SACROSANCTA CONCILIA AD REGIAM EDITIONEM EXACTA

QUÆ OLIM QUARTA PARTE PRODIIT AUCTIOR *Studio* PHILIP. LABBEI, *&* GABR. COSSARTII, *Soc.* JESU *Presbyterorum*;

Nunc verò integre insertis STEPHANI BALUZII, & JOANNIS HARDUINI additamentis, plurimis præterea undecunque conquisitis monumentis, notis insuper ac observationibus, firmiori fundamento Conciliorum epochas præcipue fulcientibus, longè locupletior, & emendatior exhibetur

CURANTE NICOLAO COLETI

Ecclesiæ S. Moysis Venetiarum Sacerdote Alumno.

TOMUS QUARTUS

Ab Anno CCCCXXXI. *ad annum* CCCCLI.

VENETIIS, MDCCXXVIII.

Apud { JO. BAPTISTAM ALBRIZZI HIERON. FIL. ET SEBASTIANUM COLETI.

CUM VENETI SENATUS PRIVILEGIO.

R. 61.652

SYLLABUS
EORUM QUÆ TOMO IV. CONCILIORUM CONTINENTUR.

*Quæ asterisco * notata sunt, non erant in prioribus aliis editionibus: quibus vero hac nota † impressa est, eorum incertus est annus; quæ indice ☞ designantur, in hac editione accessere.*

ANNO CHRISTI		
431.	☞ Versio Antiqua Concilii Ephesini.	1.
	☞ Actio Sexta Concilii Ephesini, interprete Mario Mercatore.	197.
	☞ Epistolæ quædam ad causam Nestorii pertinentes interprete Mario Mercatore.	221.
	☞ Synodicon adversus Tragœdiam Irenæi.	235.
	☞ Constantinopolitana Synodus.	497.
	☞ Tarsense Concilium.	*ibid.*
	☞ Observatio P. Antonii Pagi.	498.
	☞ Anazarbicum.	499.
432.	VITA SIXTI PAPÆ III.	*ibid.*
	Epistolæ tres Sixti Papæ.	500.
	Antiochenum concilium.	505.
	☞ Observatio P. Antonii Pagi.	506.
	☞ Zeugmatense.	507.
	Romanum.	*ibid.*
433.	Synodalis accusatio & expurgatio Polychronii Hierosolymitani Episc.	
7	Romæ habita.	515.
	☞ Anazarbicum Concilium.	523.
435.	☞ Observatio P. Antonii Pagi.	*ibid.*
	☞ Tharsense.	525.
	☞ Observatio P. Antonii Pagi.	*ibid.*
	Armeniæ Concilium.	*ibid.*
	☞ Antiochenum.	*ibid.*
	☞ 1. Fragmenta Epistolæ Synodalis ad Imperatorem Theodosium.	527.
	☞ 2. Synodi Epistola ad Cyrillum Episcopum Alexandrinum.	528.
	☞ 3. Fragmenta Epistolæ ad Proclum Episcopum Constantinopolitanum.	530.
	☞ 4. Fragmentum ex responsoria Proeli.	532.
	Thessalonicense Concilium.	532.
439.	Constantinopolitanum.	*ibid.*
	Regense.	*ibid.*
	☞ Canones duo ex codice Urgeliensi.	536.
	Notæ Sirmondi.	538.
	* Ejusdem notæ postumæ.	*ibid.*
	Notæ Binii.	540.
	☞ Observatio P. Antonii Pagi.	541.
440.	☞ Ephesinum.	*ibid.*
440.	VITA S. LEONIS PAPÆ I.	*ibid.*
	Epistolæ Ill. Leonis papæ I. 544. & seq.	
	* *Sirmondi notæ nunc primum editæ in nonnullas.* 582. 644. 648. 649. 655. 665.	
	Florentii episc. & P. P. ad S. Leonem epistola data.	654.
	Synodica episcoporum Galliæ ad eundem.	678.
	Eusebii Mediolanensis episcopi ad eundem.	682.
	Passhasini Lilybitani ad eundem.	506.
	Proterii Alexandrini ad eundem.	597.
	Nyonsilla Valentinius III.	646.
	Cerotii, Salonii, & Vincent ad eundem.	
	Libellus episcoporum Provinciæ, Leoni oblatus.	686.
	* *Notæ Sirmondi in superiora nonnulla, nunc primum editæ.* 666. 696. 697. 698.	
	* *De Sixti III. & Leonis epistolarum fragmentis.*	700.
441.	Arausicanum I. concilium.	*ibid.*
	Notæ Sirmondi & Binii.	707. 713.
	* Notæ Sirmondi nunc primum editæ.	708.
	* Nota Gabrielis Albaspinei in canonem VII.	714.
	☞ Observatio P. Pagi.	*ibid.*
442.	Vasense I. male Binio II.	715.
	Notæ Sirmondi & Binii.	719. 721.
	* Notæ Sirmondi nunc primum editæ.	*ibid.*
	* Notæ Gabr. Albaspinei in Canonem II. & VIII.	722.
	Romanum I.	*ibid.*
444.	Incerti loci in Gallia.	723.
444. vel 445.	Antiochenum in quo actum de controversia Sabiniani & Athanasii, super episcoparu Petrheno.	725.
	Romanum II.	*ibid.*
445.	☞ Hierapolitanum.	727.
	Incerti loci in Gallia.	*ibid.*
446.	* Nota Sirmondi nunc primum edita.	728.
	☞ Observatio P. Pagi.	*ibid.*
	Verolamiense in Anglia.	729.
	☞ Observatio P. Pagi.	730.
	☞ Asturicense.	731.
	☞ Observatio Card. de Aguirre.	*ibid.*
	☞ Epistola S. Turibii Asturicensis ad Idatium & Ceponium.	731.
447.	Hispanicum.	733.
	☞ Ephesinum.	735.
448.	Constantinopolitanum I.	*ibid.*
449.	Tyrium.	737.

Be-

ANNO CHRISTI

Berytense, 739.
449. Observatio P. Pagi, 740.
Constantinopolitanum II, ibid.
Ephesinum conciliabulum II. 743.
Britannicum concilium. 747.
Romanum III. ibid.
Alexandrinum conciliabulum, ibid.
Sub eodem titulo Romani.
Romanum IV. 749.
Romanum V. ibid.
Constantinopolitanum III. concilium. 752.
Hibernicum. 753.
Hibernicum alterum. 757.
451. Mediolanense. 761.
451. Calchedonense concilium, Generale IV. ibid.
Historia concilii. 761.

PARS I. CONCILII.

Continens epistolas ante synodum scriptas, Gr. & Lat. ferme omnes.

1. S. Leonis papæ epistola ad Eutychem. 770.
2. Ejusdem ad Flavianum epiſc. CP. 771.
3. Ejusdem ad Theodosium, Latine tantum. 773.
4. Flaviani ad Leonem, Lat. ibid.
5. Flaviani ad Leonem, Gr. ibid.
6. Flaviani ad Leonem epistola. 779.
7. Leonis rescriptum ad Flavianum. 782.
8. Ejusdem ad Julianum episcopum Coensem. 783.
9. Ejusdem ad Faustum, Marcianum, &c. 787.
10. Ejusdem ad Theodosium Aug. 790.
11. Ejusdem ad Pulcheriam Aug. 791.
12. Ejusdem ad eunem, Latine tantum. 793.
13. Ejusdem ad Ephes. pseudo synodum. 795.
14. Ejusdem ad Faustum archimandritam. 798.
15. Petri Chrysologi ad Eutychem. 799.
16. S. Leonis ad Flavianum epiſc. CP. Lat. 801.
17. Ejusdem ad Theodosium, Lat. ibid.
18. Ejusdem ad Flavianum, Lat. 802.
19. Ejusdem ad synodi Romanæ ad Theodosium. ibid.
20. Ejusdem ad eundem. 807.
21. Ejusdem ad Pulcheriam, Gr. Lat. 810.
Addito textu Græco.
22. 23. Ejusdem ad populum & clerum CP. Lat. 811. 813.
Addito textu Græco.
Ejusdem ad Archimandritas Constantinopoleos. 818.
24. Hilari diaconi ad Pulcheriam, Lat. 819.
Addito textu Græco.
25. Valentiniani ad Theodosium. 822.
26. Galliæ Placidiæ Aug. ad Theodosium filium. ibid.
27. Eudoxiæ Aug. ad Theodosium patrem. 823.
28. Galliæ Placidiæ ad Pulcheriam, Lat. tantum. 826.
Addito textu Græco.
29. Theodosii ad Valentinianum rescriptum. 827.
30. Ejusdem ad Gallam Placidiam rescriptum. 830.
31. Ejusdem ad Eudoxiam rescriptum. ibid.
32. Leonis papæ ad Theodosium, Lat. 831.
33. Valentiniani & Marciani Impp. ad Leonem papam. ibid.
34. Marciani Imp. ad Leonem. 834.
35. Pulcheriæ ad eundem. 835.
36. Valentiniani & Marciani ad episcopos. 838.
37. Eorumdem ad Anatolium epiſc. CP. ibid.
38. Eorumdem ad synodum in Nicæa, Lat. 839.
39. Pulcheriæ ad consularem Bithyniæ Strategum. ibid.
40. S. Leonis ad synodum apud Nicæam. 841.
41. & 42. Sacræ imperatorum ad synodum, quæ Nicææ convenerat, ut Calchedonem se transferat. 844. 846.

PARS II.

Continens acta concilii.

Actio prima. 850.
Inserta sunt actis quæ sequuntur.
1. Epistola Eusebii Doryæi ad Impp. ibid.
2. Epistola Impp. ad Dioscorum Alexandrinum. 870.
3. Sacræ litteræ ad eundem. 875.
4. Sacræ litteræ ad Barsumam. 878.
5. Commonitorium datum Elpidio, & Eulogio. ibid.
6. Imperatoris epistola ad Proclum proconsulem Asiæ. 879.
7. Ejusdem ad pseudosynodum Ephes. 882.
8. Ejusdem ad Dioscorum. ibid.
449. Acta Ephesinæ synodi latrocinalis, *a pag. 890. ad 1189. sub finem*; quibus continetur libellus confessionis Eutychis, 910.
448. Acta Constantinopoli, concilii ann. CCCCXLVIII. *a pag. 930. ad 1072. fere extremum.*
Inserta sunt illis actis.
1. Libellus Eusebii Doryæi ad Flavianum. 930.
2. Rescriptum Cyrilli ad Nestorium. 938.
3. Epistola Cyrilli ad Joannem Antioch. 943.
4. 5. Epistolæ duæ concilii CP. ad Eutychem. 959. 987.
Acta Constantinopoli. concilii an. CCCCXLIX. *a pag. 1074. ad 1093. sub finem.*
449. *Inserta sunt ejus actis.*
1. Libellus precum Eutychis ad Impp. 1075.
2. Ejusdem supplicatio ad eosdem. 1090.
3. Epistola monachorum Eutychis ad pseudosynodum Ephesinam. 1116.
4. Nonnulla Ephesinæ primæ synodi acta. 1134.

ANNO CHRISTI

Actio II. Calchedonensis concilii. 1191.
Inserta sunt actis.
1. Expositio fidei Nicænæ. 1207.
2. Symbolum Constantinopolit. 1210.
3. 4. Cyrilli ad Nestorium epist. duæ. 1211.
5. Epistola S. Leonis ad Flavian. 1214.
Actio III. 1241.
Inserta sunt actis.
1. Libellus Eusebii Doryæi ad synodum. 1250.
2. Litteræ concilii ad Dioscor. 1259.
3. Libellus Theodori diaconi Alexandrini contra Dioscorum. 1267.
4. Libellus Ischyrionis diaconi Alexandrini, adversus Dioscorum. 1274.
5. Libellus Athanasii presbyteri Alexandrini, contra Dioscorum. 1281.
6. Libellus Sophronii contra Dioscorum. 1290.
7. Litteræ synodi ad Dioscorum. 1295.
8. Sententiæ patrum concilii. 1302. & seqq.
9. Subscriptiones contra Dioscorum. 1337.
10. Dementis, & symbolo regula ad Dioscorum. 1347.
11. Ad clericos Alexandrinos. 1350.
12. Propositio edicti concilii contra Dioscorum. ibid.
13. Epistola concilii ad Valentinianum & Marcianum Impp. Latine. 1352.
14. Relatio ad Pulcheriam Aug. Latine. 1353.
Actio IV. 1355.
449. *Inserta sunt actis.*
1. Preces episcoporum Ægypti ad Impp. 1396.
2. Archimandritarum epistolium ad Marcianum. 1411.
3. Epistola archimandritarum ad concilium. 1415.
4. Fausti & aliorum archimandritarum libellus ad Marcianum. 1421.
Actio de Catoso & Dotoetheo, Eutychianis, & aliis. 1426.
Actio de Photio episcopo Tyri, & Eustathio episcopo Beryti, dissidentibus. 1430.
Photii preces ad Impp. 1434.
Actio V. 1443.
Quæ continentur.
Definitio concilii Calchedonensis: symbolum Nicænum: & symbolum Constantinopolitanum. 1454. 1455.
Actio VI. 1462.
Inserta sunt actis.
1. Allocutio Marciani Imp. ad synodum, Latine. 1474.
Eadem Gr. Lat. 1475.
2. Professiones: item subscriptiones fidei. 1475.
3. Capitula tria a Marciano proposita, synodo & probata. 1510.
Actio VII. 1513.
Actio VIII. 1519.
Actio IX. 1537.
Tyrium concilium; seu judicium. 1538.
Actio X. 1537.
Berytensis synodus. 1543.
Ejus actis inserta sunt.
1. Libellus Samuelis & aliorum contra Ibam. 1551.
2. Fragmentum epistolæ Ibæ ad Marien Persam. 1554.
3. Preces cleri Edessini pro Iba. 1559.
Actio de Domno Antiocheno, Latine. 1597.
Actio XI. 1599.
Inserta sunt actis.
1. Litteræ imperatorum. 1602.
2. Supplicatio Bassiani ad Imperatores. ibid.
Actio XII. 1621.
Actio XIII. 1627.
1. Supplicatio Eunomii & cleri Nicomediensis ad Valentinian. & Marcian. Impp. 1630.
2. Ejus imperatorum quod Nicæa sit metropolis. 1635.
3. Valentiniani Imp. epistola quod Nicæ. 1638.
Actio XIV. 1639.
Inserta sunt actis.
1. Supplicatio Sabiniani episcopi ad Impp. 1642.
2. Ejusdem supplicatio ad concilium. 1643.
3. S. Cyrilli ad Domnum Antiochenum epistola synodica. 1646.
4. S. Proclii ad eundem. 1647.
5. Antiochenum concilium. 1651.
usque ad 1682.
Actio XV. ibid.
1. Canones concilii Calched. G. L. interprete Herveto. ibid.
2. Observatio editorum Romanorum. 1691.
3. Canones Calchedon. Latine, interprete Dionysio Exiguo. 1695.
4. Idem Latine, ut apud Isidorum. 1701.
5. Subscriptiones ex codice Masai, Latine 1710.
Canonum Chalcedonensium Paraphrasis Arabica. 1717.
Actio XVI. 1719.
449. PARS TERTIA CONCILII CALCHED.
Continentur omnia ad concilium spectantia, & alia post concilium acta, G. L. 1757.
1. Allocutio concilii ad Marcianum Imp. cum subjectis testimoniis SS. Patrum. 1758.
2. Relatio ad S. Leonem papam. 1774.
3. Edictum Valentiniani & Marciani. 1781.
4. Edictum Marciani, de confirmatione Calchedonensis synodi. 1783.
5. S. Leonis epistola ad Anatolium epiſc. CP. Latine. 1785.
6. Ejusdem ad Marcianum Aug. Latine. 1788.
7. Ejusdem ad Pulcheriam Aug. Latine. 1790.

ANNO CHRISTI 451. — ANNO CHRISTI 452.

8. Marciani Imp. epistola ad Alexandrinos monachos. 1791.
Altera ejusdem ad Macarium episcopum. 1793.
9. Ejusdem Imp. ad archimandritas & alios in Ælia, & circa eam habitantes. 1798.
10. Lex Theodosii seducti a Chrysaphio, Latine. 1807.
11. Valentiniani & Marciani litteræ ad Palladium P.P. 1809.
12. Eorundem ad eundem litteræ. 1811.
13. Epistola Palladii ad Basilam præfectam monasterii in Ælia. 1815.
14. Ejusdem epistola ad archimandritas, & alios in Ælia; & circa eam. 1819.
15. Marciani epistola ad Episcopum Palestinæ. 1821.
16. S. Leonis ad episcopos Calchedone congregatos, Latine. 1827.
Cætera quæ sequentur epistolæ, Latina tantum sunt.
17. Ejusdem ad Maximum Antiochenum. 1828.
18. Ejusdem ad Marcianum Aug. 1830.
19. Sacra Marciani contra hæreticos. 1831.
20. Synodice litteræ Juvenalis episcopi Hierosolymitani, & episcopor. trium Palæstinarum. 1834.
Illic sequentur Basilicæ Constantinopolitanæ.
CP. 1835.
21. Ægyptiorum ad Leonem Aug. 1837.
23. Ægyptiorum ad Anatolium episc. CP. 1842.
24. Quorundam episcoporum Ægypti ad Leonem Aug. 1184.
25. Leonis papæ ad eundem. 1849.
26. Anatolii episcopi CP. ad eundem. 1851.
27. Episcoporum Europæ ad eundem. 1853.
28. Lucianopolitanorum Bycantii ad eundem. 1855.
29. Valentini episc. Philippopolitani ad eundem. 1856.
30. Sebastiani episcopi ad eundem. 1858.
31. Theotimi episcopi Scythiæ ad eundem. 1859.
32. Episcoporum Mysiæ secundæ ad eundem. 1860.
33. Episcoporum primæ Syriæ ad eundem. 1862.
34. Episcoporum Syriæ secundæ ad eundem. 1863.
35. Episcoporum Osroenæ ad eundem. 1864.
36. Episcoporum Mesopotamiæ ad eundem. 1866.
37. Episcoporum Phœnicie maritimæ ad eundem. 1868.
38. Episcoporum Phœnicie secundæ Libaniæ ad eundem. 1870.
39. Episcoporum Isauriæ ad eundem. 1872.
40. Episcoporum Ciliciæ primæ ad eundem. 1876.
41. Episcoporum Pisidiæ ad eundem. *ibid.*
42. Episcoporum synodi Sardinæ ad eundem. 1882.
43. Episcoporum Pamphyliæ ad eundem. 1884.
44. Synodi Mytilenæ ad eundem. 1887.
45. Agapiti episcopi Rhodi ad eundem. 1891.
46. Juliani episcopi Coensis ad eundem. 1893.
47. Synodi Cyzicenæ ad eundem. 1894.
48. Episcoporum Armeniæ primæ ad eundem. 1897.
49. Episcoporum Armeniæ secundæ ad eundem. 1899.
50. Episcoporum Cappadociæ primæ ad eundem. 1904.
51. Episcoporum Cappadociæ secundæ ad eundem. 1906.
52. Episcoporum provinciæ Ponti ad eundem. 1909.
53. Episcoporum provinciæ Helispoenti ad eundem. 1914.
54. Episcoporum Paphlagoniæ ad eundem. 1916.
55. Episcoporum Dardaniæ ad eundem. 1918.
56. Episcoporum Corinthi ad eundem. 1919.
57. Episcoporum primæ Galatiæ ad eundem. 1921.
58. Episcoporum veteris Epiri ad eundem. 1925.
59. Episcoporum Cretæ ad eundem. 1929.
61. Varadatii monachi ad eundem. 1930.
Notæ Binii. 1934.
* Nota Gabr. Albaspinæi ad canonem II. 1935.
Synodi aliquot circa eadem tempora, Gr. Lat. ex Synodico.
* Calchedonensis, generalis IV. 1955.
* Eadem Chalchedon. Gr. Lat. ex Photio. 1957.
* Ead em Nilo, G. L. 1959.
* Eadem G. L. ex authoris incerti libello. *ibid.*
cf* Chalcedonensis Concilii antiqua versio restitutæ. 1959.
cf* Appendix Concilii Chalcedonensis. 1049.
Alexandrinum concilium. 2071.
Varia synodi occasione Timothei Æluri, G. L. ex Synodico.
* Alexandrina Timothei Æluri, schismatica. *ibid.*
* Thessalonicensis Eudoxii. *ibid.*
* Constantinopolitana Anatolii. *ibid.*
* Romana Leonis. 2073.
* Romana Simplicii. *ibid.*
* Antiochena schismatica. *ibid.*
cf* Porosjulensis Synodus. *ibid.*

cf* VER-

VERSIO ANTIQUA
CONCILII EPHESINI PRIMI

Habiti anno CCCXXXII.

PRÆFATIO
STEPHANI BALUZII.

SO Ephesinorum mecum admiratum sum, quid causæ esset putarem, quod cum Concilionum generalium collectionibus, quæ ad hanc usque diem vulgata sunt per typographos insertæ fuerint antiquæ versiones Latinæ Concilii Chalcedonensis, septimi œcumenici, quod apud Nicænum habitum est, & octavi, quod apud Constantinopolim, omissa sit Ephesina synodi œcumenicæ versio interpretatio, qua occidentalis Ecclesia utebatur. Neque enim vitii clarissimi, qui collectiones illas adornarunt, ignota esse potuit versio illa interpretis, cum edita prodiem fit ab Antonio Contio, & præterea laudata ab iis, qui Romæ Gratiani collectionem emendandæ recensendæque prefuerunt, tum etiam a Theodoro Pelitano, Hieronymo Commelino, Antonio Posseviano, & ex illustrissimo Cardinale Baronio, Quin & idem aliquoties commemorat duo antiqua ejusdem synodi Ephesinæ Latina exemplaria, unum ex bibliotheca Vaticana, quo etiam usus fit ipse refutatur eidem Correctores Romani, qui anno MDCCVIII. prefuerunt editioni Conciliorum, qua Romæ facta est, aliud ex bibliotheca Antonii Augustini Archiepiscopi Tarraconensis. Ad mihi quidem in hanc rem conjectus intuenti nihil probabilius occurrit, quam offensus fuisse viros doctissimos mendis, & lacunis, quæ extant in editione Concilii, & forsitan incidisse in codices nihilo meliores. Utrumque sæpe habeat, ad institutum meum pertinet paucis, ut in collectione meum referrem antiquam illam versionem, quæ & in Concilio V. laudata est, & Liberato Carthaginensi Archidiacono, ac Gregorio magno Papæ; mea fuit, præsertim cum extet deterior sim multo meliorem fallam ope eriam vetustissimorum exemplariorum quorum duo antiquiora extant in bibliotheca Colbertina; tertium, quod fuit olim monasterii Sancti Victoris Parisiis, nunc in Regia Bibliotheca, inter tredecim vetustissimos Codices Graecos, quos Colbertinus ex Italia, Constantinopoli et Cretensium, et qui dicebantur olim Sancti Victoris, Parisiis, Regia Bibliotheca, Hinc enim ex urbe Turonensi hic pervenit. Aliud fuit olim insuper, antiquo monasterio, & a celeberrimo olim Nicolao Rubro reliquum bibliothecæ Thuanæ, demum in Colbertinam translatum est. Animis fuerat huic exemplari inspicere, quod mihi constet Concilium V. similis usum fuisse, ac collectiones hinc confirmetur illius versionis auctoritas. Verum quia id eadem est nodiis mutilus, & imperfectus, reliqui vero tum integri, & sani, si primam paginam Colbertini excipias, quæ propter vetustatem fere obliterata est, vestigia sunt eos sequi qui sani, & integri sunt, licet interdum dissentiant a Bellovacensi. Quamvis enim perfectum habeam unum eandemque versionis esse tum, quæ in tribus illis antiquis exemplaribus, tum in ea, verum tamen est permulta illic esse difficilia, nominum mutata ab iis, qui offendebantur sæpissime obscuritate veteris translationis. Ceterum variantes lectiones adnotavimus in singulis paginis, ut lector eam preferre possit, quam meliorem esse putaverit. Antequam vero hæc prefationi finem imponam, illud quoque admonendus esse putavi lectorem, nosse me quæ antiquas hujus Concilii versiones Latinas interceptas Conciliorum editioni Romanæ, quæ vulgatur, objicit Hieronymus Aleander in epistola quarta de differentiis de regionibus subordinatis. Etenim omnes, quæ ante illam Romanam prodierunt, si Contianam excipias, quæ ab hac usque, non habuerunt allusionem in qua Cyrillus Episcopus Alexandrinus, & Memnon Episcopus libellos obtulerunt adversus Nestorium, & quæ damnati ab eodem fuerant. Itaque editores illæ Aleander non poterant versionem illam esse, in libellis illis. Multo minus Contianæ illis duxisse potuit ad confutandam diversam lectionem ab ea, qua negotium suscipere visus est hominibus eruditis, cum ex illis lectio verbis conceptis habuerint cui emendandæ frustra hactenus insudatum est, quemadmodum nos ibi dicemus.

S. Gregor. lib. 6. epist. 32.

Theodorus Pelitanus in prefatione ad alta Concilii Ephesini.

Neque tamen mihi tantum arrogo, ut me hoc affecutum dicam; ut adsequerer, omni ope contendi. Id spernte confiabit, si qui nostra cum appendicibus quæ quinque postremis tomis accesserunt, vel cum Contiana editione comparare voluerit. Constat enim plerasque usque adeo mutilæ, horridæ, atque obscure decurrere, ut sæpe quid dicatur intelligi non queat. *Et paulo post.* Usus sum tamen editione Contiana. Quo libber, quamquam imperfectus, & ad verbum de Græco expressus est, tamen frequenter multa obscurissima (ut, ut Oedipo quoddam opus esse videatur) tamen ab Græcis literis imbuto non difficulter quid Græcum exemplar habuerit intelligi potest.

Correctores Romani in indice librorum quibus usi sunt in emendando Decreto Gratiani.

Ephesini Concilii primi antiqua versio, ex Vaticana.

Idem in annotationibus ad cap. De illicita. 24. q. 3.

Concilio Ephesino bibliotheca Vaticanæ & Lutetiæ impresso, in epistola ipsa Cœlestini ad Nestorium [illegible] hoc caput pertinentia. *Stilus vulg. post primum & secundum Gr.* ut infra in gestis Concilii Cf.

Postremus in Apparatu sacro.

Ephesinum Concilium, ex quatuor primis generalibus Conciliis ordine tertium, e bibliotheca Antonii Contii primo prodiit, sed quod Pelitanus e bibliotheca Bavarica vertit, superatit omnino illam priorem editionem.

CONCILII EPHESINI PRIMI

Habiti anno CCCCXXXI.

ANNO CHRISTI 431.

Tractatus primus beati Cyrilli Alexandrini Episcopi de incarnatione Domini ad totius Ægypti monachos contra Nestorium Constantinopolitanum Episcopum.

CAP. I. CYrillus Presbyterius, & Hieraphilus presbyter omnibus monachorum, & qui vobiscum solitariam vitam adepti & in Dei fide stati collocati, dilectissimis & desideratissimis in Domino salutem. Veteruntque quidam aliqui eorum qui vobiscum sunt secundum consuetudinem in Alexandrinam civitatem. Me vero requirente & vehementer solicitante si per vestigia patrum & manifestudinis ambulatent, & vos ipsi in dicto verbo de mysteriis claere sestimantes, & conversatione percipuam, nobilitate abjiciantur, & ubovibus regressum, rea & sibi ratentes pascua propter bonitatem allegre decurrant, mentiuntur illa hæc quidem apud vos sic se habere, adjicientes quia pricipas virtutes magnificentiles augeatis. Necessario itaque ego gaudebam, mensique mea magnanimitee latabatur, & suas facientes filiorum vitamen. Et merito. Estrahm incongrum nutritores quidem percorum virtutis, juvenum congaudere, & si quid ab eis agatur, non ad illorum laudem, sed ad ipsorum laudem participare decorem. Nos autem cum simmpatibus spiritales, & vos doctrinis ad bona certamina operurgeamus, ut motum corporis vincentes, & reflexoritis in percatum incidentes & sanctamentum devinci, palmam percipiatis, non potiore quam illi Deo amabili magnanimitate legari. Quapropter, sicut ait discipulus Salvatoris, cum Christum confessores minifitrar in dicit Christo vitra glorian virtutes autem scientiam, in scientia vero continentiam, in continentia vero patientiam, in patientia vero pietatem, in pietate vero fraternam Philosophiam, in fraterna dilectione cristatem. Hæc enim dum vobis prestantia fuerit & abundant, non segnes nec infructuosos vos facient in cognitione Jesu Christi. Ego namque reor oportere eos qui eligunt intelligibilem in Christo vitra gloriam & sacrum peramburare ut primum quidem simplici & inviolata nobilitati tide, deinde eis augendam esse virtutem, quo facto studere ditari Christiana scientia sacramentis & ad perfectam scientiam valde consurgere. Hoc arbitror esse quod dictum est in virum venire perfectum, in mensuram ætatis plenitudinis ejus. Prudentia itaque monachis convenientes yetlros ? astinger lumbos, diplinem pretiosa sapiens animarum fimul & corpora. Sic enim ecclesiastici atque probabiles & in ipso bona quæ sanctis est preparata. Sic autem in vobis pre omnibus aliis recta fides, & quæ omnipo reprehendi non possit. Si enim vos ipsi pretia A sanctorum patrum vestigia sequentes, commorabimini cum eis in mansionibus supernis, & in tabernaculis cælestibus habitabitis; de quibus facetantilium Elisæus meminit dicens: *Oculi tui videbunt Hierusalem. Civitas dives, tabernaculum quod non commutabitur.* Conturbatus enim non mediocriter fam audiens quia tumultus quidam ad vos profectus esset, & circumstant aliqui simplicem verbum solventes fidem, ac verbis inanibus circumstantes populum, interrogaram atque discutiens fanctam virginem utrum Dei genitrixem an non appellet nominare. Erat quidem mobilis a tillibus quæstionibus vos modo omnibus abstinere, & quæ vos profuit velutin speculo & in enigmate contemplari, ? sapientia perfectos & mente prudpuos omnino nec tangere. Subditores namque contemplationes etiam perfectorum trahfendunt fensum. Sed quia jam fensel hi sermones ad vestrum perveniile probantur auditum, & fonstitan nitutur aliqui contendere & eis qui non sunt mente rofui = hoc ipso inferre velut quodam aculeo lesionem, & ? ? ? ? ? ? ? ? ? judicavi pauca, capitulum ? ? ? ? ? ? ? ? ?

ANNO CHRISTI 431. cati in spiritu honoratos ista vocatione. * Abeuce A nascendum, habent quidem in vulva coagulatam ANNO CHRISTI 431.
denique Propheta Christi facramentum, & per eum paulatim carnem, & ineffabilibus quibusdam Dei operationibus procedentem & perfectam ipsa anima humana, immistitur autem animali spiritum Deus quo novit modo. Format namque spiritum hominis in eo fecundum Prophetæ vocem. Altero ergo carnis, & altera similiter animæ ratio est. Sed licet sint illæ solummodo fecundum corporis matres, attamen totum parientes animal, quod ex anima constat & corpore, non partem perfectis dicuntur. Neque dicere * poteſt aliquis Elisabeth carnis quidem genitricem, non tamen jam & animæ genitrices. Peperit namque animatum Baptisma, & tamquam unum ex ambobus hominem, anima dico & corpore. Tale aliquid geſtum percipimus & in generationis Emmanuelis ordine. Ipse enim ait, Dixit ex Dei patris ſubſtantia unigenitum ejus verbum. Quia vero carnem adſumens, & propriam eam faciens, appellatus est etiam filius hominis & factus fecundum nos, nihil reor absurdum dicere, magis autem & necessaria confiteri quia natus est fecundum carnem per mulierem, ſicuti denique & hominis anima cum proprio corpore natefactor, & tamquam unum reputatur ad illud, ſicet altera tantum praeter illi intelligatur, & ſic fecundum proprium rationem. Et ſi voluerit quispiam cujuſdam matrem dicere quia eſt quidem carnis, non tamen etiam animæ genitrix, nihil superflue loquitur. Peperit enim, ſicut dixi, bonum ex utre compoſitum ex diſſimilibus animal & ex ambobus quidem, verumtamen hominem unum, & non duos. Ita ergo & hic quod eſt, concurrentibus ad invicem quod eſt, & quasi contemperatione ad invicem quod eſt, proprium utriuſque eſt. Quia vero neceſſaria nimis eſt unitas in Chriſto conſiderare ſecundum ſe omnino ſine labore eſt etiam ex aliis multis. Si tamen videtur, age, beati Pauli perſcrutemur voces perſectam ſentiam, ſicuti poſſibile eſt, ſubtiliter attendentes. Ait enim de unigenito: *Qui cum in forma Dei eſſet, non rapinam arbitratus eſt eſſe æqualis Deo: ſed ſemetipſum exinanivit, formam ſervi ſuſcipiens, in ſimilitudinem hominum factus, & habitu inventus ut homo, humiliavit ſemetipſum.* Quis igitur ille eſt qui cum forma Dei eſſet, rapinam non arbitratus eſt eſſe æqualis Deo? Aut quomodo exinanitus & deſcendit ad humilitatem & formam ſervilem? Siquidem in duos dividentes unum Dominum Jeſum Chriſtum, id eſt, in hominem & verbum ex Deo patre, cum qui ex ſancta virgine natus eſt dicunt ſubſtantiſe exinanitionem, ſeparantes ab eo Dei verbum, * præſtendendum eſt quia & ipſe forma & æqualitate intelligitur & ſuis, ut etiam exinanitionis ſuſtineret modum, in hoc quod non ſuit deſcendens. Sed nihil creaturarum eſt ſi ſecundum proprium intelligatur naturam in patris æqualitate. Quomodo ergo aliquid ſecundum naturam bonum exiſtens non eſt ſecundum naturam ejus: Matres etenim terrenorum miniſtrantes natrtæ ad homi-

ANNO CHRISTI 431. hominé potiore, ut eſſet homo, deſcendit, aut A & horribilia & magnæ anxietatis crimina. Sancta
quomodo intelligitur adſumpſiſſe, tamquam non enim eſt per naturam conſubſtantialis trinitas,
habeas in principio, ſervi formam, qui naturaliter Sanctus pater, ſanctus autem & filius ſubſtantialiter æqualis eſt omnibus, ſimiliter autem & ſpiritus. Ergo quantam ad proprium naturam non eſt ſanctificatum ſolitarie ex patre verum. Si quis autem putet eum qui ex ſancta virgine natus eſt unctum & ſanctificatum ſolum, & ideo nominatum Chriſtum, ipſum ſecundum ſe ſufficientem ad omnes ſtrandum eum qui unctus eſt æquæ gloriæ & æquæ ſedis Deo, qui ſuper omnia. Et ſiquidem ſufficit, & hoc dicunt quia eſt verum, anti ſomus & nos, & *ſecundum ſanctificationem quam habemus in ſpiritu ſanctitatem habetis a ſanctificatione.* Erimus ergo ſub æqualitate ſorſitan & nos ipſi Deo, prohibebique reor penitus nihil etiam adſidere ei ſiſuol denique & ipſi Emmanuel. Dicitur enim ad eum, *ſede a dexteris meis donec ponam inimicos tuos ſcabellum pedum tuorum.* Adoret etiam nos ſupernorum ſpiritum ſancta multitudo. Quando enim, inquit, introducit primogenitum in orbem terrarum, dicit: *Et adorent eum omnes angeli Dei.* Sed nos quidem, qui ſanctificati ſumus ſpiritu, adoptionis quidem dictamur gratia, vocamurque etiam Dei. Noſtrum vero naturæ meritorum non ignorantia. Sumus enim terra & cinis, & habitamus inter ſervos. Attiſe eſt, non in quibus nos, ſed natura & vere filius & omnium Dominus & de cœlis. Et nequaquam dicimus recte ſaepe eligentes carnis ſuſtum ſanctificatum, ſed ſecundum naturam ſanctificatum, per mulierem nondum adumbratam humanitatem, copulantes autem magis ad unitatem, & ex Deo natum verbum & ex ſancta virgine perfecte hominem unum Chriſtum Jeſum & Dominum adoremus, neque divinitatis terminis foris ponentes propter carnem, neque in humanitatem putantes deponenda propter ſimilitudinem ſpiritum, ſic intelligentes ex Deo natum verbum ſpontaneum ſuſtinuiſſe exinanitionem. Sic humiliativ ſemetipſum, ſormam ſervi ſuſcipiens, ſecundum naturam proprietatem, æquiſit omnes Abrahæ adoprehendit, & communicavit ſanguini & carni. Nam ſi homo intelligatur putus ſecundum nos, quomodo aliud præter ſe naturaliter adprehendit ſecundum Abrahæ? Quomodo autem proprie carni communicaſſe dicitur, ut per omnia fratribus ſimilis ſit? Quod enim aliquibus adſimilari dicitur, ea diſſimili quodam ad hoc quod opertetat aſſimilari? certit. Adpreheſdit igitur ſemen Abrahæ, & communicavit ſanguini, & carni. Nam ſi homo intelligatur putus ſecundum nos, quomodo aliud præter ſe naturaliter adprehendit ſecundum Abrahæ? Quomodo autem proprie carni communicaſſe dicitur, ut per omnia fratribus ſimilis ſit? Quod enim aliquibus adſimilari dicitur, ea diſſimili quodam ad hoc quod opertetat aſſimilari? certit. Adpreheſdit igitur ſemen Abrahæ, & communicavit ſanguini, & carni Dei verbum proprium ſecundum carnis corpus quod ex mulliere eſt, ut non ſolum exiſtens Deus, ſed etiam & homo factus ſecundum nos intelligatur propter unitionem. Quocirca ex diabus quidem rebus indubitanter, divinitate & humanitate, Emmanuel eſt. Verumtamen quos Dominus Jeſus Chriſtus, unoſque, & verus filius Dei ſimul & homo. Et non hoc ſuppoſitum factus ſub æqualitate horum qui geſtiam, ſed Deus potius verus in humana forma apparens propter nos. Dat nobis autem ſidem ad hoc & deiloque Paulus dicens: *Cum autem venſſet plenitudo temporis, miſit Deus filium ſuum factum ex muliere, factum ſub lege, ut*

a *Abeuce*) Scriptores ſecundi editionem Concii, quæ juvant auctoritate Bellovacenſis exemplaris. Adnotandum eſt tamen in aliis exemplaribus legi *Abebarum*. Quo etiam modo nomen illius prophetæ ſemperum vel in aliquia antiquiori libris. b *Solum*) Ita edidit Concii & vetuſti codices Colbertinus & Turonenſis. Atque Bellovacenſis ferunt *ſit ſola*, quod eodem recidit. Scriptum eſt autem *ſolo pro ſolo*. Quare Bellovacenſis non ſit vetuſtiſ. c. *Dicunt*) Si vetorum librorum auctoritatem ſequi ſequentur, legendum eſt *dicens*, nam omnes in libroſ. ſed reminiſcens ſectionem Concii, quæ magis congruit cum Graeco textu. d. *Ipſum tantum* Codex Bellovacenſis, *ſed ſolum* Codex *eiusdem*. e. *Et nimis ſimplex.* Hæc addita ſunt ex eodem codice Bellovacenſi. f. *Ex Deo patre verbum* Ita vetuſta exemplaria. In editione vero Concii legitur, *Ex Deo Patre verbum*. g. *Zachariam.* Codex Bellovacenſis. h. *Ipſum ſolum* Codex Bellovacenſis. i. *Ut ſerva.* Codex Bellovacenſis. k. *Dicit, aliquis*) Hæc verba ex Concii editione ſumpta. Cuncta pro his legunt Codices Bellovacenſis, *Dicunt* Codex Turonenſis. l. *Ut ſerva.* Codex Bellovacenſis. m. *Quia ſed ſi ſecundum ſe*) Codices Bellovacenſis, *ſed ſi ſecundum ſe*. n. *Ipſum ſolum* Codex Bellovacenſis. o. *Ut ſerva.* Codex Bellovacenſis. p. *Ut ſerva.* Codex Bellovacenſis. q. *Ut ſerva.* Codex Bellovacenſis. r. *Dicunt*) Ita Concii editio. Codices Bellovacenſis, *Dicit*. Codex Turonenſis, *Dicitur*. Hæc verba ex Graeco textu. Multa ponit inſe deſuine in editione Concilii. s. *Erimus*) Codex Bellovacenſis. *Erimus autem*) Codex Turonenſis. t. *Ut ſerva.* Codex Bellovacenſis. u. *Ut ſerva.* Codex Bellovacenſis. v. *Ut ſerva.* Codex Bellovacenſis. x. *Ut ſerva.* Codex Bellovacenſis. y. *Ut ſerva.* Codex Bellovacenſis. z. *Ut ſerva.* Codex Bellovacenſis. a. *Ut ſerva.* Codex Bellovacenſis. b. *Semetipſum.* verbum) Codex Bellovacenſis. c. *Confitentur*) Codex Bellovacenſis. *Confitentur*. d. *Ut ſerva.* Codex Bellovacenſis. e. *Ut ſerva.* Codex Bellovacenſis. f. *Ut ſerva.* Codex Bellovacenſis. g. *Ut ſerva.* Codex Bellovacenſis. h. *Ut ſerva.* Codex Bellovacenſis. i. *Ut ſerva.* Codex Bellovacenſis. k. *Ut ſerva.* Codex Bellovacenſis. l. *Ut ſerva.* Codex Bellovacenſis. m. *Ut ſerva.* Codex Bellovacenſis. n. *Ut ſerva.* Codex Bellovacenſis. o. *Ut ſerva.* Codex Bellovacenſis. p. *Ut ſerva.* Codex Bellovacenſis. q. *Ut ſerva.* Codex Bellovacenſis. r. *Ut ſerva.* Codex Bellovacenſis. s. *Ut ſerva.* Codex Bellovacenſis. t. *Ut ſerva.* Codex Bellovacenſis. u. *Ut ſerva.* Codex Bellovacenſis. v. *Ut ſerva.* Codex Bellovacenſis. x. *Ut ſerva.* Codex Bellovacenſis. y. *Ut ſerva.* Codex Bellovacenſis. z. *Ut ſerva.* Codex Bellovacenſis. a. *Ut ſerva.* Codex Bellovacenſis. b. *Ut ſerva.* Codex Bellovacenſis. c. *Ut ſerva.* Codex Bellovacenſis

eos qui sub legem erant redimeret, ut adoptionem recipiamus per nos. Proinde quid est quod missus est, sub lege & ex muliere, ficuti dixit, factus, nisi quia rursus ipse qui supra leges quidem est factus Deus, quia vero etiam vocatus est homo, factus & sub lege, ut per omnia fratribus similis esset. Denique tributum quidem reddebat simul cum Petro dicragmon secundum Moysi legem. Quia vero est liber Deus filius, & lege superior ficut Deus, b liberet factus sit ficut homo, dicebat ad discipulos: *Ergo terra a quibus accipient censum aut tributum, a filiis sui, an ab alienis?* Petro autem dicente, *ab alienis*, intulit: *Ergo liberi sunt filii.* Vere itaque palam est quia non dicitur Christus de extra genitus existens & velut solitarie ex Deo verbum, cum decent potius eum hujusmodi appellatio quando factus est homo. Age nunc, age, mon-strorum ex ipsis offendentes fidem facetis litteris quia Deus secundum naturam est & adunitatem copulativi, dico propriam carnem. Quo vero pro-pter, Dei genitrix dicetur a nobis, & facta meri-to, sancta virgo. Quapropter Prophetas Esaias fu-lum, qui non etiam inhumanatum filium, & cum adhuc nondum adesset, prosofendebat dicens: *Confortamini manus remissæ, & genua debilia. Consolamini pusillanimes mente, confortamini. Nolite timere. Ecce Deus noster judicium reddit & retribuit. Ipse venies & salvabit nos. Tunc aperientur oculi cæcorum, & aures surdorum audient. Tunc exilitet claudus sicut cervus, & clara erit lingua mutorum.* Contemplare jubilum quomodo & Dominum vocat & Deum. Quomodo ergo ex muliere, quia non hominem simpliciter deiphorum solebat Emmanuel, neque tamquam instrumenti officio adumptum, sed Deum 4 vere inhumanatum. 5 Etenim tunc aperti quidem sunt oculi cæcorum, audierunt vero & aures surdorum. Tunc etiam infar cervi 6 claudus exilivit. Facta autem est etiam plana vox mutorum. Sic enim sanctis evangelistis prædicatur: *Jubebat spiritus dicens: Superantem excelsum ascendit in Sion, exalta in fortitudine vocem tuam, qui evangelizas Sion, noli timere. Dic civitatibus Judæ: Ecce Deus noster, ecce Dominus cum mercede venit, & brachium eum dominatur. Ecce mercedem eum ipso, & opus in conspectu ejus. Sicut pastor gregem suum, & brachio suo congregabit agnos.* Apparuit enim nobis Dominus noster Jesus Christus fortitudinem habens Deo, dicentes de brachium tuum dominio, hoc est, 8 cum potestate & dominatione. Denique etiam dicebat leprosis quidem: *Volo mundare.* Tetigit autem leprosum, & suscitavit mortuum vidua filium. Congregavit etiam agnos. Pastor enim est bonus, animam suam ponens pro ovibus. Unde etiam dicebat: *Sicut novit me pater, & ego cognosco patrem, & animam meam pono pro ovibus.* 9 *Quæ vero habes ad hæc non sunt ex hac gente, & illas oportet adducere.*

A re, & vocem meam audient, & fiet unus grex & unus ANNO CHRISTI 431. *pastor.* Inchoans autem prædicationis ejus etiam sanctissimus Baptista, neque divinitatis instrumentum, neque hominem simpliciter deiphorum secundum quoddam, sed Deum potius cum carne seu inhumanatum omnibus in Jodam evangelizabat dicens: *Parate viam Domini, rectas facite semitas Dei nostri.* Cujus itaque præcepit parare vias nisi Christi, hoc est, in humana forma apparentis verbi? Sufficit, arbitror, ad fidem etiam sanctissimus Paulus, qui testatur dicens: *Quid ergo dicemus? Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui proprio filio non pepercit, sed pro nobis omnibus tradidit eum, quomodo non etiam cum eo ipso nobis donavit.* Proinde dicito mihi quomodo intelligatur Dei proprius filius qui ex sancta virgine. Sicut enim proprium hominis nemon & unius cujusque alterum animalium quod ex eo 1 proprium generatur, ita proprium Dei quod ex habitantia ejus est intelligitur atque dicitur. Quomodo ergo proprius Dei filius nominatus est Christus, qui etiam traditus ab 2 Deo & patre causa omnium salutis & vitæ. Traditus est enim propter peccata nostra, & ipse iniquitates multorum portavit in corpore suo, in ligno, secundum Prophetæ vocem. Palam ergo est quia unitatis res assumpta necessario proprium filium declarat Deum ex sancta virgine esse. Corpus enim non alterius cujusjam secundum nos, sed proprium ipsius ex parte existentis verbi quod ad natum ex ea. Si vero partam & solam attribuit aliquis ei instrumenti ministrationem, negabit etiam invitus gratia Dei, quia non ex ipsa, sed ex muliere & adpallendum optime meditatus. Putasne ita talis reputabitur quantum ad lyram & cantilenæ instrumentum in filii loco cum filio? Quomodo ergo non est valde levis hæc res? Lyra fequidem assumpta est ad offensionem artis. Ille autem & præter instrumentum filius genitoris. Si vero diversitatem adsumptus est ad minisstranum qui ex muliere est, ut per eum fecerit naturalia & evangelicarum functionum prædicatio resplenderes, dicatur etiam unusquique functorum Prophetarum deitatis instrumentum, & ante alios facratissimus Moyses, qui extendens virgam, mutavit quidem in sanguinem flumina, dividens autem etiam ipsum mare, per medios ire fluctus jussit filios Israel, inferens quoque eam petris aquarum, eas fecit matres, & factum offendit hæpidem, & mediator factus est Dei, & hominum, & legis minister fuit, ac populum præcedebat. Nihil ergo plus in Christo, & superior in nulio foit præcedentium qui velut instrumentum opere & officio aquali modo assumpti sunt; inaneque 3 locutus est forte sanctissimus David illud dicens: *Quæcunque fecit in nubibus aquarum Domino, aut quisquillis erit Deo inter filios Dei?* Sed

ANNO CHRISTI 431. Sed sapientissimus Paulus constituitum quidem A inter famulos ollendit Moysen, Deum vero & Dominum vocat eum qui ex muliere dispensative factus est, hoc est, Christum. Sic enim scripsit. *Ideoque fratres sancti, vocationis cœlestis participes, considerate Apostolum & Pontificem confessionis nostræ Jesum factum existentem ei qui fecit eum, sicut & Moysi in domo ejus.* 4 *Amplioni enim ipse gloria quam Moysi honoratus est, secundum quod majorem honorem habet domus qui ædificavit eam. Omnis enim domus fabricatur ab aliquo. Qui autem fecit omnia, Deus est. Et Moysi quidem fidelis in tota domo ejus fuit minister ad testimonium hominum qua dicenda erant. Christus autem tamquam filius in domo sua; cujus domus sumus nos.* Contemplare igitur quomodo & humanitatis ei servavit mensuram, & superæ gloriæ & Deo decibilis dignitatis attribuit celsitudinem. Pontificem enim & Apostolum dicens, necnon & factum fidelem ei qui fecit eum, & valde bene confirmans honoratus potius quam Moysen, ait: *Secundum quod majorem honorem habet domus qui ædificavit eam. Omnis enim domus fabricatur ab aliquo. Qui vero omnia fabricavit, Deus est.* Ergo flatus quidem est inter factorem & inter ea quæ fabricata sunt sanctissimus Moysis, fabricatus autem omnia fecit sanctus Christus, cum utique Deus dicitur fabricare omnia. Deus igitur & verus indubitanter est. Et Moysis quidem tamquam minister in tota domo fidelis, Christus autem tamquam filius in domo sua. Et domus quidem Deo quipe, ut ipse vocem Prophetæ: *Dixit ego inhabitabo in eis, & erunt Deus, & ipsi erunt mihi populus.* Sed dicet aliquis fortitan. Quæ differentia Christi & Moysi intelligenda est, si ambo facti sunt per mulieres? Quomodo ille quidem famulus & tamquam in domo fidelis, hic autem etiam naturaliter dominus tamquam filius in domo sua, hoc est nos? Arbitror ego non omnibus esse clarum, si natumen bouisensus est & mentem habet. Christi fiducundum beatum Paulum. Ille fiquidem erat homo & 5 subjugatus serviuti; hic autem naturaliter libere factus, tamquam Deus & creatorum & exinanitionem 6 passus, voluntarium propter nos; sed non hoc ceo Deo dicibili gloria segregabis, neque ex dubitantibus 7 super omnes celsitudine romovebit alitiando. Sicut enim nonsecundum spiritu ditati, (Nam inhabitavit in cordibus nostris) constituit quidem fumus inter filios Dei, esse tamen hoc quod fumus non desistimus. (Sumus enim homines 8 naturaliter dicentes, quo Deo, *Abba Pater*) sic & ipse, qui ex Dei & patris substantia ineffabiliter apparuit Deus verbum, adhominem & humanitatem, honoravit quidem naturam, non tamen foris proprium excellentiam fallus est, manfit autem & in humanitate Deus. Ergo non instrumenti officio adumptum esse & domus & virginis tempium; sed frequentes magis fidem facrarum literarum sanctio. E numque voces, caro factum verbum adleveramus secundum eos qui jam fapiuo a nobis apparuisti font modo? Sic etiam poliri per sanctum spiritum animam. Quia enim erat mors ejus mundo falutifera, substitutit crucem, confusionem contemnens 9 quam vita naturaliter existeret tanquam

ANNO CHRISTI 431. Deus. Quomodo ergo vita mortua fuisse dicetur A propria carne patiens mortem ut appareret vita CHRISTI vivificans rursus eam? Age enim, etiamsi in nostris ipsis mortis perfecutur modus, nonne omnis quilibet bene fapientium dicit cum terrenis corporibus animas non perire? Et arbitror hoc esse nulli existentium dubium. Tamen hominis mens non dicitur, sed mortuis nominatur. Sic intelligere & in ipso Emmanuel. Erat fiquidem verbum tamquam in proprio corpore quod ex muliere est, tradebatque illud morti fecundum tempus, patiens quidem nihil in proprio ipse manea, vita namque est & vivificator, fed proprio facieus quæ carnis funt, ut etiam ipsius pallio dicetur, & nunc omnium digna mortuus pro omnibus redimeret proprio languine quicquid fub cœlo est, & offerret Deo & patri eos qui in omni terra conflituit. Et hoc tamquam verum scatus Propheta Esaias præsaverat dicens in spiritu: *Properea ipse hereditate possidebit multos, & fortium dividet spolia, pro eo quod tradita est ad mortem anima ejus, & inter iniquos reputatus est, & ipse peccata multorum portavit, & propter iniquitates eorum traditus est.* Unus ergo omnium dignior, fuam pro omnibus poluit animam. Et permittebat quidem diffeptatives deposti 8 brevitet carnis mortem. Deliruit vero rursus eam. Cum vita pati non ferens contra naturam proprium, ut & in omnium corporibus defierent corruptio & mortis. Quomodo enim in Adam omnes mortuimur, fic & in Christo omnes vivificabimur. Si enim non pateretur humani pro nobis, neque operaretur divine quæ ad falutem tinet nostram. Dicitur enim prius quidem moti ut homo, revivificare autem postea eo quod fit naturaliter Deus. Si igitur non est passus mori carne secundum scripturas, neque vivificatur spiritus; hoc est, non revivit. Et 9 hoc est verum, vana est fides nostra, adhuc fumus in peccatis nostris. Baptizati enim fumus in mortem ejus fecundum beati Pauli vocem, & tetmiffionem peccatorum habuimus per fanguinem ejus. Sed 9 si est Christus neque filius vere, neque naturaliter Deus, fed homo purus fecundum nos, & divinitatis organum, (illrati quidem dicunt, non de Deo quadam modo, fed in uno magis fecundum nos moriente pro nobis & virtutibus aliunis fesicitato. Quomodo *ergo destructa est mors per Christum*, quem utique alius dicentem palam de propria anima: *Ecomo suferet eam a me, fed ego pon eam a memetipso: potestatem habeo ponere eam, & potestatem habeo resumere eam.* Defecedit namque nobiscum, 10 mortem per propriam carnem qui mortem nesciit, ut nos resurgeremus eum eo ad vitam. Revixit enim depopulatus infernum, non tamquam homo fecundum nos, fed ficut Deus in carne nobiscum & 10 pafta mors. Dimisit autem natura tamquam 11 ex, & primo per incorruptionem & mors vitæ corporis nobis instar congrefia contrita est. Sicut enim vivit in Adam, fic occidit in Christo. Ascendent quoque propter nos & pro nobis adpatrem & Deum qui in celis est, 12 sic qui in terra funt nobiscum demonstrare eum, vifitavit cunctos nostros dicens fanctissimus decantator: *Ascendit Deus in jubilione & Dominus in voce tuba. Psallite Deo nostro, psallite. Psallite Regi nostro, psallite; psallite sapienter.*

a Rufus] Hæc est lectio veterum exemplarium bibliothecæ Colbertinæ. Turcotius habet *vestes.*
b *Liber factus*] Codex Bellovac. *res fallus est sicut filius domus.*
c *Reliter claudus*] Hæc est lectio codicis Bellovacensis. Turcotius, & Colbertinus legunt: *Tunc exilit sicut cervus claudus.*
d *Pere*] In Colbertinus & Bellovacensis, Turcotius habet *vestes.* Tunc *Domine nos*] Hæc est lectio Bellovacensis, Turcotius & Colbertinus habent: *Tunc etiam.*
e *Clamabo*] Sic habet exemplar Bellovacense. At Turcotius & Colbertinus legunt: *Ecce Deus noster.*
f *Ego evangelizas Sion*] Sic habet Bellovacensis. Turcotius & Colbertinus legunt: *Ecce Deus noster.*
g *Ecce mercedem eum ipso*] Hæc est lectio codicis Bellovacensis, qui convenit cum vulgata versione. In Colbertino & in Turcotiano, *Ecce Pater*] Sic habet Turcotius & Colbertinus legunt et *Redite ei.* Ipse *ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
h *Ego abstinebam*] In codice Bellovacensis & in vulgata editione legit: *Ecce Deus.* At vetera exemplaria Colbertinum, Turcotiana habent: *Ecce Deus.*
i *Ecce ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
k *Ecce ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
l *Ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
m *Ecce ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
n *Ecce ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
o *Ecce ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
p *Ecce ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
q *Ecce ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
r *Ecce ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
s *Ecce ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
t *Ecce ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
u *Ecce ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
v *Ecce ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
w *Ecce ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
x *Ecce ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
y *Ecce ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
z *Ecce ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
aa *Ecce ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
bb *Ecce ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
cc *Ecce ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
dd *Ecce ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
ee *Ecce ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
ff *Ecce ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
gg *Ecce ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
hh *Ecce ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
ii *Ecce ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
jj *Ecce ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
kk *Ecce ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
ll *Ecce ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
mm *Ecce ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
nn *Ecce ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
oo *Ecce ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
pp *Ecce ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
qq *Ecce ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
rr *Ecce ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
ss *Ecce ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
tt *Ecce ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
uu *Ecce ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
vv *Ecce ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
ww *Ecce ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
xx *Ecce ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
yy *Ecce ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
zz *Ecce ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
aaa *Ecce ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
bbb *Ecce ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
ccc *Ecce ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
ddd *Ecce ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
eee *Ecce ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
fff *Ecce ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
ggg *Ecce ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
hhh *Ecce ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
iii *Ecce ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
jjj *Ecce ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
kkk *Ecce ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
lll *Ecce ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
mmm *Ecce ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
nnn *Ecce ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
ooo *Ecce ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
ppp *Ecce ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
qqq *Ecce ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
rrr *Ecce ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
sss *Ecce ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
ttt *Ecce ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
uuu *Ecce ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
vvv *Ecce ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
www *Ecce ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
xxx *Ecce ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
yyy *Ecce ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*
zzz *Ecce ego ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.* Ego *ipse*] Codex Bellovac. *ego ipse.*

ANNO CHRISTI 431. *Ter. Regnabit Deus sæpe genere.* Dixit vero alicui bi etiam Paulus de eo: *Qui descendit, ipse est, & qui ascendit super cœlos ut impleret omnia.* Quandio igitur & Deus est vere & Rex naturaliter, dictus est autem & Dominus gloriæ encitibus, quomodo dubitabit quispiam Dei genitricem dicere sanctam virginem, * adorans tamquam unum, non dividens in duos post unitatem? Tunc videbit fructus insipiens Judæi? Tunc Dominicitatis est secundum veritatem. Capietur autem delinquens, non in unum secundum nos, sed in ipsum omnipotentem Dominum, & audiet: *Vergens percegrina populus plenus delitiis, finem malignum. Fili iniqui, relinquisti Dominum, & ad ascendum provocastis sanctum Israel.* Paganorum vero filii audito modo Christianorum abominabitur fidem. Colimus autem, non ut hominem purum, abit, sed Deum patrius naturaliter, non ignorantes ejus gloriam, licet factus sit secundum nos, permanens hoc quod erat, hoc est, Deus. Per ipsum & cum ipso Deo & patri gloria cum sancto spiritu in secula seculorum. Amen.

Epistola sancti Cyrilli ad Nestorium.

CAP. II. RReverentissimo & Dei cultori consacerdoti Nestorio Cyrillus in Domino salutem. * Vitæ modestia & fide digni pervenerunt in Alexandriam, deinde retulerunt nobis quæ sunt tua reverentia indigneatur fatis & omnis commovetur, * provocaque ad illum Vos vel omnes Vestri sacerdotes, ut ne fructum, quæ facta est ad sanctos monachos, eleemosynarum quidem Alexandrinorum, & odii occasio, & * argumentis hæc facta fit. Miratus sum igitur si non illud magis tua reverentia apud te cogitavit. Non enim primum ex mea scripta epistola de fide facta est, pertubatio, sed de dictis quibusdam a tua reverentia fere non dictis. * Quod etsi non tamen charitas vel expositionis quæ circumferebantur laboramus nos volentes corrigere & everlere, fuerit enim fortasse non quidam non quidam eorum, qui ad Christum, & ad Christum, sed magis ad hominum delitatis & homo Deum ferens. Et quid enim non ultra talia? Nostrum igitur, erat levire de quibus dixit vel non dixit tua reverentia. Circumlatis enim chartis non valde credo. Quomodo igitur eas tacendum cum fides laudatur & tanti eveniremur? Annon absimius tribunali Christi, & non satisfaciemus pro importuna reprehensione, qui ordinati simus ab ipso ad dicenda quæ oportet? Quid faciam nunc, oportet enim me consultare cum tua reverentia? nunquam reverentissimo & beatissimo Romanorum Episcopo Cœlestino & reverentissimis cum ea Episcopis de allatis sibi nescio quomodo chartis prius tua reverentiæ. Scribunt enim utpote valde scandalizati: Quomodo autem ab orientis omnibus Ecclesiis venientes curabimus & chartas reprehendentibus? An forte arbitratur tua reverentia quia modica Ecclesia * fatta est pertubatio ex hujusmodi sermonibus? Omnes fumus in certamine & laboribus, eos qui alia * sapere nescio quomodo fusi sunt transferentes ad verum. * Cum igitur quæ necessitatem omnibus nunciantur intuleritis tua reverentia est, quomodo accusat ipse? Quomodo autem odit & inanitet * procelamus, & non magis emendat fuum sermonem, aut compescit * in scandalum mundi? Si enim * defluxit sermo, utpote in populo currens, * fed emendetur per circumspectionem, & dignare donare verbum scandalizatis Dei genitricem nominant sanctam virginem; ut sanantes cuntos, & reftant apud omnes sententiam habentes, in pace & unanimitate populorum collectiones celebremus. Quoniam autem pro fide quæ in Christo est omnis parati sumus pati & ad vinculorum experientiam venire & ipsius mortis, non ambigat tua reverentia. Coram veritate autem dico quia & superflite adhuc beatæ memoriæ Attico conscriptum est a me codex de sancta & consubstantiali trinitate, in quo & liber est de incarnatione ungienti. Quibus nunc scripsi consonant. Et relegimus ea & Episcopis & clero & amorem habentibus audienda latis, edidi vero adhuc omnia ante ordinationem reverentiæ tuæ composui & tibam primam epistolam mihi scriptam Atticus Episcopus Cyrillus impio Nestorio, cum agnoverit eum male sapere.

Nestorii epistola ad Cyrillum.

CAP. III. DOmino meo Deo amantissimo & sanctissimo comministro Cyrillo Nestorius in Domino salutem. Nihil transmittunt Deo Christiana suavius. Ab hac itaque nunc per præsentissimum Presbyterum Lamponem ad præsentissimi litteras fumus, multa quidem dicentes nobis de tua reverentia, plurima autem audivimus, novissime vero non finente nos donec præsentes a nobis nuigeret litteras; & hac viri violentia victi fumus. Timemus namque profiteor habere me multum circa omnes audeas viri. Ordinatus mihi sanctudinem, tamquam infidentem ex Deum poffidentem. Hæc itaque fint a nobis, licet plurima a tua reverentia non fecundum fraternam caritatem, oportet enim dicere clarius, facta fint, in longanimitate & litterarum * caritatis eloquio. Mon-

Monstrabit autem experimentum, quantus nobis a reverentissimo Presbytero Lampone violentiæ fructus erit. Omnem, quæ tecum est, fraternitatem & ego & qui mecum funt, falutamus.

Incipit epistola sancti Cyrilli episcopi Alexandriæ ad eos, qui in scripto eum accusaverant, quia non tamen ex audito cognoscens reprehendit in propriam Nestorii doctrinam.

CAP. IV. QVia nihil scripsit reverentia vestra tanquam contristato * Dei cultore Nestorio, quia ad monachos fecit epistolam commonere volens eos, * qui super fea, fed tamen fraternitatem, necessario hoc dico, quia non tantumfactum est a me, quantum ab ejus * reverentia. Ego namque, scandalizatis a hominibus propter expositiones ejus, recte fecisse propter * fuscitatem. Ipse vero * quivis in Ecclesia catholica & orthodoxorum, bono * Dorotheo Episcopo aperte dicente: Anathema si qui elle dicit Dei genitricem Mariam. Et non solum hoc audiente tacuit illo dicente, fed etiam in communionem eum mysticam reprepe fuscepit & communicatorem fecit. Ecce igitur anathematizati fumus eorum eo, ut interim non dicam ab eo. Non enim ille coram Ecclesia dissiliet talia proferre ipsius voluntatem. Itaque & nos vivi & per totum orbem terrarum Episcopi, & qui ad Deum profeti fint patres nostri, anathematizati fumus. Quid ergo prohibetur, & nos illius vestigia fequi, debere contracta & dicere anathema? Quia non dicit Dei genitricem Mariam? Ecce * Romanus pontifex, & * qui cum eo fint diecesis, quia anathematizavit eum Alexandrinus Episcopus, sive Ægyptiaca. Si autem cognoverint & qui in occidente & qui in oriente funt Dei cultores Episcopi quia anathematizati fint, (Nam & dicunt omnes & confitentur quia Dei genitrix est sanctissima Maria) quomodo putas afficientur, aut quomodo non omnes contristabuntur, esti non propter te, fed tamen propter sanctos patres in quorum conscriptionibus inventimus fenpper Dei genitricem nominatam sanctam virginem Mariam? Si vero non videretur onerosum fore, multos divinitus libros plurimorum sanctorum patrum, in quibus potest inveniri non semel, fed & frequenter vocem positum, in quo continetur esse Dei genitricem sanctam virginem Mariam.

b Contestatio proposita in publico contra Clericos Constantinopolitanos & in Ecclesia insinuata, quia sectatur esse Nestorius Tanti Scimoatani anathematizati ante annos CLX. ab orthodoxis Episcopis.

CAP. V. COnjuro accipientem hanc chartam per sanctam trinitatem et eam palam facitat Episcopis, Presbyteris, Diaconibus, LeCtoribus, & laicis habitantibus Constantinopolitanis, insuper etiam exemplar eis præbeat ad increpationem hæretici Nestorii, quia stultis fapit anathematizatus Paulo Samosateno ante annos CLX. ab orthodoxis Episcopis. Sunt autem quæ ab utroque dicta funt, hæc.

I. Paulus dixit: *Maria verbum non genuit.*

II. Nestorius confone dixit: *Non genuit, o optime, Maria divinitatem.*

III. Paulus dixit: *Nec enim fuit ante facula.*

IV. Nestorius dixit: *Et matrem temporalem ejus fecit temporum assumptæ divinitatis.*

V. Paulus dixit: *Maria verbum suscepit, & non est fenior quam ea.*

VI. Nestorius dixit: *Quomodo ergo Maria se antiquiorem peperit?*

VII. Paulus dixit: *Maria peperit hominem nobis angustum.*

VIII. Nestorius dixit: *Homo qui natus est ex virgine.*

IX. Paulus dixit: *Melioremvero per omnia, quemadmodum ex Spiritu sancto & ex promissionibus & ex scripturis in eo gratia.*

X. Nestorius dixit: *Vidi enim*, inquit, *spiritum defendentem quasi columbam & manentem super eum illum qui assumpsum est denuntiat, manentem, inquit, apostolis qui elegit per spiritum sanctum, assumptus est, qui videliet tantum Christo donavit gloriam.*

XI. Paulus dixit: *Ut nepte qui ex David* * *nutus est secundum fit sapientia, neque sapientia in illo se inhabitet. Etenim in Prophetis erat, magis autem in Moyse & in multis dominis, potius autem in Christo nostrum in tempore. Et illi fuit filium.*

XII. Nestorius dixit: *Nunquam passibile est cum qui ante omnia secula natus est, aliud semel nasci, & hoc divinitatis?*

Ecce probatus est transfigere aperte dicens: *Non est natus de Maria qui natus est patre.* Ecce confessit hæretico Paulo dicenti alium esse verbum & alium Jesum Christum, & non esse unum, sicut recta prædicat fides. Propterea designavi tibi, o zelota sanctæ fidei, & partem * mathematis * Ecclesiæ Antiochenæ, qui quæ etiam Christianorum vocabulum in primis habuimus, quia non novis alium & alium filium Dei * genitum, quia ante omnia fecula natus est, Deum ex Deo patre, consubstantialem ei, & eumdem sub Augusto Cæsare ex Maria natum. Habet enim expressim Deum verum ex Deo vero, consubstantialem patri, per quem & fæculæ creata funt & omnia factæ, qui propter hos vestit * natus est ex Maria sancta virgine, & crucifixus sub Pontio Pilato; & resiliens hymbolo. Concordat autem his & beatus Eusthatius, qui fuit Episcopus Antiochiæ, unus existens ex trecentis decem & octo Episcopis in sancta magnoque Concilio, dicens: *Itaque non solum homo, fed etiam Deus, ait, fiens & Hieremias Prophetes dixit: hic Deus noster, non reputatur alter præter eum? adhuc conversatus dicitur, & dedit eum Patris omnipotens & Israel dilectus suus. Tuli hoc et verbum, & non hominem conversatum esse.* Ecce igitur contestatus est cum hominem esse quando natus est eum ex virgine, & cum

(a) Lege, *Mater.*

(b) Hic est Hadrianus.

Romch. 1.

a *Adorans*] In codice Bellovacensi, Turonensis, At Bellovacensis habet: *Adora tamquam unum.*

b *Fili malefici*] Hanc epistolam edidit Baronius ex alia versione, quæ fit incipit: *Venerabiles filii ac fide digni venerunt Lipsiæ.*

c *Ecce nos, fidelis*] Id est, ex omnibus quæ ad Christum sunt, & ex omnibus quæ ad Christum sunt, & ex omnibus quæ non essent in codice Turonensi omnia in codice Bellovacensi. Hæc autem verba, Bellovac. *Perantamum charitas.* d *Gorgis*] Ipsa verba desunt in Bellovacensi. e *Quod est*] Id est, *non patiantur jam conjugium fieri Christus, sed Christus, vegnum unum magis & infirmantium delitatis, & homo Deum ferens. Et quid amplius quam hæc? Ecce ergo ipsis nostrum, ut ne ultra ante non dicta tua reverentia. Charitas ergo, adhuc ante vitiumal Christi, & non satisfaciemus pro importuna reprehensione & tanti pervenit? Ad quos ergo opinetur? Quid autem faciam nunc? Oportet enim dicere clarius, facta sunt, in longanimitate & litterarum caritatis eloquio. Mon-*

f *Ad eum*] In codice Bellovacensi, Turonensis. At Bellovacensis habet: *Adora tamquam unum.*

g *Pervenerunt nos ad vell.*] Codex Bellovacensis habet: *Ecce nos, fidelis, ad Christum, & ad omnia quæ ad Christum sunt, & ad omnia quæ non essent in codice Turonensi omnia in codice Bellovacensi. Hæc autem verba, Bellovac. Perantamum charitas.* h *Gorgis*] Ipsa verba desunt in Bellovacensi. i *Quod est*] *Id est, non patiantur jam conjugium fieri Christus, sed Christus, vegnum unum magis & infirmantium delitatis, & homo Deum ferens. Et quid amplius quam hæc? Ecce ergo ipsis nostrum, ut ne ultra ante non dicta tua reverentia. Charitas ergo, adhuc ante vitiumal Christi, & non satisfaciemus pro importuna reprehensione & tanti pervenit? Ad quos ergo opinetur? Quid autem faciam nunc? Oportet enim dicere clarius, facta sunt, in longanimitate & litterarum caritatis eloquio. Mon-*

k *Cum*] In codice Bellovacensi, *Cum, cum necessitatem omnibus nunciantur, tua reverentia est, quomodo accusat ipse?* l *Proclamat*] Bellovac. *Mediamus.* m *Defluxit*] Bellovac. *Scandalum mundi.* n *Scandalum omnibus*] In codice Bellovacensi, *Scandalum omnibus.* o *Ipsum per ipsum*] Bellovac. *Ipsum per ipsum.* p *Sed emendetur*] Bellovac. *Sed emendetur.* q *Quasi*] Bellovac. *Quasi.* r *Cum hominem*] Bellovac. *Cum hominem.* s *Ad Cyrillum episcopum*] Bellovac. *Ad Cyrillum episcopum.* t *Cum hominem*] Bellovac. *Cum hominem.* u *Cum hominem*] Bellovac. *Cum hominem.* v *Cum hominem*] Bellovac. *Cum hominem.* x *Cum hominem*] Bellovac. *Cum hominem.* y *Cum hominem*] Bellovac. *Cum hominem.* z *Cum hominem*] Bellovac. *Cum hominem.* a *Cum hominem*] Bellovac. *Cum hominem.* b *Cum hominem*] Bellovac. *Cum hominem.* c *Cum hominem*] Bellovac. *Cum hominem.* d *Cum hominem*] Bellovac. *Cum hominem.* e *Cum hominem*] Bellovac. *Cum hominem.* f *Cum hominem*] Bellovac. *Cum hominem.* g *Cum hominem*] Bellovac. *Cum hominem.* h *Cum hominem*] Bellovac. *Cum hominem.* i *Cum hominem*] Bellovac. *Cum hominem.* k *Cum hominem*] Bellovac. *Cum hominem.* l *Cum hominem*] Bellovac. *Cum hominem.* m *Cum hominem*] Bellovac. *Cum hominem.* n *Cum hominem*] Bellovac. *Cum hominem.* o *Cum hominem*] Bellovac. *Cum hominem.* p *Cum hominem*] Bellovac. *Cum hominem.* q *Cum hominem*] Bellovac. *Cum hominem.* r *Cum hominem*] Bellovac. *Cum hominem.* s *Cum hominem*] Bellovac. *Cum hominem

ANNO CHRISTI 431.

cum hic infans, & concretvs & concomedit & A indignationem. Si autem multitudo fit tanta mereuntur, quomodo non ¹ in omni loco ac necessario confitvemur ut oportet prudentius ac ferre scandali & fanum fidei dirigere fermonem quærentibus veritatem? Erit autem hoc & valde recte si sanctorum patrum legentes libros, pro magno bonorum cursu festinemus, probantes nobis ipsos si sumus in fide, secundum quod scriptum est, illorum rectis & inreprehensibilibus ² dogmatibus nostros intellectibus bene valde conformemus. Ait igitur sancta & magna Synodus ipsum Deo patre genitum filium unigenitum ex Deo vero Deo verum, lumen de lumine, per quem omnia facti pater, descendisse inhumanari, carnari, pati, resurgere tertia die, & ascendere ad cælos. ³ Hæc & nos fequi oportet verba & dogmata, cogitantes quid incarnari & humanari significetur ex Deo verbum. Non enim dicimus quia verbi natura transita fuitin carn, ⁴ neque quia in totum hominem transiuta est ex anima & corpore, ⁵ illud autem magis, quia carnem animatam animæ rationabili uniens verbum sibi secundum subsistentiam ineffabiliter & ⁶ inintelligibiliter factus est homo & appellatus est filius hominis, non secundum ⁷ voluntatem solum aut complacitum, sed neque ut in adumptione personæ solius, ⁸ sed quia diversæ quidem ⁹ adunationem collatæ naturæ, unus autem ex utrisque Christus & filius, non quasi differentia naturarum obliata propter adunationem, perfectum autem magis nobis ¹ unum Christum & filium C & Dominum deitatis & humanitatis per ineffabilem & arcanum adunationis consensum. ² Sic dicentes ergo sancta habent effentiam & genitus

ANNO CHRISTI 431.

simul & indoctum esistentem ante omnia sæcula & A consempiternum patri ³ indigere dicere initio ut sit fecundo. Quoniam autem propter nos & propter nostram salutem uniens sibi fecundum subsistentiam ⁴ homo factus propriæ est mulieris, ob hoc dicitur parci carulitter. Non enim primum homo natus est communis de sancta virgine; deinde sic descendit in eum verbum; sed ex ipsa vulva adunitus subsistentiam sibi ⁵ Dei verbum, quoniam ⁶ ipsum sic cum sanctæ nativitatem proprium faciens. Sic dicimus cum & pati & resurgere, non quasi quod ¹ Dei verbum passum sit in sua natura aut plagas aut ² fustras elavorum aut alterna vulnera, (impassibilis enim est deitas, ³ quia & incorporea est) sed quoniam quod factum est ipsa proprium corpus passum est, hæc iterum ipse dicitur pati pro nobis. Erat enim impassibilis in corpore passibili. ⁴ Secundum parem autem modum & ⁵ mortiendo simitetiliter gimus. Immortalis etenim secundum naturam & incorruptibilis & vita & vivificator est Dei verbum. ⁶ Quoniam autem iterum ipse corpus gratia Dei secundum quod ait Paulus, pro omnibus gustavit mortem, dicitur ipse pati pro nobis mortem; non quasi quod in experientiam mortis venerit, quamvis autem ab ipsa natura, (⁷ Peccatio tantum est hoc diserse vel fentire) sed quia ⁸ dicimus nuper, caro ipsa gustavit mortem, sic & refurgente carne iterum resurrectio ipsa dicitur; non quasi quod ceciderit in corruptionem, absit, sed quia ⁹ ¹⁰ ¹¹ iterum resuscitavit corpus. ¹² Sic Christum unum & Dominum confitemur, non duos adorantes, sed unum & eundem adorantes, quia non alienum est a verbo corpus ejus, cum quo & ipse confidet patri, non

ANNO CHRISTI 431.

ut duobus confidentibus filiis, sed ut uno secundum ² adunationem cum carne. Si autem fecundum subsistentiam adunationem, vel quasi impossibilem vel quasi indecorate recusant, incidimus ut duos dicamus filios. ³ Necesse est enim omnino dividere & dicere hominem quidem speciaiter filii vocatione honoratum, speciaiter autem ⁴ ipsum Deoverbum filiationis nomen & appellationem habentem naturaliter. ⁵ Non ergo decet dicere ut duos filiosumus Dominus Jesus Christus. Proderit autem nullo modo recte fidei rationi ita dicere, licet perfonarum unitionem divisgens quidem. Non enim dicit scriptura quia verbum hominis personam adunivit sibi, sed quia factum est verbum. ⁶ Quod vero caro factum est verbum, nihil aliud est, nisi quia similiter nobis participavit de flagellis & carnis, ⁷ fumo etiam corpus nostrum fecit, & processit homo ex muliere, non abiciens esse Deus & ex Deo nati patre, fed in assumptione carnis permansus quod erat. ⁸ Hoc allegat ubique integræ fidei ratio, ita reperimus sanctos sapuisse patres. Sic præsumpserunt Dei genitricem dicere sanctam virginem, ⁹ non quasi natura aut deitate ejus initium, sic dicit, scripturam a sancta virgine, fed ut natus ipsa (secundum proprietatem animæ etiam ratiobaliter, cui & fecundum subsistentiam adunitum verbum sibi dicit fecundum carnem. Hæc & nunc ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷ ⁴⁶⁸ ⁴⁶⁹ ⁴⁷⁰ ⁴⁷¹ ⁴⁷² ⁴⁷³ ⁴⁷⁴ ⁴⁷⁵ ⁴⁷⁶ ⁴⁷⁷ ⁴⁷⁸ ⁴⁷⁹ ⁴⁸⁰ ⁴⁸¹ ⁴⁸² ⁴⁸³ ⁴⁸⁴ ⁴⁸⁵ ⁴⁸⁶ ⁴⁸⁷ ⁴⁸⁸ ⁴⁸⁹ ⁴⁹⁰ ⁴⁹¹ ⁴⁹² ⁴⁹³ ⁴⁹⁴ ⁴⁹⁵ ⁴⁹⁶ ⁴⁹⁷ ⁴⁹⁸ ⁴⁹⁹ ⁵⁰⁰ ⁵⁰¹ ⁵⁰² ⁵⁰³ ⁵⁰⁴ ⁵⁰⁵ ⁵⁰⁶ ⁵⁰⁷ ⁵⁰⁸ ⁵⁰⁹ ⁵¹⁰ ⁵¹¹ ⁵¹² ⁵¹³ ⁵¹⁴ ⁵¹⁵ ⁵¹⁶ ⁵¹⁷ ⁵¹⁸ ⁵¹⁹ ⁵²⁰ ⁵²¹ ⁵²² ⁵²³ ⁵²⁴ ⁵²⁵ ⁵²⁶ ⁵²⁷ ⁵²⁸ ⁵²⁹ ⁵³⁰ ⁵³¹ ⁵³² ⁵³³ ⁵³⁴ ⁵³⁵ ⁵³⁶ ⁵³⁷ ⁵³⁸ ⁵³⁹ ⁵⁴⁰ ⁵⁴¹ ⁵⁴² ⁵⁴³ ⁵⁴⁴ ⁵⁴⁵ ⁵⁴⁶ ⁵⁴⁷ ⁵⁴⁸ ⁵⁴⁹ ⁵⁵⁰ ⁵⁵¹ ⁵⁵² ⁵⁵³ ⁵⁵⁴ ⁵⁵⁵ ⁵⁵⁶ ⁵⁵⁷ ⁵⁵⁸ ⁵⁵⁹ ⁵⁶⁰ ⁵⁶¹ ⁵⁶² ⁵⁶³ ⁵⁶⁴ ⁵⁶⁵ ⁵⁶⁶ ⁵⁶⁷ ⁵⁶⁸ ⁵⁶⁹ ⁵⁷⁰ ⁵⁷¹ ⁵⁷² ⁵⁷³ ⁵⁷⁴ ⁵⁷⁵ ⁵⁷⁶ ⁵⁷⁷ ⁵⁷⁸ ⁵⁷⁹ ⁵⁸⁰ ⁵⁸¹ ⁵⁸² ⁵⁸³ ⁵⁸⁴ ⁵⁸⁵ ⁵⁸⁶ ⁵⁸⁷ ⁵⁸⁸ ⁵⁸⁹ ⁵⁹⁰ ⁵⁹¹ ⁵⁹² ⁵⁹³ ⁵⁹⁴ ⁵⁹⁵ ⁵⁹⁶ ⁵⁹⁷ ⁵⁹⁸ ⁵⁹⁹ ⁶⁰⁰ ⁶⁰¹ ⁶⁰² ⁶⁰³ ⁶⁰⁴ ⁶⁰⁵ ⁶⁰⁶ ⁶⁰⁷ ⁶⁰⁸ ⁶⁰⁹ ⁶¹⁰ ⁶¹¹ ⁶¹² ⁶¹³ ⁶¹⁴ ⁶¹⁵ ⁶¹⁶ ⁶¹⁷ ⁶¹⁸ ⁶¹⁹ ⁶²⁰ ⁶²¹ ⁶²² ⁶²³ ⁶²⁴ ⁶²⁵ ⁶²⁶ ⁶²⁷ ⁶²⁸ ⁶²⁹ ⁶³⁰ ⁶³¹ ⁶³² ⁶³³ ⁶³⁴ ⁶³⁵ ⁶³⁶ ⁶³⁷ ⁶³⁸ ⁶³⁹ ⁶⁴⁰ ⁶⁴¹ ⁶⁴² ⁶⁴³ ⁶⁴⁴ ⁶⁴⁵ ⁶⁴⁶ ⁶⁴⁷ ⁶⁴⁸ ⁶⁴⁹ ⁶⁵⁰ ⁶⁵¹ ⁶⁵² ⁶⁵³ ⁶⁵⁴ ⁶⁵⁵ ⁶⁵⁶ ⁶⁵⁷ ⁶⁵⁸ ⁶⁵⁹ ⁶⁶⁰ ⁶⁶¹ ⁶⁶² ⁶⁶³ ⁶⁶⁴ ⁶⁶⁵ ⁶⁶⁶ ⁶⁶⁷ ⁶⁶⁸ ⁶⁶⁹ ⁶⁷⁰ ⁶⁷¹ ⁶⁷² ⁶⁷³ ⁶⁷⁴ ⁶⁷⁵ ⁶⁷⁶ ⁶⁷⁷ ⁶⁷⁸ ⁶⁷⁹ ⁶⁸⁰ ⁶⁸¹ ⁶⁸² ⁶⁸³ ⁶⁸⁴ ⁶⁸⁵ ⁶⁸⁶ ⁶⁸⁷ ⁶⁸⁸ ⁶⁸⁹ ⁶⁹⁰ ⁶⁹¹ ⁶⁹² ⁶⁹³ ⁶⁹⁴ ⁶⁹⁵ ⁶⁹⁶ ⁶⁹⁷ ⁶⁹⁸ ⁶⁹⁹ ⁷⁰⁰ ⁷⁰¹ ⁷⁰² ⁷⁰³ ⁷⁰⁴ ⁷⁰⁵ ⁷⁰⁶ ⁷⁰⁷ ⁷⁰⁸ ⁷⁰⁹ ⁷¹⁰ ⁷¹¹ ⁷¹² ⁷¹³ ⁷¹⁴ ⁷¹⁵ ⁷¹⁶ ⁷¹⁷ ⁷¹⁸ ⁷¹⁹ ⁷²⁰ ⁷²¹ ⁷²² ⁷²³ ⁷²⁴ ⁷²⁵ ⁷²⁶ ⁷²⁷ ⁷²⁸ ⁷²⁹ ⁷³⁰ ⁷³¹ ⁷³² ⁷³³ ⁷³⁴ ⁷³⁵ ⁷³⁶ ⁷³⁷ ⁷³⁸ ⁷³⁹ ⁷⁴⁰ ⁷⁴¹ ⁷⁴² ⁷⁴³ ⁷⁴⁴ ⁷⁴⁵ ⁷⁴⁶ ⁷⁴⁷ ⁷⁴⁸ ⁷⁴⁹ ⁷⁵⁰ ⁷⁵¹ ⁷⁵² ⁷⁵³ ⁷⁵⁴ ⁷⁵⁵ ⁷⁵⁶ ⁷⁵⁷ ⁷⁵⁸ ⁷⁵⁹ ⁷⁶⁰ ⁷⁶¹ ⁷⁶² ⁷⁶³ ⁷⁶⁴ ⁷⁶⁵ ⁷⁶⁶ ⁷⁶⁷ ⁷⁶⁸ ⁷⁶⁹ ⁷⁷⁰ ⁷⁷¹ ⁷⁷² ⁷⁷³ ⁷⁷⁴ ⁷⁷⁵ ⁷⁷⁶ ⁷⁷⁷ ⁷⁷⁸ ⁷⁷⁹ ⁷⁸⁰ ⁷⁸¹ ⁷⁸² ⁷⁸³ ⁷⁸⁴ ⁷⁸⁵ ⁷⁸⁶ ⁷⁸⁷ ⁷⁸⁸ ⁷⁸⁹ ⁷⁹⁰ ⁷⁹¹ ⁷⁹² ⁷⁹³ ⁷⁹⁴ ⁷⁹⁵ ⁷⁹⁶ ⁷⁹⁷ ⁷⁹⁸ ⁷⁹⁹ ⁸⁰⁰ ⁸⁰¹ ⁸⁰² ⁸⁰³ ⁸⁰⁴ ⁸⁰⁵ ⁸⁰⁶ ⁸⁰⁷ ⁸⁰⁸ ⁸⁰⁹ ⁸¹⁰ ⁸¹¹ ⁸¹² ⁸¹³ ⁸¹⁴ ⁸¹⁵ ⁸¹⁶ ⁸¹⁷ ⁸¹⁸ ⁸¹⁹ ⁸²⁰ ⁸²¹ ⁸²² ⁸²³ ⁸²⁴ ⁸²⁵ ⁸²⁶ ⁸²⁷ ⁸²⁸ ⁸²⁹ ⁸³⁰ ⁸³¹ ⁸³² ⁸³³ ⁸³⁴ ⁸³⁵ ⁸³⁶ ⁸³⁷ ⁸³⁸ ⁸³⁹ ⁸⁴⁰ ⁸⁴¹ ⁸⁴² ⁸⁴³ ⁸⁴⁴ ⁸⁴⁵ ⁸⁴⁶ ⁸⁴⁷ ⁸⁴⁸ ⁸⁴⁹ ⁸⁵⁰ ⁸⁵¹ ⁸⁵² ⁸⁵³ ⁸⁵⁴ ⁸⁵⁵ ⁸⁵⁶ ⁸⁵⁷ ⁸⁵⁸ ⁸⁵⁹ ⁸⁶⁰ ⁸⁶¹ ⁸⁶² ⁸⁶³ ⁸⁶⁴ ⁸⁶⁵ ⁸⁶⁶ ⁸⁶⁷ ⁸⁶⁸ ⁸⁶⁹ ⁸⁷⁰ ⁸⁷¹ ⁸⁷² ⁸⁷³ ⁸⁷⁴ ⁸⁷⁵ ⁸⁷⁶ ⁸⁷⁷ ⁸⁷⁸ ⁸⁷⁹ ⁸⁸⁰ ⁸⁸¹ ⁸⁸² ⁸⁸³ ⁸⁸⁴ ⁸⁸⁵ ⁸⁸⁶ ⁸⁸⁷ ⁸⁸⁸ ⁸⁸⁹ ⁸⁹⁰ ⁸⁹¹ ⁸⁹² ⁸⁹³ ⁸⁹⁴ ⁸⁹⁵ ⁸⁹⁶ ⁸⁹⁷ ⁸⁹⁸ ⁸⁹⁹ ⁹⁰⁰ ⁹⁰¹ ⁹⁰² ⁹⁰³ ⁹⁰⁴ ⁹⁰⁵ ⁹⁰⁶ ⁹⁰⁷ ⁹⁰⁸ ⁹⁰⁹ ⁹¹⁰ ⁹¹¹ ⁹¹² ⁹¹³ ⁹¹⁴ ⁹¹⁵ ⁹¹⁶ ⁹¹⁷ ⁹¹⁸ ⁹¹⁹ ⁹²⁰ ⁹²¹ ⁹²² ⁹²³ ⁹²⁴ ⁹²⁵ ⁹²⁶ ⁹²⁷ ⁹²⁸ ⁹²⁹ ⁹³⁰ ⁹³¹ ⁹³² ⁹³³ ⁹³⁴ ⁹³⁵ ⁹³⁶ ⁹³⁷ ⁹³⁸ ⁹³⁹ ⁹⁴⁰ ⁹⁴¹ ⁹⁴² ⁹⁴³ ⁹⁴⁴ ⁹⁴⁵ ⁹⁴⁶ ⁹⁴⁷ ⁹⁴⁸ ⁹⁴⁹ ⁹⁵⁰ ⁹⁵¹ ⁹⁵² ⁹⁵³ ⁹⁵⁴ ⁹⁵⁵ ⁹⁵⁶ ⁹⁵⁷ ⁹⁵⁸ ⁹⁵⁹ ⁹⁶⁰ ⁹⁶¹ ⁹⁶² ⁹⁶³ ⁹⁶⁴ ⁹⁶⁵ ⁹⁶⁶ ⁹⁶⁷ ⁹⁶⁸ ⁹⁶⁹ ⁹⁷⁰ ⁹⁷¹ ⁹⁷² ⁹⁷³ ⁹⁷⁴ ⁹⁷⁵ ⁹⁷⁶ ⁹⁷⁷ ⁹⁷⁸ ⁹⁷⁹ ⁹⁸⁰ ⁹⁸¹ ⁹⁸² ⁹⁸³ ⁹⁸⁴ ⁹⁸⁵ ⁹⁸⁶ ⁹⁸⁷ ⁹⁸⁸ ⁹⁸⁹ ⁹⁹⁰ ⁹⁹¹ ⁹⁹² ⁹⁹³ ⁹⁹⁴ ⁹⁹⁵ ⁹⁹⁶ ⁹⁹⁷ ⁹⁹⁸ ⁹⁹⁹ ¹⁰⁰⁰ ¹⁰⁰¹ ¹⁰⁰² ¹⁰⁰³ ¹⁰⁰⁴ ¹⁰⁰⁵ ¹⁰⁰⁶ ¹⁰⁰⁷ ¹⁰⁰⁸ ¹⁰⁰⁹ ¹⁰¹⁰ ¹⁰¹¹ ¹⁰¹² ¹⁰¹³ ¹⁰¹⁴ ¹⁰¹⁵ ¹⁰¹⁶ ¹⁰¹⁷ ¹⁰¹⁸ ¹⁰¹⁹ ¹⁰²⁰ ¹⁰²¹ ¹⁰²² ¹⁰²³ ¹⁰²⁴ ¹⁰²⁵ ¹⁰²⁶ ¹⁰²⁷ ¹⁰²⁸ ¹⁰²⁹ ¹⁰³⁰ ¹⁰³¹ ¹⁰³² ¹⁰³³ ¹⁰³⁴ ¹⁰³⁵ ¹⁰³⁶ ¹⁰³⁷ ¹⁰³⁸ ¹⁰³⁹ ¹⁰⁴⁰ ¹⁰⁴¹ ¹⁰⁴² ¹⁰⁴³ ¹⁰⁴⁴ ¹⁰⁴⁵ ¹⁰⁴⁶ ¹⁰⁴⁷ ¹⁰⁴⁸ ¹⁰⁴⁹ ¹⁰⁵⁰ ¹⁰⁵¹ ¹⁰⁵² ¹⁰⁵³ ¹⁰⁵⁴ ¹⁰⁵⁵ ¹⁰⁵⁶ ¹⁰⁵⁷ ¹⁰⁵⁸ ¹⁰⁵⁹ ¹⁰⁶⁰ ¹⁰⁶¹ ¹⁰⁶² ¹⁰⁶³ ¹⁰⁶⁴ ¹⁰⁶⁵ ¹⁰⁶⁶ ¹⁰⁶⁷ ¹⁰⁶⁸ ¹⁰⁶⁹ ¹⁰⁷⁰ ¹⁰⁷¹ ¹⁰⁷² ¹⁰⁷³ ¹⁰⁷⁴ ¹⁰⁷⁵ ¹⁰⁷⁶ ¹⁰⁷⁷ ¹⁰⁷⁸ ¹⁰⁷⁹ ¹⁰⁸⁰ ¹⁰⁸¹ ¹⁰⁸² ¹⁰⁸³ ¹⁰⁸⁴ ¹⁰⁸⁵ ¹⁰⁸⁶ ¹⁰⁸⁷ ¹⁰⁸⁸ ¹⁰⁸⁹ ¹⁰⁹⁰ ¹⁰⁹¹ ¹⁰⁹² ¹⁰⁹³ ¹⁰⁹⁴ ¹⁰⁹⁵ ¹⁰⁹⁶ ¹⁰⁹⁷ ¹⁰⁹⁸ ¹⁰⁹⁹ ¹¹⁰⁰ ¹¹⁰¹ ¹¹⁰² ¹¹⁰³ ¹¹⁰⁴ ¹¹⁰⁵ ¹¹⁰⁶ ¹¹⁰⁷ ¹¹⁰⁸ ¹¹⁰⁹ ¹¹¹⁰ ¹¹¹¹ ¹¹¹² ¹¹¹³ ¹¹¹⁴ ¹¹¹⁵ ¹¹¹⁶ ¹¹¹⁷ ¹¹¹⁸ ¹¹¹⁹ ¹¹²⁰ ¹¹²¹ ¹¹²² ¹¹²³ ¹¹²⁴ ¹¹²⁵ ¹¹²⁶ ¹¹²⁷ ¹¹²⁸ ¹¹²⁹ ¹¹³⁰ ¹¹³¹ ¹¹³² ¹¹³³ ¹¹³⁴ ¹¹³⁵ ¹¹³⁶ ¹¹³⁷ ¹¹³⁸ ¹¹³⁹ ¹¹⁴⁰ ¹¹⁴¹ ¹¹⁴² ¹¹⁴³ ¹¹⁴⁴ ¹¹⁴⁵ ¹¹⁴⁶ ¹¹⁴⁷ ¹¹⁴⁸ ¹¹⁴⁹ ¹¹⁵⁰ ¹¹⁵¹ ¹¹⁵² ¹¹⁵³ ¹¹⁵⁴ ¹¹⁵⁵ ¹¹⁵⁶ ¹¹⁵⁷ ¹¹⁵⁸ ¹¹⁵⁹ ¹¹⁶⁰ ¹¹⁶¹ ¹¹⁶² ¹¹⁶³ ¹¹⁶⁴ ¹¹⁶⁵ ¹¹⁶⁶ ¹¹⁶⁷ ¹¹⁶⁸ ¹¹⁶⁹ ¹¹⁷⁰ ¹¹⁷¹ ¹¹⁷² ¹¹⁷³ ¹¹⁷⁴ ¹¹⁷⁵ ¹¹⁷⁶ ¹¹⁷⁷ ¹¹⁷⁸ ¹¹⁷⁹ ¹¹⁸⁰ ¹¹⁸¹ ¹¹⁸² ¹¹⁸³ ¹¹⁸⁴ ¹¹⁸⁵ ¹¹⁸⁶ ¹¹⁸⁷ ¹¹⁸⁸ ¹¹⁸⁹ ¹¹⁹⁰ ¹¹⁹¹ ¹¹⁹² ¹¹⁹³ ¹¹⁹⁴ ¹¹⁹⁵ ¹¹⁹⁶ ¹¹⁹⁷ ¹¹⁹⁸ ¹¹⁹⁹ ¹²⁰⁰ ¹²⁰¹ ¹²⁰² ¹²⁰³ ¹²⁰⁴ ¹²⁰⁵ ¹²⁰⁶ ¹²⁰⁷ ¹²⁰⁸ ¹²⁰⁹ ¹²¹⁰ ¹²¹¹ ¹²¹² ¹²¹³ ¹²¹⁴ ¹²¹⁵ ¹²¹⁶ ¹²¹⁷ ¹²¹⁸ ¹²¹⁹ ¹²²⁰ ¹²²¹ ¹²²² ¹²²³ ¹²²⁴ ¹²²⁵ ¹²²⁶ ¹²²⁷ ¹²²⁸ ¹²²⁹ ¹²³⁰ ¹²³¹ ¹²³² ¹²³³ ¹²³⁴ ¹²³⁵ ¹²³⁶ ¹²³⁷ ¹²³⁸ ¹²³⁹ ¹²⁴⁰ ¹²⁴¹ ¹²⁴² ¹²⁴³ ¹²⁴⁴ ¹²⁴⁵ ¹²⁴⁶ ¹²⁴⁷ ¹²⁴⁸ ¹²⁴⁹ ¹²⁵⁰ ¹²⁵¹ ¹²⁵² ¹²⁵³ ¹²⁵⁴ ¹²⁵⁵ ¹²⁵⁶ ¹²⁵⁷ ¹²⁵⁸ ¹²⁵⁹ ¹²⁶⁰ ¹²⁶¹ ¹²⁶² ¹²⁶³ ¹²⁶⁴ ¹²⁶⁵ ¹²⁶⁶ ¹²⁶⁷ ¹²⁶⁸ ¹²⁶⁹ ¹²⁷⁰ ¹²⁷¹ ¹²⁷² ¹²⁷³ ¹²⁷⁴ ¹²⁷⁵ ¹²⁷⁶ ¹²⁷⁷ ¹²⁷⁸ ¹²⁷⁹ ¹²⁸⁰ ¹²⁸¹ ¹²⁸² ¹²⁸³ ¹²⁸⁴ ¹²⁸⁵ ¹²⁸⁶ ¹²⁸⁷ ¹²⁸⁸ ¹²⁸⁹ ¹²⁹⁰ ¹²⁹¹ ¹²⁹² ¹²⁹³ ¹²⁹⁴ ¹²⁹⁵ ¹²⁹⁶ ¹²⁹⁷ ¹²⁹⁸ ¹²⁹⁹ ¹³⁰⁰ ¹³⁰¹ ¹³⁰² ¹³⁰³ ¹³⁰⁴ ¹³⁰⁵ ¹³⁰⁶ ¹³⁰⁷ ¹³⁰⁸ ¹³⁰⁹ ¹³¹⁰ ¹³¹¹ ¹³¹² ¹³¹³ ¹³¹⁴ ¹³¹⁵ ¹³¹⁶ ¹³¹⁷ ¹³¹⁸ ¹³¹⁹ ¹³²⁰ ¹³²¹ ¹³²² ¹³²³ ¹³²⁴ ¹³²⁵ ¹³²⁶ ¹³²⁷ ¹³²⁸ ¹³²⁹ ¹³³⁰ ¹³³¹ ¹³³² ¹³³³ ¹³³⁴ ¹³³⁵ ¹³³⁶ ¹³³⁷ ¹³³⁸ ¹³³⁹ ¹³⁴⁰ ¹³⁴¹ ¹³⁴² ¹³⁴³ ¹³⁴⁴ ¹³⁴⁵ ¹³⁴⁶ ¹³⁴⁷ ¹³⁴⁸ ¹³⁴⁹ ¹³⁵⁰ ¹³⁵¹ ¹³⁵² ¹³⁵³ ¹³⁵⁴ ¹³⁵⁵ ¹³⁵⁶ ¹³⁵⁷ ¹³⁵⁸ ¹³⁵⁹ ¹³⁶⁰ ¹³⁶¹ ¹³⁶² ¹³⁶³ ¹³⁶⁴ ¹³⁶⁵ ¹³⁶⁶ ¹³⁶⁷ ¹³⁶⁸ ¹³⁶⁹ ¹³⁷⁰ ¹³⁷¹ ¹³⁷² ¹³⁷³ ¹³⁷⁴ ¹³⁷⁵ ¹³⁷⁶ ¹³⁷⁷ ¹³⁷⁸ ¹³⁷⁹ ¹³⁸⁰ ¹³⁸¹ ¹³⁸² ¹³⁸³ ¹³⁸⁴ ¹³⁸⁵ ¹³⁸⁶ ¹³⁸⁷ ¹³⁸⁸ ¹³⁸⁹ ¹³⁹⁰ ¹³⁹¹ ¹³⁹² ¹³⁹³ ¹³⁹⁴ ¹³⁹⁵ ¹³⁹⁶ ¹³⁹⁷ ¹³⁹⁸ ¹³⁹⁹ ¹⁴⁰⁰ ¹⁴⁰¹ ¹⁴⁰² ¹⁴⁰³ ¹⁴⁰⁴ ¹⁴⁰⁵ ¹⁴⁰⁶ ¹⁴⁰⁷ ¹⁴⁰⁸ ¹⁴⁰⁹ ¹⁴¹⁰ ¹⁴¹¹ ¹⁴¹² ¹⁴¹³ ¹⁴¹⁴ ¹⁴¹⁵ ¹⁴¹⁶ ¹⁴¹⁷ ¹⁴¹⁸ ¹⁴¹⁹ ¹⁴²⁰ ¹⁴²¹ ¹⁴²² ¹⁴²³ ¹⁴²⁴ ¹⁴²⁵ ¹⁴²⁶ ¹⁴²⁷ ¹⁴²⁸ ¹⁴²⁹ ¹⁴³⁰ ¹⁴³¹ ¹⁴³² ¹⁴³³ ¹⁴³⁴ ¹⁴³⁵ ¹⁴³⁶ ¹⁴³⁷ ¹⁴³⁸ ¹⁴³⁹ ¹⁴⁴⁰ ¹⁴⁴¹ ¹⁴⁴² ¹⁴⁴³ ¹⁴⁴⁴ ¹⁴⁴⁵ ¹⁴⁴

ANNO CHRISTI 431.

Incipit Epistola Nestorii Archiepiscopi ad sanctum Cyrillum Episcopum, in qua confiteur nos esse Deiparam sanctam virginem Mariam, adversatur autem et haeresi Cyrilli Archiepiscopi Cyrilli, tanquam male ei scripserit.

CAP. VII.

REtrentissimo & Deo amabili communistro Cyrillo Nestorius in Domino salutem. * Injurias quidem quae contra nos fuit mirandarum tuarum litterarum simitio, utpote medicinali patientia dignas, * dilata, tertium iplarum responsione aliquo ad tempus Nobis mihi. * Quod vero taciturnitatem non patitur, quasi magnam ferat, si taceatur, periculum, hoc, * secundum quod possibile est, non ad multiloquium tendens, facere tentabo naratione compendiosa, * obscuri de indefestibilis longi sermonis somitum cavens. Jacipiam autem a sapientissimis tuae dilectionis vocibus, quibus bene sermonibus apponens. Quae sunt igitur admirandae tuarum litterarum doctrinae vocis? Sanctis, inquit, et magna Spondeo ipsum ex Deo & patre secundum naturam genitum filium unigenitum ex Deo vero Deum verum, lumen de lumine, per quem omnia facit pater, defendendo invisibilem, humanatus, pati, resurgere. Haec sunt tua caeverenciae verba, & cognoscis forte quis tua. Audi vero & nobis fratrum ut pro pietate dictum confitemur, quam & magnus ille Paulus amato a se Timotheo coortatus est. *Attende lectioni, consolationi, doctrinae. Hoc enim faciens, & vos vivabis & audientes te.* Quomodo igitur ex Deo vero Deum verum, & Dominum Jesum ex Deo vero Deum verum, & Dominum Jesum Christum, & Dominum ignorantes ignorantem, passibilem eos dicitis arbitratus patri confirmpitemus verbum. Insipice autem, si placet, dicta diligentius, & si sanctum reperies patrum chorum non consubstantialem patri dictitem passibilem dicentes, & nec reperum nativitatem per consubstantialem, nec resurgentem eam quae solumpt templum suscitavit. Et si nihil aures in haeresum medelam adhibuerit, ipsas tibi sanctorum illuminationes apponens, a talamola, quae ipsum illuvet tibi liberabo & a litteratione omnia divinae scripturae per illos ex *Credo igitur & in Dominum nostrum Jesum Christum filium ejus* unigenitum. Confitemur quomodo Deo Jesus & Jesus Christus unigenitus filius, propinquiores commonia deitatis & humanitatis, in fundamenta nomina, quae humanitatis & A passionis, resurrectioni superadficiant traditionem, ut nominibus naturae utriusque communibus quibusdam significativis propositis, neque quod filiationis & proprietatis est fecetur, neque ea quae naturarum sunt in filationis singularitate confinis exterminatione perciliteatur. In hoc enim eis credit Paulus factus est, qui humanationis divinae & memoriam faciens & futurus inferre quae passionis fuerunt, prius poterat *Christus* commune, sicut paulo ante dixi, naturarum nomen, infert * sermonem utraque condecentem naturas. Quid enim dixit? *Hoc sapiatur in nobis quod & in Christo Jesu, qui cum forma Dei esset, non rapinam arbitratus est esse aequalis Deo;* sed ne per singula * dicam, *obediens factus est usque ad mortem, mortem autem crucis.* Quoniam enim memoriam mortis facturus erat, ut ne verbum Deum * hinc aliquis aestimet passibilem, ponit *Christus* impassibilis & passibilis substantiae in singulari persona appellationem significativam, quatenus impassibilis Christus & passibilis sine periculo * vocetur, impassibilis quidem deitate, passibilis autem corporis natura. Multa dicere de hoc valens, & primum quidem neque nativitatis in dilpensatione fed humanationis facto illos memoriam facit, neque, * brevi sermonis in initiis pollicitationem sentio ruitura sermonem & ad secundum tuae dilectionis mores capitulum, in quo naturarum quoden Judaeum divisionem secundum humanationis & deitatis rationem & eatum in unius personae conjunctionem, * & cum Deum verbum secunda exaulitur non equilibe dictitantur, & passionis incapabilem, & cum Deum verbum secunda exaulitur parte familiae esse.

Reliqui autem, siquidem aliquam sapientiam occultam inferebant legentium auribus incomprehensibilem, * tue eft diligentiae fcire. * Mihi ergo primum quidem * ut ne perverterit verbum, in principio cum impassibilem praedicatum & secundum nativitatis incapabilem, item passibilem & * in recenti item creatum nescio quomodo * intulit, * quasi haec quae secundum naturam Dei verbi fuit, temporis corruptione corrupta fint, aut parum aliquid hominibus putetur quod fine peccato templum & divina inseparabile natura pro peccatoribus nativitatem & mortem sustinuitfet, aut non credi debeat dominica vox ad Judaeos clamans: *Solvite templum hoc, & in tribus diebus suscitabo illud.* non: *Solvite meam divinitatem, & in tribus diebus suscitabitur.* Rurs- B

ANNO CHRISTI 431.

ANNO CHRISTI 431.

tere etiam carnis proprietatem, nativitatem dico & passionem & mortem, aut * errantis est secundum pagnam, frater, intelligentiae, aut insiamentis Apollinaris & Arii & quae fant aliarum aegrotantium haereseon, * & magis vero illis aliquid gravius. Necessitas enim est ad proprietatem humanodi fcriptoris nominis & facitis nutrimentel locium propter proprietatem Deum verbum facere & paulatim incrementi participem, & in tempore passionis, pavoris etiam, & auxilio angelico egutiole. Et tarco circumcisionem & fanctificatum & fcriptures * & eluriem, quae tanquam propter nos carni quidem contigerunt, * adorando coaptanda. Inde deitate vero haec mendacia fant, cum fulcipiunt B a nobis caelestem nativitatem blasphemiae condemnionis causa. Hae funt fanctorum patrum traditiones, haec divinarum fcripturarum praecepta. Sic aliquis & quae funt misericordiae divinae & quae fant authoritatis deificae loquitur. *Hae mediator, in hoc ipso, ut tuus profectus manifestus fit omnibus,* * Paulus ad omnes dicit. Quod vero pro secundatis caeste curam gerit, hoc facit. Et ego, * ut tutulamur divinorum gratiem animae tuae & de nobis follicitae. Cognofce autem deceptus eliete temeptipum * ab eis qui hic a fanctis fyndodo depositi funt, quae fant quae fant Manichaeorum fapientes, aut forte a clericis qui funt tue extraitis. Quae funt enim Ecclesiae, quotidie proficiunt, C & * pacem in Christo Jesu per gratiam, Dominum nostrum. *Ecce enim, inquit, imperitiae vera ac cognoscendum Dominum quae apud omnia existere coepertae.* * Etiam quae regi fant, in fuperemoriteti letitia fint, inlaetitiam dogmate. Et ut colligens ferbam, illam in omnibus haereseibus quae * contra Deum reluctantur Ecclesiae reftit dogmatibus quotidie quis reperies apud nos impleti: *Domus Saul illus & infirmabatur, & domus David ibat & firmabatur.* Haec a nobis, utpote tratribus, ad fratrem faulatines fant. Si vero aliquis contendit, * praecomabitur de per nos ad hujusmodi Paulus: *Nos talem confuetudinem non habemus, nec ecclesiae Dei.* Omnem quae tecum eft in Christo fraternitatem & ego & qui mecum fant plurimum falutamus. * Ecclesiae oram pro nobis permaneas, Domine honoratissime & Deo amabilis.

B Inti-

a *Reverent.*] Codex Bellovac. *Venerando & vero reverendissimo communistraeri Cyrillo Nestorius.*
b *Injuriae*] Haec Nestorii epistolam ex illo exemplari cum Liberatus, & ex eadem extat in collatione Ecclesiae Concilii Quinti, Estat porro etiam ex interpretatione Marii Mercatoris.
c *Dilata rem.*] Ita codex Bellovacensis & Concilium Quinum. Colbertinus & Turonensis & editio Conii habent *Sensuge ipsis litteras tuas tempore ad ea responsionem.* & *quae tuis.*
d *Secundum quod poss.*] Codex Bellovac. *Secundum quod possibile est.*
e *Obscuri*] Concilium V. *infuscat & indagatio legentium auribus.*
f *Quid enim mihi*] Concilium V. *Quid autem mihi tua*
g *Sanctum reperies*] Codex Bellovacensis & Concilium V. *divinum filium reperies.*
h *Neque nativitatem*] Idem codex & Concilium V. *nec rursus natum patri consubstantiam, nec resurrexisse eum.*
i *Dominus & Jesus*] Idem codex & Concilium V. *Dominus & Jesus & Christus & unigenitus & filius.*
k *Fundamenta Nestorii.*] Idem codex & Concilium V. *fundamenta & filius.*
l *Quae tua sunt.*] Idem codex *quae naturae in filiationis singularitate confinis exterminatione periclitentur.*
m *Memoriam*] Idem, *mentionem.* *ea quae pertinent ad fuam naturam.*
n *Sermonem*] Ibidem *filium unique condecens naturis.*
o *Ipse expedit*] Ita codex Bellovac. & Concilium V. *concordat.* Bellovacensis habet, *ipse fit aequalis Deo.*
p *Dicam*] Codex Bellovac. & Concilium V. *disseramus.*
q *Nihil aliquid*] Ibidem *ne Deum verbum ut hoc quisquam possibile suspicetur, pons.*
r *Pacem*] Omnes, *nominatur.*] *Multae dicere*] Codex Bellovac. & Concilium V. *Multa de hac parte dicere, & profanum quidem quod non nativitatem in ipso fit transitione sanctae illius patris commoveretur.*
s *Et cum Deum*] Codex Bellovac. & *quod Deum verbum.* Concilium V. *Deum verbum secunda.*
t *Ipsum*] Codex Bellovac. & Concilium V. *nulla fictili.*
u *Ibidem*] *Mihi enim.*] In recenti] Ibidem, *recenti.*
v *Quae*] Codex Bellovac. & Concilium V. *quae secundum naturam Dei verbi evidentius temporis corporis fallitur corruptio, sed parum putatur quod fint.*
x *Sufficiabitur*] Codex Bellovac. *suffuerit.* *Iterum & hic latius volenti dicere, promissionis tua memoria contrahe. Dicendum est tamen.* Concilium V. in antiquis exemplaribus ita etiam habet; nisi quod in uno scriptum est *contrahere, in alio contrahere.* b *Fuae promissionis.*] Nam Deum omnino fafta ille videtur, cathedrae vetustas codices Colbertinus & Turonensis, cum in Bellovacensi legatur *mora.* Sed hoc loco non *tam* fit intelligendum quam *ipsum* & ubi fafte, adeoque *tua.* c *Quandoque*] Ita omnia vetera exemplaria. Sed legendum est *Quandoquam.* Conii editio habet *quando.*
d *Disputationis*] Quaestio in habeant omnia exemplaria Concilii Ephesini, legendum tamen *dispensationis*, & fensus obtinet. Quae enim *dispensationis* & ab eis fafte, adeoque *tua.*
e *Integrum*] Codex Bellovac. & Concilium V. *fcriptum.*
f *Quid opertet*] Codex Bellovac. & Concilium V. *Quid opertet dicere quae mater Christi non dicit.* g *Praedicantibus*] Codex Bellovac. & Concilium V. *arrebantibus.*
h *Ipse enim*] Codex Bellovac. *Ipse quidem dilexit templum, & templum summum quidem & divinum omnium conjunctione, quatenus propriae dicit dominum bonum & confitent & evangelicis sermonibus & Dominum nostrum accrescere.* Concilium V. *Ipse quidem dilexit filii cor, cum & templum quidem summum quidem & divinum omnium conjunctionem, ut quae sunt propria, dicit propria dicat, bon. &* [illegible] *Christum accrescere.* Nam proprietatis affirmet & *Nestorius*] Ibidem *Nestorius.*
i *Blasphemiae, ironiae sit, frater intelligentiae secundum pagnam, aut deficientis Apollinaris.* Ita etiam in Concilio V.
k *Magis vero*] Codex Bellovac. & Concilium V. *Magis autem fi quid ab illis graviius.* l *Necessitas enim humanodi fcriptoris nominis & facitis nutrimentel locium propter proprietatem Deum verbum facere & paulatim incrementi participem.* Concilium V. *incrementi participem.* & *parvorum tempore passionis auxilio etiam angelico indigerunt.*
m *Adeo autem*] Codex Bellovacensis. In Concilio V. *legitur superiorum.* In Graeco est *ταῦτα οὐ λόγῳ, ἀλλὰ ἔργῳ.*
n *Ad secundum coaptanda*] Codex Bellovacensis & Concilium V. *adorabilia contingentia.* In Graeco *τοῦτο δὲ ἐπὶ τὴν δευτέραν ἀναφέρεται.*
o *Et nobis temporum calamitate jude redemptionis confis fant.* p *ab eis*] Sed cit. ex Philippo Presbytero Constantinopolitano. Vide tom. 5. Concil. pag. 154. in communione Cyrilli.
q *Ipsum quae regi*] Ibidem *Principes vero incredibile genitum habere, etiam quae regni fant inlaetitiae dogmate.* *Et ut omnipotentis*] Codex Bellovac. *omnipotentis sapientia ex quo Manichaeorum fant.* r *Contra Deum certant*] Ibidem *contra Deum certant & contra Ecclesiae reftit dogmata, quotidie qui reperies apud nos impleti.*] *Praecomabitur*] Ibidem, *clamabit.*
s *Irreliquit*] Concilium V. *Ecclesiae & pro nobis erant permanere, Domine honoratissime & Deo cultur.*

ANNO CHRISTI 431.

Incipit epistola Synodica Cyrilli Alexandrini Episcopi ad Nestorium Constantinopolitanum Episcopum.

CAP. VIII.

Reverentissimo Deo amantissimo comministro Nestorio * Cyrillus & que convenit synodus in Alexandria ex Ægyptiaca diœcesi in Domino salutem. ⁵ Salvatore nostro dicente aperte, *Qui e amat patrem aut matrem plus quam me non est me dignus, & qui amat filium vel filiam super me, non est me dignus*, quid patiamur nos, qui a tua reverentia exigimur te diligere super omnium nostrum Salvatorem Christum? Quis nos in die judicii ¹ juvare poterit, aut quam repetemus excusationem, qui blasphemia tua longum dilectionis tuæ facta a te contra ipsum blasphemis? Etsi quidem temetipsum solum hæderes talia sapiens & docens, minus utique curæ esset. Quoniam vero omnem scandalizasti Ecclesiam, & fermentum infidelitatis & * peregrinæ injecisti populis, & non ibidem solumnodo conflictutis, sed enim & his qui ubique sunt, (Delati namque sunt tuarum expositionum codices) ¹ qualia jam nostræ taciturnitatis sufficiet ferre, aut quomodo non necessarium esset meminisse, dicente Christo: *Non putetis quia venit mittere pacem super terram. Non venit mittere pacem, sed gladium. Veni enim dividere hominem contra patrem suum, & filium contra matrem suam*. Cum enim ² hældes laudantur, turnpatur quidem ut irrita & viriosa pagentum reverentia, quæ ut ¹ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷ ⁴⁶⁸ ⁴⁶⁹ ⁴⁷⁰ ⁴⁷¹ ⁴⁷² ⁴⁷³ ⁴⁷⁴ ⁴⁷⁵ ⁴⁷⁶ ⁴⁷⁷ ⁴⁷⁸ ⁴⁷⁹ ⁴⁸⁰ ⁴⁸¹ ⁴⁸² ⁴⁸³ ⁴⁸⁴ ⁴⁸⁵ ⁴⁸⁶ ⁴⁸⁷ ⁴⁸⁸ ⁴⁸⁹ ⁴⁹⁰ ⁴⁹¹ ⁴⁹² ⁴⁹³ ⁴⁹⁴ ⁴⁹⁵ ⁴⁹⁶ ⁴⁹⁷ ⁴⁹⁸ ⁴⁹⁹ ⁵⁰⁰ ⁵⁰¹ ⁵⁰² ⁵⁰³ ⁵⁰⁴ ⁵⁰⁵ ⁵⁰⁶ ⁵⁰⁷ ⁵⁰⁸ ⁵⁰⁹ ⁵¹⁰ ⁵¹¹ ⁵¹² ⁵¹³ ⁵¹⁴ ⁵¹⁵ ⁵¹⁶ ⁵¹⁷ ⁵¹⁸ ⁵¹⁹ ⁵²⁰ ⁵²¹ ⁵²² ⁵²³ ⁵²⁴ ⁵²⁵ ⁵²⁶ ⁵²⁷ ⁵²⁸ ⁵²⁹ ⁵³⁰ ⁵³¹ ⁵³² ⁵³³ ⁵³⁴ ⁵³⁵ ⁵³⁶ ⁵³⁷ ⁵³⁸ ⁵³⁹ ⁵⁴⁰ ⁵⁴¹ ⁵⁴² ⁵⁴³ ⁵⁴⁴ ⁵⁴⁵ ⁵⁴⁶ ⁵⁴⁷ ⁵⁴⁸ ⁵⁴⁹ ⁵⁵⁰ ⁵⁵¹ ⁵⁵² ⁵⁵³ ⁵⁵⁴ ⁵⁵⁵ ⁵⁵⁶ ⁵⁵⁷ ⁵⁵⁸ ⁵⁵⁹ ⁵⁶⁰ ⁵⁶¹ ⁵⁶² ⁵⁶³ ⁵⁶⁴ ⁵⁶⁵ ⁵⁶⁶ ⁵⁶⁷ ⁵⁶⁸ ⁵⁶⁹ ⁵⁷⁰ ⁵⁷¹ ⁵⁷² ⁵⁷³ ⁵⁷⁴ ⁵⁷⁵ ⁵⁷⁶ ⁵⁷⁷ ⁵⁷⁸ ⁵⁷⁹ ⁵⁸⁰ ⁵⁸¹ ⁵⁸² ⁵⁸³ ⁵⁸⁴ ⁵⁸⁵ ⁵⁸⁶ ⁵⁸⁷ ⁵⁸⁸ ⁵⁸⁹ ⁵⁹⁰ ⁵⁹¹ ⁵⁹² ⁵⁹³ ⁵⁹⁴ ⁵⁹⁵ ⁵⁹⁶ ⁵⁹⁷ ⁵⁹⁸ ⁵⁹⁹ ⁶⁰⁰ ⁶⁰¹ ⁶⁰² ⁶⁰³ ⁶⁰⁴ ⁶⁰⁵ ⁶⁰⁶ ⁶⁰⁷ ⁶⁰⁸ ⁶⁰⁹ ⁶¹⁰ ⁶¹¹ ⁶¹² ⁶¹³ ⁶¹⁴ ⁶¹⁵ ⁶¹⁶ ⁶¹⁷ ⁶¹⁸ ⁶¹⁹ ⁶²⁰ ⁶²¹ ⁶²² ⁶²³ ⁶²⁴ ⁶²⁵ ⁶²⁶ ⁶²⁷ ⁶²⁸ ⁶²⁹ ⁶³⁰ ⁶³¹ ⁶³² ⁶³³ ⁶³⁴ ⁶³⁵ ⁶³⁶ ⁶³⁷ ⁶³⁸ ⁶³⁹ ⁶⁴⁰ ⁶⁴¹ ⁶⁴² ⁶⁴³ ⁶⁴⁴ ⁶⁴⁵ ⁶⁴⁶ ⁶⁴⁷ ⁶⁴⁸ ⁶⁴⁹ ⁶⁵⁰ ⁶⁵¹ ⁶⁵² ⁶⁵³ ⁶⁵⁴ ⁶⁵⁵ ⁶⁵⁶ ⁶⁵⁷ ⁶⁵⁸ ⁶⁵⁹ ⁶⁶⁰ ⁶⁶¹ ⁶⁶² ⁶⁶³ ⁶⁶⁴ ⁶⁶⁵ ⁶⁶⁶ ⁶⁶⁷ ⁶⁶⁸ ⁶⁶⁹ ⁶⁷⁰ ⁶⁷¹ ⁶⁷² ⁶⁷³ ⁶⁷⁴ ⁶⁷⁵ ⁶⁷⁶ ⁶⁷⁷ ⁶⁷⁸ ⁶⁷⁹ ⁶⁸⁰ ⁶⁸¹ ⁶⁸² ⁶⁸³ ⁶⁸⁴ ⁶⁸⁵ ⁶⁸⁶ ⁶⁸⁷ ⁶⁸⁸ ⁶⁸⁹ ⁶⁹⁰ ⁶⁹¹ ⁶⁹² ⁶⁹³ ⁶⁹⁴ ⁶⁹⁵ ⁶⁹⁶ ⁶⁹⁷ ⁶⁹⁸ ⁶⁹⁹ ⁷⁰⁰ ⁷⁰¹ ⁷⁰² ⁷⁰³ ⁷⁰⁴ ⁷⁰⁵ ⁷⁰⁶ ⁷⁰⁷ ⁷⁰⁸ ⁷⁰⁹ ⁷¹⁰ ⁷¹¹ ⁷¹² ⁷¹³ ⁷¹⁴ ⁷¹⁵ ⁷¹⁶ ⁷¹⁷ ⁷¹⁸ ⁷¹⁹ ⁷²⁰ ⁷²¹ ⁷²² ⁷²³ ⁷²⁴ ⁷²⁵ ⁷²⁶ ⁷²⁷ ⁷²⁸ ⁷²⁹ ⁷³⁰ ⁷³¹ ⁷³² ⁷³³ ⁷³⁴ ⁷³⁵ ⁷³⁶ ⁷³⁷ ⁷³⁸ ⁷³⁹ ⁷⁴⁰ ⁷⁴¹ ⁷⁴² ⁷⁴³ ⁷⁴⁴ ⁷⁴⁵ ⁷⁴⁶ ⁷⁴⁷ ⁷⁴⁸ ⁷⁴⁹ ⁷⁵⁰ ⁷⁵¹ ⁷⁵² ⁷⁵³ ⁷⁵⁴ ⁷⁵⁵ ⁷⁵⁶ ⁷⁵⁷ ⁷⁵⁸ ⁷⁵⁹ ⁷⁶⁰ ⁷⁶¹ ⁷⁶² ⁷⁶³ ⁷⁶⁴ ⁷⁶⁵ ⁷⁶⁶ ⁷⁶⁷ ⁷⁶⁸ ⁷⁶⁹ ⁷⁷⁰ ⁷⁷¹ ⁷⁷² ⁷⁷³ ⁷⁷⁴ ⁷⁷⁵ ⁷⁷⁶ ⁷⁷⁷ ⁷⁷⁸ ⁷⁷⁹ ⁷⁸⁰ ⁷⁸¹ ⁷⁸² ⁷⁸³ ⁷⁸⁴ ⁷⁸⁵ ⁷⁸⁶ ⁷⁸⁷ ⁷⁸⁸ ⁷⁸⁹ ⁷⁹⁰ ⁷⁹¹ ⁷⁹² ⁷⁹³ ⁷⁹⁴ ⁷⁹⁵ ⁷⁹⁶ ⁷⁹⁷ ⁷⁹⁸ ⁷⁹⁹ ⁸⁰⁰ ⁸⁰¹ ⁸⁰² ⁸⁰³ ⁸⁰⁴ ⁸⁰⁵ ⁸⁰⁶ ⁸⁰⁷ ⁸⁰⁸ ⁸⁰⁹ ⁸¹⁰ ⁸¹¹ ⁸¹² ⁸¹³ ⁸¹⁴ ⁸¹⁵ ⁸¹⁶ ⁸¹⁷ ⁸¹⁸ ⁸¹⁹ ⁸²⁰ ⁸²¹ ⁸²² ⁸²³ ⁸²⁴ ⁸²⁵ ⁸²⁶ ⁸²⁷ ⁸²⁸ ⁸²⁹ ⁸³⁰ ⁸³¹ ⁸³² ⁸³³ ⁸³⁴ ⁸³⁵ ⁸³⁶ ⁸³⁷ ⁸³⁸ ⁸³⁹ ⁸⁴⁰ ⁸⁴¹ ⁸⁴² ⁸⁴³ ⁸⁴⁴ ⁸⁴⁵ ⁸⁴⁶ ⁸⁴⁷ ⁸⁴⁸ ⁸⁴⁹ ⁸⁵⁰ ⁸⁵¹ ⁸⁵² ⁸⁵³ ⁸⁵⁴ ⁸⁵⁵ ⁸⁵⁶ ⁸⁵⁷ ⁸⁵⁸ ⁸⁵⁹ ⁸⁶⁰ ⁸⁶¹ ⁸⁶² ⁸⁶³ ⁸⁶⁴ ⁸⁶⁵ ⁸⁶⁶ ⁸⁶⁷ ⁸⁶⁸ ⁸⁶⁹ ⁸⁷⁰ ⁸⁷¹ ⁸⁷² ⁸⁷³ ⁸⁷⁴ ⁸⁷⁵ ⁸⁷⁶ ⁸⁷⁷ ⁸⁷⁸ ⁸⁷⁹ ⁸⁸⁰ ⁸⁸¹ ⁸⁸² ⁸⁸³ ⁸⁸⁴ ⁸⁸⁵ ⁸⁸⁶ ⁸⁸⁷ ⁸⁸⁸ ⁸⁸⁹ ⁸⁹⁰ ⁸⁹¹ ⁸⁹² ⁸⁹³ ⁸⁹⁴ ⁸⁹⁵ ⁸⁹⁶ ⁸⁹⁷ ⁸⁹⁸ ⁸⁹⁹ ⁹⁰⁰ ⁹⁰¹ ⁹⁰² ⁹⁰³ ⁹⁰⁴ ⁹⁰⁵ ⁹⁰⁶ ⁹⁰⁷ ⁹⁰⁸ ⁹⁰⁹ ⁹¹⁰ ⁹¹¹ ⁹¹² ⁹¹³ ⁹¹⁴ ⁹¹⁵ ⁹¹⁶ ⁹¹⁷ ⁹¹⁸ ⁹¹⁹ ⁹²⁰ ⁹²¹ ⁹²² ⁹²³ ⁹²⁴ ⁹²⁵ ⁹²⁶ ⁹²⁷ ⁹²⁸ ⁹²⁹ ⁹³⁰ ⁹³¹ ⁹³² ⁹³³ ⁹³⁴ ⁹³⁵ ⁹³⁶ ⁹³⁷ ⁹³⁸ ⁹³⁹ ⁹⁴⁰ ⁹⁴¹ ⁹⁴² ⁹⁴³ ⁹⁴⁴ ⁹⁴⁵ ⁹⁴⁶ ⁹⁴⁷ ⁹⁴⁸ ⁹⁴⁹ ⁹⁵⁰ ⁹⁵¹ ⁹⁵² ⁹⁵³ ⁹⁵⁴ ⁹⁵⁵ ⁹⁵⁶ ⁹⁵⁷ ⁹⁵⁸ ⁹⁵⁹ ⁹⁶⁰ ⁹⁶¹ ⁹⁶² ⁹⁶³ ⁹⁶⁴ ⁹⁶⁵ ⁹⁶⁶ ⁹⁶⁷ ⁹⁶⁸ ⁹⁶⁹ ⁹⁷⁰ ⁹⁷¹ ⁹⁷² ⁹⁷³ ⁹⁷⁴ ⁹⁷⁵ ⁹⁷⁶ ⁹⁷⁷ ⁹⁷⁸ ⁹⁷⁹ ⁹⁸⁰ ⁹⁸¹ ⁹⁸² ⁹⁸³ ⁹⁸⁴ ⁹⁸⁵ ⁹⁸⁶ ⁹⁸⁷ ⁹⁸⁸ ⁹⁸⁹ ⁹⁹⁰ ⁹⁹¹ ⁹⁹² ⁹⁹³ ⁹⁹⁴ ⁹⁹⁵ ⁹⁹⁶ ⁹⁹⁷ ⁹⁹⁸ ⁹⁹⁹ ¹⁰⁰⁰ ¹⁰⁰¹ ¹⁰⁰² ¹⁰⁰³ ¹⁰⁰⁴ ¹⁰⁰⁵ ¹⁰⁰⁶ ¹⁰⁰⁷ ¹⁰⁰⁸ ¹⁰⁰⁹ ¹⁰¹⁰ ¹⁰¹¹ ¹⁰¹² ¹⁰¹³ ¹⁰¹⁴ ¹⁰¹⁵ ¹⁰¹⁶ ¹⁰¹⁷ ¹⁰¹⁸ ¹⁰¹⁹ ¹⁰²⁰ ¹⁰²¹ ¹⁰²² ¹⁰²³ ¹⁰²⁴ ¹⁰²⁵ ¹⁰²⁶ ¹⁰²⁷ ¹⁰²⁸ ¹⁰²⁹ ¹⁰³⁰ ¹⁰³¹ ¹⁰³² ¹⁰³³ ¹⁰³⁴ ¹⁰³⁵ ¹⁰³⁶ ¹⁰³⁷ ¹⁰³⁸ ¹⁰³⁹ ¹⁰⁴⁰ ¹⁰⁴¹ ¹⁰⁴² ¹⁰⁴³ ¹⁰⁴⁴ ¹⁰⁴⁵ ¹⁰⁴⁶ ¹⁰⁴⁷ ¹⁰⁴⁸ ¹⁰⁴⁹ ¹⁰⁵⁰ ¹⁰⁵¹ ¹⁰⁵² ¹⁰⁵³ ¹⁰⁵⁴ ¹⁰⁵⁵ ¹⁰⁵⁶ ¹⁰⁵⁷ ¹⁰⁵⁸ ¹⁰⁵⁹ ¹⁰⁶⁰ ¹⁰⁶¹ ¹⁰⁶² ¹⁰⁶³ ¹⁰⁶⁴ ¹⁰⁶⁵ ¹⁰⁶⁶ ¹⁰⁶⁷ ¹⁰⁶⁸ ¹⁰⁶⁹ ¹⁰⁷⁰ ¹⁰⁷¹ ¹⁰⁷² ¹⁰⁷³ ¹⁰⁷⁴ ¹⁰⁷⁵ ¹⁰⁷⁶ ¹⁰⁷⁷ ¹⁰⁷⁸ ¹⁰⁷⁹ ¹⁰⁸⁰ ¹⁰⁸¹ ¹⁰⁸² ¹⁰⁸³ ¹⁰⁸⁴ ¹⁰⁸⁵ ¹⁰⁸⁶ ¹⁰⁸⁷ ¹⁰⁸⁸ ¹⁰⁸⁹ ¹⁰⁹⁰ ¹⁰⁹¹ ¹⁰⁹² ¹⁰⁹³ ¹⁰⁹⁴ ¹⁰⁹⁵ ¹⁰⁹⁶ ¹⁰⁹⁷ ¹⁰⁹⁸ ¹⁰⁹⁹ ¹¹⁰⁰ ¹¹⁰¹ ¹¹⁰² ¹¹⁰³ ¹¹⁰⁴ ¹¹⁰⁵ ¹¹⁰⁶ ¹¹⁰⁷ ¹¹⁰⁸ ¹¹⁰⁹ ¹¹¹⁰ ¹¹¹¹ ¹¹¹² ¹¹¹³ ¹¹¹⁴ ¹¹¹⁵ ¹¹¹⁶ ¹¹¹⁷ ¹¹¹⁸ ¹¹¹⁹ ¹¹²⁰ ¹¹²¹ ¹¹²² ¹¹²³ ¹¹²⁴ ¹¹²⁵ ¹¹²⁶ ¹¹²⁷ ¹¹²⁸ ¹¹²⁹ ¹¹³⁰ ¹¹³¹ ¹¹³² ¹¹³³ ¹¹³⁴ ¹¹³⁵ ¹¹³⁶ ¹¹³⁷ ¹¹³⁸ ¹¹³⁹ ¹¹⁴⁰ ¹¹⁴¹ ¹¹⁴² ¹¹⁴³ ¹¹⁴⁴ ¹¹⁴⁵ ¹¹⁴⁶ ¹¹⁴⁷ ¹¹⁴⁸ ¹¹⁴⁹ ¹¹⁵⁰ ¹¹⁵¹ ¹¹⁵² ¹¹⁵³ ¹¹⁵⁴ ¹¹⁵⁵ ¹¹⁵⁶ ¹¹⁵⁷ ¹¹⁵⁸ ¹¹⁵⁹ ¹¹⁶⁰ ¹¹⁶¹ ¹¹⁶² ¹¹⁶³ ¹¹⁶⁴ ¹¹⁶⁵ ¹¹⁶⁶ ¹¹⁶⁷ ¹¹⁶⁸ ¹¹⁶⁹ ¹¹⁷⁰ ¹¹⁷¹ ¹¹⁷² ¹¹⁷³ ¹¹⁷⁴ ¹¹⁷⁵ ¹¹⁷⁶ ¹¹⁷⁷ ¹¹⁷⁸ ¹¹⁷⁹ ¹¹⁸⁰ ¹¹⁸¹ ¹¹⁸² ¹¹⁸³ ¹¹⁸⁴ ¹¹⁸⁵ ¹¹⁸⁶ ¹¹⁸⁷ ¹¹⁸⁸ ¹¹⁸⁹ ¹¹⁹⁰ ¹¹⁹¹ ¹¹⁹² ¹¹⁹³ ¹¹⁹⁴ ¹¹⁹⁵ ¹¹⁹⁶ ¹¹⁹⁷ ¹¹⁹⁸ ¹¹⁹⁹ ¹²⁰⁰ ¹²⁰¹ ¹²⁰² ¹²⁰³ ¹²⁰⁴ ¹²⁰⁵ ¹²⁰⁶ ¹²⁰⁷ ¹²⁰⁸ ¹²⁰⁹ ¹²¹⁰ ¹²¹¹ ¹²¹² ¹²¹³ ¹²¹⁴ ¹²¹⁵ ¹²¹⁶ ¹²¹⁷ ¹²¹⁸ ¹²¹⁹ ¹²²⁰ ¹²²¹ ¹²²² ¹²²³ ¹²²⁴ ¹²²⁵ ¹²²⁶ ¹²²⁷ ¹²²⁸ ¹²²⁹ ¹²³⁰ ¹²³¹ ¹²³² ¹²³³ ¹²³⁴ ¹²³⁵ ¹²³⁶ ¹²³⁷ ¹²³⁸ ¹²³⁹ ¹²⁴⁰ ¹²⁴¹ ¹²⁴² ¹²⁴³ ¹²⁴⁴ ¹²⁴⁵ ¹²⁴⁶ ¹²⁴⁷ ¹²⁴⁸ ¹²⁴⁹ ¹²⁵⁰ ¹²⁵¹ ¹²⁵² ¹²⁵³ ¹²⁵⁴ ¹²⁵⁵ ¹²⁵⁶ ¹²⁵⁷ ¹²⁵⁸ ¹²⁵⁹ ¹²⁶⁰ ¹²⁶¹ ¹²⁶² ¹²⁶³ ¹²⁶⁴ ¹²⁶⁵ ¹²⁶⁶ ¹²⁶⁷ ¹²⁶⁸ ¹²⁶⁹ ¹²⁷⁰ ¹²⁷¹ ¹²⁷² ¹²⁷³ ¹²⁷⁴ ¹²⁷⁵ ¹²⁷⁶ ¹²⁷⁷ ¹²⁷⁸ ¹²⁷⁹ ¹²⁸⁰ ¹²⁸¹ ¹²⁸² ¹²⁸³ ¹²⁸⁴ ¹²⁸⁵ ¹²⁸⁶ ¹²⁸⁷ ¹²⁸⁸ ¹²⁸⁹ ¹²⁹⁰ ¹²⁹¹ ¹²⁹² ¹²⁹³ ¹²⁹⁴ ¹²⁹⁵ ¹²⁹⁶ ¹²⁹⁷ ¹²⁹⁸ ¹²⁹⁹ ¹³⁰⁰ ¹³⁰¹ ¹³⁰² ¹³⁰³ ¹³⁰⁴ ¹³⁰⁵ ¹³⁰⁶ ¹³⁰⁷ ¹³⁰⁸ ¹³⁰⁹ ¹³¹⁰ ¹³¹¹ ¹³¹² ¹³¹³ ¹³¹⁴ ¹³¹⁵ ¹³¹⁶ ¹³¹⁷ ¹³¹⁸ ¹³¹⁹ ¹³²⁰ ¹³²¹ ¹³²² ¹³²³ ¹³²⁴ ¹³²⁵ ¹³²⁶ ¹³²⁷ ¹³²⁸ ¹³²⁹ ¹³³⁰ ¹³³¹ ¹³³² ¹³³³ ¹³³⁴ ¹³³⁵ ¹³³⁶ ¹³³⁷ ¹³³⁸ ¹³³⁹ ¹³⁴⁰ ¹³⁴¹ ¹³⁴² ¹³⁴³ ¹³⁴⁴ ¹³⁴⁵ ¹³⁴⁶ ¹³⁴⁷ ¹³⁴⁸ ¹³⁴⁹ ¹³⁵⁰ ¹³⁵¹ ¹³⁵² ¹³⁵³ ¹³⁵⁴ ¹³⁵⁵ ¹³⁵⁶ ¹³⁵⁷ ¹³⁵⁸ ¹³⁵⁹ ¹³⁶⁰ ¹³⁶¹ ¹³⁶² ¹³⁶³ ¹³⁶⁴ ¹³⁶⁵ ¹³⁶⁶ ¹³⁶⁷ ¹³⁶⁸ ¹³⁶⁹ ¹³⁷⁰ ¹³⁷¹ ¹³⁷² ¹³⁷³ ¹³⁷⁴ ¹³⁷⁵ ¹³⁷⁶ ¹³⁷⁷ ¹³⁷⁸ ¹³⁷⁹ ¹³⁸⁰ ¹³⁸¹ ¹³⁸² ¹³⁸³ ¹³⁸⁴ ¹³⁸⁵ ¹³⁸⁶ ¹³⁸⁷ ¹³⁸⁸ ¹³⁸⁹ ¹³⁹⁰ ¹³⁹¹ ¹³⁹² ¹³⁹³ ¹³⁹⁴ ¹³⁹⁵ ¹³⁹⁶ ¹³⁹⁷ ¹³⁹⁸ ¹³⁹⁹ ¹⁴⁰⁰ ¹⁴⁰¹ ¹⁴⁰² ¹⁴⁰³ ¹⁴⁰⁴ ¹⁴⁰⁵ ¹⁴⁰⁶ ¹⁴⁰⁷ ¹⁴⁰⁸ ¹⁴⁰⁹ ¹⁴¹⁰ ¹⁴¹¹ ¹⁴¹² ¹⁴¹³ ¹⁴¹⁴ ¹⁴¹⁵ ¹⁴¹⁶ ¹⁴¹⁷ ¹⁴¹⁸ ¹⁴¹⁹ ¹⁴²⁰ ¹⁴²¹ ¹⁴²² ¹⁴²³ ¹⁴²⁴ ¹⁴²⁵ ¹⁴²⁶ ¹⁴²⁷ ¹⁴²⁸ ¹⁴²⁹ ¹⁴³⁰ ¹⁴³¹ ¹⁴³² ¹⁴³³ ¹⁴³⁴ ¹⁴³⁵ ¹⁴³⁶ ¹⁴³⁷ ¹⁴³⁸ ¹⁴³⁹ ¹⁴⁴⁰ ¹⁴⁴¹ ¹⁴⁴² ¹⁴⁴³ ¹⁴⁴⁴ ¹⁴⁴⁵ ¹⁴⁴⁶ ¹⁴⁴⁷ ¹⁴⁴⁸ ¹⁴⁴⁹ ¹⁴⁵⁰ ¹⁴⁵¹ ¹⁴⁵² ¹⁴⁵³ ¹⁴⁵⁴ ¹⁴⁵⁵ ¹⁴⁵⁶ ¹⁴⁵⁷ ¹⁴⁵⁸ ¹⁴⁵⁹ ¹⁴⁶⁰ ¹⁴⁶¹ ¹⁴⁶² ¹⁴⁶³ ¹⁴⁶⁴ ¹⁴⁶⁵ ¹⁴⁶⁶ ¹⁴⁶⁷ ¹⁴⁶⁸ ¹⁴⁶⁹ ¹⁴⁷⁰ ¹⁴⁷¹ ¹⁴⁷² ¹⁴⁷³ ¹⁴⁷⁴ ¹⁴⁷⁵ ¹⁴⁷⁶ ¹⁴⁷⁷ ¹⁴⁷⁸ ¹⁴⁷⁹ ¹⁴⁸⁰ ¹⁴⁸¹ ¹⁴⁸² ¹⁴⁸³ ¹⁴⁸⁴ ¹⁴⁸⁵ ¹⁴⁸⁶ ¹⁴⁸⁷ ¹⁴⁸⁸ ¹⁴⁸⁹ ¹⁴⁹⁰ ¹⁴⁹¹ ¹⁴⁹² ¹⁴⁹³ ¹⁴⁹⁴ ¹⁴⁹⁵ ¹⁴⁹⁶ ¹⁴⁹⁷ ¹⁴⁹⁸ ¹⁴⁹⁹ ¹⁵⁰⁰ ¹⁵⁰¹ ¹⁵⁰² ¹⁵⁰³ ¹⁵⁰⁴ ¹⁵⁰⁵ ¹⁵⁰⁶ ¹⁵⁰⁷ ¹⁵⁰⁸ ¹⁵⁰⁹ ¹⁵¹⁰ ¹⁵¹¹ ¹⁵¹² ¹⁵¹³ ¹⁵¹⁴ ¹⁵¹⁵ ¹⁵¹⁶ ¹⁵¹⁷ ¹⁵¹⁸ ¹⁵¹⁹ ¹⁵²⁰ ¹⁵²¹ ¹⁵²² ¹⁵²³ ¹⁵²⁴ ¹⁵²⁵ ¹⁵²⁶ ¹⁵²⁷ ¹⁵²⁸ ¹⁵²⁹ ¹⁵³⁰ ¹⁵³¹ ¹⁵³² ¹⁵³³ ¹⁵³⁴ ¹⁵³⁵ ¹⁵³⁶ ¹⁵³⁷ ¹⁵³⁸ ¹⁵³⁹ ¹⁵⁴⁰ ¹⁵⁴¹ ¹⁵⁴² ¹⁵⁴³ ¹⁵⁴⁴ ¹⁵⁴⁵ ¹⁵⁴⁶ ¹⁵⁴⁷ ¹⁵⁴⁸ ¹⁵⁴⁹ ¹⁵⁵⁰ ¹⁵⁵¹ ¹⁵⁵² ¹⁵⁵³ ¹⁵⁵⁴ ¹⁵⁵⁵ ¹⁵⁵⁶ ¹⁵⁵⁷ ¹⁵⁵⁸ ¹⁵⁵⁹ ¹⁵⁶⁰ ¹⁵⁶¹ ¹⁵⁶² ¹⁵⁶³ ¹⁵⁶⁴ ¹⁵⁶⁵ ¹⁵⁶⁶ ¹⁵⁶⁷ ¹⁵⁶

ANNO CHRISTI 431. tre natus filius * & Deus unigenitus, * licet secundum naturam suam existens impassibilis, carne passus est pro nobis secundum scripturas, & erat in crucifixo corpore suo carnis impassibiliter * propitiatus peccatis pallionis. Gratia autem Dei pro omnibus gustavit mortem, dans et suum corpus quamvis secundum naturam existens vita, & ipse fit resurrectio. Ut enim per incisibilem naturam conciliatus mortem, ut primum quidem per hanc naturam fit primogenitus ex omnibus, & primitiæ dormientium, *ita* licet etiam humana natura ad incorruptionis recursum, gratia Dei, sicut divinus nuper, pro omnibus gustavit mortem, tridduana etiam revisit, expositione inferorum. Unde licet dicatur per hominem facta resurrectio mortuorum; sed intelligimus hominem factum ex Deo patre verbum & solutam esse per eam mortis potestatem. Venietque autem in tempore ut suus filius & Dominus in gloria patris, ut judicet mundum * in justitia, sicut scripsum est. Necessario vero & illud adjecimus. Adunantiates enim secundum carnem nomen unigeniti filii Dei, hoc est Jesu Christi, & ex mortuis resurrectionem & ad cœlos ascensionem confitentes, * sine fanguine in Ecclesiis celebramus sacrificium. Accedamus etiam ita ad mysticas benedictiones, & sanctificamur, participes effecti fanctæ carnis & pretiosi fanguinis omnium nostrum falvatoris Christi; & non ut carnem communem * accipimus, abfit, neque quidem ut viri fanctificati & conjuncti verbo fecundum unitionem dignitatis, quemadmodum dicit Beatus Cyrillus. Carnem habentes, sed ut vivificantem vita existentem ipsam ipsius verbi. † Vita enim est fecundum naturam ut Deus. Quoniam autem fecit fuam carnem, vivificatorium ejus offendit. Quare licet ad nos dicat, *Amen dico vobis, nisi manducaveritis carnem filii hominis & biberitis ejus fanguinem*, * non ut hominis communis fecundum nos unifcujusliibet hanc esse affirmamus, (Quomodo enim hominis caro vivificatoria erit fecundum naturam fuam ? Id est propriam vere factam ejus qui propter nos & filius hominis factus est & appellatur.) Evangelicus autem calvator noster Jesus nec fuscitatis duabus neque quidem personis dividimus. Nec enim est duplex unus & folus Christus, licet ex duabus intelligatur & diversis rebus in unitione.† indivisibilem introeuntibus; licut certe homo ex anima intelligitur & corpore, & non duplex magis, fed unus ex utroque. * Humanas etiam ad hoc & deificas voces ab uno dici certi sumus, sapientes reddit. Quando enim Deo deciblitur dicit de femetipso, *Qui videt me, videt patrem, & & pater unum sumus*, divinam ejus & ineffabilem * fentimus naturam, fecundum quam & unum est ad fum patrem, * propter id quod ejusdem fubstantiæ imago & figura & splendor gloriæ ejus fit. Quando autem humanitatis monstratum non * obnoxiatum Judæos allogitur, *Modo me quæritis * occidere, hominem qui veritatem vobis locutus sum*, iterum nihilominus * eundem qui in æqualitate & fimilitudine est patri fecundum verbum & ex humanitatis ejus mensuria agnoscimus. Si enim est necessarium credere quia Deus existens natura, factus est caro vel homo animatus anima rationali, qualem utique habet hic rationem * vereri quemqiam in vocibus ejus, * fi fafta funt hominem confecutus? Si enim recofet hominem decentia verba, quis est qui cogit cum fieri fecundum nos hominem? † Qui deposfolit femetipsum in spontaneam exinanitionem, ob quam causam recusavit exinanitioni convenientes sermones? Uni igitur perfectæ in evangeliis quæ funt omnes applicentur voces fubfistentiæ unius verbi incarnati. Unus enim Jesus Christus fecundum scripturas. Si autem vocatur & Apostolus & Pontifex confitendi nostræ, * ut facrifitans Deo & patri quæ ex nobis est fuam & per fe Deo patri oblatam fidei confessionem, necnon fancto spiritui, iterum ipsum esse dicemus ex Deo fecundum natura unigenitum, & non hominis imperitiæum ipsa vero re. Factus est fecundum nos homo, & conciliator pacis, * femetipsum confecrans in odorem suavitatis Deo & patri. Nam & dicebat: *Sacrificium & oblationem noluisti, holocaustomata & de peccato non * placuisti, corpus autem perfecisti mihi. Tunc dixi, Ecce venio. In capite libri scriptum est de me † facere voluntatem tuam.* Obtulit enim pro nobis in odorem fuavitatis fanctificatum corpus, & non magis pro fe, † potior existens omni peccato est Deus. Si enim omnes peccaverunt & egent * gloria Dei, fecundum quod facti fumus non prompti ad transgressionem, * in infirmata est & * ægrotavit humana natura in peccato, ipse vero non ita, * & egutimus ob hoc gloria ejus, quomodo jam

ANNO CHRISTI 431. do jam erit ambiguum quia * mactatus est propter A nos & pro nobis agnus Dei verus, & dicere quia obrulit femetipsum pro fe & pro nobis, exfors erit nullo modo ab impietatis criminibus. Dilaviuit etenim nullo modo, neque fecit peccatum. † Qua ergo equit oblationis, peccato non existente pro quo utique fiere? Et valde congruum est. Cum autem dicit de spiritu, *Ille me glorificavit*, intelligentes recte, non ut gloria indigentem alterius, dicimus unum Christum & filium a fancto spiritu gloriam accipere, quia nec potior eo est, † & fuper eum ejus spiritus est. Quoniam autem ad demonstrationem fuæ divinitatis utebatur fuo spirito ad magnas operationes, glorificari fe ab eo dicebat; † velutiſi quispiam dicat eorum qui fecundum nos fant de filio fortitudine fortitan vel disciplina vel de qualibet, quia glorificabunt me. Quamvis enim est in fubsistentia spiritus fpecialis, (Nam & intelligitur per fe fecundum quod spiritus est & non filius) fed tamen non est alienus ab eo. Spiritus enim veritatis nominatur, & est Christus veritas, & profluit ab eo, ficuti denique & ex Deo patre. Operatus est enim spiritus, & per manum fanctorum Apostolorum mirabilia poſt afcensum Domini nostri Jesu Christi ad cœlos, glorificavit cum. Creditus est enim, quia Deus fecundum naturam est, iterum ipse operans per fuum spiritum. Proprie hoc & dicebat: *Demo accipet, & nuntiabit vobis*. Et non ipsum dicitur, quasi ex participatione spiritus est fapiens & potens. Unde dique enim perfectus est, & non indiget omni bo. B Ipse enim est fapientia, ipse virtutis & fapientiæ hoc est, filii, spiritus est, ipse † fapientia est & virtus. Quoniam vero Deum adunium carni fecundum fubsistentiam fancta virgo genuit carnaliter, hanc ipse Deo dicebat esse dictum ut, non quasi Dei verbi natura effentiæ initium habente de carne, (Erat enim in principio, & Deus erat verbum, & verbum erat apud Deum, & ipse est † fanctum fictor, contemplatorem patri, & omnium opifex) fed licut jam prædicatum, quoniam fecundum fubsistentiam unitens fibi humanitatem, & ex vulva ejus natvitatem fustinuit carnalem, † non ut indigens necessitio feu propter fuam naturam ortus in tempore & in infirmitatem fuscitatus, fed ut ipsum essentiæ nostræ benedicat & initium, & parientæ mulieri eum admirum carni, quiescat jam que contra omne humanum ge- C nui ut maledictio transmittens ad mortem † terrena nostra corporis, & illud, quod in trifitia patris filius, per ipsum † deffructum, verum oblenderet quod prophetæ voce dictum est † *Absorbuit mors prævalens*. Et iterum: *Abfulit Deus omnem lacrymam ab omni face*. Propter hanc enim causam dicimus eum difpensative & ipsas benedictiffimas, & perterrifficvocatum in Chana Galilæ simul cum fanctis Apostolis. Hæc fagere edocti fumus tam a fanctis Apostolis quam Evangelistis & omni a Deo inspiratæ fcripturæ & ex beatissimorum patrum verbis & traditione. His omnibus fatis noverentiam confentire oportet & † pollicere fine dolo aliquo. Quæ vero funt * necessario anathematizare tuam reverentiam, fubjecta funt huic nobis ſtræ epistolæ.

Anathematismus primus.

I. Si quis non confiteur Deum esse fecundum veritatem Emmanuel, & propter hoc Dei genitricem fanctam virginem, (genuit enim carnaliter carnem * factam ex Deo verbum) anathema fit.

II. Si quis non confiteur carni fecundum fubsistentiam * unitam esse Deo verbum, & unumque esse Christum cum fua carne, † eundem videlicet Deum fimul & hominem, anathema fit.

III. Si quis in uno Christo dividit fubsistentias post unitionem, fola conjunctione eas connectens, non † per unitionem, * anathema fit.

IV. Si quis personis duabus vel fubsistentiis quæ funt in evangeliis vel apostolicis scripturis imperitiæ voces aut de Christo a fanctis dictas aut ab ipso de fe ipso, de quidam vero hominem præter ex Deo verbo fecundum intellectu applicat, quidam ex Deo vel Deo † deciblitier fofl ex Deo verbo, anathema fit.

V. Si quis audet dicere † Deum ferentem hominem Christum, & non magis Deum esse fecundum veritatem ut filium unum & natura fecundum quod factum est caro verbum, & communicavit fimiliter nobis fanguine & carne, anathema fit.

VI. Si quis dicit Dominum Christum Deo patre verbum, & non magis eundem confiteur Deum fimul & hominem, utpote facto carne verbo fecundum scripturas, anathema fit.

Concil. General. Tom. IV.

a Et Deus unigenitus.] Ita vetera exemplaria & Concilium quintum. Contius habet, *unigenitus & Deus*.
b *Licet fecundum.*] Codex Bellovac. *cum utique fecundum naturam suam existens impassibilis.* Concilium V. *cum utique fecundum naturam impassibilis esset.*
c *In Passione.*] Codex Bellovac. *fuæ propitiatus.*
d *In Passione.*] Codex Bellovac. *fecundum passionem.*
e *Sine fanguine.*] Codex Bellovac. *sine fanguine.*
f *Effecti sanctæ.*] Ita Concilia & exemplaria Colbertinum ac Turonense. Bellovac. & Concilium V. *accipientes.*
g *Accipimus.*] Idem exemplar Bellovac. & Concilium V.
h *Propriam.*] Idem exemplar & Concilium V.
i Codex Bellovac. *Nisi enim spiritus fecundum naturam ut Deus, quoniam effusi est illius spiritus suum fuum fanctum, quisquam eum offendit.*
k *Non fecundum.*] Hæc ed lectio codicis Turonensis & Bellovac. cum subscriptionibus Concilium. Codex Bellovacensis habet: *non ut hominis fecundum non autem & hanc esse affirmamus.* Ita etiam in Concilio V.
l *Indivisibile introeuntibus.*] Hæc addita sunt ex codice Bellovacensi, quæ neque extant apud Contium neque in aliis antiquis exemplaribus. In Concilio V. legitur, *in unitione individuaiter coalescentes.*
m *Propter hoc adhuc ab illius esse nostræ substantiæ Quando enim.*] Codex Bellovac. & Concilium V. *fed humanas etiam divine dictas de ipso.*
n *Sentimus.*] Codex Bellovac. & Concilium V. *Intelligimus.*
o *Propter id.*] Idem codex & Concilium V. *propter similitudinem fapientiæ, imago, ratum & figura & splendor gloriæ ejus. Quando.*
p *Ortodoxi.*] Idem Concilium V.
q *Concilio.*] Idem Concilium V. *Deum fecundum.*
r *Deus ipse.*] Idem Concilium.
s *Deus ipse quasiam.*] Idem Concilium.
t *Quæ dopofuit.*] Idem Concilium. *Qui vero deposuit, propter nos in spiritu. exinanitionem.*
u *Unigenitum.*] Codex Bellovac. *fecundum veritatem.* Ita etiam in Concilio V.
v *Plausibili.*] Codex Bellovac. *complacabili.* Concilium V. *propitiatorium.*
x *Ex Deo.*] Codex Bellovac. *fecundum naturam.* Contius, *plausibili.*
y *Fecundum.*] Codex Bellovac. & Concilium V. *fecundum Deum unum.*
z *Propter confessionem.*] Codex Bellovac. & Concilium V. *Quæ enim indigebat obtestione vel sacrificio pro fe extra omne peccatum existens ut Deus? Concilium V. Quæ enim indigebat obtestione vel sacrificio pro fe, fi quidem omnes peccaverunt & egent.*
a a *Gloria.*] Ita vetera exemplaria omnia. Ita etiam Concilium Quinquum. Contius habet *gratia.* Quo modo legendum est adinuenitur in exemplaribus Concilii V. Codex Bellovac. & Concilium V.
b b *Et Apostolorum.*] Hæc deficunt in Concilio V.
c c *Et regulamus.*] Codex Bellovac. & *indigimus.* In Concilio V.
d *Mactatus.*] Codex Bellovac. & Concilium V. *immolatus.*
e *Quæ merita fierent & ex quibus causis.*] Codex Bellovac. *Quæ merita fierent & ex quibus causis ut non reflectat pro nobis fieres.*
f *Et super eum.*] Concilium V. *nec super eum spiritus ejus.* Codex Bellovac. *nec vitra eum spiritus ejus.*
g *Ipse.*] Codex Bellovac. & Concilium V. *velut si quibus filii pertinaciæ profiteri sed disciplina quibusdam, quia glorificabunt me.*
h *Sacrificium.*] In vulgatis editionibus Concilii V. legitur *eidem*, ut in exemplari Bellovacensi ejusdem Concilii. Sed in Joliano legitur *ipsi fundatum.*
i *Non ut indigens.*] Codex Bellovac. *non quia ..... necessaria est propter propriam naturam ortus in tempore & in infirmitatem fuscitatus monuentis naturalicus.* Concilium V. *non quia indigebat necessaria propter propriam naturam & generatione temporali & in infirmitatem fuscitatus temporibus.*
k *Initium, & parientæ.*] Codex Bellovac. *initium. Cum eum parturiente mulier initium carni.*
l *Terrena nostra.*] Hæc ed lectio codicis Bellovacensis & Turonensis, tum etiam Contius, habent *de terrena nostra corp.*
m *Deffructum.*] Idem Codex Bellovac. *deformatum.*
n *Et perterrifficvocatum in Chana Galilæ.*] Concilium V. *Et perterrifficvocatum.*
o *Pollicere.*] Codex Bellovac. *promittere fine omni dolo.* Concilium V. *confiteriur spontaneis fine omni dolo.*
p *Necessario.*] In omnia vetera exemplaria. Strius edidit in Concilio V. *Quæ vero necessaria sperantes anathematizetur.* ubi valde pulcrius videtur esse illo Strius *sperantes*, quia parabat hic aliquid deficit. Codex Bellovacensis quidem Concilii habet: *Quæ vero fuit necessaria anathematizetur.* Codex Joliannis: *Quæ vero fuit necessaria anathematizetur.*
q *Deus.*] Codex Bellovac. *fuitum, qui est ex Deo verbo.* Concilium V. *fuitum verbum quod est ex Deo.*
r *Unitionem.*] Codex Bellovac. *adunitum.*
s *Eundem videlicet.*] Idem Codex & Concilium V. *eundem fuit videlicet.*
t *Copulatum.*] Concilium V. *jungens.* Hic deficit exemplar Bellovacensis.
u *Adunitatem.*] Idem Codex Bellovac. *naturalem unitionem.*
v *Deciblitier.*] Codex Bellovacensis & Concilium V. *decentes fofl ex Deo patre verbo.*
x *Deffructum.*] Idem Codex Bellovac. *deformatum.*
y *Deum ferentem.*] Codex Bellovac. *deferens hominem Christum.* Concilium V. *hominem deferens ipse Christum.* Contius: *Deum ferentem hominem Christum.* Codex Colbertinus paulo post laudatus *hominem sanctum, id est Deum ferentem, ut Gr.*
z *Dominum esse.*] Concilium V. *Si quis dicit Deum aut Dominum Christum esse verbum quod ex Deo patre est, & non magis eum conf.* Codex Bellovacensis: *Si quis dicit Deum aut Deum non esse Christi ex Deo patre verbum, & non magis confiteur.*

VII. *Si quis dicit sicut hominem operatum esse Deo operatus Jesum & unigenitum, & unigeniti gloriam adhibitam esse tanquam alteri præter eum existenti*, anathema sit.

VIII. Si quis audet dicere assumptum hominem coadorari oportere Deo verbo & conglorificari & coappellari Deum quasi alterum in altero, & non magis una adoratione honorificet Emmanuel, & eamdem et glorificationem & adhibet secundum quod factum est caro verbum, anathema sit.

IX. Si quis dicit unum Dominum Jesum Christum *gloriosari* a spiritu quasi alienis virtute quæ per eum est utentem & accipientem operari posse, & contra spiritus immundos, & adimplere in homines *Dei* miracula, & non magis *proprium* ipsa dicit spiritum per quem & operatus est deitatis signa, anathema sit.

X. Pontificem & Apostolum confessionis nostræ factum Christum *Deo* dicit scriptura, obstulisse etiam pro nobis semetipsum in odorem suavitatis Domino. Si quis ergo Pontificem dicit & Apostolum nostrum Deum, non ipsum ex Deo verbum, quando factum est caro & factumum nos homo, sed quasi alteram præter ipsum specialiter hominem ex nobis, aut si quis dicit & pro se obtulisse cum sacrificium, & non magis pro nobis ipsi, nec enim indiguit sacrificio qui nescit peccatum, anathema sit.

XI. Si quis non confitetur Domini carnem *vivificatoriam* esse & propria *ipsi* verbi quod ex Deo patre est, tanquam *vivificantem* ipsum comparuisse, quasi quidem *vivificantem* inhabitationem habentis & non magis vivificatoriam, sicut diximus, quia ipsa est propria verbi omnia vivificare valentis, anathema sit.

XII. Si quis non confitetur Dei verbum passum carne & crucifixum carne & quod mortem gustavit carne, factum etiam primogenitum ex mortuis, secundum quod vita est & patre & vivificans ut Deus, anathema sit.

Data mensis Novembris *die* xxx. Indictione xiv.

Ejusdem Cyrilli epistola scripta ad clerum & populum Constantinopolos; in qua scribit se non esse mente impium doctrinam hæreticis Nestorii, neque communicasse eis permanente supra pro pastore, sed magis confortantem in Domino & suam fidem servantem infallibilem. Super hæc scribit communicatores esse eos qui expulsi sunt a Nestorio restituendos qui deposuerunt.

DIlectissimis & desideratissimis Presbyteris & Diaconibus & populo Constantinopoleos Cyrillus Episcopus & synodus quæ convenit in Alexandria ex Ægyptiaca diœcesi ex Domino salutem. Vix quidem aliquando pervenimus ad quod fuerat melius ab initio venire, *i* ut curam haberemus, hoc est, omnium vestrum salutis, & ut non oporteret pati pupil fide tumultum. Satisfecimus autem omnium vestrorum propter hoc contristationibus, *i* Protraximus enim non fine lacrymis præsertim tempus. Spersabamus autem quis conciliis & monitionibus ecclesiasticis & omnium vestrorum incepationibus *k* moraret quidem semetipsum a discordantibus dogmatibus reverentissimus Episcopus Nestorius, honoraret autem nobilium Episcoporum sanctorum prophetarum pro habenda restitutione obligatis & obtemperaret sanctis canonibus & Evangelistis &

ANNO CHRISTI 431. ut adversorum improbæ resistat audaciæ, & sibi credituos hac admonitione confirmet. Quam ergo nobis illa fuerant amara, tam ista sunt dulcia; quam illa cœnulenta, tam ista sunt pura. Gratulamur tantam inesse sanctitati tuæ vigilantiam ut deceptorum tuorum, qui sæpe semper defensores orthodoxi dogmatis existerunt, exemplis jam vicceris. Vere tibi evangelicum potest testimonium convenire quo dicitur: *Pastor bonus ponit animam suam pro ovibus suis*. Sed ut tu bonus pastor, ita illæ non tamquam malæ potest mercenariam accusari; qui non ideo quod oves relinquat arguitur, sed quod eas ipse lanitet inventur. Adderemus aliquid, frater carissime, si ea quæ eadem sentire quæ sentimus omnia videremus, & in ipsa adsertione fidei defensorem fortissimum probaremus. Ingeniis vero nobis sunt cuncta per ordinem a filio nostro Possidonio Diacono quæ curavimus de hac re tua sanctitas scripsit. Omnes tendiculas prædicationis callide detexisti, & fidem tuliet, in Christo Deo nostro credentibus ut ita alterum partem trahi valeret, communiuit. Magnas fidei nostræ triumphas est & adversitio nostra cum fratre & adversis sanctarum scripturarum testimoniis deviciste. Quid ergo jam, quo fe ille circumferat, qui amator impiæ novitatis, dum fuo voluit potius ingenio servire quam Christo, sibi crediam plebem venene voluit tua prædicationis inficere; cum & legere debuerit & tenere pravas quæstiones, & quæ non proficiant ad salutem, sed ad perditionem, & quæ non prosunt ad salutem, potius quam sequi, & quæ non prosunt ad salutem, nantem, imo jam in præcipiti, unde corruat, conflitutum, si profumus, revocare debemus, ne ruinam ejus, si non succurrimus, urgeamus. Christus Deus noster, cui sine quam nativitatis interfuit, pro una ove laborate nos docuit, volens eam sui quoque humeris revocati, ne rapaci lupo perieret in prædam; ut ergo unus quis curiere falute nos docuit, qualiter nos vult pro ipsarum ovium laborare pastore, qui officii & nominis ejus oblitus, in rapacitatem lupi fe ipse commendaverit, ut ipsum perdere quem debet custodire; quem nos a lupis agnorum removere debemus, si non ita ut volumus corrigamus, fit ipse venia corrigenti. Malumus enim ut revertantur & vivat, si vitam ibi commissorum ipse non perdat. Sit cerva sententia perduranti. Abscidendum enim est tale vulnus, quo non unum membrum lædatur, sed totum corpus Ecclesiæ fauciatur. Quid enim cum consentientibus faciat qui solus sibi sapiens & rostra credulitate diffentit? Sint in communione quos ipse resilientes sibi a communione semmovit; nos tamque communionem habere fe non posse noverit si in hoc perversitatis fuæ tramite apostolicæ doctrinæ contrarius suspicatur. Auctoritate igitur tecum nostræ fedis adfista, vice nobis, ulti, hanc existentis districtio vigore sententiam, ut aut infra decem dies ab hujus conventionis die numerandos prava prædicationes fuas scripta professione condemnet, & hanc de de nativitate Christi Dei nostri fidem tenere confirmet, quam & Romana & tue sanctitatis Ecclesia & universalis devotio tenet. Aut nisi hoc fecerit, mox sanctitas tua illi Ecclesiæ provisora, a nostro cum corpore nodis omnibus fciat esse removendam, qui nec in fe medentium curam voluit admittere, & in perditionem tam suam quam omnium sibi creditorum male pertinaciter festinavit. Eadem autem scriptimus & ad sanctos fratres & coepiscopos nostros Johannem, Rufinum, Juvenalem, & Flavianum, ut nos in id de se nolita, ino Christi nostri divina Domenia. Data * 19. Idus Augusti Theodosio XIII. & Valentiniano III. Consulibus.

B *Epistola Papæ Cælestini ad Joannem Antiochenum, Juvenalem Hierosolymitanum, Rufum Thessalonicensem, & Flavianum Philippensium Episcopos per orientem, a pari.*

C Cælestinus Episcopus Johanni, Juvenali, Rufo, & Flaviano Episcopis per orientem, a pari. Optaremus quidem Dc. *Extat tom. 3. pag. 816.*

Cyrilli Archiepiscopi Alexandrini epistola scripta ad Acacium Episcopum Berææ de hæretico Nestorio.

D Domino meo dilectissimo fratri & commilitoni Acacio Cyrillus in Domino salutem. Quoniam ut contristatum & vulneratum follicitemur habere dolorem, & ut ipsum ad sanitatem pro quibus contristatur aperiunt. Hujusmodi factus sum etiam ego. Illi propterea tuæ perfectioni scribendas esse curavi cuias pro quibus tire, ut arbitror, contristatus sum, magis autem etiam nunc contristor. Non fatis fuit reverentissimo & Dei cultori Epiphanio ut ceteris Ecclesiis dicere quæ coram Ecclesia fanctaliasvaverunt, & deftrozerunt fidem quæ est in omnium salvatore Christo; sed etiam passus est * Dorotheum quendam Episcopum coram Ecclesiæ coetibus dilecta plam: *Si quis dicit Dei genitrices Mariam, anathema sit*. Quid igitur faciamus in Ecclesia orthodoxa anathematizati tum sanctis patribus? Invenio namque in conscriptionibus & famosissimæ memoriæ Episcopum Athanasium frequenter eam nominasse Dei genitricem, fed & beatum patrem nostrum Theophilum & alios plurimos sanctorum & per tempora Episcoporum, tam Basilium quam Gregorium & ipsum beatum Atticum. Nullus autem, arbitror, orthodoxorum Dei genitricem eam dicere formidavit, ut, si eli verum quia Deus est Emmanuel. Facti sunt omnes anathema ? qui ad Deum sunt facti patres. Sed & omnes quinque scriptæ veritatis dogmata sequuntur. & Deum confitentur Christum. Et non usque ad hæc rei damnum existit, sed etiam converse A tare & dicere conantur, simile quiddam dicunt qui horum que sustinuit beatus * Paulinus Episcopus, qui refutabat tres subsistentias dicere * expressim virtute & vere hæc ipsa sapiens, hæc ipsa mentiens. Secutus autem est occidentales Dominis ambiles Episcopus, eo quod angelis fit Latina vox & non possit ad nostram Græcorum elocutionem tres subsistentias dicere. Tamen opus est omnes nos, qui possumus condolere & compati Ecclesiæ Dei, plurimum laborare & reprimere enuntiatam vocem, ne occasio detur scindere & dividere Dei Ecclesiam præparatis. Quapropter convenit tum integrum perfectamque sapientiam, * licet aliquid tale a principio dictum fit quod contristare & perturbare plurimos venerabilium & Christo amabilium possit, reprimere quod communem omnibus * licet maxime, licuti prædicti, plurimi de Constantinopoli. ad Antiochiam venientium necnon & ad nos tam Clericorum quam etiam laicorum, defendere videntur protatum sermonem non contrarie habentem fecundum fensum ad spotoliam fidem insuper & sanctorum patrum in Nicæa convenientium de consubstantialitate dicentem & tradiam in omnem catholicam Ecclesiam. Sapientiam igitur & compassionem & perfectionem tui facerdotii tempore vocante demonstrare dignare mediante tua fanctitate prolatam sermone apud eos qui adunant & dissipati sunt, ut tua sanctitas illa sapiat * atque consubstantialitatem, & ut omnes ad altitudinem * deducunt, dominica quadam voce utens, & cogitans illam quando mare etiam in præfenti videtur turbari, * qua dixit: *Quiescite, obmutescite*. Fici vero legi epistolam cum fanctitatis per omnia fanctissimo & Deo amabili Joanni Antiochenorum Episcopo; & audiens cum multa & gratulatione & compassione eadem ipsa nobiscum feniens agentibus ratatem, nuper ad episcopum venientes & Dei gratia floreus in triumphis, qui inesse debent episcopatui, ita ut magne *super* eo fapiant atque glorientur omnes orientales diœcesis. Deo amabiles Episcopi, rogate tuam venerationem dilnolcitur ut tua fanctitas inferra fibimet lapientia utens mitiget quod emerfit importabile verbum, quatenus per ea quæ loquetis, per ea quæ agis, illud apostolicum tempore vocante demonstrates quo ait: *Si enim volueris nei possitate quam dedit nobis Deus ad ædificationem, & non ad destructionem, ut ait vaglandar. Defidentiffimum autem vestra nostras literas deferentem, fidelem esistentem & Christianum a progenitoribus, dignare inferta & coharentes tibi benitate fulcipere. Et in epiflolarum que opus habuerit, ejus habere providentiam * & decentem. Omnem tectum fraterniatem ego & qui mecum funt plurimum falutamus.*

Epistola Cyrilli ad Joannem Episcopum Antiochenum.

CAP. XVII. E Domino meo dilectissimo fratri & commilitoni Acacio Cyrillus in Domino falutem. Con-

a 1 v. *Idus Aug.*] In veteri exemplaria Colbertinum, Tuonnesis, & Bellovacensis. In etiamsi in superiori epistola. An in editione ab eadem manu quæ fertur: *Idus Augusti*. b *Cælestinus*.] In veteri codice *Tuonnesi*. & in Colbertino id adnotatur pofterioribus. Diversæ ergo fuerunt antiquæ editiones Græcæ ab ea quæ repetuntur hodie in codicibus manuscriptis, in quibus hæc epistola duodecimum locum obtinet. c *ad pari.*] Ita *pariter*, ut brevi ait Liberatus, hoc est, eodem ordinem ab hominum multis lectionis Christianum Lugum tom. 1. pag. 177. Eusebius Scholasticus ad Cyrillum Ea sententia videre potuit in Græca contentia epistolæ quam Cyrillus scripsit ad Joannem Antiochenum, pro eo quod in illa eadem antiqua legitur, *Scripsimus enim e pari*, ἐπέστειλε γὰρ ἐν ἴσῳ, id est, *pariter*, *similiter*. Videre enim quæ in epistola *Theodosii Imperatoris* ad Cyrillum, qua eum evocat ad Synodum in Ephesina urbe convenit a pari. d *Pabam, & omnesq.*] Codex Bellovacensis: *Pabamnes concrepantes & omnes*. e *Dorotheum Episcopum Bostrenorum.*] *Qui ad Deum fuit.*] Codex Tuonn. & Colbertinus, *ad Deum existentes fuisse pastor*. Colbertinus, *ad Dominum existentes*. f *Deum confitentem.*] In codice Colbertino & in Tuonnesi deest *Deum*. Deest etiam apud Contium; ubi etiam pro *confitentur* legitur *confitentes*.

a *Plaeiae & per gratiam.*] Codex Bellovac. *benigniatem & gratia*. b *Subsistitam.*] Ita omnia exemplaria Colbertinum, Tuonnesis, & Bellovacensis. Veteres libri fere omnes habent *subsistentiam*. Vetus tamen Interpretatio *subsistentiam*. c *Dabellas.*] Id est, *bellum*, bellum infers. Vide glossarium Dufresnii. d *Acacii*] Hæc epistola in omnibus exstat infra cap. 26. e *Amabili.*] Codex Bellovac. *amantissimo*. f *Ex operis quæsiss.*] Codex Bellovac. *ex incongruentibus quæstionibus*. g *Pauliniae Episcopus.*] Antiochenus. Vide Microsymum *epist.* 37. & 38. Ad cum extat epistola & dogmatica epistola Damasi Papæ. h *Expressim.*] In codice Bellovacensi *in* in minione Contiana legitur *in virtutem*, & *vere hæc ipse sapiens, hæc ipse mentiens*. i *Licet maximo.*] Idem codex, *quamvis, fimili fuppeditat*. k *Atque consentiens.*] Codex Bellovac. *atque apte*. l *in Deificare.*] Idem codex, *elevare*. m *Qua dicit.*] Idem codex: *turbari, & adsistite illud quod ait: Quiescite*. n *Gratulationis.*] Item idem, *congratulationis*. o *Se gloriantem.*] In Contius & codice Tuonnesis & Colbertino. In Bellovacensi ita legimus *gloriantem*. p *Providentiam.* Deinceps omnem tectum *Cv*.

ANNO CHRISTI 431. Cognovit omnino & per multos tua revereentia Ecclesiae Constantinopolitanae Sanctorum Patrum nomine existentem, quia valde turbatus est, & absque collecta manlenimt plurimi etiam nimis religiosi atque maturi, non fortuitum tumultum in ipsa subsistentes fide ex his quae dicuntur coram ipsa Ecclesia a reverentissimo Episcopo Nestorio, cui etiam fusiri per literas, ut abstineret se ab hujusmodi pravis ac praverisa quaestionibus & patrum sequeretur fidem. Sed me quidem arbitratus est haec ferebentem inimicum, & in tanto deprecati considerare quia ex caritate illa conscripta a apud ejus reverentiam ut etiam affirmaretur quia sapiens atque dicens Romanorum quoque possit se audius abiipere. Scripsit enim ita ut quedam b propositiones in epistola longa Domino meo Dei cultori Episcopo Romanorum Ecclesiae Coelestino; & in fuis haec intercepistis lineis adversus eos qui et contraria fapiunt, quia fanctam virginem Dei genitricem dicentes non contrariofcimus. Proinde etiam quatorniones fuarum expofitionum direxit: quos etiam legentes in maxima Roma comperti Dei cultores Epifcopi & Concilia plurimis c celebrantes clamaverunt adhaerere fanctis & dicentes aperte haereficum cum d novare valde peffimum, quae a nullo antiquorum nofcitur adinventa. Quia vero necefaarium fuit mihi, fcribere illius reverentia illic haec quae facta funt, dicere omnia & deftinare etiam exemplaria literarum a me ad eum fcriptarum, profectus eft necefario Clericus Alexandrinorum dilectiffimus Diaconus Poffidonius. Lefiftens ipfe omnia, vobis fuo ex ore loquens, fubaudi enim ejus fubfcriptionem] apere te difponis fancta Romanorum fynodus quin & fcriptis ad tuam reverentiam quibus eft necefarium obedire e retinentibus totius occidentis communionem. Scripferant enim f a parte & ad Dei cultorem Epifcopum Theffalonicis Rufum, & ad alios quosdam per Macedoniam Dei cultores Epifcopos, qui etiam fuper concordiam decretis epiftolas fcripferunt nihilominus & ad Hoforium Dei cultorem Epifcopum Juvenalem. Tua igitur eft reverentia omnibus g ut multum eft. Non enim fequitur quae ab eo funt judicata, formidantes ne tantorum communione labefactemus, non pro aliis quibuslibet rebus indignantibus, neque pro paucis factentibus motum, fed pro ipfa fide & ubique poftitis Ecclefiis & adftricture oppofitorum. Salutat quos apud te eft fraterniitatem. Quia nobifcum eft, in Domino falutat.

Epiftola Cyrilli Epifcopi Alexandrini ad Juvenalem Epifcopum Hierofolymitanum.

CAP. XII. DOmino meo defiderantiffimo fratri & comminiftro Juvenali Cyrillus in Domino falutem. Quaeftum quidem probatiffimum weftigia rechamque fidem fequi reverentiffimum Epifcopum Neftorium. Quis enim bene fapientium non optet probatiffimos elle eos, qui regimen funt fofe-

A titi pofuim falvatoris? Quia vero praeter fpem rerum nunus nobis egreffa eft, (quem enim Ecclefiarum expectabamus paftorem verum, hunc reëte fidei perfecutorem invenimus) oportet jam reminifci dicentem omnium noftrum falvatorem Chriftum: *Non venit mittere pacem in terra, fed gladium. Veni enim feparare hominem adverfus patrem fuum.* Si vero & contra patentes nobis bellum fine criminis & inexpreheenfibili eft, magis autem etiam omni laude petitiffimum, quando Chrifti gloriae concertare dinofcimur; quomodo non omnis neceffitas eft, licet flentes tanquam fratrem Deum Deo amabilem, accingi ejulare & per omnem terram quafi illud dicere: *Si quis Domini eft, veniat ad me.* Ergo fiquidem & per unum & per fecundam epiftolam tanquam fratrem rogavi ut non fous fequeretur intellectus, fed reëtam apoftolicamque fidem traditam Ecclefiis, aftimans amovere cum fuorum pravitate fcriptorum. Sed nihil proficit effectus medicamentum, confilium effectum non habuit, & in tantum neceffit velle veritatis dogmata fequi, ut etiam epiftolam mitteret ad eum fubfcriptionem fua, in qua redarqui quidem tanquam contriftatus, profeffus autem aperte eft Dei genitricem non elle fanctam virginem, quod eft aperte dicere non elle Deum vere Emmanuel, in quo falutis habemus b expectationem. Arbitratus autem quia etiam Romanorum Ecclefiae poffet fubripere, fcripfit ad Dominum meum reverentiffimum &] Dei cultorem fratrem & comminiftrum Coelestinum Ecclefiae Romanorum Epifcopum, ut ex quibus ipfe fuorum dogmatum pravitatem, ex quibus eft aperte perverta confcribus, & feptuhenius e indubitate velut haereticus. Quia igitur memoratus reverentiffimus & Dei cultor Romanorum Ecclefiae Epifcopus Coelestinus certa fcripfit de eo, & mifit ad me epiftolas, oportere credidi eas deftinare & exercitatam ex proprius ad pietatis eftum tuam reverentiam excitare per literas quatenus ut una cum me & Neftorius, caritate que in Chrifto eft accingamur, & falvos faciamus populos c periculum luftinantes, & fratrumes Ecclefiam, quae fic eft clara, concordes utique facilitatem d inveniri, & omnibus determinatam formam feribentes ei & populis. Siquidem profiteriimus & converteriimus pro veritate eum ab his quae fapuit, lucrati fumus fratrem & falvificamus paftorem. Si vero fine effectu fuerit noftrum confilium, ipfe fibimet adfcribens quod evenit ei, fuorum laborum comedet fructum. Oportet autem nos necefario & Chrifto amabili ac piiffimo Imperatori & omnibus proceribus fcribere & loadere, ne proponant Chrifti pietati hominem, fed praeberat orbi terarum firmitas in fide, & paftore nequaliter liberetur oves, & non omnium fequatur fuafiones. Saluta apud te fraternitatem. Te que nobifcum eft in Domino falutat.

Epiftola Cyrilli Epifcopi Alexandrini fcripta ad quendam editum.

CAP. XX. NOvimus tuae dilectionis finceritatem, & non ignoro ftudium. Et fiquidem fcriberem ad aliquem meum neficientem modum, multis uterer verbis, fuadens quia nimis pacificus fum, & aeque contentiofus, nec amator litigii, fed optans & amare cuncftos & ab omnibus amari. Quia vero fcieris fcriba, breviter locutus illud edeclarari. Ex quia, ficut aeftimo, omni jam fanaficione extraneus verifque fanaficationibus ufus, fidaciali jam utor ad tuam germanitatem fuafione. Licebit itaque tibi ex his ipfis quae b fuademus pignora noftra fumere quam citra te germanitatem habeamus, & quia cura nobis eft non parva c fecundum Deum caritatis, quin partitiones divinas impleftum leges, negligentes autem & callide femetipfos membris proprii offerentes ; primitus fibi ipfis quam etiam illis, contra quos initiuntur. Quia veto haec a me bene in proximio dicta funt, ficut ego puto, fufcipe me rogo bonum tibi futurum conftiatrium, non repellens in his quae a me dicuntur utilitatem, & quod omni omni fecundum Deum profertur affectu. Oportebat itaque nos de optimis rebus conftatationes ad invicem facere. Sed quia peccata noftra multum potefiiat ecclefiafticis turbat, [illegible] tum eft. Et fingulis quidem qui in [illegible] [illegible] ut a Romana & Alexandrina nae fanctitatis fignificare. Neque enim Alexandrini Chrifti confentiens epiftolas nobis dederunt diverfas de tua reverentia miffas, aliias quidem fanctiffimi Epifcopi Coelestini, aliias autem Deo amabilis Epifcopi Cyrilli quarum exemplaria dirigens, rogo tuam affectum fic eas legere, ut neque turbam quandam mente paratis, ex qua forte contentiones & oblitinatio noxia provenat, neque contemnas caufam, a fciens diabolum per fuperbiam multas e inutiles caufas ad odium evehere & ad eclfriofiem elevare, ita ut nos intercubabiles fatar, fed diligenter eas legere & adfumere quofdam concordes tibi ad tractatum praefentium, & dare eis etiam potefiatem, ut quod utile & non quod defectat infinuetur. Modis omnibus enim, fi haberetis licentiam pluriui exiftentes d & germane cauffa communicatiues, facile adaftiaftemum defcendimus, & quod effe potuit e obfcuum, erit reëpente clarum. Nam licet indueias angufliimias feripferit literis Dominus meus Deo amabilis Epifcopus Caleftius decem folumodo diebus, ficut ejus literae continent, determinans refponfum, attamen licebit hoc opus facere & a die folumodo uno, fortfitan autem etiam parvis horis. Nam congruo nomine atti in diffentatione pro nobis Jacob fecundum [illegible] Regem Chriftum, frequentato quidem a plurimis patribus, veraci autem & fidelitiri ex virgine nativitatis, hoc facile eft.

Exemplar epiftola fcriptae ad Neftorium per Joannem Epifcopum Antiochia, in qua et fuadet ut fic fapere & non ea quae repugnant orthodoxae fidei.

CAP. XXI. 5 DOmino meo amabili & fanctiffimo Epifcopo Neftorio Joannes in Domino falutem. Mirani intentionem circa tuam reverentiam omni veritate per Dominum meum magnificentiffimum Ioannem Comitem nos affectii declaravi. Ex quia, ficut aeftimo, omni jam fanaficione extraneus verifque fanaficationibus ufus, fidaciali jam utor ad tuam germanitatem fuafione. Licebit itaque tibi ex his ipfis quae b fuademus pignora noftra fumere quam citra te germanitatem habeamus, & quia cura nobis eft non parva c fecundum Deum caritatis, quin partitiones divinas impleftum leges, negligentes autem & callide femetipfos membris proprii offerentes ; primitus fibi ipfis quam etiam illis, contra quos initiuntur. Quia veto haec a me bene in proximio dicta funt, ficut ego puto, fufcipe me rogo bonum tibi futurum conftiatrium, non repellens in his quae a me dicuntur utilitatem, & quod omni omni fecundum Deum profertur affectu. Oportebat itaque nos de optimis rebus conftatationes ad invicem facere. Sed quia peccata noftra multum potefiiat ecclefiafticis turbat, [illegible] tum eft. Et fingulis quidem qui in [illegible] [illegible] ut a Romana & Alexandrina nae fanctitatis fignificare. Neque enim Alexandrini Chrifti confentiens epiftolas nobis dederunt diverfas de tua reverentia miffas, aliias quidem fanctiffimi Epifcopi Coelestini, aliias autem Deo amabilis Epifcopi Cyrilli quarum exemplaria dirigens, rogo tuam affectum fic eas legere, ut neque turbam quandam mente paratis, ex qua forte contentiones & oblitinatio noxia provenat, neque contemnas caufam, a fciens diabolum per fuperbiam multas e inutiles caufas ad odium evehere & ad eclfriofiem elevare, ita ut nos intercubabiles fatar, fed diligenter eas legere & adfumere quofdam concordes tibi ad tractatum praefentium, & dare eis etiam potefiatem, ut quod utile & non quod defectat infinuetur. Modis omnibus enim, fi haberetis licentiam pluriui exiftentes d & germane cauffa communicatiues, facile adaftiaftemum defcendimus, & quod effe potuit e obfcuum, erit reëpente clarum. Nam licet indueias angufliimias feripferit literis Dominus meus Deo amabilis Epifcopus Caleftius decem folumodo diebus, ficut ejus literae continent, determinans refponfum, attamen licebit hoc opus facere & a die folumodo uno, fortfitan autem etiam parvis horis. Nam congruo nomine atti in diffentatione pro nobis Jacob fecundum [illegible] Regem Chriftum, frequentato quidem a plurimis patribus, veraci autem & fidelitiri ex virgine nativitatis, hoc facile eft.

a *Apud tuam.*] Codex Bellovac. *ad tuam.*
b *Proponens.*] Idem codex, *componens.*
c *Cultores.*] In editione *cultores.*
d *Celebrantes.*] Idem codex, *celebrantis.*
e *Nestorio.*] Idem codex, *novum Nestorium.*
f *Ex expofitionibus.*] Codex Bellovac. *cum expofitionibus ejus quam epiftolis.*
g *Reliquum.*] Idem codex, *reliquum.*
h *Ut pari.*] Ita codex Turonenfis. Bellovacenfis habet *pariis*, Contius *cum pariis.* Vide quae fupra dicta funt ad caput xv. pag. 19.
i *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *Dei cultorem patrem coelestem.*
k *Expiftolarum.*] Codex Bellovac. *in dubitatis.* Contius, *in praeterea.*
l *In dubitatione.*] Idem codex, *in dubitatis.*
m *Sotti elucidatis.*] Idem codex, *valde favores.*
n *Perfuni. fuffin.*]

Epi-

a *Ad quendam editum.*] Sic Neftorii ftudiofiam, ut eft in Graeco contexto.
b *Ex fructis amoveere.*] In textu Chrififtria. Contius edidit, *ex fructis amoveere trififtiam.*
c *Fuvdi.*] Codex Bellovac. *honorari.*
d *Neftorium.*] Codex Cathuit. *ultimatinibus.*
e *Neftorium.*] Codex Bellovacenfis.
f *Cum omnibus*] Idem codex, *cum propriam fe.*
g *Cumine mee*] Codex Bellovacenfis. *Cumine gio de Deo amabilem & fanctiffimo Epifcopo Neftorio.* Contum, reprofuntia Graecum, *cum infra in fynodico afcripto* Tragodiam [illegible] *cum.*
h *Fundemus pignora*] Idem codex, *fufcipiendo.*
i *Quae a me dicuntur*] Idem codex, *quae habere dicuntur utilitatem.*
k *Que a me dicuntur*] Idem codex, *quae habere fis multus eft in Graeco.*
l *Proliferant*] Ita Contius. Codex Turonenfis. Bellovacenfis habet, *fcienter diabolum.* Cathuit. *fciens diabolum.* Bellovac. *fciente diabolo.*
m *Scient diabolum*] Ita Contius. Codex Turonenfis habet *fciente diabolo.* Cathuit. *fciens diabolum.* Bellovac. *fciente diabolo.*
n *Inutiles*] Ita contius. Nam in Turonenfi & in Cathuitiano & apud Contium legitur. *Inutiles.*
o *Ut fcientia cauffa*] Codex Bellovac. *& familiaris cauffa*
p *Ut fcientia cauffa*] Codex Bellovac. *& familiaris cauffa*
q *Ut fcientia cauffa*] Codex Bellovac. *& familiaris cauffa*
r *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
s *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
t *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
u *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
v *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
w *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
x *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
y *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
z *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
aa *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
bb *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
cc *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
dd *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
ee *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
ff *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
gg *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
hh *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
ii *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
jj *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
kk *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
ll *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
mm *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
nn *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
oo *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
pp *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
qq *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
rr *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
ss *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
tt *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
uu *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
vv *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
ww *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
xx *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
yy *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
zz *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
aaa *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
bbb *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
ccc *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
ddd *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
eee *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
fff *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
ggg *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
hhh *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
iii *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
jjj *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
kkk *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
lll *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
mmm *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
nnn *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
ooo *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
ppp *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
qqq *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
rrr *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
sss *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
ttt *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
uuu *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
vvv *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
www *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
xxx *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
yyy *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
zzz *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
aaaa *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
bbbb *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
cccc *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
dddd *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
eeee *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
ffff *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
gggg *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
hhhh *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
iiii *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
jjjj *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
kkkk *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
llll *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
mmmm *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
nnnn *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
oooo *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
pppp *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
qqqq *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
rrrr *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
ssss *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
tttt *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
uuuu *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
vvvv *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
wwww *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
xxxx *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
yyyy *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
zzzz *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
aaaaa *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
bbbbb *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
ccccc *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
ddddd *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
eeeee *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
fffff *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
ggggg *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
hhhhh *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
iiiii *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
jjjjj *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
kkkkk *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
lllll *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
mmmmm *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
nnnnn *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
ooooo *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
ppppp *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
qqqqq *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
rrrrr *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
sssss *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
ttttt *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
uuuuu *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
vvvvv *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
wwwww *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
xxxxx *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
yyyyy *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*
zzzzz *Ut pari Coelestino.*] Idem codex, *ut pari Coelestino.*

est, [a] Quod vero periculosum, oportet evitare à nostris sanctitatem, nec illud minas cogitare, quia non decet tibimetipsi contraria exponere. Nam si mens tua eandem sentiunt tenet, quem patres & Ecclesiæ doctores, (Hæc enim per multos & communes amicos de te, Domine, didicimus) quia contrifat plus sensum congruo nomine publicare; & hoc tanta instante turba & ex te quæstione? Hoc enim bene scitote, Deo amabilis mortem est capitulum & ab his qui longe sunt & qui proximæ, & vehementer hoc divulgaverunt, plurimæ quæ ob hoc tempestas inopinabiliter Ecclesiæ comprehendit, undique Deum pro hac causa alterutris per singulos libimet infelicitantibus dies; & quia hoc verum est, ex ipsis rebus [b] fciet apertè. Occidens enim & Ægyptus, puto autem & Macedonia, definivit fundere cæde unitate, quam ruboribus plurimis & laboribus sanctorum & infiguium Episcoporum & maxime per omnia fanctissimæ communisque nostri patris & magni [c] Acacii Dei gratia omnibus Ecclesiis condonavit. Quis enim casualitur fi videratis dicere quæ fapis? Magis autem quis non approbabit fi fufceperis appellationem, cujus fcilicet, fanctæ agnoftimus, tua reverentia poffidet, & hoc pro quiete & pace terarum orbis? Si autem videatur, boni exempli pro tempore memorabo te, quod etiam in ratitiniici volo. Non enim tempus multum eft ex quo apud nos evenit ut etiam tradatur oblivioni. Meminifti enim omnino beatum [d] Theodorum Episcopum in expofitione divifit quidam bonum, quem vivi dedi, habuitti illo tempore, deinde & omnibus audientibus, dicta bene, & quomodo ille fentiens laefionem & tumultum quem parva fecifiet murmuratio, & confiderans quia tumultus faceret divisionem, magis autem etiam feditionem, (Amantibus quippe hominibus, & humilitatem accipiant occafionem, hoc illeque dividi & augere feditionem fcandali fcintilla quæ videretur effe parvifima; quod utique nunc opus apud nos fanctum eft) quomodo fortiffimus ille, quemadmodum non, poft plurimos dies quam illeum fuerat fine confusione ad utilitatem Ecclefiæ correxit, & corrigens factum contra fe obloquentem repente defcrifit, cogitans aliquid reftum effe correctionem, & hoc omnibus fcientibus quidem quoniam [e] debiliter ab eo profatum erat hoc quod dictum eft, approbantibus autem eum exemplum [f] correctionis. Ego vero tuam reverentiam non ad derogandam verbi mutationem invito, neque ad contratietatem infantilem, ut ita quis diceris; fed quoniam a te fæpe plurimis dictum eft, ficuti didicimus, quia non decliuas plum hunc fenfum, fed folummodo nomen refutas. Si autem tibi quidam hotum qui in Ecclefia funt infignium etiam hoc impofitum, non refutes indubitanter etiam Dei genitricem dicere fanctam virginem. Hæc gratia ad tuam te invito proferre provocans quod dicitimus, non fallitur fapientem, fed adicere verba caufæ & nomen a multis patribus & compofitum & dictum atque confcriptum, & non refutare omnino verbum quod oftendit plum fecundum animam intellectum. Hoc namque nomen nullus ecclefiafticorum doctorum refutat. Namque oft funt eo plurimi & infignes; & qui non ufi funt, utentes non reprehenderunt. Et inaniter non, ut videtur, quafi fcrupofitatis fuperflue caufa ad hæreticum fedum fuimus ftatim; & fuperflue confcientias fratrum pro nulla utilitate percutimus, quas defpicimus, nomen refutantes cujus intellectum bene optimeque fufcipimus. Nam fi quod fit ego fuperfluum, & fuperflua fupereft circa plurimos nos falli, magis autem & periculum pati circa ineffabilem dispenfationem unigeniti filii Dei. Sequitur enim mox nimis hujus præmonitionem a nec certe quod ea fcriptum eft, & magni [g] Acacii Dei gratia omnibus Ecclefiis condonavit. Quis enim casualitur fi videratis dicere quæ fapis? Magis autem quis non approbabit fi fufceperis appellationem, cujus fcilicet, fanctæ agnoftimus, tua reverentia poffidet, & hoc pro quiete & pace terarum orbis? Si autem videatur, bonæ exempli pro tempore memorabo te, quod etiam in ratitiniici volo. Non enim tempus multum eft ex quo apud nos evenit ut etiam tradatur oblivioni. Meminifti enim omnino beatum [h] Theodorum Epifcopum in expofitione divifit quidam bonum, quem vivi dedi, habuitti illo tempore, deinde & omnibus audientibus, dicta bene, & quomodo ille fentiens laefionem & tumultum quem parva fecifiet murmuratio, & confiderans quia tumultus faceret divisionem, magis autem etiam feditionem, (Amantibus quippe hominibus, & humilitatem accipiant occafionem, hoc illeque dividi & augere feditionem fcandali fcintilla quæ videretur effe parvifima; quod utique nunc opus apud nos fanctum eft) quomodo fortiffimus ille, quemadmodum non, poft plurimos dies quam illeum fuerat fine confusione ad utilitatem Ecclefiæ correxit, & corrigens factum contra fe obloquentem repente defcrifit, cogitans aliquid reftum effe correctionem, & hoc omnibus fcientibus quidem quoniam [i] debiliter ab eo profatum erat hoc quod dictum eft, approbantibus autem eum exemplum [k] correctionis. Ego vero tuam reverentiam non ad derogandam verbi mutationem invito, neque ad contratietatem infantilem, ut ita quis diceris; fed quoniam a te fæpe plurimis dictum eft, ficuti didicimus, quia non decliuas plum hunc fenfum, fed folummodo nomen refutas. Si autem tibi quidam hotum qui in Ecclefia funt infignium etiam hoc impofitum, non refutes indubitanter etiam Dei genitricem dicere fanctam virginem. Hæc gratia ad tuam te invito proferre provocans quod dicitimus, non fallitur fapientem, fed adicere verba caufæ & nomen a multis patribus & compofitum & dictum atque confcriptum, & non refutare omnino verbum quod oftendit plum fecundum animam intellectum. Hoc namque nomen nullus ecclefiafticorum doctorum refutat. Namque oft funt eo plurimi & infignes; & qui non ufi funt, utentes non reprehenderunt. Et inaniter non, ut videtur, quafi fcrupofitatis fuperflue caufa ad hæreticum fedum fuimus ftatim; & fuperflue confcientias fratrum pro nulla utilitate percutimus, quas defpicimus, nomen refutantes cujus intellectum bene optimeque fufcipimus. Nam fi quod fit ego fuperfluum, & fuperflua fupereft circa plurimos nos falli, magis autem & periculum pati circa ineffabilem dispenfationem unigeniti filii Dei. Sequitur enim mox nimis hujus præmonitionem a nec certe quod ea fcriptum eft, & magni [g] Acacii Dei gratia omnibus Ecclefiis condonavit. Quis enim casualitur fi videratis dicere quæ fapis? Magis autem quis non approbabit fi fufceperis appellationem, cujus fcilicet, fanctæ agnoftimus, tua reverentia poffidet, & hoc pro quiete & pace terarum orbis? Si autem videatur, bonæ exempli pro tempore memorabo te, quod etiam in ratitiniici volo. Non enim tempus multum eft ex quo apud nos evenit ut etiam tradatur oblivioni. Meminifti enim omnino beatum [d] Theodorum Epifcopum in expofitione divifit quidam bonum, quem vivi dedi, habuitti illo tempore, deinde & omnibus audientibus, dicta bene, & quomodo ille fentiens laefionem & tumultum quem parva fecifiet murmuratio, & confiderans quia tumultus faceret divisionem, magis autem etiam feditionem, (Amantibus quippe hominibus, & humilitatem accipiant occafionem, hoc illeque dividi & augere feditionem fcandali fcintilla quæ videretur effe parvifima; quod utique nunc opus apud nos fanctum eft) quomodo fortiffimus ille, quemadmodum non, poft plurimos dies quam illeum fuerat fine confusione ad utilitatem Ecclefiæ correxit, & corrigens factum contra fe obloquentem repente defcrifit, cogitans aliquid reftum effe correctionem, & hoc omnibus fcientibus quidem quoniam [e] debiliter ab eo profatum erat hoc quod dictum eft, approbantibus autem eum exemplum [f

ANNO CHRISTI 431. Ad.

de cetero quæ justa sunt velle. Non enim volen-
tes aliter sustinemus.

Ad adoratio-
nem retorta
transgressi-
ploud.

Inter hæc [a] dictis est alia facta in omnem orbem ter-
rarum Dei caloestipes Epistola, jubens conjecta esse in
Ephesinam metropolim & celebrare Concilium quod Sede-
runt ibidem, quam imperat in Ecclesias contra gla-
diem Christi hæretica Nestorius. Contradictione igitur
divortii, & sardaute irreverentissimo Episcopo Joanne ac
cuncta ad Concilium, congregatos jam Joannes qua sacra-
vit in istum, misit epistolam fortissimo Episcopo Cyrillo
ita per Dei caloestes Epistopos nuntiantem tardiatis cuus-
fam; Est enim hæc.

Epistola Joannis Antiochiæ Episcopi ad Cyrillum Episcopum, cum jam sacrum Concilium Ephesi convenisset.

CAP. XXIII.

DOmino meo amabili & sanctissimo comministro Cyrillo Joannes in Domino salutem. Neque me mediocriter mœdet quod omnibus vestra sanctitate in Ephesum veniente, puncis hic desui deinus. Iplo enim opere desiderum circa team sanctitatem plurimbi incli voluotiae iter arripere. Sum enim omnibus vestræ sanctitatis ad Joannes, jam multum passus itineris laborem. Dicit enim habuo trigintta tanum. Namque vestæ cuitus itineris habet iter faciens, vinlucum pertitut pacem nobis, nec aliquibus Dominorum Deo amabilium Episcoporum inæqualitatem pariter habentibus, animosibus autem plurimis contentantibus pro assiduitate viæ. Ora ergo Domine, & hæc quinque aut ex quinque Dominis, ut inter agere & contentes & sospites sint, ut ad finem usque cursum. [b] Qui circa me sunt Deo amabilis Episcopi Joannes, Paulus, Macarius, [c] allo-
quuntur tuam sanctitatem. Omnem quæ tecum est fraternitatem ego & qui mecum sunt plurimum salutamus. Incolumis orans pro nobis perseveres, Domino Deo amabilis & sanctissime.

[a] Postea Cyrillus ipse ter ad Joannem, Hist.

[b] Mellius, Jenior. Hinck.

EXEMPLAR MONUMENTORUM QUÆ GESTA SUNT IN EPHESO A SANCTO CONCILIO DE DEPOSITIONE EXPIS NESTORII.

CAP. XXIV.

DOmnibus Dominorum nostrorum Flavii Theodosii XIII. & Flavii Valentiniani III. PP. Augustorum, a x. Kal. Julias, Dominica celebrante in Ephesorum metropoli ex Decreto religiosissimorum & Christianissimorum Imperatorum, residentibus in sancta Ecclesia eius quæ vocatur Maria, reverentissimi & sanctissimi Episcopi Cyrillus Alexandriæ obsistens & locum sanctissimi Archiepiscopi Romanorum Ecclesiæ Cælestini, & Juvenalis Hierosolymorum, & Memnonis Ephesorum, & Flaviani Thessalonicensium obtinente locum Rufi reverentissimi Episcopi Thessalonicensium, & Theodoti Ancyræ Galatiæ primæ, & Firmo Cæsareæ Cappadociæ Domini, & Acacio Melitenæ Armeniæ, & Iconii Gertyna Cretæ, & Pergamo Cretæ Iubilæ, & Cyro Aphrodisiadis Cariæ, & Valeriano Iconii, & Eusebio Paria, & Bellantio Ichodi, & Domno Antiochiæ Epis-

ANNO CHRISTI 431.

ANNO CHRISTI 431.

Lampetio Cæsii, & Cyro Athenorum, & Nubio Olbiæ, & Samuele Dysthenorum, & Zenobio Barcæ, & Zenone Theuchiorum, & Daniele Dardanorum, & Soparro Sytimiacæ, & Eusebio Nicopolos, & Heraclide Heraclæ, & Chersyario Aphrodisæ, & Andrea Hermopolos, & Sabino Tanos, & Abraham Ophraenæ, & Hiereæ Aphanei, & Aspio Selæ, & Alexandro Cleopatridis, & Ipsai Tenæ, & Pergamio Cretensium, & Basilio Cretensium, & Ilaei Eleuchiæ, & Heraclio Tamiathidis, & Theona Thebaidi, & Ammonio Panephysi, & Besulla Diocoin Cretensium, PETRUS PRESBYTER ALEXANDRIÆ IN PRINCIPATUS NOTARIORUM DIXIT.

Adhuc initio reverentissimo Nestorio ordinato Episcopo in sancta Constantinopolitanorum Ecclesia, & quibusdam non multis discurrentibus diebus, prolatum fuit de Constantinopoli a quibusdam epistolarum ejus quæ turbabant legentes, ut multa ex illis in Ecclesia fieret perturbatio. Hoc edictum reverentissimus Episcopus Alexandriæ Cyrillus scripsit primum & secundam epistolam ad reverentem ejus sanctitatem & commonitionis plenas. Ad has rescripsit renuens & adversatus destitutis super hispositiolis. Adhuc edictens idem reverentissimus Cyrillus quia & Rosanus sanctissimi Episcopi Ecclesiæ & codices expositionum ejus, scripsit & ipse ad reverentissimum Episcopum Romæ Cælestinum & per Pontificum Diocesum, demandante ei quia si iniverai fuerint reddita his quæ in expositionibus ejus [illegible] ut ipse ipsum non solum [illegible] ut ipse ipsum non solum [illegible] ut ipse ipsum non solum

hoc quod decretum est agi, & quæ de fide sunt A comprehendere ad utilitatem totius Ecclesiæ quæ sub eodem cœlo. Unde legantur in ordine quæ ad eam conveniunt chartæ præcipuæ; maxime quia & secundum decretum piissimorum & amatorum Christi Imperatorum fecimus ut huic synodo per magnificum & gloriosum Comitem devotissimorum Domestichorum Candidianum, quod præcipit quæ fidei sunt inquirit & disponi sine aliqua dilatione.

Theodotus Episcopus Ancyræ dixit. Chartarum quidem lectio erit secundum opportunum tempus. Nunc autem consequens est in his quæ gesta sunt fieri esse & Deo amabilem Episcopum Nestorium, ut ea quæ de pietate sunt fient ex communi sententia atque consensu.

Hermogenes Episcopus Rhinocurorum dixit. Destinati sumus hesterno die a vestra reverentia commonere reverentissimum Nestorium quia debet consedere in synodo, & non ignoravit diem hujus sanctæ synodi, & dixit: Interea video, & si opportunit me venire, venio.

Athanasius Episcopus a Perali dixit. Missus sum a vestra reverentia hesterno die quatenus commonerem reverentissimum Nestorium consedere in sancta synodo. Adveniens vero ad eum, commonentes eum de hoc. Ille autem affirmavit dicens: Quia video; & si opportunit me venire, venio.

Petrus Episcopus Parembolarum dixit. Hesterno die destinati sumus a vestra reverentia ad reverentissimum Nestorium, ut commoneremus eum quia in hac die consistura esset synodus, & respondit dicens: Quia video; & si opportunit me venire, venio. Commoniti sunt autem & qui cum eo erant reverentissimi & Dei amatores Episcopi existentes minus plus sex aut septem, & dixerunt: Et ipsi videmus; & si probaverimus, crastino veniemus.

Paulus Episcopus a Lampe dixit. Sancta vestra & beata synodo præcipiatur ire nos ad reverentissimum Nestorium & commonere eum ut in hodierna die adveniret in sanctam vestram & beatam synodum; & adventens & ego cum aliis sanctis patribus qui jam deputati sunt, commoneat eum quatenus in hodiernum diem adveniret in sancta vestra synodo, & consideret. Qui vero dixit: Si probaverò, ait, tunc venio. Non solum vero ipsum admonuimus sed & hos qui noventi sunt cum eo reverentissimos Episcopos. Existentes erant autem cum eo plus minus sex vel septem Episcopi.

Flavianus Episcopus Philippensium dixit. Transientes aliqui reverentissimorum Episcoporum commoneant de nurius adveniens cum & considerem in sancta synodo.

Eusebius, sum a Sancta Synodo [illegible] *Episcopus, per Elenia Palatinorum* [illegible] *Episcopus, Germanus Cretæ, Theopemptus Episcopus* [illegible] *Cretæ, & Epaphroditus lector, ad reverentissimum Episcopum Nestorium dixerunt, venientes, portantes c angnosticum sanctæ synodi ad ipsum reverentissimum*

Quo [illegible] *Nestorius* [illegible] *Episcopus* [illegible] *Nestorius* [illegible] *Episcopus* [illegible] *Nestorius* [illegible] *Episcopus

ANNO CHRISTI 431.

que a fancta synodo exposita sint consona invenimus, & his pie dogmatibus concordia & consentio.

Firmus Episcopus Cæsareæ Cappadociæ dixit. Compendiose & in capitulo quæ dicta sunt a fancta synodo quæ in Nicæa eit exponens tua reverentia subtilitet & consequenter manifestiorem nobis & liquidiorem comprehensionem expositæ fidei fecit, ut nihil fit in dictis ambiguum, omnibus invicem sibi consonantibus & fide firmis. His igitur integre & habentibus & incommutabiliter & nullam innovationem inferentibus & ego consentio, eandem gloriam a fanctissimis Episcopis meis patribus fuscipiens.

Memnon Episcopus Ephesi metropoleos dixit. Fidei expositæ a fanctis patribus CCCVIII. Nicæa congregatis coniona & epistola quæ fecta eit fanctissimi & reverentissimi patris Cyrilli coniunct; quibus consentimus & concordamus, nihil minus invenientes neque diffonans,

Theodotus Episcopus Ancyræ dixit. Mirabilem exiitemus & piam & rectam expositionem fanctæ fidei quæ facta eit a fanctis patribus CCCVIII. Nicæa congregatis demonstravit manifestius & certius epistola reverentissimi & fanctissimi Episcopi Cyrilli, in nullo diffonans ab expositione fidei illius; quæ vero compendiosius dicta funt latius exposuit. Unde confonantia congloberes epistolæ & fidei trecentorum decem & octo patrum, concordamus & confentimus fuscipiens, tu, & patri nostro, qui per epistolam quæ illorum funt nobis fuscipiendas, & quæ ab illis fuscipi exposuerunt & epistola memorati fanctissimi Cyrilli apertissime exposuit.

Flavianus Episcopus Philippensium dixit. Lecta nobis fidei quæ Nicæa exposita eit a congregatis in illa civitate fanctis patribus trecentis decem & octo Episcopis, lecta etiam epistola fanctissimi patris & Episcopi Cyrilli quæ scripta eit ad reverentissimum Nestorium de fide, reperimus eam convenientem apertius & manifestius Nicæa expositæ fidei & multum luces probentem ad comprehensionem intelligentiæ dictorum. Unde consentio & ego epistolæ scriptæ a fanctissimo & reverentissimo Episcopo Cyrillo nullo modo diffenntiens a rectis fide & consonantes apostolicæ prædicationi & expositæ Nicæa a fanctis patribus fide orthodoxis. Consentire vero his adfirmo & fanctissimum patrem nostrum & Rufum Thessalonicensem Metropolitanum. Hæc mihi adversienti in hanc fanctam & magnam synodum dedit mandata, propter agritudinem ipse excusans his adventum fuum. Et omnes autem qui funt de Illyrico eadem fuspere & in nullo ambigere de his quæ lecta funt.

Acacius Episcopus Melitinæ dixit. Omni pietate & confonantia ad patres trecentos decem & octo qui Nicæa fuerunt plenam epistolam reverentissimi & fanctissimi Episcopi Cyrilli videns, fuscipiejo ejus intellectum, & eadem fuspere confiteor. Olim & a principio Ecclesiam hæc habere, hæc fapere, & ex laboribus fanctissimorum patrum & ex fanctissimis fcripturis & ex traditione fidei novi.

ANNO CHRISTI 431.

Iovinus Episcopus Gortynæ dixit. Fide & expositione fanctissimorum patrum in Nicæa congregnentium, lecta etiam epistola fanctissimi patris & Episcopi Cyrilli, cognoscens concordem esse illis hanc expositionem, concordo & confentio fimiliter fecut illi, credens in nomine patris & filii & fpiritus fancti. Eos autem qui non ita fapiunt abicere novit fanctum Concilium.

Hellanicus Episcopus Rhodi dixit. Expositionem orthodoxæ fidei Nicænæ fequor & epistolam fanctissimi & Deo amabilis Episcopi Cyrilli concordem esse illi cognovi, & hanc ferro fidem veram & rectam, & his qui huic contraria fapiunt etiam Deus ipse resistit; & anathema fit qui non credit Dei genitricem esse fanctam virginem Mariam,

Palladius Episcopus Amasæ dixit. Lecta epistola Deo amabilis & fanctissimi patris nostri & Episcopi Cyrilli concordans per omnia eft expositæ fidei a fanctis patribus congregatis in Nicæa. (Recte igitur eam habentes & quod dixi, expositioni fanctorum patrum congruam amplector, & confentio ei, & fimiliter fapio ipfi & fanctis patribus, qui, ficut dixi, in Nicæa civitate collecti funt.

Cyrus Episcopus Aphrodisiadis reginis Carie dixit. Concordem ejusdemque virtutis expositionis fidei a fanctis patribus congregatis in Nicæa civitate & ego epistolam videns fanctissimi & Deo amabilis Episcopi Cyrilli fcripsam reverentissimo Nestorio, eadem quæ precedentes patres dixerunt.

Et omnes qui Pamphylia & Cilicia & Isauria Episcopi hoc eadem dixerunt, & in omnibus fimi & unus expositionem & epistola fanctissimi Archiepiscopi Cyrilli ad Nestorium Episcopum dedisset.

Dalladius Episcopus Amasæ dixit. Consequens eft & epistolam reverentissimi Nestorii relegi, cujus mentionem fecit in initio religiosissimus Presbyter Petrus, ut cognoscamus fi & illa consonans eft his quæ a fanctis patribus in Nicæa expofita funt;

Et lecta eft ficuti fapta fcripta eft, cujus initium eft: » Venerabili & Deo amabili comministratori Cyrillo Nestorius. Jajunas quidem quia contra nos funt mirandarum tuarum literarum dimitto, utpote insolitæ patientia dignas.

Et postquam lecta eft epistola, Cyrillus Episcopus Alexandriæ dixit. Quid videtur fanctis hæc & magnæ fynodo de quod lecta epistola? Putas & ipsa videtur confensis esse definitæ fidei in synodo fanctorum patrum qui per tempora congregati funt in Nicænorum civitate, an non?

Juvenalis Episcopus Hierofolymorum dixit. Nullo modo confonus existit ipse fidei expositæ a fanctis patribus qui in Nicæa fuerunt, & anathematizo ita credentes. Etenim ultima omnino hæc existunt ab orthodoxa fide.

Flavianus Episcopus Philippensium dixit. Quæ jacent in lecta epistola, omnia repugnantia existunt omnino & aliena a fensei fidei expositæ in Nicæa a fanctis patribus, & alienos esse a recta fide ita credentes judicamus.

Firmus Episcopus Cæsareæ Cappadociæ dixit. Formam piietatis apponens in » primordiis epistolæ præcedente fermonem, nullo modo fuum fensum obumbrare valens, nudum a veritate fuum apposuit fensum diffentientem a fide fanctorum patrum trecentorum decem & octo & ab epistola fanctissimi Episcopi Cyrilli contrarie habentem.

Valerianus Episcopus Iconii dixit. Omnibus confonfpicua eft epistola & adversitas reverentissimi Nestorii, non folum fidei fanctorum patrum Nicæa & epistolæ reverentissimi & fanctissimi Archiepiscopi Cyrilli diffonans, fed nec fibi conveniens.

Iovinus Episcopus Gortynæ dixit, Epistola reverentissimi Nestorii, quæ nulla fide eft, » per unam confonantiam habet ad expositionem patrum Nicæa congregatorum, neque quidem ad epistolam fanctissimi patris nostri & Episcopi Cyrilli. Unde hæc abominanda & anathematizanda ita fapientes, confentio expositionis fanctorum patrum Nicæa & epistolæ fanctissimi patris & Archiepiscopi Cyrilli,

Hellanicus Episcopus Rhodi dixit. Et jam deposui quia expositionem recte fidei trecentorum decem & octo patrum qui Nicæa fuerunt fequor, & fanctam virginem Mariam Dei genitricem confiteor, Anathema vero fit qui non credit fic.

Acacius Episcopus Melitinæ dixit. Offendit & » lecta epistola reverentissimi Episcopi Nestorii quoniam non inanem fustinuit timorem in hanc fanctam & magnam convenire fynodum. » Congruens enim erat confonare fibi & divinas meditantem fcripturas & fanctorum patrum labefactantem dogmata tanto teneri timore ut militem multitudine fuam circumdaret domum. Mutabilissime enim & lecta ejus fignificavit epistola quia de unigenito filio Dei positas fides fanctorum patrum trecentorum decem & octo Episcoporum voces subpressa, » solum certe quæ funt salutaria diffensationis adhibuit, purum templum Dei & nativitatem & mortem fustinuisse dicens. Et mentitus est contra scripturam, quasi & ipsa nativitas & passio non ad fanctitatem fuit manifestandi decente. Calumniam etiam intulit fanctissimi & reverentissimi Episcopi Cyrilli fcriptis, quasi pallibilem dicentibus deitatem. Quod nec ipse nec alter quis recte fapientium, vel cogitavit vel dicere aufus eft. Per omnia autem offendit fementipsum nomine folo unitatem Dei ad carnem confiteri, » autem ubique eam denegans. Argutis autem fementipsum & peregrina doctrina ulum, cum nunc illuminari per fe dogmata dicat. Quibus omnibus extraneis existentibus a veritate & malum impietatem habentibus abetenutio, alienum me ipsum ab horum qui hujusmodi loquuntur communione facienis.

Memnon Episcopus Ephesi dixit. Non calumnia, folum, fed & blasphemia plena eft lecta epistola. Unde omnis contraria eft fidei expositæ a fanctis patribus qui in Nicæa convenerunt trecentis decem & octo.

Theodotus Episcopus Ancyræ dixit. In nullo confonantem epistolam reverentissimi Nestorii cognovimus expositioni fanctorum patrum Nicæa congregatorum trecentorum decem & octo. Unde expositioni quidem obedimus; epistolam autem Nestorii alienam a recta fide ponimus, & eos qui hanc fapiunt alienos a recta fide judicamus.

Palladius Episcopus Amasæ dixit, Ego quidem propter inscriptam epistolæ blasphemiam etiam autem obtrucare non morabor, & pene Japidous fidus fum impiamatione, ut non polfim vocem emittere, tanta astuatione detentus. Credo autem omnem Deo amabilem fanctum fynodum cantem mecum habere fententiam in epistola nuper lecta. Fortasse autem vero dico quia vehementer diffonans lecta epistola videtur a fidei expositione fanctorum patrum congregatorum in Nicæa optima civitate.

Omnes Episcopi simul exclamaverunt. Qui non anathematizat Nestorium, anathema fit. Hunc recta fides anathematizat, hunc fancta fynodus anathematizat. Qui communicat Nestorio, anathema fit. Omnes anathematizamus epistolam & dogmata Nestorii. Hæreticum Nestorium omnes anathematizamus, communicantes Nestorio omnes anathematizamus. Impiam fidem Nestorii omnes anathematizamus. Impia dogmata Nestorii omnes anathematizamus. Impium Nestorium omnes anathematizamus. » Cunctus orbis terrarum anathematizat impiam religionem Nestorii. Qui hunc non anathematizat, anathema fit. Hunc recta fides anathematizat. Hunc fancta fynodus anathematizat. Qui communicat Nestorio, anathema fit.

Synodus dixit. Romanorum fanctissimi Archiepiscopi fcripta legantur.

Juvenalis Episcopus Hierofolymorum dixit. Legantur & literæ fanctissimi & reverentissimi Archiepiscopi Romanorum Cœlestini, quas destinavit de fide.

Petrus Presbyter Alexandriæ & primicerius Notariorum legit. Epistola Domini Cœlestini Episcopi Romani ad Nestorium.

Dilectissimo fratri Nestorio Cœlestinus. All. quantis diebus vitæ nostræ post nefandum & sæpe damnatum dogma Pelagii atque Cœlestii catholicam fidem quies habuit, & cetera.

Petrus Presbyter & primicerius Notariorum dixit. His quæ lecta sunt consona dixit sanctitas reverentia.

a *In Capitulo.*) Codex Bellovarc. & Concilium V. *capitulorum*, id est, *summarium or breviar.* ut verbis Petrarcus. b *Confuspicuum.*) Idem codex Bellovar. & Concilium V. *aere pulcr.* ut Gracce *ἐν τῷ καθ.* c *Fide orthod.*) Sorari hic fumus auctoritatem libri Bellovarcefis. Codex legit *orthodoxæ fidei*. Codex Cotbertinus & Turonensis *ambidexterum fidei*. d *Infirm.*) Codices Turon. & Colbert. *Infirmum Illyrici fuscipiendum*. e *Ipse confiteor.*) Codex Bellovar. *Iaam confiteor hic adstantes.* f *Et omnes autem qui est de Illyrico fane eadem qua ego fapere & nihil ambigere de his quæ lecta funt.* g *Fuit Dei.*) Codex Bellovarcefis. *Bellum ipsum habere Deum.* h *Sunt illi, confuetere expositioni fanctorum patrum & concordare, & confentire ei, & fimiliter fapere fecut ipfe fanctis patribus, qui, fecut dixi, in Nicæa urbe congregati funt.* i *Concordem.*) Idem codex. *Consortem & fimilem virtutis habere fidei expositæ a fanctis patribus qui congregati funt in Nicæa urbe & ego epistolam videns fanctissimi & reverentissimi Episcopi Cyrilli, quæ scripta eft reverentissimo Nestorio, idem dicere, quod fanctis patres qui congregati funt in Nicæa civitate.* k *Ut Mnemosilli.*) Codex Bellovarcefis. *Pretereaque & reverentissimo communicantes Cyrillo Nestorius.*

l *Semel.*) In Concilio V. *Semel.* Codex Bellovar. mutilus est in hoc loco. m *Primordiis.*) Idem codex & Concilium V. *principiis.* n *Adversitas.*) Ita omnia vetera exemplaria & Concilium. In Concilio V. habetur *diversitas*, o *Nec unum.*) Hæc Bellovarcesis & Colbertinus codices & Turonensis & Concilius. Bellovarcesis habet, *nullam confonantiam*, p *Lectæ epis.*) Hanc nobis Jesuitarum, quorum textus cum Græco conferatur, exhibuit codex Bellovarcesis. Nam in Colbertino & Turonensi & apud Concilium quæ hoc loco interponitur *vox* ἀή *hoc modo*: *lecta eft epistola.* q *Confusaneus.*) Secundi hic filmus exemplar Bellovarcesis. Nam cetigua & Conilius habent: *Consequens enim eft & divinas graffantibus scripturas & sanctorum patrum remorantem dogmata &c.* r *Solum certe.*) Ita Concilii & duo vetera exemplaria Bellovarcesis. Codex Cotbertinus & Turonensis habent: *Et solum certe quæ sunt salutaris diffensationis, purum &c.* s *Propter scripturas.*) Sic codex Cotbertinus, quem etiam legunt duo codices Colbertinus & Turonensis. Bellovarcesis: *Ita in Bellovarcesis ita legitur. Propter scripturas in epistola blasphemiam & autem clandere non renuo, & pene fuscus sustus sum in mortem; ut nec unum potuit emittere vocem, tanta astuatione detentus. Credo autem omnem Deo amabilem sanctum synodum cantem mecum habere sententiam in epistola nuper lecta est epistola; in tantum autem videtur dissonare lecta epistola a fidei expositione sanctorum patrum congregatorum in Nicæa optimæ civitate.* t *Cunctus orbis.*) Ita codex Colbertinus. In etiam Turonensis & Concilio. Bellovarcesis: *Unipersali mundus anathematizat impium fidem Nestorii*, Concilium V. *omnis mundus &c.*

ANNO CHRISTI 431.

Supra cap. 3. pag. 23.

Supra cap. 10. pag. 47.

ANNO CHRISTI 431. in Dominum nostrum Jesum Christum de virgine Maria natum, quia ipse est Emptor Dei filius de verbum, & non homo a Deo assumptus, et after esse præter illum. Neque enim hominem assumpsit Dei filius, ut fit after præter ipsum; sed Deus existens perfectus, factus est simul & homo perfectus incarnatus de virgine.

Theophili sanctissimi Episcopi Alexandriæ de quinta paschali epistola.

Sunt enim & nunc reliquiæ tunc factorum mirabilium. Non a discendant quasi virtus Dei valet facere virginem parere, in quo factum est vivens Dei verbum propter similitudinem quæ ad nos est. Aliter enim enim converfari proximé nobis non erat possibile, ut non ex voluptate & somno, quemadmodum in aliis hominibus habet, accipere corpus quod in similitudine hujus accepit ex virgine natus homo, apparens quidem ut nos locundum servilem formam, ex operibus autem demonstratus quia omnium creator & dominus est agens opera Dei.

Ejusdem de paschali epistola sexta.

Qualiter enim artificum optimi non in pretiosis tantum materiebus artem ostendentes in admiratione sunt, sed vilissimum lutum & ceram diffolutam pleriquo affumentes, fuæ disciplinæ demonstrantes virtutem, multus magis laudantur. Ita omnipotens verbum omnipotentia decorans affumens non aliquas pretiosæ materiæ corpus affumens aut non adventit, sed in luto & magnum fuæ artis ostendit, ex luto formatum emendans hominem, ipse de virgine novo modo procedens homo, per modum quidem nativitatis reconcilians, similitudinem autem quæ per omnia ad nos est fuæ percatos non effugere judicans. Cum nascitur, pannis involvitur, nutritur puer in præsepio jacens, ostenæ nostræ infirmitatem suscipiens propter præcedentes caulas; sed adhuc puer existens simul & infantem & opus pertulit agnum, magos trahens ad pœnitentiam, & compellens destinantem eos Regem contemnere.

Cypriani sanctissimi Episcopi & martyris de libro de theomosyna.

Multa & maxima existunt, fratres dilectissimi, divinæ beneficia ex quibus nostram fatetem Dei patris & Christi affluens & divers misericordia diperta est & semper operatur. Unde coliterne nos & vivificare patet. filium misit, ut nos renovet. Et misus filius voluit filius hominis fieri, ut nos filios Dei constituat. Humiliavit igitur semetipsum, ut populum abjectum reficiat. Vulneratus est ut nostra vulnera sanet.

ANNO CHRISTI 431. Servit, ut de servitute ad libertatem servientes addiqat. Mortem suscipiit, ut immortalitatem mortalibus reddat.

Ambrosii sanctissimi Episcopi Mediolanensium.

Lib. 1. de fid. cap. 6.

[a] Si mihi non credunt, credant Apostolo dicenti: *Postquam vero venit plenitudo temporis, misit Deus filium suum factum ex muliere, factum sub lege.* Filium, inquit, suum, non unum ex multis, non communem, sed suum. Cum dicit suum generationis æternæ proprietatem significavit. Hunc factum ex muliere postea adfirmavit, ut factura non divinitati sed adsumptioni corporis adscriberetur. Factum ex muliere per carnis susceptionem, factum sub lege per observantiam legis. Generatio autem illa cœlestis ante legem, ista sub lege.

Ejusdem.

Tibid. lib. 3. cap. 4.

[b] Silent igitur inanes de sermonibus quæstiones; quis regnum Dei, fient scriptum est, non in persuasione verbi est, sed in ostensione virtutis. Serveuus distinctionem divinitatis & carnis. Unus è utroque loquitur Dei filius, qui in eodem utraque natura est. Et fi idem loquitur, non uno semper loquitur modo. Intendo in eo nunc gloriam Dei, nunc hominis passiones. Quis Deus loquitur quæ sunt divina, quis verbum est. Quasi homo dicit quæ sunt humana, quis in mei substantiam loquebatur. Hic est panis vivus qui descendit de cœlo. Panis hic caro mea, fient ipse [illegible] *panis quem ego dabo, caro mea est.* Hic [illegible] vit & mittit in hunc mundum. Nec qui tiera nos docet sanctificatione non divinitatem equisse, sed carnem.

Gregorii magni sanctissimi Episcopi Nazianzi.

Non decipiant homines, nec decipiantur, sine sensu suscipientes dominicum hominem, sicut ipsi dicunt, magis autem Dominum nostrum & Deum. Nec enim hominem dividimus a deitate, sed unum & eundem dogmatizamus, prius quidem non hominem, sed Deum, & filium solum, & ante sæcula, non maxium corporis, & quæcunque sunt corporis, in fine autem & hominem assumptum pro nostra salute, passibilem carne, impassibilem deitate, circumscriptum corpore, incircumscriptum divinitate, eundem terrenum & cœlestem, visibilem & intelligibilem, capabilem & incapabilem, ut in toto homine eodemque & Deo totus homo reformaretur, qui sub peccato ceciderat. Si quis non Dei genitricem Mariam æstimat, fint deitate est. Si quis quasi per filium virginem transisse & non in ipsa formati deifice simul & humane, deifice quidem, quia fi-

ANNO CHRISTI 431. ne viro, humane autem, quia lege partus, ana-thema sit. Si quis formatum dicit hominem & ita subsigestum Deum, damnatus est. Non enim nativitas Dei ifted est, sed fuga nativitatis. [a] Si quis introducit duos filios, unum quidem ex Deo & patre, secundum autem ex Maria, & non unum & ipsum, ab adoptione excidet quæ promissa est recte credentibus. Natuæ enim duæ Deus & homo, [a] quod & anima & corpus. Filiaiteus non dicitur, nec Dei. Neque enim hic duo homines, licet etiam Paulus interiorem hominem & exteriorem appellaverit. Et fi opostet compendiosius dicere, [a] aliud quidem & aliud, ex quibus salvatos est. Siquidem non idem est invisibile visibile, & fine tempore sub tempore. Non alius autem & alius, abit. Utraque enim Dominæ antiquitus in contemperatione. Deo quidem inhumanato, homine autem deificato, vel quomodo aliquis nominet. Dico enim aliud & aliud e contrario quam in trinitate habet. Jbi enim aliud & alius, at non substantiarum confundamus, non aliud autem & aliud. Unum enim tria sunt & idem deinatæ. Si quis et in Prophetæ dicit secundum gratiam operatum esse, anathema sit. Quod enim inchoatum est, aut proficit, aut conformatur, non est Deus, quoniam proprietatem quod paulatim fit augmentum ita dicitur.

Basilii sanctissimi Episcopi primæ Cappadociæ.

Non enim tantum cœlum & terra, & magnitudines pelagorum, & quæ in aqui verlantur, & terrestria animalia, arbores etiam, herbæ, & aer, & tempora, & varius universorum ornatus, superminentem virtutem commendat quantum ut possibile fit Deum incapabilem impassibilitatem per carnem complicit morte, ut pobis fua passione impassibilitatem donet.

Orat. 1. de Pascha. Tom. 1. pag. 265.

Gregorii sanctissimi Episcopi Nysæ.

Hoc enim fapiatur, ait, in vobis quod & in Christo Jesu; qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est esse æqualem Deo, sed semetipsum exinanivit, formam servi accipiens. Quid pauperius in Deo quam servi forma? Quid humilius in Rege omnium quam in communionem egentis nostræ natum sponte venire? Rex Regum & dominus dominantium servitatis formam fubiit. Judex universitatis fub cenfu poenitium fit. Creatore dominus in spelunca diversit.

ANNO CHRISTI 431. Qui cuncta comprehendit, non invenit locum in diversorio, fed in præsepe animalium jacet. Mundus & immaculatus homanæ nostræ culpas tedes, & per omnem paupertatem nostram transfiens, ut quæ ad mortis accedit experimenta. Videtis spontanea pauperatis mensuram. Vita mortem gustat, judex ad judicium ducitur, vitæ omnium dominus fub sententia judicantis fit; qui totius est supermundanæ virtutis Rex, carnificum non repellit manus. Ad te, tibi, ait, exemplum humilitatis mensura respicitat.

Hæc testimonia quæ sequuntur in aliis exemplaribus non inveniuntur.

Attici Episcopi Constantinopoleos.

Hodie Christus Dominus misericordiæ nativitatem suscepit. In deifica enim dignitate præexistebat. Et ADJECIT. *Deinde his infeci iterum.* Misericordiæ verbum existentia, incircumscribilis natura existens. Semetipsum enim exinanivit formam servi accipiens. Qui sine carne est, propter te incarnatus. Verbum carne caro fuftus est. Qui tactui non subiciebatur propter naturæ incorporeum, palpatur. Qui sine initio est, fub initio fit corporeo. Qui perfectus est crescit, qui incorrectibilis est proficit. Qui dives est, in paupere diverforio fit. Qui coopegit cœlum nubibus, panis [illegible] *panis* [illegible] *gustavit.*

Amphilochii Iconii Episcopi.

Quoniam enim ipse & Res & Deus est, & mortem propter pafficnis dispensationem gestavit. Minera magorum, Mysteriorum fuit indicia. Offerunt aurum. Cognoscunt enim eum Regem. Offerunt thus. Deo enim fciunt deferendo. Adicunt & myrrham propter mortem quæ in mysterio est passionis.

Item ejusdem.

Nisi enim ille nascerentur carnaliter, non ta nascerentur spiritualiter. Nisi ille sustinuisset servi formam, non tu dignitatem adoptionis lucratus esset. Propter hoc enim in terra cœlestis ut tu in cœlis levaretis terrenus. Propter hoc Christus semetipsum exinanivit ut non omnes de plenitudine ejus accipiamus. Illius mors tua facta est immortalitas. Domini passio ferri factus est abitrudo. Tu autem beneficium accipis ad commodum blasphemiæ.

Similiter Attici Episcopi Constantinopoleos.

Siquidem ambiguum facit unigeniti humanatio & virginis partus & Spiritumus communicatio, & crucifixio & mors, edifcens cognoscat pro-

[a] *Disordam.*] Id est, non refugiant credere. Marius Mercator vertit, *parum credent.* Petavius, *Nemo dubitet.* Vide de Glossarium Dufiesnii. [b] *Non allemans.*] Paulo altior apud Rufinum Diacoonum: *non vetiar alienjus prædicatione materia cuiqbis accipere tempus.* [c] *Atque ipse ernis.*] Bibliotheca apud Marium Mercatorem: *magnificentiam fuæ artis.* [d] *Adulter.*] Non fuat verba ipsa Cypriani, sed versiu interpretis, qui ex ex Græco lingua scripta fuisse in gothis Græcis, cum eadem legamus eiusm apud Marium Mercatorem. [e] *Ad ultimo.*] Ex hac quæ fuit ipsa Ambrosii scriba, quæ etiam duobus locis refumunur a Rufino Diacono & apud Facundum lib. 1. cap. 4. & sexto.] Ita vertit encyclopedia & Cassius & vulgo Cordemperdi Chalcedonensis. Apud S. Ambrosium & Facundum & in editione nuova Concilii Lauretanella Martini Pape editum est *nemoque.* quo etiam modo habetur codex 238. apud Bibliotheca, ubi scriptum est *nemque.* Rasdem lectionem confirmant etiam videntur quæ paulo post sequuntur: *Quasi verba: Ecce ancos, nemo in nemque in nemque in nemque Dei filius.* [f] *Non ipsa.*] Secus hoc loco habemus Codex Cantabria bonum gotharum, quibus condemnatus codices 1362. & 1600. Bibliotheca Cantabriæ. Apud Marium Mercatorem, & in editione Concili Sequitur est. Et *ipse filiere.* In editio Ambrosii operibus: *Hæc ipsa filiere.* In Græco est, [illegible] *ἐν γνῶμαι*, etiam in manuscriptis libri. Ex quo confirmari posse videtur scriptoris vertum exemplarium.

[a] *Si quis introducit.*] Hunc locum inferit Facundus, sed ex interpretatione paulo diversa. [b] *Quod & anima.*] Ita codex Colbertinus. Turonensis, *quod anima & corpus.* Edito Cantii: *quantum & anima & corpus.* Facundus: *quemadmodum & anima & corpus.* Ita etiam Rufinus. [c] *Aliud quidem.*] Refert hanc partem illius loci Rufinus Diaconus in libro adversus Arcadium. [d] *Non filiaitus.* Ita Codexus. In codicibus Colbertino & Turonensi scriptum est *incorporeaeriter.* [e] *Non ipsa.*] Illam alternationem non addidimus ex codicibus Colbertino & Turonensi. Non exstat enim in Bibliotheca Cantabriæ in editione Coniliana. Et Vincentius Lirinensis commentatus posuit in Cassiano lib. 1. cap. 4. [illegible] *Non ipsa.* Secus hoc locus habemus filium scriptu mutata lutu, nullam Arcii aut Amphilochii mentionem fuit. Contra Innocentium Scriptorem Marmoræ in epistola de gestis cum Severiana fribit hæc duodecim pauca adversus Nestorii blasphemias protulerat in Ephesina synodo fuisse a sancto Cyrillo. [f] *Mysterium.*] In codicibus Colbertino & Turonensi, [illegible] *ab quarum.* Bibliotheca multum est in hoc loco. [g] *Amphilochii Conii.*] *Cum, benefitium mortis accedunt.* Petavius, *beneficium mortis accedunt.* Marius Mercator, *ad blasphemiam vergit.* [h] *Similiter.*] Sequens Atticii testimonium non extat in vulgatis editionibus Concilorum, [illegible] in exemplaribus Cantabria bibliotheca regiæ. Illud tamen exhibent inter antiqui codices quibus usimur in edizione hominum gothorum, & Marium Mercator.

ANNO CHRISTI 431. provideré hæc mundi salutem, sed nec à indigno A misericordia potioris. Si enim turpe est Deo in virgine habitare, eurpius utique omnino est facere. Si vero ceasnt non * injuriam pallas efferunt habitare in creatura opprobrio dignum judicavit. Et si pati malum est, passionibus liberare quantum est? Unde & mortius est immortale mortre mortificans mortem, & reformavit nostram largiens resurrectionem. Et omnia hæc fecit, quasi non natura deitatis, sed adsumptione carnis. Huic quidem inviolabilibus hæc habitant impassibilitatis. Huic vero omnia passibilia & sufferunt ut fieret vitæ optimæ dux & legislator.

Petrus Presbyter Alexandriæ & primicerius Notariorum dixit. Habemus vero & codicilos blasphemiarum reverentissimi Nestorii, de quibus unius elegimus capitula; quæ à Lector legantur.

Elavianus Episcopus Philippensium dixit. Legantur & inferantur gesta.

De codice ejusdem Nestorii, e quaternione XVII. in dogmate.

Cum igitur divina scriptura dicitur est aut nativitatem Christi quæ ex Maria virgine est, aut mortem, nusquam videtur ponere *Deus*, sed aut *Christus* aut *filius* aut *Dominus*, quoniam hæc naturam sunt significativa dicunt, aliquandiu quidem hujus, aliquando quidem illius, aliquando autem illius & illius. Quid dico? Quando ex virgine nativitatem nobis scriptura exponit, quid dicit? *Misit Deus filium suum.* Non dixit: Misit Deus Deum verbum, sed simpliciter nomen quod nuntiat naturas duas. Quoniam enim filius Dei est & Deus, dixit: *Misit Deus filium suum factum ex mulere*; ut cum audiretur factum ex muliere, inde vides nomen propositum quod indicat naturas duas, ut nativitatem, quæ ex beata virgine est, filii quidem voces. Filium enim genuit Dei & Christi genitrix virgo. Sed quoniam filius Dei duplex est secundum naturas, non genuit quidem filium Dei, sed genuit humanitatem, quæ est filius, propter conjunctum filium. . . .

Similiter ejusdem de quaternione quarto.

Et vide quid contingit, hæretice. Non invideo vobis Christi genitrices virgines; sed novi venerabilem quæ suscepit Deum, per quam processit universorum dominus, per quam resplendit sol justitiæ. Eterum suspicor plusum. Quomodo processit, intellexistis. Non dicitur: *Non natus est, processit* pro eo quod *natus est*. Non enim de cito obliviscor meorum. Procedere Deum de Christi genitrice virgine à scriptura divina dicitur. Nascivero ex nequam dicit. *Et pati nitia.* Nusquam igitur divina scriptura Deum ex Christi genitrice dicit natum, sed Jesum Christum Domi-

ANNO CHRISTI 431. num. Hæc omnes confitemur. Quæ enim docuit scriptura, miser est, qui non fiatium accipit. *Surgens accipe puerum & matrem ejus.* Hæc angelorum vox. * Amplius autem quam te quæ nativitatis sunt noverant angeli. *Surgens accipe puerum & matrem ejus.* Non dixit: Accipe Deum & matrem ejus.

Similiter ejusdem de quaternione XXIV.

Quid ergo dicebamus? *Ne timeas accipere Mariam uxorem tuam. Quod enim in ea natum est*, hoc est *γεννηθὲν*, (five per unum *ν*, five per duo, intellectum nihil lædit) *quod enim in ipsa natum est, de spiritu est sancto.* Si discernimus quia Deus verbum natus est in utero. Aliud enim est simul esse cum absente, & aliud nasci. *Quod enim in ipsa, B* ait, *natum est, de spiritu est sancto.* Videntur ergo patres, utpote scientissimi scripturarum, quia * de incarnato posteriorem natum, invenitur aut filius sancti spiritus * Dei verbum, aut duos patres habena; aut per unum ; invenietur Deus verbum creatura spiritus existens. Fugientes ergo nativitatis memoriam polluunt: *Qui descendit propter nos homines & propter nostram salutem, & incarnatus est.* Quid est *incarnatus est?* Non conversus ex divinitate in carnem, incarnatus est de spiritu sancto. Sciant igitur evangelium. Evangelista enim veniens ad inhominationem, fugit nativitatem dicere in verbo. *Et verbum caro factum est.* Non dixit, Verbum per carnem natum est. Ubi enim necessitas fecisset apostolo vel evangelista filii, ponuit quia natus est ex muliere. Attende dictum. Peto ubi dicunt nomen filii? Et quia natus est ex muliere, omnium *esse* ut illi vero mentionem faciens veteri, semper spiritus esse est dicere nativitatem per humanitatem. Audi beatum Joannem Evangelistam: *Verbum in verbum & humanationem ejus.* Audi quoties ait. *Verbum caro factum est*, hoc est, adsumpsit carnem. *Et habitavit in nobis*, hoc est, nostram induit naturam, *& habitavit in nobis, & vidimus gloriam ejus filii.* Non dixit: Vidimus nativitatem verbi.

Similiter ejusdem de quaternione XX. in dogmate.

D Sic & secundum Christum, Christum ex conjunctione quæ ad Deum verbum est Deum nominamus, visibilem scientes fieri hominem. Audi utraque Pauli prædicante. Ex Judæis ait. Christum secundum carnem primus, & tunc Dei conpulationdivine loquitur de visibili, ut nemo hominis cultrixem Christianitatem suspicetur.

Similiter ejusdem de quaternione XXVII.

* Sed ficut dicebamus Deum omnium creatorem & Deum Moysen, *Deum enim*, ait, *pafsi te Pha-*

ANNO CHRISTI 431. *raonis*, & filium Israel Dei, *Filius enim*, ait, *meus primogenitus Israel*, & ficut dicebamus Christum Saul, *Non enim*, ait, *mittam manum meam in eo, quia Christus Domini est*, & Cyrum similiter, *Hæc dicit*, ait, *Dominus Christo meo Cyro*, & Babylonium sanctum, *Ego enim*, ait, *præcipiam ei, sanctificati enim sunt*, & *ego adduco eos*, ita dico & Dominum Christum & Deum & filium sanctum & Christum. Sed communis quidem nominum fimilis, non autem eadem dignitas.

Similiter ejusdem de quaternione XX.

Hoc sapite in nobis quod & in Christo Jesu; qui in forma Dei existens, semetipsum exinanivit formam servi accipiens. Non dixit, *Hoc sapite in B nobis quod & in Deo verbo*, qui in forma Dei existens formam servi accepit, fed accipiens Christus, * nomen utpote duarum naturarum appellationem significantem, sine periculo eum & servi formam quam accepit & Deum nominat, * his quæ dicuntur in naturarum geminationem irreprehensibiliter partitis.

Similiter ejusdem de quaternione XVI.

Ut in nomine Jesu, ait, *omne genuflectatur cælestium, terrestrium, & infernorum, & omnis lingua confiteatur quia Dominus Jesus Christus.* Propter indutum indumentum veneror, propter occultum adoro visibilem. Indivisibilis a visibili Deus C Propter hoc indivisibilem honorem non divido. Divido naturas, fed unio adoratione.

Similiter ejusdem de quaternione XVII. in dogmate.

Erat quidem Deus verbum & ante humanationem filius & Deo & coexistens patri. Adsumpsit autem in ultimis fervi formam, fed cum existere ante hoc filius & vocaretur, * poft adsumptionem non potest vocari separatus filius, ut ne duos filios dogmatizemus. Sed quoniam illi conjunctus est * in principio existenti filio qui fuit junctus est, non poteft fecundum dignitatem filiationis dividendum fascipere. Secundum dignitatem dixi filationis, non fecundum naturas. Propter hoc & Christus Deus verbum nominatur, quoniam quidem habet conjunctionem ad Christum continuam.

Similiter ejusdem de quaternione XV. in dogmate.

Inconfusam igitur naturarum custodimus conjunctionem. Confitemur in homine Deum, venerantur * divinam conjunctionem omnipotenti Deo coadorandam.

Similiter ejusdem de quaternione VI.

Confidéra & quod his fitatim copulatur. *Ut misericors*, ait, *fiat & fidelis Pontifex ad Deum.* In *Concil. General.* Tom. IV.

ANNO CHRISTI 431. A quo enim passus est ipse tentatus, poteft tentati subvenire. Ergo qui passus est, Pontifex misericors est. Passibile vero templum, non vivificator passi Deus.

Similiter ejusdem de quaternione XXVIII.

Ut dificatis, *ait*, quod valde quædam detraitis evisceratæ conjunctio & in nativitate carnis dominica carne; erat enim idem & puer & puri dominus. Laudastis vocem. Sed nec ipsam indiscussam plaudite. Dixi enim quod ipse erat puer & puerî habitator.

Similiter ejusdem de quaternione I.

Communes enim sunt trinitatis operationes, & in solis subsistentiis divisionem habeutes. Unigeniti ergo gloria aliquando patri adhibetur. *Ait enim*, ait, *pater qui glorificat me.* Aliquando spiritui. *Spiritus enim*, ait, *veritatis me glorificabit*, Aliquando Christi potentiæ.

Similiter ejusdem de quaternione XVI. de Jesu dicens.

Iste qui dicit: *Deus meus, Deus meus, quare me derelisqsti?* Iste qui triduanum mortem fustinuit, indoro autem cum deitate hunc & Deitatis cooperatorem authoritatis. Et POST ALIA. Propter indutum indumentum veneror, propter occultum adoro visibilem. Indivisibilis a visibili Deus. Propter hoc indivisibili honorem non divido. Divido naturas, fed unio adoratione. Non per te Deus qui quod * pilmatum est ex spiritu, non per te Deus in sepulchro. Sic enim cultores hominis cultores & mortui cultores manifesti. Sed quoniam inafimptos Deus ex adsumente adsumptus, ut adsumenti copulatus coappellatur Deus.

Similiter ejusdem de quaternione quarto contra hæreticos, & spiritu dicens.

Quomodo enim erit servus, *ait*, qui cum filio & patre operatur? Et fi quæriat aliqui spiritus * actus, invenies a filii & patris in nullo omnino abscisse; non quod quod ena dividatur detitas; fed in divina scriptura quæ unius virtutis fons & in singulari dividentes subsistentiam ad demonstrationem trinitatis limilis. Et confidera mihi fimile * in necessitatis in operibus inchoantes: Deus verbum factum est caro; & habitavit in nobis. Confidere fecit fili adsumptam pater humanitatem. Ait enim: *Dixit Dominus Domino meo, sede a dexetris meis.* Adsumpsit * venientes spiritus continuit gloriam. *Quando enim*, ait, *venerit spiritus veritatis, ille me glorificabit.*

Similiter ejusdem de quaternione VI. de Christo dicens quia missus & predicare captivis remissionem peccatorum, sicut Apostolus dicit, infert & ait.

Ipse fidelis Deo factus Pontifex. Factus est enim iste non consciupiemtus; ante iste qui paulatim in

D Pon-

a Indigne.] Ita codices Colbertinus & Turonensis. Bellovacensis & editio Coniana, *indigni*.

b *Injuriam passus est.*] Libri Bellovac. *injuriatus est*. c Quatern. XVI.

Sic legimus ad in Græcis exemplaribus, in Turonensi & Colbertino codicibus & apud Concilium Bellovacensis habent XIV. Missus Mercator XVI. d Quatern. quarto.] Variant hoc loco veteres exemplaria. Nam Colbertinus & Turonensis & illud quo Consiux utebantur in legatis, uti non videimus. Bellovacensis & Marius Mercator habent, *vicesimo primo*. Quo enim modo habet textum Græcus in editionibus & in exemplaribus manuscriptis Bibliothecæ regiæ. e *Iterum suspicor.*] Codex Bellovacensis: *Iterum suspicium habeo plusium*. f *Amplius.*] Nic locus editus est ex fide Bellovacensis exemplaris. Nam Colbertinus & Turonensis habent: *Hoc enim non est magis vero quia. Puer non nativitatis erant sirbant archangili.* Eadem fere Coniusium. Marius Mercator ita confudit. g TRANSIBOLIA.] Nimirum ed quantum deprivatus fit hic locus in antiquis libris. In Colbertino & in Turonensi ita scriptum est. *Quod enim in ea natum est, hoc est* SENNOBEM, *hoc per unum non fiat duo inscilicet illum nihil ledit.* In eo quo Coniusium ita ait, ita legebatur: *hoc est γεννωνεν hoc per unum non fiat duo inscilicet illum nihil ledit.* In Bellovacensi denique *sic: hoc est γεννωνεν, hoc per unum non, id est, γεννωνεν, hoc per duo, id est, γεννωνεν, in ea fastum est, inscilicet illum nihil ledit.* Ex iis tamen paucissimis lectionibus non verum eruimus.

h *De incarnato natum.*] Id est, si pro ea quod incarnatum dicimus, geminum dicemus, et ecce verite Petrum. Idem est fensus Marii Mercatorii, qui hic verite *si cum qui incarnatus est mentio dicemus.* i *Dei verbum.*] Ita vetera exemplaria Bellovacensis & Turonensis. Sed in Colbertino & in editione Coniii & apud Marium Mercatorem legitur *Deus verbum*. Quæ lectio congruit cum textu Græco. k *Sed hoc.* Hoc testimonium refert Basilius Diaconus in libro adversus Acephalos,

a Nomen *uxoris.*] Vide quæ de hoc argumento dicta sunt ad caput XII. hujus epistolæ pag. 17.

b *Sic enim dicuntur.*] Codex Bellovac. *Sum hoc quo dicuntur in duplum naturarum dividendum fuse reprehendimus.*

c *In principio.*] Idem codex, *qui a principio & filius, filii iunctio non potest Deo.* d *Dividum estimus.*] Codex Bellovac. *Dividum estimus conjunctione omnipotenti Deo coadorandam hominem.* Atque hac lectio videtur, ab editione e *Plasmatum.*] Codex Bellovac. *plasmatum est in vulva, non per te Deus quod creatum est a spiritu, non per te Deus quod sepultum est in sepulcro.* Hæc vero lectio melior est. Sed sequi non possitis fensus exemplaria Colbertini & Turonensis, quæ Bellovacensis est valde mutilum & imperfectum.

f *Actus.*] Idem codex Bellov. *actiones, invenies a filii & patris in nullo deficientes.*

g *Sed in Divina.*] Idem codex: *sed quia divina scriptura quod est unius virtutis in singulas divitias subsistentias, & necessitatis.*] Idem codex, *ex necessitate qui fuit in operibus.* h *Pontius.*] Ibidem, *discendens.*

ANNO CHRISTI 431. Pontificis, hæretice, profecit dignitatem. Audi apertius tibi hoc clamante voce. *Quæ in Christo, sit, eorum sua precis & supplicationes ad Deum, qui potuerunt servare de morte, cum clamore valido & lacrymis offerens, & exauditus à reverentia, cum esset filius, didicit ex quibus passus est obedientiam, & consummatus factus est obedientibus sibi omnibus causa salutis æternæ.* Consummatus autem quod paulatim proficit, hæretice. De quo S. Lucas in evangelio clamat: *Et Jesus proficiebat sapientia & ætate & gratia.* Quibus consona & Paulus loquens, *Consummatus, sit, ait, obedientibus sibi omnibus causæ salutis æternæ, appellatus à Deo Pontifex secundum ordinem Melchisedech.* ET POST ALIA *Et Pontifex vocatus.* Quid ergo interpretaris contra Paulum? Impossibilem Deum verbum dicit, cui consortem humilitatis & passibilem Pontificem facienes.

Similiter ejusdem de quatuorione VI. *Unde, fratres, mutationes vestræ participes, confiderate apostolum & pontificem confessionis nostræ Jesum fidelem existentem ei qui fecit eum.* ET POST ALIA. Existente igitur vobis hoc solo Pontifice competente & confugientibus firmo, nolite a fide quæ in eum est prævertri. Ipse enim mobis promisit beneficionis ex femine Abraham destinatum esse, i quipro fe & generis dolorem pro sacrificium attulit. Nonatum ad quia confessus omnem Pontificem à quisse sacrificio, & excipiens Christum velut non indigentem, in his sit pro se offerre & generre sacrificium.

Similiter ejusdem de quatuorione XV. Audite igitur intendentes dicitis *Qui manducat meam carnem, inquit, meam carnem & bibit meum sanguinem.* Non dixit: *Qui manducat meam deitatem. Qui manducat meam carnem & bibit meum sanguinem, in me manet & ego illum.* ET POST ALIA. Sed ad propositum. *Qui manducat meam carnem & bibit meum sanguinem, in me manet & ego in eum.* ' Meminisstis quia de carne est quod dicitur. *Sicut misit me vivens pater, & ego vivo propter patrem.* Sed longe aliter interpretatur? Audiamus de pelagiis *Sicut misit me vivens pater.* Hæreticus hic deitatem dicit: *Misit me vivens pater* secundum filius, *& ego vivo Deus verbum propter patrem.* Deinde post hoc: *Et qui manducat me, & ille vivit.* Quem manducamus, deitatem, an carnem?

Similiter ejusdem de quatuorione XVI. Et omninam, si homine simul novum testamentum verbalis, non invenies alicubi in eo mortem Deo appellari, sed aut Christo, aut filio, aut Domino. Christus etiam & filius & Dominus in unigenito, ut ex scriptura accepimus, naturaliter est duarum significationum; & aliquando significat deitatem, aliquando autem humanitatem, aliquando utrumque. Quale est cum Paulus ferebens prædicat, *Cum inimici essemus, reconciliati sumus Deo per mortem filii ejus.* Humanitatem dicens filii. Cum dicit iterum idem ad Hebræos, *Deus locutus est nobis in filio, per quem & sæcula fecit,* deitatem significat filii. Nec enim caro creatrix est sæculorum, quæ post facta mundi creata est. ET BITSRUM POST ALIA. Nec deitas fratrem Jacobum habuit, nec Dei verbi adunatimus mortem, cum dominico corpore & sanguine cibamur.

Similiter ejusdem de I *quatuorione* III. Intendo, *ait*, nostros populos religiosissimos quidem multum possidentes & à ferventissimam pietatem, ex ignorantia autem ci tica ! pietatis dogma labentes. Hoc vero non est crimen populorum; sed quomodo decenter ? dicam, eo quod non habeant doctores tempus aliquid de integrity vobis commendare dogmatibus.

Petrus Presbyter Alexandriæ & primicerius Notariorum dixit. Ecce manifeste in his ait: quia ipse locutus est. Et quomodo nos locutus est populis quæ ipse locutus est.

Elevianus Episcopus Philippensium dixit. Quoniam verba & blasphemia fuit a Nestorio dicta fuit, & non fuferunt anrei nostræ amplius pollui, unanyoque pars blasphemiæ ejus inferatur gestis ad accusationem docemis hæc.

Petrus Presbyter Alexandriæ & primicerius Notariorum dixit. Recognoscantur gesta. Sanctissimus metropolitanus Episcopus Cæsbagnitis Capreolus per Bellisarium Diaconum scripsit hanc Ecclesiam synodum epistolam; quam, si fuisserit vestra reverentia, legam. *Et legatum est ita.*

Reverentissimis & beatissimis & sanctissimis comministris undique sanctam synodum convenientibus Capreolus. Orabam, reverentissimi fratres, in tali statu venerabilem vestram synodum celebrari ut & non eleclis commun judicio fratribus & coepiscopis nostris non ' recitationem lamentationis dignam, sed instructam magis, legationem mitteremus, sibi nostram infirmitam causæ diverlæ impedirent. Eterim pius Dominus & Sibi nostri pisilimi Imperatoris Theodosii tales literæ ad manus venerunt quæ beatæ memoriæ fratris nostri & coepiscopi Augustini prælatum tam specialiter exigebant: quæ prædicte literæ in hac vita invenire eum nullatenus potuerunt. Unde ego, qui ipsam imperialem notitiam, licet prædicto destinata videretur, accepi missam, ex omnibus provinciis Africæ competentibus literis & solitis colloquiis synodum voluit congregare, ut electi e numero fratrum & Episcoporum nostrorum ad adorabilem synodum vestræ bestinudinis destinaretur. Sed quoniam non est apertus accessus viæ, (Etenim infula inimicorum multitudo & vastatio loca reprimerum, quæ sun extinctis habitatoribus aut profugatis miserandam extermination facien in longitudinem & latitudinem extendunter facultatem continuavit vesuindi) his igitur impedimentis convenire ad unum qui circum Africam fant Episcopi nullatenus potuerunt. Quibus additur, quoniam imperiales in diebus Pascha ad non venerunt literæ, quando vix usque ad venerabilem totius synodi conventum duorum menbium spatium reflabat, quod vix fofficiebat de Africani synodo in unum convenire, esti nulla difficultas ab hostibus prænea accideret. Hoc factum est, licet legatos nullo modo deliteare potuimus, propter reverentiam tamen debitam Ecclesiæ disciplinæ filium meum Bellisalum Diaconem cum his excusationis literis destinavimus, adorabiles fratres. Unde postulo vestam sanctitatem, ut non contemnatur ab hac synodo per tantam synodum venerabilium facerdotum firmam per omnia fidem catholicam futuram, ut operante sancto spiritu, quem vestris cordibus regendis credimus adhibitum, novas dedicantur hæc hæc ecclesiastica, quibus interpretata, provincialis autoritatis illustrata supalliere & ita novis quibuscunque erroribus resistitur ne eos quos prædem expugnavit Ecclesia in his temporibus quibus exortis fuit, & apostolicæ sedis auctoritate & in unum conformata fuerunt sacerdotalis frequenter sub habitu secundæ collocutionis vos videatur prædem ablata renovari. ' Si quid forte noviter exortum est quæstionis, necesse est aut acceptum probetur, aut condemnatum possit discerni. Hæc autem de quibus jam prædem judicatum est à aliquis dimittere ad secundam collocutionem exortari, nihil aliud videtur ipsorum de fide quam hæreticis tenuit sibi ambigere. Deinde & propter poslerior.um exemplum, ut hæc quæ nunc pro catholica fide defensa fuit habere possint perpetuam firmitatem, hæc quæ ab antiquorum Patrum fonte diffodienda fuit: quoniam si quis voluerit quæ pro catholica fide decreta fuit in perpetuum manere, non sua autoritate, sed antiquorum Patrum debet confirmare quod sensit. Unde fic hoc quibus ab antiquioribus, hoc autem a recentioribus videtur, hoc quod confirmat probans unigenitam catholicæ Ecclesiæ veritatem a præteritis temporibus usque ad nostrum simplici puritate & invicta autoritate curtentem fomet & dicere docerat & tenere. Hæc autem pro prælectis à legatione Africa, quam destinare necessitas prædicta non concessit, venerabilibus vestris autoribus summis, plurimum petentes quatenus confiscetur quæ in tribus fuit & temporibus calamitates, nostram abbentiam nullam superbiam, aut negligentiam, sed manifestam necessitatem magis arbitrari dignamini.

Cyrillus Episcopus Alexandriæ dixit. ' Et epistola quæ lecta est reverentissimi & sanctissimi Episcopi Carthaginis Capreoli inferatur fidei gerorum. Vult enim antiqua quidem valere fidei dogmata, confirmata autem, ut quoque adiuventa & impie dicta, reprobari & eici.

Omnes Episcopi clamaverunt. Hæc omnium voces sunt, hæc omnes dicimus, hæc omnium oratio est.

Sententia prolata a sancto Concilio contra impium & inimicum nella fidei damnata Nestorium.

SANCTA synodus dixit. ' Super alia, neque obaudire volente honorabili Nestorio nostrum vocationem, neque a nobis destituatos sanctissimos & reverentissimos Episcopos suscipiente, necessario accessimus ad discussionem impie ab eo dictorum, & comprehendentes eum & ex epistolis quæ ab ea scriptis quæ lecta fuit & de aliquibus eo dictis in hac metropoli, & per testium depositionem, impie sapientem & prædicantem, necessario quæ ad hanc metropolim contra eum ' venisse testantium. Sui blasphemantus igitur ab eo est Dominus nostri Jesus Christus, definitæ per præsentem sanctissimam synodum alienum esse ab eorum Nestorium ab episcopali dignitate & omni ' collegio sacerdotali.

Cyrillus Episcopus Alexandriæ subscripsit decretum cum sancto Concilio.

Juvenalis Episcopus Hierosolymorum subscripsit decretum cum sancto Concilio.

Et omnes reliquiti Episcopi subscripserunt in definitionem Nestorii, qui sunt ultra decem: Nam vices eorum subscribunt Episcoporum totius non valentium ad Ephesinam metropolim.

Damnatio missa ad factum ei altera die damnationis ejus.

SANCTA synodus quæ gratia Dei secundum sanctionem reverentissimorum & Deo amabilium nostrorum Imperatorum congregata est in Ephesio, Nestorio novo Judæ. Cognoscite temetipsum propter impias tuas prædicationes & circa regulas inobedientiam, & ' condemnatus ut pupuli ecclesiastics fanctionibus, Junio mense præsenti, secunda & vicesima die, a sancta synodo damnatus & omni ecclesiastica lege exterminatus est.

a De quo & Lucas.) Ita codices Turonensis & Colbertinus. At Bellovacensis habet: *De qui ablibi Tuanes & Lucas in evangeliis clamant.* Mansus Mercatore. *De quo etiam & Joannes in evangeliis clamat.* In Graeco ita legitur, ut in exemplaribus MSS. bibliothecæ regiæ, sed locus hic ex evangelio Lucæ. Joannes vero ait: *Et Verbum caro factum est.* Sed locus hic ex evangelio Lucæ. Joannes vero ait: *Et Verbum caro factum est.* b Codex Bellovac. *contra Paulum, impossibilis Deum verbum verrere amministra, similis corporis & passibilem Pontificem facientes.* c *Quæ pro se & omnes corporis sanctificum suum offerens.* d Codex Bellovac. *Quæ pro se & omnes corporis sanctificum suum offerens.* e *Atque ut sacrificium, & sacrificium Christi, ne non indigo.* f *Mirum autem, si ita certe* Codex Colbertinus & Bellovacensis legunt, *mirum certum.* g *Mirum autem, si ita certe* Codex Colbertinus & Bellovacensis legunt, *mirum certum.* h *Ne non videar illis contrania interpretari.* i *Qui comedit carnem meam & bibit meum sanguinem, in me manet & ego in eum.* k *Qui manducat me.* Contestatur autem hoc ipsum Graecus & cum interpretatione Mariani Victorii. l *Idem, ait.* m *Mysteriis.* n *Mysteriis.* o *Mysteriis.* Hæc duo vocabula deliunt in codem libro Bellovacensis; nam, cum habuerunt in Graeco contexu, Poliea autem sequitur *illi, illi dicit dicitur, ego hoc mysteriis, ego hoc mysteriis, ut ipse conlis prædicent sui pascitum.* p *Quod hæreticus, his dicitur dicit, dicitur ne, ale, Deum verbum.* q *Misit me vivens pater secundum illos, & ego vivo Deus verbum propter patrem.* r xvi.) Hæc numerum exhibent xxiii Graeca, Marius Mercator, Conciss, & codices Colbertinus & Turonensis. Bellovacensis, cum codice Bellovacensi. Non extat ejusdem in ipsa antiqua, neque in editione Comiana, neque demum apud Marium Mercatorem. In Graeco est, xxiii. s *Fervantis.*) Codex Bellovac. *calidissimum.* t *Pro. Dogma.*) Ita codices Colbertinus & Turonensis. u *Dicam.*) Ibid. *Possum dicere, dum rempus non habuerint doctores dicere quod dicitur, & ipsorum pro dogmate labentes.* x *Ante.*) Ibid. *nullus ante non de doctoribus ita dicit.* y *Ipsorum.*) Ita omnia vetera exemplaria. Comiana habet *vereficiorum*, itemque mutus Graecus, Itaque secutus sum hoc ipsum significat exculsationem. z *Angustiis.*) Liberatus cap. v. *Scripsit Imperator fecum & beata Augustina Episcopo Ephesiorum, ut ipse concilia prædicent sui pascitum. Quia Nestorius omnia Catholica Ecclesia, audivit a Capreolo ipsius nobis amicitiæ beatum Augustinum ex his mundi miseriis ad Dominum, accepisse ad se ad congressum iterii inquantibus de vitia beati Augustini, Constantinopolim, unde venerat, redire,* a *Si quid.*) Aliter hunc locum refert Tertullus Diaconus in epistola ad Pelagium & Anatolium. *Habet quidquid ferre nuper sanctus diffusionis necessitatem, ut aut vestræ probatum fuerit, aut certe probatum posse credat. Ne non de quibus ' ipsis jam judicatum est & quis similiter in retractationem vocare, utilitatem quam de fide quam nunc tenuit sperantes, ad Ecclesiam Christi, ad Legatione.*) Illius fuit legationis ad Constantinopolim mittendæ Capreolus in epistola ipsa ad Pulcheriam & Tonantium. *Tum enim intra orientali parte congregatam gloriosa synodo sacerdotum, cui nisam legatione mittendam habet.* Hanc epistolam a Petro Fabbro ad le mittere primum in lucem emisit Baronius, non quidem Epistolarum Gelasii, sed ipsi Commentarii, sed ex vetusti codice Nicolai Fabri qui nunc extat in bibliotheca Bodleiana. *Quæ ipsa* ' *margine illa adnotavit idem Faber:* *Epistola Capreoli Episcopi Carthaginensis ad Pulcheriam Augustam, quam apparet latine conscriptam fuisse.* Vincentium Lerinensem. *Ex hac quæ lecta est epistola venerandi & multum religiosi Episcopi Carthaginensis Capreoli fidei gaudentem inferendis mirus aperta sententia est. Fuit etenim antiquus fidei dogmata confirmari, antiquis vero ea fuerit perfuse adiuvanta & impie provulgata reprehendi atque damnari. Quanto Episcopi addimentorum; Hæmnium vocet sunt, hæc omnes dicimus, hæc omnium oratio est.* ' *Super alia.*) Id est, *præter vera*, ut Latine loquitur. ' *Ecclesiæ.*) Codex Bellovacensis, Rotiqui & Comitani, *accidere.* f *Ecclesiæ.*) Codex Bellovac. *omnipotentia.*

ANNO CHRISTI 431. *Prolata definitio a sancto, & universali Concilio Ephesino contra profanentes vel dicere aliquid vel confiteri ceteris definitionem expositæ fidei a trecentis decem & octo sanctis patribus in Nicæa.*

CAP. XXIII. PEtrus Presbyter Alexandriæ & Trimacritus Notarius dixit, Sancta & magna vestra synodus omnem potens providentiam restæ apostolicæque fidei & dogmatum veritatis, providens quoque disciplinæ & ordini Ecclesiarum, definitionem protulit, quam per manus habentes, si placet sanctitati vestræ, relegimus.

Sanctæ synodus dixit. Prolata definitio sancti hujus universalisque Concilii relegatur & inseratur gestis.

Nicæna synodus fidem hanc protulit.

CREdimus in unum Deum patrem omnipotentem. & reliqua usque ad finem symboli.

His igitur lectis, decrevit sancta synodus aliam fidem nulli licere proferre vel conscribere, vel componere citra definita a sanctis patribus qui in Nicæa congregati sunt cum Sancto Spiritu. Præsumentes autem proferre aut componere fidem alteram aut protendere aut proferre volentibus convertì ad notitiam veritatis vel ex gentilitate vel ex Judaismo vel ex hæresibus qualibet, hos, siquidem sint Episcopi aut Clerici, alienos esse Episcopisque episcopatu & Clericos clero, si vero laici, anathematizari. *Simili quoque modo si capiantur, sive Episcopi, sive Clerici, sive laici, aut sapientes aut doctores ea quæ sunt in prolata expositione a Charitio Presbytero de inhumanitione unigeniti filii Dei vel scelestæ & perversæ Nestorii dogmata, quæ etiam subjecta sunt, subiciantur sententiæ sancti universitatisque Concilii. Palam namque est, quia Episcopus quidem cetit episcopatu depositus, Clericus autem similiter clero casurus. Si vero laicus fuerit, etiam is anathematizetur, sicuti prædictum est.*

Epistola definitæ ad Clericos & yconomos Ecclesiæ Constantinopolitanæ in ipsa die in qua ipsi missum est.

CAP. XXIV. SAncta synodus gratia Dei in Ephesio congregata secundum sanctionem piissimorum, & Deo amabilium principum nostrorum. Lamprato & Euchario reverentissimis Presbyteris & yconomis & reliquis reverentissimis Clericis Charitho amabilis Constantinopolitanæ sanctæ Dei Ecclesiæ. Cognoscat vestra reverentia blasphemum Nestorium propter impietatem & prædicationes secundum ecclesiasticas sanctiones inobedientem hæretica die, quæ est prælentis mensis Junii secundæ & vicesimæ, a sancta synodo, secundum quod plurimum satisfitis, regulis, condemnatum & totius ecclesiæ Christi alienum. Custodite igitur, ecclesiastica omnis [illegible] futuri etiam rediere rationem ei qui per voluntatem Dei & tum piissimorum & Deo amabilium nostrorum Principum ordinandus est Constantinopolitanæ Ecclesiæ.

Epistola Cyrilli Episcopi ad clerum & populum Alexandriæ.

CYrillus Presbyterio & Diaconibus & populo Alexandriæ dilectissimis & desiderantissimis in Domino salutem. Licet latius oporteret ea quæ gesta sunt vestræ insinuari reverentiæ, sed tamen eo quod urgentes literarum portitores, brevitem tempo. Scitote igitur quia octava & vicesima Pauuii mensis synodus facta est in Ephesio in magnore Ecclesia civitatis, quæ vocatur Maria Dei genitrix. Perduranteæ autem tota die, nonnullis eproobatum & negue manifestatum ascendit ad sanctam synodum blasphemum Nestorium condemnationi subjectimus & expulimus episcopatu. Sumus autem qui convenimus Episcopi ultra decem, & pauperiores omnes populo contrarii a mane usque ad vesperam expectans judicium fancti Concilii. Cumque audissent quia damnatus est blasphemus, omnes una voce coperunt favere sanctæ Concilio & glorificare Deum omnium fides cecidit inimicus, Egredientes vero nos ab Ecclesia deduxerunt cum fampadibus usque ad diversorium nostrum. Erat enim jam vesperæ. Et facta est magna lætitia & luminaria in civitate, ita ut mulieres quoque thymiamatheria tenentes antecederent nobis. Et ostendit salvator blasphemantibus gloriam suam quia omnipotens est. Futuri itaque sumus chorulus completes fidei in damnatione ejus jam feliniate ad vos, comitante Deo. Omnes sumus in gaudio ac falute propter gratiam salvatoris. Valete vos in Domino opto, dilectissimi & desiderantissimi.

Relatio ad piissimos Imperatores a sancta synodo de damnatione Nestorii.

PIissimis & Deo amantissimis Theodosio & Valentiniano victoribus ac triumphatoribus semper Augustis sancta synodus gratia Christi & numine [illegible] metropoli. A progenitoribus vestris fidem percepimus, vestra pietas, Christo amabiles & a Deo servati Principes, ex hac quotidie cotidie cotidiutinem plurimum habetis dogmatum veritatis, pro quibus etiam tumultu facto non solum in illa maxima civitate, sed etiam in toto orbe terrarum, ex his quæ gesta sunt, de idolola a Nestorio dogmatibus alienis existentibus a sanctorum patrum & sanctorum Apostolorum & evangelistarum traditione, non deliquit vestra potentia ex quo conturbabant sanctas Ecclesias & adulterabant fidei & verbe dogmata pietatis, sed ex omni metropoli congregari justit vestra pietas Deo amabiles metropolitas Episcopos, deductens quoque quæ altarum civitatum Episcopos, temptio, sufficiens ad concurrionem usque ad Pentecosten decemens. Omnibus itaque nobis congregatis in Ephesiorum metropoli secundum destinatas nobis indutias, tardare contigit sanctissimum Joannem Antiochenum Episcopum. Sed arbitrati nos itineris difficultatem causam fuisse tarditatis, dilatimus audientiam usque ad tempus fedecim dierum ex dilatione indutiæ a vestra potentia. Et alii quidem sanctissimorum Episcoporum senectute comprelli peregrinationis moram non ferebant, alii vero in languore periculum patiebantur, quidam autem etiam vitæ terminum sufperavit in Ephesiorum metropoli, alii quoque pertrate contrilti, adeuntes nos, cogebant audientiam. Post fedecim vero totos dies numeratos a sancta Pentecote celebravimus audientiam. Quoniam vero etiam sanctissimus Episcopus Antiochiæ Joannes, per Alexandrum Apamiæ & Alexandrum Hierapoleos Deo amabilis Episcopos præcedentes eum significavit nobis ⁸ habendum

ANNO CHRISTI 431. dum bogmatum, majori tarditate onerare sanctam synodum nolens, congregatis nobis in die mensis Junii secunda & vicesima secundum Romanos, & ante unum diem rogantibus per reverentissimos Episcopos mirabilem Nestorium sedere nobiscum & commonitare de pietate & fide quæstionis, nullum ab eo clatum metuimus responsum, significante hoc solum per eos qui milli sunt, quia cogito; & fi probavero, occurro. In crastinum vero rollecti in Ecclesia Ecclesia quæ appellatur Maria, propofito quoque sancto evangelio in media sede & ipsum nobis Christum præsentem monstrante, nos quidem secundum canonum consequentiam rotius mifimus ad eum tres alios sanctissimos Episcopos, rogantes occurrere ad sanctam synodum & doctrinæ fiue reddere rationem. At ille militibus fecum domum circumdari procurans, cum nulla esset neque fiorei turba per civitatem, nec responso eos, qui missi sunt, dignos fecit. Canonibus autem præcipientibus evocari tertia vocatione insidentem, dirigentes ad eum rursus alios sanctissimos Episcopos, contumacem invenimus, & remittente eos qui missi sunt cum multa verecundia & injuriis per eos qui ante dominum ejus circumdabant milites. Quis ergo non oporuebat taniam sanctam synodum convenientem sine effectu manere, illo mala conscientia non occurrente, de fide & pietate necessario movimus dogmata, prædiligere gestorum monumentis disponentes Deo amabiles literas vestræ pietatis. Post quas expositionem pie fidei propo- C. Enlogio Eusebiorum, piissimorum & sanctissimorum, Domino Salutem. Sperabamus venientem honorastissimum Nestorium pœnitentiam agere in quibus blasphemavit ex quo ordinatus est & veniam postulare a sancto Concilio, licet etiam fic periculosus esset domuit veniam ei. Non enim possibile erat viro talia prædicanti, qui omnem pervertit orbem terrarum, & colendam Ecclesiarum commovit fidem, concedere veniam. Nam in veritatem qui unam dimittere blasphemum præsumpserit vocem contra piissimos & Christo amabiles Imperatores, justæ patitur indignationes legum, quas potius impius qui nouit venerabile convertit nostrum mysterium & permit dispensationem quam sanctus & clemens Dei patris filius unigenitus propter nos impleyit, dignatus homo fieri ut omnes non salvas fieret, & liberaret quos sub cœlo sunt & peccatis & mortis. Verumtamen mirati sumus dilum cor vir.- Nam neque pœnitiit neque flevit in his quæ dicere præsumpsit contra, qui omnem omnium nostrum salvatoris Christi; sed etiam in Ephesum veniens, illedem sermonibus utebatur, & rurfus offendit semetipsum fapere perversa, ita ut infignibus metropolitanis Deo amabilibus Episcopis justæ adversus eum motis, deinde concludentibus, quæ per scripturam divinus inspiratam, atque docentibus, quia Deus ob qui es sancta virgine fecundum carnem natus *sufpeciam* voce vitæ dicere. Ego 4 *duorum, unum & trium mensium Deum non dicere*, sed & alia super hæc perimens inhumanitatem unigeniti, data quidem est sancto Concilio dilatio sancta Pentecostes a Deo amantissimis nostris Imperatoribus. Primæ namque literæ, perquas evocati sumus, hanc habent formam. Occurrimus autem ad Ephesiorum urbem ante defigatum diem. Non enim fas erat contemnere dominicas sanctiones. Quia vero audivimus venire reverentissimum & Deo amantissimum Antiochenum

ANNO CHRISTI 431. Nestorii dogmata, & ante nos prolatis adversus eum sententiam propter Ecclesiarum casetiam, & traditam nobis piam salutarempque fidem a sanctis Apostolis & evangelistis sanctiique patribus, quam pervertere nefas est corrupto sermone, & nimia multitudine quam reprehendere effodit. Vestræ siquidem potentiæ supplicamus quo omnem ejus doctrinam jubeatis auferri a sanctissima Ecclesia & inventos ubicunque codices igni contradari, per quos refodere nitetur Dei gratiam bonam fidem, propter clementiam, quam, ipse non clementiam fed injuriam putavit divinitatis. Siquis autem contorit quæ sancta sunt, formidet vestræ potentiæ indignationem. Sic enim & apostolica fides inviolata permanet vestra pietate sobrata, & omnes nos intentas orationes pro vestra potentia faciemus, per quam Christus, Spiritusque, & roborator fides, & Dei gratia, sit cunctis hominibus manifesta.

Ad clarissimum quoque perfectissimique nostrum gesto- rum subjicis sunt etiam monumenta, & subscriptiones omnes qui pertinent in monumentis Dei amabilis Episcopi.

Epistola Cyrilli ad quosdam de clero Constantinopolitano.

CYrillus Archiepiscopus Commantoni, & Potamonti Episcopis & Arcadio monasteriorum, Domino Dalmatio & Timotheo, & Eulogio Presbyteris, piissimis & sanctissimis, in Domino salutem. Speramus venientem honorastissimum Nestorium pœnitentiam agere in quibus blasphemavit ex quo ordinatus est & veniam postulare a sancto Concilio, licet etiam fic periculosus esset domuit veniam ei. Non enim possibile erat viro talia prædicanti, qui omnem pervertit orbem terrarum, & colendam Ecclesiarum commovit fidem, concedere veniam. Nam in veritatem qui unam dimittere blasphemum præsumpserit vocem contra piissimos & Christo amabiles Imperatores, justæ patitur indignationes legum, quas potius impius qui nouit venerabile convertit nostrum mysterium & permit dispensationem quam sanctus & clemens Dei patris filius unigenitus propter nos impleyit, dignatus homo fieri ut omnes non salvas fieret, & liberaret quos sub cœlo sunt & peccatis & mortis. Verumtamen mirati sumus dilum cor vir.- Nam neque pœnitiit neque flevit in his quæ dicere præsumpsit contra, qui omnem omnium nostrum salvatoris Christi; sed etiam in Ephesum veniens, illedem sermonibus utebatur, & rurfus offendit semetipsum fapere perversa, ita ut infignibus metropolitanis Deo amabilibus Episcopis justæ adversus eum motis, deinde concludentibus, quæ per scripturam divinus inspiratam, atque docentibus, quia Deus ob qui es sancta virgine fecundum carnem natus *sufpeciam* voce vitæ dicere. Ego 4 *duorum, unum & trium mensium Deum non dicere*, sed & alia super hæc perimens inhumanitatem unigeniti, data quidem est sancto Concilio dilatio sancta Pentecostes a Deo amantissimis nostris Imperatoribus. Primæ namque literæ, perquas evocati sumus, hanc habent formam. Occurrimus autem ad Ephesiorum urbem ante defigatum diem. Non enim fas erat contemnere dominicas sanctiones. Quia vero audivimus venire reverentissimum & Deo amantissimum Antiochenum

a Languere.] Codex Bellovac. languentibus periclitabantur.
b Habendum.] Codex Bellovac. continendum.
c Duorum.] Codex Bellovac. illum bimestrem & trimestrem Deum Ex.
d Deus. mens.] Codex Bellovac.

ANNO CHRISTI 431. Episcopum Joannem; fastinuimus fedecim diei, licet omnie synodus clamaret & diceret quia ille non vult adfidere. Meruit enim ne forte depositionem sustinere honoratissimus Pseftorist, captus ab Ecclesia quæ sub eo est; sic forte hac causa contuditur, ejusdem etiam offendit experimentum pofles; Vere enim difficile venire. Procedentis enim aliqui qui cum eo erant reverentissimorum Episcoporum ab oriente discrunt: Mandavit nobis Dominus Joannes Episcopus dicere beatitudini vestræ, quia si tardavero, agite quod agitis. Congregata igitur sancta synodus secundum Alexandriam octava & vicesima Pasnuti mensis in mansa Ecclesia quæ vocatur Maria, vocavit eum mittens reverentissimos Episcopos ut veniret & probarent temperium & satisfaceret de quibus edoceatur atque conficerpitur. At ille primum quidem respondum fecit dicens, quia cogito & video. Vocatus eft fecundo anagnostico a sancta Concilio, rursus missis ad eum Dei cultoribus Episcopis. Ille vero cansium faciens illicitam, milites sumens a magnificentissimo Comite Candidiano, fastuit ante domum suam cum Fidelibus, prohibentes ingredi quemquam ad eum. Cumque persisterent destinati sanctissimi Episcopi dicenses quia nihil mali venimus dicere vel audire, sed sancta synodus eum vocat, ecclesiastici ritus ordinatur, ut opere venire nolens. Percutiebat enim cum conscientia. Deinde ut sumus etiam tertio anagnostico, & rursus missis Episcopis ad eum ex diversis provinciis, iterum militum usus est violentia, & C noluit advenire. Residens igitur sanctæ synodus & sequens Ecclesiastica Sanctissimo & reverendissimo ipsi ejus expositionem, & inventus blasphemiis plenus, attestantibus quoque insigniibus reverentissimis Episcopis metropolitanis quia in ipsa Ephesiorum urbe contra nos disputans aperte dissiliet quia Jesus non est Deus, depositis eum & justam legalemque adversus eum sententiam protulit. Quia vero fuit necessarium hæc ipsa cognoscere vestram sanctitatem, quos oportet maxime hæc ipsa nosse ut non subripiat sanctæ ipse aut qui ei dedent, hæc necessario nuntiavimus habemus autem & reverentissimi Episcopi Joannis epistolam scriptam ad eum; per quam vehementer increpat ei tamquam insanæ & impia dogmata in Ecclesiam introducenti & fovienti prædicationem a sanctis * evangelistis & Apostolis traditam Ecclesiis. Quia vero nihil potest in suis blasphemiis dicere, occasionem fumsit dicens: Quia cogavi dies quatuor differri donec veniret Antiochenorum Episcopus, & non adoptemus dum memoratus sanctissimus Episcopus Joannes dedisset vel adveniet. Nam si voluisset interesse, cur nuntiavit per Episcopos sibi manus sua constitutos, quia si tardavero, agite quod agitis. Sicut enim dixi quia noluit interesse, licens qui omnino sanctæ synodo decernerent Nestorii damnationem, utpote impia blasphemaque loquutis adversus omnium nostrum salvatorem Christum. Quia ergo, licut didici, retetur fant relationem a magnificentissimo Comite Candidiano, sapienter docere quia nondum monumenta quæ gesta sunt in damnatione ejus completa fuit in charta; ideoque non potuimus neque relationem mittere quæ debeant mitti ad piissimos & victores nostros Imperatores. Cum Deo autem, dicendum est, subsequetur etiam relatio eum monumentis, & quia nos permisceri debitamque ejus deferre possit. Si igitur tardaverit monumentorum & relationis adventus, cognoscite quia non permittimur destinare. Valete.

Tunc populus simul in Constantinopolim una voce omnium: Anathema Nestorio.

Ascendit in altum sanctus Dalmatius, & dixit. Si vultis audire, quietcite & agnoscite, nolite impedire his quæ dicuntur, sed magnanimes estote, ut verba fubrilitter audiatis. Epistolam nunc lectam vestræ reverentiæ piissimus Imperator legit, & satisfactum est eli, quia ego diveram Imperatori, quando venit ad me, quid debebitis scribere sancto Concilio, quæ dicta sunt et & plene non sunt scripta. Misit autem ad me, & lecta sunt; & ne contristarem eum, fabulositatis præmisi, quæ deberentur non ofendentur, sed pro eis alina offendunt literas. Decentia ergo & consequentia locutus sum ei, quæ non licet modo dicere coram vestra reverentia. Non enim puteris quia elatus quidem sum ait gloriatus. Contrere enim Deus offs simulatorum. Imperator omnia consequenter audivit quæ facta sunt, & gavisus eft cum gratiarum actione ad Deum, & confonavit verbis consequentiæ sanctæ Concilii, sicut decet ejus imperium, non mea verba fecutus, sed fidem avorum suorum & patrum. Tamen fecit decebat fuscepit & legit, & fatisfactum ei eli. Et hoc dixit, quia si fic eft, sint veniant qui vituperantur Episcopi. Et dixi et quia nullus eos venire permittit. Et dixit: Nullus prohibet. Ego autem dixi quia tenti fant & venire prohibiti. Et dixi rursus quia ab illa parte & vestrum multi & vadunt sine prohibitione. Quia vero a tanto Concilio aguntur nullus referre permittit vestræ pietati. Pars vero altera eft domini [illegible] Imperatoris eorum omnibus: Quem vis hominem impium? Ses multia vero dixi quæ sunt sub potestate metropolitanorum sanctorum Episcoporum. Hic vero factum eft ut mittatur & veniant qui vituperant fant, qui etiam quæ facta fant faciant manifestia confitiui. Dico autem sanctissimi Episcopi nunc venientes a sancto Concilio. Et ecclesia, quia bene quæsiti. Et Dominum adjecit verbum unum, & dixit: Orate pro me. Et novit quia D Imperator fecutus eft magis Deum & sanctam synodum, & nequaquam perversos homines. Orate ergo pro Imperatore & pro nobis.

Cyrilli Archiepiscopi Alexandriæ epistola scripta ab Ephesio ad patres monachorum.

CYrillus reverentissimis & Dei cultoribus monachis & qui vobiscum sunt vitam monachicam adeptis & in fide Dei collocatis, dilectissimis & desiderantissimis, Domino gaudere. Dominus Jesus Christus quando ab Ecclesiæ Judæis passus eft contumelias, dum maledicerentur & palmis caderetur flagellatus, & novissime propter nos & pro nobis cruci adfixus, propicienis omnes delinquentes in fe fcelesta super cum moventes capita, dicebat: *Et sustinui qui simul contristaretur, & non fuit, & consolantem me, & non invenit.* Tale aliquid etiam nunc factum conspicimus, magis autem ut non fidelium germanorum zelo injuriam faciam, Nestorii blasphemiæ plurimos habentium qui simul contristarentur, licet desinassent quidam cum conflitati in facerdotio, contemperantes hæretico, & cum debellantibus resistantes. Sed desituit Christus eorum inredutiones, magis autem jam & destruxit. Cessavit enim os blasphemiæ, & tacuit fcelestissima lingua * ne remansit multitudo monachorum & populorum pfallentium antiphonas. Deinde ingressi fant pro merentes pulsum responsum. Clamabant omnes mandata Imperatoris. Postea satisfecerunt, quia eamus ad basilicam sancti Mocii & relegimus etiam epistolam, & agnoscitis satisfactionem Imperatoris. Deinde pertexerunt omnes & monachi & populi, (Erat enim vis & caput unum) pfallentium ipsum ultimum pfalmum, in ultimo loco civitatis; occurrerunt populis monachi cum cereis pfalmetis. Et cum vidissent multitudinem, clamaverunt adversus inimicum, venerunt que ad basilicam sancti Mocii, & lecti eft epistola.

Exemplar rescripti imperialis missi in Ephesio per Palladium magistrianum.

IMperatores Cæsares Theodosius & Valentinianus, victores, triumphatores, maximi, semper Augusti, sanctissimo Ephesino Concilio. Magnificentissimo Comite devotissimum Domesticum Candidiano sufficiunate dilicit nostra pietas turbulenter quædam & citra quod decet in Ephesiorum gesta metropolin, neque omnibus sicuti placitum erat, Dei cultoribus Episcopis convenientibus, cum utique magnæ civitatis Antiochiæ Episcopus adpropinquare jam rem alitis Metropolitis futuris effet, neque his qui jam adventerant pariter cogantibus, ut aliquatenus concordantibus, neque ex quo de fide sunt quæ quo condecetur [illegible] Ilere tamper discrepantibus, ut ipsi tiscris contibutur epistolis, sed ut apertum effet quorundam adversus aliquos odium propter plurium studium circa quædam quolibet modo placita, neque velandata nitvi zelemum. Ideoque quilibet potabit studio gesta quæ facta sunt. Unde placuit nostræ * divinitati locum quidem talem nequaquam habere auctoritam, his autem quæ * incoequencer gesta fant * vacantibus, quæ circa pietatem sunt verba, sicuti placuit, prius examinentur, & fecundum quod commutatur omni Concilio placuerit, in reliquum tempus vitandæ, ne forte nostræ pietatis ex quo ex studio præsumpta fuit, sic autem in his quæ facta fant indignante ut juberemus donec & ab omni Concilio dogmata pietatis examinetur, & ita demum ad Deum nostro pulsu una cum magnificentissimo Comite Candidiano, quæ gesta fant fecundum pulsionem nostram cognitus, & ipse fant incorruptum prohibitum, neque, neque aliquem congregatorum Episcoporum ab Ephesina civitate, neque ad factum nostrum venire commitatum, aut ad suam patriam remeare, quatenus nulli hoc licet, neque licet, neque licet fuerit. Idoneus quidem & hæc fant vestræ beatitudini pronuntiare scripta, ne qui etiam aliud præter nostram pulsionem his quæ facta fant augeatur. Scat etiam fanctitas vestra quia ex clarissimis judicibus provinciarum scriptum est nullum penitus permittere ad foam patriam vel civitatem extra nostram remeantem suscipi pulsionem. Oportet enim omnia, fecundum quod Deo placuit eli, sine contentione & cum veritate examinata

a Evangelistis.] Secuti hic sensus editionem Contii, quæ congruit cum textu Græco. Vetera exemplaria præferant habent Ecclesiis.

b Pseftorist.] Mens codex. magistratus.

c Ecclesiastica.] d Expeftabat.] Ita codices Tuscorum & Bellovacensis. Colbertinus & Concius, expectabat. Quo lecto videtur esse melior. e Ut & Immanuel.] Codex Bellovac. ut & Immanuelem & Immanuelem & [illegible] nulla nypothesis, & compl. unlamen si qui emulo propter nos passus eft Christo. f Idemque.] Codex Concius, sufficiunt, quæ confutationem hanc rem. g Penifent.] Codex Bellovac. intrisfent. h Cæpit nam.] Ita omnia vetera exemplaria. Male apud Contium Cæpit non. i Cereis.] Codex Bellovac. cereolis. k Dilatinitati.] Inscrem. quod Petiamus extra nostrum. Hinc divina epistola, divina mansuf, secum pulsionem, & familia. l Inter, incongrue, & parum regulate. m Pacentibus.] Id est, infestis, cultuis, ut verbo fanti Leonis utar. n Bestiarinii.] Codex Bellovac. resistiffiere.

sic a nostri pietate confirmari, non tanquam pro hominibus nunc neque pro sanctissimo & Deo amantissimo Episcopo Nestorio aut alio quolibet, sed pro ipso dogmate & ipsa veritate sollicitudinem habente nostra divinitate. Data Kal. Iulias consulatu Bl. Antiochi & qui fuerit nuntiatus.

Monumenta quæ gesta sunt in Ephesio sub præsentia eorum qui de Roma venerunt Episcoporum atque Presbyterorum.

Postconsulatum Dominorum nostrorum Flavii Theodosii ter iterata decimo & Flavii Valentiniani tertia perpetuorum Augustorum, Juvenalis Hierosolymorum, qui est secundum Ægyptios Epiphii sexta decima, fuit modo congregatus in Ephesiorum metropolis per sanctissimum Deo amantissimorum & Christo amabilium Imperatorum, & reliqui in ipsa Dei cultoris Episcopi Memnonis Dei cultoribus & Deo amabilibus Episcopis Cyrillo Alexandriæ & regente etiam locum sanctissimi & beatissimi Archiepiscopi Romanorum Cælestinæ Cælestinæ, & Juvenalis Hierosolymorum, & Memnone Ephesiorum, & Flaviano Philippensium obtinente etiam locum Rufi reverentissimi Episcopi Thessalonicensium, & Theodoro Episcopo Ancyræ Galatiæ prima, & omnibus & pronunciatis Episcopis in statu monumentorum, ingressis quoque & confidentibus qui ab Hesperia venerunt Deo amantissimis & Dei cultoribus Episcopis & legatis Arcadio & Projectio & Dei cultore Episcopo Philippo apostolica fedis & legato, Philippi apostolica sedis Presbyter & legatus dixit, Gratias agimus sanctæ & adorabilis synodo, quæ ex Dei providentia & sancto collegio dignos fecit. Dudum quidem sanctissimus Papa noster Cælestinus apostolicæ sedis Episcopus de præsenti negotio per epistolas suas ad Ecclesiam & reverentissimum virum Alexandrinæ Ecclesiæ Episcopum Cyrillum decernere visus est; quas literas sanctio vestro collegio delinivit. Et nunc quoque pro firmitate catholicæ fidei ad omnium vestrum reverentiam per nos literas destinavit, quas a nobis oblatas decenter suscipi jubete & cum debito honore sancto Concilio legi & ecclesiastici inseri monumentis.

Arcadius & Projectus Episcopi & legati Romanorum Ecclesiæ dixerunt. Jubeat vestra beatitudo delatas vobis literas sanctissimi & cum omni reverentia nominandi Papæ Cælestini apostolicæ sedis Episcopi relegi, ex quibus agnoscere poterit vestra beatitudo quam habeat curam pro universis Ecclesiis.

Cyrillus Episcopus Alexandriæ dixit. Suscepta epistola sanctissimi & per omnia beatissimi sanctæ apostolicæ Ecclesiæ Romanorum Episcopi Cælestini cum competenti honore relegatur sancto Concilio.

Sirianus Notarius sanctæ Ecclesiæ catholicæ urbis Romæ Latine legit.

Juvenalis Episcopus hierosolymorum dixit. Lectæ sanctissimi & beatissimi Episcopi maximæ Romæ Cælestini literæ pie & orthodoxe habentes fidelis informant.

Omnes reverentissimi Episcopi petierunt interpretes epistolam & legi.

Philippus Presbyter apostolicæ fedis & legatus dixit. Satisfacium est & confuetudini ut literæ apostolicæ fedis in primis Latine legentur. Nunc vero familiter quoniam vestra [a] eriga legendo ut etiam Græce legantur, necessarium est desiderio vestræ satisfieri sanctitatis. Quod agere curavimus, ut Latina eloquentia Græce transferatur. Jubete ergo suscipi & sanctis vestræ auribus insinuari.

Arcadius & Projectus reverentissimi Episcopi & legati dixerunt. Sicut justit vestra beatitudo, ut etiam ad omnium notitiam veniant literæ, quæ delatæ sunt, quoniam plurimi sunt sanctorum fratrum & coepiscoporum nostrorum qui Latine nesciunt, propterea etiam Græce delata epistola est translata, & [b] jubetur, relegatur.

Flavianus Episcopus Philippensium dixit. Oblata interpretatio epistolæ suscepta relegatur.

Petrus Presbyter Alexandriæ & primicerius Notariorum legit.

Epistola Papæ Cælestini ad Synodum apud Ephesum conscriptum.

Cælestinus Episcopus sanctæ synodo apud Ephesum [c] congregatæ. Spiritus sancti testatur præsentiam congregatio fecerdotum. Certum est ubi duo vel tres congregati fuerint in nomine meo, ibi ego sum in medio eorum. Quod cum ita est, (Nam sic nec huic tam brevi numero spiritus sanctus deest, quanto magis cum nunc interesse credamus quando in unum convenit tanta turba Sacerdotum sanctorum, ut ego pro debita venerationis collegium in quo utique nunc Apostolorum frequentissimus illius quam legimus congregationis spiritus reverentia est. Nunquam his deffuit quem recuperare gratulamur. Adfuit semper his Dominus & magister, nec docentes a suo doctore deferri sunt. Docebat illic qui miserat, docebat illic qui & discerat quod doceret, docebat qui in Apostolis fuit & [d] docuit ardiri. Hæc ad omnes in commune Domini fecerdotes mandatæ prædicationis cura pervenit, hereditario in hac follicitudinem jure consfringimur quicunque per diversa terrarum eorum vice nomen Domini prædicamus, dum illis dicitur: *Ite, docete omnes gentes.* Advertit vestra fraternitas quia accepimus generale mandatum. Omnes etiam nos agere voluit qui illic fecumbimus in commune mandavit. Officium necesse est nostrorum sequamur auctorem, subeamus omnes eorum labores quibus omnes fuccessimus in honore. Præstemus eorum diligentiam prædicatis, post quæ, monente Apostolo, nullam prædicationem jubemur administere. Non est minor tradentis officio quia traditorum. Illi jaciavertiot fidei semen, nostra hæc follicitudo custodiat, ut incorruptum & multiplicem fructum nostræ patrissimæ adventus inveniat, cui foli utique adfignatur obertas. Loquentur namque electionis vafe plantare & rigare non sufficit, nisi Deus dederit incrementum. Agendum igitur nunc est labore communi ut [e] commissa & per apostolicum fuccessionem huc usque derenta servemus. Illud in nobis per quod secundum Apostolum ambulemus arguitur. Non enim nunc species, sed fides nostra vocatur ad tribunal. Spiritalia nunc fumenda sunt, quia bella sunt memium & tela verborum, ut in nostri Regis fedente perduremus. Omnes nunc ibi positos beatus Paulus Apostolus monet ubi Timotheo retinere mandavit. Idem ignorat locus, eadem causa ipsam requirit officium. Nos quoque nunc agamus id quod agendum tunc ille fuscepit, ne quis aliter sentiat, & quotidiana prædicatio fabulis ne quis intentat. Ut ipse præcepit, simus unanimes, idem, quia fic expedit, sentiamus. Nihil per contentionem, nihil agere per inanem gloriam gestiamus: Deo animo eam uno corde & cutis [f] quandoquidem fides, quæ est una pulsatur. Doleat, immo lugeat hoc nobiscum omne in commune collegium. Vocatur in judicium qui judicandum est mundum, discutitur quæ discutienda est omnes, ne calumnia [g] [illegible] Accingatur [h] ad suas Dei veritatis fraternitas. Scitis quæ galea caput tectum munias, quæ loricæ pectus introdat. Non vos nunc demum ecclesiastica rectoris castra cepent. Nemo dubitet, faventes Domino; qui facit utrique unum, depositis armis pacem tutantur; quando fe castra pilis defendit. Resplicamus rutetum etiam illis nostri verba doctoris, quibus proprie apud Ephesios utitur, illis prædicens: *Attendite, inquit, vobis & universo grege in quo vos constituit spiritus sanctus pastor. Episcopos regere Ecclesiam Dei quam adquisivit sanguine suo.* Inde ad hoc vocatos eos legimus qui illud audirent quo nunc sanctitas vestra delata est. Ephesiis enim Paulus fidei nota prædicatio, sic nunc ego hanc etiam nostra nota defendo. Exhibeantur huic nostræ mentis illa veneratione constantiam. Quæ sunt digna, quæ magna sunt, quæ pio fensu tranquillitas diuturna fervavit, intemerata [i] apud nos quæ ab Apostolis sunt prædicata regnarunt. Nunquam contra Regem Regum verba tyrannice dominationis adinifa sunt, nec opportuit per falsitatem potuit negotium veritatis. Vos horror, fratres carissimi, relpicitur illa fola dilectio in qua utique fecundum vocem Joannis Apostoli, cujus reliquias præsentes veneramini, manere debemus. Sit oratio communis ad Dominum. Scimus quæ vis divinæ illius præsentiæ sit futura, supplicante concordiæ tanta multitudine sacerdotum, quale do locus ille noverit potuit in quo unanimiter duodecim legimus supplicasse. Quæ tamen fuit Apostolorum petitio deprecatium? Nempe ut accipierent verbum Dei loqui cum fiducia & ea per*

a *Kal. Iulias.*] Ita omnia veteres exemplaria & editio Conii. Apud Pelnonum legitur, *decimo tertio Kalendas Iulias*, in editione Gigara Romana, *septimo Kalendas Iulias*. Quo etiam modo habetur in exemplaribus Bibliothecæ regiæ.

b *Regente locum.*] Ita plerique omnes Codices, *pro locum tenente*. Nam Cælestini Pontificis ipsius Cyrillum omnino locum tenebat. Adest Cyrillus & unquam Episcopus Alexandriæ & tanquam vicarius Cælestini, sicut ipse ait, post Flavianum Episcopum Philippensem insuper & hos nomine & fede Episcopi Thessalonicensis.

c *Pronunciatis in Hæres.*] Id est, qui nominati sunt supra cap. xxxv. in gesta de depositione Nestorii.

d *Ad Hesperia.*] Ab Italia, ab occidente. Quia etiam vocat hic urbs ei Ecclesiam.

e *Latine.*] Hæc vox non habetur in Græcis exemplaribus, neque in Latinis nobis, uno excepto Bellovacensi, ex quo transitus est in hanc editionem. Reliqui autem habent hanc codicem sequentia probant. (*Gallisi scriper.*) Ergo epistolæ Cælestini Latine inditus est gestis. Unde collegere ipsiusmet epistolam Cælestini, ad synodum Ephesinam, habebant, sed non habemus, cum ipsum illic, quæ Latine indita est a Sinirio. (*Coniecturalis.*) Quæ deficiendum ex more eiusmodi pericoporum populi Romani, qui inter omnia sacramenta gratiarum indulta illud cumque magna cum perfuerunt. Ita prædicabant ex Græcis exemplaris ad Latine refiniptis dumtaxat, ut Scribit Victorius Maximus lib. 2. cap. 7. Vide Surium in Hieronymo, Tiberio cap. 71. & in Claudio cap. 16. & Bucerchiolum lib. 3. factar. lection. cap. 1.

f *Eadem.*] Codex Bellovac. *cupiscit.*

g *Conspiret.*] Codex Bellovac. *confiteat.*

h *Respice.*]

i *Armis Dei.*] Hæc addita sunt ex codem codice & Barionio. Non extant etiam in Colbertino neque in Turonensi, neque apud Conium: [illegible] *Ut Deus.*] Hæc addita sunt ex codice Bellovacensi & Barionio.

k *Hierosolymis.*] Codex Colbertinus & Turonensis habent *Romanis*.

l *Omnes.*] Codex Bellovacensis non habet illas sententiarum synodales. Earum vero loco pulcrior et commodior illius datum Legatis apostolicæ fedis eamdem ad eorum, quod non etiamnus ad Tom. 3. pag. 560. Sequentur pulcra introducen codice epistolæ Cælestini ad Theodosium & Cyrillum, non extant, neque in Colbertino non extant, neque in Turonensi. Eas ergo addiderunt ex Bellovacensi.

m *Conc.*] Codex Bellovac. & Barionius, *credit.*] Hæc addita sunt ex codem codice & Barionio. Non extant etiam in Colbertino neque in Turonensi, neque apud Conium: [illegible] *Ut Deus.*] Hæc addita sunt ex codice Bellovacensi & Barionio.

n *Commissa.*] Codex Bellovacensis non habet illas sententiarum synodales. Earum vero loco pulcrior et commodior illius datum Legatis apostolicæ fedis eamdem ad eorum, quod non etiamnus ad Tom. 3. pag. 560. Sequentur pulcra introducen codice epistolæ Cælestini ad Theodosium & Cyrillum, non extant, neque in Colbertino non extant, neque in Turonensi. Eas ergo addiderunt ex Bellovacensi.

ejus manus virtutes agere quorum præstante Christo Deo nostro acceperant potestatem. Et vestro nunc sancto conventui quid est aliud postulandum quam ut cum fide ea loquamini verbum Domini, quam ut det servare quæ prædicare concessit, & replen sancto spiritu, licut scriptum est, licet ore diverso, unum tamen quod ipse spiritus docuit prædicatis. Illis quantum intercetaremur, quis, licut ait Apostolus, scientius legent loquor, & loquor sapientiam inter perfectos, adeffote catholicæ fidei & Ecclesiarum quieti; adeffote, quia fic dicendum est, ut ipse gratiosis & gratuitis & futuris, rogantes atque servantes quæ ad pacem funt [a] Hierusalem. Diteximus pro nostra sollicitudine sanctos fratres & confacerdotes nostros unanimes unde & probantissimos viros Arcadium & Projectum Episcopos & Philippum nostrum Presbyterum, qui his quæ agunur interfint, & quæ a nobis antea statuta sunt exloquentes; ipsum præstandum a vestra fanctitate non dubitamus adfensum; quando id quod agitur videatur pro univertalis Ecclesiæ securitate decretum. Datum VIII. Idus Majas Basso & Antiocho Consulibus.

Tomus sanctissimi Episcopi dixerunt. Hoc ipsum judicium. Nono Paulo Cælestino. Nono Paulo Cyrillo. Cælestino custodi fidei, Cælestino unanimi Synodi, Cælestino gratiæ agit omne Concilium. Unus Cælestinus, unus Cyrillus. Una fides Synodi, una fides terrarum orbis.

Theodosius Episcopus Ancyræ dixit. Justum fuerit Concilio Cælestinus dixerunt. Quod etiam Deus adventu literarum Dei cultoris Episcopi Cælestini & præsentia vestræ beatitudinis. Nam & zelum sanctissimi & beatissimi Episcopi Cælestini demonstratis & studium circa pium fidem. Quia vero etiam gesta requisivit rationabiliter agnoscere vestra beatitudo, ex ipsis gestorum monumentis super deposito Nestorio satisfiet vestræ reverentiæ & de decreto justo sancti Concilii & de zelo atque concordia fidei quam etiam beatissimus & sanctissimus Episcopus Cælestinus matutina præcitat voce, quippe qui vestram fanitatem etiam religiosis nunc adiicendis in monumentorum gestis.

Epistola Papæ Cælestini ad Theodosium Imperatorem.

Cælestinus Episcopus Theodosio Augusto. Sufficiat Deus quod follicitudo vestræ clementiæ *Bcc. Extat tom. 3. pag. 619.*

Ejusdem Cælestini epistola ad Cyrillum Alexandrinum.

Cælestinus Episcopus Cyrillo Episcopo Alexandrino. Intelligo patientiam sapientissimi Salomonis implentem. *Beth Extat. tom. 3. pag. 621.*

Epistola sancta ad Concilio ad clerum & populum Constantinopolitanum de depositione Nestorii.

Sanctis magnaque & universalis synodus gratia Dei collecta in Ephesiorum metropoli Dei cultoribus

ANNO CHRISTI 431.

culoribus & reverentissimis comprespiteris & con-
diaconibus & omni clero ac populo sanctæ Dei
Ecclesiæ Constantinopolitanæ in Christo salutem.
Venimus ad nuntium nimis ingemiscendum, pri-
mum quidem in hoc quod actum est flentes, ex ne-
cessitate vero, & ne plurimi impietatis pelle exper-
tentur, ad abscidendum segritudinis hujus audito-
rem. Remotus enim est Sacerdotio Nestorius, opus
ejus impietatis effectus, cujus testes vos estis ex
præsumptis apud vos ejus erroribus alleuationibus.
Augmentium quoque malorum effectus quam lic
protulit blasphemia. Nam neque denuntiantur
sanctum Concilium, neque multitudo horum qui
propter pietatem congregati sunt, retinuit eum
ab impetu; sed adjecit blasphemias crudeliores,
duorum mensium & laetæ nutrium non patiado-
randum, & eum qui fugit in Ægyptum non no-
minandum Deum; et ex hoc omnis quo pro-
pter nos a Salvatore factæ est dispensatio pene
fieret simplicioribus dubia. Vestræ autem ora-
tionis sint opus intente ad Deum celebrandæ,
ut dignus fede magnæ divitatis inveniatur qui
vobis sit futurus Episcopus. Regis enim divinitas
pie gubernata, communes omnibus sanctis Dei
Ecclesiis lucrum erit.

Cyrillus Episcopus Alexandriæ vos in Do-
mino ora (valere) dilectissimi atque desiderati-
tissimi.

Philippus Presbyter Ecclesiæ Apostolorum,
Juvenalis Episcopus Hierosolymorum.
Arcadius Episcopus Legatus.
Projectus Episcopus Legatus.
Firmus Episcopus Legatus.
Flavianus Episcopus Philippensium.
Memnon Episcopus Ephesiorum.
Theodotus Episcopus Ancyræ.
Verinianus Episcopus Perge.

Cum fuerint qui deposuerunt Nestorium ultra decuit, sufficerunt nobis superscripta subscriptiones.

Epistola scripta a clero Constantinopolitana ad sanctum Concilium.

DEi cultoribus & sanctissimis patribus sostris congregatis secundum præceptum piissimorum Imperatorum ex orbe terrarum in Ephesina metropoli, Cyrillo, Juvenali, Memnone, Flaviano, Firmo, Theodoto, Acacio, Amphilochio, Eleusio, Palladio, Veriniano, Iconio, omnique reliquo sancto Concilio, a Dalmatio, Tigrio, Sampsonio, Maximiano, Joanne, Eudando, Modestiano, Adelphio, Philotheo, Eulogio, Basilico, Eugenio, ex omni Constantinopolitano clero. Semper & a juvenili ætate in orthodoxo dogmate glorianter, sanctorum patrum vestigiis coalerentes Deum testificavimus. Propterea vero rursus a vestra sanctitate dudum ad memoriam dedocti ex hic quæ Deo amantissimi & sanctissimi Archiepiscopus Cyrillus scribere nobis dignatus est, gratias professi sumus salvatori Christo. Aperte igitur pro ipsa fide correctionis plurimæ atque magnæ manifestatæ sunt nobis. Unde autem depositionem duobus presidentis nobis Nestorii, ex quo ad adulterantem apostolica salubriaque & pia dogmata, facta a vestra beatitudine cognoscentes, memoratas charas a piissimis & Christo amabilibus nostris Imperatoribus Theodosio & Valentiniano tanquam missas a vobis, sanctissimi, suscepimus, & cognitam fandæ Dei Ecclesiæ congregato omni populo legi mox fecimus. Sciat igitur vestra sanctitas quia populus consonans omnis factus est, multisque favoribus & in vestra sancta universitate ulus est. Synodo, & in triumvirorum Imperatoribus, & qui solicitudinem habuerunt Deo amabilis vestræ congregationis. Nos autem gavisi quæ primaniibus sunt scripsimus, & rogamus, ut oret quidem pro nobis sanctissimus vestra. Nostrum autem habeat pro reliqua disciplina sanctæ Dei quæ apud nos est Ecclesiæ. Hoc enim solumodo reliquum est perfecti vestra magna recti dogmatis providentia, ut omnia ad terminum perducantur Domino Christo placentem, & nulli alteri nisi vestræ sanctitati omnia quæ circa nos sunt & pissimis atque Christo amantissimis Imperatoribus adferibantur. Dalmatius Presbyter & Archimandrita pater monasteriorum orare pro me rogo vestram sanctitatem.

Epistola universalis Concilii ad Augustos.

PIissimis & Deo amantissimis Theodosio & Valentiniano victoribus, triumphatoribus, semper augustis, sancta synodus quæ gratia Christi & nutu vestra potestatis congregata est in Ephesina metropoli. Vestra quidem potestas pietatem firmate volens, imperavit sancto Concilio quæstionem dedagmatibus facere subtiliorem; quam etiam fecimus, & antiquam traditionem tandem sum Apostolorum & evangelistarum sequentes & confirmantes decem & octo patrum in Nicæa congregatorum fidem, quam cum eorum corde & ore sententia manifestam vestræ sacrimus pietati in ipsis monumentis quæ gesta sunt, in quibus Nestorium diversis sapientem apere competientes damnamus. Nam neque Ephesinorum metropoli suum celavit sensum, ut probationibus aliis egeremus; sed clamabat per singulos dies, quæ aliena sunt fidei prædicans apud plurimos dogmata, & singula particularim in ipsis monumentorum manifesta fecimus vestræ pietati. Sed quoniam amicitiam Nestorii pietati præponens magnificentissimus Comes Candidianus audiuit vestra pietatis solutrique fidem, & antequam cognosceret subiliter quæ gesta sunt vestra potentia, antequam suscipereti monumenta, antequam cognosceretis quæ facta sunt, & fluduit. ipsa fides placita & grata Nestorio fuggerere vestræ pietati antequam cognoscere vestra potentia quod verum est ex lectione gestorum, in quibus ostendimur nullum contra Nestorium odium exercuisse, sed ipsa exponentes dogmata pietatis, quæ ab initio sentiebat, & Nestorio prædicata sunt habentia s increpationem ex literis Nestorii & epistolis & in publico factis sermonibus, sententiam protulimus sancto evangelio in medio constituto & demediatione nobis prætente Dominum omnium Christum. Supplicamus igitur vestra potentiæ, ut nullum suscipere dignemini proponentium hominum amicitias pietati. Nam talem sentiemus affectum Deo amabilis Episcopi Joannis Antiocheni tanquam volentis amicitiæ præflare magis quam quod utile est fidei confiderare, ex quibus neque vestræ potentiæ minus timeres, neque solo motus ulli tradite fidei, & quantum diffulis synodum per viginti & unum dies post datas indiciæ a vestra potentia, cæsti sumus omnes sancti Concilii orthodoxi & folam amantes fidem quærere quæ ab pietate sunt, hoc ipsum & Deo amabilem Episcopum Joannem arbitrati quod offenditur passus & magnificentissimus Comes Candidianus. Non enim omnium est hominum amicitiis præponere pietatem. Erat igitur ex Deo amabilis Episcopo Joanne suspicio nostra non inanis nec vana. Veniens enim manifestum seipsum fecit sancto Concilio quia quæ Nestorii sunt sapit, fere amicitiæ gratiam, sive communicans erroris dogmatis illius. Sed quoniam aperte quæ gesta sunt innotescere vestræ potentiæ prohibemur, sicut diximus, magnificentissimo Comite Candidiano non quidem probibente insinuare fecundum piam rationem quæ gesta sunt, omne vero studium conferente Nestorio, supplicamus vestræ potentiæ ad cognoscendum fecundum Deum studium sancti Concilii evocari magnificentissimum Comitem Candidianum & quique de sancto Concilio probatores eorum vestra pietate quæ gesta sunt. Calidi namque sunt, quia alia præter piam fidem fagiant ad obumbrandum erroren, ita ut quidam sanctissimorum Episcoporum celato quidem errore a Nestorio caperentur & adiceretur ei, & his quæ ab eo fiunt gesta fuisse, cum aperte interrogantes cum invenissent revelantem suas blasphemias, recedentes ab illo, sanctum Concilium adierunt, ipsam blasphemiam ipsis manifestantes, & nobiscum sententiam Nestorium condemnantes, et remanserunt apud Nestorium & reverentissimum Episcopum Joannem Antiochiæ religiosa & fecum plus nativus, quorum plures per circumstantes causis & sententiam metuentes sancti concilii, sicuti diximus, fant adjecti Nestorio; quorum etiam vocabula direximus vestræ potentiæ. Alii quidem fant in diplomatum pravitate tamquam Pelagiani existentes & contraria pietati sapientes, alii vero damnati jam ante plurimos annos, alii quoque qui in aliis accusationibus non sunt digni deberent poli probationem multum suscipere a sancto Concilio habente omnes totius orbis sanctissimos Episcopos unum idemque sapientes, eo quod & maximus Roma una fit professio Concilii & qui de Africa sunt, per Dei cultorem & Archiepiscopum Cyrillum, cui etiam fuam voluntatem unientes, segregatisque lummodo loco, & ejus de omnium[a] nostrorum sententiæ consentiunt. Neque enim subtestit aliquis Nestorio & reverentissimo Episcopo Joanni Deo amantissimorum Episcoporum, nisi & ipse calidius existeret sub schemate fermonum celantes impietatem, & qui nunc cum eo fant, cumiuerunt a sancto Concilio futuram super le multam decerni. Nos autem detenti scribere vestræ potentiæ, latitudinem horum quæ passi fumus a magnificentissimo Comite Ireneo, brevitet non potuimus[b] intimare, qui omnem fandam synodum contuperit, & terrorem imposuit sanctissimis Episcopis per tumultus quosdam extraneasque conscriptiones, ut etiam plurimi nostrorum circa ipsam periculum pateretur vitam. Sed etiam particulariter edicimus vestram potentiam, si nobis quod poscimus præbeatur a vestra pietate, ut veniences quinque a sancto Concilio, quæ per singula disposita fant vestram potentiam docerent. Et nunquam eggati quidem, quæque proferentes contra hæreticum Nestorium decretum damnationis, fumus ultra decenti ex omni terrarum orbe collecti, nobiscum patites decentæ etiam sanctæ occidente. Subscriptiones autem pauci huic relationi, præsentibus universis atque confentientibus, eo quod præcipie festinare devotissimus Palladius magistrianus, & non fustinet morum sublimitas universum. Et Deus, qui super omnes est, imperium vestrum multis annorum curriculis conservet, piissimi victores semper augusti. Deus, qui super omnes est, imperium vestrum multis annorum curriculis conservet, piissimi victores semper augusti. Deus, qui super omnes est, imperium vestrum multis annorum curriculis conservet, piissimi victores semper augusti.

Flavianus Episcopus Philippensium subscripsi.

Et fant nomina eorum contra quos scripsum apostolicum. Joannis Antiochiæ Syriæ, Hesychii, Alexandri, Asprinius, Alexander, Helladius, Joannes, Mansuet, Mellitius, alter Helladius, Geronius, Anatichius, Jacobus, Petrus, Himerius, Eutherius, Strangarius, Julianus, Diogenes, Plaum, Theodotius, Melitius, Paulus, Marcellinus, Maximinus, Dexianus, Asterius, Dorotheus, Zenonas, Pritolus, Theophilus, Anastasius, Basilius. Hi sic communicantes Nestorio, quemadmodum Nestorii, cum communtes per civitatem, turbas & seditionem movent, ordinationes promittentes, ita ut omnes qui in Antiochia orthodoxi sunt, & ex hoc timeris suspicionem habent, eo ab illisinto constante prohiberent.

b Data Kal. Julias, Epiphii septima, Indictione XV.

Libelli oblati fanto concilio a sanctissimis Episcopis Cyrillo Alexandriæ & Memnone Ephesiorum.

POstea saluta Dominorum nostrorum Flavii Theodosii XIII & Flavii Valentiniani III. PP. Augustorum, XVI. Kal. Augustas, congregata synodo in metropoli Ephesi per sanctissimum a Deo confessorum Christi Patrum, residentibus in sancta Ecclesia qua vocatur Maria viri reverentissimi & Deo aman-

CAP. XLIII.

ANNO CHRISTI 431.

a *Qui de Africa.* Vir clarissimi. Lanonis Laurosyn ex hac loco validum, ac ipse probabat, vitium delimpsit adscribus eos qui ex Africa Concilium venissent: vicos Cathedras Papæ in Concilio Cathedrales vocitabat Romanus hujus Concilii, in qua legitur Episcopos Africanos per Cyrillum repræsentatos interfuisse synodo. Ex quo collegit Laurosyn debuisse hoc loco pauca dicere Episcopum Isidis Romanæ repræsentasse Isidis per Cyrillum, & ita ex Isidis vicariam Isidis. Sed nunquam hæc illa sed ipsa Romanæ Ecclesiæ, vocem vere repræsentat, quam ejusdem Romani addiderant in hoc loco, neque causæ in textu Graeco, neque in antiqua versionibus, neque Latinum in ea quæ Petiani est, adeoque nullam auctoritatem esse hanc locum ac ostendunt verissimam Cathedram dignitatem non fuisse tam in persona Cyrilli. Est & alia responsio facilis, sed ita sufficit. b *Nostrorum.* In codice Cotberiano & Bellovacensis. Turonensis & Concilio habent *nostrum.*

c *Divinis.* In codice Bellovac. *probatis.* d *Sanctos.* Secuti fumus editionem Conrii & exemplar Bellovacense. Bellovac. habent, *fanti.* e *Irenæo.* Præcipua Nestorii defensore, qui & in gratiam ejus fecerat quos quod vocant Ephesinum. f *Intimare.* Addidimus hanc vocem ex libro Bellovacensi.

Hic acclamationum vox vel repetuntur in Cotberiano & Turonensi exemplaribus, quod adhuc aliquis momentis esse potuit. Bellovacense multium est in hoc loco. Cotertum & manuscripta Graeca Bibliothecæ regia & in gratiam ejus fecerat quos non regentur, neque illam editio Conrianæ. h *Data.* Haec addita sunt ex tribus antiquis exemplaribus, non ex extrei in editionibus. i *Libelli.* Pro illo titulo codex Bellovacensis ita habet. *Alia excommunicationis Episcopi Joannis Antiocheni & Episcoporum qui cum eo fuerunt.*

a *Sancti Concil.*] Codex Bellovac. *sanctissimus, sanctissimi* Bellovac. *e sanctissimus.* b *Provinciarum vero Cyr.*] *Qui filii.* Codex Bellovac. *quia filiorum.* c *Ad ipsa filii.*] Codex Bellovac. *ipsa filii placita & quæ demeres Nestorii.* d *Sancti.*] Bellovac. *sanctissimum.* e *Tradidum.*] Codex Bellovac. *traditionem confirmare Dominum omnium.* f *Ad ipsa filii.*] Codex Bellovac. *quæ filii placita.* g *Restituendo.*] Bellovac. *Interpretari.*] Ibid.

ANNO CHRISTI 431. *amantissimis Episcopis Cyrillo Alexandrino obtinente Ac ejusdem locum sanctissimi & beatissimi Romanæ Ecclesiæ Celestini Archiepiscopi, o Hesychius dixit.* Per omnia sanctissimus Archiepiscopus Alexandriæ sanctæ Ecclesiæ Cyrillus, & sanctissimus Ephesi Memnon libellos obtulerunt sanctissimæ & universali synodo quæ decreto Deo amabilium Principum in hac metropoli Ephesi congregata est; quos præ manibus habentes, si jussitis tanquam vestra, & prælegimus.

Juvenalis Episcopus Hierosolymitanus dixit. Relegatur ab illorum libellos a sanctissimis Episcopis Cyrillo Alexandrino & Memnone Ephesiorum, & inferatur gestis.

Hesychius Diaconus legit.

SANCTA Ac synodo quæ per gratiam Dei & decretum a Deo amatorum & Christum amantium Principum congregata est in hac Ephesi metropoli, Cyrillus Alexandrinus Episcopus, & Memnon Episcopus ejusdem Ephesi. * Pia sanctio Deo amantissimorum Principum in hac Ephesi metropoli & nos & vestram sanctitatem convenire jubet, quatenus recta & apostolica definitio communi sententia * confirmaretur, & omnipraesent noviter assumpta hæresis a Nestorio. Sed vestrum sanctum Concilium recte & regulariter faciens omne, convenit in hanc sanctam Ecclesiam injuste metropolis; vocavit autem prædictum Nestorium ut ingrederetur ad Concilium & satisfaceret de his quæ in expositionibus blasphomavit & in propriis epistolis, impias & erroneas voces emisit contra omnium nostrum salvatorem Christum. Tertio autem vocatus & noluerunt venire, * ita quod eum, * ut ipse sibi videbatur, * ad Concilium venire, * ut ipse sibi videbatur, * ad Concilium venire, * ut ipse sibi videbatur, * ad Concilium venire

nobis responsum dederunt, quia nos excommunicati & depositis responsum nullum damus. Non laborent vocantes nos assidue.

Eusthathius Episcopus Doiimi dixit. Secundum jussionem vestræ sanctitatis, cum sæpissimus in domum in qua manet reverentissimus Episcopus Joannes Antiocheanus, & ibidem inventis Clericis * monuimus nuntiari quia oportet nos colloqui venerabili Episcopo Joanni & dicere quæ ab hac sancta synodo per nos mandata sunt ei. Hi autem cum intrassent & reversi fuissent ad nos, dixerunt: quia nos eos depositamus & excommunicamus fecimus, & ne laborent vocantes nos. Tentavimus autem agnoscere nomina eorum qui ingressi sunt nuntiare, & dicere nolunt dicentes: Clerici sumus, & non tabularii.

Cyrillus Episcopus Alexandriæ dixit. Dominus noster Jesus Christus, qui & nunc sanctæ synodo præsto est, rerum naturas manifestas nobis confitentis dignus quia omnis qui prava agit odit lucem & non venit * ad lumen, ne arguantur opera ejus. Hæc pastum & nunc reverentissimum Joannem Antiochenum vestra omnino sanctitas & * sapientia videt. Si enim libi conscius esset alicui quid epistolæ contra nos canonem fecit placitæ, quomodo non eum oportuerat venire alacriter ad hanc sanctam & universalem synodum, ut per sententiam vestram adjunctum ejus canonem majorem adversum nos firmaret, in quo acta sunt, secundum ecclesiasticas leges acta esset? Quoniam autem timet sinceritatem hujus sanctæ & magnæ synodi, & scit junior & contra leges & nos manifestissimus * sententiam vestram & sententiam sanctitatis patiatur porrum & indignatus est. Celat enim quæ commisit, & erubescit vobis judicentibus ejusmodi injustitiam quæ fecit. Ipse nos depositis * pronuntiare sanctam hanc synodum ex hoc jam nullam firmitatem ab illo præsumpta contra nos habere, vocatum autem denuo pro his quæ injuste commisit, legitimam & solam sententiam vestram & canonum * sustinere.

Memnon Episcopus dixit. * Integralis sententia Episcopi Joannis Antiocheni & eorum qui simul eum, ex hodie nunciables sunt, in quibus novitet & contra leges ecclesiasticas excessit, vestræ sanctitati * manifestata est. Unde & nos quæ ab illo præsumpta sunt contra nos per libellos docuimus vestræ sanctitatem, & ille benter moti vocastis per sanctissimus Episcopos adesse hic quæ ab eo contra leges ecclesiasticas, magis autem contra consequentiam ecclesiasticam * commissa sunt, & satisfacere in quibus contra canones tenere egit. Sed fragili conscientia usus, evocatus nolui obedire. Pro hac causa sanctissimæ & universalem vestram rogamus synodum ut quidem quæ ab illo injuste sita sunt, & quicumque facile numerabiles sunt, e quibus quidam hæretici existunt, quidam autem nec civitates habent, & alii multis annis obnoxii sunt, irrita per ipsa & A infirma existentia, quia ad injuriam * disciplinæ canonum sunt præsumpta, dissolvere etiam per sententiam * sancti universalisque Concilii, & nostram probantes perseverantiam circa orthodoxam fidem quam a sanctis patribus suscepimus, definite contra illos quæ videntur.

Santlia synodus dixit: Nullam firmitatem nec consequentiam * habere quæ ab hac in omnibus laudabiliter Joanne moto ex gestis manifestatur. Utique enim si confideret, convocatus a sancta synodo adesset hic quæ ab ipso innovata sunt, & quæ ipsi probabilibus consequentiam habuisset gesta. Unde nec hæc quidem a principio valida neque regulari facta ratione sancta synodus infirma esse constituit, dum nulli eorum qui injuriam perpetuerunt perjudicium fecerunt. Confessionem autem & secundi & pertinet facitat sancta synodus, quæ hodierno die facta sunt refirat ad notitiam piissimorum & Christo amabilium Principum, ut nullatenus ignorent quæ memorat ad injuriam sanctæ synodi præsumpta sunt. Reverentissimus autem Episcopus Joannes & certia vocatione vocatus si non occurrerit, statim B secundum regulas in eum sancta & universalis synodus decernet.

Pojhcanjhalum Dominorum nostrorum Flavii Theodosii tertio decimo & Valentiniani tertia PP. Augustorum, a VI. Kalendarum Augustarum, sanctæ synodo venerabilem Episcoporum residente in ipsa Ecclesia quæ vocatur Maria, Cyrillus Episcopus Alexandriæ dixit. Die superiore vestra sanctitate hic confidente, præcinctus autem & Legatis qui a magna Roma transmissi sunt, five vicem agenti C Episcopus & reverentissimi Episcopi Coelestini Episcopi Romanæ urbis, quam reverentissimus Episcopus Nestorius, qui tum eo apud nos columnam pietatis urbis, petentes, * hanc sanctam & universalem synodum vocari Joannem Antiochenum & qui cum eo contra nos injuriam compulerunt, & qui quasi depositionis nomine uti præsumpserunt, ut præsentes satisfacerent & * suo fine claustris ori aut injustis constitutis adellent. Omnia autem consequentiæ regularium & ecclesiasticæ veteratis, primo & secundo vocatione vocavit eos, venerabiles dirigens Episcopos secundum fidem quæ in his gestis continetur. Illi autem his quæ ab ipsi in præsumptis fuerunt & dum vocantur non pollunt, nec quidem satisfactionis modum invenient. Aliquin festinantes ad hanc sanctam & magnam synodum, quæ egerant defensuri. Rem fecerunt turpem & tumultuosam & vulgo dignam. Opportuerat enim, si voluissent huic magnæ synodo aliquid manifestare, * venire magis cum disciplina & cum digna Christiani honestate & dicere quæ conventi & audire, dum utique nullus eos a talibus prohiberet. Neque enim fecerunt milites ante sanctam synodum, sicut ante domos in quibus sunt chartulam componentes in E solentia simul & ignorantia plenam, & publice pro-

propossuerunt universa in tumultum, magis autem * in reprehensione inconsiderationis fuit quæ citantes civitatem. Si igitur hæc * egerunt ut contristaremur videntes dehonestatam opinionem fratrum & derisam ab omnibus, sufficiunt nimis * contristari simus. Hæc enim agentes crebro defesi sunt. Si vero, sicut in propolita ab his charta continentur, tanquam principes nos sedite Apollinaris factor, aut quæ ille fuerit non lapsilie ribicunque, confitentes, quia gratia nantifer sancta synodus nihil episcopale agere * concedit ex propria fentia, neque alicui qui tecum est. Si autem hanc tertiam vocationem audimus non adfuisse, quæ videntur canonibus circa vos definitum.

Et cum redissent, Daniel Episcopus dixit. Profecti sumus quo præcepit vestra reverentia, ad eli, ad domum reverentissimi Episcopi Joannis. Et longius quidem de jumentis defcendimus. Cum multis autem prebiteris mandavimus Clerisis quia venimus directi a santa synodo. Inveniimus autem ibi Rantem Alphabium Presbyterum, qui quidem est Antiochenæ Ecclesiæ, * defendit autem Constantinopolim res ejusdem Ecclesiæ. Hic nos propter domum adduxit in qua commanet reverentissimus Episcopus Joannes, & nobiscum probibuit impetentes. Militibus autem gratias agimus. Quoniam enim agnoverunt per omnia reverentissimum Episcopum Commodum, * eo quod in urbe qui commanet Joannes, * comprehensi omnes qui contra nos impetum fuerabant Clericos. Nonnesciit autem Alphabium & alios Clericos, defendit ad nos dicentes: Nomen quidem quod habemus. Rit autem in barba, homo pallidus, parvi corporis. Et offerens chartam nobis dicebat quia santa synodus nobis transmittit ut hoc suscipiatis. Diximus autem nos: Notandi sumus dicere quæ a santa synodo dicta sunt, non autem suscipere scripturam. Neque enim nos charta attulimus, neque suscipimus chartam. Mandatum autem patrum detulimus. Rogat autem santa synodus confedere santum Joannem & occurrere ad santam synodum. Respondit nobis Archidiaconus: Ergo contra santam synodum illa stetere. Reversus est, & obtulit nobis iterum ipsam chartam dicens hoc: * Neque vos mittatis ad nos, neque nos ad vos mittimus. Præceptum enim expeditus a Principe qui est * Deus (sed) ibi quæ nobis vita fuit retulimus. Nobis autem dicentibus, Audite ergo verba santæ synodi, exilisit dicens: Non suscepistis chartam, non audio verba synodi. * Hæc ita fuit. Defcendentes autem nos Alphabio & Alexandro Presbyteris, diximus hæc, quia santa synodus vitcera pacis, & caritatis, & bonitatis ostendit circa santum Joannem * maxime autem quia * his vocatus venire * volunt, judicare eum

a *Monuimus.*] Idem codex, *perfuadimus nuntiari quia oportere nos loquiqui.*
b *Ad lumen.*] Idem codex, *ad lucem.*
c *Gravem esse judicio.*] Idem codex, *gravem esse.*] Idem codex, *manifestare.*
d *Sapientia.*] Idem codex, *sapientia.*
e *Sufferunt.*] Ita Comitas. Codices Colbertinus & Turon. *sufferunt.* Bellovac. *subire.*
f *Memnon Episcop.*] Contitat habet: *Memnon Episcopus Ephesi dixit.* Sic etiam in Graeco.
g *Integralis.*] Codex Bellovac. *integrum.*] Codex Bellovac. *manifestam.*] Hoc ultimo codice Colbertini & Coniniane editionis, in Turonensi, *manifesta.* Bellovacensis corruptus est in hac loco.
h *Commisse sunt.*] Codex Bellovac. *commissiffe sunt.*] Codex Bellovac. *commissiffe sunt.*
i *Sanctissimi Ecumenici.*] Idem codex: *sancta & universalis synodi,* *sanctissimi, quemadmodum Joannes moto excepit manifestant.*] Codex Bellovac. *ex vestra apud vos.*] Codex Bellovac. *a Deo sanctam.*] *Sed sine (sanctissimi ori.)*
k *Ita Comitas.* In vetari libro Colbertino & in Turonensi scriptum est, *sunt in claustris ori.* In Bellovac. *sua non cleausibbili ori.*] *Dum rationem aperare.*] Codex Bellovac. *dum aperte verba non pessint, nec quidem satisfactionem non invenimus, ubique enim festinare ad hanc synodum, quæ operam defiderant, negotium gerunt turpe & tumultuosum & vulgo dignum.*] Libri Bellovac. *pervenire.*
l *Regnum.*] Codex Bellovac. *fabricata.*] *Contristari sunt.*
m *Et nunc pervellant.*] Idem codex, *& nunc aut quandoque velergunt.*
n *Dominicis.*] Idem codex, *ebdomadarii.*
o *Sciscum.*] Ita Colbertinus & Turonensis, *sciscere quod.*
p *Regi dicatur.*] Codex Bellovac. *imperatori dici, & ne nullum.*] *Insusti.*] Codex Bellovacensis habet *insusti, de paulo poli incusfuerat.*
q *Quod nulus vestrum.*] Libri antiqui libris habet *Corona.*] *Timotheo Hellopi.*] In codice Bellovacensi scriptum est, *Timotheo Gyptui Hellespontui.* In textu Graeco Τιμοθεῳ. In manuscriptis codicibus bibliothecæ regiæ, Elipto. Ubi est autem Libertinus in antiquis libris habet *Corona.*
r *Canonum.*] In eisdem veteris exemplaris. Conniano codicis *canonica,* codem sensu.] *Concedit.*] Id est, *indicia,* *dimittere* infra. Aliquam enim vim *concedit* hic potius est in codice adeundum hypopotamo.
s *Peninnuntiabitur, personaliter.*] *p Defendit.*] Id est, *defendere* et Ecclesiæ Antiochenæ apud Constantinopolim.
q *In barba.*] Ita codex Turonensis. Colbertinus, *indurdis.* Coniniani, *imberbis.*
r *Nequis vos mittatis.*] Hæc ipsa verba leguntur in Interiario Libertini cap. secun. Unde colligitur antiquitas illius versionis.] *Demum.*] Ita Comitas & codices Colbertinus & Turonensis. Bellovacensis habet *Deus.*
s *Hæc ita fuit.*] *Hæc quoque ab Isidro Cassiti & dictum codicum quos dicimus.*] *Bellovacensis habet: Hic ita habetur.*
t *Quia ego.*] *Vos ita dicit in omnibus vetustis exemplaribus in editione Cassiti.*] Attamen in Bellovacensi legitur *quia ab his vocatus.* Ex quo not vetusta Indionem confirmatur, Hæm & habetur in Graeco contextu.
u *Notavit.*] In codex Turonensis, Reliqui & Comitas habent *notarent.*

ANNO CHRISTI 431.

nibil facerdotale agere. Pertia autem vocatione rogat eum conveniri, ne cogatur canonicum contra eum aliquid proferre,

Commodus Episcopus Tripolis Lydiæ provinciæ dixit. Consona prædictis a reverentissimo Episcopo Daniele & eos vidimus & deponimus.

Timotheus Episcopus. a *Terma Helespont dixit.* Consona prædictis a reverentissimo & sanctissimo Episcopo Daniele & nos vidimus & deponimus.

Sancta synodus dixit: Recte & nunc admonitio facta est a reverentissimis Episcopis Daniele & Commodo & Timotheo, & eaclam adferentibus pro quo dicti fuisset, & ad laceratorum notitiam referentes, ut nullatenus ignorare reverentissimus Episcopus Joannes ex his quæ ei mandata sunt, & ut nullo uti potest consilio excusationis ad ignorantiam pertinentis.

Cyrillus Episcopus dixit. Quia præsto sum nunc expetens rationem cum reverentissimo Episcopo Memnone de his quæ in nobis commisit contra sacrilegos ecclesiasticæ & contra omnem rationem reverentissimus Antiochenus Joannes, sanctæ vestra synodo pervidet; & dubium non est, quia si non timeremus ab his convinci, non hac ratione fuissemus usi ut respectemus contra hac vocatione invitari prædictum venire & uti quibus vellet contra nos verbis. Quoniam autem differendo confingit varias atque alias ex aliis occasiones adinventiones, (Quæ enim ratione, aut verbis, sicut scriptura ait) consequens est sanctam hanc & universalem synodum ea quæ ecclesiastici legibus videntur pronunciare

Sancta synodus dixit. Oportuit quidem vegetariter motam hanc synodum propter injurias quæ contra sanctissimum & Deo amabilem Archiepiscopum Cyrillum, & reverentissimum Coepiscopum Memnonem factæ sunt b a reverentissimo Antiocheno Joanne & ab his qui cum eo sunt, poli tertiam hanc vocationem a nobis factam, eti obsemperare nullatenus pulsis est nec occurrere ad Concilium sanctæ Synodi, & manifestas causas c afferre pro quibus contra constituta & canones Ecclesiæ ad hanc tendere novitatem, diagnan tanta d arrogantia contra eum & eos qui cum ipso sunt presere sententiam. Quoniam autem episcopalis bonitatis operam esse putavimus patienter portare ea quæ facta sunt, interim quidem in præsenti, sicut jam dipositum est, aliquantus fit tam ipse Joannes quam hi qui cum ipso facinus operati sunt, Joannes Damasci, Alexander Apamiæ, e Dexianus Seleuciæ, Alexander Hierapoleos, Hinnerius Nicomediæ, f Petrus Heracleiæ, Helladius Tarsi, Maximus Anazarbi, Dorotheus Marcionopoli, Petrus Trajanopoleos, g Paulus Emisæ, Polychronius Heracleiensis civitatis, Eutherius Thyanæ, Meletius Neocæsareæ, Theodoritus Cyrri, Apringius Chalcidos, Macarius Laodiceæ, Zolus h Exbontis, h Salufius Cyri Ciliciæ, Helychius Castabalæ Ciliciæ, i Valentinus i Matuliaceæ, k Euthalius Parali, Philippus Theodotionis, Daniel, Julianus, Cyrillus, Olympius, Diogenes, l Theopanius, Philadelphius, Pollios, Tarsianus Augustæ, Aureliius m Hierapolis, Musius Aradi, Helladius Ptolomaidis, ab ecclesiastica communione, nullam habentes licentiam nt ex auctoritate sacerdotali possint alicui nocere aut prodesse, donec se ipsos reprehendentes, suum confitentur delictum, fetentes quod fecerint hoc non egerint, perfectam a canonibus contra se sententiam provocabunt, manifesto & illo constituto, quoniam nec illa quæ jam prius ab ipsis injuste, & contra canones in injuriam reverentissimum & sanctissimorum Episcoporum & præsidum Ecclesiæ Cyrilli & Memnonis facta sunt, firmitatem aliquam habebunt, secundum quæ jam prius & præterita sunt, Reformatur autem omnia quæ gesta sunt n Deo colladoritum Principum, ut divinæ aures agnoscant quæ facta sunt,

Juvenalis Episcopus Hierosolymorum subscripsit.

Arcadius Episcopus & Legatus apostolicæ sedis subscripsit.

Proclus similiter.

Philippus Presbyter similiter,

Et omnes reliqui,

a *Terma.*) Supra *Germi.* Quo etiam modo hic habet exemplar Bellovacensis. b *a Revere. Antiochenus.*) In codice Colbertinus, Turonensis, & Bellovacensis. *Sed vox reverentissimo deest in editione Cornii.*

c *afferre.*) In Cornius. Codex Colbertinus habet *afferrere*, Bellovacensis *afferre*.

d *arrogantia.*) Codex *Bellov. insolentia.*

e *Dexianus.*) Codex Turon. & Colbertinus, *Dexianianus.*

f *Petrus.*) In Cornius. Codex Colbertinus habet *Emisæ*, *Bellovac. Ephesæ.*

g *Paulus Emisæ.*) In Cornius & codex Colbertinus. Turonensis enim habet *Rabanda*, Colbertinus & Cornius *Rabanda*.

h *Exbontis.*) Sicuti hic Cornius auctoritatem hbet Codex Colbertinus & Turonensis, & Cornius. Codex Bellovacensis habet *Scripum*.

i *Salufius Cyri.*) In Cornius. Codex Bellovacensis habet *Scripum*. *Salufius Cyrii Ciliciæ.* In Graeco est *Κωνωνίου Κυρίου Κιλικίας.*

k *Euthalius Parali.*) Cornius & liber Turonensis habent *Euthalius*. In enim codex Colbertinus. l *Theopanius*

m *Hierapolis.*) Cornius *Thyrianus*, Codex *Thyrianus*, editionem Conciliorum *Theophanes*. m *Hierapolis.*) In codex Colbertinus habet *Hierapolis*, Cornius *Hierapolis*, Cornius *Hierapolis*. n *Et omnes reliqui.*) Sic etiam editio Graeca, & codex 206. bibliothecæ regiæ, qui fuit Harlaisianus. At in codice 124. frequentes subscriptiones Episcoporum ex quibus ubi operæ pretium duximus ponere, quia diversæ mendum fuit ab illis quæ habentur in synodica depositionis ista contra Nestorium. Illud etiam admonendum, non extare in his subscriptionibus nomina Cyrilli Alexandrini & Memnonis Ephesini; quia cum de illorum causis agitetur, inter judices non habebantur non participant sedo eorum. Porro codex Bellovacensis valde mutilus est in hac loco, cujus hæc summa superiorum gesta ait. Ex quo fortasse colligi potest legendum hic esse sicut in fine istionis. *Et subscripsit synodus per Episcopos, certum nonagintta ella.*

SUBSCRIPTIONES.

Juvenalis Episcopus Hierosolymorum subscripsit.

Anzadius Episcopus & Legatus apostolicæ sedis subscripsit.

Proclus Episcopus & Legatus apostolicæ sedis subscripsit.

Philippus Presbyter & Legatus apostolicæ sedis subscripsit.

Ἰουβενάλιος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων ὑπέγραψα.

Ἀρκάδιος ἐπίσκοπος καὶ πρεσβευτὴς τῆς ἀποστολικῆς καθέδρας ὑπέγραψα.

Πρόκλος ἐπίσκοπος καὶ πρεσβευτὴς τῆς ἀποστολικῆς καθέδρας ὑπέγραψα.

Φίλιππος ἐπίσκοπος καὶ πρεσβευτὴς τῆς ἀποστολικῆς καθέδρας ὑπέγραψα.

ANNO CHRISTI 431.

Ἰουβενάλιος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων ὑπέγραψα.

Ἀνάζαβος ἐπίσκοπος καὶ πρεσβευτὴς τῆς ἀποστολικῆς καθέδρας ὑπέγραψα.

Ἀνάζαβος ἐπίσκοπος μητρόπολις ὑπέγραψα.

Θεόδωρος ἐπίσκοπος Κυρρῆστος ὑπέγραψα.

Μακάριος ἐπίσκοπος Λαοδικείας ὑπέγραψα.

Ἰωάννης ἐπίσκοπος Ἀρμενίας ὑπέγραψα.

Ἡλιόδωρος ἐπίσκοπος Κασσιανοῦ ὑπέγραψα.

Ἀπολλώνιος ἐπίσκοπος Ἀρμενίας ὑπέγραψα.

Ἀνάστασιος ἐπίσκοπος Ἀρμενίας ὑπέγραψα.

Ἀλέξανδρος ἐπίσκοπος Ἀπαμείας ὑπέγραψα.

Ἀλέξανδρος ἐπίσκοπος Ἱεραπόλεως ὑπέγραψα.

Ἑλλάδιος ἐπίσκοπος Ταρσέων ὑπέγραψα.

Μάξιμος ἐπίσκοπος Ἀναζαρβέων ὑπέγραψα.

Δωρόθεος ἐπίσκοπος Μαρκιανουπόλεως ὑπέγραψα.

Ἐπιφάνιος ἐπίσκοπος τῆς κατὰ Ἰόππην ἐκκλησίας ὑπέγραψα.

Δημήτριος ἐπίσκοπος τῆς κατὰ Ἰόππην ἐκκλησίας ὑπέγραψα.

Ἀνεβόλιος ἐπίσκοπος κώμης τίνος ὑπέγραψα.

Γρηγόριος ἐπίσκοπος Ἀναζαρβέων ὑπέγραψα.

Παῦλος ἐπίσκοπος Ἀδριανῆς ὑπέγραψα.

Κωνώπιος ἐπίσκοπος Ἀναζαρβέων ὑπέγραψα.

Νόνος ἐπίσκοπος μεγάλης πόλεως ὑπέγραψα.

Λουκᾶς ἐπίσκοπος μεγάλης πόλεως ὑπέγραψα.

Ἐπιφάνιος ἐπίσκοπος τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ὑπέγραψα.

Κύριλλος ἐπίσκοπος Κωνσταντίας τῆς νήσου Κύπρου ὑπέγραψα.

Θεόκριτος ἐπίσκοπος Κυρρῆστος ὑπέγραψα.

Ἀπρίγιος ἐπίσκοπος Χαλκίδος ὑπέγραψα.

Ἡλιόδωρος ἐπίσκοπος Κασσιανοῦ ὑπέγραψα.

Ἀρχέλαος ἐπίσκοπος ὑπέγραψα.

Ἀπολλῶς ἐπίσκοπος Βύρας ὑπέγραψα.

Θεόνας ἐπίσκοπος τίνος ἀρχαίας ὑπέγραψα.

Δρουσίμιος ἐπίσκοπος Ἀλιάδος ὑπέγραψα.

Ἀλέξανδρος ἐπίσκοπος Ἀρμενίας ὑπέγραψα.

Παῦλος ἐπίσκοπος τίνος κώμης ἢ πρέσβυς ὑπέγραψα.

Παῦλος ἐπίσκοπος τίνος κώμης ἢ πρέσβυς ὑπέγραψα.

Θεόδωρος ἐπίσκοπος Δωδώνης ὑπέγραψα.

Δίων Θεσσαλίας ἐπίσκοπος ὑπέγραψα.

Δεκεντίανος ἐπίσκοπος τῆς κατὰ Λάμιαν ἐκκλησίας.

Θεόδωρος ἐπίσκοπος χώρας ὑπέγραψα.

Τραιανὸς ἐπίσκοπος τράλλων ὑπέγραψα.

Εὐρυβίου ἐπίσκοπος ἀπάσης τῆς χώρας.

Ῥόδων ἐπίσκοπος πόλεως τῆς ὑπέγραψα.

Εὐτύχιος ἐπίσκοπος τῆς ἐρυθραίας νήσου ὑπέγραψα.

Νικόστρατος ἐπίσκοπος ὑπέγραψα.

Τυχικὸς ἐπίσκοπος τῆς Δαδεστίας ὑπέγραψα.

Μάξιμος ἐπίσκοπος τῆς πατρὸς κάλλους ὑπέγραψα.

Θεόπεμπος ἐπίσκοπος ὑπέγραψα.

Θεόδωρος ἐπίσκοπος κώμης τίνος ὑπέγραψα.

Μάξιμος ἐπίσκοπος ὑπέγραψα.

Μάξιμος ἐπίσκοπος ὑπέγραψα.

Ἀλέξανδρος ἐπίσκοπος κρεαδίου τίνος ὑπέγραψα.

Θεόδωρος ἐπίσκοπος τῆς Δαστίας τίνος ὑπέγραψα.

Ἐλεύθιος ἐπίσκοπος μεγάλου ὑπέγραψα.

Θεόδωρος ἐπίσκοπος μεγάλου ὑπέγραψα.

A Flavianus Episcopus Philippensium subscripsit.

Firmus Episcopus Cæsaræ Cappadociæ subscripsit.

Acacius Episcopus Melitinorum subscripsit.

Theodotus Episcopus Ancyræ subscripsit.

Palladius Episcopus Amaseorum subscripsit.

Amphilochius Episcopus Side subscripsit.

Iconius Episcopus Cretæ subscripsit.

Felix Episcopus Apolloniadis subscripsit.

Daniel Episcopus Coloniæ subscripsit.

Perigenes Episcopus Corinthi subscripsit.

Hellanicus Episcopus Rhodi subscripsit.

Cyrus minimus Aphrodisiadis subscripsit.

Donatus Episcopus Nicopolos subscripsit.

Eucharius Episcopus Dyrrachii subscripsit.

Senecio Episcopus Drines subscripsit.

B Epiphanius Episcopus Crotiæ subscripsit.

Eufebius Episcopus Heracleæ subscripsit.

Anyfius Episcopus Ecclesiæ Thyharum subscripsit.

Dominus Episcopus Ecclesiæ Scoporum subscripsit.

Agathocles Episcopus civitatis Coronæ subscripsit.

Gregorius Episcopus Cerasunti subscripsit.

Paralius Episcopus Adrapimi subscripsit.

Gallianus Episcopus Neapolis subscripsit.

Nicias Episcopus Megarorum subscripsit.

Lucianus Episcopus civitatis Myræ subscripsit.

Ennepius Episcopus ejusdem provinciæ subscripsit.

C Reginus Episcopus Constantiæ Cypri subscripsit.

Themistius Episcopus Tari subscripsit.

Parebius Episcopus Thessalonicerium saluum subscripsit.

Sapricius Episcopus Paphi subscripsit.

Philetus minimus Episcopus subscripsit.

Archelaus Episcopus subscripsit.

Apellas Episcopus Byræ subscripsit.

Phantas Episcopus civitatis Harpasseorum subscripsit.

Dromachius Episcopus Alindeorum subscripsit.

Andarius Episcopus Chersonesi Cretæ subscripsit.

Paulus minimus Episcopus Lampæ Cretæ subscripsit.

D Zenobius Episcopus civitatis Gnosi Cretæ subscripsit.

Theodorus Episcopus Dodonæ Epiri subscripsit.

Dion Thessaliæ omnibus conlentiens subscripsit.

Secundianus Episcopus Ecclesiæ quæ est in Lamia subscripsit.

Theodorus Episcopus Chimzi subscripsit.

Tracleon Episcopus Tralleorum subscripsit.

Euporus Episcopus Hypaporum subscripsit.

Rhodon Episcopus civitatis Pani Abe subscripsit.

Eutychius Episcopus civitatis Erythrorum subscripsit.

Nectarius Episcopus Sionensis subscripsit.

E Tyschius Episcopus Theopoleos subscripsit.

Modestus Episcopus civitatis Neatorum subscripsit.

Theolebius Episcopus Prinæ subscripsit.

Theodotus Episcopus Mysiæ subscripsit.

Maximus Episcopus Assi subscripsit.

Maximus Episcopus Gymæ subscripsit.

Alexander Episcopus Arcadiopolens. subscripsit.

Theodorus Episcopus civitatis Anisorum subscripsit.

Eulebius Episcopus Magnesiæ subscripsit.

Theodotus Episcopus Mastaurorum subscripsit.

ANNO CHRISTI 431.

Eutropius Episcopus Evasorum subscripsi.
Philippus Episcopus Pergamorum subscripsi.
Apphobius Episcopus Colithæ subscripsi.
Dorotheus Episcopus Myrinæ subscripsi.
Euthalius Episcopus Colophoniorum subscripsi.
Ilithias Episcopus Bryulitorum subscripsi.
Athanasius minimus Episcopus Parii subscripsi.
Elychius Episcopus civitatis Parii subscripsi.
Eulebius Episcopus Aponorum subscripsi.
Philomenes Episcopus Binnæ subscripsi.
Zenon Episcopus Curiorum subscripsi.
Tribonianus Episcopus Ecclesiæ Priami subscripsi.
Nunechius Episcopus Selgæ subscripsi.
Evagrius Episcopus Selgæ subscripsi.
Cæsarius Episcopus civitatis Arcæ subscripsi.
Joannes Episcopus Proconesi subscripsi.
Strategius Episcopus subscripsi.
Nilus Episcopus Synæ Corybi subscripsi.
Acacius Episcopus Scopenorum subscripsi.
Sollon Episcopus Caralisæ subscripsi.
Nectarius Episcopus Senonæ subscripsi.
Cyprianus Episcopus Lyrbæ subscripsi.
Theodulus Episcopus Elafisæ subscripsi.
Philadelphus Episcopus Gratianopolitanus subscripsi.
Theocritius Episcopus civitatis Phocæorum subscripsi.
Rufinus Episcopus civitatis Tabennorum subscripsi.
Joannes Episcopus Augustopoleos subscripsi.
Romanus Episcopus Raphiæ subscripsi.
Ajanaes Episcopus Syramionis subscripsi.
Paulianus Episcopus Majumæ subscripsi.
Theodorus Episcopus Aridelorum subscripsi.
Petrus Episcopus Parimbalorum subscripsi.
Paulus Episcopus Anthedonis subscripsi.
Netiras Episcopus subscripsi.
Saadus Episcopus Phæni subscripsi.
Berreinianus Episcopus civitatis Myrensis subscripsi.
Cyrillus Episcopus Pylorum subscripsi.
Hermogenes Episcopus Rhinocorurorum subscripsi.
Eusebius Episcopus Pelusii subscripsi.
Evoptius Episcopus Ptolemaidos subscripsi.
Phæbammon Episcopus Copti subscripsi.
Paulus Episcopus Phrageos subscripsi.
Macedonius Episcopus Xoeos subscripsi.
Petrus Episcopus Oxyrinchi subscripsi.
Adelphius Episcopus Onuphitarum subscripsi.
Athanasius Episcopus Paralæ subscripsi.
Heraclius Episcopus parœciæ Thynetos subscripsi.
Silvanus Episcopus Britheos subscripsi.
Cyrus Episcopus Acharorum subscripsi.
Adelgius Episcopus Saeos subscripsi.
Marcius Episcopus Heliopoleos subscripsi.
Mercodorus Episcopus Leontorum subscripsi.
Joannes Episcopus Hephæstiorum subscripsi.
Strategius Episcopus Athribitarum subscripsi.
Ampelius Episcopus Casii subscripsi.
Theopemptus Episcopus Cabasorum subscripsi.
Eusebius Episcopus Litopoleos subscripsi.
Chrysarius Episcopus Aphroditidis subscripsi.
Alexander Episcopus Cleopatridis subscripsi.
Leo Episcopus Ptyochi subscripsi.
Theon Episcopus Heracleæ Sethrari subscripsi.
Heraclius Episcopus superioris Heracleæ subscripsi.

A Εὐτρόπιος ἐπίσκοπος Αἰκίας ὑπέγραψα.
Φίλιππος ἐπίσκοπος Περγάμου ὑπέγραψα.
Ἀφῦφις ἐπίσκοπος Κολόσσων ὑπέγραψα.
Δωρόθεος ἐπίσκοπος Μυρίνης ὑπέγραψα.
Εὐθάλιος ἐπίσκοπος Κολοφωνίων ὑπέγραψα.
Ἰλιθίας ἐπίσκοπος Βρυουλίτων ὑπέγραψα.
Ἀθανάσιος ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Παρίων ὑπέγραψα.
Ἠλύχιος ἐπίσκοπος πόλεως Παρίων ὑπέγραψα.
Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Ἀπόνων ὑπέγραψα.
Φιλόμηνος ἐπίσκοπος Βίννων ὑπέγραψα.
Ζήνων ἐπίσκοπος Κουρίων ὑπέγραψα.
Τριβωνιανὸς ἐπίσκοπος τῆς ἐκκλησίας Πριάμου ὑπέγραψα.
Νουνέχιος ἐπίσκοπος τῆς Σελγῶν ὑπέγραψα.
Εὐάγριος ἐπίσκοπος Σελγῶν ὑπέγραψα.
B Καισάριος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀρκῶν ὑπέγραψα.
Ἰωάννης ἐπίσκοπος τῆς Προικονήσου ὑπέγραψα.
Στρατήγιος ἐπίσκοπος ὑπέγραψα.
Νεῖλος ἐπίσκοπος τῆς κατοικούσης Συνὰ ὑπέγραψα.
Ἀκάκιος ἐπίσκοπος τῶν Σκοπηνῶν ὑπέγραψα.
Σόλων ἐπίσκοπος τῆς Καραλίας ὑπέγραψα.
Νεκτάριος ἐπίσκοπος τῆς Σενωνίας ὑπέγραψα.
Κυπριανὸς ἐπίσκοπος τῆς πατριδὸς Λυρβέων ὑπέγραψα.
Θεόδουλος ἐπίσκοπος Ἐλαίας ὑπέγραψα.
Φιλάδελφος ἐπίσκοπος τῆς γρατιανοπολιτῶν ὑπέγραψα.
Θεόκριτος ἐπίσκοπος τῆς πόλεως Φοκαέων ὑπέγραψα.
Ῥουφῖνος ἐπίσκοπος πόλεως Ταβεννῶν ὑπέγραψα.
C Ἰωάννης ἐπίσκοπος Αὐγουστοπόλεως ὑπέγραψα.
Ῥωμανὸς ἐπίσκοπος Ῥαφίας ὑπέγραψα.
Ἀγάνης ἐπίσκοπος Συραμίων ὑπέγραψα.
Παυλιανὸς ἐπίσκοπος Μαιουμᾶ ὑπέγραψα.
Θεόδωρος ἐπίσκοπος Ἀριδήλων ὑπέγραψα.
Πέτρος ἐπίσκοπος Παριμβάλων ὑπέγραψα.
Παῦλος ἐπίσκοπος Ἀνθηδόνος ὑπέγραψα.
Νητίρας ἐπίσκοπος ὑπέγραψα.
Σάαδος ἐπίσκοπος Φαίνοι ὑπέγραψα.
Βερρεινιανὸς ἐπίσκοπος τῆς μητρὸς πόλεως Μυρέων ὑπέγραψα.
Κύριλλος ἐπίσκοπος πυλῶν ὑπέγραψα.
Ἑρμογένης ἐπίσκοπος ῥινοκορούρων ὑπέγραψα.
D Εὐσέβιος ἐπίσκοπος πόλεως Πηλουσίου ὑπέγραψα.
Εὐόπτιος ἐπίσκοπος Πτολεμαΐδος ὑπέγραψα.
Φοιβάμμων ἐπίσκοπος Κοπτοῦ ὑπέγραψα.
Παῦλος ἐπίσκοπος Φραγέως ὑπέγραψα.
Μακεδόνιος ἐπίσκοπος Ξόων ὑπέγραψα.
Πέτρος ἐπίσκοπος Ὀξυρυγχῶν ὑπέγραψα.
Ἀδέλφιος ἐπίσκοπος Ὀνουφιτῶν ὑπέγραψα.
Ἀθανάσιος ἐπίσκοπος παραλίας ὑπέγραψα.
Ἡράκλειος ἐπίσκοπος παροικίας Θυνήτου ὑπέγραψα.
Σιλουανὸς ἐπίσκοπος Βριθέων ὑπέγραψα.
Κῦρος ἐπίσκοπος Ἀχαρῶν ὑπέγραψα.
Ἀδέλφιος ἐπίσκοπος Σαΐων ὑπέγραψα.
Μάρκιος ἐπίσκοπος Ἡλιουπόλεως ὑπέγραψα.
Μερκόδορος ἐπίσκοπος Λεοντῶν ὑπέγραψα.
Ἰωάννης ἐπίσκοπος τῶν Ἡφαιστιῶν ὑπέγραψα.
E Στρατήγιος ἐπίσκοπος τῶν Ἀθριβιτῶν ὑπέγραψα.
Ἀμπέλιος ἐπίσκοπος τῶν Κασίων ὑπέγραψα.
Θεόπεμπτος ἐπίσκοπος Καβασόρων ὑπέγραψα.
Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Λιτοπόλεως ὑπέγραψα.
Χρυσάριος ἐπίσκοπος Ἀφροδιτίδος ὑπέγραψα.
Ἀλέξανδρος ἐπίσκοπος Κλεοπατρίδος ὑπέγραψα.
Λέων ἐπίσκοπος Πτύχων ὑπέγραψα.
Θέων ἐπίσκοπος Ἡρακλείας τῆς Σεθράρι ὑπέγραψα.
Ἡρακλεῖος ἐπίσκοπος τῆς ἄνω Ἡρακλείας ὑπέγραψα.

ANNO CHRISTI 431.

Ammon Episcopus Butinorum subscripsi.
Andreas Episcopus Hermipoleos subscripsi.
Macarius Episcopus Annei subscripsi.
Heraclius Episcopus Tamiathenos subscripsi.
Sabinus Episcopus Pani subscripsi.
Isac Episcopus Elegethiæ subscripsi.
Zenobius Episcopus Baiæ subscripsi.
Zeon Episcopus Leuphitorum subscripsi.
Abraam Episcopus Ostracenæ subscripsi.
Samuel Episcopus Dysthiorum subscripsi.
Hierax Episcopus Aphnaitorum subscripsi.
Daniel Episcopus Darnei subscripsi.
Alypius Episcopus civitatis Ellæ subscripsi:
Sopater Episcopus Semnyæ Lybiæ subscripsi.
Ammonius Episcopus Panophyi subscripsi.
B Baporius Episcopus Gangrensium subscripsi.
Hypatius Presbyter subscripsi.
Arginus Episcopus Pompeii subscripsi.
Syneius Presbyter subscripsi.
Helladius Episcopus Dramyentsis subscripsi.
Stephanus Episcopus civitatis Tritorum subscripsi.
Iddeas Episcopus Smyrnæ subscripsi.
Aristionius Episcopus metropolis Laodicensium subscripsi.
Abpenetius Episcopus Herapolitanus subscripsi.
Paulus Presbyter subscripsi.
Silvanus Episcopus Certatorum subscripsi.
Constantinus Episcopus Diocletianopoleos subscripsi.
C Hermolaus Episcopus Sattadeorum subscripsi.
Asclepiades Episcopus Trapezuntinus subscripsi.
Joannes Episcopus Lesbi subscripsi.
Petrus Episcopus Cnidi subscripsi.
Athanasius Episcopus Duelti & Sozopolis subscripsi.
Callinicus Episcopus Apamnorum subscripsi.
Valerianus Episcopus Iconii subscripsi.
Dius Episcopus Pinunjis subscripsi.
Thomas Episcopus Delbitorum subscripsi.
Martyrius Episcopus Illitborum subscripsi.
Alalius Episcopus Amoryis subscripsi.
Letojus Episcopus Lihyadis subscripsi.
D Seleucius Episcopus Synadorum subscripsi.
Eustathius Episcopus Doctimii subscripsi.
Dalmatius Episcopus Cyrici subscripsi.
Timotheus Episcopus provinciæ Scythiæ subscripsi.
Athanasius Episcopus Cepsiorum subscripsi.
Theophanes Episcopus Philadelphiæ subscripsi.
Phoeius Episcopus Theatriæ subscripsi.
Commodus Episcopus Tripoleos subscripsi.
Eutherius Episcopus Stratonicorum subscripsi.
Paulus Episcopus Dardanorum Lydiæ subscripsi.
Limenius Episcopus Sellæ subscripsi.
Joannes Episcopus Aureliopoleos subscripsi.
E Theodorus Episcopus Attaleorum subscripsi.
Paulus Episcopus Thryaneæ subscripsi.
Timotheus Episcopus Telmisi & Eudoxiadis subscripsi.
Edesius Episcopus civitatis Isidorum subscripsi.
Libianus Episcopus civitatis Pali subscripsi.
Thomas Episcopus Valentinianopoleos subscripsi.
Eutrepius Episcopus Bitæ subscripsi.
Theodorus Episcopus Gadasorum subscripsi.
Magnus Episcopus Magnetiæ subscripsi.
Berianus Episcopus Pergæ subscripsi.

ANNO CHRISTI 431. Publicius Episcopus Apolloniæ subscripsi.
Eulogius Episcopus Tornutubidos subscripsi.
Eusebius Episcopus Tauiorum subscripsi.
Adelphius Episcopus Onepheos subscripsi.
Eudoxius Episcopus Chomatis subscripsi.
Arisstocritus Episcopus Olympi subscripsi.

* *Exemplar relationis sanctæ Concilii ad piissimos Imperatores de orientalibus.*

CAP. XLV. PIissimis & a Deo custoditis Theodosio & Valentiniano victoribus & triumphatoribus semper augustis sancta synodus quæ per gratiam Christi & nutum vestræ pietatis congregata est in Ephesum metropolim. Quæ quidem impetrata sunt sanctæ huic synodo a vestra serenitate, ad finem B convenientem perducta sunt. Et hoc notum vestræ pietati fecimus, & apostolicam fidem, quam tenenti decem & octo in Nicæa congregati exposuerunt, manifestam vestræ fecimus pietati, & contra eam sapientem Nestorium deposuimus tam a sacrificio sacerdotali quam a confidentia prædicandi eum impietatem. Quoniam autem pauci quidam c præcoxitupam habentes volontatem de doctrina Nestorii, d dum ei permanent, & cos qui sub culpa positi erant desumpserunt, adjecto ei & reverentissimo Episcopo Joanne Antiochiæ, aut propter contentionem, aut propter humanam simplicitam, & universi triginta facti sunt, antequam sanctæ synodi e pro quibus incusabantur excessibus, fe ipsos synodum appellaverunt, quasi vestra pietas f duas synodos fieri jubebat, non solum g quæ ad Christum evangelicam confirmare & contra pertinaces ecclesiastico ministerio è removere. Sed, ut diximus, superdicti prius quam satisfacerent de quibus incusabantur, pauci se ipsos continentes & h adjuorem fuse intendisse adimentes reverentissimum Episcopum Joannem, & ipsum metuentem pro tardiore ratione (obtre, fieri dedicitur) per quotidianum rumorem, aut sunt extra omnem restitutionem episcopalem & extra canonem contra sanctam synodum & contra caput congregatorum sanctissimorum Episcoporum. Cyrillum i dicimus Archiepiscopum, necnon & reverentissimum Episcopum Memnonem, proferre blasphemiam, l fecisti putaverunt injuriam, m depositionis! habentem, dum nullam accusationem ab aliquo suscepissent, nec accusatorem expectantes, nec quidem vocantes aliquem ad judicium, sed ante judicium & inquisitionem hanc injuriam scripsit eromentes ad vestram tranquillitatem perferre præsumperunt, quæ sic inrationabilia sunt, tanquam vestra pietas ignoret quia una synodus universitatis est, & non aliteridis dici potest synodus eorum, qui sub culpa reciperunt, pancorum subversione, qui se ipsos proper timorem incepationis divisernt a sancta synodo, & neque eum qui non reprehendendus in ipsam præsumpserunt, sed de quibus incusati erant forsitan satisfactionem non habentes, & se ipsos paucos videntes, & formidantes ne post redarguitionem sententiam suscipient, processerunt in temeritatem, & hoc putaverunt facere quod se n speraverant sufficere convicios. Sed hoc vium est nobis tanquam irrationabile contemendum. Quoniam autem usque ad vestram tranquillitatem perferre, alii sunt qui irrationabilis Jem infolentiam, & quod contra leges & canones & omnem confequentiam ecclesiasticam ab ipsis actum est mandare vestræ pietati præsumperunt, non amplius dilimulavimus irrationabilem illorum impetum, sed iterum sequentes formam canonum convocavimus reverentissimum Episcopum Joannem, qui talia cum cæteris contra prædictos præsumperat. Neque enim illi confiderent ad tantam insolentiam pervenire sub culpa positi pauci, nili temeritate reverentissimi Episcopi Joanni Antiochenis præjudicarent. Congregati igitur nos, libellis nobis oblatis a fanctissimo & Deo amabili reverentissimo Archiepiscopo Cyrillo & venerabili coepiscopo Memnone, evocavimus prædictos Episcopum Joannem et vel nunc discrete culpam, pro qua ad tantam injuriam progressus ellet contra primos sanctæ synodi. Qui semel & ter evocatus ut [illegible] advenire ad synodum non passus est, non [illegible] Militibus autem & armis circumdatis domum suam, neque missos a sancta synodo fanctissimos Episcopos suscepit, nec competenti responso dignum judicavit congregatam sanctissimam synodum. Unde cognoscere non confidere illum suis satisfactionibus, ab ipsis quidem superflue & vacue per garulitatem facta & contra omnem consequentiam canonum & scripta tam contra sanctissimum Archiepiscopum Cyrillum, quam contra reverentissimum coepiscopum Memnonem jricta & calfata omnibus modis esse decrevimus. Judicium enim quod è fecum nihil habet canonicum neque justum, nihil illud habet quam maledictum. Sic igitur iurequaliter tam ipsum quam qui cum eo fuerunt i inordinate agentes & contra consuetudinem ecclesiasticam, extra communionem tantisper esse decrevimus; corpescentes eorum irrationabilem petulantiam, donec veniente de his quæ temeritate commiserunt satisfaciant sanctæ synodo. Quæ igitur conditata fuit necessario ad vestram pietatem retulimus, supplicantes ut neque synodus judicetur contra eorum qui sub culpa facti sunt; quia & antea in sancta & magna synodo reconvenerunt, & ostio

ANNO CHRISTI 431. ostio in Nicæa congregatorum quidam sic discesserunt ab illa magna synodo metuentes ejus sententiam, * nec illos judicatos esse synodum a magno & divæ memoriæ Imperatore Constantino, sed justos poenam petiolvere, quoniam desistentes illorum sanctorum Episcoporum consentantiam reliquerunt, mala, sicut illi, & illi conficientia usi. Illicitum enim est ipsorum decretorum decem & octo Episcoporum, quibus cunctis multitudo sanctorum Episcoporum occidentis conlentit, & per eos religio turba orbis terrarum, reguinare triginta solos, e quibus quidam olim damnati fuit, b aliquanti autem Cælestii malæ fectæ fuit, aliquanti vero anathematisbaldiii propter quod Nethorium fuit semi. Sed jubere quæ ab universali synodo ad continentiam pietatis definita fuit contra Nestorium & contra impium ejus dogma suam habere firmitatem corroborata nunc & consecta vestræ pietatis.

c Juvenalis Episcopus Hierosolymorum restitutus, Arcadius similiter.
Projectus similiter.
Philippus Presbyter similiter.
Similiter & omnes reliqui subscripserunt;

d *Exemplar sacrorum quæ directa sunt per Joannem Comitem sacrorum sancto Concilio.*

CAP. XLVI. C Cælestino, Rufo, Augustino, Theodoto, Alexandro, Acacio, Transquillino, Valentino, Icono, Joanni, Acacio, Uslo, Firmo, Himerio, Dexiano, Vernaino, Balladio, Alestro, Jovemalio, Philippo, Rufinio, Rufinio, Rabbulo, Alexandro, Maximo, Fritila, Perigeni, Cyro, Joannialeri, Eutherio, Mellanino, Boiphorio, Cyro Alteri, Vitonio, Petro, Dynato, Dorotheo, Antiocho, Dalmatio, Eusebio, Seleucio, Elenbio, Eolgio, Sappido, Timotheo, Pio, Troilo, Herrenianio, Monimo, Olympio, Theophilo, Juliano, Bassilio, & reliquis reverentissimis Episcopis. Quantum circa pietatem & progenitorium fidem habeamus, ex plurimis præcedentibus arbitramur aperte nostri, maxime vestra pietas evocatione nuper facta sanctissimi vetti Concilii hoc manifestum omnibus in universo orbe terrarum esse creddimus. Non enim ad modicum incuriosque qualdam distitatione distulimus, ne celeriter ejus solutio

ANNO CHRISTI 431. sequeretur; sed festinantes convenisse sanctitatem vestram præcepimus; & nequaquam æstimantes § pro pietate laborem sanctitati vestræ onerosum fore, levigavimus tamen imperiali providentia hujus difficultatem opportunitate temporis atque loci. Ephesorum namque decretivus civitas tem h & a terra & mari venientibus accellibilem, & quoniam tuis & superveniptibus fratribus utilitatem illic commorantibus eum ubertate præbetem, quatenus pia nostræ tranquillitatis intentio ad sanctitatis vestræ Concilii & conferatur & ad effectum facile perveniet. Unde etiam nunc infinuatam a vestra sanctitate i Nestorii & Cyrilli & Memnonis damnationem suscepimus, quam ita ipsi ante apud vos gesta sunt repetendum Christianum fidem redistudinemque custodientes quæ ex patribus progenitoribusque percepimus, & quam sanctissima synodus fub ipse magna Constantino facta concorditer roboravit. Curet igitur unusquisque sanctissimi vestri collegii, solutus omni dubitatione, & k abscissis fandalis, cum pace & concordia ad propria remeare. Ut autem sanctitas vestra non solum ex nostræ pietatis literis jovitata ad unanimitatem & universalis pii dogmatis pacem reficiat, etiam literas sanctissimi Episcopi Bercoæ Asiæ fuo desiderates direximus; qui sanctissimo vestro collegio adici propter l longam senectutem non valens, per ea quæ scriptæ sunt beatitudinem decernit & ortodoxæ religioni prostitutus expofuit; quæ quales sint, *ipsius epistolæ locio declarabit.* Cognoscat tamen vestra beatitudo quia magnificentissimum & religiosissimum Comitem sacrorum Joannem hæc cauta direximus, ut ipse fciens circa fidem nostræ divinitatis intentionem, quæ perspexerit utilia, faciat.

Exemplar relationis sanctæ Concilii ad sacra relecta a magnificentissimo Comite sacrorum Joanne.

PIissimis & Christo amantissimis Theodosio & Valentiniano victoribus & triumphatoribus semper augustis sanctæ & universalis synodus, quæ in gratia Christi & nutu vestræ pietatis congregata est in Ephesium metropolim. Christo amabile quidem vestrum imperium, piissimi Principes, ab infantia selum circa fidem & regulas demonstra-

vit.

a Exemplar.) In codem Bellovensi legitur ita. *Relatio sanctæ universalis Ephesinæ synodi ad imperatores de excommunicatione Joannis & qui cum eo sunt.* b Bellovensi.) *Aliquanti Cælestii.* c Bellovensi.) *Juvenalis.* d *Dum ei.*) Ita codices Turonensis & Corbeiensis. e Bellovensi.) *Dum enim permanerent de sub culpa positos fuum ellumpserunt.* Continuo *plum in se permanerent & eos qui sub culpa.* f *Pro quibus incusa.*) Bellovac. *pro quibus singulis incusabantur.* f *Duas synodos.*) Codex Bellovac. *duas synodos.* Turon. *duas synodos fieri jussit, non solum.* g Remotere.) Codex Bellovac. *vicere.* h *Adiuorem.*) Hæc lectionem, quæ vera est, nobis exhibuit codex Bellovacensis. Reliqui & edicia Corbeiensis habent *audiorem.* i *Silentiquaverunt.*) Codex Bellovacensis *silentiqus vellum est impietam desperatiosi excitaretur.* k *Dapphidiis.*) Ita Corbeiensis. Omnia vero exemplaria habent *Dalmatio.* l *Patientem.*) Codex Bellovac. *continentem.* m *Spreverunt.*) Id est, credidentur, *illi reverentissimo Archiepiscopo Cyrillo & venerabili Coepiscopo Memnone, convocaverunt.* n *Speraverant.*) Codex Bellovac. *sperantes.* o *Evocatus.*) Codex vocem additamus ex codem codice Bellovacensi. Non enim etiam in aliis antiquis exemplaribus, neque in editione Concii.

a Nos.) Secuti hic famus editionem Coniniaeae, quæ congruit cum textu Graeco. Nam codices Colberinus & Turon. legunt *Ex.* Bellovacensis mutilus est in hoc loco. b *Alio. ant. Cælestii.*) Codex Bellovacensis: *Aliquanti autem ex his quæ Cælestiae malæ plactia fuit confessiunt.* Turonalis.) Hæc & quæ sequuntur desunt in codice Bellovacensi, in quo hæc tantum legitur *Cælestii Synodus per Episcopos contum sanctissimos ostu.* c *Exemplar.*) Aliud exemplar ex alia translatione extat apud Surium to. 1. pag. 691. Extat etiam ex versione Theodori Petrus. e *Cælestinus.*) Papæ Romanus. Hunc etiamsi est non interfuit Synodo Ephesina, id tamen scribitur in primis hac epistola, quia legentes ad synodum mittent qui locum fuum tenerent. Eodem ab eunsem Rufus Thessalonicensis, qui abfuerat, secundo loco nominatur, quia forsan ejus fuerit Papa. Vitanus Episcopus Philippensis. Sed ut hic unus principes legati addimus & Augustinus Episcopus Hippponensis in Africa, qui neque apostolicam fedem neque primam tenuit, & tum moriens etiam illa fretibuerunt, quemtur inter eunuchos. Gaudentius in Nicia Libanum videmus cosilimum ad fachum ab illo eunsem ab quinto Cæcilius & Rufi nomina, quæ abfuerat fuitse contra, desiquia tamen fuit in fronte epistolæ, ac Hermium de Nicia scribunt quod rarum illud nomen tenuerit ad eorum Nicenii imperialis. Distrinina tamen multa fuit inter duos Alos Episcopos & Antiochenos. Nam & illi mortui non erant, ut Hermium præsentem pratant, sed in vinculis eius fuisse nisi eunsem ad synodum, quorum nomenum dici potest de Augustino. Quare ea retio ille videtur fecunda quæ omnem illum adscribit Nicænis Imperatoris; qui cum inter nomenum, quos ad synodum in Ephesina urbe celebandam evocavit Theodosius, invenisset nomen Augustini, non alius inquiendum esse, illud cum eunuchis ille apposuit. Nam Theodosius non scripsetas ad Capitolum Episcopum Carthaginiensem, id est Augustinum, sed Aldipe propter ejusmodi ejus fanum, quæ eum quodam modo constituebat caput Episcopum Africanorum. Illud colligitur ex epistola Capitoli ad synodum Ephesinam, quæ habetur tapa cap. 25. pag. 76. f *Synodos.*) In omnia vetera exemplaria & Coniniae. Editionem Graeae habent *Bovero.* Sed in manuscripto bibliotheca regiae legunt *Blaurovio.* g *Pro piscues.*) Sic nos emendavimus, secuti textum Graecum. Nam in omnibus vetustis exemplaribus, si Bellovacensis excipias, quod mutilum est in hoc loco, legitur *propulsatur.* Quo eiusmodo habet edito Coniniae. h *Et a terra.*) In codex Colberinus & Coniniae quibus consuetudo Graecus textus. Turonensis habet, *de a mari & a terra.* Bellovacensis in hoc loco mutilus est. i *Nestorii & Cyrilli*) Tantum hanc locum illegam omnium vetustis exemplaris Ecclesiae Ecclesiae Ecclesiae

ANNO CHRISTI 431. vit. Qua gratia ex universo orbe terrarum Episcopos Ephesiorum apprehendere civitatem pia Christiono præcepit. Nunc autem nobis relectis literis vestræ tranquillitatis per magnificentissimum & gloriosissimum comitem Joannem non parvum nobis fecerunt tumultum, declaraunt defuditionem quandam atque mendacium ceteras vestras aures inquietare; tanquam enim a nobis relationem suspicions vestra potentia dannationem habentem sanctissimi & Deo amantissimi archiepiscopi Cyrilli & sanctissimi ac Deo amantissimi coepiscopi Memnonis hic per literas declararit. Unde nequaquam valere mendacium apud vestra Christianitatis imperium oportet, ac festinantes vestræ referre tranquillitati præsumpsimus, quia universale Concilium quod omnem quidem occidentem cum maxima vestra Roma & apostolica fede sectari retendentem habet, omnemque Africam, & eunctum Illyricum, non fecit dannationem prædictorum sanctissimorum & Deo amabilium Episcoporum, atque retulit, sed magis viros illos pro zelo orthodoxæ fidei admirator, eos plurimum fecisse, & apud homines laudans, & apud Dominum Christum coronis dignos existimans, solum vero nefandæ hæresis hominicolarum prædicatorem Nestorium, dannantes retulimus Christo amabili vestro imperio. Illud quoque noi non modice contristavit, quod ex subscriptione fallum apparet, ut recedentes ab universali Concilio qui circa Joannem Antiochenum sunt, & qui cum eis Cœlestiani atque damnati, nostris nominibus inferentur, & una ad nos & ad illos sacra dirigeretur, & quibus dudum quidem scribere non erat, & quibus ipsi recisimus, quibusque quidem a nobis recisi sunt, quando autem ad injuriam ipsorum contra nostras partes se agentes, & regulas concutere præsumperint, & excommunicatos omni universali Concilio per temeritatem contemptus nos pertinaciter metipsos efferentes, & quomodo evocati ad incertationem nequaquam obedire sint passi, & quibus omnino propter hoc excommunicati & hinc operationes ab universali Concilio facti sint. Hæc etiam nunc infinuantes vestro Christo amabili principatui suggerimus, quia propter hanc eorum abjectionem & propter damnatos Nestorii eorum atque certamina nequaquam ad communionem suscipere passi sumus, neque damnationi Nestorii subscribere patientes, sed etiam quæ illius ore aperte suspirent, subjacentes autem regulæ & propter indisciplinatum eorum contra nostros præsules conamen, & eo quod mentiri & subripere præsumpserint vestræ pietatis auditibus; & suppliciamus Deo conservato vestro imperio sanctissimos quidem & Deo amantissimos Episcopos Cyrillum & Memnonem reduci sanctio Concilio nequaquam a regulis condemnatos, solum vero immutilatum servari, quæ etiam vestræ a sanctio spiritu inscripta est animæ, & a progenitoribus vobis constituit, & in his quæ a nobis dudum relata sunt monumentis contra Nestorium gesta valde noscitur declarata, proposita quippe ide sanctissimorum patrum in Nicæa conventionem tricentorum decem & octo, cum omnis actio ejus sufficiat argutere quidem adversariorum impietatem & offendere orthodoxam fidem, quam festinans collidire per omnia studuistis. Si vero placet vestræ potentiæ ad sufficiter agnoscendum quæ inter nos & eos qui se abiciebant gesta sunt, vestro apici supplicamus ad sanctum Concilium eliminare quatenus cognoscat probaveritis vestra potentia, quatenus etiam & ad faciem de omnibus Christo amabili vestro imperio latisfiat.

Exemplar epistolæ Cyrilli Archiepiscopi Alexandriæ scriptæ ad eleruum Constantinopolitanum.

TUrbatum nimis est sanctum Concilium audiens quia non omnia recte resultit magnificentissimus & gloriosissimus Comes Joannes, et cogitent qui illic sunt etiam de exilio contra nos, tanquam sanctum Concilium suscepisset inregularem nefandamque sactam dannationem a Joanne & qui cum eo sunt hæreticis. Fece igitur & altera falta suggestio est a synodo docens quia de contristata est in literis Principis & quia non suscepimus etiam dannationes, & præcipue infirma esse quidem quæ ab illis inepte & nefande fuerunt gesta, firma vero potius quæ a nobis sunt. Docuerunt enim & per primam relationem quia infirma quidem quæ ab illis inregularitter sunt gesta fuerunt. Communicantes autem nos & coepiscopos habent, & quia nequaquam recedunt ab hujusmodi voluntate. Et cum multum fecisset memoratus magnificentissimus vigat vestræ ad communione Joanne & qui cum eo sunt sancti Concilii, usque hodie neque audire voluerunt hujusmodi vocem, sed insistunt quidem omnes dicentes quia impossibile est nos ad hoc venire, nisi & quod ab eis irregulariter gestum est defruatur & succumbant Concilio, utpote definitionem anathematizant autem Nestorium & ejus dogmata, & Cœlestium, & Pelagium & Coepiscilii. Frustratus autem hac causa memoratus magnificentissimus vir cogitavit & hoc, & exigebat Concilio expoliationem fieri ex scripto dare libi, ut & illos faceret consentire atque subscribere & afcendere dicens quia conjunxi eos ad amicitias humanas trifitias habentes ad invicem. Hoc inteligens sanctum Concilium demo turrexit omnino dicens quia non facimus nobis ipsis injurias. Non enim velut hæretici vocatsumus; sed venimus fidem negantem statuere, quam etiam confitemur. Et non eget imperator nunc discere fidem, fciens eam, & in ea baptizatus. Non proinde igitur neque hoc orientalibus. Illud quoque cognoscite, quia componentes expoliationem fidei, contentionem habuerunt ad invicem, & sunt adhuc in contentione. Alii namque eorum suscipiunt Dei genitrixem dicere sanctam virginem simul & hominis genitrixem. Alii vero omnino negant, & aliqui paratos se esse manus amittere quam subscribere hujusmodi voci. Ubique autem confundunt hæretici declarati. Hæc omnes a vestra bestitudine doceantur, & maxime Dei cultores & sanctissimi Archimandritæ; ne forte remeans prædictus alia pro aliis aut dicat aut doceat, et mulceat aliquorum aures. Non pigeat itaque vestram benticudinem, neque deficiat pro nostris laboribus, fciens quia sometipsum commendat & Deo & hominibus. Et hic quoque propter falvatoris gratiam hi qui numquam vel viderunt Dei cultores & Episcopi parati sint animam ponere pro nobis & cum lacrymis accedunt dicentes etiam simul exilio destinati & pariter mori se vorum habere. In mol-

ANNO CHRISTI 431. vero tribulatione sumus universi, & eo quod cu flodiamur a militibus, & ante lectos eos dormiunt. Et habemus, maxime vero nos. Aliud autem omne Concilium deficit & labotat, & plurimi mortui sunt. Jam autem & ceteri res suas vendunt, non habentes expensas.

Exemplar epistolæ scriptæ a Memnone Episcopo Ephesi ad eleruum Constantinopolitanum.

QUanta propter veram fidem rectæ religionis quotidie sufferimus in Epheso, neque sermone explanare possibile est. Tumultui namque tumultus succedit incessabiliter, Multam vero nobis virtutem præbet ut hæc fortiter feramus confesso fidei & fortitudo. Aliquando siquidem magnificentissimus Comes Cœlestianus, commoveris nobis milites, & civitatem turbis adimplens, omnium simul necessariorum delatione nos fraudare per cuilibetque, multos autem permittens injuria nobis esthuedere & omni sancto Concilio eorum qui oblevaut ex Zeuxippo damnato Nestorio, & ad hoc nutriuntur & plurima multitudo fullicorum ex ecclesiastiis possessionibus & per illos injurias effundentium. Succesit etiam prædictæ indisciplinationi & magnificentissimi Comitis Irenæi quotidiane fedudiosi simplicem & sanctissimi Episcopi præsentia. Agnoscens enim sanctum Concilium fulturum ejus adventum honorans & debitum facerdotale complens, milit quosdam Deo amantissimorum Episcoporum, etiam cum reverentissimis Clericis ad occurrum ejus, ejus hæc fancta, & debitum adimplens honorem; & manifestum facerem quia deberet a Nestorii colloquio observare, eo quod a sancto Concilio damnatus effet impietatis cauta quam meditatus eft. Iple vero non perfecit, sequentibus cum militibus in itinere, & eum videre. Nihilominus fecuti sunt, & ad domum ubi fuscellis occurrerunt, & plurimas obferuantes horas, & non permisi ad eum celebrare colloquium, manserunt injurias patientes. Post multas autem horas, cum hoc vilum fuisset ei, evocavit Dei cultores Episcopos & reverentissimos Clericos, in insinuationem ejus per illos. Cumque ea quæ a sancto Concilio mandabantur manifesta fecissent ei, permisit magnificentissimum Irenæum & qui cum eo Episcopos & Clericos importabiles imposuere plagas nostris commissitis & Clericis, ut etiam ad periculum pervenient. His igitur gestis, venientes ad sanctum Concilium qui mihi fortrate Dei cultores Episcopi, & plagas obtendentes, & quæ fuerant acta narrantes sub gestis monumentorum facrosanctio evangelio proposito, ad indignationem commovorum sanctum Concilium, & populum cum caftigantes, excommunicatum fecerunt, & facta eft eorum excommunicatio manifesta. Agnovimus enim quia sine nomine alliquod & sine subscriptione quadam parte civitatis propositum eft quod ostenderet ejus indisciplinatam & irregularem voluntatem. Quotidie autem evocant nobiles eorum & clarissimos, expectit eum necessitate decreta ut in locum meum ordinet, ita ut omnes qui inhabitant civitatem orthodoxi conflituta orationi apprehenderent loca & in ea habitarent, ut non illius injuria & irregularia fragilitas, quæ per præpositionem acta eft, ad esfectum perducatur fama. Unde & in tanto Apostolone pergens, & hoc declarans quia debet ordinatio illi, festinantes & turbam locorum fecit cum multitudine indisciplinatorum armatorum ascendens, ita ut quosdam ibi mendicantium faceret feminivos, & tanquam injuriatus ab his qui ibi funt, restat ad invidiam sancti Concilii. Dignamini igitur, sanctissimi, omne habere studium, & arrogantiam atque irregularem voluntatem Joannis & qui cum eo sunt publicare, ut magnificentissimi Comites hinc discedant quotidie conturbantes & civitatem & fidem, ut non ex subscriptione horum ea quæ fuisset fant adulterium patiantur.

Epistola universalis Concilii ad Augustos.

PIlissimis & Christo amantissimis Tiucdosio & Valentiniano victoribus triumphatoribus semper augustis Jancta & universalis synodus gratia Christi & nutu vestræ potentiæ congregata in Ephesina metropoli. Vestra quidem potentia non deperit veram fidem sufficiet doctrina. Nestorii erroribus quos cum Judæis Domino Christo ea quas propter nos nostramque salutem hugnanas sustinuit passiones, sed abominata vestra pietas hujusmodi contra Christum blasphemiæ, ex omni quod sub sole est non congregari præcepit in Ephesina necropoli, & consigi patrum & pietatis dogmata voleas. Unde convenientes & communi judicio confirmantes expolitam de hac fidem a trecentis decem & octo in Nicæa collectis sub beate memoriæ Constantino, & Nestorium innovantem hæc fidem compichendentes arcubus hermenibus & subintroducitis seductionibus nocentem pietatis lenum facerdotali gradu depositimus, veluti quandam pestem fermentum ne Ecclesias perpiotem inibere voletes. Sed quoniam aliquos juvenimus etiam Episcoporum jam titubantes, & quas ejus sunt sapientes, & illius blasphemia tradens universos eos qui secundum eum sapiunt excommunicatos effecimus, donec recedentes a corrupta illius doctrina ad cognitionem veram apostolicamque reverteantur fidem, in qua olim intercessores falvi omnes efficimur. Sed nos quidem ad correctionem confistentium in errore decrevimus hæc, eorum quæ sunt sapientes sufficiente. Ipse vero cum fit trigintanonero paulo plus, (Erant enim aliqui inter eos etiam ex aliis culpis canonibus subjacentes, allumentes quoque reverentissimum Episcopum Antiochenum Joannem, quia & ipse ex plurima tarditate reus erat quereele, alii vero ex aliis hæresibus increpati, quidam vero eorum etiam damnati) ad pœnitentiam ejus non restexperunt; congregati vero ad 4 suffragium Nestorii, contra præsules sancti universalisque Concilii depositionem & conscribere præsumpserunt, & tanquam a Concilio facta, ita ad vestram pietatem, quam suscipiens vestra potentia justificamere, putans ex Concilio hæc fecisse. Non contra Concilium, absque quod fecerunt Nestorium sapiunt, & ut discentem se contra nos in damnationem Nestorii, non crimen dicere valentium contra principes sancti nostri Concilii & præsumpserunt quæque fallere Deo amabilis vestras aures, ut susciperetur etiam ab eis contra

Con-

a *Irenæi.*] Hinc omici Nestorii. b *Non videre.*] Contra *γ videri.* Sed omnia vetera exemplaria habent non videbimus. c *Appellum.*] Id est, ad basilicam sancti Joannis evangelistæ, ut habetur in Græco.] In codice Sabbaiorum *γ Conflag.*] Id est, habitiri ac confumari. Quod cum non intelligere is qui suscipiebat exemplar eadem Bellonensium, *γ* ac reticiebat fugit hinc *conflagi pretium & pravitatis dogmate.* Quemquam vero Græca videre innuere repentanda esse *complexi.* e *Arrianos.*] In codices omnes ajunt quia & ejus Contrina. Ac in exemplari Bellonensi emendatum est antiquissimo typo Patrocinium, auxilium. Vide glossarium Dufresnii.

a *Ironæi.*] Hinc omici Nestorii. b *Non videre.*] Contra *γ videri.* Sed omnia vetera exemplaria habent non videbimus. c *Appellum.*] Id est, ad basilicam sancti Joannis evangelistæ, ut habetur in Græco.] In codice Sabbaiorum *γ Conflag.*] Id est, habitiri ac confumari. Quod cum non intelligere is qui suscipiebat exemplar eadem Bellonensium, *γ* ac reticiebat fugit hinc *conflagi pretium & pravitatis dogmate.* Quemquam vero Græca videre innuere repentanda esse *complexi.* e *Arrianos.*] In codices omnes ajunt quia & ejus Contrina. Ac in exemplari Bellonensi emendatum est antiquissimo typo Patrocinium, auxilium. Vide glossarium Dufresnii.

d *Hermiolus.*] Codex Bellonensi *hæresiis fedus. Septimo & alia facta suggestio est.*

ANNO CHRISTI 431.

Concilium facta damnatio, quam neque legaliter neque canonice neque plurimi fecerunt. Quapropter fideles synodus legaliter & canonicè adhinc destruxit quæ ab eis injuriosè & non rationabiliter fuit decreta. Unde conclusimus omnes ad vestræ potentiam pietatis, supplicantes quæ quidem contra Nestorium gesta sunt & Nestorii sectatores propriam habere virtutem, quæ vero a defensoribus Nestorii, dum quæ illius sint sapiunt, contra legem facta adversus præfatos nostri Concilii, infelix mansere atque vacantia, utpote dum nec consequenter nec regulariter neque pro culpa probata sint gesta, sed ultionis causa tantummodo a sectatoribus Nestorii contra sanctum confectæ Concilium. Si enim rationabilis contra Nestorium sententia universalis Concilii facta est, & hanc sufferpit vestra potentia, tanquam Nestorio nudum prædicante impietatem, quæ contra eum vindum modo perficit etiam vestra potentia ut quæ gesta sunt contra Concilium a sectatoribus Nestorii, infecta constituant & penitus invalida, ex illis enim rationem habentia nisi ex insultatione sola pro quibus contra Nestorium sanctum magnumque Concilium egit. Suppliciemus igitur vestræ potentiæ relevari jam nos a tribulatione & jubere reliqui nobis præfules sancti Concilii Deo amabiles Episcopos Cyrillum & Mennonem. Rationabile namque est, vindicata pietate & vexatibus eorum amotis, eos qui patiere pro fide certati sunt nobiscum hunc honore frui & non condemnari cum his qui convicti sunt in nefandis contra Christum Domini blasphemiis.

* Juvenalis Episcopus Hierosolymorum dixit, pii precibus.

[a] *Epistola Synodi ad Episcopos qui inverti sunt Constantinopoli, & Presbyteris & Diaconibus & clero Constantinopolitano.*

CAP. LI.

SAncta Synodus quæ per gratiam Dei & Sanctionem piissimorum Principum in Ephesina metropoli celebrata est, dilectissimis & desiderantissimis fratribus & commilitis in Constantinopoli commorantibus, & reverentissimis Presbyteris & Diaconibus ejusdem Constantinopolis, in tanta fluctuatione rerum conflictatis, & multum quidem undique fatiscentibus fluctibus, & nullaque parte permissis neque manifestum & tranquillum piissimorum & Christo amabilium Principum videre vultum, unde effet falutemque liberare difficilium solutionem, quod alium potestatem adjuvante remedium nisi, ut apud propria membra in nobismetipsis tamentaremur? Voi autem membra universalis Concilii pietatis zelum vestri omnia demonstrastis. Itaque licet vestra reverentia carere nihil amplius nos in Ephesio habitare, & rectum mensium tempus jam hic reclamare, neque per mare neque per terram fere periculo & licentes poffe diutius aliquos ad piissimum comitatum aut ad alium permittere loco. Etenim quotiens ex quo a nobis missa sunt redditi valuerunt, per decies millies periculis harum hujusmodi. Et ater aliter transformati eripi potuerunt. Causa vero ut ita cuftodiamur hæc est, ego quod omnia contra nos mendaciter pissimus Principi referuntur. Alii namque, licuti cognovimus, tanquam feditiones nobis facientibus, ita piæ educeruntur aures. Alii vero tanquam universale nostrum Concilium damnaverit per omnia Dei cultorem & sanctissimum Archiepiscopum Alexandrinorum Cyrillum & sanctissimum ac Deo amantissimum coepiscopum nostrum Mennonem, sic referre præsumpserunt. Alii etiam hoc puto edicere ausi sunt, tanquam non adjuvaverimus eum contumaci Concilio ad sanitabilis verba descendere, quorum principes est Antiochenorum Joannes. Et quatenus hæc non agnoscerunt, plurimum contra nos edicta multumque fit bellum. In anxietate igitur constituti non modica ad vestram scribere benitudinem festinavimus, scientes quia filiorum germanorum quod universale Concilium obtinentes officium, & orthodoxam fidem prodi nequaquam patientes, cum multa supplicatione ac lacrymis & his literis adoentes piissimum & Christo amabilem Principem, quem contra nos non fint inimoxabitis universa. Nos enim neque reprehendimus prædictos sanctissimos & Deo amantissimos Episcopos qui circa Cyrillum & Mennonem, sed etiam maxima eos approbationis & coronis dignos existimavimus, solos & primos super alios omnes zelo fecundum Deum motos, & undique laborofè, ac abfcidentes impietatis prædicator Nestorius impiissimus, & Ecclesiæ tali scelere purgaretur. Neque autem nunc patimur prædictorum sanctissimorum Pontificum communione segregari, sed etiam nos eis etiamsi pati lucrum existimamus egregium. Definitum quoque apud nos est neque recellionis Concilium ad communionem inicipere, fed etiam omnibus vobiscum anathematizavimus eorum Ecclesia Joannem Antiochenum & qui cum eo sunt, primum quidem propter [illegible] nobiscum ingiteratis prædicatorem Nestorium non est passus; sed etiam cum eo degentes pro eo facere sermonem nullatenus quiescunt, deinde pro quibus etiam insipiissimus ipse regalis silentium conamur contra prædictos sanctissimos Episcopos injuriarum & calumniæ facientes lobripere piis Christo amabilem Principem auribus præsumpserunt, cum his autem & ex parte Ecclesiæ Nestorii nequaquam recedunt. Propter hæc semel eos omni ecclesiastica communione abscidentes, & omnem facerdotalem celebrationem omputantes, excommunicavimus, judicii existimantes hujus potius etiam ab Ecclesiis, quod abst, recedere quam ad horum ulterius venire communionem, maxime non corrigentes omnia quæ prædicta sunt fila delicta. Insinuamus autem etiam vestræ reverentiæ ne sub æquali eos ordine habeatis. Hæc igitur exoramini religiosissimum & Deo amantissimum Imperatorem, edocentes petere pro universali Concilio restituti nobis eos qui a canonibus nequaquam reprehensi sunt, hoc est, sanctissimos & Deo amantissimos Episcopos Cyrillum & Mennonem, & aliterati quoque nolles & ab optimis illis conditione jam revocari, & si quidem digni sumus videre piissimi & Christo amantissimi Principis vultum, hoc permittit facere; & autem indigni hoc judicati sumus, vel ad nostras Ecclesias redeamus, aut non hic interimamur universi, alii quidem languore, alii vero anxietate consumpti. Ne autem fallidum multum imponemus benitudinem pietatis, contenti fuimus manibus præsidentium.

* SES-

ANNO CHRISTI 431.

* SESSIO SEXTA.

POstquam Salutaris Dominorum nostrorum Flavii Theodosii tertio decimo, & Flavii Valentiniani tertio perpetuorum Augustorum, undecimo Kalendarum Augustarum, quæ est secundum Ægyptios Epiphi octavadecima, Concilio celebrato in Ephesorum metropoli secundum sanctissimos Deo amantissimorum, & Christo amabilium nostrorum Principum, & residentibus in episcopio Sanctissimo Deo amantissimo, & Dei cultoribus Episcopis Cyrillo Alexandriæ civitatem locum sanctissimi, & sacratissimi Archiepiscopi Romanorum Ecclesiæ Cælestini, b Or Arcadio Episcopo & Legato, & Projectio Episcopo & Legato, & Philippo Presbytero & Legato, & Juvenale Hierosolymorum, & Mennone Ephesiorum, & Flaviano Philippensium obtinente etiam locum Rufi Dei cultoris Episcopi Thessalonicensium, & Episcopo Caesareæ Cappadociæ prime, & Theodoto Ancyræ Galatiæ, [c] Acacio Melitinæ Armeniæ, & Acacio Heliopolis, & Cyro Aphrodisiadis Cariæ, & Valeriano Iconii, & Paulinio Amasiæ Helesponi, & Hesychio Pariæ, & Helladio Rhodi, & Dynato Nicopolis Epiri vetere, & Euchario Dyrrachii Epiri nova, & Perrevio Parnassi, & Eudoxio Chamatis Lycie, & Silvano Cheretapon Phrygia, & Veriniano Perga Pamphyliæ, & Amphilochio Side, & Epiphania Cretæ Insularum, & Gregorio Corsiæ, Pauli Palmanici, & Secundo Gadarigæ, & Iuno Gortynæ Cretæ, & Dalmatio Cyzici, & Decimosio Mercinæ Thraciæ, & Joanne Proconsii, & Daniele Constantinopolitanæ Ecclesiæ, & Joanne Raphiæ Deiæ. Etiam hoc lectum est Paulinio Antiochiæ, & Sotio Antiochiæ, & Fido Joppæ, & Joanne Synnadorum, & Theodoro Cadarsii, nomine Episcopi Diocesis Cyrologiensis, d & reliquis religiosissimis secundum superiorem professionem, Petrus Presbyter Alexandriæ & primicerius Notariorum dixit. Sancta & magna vestra Synodus omnem lectionis providentiam rectæ & apostolicæ fidei & dogmatum veritatis, propriciens autem etiam disciplinæ & Ecclesiarum ordinationis, detestionem protulit, quam etiam præ manibus habentes, fi placet vestræ sanctitati, relegimus. *Sancta synodus dixit.* Probata definitio a sancto hoc & universali Concilio relegatur & inferatur gestis monumentorum.

Nicæna synodus hanc fidem exposuit.

CREDIMUS in unum Deum patrem omnipotentem, visibilium invisibilimque factorem, & in unum Dominum Jesum Christum filium Dei, natum ex patre unigenitum, hoc est, ex substantia patris, Deum ex Deo, lumen de lumine,

ANNO CHRISTI 431.

A Deum verum ex Deo vero, natum, non factum, consubstantialem patri, per quem omnia facta sunt quæ in cœlo & quæ in terra, qui propter nos homines & propter nostram salutem descendit & incarnatus est & homo factus est, passus, & resurrexit tertia die, ascendit in cœlos, venturus judicare vivos & mortuos, & in spiritum sanctum. Eos autem qui dicunt, Erat quando non erat, & antequam nasceretur non erat, & quia non ex genitis factus est, aut ex alia substantia vel essentia, dicentes esse aut convertibilem aut mutabilem filium Dei, hos anathematizat apostolica & catholica Ecclesia.

B Sanctæ quidem hæc fidei omnes confessire convenit. Habet enim pie atque sufficienter ad utilitatem vitæ terræ. Quia vero aliqui fimulant quidem cum le confitteri & confitentur, male autem interpretantes fidem quam virtutem quodam quod eis placet, & circumveniunt veritatem, fi ita existentes errors & nati perditionis, opus fuit overflatione interfatis patribus & orthodoxis comparare testimonia quæ latisfacere valeant quemadmodum intelleexerint eam & præcidate confitfunt, ut palam fit quis omnes rectam & immaculatam habeantes fidem & intelligant & interpretantur & præcidant eam. *Petrus Presbyter Alexandriæ & primicerius Notariorum dixit.* Quoniam ipse manifestus habemus & codices sanctissimorum & beatissimorum patrum & Episcoporum diversformque maryrum, eleginus autem ex eis pauca capitula, & subjecimus *ostendimus. Marcus Presbyter Philippensium dixit.* Etiam hoc gesta infertantur. *Et lecta sunt ita, sicut supra pag. 65. in ipsis documentis Nestorii sunt posita.*

Quidam codicem, Petrus Presbyter Alexandriæ & primicerius Notariorum dixit. Secundum sanctissimi pissimorum & Christo amabilium Principum Theodosii & Valentiniani congregata in Ephesorum metropoli ex omni, ut ita dicatur, orbe terrarum sancta hac synodo Deo colendorum Episcoporum ex omnibus sanctissimis Ecclesiis, & referente unanimiter omnibus firmamque effe fidem expoliam per sanctum spiritum in sanctis patribus qui per temporaria Nicæa civitate collecti sunt existentium numero tercentorum decem & octo, & definisse de hac quo modo sanctus, Charisius quidem nomine Presbyter & a diffpositor constitutus sanctæ Ecclesiæ Philadelphiæ interfuit & quia quidem ex Lycia oriundi hæretici voluerunt fuum ejusdem errorem relinquere, converti vero ad veritatis lumen & imbui catholicæ Ecclesiæ rectis piisque dogmatibus, & cum decesset eos ad veritatem dede-

a *Suffo fatur.*) Hæc verba non extant in antiqua exemplarium, & ædita a nobis sunt de genuina lectionum. Cetterum quæ pollea legentur aliquo ad idem fensu Graecis Latinis, ea non extare in codicibus Graecis. Nobis autem omnia sic accipere Belisarius, quos hoc adhuc dicendo diversis ab his nobis. Sedissimum autem hic poslumus pro adhuc, quia paulo post legitur: *secundum superiorem professionem.* Quod ex Latinis adjecimus, aliquo ad nonnem Jacobitis non habemus hoc loco apud Maximum Mercatorem & in sublata prima Concilio Chalcedonensis, ubi Sedio illa sedulo ab, fed post nonnia omnium Episcoporum de Gallia Diocesis Lugdunensis.

b *Arcadio.*) Dedi hoc nomen in libro nobis antiquo. Quia tamen necessitatem eft, & regitur: hoc loco in ambo ad primo Concilii Chalcedonensis, non requisitum.

c *Farnaciæ.*) Scripsi Gorius ex Latinis edinitatem Concilii Chalcedonensis, quam ejusdem Concilii vetera exemplaria omnia, Marius Mercator, Isidor Farnaciæ, Codex Colbertinus & Contius Farnaciæ, Turnonetis Hermeri. Bellovacensis ita non habet, eraque Petrus.

d *Et reliquis.*) Omnium Episcoporum nomina definitionem hanc fecit in eadem synodo Chalcedonensis & apud Maximum Mercatorem.

e *Diffpensator.*) In Concilio Chalcedon. *hic qui fuit ex ea parte.* Maximus Mercator, *vestrum orthodoxarum.*

f *Diffpensator.*) Ita omnia vetera exemplaria & Maximus Mercator. Verum quod retat in Concilio Chalcedonensi, *innumerum.*

g *Quia quidem.*) Codex Bellovacensis, *quoniam ex gestis arrianorum hæreticorum nolunt quidem pejorem profiteri, deponere.*

h *Quia quidem.*) Codex Bellovacensis: *ex quo ad veritatem fuerant deducti in ipsis documentis, & tanquam ex fonte in profundorum fluvorum existitit affensuri. Attentium namque & Tarsiadium omnium sanctorum presbyterorum habentes affensum dicit de Constantinopoli defensiffe cum epistolis commendatitis Acacii episcopi Melitinæ & Zenii, qui tunc temporis turmitis Nestorii sectatorum presbyterorum habebant. Et cum illorum magis apostolicum evangelicumque fidei tradictionem, quam etiam patres expulserunt qui Nicæam convenerunt, ad hoc quod ab errore convertuntur ad veritatem, & qui de tenebris ad lumen exponunt pervenire, illuminatis nobis quam impiissimum dogmatum expulsionem tanquam mare synodali compectum, adunque fulgentes illos mirores compingit, & in hoc unum impietatis excessit minimum. Atque ut hæc quæ dicta sunt fidem pietatis redderent approbari, infra subjecit & eidem libellisi ideam a numerum presbyteri Charisii, & simplex illius infantiæque fidei cum professio de incarnatione filii Dei, cum subscriptione etiam illorum qui decepti sunt.*

deduci, deterius fuit decepti, & velut ex fovea ceciderunt in foveam * potiorem. Affecuti enim quoniam Autonius & Jacobus Presbyterorum habentes nomina defenderunt a Constantinopoli epistolas habentes * commendationis ab Anastasio quodam & Photio hæretico Nestorio tunc adhærentibus, & ipsorum quoque Presbyterorum habentium nomina. Et tunc ipsi Nestorii profani & evangelii ant traditionem fuei, quam etiam expositurum per tempora patres in Nicæna civitate convenientes, tradiderunt conversi ad tenitatem & ex tenebris ad lumen venire quærentibus, adicientes enim obtulerunt expositionem quandam dogmatum impiorum velut in ordine symbuli compositam, & hæc subscribere * procuraverunt miseros illos, & in hoc eum * modum excedentes insipientiæ. Pro declaratione vero subjunxerunt quæ dicta fuerunt inserta ex libellis oblatus a memorato Presbytero Sacrilio, & impie factæ illius expositio de incarnatione unigenitifilii Dei, cum subscriptione horum qui sunt decepti.

Sanctissimæ & Deo dilectæ synodo universali quæ in Ephesiorum metropoli congregata est, a Sacrilio Presbytero, & dispensatore Ecclesiæ Philadelphiæ. Est quidem omnibus sapientibus exoptandum honorem semper decentemque severentiam spiritalibus maxime patribus & * præceptoribus diliiburere. Si vero contigerit ut ipsi docere debent, ea discipulis de fide garrirant quæ aures * omnium mentesque possint ladere, * nesse est ordinem commutari, & eos qui perverte docere noscuntur, ab omnibus vitabitur. Et quoniam unus horum est Nestorius, qui ecclesiæ gloriæ fuit decerpit, quique de fide Christiana nefandissime sentiens & docens sæpe quæ eum docere non decuit, omnem pene orbem terarum turbavit, ita ut etiam piissimi Principes cedere cogerentur veritatem indictatam convenire & rectæ fidei dogmata confirmare, quod etiam sua clementia Dominus Deus indulsit, ut propter casum supradictum vos omnes huc, patres sanctissimi, * convenistis, hujus rei gratia ego ad vestræ sanctitatis genua, provolutus adhuc quod non solus ipse, verum etiam impietatis ejus participes Anastasius & Photius Presbyteri eadem etiam in aliis civitatibus fidem * nefandam dissemiunt expicietes, Jacobo cuidam sui similitudinem præsentiri & præstant, ad colloquii secretarum adhibentes cum * & ad mensam; quem etiam per literas tanquam orthodoxum religiosissimi Lydiæ Episcopis commendarunt, ; qui tantia commitit quæ sanctitatem omnium vestrorum hæc cognoscentem commorant ut regulatem in omnibus quæ * & faventes inferatis. Nam post Philadelphiam civitatem Lydiæ adveniset, simplicioses quosdam decepit Clericos, & illi illa fatetis quam patres Nicænæ ediderunt, symbolo alterius fidei immo perfidiæ subscribere compulit. Et hoc ipsi simplicitate sua fecerunt & subscripserunt hoc modo: *Hæc recta fides* * *confessionum*. Quæ expositio hæretice blasphemiæ plenissima est & cum subscriptione eorum quibus subjunxerunt; quæ nogo ut coram vestra sanctimonia recitetur, ut intelligatur quemodo illi rectam fidem everterunt, cum contra, necnon & literas supradictorum, per quas Jacobum quidem hæreticum, qui talia audus est perpetrare, orthodoxum esse testantur, * me vero tanquam hæreticum a communione ac ministerio summoverent pietatis dogmata * ejusdem, ficut in subditis apparebit. Nam hæ recitatis sanctitas vestra comperiet qualis fuit ea quæ illi adversum rectam fidem locuta commisiunt, quæ per veritam sanctitatem Dens penitus destruet.

Charisii Presbyteri confessio fidei.

CREDO in unum Deum patrem omnipotentem, & in unum visibilium & invisibilium factorem, & in unum Dominum Jesum Christum filium unigenitum Dei, ante omnia sæcula genitum, Deum verum de Deo vero, genitum non factum, qui propter nos & nostram salutem descendit de cœlis, & incarnatus est ex sancta virgine, homo factus est, crucifixus est pro nobis, mortuus est, surrexit tertia die, ascendit in cœlos, inde venturus est judicare vivos & mortuos, & in spiritum venturis * paraclitum, similis substantiæ cum patre & filio, *Et* in Ecclesiam catholicam Ecclesiam, & in resurrectionem mortuorum, & in vitam æternam. *Et alia manu.* Ego Charisius obtuli libellum sicut * quæ sanctitas vestra, & subscripsi manu mea.

Exem-

A ret, & * consequeremur adoptionem quæ est olim repromissa, ineffabilitter filii conjunxit, & mortem quidem expertit more hominum fecit, suscitavit vero a mortuis, & erexit in cœlos, & locatus fecit ad dexteram Dei. Unde & cum sit ipse omnem principatum & potestatem & dominationem & supra omne nomen quod nominatur, non tantum in hoc sæculo, sed etiam in futuro, ab omni creatura suscepit adorationem, tanquam inseparabilem ad divinam naturam habens conjunctionem relationes Dei & filii, omni creatura adorationem ei retribuente. Et neque duos dicimus filios, neque duos Dominos: quoniam unus est Dominus Christus Deum verbum unigenitum filius patris, cui illic conjunctus est & perfectiB tur filiatione, filiique appellatione & honore communicat. Nam Dominus per substantiam est Deus verbum, cui illi conjunctus homo communicat. Et propterea neque duos dicimus filios, neque duos Dominos: quia cum sit manifestus is qui est per substantiam Dominus & filius, inseparabilem habens cum eo conjunctionem, hic quoque qui pro salute nostra assumptus est * confessetur, id est, * ὑποστάσει, in nuncupatione filii & Domini, non quemadmodum antequisque nullum, qui * per ipsum filius est, (unde & multos filios juxta beatum dicimus Paulum) *sed* * *solus habens* principatum conjunctionem ad Deum verbum, * filiationis dominationisque effectus participes, admittit quodam opinionem *duorum filiorum* & *Dominorum*, * * prædicet autem nobis in conjunctione quæ ad Deum verbum est omnem hæresim et a fidem & intellectum & contemplationem, pro quibus & adorationem Dei celatione ab omni suscepit creatura. Unum igitur filium dicimus & Dominum Jesum Christum, per quem omnia facta sunt, * principaliter quidem Deum verbum intelligentes, qui est per substantiam filius Dei & Dominus, * coopiantes autem quodcumque assumpsit est Jesus de virtute, tanquam in conjunctione ad Deum verbum filiationem & dominationem participem, qui etiam secundus Adam justa beatum Paulum vocatur.

Exemplar expositionis * *Symboli transformati.*

b Qui vel nunc primum eruditunur ecclesiastici corum dogmatum scientiam, vel ex quibuslibet hæreticorum error ad veritatem desiderant commigrare, eos dicere conventi & confitteri quod credimus in unum Deum patrem æternum, qui neque potest coepit esse, sed antea & semper erat Deus, neque potest esse filius est pater, qui semper erat & Deus. Credimus autem & in unum filium Dei unigenitum ex substantia patris, ut vere filium ex substantia ejus cujus est & ejus filius. Et in spiritum sanctum qui est ex Dei substantia, qui non est filius, sed Deus per substantiam, utpote ejusdem substantiæ cujus est Deus & pater, ex quo est per substantiam. Non enim, inquit Apostolus, non spiritum mundi accepimus, sed spiritum qui ex Deo est, ab omni quidem creatura eum separans, * Deo vero conjungens, ex quo est per substantiam principua quadam propriique ratione prater omnem aliam creaturam, eumque non ex substantia * sed causa creationis a Deo creatum factum; & neque filium putamus, neque per filium effentiam accepisse. Confitemur autem ipsum per se * patrem perfectum, per filium filii, * filium filii nobis, & item spiritum sanctum, in manente nobis ratione pietatis, et patrem & filium & spiritum sanctum non tres diversæ substantiæ sit creatura, * * *

ANNO CHRISTI 431.

tus, utpote ejusdem quidem a natura consistens A cujus Adam, demonstrans autem nobis filium futurum, & qui tantum ab illo habet differentiam quanta debet esse inter eum qui futurus vitæ ineffabilis bona subministrat & inter illum qui præsentium malorum dedit initium. Simili modo etiam secundus homo vocatur, tanquam secundum filium nobis demonstrans: quoniam quidem prioris filius principis fuit Adam illius mortalis & passibilis & omnium doloribus plenissimi, in quo etiam similitudinem ipsius accepimus. Secundum vero monstravit nobis Dominus Christus, qui de cœlis in futuro apparens omnes nos in communem habebit sinum. *Primus enim homo, inquit, de terra terrenus, secundus homo de cœlo cœlestis*, hoc est, inde venturus, et nos omnes ad similitudinem sui perducat. Unde inquit: *Qualis terrenus, tales etiam terreni, & qualis cœlestis, tales etiam cœlestes. Et sicut portavimus imaginem terreni, portemus etiam imaginem cœlestis*. In isto quippe qui apparet & visibilis est, hoc non qui judicandi sunt occulta & invisibilis facjet judicium divina natura. Tempora enim ignorantiæ nostræ despiciens Deus nunc adunatis hominibus ut omnet pœnitentiam agant, eo quod statuit diem in qua judicaturus est orbem B in viro quem statuit, fidem præbens omnibus, suscitans eum a mortuis. Hæc est ecclesiastiorum dogmatum affectio; & quisquis contra hæc credit, anathema fit. *Si quis* (inquit) non accipit salutarem pœnitentiam, anathema sit. Quisquis sanctum diem Paschæ non fecit juxta sanctiorem, sanctæ catholicæ Ecclesiæ, anathema sit.

Et subscripsit eorum qui decepti sunt.

Rudius Vinici Philadelphius c Quartodecimanus agnovi veram fidem orthodoxiæ, & rogavi sanctissimum Episcopum Theophanium, & accessi ad sanctam catholicam Ecclesiam. Et anathematizo omnem hæresem, & maxime Quartodecimanorum, in qua ante credebam, & confensio superscriptæ expositionis recte fidei, anathematizans & eos qui non faciunt sanctum diem paschæ juxta morem sanctæ catholicæ atque apostolicæ Ecclesiæ, juxta per sanctam & homoosion trinitatem & per pietatem & virginem Dominum nostrorum Flavii Theodosii & Flavii Valentiniani perpetuorum augustorum. Si quid autem ex his labefactavero, subjacebo legem severitati. Et rectetur mihi expositionis subscripti per d Hesychium Philadelphium eunuchum, eo quod literas nesciem.

ANNO CHRISTI 431.

Similiter subscripsimus & hi. Hesychius d *Gerdanepi Philadelphens eunuchi Quartodecimanus, Rufinus Philadelphens Quartodecimanus, Eugenius Philadelphens Quartodecimanus, Faustinus laicus Philadelphens Quartodecimanus, Demetius & Alexander presbyteri Eupropis Dacenus, Dionysius Mendanus Philadelphens scholasticus, Polychronius Tatiani Philadelphens per manum Flavii Hesychii Cerdadi Philadelphiæ. Eustathius Martelli Philadelphens anrifex, Eutychius Philadelphens, Stratonius communi Philadelphens, Theodorius & Alexander Philadelphens per ipsum Alexandrum, Marinus Eurchi per manum Neoris Lesbiis, Paderius Philadelphens, Cyriacus Philadelphens de hæresi Novatianorum, Ammonius Philadelphens nauta, Diomedes habitans in vico Cuccubo, Julianus Philadelphens, Episcopus de voce Anatolii primus Tessarefiadecatitarum, Petrus presbyter de voce Paradisii per manum Maximi, Zeno Chorepiscopus Pithatæ Quartodecimanus fideliter.*

Hi igitur veritatis, decrevit sanctis Spiritus illum fidem nulli licere proferre vel conscribere vel componere præter illam quæ definita est a sanctis patribus qui Niceam per spiritum sanctum convenerunt. Illos vero qui audent fidem aliam vel componere vel proferre volentibus convertis ad agnitionem veritatis, sive ex gentilitate, sive ex Judaismo, sive ex alia qualibet hæresi, si Episcopi fuerint sive Presbyteri, sive Diaconi, si Episcopus ab Episcopatu & Clericus a clero, si vero laici sunt, anathematizari. Simili modo si qui deprehensi fuerint, sive Episcopi, sive Clerici, vel laici, vel credentes vel discentes ea quæ scripta sunt in expositione quæ a Charisio Presbytero prolata est in Nicæno synodo, sive Filii Dei, non certe scelerata & perversa, sed sancta & universalis synodo, ita ut si subjacere sanctæ & universali synodo, ita ut si pateat Episcopum quidem alienum loco episcopatus & deponendum, Clericum vero a clero simili summoveandum; si vero laicus sit, cum sua anathema, sicut supra dictum est.

Ex codice ipsiusmet Nestorii quaternione septimo decimo in dogmate.

Cum igitur divina scriptura dicit sui nativitatem Christi quæ ex Maria virgine est, aut mortem, insipiam videtur proprium Verbum, id est *Christus*, aut *filius* aut *Dominus*; quoniam hæc tria naturarum sunt significativa duarum, aliquando quidem hujus, aliquando autem illius, aliquando autem hujus & illius. Quod autem dico. Quando ex virgine nativitatem nobis scriptura exponit, quid dicit? *Mater Deus filium genuit*, Non

ANNO CHRISTI 431.

Non dicit: *Mater Deus verbum*; sed accepit nomen quod pronuntiat naturas duas. Quoniam enim filius homo est & Deus, dicit: *Mater Deus filium suum fuisse ex mulieri*; et cum nuncupatur filium ex muliere, deinde cognoverit nomen propositum quod indicat naturas duas, nativitatem quæ ex beata virgine est filium quidem voces, filium vero genuit Dei, esti Christi genitrix virgo. Sed quoniam filius Dei duplex est secundum naturas, non genuit quidem filium Dei, sed genuit humanitatem quæ est filius propter conjunctum filium.

Sequantur hic etiam alia exempla Nestorii ipsius ad ultimum, & fiet in gestis ejus damnationis finit postea. Et subscripsit Nestorius, subjunctum.

Petrus Presbyter Alexandræ & primicerius Notariorum dixit. Ecce palam in his sit quæ tamen cum nullus doctorum hæc locutus est populis. *Et subscripsit.*

Cyrillus Episcopus Alexandriæ subscripsi pronuntians cum sancta synodo.

a Arcadius Episcopus & Legatus sedis apostolicæ subscripsi pronuntians cum sancta synodo.

Juvenalis Episcopus Hierosolymitanus subscripsi pronuntians cum sancta synodo.

Projectus Episcopus & Legatus sedis apostolicæ subscripsi pronuntians cum sancta synodo.

Flavianus Episcopus Philippensium subscripsi pronuntians simul cum sancta synodo.

Philippus Presbyter sedis apostolicæ & Legatus subscripsi pronuntians simul cum sancta synodo.

Firmus Episcopus Cæsareæ subscripsi pronuntians simul cum sancta synodo,

Memnon Episcopus Ephesi subscripsi pronuntians simul cum sancta synodo.

b Acacius misericordia Dei Episcopus Melitinorum consentiens sanctæ synodo in suprascripta sententia subscripsi.

Theodotus Episcopus Ancyræ consentiens sanctæ synodo in suprascripta sententia subscripsi.

Palladius gratia Christi Episcopus Amasenorum consentiens sanctæ synodo in suprascripta sententia subscripsi.

Amphibochius Episcopus Sydæ subscripsi pronuntians una cum sancta synodo.

Ioannes Episcopus Cretæ subscripsi pronuntians simul cum sancta synodo.

Daniel Episcopus Coloniæ subscripsi simul cum sancta synodo.

Perigenes Episcopus Corinthi subscripsi pronuntians simul cum sancta synodo.

Berinianus Episcopus Pergeorum metropolens subscripsi per Timotheum Presbyterum.

Severus Episcopus Synnadon subscripsi.

c Regianus Episcopus Constantiæ Cypri subscripsi.

Hetenianus Episcopus Myron subscripsi.

Valerianus Episcopus Iconii subscripsi.

Fiut Episcopus Pisinorum metropolens subscripsi.

Nestorius Episcopus i Spon subscripsi.

Aphorius minimus Episcopus k Colvæ subscripsi.

l Phocus Episcopus civitatis quæ est in Thiatirenos subscripsi.

Paulus Episcopus Daldianorum subscripsi.

m Limenius Episcopus civitatis Setenorum subscripsi.

Dorotheus Episcopus civitatis Myrenes subscripsi.

Theodorus Episcopus Attalie subscripsi.

n Apolonthenus minimus Episcopus Heracleotarum l Lampsiopolens subscripsi.

Pius Episcopus Pisinorum metropolens subscripsi.

Cyrus minimus Episcopus Aphrodisiados subscripsi.

Meonius Episcopus Ecclesiæ quæ est Sardidus Lydiæ subscripsi.

Hellanicus Episcopus Rhodi subscripsi.

Dulcarcilus Episcopus Cyzici subscripsi.

o Arithonies Episcopus Leodiæ subscripsi.

Parasius Episcopus Andrapon subscripsi.

Olympius Episcopus Claudeonpolis subscripsi per Episcopum Epiphanium & Theotelbium.

Dynatus Episcopus Nicopoleos Epiri subscripsi.

Donatinus Episcopus civitatis Cottajo subscripsi.

Eustachius Episcopus civitatis Docimi subscripsi.

Epiphanius Episcopus civitatis Gratiæ subscripsi.

Gregorius Episcopus p Cerafantis civitatis subscripsi.

Helladius Episcopus Adramytti subscripsi.

Anytius Episcopus civitatis Thebarum Graeiæ subscripsi.

Dominius Episcopus civitatis q Opulentis subscripsi.

Ouliterates Episcopus civitatis r Naupacti subscripsi.

s Nicetas Episcopus civitatis Megarensium subscripsi.

ANNO CHRISTI 431.

a *Nestorii confessio.*) Codex Bellovac. *vinis quidem natura qua Adam*. Mansi Mercator: *vinsum quidem natura qua Adam*. Idem alibi: *tanquam vinsum sit natura cuius est Adam*. Concilium V. *vinsum quidem natura cum Adamo*; Codex Chalcedon. *vinsum natura confortuna cum Adam*. b *futura vita*. Codex Bellovac. *futuri facti aeternæ bona, luminis*; Codex Quesnelianus *futuri facti aeternæ vitæ bona*. Vide Concilium Chalcedonense. c *in vivo*.) Ita Mansi Mercator, Codex Colbertinus & Turonensis habent *in vivo*; Bellovacensis unicus est in hoc loco: *in Deo*. *Ut ipse Dominus in aequitate in vivo cui conflitutus futuro praesiare*. Marius Mercator alibi: *flatuit diem in qua judicaturus est orbem terrarum in justitia, in vivo in quo definivit*. Quo loco mense est. Adam & Concilium Chalcedonense. d *Qui quos non accepit*.) Ita Mansi Mercator & Codex Bellovacensis, *Qui quos non accepit*. Turonensis & in editione Contii. Sed cum exhibeat Mansi Mercator & codex Bellovacensis, extarque etiam in Gesta in Concilio Chalcedonensi. e *Quaerendumque*.) Lege illuc vocis, quae reponitur in Concilio Chalcedonensi, quod Concilium, & in codicibus Colbertino & Turonensi, Bellovacensis & Marius Mercator scribunt *Tessarefiadecatitarum*. f *Hesychium Philadelp.*) Haec ed lectio codicis Turonensis & Contii. In Bellovacensi legunt *Epsium Dictum eunuchum*. Quo etiam modo habetur in Graeco. Apud Mercatorem in codice Bellovac. *Epsium episcoporum*. In Concilio Chalcedonensi, *Hesychium Philadelphia principatum*. Ex quo intentio loco dicimus nonnulla fuisse variatio in Episcopis. g *Cerdanepi*.) Ita codex Bellovac. & Marius Mercator, quibus consentit & Graeus Graecus. Colbertinus, Turonensis, & Concilium habent *Cerdanus*. Concilium Chalcedonense *Cerdanepi*. h *Alexandrum*.) Ita Concilium & codices Colbertinus & Turonensis, & textus Graecus. Ita etiam in Concilio Chalcedonensi. In libro Bellovacensi & apud Marium Mercatorem legitur *Eusebium*.

i *Eleno*.) Codex Bellovac. *electorum*. Idem paulo post. Ita etiam in Concilio Chalcedonensi.

k *Aneolinnaque*.) Idem codex & Concilium Chalcedonense, *anathema est*. l *Subiectio*.) Idem codex, *fubscriptio*. Concilium Chalcedon. *fubsistit*. *Synod, ita ut se perfectum Episcopum*.

m *Sequantur*.) Hic & subscriptionem sequentes non exstant in editionibus Graecis, & in editione Concilionum Kanaliana fanta ex antiqua versione, sed vertit mutatis.

n *Iscae in gestis*.) Id est, supra pag. 125. c *Ecpleteis*.) Male in tomis Concilionum, *exemplis*, quae lectio sumpta est ex editione Contii. d *Arcadius*.) Ita Mansi, Codex Bellovacensis. Idem loco subscriptionis Colbertinus, Eius loco subscribit Cyrillus Alexandrinus, tum unus Legatorum sedis apostolicae, deinde Juvenalis Hierosolymitanus, & poli eum alion Legatus apostolicae sedis, postea Flavianus Philippensis, denique *Firmus* episcopus apostolicae sedis Legatus. Post quos frequentat alii Episcopi. e *Acacius*.) Illius de subscriptionem Episcoporum subscriptiones omnibus fere in editionibus Concilii Chalcedonensis; quae tamen extant integra in antiquis ejusdem Concilii exemplaribus, sed mutatis ordine. f *Stipiens*.) Haec subscriptio non habetur codices Colbertinus & Turonensis. Non extat ipsa in editione Contiana. Habetur tamen in libro Bellovacensi & in antiquis exemplaribus Latinis Concilii Chalcedonensis. g *Epon*.) Ita vetus exemplaria & editio Contii. Vetera exemplaria Concilii Chalcedonensis habent *Epiphanius*, Marius Mercator, *Epsium*, & codex. h *Colvae*.) Idem Contius, *Colleopi*. i *Phoeus*.) Idem Contius *Dium*, *Phocus Episcopus antyochenus civitatis*. Marius Mercator, *Phocius*. k *Apolonthenus*.) Ita exemplaria & editio Contii. Ac in codice Latino Concilii Chalcedonensis scriptum est *Apolonius*, in Graecis *apomolos*. Apud Marium Mercatorem, *Apolonius*. l *Lampsiopolens*.) Ita nostrum codem exemplaria & Contius, tum etiam Marius Mercator. In codice Latino Concilii Chalcedon. *provincia Lepsi*, in Graecis *Lampsi*, in Graecorum libro Contius. Codex Bellovac. *Cafarouris*, Turon. *Cafarouriis*, Marius Mercator *Cafarofiadenus*. Concilium Chalcedon. *Cafarouriaus*. m *Apolonis*.) In nostrum codicem exemplaria quod fuerunt notius est, *Nam* in Concilio Chalcedonensi legitur *Opunitius*. n *Naupacti*.) Haec ed lectio secutum exemplarium Graecorum & editionum, tum consensus antiqua versio Concilii Chalcedonensis. Codices Colbertinus & Turonensis & Contius habent *Proeli*, Bellovacensis *Megarensium*, Marius Mercator *Megarensium*. o *Nicetas*.) Illius & eodem tempore episcoporum subscriptiones desunt in editione Contiana & in Colbertino & Turonensi codicibus. Adhuc fuit ex Bellovacensi, & ex Concilio Chalcedonensi, Iuque hinc eius fuit variae lectiones subscriptionis.

ANNO CHRISTI 431.

Callinicus Episcopus Apamiæ subscripsit.
Petrus Episcopus minimus civitatis Prusiæ subscripsit.
Eutrepius Episcopus civitatis ⁸ Vizes subscripsit.
Dio Episcopus civitatis Thebarum subscripsit.
Petrebius Episcopus saltuum Thessalonicensium subscripsit.
Paulus Episcopus civitatis Anedonis subscripsit.
Theodorus Episcopus civitatis ⁹ Aninteadionum subscripsit.
Eusebius Episcopus Heracliæ subscripsit.
Joannes Episcopus Lediviclenicatorum subscripsit.
Theonas Episcopus civitatis Mitrhæ subscripsit.
Senecion Episcopus Codrinæ civitatis subscripsit.
Tribonianus Episcopus Ecclesiæ quæ est Primopoli subscripsit.
Martyrius Episcopus civitatis Illistron subscripsit.
Nestus Episcopus Coribes subscripsit.
Acacius Episcopus civitatis Cothenon subscripsit.
Abdabius Episcopus civitatis Amoris subscripsit.
Hesychius, qui & Theophanius, Episcopus Trallion subscripsit.
Philippus Episcopus ¹ Pergami subscripsit.
Diobinus Episcopus civitatis Magnesiæ Mæandri subscripsit.
Eusebius Episcopus civitatis Magnesiæ Sipylli subscripsit.
Andronicus Episcopus minimus ² Cherronensis subscripsit.
Paulus minimus Episcopus civitatis Lampsaci subscripsit.
Eutropius minimus Episcopus civitatis ³ Dardanon subscripsit.
Severus minimus Episcopus provinciæ Pisidiæ civitatis Sozopoleos subscripsit.
Silvanus Episcopus civitatis Cheretapon subscripsit.
Commodus minimus Episcopus civitatis Diocletianorum subscripsit.
Constantius Episcopus civitatis Diocletianorum subscripsit.
Philotes minimus Episcopus Amisenis subscripsit.
Spudasius minimus Episcopus Ceramii subscripsit.
Dociminius Episcopus civitatis Maroniæ subscripsit.
Eneopius Episcopus civitatis Maximianopoleos subscripsit.
Eustathius Episcopus civitatis Colophonis subscripsit.
Lucianus Episcopus civitatis Toroperi subscripsit.

A Rufinus Episcopus civitatis Gaborum subscripsit.
Romanus Episcopus civitatis Raphiæ subscripsit.
Judas Episcopus ⁴ Pro subscripsit.
Hesychius Episcopus civitatis Paros subscripsit.
Timotheus Episcopus civitatis Thermei & Eudociados subscripsit.
Euchanus Episcopus civitatis Dyrrachii subscripsit.
Evagrius Episcopus civitatis Solorum Cypri subscripsit.
Nectarius Episcopus civitatis Casorum subscripsit.
Agathocles civitatis Cotynæ subscripsit.
Joannes Episcopus Syvamaronis subscripsit.
Æsebius Episcopus Sydorum subscripsit.
B Secundianus Episcopus civitatis Lamiæ subscripsit.
Nonnechis Episcopus civitatis Selgæ subscripsit.
Maximianus Episcopus Choraeeis subscripsit.
Cyrillus Episcopus ⁵ Cæsorum subscripsit per manum Helleposti Presbyteri.
Sapritius Episcopus Paphi Cypri subscripsit.
Theophilus animus Episcopus civitatis Hiasis subscripsit.
Pomatius minimus Episcopus civitatis Alindorum subscripsit.
Eudoxius Episcopus civitatis Chomatis Paleæ subscripsit.
Libanius Episcopus civitatis Paleæpolæos subscripsit.
C Tatianus Episcopus civitatis Lyrbæ subscripsit.
Alexander Episcopus Arcadiopoleos subscripsit.
Theodorus Episcopus Nilus subscripsit.
[illegible] Episcopus [illegible] subscripsit.
[illegible] Episcopus Cheronum subscripsit.
Eugenius Episcopus civitatis Apolloniados subscripsit.
Ætius Episcopus civitatis Paniorum Hellespoti subscripsit.
Timotheus Episcopus civitatis Germaniæ Hellespoti subscripsit.
Archelaus Episcopus Myndi subscripsit.
Apellas minimus Episcopus Cibyræ subscripsit.
Philadelphius minimus Episcopus Gratianopoleos subscripsit.
D Euthymus minimus Episcopus Stratoniceorum Lydiæ subscripsit.
Joannes minimus Episcopus Aureliopoleos subscripsit.
Maximus minimus Episcopus civitatis Mastaurorum subscripsit.
Modestus Episcopus civitatis Anestorum subscripsit.

Tho-

¹ Pergam.] Marius Mercator, *Pergas*. Concilium Chalcedonense, *Pergamo*. In Græco editum est, *Βεργαμῶν*. Sed codex 124. habitudinem regit habet *Βεργάμων*.

² *Cherronensis*.] In codicibus Colbertinis & Tuponensis, *Beliorum*, *Antiochenus*. Marius Mercator, *Antiochenus*, quæ lectio congruit cum textu Græco. Mitte Concilium Chalcedonense, *Mopsuestiæ*. In antiquis codicibus legunt *Permanus*, apud Concilium *Permanense*, quæ urbs, *Permanis* syllaba pertinet ad vocem *subscripsit* quæ sequitur. ⁶ *Cherronensis*.] In codex Bellovacensis. Tunc mutatur haec *Cherronesi*, Marius Mercator *Chersonesi*, editionem *Chersonesi*, Concilium Chalcedon. *Cersonesitæ*.

³ *Dardanon*.] In Marius Mercator. Editionem *Rivegrium*, codex Bellovac. *Ekazon*, Turon. *Dabazon*, Cheritas *Sidafon*. ⁷ *Commodus*. *Diocletianorum*.] In vetusti auctores Colbertinus, Turonensis, & Bellovacensis, non etiam Concilius. Verum quoniam Ratius sequitur Constantius Episcopus civitatis Diocletianorum, melius videri poterit lectio quæ extat in Concilio Chalcedonensi, apud Marium Mercatorem, & in antiquis editionibus Conciliorum, ubi Commodus dicitur Episcopus Tropolitanus. Contum hoc loco, nimirum post nomen Constantii Episcopi Diocletianopolitani, in codicibus Colbertino, Turonensi, & Bellovacensi separatim subscriptionis Nicholai Sponsonis, Aphabili Cohor, [illegible] Tuli Dabbiumpon, Limenii Sinemonum, Dorotheii Mytenes, Theodosii Amisiæ, & aliorum subscriptionibus. ⁸ *Vizes*.] In vetera exemplaria & Marius Mercator. Concilium Chalcedon. *Teppis*. Concilium Constantinopolitanum editionibus habent *Teppos*. Quod melius est. Nam in Græcis nominatur Titus Episcopus *Teppis*. Sed in hoc loco, nimirum multitudinis scriptorum vitiosum. ⁹ *Aninteadionum*.] In Concilio Chalcedon. *Ellinofis*. ¹ *Thermei*.] In Græcis Turonensis, Colbertinus & Concilium Chalcedon. *Tithiem*. Bellovacensis mutilus est in hoc loco. ² *Cherronensis*.] In codex *Thibiræ*, editionem Concilium *Tyrhiæ*, Marius Mercator *Tiriæ*.

ANNO CHRISTI 431.

Thomas Episcopus Valentinianopoleos subscripsit.
Eusebius Episcopus Aspanorum subscripsit.
Eupornius Episcopus civitatis Popon subscripsit.
Sadus Episcopus Phemus subscripsit.
Domnus Episcopus civitatis Oreitis subscripsit.
Joannes Episcopus Augustopoleos subscripsit.
Petrus Episcopus Paremborum subscripsit.
Natyrus Episcopus Gazæ subscripsit.
Zeno Episcopus Cyri subscripsit.
Evoptius Episcopus Ptolomaidos Pentapoleos subscripsit.
Macarius Episcopus Meletinon subscripsit.
Eusebius Episcopus Pelusii subscripsit.
Hermogenes Episcopus Rhinocurorum subscripsit.
Marinus Episcopus Heliopoleos subscripsit.
Joannes Episcopus Ephesii subscripsit.
Heracilius Episcopus Tamiathenos subscripsit.
Theon Episcopus Heracleæ Thriti subscripsit.
Solon Episcopus civitatis Coselion subscripsit.
Alypius Episcopus civitatis Selemuntis subscripsit.
Macedonius Episcopus Xocos subscripsit.
Petrus Episcopus Oxyrinthi subscripsit.
Metrodorus Episcopus Leontoporon subscripsit.
Paulus Episcopus Frangonos subscripsit.
Ammonius Episcopus Panephysi subscripsit.
Publius Episcopus Olbiorum subscripsit.
Jeraces Episcopus Apheti subscripsit.
Samuel Episcopus Dyrbos subscripsit.
Sopater Episcopus Lybiæ Septimiæ subscripsit.
Isac Episcopus Elephantinæ subscripsit.
Isac Episcopus Tabæ subscripsit.
Heracilius Episcopus ⁶ Thymesis subscripsit.
Thomas Episcopus Psyschi subscripsit.
Cyrus Episcopus Arbanorum subscripsit.
Eulogius Episcopus Tetrunorum subscripsit.
Alexander Episcopus Cleopatridos subscripsit.
Silvanus Episcopus Cobrichi subscripsit. Ego autem Heracilius Episcopus pro eo subscripsi, quod ægrotaret.
Adelphius Episcopus Onopheos subscripsit.
Abraham Episcopus civitatis Oltracenæ subscripsit.
Athanasius Episcopus Parafiæ subscripsit.
Adelphius Episcopus Saeos subscripsit.
Lampetius Episcopus Cafii subscripsit.
Chrysaorius Episcopus Aphrodites subscripsit.
Ammon Episcopus Buti subscripsit.
Eutychius Episcopus Thodosiopoleos subscripsit.
Venantius Episcopus Hierapoleos metropoleos subscripsi per Notarium Theodorum.
Zenobius Episcopus civitatis Barcæ subscripsit.
Zenon Episcopus civitatis Theucirae subscripsit.
Eusebius Episcopus Nilopoleos subscripsit.
Heraclides Episcopus Heracleæ superioris subscripsit.
Macarius Episcopus Anthei subscripsit.
Sabinus Episcopus Panus subscripsit.
Athanasius Episcopus civitatis Scepticum subscripsit.
Philumenis Episcopus Cinnæ subscripsit.

ANNO CHRISTI 431.

Felix Episcopus civitatis Apollonicesium subscripsi.
Timotheus Episcopus provinciæ Scythiæ civitatis Tomorum subscripsit.
Zenobius Episcopus civitatis Gnoli subscripsit.
Paulinianus Episcopus Majumæ subscripsit.
Publianus Episcopus Copti subscripsit.
Pavicius Episcopus Apollonii subscripsit.
Andreas Episcopus Hermopoleos subscripsit.
Phanias minimus Episcopus civitatis Arpalon subscripsit.
Theophilus Episcopus civitatis Prienes subscripsit.
Maximus Episcopus Asiæ subscripsit.
Theodilius Episcopus Procle subscripsit.
Themolaus minimus Episcopus Aridoorum subscripsit.
Theogonius Episcopus Gadaron subscripsit manu Æthereii Archidiaconi.
Athanasius Episcopus Parii insulæ subscripsit.
Paulus Episcopus Orinnonum subscripsit.
Timotheus Episcopus ⁷ Briolorum subscripsit.
Daniel Episcopus Colonia Cappadociæ subscripsit.
Asclepiades Episcopus Trapezopolitarum subscripsit.
Theodorus Episcopus civitatis Eichinei subscripsit.
Basilius Episcopus Ecclesiæ Cartaginensis subscripsit per manum Theodoti.
Stephanus Episcopus ⁸ Gaopoleos Asiæ subscripsit.
Cæsarius Episcopus civitatis ⁹ Sarræ subscripsit.
Theodulus Episcopus Helusæ subscripsit.
Theodorus Episcopus Aridelon subscripsit.
Letoius Episcopus Lybiadis subscripsit.
Artibonitus Episcopus Olympi subscripsit.
Explicit Episcoporum nomina qui interfuerunt synodo contra Nestorium numero CXCVI.

Exemplar epistolæ scriptæ in Ephesi sancto Concilio ab Episcopis: qui inventi sunt in Confessionopolim Mensis die XX. indictione XV. data.

CAP. LIII.

SAnctissimis & honorabilibus Archiepiscopis & patribus congregatis per Dei gratiam in Ephesina metropoli Cœlestino, Cyrillo, Juvenali, Firmo, Flaviano, Nectanonis, Hermino, Theodoto, & omni secundum vos sancto Concilio, ab Episcopis qui Constantinopolim sunt iuventi, in Domino salutem. Oportebat quidem nos non animis solum sed etiam corporibus conflitutis cum vestra sanctitate & tentationum participari tristitiam & voluptem certaminibus coronari. Quia vero bellum contra sanctum Concilium agitatum ad nos usque protensum est, & mare quidem innavigabile, terra aero inaccessibilis exinde veniens subita facta est, ceteroquin itinera obsident, non sinentes nos ad vestrum, in Deo, in Christo Christi

¹ *Pergam*.] Marius Mercator, *Pergas*. Concilium Chalcedonense, *Βεργαμῶν*. In Græco editum est, *Βεργαμῶν*. Sed codex 124. habitudinem regit habet *Βεργάμων*.

² *Cherronensis*.] In codex Bellovacensis & editione Conciliorum, *Antiochenus*. Marius Mercator, *Antiochenus*, quæ lectio congruit cum textu Græco. Mitte Concilium Chalcedonense, *Mopsuestiæ*. In antiquis codicibus legunt *Permanus*, apud Concilium *Permanense*, quæ urbs, *Permanis* syllaba pertinet ad vocem *subscripsit* quæ sequitur. ⁶ *Cherronensis*.] In codex Bellovacensis. Tunc mutatur haec *Cherronesi*, Marius Mercator *Chersonesi*, editionem *Chersonesi*, Concilium Chalcedon. *Cersonesitæ*.

³ *Dardanon*.] In Marius Mercator. Editionem *Rivegrium*, codex Bellovac. *Ekazon*, Turon. *Dabazon*, Cheritas *Sidafon*. ⁷ *Commodus*. *Diocletianorum*.] In vetusti auctores Colbertinus, Turonensis, & Bellovacensis, non etiam Concilius. Verum quoniam Ratius sequitur Constantius Episcopus civitatis Diocletianorum, melius videri poterit lectio quæ extat in Concilio Chalcedonensi, apud Marium Mercatorem, & in antiquis editionibus Conciliorum, ubi Commodus dicitur Episcopus Tropolitanus. Contum hoc loco, nimirum post nomen Constantii Episcopi Diocletianopolitani, in codicibus Colbertino, Turonensi, & Bellovacensi separatim subscriptionis Nicholai Sponsonis, Aphabili Cohor, [illegible] Tuli Dabbiumpon, Limenii Sinemonum, Dorotheii Mytenes, Theodosii Amisiæ, & aliorum subscriptionibus. ⁸ *Vizes*.] In vetera exemplaria & Marius Mercator. Concilium Chalcedon. *Teppis*. Concilium Constantinopolitanum editionibus habent *Teppos*. Quod melius est. Nam in Græcis nominatur Titus Episcopus *Teppis*. Sed in hoc loco, nimirum multitudinis scriptorum vitiosum. ⁹ *Cabrum*.] In Concilio Chalcedon. *Cilissis*. ¹ *Thermei*.] In Græcis Turonensis, Colbertinus & Concilium Chalcedon. *Tithiem*. Bellovacensis mutilus est in hoc loco. ² *Cherronensis*.] In codex *Thibiræ*, editionem Concilium *Tyrhiæ*, Marius Mercator *Tiriæ*.

³ *Thymesis*.] In codex Bellovacensis & editione Conciliorum, a quibus non admodum discrepat Marius Mercator. Codices Colbertinus & Turonensis & Concilium habent *Sacrchæ*. ⁶ *Briolorum*.] Codex Bellovacensis habet *Briolorum*. Concilium Chalcedon. *Briolosis*. ⁷ *Gaopoleos*.] In antiquis codicibus & apud Concilium Bellicia subscribitur in hoc loco ante Stephanum Episcopum Gaopolitanum & centum. At in vulgatis editionibus Conciliorum idem ejusdem est in aliorum locum. ⁸ *Gaopoleos*.] In vetera exemplaria typosi Ephesini quibus non minus, quibus consensit Marius Mercator. In Concilio Chalcedonensi ⁹ *Sarphanus Episcopus Xiropolitanus Asiæ provinciæ*. In Græco textu: *Σαρεπτὰ ἐπίσκοπος ἀλῶν*, quam in manuscriptis libris. ¹ *Sarræ*.] In codex Bellovacensis & editione Conciliorum. Colbertinus & Turonensis habent *Arrae*, Contius *Arche*, Marius Mercator *Arrei*; Concilium Chalcedon. *Arrissiæ*, vel *Arrisiæ*. ² *Infesti die XX.*] Id est, die XIII. Augusti secundum Romanos.

ANNO CHRISTI 431. Christi parfaer erigitur. Facti tamen sumus neque hic qui hic sunt inutiles, conformates quidem populum & multorum secundentes zelum, ministrantes autem & facerdotibus quæcunque cis placuerunt. Sed quoniam pauca fuit, & quantum abiensis possunt profanspiimus, & epistolam ludoris proprietate beatissimates, & secolum universus sanctorum patrum & communiter omnibus ea quæ Prophetarum sunt locuquæ patrum fuit eloquentes, quoniam tanquam pauca & sanctissimis vocationis digni reputati estis fecit ovis officionia, sora dire pro Christo mortificati, fradati, afflicti, contristati vos, quorum dignus non erat mundus; ideoque date etiam nobis horum quæ sunt agenda conflium per epistolam; ut liquidem oportet apprehendere sanctam synodum & reliqua certamina simul explere, hoc facimus, prout enim fomus. Si vero hic fulsuere præcipitis, quoniam propter adorandum Deum bona à Deo amabili atque pulchro Imperatore nobis promiuntur, hoc facite manifeste, ne detitus fimus vehementi cogitatione consumpti. Dasa Melori die xx. Indictione xv.

Preces & supplicatio à clero Constantinopolitano pro sanctissimo Ephesino Concilio.

CAP. LIV. SIcetes vestram & pietatem plurimam quandam facere rationem & sanctarum Dei Ecclesiarum & quæ in eis prædicatur pie & a patribus nobis traditur fidei, & quanta quidem à vobis pro ea laboratu fuit, quanta vero ab eis quæ post ejus studium vestræ pietati constituta, præsertim minus propter hoc apud Christo amabiles vestras aures, & urbum quæ nunc est domus Ecclesiarum. Nobis enim præcepit interitio supplicibus Principes, super alias legislationes, certiam ut oportet obedire omnibus Principibus & pontifibus jubet, quando periusfio videatur esse utilis omnibus. Dum vero utilitas nobis ipsis congregare, tunc habendam esse licentiam etiam ad vestram apicem facratissimam legum expianatoes præcipunt, & præcipue quando imperium vestræ fidei ritorum fanatic in parte virtutum. Et nos ipsi hoc quodammodo rapiantes, & valde in hoc munificentiam adepti, quandio loquebamur in conspectu Regum, & non confundebar, præsertim nobis cantatur, & per hoc invitante in similibus fidoctia temporibus, non est institato deferenda. Hanc igitur fiducian & nos opportuni nobis adesse credentes, per hanc supplicationem nostrum sententiam palam vestræ facimus pietati; quia si vetta protestata fadam quisi damnationem contra sanctissimos & Dei amantissimos Episcopos Cyrillum & Menunonem ab abscissis a sancto Concilio, quorum plurimi hæretici & sine civitatibus & excommunicati sunt, hanc fascipere facantur autoritate horum qui in hoc decimo reseferunt & potestate sibi sunt & sententiam suscepeuit irrationabilem esiffentem & invalidam per omnem modum & infantilem, eo quod neque ex ventitia ab initio ab Ephesinis Concilio sit in sancto Concilio in talibus auditoriis robur habente, nec inceptio in aliquo interdictorum facerdotio fit fecuta, omnes nos parati fumus cum è decenti Christianis alacritate periculum sufficiere cum prædictis sanctissimis viris, & ad nullum periculum legnes experimentum, hanc eis compensationem propter eos fidei periculis conferre credentes. Et in hoc propositum nostrum unoquoque constricto, vestram exoramus clementiam atque deposcimus, ficut etiam cæteras jubam, etiam à vobis commissi plurimorum fuit tententur, qui & secundum auctoritatem & cathedratum & fubtilitatem examinationis recte fidei fimilia vita sanctissimi decreverunt, & quia recte fapit verbis infinuaverunt potentiæ, & non fub parcis figura, vel ne videatur parva quædam pura oratenis abicidi, quæ nec ipsis ab unitate divumpsi [a] propolsit, si ea quæ regularum fint tenere contendit, omnem simul orbem terrarum consolum delpicatis. Si enim universalis Concilii principes, cui consentanei omnes per ea quæ disploferunt fidei fint, præcipui aliquid horum quæ non convenient citra consequentiam regularum, cum vestra pietas placide talium communiones profitentis, & properera etiam Concilium congeat; ne eam potestate propriam sanctionum fraudantes, palam est quia per propriam lazionem contra alios excontestanteos eulumnia confirmabitur, & necesse erit omnes totius orbis Episcopos condemnari pariter cum prædictis sanctissimis viris, & circumstabit de cetero, sicut videtur, & Arrio & Eunomio orthodoxiæ opinio, utpote Nestorio & reliquis rationabiliter propter impietatem damnato, Cyrillo autem & Memnone sanctissimis Episcopis indigne & integaliter & indecenter simile fustinentibus ex circumventione diffamatum. Neqnanam igitur, Christo amabilis vestra pietas, & Ecclesiam lacerantem delpectatis, quæ sanctissimis vestræ potestatis & contra hostes triumphis exaltat, neque martyrii momenta imperii vestri tempora demonstretis, sed progenitorum vestrorum circa Ecclesiam diledionem atrino fomentes, & quomodo unaliquidque illorum tecundum propriæ recognoscatio fanctorum patrum obedivit, & propter definitiones ab eis prolatas moniendam pyclegislationem circa eos reverentiam monstraverunt, fic & ipsi æqualia circa nunc a vobis celebratum fanctum synodum fapere concupiscite; quatenus ab ea gratifico hymnos pro imperio vestro pure fanctæque confundebar, nos pro vestra confiantia majestatis orationes puras offeramus Domino Christo, piissimi & Christo amabiles Imperatores.

Item epistola sancti Cyrilli ad Constantinopolitanos.

CAP. LV. CYrillus Theopempto, Potamoni, Danieli & dilectissimis & comministris in Domino salutem. Plurima contra nos fastis funt illic detractiones, tam ab Alexandria sequentibus nos de balneo multis quam consortibus quæ ministrantes. Sicut autem ajunt, dicitur a detrogantibus quia etiam per machinationem meam, & non secundum intentionem sancti Concilii, damnatus est Nestorius passus est. Sed benedictus salvator, qui talia dicentes redarguit. Veniens enim ad Ephesum Dominus meus [1] magnificentissimus & gloriosissimus Comes sacrarum largitionum Joannes reprehendit hæc obloquentes, nihil inventens veritatis. Vidit autem quia propriam intentiam fancta synodus pro fide habetes, neque nihil donans nec alteri cuiquam, fed fanctæ zelo mota, & non ferens illius blasphemias, damnavit eum. Lectis autem literis piissimorum & Christo amabilium Principum, per quas trium damnationes decbatur esse fulceptæ, custodiebamur, neque fiscines quod eventurum esset. Venientamen gratias agimus Christo, quando [2] ab eo per nomine ejus dicit, *quæ non vinciti fieri solumodo, sed etiam omnia suffinere.* Non enim causa fine mercede est. Non autem passa est synodus communicare Joanni, fed inflat dicens: Ecce corpora, ecce Ecclesiæ, ecce civitates. Potestatem habetis. Nos communicare impossibile est orientalibus, nisi solvatur quod ex eorum calumnia machinatum est adversus comministros nostros, & confitentur fidem restam. Reprehendunt etiam quæ Nestorii sunt loquentes & lapientes & confitentes. Omnis ergo confiantia in his est. Omni pro nobis omnes orthodoxi. Sicut enim beatus David, ego flagella paratus sum,

Sermones diversi sanctissimi Archiepiscopi Cyrilli dicti apud Ephesum collectis celebrati, damnato hæretico Nestorio, & excommunicatis fastis orientalibus à sancto Concilio.

Sermo primus dictus in majore Ecclesia quæ vocatur Maria.

CAP. LVI. DEus est & Verbo Dominus noster Jesus Christus, Dei & patris fortem proprium habens. Fleditur enim ex, flectetur omne genu, & omnis lingua confitebitur quia Dominus Jesus Christus in gloria est Dei patris. Ipsi dominatio in fæcula fæculorum. Amen.

Sermo ejusdem dictus Joanni Evangelistæ sermonibus.

CAP. LVII. SAnctorum quidem honore, & gloria omnis minor est quilibet sermo. Fuerunt enim luminia in mundo verbum vitæ prædicantes, quæ quod scriptum est. Quando autem facra mysteria loquentur, decet ab omnibus dici ad eos: *Non nos ofbi qui loquimus, sed spiritus patris vestri qui loquitur in nobis.* Prædicant enim nobis Jesum lumen verum, vitam æternam, cui & nos dicimus secundum vocem beati David. *Omnis terra adorat te & psallat tibi, psallat nomini tuo.* Cum enim adhuc prolatum per Moysem teneret mandatum, nondum enim evangelicis prædicationibus illatis, notus erat in Judæa Deus, in Israel magnum nomen ejus. Subtilis vocis enim erat & parva linguæ Moysis. Propteres & in sola & audiebatur Judæa les. Cum vero lumen nobis refplendit verum, & quoniam nobis participatem est fangaine & carne Deus existens verbum, plena facta funt omnia ejus, ubique templa & altaria, ubique chori & adoratores & pafiores boni & rationalium ovium greges, sanctus offendentes per multitudine feeras aulas. Ante nostri enim falvatoris adventum terrenum genus errabat. Colebant enim creatorem citra creatorem, adorabant eqeta fortunæ, & unicique errantium Deus erat quod placuisset. Sed inlustit nobis, sicuti dixi, unigenitus Dei verbum, pastor bonus, agnus verus, quem fancti Dei genitrix & inexperta nupiarum ex virginibus imbibi nobis peperit, germen vivificans, inhumanitam Deum, liberum in terri forma, localem non, præterea, & supra omnem creaturam, subditum fecundum nos, & in gloria Deo decibilem, semetipsum humiliantem, & confidentem parti, qui semetipsum exinanivit, & ex propria plenitudine distribuit bona fanctis, adorantem nobis feum humanæ, & adorandam tanquam Deum, non in terra solum, fed etiam in cœlo. Dum enim, inquit, introducit primogenitum in orbem terrarum, dicit, *& adorent eum omnes angeli Dei.* Quis enim est qui ingressus est in orbem terrarum? Quo autem omnino delatus est modo? Imbes & evangelista. Dicitur nunc, o beate Joannes, qui filius vocatus es tonitrui; magnum aliquid & eximium fonans fub cœlo, immortales habens voces, & oblivio atque tempus vili cedens demonstrans. Hæc tuna pastoratus congregatio venit aqui te. Revolve nobis lapidem, licat beatus Jacob pastoribus relevavit puteum tuum. Da hastæ & nunc ex veritate falvatoris Magis autem tuum nobis appone fontem. Audismus itaque dicentem. *In principio erat verbum, & verbum erat apud Deum, & Deus erat verbum. Hic erat in principio apud Deum.* Sed quia quidem unigenitum Dei verbum inefbilem habet ex patre effentiam credimus. Adde quod minus est nobis evangelistis. Audi rurfus dicentem. *Et verbum caro factum est*, hoc est, homo. Factus est autem homo unigenitum Dei verbum, non amittens esse Deus, fed etiam in adsumptione carnis manens quod fuit. Immutabiliter enim est & immutabilis verbi natura, & nefeit pari mutationis obumbrationem. Hæc igitur nos docuit beatus evangelista. Stella vero magna atque clarissima, Bella sicilius, non his qui sensibile transeunt mare, fed mercatoribus pietatis, veritatis amatoribus, recte habere volentibus innatarbilem fidem. Si quis ergo concupiscit hoc navigare modo, velut flellam habeat deliquoi voces in animo, & ita amoros hæretum transliet fluctus, ita ad tranquillum accedet portum, & ad ipsam pervenit veritatem, hoc est, Christum, cum quo pari gloria & potestas cum fancto spiritu in fæcula fæculorum. Amen.

Ejusdem contra Joannem Antiochiæ.

CAP. LVIII. CAritatis divinæ virtutem per facram doctrinam scripturam. Nihilominus autem & ipse nos falvator edocuit dicens: *Qui me diligit, me fequatur. Et ubi sum ego, ibi & minister meus erit.* Oportet nos semper tanquam oves diligere, fequi omnium nostrum falvatorem Christum, nullosque modo ab eo fepartari. Et hoc fervabimus dum voluntatibus ea quæ ejus funt. Hoc implevit clarus ille facerdotum chorus, de quibus dicetur, & latis justæ, quod Prophetæ voce probatum est. Illic cervi obviaverunt filiis & videruntur vultus alterius. Nonquam nobis participatem est, & unus corpus non periit. Alter alterum non quæsivit, quia Dominus mandavit eis, & spiritus ejus congregavit eos. Non enim communis cognitatis ori gratia five certamen fuit, quando offendentes per multitudine feeras aulas. Ante nostri enim falvatoris adventum terrenum genus errabat. Colebant enim creatorem citra creatorem, adorabant eqeta fortunæ, & unicique errantium Deus erat quod placuisset. Sed inlustit nobis, sicuti dixi, unigenitus Dei verbum, pastor bonus, agnus verus, quem fancti Dei genitrix & inexperta nupiarum ex virginibus imbibi nobis peperit, germen vivificans, inhumanitam Deum, liberum in terri forma, localem non, præterea, & supra omnem creaturam, fubditum fecundum nos, & in gloria Deo decibilem, semetipsum humiliantem, & confidentem parti, qui semetipsum exinanivit, & ex propria plenitudine distribuit bona fanctis, adorantem nobisfeum humanæ, & adorandam tanquam Deum, non in terra solum, fed etiam in cœlo. Dum enim, inquit, introducit primogenitum in orbem terrarum, dicit, *& adorent eum omnes angeli Dei.* Quis enim est qui ingressus fit in orbem terrarum? Quo autem omnino delatus est modo? Imbes & evangelista. Dicitur nunc, o beate Joannes, qui filius vocatus es tonitrui; magnum aliquid & eximium fonans fub cœlo, immortales habens voces, & oblivio atque tempus vili cedens demonstrans. Hæc tuna pastoratus congregatio venit aqui te. Revolve nobis lapidem, licat beatus Jacob pastoribus relevavit puteum tuum. Da hastæ & nunc ex veritate falvatoris Magis autem tuum nobis appone fontem. Audismus itaque dicentem. *In principio erat verbum, & verbum erat apud Deum, & Deus erat verbum. Hic erat in principio apud Deum.* Sed quia quidem unigenitum Dei verbum inefbilem habet ex patre effentiam credimus. Adde quod minus est nobis evangelistis. Audi rurfus dicentem. *Et verbum caro factum est*, hoc est, homo. Factus est autem homo unigenitum Dei verbum, non amittens esse Deus, fed etiam in adsumptione carnis manens quod fuit. Immutabiliter enim est & immutabilis verbi natura, & nefeit pari mutationis obumbrationem. Hæc igitur nos docuit beatus evangelista. Stella vero magna atque clarissima, Bella sicilius, non his qui sensibile transeunt mare, fed mercatoribus pietatis, veritatis amatoribus, recte habere volentibus innatarbilem fidem. Si quis ergo concupiscit hoc navigare modo, velut flellam habeat deliquoi voces in animo, & ita amoros hæretum transliet fluctus, ita ad tranquillum accedet portum, & ad ipsam pervenit veritatem, hoc est, Christum, cum quo pari gloria & potestas cum fancto spiritu in fæcula fæculorum. Amen.

[a] Plerasque.] Ita vetera exemplaria. Conciliis habet *sanctissimum*. [b] Et turbem.] Confendunt etiam hic vetera exemplaria. Sed apud Contium legitur de turba. [1] Magnificentissimus & gloriosissimus Comes sacrarum largitionum Joannes recognoscit. [2] Hæc est lectio codicis Bellovacensis. Nam codex Colbertinus habet *dicens*, Tumeacrius *dicentes*, Copsius *dicentes*. [a] Dumenti.] Hæc est lectio codicis Bellovacensis. Nam codex Colbertinus habet *dicens*, Tumeacrius *dicentes*, Copsius *dicentes*. [b] Cathedratum.] Hæc lectio non probatur aliquibus codices Colbertinus & Tuttonensis & Concilios. Male in Bellovac. *catholicorum*. [c] Propsolit.] Hæc est lectio codicis Bellovacensis. Reliqui & Contius habent, *profuit*. [d] Magn. & glorios.] Hæc verba abfunt fere ex codice Bellovacensis.

ANNO CHRISTI 431. davit eit. Quid autem mandavit? *Vbi fum ego, A ubi ego manfiuo meus fit.* Ignorat ad ve mihi tunc fermo fit qui adversus omnes superciliun elevasti ex orientalibus regionibus veniens. Si fumus ministri omnium nostrum salvatoris Christi, si commisium nobis est ministerium praedicationis ejus, cur non omnes fumus cum eo volentes fapere quae fuut ejus? Levavit eium, ut vides, multi capitis draco fcelethum profaunque caput, filiis Ecclesiae fui fcelteris venenis diffudens. Venio contra eum, spiritus evaginans gladium. Pugno propter Christum cum bellia. Cur non laboras cum eo qui bene vult laborare? cur non pariter affliftis? Percutiatur omnium mane. Commune certamen judicemus, ut & fimul vincentes referamus gratias Salvatori dicentes. *Tu humiliafti fiunt vulnerans Superbum, tu contrifti capitis draconum.* Sed nos qudem veri falvatoris faceedotes, ejus facramentorum ministri, hostes aestimamus eos qui obloquuntur gloriae ejus. Tu vero non ita. Quia vero non accedis germano ad hoc, res te ipfa redarguunt. Vides nos velut in bello ejualentes, adhuc difficultates ex pugna fudorem, longanimitate spiritualis & consolationis indigentes, ut potius jam victores; & tu, qui conflitutus es inter fratres, qui tibi Christum Dominum inseribis, qui coamarti debuisti, contra certaris dogmatis arma movet? O inopinatis, cauta! Non tetigisti pugnam, non decertasti cum decertantibus, fugisti belli tempus adventus tardiatae, flabus procul insiliciere visitiere agentes. Vidisti cadentem inimicum, deficientem & confosiam blasphemam linguam. Postea contrahere conflitisti cum cuius? Quae vide Christus, quae ejus inimicia, quia tacuit os Dominum magna, quia cessavit linguor Ecclesiae filios vexans? Sed erat melius fortiter agere nobiscum & illud quoque dicere quod Davidica voce quondam ait. *Nonne odientes te, Domine, odivi, & super inimicos tuos tabescebam; perfecto odio oderam eos, inimici fafti funt mihi.* Sed nec quidem omnino apud te talium fermo fuit. E diverso autem vidisti jocularia, & invidiae fagittis vulneratae contendis, quos opportebat magis a te fub administratione landari. Sed licet ipfe procedat dure, nihil metuentes dicimus. *Sagitae parvulorum factae funt plagae eorum, & confecerunt in eis linguae ipforum.* Licet armis certatius temetipsum moniens cestra flatuere nitaris contra congregationem Domini, fed nostra arma non carnea, fed potentia Dominus fuit, fecut fcriptum eft, *potentia ad destructionem munitionum.* Fortiores enim inermes quam apud te funt Christi milites, habentes fenfum fidei, bonae voluntatis arma, hoc est, Christum, habentes gladium spiritus. Quocirca licet insurgas atrox atque terribilis, plurimumque habens fupercilium, & fecundum fuperbiam Goliam barbarorum ad blasphemias & ingeniditionibus adversum nos intumescas, fed tamen vincis Christum. Vincit autem fuos milites, quemadmodum David quinque lapides habeas in pera. Lenes autem erant lapides. Et hoc erat in figura Christi. Qualis enim eft Christi pera? Terrena Ecclesia, miloos habens lapides pretiofos & electos, de quibus & Propheta dicit quia lapides fancti volvuntur in terram. Per ifios lapidos lapides praevalebit Christus. Lenes autem erant lapides, fecuti dixi. Lapidum lenitas fignificat hoc quod cupi non poffit. Semper enim quod lapis eft non tenetur. Indetenibilis autem eorum eft interfatio. Igitur vincit Christus; vel fi vaehitur, vaehatur, etiam fic devicit; vel fi ex calliditate [illegible], coronatis nobis. Nobis enim donatum est Christo, non folum in eo credere, fed etiam pro eo pati. Qui enim credit in eo, non judicatur. Qui vero non credit, jam judicatus eft.

ANNO CHRISTI 431.

Item ejusdem.

CAP. IX.

OPortebat quidem fufficere in praecedentium doctorum eruditionibus & facris repletos poculis honorare fatietatem. Quia vero vidit ad audiendum avidissime conflitutos, age, & nos pauca dicamus praecedentium confequentia. Eft igitur indubitatum quia in Christi ivoribus claruis fanctorum nobilitatur chorus, & exultationem facit ejus germanitas caritatis. Itaque beatus Propheta Efaias ad eum alicubi dicit. *Domine Deus meus, glorificabo te, hymnum dicam nomini tuo, quia fecisti mirabilia, consilia tua antiqua, veraciter.* Beatus quoque Propheta David, *Lingua mea, inquit, meditatibus justitiam tuam, tota die laudem tuam.* Sed haec quidem fanctorum intentio. Malignitas vero & eorum magnum & venerabile & profundum inhumanitatis unigeniti nefefentes facramentum, blasphemant incaute, incontinents os & fine portis aperitiens. Ergo audiant ad fcilicetum Prophetam Efaiam: *Vae autem obstilitis fic, filii iniqui, semen adulteranium & fornicariae, in quo epulati estis, & super quem aperuistis os vestrum.* Nonne vos estis filii peditionis, semen iniquum? Filii enim peditionis pro veritate & iniquum femen funt qui redimentem fe Dominum denegant. Empti enim fumus pretio magno & non corruptibilibus argenti aut auri, fed pretioso fanguine tanquam agni immaculati & inviolati Christi. Sanguis autem hominis communis & unius fecundum non quomodo Christi. Quomodo autem aliqui pro omnibus mortuus eft ut omnes diaeret? Quomodo ejus facti fumus qui venit & natus Deum inferibimus? Quomodo cum colimus qui adorare creaturam praeter creatorem declinamus? Sed, fecut dixi nuper, petringrati funt quidam falvatoris nofiri munificentiis. Negant Dominum, repellunt fervitii jugum, ut & de illis dicat Christus per vocem Efaiae: *Ve ei, quia exiliverunt a me; infelices funt, quia impie egerunt in me. Ego autem redimi te. Vae vero iniqui, quia inferfum me meditatis.* Mutatur enim contra falvatoris nofiri gloriam & eminentiam, Pharisaeorum praviitatis & fcelerii imitatores, quia Christiani quidem vocabulum indutae fecipiuntur, Christianam vero mentem & linguam habentes ac venenofam; ut etiam ad eam dicat Christus per vocem Hieremiae: *Ecce ego ad te inimicum, dicit Dominus.* Judaei fiquidem olim fuggebant adversus omnium nostrum falvatorem Christum, inflicbant veluti bestiis, lapidibus cadebant benefactorem & falvatorem. Deinde ad eos dicebat falvator: *Multa opera bona ostendi vobis a patre meo. Propter quod horum opus me lapidatis?* At illi ad eum dicebant: *De bono opere non lapidamus te, fed de blasphemia: quia tu cum homo sis, facis te ipsum Deum.* Haec antisiporum Judaeorum contra falvatorem nostrum funt crimina. Illorum autem arrogantiae & fceleris antualatorum rufus quemnunc dicentes: *Cur tu, cum homo sis, facis te ipsum Deum?* O stulte & abominandissime, non intellexisti facramentum. Non enim cum homo effet, fe fecit Deum; fed Deus existens naturaliter, factus eft homo inconvertibiliter & intonfofe; ex Deo patre ineffabilem habens nativitatem, perfecti nativitatem fecundum eamem ex matiere, & appellatus eft filius hominis, ut nos falvos fieeret. Factus eft fecundum te propter te, & manfit propter te quod fuit. Cognofce igitur in carne factum; unigenitum, confitere effe Deum qui propter nos inhumanatus eft. Semetipfum fibi praefentavit dicens: *Ipse qui loquor adfum.* Locutus enim eft antequiorbius legem per Moysen: Adventit autem cum carne. Suscipe protestantes fanctos Prophetas. Quid ait Baruch, folum non nunc demonstrans Emmanuel? *Hic Deus noster. Non reputabitur alter ad eum. Adinventi omnem viam disciplinae, & dedit eam Jacob puero fuo & Israel dilecto fuo, & postea in terra visus est, & inter homines conversatus.* Pfalfit etiam beatus David de ipfo: *Deus noster manifestus venit.* Vis attestari tibi etiam novi testamenti praedicatores? Audi discentem Joannem Baptistam: *Vocate nomen Dominus, vestras dicite fortitudinem dei nostri.* Vis & aliam fatisfactionem fuper ifias accipere? Promisit Deus beato David ex fructu lumbi ejus federe fuper fedem ejus. At ille gaudens in hoc vide de ipfo fum nativitatis modum praecretabatur. Licebit ergo audire dicentem eum: *Si accedens in tectum pratum mei, & dedero somnum oculis meis aut palpebris meis dormitationem & requiem temporibus meis?* Vlque quando? Dum veniat, *Donec invenium, inquit, locum. Domino, tabernaculum Deo Jacob.* Perlectum partus, o beate David. Appendit defidofum, I inde quidem. Sed fi quid didicifti amplius, denuntia & nobis; ubi enti nativitas, & in quem, putas, fiet locum. Audi palam dicentem: *Ecce audivimus eam in Ephrata, invenimus eam in campis filvae.* Ephrata dicens, fignificat Bethleem. Et attestatur Deus per unum fanctorum Prophetarum, *Et tu Bethleem domus Ephrata, parvus es in dilicia Juda. Ex te enim mihi procedet, vel fit in principem Israel, & egressus ejus a principio, ex diebus saeculi.* Audis quia Bethleemitem, secundum quod factus eft homo, a principio fecuilegerefum habere confirmat. In principio enim erat verbum. Sed confundor, inquit, Deum confiteri ex mulliere natum. Dicito mihi, incredule ergo fanctificatis, negas dispensationem, refiftis Domini voluntatibus, fi falvum voluit facere terrarum orbem? Sapientior es ea fapientia, tia? O hominum caecitas! Lucerna cum fole contendit. Novit fourum operum viam omnium Dominus. Sufcipe igitur dispensationem, honoremus fide facramentum. Noli perfecrepari quia vitra mentem funt, noli requirere quae ultra rationem. Crede nobiscum. Si autem manferis inobediens, ifte fidelis permanet, & negare non potefi temetipfum. Ipfi gloria & potestas cum fanctis fpiritu in feecula feaculorum. Amen.

Item ejusdem.

CAP. IX.

QUi facras refpiciunt fcripturas, cor fapiens habent, operibus bonis disciplinatum, & recta fide clarum. Scientiae autem verae amor vere terminum habet, & fatisfacit ad hoc nobis ipfe falvator ad coelestem patrem & Deum dicens: *Haec autem eft aeterna vita, ut cognoscant te solum verum & quem misisti Jesum Christum.* Ergo conjunda eft Deo patris scientia & de filio. Et ita eft enim vivificans. Quando vero feparatur alterum ab altero, claudicat omnino fcientia. Sic & Dominus nofter Jesus Christus Judaeorum populis manifestaverit dicens: *Neque me nosti, neque patrem meum. Si me scivisti, & patrem meum scivistis.* Et rursus putabant Judaei suos patres in monte naturali fuisse venisse Deum quando defcendit in fpecie ignis in monte Sina. Affimabant enim pro veritate audivifie voceem ejus. Hujus rei gratia mirati quidem funt faeratiffimum Moysen, diminuentes vero Dominum nostrum Jesum Christum propter humanitatem fecleste dicebant: *Nos scimus quia Moysi locutus est Deus, hunc autem nescimus unde est.* Quid ergo ad hoc Christus? *Amen dico vobis, neque speciem ejus audistis vocem ejus audistis, & verbum ejus non habetis manens in vobis: quia quem misit ipse, hunc non credistis.* Vere dicit omnipotentiae, Non reputabitur alter ad eum. Adinventi omnem viam disciplinae, & dedit eam Jacob puero fuo & Israel dilecto fuo, & postea in terra visus est, & inter homines conversatus. Pfalfit etiam beatus David de ipfo: *Deus noster manifestus venit.* Vis attestari tibi etiam novi testamenti praedicatores? Audi discentem Joannem Baptistam: *Vocate nomen Dominus, vestras dicite fortitudinem dei nostri.* Vis & aliam fatisfactionem super ifias accipere? Promisit Deus beato David ex fructu lumbi ejus federe fuper fedem ejus. At ille gaudens in hoc vide de ipfo fum nativitatis modum praecretabatur. Licebit ergo audire dicentem eum: *Si accedens in tectum pratum mei, & dedero somnum oculis meis aut palpebris meis dormitationem & requiem temporibus meis?* Vlque quando? Dum veniat. *Donec invenium, inquit, locum. Domino, tabernaculum Deo Jacob.* Perlectum partus, o beate David. Appendit defidofum, I inde quidem. Sed fi quid didicifti amplius, denuntia & nobis; ubi enti nativitas, & in quem, putas, fiet locum. Audi palam dicentem: *Ecce audivimus eam in Ephrata, invenimus eam in campis filvae.* Ephrata dicens, fignificat Bethleem. Et attestatur Deus per unum fanctorum Prophetarum, *Et tu Bethleem domus Ephrata, parvus es in dilicia Juda. Ex te enim mihi procedet, vel fit in principem Israel, & egressus ejus a principio, ex diebus saeculi.* Audis quia Bethleemitem, secundum quod factus eft homo, a principio fecuilegerefum habere confirmat. In principio enim erat verbum. Sed confundor, inquit, Deum confiteri ex mulliere natum. Dicito mihi, incredule ergo fanctificatis, negas dispensationem, refiftis Domini voluntatibus, fi falvum voluit facere terrarum orbem? Sapientior es ea fapientia, tia? O hominum caecitas! Lucerna cum fole contendit. Novit fourum operum viam omnium Dominus. Sufcipe igitur dispensationem, honoremus fide facramentum. Noli perfecrepari quia vitra mentem funt, noli requirere quae ultra rationem. Crede nobiscum. Si autem manferis inobediens, ifte fidelis permanet, & negare non potefi temetipfum. Ipfi gloria & potestas cum fanctis fpiritu in feecula feaculorum. Amen.

Item ejusdem.

CAP. IX.

QUi facras refpiciunt fcripturas, cor fapiens habent, operibus bonis disciplinatum, & recta fide clarum. Scientiae autem verae amor vere terminum habet, & fatisfacit ad hoc nobis ipfe falvator ad coelestem patrem & Deum dicens: *Haec autem eft aeterna vita, ut cognoscant te solum verum & quem misisti Jesum Christum.* Ergo conjunda eft Deo patris scientia & de filio. Et ita eft enim vivificans. Quando vero feparatur alterum ab altero, claudicat omnino fcientia. Sic & Dominus nofter Jesus Christus Judaeorum populis manifestaverit dicens: *Neque me nosti, neque patrem meum. Si me scivisti, & patrem meum scivistis.* Et rursus putabant Judaei suos patres in monte naturali fuisse venisse Deum quando defcendit in fpecie ignis in monte Sina. Affimabant enim pro veritate audivifie voceem ejus. Hujus rei gratia mirati quidem funt faeratiffimum

te intelligibili matutinum. Sufcipe igitur, homo, A intelligibilem luciferum, relpiendet tibi veritatis lumen, quiefce repugnans Chrifto. Nefcit vivi, vincit attem fempet; & omnino liret factus fic nunc homo unigenitum Dei verbum, tamen non defftit effe naturaliter Deus, inconvertibilis & immutabilis exiftens. Ipfe igitur eft & ex patre tanquam verbum, & ex matre homo fecundum carnem. Unus enim Deus pater, ex quo omnia, Ipfi gloria in fecula feculorum. Amen.

Item ejusdem.

CAP. LXI. BEatus Propheta David in Domino confidentes nudacifimous oftendit dicens: *Firitter agite, & confortetur vor vestrum, omnes qui fperatis in Domino.* Plantationes etenim quæ in paradifo funt, aquis abfterfæ deffuentibus augentur & nutriuntur & ad reftitudinem levantur magnam. Porro nos anima fanctis fpiritus confolationibus irrigatur ad pietatem, firmatur ad fidem, inquatiabilem fufcipit patientiam; quam videlicet præcipue fuepta omnes alias virtutes beatus Paulus admiratus-eft in dicens: *Non folum autem, fed etiam gloriamur in tribulationibus, fcientes quoniam tribulatio patientiam operatur, patientia vero probationem, probatio vero fpem, fpes vero non confundit.* Eft igitur patientia bonis nobis bonitatis occafio, iter ad bonam probationem, pabulum fpei in fæculo futuro: Adprehendamus itaque patientiam, & quemadmodum facta duce fcriptum. Dicit ergo: *Si afcefferit fpem Domino, propare animam tuam tentationibus, & ftabilia cor tuum, & clarificabit Deum in tempore tentationis.* Nequaquam autem aliter homo placere, nec ullo potest præter laborem cœlitiere poffe quod bonum eft. Nequaquam inquit. Et pro qua caufa? Multi namque valde funt fanctis inimici, & atrox circa eos eft bellum. Properera fatuator ipfe dicebat: *Tribulationem habebitis in mundo. Sed confidite, ego vici mundum.* Quocirca quoniam multum undique fanctorum bellum ferre juveniliter neceffarium eft ecce invidiamus tentationem & inemitiffe dicunto discipulo: *Beatus homo qui fuffert tentationem, quia probabiliffe effectus recipiet coronam vitæ quam promiffe diligentibus fe.* Volo autem aliquid anti-D quarum vobis exponere caufarum, ut agnofcatis fpiritalis fortitudinis terminum. Babylon contemnit tyranni, & qui apud eos fedes imperii gubernabant, properarti quodammodo femper fuerunt ad eradicatam atque fuperblam, & humanitatis transfcendentes terminos, dignitatem quam fofti qui fuper omnet eft Deo convenit in femetipfis abripere nitebantur. Denique fuperbus Nabuchodonofor ftatuit imaginem auream, & claugentibus & bene fonantibus organis adorare jubebat populos fibi fubjectos. At illi non in meditatum hominem colere creaturam potius quam creatorem Dominum, properantiffime quidem ad hoc properabant, mutavertuntque gloriam incorruptibilem Dei in fimilitudinem imaginis corruptibilis hominis. E Cumque Hebræorum filios deduxiffent ad metum Babylonii, (Erant autem Ananias, Azarias, & Mizahel) adorare auream jubebant imaginem, & nobile ac Deo amabile genus opprimebant ad fimile fub labi peccatum, imaginem autem adorando, fed quæ debant quidem nihil. Vifus autem omnes quo illi tenebantur in Deum, incendit eis tumorem. Clamea etenim erat pofficedi-F tatis, fimultatem & fitit ad pietatem humanam Babylonii, & culturam & nolle fupere quæcunque divinæ naturæ contumelias incogant. Cum vero miffi fuiffent in camino ignis, tunc itaque, tunc ineffabilis virtutis facta eft magna probatio, Mutabatur enim elementorum virtus in hoc, quod contra naturam eft, & creatoris nutibus cedebat ignis, & in fpiritu roris fibilans flamma videbatur. Porro juvenes fuperium fentiences auxilium cerebant in camino ignis divinis hymnis manifeftiores ignem. Ecclefiæ namque figuram cumulus habebat fanctos habens exultantes, non homines folos, fed etiam angelos. Admiratus es totorum victorem, laudafti patientiam. Amoris divini magnitudinem videamus, in quibus funt ea quæ noftra funt. Illi fiquidem fub tyrannis barbari erant. Nos autem fub feeptris piffimos habentes eos qui omnium rerum dabrunt principatum, quomodo eedemus inimicis? Nam eft camminum accendunt infidiarum & flammas fufcitant fcelerum, hominis culturam nobis introducentes, fed non habentes Deum in cœlo, ipfum adoremus. Deus enim exiftens naturaliter, factus eft fecundum nos, non amittens effe. Deus, fed honorante hominis naturam. Potens ergo eft eripere nos. Non enim fidem piffimorum fequentes Imperatorum; & inhærentes eis, manfuetudinis magnitudinem fcientes, adverfatiorum fcelera non feramus. Confiteamur autem quia Deus fecundum naturam eft Emmanuel; & hoc dicentes, & in confitituti, uberrimam incrabitur retributionem. Et quæ fit hec, ipfe docet nos dicens. *Omnis quicunque confitebitur me fuerit coram hominibus, confitebor ego illum coram patre meo qui in cœlitis eft. Dicunque autem negaverit me coram hominibus, negabo ego eum coram patre meo qui in cœlis eft.* Confitemur autem quia Deus fecundum naturam eft Deus & incredibus habitatcam. Et rurfus Deus inquit: *Deus ipfe fum, & non mutabor.* Non ergo mutata Dei fubftantia factus eft homo, neque converfus in naturam alienam. Nam non effet miraculum quod factum eft, fi natura mutata naturam fufcepiffet. Multæ enim apud nos funt hujusmodi rerum mutationes; fed in hoc miraculum fecit Deus, quia manens quod erat, factus eft quod non erat. Quod etiam fapientiffimus magnus Paulus dicebat. *Qui in forma Dei exiftens. Qui in forma Dei exiftens*, ait; non ut fuit pulfiff aliquando, ut natura permanfionem oftendere: *Qui in forma Dei exiftens*, ait, *non rapinam arbitratus eft effe æqualis Deo.* Effe dicit æqualem Deo, non fuiffe aliquando. Deinde rurfus ait: *fed femetipfum exinaniviit, formam fervi accipiens*, & illud exiftens, & hoc factus, miraculum fecerunt, non naturam mutans, volens, non coactus mutatione fubftantiæ. Quod enim dicit Deus fecit, licet ultra rationem naturæ fit quod fit. Habet enim & virtutem miraculum facere valentem & non expectantem naturæ rationem. Properera & eft Deus & exinaniviit in fervi formam, & æqualis eft Deo; & homo fit, & eft ante fæcula, & partum fuiffent, & ex matrcula facit quæ antea non exiftebat. Hinc etiam pagania fiulitilia patatur Chrifti facramentum, & Judæi fcandalum dicunt difpenfationis rationem. Quod & Paulus fignificabat dicens: *Prædicamus Chriftum crucifixum, Judæis quidem fcandalum, gentibus autem ftultitiam.* Quare ftultitiam gentibus? Quia animalis homo non fufcipit quæ fpiritus funt, ftultitia enim eft illi. Naturæ enim abhorrens animæ, & rationibus animæ omnia penetratus, fecundum Deum fit ftultitiam patat, cum non habeat fecundum naturæ rationem. Audiens licet paganus quia fatuta jamna ingreffus eft falvator gentes hoc pacto corpore & loco egens, ridet non credens miraculo & quærens rationem

ANNO CHRISTI 431. 145 ANTIQUA VERSIO. 146 ANNO CHRISTI 431.

catoem Deum coluit eligentem hominis copulari A caufæ. Et audiens quia virgo parieus manfit virgo, fluftitiam putat fermonem, non dicens creadere Deo neque miraculo Dei. Ergo & immutabiliter Deum hominem factum impoffibile naturaliter putat effe quod dicitur, etiam hic naturationes exigens. Sed non ita Paulus edocuit dicens cum qui æqualis eft Deo factum hominem; Semetipfum nunqu exinaniffie dixit, non amittentem ipfum fubftantiæ divinitatis. Ipfe dicit. *Non enim prædicamus Chriftum crucifixum, Judæis quidem ftandalum, gentibus autem ftultitiam.* Et quare gentibus ftultitiam, fi purus crucifigitur Homo? Nulli putatur ftultitia quod naturaliter agitur. Si quod naturale eft patitur, quomodo putatur ftultitia narratio? Sed quoniam ait, *Chriftum crucifixum prædicamus*, quem rurfus dicimus B Dei virtutem, & Dei Sapientiam, inquit, quia eligit electis Judæis & Græcis Chriftum Dei virtutem, & Dei fapientiam tanquam crucifixum inquit; prædicantes fapientiam, ftultitiam Græcis loqui putamus? ergo nefcientibus miracula faciendi Deo, fed de omnium natura moventibus rationes & affimantibus injuriam Deo fieri qui fecit propriis paffionem, ut quod erat paffibile libertatem. Non enim intermittens ftipitet falutem & bonitatem Deo decibilem; fed folum quia Deus fibi copulavit paffiones dicunt, non confiderantes ex hoc falutis humanæ correctionem. Nihil autem horum quæ liberam hominem Deipam Deo facit, C que offendunt non paffibilem, fed clemenem. Sed homines, inquit, paffiones non agnoscunt Deo conjungere. Ergo neque fatuæ eam paffiones hominis indicis, neque cruce expoliffe virtutie diabolum, neque noftrum peccatum adfuiffe ligno, neque propriis paffionibus familiæ hominum paffionem; neque mortem dicis ante defruxiffe mortem. Si enim non fecit Deus propriis paffiones, unde paffionibus Chrifti tantarum correctionum funt factæ virtutes? Quomodo peremptæ effect mortem mors, nifi Deus proprium non effect? Sed ifte paffiones proprias factæ Dei, virtutem quidem tantarum correctionem ex divinitate percepterunt, tanquam Dei-proprias factæ fubftantiæ non divinitatem nuncupantes fin D temper impaffibilitate durantis. Quomodo enim adfixum eft ligno quod contra eos erat peccati chirographum, homine puto fuftinente mortem? Quomodo autem mors quæ peccatum crucififfet, aut mors mortis tyrannidem deftruxiffet, nifi hæc fifta fuiffent Dei & ab illo virtutem fumpfiffent, proprias faciente que funt noftri non patiente natura. Quod etiam fignificare nunqu Deum fecit dicebat, quia nullus principum fecuti hujus dominæ paffionis facramentum cognovit. *Si enim cognoviffent*, inquit, *numquam dominum gloriæ crucifixiffent.* Proprietas dicimus & naturam quam gaudet, & factum quod non fuit. Subftantialiter namque mancus quod fuit, fufcepit paffiones, femetipfum nullens naturæ paffibili? Subjectus factus eft, tenens naturæ proprietatem; factus eft mansuetus & E Deus & verbum; incorruptibilis exiftens naturæ, impermutabilis factus eft carn. Quomodo & quemadmodum? Non fecit te cogitare potes, fed fitus eft mansuetus factus paffibilis eft. Quando enim miraculum tibi dico, defere rationes. Signa enim & prodigia Dei fide roborantur, & non rationibus adventurat. Non enim aliquid miraculorum noftra ratione conftitit. Et tamen fingula facta funt, licet ratio non permitat. Hæc Magi confefti funt ftelle credentes, & non naturam perfertantes. Barbari fafcipiunt fide miracula, & fidelitis nequaquam. Cur incredulus es in rationem humanam cadens? Qui ex Chaldæa

G vene-

a *Difciplinam*, in Codices Colbertinus & Turnonensis Contius, *Apostolo Tarsiæ*,

ANNO CHRISTI 431. venerunt, sicut evangelista dicebat hodie, ipsi A quibus mysteriis mysteriorum monstraverant, aurum, thus, & myrrham. Barbarorum intentionem considera bene. Trinam enim speciem munerum ei obtulerunt, aurum, thus, & myrrham. Unum autem, quia Deus est aut rex est. Hoc enim secundum consuetudinem offerebant eis quos ipsi putabant deos. Obtulerunt quoque & myrrham, passionem, ut arbitror, mortis per hanc nuntiantes. Vides quomodo etiam Magi cognoverunt quia & Deus manfit & homo factus est, suscipiens mortem. Factus est autem quod ego, ut nostram elevaret naturam ad dignitatem suam. Unitas enim hoc fecit, alteri quia ex altero fit conjungens. Propterea ergo, cum Deus esset, homo factus est, ut homo fieret Deus, hac copulatione ad divinam gloriam elevatus ut unus idemque fit & divine dignificatus & quæ sunt humana perpessus. Et hoc nobiscum confitebuntur omnes qui unitatem confitentur divinitatis & humanitatis. Quod enim unitum est, nequaquam duo fed unum nominatur. Metuere autem rursus dividis, & unumquodque seorsum contemplaris, ergo solvis unitatem. Impossibile est enim simul & cultodire unitatem & utrumque seorsum considerare. Sed quod est unitum inhibebitur, nonfactum est, & nequaquam funt duo. Sed mente fola divido, inquit. Ergo hac mente unitatem solvisti. Si enim disjunxeris ab altero alterum, fujus etiam copulationem dividis. Qui ergo solvis dispensationem Filii, duo intelligens, & C unitatem repellens? Unde etiam magnus Apostolus ait: *Ipse Christus fuit et hodie et in sæcula.* Heri & hodie, sæculum & sæculum. *Ipse & in sæcula*, ait, unum eundemque dicit æternum Deum & ex temporibus hominem inchoatum, existentem quidem ante præsa, postea factum factum, Sed quomodo, inquit, unigenitus fervus factus est, manens quod erat, & factus quod non erat? Vis ergo hoc cognoscere quia factus est. Quomodo enim factus fit, miraculorum opifex novit. Non enim tu mihi dicere potuisti quomodo Ægyptiorum fluvius fanguis est factus, immutabiliaquarum conflitente natura. Etenim velut aqua quidem utebantur Hebræi, fanguis autem Ægyptiis Nilus est factus; & factus est quod non erat, D manens quod erat. Dic mihi modum. Sed non poteris dicere. Miraculum namque Dei est, fugiens rationem. Quomodo etiam lumen in Ægypto factus funt tenebræ non extinctis lumine, fed manente quod erat? Dies enim Israelitis erat, & clarum eos circumfulgebat lumen, Ægyptiis autem hoc lumen factus fuit tenebræ. Et unum erat quod videbatur; lumen erat simul & tenebræ, neque ex hoc mutatum & aliud factum. Nec enim luminis pafio tenebræ, fed factæ funt divina miracula & rationem non fufcipientia naturæ. Quomodo ergo aqua Nili manens aqua factaeft fanguis, aut quomodo in fua natura manens lumen tenebræ factæ funt? Neque enim hoc corporum & illud est factum. Non enim corrupta est aquarum natura, quod deliguabant Hebræi hanc habentes potabilem, sed manfit ipfa natura in fuis terminis, & facta est fanguis, quod non erat, Deo quippe ultra rationem offendente miracula. Babylonia namque flamma quomodo contribus factæ fit pueris. Nam & flamma & ros facta est, & ambo ex ipso divinitatem effectu. Quia quidem ros erat, tres educent pueri, per hoc refrigerantes. Quia vero etiam & flamma CHRIS. 431. fuit, qui per hanc exufti funt denuntiant Babylonii. Vides quemadmodum ignis manfit ignis & ros et factus. Non dum res, neque dum natura, fed unum erat idemque quod videbatur. Quod enim erat flamma, hoc factum est ros, non flamma mutata, (& manifeftant hoc Babylonii) fed manente quod erat, facta est ros, & teftantur pueri. Magnanum ergo interrogo me modum fignorum Dei. Rursus enim dicam tibi miracula, offendens quidem quia facta funt, Deo autem relinquens miraculorum nofte rationem. Proinde dic mihi quomodo miracula fecit Deus; & flamma confudimus ros fecit, neque flammam mutans, & ad ros convertens eam, folvere volens tyranni fententiam, & vindicare ftudens injuftitiam pafiui, atque noxios confumere barbaros; operaturque hujufmodi miracula, ignem in fais cuftodiens terminis & ros offendens. Et ut tres pueri liberaretur, talia miracula fecit Deus; ut autem mundum eriperet, dubitas quia ipfe manens Deus, factus est homo. Non indiguit flamma mutari ut nos operaretur; & ipfe homo fieri volens propter falutem hominum, non fuam naturam indiguit permutare. Ignis manens & factus est ros; & tu dicis quia non permanet Deus & fit homo, quia naturam noftram fanare volens Deus, non per alios falutem noftram, fed per femetipfum mollire eft. Quis enim omnis creatura deficiat ad falutem noftram qualitatem habentium malignitatis & erroris. Nam longa nequitiæ confuetudo pro natura hominibus fuaffit & repellit naturam, ficut nequitia fuperata. Quomodo ergo nequitia fuperata. Et adeftatur magnus Paulus de angelis quia omnes funt miniftri fpiritus ad miniftrium deftinati propter eos qui futuri funt hæreditare falutem. Angelis melior natura miniftrat ad falutem noftram: fed non liberabatur homo nequitiæ proprio nihaeres. Deficiebat ergo ad bonum diligentiam. Nequitia enim malignorum bonorum ftudia fuperabat. Non quia vincitur Deus, fed quia arbitrio liberæ potestatis virtutem commitit. Nam cogit te ad correctiones, neque nolentem trahit ad virtutem, in omnibus ipsum præparans, fpontaneum tuam facitar correctionem. Quid ergo? Quoniam & Prophetæ vicit fum, nihil operabantur doctores, & lex deficiebat, & angeli ftudio fruftrabantur, voluntate hominum non fequente quæ bona funt. Ideoque ipfe natæ creator adveniit; naturaque victam erigere volens adfitit, non terrens tanquam Deus, neque tonitrais audire percutiens, neque nube circumamictus, & ignem in nube demonftrans, neque tubæ fono audientes terrens, ficut aliquando Israhi apparuit, timorem incutiens indevoti, nec conscriptis tabulis, fed gratia magis & bonitate evocans eum. Propterea non venit cum imperiali faftigio, nec oblequium deduxit archangelorum, non movit angelorum exercitus. Non enim volebat percipui recedentem fugitivum fuum legum. Sed venit omnium Dominus in fervi forma, pauperitate circumamictus, ut venatiomem non effugaret. Incedto nafcitur prædio, agnum incertum ad nativitatem eligens, pauperculam patiter virginem, omnia paupera, ut per filentium

ANNO CHRISTI 431. ANNO CHRISTI 431.

ANNO CHRISTI 431. ANNO CHRISTI 431.

ANTIQUA VERSIO. 150

ANNO CHRISTI 431. ANNO CHRISTI 431.

ANNO CHRISTI 431. ANNO CHRISTI 431.

ANNO CHRISTI 431. ANNO CHRISTI 431.

ANNO CHRISTI 431. novi & Regem & cognovi Deum. Propterea & Christi aurum ei offero & thus. Muneribus simul Deum, simul Regem denuntio. Sed iste qui tunc magos ineffabili virtute traxit adpietatem, clarum hanc festivitatem hodierna die constituit, non jam in præsepe positus, sed in hac salutari mensa constitutus. Illud namque præsepe hujus mensæ mater est fidelium. Propterea in illo positus est, ut in illa confectione de fati fidelibus salutaris cibus. Sed præsepe quidem clarum hanc designavit mensam. Virgo autem choros istos virginum germinavit. Bethleemitici autem diversorii vilitas clara tempore pedisti, & panni, quibus tunc obsitus est, nunc facti sunt resolutio peccatorum. Vides illius pauperitatis quæ nunc sunt correctiones, vides pauperitatem tantarum divitiarum factam matrem. Numquid noctem divitiarum unigenitil ad parvum tempus abscitio, quæ tantas divitias contulit orbi terrarum? Quid ergo exprobras Christi in Bethlehem humilitatem? Cur pauperatem deducis ad medium, ejus luctra non computans? Cur indignum dicis Deo quod tantorum bonorum facta probatur occasio? Cur aufers unigeniti causas, quæ tantam salutem hominibus intulerunt? Cur adhæres pallionibus, & non vides passionum correctiones? Cur pallionem indignum dicis Deo, quæ solvit diaboli tyrannidem? Cur pauperatem dicis indignum Deo, per quam mundus pietate ditatus est? Cur mortem indignum dicis Deo, quæ Deo nequitiam demonis triumphavit? Cur loquis solum non dicis, quia meum peccatum adscribit filio? Noli derogare pallionibus per quas impassibilitas gaudet, noli detrahere pauperatem, per quam gyrantis diabolus est deditus. Noli detrahere labrare quia exsus est palmis per quas a peccati hominem liberavit. Non vincula Dei dicunmus indigna, quibus vincula hominum conquisita sunt. Ne dixeris pauperatem indignam Deo, qua diabolus, cum dives esset, factus est pauper. Noli vituperare crucem quæ destruxit aras. Noli despicere clavos quibus orbem terrarum Christus ad unum sensum junxit infinit. Noli conqueri quæ vilia sunt, sed correctiones ex his factas ab eo qui est passus intende. Quæ non dixeris facta homine parto pallio non ipsonte, & ea quæ videntur credens, hæc recipe. Cur autem vocas vilia quæ Deus propter hominum salutem amplexus est? Nam esti passiones naturaliter fuit & dicuntur, sed tamen nostrarum sanitates factæ sunt passionum. Nequinam ergo hæc passiones appelles, sed passionum nostrarum potius sanitates. Et noli mihi membra virginis ad opprobrium divinitatis offerre. Non enim horum indigna natura est, licet adventiones commutiarum pallionibus nobilitatem corporis devastarent. Non enim turpia naturæ sunt membra, sed per concupiscentias inlicitas patiuntur injuriam. Nam si efficiunt ergo per naturam, non hæc Deus propriis manibus formavit; quia Deus non turpium, sed optimorum creator est. *Videt enim*, inquit, *omnia quæ fecit Deus, & ecce bona valde.* Nihil ergo honum quæ Deo facta sunt per naturam propriam malum neque turpe fecit. Cum autem per concupiscentiæ inlicitis naturæ nostræ contumelias inrogavimus. Si enim cum format Deus membra mulieris, non accusatur, neque cum inhabitat in eis, injuriam patitur. In ipsa quippe creatura Deus non indigue habitat. Ergo si dixeris, Quomodo colum relinquens habitavit in vulva? dicam tibi & ego quia cum Deus esset, homo per hominem factus est, manens Deus & sospitatus non mutatus. Confitemur denique & Deum Dominum, Deum quidem ante sæcula

A la, hominem vero factum ex partu, Deum quidem perpetue consempiternum patri, esse vero hominem ex partu incipientem, non duos, sed unum. Non dicimus tanquam duo, duplicem vero Intelligimus. Neque enim oportet contrarium esse sermoni sensum. Non intelligimus duo, & confitemur unum. Quod enim dispensatione conjunctum est separat nec fermo nec cogitatio. Si quia vero intellectus separavit quod conjunctum est, solutum intellexit, & falsus fit intellectus, separans utique quod conjunctum est sempiternum. Confitentem habere intellectum. Unum dicit Christum, eundem & Deum, eundem & hominem. Ergo & unum intellige. Nam si diveris quidem unum, intellexeris autem duos, sermoni tuo repugnare fideles intellectum. Non ergo dicas duo quadam differentia separata. Si enim universi sermonem, sensum noli separare. Si vero hæc separaveris cogitationibus, unitatem negasti. Non ergo ad naturas divitas animorum tuum deducas, Deo summa naturæ unitatem. Crede miraculum, & noli rationibus persecutari quod factum est, Noli miraculum solvere, rationem invenire consendens. Non enim manet miraculum, cum ratione cognoscitur. Ja his enim quæ fiunt semper tanto nota est, quanto ratione nequaquam dicis Deo, quæ solvit diaboli tyrannidem? Cur pauperatem dicis indignum Deo, per quam mundus pietate ditatus est? Cur mortem indignum dicis Deo, quæ Deo nequitiam demonis triumphavit? Cur loquis solum non dicis, quia meum peccatum adscribit filio? Noli derogare pallionibus per quas impassibilitas gaudet, noli detrahere pauperatem, per quam gyrantis diabolus est deditus. Noli detrahere labrare quia exsus est palmis per quas a peccati hominem liberavit. Non vincula Dei dicunmus indigna, quibus vincula hominum conquisita sunt. Ne dixeris pauperatem indignam Deo, qua diabolus, cum dives esset, erore, factus est pauper. Noli vituperare crucem quæ destruxit aras. Noli despicere clavos quibus orbem terrarum Christus ad unum sensum junxit infinit. Noli conqueri quæ vilia sunt, sed correctiones ex his factas ab eo qui est passus intende. Quæ non dixeris facta homine parto pallio non ipsonte, & ea quæ videntur credens, hæc recipe. Cur autem vocas vilia quæ Deus propter hominum salutem amplexus est? Nam esti passiones naturaliter fuit & dicuntur, sed tamen nostrarum sanitates factæ sunt passionum. Nequinam ergo hæc passiones appelles, sed passionum nostrarum potius sanitates. Et noli mihi membra virginis ad opprobrium divinitatis offerre. Non enim horum indigna natura est, licet adventiones commutiarum pallionibus nobilitatem corporis devastarent. Non enim turpia naturæ sunt membra, sed per concupiscentias inlicitas patiuntur injuriam. Nam si efficiunt ergo per naturam, non hæc Deus propriis manibus formavit; quia Deus non turpium, sed optimorum creator est. *Videt enim*, inquit, *omnia quæ fecit Deus, & ecce bona valde.* Nihil ergo honum quæ Deo facta sunt per naturam propriam malum neque turpe fecit. Cum autem per concupiscentias inlicitis naturæ nostræ contumelias inrogavimus. Si enim cum format Deus membra mulieris, non accusatur, neque cum inhabitat in eis, injuriam patitur. In ipsa quippe creatura Deus non indigue habitat. Ergo si dixeris, Quomodo colum relinquens habitavit in vulva? dicam tibi & ego quia cum Deus esset, homo per hominem factus est, manens Deus & sospitatus non mutatus. Confitemur denique & Deum Dominum, Deum quidem ante sæcula

ANNO CHRISTI 431.

ANNO CHRISTI 431. noli putare alienum Deo quod factum est. Dudum enim Dei præsentia premeditata figuris est, & semper hominibus agnitus apparuit materiebus his quæ a nobis videri possent. Nam veniat Judeus ad medium, adsit qui non credit Dei naturæ apparenti hominibus in humana natura, dicat nobis quomodo Moyses vidit Deum. Naturam colit, an invisibilem? Nequaquam. Innatarabilis est enim rationibus humanis. Quomodo ergo vidit ex rubo ardentem ignem, & rubum non consumi? Cur ergo non credis quia est virginis natus ex virginitatem non corrumpit? An certe tu quidem audiens quia ex rubo loquitur Deus & dicit Moysi, *Ego Deus Abraham, & Deus Isaac & Deus Jacob*, & quia procidens Moyses adoravit, credis, non cogitans ignem qui videbatur, sed Deum qui loquebatur; cum vero vulvam virginalem commemoravero, abominaris & refugis. Dicito enim mihi, quid abjectius est, rubus an vulva virginalis concupiscentiis munda peccati? Nescis quoniam quæ antiquitus gesta sunt, meditatio juniorum fuit & horum quæ nunc agontur. Nam facramentis præformata fuit per antiqua. Propterea rubus accenditur, ignis efficitur, & quæ sunt ignis non operatur. Illuminat, non corrumpit; splendificat, non incendit; beneficium præstat, non punit. Putas in rubo non fuit Deus virginem? Putas in igne elementiam non vides ejus qui venit? Judex adest inter eos qui judicantur, & judicium non fit; judex in his qui condemnantur, & nequaquam fuppliciam; judex adventi non judicat. Sed dicit, Ecce, non condemnabitur, sed salvabitur. Vides quomodo sine antequit ignis hanc elementiam manifestavit. Noli mirari & per vulvam virginalem, cum Deus esset, natus est. Nihil enim natus injuriam Deus quod est occasio salutis hominibus. Tu quidem non ita vilem Dei naturam arbitreris, tanquam quæ ille aliquando subjecta pallio inpatitur. Nihil enim abjectorum quæ passus est propter nos injuriam facit illi naturæ. Propria facit inferiora, ut salvet naturam nostram. Dum ergo quæ abjecta & vilia sunt, Dei naturam non dehonorare, fed salutem hominibus operantur, quomodo dicis ea quæ causa nostræ salutis funt injuriæ occasionem fuisse Deo? Appatuit igitur Deus hodie per virginem, & virgo manfit virgo, & mater facta est. Incorruptionis enim opifex corruptionem non quærit, creator immortalitatis nihil corrumpit. Quia vero & Photinus parum hominem dicit qui natus est, Dei non dicens esse partum, & qui ex vulva procesfit, hominem potit Dei dividum, dicetur nunc a me quomodo natura humana per vulvam virginalem nata virginitatem vulvæ fervavit incorruptam. Nullius enim hominis mater virgo permanfit. Vides quomodo Christus fermonem in eo qui natus est præbet mihi quod natum est. Nam si fecundum nos natus fuisset, homo & esset. Si vero matrem virginem fervavit, Deus qui natus est a fapientibus cognoscitur. Deus enim ad venit in mundum, non locum de loco mutans, fed naturam circumamidus meam, ut ita dicatur vitieri volens naturaliter invisibilis. Quocirca non habuit nutrimen esse Deus, sed ut apparet sotho. Quia enim cum Deus esset, homo factus est proprie clementiam circa nos, ut nos judicemus nolos cognatum amplecteremur, & ut habereamus nos imptionem qui ex propriis operibus fiduciam non habebamus. Ad tribuat enim adduci ti quibus ex propriis virtutibus fiducia non erat, fumunt tanquam ex cognato fiduciam. Quid igitur advenit? Deus nolitens ad homines, non locum ex loco mutans, fed invisibilem naturam offendens visibilem, & visus ut homo, & tan-

A quam cognatus humilibus apparens, licet etiam evangelii prædicatus dicit, quia verbum caro factum est. Quomodo possibile est Deum verbum fieri hominem, requiris, & modum Dei miraculorum non exigis. Si comprehensibile nobis esset, quod incomprehensibile est sermone, miraculum non esset, sed causa naturæ. Si vero miraculum & signum est quod factum est, cede rationem Domino miracula facienti. Quia enim factum est ferre te volo, & eo quod factum est fructum habe lucrati. Quomodo vero factum fit, quærantiæ cede. Nam si tu quidem medico credis jubenti, & non perfeturatis modum curæ, credens arti tuam faltem, fed nec dicit quisquam non artifex artifiste B fecit, & modum non credit, fed cognoscit quidem quod factum est, modum vero arti concedit, tu cum omnia mire a Deo facta fint, rationes exquiris, tanquam indigat rationibus, ut hæc ipse cum Deo natura fit, tanquam tu quoque facias. Sed quod dixi, etiam nunc dico. Rei cujus rationem cognoscimus, hujus naturæ non miraculum est neque signum. Quale est quod dico. Infructifer arbiscui domum. Item cognoscimus, materia corporalitas intelligimus; diere vero quod factum est non valemus, & propter imperitiam operari hoc non fumus idoneo. Plafmavit nato cœco oculos unigenitus ex lito. Ubi ergo ratiocinationem est noftram. Miraculum vocatur quod rationibus hominum perfeturari non potest. Signum dicitur ultra confuetam naturam natuvitatis. Ergo quidem factum est mortuum modum vero dicere non valemus. Ex luto quidem vafa & lateres fiunt, non oculorum pulchritudo formatur, non membrana fubtilis componuntur, non pupilla dicere, non diverfitas ipfa confifte, non circuli fubtilitas cum toto colore coronatur. Luti natura non eft oculi pulchritudinem revocare. Ergo quod natura terræ non recipit, non enim quæ sunt in ipfa fed in cœli vifionem, hoc egit miraculorum creator ad fuam voluntatem natuvam trahens, & parait natura jussioni. Noli ergo in infirmitatem humanæ naturæ cadere, Noli dicere quomodo hominis natura cœpit Deum, quomodo Deus factus eft homo, quomodo Deus verbum factum eft caro infinitus; fed qui factum eft crede, modum vero & rationem cede creatori. Si autem vis etiam per exemplum lide declarari illi, quomodo quomodo quod incorporeum eft corporatur, quod invifibile videtur, non propria natura mutatum, fed fufcipient fe gerans vifibilem atque tractabilem. Sermo ille prolativus, id eft, hominum, quo uterer alteruturis convenimus & cogitationes ad invicem explantimus, fermo eft incapabilis, fed neque manu tractabilis, audiuo vero fotamodo fufcepibilis. Sed dum præfertim prolativum fermonem ad exemplum fubfiftentialis verbi defero, non putes me prolativum dicere Deum verbum, abfit. Verbum enim dictum ingenitus, interpretante divina fcriptura impalpabilem nativitatis ejus, quoniam & mens hominis impalpabilem parit verbum. Propterea alicubi quidem filium enim appellat patris, alicubi autem verbum nominat, alicubi autem fplendorem vocat fcriptura divina, fingula horum nomina de illo dicens ut intelligas ea quæ de Christo dicuntur efte citra blafphemiam. Abfit etenim alibi dico appellationibus eft, aptam glorie Dei dodrinam facere volens. Quale eft quod dico. Filium vocat patris unigenitum, confubftantialem probare volens. Quia enim tuus filius ejufdem tibi natura fit, volens fermo offendere unam fubftantiam patris & filii, dicit filium patris qui ex eo natus eft unigenitus. Deinde quoniam nativitas & filius natus dicitur

B

C

D

E

G 3 tatio-

ANNO CHRISTI 430.

tationem præbent passionis in nativitate procedentis, ideoque hunc filium appellat etiam verbum, impassibilitatem nativitatis ejus nonnihil ostendentes. Et quoniam pater quispiam factus secundum hominem indubitanter senior fuo filio demonstratur, præbente hac appellatione ut prointelligatur filio pater, ne hoc ipsum etiam de divina natura putares, fed convertentem coæternæ patri unigenitum intelligeres, splendorem vocat unigenitum patris. Splendor enim nascitur quidem et fole, non autem intelligitur fole posterior, fed ex quo *fol*, ex tunc ex fole natus splendor. Coexistere itaque semper patri filium splendor tibi denuntiet; impassibilitatem nativitatis ostendat verbum, confubstantialitatem vero filii nomen insinuet. Sed ad præsentia redeamus, & hodie nati verbi Dei præsentiam declaremus, & per exemplum oftendamus quomodo quod natura non est visibile visibile fit, & quomodo non tractabile, quod incorporeum est natura, invenitur esse tractabile. Sermo igitur ille quem proferimus, quo alteratris locutionibus utimur, fermo est incorporeus, non afpectui subjectus, non tactu tractabilis: fed dum Sermo indueritur literas & elementa, visibilis fit, afpectu comprehenditur, tactuque tractatur. Pone namque mihi aliquem loquentem ad aliquem. Semoquid prius videtur fermo, nunquid manu tractatus proftitum verbum? Si autem quæ dixit in charta *scriperis*, quod prius non videbamus, postea *videre*; & quam non tractaveras prius specieni verbi, hanc per charam tractas & tiecias. Qua causa? Quia incorporeus ferus corporeus charte & figuram eft indutus elementorum. Ergo quia clarum exemplum factum eft, & admonitus es exemplo rei quæ fit: per confuetitudinem, age, monstremus quomodo unigenitus filius Dei Deus verbum, ante fæcula cum patre incorporeus existens naturaliter, hominis naturam proprium fuscipens poftea per virginem natus eft, non initium fumens ex effe Dei, fed in apparentia homo. Non enim mihi dicas quoniam de patre natus unigenitus, quomodo rursus de virgine natus eft? Ex patre natus eft naturaliter, ex virgine natus eft propter, dispositionem. Illud tamen quomodo Deus velut homo, quoniam & tuus fermo nativitatis eft tuæ mentis. Sed cum fermonem ipsum, quem peperit tua mens, interponere voluerit elementis & literis & figuratis charte, manus fecibit literas, & quommodo rursus per manum generas verbum, quod neque fumit initium ut fit quando per manum fcriptum eft, neque tunc proteedit, ut fit quando manus literas figuraverit, fed ex mente quidem natum eft, & superiorem habens initium ex mente fermo literis figuratis fuscipit. Quia ergo exemplum palam eft, & tempo notitia facta eft, age, principialiter aspiremus imagineni. Efte mentem, illic intellige patrem, illic fermonem ex mente cognofce natum, illic verbum fubstantiale & fubstantialiter intellige natum ex patre. Hic manum vides per charam parientem fermonem; Illic intelligere tuum per corpus verbum parientem, non initium divinitati dantem per pactum, abit, fed apparendo Deum hominibus hominem factum. Quomodo factus eft quod ego, nunquam natus eft, sicut ego, cum natuam ipsam meumque partum necessario fumus fuis laboribus nati. Et mattem amplexus eft Deus verbum, & per vultum venit quantum virginitatis. Nihil enim horum quæ fuscit Deus abominatus quia nihil indignum operum ejus factum eft. Omnia enim bona, & bonum valde, si ea videamus Dominator vide facta. Vidit enim Deus omnia quæ fecit, & ecce bona valde: impaffibilibus ea respice oculis, & ficut Deus hæc vides valde bona. Abjec paffionem, & paffitate etiam intelligis pulchritudinem. Quid ergo mirum fi in tuo opere & domo inhabitavit Deus? Tu vero dicis quidem eum digne in cœlo habitare, indignam vero manifoem ejus hominem abitarit. Cæsus dilcernis, non veritate fermonum, fed paffione arque præsumptione. Dic mihi, quid celsius, cœlum, an homo? quid Deo pretiofus, fol, an homo? Nolo ut elementorum respicias charitas, quæ propter hominis cofortem præpotens naturam, neque excellentem claritatem folis obftupefcas; nec quia ego pelle & carne indutus fum, fecundum factum Job, fed rationalis animæ conlideratione, & ejus dignitatem: vide hominis creatorem, & mirare animam. Mentem habet omnibus præstevalentem, manus accepit miniftrantes fapientiæ mentis, fuftumenta omnium artium operatur. Solum hoc creatorem, non omnem necessitate hiemem factum eft. Dominum voluntatis proprie fofum hominem formavit Deus. Non vides folem fub necessitate currentem, non vides in una fpecie ejus duftum. Quare? Quoniam voluntatis fuæ dominus non eft. Tu vero accedis liber, agis quæ vis, non habens necessitatem impellentem te violenter. Liber animus factus es. Sol servus necessitatis, homo vero voluntate liber. Qui ergo melior, dic mihi, fervus, an liber? qui fub jugo necessitatis eft, an qui omni necessitate folutus eft? Nihil ergo mirum, nihil inopinabile, fi in homine inhabitavit Deus, quem propriam imaginem mos formans nuncupatus eft. Circa hominem namque fuum propositum Deus mox in initiis creaturæ monstravit, pulverem quidem limmus de terra, & fingens eum [illegible] fuæ. Quæ ergo hanc tali opere facturas erat, ita ex vili natura formavit? Quare non charistem folis affumens fecit hominem, fed de terra & pulvere eum formavit, ex elementis infectis ornate & consolidatis? Quia sese velis agnoscere? Quoniam fuitinus erat honorare hominem, vilem edit naturam, ne celsitudine honoris elevatet hominem ad superbiam, ut quando ultra naturam honoraretur, ingrederetur superiorem, & magnitudinem honoris agnosceret, non sua dignitate, fed gratia conferentis. Ergo & hoc fuit clementiæ creatoris, ut imago Dei ex terra haberet naturam fapientiæ medicaria. Quoctio nobile animal homo eft. Et licet poftea contumelia in fuftitiuetit paffionibus invectis, non tamen eum intendas offendendum, fed ante præparationem fuæ gloriæ in imagini Dei cognitionem. Cur ergo deficiis cadentem, primam ejus facturam obliterus, & honorem aptiquum non arbiratus, quem ex status cum plurima munificentia reddidit Deus antiens filio fuo imaginem. Nihil ergo diffuum illius clementiæ fuftum eft. Neque enim injurioftum eft bono domino communicare fervo rebus fervilibus ad utilitatem famuli. Non enim injurium patitur per ifta qui bonus eft, fed quod eft per talis nuncupatur. Nolli enim ratem dicam. Nam fi temetipsum domus fabricaveris Deo, & in te habitabit, licet non ita ficut in filio. In Christo enim inhabitat omnis plenitudo divinitatis corporaliter. Sed o miraculum! omnis plenitudo divinitatis in uno habitat, & omnia completi, & continet creaturam, totus existens in uno, & a nulla creatura dissitus. Nec tibi quod dicitur impossibile videtur. Nam & ego nunc profero fermonem, & is fermo totus eft in uno, & verbum in omnibus factum eft, & totum verbum cœpit unus, & a multitudine verbum non circumscribitur. Si igitur res quæ fit de primitur, & in

ANNO CHRISTI 430.

uno tota inhabitat & in omnibus fit, quid mirum tibi videtur fi Deus & totus in uno inhabitat & in omnibus inventur. Causa igitur fectivitatis eft quia Deus factus homo eft, fumens humana ut dareit divina, fuscis paffionibus ut donaret impassibilitatem, fabiens mortem ut largiretur immortalitatem. Denique fuit hominum paffiones fecit, non natura mutata, fed volontate hæc propria fecitens. Et merito fecit hæc, hominem liberare volens. Pro qua itaque causa fuis paffionis hominem facit? Quoniam nobelat paffione admiere paffionem & mortem morte destruere, & per fimilia fimilia propofuit expugnare. Suas fecit plagas, vincula fua fecit, ut Dei factæ paffiones contra paffiones accipere poftfecten. Non enim natura Dei Jafa eft. Neque enim mutatione fua fuscipit paffiones. Et ideo fortitudinem a Deo paffiones contra fimilia perceperunt. Tam enim nomen tanquam Dei facts deffinit mortem, & mortiens folvit tyrannidem mortis, quoniam & Deus & homo erat. Non enim putum hominem crucifixerunt Judæi, neque visibilem folummodo natumin transfixerunt; fed et ipsi in ea erat intulerunt præsumptiones, qui visibilis natura propria fecit paffiones. Et ut hoc quoque tibi fat manifeftum, ad exemplum ab initio dictum rationem denuo reducamus. Pone enim principem loqui fermonem, & hunc formam literas in charta aliqua quæ dicitur facra, & dirigi civitatibus fermonem circumamictum & charta & literis libertatemque donantem aut alia quædam dignitatem, indignam deferenem, fi hæc quæ dicitur facta fingua Romanorum fuscipias aliquis inobedients & civitatis inimicus & hostis Imperatoris, & fomes elevatum diffumpat, quid disruptum eft hic, charta folummodo, an etiam fermo regalis? Denique fi charta rupta eft fola, facile eft comparare quod rupterum eft, & fine teata eft qui rupit; aut enimque ipse qui folummodo condemnandus. Sed pœnam fuscipiet novissimam, atque torquebitur, & ad mortis fententiam deducetur, non tanquam chartam deceperis, fed tanquam etiam verbum imperiale diffumpens, cum utique verbum imperiale impassibile fit, neque manibus capiendum per fuam naturam, neque rumpi possibile. Sed ipsum diffumpsit eft, charta & literarum paffionem propria facients. Vides quomodo quod impassibile eft fuscipit paffionem, dum communicat naturæ paffibili. Non enim fermo proprio natura diffuptus eft & paffionem ejus elementorum fuscipit. Non igitur fecutus fit Judæus tanquam purum hominem crucifigens. Quod enim videbatur, charta erat; quod autem in eo celebatur, imperialis fermo. Natus eft natura, non profatus eft tanquam. Verbum namque unigenitus dicitur, non profatum, fed fubstantiale & fubstantialiter. Nihil enim propria natura patitur, quorum impassibilis ratio eft. Propria vero fecit vi visibiles paffiones. Et fecit imperialis fermo literarum injuriam ipse Suscepit, & paffio charta eft propria facta fermonis, ita unigenitus Dei Deus verbum crucifixi fecit proprias paffiones. Propterea fecit qui factam imperialem decerpsit, tanquam Imperatoris diffumpens verbum, ad mortem adducitur, fic crucifigens Judæus quod viderat, pœnas dabit, tanquam in ipsum Deum verbum præsumptiones inficiens. Jam enim Dens tanquam paffionem fuam uleeficitur quæ fuscumpta fuit. Sed sufficiant quæ dicta fint, quoniam cogitare oportet & pro vestri memoria. Multumque nunque dictorum procedens audientium sensum fucit immemorem. Meteanur autem per gratiam Dei ut & quæ dicta fint nunc tota inhabitat & in omnibus fit, quid mirum tibi videtur fi Deus & totus in uno inhabitat & in omnibus inventur. Causa igitur fectivitatis eft quia Deus factus homo eft, fumens humana ut dareit divina, fuscis paffiones ut donaret impassibilitatem, fabiens mortem ut largiretur immortalitatem. Denique fuit hominum paffiones fecit, non natura mutata, fed volontate hæc propria fecitens. Et merito fecit hæc, hominem liberare volens. Pro qua itaque causa fuis paffionis hominem facit? Quoniam nobelat paffione admiere paffionem & mortem morte destruere, & per fimilia fimilia propofuit expugnare. Suas fecit plagas, vincula fua fecit, et Dei factæ paffiones contra paffiones accipere poftfecten. Non enim natura Dei Jafa eft. Neque enim mutatione fua fuscipit paffiones. Et ideo fortitudinem a Deo paffiones contra fimilia perceperunt. Tam enim nomen tanquam Dei facts deffinit mortem, & mortiens folvit tyrannidem mortis, quoniam & Deus & homo erat. Non enim putum hominem crucifixerunt Judæi, neque visibilem folummodo natumin transfixerunt; fed et ipsi in ea erat intulerunt præsumptiones, qui visibilis natura propria fecit paffiones. Et ut hoc quoque tibi fat manifeftum, ad exemplum ab initio dictum rationem denuo reducamus. Pone enim principem loqui fermonem, & hunc formam literas in charta aliqua quæ dicitur facra, & dirigi civitatibus fermonem circumamictum & charta & literis libertatemque donantem aut alia quædam dignitatem, indignam deferenem, fi hæc quæ dicitur facta fingua Romanorum fuscipias aliquis inobedients & civitatis inimicus & hostis Imperatoris, & fomes elevatum diffumpat, quid disruptum eft hic, charta folummodo, an etiam fermo regalis? Denique fi charta rupta eft fola, facile eft comparare quod rupterum eft, & fine teata eft qui rupit; aut enimque ipse qui folummodo condemnandus. Sed pœnam fuscipiet novissimam, atque torquebitur, & ad mortis fententiam deducetur, non tanquam chartam deceperis, fed tanquam etiam verbum imperiale diffumpens, cum utique verbum imperiale impassibile fit, neque manibus capiendum per fuam naturam, neque rumpi possibile. Sed ipsum diffumpsit eft, chartam & literarum paffionem propria facients. Vides quomodo quod impassibile eft fuscipit paffionem, dum communicat naturæ paffibili. Non enim fermo proprio natura diffuptus eft & paffionem ejus elementorum fuscipit. Non igitur fecutus fit Judæus tanquam purum hominem crucifigens. Quod enim videbatur, charta erat; quod autem in eo celebatur, imperialis fermo. Natus eft natura, non profatus eft tanquam. Verbum namque unigenitus dicitur, non profatum, fed fubstantiale & fubstantialiter. Nihil enim propria natura patitur, quorum impassibilis ratio eft. Propria vero fecit vi visibiles paffiones. Et fecit imperialis fermo literarum injuriam ipse Suscepit, & paffio charta eft propria facta fermonis, ita unigenitus Dei Deus verbum crucifixi fecit proprias paffiones. Propterea fecit qui factam imperialem decerpsit, tanquam Imperatoris diffumpens verbum, ad mortem adducitur, fic crucifigens Judæus quod viderat, pœnas dabit, tanquam in ipsum Deum verbum præsumptiones inficiens. Jam enim Dens tanquam paffionem fuam uleeficitur quæ fuscumpta fuit. Sed sufficiant quæ dicta fint, quoniam cogitare oportet & pro vestri memoria. Multumque nunque dictorum procedens audientium sensum fucit immemorem. Meteanur autem per gratiam Dei ut & quæ dicta

CAP. LXIII.

Homilia Rhogini Episcopi Constantiæ Cypri.

Mihi quidem tacere videbatur & ex hoc patres honorare, & non signum scientiæ meæ hoc sermone relinquere, deinde etiam apud vitos tales dicere, magis autem pro causa fic maxima atque terribili quam quilibet etiam folummodo cogitando tremeicit. Sed quoniam etiam tacere volentes non finis, o fapiens, mihi jam fermonibus inchoandum eft. Dicit etenim funt de re a multis ante nos talia. Nihilominus & a me dicendum. Quomodo cecidit de cœlo lucifer, qui mane oriebatur, & quomodo concidit Babylon? Cui enim alit te comparet eufiquam, non video. Judæis te comparo, Judæis Domini negatoribus, quorum impietatem nutristi, quos illudere cogisti tanquam nihil agentes. Sed ifti fore Dei aliquando futuros, legemque fuscepturi, & innumeris bonis potiti funt, miferi quidem & illi per tanta bona benefactorem non agnofcentes, fed pro beneficiis contra Dominum injurias inferentes. Sed tamen dicitur ad de eis: *Si fuerit numerus filiorum Israel ficut arena maris, reliquia falvabitur.* Etalibi rurfus: *Populi Deus eterum inferere eos.* De te vero, abominabilis, quid dicturus fim? Quid quoque te dicet aliquis? Recte dicet mihi Cham? Sed etiam illius fuit miniora quam tua. Et interrogaveris, dicam. Sed etiam injuria patris eft. Ipse enim non comparabantur illis, Ham & quæ sub Noe præsumpta funt transfeendisti, & quæ Sodomis geffa funt tuis cedent blasphemiis, ut bene dicatur de te illud: *Justificabitur Sodoma ex te.* Illud mentiens, & unio orbis terrarum loco præsumebatur, & impietas ad contributes reniebat. Tu vero in parvo tempore orbem terrarum commovisti, subvertisti fidem, inestabilem dispositionem ad te, vastasti; etiam vero de te dicatur: *Non est medicamentum pro vulnere meo, neque ligatura.* Oportebat utique olim ad increpationem manifestam impietatis horum quæ praliamqutisti angiare de labentesculo tuo, aut concrematum aut vulneratum effici, et ad implicitus pœnas deditte videretis. Apud nos enim jam deditte, & donas dabis. Sed quoniam Deus verbum etiam propter te feri passus eft caro, quia a te dividitur, adhuc praparat tibi tormenta gehennæ, fciens quidem quia non cris melior, & incomprehensibilem tibi punitionem patans, dorsum ibatur ad fuscipiam, & conservum fuscepit dominicis obedientes nutribus. *Mors autem Lazarum* redditit post consuetam legem, cum feirent sanbo precepta *Angelorum.* Illud quidem vetus eft, hæc vero novum. Facto folum tertio celatum, pœnas ftatim & aperta monumenta. Et fi prova tibi. Innchæc ad comparationem divinitatis, embelce testimonium relurgentium. Itaque fratres mei videruntoffa putrida membrorum & rupta vermibus, quorum pabula propter mortem funt. Sed illos quidem fimilibus pafci in fecta nequissima relinquendum eft. Nos autem divinis pascimur verbis, qui Deum carne factum confitemur, & conversari nobiscum unigenitum a patterna forma non recedentem. Ingo mamque eft paternæ benignitatis & condescensio, cui gloria in fæcula fæculorum. Amen.

ANNO CHRISTI 431. *Exemplar epistolæ scriptæ a sancta Synodo ad Archiepiscopum Romanum Cælestinum, significans omnia quæ gesta sunt in Ephesino Concilio.*

CAP. LXIV. SANctissimo & reverentissimo comministro Cœlestino sancta Synodus quæ secundum Dei gratiam congregata est in Ephesiorum metropolim in Domino salutem. Tua quidem sanctitatis circa pietatem zelus & circa restum fidem salvatoris omnium notissimus Deo amica vel placens folitudo digna omni admiratione fuit. Mos est enim nobis ut magis existentibus in omnibus bene probari de omnia studia Ecclesiarum vestra prospicia facere. Quoniam autem oportebat omnia ad licentiam tuæ sanctitatis referri quæ fuisse sunt, scribimus necessario quia secundum voluntatem omnium nostrum salvatoris Christi & secundum decreta piissimorum & amatorum Christi Imperatorum congregati sumus in Ephesinorum metropolim ex multis & diversis provinciis ultra ducenti existentes nostrorum Episcopi. Deinde piissimis decretis amatorum Christi Imperatorum, per quos vocati sumus, tempus definirimus sellioni sanctæ synodi diem sanctæ Pentecostes omnibus concentrinibus, maxime quia contineberar in illetris Imperatorum ut si non illuc occurrisset poli definitis indicias, non bona conscientia abesset, & esset inexcusabilis tam apud Deum quam apud homines, defuit reverentissimus Joannes Antiochenorum Episcopus, non quasi voluntate simplici, sed acque spatio itineris impedimentum faleleute, sed occultans nobis consilium & cogitationem dissimulans. Et ipse quidem ante tempore venisse Ephesum demonstravit. Diuturnus igitur Concilium poli definitum diem sanctæ Pentecostes in totis decem & sex diebus, cum multi tam Episcopi quam Clerici & egregiadæ comprehensi & afficti essent in expensis, aliquanti vero & de ista migrassent. Et erat, sicut prospicit & tua sanctitas, injuria magis contra Ianem, quam synodum quod egebant. Tuæ enim diligentiæ perverse alus est, cum utique cum præcessissent multi ex longioribus spatiis. Veruntamen post diem sexium definitum prædicatum quidam ex his qui cum eo erant Episcopi metropolitanus, Alexander Apamiæ, & alter Alexander Hierapoleos. Deinde nobis inexhaustibus adventu tardiatem reverentissimi Episcopi Joannis, disiuriam non lenici, sed sæpius, qui demandavit nobis nuntiare reverentiæ vestræ quod si contigerit eum adhuc morari, non differri synodum, sed facere quod oportet. His renuntiatis, & manifesto facto tam ex tardiate quam ab his quæ ab eo nuntiata sunt quia recusat Concilium, sive Nestorii amicitiæ & præsidium, sive quia Clericus fuerat sub le confiscum Ecclesiæ, sive quandam proeo petitionibus eodem, confedit sancta synodus Episcopo magnæ Ecclesiæ quæ vocatur Maria. Dum autem omnibus alacriter convenientibus solus & defectu Conciliis Nestorius, commonuit eum sancta synodus canonice per Episcopos prima & secunda & tertia vocatione. Ille autem minibus circumclusus fuam domum, superbiit contra ecclesiasticas leges, nec passus est semetipsum manifestum constituere nec satisfacere de iniquis suis blasphemiis. Postea relectis sunt literæ quæ scripsit sanctæ synodo ad eum a sanctissimo & reverentissimo Episcopo Alexandriæ Ecclesiæ Cyrillo, quæ & probavit recte habere & intrepidentibus fiter sancta synodus & nullomodo diffonsisse aut a divinius inspiratis scripturis aut etiam a tradita & expolita fide in magna synodo sanctorum patrum qui in Nicæa per tempora convenerunt, fiet & tua sanctitas recte hoc probans testificata est. Lecta autem & epistola Nestorii quæ ad ipsum scripta est memoratum sanctissimum & reverentissimum fratrem nostrum & comministrum, cum fauli sancta synodus aliena omnino ab apostolica & evangelica fide esse quæ in ea erant dogmata mithis & novis largentia blasphemia. Lectis vero familiter & expositionibus ejus impiissimis, necnon etiam & scripta ad eum epistola a tua sanctitate, per quam rationabiliter condemnatus est, utpote quæ blasphemia scripserit & irreligiosas voces suis expositionibus inseruit, sententia prolata est justa depositionis ejus, maxime quia in tantum longe est a pœnitentia aut a cognitione eorum in quibus blasphemavit adhuc Constantinopolitanam habens Ecclesiam ut etiam in ipsa Ephesinorum metropoli sermonem faceret ad quosdam antropolatras Episcopos non ignorantes, & doctos & reverentissimos, & auderet dicere quia ego binemfrem & trimenfrem Deum non confitior, & alia inlupet dicere scelerosa. Sicut intelligitis igitur & ipsum & omnibus hæresem & perverteretem evangelicam nostram fectam & omnem fanctitatis mysteria dispensationem evellentem depositum, sicut superius dictum. Sed quam & poterat fieri, ex videtur, in Christo caritatem & [illegible] & salam in Domino, non multas experiri [illegible] Antiochenorum Episcopum Joannem & fidelissimum synodi & pietatem laudare & fortasse culpare depositionis tardiatem. Evenerunt autem nobis omnia quæ de ipse fuerunt constituta. Invenimus enim inimicus & hostis tam sanctæ synodo quam etiam ipsi rectæ fidei Ecclesiarum, sicut ipsa res indicat. Mox enim quod ingressus est Ephesum, non ausus excelsio ministro pulvere, nec exuit se vestimentis, congregavit quosdam qui cum Nestorio recefferant, & blasphemias contra fanm locuti funt caput, ac non solum deridentes gloriam Christi, & conqueri tanquam collegium fibi triginta hominum numero nomen episcopatus habentium, quorum quidam funt fine civitatibus, vacantes autem & Ecclesias non habentes, alii autem ante multos annos pro acerbis caritis depositi a fuis Metropolitis, cum ipsis autem & Pelagiani & Cœlestiani, & de his quidem qui è de Thessalia propisti funt, cum præcepit inlupum, quam nullus hominum qui ante cum fuerunt. Compofuit etenim solus chartam quidem depositionis nomine, & injuriis affecit sanctissimum & reverentissimum Alexandrinæ urbis Episcopum Cyrillum & reverentissimum & coepiscopum nostrum Memnonem Ephesinum, nullo nostrum sciente, sed nec his qui injuriam perpetuarant agnoscentibus quod sabatum vel propter quam causam hoc præsumpsissent, fed tanquam pro his non indignante Deo, & quasi non esset canones ecclesiastici, aut quasi non periclitarari ipsi propter hanc audaciam, injuriis afficiunt excommunicationis nomine etiam & omnem synodum. Deinde de publice in charta hoc inserentes proposuerunt & ad legendum volentibus, theatri patieribus affigentes, ut fuam impietatem in spectacula facerent, Sed non hucusque eorum procellæ audacia. Sed enim fiduciam adumpliant, scripserunt aliquid quasi canonicum, & ad aures pissimorum & amatorum Christi Imperatorum referre, quæ hujusmodi sunt. His ita factis, sanctissimus etiam & reverentissimus Episcopus Alexandrinorum Cyrillus, necnon & reverentissimus Episcopus Ephesinorum civitatis Memnon, libellos a se compositos, & convenientes tam ipsum reverentissimum Episcopum Joannem quam eos qui cum eo hæc egerunt, obtulerunt, conjurantes nobiscum fanctam synodum ut evocaret canonice & ipsum Joannem & eos qui cum eo funt, quatenus satisfacerent de quibus sibi præsumpserant, & fi quid accusare haberent, profitere, dicentes & convincerent. In charta enim quæ scripta est ab eis depositoria, potius autem injuriosa, occasionem inferunt ut quis Apollinarifte & Arriani & Eunomiani & propter hoc depositi funt a nobis. Instantibus igitur his qui injuriam sustinuerant ab illis, iterum nos necessario congregati in magna Ecclesia supra dictorum existentes Episcopi, una & sodalia & gratia vocationis in biduo evocavimus & ipsum Joannem & eos qui cum eo erant in Concilium, quatenus convincerent injuriam passos, & satisfacerent pro certaminis delinquentes, quorum sinula & nunc pietas per vestræ reverentiæ orationes efficiat, ibunt ad ultimam confusionem Ecclesiæ res, & calligatis autem secundum congruum modum talia audentibus, vacabit omnis turbatio, & condecens canonibus reverentia ab omnibus servabitur. Lecti vero in sancta synodo gestis quæ celebrata funt in depositione inreligiosum Pelagianorum & Cœlestianorum, Cœlestii, Pelagii, Juliani, Præsidii, Flori, Marcellinii, Orionii, & similes eis sapientibus, censimus & nos valida & firma perseverare quæ de ipsis definita funt a tua reverentia, & consentanei fuimus in sententia omnes, depositos eos habentes. Ut autem omnes quæ ad nos cognoscendum qui ista funt, destinavimus gesta. *Et subscripsimus.* Salutem te tale, & ut memor nostri fis in Domino deprecamur, dilectissime & deliderastissime *subscripserunt. Sedecim enim episcopi sunt qui hæc gesserunt.*

Sequentur hoc loco in codice Bellovacensi Catalogus episcorum ad Theodosium, Maximianum Episcopum Constantinopolitanum, Sixtum Constantinopolitanum, & ad synodum Ephesinam; quæ ipsa edita fuit in tomo tertio novissimæ editionis Conciliorum pag. 485. & seqq. & in tomo codem pag. 1318. & seqq. Edere hic nolumus.

Duplex extat sequentis mandati versio antiqua; una nostra, quam descripsimus ex ritibus antiquis exemplaribus & ex editione Contiana; altera ex vetusto codice edita Baluzio anno 1683. a Roberto Wiseo; ejus licet idem fit fensus, verba tamen haud omnino diversa. Sequitur deinde in eadem editione Baluzii relatio synodi ad Imperatores missa cum Episcopis in mandato nominatis. Quia vero hæc etiam versio versa est, & utilia esse possit, neque extat in tomis Conciliorum, quamvis olim conscripta sit a Petro Crabbio, cum hoc loco exhibere debere visum est, ne quid desideratum fiant in canonice & historice ecclesiasticis studiosis.

VETUS EDITIO.

Mandatum gestum a sancto Concilio in his qui sunt missi ab eo Constantinopolim. reverentissimi Episcopis ut causam cum orientalibus diverent.

CAP. LXV. DEo amantissimo & Dei cultori Presbytero Philippo obtinenti locum sanctissimi & Deo

EDITIO BASIL.

Mandatum quod synodus dedit Legatis Constantinopolim profiscientibus ut orientales judicarent.

PHilippo Presbytero Dei & amantissimo & confidentissimo sanctissimi & pientissimi episco-

a *Ad legendum.* Breui hic fumus editionem Contianam, cum qui Græca verba confentiant. *In Colberiino & Turonensi* [illegible] *scriptum est, alligendum.* Bellovacensis mutilum est in hac loco.

b *Ut venerat.* Ita codex Colbertinus. Bellovac. *venerat canonice ipsum etiam Joannem.* Idem codex Bellovac. *ad ipsos.* d *Deposui.* Codex Bellovac. *Baptisteria & infinita injuria subversiur, simul reflaurentur & infra fanctis synodis ignorantia quæ gestum.* e *Ex scripta ipsa.* Idem codex, *per scripta a nobis illi.* [illegible] *Conciliis.* Idem codex, *propter quos*

c *Dicunt.* Codex Bellovac. *commodum.* d *Precesse fieri.* Ibidem, *erat incongruum.* e *Ipsum.* Idem codex, *durum.* f *Proprio.* Hæc ed. Colbertinus. Codex Sabat. *innumerabilis indumentis.* Codices Colbertinus & Turonensis, *innumerabilis mensis.* g *De Thessalonica.* (*Cœlestiani.*) Ita codex Colbertinus. Alii habent *Cœlestianos.* Codices Colbert. & Turon. *a Thessalia.* Postea sequitur, *propisti*, in iidem codicibus. Pro quo Bellovacensis habet *expulsi.*

ANNO CHRISTI 431. piscopi apostolicæ sedis magnæ Romæ Cœlestini A Vicario, & pientissimis & sanctissimis episcopis Arcadio, Juvenali, Flaviano, Firmo, Theodoto, Acacio, Evoptio, sancta & universalis synodus, quæ gratia Dei & edicto pientissimorum Regum in Ephesinorum metropoli congregata, in Domino salutem. Admonitti a pientissimis Christiani Imperatoribus Regibus, ut veniamus Legati pro toto orbe, qui propter eos qui nobiscum in Ephesorum urbe congregati sunt, anxius est, unanimi calculo decervimus & legationis provinciam, ut pro recta fide & pro sanctis fratribus sanctissimo & Dei amantissimo Archiepiscopo Cyrillo & Dei amantissimo coepiscopo Memnone injunximus. Utrorumque autem facultatis & vestrorum & nostrorum habentes eram, hoc mandatorium diploma instruximus, ut & scias propter quæ nos miserimus & vestra pietas cognoscat quod nihil præter hæc facere debeatis. Ante omnia igitur scias vestra sanctitas quod cum Joanne Antiocheno & cum apostatarum Concilio communionem nullo modo habere debeatis, eo quod noluerunt nobiscum deponere impietatis præconem Nestorium, sed illi usque ad abitionem vestram patrocinati sunt, aut contra omnes canones condemnare sanctissimum Deique amantissimum Archiepiscopum Cyrillum & sanctissimum Deique amantissimum Memnona. Præterea usque ad id tempus in Nestorii dogmatis defendendis antesistunt. Sunt item inter eos Cœlestiani & depositis, auctoritate totius orbis synodum hæreticam appellare. Jam si necessitas quædam se obtulerit adeundi Regem pientissimum, quoniam edicto amantissimi Christi & pientissimi pro vitili obedientiam et si noluerint prædicti fabricatore depositioni Nestorii & per libellos veniam petere a sancta synodo super iis quæ temere in nostros præsides adinstruunt, anathematizaverunt & Nestorii dogmata & injuriæ eos qui eadem cum illo vel sapiunt vel fapuere, denique & laborare nobiscum et restituantur nobis sanctissimi Archiepiscopi Cyrillus & Memnon, permittimus vestra sanctitati his factis pulsari quidem ipsis communionem, scribere autem nobis, ut & vobis compacificentibus perfectam ipsis pax conflet. Verum non erit antea permittenda illis pax, nisi præsides suos recipiant sanctæ synodus. Scire autem volumus vestram sanctitatem quod si quid horum a vobis contemptum fuerit, neque sancta synodus acta habebit rata, neque vos communionis finet esse participes.

Subscriptiones, quæ sequuntur, addita sunt ex editione Basileensi.

CAP. LIX.

amantissimi Archiepiscopi magnæ Romæ Cœlestini, & Deo amantissimis & sanctissimis episcopis Arcadio, Juvenali, Flaviano, Firmo, Theodoto, Acacio, Evoptio, sancta & universalis synodus quæ gratia Dei & sanctione piissimorum Principum congregata est in Ephesorum metropoli, in Domino salutem. Justa piissimis & Christo amantissimis Imperatoribus legatos dirigere pro omni simul orbe terrarum, qui per eos qui in Ephesus civitate collecti sunt nobiscum pro recta fide certamen subierit, decrevimus vestram sanctitatem, utpote coram Deo Christo vobis pro recta fide sanctisque patribus atque fratribus sanctissimo & Deo amabili Archiepiscopo Cyrillo & sanctissimo & Deo amabili coepiscopo Memnoni legationem committere. Utrorumque vero prudentiam fecimus & nostræ cautelæ & vestræ, hoc vobis mandatum porreximus, ut & nos sciamus in quibus vos destinavimus, & vestra sanctitas agnoscat quia nihil citra hæc facere debetis. Ante omnia igitur illud scire vestram condecet sanctitatem quia apud Joannem Antiochenum & quod cum eo est recedionis Concilium, communionem nullo debetis modo suscipere, eo quod nec ipsi voluerunt Theodotus similiter, Ablabius similiter, Dominus similiter, Eustachius similiter, Constantinus similiter, Eunepius similiter, Euprepius similiter, Paralius similiter, Silvanus similiter, Timonius similiter, Cyrillus similiter, Eupolus similiter, Carius similiter, Regimus similiter, Secucion similiter, Docimasius similiter, Theofebius similiter, Domnus similiter, Asterius similiter, Beffulus similiter, Maximus similiter, Theodulus similiter, Commodus similiter, Modestus similiter, Arisstobulus similiter, Ephabius similiter, Heraclius similiter, Paulus similiter, Theon similiter, Hieraris similiter, Chrysaorius similiter, Hermogenes similiter, Arisstocatus similiter, Alexander similiter, Lampetius similiter, Severus similiter, Adelfimus similiter, Apellas similiter, Alypius similiter, Anderius similiter, Paulus similiter, Macedonius similiter, Acacius similiter, Spudasius similiter, Asphemius similiter, Philetus similiter, Promachius similiter, Nectarius similiter, Metrodorus similiter, Evagrius similiter, Theodorus similiter, Solon similiter, Mandianus similiter, Eusebius similiter, Heraclides similiter, Ammon similiter, Zenobius similiter, Zenon similiter, Isac similiter, Natenas similiter, Timotheus similiter, Zenon similiter, Eusebius similiter, Philadelphus similiter, Macarius similiter, Pabilcus similiter, Andreas similiter, Phebianus similiter, Sabinius similiter, Eusebius similiter, Alexander similiter, Eutherius similiter, Saadius similiter, Petrus similiter, Joannes similiter, Ammon similiter, Romanus similiter, Paulus similiter, Joannes similiter, Rufinus similiter, Nestus similiter, Thomas similiter, Joannes similiter, Timotheus similiter, Eusebius similiter, Paulus similiter.

VETUS EDITIO. A EDITIO BASIL.

Relatio missa a synodo Imperatoribus per suprediBtos & destinatos Episcopos.

CAP. LIX. PIissimis & Deo cultoditis & Christo amabilibus Theodosio & Valentiniano victoribus, triumphatoribus, semper augustis, sancta synodus quæ per Dei gratiam & sanctionem vestræ potentiæ in Ephesio celebrata est. Omnia quidem vestri imperii laudabilia sunt & plurimum circa pietatem ollendentia selum, Christo amabiles Imperatores. Et propterea communiter universi & seorsum unusquisque pro æterna vestra potentia orationes Domino nostro Christo proferimus, servari orbi terrarum per sæculum Christo amabilem vestrum apicem supplicantes. Quia vero etiam nunc nostris flexa precibus pietas vestra præcepit per magnificentissimum & gloriosissimum Comitem Joannem dirigere nostrum universale Concilium quotiunque approbaverit Deo amabiles Episcopos ad vestram potentiam, & coram vobis profitos eos docere omnia quæ secundum nos sunt, necessario gratias agentes Christo amabili imperio vestro, eleganti sanctissimos & Deo amabiles Episcopos Arcadium, Juvenalem, Flavianum, Firmum, Theodotum, Acacium, & Evoptium, & Philippum presbyterum obtinentem locum sanctissimi & Deo amantissimi Episcopi apostolicæ sedis magnæ Romæ Cœlestini, & per has literas offerimus eos vestra tranquillitasi, placidum supplicantes sipectum auditumque promereri. Scientes vero Christo amabilem vestram & Deo devotam animam multum agentem placare Christum protegentem vos atque servantem, ejusque facer-

ANNO CHRISTI 431.

Relatio synodi missa cum prædictis Episcopis & locum tenente Papa ad Regis.

P Ientissimis Deique & Christi amantissimis Theodosio & * Valeriano victoribus, triumphantibus, semper augustis, (synodus) quæ juxta gratiam Dei & vestræ majestatis edictum in Ephesio congregata. Omnia quidem, o Reges amatores Christi, regiæ majestatis vestræ acta laudem merentur, magnumque pietatis selum gra fecrunt, eaque propter unanimitatem omnes & singuli pro perpetua vestra incolumitate & imperio preces Domino Christo offerimus, orantes ut Christi amantissima vestra majestas orbi perpetuo serveret. Quia autem & nunc nostris precibus flexa vestra pietas præcipit per Joannem magnificentissimum & gloriosissimum Comitem ut universalis vestra synodus ad vestram majestatem eligos quosunque pientissimos mittat Episcopos, & coram nobis causas exponant, merito gratias agentes Christi amantissimæ vestræ majestati, eleganas sanctissimos ac pientissimos Episcopos Arcadium, Juvenalem, Flavianum, Firmum, Theodotum, Acacium, Evoptium, & Philippicum presbyterum Romæ Cœlestini sanctissimi & pientissimi Episcopi apostolicæ sedis magnæ Romæ locum tenentem; quos his literis vestræ serenitati commendamus, ut eos benigne videre & audire digneturs. Scientes autem quantum anima vestra amat Christum, Deoque se dedita, maximique faciat Christum, qui pugnat pro vobis & vos servat, habeantur que in honore semper sacerdotes ejus justæ id quod dictum est ab eo, *Qui vos audit, me*

* Valentiniano.

ANNO CHRISTI 431.

SUBSCRIPTIONES.

Berinianus Perges judex subscripsi.
Eremianus subscripsi.
Dalmatius subscripsi.
Severus subscripsi.
Pius subscripsi.
Hellanius subscripsi.
Palladius similiter.
Amphilochius similiter.
Perigenes similiter.
Joannes similiter.
Thomas similiter.
Rhodon similiter.
Theplesus similiter.
Martyrius similiter.
Nicias similiter.
Theorius similiter.
Theodorus similiter.
Archelaus similiter.
Aphobius similiter.
Hermobius similiter.
Dorotheus similiter.
Tarianus similiter.
Abraham similiter.
Petros similiter.
Endoxius similiter.
Adelphius similiter.
Eulogius similiter.
Theonas similiter.
Cyrus similiter.
Marcellinus similiter.

Aristo-

a *Vetham fanctis.* Ita omnia vetera exemplaria. Melior tamen videtur edicio Conciii, in qua scripsum est, *vestra fanctitasi.* Incorpres scetus est inscriptionem verborum Graecorum, *vbi operta no diversitas.* omnia vetera exemplaria. Conius habet *concordent.*

b *Concordent*] Ita

ANNO CHRISTI 431.

me audit, & qui vos recipit, me recipit confidi-
mus & quæ nos contubavit, idem & vos, fic lite-
tteris infertum eft, contubat. Nos enim non ob-
litum claim qui Ephefi nunc fumus quam ut justa
vestrum pientissimum edictum de fide tracta-
remus. Quoniam enim prophana Nestorii dog-
mata ejus immobilem a fæculo tranquillitatem
conturbarunt, merito fuper ea re concilium pro-
posuimus. Post fextum & decimum diem præfinifti
termini & Nestorium fuis decretis Ecclesias con-
turbantem accersivimus. Verum quia ille male
sibi conscius conspirere detrectavit, inquirentes
impia dogmata quæ de Domini Christi incarna-
tione ab illo scriptis exposita, ea ipsa anathematis-
avimus, & eorum patrem ipsi Christi dignitate
omnino alienavimus. Ceterum Joannes Antio-
chenus post vicesimum diem præfiituti termini,
quasi relo fibi non adjutorus, hut pervenit, con-
gregatis apud Ephesum paulo minus triginta,
quorum alii Cœlestiani, alii depositi multo
antea fuerant, adversus nostros præsides & or-
thodoxæ fidei æmulatores fecellit, fanctissimum-
que & pientissimum Archiepiscopum Alexandriæ
Cyrillum & fanctissimum ac pientissimum coe-
piscopum Memnona, neque accusatos ab ipso,
neque citatos justa canonum rationem, depositio-
nis contumelia afficit, & quasi communicavit cum
ipso sancta & universalis synodus in hanc contra
illos injustitiam, ita pias & religiosas vestras cor-
ripuit aures. At sancta & universalis synodus, cui
affidet & magnæ urbis Romæ fanctissimus &
pientissimus Archiepiscopus Cœlestinus omnisque
occidentalis synodus [illegible] sancti
sanctos Episcopos, affidet autem & Apostolica Sedes
nis & Illyricum, legitima nostræ ipsum præfectum
Concilii apostolarum Joannem & ceteros qui cum
eo sunt alienos ab omni ecclesiastica communi-
one esse decevit atque omni decerdotali mi-
nisterio deffitit, refotans omnia quæ ab illis
illegitime facta sunt, & quæ cum illis acta
sunt vestræ majestati pridem literis significavi-
mus. Hanc vero his scriptis & per hos legatos
pientissimos Episcopos vestra pia genua pro-
tensis; manibus, attingimus; rogantes ut quæ
violenter acta sunt cum fanctissimis & pientis-
simis Episcopis Cyrillo & Memnone, nullum-
que canonibus robur habentia, prorsus irrita-
re, ita ut nostra synodus capite non careat,
& nos & omnes Christiani universo orbe, lo-
cis intolerabili indefinenter propius præsides
conteramus, [and petitionum compotes confutes
tas preces universi orbis Ecclesiis Domino Chri-
sto affectamus, ut in sæculum concedatur vestrum
Christi amansissimum imperium. Cum calumnia
quæ contra illos facta a Joanne Antiocheno
& sociis ejus, ad omnes nos pertinet eandem
fuisse habentibus eum præsidiis & cum eis fa-
cerdotali ministerio fungentibus, ego quod & omnis occidentalis synodus testimonium dat ei rectam & inculpabilem eorum esse fidem; & vos quoque de hoc certiores facti commentari-
ronum scriptis promulgavimus quod fint ortho-
doxi, fanctorumque patrum nostrorum senten-
tiam in dogmatibus catholicæ & apostolicæ Eccle-
siæ habeant. Oramus igitur vestram majesta-
tem, solvite & nos & vos a vinculis. Vin-
ctis enim fratribus & præsidibus sanctæ nostræ synodi, etiam nos quodam modo vinciti fu-
mus,

A dotes honorare per omnia, eo quod ab eo didum fit, *Qui vos audierit, me audit, & qui vos sa-*
spernit, me spernit, constitimus etiam de quibusdam ex eorum ministris ad ipsum literis. Nos enim non alia qualibet causa Ephesiorum adprehendimus civitatem quam tractandi de fide ecumenum vestrum piissimum fanctionem. Quia vero hujus immobilem a fæculo tranquillitatem fcelefta Nestorii dogmata turbaverunt, merito consilium de hoc proponentes, post fexdecim dies indicitarum definitionum, *Nestorium*, quem quia ille male fibi conscius conspirere detrectavit, inquirentes impia dogmata quæ de Domini Christi incarnatione ab illo fcriptis exposita, ea ipsa anathematizavimus, & eorum patrem ipsi Christi dignitate omnino alienavimus. Ceterum Joannes Antiochenus post vicesimum diem præfiituti termini, quasi relo fibi non adjutorus, hut pervenit, congregatis apud Ephesum paulo minus triginta, quorum alii Cœlestiani, alii depositi multo antea fuerant, adversus nostros præsides & orthodoxæ fidei æmulatores fecellit, fanctissimumque & pientissimum Archiepiscopum Alexandriæ Cyrillum & fanctissimum ac pientissimum coepiscopum Memnona, neque accusatos ab ipso, neque citatos justa canonum rationem, depositionis contumelia afficit, & quasi communicavit cum ipso fancta & universalis synodus in hanc contra illos injustitiam, ita pias & religiosas vestras corripuit aures. At fancta & universalis synodus, cui affidet & magnæ urbis Romæ fanctissimus & pientissimus Archiepiscopus Cœlestinus omnisque occidentalis synodus [illegible] sancti sanctos Episcopos, affidet autem & Apostolica Sedes Italiæ & Illyricum, legitima nostræ ipsum præfectum Concilii apostolarum Joannem & ceteros qui cum eo sunt alienos ab omni ecclesiastica communione esse decevit atque omni decerdotali ministerio deffitit, refotans omnia quæ ab illis illegitime facta sunt, & quæ cum illis acta sunt vestræ majestati pridem literis significavimus. Hanc vero his scriptis & per hos legatos pientissimos Episcopos vestra pia genua protensis manibus attingimus; rogantes ut quæ violenter acta sunt cum fanctissimis & pientissimis Episcopis Cyrillo & Memnone, nullumque canonibus robur habentia, prorsus irritare, ita ut nostra synodus capite non careat, & nos & omnes Christiani universo orbe, locis intolerabili indefinenter propius præsides conteramus, [and petitionum compotes confutes] tas preces universi orbis Ecclesiis Domino Christo affectamus, ut in sæculum concedatur vestrum Christi amansissimum imperium. Cum calumnia quæ contra illos facta a Joanne Antiocheno & sociis ejus, ad omnes nos pertinet eandem fuisse habentibus eum præsidiis & cum eis facerdotali ministerio fungentibus, ego quod & omnis occidentalis synodus testimonium dat ei rectam & inculpabilem eorum esse fidem; & vos quoque de hoc certiores facti commentariorum scriptis promulgavimus quod fint orthodoxi, fanctorumque patrum nostrorum sententiam in dogmatibus catholicæ & apostolicæ Ecclesiæ habeant. Oramus igitur vestram majestatem, solvite & nos & vos a vinculis. Vinctis enim fratribus & præsidibus sanctæ nostræ synodi, etiam nos quodam modo vincti fumus,

ANNO CHRISTI 431.

VETUS EDITIO.

Mandatum postmodum ab orientalibus in hic qui missi sunt ab eis Constantinopolim Episcopis ut causam disterent cum his qui missi sunt ab universali Concilio.

CAP. LXVII. SAncta synodus Ephesi celebrata Deo amabilibus & sanctissimis Joanni Episcopo Antiochenorum magnæ civitatis, & Joanni Damasceno Episcopo Sarrhorum, & Theodoro Episcopo Nicopoli Nicomediensis metropolis, & Paulo Episcopo Emesenorum facienti sermonem & pro sanctissimo Episcopo Acacio Beroeæ, & Macario Episcopo Laodicenium civitatis facienti sermonem & pro Cyro Episcopo Tyriorum metropolis, & Agringio Episcopo Chalcidenorum facienti sermonem & pro Alexandro Episcopo Apamiorum metropolis, & Theodoro Episcopo Cyrrhorum civitatis facienti sermonem & pro Alexandro Episcopo Hierapolitanorum metropolis, & Helladio Episcopo Ptolemaidis præsentes præsentibus mandabamus quæ subordinata sunt. Quoniam ecclesiastica cunctatio, propter quam in hanc Ephesiorum urbem omnes vocati sumus, præsenti tempore vestra novit pietas quod juxta edictum pientissimorum Regum nostrorum in celebritatem Constantinopolim citati fumus ad suffragandum omnibus sanctorum patrum & rectis dogmatibus non tamen omnes jussi fumus esse vobiscum, opere pretium autem est ut omnium nostrum mens quæ præsentium manifesta fit. Vnde propterea habemus quæ a nobis fuant & pertinent ad simorem. *Dei, & pacificandum beneque ordinandum Ecclesiam.* Quapropter hunc vobis libellum, quo mandatum continetur, fecimus, quo præcipimus & permittimus perfectamque potestatem tradimus, quam & nos, fi præsentes essemus, haberemus, ut quam vos gratia Dei in præsentiam magnam civitatem perveneritis, sive coram pientissimo Regem opus fuerit, sive in consistorio, sive in fancto conventu, sive patrum synodo de his quæ inquirunturque fieri habeatur, ac valeat libertate dicendi fidenter atque diligentia, ut vos decet, afferre pro communi Ecclesiarum usu, laborem hunc fuscipientes pro nobis omnibus fcilicet mancipibus & comitantibus & amantibus, & tanquam ea esset habentibus omnia quæ a vobis in hac causa agitis, & actiri estis, & ibic ipsum omnatus vestram fanctitatem, ne quod communi ipsui profectum & ad gloriam Domini Christi facere minim a tactis-dit. Iam si & videbitur fynodalem epistolam cum omnium subscriptione mittendam, confirmur omnes commendet & fingulis omni alacritate nos fubscriptiones & ad plum exercitum mittaros. Quippe manifestum est quod capitula quæ a Cyrillo Alexandrino adjecta ad fidem patrum qui in Niceno Concilio tanquam hæretica fuerant condemnata & a catholica & apostolica Ecclesia aliena ejiciuntur.

Alexander Episcopus Hierapolis metropolis, si quid juxta expositam fidem a fanctis patribus in Nicæa egeritis, neque fuperintroductio aliquo fidei fanctorum patrum, & ejectis capitulis Cyrilli Alexandrini, in hoc conferitio. Hæc enim expositionis fidei etiam cum fancto Concilio quod vobiscum est subscripsi.

Dorotheus Episcopus Marcianopoleos secundæ Mysiæ subscripsi similiter mandatis, sicuti supra scriptum est.

Et omnes reliqui subscripserunt.

Concil. General. Tom. IV.

EDITIO BASILE.

Mandatum quod orientales legatis fuis in Constantinopolim Episcopis dederunt ut judicentur cum legatis universæ synodi orthodoxis Episcopis in Constantinopoli.

Sanctæ synodo in Ephesio congregatæ, pientissimis & sanctissimis Joanni Archiepiscopo Antiochenorum magnæ civitatis, * & Paulo Episcopo Emesenorum, & Theodoro Episcopo Cyrrhorum Episcopo Acacio Beroeensi, & Imerio Episcopo Nicomediæ metropolis, & Macario Laodicenium urbis rationem reddente & pro Cyro Episcopo Tyriorum metropolis, & Agringio Episcopo Chalcidensium rationem reddente & pro Alexandro Episcopo Apamiæ, & Theodoreto Episcopo civitatis Cyrretanorum rationem reddente & pro Alexandro Episcopo Hierapolitanorum metropolis, & Helladio Episcopo Ptolemaidis præsentes præsentibus mandabamus quæ subordinata sunt. Quoniam ecclesiastica cunctatio propter quam in hanc Ephesiorum urbem omnes vocati sumus, præsenti tempore vestra novit pietas quod juxta edictum pientissimorum Regum nostrorum in celebritatem Constantinopolim citati fumus ad suffragandum omnibus sanctorum patrum & rectis dogmatibus non tamen omnes jussi fumus esse vobiscum, opere pretium autem est ut omnium nostrum mens quæ præsentium manifesta fit. Vnde propterea habemus quæ a nobis fuant & pertinent ad simorem. *Dei, & pacificandum beneque ordinandum Ecclesiam.* Quapropter hunc vobis libellum, quo mandatum continetur, fecimus, quo præcipimus & permittimus perfectamque potestatem tradimus, quam & nos, fi præsentes essemus, haberemus, ut quam vos gratia Dei in præsentiam magnam civitatem perveneritis, sive coram pientissimo Regem opus fuerit, sive in consistorio, sive in fancto conventu, sive patrum synodo de his quæ inquiruntur fieri habeatur, ac valeat libertate dicendi fidenter atque diligentia, ut vos decet, afferre pro communi Ecclesiarum usu, laborem hunc fuscipientes pro nobis omnibus fcilicet mancipibus & comitantibus & amantibus, & tanquam ea esset habentibus omnia quæ a vobis in hac causa agitis, & actiri estis, & ibic ipsum omnatus vestram fanctitatem, ne quod communi ipsui profectum & ad gloriam Domini Christi facere minim a tactis-dit. Iam si & videbitur fynodalem epistolam cum omnium subscriptione mittendam, confirmur omnes commendet & fingulis omni alacritate nos fubscriptiones & ad plum exercitum mittaros. Quippe manifestum est quod capitula quæ a Cyrillo Alexandrino adjecta ad fidem patrum qui in Niceno Concilio tanquam hæretica fuerant condemnata & a catholica & apostolica Ecclesia aliena ejiciuntur.

Alexander Episcopus Hierapolis metropolis, si quid juxta expositam fidem a fanctis patribus feceritis, neque adjeceritis aliquid fidei fanctorum patrum & reprobantium hæretica ulla capitula Cyrilli Alexandrini, illi confirmo. Hæc enim expositionis fidei etiam cum fancto Concilio quod vobiscum est scripsi.

Dorotheus Episcopus Martianopolos secundæ Mysiæ subscripsi similiter commendans, ut premissum est.

Conscripserunt autem & ceteri omnes.

H Epi-

a *Ephesi metropolis.*] Per Basilium Diocesum Ecclesiæ Carthaginiensis, ut supra diximus.

b *Illyricum.*] Per Flavianum Episcopum Philippensem, ut diximus supra.

* *Vide S. Gregor. lib. 6. epist. 31.*

* *Nicopoli.*] Hæc vox addita est ex codice Bellovacensi. Utilis autem esset hic locus ad solvendam difficultatem, quæ occurrit in epistola Gregorii Papæ. Vide *Notam nostram ad Gratianum pag. 476.*

b *Et Paulo.*] Baronius hic scribit mortuo denuo nomen unius ex iis Episcopis. Dicit ergo nomen Joannis Episcopi Damasceni.

Epistola universalis Concilii ad Augustos.

DEi amantissimi Theodosio & Valentiniano victoribus, triumphatoribus, semper augustis, sancta Synodus quæ gratia Christi & nutu vestræ potestatis in Ephesina metropoli congregata est. Circa plenatem sollicitudinem vestram atque studium, Christo amabiles Imperatores, omnium Deus probonis, etiam sanctorum Episcoporum occidentalium zelo animas excitavit ad vindictam injuriam passi Domini nostri Jesu Christi. Nam licet plurimum itineris spatium pervenire usque ad nos illas sanctissimas sanctorum prohibuerit Episcoporum, fed tamen illic congregati, præsente etiam magnæ Romæ sanctissimo & Deo amantissimo Episcopo Cœlestino, omnem nunc nobisum sensum fidei cum multa exconantia prædicaverunt, & qui extrà hunc sensum sunt, alienos esse penitus facerdotio & clero & gradu deslituerunt. Hæc itaque etiam prius & magnæ Romæ sanctissimum Episcopum Cœlestinum, antequam collegisset sanctissima synodus, per suas literas nuntiavit, committens sanctissimo & Deo amantissimo Episcopo Cyrillo Alexandrinus magnum pretium civitatis suum obtinere locum; & nunc rutius per alias literas hæc ipsa sanctæ synodo manifesta constituit quam congregati potentia vestra præcepit in Ephesina metropoli, quæ etiam destinavit & per sanctissimos Episcopos Arcadium & Projectum & Deo amantissimum Presbyterum Philippum magnæ Romæ completentem præfentiam sanctissimi & Deo amantissimi Episcopi Cœlestini. Quia ergo omnes, nientes volontatem totius occidentalis sancti Concilii manifestam huic synodo fecerunt per literas, concordemque nobis sensum pietatis & fidei monstraverunt, & nobiscum unanimes tam per epistolas quam per ea quæ mandata fuit eis, quæ etiam ex scripto nobis loquuntur, fasti sunt, non necessario & de eorum quod hic concordia ata fuitlent quæ digna sunt, ad potentiam vestram retulimus, ut scilicet vestra pietas quia uno communique decreto totius orbis terrarum a nobis super profuta sententia est, quam edoceri & manifestam fieri cæleste vestræ clementiæ pietatemque properavit. Quia ergo negotium finem accepit optabilem vestræ potentiæ & universis Ecclesiis cautelam præbentem & fidei firmitatem, supplicamus vestræ pietati jam non si solicitudine, requiescere & habitatione peregrina, ubique quibem paupertate conflictos, alios autem calamitatum depressos, alios vexationibus graves incurrantes, & in peregrinatione habitantium ferre amplius non valentes, ita ut etiam qui dam ex nobis Episcopi & Clerici moriantur, et nondum requiescentes a tali solicitudine, ceteri Ecclesiæ magnæ civitatis habeamus. Prohiberi quoque supplicamus, & ad judices locorum literas cum terrore transmitti, ne aliqua rurius afera difficultas imponatur Ecclesiis aut tribulatio

A reverendi ad suas provincias sanctis Episcopis. Pietate namque monstrata, & omnipotentis ceterum confonam decretum super ea re proferente, præter paucos qui amicitiam Nestorii pretati præponunt, justum potimus beneficium, supplicantes vestræ potentiæ tandem nos a cura quiescere & cogitare pro ordinatione futori, & de cetero in fidei firmitate & pietate latari, & pure atque fabulinter pro vestra potentia Domino omnium Christo orationes offerre.

Cyrillus Episcopus Alexandræ retuli.
Juvenalis Episcopus Hierosolymorum retuli.
Firmus Episcopus Cæsareæ retuli.
Et omnes quoque synodus retulit.

Commonitorium cum relatione directum clero Constantinopolitano a synodo.

NEcessar æstibus, cum aeres sint graves, & pene quotidie aliquis sepelitur, ita ut omnes pueri languentes ad propria remittentur, & alii omnes Episcopi in his sunt. Unde confequens est reverentiam vestram adire Christo amabilem Principem & dicere quia opprimitur synodus ab his qui prohibent terminum dari, ut ablumpti languore necessarii. Scire vero reverentia vestra debet qui licet in tantum nitantur ut omnes moriantur, non tamen fit aliud præter hæc quæ dereta per nos fant a falvatore nostro Christo.

Narratio ordinationis Maximiani Constantinopolitani Episcopi.

Mantibus Constantinopolitan septem & septem cæ-
[illegible] ab per temetipsum
prælatis ordinatus est Maximianus in Episcopum vestalæ
Concilium omnia regulariter & consequenter
agens damnavit Nestorium, & approbavit quidem eos, vitaperavit autem orientales, & pollea exilio Nestorium destinavit. Justit autem his qui de sancto & magno & universali Concilio erant ingredi in Ecclesiam & ordinare Episcopum sanctæ Ecclesiæ Constantinopolitanæ. Quod etiam factum est. Ingressi enim ordinaverunt Maximianum Episcopum. Et post hoc justit Imperator omnes Episcopos abire unumquemque ad propriam regionem. Et abierunt. Manst autem Joannes Antiochiæ Episcopus & qui cum eo erant & interpretes existentes. Ingressus autem est Cyrillus Episcopus Alexandriæ & Arbry tertia, & fuisset eum civitas cum multa excellentiæ gloria.

Epistola Maximiani Episcopi Constantinopolitani ad Cyrillum Episcopum Alexandriæ.

DEo amantissimo & reverentissimo comministro Cyrillo Maximianus in Domino salutem. Completum est desiderium tuum, Deo amantissime, acta quod te est pietatis intentio, ad terminum pervenit desiderium pietatis. Thesaurus Dei & angelis & hominibus & cunctis Christi fa-

cerdotibus. Non solum credidisti in Christo, fed A etiam pro eo pertulisti. Solus dignus judicatus es passionum Christi, utique dignus effectus ejus stigmata in corpore tuo portare. Confortus es cum eo tam hominibus; confessionem mensisti a patre & sanctis angelis, redimitus es pro pietate coronis. Omnia potuisti in Christo, qui te confortavit. Humilitasti fuisses per patientiam, detristi tormenta, conculcasti furorem judicum, despexisti famem, Habuisti enim pancum de cœlo descendentem, vitam dantem hominibus desuper. Quia igitur neque non deficiens illis, alia quidem sensibiliter hic edocti, alia vero in auditu habentes tribulationis vestræ quam pertulistis Principibus reflentes & potestatibus & mundi rectoribus tenebrarum fecisti hujus & spiritalibus nequitiæ, evolutæ autem sumus ad pontificatum maximæ civitatis, dignare itaque, Deo amantissime, orare & non confortare & consilis imbuere & omnem favorem circa nos exhibere, quatenus compleatur & in nobis scripture dictum. *Frater frateres adjuvans fiunt civitas est munita non volens debellari nec obsidari a diabolo, neque fabefactionem neque tranquillantionis inveniat.* Nos enim subjacet capitivitati diabolicæ civitas quæ a Christo Domino custoditur, Christo utique, qui mundum vicit, & æterna tibi præmia præparavit, qui dicit: *Quicunque non tollit crucem suam & sequitur me, non est me dignus.* Dignus ergo Domino Christo factus tollendo crucem & sequendo eum, non negligas pro nobis apud Christum legationis fungi, fraternas conditiones deprecatur ut ipsum dignitate episcopatus in Domino eos pro me, Deo amantissime & venerabilis frater.

Epistola sanctis Cyrilli Alexandriæ Episcopi ad legatos universalis Concilii Constantinopolitan missus.

DOminis desiderabilibus & dei cultoribus fratribus & comministris Juvenali, Flaviano, Arcadio, Projecto, Firmo, Theodoto, Acacio, Philippo Presbytero, Cyrillus in Domino salutem. Satisfactum nobis est iterum. *Extat Concil. tom. 3. pag. 1067.*

Interpretatio sanctissimi Imperatorum scripta ad fidelissimum gloriosissimum Praefectum prætorio & Consulem ordinarium.

Licet pro sollicitudine publicarum rerum aperte nostrum sit studium, non tamen minor apud nos est religionis cautela sanctissimæ; qua videlicet a multis collaudata, etiam in publicis utilitatibus non adjuvari confidimus. Et propterea quoniam Nestorius catholicæ Ecclesiæ aliquando facerdos, nunc autem fidei proditor, tantis nequi-

tiæ molibus obligatus apparet, & necessarium est ut sententiæ nostræ tranquillitatis subditus competenti elade suis moribus oneretur qui reliditi severabilis Ecclesiæ functionibus notandæ hæresis auctor apparuit, & dum corruptet fidem eorum quos fore prudentis licitæ copulavit, in hæ personæ recepit etiam crimen prodictionis alicuiusque. Tue igitur auctoritas gloriosa hoc pragmatico sive speciali auctoritate suscepta memoratum Nestorium in juge exilium Petræ pro impietatibus fuis deduci præcipiat, ita ut omnis quæ fabitanta Constantinopolitanæ applicetur Ecclesiæ, ut res ejus accipiat reverentissimus locus cujus prædecessor prodidit sacramentum. Sic enim erit in minimis hominum fonera fanctissimæ memoriæ fidei, & felicitas nostri imperii munita religione florebit.

Referptum legis facra contra Nestorium.

DEbita a nobis piissimæ religionis cultura cos qui circa Ecclesiæ divinitatem impie agunt, parvis punire digna & nominibus eorum pravitati convenientibus eos appellari vult, ut exprobrationibus fubditi æternam contumeliam delicti fufliineant; & neque viventes extra fupplicium, neque mortuos fortiantur fine contumelia diffolutionem. Nestorio igitur monstrofæ doctrinæ principe & occultato, superest unianimes ejus & impietatis focios nomini fubjacere vituperando; ne Christianorum titulos vocabula, eorum nomine deforentur a quorum dogmate agentes impie recellerunt. Propter hæc fancimus ubique Nestorii nefandæ lectæ communicatores, Simonianos nominari. Oportet enim eos qui divinitatis se averfione illorum imitantur impietatem, appellationem illis fortiri confimilem, & quemadmodum Arriani † lege divina memoratæ Constantini Porphyrianii propter fimilitudinem impietatis Porphyrii nominantur, qui verum religionem tentans verbi virtute comprimere, libros fibimet non cruditionis contemnendæ deteliquit. Nullatenus prafumat quidem Nestorii nefandi atque facrilegi impios libros de venerabili orthodoxorum religione & contra dogmata Episcoporum Ephesini fancti Concilii conscriptos aut legere aut tractare, quos oportet omni studio requisitos publice concremari. Hoc enim modo omni impietate radicitus impurata, fimpler, & quæ potest feduci facile multitudo nullum erroris femen aliquando poterit invenire. Neque memoriam ita perditorum hominum in aliquo religionis colloquio aliter quam Simonis nomine nuncupati, neque domum eis aut agrum aut hinbarbanum aut qui emblior alium locum ipsorum causa latenter aut sperare prabeat. Tales enim decéntimus omni licentia synodi esse privatos; cum omnibus palam fit quia qui † trangiferit hanc

a *Firmitatem.*) Hanc lectionem accipimus ex editionibus Contii & Baronii. Nam codices Colbertinus & Turonensis habent *propitiatione*.

b *Eunuchus.*) Deteriplit illa Libertus cap. 6. *Eunuchus*, inquit, *de Concilio septem & septem Episcopis, satisfecere Imperatori quia magnum & universale Concilium omnia regulariter egens damnavit Nestorium. d His qui de fanctis.*) Nimirum legatis a synodo catholicorum missis Constantinopolitanis, Juvenali nimirum Hierosolymitano, Flaviano Philippensi, Arcadio & Projecto Episcopis occidentalibus, Firmo Cæsareæ Cappadociæ, Theodoto Ancyranæ, & Acacio Melitinenæ. *e Infergenti.*) Id est, non divisi, non dimissi. Codex Bellovacensis habet, *In ferangenti*. Berenguarius edidit *in fe gregati*. Contius *segregati*. Liberatus contra cap. 6. ait Joannem, cum Imperator jubisset omnes Episcopos abire unumquemque in regionem suam, Antiochiam cum suis profectum esse. Verum ita expirandus est Liberatus, qui id quidem non dicit, sed illud adjungit post *Alexandriæ*. Ita omnia verata commentaria & Contius. At Baronius ex codice Antonii Augustini edidit *Alexandriam*, quod melius videtur. Idem tamen est utrumque lectionis genius. Nam Cyrillus post hoc reversum esse Alexandriam patet ex Liberato. *f Adipe vertis.*) Id est, die trigesima Octobris secundum Romanos.

a *Spiritualibus.*) Hæc est lectio codicis Bellovacensis. Reliqui & edito Contiana habent *spiritibus*.

b *Consulum ord.*) Hinc apparet hanc sanctionem fuisse editam anno octogesimo, quo Honorius Consul fuit cum Senatore. Ipse igitur Baronius in hunc annum. Illud autem hinc colligi debet, Illam collectionem gestorum synodalium non fuisse factam illatum post abdicatum Iovianum. *c Respiramus.*) Hanc conflationem esse vetam ex Graeco multis probatur, fed illud ex primo quod alii verba reponunt ex Codice Theodosiano. Ita alia multa non interpretatione extat in collatione quinta Quinto synodi, & in epistola certa Petrapi II. ad Episcopos Hibriæ, ubi valde incapolata legitur.

d *Dubitationem.*) In epistola Pelagii edium est *Dominum*. At in codice Nicolai Fabri, ex quo edita fuit, legitur *Deum*; Ratur nunc in bibliotheca Colbertina. *e Nestorio igitur.*) In Concilio Quinto legitur: *parum ipse dedit Nestorio & Theodoro & Nestorii impietatem & pestiferorum vita & nulla eliminanda est*. Ita etiam ferme in epistola Pelagii, nisi quod Dioscori nomen illic non habetur. *f Dimittere.*) Melius in Codice Theodosiano. *g Averfione.*) Codex Turonensis & Colbertinus habent *averfionem illorum imitantur impietatem*. *h Communicatores.*) In Contius, redit. Nam hoc membrum pendet a *fugerant*. At in antiqua codicibus nonnulla legitur, *quemadmodum enim Arriani*. Et verfio quidem quæ extat in Quinta Concilio priori est hinc fundata, & magis congruit cum editione quæ extat in Codice Theodosiano. *i Lege Confusionis.*) Bene apud Sozomen lib. 7. cap. 6. *k Transgiferit N. Legem.*) Concilium V. *Et hoc certum omnibus fit, quod si quis prasumpsit profitentem nostram sanctissimam, & Theodore & Nestorii affectasti, illorum facies imitans, ejus gladio, dii ultionem omnis subjacentis fiet edictorum*. In eum Pelagius Papa.

ANNO CHRISTI 431. legem Nestorium imitatus, rerum fausum confisi A in quemlibet locum convenire neque aliis fidalum impietatis offendere aliquod sibi competentium praedionum, sive in urbe consistentes, sive extra urbem, aut urbi vicinum, sed simpliciter jaudibilem esse hujusmodi Concilio omnem terram, cos autem qui velanas compositionibus Nestorii consentiunt, & occasionem erroruin libros habent ejus, miseratos magis quam poenitentes, praedicant illos quidem igni contradere atque exterminare, ne memoria tantae laesionis in republica revolta impudentem neque praedicat facias, quos neque scribere principio neque invenire fuerat bonum, neque legere tafia ex quibus damnum totius perditionis accidat. Quid enim animae & fidei praeponendum est, quibus nocent hujusmodi lectiones, B quae & perfectionem animae excecare possunt & ad pejora compellere? Et ut non lateant qui sint, aut quod vocabulum conveniens habeant, commoratum compositionum fabulae ipsius, ad memoriam revocantes quod ciset melius obliviosi contradi, Simonianos quidem eos nuncupari praecipiunt, gravissimi vero supplicii, si in futuro transfeendere, exstimpandi tamen ut autem cognoscatis tranquillitatem, pietatem, praeceptorum providentiam, quam per omnia subjecti attribuunt, piissimum nostrorum Principum, ejus soli efficiunt Deo per Sacerdotium regendam dignam beneficiorum quae in eos & in universum terrarum orbem largitur, haec nostrae conscriptioni lecundum consequentem divinam lucem plenam legem praefulgere praecipimus; jus obedientes, supplicio vel metuplos liberos facietis in futuro longo saeculo, agere pie discentes, immortalisque beneficia promerentes; & in tantum vobis prodeat quantum Imperator sanciens & Deus vestre adventus salutis est prodelle.

ANNO CHRISTI 431. ANNO CHRISTI 431.

ANNO CHRISTI 431. vitium, hoc animadvertimus omnibus ad nos Concilii convenientibus, tam sanctissimo Episcopo gloriosissimo hujus urbis & omnibus qui inventi sunt hic reverentissimis.....

Romanae Episcopus Coelestius & omnes..... recta fidei sacerdotes tuae reverentiae communicabunt, aliis siquidem aliquis fini quae debeant corrigi decenter facile suscipientibus solutionis ordinem, quam ipsi necessario repetentes & B satisfacientes vobis metuplis privatim & communiter omnes reducetis. Cognoscens igitur hoc nostrum esse studium & voluntatem, de nullo altero curam facias nisi ut omni de medio contentione & aemulatione sublatas, pacem hanc diligenter & firmiter sanctis Ecclesiis quae ubique sunt orthodoxae fidei & per has omnibus qui sub potestate vestra sunt, repetere, & meliore auxilio figere. Festina autem venire cum omni velocitate ad Nicaenam urbem, nullum omnino Episcoporum secum adducens, nisi parcos obsequentes tuae sanctitati Clericos, & sine aliqua dilatione festina, sciens quod & Cyrillum sanctissimum Episcopum similiter & te propterea concurrere simili alacritate per facta nostra laetos praecipimus, & promittere ne aliter ad nos pervenisti priusquam in unum convenienses invicem vos de possibilis animositas ad firmandam pacem propria concordia intentioni omnium fecurratis, quod futurum esse & in tua reverentia designamus. Viri enim tuae existentes quos expectant quae pacis bona sunt, & quae dissensionis mala latere non patiuntur, non prius a nobis videbimini, nisi correcta fuerisitis haec quae non nos modice tristari fecerunt. Interim autem donec fiant sestinata pax & concordia vestra & ad invicem amicitiarum collopium, & ex hoc praecurrente colloquio praevoiat firmitas, nulla ex episcopalibus constitutionibus aut depositionibus aut ex quacunque ordinatione novitas adiumatur.....

ANNO CHRISTI 431. omnibus nobis concretribus & sanctissimo gloriosissimae hujus urbis & omnibus qui hic congenti sunt Dei amantissimis Episcopis, & omni comm clero, ut quae bene olim unita sunt, & atroci incidente pallione divisa, orthodoxae fidei membra coaptentur, quatenus vos inquam & reverentissimus Episcopus Alexandrinorum Cyrillus convenientes alteruttis deponatis quae inter vos tunc inimicitiae & dubitationes, prosuitentibus nobis quod praeterea reverentissimi viri quia si subscripteris depositioni Nestorii & ejus doctrinam anathematizaveris, nulla relinquatur dubitationis occasio, sed mox & sanctissimus Cyrillus & qui cum eo, sed etiam sanctissimus gloriosae Romae Episcopus Coelestinus & omnes undique orthodoxae fidei sacerdotes tuae sanctitati communicabunt, aliis videlicet si quae fuit quae debent corrigi decentem facile suscipientibus solutionem, quam ipsi necessario diliputates & satisfacientes vobismetipsis privatim & communiter omnes reducetis. Cognoscens igitur hoc nostrum esse studium & voluntatem, de nullo altero curam facias nisi ut omni de medio contentione & aemulatione sublatas, pacem hanc diligenter & firmiter sanctis Ecclesiis quae ubique sunt orthodoxae fidei & per hos omnibus qui sub potestate vestra sunt, repetere, & melioreauxilio figere. Festina autem venire cum omni velocitate ad Nicaenam urbem, nullum omnino Episcoporum secum adducens, nisi parcos obsequentes tuae sanctitati Clericos, & sine aliqua dilatione festina, sciens quod & Cyrillum sanctissimum Episcopum similiter & te propterea concurrere simili alacritate per facta nostra laetos praecipimus, & promittere ne aliter ad nos pervenisti priusquam in unum convenienses invicem vos de possibilis animositas ad firmandam pacem propria concordia intentioni omnium fecurratis, quod futurum esse & in tua reverentia designamus. Viri enim tuae existentes quos expectant quae pacis bona sunt, & quae dissensionis mala latere non patiuntur, non prius a nobis videbimini, nisi correcta fuerisitis haec quae non nos facium leviter mutare. Inter haec autem, donec studendo pacis & concordiae vestrae & alterutrum amicitiarum & pro hoc ad nos ingressionis celebratio confirmetur, nulla ex episcopalibus constitutionibus aut depositionibus aut cujuslibet ordinationis novitas fiat; sed si quid etiam in medio fieri contigit, hoc sub quiete manens, immutatum catholicae Ecclesiae servet statum, sufficientibus quippe his qui sunt reverentissimi Clerici, donec perfecta unitio subsequatur, ad ministeria complenda divina. Habes a nobis haec & non dubie omni fortitudine omnique virtute parum & immutabile nostrum propositum videntes & dignum Christiana constantia, age nobiscum & ipse, nullum laborem aut fatigationem, non injuriae contempnum, non obliviosum ut ipse sagaciter, quatenus ea quae a nobis pro causa orthodoxae fidei & sanctatis ecclesiarum unitatis julla sunt, temnos contradantur. Si vero, quod non credimus, contrarium aliquid huic nostro voluntarati & ita recto consilio sapere proprio quodam intentione & instantia humanae passionis testaveris, & alia quae a nobis justa sunt negleceris, tibimet reputabis, quoniam solitum laborem dici Ecclesiarum & dilatata sua contemnens, dignas retributiones suscipiet.

Edictum Praefectorum praetorio.

CAL. LXV. FLavius Anthemius Isidorus, Flavius Bacchus, & Flavius Simplicius Reiginus Praefecti dicunt. Nihil ita earum Imperatoribus certamus est quomodo semper agere pie aut actibus hujusmodi diligentiam adhibere, qui quotidie, ut ita dicatur, non differunt opiles & diei curis continuantes, & magis ij ipsa pietate hoc cum omni studio servare consueverunt. Futura igitur emergere quadam irrationabili & insensata & praesumptione plena religione, magis autem non futura, sed etiam quandam erroris auctoritatem fibimet vindicante quadam providentia fine quolibet tumultu & cum omni tranquillitate, quae eis semper inserta est & cura, per omnia hujusmodi emendationem fieri praeceperunt nobis principes inquitates poenis competentibus castigantes, reliquorum vero providentiam facientes, ceaterea laesi nihil, sed monitione ad meliora deflexi atque conversi, nihil quidem fuorum amitterent, quae vere perfecta est & aeterna & poft vitam consilitit pollessionem pietatis conspicentes, eam formissime cultodiret. Sed quoniam hominum genus praevertum semel & fagination dolosis sermonibus, pejoribus rationibus persuasum est, & egent ad hoc etiam timore praesupo, pomisique gravissimis eos qui adulteratores fidei dogmata de cetero cessare praecipiunt & cogitare quae meliora sunt, & neque eos

a *In Latina & Graeca.*] Haec non extant in Codice Theodosiano, quia constitutio illic integra non est. Data autem illic dicitur 111. Non. Augusti CP. Theodosio Aug. XV. Cons. id est anno Christi CCCCXXV. quod ad hoc habitum fundum. Non fatius itaque mitis ad praefectum fed sequenti statum anno; b *Principis.*] Ita codex Bellovacensis & Cottius. Colbertinus & Turonensis habent *principium*.

Exemplar sacra epistolae per Aristolium Tribunum & Notarium ad Joannem Episcopum Antiochiae de pace & adunatione Ecclesiae.

Imperatores Caesares, victores triumphatores, maximi, semper augusti Theodosius & Valentinianus Joanni Episcopo Antiochiae.

COD. COLBERT. COD. BELLOVAC.

D NIntentio nobis correctio pacis est, quam videlicet, studium vestrum sequentes, perpetue complendam praedicatis, & alior omnes homines, propter veritatem sacerdotes effecti, non quiescitis edocere. Tempus ergo est, quoniam ad hanc vos fegnes esse nihi non oportebat evenit, ad hoc veritate ad quod alios exercetis, ad quod alios excitiae adventre. Res enim fugienda & inopinabilis in nostris temporibus contigit, sacerdotes religionis verae distinctio, quae etiam omnem virtutem narrationis excesit. Quaerit enim spectabitur omnis & usque ad fafpicionem auferri contentio & perfectae unitatis temnimus sequi, tunc difcessionis & turbae maximae occasiones accensae sunt. Mortlitia igitur in hac causa & plurimi infinationis occasio est, doctores ecclesiasticae pacis & fontem concordiae in tantam converti contentionem ut egerint invitantibus quatenus medicentur horum quae ipsi allegare consuetudinem. Ergo igitur mali solutionem unde etiam principatus ipsi invenire sperantes, & diligenter quatenus ipsi agerentur curarent, ne repens serpat amplius ... vitium, nec deliberativus

D NIntentio nostra est pacis perfectio, quam vos, propriam professionem sequentes, semper admonere promittitis, alios vero omnes homines, utpote per dilectionem sacerdotes ordinati, docere non cessatis. Tempus igitur est, quoniam hanc vobis perturbare, unde non oportebat, contigit Ecclesiam, ad hoc hortari ad quod alios reducentes arbitrabamur quod alacriter venirent. Res enim horribilis & inopinata nostris temporibus contigit, sacerdotibus verae religionis distinctio, quae & omnem narrationis virtutem superegressa est. Cum enim sperata est universa & usque suspicionem admini contentio & perfectae unitatis sequi perfectio, tunc dissensionis & tumultus maximi occasiones accensae sunt. Anxietatis igitur in negotio & multi mortoris occasio est doctores ecclesiasticae pacis & fontem concordiae in tantam dissensionem converti ut indigerint his qui eos adhortentur quatenus memores iste eorum quae praedicare consuliti sunt. Tanti igitur mali solutionem unde & initium sumpsit invenire sperantes, & diligenter quemadmodum hoc perficiatur curantes, ne serpens depascatur amplius ... vitium,

E eam quae a nostris pietate cinta re..... praecepta sint termino tradita. S..... sententiam & secretam voluntatem contemnere ..... tione aut instantia humanae passionis non..... quae a nobis justa sunt negleceris, tibi imputabis, quia elacitatem circa contentionem Dei Ecclesiarum tua sanctitas afperata dignas vici finitiones recipiet.

a *Nonnullam.*] Non intellexit hanc locum Libertatus, qui ex his verbis colegit, Theodosium Imperatorem Cyrillo & Joanni communarum esse Nicomediam caliam, nisi pacem habierent ad invicem.

ANNO CHRISTI 431.

Libellus datus Archiepiscopo Cyrillo a Paulo Episcopo Emeseno missus a Joanne Antiocheno.

DOmino meo per omnia sanctissimo & beatissimo Episcopo Cyrillo Paulus in Domino salutem. Piissimi atque victores nostri Principes quam olim habere dignantur intentionem ac diligentiam circa subjectos, & maxime de sancta Dei Ecclesia & pia atque purissima rectaque fide, in qua ex progenitoribus successerunt, demonstrantes, literas direxerunt per virum spectabilem Tribunum & Notarium Aristolaum & ad tum sanctissimum & ad sanctissimum ac beatissimum Episcopum Joannem, necnon & ad sanctissimum & beatissimum patrem nostrum Acacium Episcopum Beroeæ, jubentes ut congregati ait corporaliter ut ait voluntate, absolutionem detis emergentibus dissensionibus inter Deo amabiles Episcopos qui in Ephesum convenerunt & vos ipsos, & sanctissimis Dei Ecclesiis Deo gratam provideatis pacem, & removeratis tumultus qui quotidie fiunt sanctis Dei Ecclesiis, atque consentiatis damnationi Nestorii, & anathematizetis pravam ejus doctrinam. Suscipientes ergo piissimas ac Deo amabiles literas prædictus sanctissimus Episcopus Joannes & sanctissimus Episcopus Acacius, & cogitantes quia esset valde necessarius tractatus vestræ præsentiæ, ne multum tempus ex negotio traheretur, direxerunt quidem ad tuam sanctitatem, ut tua beatitudo simul deliberet quemadmodum pax disponatur cauta & optima hoc ultimo termino utilis imponatur. Venientes ergo & videns atque colloquens inveni tuam sanctitatem præparatam manifeste atque pacifice, & sicut Pontifices decet, ad ea quæ sunt in manibus disponenda. Deinque literas nobis permisit tua sanctitas prædicentes quam a patribus suscipimus rectam immaculatamque fidem; quod primum fuit & dignum labore & studio. Quia vero decebat etiam ea quæ contra Nestorium formam suscipere olim nobis placitam, facio præsens ad præsentem tuam sanctitatem has literas, per quas profiteor suscepisse nos ordinationem sanctissimi & beatissimi Episcopi Joannis, habere autem Nestorium, qui dudum fuit maximæ Constantinopleos, condemnatum, & anathematimus quæ in doctrina parte impie ab eo fuit dicta, & ampleditur prorsum atque sentimus ad vos communionem, secundum quidnam tuæ sanctitati a nobis breviter deinhumanatione Dei verbi expositionem, quam etiam confitandali, & tanquam proprium suscepisti illam, cujus etiam in his literis exemplar infertum est. Et hæc para communione solutionem damus omnibus quæ in medio ex utrique partibus velut in turbis facta sunt, & remeamus ad priorem Ecclesiarum gratia Dei tranquillitem.

Epistola Joannis Episcopi Antiochiæ ad Cyrillum de pace.

COD. COLBERT.

CAPUT LXXVIII. *Vide Libr. 10. cap. 3.*

SAnctissimo & Deo amantissimo Cyrillo Joannes in Domino salutem. Dudum per Sanctorum sanctissimorum nostrorum Principum jussa est synodus Deo amabilium Episcoporum in Ephesinam metropolim congregari & ecclesiasticarum gratia canarum & rectæ fidei, adprehendentibus autem etiam nobis ad conservatam civitatem, & reverentibus sine alterno colloquio. Superflum vero est causas discordiæ pacis tempore nunc narrare. Divisis autem ad discordiam Ecclesiæ hoc modo, quoniam ab hoc modo maxime cogitare omnes oportebat ut copularentur, e medio omnis ablata discordia, fed etiam Christo amabilibus Principibus hoc ipsum fieri sancientibus ut universæ Dei Ecclesiæ, & ad hoc ipsum dirigentibus Dominum meum virum admirabilem & spectabilem Tribunum & Notarium Aristolaum, deferentem ejus eorum literas jubentes ex hoc ipso concordare nos & scandala amputare de medio & sedare omnem tumultum omnemque tristitiam, obedientes ipsi literis illic & cepente direximus Dominum meum & per omnia Deo amabilem atque sanctissimum Episcopum Beroeæ, dum hoc quoque placuisset & sanctissimo atque beatissimo patriarcho Acacio & Deo amabilibus apud nos Episcopis: Pauperiori vero causeta hoc egimus, dum non potuimus omnes nostrorum fratres quæ sancta sunt a piissimis nostris Imperatoribus ad terminum in pontenti perducere, mandavimus ei ut & proter nos & pro nobis & in persona vestra diplomatis quidem quæ de pace sunt, quod principale est, offerret autem tua sanctitati expositionem a nobis confone factam de inhumanatione Domini Jesu Christi, quam direximus tua sanctitati per supra dictum Deo amabilem virum, quæ est hæc. De Deigenitrice autem virgine quomodo & sapimus & dicimus, & de modo inhumanationis unigeniti filii Dei unigenitus, non in adjectionis parte, sed in substantiæ specie, sicut olim & ex sanctis scripturis & ex sanctissimo sanctorum patrum perfectum & hominem perfectum ex anima rationali & corpore ante sæcula ex patre genitum secundum deitatem, in ultimis autem diebus eundem propter nos & propter nostram salutem ex Maria virgine secundum humanitatem, consubstantialem patri eundem secundum deitatem, & consubstantialem nobis secundum humanitatem. Duarum enim naturarum unitas facta est. Unde unum Christum, unum filium, unum Dominum confitemur. Secundum hanc inconfusibilem unitatem intelligentiam confitentes sanctam virginem Dei genitricem, eo quod Deus verbum incarnatum fit & inhumanatum & ex ipso conceptu universi sibi ex ea sumptum templum. Evangelicas autem & apostolicas de Domino voces novimus deiloquos viros, alias quidem conficiantes tanquam de una persona, alias autem dividentes tanquam in duabus naturis, & Deo decentes quidem secundum deitatem Christi, humilies autem secundum humanitatem tradentes. Quo suscepto, placuit ad absolutionem totius certaminis & ad confirmandum universalem pacem sanctissimis Dei Ecclesiis & e medio tollenda quæ exorta sunt scandala nos habere Nestorium condemnatum, qui dudum fuit Episcopus Constantinopolin, & anathematizamus pravas ejus & profanas vocum novitates, quia nostræ sanctæ Dei Ecclesiæ rectam & salvam habent fidem, & hanc cuffodiunt & tradunt populis sicut sanctitas vestra. Confentimus autem & ordinationi.....

ANNO CHRISTI 431.

A pientes habuimus, breviter narramus, nihil penitus adicientes sanctorum patrum Nicæa convenientium expositæ fidei. Sicut enim prævenimus dicentes, *Ad omnem suffetis & pietatis agnitionem & veritatis præventis abdicationem*, dicimus autem non præfumentes ea quæ incomprehensibilia sunt, sed confitentes salutem ex Maria virgine factam secundum humanitatem. Duarum enim naturarum unitas facta est. Unde unum Christum, unum filium, unum Deum confitemur. Secundum hanc inconfusibilem intelligentiam confitentes sanctam virginem Dei genitricem, eo quod Deus verbum incarnatum fit & inhumanatum & ex ipso conceptu universi sibi ex ea sumptum templum. Evangelicas autem & apostolicas de Domino voces novimus deiloquos viros, alias quidem conficiantes tanquam de una persona, alias autem dividentes tanquam in duabus naturis, & Deo decentes quidem secundum deitatem Christi, humilies autem secundum humanitatem tradentes. Quo suscepto, placuit ad absolutionem totius certaminis & ad confirmandum universalem pacem sanctissimis Dei Ecclesiis & e medio tollenda quæ exorta sunt scandala nos habere Nestorium condemnatum, qui dudum fuit Episcopus Constantinopolin, & anathematizamus pravas ejus & profanas vocum novitates, quia nostræ sanctæ Dei Ecclesiæ rectam & salvam habent fidem, & hanc cuffodiunt & tradunt populis Deum sanctitas vestra. Confentimus autem & ordinationi Episcopi Maximiani Constantinopolitanæ sanctæ Dei Ecclesiæ, & communicatores omnium simus qui per universum orbem terrarum sunt Deo amabilium Episcoporum qui rectam & salvam habent fidem & cuffodiunt illam. *Et subscripsit.* Incolumis pro nobis orans permanes, Domine Deo amantissime & sanctissime & omnium mihi carissime frater.

[a] *Ante sæcula.*) Tuam hanc fidei confessionem vestra Literarum ex alia versione quam apud nos habemus, & quæ tantum diversa est ab ea quam exhibet codex Bellovacensis. Vide infra in Synodico cap. 17.

[b] *Incipit epistola sancti Cyrilli ad Joannem Antiochenum.*

CAPUT LXXIX.

DOmino meo dilectissimo fratri & consacerdoti Joanni Cyrillus in Domino salutem. Exultent cœli, & lætetur terra. Solutus est enim medius parietes macerin, & quod contrahabat quietis, atque dissensionis modus omnis abscissus est, omnium nostrum salvatore Christo pacem fuis Ecclesiis tribuente, convocantibus tamen nos ad hoc & piissimis ac [c] Christo amantissimis Imperatoribus, qui originalis pietatis fasti imitatores egregii [d] tutam quidem & incorruptam in propriis animis rectam fidem cuffodiunt, maximam tamen curam impendunt pro sanctis Ecclesiis, ut fanosissimum habeant in sæculo gloriam & præterlarum proprium offendant imperium; quibus & ipse virtutem dominus distillima manu bona [e] distribuit, & prebet subjugare quidem adversarios, donat autem & victoriam. Neque enim mentitur dicens, *Vivo ego, dicit Dominus, qui glorificantes me glorificabo.* Veniente igitur in Alexandriam Domino meo reverentissimo consacerdote ac fratre Paulo, Imperatoribus [f] omnis sancta, & nimis diger, tamquam tanto viro mediante & supra vires in laboribus adquisiscente conversari, ut diabolo superaret invidiam, & [g] conjungeret ea quæ separata, & interjecta [h] ordinata circumdedit, condensa & pace coronaret Ecclesias quæ apud nos & apud vos sunt. Quo enim modo divisæ sunt, superfluum arbitror dicere. Oportere autem reor ea quæ pacti temporis [i] convenimus & fuerre & effa-

[a] *Incipit Epistola.*) Antiquam hujus epistolæ versionem, ab illa diversam, exhibet vetus codex canonum edius a clarissimo viro Dachalio Quesnelio. [b] *Christo amantissimis.*) Cantius, *Christianissimis.* [c] *Tantum.*) Ita Cantius. Codices Colbertinus & Tuonensis habent *constant.* Bellovacensis *constantes* ut in hoc loco. Editio Quesnelii, *nostrorum.* [d] *Distributa.*) Codex Bellovacensis, *partitione & virtutis.* [e] *Conjungere.*) Codex Bellovacensis *conjungere separata.* Et mox idem habet *corrumpi pro corroborare.* [f] *Constantinum.*) Idem codex, *constantinopolitanæ sanctæ.*

ANNO CHRISTI 431. ri. Deleßtari ergo fumus colloquiis memorati reverentissimi viri, qui iuste & certamina fe aon A inspiratis & traditioni sanctorum patrum nostrorum consonantem fidem habent vestræ & nostræ Ecclesiæ. Quoniam vero comperi quosdam vituperare solentium, vesperum agrestium modo circumfonare & malignos contra me sermones cruitare, tamquam ex coelo depositum & non ex sancta virgine sanctum corpus Christi esse confiteat, condiceari pauca pro hoc ad eos dicere. O infelicet & tantum cunnitiri docti, quemadmodum in hoc estis sensu dilapsi & in hac tanta stultitia languistis? Oportebat enim, oportebat apere intelligere quoniam Deum verbum generatum de Patre proventit confirmantibus quoniam sancta virgo Dei genitrix est. Sed si de coelo & non ex ipsa sanctum corpus omnium nostrum Salvatoris Christi factum esse dicitis, quomodo ipsa intelligeretur Dei genitrix esse? Quem enim omnipotentem, si non est verum quia peperit secundum carnem Emmanuel? Ridenatur igitur hæc de me garrientes. Nec enim beatus Propheta Elaias mentiens est dicens: *Ecce virgo in utero habebit, & pariet filium, & vocabunt nomen ejus Emmanuel, quod est interpretatum, Nobiscum Deus.* Vere autem & Sanctus Gabriel ad beatam virginem dicit: *Noli timere, Maria... invenisti enim gratiam apud Deum. Ecce concipies in utero, & pariet filium, & vocabit nomen ejus Jesum. Ipse enim salvum faciet populum suum a peccatis eorum.* Quando autem dicimus de coelo & de sanctum Dominum nostrum Jesum Christum, non quasi de sursum & de coelo depositum ejus sanctam carnem talia dicimus, sed magis ipsoquoque divinum Paulum superte clamantem: *Primus homo de terra terrenus, secundus homo de coelo.* Meminimus autem & ipsum salvatorem dicentem: *Nemo ascendit in coelum, nisi qui de coelo descendit filius hominis*, qui quoque secundum carnem, sicut nuper dixi, ex sancta virgine natus est. Quoniam vero desursum & de coelo descendens Deus verbum exinanivit semetipsum, formam servi accipiens, & tuncupatus est filius hominis, permanens id quod erat, id est, Deus inconvertibilis & immutabilis secundum proprium naturam, tamen quia unus intelligitur cum proprio carne, de coelo descendisse dicitur, tuncupatus est tamen & homo de coelo, perfectus in deitate, & perfectus in humanitate, & in una persona intelligendus. Unus enim Dominus Jesus Christus, quamvis non ignoretur differentia naturarum ex quibus inenarrabilem unitatem factam esse divimus. * Eos autem qui dicunt quia commixtio vel confusio aut * conformentatio Dei verbi facta est ad carnem dignetur tua sanctitas * refrænare. Suspicor enim & hoc de me aliquos divulgare quali ita separat ut prædicaverim. Ego autem tantum abiem ab hujusmodi lentio ut & ferere ambiterem qui suspicati sunt omnino quia mutationis obumbratio circa naturam Dei verbi potest contingere. Manet enim quod est semper, & non mutatur, nec quo mutabitur aliquando, vel convertibilis est capax. Impassibile autem super hæc Dei verbum omnipotens confitemur, licet ipse sapientissime disponens mysterium, sibimet applicans videatur accidentes carni pulsiones. Idco utique & sapientissimi Petrus inquit: *Christo passo pro nobis carne*, & non natura incurrabilis deiatis. Ut enim ipse salvator omnium esse crederetur secundum proprietatem dispensativam, ad semetipsum, ut dixi, carnis sue referet pulsiones. Quale est illud quod Prophetæ voce tanquam ab ipso prædicitur: *Dorsum meum dedi ad verbera & maxillas meas ad palmas, faciem meam non averti a faciebus sputorum.* Quoniam vero aliquos egotismos contra patrum sententias, maxime autem patris nostri beatissimi & opinabilis Athanasii, omnino in aliquo ab eo deviare mentuentes, nos quidem sanctitas credat, aliorum vero ambigat nullus. Appofuissem utique & testimonia eorum multa, ex ipsis mea verba confirmans, nisi prolixitatem epistolæ timuissem, ne forte per hoc fastidium legentibus generetur. Nullo vero modo moveri ab aliquibus patrum fidem aut ipsum fides symbolum quod a sanctis patribus nostris in Nicena convenientibus illo tempore definitum est. Sed neque permittimus nobiscmptibus aut aliis unum mutare dictorum ibidem positorum aut unam syllabam præterire. Meminimus enim dicentem: *Noli transgredi terminos quos posuerunt patres tui.* Nequeenim loquebantur illi, sed spiritus Dei patris, qui procedit quidem ex ipso, est autem a filio non alienus secundum unius essentiæ rationem. Et ad hoc ipsum non sanctitam arcana docentium verba confirmant. In ambos ut ait apostolorum fercipium est: *Permoniam autem in * Mariam, tentabant eum in Birbynnim, & non pressent spiritus Dei.* Scribit autem & admirabilis Paulus: *Qui autem in carne fuit, Deo placere non possunt. Vos autem in carne mnzstis, sed in spiritu. Siquidem spiritus Dei habitat in vobis. Si quis spiritum Christi non habet, hic non est ejus.* Quando autem quidam eorum qui recta perverterunt dicent, mera voces in hoc quod ejus pleuroc dicuntur, non admittere sanctitas, fecitas, ceiens quoniam & omnes hæretici de fertiptura divinitus inspirata fus colligunt errores occasiones, ex quæ a sancto spiritu recte dicta sunt ita malitia corrumpentes, & figuræ ipsa capita flammam inextinguibilem haurientes. * Quoniam vero didicimus quod & epistolam opinabilis patris nostri Athanasii * ad beatissimum episcopum dedisti, putamus recte habentem corrumpentes quidam edidierunt, ut per hoc plurimi nocerentur, propterea utile aliquid & necessarium fratribus providentes, ex antiquis exemplaribus quæ apud ipsos sunt nitiuntur eroram habentibus quæ sanctitati * paria desinavimus.

Homilia Cyrilli Episcopi dicta in natali sanctæ Joannis Baptistæ [illegible] XXVIII.

E indifferente prima.

CAP. LXXX. Eos qui pietate firmi sunt & facrorum dogmatum certitudinem atque omnium habent fidem, terram uberem Propheta * nominat dicens: *Et terra uberis vos terra pinguis, dicit Dominus omnipotens, & benedicent vobis omnes gentes.* Terram vero uberem esse dicit * Ecquandoquidem & fructifera & fructuum domesticorum naturam atque nutricem. Hujusmodi autem est omnis Deo amabilis & sanctæ anima, cultorem veluti quendam & seminatorem tentiat boni omnium sortita Christum, qui etiam fecorum nobis dogmatum coruscat fecientia. Sed omnium inimicus, hoc est, satanas, exstat superlominantes per tempora critico malignæ anatanæ. Venumtamen licet fluctuetur, tempestatique fic agar puriffimus. Expulsus igitur est ab omni Ecclesia Nestorius impius, amara disbolvit vere ziznia, & concordant de cetero per omnem consistentes orbem terrarum Dei cultores Episcopi rectam & unam * confitentes fidem. Copulatisque fiquidem funt nostris Ecclesiis, magis autem totius orbis terrarum, etiam apud eos qui Constantinopolitanum, Ecclesiæ Dei Dei amantissimi Episcopi ibi constituti rectam & sine profanatione fidem. Quæ autem scripsit ad me Deo amantissimus & reverentissimus Episcopus Antiochiæ Joannes, quæ vero & ego ad eum rescripseram, Deo favente audietis.

Epistola Cyrilli Episcopi ad Maximianum Episcopum Constantinopolitanum, qui ordinatus est post Nestorium.

CAP. LXXXI. Reverentissimo & Deo amantissimo comministro Maximiano Cyrillus in Domino falutem. Non erat dubium * quia omnino & tempus prædicavimus sanctitatis orationes. Ante enim paratissime diligentiosus fe commisim nostrum falvator, ut unusquisque etiam in hoc gaudens & exultans dicat: *Audivit de templo sancto suo vocem meam, & clamor meus in conspectu ejus ingressus in aures ejus.* Ecce enim, ecce disperfa membra Ecclesiæ corporis copulata funt rursus alterutrix, & separat quidem nihil ad difcordiam prædicatores evangelii Christi; una vero omnes Christi ad unum, fcelestorum repertorem Nestorium extra sacra septa fectantes, & a grege nobili removentes fallum parabunt. Contigit etiam hoc tanquam imperatoriæ precum. Quia vero necessaria facta est etiam piissimis Principibus de pace sanctarum Ecclesiarum, oramus autem & nos ipsi anferri de medio quod nos dividit atque fejungit ad discordiam, & splendorem ad infiar lucis cariffimam Deo pacem profitentibus sancto & Deo amantissimo & Dei cultore Antiochenorum Episcopo Joanne & qui cum eo sunt reverentissimis Episcopis quia & damnatum habent Nestorium, & anathematizant ejus scelestissimam blasphemiam, direxi literas & ad beatitudinem ejus & alios communicativas, & conjunctæ fumus ad unanimitatem, ad hoc etiam tua sanctitate consentiente & aliis omnibus ex quibus celebrata est sanctæ Concilii plenitudo. Non enim certamen atque controversia valet apud nos, sed unanimitatem omnes habuimus ad pacem recipientem, & si voluisset qui ab initio contendernt.

* *Se persuadentem.*] Ita vetera exemplaria & edition Conii. Sed codex Bibliotheca habet *nos pro nobis.*
b *Adoriam.*] Codex Bellovacensis *Adoriam.* Verum alia lectio nullior est. Editio Quesnelli, *Humilium.*
c *Petrus.*] Contius *Paraetis tamen lea in his inventi.* d *confirmar.*] Totam hanc confessionem de divinitate & humanitate Jesu Christi Bellovacensis omnino verbis refert Libertum, nimirum ex illa epistola Innocentii Episcopi Maronis & habetur apud Rufficum Diaconum adversus Acephalos scribacem & in epistola Innocentii Episcopi Maronis [illegible] Cyrillum Sevicianum. e *Proprer quod nomen.*] Sic etiam legendum in epistola Innocentii Tragoedium [illegible] ipsum quod illi legunt proprium nomen. Sic etiam apponendum infra in synodica adversus Tragoedium [illegible]
f *Suscipit.*] In epistola Innocentii *proprie.* g *Mala in epistola* Innocentii *mala.*
h *Non venit eodem transiisse habet dividentes.*] Quod mirar animadvertisse non fuisse a Libbeo, qui multas [illegible] Sed ex eo codice adscriptum in margine fuit editionis. i *Pudori.*] Contius, *voluminibus, malo.*
[illegible] Nam [illegible] ipse etiam ex epistola Innocentii & ex Rufficio Diacono.] Nagen.] Id est, [illegible] *& Rio ainem.*] Sequentium illud ex alia synodoe restitit Rufficius Diaconus in disputatione [illegible] l *Confirmentur.*] Ita codices Colbertinus & Turonensis & Contius. Bellovacensis [illegible] *Refragare.*] Rufficius, *confirmatur.*

a *Magisum.*] Ita codices Colbertinus & Turonensis. Bellovacensis habet *Asiam.* Sed *Magisum* scripsum est in Asia *Apollodorum.*
b *Ita quod ejs plurimis.*] Codex Bellovac. *in filium plurium.* c *Quoniam.*] Hunc locum paulo aliter & ex alia vetustiore quam Rufficius Diaconus in disputatione adversus Acephalos. d *de Epistolam.*] Xenaiae ex eadem epistola Innocentii Maronis cum edita a viro eruditissimo Dachaerio Quesnellio cap. 32. pag. 128. Subjecta erat hac epistola gesta Ephesini Concilii in veteri codice quo Contius utebatur. e *Paria.*] Apud Rufficium, *exemplaria.* Petavius, *exemplis.* f *Exercitat.*] Id est, de XXXIII. Apollo secundum Romanos.
g *Indiff. pri.*] Pro his verbis legitur in codice Bellovac. *Id. Mal.* h *Nemiber.*] Codex Bellovac. *eff. dicit.*
i *Fecundiffi.*] Hæc est lectio libri Bellovac. & editionis Contianæ. Collatinus & Turonensis habent *profundissimum.* k *Confirmata.*] Hæc vox addita est ex libro Bellovacensi.
l *Ferebundum* fic quin, & elegantiam fermonis amendatiorem. Varum codices Colbertinus & Turonensis, cum quibus convenit etiam editio Contiana, habent *quia.* Quæ vox eandem fensum conficiunt.

ANNO CHRISTI 431.

derunt & semetipsos a nobis separaverunt, fuisset A penitus nulla contentio nec discordia Ecclesiarum. Verumtamen benedictus salvator, qui fedavit tempestatem, & tranquillitatem nobis unanimitatis explicuit orationibus & interceffionibus tue fanctitatis & omnium aliorum qui fidem habentes recta & fincerum, in fpiritu & veritate adoratione & culturam exhibent in

Commonitorium Eulogio Presbytero Alexandrino obferuatis Confutationibus a fanctissimo Archiepiscopo Cyrillo.

CAPUT I. DEXII.

REprehendens quidam expofitionem quam fecerunt orientalia, & dicunt: Cur duas naturas nomiinantibus eis paffus eft aut etiam laudavit Alexandrinus Epifcopus? Alii vero quafi Neftorii fint dicentes & illum fic fapere, fubiectos nos infeftibilibus fabulitiamus. Opportet autem caliptantibus illa dicere quia non omnis quæcunque dicunt hæretici fugere & refutare decet. Multæ enim confitentur fficut & nos confitemur; velut Arrianus, quando dicunt pater magna creator eft omnium & dominus. Numquid propter hoc confequens eft fugere hujufmodi confeffiones? Sic & in Neftorio, licet dicit duas naturas, & diverfitatem fignificans carnis & Dei verbi, altera enim verbi natura, altera carnis eft; fed tamen nequaquam unitatem confiteetur nobilcem. Not enim oniente fed tamen Chriftum, unum filium, confitetur unum Dominum Deum confitemur, & deincepsunam filii naturam incarnatam, quale eft etiam in commonitorio dicere homine. Eft autem ex diverfis naturis, & non videlicet & anima. Sed ratio quidem & contemptio novit differentiam. Unientes autem tunc unam facimus hominis naturam. Quapropter nofte naturarum differentiam non eft diverfitas in eo unum Chriftum. Quia vero omnes orientales putant nos orthodoxos Apollinarii feftam fequi & fapere quia temperamentum fidfum eft ut nos dicimus, (Hujufmodi enim ipfi vocibus utuntur, tanquam Deo verbo transfeunte in naturam carnis & carne mutata in naturam divinitatis) confeffimus eos in duos non dividere unum filium, abfit, fed confiteri folum quia neque confufio facta eft neque temperamentum; fed caro quidem caro erat tanquam ex muliere fumpta, verbum tanquam ex patre natum verbum erat, verumtamen unus Chriftus & filius & Dominus fecundum Joannis vocem, tanquam factum fit verbum caro. Procura autem eos intendere fectionem epiftolæ beati Pape Athanafii, quia ibi contendebatur aliquibus atque dicentibus quia ex propria natura Deus verbum fecit fibi corpus fuifem & deorfum, affirmat quia non confubftantiale erat verbo corpus. Si autem non confubftantiale, altera fine dubio & altera natura, ex quibus unus atque folus intelligitur filius. Illud quoque non ignorent. Ubi enim omnino unitas nominatur, non eft neque fubftantiarum conventus, fed aut duarum aut etiam plurium, fed magis oportere eos, fecundum quod placuerat piffimo atque Chrifto amantiffimo Principi & ipfi fanctio Concilio in Epheftia civitate celebrato, facere quibus adbicatum eum qui falvatoris gloriæ repugnavit, anathemate autem ejus feleftiffimas blafphemias & confiteri damnationem ejus, & confentientibus fanctiffimi & Deo amantiffimi Epifcopi Maximiani. His igitur literis eis datis, miferunt ad Alexandrium reverentiffimum, & Dei cultorem Epifcopum Paulum Emeftenum, quem plures quidem facti funt longique fermones de his quæ Epheftaeroctiter & inofficiofe dicta geftaque funt; quorum obliviones habentes, neceffaria magis appetere ftudia conveniebat. Interrogabam fi portatis literas Deo amantiffimi Epifcopi Joannis. Deinde obtulit mihi epiftolam quæ quidem oportebat habere non habentes, fed dictatus magis non quos decebat modo. Impulfionis enim, non confolationis, habebat virtutem. Et hanc non refpectmus, cum utique oporteret latisfactionis metu ledere jam hei trifftiam quæ facta videbatur in Epheto. Et bona occafione dicebant impulfus adverfus me propter zelum dogmatum facrorum. Sed audiebant quia neque zelus eos moviffet diuvinus, neque pro veritatis pugnantes dogmatibus armaretur adversus me, fed hominum blandimenta frequentes, & nunc potentium amicitias rapientes in femetipfos. Verumtamen Deo amantiffimo Epifcopo Paulo dicente paratum fe efle blafphemare Neftorii dogmata & confiteri ejus ex fcripto depofitionem & hoc agere pro omnibus & tanquam ex perfona omnium Deo amantiffimorum orientalium Epifcoporum, refpondi dicens obftatam ab eo de hoc charam fufficere ei & fibi ut oporteret cum prometerii noftrorum omnium communionem, & illeftoque quoque omnino inferiptum profeffionem de his exponere conveniret reverentiffimum & Dei cultorem Antiochenorum Epifcopum Joannem, quod etiam factum eft. Et quod ad interrogationem fe recedere ab invicem fuadebat Ecclefias. Sed erat nequaquam dubium quia Neftorii blafphemium defenfores tabefacerent fuadentes Ecclefarum pax. Et mihi videntur tale aliquid pati quale contingere moriferft natare quidem neficientibus & de nave infperate dilapsis; qui dum fuffocantur, pedes & manus hac illuoque jactantes inordinate, eum quem invenerint fimpliciter comprehendunt, animæ in angufftia conftituta miferrimi. An certe non vere dicitur quia conturbati funt vehementer cadentes de defolati & facti extra fanitatem, quia habant futuras in adjutorium fibi ? Annon perculfi funt, & hoc importabiliter, fugientes a fe quos fedaverat infipientes, & de cetero refipiscentes ad veritatem? Et ut ipfum proprianimis non vitatibus, ut ita dicatur, fuerant debriati. Dicet utique quibuflec pis & fatis opportune quod vocat Prophetæ, pofuitque eft: *Congregamini & colligamini gens inverecundis antequam officiatis fiemt fiem pra-*

ANNO CHRISTI 431.

Causa quidem dulcis & valde digna eft fratum A fed magis oportere eos, fecundum quod placuerat piffimo atque Chrifto amantiffimo Principi & ipfi fanctio Concilio in Epheftia civitate celebrato, facere quibus adbicatum eum qui falvatoris gloriæ repugnavit, anathemate autem ejus feleftiffimas blafphemias & confiteri damnationem ejus, & confentientibus fanctiffimi & Deo amantiffimi Epifcopi Maximiani. His igitur literis eis datis, miferunt ad Alexandrium reverentiffimum, & Dei cultorem Epifcopum Paulum Emeftenum, quem plures quidem facti funt longique fermones de his quæ Epheftaeroctiter & inofficiofe dicta geftaque funt; quorum obliviones habentes, neceffaria magis appetere ftudia conveniebat. Interrogabam fi portatis literas Deo amantiffimi Epifcopi Joannis. Deinde obtulit mihi epiftolam quæ quidem oportebat habere non habentes, fed dictatus magis non quos decebat modo. Impulfionis enim, non confolationis, habebat virtutem. Et hanc non refpectmus, cum utique oporteret latisfactionis metu ledere jam hei trifftiam quæ facta videbatur in Epheto. Et bona occafione dicebant impulfus adverfus me propter zelum dogmatum facrorum. Sed audiebant quia neque zelus eos moviffet diuvinus, neque pro veritatis pugnantes dogmatibus armaretur adversus me, fed hominum blandimenta frequentes, & nunc potentium amicitias rapientes in femetipfos. Verumtamen Deo amantiffimo Epifcopo Paulo dicente paratum fe efle blafphemare Neftorii dogmata & confiteri ejus ex fcripto depofitionem & hoc agere pro omnibus & tanquam ex perfona omnium Deo amantiffimorum orientalium Epifcoporum, refpondi dicens obftatam ab eo de hoc charam fufficere ei & fibi ut oporteret cum prometerii noftrorum omnium communionem, & illeftoque quoque omnino inferiptum profeffionem de his exponere conveniret reverentiffimum & Dei cultorem Antiochenorum Epifcopum Joannem, quod etiam factum eft. Et quod ad interrogationem fe recedere ab invicem fuadebat Ecclefias. Sed erat nequaquam dubium quia Neftorii blafphemium defenfores tabefacerent fuadentes Ecclefarum pax. Et mihi videntur tale aliquid pati quale contingere moriferft natare quidem neficientibus & de nave infperate dilapsis; qui dum fuffocantur, pedes & manus hac illuoque jactantes inordinate, eum quem invenerint fimpliciter comprehendunt, animæ in angufftia conftituta miferrimi. An certe non vere dicitur quia conturbati funt vehementer cadentes de defolati & facti extra fanitatem, quia habant futuras in adjutorium fibi ? Annon perculfi funt, & hoc importabiliter, fugientes a fe quos fedaverat infipientes, & de cetero refipiscentes ad veritatem? Et ut ipfum proprianimis non vitatibus, ut ita dicatur, fuerant debriati. Dicet utique quibuflec pis & fatis opportune quod vocat Prophetæ, pofuitque eft: *Congregamini & colligamini gens inverecundis antequam officiatis fiemt fiem pra-*

ANNO CHRISTI 431.

Causa quidem dulcis & valde digna eft fratum A fed magis oportere eos, fecundum quod placuerat piffimo atque Chrifto amantiffimo Principi & ipfi fanctio Concilio in Epheftia civitate celebrato, facere quibus adbicatum eum qui falvatoris gloriæ repugnavit, anathemate autem ejus feleftiffimas blafphemias & confiteri damnationem ejus, & confentientibus fanctiffimi & Deo amantiffimi Epifcopi Maximiani. His igitur literis eis datis, miferunt ad Alexandrium reverentiffimum, & Dei cultorem Epifcopum Paulum Emeftenum, quem plures quidem facti funt longique fermones de his quæ Epheftaeroctiter & inofficiofe dicta geftaque funt; quorum obliviones habentes, neceffaria magis appetere ftudia conveniebat. Interrogabam fi portatis literas Deo amantiffimi Epifcopi Joannis. Deinde obtulit mihi epiftolam quæ quidem oportebat habere non habentes, fed dictatus magis non quos decebat modo. Impulfionis enim, non confolationis, habebat virtutem. Et hanc non refpectmus, cum utique oporteret latisfactionis metu ledere jam hei trifftiam quæ facta videbatur in Epheto. Et bona occafione dicebant impulfus adverfus me propter zelum dogmatum facrorum. Sed audiebant quia neque zelus eos moviffet diuvinus, neque pro veritatis pugnantes dogmatibus armaretur adversus me, fed hominum blandimenta frequentes, & nunc potentium amicitias rapientes in femetipfos. Verumtamen Deo amantiffimo Epifcopo Paulo dicente paratum fe efle blafphemare Neftorii dogmata & confiteri ejus ex fcripto depofitionem & hoc agere pro omnibus & tanquam ex perfona omnium Deo amantiffimorum orientalium Epifcoporum, refpondi dicens obftatam ab eo de hoc charam fufficere ei & fibi ut oporteret cum prometerii noftrorum omnium communionem, & illeftoque quoque omnino inferiptum profeffionem de his exponere conveniret reverentiffimum & Dei cultorem Antiochenorum Epifcopum Joannem, quod etiam factum eft. Et quod ad interrogationem fe recedere ab invicem fuadebat Ecclefias. Sed erat nequaquam dubium quia Neftorii blafphemium defenfores tabefacerent fuadentes Ecclefarum pax. Et mihi videntur tale aliquid pati quale contingere moriferft natare quidem neficientibus & de nave infperate dilapsis; qui dum fuffocantur, pedes & manus hac illuoque jactantes inordinate, eum quem invenerint fimpliciter comprehendunt, animæ in angufftia conftituta miferrimi. An certe non vere dicitur quia conturbati funt vehementer cadentes de defolati & facti extra fanitatem, quia habant futuras in adjutorium fibi ? Annon perculfi funt, & hoc importabiliter, fugientes a fe quos fedaverat infipientes, & de cetero refipiscentes ad veritatem? Et ut ipfum proprianimis non vitatibus, ut ita dicatur, fuerant debriati. Dicet utique quibuflec pis & fatis opportune quod vocat Prophetæ, pofuitque eft: *Congregamini & colligamini gens inverecundis antequam officiatis fiemt fiem pra-*

Commonitorium Eulogio Presbytero Alexandrino obferuatis Confutationibus a fanctissimo Archiepiscopo Cyrillo.

*Causa quidem dulcis & valde digna eft fratum A fed magis oportere eos, fecundum quod placuerat piffimo atque Chrifto amantiffimo Principi & ipfi fanctio Concilio in Epheftia civitate celebrato, facere quibus adbicatum eum qui falvatoris gloriæ repugnavit, anathemate autem ejus feleftiffimas blafphemias & confiteri damnationem ejus, & confentientibus fanctiffimi & Deo amantiffimi Epifcopi Maximiani. His igitur literis eis datis, miferunt ad Alexandrium reverentiffimum, & Dei cultorem Epifcopum Paulum Emeftenum, quem plures quidem facti funt longique fermones de his quæ Epheftaeroctiter & inofficiofe dicta geftaque funt; quorum obliviones habentes, neceffaria magis appetere ftudia conveniebat. Interrogabam fi portatis literas Deo amantiffimi Epifcopi Joannis. Deinde obtulit mihi epiftolam quæ quidem oportebat habere non habentes, fed dictatus magis non quos decebat modo. Impulfionis enim, non confolationis, habebat virtutem. Et hanc non refpectmus, cum utique oporteret latisfactionis metu ledere jam hei trifftiam quæ facta videbatur in Epheto. Et bona occafione dicebant impulfus adverfus me propter zelum dogmatum facrorum. Sed audiebant quia neque zelus eos moviffet diuvinus, neque pro veritatis pugnantes dogmatibus armaretur adversus me, fed hominum blandimenta frequentes, & nunc potentium amicitias rapientes in femetipfos. Verumtamen Deo amantiffimo Epifcopo Paulo dicente paratum fe efle blafphemare Neftorii dogmata & confiteri ejus ex fcripto depofitionem & hoc agere pro omnibus & tanquam ex perfona omnium Deo amantiffimorum orientalium Epifcoporum, refpondi dicens obftatam ab eo de hoc charam fufficere ei & fibi ut oporteret cum prometerii noftrorum omnium communionem, & illeftoque quoque omnino inferiptum profeffionem de his exponere conveniret reverentiffimum & Dei cultorem Antiochenorum Epifcopum Joannem, quod etiam factum eft. Et quod ad interrogationem fe recedere ab invicem fuadebat Ecclefias. Sed erat nequaquam dubium quia Neftorii blafphemium defenfores tabefacerent fuadentes Ecclefarum pax. Et mihi videntur tale aliquid pati quale contingere moriferft natare quidem neficientibus & de nave infperate dilapsis; qui dum fuffocantur, pedes & manus hac illuoque jactantes inordinate, eum quem invenerint fimpliciter comprehendunt, animæ in angufftia conftituta miferrimi. An certe non vere dicitur quia conturbati funt vehementer cadentes de defolati & facti extra fanitatem, quia habant futuras in adjutorium fibi ? Annon perculfi funt, & hoc importabiliter, fugientes a fe quos fedaverat infipientes, & de cetero refipiscentes ad veritatem? Et ut ipfum proprianimis non vitatibus, ut ita dicatur, fuerant debriati. Dicet utique quibuflec pis & fatis opportune quod vocat Prophetæ, pofuitque eft: *Congregamini & colligamini gens inverecundis antequam officiatis fiemt fiem pra-*

Commonitorium Eulogio Presbytero Alexandrino obferuatis Confutationibus a fanctissimo Archiepiscopo Cyrillo.

CAPUT I. DEXII.

REprehendens quidam expofitionem quam fecerunt orientalia, & dicunt: Cur duas naturas nomiinantibus eis paffus eft aut etiam laudavit Alexandrinus Epifcopus? Alii vero quafi Neftorii fint dicentes & illum fic fapere, fubiectos nos infeftibilibus fabulitiamus. Opportet autem caliptantibus illa dicere quia non omnis quæcunque dicunt hæretici fugere & refutare decet. Multæ enim confitentur ficut & nos confitemur; velut Arrianus, quando dicunt pater magna creator eft omnium & dominus. Numquid propter hoc confequens eft fugere hujufmodi confeffiones? Sic & in Neftorio, licet dicit duas naturas, & diverfitatem fignificans carnis & Dei verbi, altera enim verbi natura, altera carnis eft; fed tamen nequaquam unitatem confiteetur nobilcem. Not enim oniente fed tamen Chriftum, unum filium, confitetur unum Dominum Deum confitemur, & deincepsunam filii naturam incarnatam, quale eft etiam in commonitorio dicere homine. Eft autem ex diverfis naturis, & non videlicet & anima. Sed ratio quidem & contemptio novit differentiam. Unientes autem tunc unam facimus hominis naturam. Quapropter nofte naturarum differentiam non eft diverfitas in eo unum Chriftum. Quia vero omnes orientales putant nos orthodoxos Apollinarii feftam fequi & fapere quia temperamentum fidfum eft ut nos dicimus,(Hujufmodi enim ipfi vocibus utuntur, tanquam Deo verbo transfeunte in naturam carnis & carne mutata in naturam divinitatis) confeffimus eos in duos non dividere unum filium, abfit, fed confiteri folum quia neque confufio facta eft neque temperamentum; fed caro quidem caro erat tanquam ex muliere fumpta, verbum tanquam ex patre natum verbum erat, verumtamen unus Chriftus & filius & Dominus fecundum Joannis vocem, tanquam factum fit verbum caro. Procura autem eos intendere fectionem epiftolæ beati Pape Athanafii, quia ibi contendebatur aliquibus atque dicentibus quia ex propria natura Deus verbum fecit fibi corpus fuifem & deorfum, affirmat quia non confubftantiale erat verbo corpus. Si autem non confubftantiale, altera fine dubio & altera natura, ex quibus unus atque folus intelligitur filius. Illud quoque non ignorent. Ubi enim omnino unitas nominatur, non eft neque fubftantiarum conventus, fed aut duarum aut etiam plurium,

a *Obferuanti.*] Id eft, specificario Alexandrinæ Ecclefiæ, ut cum mihi vocat Libertus. b *Reprehendunt.*] Aliquam aliam commonitorii fragmenta refert Libertus ex ifta verfione. c *Diverfitatem.*] Ita commonitorii quod refertur in epiftola Innocentiæ Papæ Maronitæ ad Thomasem presbyterum Theffalonicenfem legitur *diverfitatem tamen*, unde, cum atque vas *tamen* extet in hac commonitorio, neque in textu eodem ex quo edimus eft epiftola Innocentii. d *Obeuntia.*] *quæcunque*, quod Petavus vertit *capfula*, id eft, in fafciculo epiftolarum quæ nam ad Eulogium mittebantur. e *Deuoffio.*] Sic habent editiones Græca & Latina & omnia codices. f *Habent Pofitum.*] Id eft, corio obducta fint, in vetti Petavus. Mox eft omnitatum epiftolas involvere. g *Epiftola Cyrilli.*] Addidimus hunc totum ex editione Contiana. Nullus enim erat in codice Turonenfi. h Beffarionem vero hac tantum habentem: *Epiftola Cyrilli ad Acacium.* Verum autem eftiefcriptorum quæ exiat apud Contium cum Pontius cod. 169. ubi ait Cyrillum fcripfiffe ad Acacium Melitinæ Episcopum dogmaticum epiftolam vel apologiam pacis unionis atque concordiæ cum Joanne Antiochiæ Patriarcha. Libtcanus cop. f. hunc locum defcribens tigit, *nisi prius terrore & proferterum mihi fidei vinculum.* i *Deuoffatum.*] Ita codices Turonenfis & Colbertinus *fafciculum*. k *Pofitum.*] Ita codices Turonenfis & Colbertinus *fafciculum*. l *Secuti fumus* hic editionem Contianam. Etenim codices Colbertinus & Turonenfis legunt *fafciculum*. Beffarionis in hoc id mutilus loco. m *Impulfo.*] Hæc vox addita eft ex eadem editione Contiana. Non extat enim in antiquis exemplaribus. n *Grodium quodam.*] Locus corruptus, quem nunc exhibituus potuit extat in exemplari Turonenfi & in Colbertino. Non *Beffarionis* maiilum eft in hoc loco. Contius habet: *fludium cupiam adfirmans, & commodum & infpiratione & incuncuandum defiderantis fcripta promptu inuoluere fuuet exhibuere.* o *Profterituum.*] Ita codices Turonenfis & Colbertinus. Sensum eft interpres vulgatum fenfum vocis Graecae reuelatus. p *Proteruitum.*] Ita vetuffi codices omnes, antea *diffiduo*. Contius *diffidio, prior editor*. Verum hæc lectio fere non potest. Nam cum ea vox referatur ad voces *vinculum*, fcribendum fuerat *prius editur*. Dicit interpres *prioritatem* quo modo alii dicerent *proaudere*. q *Fuerat.*] Ita codices Turonenfis & Colbertinus. r *Pofitum.*] Hoc vox, quæ etiam habetur in Graeco exemplari, addita eft ex codice Colbertino. s *Impulfionis.*] exacerbationis, irritationis, *motionis*. t *Xpne.*] Ita codex Beffarionis, Colbertinus & Turonenfis legunt *xne*. Quo etiam modo habent Contius.

ANNO CHRISTI 431. *præterea*. Cur enim ibi omnino fasti sunt alie-norum vomitum parasiti? non confundantur al-tioris fœcibus sua corda polluentes. Surdi audi-te, & cœci respicite. Relcite sapite de Christo vera, & in simplicitate cordis quærite eum. Quæ enim utilitas est vobis multiplicium machinatio-num verborumque pravorum? Cur rectum inju-riantes iter, tortuosis factis vestras rotas? No-vate vobis novalia, & noliite feminare lapi-des. Contristati enim, *sicuti dixi*, in pace fin-ditarum Ecclesiarum, eis quinon patiuntur similia. *Ubi sapere possimus decorum & amicitiam mi-nisacculat satisfactionem sanctorum* Episcoporum, dico autem orientalium. Deinde trahentes eam secundum quod sibi jucundum est atque cu-rum, & intelligentes non recte, dicunt non dis-sone hoc factum a Nestorii novitatibus. Repre-hendant quoque *simul* & nos, tanquam his que dudum scriptimus contraria sapientes. Audio au-tem quosdam & illud dicere, quia non fuerit expositio-nem seu symbolum nonum super suscepimus, quodam modo antiquum illud & venerabile ce-honorantes. Sed fatuus quidem fatua loquatur, & cor ejus inania sentit. Verumtamen illud dicu-mus: Non fuisset expositionem cuiusli sunt a nobis allicui, seu etiam innovatam ab aliis suscepimus. Sufficit enim scriptura divinitus inspirata lanto-rumque sincerissus patrum & ad omnia quæ libet habens a recte ornatum fidei symbolum. Quia re-ro fuerunt orientales sanctissimi Episcopi dilecu-dantes a nobis in Ephesio, & * facti sunt quodam modo in suspicionibus captioni laqueorum Ne-storii blasphemantium, quoniam non fuerunt ter eiusdem fermentis sanctorum Patrum. Immaculatus fidei amatoribus satisfacere festinan-tes, quoniam illius vesania extranei fieri fecerunt confessionem; & res ipsa est omni vitio & maculæ procul. Patres enim & te ipse Nestorius illo tem-pore quo ei proponebatur ab omnibus nobis ut oporteret abnuntiare suis dogmatibus & defen-dere veritatem, *scriptam* scilicet super his con-fessionem, & ipsum quisquam distulit fidei nobis symbolum innovasse? Cur igitur detrahunt vane, expositionem symboli novam nominantes confes-sion eorum quo in Phœnice fuit Deo amantissi-morum Episcoporum, quam fecerunt utilitate & necessario, satisfacientes & fanantes eos qui sufu-picati sunt quia Nestorii sequentur voces. San-cta siquidem & universalis Synodus in Ephesina civitate collecta profecto necessitatis ne oporte-ret sanctis Ecclesiis Dei fidei expositionem alter-nam introduci præter eam quæ erat, quam ter beati patres in Spiritu Sancto in sequentes definitve-runt. Qui ergo semel ofcio quomodo citra eam discordaverunt, facti quoque in suspicione eo quod non * recta eligerent ipsere; neque apostoli-ca & evangelica dogmata sequentur; putabat taceries liberaretur hujusmodi fœditate, an magis, si satisfacerent, & existentem in se vérite-gloriæ declararent, cum utique *scripserit ve-nerabilis discipulus: Parati semper ad satisfactio-nem omni petenti vos rationem de spe quæ in no-bis est*. Qui hoc autem ipsum agere vult, innovat quidem nihil, sed neque fidei expositionem no-vat, sed innovare, sed manifestius magis confituit interrogantibus se quam habeat de Christo fidem. Audiri quoque super hæc quoniam Deo amanti-simorum Episcoporum unanimitatibus non medio-

ANNO CHRISTI 431. criter contristati veritatis inimici fursum atque deorsum circumeunt, & fœlestis fuis adinventio-nibus confonare dicunt virtutem confessionis ab eis factæ, quam super rebus fecerunt fide, inno-vantes quidem, *sicuti dixi*, seu superinferentes priscis decretis omnino nihil, sed potius sequen-tes sanctorum intrepehenibilia dogmata. Ut au-tem falla crimina eorum redarguamus, age, de-ducamus ad medium Nestorii vanitates & horum voces. Ofendit enim ita & non aliter examinato veritatem. Itaque Nestorius perimens quidem omnino conspectus singulorum Patrum eorum cum generationem. Neque natum dicit eum de muliere secundum scripturas. Sic enim air: *Transiffe Deum ex Christi generice & virgine a divi-na edoctus fum scriptura, natum autem Deum ex ea nuſquam edoctus fum*. In altera quoque rursus ex-positione dicit: *Nonſquam igitur ſcriptura Deum ex Christi generice dicit virgine natum, ſed Jeſum Chri-ſtum*. Ergo quidem natum hunc dicens in filios duos partitur unum, & alterum quidem seorsum esse dicit filium & Christum Dominum Deum, ex Deo patre natum verbum, alterum vero rursus feor-ſum & propriæ & filium & Christum & Dominum, qui ex virgine est, quomodo dubitabit quisquam, cum hoc ipsum aperte solum non clamare vide-tur? Illi vero Dei genitricem nominant sanctam virginem, & confitentur esse filium & Christum & Dominum, perfectum in humanitate, utique animata ejus carne anima rationali. Quia enim non alterum esse dicunt filium ex Deo patre verbum, alterum vero esse ex sancta virgine, sicuti Nestorio videtur, sed unum potius eum-dem, apertum fiet & valde facilisime per ea quæ dicuntur, quia sanctissimi & sanctissimus qui sit perfectus filius Deus, perfectus autem & homo, ante sæcula quidem ex patre natum secun-dum divinitatem, in novissimo autem dierum pro-pter nos & nostram salutem Maria sancta vir-gine secundum humanitatem, consubstantialem patri eundem secundum divinitatem, & consub-stantialem nobis secundum humanitatem. Ergo tanquamqua in duos dividunt unum filium & Christum & Dominum Jesum, eundem vero esse dicunt qui ante sæcula & in novissimis. Palam autem est quia ex Deo patre tanquam, ex matre vero secundum carnem tanquam hominem. Quo-modo autem intelligitur apud nos consubstantia-lis esse secundum humanitatem atque natus ex pa-tre secundum divinitatem, si non intelligatur & dicatur Deus simul & homo idem? Sed non ita se habere hæc Nestorio videntur, sed convenit magis ejus intentio ejus ad universa contraria. Ait enim coram Ecclesia exponens: *Proprietas est Chri-ſtus Deus verbum nominatur quoniam habet copulation-nem ad Christum continuam*. Et rursus: *Inconſuſions igitur naturarum fortuitus copulationem, confiteſmur in homine Deum, cotinua ſanctia copulatione omnipo-tenti Deo coadoranda hominem*. Vides ergo quan-tam diffonantiam habeat ſermo ejus. Impietate enim nervibus plenus est. Christum enim ſeor-ſum nominari dicit Dei verbum, habere autem conjunctionem ad Christum continuam, Putas igi-tur non duos Christos apertissime dicit, non ho-minem Deo coadoranda volit? Nesciis quomo-do dicit. Hæc ergo vicina his quæ illorum lunt vi-dentur, & non potius contrarium habent inter al-terutra intellectum virtutem? Ille enim duo di-

ANNO CHRISTI 431. cit aperte; * ifti vero Christum unum filium & Deum & Dominum fe confitentur adorare, eun-dem ex patre secundum divinitatem & ex Sancta virgine secundum humanitatem. Deorum namque naturarum unitatem factam dicunt; tamen unum Christum, unum Dominum, unum filium confi-tentur apere. Factum est enim verbum caro secun-dum scripturas. Et conventum dispensativum & ineffabilem vere dicimus factum difimilium rerum ad unitatem inevitibilem. Non enim fecundum aliquos antiquorum sapientum & ipsos ferme-nante natura, hoc est deitatis, sibi præparasse corpus Dei verbum suspicabimur. Sequentes au-tem ubique scripturas divinitus inspiratas, ex fan-cta virgine fumpsisse eum affirmamus. Propter-ea quibus est unus & solus filius & Dominus Je-sus Christus, tanquam in opinionibus suspicien-tes duas quidem naturas unitas dicimus, poll uni-tatem vero, tanquam permeja jam in duos dirai-ſione, unum esse credimus filii naturam, tan-quam unius inhumanati & incarnati. Cum autem dicitur incarnatus & humanatus Deus existens verbum, abjciatur procul suspicio conversionis, (Permansit enim quod fuit) confitetur autem a nobis & incontusa penitus unitas. Sed enim for-sitan illud dicant adversarii. Ecce palam recte fidei confessionem facientes, duas quidem nomi-nant naturas, dividi autem detioquomin voces proponunt secundum differentiam earum. Proin-de quomodo non hæc fuit contraria tuis? Non enim pateris personis duabus aut subsistentiis vo-ces distribuere, sed * optimis, dicam. Scripti quidem in epistolis: *Quisquis perſonæ duabus ſeu ſubſiſtentiis dabrinde vocis, & alias quidem voluit hominis pratter verbum ex Deo ſumſum intelligendo cuapere, alias autem tanquam Deo dicibilis ſilii verbo ex Deo, ſic ſte damnatus*. Vocum autem differentiam nullo modo perimimus, licet ab-cendam ferrinus patientem eas tanquam filio dicibiles, necnon & hominem dicibiles. Deus enim existens filius est & homo, non Deus esse defi-ſtens, ſed in adſumptione porius carnis & ſangui-nis factus. Quia vero unus est Christus & filius & Dominus, tanquam ejus etiam dicimus esse personam & nos & illi. Mediatoem esse vocesillas affir-mamus, ut est quando beatus ſcribit Paulus: *Je-ſus Christus hoc est hodie, idem & in ſæcula*. Et rur-ſus: *In ſpe mutuo dar domini moliri in cœlo & in terra, ſed nobis unus Deus pater, et unus Dominus Je-ſus ex ipſo, & unus Dominus Jesus Christus, per quem omnia, & nos per ipſum*. Et iterum: *Opta-nam enim ipſe ego anathema eſſe a Christo pro fratribus meis & cognatis meis ſecundum carnem, qui ſunt Iſra-elitæ, quorum eſt adoptio & legislatio & teſtamen-tum & gloria, quorum patres, & ex quibus ſecun-dum carnem Christus, qui eſt ſuper omnia Deus benedictus in ſæcula. Amen*. Ecce enim, ecce Chri-ſtum Jesum nominans here & hodie, eundem esse dicit & in ſæcula; & per ipſum fieri omnia, & le-cundum carnem ex Deo patre, & omnia omnia Deum, ſuipsum & benedictum esse dicit in ſæcula. Non igitur dividas in his super Domino voces. Habent enim in idem quod Deo decibile est & quod humanum. Coapta magis tanquam unum filio, hoc est, Deo verbo incarnato. Aliud igitur est

ANNO CHRISTI 431. ter copulatum Deo per affectum secundum solum æqualitatis honorem & auctoritatem. Sic enim ait: *Inſeparatus ab eo qui videtur Deus. Proptera ejus nomen ſeparatur honorem non ſeparo; ſeparo na-turas, ſed unio adoratione*. Sed * secundum Ar-tiochiam fratres ea quidem ex quibus intelligitur Christus tanquam in puris & ſolis intellectibus ſuſpicionem, tanquam quidem dixerunt differen-tiam, qua non idem eſt, ſicuti dixi, in ſuspicio-ne naturali divinitatis & humanitas; unum autem filium & Christum & Dominum, & tanquam * uno eſſitentes vere, unam ejus quoque perſonam eſſe dicunt. Partiuntur autem nullo modo quo unita funt, neque naturalem ſuſcipiunt divisio-nem, ſicuti ſuper eſſium eſt alicuorum dogma-tum præceptori. Dividi autem ſolipſo propurum in Domino voces. Decere autem dicunt eas non aliis quidem tanquam filium ſingulariter verbum ex Deo, aliis autem tanquam alterum ſur-ſus filium ex muliere, ſed aliis quidem divinum, tem ejus, aliis autem ejus iterum humanitatem. Deus enim eſt idem & homo eſſe verum dicunt, & ſecundum conſtitutionem aliquo modo, & veluti ad utrumque reſpicientes, ad divinitatem & hu-manitatem, quale eſt quod dico. * Sunt enim aliique vocum maxime Deo dicibiles, aliique vero ſic rurſus homine ſecundum conderetur, alia autem quo-dam ordinem obtinent, oſtendentes filium Dei eſſentem & hominem ſimul; & idem. Quando enim Philippus dixit: *Tamdiu tempore vobiſcum ſum, & non cognoviſtis me? Philippe, non credis quia ego in patre & pater in me eſt. Qui videt me, videt pa-trem. Ego & pater unum ſumus*, Deo decentiſſi-mam ella affirmantibus voces. Quando vero Judas-rum increpat populum, illud dicens, *Si ſilii Abra-heſſetis, opera Abrahæ utique facteretis, nunc autem quæritis me occidere hominem qui veritatem vobis locu-tus ſum, hoc Abrahem non fecit*, homine decentes hæc dictis dicimus, verumtamen unus filii & Deo dicibiles, necnon & hominem decibiles. Deus enim existens filius & eſt homo, non Deus eſſe defi-ſtens, ſed in adſumptione porius carnis & ſangui-nis factus. Quia vero unus eſt Christus & filius & Dominus, tanquam ejus etiam dicimus eſſe perſonam & nos & illi. Mediatoem eſſe voces illas affir-mamus, ut eſt quando beatus ſcribit Paulus: *Je-ſus Christus here & hodie, idem & in ſæcula*. Et rur-ſus: *In ſpe mutuo dar domini moliri in cœlo & in terra, ſed nobis unus Deus pater, et unus Dominus Je-ſus ex ipſo, & unus Dominus Jesus Christus, per quem omnia, & nos per ipſum*. Et iterum: *Opta-nam enim ipſe ego anathema eſſe a Christo pro fratribus meis & cognatis meis ſecundum carnem, qui ſunt Iſra-elitæ, quorum eſt adoptio & legislatio & teſtamen-tum & gloria, quorum patres, & ex quibus ſecun-dum carnem Christus, qui eſt ſuper omnia Deus benedictus in ſæcula. Amen*. Ecce enim, ecce Chri-ſtum Jesum nominans here & hodie, eundem eſſe dicit & in ſæcula; & per ipſum fieri omnia, & le-cundum carnem ex Deo patre, & omnia omnia Deum, ſuipsum & benedictum eſſe dicit in ſæcula. Non igitur dividas in his super Domino voces. Habent enim in idem quod Deo decibile eſt & quod humanum. Coapta magis tanquam unum filio, hoc eſt, Deo verbo incarnato. Aliud igitur eſt

a *Ibi vero*.] ut ex octonarius, ut explicat Liberatus, qui ita eosdem verbis refert.

b *Quo autem modo*.] Gesta hujus Synodi habita Tarandus Episcopus Hermianensis lib. II. cap. 9. ex ipsa versione, licet interdum discrepet in aliquibus vocibus.

c *Secundum Arcadiam*.] Id est, Joannes Antiochenus Episcopus & omnes alii Orientales.] Ita exemplaria Colbertinum & Bellovacensis & Contius. Tamen manuscriptum Liberatus ex illis verbis refert Liberatus ex illis verbis.

d *Sunt enim aliique*.] Hunc locum ad verbum refert Liberatus ex illis verbis.

e *Optimis*.] Non hæc voces conjunctimque cum superioribus, ut par erat. Liberatus divisit, & ita scripsit: *Et idem*. Quæ lectio bona quoque est, & tamen ut inferatur ad superiora Cyrilli, non vero ad eratum Liberati.

f *Quisquis perſonæ duabus ſeu ſubſiſtentiis dabrinde vocis*.] Ita Liberatus, qui ita eosdem verbis refert.

g *Sed non ita se habere hæc Nestorio videntur*.] Ita exemplaria Colbertinum & Bellovacensis & Contius. Tamen manuscriptum Liberatus ex illis verbis refert.

h *Secundum Artiochiam fratres*.] Ita Contius. Ad in vetustis exemplaribus *quemadmodum*.

i *Quasi uno eſſitentes*.] Hunc locum ad verbum refert Liberatus ex illis verbis.

ANNO CHRISTI 431. dividere naturas, & hoc post unitionem, & per
ANNO CHRISTI 431. hanc æquum honorem copulatam dici hominem
Deo, & similiter aliud vocum differentium nobis.
In quo ergo Nestorii novitatibus quæ sint illorum
conveniens? Nam licet quibusdam videatur di-
ctionum compositio & verborum profatio a fabulis
nimis scrupulositate recedere, minum nihil est.
Valde enim hæc ad longitudinem difficilia sunt. Pro-
prietas & sacratissimus Paulus quærebat a Deo fer-
monem in apertione oris sui. Quia enim non divi-
dunt in duos unum Dominum Jesum Christum,
oportere dicentes conjungi voces divinitati quidem
ejus Deo decibiles, humanitati autem ejus rursus
humanas, quomodo non omnibus palam est? Ad-
firmant enim, sicuti dixi, quia ipsum ex Deo pa-
tre verbum natum ante sæcula & in novissimis tem-
poribus natum est secundum carnem ex sancta vir-
gine, subsequantur autem & dicunt quæ propter
inseparabilem & inconfusam unitatem de Dei genitri-
cem esse credantur sanctam virginem, & unum filium
& Christum & Deum confitentur apertè. Incredi-
bile autem omnino est unum dicere & in duos unum
secare putati eos. Non enim ad unum perosiffim
nem procedente ut transgressiones semetipsos con-
fituerent, quæ destruxerunt rosæ, adificantes in-
consulte. Si enim Nestorii circumfertur fabula
quomodo eas anathematizant velut prophanas &
scelestas? Æstimo autem opportere etiam causas di-
cere propter quas ad has inanes fabulas processi-
runt. Quia enim impietatis Arii defensores ver-
tatis virtutem sacrilegissime cæsperunt, verbum
ex Deo dicunt, quidem factum hominem, non ta-
menvanitatis [illegible] ignissime, & humanas voces et attributes
quam in diminutione constitutum paternæ celsitu-
dinis, his qui ab eis secunter offendunt, & alter-
nius naturæ esse illi confirment, propterea mo-
nentes orientales ne forte aliquo modo Dei veri-
tatem mutarent gloria & natura ex his quæ huma-
ne dicta sunt, propter dispensationem differunt
voces, non in duos separantes, sicuti dixi, unum
filium & Dominum, sed hæc quidem divinitati
ejus attributes, has autem humanitati rursus
ejus, secundum omnes uni. Audivi autem quia
scripserit quibusdam amicorum reverentissimus & B
Deo amantissimus Episcopus Joannes tanquam me
aperte dicente & clara voce profitente quidem dif-
ferentiam naturarum, dividente autem voces limi-
liter naturis, & hoc ipso scandalizantur. Nisi
Fuit ergo necessarium etiam ad hoc nos loqui. Non
ignorantes tua perfectio quia Apollinaris sæpe pol-
lutionem meis effundentes epistolis, arbitrati sunt
quia examine esse divi sanctum corpus Christi, & C
quia temporaneum aut confusio aut consparsio
aut mutatio Dei verbi facta est in carnem, aut ere-
te carnis translatio in naturam divinitatis, ut ni-
hil jam servarentur pure, neque esset quod est, & D
assimaverunt ex hoc Arii mé circumferri blasphe-
mias, nobisque differentiam fere vocum, & alias
quidem esse Deo decibiles, alias autem humanas,
ne & dicentes potius dispensatione quæ eum carne.
Ego autem quia horum liber tum testabitur & ex-
afiis tua perfectio. Verumtamen opportebat tan-
dilitatis latisfieri. Propterea scripsi ad sanctitat-
tem ejus quia neque sapui aliquando quæ Arii
sunt & Apollinaris, neque transformam Dei
verbum in carnem dico, sed neque in naturam di-
vinitatis transmutatam carnem, eo quod incon-
vertibile sit & immutabile Dei verbum, incom-
prehensibile autem & aliud, neque petimi alio-
quando differentiam vocum, sed novi Dominum
Deo decibiliter & humane loquentem, quorum
est idem Deus & homo. Ergo hoc ipsum significa-
re volens scripsit quia docuit consistere naturam
differentiam & dividere voces similiter naturis.
Hujusmodi autem disputationes mæ quidem non
fuit, prolatæ autem ab eo fuit. Illud quoque
ter his quæ dicta fuit addere necessario. Venit
enim ad me Deo amantissimus Episcopus Paulus
Emesenorum; deinde sermone moto de resta & E
immaculata fide, requirebat a me & nimis studio-
se utrum consentirem his quæ scripta fuit a tuæ
sanctitate & ter beato patre nostro Athanasio ad
Epistetum Episcopum Corinthiorum. Ego autem
dixi quia si servantur apud vos non adulteratæ litte-
ræ, (nam falsas fuit in eis plura vertitati inter-
pretatione) omnino consentio. Ille autem ad hæc dice-
bat habere quidem & le epistolam, velle autem de
exemplariis apud nos habitis fibimet satisfieri & F
agnoscere utrum aliquando fallati fint ipsi libri an
[illegible] exemplaris antiqua, & cum
[illegible] Ariana, invenit
hæc adulterata, & petiit ex codicibus apud nos
habitis paria fieri & Antiochenorum Ecclesiæ de-
stinari. 4 quod etiam factum est. Et hoc est quod
scripsit reverentissimus & Deo amantissimus Episc-
opus Joannes Carreno de me, quia exposuit quæ
de humanissimo eorum nobis & paternam
traditionem pene ex omnibus, ut ita dicam, fieri
periclitatam. Si autem circumferunt aliqui epiflo-
lam velut scriptam a reverentissimo patriarcha Ro-
mæ Ecclesiæ Philippo, tanquam sanctissi-
mus Episcopus * Xystus indignatus fuerit super
damnatione Nestorii & scripserit ei, non credat
sanctitas tua. Confona enim sancto Concilio scri-
psit, & omnia confirmavit quæ ab eo gesta fuit,
eademque sapit quæ nos. Si autem etiam tanquam
a me scripta circumferatur ab aliquibus epistola
quasi pœnitentiam agente in his quæ gesimus in
Epheso intelexit & hoc. Samus enim propter gra-
tiam salvatoris in bono sensu & a congrua non-
quam ratione recedimus. Saluta quæ apud te est
fraternitatem. Te quæ nobiscum est in Domino
salutat.

ANNO CHRISTI 431. Ex Nova Bibl. Jacii Collectione.

ACTIO SEXTA
CONCILII EPHESINI.

interprete Mario Mercatore.

Nunc primum edita ex duobus antiquis codicibus manuscriptis, uno bibliothecæ Vaticanæ, altero Ecclesiæ Bellovacensis.

SYNODUS EPHESIANA INCIPIT.

POST consultatum DD. NN. FI. Theodosii XIII. A
& FL. Valentiniani Augustorum Augustorum
XI. Kal. Augusti, qui dies est secundum Ægyptios
Epiphi XXVIII. jussu augustissimorum piissimorum
que Principum Synodo congregata in Ephesiorum
metropoli, et fedentibus in episcopia venerentissimis
et religiosissimis Episcopis Memnonis sanctissimi, et
Dei dilectissimis Episcopis, Cyrillo Alexandria
agente etiam vicem sanctissimi et religiosissimi Epis-
copi Romanæ Ecclesiæ Celestini, et Juvenale Hiero-
solymorum, et Memnone Ephesiorum, et Flavi-
ano Philipporum agente etiam vicem Rufi sanctissi-
mi Episcopi Thessalonicæ, et Firmo Cæsareæ Cap-
padociæ primæ, et Theodoto Ancyræ Galatiæ, et
Acacio Episcopo Melitines, et Perigene Corinthi
Græciæ, et Cyro Aphrodisiadis Cariæ, et Ma-
ximo Isauri, et Herodoto Pisidiæ, et Bellanico Rhodi,
et Dynamio Nicopoleos Epiri vetteris, et Eu-
chario Dyrrachii Epiri novæ, et Perberio Farsuli,
et Eudoxio Comacis Lyciæ, et Silvano Cheren-
sionis Thrygiæ, et Perennione Pergæ Pamphyliæ, et
Amphilocio Sides, et Epiphanio Cretæ Hemo-
nesiades, et Gregorio Cessaunitis Ponti Polemoniaci,
et Senecione Cadoni, et Iconio Gortinos Cretæ, et
Dulmatio Cyzici, et Dulcitio Mariniæ Thraciæ,
et Joanne Proconesi, et Daniele Colonia secundæ
Cappadociæ, et Romano Raphiæ, et Paulinino
Magnesiæ, et Paulo Antiochiæ, et Paulo Tyro, et
Joanne Syomazenii, et Theodoro Gaderum, et
Letoio Lybiadis, et Apelle Justiæ, et Theodoro
Aridellon, et Petro Peremboleæ, et Joanne Ar-
gaphugiensi, et Isidro Thebanis, et Rufino Cadon, et
Anysio Thebarum, et Calliciate Rempaidis, et Dom-
mino Opuntii, et Nicia Megaræ, et Agathocles
Colonia, et Felice Apollonia et Bellidis, et Theo-
doro Dodonæ, et Andronico Corcyræ, et Cy-
rillo Cydone Cherronesi, et Paulo Lappe, et Ze-
nobio Cnosi, et Luciano Tuperi Trachiæ, et Ne-
pio Maximiampolei, et Secundino Lamiæ, et
Dionte Thebarum Thessaliæ, et Theodoro Elythusi, et
Marthyrio * Lifiron, et Thoma Derbes, et
Athanasio Parosiæ, et Thermistio Jasi, et Aphe-
roneto Heraclæ, et Philoto Amyzonis, et Apelle
Cybiræ, et Spudasio Cretonos, et Archelao Hyn-
dis, et Fania Arpasion, et Promachio Aiydon, et
Philippo Pergamorum Asiæ, et Maximo Cynæ, et
Dorotheo Myrinæ, et Maximo Assii, et Eupro
Consil. General. Tom. IV.

Popon, et Alexandro Arcadiopoleos, et Eutbico
Theopolitanorum, et Rodone Halicarnassi, et Eutropio
Euæsin, et Aphobio Colos, et Nestorio Sion, et
Heraclionte Trallion, et Theodoro Mysos, et
Theodoro Aniteri, et Timotheo Briallon, et Theo-
dosio Mansfaurum, et Tychico Citerum, et Eusebio
Claziomenon, et Eutbalio Colophonii, et Modesto
Amon, et Theosebio Prienes, et Eusebio Prienes, et
Eusebio Magnesiæ Sipilæ, et Sapricio Paphi Cypri,
et Zenone Cretæ Cretensis Confinentia, et Evagrio
Solon, et Cæsario Chersipsiæ, et Tribunatio Ap-
pendi Pamphiliæ, et Nucerio Seleges, et Solone
Paralie, et Acacio Cotenon, et Nesio Cerphesiæ,
et Marcello Cotanetonum, et Nesthario Syion, et
Entropio Ercthrum, et Tarsano Lysbei, et Eu-
B bio Alpanon Galatiæ, et Philumeno Cinnii, et
Sosategio et Eusebio Heraclæ Monori, et Teralio
Andrapone Hellespontiadis, et Silvano Cerasopon,
et Hermogene Rimonuryon, et Evopolis Proimadeos
Pontapolei, et Eusebio Tetelsi, et Adelphio Ono-
phoos, et Paulo Phrenopeos, et Theodemundo Copis,
et Machario Mercles, et Adelphio Saeis, et Ma-
cedonio Xeos, et Marino Heliopoleos, et Meyrodoro
Leontiopo, et Mathario Antoon, et Petro Oxyrin-
chi, et Stratego Adribidis, et Athanasio Pare-
li, et Silvano Cophiretos, et Joanne Hephestii, et
Arsibodio Temenosi, et Theone Sethrodite, et Lam-
petio Cassi, et Cyro Alexandrum, et Publio Olbia, et
Samuele Dysteos, et Zenobio Barcha, et Tirone
Thencyrum, et Supatro Septimiacis, et Eusebio
C Nilopoleos, et Heraclitio Heracleæ, et Chrysa-
dio Sebastenos, et Andrea Hermopolitos magni,
et Sabino Panoli, et Abraam Oxyrichei, et Sa-
lirace Aphnan, et Alypio Sita, et Alexandro Cleo-
patridis, et Isaac Tinai, et Ambione Butis, et Hera-
clio Thynna, et Gaio Eucarbeiæ, et Heraclio Thy-
miatidis, et Thomo Pencus, et Ammonio Pano-
physt, et Besselia Diacono Carthaginii, et Arca-
dio et Projecto sanctissimi Episcopis et Legatis, et
sanctissimo Presbytero Philippo apostolica sedis Ro-
manorum et Legato, Petro Presbytero Alexandriæ
et primicerius Notariorum dixit. Sancta & ingens
Synodus vestra omnium adhibens providentiam re-
D ge & apostolicæ sedis & dogmatum vestri, con-
fulens Ecclesiæ paci & Patri Ecclesiarum, definition-
nem protulit, quam pro manibus habentes, fi vi-
debitur sanctitati vestræ, recitabimus.

AMEN. DEO GRATIAS.

ACTIO

a Pontaffiorum. 2 fere pricuffionem, id est, Bolidissimus, amentiam. Vide supra pag. 22. b As his sermo-
nibus. 3 Ita notices Colbertinus & Turonensis. Belloveracensis mutilus est in hoc loco. Consiat habet, his qui ex ortho-
quantiqr. c Scripsit quia decuit. 3 Ita vetera exemplaria Colbertinum & Turonense. Contius habet, Scripsit
vere dicit. Verum huic lectioni repugnat verba Graca. d Quod etiam fallum. 3 Inque rede in codice quo
Contius usebatur subjecta eas hæc epistola ex quam Athanasius scripsit ad Episcopum, et monet idem Contius. Op-
tandum tamen esset ut illam ipse quoque subjecisset, ut sic possimus quantum adhuc fit vera, quantum falsa & in-
terpolata. e Xystus. 3 Ita codices Colbertinus & Turonensis, quibus consentiunt vulgata: illius excem-
plaria. Sed in editione Contii hic occurrit Coelestini nomen pro Xysto. Xysti pontis epistolas, quibus confirmat quæ de
damnatione Nestorii sunt gesta Ephesi, damus infra in appendice. f Juvenio. 3 Hæc descripsi fuit ex codice
Colbertino. Non extare enim in alia, neque in editione Contiana.

a Gaderum. 3 Codex Vatic. Gaderon. quod melius est. Iesque ibhic legendum. Gaderorum. b Jusbio. 3 Idem
codex. Jusbio. In codice Corbeiensi Concilii Chalcedonensis Elusii, in Italiano Lypposii. In editionibus Conciliorum
nullus hoc nomen appareit illius nomenci Episcopus. Tantum tamen eos qui Nestorium depositorum invenerunt Apollos Epis-
scopus Bystiæ, et Sabinus, et alii, et dicunt paulo post. c Lifiron. 3 Vatic. Lifiroum. In Greco editum est Mhar-
tyrio, supra pag. 22. Martyrorum, in codice Corbeiensi Elifiroyl, in Italiano Trasiro. Codex Graecus bibliothecæ regiæ
(Sax. Thesaur. Chronol. p. 1. 1. 1

ANNO CHRISTI 431.

Sancta Symbolo dixit. Definitio prolata a sancta & mundana synodo percensetur & actis prædictis ipsis inseritur.

Nicænis synodus hanc fidem exposuit.

CREDIMUS in unum Deum patrem omnipotentem, omnium visibilium & invisibilium factorem. Et in unum Dominum Jesum Christum filium Dei, natum ex patre unigenitum, hoc est, ex patris substantia, Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero, natum, non factum, ejusdem cum patre substantiæ, per quem omnia facta sunt quæ in cœlo & quæ in terra; qui propter nostram salutem descendit, incarnatus & homo factus, passus, & resurrexit tertia die, & ascendit in cœlos, venturus judicare vivos & mortuos. Et in spiritum sanctum. Eos autem qui ajunt, Erat quando non fuerat, & antequam nascerentur non erat, & quoniam ex nihilo facti est vel ex alia substantia, perhibentes esse aut visibilem aut mutabilem filium, anathematizat apostolica Ecclesia.

Hæc quidem sanctæ fidei omnes convenit affentiri. Habet enim proprie & sufficienter ad utilitatem totius orbis terrarum. Quoniam vero quidam sunt qui cum hanc adimiscere conantur fidei hæc adentiri, depravent tamen vim sententiarum & ad suum interpretentur arbitrium, & corrumpant etiam veritatem, pestilentiæ filii & erroris, opus fuit necessario etiam sanctorum patrum & orthodoxorum proferre sententias, quæ insinuare possint quemadmodum & ipsi intellexerunt fidem & aliis prædicare confii sunt, ut fieret manifestum, [illegible] ut omnes qui intelligere & interpretari & prædicare.

Patrum Presbyter Alexandriæ & primicerius Notariorum dixit. Quoniam pro manibus habemus libros sanctorum & religiosissimorum patrum & episcoporum & diversorum martyrum, excerpimus autem ex his paucas capitula, si videbitur, recitabimus.

Theodorus episcopus Philippensium dixit. Hæc quoque perfecta interpretatio *Et recitata sunt hæc modo*.

Patri sanctissimo & episcopo Nestorio ex libro de deitate.

QUONIAM certe gratia, & veritas per Jesum Christum facta est, unde & gratia humus salvati juxta apostolicum dictum. *Et hoc, inquit, non ex nobis, neque ex operibus, ne quis glorietur*. Volunate verbum caro factum est, & habitavit inventum ut homo. Non est tamen a deitate deserunt. Neque ipsum ut a fua gloria & virtute desisterit, cum esset divus, pauper est factus; sed, ut mortem pro nobis peccatoribus ipse sustineret, jubus pro injustis, & ut nos offerret Deo, mortuus quidem carne, vivificatus autem spiritu. *Et post alia*. Unde & evangelista adseriti veritatem dicens: *Verbum caro factum est, & habitavit in nobis*. Sciliet ex quo angelus virginem salutavit dicens: *Ave gratia plena, Dominus te-*

A cum. Dominus autem tecum dixit Gabriel, pro eo quod *est Deus verbum tecum*. Demonstrat enim illi nati in vulva & carnem factum, juxta quod scriptum est: *Spiritus sanctus superveniet in te, virtus altissimi obumbrabit tibi: idcoque quod nascitur sanctum vocabitur filius Dei*.] *Et post post alia*. Deus autem verbum, viro absente, voluntate Dei, qui omnia facile operatur, factum est in vulva virginis caro, non quem viri operatione aut prædicatione. Vero enim efficacior fuit Dei virtus inumbrans virgini, superveniente etiam Spiritu Sancto.

Athanasii sanctissimi episcopi Alexandriæ ex libro adversus Ariianos.

B Multi igitur sancti fuerunt & pari ab omni peccato. Hieremias vero & ab utero sanctificatus est. Et Joannes cum adhuc esset in utero, exultavit in gaudio voce Mariæ theotoco. Et tamen regnavit mors ab Adam usque ad Moysen, etiam in eos qui non peccaverunt in similitudinem prævaricationis Adæ. Sic quoque nihilominus manebant homines corruptibiles & mortales & passionum naturæ fuæ capaces. Nunc vero cum Deus Verbum factum est homo & fac fe ex quo fuit propria carnis nostræ, jam non passiones corpus contingunt propter verbum quod fuit in corpore, fed ab ipso quidem contrite sunt; homines vero non jam fuæ passiones peccatores funt & mortales, fed juxta verbi virtutem relinquunt immortales & incorruptibiles & æterni. Unde etiam carne nata ex Maria theotoco, ipse dicitur natus qui præfuit ut alii nascerentur, ut nostram in fe generationem transferret. Et non jam non ut terra tantum abscissus in [illegible] ab eo ipso fuit [illegible] ut ipse dicit: *Ego sum vitis, vos palmites*. Ergo ut etiam alias corporis passiones in fe tomos transtulit, ut non ut homines, fed ut verbo adhærentes, e fecrenus æterna vitæ participes. Non enim jam juxta priorem generationem moriuntur in Adam, fed nostra generatione, & omni carnali fragilitate translata in verbum relinquunt e terra, foluta maledictione peccati propter cum qui pro nobis factus est maledictio.

Ejusdem de epistola ad Epictetum.

D Quomodo autem vel desinunt nos fuæ qui dicuntur esse Christiani, fi Dominus qui procesfit ex Maria, filius quidem fit Dei fubstantia & natura, carnaliter vero ex femine David & ex carne fanctæ Mariæ? Qui porro adeo audaces fuerunt ut dicerent Christum, qui carne fit passus & crucifixus, non esse Dominum & Salvatorem & Deum & filium patris? Vel quomodo voluit fe nominare Christianos qui dicunt in humanum fanctum quemadmodum etiam in unumquemque Prophetarum fuperveniffe verbum, ac *b* non magis ipsum hominem factum cum corpus fumpsiset ex Maria, *c* & alium esse Christum & alium Dei verbum quod ante Mariam & ante fæcula erat filius patris? Aut quomodo poluit esse Christianus qui dicit aliud esse filium & aliud Dei verbum?

ANNO CHRISTI 431.

201 ACTIO SEXTA. 202

bum? *Item post alia*. Absit ut hæc patratione facta esse dicamus, ut nonnulli existimarunt. Nam verbum hominem factum falvatur, totum hominem fa&ra fit salus. Nam si putatione verbum fuisset in corpore, juxta quod illi dicunt, putatione autem quod dicitur tantum phantasia quædam est, invenietur salus nostra & resurrectio hominum facta per *a* docetin, non veritate, juxta fcelestissimum Manichæum. At vero fi non per phantasiam salus nostra, nec corporis tantum, fed totius hominis animæ & corporis facta est, & ita, humanum ergo natura quod ex Maria factum est juxta divinas scripturas & venim erat falvatoris.

Julii sanctissimi episcopi Romæ epistola ad Prosdocium.

Prædicatur autem ad confumationem fidei & incarnatus ex virgine Maria Dei filius, qui habitavit in hominibus, in nobis non operatus. Hoc enim de Prophetis eft & Apostolis. Perfectus Deus in carne, & homo perfectus in spiritu. Non deo filii, non quidem naturalis filius qui adfumpte hominem, *b* alter vero homo nostralis adsumptus a Deo, fed unus unigenitus in cœlo, unigenitus in terra Dei.

Felicis episcopi sanctissimi Romæ & martyris ex epistola ad Maximinum episcopum & ad clerum Alexandriæ Ecclesiæ.

De incarnatione vero verbi & de fide, credimus in Dominum nostrum Jesum Christum natum ex virgine Maria. Hic enim eft filius Dei æternus & verbum, & non in homo a Deo adsumptus ut effet alius præter ipsum; *c* nonnulli enim homines adsumpte Dei filius ut effet alius præter ipsum; fed cum effet Deus perfectus, factus eft simul & homo perfectus, incarnatus ex virgine.

Theophili sanctissimi episcopi Alexandriæ ex paschali epistola quinta.

Sunt enim multæ nitrantium veritem reliquiæ, ne parum credant quod Dei virtus potefi facere ut virgo partat, in qua fuit vivum Dei verbum propter nostram fimilitudinem. Aliter enim non adloqui qui propter vile non potest; & nec ex vulnerapta & *d* somno, quemadmodum, & in aliis hominibus, corpus accipiat, accepit ejus confimile, natus ex virgine, homo quidem apparent juxta nos & in forma fervi, rebus vero probatur esse omnium artifex & dominus, opera facientes Dei.

Ejusdem ex epistola paschali sexta.

Quemadmodum summi artifices non in pretiofa tantum materia vim fuæ artis ofendunt, fed & fi in luto vel cera foleriam fuam demonstrent, multo magis videntur esse laudabiles, fic etiam Deus verbum, optimus omnium artifex, vivum efficax, qui ordinatione congrua cuncta compofuit, non cœlesti quadam corporis adsumpta materia ad nos venit, fed in luto magnitudinem fuæ artis ofendit, corrigens hominem qui eft fictus ex luto, *e* ipse ex virgine homo novus procedens, generationis quidem cuiusdem difimilis, aliis vero omnibus adhuc peccato fimilis nostri, natus, pannis involutus, lacte nutritus, infans in præfeplo repositus, naturæ nostræ fragilitatem fustinens propter priores causas; fed cum adhuc infans effet, fatanam, qui pretterfecit exercitum,

Concil. General. Tomo IV.

I 3 nem,

a Mundanæ] id est universali, ac universo mundo congregatæ. In codice 78. bibliothecæ Cornelianæ ita vertuntur, legitur *Explicit synodum mundanum, id est, universale, apud Chalcedona*. Item codice 1868. ejusdem bibliothecæ, & ipse adnodum vetus, ita habet tam contra Concilii Chalcedonensis: *Explicit Concilium mundanum id est universale*. Circa Ub. Tusculanum: *Incerate quidem cum rogarentur ceterum se ipsi decerent, mundanum inquit*. *Totius enim mundi se tuebant & totum arbitrabantur*. *b Athanasii*] Hæc testimonia quæ sequuntur, desumpta ex libris Mani Mercurionis Cornelianus hæc omnia habet, *adversus Arianos*. *c Semper*] Codex Colberninus, *semperque*. *d Somno*] Codex Colberninus, *somnolentum*. *e Ex luto, adm. Arri.*] In codice Vaticano & Bibliotheca Cornelianus habet *Maximum*. Quo etiam modo habet tenet Gaetanus, & unus interpres Concilii Ephesini in Codice Colbertino & in edimione Cantiana. At in codice Turonensi & in Concilio Chalcedonensi legitur *Maximinum*. *f Semper*] Tantulum illud dictum est pro eodem. *g Quadam*] Hic vero exemplaria Vaticanum & Colbertinum; nisi quod *perque* legunt pro *quoque*. Bellarmetinus habet, *Dei perque filius*. Qui tamen hoc non est. *h Alia*] Codex Colbert. *ejus*.

a Dicesse] Sermone Mercatore vocem Græcam. *Absurdum* opinionem significat. Male in codice Colbertino *dicessum*. *b Alter vero*] Codex Colbert. *O unus homo naturalis adsumptus a Deo*. *c Maximinum*] In codice Vaticano & Bellarmetinus. Colbertinus habet *Maximum*. Quo etiam modo habet tenet Gaetanus, & unus interpres Concilii Ephesini in Codice Colbertino & in editione Cantiana. At in codice Turonensi & in Concilio Chalcedonensi legitur *Maximinum*. *d Somno*] Tantulum illud dictum est pro eodem. *e Quadam*] Hic vero exemplaria Vaticanum & Colbertinum; nisi quod *perque* legunt pro *quoque*. Bellarmetinus habet, *Dei perque filius*. Qui tamen hoc non est. *f Alia*] Codex Colbert. *ejus*.

A magos provocans ad pœnitentiam, & eos armans ad contemptum ejus qui illos miserat Regis.

Cypriani sanctissimi episcopi ex libro de misericordia.

Multa & magna sunt, fratres carissimi, beneficia divina quibus in falutem nostram Dei patris & Christi largo & copiosa clementia & operata fui & femper operetur, quod conservandis ac vivificandis nobis pater filium misit ut reparare nos posset, *a* quodque filius mittes eft & hominis filius effe voluit ut Dei filius faceret. Humiliavit, ut populum qui prius jacebat erigeret. Vulneratus eft, ut vulnera nostra curaret. Servivit, ut nos liberatem servientes extraheret. Mori fustinuit, ut immortalitatem mortalibus exhiberet.

Ambrosii sanctissimi episcopi Mediolanensis.

Si mihi non credunt, credant Apostolo dicenti. *Podquam vero venit plenitudo temporis, mit Deus filium fuum factum ex muliere, factum fub lege*. *Filium*, inquit, *fuum*, non unum ex multis, non consortem, non adoptivum. Suum non dicit, generationis naturæ proprietatem fignavit. Hunc poftea factum ex muliere affruxit, ut factura non divinitatis fed adsumptionis corporis adscriberetur. *Factum ex muliere*, per carnis fofcipionem, *factum fub lege* per observantiam legis. Generatio autem illa cœlestis ante legem, illa post legem.

Ejusdem.

Silleant igitur inanes de fermonibus quæstiones, quoniam regnum Dei, *b* sicut scriptum eft, non in perfuasione verbi eft, fed in ostensione virtutis. Servemus locutionem divinitatis & carnis. Omni in utroque loquitur filius, quis, in eodem utraque natura eft, & non in uno femper loquitur modo. Intende in eo nunc gloriam Dei, nunc humiliis passiones: quia qua fi Deus loquitur que sunt divina, quia verbum eft; quasi homo quæ funt humana: quia in *c* meo fubfiantia loquebatur: *Hic eft panis vivus, qui de cœlo defcendit*. Panis hic caro eft, ficut ipse dixit: *Hic panis quem ego dabo, caro mea eft*. Hic eft qui defcendit, hic eft quem pater fanctificavit & mifit in hunc mundum. Etipfa litera docet nos fanctificationem non divinitatem esguisse, fed carnem.

Gregorii majoris episcopi Nazianzi.

Non fcripturæ hominum nec doctrinæ, non hominem carnem fenis existimantes dominicum, ut ipsi ajunt, imo vero Dominum nostrum & Deum. Non enim hominem a deitate separamus, fed unum emodemque adfirmamus, antea quidem non hominem fed Deum & filium duntaxat & ante fæcula fine corpore & omnibus corporalibus, poftea vero & hominem adfumptum pro falute nostra, passibilem carne, impassibilem deitate, comprehensibilem corpore, incomprehensibilem deitate: eundem terrenum & cœlestem, visibilem, & intelligibilem, capabilem, & qui capi non poftet, ut perfectum hominem, eundem etiam Deum, ut homo totus repararetur, qui cecidit in peccatum. Si quis Maria vero adfirmet theotocon, procul eft a divinitate. Si quis per virginem tanquam per fistulam transcurrisse ac non in ipsa formamum divina fimul humanæque natione, divina quidem autem abfique vitio, humana vero quod more partus, si quis formatum dicit homo-

ANNO CHRISTI 431. nem, postea Deum indubitate, detestandus est. Ne-
que enim generatio Dei hæc est, sed generationis
fuga. Si quis duos filios inducit, unum quidem
ex Deo pater, alterum vero ex matre, ac non
eorum eundemque, excidat adoptione quæ est re-
de credentibus promissa. Gemina enim natura
Deus & homo, quia & anima & corpus. Filii ve-
ro non duo, nec Dei. Neque enim hic duo homi-
nes sunt, licet Paulus ita quod est intra hominem
& quod est extra appellarit. Et è est breviter de-
cendum, aliud quidem & aliud esse quibus salva-
tur, & Neque enim idem est visibile & invisibile,
nec temporarium simile est ei quod est ante tem-
pora) non alius vero & alius, abit. Nam utra-
que in communione sunt. Deus quidem unitus & ho-
mo deinde factus, vel quoque modo quis voluerit
nominare. Ajo autem aliud & aliud, contra
quam est in trinitate. Ibi enim alius & alius est,
ne sufficiatur confundunt, non aliud aero &
aliud. Unum enim idemque tria sunt & similia
deitate. Si quis tanquam in Propheta per gratiam
operatum dicit, ac non per sufficiatam conjunc-
tionem, & concretum, inanis fit deinde operatio-
nis, imo plenus adversæ. Si quis non adorat cru-
cifixum, anathema sit & intere ⁑ theodotonos nu-
meretur. Si quis ex operibus confirmatum aut
poſt baptisma aut poſt reſurrectionem ex mortuis
adoptionem meruiſſe dicit juxta paganos, qui B
naperpapot inducunt, anathema ſit. Quicquid
enim oritur aut crescit aut confirmatur non eſt
Deus, eſſi propter incrementum quod paulatim C
ſit ita dicatur.

Basilii Sanctissimi Episcopi Nysæ.

Neque tantum coelum & terra & aquorum ut-
titudo, & quæ in aquis vivunt, nec terrestria
animalia, nec ſtellæ, nec aer, nec horæ tem-
porum, & elementorum varia diversitas ordi-
natio, virtutis ipsius eminentiam probare poſ-
ſunt quantum quod potuerit Deus, qui capi
non poteſt, absque carnis passione conjungi cum
morte, at nobis passione sua impassibilitatem
donaret.

Gregorii sanctissimi Episcopi Nysæ.

*Hæc, inquis, fecisse & de nobis quod etiam in
Christo filio Dei: qui cum esset in forma Dei, non
rapinam arbitratus eſt ut eſſet æqualis Deo, ſed ſe
exinanivit formam ſervi accipiens.* Quid in Deo
ſervi forma pauperius? Quid in Rege hominius
quam ad participation nobis naturæ pauperrimæ
voluntarie deveniſſe? Res regnantium & domi-
nus dominantium ſervilem formam induitur. Jo-
dex omnium dominantibus tributum penſet, ac
dominus creaturæ deducitur in ſervitium. Qui
omnis comprehendit, cernaculi non invenit lo-
cum, ſed in præſepio mutorum animalium proji-
tur. Mundus & ſinceros humanæ naturæ pati-
ſordem, & per omnem noſtram gradiens pauper-
tatem, ulque ad experimentum pervenit mortis.
Videtis modum voluntariæ paupertatis. Vita enim
ſuæ gulſter dignatur, judex adductus in judi-
cium, vita omnium dominus ſubiit ſuffragium
judicantis, Rex coelestium principatum inanis
carnificum non repellit. Ad hæc, inquit, exem-
plum humilitatis videat quomodo.

Attici Episcopi Constantinopoleos.

Hodie Christus Dominus clementiæ genera-

ANNO CHRISTI 431. tionem ſuſcepit. Nam divinæ dignitatis jam an-
tea habuerat, & adjecit porro clementiæ. Ver-
bum eximatur, quod natura exinanitio eſt. Se-
enim eximatur formam ſervi accipiens. Incarna-
bilis in carne fit. Nam verbum caro factum eſt.
Qui tractari non poteſt propter incorporalem na-
turam, contrectatur. Qui intimus non habet,
fit ſub initio corporali. Perfectus creſcit, inver-
tibilis proficit, dives in coenaculo fit. Qui com-
prehendit nubibus cœlum, pannis involvitur.
Rex poniitur in præſepio.

Iuvii Episcopi.

Nam quia idem eſt & Rex & Deus, & mor-
talitatem propter corporis diſpenſationem gusta-
vit. Dona ſunt regnantem inferri. Aurum ofe-
ferunt, ingoſcunt enim Regem. Offerunt thus.
Deus eſt enim cui offerunt. Adjicunt etiam myr-
tham propter eum quæ eſt in myſterio mortalita-
tem paſſionis.

Ejusdem.

Nam niſi ille fuiſſet carnaliter procreatus, tu
nunquam fuiſſes ſpiritaliter recreatus; & niſi ille
ſuſtinuiſſet formam ſervilem, nunquam ex adop-
tionis eſſes gloriam conſecutus. Ideo in terram
cœleſtis ut tu terrenus recipiaris in cœlum. Ideo
Chriſtus ſe exauavit ut nos omnes ex ipſius pleni-
tudine accipiamus. Illius mors tua immortalitas
facta eſt. Domini paſſio ſervi facta eſt altitudo.
Tu vero benefitcium in blaſphemiam rapis.

Attici Episcopi Constantinopoleos.

Siquidem dubitari fortſitan quomodo incarnatio & C
virginis partus & communia paſſionum & patibu-
lum & mors & paſſio, id docetur & ſciat hæc omni-
bus caſtus ſuiſſe ſalutis mundanæ, ſed nebare quis
eſſet Deo in virgine habitare, ſuppos etiam virgi-
nem facere. Si vero virginem fingere contumeliam
eſſe non dubitat, nec habitare ea turpitudinem ju-
dicavit. Et ſi pati malum eſt, paſſionibus liberare
quantum eſt? Igitur & mortuus eſt immortalis
morte, & mortem morte damnavit, & reſurrexit,
reſurrectionem largiendo. Et hæc omnia ſe-
ſtinet non natura deitatis, ſed aſſumptione carnis,
deitate quidem manens intactus juxta ſum natu-
ram, omnia vero perfectens & patiens ut vitæ ut
nos nobis dat & auctor exiſtere.

ACTIO DE CONFESSIONE CHARISII PRESBYTERI.

Juxta piiſſimorum auguſtiſſimorumque Princi-
pum Theodoſii & Valentiniani congregata
Epheſorum metropoli ex omni prope orbe terra-
rum hac ſanctiſſima ſynodo religioſiſſimorum Epſi-
ſcoporum omnium ſanctarum Eccleſiarum & agen-
te Concilium & decernente ut firma maneret fides
expoſita per ſpiritum ſanctum a ſanctis patribus qui
tunc temporis Niceæ convocarant numero trecenti
decem & octo, & diſponente quæ ad hanc rem per-
tinerent competentibus modis, Charisius qui-
dam nomine presbyter & diſpenſator ſanctæ Eccle-
ſiæ Philadelphiæ civitatis adfuit quoſdam ex Ly-
dia oriundos hæreticos voluiſſe quidem ſunum erro-
rem deponere, converti vero ad veritatis lumen &
imbui catholicæ Eccleſiæ pitis recitique voluiſſe
dogmatibus, deinde ejus qui ad veritatem deſide-
cendi erant in pejorem inductos errorem & tan-
quam

quam ex fovea in profundiorem foveam cecidiſſe. A
Aſſeruit namque Antonium & Jacobum habentes
nomina presbyterorum de Conſtantinopoli defecta-
diſſe eum epiſtolis commendatitiis Anaſtaſii cujuſ-
dam & Photii, qui tunc temporis hæreticis Neſtori-
ro adhærebant, qui & ipſi nomina habebant pre-
byterorum, & cum decem magis apoſtolicam &
evangelicam fidei traditionem, quam etiam pa-
tres expoſuerunt qui Niceæ convenerunt, eis præ-
poni qui ab errore convertuntur in veritatem & qui
e tenebris in lucem ſuſcipiuntur, Deum de Deo, lumen de
lumine, Deum verum de Deo vero, ſimilis cum
patre ſubſtantiam, qui propter nos & noſtram ſa-
lutem deſcendit de cœlis, incarnatus eſt, natus
eſt ex ſancta virgine, homo factus eſt, crucifixus
B *eſt pro nobis, mortuus eſt, reſurrexit tertia die,*
aſcendit in cœlos, venturus judicare vivos & mor-
tuos; & in ſpiritum veritatis paracletum, ſimilis
ſubſtantiæ cum patre & filio, & in Deum ſanctæ
Eccleſiam catholicam, & in remiſſionem mortuorum,
& in vitam æternam. Ego Chariſius obtuli libel-
lum, ſicut ſupra dictum eſt, & ſubſcripſi manu
mea.

Exemplum expoſitionis ſymboli transformati.

SYMBOLUM NESTORIANUM.

QUiſquis vel nunc primum inſtituitur eccleſia-
ſticorum dogmatum ſcientia, vel ex quoli-
bet hæretico errore in veritatem deſiderat compi-
gnare, oum diſcere oportet & confiteri quod cre-
dimus in unum Deum patrem æternum, qui neque
poſtea coepit eſſe, ſed antea & ſemper erat Deus,
neque poſtea factus eſt pater quod ſemper erat
Deus & pater. Credimus autem & in unum filium
Dei unigenitum ex ſubſtantia patris, ut certe fi-
lium, & ex ſubſtantia ejus cujus eſt & eſſe creditur
filium. Et ex ſpiritum ſanctum, qui eſt ex Dei ſub-
ſtantia, qui non eſt filius, ſed Deus per ſubſtan-
tiam, utpote ejusdem ſubſtantiæ cujus eſt Deus &
pater, ex quo eſt per ſubſtantiam. Nos enim, in-
quit, non ſpiritum mundi accepimus, ſed ſpiritum
qui eſt ex Deo, ab omni quidem creatura
eum ſeparans, Deo vero conjungens, ex quo eſt
per ſubſtantiam præcipua quadam propriaque ra-
tione præter omnem alium creaturam; quam non
ex ſubſtantia Dei operatrixis ab Deo creati-
mus factam. Et neque filium putamus, neque per
filium cœlestem cepiſſe. Conſtemur autem ipſum
per ſe patrem perfectum ſua perſona, & filium ſi-
milis modo, & item ſpiritum ſanctum; ſalva ma-
nente noſtra ratione pietatis, ut patrem & filium
& ſpiritum ſanctum non tres diverſas ſubſtantias
eſſe credamus, ſed unam eandemque ſimilitudi-
nem deitatis. Scire autem convenit etiam de diſ-
penſatione quam pro noſtra ſalute in Domino
Chriſto Dominus Deus impleviit, quod Deus ver-
bum hominem perfectum adſumpſit, ſemine Ab-
braham & ex David juxta prædicationem ſancta-
rum ſcripturarum, ejus naturæ cujus & illi fue-
rant ex quibus ſemine erat, hominem natura per-
fectum, ex anima rationali & humana carne com-
poſitum; quem hominem noſtræ naturæ conſimi-
lem ſpiritus ſancti virtute in vulva virginis fiſtum,
factum ex muliere, factum ſub lege, ut omnes re-
cipiamus a legis ſervitute, conſecutus adoptionem
quæ eſt olim repromiſſa, inaſſimabiliter ſibi con-
junxit, & mortem quidem experiri more homini-
num fecit, ſuſcitavit vero a mortuis, & revexit in
cœlos, & ſedere fecit ad dexteram Dei. Unde cum
ſit

[a] Hæc ſunt] id eſt, inter Dei inteſtationes, ut expliceat verius inscriptio Concilii Ephesini.
[b] Θεοτόκος] ita Codex Bellovacensis. Vaticanus habet ΔΑΡΕΙΤΑΝΟΣ. Verus verbi Concilii Ephesini, patronus, quique, ut ipse ſubſcripſerit, Tertius Graecus, μαρτυρικὸν, quod Bolianis verbis *affirmativus*, vinus interpretatur Synodi Chalcedonensis, *Actio*] Hunc tribunum non addidimus. Nullus enim extat in antiquis exemplaribus.
[c] Juxta] in ſiſtem libris legitur, *Sed*, mendoſe. Hinc non efficimus, *Juxta*.

[a] *Et in* vitam] ita codex Vaticanus. Bellovacenſis habet, *& vitam*. Vide ſupra in antiqua verſione Concilii Ephesini pag. 124.
[b] *Symbolum Nestor.*] a Theodoro Mopsueſteno compoſitum, ut ſcribitur in collatione Chalcedonenſi. Vide Secundum lib. 3. cap. 2. & 3.
[c] *Et* Concilii Quinti. Vide Secundum lib. 3. cap. 2. & 3.

sit supra omnem principatum & potestatem & dominationem & supra omne nomen nominandum, non in hoc tantum sæculo, sed etiam in futuro, ab omni creatura accepit venerationem & tributum. Et neque duos dicimus filios neque Dominos, ignorum unus filius per substantiam Deus verbum unigenitus filius patris, cui ipse conjunctus, & habens filiatis participatum, etiam filii appellatione communicat, & Dominus per substantiam est Deus verbum, cui ipse conjunctus honori communicat. Et propterea neque duos dicimus filios neque duos Dominos: quia cum sit manifestus is qui est per substantiam Dominus & filius, inseparabilem habens cum eo conjunctionem, hic quoque qui pro nostra salute adsumptus est, conservatur, idest, *venerabilem*, conjunctus filio & Domini, non quemadmodum unusquisque nostrum, qui per se ipsum filius est, (unde & multi filii jeratu dicitur Paulum) sed solus is habens principatum conjunctionem ad Deum verbum, filiatis dominationisque participes, admirandum opinionem dominum filiorum & dominorum, præbet vero nobis conjunctionem ad Deum verbum omnem habere de eo fidem & opinionem; pro quibus & venerationem, utpote Dei relatio, ab omni accipi creatura. Unum igitur dicimus filium & Dominum Jesum Christum, per quem omnia facta sunt; primitus quidem Deum verbum intelligentes, qui est *per substantiam* filius Dei & Dominus; deinde *indicentes* etiam adsumptum filium de Nazareth, quem unxit Deus spiritu & virtute quasi conjunctione ad Deum verbum verbum filiatis dominationisque participes; ut autem secundus Adam juxta beatum Paulum vocatur, ita fuisse ejusdem quidem naturæ qua Adam, demonstrans autem nobis futurum futurum, & qui tantam ab illo habet differentiam quanta est debeat inter eum qui futuri illatus arcana bona habuit, & inter illum qui præsentium malorum dedit initium. Similis modo etiam fecundus homo vocatur, quasi qui fecundum futurum nobis mutatitatis, quoniam primitiis futuri princeps fuit Adam illius mortalis & passibilis & omnium dolorum plenissimi, inexperientiam similitudinem ipsius accepimus. Secundum vero mutatitatis nobis Dominus Jesus, qui decedis in futurum apparens, omnes nos in communionem suam perducet. *Primus enim homo*, inquit, *de terra terrenus, secundus homo de cælo cælestis*, id est, inde venturus, et nos omnes ad similitudinem sui perduceret. Unde infert: *Qualis terrenus, talis etiam terreni; & qualis cælestis, talis etiam cælestes. Et sicut portavimus imaginem terreni, portemus & imaginem cælestis.* In eo apparens & in eo omnibus conspicienda qui judicandi sunt occulta & invisibili facies judicium divina natura. Tempora enim ignorantiæ despiciens Deus, nunc adnuntiat hominibus ut omnes pœnitentiam agant, eo quod statuit diem in qua judicaturus est orbem in viro quem statuit, fidem præbens omnibus, suscitans eum a mortuis. Hæc ad ecclesiasticorum dogmatum adfectio; & quisquis contra hæc credat, anathema sit. Quilquis non accipit salutarem pœnitentiam, anathema sit. Qui autem diem Pascha non facit juxta morem catholicæ Ecclesiæ, anathema sit.

Budeus Viniet Philadelphenus Tetfaresfecdecatitas agnovi verum fidem orthodoxæ, & rogavi sanctissimum Episcopum Theophanium, & accessi ad sanctissimam & catholicam Ecclesiam, & anathematizo omnem hæresim, & maxime Thefaresfecdecatitarum, in qua ante erratum, & ejusdem suprascriptæ expositioni rectæ fidei, anathematizans & eos qui non faciunt sanctum diem Paschæ juxta morem catholicæ & apostolicæ Ecclesiæ. Et juro per sanctam & homousion trinitatem & per pietatem & victoriam DD. NN. Fl. Theodosii & Fl. Valentiniani perpetuorum augustorum. Et si quid ex his labefactavero, subjacebo legum severitati. Et recitata mihi expositione, subscribi mano mea. Elpytius Philadelphenus curialem, propterea quod interas nescierem.

Elpytius Cerdanepi Philadelphenus curialis Tetfaresfecdecatitas agnovi verum fidem orthodoxiæ, & rogans accessi ad sanctam catholicam Ecclesiam; & anathematizo omnem hæresim, & maxime Tetfaresfecdecatitarum, & adjentio supra scriptæ expositioni rectæ fidei, anathematizans & eos qui non faciunt sanctum diem Paschæ juxta sanctam & catholicam & apostolicam Ecclesiam. Et juro per sanctam & homousion trinitatem & victoriam Christi amantium Principum Fl. Theodosii & Fl. Valentiniani perpetuorum augustorum. Si quid autem ex his labefactavero, subjacebo legum severitati. Et recitata mihi expositione, subscribi manu mea.

Rufinus Philadelphenus Tetfaresfecdecatitas agnovi verum fidem orthodoxiæ, & rogans accessi ad sanctam & catholicam Ecclesiam, anathematizans omnem hæresim, & maxime Tetfaresfecdecatitarum, & adjentio cum omni familia supra scriptæ expositioni rectæ fidei, anathematizans & eos qui non faciunt sanctum diem Paschæ juxta [illegible] Ecclesiam. Et juro per sanctam & homousion trinitatem & per pietatem & victoriam Christi amantium Principum Fl. Theodosii & Fl. Valentiniani perpetuorum augustorum. Si quid autem ex his labefactavero, subjacebo legum severitati. Et recitata mihi expositione, subscribi manu mea.

Eugenius Diphiladelphenus Tetfaresfecdecatitas agnovi cum omni familia verum fidem orthodoxiæ, & rogavi sanctissimum Episcopum Theophanium, & accessi ad sanctissimam & catholicam Ecclesiam; & anathematizo omnem hæresim, & maxime Tetfaresfecdecatitarum, & eos qui non faciunt sanctum diem Paschæ juxta morem catholicæ & apostolicam Ecclesiam. Et adjentio cum omni familia supra scriptæ expositioni rectæ fidei. Et juro per sanctam & homousion trinitatem & pietatem & victoriam Christi amantium Principum Fl. Theodosii & Fl. Valentiniani perpetuorum augustorum. Si quid autem ex his labefactavero, subjacebo legum severitati. Recitata mihi & placita expositione, subscripsi manu mea.

Fustlinus Iacus Diphiladelphenus Tetfaresfecdecatitas agnovi verum fidem orthodoxiæ, & rogavi sanctissimum Episcopum Theophanium, & accessi ad sanctissimam & catholicam Ecclesiam; & anathematizo omnem hæresim, & maxime Tetfaresfecdecatitarum, in qua ante erratum. Et adsentio supra scriptæ expositioni rectæ fidei, anathematizans etiam eos qui non faciunt sanctum diem Paschæ juxta morem sanctæ catholicæ Ecclesiæ. Et juro per sanctam homousion trinitatem & per

& per pietatem & victoriam Principum Fl. Theodosii & Fl. Valentiniani perpetuorum augustorum. Si quid autem ex his labefactavero, subjacebo legum severitati. Et recitata mihi expositione, accessi cum omni familia, & subscripsi manu mea.

Damalius & Alexander per manum Euprepii filii Theodori reverentissimi Diaconi agnovimus orthodoxiam, & rogavimus sanctissimum Episcopum Theophanium, & accessimus ad catholicam Ecclesiam, anathematizantes omnem hæresim, & maxime Tetfaresfecdecatitarum, in qua ante erratum, & eos qui non faciunt sanctum diem Paschæ juxta morem orthodoxorum. Et recitata nobis expositione, juravimus per venerabile jusjurandum sanctissimæ trinitatis & per victoriam & salutem Dominorum nostrorum Fl. Theodosii & Fl. Valentiniani perpetuorum augustorum nihil ex suprascriptis labefactaturos. Et credentes cum familiis nostris subscripsimus.

Fl. Nymphidianus Diphiladelphenus (scholasticus omnibus dogmatibus & moribus Tetfaresfecdecatitarum, qui non admittunt dogmata orthodoxorum, renuntio, & profiteor communicare fideli orthodoxorum in omnibus, & cum admittere.

Polychronius Tatiani & Philadelphenus per manum Fl. Elycii & Cerdalibelii Philadelphei curialis, propterea quod nesciebamus agnovi orthodoxiam, & rogans sanctissimum Episcopum Theophanium accessi ad catholicam Ecclesiam, & anathematizans omnem hæresim & maximé Tetfaresfecdecatitarum, in qua ante erratum, & eos qui non faciunt sanctum diem Paschæ juxta morem orthodoxorum. Et recitata mihi expositione, juravi per venerabile jusjurandum sanctissimæ trinitatis & per victoriam & salutem Dominorum Fl. Theodosii & Fl. Valentiniani perpetuorum augustorum, si quid de suprascriptis labefactaverimus, subjacere nos legum severitati. Et recitata nobis hac expositione, subscripsimus.

Marinus Eremi per manum Neocii Ischarii orthodoxorum agnovi orthodoxiam, & rogans sanctissimum Episcopum Theophanium, accessi ad sanctam Dei catholicam & apostolicam Ecclesiam. Et anathematizo omnem hæresim, & eos qui non faciunt sanctum diem Paschæ juxta morem orthodoxorum. Et juravi per sanctam trinitatem & per pietatem & victoriam Dominorum nostrorum Fl. Theodosii & Fl. Valentiniani perpetuorum augustorum, si quid de suprascriptis labefactaverimus, subjacere nos legum severitati. Et recitata nobis hac expositione, subscripsimus.

Marinus Eremi per manum Neocii Ischarii orthodoxorum agnovi orthodoxiam, & rogans sanctissimum Episcopum Theophanium, accessi ad sanctam Dei catholicam & apostolicam Ecclesiam. Et anathematizo omnem hæresim, & eos qui non faciunt sanctum diem Paschæ juxta morem orthodoxorum. Et juravi per sanctam trinitatem & per pietatem & victoriam Dominorum nostrorum Fl. Theodosii & Fl. Valentiniani perpetuorum augustorum, si quid de suprascriptis labefactaverimus, subjacere me legum severitati. Et subscripsi.

Eudoxius Marcelli Philadelphenus subscripsi manu mea, & agnovi orthodoxiam; & rogans sanctissimum Episcopum Theophanium, accessi ad sanctam Dei catholicam & apostolicam orthodoxorum Ecclesiam, anathematizans omnem hæresim, & maxime Tetfaresfecdecatitarum, & eos qui non faciunt sanctum diem Paschæ juxta morem orthodoxorum. Et juravi per venerabile jusjurandum, si quid de suprascriptis labefactaverit, subjacere me legum severitati. Et recitata mihi expositione, subscripsi manu mea.

Cyriacus Philadelphenus, unus de hæreti Novatianorum, agnovi orthodoxiam; & rogans sanctissimum Episcopum Theophanium, accessi ad sanctam Dei catholicam & apostolicam Ecclesiam, anathematizans omnem hæresim, & maxime Catharon. *Et juravi* per venerabilem jusjurandum, *si quid* de suprascriptis labefactaverit, subjacere me legum severitati. Et recitata mihi expositione, subscripsi. Per Eudelphum Castiopilli.

Eufenius Philadelphenus natus agnovi orthodoxiam; & rogans sanctissimum Episcopum Theophanium, accessi ad sanctam Dei catholicam orthodoxorum

a *Euprepii*. Vitiatæ lectionem confirmant codices manuscripti antiquæ versionis Concilii Ephesini. Verum in Graecis exemplaribus & in Concilio Chalcedonensi legitur *Euterpii*.

b *Cerdalibelii*. Hæc est lectio veterum Historiarum Mauri Mercatoris. Vitiata versio Concilii Ephesini. *Cerdali Emphelicus*. In Chalcedonensi, *Ex dynaphelis*. Rufinustus habent Cerdanepi.

c *Diphiladelphenus*. Ita Graeci ex *Dia philadelphus*, quod adjunctum *Philadelphenus*, male. Concilium Chalcedonense hic quoque habet *secunda Philadelphia*.

d *Gastiopilli*. Ita habetur veteri exemplari Mauri Mercatoris. In Concilio Chalcedonensi legitur, *Syrum Cultipum*.

e *Neocii*. Hæc est lectio editionum Mauri Mercatoris & veteris interpretis Concilii Ephesini. At in Concilio Chalcedonensi, *Neyrualanus*. In Graeco, *Neoneyrus*.

f *Philadelphenus*) in veteri exemplari quinque uxiunur. *Editiones Graecæ & Latinæ habent simpliciter Philadelphenus*, quibus consentiunt manuscripti codices Bibliothecæ regiæ & veteris exemplaris antiquæ versionis. At in antiquo Concilio Chalcedonensis interpretatione Latina legitur *secunda Philadelphia*; quod etiamsi ipsum lectionem Mauri Mercatoris obtinuerit. Hæc Philadelphia fuit in Lydia. Alterius, quæ fuit in Arabia, meminit Ammianus Marcellinus lib. 14.

g *Diphiladel.* Ita eadem veteris exemplaria Mercatoris. In Concilio Chalcedon. *secunda Philadel.*

ANNO CHRISTI 431.

thodoxorum Ecclesiam, anathematizans omnem haeresim. Et juravi per venerabile jusjurandum nihil me de suprascriptis labefactare. Et subscripsi manu mea.

Diomedes habitans in vico Cascuba agnovito thodoxum; & rogans sanctissimum Episcopum Theophanium, accessi volontate mea ad sanctam Dei catholicam & apostolicam Ecclesiam orthodoxorum, anathematizans omnem haeresim, & maxime Tessarescedecatitarum, & in qua antea errabam. Et juro per sanctam & homousion trinitatem & per victoriam & per pietatem Dominorum gloriosissimorum me in suprascriptis de nihil labefactorem & in omnibus servaturum orthodoxorum fidem. Et si fuero deprehensus labefactans aliquid de placitis, subjacebo legum severitati. Et audita expositione, subscripsi manu mea.

Julianus b Dispbildelphenus agnovi orthodoxum, & accessi ad sanctam Dei catholicam & apostolicam Ecclesiam, anathematizans omnem haeresim, & maxime Tessarescedecatitarum. Et juravi venerabile jusjurandum, si quid de suprascriptis labefactavero, subjacere me legum severitati. Et agnoranti subscripsi per Martyrium lectorem.

c Eusychius de vico Aulacis, primus Tessarescedecatitarum haereticus, agnovi veram fidem orthodoxam; & rogans sanctissimum Episcopum Theophanium, & reverentissimum e Episcopum Jacobum & reverentissimum Presbyterum & diaconum Chartium, accessi ad sanctam catholicam & apostolicam Ecclesiam, anathematizans omnem haeresim, & maxime Tessarescedecatitarum, in qua ante errabam; & allentio suprascriptae expositioni recitae fidei, anathematizans eos qui non faciunt sanctum diem Paschae juxta morem catholicae & apostolicae sanctae Ecclesiae. Et juravi per sanctam & homousion trinitatem & per victoriam, & victoriam Dominorum Flavii Theodosii & Flavii Valentiniani perpetuorum augustorum, si quid vero de suprascriptis labefactavero, subjacebo legum severitati. Et subscripsi manu mea.

Patricius Presbyter de vico Parazioxilli per manum Maximi compresbyteri, eo quod literas nesciens, agnovi veram fidem orthodoxiae; & rogavi sedipsissimum Episcopum Theophanium & reverentissimum Presbyterum Chartium, & rogavi quam maturius communicare sanctae Dei catholicae & apostolicae Ecclesiae orthodoxorum; & anathematizans omnem haeresim, & maxime Tessarescedecatitarum, eos qui non faciunt sanctum diem Paschae juxta morem Ecclesiae. Et juravi per sanctam & vivificam trinitatem & per pietatem & victoriam DD. NN. Et Theodosii & Et. Valentiniani perpetuorum augustorum, si quid de his labefactavero, subjacere me legum severitati.

Zenobius de vico Sagari f poeta Tessarescedecatitarum haereticus, agnovi veram fidem orthodoxam; & rogans sanctissimum Episcopum Theophanium & reverentissimum Chorepiscopum Jacobum & reverentissimum Presbyterum & dispensatorem Chartium, accessi ad sanctissimam & catholicam Ecclesiam, anathematizans omnem haeresim, & maxime Tessarescedecatitarum, in qua ante errabam. Et allentio suprascriptae expositioni orthodoxorum, anathematizans eos qui non faciunt sanctum diem Paschae juxta morem catholicae Ecclesiae. Et juro per sanctam & homousion trinitatem, & victoriam DD. NN. Fl. Theodosii & Fl. Valentiniani perpetuorum augustorum. Si quid autem de suprascriptis labefactavero, subjacebo legum severitati. Hanc manum ei commodavit Flavius Palladius, quod prefens literas rescitit.

Hic igitur recitatis, decrevit sancta Synodus aliam fidem nulli licere proferre vel conscribere vel componere praeter illam quae constituta est a sanctis patribus qui Nicaea in sancto spiritu convenerunt, illos vero qui audent fidem alienam vel componere vel proferre vel volentibus convertere au agnitionem veritatis ex paganismo, sive ex Judaismo, sive ex aliqualibet haeresi, eos, sive Episcopi sint aut Clerici, alienos esse Episcopos episcopatui, Clericos clericatu; vero tanti sint, anathema esse. Simili modo si qui deprehensi fuerint, sive Episcopi, sive Clerici, vel laici, vel credentes doctrinam quae scripta fuerit in expositione quae a Charcilio Presbytero prolata est de incarnatione unigeniti filii Dei aut certe scelerata & perversa Nestorii dogmata, quae etiam infra scripta sunt, eos subjacere sententiae sanctae & mundanae synodi; ut sit perspicuum Episcopum quidem alienum futurum episcopatu & fore depositum, Clericum vero similis modo a clericatu summovendum. Et vero latius fit, & enim fore anathema, licet supra dictum est.

Ex libro ipsius Nestorii, ex quaterione quarto dogmatum.

Quotiens igitur sancta scriptura dictura est vel generationem Christi ex beata virgine vel mortem, nusquam Deum dicit, sed aut Christum aut Jesum aut Dominum; quoniam haec tria nomina indicant duas, modo hanc, modo illam, modo utramque. Est autem tale quod dico. Quotiens nobis generationem ex virgine scriptura commemorat, quid dicit? *Misit Deus filium suum*. Non dicit: *Misit Deus verbum*. Sed utitur eo nomine quod naturas indicat duas. Quia enim filius homo est & Deus, dicit, *Misit Deus filium suum factum ex muliere*; ut si audierit factum ex muliere, videas etiam nomen poscum quod naturas indicat duas, ut generatione quidem ex beata virgine Mariae voces. Filium enim peperit Dei virgo Christotocos. Quoniam vero Filius Dei duplex est in naturis, peperit quidem filium Dei, Et peperit hominem qui est filius propter conjunctum filium.

Ejusdem ex quaterione XX.

Vide quid accidit, haeretice. Non invideo nomen virgini Christotoco. Faciat enim revoendam eam esse quae * conceperit Deum, per quam transierit dominus omnium, per quam jusfiitia fel inluxerit; sed porro fulgidor planiusque quomodo hoc quod *dixi transitur* accepertis. Non dixi *transit* pro eo quod est natus. Neque enim tam cito moriuum egemet obliviscor. Transisse Deum per virginem *operatus* a Scriptura perdoctus sum; natum (vero) Deum ex ipsa nunquam didici.) Nusquam divina Scriptura. Deum ex virgine Christotoco affecit natum, sed filium Christum, filium, Dominum. Haec omnes confitemur. Quae enim docuit divina Scriptura qui non statim accepit, misei est. *Surge & accipe puerum & matrem ejus*. Haec angelorum vox, est, non tua. Fortasse ipsius generationem ipsius noverunt archangeli. *Surge & accipe puerum & matrem ejus*. Non dixit: *Surge, & accipe Deum & matrem ejus*.

Ejusdem ex quaterione XX.

Quid igitur dicebamus? *Nemo ait accipere Mariam conjugem tuam. Quod enim in ea natum est*. Sive natum five factum diceriimus, sensui nihil nocet. *Quod enim in ea natum est, ex spiritu sancto*. Si diceriimus quod Deus verbum natum est in utero. Est enim aliud simul esse cum sancte, aliud natus. *Quod enim in ea natum est, ex spiritu sancto*; hoc est, quod Scriptura fonti in expositione quae a Charcilio Presbytero prolata est de incarnatione unigeniti filii Dei aut certe scelerata & perversa Nestorii dogmata, quae etiam infra scripta sunt, eos subjacere sententiae sanctae & mundanae synodi; ut sit perspicuum Episcopum quidem alienum futurum episcopatu & fore depositum, Clericum vero similis modo a clericatu summovendum. Et vero latius fit, & enim fore anathema, licet supra dictum est.

Ejusdem ex quaterione XXVI.

Sed quemadmodum dicebamus Deum omnium opificem & Deum Moysen, *Dum enim*, inquit, *posui te Pharao*, & filium Dei, *Filius enim*, inquit, *primogenitus mihi Israel*, & quemadmodum dicimus Christum Saul, *Non enim*, inquit, *imponam manum meam super ipsum*, quod Christus *Dominus est*, similiter & Cyrum, *Haec dicit*, inquit, *Dominus Christo meo Cyro*, & Babylonium sandum, *Ego enim*, inquit, *praesipio ipsi sanctificare*, *ego duco ipsum*, ita dicimus & Dominum Christum & Deum & filium & sanctum; sed communio quidem 4 omnium similis est, dignitas vero non eadem.

Ejusdem ex quaterione XV.

Hoc autem sentire in vobis quod & in Christo Jesu, qui cum in forma Dei esset, se exinanivit formam servi accipiens. Mihi dicit, *Hoc sentire in vobis quod & in Deo verbo, quod cum in forma Dei esset, formam servi accepit*. Sed cum dicat Christum quali duarum naturarum appellatione, fine periculo eum & formam servi quam accepit & Deum nominavit, cum ea fine peccato dicatur de naturarum duplici & separabili ratione.

Ejusdem ex quaterione XVI.

Ut in nomine, inquit, *Jesu omne genu flectatur caelestium & terrestrium & inferiorum*, *& omnis lingua confitebitur quoniam Dominus Jesus Christus in gloria est Dei patris*. Propter illum qui portavit, eum qui portatus est colo. Propter invisibilem venerior eum qui apparet. Nunquam ab eo qui apparet Deus fortatur. Ideo nec ego honorem separo. Separo naturas, sed unam facio venerationem.

Ejusdem ex quaterione XVII. de dogmate.

Erat quidem Deus verbum & ante incarnationem filius & Deus cum patre. Sumpsit vero nouvilissimo temporibus servi formam. Sed eum fit & antea filius. Et nunquam ab eo fuit adsumptorum. Non potest vocari divilus filius, ne duos filios confitiamus. Sed quia illi conjunctus est qui erat a principio filius, non potest secundum dignitatem filiietatis, ajo, non secundum unitatem. Propterea & Christus Deus verbum nominatur, quia habet conjunctionem cum Christo perpetuam.

Ejusdem ex quaterione XV.

Inconfusam igitur servamus naturarum conjunctionem, confiteamur in hominem Deum, colamus quadam divina conjunctione cum Deo omnipotenti coadoratum Dominum.

Ejusdem ex quaterione VI.

Confiderate & quid his continno inferatur. *Ut misericors*, inquit, *fieret & fidelis Pontifex ad Deum, quae res quod passus est ipse tentatus, potens est illi qui tentatur auxiliari*. Ergo qui passus est, Pontifex misericors. Passibile autem templum vivificus Deus templi ejus quod passum est.

Ejusdem ex quaterione XVI.

Ut fciatis, *inquit*, quanta erat conjunctio deitatis, cum etiam in infante caro dominica cernerent. Erat enim idem infans & infantis dominus. Laudabis vocem; fed laudabis partum cuiusque laudare. Dixit enim quod idem erat infans & habitator infantis.

ejusdem

a *Omicio Aprilis* 1. In Concilio Chalcedonensi additur, *praesipui autem Novatianorum*. *Ex consensu cum omni domo praesipue exaltatissimae & catholicae fidei*. *Ex juvenis venerabili sacramento sanctum & homousion trinitatem & pietatem & victoriam Dominorum Imperatorum Flavii Theodosii & Flavii Valentiniani perpetuorum augustorum*. *Et ante me, & complacentes, subscripsi manu mea*. Opu loco Rufinus Diaconus annotat hanc additionem non habet in codicibus Graecis in quibus etiamsiiti hic rantum habentur quae vera sunt a Mercatore. Vide infra in fragmentis.

b *Dispbildelph.*) Concilium Chalcedon. *Dispbildelphia*. c *Eugenius*) In eodem Concilio, *complacentes*.

d *Eusychius*) Idem Concilium, *Eusychius Chorepiscopus Aulacis, principis Quartodecimanorum haeretici*.

e *Episcopum*) Ibid. *Chorepiscopum*. f *Poeta*) In codices Vaticanus & Bellovacensis, nisi quod primus habet *poetha*. In codice pau. bibliothecae regiae scriptum est hoc loco vitio, nullo sensu. Ex ea tamen aut simili lectione ortus est vox quam exhibet exemplaria Mariti Mercatoris. In antiqua versione Concilii Ephesini legit *Philotae*. Concilio Chalcedonensis urbanus codice in quo nihil illustrantur *Zenobius*. Ut ex vide Mercatoris & de concord. cap. 15. extreno.

a *Concepsit*) Sensui hic sumus exemplaris Bellovacensis. Nam in Vaticano legitur, *peperit*. In Concilio Chalcedonensis & in versione Petitana, *pariepit*.

b *Cadit utraque*) ita nos emendavimus ope Graci codicis. Bellovacensis. Vaticanus habet *aut filius*. quod idem est. Mercatoris & antiqua versionis Concilii Ephesini. Nam in exemplarium Mariti Mercatoris legitur, *Audiatur*. In Concilio Chalcedonensi, *Audi utraque*.

c *Dominum*) Quamvis legendum hic esse *Christum* monstrat textus Graecus & antiqua versio Concilii Ephesini, nihil mutare voluimus, quia haec lectio confirmat ea in duobus exemplaribus Mariti Mercatoris & in codice Vaticano versionem antiquae Concilii Chalcedonensis. In Concilio Chalcedonensi, *nominum*, in codice Bellovacensi, *nominum*, in codice Vaticano, *nominum*, in codice Chalbiana & cretis.

d *Nominum*) Hic locus est mutilus. Vide supra pag. 71.

ANNO CHRISTI 431.

Ejusdem ex quatenione I.

Communes enim sunt trinitatis operationes & tantum substantiis dividendae. Unigenitei vero praeclara gloria aliquando patri adfignatur, *Ego enim*, inquit, *pater meus glorificabo me*, aliquando spiritui, *Spiritus enim*, inquit, *veritatis clarificavit me*, aliquando Christi potestati.

Ejusdem ex quatenione XVI.

Hic est qui dicit. *Deus Deus meus, ut quid me derelinquisti?* Hic est qui tridui gustavit mortem. Adoro vero eum cum deitate, quasi divinae autoritatis cooperatorem. *Et post alia.* Propter illum qui portavit eum qui portatus est colo, & propter occultum veneror apparentem. Nunquam ab eo qui apparet Deus separatur. Ideo nec ego ab eo honorem separo. Separo naturas, fed unam Dei fanctiarentiatem. Non eft Deus ipfe per fe qui eft ftifus *ex fpiritu*, non Deus ipfe per fe qui eft fepultus in monumento. Nam fi ita effet, effemus certe hominum mortuorumque cultores. Sed quia in adfumpto Deus eft, ex eo qui adfumpfit is qui adfumptus eft, quafi affomentis conjunctus, nuncupatur Deus.

Ejusdem ex quatenione tertio in haeriticis, contra de fpiritu dicerent.

Quomodo enim fi fervus, *inquit*, qui cum filio operatur & patre? Et fi quis requirat opera fpiritus, invenietur ex non defectio operibus patris & filii; non quia una deitas dividatur; fed quia divina fcriptura ea quae funt unius virtutis fingulis fubftantiis differtur, ut in trinitatis fimilitudo ex temporibus operum capiatur. Deus verbum factum eft caro & habitavit in nobis, confidere fibi fecit adfumptum hominem patre. Dixit enim *Domino Domino meo, fede ad dexteram meam.* Ejus qui adfumptus eft glorianis clarificavit fpiritus. *Quando enim venerit fpiritus veritatis, ipfe me clarificabit.*

Ejusdem ex quatenione VI.

Cum de Chriftio dicerent quod miffus effet denuntiare captivis remiffionem, quafi Apoftolus addidit hoc etiam & dixit: *Hic qui fidelis fuftus eft Moyfes.* Fadtus eft enim hic, non perpetuo antea fuerat. Hic qui paulatim in Pontificis profecit, haereticis, dignitatem. Audi vocem tibi hoc erroditedis declamantem. *Qui in diebus*, inquit, *carnis fuae preces fupplicationefque ad eum qui poffet falvum a morte fuerat cum clamore vehidio & lachrymis offerens, & exaudius pro fua reverentia, quidem cum effet filius, didicit ex illis quae paffus eft obedientiam, & confummatus, fuftus eft omnibus obtemperantibus fibi caufa falutis aeternae*: Confummatur autem id quod paulatim profecit, haereticc. De quo etiam & Joannes in evangelio clamat: *Jesus profectebat aetate & fapientia & gratia.* Quibus congruit etiam Paulus dicens, *Confummatus*, inquit, *fuftus eft omnibus obtemperantibus fibi caufa falutis aeternae, appellatus a Deo Pontifex fecundum ordinem Melchifedech.* ET POST ALIA. Pontifex, inquit, vocatur. Cur igitur diversa fentis Paulo? Cur impossibilem Deum verbum corpore terreno contemnitis, & publicam Pontificem facis?

Ejusdem ex quatenione VII.

Unde, fratres, fanctae orationis caelestis participes, considerate filiolum & Pontificem confessionis nostrae Jesum filiolum ei qui fecit ipsum. ET POST ALIA. Sed ad * procimenum veniamus. *Qui manducat carnem meam, & bibit sanguinem meum, in me manet, & ego in ipso.* Et POST ALIA. Sed ad * procimenum veniamus. *Qui manducat carnem meam, & bibit sanguinem meum, in me manet, & ego in ipso.* Mementote quod de carne dicamus. *Sicut misit me vivens pater*, me qui appareo. Sed fortasse ego non recte interpretor. Videamus ex his quae sequuntur. *Sicut misit me vivens pater.* Ille dicit deitatem, quemadmodum Deum, Deum qui fit pratis interpres. *Sicut misit me vivens pater.* Haereticus dicit quod deitatem hic misit me Deum verbum. *Sicut misit me vivens pater*, juxta illos, & *ego vivo* Deo verbum propter patrem. Quid postea. *Qui manducat me, & ille vivet.* Quid manducamus? Deitatem, an carnem?

Ejusdem ex quatenione XIV.

Et tamen, *inquit*, si totum novum scrutates fuerit testamentum, nusquam in eo invenias mortem Deo adfignatam, fed aut Christo, aut filio, aut Domino. Non Christus & filius & Dominus, cum de unigenito a fancta fcriptura dicitur, naturas duas offendit, & aliquando fignificat deitatem, aliquando humanitatem; aliquando utrumque. Ut cum Paulus fcribens praedicat, *cum inimici effemus, reconciliati fumus Deo per mortem filii ejus*, humanitatem fignificat filii. Porro cum idem dicat ad Hebraeos, *Deus transmittens eft nobis filio, per quem & feculia fecit*, deitatem filii fignificat. Neque enim caro fecit faecula, quae poft multa faecula facta eft. ET POST ALIA. Non deitas fratrem habuit Jacobum, nec Dei verbum denuntiamus mortem dominicum fanguinem & corpus manducantes.

Ejusdem ex quatenione.

Video, *inquit*, populum nostrum habere ingentem reverentiam & ardentissimam piecatem, fed in dogmate * theognosiae ignorantia laboat. Id autem non esse crimen popuri, fed ut hoc nefte dicamus, non habuisse retro doctores tenaces accurate vobis dogmata demonstrandi.

4 Ecce hic plane confitetur nemiem ante fe talia populo praedicasse.

Cyrillus Episcopus Alexandriae subscripsi.
Arcadius Episcopus & Legatus fedis apostolicae subscripsi.
Juvenalis Episcopus Jerosolymorum subscripsi.

ANNO CHRISTI 431.

Projectus Episcopus Legatus fedis apostolicae subscripsi.
Philippus presbyter fedis apostolicae & legatus subscripsi.
Firmus Episcopus Cafareae subscripsi.
Theodotus Episcopus Ancyrae subscripsi.
Berentianus Episcopus Pergeorum metropoleos subscripsi per Timotheum Episcopum.
Severus Episcopus Synnandon subscripsi.
Perigenes Episcopus Corinthi subscripsi.
Ioannes Episcopus Cortinae Cretae subscripsi.
Mennon Episcopus Epheli subscripsi.
Reginus Episcopus Constantia Cypriis subscripsi.
Acacius Episcopus Militensis subscripsi.
Pallades Episcopus Amafiae subscripsi.
Herennianus Episcopus Myrori subscripsi.
Valerianus Episcopus Iconii subscripsi.
Pius Episcopus Pifinontiorum metropoleos subscripsi.
Cyrus minimus Episcopus Aphrodisiados subscripsi.
Amphilocius Episcopus Sidenorum metropoleos subscripsi.
Maximus Episcopus Ecclesiae quae est Sardibus Lydiae subscripsi.
Hellanicus Episcopus Chrodifus subscripsi.
Dalmatius Episcopus Cizyci subscripsi.
Flavianus Episcopus Philipporum subscripsi.
Arsitonicus Episcopus Laodociae subscripsi.
Paralius misericordia Dei Episcopus Andrapon subscripsi.
Olympius Episcopus Claudiopoleos subscripsi per Episcopos Epiphanium & Theresbium.
Dinaeus Episcopus Nicopoleos Epiricus subscripsi.
Dominus Episcopus civitatis Cutiae subscripsi.
Euftitius Episcopus civitatis Docimi subscripsi.
Epiphanius Episcopus Gratiae subscripsi.
Gregorius Episcopus Cafaraffinitis subscripsi.
Helladius Episcopus Cadramiti subscripsi.
Anfius Episcopus civitatis Thebarum Graeciae subscripsi.
Dominus Episcopus civitatis Opanti subscripsi.
Callicrates Episcopus civitatis Magnorentium subscripsi.
Nitius Episcopus civitatis Magnarentium subscripsi.
Callinicus Episcopus Apamiae subscripsi.
Petros minimus Episcopus civitatis Prutes subscripsi.
Euprepius Episcopus Byfes subscripsi.
Dio Episcopus civitatis Thebarum subscripsi.
Perebius Episcopus faltum Theffalonicenfium subscripsi.
Paulus Episcopus civitatis Anthedonis subscripsi.
Theodorus Episcopus civitatis Anineftorum subscripsi.
Eufebius Episcopus Heracliae subscripsi.
Joannes Episcopus Lesbi Selenicatorum subscripsi.
Theonas Episcopus civitatis Hierbae subscripsi.
Sinecion Episcopus Codrinae civitatis subscripsi.
Tribonianus Episcopus Ecclesiae quae est in Prinopoli subscripsi.
Martyrius Episcopus civitatis Illiftron subscripsi.
Nefus Episcopus Corybrati subscripsi.
Acacius Episcopus Contenensius subscripsi.
Abbabius Episcopus civitatis Amorii subscripsi.
Heracleon, qui & Theopanius, Episcopus Tralliion subscripsi.
Philippus Episcopus Pergami subscripsi.
Daphnus Episcopus civitatis Magnaeliae Meandri subscripsi.

ANNO CHRISTI 431.

Eufebius Episcopus Magnesiae civitatis Sipili subscripsi.
Anderius minimus Episcopus Cherronensi subscripsi.
Paulus minimus Episcopus civitatis Lampenes subscripsi.
Eutropius Episcopus minimus civitatis Evazon subscripsi.
Severus minimus Episcopus provinciae Pisidiae civitatis Sozopoleos subscripsi.
Silvanus Episcopus civitatis Cherretapon subscripsi.
Commodus minimus Episcopus Tripoleos subscripsi.
Constantius Episcopus civitatis Dioclestinorum subscripsi.
Nestorius Episcopus Sponsus subscripsi.
Apliobius minimus Episcopus Coloe subscripsi.
Phofcus Episcopus civitatis quae eft in Thyatiro subscripsi.
Paulus Episcopus Daldianorum subscripsi.
Limenius Episcopus civitatis Etteonorum subscripsi.
Dorotheus Episcopus civitatis Myrcne subscripsi.
Theodorus Episcopus Attaias subscripsi.
Aphonetus minimus Episcopus Heracleotanorum Lamnopoleos subscripsi.
Spodafius minimus Episcopus Cerami subscripsi.
Philerus minimus Episcopus Amizonis subscripsi.
Docimafius Episcopus civitatis Maxonia subscripsi.
Eunomius Episcopus civitatis Maximianopoleos subscripsi.
Euthalius Episcopus civitatis Colophonis subscripsi.
Lucianus Episcopus civitatis Topeci subscripsi.
Rufinus Episcopus civitatis Gaborum subscripsi.
Romanus Episcopus civitatis Raphin subscripsi.
Phidus Episcopus * Pae subscripsi.
Eucius Episcopus civitatis Parii subscripsi.
Timotheus Episcopus civitatis Ternae & Endociados subscripsi.
Euchanius Episcopus civitatis Direci subscripsi.
Evagrius Episcopus civitatis Selorum Cypri subscripsi.
Nectarius Episcopus civitatis Nsforum subscripsi.
Agathocles Episcopus civitatis Caranis subscripsi.
Janes Episcopus Cizaronis subscripsi.
Aedesius Episcopus Syndorum subscripsi.
Secundianus Episcopus civitatis Calamis subscripsi.
Nunechius Episcopus civitatis Elegon subscripsi.
Matidianus Episcopus Coracessii subscripsi.
Cyrillus Episcopus Calorum subscripsi per manum Helleoponti presbyteri.
Sapritius Episcopus Paphi Cypri subscripsi.
Themistius minimus Episcopus civitatis Hiasi subscripsi.
Promachius minimus Episcopus civitatis Liundorum subscripsi.
Eudoxius Episcopus civitatis Homari subscripsi.
Libanius Episcopus civitatis Palcaipoleos subscripsi.
Trajanus Episcopus civitatis Lyrhae subscripsi.
Alexander Episcopus Arcadiopoleos subscripsi.
Theodorus Episcopus Nisae subscripsi.
Trinus minimus Episcopus civitatis Eridetorum subscripsi.
Eugenius Episcopus civitatis Apollinidos subscripsi.
Aetius Episcopus civitatis Peoniorum Helleponti subscripsi.
Timotheus Episcopus civitatis Germae Helleponti subscripsi.
Archelaus Episcopus Myndri subscripsi.

* Pappis.

(*) *Ex ceo.* Ita textum in antiquis exemplaribus Mani Mercatoris. Recte tamen hic quarnum numerum addit Gonzalez, cum & in Graeca, prima repetitione & in antiquis versionibus Concilionum Ephesini & Chalcedonensis. Quinquaginta Mani Mercatoris numerus illius quarnumeris. Gerunciat adeliti numerum XXIII. quia se quod Gonzalez. Vide quae dicta funt supra pag. 73. * *Theognosia*, *Disjunctio*. quod verius interpretatur fum Petri Pithoeii. Vide quae dicta funt supra pag. 73. * *Aion*. Hoc verba utroque direclenda futuant a fupeionibus. Vide fupra pag. 75.

ANNO CHRISTI 431.

Apellas minimus Episcopus Cybræ subscripsit.
Philadelphius minimus Episcopus Gratianopolis subscripsit.
Euterius minimus Episcopus Strationicorum Lydæ subscripsit.
Joannes minimus Episcopus Aureliopoleos subscripsit.
Maximus minimus Episcopus Cymæ subscripsit.
Modestus Episcopus civitatis Anetorum subscripsit.
Theodosius minimus Episcopus civitatis Maftaurion subscripsit.
Thomas Episcopus Valentinianopoleos subscripsit.
Eusebius Episcopus Alpanorum subscripsit.
Eupertus Episcopus civitatis Pepon subscripsit.
Sadas Episcopus Phœnus subscripsit.
Rhodon Episcopus Paleropoleos subscripsit.
Domnus Episcopus civitatis Orcistis subscripsit.
Joannes Episcopus Augustopoleos subscripsit.
Petrus Episcopus Parembolarum subscripsit.
Necyras Episcopus Gozæ subscripsit.
Zeno Episcopus Cyri Cypris subscripsit.
Eupeptus Episcopus Ptolomaidos Pentapoleos subscripsit.
Macarius Episcopus Metollion subscripsit.
Hermogenes Episcopus Rinocororus subscripsit.
Marinus Episcopus Heliopoleos subscripsit.
Joannes Episcopus Ephestus subscripsit.
Heraclius Episcopus Thamuatcos subscripsit.
Theon Episcopus Heracleus & Thoitus subscripsit.
Solo Episcopus civitatis Corallion subscripsit.
Alypius Episcopus civitatis Seuleos subscripsit.
Macedonius Episcopus Xoeos subscripsit.
Petrus Episcopus Oxyrinchi subscripsit.
Metrodorus Episcopus Leontos subscripsit.
Paulus Episcopus Frabonoenses subscripsit.
Ammonius Episcopus Panephis subscripsit.
Publius Episcopus Oblorum subscripsit.
Jaracis Episcopus Aphau subscripsit.
Samuel Episcopus Dilbeos subscripsit.
Sopater Episcopus Lybiæ Septimiacæ subscripsit.
Isac Episcopus Tavæ subscripsit.
Heraclius Episcopus Tinco subscripsit.
Thomas Episcopus Pinchus subscripsit.
Cyrus Episcopus Achæorum subscripsit.
Eulogius Episcopus Achæorum subscripsit.
Alexander Episcopus Cleopatridos subscripsit.
Silvanus Episcopus Copritidos subscripsit. Ego autem Heraclius Episcopus pro eo subscripsi quod agrotaret.
Adelphius Onupheus Episcopus subscripsit.
Abraham Episcopus civitatis Oftracites subscripsit.
Athanasius Episcopus Paralias subscripsit.

ANNO CHRISTI 431.

Adelphius Episcopus Cnos subscripsit.
Lampetius Episcopus Calii subscripsit.
Chrysanius Episcopus Aphroditus subscripsit.
Amon Episcopus Butus subscripsit.
Euthimius Episcopus Theodosiopoleos subscripsit.
Venantius Episcopus Hierapoleos metropoleos subscripsit [a] per Notarium meum Theodorum.
Zenobius civitatis Barchæ subscripsit.
Zeno Episcopus civitatis Thacyron subscripsit.
Eusebius Episcopus Nilupoleos subscripsit.
Heracliides Episcopus Heracleus ulterioris subscripsit.
Martius Episcopus Antæus subscripsit.
Sabinus Episcopus Panoius subscripsit.
Athanasius Episcopus civitatis Cephcorum subscripsit.
Philoxenus Episcopus Cinnes subscripsit.
Felix Episcopus civitatis Apollonienium subscripsit.
Timotheus Episcopus provinciæ Scythiæ civitatis Tomorum subscripsit.
Zenobius Episcopus civitatis Conoß subscripsit.
[b] Paulianus Episcopus Majumæ subscripsit.
Phæbammon Episcopus Copto subscripsit.
Pabiscus Episcopus Apollonos subscripsit.
Andreas Episcopus Thermupoleos subscripsit.
Fanias minimus Episcopus civitatis Arpaion subscripsit.
Theodebius Episcopus civitatis Prienes subscripsit.
Maximus Episcopus Casæ subscripsit.
Theodulus Episcopus Phoniæ subscripsit.
Hermolaus minimus Episcopus Atrudeorum subscripsit.
Theodorus Episcopus Gadaron subscripsit manu [illegible] Archidiaconi.
Antonius Episcopus Partiniæ subscripsit.
Paulus Episcopus Gymnorum subscripsit.
Timotheus Episcopus Briulorum subscripsit.
Daniel Episcopus Colonias Cappadociæ subscripsit.
Asclepiades Episcopus Trapezoliturum subscripsit.
Theodorus Episcopus civitatis Eciaes subscripsit.
Besula Diaconus Ecclesiæ Carthaginiensis subscripsit.
Stephanus Episcopus Cajupoleos Asiæ subscripsit.
Cæsarius Episcopus civitatis Arces subscripsit.
Theodulus [c] Episcopus Aridideon subscripsit.
Leonjos Episcopus Lybradia subscripsit.
Aristocritus Episcopus Olympi subscripsit.
[d] Theodorus Episcopus Aridelon subscripsit.

Explicunt Episcoporum nomina qui interfuerunt Synodo contra Nestorium numero CXXIII.

2 Per Notarium) Hæc non extant hoc loco in codice Bellovacensi Mercatoris, sed in subscriptione Ruthilii: Itaque codicem Vaticanum fecui sumus, cui convenit cum antiquis versionibus Concilionum Ephesini & Chalcedonensis.

b Paulianus) Codex Vatic. *Paulianus*, ut supra pag. 107. Ita etiam codex Cambojensis Concilii Chalcedonensis & editio Gallica. Contra scribunt *Paulinianus*, & *Theodulus*. Hic nominalia quidem ex veteribus libranis, quæ sic apparenda sunt. Theodosius Episcopus Elafæ subscripsit. Theodosius Episcopus Aridideon subscripsit.

c Theodorus) Superiius hic apparet subscripsisse illum Episcopum, cum jam paulo ante commemoratus sit. Sane non ita perinde in Græco textu, neque in antiquis versionibus Concilionum Ephesini & Chalcedonensis.

d CXCIII.) Et tamen cum tantum subscripsi reputantur. Quare dicendum est nonnullorum Episcoporum nomina libraria erroribus inter excribendum, aut mendum esse hoc loco. Certe in subscriptionibus quæ supra pag. 103. edita sunt CXC. tantum ponuntur, in quibus tamen non computant nomina Cyrilli & Memnonis, quæ apud Mercatorem legunturi Verus interpres synodi Ephesinæ videtur numeravisse CXCVIII. ut quidem legitur in codice Bellovacensi.

ANNO CHRISTI 431.

Ex Mere Bellovacensi Collectione.

EPISTOLÆ QUÆDAM
AD CAUSAM NESTORII PERTINENTES,
Interprete Mario Mercatore.

Quæ vidi ipsarum epistolarum priores tres & ultimas edita sint supra pag. 23. 29. 15. 27. in gesta Concilii Ephesini, ea tamen ipsum ab opera pretium hic reddere, quia sunt ex diversis versione, & ut res reprehendimus quales leguntur in antiqui Marii Mercatoris exemplarium. Secuti autem sumus ordinem ab eo confoditum in illis edendis.

Epistola Nestorii Episcopi Constantinopolitani ad Cyrillum Episcopum Alexandrinum.

INjurias quidem adversum nos admirabilium literarum, tanquam medicinali dignas patientia, ad tabas opportunam responsionem relinquam. Quod vero silentium non patitur, quia adfert periculum si taceatur, prout fum & mihi facultas adest, ad tui prolixitatem sermonis extentus tentabo breviter & compendio respondere, refugiens & declinans tenebrosum indigestumque longi sermonis horrorem. Incipiam namque sapientissimæ caritatis tuæ vocibus, ipsas interponens, vel potius ad verbum inferens. *Sanctum namque, ait, & magnum Concilium ipsum ex Deo patre genitum secundum naturam unicum filium, Deum de Deo vero, lumen de lumine, per quem omnia creavit pater, descendisse, incarnatum esse, atque hominem factum, passum, resurrexisse defuncta.* Hæc tum religiosis verba sunt, & retrogradi profecto tanquam tua. Audi nunc & nos fratrum pro pacte offerentes exhortationem, hanc videlicet quam senex ille Paulus carissimo suo Timotheo protestatus ell dicens: *Adtende lectioni, exhortationi, doctrinæ. Hæc enim facienes, & te salvabis & eos qui te audiunt.* Quid igitur mihi tu sanctorum illorum in superficie legens traditionem, venia dignam tibi inesse ignorantiam ignorasti, passibile est illisile arbitratus verbum quod patri est coæternum. Attentius ergo, si placet, hæc verba timare, & invenies divinum illum patrum conventum non illam consubstantivam deitatem dissille esse passibilem, neque de recenti natam hanc quæ patri est consempiterna, neque illam refuressisse quæ templum suscitavit solutum. Et si mihi medicinam fraternam offerenti aures admoveas, ipsas tibi voces illorum interponam patrum, ne calumniæ te nexu, quam illis ingerere niteris, & per illos scriptorum mollius, absolvam. *Credimus*, inquiunt illi, *& in Dominum nostrum Jesum Christum filium ejus unigenitum.* Prævide quomodo Domini & Jesu Christi & unigeniti filii prius communis deitatis & humanitatis nomina tanquam fundamenta ponentes, tunc subiecti hominis & refurrectionis & passionis superædificant traditionem; ut nominibus quibusdam utriusque naturæ communibus & significativis positis, neque quæ generationis filii & dominationis dijudicentur, neque quæ naturarum sint propria, in singularitate nativitatis filii ulla confusionis abolitione periclitentur nomine unionis. In hoc apud illos Paulus doctor est factus: qui cum divine incarnationis memoriam faceret, incipiens subjungere quæ sunt passionis, prius posuit, *Christus*, commune, ut paulo ante dixi, nomen naturarum; tunc decentem infert sermonem fire rationem utriusque. *Etenim ait: Hoc sentiatur in nobis quod & in Christo Jesu, qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est esse se æqualem Deo: sed ne ad unumquodque loquar, factus obediens usque ad mortem, mortem autem crucis.* Quoniam igitur caperat mortis facere mentionem, ut ne quis hinc verbum Dei passibilem suspicaret, poluit *Christus*, tanquam impassibilis & passibilis essentiæ in singularitate personæ significativum vocabulum, ut impassibilis & passibilis Christus sine periculo nomenclatur, impassibilis quidem deitate, passibilis vero natura corporea. Multa super hoc cum possim dicere, & primo omnium, quod nec divinitatis, in dispensatione, fed subsequentis humanitatis tantum emissse sanctos illos patres offendere valeam; et recordor brevitatem orationis in præfatione promittens, & cum tertio sermone iceronem. Venio nunc & ad fecundum caritate tua capitalium motum, in quo naturarum eudem laudabam factam discretionem fecundum deitatis & humanitatis rationem & in una persona conforium, necnon & illud quod Deum verbum fecundatvitate ex muliere minime diceret esuisse, quodque passionis incapacem profiteur deitatem. Catholica enim reverantiæ hæc & omnino sedfitis omnibus contra Domini naturas adversa. In relicquio vero fi aliquam latentem & profundam atque incomprehensibilem rationem legentium antibus adferebas, tua fit examinatæ prudentiæ fcire. Enim mihi prirora videbaris destruere. Eum enim qui in primis impassibilis & fecundum non tempere nativitatem fuerat prædicatus iterum passibilem & novitter creatum nescio quomodo inferebas, tanquam quæ Deo verbo naturaliter inesset, confortio templi corrupta fint, aut forsitan paulo minus ab hominibus putari illud ipsum absque peccato templum & inseparabile divinæ naturæ nativitatem & mortem pro peccatoribus non pertulisse, tanquam voci dominicæ ad Judæos clamanti, *Solvite templum hoc, & in triduo suscitabo illud*, non debeat credi. Non dixit: Solvite & destruite eum, & in triduo suscitabitur. Iterum me hic sermonem ponentem ad profitendum brevitatis promisse recordatio revocat. Dicas tamen aliquid. Ubique per divinas scripturas, quoties mentionem dominicæ dispensationis, non divinitatis Christi, fed humanitatis ejus, passio & nativitas traditur, ut magis secundum liquidissimam rationem convenientius aptaisque fit sanctum virginem non genitricem Dei, id est, Theotocon, fed Christi genitricem, id est, Christotocon vocari, ad hæc evangelista quoque vociferante: *Liber generationis Jesu Christi filii David, filii Abraham.* Evident est quia Deus verbum

2 Etenim ait) Ita codex Bellovacensis. Vaticanus: *Quid enim ait?* Quod melius videtur. Sed Vatican. *divulgitatem*.

b Divitatem) Codex

ANNO CHRISTI 431. David non erat filius. Accipe, si videtur, & aliud A *scientia Domini, sicut aqua multa coopertui maris,* ANNO CHRISTI 431.
testimonium: *Tacuit autem genuit Spiritum Maria, de qua natus est Jesus qui dicitur Christus.* Intende etiam in aliud dictum: *Christi autem generatio sic erat. Cum esset desponsata mater Maria, inventa est in utero habens de spiritu sancto.* Creatuam autem spiritus sancti unigenti deitatem quis vel debeat suspicari? Quod autem his superfluebat, addit: *Et erat mater Jesu sibi.* Et iterum, *cum Maria mater Jesu.* Illud quoque: *Quod in eo natum est, de spiritu sancto est.* Et iterum: *Accipe puerum & matrem ejus, & fuge in Ægyptum.* Et illud: *de filio ejus unigenito, qui factus est ei ex semine David secundum carnem.* Et iterum de passione ejus. *Quod Deus suum filium misit in similitudinem carnis peccati, & de peccato damnavit peccatum in carne.* Et iterum: *Christus mortuus est pro peccatis nostris.* Et denuo: *Christo passo in carne.* Et illud: *Hoc est corpus meum, & hic sanguis meus.* Non dixit: Hæc est deitas mea. Et decem millia alia sunt, aliis atque aliis vocibus protestantibus humanum genus in eo non filii dictum recentem putare aut novellum aut corporalium pallionum esse capacem, sed illam divine naturæ conjunctam carnem ex qua filium le David nominat Christus. Quid enim ait? *Quid vobis videtur de Christo? cujus est filius? Respondentes David: Respondit Jesus & dixit: Quomodo ergo David in spiritu Dominum eum vocat dicens: Dixit, inquit, Dominus Domino meo, sede ad dexteram meam.* tanquam filium profecto David secundum carnem, secundum divinitatem vero Dominus. Esse quidem temporis, & ante illuminantem & templum lucundum excellentem quandam & vinam unitum conjunctionem certissimum est; in ut ea quæ sunt Dei adscifcere fibi & ad fe revocare divinam naturam profiteri fit bonum & dignum evangelica traditione. Hujus autem familiaritatis nomine confriicare & conjunctæ carnis proprietates, generationem scilicet & passionem & mortalitatem Deo tribuere, aut certamis gentilitatis, frater, et fenfus, aut mente capti Apollinaris & Arii, aut reliquarum pestium hæreticarum, & his aliquid pejus. Necesse est enim hujusmodi homines adscifa familiaritatis nomine, & laditantis locum proprie familiaritatem, & ætatis quæ paulatim accessit incrementorum participem Deum verbum *facere, & passionis in tempore* ex timiditate auxilii angelici indigentem. Tacco circumcisionem & sacrificium & dolorem & sudorem, quæ quidem carni pro nobis evenerunt. Hæc tamen, cum illi conjunguntur, & adorandæ funt. In delirate autem ifis etiam mendaciter accipientur, nobisque tanquam calumniatoribus justas damnationis causas important. Hæ fanctorum patrum traditiones, hæ scripturarum mandata fanctarum. Sic aliqui quæ divine nobis circumdedit & auctoritatis secundum Deum ratiocinantur. *Hæc meditare, in his esto, ut profectus manifestus sit.* Paulus ifis omnibus dixit. Bene autem facis, eorum qui de nobis offendunter cum quibus, & de his fo. Et litutidinem habere qui apud nos funt. Unanimitati tuæ gratiam habeo, Scito autem feductum este te ab his qui a fancto Concilio depositi funt, propter quod morbo Mariomoro defent repleti, aut quod potiffimum eft, a clericis magis affectionis tuæ. Nam quæ ad Ecclefiam noftram pertinent, quotidie augentur in melius, & quæ ad plebem pertinent, noveris in majorem extendi profectum per gratiam Christi, in tantum ut multitudo hæreticorum Prophetæ clamet, *Replebitur terra sed quia directæ ad veram unitatem convenere* A *fed quia directæ ad veram unitatem convenere* ANNO CHRISTI 431.
regiamque dominum, dilucidato dogmate, in magno gaudio degere & ut pagius finem faciam, illam apud nos super omnibus hæreticis quæ adversus Deum litigant vocem vide impleri: Ibat domus Saul, & informabatur; ibat domus David, & confortabatur. Hæc nostra tanquam fratris ad fratrem emilia. Quod fi quis contemnofus esse vult, clamabit per nos ei Paulus: *Nos talem ejusmodi non hobemus, neque Ecclesiæ Dei.* Ipli gloria in fæcula fæculorum.

Nunc exemplum epistolæ Cyrilli Alexandrini ad eundem Nestorium ex Græco in Latinum; cui impositime contradicentes idem Nestorius: refondendum esse putavit sicut superius continetur.

Arrivat quidem, fcut ardio, quidem de exilitimatione mea apud religionem tuam, & hoc frequenter, & procellionum videlicet conventum opportuna tempora occupantes, & eo magis fortitan arbitrantes delectare fe aures tuas, adversum nos incondutas voces emittunt: qui ifti quidem in nullo funt, objurgati autem a nobis, & hoc leniter, unus eorum quod cæcos & pauperes vexabat injuria, alter quod contra matrem vociferatus est gladium, tertius vero qui cum ancilla aurum furatus est alienum, & qui talem temper habuerit existimationem qualem nullus fatem proveniet vel gravissimis inimicis optaverit. Verum non ideo ab caliboc Deum est, ut neque fupra dominum & magistrum neque supra patres pallitatis quæ mihi incft modus excefcat. Non enim [illegible] & magnum, & liter vitam habeat cælestium intelligentiam bonam, & malefacit, & tirare; fed ifti malediction & amaritudine plenum os habentes, reddent quandoque omnium judici rationem. Convertat autem nunc ego ad id quod me maxime decet, commoneho te etiam nunc tanquam fratrem in Christo de doctrina notione & fenfu fidei cum omni cautela piebibus prædicando. Exhortatio opportuna cogitare debent ipsis fi offendatur unus de pallilis qui credunt in Christum, quam fit intolerabilis indignatio Dei. Si vero fit multitudo laiorum, quomodo quæso non omni ante Rudcoiam eft ut prudenter auferatur offensio & fanæ fidei ratio infinuetur expofcentibus veritatem? Eft autem hocrefte faciendum, fi fanctorum patrum libros legentes, magni eos momenti effe fatemur, & probantes id metipsis fi fumus in fide fecundum quod fcriptum eft, illorum dictis & interpehenfibilibus definitis noftros fenfus bene atque optime roboremus. Sanctum ergo illud & magnum patrum Concilium ipsum de Deo patre genitum fecundum naturam, unicum filium, Deum de Deo vero, lumen de lumine, per quem omnia creavit pater, defendefile, incarnatum effe, atque hominem factum, reliquefile certia die, & in cœlum afcendifle definivit. Hæc etiam nos fcita hac ratione fequentes, quid fit unicum incarnatum effe filium Dei verbum de Deo videamus. Neque hoc dicimus, quia Dei natura transformata facta fit caro, neque quia in totum hominem, qui eft ex anima & corpore, transmutatus est, fed illud potius fentiendum, quod carnem animatam, anima videlicet rationali, unicus fibimet fubftantialiter vel effentialiter Dei verbum, incarnatibiter atque intcrnatibiter fe fuo homo, appellitus eft filius hominis, non tantum fecundum voluntatem aut bonum placitum, nec licut in perfonæ tantummodo fufceptione, fed

ANNO CHRISTI 431. fed quia directæ ad veram unitatem convenere A
natura, unus autem ex utraque Christus & filius, non quasi natura earum per unitatem diverfitate confumpta, fed magis eidem naturis perficientibus nobis per ineffabilem & fecretum ad unitatem concurrim unum Dominum & Christum & filium deitatis & humanitatis. Sic quamvis ante fæcula habeat exilientiam, quia eft natus ex Deo patre, dicitur natus etiam ex matre secundum carnem; non quod ejus divina natura, in qua confubstantivus vel coeffentialis, id eft, homoufios, eft patri, in fancta virgine initium, ut effet, accepefit, neque ex necefficate propter fe ipsum fecunda eguerit nativitate post patrem, (quod eft æque impium inperitumque fentire, ante fecula exilfentem & coeffentialem patri divinitatem, ut effet, fecundo dicere initio egufile) fed quod propter nos & propter noftram falutem fubftantialiter vel effentialiter, unito fibi homine, ex ineffabile procefferit, hoc modo dicitur natus effe etiam carnaliter. Non enim de fancta virgine homo eft natus aut etiam in illa conceptus, atque ita in eum fupervenit verbum patris; fed ex ipfo atque in ipfo utero unitum fubftantifie creditur & dicitur natus, tatem carnalem, proprium ejusdem carnis nativitatem fibimet deputans. Sic eum dilimus & paffum effe & refurrexfie, non quasi verbum Dei fuanatura fit paffum aut ipsa aut elavorum vim fenferit aut cetera vulnerum tormenta pertulerit, fimpaffibilis eft quippe divinitas, fi quidem etiam incorporea; fed quoniam quod ei proprium fa- C ctum eft, corpus eft paffum, hæc ipfe pro nobis dicitur paffus. Erat enim ille, qui impaffibilis eft, in eo corpore quod patiebatur. Hoc modo & mortuum intelligimus, quamvis immortalis fit fecundum naturam & incorruptibilis & vita & vivificator Deus Dei verbum, fed quoniam iterum proprium ejus corpus gratia Dei, fcut dicit hic apostolus Paulus, pro omnibus gustavit mortem, non quod ad ipsa hæc pertinebant naturam, namque hoc fentire vel dicere fummæ dementiæ eft, fed quia, ficut quanto ante dixi, caro ejus gustavit mortem. Sic etiam refurgente carne, iterum ejus refurrectio dicitur; non quod incideritin corruptionem, abfit, fed quia qui refuscrit, corpus ejus. Sic unum Christum & Dominum confitemur, & D tanquam coadoratnes eum in verbo Dei, ne unius fyllabæ occasione, id eft, con, fectionis intellectus vel cognitio nobis obrepat, fed tanquam unum & eundem in utroque adoramus, quia non eft alienum corpus a verbo, cum quo fedet ad dexteram patris. Non iterum tanquam duobus confiendis filiis, fed tanquam uno fecundum unitatem cum carne. Si enim illam fubftantialem unitatem tanquam ordinatam vel impossibilem vel indecentem declinemus, intipimus duos filios confiteri. Omnino enim necefit fequatur & dicere hominem quidem fpeciali vocabulo filii honoratum, illud vero Dei verbum proprie filii nomine nipiq naturaliter poffidere. Non igitur in duos filios dividendus eft unus & idem Dominus noster Jesus Christus. Nullo enim modo rectam fidei rationem fic fe habere & fic fentire adjuvat quemquam, etiamfi paucorum diffamandam putaverit unitatem, quia non disti fcriptura quod Dei verbum hominis fibi perfonam univit, fed quia factum eft caro. Factum autem effe verbum carnem nihil eft aliud nisi quia nobis comparavus, carne quoque & fanguine participes factus eft nofter, fumque fecit corpus noftrum, & procefit homo. Super hoc, legatione fungitur ubique fanæ & liquidissimæ fidei ratio. Sic inventimus fanctos fapuiffe patres. Sic fidenter Dei puerperam, id eft, *θεοτόκον*, *Concil. General.* Tom. IV.

A pronuntiaverunt virginem fanctam; non quod natura Dei verbi vel divinitas ejus exilia, ut effet, initium fumpferit, fed tanquam ex ipsa fancto corpore cum ratione animato, cui fecundum effentiam unitus Deus verbum eft, fecundum carnem creditur natus. Hæc atque hujusmodi ex caritate Christi fcribo, deprecans tanquam fratrem; & obtestans in conspectu Dei & electorum angelorum, ut nemo te nobis, id est, fanctis & doctore, ut Ecclesiarum falva fit pax & concordia, caritatisque vinculum indissolubile permaneat inter facerdotes Dei.

Item ejusdem ad eundem Nestorium epistola secunda ex Græco formatur.

B Venerabiles viri ac fide digni Alexandriam venientes retulerunt nobis agere ferre religionem tuam valde & ad fedendum me cuncta moveræ & modia ostendisse, id est, meque dolores tui volente cauffas addifcere, directum quod epistolam meam ad fanctos monachos faftam circumferant Alexandrini quidam, & odii absvcrsum te excitat & ad fastidii taedio laes feceritin cauffam. Mirantur fum igitur cur non magis tua apud fe venerartio reputavit quia non prius epistolis fcripta de fide fed quadam dicta fit religionis tuæ occasione petitionis attulerint. Namque non folum charitas fed etiam expofitiones tuas circumferunt multis, & laborantes corrigentes quicunque ex his funt deparavit. Prope enim fecerunt quidam ut jam confteri minime patiantur quia Deus est Christus, fed potius [illegible] & [illegible] & [illegible] ejus? Latine inftituentes, magis autem a tranamentum vel ferramentum deditatis, & homo indutus eu utens Deo, vel portans Deum, poffumus dicere. Quid autem non horrent & ulterius? Noftrum ergo fuit ut ad te fcribamus & ad fidei fine non dixitis religionis tua. Charitatis enim quæ circumferuntur valde non credo. Quomodo igitur, quæso, nobis tacendum eft cum recta vulneratur fides, & tanti quotidie contemnitur? Annon fidelitas aure tribunal Christi, aut rationem non reddemus, tanquam prepolliti ad loquendum, & filentio non opportuno? Quid poffemus faciam? Tempus enim loquendi eft cum conferuntur vituperationes tua nunc de chartulis quibuldam quæ nescio quomodo Romam perlatæ funt reverendo ac religiofissimo Romano Pontifici Cœlestino, cum omnibus qui cum eo funt Episcopis venerandis, quia urnam fuit religionis tua, an non, habetur incertum. Scribunt enim nobis inde vehemeter offenfi. Quo pacto etiam de oriente ex omnibus Ecclesiis reiuentibus fatisfaciemus eofque curabimus qui contra eidem chartulas murmurant? Aut arbitraris parvam Ecclesiæ esse ortam de hujusmodi tractatibus pertubationem? Ego tamen ad folliciitudine & in profcinflu laboris conflituti ad hos corrigendos, ut eos ad rectum tramitem erroneum quibus nescio quomodo perfualum eft aliter fapere. Cum igitur hanum fufcitationem necefitatem & cauffam tua religio magis intulerit, quomodo nos jure exifimas arguendos? vel quo jure adverfum me vociferatis in vanum, & non potius fermonem tuum corrigis, ut totius orbis de te offendio conqueratur? Si in plebe lapsus eft fermo, in retractatibus corrigatur. Dignare unum locutionem donare offensæ auribus. Dei puerperam, id eft, Theotocon, pronuntians virginem fanctam; ut curatis his qui tritfitia nubilati funt, rectam apud omnes de religione gloriam tenentes, in pace & unanimitate cuncta piebium celeiorem. Quod vero pro fide que in Christo eft omnia fumus parati toleranre & vitu-

ANNO CHRISTI 431. culs & cæteres experiri, de ipsam mortem libenter fuisse, non ambiguæ religio tua. De veritate autem dico, quod adhuc beato Attico confistuto in rebus humanis, de sanctis mihi & consubstantialibus tuis litteræ liberest elaboratæ, in quo etiam de incarnatione dominica tractatus ubertor continetur, & his quæ nunc scripsi consonus invenitur. Relegi hunc Episcopis & clero necnon & studiosis auditoribus plebis. Edidi vero nulli. Fortitan, si edidero eum, esse me intuitus arbitror accusandum, quia librum composui etiam ante ordinationem venerationis tuæ. Saluta fraternitatem quæ apud te est. Te in Domino qui nobiscum fuit salutant.

Item ejusdem epistola Cyrilli ad clericos suos Constantinopolitanos confinitutos in Græco sermone.

LEgi litteras missas a vobis, quibus didici quos inviduisti nobis conveniendo vos fingebant se pagan atque amicitiam quærere, & dicere quia fuisti scripti ad monachos, fic fe fidem tenere, dicende ad propritum fenfum refipicientes, dicere colendum quia de ipfe diverim fanctum Concilium non meminiffe illius locutionis, dico autem perpetræ Dei, id eft, Θεοτόκου. Ego autem fcripfiffe meminiqui etiamfi non potuit illud Concilium gloriofum hanc, nihil horum tunc fuerat motum, nec in medium fuiffe opus affeni quod ille in temeipse minime quæretbatur. Verumtamen potentia & virtutefelicitas arbitror genetricem Dei, id eft, Θεοτόκον ab illis fanctis virginem dictam. Ipfum enim dicit qui nos [illegible] fanctum, incarnatum, hominem factum, passum, fuitrefiffe a mortuis, in cœlum afcendiffe, judicem quoque effe venturumque quod omnimodo verbum quod fecundum tuum, & Dei gratiam eft mortuum effe credendum fit, aut lance in latere vulneratum; (quod enim habet latus incorporea natura, aut quo pacto mortua eft vita vitatum?) fed quoniam unione carni hoc verbum eft, ideo ea carne patientium quam propria ejus videlicet corpore in fe hanc revocat iniue paffionem. Argumentatur igitur & fe ipfos feducunt cum dicunt pacem fe velle, & fenfibus mentiuntur. Habere enim cos proprium virus in corde? eo fe facile eft intelligere. Miferunt etenim etiam huic Diacono qui retum ecclefiafticarum curam geriit duas charitulas, unam quidem compofitam a Photino fortitan aut ab alio quolibet adverfarius tuum nomen quem ad monachos edidi, aliam vero fluti in fpeciem quaternionis inconvenientem habentem etiam titulum hoc modo. *Ad eos, inquit, qui propter confuffionem, deletarum vel fociatam filii mortifiati aut humanatiem in Deum transferunt.* Præfatio autem ejus fic habet: *In concomitiis quæ ab hæreticis duriffime inrogantur.* Deinde conatus ollendere quod corpus paffum fit, & non Deus verbum, quafi vel nobis vel quibuslibet dicentius verbum illud quod eft impaffibile paffibilitatis capax effe potuiffe. Nemo eft qui fe profus infanit; fed, ficut fæpe diximus, fanctum Concilium ipfum verbum dixit carne fua effe paffum fecundum fcripturas; per quod fcifa funt omnia. Corpore enim ejus patiente, ipfe dicitur paffus: quia & anima hominis, cum nihil in fua fubftantia & natura patiatur, pati tamen ipfa dicitur feo corpore patiente. Sed quoniam propofuiti illum duos filios & duos Chriftos introducere, unum quidem fpecialiter hominem, alterum vero proprie Deum, in perfonis tantum faciunt vel fenti-

ANNO CHRISTI 431. ANNO CHRISTI 431.

A tiunt unitatem, Deum Dei verbum nolentes proprie & fubftantialiter unium homini, hominem factum, hominem fufcepiffe. Propterea & tergiverfantur, & excufationes, ficut fcriptum eft, fingunt in peccatis. Vos igitur convenientes cum eis hæc dicite, facere eos male quod introducant quofdam loquaces & garrulos adverfum nos, & hos fovendo ac defendendo, caufa funt malignitatis fuæ. Sed non hæc proprie noftra infonis eft caufa. Sed nec hoc dicite qui degens præfect effene inimicum. Lædit autem hoc tam orientales quam occidentales venerandos Epifcopos, quod rectus de Chrifto doctrinæ fermo non fit, fed omnino perverfus. Sufficit autem hoc documentum ad confutandos eos, quod nunquam a quoquam tale quid in Ecclefiis dictum fit quod in ejus expofitionibus continetur, quod dubitari fic habet: *Non clamoribus approbo cra me fludium vefirum, fed laudo circa dogmata defiderium, in quo deitatis & humanitatis Domini meminiffe.* Et poft paucis: *Et ejufdem populus multum quidem reverentiam & pietatem prudentiffimam poffidere, ignorantia vero dogmatis carentire. Hoc autem non crimen eft plebium, fed ut verecunde aut decenter dicam, propterea quod doctores dimiratur & lipidiam vobis aliquid etiam de dogmatibus tempus non habuerint appondendi.* Rogo, dicatur quomodo non habuerint tempus docendi præceffores ejus? Eloquentior Joanne eft, ut beatus Attico compatandus, aut neque fimilis eis aut prudentior inventur? Quod eft hoc fupercilium? Aut cuquomodo non evidenter confiteatur, hæc dicens, novum fe & inconfuetum afferre doctrinam & prorfus ignotum præcefforibus fuis & hoc ipfum confpiciens in Ecclefiam hanc velle introducere: Mihi autem vitiofus adverfus eum fermo de aliis caufis eft. Sed contingat eum penitere & reftaurare aliquando confiteri fuftem; & de his quæ dixerum me moliter, irritans inimicos & provocant, fatisfaciet Deo. Nihil autem mirum fi male de nobis loquuntur ftenquilinis civitatis Cherenon & Victor & Sophronas, qui ordinem fe fuvant mancipium. Semper enim & circa fe fuerunt & cega alios acquum. Noverit autem qui cos irritat quod non nunquam formidavimus peregrinationem nec illorum nunc fuftinere refpondere, ceria nidi tempus hoc exigit. Poteft enim evenire, falvatoris Dei noftri difpenfatione fuciente, ob leves forte etiam & viliffimas caufas ad purgandam Ecclefiam jubeat Concilium convocari. Non igitur fperet, etiamfi adhuc nos plures & velut fide digniores accufent, fe noftrum judicem fore: quia etiamfi jubeatur illue nos venire debere; reftituimus audientiam vel judicium ejus, & Dei favore fe diluedabimus res magis, quatenus de suis blasphemiis debeat fatisfacere. Neque igitur refugiamus pacem, fed & cupimus, fi fidei refta fuerit adnuntiata atque profefta, vel fi nihil cedfet tantem aliquando prædicare. Tantam enim perverfitatem ille ejus quaternio habet ut meritio de eo fcriptum dicatur quia principatum in blaphemiis tenet. Nam quia caufatur locutionem inconfuetam flagitari, Dei puerperam, id eft, theotocon, virgineam fanctam, dicat nobis ipfe interrogatus ubi genitricem Chrifti, id eft, Χριστοτόκον, fcripturas loquatur? Aut nullum epifcopale Concilium eft quod Θεοτόκον, id eft, fufcepticrem vel capacem deitatis formam nominaverit Chriftum? In illo enim quaternione quem hic mifit, nofque vehementer offendit, ita eft: ὁ θεοδόχος τῷ θεῷ λόγῳ συνδοκιμάζω πίστιν, id eft, fufcepticrem Dei formam una ac pari qua Deum

ANNO CHRISTI 431. ANNO CHRISTI 431.

B bum deitatis rationes venerunt. Similiter de illa quoque venerabili femper virgine ita profuit: ὁ θεοδόχος τῷ θεῷ καὶ συνδοκιμάζω ἐκφύειν, id eft, fufcepticrem deitatis virginem cum Deo addivina non attollamus, neficiunt quid loquatur. Si enim virgo, ut vult, non peperit Deum, ne id Θεοτόκον, neque fufcepire potuit Deum in utero, qui eft Chriftus, quomodo faltem θεοδόχος eft, ut ipfi iterum placet qui in diftis fuis patrem Θεοτόκον dici mavult quam filiam? quomodo fundam, qui reftitue & competentius eft θεοφόρος, ut & Latini Dei genitorem dicerent, enuntiare debuerit? Dicat ergo nobis ubi legerit hæc verba, vel a quibus audierit. Multa funt quidem crimina expofitionum ejus; fed fervabuntur & proferentur in tempore opportuno, nifi forte pœnitudo aliqua fubfequatur. Opera tamen ejus ut ceteris proponitur fecere manifeftum, & idem iterum fcribo. Nam ego fum valde pacificus & litium fatis ingratus, fed opto Ecclefias quietem habere & facerdotes Dei in pace degentes noftri memores effe, dicente omnium falvatore Domino Jefu Chrifto: *Pacem meam do vobis, pacem meam relinquo vobis.* Si quid ergo eft quo ftabilitas roboretur, (Vere enim dico quia fic adoptor mihi fanitatem & me publum invenitis apud Deum ficut etiam omnes Epifcopos) in colloquiis ergo hoc dicite, quia multa ab eis quæ nos lædertent præcefferunt. Venuntamen erit pax, dicite illi, cum adverte nolfer pœna pœnaniter: Fides enim cum lædtur, inimicitias que putant. Et excetrate, & exaggerant. Si rectam fidem profiteatur, fiet plenaria & fimilitima pax: quam fi in voto eftis, fcribo catholicam fidem, & mittat Alexandriam. Si hæc ex affectu cordis intimi fcribantur, paratus fum & ego pro viribus meis fimilis feribere & edere libium ac dicere nullum debere gravari contendentium noftrorum, quia ejus voces, dicimus, habent intentionem & propofitum manifeftum. Sin vero in pravitate inanis gloriæ permanet & petit pacem, nihil reftat nifi ut & ego cum omnibus ille illi pacem & non fe fundafentire. Nam mihi pro fide que in Chrifto eft & laborare & vivere & mori maximum votum eft.

Epiftola Neftorii Epifcopi Conftantinopolitani ad Cœleftinum Papam.

D Didici honeftiffimum Cyrillum Alexandrinum ufi bis Epifcopum propter libellos contra eum nobis oblatos externitum, ac fibi venantem latebras, ad evitandam facram fynodum propter hos ipfos libellos futuram quafdam alias interea cogitationes excogitare verborum & amplecti verbum quod eft Theotocos & Chriftotocos; quorum alterum admittit, alterum vero modo quidem de evangelis eximit, modo vero rufus admittit, hoc eft, Chriftotocos fecundum quandam, credo, prudentiæ mimetatem. Ego autem ad hanc quidem vocem, quæ eft Theotocos, nil fecundum Apollinaris & Arrii furorem ad confufionem naturarum proferatur, volentibus dicere non refiba; nec tamen ambigo quin hæc vox Theotocos illi vocabulo fit quod eft Chriftotocos, tanquam prolatæ evangelis & evangeliis. Et nifi hæc ad venerationem tuam fcientem dicerem, opus mihi foret longo multoque de hac ipfa caufa fermone. Sed & fine hoc ftudet quoque omni modo beatitudini tuæ notum eft, quia fi aftimemus duas fectas contrarias fibi ftare, & barum altera hanc vocem profitetur folam, Theotokos, altera vero illam folam, anthropotocos, & utraque fecta ad fuum confiftionem trahat, aut fi hoc non impetraverit, peri-

ANNO CHRISTI 431. ANNO CHRISTI 431.

A clitetur de Ecclefia cadere, necefe erit judicare hoc ut ut dicatur, nemo ex utraque fecta ad curam, mederi periculo utriuque partit ex voce ab evangeliftis tradita, quæ utriuque naturæ fignificatrix fit. Horum enim, ficut dixi, affectionem tenet Deo adæquata, quæ eft Chriftum ipfum, quia & blaftheniam Samofateni removet, quod eft dictum de omnium Domino Chrifto tanquam puro homine, fed & Arrii & Apollinaris malitiam tuitur. Hæc autem ipfa (etiam hominum Alexandrinorum Epifcopo fcripfi, ficut poteft beatitudo tua cognofcere exemplaribus quæ his meis literis adjunxi, vel quæ ad nos ab eo fcripta funt. Placuit vero Deo adoptare etiam fynodum inconfubilitter totius orbis terrarum indicere propter inquifitionem aliarum rerum ecclefiafticarum. Nam dubitatione verborum non æftimo habitam inquifitionem difficultatum, nec impetrandam effe ad tractatum divinitatis Domini Chrifti.

Epiftola Synodica fanctæ Cyrilli Alexandrini Episcopi directa Neftorio quondam Conftantinopolitanæ urbis Episcopo, continens anathematismi capitula.

B RLigiofo & Deo amabili facerdoti Neftorio Cyrillus & quæ convenit apud Alexandriam fynodus ex Ægyptia directi in Domino falutem. *Et quidem Dominus noster Jesus Christus, qui dilexit patrem, ego matrem super me, non est me digna, & qui diligit filium aut filiam super me, non est me dignus*, quinto nos patiemur, qui deposcimur a tua religione, ut te super Christum falvatorem omnium diligamus? Quia enim nobis in die judicii prodeit? aut quam fatisfactionem reperire poterimus, ita dictumum illevitum de prolatis te contra eum illi fuhemenis continentes? Et quidem te tantummodo lædere docens ifta vel fentiens, folicitudo nobis minor exifteret. Cum vero totam fcandalatverit Ecclefiam, & fermentum infolitæ pugnæ ad nos novæ hæreffis infinitum in populis, nec tantum ibidem pofitis, fed ubique confitentibus, (tam tuarum expofitionum libri per cuncta vulgati fint) quæ fuper nobis filentio tatio altera vel accufationis fermo fufficiat? aut quomodo non necefe fit meminiffe Chrifti Domini fic dicentis: *Non putetis quod venerim pacem mittere in terram, fed gladium. Veni enim filiam hominis adversus patrem suum & filiam adversus matrem suam.* Nam cum lædtur fides, pateratum reverentia velut inutilis & periculofa defpicitur, & amor ergo filios fraterque vitatur. Ad poftremum etiam fuper ipfam viram mors potius a piis viris eligitur, ut melioremresurrectionem, fuit fcriptum eft, confequantur. Ecce itaque te fimul cum fancta fynodo que apud amplius urbem Romam congregata eft præfidente fanctiffimo & venerandiffimo fratre & confacerdote noftro Cœleftino Episcopo hi fcriptis jam terrio convenimus, confilium dantes ut a pravis abftineas diffortifque dogmatibus quæ & fentire cognofceris & docere, recipias vero fidem rectam Ecclefiis per beatiffimos Apofolos & evangeliftas ab initio traditam, qui & oculis infpectores, & miniftri verbi fuiffe monftrantur. Quod fi hoc religio tua facere diluluerit, juxta dilationem literis petentiam fanctiffimi & venerandiffimi confacerdotis noftri Romanæ præfulis Ecclefiæ Cœleftini fciat te nullam fortem habere nobifcum nec locum aut confoquium cum Dei facerdotibus & Epifcopis obtinere. Non enim fit fas conveniere nos Ecclefiæ ita turbatas & fcandalizatos populos, fidemque reftiffimam violatam, diffiputam quin

a. Ex ms) Codex Bellovac. & per loc.

ANNO CHRISTI 431.

etiam gregem, quem custodire debueras, fiqui-
dem juxta nos amator recti dogmatis existitis,
sanctorum patrum vestigia pia consectans. Omnes
itaque quos propter fidem tua religio a commu-
nione removit aut ab ordine suo deposuit, laicos
& clericos, in nostra communione recipimus. Non
enim ipsum est eos tuis decretis opprimi qui no-
verunt recta sentire, quam etiam benefacientes tibi
prudentissime rebutiuerant. Hoc autem cognus
epistola quam misisti ad prælulem amplæ Romæ
sanctum & coepiscopum nostrum Cœlestinum fu-
significare curasti. Non autem sufficit tuæ religioni
solummodo fidei symbolum confitteri quod expo-
situm est per idem tempus sancti spiritus largitate
a venerando & magno Concilio apud Nicæam
congregato, (Hoc enim nec intellexisti, nec re-
cte interpretatus es, perverte licet tibi non voces ca-
dem verba protulerit) sed nec consequens est &
juxtajordano fateri to quod anathematizes quidem
tua pollutæ & prophanæ dogmata, sentias autem
& doceas quæ non universi live per orientem sed
per occidentem Episcopi & magistri prælulesque
populorum eredimus & docemus. Epistolis autem
ab Alexandrina tua religioni directis Ecclesia con-
sensum prebuit tam ex quo apud urbem Romam
convenit sancta synodus quam etiam nos omnes,
velut recte irreprehensibiliterque conscripsis. Sub-
diditmus autem his nostris literis quæ te scire
oporteat & docere, & a quibus abhinere conve-
niat. Hæc est enim fides catholicæ & apostolicæ
Ecclesiæ, cui cuncti consentire orthodoxi pet
orientem occidentemque Pontifices.

CANONES. Quicumque non confitetur Emanuelem esse Deum, omnium virtutum & invisibilium conditorem, & in unam Dominum Jesum Christum, filium Dei, natum de patre unigenitum, hoc est, de substantia patris, Deum ex Deo, lumen ex lumine, Deum verum ex Deo vero, natum, non factum, homoousion patri, hoc est, unius cum patre substantiæ, per quem omnia factæ sunt incelo & in terra, qui propter nos homines & propter nostram salutem descendit, & incarnatus est, & homo factus est, passus est, & resurgens tertia die ascendit in cœlos, unde venturus est judicare vivos & mortuos. Et in spiritum sanctum. Hoi autem qui dicunt, Erat tempus quando non erat, & antequam nasceretur non erat, & quia ex nullis extantibus factus est, aut ex alia substantia vel essentia, dicentes esse aut convertibilem & commutabilem filium Dei, anathematizat Catholica & apostolica Ecclesia.

Sequentes itaque per omnia sanctorum patrum confessiones, quas loquente in eis sancto spiritu protulerunt, & intentionis quæ est in eorum intellectibus æquis velligitis inhærentes, atque iter ambulantes regium, profitemur quod ipsum unigenitum Dei verbum Deus natus ex ipsa patris essentia, de Deo vero Deus verus, lumen de lumine, per quem omnia facta fuere in cœlis sive in terra, salutis nostræ causa descendens, ad exinanitionem sese dignatus est inclinare, incarnatus autem & homo factus, id est, carnem de virginea sancta suscipiens, eamque corpoream factam, nascivitatem nostram ex vulva fuitinuit, homo de muliere procedens, nec quod erat abjiciens, nam licet factus sit in assumptione carnis & sanguinis, tamen etiam sic quod erat, Deus natura scilicet & veritate persistens. Nec carnem itaque dicimus in naturam deitatis esse conversam, nec in substantiam carnis inefabilem Dei verbi essentiam commutatam. Inconvertibilis etenim est & immutabilis, idemque ipse juxta scripturas jugiter permanens. Visus est autem & parvulus; sed positus adhuc in cunabulis, & in finibus genitricis virginis constitutus, universam cælestium replebat ut Deus, genitori suo indivisus existens. Quod divinum est enim, sine quantitate & sine mole cognoscitur, nec ullis terminis continetur. Unitum ergo carni verbum secundum subsistentiam compositionem, unam adoramus filium Dominum Jesum Christum, non seorsum ponentes & determinantes hominem & Deum velut invicem sibi dignitatis & authoritatis conjungentes, (Hoc enim novitas vocis est, & aliud nihil) nec item Christum specialiter nominantes Deum verbum, quod ex Deo est, nec alterum similiter Christum specialiter qui de matre natus est, sed unum solummodo Christum Dei patris verbum, cum propria carne cognoscimus. Tunc enim etiam juxta nos unctus est, quamvis spiritum dignis ipse contulit, & non ad mensuram, sicut beatum evangelistam Joannes affirmat. Sed nec illud dicimus, quod Dei verbum velut in homine communi qui de sancta virgine natus est habitarit, ne Deum homo Christus habitatorem possidere credatur. Quamvis enim verbum habitaverit in nobis, & dictum sit in Christo habitare omnem plenitudinem deitatis corporaliter, attamen intelligimus quod carne fictum nos, sicut in templo habitare dicitur, nec talem in ipso habitationem factam definire tentavimus; sed unitas juxta naturam, nec in carnem perditus commutatus, talem sibi fecit habitatorem qualem & animæ hominis habere creditur ad proprium corpus. Unus igitur est Christus filius & Dominus, non velut conjunctionem quamlibet & unitatem dignitatis & authoritatis hominis habentis ad Deum, non enim poteft inter naturas [illegible] unitatis, denique Petrus & Joannes [illegible] dignitatis, quemadmodum quod & Apostoli & sancti discipuli esse noscitantur, veruntamen uterque non unus est, nec juxta collationem vel connexionem modum conjunctionis advertimus, hoc enim ad unitatem non sufficit naturalem, nec secundum participationis effectum, sicut non etiam adhærentes Domino unus cum eo spiritus sumus. Imo potius conjunctionis nomen evitamus, tanquam non existens idoneum quod significet unitatis arcanum. Sed neque Deum aut Dominum Christi verbum Dei patris adferimus, ne iterum manifestum in duo dividamus unum Christum filium & Dominum, & in eximen facrilegii recidamus, Deum illi se ipsum facientes & dominum. Unitus quippe, sicut superius diximus, Deus verbum carni secundum subsistentiam, Deus quidem eft omnium & dominator universitatis; veruntamen nec servus est sibi ipse nec dominus, quia incptum est vel potius impium hoc fentire vel dicere. Quamvis enim Deum suum patrem dixerit, cum Deus fit etiam ipse natura & de illius essentia, tamen nullatenus ignorantus quod manens Deus, homo quoque factus fit, qui sub Deo juxta deliberatum legem naturæ humanitatis existere, ipse vero sibi quomodo vel Deus poterit esse vel Dominus. Ergo sicut homo, quantum decenter existimatis manifestum congruit, sub Deo le nobismet esse differimus, hoc etiam modo ipse factus est, quamvis ipse promulgaverit legem & legislator ut Deus existerit. Cavemus autem de Christo dicere: *Propter adfumentem naturæ adfumptam, & propter invisibilem adoro visibilem.* Horrendum vero fuerit hoc etiam illud adjecere: *Is qui fuscepit est, cum eo qui fuscepit nuncupatur Deus.* Qui enim hæc dicit, dividit iterum in duos Christos eum qui unus est, hominem seorsum in parte & Deum similiter in parte constituens. Evidenter enim denegat unitatem secundum quam non alter cum altero conduratur

ANNO CHRISTI 431.

EPISTOLÆ QUÆDAM. 234

ANNO CHRISTI 431.

ratur aut connuncupatur Deus; sed unus intelligitur Christus Jesus filius Dei unigenitus, una servitute cum propria carne venerandus. Confitemur etiam quod idem ipse qui ex Deo patre filius natus est unigenitus Deus, fiet juxta naturam suam expers passionis existiens, pro nobis tamen secundum scripturas carne perpessus est, & erat in crucifixo corpore propriæ carnis impassibiliter ad se referens passionem. Gratuitam quippe nobis fuit gaudiatvit mortem, tradens ei proprium corpus, quamvis naturaliter ipse vita sit & resurrectio mortuorum. Nam ut mortem inestabili potentia proculeret, ac primus in lux carne primogenitus ex mortuis fieret & primitias dormientium, vivamque faceret humanæ naturæ ad incorruptionis tentorium, gratia Dei, fiscut supra dictum est, pro omnibus gustatus mortem, & terrenis dic relatgens spoliavit inferum. Idcirco quamvis dicatur quod per hominem facta fit resurrectio mortuorum, tamen intelligimus hominem factum verbum, quod ex Deo est, & per ipsum mortis imperium fuisse destructum. Veniet autem temporibus prefinitis fiscut est unus filius & Dominus in gloria patris, ut judicet orbem terrarum in æquitate, fiscut scriptura testatur. Necessario igitur & hoc adjicimus. Adnuntiantes enim secundum carnem mortem unigeniti filii Dei, id est, Jesu Christi, & resurrectionem ejus & ex pectatis ægrotantibus conficiones, incruentam celebramus in Ecclesiis sacrificii servitutem. Sic etiam ad mysticas benedictiones accedimus, & sanctificemur participes sancti corporis & pretiosi sanguinis Christi omnium nostrum redemptoris effecti; non ut communem carnem percipientes, quod abiit, nec ut viri sanctificati & verbo conjuncti secundum dignitatis unitatem, aut fiscut divinum possidentis habitationem, sed ut vere vivificatrem & ipsius verbi proprium factam. Vita enim naturaliter ut Deus existens, quia propriæ carni unitus est, vivificatricem eam esse professus est. Et ideo quamvis dicat ad nos veniens, *Amen dico vobis, nisi manducaveritis carnem filii hominis & biberitis ejus sanguinem*, non tamen carnem hominis unius ex nobis sestimare debemus, (Quomodo enim juxta naturam foam vivificatrix esse caro hominis poterit?) Sed ut vere proprium ejus factam qui propter nos filius hominis & factus est & vocatus. Eas autem voces quas salvator nostet in evangeliis protulit non in duabus subsistentiis aut personis omnino partimur. Non enim duplex est unus Christus & filius, quamvis ex duabus diversisque rebus ad unitatem cognoscitur individuum convenisse; fiscut homo quoque ex anima constatus & corpore, non duplex partus, sed unus est ex utroque. Humanus ergo & divinus infuper vocet ab uno Christo dictus animadverentes recte sentimus. Cum enim Deus dignissime inquirite de ipso, *Quo me videt, videt & patrem*; & *Ego & pater unum sumus*, divinam ejus intelligimus inefabilemque naturam, secundum quam unum est cum patre ipso propter unam eandemque subsistantiam, imago & character splendorque gloriæ ejus existens. Cum vero humanæ naturæ mentorum bullatenus inhonorans Judæus alloquitur, *Nunc me quæritis occidere hominem qui veritatem vobis locutus sum*, item non minus cum qui in similitudine & æquitate patris est. Deum verbum etiam in morturis humanitatis ejus agnoscimus. Si autem necessario creditur quod natus Deus existens factus est caro, imo potius homo animatus animæ rationali, quæ cauta est ut in eis quilibet vocabor erubescat, & eat hominem dignas effatus est? Quod si fermone homini congruentes abjiciamus nos hominem fieri quis corgit? Cum vero se propter nos ad exinanitionem spontanam miserioorditer inclinaret, quam ob causam dignos exinanitione sermones effugerit? Unu igitur personæ unctus ejus in evangelio voces adcribimus, uni subsistentiæ verbi scilicet incarnati, quia unus est Dominus Jesus Christus, ut scriptum est. Appellatur vero Apostolum & Pontifiteem confessionis nostræ, tamquam facrificantem Deo & patri fidei nostræ confessionem, quæ a nobis ipsi & per ipsum Deo & patri incessanter offertur, iterum cum dicimus qui ex Deo est secundum naturam filius unigenitus, nec hominis præter eum alteri facerdotii nomen & officium deputamus. Factus est enim mediator Dei & hominum & reconciliator ad patrem, & mediatipsum Deo & patri pro nobis offerens in odorem suavitatis. Idcoque dicebat: *Sacrificium & oblationem noluisti, holocausta & pro peccato non tibi placuerunt; corpus autem perfecisti mihi. Tunc dixi: Ecce venio, in capite libri scriptum est de me ut faciam, Deus, voluntatem tuam.* Obtulit enim proprium corpus, non pro se, fed pro nobis, in odorem suavitatis. Nam ipse fe obtulisset ut sacrificiis non indiget, ab omni peccato liber, ut Deus, existens. Quod si omnes peccaverunt & egent gloria Dei, fecundum hoc quod factus ad mortabilitatis excessum pronunciatur, ipse vero & peccatis ægrotante humana natura, ipse vero non ita, ideoque nos gloria ejus egemus, *cui erit ultra jam dubium quod agnus immolatus est & pro nobis fit immolatus?* Qui dicit autem quia temetipsum tam pro se quam pro nobis obtulerit, nullatenus impietatis crimen effugiet, cum nihil prorsus ille delinquerit, pro nobis tamen fecerit omnino peccatum. Qui igitur egeret obtulisse, nullo suo extante facinore, pro quo, fi effet, fatis admodum convenientem offerret? Qui fpiritu quoque cum dixit, *Ille me glorificabit*, hoc redditiffime intelligimus tentum Christum & filium, non velut alterius egentem gloriæ, confitemur ab spiritu fancto gloriatum confecutum; quia spiritus ipse nec non nec fuperior ipfo eft; fed quia mira opera facions ad demonstrationem suæ deitatis, virtute proprii spiritus utebatur, ab ipso gloriificari dicitur, quemadmodum ipse quia de hominibus dicitur quod virtus fua vel disciplina quæ libet unumquemque clarificet. Quamvis enim in sua fit *subsistentia spiritus, & ejus intelligatur in persona proprietas*, juxta id quod spiritus est & non filius, attamen alienus non est ab illo. Nam spiritus appellatus est veritatis, & veritas Christus eft. Unde & ab illo fimiliter ficut et Deo patre procedit. Denique hic ipse spiritus etiam per fanctorum manus Apostolorum miracula gloriofa perficiens, Dominum glorificat Christum quibusque ascendit in cœlum. Nam creditur eft Christus, natus ex Maria Virgine, per fuum spiritum virtutes efficiens. Idcoque dicebat: *De meo accipiet & adnuntiabit nobis.* Nequaquam vero participatione alterius idem spiritus fapiens aut potestis dicitur, qui per nonin perfectas eft, & nullo prorsus indigens bono. Nam paterne virtutis & fapientiæ, id eft, filii fpiritus creditur; id eo ipsa in se & subsistentia virtus & fapientia comprobatur. Igitur quia Deum carni unitum juxta subsistentiam fancta virgo corporaliter peperit, idcirco eam Dei genitricem esse profitemur; non quod verbi natura exiliendi principium de carne fortita fit, (Erat enim in principio verbum, & Deus erat verbum, & verbum erat apud Deum, & ipse eft conditor fæculorum, patri coæternus, & universitatis creator) fed quoad ut fu-

ANNO CHRISTI 431.

ut superius diximus, juxta subsistentiam subiunctus hominem humanum naturam, naturam subsistentiam et qui vita vultus corporeus; non quod eguerit necessario propter suam naturam nativitate ista, quia est in extremis saeculi saeta temporibus; sed ut ipsa benedicteret substantiae nostrae primitias & dum eam carni unitum mulier edidisset, ilia, quae adversus omne genus humanum maledictio fuerat protesta, deliueret, nec jam morti nostra corpora deliuaret, illud quoque quod dictum est, *in scriptis parietibus*, ipse distolvens, verum esse monstraret quod Prophetae voce praedixerat: *Aufferpes est mori in victoria*. Et iterum: *absorbit Deus omnem lachrymam ab omni facie*. Propter hanc enim causam dicimus cum dispensatorie & ipsas benedixisse tunc nuptias cum in Cana Galilee cum sanctis vocatur Apostolis adesse dignatus est. Haec ipsere tunc edocti a sanctis Apostolis, unanime evangelistis & ab omni scriptura divinitus inspirata, nemon & a beatis patrum confessionibus veritate fubnixis. His omnibus etiam tuam religionem concordare & praeter aliquem dolum confitentur jam conventi. Quae vero religionem tuam anathematizare necesse est, haec epistolae nostae subjecta sunt.

I. Si quis non confiteetur Deum esse veraciter Emmanuel & propteres Dei genitricem sanctam virginem, peperit enim secundum carnem carnem factum Dei verbum, anathema sit.

II. Si quis non confiteetur carni secundum subsistentiam unitum Dei patris verbum, unumque esse Christum cum propria carne, eundem scilicet Deum simul & hominem, anathema sit.

III. Si quis in unu Christum, dividitur a laetitia post unitatem, sola ea connexione conjungens ea quae secundum dignitatem est vel etiam auctoritatem aut potestatem, & non potius convenitu qui per unitatem factus est naturalem, anathema sit.

IV. Si quis personis duabus vel subsistentiis eas voces quae in apollonis scriptis continentur & evangelicis dividit, vel ipsum Christo a laetitia dicuntur vel ab ipso etiam de seipso, & has quidem velut homini qui praeter Dei verbum specialiter intelligatur attaveris, illas autem tamquam digna Deo Dei patris verbo deputaveris, anathema sit.

V. Si quis audet dicere Christum hominem theophoron, id est, Deum ferentem, ac non potius Deum esse veraciter dixerit, tamquam unum filium per naturam, secundum quod verbum caro factum est & communicavit similiter ut nos carni & sanguini, anathema sit.

VI. Si quis dicit Deum esse vel Dominum Christi Dei patris verbum, & non magis eundem ipsum confiteter Deum simul & hominem, propterea quod verbum caro factum est secundum scripturas, anathema sit.

VII. Si quis verbet hominem Jesum operatione Dei verbi dicit adjutum, & cuinuigenti gloriam tanquam alteri praeter ipsum existenti tribuit, anathema sit.

VIII. Si quis audet dicere adsumptum hominem coadorandum Deo verbo & conglorificandum & connuncupandum Deum, tanquam alterum cum altero, (nam cum syllaba semper adjecta hoc cogit intelligi) ac non potius una adoratione honoret Emmanuel, unamque ei glorificationem dependit, juxta quod verbum caro factum est, anathema sit.

IX. Si quis unum Dominum nostrum Jesum Christum glorificatum dicit ab spiritu sancto, tanquam qui alienu virtute per eum usus fuerit & ab eo accepeit efficacium contra immundos spiritus & potse in hominibus divina signa fuerre, ac non potius propriam ejus spiritum dicit, per quem divina signa complevit, anathema sit.

X. Pontificem & Apostolum confitemus nostre Christum esse Christum divina scriptura commemorat. Obtulit autem pro nobis ipse seipsum in odorem suavitatis Deo & patri. Si qui ergo Pontificem & Apostolum nostrum dicit factum non ipsum Dei verbum, quando caro factum est & factus nos dignatum, sed velut alterum praeter ipsum specialiter hominem ex muliere, sicut qui dicit & pro te obtulit semetipsum oblationem & non potius pro nobis dolit, non enim egit oblationem qui pro semetipso reginit, anathema sit.

XI. Si quis non confiteter Dominu vivificatricem esse & propriam ipsius verbi Dei patris, sed velut alterum praeter ipsum conjunctu eidem per dignitatem, aut quod divinum habentia habitationem, ac non potius, ut diximus, vivificatricem esse, quia facta est propria verbi carnis & vivificare praevalentis, anathema sit.

XII. Si quis non confiteter Dei verbum passum carne, & crucifixum carne, & moriem carne gustasse, factumque primogenitum ex mortuis secundum quod vita est & vivificator ut Deus, anathema sit.

Ex Nova Bibliotheca Colbertina.

SYNODICON ADVERSUS TRAGOEDIAM IRENÆI.

STEPHANI BALUZII PRÆFATIO.

Dio vetera exemplaria antiquae versionis Latinae Concilii Ephesini in manus nostras venerunt anno 1133 in Decembri: unum quod fuit olim Ecclesiae Bellovacensis, & nunc in Bibliotheca Colbertina servatur, aliud monasterii Sancti Juliani Turonensis. Ex Bellovacensis quidem ea potissimum ejus scriptura, cui etiam admodum imperfectum, consulimus cum editione Carolina. Interessunt autem in eo commentariorum a Papa Coelestino datum Epistopis & Presbyteris nostrae ad concilium, qui nunnine ejus & totius Ecclesiae occidentalis interfuerunt Ephesinae synodo. Libentius tum fore videbamur, quam ex praedictorum illud antiquitatis ecclesiasticae monumentum, quod hactenus incognitum fuerat, inedita & quidem ex Bibliotheca Cardinalem, rogati eum ut in vetustis bibliothecis Vaticanae codicibus quaeri juberet inflinctorum quas Coelestinus Papa, Episcopis & Presbyteris datas fuisse docet in eodem commentario. Frustra ille pro fuo desiderio humanitate & in hac re fuisse inclinationem quod ab eo petebamus, ac dare ausi. Octobris quidem anni ad me mittit exemplum quod Bellovacensis defumptum ex codice 1320. bibliothecae Vaticanae. Neque hic consensus ita optimus, scripsit Venetus, Mediolanensis, il fuse illis especial possum quae quaerebamus ut ac, ne quid praetermittatur, ut ipse ad me simpliciter [illegible] die xxvi. Novembris, etiam in bibliotheca monasterii Casinensis investigato mandavit & quid illuc invenerit. Invenit fane duo codices antiquissimi, in quibus continebantur acta quamplura spectantia ad concilium Ephesinum & Chalcedonense, ad quae recentiores & vetustiores Ecclesiae Graecae Patres ex vita multae Sebastianus Christianus Lupi Augustinianus, qui tum forte Romae erat. In vero ipsi omnis finium vetere conciliorum, & a Cardinale pervicie ne cui fas esse ita declarem aut evulgare de invito. Emisit ergo non ius pridem Lupus, sed adeo indigestum ut ipse quidem admoneuerit quem illinam habuerit illa collectio in libro Coelestinianus, quo ordo quadrabat illae fit, quia, quod a se omittam, quid mentiam. Permotus enim ab eo omissis de mutata fuisse fuisse intelligere eundi lectores: Nihil interterum reliqui quo possum fieri compos rerum quae in conciliorum illo Coelestinum commentarii, id nuncia adeoque petitur fuit monachorum illinam desiderium ut ab illis nulla ante editique proclive obtinere potuerim. Si ipsullam passus non eliem, potenam multo adhuc ante a Lupo praetermissis fuit, ex quorum commemoratione plurimae illinae in publicum redunae possent. Dum ergo illinae inflinct hanc Coelestinorum quae a Lupo omissa est, Sed antequam ad eam aggrediar, pauca praefabor de hoc opere ejusque auctore.

Certum est opus esse hominis pedi Julianensis fecbendis, defendisse praecetera tritum capitulorum, ac; nisi conjectura fallit, Africani. Illud enim ipse ait [illegible] Nunne per Dionysiorum Ecclesiasticum, omni conspiratione reliqua fanxit possetur, tuae reiecunali fere tempori id egerunt ac Theodori & ita & Theodoreti scriptura accrescere commentarii? Cum ubique & prodit Cyrilli, Alexandrini, Theodoreti, & Isae Redivivi, ac Nestorii Ecclesiasticorum ejus adversarium. Collectionem porro fuam inscripsit Synodicon, ut patet ex capite xxv. exercitio. Scripsit autem adversus libros quos Irenaeus Nestorii fudinolos vocavit Tragoedias, hoc est, fortasis propheticam inspiratis confitationis, ut de Gaeti libro ait Arcadius in historia ecclesiastica pag. 35. ed. Theophanes, cum nonnullis quam intellum in eodem Casiensis habeat hoc collectio, Synodicon vocavimus Adversus Tragoedias Irenaei. Deteriqua est autem ex codice monasterii Armantensis, ut intelligitur ex capite xxiv. & ex cap. xxiv. & cexx.

INDEX CAPITUM.

Cap. i. Reverentissimo & Deo amantissimo comministro Nestorio Cyrillus & quae convenit in Alexandria ex Aegypto & dimissi synodus in Domino salutem.

Cap. ii. Epistola Joannis Antiochiae Sanctorum Episcopi ad orientales Episcopos de fusta pace universalis Ecclesiae, quam a beati Cyrilli ad Arcadium quo nominat epistola continetur.

Cap. iii. Epistola Nestorii, quam directe Sancto Joanni Antiochenae Episcopo & Constantinopolitanus eiusque, respondens ad ejus epistolam, quam dimittere ei ante quam ceteris Joanne beati Cyrilli epistolam Sancti Caelestini Papae Romanae urbis accepit, id est, antequam ipsem fieres fanctis synodus Ephesiae.

Cap. iv. Epistola Joannis Antiochiae Episcopi ad Firmum Caesaraea Cappadociae Episcopum.

Cap. v. Commissio proposita in publico coetu Clericos Constantinopolitanos, & in Ecclesia indicanda, quia facitanae esse Nestorius Pauli Samosateni anathematizati assumere certum virum ab ipsisque orthodoxis.

Cap. vi. Epistola similiaris dudum Ecclesiae Idoni Presbyteri & Abbatis monasterii circa Pelusium ad Archiepiscopum Alexandriae, beatissimum Cyrillum.

Cap. vii. Constantino dicta Joann Cyrillo & his qui cum eo conveniunt ab alio dictatum proscriptum Episcopis, qui Joannem Antiochenum fudicent verbum, & tuae ea praesent synodum fieri, ea quod, fieri cyrillatibeaso Joannem vix et inter indicanos fugerunt, ac sudis vero ei pridie quam celebraretur festa contra Nestorium, per quae depositus ejus est fuit.

Cap. viii. Epistola Nestorii & qui cum ipso ad Imperatorem Theodosium de his quae tunc in Ephesi gesta fuerunt.

Cap. ix. Constantino Candidiani Comiti, quam publice, mane audiens synodum celebrari, in Ephesio propositi.

Cap. x. Item epistolae ejus magnificentissimi Comitis Candidiani post synodum.

Cap. xi. Item ejusdem magnificentissimi Comitis ad synodum.

Cap. xii. Indipsum fecundo commemorata synodi quae cum Joanne Antiochenae Episcopo convenit in Ephesio.

Cap. xiii. Dominis reverendis & honorandis Presbyteris & Diaconis & reliquis Clericis & amico Christi populo in Hierapoli Joannes fanctae synodus orientalis & conum qui ex diversis regionibus atque provinciis per gratiam Dei in Ephesum convenerunt, in Domino gaudere.

Cap. xiv. Ejusdem synodi alia epistola ad Imperatorem Theodosium, quam scripserunt post Irenaei defidium, congnoscentes quae contra eos adversa para egerat. Dimittunt vero ipsa praedicto Comiti, ut eum alii Principi offerret & haec.

Cap. xv. Epistola Nestorii ad scholasticum eunuchum Imperatoris Theodosii.

Cap. xvi. Post haec directus est Comes largissimum Joannem factis de depositione Nestorii & beatorum Cyrilli & Memnonis, quae in priori codice pure perfiuous. Chapo Comitis ita relato est.

Cap. xvii. Epistola Joannis Antiochenae Episcopi & fesnodi quae cum adversarii ad Imperatorem Theodosium, quam directum est eundem Joannem Comitem; in qua etiam exhibetur fidei illa confessio commissae quam pedica Cyrillus Alexandrinus Episcopus per pacificam laudatis epistolam, scribens eidem Joanni Antiochenae praefati per legatum pacis Dantum Antiochenum Episcopum.

Cap. xviii. Honorandissimis & Deo amicissimis Presbyteris & Diaconis & reliquis Clericis ac monachis & amicis Christi plebi quae est in Antiochia oriente, fanctae synodus orientalium & aliarum regionum congregatae quae quae Dei gratiam in Ephesio congregata est.

Cap. xix. Domino meo per omnia fanctissimo patri Episcopo Joanni Antiochiae, Joannes, Alexander, Alexander, Dexianus, Paulus, Macarius, Apringius, Theodorus, Magnus, Melesius, Diogenes.

Cap. xx. Epistola Theodoreti Episcopi Cyri ad Acacium Episcopum Sanctae urbis.

Cap. xxi. Sanctis Pontifici Irenaei, quam vendit a quibusdam fuerat directus Episcopus anno Comitis largissimum Joannis relectopis adversarium.

Cap. xxii. Sanctis synodus orientalium regionum & hominum qui patriae et diversis provinciis in pacibus congregatae fuit, id est, ex Bithynia, Pydia Galatia, Paphlagonia, Cappadocia, Europa, Rhodope, Thessalia, Dacia, Asia, interlocutorum ab quae fuerat sunt.

Cap. xxiii. Mandatorium synodi orientalium Episcoporum & reliquorum qui patiere in Ephesum congregati fuit ad Imperatorem.

Cap. xxiv. Epistola Praefectorum ad Nestorium, ut cum Joanne ad Imperatorem remearet, unde ad episcopatum fuerat vocatus.

Cap. xxv. Epistola Nestorii respicta ad eundem Praefectum praetorium ut ad Imperatorem cum Joanne pergerent.

Cap. xxvi. Item alia epistola ab Episcopis orientalibus & confidentibus eorum ab Ephesio, per quam respondendum est litteras ipsi Praefectorum.

Cap. xxvii. Item alia epistola quorum fuerat Episcopum ad eundem Imperatorem.

Cap. xxviii. Per omnia Deo amicissimis & sacratissimis atque sanctissimis commministrantibus Joanni, Joanni, Nestorio, Theodoro, Magno, Apringio, Theodoro Episcopis, synodus quae convenit Ephesi, salutem.

Cap. xxix. Imperatores Caesares Theodosius & Valentinianus vitatores, triumphatores, maximi, semper colendi, fanctae synodo quae in Ephesiae civitate convenit.

Cap. xxx. Epistola Theodoreti Episcopi ad Acacium Hierapolitanum Episcopum, quam ponit Irenaeus.

Cap. xxxi. Domino & honorandissimo & Deo amicissimo Episcopo qui in Ephesio degunt, Joannes, Hierarius, Paulus, Macarius, Apringius, Theodoreus Episcopi, in Dominio Salutem.

Cap. xxxii. Concilium prima Joannis Antiochenae Ecclesiae Patriarchae & reliquorum fere, quam Theodosio Imperatori & Praefectorum directum, quando ea die ejus Ecclesiae metavit Constantinopolium cum his missis qui erant in legatione a beato Cyrillo & synodo quae patiere convenit in Ephesum.

Cap. xxxiii. Post constantiam Joannis & aliorum Episcoporum qui in Chalcedone cum Joanne iterum Imperatorem in Constantinopolium cum pare adversa, haec ad Ephesium fuera directa ab Episcopis qui cum Alexandrino Episcopo convenerant, cujus post praefationem talis est textus.

Cap. xxxiv. Concilium fecunda quam Joannes Antiochenus Episcopus & reliqui.... & totius synodi a quo directi fuit, Imperatori Theodosio ad Constantinopolium directum petunt.

Cap. xxxv. Concilium tertia, quam Theodosio Imperatori idem Joannes Episcopi dicuntur.

Cap. xxxvi. Item sermonis unus qui in Chalcedone dicitur.

ANNO CHRIST. 431.

nam idem Theodoretum Episcopum Cyrenis Ecclesiæ.
Cap. xxviii. Sermo Joannis Antiocheni, quem dixit in Cathedrali post feriamam Aphthodii Presbyteri & Episcopi Theodoreti.
Cap. xxxviii. Epistola Sancti Joannis Antiocheni Episcopi, quam Proclo Episcopo scripsit ab Anteria.
Cap. xxxiv. Epistola Joannis Antiocheni Patriarchæ & omnium qui in eadem civitate pariter convenerunt Episcoporum ad Imperatorem Theodosium pro eximiis ac ipsi hæreticis Episcopis in Ephesio & Chalcedone.
Cap. xl. Epistola Timothæi Episcopi Cypi, quam dirigit ad Joannem Constantinopolitanum; per quam obscuritatem opta eum solum pium & pacificum, fed & quando ab Ephesio ad Chalcedonem, & a Chalcedone redire ad Ephesium fatum, fumque fidem catholicam prædicavit, ipsum Nestorium demorat diffuisse, non eudem illa ejus esse dogmata, quæ & ipse Nestorius demorat, & in Ephesio ex quatuorcimbus fub ejus nomine nullo tetio probata credebat.
Cap. xli. Epistola Sancti Acacii Berthoniæ Episcopi ad Joannem, de illo tempore ejusdem fancitatis, qui etiam confessus Antiochenus temporibus fuit, quo Episcopatum hæresi Cyrilli capitulis fuerat approbatus Theodotus Imperator fentiens ad synodum quæ in Ephesio congregata est per Joannem Constantinopolitanum, fieri impia obtentum est; cui & in ipsa discordia potiri de fides apostolica & beatus Cyrillus cum magna veneratione recitaffet.
Cap. xlii. Epistola quam prefatus Terminus direxit, & habet Theodorum Cypi Episcopum ad Candidianum Comitem Domesticorum ante patrem nostis.
Cap. xliii. Epistola Sancti Hypatii Episcopi Ecclesiæ Ephesinæ Cyrillo Alexandrino ad Alexandrum Episcopum Hierapolitanum, & Antonio Episcopo Edessenæ, qui fe ab eorum synodo separaverat.
Cap. xliv. Synodicon decretum Joannis Antiocheni Episcopi & reliquorum ad Episcopos Orthodoxos provinciæ contra eundem Arabianum Episcopum Cirensem.
Cap. xlv. Hypomnysticon Theodoreti ad Alexandrum Metropolitanum.
Cap. xlvi. Epistola Dorothei Metropolitani Mafiæ ad Joannem Constantinopolitanum.
Cap. xlvii. Alia epistola Theodoreti ad populum Constantinopolitanum, commendatitia.
Cap. xlviii. Epistola Joannis Antiocheni Episcopi ad Helladium Tharsi Episcopum, quando illum sibi Maximiani synodica, nolunt ejus nomen in diptycha recipere.
Cap. xlix. Item epistola Joannis Antiocheni Episcopi ad eleemosynarum Episcopum Ephesiæ, quando nolunt quod Imperator justissimus ab inde pellerent Helladius, ea quod minime interpiset Maximiani Constantinopolitani synodica.
Cap. l. Epistola Joannis Antiocheni Episcopi ad Alexandrum Episcopum Antiochiæ, quam pro ejus excitenda mitit Theodosius Imperator ad eundem Joannem & Cyrillum Alexandriæ Patriarchum cum epistolis ipsis, per quas & synodis omnibus fuerit ejus gesta fuit.
Cap. li. Hypomnysticum Imperatoris Theodosii ad Acacium Episcopum Berthoæ.
Cap. lii. Hypomnysticum ad Joannem Sinoecum Scyliteæ per quendam Andrianum.
Cap. liii. Propositiones quæ directæ sunt ab Acacio Berthoæ Episcopo per Aithalanum Tribunum & Notarium Cyrillo Episcopo Alexandriæ ex Concilio Episcoporum Joannis Antiochiæ, Alexandri Hierapolis, Macarii Laodiceæ, Andreæ Samosatæ, & Theodoreti Cypi, de pace facienda.
Cap. liv. Epistola Alexandri, Andreæ, & Theodoreti Episcoporum ad Helladium Tharsi Episcopum, pro pacificatione Tribunus.
Cap. lv. Epistola Sancti Acacii Episcopi Berthoæ ad Alexandrum Hierapolitanum Episcopum.
Cap. lvi. Domino meo dilectissimo fratri & consimilitari Sancto Cyrillo in Domino falutem.
Cap. lvii. Epistola Alexandri Hierapolitani ad Acacium Berthoæ Episcopum.
Cap. lviii. Epistola epistolam Alexandri ad Andream Episcopum Samosatenorum.
Cap. lix. Epistola Andreæ Episcopi, per quam respondit ad epistolam hanc Alexandri.
Cap. lx. Epistola Theodoreti Episcopi, scripta ad Acacium Berthoæ Episcopum, de fortitia quæ ab Ægypto venerunt ad eundem Acacium.
Cap. lxi. Epistola epistolam Theodoreti ad Andream Episcopum de hac ipsa re.
Cap. lxii. Epistola Andreæ Episcopi, quam Theodoreto Episcopo scripsit.

Cap. lxiii. Epistola epistolam Andreæ Episcopi ad Alexandrum Episcopum Hierapolitanum.
Cap. lxiv. Epistola Alexandri Hierapolitani Episcopi ad Andream Episcopum rescripta.
Cap. lxv. Epistola epistolam Alexandri Episcopi ad Theodoretum Episcopum.
Cap. lxvi. Epistola Theodoreti Episcopi Cypi, quam fcripsit Alexandro Episcopo, ceu pulsi Iretum.
Cap. lxvii. Epistola Maximiani Episcopi Anatarbi ad Alexandrum Episcopum.
Cap. lxviii. Epistola Helladii Thaleiniæ Episcopi ad eundem Alexandrum Episcopum.
Cap. lxix. Epistola Alexandri Episcopi Hierapolis, quam rescripsit Helladio Archiepiscopo Tharsi.
Cap. lxx. Epistola Theodoreti Episcopi ad Helladium Episcopum de Mensura Epistolæ Alexandri: Et hæc, fi ipsi placuerit, dirigamus transscriendam.
Cap. lxxi. Epistola Theodoreti Episcopi, scriptæ ideo Joannis pacifici, ad Alexandrum Antiochiæ Episcopum.
Cap. lxxii. Epistola Eusebii Episcopi Metropolitani Sermonis Cappadoci: Thyanæorum civitatis, ad Joannem Antiochiæ Archiepiscopum de eidem litteris.
Cap. lxxiv. Epistola epistolam Eusebii Thyanæorum Archiepiscopi, quam scripsit Helladio Thaleiniæ Archiepiscopo, lecta tamen ab Alexandria, & Joannis Archiepiscopi ad Alexandrum Episcopum, & Alexandri ad Joannem.
Cap. lxxv. Post hanc epistolam fun verba pulsat Iretum, directæ ad
Cap. lxxvi. Epistola Joannis Archiepiscopi Antiocheni ad Alexandrum Episcopum Hierapolitanum, quam scripsit de litteris ex Ægypto, pugnat de pacificatione ab Andrea Samosatenos Episcopo.
Cap. lxxvii. Epistola Joannis Archiepiscopi ad Alexandrum Episcopum de Paulo Episcopo.
Cap. lxxviii. Epistola Dorothei Metropolitani Mafiæ & epistolam prædictam Episcoporum ad Joannem Antiochenum Patriarcham de ipsa legatione Paulii ad Alexandrum Episcopum.
Cap. lxxix. Et manifestandum divisionem eorum qui cum Joanne Antiochenorum Archiepiscopo fuerunt & eorum qui cum illo dissentiebant, quæ de ipsis ingesserat, post illius epistolam prædictam Joanni, de qua supra dictum, manifestandum. Quod ita fuerit.
Cap. lxxx. Epistola prima post Ecclesiæ Sanctorum, quam Joannes Antiochenus Episcopus ad Paulum Episcopum Hierapolitanum Alexandrinæ Episcopo pro pacificanda dixerat.
Cap. lxxxi. Epistola Theodoreti Episcopi ad Alexandrum Hierapolitanum Metropolitanum. Incipit dicit.
Cap. lxxxii. Epistola Andreæ Episcopi Samosatenos ad Alexandrum Episcopum Hierapolitanum.
Cap. lxxxiii. Epistola Acacii Episcopi Melitinensis ad Cyrillum Archiepiscopum Alexandriæ de pace quæ inter eos fuerat reformanda cum Joanne.
Cap. lxxxiv. Tribunianus ex epistola Cyrilli Episcopi Alexandriæ ad Sanctissimum Diaconissarum civitatis provinciæ Thaniæ Episcopum fecundum.
Cap. lxxxv. Cyrillus Tribunoquo de Charmatyro Presbyteri & Lectoris Diaconissarum in Domino falutem.
Cap. lxxxvi. Epistola Joannis Episcopi Antiochiæ ad Theodoretum Cypi Episcopum de pace inter ecclesiæ facta.
Cap. lxxxvii. Epistola Theodoreti Episcopi Cypi ad Joannem Antiochiæ Episcopum rescripta, & supra appositæ respondens eumdem pacis.
Cap. lxxxviii. Epistola epistolam ad Theodobium Episcopum, Ambas Iretanus pacis.
Cap. lxxxix. Verba Iretanus, quæ post Joannis epistolam supra scriptam contra Theodoretum dixit.
Cap. xc. Epistola Andreæ Samosatenos Episcopi ad Alexandrum Hierapolitanum.
Cap. xci. Epistola Joannis Antiocheni Episcopi ad Imperatorem Theodosium, de pace facienda.
Cap. xcii. Epistola Meletii Episcopi rescripta ad Alexandrum Episcopum Hierapolitanum contra Paulum Episcopum Emesenum.
Cap. xciii. Item epistola Alexandri Episcopi ad Andrem Episcopum, hoc ipsum probans.
Cap. xciv. Epistola Alexandri Episcopi ad Theodorum Episcopum Sancta epistola.
Cap. xcv. Incipit epistola, ut ipsa, Theodoreti Episcopi ad Joannem Antiochiæ.
Cap. xcvi. Epistola Alexandri ad Theodoretum, per quam sacis quidem proditionem accusat, declarat autem quomodo episcoporum fallacem qui eunam Sanctissimum Cyrillo Ægypto obvalerant.

Cap.

ANNO CHRIST. 431.

241 ADVERSUS TRAGOEDIAM IRENÆI 242

Cap. xcvii. Epistola Theodoreti, quam rescripsit Episcopo Alexandro.
Cap. xcviii. Epistola Andreæ ad Alexandrum, indicans quod neque ipse in illo pudicit causa Nestorii pertinaun, fed potest contra eos qui non ita habebant.
Cap. xcix. Epistola, incipit, Theodoreti ad Alexandrum, per quam promittit anatematizam quæ circa Joannis pestione dictimum, nec ipse eorum pariter communicare cuiliter. Mai ad hoc pertinet pofici, ut Joannes fit quæ fine crede imperiunt vel beatus Theodoretus, vel quidem confitebitur.
Cap. c. Epistola, incipit, Alexandri ad Theodoretum, per quam fatum tali confitione promittit adventum, & ipse literas facilitiæ fit illi pugnet quæ fatisfaciemus ipsi tebatur exigere.
Cap. ci. Epistola, incipit, Andreæ ad Dee amicissimum Episcopum Alexandrum, quam scripsit invitam eum ut mte conciliatio ad fatisfacta pacis compositionem.
Cap. cii. Epistola, incipit, Dee amicissimo Episcopo Alexandri, quam rescripsit regnum ac de hoc ei ultimatis infinitum ab eis.
Cap. ciii. Epistola, incipit, Andrem, quam super his rescripsit Deo amicissimo Episcopo Alexandro, utinam regnum ac certis adoremus.
Cap. civ. Epistola Alexandri Episcopi, quam rescripsit Andrea, cuiquam cum quod dum ostium fidem prodeuerit, communicante tunam Cyrillus nullo modo tendebat abhærè.
Cap. cv. Epistola, incipit, epistolam, quam scripsit ad Joannem Germanicæ, qui finiliter eum pro pace rogaverat.
Cap. cvi. Epistola, incipit, Andreæ ad Oeconomos Deo amicissimi Episcopi Alexandri; quod communicaverit Antiochenus Episcopo Germanicæ.
Cap. cvii. Epistola Pauli Emeseni Episcopi, offendens tempt interiorem.
Cap. cviii. Epistola, incipit, Cyrilli ad Rabbulam Edessenum Episcopum, nuntiare quod omnino non excipit propositionem quæ à Joanne fuit dedicatum.
Cap. cix. Epistola Maximini ad Alexandrum, quam scripsit dum compositio de Andrea & de [Joanne] Germanicæ.
Cap. cx. Epistola, incipit, Theodoreti ad Helladium, indicans quod non adscribitur, quam ipsi Pacificatione, nec in negotio conveniunt, neque injustitiæ quæ in illam profiuum commissis et acquirere patiatur.
Cap. cxi. Epistola, incipit, Theodoreti ad Alexandrum, indicans quod propter eum quæ falta est causa proditionem Cyrilli Alexandrini placuerit.
Cap. cxii. Epistola, incipit, Maximini secundæ Cilicinæ ad Alexandrum, qui indicavit quæ nunc conveniens cessa quidem dedicatione causa quæ ipsi.
Cap. cxiii. Synodus Antarsbenos. Sanctis synodus fecundæ Cilicinæ, quæ per gratiam Dei in Antarsbo metropoli convenit, interlocutus est quæ subjecta sunt.
Cap. cxiv. Epistola, incipit, Deo amicissimi Helladii ad Deo amicissimum Episcopum Alexandrum, per quam indicavit quod conveniunt Episcopi secundæ Cilicinæ eremam Cilicinæ Episcopi quæ causa quæ contra eorum; quam primi quoque Cilicinæ Episcopi approbabit.
Cap. cxv. Epistola, incipit, Deo amicissimi Episcopi Dorothei Metropolitani Mafiæ ad Antiochenum Joannem, quam fecipit ex quibus adversus quod Alexandrinæ in ipse Paulum & Cyrillum convenerit.
Cap. cxvi. Epistola, incipit, Deo amicissimi & fanctissimi Domini mei & cum omni reverentia nominandi fanctissimi Antiochenorum Alexandri & Theodoreto, Burherius gaudere.
Cap. cxvii. Epistola, incipit, Deo amicissimi Emeseni Episcopi Hierapolis & Mabbugensis Theodoreto, Episcopo ad magnum nomina Romæ Episcopum Sorum.
Cap. cxviii. Modo inter has epistolas abfuit quæ ex fua persona inutis Irenæus. Sed fatæ quæ frequentur ab eo dicta, non intuitia, fecit certa, credens, ad hoc pertinent ruinatio, ipsum Nestorii fequentiam quæ ipsum fe habiliter habent id ea quæ in epistola Dee, quæ ad Mariam Perfam conditæ fuæ religionis innovicenda facta est, continentur, fuit & de alias Rudis fuerunt prædicta, fuit appacuit.
Cap. cxix. Domino, incipit, non per omnia Deo amicissimo & fanctissimo Episcopo Alexandro, Theodoreto, Abbibio, Hesiaio, Mari, Davidi, Acilino, Metrionio.
Cap. cxx. Deo amicissimo, incipit, ferundum veritatem & fanctissimo patri Episcopo Nestorio Theodoreto.
Cap. cxxi. Ea quæ rescripta fuit, incipit, ad proprietatem de ea quæ dicitur Ægypti pontificia. Vel vi verum quia pueri vel si fidum Ægypti pontificatum, nihil tamque pluriumum est eidem contra eum.
Cap. cxxii. Domino meo venerandissimo & Dei colentissimi Conti. General. Tom. IV.

Cap. cxxiii. Epistola Theodoreti, quam rescripsit Episcopo Alexandro.
Cap. cxxiv. Epistola Andreæ ad Alexandrum, indicans quod neque ipse in illo pudicit causa Nestorii pertinaun, fed potest contra eos qui non ita habebant.
Cap. cxxv. Epistola, incipit, Theodoreti ad Alexandrum, per quam promittit anatematizam quæ circa Joannis pestione dictimum, nec ipse eorum pariter communicare cuiliter. Mai ad hoc pertinet pofici, ut Joannes fit quæ fine crede imperiunt vel beatus Theodoretus, vel quidem confitebitur.
Cap. cxxvi. Epistola, incipit, Alexandri ad Theodoretum, per quam fatum tali confitione promittit adventum, & ipse literas facilitiæ fit illi pugnet quæ fatisfaciemus ipsi tebatur exigere.
Cap. cxxvii. Epistola, incipit, Andreæ ad Dee amicissimum Episcopum Alexandrum, quam scripsit invitam eum ut mte conciliatio ad fatisfacta pacis compositionem.
Cap. cxxviii. Epistola, incipit, Dee amicissimi Episcopi Alexandri, quam rescripsit regnum ac de hoc ei ultimatis infinitum ab eis.
Cap. cxxix. Epistola, incipit, Andrem, quam super his rescripsit Deo amicissimo Episcopo Alexandro, utinam regnum ac certis adoremus.
Cap. cxxx. Epistola Alexandri Episcopi, quam rescripsit Andrea, cuiquam cum quod dum ostium fidem prodeuerit, communicante tunam Cyrillus nullo modo tendebat abhærè.
Cap. cxxxi. Epistola, incipit, epistolam, quam scripsit ad Joannem Germanicæ, qui finiliter eum pro pace rogaverat.
Cap. cxxxii. Epistola, incipit, Andreæ ad Oeconomos Deo amicissimi Episcopi Alexandri; quod communicaverit Antiochenus Episcopo Germanicæ.
Cap. cxxxiii. Epistola Pauli Emeseni Episcopi, offendens tempt interiorem.
Cap. cxxxiv. Epistola, incipit, Cyrilli ad Rabbulam Edessenum Episcopum, nuntiare quod omnino non excipit propositionem quæ à Joanne fuit dedicatum.
Cap. cxxxv. Epistola Maximini ad Alexandrum, quam scripsit dum compositio de Andrea & de [Joanne] Germanicæ.
Cap. cxxxvi. Epistola, incipit, Theodoreti ad Helladium, indicans quod non adscribitur, quam ipsi Pacificatione, nec in negotio conveniunt, neque injustitiæ quæ in illam profiuum commissis et acquirere patiatur.
Cap. cxxxvii. Epistola, incipit, Theodoreti ad Alexandrum, indicans quod propter eum quæ falta est causa proditionem Cyrilli Alexandrini placuerit.
Cap. cxxxviii. Epistola, incipit, Maximini secundæ Cilicinæ ad Alexandrum, qui indicavit quæ nunc conveniens cessa quidem dedicatione causa quæ ipsi.
Cap. cxxxix. Synodus Antarsbenos. Sanctis synodus fecundæ Cilicinæ, quæ per gratiam Dei in Antarsbo metropoli convenit, interlocutus est quæ subjecta sunt.
Cap. cxxxx. Epistola, incipit, Deo amicissimi Helladii ad Deo amicissimum Episcopum Alexandrum, per quam indicavit quod conveniunt Episcopi secundæ Cilicinæ eremam Cilicinæ Episcopi quæ causa quæ contra; quam primi quoque Cilicinæ Episcopi approbabit.
Cap. cxxxi. Epistola, incipit, Deo amicissimi Episcopi Dorotheo Metropolitani Mafiæ ad Antiochenum Joannem, quam fecipit ex quibus adversus quod Alexandrinæ in ipse Paulum & Cyrillum convenerit.
Cap. cxxxii. Epistola, incipit, Deo amicissimi & fanctissimi Domini mei & cum omni reverentia nominandi fanctissimi Antiochenorum Alexandri & Theodoreto, Burherius gaudere.
Cap. cxxxiii. Epistola, incipit, Deo amicissimi Emeseni Episcopi Hierapolis & Mabbugensis Theodoreto, Episcopo ad magnum nomina Romæ Episcopum Sorum.
Cap. cxxxiv. Modo inter has epistolas abfuit quæ ex fua persona inutis Irenæus. Sed fatæ quæ frequentur ab eo dicta, non intuitia, fecit certa, credens, ad hoc pertinent ruinatio, ipsum Nestorii fequentiam quæ ipsum fe habiliter habent id ea quæ in epistola Dee, quæ ad Mariam Perfam conditæ fuæ religionis innovicenda facta est, continentur, fuit & de alias Rudis fuerunt prædicta, fuit appacuit.
Cap. cxxxv. Domino, incipit, non per omnia Deo amicissimo & fanctissimo Episcopo Alexandro, Theodoreto, Abbibio, Hesiaio, Mari, Davidi, Acilino, Metrionio.
Cap. cxxxvi. Deo amicissimo, incipit, ferundum veritatem & fanctissimo patri Episcopo Nestorio Theodoreto.
Cap. cxxxvii. Ea quæ rescripta fuit, incipit, ad proprietatem de ea quæ dicitur Ægypti pontificia. Vel vi verum quia pueri vel si fidum Ægypti pontificatum, nihil tamque pluriumum est eidem contra eum.
Cap. cxxxviii. Domino meo venerandissimo & Dei colentissimi

Cap. cxxxix. Epistola, incipit, Joanni Antiocheni, quam scripsit Tanto [Tanto]do pranotio Jungar Pascion, congaudens quidem ei de ordinatione Procli Constantinopolitani Episcopi, rogans eum cum adjuvare fe contra obtinaces quo fe ab ipso communione fejunxerant.
Cap. cxxxx. Epistola, incipit, Mitrio Episcopi ad Maximianum Anatarbi Episcopum quam Epistola de Domnione Qyarbeno & de facrie quas contra eos impetraverat Joannes Antiochenus.
Cap. cxxxx. Epistola, incipit, vel hypomnysticum magnificentissimi quadionis ad Episcopum Tharsi Helladium, Joannem quem Antiochiæ Sanctorum adjungo.
Cap. cxxxi. Epistola, incipit, Joannis Episcopi Antiocheni ad Deo amicissimum Episcopum Alexandrum, per quam indicavit quod Antiochenus Imperator ut ratificationem Episcopum Constantinopolitanum profiteretur.
Cap. cxxxii. Epistola, incipit, Mitrio Episcopi ad Maximianum Anatarbi Episcopum, per quam Epistola de Domnione Qyarbeno & de facrie quas contra eos impetraverat Joannes Antiochenus.
Cap. cxxxiii

ANNO CHRISTI 431.

quæ credere justum esset his qui illa nuntiarentur, dum per opera ipsa dæmonibus quod propter nimpas Pyrrhi fuit fatuitas fautoribus.

Cap. cxlvi. Epistola Theodoreti, *inquit*, Episcopi ad Alexandrum Deo amicissimum Episcopum, per quam significavit quod magnificentissimus Comes Tous & familiarior quod magnificentissimus Comes Tous & familiarior quod ipsi Theodoretus, per quam significavit quod ipsi Theodoretus, per quam significavit quod magnificentissimus Comes Tous & familiarior quod ipsi Theodoretus, per quam significavit quod ipsi Theodoretus, per quam significavit quod ipsi Theodoretus, per quam significavit

ANNO CHRISTI 431.

zat tua prava & prophana dogmata, sapiens autem & docebis quæ & nos omnes & qui in occidente & in oriente Episcopi & doctores & populi prepositi. Consensit autem & Romanis sanctis synodus & nos omnes ut recta habentibus & irreprehensibiliter epistolis ad tuam reverentiam scripta ab Alexandrinorum Ecclesia. Subdidimus autem & his litteris nostris quæ te oportet sapere & docere, & a omnibus abhinc convenientibus. Hæc enim Ecclesiæ catholicæ & apostolicæ est fides, cui consentiunt omnes, quique in occidente sunt, & qui in oriente orthodoxi Episcopi. *Credimus in unum Deum patrem omnipotentem, visibilium invisibilium que factorem. Et in unum Dominum Jesum Christum, filium Dei, natum de patre, unigenitum, hoc est, de substantia patris, Deum ex Deo, lumen ex lumine, Deum verum ex Deo vero, natum, non factum, consubstantialem patri, per quem omnia facta sunt quæ in cælo & quæ in terra; qui propter nos homines & propter nostram salutem descendit, & incarnatus est & humanatus, passus, & resurrexit tertia die secundum scripturas, adscendit ad cælos, & sedet ad dexteram patris, venturus judicare vivos & mortuos. Et in spiritum sanctum. Eos autem qui dicunt, Erat aliquando quando non erat, & quia ex non existentibus factus est, aut ex alia subsistentia vel substantia, dicentes esse aut verbis illum aut mutabilem filium Dei, hos anathematizat catholica & apostolica Ecclesia.* Sequentes autem ubique sanctorum patrum confessiones, quas fecerunt loquente in eis spiritu sancto, & intelligentiæ quæ in eis est inveftigantes intelligentiam, & quæ ab eis inventæ sunt, & conscriptæ, dicimus quæ ipse unigenitus Dei filius, qui ex ipsa natus est patris substantia, ex Deo vero Deus verus, lumen de lumine, hic per quem omnia facta sunt quæ in cælo & quæ in terra, propter salutem nostram descendens, & semetipsum deponens in exinanitionem, incarnatus & inhumanatus est, hoc est, carnem suscipiens de sancta virgine, & factum cum carnem, ex vulva feminum non pertulit nativitatem, & procesiit homo ex uterie, non hoc quod erat amittens, sed licet factus sit in alluuptione carnis & humanitatis, etiam ipse permanens quod erat, Deus videlicet natura & veritate. Sed neque carnem dicimus in deitatis verti naturam, neque quidem in naturam carnis inefFabilem. Dei verbi transitantem naturam. Incorruptibilis enim est & immutabilis omnino, idem ipse semper permanens secundum scripturas. Cum videretur autem & puer, & in pannis exiftens, & in sinu existat virginis, omnem implebat creaturam ut Deus, & consessor erat genitori. Divinitas etenim sine quantitate & magnitudine est, & circumcirculationem non suffinet. Uniri autem carni secundum subsistentiam confitentes verbum, unum adoramus filium & Dominum Jesum Christum, neque seorsim ponentes & determinantes hominem & Deum, quasi conjunctos ad unitatem dignitatis & authoritatis unitione, (Novitas enim vocum est hoc, & aliud nihil) neque quidem Christum specialiter nominantes ex Deo verbum, & similiter specialiter velut Christum alterum quin qui ex muliere, sed unum solum scientes Christum ex Deo patre verbum cum hac carne. Tunc enim humane junctus est nobiscum cum utique his qui digni erant accipere spiritum dare ipse, & non ex meritis accipere, (sicut dicit beatus evangelista Joannes. Sed neque illud dicimus, quia habitavit ex Deo verbum quasi in homine communi de sancta virgine nato, ut Deum

ANNO CHRISTI 431.

ferens homo intelligatur Christus. Etsi enim habitativie in nobis verbum, dicitur vero & in Christo habitare omnis plenitudo divinitatis corporaliter, sed tamen sentimus quia factus caro non sicut in sanctis habitare dicitur, secundum patrem modum circa eum quoque fieri definimus habitationem; sed unitai secundum naturam, & non in carnem mutatus, talem facit habitationem quale unit utique habere dicitur & hominis anima ad proprium suum corpus. Unus igitur Christus & filius & Dominus, non ut conjunctionem quandam simpliciter in unitione dignitatis vel etiam auctoritatis habens homo ad Deum. Non enim unit naturas par honor. Etenim Petrus & Joannes participantes quidem ad invicem sunt, secundum quod Apostoli & Sancti discipuli, attamen non unus sunt, sed duo. Neque quidem secundum appellationem conjunctionis intelligimus modum. Non sufficit enim hoc ad adunationem naturalem. Neque quidem quasi secundum participationem affectualem, sicut & nos adhæremus Domino, secundum quod scriptum est: *Unus spiritus sumus ad eum.* Magis autem conjunctionis nomen recusamus, utpote non idoneum existens significare unitionem. Sed nec Deum nec Dominum Christum Deo patre verbum nominamus, ut ipsum per se secernit individuum Christum & filium & Dominum, & blasphemiæ crimen incurramus, Deum suum & dominum facientes cum. Unitus enim, sicut jam prædiximus, Dei fermo carni secundum C subsistentiam, Deus quidem est omnium, dominator enim universitatis. Neque vero ipse sibi servus est neque dominus factus est. Magis autem absurdum ita dicere vel sapere. Aut quidem Deus suum dominum, aut servum Deum natura & ex subsistentia ipse. Sed non ignoramus quia cum sit Deus, & homo factus est sub Deo secundum legem quæ condecet humanam naturam. Ipse vero ibi quomodo fit Deus aut dominus? Ergo ut homo, & quantum attinet & decet ad exinanitionis mensuras, sub Deo nobiscum semetipsum ipse dicit. Sic factus est & subiectus, cum Deo ipse sit legem, & legislator existens ut Deus. Recusamus autem hoc dicere super Christo: *Proper eum qui indusit, cum quem indusit venerer. Proper eum qui effuvorgiliis, adoro illum qui vestitur.* Parore plenam est super hac etiam illud dicere: *Ille assumpsit me, ei qui assumpsit coappellatur Deus.* Qui enim hæc dicit, fecat naturas in duos Christos, & hominem statuit per partem specialiter & Deum similiter. Evidenter enim denegat unitionem secundum quam non ut alter alteri coadorator quilibet D piam. Neque quidem coappellatur Deus, sed unus intelligitur Christus Jesus filius unigenitus, ita adoratione adoranda cum sua carne. Confitemur autem quia ipse ex Deo patre natus filius de Deus unigenitus, licet secundum naturam suam existens impassibilis, caro passus est pro nobis secundum scripturas, & erat in crucifixo corporis sui carnis & inseparabiliter proprias faciens passiones. E Gratia autem Dei pro omnibus gustavit mortem, dans ei sum corpus, quamvis secundum naturam existens vita, & ipse sit resurrectio. Ut enim inefFabili virtute conculcans mortem, utique primum quidem suam carnem, qua fieret primogenitus ex mortuis & primitiæ dormientium, iterque ut faceret hominis naturæ ad incorruptionis recursum gratia Dei, ficut diximus & nuper, pro omnibus gustavit mortem; triduanus etiam revixit, exploans infernum. Unde licet dicatur per hominem facta

ANNO CHRISTI 431.

ANNO CHRISTI 431.

ANNO CHRISTI 431.

ANNO CHRISTI 431.

249 ADVERSUS TRAGOEDIAM IRENEI. 250

pite libri scriptum est de me facere, Deus, voluntatem tuam. Obtulit enim pro nobis in odorem suavitatis propitium corpus, & non magis pro te. Quali enim utique indigeret oblatione vel sacrificio pro se, potior existens ab omni peccato ut Deus? Si enim omnes peccaverunt & egent a gloria Dei, secundum quod facit Deus non prompti ad transgressionem, & ægrotavit humana natura in peccato, ipse vero non ita, & egotimus ob hoc gloria ejus, quomodo jam erit ambiguum quis mactatus est propter nos pro nobis? quod Deus verus, & dicere quod obtulit semetipsum pro se & pro nobis, cœtera enim nullo modo ab impietatis crimine subduxit. Obtulit enim nullo modo, neque fecit peccatum. Quæ ergo equit oblatione, peccato non existente pro quo utique fieret? Et valde congrue. Cum autem dicit de spiritu, *Ille me clarificabit*, intelligentiam, non ut gloria ejus patrem alterius, dicimus unum Christum & filium a sancto spiritu glorian accipere, quia nec potior eo & supra eum sanctus spiritus est. Quoniam autem ad deconstitutionem fecit divinitatis habetur fos spiritus ad magnas operationes, glorificari se ab eo debeat; velut si quispiam eorum qui secundum nos sunt dicat de insita sibi fortitudine vel disciplina vel de qualibet, quia gloriificabit me. Christus & est in subsistentiam spiritus sanctus, vel certe intelligitur per se secundum quod spiritus est & non filius, fed tamen est non alienus ab eo. Spiritus enim veritatis nominatur, & est spiritus veritatis, & profluit ab eo, fecit denique & ex Deo patre. Operatus est enim spiritus & per manus sanctorum Apostolorum mirabilia post adscendum Domini in cælis Jesu Christi ad cœlos, & glorificatus eum. Creditus est enim, quia Deus secundum naturam est, iterum ipse est operatus per suum spiritum. Propter hoc & dicebat: *Quia de me accipit, & annuntiabit vobis.* Et non utique dicimus quia ex participatione spiritus est sapiens & potens. Undique enim perfectus est, & non indigens omni bono. Qui autem partis spiritus & sapientiæ, hoc est, filius, spiritum est, ipsa in se sapientia est & virtus. Quoniam vero Deum adunatum carni secundum subsistentiam fatetur, vegro vegro genitali carnaliter, hinc & Dei genitrix dicitur de eam divinus, non quasi natura verbi subsistentiæ divinum habuerit ante carne, (Erat enim in principio verbum, & Deus erat verbum, & verbum erat apud Deum, & ipse est secundum factor, consempiternus patri, & omnipotifex) sed, ficut jam prædiximus, quoniam secondum subsistentiam uniens sibi illud humanum, & ex ipsa vulva nativitatem sustinuit carnalem, quasi non indigens necessitatis seu propter fame hem piteroam natum, etiam in tempore & ultimis fatuali temporibus nativitate, fed ut ipsum elementæ nostræ benedicat initium, & pariente muliere adunatum cum carni, quoniam ipse non contera omnem humanum maledictio transmittens ad mortem, de terra nostra corpora, & illud quod est, *In scriptis parcis filius*, per ipsum destructum vere offenderet. Quod Propheta voce dicum est: *Abstulerunt ab me prædones.* Et iterum: *Abstulit Deus omnes lacrymam ab omni facie.* Propter eum hanc caulam dicimus cum dispensative & ipsa beneficiis nuptiarum, & ipsa Sanctificatio in Cana Galilæ fimul cum sanctis Apostolis. Hæc sapere doctissimus tam a sanctis Apostolis quam evangelistis & ab omni a Deo inspirata scriptura & ex beatissimorum patrum vera confessione. Hæc omnia & tuam reverentiam confiteri oportet & consentire fine dolo aliquo. Quæ vero fit necessaria ut ana-

L 3 the-

a Esdras 9. Reprehendam. *Eximus enim esse, magis autem & implum &c.* Sed nihil mutare volumus. b *Inseparabiliter* Vetus Glossarium, Mutis Mercurgit, *impassibiliter.* quod melius est. c *Ipsepr* id est, *Ipsepr*, pauto ante.

d *Gloria* Vide supra pag. 52. e *Sempiternum* Hæc vox inutilis est, & non aliis edissionibus

ANNO CHRISTI 431.

themateet tua reverentia, subjecta sunt huic no-
stræ epistolæ,

ANATHEMATISMUS PRIMUS.

Si quis non confiteatur Deum esse secundum veri-
tatem Emmanuel, & propter hoc Dei genitricem
sanctam virginem, (genuit enim carnaliter car-
nem factum ex Deo verbum) anathema sit,

ANATHEMATISMUS II.

Si quis non confiteatur carnè secundum subsisten-
tiam unitum ex Deo patre verbum, unumque esse
Christum cum sua carne, eundem videlicet Deum
simul & hominem, anathema sit,

ANATHEMATISMUS III.

Si quis in uno Christo dividit subsistentias post
adunationem, sola copulans eas conjunctione que
secundum dignitatem vel auctoritatem est, vel
secundum potentiam, & non magis concursu fe-
cundum adunationem naturalem, anathema sit,

ANATHEMATISMUS IV.

Si quis personæ duabus vel subsistentiis vel ea
quæ sunt in evangeliis & apostolicis scripturis im-
pertit voces, aut de Christo a sanctis dictæ sunt,
aut ab ipso de se, & quidam quidem velut homi-
ni pratet illud ex Deo verbum, singulariter intellec-
to applicat, quasdam vero velut Deo ac Deitati
soli ex Deo patre verbo, anathema sit.

ANATHEMATISMUS V.

Si quis audet dicere Deum ferentem hominem
Christum, & non magis Deum esse secundum ve-
ritatem, ut filium unum, & naturam secundum
quod factum est caro verbum, & communicavit
familiter nobis carne & sanguine, anathema sit.

ANATHEMATISMUS VI.

Si quis dicit Deum vel Dominum esse Christi ex
Deo patre verbum, & non magis eundem confite-
tur Deum factum hominem, utpote facto carne
verbo secundum scripturas, anathema sit.

ANATHEMATISMUS VII.

Si quis dicit sicut hominem factum esse a Del
verbo Jesum, & unigeniti gloria circumadum
esse, tamquam altero præter eum existente, ana-
thema sit.

ANATHEMATISMUS VIII.

Si quis audet dicere assumptum hominem coado-
rari oportere Deo verbo & conglorificari & coap-
pellari Deum quasi alterum alteri, (* id enim
quod est Co, semper, quoties additur, hoc
quod intelligit cogit) & non magis una adoratio-
ne honorificat Emmanuelem, & unam eglorifi-
cationem adhibet, secundum quod factum est ca-
ro verbum, anathema sit.

ANNO CHRISTI 431.

ANATHEMATISMUS IX.

Si quis dicit unum Dominum Jesum Christum
glorificatum a spiritu, quasi aliena virtute illa
quæ per eum est utentem & ab eo accipientem ope-
rati posse & contra spiritus immundos & adimpleda
in homines Dei miracula, & non magis pro-
prium ejus dicit spiritum, per quem & operatus
est Dei figna, anathema sit.

ANATHEMATISMUS X.

B Pontificem vel Apostolum confessionis nostræ
factum Christum divina scriptura dicit, obtulisse
etiam pro nobis semetipsum in odorem suavitatis
Deo & patri. Si quis ergo Pontificem dicit &
Apostolum nostrum fieri, non ipsum ex Deo ver-
bum, quando factum est caro & secundum nos
homo, sed quasi alterum præter ipsum specialiter
hominem ex muliere, aut si quis dicit & pro se ob-
tulisse oblationem, & non magis pro nobis solis,
nec enim indigut sacrificio qui nescit peccatum,
anathema sit,

ANATHEMATISMUS XI.

Si quis non confiteatur Dominì carnem vivifi-
catoriam esse & propriam ejus verbi quod est Deo
patre ex eo, sed velut alterius præter ipsum copulati
quidem ei secundum dignitatem, aut quasi solum-
modo divinam habitationem habentis, & non
magis vivificatoriam, sicut divinam, quia facta
est propria verbi omnia vivificare valentis, ana-
thema sit.

ANATHEMATISMUS XII.

Si quis non confiteatur Dei verbum passum carne
& crucifixum carne, & quia mortem gustavit car-
ne, factum etiam primogenitum ex mortuis, se-
cundum quod vita est & vivificans ut Deus, ana-
thema sit.

D Data mense Novembri, die trigesima, Indi-
ctione decima tertia.

In Acaminsynum facere XC I.

CAPUT SECUNDUM. —77

Epistola sancti Joannis Archiepiscopi Antiochiæ ad orientales Episcopos de facta pace universalis Ecclesiæ, quam a beato Cyrillo ad Acacium quæ nominatur epistola nominavit.

OBtinuit pletas, & omnis diaboli abscedat invidia. Et obtinuit, nullum locum de cetero admittens impudenter calumniari tentantibus hæresibus fidei Ecclesiæ magistrorum. Obtinuit sic, quatenus pia confessio divinæ inhumanationis non aliter apud nos & aliter alibi suscipiatur. Concurrimus enim ad invicem nos & Do-

ANNO CHRISTI 431.

ANNO CHRISTI 431.

A ab illo compositum, a nobis vero cum communione indubitate susceptum: quem, quod est amplius, & animati simus pro rectitudine fidei, & adjacet vobis, dilectissimi fratres, legere & satisfacere vobis metipsis & gloriam dare sanctissimo Deo. In eo Ægyptus quidem ea quæ orientis sunt, oriens vero ea quæ Ægypti sunt sapit atque complectitur. Generationibus enim quæ post nos erunt pia confessio transmittetur, quam proprio sanguine ac multis valde passionibus nostris, per gratiam Dei, omnibi servabimus. Permansit scilicet fidei, & Deo donante temporis permutatione, flammam pietatis erexit, ita ut lumine divinæ agnitionis effulgeant tam qui illic sunt quam qui hic, imo vero & qui in toto sunt mundo fideles, quibus oratio, ut arbitror, votumque ac desiderium fuit unam eandemque impetrare confessionem, quæ post desperationem conctorum mentes erigeret. Diversi vero epistolam conjunctionis etiam cum literis meis quas scripsi ad ipsum religiosum Cyrillum Episcopum, ut agnoscatis quia non turpiter neque servilitet intellectu pietatis ipsi ad hanc beatitudinem venimus publicanum. Rogo igitur etiam nunc Deum, rogo etiam vos ut ei gloriam detis, & laborem nobis nullus de cetero ingerat, quos deceat ut sedificemus, non ut ea quæ volumtate Domini bene sunt pervertamus.

CAPUT TERTIUM. —78

C *Epistola Nestorii, quam direxit sancto Joanni Antiocheno Episcopo de Constantinopolitana civitate, responsiva ad ejus epistolam, quam direxerat ei antequam cum tertio literis beati Cyrilli epistolam sancti Cælestini Papæ Romanæ urbis accipere, id est, antequam fieret sanctæ Synodus Ephesina.*

DEo amantissimo & sanctissimo comministratori Joanni Nestorius. Omnem rem facilius contra me ab hominibus putabam moveri posse potius quam calumniam; veluti de pietate fidei recta non laperem, qui usque hactenus propter pugnam quam contra universos hæreticos habeo, multa millia hostilitatum contra me delector infurgere. Verumtamen & hanc tentationem optime cum quando fuerit tempus; quia & ipse, si optime vigilemus, ad pietatem nobis multum potest conferre fiduciam. Hoc vero quod nobis evenit, & id illud proficit ut clareat quantum pro nobis tua religiositas cogitet. Ea enim quæ ad nos nuper scripsistis & ad magnificentissimum Christi amatorem Irenæum filium nostrum, insuper & ad Deo amicissimos Episcopos Malignum & Helladium, sincerum circa nos tua religiositatis dilectionem clarius prædicavere quam tuba, necnon & quanta cura sit vobis pro quiete totius universalis Ecclesiæ; pro qua & nos habentes præcipuam curam, soli nobis contra reliquos universos assumere auctoritatem quodammodo circa hæc ipsa quæ mota sunt, extremæ dementiæ, fraternitatis odii credimus rem, scientes quidem quod fermo quo dicitur Theotocos a multis hæreticis assumatur ut suus, retinens vero quia nonnulli qui hic sunt, hanc vocem fomentes incautius, per hoc ipsum in hæreticas & minime pias cogitationes incidunt, & pro-

a *Id enim quod est*] Hæc non extant in antiqua versione Concilii Ephesini. Habentur tamen in textu Græco & apud Marium Mercatorem, cum etiam in codice Bellovacensi synodi Ephesinæ. Vide supra pag. 52.

b *Die trigesima*] Vide supra pag. 34.

a Per *epistolam*] Hinc apparet epistolam illam a Joanne Antiocheno scriptam esse post accepta Cyrilli litteras de pace, quas extant supra pag. 182.

b *Satisfactioni*] Paulo post: *direxit nobis epistolam in satisfactionis similitudine ad illa commodum*. Utinam hic voce Joannes ut ex obviam quorundam querelis qui volebant, sui non ante pacem fuisse cum Cyrillo quam in capitulorum sive anathematismorum damnationem consensit, ut colligi possit ex Liberato. c *Fidei*] Legendum, *Dei*.

d *Sacrarii, nominatus*] In epistola Cyrilli supra pag. 183. *Iste nostris relatis sacris voluminibus*, &c.

ADMONITIO NECESSARIA.

Quoniam quæque aliqua Italico characere quem vocant Sancti Augustini repereris, fecito ita factum esse, ut ea, ut facilius agnoscetes verba auctoris qui scripsit hoc Synodicon.

ANNO CHRISTI 431. præcipue Arrii & Apollinarii impiorum. Cognoscens igitur ex his quæ scripsistis, ut diceram, tam religiositatis tuæ benevolentiam circa nos quam curam pro Dei Ecclesiis competentem, per hæ meas literas cauſas quæ mota est certamen solvere festinavi apud amicem Deo animam vestram, Domine. Et hoc innotescere intendimus, quia & ante tuas religiositatis literas, ut ita dicerim, ſolet & ego ipse, reſpicienſ quia oportebat ex deliberatione omnium noſtrum conſone & unanimiter vocem qua Dei genitrix nominatur exponere; non ut vel ad medietatem vocis hujus confeſſio diſſertatur, ſed ut nulli rorum permitteretur occaſio qui quæ Dei ſunt minime ſapiunt, ut quaſi pro hoc noſtra ſi capiens verba ſchiſma contra Eccleſiam faceret. Puto enim & tuam religiositatem cognoviſſe quia mox ut venimus huc, aliqui ex hic abeuntibus ſemetipſos corrum qui ad Eccleſiam pertinent ſediſiole diſſidenteſ inveniimus; quorum aliqui quidem ſanctam virginem Theotocon tantummodo nominabant, alii verò ſanctam genitricem. Unde utrumque partem ut diligenter colligerem, nullamque ovem, quo poſſet perire, deſpicerem, ſicut ipſum hominem Dominum ſeciſſe conſpicimus, Chriſti eam vocativus gregem, ſicut ait, ſed hæc vox utrumque manifeſte ſignaret, id eſt, Deum & hominem. Circa evangelii voces volentibus concilii ut pic genitricem vel partem Dei virginem nominarent, id eſt, neque circa Apollinarii neque ſecundum Arrii ſenſum, ſed nec tamquam divinitas unigenitii ex ſancta virgine ſumpſiſſet initium, ſed propter unitionis rationem quæ facta eſt ex ipſo angeli vocum principio quæ de conceptione locutus eſt. Quæſo igitur ut quiſcentes ab hujuſmodi curis & cauſis praſenti, & ſcientes quia per gratiam Dei eadem & ſapientem ſemper & ſapimus in his quæ ad pietatem ſidei pertinent, certate conſorte ut & in his ipſis & in omnibus reliquis a Domino Chriſto impetremus auxilium, & digni effiamus ad invicem. Manifeſtum eſt enim quia ſi nos invicem viderimus, dum noſtra hæreſiam ſyncodum donaverit quam ſperamus, & iſtud & reliqua quæcunque fieri oportet ad correctionem generalitatis atque juvamen, abique ſcandalo & cum concordia diſponemus; ut omnia quæ fieri oportet ordinata ex communi & univerſali decreto, dignitatem credulitatis accipiant, & nulli occaſionem contradiciendi efficiant, vel ſi ad hanc omnino ſit facilis. De conſueta vero Ægyptii præſumptione maxime tua religioſitas non debet admirari, dum habes antiqua hujus exempla perplurima. Poſt ganthium vero, S. Deus voluerit, laudabitur nobiſcum circa iſtud quoque conſilium. Omnem quæ jecum fratremitatem ego & qui mecum ſunt ſaluta-mus. Incolumia oranique pro nobis permanens, omni honore digne & Deo amantiſſime.

Poſt ſubſcriptionem conſpicitur, ut arbitror, contra eos qui occaſionem exquirunt, & alio quod amplius expedit utimur. Nam prius tuæ religioſitatis epiſtolas in illa doctrina quam publice in Eccleſia ſectimus, amplius per gratiam Dei & clerum & populum & hoc qui in imperialibus ſunt aulis atteximus.

ANNO CHRISTI 431.

a *Sermo Neſtorii Conſtantinopolitani Epiſcopi, quem dicit dum tardius intereſſe b ad meſſes, eo quod neceſſitates peregriſſeſſent: in ſermone ſuo omni clero concurrenti ad eum multa de dogmate diſputat; qui ſic ejus magiſterium ſunt admirati ut anathematizarent eos qui ita non ſapiunt.*

CUm diverſis diverſa expediant ſuper terram, & aliis quidem militia proſit, aliis autem fori negotium, aliis vero maritimæ artes, nunc vero quibuſdam ſacerdotalis epiſtitia; pietatem autem omnibus hominibus ſimul eſt utilis, & principibus & ſacerdotibus, & potentibus & populis. Hæc ipſa vero, id eſt, pietatis agnitio, ut brevior aliquis dicat, (parce enim, quoniam & ego valde ſum fatigatus, & vos omnino c conſtricti) conſubſtantialis eſt deiloquium trinitatis, humanatio ungeniti, & divinæ naturæ ad humanam naturam noſtram in utero virginali unicio inſtabilis, duxtumque in uno ſilio contemplatio naturarum. Ob hæc vobis frequentius diximus quoniam *Chriſtus*, id eſt, hoc appellationis nomen, ſignificat duas naturas, id eſt, Deum & hominis. Et ſi diverſit aliquid ſolum Chriſtum dicere utrumque, intellectus vero corum quæ dicuntur coaptatur ad unamquamque naturam: Hinc & beatus evangeliorum conſcriptor Matthæus ab genealogiæ myſterium veniens, a nuta natura principium generationis exorſus eſt, niſi ab ipſo Chriſto, qui eſt omnium dominus: Oportet vero id ipſum & manifeſtius dicere, ut efficiatur ad perſpiciendum cuncſtis cuſtior intellectus. *Liber*, inquit, *generationis Jeſu Chriſti*. Non ait, *Liber generationis Dei verbi*, neque, *Liber geneſeos hominis*. Si enim dixiſſet, *Liber generationis hominis*, purum nobis hominem Chriſtum videremus eſſe, dere. Si vero diviſſet, *Liber geneſeos Dei verbi*, divinitatem nobis ex parte humanitatis inducerem. Utrãque igitur naturas in appellatione Domini Chriſti complectitur, de quid in horum fine alio poſſit intelligi. Hinc eſt quod & beatæ ſanctæque virgini aptum eſt ut & Chriſti genitrix nominetur, duplici ſignificatione vocabuli, id eſt, Dei genitricis & hominis genitricis. Quoniam vero convenientes eſt propter illos qui etiam clariorem de partice Chriſti exigunt intellectum, & maxime cum ſint Eccleſiæ filii, & hoc apud eos uſt vocabulo clarioni, propterea quæ prius brevis appellatione de beata ſila & ſanctæ virgine prædicavimus, hæc & nunc manifeſtioribus nominibus exclamamus: quoniam ſancta virgo & Dei genitrix ideo quia illud templum quod in ea ex ſpiritu ſan-

ANNO CHRISTI 431.

ſancto creatum eſt, deitatis erat unitum; hominis vero genitrix, eo quod noſtræ naturæ primitias aſſumpſit Deus. Hæc ſunt in brevi dogmata piotatis. Hæc ſemper memoriter cuſtodite, abique male hæreticis placita declinantes. Non creditis eo quod apud illos conſuetum nomen eſt ut Dei genitrix nominetur, ſic & Eccleſiam Dei dicere Theotocon: quia ſic & filii apud nos & apud illos appellatio una eſt, ſed ipſius filiationis internos & illos non unus eſt intellectus. Apud illos enim vocabulum ſilii nomen eſt ſolum nudamque illa ſimilitudine quam ſilius habet ad patrem, apud nos filii appellatio vera eſt inſtituta. Sic rurſus apud illos Dominus omnium Chriſtus appellatur Deus, quod conſtituerat & nos, ſed apud illos, ut creatus, creditur Deus, apud nos vero, ſicut ipſa genitor, increatus. Non igitur pro ſimilitudine nominis in eundem deponamur ab hæreticis de his quæ loquimur intellectum, ſed Deum & hominem unum ſilium fateamur. neque Deo in ſe confuſo. Immutabile eſt enim quodcunque divinum eſt. Et hoc Deus Judæis oſtendens inquit *Ego ſum, ego ſum, & non ſum mutatus*. Neque in naturam transmutatur carne translata. Non enim erubeſcit videre quam ſuſcepit naturam, neque confunditur in ipſa regnare. Si enim revereretur, eam minime ſuſcepiſſet. Suſcipiens vero propter incommutabilem caritatem, habet inſeparabiliter quam ſuſcepit. Horum bonum eſt poſſidere memoriam ſemper in Chriſto, cui gloria in ſæcula. Amen.

CAPUT QUARTUM. ...79

Epiſtola Joannis Antiocheni Epiſcopi ad Firmum Cæſareæ Cappadociæ Epiſcopum.

AEffectus quidem qui ſecundum Deum eſt temporæ nolcit extinguí, nec potuit quomodocumque corrumpi. Dulcitur tue religioſitatis mores permanemus, qui parvo quidem tempore in Conſtantinopoli tuis amicitiis fruebamur, virtutis vero tuæ experimentum tempore proliixiori ſumpſimus. Hæc ſilos enim in cohabitationibus eſt ſuavis, & videntibus te humiliatem cum ſuavitate præſtas. Dum vero humiliatem ſecteris, excelſus habet cogitationes. Sed de his quidem ſufficiens habes & dictum ſit. Excedit enim ſtyli epiſtolaris menſuram virtutum tuarum dinumeratio. Quod autem nunc inſtat, hoc tuæ Deo amabiliatti ſignifico, quoniam per Dei gratiam perturbatio quæ erat Conſtantinopoli jam quieſcit, & quæſtione diſpenſationis piæ ſuſceptione ſententiæ; non quod pœnitentia vel correctio ſit ſecuta, ſed quia ſana intelligentia, & nomen Dei genitricis competenter accepit. Sapiebat ſiquidem ſic prius ſanctiſſimus Epiſcopus Neſtorius, ſicut res ipſæ docuerunt. Cavebat vero nonn, velut dixi poſſet, ut diximus, unde nos ſequaces hæreticis Apollinarii reprehendentur. Quia vero ſic & ante ſapuerit inde convincitur quia & cito conſtitit, admonentibus nobis, ſicut a proprii fis, & ipſum nomen accepit, & in duobus ſermonibus ſanam fidei confeſſionem & irreprehenſibilem nobis direxit. Tranſmiſit autem nobis & capitula quædam ſive propoſitiones quæ circumferuntur in regia civitate ad ſxioonem communis Eccleſiæ, tamquam que religioſiſſimus Epiſcop

ANNO CHRISTI 431.

Cyrilli; quæ quidem ejus eſſe non credo, eo quod ipſa compoſitio ab ejus diſcrepet characſere, & multum ſint peregrina ab his qui piam doctrinam diſcendo mutriti ſunt. Confiantur enim, magis vero ſunt eadem his propter quæ Apollinarius a Chriſti eſt diſruptus Eccleſia, in unaquaque autem ſignatur ſyndorum eſſe hæreticus judicatus, quin etiam condemnatus. Intendunt namque illa capitula, ſicut ipſe libri legenti cognoſcere, corpus quod Deus verbum de ſancta virgine aſſumpſit, ejuſdem cujus divinitas eſſe naturæ, divinitate permutationem, ſicut noſti, non valente ſiſcepere. Unitionem namque ſummam & conjunctionem dicere pium eſt, identitatem vero naturæ dicere nimis illicitum eſt, quod præſumpſerunt quidam Apollinarii & dicere & ſapere. Licet ipſi quoque ad hoc in ſcripturis ſanctis reperantur fidei, ſuam tamen impiam hanc perfidiam denegabant. At vero eorum qui tunc ſunt quidam hoc ipſum cum ſudicia docent, unum dicentes & eundem humanitatis divinitatiſque de natura. Quæ ne patiamur & nos, rogo tuam religioſitatem. Si hæc capitula in Pontica ſint diœceſi vulgata, diligante hæc ipſa inſpicere, & cognoſcendi inconguitatem quæ in ſe eſt eſt, abjura ea quæ omnes Deo amiciſſimos Epiſcopos qui eadem ſentiunt, in nominato auctore ſeu patre verborum, quem neque novimus, neque credimus, ſi diſcimus. Verbum enim eſt ſecundum eſſentiam, non permutatione naturæ, abſit, (Immutabile eſt quod divinum eſt) ſed quia in forma Dei eſt, ſed ſervitutem ſumſit, formam ſervi accipiens, id eſt, perfectum hominem ſumens. Inveniet vero in his ſapientibus propoſitionibus ſive capitulis & alteras quadam vocum novitatem, quæ omnino ab eccleſiaſtico charactere, ac fide quæ in nobis eſt alienæ ſunt. Ego quidem hæc velut in brevi capitulo nuntiavi, hoc tantum interim ſtudens, ut ego nota hæc tuæ Deo amabiliatti tantummodo faceremem. Tua vero diligentia abique ſabitatione, ut ſi illic fuerint ubicunque perlata, minime approbentur, ut fidem paternam ſervare incolumem immobiliter valeamus, quam nos defendere convenit ac tuentur. Hæc ſunt quæ nos potere, valedicentes Apollinarii male credulitati.

Idem vero Joannes multis Archiepiſcoporum legitur ſcripſiſſe a ſimilia.

CAPUT QUINTUM.

b *Conteſtatio propoſita in publico contra Clericos Conſtantinopolitanos, & in Eccleſia infonuata, quia ſeſtatur eſſet Neſtorius Pauli Samoſateni anathematizati ante annos c centum viginti ab Epiſcopis orthodoxis.*

CAPUT SEXTUM. 80

Epiſtola ſanctiſſimi Doctoris Eccleſiæ Iſidori Trevireſi & Abbatis monaſterii circa Peluſium ad Archiepiſcopum Alexandriæ beatiſſimum Cyrillum.

A Incipit epiſtola Iſidori Peluſiota ad ſanctum Cyrillum.

TEtrent me divinarum ſcripturarum exempla, & quæ neceſſaria ſunt compellor ſcribere. Sive

Iſid. l. epiſt. 370.

a *Sermo*] Habitum eſſe a Neſtorio die altera, id eſt, dominica, poſtquam accepere literas Cæleſtini & Cyrilli indiceſ ciendus apud Mercatorem. Dictus ſigitur ver. Idus Decembreis, ut patet ex his quæ adnotata ſunt ſupra pag. 36.

b *Ad meſſes*] id eſt, ad celebranda myſteria, ad diſtribuendam communionem, ad miniſtrandum, ut ego arbitror: quod probare videntur etiam verba Concilii Epheſini ſupra pag. 16. *miſſiſtrationem cum eſſe final miſſiſtrationem.* c *In ſermone*] Antiquitus enim, quod & hodie quoque fit, antequam Dominice celebranda myſteria, Epiſcopus ſolebat ſalutationes fideliam excipere & negotia expedire quæ tum occurrebant, ut gobiterent ad mentula. Nam quæ hic de Epiſcopo ſunt a Cyrillo miſſarum præſentia commentatur Lupus, ea omnia fuerunt. d *Sum diverſis*] Extat ex alia ſermone inter opera Marii Mercatoris, & quidem ubertius. e *Valde ſum fatig.*] Ut ſcilicet ſuam ſapientiam ſermonibus ſuis ſuavem & ſalubrem ſuis auditoribus ſuis. f *Conſtricti*] Mercator, *compoſitione laborati*. Obſcura certe ac ridicula hoc ſenſu ſunt. Ut ſuppeditent ſidelia ambiguitas Græcæ vocis, quæ ſcriti debet ad impartiendam auditorium, qui haud ſcilicet aliquibus ſermonibus, Neſtorium citiſ ſibi ſe ſuaviter ſpiritum ſem de ſuavitate ſapientiæ, ut dorent hæc verba in editioni *ſuſpicitur*.

a *Similia*] id eſt, a quibus in eundem modum. Iaque hæc epiſtola ſuit encyclica. b *Contestatio*] Extat ſupra in geſtis Concilii Epheſini pag. 17. Non edidit autem Lupus, quia iſidem omnino verba extat in codice Caſſianenſi ac in vulgatis editionibus. c *Centum viginti*] Reſtius in vulgatis, *centum ſexaginta*.

d *Imitet*] Hæc quatuor Iſidori Peluſiotæ epiſtolas ex antiqua verſione cur Cyrillus, cum maxime faciatur ad ſermonem, non ſatis intelligo. Harum proinde duas extare apud Facundum lib. 1. cap. 4. ubi etiam duarum poſtea-

ANNO CHRISTI nationem metuo, quia peccantes filios non coercuit. Sive filius pater fuit, sive magis seio, habitum illius Marci geerentis, pecunia fomahse fornipido, qui patrem non prohibuit ventriloquam tequientem, & prior illo qui peccaverat, qui non prohibuit quod potuerat, in bello desunitos eft. Ut igitur & ego non adjudicet, & ipse non judicetis a Deo, depone contentiones, ob injuriæ propriæ ultionem, quam tibi a mortuis debetis putas, viventem Ecclesiam, & æternam differitionem eis fub pœnarts præsexta continues.

Explicit ejusdem ad eundem. Incipit alia ad eundem beatum Cyrillum.

a Compallio quidem non autem videt, adversitas autem omnino non videt. Si igitur etrauque vis spiritu ita purgari, nisi violentas extorqueat sententias, fed justo judicio caufas permittit: quia Deus, qui omnia antecum fuerunt novit, defcendere & clamorem Sodomorum videpte dignatus eft, nos scrupulosæ examinationis edocuit argumentum. Multi enim te diffimant eorum qui in Ephefo convenerant, velut propriæ iniquitias vindicantem, & non quæ fefe Christi funt rectæ quærentem. b Nepos eft, ajunt, Theophili, & totum illius imitatur. Sicuti enim ille manifefta iniuria virum Dei Joannem Baptistam Deo amabilem calumniatus eft, ita & ifte defiderat gloriari, quamvis in his qui judicasti funt plurima efte differentia videatur.

Item ejusdem ad eundem.

Multa quidem testimonia scripturarum, multæ autem contemplationes paternæ veram incarnationis Domini rationem exarare dilucidarent, licet nostræ mentis & linguæ hoc facramentum ignoratur excedat. Quia autem versus & super omnia Deus homo factus eft, neque ab eo quod erat conversus, & quod non erat assumpsit, in naturam duabus unus existens, filius fine initio & fine fine & temporinus, nec ipse negabis multas habens fententias patris nofti magni Athanasii in his confessionibus, hominis qui ad divina ultra naturam ingressus eft.

Item ejusdem ad eundem.

Oportet te, admirabilis, insuperabilem femper elle, & neque timore prioderet cœlestia, neque tibi fit contrarium apparere. Nam si ea, quæ te nunc fetipsa funt prioribus comparaveris, aut adulationi apparebis obnoxius, aut vacillatis minifter, vana quidem gloria superatus, magnorum autem athletarum non imitatus certamina: qui ut omni vita in eriis illis affligi passi funt quam ut perversum dogma usque ad aures falsum suas admiterent.

c *Hæc omnes beati Isidori Presbyteri & Abbatis Cœnobiorum excerpsi & translatis ex epistolis ejus & duabus mihi missis, quæ sunt per quinquaginta distributæ in decimentosis manuscriptis codicibus, vulgatissimis quatuor, nihil etiam per ordinem singularum numerus continetur, & ultima eft omnes ego quoque ultimam posui. Deo gratias. Testimonium quod Pontificum ipse in opere suo, quod Tragœdiam nominavit, ex Nestorii dictis in libro de historia, ne lateant quæ ad Ephesium pertinent. Interea vero benevolæ hæc verba in libro suo primo, per quæ habebatur quia ipse quæ Nestorius quaternionem vel alia scripsit sua, quæ Romam sanctio Cœlestino detexerat, adunavit. Et hinc quoque orientales Episcopi cum tardius e certris Admonerentur, quia quæ hæc ipse probari nequiverant.*

HEquidem contra Ægyptiorum, quod ex suo solo voluntate pendebat, a nobis delitiasse funt literæ. Illo vero omittens mihi per epistolam declarare fi quid ei tanquam blasphemum vel impium videbatur debere notari, convicitiantem terrore permotus, & adjutrices ob hoc perturbationes exquirens, ad Romanum Cœlestinum convertitur, quippe ut ad simplicioremque quam qui poffet vim dogmatum fubtilius pensentem. Et ad hæc inveniens vir illius simplicitatem, circumfert puteliter aures ejus illationibus literarum, olim quidem nostra conscripta transmittens, quasi ad demonstrationem convicitionum quibus contradicere poffet, tanquam ego Christum parum hominem definiren, qui cere le. gam inter ipsa mea ordinationis initia contra eos qui Christum purum hominem dicunt & contra reliquas hæreses innovavi. Exceptiones vero intersexens fermonum conscripta * compofuit, ne sciertatis compatione detegeretur illata calumnia, & quadam quidem allocutionibus nostris adjiciens, aliquantum vero partes abrumpens, & illis contexens quæ a nobis de dominica humanitate funt dicta, velut de puro ex homine divinitus; divinitatis autem quæ a nobis dictæ funt laudes quidam modis omnibus a conscriptis abscindens, nonnullas vero extra ordinem relinquens, ita fedductionem verisimilem concinnavit. Et ut in paucis ejus nequitiam, qualis fit etiam circa reliqua, propalemus, dictum eft a nobis alicubi, dum contra pagnanos loquerentur dexteras quod nos fubstantiam Dei creatam novitet ex virgine prædicemus: *Non peperit, optimi, Maria deiatem, fed peperit hominem deitatis inseparabile instrumentum*. At ille vocem *deitatis* immutans fecit: *Non peperit, optimi, Maria Deum*. Hic vero multum differet dicere *Deum* & dicere *deitatem*. Nam hoc quidem substantiam divinam incorporeamque significat, carnem vero nequaquam. Compofita enim caro eft & creata. Vox autem qua dicimus *Deus* & templo divinitatis eft apta, quod unitate ad divinam fubstantiam Dei obtinet dignitatem, non tamen in divinam fubstantiam petmutatum eft. Rursus a nobis alibi eft dictum contra eos qui nominum fimilitudinem audientes fic fecandaliantur tanquam fimilis dicatur & honor. Et cum dicimus Christi partiem, fic parcitemus tanquam fi hoc nomine dominantis Christi deitas abnegetur, eo quod multi hoc nomine spud fcripturam veterem fimiliter appellati funt. Et ipse patrem cum eisdem nominibus appellat. Et hinc contra hos ergo, ut dixi, in ecclesiasticis fermonibus a nobis eft dictum quia non fequitur fimilitudinem nominis honoris æqualitas. Et funt allocutiones meæ, quæ his profatæ fuit ad vivos libus: *Vel fi timplum deitatis & spiritus fancti defcenfionem non eandem dicimus quasi facta eft in Prophetas, non tamen quasi in Apostolos celebrata eft, fed neque talem quasi eft in angelis, qui ad divinæ ministeria confortantur. Dominator enim Christus etiam secundum corpus omnium dominus. Sicut Deum dicimus omnium creatorem, (Dicit vero scriptura ad Moysen Deum, inquit enim, Deum te posui Pharaonis) fed illi voci honorem fimilem omnino deputamus, fic neque quod communis vox fit qua dicimus Christus & Filius, ita ut hæc invocatio non fimilitudinem deberet offendere. Sicut enim Israel filius nominatur, inquit enim, Primogenitus meus filius Israel, & Filius Israel, tum Dominus. Ait enim, Hic eft filius meus dilectus, tum tamen non fuit ita, fed & omnes Israelitæ. Et ficut dicitur Christus Saul, & Christus David, & rursus Christus Cyrus, & deinde Babylonis, tum certe David ita potuitim nequaquam ferrent fimiles, fic nostrum quidem Christum vel filium etiam dominatorem, verumtamen communio nominum æqualitatem non facit dignitatis. His ita dictis a nobis illa ultima abjiciens fubdiscens, id eft, id quod eft Christus, id quod eft, non eandem dicimus habitationem quasi facta eft in Prophetas, non talem quasi in Apostolos facta eft, id quod eft, fed fimilibus modis habitationem minime dicimus, id quod eft, nevertamen communio nominum æqualitatem non facit dignitatis, hæc omnia calumniæ dentibus textam jactat in auribus hominum ea quæ ante illa funt posita, id eft: *Dicimus Deum omnium creatorem. Dicit vero scriptura Moysen Deum: & id quod eft: Filius nominatur Israel Dei, filius nominatur etiam Dominus* & id quod eft: *Dicitur Saul Christus, et David Christus, et deinde Babylonius. Sic ergo dicimus Christum etiam Dominum Christum*. Hæc igitur ita componens, & abaliis abscidens, ut diximus, contexuit per illam calumniam, tanquam fi quis ex Pauli verbis, per quæ contestatur ierbens, *Quia fi circumcidamini, Christus vobis nihil proderit*, abrumpat id quod ait: *prius, Si circumcidamini*, & accufet Paulum quasi prædicentem: *Quia Christus nihil vobis proderit*. Et quod oportet ut per fingula ita dicendo prolongemus narrationem? Simpliciter multis talibus & latroninis & additamentis, fcit et vifum eft, ut ante Cyrillo, fedductionis ejus mox tam alii quam etiam Cœlestinus abrepius eft.

A *Ecce hi verbis usque adeo negavit sua fuisse Nestorius quæ apud sanctum synodum Ephesinam ab eo dilo legantur ut sic se dicat hæc impietates minime prædicasse fed contra Nestorium fuisse vertisum ducere non potuit quia Christus nihil prodeffet hominibus. Quid ergo aliud orientalibus Episcopis ad purgationem suam, fieri potuisset, dicere credendum est nisi quod etiam in ea quam necessaria historia quasi pro sua satisfactione conscripsit? Aut qui ei negantí non facile crederet, dum videret non solum catholicos, fed & universis fere orientalibus Episcopis verbis non solum negare propria dogmata, fed etiam vituperare?*

CAPUT SEPTIMUM.

B *Contra illa dicitur beatus Cyrillus & his qui eum in conventum ab aliis diversarum provinciarum Episcopis, qui Joannem Antiochenum * suspinere volebant, & tunc ea profatæ synodum fiesset, ex quod, ipsum fecerunt, hæc dicitur, quia ipse, vir eximie, eadem suspexerat. * Dicitur vero id * pridie quam celebraretur apta contra Nestorium, per quæ depositio ejus est facta.*

DOminis nostris fratribus & comminiistratoribus Cyrillo & Juvenali Episcopis * Tranquillinus & Alexander & Helladius & reliqui Episcopi qui cum eis, in Domino gaudere. Nora quidem recte glorificationis eft fides quæ a divinis & adoratibus fcripturis ab olim nobis eft prædicata. Nihilominus hæc ipsa nobis a fanctis patribus tradita eft qui in Nicena Synodo congregati funt, quorum tot paffiones cerant pro pietate quot membra. Quia vero propter nonnulla certamina pulfiunt & amicus Christi Imperator literis fuis orthodoxos facerdotes undique ad Ephesum convocavit, in hoc quoque imitatus proprium circa fidem zelum, & fomnis penes omnes per divinam gratiam fuscitatus, & ad hoc eft autem præfenise fanctæ synodi religiofiffimus Joannes Antiochenus Episcopus, qui & ipse jam in januis eft juxta quæ nuper fuit literis intimavit, & per eos quos præmiffe profectionis causa ad ipsum diffinitus nuntiavit. Similiter etiam f nonnulli ex occidentalibus Episcopis synodo adfuturi, mandavit autem vestræ reverentiæ, tanquam qui gratiæ habent fufficiere ufque ad ipsum adventum, & ut regnet fit ipse vifa funt piffimo Imperatori, (ne audientia celebretur antequam prædicti Deo amiciffimi Episcopi fint præfentes,) hujus (rei) gratia ipsa ad reverentiam vestram diqui mus literas, ut fufficiatis Deo amiciffimorum comminiftrorum præfentiam, & nec eos qui depofiti funt fufcipiatis quoquo modo, neque illos qui ab Episcopis fuis vel olim funt excommunicati vel nuper. Manifefta enim funt quæ de his definiunt regulæ; & prævaricantibus fe defiere increpationes non modicas, quæ nullo modo quemdam depofiti a fancta fynodo. Et illud vero reverentiæ vestræ fufficiat, quia omnes quæ ab audacitiis abrupte fuerint perpetrata, contra præfumentium retorquentur audaciam & a Christo Domino & a divinis canonibus.

Et Tranquillinus Episcopus Antiochiæ Pisidiæ fubfcripsi,

Ale-

a *Suspinere* ipse eft, expostari. b *Sicut scripserat*] Joannis epistola ad Cyrillum extat supra pag. 51.

c *Dicitur pridie*] Recte igitur vetus interpres ait ipsum pridie ante adventum ejus depositus est Nestorius: quod etiam obiter notum, ut ita ordinem Romana. d *Pridie*] id est, xi. Kal. Julias. Nam gesta de depositione Nestorii celebrata fuit v. Kal. Julias, supra pag. 51. e *Tranquillinus*] Hinc contexta catalogum Episcoporum Ephesynodi Ephesinam supra pag. 82. inter quos recensetur Tranquillinus. Quo loco Graecus textus habet Tranquillinum.

f *Nonnulli en occidentes*] id est, Arcadius & Projectus Episcopi, quibus legatis occidentalium demandata eft vice. Idem Magno hujus anni, & ad Concilium pertinente una cum Philippo Presbytero & Sixto Romanis fedis apostolicæ ex. Idus Julias, ut legimus supra pag. 87. g *Tranquillinus*] Hoc loco fubscribum fexagina & octo Episcopi patriarchis Nestorii, in quibus ipse Nestorius non commemorantur. Præterea alii quoque Nestorii fautores fubscripsere sententiæ.

ANNO CHRISTI 431.

Alexander Episcopus Apamæ Syriæ subscripsit.
Helladius Episcopus Tharsi Ciliciæ subscripsit.
Bereniianus Episcopus Pergæ Pamphyliæ subscripsit.
Fritilas Episcopus Heracleæ Europæ subscripsit per Eupropium Episcopum Byzit.
Nimertius Episcopus Nicomediæ Bithyniæ subscripsit.
Dalmatius Episcopus Cyzici subscripsit.
Severus Episcopus Synnadensis Phrygiæ salutaris subscripsit.
Maonius Episcopus Sardeorum Lydiæ subscripsit.
Maximianus Episcopus Anazarbi Ciliciæ secundæ subscripsit.
Dexianus Episcopus Seleuciæ Isauriæ subscripsit.
Dorotheus Episcopus Marcianopoleos Mœsiæ secundæ subscripsit.
Alexander Episcopus Hierapoleos Euphratesiæ subscripsit.
Pius Episcopus Pessinuntis Galatiæ subscripsit.
Timotheus Episcopus a Scythia subscripsit.
Eutherius Episcopus Thyanorum Cappadociæ secundæ subscripsit.
Asterius Episcopus Amidæ Mesopotamiæ subscripsit.
Petrus Episcopus Trajanopoleos Rhodopes subscripsit.
Basilius Episcopus Laritiæ Thessaliæ subscripsit.
Diogenes Episcopus Lanopoleos, cubitens etiam locum Metropolitæ Bosseriæ Episcopi Gangrensis Paphlagoniæ, subscripsit.
Julianus Episcopus Sardicæ Dardaniæ subscripsit.
Bonnianus Episcopus Hierapoleos Phrygiæ subscripsit.
Jacobus Episcopus Dorostoli Mœsiæ subscripsit.
(b) Vox est Episcopo Tomitanus. Baroni.
Athanasius Episcopus Dinclæ Mœsiæ secundæ subscripsit.
[c] Theophanius Episcopus Philadelphiæ Lydiæ subscripsit.
Paulus Episcopus Daldi Lydiæ subscripsit.
Eupropius Episcopus Byzæ Europæ subscripsit.
Joannes Episcopus totius Lesbi subscripsit.
(c) Legit. Sardis Ap. Baronius, Pagi. Episcopus totius Lydiæ subscripsit.
Commodus Episcopus Tripoleos subscripsit.
Eutherius Episcopus Stratonicæ Lydiæ subscripsit.
Joannes Episcopus civitatis [d] Antilopolitarum Lydiæ subscripsit.

ANNO CHRISTI 431.

Nimenius Episcopus Helenopoleos Lydiæ subscripsit.
Theosebius Episcopus Cii Bithyniæ subscripsit.
Petrus Episcopus Prusæ Bithyniæ subscripsit.
Eugenius Episcopus Apollonidis Bithyniæ subscripsit.
Anastasius Episcopus Tenedi Cycladum subscripsit.
Cyrillus Episcopus Adanorum Ciliciæ primæ subscripsit.
Elychius Episcopus Castabalorum Ciliciæ secundæ subscripsit.
Severus Episcopus Sozopolis Pisidiæ subscripsit.
Æsius Episcopus [e] Pisiliteses Hellespoli subscripsit.
Timotheus Episcopus [f] Termanorum civitatis Hellespoli subscripsit.
Athanasius Episcopus [g] Pismorum civitatis subscripsit.
Daniel Episcopus Faustinopolitanus subscripsit.
Filtanius Episcopus Theodosiopolitanorum subscripsit.
[h] Eustratius Episcopus subscripsit.
Theodorus Episcopus [i] Italicæ subscripsit.
Paulus Episcopus Eutinnorum subscripsit.
Timotheus Episcopus Termesi & Eudociadis subscripsit.
Ædesius Episcopus [k] Modorum subscripsit.
Gerontius Episcopus Claudiopolis Isauriæ subscripsit.
Aurelianus Episcopus [l] Trenopolis Isauriæ subscripsit.
[m] Abrahamius Episcopus Amorii subscripsit.
Polychronius Episcopus Heracleæ Cariæ subscripsit.
Zoilus Episcopus [n] Eclinet Arabiæ subscripsit.
Hermolaus Episcopus [o] Allodorum subscripsit.
Alefiapides Episcopus Trapezopolis subscripsit.
[p] Evadius Episcopus Nalentiæ subscripsit.
Libanius Episcopus [q] Paulæ subscripsit.
Salustius Episcopus Corticis Ciliciæ subscripsit.
Valentinus Episcopus [r] Malli subscripsit.
Paulianus Episcopus Hispaliæ Thessaliæ subscripsit:
Theodictus Episcopus Cæsaræ Thessaliæ subscripsit.
Maximus Episcopus Demetriadis Thessaliæ subscripsit.
Julianus Episcopus Laritiæ Syriæ secundæ subscripsit.

Dio-

ANNO CHRISTI 431.

Diogenes Episcopus Seleucobeli Syriæ secundæ subscripsit.
Theodoretus Episcopus Cyri Augustæ Euphratesiæ subscripsit.
Meletius Episcopus [s] Cæsaræ Augustæ Euphratesiæ subscripsit.

CAPUT OCTAVUM.

[b] *Epistola Nestorii & qui cum ipso ad Imperatorem Theodosium de his quæ tunc in Ephesio gesta sunt.*

IN Ephesinam civitatem convocati a vestra pietate & abipso mora venientes, volumus quidem vestris obedientes literis fuisinere omnes undique adventuros. Deo amicissimos Episcopos, maxime vero sanctissimum magnæ civitatis Antiochiæ Præsulem, & eos qui cum ipso veniunt Deo amicissimos metropolitanos Episcopos, & eos qui ab Italia vel Sicilia veniunt, & sic commune cum cunctis celebrare Concilium, & communi decreto firmare fidem sanctorum patrum qui Niceam congregati sunt. Nam multæ post illam synodi factæ nihil innovare præsumpserunt contra eam, sed in ea permanendum esse fanxerunt. Dum vero videremus ad hoc eos qui ab Ægypto sunt valde festinare & petere quod non respecuum dilationibus uteremur, promisimus ad Concilium convenire quocunque tempore, magnificentissimus Comes devotissimum Domestiorum Candidianus, hujus rei gratia a pietate vestra destinatus, nos convenire voluisset. Hæc vero & ipsi per Deo amicissimos Episcopos demandavimus. Quia vero agnovit magnificentia ejus & sanctissimum Joannem magnæ Antiochenorum civitatis Episcopum & eos qui cum eo sunt propinquaffe, (Hoc enim directi ab eo profectisunt & magistrani manifestum fecerunt) montiani vero sunt & alii ex occidente Deo amicissimi Episcopi advenire, constituit omnibus universum fuffinere præsentiam, fecundum quod visum est pro vestro regimini. Et nos quidem quicumiem dilatimus, acquiescentes his quæ vestra fetipierat pietas. Ægyptii vero & Asiani, neque quod communiter expedit Ecclesiæ cogitantes, neque pacificam legitimamque intentionem vestræ pietatis amplexi, immo vero & ecclesiasticas & imperiales sanctiones calcando, effugerunt quibus consonum fidei confessionem, abrumpere vero claue volentes ecclesiasticam corpus, inter semetipsos funt congregati, aliencque operati tam ecclesiasticæ confequentiæ quam etiam literis his quæ nuper a vestra pietate funt scripæ. Unam fuisiidem omnes concordia universum fidem exponi in literis quas destinavit vestra pietas præcepitis, apostolicis evangelicisque conscriptis & sanctorum patrum dogmatibus consonantem; sed prædicti nihil horum cogitantes ex voto, apud semetipsos egerunt quæcunque egerunt, quæ a cunctis imperium vestrum facier aliena. Secum vero fedationiis quoddam disgregentes in forum, civitatem confusione implerunt, domum nostram publice circumdantes, aggressi & perturbantes nostrum commune Concilium, quædam quoque intolerabilia commiantes. Prineeps vero sedionis fa-

[a] *Caesarea Ap.*) In tomo tertio Concilior. pag. 1127. Neocæsariensis. [b] *Epistola Nestorii*) Extat ex versione Petiani in tomo tertio Concilionum pag. 1129. [c] *Ephesii sufficiunt*) id est, facti Joannis. Vide supra pag. 117. & relatam hujus epistolam ad Imperatorem pag. 121. Vide etiam infra Concilii Chal. pag. 1124. [d] *Subscripserunt simili.*) In tomo tertio Concilionum subscribit Himerius Episcopus Nicomediæ, qui hic prætermissus est.

depositionis a fehismaticis late adversus Cyrillum & Memnionem, numero octodecim, nimirum Joannes Episcopus Antiochiæ, Joannes Damasii, Antiochus Bostorum, Paulus Emesenus, Apingius Chalcidis, Alphius Nicæræ, Maximianus Anthæ seu Antaradi, Zeno Islamiæ, Photinus Laodiceæ, Polychronius Epiphaniæ, Maximus Laodiceæ, Cyrus Mareopolitanus, Hellanius Podamenorum, Tarsianus Augustæ, Marianus Abrysi seu Abydi, Heliades Zeugmatis, Macedonius Arcæ. Et infra cap. xiii. in eodem Concilio pseudosynodi ad Imperatorem nominantur, præter illos, Rabbulas Episcopus Edessinus, Olympius Carpasiæ, Eustathius Nuitiæ, & Petronius Nemæ. Itaque funt omnes octoginta numero. Et eamen supra pag. 96. nonnulli ex illis tantum triginta leptem. Illud vero intelligit ita dolet, non quicum omnes illos Episcopos Ephesiæ esse Episcopos Antiochenos, sed paulo post, quum arcessiisse fuissent blasphemiæ Nestorii, *rendentes ab illo, sanctum Concilium adierunt*, ut legitur supra pag. 93. in relatione universalis Concilii ad Augustum. Et cum in primis a Molfestio restitutus, Brennianus Episcopus Pergæ, Brennianus Episcopus Sardis, Maximus Sardeorum, Phis Pessinuntis, Fuscus seu Phoebus Tiberiaeus in Lydia, Timotheus Tomosen Scythiæ, Eutrosius Hierapolos Phrygiæ, Paulus Daldi, Eupropius Byzit, Joannes Lesbi, Commodus Tripoleos, Eutherius Stratonicæ, Joannes Antilopolitæ, Petrus Prusæ, Eugenius Apollonidis, Severus Synnadis, Æsius Pisiliteses Hellespontiaeum, Timotheus Germanorum, Theodorus Attaliæ, Timotheus Termesi & Eudociadis, Ædesius Modorum, Abbas Amorii, Hermolaus Amodorum, Alefiapides Trapezuntis, Libanius Sive Libanius Paleopolis, & Rabbulas Edessenus, a *Stypeia*) sive Tomomana provinciæ Bryzhiæ, ut supra pag. 131. Vide etiam pag. 100. b *Iulianus Ep. Sardicæ*) Infra cap. xiii. *Iulianus Episcopus Sardicensis*. Item cap. xiii. xxviii. cxc. Hinc emenda epistolam nicænilium ad Rufum Episcopum Thessalonicensem in tomo tertio Concilionum pag. 1286. ubi idem Julianus male vocatur Episcopus *Sardicæ*, cum scribendum fuerit *Sardicæ*. Centrum etiam codices Graeci bibliothecæ regiæ habent *Sardicæ*. c *Theophanius*) Vide supra pag. 127. & 128. d *Antilopolitæ*.) Ove Antelopolitæ. Vide supra pag. 128. e *Philium*.) Legendum, *Pieuarum*, ut supra pag. 132. f *Termanorum*) Corrig. *Germanorum* sive *Germanicæ*. Vide supra pag. 132. g *Pismorum*) Pro repositorum esse *Scythorum* sive *Cyprorum*. Vide supra pag. 132. h *Eustratius*) forte *Eufrasius Episcopus Varnæ*, ut in tomo tertio Concilior. pag. 1128. vel forte *Eufrasius Episcopus Nicæ*, ut infra cap. 13. i *Italia*) Corrig. *Attalia*. Vide pag. 130. k *Modorum*) sive *Sydorum*, ut supra pag. 132. l *Trenopolis*.) Leg. *Irenopolis*, ut no. 1. Concilioj. pag. 1137. m *Abrahamius*) sive *Abdalbas*, ut supra pag. 132. Male pag. 133. n *Aliadorum*) *Aliadorum*, ut supra pag. 100. 130. o *Eudoiius*) sive *Eudociadis*, ut supra cap. 13. p *Paulæ*) vel potius Palæopolitos, ut supra pag. 132. q *Mallia*) Ita vocatur Mallorum ab un lon. ancodiro. In gestis Concilii Ephesini pag. 104. *Mantiaceæ*. Vide Strabonem lib. 14. ubi multa de Mallorum urbe opidoo. r *Mallorum*.

Actus est Memnon Episcopus. Et sanctas Ecclesias sanctaque ecclesiastica martyria & sanctum [a] Apostoli basilicam nobis quidem claufit, ne esset vel quo refugere, seditione fugaste, possemus; ipsis vero majorem patefecit Ecclesiam, ibique illos effecit habere Concilium. Et mortem minatur omnibus nobis. Igitur vestram fupplices pietatem quæsiimus & nihilum engamus se poscimus, quoniam vestri amatores Christi verticis obedimus literis, & simpliciter ad Ephesum venimus, ignorantes nobis has congrefiones barbaricas iminiere, ut jubeatis nos illaesos ab omni fraude servare & legitimæ Concilium fieri, nullo Clericorum neque monachorum nec nostro nec Ægyptiorum introeunte Concilium, neque allo Episcopo quiad pertuurbationem Concilii adit, nisi qui vocamus advenerit. Duos autem cum Metropolitano uniscujusque provinciæ electissimos, & qui possint fcire hujusmodi quæstiones, intrare jubete Concilium, & sanctorum patrum fidem cum pace & consonantia confirmare. Alias jubete nos absque periculo retire ad propria. Minantur enim & ipsa nos vita privare.

Et subscriptiones.

Nestorius Constantinopolitanorum Episcopus subscripsit.
Fritilas Episcopus Heracleæ Thraciæ metropolitanus subscripsit.
Helladius Episcopus Tharsi metropolitanus subscripsit.
Bereniianus Episcopus Pergæ metropolitanus subscripsit.
Maonius Episcopus Sardeorum metropolitanus subscripsit.
Dexianus Episcopus Seleuciæ Isauriæ metropolitanus subscripsit.
Alexander Episcopus Apamæ metropolitanus subscripsit.
Dalmatius Episcopus Cyzici metropolitanus subscripsit.
Eutherius Episcopus Thyanorum metropolitanus subscripsit.
Petrus Episcopus Trajanopolis metropolitanus subscripsit.
Julianus Episcopus Sardicensis metropolitanus subscripsit.
Basilius Episcopus Thessaliæ metropolitanus subscripsit.
Cyrus Episcopus Aphrodisiadis metropolitanus subscripsit.
Maximianus Episcopus Anazarbi metropolitanus subscripsit.
Alexander Episcopus Hierapolitanus subscripsit.
Dorotheus Episcopus Marcianopolis Mœsiæ metropolitanus subscripsit.

Et omnes alii, qui erant pariter, è subscriptorum similiter.

CAPUT NONUM.

Contestatio Candidiani Comitis, quam publice, mane audiens synodum celebrari, in Ephesio proposuit.

SANctissimo Episcopo metropolis Alexandriæ Cyrillo, & reverentissimis Episcopis qui cum

ANNO CHRISTI 451. eo iunt congregati, Flavius Candidianus magnificentissimus Comes devotissimorum Domesticorum. Quoniam ex quo in Ephesinam civitatem ut, nihil aliud deprecatus sum communem fauorem quamque synodum vestram nisi ut cum pace atque charitate concordia quæ ad fidem rectamque glorificationem nostram pertinent exqueratur, sicut & Dominus noster pius & piissimus Imperator, scit religiositas vestra; & sufficit mihi testimonium quod ipse veritas præbet, quia nihil aliud egerimus præter hæc. Quoniam vero & dum congregandos vos elic in sanctissimam Ecclesiam præter aliorum Episcoporum congregationem voluntatem, nondum veniente sanctissimo Episcopo Antiochenæ metropolis Joanne vel his qui cum ipso sunt, non cessabamus ut ad fieret quod dixi superius; & unumquemque cum contestatus ob hoc, ne forte partium faris fieri scholæ videretur. Externo vero nihilominus, cum congregati essetis in sanctissima Ecclesia, occurrere festinavi, & ea quæ visa sunt Domino nostro & piissimo Principi, licet videam ex superfluo facere, dum semel insecretis hæc eadem ex litteris divinitatis ejus directis ad vos. Verumtamen edocui dispositionem ejusdem Domini nostri & piissimi Principis hanc esse. Velle namque eum dixit fidem nostram absque ulla discordia ab omnibus idem sapientibus roborari, & nolle particulares quasdam synodos fieri, quod maxime in hæreses & schismata convertere novit religionem nostram fidemque orthodoxam. Quapropter dum vestra vestra exigeret sacram Domini nostri & piissimi Principis, quæ directa est ad sanctam synodum, relegi, prius quidem id facere non ausus dum (nec enim dicere refutabo) eo quod non sint omnes qui ad sanctissimam synodum jubebantur convenire; sed quia vestra religiositas inquit ignorare fe quæ præcepta sint a Domino nostro & optimo Principe, necessarium mihi visum est apparere, ut etiam non prælentibus aliis reverentissimis Episcopis omnibus relegerem sua divinæ adorabiles litteræ. Nihilominus tu divinæ atque adorabiles litteræ quæ sunt devero & poliquam vobis manifestavi quæ sunt deverbo divinitatis, ne quidem indigniore permanti, deteta divinitatis vestram & policeo mihi deprecans reverentiam vestram & policeo mihi deprecans reverentiam sanctissimi sanctissimi patres atque Episcopi ad synodum convenient, sed sufficiunt quatuor tantummodo dies sanctissimum Episcopum Antiochenorum metropolis cum aliis qui pariter cum nobis sunt, ut vestra religiositate Episcopo Nestorio sint; ut vestra religiositate pariter congregata, & omni sancta synodo collecta simul in unum, si qua essent quæ forsan in dubitationem venirent, a quibus nos sumus extranei, cunctis vobis præsentibus judicaretur, & tunc cum consensu omnium vestrum offenderetur quis prave ac præter regulas ecclesiasticas deprehendere videretur, an certe recte omnes pariter consentiri, sicut sanctorum patrum religio habet. Hæc igitur non semel sed etiam sæpius admonens, & suppliciter postulans, nihil profecit. Verum quæ nihil eorum quæ a me sunt dicta secutum est, sed a vobis injuriose ac violenter expulsus sum, necessarium duxi hoc ma constitutione vobis confitiuere manifesta, & per hoc edictum clare disseruere nullum vestrum novi aliquid facere, sed omnium sanctorum Episcoporum sustinere præsentia, & fic omnium consilio quæ ad catholicam sanctamque fidem pertinent judicari. Si quis vero ex propria voluntate dudtus ex quo ab unomnibus & optimo vestro ipsa fuit commovere voluerit, scisat se ab ipsi reputatum quicquid evenerit, præjudicium vero se alii non inferre. Non enim pigebit me hæc eadem denuo iterare. Quoniam vero, sicut vestra sanctitas novit, hoc placuit Domino nostro & piissimo Principi, ut sub præsentia sumul omnium sanctorum Episcoporum qui ab ejus divinitate sunt convocati ea quæ in dubitationem veniunt diffolvantur, propterea & facta quæ ad sanctissimam synodum vestram directa sunt, & quæ ad me ipsum ab eorum divinitate sunt scripta, huic edicto præponit; ut per omnia cognoscentes quæ a Domino nostro & optimo Imperatore præcepta sint, a tali præsumptione cessetis. Cognoscite igitur quod scripti hujus exemplar etiam Domino nostro piissimo Imperatori transmiffum est.

Propositum est decimo Kalendas Julii in Ephesina civitate.

CAPUT DECIMUM.

Item confessatio alia magnificentissimi Comitis Candidiani post synodum.

QUoniam cognovi a multis reverentissimis Episcopis quod aliqui eorum, postquam primam pacem ut ita dicam, ab illic necessarie perduxit sunt, quorum nonnulli etiam subscripsitis ut ita dicam, hic quæ facta sunt ab illis qui primo congregati, ob hoc nolentes qui eodem die minime convenerunt per epistolarum scribo, conjuro per Deum omnipotentem & per Christum ejus & per sanctum spiritum & incolumitatem Dominorum mundi ut nihil preter illis quæ a dominis nostris piissimis Imperatoribus præcepta sunt facietis, sed expectetis universalem synodum & sanctissimum Episcoporum præsentiam, nemon & judicium Dominorum nostrorum piissimorumque Principum, propterea ergo religiositas vestra eis relatam fuisse de omnibus,

CAPUT XI.

Item edictum magnificentissimi Comitis ad synodum.

FLavius Candidianus magnificus, & gloriosissimus Comes devotissimorum Domesticorum. Ad confusionem perturbationemque totius civitatis intendens, non mediocri flapore detestor tumultum. Nimis namque rationi contrarium est propter ea quæ hetterno die sunt acta cujusliber animum non permoveri. Nec enim quemlibet reverentissimorum Episcoporum nescire arbitratur devotio mea quoniam nec semel nec secundo solum, sed etiam sæpius, justa ea quæ a divino & inviolabili vertice sunt præcepta, cunctis manifestum feci quod opporteret omnibus simul reverentissimis Episcopis conveniendibus pariter de quæ de ordinatione fidei acrtibus discutiqueftionem. Unde etiam scriptis ac sine scriptis apud eos quos reverentissimos esse non quis particularem synodum facerent, neque non

ro cum eo aliquis conveniens fi quis irrationabiliter agere aliquid tale præsumeret. Clarum namque est quia quæ ex una parte sunt gesta pratter formam quæ a mundi dominis data est, nec firma nec legitima putabantur. Propter quod & nunc unumquemque admonto ut expectet per omnia Deo amicissimi Antiochenæ Episcopi Joannis adventum & eorum qui venire pariter nuntiati sunt, insuper & illorum qui ab occidente, ut dicitur, adeunt. Impossibile est (enim) ut aliquid eorum quæ ex parte gesta sunt conquerantur, ulla dignorum ratione ducatur, eo quod & contra dominorum mundi præcepta fit factum.

CAPUT XII. 95

Incipiunt secunda commenta synodi quæ cum Joanne Antiocheno Episcopo convenit in Epheso.

Sanctissimum Joanni, præsente sanctæ synodo & magnificentissimo & gloriosissimo Comite Candidiano, dixit. Sabbatho meridie, dum jam adversperasceret, agnoscentes quoniam qui omnia inique & illicite faciunt, volunt & nunc, propria intentes temeritate ac pertinacia, Mistarum celebrare colediam, eoque imas magnificentiam tuam, dantes in scripto petitionem, ut transires ujque ad eos, & contestaferis ne calcarent ecclesiasticas sanctiones & pia decreta, neque collectam celebrarent viri quorum jube quidem quidem deprehensi, alii vero communione privati sunt propter hæreticam vesanizm & inexplicabiles tumultus illicitos piarumque sanctionum contemptum. Rogamus ergo magnificentiam vestram ut certum sanctæ synodo faciatis si hæc ipsa vere illis magnificentiæ vestra innotuit.

Magnificentissimus Comes Candidianus dixit. Postquam petitionem a vestra religiositate suscepi, nihil omnino monui, quia nec ratio erat. Sed quia ad rem nuntiatum est Cyrillus Episcopus & Memnonem & reliquos iter direxi, & illic apud eos plurimos reperi congregatos, & rogavi ne Missas per le ipsi tenerent, quia & in præcedentibus diebus, etiam prius quam venirem, & laetam Pentecostes & reliquas collectas ujque ad hanc dominicam celebrare noluerunt, sed revera Clerici officium compleverunt. Rogavi etiam ut sufficerent de his quæ gerunt reponda piissimum Principum Dominorumque nostrorum. Ego autem neutram partem volo celebrare collectam, ne forte aliquod schisma sanctæ atque orthodoxæ generetur Ecclesiæ.

Sanctæ synodus dixit. Rogamus adhuc & hæc addidere a magnificentia vestra; utrum depositionem Cyrilli & Memnonis & reliquorum excommunicationem, quam & per petitiones edoculimus magnificentiam vestram, prædicti cognoverint, quam publice ob hoc ipsum per omnem propositionem divinam, ut manifesta hæc omnibus qui cum ipsis sunt Episcopis fieret.

Magnificentissimus Comes Candidianus dixit. Si de aliqua vili causa proponeret sanctæ religiositas vestra, & hoc quoque notum fieri posset. Quantomagis virorum depositio præfatorum, quæ tantopere publicata est, & per totam proposita civitatem? Hoc ipsum namque divinas communmatur universæ. Et magna cum multitudo transiisset. Insuper & me rogante ut dominico die Missæ non fierent ab eis, revera Memnon hujus civitatis Episcopus eorum omnibus dixit: Quia quantum est quia quæ ex una parte sunt gesta pratter formam quæ a mundi dominis data est, nec firma nec legitima putabantur. Propter quod & nunc unumquemque admonto ut expectet per omnia Deo amicissimi Antiocheni Episcopi Joannis adventum & eorum qui venire pariter nuntiati sunt, insuper & illorum qui ab occidente, ut dicitur, adeunt. Impossibile est (enim) ut aliquid eorum quæ ex parte gesta sunt conquerantur, ulla dignorum ratione ducatur, eo quod & contra dominorum mundi præcepta fit factum.

Sanctæ synodus dixit. Rogamus ut discamus a magnificentia vestra, ut obediertint consiliis vel denuntiationibus vestris, & minime collegerint?

Magnificentissimus Comes Candidianus dixit. Ego in ipso sabbatho ad vesperam rogavi, & frequentis dixit vadit vadens ad reverentissimum Episcopum Cyrillum, id est, dominico die, non cessavi cogare precari ut mese pobulationi concederet. Illi vero non acquiescebant eorum; collectamque fecerunt; contra quos contendere ultra non valui.

Sanctæ synodus dixit. Manifesta fant quæ audaciter & illicite ab eo conflente sunt facta, ujque in tempore competenti ad pios & Christi amicos perferemus audituri.

CAPUT XIII.

DOminis reverendis & honorandis Presbyteris & Diaconis & reliquis Clericis & amico Christi populo in *Hierapoli* Bapbratesin, sanctæ synodus congregata & eorum qui ex diversis regionibus atque provinciis per gratiam Dei in Epheso convenerunt; in Domino gaudere. Quoniam omnes quicunque videtur esse qui sit fursum universis fecerunt ad peremptionem recte fidei, & confusione ac perturbationibus atque iniquitatibus res ecclesiasticas complerunt, latitem propter ea deperuntes, dirigere nos, ut etiam vestram reverentiam perturbent illicitis & iniquis litteris suis, idcirco agnoscite quod aliqui eorum qui pariter hæreticus Cyrilli temeritate, quam confirmare præsumperunt subscriptionibus suis, & propter alias perversitates suas depositi sint, reliqui vero universi excommunicationis nodo suppositi, & nullam vim facerdotii retinere ad ligandum sive solvendum vel aliquid aliud ad facerdotes quod pertinet operandum. Non igitur perturbet reverentiam vestram si quæ ab eis litteræ dirigantur. Ipsorum enim funt & ejusdem bibliotæ quæ a depositis atque excommunicatis funt. Oportet vero religiositatem vestram, scientem quoniam de nulla re tantumque cogitamus quantum de pis fide quam prædicti tentaverunt suis vocum novitatibus amovere, non solum pro nobis oretis, sed & fortiter voto animi propugneris et communicatores effiaiantur ipsi pietate iudantium, & laborum retributione hujus mundi reportetis ab omniam Deo. Pro rectis autem dogmatibus assumus, pro quibus divinus Apostolorum chorus cum sanguinem fudit, pro quibus martyres temporum singulorum omni modo in suis corporibus excepere tormenta, & varias mortis species fustuleruni; quæ sanctorum patrum qui Nicænam funt collectæ Concilium scripta conflitutiones confirmant, ujque ad nos & cos qui post nos erunt nomines destinavit.

(1) Joannes Episcopus Antiochiæ incolumes vos (1) Deest in Mf. nomen Episcopi Joannis.

[illegible] 3. & 18. *summa, capite.* Alibi scribis Spiritus diligentiam, ut infra cap. 19. LXXXVI. XCII. & in Concilio [illegible] Martini Papæ ad. 6. in libello monasteriorum Græcorum, & ad. 5. in profitutione Sergii Episcopi Tempsi [illegible] *ambiebat pro diligenter, eximere*, in eadem ad. 5. in gestis pro eadem Sergii Episcopi CP. & *amplissimi* [illegible] *in publicis* Anti. CP. ad Theodorum & ad. 5. in profitutione Papæ Martini, Item *ambiebatur pro diligentiam*, [illegible] *in publicis* ad. 5. in epistola Sergii CP. ad Cyrum Alexandrinum.

§ *Clerici est complectum.* Lapsus exaliunur depellere horum verborum sensum esse posse, nimirum Cyrillum & Episcopos qui cum eo erant non celebrasse divina, sed Clericos eorum ipsis celebrasse, vel Episcopos illos non celebrasse sumquam prefere. Nemineen autem quo dicitur Episcopos non posse quis prior esset, sed ipsos bonus. Valde enim metaphysica est illa distinctio Episcopi non celebrasse, sed Clericos celebrasse.

ANNO CHRISTI 451.

Joannes Episcopus Damasci metropolitanus similiter.
Tranquillinus Episcopus Antiochiæ Pisidiæ metropolitanus.
Alexander Episcopus Amaseæ metropolitanus.
Titius Episcopus Heracleæ metropolitanus.
Dexianus Episcopus Seleuciæ metropolitanus.
Cyrus Episcopus Tyri metropolitanus.
Hinerius Episcopus Nicomediæ metropolitanus.
Helladius Episcopus Tharsi metropolitanus.
Antiochus Episcopus Bostrorum metropolitanus.
Alexander Episcopus Hierapolitanus.
Julianus Episcopus Sardicæ metropolitanus.
Maximianus Episcopus Anazarbi metropolitanus.
Petrus Episcopus Trajanopolis metropolitanus.
Eutherius Episcopus Thyanorum metropolitanus.
Basilius Episcopus Larissæ Thessaliæ metropolitanus.
Rabbulas Episcopus Edessæ metropolitanus.
Alterius Episcopus Amidæ metropolitanus.
1 Sic Sabbas. Bosforus Episcopus Gangrorum metropolitanus.
Paulus Episcopus Emesæ.
Dorotheus Episcopus Marcianopolis metropolitanus.
Macarius Episcopus Laodiceæ.
Gerontius Episcopus Claudiopolitanus.
Musæus Episcopus Aradii.
Polychronius Episcopus Apamiæ.
Helychius Episcopus Castabalorum.
2 Et Sic Sab. Episcopus Hierapolitanus Adhuc Antiochenus Episcopus. Hard.
Flacius Episcopus Laodiceæ.
Theophanius Episcopus Philadelphiæ.
Theodorus Episcopus Cyri.
Valentinus Episcopus Malli.
Jacobus Episcopus Dorosoli.
4 Juvianus Episcopus Augusti.
Olympius Episcopus Carpasiæ.
Aurelius Episcopus Irenopolis.
Heliades Episcopus Zeugmatis.
Meletius Episcopus Neapoleos.
Marcellus Episcopus Arcæ.
Anastasius Episcopus Tenedi.
Marcianus Episcopus Abydi.
Theofebius Episcopus Cnidi.
3 Vox corrupta. Hard. Eustalius Episcopus 3 Nucinus.
Daniel Episcopus Paulinopoleos.
Helladius Episcopus Prolomaidis.
Antonius Episcopus Hinieræ.
4 Legit Jovianus. Hard. Diogenes Episcopus 4 Lonopolis.
Cyrillus Episcopus Adanorum.
Cyrus Episcopus Marcopolis.
Julianus Episcopus Laviæ.
Evagrius Episcopus Balentiæ.
Zosis Episcopus Hesbunti.
Pyronius Episcopus Nivæ.
Salustius Episcopus Coricii.
Maximus Episcopus Demetriadis.

CAPUT XIV.

Ejusdem synodi alia 5 epistola ad Imperatorem Theodosium, quam scripserunt post breves discessum, cognoscentes quæ contra eos adversa parerentur. Deveserunt vero sum prædicto Comiti, ut cum aliis Primipi offerre de hanc.

His igitur præponentes Nicænum fidem subscripserunt universi Episcopi qui cum Joanne convenerant.

ANNO CHRISTI 451.

CAPUT XV.

Epistola Nestorii ad 6 Sabbatium eunuchum Imperatoris Theodosii.

B Admiror amaritiem Dei animam tuam, & certe dom firma est & cito. Fulminas tonas expansis, quomodo fabulas approbaverit immundorum, dicentes de nobis quod abjuraveriunus vocem qua Dei genitrix nominatur; quam, licet nostri, lapius diximus. Diximus vero ita, ut non putum hominem quis suspicaretur Dominum Jesum Christum aut Deum humanitate audum. Si enim dæmonum filii pro vera fatisfactione targerent, disitibent utique illa quæ a nobis in Constantinopoli dicta sunt, licut & tua admirabilitas novit. Nunc autem maxime quidem neque collocutio nobis ad invicem fuit. Si enim verba quæ inter me atque alios Episcopos habita sunt, quæ privatim velut in exercitationem experimentum sunt facta, has postras & Cyrilli collocutiones vocant, mentiuntur quidem. Scito tamen quia hoc a nobis semper ita ipsos dictum est, & hoc ab habere & ab ipsis & a nobis est eredituin Dei particeu & hominis fanctam virginem nominare, Dei particeu non ita, quasi ex ipsa Deus verbum sumpserit extendi principium. Quomodo enim hoc esset, dum virginis ipse creator fit? Sed ne putum quis hominem fuisse illum qui est genitus suspicetur, hominis vero particeu, ex disputationibus, nostrat primitiis, ut ait Manichæis pariter abjuremus, (Hæc enim ab ipsorum velut in præexercitatione Juni Episcopi dicta, & mutuo ad invicem fapiut D & tente & habere frequenter utraque parte dicta, ita ut hinc plaudentes quoque recederent) Cyrillus tamen colloqui nobis & ante omnino fugit & hactenus fugit, capitulorum quæ scripsit convitionem, eo quod absque contradictione fint hæretica, per hoc evadere putans. Quomodo igitur admirabilitas tua contra nos accusationem recepit hujusmodi, dum certe retineat quia fic utraque voces & in Confutationibus propter dispensatione mysterium unitionemque ineffabilem diximus? Non igitur, quæso, fic facile factis contra nos accusationibus credatis. Nos enim vocem qua

ANNO CHRISTI 451.

Dei genitrix nominatur, fi cum voce ponatur illa quæ est hominis genitrix, integerrimum pietatis credimus characterem. Quando enim dicimus *Christus & Jesus & Filius & Unigenitus & Dominus*, ambo hæc appellatio ifta fignificat, & hanc non appróbantibus vocem fignificat, tamquam duarum naturarum, id est, divinitatis & humanitatis fignificativum. Dei genitricis & hominis genitricis protulimus nomen, ut latere neminem poffet quia nec Manichei errorem nec Pauli pollimus incurrere, nadique porquinii. Qui enim dicit id quod nobis confantinople de id inseparabili divinitate plenum de virgine gentum, in re ingenue totum dominice dispensationis mysterium prædicat. Negatio vero horum cupiulbet unius est totius dispensationis ablatio: quam quicunque abjurant, contra corum caput & conversum est & cito amplius convertetur. Quod vero est omnino detestius, & maxime nunc, & multum Domini Christi indignationem provocat, dignumque est mille fulguibus atque fulminibus, violabilem dicere unigenitu deitatem & mortuum Domini verbum & in lepulchro indiguisse solatio & resurrectionem meruisse cum carne; quas universa ab ecclesiastica orthodoxia funt aliena, & que nunquam recipiemur a nobis. Absit enim a nobis ut divinitatem, quæ nostrarum primitiarum vivificatrix existit, hanc aliquando putem vita fuisse privatam aut indiguisse vivificantis majoris. Cujus enim nec ante vitæ commutatio, quomodo quin hujus divinitatem dicens cum carne fuisse corroptam, non erit dignus participes esse cum dæmone? Incorruptibilis enim divinitas, & omnis mutationis indeceptibilis secundum vocem quam dixit per Prophetam Deus: *Ego sum, ego sum, & non mutabor.* Licet autem Deo amicabili animæ tuæ que fcripsimus patres fumere universis, & ab illis addiscere quia nos orthodoxe prædicamus, & quia fordidis illis ea fit spes quod per subreptiones verbum fuperent veritatis. Fingentes enim sequivoca orthodoxis pietatibus nomina, fimulacrisque loquentes tentant. Ut puta et Basilius quidam de Ancyra, vir qui unus ex hæreticis fuit. Est Cæsareæ Cappadociæ unus eorum qui periculo pro fide fuftinuit plurima. Est & hæreticus Melithon, est & alius Melithon orthodoxus. Est Vitalis, qui orthodoxorum fuit Episcopus. Est & alius Vitalis, qui ab impio est Apollinario ordinatus. Sunt & alia eorum multorum fimilia nomina. Et ut non per fingulos horum fomenses fimilitudinem nominum, fimplicibus profeunt, & ad perditionem trahunt per sequivocationem, non intelligentes quia fit etiam Basilius Ancyræ. Et a multis vero hujusmodi facile corrumpitur ars eorum, quod ad decipiendum sequivocationibus abutantur. Sed hæc quæso et ipse devites, sicut qui vas integerrimum ac fincerissimæ rectitudinis fuisti, & temetipsum laboribus exercere dignasc ad excidendum quæ multis innitur fabulis laceratum. Tellis enim est Deus quia fi hæc apud Ecclesias obtinuerint quæ nunc ab immundissimis illis, nescio quomodo, nihil aliud restat nisi ut illa colant Ecclesiæ vinæ. Arrius & Eunomius & Apollinarius tradidunt. A me vero Dominus omnium nihil exactus est, amplius nisi ut eos qui possint hæc prohibere * commemorem, quod a principio & nunc usque facient non quiesci, & vos Dei servos semper commemorans ne desperiatis perennem nobilitatem religionis; ita ut si ea quæ ad orthodoxam pertinent, vestro studio confirmationem debitam

ANNO CHRISTI 451.

potuerint obtinere, a me, teste Deo, episcopalis honor facilimæ refpatur. Et ne forfitan de hoc CHRISTI 451.

me fingere arbitreris, fi fuerit confirmata religio & orthodoxia Ecclesiis reftituta, exige a me ut hinc jam vobis per literas valediean & ad prisiliam conversationem monasterii valenter redeam. Ab hujusmodi enim quiete nihil est divinius neque beatius apud me. Velliem vero & relationes quas contra nos & orientales religiosissimos Episcopos direxerunt venire ad difcussionem coram piissimo Imatore Christi Imperatore, aut illic me quoque præsente, aut coram directis hac aliquibus, ut vel ex ipsis commoveremini ad exterminationem illorum qui fatisfaqulis fuit omnia turbaverunt. Et toto enim cerebrum que retuleruntnihil omnino est verum.

CAPUT XVI.

Post hæc directus est Comes largitionum Joannes cum facris de depositione Nestorii & bestorum Cyrilli & Memnonis, quæ in prioris codicis parte posuimus. Cujus Comitis ista 7 relatio est.

C Sciens quod ad pietatem pertinet divinis parere decretis, omnia juxta intentionem inconstantibilis apicis, secundum quod potui, egi. Quæ vero fint fuscitata, ex illis agnoscere potestis. *Multos habere de celebrante vitio* (in 8 Ephesiorum civitatem (pervenit.) Et adhuc celerius poteri pervenire, nisi diversio impedimento causæ fuissent, quas annuente Deo, cum venerit, præsentialiter enarrabo magnificentiæ vestræ. Continuo ergo tam hoc qui hinc quam eos qui inde convenerant sanctissimos Episcopos cum reverentia fuluvari. Patres namque hat conferunt nominatim propter discordiam quæ contigit inter eos. Perturbatis autem concilis, & Cyrillo ac Memnone includentibus sacerdotes, illis qui convenerant per me ipsum pervenit, per alios vero his qui erant absentes mandavi ut alio die absque ulla dilatione ad mean manfionem cuncti concurrerent. Ne fieri poffet concilium, interpolici ex militarium turbas circa loca utrique parti contigit. Oportebat fiquidem me de hoc ipso esse suspectum, propter rabiem quæ inter eos nescio unde provenit. Advenientes autem Nestorio mox ut effulsit aurora, & pesit non multum Joanne religiosissimo Episcopo cum sanctissimis Episcopis qui pariter sunt, etiam Cyrillus adventi cum cuncti Deo amicissimis Episcopis præter Memnonem solum. Mox itaque multa perturbatio atque confusio nata est, dicentibus his qui convenerant cum Cyrillo se nullo modo posse vel ipsum adspectum Nestorii fluftinere, qui ibi ex fratet consacerdotes. Convenientibus autem eis, divina (scripturæ) facere volui lectionem. Dicentibus vero his qui Cyrillo consentiunt, ne tuae absque ipso divinarum verbilumque lectionem, neque præsente Nestorio, fed neque convenientibus secum orientalibus sanctissimis Episcopis. Et multa propter hoc facta feditione, magna vero pugna & tulit. Ita ergo dicere coperunt & qui cum Deo amicissimo Joanne persistunt sanctissimi Episcopi, confirmantes & ipsi Cyrillum non oportere esse præsentem dum lectio divinorum fieret decretorum; quippe quia & ipse cum Memnone damnatus esset ab eis. Multa vero contentione facta de hoc, & magna diei parte consumpta, expedire provisi ut absque Cyrillo atque Nestorio

M. 5 decre-

a *Amasiæ* 1 Legendum, *apamiæ*. b *Arcadia* 2 Alibi *Argeli & Anazarbi*; nimirum in sententia depositionis Cyrilli & Memnonis; ubi legendum, *Argeli & Anazarbi*, ut & illic. c *Ancyræ* 3 *Placum* in concilio depositionis Cyrilli & Memnonis, & *Placum*, infra cap. XXVIII. d *Tarsiaus* 4 Scribe, *Tarsiaus*. Male infra cap. XXVIII. *Tarsiaus*. e *Abydi* 5 Abydo in sententia depositionis adversus Nestorium & Cyrillum.

(*Lonopolis*) Ita etiam fupra cap. XVI. *Nimopolis* f *Epistola* 6 Hæc ad Cyrillum, esset ex illo pum, qui plurimas epistolas hac fraudulo comprehendis ea nam folum caulam dare fe proficius est quod, esset ex illo verbiatur quam ea quæ extat in vulgata Concilii Ephesini exemplaribus. Illam omisisse, quam habemus tantum ex interpretatione Petiani. h *Sabbatiscum* 7 Infra cap. XXI. *Scripsum est sabbatiscum cubiculariam*. In tomo magno Concilionum pag. 625. extat epistola orientalium ad Pasqualium & Schoiasticum. Rursum infra in capite CCLIX. ubi fundici arcessunt epistola Episkopi Archidiaconi Alexandrini ad Maximianum Archiepiscopum CP. in qua memor est Cyrillus Pasqualis, quem fuisse amicum & fautorem Nestorii ex eo confuit quod Hic dicitur esse contra Nestorium. Et hic loco collegio Lapsus Schoiasticum eunuchum Imperatoris Theodosii, ad quem data est epistola Nestorii epistola, Chrysostomum fuisse. Verum hic eunuchus neque cubicularius dicitur neque Praepositus, & ubi mirabo est Chrysostomi Praepositi nomen addunt cum fuisse eunuchum aut cubicularium aut Schoiasticum. Cum autem in eadem epistola Nestorii ad eidem Chrysostomum pisnere hunc eunuchum fuisse Schoiasticum, nullum alius Praepositus, certum est inceram admodum esse conclusionem quam Chrysostomi inscriptam putat epistolam illam Nestorii. De Schoiastico eunucho, qui fatebat Nestorium esse quod Imperatorem e, vide infra cap. XXI. in epistola Acacii ad Alexandrum.

a (*Commentaverit*) Id est, commonuerit. Vide supra pag. 19. 35. Concilium. pag. 1255. ex editione Robertii Vventerii.

b *Relatio* 7 Extat et alia relatio cum 116. Concilium. pag.

ANNO CHRISTI 431. decreta imperialia reliquis vulgaretur; quia nec scripti in præfatis fuerunt a dominis mundi. Reclamantibus vero & ad hoc Deo amicissimis Episcopis qui una cum Cyrillo convenerant, & vociantibus neque eum his qui cum Deo amicissimo Joanne adveniebant patienter audire, eo quod dicerent eos irregulariter fecisse damnationem Cyrilli & Memnonis, vix præsuli persuasione ac violentia, & oportet veritas dicere, alius, separatis Nestorio & Cyrillo, universam synodum præparare ut audire decreta imperialia paterentur. Coadunatis igitur omnibus, lectionem celebrari venerabiliter Hilarium per quas dimittati sunt Nestorius & Cyrillus & Memnon, Patienter vero suscipientibus lectionem, atque faventibus his qui cum Joanne reverentissimo convenerant, illi qui cum Flaviano reverentissimo fuerant congregati, quia non canonice Cyrilli & Memnonis fuerat damnatio facta, graviter susceperant hujus lectionis auditum, & sic ergo ex lectio celebrata, ad vesperum dechinante die. Ne vero major adhuc perturbatio fieret, Nestorium quidem suscepit ad audiendum magnificentissimus Comes devotissimo rum Domestiorum Candidianus, qui in omnibus quæ ante vel deliberata vel acta sunt adfuit. Cyrillum vero custodiendum tradidit clarissimo Comiti & Præposito quartæ Scholæ Jacobo. Quoniam vero Memnon, ut prædictum est, abierat, erocam oeconomam atque defensorem memnon & primum Diaconum sanctissimæ Ephesinæ civitatis vel Ecclesiæ, manifestavi hæc ipsa eidem, quia idem Memnon cum prædictis fuerit condemnatus. Ad monitionem ergo ejus, ipse cum omnibus, qui sub omni cautela, & periculo custodiuntur, [illegible] disposita, quia oportebat me orationibus quoque vacare, ad Ecclesiam debebat ingredi. Illum vero magnificentissimum Comitem Joannem promulgatum est, fat ei ad vitam [illegible] [illegible] [illegible]

ANNO CHRISTI 451. (c) Forte ad decimum, canonis, scil.

habentes, confundunt atque perturbant & ubique conflictuas Ecclesias seditionibus complent. Hæc igitur fidei certa quæ vestra, pro nobis quidem fecutis sit animo, & laudet in canticis omnium Deum pro ejus circa nos habita providentia, pro illis vero ortet, ut tandem aliquando ab infelicissima fibi agitandæ libertatis, & invitet dolores Ecclesiæ continue in collesta contra hoc impium dogma fuerie sermonem, & per sanctorum patrum vestigia Dei populum ducere, ut universi cognoscant qualis sit circa quem pugnamus impietas. Si vero fuerit quicunque transmissus ab his qui hujus hæresis languore detinentur ad nostram maximam civitatem & quæ mater est pietatis, hunc tenere ante religiositas vestra dignetur atque judicibus tradere; ut discant qui seditionem agere tentant quantum bonum sit disciplina, & quantum malorum fereculum pertinax tyrannicus vesaniæ. Joannes Episcopus Antiochiæ. Incolumes in Domino conservemini, Domini honorandissimi atque religiosissimi.

Joannes Episcopus Damasci similiter.

Dexianus Episcopus Seleuciæ similiter.

Antiochus Episcopus Bostri metropolitanus similiter.

Alexander Episcopus Hierapolitanus similiter.

Alterius Bpifc. Amidæ metropolitanus similiter.

Helladius Episcopus Ptolomaidis similiter.

Mufeus Episcopus * Aradi & Antaradi similiter.

Apringius Episcopus Chalcidis similiter.

Meletius Episcopus Cæsaræ augustæ similiter.

Macarius Episcopus Laodiceæ similiter.

Theodorus Episcopus Cyrrhi similiter.

Diogenes Episcopus * Seleucobeli similiter.

Eo quod nimium portitoris instaret occasio, non potuerunt universi qui nobiscum sunt Episcopi subscribere.

Idem religiosissimus Joannes Archiepiscopus superscriptus est suprascriptæ.

CAPUT XIX. 107

DOmino meo per omnia sanctissimo patri Episcopo Acacio Joannes, Joannes, Alexander, Alexander, Dexianus, Paulus, Macarius, Apringius, Theodorentus, Musæus, Meletius, Diogenes. Et olim quidem tuam perdoctissimam sanctitatem quanto studio egerimus ut ab ecclesiasticis dogmatibus radicitus amputaremus Apollinarii vesaniam redivivam per Cyrilli Alexandrini doctri-

ANNO CHRISTI 451.

A nas, & quia deponentes ipsum vel Mennonem, qui ei ad omnem nequitiam cooperator accellit, innovatimus piissimis & sanctis Patribus traditas nobis fides, & rescripsit eorum pietas, & approbatæ significantes depositionem quæ a nobis est facta; & præcepit ut omnes nos expositæ a sanctis patribus in Nicæa fidei * fubscribimus, abjurantes ea quæ surrexerunt scandala, sicut & * tum fanctitatis literæ continent. Nunc vero & hoc tuæ inconfessionis sanctitati, quia & dum jam literæ illæ fuit tradita, & ipsum, quos jam semel erroris præoccupatio tenuit, pugnantes pro hæretica ipsa dementia, id est, qui prædictis capitulis subscriberes præsumpserunt, & nec volunt illis ab orthodoxa fide projicere, sicut amicorum Christi imperatorum nostrorum decreta jusserunt, sed nec adjuvantes, ad disceptationem provocati a nobis, ad hæresis dogmata contra rationes respondere, & Paradisum namque hæreticorum capitulorum paratas convictiones habentes tam ex scripturis divinitus inspiratis quam ex sanctorum patrum conscriptis, quæ cum multis conscriptæ laboribus) omnia vero confundunt ac perturbant, & implent seditionibus civitates atque provincias, iniquæ & illicitas contra nos dirigentes epistolas, quæ nullius quidem virtutis sunt. Quod enim possint robor habere qui ab omni officio sacerdotali fuit remoti? Possunt tamen simplices perturbare. Cognoscat vero religiosissima tua quia excommunicati olim a nobis, eo quod cooperati sint hæresi Cyrilli vesaniæ & his quæ illicite atque inique sunt facta, & officium gerere præsumpserant & communicare damnatis. Sed autem religiositas vestra quæ de hujusmodi * gesta nobiscum, & quia ea nul-

B [illegible] dentes quod Cyrillus & Mennon injurosissimi tristi serventur a multitudine militum. Semotim namque unusquemque tradentes nodo dieque cuiusdam. Exercetur itaque sanctitas tua hymnis quidem pro nobis omnium Deum, rumumque ejus inexpugnabilem pro nostris partibus obtinere, orare vero etiam pro illis, ut tandem aliquando ventis nostis fenibus fuis, ad paternam redeant fidem. Alitter enim pacem redii Ecclesiis possibile non est, nisi impia expositio illa fuerit abdicata. D Omnem fraternitatem quæ tecum est plurimum salutamus, hæc omnia de omnibus nobis permeas, Domine sanctissime ac facratissime patet. Similiter omnes præfati Episcopi subscripserunt.

CA-

ANNO CHRISTI 451.

a *Aradi & Antar.*) Lapsus editoris, *Aradie Tentarisli*. Non cuendavimus. Aradi & Antaradi mentit Plinius lib. 5. *cap. 20. contraque Aradum Antarados septem fluitorum oppidum*. In tomo tertio Concilium pag. 1187. legitur *Aegidi & Antaradi*. Sed gravius errarunt, ut in pag. 1182. ubi cum Graecis textus habet Mu- *σαῖος Ἀραβῶν*, vertit vitiosus, cujus author est Pelbartus, quem in margine Antaradensem ut alibi legi *Apameaensem*. Melius nostra pag. 104. ubi scriptum est *Aradi* in antiquis exemplaribus nostris & in editione Gentiana - Infra cap. 107. legunt synodi vocatae Episcopus Antaradi. Vide infra in gestis synodi Chardonensis *Seuchodi*.) *Seleucobeli*) Meic typographi scripserant *Seuchodi*. Supra cap. 111. vide etiam ad Seleucobeli quendam, qui quod Seleucobelus Syriae urbem monachicus exercuit habitaculum.

b *Rescripsit ecc. pietas*.) Eonum literæ habentur supra pag. 115. quas scripsit Sanctus Epiphanius antiquae Concilii, tamquam *Sanctissimo Episcopo*, Cyrillus, & Mennonus ab omnibus depositis Episcopis. De quo gravius apud Imperatores conquerunt Episcopi catholici in relatione, quae extat pag. 114. ubi scribunt se damnasse Nestorium, Cyrillum & Mennonem damnasse, sed magis eos adjuvare ab aliis orthodoxis fideli.

c *Subfcribimus*) Haec non legunture in epistola Imperatorum, sed tantum ipsos confessos fidem quam sanctissima Synodus *Sub divo memoria Constantinopolitana* concordatae roborarit.

d *Tum sanctis. literæ.*) quarum exemplar mittunt Imperatores, ut legitur supra pag. 114. quae nunc non extant.

e *Regula confirmata*) Recte forsitan hoc loco adnotat Joannes Episcopus illos reliquos Antiochenos canonem Antiochenum, quo decretum est si quis ex clero depositus ausus fuerit facta celebrare, neque ullum Ecclesiae synodo fuerit restituendus habere neque defensionis locum, & ut omnes ei communicantes abjiciantur ab Ecclesia. Quod idem Lupus addit eo canone idem esse Arcacium Episcopum Bernensem adversus Chrysostomum, non ex canonum sententiam. Ita ajunt Episcopi Concilii apud Quercum habiti, quae extant apud Palladium, confutat, non quidem canonem Antiochenum usos esse adversitus Chrysostomi, sed quodam Sardicensi qui nunc non extat. Vide tom. 1. pag. 93.

ANNO CHRISTI 451.

CAPUT XX. 108

A *Epistola Theodorei Episcopi Cyri ad Andream Episcopum Samosatenorum.*

AB Epheso scribens tuam sanctitatem saluto. Et infirmitatem beatitudo quam Dei tibi dilectio præstitit, ut audita potius quam experimento disfereas quæ hic mala commissa sunt, mala deperanta omnem verbi veritatem, omnemque vincentia conscriptorum narrationem, & lacrymis digna perennibus & continuis luctibus. Periclitatur enim ecclesiasticum corpus excisindi. Quin potius sectiones recepit, nisi fapiens medicus divisa & putrida membra revinciat pace & salute corroborei. Infanit contra Deum eorum Ægyptus, & repugnat contra Moysis, & Aaron ferrea spatia, & pars maxima Israelitis consentit inimicis. Pauci vero valde sunt salvi ac sullinent pro pietate certamina. Conculcata est reverentia pietatis. Dantur mini miisiffrant, & damnatores fedent gementes in domo. Qui cum damnatis communione privati sunt, ipsos condemnatos deputant, ab eademque damnatione solvunt. Talem synodum Judo fecerunt Ægyptiaci, Palæstini, & cum Ponticis Asiani, cumque illis & occidens. Hunc enim longquorum maxima jam pars mundi recepit. Qui mimorum risus fic * deserunt impietatis temporum pietatem? Qui unquam comœdiæ scriptor talem fabulam finxerit? Quis denique tragœdiæ digne poeta hujusmodi commenta conficere ausus? Tanta ac tala mala intra Dei Ecclesiam concreverunt. Iumo vero eorum quæ commissa sunt breviter narrare parabam. Alia enim nec dici fine periculo possint. Oret ergo sanctitas tua, & Christum Dominum deprecetur exurgere & hanc maris reprimere tempestatem, ac desiderantem parare tranquillitatem, ut hoc impetuosum grassetur donum, clamemus cum sancto David: *Secundum gnitudinem dolorum meorum in corde meo, consolationes tuæ lætificaverunt animam meam.*

CAPUT XXI.

B *Epistola Comitis Irenæi, quam cunctis e quibus fuerat directus Episcopis ante Comitis largitionem Joannis rescripsit adventum.*

VIx mihi nunc copia data est vestræ sanctitati epistolam destinandi & reperiendi literarum qualem volui portitorem, ut ea quæ de cuta præsenti per gratiam Christi * nostro secundum Dominum notificaretur affectu. Venimus namque ad regiam civitatem, dum me Ægyptii tridum prævenissent. Quanta vero mox de circa Spiam ingrediens perficia sollinuerim, nec ipsa facile est referri sermone, nedum dicam per epistolam designare. Præintroeuntes enim opimi, & omnibus * aperte atque æque uti, (sufficiat enim id solum dicere) omnium pene auditus praeventione obtinerant, alios quidem opinionis conquassalis locutionibus adducentes, alios vero contra nos calumniis sibimet adscitentes, omnes vero in communi ac semotim confundentes, ita ut magni judices & in dignitatibus constituti ac diversis militiis affenrient, quoniam & congrua inquisitione & conclusperter judicio & omnibus pariter Dei amicissimis Episcopis una proferentibus eandem sententiam, quam ipsi cum qui ab eis abrupte fuerat condemnatus, mirabilis illa deposito fit facta, magnificentissimum & amatorem Christi * fchoflicum cubiculum fe fuisseque ex evidentissima dicerat quia in Epheso Dei genitricis vocem nec audire omnino pertulerit. Verumtamen propter invincibilem fortitudinem veritatis & orationes ejusdem Patris, & ejus divinam miseratione, possumquam prima, ut dixi, evasi periculo, magnificentissimis & judicibus colloqui, & eis totam, prout possibile fuit, veritatem narrare negotii. Qui ex que distinctus amplectentes, & ad ipsos auditus Principum perducere funt coacti quicunque vel in cualum præsentem vel contra nos ipsos hi qui Ægyptiaci affirmationes tyrannice commiserunt. Et post omnia, ut epistolam minime producamus, dum multa inter hæcatta vel dicta funt, tamab eis qui quæ nostra fapiunt quam ab illis qui fentunt in Ecclesia * Christi, plaruit, ut videtur, me & Ægyptios tam de personis nostris quam de causa certantes audiret piissimus Imperator, præsentibus quoque hujusmodi commentis conficiens, ita ut ipse tum protestatus nec ob hoc me venisse, neque talia ab Episcopis Deo amicissimis falcepisse mandata, fed solis litteris venerim fiat portitor ministrare. Verum pro illi ego verbis paulo minus * decepta fum. Quod autem placuit, abique ulla mora completum est. Divino igitur nutu etiam tuæ favorem obtinebo & in ipsam veritatem cor Principis dirigente, ac per ipsa res demonstrante quia secundum veritatem cor regis in manu Dei est, adjudicati quidem funt adversarii, (Oportet namque ad ipsum finem breviter pervenire) ita ut nullo modo valuissent veracia comprobare vel depositionis gesta vel illa quæ hic sua fallitate diserunt; insuper modis omnibus demonstratum est quia nec Ephesi congregatus conventus Ægyptius convocavit, neque ipse potuit judicare, dum unus eorum fuerat qui judicari debuerant, nec omnino absque voluntate * fed * consilio Candidiani Comitis inhoaere negotium. Jam & omnes denuntiationes Candidiani magnificentissimi Comitis & scripta ad Synodum facta per ipsum & hujusceinodi alia prorsus fuisse non ferens in judicio jubente Imperatore funt lecta, & nihil est per vestras orationes quod fuerit præterquam ex omnibus quæ offendunt illi unique fuisse prædicta quæ facta fuerit, ita ut mox omnem veritatis adjudicata in cunctis *conflentes* roddeterur, & approbaretur ac firmaretur religiositatis vestræ judicium, & cum

Egy-

a *Aradi & Antar.*) Lapsus editoris, *Aradie Tentarisli*. Non cuendavimus. Aradi & Antaradi mentit Plinius lib. 5. *cap. 20. contraque Aradum Antarados septem fluitorum oppidum*. In tomo tertio Concilium pag. 1187. legitur *Aegidi & Antaradi*. Sed gravius errarunt, ut in pag. 1182. ubi cum Graecis textus habet Mu- *σαῖος Ἀραβῶν*, vertit vitiosus, cujus author est Pelbartus, quem in margine Antaradensem ut alibi legi *Apameaensem*. Melius nostra pag. 104. ubi scriptum est *Aradi* in antiquis exemplaribus nostris & in editione Gentiana - Infra cap. 107. legunt synodi vocatae Episcopus Antaradi. Vide infra in gestis synodi Chardonensis *Seuchodi*.) *Seleucobeli*) Meic typographi scripserant *Seuchodi*. Supra cap. 111. vide etiam ad Seleucobeli quendam, qui quod Seleucobelus Syriae urbem monachicus exercuit habitaculum.

b *Rescripsit ecc. pietas*.) Eonum literæ habentur supra pag. 115. quas scripsit Sanctus Epiphanius antiquae Concilii, tamquam *Sanctissimo Episcopo*, Cyrillus, & Mennonus ab omnibus depositis Episcopis. De quo gravius apud Imperatores conquerunt Episcopi catholici in relatione, quae extat pag. 114. ubi scribunt se damnasse Nestorium, Cyrillum & Mennonem damnasse, sed magis eos adjuvare ab aliis orthodoxis fideli.

c *Subfcribimus*) Haec non legunture in epistola Imperatorum, sed tantum ipsos confessos fidem quam sanctissima Synodus *Sub divo memoria Constantinopolitana* concordatae roborarit.

d *Tum sanctis. literæ.*) quarum exemplar mittunt Imperatores, ut legitur supra pag. 114. quae nunc non extant.

e *Regula confirmata*) Recte forsitan hoc loco adnotat Joannes Episcopus illos reliquos Antiochenos canonem Antiochenum, quo decretum est si quis ex clero depositus ausus fuerit facta celebrare, neque ullum Ecclesiae synodo fuerit restituendus habere neque defensionis locum, & ut omnes ei communicantes abjiciantur ab Ecclesia. Quod idem Lupus addit eo canone idem esse Arcacium Episcopum Bernensem adversus Chrysostomum, non ex canonum sententiam. Ita ajunt Episcopi Concilii apud Quercum habiti, quae extant apud Palladium, confutat, non quidem canonem Antiochenum usos esse adversitus Chrysostomi, sed quodam Sardicensi qui nunc non extat. Vide tom. 1. pag. 93.

a *Epistola*) Habetur ex illis versionis in collatione quinta Concilii V. sibi dicitur *Epistola* quod etiam *Sub* *Theodosio*) In Concilio V. *Theodosio*) *Dependentes*) In Concilio V. *Dependentes*, id est, *contemnentes absentes*. Infra cap. XXVIII. *deponendum haeresis*. Epistola Episcoporum Secundae Cappadociae ad Leonem Imperatorem de causa Nestorii, Episcopi Alexandrini *Dum autem etiam deponentem dicentur omne corpus inhaesit fuisse, non contra-* *ventis fuisse*) Quod expletum Episcopi Ægypti ad eundem Leonem, nimirum cedunt Proterii vulnerantis absque circumdatum esse per omnia pene civitatis loca, ac plagis fine misericordia verberatum, divisumque esse membrum, & contra quae contendebant animus haerit.

f *Ephesi*) Haec in tomo tertio Concilii pag. 1187. Graece & Latine ex interpretatione Theodori Pelbarti. Illa verba deest.

g *Oportet aiq. aspet*) Pelbartus, *commendo ob ea nolunter*.

h *Schoflicum*) *Tuetitiae*) Male Pelbartus *principes*.

i *Sine conflis*) Ex Graeco contexta, ubi legitur *ἀνεν γνωμῆς*, colligitur haec verba idem hoc significare quod per recum *velentem* jam expressum est, & utrumque ab interpretes poterunt esse vel leviter eam praeferunt quam fenisi conventionisemin ille putarit.

ANNO CHRISTI 451. Ægyptio ⁴ Eudoxum dirigeretur condemnatio in Sancta Dei Ecclesia a piissimo Principe, tamquam tyrannice usque illinc universa fecerint fautores Ægyptii de aliis quibusdam, qui ad Ecclesiam venerunt digni submisti supplicii. In his igitur fuerem quæ ad hanc causam pertinent habuerunt, & hic datus est audientiæ terminus. Sunt vero venisse Joannes medicus Cyrilli & Synectius, & venisse licut nostis ex more, judicum plurimos alios quodammodo ex alios videmus effectos, & a nobis, qui apudeos & ab eis judicati fuimus; nec nullos saltem quodeunque contenti fuit. Quibus nam, quæ luit ipsorum qui jam nunc dicunt quia oportet que ab utraque parte facta fuit firmari, & damnationes non tantum decretum, sed & ipsum, sed trium personarum confirmari debere. Alii vero quidem: Rationes quidem solvi debent ejus eundorum. Ceteros vero ex Dei amantissimis Ecclesiæ hæc convenit exarari, ut rationes fieri eorum cum veritate quærantur, & illa quæ unitas in Ephesio facta fuit. Sant vero nonnulli qui omnia quæ pollunt facium & omnimodum illudium conferunt ad hoc ut participant a piissimo Principe cum quibusdam certis formulis adventes & quoque, inquiunt, modo perviderint, live poterint, de rota causa disponere; quorum hi qui ingenti vox, orant ne pervertatur ad effectum, integre scientes malum eorum qui fic fellitum esse propositum, & a quibus ad hoc fuit ⁵ armati consilium. Sed hæc quidem, sicut Domino placet, ita proveniant. Pro me autem quæso, qui multa peccula fassuli, quique etiam nunc absque periculo non fum propter hoc fulium multitudinem, quæ augetur per singulos dies, intentissime fanctorum ora orare digneitur. Ecfit enim mihi ex Deus quia dum vocaret ad Imperatoris judicium, nihil aliud credidi nisi in maris me rhemna fuisse judandum. Dominus vero, sicut scriptum est, Zaphi Samolatenus, & eroptus fum de ore leonis, magis autem de multorum milium cavalorum leonum.

CAPUT XXII.

Sancta synodus orientalium regionum & hoc sum qui patriae ex diversis provinciis ac ⁶ partibus congregati sunt, id est, ex Bithynia, ⁷ Pisidia secunda, ⁸ Paphlagonia, Cappadocia, ⁹ Europa, Rhodope, Thessalia, ¹⁰ Dacia, interlocuta est quæ subter annexa sunt. Propter has quæ super emerterunt ecclesiasticas quæstiones, congregata est Ephesum civitatem ab ea quibus a Domino imperium justa deliberatione cognuissum est, & quibus fuit totius orbis creatis gubernaculis, quique regunt subditos sapienter ac pie, impigre pertantum comprehendimus eivitatem. In modico vero tempore procuremente propter turbas quæ ¹ ab Ægyptio Cyrillo fuit factæ, literæ a piissimo Imperatoribus nostris secunda terrioque vocatus nunciantes ut cum vinculo pacis universæ Dei universæ Ecclesiæ, & illa quæ in Nicæa exposita est a fanctissimis patribus nostris effecum fide contenti, abjectis utique his quæ nuper orta sunt scandalis. Unde & perfuadere tenuerunt nos illos Episcopos qui ea quæ sunt Ægyptii non renunt, & expositis sub eo hæreticis capitulis subscriperunt, ut asserunt illa quæ orthodoxæ fidei aperte contrariantur, contenti vero effenc expositione que in Nicæa facta est, secundum piissimorum Principum fanctionem. Perfuadere vero illos minime prætaleuerat, eo quod illos semel tam male prælocepari contigerit, compulimus nos, qui sanc fidei permanemus, & nihil ex peregrinum subintroduci permittimus, hanc in scripto exponere, & subscriptionibus confirmemnam pruprio roborare. Sufficit enim expositio horum verborum, quæ pauca sunt, & integritatem pietatis edocere ac semitam veritatis ostendere & erroren vesanæ hæresim confutare. Credimus in unum Deum patrem omnipotentem, visibilium & invisibilium creatorem. Et in unum Dominum Jesum Christum, filium Dei unigenitum, qui natus ex patre, unigenitus, id est, ex substantia patris, Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum ex Deo vero. Natum, non fictum, consubstantialem patri, per quem omnia facta sunt quæ in cœlo & quæ in terra; qui propter nos homines & propter nostram salutem descendit, & incarnatus & inhumanatus est, passus est, & resurrexit tertia die, ascendit in cœlos, ac venturus judicare vivos & mortuos. Et in spiritum sanctum. Eos autem qui dicunt, Erat aliquando quando non erat, & priusquam nascretur non erat, & quis ex nullis existantibus fuitque est, aut ex altera subsistentia five substantia, dicentes esse vertibilem aut mutabilem filium Dei hos anathematizat catholica & apostolica Ecclesia. Hæc est fides quam patres expoluerunt, primum quidem contra Arrium blasphemantem ac dicentem creaturam esse filium Dei, & contra omnem videlicet hæresim Sabellii ac Photini ac Paulli Samolateni, Manichei quoque, atque Valentini, & Marcionis, & contra omnem videlicet hæresim, quæcunque contra catholicam & apostolicam surrexit; quos condemnaverunt tretentica vero capitula quæ a Cyrillo fuit nuper exposita, quibus & anathematimus superfluos ejecit ac vanos, quæque etiam vario decreta ac subscriptione Episcoporum roborare tentavit, hæc itaque illeatat ab orthodoxa fide sancta synodus quæ in Ephesio congregata est.

* *Sanctum decretum auctores ejus confessionem fidei vocaverunt.*

1 Sab.

ANNO CHRISTI 451. CAPUT XXIII. ...111 A

* *Mandatorum synodi orientalium Episcoporum de reliquorum qui pariter in Ephesum congregati sunt ad legatorum suos.*

Sancta synodus quæ in Ephesum per Dei gratiam congregata est, Domino amicissimis atque sanctissimis Joanni Archiepiscopo Antiochenorum magnæ civitatis, & Joanni Episcopo Damascenorum metropolis, & Himerio Episcopo Nicomediensium metropolis, & ² Paulo Emesenorum civitatis Episcopo facienti sermonem pro sanctissimo & sacratissimo Berrhoea Acacio, & Macario Laodicensis Episcopo civitatis facienti sermonem pro Cyro Episcopo metropolis Tyrionum, & Apringio Episcopo civitatis Chalcedonium faciente sermonem pro Alexandro Episcopo Apamenorum metropolis, & Theodoreto Episcopo Cyrrensium civitatis faciente sermonem pro Alexandro Episcopo Hierapolitanorum metropolis, ³ præterea perfectius mandamus quæ subter annexa sunt. Quoniam propter ecclesiasticam causam, propter quam universi sumus in Ephesum congregati, nunc religiosissi vestra fecundum piissimorum Principum nostrorum decretum evocata est ad magni nominis Constantinopolim ad concordandum pro veritate ac fide sanctorum patrum ecclesiæ dogmatibus, non autem percepi sumus universi adeo vobiscum, quoniam omnium nostrum vobis manifestam fieri voluntatem, quia permanemus in ea ac firma putamus quæ a vobis geruntur & ad Dei timorem pertinent & ad ecclesiasticam pacem & ordinis tranquillitatem, ob hoc præsens vobis mandatorium fecimus, per quod mandamus quæ concordimus integrumnam quam vobis traditam potestatem quam nos quoque ipsi præsentes habemus; ut cum, Deo juvante, ad prædictam perveneritis maximam civitatem, tunc, si opportunum in eorum piissimo Principe aut in consistorio vel coram sacro tentu, sive præsente synodo, de his quæ in quæstionem venerunt fermonem moveri contigerit, hunc cum vobis concordetur fiducia sapientiæque ac diligentia moveatis pro Ecclesiarum utilitate commum, & suscipiatis certamen pro omnibus nobis, ita vitabelicet ut nos quoque permanemus perseveremusque & amplectamus verba universa quæ de hac causa geruntur & facrine gestis. Si vero & usque necessitium fuerit, pacto vel pace ecclesiastica vel ne qualibet alia exigente ut pro nobis omnibus subcribatis, & hoc ipsum vestram quæsumus fanctitatem ut indubitate faciatis pro hoc quod communiter proficit universis, & pro gloria Domini Christi. Si vero nobis hoc etiam synodicum vitam fuerit defitiari, cui subscriptione omnium fit necesse, universi communiter ac singulatim quisque profiteur huic cum tota devotione subscribere atque ad piam transmittere commissam; illa autem conditione fervata, ut omnibus modis hæretica illa capitula quæ a Cyrillo Alexandrino Nicænæ patrum fabricinnitis fanti fidei, cum anathematismis suis quæ aliena funt a catholica & apostolica Ecclesia.

Et subscripsit. huic mandato universis orientalis Episcoporum.

CAPUT XXIV. ...115

Epistola ⁴ Præfectorum ad Nestorium, ut cum honore ad ⁵ suum monasterium removeat, unde ad episcopatum fuerat vocatus.

Ea quæ per synodi vita fuit geri judicium tempore longo diffulimus, licet nos multi valde culparent & esiffent importuni. Quoniam vero literæ nobis nuper ⁶ pervenerunt ad reddendum, manifestantes fafidiosium, tibi esse quod in Ephesio remoraris, & desiderabile esse de reliquo tam religiosiati ut iter assumas, cos qui per omne ⁷ ire debeant in ministrae diretaimus, ⁸ ire nav igare, seu ⁹ per aliunam, id est, si per Ponticum viam proficiei placeacerit, ita ut usque ad monasterium minifteret. Ut cognitas vobis omnimque tamtamdiu ¹⁰ ita Domino clementiam postulantes ut incolumis est fanctitas tua & ita degat: fiat desiderat ipsa. Consolationis enim te non credimus indigere, reliquiscentes ad monasterium tuum, quæ sapientes est, & ad multa bona millia, per quæ super alios emines.

CAPUT XXV. ...113

Epistola Nestorii refertpta ad eundem Præfectum prætorium ¹ *Antiochenum ad epistolam suprascriptam.*

Suscepimus tuæ magnitudinis literas, in quibus cognovimus a piissimo & omni laude dignissimo

a *Dominum*) Hæc vox non legitur in Græco. Tamen non esse superfluum docere videntur sequentia.

b *Amasii*) Legendum videtur, *animasii*.

c *Vanitas*) In Græco est *Vanitas*. Sic etiam in epistola orientalium ad Rufum Thessalonicensem.

d *Pisidia secunda*) In Græco & in vulgata editione Latina vox *secunda* referuit ad Cappadociam. Quam mihi ... Sed Facundus lib. 7. cap. 5. legit *Polygonia*, quo loco vide Sirmondum.

e *Paphlagonia*) Sic etiam vulgatæ editiones & codices Græci habiliorum ... ambiolo ad Rufum, cum etiam apud Facundum, post Europam ponitur Mysia, quæ illic desit.

f *Europa*) In Græco & ... Græco. Forte ipsemet est Thracia, ut infra cap. 12. & apud Facundum.

g *Dacia*) Sic legendum hic esse *Sagrepirpum* pro *sanctum*. Qui autem profunditie videtur ex inscitia ... in vetusi libro ⁴, putavit non aliquo loco posse quam *sanctum*.

h *Aemesi*) ... *Sanctæ*) Infra et in actis Constitutaii, ex verbosis Italiani.

i *Pisidia secunda*) Sic etiam in epistola orientalium ad Rufum Thessalonicensem.

k *Europa*) In Græco & in vulgata editione Latina vox *secunda* referuit ad Cappadociam. Quam mihi ... Sed Facundus lib. 7. cap. 5. legit *Polygonia*, quo loco vide Sirmondum.

l *Paphlagonia*) Sic etiam vulgatæ editiones & codices Græci habiliorum ... ambiolo ad Rufum, cum etiam apud Facundum, post Europam ponitur Mysia, quæ illic desit.

m *Europa*) In Græco & ... Græco. Forte ipsemet est Thracia, ut infra cap. 12. & apud Facundum.

n *Dacia*) Sic legendum hic esse *Sagrepirpum* pro *sanctum*. Qui autem profunditie videtur ex inscitia ... in vetusi libro ⁴, putavit non aliquo loco posse quam *sanctum*.

1 *Mandatorium*) Antea legebatur, *Mandatorum synodi orientalis Episcopi & reliquorum* Ovo. Non emendavimus. Porro mandatum illud ad duplici versione, quæ diversa est ab illa, cum supra pag. 160. *Ex Vaticano Graecum*. ⁴ In codice Latino legitur: *Paulo Emesenorum civitatis Episcopo faciente sermonem pro Cyro* Ovo. *pro sanctissimo & sacratissimo* Ovo. Non hic; verba, *pro Cyro Episcopo*, quæ non fuit hujus loci, & Theodoreto fuit, rationi subiunxi.

2 *Præterea*) Ante hanc vocem reponendum est nomen Helladii Episcopi Ptolemaidis, quod hic omisit ... quæ infra cap. xxviii.

3 *Præterea*) Non abiurda est conjectura Lupi putantis hic legendum esse *Prefatis prætoriorum*. Nihil tamen mutandum est. Tantum esse mandatum Prefectorum prætoriorum, quorum nomina nonnumquam ... ⁴ *Prefectorum*) Non abiurda est conjectura Lupi putantis hic legendum esse *Prefatis prætoriorum*. Nihil tamen mutandum est. Tantum esse mandatum Prefectorum prætoriorum, quorum nomina nonnumquam ... ⁵ *Ad Ecclesiam*) Sic legitur in Latino. Tamen ... *Ad Ecclesiam fanctissimam*. Ut ... *Ad Ecclesiam*) Sic legitur in Latino. Tamen ... *Ad Ecclesiam fanctissimam*. Ut ... ⁶ *Pervenerunt*) Ita Latine ... *Pervenerunt*) Ita Latine ... ⁷ *Ire*) Ita Latine ... *Ire*) Ita Latine ... ⁸ *Ire navigare*) Ita Latine ... *Ire navigare*) Ita Latine ... ⁹ *Per aliunam*) Ita Latine ... *Per aliunam*) Ita Latine ... ¹⁰ *Ita*) Ita Latine ... *Ita*) Ita Latine ... ¹ *Antiochenum*) Sensu *Antiochenum* propter rationem paulo ante adductam.

a *Sanctæ*) Infra et in actis Constitutaii, ex verbosis Italiani.

b *Pisidia secunda*) Sic etiam in epistola orientalium ad Rufum Thessalonicensem.

c *Europa*) In Græco & in vulgata editione Latina vox *secunda* referuit ad Cappadociam. Quam mihi ... Sed Facundus lib. 7. cap. 5. legit *Polygonia*, quo loco vide Sirmondum.

d *Paphlagonia*) Sic etiam vulgatæ editiones & codices Græci habiliorum ... ambiolo ad Rufum, cum etiam apud Facundum, post Europam ponitur Mysia, quæ illic desit.

e *Europa*) In Græco & ... Græco. Forte ipsemet est Thracia, ut infra cap. 12. & apud Facundum.

f *Dacia*) Sic legendum hic esse *Sagrepirpum* pro *sanctum*. Qui autem profunditie videtur ex inscitia ... in vetusi libro ⁴, putavit non aliquo loco posse quam *sanctum*.

g *Domino*) Ita Latine ... *Domino*) Ita Latine ... h *Antiochenum*) Sensu *Antiochenum* propter rationem paulo ante adductam.

ANNO CHRISTI 451. mo Imperatore præceptum ut nos [a] in monasterio A sapere & agere vestram quæsumus sanctitatem, & permanere pro dile orthodoxa bono nostro servari. Quando autem præsens epistola scripta est, nondum venerat Hilarcius. Futamus enim quod nunc agnitudinis inæqualitate detentus sit. Nos autem nihil religiositatem nostram perturbat. Speramus enim quia & trifilia extinguentur, & veritas refulgebit, prone concantante una nobiscum religiositate vestra.

CAPUT XXVII.

Iterum & alia Epistola quorum supra Episcoporum ad quos supra Episcopos.

PEr orationes vestræ sanctitatis fuit nobiscum Imperator nostter colloquius. Et impetrato nau divino facto nunc, convicimus interim contrariis sentiens, ita ut omnia quidem nostra ab amico Christi Imperatore suscepta sint; quæ vero ab iis dicta sunt, insuscepitibilia & inconsequentia videantur. Nam [b] sursum vertim Cyrilli memoriam facientes, & negantes ut ipse pontius uterque & pro se ipso satisfacerent, nunc hoc ulque obtinere minime potuerunt, sed audierunt quia oportet moveri de pia religione fermonem & fidem patrum roborari fundatum Ecclesiarum vero & Arcadium, quæ inter gesta dictatum confessus est esse pastibilem; eisque adeo motus est piissimus Imperator nostter ut vituperaret chlamydem, quam induerant, excutere, sequi vero subdoctrinæ pra magnitudine blasphemiæ. Vidimus vero & omnem fenatum, qui erant in consistorio, valde approbare non ipsos, tamquam revera pro vera fide laboribus detinentes. Facuis igitur piissimo Imperatori nostro ut unusquisque exponeret propriam fidem & pietati ejus offerret. Nos vero religionis nostræ quia impossibile est ut alterum factamus expositionem nisi quæ in Nicæa facta est & beatissimis patribus. Et hoc quoque placeit ejus imperio. Restat igitur illam in qua sanctitas vestra subscripsit pietatis ejus offerre. Omnis autem Constantinopolitanæ populus civitatis ad nos sine cessatione per-

ANNO CHRISTI 451. ANNO CHRISTI 451.

ADVERSUS TRAGOEDIAM IRENEY. 289 290

B permaneat, rogans ut pro fide fortiter decertemus; & ad eos lortiter compescendos, ne occasionem dare adversariis videamur, plurimum laboramus. Direximus autem vestræ religiositati expositionis exemplar, ut [c] duo authentica dignumini exemplaria transscribere, & subscribatis ambobus.

CAPUT XXVIII.

Exemplaria orientalium ex qui Constantinopoli sunt fratrebus,

PEr omnia Deo amicissimis & sacratissimis atque sanctissimis communitatoribus [d] Joanni, Ionan, Hilarcio, Paulo, Macario, Apringio, Theodoreto Episcopis, synodus quæ convenit Ephesi salutem. Cognoscentes certamina quæ a nobis per gratiam Dei pro fidei pietate sunt habita contra Christi amico atque pulimo Imperatore nostro, experimento agnovimus quia Dominus Jesus Christus sus non derelinquit Ecclesias, ita ut & nobis orthodoxis dignum præstare gratiam, & multam confusionem contra inimicos effundere, & pullimum Principem nostrum rectæ fidei sanctissimæ Ecclesiæ addicere præparare. Et confidimus quia & competentibus sacerdotibus Christi fiducia dimicantibus vobis, & iubrante tamquam Imperatoris nostri piissimam vitam, pacificum finem prefens negotium fortietur. Et hæc quidem [e] decumpabunt hæreses, refulgebitquidem mirius per [f] Ecclesiarum [g] vestrarum sanctitatem fructorum pra magnitudine orthodoxa. Inimici vero nec cessant nunc usque confusera ati tyrannide, eo quod nullam fenterint ultionem. Ubique enim per Ecclesias nostras mittentes damnationes illicitas, perturbant & clerot & populos. Subscriptimus autem in duas uniformes epistolas quæ a vestra fanitate directæ sunt, pro quibus ut vos usque sanguinem quæsumus opponatis contra eam quæ nuper existerit impletatem pro veritate bellantes, scientes quod in sanctitatis vestræ concordia permanentes, parati sumus prius animam reddere quam quodlibet hæreticorum capitulorum Cyrilli Alexandini suscipere. Ea vero quæ contra perfidiam quæ insufficiam pertulit facta sunt & quæ sentes, totius obliquoris sumus taciturnitate perscuti. Qui enim deposuerunt eum, in ipsis gestis hæreticis capitulis hæreticis, fitut nobis, patrum fidei conjunxerunt, & per hoc semetipsos hæreticos denotantes & a fide alienos orthodoxa. Quomodo igitur, quæso, possibile est ut ad unum, dum funt contraria, hæc utraque contestantes, id est, ut depositio approbetur, & capitula improbentur? Si enim circa damnationem fide funt dignt, & in his quæ expoluerunt idem hæreticis capitulis fide non habuerunt indigni. Si vero hæreticos eos convincunt esse capitula, ab hæreticis etiam depositio facta est. Hæc adlocuti sumus etiam Principem nostrum piissimum, & ad vestram expositionem intentum, in quod vobis visum fuerit

a *In Monasterio*] Desiphus Nestorius sententia synodi Ephesinæ, vagavit ut sibi liceret reverti ad monasterium suum, ut ipsumet docet apud Evagrium. Usum autem proprietes offe Antiochio apud Imperatorem colligi potest ex illis epistolis.

b *Alia epistola*] Habetur ea alia versione in collectione Roberti Winteri, & hinc in tomo tertio Concilionum pag. 1260. ubi deleuda est parenthesis illa, *ex gloria plenissimæ Regis*, quæ est exclamatio ejusdem adversus Theodoretum. Nestio autem cur in editionibus Conciliorum omissus sit tertius illum epistolæ, qui se habet in editione Winteri, *Fidem & pietatem fundo quæ in Ephesi Deuteres, [Deuteres,] Paulus, Macarius, Apringius, Theodoretus, [Theodoretus,] in Domini salutem, Pugnantes in Christodoro omnimodo &c.*

c *Ad Literas supradic.*] id est, ad mandatorium supradictum, quod ex edictum cap. XXIII. pag. 285.

d *Presbyteros in Chalced.*] Cum post depositionem Nestorii, ut scribit Evagrius, quidam Episcopi utriusque partis ex Ephesinum urbe milti essent ad Theodosium, non fuisse permissi hunc accessu Constantinopolitanæ, sed aliquantisper subsistentes Chalcedonæ. Illos fuisse tempore ab utraque parte decem Episcopos *synodi* pag. 172. & lib. I. Ecclesiastic. Bonosum pag. 169. numerantur pro orientales, & pag. 165. tempore Episcopis catholicis additur Philippus Presbyter, Hilarion Diaconus. Philotimorum vero est septem tantum Episcopus ab utraque parte permissis Chalcedonem, *Ἀλλὰ τοῦτον Ἱερωσύνης τὴν τιμὴν ἔχοντας*, quia martirum cum eraslit in unum.

e *Concurrent*] id est, catholici, Arcadius nimirum, Juvenalis, & cetera nomina; pag. 169.

f *Monachorum*] id est, Dalmatio archimandritus & monachorum qui cum eo viram degebant. Hi enim, Nestorio expulso, adhærunt catholicis, ut patet ex his quæ dicuntur supra pag. 83. Vide etiam appendicem nostram.

g *Ecclesiæ vestræ dicit*] nimirum die tertia Septembris, ut existimat Baronius.

h *Dominus*] non quidem in existum, sed ad monasterium quam juxta pertinaxorum ipsum. Itaque illa Nestorii relegatio distinguenda est a quinta actio in eum decreta. Ita se facile conquiescere consentiebat quam hic exscripsit Lupus.

i *Gerlach* ac. *ambo.*] id est, undecima mensis Septembris, ut vult Baronius. Sed Lupus parte mutationem diem Gerlach incidere in quartum Septembris.

k *Rufinianis*] suburbio Chalcedonii, sic vocato ex nomine Rufini viri consularis, qui illic Beleleum maximam construxit in honorem Apostolorum Petri & Pauli, monasteriique juxta eum collocavit cui Cleriomum in ea munus explorat, ut scribit Sozomenus lib. 8. cap. 17.

l *Minervius*] Episcopus Nicomediensis, qui in iniuste semaestre propter aegrotationem.

m *Alia epistola*] Extat ex alia versione Roberti Winteri. *In Synodum versum*] *Sursum deorsum.*

n *Episcopum Mediterraneum*, unum ex Episcopis catholicis qui missi fuere Constantinopolim.

o *Winterus, commentarius*. Patavii Lupus magnum quodam dictumen esse inter hos duos interpretes, quorum ille ita gesta & commentaria diversis res studiosis, Itaque vult gesta fuisse tantum verbalia, ac potia pedalia Commentarius. Quod autem adiendum fit, nemo paulo eruditus ignorare potest.

p *Chlamydem*] Monachorum ejusdem, chlamydem purpuream, palium imperatorium,

a *Presbyteros*] Extant ergo adhuc apud Chalcedonem, qui docebit frequent epistola.

b *Exemplaria*] Et hæc quoque extat ex alia versione in editione Basilensi Roberti Winteri, ubi inde in tomo tertio Conciliorum pag. 1272. Codice Colonensis nullum tinctum habet. Qui hic appetet, Dorotheum ex eadem editione Basilienti.

c *Joanni*] Antiochenus de certris communionis fuerit pagina cap. XXIII. pag. 281. Dorotheum ubique nomen Helladii Episcopi Prolomaidis. Vide supra pag. 140. de editione Basilienses, ubi aequitatem nominum Hellodius.

d *Dispensabunt*] Edito Basil. *Infamnerunt hæreticos*. Vide supra pag. 281. in Monis ad cap. XX.

e *Concurrent*] Edito Basil. *Concurrent*, contra Nestorium. Edito Basil. *Concurrent* ac. *Nestorium* ac. Ed. Basil. *Concurrent* ac. *Nestorium*. Ed. Basil. *Concurrent* ac. *Nestorium*. Ed. Basil. *Concurrent* ac. *Nestorium*

ANNO CHRISTI 431.
Valentinianus Episcopus Malli,
Julianus Episcopus Lariſſæ,
Diogenes Episcopus Cæſareæ.

Theotiſius Epiſcopus Cæſareæ.

Relatio orientalium in Epheſo ad Regem.

Piiſſimis & amicis Chriſti Imperatoribus Theodoſio & Valentiniano Augeſtis Theodoſius Epiſcopus Cæſareæ.

Ea quæ in Epheſum congregata eſt. Edictis Ecclieſia quæ in Epheſum congregata eſt. Edictis Ecclieſia ſanctiſſimorum & Deo amantiſſimorum ſanctiſſimorum noſtrorum qui ad piiſſimum comitatum miniſtratorum noſtrorum ſynodo adventantes quod & intentionis eorum propria a veſtra pietate ſuſcepta eſt, ſed & pro pia fide imperii veſtri zelum, ita deſiſtere, & pro pia fide imperii veſtri zelum, ita deſiſtere, & pro pia fide imperii veſtri zelum, ita deſiſtere,

ANNO CHRISTI 451. causa profanei, eo quod Cyrillus nobiscum modo omnibus a fugiat habere consilium, sciens manifestam convictionem blasphemiarum quas in duodecim capitulis suis exposuit. Placuit autem post multas preces nostras pissimo Principi ut omnifque nostrum reverentiae ad proprias, ita ut Ægyptius & Memnon Episcopus in locis peregrinis proprii. Sic enim potestis reversus idem Ægyptius obtenere per proprias munera, ut ipse ejiciendum, postquam mala multa millia perpetravit, ad sedem propriam revertatur, innocens autem vir ad suum monasterium mitteretur.

CAPUT XXXII. ...120

Contestatio prima Joannis Antiocheno sedis Patriarcha & reliquorum sive, quam Theodosio Imperatori a Chalcedone divenerunt, quando, ex illic relicti, intrarvit Constantinopolim cum his missis qui erant in legatione a beato Cyrillo & Synodo qua pariter convenit in Ephesum,

VOlunm fuerat neque a quolibet alio neque per ipsos litteras & innongnitas pietatis vestrae prosit, nedum ab his qui sunt facerdotale officium sunt fortiti & Ecclesiarum defensionem; quos nescimus quomodo conspicuitatis praedicandi & principatus amor de propriis quaestiones prosilliones ad hac aliqua deposuiqunt ut omnia quidem Christianorum praecepta deflipcetens, soli vero ejus viri intentioni serviret qui ex praeventione & cupiditate tam sibi quam etiam his qui ad hoc ei cooperati sunt exercitata. Dicimus vero Alexandrini Cyrilli, qui solus controversiam causa haeretica sancti Dei Ecclesiis superinducentes deprimata, & haec convicenda, gratientiem, per ipsum Memnonis ministerium & Episcoporum convenientiam praedictorum diffugere speravit vorum que peccando commiserat ultionem. Unde & quidem nimia cogniemus, & in cetiquis tenendam quietem patientiamque, perditionem foici reputando, ad solos vos qui gaudent virtute mundi falsos ejus, supplicationem convertimus, ad vos specialiter attinere putantes ea quae fiunt pro ipsa religione certamina, tamquam qui etiam nunc ulque ierveiliis eam, & pro ipsam valde fervamia. Nunc vero adhibemus supplicationem, sicut utique in conspectu sanctissimi Dei futurum satisfactionem, perpetuatum pro nobis, & nihil eorum quae pro religione facere possumus, aut fecimus omittamus, sed publicemus pro ea tuae pietatis sermones. Non est enim quod amplius quam pro nobis Christianis agere facerdotes quum ut tam fidelem Principem protectetur, & simul totes promissus ut cum vitam nostram quam corpora in certaminibus que habemus pro fide ponamus. Propter quod coram Deo, qui omnia conspicit, & Domino Jesu Christo, qui cum Anno Christi 451. justitia judicaturus est universos, & sanctis spiritibus, cujus gratia gubernatie imperium, & electis angelis, qui vos servant, quos & adstantes vobiscum illi terribili throno, & illas terribiles actiones, quas incellanter offerunt Deo, quas quidam nunc obliterare pertentant, quaesumus ut eam que nunc expugnatur ulcifcamini pietatem, & jubeatis ut haeretica illa capitula, quae super introducta sunt fidei, expellantur, quia fant nominis a recto dogmatibus aliena & haereticis vesanitis confina, sic certe fi quis contum qui consenfuerit & subfcripserunt eis, & poft veniam, quae a nobis promissa est, vult ulta contendere, hunc venire ad unanum judicatis, & manifeste illum sub ecclesiastici interpositionis tuae pietatis judicio vindicare. Nihil namque ab hac re, o Imperator, tuo dignius effet imperio, ejo que & contra Perfas olim & contra alios barbaros bello contendere feftinatis, Christo tibi praeclaras retribuente victoriax, co quod pro ea promptus exfiteris. Fieri vero coram tua pietate quaestiones inquisitionis in Ferjeto. Sic enim procul dubio facilius dignoscentur & omnia futuro tempore convincentur quicunque delinquerint. Siquis vero pro his quae pecando commiserunt, hesitantes fere sermones ejus reddere rationes, rectum fidem velut ex dominatione imperantes labjugare voluerint, tui erit judicii judicii providere, si non & ipsum vocabuliem perfidiorum magistrorum, qui haeritantes certe pro his dogmatibus, quae inducunt, & non convolutes probare quae dicerunt, ne fcelle impie convincantur, nec ea expellere dignantur, ne forte infructuosa eis habita inter semetipsos conspiratio fiat. Jam siquidem meditantur ut pro hujusmodi impietatis praemio fedium reftituantur principatus, & alias ad contemnendum canonum fortitudinem, quae & per ea quae olim funt ab eis tentatas, quae & per ea quae olim funt ab eis tentatas jam prodiit funt, & adhuc demonstrabitur chuelcent, nili tuum tatis competat imperium. Nam videbit cos non multo poft etiam pietas tua hujus praeditionis mercedes tamquam capta de fide Christi volentes spolia differtire. Nos vero olim quidem, dum quedam praefinitam fiini a reverentissimo quondam Hierotolymitanorum Juvenali, ejusdem, dum certe que debemus bellare pro regulis videremus. Tunc quidem fcilinationes & phantasias ejus hujusmodi contra utramque Phoenicianam & Arabiam minime ignoramus. Nec tamen ad interim contendere possumus, qui certamen de his interim contendere possumus, qui certamen de ipsis quoque civitatibus, quarum mentio facta commissa est, & ab ipsa, si opportuit, vita fuscitatis ejus, quam reliquamque divotionem cilius abicedomus quam reliquamque devotionem pro fide bellandi. Sed contra horum quidem ipso pro Dei judicium quam tuae pietatis opponimus. Nunc autem quaesumus ut de prima & fola fidei pietate fit cura, & ne illum qui fob fanctae conversationis Coustantino vix tandem splendor effulsit religiosi ordinationem, & praeterea eft constitutus religiosi tamquam tuae pietatis & patrum, a tuo vero imperio in alterus quoque barbaricis gen-

ANNO CHRISTI 451. gentes & in Persarum firmatus est regione, perfiteur in ipsis imperis libus sulis & justa vestrum ut gratiam tranquillitatem. Non enim duplices Christianismi doctrinas in Persidem directurus es, Imperator, nec aliquid apud eos magnum fides nostra putabitur, dum contendentibus nobis nemo fit judex, nec duplicibus praedicationibus live mysteriis communicatur fana mente quibus, nec vero pie eft quis a tantis partibus abscessurus & sanctis, & qui reprehendantur in nullo. Sed nec fanta, quae ad imperium pertinent, contemnit qui ad invicem contraria fentimet ordinibus adferibentur, nec parum ridiculum erit quod tribunus hoftibus, & alias multa millia quia make contentionis nomen enumerare potenti laetiones? Si vero eft qui parvum caelestium rerum potet affectum, facilius quidem quilibet fit alius quam cui Deus omnem mundi tribuit potestatem. At vero nobis omnino eft fufcipere a tua potestate judicium. Deducit namque mentem tuam Deus ad integram eorum de quibus quaestio eft comprehenfionem. Si vero eft aliquid quod modo prohibeat, (non enim cunctis illa nobis effabilia funt quae tuae pietati de rebus fuis circa ipsas res confitant) certe vel ad propria recessum nobis facilem decernunque eft a tua transmittendi deposuimus. Commissa enim nobis urbes non parum nocere ex hac mora conspicimus, dum certe hic nihil hac ipsa proficit propter eos qui contra tuam, sicut claret, eligunt contendere pietatem.

CAPUT XXXIII. ...121

Post contestationem Joannis & aliorum Episcoporum qui in Chalcedone retenti sunt invenit Imperator in Constantinopolim cum parte adversa, hac ad Ephesum facta directa est Episcopis qui cum Alexandrino Episcopo convenerunt, cujus post profationem talis est textus.

NOs Ecclesiae pacem cunctis aliis occupationibus honorifice praeponentes, non solum per judices nostros, sed etiam per nos ipsos aggregare vos volumus, tamquam effe & fidjudiis nostro credentes Imperio, si fiftidientibus nobis, & non omnia quaecunque possibile eft facientibus, dividerentur Ecclesiae. Quoniam vero neque unitas vos possibile fuisse eft, nec ad reddendam rationem de his circa que dubitatio eft venire voluit venerabilitas vestra, decrevimus ut orientales Episcopi ad fasa patriae & Ecclesias revertantur & Synodos Ephesina fabvent; ita videlicet ut Cyrillus intret in Alexandriam, & Memnone in Ephesio permanente. Hoc enim fignificamus vestre religiositati tamquam, quod quamdiu vivimus, orientales adjudicare non possumus. Coram enim nobis nulla ex parte convicti funt. Si igitur ulla pacis remanit intentio, hanc potius eligentes, nobis ubique contentione relefcant. Alias de profectione vestra mox ad ista quae fcripsimus co-

gitate. Non enim mali alicujus causa non fumus. Si qui sint, cognosciit Deus.

Missa sacra ultima omnium, directa est quando jam redieras in civitatem suam beatus Cyrillus Alexandriae Patriarcha.

CAPUT XXXIV. ...122

Contestatio secunda quam Joannes Antiochenus Episcopus & reliqui ... & totius synodi, a quae directi sunt, Imperatori Theodosio ad Constantinopolim direxere personae.

ÆSpe jam pietatem vestram & per nos & per relationes edocuimus quia perfiftiatur retfe glariae dogma certamqi, & Ecclesiae corpus excindere moliuntur hi qui omnia confundunt, quique tam cunctas ecclesiastices fanctiones quam omnes calcavere imperatoriax leges, & vetitis parteriae miscuere quae vetantur a Cyrillo et Alexandrino promulgata firmetur. Nam dum convocati a vestra pietate fuissemus ad Ephesum, ut discuteremus eaque quae vestre funt quaestiones, & evangelicam atque apostolicam fidem, quae a beatis patribus eft exposita, firmaremus, dum nec cuncti Episcopi convenissent qui fuerant convocati, illi fecerunt participare Concilium qui haeretici illa capitula Arrii & Eunomii atque Apollinarii velanize confonu inter gesta quae in fcripto funt habita fiirsuos vero, qui de haresi pulsabantur, ad commonionem fufcipientes non praevenienie judicio, alius vero excommunicationis solutionem pro metcede redcdenta, nonnullos autem ? ipse pitiarquius incompetentis armantes, fibimetipsis multitudinem collegerunt; tamquam nefcieret qui fidei pietatem non offendat multitudo, fed veritas. Ecclesiae funt quidem item literae pietatis vestrae, quas per Candidianum magnificentissimum Comitem direxistis, quae continebatur quia oportet cum caritate Externa & pacifica ad ea quae pubblaiuvant diceati quaestiones, convenientibus his qui convocati funt Deo amicissimis omnibus Episcopis pariter, & nihil fcilicio tanta profecit. Venit Palladius devotissimus magistrianus, & alterae immutavit vefbri literas deferens fignificantes quia oportet omnia quae particulariter facta funt exfitirpari, & ab initio reconvenire Concilium, ac veritam dogma firmari. Et hoc quoque pium decretum vestrum confuete contemptum eft ab his qui temere universa praeturbant. Adverdit deinde magnificentissimus magister Joannes, qui omnium tunc aliquae Largitionum Comes erat, ? alteras deferens fignificantes quod trium depositio a vetbro imperio fuerit approbata, & quia pubblaiuvia fandale oportet credit, & solum fidem quae in Nicaea a beatis & sanctis patribus exposita eft, ab omnibus roborari. Etiam illum legem confuete transgressit fum, quod omnibus hodiae. Non enim quaerevimus priam qui hujusmodi lectione, & communicantes depositis, & N 3 cum

a Fugiat] Hoc non cohaeret cum his quae legisti octestatum et Chalcedone scribunt supra cap. XXVIII. Nam sane *sum versum Cyrilli memoriam facienus, & rogamus ut ipse potius accusat & pro se ipso satisfaciens.* Quo loco, pro *accusat* legendum est *excusat* aut quid simile.

b *Consfatio*] Hujus & dictum sequentium constitutionum mentionem facit Theodoretus in epistola CCII. ad Domnum Antiochenum. *Consfatione* & *Contestatione* *monuit*, *cognitione profiteor ipse Imperatore quinae habuimus*, & *non rep* *hac ad eundem provocationes mittunt*. Illa ex alia verbione circat in editione Balliarell. Robert. Vvinteri, & tomo tertio Concilionum pag. 1266. ubi omissis ea similes edicuntur Balliarell. qui sic habet. *Pretioso principe Constantinopolitano Episcopum pag. 1266. ubi omissis ea similes edicuntur Balliarell. qui sic habet. Pretioso principe Constantinopolitano Episcopum missa Regione ex Chalcedone, ne quod non permisceatur nos ingredi in Constantinopolim.* [illegible] *Vvinteri. Et ex nobis quidam a gimnisfiam Vvinteri Hierosolymitanorum illius fuscia & per* [illegible] *cognitione perrandum effet, ne videremur nobis gloria causa dolere. Et nunc usque illius fuscia & per* [illegible] *Sanctissimum, secundum & Archiam non ignoramus. Ejusque exilimus verbosum codicis Cassiodoris effe mellin

corum nomina, quasi essent Episcopi, nominan- A sanctis spiritus qua fi quis ante reftitutionem re-
tes. Nec vero paffi funt abdicare quæ ad morbum corruptionemque pia fides libri Sanctorum capitula. Et hæc dum sæpius ad difceptationem vocarentur a nobis. Paratas enim hæreticorum capitulorum convictiones habemus. Et teftis eft horum præftans magnificentiffimus magifter, qui de nos & ipfos & tertio convocavit & quarto, dumque hoc proponeremus, audit. Rogavimus prius hæc propter illorum pertinaciam, ut hæc evocaremur. Et venimus, nec paullum remorati. Nec ea quo venimus, aliquando cefavimus, & eorum pietate veftra & eorum confiftorio excellente cogantes ut pro capitulis certamen exciperent, & aut ad confiftum venirent, aut certe pellerent ea tanquam fidei orthodoxæ aliena, & pernotantes in fola Nicæna fynodo eorum patrum qui Nicææ convenerunt. Et ecce!!! quidem qui nihil horum facere voluerunt, fed in hac hæretica controversia perfiftunt, quæ ad ecclefiaftica & facerdotalia officia pertinent permiftuntur impiere; nos vero abfque collecta tanto tempore permanentes & in Ephefo & hic & ille, atque hic periculorum milia perpeffi, & lapidati a fervis amentis monachali coopertis, & hæc paulo minus fubito interempti. Quievimus quippe pro fidei pietate omnia fuftinentes. Poft hæc placuit pietati veftræ & nos & illos pertraher concaves, & eos qui pertinaces funt cogere ad dogmatum venire difceptationem. Dumque hoc futurum fuftineret pietas veftra, ad civitatem profects eft. Et illos quidem qui accufantur hæretici, & quorum quidam quidem propter hoc a nobis damnati funt, alii vero excommunicationem fuffecti, qui etiam nunc pietabuntur ingula obnoxii funt, ad civitatem venire præcepit & facerdoti miniftrium gerere, & Episcopum confecrare. Nos vero qui certamen pro pia fide fufcepimus, & omne periculum pro rectis elegimus fuftinere dogmatibus, nec urbem jiffit intrare, nec propugnare pro fide, dum expugnatur ab illis, neque pro dogmatibus rectis inifiere, fed nec ad propria faltem redire concefit. Et fumus Chalcedone antui, & coardati gemimus de fcifmate, quod contra Ecclefiam moliuntur. Hujus ei rei gratia, tanquam qui nullum refponfum potuimus obtinere, necbellum duximus pictatem veftram per has literas edocere in confpectu Dei & Chrifti ejus & fanfti fpiritus quia fi quis ante reftitutionem recto dogmatum fuerit ordinatus ab his qui hæreticæ de fide fentiunt, omnem neceffe eft Ecclefiam feparari, feindentibus fefe & populis & cleris & contra invicem collidentibus. Nullus enim pie fentientium fuftinebit ut illis communicet qui hæretice colunt & peditioni falutem propriam dedicant. Dum vero id contigerit, veftra pietas intentionem propriam pietas agere compelleur. Schifma enim utique contra voluntatem confirmabitur, & contribuftantur hi qui pro fidei veritate certant, ut quod prodiderunt proprium animas tradere minime acquiescant neque confentire his qui impia Cyrilli capitula vindicare contendunt. Multi autem funt qui pro fidei pietate certant, tam nos orientalis diœcefis univerfi, & quæ nobifcum funt cuncta provinciæ ex Ponti atque Afiæ ac Thraciæ regione Illyricique & Italiæ. Nec enim ulli Episcopi his Cyrilli dogmatibus acquiefcere patientur, qui etiam vitiatæ pietati rodicem fuftinuit Amphrofii diicrecum contraria buic quæ nunc pullulat culturæ edocentem. Uti igitur tale nil fiat, nec amplius veftra pietas affuetur, quæfumus, deprecamur, rogamus ut ante ordinationem non fieri concilia nifi formam fuam obtineant quæ ad orthodoxiæ pertinent fidem, propter quam & congregavit nos amatrix Chrifti fummitas veftra.

CAPUT XXXV. ...123

C *Confeffatio tertia quam Theodofio Imperatori idem feptem Episcopi ſ direxerunt.*

NOs ad hæc evocationem veftræ pietatis fperantes venimus perventurus. Vocati enim ibamus nonorifice, fiout evocati ab Imperatore convenit facerdotes. Et evocati ad fidem & confirmationem fidei fanctorum patrum, jufte pio Imperatori obedientes adveniemus. Et dum venitimus, neque ab ecclefiaftica recefimus confequentia, neque veftra confiftura contempfimus. Sic converfati fumus a die qua in Ephefum venimus usque hodie veftræ pietatis ad Chalcedonem. Verum hæc nihil nos prætermiftum vitam, ficut apparet, adjuvit ufiodia ordinis boni; magis vero, ut videmus, etiam validiffime nocuit. Nam nos quidem, qui ex eo fumus, ufque præfens in Chalcedone detenti degimus, vix tandem vero nunc dimiffi fumus ut ad propria redeamus; qui vero omnia confuderunt, & turba compleverunt mundum, & contendunt Ecclefias feparare, ac pietati evidenter obftiterunt, quæ veteredorum funt gerunt, & utuntur Ecclefiis, & illicite feparatæ ordinationis, ut putant, obtinent firma promiffa, & ea quæ ad pauperum offeruntur inopiam, expendunt feftinantur fuis; dum certe non illi fuftinent, fed etiam nobis fit Imperator. Pars enim non parva tui oriens exilit imperii, in qua femper recta fides refulfit. Super hanc vero etiam reliquæ religiones atque provinciæ ex quibus congregati fumus. Non igitur defpiciat imperium veftrum quia corrumpitur fides, in qua & vos baptizatis effis & vestiri paretes, in qua defixa funt Ecclefiæ fundamenta, pro qua beati martyres multa miffis pœnarum mortis libentiffime fufceperunt, cum qua & barbaros vicifiis & diffolviffis tyrannos, qua & indigetis in bello quod nunc ⁸ Africam comprehendit. Erit enim vobis pugnator omnium Deus, fi ejus pia dogmata defenferis, & prohibeatis refcindi corpus Ecclefiæ. Exfcindetur enim, fi feriendus fuit fidei a Cyrillo & confirmatus ab hæreticis fenfus obtinet. Hæc jam quidem fepius in conspectu Dei & in Ephefo & hic obtefati fumus, & veftram docuimus pietatem, fatisfaftionem nobis acquietenet apud omnium Dei omnium. Erigit namque a nobis & iftud, ficut fcripturæ divinæ in apoftolicis atque prophaticis eloquiis docent. ⁹Nam beatus quoque Paulus exclamavit, ac dixit: *Obfecro in conspectu Dei, qui vivificat mortuos, & Jefu Chrifti, qui teftimonium præbuit fub Pontio Pilato, bonam confeffionem.* Et Ecclefiæ Dei præcipit diffinguere ab his qui in populo funt. *Et intermittamus pernicioſam diœcefim. Et non diſſinxeris, peccantium ſanguinem de manu tua requiram.* Hoc judicium metuentes, necceffarium fore credimus hinc docere imperium veftrum quia ea quæ fum Apollinarii & Arii & Eunomii docent in Ecclefiis hi qui eis ⁱ impermiſſi funt & illicite ac inregulariter facerdotium geruntur, & non fa hæc animis ingredientium, fi qui tamen illos & audire contenti funt. Per divinam fiquidem gratiam, quæ omnes homines parcendo gubernat, & mifericorditer regit, & confiftus effe nolit. Salvos, maxima pars populi fana eft, & pro rectis dogmatibus pugnat. Propter quos præcipue dolemus ac pungimur animo, metuentes ne paulatim ſerpens languor plures obtineat, & commune fuit hæc malum. Hæc nos veftram furfus docemus tranquillitatem, nec unquam docere deſiſtimus. Oramus ut annuat imperium veftrum deprecationibus noſtris, nihilque fubinfroduci fanctorum patrum quæ Nicæam convenerunt fidei permittatis. Si vero & poſt hanc noſtram deprecationem, & coram Deo commonitionem non acquieverit pietas veftra, nos & pulverem pedum noſtrorum excutientes cum beato Paulo clamabimus: *Mundi nos ſumus a ſanguine omnium.* Non enim quievimus nocte ac die, ex quo in ſtum benedictam ſynodum venimus, & Imperatorem & judices & milites & ſacerdotes & laicos contellantes ne fiant tradituæ a patribus fidei proditores.

CAPUT XXXVI. ...124

D *Pars ſermonis unius quo in Chalcedone dicunt ipſum Theodorotum Epiſcopum Cyrenſis Eccleſiæ.*

CHriſtus præſit noſtro ſenioni per quem & ipſi ſermones, & nos ejus divinorum miniſtri verborum. Chriſtus, qui poſitus eſt in ruinam reſurrectionemque multorum & in ſignum cui contradicetur, olim quidem ab Iſraele carnali, nunc vero etiam a ſpirituali; Chriſtus, qui infidelibus quidem offenſionis eſt lapis & ſcandali petra, non confundit autem credentes in fe; Chriſtus ille lapis quem reprobaverunt ædificantes, & factus eſt in caput anguli; Chriſtus Eccleſiæ fundamentum; Chriſtus lapis ille qui ſine manibus eſt abſciſſus, & mons factus eſt magnus, & operuit orbem terræ fecundum prophetiam Danielis; Chriſtus, pro quo & cum quo & propter quem nos expugnamur, & propter quem nos ſumus ab imperiali veritate conſtituti; ſed non ſumus ceſſantium regno privati. Civitatem namque habemus Hierufalem cœleſtem, cujus artifex ædificator eſt Deus, juxta Pauli Apoſtoli vocem. Chriſtus propter quem Propheticis undas navigare paſſumus ut noſtram vocem audire poſſitis, imaginem vocis effe putantes veſtri paſtoris. Concupiſcitis enim delectabile melos audire veſtri paſtoris, illius paſtoris quem compellantes quo ⁴ calamorum, ſicut arbitrantur, ſubſcriptionibus peremerunt, ad quos Deus exclamat per Propheram: *Paſtores multi corruperunt vineam meam, polluerunt partem meam; polluerunt partem meam deſiderabilem quaſi terram mobile deſerunt.* Dicat de ipſi per aliunque Prophetam: *Secundum multitudinem ſuam peccaverunt mihi. Pecunia gloriam ipſorum in ignominiam.* Dicat per aliam denuo Prophetam: *Ve filii deſertores; feciſtis conſilium, & non per me, & conſiliationes, & non per ſpiritum meum; ut adjicerentis peccatum ſuper peccatum. Convertimini qui profundum iniſtis conſilium & inimicum.* Dicat ad eos Haias: *Manus enim veſtra polluta ſunt ſanguine, & digiti veſtri in peccatis. Lingua veſtra loquta eſt mendacium, & os veſtrum iniquitatem mediatur.* Nemo loquitur juſta, ejuta conſtituit dolorem, & parcimus iniquitatem. Ova alpidum ruperunt, & telam aranea texunt. Videte acculationem malitiæ, & fragilitatis nequitiæ convicionem. Ova alpidum, & telam aranea. Hoc quidem malitia partus, illud vero infirmitatis convictio. Addit ergo dicens:

a *Italia*] Epiſtola ſeptuorum conciliabuli ad Rufum Theſſaloniencſem: *Iteſtor coepiſcopos eſſe vaviſtentium illum nequaquam laturos eſſe.* Minum eſt orientales conmumerant Italiam inter provincias quarum Epiſcopi adhærebant Joannei Antiochenos & reliquis qui cum ipſo erant. Nam catholici ſcribentes ad Imperatorem Theodoſium poſt adventum Joannis Comitis ſacrorum aperte ſupra pag. 115. profitentur, quod omnem orientem cum maxima Roma reſidet in vera fynodo Epheſina, ſe cuſtum iidem ad eundem Principem ſcribentes per Arcadium, Juvenalem, & ceteros, ejuſm pag. 167. univerſum occidentale Concilium per nos qui diceſis ſunt fanctiſſimum Epiſcopum anathematizaſſe Joannem Antiochenum & ſeliquum nonfiſtum Concilium & Theodoretum ſupra cap. XX. pag. 221. ſcribit occidentem conſentire adverſuſm Neſtorii. Scin ſupra cap. VII. pag. 264. inter Epiſcopos qui cum Joanne Antiochenos erant ſubſcripſerunt Theodoretum Epiſcopum Italiæ. Verum hæc ſubſcriptionem eſſe illic mentionis. Scio praterea orientales in epiſtola ad Rufum Epiſcopum Theſſaloniencſem ſcripſiſſe mentionem facere Marini Epiſcopi Mediolanenſis ſanquitum cruum Synodo conſenſiencſem. Sed ego valde puto Marinium, qui nondum feiret diviſionem effe Epiſcopos, ad ſynodum Epheſinam ſe ſcripſiſſe, & cum ejus ſubſcriptione, & cum ejus ſigillum ſuum diviſſe, quorum ſynodum effe legitimam putabant, aliam vero, cui Cyrillus præſidebat, falſam. Nam cum Epiſcopi qui Epheſum veniebant diviſi non ſint ante Kiem menſis Junii, & epiſtolam ad Rufum datam conſtit menſe Septembri, verſimile non eſt ſemam diviſionem eam cum perveniſſe pontifice Mediolanum & hinc ad Epheſinam ſynodum ultimatum reſcripſi potuiſſe. Quippe immemſum eſt ſpatium ſi quis narrat eveſtiuſe velit hoc Epheſum contendere; & ſi temeſti idem pragmatica ſit, a Mediolano aliquo ad Nicæam, quæ etiam aliquantulum abſt ab Epheſo, fuit M. P. MDXXXV. ut colligitur ex itinerario Hierosolymitano & ex itinerario Antonini Augusti. Quare cum legati ſynodi occidentalis, qui miſſi ſunt VIII. Idus Maias, Epheſum non appaiiant ante initium menſis Julii, affirmamus poſſe videtur Marinum diviſionem ab Epiſcopis ejus ad orientales pertinentem non quemſtio ſuum ſpatium, adeoque datum videri ſimplicitet ad ſynodum, ſed in orientalium manus incidiſſe; præſertim cum ii qui tuebantur hiſtoriam Epiſcoporum Mediolanenſium ſcribant hunc Marinium fine Mantinium, *ut ſuſt* vocant, dogma Neſtorianum acri & vehementi ſcripto confutaſſe, eumque libum Theodoſio Principi delinatum ſanctiſſimo ad ipſos Epheſini Concilii patres.

b *Rufinum S. Ambroſii*] Illum rei mentionem eam cum perveniſſe pontifice Mediolanum & hinc ad Epheſinam ſynodum orientalem rafcriſſi potuiſſe. Quippe immemſum eſt ſpatium ſi quis narrat eveſtiuſe velit hoc Epheſum contendere; & ſi temeſti idem pragmatica ſit, a Mediolano aliquo ad Nicæam, quæ etiam aliquantulum abſt ab Epheſo, fuit M. P. MDXXXV. ut colligitur ex itinerario Hierosolymitano & ex itinerario Antonini Augusti. Quare cum legati ſynodi occidentalis, qui miſſi ſunt VIII. Idus Maias, Epheſum non appaiiant ante initium menſis Julii, affirmamus poſſe videtur Marinum diviſionem ab Epiſcopis ejus ad orientales pertinentem non quemſtio ſuum ſpatium, adeoque datum videri ſimplicitet ad ſynodum, ſed in orientalium manus incidiſſe; præſertim cum ii qui tuebantur hiſtoriam Epiſcoporum Mediolanenſium ſcribant hunc Marinium fine Mantinium, *ut ſuſt* vocant, dogma Neſtorianum acri & vehementi ſcripto confutaſſe, eumque libum Theodoſio Principi delinatum ſanctiſſimo ad ipſos Epheſini Concilii patres.

c *Conſtantinopolim verſa*] Hæc etiam ex Marcellino ſumſit Rufinum Comitem Constantinopolim verſa, ut ſcribit Marcellinus in ſua chronica, ad ſynodum Epheſinam ſe *ad pulſandum Imperatorem miſſe, qui hæreſiis illic capitibus contraria docet.* Vide infra cap. LXXXIV. d *Direxerunt*] Chalcedone ut habet ſimilus in editione Baſileenſi, omiſſis in editionibus Conciliorum.

e *Ordinationis*] Lupus putat hic agi de confirmatione depoſitionis Neſtorii. Sed manifeſtum eſt intelligi hunc locum deſcriptum de ordinatione Eccleſiæ Conſtantinopolitanæ; quam a catholicis perſtam fuiſſe patet ex narratione *ordinationis Maximiani*, quæ ſtata eſt ſupra pag. 170.

f *Officium*] cui incubabant Vandali, Alani, & Gothi, ut docet Poſſidius in vita ſanfti Augustini cap. xxvii.

g *Impermiſſi*] id eſt, minni Eccleſiæ. Nam ordio Baſilicenſis habet, *ii qui permiſſi ſunt Eccleſiæ habere.* Ed. Baſilicenſis & habet. *Pare hoſtile Theodoretii Epiſcopi Cyri dilite in Chalcedona quam effini abiuri.* Mutatus *gatur Neſtorique ſanctus habita.* Peſſime inquam. Nam præterquam quod nihil illorum legitur in antiquis libris, quin Epiſcopi ex Epheſo cuncti illic tendebant.

h *Calamos. ſubſcripſi.*] In dimatinonem Neſtorii ſubſcribentes in Concilio Epheſino.

ANNO CHRISTI 431. *Et consortaris ex ovis eorum, congregaveris invenis A monstrum.* » Vidisti malitiam languidam, vidisti eum qui expugnatus est coronatum. Quia comesturus, ait, ex ovis eorum, congregaveris invenis monstrum. Quod est autem monstrum, nisi quia generare non potest? Ac si dicere: Quia malicia non potest venire ad perfectionem. Prædica igitur nobis etiam ipsum malitiæ. Ait enim, quod minus est, sic dicens: *Et ex ovis basilisci.* Hoc est mirum, quia *Sæ* basiliscus in eo & monstrum. Basiliscus vero malitiam significat. Quia enim belluæ hæc amarilima est omnium reptilium, ipsi partum malitiæ comparavit. » Monstrum vero idem cursus propter fragilitatem malitiæ dixit. Sequitur demum sententia hæc: *Tela eorum non erit ad vestimentum, nec operientur de operibus suis.* B *manus.* Cur hoc? Quia opera eorum iniquitatis. Die & speciem iniquitatis: *Pedes eorum ad malum currunt.* Ad quid faciendum? *Et velociter fundendum sanguinem.* Quid ergo ad hæc? *Contritio & infelicitas in viis eorum.* Semitæ namque illorum, per quas ambulant, perversæ sunt, & viam pacis ignorant. Vere lamentationibus digna sunt ista, et contra facetudines loquantur talia facinorosi. Sed ita nos dicimus, non tam illos accusantes quam vobis potius providentes. Et POST ALIA, *quæ. In veritate exprovat super hoc cœlum, & amplius terra est pertubata formidine, dicit Dominus. Quoniam dixi & nequam fecit populus meus. Medelisque fuistum aqua vivæ, & fuderunt sibi lacus cortrios, qui aquam continere non poterunt.* Dicit C ad eos Dominus per Hieremiam Prophetam: *Transite ad insulas Cethim, & videte.* Non vultis, inquit, acquiescere verbis nostris, non consentitis Prophetis, non suscipitis legem, non credituis Scripturæ divinis? Pagnanum filius doctores adscisciæ. Ite ad gentes, & discite quomodo putativi dii honorentur ab eis qui certe non sunt dii. *Transite ad insulas Cethim, & videte, & in Cedar transferite, & omnino perquirite si facta est talia.* Quæ talia? *Si mutabunt gentes deos suos.* Quales illos? *Qui certe dii non sunt.* Et cur dicis hæc? *Populus autem meus mutavit gloriam suam, & quia nihil ei profuit.* Hæc etiam de illis convenit dici: Nam gentilium pueri ligna & lapides honorantes, immortalia hæc appellant. Tu autem, quicquid illa prohibet adorare, & solum verum Deum adinoretes Colere, qui montes in pondo Baturis & in Baturis colles, qui manu fustinet aquam & palma cœlum, & omnem terram gubernat, qui statuit cœlum fieri omnemque, qui tenet gyrum terræ totum, & habitantes in ea tanquam hoblatas, qui verbo suo fecit hæc omnia, & in mo momento temporis præsentavit tamquam futura fint prius quæ ante non fuerunt, & quid deat quæ non erant et esse, propria voluntate, tu nunc velut hæc omnia obliitus, paganorum subjicis eum, & tamquam paganum Dominum fic adorari quasi legis latione promulgasti. Pagnanum quidem filius Cethim, cupiditatis nimicitate languentes, & cum vocant impassibile, & solem impassibilem nominant, & legem de flellis velut immortalibus feruntur, & segram quam concludant deificant. Nos vero invisibilem, incircumscriptum, incomprehensibilem, imperfectabilem credimus esse passibilem? Absit, inquit, salvator noster ac benefactor, ne unquam fera una recedamus adoratione, ne tuam fic ignoremus naturam, ne usque adeo circa tua simus indevoti dona, neque literatorum nostrum passibilem suspicemur, qui nos ex passionibus ad impassibilitatem transluxit, qui donavit impassibilitatem passibilibus. Hanc deprecationem Deo & pro nobis & pro vobis offerimus, cui gloria in sæcula. Amen.

ANNO CHRISTI 431.

Sed cum ex nomine beati Theodoreti possuit Irenæus; qui dum Nestorianus fuerit, ut pro illo in civitatem miseretur, sicens doctrinam Theodoreti in Ecclesia Dei prædicetur, volunt propter illa quæ post gesta sunt ut varium dicentur.

CAPUT XXXVII. 125

Idem vero Irenæus & ista posuit post prædicta dicens:

a Scmo Joannis Antiocheni, quem dicit in Chalcedone post sermonem Apphonii Presbyteri & Episcopi Theodoreti.

SAncta lex est ut quæ filiorum sunt, patribus deputentur. *Mea ergo filia Cedar, & arcus ejus Mamaffes.* Magis vero non mei, sed Dei sunt, qui nostrum factum gregem congregavit ad nos, in flantiamque illi pro pia fide donavit syle alia bona. Ego vero ab hac turrei transmutatus ad alitatem vos pariter & valedicerem vobis. *Carpemus namque iter, vobiscum manentes, & rursum vobiscum fumus, ad fratres nostros euntes.* Permanet enim sine impedimento ubique dilectionis natura. Saluto vos atque toga ac pacem habeatis ad Deum, qui ante quidem Christiani fideles eratis, nunc vero etiam confessores. Omnia qui magnam & novit obtinuisse substantiam, fortiter decertate, & cum pro his quæ possidet laborare non piget ne pariat hæc ipsa quæ possidet. Nemo igitur vobis auferat pretium vestræ, quam nos quoque sicut depositum filius commendamus. Attendite ad patres nostros atque majores, quos nec tormenta nec mors nec aliud quodvis humanum valuit ab effectu fidei submovere. Nostrir vero temporibus parvæ minæ sunt, magna eli merces; parvæ passiones, fed magnæ coronæ. Nemo vobis depositum rapiat, dico vero ad integritatem dogmatum. Nemo vobis deinstem perfuadeat esse passibilem, neque unam naturam divinitatis & corporis. Nam illa quidem semper est per se divina subsistantia, illam vero suscepit. Unde conjunctionem prædicamus, non vero confusionem; unitionem, non tamquam aliquorum mistiuram. Deus ifiud propter illud, filius hoc propter illud, omnia hoc propter illud. Adoramus illa, glorificatur eum illo. Et hinc conjunctum inseparabiliter, ipsum naturæ nostræ primitæ nominatur. Hæc custodite, & Deum pacis erit vobiscum; defendens vos quo ipse novit modo. Ipsi honor & gloria in sæcula. Amen.

CA-

ANNO CHRISTI 431.

CAPUT XXXVIII. 126

Epistola sancti Joannis Antiocheni Episcopi, quam a Præsulo scripsit ab Angera.

INstabile quiddam revera nequitia est, & infatiabile nimium. Et hoc ex aliis quidem quis plurimis videret, nihilominus vero & ex illis qui omnes quidem Principum leges, omnes vero calaverunt ecclesiasticas sanctiones & sursum versum cuncta fecerunt. Non b fanctiati enim c Firmus atque d Theodotus, & qui cum eis, insipientibus quæ in Ephesio, quæ in Chalcedone factæ sunt, & seditionibus quæ in Constantinopoli, eversione priorum dogmatum, nunc rursus illicitis omnia tentant loco turbare. Nam nunc quoque cooperatores illi fumentes illum qui in Constantinopoli produxerant, direxerunt contra nos ad Angeram literas infimiores arenis & inaniores umbris, multam tamen eorum nequitiam prædicentes. Nam dum prius ipsi a nobis excommunicati funt, eo quod hæreticis fubscripferint Cyrilli capitulis, eorumque impietatem roborare præsumpferint, dumque excommunicationis conculcaverunt terminum, & comminiffrant condemnatis, & fecondum fanctorum patrum regulas per hoc ipsi quoque depositi fint, fufpenfiones contra nos fegerunt; nunquidnon miferunt, fimile aliquid facientes velint fi quis vincire & adhuc ipsis vinculis obnoxius vinciendum fe vincire conetur. Memor est autem magnificentia vestra quia & quando Chalcedonæ degebamus, fanpius & piffimo Principi & vestræ magnitudini diximus quia quicunque damnatis atque excommunicatis ordinatus fuerit, ordinationem habet illicitam & iniquam. Quomodo autem veniet spiritus gratia oramibus eis quibus interdicta est facerdotis oratio? Hoc & alias dominus magnificentiam vestram, & notum faciemus in præsenti, quia non nec illos esse fcimus Episcopos, nec illum qui ab eis est factus. Nam illi quidem transgressiones regulæ fub regulæ facti funt poena; ille vero ab eis nihil accepit, quia nihil habebant quod imperticentur illi qui femetipfos ante privaverunt. Hæc fi potestas vestra probaverit, quæfamus ut etiam piffimo & amico Christi Imperatori nostro legantur, & magnificentiffimo gloriofiffimoque Præpofito, & omni amico Christi confortorio five fcatui; ut universi noscantur qui nos ufque ad præsent nulli nofmetipfos fubjecimus crimini, & ordinabiliter omnia, & confequenter, fecundum quod placet regulis, egimus.

CAPUT XXXIX. 127

Epistola Joannis Antiocheni Patriarcha & omnium qui in eadem civitate pariter convenerunt Episcoporum ad Imperatorem Theodosium post certamine qua hi habuerant Episcopi in Ephesio & Chalcedone.

SCientes quia vestrum pietate ornetur imperium, & quia evangelicis & apostolicis dogmatibus fweatis, evangelicamas ferentiati vestræ, quæ omnibus hoc vos latificare præcipue cognoscentes, quia per divinam gratiam, quæ orthodoxam fidem omnibus modis evacuari non finit nec permittit effluere, fed femper feintillam relinquit, & per hanc reaccendit extinctæ, quia omnes orientalis diœcesis Episcopi & Clerici & populi vestis funt falvi dogmatibus & perseverant in fide quæ a beatis patribus expofita eft in Nicena congregatis, & eligunt potius omnibus privari corporis membris quam vel unam rectæ illius confeffionis fyllabam prodere. Propter quod & Cyrilli capitula, tanquam valde contraria & fanctorum Apostolorum doctrinæ & fanctorum evangeliorum prædicationi & expofitioni fidei quæ in Nicena fafta eft, execramur universi, & amicam Deo vestram quæfimus fumnitatem in nulla Ecclesiarum quæ funt fub eelo permittere dogmata illud impium prædicari, fed et nefas & blasphemiam ab universo mundo fugari præcipere. Deret enim vobis, quia ab ipso Domino Christo fumpffis imperium, fecure illi mandant dogmatum traditionem, omni additamento hæreseos liberatam. Sic enim super præsens imperium fruetur vestra pietas & futuro, quod & curis eft liberum, & non recipit hæresis, fed illud quod fonefiore non potest, immortale gaudium tenet. Joannes Episcopus Antiochiæ. Jacobumem vestram pietatem & multis annorum curriculis perdurare oro Ecclesiis Christi & Romano principatui, Deo amicissimi & optimi Dei cultores & piffimi Imperatores.

Similiter & omnes pariter convenientes Episcopi, subscrip-

CAPUT XL. 128

Epistola Theodoreti Episcopi Cyri, quam scripsit ad populum Constantinopolitanum, per quam obtestatur quia non solum prius & posterius, sed & quando ab Ephesio ad Chalcedonem & a Chalcedone redivit ad Ecclesiam suam, semper fidem catholicam prædicavit; licet Nestorium damnare difluleria, non credens illa ejus esse dogmata quæ & ipse Nestorius denegabat; & in Ephesio ex quaestionibus sub ejus nomine, nullo teste, probata credebat.

QUale quiddam pafluntur & faciunt avium mater, quæ, quoties ablata fuos deprædantibus adspiciens, (Anviantur enim & garrulæ ftridunt, & ad fimilem volatum tenuros adhuc pullos hortantur, ut aucupantium manus effugiant) tale aliquid patior! Fmul & facio, lamentationes vestras ex literis audiens, & quasi vos garrulæ ftridentes ac tremule mentis oculis cernens. Inspectis namque ipsis literis, mos fudoryanum cuncti humores expendi, & ficut dicit Propheta, cæitus aquarum depofuerunt oculi mei. Et tacens fimul ac gemens pertinaxi diutius, hoc improvilum cogitans mafer, & divisionem corporis Ecclesiæ, & præsium omni bello civili deterius. Non enim de una tribu tantummodo fumus, fed de utero uno, eandem glorianies habere non patrem omnium Deum, eandem matrem fanctiffimam fontem. Non folum vero unius uteri fumus, fed & unius quoque chori, animæ mente, unius & vitius. Et licet membra multa fimus atque diversa, unum tamen corpus efficimus fuata apostolicam doctrinam di cen-

tem:

a Præsulis malis.] Edito Baluzii fa. *Vidisti malitiam infirmantem, vidisti ardentem non ardendem, vidisti eum qui impugnatur coronatum.*

b *Basiliscus in eo.*] Eadem edito Bali. *Basiliscus in illo & serius hic & serile. Basiliscus autem malitiæ &c.*

c *Firmus.*] Vocatur *Firmilianus.*

d *Theodotus.*] *Hunc Firmum & illa ipsa verba ell propter infirmitatem malitiæ. Infirma enim est malitia.*

e *Joannis.*] Habetur in laudata tomo edictione Baluzii, & in tomo tertio Concilium pag. 1167.

f *Cum.*] Hoc nomen deest in editione Conciliorum, usque ad hæc, *& rursum vobiscum,*

a *Præsulis.*] Antiocho, Vide supra cap. 24. 25. pag. 286.

b *Sanctati.*] Legendum est, *sanctati.*

c *Firmus.*] Episcopus Arcyrenus.

d *Theodotus.*] Episcopus Ancyranus.

e *Illum.*] id est, Maximianum Episcopum Constantinopolitanum ab eorum Episcopis exclusum Constantinopolim ab illorum Concilio, inter quos fuerunt Firmus & Theodotus. Vide supra pag. 161. 172.

ANNO CHRISTI 431. tem: *Vos estis corpus Christi, & membra de membro.* Sine naturali cognatio, nec communio partium, nec quod mystica mensa perficiunur, nec quod manus invicem suas ac pedes & oculi, & quia unum corpus universi complemus, vinculum sufficit fervare concordiæ, contempsit vero conditis legibus pacis, tanquam laniantes propria membra discerpimus, & adversaris fatti sumus proeda facilima atque insultationis & illusionis occasio, eo quod invicem nobis fiat adversaris abstantur, incidentesque cuneum nostrum, & partes ejus in invicem vertimus. Unde ridet quidem gentilium pacti, rident quoque Judæi, exclinat spinna lacteicorum, evanique cuncti adversarii veritatis, & nostris malis insultant, nos respicientes partitos, & propriam pacem nostrum prælium ducunt. Hos autem qui horum causæ fuit facti nec hoc evigilare facit atque ad semetipsos reverti, ut calicitus evellant quæ male sunt seminata zizania, salutribus Apostolorum contemptis seminibus, quæ spiritus per omnia sancti gratia præstiti. Hæc igitur, mox ut quisque legit, omnes perspecteris, ingemui, lamentatus sum, in lachrymis tunc cationes expendi quas reperit dolor, quando super illa quæram in nostro inferiori, non erunt solum foliucentium, sed & illorum mori fulgurantur Infos. Sed dum recognovissem cum qui est a principio usque nunc Ecclesiæ statum, & quomodo semper expugnata, expugnant superans profuit, dum virtus a Domino in infirmitate perficitur) se probatur justa ipsius Domini vocem, aliquantulum B recreatus sum, nimiratenque diffoliri tristitiæ. Remoramus enim etiam fanctorum evangelium doctrinas, inveni salvatorem Dominumque nostrum nihil leave neque fastivitate dignum in terrena vita sanctis suis promisisse discipulis, laboreos vero atque fudores sui lege protestentur, & injuriosa jurgia & plagas atque flagella prædicere. Ecce, inquit, *ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Et ante Præsides & Reges ducemini propter me, & in synagogis vos flagellabunt, & vinci odio omnibus propter nomen meum.* Et post illa infructiones in invicem doceus ait: *Tradet autem frater fratrem in mortem, & pater filios; & insurgent filii in parentes, & morte eos afficient.* Eorum vero quæ dicta sunt finalis exortus fanctorum D continet etiam fructum: *Qui enim perseveraverit usque ad finem, hic salvus erit.* Dilcimus ergo ex his nihil temiffum plenumque lætitiæ quæreret in præsenti vita, bonorum vero quæ spectant servationem vitiliter sultinere & fortiter ferre quæcunque propter veritatem congiterit tristia. Hujusmodi enim perleveranti futura nobis beata providebit. Dicit enim beatus Paulus: *Quia tribulatio patientiam operatur, patientia vero probationem, probatio autem spem, spes autem non confundit.* Confiliorum vero liberatio fastidiosa intrinsum est. Qui vero illa sustinent, eis non poceft miseri tristitia. Et illis experimenta innitentur rebus. Expectationis E vitionum pondus laboris exonerant. Unde & fanctorum Apostolorum consolationem, dice autem Petrus & Joannes, dum miracula & persegellati testifient, *exierunt gaudentes, quia digni fuerunt injuriam pro Christo nomine sustinere.* Et Paulus pœnitentia-poenitatem-ait: *Completo nunc in infirmitatibus, in injuriis, in necessitatibus, in perfecutionibus, in angustiis, in fedictionibus pro Christo.* Explicata rationem dicit: *Quando enim infirmor, tunc potens sum.* Et non ait, *Tolero infirmitates & injurias*, & reliqua, fed, *complacere, in* ANNO CHRISTI 431. *gaudens fuscipio*, cum voluntate fiducia, cum gaudentia gaudeo, fastidiosa dolorosa commemoro. Et illa quidem natura fensibus ingenita, hanc vero voluntas educit. Et mox inferit inquiens ita: *Si gloriari oportet, de infirmitate mea gloriabor.* Et addit: *Non solum vero, sed & gloriamur in tribulationibus.* Non autem dicit: *Perferamus, vel toleramus, vel tribulationes patientes ferimus*, fed ait, *Gloriamur in tribulationibus*, inter tribulationes declarans voluntatem, animæque fiducian de spe notificans futurorum. Quia enim in principio certamium summitas est dolorum, & circumvallantium fe malorum multitudinem certamina, & deperiunt ex tribus certaminibus, judicem dicere audisit: *Sufficit tibi gratia mea. Virtus enim mea in infirmitate perficitur.* Lætabatur poffet flagellatus, insultabat cum torqueretur, extentus quasi in duro gaudebat. Cum plagis fuderetur, hymnichat, gratias agebat in vinculis, & Ecclesias ex carceribus faciebat, noctes psalmodiis numebat in diei. Insebcatur contra eos quos fere audiebat propter futuras et tentationes, seque dicebat: *Quid stetis & confodistis eos mors? Ego enim non solum ligari, sed & mori pro Domini Jesu Christi nomine paratus sum.* Ita omnis Apostolorum chorus facienti permansit. Hæc qui post illos fuerunt veritatis athletæ. Hæc tunc etiam multi qui pro religione contemnant atque perficiant. Non enim non omnino deferuit illius gratia qui cœrit diffipar universa. Decretum autem nobis Dominus semen, ut non fimilemur Sodomis & Gomorrhis. Et est etiam per misericordiam Salvatoris quæ grana in bono cernere, quæ juxta imaginem propheticam benedicit Dominus nominantur. Et spicas non duas aut tres, fed multa millia folida in valle radicatas est videre. Olivas quoque non quatuor aut quinque tantum, fed numero plures super extremitatem plantatas monoris excelsi, quæ ab inimicis furantibus auferri non queant. Hæc enim tropice fancivit de his quos pietas nutrit, qui divinum depositum minime perdiderunt, fed intentabile atque incorruptibile servavere. Scit Dominus qui sunt ejus, & adeft præconfitmator, & excitatione levigat & clamat: *Non te deseram, neque derelinquam; ut adhuc loquente te dicam, Ecce adsum. Ecce ego vobiscum sum omnibus diebus usque ad consummationem sæculi. Et. Confidite, ego vici mundum.* Et. *Sufficit vobis gratia mea. Virtus enim mea in infirmitate perficitur.* Ob hoc enim quia in pugnantes mundique fagittarum millia excipientes neque fugiebant, neque cadebant, fed fortiter fabant, & laboriant immobilem virtutem, hoc ipsum ait amplius prædictam ejus regni virtutem. Exemplentes enim fagittas impugnabant adversum nos, & lapides ac lancea nostros nos dejiciunt milites: hoc igitur audientes verbum quæ intentiones molestias hastiare non convenit, fed fortiter flate hereditatemque paternam inadibilem furibus custodire & fapienum custodire nutrem. Veniet enim quicunque venturus est, & non tardabit, & athletæ proprios coronabit. Credimus vero quia & gregem tuum, qui divius est, celeriter imet, & pascit nos continue. Tamen finit fieri fieri in principio, quando non erat nobis. Et cogit ut ravemnt convertet, & languentes falvabit, & falvos cultodit in omnibus. Confidite igitur vos, qui ella pia religionis peculiare nutrimentum, & vestram ipsorum salutem operantur ad animi invicem provocantes, & divinas leges ad memoriam reducentes, deprecantesque Dominum ut hanc caliginosam nubem pinguemque dissolvat & omnibus fumen veritatis offendat & doceat universos quia impassibilis & immutabilis est trinitatis natura fecondum fanctorum patrum doctrinam qui in Nicæa conveneruut dicentem: *Ex eiusdem*

ANNO CHRISTI 431. *enim qui dicunt, Erat aliquando quando non erat, & ante quam nasceretur non erat, aut quia ex non existentibus processit esse, vel ex alia quæunque substantia, dicentes esse vertibilem aut mutabilem filium Dei, hos anathematizat sancta catholica Ecclesia.* Qui ergo divine naturæ passiones imponunt, eam vertibilem dicunt atque mutabilem. Mutatur namque ac vertitur quod fe aliter atque aliter habet. Qui autem vertibilem dicunt atque mutabilem, fub potentiam ac dominum ceteros tribuere certaminis, judicem dicere audisit: *Sufficit tibi gratia mea. Virtus enim mea in infirmitate perficitur.* Lætabatur poffet flagellatus, insultabat cum torqueretur, extentus quasi in duro gaudebat. Cum plagis fuderetur, hymnichat, gratias agebat in vinculis, & Ecclesias ex carceribus faciebat, noctes psalmodiis numebat in diei. Insebcatur contra eos quos fere audiebat propter futuras et tentationes, seque dicebat: *Quid stetis & confodistis eos mors? Ego enim non solum ligari, sed & mori pro Domini Jesu Christi nomine paratus sum.* Ita omnis Apostolorum chorus faciens permansit. Hæc qui post illos fuerunt veritatis athletæ. Hæc tunc etiam multi qui pro religione contemnant atque perficiant. Non enim non omnino deferuit illius gratia qui cœrit diffipar universa. Decretum autem nobis Dominus semen, ut non fimilemur Sodomis & Gomorrhis. Et est etiam per misericordiam Salvatoris quæ grana in bono cernere, quæ juxta imaginem propheticam benedicit Dominus nominantur. Et spicas non duas aut tres, fed multa millia folida in valle radicatas est videre. Olivas quoque non quatuor aut quinque tantum, fed numero plures super extremitatem plantatas monoris excelsi, quæ ab inimicis furantibus auferri non queant. Hæc enim tropice fancivit de his quos pietas nutrit, qui divinum depositum minime perdiderunt, fed intentabile atque incorruptibile servavere. Scit Dominus qui sunt ejus, & adeft præconfitmator, & excitatione levigat & clamat: *Non te deseram, neque derelinquam; ut adhuc loquente te dicam, Ecce adsum. Ecce ego vobiscum sum omnibus diebus usque ad consummationem sæculi. Et. Confidite, ego vici mundum.* Et. *Sufficit vobis gratia mea. Virtus enim mea in infirmitate perficitur.* Ob hoc enim quia in pugnantes mundique fagittarum millia excipientes neque fugiebant, neque cadebant, fed fortiter fabant, & laboriant immobilem virtutem, hoc ipsum ait amplius prædictam ejus regni virtutem. Exemplentes enim fagittas impugnabant adversum nos, & lapides ac lancea nostros nos dejiciunt milites: hoc igitur audientes verbum quæ intentiones molestias hastiare non convenit, fed fortiter flate hereditatemque paternam inadibilem furibus custodire & fapienum custodire nutrem. Veniet enim quicunque venturus est, & non tardabit, & athletæ proprios coronabit. Credimus vero quia & gregem tuum, qui divius est, celeriter imet, & pascit nos continue. Tamen finit fieri fieri in principio, quando non erat nobis. Et cogit ut ravemnt convertet, & languentes falvabit, & falvos cultodit in omnibus. Confidite igitur vos, qui ella pia religionis peculiare nutrimentum, & vestram ipsorum salutem operantur ad animi invicem provocantes, & divinas leges ad memoriam reducentes, deprecantesque Dominum ut hanc caliginosam nubem pinguemque dissolvat & omnibus fumen veritatis offendat & doceat universos quia impassibilis & immutabilis est trinitatis natura fecondum fanctorum patrum doctrinam qui in Nicæa conveneruut dicentem: *Ex eiusdem*

ANNO CHRISTI 431. *minus Jesus Christus, per quem omnia.* Et in epistola ad Hebræos: *Jesus Christus heri & hodie ipse & in sæcula sæculi.* Et alibi: *Unus Dominus, una fides, unum baptisma.* Et patres autem qui in Nicæa congregati sunt inquiunt: *Et in unum Dominum Jesum Christum filium Dei.* Quos sequentes, unum quidem Christum & Dominum confitemur filium Dei, in ipso una autem duas naturas agnoscimus. Et novimus unum eundemque recentem & sempiternum, ex Abraham natum secundum humanitatem, & sempiternum secundum divinitatem, & passibilem circa id quod vilibile est, impassibilem circa invisibilem naturam. Et Deo, quia Deus est, & ex Abraham, quia homo est. Sic filium confitentes, agnoscimus quæ cujusque naturæ sunt propria. Hæc vobis iterum, velut in summa, de doctrinis pietatis scripsimus. Diversimus autem vobis & ea quæ a nobis ad monachos fanctissimos scripta sunt, & divinorum dogmatum latius opus habentes & eiarum Conciliorum cognitioues. Super hæc autem dirasi vobis amarticé dilectissimi, amatrici Dei congregationi, & ea quæ ad Deo amicissimos Episcopos a nobis dicta sunt, qui dicere voluerunt quæ fit eorum quæ moventur causa. Petierunt enim a nobis hanc ex manifestam fluuterem & clarum. Si vero vacare potuero, & ea quæ de sancta primitate & de divina dispensatione olim a me scripta sunt dirigo vobis; non ut latiatem vobis faciam filiorum, fed ut accendam dilectiores vestrum, ardentiosque perficiam. Potens vero est Deus omni vos implere sapientia per spiritum & quæ sunt in magnificum interpretationibus adimplere, ut eorum dicat ipse de vobis: *Omnia mea vocent meum audient, & cognosce eas, & ei respondeatis: Dominus regit me, & nihil mihi deerit.*

CAPUT XLI.

Epistola Sancti Arcadii Berrhoensis Episcopi : antiquissimi & illi tempore clari sacerdotis, qui etiam consiliar Arianorum temporibus fuit, cujus & scripsus contra beati Cyrilli capitula literas approbavit Theodosius Imperator : scribens ad synodum quæ in Ephesio congregata est per Joannem Comitem largissimum, & sicut suspicatur Ossius ep. : cui & in ipsa discordia profito & fidei apostolicæ & beatus Cyrillus cum magna veneratione referipsit.

Domino meo fanctissimo & Deo amicissimo fratri & communistæ [a] Alexandro Acacius. Sicut prioribus litteris ad te fosbrati sum, quæ venerit huc Dominus meus per omnia fanctissimus Joannes Episcopus cum Deo amicissimis Episcopis Alexandro Apameæ, Archelao Theodoreto, Thalassio, Eusebio, Maris, & Maro & nuncaverunt quæ dicta sunt & quæ acta prinsquam evocati fuit a religiosissimo & Deo amicissimo Imperatore Theodosio, quæ ita sunt ut decuit competentioli oratio. Omnem namque linge ipsorum ut ad Joquendum quæ per concinnationem disboli dicta sunt,

a *Antiquissimi*] In epistola Theodosii Imp. ad synodum Ephesinam supra pag. 113. scriptum est Acacium adjici fanto Concilio non valuisse *propter longam senectutem*. In capite vero 32. ipsius synodici laudatur *Acacius ejus Episcopus*, & cap. XVIII. eximuntur quæ illum non explicitis contra se decrevit vita annos. Fallus est Episcopus anno centesimo, ut notat Baronius; fuerunt nimirum Valentis Imperatoris Arriani professionem adversus catholicos, & qua videndus Theodosius in capite secundo historiæ religiosæ.

b *Scribens ad synod.*] Supra pag. 113. ait, ipsum dolorem ob

c *Eiusdem supra*] Nihil illuslrandi legitur supra, nisi quod tantum ex pag. 274. extat relatio Joannis Comitis largissimi. Itaque operosiori omissam a Lupo fuisse facrum quæ extat supra pag. 113.

d *Alexandro*] Hierapolitano Euphratensis metropolitano Episcopo. Assistitur etiam Lupo, qui sic interpretatur.

ANNO CHRISTI 431.

sunt. Discussione veto facta coram piissimo & A Deo amicissimo Imperatore nostro inter utrasque partes, dum omnia piissimus Imperator cum orientalibus fentiret ac diceret, multa peccata, quam dedit Cyrillus, pro peccatis nostris obruit veritatem. Nam pessquam mortuus est Scholasticus eunuchus, piissimus Imperator rex ejus inquisitores & autem, quod reliquerat Italiam, invenit hypomnysticum continens quia multas auri libras accepérit a Cyrillo. Et vero autem tradebatur a Paulo quodam filio fratris Cyrilli Alexandrini, qui ille Comes erat Constiorianorum; praeter alia inumera quae in variis speciebus funt diversis oblata personis. Depositio vero Cyrilli & Memnonis fuerat confirmata, & ut praedicetur quoque convenerat. Et hic tempus invenietis, dum cuftodiretur in Epheso, fuga est ulus. Maximianus vero, qui in Constantinopoli est ordinatus Episcopus, orientalibus in Constantinopolim non permisit intrare. Cognovit autem religiosissimus fcut oportebat agnoscere. Videns enim multum turbam monachorum piissimus Imperator, valefcit Episcopis, satisfaciensis. In angustia igitur ejus sunt qui ad Ecclesiam pertinent, & ad laevandum Dei omnipotentia indigent atque remedio. Qualiter vero hi qui ad nos a vobis venerunt consilari fint cum multitudine quae pertiner venit, & quomodo nos fuerimus consolati praedicti religiosissimi Episcopi, reverentissimus Panicius Diaconus edocebit. Omnem quae tecum est in Christo confratemitatem plurimum salutavi.

CAPUT XLII. ...130

Epistola quam praefatus Irenaeus direxit, a latere Theodoreto Cyri Episcopo ad Candidianum Comitem Domusticorum iste pacem missa.

Propter multa & ipsam memoriam Ephesi odio habens, gratias ei de una re ago praecipua, qua manifestam nobis scripsit animam tuam, quae est plena virtutibus. Sic enim abiectas luctamina, & eqaqua certandi certamen, & antiqua cursus, & quinam cuticula offendit, utrum probatum fit, an adulterium, ipsa decernit, & fit & civitas illa, & illa vehemens tempestas, & denfi atque crebri flatus, & diversi atque contrarii flatus habilitatem vestram & fortitudinem firmitatemque pro justitiae partibus ostenderunt, & ferventes dilectores B ostendit magnitudinis effecerunt. Ob hoc Ephesi gratias agere cogor, in qua illud pessimum nosfragium fustinuimus, in qua Ecclesiae membra contra invicem factionem armata funt, & unum corpus incisum est, & mala illa funt perpetrata quae taciturnitate funt digna, quae plus nobis tua fcit magnitudo. Unde & de sanctissimo ac Deo amicissimo Episcopo & communistratore nobis? Tamquamno fcribens, verbis non egeo longis. Et ipsum namque manifeste novit magnificentia vestra, & fcit injustitiam quae praesumpta est contra eum. Quia igitur & adversamini & odiis eos quia talia commiserunt, linguam pro manus porrigite, & studete illos qui habent hujus sententiae vim, extinguere tandem flammam quae male fuccensa est, & restituere male pulsis Ecclesias, & sistere istum qui contra nos est pietatis adversarium.

CAPUT XLIII. ...131

Epistola sanctae memoriae venerabilis Andreae Episcopi Samosatae civitatis ad Alexandrum Episcopum Hierapolitanum, de Rabbula Episcopo Edessino, qui se ab orientali fomite separavit.

C Hi qui pro rectis fide laborant scripserunt mihi ab Edessa quia Rabbulus apertissime declinavit a dogmatibus veritatis & persequitur rectae fidei defensores, ita ut Theodorum (quem beatum rectae glorificationis magistrum praedicantes anathematizare in Ecclesia dominica mala contra eum diffunderet, anathematizaret vero & illos qui ea quae illius sunt legunt, insuper & qui illa quae scriptimus, & quicunque veniunt & non portaverint ei ad consolationem Theodori codicem, & eos qui praeter illa quae Cyrilli sunt sapiunt. Dicitur autem & praedicare quod una tantum natura fit Christi & expellere vellet hoc sua aliquid aliud dicant. Superfluum igitur, ut appares, Dominos confingimus, qui per taciturnitatem proditores veritatis efficimur. Et efflivitas quidem quae fitis D in januis nunc convenitur nos prohibet. Rogo vero ut mihi tua prudentia indicet quae oportet dicere vel agere super his, & prius quam nos convenire con-

(1) Sic Bar. Bar. Sing.

(2) Sic Bar. Bar. Sing.

ANNO CHRISTI 431.

A tingat. * Amici vero qui perfecutionem fustinent CHRISTI increpant nos & oportet jam fcissionem fieri & ostendi fiduciam, quia circa ea * consilium minime id nunc usque fecerunt. Mihi autem rationabile videtur ut qui fidutialiter impie agit, & omnes abjurarit orientales, & nos contra cum clam pugnemus. Si vero essent quidam fortes, & illud aliud fieri debuit. Et mihi quidem videtur quod in Constantinopoli fascipiens literas quas nunc usque fustinuit emisfiles, & impietatem, quam olim conceperat, clarissime peperisset. Nobis vero tutum, fcut arbitror, non est ut de talibus ulterius taceamus.

(1) Vetus, consilium ut ne nos agere. Bar. Sing.

CAPUT XLIV. ...132

Synodicum decretum Joannis Antiocheni Episcopi & reliquorum ad Episcopos Osfroenae provinciae contra eundem Rabbulum Edessenae civitatis Episcopum.

A Multis & dignis fide viris * fubtiliter & integere didicimus quia honorandissimus Rabbulus & Edessium pertinebat & omnes qui vicinas provincias habitant, apostolicae fidei valde contrariis perpetrans, & eos qui recte fapere elegerunt vertit in fugam, & multa moliter contra orthodoxam fidem. Unde compulit fumus, haec disconvenas plurimis, vestrae religiositati epistolam dellinare; ut si vera fint ista haec disfamantur a plurimis, immunes vos ab ejus communione fervetis, dotrae eum excommunicantes nos, & integre dicuntes quae ad eum pertinent, aut ignoramus satisfactionis regule. Oportet enim Deo amabilitatem in fidei cauta cui fiducia qua & praeter literas nostras vestra sanctitas utique uti potuerat; quippe quae in divinis legibus ante conscripta est. Omnem fraternitatem quae vobiscum est ego & qui mecum sunt plurimum salutamus.

(1) Sic Bar. Bar. Sing.

CAPUT XLV. ...133

Hypomnysticum Theodoreti ad Alexandrum Metropolitanum.

B Venientibus quibusdam, & qui praesentes fe fuisse ipso tempore in ipsa Thyanensi civitate & haec vidisse confirmaverunt, cognovimus quia * Firmus fabrahens aliquos qui erant de provincia sua, cum multitudine venit super Deo amicissimum * Euthemium, & quendam ex assessoribus ordinavit, & quia magnificentissimus Comes Longinus Hannos ad auxilium sanctissimi Episcopi Euthemii destinavit. Et portas quidem civitatis ad eos qui contra Episcopum venerant cives claudebant. Dum ergo ingressi fuissent universi, supervenientes temerari, inter quos & eum qui ab eodem Firmo heres ordinatus. At vero ipse qui ordinatus est negavit ordinationem suam, dicens & con-

(1) Sic Bar. Bar. Sing.

(2) Sic Bar. Bar. Sing.

CAPUT XLVI. ...134

Epistola Dorotbei Metropolitae, missa ad populum Constantinopolitanum.

R Everentere reverentissimo Martino compresbytero fascipimus a vestra caritate literas; & colligentes nosmetipsos in idem, & legentes eas, confusi fumus immodice, colligentes quia in tali tempore nostrae miliium charissimum plena & amica Dei navis vestra primum facerdotium fisi tunc affuat; ita ut nonnulli quidem vestrorum catechumenorum & fideles ante existerit, alii vero defidentes ultima communionis judicium, in ipso vitae termino id non potuerint obtinere, eo quod adverfarentur communicare cum impiis, fed fic ad Dominum migraverunt. Verumtamen nostrae fidei nobilitatem recordati, quam didicimus a prioribus temporibus, ad gratitatem actionem converti fumus, omni tribulatione deposita; quia & illae pulsus fuerunt, & adhuc etiam demens, & per omnia nostrum propositum noverit, etiam fola voluntate contentus est, & ad nostram fiepe intentionem meritorum divitias mitericordiae fuae ac fortem propitiae largitatis. Venantamen vestrae caritatis epistolam non nos foli cognovimus, fed etiam legi cum Christo amicis plebibus cum literis orientalium Deo amicissimorum Episcoporum contra Ecclesiae Christi. Commentum orationum cuncti pro vestra Rabilitate ac fiducia, quae secundum Deum est, cum compunctione cordis & lachrymis obtulimus Domino Christo, ut ad summa Ecclesiae gubernacula in tempestate hac maxima deprecantes. Sed his ita gestis a nobis in Domini coste, nequam demon timulatus de his quae ab omnibus pariter aequae affectu fiores fiebant, preparavit ut supervenient ad civitatem nostram cum magnificentissimo & religiosissimo magistro militiae; Plintha & Saturninus quidam, qui diffamabat fecimetipsum a apostolicae & pontificatoribus Episcopum fuisse ordinatum nostre metropoli, qui & per violentiam capere hanc fludiat patrocinio vivi

O pre

a *Scholasticus* eun.] ad quem data est epistola Nestorii quae extat supra cap. xv. pag. 372. ubi plura de illo dicimus.

b *Paulo quodam*] Recte obserset idem Lupus fallum esse hoc loco Acacium, dum scribens hunc Paulum fuisse filium fratris Cyrilli Alexandrini. Quippe ex epistola Joannis cujus Antiocheni Presbyteri Alexandrini, quae est in actione tertia Concilii Chalcedonensis, constat hunc fuisse filium Isidoro fratris Cyrilli, in qua porro epistola multa habentur Nestorii, quae ipsi Cyrillo, ut ait Joannes, ipse Paulus filius

ANNO CHRISTI 451.

praedicti; sed spiritus armati virtute populi nostri, imitatores vestrae in Christo fortitudinis facti sunt, Omnia enim reliqua in praefati populi nostri linea intra Sanctae Ecclesiae septa psalmis & hymnis & canticis spiritualibus fomentipos armantes, machinamenta adversariorum omnia, & Satumi-narter, & concinnationes eorum qui etiam patrocinabantur telam arancoirm ordiendarum. Praeparaverunt semetipsos ante de vita exire praetemi quam nequam & impium suscipere pseudopopulcum, maximae nequitiae quia unam Domini & Salvatoris nostri naturam propriis denominet, alteram negans. Si enim, licut putat, una natura est, necesse est eam aut mortalem esse aut immortalem. Et si mortalis est hanc ergo eorum impium fictionem, igitur Deum verbum possibile atque mortalis est. Si vero hunc impassibilem dicunt, clare circa illos Christianorum gloria est convicta, & salutaris baptismi evertitur donum. Ad quid enim ipsi pertinebit quod Apostolus ait: *Quicumque in Christum baptizati sumus, in mortem ipsius baptizati sumus. Consepulti enim sumus et per baptismum in mortem.* Ubi vero est & id quod eli lectipsum: *Sicut plantata facti sumus similitudini mortis ejus, sic etiam resurrectionis erimus.* Propterea igitur simili zelo reverentiae vestrae mortis nostrae Ecclesiae (populus) festinavit non deferere vestra velligia. Unde & clementia Dei gratia effulgen Caper nos hoc praeparavit ut omnem inimicorum conatum fumi vice dissolveret. Naturamus autem, fieri venerat, sic diffessili. Hivigitur ita factis, & dum praedictis venerabilis presbyter Martinus pepoter id ad regiam pergere civitatem, jullum esse arbitrati sumus per hunc literas nostras hac ipsa fiscut dilectiae nobis innotescere & rogare amicam Christi dilectionem vestram ut reaccendentes, per pium zelum ad Deum, pium defidelium circa patrem vestrum * coepiscopum nostrum, hujus quidem fine oblivione habeatis memoriam vos, qui per ea quae docuit ac docere nunc usque, duo legantur, semper juvamini. Permanete vero in fana confessione patrum qui in Nicena congregati fuit, absque omni simulatione clamantes: *Credimus in unum Dominum Jesum Christum filium Dei unigenitum, ex patre natum ante omnia secula,* consubstantialem nobis quippe, ut ex femine Abraham & David circa humanitatis naturam. Neque enim quicesimus unquam dicere duas naturas in filio; licet non videatur * haeredibus impiae culturae Apollinarii, qui quidem eli exuri. « Eundem tamen confitentes creatorem operacumque omniverforum fecundum deitatis rationem, e spiritu sanctio & Maria virgine fecundum * humanitatis fructum, impassibilem & immortalem fecundum humanitatem. Haec inestabilitre mediamini, in his permanete, ut profectus vestrer manifestus in omnibus sit. Rogamus autem vos, o amice Dei grex Christi, quo per operationes ac deprecationes Impletis Domino Christo ut concordia tuae totius orbis terrarum increpet temposttatem & profundam nobis Ecclesiam pacem donet.

ANNO CHRISTI 451.

CAPUT XLVII. 135

Alia Epistola Theodorei ad populum Constantinopolitanum, commendatitia.

QUantum nos anxios facit error eorum qui reftam vitam detelliguerunt, ita lavificat vestrae Deo amabilitatis ferveus zelus pro evangelica fide. Invenimus enim & beatum Paulum dolentem quidem nimis de infania inimicorum, rainimatum tamen de unitate fidelium. Unde & Timotheo feribens triftitiam quam ifti habebat, revelavit & refrigerium quod de iftis, inquiens: *Nolli quia omnes funt a me omnes qui funt in Asia; quorum eft Philetus & Hermogenes.* Et oftendens factam fibi per illam augultiam divinitus confolationem, mox fuperadjecit & haec: *Det Dominus mifericordiam Onefiphori domui, qui fape me refrigeravit, & catenam meam non erubuit, & veniens Romam fludiofius me quaefivit & invenit. Det illi Dominus invenire mifericordiam a Deo.* Maximam igitur & nos habemus confolationem Deo amabilitatis veftrae devotionem; & firmitas fidei veftrae diffolvit triftitiam noftram, quam pariti fcimus quae comprehendit Ecclefias. Unde etiam haepis feribentes feftinamus etiam (accipere) fanctam lectionem veftram; & indicamus quia nos nocte ac die pro pietate laborem fufcipimus, & fperamus nos non perditros ufque ad mortem doctrinam traditam nobis a fanctis Apoftolis. Atteftantur vero his literis & Domini mei fanctiffimi & Deo amiciffimi Epifcopi Joannes & Petrus & Eliffeus & Alphius & Ephithabe, qui eleganter expofiti ab Ecclefiis fibi commiffis & multa miftia luctuum fpecies fuftinere quam perdere apoftolicam haereditatem. Confidentes igitur quia non fuftinebitis defpicere ut vel (una fyllaba) doctrinae quam percepimus corrumpatur, ftate in fide, viriliter agite, & confortamini. Omnia veftra in caritate fiant, & Deus pacis crit vobifcum.

CAPUT XLVIII. 136

Epistola Joannis Antiocheni Episcopi ad Heladium Tharsi Episcopum, quando allata fuit ei Maximiani Synodica, noluit ejus nomen in dipsycha recipere.

CONdolector tuae religioftiati, quae fic elate pugnavit. In circuitu namque ambulantibus impii, vefteis effte Ecclefia. Non enim fcifcitur eamum portabant olivae qui venerant, fed fanguinem & mortem infatiabiles requirebant. Unde defendentes in omnem praedicabimini arbem terrae, & claritatem vobis antiqui fercula non deducent. Tales enim funt priorum fortes animi, ut facftius univerfa deponant quam piae fidei poffeffionem, circa quam quicunque damnificati fuerint, nihil eis prodeft, etiamfi totum mundum lucretur, juxta Domini vocem. Qui vero lucrati hoc fuerint, haeredes quidem aeternae funt vitae, obtinentes poffeffionem qua nihil dignum eft corum quae praefenta funt nifi futura tantum, & quae patra funt piis his qui patro quidem tempore habent pro pia religione fiduciam, in illum vero qui abique fenecta & fine eft ordinem mutabunturi.

CA-

ANNO CHRISTI 451.

CAPUT XLIX. 137

Item epistola Joannis Antiocheni Episcopi ad clerum & populum Tharsensis Ecclesiae, quando persuasuerat quod Imperator jussisset ut inde pelleretur Heladius, ex quod minime fuscepissent Maximiani Episcopi Constantinopolitani Synodica.

FAma quadam novelli facti contra Ecclefiam veftram fignificata, nobis etiam annuntiata eft. Sive autem fama eft, five res, quam fore venit in notitiam veftram; quae hanc ex magne Inchoavit pro Chrifti fide certamina fortiter propugnare, & favillam arbitrati pafam facti quae contra vos nuntiata eft novitatem. Talia enim novit quidem deterra Dei illiduum Cyrillus dicere clare praefumpfit. Volo autem ut dum veneritis, quaft fub occafione honoris Domini mei magnificentiffimi & gloriofiffimi * magiftri militum veniatis. Nam & ipfe praeceptum habet ut nobis violentus infiftat de his ipfis importabilibus propofitionibus. Haec autem fcripfimus per reverentiffimum presbyterum Eliam. Omnem quae terum eft fraternitatem plurimus falutamus.

CAPUT LI. 139

Hypomnyticon Imperatoris Theodosii ad Acacium Episcopum Berroea.

HOc fuit a principio tuae reverentiae opus ut orthodoxia maneret & infuper augeretur. Jam enim & ante hoc tuo labore ac nifu divina membra catholicae ac vera fidei bene conjuncta funt. Et nunc, quia diaboli cujufdam requirit & non fimplici neque regulati doctrina fomina difficiffimis unitis & unum idemque fapientibus fparfa funt, virtutem te recipere horror illam, quae omnibus nocet, ut ne fimul ovationibus ad Deum & circa facerdotes conciliis colligere quae partis funt atque conjungere quae nec jufte nec fanctae in pugna funt univeria feftines. Erit vero, ut arbitramur, hoc facile tuae fanctitati, & reverentiffimum Joannem Antiochenorum Epifcopum non contendere neque fuaftere humanae voluntati five errori fuetis cohortatus, magis vero jufteteris ut ab illo revocet. Contra ejus adinitionibus novitatemque doctrinae univerfi certant. Decet enim ut in hac * fenectute & hoc certamen tua religio, fitas exequutat. Quod dum perelaboraveris, etiam eorum quae olim fortiter petegiffi praedicaberis victor.

CAPUT

a *Cepiscopum*] in veteri libro fcriptum erat, ut fupra fit, *quoepifcopum*. Quod cum Lupus non intelligeret, fic reftituit, *quoque Epifcopum*, inepto admodum fenfu. Intelligit autem Dorotheus Nicholaus Conftantinopolens Epifcopum.

b *Haeredibus.* *Apollin.*] id eft, Cyrillo Alexandrino & fequacibus ejus.

c *Eundem*] Ita non contradavimus. Lupus cum editerat, *Et nobis.*

d *Humanitatis fructum*] Videtur legendum, *humanitatem fuftum, impaffibilem & immortalem fecundum humanitatem.*

e *Helladium*] Tharfi Ciliciae Epifcopum, antea archimandritam monaftii Antiocheni poft Theodorum, Theodoretum cap. xo. hiftoriae religiofae. Valde fenem fuiffe quam fuftus eft Epifcopus hinc apparet quod Theodoretus eodem fcribat illum paftoralem monachorum curam geffiffe per fexaginta annos ante quam ad epifcopatum evehetur. * *Hypeche*] in codicem ecclefiafticum in quo fcripta erant nomina communicantium cum Ecclefia, fic dicebatur. In eo autem edice potuebantur fonfion *Epifcopi*, fonfion laici, et patet ex Facundo lib. 6. cap. 6. ubi ait: Quorum illos fc. Epp. & reftis eualogium Epifcoporum vocat locum in qua nomina Epifcoporum fcriptitabantur.

a *Arifiobus*] Sacra per eum miffa ad Joannem Antiochenum extat fupra pag. 173. ex qua & ex epifcola Cyrilli ad Acacium Melitenenem fupra pag. 128. accipit Libanius ea quae de negotio ibi fcripfit. Ait autem Epifcopos Conftantinopoli reperiros duoftis non aliter redintegrari poffe concordiam Ecclefiarum *nifi prius iterum & praeterquam omnes fuci nimulum*. Voces illae, *prius iterum*, obfcuae, & metrio, viro tam clariffimo viro Joanni Gamptio. Vide fupra pag. 289. De Arifiobo vide nuftum infra cap. cxxiv. & cxxvii.

b *Conftantinop.*] Hinc colligit Lupus Cyrillum & Joannem primo convenire fuiffe Conftantinopoli, fed Theodoretum poftea mutaffe, quod falfum eft. Ex epifcola quippe miffa per Arifiobulum cardinem Nicomedium fatius defcitur eo quo duo illi antiftites contenierant, & pofticinium fuiffe Imperatorem admoliturum fe eos poft pacem faftum. Itaque Nicomedia fcrifit omnem rem Joanni Conftantinopolitano. * *Hypeche mitis.*] Hiftoria, cujus mentio fupra cap. xlvi. * *Hypomnyticon.*] Hujus epifcoli mentionem facere videtur Paulus Emifenus in libello quem defuncto Archiepifcopo Cyrillo fupra pag. 175. Videtur autem miffa fuiffe per Arifiobulum.

c *Tenellus*] Vide fupra cap. xxi. pag. 109. & infra cap. lv.

Concilorum I. Tom. IV.

ANNO CHRISTI 451.

CAPUT LII. ...140

Hypomnysticum ad sanctum Synecnem Syntheten per eundem Apostolicum.

TOtam reverentiæ tuæ vitam ad Deum conversam & in viventem ut possit habere fidelium & circa nos ejus conciliare propitiationem intelligentes, necessarie ad hanc nunc tumus venire literas invitati, ut rem ejus reverentiæ ad divinum providentiam pertinet in hoc præcipue tempore agere fetimus. Dicimus vero pacem quæ bene fuerat radicitus firmari, litigium vero moltitudine capitulum Catholicæ malignitatis immissum prepressamovere. Bene autem novimus hoc futurum, confidentes de tuæ orationibus sanctitatis & intantia atque hortationibus ad eos qui fundare hanc potuerunt & redintegrare difficilem. Reverentissimus enim Joannes Antiochenus Episcopus, si subscribere ejus depositioni voluerit qui semina contentionis immisit, & patefecerit non le confitentem ipse dogmatis vocum novitate insipientiæque præsumpto, discissorum membrorum rursus fequentur unitio, in hoc simul concurrentibus universis. Si enim fecerit hoc & reverentissimo Episcopo Alexandriæ Cyrillo consenserit, cui & qui in occidente & qui hic fuit & qui ubique concurrunt, ea quæ olim divina clementia coherebant, nunc quoque jungentur. Molestiam namque hanc & perniciosissimam superflua & inutilia, magis vero & noxia generavit illa doctrina; quæ dejusta ab animabus nostris, longeque fugata, orationibus vestris tequiescere nos, sicut de adjutorio Dei confidimus, & vestere poterit. Sic enim non difficultio perturbat ut hæc & primam canfam ortumi quæ dure contingunt esse putemus; & confidimus quia secundum divine clementiæ arbitrium cuncta superio nostro proficiant, & ecclesiæ reformis fidei membra conjuncta fuerint & unita. Ad hunc effectum & optimum certato certamen, ut superes damnum rentamenta. Depratibir enim illis & hoc ad maximum bellum fortissimamque victoriam. Qua obtenta, eris sui fequitur, ea quæ professus es agens. De quibus & confidens esto, deprecatus me indefinenter intercessionibus consuetis nos nobismque imprimis atque omnes qui sub nostro principatu sunt Deo commendes; quoniam nobis præcipue, qui convenientem curam pro ejus exhibemus pace, culturæ ipius virtute larga bona præstantur,

CAPUT LIII. ...141

Propositiones quæ directæ sunt ab Acacio Berhoensis Episcopo per Aristolaum Tribunum & Notarium Cyrillo Episcopo Alexandrino ex Concilio Episcoporum Bennis celebrato, Alexandri Hierapolis, Macarii Laodicæ, Andræ Samosatæ, & Theodoreti Cyri, de pace facienda.

PDemacrtmus in fide sanctorum patrum qui in Nicæno convenerunt; quæ evangelicam & apostolicum doctrinam continet, & additamento non indiget. Manifestum vero ejus effectit intellectum & sanctissimus ac beatissimus Athanasius Episcopus Alexandriæ atque confessor in epistola ad beatissimum & Deo amicissimum Episcoum Episcopum Corinthi. Permanemus igitur & in ipsa, tamquam integram interpretationem habente prædicæ fidei. Quæ vero nuper superintroducta sunt dogmata, vel per epistolas, vel per capitula, tamquam quæ id quod est commune turbantia, excutimus, contenti antiqua patrum legislatione, & sequentes eum qui dixit: *Ne transgressa terminos æternos quos posuerunt patres tui.*

CAPUT LIV. ...142

Epistola Alexandri, Andræ, & Theodoreti Episcoporum ad Helladium Tharsi Episcopum, sicut possuit Irenæus.

SCientes quantum curam solicitudinemque tua sanctitas habeat, necessarium duximus indicare quia intravimus Antiochiam convocati, & invenimus per divinam gratiam non vera esse quæ fuerant diffamata & fictitiam verjtatis speciem verbositatem & aranéis similem. Habentes igitur de his quæ sunt agenda Concilium, & intuentes quia salva pietate, etiam de pace oportet cogitare, quatenus propositiones directimus, & rerum compositionis modos, ut si quidem fu-fecperint unam earum, fuscipiamus eos in communionem, non contentiones his quæ contra sanctissimum Episcopum Nestorium & eis facta sunt, sed ipsum quidem fecit habulmus habeamus. Alios vero qui nostras propositiones fuscperint fuscipiamus ad communionem pro Ecclesiæ pace. Discretimus vero propositiones ipsas, ut significat religiositas tua quia non negligenius dogmata nostra, sed curam fecimus competentem. Ut vero & hoc tuæ religiositati manifestum faciamus, scito, Domine Deo amabilis, quam potamus habere tuam quoque religiositatem, quam resistens Apollinaris hæresi fecspisti sanctissimus prædicus Episcopus, integre atque è fubtilitate apostolicam doctrinam exponens. Et incipit. *Rata ja quæ supra sunt a sanctis patribus qui Nicæam convenerunt.*

CAPUT LV. ...143

Epistola sancti Acacii Episcopi Berhoæ ad Alexandrum Hierapolitanum Episcopum.

REdit ab Alexandria, non Aristolaus per omnia admirandissimus & fidissimus Tribunus atque Notarius, sed nobilissimus magistrianus Maximus, qui cum eo est. Hunc enim direxit ad nos deferentem & ipsius literas & sanctissimi Episcopi Cyrilli. Et Episcopus quidem qui Romæ est nam ad me sicpit epistolam; Alexandriæ vero tres vel quatuor, ex quibus unius recitaturum vas religiositatem. Si igitur possibile est, fatigationem usque ad nos facies. Si vero, sicut scripsisti, nunc usque pedibus dolet, insipicienti literas Deo amicissimi Episcopi Cyrilli, & cognoscens quanta usus sit acribia in fidei causa, scribens ad nos acquiescebe ad ea quæ nos rescribimus cum Cyrillo. Deo amicissimi atque sanctissimi Joannis Episcopi & Pauli ac reliquorum qui Antiochiæ reperti fuerint Domini Episcopi. Ipsum vero reliquum epistolæ cum eis literis destinavi & Domino meo Deo amicissimo Episcopo Theodoreto, rogans eum veniat usque ad nos. Si autem retinetur ob hoc quod illuc advenerit magnificentissimus magister militiæ, scribat ad nos quia contestit ad ea quæ nos deniuimus & quæ ad Alexandrum rescribemus. Profuscitisque autem ex senectuti nostræ ut percatis quæ, & detis nianum hoc maxime agenti ut hoc nobis auferatur opprobrium & differentiam inolorabilis latio. Scitis enim quia in omnibus vobiscum fum inoductus & quia in Ephesio quidem Deo amicissimus è Paulus Episcopus subscripsit pro me. Ego vero, fecit allegatio, & plum Imperatorem nostrum retuli per epistolam, ut hæreticum commemorans Deo amicissimum Episcopum Cyrillum, qui & reprehendi in his quæ ad nos fuerunt in prædicati, quodam modo fubmurmurans quod de ipso tamquam de hæretico fecerim mentionem in his quæ ad Imperatorem ferenissimum per literas scrivi. Omnem quæ recum est fraternitatem ego & qui mecum funt salutamus.

CAPUT LVI.

DOmino meo dilectissimo frateri & comministratori Acacio Cyrillus in Domino salutem. Decentem fe etiam nunc curam fuscepisti fanditas tua. Intentio est enim illi fecundum bonam voluntatem salvatoris omnium nostrum Dei ut conjungantur Ecclesiæ, & ut de medio quadam fiat pusillanimitas, persuadentur vero hi qui debent unanimes esse, atque omne quod contulisse auferatur, & ea quæ disputa funt, caritatis vinculo. Et ipsum quidem, sed, sicut videtur, nonnulli eorum qui illic funt videntur quibem putari ad fuscipiendum. Et hæc dico epistolam relegens a tua perfectione transmissam, per quam didisci expetere illos ut omne conscripsum & omnis epistola quæ ante hanc perata est adjudicari ut abjuraci a nobis debeant, consentiri autem recte fidei symbolo quod definitum est fecundum tempus a sanctis patribus in magna Nicena synodo. Ego vero, quantum sanctum quidem illud symbolum sufficit ad omnem scientiam bonam, & de illo nihil omnino est, dicam utique atque confentiam, etiamsi aliquibus alis hoc lapere minime videretur dicere. Admiratus vero fum illud. Nestorio enim retortas illas & abominandissimas eructante voces contra omnium nostrum salvatorem Christum, & hoc contra Ecclesiæ, scripsimus quæ scripsimus, contradictentes fidiles, & pollitis vocum novitatibus ejus producentes contrariam veritatem. Et per gratiam Dei omnes ipsis intendentes, plures quidem mirati sunt, & recte intellecto honoraverunt quæ a nobis dicta funt contra eum. Sed nescio quid. hi qui nunc debent anathematizare postlata illius dogmata & ab illius impietate discrepantes adinteri effecere, ad omne contrarium fluctum convertentes, exterminari quærunt quæ adversus eum scripta funt. Quam rationem, putamus, id habet? Intelligit enim fanctitas tua quantum res habeat incongruitatem, & nos quæ pro recta fide scripsimus, quoniam nostra, funt, abnegemus, imo potius accufemus piam fidem. Ego si fi illa contra Nestorium recte non habent, sive quæ contra perversa ejus dogmata scripta funt, sine causa depositus est; imo magis & ille quidem fortitan recte fapit. Erravimus autem nos, non ipsum hæretica, nos qui ipsi scripsimus his quæ dixit adversa. Et certe Nestorii multi fertunur codices omnia confundentes & pertubantes Ecclesias. Deinde quomodo nos ea quæ contra ipsum fuscepimus deleibimus, quæ fortasse aliquibus juvamen vel breve contigit efficere? Perviderfigitur ejus, quæ omni fapientia est plena, perfectio quia tens impossibilem quærunt & tantum longe funt a voluntate mitigandi interjectionem discordiam ut eam reducant ad principium contentionis illius quæ narrari non potest. Curenim non potius ad Ephesinam metropolim venientes cum synodo unam protulere decretum contra eum qui talia & tanta impie prædicavit? Nam si vel modicum tardaverant, quid prohibebat ut commentaris insipientes gestorum fatisfacerent eis quæ legitime fuerant facta, & confentiret, sicut dixi, recto & quod interpari non de-

---

a *Hypomnysticus.*) Erunt ex interpretatione Petiani, sed quas emendata est ab editoribus Romanis, in tomo tertio Concilorum pag. 1692.

b *Symnysticus.*) Verum sanctitatis fama celebrem, ad quem etiam scripsisse potest Leo Imperatorem in eadem discidii quod tum urbatus Ecclesiam docet indicatur eniam ad quos idem Leo scripsit; quibus hortat in eodem encyclio. Hinc ergo accepimus Evagrius, Nicephorus, & Cedrenus. De hoc sursum memini, infra cap. cxxvi.

c *Et Julianus Pelagius.*) Non aliter enim reposuit pseudo concordiam Theodosio respondentes Episcopi Maximiano erant quæ a Joanne Antiochenus anathematizatos dogmata Nestorii & ex scripto confitetur Maximianus ejus, ut legitur supra pag. 182. & hæc apud Liberatum. *d Propsiriones*) Sex fuisse parer Sacrorum tom. v. & cx. hujus synodici. Ibique primæ tantum prostantur. Vide infra cap. cxvii. Illarum porro auctorem ipse docet infra cap. xcv. *e Sex propositionum*) de quibus vide supra cap. cxiii. & infra pag. 106. Cyrillus *Epistolarum*) quam fallacem esse comprobatum fuerat Cyrillus in epistola ad Joannem Antiochenum supra laterum antea. Ejus fragmentum exstat supra cap. 182. & seq. ex quo intelligimus *f Subtiliter*) calliditatem Nestorianorum, Tertiam enim ab illis diversam edidit super Palchalis Quæstionibus.

---

a *Alexandria*) Hinc colligo Aristolaum primo statofium esse Antiochiam, utpote vicinioram Constantinopoli, & deinde Alexandriam iisse cum Maximo magistriano. Illic locutus cum Cyrillo, quem orientales haerebant Acii, Rufinoque *Apollinaris* vocabant, ab eo accepit literas ipsi ipsibus haereticis illis anathematizabat, ut legitur infra cap. xxv. xxvi. xxxvi. b *Maximus*) de quo infra cap. xxx. & xxxvi. c *Episcopus Romæ*) Sixtus III. Cælestius successor. Non extat autem epistola ad Acacium quæ hic commemoratur. d *Alexandria*) Id est, Cyrillus Episcopus Alexandriæ. Is ergo tres aut quatuor literas de negotio pacis scripsit ad Acacium, quarum unam, id est, sequentem, Acacius misit ad Theodoretum. Illius autem responsoria extat infra cap. cx. Epistolarum porro a Cyrillo scriptarum ad Acacium mentio est etiam infra cap. cxvi. e *Acribia*) Infra cap. cxxvi. ut *secundum acribiam rationemque* : Acribia hic loco significat diligentiam, ut capo alibi. Vide quo dicit ad caput xcv. pag. 266. f *Sensellari*) Vide supra cap. xcv. pag. 100.

g *Pseudos Subscripsit*) Supra pag. 160. *Pseudo Episcopus Amisenorum faciens, scripsit & pro sanctissimo Episcopo Acacio Berhoæ.* Vide etiam supra cap. xxvii. pag. 283.

h *Domino*) Hujus epistolæ occasionem fuisse videtur fanctus Cyrillus in epistola ad Acacium Melitinenfem supra pag. 159. Illius vero initium & finem, sufficiunt infra cap. cxxxvi.

i *Conscripsum*) Eusebium habuerat in laudatis epistola ad Acacium Melitinenfem.

ANNO CHRISTI 451.

ANNO CHRISTI 431.

det decreto canstorum? Sed e contra, nos Do-
minum cogitantes, neque causam pro una corpo-
gati sunt, (non enim de communi quæ unque cau-
la fermo erat, sed de fide, per quam mundum
salvavit Deus & pater) omnem eruditatem & A
omne fraternum odium in nobis offendunt tam
sanctam & universalem Synodum excommunica-
tione injustiores, & hoc absque judicio, quam
etiam velut immiti dextera gladium sevitiæ intin-
gentes in nos ac reverentiam Episcopo Mem-
none. Ponamus enim quia secundum veritatem
& transitio nos aliquid quod ad rectitudinem dog-
matum pertinet, aut circa alios modos subjecti
aliquibus culpis eramus live peccatis, aut opin-
ret dignos fieri prius sermone culloqui? Atqui
dum certe omnes sustinuerimus Nestorium, dum
triennale tempus blasphemando confumeret, &
nobiscum vero sanctitas tua & omne Concilium,
forcimus abducere quidem illum ab eis, transfor-
mare autem potius ad illa dogmata quæ ad rectitu-
dinem veritatemque respiciunt. Dum vero perfi-
deres, & multo deterior nobis laberetur adver-
sus gliriam Christi & in ipsa Ephesorum metro-
poli, de reliquo tamquam incurabili languore de-
tentum sancta Synodus removit a facerdotio. Vo-
to autem tuam sanctitatem * utile aliquid comme-
morare, quod ad pacem pertinet tempus. Quan-
do enim in magna Constantinopoli sancta vesta
Synodus congregata est, tunc quando b Joannes
est absolutus, deinde gesta sunt super eo a multis
in scripto commentaria, cum futurum esset ut
contra eum definitio proferretur, & ellem è ego
unus adhortatus, ut ipse ad illa sanctitatem tuam
sanctæ Synodo fic dicentem: *Quia si fieri quod
nunc, si Joannes verum largiretur, melior fieret fe-
matisfio, & recederet a duritia & offensitate quæ
in eo est, omnes vos rigaffem pro eo.* Admirabilis
ergo etiam circa hoc iterum judicata est sanctitas
tua, quippe in quæ directi veritatem. Quid igi-
tur operetur sanctam Synodum? Ecce, quæ im-
pœnitentem & sic pertinacem reperit illum qui ne-
dum fidei repugnavit? Quoniam vere dicit quia
oportet soli symbolo consentire, vel certe expo-
sitioni fidei trecentorum decem & octo, & ego
ad hæc dico quia intentio fuit una sanctæ & uni-
versali synodo quæ congregata est in Ephesina me-
tropoli ut symbolum confirmaret, quatenus & B
omnes ita confitenerent & credenter ac docerent,
neque adjecto quolibet, neque detracto. Nam
enim est adjicere super illud, nec est auferre ab eo.
Propter hoc enim & contra Nestorium decevit
sancta Synodus sicut illud, quia potius removerit
atque obliterraverit, & secundum nullum quidem
modum secutus fit illud, altera vero quædam &
dogmatibus Ecclesiæ peregrina intare auribus in-
sonuerit populorum. Adhuc est igitur in Ephesio
superbo proprium conventum gestatum, & confir-
mantur synodo expositum fidem a trecentis decem
& octo patribus nostris qui C circa finem tempus in
Nicæa congregati sunt. Et dixerit hoc, ut tua san-
ctitas bene cognoscat. Quia enim recte fe atque
irreprehensibiliter habet, clare ipsa lectio docet.
Adjectum vero & sanctorum beatorumque pa-
trum testimonia; ut sciant admirantes quomodo in-
nelleximus illi fidei symbolum qui & nos ipsos

ANNO CHRISTI 431.

A mysteriis imbuerunt. Igitur olim tam hoc ab om-
nibus facto, quare non magis & ipsi consentiunt?
Si enim quod omnibus placuit ab omnibus confir-
metur, obtinebit omnino pax, dum omnino a
nullo ci fuerit contradictum. Igitur esti minis
plura & valde pessima contra nos ab eis facta sunt,
de omni species adversa humanitati tentata est,
Christi Imperatori (plectum) & ipsum vero
nostæ Ecclesiis stile est, & tuæ sanctitatis admo-
nitiones omni reverentia dignas habentes, conse-
quenter ut fratribus dimittimus quæ in nos com-
misserunt. Illud autem quibus quæ tinus quod om-
nibus videtur bene restique se habere. Compla-
cet vero etiam Deo amicissimo Imperatori ut
confirmetur expositioni Nestorii, anathemati-
zantes ejus blasphemias & pollutos dogmata. Et
nihil ultra residuum est ut contestio de medio ab-
feratur. Recipient enim semetipsas Ecclesiæ in-
vicem, & Christo eis donante pramium pacis. Nec
vero simplicitas quidem alienantium & inconfi-
deratorum contra nos eromnes verba, ea quæ
fant Apollinarii vel Arrii five Eunomii me fa-
pere diffimantes, fuit in Epheso conferspic-
runt. Ego per gratiam salvatoris semper fui &
orthodoxus, nutritus vero fum & inter manus or-
thodoxorum patris. Et neque illa quæ sunt Apol-
linarii fapui unquam, abiit, nec ea quæ alterius
cujusliber hæretici. Imo vero anathematizo illos.
Neque enim inanimatum dico Christi corpus,
Conditor vero quod animatum fit anima ratio-
nali. Et neque confusionem vel conformentatio-
nem vel refutationem fadam confirmo, sicut aliqui
dicunt; inconvertibilem vero & immutabilem
subsistere fecundum naturam Dei sermonem novi,
& omnis passionis insuscepitibilem fecundum pro-
prium naturam. Impassibile enim est quod divi-
num est, & conversionis obnoxium minime
fuisset. Quin potius requiescit in propria bonis.
Hæc habet vero inconvertibile, in quibus est
ejus; anathematizo. Unum vero eundem Christum
& Dominum confitemur. Dei filium, ipsum dico
passum pro nobis carne fecundum scripturas, sive
fecundum beati Petri vocem. Capitulorum vero
virtus contra sola Nestorii dogmata scripta est.
Quæ enim illic non recte dicit et scripsit, ipsa
ejiciunt. Qui vero anathematizant ejus stringant
ejus velaniam, cessabunt hæc quæ a nobis scripta
sunt increpare. Videbunt enim capitulorum sensa
solis illius contrariæ blasphemiæ. Reddita vero
communione, factaque inter Ecclesias pace, quan-
do referibere absque suspectione licuerit, vel eis
qui illic sunt ad nos, vel nobis rursus ad eos,
tunc & fatisfactionem facilime. Quæ unque om-
nino eorum quæ a nobis scripta fuit recte non in-
telligunturæ quibusdam, & hæc excandida buntur.
Satisfactionis enim, Deo favente, non jam sicut
repugnantibus, fit fed fratribus, quia omnia
recte habeant. Et eorum quæ scriptum non, Ne-
storii dogmata impugnantes, nihil est omnino
quod diffonet vel sanctis scripturis vel certe fidei
definitioni quæ capolitis est a sanctis patribus. Dic-
to autem illis qui in Nicæa sto tempore congre-
gati sunt. Nostra igitur intentio ad pacem & ha-
bet non impetere quæ sunt definita, ita videlicet si

Ne-

ANNO CHRISTI 431.

Nestorii depositioni consentire voluerint & ana-
thematizare contaminata dogmata ejus & commu-
nicare & concordiam venire, Christo juvante
id idem, qui est pax nostra fecundum pacem.
Eis vero qui dicunt quia oportet ejicire quæ con-
tra polluta Nestorii dogmata scriptimus nullus
acquiescet. Apertissime enim clinguns non de ver-
tunt illius blasphemias, confortes mundinantes
taciturnitatem. Aut forsan magis & nos persuada-
dendos reputant ut ea quæ sunt illius sapiamus, si
quæ nobis fuit abegenus recte & atque innatura-
tate habencia & contra illius vocum novitates
flantia. Si vero illorum qui illic sunt quidam, fe-
cundum quod eis videtur, detrahunt aliquibus,
ad ea quæ nec convenit transferentes fenfus eo-
rum, fciant quia præter omnes qui in toto orbe
funt foli bi perpetranes fapient. Consenferunt
enim his quæ a nobis facta funt atque consentiunt
universi, & recte fe habentibus, & dictis, qui
certe fabricles perfectantes fuit dogmatum divi-
norum. Et illud autem super hæc tua religiositas
cogitet, quia oportet ita componi pacem. Deo
amicissimum Episcoporum ut non dili displicens
eorum qui per omnem Romanum funt principa-
tum & universalis fiat, ne minima fissura in-
gentes plures alis faciat. Omnino enim non con-
sentient fi tale aliquid fuerit factum quod non fe-
quens videatur. Et maxime hoc capitali oportet.
Cunctis namque inftantibus in Epheso, & non ac-
quiescentibus communicare his quæ a nobis ortæ funt,
proponendum erit quia non erit prius hic mi C
susceperint depositionem Nestorii & anathemati-
zaverint nobiscum dogmata ejus, quomodo, nisi
hoc fuerit factum, ea quæ ad communionem per-
tinent Rabant? Quis autem non timebit contra
nos, dum perdideriimus animas nostras, & nega-
versimus rectam fidem, & quæ recte dicta omni-
bus placuerunt non ejecerimus, tamquam non re-
cte sint dicta? Amnon oportet, fidei pace, nos
epistolas mittere his qui ubique super alios religio-
sissimos Episcopos eminent, ut & ipsi concordes
effecti reddant ea commentanem. Deinde qui
fit qui eis fuadent si quid factum fuerit prater quod
omnibus placet, & in quo omnes inftierant, ut
oporteret depositum habere Nestorium & anathe-
matizare blasphemias ejus dicentes, ut ipse pos-
sitis verbo fatisset contra omnium nostrum fala-
rem Jesum Christum? Contristatores vero nimis &
intolerabiliter dolentes propter illa quæ contra
me gesta funt ab orientalibus tam ex clero Ale-
xandriæ quam cunctos Ægyptiacæ diœcesis Epis-
copos religiosissimos sic mitigavit Dominus meus
admirandissimus Tribunus Aristolaus et mihi etiam
levissimam pacis faciendæ reddere viam, & on-
nes venirent in hujusmodi voluntatem. Et plurim
num quidem me fateor ejus admirabilitatis esse
debitorem, quia modo mihi fit cooperanæ omni-
na & conspectenibus rationibus quæ contrifian-
bant abeoeuer. Saluta fraternitatem tuam apud
te est. Te quæ nobiscum est fraternitas in Domi-
no falutat.

ANNO CHRISTI 431.

A tes & simplices ficut columbæ, principaliter in-
fluere ut caput omnium bonorum quæ in nobis
funt, recte qui fidem fincerissimam conservantes.
Sicut enim nulla falus est repentibus, si capite
contentant, fic neque Christiano qui fanam fi-
dem corruperit. Propter hanc crucifixus est Pe-
trus, Paulus capite cæsus est, diversis aliis virtuo-
rum evangelistæ atque Apostoli complyerunt pium
cursum, obiecutis funt martyres. Irridebantur ve-
ro & subfannabantur omnes passionum tempori-
bus ab his qui confidebantur sin mentes crucifixer
ingerebant. Scit fanctitas tua quia secundum Sy-
riciam vitam quidem peccator ego fum. Unde etiam
quadragesimum jam annum ago, quibus mea plan-
go peccata. Fuerunt enim mihi a primis diis, fecut
B tellatur fanctitas tua, usque ad mortem dilexi.
Unde nec unquam cessavi his qui vicini fant de
hac abominabili hæresi infere certamen quam
Apollinaris ipsa quidem virtute renovat, Apollina-
rium vero anathematizat, simile aliquid fariens
tamquam si & aliquis ex non existentibus Dei
filium dicens anathematizet Arrium, & ut lub
uno dicam omnes hæreses, ea quæ ipsorum funt
sapiens, hæc prædicat. Ubi enim Deo iter, nullum
reverear. Cyrillus hæreticus est, unam naturam
prædicans Christi, & ipsi universæ passiones ad-
mingens, & omnem mortem. Et loquitur ad colli-
bet legenti cum verbatim omne capitula ejus, & epistolæ ad Hebrios interpretationem, & epistolas vel festivas vel alias, & universa ejus con-
scripta, mentiente quod unam natura Dei & hu-
minis dicat, & quod fuit unum, & circa hunc
fenfum caro fit factus, & mortuus fuerit carne,
& primogenitus factus fuerit Deus verbum ex
mortuis carne. Sparsit vero carnis nomen prop-
ter unius naturæ confessionem. Quod fi non ita
est, minime opus est multiloquio. Confiteatur
quia Christus, qui e sancta virgine genitus est,
(Deus quidem unus filius, unus Christus, unus Dominus) passus fecundum humanitatem,
crucifixus fecundum humanitatem, & resuscitatus
fuerit a mortuis per virtutem suam, quemadmo-
dum *Sabaoth, emittam hos, & in tribus diebus resuscita-
bo illos.* Si vero permanet in capitulis fuis hæreti-
cis atque consentiptis, nulla nobis pars est cum illo.
Certamus enim circa tribunal Christi Apostolus
tamquam gentium doctor, & magistrum bonum, depositum cu-
stodite per spiritum sanctum qui habitat in nobis.
Licitum vero considerare vestræ verba ejus ad
fodalitatem, quia verbo quidem seducent impal-
pibilem dicit Deum verbum, inconvertibilem,
immutabilem, incorcuffibilem, habentem, ut ipse
dicto utar, in quibus est per substantiam, in unam
vero naturam confundens duas, omnis prædicta
divinitati angineti circumponit. Propter quod
non recusavit ^(a in) interpretationem epistolæ ad
Hebræos dicere quia *de revisit* Deus verbum,
passus quasi ab hac vero exaltis ejus conscripsit,
& *marine* ex epistolis ejus quas tuæ super fan-
ctitati b transmisit possibile est his possibiliter qui
diligunt dicere, & subtiliter previdere quia dicens
Dei sermonem immutabilem subsistere & omnis
insuscepitibilem passionis fecundum proprium na-
turam, passionem fraudenter contortocedit dic-
cens Deum verbum carnem factum fuisse, non
vero carnem assumpsisse. Hoc enim in totis fere
ponit capitulis fuis, carnem Deum verbum ubi-
que factum dicens, tamquam fit ante dispensationem
quam ipsum impassibilis, post dispensationem
vero

a In interpretat.) Ita non emendavimus. Lupus ediderat, non recusavit interpretationem epistolæ. Supra in hac ipsa epistola mentio est interpretationis epistolæ ad Hebræos a Cyrillo concinnatæ. b Transmisit) quarum mentio supra cap. xiv. pag. 737. c Subtiliter) evidenter. Vide supra cap. xxiv. pag. 749.

Nestorius Constantinopolitanus Episcopus, Dioscorus Episcopus Cyrillus Alexandrin

ANNO CHRISTI 451. vero possibilis? *Per filium* nunque, inquit, *impossibilis, Cum autem filius, cum filium filiumque filiumque*. Si vero confessus fuerit evidentissime duas naturas, liberat semetipsum ab haeretico sensu. Scit enim sanctitas tua, sicut olim mihi per epistolam scripsit, quia ab ipso in Roma coram sanctae memoriae Episcopo Damaso, praesente tua sanctitate, motum est de haereti Apollinarii; & [b] nobis duas naturas confitentibus, ut non divinitati passionem tribuamus, dicebant hi qui erant Apollinarii duos nos dicere filios; quod ab illi fuerunt ac deorsum diffamant contra nos. Dicat igitur quia Christus mortuus est, filius passus est, unigenitus passus est. Cur addit quod verbum caine passum? Homine moriente, anima carne partaut mortem? Si vero blasphemum est ut hoc anima passa dicatur carne, utre impietatem omnem ei dicere filium. Dei vel Dei verbum vel unigenitum circa intellectum haereticorum publicum crimen. In divinis enim scripturis reperimus quia Christus mortuus est, filius mortuus est, unigenitus mortuus est, sanctus mortuus est, justus mortuus. Hinc namque appellationes universae utrumque naturas ostendunt. Vox autem Dei verbi unam naturam signat. Secundum quem sensum nunc & illum dixit in epistola carne passum, ut significatet unigeniti filiationem divinitate. Scio autem me ab Epheso scribentem divinitatis [c] illi [d] illi gationem Melitinensis Acacii, ubi sonuens Cyrilli capitula & ejus intellectum, sic in scripto deposuit. *Aegyptius est*, inquit, *divinum scripturam Dei Verbum, tamquam nativitatem unam non divinitatis quod humanitatis adoret. Calumniatus est et sanctissimum Episcopum Cyrillum, tamquam Deum Dei filium dicentem*. Et habemus totum tomum apud nos ad satisfactionem pro falsiori fide hoc [e] instantiae. Nos igitur nullam communionem habemus cum his qui talia docent. Si vero postquit offendere aliquis sanctissimum Episcopum Nestorium contraria Prophetis & Apostolis & Evangelistis aut sapuisse aut sapere, & doctrinam quas anathematizamus, & ipsum donec orthodoxiam praedicat quam multis in codicibus ejus & habemus & legimus. Nulla necessitas Christi potentia per ipsius gratiam violenter fiet, sed parati sumus omnia sustinere, ut neque impii neque iniqui efficiamur.

CAPUT LVIII. ...146

Epistola ejusdem Alexandri ad Andream Episcopum Samosatenorum.

Credat mihi religiositas tua quia relegens ea quae scripta sunt a Domino meo sanctissimo Episcopo Acacio, & ea quae ab Aegyptio illiper epistolam scripsamus, quae & tu ipsum cognoscere quod legentis, admirans sum propter [a] velocem ejus natum ad mutabilitatem, & oravi ut mihi a terra dehiscere; & nisi timor Dei retinuisset me, forsan continuo cremum petens, exercum spatium requiescem. Memimit enim sanctitas tua quales epistolas olim sanctissimis Episcopis deliravimus ab Antiochenis persuasi, quando advenente mirandissimo Aristolao, ejus literis convocati conveniunt, & contes ad Antiochiam Concilium fecimus, & multis millia pertractantes deliberavimus, ut proprer Ecclesiarum perturbationem modum quandam propositionem & habentem vel modum pictatis velligmum proponeremus Aegyptio. Sed & perspiciemus, fortasse famus, inveniimus vix qualem voluimus levem & rurius abipsi molliorem & denuo ab hac marcidiorem. Sed breviter dedimus classiffimo Tribuno propositiones. Complacuit vero ei quasi jam quae mollior esset, una, & quae volebat Nicena fide non esse contestatos, expulsis his quae quod commune est turbaverunt, live per epistolas, live per capitula; ad quam etiam ipsum contradixit, fecit scripti, Aegyptius. Certat enim, fecit vides, pro capitulis Iuis & reliquis haereticis superbisque conscriptis, confirmansubique quod impossibile sit haec unquam expelli quae ab eo fecundum scripturas fint dicta divinas & contra Nestorii, ut dicit, haeretici. Sed mutentanus, ut video, sic manifestam illius hac fiducia & tam crudo pro haereti infantia ortodoxiam diffamare, etiamsi non possimus propellere impietatem tuorum & in nostra defledere. Ego vero in Dominum Christum credo, quia sacularis meus dexter & dexterra manus mea si proponatur, Cyrillo neque ejiciente haereticis dogmata, quoque apostes confitentes Christum & Deum ele & hominem, & passum, fecundum humanitatem, & resuscitatum per Dei verbi virtutem secundum sententiam Domini dicentis, *Solvite templum hoc, et in triduo diebus suscitabo illud*, abscindam postus membra mea per virtutem Dei, quam vero cum istis impie agam. Quando ergo volunt, veniant, & ordinent. Paratus sum ego, coram Deo dico, dicedere cum omni laetitia. Sicut enim in veritate credo quia Deus est, fic & satisfactum habeo quod plum sit manifestatuvis Ecclesiae dogma quando novit iple, & veritatem non permittet. Ipsorum vero. Veruntamen eorum quae scripta sunt. omnium exemplaria tuae religiositati dieri.

CAPUT LIX. ...147

Epistola Andrea Episcopi, per quam respondit ad epistolam hanc Alexandri.

Relegens ea quae Cyrillus per epistolam scripsit, & quae de his a tua sanctitate ad sanctissimum Episcopum Acacium sunt relcripta, fine falsitate dico, non sine spiritu sancto arbitratus sum ea esse in tua epistola rescripsisti. Nam & quod verum est, & quod fabulitas dogmatis habet, in eis invenit, & obumbratum occultumque ini-

ANNO CHRISTI 451. inimici dolum bene ac manifeste nudatum, ac fidiuciam multam quae decet Christi fervum qui pro fana fide certat. Confiors igitur & ego tua sanctitati unisque sententiae, & nunquam praeter hanc alia fapiam, confortante me Deo. Quomodo enim non turpe fit ut ille qui notha & reproba dogmata subinducit, tamen pro eis certet, non autem pacis obtentu perdamus fidem? Admiratus vero fum & propositionem quam in ipsis literis posuit sanctitas tua. Si enim veri jam dogmatis est, & reclam fideen fervat, & non intellectum fuum fraudantes occultat, & de duas naturas confiteur & impassibilem Christi divinitatem, quid prohibet ut & hominem eundem confitens Christum dicat quia passus est fecundum humanitatem? Et de epistolam fuperiore est manifestum, quio ait ad tuam fanctitatem. Ex literis vero sanctissimi Episcopi Acacii videntur quodammodo hi qui funt in Antiochia cessisse atque hic quae scripta funt confiteffe. Et nemo quidem fucit fanctitas tua praecipiens nobis ut minime perturbemur. Ego vero tepido ne per eos circa ipsas res illud confirmetur fomnium quod non ante multum quidem tempori vidi, ipsius autem conflatur mentem omnem. Videbam namque me esse cum tua religiositate, praesentibus aliis quibusdam non paucis Episcopis, loquens vero ad me dicebas Apollinarium haereticum vivere. Me autem fepius cum admiratione interrogante fi vere viveret, confirmabas eundem virum superesse. Verum quodammodo, improvise utique, in domum quandam facit fumus in qua Apollinarius fenex valde jacebat in lecto. Oportebat autem nos ad viri ipsius venire colloquium. Quod dum esset futurum, ipse adaurem mihi dixisti quia ille impius nunquam profitaturus est acquiescere his quae dicebantur a nobis. Ego vero alterum quendam praeter ipsum fedentem videns dicebam quod iple esset cauta ut Apollinarius nostris sermonibus acquiesceret. Dum vero venimus ad colloquendum ego & fanctitas tua, fedes autem ego portabam tam mihi quam tuae fanctitati, justa illius lectum fubito video Apollinarium. quidem flantem & eulogiis disperitionem, fanctissimum vero Joannem jacentem in lecto & fuscipientem ab eo, deinde & tuam religiositatem fuppontem ei manus proprer confedentionem & inique coaftam. Ego autem flans in illo tempore dicebam: *Qualis est confessio ista? In sanctum filium peccat. In ipsum Dominum inhumanationem impiaefi. Et qualis est ista confessio?* Et hac dicens evigilavi. Et ero ut phantalia fit fomnium hoc & nihil fignificans.

CAPUT LX. ...148

Epistola Theodoreti Episcopi scripta ad Acacium Berrhoe Episcopum de literis quae ab Aegypto venerunt ad eundem Acacium.

Ego quidem non folum vocatus, fed etiam E non vocatus, vellem femper venire justa tuam fanctitatem. Tantum autem ab hac intentione delinquo ut nec tua pofim fanctitatis literis obaudire. Rursus enim languor mihi valde superveniet, & pessimum tertianum pofit regredi. Ut mortuosis partibus incidi. Super hac & magnificentissima atque gloriosissima magister mistum hic est, propter quod & veniam peto. Et Innotelco tua fanctitati quia in literis quae ab Alexandria ad me venerunt inveni ea quidem quae ab eo dogmatice dicta funt contrarla his quae olim funt ab eo expofita, confona vero magis doctrinam patrum. Et valde affectus fum, & laudavi Dominum Christum fuper mutatione quae facta est per tua fanctitatis admonitiones. Aliquas vero partes epistolae multis vitiis volutionibus & multilogis falsis plenas. Nam dum opponere a nobis F & fes poliqua fuspicetur, cum ea esset approbari ab eo, nescio cujus rei causa multis verbis usus effugit brevem pacis viam. Sic enim propositionem temperavimus ut nullis foetat fugiendis. Proprietatem enim, fine tua fanctitas novit permanere nos in fide quae in Nicaea expofita eft a fanctis & beatis patribus & in epistola fanctissimi & beati Athanasii, tamquam quae hanc fubtilitet interpretata fuerit; quae vero nuper exfurrexerunt dogmata, feu per epistolas, live per capitula, ejici, tamquam id quod commune est perturbantia, haec relinqui quae diffensionem praecipue fecerunt. Subscriptionem non exigit depositionis & illius viri cujus judices non fumus effecti. Scit autem fanctitas tua quia ab omni cunctifice durius nos trucidat conscientia nostra, & illi fi fecerimus quo arbitratur non debere committi. Unde & beatus Paulus dicit. Tuae igitur fapientiae fic dispensare cauam ut faciendo pax complacet universis, & ut omnia Christo omnium Deo fuper hac obediatur.

CAPUT LXI. ...149

Epistola ejusdem Theodoreti ad Andream Episcopum de hac ipsa re.

Mirandissimus Aristolaus direxit ab Aegypto magistrum cum literis Cyrilli, in quibus anathematizavit & Arrium & Eunomium & Apollinarium, & eos qui dicunt divinitatem Christi passibilem, Christum, & cum eo constitutum & remistionem duarum naturarum dicunt, Et in his quidem fumus affecti, licet fuerit nostra propositio. Exigit vero fubscriptionem depositionis quo ab eis fatis eft & anathematismum dogmatis fanctissimi & Deo amicissimi Episcopi Nestorii. Sit autem fanctitas tua quia indeterminate anathematizare praefati Deo amicissimi & fanctissimi Episcopi doctrinam eiusdem est anathematizare pietatem. [b] Si vero convenit ut aliquid nos, anathematizemus hoc qui dicunt purum hominem Christum, aut qui in duos filios incidunt unum Dominum nostrum Jesum Christum, & qui quid divinitatem negant. [c] Haec enim cum omni fatisfactione unusquisque piorum anathematizat. Si vero volunt ut indeterminate & virum cujus judices non

a *In Roma*. Haec fynodum Lupus habitum Ephese contra anno CCCXXXIII. quo Petrus Episcopus Alexandrinus, quem Acacius nondum esset Episcopus, agum hac fynodus habita est, non esse potest quam ferius habitum, cum vel ipse Lupus confiet eum ordinatum anno CCCXXXVII. De epistola pacis Damasi adversus Macedonium, Eunomium, & Apollinarium vide quae a nobis adnotata fuerunt supra tom. I. pag. 562. b *Nobis*; id est, catholicis. c *Allegen*. *Melitin*. Ea nodie non exstat; fatis tamen notum habebat tum Alexander Hierapolitanus. Non animadvertit autem Lupus hic ejusdem epistolae Arcadii Mediolanensis Episcopi ad Acacium Berroeensem. Allegatio hoc loco significat epistolam quo Acacius Episcopus Melitinae Christi divinitatem, ac fortasse patrum antiquorum notionem Cyrilli Alexandrini temporum, de impugnatione Nestorii, Alexandrum, dixerat uiendum condescendione. Rursum vero Alexander cap. XXIV. repetit quae

a *Sex propofe*.] de quibus vide fupra cap. LIII. & XVI. Infra cap. LXXII. *Propositiones enim vocat illas Deum*. b *Illum vero*] Nestorii, ut patet etiam ex fequenti epistola Theodoreti. c *Paulus dicit*] Defunt loci vatis Pauli ex capite fecundo epistolae ad Romanos, ut opinor. d *Epistola*] Prius illius epistolae pars extat apud Maximum Magistrorius, & citantur a Pelagio II. in epistola tertia ad Episcopos Illyr. e *Magistrianum*] Maximum, fupra cap. LX. De eo memio infra cap. LXVII. & cap. LXIX. f *Affecti*] Marius Mercator, *gewis, quamvis propositionem passemus illo displicere*. Se *quo pacis illius legendum esse, licet fugiendis nostrum propositionem*. g *Indeterminate*] Idem Mercator, *indiscrete*.

a *Si vero*] In codice Gothicetti fcriptum est: *Si vero convenit ut aliquid nos, anathematizemus eos*. Lupus pacem fenfum esse impiorum, vocem *anathematizemus* turbum pacis inter vocem *nos* & vocem *anathematizemus*. Verum ex Mario Mercatore apparet addimentum illud esse fuperfluum. Ob eam ergo causam nos fuftulimus.

b *Illae enim*] Bellonia delatur pacem Mariam Mercatorem.

ANNO CHRISTI 451. sumus facti anathematizemus & dogma ipsius, quod novimus rectum, impie facimus, ut arbitror, si ei obedeamus. Arbitror vero hæc etiam quæ sanctitati complacere, qui egregius pietatis propugnator existis & veras atque accommodus orthodoxiæ magister.

CAPUT LXII. 159

Epistola Andrææ Episcopi, quam Theodoreto Episcopo ad suum vestiripit.

ALexandini literas legi; & a fu quidem putredine non necessit ullo modo, licet & tua antique sapientia reperit eadem literas legens. B Quia vero condescensione opus est, ut solvatur orbis terrarum schisma, & non amplius discissam desipiciamus Ecclesiam, (forsan enim ad majus procedant mala, si compositio nulla provenitat) bene tuæ placuit sanctitati illius quidem propositionem sicut impium fugere, uti vero hic quæ scripsisti & anathematizare eos qui purum nominem dicunt Christum & qui in duos filios unum Deum fecant. Arbitror vero quod de subscriptionem modis omnibus exigat depositionis. Aliqui vero & hoc forsitan facient. Et arbitror etiam Cyrillum, esti omnes minime subscribamus, illorum fore subscriptione contentum. Scit tua facilitas quia hæc & ante in locutionem veneruni; quando in Antiochia convenimus pariter. Oro igitur, quæso, ut nullum fiat impedimentum paci & ordinationi sanctæ Ecclesiarum.

CAPUT LXIII. 151

Epistola ejusdem Andrææ Episcopi ad Alexandrum Episcopum Hierapolitanum.

LOram quæ ad me Dominus meus sanctissimus Theodoretus Episcopus scripsit exempla tuæ sanctitati direxi; & quia quidem Cyrilli erroneis multoties millies anathematizaret manifestum est his qui pervidere subtilius volunt. Quia vero tempus nos permittit ut secundum ariphiam ratiocinemur propter schisma generatæ quod factum est, & quia majora sustinentur mala de persistentia nostra, puto quod bene se habeat ut aliqua condescensione utamur pro ecclesiastica pace, & illius quidem propositionem fugimus quæ impia est, sicut nec ille nostram fugerit, anathematizemus vero eos qui dicunt filios dicunt, quod non sit obscurum infinitissime, vel qui hominem purum Dominum nostrum Jesum Christum, & super hujus suscipiamus pacis compositionem. Reddent autem rationem qui impie sapient judici omnium, per nos nunc id dispensatione pacem suscipiamus, pars nulla est cum his qui impie sapiunt. Prævideo autem quia de persistentia nostra nihil evicitur amplius nisi ut orthodoxi pellantur Ecclesiis & Ecclesiæ ex toto absorbeatur. Quæso igitur sanctiscensione magis utamur. Scit enim spiritualis patientia tua quia sicut zelus in temporibus Phinehæ pergit, sic & condescensio in tempore aqua magna bona operatur. Et mihi quidem placet ista. Si vero melius quidi pervidet perfectio tua, quod secundum Deum est, notum nobis fac. Literas illas ad sanctissimum Episcopum Theodoretum dirigere dignetur sanctitas tua. Omnes qui circa tuam religiositatem sunt ego & qui mecum sunt salutamus.

CAPUT LXIV. 152

Epistola Alexandri Hierapolitani Episcopi ad Andræam Episcopum rescripta.

LEgens quæ nuper a tua religiositate sunt scripta, pervidi quia fathanas secundum veritatem petiit ut cribarent omnes nos sicut triticum. Ego vero, fide proposita, nullo modo impietatem esse condescensionem neque communionem cum hæreticis patiemur Christi apello. Abit. Et da veniam, velocitatem permutationis adjiciens oravi ut terra mihi dehisceret. Et vere, nisi timor Dei retinuisset me, continuo eremum petens, extremum spatium perquisissem. Puto enim quia & tua sanctitati divi, juraijurando satisfaciens, et maledictionem contra memetipsum suscipiens, si alienationem a mysteriis conscius mihi sum aut per consentionem aut per odium aut per rebellationem aut per cujusibet alterius gratiam facere aliquid in causa præsenti, sed propter Deum & Joannem ante oculos & affectum nostrum. Et superat timor Dei, & hereditas Christi. Unde & a cunctis veniam postulo.

CAPUT LXV. 153

Epistola ejusdem Alexandri Episcopi ad Theodoretum Episcopum.

QUa hora suscepi sanctitatis tuæ literas, epistolam suscoperam scripsam a Domino meo religiosissimo Episcopo Andræa, quæ contraria omnibus est prioribus. Et paulo minus alienus effectus sum, videns quod nos fathanas expetierit ad cribrandum. Direxit autem mihi & ad se scripsitam tuæ religiositatis epistolam continentem quod eos qui dicunt divinitatem Christi passibilem anathematizet Ægyptius, & eos qui confusionem & remixtionem duarum perhibent naturarum. Et ego quidem Cyrilli epistolam nullatenus hæc continentem vidi. Quia potius inveni eum certantem & in primis & in mediis & in ultimis pro capitulis suis reliquisque conscriptis in quibus omnem impietatem suam peroexemplicat. Si vero vobis & recte se habere videntur quæ scripta sunt, & de reliquo qui hæc per epistolam scripsit inter orthodoxos deputatur, indifferenter vero & alia recepisti quæ ille quidem proposuit litteris, Joannes vero traducit omnes, ut inquiunt, dispensative propter pacem condescensionem amplexus, innocens ego fum a sanguine omnium. Unusquisque vero sicut novit ea quæ ad te pertinent dispenset. Vivit omnium Dominus Deus meus, & Oasim & quemlibet extremum vicum præfero communioni hæretici & eorum qui orthodoxiam prodiderunt,

CAPUT LXVI. 154

a Epistola Theodoreti Episcopi Cyri, quam scripsit ad Alexandro Episcopo, sicut posuit Irenæus.

PUto plus ab omnibus nosse Dominum meum sanctissimum & Deo amicissimum Joannem quia depositioni Domini mei sanctissimi & Deo amicissimi Episcopi Nestorii b consentire non patiar; quia memor est eorum quæ b in Tharso & in Chalcedone & in Epheso facta sunt, & super post redituin in Antiochia a nobis sæpius dicta. Non igitur quisquam sanctitatem (tuam) inducat quia hoc ego facere patiar aliquando, Deo utique cooperante mihi neque firmante. Dogmata vero illa Cyrilli, quæ nunc ad Berrhœam per epistolam scripsit, prava mihi esse non vita sunt, sed & valde contraria tam capitulis quam aliis ejus conscriptis. Unde & epistolam scribens Domino meo sanctissimo & Deo amicissimo Episcopo Acacio hoc ipsum significavi. Et vere, si possem, venissem utique, & contulissem cum tua sanctitate. Velem liquidem dicere quid esset in veritate occultatum in ea quod ab evangelica doctrina sit alienum. Et hæc dico non quasi cui ad communicandum cum eo illa sufficiant. Oportet enim clare illa exponi cum fide Nicæna, & subscribi ab eo & ab omnibus quotumcunque suscipiatur communionem. Noverit enim sanctitas tua quia tam longe fum suave aliquid existimare veneratum ut Archimandritas monasterii mei c de ea nihil aliquid scianda mandaverim. Hic namque illum in his diebus contigit inveniri.

CAPUT LXVII. 155

Epistola Maximini Episcopi Anazarbi ad Alexandrum Episcopum.

LIteras suscepi Domini mei Deo amicissimi & sanctissimi Episcopi Joannis quali Ægyptius anathematizaffet Apollinarius & Eunomius & Arrius & eos qui dicunt mixtationem factam d duas autem naturas confessus fuisset Dominum nostrum Jesum Christum; & simpliciter, ut non plura dicam, laudat eum de his quæ super dogmatizavit. Aliut vero aliquis, unus ex his qui diligunt nos, direxit nobis exemplar epistolæ quæ ab Ægyptio e ad Dominum meum Deo amicissimum Acacium Episcopum scripta est, confirmantem quidem prius capitula & fortiter laudantem pro eis, dicentem vero non se communicaturum nobis nisi anathematizaverimus Dominum meum Deo amicissimum & sanctissimum Episcopum Nestorium prius fidemque ipsius. Ego vero hæc legens & illa, nimium incurri torpotem, & incertus fum utrum præfatus sanctissimus Antiochenorum civitatis Episcopus illa laudaverit, an illa. Dignetur igitur tua sanctitas, quæso, Domine mi & amicissime, hanc angustiam nostram solvere & per epistolam nos docere quid horum sit verius. Dum vero intraverit retira sanctitas Antiochiam, mox mihi dignaere ista scripta dirigere, tu universi continuo pariter ingredicmur. Orare vero pro nobis & pro pia pace sanctarum Ecclesiarum inceffanter, quæso, dignare.

CAPUT LXVIII. 156

Epistola Helladii Tharsensis Episcopi ad eundem Alexandrum Episcopum.

PEr omnes literas, per priores dico & per præsentes, cognoscentes ad integram, sanctissime amice Dei, animæ tuæ pro pietate intentionem, beatitaticatque tuam sanctitatem de apostolico proposito, oramus ut nos tuæ sanctitatis vestigia consequamur, quo possimus & hostes adversis apostolicis animo fortiter stare, & eos qui ab incepta stabilitate desistant dijudicare similiter. Nihil enim isti ab aliquo hæreticorum videntur Jangouæ diffare, quia dum necessitas nulla evenerit, consentiunt rectum perdiderunt, f fingentes jam Ægyptium partum fidem fuisse complexum & priorem abnegasse errorem. De confessione vero præsenti utatur quibus quomodolibet libeerunt, atque in silentio observamus. Et non similem habemus, o sanctissime, voluntatem; & volebamus, sicut conscientia nostra testatur, conversationem in monasterio assumere, nisi nos similis tua sanctitatis disceptio detinaret; & non esse absque periculo crederemus gregem nostrum absque violentia & necessitate deserere. Oramus vero ut relolutionem vitæ potius impetremus. Nec enim aliam solutionem salutarium præfentium sustinemus, nisi ut liberati a præsenti vita, eam quæ sustinetur recipiamus spem.

CAPUT LXIX. 157

Epistola Alexandri Episcopi Hierapolis, quam rescripsit Helladio Archiepiscopo Tharsi.

IN præsenti confusione sanæ fidei & Ecclesiarum Dei diffensione, quorum causam Cyrillus tuæ sanctitatis scribit, ut ipse indicaliter, nullam talem, esse rum est, habemus mitigationem consolationemque qualem tuæ memoriam sanctitatis, & per sermonem & per literas addiscentes & pro pietate instan-

a *Epistola*] Illius epistolæ fragmentum extat inter opera Marii Mercatoris, unde additum epistolæ ad Andream Samosatenem quæ extat supra cap. LXI. pag. 150. ut refte monuit Christianus Lupus. Nam præterequam quod in codice Bellovacensi Marii Mercatoris divisa est a superiori, ac unius ofendit diversa esse ista fragmenta, in Vaticano habet hanc *Inscriptionem*, *Epistola ejusdem Theodoreti ad Alexandrum Hierapolitanum Syriæ Provinciæ episcopum, quam ipse in damnatione Nestorii prædicare confessum*. Pelagius II. in epistola tertia ad Episcopos Illyrici refertur initium illius epistolæ ex versione Marii Mercatoris scribit eam *quam ipse Theodoretus Episcopus Tharsi*. Quo loco Lupus, potuit suspicandum *Euphratesiam* pro *Palæstinam*, ut habent editiones. Palæstina Syriæ pars fuit, itaque Euphratesia & Phœnicia. Idcoque facile Pelagio fuit hisc labi. Vide Ammianum Marcellinum lib. XIV.

b *Consentire non patiar*] Apud Marium Mercatorem *prædicare confessum quæ in Tarso & Chalcedone & Epheso facta est*. Ita enim habent antiqua Mercatoris exemplaria. At vir clarissimus Garnerius animadversorem sensum esse interpretum, *se intercedere prædicare confessum; nec velaere commanere promissorum quæ in Tarso &c.* Verum ex citata Pelagii epistola apparet nihil aliud illic esse fuisse in libris Marii Mercatoris quam quæ extamnam a nobis legunt. Cæterum hiatus ille rectte supplevit ex iis quæ in hoc capite nobis addunitur. Sensum autem hunc esse arbitror. Nemo est cui notius quam Joannes Antiochenus constaret postis quo ego animo fim affectus erga Nestorium, ut qui præter semper fuerit ubi de hoc negotio agitum est, sive in Tarso, sive Chalcedone, sive apud Ephesum.

c *In Tharso*] Vide infra cap. CXXXVI. extremo. d *De nolla*] Sic legunt cap. XXXV. & XXXVI. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

e *Ad Acacium*] Extat supra cap. LXI. pag. 321.

f *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. extremo. g *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

h *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

i *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

k *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

l *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

m *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

n *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

o *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

p *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

q *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

r *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

s *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

t *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

u *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

v *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

w *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

x *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

y *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

z *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

aa *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

bb *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

cc *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

dd *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

ee *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

ff *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

gg *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

hh *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

ii *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

jj *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

kk *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

ll *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

mm *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

nn *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

oo *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

pp *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

qq *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

rr *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

ss *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

tt *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

uu *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

vv *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

ww *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

xx *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

yy *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

zz *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

aaa *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

bbb *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

ccc *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

ddd *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

eee *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

fff *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

ggg *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

hhh *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

iii *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

jjj *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

kkk *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

lll *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

mmm *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

nnn *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

ooo *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

ppp *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

qqq *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

rrr *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

sss *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

ttt *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

uuu *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

vvv *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

www *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

xxx *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

yyy *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

zzz *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

aaaa *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

bbbb *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

cccc *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

dddd *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

eeee *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

ffff *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

gggg *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

hhhh *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

iiii *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

jjjj *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

kkkk *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

llll *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

mmmm *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

nnnn *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

oooo *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

pppp *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

qqqq *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

rrrr *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

ssss *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

tttt *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

uuuu *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

vvvv *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

wwww *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

xxxx *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

yyyy *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

zzzz *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

aaaaa *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

bbbbb *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

ccccc *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

ddddd *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

eeeee *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LXVIII.

fffff *Ut Joannem*] Vide infra cap. CXXXVI. & XXXV. videlicet Nestorium redivisse ad monasterium suum, Dum Antiochenus, ut patet ex actibus Concilii Chalcedonensis. Vide infra cap. LX

ANNO CHRISTI 451.

A iustantiam tuam & dutarum Ciliciarum consenantiam & pro orthodoxiæ prædicatore concordiam, id est, sanctissimo Episcopo Nestorio. Et beati vos, sicut veritas habet, qui hujusmodi estis propositi atque constantiæ. Præstet autem Dominus ut etiam firmamentum totius efficiamini orientis & eorum qui per diversas provincias pro fide certant orthodoxa. Perveniant enim quæ ad vos pertinent in universam terram. Quia vero congruit sanctitas vestra ex his quæ nobis innotuistis de hæreticum Cyrilli epistolam ad sanctissimum & sacratissimum Acacium, in qua pro universis decertat hæreticis conscriptis suis, quidam fecisti vestra, ut ac si esset orthodoxa, rogo sanctitatem vestram ut quinquiti verbo five scripto de hoc ad vos fuerit demandatum, non hoc absque inquisitione ac discussione suscipiatis, sed cum omni præcauditione perscrutemini, & primum audiem ut quæ de ipso dicunt, ab ipsis quæ ab eo diriguntur literis cognoscatis; deinde non omnes fictis quatenus & duo & tres ex vobis ab Ægyptum pergant, & si orthodoxa sunt quæ ad eo dicuntur renuntient, ut ab eis certissime de his quæ nuntiata sunt agnoscamus. Et si quidem conferit fua esse quæ nuntiata sunt, seu præter scripturam five scripto, cum sint orthodoxa & hæreticorum capitulorum negationem habentia & præcedentium dolorum tenebrosorumque dogmatum ejus, & communicemus ei, & amplectimur eum, & ejus genua tencamus, & nihil eorum quæ ad ejus honorem pertinent omittamus; si vero contraria significata fuerint his quæ dicuntur ab eo, habeamus qualiter cum conscientia bona & firmitate securitatesque ulque ad sanguinem fidem veram defendere. Cognoscat enim sanctitas vestra quia si toties milliies esse illum diffamemus orthodoxum, non tamen corrigat de præteritis, nihil proficiemus amplius nisi ut prodiores rectæ fidei judicemur. Non enim præterit de cetero nisi ut cum majori audacia, cooperante sibi tempore, ipse quidem fidaciaiter agat per hæresim, nos autem ita deliitiosi suos in toto mundo nobis detrahens affeat, quippe quasi qui hæresim negaverimus, acquiescerimus vero ejus orthodoxiæ secundum ipsum. Olim namque, olim vetum est mutatum, quia & his qui Romæ lunt, & ubique nostram correctionem nonunient. Quasdo igitur sanctitatem vestram non transitorie neque indiscrete acquiescere his quæ nunc renuntiantur ab Ægyptio, sed ut prædixi, omnia facere nihilque relinquere eorum quæ ad laborem & opus vel pertinent ad itineris fatigationem atque studium; ut dignoscentes veritatem, aut revera pertinentem fusciptamus, aut persistentem refutemus Ægyptium. Sic enim & reliqua rectæ fidei permanentia facerdotium radicabitur, & nullus nos, tanquam si ipsi magis quam Christo ferviamus, blasphemabit. Si vero & oportuerit per hanc perseverantiam & provincia & civitate & vita carere, arbitror sanctitatem vestram jonne universa fuerit & pati & facere quam a sola spe nostra, dico vero rectæ glorificationis fide, recedere, pro qua & Patriarchæ & Prophetæ & ipse salvator noster est passus & reliqui universi. Confidimus vero in Dominum quia habebimus cooperatorem & ipsum Dominum Christum, qui nostri certaminis fautor existet: qui utique præstaturus est nobis, tanquam prompte pro hac fide certantibus, ut & pro prædicatore orthodoxiæ, qui injustitiam pertulit, ad piissimum Imperatorem nostrum legatione fungamur.

ANNO CHRISTI 451.

CAPUT LXX. ...158

Epistola Theodoreti Episcopi ad Helladium Episcopum de Himerio Episcopo Nicomediæ. Et hæc, sicut possuit Irenæus, duximus transferendam.

TAciturnitatem præsenti tempore servare deliberans, invenit hanc noxiam nimis ferentemque periculum. Unde taciturnitatem solvens, non prohibebo labia mea, cum Propheta clamabo; sed ea quæ mihi recta videntur & justa, his qui sunt a tua sanctitate innotescio, & a vestra sanctitate omni cum voluntate suadebor quæcunque expediant. Igitur manifestum tuæ facio sanctitati quia ex Ægypto milles legentes epistolam, inventimus doctrinæ ecclesiasticæ contrariam & contrariam duodecim capitulis e regione illis quibus hæresimus perditissimus ut hæreticis repugnantes. Et deliberavimus pro Ecclesiæ pace eos quidem qui super his quæ peccaverunt & correxerunt in communionem suscipere, injustæ vero atque iniquæ damnationi sanctissimi & Deo amicissimi Episcopi Nestorii neque manu neque lingua neque mente acquiescere. Iniquum namque revera & ultimo supplicio dignum est illi quidem qui mundum confudit, & terram & mare turbis complevit, & vix nunc expositionem nostram suscepit, imparitire veniam, illum vero qui ab ipsa patrina hæresi esse e doctrina docuit, injustæ homicidiali huic tradere interfectioni. Nam simile quoque est illud ac si omnes illos Deo amicissimos perdamus Episcopos qui nobiscum in Ephesio & Chalcedone & Constantinopoli pro veritate certarunt & usque ad præsens cum fervore certant, & despiciamus legem quæ pro omnibus impugnantur & foris ab Ecclesiis degere compellunturc. Deliberavimus igitur non prius vel Ægyptiis vel Constantinopolitanis communicare donec propugnatores pietatis propriæ sententiæ recipiant Ecclesiæ. Scribat igitur sanctitas tua Deo amicissimo & sanctissimo Episcopo Himerio, & persuadeat ejus religiositati quia & pietatem non prodidimus, & curam fraterni amoris habuimus, & studium votumque habemus ut cum eis tradito populo regere, aut cum illis expelli, & quietem quæ absque periculo est recipere. Et mihi autem intentionem dignare tuæ innotescere sanctitatis, Deo amicissime. Nimis enim exercitor, eo quod nihil a vestra amabilitate de his quæ aguntur fumus edocti.

ANNO CHRISTI 451.

CAPUT LXXI. ...159

Epistola Theodoreti Episcopi, sicut idem Irenæus possuit, ad Himerium Nicomediensem Episcopum.

ET cui decet ut superet omnibus bonis nisi ei qui possessionem bonorum omnium congregavit, & hanc in semetipso circumfert? Vidisti, Deo amicissime Domine, fuit in aliis omnibus, sic in feltinatione allocutorias literas dirigendi; & dum nos lumus & inertes & somnolenti & circa urgentia faftidiosi & negligentes, tuo nos allequio suscitasti, & paritillius atque spiritualis revera affectu ad memoriam revocasti. Verum ne omnes causas literarum tarditatis occultans, memetipsum fastidii culpæ subjicium, modicum quantum vera-

ANNO CHRISTI 451.

A magis iniquum & amplius impium est illum qui est insons interfectioni contradere. Scias igitur sanctitas vestra quia prius ea non communicabimus nisi vestras receperitis Ecclesias. Hæc vero non ego solus, sed omnes sanctissimi hujus regionis Episcopi in unum convenientes habito Concilio deliberavimus.

Jam supra ostendimus quia Nestorius sua dogmata denegabat, & orientales Episcopi judicium fieri cupiebant se præsente atque Nestorio, & si re vera talia sentire convinceretur, cum se anathematizaturos cum tali ejus dogmate promittebant. Hoc enim Alexander in sua ad Acacium epistola Epistola. Theodoretus vero scribit:

B Quia hominem, cujus non sumus judices facti, inauditum non possumus damnare. *Nemo ergo catholicus & Deum timens potest Theodoretum de fide reprehendere, cum maxime audiat eum laudantem doqma epistolæ quæ ante unitivum directa est ab Ægypto, contra quam multi Episcoporum orientalium clare dicerunt quia apostolicæ fidei esset adversa. Et quod pro omnibus est notandum, ante Ecclesiæ pacem legitur facta. Sed tamen diximus salva illa questione, si ejus fuit.*

C CAPUT LXXII. ...160

Epistola Theodoreti rescripta ad Alexandrinum Hierapolitanum. Irenæus dicit, sicut apparuit, suspectus.

TUæ factus sum sanctitati tamquam prodiderim pietatem, Non enim me scribente quomodo intellexerim epistolæ Cyrilli dogmata, & dicere volente quomodo fit in eis aliud latens quod hæreticis ejus capitulis conferatur, admoneat religiositas tua nihil scribere super hoc. Ego vero testem Deum invoco in animam meam, nonque fecisti dedicationis, neque civitatis cupido, neque perfectionum timor Jubegit me usque ad præsens, fed incorruptos decreto & indeclinata mente illas [illegible] Ecclesias, quarum nostis esse divi intellectus [illegible]. Quid enim aliud orbam audire, ut hoc veneratentur hæretici, nisi quia inconvertibilis est Dei fermo & impassibilis atque immutabilis, & neque fermentatio neque confusio neque retemperatio facta est in unitione Dei verbi ad carnem. Et hæc tamen in literis comperiens, minime tutum putavi elle ut super his dolis communicare, fed ut evidentius fieret & clarius hominum exponeretur intellectus, fuit & olim literis quas ante has scripsi mandaveram, vitans omnino damnationis subscriptionem. Et hæc autem per modestissimum suspeci, & puranus tuæ sanctitatis contradicere sententiam. Hæc vero, & in Antiochia & in Berrhœa & in Hierapoli fumus sæpius collocuti. Hæc & Domino meo sanctissimo & Deo amicissimo Episcopo Andræ per honoran-

P

a *Nestorius.* Ita clarius egeimunur in epistola sequenti. b *Constantinopoli.* Itaque orientalium quidam Ecclesiis suis ejectis, [illegible] quibusdam habitas apud Chalcedonem. c *Receptrix ecclesiæ.* Inter eos qui [illegible] Nicomediensem fuisse.

a *Interciunem.* Hanc partem illius epistolæ venit etiam Latine Marius Mercator. b *Recepeti.* Probat hic locus veram esse lectionem quæ extat in antiquis exemplaribus Marii Mercatoris, ubi legitur, *ne si fuerimus suffosa receperit.*

c *Dormiant.* Hanc periocpen laudat Pelagius II. in epistola tertia ad Episcopos Illyr.

d *Concilio.* In conscribus Marii Mercatoris legitur ut *conflite.*

ANNO CHRISTI 451. dissimum & reverentissimum. * Diaconum fortissimum tertio Stabilitianorum, dum illic adveniret, scripsi. Et quia non de quolibet nobis certamen est, sed de ipsa spe nostra, venissem utique, si mihi hoc corpus infelix concederet, ad sanctitatem tuam, ut majori discussione & communi colloquio comprehenderetur sententia litterarum.

Ubique notandum quantum distet Theodoreti intentio ab his qui pro ea usque ad finem cum Nestorio permansérunt, item ab Alexandro & Eutherio, vel aliis similibus, & quantum confines hic qui pacem ecclesiasticam asserunt, item Joannis & Acacio & Andrea & similibus.

CAPUT LXXIII. 161

Epistola Eutherii Episcopi metropolitani secunda Cappadociæ Thyanensis civitatis ad Joannem Antiochiæ Archiepiscopum de eisdem litteris.

MAgnus pattes atque doctores vos estis noster Dominus Christus ad defendendum, ad docendum, ad omnem animæ ducatum. Necesse est igitur nos quidem & importunos esse & discere quæ oportet, vestrum vero sanctitatem & non gravitet ferre deprecationes, & monita paterna præstare. Quod autem nunc me movit, hoc est. Legi Alexandrini episcoporum multa quidem & alia inerant quæ non probantur, ut contra dogma pertinaciam unitam, & alias propositiones non pias. De his justum judicavi indicatum quæ meæ humilitati placuerunt; ut aut confirmentur quæ bene se habent tuæ sanctitatis natu, aut corrigantur quæ forsitan per ignorantiam fuerint vitiæ contraria. Et prius quidem de capitulis hoc suspicor, ut non prius oniamur expositori eorum nisi omnino ea voce propria & subscriptione repulerit quæ habenepræcipue blasphemiam. * An ad hæc nutebuus ficut illæ præcepit? Sed nos, qui ei conceliimus id, & ab illo eum non laudibus? aut quæ præcoiiis quæ fecilis, ab omni excusatione nos ipsos efficiemus extraneos. Si enim tunc quidem ita ut judicaverimus malu ut eorum scriptorum unanimiter dejecerimus, & excommunicatos illos qui ea susceperant fecerimus, nunc autem fic tolerabitu et uniamur (scriptori eorum non corrigenti hæc quæ tunc nobis damnatione visa sunt nigra, quis non a justa intercepatione liberabit, qui eum tunc quidem deposuimus velvet confituerum merito sub reatu, nunc autem rursus excipiamus eum velut infontem? Impugnant enim se invicem judicia hæc & fecisse nos illæ reatui subjici quem pronuntiat Apostolus dicens: *Si enim quæ destruxi, hæc iterum reædifico, prævaricatorem me ipsum confituo.* Sed & capitulorum incongruitas cui benefoeipsilis apparebit? Quis cum aliter Dei particen sanctam virginem fuscipiat? Quis unitam

A naturalem, & per hoc coactivam; quis saper omnem naturam virtutemque? Quis unam naturam Dei & hominis formam? Quis anathematizare præsumat eos qui pic adferibunt excelsa quidem divinitati, humilia vero humanitati, non sissimitione ullo modo quam Apostolo & evangelisæ facientes ab hæc legislatione anathematizati sunt? Quis confentiat terribili contra Episcopum sanctum gloriosumque Basilium sententiæ, qui Deiferam divit Domini carnem, qui ipsum cum his qui præsumunt Deiferum nominare anathematizatus est? Quis autem communicet ei qui Paulum, vas electionis, anathematizavit per illa quæ inquiens ait: *Si quis quasi hominem vel apostolum Dei verbi Jesum dicit, anathema sit?* dum sanctus Paulus clare dicit: *Secundum operationem potentiæ virtutis ejus, qua operatus est in Christo, suscitans eum a mortuis.* Quis vero incidit a verbo carnem, & sic fert adorationem debitam, ficut ipsis illi qui ait: *Si quis præsumat dicere assumptum hominem codorari oportere Deo verbo & complectiari, anathema sit.* Quis vero ab ipso Domino audiens quod in infinitu Dei ejiciat ipse dæmonia, & disceat a Paulo id quod est, *Qui manifestatus est in carne, justificatus est in spiritu*, glorificati a spiritu Dominum nostrum Christum Jesum confiteri recuset? Immo quis eos qui hæc confitentur & anathematizare præsumunt? Quis vero pronuntiare audeat circa hujus ineffabilem vocum novitatem Deum verbum Apostolum factum ac principem sacerdotum, ut per hoc eum factuum quoque pronuntiet, et hæc (Apostolo) Paulo clamante: *Considerate Apostolum & Pontificem confessionis nostræ Jesum Christum, qui fidelis est ei qui fecit eum.* Aut quis est qui Domini carnem non ex nostra natura compatem, & ipsum verbi propatem, tamquam fi aliunde subfistierit, dicere eliget vel audire? Quis vero cunctos simul sanctos anathematismo supponat? Quis enim dicerit Deum verbum passum carne & crucifixum carne & principem ex mortuis eum qui legem vivit & est immortalis? De quibus convincere quidem latius facile est, ficut factum, * in contradictionibus quæ a multis & quæ a nobis ipsis fuistæ funt; nunc vero, quippe ut in epistola, breviter necesse est subsignare; dum certe etiam sine omni impietate manifesta essent, operrebat tamen ea ut novella refutari & non suscipere ad injurium præcedentium, quæ perfecta esiliunt, horumque ad receptionem non quærent. Si dicis, Bonum est quod nunc habeo, facta est expositio dogmatis ad succurrendum pestilentiæ hæredi, languoren minime sistes nisi materiam languoris evacuaveris effectricem. In vanum medicin extirfecus, qui intus plantasti & radicasti perniciem. Si enim deterioribus excussis, meliora fuerint introducta, meliora obtinebunt locum, manentibus autem blasphemiis quæ superindocunt, egrugria injuria fustinebunt, & reprobabilia fient. Quæ enim communio lucis ad tenebras, & quæ pars fideli cum infideli? Statio enim secundi est interemptio prioris. Unde dicit Apostolus *interimit primi, ut stamet secundum.* Qui vero se dicit ana-

ANNO CHRISTI 451. ANNO CHRISTI 451.

anathematizare Apollinarium & sectaniam ejus, A pietate. Hæc vero dico offendam quem habeam Deo cooperante intentionem, sequi sestinans in Christi his quæ proposita sunt non errantia tuæ vestigia sanctitatis, cujus ad bonum nutibus oro servire & omnia quæ pie ab eo deliberantur atque judicantur tuta habere atque servare & ad effectum, quanta mihi est virtus, adducere, & per ipsa æternum lucrum in memetipsum acquirere. Omnem fraternitatem quæ cum tua est fraternitate plurimum salutamus.

CAPUT LXXV. 163

Post hanc epistolam suam verba posuit Irenæus dicens ita.

B HÆc quidem de literis ex Ægypto tam ad Antiochenorum Præulem quam ad alios fascerdotum hic qui Thyanensem regebat Ecclesiam scripsit. Joannes vero omne quicquid potestat agere perfitebat & scribens ut ad sententiam propium transducerat universos. Propter quod & ad fervum Dei Alexandrinum mox de his ipsis similia scripsit. Et hæc dum de priioribus litteris hæsitaret.

Hic prius notandum de epistola Eutherii, quia orientis Episcopi non credebant Nestorii illas epistolas vel sententias quas ex ipso nomine synodus Ephesina damnabat. Quod si ejus esse probarentur, parati erant & ipsi & hujusmodi ejus scripsisse anathema dicere, sicut & Theodoreti attestantur epistola. Demum qui cum Nestorio perstiterunt, Joannem & Theodoreum inter fidei proditores & ante pacem notare nitebantur Ecclesiæ, quia Theodoretus fidem Cyrilli epistolæ ad Acacium valde laudabat, quam cuncti isti & breneus apertissime hæreticam ferebant. Constat igitur quod sii Theodoreti fides, quia literis in melioribus consonans, a deterioribus valde dissentit.

CAPUT LXXVI. 164

Epistola Joannis Archiepiscopi Antiocheæ ad Alexandrum Episcopum Hierapolitanum, quam rescripsit de literis ex Ægypto, propter ea perculpatus ab Andrea Samosateno Episcopo.

LIteras tuæ religiositatis accepi, & hoc ipso quod susceperim lætificatus sum. Solent enim literæ piorum, qualescunque sint, gaudium fuscipientibus exhibere. Legi vero & illas quas ad Dominum meum perque omnia sanctissimum communem patrem Episcopum direxisti; & vidi subtilitatem, magis autem minutirium dialectice minutissimas quæ in epistola ferebantur. Non tamen hanc subtilitatem video præsenti tempori utilem. Dum enim vos quærat delectatur quod de comedenti exierit cibus & ex amaro dulceo, & ab eo qui non fapit ex qua nostra sunt, illa quæ nostra sunt, illa quæ fapimus nos, patimini illud quod in Proverbiorum libro dictum est: *Si qui vincit, negavit se ipse vitorem.* Homo Dei, commemora temetipsum, quoniam totiesas hæresis Apollinarii in naturarum mixtione & confusione

a Diaconum) Pater reponendum, *Diaconum fortissimum tertii Stabilitianorum.* Habetur in Codice Theodosiano titulus *De Diaconis.* In collatione septima Concilii quinti mentio est militum *de numero tertii Stabilitianorum*, qui remedium Antiochiæ. Ac in codice Hellovacensi ejusdem Concilii legitur *Stapiliaorum*. Quæ varia lectio utilis esse potest ad confirmandam eorum sententiam qui putant eosdem esse Stabilenses milites, quorum mentio est in Notitia imperii, & Stabilitianos in synodo quinta commemoratos. Porro cum divisi illi essent in varios cuneos, ut docet eadem Notitia, dicuntur Stabilitianos de tertio cuneo numero, sicut Equites tertii, quinto, sexto, novo Dalmatæ, & Equites tertii quinto, sexto, novo Dalmatæ, & Equites tertii quinto, sexto, novo Dalmatæ, & Equites tertii

ANNO CHRISTI 411. omnem confistentiam habet. Ipse vero id latius A ANNO CHRISTI 411. repulit, anathematizans mixtionem quæ apud eum jacet in multis ejus, sicut & ipse nostri, conscriptis, & confusionem naturarum, & alterum dicens esse divinitatem, alterum corpus. Sic enim superiorem adjecit: *Quia impossibile est divinitas, quia due nature.* Quod nullas hæreseas eorum qui nunc sunt in Ponto habitantes aut dixit aut fapuit. Et hæc hæc manifestissime convicto contra eos. Et utinam contingat eum qui est ex vicinis tuis occurrere in hanc confessionem, & alios qui ultra Tauri sunt. Et omnia ipsis quoque soluta sunt. Verdes enim quia omnino hic quæ illi dicunt & hic quæ ipse in capitulis posuit sunt ista contraria. Verum ne sermonem producam, ad aliud eorum quæ nobis vifa sunt venio. Fui in Berrhœa; & dum multa nobis hic exercitatio facta fuisset, & communis pater Dominus meus Acacius sanctissimus Episcopus omne bonum moveret ut Ecclesiam status in semetipsum redeat, placuit ut rogarus a nobis Dominus meus religiosissimus & communis frater Dominus meus Episcopus Paulus ad Ægyptum iter assumat pro pace universali; ut ibi consilia habito per vivam vocem, quæ dicuntur ad majorem manifestationem charissimæ pervenient; ut illud fiat quod ab hiis qui sunt sancti sapientibus dicitur: *Ea quæ de Deo dicuntur, & sapiens audiantur, sic tandem sicut eorum purgentur.* Noli ergo esse pusillanimis, quæso. Sufficiens est enim Deus inobsoratum fraviatam & charismon reddere & firmiorem, dum facta incrit illa pacificatio ad bonum, fecit arbitror, Ecclesiæ Dei. Et vere magnum est ut adhuc animum Dominus meus Paulus, & deficiens & infirmatum corpus & senectam, & multa millia fluctuationes, quas dinumerare facile non est, ac semetipsum committat & provinciæ peregrinæ & viro qui non patrum est exiperatus a nobis, licet non ex nobis. Si vero dicis quia crucifixus fit mundo & mundus crucifixus sit tibi, quoad te bene se habet, ad mundum vero id nihil est. Nec enim philosophiæ nunc nec martyrii tempus est, fed correptionis totius orbis terrarum & perturbationis ecclesiasticæ. Significo Deo amabilitati tuæ quod pifcator demissus sit, magis vero fublatus, & quieverit turpiter. Addere vero id non modicum consolationem. Valde enim non & pifcatorum excetur, fecit cognovimus a magistriano qui venit, ipsi plus pertinbrationis asseriebam. Hæc per epistolam scripsimus studiose, ut unde luctus nostros mitigemus habeamus. Hæc quidem fic habent. Deo amicissimus vero Episcopus B Archelaus etsi pro dogmate nihil est passus, verumtamen per orationes tuas multatus est ad octo millia solidorum ab Augustino Selecciæ. Et plenius ut deferbrent universi. Para igitur quantum devotio tua suggesserit. Quod si non habeas, vel legitima ei prolpice. Peremptorie enim addictus es.

* * *

CAPUT LXXVI. ...165

Epistola Joannis Archiepiscopi ad Alexandrum Episcopum, de Paulo Episcopo.

ARbitratus sum me aliquid utile incepisse, Quia vero religiositas tua necessaria quidem mœæ epistolæ reprehendit ut prava, reliqua vero velut infana projecit, melius est me acquiescere tuis quam te illis quæ mea fuit desiderare. Tamen vel hoc unum tibi placeat quæso, quia iter Domini mei religiosissimi & communis nostri fratris Pauli Episcopi non fet superfluum, fed utile ad universitatem. Verisimile est enim eosdem ipsum obtinere aliquid quod non discrepet a nostra sententia. Propositiones enim meas illas decem, quas communiter compoluimus, portans recellit. Et verisimilis est quod vir ille velut majorem quam fatisfactionem perficere super eas impetrabit. Amat quippe colloquium multas difficultates adimere. Si igitur aliquid votivum per gratiam Dei obtinere merueri, bene se habet. Aliis, communiter nobis deliberandum est quid agi oporteat.

CAPUT LXXVIII. ...166

Epistola Davobri Metropolitani Mesiæ & ejusdem provinciæ Episcoporum ad Joannem Antiochenum Patriarchem de ipsa legatione Pauli ad Alexandrium pergenti.

BEneditus Deus, qui & olim fub Apostolorum temporibus novum & benedictum nobis, quasi aroma quoddam, id est, a vestra metropoli in omnem orbem terrarum diffudit, ut Christiani vocaremur, & nunc autem fcilicet adversario evertere orthodoxias confessiones, mox vos armavit solo divino, & opposuit contra omnis machinamenta nequissimi, nit nostra, quæ a patribus ad nares nostras missi est, hereditas fidei inconcussa fervetur, quo ipse & nunc illudum exercentes omne fatigamini, omnia propter Dominum sustinentes; ita ut debili corpore ad Deo amicissimum iter assumeretis Arcacium, & per eum Deo amicissimum constituistis nostrum Ennesiorum civitatis Episcopum Paulum dirigeretis, & eum fic transmiseretis Ægyptio sicut medicum ad languentem, quin potius, ut arbitror, putridum, ut in ipso providentiam sagacem ecclesias fiere notisti ortisti transmittatis. Hæc namque universa per literas vestræ prospici agnovimus sanctitatis; & valde nobis quæ a vobis provisa fuit placuerunt, præcique vero circa hanc partem quæ cum ipsa cautela & recta nostra confessione curare angueri festinatis, ut dnæ naturæ Domini C Christi inconfusæ per confessionem dicantur, rationabiliter occasiones a ipsis qui recedunt a pietate fumuntur. Digneur vero amatris Christi fanctitas vestra, sicut & corpit, ante omnia ut illa pars pie confessionis nostræ munitur, neque aliquid

ANNO CHRISTI 411. qui quas incohatas Christi naturas negant, ne A ANNO CHRISTI 411. qui quas orthodoxe prædicant abjurentur ab eis, neque manus alter his qui labricati sunt percigant nisi scandala in scripta percéntint, anathematizantes capitula quæ impie ab eis exposita sunt & omnia quæcunque orthodoxæ piæ nostræ religioni & ipsi fubintroducere absque probatione tentarunt, & quæ introducta ab illis recepeunt, fubscriptionibus ea roborantes quæ alienæ sunt ab orthodoxa fide. Hæc non tamquam præcipientes scribimus, Deo amicissime, fed licut filii patribus damus confilium suggerentes.

CAPUT LXXIX. ...167

Ad manifestandam divisionem eorum qui cum Joanne Antiochenorum Archiepiscopo sentiebant, & eorum qui Nestorium cum eius dogmatibus, quæ & ipse negaverat, post ejusdem epistolam prosequuntur Irenæi, de quo sæpe diximus transforibunus, Quod ita se habet.

TErtia, *inquit*, pars hujus codicis continet illa quæ acta sunt in Alexandria, quando inter se confenserunt, & Cyrilli circa eas mandata ut tes, & Pauli ad eum impias pactiones, & ut in summa dicatur, ea quæ ante hunc gesta quam Paulus & Arisstolas ad Antiochiam remeraut. Postquam codicis partem ea quæ de ipsa Antiochenorum (Episcopus) primum per literas ubique scripsit, nihil eorum quæ cum Ægyptio eis compofita funt faciens manifestum facerdotibus orientis.

CAPUT LXXX. ...168

Epistola prima post Ecclesiæ scissuram, quam Joannes Antiochenus Episcopus per Paulum Emesenum Episcopum Cyrilli Alexandrino Episcopo pro pace facienda direxit.

DPie salvator & Dominus noster Jesus Christus & alia quidem mihi multa falutarium ipsa quoque tradidit discipulis suis, & duo ista, quæ quidem videntur esse ad invicem, quasi e regione contraria, omnem vero inter se consonantiam ferunt, dico vero pacem & bellum, bellum quidem pro temetipso & pro pia quæ de ipso est confessione, pacem vero quæ ab eo est ad eosdem, secundum quam fanctorum consilium ipsa ubique fidelium una intelligitur Ecclesia, eorum qui inter gentes & barbaros nihil per totum mundum intellectum pium confecrant. Ipse vero potius requirebus est utendum per omnia sanctis in quibus bellum iniitur & suam nobis tribuit pacem: *Non venit mittere pacem in terram, sed gladium. &, Pacem meam do vobis.* Hanc tamen quidem diligenter pia in Christo confessio, hoc melius bellum est; & eos qui contentur salvos facere novit, dum non defendunt illa quæ fua sunt, fed illa quæ Domini. *Quando vero pia* (confessio intro) missa est, tunc idem sapientiam pax totius ecclesiastici corporis fales est. Hæc a me simpliciter dicta sunt, neque honoris amore, (Longe enim hoc a confuetudine mea est) fed ut offendam quia divisio quidem quæ contra te, Deo amicissime frater, in

a *Mesiffriano*] Maximo; de quo supra cap. LV. pag. 321. & infra cap. CVII. b *Archelaus*] Episcopus Mesopotamiæ, ut puta Lapsus. Certe non est Archelaus Episcopus Myrdi. Hic enim non adhæreba Nestorio sed oscillabat. c *Augustino*] Legendum, *Augustalis*. Nisi forte Augustales coloniarum. d *Defeffuerent*] Respondebant, *Videtur, defeffuerunt*, id est, conferunt alii Episcopi partem suam multæ quam Archelaus non cum fotoribus ipsi, ut ut scribitur sum tributerat quantum potuerunt insipiendum, ut ait Imperator Valentinianus I. Cod. Theodos. de *publicis Lectoribus*. e *Fuisseni*, qui fuit interpres & nuntius pacis. Vide libro pag. 321. f *Dicemus* supra cap. LIV. pag. 320. & cap. LX. pag. 330. sed tantum dicuntur.

a tempore facta est pro veritate magis, non pro re aliqua corporali, nec inimicitias vel pusillanimitate provenisse. Erat enim quædam nobis ad invicem amplius quam aliis fellicet circa nos diletio & affectus; quem licet secundum facici affectum non plantaverat colloquium, fed unitio rerum valde optime atque firmissime sufficienter que contigere. Sed accepi discordiæ causam illorum capitulorum transmissionem, quæ utinam nunquam fuisset, effectam. Credere enim mihi tua i Deo amabilitas debet quia in tantum nos ob hujusmodi causam non fet putaremus tua hæc esse inter ipsa principia, (& utique forsitan cognovit id fanctitas tua ex epistolis nostris, quæ ad aliquos scripsi effent) fed aliquos eorum qui non illa quæ nostra sunt, id est Ecclesiæ, fapiont. Et hoc, inquam, suspicati sumus, super eis valde turbati. Quorum capitulorum non modica falvatio facta est. Et ipsem vero adhuc nobis prestant perfectæ fanationis ea quæ nuper a te, Deo colendissime, scripta sunt: quæ directa quidem sunt ad Dominum meum Deo amicissimum, communem patrem Acacium, fatisfacverunt autem cunctos qui sunt pacis ecclesiasticæ amatores; super quibus & nos nimis lumus super modum affecti, licet conjuncta essent multis quidem, quod attinet, fraternis accusationibus; præstabant enim nobis fatisfactionem quandam non modicam. Et indigent non multo addito tamen, quod ipse te petedemus effe promissis, illud scilicet: Quoniam cum pax fuerit facta, adhuc amplius excandificabitur quod ad fatisfactionem pertinet. Plus autem non illud latificavit, quia beati & commentis patris Athanasii epistolam prastissime suscepisti, quæ sufficiens est omnes discordias sofivere, eo quod non solum redge continet, fed & ob hoc quod ille, dum fide fit dignus, auferat confusiones eorum, qui ante nobis hic interpres, cui merito debeat credi tilius fidei quæ in Nicæa a patribus sanctis exposita est, eo quod fint quidam vel eorum qui intra Ecclesiam sunt, vel illorum, qui foris Ecclesiæ, qui profterant eam tamquam quoddam tragmum juvamen ferat hominibus, divertat vero eorum quæ impia sunt quorundam ad proprium sensum & ad id quod limpiteior unicorum quæ pitt. Sufficit hoc tantummodo dicere. His igitur bene inchoatis, illa per [illegible] nos ad invicem fuerat facta; diversitas ac reliqua jam quiescant, illa vero quæ ad pacem pertinent maneant. Occurramus laborantibus per universum mundum populis per diversas opinionis, quibus hæc atque illuc diffrahuntur, dum nephi eos diffrahentium nefciant neque quid loquuntur, neque de quibus affirmant. Extendint enim ubique anathematismorum nimbi ingenti numero, & contumeliæ quas fratres adversus fratres & facerdotes adversus facerdotes exquirunt, & in populos populi. Nam alii quidem Judæos nominant Christianos. Est Apollinarii illa contumelia contra universalem Ecclesiam, quem cum fenfiet ejus pluribus fcripsisse. Illi enim impios & adversarius Dei oppugnantes errores suos, dico autem patres Ecclesiæ, Judæos nominare minime reverentur. Alii vero illos paganos gentilisque deteriores appellant, qui forsan pagani sua cum communionem sumperunt ineffabilium mysteriorum. Et nihil est aliud videre fieri per omnem terram nisi perturbationem bellumque infandum & iram irrevocabilem & crudelitatem quæ omnes superat inhumanitatem barbaricam. Et non est

a *Sacerdotes*] Ibas in epistola ad Marim Persam scribens de chilismate exorto inter Episcopos poli damnationem Nestorii, ait: *Et propter hoc multa scripsita inter eos facta est, & in commotione erant Episcopi adversus Episcopos & populi adversus populos.*

ANNO CHRISTI 451. qui condoleat super contritione Sophej, invicem A voluptatem præstantes hostibus pietatis. Et hæc dico non velut illos quidem incolpans, hoc vero a culpa excipiens, fed omnia deputans confilioni quæ facta est propter peccata communia. Proficiant namque evangelio. Et pagania atque hæreticis imminentibus necessaria contra nos pietatis inimici defaviunt; qui præsentia perturbationis tempus amplexi, impudenter omnia corruperunt. Unde ipsumet Christianitatis reverentia concitata est, inimici vero Dei lubito fonuerunt, levaverunt caput super populo Dei, & adversum te cogitaverunt consilium. Propter hæc omnia mesum fratrem, tuæ vero Deo amabilitatis dilectorem, Dominum meum sanctissimum Episcopum Tarsium ego & Dominus meus sanctissimus Episcopus Acacius invitavimus, ipse vero liberter aspuit, ut ad vestram perveniret sanctitatem, ut qui semper inter ecclesiasticos exstitit clarus, & fideus rebus competens & sobrius, & habens ad Dominum reverentiam; qua utens præclare fapius in commune profuit, regente se Deo. Magis vero prodest propter eam quæ sibi inferta est devotionem. Hinc adfpicere ignare fuaviter, confidenter te (et) commitens tamquam mihi; & tamquam si ego, ita fiducialiter te tibi ipse committet. Et una confideretis illa quæ mundum recolligere valeant. Non enim tantum vel me vel te confiderare (debet) Deo amabilitas tua quantum quomodo abfatis scandalis in semetipsum reverteatur pacte ad Ecclesiam Christi; ut hic factis, & ea quæ placeant piissimo amatori Christi Imperatori de ecclesiastica pace proveniant.

CAPUT LXXI. ...169

Epistola Theodoreti Episcopi ad Alexandrum Euphratesia provincia Metropolitanum. Irenaus dicit.

MUrmurando nos aliqui pulsant propter opiniones quæ veniunt ex Ægypto, reverteri nos arbitrantes si liberemur a cunctis, & nesciunt qui quies a nobis valde diligitur, dulcior est cunctis quæ in hac vita delectant. Ubique adeo enim desiderantur ut ab aliquo alicujus impulsione ad hanc currere cupiffemus, nihil terror eos illius B judicis prohibere. Quia vero id ita fieri minime tutum est, fustinet necessitatem voluntas, ut desiderio cum venia perfruatur. Quia igitur quæ diffunt rumor multa fant atque distantia a veritate (& nata) animam perturbant, tuam fanctitatem quoso ut quæ vera funt nos per literas doceas; quæcunque ad hoc ipsum nos preparantes aperuimus. Nam & cum pietate desiderantes parem, & cum iniquitate ac impietate refugimus.

CAPUT LXXII. ...170

Epistola Andreæ Episcopi Samosateni ad Alexandrum Episcopum Hierapolis.

DRecollligit quidem sanctitas tua ordo ab ipsis initiis inter ecclesiasticæ causæ. Ego vero ex literis quæ modo accepi non eundem procollligam, sed omnium clarum. Manifestæ causæ habeo; & quæ quidem fint recollligam non ex eis, ipsiis ponere. Scias autem sanctitas tua quia suave fit nihil, sed Alexandrinus quidem, sicut apparet, C neque permanere aliquid vult eorum quæ fiunt male conscripta funt, neque transire a proprio fensu. Et ideo nihil ab Ægypto in tanto tempore scripserunt per epistolam qui profecti funt. Nos vero, esti multoties milites persistat in impio dogmate, contenti sumus his quæ olim per epistolam ipsiis fiunt, quæ integræ orthodoxiam prædicant. Talia quidem præsentia funt. Qualem vero habeant finem, & cuisque ad quid fit statuta perditio, noverit Deus omnipotens. (Dum) vero indigne mortalem non prædicant eum, & ipsiis qui in impietate fiuciarum gerunt; dum qui eos pascere videntur, studiose illos incitantes exercent, non ad blasphemiam solum, fed ad omnes impudentias atque malitias. Et qui non confenfiri, impius & Dominum negans ubique prædicatur & multarum millium mortium dignus. Et hi vero qui olim quidem nec ferebant hujus impietatis audientum, incongrui nunc & fegnes fafti, pene ubique ad reprehendendo hæc quodam modo cefferunt, atque ipsi quoque curvati funt, ne forte & illa quæ adversarii proferunt bene fa habeant requirentes, & illos maxime qui valde primogi hæreticis dedebantur pro orthodoxia certare; videntes ad aliud declinantes, & pacem ad illos amplexos. Et super his quidem Ecclesiæ calamitatem gemimus, & nos ipsiis nodis ac die & aliis vero multis tristitias inheramus, eo quod præsens fit omnium temporum pessimum tempus. Et frequenter desideravi ob hoc in solitario loco alicubi devacanti tuæ colloqui fanctitati, & quidem nihil aliud agere, ferevero ac lamentati tantumodo tum pro his quæ dicta funt quam pro aliis quæ pene jam duri perdidici.

Hæc dum geruntur in oriente, pax in Alexandria facta est, Paulo ad Cyrillum Episcopum Alexandriæ dante epistolam pacis, & Cyrillo per eumdem Episcopum ad Joannem Antiochiæ Episcopum pacem epistolam transfinitione per Clericos suos. Quis vero culpantur aliqui orientalium quod de hac pace quasi alieno quam debuerant suspicati fint sive conspirpcerint, audeamus & Cyrilli Archiepiscopi post pacem diversi directas epistolas. Sic tamen etiam fratrides caldices debite & sincere cum Dei timore quæramus, & nidebimus puto qua nemo posit unam partem, eorum dumtaxat qui Theodoretos idem senserunt, de Nestorianis dogmatis suspicione culpare, qui tamen & alterum de Eutychianis dogmatis favore, si tamen non est ex ipsis partes, pati putarunt.

CAPUT LXXXIII. ...172

Epistola Arcii Episcopi Melitinensis ad Cyrillum Archiepiscopum Alexandriæ de pace quæ inter ipsum & orientales Episcopos facta est.

Hanc vero pro dogmatibus fuis proferunt sectatores Diofcori & Eutychis contra catholicos; ubi & addunt aliquid nomen Theodori Episcopi Mopsuestiæ.

QUoniam didici quod per gratiam Dei prava lueris orationibus, etiam præter præsentiam

ANNO CHRISTI 451. tiam corporalem, ut in Ecclesiis flatuerctur quod in studio fuit, & literæ Deo amicissimi & amatoris Christi Imperatoris venerint ad clarissimum & per omnia habentem virtutem mentis Tribunum Arifiolaum jubentes et unumquemque Episcoporum compellerent in fua Ecclesia anathematizare pollula Nestorii atque Theodori dogmata impietatis, gratias agens honorabili dominatori Deo, & multum pro vestro studio orans, scribo pro omnibus quidem fatisfaniis reverentiam tuam, & rogo celum tuum, qui fecundum Deum est, ut pro cunctis quidem æqualiter Ecclesiis cogites, & nec quamlibet Ecclesiam despicias, fed aut per vestram ipsorum præsentiam, aut directis aliquibus cum admiraindilimo & clarissimo Tribuno fidelibus atque refantibus viris ex tuis fodalibus, cogitur unusquisque publice anathematizare Nestorii & Theodori dogmata, præcipue hos qui dicunt duas naturas post unitionem, proprie unamquaque operantem. Eorum namque qui in Germania funt aliquos experimentatus inveni quibuscum duos filios dicere recusantes, at vero duas naturas dicere non abnuentes. Unde fi concedatur ut dicatur atque doceatur ab eis quia unaquaque natura per semetipsam operatur, & hæc quidem passa est, impassibilis vero illa permanet, nihil est aliud nisi duos iterum filios confiteri & partes induci. Rogo igitur incomparabilem tuam & devotam Deo animam, pervigila in cuiusvis Domino Christo tempus accipiens, & perfice Ecclesiarum sine scandalo ac sine cessatione velamus & unionem.

Ad hanc Cyrilli Episcopus illam de Ecclesiis pace dicitur epistolam rescripsisse quæ nota est, quamque infra stravetur loco & numero suo, id est,

CAPUT LXXXIV. ...173

Testimonium ex epistola Cyrilli Episcopi Alexandriæ ad Successum Diocæsarensis civitatis provinciæ Isauræ Episcopum secunda.

ET unus dicatur a nobis ungenitus filius Deivi- C carnatus & humanatus; non tamen duos filios esse ab his, sicutilis videtur) neque vero incarnatura metuisset verbi naturam, sed nec carnis in verbi; fed in proprietate quæ fecundum naturam utroque manente, atque intelligendo fecundum modum quem modo reddimus, inefabiliter & innarrabiliter unitos, unam nobis offendit filii naturam, verantamen, ut dixi, incarnatam.

Hæc falsæ intelligens qui putant unam incarnatam naturam ita dictam quasi ex duabus unam per unitionis compositionem factam. Hoc enim & continue sequenta verba & adjectum de natura hominis composita monstrant exemplum. Nullus enim mediis adjecit & hæc.

Non enim de solis simplicibus fecundum naturam vere dicitur unum, fed & de illis quæ per compositionem conscripta funt, five in idem conducta; qualis quidem res est homo ex anima & corpore. A Aliena enim specie funt alia, & ad invicem non consubstantialia; unita vero unam perfecerant hominis naturam; licet in rationibus compositionis differentia sefe fecundum naturam eorum quæ ad unitatem conducta funt.

Audiamus jam nunc quomodo dicas esse contrarium dicere duas naturas Christi post unitionem & dicere unam incarnatam. Et quia hæc ut dicit, impugnant se invicem, sunde amplius confus quia unam naturam post unitionem vult dici compositam ad negationem duarum. Nam post pauciilum ipsum epistolæ sic ait.

B Addisco autem quod super hoc & aliud fit quod in quæstionem venit. Qui enim dicit esse pati Dominum nuda, irrationalem facit & non sponteaneam passionem. Si vero quis dicat cum anima intellectuali pati cum, ut sit portanta passio, nihil prohibet dicere natura humanitatis cum passum. Si igitur hoc verum est, quomodo non dabinus duas naturas subsistere per unitionem indivisibiliter? Ego quisque dicit, Christo igitur nobis pro nobis unus est, nihil aliud dicit nisi Christo pro nobis passo natura nostra.

Hæc verba, quæ sunt omnino catholica, hæ facendas sibi quæstiones quæ sequuntur, & quæ sequentia quæ sunt per epistolam pacificam, paulo ante confessus, mox contra hoc infrose insipiendi verba producit.

C Repugnat iterum nihilominus hæc propositio his qui dicunt unam naturam filii esse incarnatam; & quasi unam id volentes ostendere, contendunt utique duas naturas subsistentes ostendere. Sed ignorantes quomodo quæ unque non secundum speculationem dici amant, hæc omnino in alteritatem, quæ in parte remota est & separata est, modis omnibus abscedant ab invicem. Sit autem nobis pariter ad exemplum fecundum non homo. Duas etenim etiam super eo naturas intelligimus, unam quidem animæ, alteram vero corporis. Sed partis dividentes intuitibus, & tamquam in pecuniabunibus subsistentes; fed mentis phantasiis intelligimus differentia, non per partes pronius accipere, neque vero apprehendere utralque incisionis permittimus ire virtutem, fed unius videlicet esse intelligimus, ita ut duæ jam non fint duæ, videlicet utrumque apud semetipsum, per ambas vero unum perficiatur animal.

Ubique Deum hic comparam animæ & humanitatem carni; atque ad hoc venit ut unum ex Deo & homine, factum dicerent animal. Unum vero animal unum genus est, una substantia, una natura, una etiam species. Nos vero non secundum solam speculationem duas naturas intelligi dicimus, ut ex utrique dici possit & una. absit. Nec rursus, ut ait, omnino in alteritatem, quæ in parte remota est & separata, modis omnibus abscedere ab invicem. absit. Nec vero dicimus quia in solis sub-

a *Iudicio*] Obscurum est quibus verbis. Lagus legit & explicat de Cyrillo, propter duodecim capitula. b *De pace*] Hinc locus collegit Lagus, ut Theodoretum quoque cum eo damnatus esset a Theodosio. Vide supra pag. 151.

a *Epistolam*] Habetur supra pag. 181. b *Testimonium*] Horum fragmentorum ex epistola secunda Cyrilli ad Successum excerptorum impugnatores illi centum Lapus Istranum amicum Nestorii, quamvis id dicat esse incertum. At illos esse non posse hac impugnationes hoc ex indicio est quod ex calce illius capitis apparet ubi scriptus esse pro tempora Eutychis & Dioscori. c *Repugnat*] Hec epistola habetur integra ex alia versione in capite cxcv. libri synodici. d *Addisco*] Sunt verba Cyrilli, sed sumpta ex oppositionibus haereticorum. e *Sed partes*] Verba sunt Cyrilli tetranatis superioribus objectionem.

ANNO CHRISTI 431.

subtilissimi mentis phantasiis suscipimus differentiam, nec iterum quia per partes sint prædicandæ naturæ, neque abrupte per utramque incisioni permittimur ire virtutem, sed illa utimur ratione quam beatus Gregorius Nazianzenus Episcopus scripsit, quamque ipse Cyrillus Alexandriæ Patriarcha in Ephesina synodo inter testimonia patrum cum reliquis approbavit Episcopis, dicens: quia in Christo, qui secundum deitatem suam coadimplet cum patre & sancto spiritu trinitatem, & conversa se habetque quam ipsa vere sanctissima trinitate. Sicut enim in trinitate divinitatis humanitas non proprietatem numero personarum, & sicut ibi versus trium numerus subsistentium personarum divinitatis singularitatem minime secat, sic hic naturarum subsistentium numerus singularitatem subsistentis personæ incidere non potest. ac per hoc sicut ibi una trium subsistentiarum non est persona, sed natura, sic hic una duarum naturarum non naturæ, sed persona subsistens. Subsistere vero dico quod nec accidens sit, sicut dicitur pars civitatis & populi, nec translatitia, sicut vicem suscipiens alterius alter agit utilitates & causam alterius. Nam quia unam naturam Christi ex duabus factam fuisse per mistionem ipsæ adeo non dicere licet sit inter Apollinari & ipsius sectatores, quibus ante damnationem sic quam nascerentur ex Maria nunc sermo fit, beati Ambrosii Mediolanensis Episcopi enim dignissima scripta testantur, viri apud Ecclesiam Dei ultra cæteros Episcopos famosi, & quem pro meritis suis non solum, catholici sed cæteri principes ejus temporis ubique omnes sunt veriti sacerdotes, cujus etiam testimonio Ephesina synodus usa est. Dicit ergo Ambrosius in libro contra dogmata Apollinaris scripto inter multa similia & hoc. Et hos igitur qui in phantasmate venisse Dominum Jesum Christum prædicant & illos condemnare debemus qui diversa erroris linea non unum eundemque filium dicunt, sed alium esse qui ex Deo patre natus sit, alium qui sit generatus ex virgine, cum evangelista dicat quia verbum caro factum est, ut unum Dominum Jesum Christum, non duos, crederes. Nonnulli etiam aliud Dei verbum, aliud Dei filium crediderunt, cunt ipsum qui in principio erat verbum apud patrem in fuit propria venisse evangelista testetur. Sunt autem qui tamquam ad unum Prophetarum, ita ad Christum factum verbum arbitrati sunt, non ipsum esse Dei verbum. Sed de nullo Prophetarum dictum est quia verbum caro factum est. Nullus Prophetarum abstulit peccata mundi. Nullo Prophetarum legimus quod sit dominus majestatis, quod de Christo Apostolus dixit quia Judæi dominum majestatis crucifixerunt. Sed dum hos redarguimus, emergunt alii, qui carnem Domini dicunt & divinitatem unius esse naturæ. Quæ tantum facrilegium inferna vomuerunt? Jam tolerabiliores funt Arriani, quorum per istos perfidiæ robur adolescit, ut majore contentione afferant patrem & filium & spiritum sanctum unius non esse substantiæ, quia illi divinitatem Domini & carnem substantiæ dicere tentaverunt. Deinde cum illi dicant quia verbum in carnem, capillos, sanguinem & offa conversum est & a natura propria mutatum est, datur illis locus ut divinitatis carnis ad similitudinem divinitatis quadam facta divinæ naturæ mutatione detorqueant. Sunt etiam qui in tantum impietatis prodierint ut putent quia divinitas Domini circumcisa est, & imperfecta de perfecta facta est, & in ligno non caro sed illa operatrix omnium subsistantia divina in carnis species coagulata pendebat. Quis autem non horrescat qui audiat quia non ex Maria virgine, sed ex divina subsistantia passibilem sibi carnem fecerit Dei verbum? Quod asserendo ego non solum, ut non, ex tempore corpus Domini esse subsistum, sed carnem Dei verbo semper fuisse contendant. Horum omnium auctores sunt qui divinitatem & carnem Domini unius naturæ fuisse dixerunt. Legi enim, quod non crederemus nisi ipse legissem, legi inquam in quibusdam libris hic positum, & organum & eum a quo movebatur organum, unius in Christo fuisse naturæ. Quod ideo posui ut ex scriptis nonnen deprehendatur auctoris, & advertant quamvis cognitissimis argumentis & phaleratis sermonibus non posse vim veritatis obduci. Et hic mihi frequenter Nicæni Concilii tractatum se tenere commemorat. Sed in illo tractatu patres nostri nori carnem, sed Dei verbum unius substantiæ cum patre esse dixerunt, & verbum quidem ex paterna processisse substantia, carnem autem ex virgine esse confessi sunt. Quomodo igitur Nicæni Concilii nomen obtendiur, & nova inducuntur quæ numquam nostri senfere majores, cum utique scripturæ dicant quia Christus secundum carnem passus est, non secundum divinitatem; scripturæ dicant quia virgo in utero accipiet & pariet filium. Accepit enim virtutem, & peperit filium, quem & ipsa suscepit. Denique hoc etiam Gabriel proprio sermone declarat dicens: *Et quod nascetur ex te sanctum, vocabitur Dei filius.* Ex te, inquit, ut secundum hominem quod ex ipsa nascerentur adverteres. Ex te enim generavit Maria, ut quod generaretur ex ipsa, in eo, salva generationis dominicæ prærogativa, corporis est vera natura. Sed & Paulus dicit se prædicti natum esse in evangelium Dei, quod ante, inquit, promiserat per Prophetas de filio suo, qui factus est ei ex femine David secundum carnem. Et ad Galatas: *Postquam autem venit plenitudo temporis, misit Deus filium suum factum ex muliere.* Et ad Timotheum dixit: *Memor esto Jesum Christum resurrexisse a mortuis ex semine David.* Ergo ex nobis accepit quod proprium offerret pro nobis, ut nos redimeret ex nostro, & quod nostrum non erat, ex suo nobis divina sua largitate conferret. Secundum naturam igitur se obtulit nostram, ut ultra nostram operaretur naturam. De nostro sacrificium, de suo præmium est. Multæque in eodem & secundum naturam inveniens & ultra naturam. Secundum conditionem corporis in utero fuit, natus est, lactatus est, in præsepe est collocatus. Sed supra conditionem virgo concepit, virgo generavit, ut crederes quia Deus esset qui novabat naturam, & homo erat qui secundum naturam nascebatur: ex hominis. Ergo si caro omnium & in Christo subjacuit injuriæ, quomodo unus illa cum divinitate dicitur esse substantiæ? Verbum & caro, quæ de terra habet naturam, & unius substantiæ verbum atque anima, qua perfectam naturam suscepit humanam? Unius autem substantiæ verbum cum Deo secundum paternam professionem & ipsius Domini affirmationem, qui ait: *Ego & pater unum sumus.* Unius ergo substantiæ pater cum terreno corpore prædicatur? Et adhuc indignamini Arrianis, qui dicunt filium Dei creaturam esse, cum ipsi dicatis patrem cum creaturis unius esse substantiæ? Quid autem dicitis aliud dicendo illa nisi ut sur limum Adæ terramque nostram divinæ substantiæ compareis, aut certe divinitatem in terrenæ corruptelæ injuriam transferatis? Dicendo enim quia verbum caro factum est, in terram dicitis utique esse conversum, quia caro & offa de terra fuit. Scripturæ est, inquiunt, quia verbum caro factum est. Scriptum esse non nego, sed confiteta quid sequatur. Sequitur enim: *Et habitavit in nobis*, hoc est: illud verbum quod carnem suscepit, hoc habitavit in nobis, hoc est, in carne habitavit humana. Et ideo Emanuel dictus est, hoc est, nobiscum Deus. Hoc ergo est, *verbum caro factum est*, pro eo quod est, homo factum est. Sicut etiam Johel dixit: *Effundam de spiritu meo super omnem carnem.* Non enim super irrationabilem carnem, sed in homines futura promittitur spiritus effusio. Et si fecundum literam vos teneris, ut quod ait ex eo quod scripturæ est quia verbum caro factum est, verbum Dei in carnem esse conversum, numquid negatis scripturæ esse de Domino quia non peccatum fecit, sed peccatum factus est? Ergo in peccatum conversus est Dominus? Non ita: sed quia nostra peccata suscepit, peccatum dictus est. Nam & maledictum dictus est Dominus; non quia in maledictum conversus est Dominus sed quia nostrum suscepit in se maledictum: *Maledictus omnis qui pendet in ligno.* Miraris ergo quia scriptum est, *Verbum caro factum est*, cum caro assumpta sit a Dei verbo, quando de peccato quod non habuit scripturam est quia peccatum factus est, hoc est, non naturam operationemque peccati, utpote in similitudinem carnis peccati factus, sed ut peccatum nostrum in sua carne crucifigeret, suscepitque pro nobis infirmitati obnoxium corporis peccati carnalis assumpsit, Desinant ergo dicere naturam verbi in corporis naturam esse mutatam, ne pari temperatione videatur natura verbi in contagium mutata peccati. Aliud enim est quod assumpsit, aliud est quod assumpsum est. Virtus venit in virginem, sicut & angelus ad eam dixit: *Quia virtus altissimi obumbrabit te.* Sic natum est corpus ex virgine. Et ideo celestis quidem descendit, sed humana conceptio est. Non ergo cadem carnis potuit esse divinitatisque natura.

Licet hæc lectio, tota sufficienter notet hæresim quæ unam ex duabus dicit in Christo factam naturam, finis tamen ejus quasi e contrario ab hac tenentibus nunc usque dementiam. Non minus vero & præfatas dementes lectiones, quæ non solum in epistola ad Successum secunda, sed & in epistola ad Acacium Melitinensem & Eulogium facent. Et in aliis vero pluribus ante pacem scriptis similia continentur. Sed hoc plus est hic, quia & post pacem contra universæ Ecclesiæ fidem illa dicere venisse reperiuntur propter quorum subsistionem mota fuit universa litigia. Ergo qui Theodorctum culpant de epistola ad bona intentione scriptam, si tamen ejus sint, per gra-

a Ex hominis] Postea nonnulla sequuntur apud Ambrosium quæ audisse illic prætermisit. Vor autem omnium, cuius paulo post illhic legimus, extat etiam in codice Colbertino. At in editionibus legitur, *omni*. Postea legendum est: *ipse subsistentia. Et enim unus subsistentia verbum & caro, quæ de terra habet naturam, cum unius subsistentiæ substantia verbum atque anima, quam perfectam naturam suscepit humanam.* Quamquam codex Colbertinus sæpe simplicior, *ipse subsistentia. Verbum & caro, quæ de terra habet naturam, cum unius Deo.* b *Temperatione*] In editionibus & in exemplari Colbertino, *interpretatione.*

c *Ad Acacium*] Habetur supra pag. 181.

d *Eulogium*] Presbyterum Alexandrinum. Vide supra pag. 187.

a *Ipse in Christo*] Non sunt ipsa verba Gregorii Nazianzeni, sed auctoris librum impugnantium. Vide supra pag. 181. b *Ipse est*] Supra pag. 68. & 202.

c *Contra dogmata*] Sit in libro de incarnationis dominicæ sacramento cap. 6. Hunc librum ad Theodosium Imperatorem scribens Sancti ab Episcopis Italiæ decem antistites supra cap. XXXIV. d *Quibusdam*] Vulgatæ editiones, quibus hic utimur, & Colbertinus codex *quibusdam*, quod nullus est. Sed quod posteriores legunt, *ut ex scripturis*, nullus est etiam quod habent editiones, ex *scripturis*. Codex Colbertinus habet, *ex scripti.*

gratiam Dei offendere poterimus, aut contra Ambrosium dicant non esse hæresim dicere unam naturam Christi post unitionem tantummodo, & sequacibus Eutychis atque Dioscori aperte jungantur, ac secernantur a cæteris, aut certe non reprehendant quæ nesciunt quomodo Theodoretus diverse, ac alterius, quam venerantur, quæ scimus quomodo dicta sint; damnare omni rationis consequentia compellantur. Si enim de utrique non tacere partibus præ timore Dei, sed utræque voluntrimus humana præsumptione discutere, ad utriusliber impietatis omni necessitate rationis præcipitamur abrupta, & quod est deterius, si unam naturam ex duabus post unitionem bene posse dici putemus in Christo, pariter quoque andeamus de mortui judicare, quomodo non borremus dicere quod reclamantes Ambrosium, quasi pietatem pro gravissima impietate damnet, sicut & alii plurimi patres. Sed jam ex ipsius Cyrilli Alexandriæ Archiepiscopi dictis problemus quod hæc ipsa ante pacem prædicaverit quæ post pacem.

CAPUT LXXXV. ...173

a Cyrilli epistola ad Theognostum & Charmosynum Presbyteros & Leontium Diaconum Constantinopoli degentes, Apocrisiarios suos.

CYrillus Theognostio & Charmosyno Presbyteris, & Leontio Diacono, in Domino Jaluteu. De omnibus rebus scribimus vobis. Dominæ tamquam nihil agnoveritis sic scribitis, turbis nos replentes. Scio igitur scripsisse me vobis quia bene b fenisimus & Dei colentissimus Acacius Beriræum per adhortationem aliquantam de oriente reverentissimorum Episcoporum scripsit ad me per Dominum meum magnificentissimum Arittoliam quia oportet omnia obliterari quæ c in cordibus vel epistolis scripta sunt, & solo Symbolo esse contentos quod in sancta Nicæna synodo expositum est. Ego vero ad hæc multorum versum d epistolam recripsi ad eum, quam & utique mo do omnibus accepistis. Hoc enim edocuit dilectissimus Eulogius Presbyter. Et nunc vero veniente reverentissimo Emesenæ civitatis Episcopo Paulo ad Alexandriam, omnia sunt formata, luaviter quidem atque pacifice, cante vero, sed licuit oportuit. Nec enim e depositionem Dei colentissimi Episcopi Maximiani recepimus aut communicatores habere aut absolvere (a sententia) quæ probata est super eis. Neque simpliciter prætaxta Paulo communionem dedimus pro ea, perlona tantummodo, nisi obtulisset prius chartam, confitiens quia Dei genitrix est sancta Maria, & quia anathematizat Nestorii dogmata. Sumens vero f dixendi in Ecclesia locum, magna voce dixit: *Quia Dei partiem sanctam virginem confitimur, & quia anathematizamus eos qui non dicunt hoc, & quia nunc filius Christus & Dominus, non duo.* Quia vero non venit chartam habens quod anathematizare Joannes Nestorii dogmata, & cohibiteretur g NAD ab quod ipse dicebat quod habetes, sed erant simpliciter epistolæ quæ ab eo directæ sunt nihil necessarium habentes, dixi quia non ci possimus communionem reddere antequam faciat hæc. Dum vero vidissem falsidentes eos ob hoc, h de ipsum reverentissimum Episcopum Paulum nimium coarctatum & Dominum magnificentissimum Tribunum & Notarium Aristoliam, solutionem dans cauſæ, & ne pacem refutare putaremur, dum cauſa perditionem adhuc longe trahereturi, scripsimus communicatorias literas. Dictata est vero charta cum consilio reverentissimi Episcopi Pauli, in qua debet subscribere & Antiochenus. Et mihi cum admirandissimo Arittoliæ Clericos, ita ut si subscriberet Joannes dejectioni vel damnationi Nestorii & anathematizaret dogmata ejus, daret ei communicatorias literas, alioquin detineret eas, suscipiente cum juramento admirandissimo Arittoliæ quia charta ipsa minime perderetur. Dixit autem. Quia si noluerit subscribere, resto cursu Constantinopolim petam, & edocebo ipsum piissimum Principem nostrum quia nihil paci obstat Alexandrinæ Ecclesiæ, sed Antiochenus est qui non diligit pacem. Nullum igitur æstuare fratuis. Non enim sic deliramus ut anathematizemus quæ nostra sunt, & in his quæ conscripsimus permanemus, & eadem sapiemus. Recta enim sunt, & quæ accufari non debeant, & scripturis divinis consona & fideique a sanctis patribus nostris exposita est.

CAPUT LXXXVI. ...174

Epistola Joannis Episcopi Antiochiæ ad Theodoretum Cyri Episcopum de pace inter Ecclesias facta.

QUis loquatur potentias Domini, auditas facit omnes laudes ejus? Perventum ab Alexandria suavia & bona nuntia, quæ sperari non poterant, uno sensu conjungentia pietatis quæ ubique sunt terra marique Ecclesiæ Christi. Et per Dei gratiam factum est post pugnam ut ipsa quæ nobis fuerint scripta, i tuæ religiositati vel deicolentiæ destinemus, in quibus Dominus meus religiosissimus Episcopus Cyrillus usque ad satietatem usus dogmatis k arcana, sufficiens atque appositum ea quæ a nobis sunt destinata, magis vero per hymnorum laudans, quippe ut bona & bene composita & patrum confessioni consonantia, componens vero & ipse similia & omni fastidiosione plenissima. Unde justum destinus esse hoc suavium rerum nuntio te ut peculiariter perlætificaremur, et ex parte etiam unusquisque suscipere gaudium quæat. Arbitror enim quod omnes qui Dei diligunt, fastidiatisem celebrabunt; quoniam suscipimus auditum quod omnium sensus fidelium restauret & erigat. Periclitantem namque & scisiam in multas & varias opiniones piam patrum confessionem ex inspiretu Deus in serenitpam vestræ, gaudium donans his qui in cœlo sunt & qui in terra. Expulius est enim clarea b epistola ille adulterinus sensus unius naturæ, imo potius languor, & confessa quidem differentia natorarum. Porro vero unius singulari- A tus sanctitas tus & summa conjunctio expulsa est, etiam subintroducta illa consubstantiatio & unitio prædicatur. Et dividimus voces ut naturas, non solum non, quibus a principio & a patribus vocum est super salvatore amica divisio, fed hi qui sunt in Ægypto, sicut & nos qui sumus in oriente. Totum vero in Dei opus est per exercitationem collationis quæ cum caritate fit habita. Scit enim affectus fapius majora necessitate pœnalere; & sæpe quod contentio revocare non potuit, hoc gratia lua persuasione refituit. Et ut non in problum ducam sermonem, ipsa in scripsis ad vos post paululum venit rectæ fidei confessio, cum secundæ literæ eas fuerint subscriptæ, per quas manifeste omnia scitura est Deo amabilitas tua. Exivit enim ab Ægypto, & in via est, antuente Deo, Dominus meus Episcopus Maximianus Pauluus, qui illa potuit pro generalitate peragere quæ nos quoadm orabamus, Deo autem complacuerunt. Et hujus præsentiam lustinemus, ne laterat aliquid n de Dei colentia, hæc interim scripsimus, volentes communi corpori satisfacere fanctæ Dei Ecclesiæ. Omnem quæ tecum est fraternitatem salutamus.

CAPUT LXXXVII. ...175

Epistola Theodoreti Episcopi Cyri ad Joannem Antiochiæ Episcopum reversa, & supra apposita responsiones continens.

OPtima magistrorum militia & contra hostes in totum cunei cornu fiant, & pro his qui laborant fortiter pugnant; & cum pacem celebraverunt, non prælentes tantum, sed & abientes præsiantum in ea pacem fertatia communicant secum. Et magnus David, dum progressus aliquando ad præsium victor exiliretet, (ipsula ad) civitatem retulisset, non solus his qui bellum fortant, sed & vasa custodiæ pugnantes sunt, æquam distribuit portionem. Et les facta est ex illo, præcipiens ut hi qui fuerunt bellica instrumenta, cum bellantibus partem prædæ similiter fortiantur. Quomodo igitur non fit tragœdia? Et dum lex præcipiat ut (cum) illi qui longe a prælio fedent in custodiæ valorum, fasti fuerint utiles, alii participent æqualia, non perdamus eos qui nobiscum decertant patiri a delipidatiosus, dum ab his qui prius communes inimici fuerant expugnentur viri qui in Ephelo & in Chalcedone fortiter pro pietate præliati fuit, & ejus ad præliens fleterunt una nobiscum, & laudabiliter agere minime quieverunt? Si igitur pax quæ distantur firmis subsitic & vera est, oportet ut omnes ea fruantur, & nemo a nostro curso foris fit. Si vero pax inanis, & nodum nomen hujus fæderatores dederunt Deo odibilem & omni pio indignam pacem, quia talem effe arbitramur. Nec enim sanctum est nec laluatre ut nos qui dem Apostolorum sive damnationes jubas solvamus, & ordines illicitos fuscipiamus, & his qui omnia fursum ac deorsum fecerunt impertinius veniamus, ab illis vero, & in ipso pacis tempore, quæ sunt hostium perpetentur, & egregios nostri cunei pellant ab Ecclesiis. Scribat igitur quæ

a *Cyrilli*] Hunc inulum non addimus, desiripum ex operibus Sancti Cyrilli, ubi hæc epistola habetur Græce & Latine. b *Sensissimus*] id est, valde fenex. Vide supra cap. xx. pag. 316. c *In cuslodiam*] Vide Dem. pag. 149. in gesta synodi Ephesinæ, & cap. cxiii. hujus synodici pag. 326.

d *Epistolam*] habetur supra cap. xvi. pag. 321. e *Depositionem* id est, ejus ab episcopatus quo a Maximiano Episcopo CP. depositi fuit, neque cum eis communicantes, neque illos absolvimus a sententiam adversus illos data est. f *Dicendi*] Frequentatum est ab hominibus eruditissimis supra tom. 3. Epist. 121. nostrum, qui hunc locum interpretatur de libello quem Paulus dedit Cyrillo supra pag. 172.

g *Arittoliæ*] Malunque notare fuit supra ad caput xi. pag. 262.

h *De Dei colenti*] Puto legendum, *suum dilectissimum*, id est, religiosum, piissimum. Vide paulo supra.

i *Epistola ejusdem*] id est, Theodoreti, si Lupus nihil omisit cumque quæ in codice Colinensi intercjacent inter superiores epistolas, & illam.

k *Theosebiam Episc.*] Cui in Bithynia, ut patet ex cap. xci. & cxc.

l *Nobis odiosum*] id est, difficile nobis non (( )) nimium vicorum, quo ad ( )) ( )) ( ))

ANNO CHRISTI 451.

quæ pro nostra salute cæmi Domini iunt illatæ inconvertibili & incommutabili divinitati adscribere testantur, in alteram doctrinam, quæ his est è regione contraria, manifeste reduxit, & evangelicam seducere regulam compulit. Unde duas constituit naturas præsenti tempore post unitionem, & pertribulatam confusionem ab ecclesiasticis exiliantes dogmatibus, naturarum (differentiam) clara prædicant voce, & passiones carni coaptantes, impassibilem divinum confirmare esse naturam. Tantus ergo & ipse adversitatis hoc flagellum profuit, non propter diaboli neqnitiam, sed propter Dei nostri misericordiam & sapientiam. Credimus quod & inquisitum convincat, fecit impietatem nudatam, & iustitiæ profiscitat, fecit peccatum ostendit, & omnibus persuadeat quia nihil est quod non regatur ab eo, neque quidd negligat, sed omnia sapienter gubernans permittat ad modicum contra navem sævire procellas, ut virtutem propriam navigantibus innotescat. Visitiertigitur ago, Domine, & confortetur eor tuum, & fulsine Dominum. Et me autem fulfulcis tuis orationibus, quæso, qui valde tali prædicto egeo tam propter animæ infirmitatem quam propter corporis quoque languorem.

CAPUT LXXXIX. 177

Verba Irenæi, quæ post Joannis epistolam supra-scripsem contra Theodoreti dixit.

HIs credens iuno vero indoctus iste amator Dei & Ecclesiæ quondam doctor, qui regebat eurum, et vel vel ad ipsum obortus de bonis quæ est nutritus, contra Dei potestatem.

Nondum vero fidens hujus modum famosissimæ passionis; sed neque omnino in animo pro nimietate impietatis accipiens quæ molimina effent, non ad ipsum folum, fed insuper ad alios multos similibus ulus est literis.

CAPUT XC. 178

Epistola Andreæ Samosateni Episcopi ad Alexandrum Hierapolitanum.

MUlti & per literas & per semetipsos pacem nobis annuntiant; & hi videntur nobis condelectari de hoc bono nuntio. Ego vero ea quæ sunt in nobis cernens, fecit & tua fundatrix nova, vidqer quidem cum fastidio suscipere nostros ingemisco vero apud memetipsum cogitans, quasi non aliquid novjus nunc nobis ab Alexandria deferatur. Nam * literas quidem quæ ab Alexandria directæ sunt legens, quas & olim tua fanctigatis transmisi, clariorem vidi impietatem divulgari. Video autem multos eorum qui videbantur pro fide certare particularter subdeponentes & fatisfacientes pro his qui non ad purgia constituti sunt, tamquam perducti sint & sapiant recte. Et quem existum cauta suscipiat videre non possum. Verear autem ne circa Antonium meum inveniam ut eulogias ab Apollinaris accipientes. Tua vero fanctitas, Domine, sufficienter pro pietate decertans, & nos confirmat atque corroborat, & Deus custodit te foventibus columna, & firmamentum vere fidei existet.

CAPUT XCI. 179

Epistola Joannis Antiocheni Episcopi ad Imperatorem Theodosium de pace Ecclesiæ.

DEo amicissimis & piissimis Imperatoribus nostris, qui digne sunt honorati a Deo vel eodinati, Theodosio & Valentiniano Augustis, Joannes Episcopus Antiochiæ vestræ devotæ Syriæ in Domino gaudium. Opportunum nunc illo eloquio prophetæ dicere quia eruit prava in directa. Quando enim Deus aliquid facit, consequitur in his quæ funt facilium nominis. & nullum divina resistit voluntati. Voluit nunc & complacuit ei ut per intentionem vestram pium & has beatas curas quas pro Ecclesia Christi vestrum fascepit imperium ad pacem conjungere orbem terrarum & dare unitionem, in qua non alius aliud quid fapit de ecclesiasticis dogmatibus, fed unus fensus falvatur & idem de humanitate Domini nostri Jesu Christi. Idem fapimus ipsi universi. Et omnes nti nobis est facta confessionis convenientia completens his quæ olim & a principio expoluerunt patres, fatisfacientibus nobis ad invicem in his de ipibus non ambigebamus, decertando contra Dominum meum Dei colentissimum Episcopum Cyrillum. Ipse vero nunc ea quæ a nobis funt directa fuscipiens, & quæ componentes pietatis vere in Chalcedonensi civitate traditibus, hæ acquiescens, & approbans ea, fimilibus intellectibus contexuit nobis idem confistentem fidei apostolicæ traditionem. Expulsa est igitur universa hæresis atque commotio, pietate vestra incolumi orbi terræ, cujus sceptra cum pia confessione nutrita funt, & gesta diuturnorum & diutiebunt in perpetuum, dum ecclesiæ Christi, & in ecclesiis vestrum nobis nostis imperium vel ea quæ a nobis ad eum scripta funt, vel ab eo ad nos, in quibus unum eundemque fensum paternum in ministrando servamus, ipsas ad invicem nostras epistolas his literis nostris subjungere direximus; Cyrillo vero Christianissimo Tribuno & Notario vestro Aristolao, quo ministro est usus in causa, ut voluntas vestra proveniret, cum pia & sancta fit. His igitur tes le hæmbiens, & fide stabilis hujus tanta fuscipiens, & cui fumus omnia quæ præcepistis, piissimi Imperatores, per Dei colentissimum live religiosissimum Episcopum Paulum, vium quem nostis & vos, ut arbitrio, pace gaudente & Ecclesiarum nondiolam possidentem in ecclesiasticis rebus. Suscipimus igitur & ordinationem sanctissimi & religiosissimi live Dei colentissimi Episcopi Maximiani, vici cujus virtutem convertisse nunc ab olim novimus. Et depositum live damnatum habemus Nestorium, qui olim * fuit magni nominis Constantinopolim Episcopus, anathematismo subjicientes quæcunque ab eo alienæ & perpetuæ dicta sunt contra apostolicam doctrinam. Supplicamus autem pietati vestræ ut perfectam festivitatem præstetis mundo, quatenus nulla civitas ab hac celebritate communi festivitatis extortis fit, & jubeatis ut Deo amicissimi Episcopi, qui inter præcedentes turbas expelli Ecclesiis visi sunt, ad priorem habitum reducantur & ab omni impoenitentiæ sint liberi, ut nullæ a pusillanimitatis illiquiæ Ecclesiis resideant. Facile vero est ut id a vetto imperio fiat, eo quod hujusmodi correctionum vetera quoque habeatis exempla, quæ antiquos quidem Deo amicissimos Episcopos propriis sedibus reddiderunt, eos vero qui inter turbationem fuerant ordinati vacare fecerunt & sustinere illorum de vita præsenti recessum. His enim, sicut diximus, Deo favente, bona ac sancta proveniunt bus, orationes ac deprecationes pro imperio vestro fient a cuncti hominibus. Per vos enim & per vestrum pietatem Ecclesiis quidem prior est restituta tranquillitas, Christiani vero salvatæ funt res. In pace de reliquo degant civitates & populi atque provinciæ. Superdecet etenim vestro imperio ut fine turba fit. Et quales vos estis, tranquilli & mansueti, ita convenit esse etiam rerum flatum. Quam debeant & in commune omnes & proprie unusquisque concipiti hanc unitionem, quæ præter omnem dicta est spem. Laudabilis enim & apud Deum quisque beatus est, qui etiam per singulas partes quæ fuerant confusa restituit, & secundum Domini voces, quæ inquit: *Beati pacifici, quoniam filii Dei vocabuntur*; cujus inexpugnabilem virtutem novimus nunc etiam cooperatur hanc vestræ Deo amabilitatis intentioni. Fons namque omnis boni vos estis, & diffindunitur a vestris regnis omnem mundum beneficiorum rivi, & fruuntur de religio Dei facerdotes anterioris quiete, qua ad hoc precipue indigent ut fincera & fudiofas pro vestro faciant oratione Imperio.

CAPUT XCII. 180

*Epistola * Meletii Episcopi rescripta ad Alexandrum Episcopum Hierapolitanum contra Paulum Episcopum Emesenum.*

NOn delectabamur quidem nec antea divina hæc quæ vituperatur condefcendere, dum certe obumbratæ eam plurimi effent. Nunc autem poft inconstrictibilem claratque demonstrationem modis omnibus per gratiam Dei firmabimus quam prius quoque de ipsi fententiam tenebamus. Melius est enim et ipsi illa stabilitas in fide apostolicorum dogmatum, & nullo modo in quocunque remissus abilla acribia quam circa ea quæ divina funt operor offendere, ipse doctor fit veritatis ex ipsi operibus, his qui pie vivere volunt, quam condescentionis occasione ab oprima pietatis altitudine decidas lubricando. Illud namque omnis modo confequetur, qui ipse faltem perfictiretur in nullo, etiamsi nullus fuerit cui profit. Licet volentibus, licet absque terrore in adamantinam turrim veritatis adscendere. Et via enim * jadia est, & nemo qui vetet. E contra vero & plurimo omnino funt qui horrentur; si tamen aliquis fanctorum qui dormiunt multitudinem compatiet aut etiam turmas angelicorum cerciorum, qui gratanter utique adhinitur atq; ad ipsum conscendere quolcunque desiderate adspexerint veritatem, ut petant eam; quia & multi funt quibus bona perfiftentia prodeft. Unde & melius puto ad hanc defcendimus non esse debere feftinos nec alteros tali falute præponere ex hoc. Unde nec ab alio quidem erit quicunque protestus. Utrumque vero Dilitter perditionis restibus capi necesse est. Nec rem quidem hauiliatus per gratiam Dei ipse proposuit. Dicetimus vero & Ægypti epistolæ rescriptum, quod nobis nuper allatum est, quam

ANNO CHRISTI 451.

ANNO CHRISTI 451.

A fecit ad aliquos Constantinopolim Clericos suos, qui eum culpaverunt quali anathematizatet quidem propria dogmata, præparaffet vero universos ab eis abfistere eaque confpuere. Unde clare conspicere poteris & qualis pax ecclesiastica facta fit, & quæ fint a divinitiffimis legatis noftris acta, & quia potius fit receptus, Deo amicissime Domine mihi. Dignare autem, quæso, confuere pro me humilitate intercedere.

Et ex ipsis scripti satis ostendunt, quod ubique notandum est, quia omnes illi orientales qui noluerant damnare Nestorium, non Cyrillum sed Joannem cessisse dicebant; & qui habebant contrarium calumniantem, contrarium opinione de utroque senebantur.

CAPUT XCIII. 181

Item epistola Alexandri Episcopi ad Andream Episcopum, hoc ipsum probans.

VEnit fratis, & communio re vera facta est ad impium Cyrillum, non Cyrillo hæresim reliquiente, fed nobis ipsis per * unum verbum quod est in epistola postum inferentibus hæresim. Verum quidem de illa epistola fententiam teneam tua religiositas non ignorat. Quoniam vero nulla mihi pars neque fors est cum eis, fed five exilium, five mors mihi, five præcipitium, five ignis, five bestiæ proponantur, Deo me roborante, suinevelle sustineam potius quam communicem talibus, firme teneat fanctitas tua. Scripsit autem mihi & Antiochenus episcopus; orthodoxus diffinxerit, universos tentans consueto decipere. Sic & nunc, quasi nullus neque aures neque oculos neque cor habeat, correctionem fidei mutationemque Ægypti diffinxerit, non erubescens & illi quæ in ipsa ipsius Ægypti leguntur epistola. Et continuo diffinxit hypomnyticum. Nec enim cum Episcopum scribo, de reliquo incidens memetipsum a communione Cyrilli, quem ipse * qui eis addit. Et ipsum hypomnyticum interim retineo; non quod aliud quid cogitem, fed ut & tua fanctitati mittem & Deo amicissimo Episcopo Theodoreto. Hæc ipsi quæ ad Ægyptum dixit tua mora fecare fanctitati, ne circa nos contristaretur quasi nihil super hoc indicassem.

CAPUT XCIV. 182

Epistola Alexandri Episcopi ad Theodorum Episcopum similis epistola.

VIx tandem quæ partuiebam & feulpebant mox post dejectionem Ægyptii qui circa honorandissimum Paulum cum Domino Joanne parere nunc & ad Iesum deducere valuerunt. Memor est autem fanctitas tua quia nec ullo pertali eis communicæ confilio. De epistola illa quæ apud Ephesum facta est, in Imperfecte quidem quali ex occasione Joannis Comitis scripta est, tamquam dissiet Imperator ut ei aliquid indicaremus de voce qua dicitur *Theoresce*, id est, *relaxa Deum*; in veritate autem vox hæc, ut quærebatur a nobis, ad prodiitionem & calumniam illius qui restam fidem docet inserta est. Ut igitur nihil eorum quæ fentio tam latent fanctitatem, indico quia chartas quæ factæ funt Epiphi, per quas & orthodoxorum confantiam & hæretiorum recessionem scripsit senex, & Cyrilli hæretici codicesi ad præsentiam unanimi cuidam commendavi. Volo enim ad infimæ meæ

a *Deferatur*) Poft hanc vocem in editione Lupi diverfa cheraffere, ut ille affoles quum aliquid de fuo pacto adjuntur hac verba. *Pax cum corruptione fuit facta*. Non fullimus, quia fenfus abfque his conftat. *Ex Vincent ab Alex.*) id est, Cyrilli ad Acacium; quæ certam fopra cap. xvi. De his enim hæc ipsi pacta fuerunt. c *Suis magni*) Lupus hunc locum fic interpolavit, *fuit apud magni*, quia nefciebat quomodo Nestorium dissile antiquos per omnes calus, ut fupra monuimus pag. 38. Vide infra cap. xciii. *quam fuit ad Antiochenorum Clericis*. d *Pusillanimitatis*) id est, iracundiæ, indignationis ut paret ex canone quinto Ephesino, ubi pro eo quod Dionysius Eliquam vetus *pusillanimitate*, vetus interpres apud Isidorum habet *in digressione*, quod ex Dionysii epist. xxv. de *nulla quidem fuit pusillanimitate*. Item cap. lxxxi. *pusillanimitate pro ovinere*.

a *Meletii*) Episcopi Mopsuestiæ, in secunda Cilicia, ut patet ex capite xcv. Plures illius & ad eum epistolæ extant in hoc Synodico. b *Tatia*) Puto legi debere, *tatia*. c *Unum verbum*) id est, Theoroeo, ut explicatur in sequenti epistola. Quam inanilia & superavacua hoc est annotatio Lupi confestoris hoc ad de unione-fecundum hypostaliam. d *Qui vit addit*) Puto legendum, *qui et fuit additi*. Infra in epistola fequenti, *communionem cum qui eis adfociantur*.

tisfactionem in his; præcipue a curis remotus, ita-
rando meditari. Nec enim fatis ad me attinet de
chartis & vilibus libris, five dentur mihi, dum
exiero a loco meo, five non dentur. Hæc ut in
brevi a me ad tuam religiositatem scripta sint,
non volente quidem contra quemlibet quodcun-
que movere de eis quæ aguntur, nec sustinente
vero communionem eorum qui eis adjiciuntur, ut
si qui remanserint consoni nobis, & placuerit eis
pertinaciter in parœcia * nos, hoc fiat. Alioquin
continuo de medio nos tollamus, & segregans ani-
mam meam salvem. His enim quæ a Paulo obla-
ta sit de Ægypto receptæ sunt contentiræ non pa-
tiar, confitemante me Deo, neque si mihi præci-
piantur multa mortium, sed nec si orbis
consenserit universus. Quod quidem conditiona-
liter dico: quia & metuo cum qui alit usque ad
mortem pro veritate certare, & insuper novo quod
præmeditata a multo tempore nunc venerit ad effe-
ctum proditio catholicæ vocis. Et quidem ut in
festivitatibus five præconiis atque doctrinis incin-
cumpsofte Dei genitrix Dominam enixa ab orthe-
doxis tantummodo fine adjectione dicretur, vel
Deicida Judæi, vel quia verbum incrassatum est,
& quæcunque sunt talia, quæ magis insuspicte di-
cta ab orthodoxis inveniunt, sane nulla accusa-
tione sunt digna, eo quod nec dogmatice sint po-
sita ita, & ; ut dixi, non maligne sint dicta,
quippe non a fordida voluntate, sed nec tali tunc
quæstione proposita. At vero poli corruptionem
totius orbis, & ex quo prædicari nunc cœpit pas-
sibilis Deus ab impiis Cyrilli capitulis, dogmatice
poni solam vocem, quæ enitam prognatus Deum,
id est, Theotocos; absque illa quæ
hominis genitrices, id est, anthropotocos, nihil
est aliud nisi ea quæ Cyrilli sunt prædicari. Uni-
versas igitur passiones ac mortem hæc unum
dictum pariter introducit, hæc multoties millies
altera vox per quotidiec citcuitus apponatur, & ut
subtiliter legenti epistolam totam perspicere licet
ab ejus hæresi nullo modo liberam. Verum si sana
conscientia & hi qui offerebant obtulerunt & ille
qui suscepit, quid vetuit ut sanctum virginem dice-
rent Christotocon, id est, Christum enixam, hi
qui clare Deum hominemque perfectum confes-
sunt, & ille qui nullos prædicabant Dominum Chri-
stum? Si vero & voce hæc composita delectantur,
cur repudiant ad vocem quæ est Theotocos & an-
thropotocos adjungere? Absit enim ut unquam
quemlibet piorum Dei genitricis nomen pigeat
confiteri, si una ponat & hominis genitricem?
Nam & cum est impium refutare vocem anthropoto-
cos cum Theotocos, ita & Theotocos cum anthro-
potocos. Quando vero utraque voces ponuntur, &
eorum qui Deum passum prædicant hæresim & il-
lorum qui purum dicunt hominem Christum simul
abjaram. Manifestati autem sunt magnates hæreticos
utrisque, sicut & magni doctores Ecclesiæ, qui
pro sana fide certarunt contra hæresim Apollinarii
dogmatum resistentes, utrisque usi vocibus; per
quas & omnes hæreses perspicue notaverunt, & Or-
thodoxiam irreprehensibiliter prædicaverunt.

*Et hæ epistolæ, & quæ sequuntur Theodoreti Cy-
rensis Episcopi, ab Irenæo sunt in ea quæ ejus dis-
cutitur Tragœdia per ordinem posita. Declarant au-
tem sufficienter differentias utrorumque, & qui ca-
tholice, qui autem videantur altera voluntate mo-
veri, si videantur tamen sani.*

a Nos. Lectio nostra, perspicue, ut vid. Joannes Cocceius, qui eam innuit ille suppotitam Theodoreto. Cæterum pro nostra, sed ut ex Latine ex interpretatione Cyrilli, Joannes Cocceius, qui eam innuit ille suppotitam Theodoreto. Contra Lupus in scholio ad hanc epistolam pronunciat illam certissime esse Theodoreti.

b Incipit epistola. Edita est supra tom. 3. Græce & Latine ex interpretatione Cyrilli, Joannes Cocceius, qui eam innuit ille suppotitam Theodoreto. Contra Lupus in scholio ad hanc epistolam pronunciat illam certissime esse Theodoreti.

c Velutinus) legendum, nitidissimus.

CAPUT XCV. ...184

b *Incipit Epistola, ut ajunt, Theodoreti Episcopi Cyrensis ad Joannem Antiochiæ.*

DEus, qui sapientor omnia indagans, & no-
stræ unanimitati propicienes, & salutis pop-
lorum parcens præparavit ut conveniremus in
unum, is & consonans ad invicem cunctorum vo-
luntates ostendit. In communi enim legentes
Ægyptias literas, & earum mentem discutientes
subtiliter, consona nobis ea quæ quidem fuit
per epistolam scripta cognovimus & duodecim
capitulis quasi e regione, contra quæ usque ad
pontem perstitimus, dimicantes. Illa namque ba-
bent carnalitter carnem factam ex Deo verbum &
unitionem secundum substantiam, & conventum
circa unitionem naturalem, & Deum verbum pri-
mogenitum factum ex mortuis. Interdicunt vero
& vocum quæ de Christo sunt divisionem. Et alia
autem præter hæc habebant ab apostolicis quidem
dogmatibus alienæ, ex hæreticis vero vizaniis ger-
minantia. Quæ autem nunc in epistola continen-
tur, clare nobilitate evangelica decoruntur. Pro-
dicatur namque in eis Deus & homo perfectus Do-
minus noster Jesus Christus, & duæ naturæ, ea-
rumque differentia, & unitio inconfusa, non quali
per liquidorum invicem miscionem coagulatum-
ve fermenti, sed ineffabiliter & Deo decenter
effecta, & quæ naturarum propriietates integras
conservavit, & impassibilis quidem Deus verbum
atque incorruptibilis, tempore vero verbiliter ac
morti ad modicum traditum, & resuscitatum
rursus unita Dei virtute. Spiritus quoque San-
ctus ... ...ta ... ...ta habens subsistentiam
... ...ta ... ...ta ... ...ta

ANNO CHRISTI 431. & secutionibus & ipsum & ejus capitula perfu-dituat & ipsius haeretim detestati sunt qui tunc Ephesi conseribebant. Accipiet igitur, tunc ait dixi, Apostyrus per hanc unum sermonem corum consensum ad omnia conscripta sua haeretica, & in nullis in quibus gridem simulavere veritatem habet de eetero haeresis tuae mentem. Et intenate legentibus epistolam manifestus est ipse quoque propte veneni semper jaciens semina. Dixeverum vero & eaisem literas, nisi nostrum quod est tua sanctitas habeat.

Idem Irenaus sit,

CAPUT XCVII. 185

a *Epistola Theodoreti, quam rescripsit Episcopo Alexandro.*

CUlpavi & ipse hujus rei causa Paulum, b Valfa et eli. Et eorum memor sum quae Ephesi contigerunt. Novi fabulisque cuidam, tanquam fabula facta sit. Et tanquam eorum ipsis veritatem fic dico, quia mox ut legi redargutionem a te factam, doloi animo, felexi dicentiosem sanctitatis tuae; milique valde displicuit quod mediatos ejus que dicitur parcis Cyrilla, quia fciens pertur-bationem quae Ephesi facta est acque molestiam, hac magis propositione usus est, & non illis aliis tam in Antiochia factae fuisset. Ego vero pepiger omnis necessarium arbitror ut ubicunque jubes conveniamus, sed & Dominus meus Deo amicissimus Episcopus Andreas. Si vero tua plaserit sanctitati, ut & ipse ad Ecclesiam Ecclesiae Christi in Zeugmate, quatenus patiet ut in ea quae sunt dum fit deliberemus, (non enim ob hanc causa vestatur, sed principalissima omnium) scribere igitur dignetur sanctitas tua praedicto Deo amicissimo Episcopo & Domino Andreae. Et si promiserit fe adfuturum, dignetur sanctitas tua significare ubi quo veniam, & continuo adero,

Hae epistola, fi vera credatur, non inexcusabilis mihi videtur. Potuit enim non ob hoc ei displicere Paulus Emesenus Episcopus quia quasi non convenientem fuisset catholica pacem facere, sed quia non ita ut infirmioribus consulleret originis Episcopus. Et certe ipse ventrus epistolas circa fidem paulo ante laudaverat; immo nec unquam laudare desit.

Idem Irenaus sit.

CAPUT XCVIII. ...186

c Epistola Andreae ad Alexandrum, indicans quod quoque in aliquo judicet contra Nestorii profanam, sed pacem concta eos qui non ita habebant.

GRatias egi Deo fulcipiens tuae religiositatis Eliteras, per quas jussisti nos in Zeugmate convenire. Primum quidem quod frater sancto & patremo capite; secundo vero quia & de proposito negotio fortasse aliquid considerabimus quod & nobis profit & expediat orbi. Nec enim ad verbum pugnas, neque ad contentiones, neque ad concisiones conveniemus. Sed & nos parati sumus paternae tuae pietati acquiescere in his quae utiliter & secundum Deum proponit. Atque ipse justus novi quia pie fit dispositus circa nos, nec ne negabis nostro consilio, si quid apparetimus utile suggeremus. De sanctissimo vero Episcopo Nestorio quod deliberatione ulla non egeam (nec enim quicquam contra eum vel dicendum habeo vel agendum, sicut nec adversus sanctissimum tuum) & per alias literas significavi jam saepius. Convenimus igitur, fieut placuit. Aut enim & in commune aliquid utile ex nostra deliberatione provenet, aut saltem nos ipsi d multa consolatione levabimur, invicem benevolentia nostra fructetes. Dignare vero, Domine, & omnium Domino conjuctas orationes offerre pro nobis.

CAPUT XCIX. ...187

Item verba Irenaei.

Epistola, inquit, Theodoreti ad Alexandrum, per quam pacem ab anathematizatione quae eliam Ecclesiae pacem dedit Ordinatum, nec ipse eorum pacem communicator existet.

C Hae ad hoc praecipue posui ut noscam fit quo fint unde impetitur vel beatus Theodoretus vel quisquis conscripsit.

SOlicitudine tua, frater, [illegible] diverso; quia propterea & Marcabthuma prius & in Hierapolim tunc adeni & nullius alterius rei causa nisi ut communiter tractaremus quod agere deberemus & quod convenient nancipsaretur effectui. Quia igitur tuae sanctitati complacuit us conveniremus in Zeugmate, quasi sanctitatem tuam ut minime differat. Omnia enim ea desideras: religiositas tua, ut spero, faciendi funt, & nullus in illo tuae sanctitati resistet. Omnes enim & ut patrem & ut dominum & reverenur & reverti fumus & venerabimur. Quasi igitur tuam sanctitatem ut patrem tigari dignare. In veritate enim credo quia bonum ancfior Deus quae ad nos attinent dispensans dignatus est, nec quae retinquere, ut nos offendamus in eam aut confundamur apud homines, illumnis mentem nostram, & quod placitum fit offendens. (Nam & olim vestae sanctitati dixi quia anathematizavimus dogma Domini mei sanctissimi & Deo amicissimi Episcopi Nestorii, neque ego his qui hoc fecerunt communicabo. Et si tua complacuerit sanctitati & hoc inferri liceat quia a nobis fant dirigendae, fiet & hoc. Noli igitur immorari, quaeso per vestigia tua sancta. Deo tuo rem cedo, & ipse gubernabit uti novit sanctitatem tuam & humilitatulum nostram.

CA-

CAPUT C. ...188

Ejusdem Irenaei.

a) Epistola, *inquit*, Alexandri ad Theodoretum, per quam fonum tali conditione promisit adventum, & ei per literas sanctissimae de his propere quae sanctissimum nitebantur exigunt.

ET tua religiositas novit quod propter ejus reflam etiam eximam vestire vobiscum de his quae agunture pars paria. Quoniam vero cognovi de relique quae jam data fit ab eis forma damnationis ejus personae, nimis mihi ridiculum videtur anathematizatione capitulorum petere & a viro qui orthodoxum cum suo dogmate condemnavit, & maxime quia tuae quidem religiositas videtur sinuarum fuisse Cyrillum. Et nihil diffat an quis te condemnae compellat, si communicaverit ei qui damnavit orthodoxa praedicantem. Veruntamen quae tunc in Antiochia inter nos collocuti fumus, dicente quod fi Cyrillus illum conditionem fusceperit, abjecerittque capitula, pacem fieri convenit, cientes videlicet illud haec diximus, quod haereticorum capitulorum ejectio fit & tectae fidei robur & corum quae contra illam perfonam fint gesta fabverso, & scandali generalis solutio. Quis igitur certum habeo quod impius Cyrillus magis reparare ea his quae mala dofi fons fcripta, & ipse non metatus fit, fed eos qui ei adjecti fent [illegible] scripsit, quoniam est possibile ut ego & omnes anathematizum quam pretam qui per ipsam communionem cum Cyrillo initam & perfonam deposuit ac damnat, fiat haeretorum. Continuo namque haereticorum invicem cujusque nostra contumacia & adversus Ecclesiam a paganis & Judaeis & haereticis irrisus. Nunc vero intendat divinitas tua quia ex quo in hoc condefcendo facta est, quicunque quidem scandala universa, fopitur vero & quae nunc ajque diffuia est adversus Deum blasphemia mortalem divinitatem dicens, ut in Ecclesia edificant facerdotes. Quantum igitur bonum est, ut per ipsas Alexandrini literas fundetur universis quod impassibilem & immortalem divinitatem naturam operatur cruciatu? Haec ex multis affectu quanto circa tuam habeo fanctitatem doribere audio. Licet enim istae [illegible] [illegible] [illegible]

CAPUT CII. 190

Epistola, inquit, Deo amicissimi Episcopi Alexandri, (a) quam rescripsit cognata ne de hoc ei ulterius insteretur ab eis.

DE hoc ecclesiastico negotio nihil tibi habeo quod scribere valeam ab his quæ tuæ fandistati olim per epistolam intimavi. Biennii enim tempus est ex quo universa affectatus quæ scripto & absque scripto a contrariis vela nobis prolata sint, comprehendi, ut arbitror, propositum Cyrilli hæreticum & recte fidei quæ vindicatur a nobis. Si vero cuicunque aliter videtur de directis five injuriis, fuæ quisque voluntatis est dominus. Hoc vero dedi responsum de Dominis per omnia Deo amicissimis Episcopis & Domino Theodoreto, qui scriptit ut hæc ipsa sentiretur quæ & tua sanctitas scribit. De cetero igitur est superfluum ut ea ego scribam tuæ tua sanctitas aliquid super hoc indicet. Volo enim nosse tuam religiositatem quod nulla sit mihi pars cum communicantibus eis. Reliquere vero Ecclesiam propter violentiam secularem ob hoc differo tempus, sub testimonio veritatis, ne videar veluti defertoris & proditoris ovium Christi incurrere adjudicationem.

CAPUT CIII. 191

Epistola, inquit, Andreæ, quam super his rescripsit Deo amicissimo Episcopo Alexandrino, ut ea ad Joannem Cyrillum mitteret.

MULTUM contristor de sanctitate tua, Domine, cogitans quantam festinationem machinationemque intrisat diemon ad perturbandam Dei Ecclesiam quæ tuo est commissa regimini, videlicet quod fabe valde proficere. Pro qua re ego vinctus in lecto ad has litteras profilivi. Et rogo sanctitatem tuam & tango vestigia ut accommodum five aptum tuæ vitæ præterita etiam nunc facias cogitatum, commitatem Deo extinum rerum. Non enim ita vivisti, nec talia fuit quæ per omnem vitam peregisti, ut despicaiaris a bono Deo; nec fit eum colasiti et de te omnino non cogitet. Sed valde confido quia extinum quendam Patriarchem inopinatumque præstabit his hujus temporis tristibus quem nos interim cogitare non possumus, quia ipse, sicut solet, post augmentum possunus non potest solatium suum ergo proprios exitores offendere. Quasi igitur ut neque tuiberis, neque ab Ecclesia exire disponas. Hoc enim nimis est impium, & mercenarii potius quam pastoris opus, nec inulum tot profiere animas, fed everfionem cunctorum quæ prius mirabiliter operatus es habens. Cogita vero, ut divi, potentiam Dei, & quia ille, qui & qua in ecclo & quæ in terra sunt recobilitavit ad quem, & membra Ecclesiæ divisa conjunget, & dabit tua fatistiori sanctitati, ut alia faceiodotibus communicet atque conlocutus: quia & quæ non demonstrabit, nec velut & quæ dicat, [illegible] conscriptionem refertunt, sed cogitantes [illegible] Ecclesiæ.

Idem Armenus ait.

CAPUT CIV. 192

Epistola Alexandri Episcopi, quam rescripsit Andreæ, cui nunc quod dum redeam fidem profitebor, communicet tamen Cyrillo nullo modo recedendi ab hæresi.

GRATIAS quidem tuæ admonitioni ago venerati ei affectu benevolentiæ; ut autem non multum charitam propter nos expendas, quæsere quæso a monitis. Nam quia & impius Cyrillus hæreticus est, & qui ei, sicut scripsit, illam charitatem obsolescere, cooperatores facti sunt magisque principes perditionis contra orthodoxam fidem, scit amans Deum animæ tua. Nam & ea quæ pertinent ad sanctissimum Episcopum Nestorium quidem disposuisti, ut ipse animabus nequaquam parcentes, omittantur. Dei judicio reservanda. Forsan vero & ille injustitiam committit, qui religiositatem vestram velut irritantem accusat. Nam & orthodoxi estis, & rectam fidem prædicatis, & ellis operati confusionem, & diffensative orthodoxæ hæresim miscuistis. Unde quisque quæso monere nos. Nec vobis enim, Deo me confortante, nec Cyrillo communico non anathematizanti evidenter hanc hæresim, neque communicantibus ei. Vos autem quod ad vos attinet peregistis, festinastis, concurritis, autem perditam requisistis. Non vult ipsa inventi. De reliquo quæsciete. Coram terribili enim illo tribunali utique videbimus invicem.

CAPUT CV. 193

Epistola Joannis Antiochiæ, quam scripsit ad eb. Joannem Germanicum qui ipsum cum pro pace ingrederet.

ET olim vestro congregato conventu in Zeugmate, id est, Deo amicissimorum Episcoporum atque pastorum, ad quærendam salvandam quæ oevis quæ periclitat, & omnem pastoralis disciplinæ speciem obtentibus, dum ego non possem ad altitudinem præstare vobis scientiæ pervenire & injuriæ penetralia pœnitentiæ abominationis Ægyptiacæ, multiralis inter hæc multi, ut propositumet vestras minime regentes & pertinudines, cognovistis quod adjacet mihi, coperante Deo, qui & lumen scientiæ nobis reste fidei donat, omnem plam confessionem recipere & impiam diffentationem refugere quæ sit sub paris obtenta. Et anuc autem nihilominus eundem temenas sententiam. Intentio enim mihi est ut ubique inconcultam conscientiam servem & ab omni hæretica mixtione discretam terribilem mysterium divinorum & cœlestium communionem. Si autem mihi, quod abit, (præcepium nunque habemus dominicum ut oremus ne intremur in tentationem) ex imperiali necessitate jubeatur ut aut impii illius communionem amplectar (modo enim nobis, ut exercitatis in aliis cautis, fanis videmur universi) ut deteri mihi & mortes excelsiam, Deo me & tunc denuo postea nobis quod voi ad persuadendum nobis fitis infirmi, fed non proclives non fimus ad perdendum quod accepimus a Domino Christo depositum, cujus primi dubio & restitutionem depoiceimur ab eo.

Idem Armenus ait.

CAPUT CVI. 194

Epistola, inquit, Andreæ ad Oeconomos Deo amicissimi Episcopi Alexandri quod communicaverit Antiochenos & reliquos omnibus.

AUDIO quod valde trascatur sanctissimus Episcopus, & per multa loca contra nos epistolas dirigat, & quasi videmus religiosissimum Episcopum Rabbulam, quod quidem nondum contigit. Quod si & evenisset, nescio si quid commune commissum fit unde indiparari debemus. Qui enim semel communicavi sanctissimo Episcopo Joanni, pacemque amplexus sum, ab ejus communione & colloquio alpectique repulsus sum, & hanc ut dicunt ab illo imposuerunt, nec id impie, quod abit, egissem, mihi imponere valuisset quippe qui & fudaxis colloquutur & pagania, in præsentium nostram venire non permisit, quia sanctissimo Episcopo Joanni communicavimus, quem dixi orthodoxum. Forsitan zero & per singulos Episcopos expetendus fum singulas ustiones. Igitur de semper noviter percurbatur, erit aperte dico, fiat & ollin scripti, quia & postquam allata est ultima epistola ex Ægypto clare continent orthodoxæ fidei dogmata, ego & amplector patrem, & omnibus ubique sanctissimis Episcopis communio, & sanctissimo Episcopo Sixto, & Cyrillo, & Maximiano, & Rabbulæ, & Melitinenæ, & omnibus Emisiæ. Quia quidem fitis fum, dum apud eos omnes obtineant dogmata veritatis & unitio atque pax Ecclesiæ ad gloriam Dei pertineat. Et confitetur Dominum Christum Deum esse atque hominem, duas naturas, unam personam, humilis & sublimia de eo divinis scriptuaris insesta, hæc quidem ut de homine, illa vero ut de Deo, inconfusa unitate obstinente, & unoc existente, ut dixi, Domino & Christo. Si ergo nulli de cetero ipse ut ceiso ejus cum catholicis amplecti patem & liberare, & fraudale naufragantes per discordias & contentiones nostras, faciet bene. Si autem non vult, ego quidem constitabor quod ita diffositus fit; judex vero Deo eft omnium. Nullus D ergo mihi de cetero quærat, quia Deo, & sententiam metam a principiis parui, & nunc nihil novi deliberavi, id quæ, si hæc ita, nul mor ut allatas fuit litteræ. Atque ultimo possibile mihi fit esse ut omnes qui non confentiunt conjungerem adunatemque Ecclesiæ, ellesque mihi a Deo donata efficacia hæc, qua me arbitratur maximum ad æternia reperiile remedium fore solatium.

CAPUT CVII. 195

Epistola Pauli Emeseni Episcopi offendens ejus insinuiones.

DOMINO meo & propter omnia magnificentissimo magistro militiæ b Anatholio Paulus. Clare fciens quod magnificentia vestra valde delideret cognoscere declarari. Dei patem & orthodoxam nostra facio quæ per Dei gratiam Beatitudo una cum devoto c Maximo magistriano co-

a *Quæ? videtur?* Vide quæ supra dicta sunt cap. cii. quia codicibus Latinis. Fuit si ne magnæ digalanis per eas temperiaret, et ut ipsi magistri militiæ fierie in oriente. Cuiusd. Patricius, ut synodo Chalcedonensi interfuerit primo loco inter judices imperantis, et eisdem notat Lupus. Ad eum extant plures epistolæ Theodoreti.

b *Anatholio.* Sic vulgo scribitur in antiquis codicibus Latinis. Fuit si ne magnæ digalanis per eas temperiaret, et ut ipsi magistri militiæ fierie in oriente. Cuiusd. Patricius, ut synodo Chalcedonensi interfuerit primo loco inter judices imperantis, et eisdem notat Lupus. Ad eum extant plures epistolæ Theodoreti.

c *Maximo.* Vide supra cap. lxxi. & cap. lxxvii.

d *Magistri, & glor.* Concilium Chalcedonense *magnificentissimo & gloriosissimo magistro militum & Patricio Anatholio.* (Patres subscripsit) Vide supra cap. cxiii. pag. 189.

e *Anatholio.* Vide supra cap. cxiii.

A gnovi ex eis quæ scripsit Deo amicissimus Cyrillus Episcopus, quia per Dei gratiam propositubus nostris assensit, & omnia suscepit atque approbavit ex plurimis quæ a nobis sunt. Quomodo enim non ita faceret, cum recta essent dogmata & patrum sensibus conlona? Pro qua re, Domine 4 magnificentissime & gloriosissime, in omni voluptate ello, cognoscens quod per gratiam Dei velociter in orinem vestro & Dei Ecclesiæ, ordinem suscipiens competentem, pace consueta fruetur, vestra magnificentia magis quam magni æstimante ut cœpta pax perfectum perducatur ad terminum. Festinat vero ad Beatitudinem Dominus meus sanctissimus & Deo amicissimus Joannes Archiepiscopus, ut manifestissime de omnibus colloquatur & fiatur. Deus enim per gratiam Dei principio universa de reliquo ad correctionem perfectam prorsus erunt. Vobis namque incolumibus, orienti nihil deerit ad integram dogmatum emendationem & omnimodam Ecclesiæ tranquillitatem. Hæc scripsi ficens quod ea quæ nuntiata sunt magnitudinem vestram valde lætificens propter amorem qui in vobis est Dei & veritatem atque ferventem charitatem orthodoxam. Prædictus vero sanctissimus Archiepiscopus jussit ut per nos hæc bona nuntia vestra magnanimitas disceret.

CAPUT CVIII. 196

Epistola, inquit, Cyrilli ad Rabbulam Edessenum Episcopum, nuntians quod omnino non recipit propositiones quæ a Joanne sunt Vestinatæ.

DILLIMO & amatore Christi Imperatore dirigente Dominum meum & reverendissimum Tribunum Notariumque Aristolaum, Christianum virum, & pro rectis fide valde certantem, ut ad pacem conpatiat Ecclesias, & scribente clare quod Antiochenus deberet prius subscribere quoiden Nestorii damnationem, anathematizare vero fcelesta ejus dogmata, & tunc pomponinum nostram quærere, & scribere ad Joannem ut non recipiat dicoelas & optimus fenex Episcopus c Acacius incongruum quandam propositionem, quali ab orientis Episcopis, magis autem, si oportet dicere veritatem, ab eis qui ex quo fuit Nestorii ipserunt. Nam dum eor oportet sequi quod congruit, & (juxta intentionem politini) Principis omnimoque orthodoxam anathematizare fcelesta Nestorii dogmata, & contraria penitus vacare universa, quæ a nobis scripta sunt five in tomis five in conscriptionibus; & fic, inquiunt, Ecclesiæ communicabunt ad invicem. Hoc autem clare dicere eft quod oportet nos retfam fidem denegare & Nestorii confentire blasphemiis. Si enim nostra exterminatus, quæ fe bene habent & inexpprobabiliter illorum veritatem & rectæ fidei militant, approbabimus ea quæ sunt Nestorii, & crimus admirantes ejus insanium. Sed illorum quidem propositionem intelleximus. Contitfati enim sunt quod blasphemantæ Nestorio, ab orthodoxis contra eum sermonesferipti sunt & epistolæ. Qualia vero & nos dcripferimus fciet tua perfectio, dum legeris paria eorum. Ob hoc enim tuæ illa religiositati directa

a *Quæ?* scilicet] ad Andream Episcopum Samosatenum, ut colligi potest ex superiori epistola & ex sequentibus.

b *Tomis, seu conscriptionibus,* de quo agitur in capite cxii. Ad eum extat epistola cxxvi. Theodoreti de his quæ per tomum adversus eum factum sunt, & Nestorium, nec non in Monachis Eubeæ. Ex quo colligitur hunc librum scriptum esse ante Nestorii obitum.

c *Cleriveiis in Zeugma,* de quo vide supra cap. xcvii. & sequentibus.

d *Zeugma,* de quo vide supra cap. xcvii. & sequentibus.

ANNO CHRISTI 431.

*Epistola * Maximini ad Alexandrum, quam scripsit dum congressus de Andrea & de (* Joanne) Germanicie,*

VAlde confusus fum cognofcens ex literis tuæ fanctitatis illum qui eft Germanicie, & cum qui eft Samofcenarum, fimemfyla a fancto vefro diruptis(Concilio.) Non crederem, fi id nuntiarent ab altero. Verumtamen & nos hæc ipfa pertulimus ab Alexandrino & Reftio. Refiqui enim cuncti per bonum Deum & fanctas orationes vuas firmi perfiftant. Qui vero funt in nofto confilio, prædque qui montana habitant, quibus & in Cappadocia & in Armenia negotiatio neceffitas, multa millia malorum fuftinent eo quod mihi * Cæfareenfis fcripferit, & a me nec refcriptum potuerit impetrare nec ut ipfe fofcipereat literas ejus. De reliquo igitur adverfus noftros implacabile præelium affumpferunt. Sed rogo fanctitatem tuam ut affiduas pro nobis preces digitis effundere, ut in illis in femetipfos nequitia convertatur, & noftri perfectiffime roborentur.

CAPUT CX. —198

Epiſtola, *inquit*, Theodoteri & Heliadium, indicens quod non adhæſerit ab illis quæ inter ipſos ſemel in negotio convenerunt, neque inſuabitur quæ in illum perſonam commiſſa eſt acquiſcente pontifice.

QUando vero literarum commeatus opportunè fuit, vehementer quippe nunc eft erecta tempeftas, tunc & ipfa fraudamur, & damnificamur ea quæ nobis fofi fupererat. Ego quidem femel fecundoque fcripfi de his quæ vertuntur, & pofcens commune confilium, & manifeftans fententiam meam, & clarum ipfius tuæ fanctitatis intentionem rogans, & nec femel impetravi refcripta. Unam vero folam per totum tempus commendatitium fufcepi epiftolam. Et valde me obliquaffe confteor. Verum quidque ex quo adverfum nos acculatio veniens, opus namque tale multorum eft, licet femper, præcipue tamen hoc tempore, tuæ caritatis turbulaverit puritatem, fuadens quod relicta acie deditiffi fuerimus effecti, & quafi quidam multipedes aut chamaleontes colorem fecundum petras & folia verterimus. Unde ad has rurfum literas venio, ac rogo ut fanctitas tua eadem fit erga nos. Adjuvante fiquidem gratia Dei non imitamur varios theumatum curfus qui interdum quidem hue, nonnunquam vero illue recurrere folent, fed feftinantes ad quæ a principio deliberavimus, quæ recta funt, permanere, & trifila, quæcunque venerint, fuftinere, & nunc defuper ad fpectare. Unde cum quidem quæ ex Ægypto eft directa epiftola, quæque Andreæ & recepimus, mercedes vero quas pro eadem fua recta fide popofcit, qui eam vix tandem difcere valuit, ut obedire Deo & abominandam fumus averfati. Nam quis unquam cormm qui fub pietate nutriti funt mercedem rectæ fidei homicidium poftulavit, vel qui tribuit poftulanti? Aut quis veracem appellet eum qui fine metu honorare noluerit veritatem? Demus enim non effe malam quæ eft petita mercedem docuerit. Mihi enim vifum nec illum nomiare perfectum qui propter [illegible] religionis virtute animi pollet, fed quem A boni detinet amor, & qui bonum propter ipfum ANNO CHRISTI 431. Creatorem. Et reftatur hoc Domina dicens ita: *Qui diligit me, implebit mandata mea.* Et non ait, *Qui defiderat regnum cælorum*, fed, *Qui diligit me.* Si vero & meminit ubique mercedum, aliquando quidem dicens, *quoniam ipforum eft regnum cælorum*, aliquando vero, *quia ipfi hæreditate poffidebunt terram*, & quæcunque funt talia, hoc facit oftendens propriam largitatem, & animas faftidioforum ad bona fuftollens. Perfectorum vero eft propium propofitum: *Mihi vivere Chriftus eft, & mori lucrum.* Et: *Ego enim non tantum ligari, fed & mori paratus fum pro nomine Domini noftri Jefu Chrifti.* Et: *Complaceo mihi in infirmitatibus, in perfecutionibus, in fabfanctibus, pro Chrifto. Quando infirmor, tunc potens fum.* Sed ifte orthodoxiæ affertor feu præceptor egregius mercedem orthodoxæ fidei expopofcit, & mercedem fectatum & bellum fanguineum potantibus condecentem. Verum clamemus ei, quia diis tuis culturam non exhibemus, & imaginem quam ftatuifti auream non adoramus. Talem tenemus fententiam, Deo amicifimo Domino: Nullus igitur nos apud vos impetrat velut alia fapiamus. Sed orate ac deprecamini Deum & animam noftram, quæ infirma eft, roborare, & corpus, quod gravatur eft difpofitum. Dexter enim per meus torpore detentus lecto nos rurfus affrixit. Sed novi quod & hoc utiliter atque falubriter difpenfaverit univerfitatis infpector.

CAPUT CXI. —199

Epiſtola, *inquit*, Heliadii ad Alexandrum, indicans quod non ſuſtinuerit ſuſcipere ea quæ inter ipſos ſemel in negotio convenerunt, neque inſuabitur quæ in illum perſonam commiſſa eſt acquieſcente pontifice.

IN omnibus gratias agimus communi Domino & falvatori Chrifto, qui nos dignos fecit propter defiderium fui & pro fidei confeffionem in medio ebriorum plurimorum fpiritales amplexi vigilias. Magis autem gaudemus quia inftar capitis tuam inferibimus fanctitatem in certaminibus quæ hic qui tentationes exercitari permiffi propter nobis fruftrum multitudinem delictorum, hoc quo voluerit modo ipfe compefcet, maximo fi pro pietate certantes fimus ftatu adverfariis refiftamus. Qui vero confengens erat ut poftquam cognovimus execrandas impiorum paftiones, collegemus Deo amicifimos hujus regionis Epifcopos, ut deliberarent ina nobilcum quid fit agendum, hoc facere Deo proprio habemus paratum. Ea vero quæ tali Epifcoporum fynodo formari contegerit, nota utique faciemus tuæ fanctitati. Ora pro nobis, Domine per omnia Deo amicifime.

CAPUT CXII. —200

Epiſtola, *inquit*, Maximini ſecundæ Ciliciæ ad Alexandrum (1), qua indicavit quæ inter convenerunt cum quibuſdam dohuiſcentes de cauſa quæ agebatur.

QUoniam nihil eorum quæ hic funt tuam latere conveniit fanctitatem, neceffario & nunc quæ ftatuta funt a nobis tuæ fanctitati innotefcere feftinavi, quorum directi & paria. Dignetur ergo, his infpectis, religiofitas tua quæfo huic caufæ auxilium ferre tam per fanctas orationes tuas quam per eum quæ vibi ineft boni conftantiam. Univerfarum cum conftitutam fraternitatem ego & qui mecum funt falutamus.

CA-

ANNO CHRISTI 431.

CAPUT CXIII. —201 A

SYNODUS ANAZARBENSIS.

Sancta fynodus fecundæ Ciliciæ quæ per gratiam Dei in Anazarbo metropoli convenit, interlocuta eft quæ fubjecta funt.

MOta immodica perturbatione contra piam Ecclefiam, & infamibus vocibus autem hominum circumfonantibus, ex literis piiffimorum & amicorum Chrifti Imperatorum, quæ omnes Deo amicifimos Epifcopos pariter convenire jufferunt, ad Ephefofcum metropolim veniimus. Sed Cyrillus Alexandrinorum quondam civitatis Epifcopus * antiqua partium in fide non permanens, cum duodecim capitulis commoverat contrariæ, & anathematifmos adjecit, per omnem terram nomitatum pruriunt putrifudinem. Hic prius quam cuncti Deo amicifimi Epifcopi convenirent, cum ea quod amicis Chrifti noftris Imperatoribus placuit, præfidens ex auctoritate Concilii ipfurpavit fibimetipfi judicium, & calumnia circumvento Deo amicifimo Epifcopo Neftorio, qui & abjectus erat, non a fidei petente receffeat, ut putavit, condemnationem fuppofuit. Nos igitur, qui undique convenemmus, orthodoxi Epifcopi ex orientali regione diverfifque provinciis, * depofuimus eum alienumque a facerdotio fecimus cum cum Memnone Ephefio, qui & in omnibus et coperatus eft & impleum voluit hæreffim roborare. Reliquos vero qui ei acquiefcentes communione privavimus donec fuum cognofcentes errorem, impia quidem dogmata Cyrilli anathematizaverint, fanæ vero patrum confeffioni acquiefcent. Hæc dum congrefferent amatores Chrifti Imperatores, æque * approbaffent confirmaffentque damnationem quæ fuper eos a nobis factæ eft, jufferunt innotuiemque fanctorum Epifcoporum ad propriam revertti provinciam. Verum quoniam nunc convententes in Anazarbo metropoli propter ecclefiafticus cauffas, agnovimus quod nonnulli præter illa quæ tunc in commune placuerunt, non ejectis Cyrilli capitulis, ab eoque ea quæ expofiti admittentes, in communione permanent eundem Cyrillum, placuit convocatenibus nobis ut Cyrillum quidem fic habeamus ut haberitus & ante damnatum, eos vero qui eum receperunt in communionem non refiperent per proprium fubfcriptionem hæretica quæ expofiti capitula effe nobis a communione alienos donec ea quæ pridem commutiter placuerunt effectui manifeftar & anathematizet Cyrillus impia capitula fua, permanet vero in fide tricentorum decem & octo qui Nicæ convententi, neque adjicient ei neque auferens aliquid. Non putamur autem, cooperante nobis Domino Chrifto, aut Cyrillum quafi orthodoxum in communionem recipere aut eos qui ei adjundi funt, nifi hæretica expofita illa omnibus fuerint modis expulfa, etiæ ad ignem & fortem ferarumque dentes nos oporteret congredi.

Maximinus Epifcopus Anazarbi confentio * fubfcripfi & Heliodorus.

Secundum hanc fubfcriptionem univerfi fubfcripferunt.

ANNO CHRISTI 431.

CAPUT CXIV. —202

Epiſtola, *inquit*, Deo amiciſſimi Heliadii ad Deo amiciſſimum Epiſcopum Alexandrum, per quam indicavit (1) Tarſenſis quod convenerunt Anazarbi, ſed non ſubſcriſerunt ad Alex. Hieromulano deferendæ de cauſa quæ veniunt, quam primo ſuſcipiſſent quoque Ciliciæ Epiſcopi approbaſſent.

QUoniam quidem ſynodus Deo amiciſſimorum ſecundæ Ciliciæ Epiſcoporum colligenda erat agnoſcitis quique omnino, Deo amiciſſime. Quia vero & conſpectus ſit, & formatum ſit ab eis, ſicut & mandaveruut nobis per Deo amiciſſimum Presbyterum Mopſueſtiæ Olippium, ut ea ſit data mandatione habeatur: Ægyptius cui olim ſuppoſitus eſt Cyrillus eſt donec anathematizet impia illa capitula, & hi Alex. Hieromu. vero qui ei communicant excommunicati habeantur, neceſſario de non anapleſtentes huic pro tutate aetem ſynodo ſubſcripſerunt dogmatibus ſanctorum vere Epiſcoporum, ſequentes quoque apoſtolicum eorum propoſitum, & acquieſcentes his quæ ab eis ſynodaliter expoſita ſunt, tum mandatorum fanctitati ut ſi quidem poſſibile eſt, hoc uſque fatigetis, ſubſcriptiurus iſti ſynodico, quod & facere debet. Si vero ab hoc aliqua ſorte violentia prohibetis, quamquam nihil ſit hoc violentius, fiat & tu, Deo amiciſſime, utique dicit, niſi ſorte corporalis infirmitas, innotiſcere nobis dignate per literas quod placet. Impoſſibile eſt quippe ſicut non aſſimauuas, etſi hoc multorum nullies ſimulent hi qui ſuſceperunt Ægyptium aſſeſt obſeſſe pictati, ſubſiſtere apoſtolicum dogma, niſi fuerint abjurata illa ſcelerta capitula.

CAPUT CXV. —203

Epiſtola, *inquit*, Deo amiciſſimi Epiſcopi Dorothei Metropolitani Mariſſæ ad Antiochenum Joannem; quam ſcripſit ex opinione, adventum quod Alexandria inter Paulum & Cyrillum contenerit.

QUi naufragaverunt a fide noſtra, * quæ unit ſarparis propriſ fulcita, inter multaſ hic opinionea diſſeminant, dicentes quod religiotiſtas tua & qui cum ea ſunt ſanctiſ Epiſcopi accedere ad Ægyptii communionem, cum damnatis conſcriptionibus duodecim cognitis. Blaſphemia eo quidem ora ſumpſit quod ipſa capitula perſecta quidem ſint probabilia, his vero qui capitula ſunt alibaua: Unde, inquiunt, * rogant Ægyptii in communionem orientis ſanctam ſynodum receperunt. Hic ita diſſeminatis ab ipſis, alterum ſtudentum maximiſti ſunt contra pios. * In regia ſiquidem civitate ſimplicioryes volentes decipere, proprioro ſerrox atque domeſticos & alios quoſdam colligentes ante auroram, in forum quod dicitur Conſtantini ſub prætexto litanias convenire fecerunt, præparantes ut nunc occurreret populo cum crucibus & cereis illo * deceptor qui ab illis defertorbiqua eſt Dilicie ordinatus. Sed non diu fraudem ſuam tegere valuerunt; ſed * deprehenſi nolendo fortiores operati ſunt populos perfiſtentes in ſua pietate, qui diſſentes hunc dolum neclinavuerunt eorum. Dum vero eis nec illa ſufficiunt, ſinxerunt ab admiranditſimo Ariſtotelo iſte-

a *Antiqua*) Sic nos emendavimus. Antea enim legebant, *mavm qua.* b *Depoſuimus*) Sententia adverſus Cyrillum & Memnonem habetur tomo tertio Conciliorum pag. 1126. c *Approbaſſent*) Vide ſupra pag. 1126. d *Inpropriqui*) Hæc emendatio noſtra eſt. Lapſus videlicet *ſanctiſ*. Hunſdaſdie in veteris libro ſcriptum erat ſſ. e *Quæ unit*) Juxta locum hunc eſſe congruum. f *In regia*) id eſt, Conſtantinopoli. Et hunc ſequuntur locum non emendavimus. Lapſus videlicet, *inorgra*. Emendationem poſtulant conſtituunt ea quæ paulo poſt dicuntur de foro Conſtantini; de quo ſi plura ſcire cupit, conſule Conſtantinopolim Chriſtianum doctiſſimi amici noſtri Caroli Dufreſnii. Quare rebentemur falſus eſt Lupus, qui hoc agi putavit de Martianopoli & ejus Epiſcopo Sanumuno ejuſdo ut ibiſe. g *Deceptor*) Maximianus Epiſcopus Conſtantinopolitanus. Vide ſupra pag. 172.

h *Deprehenſi ſunt*) Æliva ſignificatione, id eſt, deprehendunturi.

ANNO CHRISTI 451. literis ad Maximianum fuisse transmissas, quas in publicum in ambone legi fecerunt, narrantes sic pacem factam fuisse inter sanctitatem vestram & Ægyptios ut vestram colaho sanctitatis & Maximiani ordinatio firmaretur, & sanctissimus ac Deo amicissimus Episcopus Hesiorius condemnatos reputaretur. De his igitur universis subtilter discere volens, coactus sum reverentissimum Presbyterum Eusebichium ipsis Thomam monachum destinare, rogans ut nos per vestras literas digneris indicere veritatem. Omnem quæ jecum est fraternitatem ego & qui mecum sunt salutamus.

CAPUT CXVI. ...204

Idem hanc posuit epistolam,

DEo amicissimis & sanctissimis Dominis meis & cum omni reverentia nominandis Sanctissimis Patriarchis Alexandro & Theodoreto Eulherius gaudere. Divinum sanctitatis vestræ Jesum, qui ubique pervenit, nocte dieque fulgentem clamant jam universa terra & mare, a quo & nos, valde fegnes, stimulati sumus ad bonorum defiderium principes confessionis infitantium, ita ut pudemur per literas desiderari de de eis qui omnia sunt commonere. Perclarum igitur hoc esse judium præfecati in tempore ut adjuciat sanctitas vestra ceteris recitandibus suis & hoc studium quod nunc exigit tempus, ut dirigatis aliquos cum omnimuni hac formula & literis accommodis ad occidentis partes, & excitetis ad hoc pro fide certamen eos qui illic jam habentur institum fidei zelum. Timor est enim ne prævaricantes sanctitatis literis alienos quasi unitio facta sit, & rebus incongruis confentientibus universis, legniores appatant ad ea quæ quale ipsis sunt corrigendum. Et nos quidem quasi in libro quæ fuit placita exponemus, id est, ego & Dominus meus per omnia sanctissimus Episcopus Helladius, horum rescripta vestræ quæ legunturum Deum est caritati desiderissimus. Vestræ autem religiositatis est & probare & proferre & ad finem perducere. Quæ cum sanctitate vestra est fraternitatem ego & qui mecum sunt salutamus.

CAPUT CXVII. ...205

Epistola, inquit, Dei amicissimi Eutherii Thyanensis Episcopi & Helladii Thebaidis, scripta ad magni pæminis Romæ Episcopum Sixtum.

MUltum proficiscitur humani generis per singula tempora faciens Dominus Christus, ilio tempore alia luminaria præparavit ad eorum dictatum qui bono fuit veritatis corrigitionemque contrariorum, & mendacii quidem destructionem, veritatis autem confirmationem. Sicut etiam fuit ille in amore Pharaone beatum Moysen contra Jannes & Mambres, & sicut super Simonem magum Petrum bene vincentem, *sic* & contra eos qui nunc insurrexerunt inimicos tuam protulit sanctitatem, per quam bonus fuit domus & nos quod orbis terrarum ab Ægyptio liberatur error, qui Moysen novus existens omnem quidem Ægyptium hæreticum percutiet, salvabis vero omnem Israelitam orthodoxem. Igitur contra veritatem multis millibus gestis, & mundissima orthodoxiæ naugatria multar excipiente inimicitias, & quantas nulla unquam tradit historia, ab his qui harum vocum novitatem contra paternam fidem apostolicam reperiente, nostrum quidem est, qui triplicem multiplicesque pumum temptatus, & pene in piratas incidimus, ad cum clamare qui a Deo productus est gubernator, cumque pro amore veritatis quanta possibile est edocere; tunc autem gratiæ Sapientæque est non desperare neque otiose transcurrere hujusmodi quæstionem tantamque caufam, sed & perseverari cum dilectione boni laboris & imponere emendationem cum tota confidentia & Deo dilecta fine pudore & cum fequlem sæpius jam ex Alexandria hujusmodi hæreticis xizaniis infugentibus, fufficit vestra apostolica fedes per universum tempus illud ad medicium convicendum impietatemque reprimendam & corrigenda quæ necessarium fuit, muniendumque orbem terrarum ad gloriam Christi tam fulta tes beato & inter fanctos habendo Episcopo Damaso etiam fub pluribus aliis gloriosis atque admirabilibus. Cujus rei gratia & nos præsumimus has fuppliciationes offerre, ut adjuvetis orbem terrarum & in illa parte quæ vestra, & in illa quæ tyrannidem fuftinet, quæque ad hoc impugnatur ut ad ea quæ non conveniunt affensum præbeat, eo quod nec velit nec expedite judicet ut Ægyptorum capitulum quæ virtus novitates excipit. Scribens enim Cyrillus Alexandrinus blasphemam vocum novitatem per his fena capitula universis, *Christus suffertur, fectuum corporalem & anathematizantes* & alliaque fanctorum patrum traditiones, & maxime illorum qui excelia quidem Christi divinitati adscribant, humillis vero humanitati ejusdem, nufquam omitione ipsa interdicenda, proposuit ei qui tunc fanctam fedem regebat magni nominis urbis, qui fuit a principio probatus & notus circa fidem, circa vitam, circa doctrinam verbi, & circa universa, ut Nestorio, ut aut consentiret capitulis ejus, atque subscriberet ea, & permaneret Episcopus, aut certe persciliraverit in gradu, de a fancta Ecclesia pellerentur. Ille autem respondit nequaquam Dei timore prælato, elegit potius multis millibus periculis libi injuste inferendis tradere femetipsum quam dolis hæreticis præbere confensum & confirmare totius orbis errorem. Ad hæc synodus convenit in Ephesos & in nullo correptus, neque rationem reddere expetitus, antequam convenierant qui fuftinebantur universi, exactus est ultionem, dum illorum capinorum blasphemiæ obtrivertit, & omni crudelitate ei quæ dicitur damnationi & aliis aliquibus fubjectus est, dum certe Cyrillus auctoritatem judicis non habet, & quæ qui judicandus est ordinem, eo quod contra invicem moverint quæstiones; & erat præsidens reus; & sententiæ principes, qui fuftinebantur malitia fuppondendes. His gestis, aliis quidem cuncta quæ acta sunt lanctymonia digna, aliis vero ridicula videbantur, ita ut & illi qui Anthochenum tenebant Ecclesiam Dei, post hæc veniens, Cyrillum quidem & Memnonem damnationi fubjiceret commoti decreto Deo amicissimorum fanctissimorumque Episcoporum usque ad viginti duorum Metropolitanorum cetorumque qui pariter aderant, qui illos hæreticos ac feditionis principes judicarunt, & ecclesiasticum zumulos fanctionum; ceteros vero qui eisdem omnia incongrua consentiebant aliunos a communione fecerunt. Sed illi egregii contra veritatem timui & regulas fibimet ipsis indulgentiam relaxantes, terribilium mysteriorum communionem irreverentes libi continuo præsumpserunt, alios vero communicare libi periculose fecerunt, ita ut omnes divine regulæ decreto fubjacerant, quæ eos qui in regum omnino perdamnant. Hæc addidens Deo amicissimus vestræ Principes continuo definivit vacare quæ sic inordinate inconsequentere funt, fatta contra eum qui in nullo convifus est, absque vero & furiose addidus, denuo autem de dogmate cuni veritatis amore fieri quæstionem per interrogationem & responsionem & demonstrationem quæ omnibus fuaderet, non quæ auctoritate tyrannica imperares. Illi vero ad folutionem canonum id quoque adjectrunt ut nec his piis literis obedirent. Et nihil de fide dicere vel audire acquiescentes ulteriius, ad solum fe universi pertinaciaverunt; quæque ad confensum experunt trahere judicii, alios quidem fraude, aliis violentia, alios premuit. Configuerunt super his nos per multum temporis elapsum, obrebbamus cum bona fiducia, provocabamus ut nihil irationabiliter fieret aut tenereur, fed de quæstione quidem dogmatum & de Cyrilli capitulis communis proponeretur tractatus atque Concilium, & quod omnibus placuisset, una sententia firmaretur, de eo vero qui tyrannidem fit aperte *? pertaleras judicium veras fieretque legitimum*; ut convictus quidem de corruptione veritatis, adjudicationem zonolore fuftineret ab omnibus; si vero ex toto temporis probaretur, in scripto abdicaret illi nobilitas quæcunque incongrua qualem vel ex ipso perfona vel ex aliorum nomine ex fuplicione aut accusatione jactaverunt. Sed illæ quidem illiberalitas qui ex *fola* auctoritate devincere, non autem vel *fondere vel fundere* volebant, præcipiebant vero universis ut abrupte anathematizarent & damnationi fubjicirbrent. Quicunque autem fe integrioni deliberationi fervafset, damnabatur, ordinabatur ab eis, fubjiciebatur calumniis, malæ doctrinæ vocabatur. Ordinabantur pro tali basilarum, quia conferre nolebant. Laudant quidem damnatione digna capitula, damnare vero eum qui, quantum nos conficii fumus, nihil aliud dixit nisi ea quæ a fanctis Prophetis & Evangelistis & Apostolis per spiritum fanctum manifeste funt tradita. Volebant enim & Apostolos erminiri, dum supervacuæ adjudicant illum qui ea quæ ipsorum funt prædicabat. Talem namque fuspicionem vel mysticum communionem accipere, quæ ab orthodoxis fumere ad falutem minime permittunt. Quæ ex parte quidem vivendentes, ex parte vero audientes olim concriffimus ad fanctitatem tuam nos, qui e diversis regionibus fumus, id est, ex Euphratesia, ex utraque Cilicia, fecunda Cappadocia, Bithynia, Thebaida, & Mœsia, ut & bonus effunderemus lachrymarum, & publice destemous peregrina & infuseta hujus vitæ mala, mihi detinere nos luporum terror infidiantium gregibus ad rapinam & ad erroram omnemque adversitatem. Unde coacti sumus nostra vice dirigere religiosissimos Cleri-

ANNO CHRISTI 451.

ANNO CHRISTI 451.

(a) Cyrillus Dominus. Hesi. (b) Ægyptorum Hesi. Hesi.

(c) Hesi. ab Hesi. Hesi.

ANNO CHRISTI 451.

ANNO CHRISTI 451.

BALUZII NOTÆ.

a *Mediam Pervid.*] Hanc epistolam edidit eisam Lupus in dissertatione de appellationibus Romanis pag. 240. *Ampere*] Ita codex Casinensis, ut Lupus monet. Vox illa nullum hic sensum facit. Itaque ille apposuit *mutuo* quasi vocabulo conjunctione inter Pharaonem & Cyrillum. Verum quia nec ipse Lupus admodum probat hanc emendationem, non vocem mendosam remittere fecimus in textum. *c Damaso*] Christianus Lupus hoc adversatur quasi Arriani Episcopi Alexandrini & Maximi Cynici Constantinopolitani, quos a Damaso fuisse damnatos esse ait. Ea vero omnino nolumnemus. Nam primo Damasus Lucium non damnavit solus, sed cum concilio Episcoporum Italiæ & totius Occidentis, ut colligitur ex epistola Concilii Italiæ ad Theodosium Imperatorem edita in appendice Codicis Theodosiani. Ad Maximum vero quod attinet, certum est eum non fuisse damnatum a Damaso, quem potius ei favisse ab eodem Pontifice admonitum a nobis est lib. 3. de concordia sacerdotii & imperii cap. 22.

ANNO CHRISTI 431.

Clericos & monachos, qui impleant locum nostrum. Quæsumus igitur ut absque dilatione exsurgatis, & fervida zelo magnanimitate vestra phatum contra æmulorum cursos erigatis, ante oculos habentes boni pastoris diligentiam, simul & fludium circa ovem quæ erraverat. Et non abipsa periculo deputetis si quid fastidiosæ circa tot pastores & oves agatur, dum illæ quidem errent, illi vero tyrannicam sufficant violentiam. Imitamini pontifex, & magnum pietatis præconem Paulum, omnium mundi: quem non ut pignus habere familiaritatis nostræ erga vestram credimus sanctitatem. Civis enim noster existens, ex ipso tertius urbis existens, illius apostolicæ sedis fidus est ornamentum, & a beato Petro ad ejusdem sedis cathedra accepit, ut apparerent ab utrisque æquana fabulitatem dogmatum sofistitutis. Etiam quæsimus ne deficiat a conditi nostri mæroque tot mala circumdant. Non enim de pecuniis vel gloria aut quolibet alio temporalium decertamus, sed pro pietatis possessione communi, pro patrono Ecclesiæ thesauro, pro spe communi fidelium, pro bona confessione Apostolorum, pro immortali certamine martyrum, & maxime pro adventu clementiæ domicinæ, cujus virtutem invincibilem invocantes sine cessatione clamamus: *Parce Domine populo tuo, & ne dederis hæreditatem tuam in opprobrium.*

Eutherius episcopus metropolis Thyanensium subscripsit. Et quando ut moore incolumem, Deo amicissime & sanctissime pater.

Helladius episcopus metropolis Tharsi subscripsi. Et quoquo ut ores incolumem, Deo amicissime & sanctissime pater.

CAPUT CXVIII. ...206

Petulie inter hæ abfsuit quæ ex sua persona insultis Irenæus. Sed hæc quæ sequuntur ab to dicta non inutilia, sicut cætera, credens, ad hoc præcipue transtulit ut homo Nestorii. sequacissimus quam fe hostiliter habeat ad eos quæ in episcopis Dei quæ ad Marium Persum contra sua regionis innotescenda facta est conventiæ, sicut & de aliis studiis fanctorum prædicti, satis apparet.

[b] Compositores, inquit, operabat revera ut ne hoc quidem præcirent illi propugnatores veritatis egregii, quamvis unterrita quæ erat agenda implentes, inconcussam propium conscientiam custodirent. Neo enim Rex cælorum plus a nobis exigit quam propositum; ad quod cupiscens & bravia donat, & mercedes deputat, & exigit ultiones: Et hujus quidem rei Abraham Patriarcha est testis, qui nec filio est privatus, & maximam illam pro sacrificio mercedem recepit; illius vero ille cui creditum talenti-negotium, quam quia id neglexit tantummodo, tormentis deputavit, ostendens damnum quod ex eorum que in nobis fanti negligentia fuitimanus. Quæ ibi Deo amicissimi pastores memoria retinentes, qui in lege Domini meditantur die ac nocte, dum certe jam compositiffent quod decertat jam Cyrilli verfutiis qui Romanæ Ecclesiæ præsidebat, adversus Nestorii personam calumniias perversitas reprehensionibus approbaffet, legatos tamen ad occidentem impigre direxerunt, manifestaque ferentem hujusmodi fraudes, quæ in hanc casum etiam de recenti fuerant patratæ. Hoc idem vero mos & magnus fecit Alexander, accusatus illi impius pactionem quæ fuerat alia congnita & in fide auctorum diffordium. Nam ipsum fugiendum quæ per ea quibus interluerunt fœdera sibi mirabiles extinctæ non est orientalium contra Ægyptium ira, sed & omnes contra invicem fuit divisæ, præcipue orientis Ecclesiæ, occasione dissensionis accepta ab hac fatis nominis pace. Quod autem illa non pas fed potius pia concordia ab ipsis Deo amicissimis Deo fuerit, sufficient quidem & suprafcripta declaratæ. Clarius vero multis ipse rem prædicat.

CAPUT CXIX. ...207

[c] Domino meo per omnia Deo amicissimo & sanctissimo episcopo Alexandro, Theodoreto, Abbibo, Helladio, Mari, Davidi, Arcilno, & Meletius. Dignum & gratum est vestræ sanctitatis etiam præsens fludium, & gratum Domino Christo, qui nobis spectatores hujusmodi in præsenti quoque largitus est, ut ad eos intendentes habeamus quæliet, prout est in tanta hujusvitæ tempestate possibile, nostra itinera dirigamus. Non enim nostra sunt cuncta, sed ejus qui continet universa. Non est nobis ut vel intendere [illegible] quæ ad [illegible] Dominus præstituras est, utique vestræ sanctitatis orationibus, ut nec triplicibus voluminibus subnetegaunt. Eos quidem qui ad occidentem directi sunt Deo amicissimos Cyrillo ita suspicere ut conspicuos erat nostros & pro tali causa sunt destinati, quo etiam dimissus ut per gratiam Dei ad ultiora proficiant. Peltinamus autem, si Dominus annuerit orationibus vestræ sanctitatis & non fimilia gerere. quia oportet omnino ut offeramus & nos quæ credimus expedire. Forsan enim volens Deus amplius prædicatione vestra digni & redigere noxios, permisit usque adeo adversarios esse fere. Erit vero id his qui bene certant non ad desiftum meriti. Quemodo enim fieri. hoc potest, dum futuram magis coronam providet, sed potius ad animarum erectionem, eo quod opportunum tempus invenerint ad fut propositi virtutes ostendendas & ad eam quam quieti mentabantur fortitudinem, sicut & ipsi, ut aliter prius certant post ea finalis.

CAPUT CXX. ...208

[d] Deo amicissimo fecundum veritatem & sanctissimo patri episcopo Nestorio Theodoretus. Quod habitare in villa non mentum & profaboqui regulæ, & excelsi throni non desiderio

ANNO CHRISTI 431.

desio compeditus, tuam nosse abhiror sanctitatem. Nam & aliud nihil, faltem solicitudo civitatis, cujus gubernacula sum fortitus, satis est ad docendum me hanc philosophiam. Præter ipsam fequidem solicitudinem & casuum turbas plurimas habet quæ sufficiunt ab abigendum eos quoque qui nimis talibus gaudent. Nullus igitur religiosiori tuæ fundat quod ego prædilatus amore cœlos claudens, idcirco ut orthodoxus fuscperim literas ab Ægypto. Dico enim, ficut coram veritate ipsa, frequenter eis perlectis, subtilitateque difficili, inveni ab illa esse hæretica amaritudine liberas, esque timui ullo modo maculare, dum certe oderim non minus alias illatum patrem, fecut totius mundi perturbationis accidem. Et fuper omnia ut ne lolium pensa ab hoc in die judicii, quia jussus judex est inspector intentionis. His autem quæ contra tuam injuffe & insique facta fuit Cyrillo, nec fi ambas manus meas quilibet abscindat; patior affentire proculdubio divina mihi cooperante gratia & animæ imbecillitatem roborante. Et hoc manifestum fet & illis qui fertiori ejus exigere niebantur. Direxi vero & fanctitati tuæ eorum que illis respondi rescripta, te agnoscas quia divina nunc a nullo funus nempe multipedes aut quadrupedes & chamaleontes ostendi; quorum hi quidem pectras, illi vero folia, quibus adhærebant, colore imitatur. Omnem quæ cum tua religiosiore est in Christo fraternitatem, nec fi ambas manus meas quilibet abscindat; patior affentire proculdubio divina mihi cooperante gratia & animæ imbecillitatem roborante. Et hoc manifestum fet & illis qui fertiori ejus exigere niebantur. Direxi vero & fanctitati tuæ eorum que illis respondi rescripta, te agnoscas quia divina nunc a nullo funus nempe multipedes aut quadrupedes & chamaleontes ostendi; quorum hi quidem pectras, illi vero folia, quibus adhærebant, colore imitatur. Omnem quæ cum tua religiosiore est in Christo fraternitatem, nec fi ambas manus plurimum falutamus.

CAPUT CXXI. ...209

[b] Ex quæ rescripsi fant, inquit, ad Prophetam de ea quæ dicitur Ægypti pœnitentia.

[c] Vel si veram quis putet vel si fictam Ægypti pœnitentiam; nihil utique plurimum est odium contra eam. Odi enim fictam, sicut hypocrisim meretricis honestam faciem præferentis. Abominor vero eam quæ vera nominatur ut immaturam, similemque cinis peritissimam, quæ valde & eum quem correxisse videtur accusat, eo quod de pœnitinis malis quasi de bonis insultet; & illa falum digna fit voce prophetica: *Va qui vocat amarum dulce, & dulce amarum.* At ille conditiones contra orthodoxos, quasi mercedem qua peccantibus venian dederit, ita proponit; & dum propositi, celeri est adorata affensu; quasi domini misericordiæ loquens, qui ab adorantibus se, tamquam veniam percepeirin, diffamator. Et mihi per eos fatisfactionis pœnitentiam multis laboryatis plenam; ad eos qui ex elementis donaverunt ita loquentem: *Quia superaverunt omnino & imperunt Ecclesiarum discordia falta est, & nunc prædicas habes fatisfactum.* Quis non ei fecut miseicordia digna loquenti miseriri quest, aut veniam lugenti non præstet? Pene enim genus tangens, & lachrymis usens pro literis, his qui cum deposiferant clamat: *Superfluit & vana sunt quæ fecisti, & occasione rationabili nuda. Sed ego de vobis fabulisset perfuasus fero sententiam.* Multum ejus qui de liquidem Deum circa eos qui existiere clementes, irratione ostiset nos. Integerrime ac non ambigue ap-

A pellantis. Nunc quippe, inquit, vana. Sic maxime mihi est satisfactum quod vana fint & fuperfluæ quæ fecistis. Ea enim, ait, quæ mea funt sententiæ, imperitæ habentes faciendo fuspicabamini me a vobis diversa fensisse. Et pœnitentiæ quidem ipsius tale est procemium. Post pauca vero ita funt ejus voces amplius compunctive pœnitentis: *Chartam nobis, inquit, ille perversit irreprehensibilem confessionem fidei continentem.* Vide pompam, quæso, utiufcujusque sermonis, quæ cum diabolo est damnata hæresis. *Chartam* dicit, & ei nec literarum nomen donare dignatur est. Et addidit: *nobis perversit.* Et ad judicandum rogatus extollitur. Et adjecit: *irreprehensibilem confessionem fidei continentem.* Tamquam pauloinsuli infumatis, irreprehensibiles eos decernit. Et hoc post illis declamans: *Quam charitatem ille, inquit, a te affumebat esse compositam & ab eis Deo amicissimis Episcopis qui illic sunt.* Quid est aliud quod ait nisi ac fi diceret. Diffidebam quidem dogmatis apud vos esse irreprehensibilem fidem; deposui vero fuspicionem quam contra vos habui, eo quod effetis de impletate dogmatum diffamati; juranti plurimum illi qui mihi chartam obtulit credens, & quod non falleret affirmanti. Quomodo igitur aliqui infulatinatis, quasi ipse magis ignoverit, perviacitam putet pœnitentiam? Sed forsan loquetur quidem ut jufledamatus, ne falsari videatur, ut ipse prædicitem vero opodiat vestitatem? Videamus ergo, fi placet, & fequentia litterarum. Et prius quidem ad medium deducamus primum bonæ hujus circa eos pœnitentiæ capitulum: *Et de cælo, inquit, & non ex virginis fanctum corpus dicimus fuchum falvatoris omnium christi, quemodo jam Dei genitrix intelligitur? Quem namque omnino non peperit, nisi verbum fit quod Emmanuel generetur secundum carnem.* Hæc voces ejus & insensatæ & blasphemæ plurimum funt. Insensatæ quidem, quia ut bonæ dici demonstrem carnem non esse de cœlo, utinæ hæc voces quæ Dei genitrix nominatur. Qui per omnia immurmurat auribus omnium quod major est deteri appellari. Si igitur amplius Dei genitricem Dei vocat, quomodo majoris nomen id quod minus effidelignet? Qualiter vero illic qui eam vocem, quæ est Emmanuel, tamquam divinitatis, quæ ex virgine natus est, Dei nomen fignificationem accipiens, dum propositum restituendum proferet, & fequentem forsum ac decorum clamat de virgine, *quinque fecundum carnem Emmanuelem*, nunc dum affirmat partus fignificationem fuscepit hoc nomen? Theotocos nomen quare prætulit Emmanuelis nomini, ut nomen verbi tantummodo vel tantummodo deitatis gerat de virgine? Si vero Emmanuelis vocabulo verbum, quod partum est, fignificari dicit, eo quod idem vocabulum prædicet *Nobiscum Deus*, quomodo rursus id ipsum non deitatis, fed carnis quæ est ex virgine, fignificativum dicit, & vocabulum quadam voces fibiinemptis contrarias? Et hoc quidem demonstratio est quæ quæ ab ipso fuit dicta dementerat: Verum repetens eadem voces, cæne etiam quanta fit blasphemia: *Si enim de cælo, inquit, & non ex virginis fanctum corpus dicimus fuchum, quomodo jam Dei genitrix intelligitur? Quem namque omnino*

R.

a *Deuteron.*) Sumptum ex capite secundo epistolæ Pauli ad Galatas. Hoc argumentum urget & Ivo Carnotensis epist. 55.

b *Compositores.*) Verba sunt Irenæi.

c *Deo amicissimi.*) Legendum. *Dominis meis per omnia amicissimis.*

d *Deo amicissimi.*) Hæc epistola habetur ex alia versione in collatione quinta Concilii Chalcedonensis, quam adoptamus et eam ex Concilio quinto adoptamus et eam ex Concilio quinto adoptamus. Quam Fulbertus ex orientales & Cyrillo quidem quidem quidem

ANNO CHRISTI 431.

non peperit, nisi verum sit quod Emmanuelem genuerit secundum carnem. Non perterreat vehiens hominibus prædicans quia Dei nomen significantes confituarium carnis est, ita certis genitrix Fei Degenitrix. Quod ergo sit nomen divinitatis illius quæ natia est carni, & quæ est cum genita carne, si dum Dei genitrix dicitur, illius est vocabulum partus qui confitabitur esse virgin? Alterum e duobus. Aut Deus verbum significatur cum Dei genitrix dicitur, & hinc absque nomine carnis est partus; aut ô Dei genitrix nomen confituarium carnis est, circa ipsum ergo idem est carnis genitrix quod Dei genitrix. Et quomodo ei flabit quod ait: *Genuit secundum carnem Emmanuelem?* Nisi forte dicerit quod virgo peperit carnem secundum carnem? Hæc vero suave ducrem requirere illum quem putet a Propheta Emmanuelem fuisse prædicatum, utrum inseparabile illud Dei verbi templum, in quo noscitur per opera Deus videbatur, an ipsum proprie verbum. Nam si proprie ipsum verbum dixit ab ea quæ est Emmanuel appellatione illud hominem nudum ea quæ illi inde est dignitate, quem nobis quali panum facientibus se fugit objicere; si vero id ipsum nomen foli proprie vifibili deputat, Emmanuelem nobis quasi alterum operandum præter Dominum Christum ex virgine diffinat genitum. Sed hæc quidem nobis hæretica dicta lint. Veniamus vero & ad secundam talis pertinentiæ falliratem: *Ecce,* inquit, *defendens Deum verbum exinanivit semetipsum, formam servi accipiens, & appellatus est filius hominis, cum id quod erat manserit, quod non erat assumpsit carnem, & immutabilis est in humana natura, non confundens jam intelligendus cum propria carne.* Fili occulte proprietates naturarum inter se permutari commencet. Et cavens quidem confuetum fibi unius naturæ vocabulum, ne fignum notum fit blasphemiæ, prout dicere, *Unus natura,* interpolit: *tamquam unus, sanctuvertibili enim,* inquit, *& immutabili est Deus verbum secundum naturam, tamquam unus jam intelligendus cum propria carne.* Dicit: *unus intelligendus cum proprietate.* Et quod *unus,* non adjecit. Nec vero dixit *unus filius, aut unus Christus, aut unus genitus,* aut aliquid tale *intelligendus cum propria carne,* ne aliam verbi & aliam carnis intelligamus proprietatem. Et evidentiorem nolens in his quæ fequuntur blasphemiam fecit dicens: *Nominatus est Deus verbum & homo de carne, perfectus existens in deitate, & perfectus idem ipse in humanitate.* Non dicit: *perfectus Deus existens in homine perfecto,* sed *perfectus existens in deitate.* Et iterum, *perfectus idem ipse in humanitate,* ut ipsas naturas tamquam partes ponens invicem complexitivas, bene lonantem naturarum confusionem atribus intromittat. Propter quod ab eo & ab quod est *idem ipse* fuppontur ad occulte fallendum. Non Christus, non filius idem ipse, *fed verbum nominatus est,* inquit *& homo de carne, perfectus idem ipse in humanitate.* Idcirco & naturarum fecit poli prodicum mentionem, eo quod orthodoxis fatis fit has voces audire. Et poli capturæ efcam induxit confusionem, quippe ut qui fupervacue naturarum nomine ad fulpicionem cavendam eft usus erroris. Quid enim dixit? *Et fi non ignoratur differentia naturarum, ex quibus unitionem dicimus inseparabilem factam.* Rursus id quod dixit, *ex quibus,* tamquam partes fint invicem naturæ dominicæ in unum quidam factæ, fic additit. Oportebat namque ut diceret, non *ex quibus,* sed *quarum* *ex quibus unitionem inseparabilem factam.* Non enim ex

a Naturis, sed ipsarum naturarum ineffabilis est unitio. Taceo quod & carnis fit cruciem obitum per divinam substantiam indocit esse passibilem, & quia verbi dorsum ad verbera datum fuisse prædicat. Et nec hoc intelligere potest, quia injuriæ ad id quod divinum est per proprietationem facta relatio est, non autem passibonum, quæ naturaliter carnis fuerunt, facta est divinitati proprietas. Et hæc non confundatur dicere qui paulo ante facras voces illic dixerat, quæ ita fe habent: *Scimus vero deitatem vivificantem, quæ passum pro nobis carnem, & per quem nos persina, quæsam vero dividentes, ut supra duabus naturis, & Deo quidem dignas secundum divinitatem Christo, humiles vero secundum humanitatem tradentes.* Et iterum: *Confitemur Dominum nostrum Jesum Christum filium Dei unigenitum, Deum perfectum, ante sæcula quidem ex patre genitum secundum divinitatem, in ultimis autem diebus ex Maria virgine secundum humanitatem.* Verum ministrum est quod per necessitatem divinitus & ineffabiliter filii ingeftam ad ifta confensefit, facit & Balaam nolens benedixit. Rursus vero ab ea relaxatus, ad femetipsum revertens & ad confutatem confinitatis blasphemiam. Nufquam ergo inter verbofitates fuas apparet de duabus naturis, quod mortua quidem fuerit caro, deitas vero resuscitaverit eam. Et quid oportet amplius in prolixitate versari, qui laffitan nec de his quodcunque dixiffem, nisi tua me religiofitas per fuas literas exciteffet? Quid enim mihi commune fit ad difcernendum quis vere mendacitatem parentum, qui apud nemipsum profecto & ea quæ ait David cum voluptate proclamo: *Qualem tu Domine singularier in ipsa confitiosiffi mei* Ego quidem, fed ea quæ id me attinent Deo commendans, ipsiqui ut ipsi vinum labotem deffiffi, recipere hanc a divina dextera fuftinens ei a me commendatam ipsem, que voces illas non audit quæ inde ineffabiliter emittuntur: *Quia nullus est rapit de manibus meis.* Gratias vero ego Deo antico intellectorum tuæ, quæ fequnjum Deum tantum circa nos habet affectum, quem femper naturamus & aliis qui ulpam forte aliquid ex ignorantia fallitate ~~aliqui~~ enim ut tantum apud nos valere ut quam poffit oblivio ut obliviscamur illa certamina quæ pro recta fide a tua religiofitate funt gefta; quibus & donatarus est utique omnium domnus ex victoria adversus impietatem & hic & in futuro coronam. Non enim est pionum patronus Christus infirmior patrono impiorum diabolo. Omnes quæ tecum est fraternitatem ego & qui mecum funt plurimum falutamus.

CAPUT CXXII. — 119

DOmino meo reverentissimo & Dei colentissimo commiffratori Theodoreto Episcopo Joannes in Domino falutem. Quoniam quæ inter nos olim Deo tantum mediante placuerant pro tua munitione & exiliatione etiam in fcripto nobis dari tuus fanctitas ipse jubeffit, Deo amiciffime frater, promittens fub teftimonio Dei nulli interim hæc prodenda, nisi forte poft hæc temporis exegerit atque necessitas, ut ille arbitratus fuit has literas ad tuam fcribere fanctitatem, utque divina gratia complacente omnem potestatem tuæ tradidi fanctitati uti fiducialiter machinationibus atque difpentationibus ut fratres nostros qui a nobis unitione difcili funt, fuorum fecundorum capitione rejungas, ut fciens divinitati effe complacitum omnibus ad hoc uti modis, universiqueque, prout eft poffibile, confiliis in eam caufam ita uti ad eos, fifta opportuni, feniendos feu mollendos. Et hoc fieri mihi nullam ingerat constitutionem, ficut confitetur coram Deo. Dico autem etiamsi videar apud illos a tua caritate & contumeliis affici. Nam quid tam magnum fe pretti aliquis fuffinere pro tot & talium fratrum falute & pace, quando ipse omnium dominus unicus filius Dei, tantam condescensionem ultroneae offendit pro nostra falute? cujus & nimiem peculiaris difciplinæ pro fuis fecundum carnem fratribus anathema effe a caritate & omnipotente optabat magiffro. Nihilominus vero & beatus Moyses pro Israel fecundum carnem de vita æterna deferri propofuit, & certe dum loquerturus omnium Deo. Hæc igitur hilique fimilia lepius atque indefinenter in mente tua volvens, Deo amiciffime frater, confortante te Domino Christo, tua (qua) confuetiffi diligentia aggrederem prædictam.

Joannes mifericordia Dei Episcopus Antiochiæ Syriæ fcripfi atque fubfcripfi.

Inofolumis omnes pro nobis permaneas, Deo amiciffime frater.

CAPUT CXXIII. — 120

Epiftola, *inquit*, Joannis Antiocheni, quam fcripfit Tarso (a) X. Pacifico primatio; atque Dionysio, congaudens ejusdem, & de (b) ordinatione Tecli Cantaniopolitani Episcopi, rogans vero eum adjuvare fe contra obtinatos qui fe ab ejus communione fegnerunt.

IDcirco magnificentiæ vestræ fufcipiens, per quas dignati ellis innotefcere factum per gratiam Dei Conftantinopoli prælatum, hoc gaudium plena voluntate fufcepi propter bona quæ univerfis Ecclefiis Chrifti ubique futura funt, quod & magnificentia vestra, dum bona fuerit, defignavit. Scitote fiquidem, c magnificentiffimi Dominii, quia non parva mihi viri illius experientia fit, fed & quadam multa notitia, & noverim quæ fe ad unitem & accomodo fuerabat. Et confidenter dico quia magna Deus Conftantinopolitanorum donavit Ecclefiæ per ftudium vestrum & curam Deo amiciffimi Principis: qui cum bene ipse fuerit, velocifer quæque, quæ fuerunt complevit, ne alla invidia bonum judicium violaret. Sed ficut effectum eft per magnificentiam vestram, fic rogo et annuatis & de illatum pace partium cogitare. Sunt unum pauci quidam effrenati, qui pacem, quam Deus donavit, & quam ipsi executus eft Imperator, proprium duxerint infionem, & præferant non ille fub Principe fuper omne quod excogitat tam fibi quam conclio Ecclefiæ, dum certe omnino fit dignum ut appro-

a *Profesto pres.*] Hæc voces, quæ deesant in editione Lupi, nos addimus ex codice ipsius Theodoreto Codice comprehensis, quas inscribuntur Tarso Præsesto primatio & Patricio, hujus ipsi nominis. Fuit Consul anno ccccxxvii.

b *Ordinatione Presbi*] qui fuitus est Episcopus CP. anno ccccxxxvi. ut colligitur ex Socrate lib. 7. cap. 40. Vide infra cap. cxxxviii.

c *Magnificentiæ Dominii*] Lupus colligunt legendum esse, *magnificentissime Domine.* Verum nihil hinc mutandum est. Ennodius lib. 4. epist. 26. scribens Eugeniæ: *Dominii mei, salvere pro desiderio supplicit.* Idem epist. 27. ad Senatum: *Valete, mi Dominii.* Rusticus lib. 2. epist. 16. ad Tunnicium: *Hæc nos, fratres spiritui, non spiritiffiscile sanctimonia sed fraterna potestas fuisse scribere præsumpsimus.* Sunt & alia exempla. Vide de infra cap. cxxxviii.

d *Accommode*] id est, placide, benevole. Socrates lib. 7. cap. 41. *Proclus vero platiduc ergo omnes fuit, dum hæreticos hoc vocare poterat quem id ad vestram fidem adhortre fuisset.*

e *Velociter*] Socrates lib. 7. cap. 40. ait Theodosium Imperatorem, ratiane fede CP. poft mortem Maximiani, vergium ac ex ea tumultum in populo excitante, ut congeriat in pofterum vacationibus, Episcopis qui tum adfuerant Constantinopoli abiere alia constitutione mandavitque ut Proclus in episcopali fede collocaretur, mandato Maximiani corpore. *Et Antioci*] Episcopi Mopsuestiæ in secunda Cilicia. *Et Joannes*] Episcopo Antiocheno, quem eoadem habebant ordinatio propter pacem factam cum Cyrillo Alexandrino. *In indulatio* Theodosio Episcopo. Vide epistolam sequentem.

f *Decessum*] pulsionem, ministeriumque adiuvantem Sanctissimorum Imperatorum. Vide Jacobum Gothofredum ad titulum Codicis Theodosi. *De Decessu*, ex quo *defectiffi Lupus.*

g *Joanni*] Puto repondendum esse *Helladio* propter ea quæ hic ab eodem poft dicuntur. Quam conjectuam confirmat etiam fequens epistola.

ANNO CHRISTI 431.

bent ordinationem Domini fanctiffimi Episcopi Procli. Non injuriemur a paucis, quorum intra dinabilius ubique eft diffimilis, & ad deteriora inde proficiunt quia nunc ufque & nos ex voce ejus cenes existimus.

CAPUT CXXIV. — 121

Epiftola, *inquit*, (f) Melesii Episcopi ad Maximium Anazarbi, per quam fignificavit de Dominico Quarbae & de facris quæ contra eos inoperantur Joannes Antiocheni.

AN Necquam triftia dicam, fofutionem omnium tuæ innotefco fanctitati. Si vero & ad illa commemorandæ perducor, ad eorum confirmationem quos dicuntur compellor id facere, fiquid & ut ordinem geftorum in mea narratione cuftodiam. Audivimus olim quod multum fategerit Verius, qui pro g Joanne Conftantinopoli latitat, & artium multitudinem ad ejus ufque ut poffet obtinere facram quæ nos cogeret aut communicare Joanni aut exire ad Ecclefias; quod etiam vereatur contigit. Nam Dominicus, qui nunc Quarbæ eft, cripfit Deo amiciffimo Episcopo h Helladio quod facram quidem contra nos obtinuiffet Verius prædicta jubentem, *ipse* autem benignatur qua circa eum detinetur hanc interim cohibuerit publicata, quæ negefiaria patiatur, antequam publicetur illa, & præcepta per eam necessitas ingeratur, ut ille his quæ ab eo fcripta funt acquiefcens, absque ulla necessitate reconciliet Joanni. Ob hoc enim i Decanum quoque fe direxiffe dixit, ut reconciliationis inter utrumque futuræ ministrum. Erat vero tantum fcamica timulatio ad præfatum Joanni pro aut acceptione compellere. Sic enim nuntiavit nobis, qui hæc venit, admirandiffimus judex, qui & præfens Conftantinopoli fuit, & unumquodque cumque quæ gefta funt novit, quippe qui ipsa gefta. Sæva quidem contra nos data eft plena. Sed per omnia magniffcentiffimus Taurus Præfectus hoc cognoscens, & fecut reverta divino aliquo impetu motus, illam quidem publicari non finit; intimat vero ad Principem, futuras ex hoc everfiones obtestatus eft urbium, & aperte dixit quod qualis eft Thracia, talis & Cilicia erit, quæ pene fola remanfit ad tributa folvenda, *fi hoc, inquit, certaffiset, & fic tractare facram, nolis omnibus fecit.* Hinc jam Dominicus, quali mercedes recepti restituens, primum, quia aliud quod agerent non invenit, Decanum k Joanni direxit, jactitans quidem quod retinuerit facram, interimque fi non paruerit is, ut ait, his quæ ab eo fcripta funt dirigendam. Qui etiam quidem ut absque ulla diffensione Joannis amplecteretur communionem. Quem quia & venturum di-

a *Dominicus*] Non fens optata Cyrilli, fed orientalium confeffionem fedei ad Cyrillum mittentium per Paulum Emesenum. Vide supra pag. 192.

b *Conscriptum*] Hæc verba, *Deum verbum* Cyrilli, fed orientalium confeffionem fedei ad Cyrillum mittentium per Paulum Emesenum. Vide supra pag. 192.

c *Magnificentiæ Dominii*] Lupus colligunt legendum esse, *magnificentissime Domine.* Verum nihil hinc mutandum eft. Ennodius lib. 4. epist. 26. scribens Eugeniæ: *Dominii mei, salvere pro desiderio supplicit.* Idem epist. 27. ad Senatum: *Valete, mi Dominii.* Rusticus lib. 2. epist. 16. ad Tunnicium: *Hæc nos, fratres spiritui, non spiritiffiscile sanctimonia sed fraterna potestas fuisse scribere præsumpsimus.* Sunt & alia exempla. Vide de infra cap. cxxxviii.

d *Accommode*] id est, placide, benevole. Socrates lib. 7. cap. 41. *Proclus vero platiduc ergo omnes fuit, dum hæreticos hoc vocare poterat quem id ad vestram fidem adhortre fuisset.*

e *Velociter*] Socrates lib. 7. cap. 40. ait Theodosium Imperatorem, ratiane fede CP. poft mortem Maximiani, vergium ac ex ea tumultum in populo excitante, ut congeriat in pofterum vacationibus, Episcopis qui tum adfuerant Constantinopoli abiere alia constitutione mandavitque ut Proclus in episcopali fede collocaretur, mandato depofito Maximiani corpore. *Et Antioci*] Episcopi Mopsuestiæ in secunda Cilicia. *Et Joannes*] Episcopo Antiocheno, quem eoadem habebant ordinatio propter pacem factam cum Cyrillo Alexandrino. *In indulatio* Theodosio Episcopo. Vide epistolam sequentem.

f *Decessum*] pulsionem, ministeriumque adiuvantem Sanctissimorum Imperatorum. Vide Jacobum Gothofredum ad titulum Codicis Theodosi. *De Decessu*, ex quo *defectiffi Lupus.*

g *Joanni*] Puto repondendum esse *Helladio* propter ea quæ hic ab eodem poft dicuntur. Quam conjectuam confirmat etiam fequens epistola.

dicimus ad tuam sanctitatem, hæc ei innotescere festinavimus, ut noveris quomodo cum eis agas, Deo amicissime Domine mi. Direximus vero & rescriptum eorum quæ a Domiciano ad Deo amicissimum Episcopum Helladium scripta sunt, & eorum quæ ab eodem Deo amicissimo Episcopo Helladio scripta sunt nobis, ex quibus magis quæ a nobis dicta sunt intelligere poteris, & quod vir ipse desideriosus omnino sit, illa ad desiderandum excolent quæ olim divino nutu repulsa sunt; quæ etiamsi prævaluisset, nullatenus nobis perhonorando effent Imperatoris præcepta terreni contra cælestis & sempiterni Regis;

CAPUT CXXV. 215

Epistola, inquit, vel hypomnysticum magnificentissimi Quæstoris ad Episcopum Tharsi Helladium, hortans cum Antiochene adjungi.

OMnem bonorum affluentiam tuæ sanctitati adeste perfectam integre fciens, non leviter affligor, ea quæ nunc agentur considerans, amator pacis Ecclesiarum, & hanc yotis & opere sanctissimum inconcussamque conservans. Quomodo eam nuper minime amplectabar, multa tibi de mirabile videtur. Sed esto quæ concedas quæsi (si) unus homo ipse justa sunt non frustur, & pro meliore utilitate statuere quam quod sit utile constituitur, tolerabilis hujusmodi (si) compensatio. Quando vero nec illi noverint qui sibi noceri putant, imo e diverso ipse alijs noceat, quomodo non quod multis est utile sanctitas tua confuere longanimitatem, quæ ipsum quod est bonum & utile dicens, in ipso quod est [illegible] misit, & sibimetipsi reputare debet quod a potestate detectus est. Et hæc melius a me novit sanctitas tua. Rogo igitur ne ut ceteris, ita & eiter noceamus, confusionem quidem multitudini inferentes, & civitatibus indisciplinatione & inoptandorum multis pessimorum provisores effigiamini, ut accedere contingat ad Deo amicissimo & sanctissimo Joanne Episcopo inire colloquium, & ut amplectit tua sanctitas ejus pacem communionemque fetiner una cum ceteris Episcopis primæ & secundæ provinciæ Ciliciæ, Scilet enim divina virtus quod decretum divinum completum subsipiatumque, etiam promulgandum, hujus rei gratia interim nostra quod spem fuerem mihi ipsi dictaverim quod meis hortatibus, quin potius ipsi veritati, tua sanctitas acquiescat, & corrigat quæ correctiant; Quæso igitur religiositatem tuam ut celeriter ad hæc jubeas; ne dum divinus literæ editæ fuerint, correctio desperetur. Et quidem certum est quod in nullo noceatur fanctitati tuæ; cui nunc potius vulde noceatur quod satisfiat multorum propriis requiet, & familiter plurimorum fuas faciat latisones. Sed & divinitas folet ab illis exigere rationes quibus corrigenda committit.

CAPUT CXXVI. 216

Epistola, inquit, Joannis Episcopi Antiocheni ad Deo amicissimum Episcopum Alexandrum, per quem indicavit quod præcepit Imperator ut nullus orientalium Episcoporum Constantinopolim profiscereture.

PLacuit piissimo & amico Christi Imperatori nostro præcipere ut nullus Deo amicissimum Episcoporum nunc ad ejus comitatum festinetur, sed unusquisque in sua persistat (Ecclesia.) Hæc nota per nec fieri velitæ religiositati prospexit. Quia igitur nec jullum nec absque periculo esse arbitramur quæ nuper nobis præcepta reticere, manifestamus vobis oportere omnibus parere præceptis & vestrum quemque quieferre juvenem Ecclesiam suam, quia Deum est pio Imperatori & amico Christi Indubitabilem obedire. Dignare igitur hæc eadem nota facere his qui sub tua religiositate sunt Deo amicissimis Episcopis. Canisam vero poß paulum cognosce religiositatis tuæ. Omnem quæ tecum est fraternitatem plurimum salutat.

CAPUT CXXVII. 215

Epistola, inquit, Alexandri Episcopi in personam magistriani qui pedum ambasset fortasse.

EPistolam mihi reddebat admirabilius tua & Antiochenus quam non suscepi propter alias ecclesiasticas quæstiones. Lecta vero mihi est a bonitate tua. Et ut hoc possis offendere, hanc epistolam feci ad tuam nobilitatem, declarant quod in his quæ præcepta sunt a piissimo & amico Christo Imperatore nostro permanco, ut [illegible] quæ ei ipse pium constatum, & in mea Ecclesiam pertinuisset, orationes faciens pro eius imperio. Notarius vero qui mecum est accepit ejus exemplar.

CAPUT CXXVIII. 216

Irenæus ait.

Et hæc epistola Theodoteri ad Melitium Mocrafaxes & his qui Joannes in diversis vicibus insuper commisit.

MEmor sum eorum quæ mihi locuta est in Hierapoli religiositas tua, quando mihi Antiocheni intentionem nuntiasti, dicens quod pacem desiderasset, (juratus) nihil unquam quod non contrifiaret fe esse fidorum. Vide igitur, Deo amicissime, sacramentorum veritatem. Vide vinere Nabuthæ direptionem & injustas contra legem ordinationes. Vide transgressionem canonum & divinarum legum desperdum. Que si conspecte regula ut è in plena parrochia conlecset? Imo quæ non hanc injustitiam vetat? Non es fuisset illicite ordinare, fed & adjecit alteram iniquitatem, et tabiles viris commiqitur [illegible]. Et Marinianum Deo amabilitas tua plus omnibus novit, & (de) Athanasio clare audis. Unde cognoscat religiositas tua quod a communione ralis perfumentis nos ipsos abscidimus, timentes judicium Dei. Similiter vero & eorum qui hæc confecrationis inique suscipiunt communionem vitamus. Hæc vero in præsenti scribere tum coactus, memor quæ tua sit caritas fanctitatis, & volent ut in omnibus eminent, nulla reprehensione maculeris. Omnem quæ tecum est fraternitatem ego & qui mecum sunt salutamus.

CAPUT CXXIX. 217

Idem Irenæus inquit.

PEr omnia Deo amicissimis & sanctissimis Episcopis Syriæ & Ciliciæ primæ ac secundæ & secundæ Cappadociæ, Alexandre, Theodoretus, Helladio, Abbibio, Maras, David, Acilius, in Domino gaudere. Propheta quidem Hieremias unius civitatis incendium & hominum captivita tem lugens, fontem petebat lachrymarum, lollitudinis ultimum requiebat, & lamentationes conscripsit, ut angustiam qua intus urebatur efferret per lamentationem quasi per fumi evaporationem. Nos vero Ecclesiæ Dei oppugnationem, sanctorumque ulterius prodictionem, ac sacerdotii corruptionem lugentes, vos, o compastores, ad lamentationum participationem vocamus, non ut ignorantes docemus, neque ut latos perdoceamus ad lachrym, fed ut lachrymarum nione vel parva quædam consolatio acquiratur. Novit enim sanctitas vestra quæ insque atque illiteræ vel fanctæ fuerit, illam quæ pratet omnium Episcoporum orientalium voluntatem ad Alexandriam, eft directa * legationem, illam quæ tyrannice & non ecclesiastice ab eo facta eft damnationis, ut putavit, ⁿ falutorum, dum paulo minus discretis in ᵒ Ægypto damnationem consenferunt, dum autetes in communionem tyrannidis affimens, & omnes alios cofepuens, & ipsum quidem, sicut fufficatus eft, solvit, illum vero qui ᵖ neque judicatus eft, neque præter apostolicum doctrinam quodcunque prædicat, fed vefligia patrum fectum eft, id eft, Deo amicissimum & sanctissimum Episcopum Nestorium, crudeliter & latrocinaliter * interemit, non accipiens in mente oculum cunctis cernentem, non futurum judicium metuens, non continti conscientiæ fagittis arctatus, non homines miseratus, quos vulnerant sita, non scripta pro illo vivo testimonia quæ ubique transfiuit, nam quidem quidem quam ſyrnodus ficet Galatas & Cappadoces fundens quod ille vir effet orthodoxus, in fynodo autem ubique terra matrique epistolas dirigens, & accusans impietatem iniquitatemque commissam. Omnibus his exclusis, non solum iniquam & injustam damnationem suscepit, sed anathematizavit doctrinam ejus orthodoxam. Verumtamen & his gestis filen-

a *Legationem*] quando Pastor Episcopus Emeritus & Joanne Antiocheno mittit eß ad Cyrillum Alexandrinum pro pace componenda. b *Falsorum*] quam Joannes Cyrillum in fidei orthodoxiæ communionem, ac subjectione damnationem quæ decreta ab Episcopis orientalibus. c *Aggressi*] Cyrilli Alexandrini, quem Joannes & alii orientales fere regione depositorum, ut legitime fopos pag. 96. Quod autem illhic & infra cap. CXXX. paulo minus dicenti in damnationem Ægypti consensisse, Augustus ex Nestorii epistolis, quas ipse Cyrillo ad Ephesinum fuis fulminis, ipse ut conscriptis fulminis, ipse ut conscriptis fulminis, ipse ut conscript

ANNO CHRISTI 431. intolerabilia quidem quæ a vestra nobis super A scripta sunt fundentur, o religiosissimi, non ante tem nota, nec ultima confusione præsentium temporum & ab his quæ ex illo prælumpta sunt temporeque vel in Ephesio vel post hæc innovenienter ac pessime in canonum nostrorum gesta sunt: quæ per ordinem recitandæ, & ingenitencentes a profundo, tractavimus apud nos commanem Deo amicissimorum Episcoporum synodum congregare ac literas synodicas vestræ Deo amabilitati (definatur. Sed possibile) non fuit, prohibentibus, ut videris, diebus, eo quod Paschæ festivitas infiet. Nos qui in metropoli sumus inventi, & Deo favente unam fenestratam novimus effunsionem, sicut ex petitione communi hoc tantum vestræ Deo amabilitati rescribimus, quia oportet ad consortum Domnium deprecandum nos ferventius eligi, quia nec est possibile, sine ipsi quoque fitemini, Deo amicissimi, aliunde operiri tantorum malorum solutionem. Licet enim propter nostrorum multitudinem peccatorum destrictioris timoremque, & augeatur quod ex qui sic tuunt communella regularum; sed, si volueritis Deus, fola voluntate placabit multiplicem & importabilem diabolicarum magnitudinem tempestatum. Et hæc forsitanus, non quasi sanctitas vestra monitis nostris indigeat, sed quia nimia difficultate temporum desperamus, & quod tanta & talia quæ audivimus nulla fieri permitantur; quæ tamen Deus fiat benignitatis more potuisse id amovere & prostare suis Ecclesiis eeleram pacem. Orate pro nobis, Deo amicissimi, & omnem quæ vobiscum fretentiatem ex nobis & ex eis qui nobiscum sunt plurimum salutate.

CAPUT CXXXI. ...119

A Dominis meis & per omnia Deo amicissimis & sanctissimis Episcopis Alexandro, Theodoreto, Helladi, Abibbo, Marræ, Davidi, Acilino, Hermogenes, Meletius, Hesychius, Hieodoretus, in Domino gaudere. Nos quidem, ex quo iniquitatem commissæ funt contra sanctarum Dei Ecclesiarum decreta, ex tunc lugemus, & fumus in multo dolore. Nunc autem sanctitatis vestræ fulcipientes epistolam, & quæ sunt facta sicfentes, alterius tristitiæ augmenta fulcepimus, cogitantes quod per omnia ecclesiastica decreta calentur. Oportebat vero & sanctitatem vestram, quia id quod decet omittunt, & fuper peccata fua majores adinvenient injustitias, per singulos dies elle attentos in causa & celerrime ordinare & non protrahere tempus, ut illi nocentes faciant quæ fecerunt. De communione enim arbitramus omninifle sanctitatem vestram quia rescripsimus religiosissimi vestræ & anno præterito, indicantes vobis hoc ipsum quod nos separatimus ab eis ipsos adeo ut non quiescant per singulos dies in quibus possunt debellare nos. Sed qui pugnat pro injustitiam patientibus Deus, ipse per orationes vestras quod expedit sanctis ejus Ecclesiis celeriter facit, & dare nobis de reliquo a malis requiescere. Et nunc vero id ipsum rescribimus acquiescentes eis quæ vestræ vita fuit sanctitati. Religiositatem vestram & eos qui cum ea funt pro & qui nobiscum funt plurimum salutamus.

CAPUT CXXXII. ...120

Epistola, inquit, Alexandri Episcopi Apamæ ad Deo amicissimum & Alexandrum Episcopum, quam rescripsit regnum ut sibi possibile est convenienes ad debitandum de his quæ geruntur, quid fieri oporteat.

VOlebam tuæ colloqui sanctitatis & de hisque agentur conferre. Quod non nunc parat delectaneo; fed olim & diversis impedimentis revocatus fum, aliquando quidem ab instante corporali infirmitate, cujus adhuc reliquias fero, communquum vero et causis quæ non cessant. Quia igitur nec me illac modo nec tuam fanctitatem huc venire sancti dies permittunt, dignare in itineris medio in aliquo monasterio aut vico, ut tibi placuerit, fatigari & colloqui nobis. Hæc enim & mihi & tuæ expedit sanctitati. Et fiat coram Domino dico, nisi præzens sanctus dies offeret, non me illuc venire pigeret. Si igitur hoc fieri approbas, dignare innotescere mihi & ut quando aderis, ut eadem die concurramus.

CAPUT CXXXII. ...121

Epistola, inquit, Theodoreti Episcopi ad magnificentissimum & magistrum militum scripta de his.

QUanticunque divinæ agnitionis lumine digni facti funtus, & illius radii nitoresque fulcepimus, quos ille Deus de humanis intendere & sapientiæ omnem gubernare creaturam, quippe quam produxit, & cui esse donavit. Cernens igitur atque conspiciens tam, utique bonis gaudet operibus, iniquitatem vero & ajja malignitatis odit repudit. Dum autem abominatur illa & illa recipit, omnino utique ipsius tertribiones metiuor operarius horum; & neque dignitatem, neque divitias, neque potentiam, neque aliquid horum quæ in hac vita præclara funt judicat computanda, fed mentis fructus & cogitationum partus & terrenis difoutis affectiones. Eos autem quibus majores dispositationes commisit, majores exigit ultiones. Inquit enim scriptura divina: *Potentes potenter tormenta patientur.* Et: *Cui multum est datum, multum ab eo exigent.* Et: *Omnia nudata & aperta funt coram eo.* Et: *Omnes adstabimus tribunali Christi, ut recipiat unusquisque per corpus quæcunque, sive bonum, sive malum.* Et beatus David clamat ad Deum: *Quia tu reddes singulis secundum opera eorum.* Quia ergo hæc habes, optime, fidem, & in terminis ac legibus scripturæ divinitus inspiratæ permanere desideras, & magnam illam, terribilem, desiderabilemque salvatoris nostri præsentiam fultines, in qua retributiones quisque fecundum virtuum fuam conversationemque recipiet, noli, oro, deceptoribus credere, nec facilem probeas auctem tentantibus, fallere; fed fortissimo fob crede dicenti: *Quia aurisverba dijudicet, gustus autem cibos degustat, in multo vero tempore sapientia inventur, & in longa vita disciplina;* & ab eis qui non a humiliari & accultare pertentant exige vitorum, & fi unquam in vico ecclesiastico agrestium multitudinem congregantes armavimus, si operatis curatoribusve præcepimus reditus non præstare propositi, si aliquid eorum quæ ex pertinent retinuimus, dum certe multa millia injustitiarum nobis ab eis irrogata ferremus. Grandem fiquidem contra nos multitudinem congregantes, intendere minabantur sanctorum bonorumque adversus adulatorem Christi. Cosmæ & Damiani basilicam; & quod minabantur forsan opere perpetrasset, nisi tuæ sanctitatis reverentia sublimitudo fugisset. Expetat ab eis ultionem magnificentia tua pro impietate commissa in sanctissimum *b* Abibium Episcopum, quem nobis ejecerunt femivirum, nec vitæ finem in fectatione fusipere permittentes; qui nec *c* libellos refutatorios dedit, neque delirus est factus & perdidit intellectum, fitui mentionur, je excolare tentantes. Et cognofect hoc magnificentia tua et literis quæ ad nos ab eo fuut scripta, cujus vestræ magnitudini paria destinavi, ut ex eis agnoscatis impietatis quæ in illo prælumpta est magnitudinem. Nonne pertaqum optime a communione eorum nos ipsos abstidimus, fed jubit judicis judicium formidantes. Scimus namque fubtiliter *d* Athanasii vitam. Deprehensus est enim & apud nos in *e* senona turpiter vivens; & vivens adhuc ex eis quæ dicebantur multi & testimonio digni. Sed & in regia urbe multos habet qui conspexerunt ejus illecebrat, præfectatus, magistrianus, & publicæ civitatis, quorum testimonia in scripto nobis Chalcedone oblata nos legimus, & *f* qui cum confecravit illicite. Det Mariniano enim dicere superfluum puto, qui omnibus fere Antiochiæ habitantibus parto tempore factus est notus. Multi sunt canones qui præcipiunt non debere Episcopum consecrari nequa absque Metropolitano eo, neque fine decreto fuæ regionis Episcoporum, fed ut qui concilii præfentibus ordinatio celebretur, aut illi fuisse ab *g* Jentibus qui vel propter infirmitatem vel propter aliae necessarias occupationes abfterint & per scripta conscriptos, ut Christi gregum pastores cum concordia consecrentur ac pace. Si quis vero his omissis fuerit ordinatus, hujusmodi ordinationem informan reprobamus que esse dicerunt. Contra legem vero agentes & in alicna provincia ordinantes & ipsos canones deponi præcipiunt. Hæ nos legis ab illis transgressæ ab injustitiis auctorum commendare conceder completur. Non enim discordiæ & rixæ fervimus, licut tua suspicata est magnitudo, nec perturbationibus delectamur & turbis, fed omnia illorum pati quam calcari ecclesiasticas sanctiones. Jdcirco illum aliam Abibium contra patrem reunivimus pblatranem, atque ab eo accepimus jurangentum, quod Dolichienfium non invaderet civitatem abhac illo superfitio qui eum presbyterum dispensatoremque constituit, committique ei sacras pecunias, & continuo dimissus cum. Qui jurant decem millibus facramentis, non per legem solum, fed etiam fing scriptis, sub testium præsentia plurimorum, monque impietatem tantam despiciens, & nec patris senectam miseratus, nec communionem metue formidans, nec mutus reversus, tamquam tyrannus Dolichienfium comprehendit. Propter hæc adverfum nos pugna surrexit, & nos illam ejusqum phalangem cum voluptate fuscipimus, & vituperationem quæ contra nos ejecerunt, & nonnes Domini legum qui dixit: *Beati estis cum exprobraverint vos, & persecuti vos fuerint, & dixerint omne verbum malum contra vos, mentientes propter me. Gaudete & exultate, quoniam merces*

vestra multa est in cœlo. Et iterum: *Vae vobis, filiotæ quia & me priores vobis.* Si de monachis, *mundus quoque erat diligere.* *Quia nero de mundo non estis, fed ego elegi vos de mundo, ideo odit vos mundus.* Sed & beatus Paulus consolatur nos dicens: *Omnes qui vo-lunt pie vivere in Christo Jesu, persecutionem patientur.* *Mali autem homines & Seductores proficient in pejus, errantes, & in erroremmittentes.* Et propter hæc quidem delectamur, dum contumeliam vel irrisionem patimur, & jam fortiter ac pessime impugnamur. Dum vero recordamur quia i vir pius, fide ornatus, habens caritatis maximam curam, refutrectionem judicumque expectans, & ipsum retribuere Christo Jesu, necquicquam contra nos tale iter assumpsit, & publice in nos propofuit contumelias, & Deo amicissimos *h* circitores injuste trahi precepit, dolemus animo, & magnis tribulationibus vulneramur. Ait enim magnus David: *Si inimicus meus exprobrasset mihi, sufportarem utique. Et sic, qui odit me, super me magna locutus fuisset, abscondarem me utique ab eo.* Unde injuriam quidem fortiter fustinemus, & Domino fupplicamus veniam dare peccatis. Didicimus namque a divinissimo Paulo dicere: *Injuriam fustinentes benedicimus. Dum persecutionem patimur, toleramus; dum maledicimur, supplicamus.* Sicut purgamenta mundi facti sumus, omnium perpetimus usque nunc. Rogamus vero magnificentiam vestram, ut nos ipsos, quia fidelitate ac pace, nec absque adventus nos accusationes excipere, fed intbitiuer quæretur veritatem. Sic enim & placabis omnipotentem Dominum, & fructus gloriæ carpes apud homines universos.

CAPUT CXXXIV. ...122

Libellus reverentissimi & Deo amicissimis Episcopis Alexandro, Theodoreto, Marræ, Davidi, Acilino, ab Abibio Episcopo Dolichii missus, per quem indicavit quæ ab Antiochenis injuque commissa sunt.

PErvenit ad me quod apertam contra facerdotii culmen tyrannidem & fuam coram cunctis metuentes infantiam qui me ab urbe mea pepulerunt, quemque ejus malitiæ fuisse feminaverint quod ipse prius in ecclesia Episcopum Dolichii quem refutatorios a me libellos acciperent. Innotefco igitur vobis, per orationes vestras jurans, quia neque libellos refutatorios Antiochenos dereas, neque unquam volens ab hoc episcopatu recedam, & violenter expulsus fiiere non patiar; fed vestra nihilominus fanctitate pro me fuis orationibus contenatur, non me propulsa, ut foro, nec fubiratinetis longitudinem nec ad plurium concurrere Episcoporum Concilium. Talia enim fustinui pacis tempore qualia nullus, dum contra pietatem facere cogeretur; fustinuissile monstratur. Nullum igitur locum apud vestram religiositatem illorum fallitas habeat, qua excusans excusationes in peccatis, & nunc quidem dicunt quod me defuncto ad alterius ordinationem perducti fint, nunc autem quod

a *Cosme & Damiani* 3 Joannes Moschus in capite 127. Prati spiritualis mentionem facit basilicæ sanctorum Cosmæ & Damiani in Palæstina sitæ. b *Abibium Episc.* Dolichii in provincia Euphratesia. Vide infra cap. 190.
c *Libellos refutat.*) id est, libellos quibus eximuntur dignitati suæ, post quos alius Episcopus ordinatus est in Ecclesia Dolichii tumquam vacante. Vide infra in capite sequenti. d *Athanasii*) qui superordinatus est Alexandro. Vide supra cap. 122. & infra cap. 169. Rem autem Presbyteri & Ecclesiæ Dolichii, ut dicitur paulo post. e *In senona*] id est, in bordello. f *Qui eum*) id est, Joannes Antiochenus. Hunc Concilii... g *Gentilium*) quem Ecclesia Dolichii... h *Abbiae Episcopo*] Rescripsit ad eundem quarum (modo Nicæam, & ad eundem 19. Antiochenum. i *Vir pius*) magister militum, ad eum scripta et hæc epistola. k *Circitores*) Parte hic ag de Episcopis injuriam passis.

ANNO CHRISTI 411. quod a me fuerint dati libelli per quos episcopa-
tus ejus repudiaverim coram.

CAPUT CXXXV. 223

Epistola, inquit Idem, Deo amicissimi Episcopi Alexandri, Theodoreti, Abbibi, Heliadis, Mam, Abibidis, Acilini Euphratesiæ provinciæ Episcoporum ad Augustas, quibus scripserunt innocentiam quæ ab Antiochenis diversis vitiis in eos commissa fuit.

Deus pietatis omnarum imperium vestrum. Unde
et diutissime permanserit in permanebit. Ipse
enim vos protegit. Et hoc fœpius per ipsas res dou-
rit imperium vestrum. Defendite igitur & vos, o
amicæ Christi, ejus quæ oppugnatur Ecclesiam.
non quod indigeat manus humanæ solatio, sed ut
vobis ipsis inducibiles & æternas procuretis co-
ronas. Quæ autem sit pugna, hoc in brevi edoce-
bimus. Venimus ad Ephesum prædem propter eas
quæ nunc fuerunt ecclesiasticas quæstiones. Sed nec
judicio facto, nec inquisitione, nec conficto, ne-
que colloquio, quidam quidem depositorum fan-
tissimum Episcopum Nestorium, quidem vero
contradixerunt depositori, injustum eum injuriæ-
que dicentes, quorum unus fuit & Antiochenium
Præsul, fuit & vestra pietas novit. Et multa qui-
dem certamina pro eo fecit Ephesi, ac plurima
Chalcedone in conflictione & (coram) pitilitio &
amico Christi Imperatore nostro, orthodoxum no-
minans eundem virum, & ipsum depositionem de
iniquitate accusans; sed postquam redit inde, &
depositionem fecerunt & analematizarunt dogma ve-
ritatis, Adjecit vero his & alteram iniquitatem
his quoque pejorem. Ego enim ab unitatem ecclesia-
stica fibi in hoc homicidio & impietate hominum ma-
ledicto impugnat. Quibus & contra rectitam psychi-
cam obstravit, & contra sanctorum patrum re-
gulas & apos Episcopos ordinavit, abominabiles
viros atque perversos, & totius operationis laici-
vae. Pervasit vero & martyrum sanctissimi & boni vi-
ctoris Sergii martyris, quod sub Hierapolitana
erat Ecclesia, & noviter illic contra morem or-
dinavit Episcopum, cujus nec haec iniquitas, fed
omnino nota est. Ob hoc compulsi fumus Deo
amicissimos Clericos ac monachos destitutæ cum D
præsentibus literis, per quas vestram quæsumus
pietatem ne despiciatis Ecclesias Dei, sed edocen-
de & hic quæ contra nos fiunt iniquitatibus pissimum
& amicum Christi Principem nostrum, fin-
dentis vero ut jubeat ejus imperium iniquas ordina-
tiones vacare, Episcopos vero nostræ provinciæ
secundum sanctorum beatorumque patrum regulas
ordinationes celebrare, basilicam vero sancti & E
boni victoris Sergii martyris secundum pristinum
morem sub Ecclesia hujus esse metropolis, (nil
enim) antequam & magnum ad ipsum templum fa-
bricatum est & illi altissimi muri & alia intra eam
(a) Porticus, ædificata. Decet enim & sanctitatem vestram & hanc iniquitatem vestrorum & sanctorum beatitudinem ut ipsam patrum regulas roborare, quorum orationibus vestrum munitur imperium.

CAPUT CXXXVI. 224

Epistola, Alexandri Episcopi respondentis super his Joanni Archiepiscopo.

Sapientissimo Salomone determinante per divi-
num gratiam contraria tempora & dicente,

A *Tempus flendi, & tempus ridendi*, arbitror tempus præsens non infantilis fuit, fed esse luctuosum
& geminum & multorum luctuum. Quis enim non
lamentetur legens impii Cyrilli capitula & reliqua
illa conscripta quæ conveniunt eis, & hanc quam
nunc ad Dominum meum sanctissimum & Deo
amicissimum Episcopum Acacium scripsit epistolam,
cujus procemium sic se quodammodo habet,
& Decentem se etiam nunc, inquit, curam suscepit sanctitas tua, videns cum omni infantia & fortitudine his ipsis abique utentem in procemio
quam in finalibus per quæ & primogenitum ex
mortuis factum fuisse Deum verbum & revivifcere
Deum verbum & conventum naturalem & fecun-
dum subsistentiam unitionem fulliterre & in unam
naturam redactum evidentissime prædicavit. Et
pro his decertat tamquam pie & atque orthodoxe
habeant & divinis scripturis consona sint, ita ut
ex utrique propriæ hæc sublimata, temporibus di-
vinis quidem scripturis consona, evertentia vero
impia & polluta, juxta ipsum, Nestorii dogmata,
nec unquam nos aliter in communionem vel a se
fit recipendos, vel ab eis qui et eadem sapiant
excommunicationem fore solvendam, nisi & Ne-
storium condemnaverimus & blasphema, fuit
ipse dicit, & impia ejus dogmata anathematizave-
rimus. Et in medio epistolæ pollutas istas eorum
novitates & objectiones fallsi nominis scientiæ &
tortuositates oftentans cogitationum suarum, scri-
pit ita: *Quia innovercibilia, inquit, & immutabi-
lia, & omnis passionis insuspicabilis est Deiferous
impassibile est enim quod divinum est, & converfio-
nis obumbrationem minime fuffert*, & reliqua. His
ergo adjecit: *Quia omnis passionis insuspicabilis est
& quæ propriam naturam & superaddit: Quia
passus est Christus & Dominus & unigenitus filius
Dei carne*. Quæ dicens, conclusionem deluit. Et
magis hoc omnibus fubtilius dedictas (novis,
fcilicet) ejus impia dogmata, quæ & per multas
direxit provincias antequam proficiscermur ad E-
phesum, per Cappadociam & Galatiam & omnem orientem, & contra illa impia novis, quo-
nam oportet conscribere potuit. Sed & post reditum ab
Ephefo per epistolam scribens sanctitas tua ea quæ
in Ephefo facta funt admirandissimo & magnifi-
centissimo Appaitione Domini Mediatoris, inte-
rerimæ abominabilem capitulorum conscriptorem
illisque expositis hæresim. Si igitur, fuit fan-
ctissimo Episcopo Acacio orthodoxa esse vita ef-
epistola, fic etiam tua sanctitas, superfluum arbi-
tror fatigationem Domini mei Deo amicissimi
Episcopi Pauli ad Ægyptum. Tuæ enim fanctita-
tis epistolam & Cyrilli ad sanctissimum Episcopum
Acacium perlegens, cum pariter eiusdem Deo
amicissimi Episcopi & multi reverentissimi
Clerici, & eorum qui nostræ sunt civitatis, & co-
rum qui de provincia sunt, aliorumque multorum,
nihil invenit, neque ego, neque qui erant præfen-
tes, consonans quodeunque vel similie. At vero
cognoscat sanctitas tua quia impius non nunc his
decipulis utitur. Direxi primi anathematismi ejus
interpretationem, ubi impium Apollinarium libem
patrum exposuit, ad fedulissimum ucens dictis his:
*Quia neque fermentatio, neque retemperatio, neque
refusio substantiæ ejus ad carnem facta est*. Posuit
vero in ipsa interpretatione: *Quia ex Semen Abrahæ apprehendit, & similiter nobis participatus est
sanguine & carne*. Et mox scelerates & impius ad-
dit:

ANNO CHRISTI 411. ANNO CHRISTI 411.

401 ADVERSUS TRAGOEDIAM IRENÆI. 402

ANNO CHRISTI 411. jicit: *Genitus est enim ex sanctis virginem secundum carnem, & homo apparuit secundum nos*. Et postbiblie est ej qui timore Dei & reverentia interpretationem primi capitulj legit plurima invenire in quibus & obumbrare videtur, & manifestissimam hæresim fuam exposuit, sicut & in multis fais conscriptis, Si igitur persistat in isidem Ægyptius, & non negat quidem capitula, (nec) confiteter vero Christum, ex quo evangelicaris sanctæ virginis angelus, Deum elle & hominem, eundem esse dubio & filium hominis propter naturam quæ est ex semine Abraham & David, & ipsum procul dubio Dominum David propter divinitatem, Deo vero templum a mortuis fuscitante secundum sententiam Domini Christi, & in sæculum infinitum duas naturas in uno filio, Domino, & Christo iuconfuse & inmutabiliter cognoscendas, nos nullam communionem cum eo habemus, neque cum his qui communicent ei abique hac confessione. Ut enim & Prophetas & Apostolos & Evangelistas & martyres tacam, nam vel beatam Sulannam legit studeo dicens: Sive enim hoc fecero, non effugiam manus Ægyptij & communicantium ei. Omnia vero eligibiliter est nobis fuffinere ab Imperatoribus & judeibus & aliis hominibus quam pium confessionem & fanam prodere fidem, vel si multa millia essent fubstantantium nos. Unde epistolam superanam de cuncta prophetarum & apostolorum fitati, manifestam cuncteis sentiat jam meam. Ego enim sanctissimum Episcopum Nestorium ico in sermonibus fuis ea quæ Prophetæ & Apostoli & Evangelistæ prædicaverunt. Et oportet obtemperare quæ aures, proponente nobis impio Cyrillo ut anathematizaremus dogmata ejus velut impia atque pollutas. Et Tharsis quinque ex his depositi hæretici, & confonavimus vobis. Nunc autem promittit Cyrillus quia fi facti fuerimus hæretici, dabit nobis ipse communionem.

CAPUT CXXXVII. 225

Epistola, inquit, Dorothei Metropolitani Marcæ ad Deo amicissimum Alexandrum Episcopum Euphratesiæ & Theodorum.

PAtionem quæ prædem fub pacis simulatione
non longe ante Ægyptius facta est nunc clare
detexit Proclus, qui in magna illa ordinatus est
civitate. Scripsit enim contra nos 4 literas calumnis plenas tam ad reverentissimum clerum quam
ad unicum Christi Ecclesiæ populum. Ignoro
ad integritem præfatorum scriptorum comprehensionem compar epistolæ ejusdem propritis meis
literis junctam velim ut ipsa legatis diresi; ut si ro-
bis retum videtur & utile quo omnes nos ad
magnam civitatem pariter concurramus, ut cum
competenti in Deum fiducia colloquamur amico
Christi Imperatori pro orthodoxa fide, ad minime
negligamus. Notum vestræ facio fanctitati ut mi-
hi secundum Deum congaudeatis quia reverentissimus clerus & amicus Christi orthodoxorum
populus per dies in Domino provehuntur, concantantes evangelicæ fidei. Omnem quo vobiscum est
fraternitatem ego & qui mecum sunt plurimum
salutamus.

CAPUT CXXXVIII. 226

Epistola, inquit, Theodorei Episcopi ad Dorotheum Marcæ Metropolitam.

AUdientes vestram fortitudinem roboramur,
& in vos intenti fegnitiem deponimus. Exem-
plar enim principale virtutis omnibus qui imitari
volucrint vos certamjnibus his prædicta propo-
sit Deus, ut per imitationem vestris insignium
charactheribus. Quia igitur multa vobis est apud
Deum fiducia, fic ferventem illic nobis fuftinetam
virtutem providentiam fiducia fiablitte ut firmi & B
in dogmatibus persistamus, & claudamus oculos,
ne sanguinis injustum judicium videamus, & clau-
damus aures nostras, ne audiamus & cadamus in
terram: Sit enim fanctitas ut tabulas perfuerint, fi
vestras imperaverimus orationes.

CAPUT CXXXIX. 227

Epistola, inquit, ejusdem ad amicum Christi Constantinopolitanum orthodoxorum populum, per quam eos horiatur ad pacientiam, & circa dogmata contrariorum propriamini declarat.

QUi nautice arti dant studium & in mari vi-
vere delignt, dum pellitis temperatibus
repugnant, a contrarijs flatibus, fævis volumini-
bus oppugnantur, ac multa calligine detinentur, si
fubito eis ignis illuxerit, consolantur & refumunt
exculo serenitatem fiducianj, quæ eos multos pera-
tes deperiare non finit: Tale aliquid etiam non
perpetli nunc fumus, vestræ. Deo amabilitatis litera
pari pelligentes. Multum namque Ecclesiarum con-
cuffionem fedentes. & tempestates & procellas
undique cernentes illidi, & hinc volumen fevenas
& accrescens, & naufragium minitans, & pinguem
nebulam diffusam, & quæ sunt continus conspici
non desinentes. Et in ignitium fuis quæ quidam
& inrotuem portus vestras widimus literas, & B
consolatione perfrueiur, & fiducian fumpsimus,
& fortiter patimur impetus tempestatis, & paran
fuffinentes fedentes. Fidelis enim Deus est, qui
non permittet nos tentari ultra virtutem, sed cum
tentatione facies & proventum, et fuftinere poffi-
mus, & fuftinetam quidem continere valemus,
veritatem vero lucidiius comprobare. Cuncta fi-
quidem nunc quoque est compositio, falsitatis, & C
virtus veritatis ostenda. Ecce enim qui falsatoris
nostri Christi naturas impio sermone confodebant,
& quam gravimpferant ejus prædicatæ naturam,
& ut

a In Thasis.) Supra cap. LXVI. pag. 535. *memor rerum ejus quæ in Thasis & in Chalcedone & in Ephesio fuit & fuit.* Obscurum autem est quod hic ex Theodoreto, depositos ab conciliabulo apud Tharsum fuisse quinque ex illis hæreticis. Nam quum Titasii affectent orientales, quod fuit diu aque pacem fastam, alios velut hæreticos deponere non potuerint primo Cyrillum & ejus Episcopos. Certium fane & Memnonem depositum apud Ephesum; quinque eos communicantes tant nil ipsi Cyrillo.

b Quinque) Infra cap. CXXXIV. *septem*, quod est melius. Ex capite quippe CXLI. apparet depositos fuisse Episcopos qui Constantinopolitani, nisi forte ut a Concilio Ephesino. Hos autem fuisse septem patet ex his quæ infra dicuntur pag. 777.

c Pertifet) Ordinatus est poft mortem Maximiani anno CCCCXXXVI. modo Apostl, ut docet Socrates lib. 7. cap. 40.

d *Detrifit Hierapolitanus.* Lupus rhenotiacus ac divinus, fenitem hirsum literarum fuis exposuit.

e *Magnum civitas.* Constantinopolim.

f *Consonavit.* Consentiunt Apostolici Lupi, qui hic non conjecit Dorotheum fatum esse in populi aliquam manifesto in fede fua. Sanctumum vero, qui in loco ejus factus ordinatus, non fuisse fanctum. Vide supra cap. xxxv.

g *Epistola.* Nescio cujusnam quibus indulgentia Tarsus exulitantur hæ epistolæ Alexandrum Hierapolitanum respondere literis Dorothei Marcianopolitani. Mirum quippe non est Theodoretum rescribere, cum ad eum quoque data eadem exemplo fuerit epistola Dorothei.

h *Qui nautice.* Hanc epistolam pater Lupus scriptam esse post pacem sancti Cyrilli epistolam ad Acacium Beroenæum, id est, nondum plene nodata Ecclesiæ pace.

a Marcianorum Barbaisili & Athanasium Dolichienses. Vide supra cap. 133.

b *Nestorius.* Hinc videtur Nestorium novum episcopatum institutum esse in quadam basilica sancti Victoris confinium, in diœcesi Hierapolitana, quemadmodum Constantinopolitanus ex his quæ paulo post dicuntur de reflituenda basilica illa Ecclesiæ metropolitanæ. Ita Hierapolitanus Episcopus, cum ejus cap. 136.

c *Sanctitatem.* Sanctitatem, id est, Dorotheum.

d *Decentem.* Lucam

& ut dividatur palpebras deputarentur legem prolaterant, & ob hoc sanctissimum & Deo amicissimum propositum facerdotum Dei Mysteriis oppugnaverant, tamquam in chamo & freno maxillas contrahti, & a sinistris ad dexteram tractis, didicere veritatem, & contraria docent, illo ductus retrahentes ad veritatem quam prius illatae oppugnaverant. Pro una enim natura duas nunc confitentur, & eos qui contemperationem vel confusionem dicunt anathematizant, & divinitatem Christi impassibilitate vestantur, & carnis esse passiones docent, & evangelicas dividunt voces, & excessus quidem Deoque dignas divinitati adscribunt, humiles vero humanitati conspant. Tales enim ab Ægypto allatae sunt literae. Sed hi qui vix tandem veritatem dogmatis didiscerunt, & evangelicam regulam normamque edocti sunt, adhuc tunc malevoli hactenus circa illum qui ei barum doctor est, falsque illum qui ossalis errore liberavit & ad veritatem deduxit, ut impium & hostem & operibus & verbis impetere tentant, & latrando adversus eum fatiari non volunt. Sed non liberabunt veritatem, quia res firma est veritas. Ipse enim Christus est veritas. Et convicit eosdem jam, sicut dixi, adversitates mendacii, & veritatis radiatus subindicavit qui coronat veritatis apostatas. Obfirmatus vero est eam clarius, & falsitatem omnino diffrumpet. Et dicent qui sibi sunt ex quod sit Deus in cœlo, qui & ex quo fuerit conspicit, & quae dicuntur audit, & postea fatis athletis certamina, & lectus tamque furore diffluentes manifestadimus docet, & ignem sine mensura nutritum & nimis accensum in aurum zotis immaptas, & humanis quibusdam illuminatum falsum confervat, & in obstinam omni cum impiaphata defendit, & qui illuc eum miserant, per bella captivos expellit; ipsum vero aenum nunquam & turrim robustam fratri barbarorum qui in profligat obliquorum, & in belli vero emisfere praestat, & per duces plerunque fideles multoties dena millia infidelium fugat. Et hujus rei testis est Jonathas & armiger ejus, qui soli contra alienigenas confligentes nisi divino auxilio alienigenarum milia fugaverunt, & ab iniviem fecere confumi. Sed deficiet me tempus narrantem Dei mira; mirabilia & ejus providentiam, quae fit in nobis per Angelos dius. Haec igitur scientes, dilectissimi & Deo amicissimi fratres, in eum praesumite qui dicit: *Confidite, ego vici mundum.* Estis enim non misericordia ejus jumus indigni, tamen propter David fervum suum & Hiezmiaem quam elegit, & procellas extinguet, & tempestatem sistet, & in directum denuo ferri praecipit Ecclesiae navem.

CAPUT CXL. ...228

Sacra, inquit, a Joanne Antiochiae imperatam tam contra Deo amicissimum & sanctissimum Episcopum Hierapolitanos Alexandrum quam contra Helladium & Maximium & Theodorotum Deo amicissimos Episcopos.

ECclesiarum pacem & hanc procuratium dilectissimi & pontificum honorem ab affectum concordiam causam bonorum existere ambiguum non est. Quia enim concordiae & religionis vinculum, & immaculatum cultodium, hujus rei gratia ita honore maximo ac praecipuo fruuntur affectu. Si qui autem sub simulatione religionis putari cupiendo quaerunt, praecipui dogmatis corruptores rerum testimonio demonstrantur.

CAPUT CXLI. ...229

Epistola, inquit, (a) Meletii ad Neoratium Comitem, qui eum per literas fuerat exhortatus & admonuerat ut Antiochenos reconciliaret.

IGnorare videtur admirabilitas tua quod nec pro pecuniis, nec pro possessionibus, neque pro ulla alia quae ad hanc vitam pertinet cauta fit ut sollicitem, neque ut placentem hominibus, nunc usque perstitimus. Abfit enim fic nos esse vesanos. Qua enim fab praemii spe (pro) propria causa eligimus mori? Qua utilitate fullitemus? Principum minas, diffortiones, seu exclusiones, & praetentionem exliorum? Aut quid eorum quae humana funt praevaluit contra nos usque adeo ut ob hoc adversum cunctos infinitus quod nec vitam fit certum, nonque ut placemus

ANNO CHRISTI 451. tube a religiosissimo comprehytero Anastasio & A reverentissimo condiacono Thartilio ad tuæ cognitionem religiositatis perducerem. Igitur exemplaria destinavi, ut legenta atque pertractans, celeriter nobis quod placeret dinuntiare dignetis & ipsum quod placuerit demandare dignetis & quid agere debeamus. Nos enim ex tua religiositate pendemus, cum tuo gerere volumus universa consilio. Ora vero ante omnia pro nobis, Domine.

CAPUT CXLV. 233

Epistola, inquit, Deo amicissimi & sanctissimi Episcopi Melitiæ ad Helladium, per quam ostensipsi quod atque ipse ab eis quæ fiunt per placita non abhiret, neque ipsum illum esse his qui illa nutriuerunt, dum per epistolam ipsa detuerunt quod propter tempus a Deo sibi sublimi famosissimo.

GRatias quidem tuæ sanctitati ago, Deo amicissime Domine mi, quod talis curæ participes nos adscribere dignatus es. Ego vero ad ea quæ nunc scripta sunt Deo rem tuo commendo, quod neque hunc qui a beatissimi Maximianum, b qui ante nuper obiit, quique a Cyrilla. (c) eis (qui) ea quæ ejus sunt tenuisse ordinatus est, & qui eos pro impietate adversus veritatem quantumque potuit adjuvit, neque quicumque novi, quisquis sit, qui d Joannem vocet Episcopum, neque alicuquid eorum quæ ab ipso ducuntur accipio; sed nec si angelus de cœlo, secundum beati Paulli prædictum, me subvertere voluerit. Nam si esset vere credendum quod ideam e Nestorium Constantinopolitanum Episcopum haberet Episcopum, & quod deterior ipse ab eo Joannis commissione recipiatur et diabolicum, nec tunc quidem per omnia incolpatus foret ejus ordinationem recipere, cui multorum millibus ante hoc schisma conferatus esse dicatur, eo quod omnino hæc omnia ex pravitate turbationis & inordinabilitate, per quam cuncta dimipta & in invicem per partes incisa sunt, pendeant, nihilque rationi sit legitime apud eos. Forsan tamen adhuc nobis nocere videretur injustitia illa quæ f in personam commissa a illis videretur quos a nobis omnino communione suspendimus. Nunc autem quomodo sane his credere poterimus testimonium ferentibus quod existat orthodoxus ejus qui nominatur & Joannem, & neque dicte qui piam nominat & Nestorium, & quod ejusdem dicte quoddam decretum dirigendum esse per quod pii cogantur ejus approbare fynodicum. Ego igitur, tube a religiosissimo comprehytero Anastasio & A reverentissimo condiacono Thartilio ad tuæ cognitionem religiositatis perducerem. Igitur exemplaria destinavi, ut legenta atque pertractans, celeriter nobis quod placuerit demandare dignetis & quid agere debeamus. Nos enim ex tua religiositate pendemus, cum tuo gerere volumus universa consilio. Ora vero ante omnia pro nobis, Domine.

CAPUT CXLVI. 234

Epistola Theodoreti, inquit, Episcopi ad Alexandrum Deo amicissimum Episcopum, per quam significavit quod magnificentissimus (a) Comes Titus & Sanctissimi Monachi intuitu reverentiæ in eum per literas, tamquam qui debebat pacem communicaneque amplexi Antiochenos Joannis.

MUltas per hos dies sustinui perturbationes multæque tristitiæ, quales nunquam, quarumque alias prætermittam. Verus admirandissimus atque charissimus Tribunus Eutricianus cum literis magnificentissimi & gloriosissimi Comitis Titi tam ad sanctos monachos scriptis quam ad Dominum b Jacobum & Dominum c Symeonem & Dominum d Baradatum & ad me, ut ne literæ eminas contineabant ut sin non acquiescerentur pacificari, mox, nobis projectis, ordinarent alios. Et quidem ista de minis. Pessime autem me sancti monachi affecerunt, multa pro eorum pugnantes, ut calumnias illi eorum inferentes, quæ & male accipiens, paratus esset & civitatem relinquere & provinciam & ad vitam monasticam confugere, affirmavit promiserunt ipsæ ad e Gindarum nuncum dicta Antiochenos fundere ut ne adveniret [illegible] Mentum dictæ quod nisi f ejiceretur illi, impossibile esset fieri pacem, direxerunt tres Deo amicissimos Presbyteros & Archimandritas ut ne g ad eum quam ad magnificentissimum Comitem Titum, mandantes eis non esse justum ut viros sanctos, & qui suas provincias ornaverunt, sic injuste & inique projecerit. Et *quid enim tale fuerit ut ipsum a Presbyteroque Deo amicissimo & sanctissimo. Et igitur pacis curam geris, dignare venire ad Gindarum; & sumentes Episcopum ipsorum, veniemus ad te.* Igitur necessarium duxi hoc ipsa tuæ innotescere sanctitati, ut eam nihil eorum quæ gerantur latear. Tu vero ad Antiochiam omnino interim recusavimus. Oret igitur sanctitas tua hoc quod Deo placeat dispendari & ea fieri quæ expedient sanctis Ecclesiis.

CA-

CAPUT CXLVII. 235

Epistola, inquit, Deo amicissimi Episcopi Alexandri ad Theodoretum, quam rescripsit ad hoc quæ ab illo fuit scripta, dingens ea conditione quatenus de ipso negotio.

TUa quidem sanctitas bene fecit in scripto nobis quæ nuper acta fuit indicare. Ex parte autem nobis hæc ipsa & opinio nuntiat, quæ in parte ea quæ dicuntur & ea quæ aguntur solet adjicere falsitatem. Verumtamen ego per gratiam Dei, quæ me nunc usque roboravit, spero quod nullius metuam minas, ut aut impio Cyrillo communicem aut orthodoxæ proditoribus, qui & anathematizaverunt eam, & orthodoxum dejecerunt, ut ex hoc, quod ad ipsos attinet, clare ubique fallitas predicetur. Nam quod crescat apud eos atque proficiat malli nomini hæresis, puto quod & ipsa quæ nunc a Constantinopoli scripta sunt tuam doceantur sanctitatem. Et in Antiochia vero non unus, nec duo, nec decem tantum de Hierapolitanis adhærunt in Ecclesia, inter quos erat & Dominus meus Deo amicissimus Presbyter Maranas, quando & Macedon in majori hebdomada in cœmiterio & Antonius Chalcidis Episcopus in Ecclesia fundi Zachei aperte Deum & filium hæresim predicaverunt. Hæc scribere fum coactus, nimis ægre suscipiens, propter sanctorum monachorum contra nos carcidiatem. Rogo igitur ut etiamsi omnes a mortuos ab imio mundi refelcrunt, liquidem & quilibet, orent pro nobis. Si autem damnant nos, parcat illis Deus. Nec enim majoris auctoritatis sunt quam de cœlo angeli, & quum choro illi Deo placuerunt, quos antiquitatis vir per Paulum Christus fi quid præter evangelium Christi evangelizare præsumpserint. Si unquam vero contigerit ut alii eorum conventum sanctissimorum monachorum tua sanctitas colloquatur, & fuerit hoc moverint ipsi sermonem, suade illis ex me quia secundum veritatem, nec fi mihi totum cœlorum regnum Joannes, cujus non est dominus, dederit, non amem illos. Ecclesiæ Dei, quæ in Antiochia civitate, ei communicare sustinebo, nisi prius correcta fuerint consequenter illa quæ per orbem terrarum sunt operata hoc fides, naufragium. Memor enim fum dicentis: *Quid neque altitudo, neque profundum, neque præsentia, neque futura, neque alia creatura poterit nos separare a caritate quæ est in Christo Jesu Domino nostro.* Et gratias ago Deo quod cum illis sunt & synodi & fedes & regna & judices, nobiscum vero Dominus Deus & unanda atque intemerata fides in eum. Et per sanctas orationes tuas, quia nisi me timor Dei retineret, non expectaretur violentium per fecuti potestates Imperatum. Sed Christi gregem videat prodiisse, necessitatem sustineo. Scriens igitur sanctitatem tua propositum meum, fi ei id placuerit, & Antiochiam introire non renuat, & quicquid novit aliud agere. Ego enim quæ a principio definivi, in ipsis permanso. Quia vero non fim contentus, Consti. General. Tomo IV.

ANNO CHRISTI 451. C tiose dispositus, sed habeam piæ condescensionis affectum, & eam grate suscipiam, & hæc quæ nunc ipsa tua sanctitas tua satisfaciant sanctitati.

Satis ostendit beati Theodoreti subjecta responso, si tamen vere hæc ejus esse approbemus epistolas, eum reverentia & affectu Archiepiscopi tunc sui, hujus Alexandri, & adversitate beati Joannis Episcopi, & voluntate omnes Episcopi pariter uniendi, non vero Nestoriani erroris affensio, ad universalem pacem tardius accessisse; quippe qui & unitive beati Cyrilli epistola folem, quam tamquam nitiror impugnare B *Nestorius, perseverantissime ab initio approbatur, & pratulit duorum Episcoporum causa, dejectioni Nestorii, & anathematismo dogmatis ejus. Et nunc ad hæc ad omnes illius conditiones Alexandrum Episcopum fuisse conatur adducere. Et postea hoc per multas cum singulis efficacissime egit epistolas, ut omnes ad unitionem perducerent. Quod & in cunctis, ea fidente, paucissimis exceptis, sua studio, annuente Dei gratia, adimpleverit. Unde & magnas inimicitias sustinuit eorum qui usque ad finem suo errori pertinaciter adhæserunt.*

CAPUT CXLVIII. 236

C (a) Epistola, inquit Irenæi, ad Deo amicissimum Episcopum Alexandrum, quam (Theodoretus) rescripsit figmentum ei quod legerit directas fibi conditiones, & quam tamquam minus fe bene habentem (non) probaverit.

LEgens tuæ sanctitatis epistolam, inspiciens vero & tria exemplaria, magis illud fine nomine approbavi. Duorum namque priorum unum quidem simplex erat, alterum vero intemperate ardens. Illud quidem ab hominibus illud illi vilium, quia & condescensionem cum mensura habuit & f acribiam laudabilem. Continebat enim ut intenderemus in illa g fynodica, & quæretemus si superfluum nihil haberent & rectæ fidei confonant, nullumque haberent affensum ad ea quæ Ephesi male sunt gesta, & fuscipieremus pro Ecclesiæ pace, alioquin omni modo disgiantur atque refutentur. Digeuter igitur sanctitas tua usi h ab extente ordinatione ipsa illa deportata, inspicias & quæras, & nobis quod verum fit innotefcat. Ego enim murmur audivi quod is qui nunc obtinuit fedem, orthodoxe docet. Et docet verome hæc per literas clare Dominos meos sanctissimos & Deo amicissimus Episcopus i Helladius. Et eorum quæ mihi ab eo scripta fuit tuæ sanctitati rescripta transmisi. Direxit vero mihi & exemplar epistolæ Dominis meis sanctissimis & Deo amicissimis Episcopis k Eutherii, eandem virtutem continens. Rogo igitur sanctitatem tuam ut legens hæc,

a *Bratifices*] quia nimirum Proclus Maximianum sanctæ memoriæ vinum & beatissimum vocavitut in epistola synodica *Qui super nobis* Hinc colligitur epistolam hanc in agnum de Maximiano Episcopo Constantinopolitano nuper mortuo & de Nestorio Apollinarium, cum in ea agatur de Maximiano, Proclus, qui ante hoc tempus ordinatus erat, & in Nestorio

ANNO CHRISTI 451.

hæc, sicut de recta fide, sic & de Ecclesiarum cogites pace, quæ secundum veritatem nimis commoventur, & facti sunt universo populo indicrum. Si autem tuæ sanctitati videtur ut conditionem Antiocheni pro pace suscipiamus Ecclesiæ, ut exclusis hic qui ab eo inique sunt ordinati, foris ab Antiochia colloquamur, & hoc facies licet tuam decet religiositatem. ✠ Non autem tuam licet sanctitatem quia de regio ad te pertinet ad pissimum Principem literas legens, valde anima mea doluit: quia evidenter novi quod scriptor ejus, idem sentiens, absque judicio & justitia condemnaverunt qui ✠ mihi noviter ejus doctrinam dixerunt. Anathematismus vero illic infertus sufficiens est quidem plus & ab ipso dejectionis assensu perturbate legentem. Verumtamen non indefinite, sed cum quadam determinatione poterant modoriam quandam prebet consolationem. Non enim dixit, *Anathematizamus ipsi doctrinam, sed quemunque ab eo aliene fore quemque modo dicta vel sentiat pro ipsi doctrinam doctrinam.* Ego quidem præsumpsi rogare. Tua vero fit sapientia & pertractare quod expedit, & non irasci, sed intentionem nostram perquirere.

CAPUT CXLIX. ...137

Epistola, inquit, Deo amicissimi Episcopi Alexandri, *quam demum rescripsit Deo amicissimo Theodoreto, dirigens ei & (c) prædecessor synodicorum Proclo.*

NON ignorat sanctitas tua quid fit quod me a communione Antiocheni & Antiochiæ desiderativit: Scit hoc & omnis & omnes qui ab oriente atque meridiem. Et nullus mihi eorum latet est, quia aut vituperent, aut accusent me, aut mihi contumelias ingerant. Semovit autem me non ordinationum turba, per quas iniqui viri promoventur, & illis Dei præponuntur altaribus quæ è ad Antiochenum minime pertinent, sed prodition fidei, & communio ✠ hæretici, & ipsi quidem prius a fere ducentis Episcopis, cedente vero nunc ei communionem Joanne & Paulo. Et hanc confitantur & habui & habebo, confortante me Deo, et nulli eorum communicem qui communicant Cyrillo non excludentes & anathematizantes in scriptis impia ejus capitula. Et ✠ hic qui nunc communicat ei dicatur orthodoxus, & ab eo nunc ordinatus ordinatus, vel ante consilium & iniquitatem quæ Ephesi facta est consecratus, etsi ipse multis millibus vitiis anathematizet impia Cyrilli capitula, non vero etiam communionem Cyrilli confutet, quinquies tantum ut mens communicatur esse vel dici non poterit. Quæ autem fubinde cognovi, & quæ agnovero, aut per verbum, sicut coram Domino a digitis fide virtis, aut per literas, vel quæ fit confusio prædicationis in Ecclesia Constantinopolitana, vel quæ virtus exinde allatorum synodicorum, vel quæ corruptio quorundam nostræ provinciæ Episcoporum, qui Antiocheno adjunguntur, & in omnibus circumferuntur cum Ægyptio, scribere superflum duco, unam habens intentionem, quam & cuncti qui nos sciunt noverunt, ut habeam constantiam pro fama fide, & fugitam hæreticam communionem. Verumtamen prædictorum synodicorum proœmium fludiose transcribens, quippe ut quod mihi fas est ad satisfactionem cauſæ præsentis, exemplar ejus tuæ religiositati direri. Mecum enim fum & eorum quæ paulo ante mihi a tua sanctitate mandata fuit, quam ea testificari pro me arbitror quod hoc fuerit plane propositum meum, Deo, nisi fallor, illuminante mentem meam, talemque satisfactionem confidente in ea ut neque tribulatio neque angustia neque persecutio neque fames neque nuditas neque periculum neque gladius separet nos a fana fide, ut temporis potius quam pietati militemus.

CAPUT CL. ...138

Initium synodica ſ. Ecclesiæ de Proclo factæ.

NON minus quam quandoliet, etiam nunc opportune offendit gratia Dei fuam manifestissime bonitatem contra malitiæ magnitudinem, Ecclesiæque egritudinem virtute clementi relliens, & dum grave profundum metuerent, velocit efficacissime examine curans, & futurum periculum admirabili & inseparato quodam salvationis modo prevenientes. Quoniam quidem multa medio tempore tempestas tenuit fedistoforum, qui ex corruptibili fomite doctrinæ Mobrii furoresant, qui & insufflebant, dum pro fundissima Ecclesia in medium fluent fanctæ memoriæ Maximianus, ✠ antiquitus quidem diligentia, alos est ad hujus mali percepitionem, nec tamen Ecclesiæ hanc malam plantationem eradicare. Igitur dum subito idem beatissimus a præsenti vita migrasset, tamquam facultatem præsumptionis suscipierent qui hæc pertrarithes sedistomen, neque in occulto habere neque abscondiam nequitiam suam continere dignati sunt, sed coacervare multitudines in multitudinem partibus civitatis Nestorium publice clamore repolcentes, & urbi periculis Ecclesiæque minantes incendium; & certe ista etiam fab ido hæc memoriæ hujus repugnante languori.

CAPUT CLI. ...139

Epistola, inquit, Theodoreti ad Deo amicissimum Episcopum Alexandrinum, *quam scripsit ante quidem quod multa oportet cogitare de pace, & maxime qui certi sint qui throni eorum insidiantur.*

PRæsentis gratia Dei regressum Domini meri. reverentissimi & Deo amicissimi Domni Dioscori & Acacii Episconi, & ab illis qua defrabamur confumebamque curti liberavit. Quæ vero fit eorum ſi qui furium funt intentio ex aliqui ab eo literis tua sanctitas noscet. Omnes enim vel in quocunque nobis ferre adjutorium deliberet, pro pace nostra consilia obtulerunt. Qui vero valde funt zelotæ, veretures hoc pertinuit,

ANNO CHRISTI 451.

pus, nec interis non dignos esse duxerunt. Intergitus vero hæc addiscet sanctitas tua a prædictis Deo amicissimis viris. Quæ agnoscens rogo ut quod Ecclesiis expedit, in commune cogitetis. Instantia enim nostra, ut video, ad nihil fuave proficiet, sed perturbationes Ecclesiæ & populos, qui a pastuntur a nobis, lupis crudo voratoribus tradet. Claret enim quod eorum nostros intendant, & eorum prodiscendi pro nobis. Et timor est ne pro hac nimia acribia pomas Deo solvamus, ea quæ nostra funt intendentes, & non considerantes quod populis expedit. Omnia ergo pedantes & libram sapientia tua, & lucrum lucro & damnum damno contraponens, eligat majus lucrum & minus damnum. Sic enim & Deo, ut puto, placebimus, & conscientiam minime vulneramus, & ea qui ubique in nos adipiscuntur proderimus, & commissos nobis populos non perdemus. Sufficiens vero est dominator omnium Deus de sanctamque gubernantem Ecclesiarum quid agi debeat per tuas nobis orationes ostendere & ab his moltis ac pestilmis nos voluminibus liberare & modicam nobis serenitatem tranquillitatemque donare.

CAPUT CLII. ...140

Epistola, inquit, Deo amicissimi Episcopi Alexandri ad Theodorotum, *quam scribere quidem non sibi de eidem fieri importunaretur, diligens vero et lineus a Constantinopoli Deo amicissimi monachi Pachomii.*

DUm fæpe tuæ scripserim sanctitati de his, ſuperpetitum puto vaſtiſm de eſſdem referibere. Rogo igitur religiositatem tuam legere epistolas quas tibi ante transmisi, & non mihi esse impportunum. Vivit enim Dominus Deus, licetum conferunt lucro præfens ante omnia desiderium Dei & regnum cœlorum honori & glorie tuæ fuhjus. Et dominum damno comparans, approbo magis eam quam ſi ſit expulſoum de exilium & temporiſ tem mortem & opprobrium hominum & irrisiones aeterno tormento. Non vero mietur religiositas tua quod tu quidem ſcribas illa, quia Cyrillum putas orthodoxum, ego vero illa, quia Cyrillum habeo hæreticum ab omnibus. ✠ Quando expellebantur temporibus nostris beatissimi Episcopi, et pauca de pluribus dicam, ✠ Meletius, ✠ Eulchius, ✠ Flavianus, ✠ reliqui omnes, ſcribat hæc Deus, & præ omnibus pro Ecclesia cogitabat; & rationem non exegit ab eis qui idcirco propulſi fuit quare non communicantes hæreticis permanserunt in Ecclesia ſuis. Etidem, confitentur ante Deo, paratus fum cum omni fatisfactione & coram Principibus & præſidentibus & coram fynodis de ſola nostra fpe fidutialiter agere & omnia, ſi Deus permiſerit, fuſtinere. Quinquiqui ergo tua fanctitas novit expedire Dei Ecclesiæque tibi commiſſa eſt, id agat. Meam namque ſententiam novit Deo amabilitas tua. Verumtamen ea quæ mihi fcriſtis a Deo amicissimo presbytero & Ar-

a *Non autem.* Hæc poſterma pars libius epiſtolæ certat apud Marium Mercatorem.

b *Scilicet acquirit.* Hæc obſcura ſunt. Melius apud Mercatorem: *nihil greter doctrinam ſenum novit aliquid & Anathematizandiro quod adhæriſtis his ſynodicis Proclo dicere ſpe in epiſtola 26. ad Flavianum Epiſcopum Conſtantinopolitanum.*

c *Ad prædecessorem adjungunt,* & in omnibus circumferuntur cum Ægyptio, ſcribere ſuper-

a *Pæſuturus* ſ. *Sic* non emendavimus pro eo quod a typographis perpetuum poſitum erat *pæſuturus*.

b *Quando expelli.* Lupus, qui hic lupi *expulſoum*, puniit quadam verba hic deſide & hic ſuhci obſcuriatem. Legendum eſt *expellebantur*, uti non erroſtimus, & confiat ſenſus. Tum aliunt interpungendus hic locus quam in editione Lupi.

c *Meletius* ſ. Episcopus Antiochenus, a Conſtantio pulſum, dein a Juliano, tanto a Valente pulſus in exilium, ut eſt apud Baronium. Pulſum ergo Meletium Eulchius & Flavianus Antiochenſes.

d *Eulchius* ſ. Episcopus Samoſatenſis in Theodosium pulſus anno CCCLXX. ut obmodic idem Baronius ex Theodoreto Eſb. ab hinc centum cap. 19.

e *Eusebius* ſ. Episcopus Edeſſenus, pulſus in ſubſidium Antiochi, dein in Oxyrrhynchum oppidum Ægypti relegatus anno CCCLXXVI. Vide eundem Baronium.

f *Ex reliqui.* Horum quoſdam relegatos Epiſtola Dioscoriam colligit, quorum ex Facundo lib. 4. cap. 3. & lib. 11. cap. 2.

g *Loci Secretarii* ſ. Id eſt, Amicitiæ Episcopi Alexandrini ad Acilium Barbatiſtii Episcopum; qui indicaverat ei quod multum inſultarent magnificentiſſimi (ſi loci ſervatur *Tiri his qui ſint in calito mandantur ut ſuo* pa-

a *Non autem*] Hæc poſterma pars libius epiſtolæ certat apud Marium Mercatorem.

b *Scilicet acquirit*] Hæc obſcura ſunt. Melius apud Mercatorem: *nihil greter doctrinam ſenum novit aliquid & Anathematizandiro quod adhæriſtis his ſynodicis Proclo dicere ſpe in epiſtola 26. ad Flavianum Epiſcopum Conſtantinopolitanum.*

c *Ad prædecessorem adjungunt,* qui illicitas ordinationes ferebat in Euphratenſia, ut dictum eſt ſupra cap. CXXVIII. pag. 408.

d *Hæretici*] Cyrilli Alexandrini. Vide ſupra cap. CXXIX. pag. 411.

e *Epiſtolæ*] Legendum *epiſtola*, ut & ſenſus ipſe docet & ſuperior epiſtola.

f *Qui ſunt ſunt*] id eſt, ni fallor, qui in regia urbe & in facto comitatu degunt, quod enim mendamus pouch ex eum ſcribens Sanctitatem.

g *Loci Secretarii.* Id eſt, ſtudioſi, amici. Supra pag. 45. cap. xx. in titulo: *ad quendam ſpectatum*, Pag. 230. cap. 11. *non evidentes de religione illis qui ex ecclaſtiaco pietatis ſcriptaes ex Studioſis noſtri ſe ipſos deſiderant*. Aut ergo Theodoretus, cum ſcribebat, ſecretarium abſtinuit a ſcribendo, quia timebant ne litteræ ejuſmodi inciderent in manus adverſitatum. Poſtea tamen Pachomius monachus reſcripſit inter ſpe cap. CLII.

Epiſtola, inquit, Parthenii presbyteri & Archimandritæ ad Deo amicissimum Episcopum Alexandrum.

CAPUT CLIII. ...141

Scripſi mihi ſanctitas tua quia diminutum ſit tua ſanctitatis gaudium, eo quod ego dehis quæ transferunt inter hos dies tuæ religiositati non ſcripſerim, quali non remiſſiores utique fuerimus effecti. Hoc ergo quæſumus ſanctitatem tua; quia quælibet inſurgat tribulatio contra nos, ſicut & multæ per dies ſingulos excitantur, quas & tacemus, ne arroganter fingere aliquid videamur, non ſuperentur a recta confeſſione quam amamus in Christo; & quod ita diſpoſiti ſimus, ipſe Dominus vobis innotoſcet. Sicut enim qui quotidie incipit pati, fic ſtatimus, ſcientes quod & mercedis retributor ſimus cujuſque fuſtinetur: quia non inchoate tantummodo unum quemque apud eum, ſed & perfecere ſicit elle laudabilem. Quod & tua nos ſanctitas ſæpe edocuit cum ſanctiſſimo illo & Deo honorabili Archiepiſcopo noſtro & teſte Chriſti Domino Neſtorio. Scito, Domine mi, quod hi qui hic ſunt, proficiunt magis in reprobum mentem, nunc quidem impaſſibile id quod divinum eſt prædicantes, nunc autem velut ex pœnitentia aut oblivione evertunt id quod paulo ante dixerunt, & diſpenſationem denegantes, prædicant phantaſiam. Et omnes omnibus & dicere licet & fatere. Et ſecut Pauſtet dicit: *Lilia noſtra a nobis fiat. Quis noſter Dominus eſt.* Volunt autem & nos ſibi communicate ad hominum deceptionem. De credulitate autem ſecuri ſumus: *Iuſte qualem tu fidem, cum communica nobis.* Sed abſit ut nos a veritate alieni eſſe patiamur uſque ad vitam & mortem. Veritas vero eſt confiteri Dominum noſtrum Chriſtum filium Dei vivi, Deum perfectum, hominemque perfectum. Et damus paſſiones quidem humanitati Chriſti, divinitati vero miracula, unum Chriſtum, unum Dominum prædicantes, qui deſcendit, paſſus eſt, reſt ſecundum carnem, ventum in gloria patris judicare vivos & mortuos. Hanc tenemus fidem, quam & a veſtra ſanctitate didicimus, & in ipſa perſtitimus, & ab hac confeſſione uſque ad mortem nullus nos poterit ſeparare. Conſtantia enim ſanctitatis tua circa veritatem clauſit omnibus os, & excitavit etiam ſtomachum, ſe uno ejuſe clamate oriente ſcriptæ uſque ad occidentem & ſaltim perdentes, clarior conſpicietis a ſole viſibili, illa qua Chriſtum diligis caritate. Dignare vero orare pro nobis, & bonum nuncium de optabili tua ſanctitatis incolumitate præſtare.

CAPUT CLIV. ...142

Epiſtola, inquit, Deo amicissimi Episcopi Alexandri ad Acilium Barbatiſtii Episcopum; *qui indicaverat ei quod multum inſultarent magnificentiſſimi (ſi loci ſervatur Tiri his qui ſint in calito mandantur ut ſuo*

ANNO CHRISTI 431.

pauent eum interoire ad Antiochenum, aut de eodem (a) eaitro propellerent.

UT eadem scribam, mihi quidem segnities non est, tum autem religiositati est munimen. Sciens ergo fanctitas tua quia & permansionis & exitus tui rationem redditura est Domino Christo, id faciat quod cum tractatu & deliberatione perspexerit. Hanc epistolam vero scripsi, non quod mihi displicerat tuae sanctitatis actio, absit, sed potius ut quae me muniunt dispensarem. Si vero illa etiam nunc firma sunt quae prius indicaveras, quasso ut minime contristetis. Justa Apostolum numque dicendum est, *Non sum eadem lege, neque temporibus passiones ad futuram gloriam quae revelabitur in nobis, & quia nobis donatum est, non solum ut in eum credamus, sed & patiamur pro eo.* Ego vero hoc scribo, quod & praesente religiositate tua crebro dicebam, quia duae me causae ab omni ambiguitate perliberant, quod mihi conscius non sim esse de militiae defertorem & Christi ovium relictorem, ut ut imperiali necessitate compellar, aut ab universo conlonanter meo grege repudiet. Quasso igitur ut haec ipsa apud te etiam ipse confirmes, & aut publicam necessitatem aut refutationem tui castri sustineas.

CAPUT CLV. 143

Epistola, inquit, Meletii ad Deo amicissimum Episcopum Alexandrum, quam scripsit cognoscens quod poli ionem Deo amicissimi Episcopi Theodoreti in Antiochiam commoti Cilices de tebas propositis diversis tractaverunt.

CLare Deus tuae fervet sanctitati se non solli abscondere volunt quod omnes quae tua sint quaerunt, non quae Jesu Christi. Ego autem promissionibus credens eorum qui haec a tua percepisti fuisse sanctitate, id ad te, utrumque opportere scribere, an minime. Erant enim nimii, ut & esse videntur, pro pietate omnia gerere promittentes. Sic praesumpsi tua pridem scribere sanctitati ut minime pigritiaret ulque ad nos iter adhibere. Nescio autem quomodo contra verba propria venientes, in rebus alio tempore alias nobis formas ostendunt pertubationemque animae, id est, in his quae eis necessitate placuerant, quippe per illa monitantes, & nemo quidem illa intercipientes, nunc vero alia proponentes, (quia) nullam stabilitatem suae sententiae habent; ficut de illis animalibus fertur quod in adipeftu cernentium colorem variatures habebo mutent: Et videtur mihi quod ego videat quod & ulque ad praesens simulationem fervaverint, & non primi aliorum diabolo semetipsos addiderint. Sed quidem quid ali velint nos dicere non oportet. Nam & prius mandantes si poterat dirigi eas quae dicuntur benedictiones, (an non, & ex mea sententia cognoscentes non mo-

(a) eaitro propellerent.

ANNO CHRISTI 431.

do eas dirigi non debere, sed nec ab eis suscipi literas, omnia contraria peregerunt. De me autem noveris, Deo amicissime Domine mi, quod ex quo cognovi factam cum impio Cyrillo conjunctionem ab Antiocheno, semel tantum per magistrianum literas ejus accepi; quas & in latotis faciem feci, ita ut nec ipse praesumeret a nobis reciprocas pacis, neque ille nobis ulterius scripta transmitteret. Omnem quae cum tua religiositate est in Christo fraternitatem ego & qui mecum sunt plurimum salutamus.

CAPUT CLVI. 144

Epistola, inquit, Deo amicissimi Episcopi Alexandri ad Deo amicissimum Episcopum Meletium, quam ipse pisi, quam quidem approbans pro tali constantia, ritiquorum vero incertitudinem reprobans, & indusas pertecationem factam Deo amicissimo Episcopo Aliano.

QUi Cilices, paucis exceptis, semper & calidi & scipidi fuerint, ut non dicam, frigidi & inhibines & humiles, quales etiam nunc inventi sunt apud nos, tuam non latuit sanctitatem, quae de mensam de his fenuentiam novit. Semper etiam, dum ad eos scriberem, in tua sanctitatis judicio polui utrum haec eadem dirigerentur, an non. Habemus vero etiam nunc, per gratiam Dei, eandem de Cilicibus consolationem licet & prius habuimus, hoc est, divinitus datam constantiam & invincibilem zelum fanae fidei, tuam sanctitatem. Suffecit enim Deo & unus quando submersit orbem generale cataclysmum, & tres in Babylone quando per terrorem formacis accensae omnes idola fecerunt. Rogo igitur sanctitatem tuam ne tentet ipsum non ad pretium infligere certamen. Ecce enim clare videmus illud Isaie impieri Prophetae quod ait: *Contrito & infelicitas in viis eorum, & viam pacis non cognoverunt.* Et. *Non est judicium in viis eorum. Semita namque eorum pravae quae ambulant perversa sunt, & nesciunt pacem. Ideo judicium recessit de nobis.* Et beatus est beatus qui oppugnantur a talibus per Ecclesiam malignantibus. Quapropter beatissimo nunc Dominum meum Deo amicissimum Episcopum ⁿ Aelianum, a Barbaliffo ab eis conjunctum, qui pariter (ut probiscum, & olim coronas emerunt. Sole cunicularius fere ab incumbulis conversatus est, nuncvero per calumnias & factiones a sua abjectus Ecclesia per magnificentissimum ⁱ loci fervorem atque fortitudinem. Sed ora quaeso & pro hoc ipse qui me rogavit id fieri, & pro constantia, & Dei voluntatis fignaculo roboretur.

ANNO CHRISTI 431.

CAPUT CLVII. 145

Epistola, inquit, Hesychii Castabalensis Episcopi ad Episcopum Meletium, indicans quod perfecto Antiocheno ut in limite nihil superfluum poneretur, id est, de Nestorii depositione, personae communicaverint hi qui erant ex secunda Cilicia.

SIcut illic de praesenti tua religiositati proferam quae in caula contigerint nuntiare, studia per hac literas id implere. Convenit igitur per gratiam Dei Christi ut his quae in illa epistola superflue legebantur exclusis, suscipiantur illa quae bene & apostolice dicta sunt a Domino meo per omnia Deo amicissimo & castabilimo Joanne; ut & fanctitate ejus perfecti, ut per has nuntiemus & quae sint quibus assensimus, & quae a quibus abhiemus. Sciet autem subtiliter sanctitas tua ex his quas ad eum dictavimus literis, quarum destinavi rescriptum. Et dignare quaeso, quod tamen non ut ministrans confitmen fecisse, sed tui commemorans, sic de hac causa tractare sicut a sancto ac beato Domino illo nostro nutritus, ut modo (omnibus manent indisruptum corpus Ecclesiae Domini Christi.

CAPUT CLVIII. 146

Velut ut magnificissimi, inquit, Deo amicissimi Episcopi Meletii ad Maximianum Episcopum Anazarbi.

HIquidem qui scripserunt qua intentione seripleriint non habeo dicere; sed ipsed novi, quod ipse ad impia manifeste invitent. Nemque praebendo confilium ut ne Ecclesiae obtineant haeretici, nos eos potius Joanni communicando tetuamus, quid est aliud dicere nisi: Ne alii haereticis furati sint, ne potius ille haereticis fellinate? Claret enim quod qui his communicare delegerit qui omnes haereses incongruitate vicerunt, unus eorum iple quoque ina communione redatur. Sicut enim qui adhaeret Domino, unus est Spiritus, fic & qui adhaeret haereticis, unus est Spiritus. Nam quid est aliud cum talibus una communio nisi ad nos conjunctio per animae affectum? Quare de hac proprie fortasse dicetur quod qui eis adhaserit, unus fit spiritus. Haec autem clarius indicavit humilitati meae Deo amicissimus Episcopus Helladius per literas quae mihi dari reddiae terna fabbatum meridie, quae etiam mandare tuae disposiveram sanctitati, nisi fedor eum tuo, ad quod respondeo, anagnostico pervenissent. Illi autem rescripsi quod per gratiam Dei nec noverim illos qui Joanni pertinent communicare nos fynodos facere meditantur, fune non a semetipsis depositi, nec reputo eos ullatenus. Qui enim funt illi qui nos ad fynodum provocent? quos oportebat, si tamen justitia servaretur a nobis, ad judicium provocari, & eorum quae ab ipsis inique & insane funt praesumpta reddere rationes. Igitur nec respondebo ullatenus ei quem direxerint, si tamen reversa venerit aliqua, sed ad directores fuos inhonoratum remittam. Si vero habere vili fuerint Principia natum, tunc credens ex permissione Dei esse hanc rem, & per has tentationes honam circa fe devotionem monstrare, abscedam ipsos ab Ecclesia ista, opere docens per gratiam Dei quemque volentium ut barathrum perditionis effugiant, quam patiar communicando eis in hac Ecclesia permanere & memetipsum omnibus prodere. Quo ad tuam sanctitatem nunc ita dicenda proviso super constitutione Clerico-

Concil. General. Tom. IV.

ANNO CHRISTI 431.

A tum. Ridiculum namque est, ficut illi non trahuntur ad curiam, ego meam fallacem conscientiam coram Deo, & perdam & me & populum quem mihi commisit, dum me illi fequi debeant; si bene praesuero, & ficut dux fuerit Dominus Christus. Manifestum vero est quia cum qui pro pietate certat non solum nihil metuere oporteret, fed & ad fustinendum dira omnia esse tota devotione praeparatum, ne perdat pretiosissimam margaritam. Me vero confortante Deo, de Ecclesia mea exiero. Si ita contigerit, non folum mancipem nominent, fed & fi quid alius, & quicquid alis villus. Si autem voluent, & ad forum purgandum ne deveniant, ut manibus meis platear pulverem mundem, ficut in judicum fieri foleat adventu. Si vero & his efl aliquid decernere ad aliud adjudicent. Nam cujus voluem est pro contrifitia Christo devinda & per B custodias expendi & per omnem tormentorum speciem trahi ulque ad ultimum spiritum, huic quid de omnibus certeis pertinebit? Pro qua re mihi eveniet tuae fanctitatis orationibus ab Ecclesia, fi hoc Deo videtur, & fi tempus restat, abscedere, opere cuncti qui mihi commissi funt demonstrante quomodo fit ab eis perditorum fugiendus affensus. Si vero aliquis me fequi voluerit, lucrabitur semetipsum. Alioquin ego quod facere debui facium, fi me dignatus fuerit Dominus Deus. Credo autem quod dignetur pro fua clementia. Quid autem mea intentio? utrum multi an paucifint mei confortes. Nam fiquidem Antiochenus institerit, non contrifitat, etiamsi nullus adjutor fit. Si vero imperiale praeceptum necessitatem fimul intulerit, nihil praedamnet solatia plurimorum. Quippe qui de ablique hoc, fi a me non perditus fuero, nec fic quidem aliquid mihi pertinet propter Christum, qui consilio ipse meas; excepto quod infelicium perditionem potestatem fragmentari, quia non cogere ipsorum peditione lucrari. Veruntamen Dominus Macarius, ficut scimus, ex quo ejus agnovit miseriam, nec fcripsit ei, nec fecit ut de Episcopo mentionem. Quod & nos ab hoc fecimus, non tamen idiotico ei communicare dicendus est. Non enim potuit fynodum facere contra eum. Quod autem ad te attinet, fecit, ab eo fe animo separando, ut ut literas non fecerit ad eum, nec cum nominavit Episcopum, imo & e contrario in calloquiis C tionibus amassimus ejus factiones mentionem. Nam necessitatem Cyrillum & Joannem ab Ecclesia fecimus (ut dicunt) alienos; fed non ab hoc communicare ei credendi ullatenus fumus donec illorum perditionem nostris animis inducamus. Et quidem miseriae mea per gratiam Dei ista voluntas est. Si vero Joannes anathematizaverit ita ea capitula, cumque eis Cyrillum, qui ea exposuit, & agit pro eis, & non fubscripserit ordinationem Procli, per hoc utique compensans ea quae contra Deo amicissimum Episcopum Joannem inique praesumpfit. Etenim Proclus ampleftitur procul dubio Cyrillii & Joannis communionem. Unde & de ea quae dicitur ejus confirmatione fynodicam utrique transmisit. Si ergo Joannes haec fecerit, & Deo amicissimum Nestorium Episcopum fecerit se habere confessus, non dictum tantummodo, fed ut eum in Ecclesiam introducat, & cum eo sedeat, tunc cum nostra ipsorum fecutitate fen nunciatione amplectemur ejus communionem. Praeter haec autem decies millies ab Ecclesia pelli exorem & per universa mortis genera transire quam communionem ejus ampleftti, etiamsi nullus e clero vel populo hanc E tantam vim experiem mecum voluerit.

ⁿ *Ellianum.* ⁱ *Ellianum.*

ⁿ *Ellianum.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx. ⁱ *Ellianum.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

ⁿ *Ellianum.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx. ⁱ *Ellianum.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(a) *Eaitro.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(b) *Eaitro.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(c) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(d) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(e) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(f) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(g) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(h) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(i) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(k) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(l) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(m) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(n) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(o) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(p) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(q) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(r) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(s) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(t) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(u) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(v) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(w) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(x) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(y) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(z) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(aa) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(bb) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(cc) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(dd) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(ee) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(ff) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(gg) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(hh) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(ii) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(kk) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(ll) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(mm) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(nn) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(oo) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(pp) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(qq) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(rr) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(ss) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(tt) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(uu) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(vv) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(ww) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(xx) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(yy) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(zz) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(aaa) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(bbb) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(ccc) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(ddd) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(eee) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(fff) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(ggg) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(hhh) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(iii) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(kkk) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(lll) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(mmm) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(nnn) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(ooo) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(ppp) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(qqq) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(rrr) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(sss) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(ttt) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(uuu) *Eaitro propellerent.* Hanc epistolam Cyrillus Episcopus Hierapolitanus, Sanctus pudet dicere Alexandrinorum Episcopum se ab illo Tomo ut illum epistolam scribere. Sed *Antiochenum* (ut ipse ait) *Eaitro propellerent.* Vide supra cap. cxxviii. & infra cap. cxx.

(vv

ANNO CHRISTI 431.

CAPUT CLIX. ...247

Epistola, inquit, Maximini & eorum qui pertinent ad Cyrillum Cilicia ad Antiochenum de communione. Et de capitulis fecit ut haereticis monstraret.

Subjicitur vero tue sanctitatis literas per Domitium adminiculantibus Comitem Nocteritum, omnino delectati sumus super expositione fidei sanctitatis tuae, quemodo prius sanctorum beatorum quae patrum qui Nicaeae convenerunt tua sanctitas fecerit mentionem, deinde illorum sanctorum prosequerit nomina qui semper claritate recitae fidei micuerunt & pro pietate fortiter decertando coronati sunt. Haec clarificavimus animas nostras, haec corda nostra festivitate replevernunt. Nihilominus vero anathematismi contra omnis contaminationis & impietatis Apollinarium & abominandissimae expositiones ejus non sufficiendere fecerunt. Eoramus ut sanctum tuum caput donetur nobis longissimo tempore perpetuo haec exponens fimul & admonens. Quae enim praeterita vel Scripta vel dicta sunt, aliqua ducimus a sanctorum beatorumque patrum fide. Expositioni vero tue sanctitatis orthodoxae existenti & fatis clare praedicanti plam fidem acquiescimus. Et non poo diplomata religiositas tua, eo quod hactenus ad paternas tuas unas non pertcurrimus. Etenim semper non omnino turbae curunt illa capitula, quae & tua religiositas fepius ut pravae existentia reputit. Nunc autem optima expositione tuae religiositatis accesti, rogamus sanctitatem tuam ut oes pro nobis quod in fidei pietate perfectorum & diligenter servantes vigilantibus. Hoc namque de nobis tua religiositas ut fecimus, ut filii tui animi virtute proficiant. Omnes ergo tecum est fraternitatem ego & qui mecum sunt plurimum salutamus.

Judicent & de istis qui beati Theodoreti ac beati Ibae dicta condemnant, & parvae de Antiocheno praesule sancto Joanne, qui talia scribentes minime refuti.

CAPUT CLX. ...248

Epistola, inquit, Theodoreti Episcopi ad Helladium Thaselensem, qui ei suspicitur & quaerunt literas quae a Constantinopoli venerant. Scripsit vero ei hortando eum ut unitatem Antiocheno, filmatis quod a nemine cognoscat depositionis conscriptae periona.

ET literas quas tuas sanctitas destinavit inspexi, & magnificentissimi atque gloriosissimi [a] Quaestoris epistolam legi, quam per Dorotheum [b] Donatum Presbyterum & Acacium Diaconum nobis destinavit. Legi vero & alias literas amicorum, & inveni quod omnes pro pace nobis hortatus offerent. Memor vero ejus & sanctitas tua quia & a principio diaerem orthodoxam esse epistolam quae ab Aegyptio directa est, & nullam circa eam quandoliber discordiam habui. Haec igitur apud memetipsum cogitans omnia, & quod unum est Ecclesiae dogma, & quia haereticorum illorum capitulorum virtus evacuata est, dum duae naturae pro una praedicentur, & confessa impassibilis deitas, collocutus sum Domino meo Deo amicissimo Episcopo Joanni, & inveni eum pro orthodoxia fludiose certantem & Ecclesiae unitionem fieri festinantem & depositionis subscriptionem minime exigentem ab eis qui facere nolent. Invenit vero & eos qui sunt secundae Ciliciae ad eum communionis [c] epistolam destinasse. Nec enim ignitur affirmari dirigere honorandissimum & reverentissimum Praesbyterum Dalfilum cum his literis & rogare sanctum tuum caput ne perdas gregem tibi commissum, dum caulae nullus interit. Nam per gratiam Dei & recta fide obtinuit, & ad insultiatam nos secum nullus impellet. Quasso igitur sanctitatem tuam iterumque ne differas literas, sed ut scribas, & salves Ecclesiam, quandoquidem nec tua confusionem aberant. Nec enim non jubes judex alienae injustitiae exigere ulciones. Inquit enim: *Qui ligat sacrianm, ipse & portabit. Et qui unum acerbum comederit, ipsum tes abjiciatur.* Nos convenit & contentiosi liste & Ecclesias conjungere & commissa a Deo non perdere ones, ne ob hoc tormenta solvamus.

CAPUT CLXI. ...249

Epistola, inquit, epistolam ad Cyrillum Adamantium, quam scripsit cognata & upium ut, pro pace satagere, confisus quia abhi ab eo experetur nisi sola communio.

TEmpus pugnae, & tempus paci, inquit sapiens Salomon rex hene disponitur. Ergo tempus tempori cuique determinans. Igitur praesens tempus non belli, sed pacis est. Nam & apostolus doctrina per Dei gratiam tenet, & haereticorum [d] [illegible] Ecclesiae. Et secum nos injustitiam facere nullus impellit, nec ad damnationem quisquam cogit infonite. Et haec manifeste cognori colloquens Domino meo fanctissimo & Deo amicissimo Episcopo Joanni, & subtiliter ejus intentionem comperiens. Dignare igitur, sanctissime Domine, quia & hi qui ad secundam Ciliciam pertinent, ad me synodisam direxerunt, communicatores se ejus literis confitentes. Hortare Dominum Deo amicissimum Episcopum Helladium ut pro unitione curet Ecclesiae, quando quidem mee ejus conscientia vulneretur. Oportet enim fanitis ratem tuam pacem Ecclesiae procurare. Sufficiatter quippe inviteem, velut in nocturna pugna, consumptimus. Et operare ut nolmectipsos de nilo quo cognoscentes, jam tandem ampleciamur & pacem.

Et hae superiores epistolae ex nomine Theodoreti possitas non me arbitror inanitet transfuisse, licet rationabiliter ambiguam utrum transfuisse sint ejus. Sed idcirco id egi ut quia tibi adversarii abstuntur, etiam circa hos instruantur orthodoxi per gratiam Dei. Qui enim beati Ibae adamantini epistolam, quae etiam gesti [illegible] abnuunt esse, quae etiam gesti [illegible] Cir-

cum Theodoretus constantissime affuerat orthodoxam. Et insuper post tales ad se Nestorii litteras, hoc idem faciendo persistit, ad Helladium metropolitanum Episcopum in sua epistola dicens: [a] Memor est autem sanctitas tua quia & a principio orthodoxam esse dixi epistolam quae ab Aegyptio directa est, & nullam circa eam quandoliber habui discordiam. *Quod ei ille Alexandro, qui ab hoc ipso Irenaeo per omnia nolle laudatur, in epistola quam & supra posimus improperat dicens:* Non vero miretur religiositas tua quod tu quidem scribas illa, qui Cyrillum putas orthodoxum, ego vero illa, qui Cyrillum haereticum putaverim. *Quae omnia evidentius elucent, & scriptis hi Theodoreti illa Nestorii conferamus.*

CAPUT CLXII. ...250

Epistola, inquit, ejusdem ad Maximum. Deo amicissimum Episcopum Hierapolitanae Ecclesiae per quam significat quod in Antiochiam ingressus, Joanno colloquutus fit, & ea de quibus agitur decretes & uprubiliter compositeris.

QUi facit omnia longe melius quam petimus vel intelligimus, praeparavit nos colloqui cum Domino meo sanctissimo Episcopo Joanne; & fermone de fingulis habito, tetanium quem volebamus accepimus. Invenimus quoque remedium quod fusficiat Domino meo Deo amicissimo Episcopo vetito, subtilitatis dogmatum causa. Dignare igitur, Deo amicissime, perfonqui religiositati ejus & enim nobis ad persuadendum facilem praeparare. Speramus enim quia, jubente Deo, circa diem mensis Junius virginitatum omnem nobis collocutionem nostram narrabimus, ut & vos Domini mirabilis obtlupeciatis. Qui nobiscum sint, salutant tuam religiositatem.

CAPUT CLXIII. ...251

Epistola, inquit, Maximi, quam scripsit ad Deo amicissimum Episcopum Hierapolitanum, indicans quod commoniaverim secundae Ciliciae fatudoes, jubente vero eos scripsi pertinet ad.

RE vera, nisi Dominus sabaoth reliquisset nobis veritatis fatuitatem, ut ipsa fanitatem tuam, sicut Sodoma fuissemus, & quasi Gomorrha fuisses effemus effecti. Qui enim videntur adhuc pro pietate conflligere, ut non dicam cuncti nos, trofebendo tua fanctitatis pro pietate confitentium, videntur utcunque hactenus recertantes, ut poft bella invitti zentantes; quasi rationes Deo non fimus redituri, ad quem ferri contingit hujus certaminis causam; dum certe fructus servetur, restituendus in tempore suo his qui ex tota virtute diligunt Deum, & ob hoc fincerissime in pratis offendunt pro pietate confitantibus. Sed optamus donari nobis tuam diutissime fanctitatem eam quae in hac vita emerfit caligineam dissolvetem perfectae circa Deum notionis fella lampadem. Nos autem, scire fufficit, jubente nobis Deo amicissime, Episcopo Helladio fanctitatis tuae miffimus literas, & reciprocas accipientes tuae fanctitati direximus. Quae autem circa nos agantur vermur explicere. Unde id ostis ens, quasi fanctitatem.

a Quaestoris] Dominici, cujus epistola ad Hilla fum extat supra cap. CXXV. & cujus mentio fit in capite CXXIV. b Donatum] Vide supra cap. CXI. pag. 412. c Epistolam] Habetur supra cap. CLIX. pag. 419. Illius tantum meminit ab in epistola sequenti. *Non enim vel hoc fatentur quod Ibae Ex, fed quod ejus ad Kius dimisimus esse.* Theodoretus in epistola contra Maximum: *Non enim vel hoc fatentur quod Ibae Ex, fed quod ejus ad Kius dimisimus esse.* Pelagius II. in epistola secunda ad Episcopos Illiria: *Quisquis ejusdem epistolam quae Ibae dicitur adversatur, ejus fit ac synodo nititur, quid aliud quam esse ejusdem synodi defitrare conatur?* Et paulo post: *quae nimirum, si ejus esse noscuntur, etiam cum synodo in ipso reverentissimo Ibae denuper facta damnatae sunt.* d Unitatem Cum.] Chalcedonensis, ubi habetur in actione decima. Verum fanctus Gregorius in hoc paulo ante laudato decimo in extrema parte synodi jarusile. Diversa ergo olim fatuum collectiones gethanum Concilii Chalcedonensis. Eorum in conclusio Rabbi epistola Ibae habetur in eadem actione decima, Non enim autem in Joanno. Ibae verus etiam in collatione sexta Concilii V.

a Domino] Fulium libri. Ennius Ionnaum a Theodoreto Episcopo Cyrrhi confirmari ejus docet epistola 110. ejusdem Theodoreti, quae data est ad Dominum Antiochenum. b Memor] Fragmentum est epistolae Theodoreti quae extat in capite CXX. pag. 413. c Supra] cap. CXII. pag. 413.

ANNO CHRISTI 451. tem tum, confuetè ora pro nobis, ne non valeat A pietate certari, nisi utique vt pellantur & exilentur & perfecutionem fuftineant omnemque fpe-cieem tormentorum, juxta Apofloli fententiam, qui ait: *Omnes enim qui volunt pie vivere in Chrifto, perfecutionem patientur. Mali vero homines, & deceptores proficient in pejus, errantes, & in errorem mittentes?* Sed ecce, ut feripfimus pridem, ferenifficmus & manfuetiffimus Imperator noftcr, Non erit fecus contra hæreticos ad eum accufatores nofti retulerint, nihil nobis propofuit aliud nifi ut aut communicemus orthodoxis proditoribus, aut fegregemur ab eis. Hoc autem, quo pietate certamus, quid oportuit fuftinere? Requiem, honorem, gloriam, permanfionem temporalem, & ut complexe dicamus, præfentis temporis fruitionem, atque omnem fpeciem tormenti & pœnæ fuftulit enim, dum pro pietate certaret; diftributis unquam depotatifque tormentis, dum ad B diverfo fuo quidem propofito ad dim omnia paratur. Neceffitate vero compteptibilis corporis, una vel fecunda pœna ad finem pervenit. Meliofque jam fuerat a principio nos exuiffe, ne nudatis ad pietatem in nobis attentos roborafle, quam nunc ad tam manifeftam clementemque propofitionem tropefcere. Et hæc nunc mihi non ad tuam religiofitatem dicta fint, fed ad meam meditationem, quæ tuæ fecundas has literas. Tria funt ab Antiochino commiffa, communio cum hæretico, rectæ fidei anathematimus, orthodoxi hominis depofitio. Quid horum quofo excufare valebimus, & pro quibus et crudiores vitabimus? C Nam duo quidem manifefta funt quod ab eo in Deum commiffa fint, tertium vero in hominem. Verum quia Dei facerdos eft fidus, & hoc quodammodo fpectatur ad Deum. Illud vero Dominus ipfe fuo facerdoti, *fi peccaverit, inquit, homo in hominem, orabunt pro eo.* Quomodo igitur eft poffibile ut nos pro pietate certantes deferamur quæ prima & quæ neceffaria fint caufæ, & pro iniquitate quæ in perfonam commiffa eft reftituatur? De pietate quidem pro nihilo taceamus; obficiamus vero non modofi in defpectione parcitiqes, ea quo fomel ejus communionem fuerimus amplexi? Ego vero ordine & confequentia progrediens, credo in Dominum Chriftum, quia eft ordinis nobis minentur D & nonnulli, non communicare ei nullatenus fuftinebo, quando & decies millies orthodoxus effe prætendatur; idcirco præcipue quia communicaverit hæreticis, & abjuraverit reftitudinem fidei. Qui vero nunc boni fint citra vos, per fuos proprios, pet quos ad nos fcripta miferunt, & ipfam, feipfos cumbentes, addixere perfonam. Quicquid ipfi perfonæ fcripferint pridem, quando melioram de ea gerebant fpem, tuam non latuit fanctitatem. Nonne autem Rupendum, feu mirum, quod nobis in præfentis certaminis tentatione contigit idem, falfa eorum qui nos amare videntur mifericordia, veritate vero oderunt, & reprehenfionis, & contumeliæ, & fubfanationes, & exprobrationes eorum quæ citra temporis immutantur, nec pro veritate certant, & blandimenta proprforum, & ipfe citra eos nec rationabiliis neque neceffaria nofter affectus. Per hæc namque univerfa fe tentatis probaiti fum qui Chriftum mariyres confeffori- E que fint pietatis effecti. Et alii quidem vicerent, nonnulli autem plerunque fuccubuerunt. Quem namque eorum non circumdedit multitudo affinium, conjugum, filiorum, fratrum, parentum, amicorum, vicinorum, fodalium, affectus firmitatem moeftitantium, & a conftantia circa Dominum revocare tentantium? Non habemus pecuniæ, & monera & naves plenas oncribuit, quæ miftrcffes; fed habemus orationes & lacrymas, & gemitus com-

ANNO CHRISTI 451. compunctionem, & ad Dominum vigilias. His namque armatur veritas, illis autem multitudo contra veritatem. Sed fub debito fint, inquiunt, Ecclefiæ noftræ. Ergone ob hoc defpicienda eft pietas? Unde vero debent? Numquid deliciati fumus ex eis? Numquid donavimus noftris? Numquid noftra folvimus debita? Quod eft ei res theatro decem millia congregatus, nonne bonum eft ut verba Domini Chrifti teneamus in mente: *Quid enim prodeft homini if rerum mundum lucretur, anima vero fua fuftinet detrimentum?* Inftant enim nobis cogitationes hujufmodi, quas per gratiam Dei atteris cogitationibus fobrifs & verbis fcripturæ defluximus. Bonum vero eft in ftatu fuftentibus illa divina monita meditari, quæ inquitunt: *Ifti in curribus, & hi in equis, nos autem in nomine Dei noftri invocabimus. Et. Contra me, inquit, gerebant qui fedebant in porta. Et. In me fpiabant qui bibebant vinum. Ego vero & oratio mea ad te Deus. Tempus benepleaciti Deus.* Et illud Hieremiæ: *Ego autem non deftitui poft te confiquenda, & diem humani non defiderari. Et. Quia non funt conclaufæ poffiones hujus temporis ad futuram revelari in nobis gloriam.* Quæ autem nuper magnis contra me clamorum fluctibus, requiles mihi funt & libertas, fi hoc permiferit Deus, ad hoc pratio non dicendo. Quam enim fpeciem contrarietatis adverfum me Antiochenus non exercuit? Nonne militum magiftratus & judices adverfus meam armavit humilitatem? Nonne martyris Ecclefiam a me abftulit, in quam fere trecentas aureas libras expendimus, & Ecclefiam fub debito fecimus? Nonne & invaffit patrocinia meas? Nonne militarem commovit cohortem contra Epifcopum fenem; eoque expofito, introduxit facrilegum? Nonne alibi e fornicatione & contumelia, fpe magnifica, ejiciebatur? Nonne hanc omnem, quod ad fe attinet, regnum adverfus non invitavit? Et per eum qui me confortavit, & in omnem, & crucifixio, & exercitium, & unctionem mihi hæc omnia facta funt, ut experimento difceremqua in multa probatione tribulationis abundantia gaudii noftri eft. Ad recommendationem vero religiofitatum tuam & eorum quæ ab Epheho pridem fcripfimus ad fanctas Dei orientales Ecclefias, tranfcribens ex charitis ecclefiaftica quæ apud nos funt, exemplar D tuæ fanctitati direxi.

Hic illud non poffet, quod fupra fuere.

CAPUT CLXVI. ...452

Epiftola Theodoreti, *inquit*, Epifcopi ad Deo amiciffimum Epifcopum Alexandrum, quam fcripfit poftquam ingreffus Antiochiam Joannes eft collocutus, & pœnitentiæ Deo amiciffimus ejus, id eft, Theodoreti, colloquium non eft paffus alterius.

EGo, etiamfi me tua religiofitas perfequatur & E pellat & utatur vocibus contra nos, non defiftam procidens fupplicare & provolvi pedibus ejus fanctitatis & tenere illa genua quæ in orationibus expendifti, & ad quorum obfequium perfuit unitivis pecuniis, & opibus teftimonium perhibent ea quæ nuper funt acta. Poft turbas enim decem millia & non pauciores perturbationes, quas fuftinui, videns in magno periculo animæ ut fuperaffit fanc nobis, quo facilis collo-

A quio univerfa nobis per gratiam Dei votive peracta funt. Servo autem naturam collocutioni futu-F ræ. Invenimus enim & fatisfactionem quæ tuæ mundæ confcientiæ fatis fit, & ab omni cum fubditatione valeat præveniire: cui & Ifauri cedentes & Cilices, amplexi funt communionem ad Dominum meum fanctiffimum Epifcopum Joannem. Spero autem, concedente Deo, ad tuam venire fanctitatem circa diem menfis hujus vigefimum. Omnem quæ cum tua religiofitate eft in Chrifto fraternitatem ego & qui mecum funt plurimum falutamus.

CAPUT CLXVII. ...455

B Epiftola, *inquit*, Deo amiciffimi Epifcopi Alexandri, qua refpondet fcribendum quibus cauffis quæ id non fecerint fieri, ragno vero ne ab hoc libi de cetero infuetur.

A Rbitror quod religiofitas tua non folum nihil omiferit eorum quæ ad falvationem pertinent infelicis animæ meæ, fed & fupergreffa fit illum paftorem velocitatem qui in evangelio legitur. Ille enim femel ivit ad ovem quæ perierat inquirendam, tua vero fanctitas & Harbath meum monitum & Hierapolim & Zeugma & Anchiam nunc adit ad animam meam, quæ perit, inquirendam. Quifcfe igitur quofo de cetero & ipfe fatigari & conterere vos. Ego enim non quomodo ægre Cilices & Ifauri attinebo; fed & Pomeni qui fuerunt & feculo homines a mortali eforgerent Ægyptiæ abominationis impietatem pieratem vocent, dimiftos eos fide nullatenus duco a feientia quæ mihi Deo largiente donata eft. Et nihil horum quæ fcripturas fum diceremi, ficut tefti eft veritas, nifi talia nobis, quafi exquifita propter nos fatisfactione, per ipfiamet tua fanctitate indicaffet. Arbitror autem quod ego potius locum habuerim tuæ fcribere fanctitati, depofitis quidem ne illa tuam provocaram, invefligat fuæ veritatem. Pro talibus cauffis fanctæ monachi qui funt Alexandriæ epiftolas direxerunt per Chomonium hæc qui in Ægypto fuerunt, Acacio reverentiffimo Diacono & Xenodoro, & Scyllacio religiofo Presbytero & Gazophylaci, exertantes impietatem Cyrilli & peftilentiam quæ comprehendit Ecclefiam Dei, & fibi indicari fogatos & ipfum Deo amiciffimum Epifcopum per orientem retinet fanctiffimo, nam hujusmodi fatisfactio ut fi contrarie & hæreticorum fuit, & ab omni cum fubditatione valeat præveniire: cui & Ifauri cedentes & Cilices, amplexi funt communionem ad Dominum meum fanctiffimum Epifcopum Joannem. Spero autem, concedente Deo, ad tuam venire fanctitatem circa diem menfis hujus vigefimum. Omnem quæ cum tua religiofitate eft in Chrifto fraternitatem ego & qui mecum funt plurimum falutamus.

CAPUT CLXVII. ...455

B Epiftola, *inquit*, Deo amiciffimi Epifcopi Alexandri, qua refpondet fcribendum quibus cauffis quæ id non fecerint fieri, ragno vero ne ab hoc libi de cetero infuetur.

A Rbitror quod religiofitas tua non folum nihil omiferit eorum quæ ad falvationem pertinent infelicis animæ meæ, fed & fupergreffa fit illum paftorem velocitatem qui in evangelio legitur. Ille enim femel ivit ad ovem quæ perierat inquirendam, tua vero fanctitas & * Harbath meum monitum & Hierapolim & Zeugma & Anchiam nunc adit ad animam meam, quæ perit, inquirendam. Quifcfe igitur quofo de cetero & ipfe fatigari & conterere vos. Ego enim non quomodo ægre Cilices & Ifauri attinebo; fed & ‡ Pomeni qui fuerunt & feculo homines a mortali eforgerent Ægyptiæ abominationis impietatem pieratem vocent, dimiftos eos fide nullatenus duco a feientia quæ mihi Deo largiente donata eft. Et nihil horum quæ fcripturas fum diceremi, ficut tefti eft veritas, nifi talia nobis, quafi exquifita propter nos fatisfactione, per ipfiamet tua fanctitate indicaffet. Arbitror autem quod ego potius locum habuerim tuæ fcribere fanctitati, depofitis quidem ne illa tuam provocaram, invefligat fuæ veritatem. Pro talibus cauffis fanctæ monachi qui funt Alexandriæ epiftolas direxerunt per Chomonium hæc qui in Ægypto fuerunt, Acacio reverentiffimo Diacono & Xenodoro, & Scyllacio religiofo Presbytero & Gazophylaci, exertantes impietatem Cyrilli & peftilentiam quæ comprehendit Ecclefiam Dei, & fibi indicari fogatos & ipfum Deo amiciffimum Epifcopum per orientem retinet fanctiffimo, nam hujusmodi fatisfactio ut fi contrarie & hæreticorum fuit, & ab omni cum fubditatione valeat præveniire: cui & Ifauri cedentes & Cilices, amplexi funt communionem ad Dominum meum fanctiffimum Epifcopum Joannem. Spero autem, concedente Deo, ad tuam venire fanctitatem circa diem menfis hujus vigefimum. Omnem quæ cum tua religiofitate eft in Chrifto fraternitatem ego & qui mecum funt plurimum falutamus.

CAPUT CLXVII. ...455

B Epiftola, *inquit*, Deo amiciffimi Epifcopi Alexandri, qua refpondet fcribendum quibus cauffis quæ id non fecerint fieri, ragno vero ne ab hoc libi de cetero infuetur.

A Rbitror quod religiofitas tua non folum nihil omiferit eorum quæ ad falvationem pertinent infelicis animæ meæ, fed & fupergreffa fit illum paftorem velocitatem qui in evangelio legitur. Ille enim femel ivit ad ovem quæ perierat inquirendam, tua vero fanctitas & * Harbath meum monitum & Hierapolim & Zeugma & Anchiam nunc adit ad animam meam, quæ perit, inquirendam. Quifcfe igitur quofo de cetero & ipfe fatigari & conterere vos. Ego enim non quomodo ægre Cilices & Ifauri attinebo; fed & ‡ Pomeni qui fuerunt & feculo homines a mortali eforgerent Ægyptiæ abominationis impietatem pieratem vocent, dimiftos eos fide nullatenus duco a feientia quæ mihi Deo largiente donata eft. Et nihil horum quæ fcripturas fum diceremi, ficut tefti eft veritas, nifi talia nobis, quafi exquifita propter nos fatisfactione, per ipfiamet tua fanctitate indicaffet. Arbitror autem quod ego potius locum habuerim tuæ fcribere fanctitati, depofitis quidem ne illa tuam provocaram, invefligat fuæ veritatem. Pro talibus cauffis fanctæ monachi qui funt Alexandriæ epiftolas direxerunt per Chomonium hæc qui in Ægypto fuerunt, Acacio reverentiffimo Diacono & Xenodoro, & Scyllacio religiofo Presbytero & Gazophylaci, exertantes impietatem Cyrilli & peftilentiam quæ comprehendit Ecclefiam Dei, & fibi indicari fogatos & ipfum Deo amiciffimum Epifcopum per orientem retinet fanctiffimo, nam hujusmodi fatisfactio ut fi contrarie & hæreticorum fuit, & ab omni cum fubditatione valeat præveniire: cui & Ifauri cedentes & Cilices, amplexi funt communionem ad Dominum meum fanctiffimum Epifcopum Joannem. Spero autem, concedente Deo, ad tuam venire fanctitatem circa diem menfis hujus vigefimum. Omnem quæ cum tua religiofitate eft in Chrifto fraternitatem ego & qui mecum funt plurimum falutamus.

a *Martyris*) Scilicet, quæ fub Hierapolitana urbe Ecclefia, ut dictum fupra cap. CXXIV. Supra cap. CXXVII. de hac ipfa urbe *quæ id concedit regula ut in aliena parochia confecret* Alexandrum Hierapolitanum, qui hic loquitur.

b *Joannem Epifcopum Tyrum*) Ut dictum fupra cap. XCVI. fcriptum eft *archimandritis*, cuplit vero xcvii. *Mariphilemus*.

c Abbas Epifcopo Dulichii. Vide fupra cap. CXXXII.

d *Harbath meum*) Supra cap. XCVI. fcriptum eft *archimandritis*, cuplit vero xcvii. *Mariphilemus*.

e *Domni qui fuerunt*) Idem Alexander fupra cap. CXXVII. *ofiandi omnes qui fuerunt de Abbis meum refuffitemus.*

f *Parthenius*) cujus mentio fupra cap. CXL. & fequent.

g *Andreas Epifc.*) Samofatenus.

h *Rabbulas*) Epifcopus Edeffenus. Vide fupra cap. XXIII. & fequent.

i *Jonaffe Presbyter*) *Epifcopum Tyrum*) qui fuperaddimus

k *Parthenius*) Idem.

l *Epiftolam*) Extat fupra cap. CXIII.

cognoveristi; de nobis vero ubique scribit evidenter non A haereticos nominari. Qui sunt a secunda Cilicia mihi synodicum direxerunt, in quo & Cyrillo dedunt anathema, excommunicantes eos quicum ut Episcopum habent. * Simili mihi epistola indicavit Helladius quod simul & ipse decreverit unam sententiam in his quæ Deo amicissimis secunda Cilicia Episcopis placuerunt, & quia nonnulli ilius regionis Episcopi altera sapiunt, sui permutatione tempori servientes. Quinque epistolas habeo Deo amicissimorum Presbyterorum * Photii atque Martyrii, duæ quidem communiter scriptæ, in quibus orthodoxam epistolam, tres vero a solo Deo amicissimo Photio, in quibus eam nominavit hæreticam. Deo amicissimus Zebinas, qui in Antiochia fuit, * Pompeianus Eutrebæ, Eustolianus in Anazarbo cum reliquis Episcopis coram Ecclesia anathematizavit Cyrillum & communicantes Cyrillo. Verantamen & comperi nunc, Aurelius Flavius est. Potui ex his, ut prædixi, tue religiositati investigande veritatis dare consilium, sed præsenti tempore judicavi tacere. Et per sanctas orationes tuas omnes hi qui condemnaverunt impium Cyrillum, fecubsi diserint orthodoxum, permutati sunt, circa hanc partem illorum forte ponentur a me quorum sanctus meminit * Paulus. Rogo igitur religiositatem tuam, quia nec infamus sum nec delitus, ut parcas senedium meæ. Sic enim vere nosset sanctitas tua in orationibus ita mea genua laborasse ut ipse dixisti. Ego enim ante triginta annos, dum Julianus quidam, vita evangelica vivens, Apostolicis morbis laguerat, & nominaretur super obtationem in Ecclesia Chalcenti & victus unus ex illis, qui horavi Dum) auferretur somno. Sciet etiam tua sanctitas quia decem millia mortes sustinere paratus sum quam tali communioni præbere consensum.

CAPUT CLXVIII. 256

Epistola, inquit, Theodoreti ad Deo amicissimum Episcopum Alexandrum, qua significavit quod Cilices & Isauri subscripsis conditionibus Antiochenis sint adunati.

SEu suscipiat quæ a nobis vel apud nos agunturque sanctitas tua, sive etiam non, non non quiescimus, illa facientes tota virtute quæ coram terribili illo tribunali damnationem qualemcumque nobis non inferant. Esti in aliis enim negligentes & fastidiosi fumus, nullamque rerum divinarum facimus curam, sed in jubilos & oramus & fatiginus ne studiosis bonorum multo infirmi simus. Innotesco igitur sanctitati tuæ quia Cilices & Isauri & eulogias Antiochiam direxerunt, & in litteris suis ut Episcopos nominarunt & Alexandrinum & Constantinopolitanum, adjicientes non se communicare depositioni sanctissimi Episcopi Nestorii. Hæc mihi indicaverunt nonnulli communium amicorum, mandantes ut etiam nunc tuam deprecor sanctitatem, & ad sanctos pedes tuos cadam, & perfuadeam quatenus hit quæ cunctis placuerunt communicet eulogiarcis. Putant enim me cunctis pene apud sanctitatem tuam. Quæ iterum rogo animam tuam sanctam ut suscipias hanc deprecationem meam, & condescendas pro Ecclesiæ pace.

CAPUT CLXIX. 257

Epistola, inquit, Deo amicissimi Episcopi Alexandri, quam suscipiat Deo amicissimo Episcopo Theodoreto, indicans quia nihil intercesse apud B quod Cilices & Isauri Antiochenos communicasset, quando ipse omnia fecisset pro pietate delegerit.

AB initio ego nec vos nec Cilices sum secutus. Et maxime vos, qui aliquando quidem super nubes volatis, aliquando vero ad illius genus ut dedititii obleveatis. Quippe orbis terrarum nostra a vobis est, & utraque ecclesia volantaute perpessi. Vos autem dixi, ut faceretis commune quod tuum est. Sed a principio memetipsum a Cyrillo impio separavi & a communionibus eorum qui ausi sunt profanis pro sua impietate certamis, vos maxime fuæ hæresis cooperatores accipientes. Nihil enim nunc usque nos latuit eorum quæ ab illo conscipta sunt, sed inter manus habemus & ea quæ * Berrhoensis scripsit Acacius, & * ea quæ per Emesenum Paulum & quæ * adversus tuam religiositatem scripsit, & quæ * ad Clericos suos Constantinopoli remorantes, & quæ * ad Melitinenses Acacium, postquam eum Paulo fecisti communionis init, ubi & acriter pro sua hæresi agit. Antiochenum namque nec habui hæreticum unquam, nec habeo, esti proper tempus inter utramque in nonnullis variari partem potuerit. ETPOST ALIA. Conjuro igitur te per sanctam trinitatem ut ad me desinas. / Spero fiquidem in eo qui crucifixus est. Quippe apud me valere fecit amplius pietatem, & contuor grubernatorem & alius mundi judices quiete superavit, nec permisiurus me scandalizari per te. Ego enim cum tanto ... ...

ANNO CHRISTI 431.

Sapientes quidem Deo imabilis ille fuerodos epistolam [illegible] *hujus magno veritatis adstiere. Ecce vero omni verbo sapientes ejus ministrorum divisio & gaudia defini-ta. Omnia enim quæ prædicata sunt fuerunt sacrali diuinum pertabat, ut laetificaret Christum, juxta vorem Pauli Apostoli, omnia postpuncta veritatis quam habebat ad Deum. Unde adeque in fuerit perfidiæ incommoum idem pietatis propugnatore egregius, quia inna turris adamantina, quam ferunt antiquum limal & hostium phalangas ab Jesu cuius ere dividere nullatenus valuerunt. Sed opus est in ejus laudibus immorari, dum licet ex liberis quæ fuerunt laudibus quæ habet Cyri Theodoreti ad Antiochenum sua epistola indicaverit, quantosque & ipse cum semper veneratione colueritque ipsi adventum eum sedes intimiciae cerebat. Dumque enim: Secundas sanctitas ova & virtutis verbo quæ ab eo illim dilte fuit nobis, quia Dominum Alexandrum omnes pastor fuerunt & pretorum, & ei impertiunt quæmlibet inferri a quocunque non finimus. Hæc sanctum quæmlibet inferri a quocunque non finimus. Hæc enim clara voce de ejus. Ille vero in suis literis pulsaris ejus eminent videbimus. Venumnante nos non ex his tunc fundum fenum mittamur per quæ cum quidam vel verbis vel literis laudaverunt, sed ex confidentia Dei Deum & pia vitæ certaminibus, sicut ipse res prædicant.*

CAPUT CLXXII. ...260

Epistola Deo amicissimi Episcopi Theodoreti ad ... Joannem Antiochenum, causa Deo amicissimi Episcopi Alexandri.

NOn per negletum distulit ad tuam sanctitatem literas deferimus, sed ut sollicitudinem quæ quid feriberem. In fine ipsarum tenore pertinuit Dominus meus sanctissimus & Deo amicissimus Episcopus Alexander, credens eum fumcmæ esse justitiæ: cujus rei gratia neque ad ipsum affatus neque preces admovit. Ad sed angelicorum vratigerestionem mandatorum, deque diffamatisum condescensionem. Quia igitur eum tuæ principio, Domine, nosti, sed & aliam virtutem virfi expertus es, quando sanctitatem tuam ut patienter agas & eos qui ei tentant importuni esse prohibeas. Hoc enim coram veritate dico, quia & tuæ sanctitati deous plurimum providebit, si neque non laetificabit ipsum, qui nullam consolationem illa habet ex parte. Nec enim colloqui nec ferre patitur dilectoribus fuis, nec ab eis excipere literas; unumque nunc habet tantum mendo voluntam, ut quamque occasione cura liberetur. Consequens vero est ut & emolliatur temporis ipsa tio. Si vero idem ipse perstiterit, nec hinc sanctitati tua illa lassio erit nec nobis nostrove in commune collegio. Quæ enim per Dei gratiam docet fent ortholoxa & convenientia ecclesiastice fidei; perturbare autem neque valet, neque senatorius ipsum, quamdiu silentium tenet, neque ceteros nullo continuantur. Si vero epedus fuerit, cognofcet fabitias tua quod maxima lassio inde contingat. Aperte fugiendum divino ex hoc ecclesiastici corporis fet Constantinopoli & in aliis plurimis urbibus, eo quod per simplicitatem nescium nunc nonnulli putent eum integerrimæ fidei desciscentem. Alii vero facti juvenilibus aggaudentes, & propter hoc contentiones in excellium arrectaere affirmantes, oorationes affumunt. Multum vero & tuæ religiositati, ignosce mihi hæc pæc dolore feribenti, blasphemiam congregabit, si hoc contigerit, fecit mihiominus id quod prius dixi, omnem gratitum & patientiæ laudem afferet. Qui enim nactus captum alcicendi non utitur potestate, nullis laudibus minor est. Recolat autem sanctitas tua & illa verba quæ ab eo olim dicta fuit nobis: *quia Dominum Alexandrum cuiusfi pastor est & fenum & pretorum, & ei quæmlibet importunitatem inferri a quocunque non finimus.* Et propter universa tam quod eft commune diffonens quam quæ proprii funt decorii, prohibeas eos qui illi inflebant contentionem. Hoc enim & placere arbitror omnium Deo, & homines, non amicos tantum, sed & inimicos, ad laudem movere.

Et reliqua per ordinem scripta sicut ab Irenæo sunt posita exaquar in. ...

CAPUT CLXXIII. ...261

Domino meo pernomina Deo amicissimo & laudabilis Episcopo ⁺ Meletio ⁺ Titus. Multa & diversa subinde hic diffamantur de fanctissimo, quæ quibus extius consonat, eo quod nolit utique ad prælens sanctitas tua totius orbis & catholicæ & orthodoxo communicare conventui, ab aliquibus forsan qui quod expedit comprehcedere nequeunt diffusa. Nunc igitur fero tandem revigilare defidera contra verfatias inimici, & omnigaliæ defidera contra verfatias inimici, & omnigaliæ defidera contra verfatias inimici, & omnigaliæ

hæc omnia omittentes, hujusmodi conditionem A dedimus Antiocheno, ut aut fuderet Cyrillum anathematizare omnia sua & sola apostolica doctrina esse contentum circa eorum quæ scripta sunt intentionem, & sic conjungere Ecclesiæ, aut ipse Antiochenus anathematizaret in scripto Cyrillum cum impiis dogmatibus ejus, contra quæ prius fuge decrit, & nomen Deo amicissimi Episcopi Nestorii, qui pro sola pietate tanta perpetitur, sanctis inscriberet diptychis. Sed (nihil) horum facere voluit. Propter hæc nos dissentimus ab eo, atque ab ejus communione disjungimus. Si enim pro incongruis ille persistit, quantum est in nos pro pietate perstemus, pro qua utique & a communione ejus avertimur, non ab illa fide recedentes cum qua cum patrum ad Ephesum & ab Ephesio convertitem suscepimus, sed ipsam servantes ut apostolicam & a beatis patribus traditam quam a magno Theodoro, qui ea quæ illi tradidere tradentes clarait, accepimus. Et ignoscequæso, obsis non valentibus decipere conscientiam nostram. Si autem propter hæc tranquillissimus Imperator præcepit nos ab Ecclesiis ejici, facito quod justum est, nec malitiosentiæ gratia differas ad finem quæ fuit præcepta perducere. Ego enim mox ut ipsam video authenticam sacram, nec enim referripto ero contentus, & ut didicero quæ illi facta sint, ne forte adversantes ecclesiarum hostes mentiri fint auribus adversarii veritatis, & invenero quod omnino me exire ab Ecclesia jubeat, glorificans & nunc ficut prius, in quo me vegetit congiterbes ablicedo ab Ecclesia, Imperatorum vegibus omnibus modis cedens. Patratus sum per gratiam Dei non abjicio dolis ecriedi solum, sed etiam decies millies mori (inquiebat) apud Christum ladere meam conscientiam. Nec enim liceat minorem me inveniri ab illo infante anteriorem septem, qui cum beato Babyla propter Christum capite ablus est, cum totius Ecclesiæ & Ecclesiæ cujus Theodorus exstitit doctor commissus est præsulatus. Ut vero & illud propter prædicta commemorem, licito, admirandissime Domine mi, quia est non pro ipso bona esse meritorum Patrum, & ipse terror tam civitatis quam territorii hujus me in hac adversus Joannem discordia desiteri sufficeret; qui si me et tantummodo communicasse cognoscerent ante factum, me & vitam vastent. Nec enim cujus fini discipuli nescis, vel quomodo pro zelo dogmatum divinorum universi moveantur, ita unanimes existentes tamquam si una sit anima omnium. Pro qua re omnibus modis est totius ex necessitate repelli quam vel absque ipsa nocere apud Deum conciliantis sue, & ab eis qui nunc mihi subjecti sunt vitam infliar canis amittere. Si vero quisquam non abrupte in quinquisque accusare voluerit, pro nihilo deputatus. Calumniari namque & contumeliam facere facile est, & omnibus adjacet. Non omnium vero est dicere veritatem.

Epistola, inquit, Zenobii Episcopi (d) Zephyrii ad Deo amicissimum Episcopum (e) Alexandrum, insinuans existe ab Ecclesia Deo amicissimum Episcopum Mettium.

CAPUT CLXXVII. 365

Epistola, inquit, Deo amicissimi Episcopi Metenii ad Deo amicissimum Alexandrum, quam scripsit postquam mitium Spiritum expulsus est.

PERsonali quidem præsentia tuæ sanctitatis benedictione repletus sum, quando solus bene ab Epheso remeasti, licet ipse res omnibus obtenderunt; literis vero tuæ non sum fruitus sanctatis. Unde nunc præsumere sum coactus ut litteras incipiam tuæ sanctitati dirigere. Ex ergo te do mihi veniam. Multa enim & amabilis Deo confiantia tua hoc me præsumere præparavit. Hic enim nullus pro pia fide persistit, sed universi tenpori servitent, & pariter simulatores effecti sunt qui videbantur esse confitaiae. Solus inter hujus Ciliciæ Episcopos perstat ad finem Dominus meus Deo amicissimus Episcopus Metelius, qui (ejectus est militari superinducta cohorte, & justa eorum qui sunt Antiochia judicium. Ora igitur, Domine, & nos fieri dignos tam ejus celeriter comitari vestigia quam tuæ etiam sanctitatis, ut possimus in die Domini Christi vos intercessores pro nostra pusillitate proferre.

CAPUT CLXXVI. 366

Deprecatio Joannis Episcopi Antiochiæ contra Deo amicissimum, inquit, Metelium Episcopum.

PIissimis & amatoribus Christi Imperatoribus nostris Flavio Theodosio & Valentiniano triumphatoribus, victoribus Augustis, pollutio & deprecatio a Joanne Antiochenæ Dei Ecclesiæ Episcopo. Generis vestræ pietatis imperium in ecclesiam tuli & hanc provexit ad gloriam filios in Christum, quos sanctissimus & catholicus Dominus augeri vultis Ecclesiam, & cuncta quæ in ea exigunt ziraria desiderata ablcindi. Quia igitur hoc ultimis zelo, o piissimi & boni victores Imperatores, & eos qui obliterare volunt partem doctrinam, alienos a sacerdotali existere dignitate post nos, quibus canones de hac re concedunt judicium, decrevistis, expelli vestra sanctissimis Deo clefiis & ecclesiis, quibus videntur existere, & talis ad orientem sanctio vestra pervenit, ibiq; promulgavimus magnificentissimo & gloriosissimo Prædisi utisque militiæ & Excomitis Dionysius & conformata ejus accipientes præceptum, præsiles potuimus malignitati Melcetii, qui prædicto Mopsuestiæ Episcopus fuit, subjecitates eum depositioni. Introduximus autem & præterimus ipsi populo ecclesiæ Christi (f) Chomatium Deo amicissimum Episcopum. Præfatus vero Meletius mosjor esse legibus vestris & tranquillitate Romanis volens, in partibus ejusdem territorii deliteit, concussionem perturbationemque sanctis Dei Ecclesiis ingrens, & præsumens poli dejectionem sacerdotale ministerium. Et justum est supplicant ut qui peregrinus est a sancta disciplina & Ecclesia, peregrinus fit & ab universa provincia Ciliciæ, præcedente pia sanctione ad magnificentissimum

a *Theodoro*] Episcopo Mopsuestiæ. b *Babyla*] Episcopo Antiocheno, quem sub Decio passum esse refert Basilius lib. 6. hist. eccles. cap. 39. Vide Baronium ad diem 24. Januarii. c *Boileef. & Theod.*] Hic bene confirmat eorum sententiam qui putarent Theodorum Episcopum Mopsuestiæ non esse discipulum Theodoro Presbytero Antiocheno, cujus meminerunt Gennadius cap. 12. & Facundus lib. 1. cap. 1. d *Zephyrii*] In prima Cilicia, ut hic refert noster Lupus. Vide infra cap. cxv. e *Alexandrum*] Hierapolitanum. f *Chomatium*] Antiochenum Antiochiæ civitate, ut dicunt infra cap. cxc. Vide cap. cccxxvi cum tribus sequentibus. g *Junior eorum*] Vide cap. cxxxvi. ubi illa explicantur. h *Revocatis Theodoro*] Hic Theodorum Florentio fuit anno Christi cccxxxix. i *Chomatium*] In Antiochena Concilio sub Domino] Hic Chomatium Antiochenum habuit sub Julianiano Augusto, cujus illic meminit Sozomenus xiv. Concilii Constantinopolitani, Episcopus ille Mopsuestiæus vocatur Thomas. Neque dubito quin illhic quoque in ea tua legendum.

mum & gloriosissimum magistrum militiæ orientis vestræ, ita ut inde quidem pellatur, & deducatur vero ubi vestræ pietati placuerit. Et hoc impetratio, confuta vota solvemus pro permansione & victoria imperii.

CAPUT CLXXVII. 365

Epistola, inquit, Deo amicissimi Episcopi Metenii ad Deo amicissimum Alexandrum, quam scripsit postquam mitium Spiritum expulsus est.

ET cui prius quam tuæ sanctitati quæ circa nos geruntur referri conveniens sit? Sive enim congandere opotter de his quæ nobis a Christo donata sunt, live etiam pro his quæ relidua sunt orare, ad eas necesse est, ut ad patrem, pro cunctis filiorum bona referri. Dignatus est enim nos Dominus Christus orationibus tuæ sanctitatis incorruptum fibi ovile usque ad extinum cuftodire quod nobis indignis & pro vitiorum commissis, & permissis surfus anferri, quando id bene se habere judicavit: nec enim quod ejus deserit unquam providentia, esse ad prædens esse difficile videatur. Et quidem diabolus ab olim grande habuit prælium contra eum, & nunc illud perturbare omnino per ministros fuos Rudoit, non solum inimicos armando, sed & ex nobis ipsis ad hoc quoddam ministros accipiens: qui & observavit dominicum diem, & sub uno concilio ad introeundum contra nos concurrite præparavit. Dominus autem Christus, qui contra eum semper ejus converitit infidias, & propriis dispensationibus subjecit, & nunc ei inutilem fecit universum contra Ecclesiam impetum, dum nos permisit non fivit, sed omnem Ecclesiam in fua devotione confirxit, ita ut non solum clareret malum, sed & civitas tota cum provincia universa consonam pro fide accipiente voluntatem, ipsis quæque a pietate clientis, id est, judexis, & hæreticis aliis, non parvo quodam contra adversarios odio motis, nec circa nos parvum quendam offendentibus affectum, dum certe nos latentes tapius degeremus, ni quisquque putaret quod a nobis indigaretur ad hoc. Quod & valde a suspecti inimici detestere abistiisl, non ab Ecclesia non tantum, sed & clarissimi repelleuntur, nec usquam juxta eam manere sinentes. Sed hæc quidem a Domino Christo etiam nunc cuncta pro nostra fant dispensata humilitate. Nos vero magis plurribus abjiciti fuimus, & ab ordinibus, quos dignos nos judicabat ejus quam nostræ virtutis est. Unde modis omnibus deficimus ad solvendum. Quam enim Deo possimus gratiam affirmam reddere, qui nimiricate clementiæ sustinere tentamenta pro se & nostra dignatus est parvitate? non quo grave aliquid paterenur, quia perfectiora fuffere fumus indigni, sed & propositum tantummodo haberemus. quod & maximum nimis est ad nos, qui fumus voluntatis omnino despectæ. Sed rogo ut quæ te dignetis quatenus aliquo ad finem digni efficiamur gratiam Dei Christi; in fcire ei placet, ita reliquum præsentis fæculi transigamus. Dominum meum & fanctissimum Episcopum Acilinum plurimum laluramus.

CAPUT CLXXVIII. 366

Epistola, inquit, Deo amicissimi Episcopi Alexandri ad Metenium, Deo amicissimum Episcopum, quam scripsit ad prædictos Episcopos pellendi eorum ejus.

SI esset mihi dilectissimum meum adimplere possibile, literis non erat opus, sed adventus præsentia; vel potius juxta psalmistam columbæ pennis vestis, ita ut inde quidem pellatur, & deducatur vero ubi vestræ pietati placuerit. Et hoc impetratio, confuta vota solvemus pro permansione & victoria imperii.

CAPUT CLXXVIII. 366

Epistola, inquit, Deo amicissimi Episcopi Alexandri ad Metenium, Deo amicissimum Episcopum, quam scripsit ad prædictos Episcopos pellendi eorum ejus.

a *Magistrum militiæ*] id est, Dionysium. Vide supra cap. cxxiv. & cap. cxxv. & infra cap. cxxxvi. b *Deducatur*] Deducitur est in Melitinam Armeniæ civitatem, ut dicunt infra cap. cxc. c *Suspecti*] id est, suspectum habentes, ejus fectatores. d *Abbisium*] Episcopum, qui ejus fuit pellex, ad Alexandrum Hierapolitanum conjugatus.

ANNO CHRISTI 431. *Ægyptum*, sileamus, & tantam misericordiam suscitemus a Deo, qualiacunque fuerit superindicere adversum nos concessi fuerint æmuli. Quæ omnia sufficiunt cum lætitia, & cogitemus quod, sicut beatus inquit Paulus, non sunt condignæ passiones hujus temporis ad futuram gloriam quæ revelabitur in nos qui stigmata Christi, quorum tu dignus effectus, in hac circumferunt corpore. Unde rogo ut digneris nos per venerabiles literas tuas juvare ad intantis certamina. Dominus nos Deo amicissimus & sanctissimus Acilinus, quia tecum coronatur, salutat & complectitur religiositatem tuam.

CAPUT CLXXIX. ...169

Interpretatio, *inquit*, præcepti magistri militum (a) Dionysii, quam scripsit ad eiusdemmum judicem secundæ Ciliciæ.

Divina auctoritas per annotationem terribilem Meletium quondam Mopsuestiæ civitatis Episcopum in Meletina degere Armeniæ provinciæ civitate præcepit. Susceptis igitur præceptionibus nostris, lectis vero & divinis responsis, quæ in mitis præfulgent, observare debes quæ ab immortali sancta sunt vertice, utens militari solatio ad iter idem, & tale solatium necessarium fore perspexeris; admonendo utique nostrum Vicarium ut comperens solatium deputetur, ad quem de hac parte *scripsimus*; quamvis competenter sufficere civiles ordines arbitremur.

CAPUT CLXXX. ...168

Domino meo Deo amicissimo & sanctissimo, *inquit*, patri Alexandro Episcopo (b) Tinus.

QUemadmodum sanctitatem tuam semper peculiari amore dilexerimus & magnopere obsequiei fategerimus, arbitramur & ipsam clare nosse rebus ex ipsis. Quia igitur & nunc ex eadem voluntate detinemur, & fecundum Christum religiositatem tuam egregiam defideramus esse, dignate, sanctissime Domine, vel nunc, cum desperiis literas nostras, communicare sancto catholicoque Concilio (secundum divinas & adoratas literas. Nam & Sanctissimi Theodoretus & sanctissimus Helladius, & alii qui ad modicum voluerunt separare seipsos ab hoc sancto Concilio, agnoscentes quod est inreculabile, & quod est impossibile, & quod placitum Deo, & quia universali fynodo oportet obedire & impertialibus sanctionibus, a discordia quidem recesserunt, communicarunt autem sanctæ & catholicæ fynodo. Hoc autem fanctæ tuam sanctitatem prænoscimus oportebat, quæ manifeste novit res, & tempore est provecta. Rogamus igitur ne delpicias precatorias prælentes literas nostras, nec des locum diabolo volenti discordias contra sanctam consultantialemque immittere trinitatem; sed ut concubes æquleos ejus, & concordiam fynodi sanctæ recipias. Nam si post has literas meas sanctitas tua in ditatione pestilitetis, cisque communicare noluerit, claret quod ∝ non sit de cetero necessarium (c) divinis literis uti, quæ aperte præcipiunt ut hi qui sanctæ fynodo communicare noluerint, in exilium a sanctis Ecclesiis repellantur.

CAPUT CLXXXI. ...169

Domino, *inquit*, meo sanctissimo, & Deo amicissimo patri Episcopo Alexandro (d) Dionysius.

DIvina & immortalis veritas pacem desiderat, adhibet vero piumum clirum & sua pietati decentem circa rectæ fidei cultum. Sciences igitur intentionem pii Principis nostri, prius per has literas nostras tuam religiositatem duximus saluandam & adhortandam ut quæ decent facit; inter hæc vero & illud est, ut communicet sanctitas tua Deo amicissimo Episcopo Joanni. Hæc namque cauta pacis erit omnibus sanctis Ecclesiis. Nec enim volumus Ecclesias amplius perturbari & animas imperitorum perverti quid faciant nescientes, dum perturbatio detinet vos, qui pacem prædenditis universis. Dignare igitur, tantum memor & amicitiarum nostrarum & adhortationis, omnem tristitiam deponere & convenire in idem religiosissimo viro, ne cogamur diabolo & impiis conflictus executioni parere. Salvam religiositatem tuam & orantem pro nobis salvet omnium Deus, Domine sanctissime pater. Ignoleere mihi habet religiositas tua, fi quid facere compellendus sum, divinam humanam lequens, si huic epistolæ confentire noluerit.

CAPUT CLXXXII. ...170

Epistolium, *inquit*, Vicar episcoporum Episcopi & Alexandri, quam interiisse ejus sanctitatem, ut in causa eadem sutum demonstrans propotium.

BEnevolentiæ quidem circa meam vilitatem retributionem clemens Deus præstet vestræ clementiæ. De causa vero quæ vertitur, quoniam noltra vite capit est plesta, coram terribili tribunali Christi omnem reiervo fatisfactionem. Ut vero etiam magnitudini vestræ in brevi respondeam, indico quod (e) ille qui nunc contra nos quatuor imperiales has literas clementer obtinuit, & ante Ephesum & in Ephesio & post Ephesum haereteni fecibat Ægyptium. Quod manifeste cognoscet licet ex literis ejus, quæ usque nunc apud plurimos falvæ sunt. Postquam vero suscepit hypostylicium per admirandissimum Arilliolum ut & Cyrillo communicaret & Nestorium deponeret & anathematizaret ejus doctrinam, dum sit orthodoxus, sicut ipse per plura scripta confessus est, ordeus hypoonyphici minis, fecit universa. Et ante adversum nos usque ad sanguinem pugnat, ro quod parati simus per virtutem Dei contra Cyrilli hæresim repugnare usque in finem & orthodoxam fidem absque permissione servare, non inconito communicantes neque cum hæretico neque cum communicantibus ei. Habemus namque præoculis illam terribilem vocem Domini Christi, quæ per

ANNO CHRISTI 431. Apostolum gentium Paulum dicit: *Quomodo* ANNO CHRISTI 431. *nisi fuerit qui mittatur? Quomodo prædicabunt nisi mittantur? Quia quæso ut quando tibi placuerit illam petitionis quæ contra nos lata est formam promulgare, mihi vestra jubeat magnitudo ut sub silentio & abique strepitu abeam, & hoc modo quæ sanctis funt impleam. Quando enim de pietate proponitur, obedire oportet Deo potius quam hominibus.*

CAPUT CLXXXIII. ...171

Præceptum, *inquit*, gloriosissimi loci fervorosis Titi ad eiusdemmum Lybanum Euphratesiæ judicem.

FLavius Titus gloriosissimus Comes devotissimorum Domesticorum, & impleus locum magistri militiæ potestatis, Flavio Lybiano curissimo Præsidi Euphratesiæ provinciæ. Divinissimi Principes nostri ut hi qui non affentiunt Deo amicissimo Episcopo Joanni, perturbant autem sanctas Ecclesias, dum pacem renunt orbis, a locis propriis amoveri propria lege præcepernt, ficut & venerabiles adorabilium prædicationumque literarum manifestius edocebit. Quia igitur Alexander Hierapolitanus Episcopus a forte reverentissimorum Episcoporum semotipsum fecit alienum, nec cum patrum patriæ præfato Archiepiscopo in divina communicare mysteriis, curet caritas tua, ita auctoritate suscepta, eundem Alexandrum, si in propriosto perstiterit, loco proprio amovere, eumque in ejus loco suscipere quem sanctorum Episcoporum fynodus probaverit ordinandum. Si vero id tuam virtutem, quod non arbitramur, excedit, dum devotissimi milites in ea conflituti fint cuiritate, uteris eorum solatio. Etenim quæ oportet ad ipsos quoque direximus, ut cum deliberatione communi nostra præcepta fesluntis impleat. Si vero & majori opus est metu, aut si hæc res de ea sententiam præfentiam poslulaverit, sufficies continuo indicare. Nam dum id clare conflituerit, divinis præceptionibus ministrantes cum sufficienti solatio continuo venienus. Quo autem tu nosc ad præfatam civitatem vadas, & nostra præcepta implere festines, Hypatium (specialiter deputati præcepimus, cui & mandata dedimus ut non solum te cogat nostris præceptionibus obedire, sed & de tuo nos præsumptione, si fita contigerit, nosse faciat. Ultio enim contra negledum nunc competens consequetur.

CAPUT CLXXXIV. ...172

Relatio, *inquit*, Lybiani Euphratesiæ judicis ad magistri militum Vicarium Tinum.

PRæceptum magnificentiæ vestræ 4 decimo ſepdecimo Kalendas Maii per Hypatium, qui est ex ordine magistri militum, nobis est redditum parvitati; cui divinæ & adorabiles literæ præfulgebant, ſ jubentes reverentissimum & Deo amicissimum Alexandrum Hierapolitanum. Episcopum aut communicatorem sanctæ fynodi fieri aut ab episcopata quiescere. Infinuo igitur quod fuum prædictus, quæ in se est, opere declaraverit

ANNO CHRISTI 431. voluntatem, & Hierapolitani dereliquerit, episcopatum tenere minime delectatus, (f Domini magnificentissimi & per cuncta fanctissimi.

CAPUT CLXXXV. ...173

Relatio, *inquit*, fecundum Euphratesiæ judicis, qui permutationem civitatis agnoscens propter eximum sanctissimi Episcopi Alexandri factam, direxit magnificentissimo Comiti secundum, restitutionem & populi acclamationem tam ad se quam ad magnificentissimum Comitem Tinum factas & ad ipsum quoque Antiochiæ Præsulem.

HIerapolis & devotioni serviens, & pio desiderio filiustulis, divino quidem motui cessit & præcepto magnifico gessent. Nunc vero expetit misericordiam, qua diligatur ejus desiderium, expansis super Alexandro sene, & insetus quidem suscitans per plateas, inundans autem lachrymis solitas, & fere in ipsam jam divinitatem quid aula prætumere. Nec enim consuetas actiones exhibet gratitatum. Et recessit clandens fanctas Ecclesias, & tale quid agens quale cuivenium competat impartiri: quoniam percutiente conscientia vel quid perpetrent nesciunt, ambulantes detectum, ne illum quem valde complectuntur amittant. Hoc quidem per pusillitatem meam pervenit ad finem. Nam fatea quidem locutus referata fuit, & conflucrs complectunt. Quod autem reliquum fuit, petitiones fub conjectatione depositas infpexi omnium qui boni videntur & qui pio patre precantur ac fupplicant ut ab illo pacificantur qui eos a pueris magister militiæum educavit. Eidem namque nec vitam fe vivere arbitrantur nisi luper eos episcopatum Deo amicissimus Alexander teneat; cujus vitam quidem mirantur, obliqueſentes facerdotti pietatem, & pietatis pondus diligentes, & doctrinas justitiæ suis circumferentes in linguis, colligentesque cuncta, quæ multa funt, ad roborandum fui amoris ardorem, adjicientesque quotidie quæ tempus fuisse de hac vita recedant, & nil efficiatur quod petere inflant, in fenectipus mali aliquid perpetrabunt; puri limul ac teneres, mulieres ac virgines, & omnes maturæ ac fenilis ætatis, fi defuerit adhuc ad fanctæ Ecclesiæ præsidendum qui eam est habere fortitus, dum occedent quieverint lege naturæ. Dum tua fanctitatem magnitudinis, cujus operis est quic quidem illud fecit diffentire a fubjectis, & ea quæ plena funt tristitiæ ac difficultatis abigere, & pacem lætitiamque civitatibus introferre, ea quæ fubdeuta fanc indicavi, ut quicquid fieretur. Cetera vero quæ talia facere indifinitum, reverentissimus Alexander relationem fieri non permisit, Domine admirandissime & magnificentissime. Oro Deum ut tu, Domine mi, incolumis & per omnia felix temporibus longis perdures, communis falvator, & beneficiorum præstitor.

CAPUT CLXXXVI. ...174

Hii brevius illa subjecit. Illos posuimus ne quis mireturcur hic voces populi minime scripserit.

MAnifestat quidem relatio illius provinciæ judicis illam plurium civitatis lamenta-

a *Dionysii*) magistri militiæ per orientem. Vide supra cap. CLXXVI. & infra cap. CLXXXI. b *Tinus*) Vicarius Dionysii magistri militiæ per orientem. Vide supra cap. CLXXV. c *Non* ∝) Tollenda est negatio. Sensus enim est. Si sanctitas tua in communicatia pestilitetis, necessarium erit adversum te extqui mandata Principis, quæ præcipit ut in exilium omnes pollamur qui sanctæ fynodo communicare noluerint. Vide epistolam sequentem.

d *Divinis literis*, *sanctioni* impertantia. Lapsus videtur, *divinis literis*, *Atque opere præcipiunt*. Nisi concordantius. e *Dionysius*) magister militiæ per orientem. Vide supra cap. CLXXIV. f *Imperi*, *aemitar*) idem, Imperator Theodosius. Quemquam valde suspicor legendum hic esse: *Divinus, & Immortalis, vertex*, ut ipse cap. CLXXXII. dixerat, pallim.

g *Alexandri*) Hierapolitani. h *Ille*) id est, Joannes Episcopus Antiochiæ, qui post pacem cum Cyrillo factam preces Imperatori Theodosio obvialit adversus communaces, & excesiga adversus eos objecit, in parte mitis ex capite CLXXVI.

a *Impleui Locum*) id est, Vicarius. Vide cap. seq. & supra cap. CLXV. Adhor. XXXV. *ne ecclesiam conflituant peccatorum & forsan inter Deo parci, qui dignos nos fecit in partem fortii fanctorum.* b *Sorte*) *sociatae*, numerosa. Adhor. XXXV. *ne ecclesiam conflituant peccatorum & forsan inter Deo parci, qui dignos nos fecit in partem fortii fanctorum.* Colloß. 1. *gratiæ agentes Deo patri, qui* b *Sorte*) *sociatae*, numerosa. c *Salutis*) id est, auxilio. Vide Notat ad Capitulia Regum Francorum pag. 983. d *Sexti. Kal. Maii*) anni CCCCXXXVI. ut Lupus existimat. e *Profligatione*) deseriptis in fontes edicti vicariani, ut mos erat. Vide supra cap. CLXIII. & infra cap. CLXXXIV. f *Indentes*) fra non contendentes, cum æstea per eiusdem legerunt *jubens*. g *Domini*) pro *Domine*. Vide supra cap. CXXIII.

ANNO CHRISTI 431. tionem, quia imo & confusionem, quam pro re-paratione illius Deo amicissimi pastoris gres Christum illigasse sullit. Multo amplius vero ea quæ ab unitegia multitudine acclamata sunt circa tum quanto affectu constringentur ostendunt, desiderii æquitatem, & obtinitatis amatiudinem, & angustiæ rationem. Etsi superflum discrimen eadem voces adferibere, quippe ut nimis plurimas existentes, & contra aliquos blasphemias valde multiplices continentes. Unde & bonus Joannes omnino formidans, atque eos quibusunis fant mensem, has protulit voces, & per hanc allocutionem scriptam eis consolationem seu potius deceptionem obtulit,

CAPUT CLXXXVII. ...276 B

Hypomnificum Deo amicissimo clero Hierapolitano & Christi amatoribus plebibus ab Joanne,

AUdivi supplicationem vestram, quam per acclamationes in Ecclesia fecistis ad nos, & magnificentissimum & gloriosissimum Comitem Dominum Titum; & ego ipse hæc eadem opere provenire oro vobisium, Cognovistis enim procul dubio propositum nostrum, quia nihil omnino ad illum fauvem hominem deprecandum pro quo ipsi rogastis, ut vanæ fuit phantasiæ præferret ecclesiasticam pacem, quam totus obsis cum pietate amplectitur, sed quod patitur, quia fic avertfus est ab omni medicamine ut nec colloqui cum Dei facerdotibus suffinere, neque allatenus ad eorum vivorum vestiri affatus quorum precibus mundus ipse salvatur. Eligens enim optimos Deo amicissimorum Episcoporum sapius destinavi, qui eum commovere potuissent ne insefiaret fecularis ecclesiasticam pacem quam mundo Deus inopinate largitus est. *Quod per nullum Episcoporum fecisse nisi per Theodoretum & Andræum, sciat ex superioribus clare, potesti invenisti. Ecbis vero & illud verum roboratur quod a nobis tenuis Theodoreti integerrime comprehensa fit.*

CAPUT CLXXXVIII. ...277 C

a Interpretatio, *inquit*, fatet quæ promulgata est magnificentissima & gloriosissima Pietatis de exilio in Petram magnificentissimi Comitis Tituri.

DAmnato principe portentosoque Nestorio, *justum* est ut impie ejus cultores participes fentiant validissimam pœnam. Ob hoc igitur, qui maledictum Nestorii cultum non solum fecutus est, sed & Nestorii & Eudoit multas cum eo provincias, eo quod ipse tali culture præsfet, evertere, nudatum cunctis dignitatibus & insuper ipsa propria facultate, & b Photium vero eidem impietatibus implicatum, adeoque fecultate nudatum, quæ & in publicum proficiet rationem, in Petris exiliari decrevimus, ut pauperrate perpetua & locorum solitudine cruciatus, fiddere pater honorandissime. Gloriosa igitur atque magnifica auctoritas tua huic nostro decreto pragmatico competenter obedet, deputato sufficienti folatio ut ad præfatum exilii tirannicum præfati religionis nostræ violatores abigantur.

CAPUT CLXXXIX. ...278 D

Interpretatio, *inquit*, *prafati* præcepti.

QUæ fint quæ de Ireneo & Photio *fint* fanctis a divino & immortali veritie profulgens divinarum literarum tenor offendit. Magnificentia igitur tua hic quæ fint decreta divinitus abfque mora obedients, ad loca in quæ jussi fint dei cum competenti folatio præparet c veredos deos cum duo-

ANNO CHRISTI 431. duobus parispeis d Orestis & Stephano, qui fingularter directi fint ad peragenda quæ divinitus decreta fint quæque nostris præceptionibus continentur, coadjuvantibus eos e Syria tam regionum judicibus quam provinciarum quamque ordinibus, insuper & Defensoribus, & reliquo folatio vel auxilio, & Decurionibus vel curialibus.

CAPUT CXC. 279

Quæ, *inquit*, a fanctis Ecclesiæ exiterunt, nolentes fuam conficientiam vulnerare, neque acquiescere fastis Cyrilli, fic ejus fuliniste commoniunem.

I.

ALEXANDER Episcopus Hierapolis Euphratesiæ; qui & exiliatus est in Famothin Ægypti metallum.

II.

ABIBUS Dolichili, ego ejecto ab Ecclesia, alter ordinatus est a Joanne,

III.

DOROTHEUS Marcianopolitanus Metropolitanus Mœsiæ. Ille ejectus, exiliatus est in Cæsarea Cappadociæ.

IV. & V.

VALERANUS, & Eudoxius Mœsius; qui fub eodem Dorotheo exilientes, ultro ab Ecclesia recesserunt.

VI.

MELETIUS Mopsuestenus secundæ Ciliciæ. Hic exiliatus in Melissina Armeniæ civitate defunctus est, quinquaginta millia passuum ab Arazeno ipsa Ecclesiæ Pratulæ.

VII.

ZENOBIUS Episcopus Zephyrii primæ Ciliciæ, qui altero quidem relicquit Ecclesiam, post hæc vero in Tiberiadem relegatus est; fed & inde fugatus, dum fe hunc ipsum denuntiallet esiliare.

VIII.

EUTHERIUS Episcopus Thyanensium, Metropolitanus Cappadociæ secundæ; qui ab Ecclesia ejectus, relegatus est quidem Scythopolim; fimiliter & inde fugatus, in Tyro defunctus est.

IX.

ANASTASIUS Tenedi, qui altero esiliat Ecclesia, & eos qui cum eo pari exilia circumcirca iniens, ita defunctus est.

X.

PAULIANUS Hypæræ, qui & altero esiliat Ecclesiæ.

XI.

f BASILIUS Metropolitanus non acquievit; qui multa millia passus non acquievit ut cum reliquis f cum qui non deliquerat condemnaret.

XII.

JULIANUS Metropolitanus Sardicensis; qui & ipse le insontem a fraterna punitione servans, ad multa millia periculorum pervenit prælegit.

XIII.

THEOSEBIUS Episcopus Chii; qui erubescentibus eum ejicere habentibus porestatem, in fua est defunctus Ecclesia. Nec tamen Nestorii depositioni consensit, nec communicare allatenus pertulit his qui Cyrillo adjuncti sunt.

XIV.

ACILINUS Barbaliii Euphratesiæ. Hic a castro quidem g fugatus est, dum communicare Antiocheno non acquiesceret; post hæc autem communicavit quidem, non tamen & homicidio assiliit.

XV.

h MAXIMINUS Demetriadis Thessaliæ, qui mox se ipsum post factam in Nestorio iniquitatem ab Ecclesia separavit.

CAPUT CXCI. 280

Lex quæ contra Nestorium proposita est.

IMperatores Cæsares Theodosius & Valentinianus, victores, triumphatores, maximi, semper Augusti. Debita a nobis pissimæ religioni cultura, & *cæterea quæ i posita funa prius; quibus publetur ut Nestorii vindices vocentur Simoniani, ut libri ejus abscondantur, ut nemo talibus licitis conventis, ac prefatibustur qui eis locum convenirdi abicunque prabuerit; quod hic poniur ab breuio.*

CAPUT CXCII. 281

k) Synodice, *inquit*, Helladii & alionum Ciliciæ Episcoporum, quæ fcribens pofita Principi dixerunt necnon ad hoc cum decretis imperiali administrum Tribuno & Notario Aristolao.

RLigiosissimis & pissimis Imperatoribus nostris, digne honoratis a Deo, Theodosio & Valentiniano Augustis, l Helladius, l Cyrillus, l Valentinus, l Alimandrus, l Tarsensis, Episcopi primæ vel tertiæ Ciliciæ. Scimus, o amici Dei & amici Christi Imperatores, vestrum circa pietatem & religionem, quod ab initio habuistis erga Ecclesias dominatoris Christi studium & providentiam, & dominatorem Christum glorificantes perstitimus quod tam pio aligno fecit imperio, & pro vestra diuturnitate atque potestatis non desistimus exorare. Hæc nobis actionis gratiarum præditis voluntate, hæc ipsis gratiarum actio prefient in tempore magis fulcepit augmentum. Advenienie figuldem ad vestræ Ciliciæ provinciam clarissimo viro Ari-

a *Interpretatio*] Cum hæc fint gloriosa fit ad Isidorum Prafectum, ad quem etiam mitis est fanctio imperialis de Nestorio in exilium mittendo, ut 173. edictum ab, hæc valde inclinatione ut hæc decreta *Identice* atque CCCCXXVI. nihil repugnans videntur Irenæum relegari in eundem exilii locum in quem dobati præceptum est Nestorius. Atqui eum Irenæus & Photius, quos ob eam rationem locis separati opponit, Petras nomen simul proficiit johanneum, nihil obstare videtur quo minus Constantinus sanctissimum quæ de illis in Petram mittendis emissa est dicere eodem tempore fuisse quo de Nestorio in exilium pellendo jussum est.

b *Photium*] Difficile est affirmare quis fuerit hic Photius. Probabile tamen est eum fuisse qui una cum Arcadio dogma Nestorii diffiteriundis dictus in Lydia fuerit pag. 204. Nec obstat quod ejus facultates in publicum transfiti jubentur militarem. Etenim, sum in haereticos valebant confiscationes quæ in eos majestatis laesæ erant.

c *Veredos dum*] Orestes & Stephanus, quibus commissa erat cura deferendi in exilium Irenæum & Photium, *antiquiores* & *Nestorii* modicus dicti duobus parispeis. Veredos quid fit omnes intelligunt. Parispeum fic explicat Lexicon *Latino-Latinum* ex *Cod. Theodosii. De cursu publ.* *ubi ita legitur. Et quamquam quid fit parispeus & intelligere & differere fit prudens, tamen ne forte interpretatio deprauata aliqua fit, quibus parispeum non videri & habendum sit, & quis antiquior sit duobus veredis, quos fuisse vestitis consistitis, alterum testimonium extra ordinem commoneat. Quo loco vide interpretem.*

d *Orestis*] Fuit ex ferme temporibus Orestes Prafectus Alexandriæ sive Ægypti, cujus meminit Socrates lib. 7. cap. 13. Verum illi diversus videtur ab eo qui illhic nominatur cum Stephano.

e *Aliter*] id est, Athanasius. Vide supra cap. CXXVIII. & cap. CXXXVIII.

f *Inquitur*] Lectio Photiana mendosa est. Tamen] *Hesychium*. . . . . e *Eugenio est*] & aliqui in loco ejus ordinatus, Maximiano nimirum, de quo vide supra cap. CXXXIII. & cap. CXXXIII.

g *Commoventis*] adeoque ordinem eis Ecclesiæ fuit. Quo fit ut fuliniste de illo agi apud Evagrium lib. 1. cap. 10. ubi Augustus Episcopum Pyhi dicitur depositus fuisse judicio Episcopum qui in prædicatorio Ephesino recensentur. Porrofilis ergo fubliniundum hic est nomen Acilini Episcopi Barbaliii. Attamen in Concilio Antiocheno Domini, *quod retribum est in anno* 341. Chalcedonensis, adfuisse reperio Beretium Episcopum Pyhi. *Hemicidio*] id est, depositioni Nestorii; supra cap. XXX. *iniusta homicidiis hoc erubescere*] *Hesychium* pag. 135. *Interpretium vel illum, qui infans est interfiliens convertere*. Cap. CX. *mercedem vella fibi homicidium pollulavit*. cap. CXXXI. *Interpretatio*] *Pulchra enim homicidia fuo antiquiffie de extera per interpretium abfolutum abfolutum*. *Thomaterous* in femione habito apud Chalcedonem fuepe cap. XXXVI. *Concupiscitis enim delectabilis motus audire auspicii prafuit, illius pafpicis quam comparfiere sive calamarum, sicut arbitramur, fuscipiendumque permanent*. Inter Episcopi Euphratesiæ supra cap. CXXIX. *Nestorium credidisse & sententiam interemit*.

h *Maximinus*] Supra cap. VII. cap. XLIX. vocatur Maximus.

i *Tarsensis fuit prius*] Hinc patet aliquid hoc loco deesse. Etenim hæc nullibi apparet in hac synodico. Habetur autem integra supra pag. 170. in antiqua versione Concilii Ephesini.

k *Synodice*] Hisce colligit posse videtur synodum ab Helladio Episcopo Tharsensi celebratam esse ex tempore quo Aristolaus in exiremum missus est ab Imperatore Theodosio, id est, anno Christi CCCXXXVI. quo contigit Aristolai legatio ad Joannem Antiochenum. Verum ex his fragmentis *Sacri Ephesini* Concilii Synopsis, quam anno natum CCCCXXXIV. ordinatum fuisse constat ex Socrate, ut supra cap. CXXIII. dictum est, liquet quomodo duas fuisse Aristolai legationes, unam quidem anno qui dictum est post Synodi Ephesinæ tempora, alium biennio post. Quam conjectuam esse veram patet ex capite CXCIV. & CXCVI.

l *Aristolai*] Aristolaus.

m *Metropolitanus*] Metropolitanus.

n *Tarsensis*] Tarsensis.

o *Augustus*] Augustus.

p *Ejusdem*] Ejusdem.

ANNO CHRISTI 451. Ariſtolao Tribuno & Notario, verum ſecundum A *dementur. Nam de illis quidem perſcripta gravior quæſtio, de iſtis Helladii nomine poſitis hactenus interim ſilent, nec condemnada prætendunt. Unde benedictandus eſt Deus, qui in hoc quoque ſaeculo non celat veritatem, clarius in die judicii propalandam. Ecce enim ſuæ damnationi accumulant, vere Dei adverſarii eſſe probantur. Videte attentiis, opuſculum Nicæno per Imperatorem Juſtinianum, omni conſpiratæ totius ſæculi potestate, toto triennali ſpere tempore idegerunt ut Theodori & Ibæ & Theodoreti ſcripta acerrime condemnarent? Quare de hac Helladii epiſtola omnino tacuerunt, niſi quia Helladius nominatim receptus in Chalcedonenſi Concilio omnino non legitur, nec aliquidſiſe actum de ejuſ quod, ſi condemnetur, præſertim ſi ſubjunctur anathemata, per quam Neſtorianis complicit aſſiruntur errores? Nam ſi Ibæno, qui & illai ex Theodoreti nomine poſuit, creditur, ecce epiſtola Helladii, illa continent quæ magnoſ repetju in aliis accuſantur, & nunc ſtque a nullo ſuit ſpecialiter impetita. Sed ſoli boc meruerunt ab æmulis, per quos illorum deſtrui poſſit putatur auctoritas qui Dominum noſtrum Jeſum Chriſtum in duabus perpetuis ſubſtantiis confiteantur, in una vero perſona indiviſa, indiviſa, indiſcreta, ſynodica definitione docuerunt. Sed numquid eorum fraudes, quæ etiam peccatoribus & puſillis & tardis hominibus immo & omni orbi patent, occulte erunt coram Deo Domino Jeſu Chriſto, qui omnia novit, & judicaturus eſt omnes? In quo, quæſo, ſam puriſſimi, qui fraudulentiſſimi ſunt in quo ſe putant adjuvare Dei & veritatis veritatis? Duo adverſa ſunt veritas & falſus veritatis? Duo adverſa ſunt veritas & falſus veritas, ſolus & veritas. Si dolus adjuvat veritatem, poteſt adjuvare puritas falſitatem, ac per hoc conſonare veritas & vitium, & virtus (virtuti) eſſe contraria. Quæ dum ſint impoſſibilia, neceſſario arbitror ſequi ut non ſit veritas quæ dolo defendatur atque dilatatur.*

CAPUT CXCIV. ...283

Epiſtola, *Ampelio*, Cyrilli ad Antiochum Tribunum, quam ſcripſit rogatus (ſc.) Beronicianus Epiſcopus Tyri, ſonans etiam anathematiſmus qui ab eis fieri debuiſſe.

Domino meus religioſiſſimus Epiſcopus Beronicianus ſcriptit ad me quod pium & decentum Tum

ANNO CHRISTI 451. tum Deo amicorum Principum tuæ admirabiliati ſit tradituum, per quod pracipitur ut univerſi religioſiſſimi Epiſcopi orientis anathematizarent impium Neſtorium, & omnes ejus contra Chriſtum blaſphemias dicere Simonianum ſeu Neſtorianam hæreſim. Hoc eſt, ut arbitror, & aliud nihil. Significavit autem quia parati ſint univerſi affirmationes vel opiniones ſuas a tali ſuſpicione libera, ea quod ſint omnibus modis liberi ab illius blaſphemiis. Ego pacem quæ per Chriſtum pretium eſt Eccleſiæ Dei vobis volens, ora quidem ut cuncti hanc habeant intentionem, & a Neſtorii vocum novitatibus ſint mundi. Quia vero dicunt quod nihil amplius expetere debeamus ſuper ea quæ impetratis & pia literæ continent, & hoc petunt a tua virtute, dignare, omnium juvando opinionem, præparare illos anathematizare Neſtorium & pollutæ ejus dogmata cumque habere dejectum, credentes unum eſſe Dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filium Dei, utique unigenitum ejus verbum inhumanatum & incarnatum, non in duos filios incidentem, ſed pundem ex Deo ineſfabiliter genitum ante omne tempus, & in ultimis ſæculi temporibus eundem ſecundum carnem muliere, ita ut & una ejus perſona ſit. Sic enim Dei genitricem intelligimus ſanctam virginem, ſed quod ſit idem Deus ſimul atque homo, quippe qui inconvertibiliter & inconfuſe incarnatus & inhumanatus eſt unigenitus, eſſe vero eum paſſibilem quidem humanitatis natura, pati vero eum impoſſibile natura divinitatis, pati cum propria carne ſecundum ſcripturas. Hæ namque conjunctis animatus eſt adventu Neſtorium omnis de cetero, ut tamen arbitror, vacabit incuſatio, & munda erit conſcientia hominum, ut nechi qui per civitates ſunt populi conſtigant ulterius contra ſe, vel omnino ſecundaliarum aliquid in magiſtris, conſtitentes quod cuncti teneamus in nobis rectam & inaccuſabilem fidem. Hæc enim ſcripſi Domino meo Epiſcopo Beronicianio. Arbitror vero quia ad idem repiſcat virtus imperialium decretorum, & nihil his quæ præcepta ſunt adjecerimus.

CAPUT CXCV. ...284

Idem benedictus, ſed propter ſita imperiaria orientis Epiſcopos, ait.

Epiſtola Cyrilli ad Joannem Antiochenum, per quam ſuaſtum quod anathematiſmus omnes Neſtorianos, ſed eadem quæ & illi illi prædicaverit. Permiſit autem & quomodo de cetero anathematiſmus expoſi debeat.

Pacem quidem deſiderate ſummum bonum eſt atque præcipuum. Et opertere dico ut qui ſupere Chriſto volunt, continent circa hoc fluidum ſuum, non remiſſe, ſed fortiter. Verumtamen non ob hanc cauſam deſpici oportet pietatis in Chriſto virtutem. Poſſimus quidem, ſi alter diligere paceſ, & bona quæ ſint, tantare non obſtupefacere nimia, deducere vero ad medium non ea quibuſcunque roboratur & inconcuſſibilis ſit, ſed potius illa ſpuntunque cum cæſolvunt & operantur, & circa eam quæ compoſita eſt permanere non ſuant. Hæc ſcribo contriſtatus valde. Dicuntur enim quidam illic religioſiſſimorum Epiſcoporum impium quidem Neſtorium anathematizare & dementiſſima dogmata ejus, tentare vero rurſus quaſi ex permutatione ea quæ ejus ſunt ſapere & loqui & diſſolvere conſcientiam ſuam

a *Proclum*] Admonet Lupus notandum eſſe quod hic Helladius Proclum Conſtantinopolitanum prædecaſſorem Cyri Alexandrinæ ac Joanni Antiocheno, haud dubie propter audentiam Proclo ſuam, quam prædicabat videtur. Erat enim vir de pacifici conventis inter Proclum & Dominum Antiochenum, ut colligitur ex Secretar lib. 7. cap. 41. Porro quæ hic Lupus diſſerit Dioſcorum Proclo ſucceſſorem, mera commenta ſunt, cum nulla comma notetur extare in illis Theodoreti epiſtolis, quas ipſe *b Dioſcorum Ep. Cyri*] in postrema Dioſcorus Dhaniacæ. Difficile eſt Dioſcorum ſuccessorem ſuo ſit ſuus civitatis. Lupus arbitratur ſucceſſiſſe Irenæo, hunc vero Cyro, quem mortuum nullibi nominat in gestis ſynodi hac [quod ſolimus eſt in nomine ſeriis Chalcedonenſi pag. 1235. & in hoc ramo pag. 149. & ſequentes. Videtur Lupus] Marcelius Epiſcopus Laodicenſis dicitur ſuccesſe ſeriatorem pro Cyro Epiſcopo Tyriorum metropolis. Sed *c* cap. XVIII. & cap. XXVIII. inter reliquos Epiſcopos orientales ſubſcribit Cyrus Epiſcopus Tyrorum. Hæc igitur defunctio ait Lupus ſucceſſiſſe Irenæum, & quidem anno CCCCXXVII. poſt terminatum ſynodum Ephesinam; quod reſte colligere ſe putat ex epiſtola XXIII. illius ſynodici, quam credidit ab Irenæo ſcriptam ad Candidianum Comitem, quo ejus cum Proclo ſe Theodoritus, miſſa ab Irenæo. Verum cum ſupra ad capum CCXXXVII. ſcribendum, nulla eſt ad Iridianum, non abſurda conjectura eſt ſi quis Beronicianum Cyro ſucceſſiſſe ſuſpicetur, Beronicianum Irenæo non potuiſſe ſuccedere hunc mortuum conſtigisse quod Irenæus epiſcopus Tyrio pulſo, ſed Beronicianum ſecundo Theodoſio Imp. quod eidem eſt in tomo ſeriis Conciliorum pag. 1731. & depoſito in Ephesina ſynodo, Ephesina, ut Chalcedonenſis tradit lib. 1. cap. 10. Et ſuccesſiſſe Florentium dicunt alia ſynodo Ephesina, ut Chalcedonenſis ſecundum, P. C. Zenonis & Juſtinianiani, ſolecta in aliione demens Concilii Chalcedonenſis

a *Homoiéſioſ*] id eſt, ſubſtipulione depoſitionis Neſtorii. Vide ſupra cap. CXC.

ANNO CHRISTI 451. A Pro quibus Chriſtus eſt mortuus. Miror autem quomodo, dum ſint ſapientes, latent eos ipſi ſi que ejiciunt dogmata ſapiunt, ſemetipſos anathematizant. Dicitur namque, & hoc pro veritate, eſti eſſe videtur omnibus, & hos qui helcio quomodo ea quæ Neſtorii ſoqui audent dupe dicere: *Non præſumpſi*. Volo namque in talibus ad credendum tardus eſſiſtere pro magnitudine mali. Tu autem ſanctiſſus, ſi tamen omnino ſunt aliqui tales, dignare eos monere atque conſundere, & ſiſtat ſapientes vocum novitates Neſtorii & loquentes. Nam quomodo anathematizant eas, vel quomodo pacem permanere deſiderant, repugnantes et, ſumque eversiones ejus? Sufficiebat quidem in ſuſpectis anathematizare tantum impium Neſtorium & dogmata ejus cum Chriſtum, blaſphemias. Quorum vero (veri) ſimile eſt quod deſuper quidam hanc rem, dicantque, *de hoc ejuſdem eſt ſaltum quod Dei genitricem minime fateretur, & aliud nihil*, ideo arbitror elle dicendum quoniam non hæc ſola deſpitionis ſuit cauſa deſtitio, ſed etiam plurimæ contra dogmata veritatis elevantes aculeum. Oportet igitur profiteri quia & anathematizant Neſtorium & pollutæ ejus atque infana dogmata, & cum depoſitum habent, credentes unum eſſe Dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filium Dei utique unigenitum.

Et cetera ſin ſequentur his verbis ſubjunctis ſicut in epiſtola ad Beronicianum uſque ad locum, ubi habet: & inaccuſabilem fidem. *in quo & ſoniſter.*

Et poſt hæc Irenæus multa contra orientis Epiſcopos ait. Et iſtimonia Ligiorum revocam ad medium, poſtremo adjecit.

Obſtum quidem eſt iuegre per ſupraſcriptas literas quia qui doctiſſimi Dominum ſuum, ſemetipſos dicunt ab eccleſiaſtica pronuntiavere doctrinis. Per que enim contra illum ſint vile decerunt, ipſum clare abjuraverunt vituum. Jamque vero, & cum nihil eſtimo hoonus, dum pruſtinas Cyrilli literas ſuſcepiſſet, per omnem vium venit & aurem donec conſcendentes ſuos ad illud impedere prædicatus abnegam. Sed non ſic ſuſcepiſſe valuit Sanctus, ſed ſaltem ſibrete ſanatorem contra veritatem. Volebat enim (a) hominibus ſuis ſanatione de cetero per omnem ab apoſtolicis quidem dogmatibus abſcedere & ab ipſis quoque que ipſe per Pauſum quidem in ſcripto conſtituerat, omnino vero, ſuaſtum eſſe. Ut ſuas ipſe ſuſcepiſſe, ſed ſolecte ſuam abjuraſſe dicebant ſuſtus ab eo capitulorum verſantem ſtatutum. Nihil igitur ab hoc vetuſtus ſed de eis quæ ab eo pro acquiendia gratia ejus impudenter & impie acta fuit, omnino ad religion conſiderat, noſque ad ſolatium conſtare aggregatus parabolis & a principio ſertiat iniotas ſtultum contra Neſtorium, aſſumiſ etiam nunc ſui propoſiti participet. Hi igitur ſolentes que ab orientalibus paulo ante ſuſtenti aſta, & quia omnia prius ſibi propoſita ignominioſiſ oeperet complectunt, alterum continua cotera eos, Cyrilli conſilio, adſtrivit ſaltibus longe deteriorem prioribus. Retinet Maximum quendam, monachi habitu circumpoſitum, & ſervente Apollinaris errore languentem, cum literis imperialibus & præcepis prædecetoris & virtute maxime plorima ad oriensem diriguit, ac quaſi per Joannis conſcendam ejus jam ſtudium monſtrantem, hæreſis quidem languorem diſſimilem per orientis Eccleſias, pauperem vero anathematiſmi qui ab orthodoxis egregiorum prædicatorum luminaria facte clarifiſtis & Apollinaris deliramenta & principat nova hujus ventui hæreſim detentum. Sed hi quidem qui propter illa diſtiſſi ſunt, valde orientem percubuerunt & ſi propter ſaniſſimum populum nihil impius prefiterat valuerant, ſiſtiverat ſaltem tum ſupra turrum ſunt. Joannes autem colligens oriente Epiſcopos, ſubjuſtis ſynodiſ literis eſt uſus.

CA-

Epistola scripta Proclo Constantinopolitano Episcopo ab orientali Concilio pro Theodoro & Diodoro quondam Episcopis.

SI quidem sobrie agere velint qui turbis & juvenilibus levitatibus contra commune corpus Ecclesiæ nunc nefeio unde potestate sumpta utuntur, & suas quidem partes tenaciter retinent, venientes vero ad imperii urbem, & calumnia adversum propitios Episcopos eorum qui illic sunt c foridatantes audituæ, non utique nunc necessarium fuerat.

Hic dicitis, d duas penis epistolas Joannis Antiocheni Pontifici & totius sub eo Concilii orientis pro pie memoriæ Diodoro & Theodoro Episcopis, & medium solius Joannis, dicens.

CAPUT CXCVII. ...286

Epistola Joannis ad Proclum, per quam gloriatur quod totum perverterit orientem. Et personam vero in ipsis literis accusavit.

ET prius & nunc sufcipientes pissimi & amatoris Christi Principis de pace ecclesiastica sanctionem per conspicuum fidelissimumque Tribunum & Notarium Aristolaum, agnovimus & nunc & prius quæ sit fecha Nestorii, quam contra rectam patrum fidem novitate adinventa, & ipsum quidem ab eis dejectum. Quæ autem male fapuit vel dixit, seu sibi consentiis, sive in expositionibus, hæc omnes abjicientes & anathematizavimus, & qui eum excipiunt, & qui ea eadem quæ ille aliene a pia confessione sapiunt. Quod fecerunt omnes religiosissimi orientis Episcopi, sicut & ipse quibusque sunt, id est, tam nos quam cuncti qui undique in Ephesum convenimus Deo amicissimi Episcopi, quibus assensimus Nestorium dependentes dejectum. Et complacemus atque tenimus ut nihil neque adjiciatur neque dematur de expositione in Nicæa a sanctis patribus facta, sed ut permaneatur in ea, & ut (omnibus prælugeat) veneratibilis hæc ipsa de fide confessio sanctorum patrum qui in Nicæa congregati sunt; quam roboravimus etiam nos, & confirmantes per Dei gratiam permanebimus, in qua & nati & nutriti & baptizati sumus, eo quod ipsa tantæ firmitatem credulitatemque in semetipsa, existentem in scripturis divinitus inspiratis & ab ipsis Prophetæ & Evangelistæ & Apostoli prædicatque necnon & omnes gloriosi patres qui post eos usque ad Nicænum Concilium omnis fuerunt, & ab ipsis mandatum, & qui post ipsos quoque usque ad nos ipsos fuerunt. Adjicere vero aliquid, aut auferre ab ea, vel divertere, impium periculosumque judicamus. Non est enim tutum auferre terminos quos posuerunt patres nostri. Anathematizamus igitur eos qui aliene ab ipsa expositione, fecit, vel qui male interpretantur hanc ipsam, vel qui eam studiose corrumpunt, & qui circa eam non forte ex ignorantia tale aliquid patiuntur quale hæretici pertulerunt, id est, Arianos, & Sabellius, & Photinus, & ante eos Valentinus & Marcion, & Manichæus, & Pelagius Samofatenus, seu Simon, & quicunque his similis fectæ fuit. Uti vero & volumus & commendamus universis illis verbis & illo sensu qui in præfato symbolo continetur, nec illatenus abscedere præter eum. Qui vero id corrumpit, hunc ille ab omni Christiana confessione, & communione (alienum. Intelligimus vero eum, tradiamque recipimus circa intellectum & verbum & sermonem, licet hi qui ante nos fuerunt Deo amicissimi Episcopi, in occidente quidem Damasus, Innocentius, Ambrosius, & alii patres, in Hellade vero & Illyrico Methodius & alii patres qui plerique claruerunt, & in Africa Cyprianus, in Alexandria Alexander, Athanasius, Theophilus, in Constantinopoli Nectarius, Joannes, Atticus, in Ponto qui circa Basilium atque Gregorium, in Asia Amphilochius, Optimus, in Antiochia Eustathius, Meletius, Flavianus, & omnes quicunque similiter talibus pietate micuerunt. Habet vero expositio fidei sic.

Credimus in unum Deum patrem omnipotentem, omnium visibilium & invisibilium factorum. Et in unum Dominum Jesum Christum filium Dei, genitum ex patre, unigenitum, id est, de substantia patris, Deum ex Deo, lumen ex lumine, Deum verum ex Deo vero, genitum, non factum, consubstantialem patri, per quem omnia facta sunt quæ in cœlo & quæ in terra, qui propter nos homines & propter nostram salutem descendit, incarnatus & inhumanatus est, passus est, & resurrexit tertia die, adscendit in cœlos, sedet ad dexteram patris, venturus est judicare vivos & mortuos. Et in Spiritum Sanctum. Res autem qui dicunt, Erat quando non erat, & quia ex non entibus factus est aut ex altera subsistentia, dicentes esse verbilium aut mutabilem filium Dei, hos anathematizat catholica & apostolica Ecclesia.

Hæc ad eorum satisfactionem qui satisfactione indigent per tuam direximus sanctitatem. Nos enim omnia quæcunque oportuit fieri ante quatuor annos, mox ut venit ab Ægypto ter beatus Paulus, & fecimus & egimus & firmavimus. Sed nefcio unde nobis & Ecclesiis ab olim procuratus est malus ille circulus, qui revolvitur mordens, non solum, quantum videtur, nos, sed & eos qui ubique sunt, nisi nunc Deus per verbum Deo amabilitatem refingat incendium. Hi qui ex Paralia sunt Deo amicissimi Episcopi hic consona componentes & fulcribentes direxerunt. Illi qui ex secunda Phœnicia venientes propter ordinationem sellicissimi a Episcopi Theodori, qui ita dignus est dignitate, omnemque te arbitror nosse, illum dico qui a b secunda cathedra, id est, confesiu, ipsi quoque subscripserunt. Clinici utique ab anno preterito his convenientia & consona per conspiratum Tribunum Aristolaum conpleverunt. Arabes per Metropolitanum suum, qui hic adfuit, religiosissimum Episcopum Antiochum his acquieverunt. Mesopotamia & Osrhoena & Euphratesia & Syria secunda omnia quæ fecimus unanimiter vindicarunt. Ab Isauris quæ facta sunt olim vetfra Deo amabilitas longe ante fuisse pit. Prima Syriæ hæc ipsa nobiscum per fensei & fapiunt & subscripserunt uniniet. Qualitter autem Deo amicissimus qui apud nos est clerus & auditoriæ hæc & tuam religiositatem laudaverit propter has tuas beatas curas, adjacet tuæ sanctitati a clissimo & fidelissimo Tribuno & Notario Aristolao disceto, quem sicut filium proprium adspeximus, & per eum nota fecimus universa. Cessent igitur, quæso, hæc de cetero usque in hunc per te & fapientiam tuam & fudoriæ & laboris fingiorum dicrum, qui semper Ecclesiis prosunt, pro quibus confiliatur te nobis Deus Ecclesiæ propugnatorem in longa & pacifica tempora; ut psalmus ex his imperitis malis refiprantes, quæ propter malediction Nestorium mundus expertus est, adversum gentiles Phœnicie possimus obsistere & Palestinæ & Arabiæ, & adversum cuncta Judaica, & maxime quæ sunt Laodiceæ, (Subito enim Judæi Judæi Arcadiam, inexabilem vicum, in c theatrum deducentes punivevunt) insuper & contra eos qui in Cilicia effunxere fedition. Sunt namque adhuc rebellionium ex conspiratione Nestorii contra venerationem vestrum Domnum Chononem, quem juvare dignare. Perfiet vero Deus miserdordiam & adjutorium tuum magnificentissimo & gloriosissimo Prepofito Domino Felici; qui clara corona indutus est, eo quod tali operatione magnam hyemem tempestatemque fedaverat.

CAPUT CXCVIII. ...287

Postquam longo multiloquio præcipue Joannem sanctæ memoriæ & ejus coepiscoporum maledixit, hic ipse trenæus.

Epistola, inquit, Cyrilli ad Imperatorem accusantis contra eos qui circa Antiochenum Joannem, eo quod quæ ab anathematizarit, inquit, vitio Nestorium, ea ipsa ferunt quæ & ille, eo quod Theodori & Diodori scripta mirentur.

ÆTernam vitam providere a terra est inculpabile ad Deum patrem qui in cœlis est, inquiens, *hæc est autem sola & æterna vita, ut cognoscant te solum & verum Deum, & quem misisti Jesum Christum.* Sed nefcio quomodo quidam fingunt quidem refitio circa hoc pedibus ambulare dum dicuntur, de veritatis viam deserunt vertantur ad alteram, quæ ad exterminium perditionemque perducit. Adhærent enim quorundam conferipitionibus interdictis. Et ut clare dicam rei naturam, (fiquidem scripsit, *Et Deum ne reficiamus tui corum Regibus, & non consultantibus* Theodorus quidam fuit, & ante hunc Diodorus Episcopus, hic quidem Tharsi, ille vero Mopsue-

a *Epistola.*) Nefcio quibus argumentis persuasus Lupus hanc epistolam orientalium resulit ad temperos Dioscori Alexandrini & Joannis Antiocheni, tanquam id eorum arcaip nomina Theodori Mopsuestiæ & Diodori Tharsensis non redisent non confiscum. Nam Libertus cap. 10. *Hæresibus Nestorii, inquit, ordinem librum illius blasphemos proferri non posse in publicum, quia prohibiti fuerant imperiali lege.* Diodori & Theodori volumina ab Ecclesiæ Ecclesiæ illius Episcopo, in eaque synodo lecham ac laudatum Sunt tamen Proclo ad Armenior, ad eumque remittam cum subscriptionibus Episcoporum qui hunc Concilio interfuerunt. Pertinet Facundus lib. 10. cap. 2. & alibi refert fragmenta ex epistola Joannis Antiocheni cum synodo orientis ad Proclum, in quibus Theodorus nonnum laudatur: Sed de his plurimis agemus ad annum CCCCXXXV.

b *Ab imp. urbem.*) ad regiam urbem, ut loquitur Cyrillus ad Joannem Antiochenum & universum orientalem synodum, quam ferebant apud Facundum lib. 8. cap. 2. *Hic autem & nunc, sicut vestra libertas manifestat, ad regiam urbem pergere monent Orientales.* Agitur enim illic de eadem causa ob quam ab orientali Concilio scriptum est ad Proclum. Vide Libertum lib. 1. cap. 4. c *Sordidatus.*) Liberatus cap. 10. de hac ipsa causa agens: *& intrantes regium cubiculum, ut quidam eorum sordidatorum auditum, calliditate sua amicis pertorbabant.* d *Duas epistolas*) ad Cyrillum, a Proclo Constantinopolitano Episcopo, & Joannem Antiochenum anni CCCCXXXV.

e *Paralia*) id est maritima quod Lupus interpretatur de Antiochena anni CCCCXXXV.

libris eum quos conspicuntur; agreti insania insuf cunt contra omnium nostrum salvatorem Christum, ignorantes ejus mysterium. Voluit igitur impius Nestorius ea quæ illorum sunt ad medium deducere; & Deo facra privatus est sub. Deus vero anachematizasset quæ ipse sunt nonnulli orientis Episcopi, altero modo hæc ipsa rursus inducunt, dum ea quæ sunt Theodori admirantur, & eum recte fapere dicunt & consone patribus nostris, Athanasio dico & Gregorio atque Basilio. Sed mentiuntur contra sanctos viros. Scripserunt enim quantacunque Theodori & Nestorii malis sunt adversantia. Quis igitur dilicitqual de his & vestris piis auribus ingerant quædam, rogo & ut animas vestras intactas omnino impollutasque serveris a Theodori & Diodori impietatibus. Sicut enim supra jam dixi, Nestorius ea quæ ipsorum sunt est locutus, & ob hoc ut impius condemnatus est ab universali synodo apud Ephesum congregata justa. Dei voluntatem. Quoniam vero simulant quidem se fymbolum confiteri quod exposuimus eft in magna & antiqua synodo Nicæna, declinant vero ejus falsa interpretatione virtutem, rogaverunt Archimandrites orientis orthodoxi interpretari ea me idem fymbolum quod de interpretatum eft. Et necessarium fuit ut in vestras pias & Christi amicas aures perveniret hoc opus. Vestræ fiquidem tranquillitati inerit inter alia bona & hoc, ut interpretationibus de recta fide fine cessatione delectari velitis.

c *Sanctam epistolam pro suis patribus ad hoc præcipue profulit Irenæus ut Nestorium probaret non esse novitatis auctorem, dum confest quod multæ hæreses patrum pro se ob hoc ipsum proferant lectionis, nec tamen ob hoc eorum principes non fint novitatis auctores. Nam ut de aliis interim sileam, Eusebius in opere apologetico pro Origene & dogmatibus ejus, id est, pro præexistentia & restitutione composito, quod martyris & ipsius Eusebii Cæsariensis nominibus præscriptum, multis valde præcedentium patrum testimoniis ipsi est pro prædictis erroribus. Nec tamen idcirco ab Ecclesia Dei id Origenes absolutus, quasi non fuerit novitatis inventor, sed illi partier addicuntur. Similiter Arriani & Macedoniani abutuntur testimoniis Dionysii Alexandrini Pontificis, & cum eis etiam Donatistæ sancti martyris Cypriani & octoginta sex coepiscoporum ejus, Concilio facto. Et de omnibus his idem quod dixi servat Ecclesia. Et Pelagius, diabolici auctor erroris, etiam beati Joannis Constantinopolitani Præsulis & Mediolanensis Ambrosii & aliorum, ipsumque Augustini, laudabilis tantæ ex pugnatoris hæresis. Nec tamen ob hoc vel ipsi Nestoriani dicere poterunt quod nullus prædicitorum fuerit novitatis inventor. Anforte idcirco alios novitatis repertores asserunt nominari quia de præcedentium patrum nominibus scriptitque mentiuntur? Sed contra hoc nobis*

a *Ipsi Theodori*) Damasceni, qui Concilio Chalcedonensi interfuit, itemque Antiocheni sub Domno.

b *Secunda cathedra*) id est, cui primus post Patriarcham locus competebat in parisian Ecclesia Antiochena; ut hic refert episcopus Lupus, adducta verbis epistagnostici Basilii Imp. relata in actione primo Concilii totiusi tomo VIII. Concilior. & alibi. c *Sanctam*) Legendum *Sepsiptorum*, ut in simili causa monuimus supra pag. 282.

ANNO CHRISTI 451.

nobis testis est illa vetustas & confœnatio cordicum, cui qui non credit, nec contra Manichæos de novi testamenti librorum inventi quod adstruat veritate. Si ergo vere Manetii blasphemiæ execrantur, quomodo ex in maxima & summa fuæ hæresis confirmatione poterunt confovere? Cur ergo ipsi novitatis inventores nostri patres accusant, dum loqui antiquitatem ab Ephesino, sed & alii ab ipso quoque Niceno Concilio magistri clarissimi vere ac proprie, id est, summi ac sempiterni Dei genitricem beatam virginem, quæ substantialem patri filium peperit; dicant, & quæ ille ipse in nostram naturam suscepit, ejus dici per unitionem in unam personam substantiamque definiant quæ prorsus profusi Nestorius absurando damnatus est? Et ne nunc quidem correctus est, sicut ejus, quantum supra posuimus, ipse hæreo dicente, ad Theodoretum scripta testantur, quæ contra fidem pacificæ Alexandrini Pontificis scriptis epistolæ. Hæc breviter dicimus ad id solum, quia non ob hoc negandus fuit Nestorius novitatis inventor quia Theodorus & Diodorus a Cyrillo eadem fapuisse dicti leguntur.

CAPUT CCXIX. 288

Pars, inquit, Theodori Antyræ ut fanctum Vitalem monachum qui hæc in Capitulorum.

ETsi enim Cilicum quidam vobis impietatis communicant, quos ante Nestorium decepit Theodorus, sed non opotet tuam religiositatem posit tantam virtutem & tot tempora vitæ monachisæ dedicati novitatibus discipitarum quæ suspendisse fuit pietati ex quæstione juvenili, non ex nostra pristina fide. Dispensationis enim Christi miracula fides quidem fecit omnium lucrum, quæ illo ascens hoc ipso quæstorem pietatis. Præfixis vero huic inefabilis & omnem superantiam rationem mysteriorum unigeniti quæstioni prius quidem Theodorus, post illum vero Nestorius; quem nunc loquuti sunt Thyaneiles.

CAPUT CC. 289

Pars, inquit, (a) epistolæ Rabbulæ Edessæi scripsæ ad (b) Ægyptum, dogmatices quod qui ab ea oppugnabatur, id est, Nestorius, eos qui circa beatum Theodorum fecerunt, sic ait eam Ecclesia dolentis.

Episcopus enim quidam provinciæ Cilicum, vir verisimilis dictu, & sufficiens ad persuadendum, altera quidem pro tribunali præferebat ad placendum populo, altera vero per dæmonis captivat ferebat in scriptis. ‹ Qui in quorundam suorum librorum principiis, anathematizantium legenti circumponebat, ne aliis proderet scripta. Ille primus exposuit non esse Dei genitricem fecundum veritatem fanctam Mariam, tamquam Deo verbo non recipiente eam quæ secundum nos est genitrixam. Hoc nunc usque latens, ne tempore diuturniore roboratam firmius pitaretur, secundum dispensationem Dei obitus Nestorius, novæ incisionis auctor, in publicum protulit.

Idem Irenæus & ad hoc his testibus utitur ut quasi talem facial syllogismum.

Ecce hic tribus testibus sit credendum quod Nestorius Theodorum in suo predicatione fecisse fit. Rursus quod Theodorus ea ipsa docuerit quæ omnes clarissimi patres, testis est fundus scientis. Igitur, inquit, Nestorius eadem prædicavit quæ cunctis clarissimi patres.

B *In hei ideo erravit, quia temperantiam non attendit Ecclesiæ Dei, qua usa est Synodus orientis ad Imperatorem Theodosium in epistola pro Theodoro & Diodoro Episcopis, quam & ipse hæresis posuit, inter alia inquit:* ‹ Si quis vero, Imperator fanctæ, ‹ immaniselitan de tali dicat inventi in ejus aliorumve conscripsit, nec hoc sim nunc est necessarium retractare. Quorum enim in facerdotio & sacris operibus optimum finem vita fuscepit, his prisinam gloriam dedicamus, & non eos esse judicamus ab eis ex qubus eos audacter quidam reprehendere volunt.

C *Asperit synodus orientis dicta Theodori sub sua exceptione ut laudevit, sin & clarissimis offendit confonare doctrinas, dicens:* Ex quibus quidem defectus magistros Ecclesiæ temperantia tendet, ex quibus judicant non debeat, *id est, ex his qui communia omnium sunt, non ejus his qui non inveniuntur esse communia. Quoniam vero prefatus Irenæus dicit quod Joannes & coepiscopi ejus eadem quæ Nestorius sentiennes, sub hypocrisi ejus defectioni confenserint, quadam testimonia ex libro Eutherii coherentia ejus contra ainstrum beati Cyrilli epistolam, ubi & ejusdem Nestorii testimonia ultimo, hic transcribenda profesui; per quæ etiam nunc ad Nestorii errorem differentia dignoscitur, & maxime circa fidem, de qua nunc specialiter sermo est.*

CAPUT CCI. 290

Epistola Eutherii quondam Thyaneæsis Episcopi ad Alexandrum Hierapolitanum, contra pacem scripta Ecclesiæ Dei quæ facta est inter Cyrillum & Joannem Episcopum.

MOvet me ad scribendum consuete a Deopafiantis adversus pietatem pugna concendens. Nunc vero duo me illa compellunt instaciem movere scribendi: quorum eos qui impiit affenserunt. Unum, quia oriens bene degens in pace prius, nunc fluit & cetera provinciæ pertur-

ANNO CHRISTI 451.

A turbatur, & quia ‹ ut qui hujus pertubationis est epistolam laudat. Scribit namque ad Cilicum patres: *Si quis vero, quod absit, ab hoc bono avertitur, hic manifestus est quod ab olim & a principio non ex qua Dominii sunt, fed qua sua, qualiter.* A quo inquierre bonum est: A te interim quæ Domini sunt quæremus, quæ in Epheso perdidisti, & non veniens tempore definito, atque nunc in Ægypum disperiisti fidem perpetrasti. Tacco interim quæ contra ‹ personam quæ in invidia est fuerit machinatus, ‹ ceiens quod juridicitio quæ pro pietate movebatur, illius defensioni proficet. Sæpe enim pertinet pietas utetur cities fidem pro suo contra impietatem fitasi, quoties se videriit impugnari, ficut quondam sanctæ memoriæ Melitio Antiocheno Episcopo, & ante ipsum immortalis memoriæ Alexandro Episcopo, & Athanasio. Dic igitur nobis quando tu ea quæ Domini sunt quæsiesti, præteritis temporibus, an præsentibus? Sed ne fortuitores tuæ conversationis patet, contra Ægyptum impietates fine pudore debellatus es. Ex tuo & ejus novello negotio, quæ illiter de præteritis dijudicatio nulla fit, hoc nobis ostende, & utrum correctio cujusliber putanda fit judicetur, illuine qui deliquit atque correptus est, an tu, qui dijudicasti & corripuisti? Dic quis alterum fit lucratus, quis fit pertati abique fin confusione correptor, quis intuitus Petrum, & ad pœnitentiam parate fuscepius? Perscrutemur, si placet, & eorum quæ ad te ‹ ab Ægyptio feripta funt vientem. Videamus si pacem quam reddisti prospere oundo annuntias, rixæ adjectione factam non reperimus in te; & veni, ut attingentes ipsarum principium literarum, Ægyptiæ illius interim dejectionis ipectinem videamus; qualiter in ipsis epistolæ principiis salvatoris quidem Christi præterieus faciat mentionem, impetialem vero mox dilatet laudem. ‹ Et hoc nunc impionum est proprium, deficere quidem patientium salvatore, obloqui vero eorum qui in terra prævalent potestatibus. Sed mihi dona ut de vanis illius circa hæc sermonibus taceam, ipsius virtutem earundem injiciens literarum. Quod vero eft deterius, qui deludit irreprehensibile Dominii consilium, lemetipsum cœlitus consilatium divinæ gubernationis efficiens. Nam & fortem quem volentes ejus adhibent blasphemiæ nomine pacis appellat, & ipsam a falvatore attributam quadam quasi lege pronuntiat. Adhuc autem confessione digna est de ipsa inspectrias adulationis ad Principes. Mirantur enim eorum pietatem a parentibus tradtam, & pet hoc eos suadere volens bane ejus fuscipere impietatem quæ illis bratis adversis est. Unde conionas iterum defectio qui occurrit ad ipsum, & auget ejus superbiam contra fidem. Ipse namque epistolæ verborum crepitus interpretatur illius animæ crudum tumorem. Quæ commemorari eft bonum. ‹ *Nam quæ ejusdem mali Ecclesiæ fuit divisio, superfluum dictu est.* O proterva! Insontem se B metipsum cenfet, & fola, qua contra alios dicat, interminatione ea comminatione contentus, probationem quæ interim putari vult quod ad accusandam proinde paratus fit. Ubi fant nunc qui tuba

A canunt? hujus pœnitentiam; Ubi sunt illuionis hujus impudentes præcones? Quid loquimini contra illum qui ab eo & aperte ‹ theatrizinam? Videte quam de vobis exhibet pompam, & cos lacrimissimo riis tradicit qui pridem quidem bellati fuit contra eum, nunc vero ejus facti fuit fiederati. Quid enim dixit? *Quoniam vero superbum omnino & inopportuna Ecclesiarum discordia facta est, nunc nobis ejf præcipus satisfactum.* O incongruitas! Superbum dicit Ecclesiæ discordiæ inceptatrem, impiæ cultum sur difcoopertionem. Sed & satisfactionem superflutatis hujus annuntiat. Dic, o optime, hujus satisfactionis speciem, & forma hypocritarum hujus pœnitentiam tributum incos qui tibi prodidere veritatem. Scribe tuorum fappliam confessionem. Scribe occultas Judæ nunc contra divinitatem nundinas. Dic proditionis de mondum. *Domum nobis, inquit, religiosissimo Episcopo Paulo charissimo nobis offerente irreprehensibiles confessionem fidei continentem, & hanc a sanctitate tua & ab hoc qui illic fuit religiosissimis Episcopis comprobam confirmante.* Intende quæso confessionis conjunctioni. Ait enim: *irreprehensibiles confessionem fidei continentem.* Judex etiam nunc fit fidei quæ damnatur eft, judicat judices qui adhibeat eft, & caligit testimonium quasi veracior. Ait enim: ‹ *hanc a sanctitate tua & ab hoc qui illic sunt religiosissimis Episcopis comprobam confirmante.* Quantum fimulationem quantum deceptionem! Confirmante, inquit, erroris eorum correctionem, geflorum contra me ab eis pœnitentiam, præcedentis errorum confessionis incongruitatem, mei magisterii utilitatem, meorum capitulorum confertationem. Etenim expetam, inquit, eos fidei hujus testimonium, ut eorum contra expositionem meam calumnia publicetur. Dico & *irreprehensibilem eorum confessionem*, ut adversantes mihi, accusatos nuper, credidisse convincam. Sed quid me detinet impionissimus Ægyptii eliatio, dum me abstrahit jam ‹ fratricidii perpetratio? Video namque illos hæreticorum ejus cui impietas ipsam pabulum est adornari & illius nitescere floribus. Dicite enim mihi, cujus doctrinas & expositis, quas prius hæcreffit prædicante confessi? Ex ipsorum talia plusimus lavent, ipsa ingine solos vetus nos dicere; si vero clara fint omnibus, cur occultis hæreditatem quam dicipiat? Venutantem legimus & ‹ *Ecclesiæ* domum frutantem videramus. *Confiteamur, inquit, Dominum nostrum Jesum Christum filium Dei, Deum perfectum, & hominem perfectum ex anima rationali & corpore, ante sæcula quidem de patre genitum secundum deitatem, ultimis vero diebus rondem ipsum propter nos & propter nostram salutem ex Maria sancta virgine secundum humanitatem, consubstantialem patri eundem secundum divinitatem, consubstantialem nobis eundem secundum humanitatem.* Hæc nunc feripsitis vos. Audite & ‹ ejus dicta quæ expugnatur a vobis, quam clare eadem dicat. Sequens enim fanctos pateres qui Niceæ, conveneruit, & certum Ecclesiæ circa illuionis expositionem verbum faciens, fic ait: *Vox significans & divinitatem & humanitatem, id est, id nomen quod est Christus, pateres vere dicere fuit utraque. Consubstantialis patri Christus, verum est. Etenim secundum divinitatem consubstantialis, nobis consubstantialis*

a *Epistolæ*) Extat in collatione quinta Concilii quinti. Citatur autem a Pelagio II. in epistola tertia ad Episcopos Illiriæ, ex eadem interpretatione. Mutilus porro eft hic locus in editionibus epistolarum Pelagii, quem concordandum esset habetur in Concilio V. docet versus codex bibliothecæ Cisterciensis. b *Ægyptum*) Lapsus edidisset Ægyptum. Nam emendatione, secuti auctoritatem Concilii V. & Pelagii II. qui docetat eam epistolam scriptam esse ad Ægyptum. c *Quod in*) Sic legendum esse docent idem Concilium & Pelagius. d *Apud Lupum legitur, Ecclesiæ*) Hoc fragmentum tribus in locis refert Facundus, nimirum lib. 8. cap. 3. & 4. e *Apud Facundum legitur, offerentem.* f *epistola*) Non est epistola, sed invectiva adversus Cyrillum Alexandrinum & Joannem Antiochenum, ab Eutherio haud dubie missa ad Alexandrum.

a *Ex qui hujus*) Joannes Episcopus Antiochenus. b *Non veniens*) Tardo enim venit ad Synodum. Vide *supra cap. 1.* c *Personam*) Nestorium. d *Ab Ægypto*) Cyrillus Alexandrino. Agitur tra- *que hoc de epistola Cyrilli ad Joannem Antiochenum, quæ scriptæ & invidiosis examinatum. Extat supra pag. 181.* e *Nam quo quidem*) *supra pag. 183. Quo enim modo diversa sint, superfluum ambiunt dicere.* f *Hujus pœnitentiam*) Orientales eorum pœnitentiam Cyrilli vocabant cum quam eum Joannes initiat pacem. Vide paulo infra pag. 461. g *Thearizinam*) *Illusionis.* h *Eutherii*) *depositionis Nestorii, quam homicidium dictum, hoc nostrinus ad caput cxc.* i *Eius dicta*) id est, Nestorii.

ANNO CHRISTI 431. *secundum humanam naturam, verum est. Et homo* A *est enim*. Vides quomodo unus linguæ fint prædicationes. Cur igitur abnegatis prædicatorem vestigatis? Cur qui est affensitis, contra ipsum cui consensistis furiose pugnatis? Cur refutatis eum cum quo ipsa sentitis, & alii, qui blasphemat, communione jungimini? Nonne mihi fitis verbis orthodoxi & operibus blasphemi? Res pietatis ostende, & vera cuis de pietate conscribens. Sed dic, inquiunt, & residen confessionis identitatem & de virginis sanctis precipue. *Confitemur enim*, inquiunt, *sanctam virginem Deigenitricem, eo quod Deus verbum incarnatus fit & inhumanatus, & per ex ipsa conceptionem universit filii templum ex ipsa suscepisse*. Ego tibi offendam & hujus confessionis similitudinem, cui ab initio resedisti B Participatus namque es cum hæreticis omnibus orthodoxis quæ de virgine fapis. Et audi qualiter nec hoc prædicator veritatis omiferit. Sermonem namque de inhumanatione coram Ecclesia factione, & infirmitobus auribus condescendens, fic ait: *Oportet sit & clavius dicere, ut omnis sit perspicuus eius quod dicitur intellectus. Liber generationis Jesu Christi. Non ait, Liber generationis Dei verbi, neque Liber generationis hominis. Nam si dicerat, Liber generationis hominis, Christum parum nobis hominem demonstrasset. Si vero dicesset, Liber generationis Dei verbi, parum nobis indicasset C refuscitatione. Cum autem dicit, Liber generationis Jesu Christi, sic nullum fine altero intelligatur. Hinc fonthe unipsi consensit quidem Deo, ex eo quod Christi fatta fit mater, ut duplicet nomine appellatur. Quoniam vero oportet, ut proprie sui proprietatem appellationis hujus exigerent intuitus, ut ut non minus exigitnes Ecclesiæ, & dilo ad eos mit manifestiores, ideo C nunc qua prudem breviore appellatione de beata illa & sancta virgine prædicabantur, hoc manifestiorius appellationibus confirmet, quoniam sancta virgo Dei genitrix est & Christi genitrix. Dei genitrix quidem, eo quod templum illud quod in ea e spiritu sancto creatum est, unitum fit deitati; hominis vero genitrix, eo quod assumptosi nobis natura primitias divinæ naturæ. Quis igitur prafatae confessionis expositionem fecutus est? Tu qui Dei genitricem dixisti tantummodo, an & ille, qui Dei genitrici conjunxit hominis genitricem? Perimis confessionem fidei quam prius exposuerat. Dixiti namque ex ipsa genitum Christum fecundum humanitatem. Noli igitur perimere priora fugiendo quod fequitur. Quod vero non fecitus fit patres orthodoxos, & maxime beatæ ac sanctæ memoriæ Episcopum Thafti Diodorum, audies a beato condelenolaire quidem dici Dei genitricis vocem concendere, non vero abicidi ab ea & hominis genitricem dogmatizatam. Ecce ipsum. *Fortunatum dicatur propter unitionem Mariæ Dei genitrix. Deus enim fortis est fermen Abraha per unitionem ad Deum verbum. Fatenda vero & hominis genitrix. Sic enim propter naturam hominis genitrix est Maria. Dei vero genitrix, non tamquam naturæ sit partus, fed quia is qui ex eo Deus, homo natus, Deo verbo consimilis est*. Vidisti fubtilitatis expositionem. Cur igitur non fecutus es fanctos patres? Major enim est accusatio illa: quia & dum promissiffetis pariter omnino nihil adjicere fidei fanctorum patrum qui Nicæa congregati funt, vo-

ANNO CHRISTI 431. enim hæc ipsa. *Ubique*, inquit, *divina scriptura, quotiescunque dominicæ dispensationis memoriam facit, generationem passionemque non divinitatis Christi tradit, sed humanitatis, ita ut vocetur juxta franpulsorem appellationem sanctæ virgo genitrix Christi, & non genitrix Dei*. Secundum scripulorum, inquit, appellationem. Ubi autem quærit quod scripulorum est, ibi non omnino perimitur quod simplicios est. Utrumque enim suscipientium commendatur auditus. Sic enim ad eos & profitea differuit *Ut* [a] *Quia propter eos qui clarioram appellationem hujus expetunt intellectus*. Et id quod est: *Verumtamen dicatur propter unitionem & Dei genitrix, fi non juxta bereticum fensum*. Sufficiat igitur & illa confessio fidei quæ ex omnibus illi literas facta est. Incongruum namque est telinquentes nos improbabilem tuam contra salvatorem blasphemiam de simplicioris virginis appellatione contendere. Ipsis enim quæ vilias es admirando laudare, mox pace nifus evertisti. Nam si quidem solum vocabes sacras illas voces, & continuo tacuisses, multorum subrepsisses auditibus. Quo vero compellit te virtutis? Simulationis tenebras amisisti. Age igitur, & non rursus atque gladius contra te. Et prius quidem sibimetipsi repugnare monstrasse tuæ temeritatis inlanian. Nam qui in superioribus epistolis partibus decentia temporis pacis & sapere te & dicere promisisti, mox ex infidiis erigis prælium, & velpas appellas quæ ipsi appellat quæ nutum conspiciperant blasphemiarum convictionem. Ubi autem, sant etiam nunc qui tuba canunt hanc pacem, qui eum (qui) contumeliis ligerit prædicat ponitentem? Quid igitur, inquis vero quid tentatis decipere? Non sunt hæc verba ponitentis, fed nec iterum dicere: *Se & nos peccavimus*, pro eo ut dicat: *Non nos hæc ponitentia sapimus, fed semper ita sapimus, & semper nos deprecati*. Dic & aliud huic demonstrationi convenienes. *Oportebat namque clare intelligere quod omne fere nobis fuerit de fide controversia*. Certamina protendit, o homo, & tu pacem nominas prælium. Ille exploitiar ad luctamen, & tu profers de pace ingres. Si autem mihi hæc dicenti non credis, vide in epist Ignatii ad Ecclesiam, quomodo certamen fomenta, debigo mentem blasphemis ejus capitulinibus. Ecce enim sequens impia capitula lua, rurlus ipsi dicit: *Ut ne contentiosus apud eos*. Interim namque Emmanuelis appellatione in generatione fecundum carnem, denno atens, carnalem ac non Deo decibilem generationem virginis recommentorum. Deinde ad eliqua, velut quadam confequentia, ad ipsam editionem capitulorum pergens, introducit scribens temperatinis confusionisque unitatem. Audi enim quæ post hæc verba poluerit. Que vero, inquit, *desiperet ac de cœlo descendens Dei verbum exinanivit semetipsum, formam servi accipiens, & vocatus est filius hominis, prefatus ipse quod fuit, id est, Deus, inconvertibilis namque est & immutabilis secundum naturam, ut unus jam intelligendus cum propria carne, de cœlo dicitur descendisse. Nominatus vero est & homo de cœlo, quoniam ex eo dicitur, & perfectus idem ipse in humanitate*. Atque hæc illa intelligendo, vide ferunatum longitudinis intellectum. *Quia*, inquit, *desiperet de cœlo descendens Deus verbum*. Et quid poft paucos? *ut unus*, inquit, *jam intelligendus*. O optime, & quomodo jam cum carne? Jam non solum verbum intelligitur, fed caro & verbum, inseparabiliter quidem ut una persona

ANNO CHRISTI 431. *Ubique divina scriptura*, *Ubique*, inquit, *divina scriptura*, A non contemplandis, non vero unum verbum vel unus fermo intelligendus. Quid ad opes conservifionis credidatatem? Quid corrumpis scripturam, quæ furto non fubjacet? Quid nomen fugiens Christi, ad hoc divinæ naturæ circumvolveris ut cum dispensationis passionibus fubdas? Sequere Apollinium Paulum, & te illudas Christum, qui in eo locutus est. Non ait: *Ipse de cœlo descendens Deus verbum exinanivit semetipsum formam servi accipiens*. Sed quid dicit? *Hoc fentiatur in vobis quod fuit & Christo Jesu, qui in forma Dei esset, non rapinam existimavit esse se æqualem Deo, sed semetipsum exinanivit, formam servi accipiens*. Quæ verba & fanctorum patrum qui apud Nicæam congregati funt, in fide. Solus vero intellectus vestri Apollinarius institutor, quomodo ex mutationem contra eorundem fanctorum patrum Nicænam confessionem & contra ipsum divinam Scripturam fraudulenter induxit, pro Dominio & Jesu Christo & filio, quæ funt duratum naturavum fignificativa nomina, Deum verbum tantummodo exponens; ut dum folum divinam naturam perfonæ fignificant, tamquam quæ fuperet alterum, ipsam prædicet pro perfona, & contemperet emnibus in unam bene fonantem naturam. Hanc namque intentionem & tui fequuntur multiloquia vestri. *Deus*, inquis, *verbum ut nunc jam intelligendus cum propria carne*. Dic & reliqua. *De velva*, inquit, *dicitur defendisse. Nominatus vero est & homo de cœlo, perfectus existens idem ipse in humanitate. Et perfectus* B *idem ipse in humanitate*. Et quid est quod in divinitate & in humanitate cognoscitur esse perfectus? Quid est alterum quod præter illas quæ unitæ funt naturas indicitur? Quid est præter ipsas quod in ipsis speculandum sit? Nam quod in aliquo est perfectum, alterum præter ipsum est in quo oblenitur esse perfectum. Quomodo nobis in tres duas fedidit naturas? Dic quid fit præter deitatem & humanitatem alterum quod in eis perfectum debeat speculari? Ne tranfeas quod est tuum. Nolit figere conscientiam. Ecce Dei demonstrationem pro manibus. Profer expositionem capitulorum. Offende inde manifeste quod quæritur, clamans naturalem & fecundum fubsistentiam unitionem. Hæc tibi enim objecta fuerunt, ut hinc tibi diffidant cinea materiarum modum præter naturas ex naturis fingunt, quæ quæ ex eis & in eis est [illegible] *Desiperet*, inquit, *desiperet in deitate & perfectus idem ipse in humanitate*. Pafte perfectus Deus fermo fecundum te in divinitate, an potius confiteberis fecundum nos divinitate perfectus? Et rurfus, putafne perfectus idem ipse, ut inquit, in humanitate, an potius iterum credes nobiscum perfectum Deum in homine perfecto? Deum namque tantum & homines glorificamus, nihil alterum præter unitas agnoscentes naturas. Dic vero & quid dicitur, *& tamquam in unus*, inquit, *persona intelligendus*. Que est intransitum tanta velania? Non enim fosfi, ut quod in naturavum fit, aliquid alterum, id est, exaturatur, & fecundum fubsistentiam unitione figuri quædam, fed & in ipsa figura alterum quoddam peregrinum & inconstans dogmatizes. *Tamquam in unus persona intelligendus*. Non jam dicit nuam contemplari debere perfonam, fed alterum in perfona intelligendum. O intolerabilis illa confusio! O hæc contemplatio naturarum! Sed non hanc fimilitter intelligentes defpiciamus ejus blasphemiam. Inordinatus vero quomodo naturas dominicas complexivas fitlatio-

a *Ubique divina*] supra pag. 25.
b *Quia propter eos*] supra pag. 256.
c *Age*] Compellit nunc Cyrillum, & ei obiicit verba sua quæ habentur supra pag. 183.
d *Sic & non fapere*] Verba Cyrilli supra pag. 183.

a *Ut*] Rotic ad epistolam Cyrilli.
b *Oportet*] Fragmentum ex sermonis a Nestorio habiti in Ecclesia Constantinopolitana supra pag. 251. Habetur etiam inter opera Marii Mercatoris. Eadem repetit Nestorius in epistola ad Cyrillum supra pag. 95.
c *Hæc*, inquit] supra pag. 183. *Ibi verbis velutis fatris confutat*.
d *Et Deus*] Cyrillus in epistola Nestorii ad Cyrillum supra pag. 23.
e *Confitemur*] Laudit ad fatmentum supra pag. 95. Cyrillus in epistola Cyrilli ad Joannem.
f *Ut propriis*] Repetit verba quæ paulo ante dixerat.

ANNO CHRISTI 431. nis inducat. Nam dum perfectum supponit in eis alterum, introducit ex eis compositionem factam, qua filius perficeretur. Et ubi est ishmonastionis filii perfectio, ubi personalitas indefectis filiationis ante facula? Ubi est quem consubstantialem patrum fides absque mendacio dixit? Non sine causa, ut arbitror, qui vocati a te sunt vetpaz, de cœlo te omnipotentem dixerunt. Nam si & ex eo impiis filiationem, perfecta vero & ante adventum filiatio fuit, necesse est consempiternam dicere huic perfectioni & carnem. Consempiternam vero dicens, consubstantialem quoque dicturus es. Consubstantialem vero dicens, cœlestem sapere convinceris. Ne desipiscis. Non est tibi aculei parva plaga vesparum. Strangulat enim tue impietatis fauces, ut neque desipientem ante inhumanationem suffis perfectam, aut hoc volens dicere, fateatis illud nolens, quod carnem factus esse cœlestem. Expedit porro tibi accipienti plagam magis bonique suspicere vesparum doctrinas quam vanitatem tanæ impietatis amplecti. Reliqua enim vetha impius sortan diveris pieratis. Si vero impudenter agis, & hoc dice, te ipsum rursus in blasphemiis permanentem blasphemique deteriut. » Unum enim, inquit, *Dominus Jesus Christus. Esse non ignoratur differentia naturarum, ex quibus unitionem dicimus inseparabilem fuisse.* O infanis, o insipientia, o amari & venenosi latentes! Quomodo dulce & amarum contemperavit in idem? Quomodo mel venenos conjunxit? Scimus, lectores, quod unus sit Dominus Jesus Christus, & quod non ignoramus differentia naturarum. Dic autem nobis quid ibi vel illud quod ais: *ex quibus unitionem dicimus inseparabilem fuisse?* An utique itemum illud, quod ex naturis plena est filiatio? Esti enim similes non dicere nunc unionem naturalem, voluisses inefrabilem nominare, sed tamen altero verbo idem compofuisti. Hoc ipso namque quod dixisti, *ex quibus*, alterum rursus præter naturis significasti quod ex ipsis est. Vides quomodo in eisdem volveris? Nec lates irridens. Nos namque, o mirabilis, non ex ipsis unitionem dicimus factam, sed ipsarum tantumodo naturarum confitemur unitionem. Sic enim & perfectionem filiationis, quæ est ante sæcula, absque repugnatione prædicamus, & gratiam quæ nobis ex inhumanatione donata est, in glorificatione servamus. Non enim ipse indigenic ad plenitudinem filiationis primitiis nostris; sed nos indigentes, adoptionem digni facti sumus ab ejus carne fulcipsae. Ad prædicta & illud pariter vivdeamus, quod non solum capitulorum impietati hæc epistola convenit, sed etiam, ficut diximus pridem, & illas voces quas sacras vocavit evertit. Audi enim Deum perfectum hominemque perfectum. Perfectum e contrario prædicavit, veritismilem seductionem commutans, ac dicens in divinitate perfectum & in humanitate perfectum. Et rursus hæc dicens, quarum naturarum e contrario decuit obtegere confusionem, unionem dicit inefabilem. *Ex quibus*, inquit, *unitionem dicimus inseparabilem fuisse*; fatum atque deorsum adjectione syllabarum temperans blasphemiam. Hæc enim ex Arrii & Eunomii magistrorum addatus est contentiosis hic dæmon, impudentissima bestia, laveterandus dracu. Et quasi parva fuerit præce-

ANNO CHRISTI 431. jurisdictionem, quam excusationem, qui addictis impiis paci, impietatis hujus esis refugas facit? Projecistes fructus, foviffis radicem. Opinimmo & fructus recepistis, & radicem complectimini. Quas fraudes vetthas ad memoriam reducemus? Illaque quibus tardius perventisti ad Ephesum, an deceptiones quas in ipsi Ephesio perpetrastis? An de proditione facta a Constantinopoli, an de visitione Tharsi compofita, an de lubdola attentione a Antiochia gesta? Nonne illum quem pusiteme mendicitatis ipsum illicebatis? Nonne patres orthodoxos per scripta subegistis, a jurationibus inducente te? Nonne Constantinopolitanos & Antiochenos populos fovebatis? Dingna fant impietatis Ægyptiaca ne a vobis iunt perpetrata. Confonant sibi ad invicem nundine vestræ. Quæcunque enim delivistis blasphemare per linguam, hæc finderis simulatione fermare. Sed vos, qui horum non estis participesti, pastiti, inviolatum servate bonum depositum, quod & accepistis, in quo & baptizati estis, per quod & salvamini, detinantes omne impietatis collegium, maxime ne communicetis infestæ illis qui polluti jam fuerint. Hi enim dum rectæ fidei fe simulent affectores, impietati ministrant. Ad eos bone testificantur Domini scriptura divina: *Nos perfecti dudum sumus bonorum servitur. Unus enim Dominus, una fides, unum baptisma.* Unus quippe per omnia & super omnia & in omnibus Deus, qui reddet unicuique secundum opera ejus. Ipse quidem in sæcula. Amen.

CAPUT CCII. ...291

Presbyter Claudianus

Præsumentes de sanctitate tua, quippe tamquam de nostro fratre, quia omnia etiam quæ efficiebatur ferre, quæ ad te pertinent, religiosissimum presbyterum Paulum virtute religiosiorum illuc tumus parati dirigere, præsumentes, ut diximus, de Deo & te tuo, Domine, religiositate.

CAPUT CCIII. ...292

Epistola, inquit, Epiphanii Archidiaconi & Syncelli Cyrilli ad Maximianum Episcopum Constantinopolitanum, in qua magis convincitur insectatio Cyrilli & eorum qui circa eum.

DOmino meo sanctissimo & Deo amicissimo Episcopo patri patrum & Archiepiscopo Maximiano Epiphanius tuus. Quæ nobis sæpius a tua Scripta sunt sanctitate non etiam ita perturbatione plena fuerunt quam tranquilla fuit Domino meo per omnis sanctitismo sanctitatis vestræ fratri Cy-

ANNO CHRISTI 431. A rillo, quæ plus eum fecerunt incidere agritudinis recidivam, & admirandissimi Tirbonii Aristoli, ...petita venia refero tam quæ olim facta fuit quam quæ nunc denuo definita, & in quibus contritatus est sanctissimus & Deo amicissimus frater vester Cyrillus, insultitur clarissimus Tribunus Aristolus. Nam dum prius id orientales experiunt et capitula quæ sanctissimus frater vester Cyrillus expolui, hæc ipsa è anathematizans idem extra Ecclesiam catholicam fecerat, in hoc idem Dominus meus sanctissimus pater Cyrillus recertabat, at ...que dicebat quod sancta & magna synodus agnoscens quorum veritatem fancivit, ex reste & latus fidei elle, & Joannem non esse religiosi & segregationis subjecit. *Er quomodo*, inquit, *ego cum eis factens pacem & evertam synodale judicium?* Admirandissimus autem Tribunus Aristolus infistebat ei: ut divinius fancita perageret. Et hoc ut necessitate disposui per omnia sanctissimus Dominus meus Cyrillus, ut ejus quidem sanctitas anathemate interpositio dirat quod non juxta hæreticum intellectum hæc ipsa expoluerit, sed quicquid ulterius reprehensibile esse, zelo & calore circa Dominum nostrum Jesum Christum, qui abnegatus est a Neftorius, ardium & ...ntentales autem omnis anathematizet Neftorium ...ipsque Innocentio, & ita fuscipiatur ad pacem. Hoc autem mandante magnificentissimo. Aristolus eis qui circa Joannem & Dominum Arcatium, quod dicebant Dominus Arcatius Joannem compellere, dixerunt Paulum, vitantes hoc, ut de illo nihil in memoria aberret, sed ille quiescere. Igitur Domino meo sanctissimo patre Cyrillo magna agnitione detento, placuit ita differre. Post aliquot autem dies obtendit magnificentissimo Tribuno Paulus Episcopus literas ipsiusmet Joannis, quod Episcopi orientis & qui ulterius sunt hæc fieri non fuerint; quæ & habebant quasdam illius impii, id est, Neftorii paginas. Dum rursus magnificentissimus Aristolus laborpet literas literas ...ntemptans eis, & scripsit Verius magnificentiæ ejus quod quædam decreta fuerint super ab Episcopis (qui) Antiochiæ convenerunt, & Alexander Episcopus cum certa ...ntemptatione formal, quæ ejus effet, & magnificentiam destinandus. Hæc igitur addit...ecos Dominus meus sanctissimus Cyrillus, circa ...quidem sanctitatem valde constitutur quod pro ejus ...ntemptatis animam ...ns qui fuge laborat sanctitate, & quia insoper & cum Domino Philippo & Domino Claudiano non caret quomodo hinc extra factatis Aristolum clarissimum virum, fed præter ipsorum confilium ...ejus, nihil fecerit; & iterum recidivam incurrit. Nunc igitur, Domine mi sanctissime, impone tibi omnem in hac causa ...ntibus. Scriptum est a Domino meo fratre vestro & Domino ancillæ Dei reverenti-

a *Unus enim*) supra pag. 124. b *Impossibilem*) supra pag. 124. c *Nos namque*) supra pag. 124. ubi ait fonti in ubique sanctorum patrum Ecclesiam, quorum in ...ubique ab ...
d *Contra spiritum*) ubi ait cum precedere quidem ex Deo pater, a filio autem ...
e *Cum ea*) id est, cum Joanne Antiocheno, quod sequentia probant. ...
f *Ego quidem*) supra pag. 124. ...
g *Ex quibus*) ...
h *Impossibilem*) supra pag. 124. ...
i *Quale ab*) supra pag. 124. ...
k *Ego quidem*) supra pag. 124. ...
l *Ex quibus*) ...
m *Quale ab*) supra pag. 124. ...
n *Cum ea*) ...
o *Ego quidem*) ...
p *Ex quibus*) ...
q *Quale ab*) ...
r *Cum ea*) ...
s *Ego quidem*) ...
t *Ex quibus*) ...
u *Quale ab*) ...
v *Cum ea*) ...
w *Ego quidem*) ...
x *Ex quibus*) ...
y *Quale ab*) ...
z *Cum ea*) ...
a *Ego quidem*) ...
b *Ex quibus*) ...
c *Quale ab*) ...
d *Cum ea*) ...
e *Ego quidem*) ...
f *Ex quibus*) ...
g *Quale ab*) ...
h *Cum ea*) ...
i *Ego quidem*) ...
k *Ex quibus*) ...
l *Quale ab*) ...
m *Cum ea*) ...
n *Ego quidem*) ...
o *Ex quibus*) ...
p *Quale ab*) ...
q *Cum ea*) ...
r *Ego quidem*) ...
s *Ex quibus*) ...
t *Quale ab*) ...
u *Cum ea*) ...
v *Ego quidem*) ...
w *Ex quibus*) ...
x *Quale ab*) ...
y *Cum ea*) ...
z *Ego quidem*) ...
a *Ex quibus*) ...
b *Quale ab*) ...
c *Cum ea*) ...
d *Ego quidem*) ...
e *Ex quibus*) ...
f *Quale ab*) ...
g *Cum ea*) ...
h *Ego quidem*) ...
i *Ex quibus*) ...
k *Quale ab*) ...
l *Cum ea*) ...
m *Ego quidem*) ...
n *Ex quibus*) ...
o *Quale ab*) ...
p *Cum ea*) ...
q *Ego quidem*) ...
r *Ex quibus*) ...
s *Quale ab*) ...
t *Cum ea*) ...
u *Ego quidem*) ...
v *Ex quibus*) ...
w *Quale ab*) ...
x *Cum ea*) ...
y *Ego quidem*) ...
z *Ex quibus*) ...
a *Quale ab*) ...
b *Cum ea*) ...
c *Ego quidem*) ...
d *Ex quibus*) ...
e *Quale ab*) ...
f *Cum ea*) ...
g *Ego quidem*) ...
h *Ex quibus*) ...
i *Quale ab*) ...
k *Cum ea*) ...
l *Ego quidem*) ...
m *Ex quibus*) ...
n *Quale ab*) ...
o *Cum ea*) ...
p *Ego quidem*) ...
q *Ex quibus*) ...
r *Quale ab*) ...
s *Cum ea*) ...
t *Ego quidem*) ...
u *Ex quibus*) ...
v *Quale ab*) ...
w *Cum ea*) ...
x *Ego quidem*) ...
y *Ex quibus*) ...
z *Quale ab*) ...
a *Cum ea*) ...
b *Ego quidem*) ...
c *Ex quibus*) ...
d *Quale ab*) ...
e *Cum ea*) ...
f *Ego quidem*) ...
g *Ex quibus*) ...
h *Quale ab*) ...
i *Cum ea*) ...
k *Ego quidem*) ...
l *Ex quibus*) ...
m *Quale ab*)

ANNO CHRISTI 451. verentissimus Pulcheriæ, & Præspotho Paulo, & A Romano Cubiculario, & Dominæ Marcellæ Cubiculariæ, & Dominæ Droseriæ. Et directæ funt benedictiones dignæ eis. Et ei qui contra Ecclesiam eft Chryforeti Præpofito magnificentiffimus Arifiulaus paratus eft fcribere de nonnullis quæ ^a angelus tuus debeat impetrare. Et ipfi vero dignæ transmiffæ funt eulogiæ. Scripfit autem Dominus meus fanctiffimus frater vefter & Dominio fcholaftico & magnificentiffimo Arifiulaus, ut ipfi conveniant & perfuadeant Chryforeti tandem defiftere ab oppugnatione Ecclefiæ. Et ipfis vero benedictiones dignæ directæ funt. Refpinsa igitur & tu ipfe, fanctiffime, fupplicare Domino ancillæ Dei Pulcheriæ Auguftæ ut iterum ponat animam fuam pro Domino Chrifto, (Poto B enim quod nunc non fatis curet pro fanctiffimo vefto fratre Cyrillo ut & eamos qui funt in palatio Regis & quicquid avaritiæ eorum deeft. Quamquam non defint & ipfi diverfæ benedictiones) ut ut ferbat inceraptive Joanni quo nec meminerit illius impii fhat, fcribatur vero & magnificentiffimo Arifiolao, ut inftet ei celeriter. Et roga Dominum Olympiadem ut & ipfa coadjuvet nos & ut infuper roget Marcellam & Droferam, quia fatis eam parturiunt ad hoc fcriptum. Et fadium namque eft orientalium nonnullorum ut impium Neftorium recipiant. Etfi non voluerit, nolite ac die pro temeripio curans, multos habet pertinaces fanctorum. Et Dominum meum fanctiffimum ^b Dalmatium Abbatem roga ut & Imperatori mandet, terribili cum conjuratione conftringens, & ut cubicularios omnes ita conftringat ne illius memoria uteriius fiat, & fanctum ^c Eutychen ut concertet pro nobis & Domino meo frater veftro fanctiffimo ac reverentiffimo. Clericos noftros infeparabiles habeat fanctitas tua. Et fuper hoc enim hic aliqui contriftantur quod contra promiffiones quas fecit angelus tuus Eulogio Alexandrino Presbytero gerat. Subjectus autem brevis oftendit quibus hinc directæ fint eulogiæ, ut & ipfe noverit quantum pro tua fanctitate laboret Alexandrina Ecclefia, quæ tanta præftat hic qui illic funt. Clerici enim qui hic funt contriftantur quod Ecclefia Alexandrina quidata fit hujus crifis turbatæ, & debet praterea ita quia hinc tranfmiffa funt Amnonio Comiti arci libras mille quingentas. Et nunc ei denuo fcriptum eft ut præftet. Sed de tua Ecclefia præfta avaritiæ quorum noftri, ut Alexandrinam Ecclefiam contriftet. Quæ præter promiffa gerat fanctitas tua. Ut noftri, loquere Antmonio Comiti, & fuadeat ei ea quæ fecit religiofitas veftra. Et fac illum fcribere hinc, ne fit etiam de hoc, triftitia. Magnificentiffimum literas ad me, commentatorias quidem, non tamen valde competentes dictatas. Simulabant enim & reprehenfiones inferre, tamquam non recte quædam dicta & gefta in fancta Jyrodo fuerint. Et epiftolas quidem latas minime attendi, fed dixi qua illi qui & veniam poftulare in his quæ acta funt debuerunt, quoquam & fecundas injurias inferunt. Excufatæ autem prædicto religiofiffimo Epifcopo & cum fanctiffimo

ANNO CHRISTI 451. to affirmante quod talem non haberetint intentionem, fed potius ex fimplicitate ad has vencrint literas, pro eratitate & iflud omnibus. Non autem prius et Miffas nobifcum celebrare concefit nifi libellum dans in fcripto anathematizaffet Neftorii dogmata, & confeffus fuiffet cum fe haberet depofitum, & confentire ordinationi reverentiffimi & religiofiffimi Epifcopi Maximiani. Interrogabat quidem tamquam pro omnibus qui in oriente funt religiofiffimis Epifcopis, tales libellos dans ut nihil ultra hæc aliud poftcernat. Confenf vero nullatenus; fed etiam fimul direxi cum Domino meo admiraindilimo Tribuno & Notario Arifiolao duos e Clericis noftris in Antiochiam, tradens eis chartam, & dicens: Quia fi fubfcripferit religiofiffimus Epifcopus Antiochenorum Joannes, & receperit eam, tunc ei date communicatorias literas. Anxiabatur enim pro taditate præfatus admiraindiffimus Tribunus Arifiolaus. Subfcribente igitur religiofiffimo Epifcopo Joanne & his qui cum eo funt clarioribus, & anathematizantibus Neftorii dogmata, & confitentibus eum fe habere depofitum, confentientibus quoque ordinationi religiofiffimi Epifcopi Maximiani, communionem reddidimus. Hæc namque illis & in Ephefina metropoli propofita funt a fancto Concilio. Noverit vero & illud fanctitas tua, quod inftiterit quidem a principio plurimum rogans reverentiffimus Epifcopus Paulus pro his qui depofiti funt, Helladio dico, & Euthario, & Hilarione, & Dorotheo. Et rogabat vacare ea quæ decreta funt fimiliter eis, prætendens non aliter Ecclefiarum pacem poffe defuitri nisi adjecerentur & hi. Ego vero dixi quod impofibilem rem tentaret & impofibile hoc effet obtineri unquam a nobis. Permanferunt igitur in eo quo nunc funt ^a habito, & nulla eorum mentio facta eft in compofitionibus de pace Ecclefiarum. Scripferant vero eandem epiftolam, quam direxerunt ad me, & ad religiofiffimos & fanctiffimos Epifcopos tam ^b Xyftum magnæ Romæ quam & Maximianum Sanctæ Ecclefiæ Conftantinopolitanorum. Et neceffarium fuit ut de his fubtiliter docuerint perfecto tui, ne forte aliquando multiloquii affuerit, alia pro aliis feminantes, perturbent aliquos fratrum, quafi non ea quæ adverfus Neftorii blafphemias fcripfimus negaremus. Direxiuntque patria epiftolarum tam fcriptæ a me ad reverentiffimum Epifcopum Antiochiæ Joannem quam & ejus quæ ab eo ad me fcripta eft anathematizando Neftorii blafphemias & affentiendo ejus depofitionem, ad inftructionem integram tuæ perfectionis. Et alias nemo proferat præter illas epiftolas. Sanfta fraternitatem quæ apud te eft. Te quæ nobifcum eft in Chrifto falutat.

CAPUT CCIV. 394

Epiftola ejusdem ad Acacium Melitinenfem Epifcopum.

Reverentiffimus & religiofiffimus Diaconus & Archimandrita ^c Maximus venit ad me. Et dum talis fit vir, vidi eum fecut quæratis eum qui per multum temcrus videri defideratus. Admiratus vero fum & zelum ejus & rectitudinem & aculeum pietatis quæ in Chrifto eft. Ita enim cogitat & plenam curis habet tempum ut & omnem laboretur velit fuaviter fuftinere quatenus mala doctrina Neftorii radicitus ab orientis partibus exftirpetur. Legit autem mihi & tuæ fanctitatis epiftolam fcripta ad reverentiffimum & religiofiffimum Epifcopum Antiochenorum Joannem multa fiducia & Dei amore plenam. Scripti vero et & ego tales epiftolas. Sed, ut videtur, deteriora vecturunt. ^d Fingentes enim fe ea quæ Neftorii funt odiffe, altero rurfus ea detinent modo, quæ tunc Theodori admirantes, qui certe aqua imo multo deteriori potius impietate laugbaat. Non enim Theodori Neftorii difcipulus fuit, fed ifti illius, & quia ambo quafi ex uno ore loquuntur, atque confpunat mafi fenfus ex corde luo venenum. Scripferunt igitur ad nos orientales *quod non mutaverint ea quæ funt Theodori acrafcriæ, ut non inquiunt, & ea quæ funt beati Athanafii & Theophili & Baffili & Gregorii acrafcriæ. Quæ enim laudat ifti Theodori, hæ & illi.* Ego vero ifta fcribentes non pertuli, fed fiducialiter dixi quia Theodorus quidem blafphemam habuit & linguam & et calumam miaiftrantem, illi vero totius orthodoxæ fortunæ magiftri & enitentem in ifto. Sic vero eos qui ab oriente funt affecerunt ut & exclamationes in Eccleffis quafi fierent: *Crefiat Theodori fidei. Sic redimus fenf & Theodorus.* Et illa qui cum eo non anathematizaffent infeftati fuit in Ecclefia quæ apud eos eft breve aliquid fubiopui præfumentem. Sed ficut vult magifter, ita fapit & grex. Ego quidem nec quivis interpretes ea quæ ab ipfis fcripta funt, nec quifcum. Quoniam vero oportuit ^e velut contradictiones in fcripta apud eos ab fomentantes in Theodori & Nestorii iudicium, qui fcripferunt non de incertitudine, ^f fed magis contra anathematizantes, ^g eleg[illegible] quædam capitula, & quo fuit poffibile modo egi contra ea, ubique pronuntians abominatione plenam eorum effe fententiam. ^h Hortante autem me præfato reverentiffimo Diacono & Archimandrita Maximo interpretati fymbolum fidei quod expofitum eft a fanctis patribus qui Niczæ convenerunt, & ad hoc difpofuit monofyfitam. Afferverat enim quod aliaim verfiae fingunt fe dicere illud & fequi, fed non fenfibus rectis utantur, fed difutantur potius eis quæ recte & indeclinabiliter directa funt ad id quod ipfis videtur. Ut vero tuam

a *Angelus tuus*) Pauloo infra: *contra promiffiones quas fecit angelus tuus Eulogio.* Supra cap. CLXXIII. *Cognofcit igitur angelus tuus quod divina littera vencerint.* Lupus hinc argumentum fumit ut oftendat Chriftianam fidem dogmatibus traditifc unicuique fideli, præfertim Epifcopo, effe proprium cuiftodem angelum. Quod etfi ego negare nolim, attamen tamen angeli nomen aliud fignificare in hoc adfoftfis & idem fonare ac fi diceret *contra promiffiones quas fecit fanctitas tua*, *regnofiat fanctitas tua*. Quid fi in Graeco codice ex quo hæc verta fint fcriptum fuit ἀγγέλου per abbreviationem, & hinc nata circuiti oeratio?

b *Dalmatium*) Vide fupra pag. 82. 84.

c *Eutychen*) Ejus ergo magna tum erat fanctitatis fama: Ecce Ecclefiæ Dominum dominus Ecclefiæ, & hæreffim de eo nomine condidit.

d *Domino*) Hæc epiftola habetur in Concilio Chalcedonenfi pag. 1666.

e *Mutationem*) Vide fupra pag. 82. 84.

f *Contra*) Ita in tomo Concilionum pag. 1666.

g *Eleg[illegible]*) Ita in Chalcedonenfi Apud veteris. Interfuit Concilio Ephefino. Vide tomo tenio Concilionum pag. 1721.

h *Hortante*) Hinc emanda editionem Concilionum pag. 1670. ubi pro *fthemate* poftum eft *fthilmate*. In Graeco eft ὁρίσματι. pro quo refte admonam eft in margine *ὁρισμοῦ*.

a *Nobilis*) Hinc emanda editionem Concilionum pag. 1670. ubi pro *fthemate* poftum eft *fthilmate*. In Graeco eft ὁρίσματι. pro quo refte admonam eft in margine *ὁρισμοῦ*.

b *Xyftum*) Ea epiftola extat Graece & Latine in tomo tenio Concilionum pag. 1606.

c *Epiftola*) Scriptam effe eo anno quo Proclus tomum fuum miffit ad Armenos Antiochenorum parte ea capite extat. Extat autem illa Graece & Latine inter opera fancti Cyrilli, Latine vero ex veteri interpretatione in collatione quinta Concilii V.

d *Maximus*) Diaconus Joannis Antiochenæ, ut in epiftola dictum docet Liberatus. Extat enim ad eum epiftola Cyrilli, in qua vocatur Diaconus Antiochenus. De hac Maximi monachi profectione in orientem vide quæ Irenæus fupra dixit pag. 470. in fcholio ad caput CCCV. & infra cap. CCVI. CCVII.

e *fingentes*) Hinc refte collegit Lupus Cyrillum expofitionem fuam in fymbolum Ecrififfi ad preces atque hortationes Maximi. Extat in tomo tenio Concilionum pag. 1701. inficipta Anaftafio, Alexandro, Maximiano, Joanni, Gregorio, & huic Maximo Diacono. Epiftolam fragmenta refumtum in collatione quinta Concilii V.

tuam non lateat sanctitatem, dicens[a] eodem modo ut & nos tomum; quæ legens, consentias pro me proces offerre dignetur.

Qui talia pro se scripta prosterne confuteri sunt, ex ipsis quoque aliorum a Christi Ecclesia demonstrantur; postea prius quod re vera Cyrillo fui, & quod talia ejus scripta & gesta probanda sint. Vident quod post damnationem Nestorii & hæresis ejus, ipse principes totius ecclesiæ omnem deteriora dicens a Nestorio scripsisse Theodorum, a communione tamen ejus judicum se minime separavit, dum certe hos ipsos, id est, orientales Episcopos, ipsamque Concilium tota causa divisisse legatur, non solum judicandi Theodorum, sed & ea ejus quæ accusabantur scripta laudandi net in Ecclesia a populis clamarentur orientis: Crescat Theodori fides. Sic credimus sicut ipse. *Hi autem qui se quasi Cyrilli sequaces exstollunt, usque adeo se ab ejus judicium communione divorsunt ut non solum scriptis & nomine Theodori anathema in scripto dicerent, sed & non judicantibus & anathematizantibus ea. Et hoc tunc fieri cœpit quando non, ut prius, solisti orientis, sed totius eum condemnabant orbis Ecclesiæ. Nonne si hoc sane factum dicatur pro antiqua communioni talium tolerantia, quæ nunc [illegible] consequentissime & ipse Cyrillus sufficiendam proponetur? Longe igitur vestim facimus, qui utrumque defendimus ab eis, nec unum acerbe damnando, nec alteri rationabiliter parendo. Hoc autem ex eorum, id est, clariorei sequaces Dioscori obruit. Si enim tunc Cyrillus beatissimus & pertalia reclamans, toleravit tamen solus orientis Concilium, quomodo vestri auctores Chalcedonensis rationi obtinere Concilium anathematizare præsumpserunt, & ab Ecclesiæ ubique diffusæ semetipsos communione sejungere? Jam si hoc idoneum non fuit ad utrisque partibus ostendendum quod timore divinis judiciis scriptura relinquere atque ad Christi debeant Ecclesiam reverare, quid unquam dicipotest quod gehennæ mittat & æternæ vitæ desiderium humani possit animi commendare? Per Christum quæsumus, universi qui legitis, studete minimisse quæ diximus & quia ob hoc ipsum & cetera scripta similia in hoc synodico vertimus in Latinum.*

CAPUT CCVI. ...295

Epistola quadam Lamponi presbytero & Clericis,

Diligente me in Æliæ, vir quidam præcipuus eorum qui in palatio militante epistolam mihi obtulit multorum vestrum & grandem quæstionem, quasi qui accepit eam ab orthodoxis Antiochiæ. Subscriptiones vero erant in calumnum valde & clericorum & monachorum & laicorum. Impietatem vero orientis Episcopos, quasi taceretur prideu Nestorii nomen; & fingunt se et adverbos; transiliunt vero ad Theodoro de inhumanissime codices, in quibus multæ deteriores jacent a Nestorii blasphemiis. Pater enim fuit malæ fetæ Nestorii, qui impius loquendo ea quæ illius erant, ad ista in quibus nunc est pervenitur verissimilitter mihi videtur. Et fesipsimus gloriosissimo Episcopo Antiochenorum, ut Theodori impia dogmata in Ecclesia nemo loquatur. Venienta vero Alexandriam reverentissimus (a Dioscorus) & Archimandrita Maximus multum clamavit contra eos qui sunt in oriente, dicens quod orthodoxi nullum illic habeant locum neque blasciam ad loquendum quæ recte sunt fidei. Dixit autem quod timuient Ecclesiæ se symbolum confiteri quod in Nicæa est a patribus editum, interpretentur vero id male. Et hortatus me est ut omnem expositionem eorum qui Nicæa convenerant interpretarer, quod non subreperent altera pro alteris, exponens. Quod & feci. Deportat igitur tomus ut offeratur & piissimis dominabus & [illegible] Christi ac piissimo Domino. Feci enim in membranis fieri tomum. Contrecta igitur eum, quando hæc se habere conspicitis, opportune proferre. Oportet enim nos ubique pro recta fide certare & eam quæ contra Christum excitata est impietatem, quantum possibile est, tentare ut e medio auferatur.

CAPUT CCVII. ...296

Epistola ejusdem Joanni Episcopo Antiocheno.

Literæ a tua perfectione transmissæ, plenis sellivitate multa, etiam suavissime nunc fecepi. Quod enim bonum, aut quid jucundum, nisi habitare fratres in unum, per unanimitatem & eandem circa Christum voluntatem in caritate conjunctos ad invicem, diruptis e medio scandalis quæ nefcio qualiter subintroducta sunt: quæ gratia salvatoris per tuam sanctitatem percempta qudem tunc olim, petimentes vero & in reliquis. Et hoc est, arbitror, quod a Deo dictum est voce prophetica: *Ambulate per portas meas, & lapidet ex hac via populum.* Contingat igitur et cum ôti quæ melioris funt honorantes, vel nunc tandem contra veritatem contendere desinant, & addidita

dicta verbositate Nestorii, rectum & imiaculatum refumant fidei verbum. Et hi quidem qui ad hoc olim vocati sunt, plurimo valde nos, ut dixi, festivitate repleverunt. Det vero omnium Deus tuæ perfectionis orationibus & educationes, addutios ad manifestudinem capere nosse quod utile est. Si vero quidam fare contendunt, Ecclesiæ manifestudinem non culpabunt; sed fibimetipsis quod pallari fuit hantientes, a vobis audient: *Aliis in lumine qui vestri & flamma quem arcessis.* Oportet enim distortis jam non manifuete concurrere.

CAPUT CCVIII. ...297

Epistola ejusdem Maximo, Joanni, Thalassio Presbyteris & Archimandritis.

Egregius quidem zelus religiositatis est vestræ, & omni laude dignum plenum. Zelatores enim Deo zelatis, ut scriptum est, ut non & nunc ab his qui ex quæ sunt Nestorii fapient exhonoratus inquiat: *Infamiamus qui simul conerificeretur, & non fuit; & confusionem, & non reverti.* Et hi quidem qui dogmatibus religionis sive Dei culturæ obstitunt, contra stimulos calcitrant, & fuis ipsorum nocent animibus, offendentes in Christum, & contra eum calumniis se obdellantes. Alienum vero est ab anima facerdotis, & quæ populis præfidere fortita est, lingua quidem anathematizare publicis & constantinis Nestorii dogmata, verfiam vero eis habere mentem, & evertere animas fratrum pro quibus Christus est mortuus. Scripti ergo & Domino non administrdimus Tribuno & Notario Aristotio quæ utique scriptura est religiositas vestra. Scripti vero & aliis quibusdam. Congratens vero & hoc reverentissimis Presbyteris & Archimandritis Adamantio, cujus & mores & conversationem & disciplinam cum intellectu & rectitudine circa filem mirator sum, & quasi omnes in uno profetetes adjuvi. Quoniam vero mihi multi orthodoxorum & religiositissimorum Episcoporum fcripferunt opposita sibi ea populis qui sub eorum manu sunt ab infensatis Nestorianis colligenses, librum breves quæ de intentione unigeniti, ut in tribus capitulis redigentqnomem de fide fermonem. Et primum quidem ex, quod sancta virgo fit Dei genitrix. Secundum, quia unus est Christus, & non duo. Tertium vero, quia manens impassibilis Dei fermo, permisit propria carne pati nobis. Igitur religiositas vestra præparet eum ab orthodoxis legi. Placetat enim, sicut arbitror, omnem fere illorum solutam habens excusationem. Pro me vero fatere orationes ne pigeat vos. Multa enim undique fe effundens negotiorum coarctatio instar flucluum conflictum habet intolerabilem. Credo autem & per orationes religiositatis vestræ stet itutum tranquillitas & pax.

Hanc igitur illa quam & Irenæus posuit ab eodem Cyrillo ad Arisstoium scriptam.

CAPUT CCIX. ...390

Eiusdem Cyrilli epistola Aristotio Tribuno & Notario.

Patum sanctionum quæ nuper ad admirabilitatem tuam tunc transmisse virtutem addidecatum omnes tam qui sunt in magni Alexandria letotum quam qui per universam quoque Ægyptum Episcoporum religiosissimi, & rursus orationes pro donis obtulimus intentissimas Deo de victoria & permansione amicorum Christi & religiosissimorum Principum nostrorum, quas & contingat magnificari contra hostes & corroborari adversus omnem resistentium manum, ut simus omnes in pace atque lætitia. Est vero id de tuæ admirabilitatis studio dignum. Quoniam ergo ut ubi, qui talis et, & qui multum intendit quod pium est, & habes fervidum zelum, dico autem pro pietate & immaculata fide, committeretur & hoc. Et orabam quidem ut omnes per orientem religiosissimi Episcopi nec suspesti a principio ulatenus fierent de malo fensu Nestorii, sed fineraem & omni inquinamento liberam opinionem & ipsam corhabbuliset. Sic enim verbum veritatis rectæ tractantes, suram decentem probatissimi indulsisset. Sed, ut addisco, linguam quidem nonnulli, & quod attinet usque ad fermonem, anathematizatur vesaniam Nestorii, audent vero rursus ex & fapere & loqui quæ ejus fuit. Et incredibile quidem est fit fant quidam tales ullatenus eutum qui fortiti funt facerdotium. Quia vero multa est confusiorretio & non despicienda omne & omni reverentia digna funt personæ hæc testantium, dignetur tua virtus Omnipotem Deo commendandam eora attentiori intendere, ut præcipue qui in fuspicione fint hujusmodi mali, anathematisqui contaminatum Nefiorium propter multas blasphemias ejus. Non enim id tantum dixit quia sancta virgo non effet Dei genitrix, sed & alia super hæc adjiciebat mendacii patrocinia contra rectam & apostolicam traditionem. Duos enim nominabat Christos filios, unum quidem fomnitos ex Deo patre verbum, alterum vero præter tum fomotim, illum ex femine Davidi, & quem divinitatis organum nominabat, & dividens ubique, & quasi obtinus Sancti Patri dicentis: *Unus Dominus, una fides, unum baptisma.* Non enim in Deum & hominem baptizati fumus, ut in duos per differentiam filios, sed in unum Christum, id est, unigenitum Dei verbum inhumanatum & incarnatum; ut id idem ipse Deus fimul & homo, ut ex Deo quidem patre genito Deo unico, et sancta virgine semine secundum carnem. Non igitur patitur admirabilitas tua pos [illegible] [illegible] [illegible]

CAPUT CCX. ...509

Epistola ejusdem Joanni Antiocheno contra Theodorctum.

EGo quidem abstersile a se maculam Nestorii vocum novitatis una cum aliis religiosissimis Episcopis subscribar reverentissimum Episcopum Theodoretum. Credebam namque quod postquam semel scripsit & amplexus est pacem, ac recepit a me salutationis pacem, quæ pacationi videbantur offerre abhiberit & ipse de medio. Sed mihi tradidit reverentissimus presbyter Daniel (quod) nunc usque persistit. A plurimis enim recedens, permanet fortius in ejus blasphemiis. Et clarum est, (i. e. nec anathematizavit ea, (quod) nunquam pertulit ejus defectionis subscribere. Et mihi det hodiam sanctitas tua ex caritate dicenti quam ob causam sic pertinaces fuit aliqui ut non sequantur probabilem tuæ religiositatis intentionem neque in his quæ cum orbe fecisti, sed quasi quidem dehonorantes congregationem sint, ita quod sibimetipsis videtur confirmant. Et si ea quæ dicit vera sunt, debet intrare intemperantiam tua religiositatis aculeorum prædictus religiosissimus vir.

CAPUT CCXI. ...300

Epistola ejusdem Moseo Episcopo Antiocheno.

EGo quidem semper tuæ religiositati scribere non omisi de literis ab ea directas accipere. Quæ vero mota sunt inter nos, tacuerunt tuæ sanctitatem fuisse mihi & obscura, ut ea quæ sunt in medio, atque e medio fieri. Volunt quidam ipsum, qui inter eriguit seqem, & disputionem, qua nostri affectus ad invicem convenire non valeant. Perturbavere enim me omnino qui circa reverentissimum Archimandritam Maximum, scribentes quædam quæ ad summam blasphemiam pertinent, & dicentes quod illa ad eos a tua religiositate fuit scripta & per Dominum meum desiderantissimum filium vestrum Thomam.

CAPUT CCXII. ...301

Epistola ejusdem Acacio Melitinensi.

I Antea tuam non operatus sanctitatem quæ fortan & didicit, quod venerint omnes religiosi orientis Episcopi in Antiochiam, dirigente eis tomum (Domino) meo sanctissimo Episcopo Proclo bonis fusibus & rectis dogmatibus plenum, Erat namque fermo multus & longus de dispensatione Domini nostri Jesu Christi. Subdidit vero & nonnulla capitula ex codicibus excepta Theodori, & Nestorii malis fensibus conventiens, tum balbutia intellectum; & hortatus est ut anathematizarentur ab eis. Ipsi vero non passi sunt. Deinde & scripserunt ad me quia si anathematizari contigerit scripta Theodori, omnino perpetere hanc maculam & ad sanctos patres nostros, Athanasium vero dico & Basilium & Gregorium & Theophilum & ceteros. *Scripserunt enim, inquiunt, & ipsi quidam Theodoro consona.* Erat necessarium scribere, & non qualiaunque, ad eos; quæ de nostra tuæ sacræ sanctitati reverentissimus presbyter Daniel, qui Alexandria navigat adventie, & per singula integre novit ea quæ mota sunt.

CAPUT CCXIII. ...302

Epistola Acacii Melitinensis ad Cyrillum post synodum Ephesi habitam.

QUoniam didici quia per Dei gratiam prævaluisti per doctrinæ & absque corporis præsentia quæ fludebatis pro Ecclesiis obtinere, & literæ piissimi & amatoris Christi Imperatoris directæ sunt ad clarissimum per omnia virtutum vitæ Cyrillum, ut ad Ephesum ipse properaret ut cogat unumquemque Episcoporum in sua Ecclesia anathematizare polluta Nestorii & Theodori impietatis dogmata, gratias agens adorando Domino Deo, & multum pro tuo studio oramus, Cribo prius quidem salutans reverentiam tuam, & rogo solum tantum qui circa Deum est ut æque quidem pro omnibus Ecclesiis quæ, per neque quantilibet Ecclesiam deficias, sed & per Verba ipsorum præsentia, aut quoddam dirigendos cum admiranditimo & clarissimo Tribuno fideles & sciantes virtuos ex tui fodatibus, cogat unumquemque publice anathematizare Nestorii & Theodori dogmata, & præcipe dicentes duas naturas post unionem, & semotim quamque operantem. Expertus namque eos qui sunt in Germanicia, inveni quidem illos dicere duos filios, olim duas naturas dicere minime deviantes. Unde non concedatur dici ab eis & decreti quod unaquæque natura secundum semetipsam operetur, & hæc quidem Episcopii pestiferos, illa vero impatribili manferit. Nihil est enim aliud nisi rursus duos filios confiteri dicaut introducere personas. Rogo igitur compatibilem & Deo deditam animam tuam ut per causa invigiles, a Domino Christo tempus accipiens, & obtinens sanctis Ecclesiis absque scandalo & maculatinitionem.

Post hanc justes descripta, ut ajunt, ad hunc longa epistola, cujus initium : Res quidem E est inter fratres collocutio dulcis &c. *quam postsumus olim ab alio translatam, ut erat.*

CA.

a *Anteredi*] leu Aradii & Antaradi, ut dictum est supra cap. xxiv. pag. 218. b *Maximus*] Vide supra cap. ccc. c *Corda sciemem*] Ex illo psalmi xi. *sermones casti & verus Deus.*

d *Latere*] Hæc epistola habetur in collatione quinta Concilii V. & in epistola tertia Pelagii II. ad Episcopos Hiriæ; sed ex alia interpretatione. In Concilio autem illo adnotatum est eandem scriptam esse ad Theodosium Augustum & ad Firmum Cæsareæ Cappadociæ. e *Tomum*] Sive epistolam ad Armenios, quæ edita est Graece & Latine in tomo primo Concilionum pag. 1717. & cujus varia fragmenta referuntur in Concilio V. & apud Facundum.

f *Subdidit*] Hæc non exstant in epistola Proclí ad Armenios, sed in altero tomo, ut docet Joannes & Synodus Antiochena in epistola ad Cyrillum apud Facundum lib. 8. cap. 6. *Alter tomus excerpta quædam habens beati Theodori, quæ sibi Nestorianis Episcopis, & ea quæ illi diversis libris scripsisse videntur, volentes ita anathemizare.* Excerpta autem illa non fuerant facta à Proclo, sed ab Armenis; æque simul cum tomo eos miserat Proclus, ut ait Liberatus. g *Reverentissimo ad me*] Concilium Antiochenum habet: *Excerpsi enim illis familia quedam invenimus apud verbum cum Athanasium &c.* ut infra in Concilio apud Antiochiam celebrato anno cccxxxi. h *Vide supra cap. ccv.* i *Epist. Acacii*] Extat ex alia interpretatione supra cap. cxxxix. k *Post Synodum*] In alio exemplari, *de post qua inter ipsum & orientales Episcopos facta est.* l *Ipse ipsum.* m *Aliud exemplar, vestrum ipsorum presentiam.*

n *Res quidem*] Habetur ipsa in tom. primo Concilii Ephesini pag. 133.

CAPUT CCXIV. ...303

Epistola ejusdem ad Successum Episcopum Diœcesæ Isauriæ provinciæ.

PErlegi quidem commonitorium quod a tua est sanctitate transmissum, nimium vero sum gratulatus quod & dum valeas nobis ad hujusce predicere multo amore dilexisse, hortari deparis ut ea quæ tenemus omnino & bene se habere præscipimus, hæc ipsa & scribamus. Sapimus ergo de laltaroris nostri dispensatione ea quæ & sanctis patres qui ante me fuerunt. Legentes enim labores illorum, sic nostra coaptamus nunc ut illos loquamur, & nihil novi eorum dogmatum reticundi invehamus. Quia igitur tua perfectio percunctatur utrum dici oporteat super Christo duas naturas, an non, arbitratus sum respondere ad illa. Diodorus quidem pneumatomachus, id est spiritui Sancto repugnantes, qui, ut dicunt, circa tempus orthodoxorum communicavit Ecclesiæ, deponens, ut putavit, Macedonianæ hæresis macculam, langueron incurrit in alterum. Sapoit enim & Christum quod alter quidem demonio fit filius qui est ex femine David & ex sancta virgine genitus, alter vero proprie filius femo qui ex Deo est pater. Velut ovis autem pelle obumbrans lupum, similar quidem Christum predicere dicere Christum, referens nomen ad solum Dei patris verbum genitum, ex Deo unigenitum. Ut vero in ordine gratiæ depulsa hoc, ut ipse dixit, & & qui est ille esse Christus, & Dominum vocat. Unitum vero non fieri non glorificamus, sed circa dignitatem solum, & circa auctoritatem, & secundum honoris æqualitatem. Hujus difcipulus fuit Nestorius, & ex illius obscnebratus codicibus simulat quidem se unum & Christum & filium & Dominum confiteri, partitur vero & ipse in duo unum impartibilem, hominem dicens Deo esse conjunctum æquivoca nuncupatione, æquo honore, dignitate. Quin etiam voces quæ in evangeliis prædicationibus de Christo sunt positæ definit, ac dicit has quidem conpati debere homini, manifestum est illas quod humanas, illas vero Deo verbo singularter convenire, manifestum est utique quod Deo decentes. Et quumque separatim ipsum ipsiter, & quasi a parte posuit ut hominem semotim cum qui est ex sancta virgine genitus, & semotim similiter & a parte filium cum qui est ex Deo patre fermonem, ob hoc fundum virgineum dicit non esse Dei genitricem, sed genitricem potius hominis. Nos vero non fumus ita hæc se habere dispositi, sed a divina scriptura & a sanctis patribus limus edocti unum filium, unum Christum, & Dominum confiteri, id est, ex Deo patre fermonem, genitum quidem ex ipso ante sæcula Deo decentes & ineffabiliter, in novissimis vero temporibus suscuti eundem propter nos genitum secundum carnem ex sancta virgine. Et quia Deum inhumanatum & incarnatum genuit, idcirco eam & Dei genitricem nominamus. Unus est igitur filius, unus Dominus Jesus Christus, & ante incarnationem, & post incarnationem. Non enim alter est filius ille ex Deo patre fermo, alter vero rursus hic ex sancta virgine, sed ipse ille qui ante sæcula & secundum carnem ex a muliere genitus creditur; non tamquam divinitate ejus initium quoque esse acceperit, vel certe ad subsistendi principium per sanctam virginem fit oventa, sed quia potius, sicut dixi, ante sæcula existens verbum, ex ipsa secundum carnem natum esse dicatur. Propria namque erat ejus caro, sicut cetera unusquisque nostrum, & proprium ejus corpus. Quoniam vero quidam objicient nobis quia Apostolus dicit, & dicunt : Si unum dicitis per unitionem integram & confricitam filium ex Deo patre verbum inhumanatum & incarnatum, forsitan & illud utique fomniatis & cognosceris sapiendum quod confusio aut contemperatio aut conformentatio facta sit verbi ad corpus, seu certe corporis translatio in divinitatis naturam. Ob hoc igitur & valde sapientes, repellentes calumniam, dicimus quia fermo qui ex Deo patre est, inablinabiliter atque ineffabiliter univit sibi corpus animatum anima intellectua capaci, & processit homo ex virginе, non per mutationem natuire secundum nos Virginis, sed magis dispositiva benevolentia. Voluit enim fieri homo, & secundum naturam Deus esse non perdidit. Sed etsi in his quæ secundum nos fant depositus est mensuris, & portavit fermam fervi, & fit permansit in excellentiis deitatis & in dominatione naturali. Adunantes igitur nos fanie carni habenti animam intellectualem ineffabiliter ac ablinabiliter intellexiamus Dei fermonem verbum, inconfuse ac inconvertibiliter unum filium & Christum & Dominum confitemur, eundem Deum & hominem, non alterum & alterum, sed unum & eundem, hoc & illud existentes & intelligendum. Igitur aliquando & quidem ut homo difpositive humane loquitur, aliquando vero ut Deus facit eum potestate Deo decentes fermones. Dicimus vero & illud, difquirentes bona arte in carne difpositationis modum, & subtiliter mylterium calculantes, videmus quod is qui ex Deo patre est fermo, inhumanatus est & incarnatus, & non fibi ex divina natura fanctum illud corpus plasmavit, sed magis ex virgine id accepit. Aliquin quomodo factus est homo, nisi quia corpus portavit, non tamen ex divina natura, ut dixi, inhumanitatis modum, videmus quia duæ naturæ ad invicem convenerunt unitione indisrumpibili inconfuse atque inconvertibiliter. Caro enim carnis est, & spiritus spiritus, & Deus est caro. Sublimiter vero & verbum Deus est, & non caro, etsi carnem dispensative propriam fecit. Quando igitur intelligimus hoc, nihil necessaria ei qui est in unitate concurfit. Et ex duabus naturis factum fuisse dicentes, verumtamen post unitionem non dividimus naturas ab invicem, nec in duos incidimus Christum, (id est unum affirmus filium), & ut pietas dicentes, duas naturas verbum & carnem. Igitur quod quidem pertinet ad intellectum & ad solum animæ oculorum visum, quomodo inhumanatus (*Sic illeuigirmenis*), duæ naturas dicimus esse unitas, unum vero Christum & filium & Dominum Dei verbum inhumanatum & incarnatum. Et si videtur, ad exemplum fuscipiamus compositionem secundum nos ipsos, qui homines sumus. Compositi enim sumus ex anima & corpore. Et videmus duas naturas, alterum quidem corporis, alterum vero animæ; sed unus homo existimabimus circa unitionem. Et non ex eo quod ex duabus natu-

a *Ad Successum*] Illa & sequens epistola habentur Graece & Latine inter epistolas sancti Cyrilli, & in appendice tomi primi Conciliorum editionis Romanæ. b *Diœcesæ provinciæ*] Diœcesæ Thraciæ. c *Sic fermo*] In vulgata editionibus, *ex semine virgine Deique matre.* d *Quidem*] Sic non epistolarum, sicut auctoritatem textus Graeci. Porporam enim in epistola Lupi scriptum esse *fidem.* e *Id unum*] Hoc fermonem, quod deerat in editione Lupi, non adsentiunt ex editione vulgata. f *Videtur Lupus hoc nonnulla deesse.* g post vocem *diversum* addiscere dicimus, quod non fustulimus. Nunc enim textus est integer. h *Sic ille uelg.*] Hinc quoque quamvis hac transhumanus ex editione vulgata.

turis fit homo cõmpositus, dũo homines unus efficitur, sed unus homo, ut dixi, secundum compositionem ex anima constat & corpore. Nam si naturarum quod ex duabus diversisque naturis unus & solus sit Christus indiuiuptus existens, a unitionem dicunt orthodoxæ fidei repugnantem. Si una natura est totum, quomodo inhumanatus est, aut qualem eximum propriam fecit? Quoniam vero ipse ipsoymnystico talem sermonis invententionem, quod post resurrectionem sanctum corpus salvatoris omnium nobilem Christi in totum sola divinitas, opportere arbitratus fuit & ad hoc respondere. Scribit beatus Paulus, causas inhumanationis unigenitri filii Dei nobis enarrans aliquando quidem: *Quod enim impossibile erat lege, in qua infirmabat, misitens Deus filium suum infimilitudinem carnis peccati, peccatum damnavit in carne, ut justificatio legis impleretur in nobis, qui non secundum carnem ambulamus, sed secundum spiritum.* Aliquando vero: *Quia ergo pueri communicaverunt carni & sanguini, & ipse similiter communicavit ipsiũem, ut per mortem destrueret eum qui habebat mortis imperium, id est, diabolum, & liberaret eos qui omnes timore mortis per totum vitam obnoxii erant servitutis. Non enim angelos apprehendit, (b sed semen Abrahæ apprehendit.) Unde debuit per omnia fratribus similari.* Dicimus igitur quoniam ex transgressione in Adam corruptionem pertulit humana natura, & quali tyrannidem faciliter animus noster ex voluptatibus seu motibus carnis inflitis in naturam (c necessarium ad salutem fuisse nobis qui in terra degimus, Dei verbum hominem fieri, & humanum carnem corruptioni subjectam, & voluptatis indiscretam, proprium facere, & quoniam vita eli & vivificans, destruere quidem corruptionem quæ in ea est, increpare vero in natura insitos motus, hos videlicet qui ad amorem provocant incongruæ voluptatis. Sic enim congruebat in omnibus peccatum. Recondunur vero & beati Pauli legem peccati vocantis motum qui nobis est insitus. Igitur quoniam caro humana propria vertu est facta, quievit quidem corruptionem suffertur. Et quia peccatum fecit ut Deus, ipse cum factiens proprium & fuam, fieut dixi, monstravit, desiit & (illa) voluptatis amore languente. Et non sibimetipsi id imperavit sermo unitus Dei (d) enim qui est (semper) fed utique nobis. Si enim subjecit fumus his malis quæ funt ex transgressione Adæ, venient modis omnibus in nobis & ea quæ funt in Christo, id est, & incorruptibilitas mortalitatis peccati. Ergo factus est homo, non hominem recepit, ut videtur Nestorio. Et ut factus homo crederetur, dum certe permaneret quod erat, utique Deus secundum naturam, ob hoc & eluriu dicitur & laborare & sufferre vero & somnum & perturbationem atque tristitiam & alias irreprehensibiles passiones. Ut autem rursus satisfacere videntibus le, quia homo fimul erat & verus Deus, divina operabantur signa, increpantur, suferiunt mortuos, & alia inopinato perficiens. Sufferuit vero & crucem; ut carne patiens mortem, & non divinitatis naturæ, fieret primogenitus ex mortuis, & iter perveniendi ad inferos ruptumque pandereet humanæ naturæ, & infernum spolians miserentur animabus quæ illic tenebantur obtrulie. Post resurrectionem vero idem quidem (erat) corpus in quo paulo ante pertulerat, veruntamen non habebat in se infirmitates humanas. Non enim de cetero eliuit, aut famis vel laboris aut cujuslibet calium esse susceptibile dicimus, sed de cetero incorruptibile, & non hoc tantum, sed & viviscum. Vitæ liquidem corpus est, id est, unigenitri. Efulsit vero & Deo decentissima gloria & intelligitur Deicorpus. Igitur & fi quis discerit id divinum, fit & hominis humanum, orationis decore non deviat. Unde arbitror & sapientissimum Paulum dixisse *si vero & cognovimus secundum carnem Christum, sed nunc non cognoscimus.* Dei enim, fieut divi, corpus existens proprium, omnia humana transcendit. Translationem vero vel transitum in divinam naturam corpus ex certa parte possibile non est, fed est impossibile. Alioquin divinitati derogabitur quasi factæ & quasi recipienti id in fe ipsam quod ejus secundum naturam proprium non fit. Aliquam namque est dicere quod natura caro in divinitatis naturam & dicere quod naturam fit verbum in humanam naturam. Nam fieut impossibile est hoc, (incorruptibilis namque & immutabilis est) ita & alteram. Necenim dici potest in divinitatis substantiam vel naturam posse quamlibet ex creaturis transire. Creatura vero & illa caro. Ergo esse quidem corpus Christi divinum (affirmant,) & quia Dei est corpus, & inefabili gloria illustratum, incorruptibile, sanctum, vivificum; quod vero divinitatis mutatum fit in naturam, neque sanctorum patrum fapuit ullus, neque nos ita sentimus. Non ignorec vero & illud sanctus ita, quod beatæ memoriæ nuper noster Abbanafius, qui fuit tunc Alexandrinus Episcopus, mistis tunc temporis aliquibus, scriptis epistolam ad Epiphanium Cornutæ Episcopum per omnia recitabat inferens. Quoniam vero & ipse convincebatur Nestorius, & rectæ fidei afferentes legentes hanc ipsam, vincebant eos qui similia fperare voluissent, ad convictiones suas ex ea quid dicere non habentes; amarum quidem machinati sunt & impietate hæretica dignum. Corrumpentes enim eandem epistolam, & alia quidem subtrahentes, alia vero adjicientes ediderunt, ita ut videretur ipse ratione omnium eius confona fensisse Nestorio & similibus ejus. Erat igitur necessarium, ne forte & illuc perseratur quibusdam que corrupta, de exemplaribus que apud nos sunt parta fumptum tum ejusdem dirigere. Etenim reverentissimus & religiosissimus Emesenorum Episcopus Paulus ad Alexandrian veniens movit de his sermones; & inventus est habens quidem exemplar illius epistolæ, fed corruptum ab hæreticis & infectum, ita ut supplicaret quatenus ex nostris exemplarius referipsum dirigeretur his qui sunt Antiochiæ, quod & destinavimus. Sequentes igitur eos omnia sanctorum patrum sententias, contra Nestorii dogmata scriptimus codicem & contra aliorum quorundam capitulorum que sunt vituperanda vituperam. Estsita tæ religiositati transimiti ut si qui fuit ali confidedes & unanimes fraeres fiti, quibus quorundam multiloquio fit lectepum, & putent quod pœnitueriunc de his quæ contra Nestorium scriptimus, ex lectione addiscant quia bene & rectæ corrigimus & increpantemus et errantem, & nunc maliquos restiimus ubique ejus blasphemiis repugnantes. Tua vero perfectio, que & ultra (valet intelligere, tum scribendo, tum orando, nos quoque juvabit.)

a Omnibus.] Vox illa referenda est ad membrum superius, & deinde legendum, *dicunt orthodoxæ fidei repugnantiæ*
b *Non enim.* Ex hac quinque addita fuit ex editione vulgata.
c *Increpantemus.* Sive incorruptio peccatorumque mortificatio, ut in alia versione.
d *Ad Ephesiorum.* Vide supra pag. 183.

Aliorum quorundam capitulorum, quæ sunt vituperanda, virtutem duplicem interpretari qui potest, ne etiam dicatur contra alios quosdam qui accusati erant illorum capitulorum virtute, ut de fuis id intelligatur dixisse capitulis. Ubique tamen de omnibus hujusmodi scriptis, ubi una tantum ex duabus dictis natura, hoc generaliter dico, quia multa fuisse possunt non perfectissime scribia dicta monstrare contra eos qui velint ex hujusmodi vituperatione opinionem suam in memoriam pervocare, nisi quia unus hoc propositum nos est. a *Exordiscum quippe, non apologeticum, solum scripsimus. Et hic, prous tiruuntiamque aliquid diversis diversa, absque integritatis inquisitionis præjudicio collocamus.*

CAPUT CCXV. —304.

b *Epistola secunda ejusdem sanctissimi Cyrilli Episcopi Alexandriæ ad eundem sanctissimum Episcopum Dioscaverosem Issuria.*

CLaram quidem semetipsam constituit veritas & diligentibus eam, ablcondit vero, ut affirmo, & tentat latere intelligentes verfaturum. Non enim dignos semetipsos pronuntiant ut eam claris oculis cernant. Et immaculatæ quidem dicti dilectores quærunt Dominum in simplicitate cordis, ut scriptum est. Qui autem per diffortia & aspera itinera meant, & cor habent finistrum feu vanum, fieut in psalmis scriptum est, perversis intellectibus multiplices sectrices (dimentis, & cogitationes, (ut pervertant vias Domini rectas) & avertant animas simplicionum ad ea quæ non licet, quasi licent, sentiendo. Et hæc inquam tue fanctitatis proprium est ignitis, & invocantes in eis quidam incuste propositæ ab his qui noficio qualiter fallæ scientiæ diversilia dilgent. Erunt vero hæc.

Sicut ablatus naturis, inquiunt, collectus est Emmanuel, post unitionem vero una natura verbi incarnata, sequetur omnino dici oportere pati eum in tua natura.

Beati patres, qui fanctum recipe fidei symbolum nobis definierunt, inquiunt ipsum ex Deo verbum, quod ex ejus est substantia unigenitum, per quod facta funt omnia, incarnatum atque humanatum; & quemadmodum dicemus nescisse illos fanctos quia unitum verbo corpus erat animatum anima intellectuali, confequitur ex hoc ut qui incarnatum dicit verbum, non absque intelligentiali animo illum fateatur carnem quæ unita est ei. Sic enim, fieut quidem arbitror, quin potius non tum fiducia dico, & fapientissimus evangelista Joannes verbum carnem factum dixit, *non* tamen, id est, quod tamquam conversionem mutationemve fustulerit; manifte vero quod erat, id est, natura Deus. Affumens vero et effet homo, fine fecundum nos ex muliere fecundum carnem, a carnis unus peritius filius, veruntamen non jam fine carne, fieut olim, vel ante tempora inhumanationis, fed potius vellut vestitus etiam nostræ naturæ. Sed est non est consubstantialis verbo cor-

a *Exordiscum.* Legradum fortius *Meinisium.* b *Epist. secunda.* Extat Græce apud Concil. Ephes. inter epistolas sancti Cyrilli. Ejus vero fragmenta quædam habentur supra cap. LXXXIV. Porro quæ in hac editione nostra potius fuit inter omnes, adeira fuit ex vulgata. c *Id est.* Non eundemvimus. Male enim editum a Lupo fuit *Idem;* Nihil vulgatus in antiquis libris quam primum pronunciatum vocabulorum.

Concil. General. Tom. IV. X atorum.)

pus quod ei unitum est, & in quo intellectualis est anima, tamen phantasia quidem mentis adjecta est ea quæ unita fuit alterius esse naturæ, unum vero filium & Christum & Dominum confitemur, ut carnem factio verbo. Quando igitur dicimus carnem, hominem dicimus. Quæ igitur necessitas est pati eum in sua natura, si post unitionem dicatur una natura filii incarnata? Si enim non esset in termonibus de disperdendione id quod fuit fucumbere passioni, recte dicereturque dum non fit id quod pati foleat, omni necessitate sequeretur verbi naturæ contingere passionem; si vero in eo quod dictum est incarnatum, unitum, non ferimo dispensationis cum carne habita introductus est, (quamvis enim non aliter nisi *apprehendens semen Abrahæ & assimilatus per omnia fratribus & hominibus* Deus) tamen quasi corporis multiloquio fuit usi qui dicunt confequi oportere omnino in sua cum pertulisse natura, dum subjacet caro, circa quam exclusimus passio intelligitur contigisse, verbo impassibili existente. Sed non ab hoc a passionibus excludimus eum. Quia sicut ejus proprium corpus est factum, sic universa quæ corpus fit tunc, expedito folo peccato, nihilominus dicetur pertulisse per affectionem dispensativa. (Sed dicent adversarii.)

Si una, inquiunt, natura verbi incarnata, omni quodammodo necessitate confequitur dicere formatorem factum & concrucifixum, quasi omnimoda & subtracta in eo nostra natura.

Ignorantiam iterum, qui recta pervertunt, quod fecundum veritatem una natura verbi fit incarnata. Nam si unus est filius, qui natura & veritate est femo qui ex Deo patre est ineffabiliter genitus, deinde circa assumptionem carnis, non inanimata, quin proprium anima intellectualiter, homo procelit ex muliere, non in duas partiteur personas filius, fed unus permanfit, veruntamen non abique carne, neque fortis a corpore, fed habens id proprium quod ex unitionem defecisset. Qui vero hoc dicit, non fermentationem, non confusionem, non aliud aliquid tale modis omnibus fit significat, nec vero id unquam quasi ex necessaria ratione consequitur. Si enim dicimus dicatur a nobis unigenitus filius Dei incarnatus & humanatus, non ob hoc, ut illis videtur, fermentimodo consumitur, id est, ut ipsum in carnis naturam verbi nunc transmutetur; fed non, ut in hujus *fed in proprietate quæ est secundum naturam utroque manente, atque intelligendo fecundum hanc quæ a nobis nuper id reddita rationem, inhibitis & inenarrabilis unitio unam nobis ostendit filii naturam, veruntamen, ne dixi, incarnatam.* Non enim in folis simplicibus fecundum naturam unum vere dicitur, fed in illis quoque quæ compositione collecta funt. Quali quædam res est homo ex anima & corpore: quæ quidem diversæ funt species, & non consubstantialia ad invicem, fed tamen unita hominis naturam perfecit. Et ex compositionis rationibus differentia inefi circa eo Eum quæ ad unitionem funt conducta naturarum: Superflua igitur loquuntur hi qui dicunt quia si una natura est verbi incarnata, modis omnibus confequitur fermentationem fieri & contemperationem, quasi imminuta & subtracta ei hominis natura. Nec enim diminuta est, neque, ut dixerunt, subtrahitur. (Nam ad plenissime declarandum quod fit factus homo) sufficit (fateri illud fuisse incar-

ANNO CHRISTI 451. natum.) Si id tacitum fuisset a nobis, habuisset Ecclesiarum calumnia locum. Quoniam necessario adjectum est id, ubinam mutationis vel substractionis est locus?

Si perfectus, inquiunt Deus Christus, idemque intelligendus homo perfectus, & consubstantialis quidem patri secundum deitatem, secundum humanitatem vero consubstantialis nobis, ado est id ipsum quod perfectum est, si hominis natura non subsistit? Ubi vero & consubstantiale nobis, si non manifestatur quae nostra natura?

Sufficit & hujus ad manifestationem solutio praemissi capituli, sen certe excusatio ejus. Si enim dicentes unam naturam verbi, tacuissemus non in parte interfuisse, sed quasi extra posuerimus distinctionem, esset eis & forsan non nisi verisimilis ratio interrogare fingentibus: *Ubi est in humanitate perfecto, vel quomodo subsistit nostra substantia?* Quoniam vero & in humanitate perfecto & nostra substantia manifestatio introducta est per hoc quod dicitur incarnata, quiescant incumbere carnem virgo. Hoc namque erit refutare distinctionem & incarnationem negare & ob id ipse inclamare, (ac si sillo perfecta humanitas auferretur,) Si vero, ut dixi, in eo quod dictum est incarnatus, clara est atque indubitabilis fatisfactio quod homo fit factus, nihil jam prohibet intelligere qui unus existens & solus filius Christus, idem Deus & homo est, ut in divinitate perfectus, ita & in humanitate perfectus. Redditisque ergo & minimum fapientes tua perfectio rationem fatisfatis passionis ex ponit, non ipsum unigenitum Dei filium, sed qui intelligitur & est Deus, pati in sua natura quae sunt compassionis, sed per terrena potius pertulisse natura. Oportet enim perfectio ambo servire uni & secundum veritatem filio, & non pati divine, & dici pati humane. Ejus enim passis est caro. Sed arbitrantur rursus illi non cum quae apud ipsos Dei passio vocature inducere per ista quae diximus, & non intelligunt dispensationem, fraudulentissime nos tentant transferre in hominem sepolito passionem, dum cum libi pietatis per suam fapientiam providentes, ut non a Deo verbo dicamur esse salvati: tamquam qui proprium pro nobis sanguinem deferit, sed ab homine potius, qui sepolitus ac defunctus filius intelligendus fit. Hoc quicunque fic sapit, omnem dispensationis cum carne rationem & divinum mysterium nostrum non immanifeste ad hominis culturam redigit, & non cogitat quod cum qui ex Judaeis est secundum carnem, id est, ex semine (Abraham & Jesse de David), Christum dominum gloriae & Deum benedictum, in saecula & super omnia beatus Paulus dixerit, proprium illud corpus verbi pronuntiam quod ligno affixum est, & ipsi per hoc deputaverit crucem.

Addidit autem quod super hoc, & aliud fit quod in qualibuset venit, quod quis carne nuda pati Dominum dixerit, irrationabilem dicit (& non spontaneum ejus afferit passionem:) & qui dixerit quin anima intellectuali eam fuisse perpessum, ut sit spontanea passio, nihil prohibet ut dicat humanitatis eam pertulisse natura. Si vero ita, quomodo non dalpimus duas naturas post unitionem

ANNO CHRISTI 451. subsistere indivise? Quare quicunque dixerit, Christo igitur passio pro nobis carne, nihil aliud dicit, nisi, Christo igitur passio pro nobis carne.

Confligit rursus haec nihilominus propositio hi qui unam dicunt naturam filii incarnatam, & quasi superfluum feu vanum id pronuntiate videntes, contendunt absque duas naturas subsistentes offendere. Sed ignorarerent quia quecunque non circa solam contemplationem dividi amas, haec ipsa utique modis omnibus interitorem pertinaxem in omnimodam femotionem deficiant ab invicem. Sit vero nobis ad exemplum rurfus feundemur homo. Duas namque in eo intelligimus naturas, unam quidem animam, alterum vero corporis. Sed in parte intellectibus dividentes haec quasi in fabulis contemplationibus, vel certe animae phantasis differentiam capientes, non per partes pominus has naturas, neque absque per omnia incisionis virtutem linquimus inter eas, fed unius (hominis) esse deputamus, ita ut dux jam non fint duo, per ambas autem perficiatur animal unum. Igitur vel & dicatur humanitatis naturae & divinitatis super Emmanuele vel in Emmanuele, fed ipsa humanitas fafta est propria verbi, & unus intelligitur filius cum a. Cum vero dicat scripturae divinae inspirata carne eum passum, melius esse nos ita dicamus quam natura humanitatis. Quamvis fi & hoc ab aliquibus (fine) malo dicatur, nihil obstrangi mysterii rationibus. Nam quid est illud humanitatis natura praeterquam intellectualiter animata, & (in qua) dicimus Dominum carne perpessum. Curiosissime igitur dicunt humanitatis eam passum fuisse natura, a verbo vivificandum indomabile deficientes, & extrinsecus ingrovientes atque sequestrantes, ut duo intelligantur, & non jam unus incarnatus & inhumanatus is qui ex Deo patre est fermo. Adjectum veroab iis *indivise*, apparet quidem quodammodo apud nos esse rectae culturae significativum. Hi autem non ita intelligunt. *Indivise* namque apud eos secundum vocum notitiae Nestorii circa utrum fufcipitur modum. Discunt enim quod aequalitas honoris, eadem voluntate, & una auctoritate indivisus 2. Deo verbo existit homo. Il le in quo habitavit. Igitur quod simpliciter dicitur verbo, fed cum quodam dolo atque indisiis malignis.

CAPUT CCXVI. 305

Exemplar ab Hypatia, quae philosophiam docebat in Alexandria, ad beatum Cyrillum Archiepiscopum 1 de dispiciebi.

I Egens historias temporum, reperi factam Christi praefentiam 1 ante annos centum quadraginta. Fuerunt vero discipuli ejus qui pollea Apostoli nominati fant, qui & post affumptionem ejus in coelos Christianam praedicaverunt, qui simplicius quidem & absque omni cautiofitate superfluas docuerunt, ita ut invenerint loum principe gentilium, male intelligentes atque pajacitaes, hanc accusandi deliriam, qui infallibiem nominandi, Quod enim dixit evangelista, *Deum nemo vidit unquam*, quomodo ergo, inquiunt, (dicitis) Deum fuisse crucifixum? Ex ajunt. Qui

*vosus non est, quomodo affixus est cruci? Quomodo mortuus atque sepultus est? Nestorius igitur, qui quodo in exilio confitatur est, Apostolorum praedicationes exposuit. Nam discens ego ante longa pridem tempora quod ille ipse duas naturas Christum fit confessus esse, ad eum qui haec discrat inquam: *Solutae sunt gentilium quaestiones*. Dico igitur fanctitatem tuam male fecisse illi contraria fapiendo, fyrbondum congregare & abique consilio deputiones. Verum tamen per unitionem dispositiva vum unus esse creditur ad eum qui inhabitavit & dicitur. Sicut enim est in nobis spiritus fanctus offendens nos vel efficiens templum. Dei, justa tandem unitatem in ipso dicimus Christo habitasse quidem in carne ut in templo illum Dei hominem, fanctificaffe vero eum ut inhabitantem 2 Dicimus vero quia idet dicitur templum, fed ita non propriam ejus carne id quod assumpsum est, ut unum deputetur ad eum; non quia transit ad deitatis naturam, fed potius compositionem circa unitionem dispensativam. Deus namque erat in carne propter nos.*

CAPUT CCXIX. 308

Epistola Imperatoris Theodosii ad superscripta.

a Imperatores Caesares Theodosius & Valentinianus, victores triumphatores, maximi, semper colendi, Augusti; Deo amicissimo & beatissimo Archiepiscopo Joanni 1 & Sanctae Synodo quae cum eo convenit. 2 Perturbationem & tumultum qui contigit in oriente nostrum cognovit imperium a religiosissimo patre nostro & Episcopo Nestorio. Et quia universorum quietis & pacis providentiam gerimus, maxime autem pro recta fide, quae nos nostrumque custodit imperium, per hanc Epistolam vestrae scripsimus sanctitati ut patroteriumque ad nos. 3 & nullus ex eos nominet depositum qui contra Infulem propriam volunt religiosem fallobertinam perutibare. Illa est enim nostrae divinitatis intentio, ut cum quiete omnes homines degant, & pacem habeant fanctae Ecclesiae Dei, per quas & nos falvamur & nostrum credit imperium. Haec itaque voce quiete Ecclesiae providete. Nos enim aliquindi de vobis utilitas expectamus? & illi [illegible] Ecclesia, ne quis adversus eos qui in ejus pace delusit? fuit quicquam de cetero tale praesumat. 4 Deus vos multis (annis) conservet, venerandissimi patres.

A cruce usque ad Deus bonum non habet.

CAPUT CCXX. 309

Translatum ex codice monasterii Aecmensis.

Epistola, *Synodi*, tamquam fide generalis a Sanctissimo & universo Concilio.

Ejusdem ex interpretatione epistolae ad Hebraeos.

Sed non in nobis mortificata fex peccati fuisset, sed nec ipsis cunctis insimilissima mors destructa

Concil. General. Tom. IV.

cipum,

a *Hypatia*) Certum est, eam floruisse eo tempore quo sanctus Cyrillus sinebat cathedram Alexandrinam. Sed quo ex Socrate lib. 7. cap. 15. conflet eam vitis interpretam ac incendio conflagratam fuisse anno quarto episcopatus Cyrilli, Honorio X. & Theodosio VI. Consulibus, hoc est, anno Christi quadragesimosexto decimo quarto; cuidam siquidem Hesbusio, cujus in his Synodis omnemque fuisse Hypatia, anno autem CCCCXXVI. non contigisse, vides Hesbusio, cujus episcolum ad Cyrillum esse nonnisse ac suspicatur. Si ita argumentis postulet Lupus, hac epistola usus non esse, ut exemplum poterit eorum qui eneris ignorantiam Deo infingunt esse puraeses, proprietas namque habeantur avertiam Theologiae religiosis Christianae. De Hypatia porro vide Synodi epistolas & scholiam, tum etiam Henrici Valesii annotationes ad Socrates. Hesbusio ab iis qui ut Christi contrarie esset, *Hypatia* fuisse existimarit, *Hypatia* fuisse existimarit, *Hypatia* fuisse existimarit

ANNO CHRISTI 451. cipum, unicuique sanctæ synodo quæ per singulas mundi partes est, in Domino salutem. Nobis secundum pias literas congregatis in Ephesia civitate, recesserunt nonnulli ex nobis numero paucio amplius quam triginta, principem suæ apostasiæ habentes Antiochenorum Episcopum Joannem, quorum & nomina hæc sunt, id est, Joannes Antiochiæ Syriæ, Macarius, Julianus, Alexander, Diogenes, Apringius, Placus, Alexander, Theodorus, Helladius, Helladius, Joannes, Paulus, Matthæus, Marcellinus, Helladius, Maximianus, Helladius, Dexianus, Gerontius, Asterius, Antiochus, Dorotheus, Jacobus, Zebinus, Petrus, Fritilus, Himerius, Theodorus, Eutherius, Anastasius, Tranquillinus, Basilius, Paulianus, Maximus, Daniel, Eustathius. Qui habentes secum quosdam depositos, ante omnia quidem Nestorii & Cœlestii sententias vindicantes manifestissime demonstrari sunt, eo quod nobiscum contra Nestorium minime acquiescant; quos & communi sententia sanctæ synodus & ab omni ecclesiastica communione alienos effecit, & cuncta facerdotii operatione privavit per quam possint vel nocere vel juvare.

I. Quia vero oportuit & eos qui defuerunt a synodo & perstiterunt in unaquaque provincia non ignorare quæ de hiis decreti sint, notum vobis facimus sanctitati quia sive Metropolitanus quis cujuslibet regionis, abscedens ab hac sancta & universali conventu, adjectus est ad illud apostaticum Concilium, vel post hæc si fecit consortii, vel si ea quæ sunt Cœlestii pedibus hæc sapientive fuerit, contra suæ regionis Episcopos nihil poterit prævalere, omni ecclesiastica communione a præsenti jam hac synodo factus extoritis atque privatus suæ regionis Episcopis Episcopis & affinibus omnique Metropolitanis, qui orthodoxe sentiunt, subjacebit, ut in totum & episcopatus gradu privetur.

II. Si vero aliqui a parochiales Episcopi, relicto hoc sancto Concilio, eidem discessioni adjuncti sint, aut adjungi tentaverint, aut fi quis ex his qui subscripturunt dejectioni (Nestorii) ad conventum eveerit sive discessionis ejus, hoc commino secundum quod hac sanctæ synodo placuit, ille a facerdotio alienus, & ab eodem cadere gradu.

III. Si vero & quidam Clericorum qui in unaquaque sanctivitate a Nestorio vel ab his qui una sunt, eo quod recte saperent, ab officio suspensi sunt, & hos proprio gradui restituit sanximus.

IV. Communiter vero cos Clericos qui eadem sapiunt quæ hæc orthodoxa & universalis synodus, jubemus his qui abscesserunt five abscesserint sunt, omni modo non esse subjectos, neque ullo modo subjacere.

V. Si qui vero abscesserint Clericorum, & præsumserint vel clam vel palam ea quæ Nestorii aut ex sunt Cœlestii sunt sentire, & hos a sancta synodo esse depositos.

ANNO CHRISTI 451. VI. Quicunque vero ob incognitam facta ab hoc sancto conventu dejecti sunt, ten ab Episcopis suis propriis, & his irregulariter citra discretionem per omnia fos Nestorius aut hi qui ea que ejus sunt sentiunt redderе communionem vel gradum tentaverint, absque allo eos esse solutio, & nihilominus illos depositos permanere sanxivimus.

VII. Similiter vero & si quicunque voluerint ea quæ de singulis acta sunt in hac sancta synodo Ephesina quolibet modo contraire, eudem sancta synodus deficivit, si Episcopi aut Clerici fuerint, ut omni modo a gradu proprio excidant; si vero laici, sint communione privati.

CAPUT CCXXI. 310

Similiter ex antiquo Ecclesiarum codice transliti, quæ ista prænotatur. Confessio fidei Acacii Episcopi Berrææ.

CRedo in unum Deum, qui in tribus personis sanctissimis, causam fabricemque omnium, unam substantiam sempiternam absque principio, ingenitam, incomprehensibilem, inconterpabilem, incircumscriptibilem, immutabilem, immortalem, impassibilem, id est, quam nec in ipsa nec in alio aliquo dico susceptibilem passionis. Undique enim impassibilis exstat natura divina.

Unum fugiendum Deum dico, qui revera Deus evidit. Gentilitatem vero, qui deorum pluralitas introducitur, fugio. In tribus autem personis agnosci, everso Judaitimi est. Patrem namque in filio & in patre filium & spiritum sanctum in Deo filio & patre confitebor.

Confitebor vero Christum coeternum patri secundum divinitatem, nec substantiæ nec subsistentiæ modo circa deitatem patre minorem.

Similiterque spiritum sanctum.

Filium namque dico absque tempore & fine initio genitum, consempiternum subsistere patri, & sapientiam quæ ex Deo & patre semper existit.

Credo & in processionem spiritus sancti, quam non dico generationem. Et generationem filii non dico processionem.

Dum vero exigit eorum consequentia quæ ducuntur, unum esse Deum, non subsistentiæ negans, sed nomine, si quod consubstantialitatis est commune, significans. Cum vero consubstantialitatem loquor, non unius personæ consubstantialitatem dico, sed trium, id est, patris & filii & spiritus sancti. Una siquidem persona consubstantialis sibimetipsi non dicitur, sed filii & spiritus sancti & patris est illud. Differentia igitur patet, & filius, & spiritus sanctus.

Modus subsistentiæ seu nomen est habitus; non autem substantiæ simpliciter significatio. Est igitur patris est Deus, cujus autem est pater: Et ille filii

filii Deus est, cujus autem est filius. Sic & spiritus sanctus. Quorum vero esse est idem, secundum meam de consubstantiali trinitate (fidem) sini dicta.

Dicam vero & de inhumanatione Dei verbi propter nos, de qua nobis maxima quæstio est, non solum contra omnes hæreticos, sed & contra ipsos quoque qui putantur domestici fidei.

Ita igitur credo: Verbum Dei, Christum sanctæ memoriæ: Propter elementum proprium multumque benignitatem circa genus humanum complacuit Dei verbum in fine dierum adificare sibi ex sancta Maria virgine templum quod erat in præsentia. - Immaculatum & absque ullo peccato hoc templum fumpsit Deus verbum pro nostra falute ad manifestationem suæ divinitatis, & per illud in ipso emisit nostrum falutem propter suam, fine ullo divi, benignitatem & circa nos regimen inenarrabiliter & inefabiliter sibimetipsi hoc unieus ex ipso in ipsa plasmationis initio. Dignatusque est illud condere esse filium secundum natos ad se & tunius dominationis atque honoris & gloriæ ac virtutis quam naturaliter habet ipse qui Deus est verbum; ita ut Dei forma & servi forma ad unam perfectam, unum filium, unum Dominum, Christumque pertinent.

Sic Deum hominemque confitetur Christum filium Dei, unum filium ex duabus naturis, ex qui, fibili atque impassibili, ex mortali & immortali, ex visibili & invisibili, & non inchoatum; ex incircumscriptibili & circumscriptibili; qui simi principio quidem ut sempiternus est datus ex patre secundum deitatem, idem vero ipse ex spiritu sancto & Maria virgine diebus novissimis natus est secundum carnem.

Sed neque carnem dico ex Deo & patre genitam, neque divinam quoque naturam ex sancta virgine Maria; sed secundum divinitatem quidem absque initio ex Deo patre est genitus, secundum carnem vero in ultimis diebus parte Maria virgine editus.

Sic unum Dei filium confitetur, divinitate quidem impassibilem, humanitate vero passibilem, sed nec in passibilem nec in vulve illud templum ab inhabitante divinitate sejunctum, sed ex ipsa conceptione unitum. Non tamen cum eo circumscriptum divinum Deum verbum, incircumscriptibile est enim divinitas.

Patrus est igitur ut sancta, ut dixi, Maria Christi filius Dei, non illis incircumscripta, sed illa circumscripta natura. Dixi namque superius Christum filium Dei & incircumscriptibilem & circumscriptum, secundum divinam quidem naturam incircumscriptibilem, circa humanam vero circumscriptum; secundum quam & in præsepe & in cunis & in cruce & in sepulcro circumscriptus est filius Dei; circa illam vero alteram infinitus & incircumscriptibilis, & omnia continuit continetque.

Unum igitur ex duabus dico naturis, Patrum igitur Christum filius Dei, non divinitate, sed humanitate, id est, Christus est passus in carne. Pa-

ritur sumpta natura; illa vero quæ assumpsit, impassibilis manet. Deus autem verbum propriis re putat tempti sui hominis passiones, circa dico & mortem & reliqua quæcunque dispensativa videntur. Propria ea facit, dum nihil ipse sufficit. Sed quia ad unam personam pertinent ipsæ naturæ, illa impassibilia ea quæ fuit passibilis propria facit. Nec tamen patitur illud impassibile Dei verbum suas factorum passiones, sed, ut dixi, sua carnis passiones adscisit.

Aliud vero est pati eo ipso quod fuas efficit passiones, & aliud fuas efficere passiones. Non aliquis, inquam, filii, sed naturæ alterius passiones. Secundum nullam liquidem patimur rationem, qui naturaliter est insuscepibilis passionis.

Nec verbum caro factum convertimus substantiæ. Pedium tamen ipsum dicitur proxit dicatur, accepit. Et qui erat in forma Dei, servi accepit. Hoc enim significatur quod fequitur: *Et inhabitavit in nobis*. Nec enim filii unitate disperditur distinctio naturarum. Sed fieri aliud corruptibile corpus, & alterum anima immortalis, ex utrique vero unus homo confistit, licet mortali atque immortali & fine principio Dei verbi natura unum confitetur filium, unum. Et quia impassibile verbum passibili unitum experimentum non fustinuit passionis, est quidem filius Dei & passibilis & impassibilis, id est passibilis quidem carne, impassibilis vero divinitate; habens secundum carnem temporale principium; absque initio vero secundum deitatem.

Hæc fictus mentiosipsum habens, sin conscripsi.

CAPUT CCXXII.

Epistola Eutychetis hæretici; sibi scribens ad Papam urbis Romæ Leonem, negat in Christo duas naturas, id est, divinitatis & humanitatis.

DOmino Christo & Deum omnium Christum spe confidens, ante omnia quidem tellis Deus verbum est, in sensibus hujusmodi dignissimos veritatis probationem, i novem vestram sedilitatem cretem in infinitonio cordis mei & ratione sensuum meorum atque verborum. Sed pellimus diabolus fascinavit tale fludinm nostrum & propositum, a quibus vitet destitui opoeitis. Hic Illustrissimo & omnibus Ecclesiam filii, consule, me nostra Eutychetum Episcopum oppidi Dorylæensis Vobetum dantem sancto Episcopo Constantinopolitanæ Ecclesiæ Flaviano & quibuldam aliis inventis in eadem urbe, qui quæstiones diversas causas fuas evenerant, quomodo hæreticum compellavit, non veritate accusationem movens, sed perniciem mihi machinans & perturbationem Ecclesiæ Dei. Vocatus ad relponionem accusationis ab ipsorum fanctitate; sed gravi ægritudine super ipsam fenectutem retentus occurri ad pragationem, non ignorans compositum fictionem contra fatuorum meam. Et quidem libellis fictum, fabscriptione meo his addita, obtuli fcripta, obtem-

Sed illic quoque religiosi episcopi numerantur, cum in hac synodo sint triginta septem, eodem nimirum numero qui postmo supra pag. 93. in epistola universitatis Concilii ad Augustos. In utrisque omnino locis desiderantur nomina Rufinianum, nimirum, qui pleudonymodum Ephesinam celebravere, nimirum illhic, in catalogo nostra supra pag. 94. & in nostra quidem illius synodo Ephesina pag. 1. Et editio quidem illius synodo Ephesina, quam nostra, tamen etiamsi interdum nomina depravata fint per inlectioni librariorum. Quod autem in nostra deficit nomina quinque Episcoporum, Paulini, Maximi, Maximi, Daniel, & Eustathii, videtur accidisse ex eodem librariorum imperitia seu oscitantia, cum in epistola, ut hic nomina subjiciuntur, adnumeran fit hos Episcopos fuisse triginta & septem plurimus. At editio quæ extat in vulgatis editionibus Concilorum multum aliter a reliquis duabus. Nam desunt illic nomina Diogenis, Pisci, Helladii, Marthini five Matthæi, Marcellini, Gerontii, Antiochi, Jacobi, Zebini, Theodori five Theophili, Anastasii, Tranquillini five Strangulii, Basilii, Paulianii, Maximii, Eustathii; in quorum locum additi sunt Polychronius Heraclæensis, Zosia Ephesinus, Salustius Cæsaræ, Hesychius Cæsaræ, Valentinus Mitylenæus, Philippus Theodosiopolitanus, Cyrillus Adrianeus, Olympius Carpathæ, Palladius, Theophanus Philadelphiæ, Theodorus Ancyræ, Anastasius Tremopolitanus, Maximus Arad. Quod quo ratione accidere, alia excusandum relinquimus.

a Ex Tomo Concilorum. Cum Cyrillus obierit anno octavum. Arcadius vero ordinatus fit Episcopus anno CCCXXXVII. Ut Tillemon tomo I. Ecclesiæ Gallicanæ & decem circiter annis ante, ut supra pag. 90. Ergo, si ratione probabile videtur dum superscribit Cyrillus, adeoque hæc confessio videntur esse suppositiæ.

b Primus] id est, Claudii, Ecc. Dorylæ. Ancyræ, Tremopolitanus, provinciarum.

c Ex Tomo Concilorum. Ataraxias vero ordinatus fit Episcopus anno CCCXXXVIII. Ut Tillemon tomo I. Ecclesiæ Gallicanæ & decem circiter annis ante, ut supra pag. 90. Ergo, si ratione probabile videtur dum superscribit Cyrillus, adeoque hæc confessio videntur esse suppositiæ.

d Ubi illum] Sunt in Actis Eutychetis, adeoque pauci referenda effent ad Concilium Chalcedonense. Epistolam autem illum Eutychetis edidit etiam Lupus in libro de appellationibus. Epistolam

e Libellum] Extat in Actis primo Concilii Chalcedonensis, tomo tertio Conciliorum. Vide Librarum cap. 13.

f Ubi illum] Sunt in Actis Eutychetis. Hæc nomen Lupus ad hæc ipse verba respicere fanctum Leonem epist. 8. data ad Flavianum Episcopum Constantinopolitanum, in qua hæc legitur: *Ayyeiamus enim libellum Eutychetis Presbyteri, qui se queritur, quemdam Episcopum, immerito communione privatum, maxime cum nostrum se affirmet insuper non posse quæstionem demergere, adeo ut, ipse audiat libellum appellationis; sic tamen fatis suspicatur, qui factum compositus sit ut ea, quæ ipsorum libellus in Constantinopolitana Synodo proposuerit. Verum, in epistola illa, quam de appellatione Eutychetis, Itaque postrema hæc verba respondeat fanctum ad ea quæ in hac sua libellum synodo objectum, qui suscepum non est.*

ANNO CHRISTI 451. dens de sancta fide professionem mem. Sancto autem Flaviano Archiepiscopo neque libellum suscipiente, neque ut legeretur jubente, audiente tamen & respondente me ipso verba [a] fidei quæ Nicæne exposita est a Sanctis synodo, confirmata vero apud Ephesum, expetebar duas naturas fateri & anathematizare eos qui hoc negarent. Ego autem metuens definitionem a synodo, nec admittere aliud verbum contra expositam fidem a sanctis synodo Nicæna, sciens vero sanctos & beatos patres nostros * Julium, Felicem, Athanasium, Gregorium sanctissimos Episcopos refutantes duas naturarum vocabulum, & non audens de natura tractare Dei verbi, qui in carnem venit ultimis diebus in uterum sanctæ virginis Mariæ immutabiliter quomodo voluit & scit, in veritate non in phantasmate homo factus, atque anathematizaje inopinatis patres nostros, rogabam ut innotescerent ista fantasiasti vestræ, & quod vobis videretur judicaretis, omnibus modis me secutum esse probabilitis, Sed nullo eorum quæ a me dicebantur audito, abrupta synodo publicaverunt dejectionis sententiam, quam adversus me calumniis factione instruebant, ut & falsi mæ dicitionem incumberet, nisi cito opera Dei, orationibus sanctitatis tuæ, militaris manus me ab incursione rapuisset. Tunc duces aliorum monasteriorum cogere coeperunt in dejectionem meam subscribere, *quod* monachi nec in corpore & heretico dicere profesti sunt vel adversus ipsum Neftorium factum est) in tantum ec cum ad satisfaciendum plebi proponerem fidei mea confessionis, non solum & audierunt eas audisti, verum & contigerunt his qui contra me supradictam factionem meditabantur, ut exinde tamquam hæreticus apud omnes haberer. Ad vos igitur religiosis defensores & humili fidelioses exercantes confugio, nihil & tunc novum induxeras contra fidem, cum inde nobis ab initio traditam, sed anathematizamus Apollinarium, Valentinum, Manem, & Neftorium, & eos qui dicunt carnem Dominii nostri Jesu Christi Salvatoris e cœlo defendisse, & non e spiritu sancto & sanctæ virgine Maria, & omnes hæreses usque ad magum Simonem. Et nihilominus tamquam ejectus de vita pesiclitar. Et obsecro, nullo mihi præjudicio hæc tam quæ per insidias contra me gesta sunt, quæ vita vobis fuerit super fidem profere sententiam, & nullam deinceps permittere a factioiis contra me calumniam procedere, & non excuti & crimi de me omnes orthodoxorum eum qui in continentia & omni caritate septuaginta annos vitam peregit, ita ut in ipso exitu vitæ naufragium patiatur. Subjunxi autem huic literæ meis utrumque libellum, & eum qui ab accusatore meo oblatus est synodo, & qui a me gestus quidem est, non tamen fuceptus, & editionem fidei meæ, nemon & ex quæ de duabus naturis a sanctis patribus nostris decreta sunt.

CAPUT CCXXIII.

Item verba Eutychetis.

TEstor vos coram Deo, qui cuncta viviscat, & Christo Jesu, qui sub Pontio Pilato testificatus est optimam illam confessionem, nec quod ad gratiam faciatis. Ego enim jam a majoribus meis ita fenti & a puerilia mea ita illuminatus fum quemadmodum sancta & ex universo orbe terrarum apud Nicæam habita synodus treecentorum decem & octo beatissimorum Episcoporum fidem constituit, & quam conservavit ac definivit deinceps obtinere solam sancta synodus Ephesi collecta, & nunquam aliter fenti quam quemadmodum præcepit recta & sola vera fides orthodoxa. Et cuncti quæcunque lunt (citra) eandem fidem a sancta eadem synodo constitutam liphesi attentior; cujus synodi dux & princeps fuit beatæ ac sanctæ recordationis Episcopus Cyrillus Alexandrinorum, & prædicationis ac fidei sanctorum & electorum Dei Gregorii majoris, & tum Gregorii, Basilii, Athanasii, Attici, Proclí socius & particeps. Eum & omnes eos orthodoxos & fidelies habui, & honoravi tamquam sanctos, & magistros meos existimavi. Anathema autem dico Nestorio & Apollinari & omnibus hæreticis usque ad Simonem, & qui dicunt carnem Domini nostri Jesu Christi de cœlo descendisse. Ipse enim, qui est verbum Dei, descendit de cœlo sine carne, & Deus factus est, & intra sanctæ virginis ex ipsa carne virginis incommutabiliter & inconvertibiliter, fieri ipse novit & voluit. Et factus est qui est semper Deus perfectus ance facula, idem & homo perfectus in extremo diebus propter nos & nostram salutem. Hanc igitur meam petimus professionem sanctitas vestra &c.

Eutyches Presbyter & Archimandrites huic libello subscripsi manu mea.

CAPUT CCXXIV.

Exemplar Julii Episcopi urbis Romæ, ut asserunt Eutyches scripsit ad [b] Dionysium Episcopum, cujus sensu dulcius ipse Eutyches decidit in errorem.

MIror audiens quosdam confitentes quidem in carne Dominum nostrum, incurrentes vero divisionem male a Paulianistis introductam. Illi enim Paulum Samosatenum sequentes, quin quidem intelligentes rem, qui ex cœlo dicunt Deum confitentes; alium vero terrenum hominem esse dicunt, & illum quidem infabricabilem, hunc dominum, alium servum; & impium, seu tentantur eum quem servum appellant: & fabricatum; sed non colant eum qui nos sanguine suo redemit. Hi vero qui Deum descendisse de cœlo confitentes & carnem factam ex virgine & unum esse cum carne, Theotiscos contubernalitur, excedentes in verbis pietatis illorum. Dicunt enim & ipsi, sicut audis duas naturas. Ad quod & Joannes evidenter probat (unum) Dominum nostrum, cum dicat, *Verbum caro factum est*, & Paulus Apostolus, cum dicat: *Unus Dominus Jesus Christus, per quem omnia.* Si enim natus ex virgine Jesus nominatur, & ipse est per quem universa facta sunt, una scilicet natura facta est, quoniam & una persona, quia in duo divisa, cumque propria natura corporis est & propria natura deitas ut secondum carnem. Sed scit homo una natura est, ita & is qui ad similitudinem hominis est factus Christus. Quod si non agnoscunt id quod per adunationem unum est, possunt & unum in plura partiri & plurimas deitas creare: quoniam multiplex corpus, quod ex ossibus, nervis & venis, carne & cute, spiritu & spiritu conflet, quæ omnia diversia quidem inter se sunt, unum tamen est omnium natura. Unde & deitatis natura cum corpore unum est. Et ne in duas naturas dividitur. Nec enim poterat totum filius hominis appellari qui descendisse e cœlis, & rursus filius Dei quinatus ex femina est, si duarum naturarum caperet divisionem; sed id quidem quod descendisse e cœlis, vocaretur filius hominis, non filius Dei. Et hoc Paulinæ divisionis est. Non autem divinæ scripturæ docent tamquam de uno Domino nostro sentire, & cum descendisset e cœlis, & cum in terra natus est. Qui igitur sic sentiunt, non excedunt (ab) inconstantia oportate sententiabus, et cum genere divinis propheticis confentiant, fermonibus discrepent. Nesciesse est enim eos, cum duas naturas intelligant, alteram colere, alteram non adorare, & in divinam quidem baptizari, in humanam vero non baptizari. Si autem in mortem baptizamur Dominii, unam profitemur naturam & impassibilis deitatis, & passibilis carnis, ut per hoc sit baptismus nostrum in Deum & in mortem Domini proceptum. Nec enim veremur calumniatores, qui dividunt in duas personas Dominum. Necessium nos unitatem evangelicam atque apostolicam prædicamus, laceram non tamquam dicentes carnem esse cœlestem, cum nos e contra divinas scripturas legamus dicentes filium esse non ex cœlo. Nec enim cum divinus filius Dei creatum ex muliere, profitemur reprehendi tamquam verbum ex terra dicentes, & non ex cœlo. Dicimus enim utrumque, & ex cœlo totum propter deitatem, & ex muliere totum propter carnem, ignorantes divisionem unius personæ.

CAPUT CCXXV.

Exemplar epistolæ tacito nomine facta ad quendam senem cupientem scire quid contrarium catholicæ fidei sentiret Eutyches.

MIsit mihi nobilitas tua exemplum libelli de novæ fidei expositione Eutychetis, quem expositit scribendo ad beatissimum Papam Iedis apostolicæ Leonem. Scribere dignatus es ut si quid inde intrinseci, humilitatis meæ literis indicarem. Quod quidem ipse pro studio sanctæ, affectioie ingenio dignatus es; sed mihi trepidam habeoti memorem timore replenitur cor, in hac quæstione periculosum videtur adgredi, præsipiente doctore & illuminatore gentium Apostolo Paulo & generaliter monente ac dicente: *Stultas autem & insuaviles quæstiones devitare. Scientes quia pugnas ingis devita. Sunt inutiles & vanæ.* Tamen ipsius beatissimi Apostoli Pauli precibus, adjuvante Domino & Deo Jesu Christo, quod potuerit adjuvare fermo & genuinis meis fensus adgredior; non ut magnitudo & majestas fidei exigit, sed ut tenues vires meæ humilitatis patiuntur. Cum ergo percurrerem prædictum exemplar epistolæ vel libellum fidei Eutychetis, inter cetera textus verborum ejus invenit, ubi a Sancto Concilio Episcoporum expeti a se duas naturas in Christo confiteri quæritur confiteri. Quod si consulens sua conscientiæ & veruste in se caftitatis laboribus confiteri voluisset, magnum sententiæ sunt fidei periculum fuisset passus. Sed quia in eman Christi perfonam secundum Apostolorum vel Prophetarum evangeliorum traditionem duas naturas in Christo confiteri noluit, in ipso portu exitus sui non solum ipse laborum contigentiæ sua naufragium pativit, sed & ceteros etiam jam ad bene fundatam Ecclesiarum per orbem terrarum perturbavit fidem, & ad cumulum perfidiæ Jesu, Christi veneratorem & bonæ fidei fidelem prædicatorem beatum occidit Episcopum Flavianum? Et ille quidem quietis temporibus, nulla existente publica perfecutione, coronam accipiens martyrii, nunc cum beato suo magistro Apollodo Paulo glorietur & dicit: *Bonum certamen certavi, cursum consummavi, fidem servavi. De cetero superest corona justitiæ, quam reddet mihi Dominus in illa justus judex, non solum autem mihi, sed & omnibus qui diligunt manifestationem ejus.* Et ille quidem cum omnibus sanctis in Domino gloriante, nobis necesse est, si meremur ejus sequi vestigia & traditionem fidei, per quam gloriosum meruit extium, totis fidei viribus & aliquo ad meritum tenere in unam Christi perfonam duas confiteri naturas divinitatis & humanitatis, creatricis & creatæ, affumptricis & affumptæ. Quia tamen substantiæ aut natura, non perfona, sed unitur, & in unaeademque perfona inseparabiliter, & in sua semper proprietate sunt permanentes. Quapropter unicuique substantiæ natura propria utique aptanda erat, id est, infirmitatis humanitati, quæ creata est digna, non vero mutabilia divinitati, quæ creavit. In tantum enim hæ duæ naturæ in una perfona Christi simul unitæ sunt atque conjunctæ, ut idem Jesus Christus Dei filius, Deus & homo, aliquando res agit aut loquatur humanas, aliquando vero divinas. Nam denique ut dicaram naturarum id est, divinitatis & humanitatis, in se ostenderet substantias, navigans dormit in navi ut homo, & procellæ, eminenti vento, vel mari imperat ut Deus, dicens: *Tace, obmutesce.* Et post quinque diebus sudibus quidam ipsum clavis ut homo, & in solitudine quinque millia virorum, exceptis infantibus & mulieribus, de quinque panibus & duobus piscibus reficit ut Deus. Sic quod prius [a] A Judæis crucifixus, & laceratus laceræ compunctus, moritur ut homo, & Lazarum quatridiuanum de monumento resuscitavit ut Deus, auctoritate divina dicens: *Lazare, veni foras.* Haurum ergo, Domine, duarum naturarum in Christo traditio est fortiter custodienda; ne cum Eutyche aut ceteris ejus confentaneis eas in unam confundentes, novum incertæ fidei tenemus traditionem. Quia non ita sentiunt, quia omne quod confusum, obscurum & incertum esse cognoscitur, sequendum ut dator intelligi, propriis eadem natura divinitatis & humanitatis impredenti fensu in unum confundere videantur, ut non separantes humanitatis substantiam a Christi divinitatis natura, ipsa voce Deum passibilem pronuntient. Nam denique epistola quam dicit Eutyches Juli Episcopi urbis Romæ esse, quam & ad solatium sua perfidiæ, ignorans, forsitan fallam protulit, cujus & prava sensu duci congnoscitur, in ipso ultimo textus sui in profitetur, dicens: *Qui igitur sic sentiunt non excedunt ab inconsona contraria sententiæ, ut cum mente divinis præceptis consonant, fermonibus discrepent.* Necesse est

a *Eidem quæ Nicæna.*] Idem Leo epist. 9. ad Theodosium Augustum: *Quamvis enim prædictus Presbyter ad fidem apostolicam per libellum delictis sui pœnitentiam offerens, breviter eamen aliqua prælibavit, afferens se Nicæna synodi confitiuse servantem fraefra in fidei diversitate calgatum.*

b *Julium.*] Hunon patrum tellimonia recitantur Signa pag. 65. 67. 69. 199. & sequentibus.

a *Item verba Eutychetis.*] Hæc verba Eutychetis, qui illa quoque in eodem libro de appellationibus edidit, excidimus esse libellum concilianonum ab Eutyche Presbytero in Constantinopolitana urbe, ut decerat veiba sancti Leonis paulo ante a nobis relata.

b *Dionysium, &c. edidit.*] Dicta hæ appellationes quoque edidit Lupus in eodem libro de appellationibus. (*Item verba Gregorii.*) Legendum: *ut asserunt Eutyches, scripsit &c.* (*Dionysium Episc.*) Meminit ipsius Eutychetis, ut ex Gennadius in Catalogo virorum illustrium. Eam vero quidem veteres fallam ac suppositiam esse contestantur, Aquilinus Tortonensis & Ecclesiastes Scriptorum. Vide Simondum in Notis ad Prædum lib. 1. cap. 3. pag. 40.

a *Per.*] Lupus utrobique edidit hæc, Sæpe hæc duo vocabula permutantur in antiqua libris. Certum illhic legendum esse *per* probant frequentia.

ANNO CHRISTI 431. est enim ei, tum dici naturas intelligunt, alterum A Cyrillum colere, alterum non adorare, ut in divinum quidem baptisati, in hominem vero non baptisati. Videz ergo quomodo impugnantes & confundentes duas eorum naturarum subsistantiam, Deum passibilem pronuntiare perfido fenio conantur. Nos vero, qui catholicæ fidei rectum tenemus tramitem, prætermittis hac confusione duarum naturarum, in dominicum carnem baptisati, propterea eam adoramus, quia a divinitate susceptæ atque eidem ita unitæ sit non alium atque alium, sed unum condemque Deum & hominem, Dei filium confitemur. Nam si Eutyches aut ceteri ejus confentientes hominem separant a Christo Deo, illi non nosque adoramus aut servimus. Aut si quis nostrum turpium aut diadema regale jacentia invenirit, numquid ea conabitur adorare? Mox vero ut ea Rex foetic indutus, periculum mortis incurrit si quis eam simul cum Rege adorare contemperit? Ita Christi Domini nostri perfectam humanitatem, non solam & nudam, sed divinitati suæ unitam, unum condemque Dei filium, Deum verum, & hominem verum, si ejus adorate contemperitis, æternam mortem patietis. Sequitur & Julius, cujus fenfis dicitur Eutyches, & dicit: *Si autem in mortem Dominijudicpamur, unam profitemur naturam & impassibilitatis deitatis & passibilitatis carnis.* Verba ipsius egregiæ quomodo dicunt carnis? Si hæc caro fine anima est, quid est caro? ita nisi terra fine fenfu, quæ nec gratias agere valuit, nec crucis pœnam ferire potuit? Quod autem caro fine anima fentire non possit, omnibus est manifestum. Si autem, ut illi fenfant, in illa dominica carne divinitas pro anima fuit, divinitatem ergo passibilibus subjiciunt. Si autem, ut vera fe habet scripturarum fidelissima ratio, limul cum carne & humanam susceptæ animam, ergo perfectus Deus perfectam fuscepit hominis naturam, ut ostenderet fe simul cum humana carne & hominum fuscepisse animam, id est, perfectum hominem. Dicit enim: *Postea bonus animam pavit pro ovibus suis:* Et: *Potestatem habeo ponendi animam meam, & iterum potestatem habeo sumendi eam.* Et in ipso articulo passionis sua dicit: *Triste est anima mea usque ad mortem:* Et: *Nec anima mea consortata est.* Non enim Deus aliquando perturbatur, sed ille utique homo qui eratsuit, qui fitsit, qui dormivit, qui laffatus fuit, atque ploravit: quæ omnia fine affectibus animæ cara fola fentire non potuit, nisi ille homo perfectus quem fuscepit Deus perfectus, dicente Hieremia Prophetæ: *Hic Deus noster, non æstimabitur alius ad eum: qui inventit omnem viam disciplinæ, & dedit eam Jacob puero suo, & Israel dilecto a se.* Et adjecit: *Post hæc in terris visus est, & cum hominibus conversatus est.* Qua porro forma in terra visus fuerit & conversatus fit, fanctissimus Prophetarum Isaias plenissime nos instruit: *Ecce Domine, quis credidit auditui nostro, & brachium Domini cui revelatum est? Annuntiavimus coram ipso tamquam puero, ut radix in terra sitienti. Non est ei species, neque gloria. Videbimus eum, & non habebit speciem neque decorem; sed species ejus fine honore, & abjecta præ omnibus hominibus. Homo in plaga positus, sciens ferre infirmitatem. Quoniam averfatus est faciem suam, despectus est, & nihilo æstimatus est. Hic peccata nostra portat, & pro nobis dolet. Nos æstimavimus eum in dolore esse & in plaga & in vexatione. Ipse autem vulneratus propter peccata nostra, & infirmatus est propter iniquitates nostras. Eruditio pacis nostræ in eum, livore ejus nos sanati sumus. Omnes nos quasi oves erravimus, & omnes homines a via sua declinavimus. Et Dominus tradidit eum pro peccatis nostris, ipse autem non aperuit os suum. Sicut ovis ad mortem ducetur, & sicut agnus coram tondente se sine voce, sic non aperuit os suum. In humilitate judicium ejus sublatum est. Generationem autem ejus quis enarrabit? Quoniam tollitur a terra vita ejus, & ab iniquitatibus populi mei ductus est ad mortem. Et dabo mortes pro sepultura ejus, & divites pro morte ejus. Quoniam iniquitatem non fecit, nec dolus inventus est in ore ejus. Et Dominus voluit purgare eum de plaga. Si detit pro peccato animam suam, videbit semen longæ vitæ, & voluit Dominus ostendere animæ ejus, ostendere et lumen, formare prudentiam, justificare justum, bene servientem plurimis. Et peccata eorum ipse portavit. Ideo ipse hereditabit multos, & fortia partiet spolia.* Propter quod tradita est in mortem anima ejus, & inter iniquos deputatus est. *Et ipse peccata multorum tulit, & propter iniquitates nostras traditus est.* Dervide igitur, Domine mi, fecundum fanctæ tuæ mentis fludium quomodo prædicti Prophetæ Hieremias & Isaias libimet confentientes allirant qualiter perfectus Deus de cælo defcendens pro falute generis humani, fuscepit hominem, & fuperius ab Isaia prædictis paffiones utrque naturæ illius in Christo fuscepit homines affignet. Nam numquid Deus, qui eft invisibilis, incomprehendibilis, potest comprehendi aut inimicis tradi aut inter impios deputari aut mori aut vita ejus a terra tolli? Sed ille utique qui, ut fupra jam diximus, efurit, fitivit, laffatus fuit, dormivit, atque ploravit, qui etiam in cruce pallionis pendens, cum vidiffet fe in habitantem Deum de foo exire corpore, lachrymabili voce clamavit post cum, Hebraica lingua dicens: *Heli, Heli lamasabachtani.* Id est: *Deus meus, deus meus dereliquisti?* quamvis tertia die cum effet refuscitatus. Tamen necesse erat illud adimpleri quod jam prædixerat in evangelio Jesus, suis discipulis dicens: *Ego a Patre prodeo, & venio in mundum, iterum relinquo hunc mundum, & vado ad patrem.* Siquidem & in ipsa pallione, quamvis ille perfectus homo, a perfecto Deo fuscepius, impium mortem in cruce patiatur pœnam, tamen & ipse impassibilis Deus in eodem a fe fuscepto perfecto homine, quamvis pallionem non fuftinuerit, tamen injuriam pallus eft. Nam licet qui indumentum conficindit, inlitus facit injuriam, ita & qui carnem ejus crucifixerunt, divinitati ejus injuriam intulerunt. Hanc ergo divinitatis injuriam omnia elementa videntia expaverunt. Nam denique terra contremuit, petræ fcifle funt, fol fugit in noctem, luna fanguinea colore fufusa eft, & tanquam damnatione petperra jam mundus opprefius effet, avulfæ locis cæleftibus ftellæ ruerunt, & elementorum lege confufa, aperta monumenta, fepulti jam olim corporis animas receperunt. Ideo ergo catholici per orbem terrarum fidelissimi Ecclesiarum doctores fecundum fcripturarum auctoritatem dari in Christo natura prædicant, divinitatis & humanitatis. Quæ utinam considerasset Eutyches, & tot annorum continentiæ laboribus (fic) apertis oculis non immersisset, nec orientis Ecclesiæ tamquam pionullet perturbationem per confundendam naturarum fubftantias Dei & hominis pronuntians. Sed cum in ista fuam fententiam Paulus Apostolus compleat dicens, *Quia in novissimis temporibus recedent quidam a fide*, tamen non folcitus permonet dicens: *Attendite spiritibus fedusforibus in hypocrisi mendacitoquorum, cauterizatam habentium conscientiam.* Nisi enim fecundum Apostoli dictum cauterizatam & incertam fuæ fidei habuitfet conscientiam, nunquam tantum cogitabunt Ecclesiæ

ANNO CHRISTI 431. fitis Dei existans, fuæ perfidiæ focios fecitfet Sanctis tecentos decem & octo patres Nicæni Concilii, necnon & Cyrillum, & Athanasium, Felicem, Gregorium, & Proclum, fanctos Episcopos; qui non utique ejus perfidiam fequendo, fed fuperius a mea humilitate expositum fidem docendo, inter fanctos & electos Dei in numero & libro viventium dinumerati funt. Sed ut fimplicium & imperitorum illaqueat & ad fe ducere adnitat animas, ideo prædictos viros, catholicæ fidei auctores & prædicatores, fuæ novæ & novissimæ perfidiæ fingit esse focios. Vere in hunc Eutychetem completa eft Apostoli fententia dicentis: *Nosjumodi Deseão Apostolos, operarii dolosi, transfigurantes fe in Apostolos Christi. Et non mirum. Ipse enim fathanas transfigurat fe ficut angelum lucis. Non ergo magnum fi ministri ejus transfigurentur ficut ministri justitiæ: quorum finis est secundum operationem eorum.* Secundum hanc ergo Apostoli fententiam, con fit miniffer perfidiæ, fimulat fe focium effe miniftris juftitiæ, a quibus prædictum fidei nostræ (non) tenuit, a fe doctam expofuit rationem: inter quorum difcipulos & dulcediffimos fideles fidei filios cupit tuum nobilitatem metum parter afferibi; a quibus, fi meruerit, fequentes fidei veftigia, precibus in futuro judicio mifericordiam impetrare meretaur a triplici pietatis unitas majeftate, hoc eft, patris & filii & fpiritus fancti, cui gloria in fæcula fæculorum. Amen.

FINIS SYNODICI.

ANNO CHRISTI 431.

SYNODUS CONSTANTINOPOLITANA

Habita ad ordinandum Maximianum fub finem Octobris an. 431.

Ex P. Pagi ad An. Ch. 431. n. 4. & Sugg.

CUm novus Episcopus Cpl. in Nestorii locum A *subrogandus* effet, *jussit Imperator* (inquit Nartatio ordinationis Maximiani fupra allata in Caffiaeii Synfodicis Tom. 70.) *hoc, qui de sancta & magna universali Concilio erant, ingredi in Ecclesiam, & ordinare Episcopum sancti Ecclesiæ Constantinopolitanæ. Quod etiam factum est. Ingressi enim ordinaverunt Maximianum Episcopum* (Quæstiones fifti fpatio poft Nestorii abdicationem elapfo, die 25. Octobris, qui Dominica erat, ut scribit Socrates lib. 7. c. 35. ubi ait: *Elapsis quatuor mensibus fpatio a depositione Nestorii, Maximianus elitur Episcopus*, quod cap. 37. *die octavo Kalendas Novembris, Basso & Asterio Coss.* factum fuifse prodit. In vetufto Synodo Chalcedonenfi loco *quadrimestre legitur trimestre*, fed contra textum Græcum, quem errorem recte notavit Baronius. Maximianus ftatim ab ordinatione fua in Synodo CP. incerat de more defuncti & primas fedes, atque etiam ad Episcopos veteris Epiri, quos fchismatici fallere tentabant, proinde ac fi fanctæ Synodi communione fuerentur, quamvis a priffina fententia non recefiffent, Quamobrem Canones, qui par. 3. Concil. Ephef. cap. 16. legentur, ad ipfos miffi funt, *ut quibus verisimes rederentur de iis, qua contra fchismaticos* (Nestorianos) *fuerant constituta.*

ANNO CHRISTI 431.

CONCILIUM TARSENSE

Habitum anno CCCCXXXI.

Ex Nova Bibliotheca Concilior.

COncilii illius hactenus incogniti memoriam ab Ephefino Concilio avari vetustis litteratis epiftolarum, quæ extant in fynodico adversus Tragoediam Irenæi. Illic ergo fcriptum eft, Joannem Episcopum Antiochenum, Alexandrum Hierapolitanum, Maximum Aegiaeftiæ, & alios redeuntes a Conftantinopoli in oriente, collegiffe Concilium in Cradio Ciliciæ primæ metropoli, & in eo damnaffe Cyrillum & cum eo feptem Episcopos, qui Ephefo Conftantinopolim miffi erant adverfus orientales. Depofiti ergo ab Epifcopis Concilii illius funt Arcadius Episcopus occidentalis, Juvenalis Hierofolymitanus, Flavianus Philippenfis, Firmus Cæsareæ Cappadociæ, Theodotus Ancyranus, Acacius Melitinenfis, & Evoptius Polemaidis. In eam rem fcfte fuit litere fynodicæ, & quibus cuncti Episcopi fubfcripferunt. Vide fynodum cap. 56. 136. 141. 174. 201.

CONSULATUS AMTIOCENUM HABITUM AN. 431.

Celebrata eft ifta fynodus paulo post Tharsenfem de qua mox Tarsensis, & quidem ab iisdem Episcopis. Confirmatam illic fuiffe depositionem Cyrilli & ceterorum colligi facile potest ex capite fexto Liberati, & ex Sugato lib. 7. cap. 34.

OBSERVATIO P. ANTONII PAGI ad AN. CHRISTI 431. n. 45.

BAluzius in nova *Collectione hac Tarsenfe Concilium hoc ulque incognitum, gesta cum anno 431. aliquo vel sed annotatione lucida; loco quinque Episcopi, Episcopi*

ANNO CHRISTI 411. Episcopos pestile: Ibidem exhibet Concilium Antiochenum paulo post Tarsense habitum, quod colligere fe dicit ex Libertino cap. 8. & ex Socrate lib. 6. cap. 14. ubi hic scribit: *Joannes Antiochiam revertit, convocatis plurimis Episcopis, Cyrillo, qui sem Alexandriam redierat, Episcoporum abegnatis: Venum hac in re Socrates, fiesti & in quibusdam libris, quas eadem capitis de Meletio se Synodo Ephesina retrai, manifeste fallitur; cum* rentum fit, Joannem postquam reversus est Antiochiam, aliam Synodum non celebrasse, quam eam, in qua depoce cum Cyrillo adunc, ut dictum est, fuerat. Ait quo ea habita, verba faciemus. Quoad Libertinum, in decretis tamen Synodo Antiochenae fermonem habet, ut legeas liquebit. Quare quod Tarti pethum, Sozomenus Antiochiae factum perperam scripsit.

ANNO CHRISTI 411.

CONCILIUM ANAZARBICUM

Habitum anno CCCCXXI.

Ex Metaphr. Epiphan. Cilicia Gloriosa.

CUm a Chalcedona in orientem redissent Episcopi qui Cyrillo Alexandrino infesti erant, varias adversus eum Synodos celebravere, & in Ephesi iam illatam apud Anazarbum Ciliciae Secundae metropolim. Congregata fuit a Maximino illius urbis Episcopo; in qua primum confirmata est depositio Cyrilli, tum excommunicati qui eum receperant in communionem. Etiam acta supra in capite CXIII. adversus Tragoedian Ierosol.

VITA, EPISTOLÆ ET DECRETA

SIXTI PAPÆ III.

Ex libro pontificali.

ANNO CHRISTI 432. Sixtus, natione Romanus, ex patre Sixto, sedit annos 8. diebus 29. Hic polit annum unum & menses 8. incrimitatur a quodam Basso. Eodem tempore audiens hoc Valentinianus Augustus, pulit concilium & fanctum Synodum congregavit. Et factio conveniens, cum magna examinatione, per judicium Synodicum purgatur a 56. episcopis. Et condemnatur Basius a Synodo, ita tamen, ut ultimo die viaticum ei non negaretur propterea quia tantae pietatis ecclesiae. Hoc audiens Valentinianus Augustus, cum matre sua Placidia Augusta, furore sancto commoti, proscriptione Basium condemnaverunt, & omnia praedia fiscularium ejus, ecclesiae catholicae sociavit. Qui Basius natus divino intra tres menses defunctus moritur. Cujus corpus Sixtus episcopus cum linteaminibus & aromatibus manibus suis tractans, tetcondidit, & sepelivit ad beatum Petrum apostolum in cubiculo parentum ejus. 4 Hic fecit basilicam Sanctae Matris Mariae domini, quae ab antiquis Liberii cognominabatur, juxta macellum. 5 Libye, ubi & obrulit hac: Argentea argenteum puriffimum pensantes libras 300. Patenas argenteas 3. pensantes libras 60. Patenas argenteas quatuor pensantes libras 60. Scyphum aureum pretiffimum, pensantem libras 12. Scyphos argenteos 5. pensantes libras 50. Calices miniffteriales aureos * 2. pensantes singulos libras singulas. Calices miniffteriales argenteos 20. pensantes singulos libras 20. Aquamanaeles argenteos, pensantes lib. 8. Coronam faram ante altare argenteam, pensantem libras 30. Coronas faratel 34. argenteas, pensantes singulas libras 20. Candelabra argentea 4. pensantia singula libras 20. Thymiamaterium argenteum, pensans libras 5. Canthara cerostrota, cochlacea 24. pensantia singula libras 15. Possessiones Scavvitanam in territorio Calzano, * praedia cum omnibus adjacentibus attiguis possidet, & tremissem. Possessionem Matrimo-

ANNO CHRISTI 432.

Varius III. Antipaedo pius, & infelix cerator.

Petrus diac. in vita Sixti ex diversis de episcopis.

Meletius in Synodo condemnatur, & excommunicatur.

Sixtus pontifex Sixtum Basium condemnat.

Basius mortuus.

Sixtus Basium sepelit.

Sixtus Basilicam Matris Mariae aedificat.

Sixtus Basilicam Liberii, Mariae attribuit.

Quantum sit Basium obsitum.

Sixtus Basilicam Liberii, Mariae attribuit.

Quantum sit Basium obsitum.

Sixtus Basilicam Liberii, Mariae attribuit.

ANNO CHRISTI 432. lices argenteos miniffteriales 12. pensantes singulos libras 2. Aquamanales argenteos, pensantes libras octo. Miniffterium ad baptisimum, vel peristentium, & argentea libras quinque. Concham aurochalceam, pensantem libras 20. Coronas argenteas faralas 50. pensantes singulas libras 6. Fara cantharia tria ex argento, pensantia singulas libras quinquaginta. Cantharos argentea duo, pensantia singulas libras triginta. Cantharos cerostrota zeres in basilicae gremio vigintiquatuor. Fara xerea 60. Hic fecit in basilica Constantiniana ornamentum super fontem, quod ante non erat, id est, epistylia marmorea, & columnas porphyreticas erexit, quas Constantinus Augustus congregatas dimisit, & jussit ut refigerentur, quas de veribus exaenavit. Hic fecit platonium in coemeterio Calisti via Appia, ubi nomina episcoporum & martyrum scripsit * commemorans. Hic fecit ordinationem in urbe Roma per mensem Decembrem, presbyteros vigintiocto, diaconos duodecim, episcopos per diversa loca quinquaginta, qui ejus etiam 6 sepulturi est via Tiburtina in crypta, * ubi corpus beati Laurentii 5. Kalendas Aprilis. Et * cessavit episcopatus dies viginti duos,

NOTÆ SEVERINI BINII.

A *Sixtus.*] Dum interregnum vigilant dionei, Sixtus papa Romanus, creatus est pontifex, anno Christi 432. qui est Theodosii vigilantis septimus & Valentiniani octavus. Ut nella fides ubique tuaretur intuitu confectaretur, sinitio pontificatus Ephesinam synodum, episcopi decreta approbatos authoritate firmavit. Joannem Antiochenum, cliente unitati & communioni ecclesiae reduxit. Recitatur Dei, nempe Sanctissimo Petri & Apostolorum praeni Ravennatis fedis episcopo cognovit, ut Joannem defendit Joannes eadem fedis episcopi, Joannem discordum cognovisset Episcopum Ravennatium esse praedicendum. Indibium Tunonensem episcopum, eadem calumnia sedentarum accusatum, eandem condemnarit, fede annotata poli hypomnemata. Nefbrium esse cum Joannem damnatum, Theodosii imperatoris clementia, libere inere catholicos Antiochenos in monasterio fandi Isaprogii agere permisit, tridecato Ecclesiae Constantinopolitanae, & que fandus Proclerpre & Maxetii, in chron. pafto Dei vindicta judicio cuiusdam desidie videnat. Haec de eadem synopsis Metaphrastae, ita credibile est, sedo catholice fidei adhaesit in Nefbrium revisiunt, ejus libros haberi vetat, & fub poena publicatione bonorum Bamnis edidit mandat. Tandem eundem, tanquam malorum omnium hujus temporis auftorem, in urbem abiegati mandavit, in exilio degenit longum; a vemibus fuffe cnefam fenbit Evagrius. Cum ipso tonum corpus parentibus fuffe confumptum fertibant Theodorus in collectaneis, Codonatus, & Nicephorus lib. 14. cap. 26. Genferiicus Vandalorum rex Arianus, voleos catholicum libem Arianis impietate fubvertere, in Africa perfecutionem fuscitavit: quibus ex Ecclesiae catholicorum bafilicis pulvatos etiam civimibus expulit, plerofque sicis fedes martyrii effecit. Occupata dein parte Carthaginis, capitalis catholicorum ecclesia cum catholicis ornamentis reliquiis, vverio Catellito idolo in Africa celebriorum, * uno fuscit praebiti, quod plurimis concilia, fepulcra ponum fiudio & imperantorum sefcripta praefiari non potuit. 2. Profper in chron. Vide Baron. ann. 432. usque ad annum 440.

B *Sedit annos 8. diebus 29.*] Cum fedifet anno octo minus viginti quinque, id est, diebus 29. Anno Christi 440. quo eft Theodosii 31. & Valentiniani imperatoris 16. ut vita ista ostendit. B. Prosper in chron. Baron. ann. 440.

C *Hic fecit platonium anum.* Sic, *incoimitatum* a quodam Rafis.] Qua de re vide quae dictumus infra in notis concilii Romani fub Sixto.

D *Hic fecit basilicam S. Mariae.*] Fortasse in amplioremdamnatur formam reffinxit, & amplioribus ornamentis cumenvarit, in laudem & honorem Dei genitricis Mariae, cujus de Meltorii blasphemia triumphasti, tantum triumphalem fortiterem cingit voluerit. Meminit hujus basilicae Hadrianus papa ad Carolum Magnum imperatorem, lib. vetus *Liber Pontifficalis Sixtus papa fecit basilicam*

Sixtus pontifex Sixtum cognomento Maiorem, qua de & praeter dictione. Simili modo Sixtus in monetis aureis cognomen in diversis bifariis, sortis decorarit insignibus. Has temporis vetustae nonnulli denimenti pallas, Dominicus Pinellus cardinalis ejus basilicae dignissimus accepto prae summa adhibita epistolam diligentia relatimus, & jam collationes confecimus cartarum, aliisque impressum exemplis, retractatas imagines, historiam Dei genitricis Mariae magnificentiam, edidit. Baron. ann. 440. n. 2.

E *Quod a barbaris fublatum fuerat.*] Hinc plane intelligimus quod Sixtus Gothis occupatum, non alia ornamenta ecclesiarum ornamentis abfitutorius, fed ab in domuvasa quae ad basilicas fanctorum apostolorum Petri & Paulipfidiae fuscitam. Ita dimpiamum & urbis Ipsiaciarum, & que fopra in Innocentio, explices necessum est.

F *Quae Dei verbiam reservarat.*] Nostra versiuam, in ordinatione opere, Binon in fingulis epiphyis reparata. Cumque de originali porcaio sanctorum aliarumque contra Pelagianam haeresim reliquiarum, ejusdem Sixtus, ut ejusdem fedem hoc loco recondere, ut qui utilitate non urbe promulgetur, in perpetuas memoriam conservetur.

Genti fortunate pulchi hic fundata nativitas olim
Quam fecundatis spiritus alit aquis.
Virginem fecu genitricis ecclesia nuncs,
Quae fecundo Deo concipit, omne parit.
Celestum regnum speratur hoc finite venati:
Non minimis fedis vitae fomel genitus.
Xanti hic est vitae, & qui tuam dilati urbem,
Summus de Christi vulnere principium.
Mergere precatur, fores pergendi fuerit:
Quem veterem accipit, profert unda novum,
Infans ille velum, ille mundare lavatera,
Sed parvis parvum primum, sum fonpatia.
Nulla transgressum est, fiquidem, quis fecit unum
Unus, qui fecit, Spiritus, non fides.
Nec numeratur quemquam fuisetum, nisi forma fuerat
Verum: hoc manus Pandius fanctus ait.

Haec ex Baronio anno dominicae nati. num. 3.

G *Sepulcro.*] Sic.] Injuriis, quas supra notis explicate primo Sixti primi, Sixtum primum Romanum pontificem, ac martyrem poli obiitum, auctore Hieronymo presbytide dictionis, calidem etiam, & quidem majores, Sixtus III. de quo hic agimus, fuffinuit. Nam fiqui ejus nomine ab Originifta Pandius filius Sixti vel Sixti Pythagorici, ita hujus Sixti nomine a Pelagianis ita voluntaria Pelagiorum Sermones, & Sententiae de malis doctoribus, operibus fidei, & judicio furoris. Tertiam vero ex citatur. Haec Pelagianorum refetta esse dilendis Sixtus ann. 440. num. 3. Et ex eo, quod pa- Ne libros cen. ino volumine Pelagianum hoc continet, non poffe falsa- tesa. tum esse, nisi omnia fua pasprobia ejusdem Sixtus. Secundo volumine omnia opera liberi arbitrii, gratiae divinae nihil tribuat: demum quod tertio volumine eus fublatum, qui ex gratia Dei omnia fublatum, quoniam contradiat. His itaque colloquiis libbem manifeste falsis dispiliam, qui non per gratiam pofcaplo fidelium Sixtum Sixti hand pridem exiguum, Pelagianis omnino tantum, libros, ut antea palice Sixtus Pelagiorum omnino tantum, libros.

H *Coffere epistolarum Sixti papae.*] Veteri quadergina dudum. Ita enim-fedisti fanctus Prosper in chron. fedes postiis. 440. *Defunctis Sixto pontifice Sanctisfedis Apostili, quae divacuatis, dirigenia amplius dictum Romanis ecclesia fun-dantibus, fuit. mirabili pace atque patientia adunatum diuturni temporis, ipsum tamen inter diversos & diffinitum Romanis Romanis excessus] amicitia reclinegrande contra Gallia decimbus, &c. In hanc itaque locum Anastasii mendum inceptiffe dubium non est. Baron. tomo 6. anno 440. num. 1. & 2.*

EPISTOLA I.

SIXTI PAPÆ III.

Cyrillo Alexandrino, de amoto Nestorio, ejusque haeresibus condemnatis, deque initia cum Joanne Antiochenoo concordatio, Sixtus pontifex congaudet, & congratulatur.

Sixtus episcopus Cyrillo Alexandria episcopo.

MAgna sumus laetitia &c. *Extat in concil. Ephesi. supra parte 3. cap. 41. pag. 1689.* E Nota-

ANNO CHRISTI 432.

NOTA SEVERINI BINII.

a *Epistola.* Hæc est illa Sixti pontificis epistola, cum ad convincendam Nestorianorum calumniarum fallitatem sanctus Cyrillus pabler recitavit. Orientales pacem inter Cyrillum & Joannem Antiochenum initam usque usque hic sentiens, Cyrillum ab Epistola contesti irritatus, Sixtum Mellitum condemnationem improbasse, in vulgar publicatam. Ut ergo Cyrillus eroquitum mendacium refellat, ad se transmittam hanc Sixti pontificis epistolam publice recipiat.

Orientalium in Cyrillum egregiae.

a EPISTOLA II.

SIXTI PAPÆ III.

AD JOANNEM ANTIOCHENUM EPISCOPUM.

De Nestoriana hæresi condemnata, & pace cum Cyrillo inita, Joanni Antiochieno, gaudens gratulatur, &c.

Sixtus Joanni episcopo Antiochenus.

Si ecclesiastici corporis gloriam, si ejus integritatem dilectio tua, &c. *Extat in Conc. Ephes. supra pag. 3. cap. 41. pag. 1699.*

NOTA SEVERINI BINII.

Occasio scribendi Sixto pontifici fuerunt, quod Joannes Antiochenus, Cyrillum contestatus, ejusque confessi Romanos pontifices, ut tanta controversia terminaretur, & novitatis hostes inhibiterent, Vincentius Lirinensis adversus novitates cap. ult. hæc prodat. *Quæ omnia, inquit, illi ut audierunt, abundantiæ sufficientem ad novitates abrendas, tamen re quid deesset tanta plenitudini videretur, ad pacificandas dissidentes episcopos ecclesiæ pacis antistitem, unum scilicet S. papam Sixtum, qui nunc Romanum ecclesiam venerandam illustrat, alterum prorsus sed beata memoria papa Cælestini, qui quam hic quoque beatissimo magisterio sedebat, ut, sicut Joannes papa Ravenna in epistola, quam ad Sixtum pro eadem pacificandis episcopos: Ergo, inquit, quia fuit ab episcopis, fuit, ut ait, & universitas obtinuit, dicendo ex Ravenna: Ut quoniam ad Cyrillum, quem Constantinopolitanum & cerdonem, professione, & ait: Nihil aliud litteris scribitur, quia nihil aliud ventilatur. Perfectum vacuum fides & credulitas nulla quod permissione sunt.* &c. Baron. ann. 433. num. 16. & 17.

a EPISTOLA III.

SIXTI PAPÆ III.

AD ORIENTALES EPISCOPOS,

Sixtus episcopus, omnibus orientalibus episcopis in domino salutem.

GRATIAS vestræ referimus sanctitati, quod in tribulatione & perfectione nostra pro vitare [illegible], & causa nostra fuisse bonum fere & esse optatis, precibusque Deum exoratis, ut mihi in tribulatione fuerit [illegible] & angustiis vitare, & ab armelis [illegible] & perfequentibus me liberare. O quam bona est caritas, quæ abientes per imaginem, prælentibus fibimetipsis exhibet per amorem: divulta quoque unit, & confusa ordinat, inæqualia æquat, imperfecta confirmat. Quam recte prædicator egregius, apostolus Paulus, *Omnium perfectionis vocat:* quoniam [illegible] quidem cæteris perfectionem generant, sed tamen eas caritas ita ligat, ut ab amantis mente difolvi jam nequeant. Hæc quoque vir tute, fratres, plenos vos Spiritus sancti gratia ego reperio, dum fofstatis mihi in meis anxietatibus fentio. Nec mirum, carissimi, si hæc perquantur amuli mei, cum quos nostrum, quod est Christus, olim æmuli sanctæ Dei ecclesiæ, ferre nunquam ejus, sint perfecuti. Unde & ipse pro veritate dicit: *Si patrem familias Beelzebub vocaverunt, quanto magis domesticos ejus?* Quæ utrum dicit: *Si de hoc mundo estis, mundus, quod suum erat, diligeret. Sed quia de hoc mundo estis, ideo ego elegi vos de mundo, propterea odit vos mundus.* Hæc fratres, cum & nos sciamus, & aliis non sæpe dicamus, voluge ea perfecte fieri non debitas, propter indisciplinatum vitæ cursum, aut accusationes, vel propter adulantium laudationes, nec ad desiderium, nec ad finitram declinare debemus: fed inter " verba laudantium five vituperantium ad omnem semper recordamur esse. Et si in ea non inventior bonum, quod de nobis dicitur, magnam tristitiam generare debet. Et rursum, si in ea non inventior malum, quod de nobis homines loquuntur, in magnam fiducia laetitiam profilire. Quid enim si omnes laudent, & conscientia nos accuset? aut si omnes accusent, & conscientia nos liberos demonstret? Habemus Paulum dicentem: *Gloria nostra hæc est testimonium conscientiæ nostræ.* Job quoque dicit: *Ecce in cœlo testis meus.* Si ergo est nobis testis in cœlo, testis in corde, dimittamus frustra foris loqui quod volunt. Quid enim aliud detrahentes faciunt, nisi in pulverem suffiant, atque in oculos suos terram excitant, ut unde plus detractionis perflant, inde magis nihil veritatis videant. Vocandi tamen sunt etiam qui, & tranquille admonendi, eisque fatisfieri modis omnibus debet, fcientes quod de Judæis veritas est: *Ne forte scandalizemur eos.* Si autem fatisfieri fibi et veritate noluerint, habes consolationem, quam in evangelio adjicias: quia cum domino dictum fuisse: *Sinite illos, cæci sunt, & duces cæcorum.* Beatus quoque Paulus apostolus admonet, dicens: *Si fieri potest, quod ex vobis est, cum omnibus hominibus pacem habentes.* Dictum: *Cum omnibus hominibus pacem habentes* quia hoc difficile esse perspexit promisit: *Si fieri potest:* Et subjunxit quod potest fieri, cum dicit: *Quod ex vobis est.* Quia si nos in merete caritatem ergo odientes servare cupimus, cili illi pacem mibiecum non habent, nos tamen cum illis fine dubio habemus. Quod ergo mandatis, ut scribam vobis, qualiter inlatus jurgium contra me lacitatum sit, vel a quo, ut vestro admonitio pellereturr, & cauta mea firmaretur: scitote me criminaria quadam Basso, & injuste perfequi. Quod audiens Valentinianus Augustus, omnia audiente synodum congregari fecit. Et facto concilio, cum magna examinatione, fatisfactionem omnibus, licet evadere fatis aliter potuissem, fatisfecimus eamque fugiens, communis me perpetui vi esse fecit a suspicione & æmulatione liberans, fed non alius, qui noluerint, aut sponte hoc non elegerint, faciendo formam, exemplumque dans, cum "scriptum est: Si qui crimen objecerit vobis, ite, scribet se prius probaturum. Et alibi: Criminationes adversus doctorem nemo " recipit". Et iterum: Si quis episcopus, presbyter, aut diaconus, vel quilibet clerici apud episcopum a qualibet persona fuerint accusati, quicumque fuerit, five ille sublimis vir honoris, five ullius alterius generis persona, qui hoc genus illustrabilis antiquitatis attiquerit, nocerit, docenda pro tatio-

ANNO CHRISTI 432.

"autem contra." "in eclesiam" "ut ecclesiam audiat." Vide librum prædicatorum.

bationibus, monstranda documenta, se debere inferre. Si quis " ergo circa hujusmodi personas non probanda demerit, intelligat se justarum infamiæ fustinere, & sub magna excommunicationis " exilio deportari. Ista omnia postposui, non aliis (ut paulo superius prælibatum est) exemplum dando, fed me a pœnitentia inimica & fuspicione liberando. Condemnatus est autem memoratus Bassus a jam dicta synodo, ita tamen, ut in ultimo die visitatum eis non denegetur, propter humanitatem pietatis ecclesiæ. Valentinianus quoque antediitus imperator scripto cum condemnavit, cum Augusta mitre Placidia, & omnis prædia facultatum ejus, futuris de talibus dans hominibus formam: ut nulla ecclesiæ catholicæ faciat. Sæpe dictus ergo Bassus, hanc divino non multo post mortuus. Cujus corpus, fuet dignum non effet sepultura, propter misericordiam tamen lepelivit eum in cubiculo parentum ejus. Et quamquam ipse ergo me fluctus & imprudenter egisset, ego vero misericorditer circa eum egi, cogitans illud quod dominus in evangelio loquitur, dicens: *Si non dimiseritis hominibus peccata eorum, nec Pater vester cælestis dimittet vobis peccata vestra.* Et in ipsa dominica oratione, quam salvator nobis dilectissimos orare docuit, quotidie supplicando dominio dicimus: *Dimitte nobis debita nostra, sicut &c.*

Mat. 6.

Eodem.

CONCILIUM ANTIOCHENUM,

Quo Joannes Antiochenus Nestorium condemnavit, & cum Cyrillo pacem inivit.

ANNO CHRISTI 432.

Omnibus. Hic conventus episcoporum Syriæ, & Cilicæ, Antiochiæ hac occasione, Theodosius imperator, concilio Maximiani Constantinopolitani episcopi, decreverat Cyrillum & Joannem Antiochenum Nicomediam convocari, atque utrumque inibi cum Nestorio, dominter se pacem & concordiam compositisset. Hæc cautio rei Aristotelo vitio integro & prudentiæ obtuso atque notatio commisa est: adhibiti sunt pacis legofteri, Macedo Beroeæ, & Simeon Syriæ anachoreta sanctissimus. Imperator conciliam per literas, quæ extant supra in concilio Ephesino, parte 3. cap. 24. indicavit. Joannes Antiochenus his omnibus acceptis, omnes illos episcopos Syriæ, quibus hæresnes adversus Cyrillum aliusque orthodoxos Ephesi congregatos comminiffis ulus D rent, convocavit, ut gravia consultatione, quid hac in re facto ejus esset, decernerent. Post aliquantulum deliberationem, ne Joannes ex mandato imperatoris ad dictum cantum Nicomediam profiscisceretur, communis sententia placuit omnibus; Primo damnationem hæresis Nestorianæ una cum suo auctore Nestorio, fecit Theodosius iuis literis admoneret faciendum, ratam esse habendam. Secundo judicarent omnia nationeque cum Romano pontifice, Cyrillo Alexandrino, omnique catholica ecclesia, a qua hæresimus sibimet præcisi fuerant, ele redintegrandam. Quæ cum Antiochenus imperatoris legatum approbaset, nullum amplius de proficiscendo Nicomediam Joanni negotium fuceffuit; utpote qui hac via concordiam inter diffidentes episcopos conciliandam fore confpiceret. His de rebus ex synodo ad Sixtum Romanum pontificem literas scripferunt, Cyrillo quidem eadem fignificantes; fed non prius epistolam fuam de damnatione Nestorii & communicatione cum catholicis iniit, per Pas-

ANNO CHRISTI 432.

Litteræ Nestorii.

Petit fequentes literas quid.

Acta concilii.

Joannes & Cyrillus communicant.

cum Elmeenum legatum fuum exhiberi voluerunt, quam Cyrillum in falpicionem hæresos Apollinaristarum adeubitum, quorum fidei fuit edidit, fet; fuaque capitula tamquam erronea condemnaffet. Quod cum ille consultare recusaffet, utpote nihil aliud de fide fcirent, quam quod antecessor Athanasius reliquisset; quique tuas epistolas, facta collatione originalium, ab hæreticis deprovatas esse offendisset, Joannis Antiochenus, Alexandrinum, Cyrillum, anathematizavit. Hæresis eorum, quibus nisi adiere acquiverit Cyrillus, ut patet ex ejus epistola 38. ad Dynatum; quam Joannes Antiochenus illi fubscripsisset, fecunque ejus epistolæ Nestorii dogmata manifestius anathematizatset, confessique esset illum se pro deposito habere, & ordinationi Maximiani episcopi Constantinopolitani confensisset. Et quamquam conciliorum Arifbotaus molefte ferret, tamen conditionibus requisitis obtemperatum fuit. Joannes Antiochenus fubscripsit, ejusque collegæ expeffis literis condemnatis anathematizarunt, Nestorii depositionem & Maximiani furreptionem approbarunt, ac tandem pectinam communionem impetrarunt. Ita arbitrio Cyrilli cuncta adversus Nestorium gesta felicitter transfacta fuerunt. Hæc ex epistola Cyrilli 38. ad Dynatum, Baronius ann. 433. nu. 42. & fequentibus usque ad 69.

Joannes & Cyrillus communicant.

ANNO CHRISTI 433.

OBSERVATIO P. ANTONII PAGI ad Ann. Christi 433. pag. 9. & fequ.

GAnesius Tom. II. oper. M. Mercatoris pag. 274. referens Excerpta Mercatoris ex epistolis, & libris quinque Theodoreti, in quibus Mercator de Theodoreto ait: *Illum quoque scripsit ad eundem Gennadium Epistolam: Lectis S. Cyrilli Theophili Alexandrinorum literis a Deo directis, affuit iste non obscure nomini, Synodum, quæ a Joanne Antiocheno, dum pacis negotium tractaretur, habita fuisset apud Arcadium, & Sotiam, non esse*

ANNO CHRISTI 432.

Antiochiæ, ut communiter traditur, celebratum fuisse. Verum Lupus in Scholiis ad cap. 5. Synodici refertus Tragœdiam Irenæi offendit, eum hæc in se vasta lapsum, Synodalium nunquam Antiochiæ, perinde ferunt habitum: id enim differet scribit S. Cyrillus ad Acacium Melitinenſem Episcopum: *Ordinatio Episcopi quod Berroionſium ecclesiam congreſſi, ſcribit ad me eorumdem communionis vocatum, nihil ex eiuſdem, quam ipſe proſcripſerunt, ſibi non deſiderat.* Nempe Acacius annot ceteum & decem ruinis ecclesiæ cognitis non poterat, nec ad Patriarchales Synodos accedere; idcoque Nicænam ad ipſum retulam. Mosandeſ. enim ſuit verba hæc: *Scribit ad me eorumdem.* Deciptum fecundo Gannetius, quod Theodoretum huic pacificatorem Synodo non inſcriſſe dicat: Synodicon enim adverſus Tragœdiam Irenæi nitiur Theodoretum huic Synodo adhibuſſe. Imo ſup. 54. referunt Epiſtola Alexandri, Andreæ, & Theodoreti ad Helladium Tarſenſem Episcopum *ex ipſo Concilio data*, in qua legimus: *Intimavimus Antiochenis communicantibus, & Iucundatus ſum diuitiarum tuarum nova ſuſceptione & ego ſuorum diſſonantia; & iniuiuiorum veritatis ſuſpectiſſimum confeſſionem, & arcanis ſimilem. Habentes igitur de his, quæ ſunt agenda, Concilium, & intimavimus, quia ſalva pietate eidem de pace operetur capiatur, quaſdam propoſitiones dimiſimus Or.* Tallinus pretera, dum dicit, quod Synodus in laudata ad Samoſatenſem Andream Epiſtola tribuitur aſſa apud Acacium, quod tamen ita non legitur. Porro Synodum Antiochiæ habitam demonſtrat Alexandri Hierapoliteni Metropolitæ Epiſtola ad Theodoretum, quæ cit. C. Synodicis *Tome*, inquit Alexandrinus, *de Antiochia Iuuar non tantum ſumus, dicentes quod Acſcyrilius illum conditionem ſuſcepiſſe, adjecerique cupiens, ſuum ſere concentu.* Ubi palam agit de hac Synodo, indicatque Patriarcham Ignatium prius cum Alexandro ipſo, Memnio Mopſueſtiæ Epiſcopo ac Theodoro ſacrificaſſe, Andrea Samoſatenſi Episcopo, ac Theodoreto, ceterum Principe ſuffiente diſtuſſiſſe, & cetera de ejus concordiæ formam conceptiſſe, & cum eum iſtis tranſiſſe. Berœam omnia communicantium Arcoio, qui eum ſermonis approbaſſet, *ſtatque ſolo ſuo nomine ad Cyrillum ſcripſit.* Hinc & Cyrillus non illi Synodo, ſed ſoli Arcoio reſcripſit, ſatisfiſſe ejus Antiochiæ, ſed Berœæ direxit. Hæc Cyrilli Epiſtola quinquagenta ferem eſt cirtes Synodicis. Etiam Arcoius nonc ſcriptus, in alia ſibi Sede Epiſcopis communicavit; & de ipſa ſe & diſſenſu Theodoreſcum Epiſcopi ad Andreæ Epiſtolam, quam M. Mercator nobis confertaxit. Ceterum Mercator dicit, ipſum Cyrillum *Epiſtolæ Ex Cyrilli Iuuenis & Iuuenis Cyrillum* Epiſcopi ad Andreæ Epiſtolam, quam M. Mercator nobis confertaxit. Ceterum Mercator dicit, ipſum Cyrillum *Epiſtolæ Ex Cyrilli Iuuenis & Iuuenis Cyrillum* Epiſcopi ad Andreæ Epiſtolam, quam M. Mercator nobis confertaxit. Quare recte alterie Lupus non ſynodum Eſſe Antiochenam & Berœæ, Antiochiæ conpum, & Berœæ abſolutum, quod poſtea fallus eſt idem Garnerius in diſſert. 2. de Concilio in cauſa Neſtorii habito, quando de hac Synodo loquitur cit. *Tallinus Pagius, qui plura delinde ſubjicit hujus Antiochenæ concilii hiſtoriam illuſtraunia.*

ANNO CHRISTI 432.

Ex Nova Bibliothecæ Collectione.

CONCILIUM ZEUGMATENSE,

Habitum anno CCCCXXXII.

MUltam contradictionem paſſum eſſe pacem, quam inter Cyrillum Alexandrinum & Joannem Antiochenum conſtituta eſt, latis probant tot Blaſpemia veterum ſcriptorum, in primis vero ea quæ habentur in ſynodico adverſus Tragœdiam Irenæi. Theodoretus ſane Cyrenſis Epiſcopus graviter illatus & iniuto animo cuſit, ac ferme ſtatim poſt eam initam ſcripſit ad Alexandrium Epiſcopum Hierapolitanum de congregandis proprietis provinciæ Euphratenſis Epiſcopis apud Hierapolim aut Zeugma, præcipue vero Andrea Samoſatenſo. Elegit Alexander Zeugma, ad cumque locum evocavit Andream, qui mox datis ad Alexandrum literis pollicitus eſt ſe adfuturum. Quid ſe ea conventu actum, ſic ignoramus, ſi ſi quid actum, id inter decretum fuiſſe, ne quis ſuſcipieret diſpenſationem, quæ ſub pacis obtentu facta erat a Joanne. Ita nos colligimus ex capitibus 214. 217. & 225. ſynodici adverſus Tragœdiam Irenæi.

ANNO CHRISTI 433.

A In quo dimiſit prædium in parte Siciliæ, quod nominatur Argianum, quod præſtat ſolidos ſeptingentos. Hæc prædio proximæ non longe erat prædium Marinianæ. Veniens autem in urbem Romam Octavius ſervus Marianiani, & laudavit prædium eccleſiæ. Tunc Marinianus pergit ad epiſcopum urbis Romæ Sixtum, & cœpit, rogans, poſtulare ab eo ſundum ſupradictum eccleſiæ. Reſpondens Sixtus epiſcopus urbis Romæ, dixit: Nihil ex meis reditibus ſervi eccleſiæ. Unde, caſtiſſime fili, quapertem ſenectæ ſublevari deſiderans; nec veni eccleſiam ſubvertere. Hoc audito, Marinianus habuit in ſemetipſum, & diſceſſit ab eo.

CAP. II.

Epiphanius igitur ingenuus ex nobilibus parentibus procreatus & facultatibus. Hic nutritus fuerat, quaſi in domo Baſſi eccleſiaſtis. Litigia ergo inter ſervum Baſſi & Epiphanium naſcitur eventus. Hic venit ad Sixtum epiſcopum, & cœpit rogare eum, ut ingenuitas ejus ſervaretur per eccleſiam. Veniens autem Sixtus epiſcopus urbis Romæ ad Baſſum, cœperat rogare eum de ingenuitate nominentum. Tratus autem Baſſus, reſpondit ad Sixtum epiſcopum: Nemo enim judicavit dominum in conſilio ſervi. Nam & miſit, & univerſa prædia ejus occupavit.

CAP. III.

Exiens autem & Sixtus epiſcopus, venit ad Valentinianum Auguſtum, & cœpit rogare eum de ingenuitate Epiphanii, cum ut chirographo Auguſti munitus per eccleſiam vindicaretur. Et cœpit ſtudioſe, ſicut decet ſemper, ſublevare gravatos. Iratus autem Marinianus, de his que ſupradicta ſunt, venit ad Baſſum, dicens, quaſi de malitia Sixti epiſcopi, & quod per Petrum audiverat ſervum epiſcopi Sixti, ea quod conſecratam Chryſogonem ſtuprafſet.

CAP. IV.

Conſilio inito cœperunt ambo accuſare eum apud Auguſtum Valentinianum, ita ut accederetur Auguſtus vel mater ejus furore, & ſuſpendere ſe abinvicem a communione. Sixtus autem epiſcopus urbis Romæ, ſciens omnia quæ de eo ad Auguſtum intimabantur, & quia a communione multus populus Romanus ſe irrigerat, venit in baſilicam beati Petri apoſtoli, & ſecit quaſi ſupraſcriptum verbum, & per Leonem diaconum populo enarrabat, dicens: Si delicta mea contra me ſunt ſemper, probatio quare non? & cœpit omnis plebs urbana clamare, nt dicta ejus Auguſtus vel clerus urbis Romæ probaret examine.

CAP. V.

Audito hoc, Auguſtus Valentinianus dixit: Pia petitio. Juſſit ſieri ſecundum dicta, & rogavit univerſum ſenatum urbis Romæ. Et Sixtus epiſcopus rogavit presbyteros urbis Romæ vel cleruum, nam & monaſteria ſervorum Dei, & ſedernnt in uno conſilio in baſilica Heleniana, quod dicitur Seſſorium, & cœpit ſtudioſe clamare dicere ad Auguſtum: Intrent qui ſeparaverunt filium a matre eccleſia, & corroborent univerſa velamina cordis mei. Auguſtus autem Valentinianus tacebat. Reſpondit Leo diaconus, & dixit: Juſta petitio. Non abſcondatur. Erant enim ibi patricii & conſules illi: Paterius conſul, Anatolius conſul, Ipſe Baſſus conſul, & Marinianus patricius, Albinus patricius, Sigibuldus patricius, Honoratus patricius, &c.

Presbyteri autem urbis Romæ omnes quadraginta octo, diacones quinque. Introivit enim Epiphanius presbyter, & dixit cum lacrymis: Flat probatio, ut eccleſia non maculetur: Reſpondit Maximus conſul

CAP. II.

B Epiphanius igitur ingenuus ex nobilibus parentibus procreatus eſt, & facultatibus hic nutritus eſt, fuerat quaſi in domo Baſſi eccleſiaſtis. Litigia ergo inter ſervum Baſſi & Epiphanium naſcitur eventus. Eventus hic venit ad Sixtum, & cœpit rogare eum, ut ingenuitas ejus ſervaretur per eccleſiam. Veniens autem Sixtus epiſcopus urbis Romæ ad Baſſum, cœpit rogare eum de ingenuitate nominentum. Tum tratus autem Baſſus, reſpondit ad Sixtum epiſcopum: Nemo enim judicabit dominum in conſilio ſervi. Nam & miſit, & univerſa prædia occupavit.

CAP. III.

Exiens autem Sixtus epiſcopus, venit ad Valentinianum epiſcopum, & cœpit rogare eum de ingenuitate Epiphanii, tantum ut chirographo Auguſti munitus per eccleſiam vindicaretur. Et cœpit ſtudioſe, ſicut decet eccleſiam ſemper, ſublevare gravatos. Iratus autem Marinianus, de his que ſupradicta ſunt, venit ad Baſſum, dicens, quaſi de malitia Sixti epiſcopi, & quod per Petrum audiverat ſervum epiſcopi Sixti, ea quod conſecratam Chryſogonem ſtuprafſet.

CAP. IV.

Conſilio inito, cœperant ambo accuſare eum Valentiniano Auguſto, ita ut accederetur Auguſtus vel mater ejus furore, & ſuſpendere ſe abinvicem a communione. Sixtus autem epiſcopus urbis Romæ, ſciens omnia quæ de eo ad Auguſtum intimabantur, & quia a communione multus populus Romanus irrigerat, venit in baſilicam beati Petri apoſtoli, & fecit quaſi ſupraſcriptum verbum, & per Leonem diaconum populo enarrabat, dicens: Si delicta mea contra me ſunt ſemper, probatio quare non? & cœpit omnis plebs urbana clamare, ut dicta ejus Auguſtus vel clerus urbis Romæ probaret examine.

CAP. V.

Audito hoc, Auguſtus Valentinianus dixit: Pia petitio. Et juſſit fieri ſecundum dicta. Et rogavit univerſum ſenatum urbis Romæ. Et Sixtus epiſcopus rogavit presbyteros urbis Romæ, & clerum, tum & monaſteria ſervorum Dei. Et ſederunt in uno conſilio in baſilica Heleniana quæ dicitur Cenſorium. Et cœpit ſtudioſe clamare dicere ad Auguſtum, Intrent qui ſeparaverunt filium a matre eccleſia, et corroborent univerſa velamina cordis mei. Auguſtus autem Valentinianus tacebat. Reſpondit Leo diaconus, & dixit: Juſta petitio. Non abſcondatur. Erant enim ibi patricii & conſules illi: Paterius conſul, Anatolius conſul, Ipſe Baſſus conſul, & Marinianus patricius, Sigibuldus patricius, Honoratus patricius, &c.

Presbyteri autem urbis Romæ omnes quadraginta octo. Introivit enim Epiphanius presbyter, & dixit cum lacrymis: Flat probatio, ut eccleſia non maculetur: Reſpondit Maximus conſul

ANNO CHRISTI 432.

CONCILIUM ROMANUM

A SIXTO PONTIFICE, AD SUI EXPURGATIONEM INDICTUM ET CONGREGATUM.

Collectiones Sixti papæ, quas collegit, impetitus a Marianiano & Baſſo.

CAPITULA SEQUENTIS PROCESSUS HABITI CIRCA SIXTUM PAPAM III.

I. *De Crescentio, quod omnes facultates ſuas eccleſiæ dereliquit, & de Oſtavio ſervo Marianiani.*
II. *De Epiphanio, eo quod Baſſus prædia ejus occupaſſet.*
III. *De ingenuitate Epiphanii.*
IV. *De accuſatione Sixti epiſcopi.*
V. *De Valentiniano imperatore & Sixto epiſcopo convenientibus in baſilica Heleniana in Seſſorio.*
VI. *De condemnatione Baſſi & Marianiani.*

IPSE SIXTUS COLLIGI PRÆCEPIT, VALENTINIANO ET ANATOLIO VIRIS CLARISSIMIS CONSULIBUS.

CAPUT I.

CRESCENTIUS quidam timens Deum, quas ex nobilitate nonpoſtorum per annos vitæ ſuæ, omnes facultates ſuas eccleſiæ reliquit, in integro ſecit eccleſiam, hæredemque inſtituit.

CAPUT I.

CRESCENTIO quidam timens Deum de nobilitate, cum poneret annos vitæ ſuæ, omnes facultates ſuas eccleſiæ reliquit. In integro ſecit eccleſiam heredem atque inſtituit in quo

di Romæ de cauſa Sixti III. Pontificis Rom. ſupra accuſati a Baſſo Conſule, in qua dicitur purgatus Crescentius & Iovinianus praefinibus, falſa Conſulum nota configuratur, & anachronismis fatidet. Nec ulla hum ephor [illegible] Felicis III. [illegible] Sixti III. Pontificis Rom. [illegible] Ecclesiarum Orientalis, cum contesta fit ex Eutrarnio Concilio Tolerani VIII. [illegible] Ecclesia Tam Theodosiani quam Justinianea, Arianis interpretis, & Sixti Pontificis Rom

sul, & dixit: Non licet enim adversus pontifi-
cem dare sententiam. Respondit Sixtus, & dixit:
Quoniam in meo arbitrio est judicare, & non
judicari, tamen non abscondatur veritas. Respon-
dit Augustus Valentinianus, & dixit ad Bassum:
Confitere publice universis intimationes tuas,
quoniam si non probaverit, eris obnoxius eccle-
siæ, & pontifici. nam & damnatio tibi commu-
nat. Et iterum Augustus dixit ad Maximum: Pa-
ter maxime, justa fuit postulatio. Levavit fe
Augustus, & dedit in arbitrio Sixti Episcopi ju-
dicare judicium fuum. Et difcefferuni cum Augu-
fto omnes. Et erat ficut prifliinum unita ecclefia,
ita ut cum gaudio & joco difcedere Valentinia-
nus Augustus a Sixto episcopo, exultans Marinia-
no & Bafso.

CAP. VI.

Alia autem die facit colligi omnes presbyte-
ros urbis Romæ, & fedit in eodem loco, quia
ibidem confiftebat Augustus. Et fecit commune
concilium, & damnavit Bassum & Marinianum,
ita ut communione eos ambos unitos fublevaret.
Et mifit auftoritatis munimen per univerfos epifco-
pos. Audientes hoc Bafius & Marinianus, cœpit
Bafius gravitter ferre, Marinianus omni deridere;
ita Bafius ut omnes prædia fua, dum pofuiffet
annos vitæ fuæ, omnia ecclefiæ derelinquere; ita
ut ad communionem reverteretur, & non fublevar-
tur. Nam & Marinianus ore proprio clamabat,
dicens: Scriptum eft in verbis evangelicis: *Dimitte, & dimittetur tibi: date, & dabitur tibi.* Hoc cum audiret Sixtus, ait: Scriptum eft in evangelicis verbis: *Dimitte, & dimittetur tibi: date & dabitur tibi. Hoc cum audiret Sixtus, ait: Scriptum eft in evangelicis verbis:

sum aliquem reducere, quantum ei pro sale virtutis licuit: litera, ubi illius testaliter habere potuit, manente, ex consensu eiusdem defuncti his qua sunt litera magis competere illi visa fuit, aut certe quibusdam vel mutatis, vel illa litera nimis deprecatis actubus, apteta est. Nemo ergo quos subsumendo mutent, qui vel exemplarium correctoribus modlis, aut ex ingenii nebulosis, aut simplicitate concordantium illam minus apam conficient, putent ab emendare, quisque pulcherrie fecit, & in melioram formam ipse restituat. Proinde vestam collectio non ab omnibus ipse, propter promissas incepisse, praetermittere, quae patres priores ubi sibi posteris spera ac diligentia tanta relegerunt: quin potius eisdem ostiis exponitis illic commendatae decrevit.

A b *A Sixto pontifice indictum.*) Hoc manifeste ipsa acta concilii arcebantur cap. 1. ita vertit Sixtus episcopus concepsit episcopis urbis Roma, & clerum, necnon & monasteria fratrum Dei, &c. paulo infra, cum Epiphanius presbyter cum hortynia dicitur: *Non licet adversus pontificem dare sententiam; respondit Sixtus & dixit: Quamquam te non arbitrio fe, judicet, an non judicet, tamen non judicio non esse licitum vertere.* Hoc est quod in epistola sexta loco supra allegato ait: *Quod audiens Palmitinus Augustus, misit ad Sixtum, Pontificem, ut faciat inquisitionem.* Ita explicandum est quod ait auctor libri pontificalis: *Audiens hoc Palmitinus Augustus, misit concilium ad Sixtum Synodum congregat.* Vide totam concilii Sardicensis supra sub Marcellino.

ACTA
DE SYNODALI ACCUSATIONE
ET EXPURGATIONE POLYCHRONII
ROMÆ HABITA SUB PONTIFICATU SIXTI III.

Hunc indiculum collegit Archidamus presbyter, & quasi in charta eum ecclesiæ collocavit.

VII. *De Polychronio episcopo Hierosolymitano, ob quod ecclesiæ & monachis impedimenta cum premio, & muneribus confecerat.*

VIII. *De accusatione Euphemii adversus Polychronium pontificem suum.*

IX. *De expulsione Polychronii extra civitatem.*

X. *De obsessa Jerusalem fame & inopia pauperiori, & de Polychronio, qui predia ecclesiæ in pauperes, vel populo erogasset.*

XI. *De accusatio synodi, & de relatione Polychronii episcopi.*

XII. *De directa epistola ad urbem Jerusalem.*

DE POLYCHRONII HIEROSOLYMITANI ACCUSATIONE ET EXPURGATIONE, TEMPORE SIXTI PAPÆ III.

CAP. VI.

Erat quidem facerdos nomine Polychronius, episcopus Hierosolymitanus. Hic per impudentiam fenoctuitis dicebat, quod Jerusalem prima fedes esset, & ore superbo, & quasi superiorem affirmas te pontificem esse, & summum facerdotem, & quasi in fancta fuis fedentem in fidentia corroborarer, ita ut accipere remunerationem & ordinare presbyteros & diaconos, & nisi accepisset satis dignum munus, non ordinabat episcopum; & quia quod ei, prout videbatur opulentia, quod canon urbis damnavit, diaconos Æthiopes, & Ægyptios in suo gremio ordinabat, & ecclesiam quamlibet fecubi in suo regione parochiarum ad dedicandia rogaretur, non dabat auctoritatis fuæ facultam, nisi decem librarum aurei accepisset remuneationem. Nam clerus omnino urbis Hierosolymitanæ non aliendebat gradum fuum currens, nisi dedisset remunerationem.

Hoc audito Sixtus episcopus urbis Romæ convocavit universam synodum episcoporum vel presbyterorum Romanorum, clericque in basilicam Constantinianam, & ibi fedens cum episcopis, clerumque adstantem omnem de urbe Roma, intimabat eis Polychronium Hierosolymitanum. Quod canon catholicus clavavit, vel apostolus testatur: *Gratis accepisti, gratis date*, & universum velamen cordis ejus, & qui alios cives, quod non licet, ad ordinem sociabat ecclesiæ Hierosolymitanæ. Et quod universiæ ecclesiæ cum premio, & muneribus confecrabat.

CAP. VII.

Sedentibus itaque octoginta & uno Episcopis, & quadraginta octo presbyteris, & fex diaconis, justit introire Euphemium episcopum, qui hoc supradictum de Polychronio pontifice fuo voce clara accusare testabatur. Ordinavit autem universa synodus, & elegit de fuo ordine tres episcopos, Castum, Felicem, & Habundum, & duos diaconos cives Romanos, Lollianum, & Leonem, & tres presbyteros urbis Romæ, Archidamum, Petrum, & Demetrium. Et misit in Jerusalem secundum dictis Euphemii, quidquid integrum introissset ore ejus docente testibus vel quadraginta, qui vera testificarent secundum dictum Euphemii episcopi adversus Polychronium episcopum. Hi episcopi, Castus, Felix, & Abundantius, & diaconos, Lollianus, & Leo; & presbyteri, Archidamus, Petrus, & Demetrius, Polychronium episcopum secundum Sixti episcopi urbis Romæ, & octoginta & unius episcoporum synodum, & quadraginta octo presbyteros cives Romanos. Nam etiam chirographum Augusti Valentiniani, & Theodosii episcopi Constantinopolitani, & quidquid eos docuisset Euphemius de episcopo & pontifice suo Polychronio, ambos tunc Polychronium, & Euphemium extra civitatem damnarent. Venientes autem in urbem Jerusalem, introiserunt feria sexta, & hi octo cum Euphemio episcopo jam sabbato suspenderant eos ab invicem a convocatione. Feria autem prima celebratæ funt missæ a Casto episcopo, qui directus a Sixto episcopo, & coepiscopo suo, vel a synodo. Feria autem secunda convenerunt universi episcopi de illis regionibus, & venerunt in eamdem civitatem, qui fi synodus, numeru septuginta & fex episcopi illi,

Epiphanius, Quirinus, Bosonus, Joannes, Victor, Montanus, Speciosus, Paulus, Roborus, Castinus, Berbenitus, Jacobus, Justus, Festus, Palumbulus, Euphemius, Cicero, Familiaris, Felix, Angustinus, Leo, Hippolytus, Theodulus, Symmachus, Leo, Philadelphus, Refrinnus, Revocatus, Polychronius, Sabinus, Pardus, Spesindeo, Triton, Aventius, Tranquillius, Parseus, Sebastianus, Urbicus, Petrus, Zosimus, Habetdeum, Zosius, Valentius, Quirinus, Anastasius, Cyriotus, Geminus, Deuterius, Theodulus, Paulus, Castus, Gorgonius, Fortunatus, Prodinus, Scribianus, Fabius, Clemens, Secundus, Junius, Honoratus, Olybrius, Joannes, Petronius, Holocaustus, Andreas.

Et fedentem cum supradictis, qui directi fuerant ab urbe Roma. Et docuit omnis Euphemius in conspectu synodi. Respondit Castus episcopus ex directione Sixti episcopi, & dixit: Vincat nos justitia. Introducantur tetles numero competenti quadraginta, ut fecundum canonem catholicum, urbis Romæ, damnetur extra civitatem.

CAP. VIII.

Prima autem die synodi tantum probatio fuit Euphemii. Qui dum probassset omnia vel testificatur, prima pollicitatione damnatus est, & accepit anathema, dum docuisset omnia. Et fcripferunt omnes episcopi in ejus damnationem. Leo diaconus urbis Romæ dixit: Et te enim damnaberis, quoniam pontifices, qui te crearit coepiscopum, condemnabas, & accusabas. Cecidit autem in terra ante omne concilium episcoporum, & hi confitebatur fe peccafe. Respondit Abundantius episcopus, missus ab urbe Roma, & dixit: Non licet quemquam accusare pontificem fuum, quoniam judex non judicabitur. Alia autem die convenerunt in basilica sancta reformationis domini nostri Jesu Christi, & ibi fedentes judicantes eum. Ibi autem cum anathemate damnaverunt Euphemium usque ad ultimum diem temporis fui. Et subscripferunt omnes in ejus damnatio-

Sedentibus itaque octoginta & uno episcopis, & quadraginta octo presbyteris, & fex diaconis, justit introire Euphemium episcopum, qui hoc supradictum de Polychronio pontifice suo voce clara accusare testabatur. Ordinavit autem universa synodus, & elegit de fuo ordine tres episcopos, Castum, Felicem, & Habundum, & duos diaconos cives Romanos, Lollianum, & Leonem, & tres presbyteros urbis Romæ, Archidamum, Petrum, & Demetrium. Et misit in Jerusalem secundum dictis Euphemii, quidquid integrum introissset ore ejus docente, vel testibus 40. qui vera testificarentur secundum dictis Euphemii episcopi adversus Polychronium episcopum. Hi episcopi, Castus, Felix, & Abundantius, & diacones, Lollianus, & Leo, & presbyteri, Archidamus, Petrus, Demetrius, Polychronium secundum dictum Sixti episcopi urbis Romæ, vel octoginta & unius episcoporum synodum, & quadraginta octo presbyteros civium Romanorum. nam etiam & secundum chirographum Augusti Valentiniani, & Theodosii episcopi Constantinopolitani, quidquid edocuisset Euphemius episcopus de episcopo & Pontifice suo Polychronio, ambos tunc Polychronium, & Euphemium extra civitatem damnarent. Venientes autem in urbem Jerusalem, introiserunt feria sexta hi octo cum Euphemio episcopo jam sabbato, & suspenderant eos abinvicem a convocatione. Feria autem prima celebratæ funt missæ a Casto episcopo, qui directus fuerat a Sixto episcopo, & coepiscopo suo, vel a synodo. Feria autem secunda convenerunt universi episcopi de illis regionibus, & venerunt in eamdem civitatem, qui fi synodus, septuaginta & fex episcopi illi,

Epiphanius, Quirinus, Bosonus, Joannes, Victor, Montanus, Speciosus, Paulus, Roborus, Castinus, Berbenitus, Jacobus, Justus, Festus, Palumbulus, Euphemius, Cicero, Familiaris, Felix, Angustinus, Leo, Hippolytus, Theodulus, Symmachus, Leo, Philadelphus, Refrinnus, Revocatus, Polychronius, Sabinus, Pardus, Spesindeo, Triton, Aventius, Tranquillius, Parseus, Sebastianus, Urbicus, Petrus, Zosimus, Habetdeum, Zosius, Valentius, Quirinus, Anastasius, Cyriotus, Geminus, Deuterius, Theodulus, Paulus, Castus, Gorgonius, Fortunatus, Prodinus, Scribianus, Fabius, Clemens, Secundus, Junius, Honoratus, Olybrius, Joannes, Petronius, Holocaustus, Andreas.

Et fedentem cum supradictis, qui directi fuerant ab urbe Romæ, & docuit omnis Euphemius in conspectu synodi. Respondit Castus episcopus ex directione Sixti episcopi, & dixit: Vincat nos justitia. Introducantur tetles numero competenti quadraginta, ut fecundum canonem catholicum, urbis Romæ, damnetur extra civitatem.

CAP. VIII.

Prima autem die synodi tantum probatio fuit Euphemii. Qui dum probassset omnia, quæ testificabatur, prima pollicitatione damnatus est, & accepit anathema dum docuisset omnia, & subscripferunt omnes episcopi in ejus damnationem. Leo diaconus urbis Romæ dixit: Et te enim damnaberis, quoniam pontifices, qui te crearit coepiscopum, condemnabas, & accusabas. Cecidit autem in terra ante omne concilium episcoporum, & hi confitebatur fe peccafe. Respondit Abundantius episcopus, missus ab urbe Roma, & dixit: Non licet quemquam accusare pontificem fuum, quoniam judex non judicabitur. Alia autem die convenerunt in basilica sancta reformationis domini nostri Jesu Christi, & ibi fedentes judicantes eum. Ibi autem cum anathemate damnaverunt Euphemium usque ad ultimum diem temporis fui. Et subscripferunt omnes in ejus damnatio-

a Circa [illegible] Nicolaus I. in Epist. ad Michael. Imp. & e Hieron. Damiani in Opusc. vi. quod inscriptum est, Gratissimus [illegible] a viris docta ut quaria rejicitur. Tomo enim Sedis Sixti tempore Juvenalis praesuit Ecclesiae Hierosolymitanae. Vide Fulcherium. tom. 14. Memoriae. pag. 261. & seq.

ANNO CHRISTI 451. damnationem episcopi numero septuaginta sex, & duo diacones cardinales Romani, & tres presbyteri, & tres episcopi, qui directi fuerant, concluerunt, subscribentes in ejus damnationem. Et dum damnafient cum, extra civitatem judicabant.

CAP. IX.

Et Polychronium episcopum Hierosolymitanum, quia ordinaffet diaconum Æthiopem nomine Victorem, & quia ab propter decem libras aurei ecclesias conferebat, damnaverunt eum extra civitatem, & dederunt ei vel constituerunt prædia tria ecclesiæ, ita tamen, ut locus ejus intactus servaretur in gremio urbis Jerusalem. Et dum cessissent ei ufufructuaria prædia, subscripserunt episcopi septuaginta sex & diacones duo, & dimiserunt ibidem episcopum quasi vicarium in loco ejus nomine Theodolum de Bethlehem urbe. Et suspenderunt eodem ejus, ita ut extra civitatem habitaret in prædia supradicta, & venerunt ad urbem Romam festinantes supradicti odio. Et justit Sixtus episcopus convenire episcopos supradictos simul cum Augusto Valentiniano, & alligaverunt vulnera ejus. Gaudebat autem Augustus in damnatione Euphemii episcopi, quicetitit accusatos Polychronii pontificis sui, & subscripserunt in damnationem horum duorum omnis synodus, & Augustus Valentinianus, & Sixtus episcopus urbis Romæ manu propria conclusit.

CAP. X.

Post menses enim novem, obsessa est civitas Jerusalem fame, non tantum fame, quantum inopia pauperatis. Polychronius autem qui episcopo vendidit pauperibus & clericis, populoque Hierosolymitano erogavit vel spartit. Veniens autem Pristus diaconus urbis Jerusalem, accusabat itemque Polychronium, dicens: Quod ei temporale concessum fuerat, vendidit populo clerique spartit. Hoc Sixtus episcopus audiens, gaudio corroboratur, & intimavit Augusto Valentiniano ram quam gestum audierat. Respondit diaconus, & dixit ad Sixtum episcopum: Jubo occurrere synodum per auctoritatis tuæ munimina, & subvenitur domuſi, quæ supra aquam habuit fundamentum, & accipiat continua, & fundamenta lapidea, ut tuo munimine pontificii non ruat domus ædificata.

CAP. XI.

Misit autem præcepta per universas civitates, & occurrerunt omnes episcopi, & fecit synodum, & fedit cum Augusto in eadem basilica Constantiniana, & dixit cum episcopis Augustoque, simul & cogitationibus æstuabatur Sixtus episcopus, qualiter Polychronium revelaret. Respondit Valentinianus Augustus, & dixit: Non debet ille æstuare pater, quia meruit Polychronius fuisse *[f. celeranda]* ut & *vidua, quæ misit aeris minuta duo in gazophylacium*, ubi omnes abundanter miserunt. Ille enim nihil habebat, nisi tantum illa duo minuta. Et respondit dominus nostter: *Et quid dixit?* Dixit autem Sixtus episcopus: *Quia omnibus plus misit*. Hic autem omnem vidam suum quem habuit, misit. Respondit Leo diaconus: Ergo præsul qui imitatus est viduam, non viduetur. Tunc levaverunt se omnes episcopi, vel qui in eodem loco erant, gaudio litaniis faciebant: plus enim gaudio plorabant omnes.

CAP. XII.

Misit direxit epistolam hanc ad urbem Jerusalem, Bestissimo Polychronio episcopo, & episcopus Sixtus episcopus urbis Romæ & universa synodus clericique omnis & Augustus. Reverentiam vestræ officia & munimen ruinæ non obviivicar pati. Quoniam fedi ad uxorem, supra quam tentabas adulterari. Non enim videtur uxor casta, nec vir prudens, non maculetur pecuniæ, non fecisti consilium, quoniam tempulum quod dejecerat Euphemius, pro te Polychronii ædificetur. Redi ad uxorem sine ma-cula, & custodi dictis apostolicis, & ora pro urbe Romana. Adhuc autem Valentinianus septimo & Avieno consulibus, dum introissent hi octo in Jerusalem, decimo Kalendas Aprilis. Et revocaverunt Polychronium episcopum in urbem Jerusalem cum magno honore, & fedit in eadem sensis septem & menses sex, & requievit in pace.

Editio ex duobus præcedentibus confusa.

ERat quidam sacerdos nomine Polychronius episcopus Hierosolymitanus. Is per impiudentiam fenestutis dicebat, quod Jerusalem prima fedes esset. Et ore superbo quasi superiorem affirmabat se pontificem esse, & summum sacerdotem, & in ista fenestutae semper in hac fua confidentia corroborabatur, ita ut accipereet remunerationem, & alias cum ordinaret presbyteros & diacones. Et nihil accepisset fatis digum munus, non ordinabat episcopum: & quia ei prodesse videbatur opulentia, Æthiopes, & Ægyptios in ipsa gremio urbis (quod canon damnavit) diacones ordinabat: & dicebat ad defendam quantibus ecclesiarum parochiarum infsus regione ecclesiam rogaretur, non dabat auctoritatis suæ facultatem, nisi decem librarum auri accepisset remunerationem. Nam clericos omnino nullus urbis Hierosolymitanus afcendebat gradum superiorem, nisi dedisset remunerationem.

Hoc audito, Sixtus episcopus urbis Romæ convocavit universam synodum episcoporum & presbyterorum Romanorum, clericque in omni urbe Roma assistante, intimabat eis Polychronium Hierosolymitanum, quod canones calcavit, ut Christus testatur: *Gratis accepisti, gratis date*. Et intimavit etiam eis universum velamen cordis ejus, quod alios fcilicet cives (quod non liceat) fociabat ecclesiæ Hierosolymitanæ. Et quod universas ecclesias cum præmio & muneribus consecrabat.

CAP. VII.

Sedentibus itaque octoginta & uno episcopis, & quadraginta octo presbyteris, & sex diaconibus, sullit introire Euphemium episcopum, qui hæc suprædicta de Polychronio potestisse fuo vocabat ecclesias accusare testabatur. Ordinavit autem universa synodus, & elegit de fuo ordine tres episcopos, Castum, Felicem, & Abundium, & tres presbyteros urbis Romæ, Archidiaconum, Petrum, & Demetrius, & duos diacones cives Romanos, Lollianum, & Leonem, & misit eos Hierosolymam, ut secundum dictis Euphemii, quidquid ibi non integrum invenissent, ore ejus docerent, testibus eo. qui vera testificarentur secundum dictis Euphemii episcopi adversus Polychronium episcopum, emendarent iidem episcopi, Castus, Felix, Abundius, & presbyteri, Archidamus, Petrus, & Demetrius, & diacones, Lollianus, & Leo, secundum præceptum Sixti episcopi urbis Romæ, vel octoginta & unius episcoporum synodum, & quadraginta octo presbyterorum Romanorum civium: quin etiam in secundum chirographum Valentiniani & Theodosii Augustorum, si quid edocuisset Euphemius episcopus de episcopo & pontifice suo Polychronio, ambos simul, Polychronium & Euphemium, extra civitatem damnarent. Venientes autem in urbem Jerusalem, introierunt feria sexta hi octo cum Euphemio episcopo, & jam sabbato suspenderunt eos ab inviicem communione. Feria autem prima celebratur sunt missæ a Casto episcopo, & coepiscopis suis, & a synodo. Feria autem secunda convenerunt universi episcopi de diversis locis, & venerunt in eamdem civitatem, * quasi suffet synodus, numero septuaginta, episcopi isti, Epiphanius, & Quirucius, &c.

quasi adsit synodus.

Et fedentes cum suprædictis, qui directi fuerant ab urbe Roma, & docuit omnia Euphemius in conspectu synodi. Respondit Castus episcopus ex directione Sixti episcopi, & dixit: Vocat nos justitia: Introducantur testes numero competenti quadraginta, ut secundum canonem catholicum urbis Romæ, damnetur extra civitatem.

CAP. VIII.

Prima autem die synodi tanta probatio fuit Euphemii. Qui dum non probasset omnia, quæ testificatus fuerat, per testificationem damnatus est, & accepit anathema dum non docuisset omnia. Et subscripserunt omnes episcopi in ejus damnationem. Leo diaconus urbis Romæ, dixit: Et te extra damnamus, quoniam pontificem, qui te consecravit coepiscopum, condemnabat & accusabat. Cuncti autem in terram ante omne concilium, episcopum, & ibi confitebatur se peccasse. Respondit Abundius episcopus missus ab urbe Roma, & dixit: Non licet quemquam accusare pontificem suum, quoniam judex non judicabitur. Alia autem die convenerunt in basilicam sanctam resurrectionis domini nostri Jesu Christi, & ibi fedentes judicantes eum. Ibi autem cum anathemate damnaverunt Euphemium usque ad ultimum temporis sui. Et subscripserunt omnes in ejus damnationem episcopi numero septuaginta, & episcopi tres, & diacones Romani, & tres presbyteri, & tres episcopi, qui directi fuerant, & nonnulli subscribentes in ejus damnationem, & dum damnafient eum, exire civitatem judicabant.

CAP. IX.

Et Polychronium episcopum Hierosolymitanum, quia ordinaffet diaconum *Æthiopem* nomine Victorem, & quia ob decem libras auri ecclesias conferebat, damnaverunt eum extra civitatem, & dederunt ei vel constituerunt prædia tria ecclesiæ, ita tamen, ut locus ejus intactus servaretur in gremio urbis Jerusalem. Et dum cessissent ei ufufructuaria prædia, subscripserunt omnes episcopi septuaginta sex, & episcopi tres, & presbyteri tres, & diacones duo, & dimiserunt ibidem episcopum quasi vicariuum in loco ejus nomine Theodolum de Bethlehem urbe. Et suspenderunt eodem ejus, ita ut extra civitatem habitaret in prædia supradicta, & venerunt ad urbem Romam festinantes supradicti odio. Et justit Sixtus episcopus convenire episcopos supradictos simul cum Augusto Valentiniano, & alligaverunt vulnera ejus. Gaudebat autem Augustus in damnatione Euphemii episcopi, quicetitit accusatos Polychronii pontificis sui. Et subscripserunt in damnationem horum duorum omnis synodus & Augustus Valentinianus, & Sixtus episcopus urbis Romæ propria manu conclusit.

CAP. X.

Post menses enim novem, obsessa est civitas Jerusalem fame, non tantum fame, quantum inopia pauperatis. Polychronius autem qui episcopo vendidit populo & clericis, populoque Hierosolymitano erogavit vel spartit. Veniens autem Pristus diaconus urbis Jerusalem, accusabat itemque Polychronium, dicens: Quod ei temporale concessum fuerat, vendidit populo, clerique spartit. Hoc Sixtus episcopus audiens, gaudio corroboratur, & intimavit Augusto Valentiniano rem, quam gestam audisset. Respondit Leo diacon, & dixit ad Sixtum episcopum: Jube occurrere synodum per auctoritatis tuæ munimina, & subvenitur domuſi, quæ supra aquam habuit fundamentum, & accipiat continua, & fundamenta lapidea, ut tuo munimine pontificii non ruat domus ædificata.

CAP. XI.

Misit autem præcepta per universas civitates, & occurrerunt omnes episcopi, & fecit synodum, & fedit cum Augusto in eadem basilica Constantiniana. Et fedit cum episcopis Augustoque simul. Et cogitationibus æstuabatur Sixtus episcopus, qualiter Polychronium revelaret. Respondit Valentinianus Augustus, & dixit: Non debet ille æstuare pater, quia meruit Polychronius fuisse *[f. celeranda]* ut & *vidua, quæ misit aeris minuta duo in gazophylacium*, ubi omnes abundanter miserunt, illa autem nihil habebat, nisi tantum illa duo minuta. Et respondit dominus nostter: *Et quid?* Dixit autem Sixtus episcopus: *Quia omnibus plus misit*. Hæc autem omnem vidam suum, quem habuit, misit. Respondit Leo diaconus: Ergo præsul qui imitatus est viduam, non viduetur. Tunc levaverunt se omnes episcopi, & qui in eodem loco erant, gaudio litaniis faciebant: plus enim gaudio plorabant omnes.

CAP. XII.

Et direxit epistolam hanc ad urbem Jerusalem, Bestissimo Polychronio episcopo, & episcopus Sixtus episcopus urbis Romæ & universa synodus clericique omnis & Augustus. Reverentiam vestræ officia & munimen ruinæ non obviivicar pati, quam redii ad uxorem, supra quam tentabas adulterare. Non enim videtur uxor casta, nec vir prudens, non maculetur pecuniæ, non fecisti consilium, quoniam tempulum quod dejecerat Euphemius, pro te Polychronii ædificetur. Redi ad uxorem sine macula, & custodi dictis apostolica. Ora pro urbe Roma. Adhuc autem Valentiniano septimo & Abieno. Dum introissent hi octo in Jerusalem, decimo Kalendas Aprilis, & revocaverunt Polychronium episcopum in urbem Jerusalem cum magno honore, & fedit in eadem sensis septem & menses sex, & requievit in pace.

ANNO CHRISTI 451.

ANNO CHRISTI 451.

ANNO CHRISTI 435.

de diacones duo, & dimiserunt ibidem episcopum A quasi vicarium in loco ejus nomine Theodolum de Bethlehem ubi. Et subponderant fedem ejus, ita ut extra civitatem habitaret in præsidiis supradictis. Et venerunt ad urbem Romam festinantes supradicti octo. Et pollit Sixtus episcopus conventire episcopos supradictos simul cum episcopo Valentiniano, & allegaverunt vulnera ejus. Caudebat autem Augustus in damnatione Euphemii episcopi, qui extitit aeculator pontificis lui Polychronii. Et subscripserunt in damnationem horum duorum, omnis synodus, & Augustus Valentinianus, & Sixtus episcopus urbis Romæ manu propria conscliit.

CAP. X.

Post menses etenim novem, obsessa est civitas Jerusalem, ac laborabat fame, nec tantum fame, quantum inopia pauperatis. Polychronius autem, qui episcopatum, vendidit pauperibus præfatæ ecclesiæ supradictis pauperibus & clericis, populque Hierosolymitanus erogavit vel sparsit. Venientes autem Persæ diaconos urbis Jerusalem, accusabat iterum Polychronium, dicens: Quod in temporale concessum fuerat, vendidit populo, clerique sparsit. Hoc Sixtus episcopus audiens, gaudio corroboratur, & interpellavit Polychronium, cum gestam auditerat, Respondit Leo diaconus, & dixit ad Sixtum episcopum: Jube occurrere synodum per auctoritatis tuæ munimen, ut laboratur domui, quæ supra aquam habuit fundamentum, & accipiat contingentes & fundamenta lapidea, ut tut munimine pontificii non ruat domus ædificata.

CAP. XI.

Misit iterum præcepta per universas civitates, & occurrerunt omnes episcopi. Et fecit synodum, & fedit cum Augusto in eadem basilica Constantiniana. Et fedent cum episcopis, familque & Augusto, cogitationibusque eluabat Sixtus episcopus, qualiter Polychronium relevaret. Respondit Valentinianus Augustus, & dixit: Noli mæstare, pater, quia meum est Polychronius *sicut & vos duo, quæ misit arts minuta duo in gazophylacium*, sibi omnes abundanter miserunt. Illa enim nihil habebat, nisi tantum illa duo minuta. Et respondit domnus noster: *Et quid?* Dixit autem Sixtus episcopus: *Quia omnibus plus misit*. Hæc autem omnem vidum suum quem habuit, misit. Respondit Leo diaconus: Ergo præsul qui imitatus est viduam, non videtur. Tunc levaverunt

Zac. 12. Marci. 12.

ANNO CHRISTI 435.

CONCILIUM ANAZARBICUM

Habitum anno CCCCXXXIII.

Constitura pace Ecclesiarum Alexandrinæ & Antiochenæ, cum ampleciti se professi sunt Episcopi Lecundæ Ciliciæ. Testis horum est epistola Synodica ab illis erripta, quam retulit in collectionem suam auctor Synodici adversus Tragœdiam Irenæi cap. 259.

OBSERVATIO P. ANTONII PAGI AD ANN. CHRISTI 435. n. 7.

MAximinus Anazarbi Episcopus secundæ Ciliciæ Metropolitæ, ac omnes qui subfragantur, excepto Mopsuestiæ Episcopo, pacem amplexi sunt in Synodo Anazarbi celebrata, ut liquet ex Synodo cap. 259. Synodus Cilicia, in qua tunc Maximinus, & ejus Episcopi insistent, se scijcere Cyrilli Capitula, cum ad Joannem Antiochenum, ad quem ea Synodica dirigitur, scribunt: *Semper nos omnino anathematimus illa Capitula, quæ & tua Religiosissima sapiens vir pietate confirmatis Cyrilli quod nimium videri non debet: cum Cyrillus quando pacem cum Joanne Antiocheno fecit, confessus, ut ab duodecim illis capitulis sibiretur.* Hæc Synodum anno 435. non vero 436. ut autumarit Baluzius, congregatam docet Epistola Joanni Antiocheno ad Synodum Episcopum Cil. cap. 259. Synodici recitata, in qua cunctarum Provinciæ Pretorarbiæ fon fubjectus, quas pacem fuisse petunt, ait: *Ciliici utrique ab anno præterito sic convenimus & confirmat per conspicuum Tribunum Aristhlanum complectuntur.* Quæ cum ex Epistola anno 436. data fuit, ut ex anno oftendimus, Synodus Anazarbica hoc anno fine dubio celebrata.

CON-

ANNO CHRISTI 435.

CONCILIUM TARSENSE

Habitum anno CCCCXXXV.

Ex Synodo Isaac Collectione.

SYnodus hæc congregata fuit ut pax suscipereturr, quam Joannes Antiochenus fecerat cum Cyrillo Alexandrino; eique interfuerunt Helladius Episcopus Tarsi, Metropolitanus, Cyrillus Adanensis, Valentinus Malli, Minodorus, qui aut Coricii Episcopus fuit, aut Sebastenus, Tarsianus Augustæ, Matronianus Pompejopolitanus, Zenobius Zephyrii. Scripserunt ad eos Episcopi Euphratesiæ adversus Joannem Antiochenum, quod ad pacis conditiones descendisset impius. Scripsit ergo ad illos Concilio ad Episcopos provinciæ Euphratesiæ & ad Imperatores literæ, quæ habentur in synodico adversus Tragœdiam Irenæi cap. 130. & 132. ex quibus constat suscepsam fuisse ab Episcopis Ciliciæ damnationem Nestorii factam in Concilio Ephesino.

OBSERVATIO P. ANTONII PAGI ad An. CHRISTI 435. n. 8.

HElladius Episcopus Tarsensis Metropolitus primæ Ciliciæ, ubi ad eum pervenit Adolius Tribunus & Notarius accessit cum Imperatoris Theodosii cumes Nebbulonis sanctissimi, celebravit Tarsi Synodum, cui fuit Episcopis, & in Synodica cap. 132. Synodici excitata, quam ad Theodosium Imper. misit, ait: *Juxta divinas*

ANNO CHRISTI 435.

CONCILIUM ARMENIÆ,

Quo libri Nestorianorum condemnati.

Synodicon. ante illa concilia. Ex Synodico.

Concilium :) Cum Theodosius imperator libros Nestorii, publica sanctione edita condemnasset, ideo quod ex scriptis Nestorii in orientali ecclesia controversiæ & tumultus agitarentur, Nestoriani ad fontem, unde fuum venenum haurierant, revertentes, libros Theodori Mopsuesteni & Diodori Tarsensis legendos expofuerunt; atque in Syrorum, Armenorum, & Persarum linguam translatos velut catholicos dum naturas in Christo cogita Ennomium & Apollinarem confinetes, divulgarunt. Qua re cognita episcopi Armeniæ in synodum convocarunt, inventisque libros imperiatæ plenos condemnarunt. Quos, ne coli condemnasse viderentur, per legationem misam ad Prochum Constantinopolitanum episcopum sententiæ suæ confirmationem petiverunt. Proclus re examinata cum Armenis non tantum ipse confirmavit, verumetiam per Joannem Antiochenum aliosque episcopos, qui cum ipso congregati erant, eandem fidem & sententiam subscribi curavit. Hæc ex Epistola Marcelliæ cap. 10. & ex Synodico cap. 10. & 11. omnes reddita. Baron. anno 435. num. 3. & sequentibus.

Pitra de hoc concilio videns in sequenti Anacrichrono.

ANNO CHRISTI 435.

CONCILIUM ANTIOCHENUM

Habitum anno CCCCXXV.

Ex Nova Bibl. Collectione.

NEstorii sectatores videntes, ut ait Liberatus, libros illius blasphemos non posse proferri in publicum, eo quod synodo Ephesina anathematizante fuerant condemnati, *imperiali lege prohibitum fuerat ne qui ex legere aut defendere Nestorii, Diodoro Tharsensis Episcopi & Theodori Mopsuesteni circumferre volumina; & simplicissimos quosque decipientes, arcbant non separiis novis Nestorium, sed antiquorum patrum profiteram fuisse doctrinam; ac præterea ipsa eorum volumina malitiose in Syrum linguam & Armeniorum atque Persarum transtulerunt. Sed ubi hæc agnoverunt Acacius Episcopus Melitinensis & Rabula Edessenus, scripserunt Episcopis Armeniæ ne Theodori Mopsuesteni libros susciperent, utpote qui hæreticus esset & auctor Nestorianismi dogmatis. Quod graviter vulnis Ciliciæ petet ex synodico adversus Tragœdiam Irenæi cap. 43. & 44. & ex Liberato.*

Congregati sunt ergo in unum venerabiles Armeniæ Episcopi, ut Nestorium, cuprum Antiochenum & Abelium ad Proclum Constantinopolitanum Episcopum cum libellis suis & uno volumine Theodori Mopsuesteni, sive volentes unum doctrina Theodori in Rabula & Acacio esse ipsi probaverunt. Itaque Proclus accipiens Armeniorum libellos & illud Theodori volumen, ac illic cuncta utraque examinans, tomum Armenii Scripta & libellum hæc; in quo pulsat, ad interimendas Nestorianorum verfutias, qui duas in Christo indicant personas, unam de trinitate incarnatam; quem & directit Joanni Antiocheno per Theodorum

ANNO CHRISTI 451.

dorum. Dicemus tamen eum excepisti capitulis ex Nestorianorum Dydymi et Theodori quæ missa erant ab Armenis. Hortatus est vero Ioannem ut pro communi fide servanda ipse cum eundem cum suo Concilio suscipere et subscribere, et ab anathematizatione illa sibi capitula, quæ pro eorum tuitione ille Proclo in primo tertio Concilium pag. 1737. dans Constantinopoli confutato Theodoro Angusti XV. et Valentiniani V. id est anno Christi CCCCXXXV. Ioannes autem et qui cum eo erant, quæ ipsi Episcopi legerent eundem tomum, et ejus laudantes compositionem, subscriberunt ei to, et Proclo transmiserunt. Sed Balbinus quidem Diacono Ioanne, tomum Proclo, quem Armenis scripserat, Alexandrino Petro, et aliis Armeniorum libellis suis libellis annexerat, obtulit Cyrillo, in synodum urbis antiqui, ac deinde Constantinopolin venient, libellos composuit ad Archiepiscopum Proclo porrexit, ejusdem cunctis quæ anathemata Cyrillo Archiepiscopo obtulerat. Perplexi vero jam destinaverat tomum suum Armenis, nullum in eo de Theodoro facientes reprehensionis mentionem. Quod ipsorum Episcopus, scripsit libellum adversus libros Theodori, quinandus eos esse docens sicut Arrii & Eunomii blasphemias.

Post hæc autem, occasione accepta, furverunt quidam monachi de Armenis Apollinaris sectatores, portantes excepta capitula, ut dicebant, de libelis Theodori Mopsuestiæ vel aliorum similorum patrum qui ab in tempore contra Apollinaris scripserant, et introrunt Constantinopolim, ac circumcentes totius orientis civitates et universa monasteria, damnanda esse eum anathematis clamabant, accusantes ea Nestoriano Ioanne Episcopo.

Tunc Ioannes Episcopus Antiochenus ad Episcopos evocavit Antiochiam synodum ex de causa celebratura; ex qua scripta sunt epistolæ, una ad Theodosium Imperatorem, alia ad Cyrillum Alexandrinum Episcopum, tertia ad Proclum Constantinopolitanum, in quibus Theodorus laudibus in cœlum efferebatur. Et ejus quidem quæ ad Imperatorem Theodosium scripsit epistolæ, Ioannes Antiochenus ad Fucundum & in Synodico adversus Tragœdiam breviatus, unde nos hic describendas censuimus.

Fragmentum epistolæ Synodalis ad Imperatorem Theodosium.

THEODOSIO enim, quem quando dictimus, virum dicimus inexplicabili eloquio clarum, finem habentem, & quinquaginta pene annis fortiter pugnantem contra hæreticos, & in expositionibus quæ in omnibus Ecclesiis orientalibus facitis, & quibus in regis civitate valde cæpe congrebatus apparet, a nullo quoquam neque majorum, neque similium judicatus est hæreticus; e contrario autem ab omnibus laudatibus, propter eam quæ illi aderatdoctrinæ gratiam, in admiratione semper est habitus, & superiorem honorem gloria possedit; & non a facerdotibus tantummodo, sed a sacratissimo, vetto avo, dictimus ter beato & a Deo imperii fortuna & vobis translatus. Ipsum tertie Theodosio, qui in desiderio visionis viri factus, in Ecclesia ejus doctrinæ fuit auditor magnus ille Imperator, nec abiturus eli alterum secutem, compressit doctorem superadmiratus quidem ejus doctrinam & colloquio delectatus atque obstupefactus tunc quem nunc speranat alii, quasi tamquam fortunem fumentes probandi & reprobandi obeuntium doctorum quos volunt. Jam ergo & a vestro imperio pro sui reverentia & spiritualis gratia et simplus atrestatum est, & vestris litteris confirmatus est. Et INFRA. Ille ille est Flaviana Dei gratia, qui nunc hanc in sancta Dei Ecclesia Pontificis assertiffimus discipulus, & beati Ioannis Constantinopolitani Episcopi condiscipulus, cujus memoriam redivivam fecistis, maximam hinc gloriam pietatis vestræ imperio fecistes. ITEM INFRA. Si autem quisquam, Imperator sancte, obscurum aliquis inventri dicet in ejus vel aliorum literis, hoc retractationi necessarium non est. Quorum enim vita in facerdotio & ministerio optimum habuit finem, his pratarum dicere sufficit. Deinde vero & illis non dicimus de quibus aliqui atrociter eos accusant. Impossibile enim est, cum homines sint qui in Ecclesia docent, ut calumniarum vituperationes effugiant. Et quid de Ecclesia doctoribus dicimus? quoniam & ipsa sancta evangelia multi hæreticorum ad suam recipiant voluntatem, divina dicta vertientes, & in multas partes corpus Ecclesiæ dilcindentes? Ideo in hoc quidem non dicimus omnes Episcopi qui in Antiochiam Dei nomen gratia congregati docuimus. *Et post hæc, cum multos & antiquos doctores Ecclesiæ nominatim commemorent, perhibentes eos similia docuisse Theodoro, ad ultimum dicunt.* Arbitramur autem etiam ipsi pio imperio esse inutile, dum homines huc atque illuc jactati cogantur, nec quiescere permittuntur ab hac importuna hominum inquietudine.

Ad hæc Imperator ita respondit; quæ licet edita jam sint supra cap. 239. Synodici, hic tamen damus ex editione qua extat apud Facundum, diversis mutatis quæ ibi ex exhibito Synodicum.

Imperatores Cæsares Theodosius & Valentinianus, victores, triumphatores piissimi, semper Augusti, Deo amatori Ioanni Archiepiscopo Antiochiæ, cum ad eo Augustos congregate. Tuum enim quo tumultum qui evenit in oriente nostrum eugoovic imperium per religiosissimum & sanctissimum patrem nostrum & Episcopum Proclum. Quoniam ergo pro quiete & pace omnium providemus, præcipue autem pro hac catholica, quam nostrum quoque cultodit imperium, vellere lectum fuisse quatenus pacem obtinere possit, & nullum verbum intendatis eorum qui volunt contra salutem propriam religionem sanctissimam conturbare. Intentio etenim nostræ divinitatis illa est, ut omnes homines cum quiete degant, præcipue autem sanctæ Dei Ecclesiæ, per quas & nos salvamur & nostrum pollet imperium. Hac itaque voce quieti Ecclesiæ providentes nos aliquid de eobis scribimus. (expediunt. Est autem hac ut alius) nisi ut hoc quoque cum omni statutis Ecclesia, ne quis adversus eos qui in ejus pace defunctsi sunt quicquam de cetero tale præsumat.

Synodi epistola ad Cyrillum Episcopum Alexandrinum.

DEo amabili & sanctissimo Episcopo Cyrillo Ioannes Antiochiæ & qui cum eo Dei amabiles Episcopi. Convenientes ex quoquoque provincia quæ in oriente sunt Dei gratia in civitatem amabilem Christo Antiochiam, propter literas quas ad Episcopos Domni Proclii. Et INFRA. Nunc autem idem ipsi, velut cum exsurgentes, petrexerunt ad regian civitatem, & eam perturbantes, ecclesiasticam pacem, quantum in ipsi est, turbaverunt. Sanctissimo enim Episcopo Proclo tomum refte revera & pie lubentem, quem ad Armenios scripsit, nobis destinante, & nostrum quærente consensum, omnia facta sunt a nobis, & in nullo minus fecimus. Erat autem & hoc in præsenti tempore supervacuum, propter quod jam Dei gratia omnes ubique unum & eundem cultodiant pium intellectum. Solent enim aliquotiens res quæ quasi necessarie videntur, nisi opportune fiunt, augmentum perturbationis accipere. Aliud vero Cyrillum esse in illorum fectatione nostrilus extensis, & alter tomus excerpta quædam habens B. Theodori, qui fuit Mopsuestiæ Episcopus, & ea quæ ille diversis libris dixitle vidimus, volentes ea anathema inferre. Propter hæc petimus ut eentem tum nobis applices studiosius quam in aliis rebus, & dignare confederare malum opus hoc, nisi pro communi lententia illud extinguere laborea. Deinde vero & illis super velle etiam posse, ut in commune omnes juves. Sunt in illo tomo quædam incerta, & aliter quam dicta funt intelligi valentia, confitemur hoc etiam nos: plurima vero eorum quæ ipsi dicunt, & fine aliqua ambiguitate recta. Sed illis quæ putantur obscura, similia multa & a plurimis anterioribus ejus & gloriosis patribus dicta invenimus: & periculum hinc pendet non ipsi tantum, sed & etiam illorum fotvamus, ejus viri reprobantes dicta qui in episcopatu quidem defunctus, agonibus autem adversus Arianos & alios hæreticos decem millibus per omnem fean vitam ubique decertavit. Quod si fiat, multa etiam ab illis sanctis patribus aperte dicta retractarit fumos & reprobatori. Excerptis enim illis similia quædam invenimus apud ter beatum & nobilem Athanasium, quædam etiam apud beatum Basilium, quædam apud Gregorium utrumque, multa vero & apud Amphilochium fepius dicta, non parva vero & apud communem patrem B. Theophilum. Sunt enim quæ etiam tua sanctitas ita confitetur, & eandem de illis habes intellectum. Quædam etiam ab ipso amabili Deo Proclo in eodem ipso tomo quem ad Armenios misit, quo multis sensibus istis decerptis conturbari. Et dicet nos deficet percuntes beatum Eustathium Antiochiæ Episcopum, qui fuit pro recta fide in Nicæno Concilio, & magna fatisfitionem generetur, si apertamus januam his qui volunt contradicere patrum eretere? quale damnum non apertum erit dicta non facilitate relere, fed etiam anathematizare? Ut enim aliud ejus placeat, aliud non, in aliquorum dictis, five antiquorum, five posteriorum, five non nostrorum, alia ratio est. Ut autem & anathema eis imponatur, arbitramur audax & asperum apparere, esti perfonæ eam dictis non anathematizetur. Quis enim nostrum (fpeor quod alium pollet movere? aut quid horum non prabent occasionem semper ut pugnit pertutbertur? Et hoc quidem & non vestibus & transeuntibus contingere foles; quod non fectis tantum hæc dicimus, fed etiam plus omnibus considerare valenti magnitudinem hujus absurditatis. Quid autem non speramus ex hoc defidrabile Nestorii defensoribus? Quis enim eum non horrebit? Quis non illo & alii, qui in episcopatu vitam depofterunt, simul anathematizetur? aut ubi ejus opinio per hoc non accipiat indeditis occasionem affumendi, non confessorem vocaveris, velteri propter illos pafium? quæ pafius est, quæ etiam illi qui in Ecclesia fulfuerunt pafti sunt? dure a A. Theodoro dicta funt, necessitate compulsus dicit? Proponebat enim cum tomus in com-

A mune oriens inter eos qui ante nos fuerunt, sicut virtutem multum laborem habentem adversus hæreses, contra quas pugnare & dimicans multa quasdam divisione usus est, non ex prava intellectu veniens, fed efficacius adversus hæreticos illo modo uti judicans; neque unitatem summam ignorans vel negans, abit, (plenl enim hujusmodi funt omnes ejus libri) fed naturam propriam ejus amplius divinebis, fiet ei pugna quam adversus hæreticos habuit faciendum dicebat. Hoc & tua religiosus diligentia aperte in anteriorius literis vestris, ad satisfactionem quomodo venerabilium coepiscoporum nostrorum; quod & ipsum tua virtutis iuxque sapientiæ proprium est.

Ad hæc literas Cyrillus respondit magnifice pro memoria Theodori, multum eum laudans; laudans insuper orientales quod magni viri nomen famamque generis fuerunt adversus invidos. Extat epistola ejus refpofsoria in collectione quinta Concilii Quinti, illic excerpta fafficatis. Ejus tamen fragmentum aliquot habentur apud Facundum lib. 3. cap. 6. & lib. 8. cap. 5.

Fragmenta epistolæ ad Proclum Episcopum Constantinopolitanum.

TOmum qui ad Armenos factus est a reverentissimo nostro filio Diacono * Theodoro, qui dignus est tuis dispositionibus ministrandos, ob eam quæ erga te & super statem diligentiam, & petitrimus, & cum omnes delectatione ejus fecimus mentionem. Faciebat autem nobis delectationem non puteitudo compositionis lotiatque partem adversantium pertrafitis, quantum ipsa sacrorum dogmatum cautela simul & certas; pristeas quidem, qua regalem divinarum scripturarum in his quæ dicebantur, verbum veritatis rectte confitens pergebat, non sine reliquis scripture præsumens aliquid ex potestate propria predicare; cautela vero, quia cum divina scripturæ cautiam patrum dicta ad probandum quæ dicebantur proponebas. ET INFRA. Ipsi quidem sobrie agere velint qui turbis & juvenibus levitatibus contra commune corpus Ecclesiæ magnæ vestræ quæ potestate sumpta stultis [illegible] quibus patrias relinquentes, venientes vero ad imperii urbem, & calumnia adversum proprios Episcopos eorum qui illic sunt fordidantur audentes, non utique nunc necessarium fuerat. ITEM INFRA. Nimis nobis ut animæ vulneratæ sunt, quia non solum nos viventes tales calumniabis sed & quia non solum nos viventes calumniabis, fed & qui bene de vita profectus est B. Theodorus, & qui quinque & quadraginta annis clare in doctrina profitet, & omnem hæresem expugnavit, & nulam alicubi & contra omnes hæreticos in ipsa fatisipens, post longi temporis hinc discessum & post multa certamina, & post decem millmille libros adversus errores confcriptos, & pollequam in conscfsio fuerit adversum B. Imperatorem & populorum probatus est, periclitatur quæ hæreticorum fulthere & illis * primus prædicari. Et adjiciunt quæ intercissa fuerunt, dicentes: Hæc non confulione & turbis conveniebant, non autem nos folum, fed & Christianos populos, qui hæc cognoscentes nullatenus sine turba ecclesiastica relcrationes inpleri permittunt, fed adversum nos sedisiones faciunt, nec usque ad audium pafli fuscipere quod adversus dormientes pates mediatbantur anathema, & decem millia adversus nos mala minantur, & quid ab aliquo

Facundus lib. 2. c. 2.

Hom. 18. & 6. 1. c. 18. Hom. 31. c. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20.

Synodicon c. 196.

Fid. Cod. Nicæn. § 11. Cod. Nicæn.

ANNO CHRISTI 415.

sacrit tale præsumptum. Sciat autem & hoc tua Sanctitas, quia scriptoras antiquorum doctorum Ecclesiæ requirentes, decem millia talia & his similia inventimus, qualia quidam malo mare ex libris B. Theodori collegentes, & corpus reliquum abscindentes, tuæ obtulerunt sanctitati. Etenim apud magnum martyrem Ignatium, qui secundus post Petrum Apostolorum primum Antiochenæ Sedis ordinavit Ecclesiam, & apud beatissimum Eustachium, qui sanctorum patrum, qui apud Nicænum congregati sunt, primus exiliens fuerat orthodoxam confitmavit, & apud sanctissimum, & beatissimum Athanasium, qui millia millium certaminum pro evangelicis dogmatibus passus est, ad hæc autem & apud Basilium & etiamque Gregorium, qui ejusdem sententiæ fuerunt, & apud beatissimum Flavianum, Diodorum, & Joannem, qui clara luminaria orientis fuerunt totius, earsdem autem & apud beatissimum Ambrosium, qui omnes partes Hesperiæ illustravit, & apud beatissimum Amphilochium probatissimum doctorem, necnon & apud B. Atticum omnium patrum, & apud alios decem millia, ut non singulos percurramus, consona decreptis hic capitulis inventimus, quibus anathematizatis, necesse est & et quæ a prædictis patribus sunt dictis complectit. Et quis de cetero nostris adsit doctrum canonibus confirmata esset, congregata hanc ob causam synodo, post diligentem curiæ discussionem, patres unanimi consensu definierunt, ut quæ in Nicæno aliisque conciliis hac de re olim constituta fuisset, rata ac firma maneret. Pro juribus Antiochenæ ecclesiæ Theodoretus Cyri episcopus acerrimus defensor insurrexit. Unde factum, quod (sicut ipse testatur) Dioscorus ex hoc tempore cum gravi & diuturno odio prolecutus fuerit. Hæc ex epistola 86. Theodoreti. Baronius anno 439. num. 41. & 43.

Fragmentum ex responsorio Procli.

Quando enim ego scripsi tuæ sanctitati opportere aut Theodorum aut alios quosdam qui pridem defecisti fuit anathemati subdi, aut nominatim aliquos fieri mentionem? Sed quia ipse tu et ipsæ literæ ad tuam sanctitatem directæ clamant, nihil difficile vel pravum epistola continet, fed quia oportet omni suspicione liberari & detractoribus ora conjuere ex hoc quod in tomo directo subscripsi, & illa capitula quæ subjecta fuit repulli, utpote subtilitatem non habentia pietatis. Neque autem de Theodoro, neque de alio quoquam, qui jam defunctis fuit, scripsi tibi, Deo amantissime, aut et anathematizetur aut abdicetur. Sed neque carsdimus Theodoro, qui a nobis directus est, Diaconus talia mandata percepit.

Fact. lib. 8. c. 2. & 3.

Ex Conc. Ephes. Diaconus.

Hæc usque alta de Nicæno Concilio Antiochenum pertinentia, prout ex collectore potuimus. Aprobatum autem illud fuisse a Concilio Chalcedonensi docent Facundus & Liberatus.

ANNO CHRISTI 415.

CONCILIUM THESSALONICENSE

Habitum anno CCCCXXXV.

Ex libro Basilii Collectiones.

Affirmari non potest hanc synodum Thessalonicensem fuisse habitam. Illud tantum scimus, rumorem pervenisse de ea congregranda. Sic enim docet epistola Xysti III. Romani Pontificis, ad Episcopos Illyricos, data VIII. Idus Martii, non potest, inquit, Theodosio XI. & Valentiniano IV. Consulibus, *ad Thessalonicam congregandi*. Eadem est in actis Concilii Romani sub Bonifacio II. in tomo quinto Concilorum præfixit editionis.

ANNO CHRISTI 417.

CONCILIUM CONSTANTINOPOLITANUM

In causa primatus Alexandrini, sub præsidio Procli Constantinopolitani episcopi.

Causa canon. Sacra.

Concilium, Constantinopolitanum. Cum Dioscorus Alexandrinæ ecclesiæ, Constantinopoli degens, ejusdem Alexandrinæ ecclesiæ apocrisiarium ageret, veterem controversiam de jure diœceseos de primatus exfuscitasset, ad Alexandrinum episcopum pertinere inflabat, omnibus orientis ecclesiis præsidere, utpote quod in ecclesia catholica, post Romanum pontificem, Alexandrinus primatum obtineret. Cui cum episcopus Antiochenus potissimum contradiceret, ideo quod distinctio & divisio diœceseum auctoritate apostolica semel ordinata, Nicænis illorumque conciliorum canonibus confirmata esset, congregata hanc ob causam synodo, post diligentem curiæ discussionem, patres unanimi consensu definierunt, ut quæ in Nicæno aliisque conciliis hac de re olim constituta fuisset, rata ac firma maneret. Pro juribus Antiochenæ ecclesiæ Theodoretus Cyri episcopus acerrimus defensor insurrexit. Unde factum, quod (sicut ipse testatur) Dioscorus ex hoc tempore cum gravi & diuturno odio prolecutus fuerit. Hæc ex epistola 86. Theodoreti. Baronius anno 439. num. 41. & 43.

Conc. Tiberiadis Can. 1.

Adversus.

Conc. Nicænum Can. 6.

ANNO CHRISTI 417.

CONCILIUM REGENSE

Cum Ebredunii a duobus contra canones ordinatus esset episcopus, sub die III. Kalendas Decembris celebratum, Theodosio Augusto VII. & Festo viris clarissimis consulibus, anno Christi CCCCXXIX. Valentiniani III. Augusti decimoquinto, Sixti III. papæ octavo.

TITULI CANONUM.

Ut ea, qui sibi ordinationem præsumpserant, ordinationes demittere ordinationibus & concilio debeant.

Ut Ebredunii, remoto ea qui perperam fuerat assumptus, alia sint legitima ordinatio.

Armentario, qui perperam fuerat ordinatus, pœna remissa, episcopi nomen certis legibus indulsum.

ANNO CHRISTI 419.

IV. *De clericis, qui ab Armentario temere provecti dicebantur.*

V. *Quod presbyteris liceat privatim benedictionem defuncturibus impertiri.*

VI. *De defuncto episcopo, ecclesiæ illius curam vicinus gerat episcopus.*

VII. *Ne quis ad ordinationem veniat, nisi metropolitani litteris commendatus.*

VIII. *Ut singulis annis boni fiant conventus.*

PRÆFATIO.

CUm in voluntate domini apud Regensem ecclesiam conventissemus, & tumultuosissimis apud Ebredunensem ecclesiam habitis remedium quæreretur, qua sacris ecclesiæ canonibus, ac tenerendis patrum constitutionibus omni parte negletis, absque trium episcoporum præsentia, absque comprovincialium literis, sine metropolitani auctoritate, irritam ordinationis speciem a duobus retineri convenientibus præsumptum esset clarebat; non minus doloris de præsumentium lapsu, quam de ecclesiæ ipsius convulsione, in pectoribus omnium diutina collatione versatum est.

CANONES.

I.

Primum itaque, quia non ulciscendi, sed remediandi studium, nutu domini, universorum pectora prorsus facerdotali consilio inflerat, canonum in sermonibus singulis proprietate perspecta, patuit quod sicut reprobæ præsumpta effent in irritum devocanda, ita eos qui reproba præsumpsissent, quamvis confundere censura cogeret, caritati licetet absolvere: præsertim cum hi qui tam perversa incidissent, a prima lapsus ipsius die adhibitis passim precibus, culpam pœnitentes aut ignorantiæ, aut circumscriptioni imputassent: quia est inveniabile credeteriur sacerdotem sacerdotalia statuta neglexisse; levius tamen erat, quam si ore impudenti faceretur se noca calcasse. Itaque eos qui tam incondita, ac tam instabilia usurpaverunt placuit misericordiæ & caritatis occursu, ita in communionem dilectionemque recipi, ut fiierent secundum recentem & jubberimam Tauriniatis synodi definitionem, ad perpetuam vitæ istius suffusionem, nullis se de cetero ordinationibus, nullis ordinatis interfuturos esse conciliis qui tanæ corruptionis tam deceffanda exempla præbuerant.

II.

Ebredunensi ecclesiæ ante omnia mature visum est consulendum, qui quatuor de biennio menstibus facerdote legitimo destituta hoc gravius ægrotaverat, quod clerus innocens, ac disciplinæ, ut probatum est, memor, quotiundam laicorum insolentia ac varia perturbatione vexatus, eriam in facerdotibus ac ministris tainas ac jurgia, & vim acerbissimam periculosæ pernicioia naper cade perfuleraet, nec poterat differri bonorum ac disci-

A Ecclesiæ, ac admirabilibus & famosissimis viris post mortem damnatis? Non nostrum est ergo glorioso eorum qui præcesserunt opinionem infulare, neque judicare eos qui honorate defuncti sunt, sed solius judicis vivorum & mortuorum.

B plinæ memorum expectatio, ne viderentur contumacium & inquietorum vota palpari; quorum conspirationes inique, machinationesque, & in præterritum, quantum deprehendi possint, animadversione ecclesiastica puniendæ, & in futurum anticipandæ erant. Itaque ordinationem, quam canones irritam definiunt, non quoque evacuandam esse censuimus, in qua præterrmissa trium præsentia, nec expetitis comprovincialium literis, metropolitani quoque voluntate negleta, prorsus nihil, quod episcopum faceret ostensum est. Itaque placuit in voluntate domini, tenore eo qui perperam assumpsus erat episcopus, fieri omnino trium confirmationem ecclesiastica tradictione servata.

III.

Verum quia hæc sancta synodus non disciplinæ tantum curam, sed & misericordiæ gessit: cumque occurreret, quod se Armentarius diebus proximis eidem ecclesiæ multa affinatorum insolentia retulisse; occurrebat tamen, quod a nonnullis facerdotum in hoc ipsum confirmiarus, se etiam privatæ domui reddidisse; quod epistolas ad clerum ipsum C emiserat, quibus episcoparum, quem se non indepum agnoscebat, appetere nunciaverat, eradi nomen suum petens, & hoc ipsum quod instabiliter in se præsumpsum erat, jam tunc inordinatum & irritum futurum protestarum esse confirmans: in illam potius partem declinara fentenia est, ut juveni educato in timore domini plus suffragaretur, quod in actu vitiosissimo interdum lana sensisset, quam quod juvenilibus illusionibus in aliqua parte cessisset. Itaque præterrmissis his, quæ in regressu ipsius eum, absque ullius excusatione effugio, sociatate culpæ respersetam, ve- D luc innocentem eumdem præterire facerdotes domini, qui ante concilio aderatur, dimationes vacuum malentes. Quod ergo in quibusdam libiffimatis magis quam hæreticis recipiendis Nicænum concilium statuit a singulis per territoria fua, hoc etiam præsens conventus in hoc statuit ab omnibus debere servari. Id est, ut cuicumque de fratribus tale aliquid caritatis consilia dictaverint, liceat ei unam parochiarum suarum collegam ordinare in quo ad chorepiscopi nomine, ut idem canon loquitur, aut peregrina, ut aiunt, communione foveatur. Primum itaque flatuitur, ut hoc in qualibet provincia, præterquam in Alpina maritima, liceat. Quam E si in aliqua parte accesserit, ut malorum incitator, & quietis impatiens, damnationis quam in se provocaverat subjacebit. Sed & si quis eidem quidquam ex his quæ statura sunt transgredienti communicaverit, a communione

ANNO CHRISTI 419.

Concil. General. Tom. IV.

cum MS. Isidor. & alii: non eam nobis MSS. Colbert. Dion. Sav. Isid. anonym. ut credimus, amplius Sen. in vita & MSS. habita sinitus hic est: *Insignium capitula Regensis sub Hilario Arelatensi*. In alio, quo continetur indiculus Synodorum; hæc de Regensi verba sunt Hilario: *Concilium Regiensis, eodem Hilario, in quo statuit sunt canones septem, quorum auctor maximus Hilarius episcopus, cum illis episcopis, qui in e

ANNO CHRISTI 439.

omnium fiat alienus. Denique ut quoliber in A loco præteriquam in publico egerit, tum ne quis ei locus decernatur, quem curæ & civitatis species, aut ordo nobilitat. Additur, ne unquam in civitatibus, vel sub episcoporum absentia, offerre prædiumat, nec ordinare vel ultimum clericum, nec in ea quidem ecclesia, quæ illi causæumque misericordia fuerit attributa: nec illi episcoporum, vel succedente æræte assumpto in rudimentis fuis huic in aliquo, quasi pro aratis reverentia, cedere licet: nec usquam ipsi quidquam de episcopalibus officiis usurpare, præterquam in ecclesia, quam cuiusquam misericordia fuerit indeptus: in qua ei solum neophytos confirmare, & ante presbyteros offerre concedimur. Quod si unquam aliquid, caritate alterius provocatus, de habitaculis communatione variaverit, non alter in alia ecclesia requiem accipiat, quam priori renunciaverit: nec omnino unquam duarum ecclesiarum gubernationem obtineat: cui etiam in ea, quæ ipsi concedetur, ministros a civitatis episcopo necesse est ordinari.

VI.

Sane quia ministrorum mentio facta est, & nonnulli ab ipso inventi excommunicati, temere in clero proxesi decuerunt: Baltanum est eos qui ita assumpti sunt deponendos. Nemo autem nulla conversationis macula præjudicatus, prout Ebredunensi sacerdoti constituendum visum esset, aut in ecclesiæ fuæ ministerio tendendos, aut ad ipsum quocunque habitatsse transferendos. Plebi quam acceperit ex constitutionis huius permissu benedicere, & ut supra definitum est, in una ecclesiæ ecclesia neophytos confirmare in castellis ac vicis rotum illi ante presbyteros ficubi venerit licear, quod in civitatibus omnino præscribitur.

VII.

Et inter minutas has discussiones & indefinitas visum est, omni presbytero per familias, per agros, per privatas domos, pro desiderio fidelium, facultatem benedictionis aperire quod nonnullas jam provincias habere succurrit. Huic autem etiam in ecclesiarum plebibus, per loca ramen magis, quam per urbes, hoc idem visum est esse tribuendum. In ecclesia quoque, in qua ordinatus fuerit, confecrandi virginem, ficut confirmandi neophytum, jus habebit. Et per omnia, ut sit multæ indulgentiæ testimonium, semper se inferiorem episcopo, superiorem presbytero agat. Mandatis vero omnium sacrificorum profequentibus vivat in omnibus, quibus, tantem colat, Deo servitat, synodi circa se benevolentiæ gratias agat, semperque indignum se indultis, & negatis imparem esse fateatur.

VI.

In commune autem, omnes qui convenerant sacerdotes, filimetrifis contra hujusmodi scandala præcavendum censuerunt. Iraque proper epistolæ temeritatem, tali definitione consistum, ut de cetero observarent, ne quis ad eam ecclesiam, quæ episcopum perdidisset, nisi vicinæ ecclesiæ episcopus, exequiarum tempore accederet; qui (' visitatoris vice) ramen statim ecclesiæ ipsius curam districtissime gereret, ne quid ante ordinationem discordantium in novitatibus clericorum subverfioni liceret. Iraque cum tale aliquid accidit, vicinis vicinarum ecclesiarum inspectio, recensio, descriptio quemadmur.

VII.

Hæc autem omnia exequiarum tempore, usque ad septimam defunti diem agere. Exin ec ecclesiæ reficiens, mandatum metropolitani simul cum omnibus sanctis episcopis operierur. Nec quispiam ad ecclesiam, quæ summum amisserat sacerdotem, nisi metropolitani literis invitatus, accedat; ne a plebe decipiatur, & vim pati voluisse videatur.

VIII.

Quæ voluntate communi in voluntate domini constituta, omnes communi consilio conservanda, neque, quod absit, sine offensa omnium, ac Dei a quoquam transgrediendia decernatur. Hæc omnes, ut decretum, omnium consistutionem, & quasi temporum certa, bis e contra in anno conventus agant. Certe inter quasibet anxietates neglectis propriis ac domesticis necessitatibus, quoquo modo simul gratias agentes Deo, quo donante quidquid spiritui consideratur consurgenes, solum ecclesiæ remedium, remota ulionis prurigine, atque conti animositas, quæ ilent.

Exhortatio Collectanea Collectanea.

Vulgata Conciliorum editio & veteres exemplaria omnia exarata canones istius Concilii ello tantum exhibent. Attamen optimus ille & veterimus libraruum collectioni reddet, qui prima in bibliotheca Ecclesiæ Urgitensis, cujus exemplar nos habuimus benefficio illustrissimi illustrissique viri Petri de Marca Archiepiscopi Tarisensis, duos sequentes canones ponit post septimum, ostensumque interim omittit. Horum autem duorum canonum alter desiderjoris sunt ex synodo Antiochia celebrata temporibus Papæ Julii, sed interpolatus, portassis secundum eum quo tum in Ecclesia Gallicana erat disciplinam. Pecunque se res habeat, ipsius ex damnis qualesi legunturo in libro Urgitensis.

De his qui Ecclesiarum vel earum cultoribus id est sacerdotibus seditiosi existerint.

PErventum est huic sanctæ synodo quod aliqui ignoti institutiones canonum satiu superbiæ: editiones antiqui hostis consilio emutilare nituntur: qui non humiles, sed superbi, seditionemque Ecclesiabus Dei vel

ANNO CHRISTI 439.

ejus sacerdotibus persistunt. Placitis omni synodo hos rales ab Ecclesia Dei & a corru catholicorum segregari ac excommunicatos exilio relegari; ut post correcti satisfactionem pœnitentiæ, ad sanctam communionem possint idem admiti, non ad sedem.

Ut his in anno Concilium agitetur.

SUfficere visum est bis in anno per singulas provincias Episcoporum Concilium fieri, semel quidem post tertiam hebdomadam paschalis festivitatis, ita ut in quarta quoque hebdomada quæ consequitur, idest, media Pentecosten, Concilium completur. Admonent autem comprovinciales Episcopos ii qui peramplioribus id est in metropolitanis civitatibus degunt. Secundum vero Concilium Idibus Octobris poli vindemiæ temporibus habeatur, qui dies apud Græcos Perberetei mensis decimus inventur. In ipsis autem Concilii & Presbyteros & Diaconos & judices five curiales ac privati præsentes esse oportet; & omnes quotquot le latos existimant, causas cognoscant, & synodicum expectet sententiam. Nec liceat C aliquibus apud semetipsos Concilia (Metropolitanorum quæ esse præsentia & absque Metropolitanorum Episcoporum consilentia facere, quibus de omnibus causis veridicum ac fidelissimum constat emissum esse sanctionis judicium.

Sicut in nomine Christi consedimus, manu propria subscribamus.

SUBSCRIPTIONES.

Ego Hilarius Episcopus, justa id quod universis sanctis episcopis placuit, qui necdum subscripserunt, placuit, definitia patrum fectutus, his definitionibus fub die 111. Kalendas Decembris, Theodosio Augusto v. xvii. & Festo viro clarissimis consulibus subscripsi.

Ego Severinus Episcopus hanc definitioni interfui & subscripsi, die & consule suprascripto.

Ego Audentius Episcopus his statutis interfui & subscripsi, die & consule suprascripto.

Ego Agricolius Episcopus his definitionibus interfui & subscripsi, die & consule suprascripto.

Ego Auspicius Episcopus his definitionibus interfui & subscripsi, die & consule suprascripto.

Ego Severus episcopus his definitionibus interfui & subscripsi, die & consule suprascripto.

Ego Claudius Episcopus his definitionibus interfui & subscripsi, die & consule suprascripto.

Ego Valerianus Episcopus his definitionibus interfui & subscripsi, die & consule suprascripto.

Ego Nectarius Episcopus his definitionibus interfui & subscripsi, die & consule suprascripto.

Ego Asclepius Episcopus his definitionibus interfui & subscripsi, die & consule suprascripto.

Concil. General. Tom. IV.

Ego Theodorus episcopus his definitionibus interfui & subscripsi, die & consule suprascripto.

Ego Maximus Episcopus his definitionibus interfui & subscripsi, die & consule suprascripto.

Ego Vincentius presbyter Episcopi Constantini, ab eodem ordinatus, interfui & subscripsi vice ipsius.

Cecilianus Hist.

NOTÆ JACOBI SIRMONDI S. J.

1 *Regense in veteribus libris dicitur, non Regiense; in epistolarum, quarum habita invitatur synodo.* Sic & Pastius, qui episcopus Regiensis dici vulgo solet, ab antiqua Episcopatus Regensis metropoli, & territorium Regensis a Gregorio Turonensi lib. 4. cap. 15. Nec dubitam, quin ubi in concilio Valentino Hispaniæ synodus Regiensis nominatur, legendum Regensis debeat. Vera enim & pulcra Rationis ratio fuit Regensis: nam & urbem ipsam, ut Sidonius dicit, *Regia* vocabant. Pedes Regensis inibi capit, quia utnibique vocis apud Galios idem est forma, *Rein* in *mediis & magnis*.

2 *Theodosio xvii. & Festo.* Quidam *Xanfio*, sed mendose. Fastus enim procedentis annis consul fuerat cum Theodosio, ut in codice Laudunensi, quem usum præcipue in his subscriptionibus sicuti summus, fub titulo *Consulatus legitur pro Confulatibus*.

EJUSDEM NOTÆ POSTUMÆ, NUNC primum editæ.

Synodi occasio & causa fuit, quam tandus indicat, vitiosa ordinatio episcopi Bituricensis. Vitiosus autem ordinatus fuit ex capite affinitatis, quod sine tribus episcopis facta est, quod sane comprovinciales episcopos fieri, quod ita ab Adriano metropolitanis. Tria hæc enim ad legitimam episcopi ordinationem exigit canon IV. *Synodi Nicænæ*. Sed de omnibus capite, hoc est de consensu & auctoritate metropolitani, quanti haud ab re poteit, unde locum habeat, ita tenuit ut de ordinando episcopo Ebredunensi civitatis, quæ ipsa erat metropolis: cum ordinandi metropolitani potestas ita penes episcopos provinciæ. Omnino hæc potestas, quod non nominatur, Ebredunensis episcopum, licet ejus civitas caput esset provinciæ Alpium maritimarum, tandem tamen hoc magnum metropolitani jus obtinuisse in ecclesia, fed altera dioecesium fuisse metropolitanam, nempe Arelatensi, qui jus in Ebredunensium fibi vindicabat, ut synodus hæc ab Hilario Arelatensi habita declarat.

Regiensis. Ita veteres libri, non *Regiensis*. Sic & Fastus, qui episcopus Regiensis dici vulgo solet, ab antiquis scriptoribus Regensis nuncupatur. Sidonius lib. xvi. Gregor. Turon. lib. iv. territorium Regensis. Nec dubitam quin ubi in concilio Valentino Hispaniæ synodus Regiensis nominatur, legendum Regensis debeat. Vera enim & pulcra Rationis ratio fuit, *Regensis*, nam & urbem ipsam, ut Sidonius dicit, *Regia* vocabant. Pedes Regensis inibi capit, quia in Rheinsium fibi vindicabat, ut synodus hæc ab Hilario Arelatensi habita declarat.

Regensis. Ita veteres libri, non *Regiensis*. Sic & Fastus, qui episcopus Regiensis dici vulgo solet, ab antiquis scriptoribus Regensis nuncupatur. Sidonius lib. xvi. Gregor. Turon. lib. iv. territorium Regensis. Nec dubitam quin ubi in concilio Valentino Hispaniæ synodus Regiensis nominatur, legendum Regensis debeat. Vera enim & pulcra Rationis ratio fuit, *Regensis*, nam & urbem ipsam, ut Sidonius dicit, *Regia* vocabant. Pedes Regensis inibi capit, quia in Rheinsium fibi vindicabat, ut synodus hæc ab Hilario Arelatensi habita declarat.

Primum Lugun. Dubitat episcopis, qui hoc libi ordinarant, ut *sub episcopum ordinarent*, quasi ipse scrupus, quam grandius Tarantinis cap. 111. in hujusmodi primum pontifice constituerat, ut mitius deinceps ordinationibus, publique ordinationes fieri inceptent. Nihil enim ab ipsius, quam ut ipse quoque abutiam potestate, illa cuncta. Itaque synodus Nicæna in Metrium Lycii episcopum, qui presbyterium ordinantem ad Alexandrinus episcopum spectantes tenere fibi arrogant, partum decrevit ut *Ne ut ab ipso Metrio, quem de ne ipsi quidem ordinatio sit nullam de cetero neque in ordo, neque in ulla ecclesia ministrum ordinarent*. Hinc Hilarius, Arelatensis, & Synodus concilii ad Alexandrinos, Simplicius vero papa epistola 111. Gaudium Arelatensi episcopo, ejusdemque Hilarius contra causam pugnantes, ordinandi potestatem auferat pulsus, de hoc in ipsa ecclesia officio fungi Severum alterius fenis episcopum.

Ebredunensis ecclesiæ. Regestio Antimeratio, qui pappam a duobus fratribus ordinatum, *Metrum in Ebredunensi ecclesia*, vitiosi jura antiquum fecerit ordinatus, episcopum episcopum episcopi pulsus.

Verum, pulsa hac S. Synodus. Antimeratum ejusdem jus provinciam Alpium maritimarum constituere vetuit: permittit ut tamen licear episcopo, qui ordinat, ordinatum illi de parochiis suis constituere, id ipsum ut episcopi nomine mitiliam, aut exemplar communicatum fuerat. In

1 Inclusa ista hoc parenthesi, ea non fuit apud Mercerium, sed fuit in Tabl. Hard. Pariss. La Collectione Tabulari abest hic tamen: *Hardouinus*.

2 Forte; *solitiori*. Hard.

3 In MSS.

1 Nunc, *quæque*, Hard.

2 Locus corruptus. Forte delenda, quæ fuit inclusa parenthesi. *Hard.*

3 MS. Pariss. omnia, xvi. abest xvii. *Hard.*

4 MS. *Theodosius*. Hard.

5 MS.

Ex Libro Collectanea.

Cap. I.

Cap. II.

quo in synodi Nicænæ fecisset extemplum profiteret, quæ Cathaenensis fuit Novatianorum episcopi, cum ad eccleſiam redisset, quæ ſuæ erat, in eam charteſpiscopi locum dari ſibi ſibi fuisse contendit.

Charteſpiscopi nomine] Charteſpiscopi, quasi χαρτεφίλοι, id eſt regionis, epiſcopi dicti, alias fortasse praecipui epiſcoporum minoris, qui τὸν πρωτοκλίσιον χωρεῖν, per vicos & agros, eccleſiam quae extra civitatem erant, curam gerebant. Ordinabantur enim ab epiſcopo civitatis, eique obedierant, & epiſcopalia munera pro illius arbitrio nunquam administrabant. Quinquam autem charteſpiſcoporum nomen canones ſæpe eccleſia eſt pocibus : tamquam tamen cauſam, ne plus quam ſeni eccleſiæ pauſſent, nec ea inferiorio eccleſia clericos ordinaret. Quare Antiocenus, cui hæc interdictum, nonnos pacum quam officium charteſpiſcopi, nunc illi entre quam lectus charteſpiſcopi, ipsum indicant.

Peregrina communione.] Peregrina communio dicebatur, quae peregrinis in alia eccleſia conveni ſolebat. Arcemonium igitur, ſi eccleſia ex attributorum eſt, quam gubernant, peregrinus eſt deſinebat, ut eccleſiæ, non autem tantum referendos : ſin autem, non ut gubernant, ſed ut in ea unaquam habjen & peregrinus eſt, ſed ſi ſuam communione imperatoriaeque ſint, de qua plurimus ad Theodorum Agatheſium dirimuſ ait.

Sanc quia minifrorum.] Clericos Ebredunii eodemque Antocenatus, & in his quoſdam extemporaneiſcriptos : de quibus principii ſyndodi, ut deponuiſſent, & reliquos vetaſſent in abſtinentia ſe Ebredunenſis epiſcopi, vel in eccleſia ſua illos retinere ſi velit, vel ad Gallorum eccleſiæ, quorum ſecuſ eſſet Antocenatus.

Omni prodigorum.] Prodigorum permiſit, ut primum benedicant, non publice in eccleſia. Hoc privatim ergo ante hoc tempus benedictionem dabant in hoc provincia Gallicæ. Dicta Ebredun. Unde in Synodo Agathenſi can. vetat, publicum cannum dare prohibemus, non procacum. *Omnibus diffuſum*, inquit, *ſuper plebem in eccleſia ſundere prodigorum permittimus, non libellis.* In Oriente vero, ut de aliis nunc locis ſibi dicam, ut ante prohibentur benedictio concoſſa ſa, quod eſtiam in Gallia ſuſtinetur, ut Concilium Laodicenum xxvii. de prohibendo benedictione ſuſtinetur, *ὅτι μὴ πιστοὶ ἐυλογοῦν, μόνον τὸν ἐν ἐκκλησίᾳ ἐυλογοῦντα βλέπε*, inquit, *non prohibentur benedicere.* Quod cum multae cauſa factae illus vetus, argumentum eſt extra eliquo eccleſiæ.

Ad Sicilienſem ſuam Epiſtolam pro.] Ad defendit epiſcopi ſuſtinetur ſuſtinetur vitiorum epiſcopus, & contra eccleſiæ epiſcopi genere, omnibuque recendere ac debitiſſent, ac quod petat : *mox ad* eccleſiam fuere redire, donec a metropolitano ad ſuceſſoris ordinationem cum alis excoeriar. Quo de re tetum in Epiſtola Gelaſii ad Sicilienſem, cap. vi. cum maximo ex concilio Valentino Hiſpanicum can. viii. & vii. *Secundum Regiſtrum*, inquit, *ſynodi conſtitutum, epiſcopo de corpore vitiato, ſuccedere illi mortuo epiſcopus qui ex omni exopnias eleberatis ſtatim eccleſiæ ſuæ curam gerat, &c.*

Cap. VIII. *Ait in anno concuſſum.*] Bene ſynodi provinciales. De his etiam a ſynodo Nicæna ſatuit decretum canone v. *τὰ κρατοῦντα ἐν ἑκάστῃ ἐπαρχίᾳ μὴ κινεῖν τὰ παρὰ τοῦ νομοθέτου κρίνεν.* Concilia, inquit, *ordinantur, quibus quoque ante praedecessores, firmandum autem etiam tempore autumnali.* Quod Romae quidem folium observari dicit Leonis Magni epiſtola n. ad epiſcopos Siciliae. At in Gallia, ſynodi ſaepe ſuſtinetur autem epiſcoporum eum fuit provinciaſibus convenire licuit, cum hoc mons, & alia ſaepe obſtitibus, ut ſunt ſuſtinetur ſuus quoque canon xxix. Ideo exceptionem hoc loco ſynodus ſpecie, *& quod temporum eſt* ſuſtinetur in anno convenium alii canones indicentur : ut ſynodi Agatheſiſ canon xxxviii. *annis ſingulis congregari placuit.* Idemque ſaepius repetunt alia ſynodi Gallicanae Concilium Arelatenſe & ſuus Eutonum a concilio III. Carthaginenſi can. xx. *Diocaeſis epiſcopus ſuſtinetur conventus.* & in Hiſpania concilio Toletani iii. canone xxiii. decretum fuiſſe, *ut epiſcopi ſemel in anno die Kalendarum Novembrium in unum convenianc.* In Oriente quoque ſyno, cui binos conventus Nicaeae, ut dictum eſt, ſynodus praeſcripſerat, itemque Chalcedonenſis can. xxx. poſtea tamen ſeria ſynodus, id eſt in Trullano canone xix. cumque ſecua poſſint ſynodus Africana conventus vi. propter varias difficultates, conventum quotannis unicum exegerunt.

SUBSCRIPTIONES.

Ego Hilarius Epiſcopus.] Do hac dubium eſſe non poſſunt, quin Hilarius ſit Arelatenſis, quem ante annos ſuſtinetur ſuccedſſe dicuimus. De certis, qui ſubſcriſſerunt, non univerſim pronuncian liceat, epiſcopum quae Antocenatus ſuus ex Viennenſi provinciae parte, & Alpina maritima, in quas Antocenus Narbonenſi ſit. Ex Alpina maritima ſi quos Antocenus epiſcopi jus ſibi

OBSERVATIO P. ANTONII PAGI ad an. Chriſti 439. n. 15. & 16.

Ebbona anno 439. die 20. non tro die 16. Novembris, ubi ex regione ſynodi Antocenus, Synodus Regiſtrin in ſecunda Provincia Narbonenſi, cui non Hilarius Narbonenſis, ut habet Baronius, ſed fortaſis Hilarius Antocenſis Epiſcopus poſitus eſt. Qui hoc fabricaſſet, fuere Epiſcopi omnes, partim ex ea Viennenſis Provinciae parte, quae Antocenus vicinior erat, partim ex Narbonenſi Gallia & Alpina maritima, in quas Arelatenſes Epiſcopi ius ſibi hoc tempore vindicabant. Hilarius de cauſa ordinationis Antocenus conquerens primum Gallicanorum provinciarum Metropolitanus, ad quem referri debent de gravioribus cauſis, quae per Provincias emergerent, ſecundum ea, quae a Zoſimo Papa ſecunt conſtituta, ſiquae ad exemptum Epiſcopi Theſſalonicenſis, Bazonius ſentiat in hac Synodo Regiſtri optatae de Hilarianis Epiſcopis conſultum eſſe : *Scilicet enim, inquit, ut cum hi temporibus nonnulli Epiſcopi, qui ſuffragari ſibi Pelagium, ad Eccleſiam ſe velire pontificem ſimularent, ſi tamen reſiſtendi ſuffem, ſum admonitos Patres, qui ipſi concilio Regiſtri interfuerunt.* Venum nihil eſt in ea Synodo, unde colligi poſſit, contra Pelagianos Epiſcopos

Ex libro Bibliothecae.

Habitum circa anno CCCCXL.

MEmnon Epiſcopus Epheſinus invidia motus erga Baſſianum, ſi ei credendum eſt, quia diligebatur ab omnibuſque ob eximiam cauſam ſua erga pauperes charitatem, ut illum in civitate expellerat e civitate; demum immiſit manus in eum ut ordinaret Epiſcopum Evaxorum. Baſſianus vero non acquiescit, ſed unquam proficiſcitur eſt ad Eccleſiam cui ordinatus erat Epiſcopus. Inter haec contigit ipſum Memnonem ſuam vitae ſuſcipere. Poſt haec Baſſilius epiſcopatum accepit Epheſinum. In autem evocatus Concilium provinciae, & diſcens ab Epiſcopis violentiam quam Baſſianus fuerat paſſus, & quoniam manifeſtum eſt, illum ab illis non egit ut eum in civitate Evaxorum ordinavit Epiſcopum, Baſſiano vero reddidit communionem & locum epiſcopatus, id eſt, cum Eccleſiae habere nomen Epiſcopi, quo ante tempus fuerat a Memnone, quamvis plebem non habere quam egerat. Haec ſumpta ſunt ex actione xi. Concilii Chalcedonenſis.

VITA, EPISTOLÆ ET DECRETA LEONIS PAPÆ

Ex libro pontificali.

LEo natione Tuſcus, et patre Quintiano. Hoc ſedit annos viginti, menſes novem, dies tredecim. Hoc ſyntagma fecit Demetria ancilla Dei baſilicam S. Stephano via Latina, miliario tertio, in praedio ſuo. Hic invenit duas haereſes, Eutychianam & Neſtorianam. Hic omnaria praecepta ſea ſanctoviate, & miſit ad Martianum Auguſtum catholicum principem fidelem. Et facta collatione cum eodem principe, collecti ſunt epiſcopi. Et factum eſt concilium ſanctum epiſcoporum in Chalcedonia, in martyrio ſanctae Euphemiae. Et congregati ſunt ſexcentum. Et alii 406. epiſcopi, quorum chirographia cucurrit, qui congregati ſunt una cum tomo, hoc eſt, fide apoſtolicae eccleſiae Romanae. Sed & in praeſentia catholici principis Martiani Auguſti congregatum eſt concilium, numero, ſaeculo. Et exposuerunt eidem catholicum, duas haereſes nature in uno Chriſto Deo & homine. In quo loco piſſimus Auguſtus Martianus una cum uxore ſua Pulcheria, depoſita regia maieſtate, fidem ſanam

Chronologia Antocenorum.

Ex Gelaſii Epiſtola.

Ex decretis Gelaſii.

Concilium Chalcedonenſe.

Concilium Ephesinum.

Ex decretis Gelaſii.

Ex decretis Gelaſii.

Ex Gelaſii Epiſtola.

Concilium Chalcedonenſe.

Concilium Ephesinum

novavit basilicam beati Petri Apostoli, & fecit ibi cameram, quam & ornavit. Et beati Pauli basilicam post ignem divinum renovavit. Fecit & cameram in eadem, similiter & in basilica Constantiniana. Fecit quoque basilicam sancto Cornelio episcopo & martyri, juxta cœmeterium Callisti via Appia. * Hic propter nonnum Romanum suscipiens legationem, ambulavit ad regem Hunnorum, liberavit totam Italiam a periculo hostium. Hic constituit monasterium apud Petrum apostolum. Hic constituit intra altarium sacrificii diversas, sanctum sacrificia in eadem basilica Inchriam, &c. * Hic quoque constituit, ut monacha non acciperet velamina capitis benedictionem, nisi probata fuerit in virginitate * Ab annis. Hic etiam constituit, & addidit super repulcra apostolorum & clero Romano custodes, qui dicuntur cubicularii. Hic fecit ordinationes quatuor per mensem Decembrem in urbe Roma, presbyteros 81. diaconos 31. episcopos per diversa loca num. 185. Qui etiam tripulus est apud beatum Petrum apostolum, 11. idus Aprilis, Et cessavit episcopatus dies septem.

NOTÆ SEVERINI BINII.

a Leo.) Anno domini 440. sed ex Pontificii imperii 3. & Valentiniani 6. post interregnum, toto Pontificatus, magistratus & imperii decimo, septimo Idus Aprilis, Leo natione Etruscus, Sixti pontificis nunciam obiens in locum defuncti subrogatus fuit, dedit illius in primis plene mirabilem laudem. Nam in omnes Mithriani, in occidente Manichæi, & Priscilliani reliquiæ, exclusa gravissime perdidisset, & Romanorum ipsorum ceterorum, ut figura in notis ad vinum Sixti pontificis positus obtrusi, malos, profanos & emblatos in orthodoxorum Patrum profectò, sibi quod Christo, ipsorum ad ordinem ceterorum superstitione detestantes, ad differendum cathedram ab hominibus sublimem, per fideles verbis excitarunt opportuit certare, quantumvis pia & religione id fuerit. Leo fermone decimoquinto, de Jejunio, Pelagianorum haereses opera Sedis Pontificiæ plane conculcatas, Vincent in bibliotheca. Hoque tempestate Cyrillus Alexandrinus de hac vita abiit, pedibusque Dominum Jesum suis sigma doctrine omnia administrabit. Diocesanos magna Imperatori improbitatem regnum in locum ejusdem facerdotii substituere, & quo intra annum tertia ejusdem Cliadrotonsella, & Felicia III. epistolae agnosus, hujus pontificatus contigit. Quo mitissimo Arcadius nobus Romanus devastare compensent repudiatis, quibus pro fide & religione ac confessione Summi Sum. Dei gloria & excitatio augmentum gesserit, infra ex notis concilionum frequentium probat. Mitium est, quod Hignacius Ignatiana Cyrillusque Gloria avidiores & ambitiosis nolo appellare hunc pontificem, qui ob excellentem virtutem, doctrinam, & in cura pastorali vigilantissimum fructum, ab omnia insignitus par omnibus tuique magnus cognominari mereat. Refert Sanctus Gregorius lib. 7. epist. 30. quod hic temporibus, dum quisque Graecus de scrupo bitandos dubitantes, Leo pontifex adhuc fortitudine illud incidere, & ex ipsa intentione tunque Offuerit. Quid fe bitandum, verbis quibus conscriptis, hus hisce explicare. Cognoscat autem tranquillissimus dominus, quia Romanus consortatus non est, quando sanctissimum religiosus dixit, ut quidquam nunquam dicere, quod sanctissimum in gaudio brandum mitetur, atque ad fa- * Sacrilegi. pradicans sanctissimum corpus pariuer quod circumsum in ecclesia, qua est dedicata, cum venerantur recondituri, detentur per hos libidem obtrusos fuerit, ac si illud sanctissimum corpus coqinatus defecisset. * Epistolam, quam antiquissimam, quandoquidem vita ejus hanc quoque Pontificatum, ut benedictionem Summo Pontifice Gregorio Magno Tuscorum, lib. 9. mirarat, capite 28. Refert de Leone Sophistarum in praxis Sedis, capite 24. quod quadragesima dies perfectorum ad depulsum pontifex proxi, vigilias de matutinibus initiatus, perenique ab apostolo, ut pro se quod Deum intercedent, ac demonstrarunt dies precum fuit, quae implexit diebus quadragesima apparuit apostolus Petrus, dicens ei: Orando pro te, & dimisfa sunt tibi, quae tu petisti, omnia peccata tua, praeterquam impedimenta monasteria, indignitis quibusdam ad ordines facere promotis, non hos solum ab eo repulerunt, sive bona, sive fortuitis Sophistarum, Fabulosum est, quod octaduae multitudo ma-

Leo quando pontificatus ingressus est.

Ab annis.

Cum hac Monachi & cathedrali ab Cyrillo defuncto Hignatius, Gloria.

Cum hac Monachi & cathedrali ab Cyrillo defuncto Hignatius, Gloria.

Calvinus ex Gregorius.

Monachi brandi titulo.

Brandium quidi.

Brandium quidi.

Sophistarum quid de Leone.

Fabula de Leone pontifice sedificatio.

nus ascendantis, obtrudentem humanam pulsu, dextrum ibi spit prudentiam. Occasionem fabulæ dedisse videtur id quod fortissimo de Beatae Dominicae, qui cum ab invocatione Leonis discrete multitudine effert, dictum est à B. Virginem Dei genitrice. Hinc ortum gestarum fab Leonis infra antiquorum in notis concilionum.

b Stulte omnes religiosi nostri, nunquam nonum, diei 13. Quinto Anno 12. minus 13. diebus, a concilium Valentinianus ad diem Sevetinum & Dominiaphum. Hic enim conciliabus monstrum est, ut terrae hiat Apollo anno 461. qui ex Leonis imperatoris 3.

c Hic Sacrosancta diuae haereseos,) De his omnibus satisfactionibus fata Sedis Romanae conciliorum.

d Nil propter nonum Romanum, amicitiaque ad regem nostrum Hunnorum.) De hac gentili miraculo in Attilae repulsione, hus Romanae ecclesiae nexus monasteriorum. Cum Ro- pontifex Attilae Hunnorum, sumpsit, sumpsit, sumpsit, nihil Attilae Hunnorum, & Pontifex Romanus, ut Attilae Hunnorum, ad Attilae Hunnorum, sumpsit, sumpsit, sumpsit

bi Manichææ pérversitátis homines plebes vestras facultátem inédendi, & hujus sacrilegii possíbiles invenítæ doctóres. Aliter enim nóbis commíssos ágere non possúmus, nisi hos, qui sunt perdiníres & perditi, sclo fidei dominicæ persequamur, & à sanis mentibus, ne pestis hæc latius divulgétur, fervéntate qua possúmus, abscindamus. Unde hortor dilectiónem vestram, obtestór & mono, ut qui debetis & potestis solícitúdine vigiléntia ad investigándos eos, necnón occulándos se ínquirant facultátem. ut enim habebit à Deo ingens remunerátionis præmium qui diligéntius, quod ad fóinem commíssæ fídei plebis proficiat, fuerit exercátus ita ante tribunal dominí de ræcúna negligéntiæ se non poserit excusáre, quiónem que plebem tanto, contra fácrilege perfidiónis addíctos, nolúerit cuítodire. Datum Kalendas Februarii, Theodósio XVIII. & Albino viúis clarissimis consúlibus.

A. D. Chacon.

Ann. Christi 446. qui Sixto tertio pontifíce sunt. Sixtus ob. 19. Maii. ejúsdem Kalend.

EPISTOLA III. LEONIS PAPÆ I.

AD JULIANUM episcopum Aquilejensem.

Quod omnis cujúslibet ordinis clericus, qui catholicam deferen, hæreticæ communioni se miscerit, & ad ecclesiam conversus fuerit, in eo gradu, quo erat, sine promotione remaneat.

Tomus 1. Concil. pag. 1.

Anno Christi 447. Ann. 6. Sixti III. Pontificátus.

Leo, Sixto Pontifíce, Aquilejensi Episcopo, Julianus Aquilejensis episcopus, ubi Romæ, Julianus Aquilejensis episcopus.

LECTIS fraternitátis tuæ literis, vigórem fídei tuæ, quem olim novíramus, agnovímus, congratulántes tibi, quod ad cuítodiam gregum Christi pastoralem curam vigilánter exequeris, ne lupi, qui sub specie ovium fubintrárint, bellúlli lævitis simplices quoéque dilacerent & non solum ipsi nulla correctióne profíciant, à fed etiam ea quæ sunt fana corrumpant. Quod ne vipérea pestis obtinere latitá, dilectiónem tuam daximus commonendam, ut quíquam de his, qui à nobis in hæretícorum atque schismaticórum sectam delapsæ, & de utcúnque hæretica communiónis contagione maculátæ, réspiciens, in communione catholica fine professione legitimæ satisfactiónis habeátur. Saluberrimum enim & spiritáli medicínæ utilitate plenissimum est, ut sive presbyteri, sive diaconi, aut cujúslibet ordinis clerici, qui fe correctos videri voluint, atque ad catholicam fídem, quam jampridem deín assiúerant, rursum reverti nóbiscum, prius ecclesiæ suæ, & ipíos auctores erroríum damnáti a se fine ambiguitate fateántur, ut fenéfinus pravis etiam peremptis, nulla sperandi superfit occásio, ne vellúm morbíum talium possit locústæ violári, cum per omnia illis professío propria cooperit obviare. Circa quos etiam illam canónum constitutiónem præcipimus cuítodiri, ut in magnáis habeant benefício, & pædagógis fibi omni spe promotióniis, in quo inveniúntur ordine, fíabilitate perpétua maneant: siquamen iterata tentátione non fuerit maculát. Nam levem apud Deum noxam incúrrit, qui de talibus ad sacros promovendos ordines judicárit. Quod fi cum grandi examinatione promotio conceditur incúlpatis, multo magis non debet licere pestiferis, pro fine ofíciólo tuæ, cujus devotione gaudemus, jungat curam fíam dispositiónibus nostris, & det operam, ut circumspécte atque velocíter impleántur, quæ ad totius ecclesiæ incolumitátem, & landabíliter digesta sunt, & falubriter ordinata. Non autem dubíter dilectio tua, nos fi (quod non abíciatur) negledta fuerant quæ pro cuíftodia canónum, & pro fídei integritate decerníimus, vehementius commondos: quia inferiórum ordinum culpæ ad nullos magis referendæ sunt, quam ad desídes negligentíæque rectores: qui multam fæpe nutriunt peftilentiam, dum necéssarium diffimulánt adhibére' medicinam. Data pridie Kalendas Julii, Alypio & Antabáro viris clarissimis consúlibus.

Gratianus dist. 96. ca. Ego. Item dist. 18. ca. Sacerdotes. Item dist. 82. ca. Relatum est.

Ann. Christi 447. ann. 6. Sixti III. pontificátus. Leonis, & Gerpanda Imperátoris 1. anno. ejúsdem.

B EPISTOLA IV. LEONIS PAPÆ I.

AD UNIVERSOS EPISCOPOS

per Siciliam constitutos.

I. *Quod prohibéatur in die epiphaniæ baptísmum celébrari.*

II. *Quod cunctis nóbis per ordinem rerum, per incarnationem domini nóstri salutis sacramenta dispósita sunt.*

III. *Quod in baptísmo mors provenáat interfécione peccáti, & sepúlturam triduánam imitetur trina demersio, & ab aquis elevatis fit velut refurrectio de sepúlcro.*

C IV. *Quod ínter apostólos Petrus in die pentecostes virórum tria millia baptizavérit.*

V. *Quod hæc duo tempóra, id est, paschæ & pentecoftæ, a Romanis pontíficibus ad baptizándum ínter se conjúncta.*

Ann. 1.

Ann. 2.

Ann. 3.

Ann. 4.

Ann. 5.

Ann. 6.

Ann. 7.

Ann. 8.

Ann. 9.

Ann. 10.

Ann. 11.

Ann. 12.

Ann. 13.

Ann. 14.

Ann. 15.

Ann. 16.

Ann. 17.

Ann. 18.

Ann. 19.

Ann. 20.

*Ann.

IV.

De confess. diffinit. Propre in matu.

Hoc autem nos, non ex nostra persuasione dediscimus, sed ex apostolorum auctoritate servare, sicuti idoneo probamus exemplo, sequentes B. apostolum Petrum, qui in eo die, quo omnem credentium numerum promissus Spiritus sancti impleviit adventus, trium millium populum, sua prædicatione convertum, lavacro baptismatis confecravit. Quod sancta scriptura, quæ apostolorum actus continet, fideli historia docet, dicens: *His auditis compuncti sunt corde, & dixerunt ad Petrum, & ad reliquos apostolos: Quid faciemus viri fratres? Petrus vero ad illos, Pœnitentiam, inquit, agite, & baptizetur unusquisque vestrum in nomine Jesu Christi in remedium peccatorum, & accipietis donum Spiritus sancti. Nobis enim repromissus est, & omnibus qui longe sunt, quæcumque advocaverit dominus Deus noster. Aliis etiam pluribus verbis testificatus, exhortabatur eos, dicens: Salvamini a generatione ista prava.* Qui ergo receperunt sermonem ejus, baptizati sunt, & appositæ sunt in illa die animæ circiter tria millia.

Act. 2.

V.

De confess. diffinit. Propre in matu.

Unde quia manifestissime patet baptizandis in confessione eloquii, hæc duo tempora (de quibus loqueri fimus) esse legitima, dilectissimos vestrum monemus, ut nullos alios diei huic observantiæ miscetatis.

VI.

Quia esti sunt alia quoque festa quibus multa in honorem Dei reverentia debeatur, principalitas tamen, & maximi sacramenti custodienda nobis est: mysticæ rationis excepta, non interdicta licentia, quia in baptismo tribuendo quidquid rempore periclitantibus subveniatur. Ita enim ad hanc festivitatem connexas, atque fibimet cognatas, inconlumitas, & in pacis securitate degentium, libera vota differtatis, ut in mortis periculo, in obsidionis diseriminc, in perlecutionis angustiis, in timore naufragii, nullo tempore, hoc vere festivis singulare remedium cuiquam denegatur. Si quis autem Epiphaniæ festivitatem, quæ in suo ordine debito honore veneranda est, ob hoc existimat privilegium habere baptismatis, quia hoc quidam putant, quod in eadem die dominus ad baptismum sancti Joannis accesserit, sciat, illius baptismi aliam gratiam, aliam fuisse rationem, nec ad eamdem pertinuisse virtutem, qua per Spiritum sanctum renascuntur, de quibus dicitur: *Qui non ex sanguinibus, neque ex voluntate carnis, neque ex voluntate viri, sed ex Deo nati sunt.* Dominus enim nullius indigens remissione peccati, nec quærens remedium renascendi, sic voluit baptizari, quomodo & voluit circumcidi, hostiamque pro le emundationis offerri, ut qui factus erat ex muliere (secut apostolus ait) Natus & sub lege, quam non venerat solvere, sed adimplere, & implendo fiaret, licet beatus apostolus prædicet, dicens: *Finis autem legis Christus ad justitiam omni credenti.* Baptismi autem fui in le condidit sacramentum, quo in omnibus primatum tenens le docuit esse principium. Et unc regenerationis potentiam fanxit, quando de latere ipsius præfluxerunt sanctæ redemptionis & aqua baptismatis. Sicut ergo vetus testamentum restituerato fuit novi, & lex per Moysen data est, gratia autem & veritas per Jesum Christum facta est: sic diversa sacrificia unam hostiam

De confess. diffinit. Propre in matu.

Act. 2.

Gen. 1.

Joan. 1.

Gal. 4.

Matth. 21. Rom. 10.

Joan. 19.

1 Dionys. Dionys. Hierarch.

2 Al. Calleph. Dionys. Calleph. Hierarch.

A stiam præformaverunt, & multorum agnorum sacrificio illius immolatione finita est, de quo dicitur: *Ecce agnus Dei, ecce qui tollit peccata mundi.* Sic & Joannes, non Christus, sed Christi prævius, non ipsonus, sed ipsoni amicus fuit adeo fidelis, & non ipse ceteris, sed quæ Jesu Christi, ut se profiteretur ad solvenda calceamenta pedum ejus indignum, quoniam ipse quidem baptizaret in aqua in pœnitentiam, ille autem baptizatrus esset in Spiritu sancto & igni, qui duplici potestate se virtam redderet, & peccata consumeret. His itaque, fratres, tot tantisque existentibus documentis, quibus, omni ambiguitate submota, evidenter agnoscitis, in baptismatis dilectissimi, sed fecundum apostolicam regulam, & exorcismis scrutandi, & jejuniis sanctificandi, & frequentibus sunt prædicationibus imbuendi, dum tantum temporis, ad ipsa pascha & pentecosten esse servanda, hoc vestræ indicimus curiati, ut ab apostolicis institutis nullo ulterius recedatis excessu. Quia inultum poli hac esse non poterit, si quidquam apostolicæ regulas in aliquo crediderit negligendas.

VII.

Quare illud primitus pro custodia concordiæ mutuitatis exigimus, ut quia salubertime a fanctis patribus constituitum est binos in annis singulis episcoporum debere esse conventus, tunc per ex vobis ad diem tertium Kalendarum Octobrium, Romam, fraterno concilio focirandi, occurrant, & indissimulanter a vobis hæc consultudo servetur. Quoniam, adjuvante gratia Dei, facilius poterit provideri, ut in ecclesiis Christi nulla scandala, nulli nascantur errores: cum certam beatissimæ apostolicæ Petri sospes in communione tractatum fuerit, & omnia initiata canonumque decreta apud omnes domini facerdotes invinlata permanent. Hæc autem quæ vobis, inspirante domino, infinuanda credidimus, per fratres & coepiscopos nostros Bachillum atque Palchasium, ad vestram volumus notitiam pertenire. Quibus referentibus cognoscamus, quam reverenter a vobis apostolicæ sedis institutis servetur. Data duodecimo Kalendas Novembris: Alypio & Ardabure viris clarissimis consulibus.

Nicen. Can. 5.

Ex Ch. cap.

B

C

D

EPISTOLA V. LEONIS PAPÆ I. Anno Chri. 450. vel 451. ad Dorum Beneventanum Episcopum.

Dorum Beneventanum reprehendit, quod poltliaum ordinem, quem ipse, presbyteratum assumperit.

Dilectissimo fratri Doro, Leo episcopus.

Theodor.

IUdicium, quod de te sperabamus, dolemus esse frustratum, quando ea te commisisse perspicimus, quæ omnem ecclesiasticæ fanctitionis regulam culpabili novitate fredarent: cum plerumque noveris, quanta solicitudine per omnes domini ecclesias paternorum velimus canonum præcepta servari, & hanc maxime curam ad facerdotes universarum plebium pertinere, ut tantarum constitutiouum regulæ nullis corrumpantur excessibus. Unde miramur te, quem auctoritatum apostolicæ sedis observantissimum esse noverentur, tam negligenter, ac potius insolenter egisse, ut tradiratum tibi legum non confi-

553 EPISTOLA. 554

A EPISTOLA VI LEONIS PAPÆ I. Anno Chri. 452. qui fuit annus pontificatus S. Leonis p. Pont. 4th.

AD EUTYCHEN CONSTANTINOPLITANUM Abbatem.

Commendat diligentiam Eutychetis, quod Nestorianam hæresim, quæ iterum pullulabat, renuntiaverit, quam se exterminaturum affirmat.

Dilectissimo filio Eutyches presbytero, Leo episcopus.

AD notitiam nostram tuæ dilectionis epistola A retulisti, quod Nestoriana hæresis quorundam rurius studiis pullularet. *Vide reliquum in concilio Chalcedonensi, parte prima, epistola primæ.*

Tacito pag. 770. Anno Christi 451. qui fuit annus pontificatus Leonis in quo Sanctus Leo scripsit. Pont. 4th.

EPISTOLA VII. LEONIS PAPÆ I. AD THEODOSIUM SEMPER AUGUSTUM.

Respondet Theodosio, ibi non notum, cur Flavianus Eutychen communione privaverit, cum intellexerit rem omnino esse naturam.

Leo episcopus, Theodosio semper Augusto.

QUantum præsidii dominus ecclesiæ tuæ in fide vestra clementiæ præparavit, his etiam litteris, quas ad eos misisti, offendisti. *Vide reliquum in concilio Chalcedonensi, parte prima, epistola 3.*

Tacito pag. 771.

EPISTOLA VIII. LEONIS PAPÆ I. AD FLAVIANUM CONSTANTINOPOLITANUM Episcopum.

Quærit cur Eutyches a communione ecclesiæ fuerit separatus.

Dilectissimo fratri Flaviano episcopo, Leo episcopus.

CUm Christianissimus & clementissimus imperator. *Vide reliquum in concilio Chalcedonensi, parte 1. epistola 2.*

Tacito pag. 772.

EPISTOLA FLAVIANI EPISCOPI CONSTANTINOPOLITANI

Ad sanctissimum Leonem papam urbis Romæ.

Domino beatissimo, & Deo amabili patri Leoni, Flavianus in domino salutem.

NUlla res diaboli venena compescit, nec continet ejus mortiferas fagittas. *Vide reliquum in concilio Chalcedonensi, parte 1. epistola 6.*

Tacito pag. 773.

EPISTOLA ALIA FLAVIANI Archiepiscopi Constantinopolitani ad sanctissimum Leonem papam urbis Romæ.

Eutychetis hæreles recenlet: illum a se in concilio Constantinopolitano esse damnatum, & ad sedem apostolicam requisam appellasse. Sententiæ in eum latæ confirmationem petit.

Sanctissimo & beatissimo patri, & consacerdoti Leoni, Flavianus in domino salutem.

PIetate & recta prædicatione. *Vide reliquum in concilio Chalcedonensi, parte prima, epistola 4.*

Tacito pag. 774.

Afra Epi-

flos, sed transgressor existeres. Libello etenim Pauli presbyteri tui, qui in dubitatis habetur, congnoviens, quod ipse novo ambitu, fordaque colubrina, presbyteratii ordinem fuisse turbatum: ita ut unius sestina & minarum provectio, quædam eorum dejectio facta sit, quos etas commendabat, & nulla culpa minuebat. Quod si adventitia intentio, aut imperitia fuventium studia id, quod nunquam habuit confuetudo, poslebant, ut incipiens emeritis, & novellus antiquis præterire, tunc fuerat indubitatæ atque doctrinæ ut insuper potentium desideria rationabili auctoritate cohibere, ne quem in facerdotali propere provehebas honore, ad injuriam eorum, quibus decebatur, ineciperet: ? minorque se fieret, dum in illo non humilitatis virtus, sed elationis vitium roborabatur. Neque enim ignoro dissidia, quæ fuerunt, quod *qui se humilias, exaltabitur: qui vero se exaltat humiliabitur.* Eumdemque dicitis: *Quicumque vult inter vos major fieri, sit vester minister. Et qui vult esse primus inter vos primus esse, sit vester servus.* Vos autem quæritis de pulsio crescere, & de honore majores esse. Utemque enim indordinatum, utemque præpolterum est, & cuuntis labotum fructus afferrur, omnis meritorum merifia vacuatur, fi tantum quis alleqnitur dignitatis, quantum adulationis obtinuit: ut cupiditas emitendi non solum ipsorum, qui ordinantur, sed etiam conniventem, Si vero (ut afferitur) primi fecundis que presbyteri, circa Epicarpium fibimet proprionodum, ? tanta hæc affentatio favit, ut illum cum fui dedecore poscerent honorari; nec hoc quidem illis, proprio se judicio dejicientibus, tribui debuit, quod volebant, cui tam mitere voluntatis ut digniori fuerat obviare, tunc ordere. Deformis autem & ignava fubjectio bene fibi conferis, & non irritam facientibus gratiam Dei, prejudicare non potuit, ut primatus fuos quocumque commerito in alteratum transferentes, fubsequentium fuorum minuerent dignitatem, & quem ultimum fibi antepoluerant, ceteris præponerent. Prædicti igitur presbyteri, qui indignos fe honoris fui ordine funt profecti, licet privari etiam facerdotio meretentur, tamen ut eis pro apostolica fedis pietate parcatur, aliunt inter omnes cæteros presbyteros habeantur. Et ut judicii fui sententiam ferant, inferiores etiam illo tenus quem proprio dentatis fibimet prætulere, ceteris omnibus presbyteris in eo ordine permanentibus, quem unicuique ordinationis lue tempus adscripsit. Nec quisquam præter prædictos duos immunate dignitatis patiatur injuriam, fed in eorum statum tantummodo hoc recurrat opprobrium, qui novello, & immature ordinato, inferiores fieri elegere, ut illam evangelicam sententiam ad fe sentant pertinere, qua dicitur: *Quo judicio judicaveritis, judicabitur de vobis: & qua mensura mensi fueritis, eadem remetietur vobis.* Paulus vero presbyter ad Timotheum, de quo laudabili fiministate non cesset, obtinet. Nec ulterius aliquid in eo disquirendum, ne ipse quo decernimus, tradantur effectui, nec deferrato ad nos implorantio justa conlugere, necesse fit feverius commoveri: cum hic quo male fust facta commissa, malimus? redintegrare disciplinam, quam? augere vindictam. Executionem vero præceptionum nostrarum fratri & coepiscopo nostro? Julio commissis non noveris: ut omnia illi, quemadmodum constituimus, roborentur. Data Idibus Martii, Posthumino viro clarissimo consule.

Concil. General. Tom. IV.

A

B

C

D

E

Anno Christi 451. qui fuit annus pontificatus S. Leonis p. Pont. 4th.

Theodor.

Matth. 7. Marc. 4.

Tacito pag. 775.

EPISTOLA IX. LEONIS PAPÆ I. AD THEODOSIUM SEMPER AUGUSTUM.

Scribit imperatori ut concilium intra Italiam cogat.

Leo urbis Romæ episcopus, Theodosio semper Augusto.

PRo integritate fidei catholicæ Christianissimum principem convenit esse solicitum, & hoc indefessili precibus divinum misericordiam posco, ut cordi vestro, id quod est veritatis, inspiret, neque falli vos in aliquo humanitatis calliditatem æmulatione paciatur. A me autem, atque ab omnibus catholicis facerdotibus, quæ evangelicæ fidei pietas defendat, fatis plene ac luceide liteis meis, quas clementiam vestram jamdudum per famulum vestrum Epiphanium tribunum, qui pro hac causa missus est, arbitror vos accepisse. Ratum est nec ambigi potest, hoc nos prædicare ordere, hoc confanter afferere, quod etiam venerandi patres, quondam apud Nicæam congregati, fecendum fidem symboli credendam & confendendam facratissima auctoritate sancierunt. Nos enim, venerabili imperator, fecet Nestorii dogma perversum merito anathematizavimus, ita pulle etiam horum impietatem, qui veritatem carnis nostræ negant a domino Jesu Christo fuscepiam esse, damnamus. Unde si pietas vestra suggestioni se supplicantum nostræ dignetur annuere, ut intra Italiam habere jubeatis episcopale concilium, cito (auctiante Deo) poterunt omnis scandala, quæ in perturbationem totius ecclesiæ sunt commota, relevari: ut per universam regnum vestrum catholicæ fidei integritate servata, & pacem Christianam manere, & vestram apud Deum cresciere gloriam gaudeamus. Data octavo Kalendas Junias, Asterio & Protogene viris clarissimis consulibus.

A Ch. 449.

EPISTOLA X. LEONIS PAPÆ I, AD FLAVIANUM CONSTANTINOPOLITANUM episcopum.

Contra Eutychetis perfidiam & hæresim,

Leo episcopus, dilectissimo fratri Flaviano Constantinopolitano episcopo.

LEGis dilectionis tuæ literis. *Vide reliquum in concilio Chalcedonensi, parte 2. actione 3.*

EPISTOLA XI. LEONIS PAPÆ I, AD JULIANUM EPISCOPUM CONSIMIUM.

Contra Eutychenæ impietatis errorem,

Leo urbis Romæ episcopus dilectissimo fratri Juliano episcopo.

LEGet per nostros, quos ab urbe pro fidei causa diteximus, plenissimus ad fratrem Flavianum literas miserimus contra nimiæ impietatis errorem. *Vide reliquum in Concilio Chalcedonensi parte 1. epistola 8.*

1. Indiz. pag. 791.

EPISTOLA XII. LEONIS PAPÆ I. AD THEODOSIUM AUGUSTUM.

De legatis, quos vice sua destinavit ad synodum Ephesinam, pro erroribus Eutychetis collectam.

Leo urbis Romæ episcopus, Theodosio religiosissimo & piissimo Augusto, Leo papa ecclesiæ catholicæ urbis Romæ.

Vide reliquum humanis consulere providentiam dignetur. Vide reliquum in concilio Chalcedonensi parte 1. epistola 20.

1. Indiz. pag. 789.

EPISTOLA XIII. LEONIS PAPÆ I. AD PULCHERIAM AUGUSTAM.

Eutychetis hæresis refellit, & Pulcheriam hortatur ad catholicæ fidei defensionem, & sibi non licere Ephesino concilio interesse scribit,

Leo catholicæ Romanæ ecclesiæ episcopus, piissimæ Pulcheriæ Augustæ.

QUantum præsidii dominus ecclesiæ suæ in vestra clementia præparavit. *Vide reliquum in concilio Chalcedonensi, parte 1. epistola 21.*

1. Indiz. pag. 791.

EPISTOLA XIV. LEONIS PAPÆ I. AD FAUSTUM, MARCIANUM, ET RELIQUOS archimandritas Constantinopolitanos.

Certiores facit archimandritas de legatis a se missis, & Eutychetis errores reprehendit.

Dilectissimis filiis Fausto, Marciano, & reliquis archimandritis, Leo episcopus.

CUm propter causam fidei, quam Eutyches perturbare tentavit. *Vide reliquum in concilio Chalcedonensi, parte 1. epistola 2.*

1. Indiz. pag. 789.

EPISTOLA XV. LEONIS PAPÆ I. AD EPHESINAM SYNODUM SECUNDAM.

Provocat congregatos episcopos Eutychetis condemnatione.

Leo episcopus sanctæ synodo quæ apud Ephesum convenit.

REligiosa clementissimi principis fides sciens ad suam gloriam maxime pertinere. *Vide reliquum in concilio Chalcedonensi, parte 1. epistola 13.*

1. Indiz. pag. 791.

EPISTOLA XVI. LEONIS PAPÆ I. AD FLAVIANUM CONSTANTINOPOLITANUM episcopum.

Ejus literas accepit, & legatos destinasse significat.

Flaviano carissimo fratri, Leo episcopus Romæ.

LIteras tuæ dilectionis accepi, cum gestis quæ apud vos super hoc quæstione conficta sunt. *Vide reliquum in concilio Chalcedonensi, parte 1. epist. 16.*

1. Indiz. pag. 800.

EPISTOLA XVII. LEONIS PAPÆ I. AD THEODOSIUM AUGUSTUM.

Scribit synodo fibi interesse non licere: huic autem munere legatos a se missos plene satisfacturos.

Leo episcopus Theodosio semper Augusto.

ACceptis clementiæ vestræ literis. *Vide reliquum in concilio Chalcedonensi, parte 1. epistola 17.*

1. Indiz. pag. 800.

EPISTOLA XVIII. LEONIS PAPÆ I. AD PULCHERIAM AUGUSTAM.

Leo episcopus, Pulcheriæ Augustæ.

QUantum fibi fiducie de fide vestræ clementiæ ecclesia Dei debeat pollicere. *Vide reliquum in concilio Chalcedonensi, parte 1. epist. 11.*

Stat. eulatio habitur ad fin. epist. 17. 1. Indiz. pag. 791.

EPISTOLA XIX. LEONIS PAPÆ I. AD JULIANUM EPISCOPUM.

Juliani fidem commendat, & per legatos Flaviano scripsisse ait quid de catholica fide tenendum sit.

Leo episcopus, Juliano episcopo, carissimo fratri.

LIteræ dilectionis tuæ, quæ mihi nuper sunt redditæ, quam spiritu catholicæ fidei vigens amore, demonstrant: & multum gaudere me fecisti, quod in eadem sententia pia cordis concursus ut fecundam doctrinam Spiritus sancti impleatur in

in nobis quod apostolus ait: *Obsero autem vos, fratres, per nomen domini nostri Jesu Christi, ut idipsum dicatis omnes, & non sint in vobis schismata. Sitis autem perfecti in eodem sensu, & in eadem sententia;* cujus unitatis nimium se Eutyches facit extraneum, qui in fos perverfitate versatur, nec adhuc, quibus vinculis a domino fit obligatus, intelligit. Et quamquam facerdotes domini reperiendum putant, qui ejus impietatis amentiæque consentiat: *Audite apud nos incertum fit, quid in ipso catholicis difpliceret.* Et cum fratris nostri Flaviani nullas literas fumeremus, ipse autem scriptis suis Nestorianam hæresim repulluare quæreretur; non plenæ potuimus differe, unde procederet, vel quis tenderet tam dolosa cautatio. Sed postquam gestorum ad nos episcopalium documenta perlata sunt; nulla illa, quæ fallacium quæratorum velamine tegebantur, quam essent detestanda, patuerunt. Et quia clementissimus imperator, pro benevolentia ac pietate animi sui, de statu hujus synodi nos hortorabilis videbatur, diligentius voluit judicari, atque ob hoc indicendum credidit episcopale concilium, per fratres nostros Julianum episcopum, & Renatum presbyterum, sed & filium meum diaconem Hilarium, & quos ex latere meo vice mea mili, ad fratrem nostrum Flavianum sufficientia pro qualitate causæ fcripta direxi, quibus & vestra dilectio, & ecclesia universa cognoscat, de antiqua & fingulari fide, quam indoctus impugnator incessit, quid divinitus traditum teneamus, & quid incommutabiliter prædicemus. Quia tamen non C debemus partes miserationis omittere, congrua moderatione credidimus fancienda, ut si condemnatus presbyter plena satisfactione corrigitur, lententia, quæ obstrictus est, relaxetur. Si vero in eodem intipientiæ fue luto jacere delegerit, ilatus permanent, & cum eis habeat forem, quorum est secutus errorem. Data Idibus Junii, Asterio & Protogene viris clarissimis consulibus.

A. Ch. 449.

EPISTOLA XX. LEONIS PAPÆ I. AD FLAVIANUM EPISCOPUM.

Catholicum internatinis dogma contra Eutychen defendendum: ipsi, si resipuerit, indulgendum monet.

Flaviano dilectissimo fratri, Leo episcopus:

PRofectis jam nostris, quos ad vos in fidei causa direximus, per filium nostrum Basilium diaconem scripta tua dilectionis accepimus, quibus meritro parum de negotio communis solicitudinis *indidilles*, quoniam & gesta ante delata, de omnibus nos sufficienter instruxerant, & ad familiarem interrogationem idoneus erat fermo prædicti, per quem nunc alloquia reddentes, dilectionem tuam per Dei gratiam, in qua fidimus, cohortamur, utentes verbis apostolicis, atque dicentes: *In multo temeramini ab adversariis, quæ ipsi illis causa perditionis, vobis autem salutis.* Quid enim tam evitabile, quam negata veritate incarnationis Christi, omnem spem filiatis humanæ velle difolvere? & apostolo contraire dicenti manifeste: *Magnum est pietatis sacramentum, quod manifestatum est in carne?* Quid tam gloriosum, quam contra inimicos nativitatis & crucis Christi pro fide evangelica dimicare? De cujus purissimo lumine, invisibique virtute, datis jam ad tuam dilectionem literis, quid in nostro effet corde patefecimus: ne de illis, quæ fecundum doctrinam catholicam didicimus & docemus, aliquid inter nos videri possit ambiguum. Quia vero tam valida, & tam clara fuit tellimonia veritatis, ut nimis certus nimisque obduratus

1. Indiz. pag. 791.

Idibus. 1.

1. Tim. 3.

Conc. General. Tom. IV.

A habendus est, qui ad corrufationem lucis ayacrationis non confestim fe a tenebris falfitatis exerfterit: ad curandum imperatorum infinitam, etiam patientiæ volumina adhibere medicinam, ut paternes increpationes hi, qui in fenectute carnis fuæ mente facti parvuli, discant obedire majoribus. Ac si deposita imperitiæ fuæ vanitate reliquiorum, omnique errore damnato fidem veram fingularemque folicipiunt, misericordia eiidem episcopalis benignitate non nos migrare, matutino judicio, quod præcessit, fi impietas merito condemnata, in fua persivatæ perfitteriit. Data decimo Kalendas Augusti, Asterio & Protogene viris clarissimis consulibus.

A. Ch. 449.

EPISTOLA XXI. LEONIS PAPÆ I. AD FLAVIANUM Constantinopolitanum episcopum.

Mitatur quod suis literis non respondeit, petitque ut de rebus gestis se faciat certiorem.

Leo episcopus, Flaviano episcopo.

AUger solicitudinem nostram taciturnitas tua, qui jam diu nulla dilectionis tuæ fcripta fuscepimus, cum non curarum tuarum participes, pro fidei defensione solicitis, frequenter per occasiones idoneas ad dilectionem tuam literas miserimus, ut adhortationem nostrarum consolationibus te juvaremus; ut adversariorum stimulis pro fidei defensione non cederes, cum laboris tui participes nos probares. Olim ad fratrem itaque tuum nostros credimus perveniffe, per quos, plenius fcriptis, mandatisque nostris infractum te esse retines, & Basilium ad te (et voluerat) ipsi remittimus. Nunc, ne aliqua prætermittam occasione te credens, per filium nostrum honorabilem & amabilem nobis virum Edilium, hanc paginam dedimus, ut tota celeritate ad fcripta nostra respondeas, nosque subinde de tuis actibus, nostrorumque, & de totius causæ absolutione facias certiores: ut solicitudinem, quam nunc pro fidei defensione gerimus, profperioribus nunciis molliamur. Data tertio Idus Augusti, Asterio & Protogene viris clarissimis consulibus.

A. Ch. 449.

EPISTOLA XXII. LEONIS PAPÆ I. AD CONSTANTINOPOLITANOS.

Ut profana judicantur in hac epistola concilii Ephesini secundi acta, & impendatur consolatio Constantinopolitanis pro deffitutione pontificis sui Flaviani.

Leo episcopus, & sanctæ synodus, quæ in urbe convenit, clero, honoratis, & plebi confistenti apud Constantinopolim, dilectissimis filii, in domino salutem.

IN notitiam nostram, quæ Ephesi contra opinionem omnium fuit acta, petiatis. *Vide reliquum in concilio Chalcedonensi, parte 1. epistola 22.*

1. Indiz. pag. 792.

EPISTOLA XXIII. LEONIS PAPÆ I. AD CLERUM ET PLEBEM Constantinopolitanæ urbis.

Commendat eos quod Ephesino concilabulo rebellati sint, catholicam fidem de incarnatione expoait, & ut agant cum imperatore, & convocando concilio, monet.

Leo episcopus, & sancta synodus, quæ in urbe Roma convenitis, clero, honoratis, & plebi consistenti apud Constantinopolim:

LIcet de his, quæ in concilio Ephesino apud Ephesum gesta memoratur, multus nos moerore afficiat. *Vide reliquum in concilio Chalcedonensi, parte 1. epistola 23.*

EPISTOLA XXIV. LEONIS PAPÆ I. AD THEODOSIUM AUGUSTUM.

Rogat illum, speciale concilium in Italia fieri, & in nullo alio loco, eo quod contraria cunoribus facta sit synodus Ephesina, & in ea acta judicantur illegitima, nec rite facta.

Glorioſissime & clementissimo Theodosio Augusto, Leo episcopus.

QUIm & ab initio in conciliis celebratis tanum non percepimus à beatissimo Petro apostolorum principe fidelibus. *Vide reliquum in conc. Chalcedonensi, parte 3. epist. 20.*

EPISTOLA XXV. LEONIS PAPÆ I. AD THEODOSIUM AUGUSTUM.

De sancta synodo Ephesina, in qua Eutychetis hæresis quorundam episcoporum pravo intellectu adjuta est: unde hortatur eumdem Augustum, ut petitæ fidei constitutio ab eis non violetur, sed Dei facerdotes totius orbis adunentur.

Leo episcopus, & sancta synodus, quæ in urbe Roma convenit, Theodosio Augusto.

LIteris clementiæ vestræ. *Vide reliquum in concilio Chalcedonensi, parte 2. epistola 19.*

EPISTOLA XXVI. LEONIS PAPÆ I. AD PULCHRIAM AUGUSTAM.

Contra eumdem secundam synodum Ephesinam, ut ejus errores in alia synodo retrectentur.

Leo episcopus, & sancta synodus, quæ in urbe Roma convenit, Pulchriæ Augustæ.

LEpistolæ, quæ pro fidei causa per nostros clericos directæ sunt. *Vide reliquum in concilio Chalcedonensi, parte 2. epistola 21.*

EPISTOLA XXVII. LEONIS PAPÆ I. AD FLAVIANUM CONSTANTINOPOLITANUM EPISCOPUM.

Dolet Flaviani incommoda, & pro communi fidelium causa nihil ait, se pretermisisse.

Flaviano episcopo fratri, Leo episcopus.

QUæ & quanta dilectio tua pro catholicæ fidei defensione patiatur. *Vide reliquum in concilio Chalcedonensi, parte 2. epistola 28.*

EPISTOLA XXVIII. LEONIS PAPÆ I. AD FAUSTUM ET CETEROS ARCHIMANDRITAS CONSTANTINOPOLITANOS.

Adhortatur eos ad constantiam in omni bono, maxime fidei & caritatis, & detestatur acta secundi concilii Ephesini.

Leo episcopus & sancta synodus, quæ in urbe Roma convenit, Fausto, Marino, Petro, & Magno, & cæteris presbyteris, & archimandritis Constantinopolitanis, dilectissimis filiis in domino salutem.

QUamvis ea quæ ad Constantinopolitanam ecclesiam scriptimus, solicitudinem devotionis vestræ latere non possunt, tamen etiam specialibus dilectionem vestram literis cohortandam esse credidimus, ut memores sanctæ professionis vestræ, quæ propriæ in fide & caritate consistit, omnia secundula, quæ contra pacem ecclesiæ orta sunt, a vestris cordibus repellatis, beati apostoli sententiam, pia mente retinentes: *Si quis vobis evangelizaverit præter id quod accepistis, anathema sit;* & cathodienses unitatem cum fratre nostro Flaviano episcopo, quem ad tempus dominus permisit in pontifice Constantinopolitanæ urbis, ut probatum ibi fideli tum ipsum perseverantiæ meritis faceret claiorem. Hæc autem perturbationes, necesse est, ut auxiliante Dei gratia, celeriter destruantur, & omne, quod reprobum est, ab ecclesiæ pariatate, quæ nec maculam nec rugam recipit, resputatur, maxime cum ab infana imperitia in hoc usque proruptum sit, ut contra sacramentum salutis humanæ, incarnationis dominiſ nostri Jesu Christi veritas denegetur: ? atque antiquæ fidei prædicator atque defensor, quia non acquiescit blasphemiis, quas olim sancti patres nostri in multis hæreticis damnarunt, subjiciatur injuriis: in quo utique omnium domini sacerdotum reverentia cæditur, & universa corporis Christi membra pulsantur: fed quia gloriosum nobis est, quidquid nos pati Deus voluerit, & pro veritate tolerare in consortium vos patientiæ paternis exhortationibus advocamus, ut per dilectionem vestram omnibus Deo servientibus, quæ scripimus, innotescant, & inimicis evangelii resistentes, nec pastoris vestri dilectionem nec unitatem catholicæ fidei deseratis. Quoniam ea, quæ in Ephesio super contraria jubilium, vel canonum disciplinam, per unius hominis ? impudentiam gesta sunt, nulla catholicæ fidei ratio, sata esse permittit. Datum Octobris, Asterio & Protogene viris clarissimis consulibus.

EPISTOLA XXIX. LEONIS PAPÆ I. AD ANASTASIUM EPISCOPUM THESSALONICENSEM.

Gratulatur Anastasio, quod ab Ephesina synodo, dum Flaviano episcopo vis illata fuit, abstuerit: in unitate fidei eum confirmat, & ad eam propugnandam hortatur.

Leo episcopus urbis Romæ, dilectissimo fratri Anastasio episcopo.

QUantum relatione Hilarii diaconi nostri cognovimus, magnum facinus Alexandrino episcopo auctore vel executore commissum est: ut dum ab fratrem nostrum Flavianum veteres aemulationes & odia privata desævisunt, nec innocentie probatissimi sacerdotis, nec Christianæ fidei parcerentur. Unde multum dilectioni tuæ congratulamur, quod te, ad illam synodum ire cupientem, opportunis obstaculis manus divina obstinuit: ne abstenuisse procul dubio a tanto scelere, indignis injuriis subjaceres, & furori impio, militibus (quantum didicimus) armisque saffultus, contrarie non posses. Quia ergo prompsit in apertam perfidia quæ latebat, & in nefandissimam hæresim unius imperitissimi fenis affectæ transierunt, tempus probationis nostræ debemus agnoscere, & contra impetus adversantium,

tium, munitionibus cælestibus freti, incommutabilis animi constantiam præparare. Scimus, fratter carissime, quia factamento magnæ pietatis sum adeptis divina protectio. Et ideo quisquis fraternitatem de impiis constitutionibus furiet ingestum, protestamur pariter ac monemus, ne vel in damnationem fratris infonia, vel in receptione nefarii dogmatis confessum sui cordis immiscat. Major est enim, qui in nobis est, quam qui adversus nos. Annitere potius, quantum te iple natura nostræ susceptor & glorificator adjuverit, ut omnium fratrum nostrorum corda confirmet. Nobis enim ab evangelio generationis, & mortis, ac resurrectionis domini nostri Jesu Christi nullatenus recedentibus, definitiſimum est, in nostræ communionis numero non futuros eos qui conantur antiquæ catholicæ fidei fundamenta convellere. Data tertio Idus Octobris, Asterio & Protogene viris clarissimis consulibus. "

EPISTOLA XXX. LEONIS PAPÆ I. AD JULIANUM EPISCOPUM.

Ex iis quæ in Ephesina synodo gesta fuerunt, tumo dolore sit, se affectum: rectam fidem esse retinendam, & a latere, quæ dispoluerit, cognitarum.

Leo Romanæ ecclesiæ episcopus, Juliano fratri & episcopo salutem.

COgnitis quæ apud Ephesum unius hominis præsumptione sunt gesta, magno quidem dolore affecti sumus de hac impie furiosoque commissa fama: fed ad dominum nostrum animos dirigentes, multum fidentiam ab ipsa, quam spiramus, veritate concipimus, non omittentes omnia agere, quæ auxiliante Dei gratia credimus profutura. Tenendum ergo nobis est, quod tenemus, & fatevienemus turbinis procella, serenissima fidei est amplectenda tranquillitas: donec radios suos veritas per universa diffundat, & caligineum infidelitatis confundat. Quæ autem disposita sunt, per latoris sermonem agnoices. Data tertio Idus Octobris, Asterio & Protogene viris clarissimis consulibus.

EPISTOLA XXXI. LEONIS PAPÆ I. AD PULCHRIAM AUGUSTAM.

Lætatur literis Pulchriæ, quantum ipsa ab hæresibus abhorrent, cognovisse, & ad fidem defendendam hortatur.

Leo episcopus, Pulchriæ Augustæ.

GAudere me plurimum, & exultare in domino, pietatis tuæ scripta fecerunt: quibus evidenter offenditur, quantum catholicam diligat fidem, & quantum hæreticum detestetur erroremi. Hæresis quippe eſt nimis impia, & evangelio veritatis inimica, quæ non portionem aliquam Indere, fed Jesu Christum, religionis conatur fundamentum convellere: negans sempiterni Patris filium sempiternum de utero beatæ virginis matris veram carnem nobis sumpsisse naturæ, & eos damnatione perceliens, qui ab evangelica & apostolica fide nullo deduci errore potuerunt, illudque fruſtra prætendens, quod Nicænæ synodi fidem teneat, cujus eum constat esse alienum, gloriosissima Augusta. Unde quia non desceit ecclesiam suam divina protectio dicente domino: *Ecce vobiscum sum Consil. General.* Tom. IV.

omnibus diebus usque ad consummationem sæculi, eodemque opere & tempore spiritus Dei & clementiæ vestræ sollicitudinem, & cum nostri cordis accendit, ut de remediis procurandis eidem utinque euperemus; & quæ prius popolci, nunc quoque instantius peto, majore utens fiducia deprecandi, posteaquam prædiluus venerandæ eidemum utique accepi, speranda ad eidemum misericordiam Dei, ut cooperante clementia vestra, pestiferi erroris poſtis morbus auferri: ut quidquid, ipso inspirante atque auxiliante Christo, in ecclesiarum fere fit, cum vestræ fidei laude peragatur: quoniam res humanæ aliter tutæ esse non possunt, nisi quæ ad divinam consilium pertinent, & regia & Sacerdotalis defendat auctoritas. Data decimosexto Kalendas Aprilis, Valentiniano Augusto septies & Avieno viris clarissimis consulibus.

EPISTOLA XXXII. LEONIS PAPÆ I. AD MARCIANUM ET FAUSTUM PRESBYTEROS.

De damnatione secundi Ephesini concilii.

Leo episcopus Marciano Faustoque presbyteris.

BOnorum operum, & spiritalium judiorum Deum auctorem esse, non dubium est: qui quorum incitat mentes, adjuvat actiones. Quod nobis prasfenti experimento evidenter apparuit. Siquidem inter diferetarum fratis longinqua regionum, unum simpsorum corda nostra consilium, ut quod a nobis deliberatum, eo vobis tempore, quo epistolæ vestræ mitteberant occurrerent, si tamen dilectioni vestræ tradi scripta nostra potuere, quæ non solum apostolicæ fedis auctoritate, sed etiam fastæ synodi, quæ ad nos frequens convenerat, unanimitate directa sunt, ut in his, quantum curam totius ecclesiæ habeamus, appareat; hortando sollicet omnium fidelium mentes, & clementissimum principum prædicta ad defensionem fidei postulando, quorum pios & catholicos animos non diffidimus opem atque auctoritatem suam justis petitionibus præstituos; quo citius, auxiliante domino, perniciosa hæresis, & dudum sanctorum patrum auctoritate damnata, quæ & super Ephesinum illusuerit, euferatur. Interim vero dei operam, quantum fieri potest, vestra dilectio, ut omnibus ecclesiæ filius innotescat quod contra impium fenium, secundum doctrinam evangelicam & apostolicam, prædicamus. Quia liter pleniæ, quæ semper fuit atque effet catholicorum sententia, scripserimus, tamen nunc quoque ad confirmandas omnium mentes, non parum exhortationis addidimus. Memor enim sum, me fili illius nomine ecclesiæ præsidere, cujus a domino Jesu Christo est gloriatio confessio, & cujus fides omnes quidem hæreles deſtruit, fed maxime impietatem profitentis erroris expugnat: & intelligo mihi aliud non licere, quam ut omnes conatus meos ei causæ, in qua universalis ecclesiæ salus infestatur, impendam. Ne autem aliqua negligentiæ occasione scripta nostra ad vos non potuerint pervenire, exemplaria eorumdem nunc mittenda credidimus, ut nullo modo fidei, quam defendimus, prædicatio vestræ notitiæ fabratur. Data decimosexto Kalendas Aprilis, Valentiniano Augusto septies & Avieno viris clarissimis consulibus.*

a Hoc nomen deest in codice Colbertino & in editione Coteleri, haud dubie per oscitantiam veterum librariorum, Mansum etiam in cœnis & in editionibus epiſtolarum fedit Leonis. Sed hic poſt Mellum nominatur Rumanuel in editione Quesnelli, & Manuelem in locum Mellis habetinis Graecus textus.

b Vocula five conjunctio & deſt in omnibus antiquis exemplaribus & in editione Quesnelli.

c Quesnellus. *Dionisiaca habet inpressionem*, fic tamen ut ſub literis *i* & *n* *pedes* fint punctis quæ doceant illas esse superfluas, illas ergo ceta ab vulgaria lectio. Legendum ergo *pressulum*, ut in aliis exemplaribus; quo modo etiam alibi legi solumnum Codices in margine. In Chalc. p. 1. *cap. xxv. de Dioscoro, qui totum fidei impressit fine similitudine*. Sic enim habent illi codici, ut illic monuimus.

d Quesnellus, *Data Idibus Octobris*, quo modo legitur in exemplari Colbertini & in Coteleriano. Ac Dionisiaca habet: *Dat. III. Idus Octobris.*

Anno Christi 446. qui fuit secundus pontificatus S. Leonis. Ex hac scriptura hæc epistola, similiter & sequentes.

a Conc. 450.

EPISTOLA XXXIII. LEONIS PAPÆ I.

AD THEODOSIUM AUGUSTUM.

Ut id, quod de incarnatione filii Dei ab Anatholio Constantinopolitano episcopo prædicatur, agnoscat, & ut universale concilium in Italia fiat,

Leo episcopus Theodosio semper Augusto.

a Tabs. pag. 891.

OMnibus quidem vestræ pietatis epistolis, *Vide relignum in concilio Chalcedonensi par. 1. epist. 32.*[a] fidelibus nostris, fed maxime quæ ad Christi ecclesiæ vigilantiam, & ad Nestorium misserat, acquiescat, in qua & errorem Nestorii argoit, & fidem Nicænæ definitionis expofuit, & epiſtolæ ejus, quæ ad Sanctæ recordationis Pluvianum episcopum eſt directa, confentiat. Quibus vigilanter inſpectis, Conſtantinopolitanus pontifex repudiandum ſibi, quod ſuſus eſt contra patram & ſingularem fidem impietas inſipientia definire, incunctanter agnoſcat, quia & mea, & ſanctorum patrum de incarnatione domini concordet omnino & una confeſſio eſt. Quam ſi quis exiſtimaverit non ſequendam, ipſe ſe a corpore catholicæ unitatis abſcindet: cum tamen nos, ut in integrum omnia reponentur, optemus. Ad effectum vero ſalubrium diſpoſitionum velocius obtinendum, fratres & coepiſcopos meos, Abundium & Aſterium, ſed & Paſſivium & Senatorem prebyteros, probatiſſimos viros miſi, qui clementiæ veſtræ formam fidei, quam ſecundum doctrinam venerabilium patrum prediquatur, offerent, & remotis circumlocutionibus, quibus obſcurati veritas ſolet, quid de incarnatione filii Dei a totius orbis probatis ſacerdotibus defenſum fuiſſet, oſtenderent. Quos poſt divinam gratiam, ſancto veſtræ pietatis auxilio dignum eſt adjuvari, ne in totius eccleſiæ perturbationem imprudens procedat contentio, cum coepiſcopus abſtinuerit, omnem poſſe teat in unius confeſſionis redire concordiam. A qua ſi fortitan ab aliquibus diſcreparetur, univerſale concilium ſacerdotum haberi intra Italiam, clementia veſtra annuente, jubeatur; quo omnia arte fallendi, tandem patent, quid ajtiore tractatu aut coercari debeat aut ſanari. Data tertiodecimo Kalendas Auguſti, Valentiniano Auguſto ſepties & Aviano viro clariſſimis conſulibus.

EPISTOLA XXXV. LEONIS PAPÆ I.

AD PULCHERIAM AUGUSTAM.

Pro his quæ ſuperius Theodoſium Auguſtum poſtulavit.

Leo episcopus Pulcheriæ Augustæ.

CAudeo fidei clementiæ veſtræ, quod religioſum ſtudium dignatur impendiſtis, ut pax eccleſiaſtica renoveretur, quæ quorundam diſſentionibus videbatur eſſe turbata. Debeturque huic veſtræ ſpecialiter gloriæ, ut ablatis omnibus ſcandalis, quæ contra catholicam fidem inimicus exitare ſtudebat, ſed eadem quæ ſit totum mundum concilio veritatis: quæ facilius certiuſque reparabitur, ſi pravorum ſenſuum nulla femina, nulla veſtigia relinquantur. Quod tamen meatum patitur eſſe, præterire non debeo, ut ſcilicet, quid de incarnatione filii Dei a Conſtantinopolitano epiſcopo teneatur, agnoſcam, præſertim cum in ordinatione ipſius plura præceſſerint, talisque ad nos deberint ſcripta dirigere, quæ illum a contagione hujus, qui nuper emerſit, erroris ſatiuum evidenter oſtenderent. Optans itaque ſecuratu eum eo habere concordiam, gratiamque illi fraternæ caritatis impedere, ſcribere ei interim diſtuli, non diſſolutionem negans, ſed maxime ſuſpicans eſſe caritatis expectans. Simplex enim eſt abſolutumque, quod poſco, ut remoto longarum diſputationum labore, ſundæ memoriæ Cyrilli Alexandrini epiſcopi epiſtolas, quas ad Neſtorium miſerat, acquiescat, in qua & errorem Neſtorii argoit, & fidem Nicænæ definitionis expoſuit, & epiſtolæ ejus, quæ ad ſanctæ recordationis Pluvianum epiſcoppm eſt directa, conſentiat. Quibus vigilanter inſpectis, Conſtantinopolitanus pontifex repudiandum ſibi, quod ſuſus eſt contra patram & ſingularem fidem impietas inſipientia definire, incunctanter agnoſcat, quia & mea, & ſanctorum patrum de incarnatione domini concordet omnino & una confeſſio eſt. Quam ſi quis exiſtimaverit non ſequendam, ipſe ſe a corpore catholicæ unitatis abſcindet: cum tamen nos, ut in integrum omnia reponentur, optemus. Ad effectum vero ſalubrium diſpoſitionum velocius obtinendum, fratres & coepiſcopos meos, Abundium & Aſterium, ſed & Paſſivium & Senatorem prebyteros, probatiſſimos viros miſi, qui clementiæ veſtræ formam fidei, quam ſecundum doctrinam venerabilium patrum prediquatur, offerent, & remotis circumlocutionibus, quibus obſcurati veritas ſolet, quid de incarnatione filii Dei a totius orbis probatis ſacerdotibus defenſum fuiſſet, oſtenderent. Quos poſt divinam gratiam, ſancto veſtræ pietatis auxilio dignum eſt adjuvari, ne in totius eccleſiæ perturbationem imprudens procedat contentio, cum coepiſcopus abſtinuerit, omnem poſſe teat in unius confeſſionis redire concordiam. A qua ſi fortitan ab aliquibus diſcreparetur, univerſale concilium ſacerdotum haberi intra Italiam, clementia veſtra annuente, jubeatur; quo omnia arte fallendi, tandem patent, quid ajtiore tractatu aut coercari debeat aut ſanari. Data tertiodecimo Kalendas Auguſti, Valentiniano Auguſto ſepties & Aviano viro clariſſimis conſulibus.

a. Ch. 458.

EPISTOLA XXXVI. LEONIS PAPÆ I.

AD MARTINUM PRESBYTERUM.

Gratulatur ei, quod a recto catholicæ fidei ſenſu non deflexerit.

Leo episcopus Martino presbytero.

GRatias agimus Deo, & multam fiduciam præ exaltationis accepimus, cum dilectionem tuam & catholicam fraternitatem ita ſpiritu fidei vigere cognoſcimus, ut cordibus veſtris phil infirmitatis hæretica poſſit inferre tentatio: ad quam divinitus deſtruendam, nec debuit (ut ſcitis) ſolicitudo noſtra, nec deerit, donec omnipotentis dexterra omnia diaboli arma confringat. Cui ob hoc aliquid audere permittitur, ut a fidelibus Chriſti gloria majore vincatur. Si quid autem difficultatum intervenit aut morarum, cum æquanimitate tolerandum eſt: quoniam ubi veritas eſt magiſtra, nunquam deſunt divina ſolatia, fratres carmiſſimi. Quamvis ergo magna locorum intervallis non dividant, unitate tamen fidei vobiſcum ſumus, toto corde Jeſum Chriſtum dominum noſtrum verum Deum & verum hominem confiteentes, nulla in vobis detrimenta perpetimur, cum de veſtræ profeſſionis concordia gloriamur: tantum ut ſit, auxiliante domino, conſtantis perſeveratio, dicente Apoſtolo: *Videremus datum pro Chriſto, non ſolum ut in eum credatis, ſed etiam ut pro illo patiamini.* Ad quam fortitudinem ſanctarum mentium roborandam, fratres noſtros, atque legatos, quos pro apoſtolicæ fidei libertate direximus, & quos diuſque apud vos eſſe conſtituimus, plurimum credimus profuturos, cum totius actionis noſtræ didiceritis affectum, & curam veſtram atque conſilium operi junxeritis. De qua re non neceſſe eſt nunc latius diſcurrere, cum jam per ſupradictos ſuſ. ficientes epiſtolas miſerimus, quibus abundantiſſime omnis catholica fraternitas inſtruatur. Divinæ enim ſunt de gratia, ut Deſi filius, qui naturam humani generis ſuam ſecit, angelius quam videmus, aut ſapimus, magnum pietatis ſuæ affectat ſacramentum, quod impia temeritas ſibi quidem fraudavit, ſed rectis cordibus non potuit. Data Idibus Septembris, Valentiniano & Aviano viris clariſſimis conſulibus.

a. Ch. 458.

EPISTOLA XXXVII. LEONIS PAPÆ I.

AD LEONEM RAVENNATEM EPISCOPUM.

De his, qui de captivitate redeuntes, incertum habent utrum ante captivitatem baptiſma conferat.

Leo pontifex ad Leonem episcopum Ravennatem.

1. *De parvulis qui in captivitatem deveniunt, & baptismum non reminiscuntur ſe conſecutos.*
11. *Ut ab hæreticis baptizati, per impoſitionem manus Spiritum ſanctum accipiat.*

Leo episcopus, Leoniepiſcopo Ravennati ſalutem.

FRequenter quidem in diverſarum ambiguo quæſtionum titubantia fratrum cordia, Spiritu Dei inſtruente, ſolidavimus, reſponſionis formam vel ex ſanctarum ſcripturarum diſciplinis, vel ex patrum regulis collegentes, Sed nuper in ſynodo nuntum & inauditum antea genus conſultationis exortum eſt.

Nam quorundam fratrum ſuggeſtione compertum, aliquos captivorum ad ſedes ſuas, libertatemque redeuntes, qui ſcilicet in captivitatem illa ætate perveneriut, quæ nullius rei ſirmam poſſeret habere notitiam, repetidum quidem impiorum baptiſmi: ſed utrum ejuſdem myſterii ante ſacramenta perceperint, infantiæ inſicientia non poſſe ſe reminiſci. Se ideo ſubjicere laterum ſuarum dationis incerto, animas ſuas in diſcrimen adduci, dum ſub ſpecie cautionis negatur his gratia, quæ ideo non impenditur, quia putatur impenda. Cum ſiaque tribuere talibus dominici ſacramenta myſterii, non jmmerito quorundam fratrum formido dubitaret, in ſynodali (ut diximus) cœtu fortunam juſticemodi conſultationis accepimus, quam diligenter diſcuti, & pro unijuſque ſenſu ſolicitudo tua tolumus ratione tractari, quod ad veritatem, adhibita cognitione maltorum, certius pervenire poſſimus. Eadem ergo, quæ in ſenſum noſtrum divina inſpiratione venerunt, frequens etiam fratrum firmavit aſſenſio. In primis itaque providere debemus, ne, dum ſpeciem quamdam cautionis tenemus, damnum regenerandarum incidamus animarum. Quis enim ita ſit ſuſpicationibus ſuis deditus, ut verum eſſe definiat, quod omni manifeſtatione ceſſante, ex opinione ambigua ſuſpicatur? Cum itaque' baptizatum ſe neciile recordetur, qui regenerationis eſt capidus, nec aliqui attellari de eo poſſit, 'quod neſciat conſecratum; nihil eſt in quo peccatum poſſit obnexere, cum in hac parte conſcientiæ ſua nec ille reus ſit qui conſecratur, nec ille qui conſecrat. Scimus quidem inexpiabile eſſe facinus, quoties juxta hæreticorum dimnata a catholicis paritibus iniſtituta, cogitur aliquis lavacrum, quod regenerandis ſemel tribuitum eſt, bis ſubire, apoſtolica reclamante doctrina, quæ nobis unam prædicat in triniate deitatem, unam in fide confeſſionem, unum in baptiſmate ſacramentum. Sed in hoc nihil ſimile formidatur, quoniam non poteſt in iterationis crimen devenire, quod factum eſſe omnino neſciur. Atque ſicut, ſpiritu ſanctum ſacra ſacrilegia ſuſcitantur, ſoliatur primum examinatione diſcutite, & longo tempore, nihil forte ſuperemus ſuis imminent, indagate, quam nunc ſi potuerit quia ſi teſtimonio ſuo juvare poſſit ignorantiam neſciente. Et cum conſtituerit hunc, qui baptiſmatis indiget ſacramento, ſola inanitet ſuſpicione prohiberi, accedat interpidus ad conſequendam gratiam, cujus in ſe nullum ſibi ſe veſtigium. Nec veteramur haic ſaluti januum aperire, quam nunquam ante docetur ingreſſus.

11.

Quod ſi ab hæreticis baptizatum quempiam fuiſſe conſtiterit, erga hunc nullatenus ſacramentum regenerationis iteretur: ſed hoc tantum, quod ibi defuit, conferatur, ut per epiſcopalem manus impoſitionem virtutem ſancti Spiritus conſequatur. Quam rem, frater carriſſime, ideo generaliter ad omnium veſtrum volumus pervenire notitiam ut, dum plus jubet meruitur, miſericordes Deo ſalvati cupientibus denegetur. Data nono Kalendas Novembris, conſulatu Marciani Auguſti.

a. Ch. 458.

EPISTOLA XXXVIII. LEONIS PAPÆ I.

AD MARCIANUM AUGUSTUM.

Literas a Marciano miſſas ſe accepiſſe dicit; de hoc gratias agit; & per legatos ſcripſiſſe ſignificat.

Leo episcopus Marciano semper Augusto.

LIteras pietatis veſtræ accepiſſe me gaudeo, & id ſignificantibus nobis proſperitatem pertinentem cognoſco, cum ſermones veſtri vos faciant integritate ſecuros. Quantas itaque clementiæ veſtræ gratias referamus, non ex verbis noſtris, ſed ex beneficiis veſtris, quæ eccleſiæ conſulitis, agnoſcite: non ambigentes, qualem illum retribuitorem in omnibus habeatis, pro cujus eſtis tam pia religione ſoliciti, & quivos (ut res ipſa demonſtrat) ad hoc ut fides catholica ab inſidiis inimicorum ſuorum defenderetur, elegit. Hæc a me nunc breviter per fratris mei Anatolii clericos pietas veſtra dignanter accipiat. Pleniora autem de omnibus, quæ ad eam meam pro ſtatu eccleſiarum, & concordia pertinent domini ſacerdotum, per legatos noſtros ſcripta direximus. Data Idibus Aprilis, Adelphio viro clariſſimo conſulibus.

a. Ch. 451.

EPISTOLA XXXIX. LEONIS PAPÆ I.

AD PULCHERIAM AUGUSTAM.

Gratias agit, quod Neſtorianam & Eutychianam hæreſim ſibi defenſione deſtruxerit.

Leo episcopus urbis Romæ, Pulcheriæ Augustæ.

QUod ſemper de ſancta pietatis veſtræ mente præſumpſimus, id nunc plenitudine experiendo cognovi-

a. Ch. 451.

gnovimus, Christianam fidem, quamvis diversis A
pravorum appetentiis infidis, vobis tamen præ-
lentibus, & in defensionem ejus a domino præpa-
ratis non posse turbari. Non enim Deus aut scæ-
Hebr. mi sercordiæ fœtamentum, aut vestri laboris defe-
rit meritum: quo dudum subdolum sanctæ religio-
nis hostem ab ipsis visceribus ecclesiæ depulistis,
cum hæresim suam cuei impietas Nestoriana non
potest, quia non fedelis fimulam & discipulam
veritatis, quantum simplicibus infunderetur vene-
ni per illa loquacis hominis colorata mendacia. De
quo vestrium agmen præcessit, ut per solicitudinem
vestram ea, quæ per Eutychen diabolo molitus
est, non laterent, & qui libi singulas partes gemi-
næ impietatis elegerant, una catholicæ fidei vir-
tute procumberent. Secunda ergo here vobis de B
perempto Eutychetis errore victoria est; quem, si
quid sani cordis habuisset, dudum in auctoribus
suis percultum, olimque profitentem, facile potue-
rat deffinire, ne de sepultis cineribus redivivus tem-
taret incendia commovere, ut in eorum transfiret
conformium, quorum secutus esset exemplum, glo-
riosissimæ Augusta. Libet igitur exultare cum gau-
dio, & pro vestra clementia propertiatse, digna
Deo vota perfolvere: qui tibi per omnes mundi
partes, in quibus domini evangelium prædicatur,
duplicem jam & palmam contulit, & coronam.
Clementia igitur vestra agnoscat omnem Roma-
num ecclesiam de universis fidei vestræ operibus
plurimum gratulari: sive quod legationem nostram
pio per omnia adjuvitis affectu, & quod facerdo-
tes catholicos, qui de ecclesiis suis injuste fuerunt
ejecti sententia, reduxistis: sive quod reliquias
sanctæ memoriæ Flaviani innocentis & catholici
facerdotis ad ecclesiam (cui bene præfuit) fecistis
cum honore debito revocari. In quibus utique omni-
bus gloriæ vestræ multiplicatur augmentum,
dum & sanctos pro suis meritis veneramini, & ab
agro dominico lupinas & tribulos vulsisti auferri.
Quoslam (sine episcopo de his qui rebus impiis vi-
dentur præbuisse consensum, reconciliationem re-
popsce, & catholicorum communione desideran-
te, tam nostrorum, quam fratris & episcopi mei
Anatolii, cui testimonium ferre dignamini, relatione
cognovimus: quorum desiderii si præbemus
effectum, ut correcti, & quæ male sunt facta poe-
nitentia subscriptione damnantibus, participata no-
strorum (quos nostros) cura qui rebus impiis vi-
dentur præbuisse consensum, reconciliationem re-
popsce, & catholicorum communione desidera

AD MARCIANUM AUGUSTUM.

De directa vocis sue legatione Constantinopolim pro Chalcedonensi concilio faciendo.

Leo episcopus Marciano Augusto.

POposceram quidem a gloriosissima clementia vestra, ut synodum quam ad reparandam orientalis ecclesiæ pacem, a nobis etiam petitam, necessitatem judicastis, aliquantulum differri ad tempus opportunius juberetis; ut liberioribus ab omni perturbatione animis, bi quoque episcopi, quos hostilitatis metus detinet, conveniremus. Sed quia pro studio humanis negotiis divina proprietas, & rationabiliter ac religiose regni vestri vibus creditis profuturum, fiducia fit in facerdotum fensibus diffonantia, nulla fit in evangelii prædicatione discordia: ego etiam vestris dispositionibus non veniter, optans, ut omnium cordibus catholica fides, quæ non potest nisi una esse, firmetur. A cujus integritate & Nestorius antea, & nunc Eutyches, diversis quidem callibus, sed impietate non impari deviaverunt: abominandi proprius in perfidiositatis fuit quasi contra fincerum veri luminis fontem, de cœnosis lacubus diabolice fulliratis hauserunt. Prior itaque synodus Ephesina Nestorium cum dogmate suo merito justeque damnavit: & quilquis in illo errore perstitit, sed nullius potest spem remedii pervenire. Sequens vero in prædicta civitate non potest vocari concilium, quod in exercitum fidei fuitio conflat agitatum: quodque vestra clementia amore veritatis catholicis adhibita, aliud flatuendo, cessabit, gloriosissime imperator.

Obscuritas grossitiæ.

Unde per ipsum dominum nostrum Jesum Christum, qui regni vestri est auctor & rector, obtestor & obsecro clementiam vestram, ut in præfenti synodo fideles quam beati patres nostri ab apostolis sibi traditam prædicarunt, non patiamur quasi dubium retractari: & quæ olim majorum funt authoritate damnata, rediviva non permittatis consultus exciteri. Illudque potius jubeatis, ut antiquæ Nicenæ synodi constituta, remota hæreticorum interpretatione permanent. Nec me quoque (ut voluit vestra clementia) ab illo retractabile conciliio, cum in his fratribus, quos direxi, id est, Pascharino & Lucentio episcopis, Bonifacio & Basilio presbyteris, sed & fratre meo Juliano ? quem eorum voluit esse participem, etiam mea fit æstimanda præsentia. Quos, auxiliante Christo, ita acturos esse confido, ut ea quæ domino nostro placeant, decernentur, accedente pietatis vestræ studio, quod & pacti profit religionis, & cultodiæ veritatis. Data sexto Kalendas Junii, Adelphio viro clarissimo consule.

AD ANATOLIUM COMES ANTIOCHIÆ.

De his, qui hæreticorum erroribus metu, non voluntate implicantur, ut per satisfactionem in ecclesia suscipiantur.

Leo episcopus Anatolio episcopo in domino salutem.

LIcet sperem dilectionem tuam ad omne opus bonum esse devotam, ut tamen efficacior ma possit fieri industria, necessarium & congruum fuit, fratres meos Lucentium episcopum & Basilium presbyterum (ut promisimus) deliberare: quibus tua dilectio fociatur, ut nihil in his, quæ ad universalis ecclesiæ statum pertinent, aut dubie agatur, aut segnius: cum reliqentibus vobis, quibus executionem nostræ dispositionis injunximus, ea poliat ago cuncta moderationis, ut nec benevolentiæ partes, nec justitiæ negligantur, sed absque personarum acceptione divinum in omnibus Christi decorum locuta, fecundum ea, quas accepeiunt, regulas exequantur. Sicut enim prædicti episcopi scripsit, & clericorum ejus suggestione patefactum est, multa sunt quæ indubitantius sunt curanda, multa quæ justius concedenda: ut in quibus tantæ perturbationis nec difficilio nimis fit aspera, nec remissio parum cauta, cum aliud satisfacientibus, aliud pertinacibus debeatur.

Offertur ergo pietati vestræ digna materia, quæ placitam domino curam sancti cordis exercerat, & præcedentium meritorum coronas etiam de præsenti cœnosis abolisione multiplicet. Sicut enim Nestorius impietas, ita & Eutychiana blasphemia abominanda est catholicorum eliminanda confortio. Quia tam impium est, consubstantialem & consempiternam Patri Filii deitatem, etiam ex utero virginis matris partu editam negare corporeo, quam verum in Dei Filio, post incarnationis sacramentum, affirmare naturam: ut scilicet aut humanitas ejus refutetur, aut deitas; cum unione utriusque effentiæ, ne altera fit in alteratam versa, nec diumpta in alium fensum fideles fynodus illicitum, ut humilium fratrum simplicitatem arrogantia sua prælucidia aggravaruns: & dere relipiscentes, & facere fatisfactionem confessus in condemnationem propriæ correctionis erroris, horum si fatisfactio talis accedit, quæ non refutanda videatur, ut nec ipsorum sacrilegium, quod fatisfactis referveturi, ut examinatis omnibus atque perpensis, de ipsis eorum agnitionibus, quid constitui debeat, æstimetur. Neque prius in ecclesia, cui te dominus vobis præfecere, episcopum talium (ut ante jam scripsimus) nomen ad altare recitur, quam quid de eis constitui debeat rerum processus effendat. De commotionis vero a clericis dilectionis tuæ nobis oblata, necessitatem non fuit epistolis quid videretur inferere; cum sufficeret legatis cuncta committi, quorum sermone ex omnibus diligentius inferuerit. Amiatere igitur, frater carissime, ut quæ ecclesiæ Dei congruant, fideliter & efficaciter cum his fratribus, quos tantæ rei idoneos esse cleguimus, exequatis: præsertim cum & ipsa vos causa ratio sæpe divini auxilii cohortentur, & clementissimorum principum tam sancta fit fides, tam religiosa devotio, ut in eis non solum Christianus, sed etiam facerdotalem experiamur affectum. Qui utique pro ea pietate, qua se Dei famulos esse gloriantur, omnes pugnabiles vestras fidei catholicæ protuerat dignantes accipient, ut ipsorum quoque

Cæsis obstantes probibus abscissent occasionem.

Fidiculibus.

AD MARCIANUM AUGUSTUM.

Inter cetera, pro defensione fidei imperatori gratulatur.

Leo episcopus Marciano Augusto.

MUltam mihi fiduciam scribendi ad clementiam vestram, & litteræ vestræ, quas venerabiles sempi, & cocpiscopi mei revertentes a Constantinopoli præbuerunt, non sola assertione verborum, sed ipsis jam operum effectibus demonstrantes, ad defensionem catholicæ fidei divinum in vobis vigere præsidium. Quo utique non solum nostræ salutis fides, sed etiam vestri robor munitur imperii: ut merito ejus expectetis protectionem, cujus colitis religionem & veritatem, gloriosissime imperator. Nam ut & fratris mei Anatolii citius manifestaretur integritas, & olim damnati erroris redivivus assertor locum in Christi ecclesia non haberet, ut catholici episcopi, quos nuper hæreticorum perfidiosis depravare non potuit, ab injustis revocaretur crudelis atque reliquias beatæ memoriæ Flaviani digno honore susceptis, impietatem suam condemnator ejus agnosceret, vestræ virtutis titulus, vestræ pietatis effeudus. Cui confido & aliarum insignia acclamanda palmarum, ut sicut Constantinopolitana ecclesia, recepta apostolicæ fidei libertate, intatur; ita omnes regni vestri provinciæ emuldatas esse a diabolici dogmatis contagio glorientur. Ut quæ præcedentibus literis indicavi, fratres meos Lucentium episcopum, & Basilium presbyterum, qui solicitudinis meæ partes pollim implere, direxi: fateor eos pietatis vestræ in omnibus quæ fint agenda commendans. Nam cum & fratris mei Anatolii scriptis, & nostrorum sermone cognoverim, multos de his, qui apud Ephesum Dioscori fadione compulli detestabilibus statutis prævaluere confentiunt, pœnitendo inconstantiæ fuæ vitium pollulare, & communionem catholicam per satisfactionem correctionis expetere; non fuit talium negligenda conversio, qui non proprio lenio, sed impii præsumptoris impulsu in hac incidisse noscuntur, in quibus liberum non habuere judicium.

Ne igitur vel respicientium desiderio mora longior fatigaret, vel incertofa facilitas temere aliquos & sine diferetione fuscipere, injunctum est ab apostolica fede directis, ut in confortium fuis deliberationis accito Constantinopolitanæ urbis antistite, & pestilentiæ contagia non adunantur, & fanitatis remedia non negentur. Quæ industria in omnibus, quæ neqnitet gesta fuit, emendatio celeteres, juvante domino, consequetur effectum, si reparationi pacis ecclesiasticæ opem fuam vestra pietas dignetur adjungere: ut vobis in terra regnantibus, & Deiregnum intra vos habere merentibus, & catholicam fidem nulla fallitas violet, nulla hæresis inquietet, nec cuiquam licetat doctrinam evangelicam deferere, & facerdotali honore gaudere. Synodum vero fieri, ut meminit clementia vestra, etiam ipsi poscitionus. Sed facerdotes provinciarum omnium congregari præfentis temporis necessitas nulla ratione permittit: quoniam ibi provinciæ, de quibus maxime funt evocandi, inquietæ bello, ab ecclesiis fuis eos non patiuntur abfedere. Unde opportuniori tempori, propitiante domino, cum firmior fuerit restituta securitas, jubeat vestra clementia relevari. De qua re plenius inter cetera apud pietatem vestram poterunt allegare, quos mifi. Data * quinto Idus Junii, Adelphio * Leptiniro clarissimo consule.

AD PULCHERIAM AUGUSTAM.

Eutychianam hæresim detestatur. Hortatur ut ejus opera Eutyches in remotiorem locum deteradatur; unque illius monasterio catholicus abbas fufficiatur.

Leo episcopus Pulcheriæ Augustæ.

RReligiosam pietatis vestræ fufficitudinem, qua totius universi mundo, Deo inspirante, consulitis, erebrioribus alloquiis incitate præsumo: ut operum vestrorum profectum necessaria perfectio subsequatur, ac licet de statu Constantinopolitanæ ecclesiæ gaudium, cujus de facerdotes & populus catholice puritatis fidem jam tenere cognoscitur, ita etiam aliorum concors nobilcum fit de Verbi incarnatione confessio. Unde quod factum me alias literis indicaveram, Lucentium episcopum & Basilium presbyterum fratres meos diligenter præparavi, qui dispositiones meas, fratris mei Anatolii devotione fociata, fecundum ea, quas accepeiunt, regulas exequantur. Sicut enim prædicti episcopi scripsit, & clericorum ejus suggestione patefactum est, multa sunt quæ indubitantius sunt curanda, multa quæ justius concedenda: ut in quibus tantæ perturbationis nec difficilio nimis fit aspera, nec remissio parum cauta, cum aliud satisfacientibus, aliud pertinacibus debeatur.

Offertur ergo pietati vestræ digna materia, quæ placitam domino curam fanctí cordis exercerat, & præcedentium meritorum coronas etiam de præsenti cœnosis abolisione multiplicet. Sicut enim Nestorius impietas, ita & Eutychiana blasphemia ab omnibus est catholicorum eliminanda confortio. Quia tam impium est, consubstantialem & consempiternam Patri Filii deitatem, etiam ex utero virginis matris partu editam negare corporeo, quam verum in Dei Filio, post incarnationis sacramentum, affirmare naturam: ut scilicet aut humanitas ejus refutetur, aut deitas; cum unione utriusque effentiæ, ne altera fit in alteratam versa, nec diumpta in alium fensum fideles fynodus illicitum, ut humilium fratrum simplicitatem arrogantia sua prælucidia aggravaruns: & dere relipiscentes, & facere fatisfactionem confessus in condemnationem propriæ correctionis erroris, horum si fatisfactio talis accedit, quæ non refutanda videatur, ut nec ipsorum sacrilegium, quod fatisfactis referveturi, ut examinatis omnibus atque perpensis, de ipsis eorum agnitionibus, quid constitui debeat, æstimetur. Neque prius in ecclesia, cui te dominus vobis præfecere, episcopum talium (ut ante jam scripsimus) nomen ad altare recitur, quam quid de eis constitui debeat rerum processus effendat. De commotionis vero a clericis dilectionis tuæ nobis oblata, necessitatem non fuit epistolis quid videretur inferere; cum sufficeret legatis cuncta committi, quorum sermone ex omnibus diligentius inferuerit. Amiatere igitur, frater carissime, ut quæ ecclesiæ Dei congruant, fideliter & efficaciter cum his fratribus, quos tantæ rei idoneos esse cleguimus, exequatis: præsertim cum & ipsa vos causa ratio sæpe divini auxilii cohortentur, & clementissimorum principum tam fancta fit fides, tam religiosa devotio, ut in eis non solum Christianus, sed etiam facerdotalem experiamur affectum. Qui utique pro ea pietate, qua se Dei famulos esse gloriantur, omnes pugnabiles vestras fidei catholicæ protuerat dignantes accipient, ut ipsorum quoque ope,

ope, & pax Christiana reparari, & error impius A gostis aboleri. Ac si de aliquibus amplius fuerit deliberandum, celeriter ad nos relatio dirigatur: pro petratæ qualitate cognitum, nostra quid obserari debeat solicitudo confitetur. Data quinto Idus Januij, Adelphio viro clarissimo consule.

EPISTOLA XLVII. LEONIS PAPÆ I. AD SYNODUM CHALCEDONENSEM.

Hortatur per legatos suos Dei sacerdotes, ut secundum scripturas Canonis disponerent.

Leo episcopus urbis Romæ, sancta Synodo apud Chalcedonem constituta.

Notavi pag. 891.

OPtaverim quidem, dilectissimi. *Vide religiosum in concilio Chalcedonensi, parte 1. epistola 40.* B

EPISTOLA XLVIII. LEONIS PAPÆ I. AD ANATOLIUM EPISCOPUM,

Basilium & Joannem presbyteros, apud se Eutychetis, & Nestorii haereses detestantes, commendat,

Leo episcopus Anatolio confratri.

AD declinandam erroris maculam, quo nonnullos sub Nestoriana impietate, aut Eutychiana labefactavit insania, laudabilem curam filii nostri Basilius & Joannes presbyteri fuæ æstimationis habuerunt: ut inter pugnantia dogmata fallitatis vera catholicæ fidei pace gauderent. Siquidem longinquo peregrinationis labore fatcopro, festum cordis sui in apostolica sede patefecere: dumantes utramque haereseon, quarum lupa fecimus mentionem, & de incarnatione domini nostri Jesu Christi non aliud recipientes, quam quod influente sancto Spiritu, & didicimus, & doremus. Per hos ergo, frater carissime, cum testimonio nostro ad propria reverterentes, dilectionis tua notitia scripta direximus: fidenter orantes, ut qui gratia apostolicæ communionis ornantur, etiam tua favore per omnia fragrantes adjuvari. Data decimo tertio Kalendas Julii, Adelphio viro clarissimo consule,

EPISTOLA XLIX. LEONIS PAPÆ I. AD MARCIANUM AUGUSTUM.

Legatos ad concilium Chalcedonense, qui una cum iis qui ante Illorum adventum legationem suscperant consilio præsint, scribit, & missos.

Leo episcopus Marciano semper Augusto.

CRedebamus clementiam vestram id desiderio nostro posse præstare, qui pro præsenti necessitate respecta, differri ad opportunius tempus sacerdotalem synodum juberetis: ut vocatis de cunctis provinciis sacerdotibus, vere possit esse universale concilium. Sed quia vos amore catholicæ fidei congregationem nunc fieri voluistis, ne devoto obviare videretur arbitrio, fratrem & coepiscopum meum Palchasinum de ea provincia, quæ vestræ sese securior, evocatum, qui vicem præsentiæ meæ posset implere, direxi, Bonifacio fratre nostro & compresbytero sociato, & his, quos antea meo nomine, adjunctis, consortem illis fratrem quoque meum Julianum addentes episcopum. Quos ex apostolicæ universæ, domino auxiliante, credimus esse gesturos, ut quæcunque in quæstionem perturbationemque venerunt, ad unitatem pacis & fidei, compresse omni diffensione revocentur: nec ullum in aliquorum conflictu sacerdotum, vel Nestorianæ, vel Eutychianæ impietatis vestigium relinquatur, quoniam catholica fides quam influente nos Spiritu Dei per sanctos patres & beatis apostolis didicimus & docemus, nutantum fabuerere permittet erroreum. Si quid ergo morbosum, si quid cæt vulnerum, quod fuerat pollutum corcellione cursi, ut ad veram sanitatem revocetur, optavimus. Quæ nunc utique non erunt dubia, nec cujusquam simplicitati deinceps nocitura, si nullus le secutationibus voluerit obumbrare, cum absolutionem peccati non obstante nisi vera confessio. Quia vero quidam de fratribus (quod sine dolore non dicimus) contra tardiness falsitatis non valebere calicolum tenere confitentium, prædicium fratrem de coepiscopum meum vice mea synodo convenit præsidere: certus sum enim quod absque odio & gratia ibidem ab his, quibus hoc commitimus, laboretur, ut cum fulur haereticis, quæ ipsorum excidio, in omnibus ecclesiis Dei veritas regnet & caritas. Data festo Kalendas Julii, Adelphio viro clarissimo consule.

EPISTOLA L. LEONIS PAPÆ I. AD SYNODUM MARCIANUM Augustum.

Eadem repetit quæ in præcedenti epistola.

Leo Episcopus, Marciano Augusto.

SAnctum clementiæ vestræ studium, quo ad reparationem pacis ecclesiasticæ synodum habere voluistis, adeo libeater accepi, ut quamvis eam fieri intra Italiam popositissem, & aptius expedari tempus quæsitum, quo scilicet plurimi possent episcopi etiam de longinquis provinciis evocari, mox tamen, ut mihi pietatis vestræ scripta fuere tuæ, & Bonifacium de coepiscopum meum ab urbe directum, & de episcopis fratrum meum Palchasinum de Sicilia fecerim navigare, qui vicem meam sufficienter impleremt, dasis per eoldem epistolas ad eos qui legationem ante suscperant, ut ipsi quoque prædicti ad implendas partes meæ præsentiæ jungerentur. Unde quamvis nimis arctus dies synodo fuerit conflatuus, spero tamen adjutorum omnipotentis auxilium, quo omnia volcanti ad præsinitum tempus occurrere, & unanimiter cum sanctæ fraternitatis assensu, quæ universali ecclesiæ congruant, definire. Compesta enim, vel remota inquietudine ac praviras procorum, facile firmabitur probanda concordia: si in eam fidem quam evangelicis & apostolicis prædicationibus declaratam, per antiquos patres nostros accepimus & tenemus, omnium corda concurrant, nulla penitus disputatione cujusquam retractationis admissa, ne per vanam fallaciam verbositatis aut informa videantur, aut dubia, quæ in ipso angulari lapide Christo fundata sunt, & sine fine manent; hoc nobis indefinenter orantibus, ut a fraternitatis vestræ fidei nemo inveniatur alienus, sed damnata impietate haereseos, nullum de perditione cujusquam catholica ecclesia sentiat detrimentum. Quod autem pietatem vestram de his, per quos meæ mitti epistolas, obtecrari, nunc quoque simili fiducia precor: ut vice mea acturos, commendatos per omnia habere dignemini, qui facilius ac diligentius, quæ optimo fidei vestræ ordinata sunt studio, salubri implenatur effectu. Data decimo quarto Kalendas Augusti, Adelphio viro clarissimo consule.

Epist. 52.

Sentel defiuit ab illo fuisse in illo synodo.

Epist. 53.

Leo episcopus Pulcheriæ Augustæ salutem.

RIgidam clementiæ vestræ solicitudinem, quam catholicæ fidei indefinenter imperditis, per omnia secunpotico, & Deo gratias ago, quod tantam universitatis ecclesiæ curam habere vos video: ut quod justitiæ & benevolentiæ congruere arbitror, confidenter infinuem, quo celerius, quæ propitio Christo piæ vestræ studio irreprehensibiliter laudatus gesta sunt, ad gravidandum perducantur effectum. Quod ergo synodum Chalcedonensem haberi clementia vestra præcepit, cum a me, ut in Italia haberetur, manifestodo vestra retinet populatum, ut omnes nostrarum partium convocati antistites, si fecuritas temporis fuppeteret, coaveniret, adeo tamen non ab permatec accepi, ut biduo de coepiscopis meis de comprovinciis ordinatorum, qui vicem meam implere sufficerent, etiam datis ad venerabilem synodum congregantibus fratribus, quibus fraternitas advocata cognoscere, quam firmum fervere in hac dijudicatione deberet: ne nulla temeritas aut fidei regulis, aut canonum flatutis, aut benignitatis remedia obviaret.

Sicut enim a principio hujus causæ frequentissime scripsi, hanc inter dilcordes sensus & carnales emulationes moderationem volui cultodiri, ut integritati quod fidei nihil evelli nihil liceret apponi, ad unitatem vero pacemque redintuibus, remedium veniæ præstaretur. Quia tunc operam diabolo pernitie deftruuntur, cum ad Dei proximique dilectionem hominum corda retrocantur: Sed quam contraria tunc his monitis atque obfecrationibus meæ acta fuit, multum est explicare, nec opus est epistolari pagina comprehendi, quidquid in illo fabulino non judicio, sed latrocinio potuit perpetrari. Ibi primates synodi, nec resistentibus ibi fratribus, nec contenientibus perpercunt: cum ad infringendam catholicam fidem, & ad excrabilem haeresim roborandam, alios privilegio honoris exuerint, alios conforitio impietatis infecunt: favioires profecto in eos quos perfuadendo ab innocentia deprauabant, quam in illos quos beatos confessores persequendo facebant.

Verumtamen quia tales sibi maxime fea insigniate nocuerunt, & majoribus vulneribus dilaceratione ecclesiæ fecerunt, nullus unquam epistolis definitivi, etiam talibus, ut persuaserent, veniam denegandam. Et quamvis incomunitabiliter indiscriminem Christianæ religioni haereseon desertum, ipsos tamen, si corrigantur, & digna se satisfactione purificent, ab ineffabili misericordia Dei non judicamus alienos: sed potest cum generibus gemmam, cum flentibus flemus, & fic utinam justitia commotionis, ut non amittamus remedia caritatis. Quod sicut pietas vestra cognoscit, non verbis solis promittitur, sed etiam fidelis doceat. Siquidem pene omnes, qui in consensum præsidentium aut traducti fuerant, aut coacti, relendendo quod fluctum fuerat ab illis, & condemnando quod scripserant, perpetuam culpæ abolitionem, & apostolicæ pacis gratiam sint adepti.

Si ergo clementia vestra propositum nostrum considerare dignetur, probabit me eo confilio cuncta gessisse; ut sine cujusquam animæ detrimento, haereleos tantum obtineretur extinctio, & ob hoc circa auctores favilliorum turbinum, quiddam confuetudinis minuisse, ut ad judaigentium pollutandam compunctione aliqua possit eorum tardatas excitari. Qui esi poli illud judicium fecum, tam impium quam injustum, non fuit catholice fratres nitatis ita honorabiles, ut fuerant, fens tamen ab hac obtinent feder, & episcopatus sui honore potiuntur: ant pet veram & necessarium fatisfactionem pacem ecclesiæ recepturi, aut si haeresim quod abiit) turbuntur, professionis suæ merito judicandi. Data decimo tertio Kalendas Augusti, Adelphio viro clarissimo consule.

EPISTOLA SYNODICA EPISCOPORUM GALLIÆ AD LEONEM PAPAM.

De eadem ipsius ad Flavianum epistolam, quam eximius laudibus ornant, eique in omnibus assentiri profitentur.

Domino vere sancto, merito in Christo beatissimo & apostolico honore venerando papæ Leoni, Ravennius, Rufficius, Venerius, Constantinus, Maximus, Armentarius, Florus, Sabinus, Valerianus, Constantinus, Nestorius, Hesychius, Stephanus, Maximus, Ursus, Ingenuus, Justus, Valerius, Superuentor, Chrysippus, Faustus, Veronius, Maximus, Acchorius, Eustolius, Eubachius, Fraternus, Victorius, Eugenius, Hilarus, Verus, Amandus, Gerontius, Proculiarius, Julianus, Helladius, Armentarius, Honoratus, Eparchius, Apronius, Antonius, Dynamius, Maximinus, Tuetitius, & Maximus, Palladius. Epist. 54.

PLeriatæ ad nos epistola beatitudinis vestræ, quam ad omnem pro catholicæ fidei affectione misistis, optatissimo fratrum apostolatui vestro pro tam imminente gratiarum actionem referre, nihi nobis difficultatem, quia insimum celeriter non possumus consuetæ, vel parati, quibus a nobis disparati famus, longe terrarum, vel aurarum quo in regionibus nostris præter confuetudinem fuit intemperies vitiatus. Det ergo apostolatus vestræ nobis veniam tarditati, qua non de otio, aut dissimulatione, fed de certa necessitate defcendit, quoque nobis, etsi celeritatis gratiam abbuliit, tardandi tamen tempus aliquod inferre non potuit. Exultavimus itaque, Christo propitio, lætis beatitudinis vestræ literis, & omni instructione paratis, omnes intra Galliae confinitione exultare mos fecimus, dolentes pariter pro his vobiscum, qui catholicæ fidei lumine derelicto, erroruin tenebras inciderunt. Quæ apostolatus vestri scriptæ, ita sa fiepe pro omni fidei, quisque ad confessionis fcramento non negligit tabulis cordis adscripsit, & tenaci, quo ad confundendos haereticorum erores parasiet sit, memoriæ commendavit. Multi itaque per te gaudentes parabit & exultantes, recognoscuntur fidei fuæ fontem, & ita fe semper ex traditione paterna tenuisse; et apostolatus expositi, ut fieri tenuit. Nonnulli fcilicitatis, qui beatitudinis vestræ admonitione percepta, modis omnibus se gratulantur instructos, datumque sibi occasionem gaudent, qua libere ac fidaciaiter, safeguante etiam apostolicæ fedis auctoritate, eloquantur, & affirmat unusquisque quod credit. Quia autem apostolatui vestro pro hac tanto munere, quod non solum Galliae, sed totum mundum vestiti quibusdam pretiosissimis gemmis ornavit, digna æstimet gratias posse perfolvi? Doctrinæ poli Deum vestræ debet fidelis, ut confiatur tenet quod credebat: debebit etiam infidelis, ut a perfidia fua agnita veritate discedat, & apostolicæ institutionis fuæ perfulus, erroris sui tenebrarde relinquat, magique sequatur, & credat, quod per os vestrum dominus noster Jesus Christus de fatamento incarnationis suæ docet, quam id tenent, quod diabolus hominæ falsitis & veritatis inimicus ingtillat. Optatissimus etiam ad filium vestrum gloriosissimum ac fidelissimum principem, fuper eadem cauia literas dare, quibus congratulantes fidei ipsius; humilitatis quinque solebat solicitudinem, quæ vos in Christo sequimur

proderemus; nisi ad nos de orientalibus partibus funtio perlato, fieri hoc minime necessarium putaremus. Meritis autem apostolatus vestri prius dominus præstitit, ut hæresis jaculis occulte nititum vestris temporibus proderet. Ad laudem enim solicitudinis vestræ pertinet, quod malorum error latere non potuit: ad gloriam fidei redundat, quod prava persuasio patiatur, aut non latuit, aut inventos amisit. Respicit itaque, oramus, conservando apostolatum vestrum misericors dominus ecclesiam suam toto orbe diffusam. Vobis enim ita invigilantibus, & hi qui curam animæ sunt gerunt solicitiores in fide reddunturæ, & hi qui pauperes desides sunt, tanto ad solicitudinem accendunturæ exemplo. Quod nos ante octabas semper habentes, non desinemus dominum Deum nostro gratias agere, & pariter supplicare, gratulantes quod tantæ sanctitatis, tantæ fidei, tantæque doctrinæ apostolice sedi, unde religionis nostræ, propitio Christo, fons & origo manavit, auctitium esse dederit: petentes etiam, ut datum concessumque munus pontificii vestri longissima ad sedificationem ecclesiarum sanum atque custodiat. Nos autem, esti impares meritis, pari tamen fide, si quid, quod abfit, contra ecclesiam catholicam profana infestatione tentetur, parati sumus, confortante domino, cum beatitudine vestra pro veritate fidei animas nostras ponere, & vitam hanc auctori salutis nostræ, & largitori æternitatis impendere. *Et alia multa:* Ora pro me, domino mereente beatissime, & apostolicus honore venerande papa.

Rusticus episcopus apostolatum vestrum in domino venerans saluto, & ut dignetis pro me orare supplico oro.

Venerius episcopus te dominum in Christo meum reverentissime saluto, & ut dignetis pro me orare supplex rogo.

Constantinus episcopus beatitudinem vestram saluto,

Maximus episcopus beatitudinem vestram saluto, Armentarius episcopus beatitudinem vestram saluto.

Florus episcopus beatitudinem vestram in domino venerans saluto, & ut ores pro me plurimum quæso,

Sabinus episcopus beatitudini vestræ me repræsento, & orationem apostolatus vestri nostri mecum quæso.

Valerianus episcopus beatitudinem vestram saluto.

Nectarius episcopus beatitudinem vestram saluto.

Constantius episcopus beatitudinem vestram saluto.

Maximus episcopus apostolatum vestrum saluto.

Ego Alcidepius episcopus apostolatum vestrum venerans in domino plurimum saluto.

Ego Maximus episcopus apostolatum vestrum saluto,

Ego Ursus episcopus beatitudinem vestram saluto.

Ingenuus episcopus apostolatum vestrum venerans saluto.

Justus episcopus coronam vestram venerans saluto.

Valerius episcopus apostolatum vestrum saluto.

Ego Superventus episcopus coronam vestram venerans saluto.

Venus episcopus apostolatum vestrum reverenter saluto,

Helladius episcopus sanctitatem tuam in domino saluto,

Ætherius episcopus sanctitatem tuam in domino saluto,

Eulalius episcopus sanctitatem tuam in domino saluto,

A Anonius episcopus sanctitatem tuam in domino saluto.

Chrysaphius episcopus sanctitatem tuam in domino saluto.

Petronius episcopus sanctitatem vestram in domino saluto, & ut pro me orare dignemini quæso.

Ego Pontejus episcopus apostolatum vestrum reverenter saluto, & rogo ut mei meminisse dignemini.

Ydatius episcopus apostolatum vestrum venerans saluto.

Hilarius episcopus apostolatum vestrum plurima in Christo veneratione saluto.

Viduvius episcopus apostolatum vestrum venerans saluto.

B Eugenius episcopus beatitudinem tuam saluto.

Palladius episcopus apostolatum vestrum venerans saluto.

Ego Fratrenus episcopus coronam vestram venerans saluto,

Ego Armandus episcopus apostolatum vestrum venerans saluto.

Ego Gerontius episcopus coronam vestram venerans saluto.

Ego Proculejanus episcopus coronam vestram venerans saluto.

Ego Dynamius episcopus coronam vestram venerans saluto.

C Ego Julianus episcopus apostolatum vestrum venerans saluto.

Ego Armentarius episcopus coronam vestram venerans saluto.

Ego Honoratus episcopus coronam vestram venerans saluto.

Eparchius episcopus apostolatum vestrum venerans saluto,

Ego Eusebius episcopus apostolatum vestrum venerans saluto.

Ego Maximus episcopus apostolatum vestrum venerans saluto.

Ego Yoannius episcopus coronam vestram venerans saluto.

NOTA JACOBI SIRMONDI S. J.

a *Spiritus Sanctus.*] E synodo aliqua missam epistopi *ipsi dicerent*, qui respondit *sacrissimum excedere, quod in unum civitas convenire non potuisset*, Rei autem quo ista synodus habuerit non indicatur, verisimile tamen est a Ravennio Anglasensi, qui synodo præfuit, Arelate præsidium fuisse conversatus. *Subscriptiones* ad calcem epistolæ, quarum unicum dumtaxat in vulgata legebatur; integras olim ex Nicolai Fabri codice descripsimus, qui in Thuana bibliotheca nunc extat.

EPISTOLA III. LEONIS PAPÆ I. AD EPISCOPOS GALLIÆ.

Gratulatur ipsis orthodoxam fidem, quam ex eorum literis cognovat. Erroribus Eutychetis & Dioscorum in synodo Chalcedonensi damnatos fignificat.

Leo Romanus urbis episcopus Ravennio, Rufino, Venerio, Constantino, Maximo, Armentario, Bluro, Sabino, Valeriano, Constantio, Maximo, Alcidepio, Nectario, Maximo, Ursio, Ingenuo, Justo, Valeriano, Superventuro, Chrysaphio, Pontejo, Petronio, Hydatio, Æthernio, Eulalio, Eusebio, Fratreno, Filibro, Eugenio, Hilaro, Vero, Amando, Geronto, Proculejano, Juliano, Helladio, Armentario, Honorato, Eparchio, Aemilio, Dynamio, Maximo, Yoannio, & Palladio, episcopis per Galliae constitutis.

Fratlemus quidem fraternitatis vestræ literas eo tempore quo promiseratis accipere, ut

ut profecturis ad orientem fratribus nostris, quos A ad sanctam synodum vestro nomine pro catholicæ fidei defensione direximus, etiam vestræ fententiæ professio jungeretur. Sed cum multa obstacula inopinatam nobis intulerint tarditatem, quamlibet feras, & diu expectatas epistolas per fratrem & coepiscopum nostrum Ingenulum gratanter accepimus: eaque cum gaudio recentemus, probavimus, fecit confidentiam, eruditione Spiritus Sancti certefteen in vobis vigere doctrinam: quam in orientalibus ecclesiis verituta hostis antiqui, per eos quos sequaces suos reperit, fallitaque fatigare conata est, cum catholica fides, quæ nulla fui est parte mutabilis, per ipsas adversantium executationes, & validior efficiatur semper, & clarior: operante hac gratia Dei, B in si qui forte ad hæc fabulisa inimici jacula declinanda minus erant instructi, minusque solicitti, perceptis veritatis armis fierent contra impiorum mendacia fortiores. Quod ergo, sicut cuiis pedebat, fidutam nostram, quam de vobis habemus in domino, fideliter atque obedienter sustiti, multa exultatione gaudemus. Et merito nos cognoscimus fratribus & coepiscopis nostris orientalibus intimasse, quod secundum evangelicam & apostolicam traditionem de incarnatione domini nostri Jesu Christi, una esset omnium nostrum & indifferens confessio, neque ullis eorum disputationibus detineri, ut aliter aliquid de summi & falutiferi sacramenti veritate sapiamus, quam & ex prædicatione sanctorum patrum, & ex authoritate incommutabilis symboli didicimus ac docemur, damnatis ab universali ecclesia, & nunc Eutyche, & antea Nestorio. Quorum si quis non ferendis impietatibus inhaerere delegerit, ipse fe a corpore Christiani unitatis abscidit. Non enim ultra jam cuiquam excusationis refugium de ignorantia & inficientia, vel de intelligentiæ difficultate conceditur, cum hæc ipsa fexcentorum fere fratrum, coepiscoporumque nostrorum synodus congregata, nullam aiteri tanscinantiam, nullum eloquium differenti cuiquam fundamentum fidei inspirare permiserit: quoniam anniitentibus per auxilium gratiæ Dei fratribus vicetitis nostris, quorum plenissima, quantum in omni solitione devotio, non solum sacerdotibus Christi, sed etiam principibus & potestatibus Christianis, cunctisque clericis, plebibus, ordinibus, plene atque evidenter apparuit, hanc esse vere apostolicam fidem, ex divinæ pietatis fonte manantem, quam sinceram, & ab omni fece totius erroris alienam, fuse accepimus, prædecessum, & universo jam mundo confentiente defendimus, extinctis toto orbe dogmatibus, quæ vel prædecessi hæreticus ausus est inferre, vel subsequens, diffinili quidem commento, sed impietate compari. Nam licet Nestorius non est toleratus, affirmant beatam Mariam hominis tantummodo fuisse genitricem, qui postmodum fit. a Verbo Dei susceptus, duabus scilicet naturis, & personis distinctis, ut neque ipse effet filius hominis, qui filius Dei, neque unus Christus in utraque natura, fed alter fempiternus ex Patre, alter temporalis ex matre: cum evangelica authoritate ita Verbum prædicet carnem factum, ut non duos Christos nec duos filios, fed in uno dominio Jesu Christo, & Dei & hominis nobis infinuet veritatem; ut utriusque substantiæ, id est falvantis atque falvatæ, nec propriatas possit confundi, nec persona geminari. Sicut ergo Nestorius in ista dogmate execrabilis, fic & Eutyches damnatum olim fectatus errorem, alia profanitate blasphemans, a catholice folii. *Coeli. General.* Tom. IV.

diratis compage resectatus est: quia indoctis quidam nimiumqui simplicibus persuadere tentavit, quod Verbum Dei ita caro fit factum, ut veram carnem de ventre Virginis non sumpserit, nec hoc tritillum generis corpus habuerit, fed divinitatis ejus & carnis unam esse naturam, ut unum dominum nostrum Jesum & fallum hominem, & Deum dicerat esse passibilem: quod nec pietas fidei, nec ratio recipit sacramenti; ut aut in ista natura passibilis fineri deitas, aut in susceptione humanæ mentitia fit veritas. Quæ diabolicorum fensuum prodigiosa commenta sancta nunc synodus authoritatis nostræ scripsit, auctoritate domini mei beatissimi Petri apostoli & meritis roborata, reliquia unanimitate consentiens, abominando, ab omnibus catholicis damnavit. Dioscorus quoque Alexandrinum in ista impietate manentem; ne illa ecclesia, quæ inter ipsa evangelii principia beatum Marcum, beatissimi Petri apostoli discipulum, in omnibus utiq; doctrinis fui doctoris magisterio confoundatem, habuit fundatorem, quæque potea recentioribus a nostra state temporibus Athanasium, Theophilum, & proximo Cyrillum, probatissimos pontifices habuit, indignam captivitatem fub hæretici dominatione paeteretur. Unde fecundum magnam misericordiam Dei, universæ catholicæ ecclesiæ, quibus ecclesiam dominus commaebat moliras est, noveritis esse destructos. Reddite igitur Deo gratias, fratres carissimi, & dignam gratiarum actionem, & oret nobiscum vestra diecedito, ut fratres nostros, quos expectatio nostra desiderat incolumes quamprimum redditte laetemur, & de omnibus, quæ domino adjuvante funt gesta, plenius vos postimus informare. Nam fratres ingenulum nolumus hac expectatione tardari, cum ob hoc ipsum properantius remeare debuerit, ut diutius vobis effet incognita omnium materia gaudiorum: quæ volumus per curam dilectionis vestræ etiam ad fratres nostros Hispaniæ episcopos pervenire, ut quod Deus operatus est, nulli esse possit incognitum. Data Kalendis Februarii, Herculano viro clarissimo consule. ✓

JACOBI SIRMONDI S. J. NOTA POSTUMA, nunc primum edita.

D *Coepiscoporum Ingenuum.*] Ebordunensem Alpium nuncupatum, nonnemo pretentate monopolitanum appellat Hilarius Leonis fuccessor epistola vetus. *Nunc e synodo ista legatum vestrum Ingenuum nuncianit episcopi Galliarum. Tu cum duobus episcopis pontifice, simulque monente quid nostra effum fit in synodo Chalcedonensi, atque hac quæ fecisses, cum Hispanis communicari jubes: & hinc cuius conclamari videatur quod dictum, Leonis quoque jussis transmissum ad Hispanos fuisse epistolam ad Flavianum.*

EPISTOLA EUSEBII MEDIOLANENSIS EPISCOPI AD LEONEM PAPAM.

Scribit fe fidei ejus, quam ad orientem direxerat, affertioni cum aliis episcopis consentientibus subscripsisse.

Domino sanctissimo beatissimo patri Leoni Eusebius Mediolanensis episcopus.

REverti, domino annuente, fratribus nostris, quos ad orientem fidei causa solicite provida beatitudo vestra direxerat, decursiffiue literis quas per eos tua sanctitas destinavit, omni exultatione in Christo relevatus sum, quod effectum omnimisse fili legationis eoldem reportasse vestra pagina designavit. Nec mirum, quod dominus noster Jesus Christus catholicæ fidei, quam tenemus, majestatis sum gratiam custodiamque praestiterit: quando vos' vetor cultus fui affertores in apostoli fui sede prædilem collocavit, qui & recta fentire de incarnationis dominicæ sacramento, & eadem potestis rectius custodire.

Admo-

a Subscriptiones integras, ut fum in MS. codice Thuano, nunc Colbertino, Ravennius episcopus Arelatensis, Petronius Parisiorum, Hilarius Regensis, Gr. Hendunus.

b Ingenuus.

c Anno Christi 451.

Admonitis ergo fratribus & episcopis meis, habitoque conventu, vestrarum formam tenuimus literarum. Nam recensens epistolam beatitudinis vestræ, in sacerdotum domini concilio, quam sanctus frater & episcopus noster Abundantius, & comprebyter meus Senator detulerant, agnitaque eorum narratione, sicut scripta vestra significant, rerum gestarum ordine continuo requisitis est recitatque epistola, quam fidei affirmione plene digestam, ad orientem dudum sanctitas vestra transmiserat, quæ ad nos, ex vestra admonitione, fratrem & episcopum nostro Cyriaco ' mutuante pervenit, clarius eam planam ' fidei simplicitate fulgere, prophetarum etiam allertionibus, evangelicis auctoritatibus, & apostolicæ doctrinæ testimoniis, nitore quodam lucis ac veritatis splendore radiare, omnibusque sensibus convenire, quos beatus Ambrosius, de incarnationis dominicæ mysterio, suis libris Spiritu sancto excitatus inseruit.

Et quia omnia majorum fidei, nobis antiquitus traditæ, tota puritate conveniunt, domine sancte & beatissime pater placuit, omnibus, quorum subscriptio subter annexa nomina poterit declarare, ut eos, qui impie de incarnationis dominicæ sacramento sentiunt, quæ vis intellectus sui præferatur, a catholicæ fidei veritate recedentes, scipsos dignos abjectione fecerint, suo etiam consensu, auctoritatis vestræ præcedente sententia, damnatione congrua persequendos. Literarum ergo vestrarum formam secuti, modum præscriptæ ordinationis nos servasse, his per fratrem & episcopum meum Cyriacum missis ostendimus, loqueretur ut annuens domino, perfectis ambos, palmam fidei & consummati certaminis coronam quiete perpetua retinentes, hoc futuris memorabile sæculis relinquatis, ut ab hoc tempore præsentis, extinctæ impia fides tonitruantes videatur, ut vobis propagnatoribus ' in æternum profrata succumberet. *Ite alia manu* : Incolumem beatitudinem tuam summa divinitas ' adornet atque custodiat, domine sancte ac beatissime pater.

Ego Eusebius episcopus Mediolanensis ecclesiæ in omnia supradicta consensi & subscripsi: anathema dicens his, qui de incarnationis dominicæ sacramento impia senserunt.

Ego Pavonius episcopus Regiensis ecclesiæ in omnia supradicta consensi, & subscripsi: anathema dicens his, qui de incarnationis dominicæ sacramento impia senserunt.

Ego Majorianus episcopus ecclesiæ Placentinæ in omnia supradicta consensi & subscripsi: anathema dicens his, qui de incarnationis dominicæ sacramento impia senserunt.

Ego Cyprianus episcopus ecclesiæ Brixiliensis in omnia supradicta consensi & subscripsi: anathema dicens his, qui de incarnationis dominicæ sacramento impia senserunt.

Ego Quintus episcopus ecclesiæ Dertonensis in omnia supradicta consensi & subscripsi: anathema dicens his, qui de incarnationis dominicæ sacramento impia senserunt.

Ego Cilipinus episcopus ecclesiæ Ticinensis in omnia supradicta consensi & subscripsi: anathema dicens his qui de incarnationis dominicæ sacramento impia senserunt.

Ego Maximus episcopus ecclesiæ ' Taurinatis ', in omnia supradicta consensi & subscripsi: anathema dicens his qui de incarnationis dominicæ sacramento impia senserunt.

Ego Florejus presbyter, jussus a præsente Episcopo episcopo meo ecclesiæ Iporiensis, quia ipse propter infirmitatem subscribere non potuit, in omnia supradicta consensi & subscripsi: anathema dicens his qui de incarnationis dominicæ sacramento impia senserunt.

Ego ' Gradus presbyter, directus ab episcopo ' Eutharico ecclesiæ Augustinæ, vice ipsius in omnia supradicta consensi & subscripsi: anathema dicens his qui de incarnationis dominicæ sacramento impia senserunt.

Ego Cypriacus episcopus ecclesiæ Laodensis in omnia supradicta consensi & subscripsi: anathema dicens his qui de incarnationis dominicæ sacramento impia senserunt.

Ego Abundantius ' episcopus ecclesiæ Comensis in omnia supradicta consensi ac subscripsi: anathema dicens his qui de incarnationis dominicæ sacramento impia senserunt.

Ego idem Abundantius, pro absente sancto fratre meo Asimone, ' episcopo ecclesiæ Curiensis, ' vice ipsius in omnia supradicta consensi & subscripsi: anathema dicens his qui de incarnationis dominicæ sacramento impia senserunt.

Ego Paschasius episcopus ecclesiæ Genuensis in omnia supradicta consensi & subscripsi: anathema dicens his qui de incarnationis dominicæ sacramento impia senserunt.

Ego Heffor episcopus ecclesiæ Astensis, in omnia supradicta consensi & subscripsi: anathema dicens his qui de incarnationis dominicæ sacramento impia senserunt.

Ego Simplicius episcopus ecclesiæ Novariensis in omnia supradicta consensi & subscripsi, anathema dicens his qui de incarnationis dominicæ sacramento impia senserunt.

Ego Joannes episcopus ecclesiæ Cremonensis in omnia supradicta consensi & subscripsi: anathema dicens his qui de incarnationis dominicæ sacramento impia senserunt.

Ego Octavianus episcopus ecclesiæ Brixianæ in omnia supradicta consensi, & subscripsi: anathema dicens his qui de incarnationis dominicæ sacramento impia senserunt.

Ego Justinianus episcopus ecclesiæ Vercellensis in omnia supradicta consensi & subscripsi: anathema dicens his qui de incarnationis dominicæ sacramento impia senserunt.

Ego Quintus episcopus ecclesiæ Albinganensis in omnia supradicta consensi & subscripsi: anathema dicens his qui de incarnationis dominicæ sacramento impia senserunt.

Ego Prestantius ' episcopus ecclesiæ Bergomatis in omnia supradicta consensi & subscripsi, anathema dicens his qui de incarnationis dominicæ sacramento impia senserunt.

EPISTOLA LIII. LEONIS PAPÆ I. AD ANATOLIUM CONSTANTINOPOLITANUM episcopum.

Gratulantur ei quod in Chalcedonensi concilio catholica fides, Eutychetis erroribus damnatis, explicata fuerit; deinde arguit, quod contra Nicænam synodum Alexandrinam atque Antiochenam ecclesiæ fili subdere voluisset.

Leo episcopus, Anatolio episcopo.

Manifestato, sicut optavimus, per gratiam Dei lumine evangelicæ veritatis, *Vide relignum in concilio Chalcedonensi, parte 3. num. 5.*

EPISTOLA LIV. LEONIS PAPÆ I. AD MARCIANUM AUGUSTUM.

Gratiæ agit quod ejus opera catholica fides in Chalcedonensi concilio expolita fuerit, Anatolii superbiam damnat.

Leo episcopus Romanæ & universalis ecclesiæ, Marciano Augusto.

Magno munere misericordiæ Dei totius ecclesiæ catholicæ multiplicata sunt gaudia. *Pide relignum in concilio Chalcedonensi, par. 3. num. 6.*

EPISTOLA LV. LEONIS PAPÆ I. AD PULCHERIAM AUGUSTAM.

De ambitu Anatolii.

Leo episcopus urbis Romæ, Pulcheriæ Augustæ.

Sanctis & Deo placitis clementiæ vestræ studiis & defensam contra hæreticos catholicam fidem, & universi, quæ ad ecclesiam pertinent, ineffabiliter cum vestra pietate gaudemus: gratias agentes misericordiæ omnipotentis Dei, quod exceptis his, qui magis dilexerunt tenebras quam lucem, nemiam pallus est evangelica veritate fraudari: ut abstersis erroris caligine, in omnium cordibus purissimum lumen oriretur, nec de infirmitate animis, sed de animis sanctæ fidei exultante inimicus, quem non solum hi, qui illaesi fuerant, sed etiam quos fecerat nutare, superaverunt: ut errore abolito, per totum mundum fides vera regnaret, *O' omnis lingua confiteatur, quoniam dominus Jesus Christus in gloria est Dei Patris*. Confirmato autem in unitate evangelii universo mundo, & in eodem Spiritu fensus directis cordibus omnium facerdotum, optimum fuerat, supra illa, propter quæ sancta est ipsa nodes congregata, & quæ, fecundum pietatis vestræ studium, probabili fuit fine conclusa, nihil quod tanto bono contrarium esset, inserri, nec per occasionem episcopalis concilii, id in commune apperi, quod non licuit concupisci.

Fuerat enim & episcopicus meus Anatolius parum confiderans, quanto pietatis vestræ benicio, & mei favoris affensu Constantinopolitanæ ecclesiæ sacerdotium fuerat consecratus, tam de adeptis gaviisus, quam de immodicis appetendis supra meam fuisse honoris accensus est, credens hæc tam intemperanti cupiditate posse prodelle, quod ei quorundam consensium præbuisse dicitur extorta subscriptio, cum tam destruendis mos constitutus, contra dictio fratrem & episcopicorum meorum vicem meam agentium, fideliter & laudabiliter obviaret. Quoniam contra statuta paternorum canonum, quæ ante longissimæ ætatis annos in urbe Nicæna spiritualibus iunt fundata decretis, nihil cuique addere concediur: ita ut si quis diversum aliquid decernere velit, se potius minuat, quam illa contribuat, quo si (ut opinor) a cunctis pontificibus intemerata servetur, per universas ecclesias tranquilla erit pax & firma concordia, nullæ de mensuris harum dissensiones, nullæ de ordinationibus litis, nullæ de privilegiis ambitiones; nulla enim de aliena usurpatione certamina: sed ea, quæ sunt extratis rationabilis est, & morum & officiorum fervabitur unanimitas. Et ille vere erit magnus, qui fuerit totius ambitionis alienus, dicente domino: *Quicumque voluerit inter vos major fieri, sit vester minister: Et quicumque voluerit inter vos primus esse, erit vester servus. Sicut filius hominis non venit ministrari, sed ministrare*. Et tamen hæc illis tunc infinuabantur, qui de pusillo volebant esse clerec, & de infimis ad summa transire: *Concil. General.* Tom. IV.

Ep.

ficiant multorum, & ut desinant adversitates, finiantur offensæ. Quod utrumque de magna erit misericordia Dei, is & flagella removet, & ad de fortum corda convertit. Sicut autem fratrem istum tam ea quæ apud nos fuit contrifiavit lœtitias, ita me animum facit, quod in Constantinopolitana ecclesia (quantum tua indicant literæ) hæreticorum insidiæ non quiescunt: & quotidie occasionibus, bi qui catholicæ fidei defensores fuere, vexantur. Nam dum Actius ab officio archidiaconatus per ipsiciem provectionis removetur, & in locum ejus Andreas, qui ob hæreticorum fociietatem fuerat abjectus, assumitur, dum beatæ memoriæ Flaviani accusatoribus honor redditur, & pissimi confessioni participes aut diuturnis pœnis contemnuntur, ita aperte, quod episcopo ecclesiæ ipsius placeat, demonstratur. In quem pro causæ merito differo commoveri, & quid ipse mecum cum tuis epistolis agitaverit, ut nostrum cum filiis nostris Actius ordinaverit, expecto, dans locum volantariæ emendationi, qua dolorem meum cupio mitigari. Clementissimo tamen principi & pissimæ Augustæ de his quæ ad cultodiam pacis ecclesiasticæ pertinent, fcripsi: quod devotione luæ fidei provisuros esse non dubito, ne contra gloriam operis ipsorum, damnata hæresis queat pullulare.

Studeat ergo dilectio tua, ut carissimæ, piam & necessariam curam solicitudini apostolicæ fedis impendere, quæ tibi apud fe nutrito catholicam, contra Nestorianos & Eutychianos hæreticos, actionem materiam jure commendat, ut divino foltitudinis auxilio, speculari de Constantinopolitana urbis opportunitate non desinas, ut prædictorum dogmatum impius numquam turbo confurgat. Et quia tanta est gloriosorum principum clementia, ut confidenter eis possis, quæ tuæ infinuanda, fuggerere, pietate ipsorum ad utilitatem ecclesiæ universalis utaris. Confidentiam autem dilectione tua de his in quibus putaveris ambigendum, nuncii decreti relationibus tuis meæ responfionis instructio, ut fequestrata eorum actione, causæ quæ in nobis inquiruntur ecclesiis prælatum fuerunt debent cognitione firmari, hæ speciali cura, vice meæ functus utaris, ne hæresis Nestoriana vel Eutychiana in aliqua parte revivescat: quia in episcopo Constantinopolitano catholicus vigor non est, nec multum aut pro facramento falutis humanæ, aut pro fua est æstimatione solicitus, cum fi quid illi inflet fpiritualis indulfrin, ita & a quibus ordinatus est, & cui viro faccefferit, cognitare deberet; ut magis beatum Flavianum, quam fui honoris fequeretur auctores. Et ideo cum pissimi principes fecundum obiectationes meas dignati fuerint fratrem Anatolium de his, quæ merito in querelam veniunt, increpare; videat caritas tua diligentia sua, ut universa fanadala, a abitibis plenissima correctione, resecetur, & a filii nostri Actii cellet injuria. Nam apud catholicum episcopum, etiamsi eas utemque decus faceerdotale, facerdoti archidiaconus propter fidei reverentiam debuit permiti potius quam locum catholici nequissimis hæreticis obtinere. Cum itaque quæ fequuntur, agnoveris, tua manifestius, quid agi oporteat, intelligas. Sum mirum, dolore cohibito, mali hujus indigere patientiæ, ut locus esset venia.

De Palæstinis vero monachis, qui jampridem in tumulto dissentionis esse dicuntur, quo adhuc animo moveantur ignoro. Neque enim quam fermone mihi patefactum est, quas ob rationes eas facte preferre discordiæ, utrum fcilicet Eutychianæ perversitati tali furore famulentur, an quia nostrates doleant episcopum fuum in hæresis pestem prius traduci, qui contra ipsorum locorum sanctorum testimonia, quibus totus mundus instruitur, ab incarnationis dominicæ veritate deficiens, & quod in aliis per indulgentiam curare possuit, in illo putent non esse venisse. Unde cupio me super his plenius edocere, ut etiam tua illum correctioni congrue studeatur: quia aliud est contra fidem impie armari, aliud in erroreum quoquam delinci. Charitas etiam, quas Actius presbyter ante indicavit esse directas, & brevitatem fidei, quod te mittisse significas, necdum ad me noveris pervenisse. Unde, si expeditior occasio fe prælentaverit per hanc, libenter habeo, ut si qua est, quæ utilis videatur, quæmpiimum ad me mittatur instructio. De Ægypitiis monachis quam quieti, aut cujus sint fidei, scire desidero, & de Alexandrinæ ecclesiæ pace quid ad tua versiumutis perferatur, ad cujus episcopum vel ordinatores ipsius, fei clericos, quod * alia fcriptæ direxerim, missis exemplaribus scire te voluit. Ad clementissimum quoque principem, & ad religiosissimam Augustam quis nunc meus fermo fit, missa exemplaria docebunt. Utrum autem epistola mea, quam de incarnationis dominicæ fide, incolumi adhuc sanctæ memoriæ Flaviano, ad dilectionem tuam per Basilium diaconem miseram, fraternitati tuæ tradita fit, fcire desidero: quoniam suspicion habeo, quod de ejus tenetu nullum unquam judicium cudidisti gestorum synodalium, quæ omnibus diebus concilii in Chalcedonensi civitate confecta sunt, partim clara propter linguæ diversitatem, apud nos habetur instructio. Et ideo fraternitati tuæ specialiter inquiro, ut mihi omnem cudicem universa facias congregari, in Latinum fermonem absolutissima interpretatione translata, ut in nulla parte actionum dubitare possimus, neque ullo modo esse possit ambiguum quod ad plenam intelligentiam te fuerit studente perductum. Data quinto Idus Martii, Opilione viro clarissimo consule. *

* A.Ch.445.

EPISTOLA LVII. LEONIS PAPÆ I.

AD MARCIANUM AUGUSTUM.

Petit ut Anatolium, qui cum Actium ab archidiaconatu amoverit, & catholicos infecterat, de fide male sentire suspicatur, increpet: commendat Julianum, cui ipse vices suas commisit.

Leo episcopus Marciano Augusto.

QUam excellenti pietate, & quam gloriosa clementia vestræ studio in integrum nuper fides Christiana revocata fit, totus mundus agnoscit, & falutis suæ singulare præsidium per vos a domino esse reparatum. At si quid adversum tanti operis conformationem de contrario spiritu fentitur obstiti, necesse est ut ad vestræ revocetur pietatis auxilium, quod ad cultodiam catholicæ veritatis, sive providentia præparavit: ut cum potestatis vestræ fit fendula etiam in longinquum nos relevare, multo magis ea quæ fub vestri audent oculis furgere, non finatis accrescere. Anatolii episcopi ordinationem (sicut fcientia Dei testis est) sfiqua fitam (quod fatendum est) mihi fecerant contestationis ejus auctores, nec diffimilem ab eligentibus arbitrabar electum: fentamque est, ut dum communione apostolicæ fedis existeret alienus, diu dandis ad eum epistolis pacis meæ laborarem. Sed cum illi pietatis vestræ testimonium suffragatur, cum de fide atque unanimitate ejus optranda quæque & placitura promittere, professionem ejus ita credidi esse sinceram, ut tamen, qua observantia se agere deberet, non desineren commonere, sedulo ipsi ac diligenter inculans, ut de perfecutoribus beatæ memoriæ Flaviani nemineu auderet in fuo habere consortio, & Eutychianæ hæresos defensorem se indicaret esse dejectum. Secutusque est, ut de his, quæ pro catholicæ fide in synodali concilio fuerant definita, talia ad me scripserit, qualia catholicum facerdotem scribere congrebat. Cum ergo ad commendandi ipsius primordia illa præcefferint, nihil minor quid cauie, aut occasionis emersérit, ut virum catholicæ fidei, & Nestorianis atque Eutychianis hæreticis constanter etiam adversiem archidiaconem tuis honoris specie degradaret, & dispensationem totius cauſæ & curæ ecclesiasticæ in Andream Eutychianisiam reperte transferret, adeo nimia commotione turbatus, ut conficiendorum quum pro insidiis negotii prorsus, a fabbati traditionis apostolicæ aut nescius aut obtusus inferret: quasi non ad episcopum magis quam ad presbyterum ordinationis illius vitium pertinet, qui non vovenies sopiri argumentis fide, quod improbaret in morbus, dejectionem innocentis per speciem provectionis implevit, addens fetenta illud injuriæ, utrum, cemeteio depurando, condemnaret exilio. Quem tamen pietati vestræ commendare præsumo, ne nullis uiterius noxiis in gravari possit infidiis, quem dominus (ut compert) fub vestra defensione confituit. Adjicito autem etiam hanc obfecrationem, ut prædictum episcopum a professione fua diffonam, & nimium testimonii vestri ac *Leonis* obstinam, necessarie increpare dignemini. Cesset catholicos infectari, cesset eos, qui sanctæ memoriæ Flaviano placuere, conterere, & eorum societatem, quos improbavit, eligere. Fraternam enim illi caritatem non aliter potestimus impendere, quam ut se ab inimicis catholicæ fidei approbet exterari, corumque a se consortium atque commercium abscindat: qui etiamsi magna fuiflet fatisfactione purgatus, poli dubium tamen reversus errorem, catholicis diacoinibus postponi debuit, non præponi. Illud quoque clementiæ vestræ benevolentiam peto, ut venerationem vestrum fratrem meum Julianum Episcopum, in vestro, sicut fuere dignamini, habeatis affectu, cujus obequtis præfentiæ meæ vice imago redditur. Nam & de fide ejus superiora confidens, vicem ipsi meam, contra temporis nostri hæresicos, delegari: atque propter ecclesiarum pacique cuſtodiam, ut a comitatu vestro non abesset, exegi: cujus fuggestiones, pro concordia catholicæ unitatis, tamquam meas audire digneminii, placentes Deo, qui solo præter regiam coronam, etiam facerdotalem contulit palmam. Data * sexto Idus Martii, Opilione, viro clarissimo consule. *

* quinto.
* A.Ch.445.

EPISTOLA LVIII. LEONIS PAPÆ I.

AD PULCHERIAM AUGUSTAM.

De Actio & Andrea.

Leo episcopus, Pulcheriæ Augustæ.

MUltis extantibus documentis, quibus in diffensione ecclesiæ Dei pietatis vestræ manifestatur affectio, merito quotiies aliquid nascitur, fcandalorum, vestrum deferendæ auxilium: ut fides quæ annuntiatibus vobis contra hæreticorum commenta defenfa est, fecutæ pacis perpetum obtineat fiuminem. Nam nihil prodeſt, foris adversarios veritatis oppressos, si fi eoldem habeamus intra dominica septa redivivos? Quod itaque circa personam filii mei Actii gestum esse cognovi, nimium me anxium facit, & metuere certa ratione compellit, ne pœnitendum mihi sit, quod de episcopo Constantinopolitano, quod ab impugnatoribus fuerat ordinatus fidei, vobis adhortatibus, acquiesci melioria fentire, cum tanto pietatis vestræ testimonio juvaretur, ne illum gravaret fuæ ordinationis infirmitas, ubi vestra intercessio perfuaderet. Unde gratulari ceperam, quod beati Flaviani honoraret memoriam, & hæreticorum conatibus obstiere diceretur. Sed dolet, illum (licut prædicti lacrymabiliis questeta demonstrat) in deteriora mutatum, & cum nunc confituisse archidiaconem, quem ipse professus est a fe esse rejectum, qui Eutychianæ hæresos fe apud nos prodiderat defensorem. Quem quia non ad ecclesiasticis negotiis prestiit, propter hæreticum perversitatem, eidem favorem ipsum præstare convincitur. Qui etiamsi magna fatisfactione purgatus fuiflet, dubiegum prominentia, nequaquam debuit his, qui in fide permanserant, anteferri. Unde quia non laset clementiam vestram, quantum periculi, aut per pudendam fcandalum, aut per doloiem nesciunam nutriatur, dignamini episcopum ad professionem fuæ fidei annitiratæ vestræ clementiæ revocare. Et ne libi hæc mandata fuperdiat, ne affirmationem fuam, quam vestro acquiivit favore, commentet, societatem hæretici, quem dudum a fe removit, abscindat. Cujus innocentiæ vos ita adhuiie gaudio, ut mereiori ejus diletione confolatione vestra pietas fubveniret. Circa fratrem meum, venerationem vestrum Julianum episcopum, quantum debeat tieferre vestra dignatio, apostolicæ fedis exilitmate judicio: cum in causa fidei, cui gloria vestra famulatur, vicem ipsi meam catenus delegaiimus, ut ab ea, quæ vobis debetur obfervantia, nihil recedat, quæ ipsi meam, cum hæresis pestem non desinat, exequens in custodia fidei, & in ecclesiasticis disciplinis per omnia solicitudinem, opportunis fuggestionibus, quod universali ecclesiæ prosit, informare vestra dignatio, nec catholicæ veritatis præsidium, quibus volumus subvenire, nec vobis metum defit obfequium. Data sexto Idus Martii, Opilione viro clarissimo consule. *

* A.Ch.453.

EPISTOLA LIX. LEONIS PAPÆ I.

AD MARCIANUM AUGUSTUM.

Gratias agit, quod per Chalcedonensie concilium pax ecclesiæ catholicæ fit reddita.

Leo episcopus Marciano Augusto.

MUlta milii je omnibus clementiæ vestræ literis cuiis gaudii est, dum ex magna divinæ providentiæ misericordia præstium humanis rebus experior, quod ecclesiasiicam pacem (quæ non nisi unitate prædicationis evangelicæ cuſtoditur) piissimo studio juvare dignaminis: ut filed vestræ gloria non solum utilitate reipubliciæ, sed etiam religionis profectibus augeatur, gloriosissime imperator. Unde inestimabiiter Deo gratias ago, qui eo tempore, quo oboiiiura hæreticorum scandala præcicibat, in imperii fastigio *collocavit*: in quibus vos ad totius mundi falutem, & regia potentia, & facerdotalis vigeret industria. Nam cum vestro principe opere fit effectum, ut per synodale concilium, damnatis impii dogmatis defensoribus, omnes vires facrilegæ error amiiteret: ad ejusdem devotionis pietines palmam, si malum, quod in suis

* Augustæ.

tuis dubitas est oppressum, etiam in quibuscumque reliquiis delectat. Quod facilius elementa vestra arbitretur implendum, si per universas ecclesias, definitiones sanctæ synodi Chalcedonensis, apostolicæ sedi placuisse doceantur. De quo quidem ratio non fuit ambigendi, cum ei fidei omnium subscribendo consensus accesserit, quæ ad nos secundum formam apostolicæ doctrinæ ac paternæ traditionis emissa est, & per fratrem meum Lucianum episcopum ratia & gloriam vestram, & ad Constantinopolitanam antistitem scripta direxerim, quæ existimo obtendorem, me ea quæ de fide catholica in prædicta synodo definita fuerant, approbare. Sed quia in eisdem literis ea, quæ per occidentem synodi mihi fuit attestata, a reprehenderam, malui prædictus antistes meam gratulationem tacere, quam suum ambitum publicare. Mihi autem multum fiduciæ, Deo per vos operante, collatum est, quod probabit vos observantiam meam de custodia canonum paternorum, pietatis vestræ affatibus indicastis. Et meritogeminatur gaudium meum, cum vobis religiosissime pluerit cognosce, ut & fides Nicæna tuam teneat firmitatem, & privilegia ecclesiarum illibata permaneant. Quamvis autem de præclaro filio vestro quem nihil vestra pietas indicasset, mihi tamen per veneratorem una prædictus vestrum, fratrem meum Julianum episcopum, innotuisse significo, quam pio dignati fueritis respondere impertinentem monachorum animos celebere pasteres & docere, ut si illos non penitus deferunt divina misericordia, sentiant & & didicisse quod credant, & agnoscisse quod timeant. Quia vero omnibus modis obedientiam est pietatis vestræ religiosissimæque voluntatis, constitutionibus synodalibus, quæ mihi de confirmatione fidei catholicæ, & hæreticorum damnatione placuerunt, libenter adjeci sententiam meam. Quæ ut in notitiam omnium sacerdotum ecclesiarum quæ perveniat, vestræ clementiæ præceptio ordinare dignabitur: adhuc enim credo & spero gratiam Dei, quæ tam fratum tanti principis curam plenissimum defendit sui fructum facisse obtinere: ut omnibus dissentienti occasionibus amputatis, apostolicæ utique doctrinæ & pax regnet & veritas. Fratri autem meo Juliano episcopo, noverit vestra clementia, hoc me proprie delegasse, ut quidquid illic ad custodiam fidei pertinere probaverit, meo nomine vestræ fiduciæ liter suggerat: quoniam certus sum, vos ad hæc omnia emendanda vel defendenda, Deo auxiliante, sufficere. Data duodecimo Kalendas Aprilis, " Opilione viro clarissimo consule.

Ambitio.

Infamia.

Fiducia.

Fundamentis.

Opilione viro clarissimo consule.

EPISTOLA IX. LEONIS PAPÆ I. AD PULCHERIAM AUGUSTAM.

Laudat eam quod quorundam monachorum cohibuerit insanian, eademque fabdit quæ imperatori scripserat.

Leo episcopus, Pulcheriæ Augustæ.

QUamvis nullius nunc literas tuæ pietatis acceperam, scribenæ tamen gloriosissimo principi, non aliter dignatione ipsius fiim gavisus, quam si mihi etiam tuæ serenitatis redderetur alloquia. Unde confuetudinem debitam quæ officii [illegible] ut ecclesiæ, per quam significatum ele[illegible] vestræ, absolute me gaudere, & incessabilibus Deo precibus postulare, ut vos, & Roma, & [illegible] catholicæ ecclesiæ in omni prosperitate [illegible] vigore autem fidei vestræ A quo indefinenter dominio sacrificium laudis offeratis, quantas Deo gratias agam, cognoscere non valeo: quoniam principibus temporis nostri non fuit potentiam regium, sed etiam sacerdotalem cognoscimus inesse doctrinam. Indicante enim fratre meo Juliano episcopo, perveneruat ad nos in exemplaribus præceptionum vestrarum salubrium sanctiones, quibus infinam impetitiam monachorum dignati estis paccendo prohibere, & docendo punire: ut si eos ad præcidium miseratio divini converterit, multis lacrymis, & & nefandis cædibus, & ab hæreticorum blasphemiis dilauntur. Quod vero piissimus imperator ad omnes episcopos, qui Calchedonensi synodo interfuere, voluit ne scripta litigiosa, ejusbus, quæ illicite fidei sunt regula abscidere, firmatem, libenter implevi; ut fallax cujusquam malitiæ sententiam vestrum velet haberi incertam, cum per Constantinopolitanum episcopum, cui fatritium meam largiter indicavi, in omnibus potuerit notitiam pervenire, quod scripseram, nisi maluisset eorum gaudium tacere, quam repulsam foi ambitus suo B fratri & episcopo meo Juliano, cui solicitudinem meam in causa fidei delegavi, rogo ut eam studeatam præbere dignemini, qua pietati vestræ polis, quæ universali ecclesiæ fint profuturæ, suggerere. Data duodecimo Kalendas Aprilis, Opilione viro clarissimo consule.

EPISTOLA LXI. LEONIS PAPÆ I. AD JUVENALEM HIEROSOLYMARUM & ceteros episcopos.

Scribit fe, quæ de incarnatione in Chalcedonensi concilio decreta fuerunt, confirmasse; utque et & ceteris episcopis hoc innotescat, se rogasse fim peratorem, ut literas suas ad illos perferat curet.

Leo episcopus, sanctæ synodo apud Chalcedonem habitæ.

OMnem quidem fraternitatem vestram nosse non ambigo. *Vide reliquum in concilio Chalcedonensi, parte 3. num. 16.*

EPISTOLA LXII. LEONIS PAPÆ I. AD MAXIMUM ANTIOCHENUM episcopum.

Confutat errores Eutychetis & Nestorii, eum ad fidei defensionem hortatur, & quæ contra Nicæni concilii decreta flatuta fuit, nulla delatet.

Leo catholice ecclesiæ episcopus, Maximo carissimo fratri episcopo Antiocheno.

QUantum dilectioni tuæ placeat communis fidei sacratissima unitas, & pacis ecclesiasticæ tranquilla dogmatis. *Vide reliquum in concilio Chalcedonensi, parte 3. nu. 17.*

EPISTOLA LXIII. LEONIS PAPÆ I. AD THEODORICUM EPISCOPUM CYRI.

Scripta poli Chalcedonense concilium, de fidei perlevertantia.

Dilectissimo fratri Theodorico episcopo, Leo episcopus.

REmeantibus ad nos fratribus, & confacerdotibus nostris, quos ad sanctum concilium se- C

des beati Petri direxit; agnovimus dilectionem tuam, superno adjutorio nobilitam, tam Nestorianam impietatis, quam Eutychianæ vesaniæ, extitisse vindicem. Unde gloriamur in domino cum propheta canentes: *Adjutorium nostrum in nomine domini, qui fecit cœlum & terram*, qui nullum nos in nostris fratribus detrimentum fustinere permisit: fed quo nostro prius ministerio defuisset, universæ fraternitatis intercessibus firmavit affensu, ut vere a fe prædicte offenderet, quod prius a prima omnium fede formatum, totius Christiani orbis judicium recepisset: ut in hoc quoque capiti membra concordet, in quo amplius nobis accefcit gaudendi materia, dum & tanto magis fe pecculiit inimicus, quanto contra Christi ministros fævius infurrexit. Nam ne aliarum fedium ad eam, quam ceteris omnium dominet? Fuerit prædicent, consensus' affentationis videretur, aut alia quæ libet tuberque poset adverfa fufpicio, invenit fant, qui de judicia redfrat abdigerent. Sed dum nonnulli, diffensionem incitaui auctore, ad contradictionis bella profiliunt, ad majus bonum, malum ejus, auctore totius bonitatis dispensante, peveniunt ad eam. Dulcisse fiquidem numera gratia divinæ provenuiunt, quotiés non fine magnis fudoribus acquiruntur. Et minus bonum videri fat, pro contingere, per otium, quod nefcitur, sine laborem. Ipsa quoque veritas & clarius renitefcit, & fortius retinetur, dum quæ fides prius' docuerat, hæc poftea examinatio' confirmaret. Abi cum denique facerdotalis officii meritum fplenderet, ubi fic fummorum fervatur auctoritas, ut in nullo inferiorem putetur imminuta libertas. Et ai majorem Dei gloriam profecit fuis cæmnitis, quando ad hoc fe accipit' exercendi fiducia, ut vincatur adverfitas, ne hoc quod fe probatur reprobemus, filentii prædicatur oppressum.

Exulta igitur, carissime frater, & in unico Dei filio victor exulta. Vicit per nos ille, cujus cantis veritas negabatur: vicit per nos & pro nobis ille cui victoria per quem fecunda eft post adversarii dominii hac orbi festivitas. Redditum fæculo eft, prædone profligato, incarnationis divinæ mysterium: quod humani generis inimicus quia rebus ipsis auferre non poterat, calumnijs obfcurabat. Quinimo ab incredulorum corde perierat immortale mysterium, quia adhuc proprit tanga falsa incredulitas, ipsa veritate fuis dicentis discipulis: *Qui credideritis & baptizatus fuerit, salvus erit: qui autem non crediderit, condemnabitur.* Solis' justitiæ jubar, dentis per orientem Nestorii & Eutychetis nebulis impeditum, pure ab occidente relipendut, ubi cultum' in apostolis & doctoribus principalitez collocavit; quamvis nec illic unquam defuisse credendus fit, quo confessionis fidei gregem reservavit, ita ut dum denuo conaretur hostilis antiquus per fecundi Pharaonis impositeus est, filiorum Abrahæ femen, & filios reprominissis extinguere, Deo miserante languefcens, nisi fibi necessitate, nihil poftet. De quo & illud omnipotens mirabilius egit, quia & quos fibi fociosa ad Israelitici populi cædes adfciverat, non cum tyrannidis autore fubmerfit, fed cum fuo populo congregavit. Et fiqui regnera fe dignum, & foli fibi poftilit fonis mifericordiæ, & victoriæ a nobis, nobiscum fecit effe victores. Nam dum folus vere fit humani generis hostis fpiritus fallitatis, omnes de illo jam triumphare non dubium eft, quos fibi veritas vindicavit. Nunc prorfus illa redemptoris nofti dictis, quam fine divinæ auctoritatis, apparet: dum contra hoftes fidei fic aptantur, ut de ipsis dubitare dicta non liceat: *Vos*, inquit, *ex patre diabolo estis, & desideria patris vestri vultis im-*

Ps. 123.

Fiducia.

Affensionis.

Fundamentum.

Ut fidelis fabricatori pa.

Summum.

Mandato de Theodoreto.

Joan. 8.

plere. Ille homicida fuit ab initio, & in veritate non fteit, quia veritas in eo non eft. Quando loquitur mendacium, ex suis propriis loquitur, quia mendax eft, & pater ejus.

Nihil ergo mirandum eft, quod hi, qui in veritate Dei hostibus naturæ mendacium credidonunt, patri fuo, & circa ista concordant, quidquid vitium, quidquid auditum, quidquid denique (teste evangelio) tafbum eft atque palpatum in unico Dei filio, non ejus comprobatum effe afferentes, fed coetenne & coeffentialis Patri fuisse fubfantiæ, quasi aut divinitatis natura, e crocis ligno tranfitu fit, aut incorruptibilis creatur per aetates, & in fapientia profficere fapientia fempiterna, vel Spiritu Dei, qui Spiritus eft, fubinde repleri potuerit. In quo quoque ut acerba veritas, et ejus auctore procefferit, prodit; quod quantum in fe eft, universis nocere molita eft. Nam qui nos perfequendo' affixit, ceteros ad confcilum fecit, ut impetuosi ad nos depravavit. Sed dum in fingulis fratribus (quia membra nostra funt) vulneraffet, a fpecialí dolore fecit exceptos: quibus nova & fraudita' atque incredibili audacia inferre contra fuam caput eft molitus injuriam. Sed utinam vel poft tot peftima refipiscere, non non etiam de fuo æterne damnationis interitu conturbaret. Quam fenfuram fceleris pertinet, cui nec hoc fufficere potuit, quod nec vivis parcendo, nec mortuis, etiam in fanguine innocentis & catholici facerdotis, " pollutus jampridem, abdicata' veritate, atque approbata falfitate, manus intivit? Et cum fcripfum fit: *Qui odit fratrem suum, homicida eft*; quod dicto jam fecifte dictum eft, implevit operibus, quafi nec audifset illud, quod dominus ait: *Dilige a me, quia mitis sum & humilis corde, & invenietis requiem animabus vestris. Jugum enim meum suave eft, & onus meum leve eft.* Dignus diabolici prædicator erroris, Ægyptius vafatior invenius eft: quia tamquam fæviffimus tyrannus, ecclefiæ nefandas blasphemias per violentam defitidiorum turbam, & per cruentas manus militum venerandis fratribus impofuit. Et cum voce redemptoris *Joan. 8.* Dei fitimonia fit, omnem eundemque hominidi effe & fallitatis auctorem, ille pariter utrumque complevit: quafi non ut cavantur, fed ut peipetentur, fcilicet fitis, ad perditionis fuæ cumulum trahens, quæ Dei filius monuit ad falutem. Illud quoque fuda nimis aure prætereuns, quod ab eodem dominio dictum eft: *Ego quod vidi apud patrem Biblium meum, loquor, & vos quod vidistis apud patrem vestrum, facitis.*

Igitur dum fanctæ memoriæ Flaviani vitam petiuerint facuii mulierum auferre, fe vem vitæ fuco privavit. Dum vos ab ecclefiis vestris conaretur expellere, fe Christianorum collegio fegregavit. Dum trahit plurimos, & impellit ad erroris affectum, multitudini autem fuam vulnere fauciavit; folus ultra omnes & per omnes ac pro omnibus fefe, qui cauta reatus omnibus fuit. Sed licet hic tua fraternitas, fofticiles firma, indigere minime videatur; tamen ut quod nobis loci eft implemus circa vocem dicentis apostoli: *Præterea quæ extrinsecus sunt, instantia mea quotidiana, sollicitudo omnium ecclesiarum. Quis infirmatur, & ego non infirmor? Quis scandalizatur, & ego non uror?* hoc præcipue præfenti occasione credidimus admonendum, frater carissime, ut ordinationum divina gratia administrante, illos qui fortis funt, fonte doctrinæ aut fubmergimus, aut purgamus, in nullo ab illis, quos Spiritu fancti divinitas in Chalcedonenfi concilio protulit, fidei tegulis recedentes, inter utrumque hoftem novel-

Ut fidelis fabricatori pa.

Mandato de Theodoreto.

Joan. 8.

Joan. 8.

Joan. 15.

Joan. 8.

Joan. 8.

*Joan. 8

*Hæresium de Eucyclio.
*Hæresium pars.
*ad Thomæ quam de fide.

fe: perfidiæ sermonem nostrum cum omni cautela
A libremus: non jam (quod absit) tamquam de du-
bio disceptantes, sed auctoritate sua, quæ bene
definita sunt, addituros: cum & in apostolicæ
fedis epistola, universalis sanctæ synodi assensu
firmata, tanta divinæ auctoritatis testimonia no-
vertimus esse congesta, ut nullus quæ ultetius du-
bitare, nisi qui libenter quæ erroneus dictata in-
fecre maluerit: cum synodalia gesta, vel quibus
primum definitio fidei legitur esse formata, vel
quibus prælatus litteræ apostolicæ fedis, etiam tan-
tæ tractatitatis studio defunte sint, & maximæ ad
pillimus principes totius concilii allocutio, tot sit
præcedentium patrum testimoniis roborata: ut
quæ vis imprudenti ac pertinaci animo, si tamen
non jam cum diabolo pro fua impietate damnatus
est, valeant laudere.

Unde quoque nos contra hostes ecclesiæ provi-
dere condignum est, ut cum nullum calumniandi
occasionem (quod ad nos attinet) penitus relin-
quamus, nec unquam contra Nestorianos aut Eu-
tychianos agentes, alteri eorum videamur terga
vertisse, fed utroque Christi hostes repugnantes
vicemus atque damnemus: ita ut cos, quoties au-
dimus quantulibet posset utilitas, cum dogmati-
bus eorum digno anathemate condemnisse atque
evidentissime feriamus, ne si hoc a nobis non ab-
solutis fieri videatur, aut tardius, putetur invi-
tum. Quod quantum prudentiam tuam res ipsa ad-
monere debebat, nunc tamen & experiere vis dic-
ercunt. Sed benedictus Deus noster, cujus in-
vincibilis veritas ab omni hæreseos macula mun-
dam te, secundum fedis apostolicæ judicia, de-
monstravit. Cui dignum certamen, qui nos laborib-
bus gratiam, si talem te, qualem probavimus,
pro universalis ecclesiæ defensione servaverit.
Nam quod Deus omnium calumniatorum falsa-
tias solvit, maximam beatissimi Petri curam pro
nobis contra agonistemus, qui poltquam fuse fe-
dit judicium in fedei definitione firmavit, nec cives
qualiquam velitum, qui nobiscum pro catholica
fide laboratis, personam, quidquam reprobum
videri permittit: quia nec poterat, Spiritui sancto
judicante, quidquam extis non viditur esse, quorum jam vicerat fides.

Quod superest, exhortamur, ut quia illic non-
nullos Eutychiani ac Nestoriani erroris reliquias
*quotiunus remanisse, nunc etiam fedi apostoli-
cæ collabores; Victoria enim quam Christus Do-
minus Deus noster fuse donavit ecclesiæ, quamdiu
in hoc mundo versamur, licet fidelium majorem
tribuat, non tamen in totum solicitudinem peri-
mit: nec vel dormiamus donata est, fed ut suavius
laboremus. Unde in hoc quoque tuæ vigilantiæ
solicitudine volumus adjuvari, ut tu relaxione
currente, quid apud illos religiosorum doctorum
ministra præstitit apostolicum fedem festinas instruere,
quatenus illius religionis facerdotes, in quo-
cumque sint exegerit, adjuvemus. De his vero,
quæ in sopradicto concilio illicita, contra venera-
biles Niceenos canones, præsumptione tentata
sunt, ad fratrem & corepiscopum nostrum Anato-
chene ledis prælulem scripsimus: adjicientes &
illud, quod nobis propter improbitatem mona-
chorum quorumdam regionis vestræ verbo manda-
stis per vicarios nostros, & hoc specialiter flatuen-
tes, ut præter domini facerdotes nullus audeat
prædicare, leu monachus, sive illi sint laicus, qui
*quibus scientia nomine glorietur. Quæ tamen
*Hæresium, pro utilitate universalis ecclesiæ, ser pre-
*Hæresium corum & corepiscopum nostrum Mati-
*Hæresium volumus pervenire notitiam:
*Hæresium exemplar adjicere,

A quia quæ prædicto fratri & corepiscopo nostro in-
junximus, non dubitamus implenda. *Et alia mo-
nu: Deus te incolumem custodiat, frater carissi-
me. Data iv. Idus Junii, Opilione v. c. cons.*

*Ac Cit. 458.

EPISTOLA PASCHASINI LILYBETANI

EPISCOPI AD LEONEM PAPAM.

Respondet pontifici, quo tempore ipse sentiat pas-
cha esse celebrandum, & miraculum affert
ad hanc sententiam firmandam.

*Domino vere beatissimo ac apostolico, mihique post
dominum plurimum colendo papæ Leoni,
Pascharius episcopus.*

B Apostolatus vestri scripta diacono Panormitanæ
ecclesiæ Simon * defente percepi, quæ nu-
diati mex atque omnes, quas amarissima ca-
pitvitate facienre incurri, solatium in omnibus
atque remedium attulerunt: cofesti nore sani-
mum corroranes, atque omne quod tristis fuerat,
abstergentes, domine venerabilis papa. Jubere
dignata est corona vestra, ut * quod paschalis fu-
putationis vestras anni post hunc futuri * habes
Lucrobolus antibus vestris aiguatus mea intima-
ret. Cui præcepto pio inobedens existere non po-
tui omnino, nec debui. Distinto itaque tractatu,
vel tacionatione id verum inventimus quod ab
Alexandrinæ ecclesiæ antistite * beatissimi vestræ
relcriptum est. Nam cum Romana supputatio,
quæ cyclo concluditur, cujus ipse, de quo agitur,
erit lexagesimoquartus annus, qui cyclus cæ-
pit a consulatu * Antonini & Syagrii, nobis du-
bietatem afferret, eo quod septimo Kalendarum
Aprilium die, dies dominica, & luna vigesima
prima incurreret, & iterum nono Kalendarum
Majarum die (ut vel vestras habet) dominica dies,
& luna decimanona obveniret: in hoc ambiguo
fluctuantes, ad Hebraeorum, hoc est legalem lup-
putationem non convertimus, quæ cum a Roma-
nis ignoratur, facile errorem incurrunt. Cœpit
ergo eodem a consulatu * virorum clarissimorum
Anni iterum, & * Sigilmildii, quæ dudum anno
de quo quæstio videtur exorta. * Talis ratio hæc
est. Priores vero * anni communes, tertius em-
bolismus, & quatuor de quinto cursu, feria
embolismalis, septimus communis, octavus em-
bolismalis *. Pervidet ergo apostolatus vestri pru-
dentia, octavum annum ogdoadis fieri aliter non
posse, nisi embolismus tenetur. Quod si volue-
rimus illud, quod superius disimus, id est, quod
primum incurrit, pascha septimo Kalendarum A-
prilium die celebrare, communem annum facie-
mus, & inobiet omnis deinceps fabbiquetur
annorum supputatio vacillare.

Et ne hoc, quod expolui, beatitudini vestræ
obscuritatem aliquam afferat, suggellimus * com-
mentum annos, quod Hebraeus duodecim tantum
menses, hoc est, dies 354. habere. * Necessitate
ergo embolismi cogimur id tenere quod longius
est, ne a vera deviare videamur. Neque nobis
aut novum, aut erraticum videatur, cum dies pas-
cionis undecimo Kalendas Maii occurrat, a qua
(sicut * videtur) pascha nomen accepit: licet He-
braeus linguæ interpretet tradant pascha transitum
dici, quod tamen idem & Joannis evangelistæ di-
cit firmatur, quo ait, cum de passione loquere-
tur: *Cum venisset hora, ut transiret Jesus de hoc
mundo ad Patrem*. Non ergo nos diei unu longius
pasira terrear, ne cum * hoc vitamus, incurramus * ha-
rrorem, sicut * tempore beatæ recordationis do-
mini

*Apostolatus
*Ac Cit. 458.
*Ac Cit. 458.
*Sicuti.
*Sicuti.
*Sicuti

primi mensis juxta Hebræos, ut ſupectus dicum eſt, Paſcha typicum manducavit, ſequenti ſexta feria xv. luna, ut ovis occiſionis, cruciſixo nobis affixus eſt, & veſpere ſabbati ſuccedente dominico XVI. luna reſurrexit a mortuis.

Quia ergo in ſolemnitate futura paſchali per octavam indictionem, XVI. die dominico Martiomoti menſis novorum, qui eſt xv. Kalendas Majas, occurrerit XIV. luna die dominico, in ſeptimanam differre convenit ſubſequentem. Habentes enim intra eam triduanum myſterium, hoc eſt XV. lunam, quando cruciſixus eſt Chriſtus, quartæ decimæ cohærentem, necnon & ſextam decimam, & ſequentem ſeptimam decimam, vicelimo quidem octavo mense Martiomothi, qui eſt IX. Kalendas Majas ſepunta ſolvunt veſpere ſabbatorum, ſequenti vero lucſcente dominico, XXIV. die menſis ipſius Martiomothi, qui eſt VIII. Kalendas Majas feſtivitatem ſuccriſimae celebrabimus.

Nam & pelleis temporibus, ſi quando die dominico XIV. luna reperta eſt, in ſequentem ſeptimanam eſt diſtata feſtivitas, ſicut in octogeſimo nono, & nonageſimo tertio anno a Diocletiani profuitur imperio. Sic enim & tunc beatiſſimi patres: uidſtri feſtivitatem, in ſuo tempore ſimum quidem nono anno ab imperio Diocletiani, ſuperſtite beatæ memoriæ patre noſtro & epiſcopo Anſtitulo, cum XIV. luna paſchalis XXVIII. die menſis Phamenoth, id eſt nono Kalendarum Aprilium die provenitet, die dominico, in ſubſequentem translatum eſt hebdomadam, ita ut quinta die menſis Pharmouthi, hoc eſt priſcæ Kalendarum Aprilium celebraretur paſcha dominicum. In nonageſimo autem tertio anno ab imperio ejuſdem Diocletiani, cum XIV. luna paſchalis XIV. die menſis Pharmouthi, qui eſt v. Idus Aprilis, die dominico contigiſſet, in ſequentem item ſeptimanam dilatio facta eſt, ita ut dominicum paſcha XXI. die menſis Pharmouthi, qui eſt VII. Kalend. Major. ſolemniter agretur. In centeſimo quoque tertio anno ab imperio prefati Diocletiani, cum luna paſchalis XIV. Pharmouthi XVIII. die, qui eſt XIV. Kalend. Major. eſſet die dominico ſuperventura, item ſeptimana quaſiis eſt, & dominicum paſcha XXX. die menſis ipſius Pharmouthi, qui eſt VII. Kalend. Major. conſtat eſſe celebratum propter anguſtam temporis imminentem. Item cum in centeſimo ſexageſimo anno a Diocletiani imperio XIV. luna paſchalis Pharmouthi XXIII. die, qui eſt XIV. Kalend. Major. occurrerit tertia feria ſeptimana, & dominicum paſcha XXVIII. die menſis ipſius Pharmouthi, qui eſt IX. Kalend. Major. tunc celebrarie meruimus.

Necelle eſt igitur & in *Anicetoſiyms* IV. *anno* a Diocletiani *Imperio*, in futuro paſchali feſto Indictionis octavæ, XVII. die Pharmouthi, qui eſt XV. Kalend. Major. luna XIV. occurrente die dominico, in proximam ſeptimanam juxta præcedentem ſaltum ſubſequenter extendi, ut XXIX. die menſis Pharmouthi, qui eſt VIII. Kalend. Majar. dominicum celebremus intitum, ut pauper apprehendentem menſa angullum, ſicut patres noſtri ſecerunt, decimam quartam lunæ occurrentes die dominico, differentes. Nam & XXIII. die menſis Pharmouthi, qui eſt XV. Kal. Majar. luna XIV. fuit diei ſepiſus, occurrente die dominico paſcha celebremus, inventemus pridie, id eſt XXII. die menſis ejuſdem, qui eſt XVI. Kalend. Majar. luna tunc exiſtente, non die ſepiſus ſolvere. Nec enim in XIII. lunæ comedunt paſcha. Unde quia XXIII. die menſis Pharmouthi, qui eſt XV. Kalend. Majar. dominico die XIV. luna contingit, non autem convenit die dominico jejunare, quia hæc Manichæorum eſt proprium, conſequens eſt in proximam tendere ſeptimanam, inter quam ut diximus labunus & XV. lunam, quando cruciſixus eſt & XVI. lunam, ſimul & XVII. quando reſurrexit a mortuis; ita ut XXVIII. die menſis Pharmouthi, qui eſt IX. Kalend. Majar. veſpere ſabbati jejuna pro more ſolvamus, & ſequenti dominico XXIX. die menſis ipſius qui eſt VIII. Kalend. Majar. ſollum paſchale celebremus.

Illud etiam neceſſario vobis innotetimus, quod & in futuro ſeculo, anno ab imperio Diocletiani, XIV. luna rurſus occurrente XXIII. die menſis Pharmouthi, qui eſt XV. Kalend. Majar. dominicum paſcha XXVIII. die menſis ipſius, qui eſt IX. Kal. Majar. Deo præſtante celebrabimus.

Sed nonnulli ſubtilitatem paſchalis computi ſortitam ignorantes, Judaicis ſedulci ſabulis, ſubmanent nos in ſecundum menſem recedere, ſi feſtivitatem catenus cingamus. Nefcio propſus unde hoc affirentes. Nam XIV. luna ſipius menſis occurrente XXII. die menſis Phamenoth, qui eſt IX. Kalend. Majar. quomodo queremus luſtinubrimus, quia in ſecundo menſe paſcha celebremus? Judæi namque ignorantes dominum, tempus quoque paſchæ ignorant. Unde ſepius ſi primo menſe recedere, & in ſecundo menſe paſcha celebrare ſe aliquatenus arbitrantur. *Sed beatiſſimi patres noſtri ejuſdem decemovenalem cernitis affigentes, quem vobiſcum impoſſibile eſt, nec ſat expeditum ut fundamentum & regulam, hunc eundem decemovenalem computum ſtatuerunt*, non juxta Judæorum nunc indictis atque inepias ſcrutantes, ſed atque ſecundum extremum putativum ſeſtamque predentium, ſed ſecundum gratiam Spiritus ſancti inſtituti, in revolutione ſuæ memorati decemovenalis circuli decimus quartus paſchalis ſolvitur ſpiritus ſanctum.

Hit itaque conſtitis, illud etiam oportet attendere, quod errent nimium, qui primi menſis initium inantis cuſtos a XXV. die menſis Phamenoth, qui eſt XI. Kalend. Aprilium, omnino eſſe conſtituunt, eo quod tunc initium venti temporis ab hiſ qui hoc inventre voluerunt cum omni diligentia prefatus eſſe videntur. Et manifeſte quidem ſecundum curſum ſolis XXV. die menſis Phamenoth, qui eſt XII. Kalendarum Aprilium, æquinoctium eſſe cognoſcitur. Sed non oportet ab hoc æquinoctio primi menſis exordium juxta curſum lunæ prorſus affigere. Aliquoſin per omnia ſolis circulo lunæ diſcurſus conſtorder debuerat. Verum quia cuncta hæbentibus intellectum, certum eſt, quod velociſſimum lunæ motum curſus ſolis minime conſequatur, age jam nunc breviter, Deo præſtante, diſſeremus, quomodo ſecundum menſem nullomodo poſſimus excedere. Si enim in æquinoctio, id eſt XXV. die menſis Phamenoth, qui eſt XI. Kal. Aprilium juxta curſum lunæ menſis conſtituimus initium, tantum eſſet opportuni nonnullos in ſecundum menſem nos poſſe recedere. Nunc autem, quia XIV. Luna primi menſis per VIII. indictionem quæ ventura eſt, XXIII. die menſis Pharmouthi, qui eſt XV. Kalend. Majar. inveniur, certum eſt quod initium ejuſdem menſis primi juxta lunæ curſum nono die Pharmouthi, qui eſt pridie Non. A. prol. occurrat. Cum ergo XXV. luna XXII. die menſis Pharmouthi, inveniatur qui eſt XV. Kalend.

lend. Majar. dominicum paſcha XXIX. die menſis A ipſius Pharmouthi qui eſt VIII. Kal. Majar. celebrantes, in ſecundum menſem minime recedimus, ſed ſecundum menſem ſuum, id eſt XXIV. die menſis Pharmouthi, qui eſt IX. Kal. Aprilis, & XIV. luna XXII. die menſis ipſius, id eſt XV. Kalendarum Majarum die provenit. Hoc autem ita declarat, certum eſt quod in ſecundum menſem nullatenus excurramus, XXIV. die menſis Pharmouthi, qui eſt VIII. Kal. Majar. dominicum paſcha celebremus.

Conſocient itaque per eam ſanctitatem, qui in illis partibus ambigunt, quod legitime per octavam indictionem paſcha peragimus. Propterea enim ſcripſi primo de hac eccleſiaſtica formulas ſubſequens, & exinde occaſiones rei hujus affumens. Sic namque & præcuſtores noſtri, ſi quando dubitata orta eſt, prædicere ſolitinabant, ut ubique conſonantes agerentur ſacra feſtivitas. Quod etiam nunc juxta priſcam conſuetudinem credimus in domino prædicari in eccleſiis omnes ſuos in omnem Chriſtianitatem, quam ſerta ſemper tatione variatur, nihil poſſit erroris incurri. Paſchæ etenim feſtum, quo ſacramentum ſalutis humanæ maxime continetur, quamvis in primo ſemper menſe celebrandum ſit, ita tamen eſt lunaris cæſus conditione mutabile, ut plerumque ſacratiſſimæ diei ambigus curſus eleſtis, & ex hoc fit plerumque ut ſotte quidam negligentes, ut non ſimul omnis eccleſia, quod non niſi unum eſſe oportet, obſervet. Studeutes itaque ſanctæ patres occaſionem hujus erroris inſtituere, omnem hanc curam Alexandrino epiſcopo delegantes: quoniam apud Ægyptios hujus ſuppoſitationis antiquitus tradita eſte videbatur peritia, per quam, qui annis ſingulis diers prædicta ſolennitate exercentur, ſedi apoſtolicæ indicarentur, ut hujus ſcripti ad longinquiores eccleſias judicium generaliter percurrerent. Sed ſanctæ memoriæ Theophilus Alexandrinæ eccleſiæ epiſcopus, cum hujus obſervationis annos centum numero collegiſſet, ſeptuageſimoſeto paſchalem feſtum longiſſime quam ante decreverant tentendum eſſe definitiuit, ſecundum ſententiam ſanctæ memoriæ Theodoſii ſenioris confulatu ſucceſſentes ſibi ſacrat. obſervantiæ ordines potentiæ ut longiorie temporis ratio ejus litteris tenerentur adſcripta, cujus completionem ſeptuageſimus & quartus eſt annus, in qua pride. Idus Aprilis ſanctum paſcha celebravimus: ſequentem vero anno pridie Nonas Aprilis tendem, propitio Deo, erit habenda feſtivitas, ſicut regulariter centenaria annorum rationis ordo declarat. Sed in anno, qui erit ſeptuageſimus ſextus, paſchæ die, ſicut ante diſcrepat, quem ſaffiore dominicæ nativitatis eccleſiaſtice diuſioſia ſtatuit maximam inſiſtit; non et debetum illius quoque nondo ſeptimanæ, adhuc non ſcrutata I. bibliothecæ nostræ 1655. libarum, ſed Sibiſſi. Pauſpet Aquinnus Vidtoris commentarius anicitiæ Engelbaca, et Sanctus Leonis papæ ab epiſcopis ſecundum ſe ſtatuere, diuſition de utroque paſchate annorum ante & ante. annotantes in ehronico integro a multis quidem promiſſo fed a nobis potuimus vulgare ex mſſ. codd.

TRIDOSIOS XVIII. EX ALBINO COSS. pag. 51.

Ideo anno paſchæ domini XV. Kalendas Maii celebrarium eſt: nec erratum eſt, quia inde XI. Kalendarum Martiarum die paſſionis fuit, ab ipſius resurrectionem Martii XV. die, ſicut ſan Chrysoſtomus tranſtiis. Aiſtia vero inventum Sic.

Concil. General. Tomo IV.

VALENTINIANO VII. ET ANTHEMIO. pag. 55.

Eudem anno paſchæ dominicum die VIII. Kalendas Maii celebratum eſt perſonaci interitione Alexandrinæ epiſcopi, cui omnes orientalis eccleſiaſtiam pauperum, quamvis B. Papa Leo XIV. Kalendas Maii poſtea obſervandam prorſuerint. Extant vinſiam papa epiſtola ad clementiſſimum principem Arcadium, ſuae, quibus ratio veritatis ſollicitatur evidenter paſſeſſa eſt, ex quibus reliqua catholica Paſchali ſuit, quod hac perſecutio Paſchæ antiquitus ſtatuta ſolutaſ ſe ſpiritu, quam probata, numquam deinceſpiritanda" ut, *quæ retinidam antaſtis obſervantem, annum in* ſpondi ex propoſuum perdat *conſtituitam*. ex Mſſto Bodl.

EPISTOLA LXIV. LEONIS PAPÆ I. AD MARCIANUM AUGUSTUM. De paſcha.

Leo epiſcopus Marciano Augusto.

TAm multis documentis per omnes Chriſti eccleſias fides vetitæ pietatis innotuit: ut ſi quid ſolicitudinem pro communi religione generatur, merito veſtrum quæratur auditum. Et quia ratione diſpenſationis credidit, neceſſe habeo curas meas etiam tui ea, quæ ſunt futura, pertinitere: non improbæ cupio clementiæ veſtræ ſtudiis adjuvari, ut in ea obſervantia, quam ſerta ſemper tatione variatur, nihil poſſit erroris incurri. Paſchæ etenim feſtum, quo ſacramentum ſalutis humanæ maxime continetur, quamvis in primo ſemper menſe celebrandum ſit, ita tamen eſt lunaris cæſus conditione mutabile, ut plerumque ſacratiſſimæ diei ambigus curſus eleſtis, & ex hoc fit plerumque ut ſotte negligentes, ut non ſimul omnis eccleſia, quod non niſi unum eſſe oportet, obſervet. Studeutes itaque ſanctæ patres occaſionem hujus erroris inſtituere, omnem hanc curam Alexandrino epiſcopo delegantes: quoniam apud Ægyptios hujus ſuppoſitationis antiquitus tradita eſte videbatur peritia, per quam, qui annis ſingulis diers prædicta ſolennitate exercentur, ſedi apoſtolicæ indicarentur, ut hujus ſcripti ad longinquiores eccleſias judicium generaliter percurrerent. Sed ſanctæ memoriæ Theophilus Alexandrinæ eccleſiæ epiſcopus, cum hujus obſervationis annos centum numero collegiſſet, ſeptuageſimoſeto paſchalem feſtum longiſſime quam ante decreverant tentendum eſſe definitiuit, ſecundum ſententiam ſanctæ memoriæ Theodoſii ſenioris confulatu ſucceſſentes ſibi ſacrat. obſervantiæ ordines potentiæ ut longiorie temporis ratio ejus litteris tenerentur adſcripta, cujus completionem ſeptuageſimus & quartus eſt annus, in qua pride. Idus Aprilis ſanctum paſcha celebravimus: ſequentem vero anno pridie Nonas Aprilis tendem, propitio Deo, erit habenda feſtivitas, ſicut regulariter centenaria annorum rationis ordo declarat. Sed in anno, qui erit ſeptuageſimus ſextus," paſchæ die, ſicut ante diſcrepat, quem ſaffiore dominicæ nativitatis eccleſiaſtice diuſioſia ſtatuit maximam inſiſtit; non et debetum illius quoque nondo ſeptimanæ, adhuc non ſcrutata I. bibliothecæ nostræ 1655. libarum, ſed Sibiſſi. Pauſpet Aquinnus Vidtoris commentarius anicitiæ Engelbaca, et Sanctus Leonis papæ ab epiſcopis ſecundum ſe ſtatuere, diuſition de utroque paſchate annorum ante & ante. annotantes in ehronico integro a multis quidem promiſſo fed a nobis potuimus vulgare ex mſſ. codd.

A Ann. Chriſti 455.

B Ann. Chriſti 457.

C Ann. Chriſti 458.

D Ann. Chriſti 459.

E Ann. Chriſti 460.

F Ann. Chriſti 461.

G Ann. Chriſti 462.

H Ann. Chriſti 463.

I Ann. Chriſti 464.

K Ann. Chriſti 465.

L Ann. Chriſti 466.

M Ann. Chriſti 467.

N Ann. Chriſti 468.

O Ann. Chriſti 469.

P Ann. Chriſti 470.

Q Ann. Chriſti 471.

R Ann. Chriſti 472.

S Ann. Chriſti 473.

T Ann. Chriſti 474.

V Ann. Chriſti 475.

X Ann. Chriſti 476.

Y Ann. Chriſti 477.

Z Ann. Chriſti 478.

AA Ann. Chriſti 479.

BB Ann. Chriſti 480.

CC Ann. Chriſti 481.

DD Ann. Chriſti 482.

EE Ann. Chriſti 483.

FF Ann. Chriſti 484.

GG Ann. Chriſti 485.

HH Ann. Chriſti 486.

II Ann. Chriſti 487.

KK Ann. Chriſti 488.

LL Ann. Chriſti 489.

MM Ann. Chriſti 490.

NN Ann. Chriſti 491.

OO Ann. Chriſti 492.

PP Ann. Chriſti 493.

QQ Ann. Chriſti 494.

RR Ann. Chriſti 495.

SS Ann. Chriſti 496.

TT Ann. Chriſti 497.

VV Ann. Chriſti 498.

XX Ann. Chriſti 499.

YY Ann. Chriſti 500.

ZZ Ann. Chriſti 501.

AAA Ann. Chriſti 502.

BBB Ann. Chriſti 503.

CCC Ann. Chriſti 504.

DDD Ann. Chriſti 505.

EEE Ann. Chriſti 506.

FFF Ann. Chriſti 507.

GGG Ann. Chriſti 508.

HHH Ann. Chriſti 509.

III Ann. Chriſti 510.

KKK Ann. Chriſti 511.

LLL Ann. Chriſti 512.

MMM Ann. Chriſti 513.

NNN Ann. Chriſti 514.

OOO Ann. Chriſti 515.

PPP Ann. Chriſti 516.

QQQ Ann. Chriſti 517.

RRR Ann. Chriſti 518.

SSS Ann. Chriſti 519.

TTT Ann. Chriſti 520.

VVV Ann. Chriſti 521.

XXX Ann. Chriſti 522.

YYY Ann. Chriſti 523.

ZZZ Ann. Chriſti 524.

AAAA Ann. Chriſti 525.

BBBB Ann. Chriſti 526.

CCCC Ann. Chriſti 527.

DDDD Ann. Chriſti 528.

EEEE Ann. Chriſti 529.

FFFF Ann. Chriſti 530.

GGGG Ann. Chriſti 531.

HHHH Ann. Chriſti 532.

IIII Ann. Chriſti 533.

KKKK Ann. Chriſti 534.

LLLL Ann. Chriſti 535.

MMMM Ann. Chriſti 536.

NNNN Ann. Chriſti 537.

OOOO Ann. Chriſti 538.

PPPP Ann. Chriſti 539.

QQQQ Ann. Chriſti 540.

RRRR Ann. Chriſti 541.

SSSS Ann. Chriſti 542.

TTTT Ann. Chriſti 543.

VVVV Ann. Chriſti 544.

XXXX Ann. Chriſti 545.

YYYY Ann. Chriſti 546.

ZZZZ Ann. Chriſti 547.

AAAAA Ann. Chriſti 548.

BBBBB Ann. Chriſti 549.

CCCCC Ann. Chriſti 550.

DDDDD Ann. Chriſti 551.

EEEEE Ann. Chriſti 552.

FFFFF Ann. Chriſti 553.

GGGGG Ann. Chriſti 554.

HHHHH Ann. Chriſti 555.

IIIII Ann. Chriſti 556.

KKKKK Ann. Chriſti 557.

LLLLL Ann. Chriſti 558.

MMMMM Ann. Chriſti 559.

NNNNN Ann. Chriſti 560.

OOOOO Ann. Chriſti 561.

PPPPP Ann. Chriſti 562.

QQQQQ Ann. Chriſti 563.

RRRRR Ann. Chriſti 564.

SSSSS Ann. Chriſti 565.

TTTTT Ann. Chriſti 566.

VVVVV Ann. Chriſti 567.

XXXXX Ann. Chriſti 568.

YYYYY Ann. Chriſti 569.

ZZZZZ Ann. Chriſti 570.

AAAAAA Ann. Chriſti 571.

BBBBBB Ann. Chriſti 572.

CCCCCC Ann. Chriſti 573.

DDDDDD Ann. Chriſti 574.

EEEEEE Ann. Chriſti 575.

FFFFFF Ann. Chriſti 576.

GGGGGG Ann. Chriſti 577.

HHHHHH Ann. Chriſti 578.

IIIIII Ann. Chriſti 579.

KKKKKK Ann. Chriſti 580.

LLLLLL Ann. Chriſti 581.

MMMMMM Ann. Chriſti 582.

NNNNNN Ann. Chriſti 583.

OOOOOO Ann. Chriſti 584.

PPPPPP Ann. Chriſti 585.

QQQQQQ Ann. Chriſti 586.

RRRRRR Ann. Chriſti 587.

SSSSSS Ann. Chriſti 588.

TTTTTT Ann. Chriſti 589.

VVVVVV Ann. Chriſti 590.

XXXXXX Ann. Chriſti 591.

YYYYYY Ann. Chriſti 592.

ZZZZZZ Ann. Chriſti 593.

AAAAAAA Ann. Chriſti 594.

BBBBBBB Ann. Chriſti 595.

CCCCCCC Ann. Chriſti 596.

DDDDDDD Ann. Chriſti 597.

EEEEEEE Ann. Chriſti 598.

FFFFFFF Ann. Chriſti 599.

GGGGGGG Ann. Chriſti 600.

HHHHHHH Ann. Chriſti 601.

IIIIIIII Ann. Chriſti 602.

KKKKKKK Ann. Chriſti 603.

LLLLLLL Ann. Chriſti 604.

MMMMMMM Ann. Chriſti 605.

NNNNNNN Ann. Chriſti 606.

OOOOOOO Ann. Chriſti 607.

PPPPPPP Ann. Chriſti 608.

QQQQQQQ Ann. Chriſti 609.

RRRRRRR Ann. Chriſti 610.

SSSSSSS Ann. Chriſti 611.

TTTTTTT Ann. Chriſti 612.

VVVVVVV Ann. Chriſti 613.

XXXXXXX Ann. Chriſti 614.

YYYYYYY Ann. Chriſti 615.

ZZZZZZZ Ann. Chriſti 616.

AAAAAAAA Ann. Chriſti 617.

BBBBBBBB Ann. Chriſti 618.

CCCCCCCC Ann. Chriſti 619.

DDDDDDDD Ann. Chriſti 620.

EEEEEEEE Ann. Chriſti 621.

FFFFFFFF Ann. Chriſti 622.

GGGGGGGG Ann. Chriſti 623.

HHHHHHHH Ann. Chriſti 624.

IIIIIIIII Ann. Chriſti 625.

KKKKKKKK Ann. Chriſti 626.

LLLLLLLL Ann. Chriſti 627.

MMMMMMMM Ann. Chriſti 628.

NNNNNNNN Ann. Chriſti 629.

OOOOOOOO Ann. Chriſti 630.

PPPPPPPP Ann. Chriſti 631.

QQQQQQQQ Ann. Chriſti 632.

RRRRRRRR Ann. Chriſti 633.

SSSSSSSS Ann. Chriſti 634.

TTTTTTTT Ann. Chriſti 635.

VVVVVVVV Ann. Chriſti 636.

XXXXXXXX Ann. Chriſti 637.

YYYYYYYY Ann. Chriſti 638.

ZZZZZZZZ Ann. Chriſti 639.

AAAAAAAAA Ann. Chriſti 640.

BBBBBBBBB Ann. Chriſti 641.

CCCCCCCCC Ann. Chriſti 642.

DDDDDDDDD Ann. Chriſti 643.

EEEEEEEEE Ann. Chriſti 644.

FFFFFFFFF Ann. Chriſti 645.

GGGGGGGGG Ann. Chriſti 646.

HHHHHHHHH Ann. Chriſti 647.

IIIIIIIIII Ann. Chriſti 648.

KKKKKKKKK Ann. Chriſti 649.

LLLLLLLLL Ann. Chriſti 650.

MMMMMMMMM Ann. Chriſti 651.

NNNNNNNNN Ann. Chriſti 652.

OOOOOOOOO Ann. Chriſti 653.

PPPPPPPPP Ann. Chriſti 654.

QQQQQQQQQ Ann. Chriſti 655.

RRRRRRRRR Ann. Chriſti 656.

SSSSSSSSS Ann. Chriſti 657.

TTTTTTTTT Ann. Chriſti 658.

VVVVVVVVV Ann. Chriſti 659.

XXXXXXXXX Ann. Chriſti 660.

YYYYYYYYY Ann. Chriſti 661.

ZZZZZZZZZ Ann. Chriſti 662.

AAAAAAAAAA Ann. Chriſti 663.

BBBBBBBBBB Ann. Chriſti 664.

CCCCCCCCCC Ann. Chriſti 665.

DDDDDDDDDD Ann. Chriſti 666.

EEEEEEEEEE Ann. Chriſti 667.

FFFFFFFFFF Ann. Chriſti 668.

GGGGGGGGGG Ann. Chriſti 669.

HHHHHHHHHH Ann. Chriſti 670.

IIIIIIIIIII Ann. Chriſti 671.

KKKKKKKKKK Ann. Chriſti 672.

LLLLLLLLLL Ann. Chriſti 673.

MMMMMMMMMM Ann. Chriſti 674.

NNNNNNNNNN Ann. Chriſti 675.

OOOOOOOOOO Ann. Chriſti 676.

PPPPPPPPPP Ann. Chriſti 677.

QQQQQQQQQQ Ann. Chriſti 678.

RRRRRRRRRR Ann. Chriſti 679.

SSSSSSSSSS Ann. Chriſti 680.

TTTTTTTTTT Ann. Chriſti 681.

VVVVVVVVVV Ann. Chriſti 682.

XXXXXXXXXX Ann. Chriſti 683.

YYYYYYYYYY Ann. Chriſti 684.

ZZZZZZZZZZ Ann. Chriſti 685.

AAAAAAAAAAA Ann. Chriſti 686.

BBBBBBBBBBB Ann. Chriſti 687.

CCCCCCCCCCC Ann. Chriſti 688.

DDDDDDDDDDD Ann. Chriſti 689.

EEEEEEEEEEE Ann. Chriſti 690.

FFFFFFFFFFF Ann. Chriſti 691.

GGGGGGGGGGG Ann. Chriſti 692.

HHHHHHHHHHH Ann. Chriſti 693.

IIIIIIIIIIII Ann. Chriſti 694.

KKKKKKKKKKK Ann. Chriſti 695.

LLLLLLLLLLL Ann. Chriſti 696.

MMMMMMMMMMM Ann. Chriſti 697.

NNNNNNNNNNN Ann. Chriſti 698.

OOOOOOOOOOO Ann. Chriſti 699.

PPPPPPPPPPP Ann. Chriſti 700.

QQQQQQQQQQQ Ann. Chriſti 701.

RRRRRRRRRRR Ann. Chriſti 702.

SSSSSSSSSSS Ann. Chriſti 703.

TTTTTTTTTTT Ann. Chriſti 704.

VVVVVVVVVVV Ann. Chriſti 705.

XXXXXXXXXXX Ann. Chriſti 706.

YYYYYYYYYYY Ann. Chriſti 707.

ZZZZZZZZZZZ Ann. Chriſti 708.

AAAAAAAAAAAA Ann. Chriſti 709.

BBBBBBBBBBBB Ann. Chriſti 710.

CCCCCCCCCCCC Ann. Chriſti 711.

DDDDDDDDDDDD Ann. Chriſti 712.

EEEEEEEEEEEE Ann. Chriſti 713.

FFFFFFFFFFFF Ann. Chriſti 714.

GGGGGGGGGGGG Ann. Chriſti 715.

HHHHHHHHHHHH Ann. Chriſti 716.

IIIIIIIIIIIII Ann. Chriſti 717.

KKKKKKKKKKKK Ann. Chriſti 718.

LLLLLLLLLLLL Ann. Chriſti 719.

MMMMMMMMMMMM Ann. Chriſti 720.

NNNNNNNNNNNN Ann. Chriſti 721.

OOOOOOOOOOOO Ann. Chriſti 722.

PPPPPPPPPPPP Ann. Chriſti 723.

QQQQQQQQQQQQ Ann. Chriſti 724.

RRRRRRRRRRRR Ann. Chriſti 725.

SSSSSSSSSSSS Ann. Chriſti 726.

TTTTTTTTTTTT Ann. Chriſti 727.

VVVVVVVVVVVV Ann. Chriſti 728.

XXXXXXXXXXXX Ann. Chriſti 729.

YYYYYYYYYYYY Ann. Chriſti 730.

ZZZZZZZZZZZZ Ann. Chriſti 731.

AAAAAAAAAAAAA Ann. Chriſti 732.

BBBBBBBBBBBBB Ann. Chriſti 733.

CCCCCCCCCCCCC Ann. Chriſti 734.

DDDDDDDDDDDDD Ann. Chriſti 735.

EEEEEEEEEEEEE Ann. Chriſti 736.

FFFFFFFFFFFFF Ann. Chriſti 737.

GGGGGGGGGGGGG Ann. Chriſti 738.

HHHHHHHHHHHHH Ann. Chriſti 739.

IIIIIIIIIIIIII Ann. Chriſti 740.

KKKKKKKKKKKKK Ann. Chriſti 741.

LLLLLLLLLLLLL Ann. Chriſti 742.

MMMMMMMMMMMMM Ann. Chriſti 743.

NNNNNNNNNNNNN Ann. Chriſti 744.

OOOOOOOOOOOOO Ann. Chriſti 745.

PPPPPPPPPPPPP Ann. Chriſti 746.

QQQQQQQQQQQQQ Ann. Chriſti 747.

RRRRRRRRRRRRR Ann. Chriſti 748.

SSSSSSSSSSSSS Ann. Chriſti 749.

TTTTTTTTTTTTT Ann. Chriſti 750.

VVVVVVVVVVVVV Ann. Chriſti 751.

XXXXXXXXXXXXX Ann. Chriſti 752.

YYYYYYYYYYYYY Ann. Chriſti 753.

ZZZZZZZZZZZZZ Ann. Chriſti 754.

AAAAAAAAAAAAAA Ann. Chriſti 755.

BBBBBBBBBBBBBB Ann. Chriſti 756.

CCCCCCCCCCCCCC Ann. Chriſti 757.

DDDDDDDDDDDDDD Ann. Chriſti 758.

EEEEEEEEEEEEEE Ann. Chriſti 759.

FFFFFFFFFFFFFF Ann. Chriſti 760.

GGGGGGGGGGGGGG Ann. Chriſti 761.

HHHHHHHHHHHHHH Ann. Chriſti 762.

IIIIIIIIIIIIIII Ann. Chriſti 763.

KKKKKKKKKKKKKK Ann. Chriſti 764.

LLLLLLLLLLLLLL Ann. Chriſti 765.

MMMMMMMMMMMMMM Ann. Chriſti 766.

NNNNNNNNNNNNNN Ann. Chriſti 767.

OOOOOOOOOOOOOO Ann. Chriſti 768.

PPPPPPPPPPPPPP Ann. Chriſti 769.

QQQQQQQQQQQQQQ Ann. Chriſti 770.

RRRRRRRRRRRRRR Ann. Chriſti 771.

SSSSSSSSSSSSSS Ann. Chriſti 772.

TTTTTTTTTTTTTT Ann. Chriſti 773.

VVVVVVVVVVVVVV Ann. Chriſti 774.

XXXXXXXXXXXXXX Ann. Chriſti 775.

YYYYYYYYYYYYYY Ann. Chriſti 776.

ZZZZZZZZZZZZZZ Ann. Chriſti 777.

AAAAAAAAAAAAAAA Ann. Chriſti 778.

BBBBBBBBBBBBBBB Ann. Chriſti 779.

CCCCCCCCCCCCCCC Ann. Chriſti 780.

DDDDDDDDDDDDDDD Ann. Chriſti 781.

EEEEEEEEEEEEEEE Ann. Chriſti 782.

FFFFFFFFFFFFFFF Ann. Chriſti 783.

GGGGGGGGGGGGGGG Ann. Chriſti 784.

HHHHHHHHHHHHHHH Ann. Chriſti 785.

IIIIIIIIIIIIIIII Ann. Chriſti 786.

KKKKKKKKKKKKKKK Ann. Chriſti 787.

LLLLLLLLLLLLLLL Ann. Chriſti 788.

MMMMMMMMMMMMMMM Ann. Chriſti 789.

NNNNNNNNNNNNNNN Ann. Chriſti 790.

OOOOOOOOOOOOOOO Ann. Chriſti 791.

PPPPPPPPPPPPPPP Ann. Chriſti 792.

QQQQQQQQQQQQQQQ Ann. Chriſti 793.

RRRRRRRRRRRRRRR Ann. Chriſti 794.

SSSSSSSSSSSSSSS Ann. Chriſti 795.

TTTTTTTTTTTTTTT Ann. Chriſti 796.

VVVVVVVVVVVVVVV Ann. Chriſti 797.

XXXXXXXXXXXXXXX Ann. Chriſti 798.

YYYYYYYYYYYYYYY Ann. Chriſti 799.

ZZZZZZZZZZZZZZZ Ann. Chriſti 800.

AAAAAAAAAAAAAAAA Ann. Chriſti 801.

BBBBBBBBBBBBBBBB Ann. Chriſti 802.

CCCCCCCCCCCCCCCC Ann. Chriſti 803.

DDDDDDDDDDDDDDDD Ann. Chriſti 804.

EEEEEEEEEEEEEEEE Ann. Chriſti 805.

FFFFFFFFFFFFFFFF Ann. Chriſti 806.

GGGGGGGGGGGGGGGG Ann. Chriſti 807.

HHHHHHHHHHHHHHHH Ann. Chriſti 808.

IIIIIIIIIIIIIIIII Ann. Chriſti 809.

KKKKKKKKKKKKKKKK Ann. Chriſti 810.

LLLLLLLLLLLLLLLL Ann. Chriſti 811.

MMMMMMMMMMMMMMMM Ann. Chriſti 812.

NNNNNNNNNNNNNNNN Ann. Chriſti 813.

OOOOOOOOOOOOOOOO Ann. Chriſti 814.

PPPPPPPPPPPPPPPP Ann. Chriſti 815.

QQQQQQQQQQQQQQQQ Ann. Chriſti 816.

RRRRRRRRRRRRRRRR Ann. Chriſti 817.

SSSSSSSSSSSSSSSS Ann. Chriſti 818.

TTTTTTTTTTTTTTTT Ann. Chriſti 819.

VVVVVVVVVVVVVVVV Ann. Chriſti 820.

XXXXXXXXXXXXXXXX Ann. Chriſti 821.

YYYYYYYYYYYYYYYY Ann. Chriſti 822.

ZZZZZZZZZZZZZZZZ Ann. Chriſti 823.

AAAAAAAAAAAAAAAAA Ann. Chriſti 824.

BBBBBBBBBBBBBBBBB Ann. Chriſti 825.

CCCCCCCCCCCCCCCCC Ann. Chriſti 826.

DDDDDDDDDDDDDDDDD Ann. Chriſti 827.

EEEEEEEEEEEEEEEEE Ann. Chriſti 828.

FFFFFFFFFFFFFFFFF Ann. Chriſti 829.

GGGGGGGGGGGGGGGGG Ann. Chriſti 830.

HHHHHHHHHHHHHHHHH Ann. Chriſti 831.

IIIIIIIIIIIIIIIIII Ann. Chriſti 832.

KKKKKKKKKKKKKKKKK Ann. Chriſti 833.

LLLLLLLLLLLLLLLLL Ann. Chriſti 834.

MMMMMMMMMMMMMMMMM Ann. Chriſti 835.

NNNNNNNNNNNNNNNNN Ann. Chriſti 836.

OOOOOOOOOOOOOOOOO Ann. Chriſti 837.

PPPPPPPPPPPPPPPPP Ann. Chriſti 838.

QQQQQQQQQQQQQQQQQ Ann. Chriſti 839.

RRRRRRRRRRRRRRRRR Ann. Chriſti 840.

SSSSSSSSSSSSSSSSS Ann. Chriſti 841.

TTTTTTTTTTTTTTTTT Ann. Chriſti 842.

VVVVVVVVVVVVVVVVV Ann. Chriſti 843.

XXXXXXXXXXXXXXXXX Ann. Chriſti 844.

YYYYYYYYYYYYYYYYY Ann. Chriſti 845.

ZZZZZZZZZZZZZZZZZ Ann. Chriſti 846.

AAAAAAAAAAAAAAAAAA Ann. Chriſti 847.

BBBBBBBBBBBBBBBBBB Ann. Chriſti 848.

CCCCCCCCCCCCCCCCCC Ann. Chriſti 849.

DDDDDDDDDDDDDDDDDD Ann. Chriſti 850.

EEEEEEEEEEEEEEEEEE Ann. Chriſti 851.

FFFFFFFFFFFFFFFFFF Ann. Chriſti 852.

GGGGGGGGGGGGGGGGGG Ann. Chriſti 853.

HHHHHHHHHHHHHHHHHH Ann. Chriſti 854.

IIIIIIIIIIIIIIIIIII Ann. Chriſti 855.

KKKKKKKKKKKKKKKKKK Ann. Chriſti 856.

LLLLLLLLLLLLLLLLLL Ann. Chriſti 857.

MMMMMMMMMMMMMMMMMM Ann. Chriſti 858.

NNNNNNNNNNNNNNNNNN Ann. Chriſti 859.

OOOOOOOOOOOOOOOOOO Ann. Chriſti 860.

PPPPPPPPPPPPPPPPPP Ann. Chriſti 861.

QQQQQQQQQQQQQQQQQQ Ann. Chriſti 862.

RRRRRRRRRRRRRRRRRR Ann.

lem observantam perducere, nimis insolens & aperta transgressio est.

Quia ergo in ista, ut dixi, centenaria supputatione Theophili, septuagesimus secundus diem paschæ contra morem ecclesiasticum statuisse monstratur, & non leviter delinquitur, si in *principio sacramenti veritas & unitas ab universali ecclesia non teneatur observa*ta, *ut diem vestram, ut studium vestrum præstare dignemini, quatenus Ægyptii*, vel si qui sunt alii, qui certam hujus supputationis videntur habere notitiam, *scriptorum hujus solicitudinis absolvant*, ut cum diem generalis observantia dirigat, qui nec paternarum constitutionum nostram relinquat, nec ultra præfixos terminos evagetur. Quidquid autem pietas vestra de hac consultatione cognoverit, ad meam jubeat mox notitiam pervenire: ut in divinis mysteriis nulla dissonantiæ cuiquam habeat. Data XVI. Kalendas Julii, Opilione viro clarissimo consule.

Epistolæ Scriptorum.

P. A. Ch. 451.

EPISTOLA LXV. LEONIS PAPÆ I. AD EUDOCIAM AUGUSTAM, De Pascha.

Leo Romanus & universalis ecclesiæ episcopus, Eudociæ Augustæ salutem.

Sanctæ memoriæ Theophilus ad Augustum Theodosium seniorem scribens, per centum annos, a primo pradicti principis consulatu, digestis ordinem diei festi, cujus institutionis septuagesimus quartus nunc annus evolvitur Opilione consule. Pridie Idus Aprilis celebrem esse solemnitas, unde sequenti anno, pridie Nonas Aprilis, eadem festivitas rationabiliter conscribitur. Sed annus, qui erit septuagesimus festus, memorati episcopi annotationem habere cognoscitur, quæ a totius antiquitatis exempto, & ab omni auctoritate patrum discordat. Siquidem in octavum Kalendarum Majarum dominicam paschæ transfudit, præfinitos antiquitatis limites nimis audenter excedens, cum die quintodecimo Kalendarum Majarum paschalem solemnitatem (licet constitutione alii) potuerit annotare. Unde quia non mediocris mihi solicitudo generatur, ne apud Ægyptios hæc perfusio probaretur, ad Christianissimum & clementissimum principem scripta directimus, quibus causam scruptuli diligenter exposui, & supplicitter postulavi, ut operam suam, quemadmodum consuevit, religionis cultui dignanter impendat, ut eos, qui hujus supputationis perfidiam videntur habere notitiam, in unum jubeat convenire, & diligenter inquirere, ne forte hæc definitio tenetur, & hic excessus, qui prioribus videtur expugnare temporibus, nostræ conniventiæ, vel negligentiæ deputetur, & hæc in nostris diebus, quod unquam ante præsumptum est. Opia vero oportet serenitatem tuam curæ istius mecum ejus participem, & ne quid tale accidat, præcavere, cerebrius religiosissimo & fidelissimo principi dignare suggerere, ut indissimulanter jubeat Ægyptios admonere, ne in tanam festivitatis die, aut dissentione aliqua, aut transgressione peccetur. Quidquid autem de hac re diligentius investigare solicitudo vestra potuerit, cito ad notitiam meam gloriosissimus imperator jubeat pervenire: quia & ad ipsius & ad omnium salutem pertinet, ut Dei cultus nullo errore laedatur. Data festodecimo Kalendas Julii, Opilione viro clarissimo consule.

A

B

C

EPISTOLA LXVI. LEONIS PAPÆ I. AD EUDOCIAM AUGUSTAM.

Agit cum ea, ut Palæstinorum monachorum mentes haereticis pravitate polluntur, cuteret emundare, & si aliquid perfecerit certior fieri cupit.

Leo episcopus, Eudociæ Augustæ.

Quanta mihi catholicæ cura sit fidei, & qua solicitudine, in quantum dominus adjuvat, debeat præcaveri, ne unquam ab imperitis & impiis veritatis evangelio restituat, piietatem vestram fore non dubito. Et ideo cum salutationis officio, quo semper mihi est vestra oratio clementia, obsecro dominum, ut me tuam incolumitatem in cuta fidei, in qua quotidiam intra provinciam Palæstinam monachorum fuerant corda turbata, magis magisque faciat adjuvare, ut tantum, quod pietatis tuæ studio fieri poteit, haereticæ perversitati omnis fiducia subtrahatur. Quos enim nec ratio sacramentorum, nec auctoritas scriptorum, nec ipsa fortasse locorum testimonia commoverant, quid eis nisi abruptum periculum timeretur? Profit ergo ecclesiis, sicut (favente Deo) & prodeft, & profit generi humano, in verbis Dei vestram ibi esse voluntatem, ubi dominus nostrum Jesum Christum vobis sicut verum Deum, & verum quoque hominem, in unitate personæ, & nitidissimum indicia, & patiosum documenta, loquuntur. Si ergo prædicti nomen catholicum veneranter & diligent, & inter domini corpus & volunt membra nominari, præsus erroris, quod temere adsuferant, detestetur, & agant pœnitentiam impiarum blasphemiarum, cruentorumque factorum. Succumbant pro salute animarum suarum synodalibus, quæ in civitate Chalcedonensi sunt confirmata, decretis. Et quia ad intelligendum sacramentum salutis humanæ, nisi fides vera, & humilitas quiete non pervenit, credant in evangelio, quod continetur in symbolo, nec impiis dogmatibus miscentur. Fides enim catholica id cut damnat Nestorium, qui in uno domino nostro Jesu Christo duas unius est prædicare personas, ita damnat etiam Eutychen cum Dioscoro, quod ab unigenito Deo Verbo negat in utero virginis matris veritatem carnis humanæ suscepisam. Si quidem autem erga prædictorum conversionem exhortatio vestra proficerit, quod gloriam vobis præstabit æternam, peto hoc mihi clementiæ vestræ literis indicetis, ut & in vobis boni operis fructum, & illis quos deam misericordiam domini non perisse. Data septimo Kalendas Julii, Opilione viro clarissimo consule.

C

D

Ann. Christi 451. quod fuit annus pontificatus S. Leonis 13. Sed fortasse hæc epistola, similiter & sequentes, P. ann. 454.

P. A. Ch. 454.

Epistolæ Scriptorum.

Ut eliminetur omnis error.

Ut Deus in vobis operetur.

De hac S. Pontificis ad Nicephorum lib. 15. cap. 26.

EPISTOLA LXVII. LEONIS PAPÆ I. A AD JULIANUM EPISCOPUM COENSEM.

Vult de futa fidei admoneri, & canones observari.

Leo episcopus, Juliano Coensi episcopo.

Frequentissime dilectionem tuam ad hanc curam & diligentiam meis sum literis exhortatus, ut de his, quæ circa fidem agantur, solicitudinem meam indidenter informeret. Et cum omnibus occasionibus scribere non quiescam, quibuslibam tamen scriptis meis, id est, per filium nostrum Rodanum, domesticum filii nostri viri illustrissimi Asparuhi datis, nullum responsum tuæ fraternitatis accepi: tamquam ratio temporis non haberetur, ut quod post mea scripta fit gestum, potueris indicare. Et ideo per filium meum Rodanum his literis te faluto: & ut opportunitatem scribendi non negligas, in quo quæstus solicitudinis meæ relevatur, admoneo. Cum enim in te quandam mei Constantinopoleitani habeant positionem, dignum pro communi amicitia est, & pro totius ecclesiæ dilectione, inceffabili te vigore proficere, ne quid ipse de statu fidei mei latere. Quæ ergo per prædictos, vel ad gloriosissimum principem, vel ad totam dilectionem scripsi, ut referrinæ tradantur effectui, opportunis suggestionibus elaborare. Et quæcumque fortis Deo auxiliante dispositum, fiere me facito: ut perdudtis in effectum his quæ rationabiliter ordinata sunt, pax fidei, catenomque custodia & securior ubique habeatur & fortior. Data septimo Kalendas Julii, Opilione viro clarissimo consule.

A

B

C

D

E

Ann. Christi 451.

EPISTOLA LXVIII. LEONIS PAPÆ I. AD JULIANUM EPISCOPUM.

Lætatur imperatoris opera Hierosolymitanum episcopum receptum, monachos Augustæ auctoritate ad fidei lanitatem revocatos, & ab Alexandrino episcopo literas fidei sua ferlas accepisse, & aliqua de paschatis celebratione. Gratulatur Actium presbyterum examine purgatum: demum lubdit se literas accepisse ab imperatore quibus Aoatolium sibi commendabat.

Leo urbis Romæ episcopus, Juliano episcopo.

Christianissimi principis fidem sæpe evidentissimis probavimus documentis, ac de nostro gratias ago, qui talem dignatus est rebus humanis concedere pro sua pietate rectorem; qui fidei causas & reipublicæ summæ vigilantiæ studio curetur, hæreticorum assulus semper obsistens, & nihil eorum intactum esse, quæ ad catholicam fidem ire permittent: cujus post Deum beneficiis hoc debetur, quod Hierosolymitanus episcopus est receptus, & monachos, quos perfidia hæreticæ fallitatis invaserat, ad sanitatem Augustæ auctoritas revocavit. Mox itaque, ut accepi epistolas tuas, nulla continuetes, non solum eadem die, sed prope eadem hora responsum reddere mansuevi, ut certior de omnibus quæ scripseras redderetur. Fratrem Protærium Alexandrinæ urbis episcopum gratulor satisfactionis plenas de fide tua ad nos literas direxisse, & manifeste, quidnam teneat, indicasse; cui me dignam gratiam pro fidei ipsius finceritate necesse est præstare, ut honorem in nullo sine perdat ecclesiæ, sed fedis suæ principia, paternæ antiquitatis exemplo, juxta canones *Concil. General.* Tomo IV.

Ut eliminetur omnis error.

Ut Deus in vobis operetur.

Ann. Christi 451.

P. A. Ch. 454.

EPISTOLA LXIX. LEONIS PAPÆ I. AD MARCIANUM AUGUSTUM.

Alexandrinum episcopum sibi ab imperatore commendatum summa osteodit laude dignum, dum suam ad Flavianum epistolam profitetur. Talem epistolam, ad hæreticorum sequitatem retundandam, rogat ut in Græcum sermonem fideliter jubeat transferri, eo annulo aumiri, & sic ad Alexandinos transmitti.

Leo episcopus Marciano Augusto.

Puritatem fidei Christianæ, quæ clementia vestra præfulget, etiam his literis, quas frater & coepiscopus meus Nestorianus detulit, demonstratis; justissime fratri meo Proterio Alexandrinæ urbis antistiti impendentes favorem, quo nihil per omnia esset acceptior. Nam cui vestra pietas testimonium perhibere dignatur, indubitanter esset probandus, etiamsi taceret. Sed accedit ad gratiam, quod propio quoque fermone cognoscatur, & quam sincerus sit catholici dogmatis prædicator, ipsius professione clarescat. Unde plenissimo affectu dilectionem obtinendovi fratris amplector, & Deo gratias ago, quod amoto eo qui evangelio Christi volunt contiatre, & a fanctorum patrum intelligentia dissentire, talem prospexit Alexandrinæ ecclesiæ fatedotem, qui præcedentibus rectoribus & fide concordaret & vita. Nam cum amplectit epistolam meam, quam ad beatæ memoriæ Flavianum contra Eutychen impium misi, toto corde profiteatur, quid

A

B

C

D

E

aliud, quam apostolorum *le discipulum offendit?* quantum doctrina veritatis in lumine fuit permanet, & non potest esse diversum, quod unum est atque divinum. Relicepsi itaque principio fratri quod debui: atque in sancto studio ut perseveraret admonui. Qui sine dubio confiantior erit, si etiam clementiæ vestræ cohortationibus adjuverit. Nec in aliquo cum teneat quorundam imperitia diffensio, quos paucorum hæreticorum subjugationi ignorantia facit obnoxios. Quod tua ergo negligentia assequi nequeant, opportune eorum inhuneetur auditui, ut nec *memoratis novis inserre, & propria vi*dicare adfitueret; venerabilium patrum, qui eidem ecclesiæ præfuerunt, scripta relegantur; & quid B. Athanasius, quid Theophilus, quid Cyrillus, quid etiam orientales magistri de incarnatione dominici senserint, cognoscant. Nec repugnallutinibus decipiantur erroribus, qui etiam evangelici sermonis fuit virtute profitati. Quorum omnes fere hæreses, quæ diversis temporibus extiterunt, dum sacramentum corporeæ nativitatis, & passionis, ac resurrectionis Christi non intelligunt, ab evangelio evituntur. Et possumus minus laborare in hæreticis repellendis, si rudes animos ipsa non turbarent mendacia, quæ peremit antiquitas. Sed nunc (ut dixit) hic docendi optimus modus est, ut patrum nostrum sensum linea Alexandrinus plebis & cleri animbus innotescat: ac si qui sunt qui nostra scripta deficiant, illis saltem, qui nobiscum apostolicis sensibus congruunt, sequisciant, ut *ejus opere multum conscerdotis nostri devotione gaudebo, & semper ipsius unanimitate lætabor*: quia fraterna pax non ipsi una fidei confessione servatur. Quia vero quorundam hæreticorum verfuta nequitia, ad contorbandam aliorum simplicitatem, epistolam mean, quam ad beatæ memoriæ Flavianum dedi, falsæ perhibetur, ut communitis quibusdam literis vel syllabis receptorum me Nestoriani erroris afferret; obsecro venerabilem clementiam vestram, ut eandem epistolam per fratrem meum Julianum episcopum, vel cui, quos idoneos ad hoc opus pietas vestra delegerit, in Græcum fermonem jubeatis integre diligenterque translatam, per idoneum *Satorem* sub vestri signaculi impressione debeat, tradendam quibusdam Alexandrinis, qui cum clero & plebi ipsius civitatis, cum prædictorum episcoporum prædicationibus, qui & meo scripto conscentiunt, faciant recitari: ut agnoscant fe fallacium hominum fraude ulterius decipi non debere, & probentur apostolicæ fidei sinceri esse discipuli, apud quam nec Eutyches nec Nestorius ullum obtinuerit locum: quia fuerit alios hæreticos, ita & ipsos ecclesia universalis damnavit. Data quinto Idus Martii, *Asina & Studio* viris clarissimis consulibus.

A *Fidelitatem*

B *Memoratis*

C *Lectiones*

D *Epistolam meq. scripta conscentiunt.*

E *Sacerdotes*

F *Gubernetur*

P.A. Ch. 454

EPISTOLA LXX. LEONIS PAPÆ I.

AD MARCIANUM AUGUSTUM.

Scribit de exilio Eutychetis, ut ad secretiora locum transferatur; quia ibi potius erat, adhuc parva docebat,

Leo episcopus Marciano Augusto.

Ex epistolæ multa jam experimenta docuerunt, *Sede reliquum in concilio Chalcedonensi, parce*

AD ANATOLIUM EPISCOPUM PER Nectarium agentem in rebus directa.

Reddit rationem cur ei literas dederit, mox tamen temporis spatio silentio usus fit: approbat nonnulla ab eodem gesta, hortatur ut ambitiosum temperet, & Nicæni concilii canones servet.

Leo episcopus Anatolio episcopo.

SI firmo incommutabilique propofito, dilectio tua caram gratiæ communis habuiffet, nihil profecto, quod ullam anxietatem tibi ingereret, exitiffet. Nec enim fimbas ratio, ut ejus caritatem fperaretem ipum amore paci, & ftudio reparandæ catholicæ fidei inter ipfa epifcoparus rudimenta jnvidiemus, optans in ecclefiafticis rebus fabere confortem; ut mihi de fanctis prædecefforibus tuis, nec Joannis fpiritualem compiofamque doctrinam, nec auftoritatem Attici, nec indulftum Proci, nec fidem beati Flaviani deeffe fentirem; & ita ftudiis tuis uterer, ut nullus audeeret, vel fidei catholicæ refultare, vel Nicænis venerabilium patrum regulis contraire. Sed cum in injuriam canonum (ut agnofci) illata tentata funt, quæ omnibus ecclefiis fcandalum maximum generarent, quid aptius ac modeftius faceremus, quam ut te primum, ut ab hac intentione fubficeeres, fraterno animo, mulftis literis, admonerem? Ad quas cum non refcribere, ipfe te a colloquiis mei confortio feparafti. Denique inde jam tacui, fed clementiffimo principi, cuftodi fidei, frequenti literarum petitione, fuggeffi, ut pro pace ecclefiarum, quam tibi maxime prodeffe cognofcis, hæc quæ nunc a tua diffeftione factæ funt implteretur. Cui ineffabiles gratias ago, quod fecundum eruditionem Spiritus fanctis, cujus eft virtute pleniffimus, facerdotali dignatur ftudere concordiæ, feiens fibi orationum fupplicationum pro profperitate, fi fumuli unius domini in nullo fint a vera pacis unitate divifi.

Quod ergo in Conftantinopolitana eccleia quædam in officiis clericorum correcta fignificas, ut & Actium presbyterum in gratiam tuam affectionemque revocaveris & Andream archidiaconi actione fubmoveris, nobis placuifle refcribo: ejuia affirmationem tuam (ut optabam) plurium erigit atque commendat. Et meritis poft correctionem in oblivionem deducitur, quod repreheniioni obnoxium videbatur, cum hæreticorum provectione, & fanctæ memoriæ Flaviani injuria gravaretis, quæ nunc fimul ab omni offenfione, cum tui (ut volui) laude ceffarunt: quia in ordinem fuum, quæ fuerant turbata, redierunt. Andream fane, qui rationabiliter archidiaconi eft privatus officio, & Euphratam, qui fanctæ memoriæ Flaviani (ut comperi) impeobus extitit accefforem, fi profeffionibus pleniffime fcriptis non minus Eutychianam hæreftm, quam Neftorianum execrabile dogma condemnant, quonianm venia eft præftanda confiteri, presbyteros confcribas, ut libi remedium catholicæ fidei feutiant profuiffe, eledto primitus & probato qui archidiaconi officium poffit impleto, id eft, quem nulla unquam præfidianum impietatum fama refperferit. Ceteri vero, quos par reatus involverat, fi veniam fimili profeffione cum fatisfactione depofcunt, fuis ordinibus reftomentur: hæc tantum ad officiorum primatum ad-

missis, quos ab omni errore liberos fuiffe confiftierit.

Illam autem culpam, quam de augendo potestate, aliena (ut afferis) adhortatione contraxeras, efficacius atque fincerius tua caritas diluiffet, fi quod tentari fine tua voluntate non potuit, non ad fofa clericorum conciliia' transftulifet: quia ficut in mala fuafione delinquitur, ita & in mala confenfione peccatur. Sed gratum mihi (frater cariffime) eft, quod dilectio tua id profiteatur fibi diplicere, quod tuæ etiam placere non debuit. Sufficit in gratiæ communis regreffum profeffio dilectionis tuæ, & atteftatio principis Chriftiani. Nec videatur tarda correctio, cui tam remarcabilia afferuntur: cum ciatur penitus inconcefti juris, qui diffenfionem fecerat, appetitus. Sufficiant limites, quos fanctorum patrum providentiffima decreta poluerunt. Ut quieta fic fuis meritis & antiquis privilegiis digitur omnium facerdotum, renovetur & manet: in te dominicæ caritatis affectio: ad quam dilectionem tuam plus cohortatus fum cum fratre & coepifcopo noftro Juliano, qui communem gratiam femper optavit: cujus indufftria & follicitudine factum eft, ut & fedes catholica monitore. Super omnia autem fraterna caritate hortor & moneo, ut ea quæ ad gloriam vel ad munimen pertinent facerdotalis officii, Nicænorum canonum univerfalis eccleiæ pacem fervantia decreta cuftodias. Sic enim inter domini facerdotes inviolata caritas permanebit, fi paribus ftudiis, quæ funt a fanctis patribus conftituta, ferventur. Data quarto Kalendas Junii, Actio & Studio viris clariffimis confulibus.

F *Sacrat.*

P.A. Ch. 454

EPISTOLA LXXII. LEONIS PAPÆ I.

AD JUVENALEM HIEROSOLYMITANUM episcopum.

Hic Flavianum episcopum condemnaverat, & Eutychetis erroris admiserat: nunc cum illum poenituiffet, illi gratulatur, & particulam crucis cum eulogiis ab eo miffam accepit, & fcribit.

Leo urbis Roma episcopus, Juvenali episcopo Hierofolymitano.

ACceptis dilectionis tuæ literis, quas ad me filii noftri Andreæ presbyter & Petrus diaconus detulerant, gaviffus equidem fum, quod tibi ad epifcopatus tui fedem redire liceuiffe: fed confuenfibus in recordationem omnibus casfus quæ te per quoddam excefftum hæreticorum, dolui adverfitatum tuarum temetipfum tibi fuiffe materiam, & refiftendi hæreticis prodiffe conftantiam, qui acftuabant non efle tibi liberum ut eos audaci redarguere, quos tibi quoque fuffuis fit in fuo errore placuiffe. Beatæ enim memoriæ Flaviani condemnatio, & impiiffimi Eutychetis receptio, quid nifi domini noftri Jefu Chriffi fecundum carnem negatio fuit? quam ipfe grandi mifericordia fua fecit refolvi, cum detefftandum illud Ephefinæ fynodi judicium ita fancta Chalcedonenfis concilii auctoritate definxit, ut nullam depravatorum a remedio correctionis arceret. Unde qua in tempore indulgentiæ refipiftentiam magis quam pertinatiam delegiffi, ita gaudeo te cafteftem expetiffe mo-

A dicinam, ut fidei ab hæreticis impugnatæ, tandem poffis effe defenfor. Quamvis enim nulli facerdotum licerat nefcire quod prædicat, quoniam *qui ignorat, ignorabitur*. Intercubilitur tamen eft

B omnibus imperitis quibus: Hierofolymis habitans Chriftianus, quæ ad cognofcendam virtutem evangelii, non folum pagnarum eloquiis, fed infpirantis beatorum teftimoniis eruditur. Et quod abfit non licet non credi, ibi non poteft non videri. Quid laborat intellectus, ubi eft magifter afpectus? Et cur lecta vel audita funt doblia, ubi fe & vifum & tactum non humanis fenfibus ingerunt facramenta? Quafi ad fingulos quofque cunctantes dominus adhuc voce corporea utatur, & dicat: *Quid cogitatis? quare cogitationes? Ecce ego ascendam in corda vestra? Videte manus meas, & pedes meos, quia ego ipse sum. Palpate & videte, quia spiritus ossa & carnem non habet, sicut me videtis habere.*

Uterè igitur, frater cariffime, inviciffimis catholicæ fidei documentis, & evangeliftarum prædicationem fanctorum locorum, in quibus degis, reftificatam defende. Apud te eft Bethlehem, in qua fafuiffet Davidicæ virginis partus illuxit, quem obvolutum pannis inter angufftias diverforii præfepe infcepit. Apud te eft declarata ab angelis, adorata a Magis, & per multorum infantum matres ab Herode quæfita falvatoris infantia. Apud te eft, ubi pueritia ejus adolevit, ubi adolefcentiæ ætatem maturavit, & per omnia incrementa

C corporea in virum perfectum veri hominis natura profecit, non fine cibo cluritionis, non fine fomno quietis, non fine fletu miferationis, nec fine pavore formidinis. Unus enim atque idem eft, qui & in Dei forma operatus eft miracula magna virtutis, & in forma fervi fubiit fæviffam paffionis. Hic tibi ipfa crux indefinenter loquatur, hoc lapis clamat fepulcri, in quo dominus humana conditione jacuit, & de quo divina potentia refurrexit: cum ad monitem Olivetti, fecundum afcenfionis veneratutus, accedit, nonne illa vox angelica in tuo refultat auditu, qua elevationem dominii ftupentibus dicitur: *Viri Galilæi, quid statis afpicientes in hæc? Ipse qui assumptus est a vobis in cælum sic veniet, quemadmodum vidistis eum euntem in cælum.*

D Veranamigitur Chriffi generationem cum vera confirmas, quoniam ipfe in noftra carne natus, qui in noftra crucifixus, quo nullo interveniente peccato, nifi fuiffet noftri generis, non potuiffet effe mortuus. Ut autem reparetur omnium vitam, recepit omnium caufam, & vivs veteris chirographi, quod folus inter omnes non debuit, pro omnibus folvendo vacuavit: ut fcut per unius reatum omnes facti fuerant peccatores, ita per unius innocentiam omnes fierent innocentes; inde in homines manente juftitia, ubi eft humanæ fofpeta natura. Nulla enim ratione extra noftri eft corporis veritatem, de quo evange-

E lifta prædicationem inchoans dicit: *Liber generationis Jesu Christi filii David, filii Abraham*. Et *Jesu* qui Samaritanæ mulieri protefatur, *Salus ex Judæis est*, beati Pauli apoftoli confonantes doctrina, cum dicit: *Quorum patres, & ex quibus Christus secundum carnem, qui est super omnia Deus benedictus in sæcula*. Itemque ad Timotheum: *Memento*, inquit, *Jesum Christum resurrexisse a mortuis, ex semine David secundum carnem*.

Hæc autem veritas quantis & novi & veteris teftamenti auctoritatibus declaretur, pro antiquitate facerdotii tui evidenter agnovis, cum fides patrum & fcripta mea ad fanctæ memoriæ Ivo-

mum data, quorum mentionem ipse fecisti, adjecta universitatis synodi confirmatione subscriptam. Unde prospicere oportet dilectionem tuam, ne contra redemptionis ac fidei nostræ ineffabile sacramentum illus obmurmurari. Sed si qui sunt, qui adhuc aut ignorantia caligant, aut perversitate dissordant, eorum quorum in ecclesia Dei apostolica fuit & est clara doctrina, auctoritatibus infirmentur, & de incarnatione Verbi Dei hoc non credere, quod illi credidere, cogendentur: neque se extra corpus Christi, in quo communui, & consubstantiali sumus, sua obduratione, confituant: quia nec pietas fidei, nec ratio suscipit sacramenti, ut aut in sua obstinatione pæssibilis fortitudeitur, aut in nostræ naturæ suscepione mentita sit veritas. Particulam dominicæ crucis cum eulogiis dilectionis vestræ venerantes accepi. Data pridie Nonas Septembris, Actio & Studio viros clarissimis consulibus.

A. Cos. 514. Anthes Chisiis 517. qui fuit anno præcedenti, S. Leonis 3 & diuqui ob hæc epistolas 5. sequente. 517.

EPISTOLA LXXII. LEONIS PAPÆ I. AD LEONEM AUGUSTUM.

Rogat ut decreta concilii Chalcedonensis in Alexandria urbe, in qua venari catholicos Anatolius scripserat, servari, & in ea urbe catholicum episcopum eligi curet.

Leo Roma episcopus Leoni semper Augusto.

C Officiis, quæ ad gratulationem imperii vestri pertinent, persolutis, etiam hanc paginam necessariæ supplicationis adjeci: quia catholicæ fidei divinitus præparatum favoris vestri posse præstidium, habui tuta in Alexandrina ecclesia perpetrata, frattris & coepiscopi mei Anatolii relatione cognovi, ut omnis Christiana religio sentiat se imperii atque violari, nisi universalis fidei vestra devotione propiciatur, & memoratæ ecclesiæ, quæ antea catholicis fuit clara doctoribus, reddatur Christiana libertas, ut catholicus hæreticorum impugnationibus, evangelica doctrina, quæ illic ante Dioscorum viguit, unita cum totius ecclesiæ pace reparetur. Quod opus virtutibus vestris, gloriosque conveniens, celeriem & Deo placitum habebit effectum, si apud sanctum Chalcedonensem synodum de omni Christi incarnatione firmata, nulla permissione retractationis pulsat: quia in illo cœnobio per Spiritum sanctum congregato, etiam plenæ atque perfectæ diffinitionibus sanctis firmata sunt, ut nihil et regulæ, quæ et divina inspiratione prolata est, aut addi possit aut minui. Hoc autem etiam apud clementiæ vestræ scientiam non ambiguius esse perspicuum, liquidem (ut multorum ante relatione comperimus) multitudo hæreticorum, quæ contra prædictæ synodi auctoritatem conabantur assurgere, nihil ex hoc permiserits audere. Unde quod negandum illi sponte vidistis, gloriosum vobis est universali ecclesiæ nec supplicante concedere, & incommutabiliter perpetuoque præstare, ut quæ secundum evangelium Christi & prædicationis evangelicæ veritatem omnibus retro sæculis, una fide, unaque intelligentia roborata sunt, nulla vitiarum possitatione convelli. Procul ergo misericordia hoc consilio spiritus sui mentem vestræ pietatis [illegible] & sanctæ primitus Alexandrinæ ecclesiæ [illegible] retractationis consulite, & per catholicos [illegible] providerit, jubere pontificem, in quo & in admiten probitate, & in fidei perfectione nihil possit reprehensibile reperiri, ut omnibus rite compositis, eadem absque fervetur prædicatio veritatis. Data quinto Idus Junii, Constantino & Rufo viris clarissimis consulibus.

A. Cos. 514.

EPISTOLA LXXIV. LEONIS PAPÆ I. AD LEONEM AUGUSTUM.

Illi gratulatur quod Chalcedonensis concilii custodem profiteatur, atque hæreticos insectetur, adhortatur.

Leo episcopus Roma Leoni semper Augusto.

B Licet prorsus ad clementiam vestram genuina scriptæ diversitas, quorum unum debitum Jubationis impleret, aliud pro statu ecclesiæ supplicaret, tamen occasione, quæ Deo providente se præbuit, iterari utrumque convenit. Secundum ergo fidelem illam, quam ex Dei inspiratione universali ecclesiæ præstitistis, ante cujusquam preces confituendo quod maxime ab omnibus fuerat expetendum, non desinemus gratias agere, & providentiam Dei in fidei vestræ fervore benedicere, qui sancto & catholico spiritu, sicut fratris & coepiscopi mei Anatolii fermone cognovi, ita hæreticorum impugnantes rebellitiam, ut profitemini, ad totius mundi pacem, Chalcedonensis synodi vos esse custodem. Quod cum ex vestræ fidei sententia faluberrime diffinitum sit, quanto studiosius universali ecclesiæ est conferendum, ut tranquillitas fidei Christianæ etiam vestro profit imperio, nec improbitas hæretica in aliquo suo molimine glorietur? cujus pertinax insolentia contentio illico conquiescet, si imperiali percellatur metu. Data Kalendis Septembris, Constantino & Rufo viris clarissimis consulibus.

EPISTOLA LXXV. LEONIS PAPÆ I. AD EUMDEM LEONEM AUGUSTUM.

Quæ duo a le Imperator postulaverat, ut fellicet Constantinopolitæ fe conferret, & Chalcedonensis concilii decreta damnaret, ea utraque a Leone factaque decretis demonstrat: hæreticorum ad hæreticorum salos reprimendos, & Alexandriæ ecclesiæ reformationem.

Leo episcopus, Leoni Augusto.

C Literæ clementiæ tuæ plenas virtute fidei & lumine veritatis venerantes accepi. *Fide religiosum in concilio Chalcedonensi, par. 3. num. 35.*

EPISTOLA LXXVI. LEONIS PAPÆ I. AD ANATOLIUM EPISCOPUM Constantinopolitanum.

Quæ ab illo de Constantinopolitana ecclesia statu acceperat, se Imperatori scripsisse docet, utque hæreticam previtatem, quæ inter suos clericos serpebat, exterminet, & imperatorem obsecrare, ut hæreticorum machinas deflruat;

Leo episcopus, Anatolio episcopo.

D Diligentiam necessariæ solicitudinis, quam fraternitas tua in disigendis ad nos literis exequitur, approbamus, & receptis per filium nostrum Olympium paginis tuæ sacerdotalem in te curam vigere sentimus: cui non quoque (quantum dominus dat posse) non desimus: exortatei dilectionem tuam, ut qui tempus laboris incidimus, in sancta vigilantia perseveres, donec *Deus domini faciat vortarem*, & sub pedibus ecclesiæ sunt contenat tentatorem. Confidatur etenim non per omnia præparata divinitus clementissimi principis fides, quem meo turbus, sicut opportuit, sum cohortatus alloquio: ut in impiissimorum latrocinorum libris, diffinitione constantia faciat obviari: quos nefas est tantum de suo favore præsumere, ut etiam apud Constantinopolim audeant infamare. Sed hoc ab ideo divinæ providentiæ ratione permittitur, ut magis ac magis quo spiritu agerentur, appareat: ne dubitari possit, in quantum esset audacian prorupuri, si post damnationem impiissimæ hæresis, diseptandi contra fidem accipierent potestatem, ut quantum in ipsis est, latius hoc furore fervirent, quem fratres & coepiscopi nostri, qui ad nos nuper et Ægypti partibus confugere, & pro tulisse deplorant: quibus & a Christianissimo principe, & a tuæ fraternitatis Deo placita caritate fidatis pietatis impendi non ambigerem, etiamsi ipse non scribens. Opportunum autem credidi, ut ad ipsos quoque scripta dirigerem, quæ illos possint in communis fidei propositio roborare, & quid pro patientia tua sperandum remuneratione mereantur, agnoscerent: sicut beatus apostolus docet, dicens: *Excipite ergo illos cum gaudio in domino, & huiusmodi cum honore habete, quoniam propter fidem Christi usque ad mortem accesserunt.* Illud tamen plurimum mihi displiceere significo, quod inter dilectionis tuæ clericos quidam esse dicuntur, qui adversariorum conniventes prævitatis, & vas vasis misericordiæ miscentur. Quibus investigandis, & severitate congruta coercendis debet diligentia tua vigilanter insistere: ita ubi, quibus prodesse non potuerit correctio, non parcat abscisio. Oportet etenim nos evangelici meminisse mandati, *quod ab ipsis veritate præcipiatur, ut si nos oculus, aut pes, aut dexterra scandalizaverit, ut mutus, a compage corporis auferatur: quia melius est his in ecclesia carere membris, quam cum ipsis in æterna ire supplicia.* Nam superflua extra corpus positi retinemus: & in his qui inutiles sunt, in eis quos decipiunt, vulneramur. Abjicienda proprius pestilera hæc a facerdotali vigore patientia est, quæ plamet peccatis alierum pascendo non parcit. Sicut Heli quondam sacerdos filiorum fouorum delicta toleranda, cum ipsis divinæ justitiæ sententiam meruit experiri, quia segni indulgentia diffinitivaris plectere parcebatur. Quantum itaque opportunitas invitat officii, religiosissimum principem dilectio tua flideat frequentare, & non solum regium, sed & sacerdotalem ipsius mentem precibus meis obtecrare possibile: ut memor communis fidei, quam Spiritu sancto docente fuscepimus, omnia hæreticorum machinamenta confringat, neque quidquam illis in ecclesia Christi licere patiatur, ne in eorum potestate sint divina mysteria, quibus in domo Dei, pro fecelerum iuorum inaguitatine, nec habitandi jus relatet, nec orandi. Data pridie Idus Octobris, Constantino & Rufo viris clarissimis consulibus.

Theodoritus. *Theod. 117.*

Philip. 3.

Matth. 18. *Marc. 9. 43.*

Anno Chisii 517. Rufo, qui fuit anno præcedenti. Leonis 10. *Ejusdem epist. par. 3. num. 458.*

EPISTOLA LXXVII. LEONIS PAPÆ I. AD ANATOLIUM EPISC OPUM per Patricium diaconem missa.

Cum ægre tulisset Anatolius, quod ab ipso decavendis hæreticis fuisset admonitus, ratione id ei Leo defuisse demonstrat: eumque Actiosus presbyter non recte Eutychetis errorem fuisset detestatus, formam detestationis mittit.

Leo episcopus Anatolio episcopo.

Edis dilectionis tuæ literis, quas per filium nostrum Patricium diaconem direxisti, intellexi tibi studium meæ solicitudinis displicere: qua, fecundum dominicam caritatem, quam tibi a nobis impendi experimentis plurimis approbasti, de cavendis hæ, qui communis fidei adversarii discrentur, admoneo, ne ad negligentiam rectoris referrem: si quidem in ecclesia catholica ea prædicare præsumerent, quæ hæreticorum sensibus conveniremus. Quod utrum veraciter fama jactaret, dilectionis tuæ interpretandum judicio delegavi. Neque id aliquo honorem tuum læsi, cui dilectionis ea, quæ ad me erant perlata, commisi: ut sollicet Actiosus presbyter, quem talia audere cognoveram, nisi perfecta fe satisfactione purgasset, & non solum voce hæreticos, sed etiam propriæ manus subscriptione damnasset, a communionis gratia esset alienus. Qui scripta mittendo dubiæ fidei & professionis incertæ, confirmavit magis, quam diluit, quidquid ad nos de eo fama pertulerat: cum fi conscientiam suam voluisset probare sinceram, non Eutychetis fibi odium fuisse, sed quod perfidiam ipsius reprobaret atque damnaret, debuit confiteri: quia aliud sunt humanæ, etiam inter catholicos, simultates, aliud disbolici, quos fides catholica damnat, errores. Et ideo, frater carissime, in nullo debes de nostra dilectione dubitare, si prophetæ exemplum sequaris, & dicas: *Ecnone, qui te oderunt domine, odorem illos, & super tabes, per inimicos tuos tabescebam?* Per omnia enim volo te esse certissimum, quod fieri meam existimationem illatam cupio quantum ad te: ut omnes quæque in omnibus reprehensibilem reperiri. Præsidius autem Actiosus, ut ab omni suspicione contraria liber apparet, quid in Eutychete anathematizet, & damnet, *gradiatur* obtendit, & in damnationem erroris expressi, *remota* omni dubitatione, faberibat: ita ut Chalcedonensis synhodi definitionem de fide, cui etiam dilectio tua subscribere consulit, & quam apostolicæ fidei firmavit authoritas, profitetur se per omnia servaturum, adjecta publicipione propriæ manus, quæ in ecclesia Christiana populo præsente recitetur: ut pro catholica fide, neque non negligentes, neque ipse ultra suspectus habeatur. Qui si in eadem pravitate perdurant, præceptis fabelibus parere noluerit, sententiam synhodi Chalcedonensis, cujus definitionibus resultat, excipiat. Data quintodecimo Kalendas Aprilis, Leone & Majoriano Augustis consulibus.

Anno Chisii 458. Rufo, qui fuit anno præcedenti. Leonis 20. *Ejusdem epist. par. 3. num. 458.*

P. A. Cos. 458.

EPISTOLA LXXVIII. LEONIS PAPÆ I. AD LEONEM AUGUSTUM PER Philonem in eodem agentem directa.

Philonem in eodem agentem directa.

Laudat imperatoris integritatem, & fidei catholicæ sinceritatem: rogat ne permittat ea convelli ab hæreticis, quæ a Nicæna & Chalcedonensi synodis fuere firmata, & legatos fe ad eum missurum spondet.

Leo episcopus Leoni Augusto.

Multo gaudio meos mens exultat in domino, & magna mihi est ratio gloriandi, cum

Philon. 1. Ejusdem. Ad. Chisii 457.

clementiæ vestræ excellentissimum fidem augeri per omnia donis gratiæ cœlestis ignosco: & per incrementa diligentiæ devotionem in vobis amini sacerdotalis experior. Nam in vestræ pietatis alloquiis non dubie patet, quod per vos in totius ecclesiæ filiorum Spiritus sanctus operetur: & quantum universorum fidelium precibus fit optandum, ut in omnem gloriam vestrum extendatur imperium, qui fupra eorum rerum temporalium, telisque providentiæ familiarem vobis divinæ & æternis dispositionibus perseverantes impenditis: ut scilicet catholicæ fidei, quæ humanum genus fola vivificat, fola fanctificat, in ora confessione permaneat, & diffensiones, quæ de terrenarum opinionum varietate nascuntur, a soliditate illius perfuasionis, quam civitas Dei ædificatur, abigantur. Hæc autem Dei mirabilia quibus nobis divinitus conferuntur, fi de his, quæ funt præstita, non inveniamur ingrati: & tamquam nulla fint, quæ adepti tamus, contraria potius expectamus. Nam quæ pateficta funt quærere, quæ perfecta fint retractare, & quæ funt diffinita convellere, quid aliud est quam de adeiuptis gratiam non referre, & ad interdictæ arboris esum improbas appetitus mortiferæ cupiditatis excedere? Unde: quia ad parem universali ecclesiæ, & ad custodiam catholicæ fidei, cura dignamini follicitare reflexere, evidenter agnoscite, quod magni hæreticorum audeat infidelis, ut inter Eutychetis Dioscoruique discipulos, & eum quem apostolica fede deteruerit, diligentiam, tamquam nihil fuerit ante definitum, tractatus habeatur, & quod totius mundi catholici facerdotes in fancta Chalcedonenfi fynodo probant, gaudentque firmatum, in inquirium etiam facratissimi concilii Niceni efficiatur Infirmum. Quod enim nobis ante annos apud Chalcedonam de domini nostri fesu Christi incarnatione firmatum est, hoc etiam apud Nicæam mysticus ille patrum numerus definivit, & catholicorum confessio, aut unigenitum Dei filium in aliquo credere Patri imparem, aut eundem, cum factus est Filius hominis, non veram carnis nostræ atque animæ habuisse naturam.

Deteftandam ergo nobis est, perseverantæque vitandum, quod fraus hæretica nititur obtinere, nec in aliquam discceptationem pie & plene definita resoranda funt, ne ad arbitrium damnatorum, Ipsi de his videamur ambigere, quæ manifestum est per omnia prophetica & evangelica & apostolica auctoritatis consonare. Unde si qui funt qui ab hac quæ nobis fint conftituta diffentiant, fola opinionibus retinquantur, & ab unitate ecclesiæ, cum ea quam elegere perveritate, discedant. Nam ita modo fieri potest, ut qui divinis audent contradicere facramentis, aliqua notabis communione locientur. Jactent se in fui eloquii vanitate, & de argumentationum fiatum verfutia, quæ inimica est fidei, glorientur: nobis tamen apostolica obedire præceptis, dicentibus: *Videte ne quis vos deceat per philosophiam & inanem fallaciam hominum.* Nam iocundum eundem apostolum, *si qua desiderio fuit adeptus, præmiseritque vestigiorum, & eis* me ultionum conditionibus fubdo, quas non folum auctoritas beatæ memoriæ principis Marciani, fed etiam ego mea conftitione firmavi. Quia ficut fancte veracitatem quæ divitiis, perfectio incrementum, & adjectionem plenitudo non rapit. Unde quia fciam te, venerabilis principe, hæreticis nequaquam fomite inhiatum, in nulla fides parte mutare, fed fancto perfectoque judicio a prava nitia abscessere, & a refutandis amplectenda divitiis abhorrere, ut humilitatem meam de diffipatis pauperum fuis, quam hæc mea cuncta ab non folum universali ecclesiæ consulat, fed etiam tuæ glorim fanulentur: ne fub imperii tui tempore, & hæreticorum audia videatur improbitas, & catholicorum perturbata securitas. Quamvis ergo multum per omnia de pietatis vestræ corde confidam, & per inhabitantem in vobis Spiritum Dei, fatis vos instructos esse perspicium: ne fides vestræ ullus poffit error illaedere, præceptoni tamen vestræ in eo admitar obedire, ut aliquos de fratribus meis dirigam, qui inde vos prædictorum fidem fufiis exhibeant, & quæ ipsi ecclesiæ fidei regula, licet (ut dixi) vobis bene fit nota, demonstrent: patefactaque in omnibus & probantes, non ejfe omnino inter quæ de terrenarum mandos, quæ definitiones venerabilis fynodi Niceænæ, vel fancti Chalcedonenfis concilii regulas non fequuntur: cum utriusque fancta decreta ex evangelico & apostolico fit manifestum fonte prodire, & quidquid non est de integritate pouoli Christi, pocula esse viperei. Præsoleat igitur pietas vestra, venerabilis imperator, hos opus pondeo dirigendos, non ad conligendum cum hostibus fidei, nec ad certandum contra illos a fede spostolica profectiones: quia de rebus, & apud Nicænæ, & apud Chalcedonam (sicut Deo placuit) definitis, nulla nam adunus inire tractatum: tamquam dubia vel infirma fint, quæ tanta per Spiritum fanctum firit nofcoritas. Instructioni autem parvulorum nostrorum, qui poft lactis alimoniam cibo defiderant fuldiore fatiari, miniftrisque nostri præsidium non negamus. Et fiori fimplicitores non fperntimus, ita a rebellibus hæretis abfitnemus: memores præcepti dominici, dicentis: *Nolite dare fanctum canibus, neque mittatis margaritas vestras ante porcos.* Nimiæ quippe indignum, nimiique injustum est, eos ad libertatem disputationis admitti, quos fignificat Spiritus fanctus per prophetam, dicens: *Filii alieni mentiti funt mihi: filii alieni inveterati.* Qui etiamfi evangelio non resisterent, de illis tamen fe ille metuebat, de quibus ipsum *Deum fe profitentur fire, factis autem negant.* Clamante adhuc justi Abel fanguine adversum impium Cain, qui increpatus a domino, non requiravit ad poenitentiam, fed exarsit ad caedem. Cujus adhuc vindictam fic domini judicio volumus reservari, ut improbus prædo & parricida crudelis in fespiium recidat, & nolitia non teneat. Neque fanctæ ecclesiæ Alexandrinæ lamentabilem captivitatem patiamur ulteriius prolongari, cui oportet fidei vestræ justitiæque præsidio fuam restitui libertatem, ut per omnes Ægypti urbes dignitas patrum & juci facerdotale reparetur. Data undecimo Kalendas Aprilis, Leone & Majoriano Augusto conlulibus.

Hæreticis nequaquam fuit fiduciam.

Matth. 7.

Deut. 32. Matth. 13.

Tit. 1. Cap. 3.

Matth. 7.

Matth. 18. Tit. 3. Cap. 3.

Pacificis tranquillis, & angelis Dei similia videntur.

Ps. Ch. 68

Ps. Ch. 54

EPISTOLA LXXIX. LEONIS PAPÆ I.

AD NICETAM EPISCOPUM AQUILEJENSEM.

I. *Quod debeant femina, quæ captis viris nuffrerant aliis, regressis de captivitate viris priioibus copulari, ut quod fanum est, nunquamfiat recipiat.*

II. *Quod non probetur esse culpabilis, qui uxorem captivi in matrimonium videtur esse fortitus.*

III. *Ut si viri de captivitate regressi interpretatione uxoris offendi non fuerint, ut coniuentur ei in conjugium recipere, liberam habeant facultatem.*

IV. *Ut si mulieres ad priores maritos redire nolunt, velint impia, velitque commutatione privandæ fint.*

V. *Capiendi, aut terrore, aut fame, non quendam tibi*

vione, cibos immolaticios edere compulsi, penitentia concedenda est.

VI. *Quod hi qui ad pœnitentiam baptismi, vel vel errore coacti, animos inclinarunt, fint fubleuandi remedio, ita ut fenilis ætatis, periculoiumque quique ægritudinis, ceterumque necessitatem habent folicita confideratione reflectum.*

VII. *Ut qui ab hæreticis baptizati funt, fola fancti Spiritui invocatione firmentur.*

Leo episcopus Nicetæ Aquilejenfi episcopo falutem.

REgressus ad nos filius meus Adeodatus, dilectus noster sedis nostræ, dilectionem tuam popofcifle memoravit, ut de his a nobis authoritatem apostolicæ fedis accipere, quæ quidem magnam difficultatem dijudicationis videtur afferre. Sed pro inspectione temporalium necessitatum adhibenda curatio est, ut vulnera, quæ hostilitatis adversitate illata funt, religiosis maxime ratione fanentur.

I.

Cum ergo per bellicum gladem, & per gravissimos hostilitatis incursus, ita quædam dicatis divisa esse conjugia, ut abductis in captivitatem viris femine eorum remanserint deftitutæ, quæ viros proprios, aut interemptos putarint, aut tamquam a dominatione crediderint liberandos, & ad aliorum conjugium, fofiquidne cogente, transfierint: cumque nunc fanto regressi, auxiliante domino, in nuftiora conversi, nonnulli eorum qui putabantur periisse, remeaverint, merito curatus tua videtur ambigere, quid de mulieribus, quæ aliis junctæ funt viris, a nobis debeat ordinari. Sed quia novimus fcriptum, *quod a Deo jungitur mulier viro: & iterum præceptum agnovimus, ut quod Deus junxit, homo non fepare:* necesse est ut legitimarum fœderæ nuptiarum redintegranda cradamus, & remotis malis, quæ hostilitas intulit unicuique, hoc quod legitime habuit, reformetur: omnique studio procurandum est, ut recipiat unusquisque quod proprium est.

II.

Nec tamen culpabile judicetur, & tamquam alieni juris pervafor, qui personam ejus mariti, qui jam non esse æstimabatur, assumpsit. Sic enim multa, quæ ad eos qui in captivitatem ducti funt pertinebant, in jus alienum transire potuerunt: & tamen plenum justitiæ est, ut eidem reversus propria reformetur. Quod si in mancipiis, vel in agris, aut etiam in domibus, ad possessionem transire servatur; quanto magis in conjugiorum redintegratione faciendum est, ut quod bellica necessitate turbatum est, pacis remedio reformetur?

III.

Et ideo, si viri post longam captivitatem reversi, ita in dilectionem suarum conjugum perseverant, ut eas copiant in suum redire consortium; omittendum est, & inculpabile judicandum, quod necessitas intulit, & restituendum, quod fides poscit.

IV.

Si autem aliquæ mulieres ita posteriorum virorum amore sunt captæ, ut malint his cohaerere, quam in legitimum redire consortium, merito sunt notandæ: ita ut etiam ecclesiastica communione priventur, *quia* inexcusabiliter contaminationem criminis elegerunt, offendentes fibimet pro fua incontinentia placuisse, quod justa remissio potuit capiare. Redeant ergo in fuum statum voluntaria redintegratione conjugia, neque ullo modo ad opprobrium malæ voluntatis trahatur, quod conditio necessitatis extorsit: quia fieri hæ mulieres, quam reverti ad vicos fuos noluerunt, impie habendæ funt, ita illæ, quæ in affectu intimum ex Deo redeunt, merito funt laudandæ.

V.

De his autem Christianis, qui inter eos, a quibus fuerant captivati, immolatitiis cibis afferuntur esse pollati, confultationi caritatis tuæ hoc etiam opportunissime effe rescidimus: ut pœnitentiæ fatisfactione purgentur, quæ non tam temporis longitudine, quam cordis compunctione penfanda est. Et live hoc terror extorferit, five fames fuaferit, non dubitare abstendendum, cum hujusmodi cibus, pro metu, aut indigentia, non pro religionis venerationis fit fumptus.

VI.

His vero, de quibus dilectio tua fimiliter non crediidi confulendos, qui ad iterandum baptismum vel metu coacti funt, vel terrore traducti, & nunc fe contra catholicæ fidei facramentum esse cognofcunt, ea cultodienda est moderatio, qua in locietatem nostram non nisi per pœnitentiæ medium, & per impositionem episcopalis manus, communionis recipiant substantiam: temporis paucitudinis, habita moderatione, tuo conftituente judicio, ipsum conversionis animos perspecteris esse devotos, parvitur etiam habent fenilis ætatis inirmitatem, & periculorum quorumque aut ægritudinis reliquiens necessitates, in quibus si quis ita gravior urgeatur, ut dum adhuc pœnitet, de luiere pifius deperiatur, oportet ei per facerdotalem illicitudinem communionis gratia subveniri.

VII.

Nam si qui baptismum ab hæreticis accepunt, cum baptizati antea non fuiffent, fola invocatione Spiritus fancti per impositionem manuum confirmandi funt, quia formam tantum baptisfi fine fanctificationis virtute fuiffe perceperunt. Et hanc regulam (ut fcitis) fervandam omnibus ecclesiis prædicamus, ut favorem femel initum nulla iteratione violetur, dicente apostolo: *Unus dominus, una fides, unum baptisma.* Cujus ablutio nulla iteratione temerenda est, fed (ut diximus) fola fanctificatio Spiritus fancti invocenda est: ut quod ab hæreticis mens accipit, a catholicis facerdotibus confequatur. Hanc autem epistolam nostram quam ad confultationem tuæ fraternitatis emiiimus, ad omnes fratres & comprovinciales tuos episcopos facies pervenire, ut in omnium obfervantia data prosit auctoritas. Data duodecimo ante Kalendarum Aprilium, Majorano Augusto primum confule.

Ut qui ab hæreticis baptizati funt, fola Spiritui invocatione firmentur.

Ephes. 4.

*Ut qui ab hæreticis baptizati funt, fola Spiritui invocatione firmentur

comparatur, audeant fibimet, non aliqua humana infirmitatis necefitate cogente, fed fola indifciplinari arbitrii libertate, ius baptismatis vindicare, & in natalibus martyrum, quorum finis aliter honorandus eft quam dies dominice paffionis, regenerationis celebrare myfteria, ac fine ullis fpiritualium creditionibus præparationum, ita rudibus & imperitis tradere facramentum, ut circa renovandos nihil doctrina ecclefiafica, nihil in exorcismis patrum, nihil in abrenuntiationibus, nihil ipfa jejunia, quibus vetus homo deftruitur, opiceretur, neque in tanto myfterio falutis humanæ ullæ epiæ diei balneatæ exceptio, quo ipfum donum eft conditum renafcentibus. Admonemur igitur, & non fine periculo ftatus eorum, qui hoc facerint, protefamur, ut ab hac præfumptione ceffent, & fomnum hanc potentiffimamque Dei gratiam non nifi in paffcali & penteceftes die defiderantibus & credentibus confertis, manente quoliibet temporis gratiam neceffitatum, ac periculorum confideratione, fecundum quam oporteat fubvenire, ne conditione mortali coarctatis infirmitas necefaria liberatione fraudetur, cum fervata (ficut prælaturi fumus) donarum tantummodo fcftivitatem reverentia, propter multa pericula fit cavendum, ne cuiquam aut in defperata negotiatione, aut in hoftilitatis incurfu, aut in timore naufragii, per facerdotem domini regeneratio denegetur. Si quis vero poft interdictum, in eadem fuerit ufurpatione deteftus, dignam pertinacie fuæ incidet ultio: nemo quantum oftendit fe turpe potius lucrum, quam religionis cultum effe fectatum. Illam etiam contra apoftolicam regulam præfumpfionem, quam nuper agnovi a quibufdam illicita ufurpatione commiffi, modis omnibus conftituo fubmoveri; (de pœnitentia videlicet, quæ ita a fidelibus poftulatur ?) ne de fingulorum peccatorum genere, libellis fcripta profeffio publice recitetur: cum retatus confeciationum fufficiat folis facerdotibus indicari confeffionis fecreta. Quamvis enim plenitudo fidei videatur effe laudabilis, quæ propter Dei timorem apud homines erubefcere non vereatur: tamen quia non omnium hujufmodi funt peccata, ut ea, quæ patrantur, tam pofcant, non timeant publicare, removeatur tam improbabilis confuetudo, ne multi a pœnitentiæ remediis arceantur, dum aut erubefcant, aut metuant inimicis fuis fua fcelera, quibus poffint legum conftitutione petcelli. Suffficit enim illa confeffio, quæ primum Deo offeratur, tunc etiam facerdoti, qui per delictis pœnitentium precator accedit. Tunc enim demum plures ad pœnitentiam poterunt provocari, fi populi auribus non publicentur confeffionis confitentis. Datum pridie Nonas Martii, Ricimero confule.

EPISTOLA LXXXI. LEONIS PAPÆ I.

AD DIOSCORUM ALEXANDRINUM Episcopum.

1. *De ordinatione presbyteri aut diaconi, ut fabbato fanctis celebretur, id eft die dominico.*
11. *De fabbatizatione, ut fi non agenda, id eft Miffæ celebratio, populis non fufceptis, nulla fit dubietatis iterari facrificium.*

Leo episcopus Dioscoro episcopo Alexandrino salutem.

Quæ dilectioni tuæ dominicæ caritatis in Chrifto celebratur, id eft die dominico, ex hac potentia ap-

probare, quod tua fumius "defiderantes fundare initia, ne quid caritati tuæ ad perfectionem defuerit (ut probavimus) fuffragentur. Paterna igitur & fraterna collatio debet fanctitati tuæ effe gratiffima, & ea te laliter fufcipi, quemadmodum a nobis cum intelligit profectifi. Unum enim nos fentire oportet & agere, ut (ficut legimus) *in multis unquam unum effe cor & anima comprehetur.* Cum tamen beatiffimus Petrus apoftolorum dominoe accepeit principatum, & Romana ecclefia in ejus permanet inftitutis, nefas eft credere, quod fanctus difcipulus ejus Marcus, qui Alexandrium primus ecclefiam gubernavit, aliis regalis traditionum fuarum decreta formaverit, cum fine dubio de eodem fonte gratiæ unus fpiritus facrit & difcipulis & magiffri, nec aliud ordinatus tradere potuerit, quam quod ab ordinatore fufcepit. Non ergo patimur, fit cum unius nos effe corporis & fidei fateamur, in aliquo difcrepemus, & alia doctoris, alia difcipuli inftituta videantur.

I.

Quod ergo a patribus noftris proponitur cum novimus effe fervatum, a' vobis cum volumus cuftodiri, ut non paffim diebus omnibus facerdotalis vel levitica ordinatio celebretur, fed poft diem fabbati ejus' nocte, quæ in prima fabbati fucceft, exordia deligantur, *hoc eft, fub lege divini officii fubftituantur*, in quibus his qui confecrandi funt, jejunia, & a jejunantibus facra benedictio confertur. Quod quidem obfervantiæ certa, fi unus ipfo dominico die continuato fabbati jejunio celebretur, a quo tempore præcedentis noctis initia nunc recedunt, quam ad diem refurrectionis, ficut etiam in paffcha domini declaratur, pertinere non dubium eft. Nam præter auctoritatem confuetudinis, quam ex apoftolica novimus venire doctrina, etiam Sacra fcriptura manifeftat, quod cum apoftoli Paulum & Barnabam ex præcepto Spiritus fancti ad evangelium gentibus miterere prædicationem, jejunantes & orantes impofuerunt ei manus, ut intelligamus, quanta & dantium & accipientium devotione curandum fit, ne tantæ benedictionis facramentum negligenter videatur impertitum. Et idcoo per & fundibilitter apoftolici moren gefferis inftitutis, fi hanc ordinationem facerdotum formam per ecclefias, quibus dominus præeffe te voluit, etiam ipfe feraverit: ut his qui confecrandi funt numquam benedictiones nifi in die refurrectionis dominicæ tribuantur, cui a vefpera fabbati initium conftat adferibi, & quæ tantis divinitatis difpenfationem myfteriis eft confecrata, ut quidquid eft a dominica inftituatur, in hujus diei dignitate fit geftum. In hac mundus fumpfit exordium, in hac per refurrectionem Chrifti, & mors interitum, & vita accepit initium. In hac apoftoli a dominio præcinditi omnibus gentibus evangelii tubam tinnunt, & inferendam univerfo mundo facramentum regenerationis accipiunt. In hac (ficut beatus Joannes evangelifta teftatur) congregatis in unum difcipulis, januis clauffis, cum ad eos dominus introiffet, *infufflavit, & dixit: Sum. 20. Accipite Spiritum fanctum; quorum remiferitis peccata, remittuntur eis, & quorum detinueritis, detenta erunt.* In hac denique promiffus a domino apoftolis Spiritus fanctus advenit: ut cœleftis quadam regula inftinatum & traditum noverimus, in illa die celebranda nobis effe myfteria facerdotalium benedictionum, in quo collata funt omnia dona gratiarum.

II.

Ut autem in omnibus obfervantia noftra concordet, illud quoque volumus cuftodici: ut cum folennior feftivitas convenerit populi numerofioris indiverti, & ad eam tanta fidelium multitudo convenerit, quam recipere baftica fimul una non poffit, facrificii oblatio indubitanter iteretur: ne hitu tantum admiffis ad hanc devotionem, qui primi adveneriint, videantur hi qui poftmodum confuerint, non receipi, cum plenum pietatis atque autionis fit, et quod baftifcam, in qua agitur, præfentia novæ plebis impleverit, toties facrificium fabbiquens offeratur. Necefe eft autem, ut quadam pars populi fua devotione priveetur, fi omnis tantum Miffe nunc fervatur facrificium offerre non poffint, nifi qui prima diei parte convenerint. Studiofe ergo dilectionem tuam & familiaritter admonemus, ut quæ nobis mala tuæ conventiffa fant, nullius favoris cis fint præftanda fofitia. Quantum enim meliora de ipfis funt credita, tantum fint amplius detrefhati, quorum mens impietas, quæ per hypocritum fuerat velata, detegitur. Et idco agat Chriftianiffimus & piiffimus impetator, quo pacti ecclefiafticæ intelligi profuturum. Quem fuperna inftantiæ ira inhibendam confcofido, ut & difciplina inquietos revocate, & a fanguine eorum jubeat abftineri: quamvis nil ad idolorum nomen pertinere, & quæ aufi funt de diis vinis & humanis conftitutionibus repugnare.

EPISTOLA LXXXIII. LEONIS PAPÆ I.

AD JULIANUM COENSEM Episcopum.

Quid ipfe pro ecclefia fecerit, quidve impertator facere debeat, demonftrat: & miratur, Thafium episcopum Georgio cuidam prædicandi & fcribendi facultatem dedifle.

Leo episcopus Juliano Coensi episcopo.

Literas dilectionis tuæ, quas per filium meum virum illuftrem Jhelium direxiffi, eo tempore accepi, quo recentioribus epiftolis tuis iteratæ jam occafionis refponderam. Unde quis etiam in his alloquiis tuis eadem de impiiffimis hæreticis jufto dolore conquiffus es, congruum fuit, quod fcribendi opportunitas extitit, non tacere. Incaufa itaque fidei, quidquid pro noftro officio oportuit, ac poteft juvante domino, & folicite & libenter exercuimus: ut evangelio Chriftiirreprehenfibile, ut feriatimus, ne per defidiam noftram ulla pars ecclefiæ catholicæ negleda videatur. Propter quod, ficut omnibus notum eft, non deftitit laborare, ut manifeftata atque defenfa incarnationis dominicæ veritate, omnis fraternitas, quid ubique, fecundum doctrinam apoftolicam, & tenendum & docendum effet, agnofceret, accedente gloriofiffimorum principum ftudio divinitus inipirato, ut in civitate Chalcedonenfi fynodo congregata, hæreticis damnaretur impietas, ne vel quifquam fectatore Neftorii, vel alius difcipulus Eutychis liberum poffit cum catholicis habere conformium: cum (quod ad fanctæ concilii auctoritatem pertinet) nulla reliquum remanferit difcordia. Si qui autem fua obduratione cæcati, ita in reprobi fenfus amentiam tranftierunt, ut malluent furere, quam fanari: ad imperialem pertinet potteftatem, ut perturbatores ecclefiæ, pacis & reipublicæ, quæ Chriftianis principibus merito gloriatur, inimici folicitius comprimantur. Ut autem imperialis eft (ut diximus) potteftatis, tumultus publicos acfeditiones facrilegas feverius exercere: ita auctoritatem fuam ut omnia ita non negligat, ut per omnia nobis & fide & abftinentia ac affidua confuetudine confecratus eft nofto Pofidonio presbytero hanc ad fraternitatem tuam epiftolam dedimus perferendam, qui notitia procedentibus atque ordinationibus frequenter interfuit, & notas ad hoc miffus, quid in omnibus apoftolicæ fedis' auctoritatis tenetemus, agnovit. Data Kalendis Julius.

EPISTOLA LXXXIV. LEONIS PAPÆ I.

AD PALÆSTINOS EPISCOPOS.

Veram catholicæ ecclefiæ doctrinam de Chrifti incarnatione exponit.

Leo episcopus, universis episcopis per Palæstinam constitutis.

Officitudini meæ quam univerfali ecclefiæ omnibufque ejus filiis debeo, auftorum relatione patefcitur eft dilectionis veftræ animis quidam obftinatis iftatum, dum aut impetitiones quæ apud vos interpretes, aut malignæ quæ vos aliter intelligere, quam a me funt predicata, feceruntu, non valentes in Graecum eloquium aptè & proprie fermonem transferre, aut in rebus fabolis & difficilibus explicandis, via fibi etiam in fua lingua difputator quifque fufficiat. Quod tamen quod me eft profecto, ut dum ea, quæ catholica fides refpiraft, improbatis, intelligamus vos veria amicitiæ effe quam fallis, & id merito refutate, quod ex antique inftitutione doctrinæ etiam ipfe apoftolorum principis mea, ad fanctæ ecclefiæ memoriæ Flavianus episcopum data, fatis fibi ad manifeftationem fui ipfa fufficiat, neque in aliquo, aut paggaraftis, aut expofitionis indigeat, & alia tamen cum eadem fcripta concordant, in quibus fimiliter predicationis meæ fenfus in aperto eft. Neceffitatem enim habens contra hæreticos, qui multos Chrifti populos contorquevarunt, differendi, & clementiffimis principibus, & facrato concilio fynodali, & Conftantinopolitanæ ecclefiæ, quid de incarnatione Verbi, fecundum evangelicam apoftolicamque doctrinam, deberemus fapere ac fentire, pateferi, & in nulla fanctorum patrum confeffione difcefi: quia una eft, vera, fonfalatis, perfecta, inviolabilis catholica fides, cui nihil addi, nihil minui poteft. Quam Neftorius prius, & nunc Eutyches, diverfis quidem affertione, fed fimili impietate impugnare conati funt, & ecclefiæ Dei duas hæreftes libimet contra-

A ratis eft facerdotalis, monachis prædicandi aliquam contra fidem licentiam non prebere, & omni virtute refiftere, ne ea, quæ ad facerdotes pertinent ardenti vindicare. Unde mirantur, fratrem Thafium epifcopum, quod Georgio nefcio cui, qui præfumendo illicita, & propofitum monachi & nomen amafit, fcribendi vel prædicandi aliquam materiæ facultatem. Ad quem epifcopum (fi dilectioni tuæ vifum fuerit) ex hac parte competentia fcripta mittamus. Agat itaque fraternitas tua opportunis fuggeftionibus, ut clementiffimus princeps, quæ domino fint placitura, præcipiat, & incentores cruentarum fediriorum jubeat competentia coercerii: ut nec illi impuniti fint, quorum manus fecerit fcelera perpetrare, nec illi qui talium bustuit infania. Si autem inquiritio judiciaria & conflictio rerum ad eas perfonas pervenit, quibus vel confuetudo, vel ipfa mala tuta concreditta fant, nullius favoris eis fint præftanda fofitia. Quantum enim meliora de ipfis funt credita, tantum fint amplius detrefhati, quorum mens impietas, quæ per hypocritum fuerat velata, detegitur. Et idco agat Chriftianiffimus & piiffimus impetator, quo pacti ecclefiafticæ intelligi profuturum. Quem fuperna inftantiæ ira inhibendam confcofido, ut & difciplina inquietos revocate, & a fanguine eorum jubeat abftineri: quamvis nil ad idolorum nomen pertinere, & quæ aufi funt de diis vinis & humanis conftitutionibus repugnare.

EPISTOLA LXXXIII. LEONIS PAPÆ I.

AD JULIANUM COENSEM Episcopum.

Quid ipfe pro ecclefia fecerit, quidve impertator facere debeat, demonftrat: & miratur, Thafium epifcopum Georgio cuidam prædicandi & fcribendi facultatem dedifle.

Leo episcopus Juliano Coensi episcopo.

Literas dilectionis tuæ, quas per filium meum virum illuftrem Jhelium direxiffi, eo tempore accepi, quo recentioribus epiftolis tuis iteratæ jam occafionis refponderam. Unde quis etiam in his alloquiis tuis eadem de impiiffimis hæreticis jufto dolore conquiffus es, congruum fuit, quod fcribendi opportunitas extitit, non tacere. In caufa itaque fidei, quidquid pro noftro officio oportuit, ac poteft juvante domino, & folicite & libenter exercuimus: ut evangelio Chriftiirreprehenfibile, ut feriatimus, ne per defidiam noftram ulla pars ecclefiæ catholicæ negleda videatur. Propter quod, ficut omnibus notum eft, non deftitit laborare, ut manifeftata atque defenfa incarnationis dominicæ veritate, omnis fraternitas, quid ubique, fecundum doctrinam apoftolicam, & tenendum & docendum effet, agnofceret, accedente gloriofiffimorum principum ftudio divinitus inipirato, ut in civitate Chalcedonenfi fynodo congregata, hæreticis damnaretur impietas, ne vel quifquam fectatore Neftorii, vel alius difcipulus Eutychis liberum poffit cum catholicis habere conformium: cum (quod ad fanctæ concilii auctoritatem pertinet) nulla reliquum remanferit difcordia. Si qui autem fua obduratione cæcati, ita in reprobi fenfus amentiam tranftierunt, ut malluent furere, quam fanari: ad imperialem pertinet potteftatem, ut perturbatores ecclefiæ, pacis & reipublicæ, quæ Chriftianis principibus merito gloriatur, inimici folicitius comprimantur. Ut autem imperialis eft (ut diximus) potteftatis, tumultus publicos acfeditiones facrilegas feverius exercere: ita auctoritatem fuam ut omnia ita non negligat, ut per omnia nobis & fide & abftinentia ac affidua confuetudine confecratus eft nofto Pofidonio presbytero hanc ad fraternitatem tuam epiftolam dedimus perferendam, qui notitia procedentibus atque ordinationibus frequenter interfuit, & notas ad hoc miffus, quid in omnibus apoftolicæ fedis' auctoritatis tenetemus, agnovit. Data Kalendis Julius.

*rias inferre tentarunt, ut uterque a discipulis veritatis merito damnaretur; quia quidquam minus ab facrilegum fuit, quod varia falsitate ambo fecerunt. Anathematizetur ergo Nestorius, qui beatam virginem Mariam hominis tantummodo credidit genitricem, ut etiam personam carnis, aliam faceret deitatis: nec unum Christum in Verbo Dei carne factum, fed feparatim atque feiunctim, alium Filium Dei, alium hominis prædicaret; cum tamen manente illa incomutabilis Verbi effentia, quæ ei cum Patre & Spiritu fancto inmenfitate atque coæternæ eft, ita intra virginis vifcera Verbum caro fit factum, ut una concepta unoque partu eadem virgo fecundum unionem utrifque fubftantiæ & anicifla domini effet & mater. Quod etiam Elifabeth (ficut Lucas evangelifta declarat) intellexit & dixit: *Unde hoc mihi, ut veniat mater domini mei ad me?* Eutyches quoque eodem percellatur anathemate, qui per impios venenum hæreticorum voluntatis erroris, tentum Apollinaris dogma delegit: ut negata humanæ carnis atque animæ veritate, totum dominum nofirum Jefum Chriftum unius afferet effe naturæ, tanquam Verbi deitas ipfi in carnem humanam conveterit, & concipi & nafci, & nutrirì & crefcere, crucifigi ac mori, fepelirì ac refurgere, & afcendere in cœlum, & in Patris dextera, unde ad judicandos vivos & mortuos venire, confidere; divinæ ejus tantum effentiæ fuerit, quæ nihil horum in fe fine carnis veritate recepit: quoniam natura impatibilis, natura eft Patris, natura eft Spiritus fancti, fimulque impaffibilis, fimul eft immutabilis, fempiternæ trinitatis indivifa unitas & confubftantialis æqualitas. Unde fi ab Apollinaris perverfitate hæreticus fit defectifa, nec convincatur detitatem paffibilem fentire atque mortalem, & tamen Verbi incarnati, id eft, Verbi & carnis unam inder pronuntiate naturam, non dubite in Manichei & Marcionis tranfit infaniam, & inediatorem Dei & hominum, hominem Jefum Chriftum fimulatorie omnia credit egiffe, nec humanum in ipfo corpus, fed phantafticam corporis fpecem oculis apparuffe cernentibus.*

Cæterum *Apollinaris defin. ex Epifcopis.*

Quæ impietatis mendacia quoniam olim fides catholica detellatur, & tallum facrilegia concordibus per totum mundum hominum patrum fanctæ damnata fententiis; quicumque illi fentit ita obcæcatus, & a lumine veritatis alienus, ut Verbo Dei a tempore incarnationis humanam, id eft, noftram negent inefte naturam, offendant in quo fibi Chriftianum nomen ufurpent, & cum evangelio veritatis, qua ratione concordent, fi per beatæ virginis partum, aut caro fine deitate, aut deitas eft orta fine carne. Sicut enim negari non poteft, quod *Verbum caro factum eft, & habitavit in nobis:* ita negari non poteft, quod *Deus erat in Chrifto, mundum reconcilians fibi.* Quæ autem reconciliatio effe poteft, qua humano generi propitiatur Deus, nifi omnium caufam mediator Dei hominumque fuiffet? Qua vero ratione veritatem mediatoris impleret, nifi quia in forma Dei æqualis erat Patri, in forma fervi particeps effet de noftri, ut per unum novum hominem fieret renovatio vetuftatis, & mortis vincula, quibus per prævaricatione cruentatum, unius morte qui folus morti nihil debuit, folvertetur? Effufio enim pro injuftis fanguinis jufti tam potens fuit ad privilegium, tam dives ad pretium, ut & univerfitas captivorum in redemptorem fuum crederet, nullum tyrannida vinculo tenere, quoniam (ficut apoftolus ait) *ubi abundavit peccatum, fuperabundavit & gratia.* Et cum fub omnis præjudicio nati poteftatem acceperint ad fiilitatem renascendi, vinculos factum eft domum libertatis, quam debitum fervitutis.

Quam itaque fibi in hujus facramenti præfidio fpem relinquent, qui in falvatoris noftri corpore negant humanæ fubftantiæ veritatem? Dicant quo facrificio reconciliati, dicant quo fanguine *fanctificffimo pro nobis oblationem & fubftitum Deo in odorem fuavitatis?* Aut quod unquam facrificium facratius fuit quam quod verus pontifex altari cruris per immolationem fua carnis impofuit? Quamvis enim multorum fanctorum ut dominus fuerit pretiofa mors fuerit, nullius tamen infonti ceffio propitiatio fuit mundi. Acceperunt jufti, non dederunt coronas, & de fortitudine fidelium exemfla nata fit patientiæ, non dona juftitiæ. Singulares quippe in fingulis mortes fuerunt, nec alterius quifquam debitum fuis fine perfolvit, cum inter filios hominum una folus dominus noffer Jefus Chriftus exiteritq; *in omnibus conformis,* omnes mortui, omnes fepulti, omnes funt etiam fufcitati. De quibus ipfe dicebat: *Cum exaltatus fuero a terra, omnia traham ad me.* Fides etenim vera juftificans impios, & creans juftos, ad humanitatis fuæ tradta participem, in illo acquirite falutem, in quo folo homo fe invenit innocentem, libertatem hominum per gratiam Dei de ejus potentia gloriari, qui contra hoftem fuperbum in carnis noftræ humilitate congreffus, his victoriam fuam tribuit, in quorum corpore triumphavit.

Quamvis ergo in mo dominio noftro Jefu Chrifto, vero Dei atque hominis filio, Verbi & carnis una perfona fit, & utraque effentia communes habeat actiones: intelligendæ tamen funt ipforum operum qualitates, & fineeræ fidei contemplationes cernendum eft, ad quas provehatur humilitas infirmitatis, & ad quæ inditetur altitudo virtutis: quid fit, quod caro fine Verbo non agit, & quid fit quod Verbum fine carne non efficit. Sine Verbi enim potentia, nec concipereit virgo, nec parereit: & fine veritate carnis obvolpta pannis infantia non gaceret. Sine Verbi potentia non adoraretmagi puerum novo fidere declaratum: & fine veritate carnis non inberetur transferri in Ægyptum puer, & ab Herodis perfecutione fubduci. Sine Verbi potentia non diceret vox Patris, mifta de cœlo: *Hic eft filius meus dilectus, in quo mihi complacui:* & fine veritate carnis non procederet Joannes: *Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccata mundi.* Sine Verbi potentia non fieret redintegratio debilium, & vivificatio mortuorum: & fine veritate carnis non inberetur transferri in Ægyptum puer, & ab Herodis perfecutione fubduci. Sine Verbi potentia non diceret vox Patris, mifta de cœlo: *Hic eft filius meus dilectus, in quo mihi complacui:* & fine veritate carnis non procederet Joannes: *Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccata mundi.* Sine Verbi potentia non fieret redintegratio debilium, & vivificatio mortuorum: & fine veritate carnis non inberetur esurire in deserto, & fitire necessitatis fatigatio. Poftremo, fine Verbi potentia, non fe dominus Patri profiteretur æqualem, & fine veritate carnis non idem diceret Patrem fe effe majorem: cum catholica fides utrumque fufcipiat, utrumque defendat, quæ fecundum proprietatem divinæ humanæque fubftantiæ unum Dei filium, & hominem credit, & Verbum.

Quamvis ergo ab illo initio, quo in utero virginis *Verbum caro factum eft,* nihil unquam inter *Deum & hominem* humanæque fubftantiæ divifionis exiteritq, & per omnia incrementa corporea, unius perfonæ fuerint totius temporis actiones: ea ipfa tamen, quæ inseparabiliter facta funt, nulla permixtione confundimus, fed quid cujus formæ fit, ex operum qualitate fentimus. Nec divina enim humanis præjudicant, nec humana divinis, cum ita in idipfum utraque concurrant, ut in ifs nec proprietas abfumatur, nec perfona gemitetur. Dicant igitur illi phantaftaici Chriftiani, quæ fubftantia falvatoris affixa fit ligno, quæ jacuerit in fepulcro, & revoluto monumenti lapide, quæ tertio die caro furrexerit, vel quale corpus Jefus difcipulorum vifui, clauffis ad eos oftiis ingreffus, intulerit: cum ad abigendam eorum incredulitatem, infpici oculis, digitifque tractari patentes adhuc fixuras clavorum, & recens compunctæ lateris vulnus exigeret. At fi in tanta lucis veritatis tenebras fuæ hæreticæ obduratione non relinquit, offendant, unde fibi fpes vitæ poffit contingere æternæ, ad quam, nifi per mediatorem Dei & hominum, hominem Jefum Chriftum, non poteft pervenire? *Non enim eft aliud nomen datum hominibus fub cœlo, in quo oportet nos falvos fieri:* nec eft redemptio captivitatis humanæ, nifi in fanguine ejus, *qui dedit femetipfum redemptionem pro omnibus.* Qui (ficut pontifex beatus apoftolus) *cum in forma Dei effet, non rapinam arbitratus eft, effe fe æqualem Deo, fed feminifcivit feipfum, formam fervi accipiens, in fimilitudinem hominum factus, & habitu inventus ut homo. Humiliavit femetipfum, factus obediens ufque ad mortem; mortem autem crucis. Propter quod & Deus illum exaltavit, & donavit illi nomen, quod eft fuper omne nomen, ut in nomine Jefu omne genu flectatur, cœleftium, terreftrium, & infernorum, & omnis lingua effiteatur, quia dominus Jefus Chriftus in gloria eft Dei Patris.*

Quamvis ergo unus fit dominus Jefus Chriftus, & vere deitatis veræque humanitatis in ipfo una perfona eademque perfona fit, neque hujus unitionis foliditas ulla poffit divifione fejungi: exaltationem tamen, qua illum exaltavit Deus, & donavit illi nomen, quod fuper omne nomen excellit, ad eam intelligimus pertinere formam, quæ dicunda erat tantæ glorificationis augmento. In forma quippe Dei, æqualis erat Filius Patri, & inter genitorem atque unigenitum nulla erat in effentia difcretio, nulla in majeftate diverfitas, nec per incarnationis myfterium aliquid decefferat Verbo, quod et Patris munere redderetur. Forma autem fervi, quæ fi quam impaffibilis deitas facramentum magnæ pietatis implevit, humana humanitas eft, quæ in gloriam divinæ potiffatis erecta eft, in tantum unitatem ab ipfo concepta virginis deitate & humanitate connexa, ut nec fine homine divina, nec fine Deo agere contur humana. Propter quod & Dominus ait: Jeftatis dicitur crucifixus, ita qui ex fempiternitate æqualis eft Deo, dicitur exaltatus. Nec interreft, ex qua Chriftus fubftantia nominetur: cum infeparabiliter manente utraque perfona, idem fit & totus hominis filius, propter carnem, & totus Dei Filius, propter unam cum Patre deitatem. Quidquid ergo in temporis accepit Chriftus, fecundum hominem accepit, cui quæ non habuit, conferuntur. Nam fecundum potentiam Verbi, indifferenter omnia, quæ habet Pater, etiam Filius habet, & quæ in forma fervi a Patre accepit, eadem in forma Patris etiam ipfe donavit, & *Deus ipfe & dives & pauper. Dives, ipfa in principio erat Verbum, & Verbum apud Deum, & Deus erat Verbum. Hoc erat in principio apud Deum. Omnia per ipfum facta funt, & fine ipfo factum eft nihil. Pauper* vero, quia *Verbum caro factum eft, & habitavit in nobis.* Quæ autem eft ejus exinanitio, quæve paupertas, nifi formæ fervilis acceptio? per quam, Verbi majeftate velata, difpenfatio humanæ redemptionis impleta eft? Nam quia captivitatis noftræ refolvi originalis vincula non poterant, & ab hoftis imperio relaxari, nifi exifteret homo noftri generis, noftræque naturæ, quem veteris delicti præjudicia non tenerent, & qui immaculato fanguine fuo chirographum lethale dilueret, ficut

A ab initio erat divinitus prædinatum, & prophetarum oraculis prænuntiatum: ita eft in plenitudine præfinifti temporis factum, ut multis modis fignificata promiffio in diu expectatum venire effectum, nec poffet effe ambiguum, quod continuis fignificationibus femper fuerat nuntiatum. Deftructis itaque tot hæreticibus, quæ per fanctam devotionem præfidentium patrum a corpore fanctæ catholicæ unitatis abfciffæ, quæque ideo extortæ a Chrifto effe meruerunt, quia Verbi incarnationem ipfum fingularis eft refte credentibus falus, fecerunt fibi fpaldem offenfionis & petram fcandali: utinor dilectionem veftram in difcernendo veritatis lumine laborare. Et cum multis manifeftationibus demonftratum fit, quam effe & Neftorium & Eutychen cum Diofcoro fides Chriftiana damnaverit, nec Chriftianus poffit vocari, qui tell illius, vel hujus impietati prebet affenfum, doleo vos evangelice & apoftolice doctrinæ (ut audio) refultare, exagitando feditionibus civitates, conturbando ecclefias, nec folum injurias, fed etiam cedes presbyteris atque epifcopis inferendo: ut præ furore & lævitia, profeffionis ftis immemores. Ubi eft regula manifeftudinis & quietis? Ubi fingularitatis patientiæ, ubi tranquillitas pacis, ubi firmamentum dilectionis, & toleranticæ fortitudo? Quæ vos ab evangelio Chrifti aut periculofio abduxit, aut perfectio fecuravit? Vel quæ tanta cæcitas exitiæ deciperentur affuta, ut obliti prophetarum, & apoftolorum, obliti fymboli falutaris & confeffionis, quam fanctorum patrum coram multis refitimus facramentum baptifmi fufcepiffis, diabolicis vos illufionibus fubderetis? Quid apud vos adhuc fuerant ungulæ, quid fava tormenta, fi ad expugnandam fidei veritæ fingularem, tentum vana hæreticorum commenta valuerant? Pro fide vos agere credittis, & fidei contrariis. Ecclefiæ nomine armamini, & contra ecclefiam dimicatis. Hoccine a prophetis, hoc ab evangeliftis, hoc ab apoftolis didicifis, ut negantes veram Chrifti carnem, & ipfam Verbi effentiam paffioni mortique fubdentes, alterum hæretica noftram a fua reparatam naturam, totumque quod cruc intulit, quod lancea vulneravit, quod fepulcri ipfis fufcepit & reddidit, folum fuffe opus divinæ potentiæ, non etiam humilitatis humanæ? Propter quam apoftolus dicit: *Non enim erubefco evangelium:* quoniam non erat, quale Chriftianis objiceretur opprobrium ab infimis. Et ideo etiam dominus protefftabatur, dicens: *Qui me confeffus fuerit coram hominibus, & ego confitebor illum coram Patre meo.* Hi enim non erunt digni confeffione Filii & Patris, quibus nunc caro Chrifti verecundiam facit: probabuntque fe nullam de figno crucis fumpffiffe virtutem, qui quod præferendum frontibus accedunt, prorumpere nitis crubefcunt: Dedittatæ, filii, ab his diabolicis perfuafionibus declinate. Veritatem Dei nulla res violat, fed veritas non nifi in nobis carnis fuæ *Verbum* quippe *Deus* (ficut propheta ait) *de terra orta eft,* & fic Virgo Maria virgo concepit, ut unieudam filii carnem, id de fua fubftantia miniffrares: nec cum adjectione perfonæ, nec cum evaniatione naturæ, quamquam qui erat in forma Dei, ita accepit formam fervi, ut unus atque Idem in forma utraque fit Chriftus, inclinante fe Deo ufque ad infima hominis, & perficiente homine ufque ad fumma deitatis, dicente apoftolo: *Quorum patres, & ex quibus Chriftus fecundum carnem, qui eft fuper omnia Deus benedictus in fæcula. Amen.*

D

EPI-

EPISTOLA LXXXIV. LEONIS PAPÆ I.

AD ANASTASIUM THESSALONICENSEM

episcopum.

I. *Quod semper Thessalonicensis antistites vicem apostolicæ sedis impleverint.*

II. *Ut metropolitani sua jura serventur.*

III. *Ut a metropolitanis, non laici, non digami, non viduarum mariti, sed irreprehensibiles ordinentur episcopi.*

IV. *Quod sacholicus canonum conjunctum denegetur.*

V. *Ut nullus invitus ordinetur episcopus.*

VI. *Ut metropolitanus episcopum de electo, quem ipse ordinatum episcopum, ad Thessalonicensem pontificem referat, & de metropolitana electis similiter provinciales episcopi faciant.*

VII. *Ut bona per annum provinciæ illa episcoporum conciliis celebrentur. Et si res difficilis emerserit, nos facta Thessalonicensis episcopi judicia terminata, ad Romanam referatur antistitem.*

VIII. *Ut si quis episcopus fuam deseruerit civitatem, majoremque sedem ambitu cupiat petere, nec illam obtinere poterit, & sua carere debebit.*

IX. *Ut nullus alienum clericum falsitatis vel tenere præsumat, sua episcopo suo probente confessione.*

X. *Ut in excundis provinciibus episcopis, a Thessalonicensi pontifice moderatio observetur, ne vel hinc colore sacerdotalis honor contumelia addatur. Nec omnino quem hini de provinciis episcopis, quos vocaverit, prohibentur, abrigatur. Se non ambitiosa statuere concilia tempore, quæ diei quindecim, removentur episcopis.*

XI. *Ut si inter res de nequitia fuerit obortæ controversia, cunctis Romanos pontifices sibi gestorum insinuatione pandantur, ut ab eo, quod Deo placuerit, ordinetur.*

Leo episcopus urbis Romæ Anastasio episcopo Thessalonicensi.

QUanta fraternitati tua a beatissimi Petri apostoli [a] auctoritate sint commissa, & quantis etiam nostro tibi favore sint credita, ex vera ratione perspicetes, & justo examine ponderares, maluisses profecto de injunctæ tibi solicitudinis devotione gaudere.

I.

Quoniam fiquet præcessores mei præcefforibus tuis, ita etiam ego dilectioni tuæ, prioram secutus exemplum, vices mei moderamnis delegavi; ut curam, quam universitatis ecclesiæ principalitor ex divina institutione debemus, imitator nostræ mansuetudinis effectus adjuvares, & longinquæ ab apostolica sede provinciæ præsentiam quodammodo nostræ vibrationis impenderes: quia de continenti opportunoque prospectu promptum tibi effet agnoscere, quid in quibusque rebus, vel uno flumine componeres, vel nostro judicio referrares. Nam cum, majora negotia & difficiliores casiarum exitus liberum tibi esset sub nostræ sententiæ expectatione suspendere, nec tantos tibi nec necessitas fuit, in id quod mensuram tuam excedebat, suscipiendi. Abundant enim apud te monitorum fertilitatis nostrorum, quibus te de omnium actionum temperantia frequenter instrauimus ut commendatus tibi Christi ecclesias per exhortationem catholicam ad salubritatem obedientiæ provocares. Ita etiam plerumque existant inter negligentes vel desides fratres, quos oportet majore [b] auctoritate curari: sic tamen est adhibenda correctio, ut temper sit libra dilectio. Unde & beatus apostolus Paulus, ad ecclesiasticum regimen Timotheum imbuens dicit: *Seniorem ne increpaveris, sed obsecra ut patrem, juvenes ut fratres, anus ut matres, juvenculas ut sorores in omni castitate.* Quæ monitio tu quibuscumque inferioribus membris ex apostolica institutione debetur, quanto magis fratribus & consacerdotibus tuis sine offensione redenda est? Et licet nonnunquam accidant, quæ in laetodatibus sint reprehendenda personis plus tamen ergæ corrigenda agat benevolentia, quam severitas: plus cohortatio, quam commotio, plus excitatus, quam potestas. Sed abhis, *qui qua sua sunt quærunt, non quæ Jesu Christi*, facile ab hac [c] dilectione, & dum dominari magis quam consulere fabditis quærunt, pluces hæc mutuam non ea quæ in pie fiunt curata lætificant, ita nimium ea quæ perpetrant sunt gesta contristant. Et occelle est, poft multarum experimenta casuarum solicitus prospicere, & diligentius prævenire: quæcumque per patriam cartitatis & pacis omnis materia scandalorum de ecclesiis domini (quas tibi commendavimus) sufferatur; quæ prominentes quidem in illis provinciis episcopatus tui fastigio, fed amputato totius sluxpationis excessu.

II.

Igitur secundum sanctorum patrum canones Spiritus Dei conditore, & totius mundi reverentia constitutos, metropolitanos singulares provinciarum episcopos, quibus ex delegatione nostra fraternitatis tuæ cura præendatur, jus tradius sibi antiquitus dignitatis intransitum habere decernimus: ita ut si reprehensibilis prælatitia, nulla aut negligentia aut prævaricatione diffedant.

III.

In civitatibus, quarum rectores obiecunt, de fublitutendis episcopis hæc forma leverctur: ut si qui ordinandus est (etiamsi bonæ vitæ testimonio fulciatur) non laicus, non neophytus, nec secundæ conjugis sit maritus, aut qui unam quidem habeat, vel habaverit, fed nec qui fibi viduam copulavit. Sacerdotum enim tam excellens est electio, ut hæc quæ in aliis ecclesiæ membris non vocantur ad capitam, in illis tamen habeantur illicita.

IV.

Nam cum extra clericorum ordinem constitutis, nuptiarum societatati, & procreationi filiorum fluere fit liberum: ad exhibendam tamen perfectæ continentiæ pertinatem, nec fubdiaconibus quidem conubium carnale conceditur: *ut & qui habent, fint tanquam non habentes*, & qui non habent, permanent singulares. Quod si in hoc ordine, qui quartum a capite est, dignum est custodiri; quanto magis in primo, aut secundo, vel tertio fervandum est, ne aut Levitico ministerio, aut presbyterii honori, aut episcopali excellentiæ quisquam E idoneus existimetur, qui se a voluptate; uxoria necdum fræneffe detegitur.

V.

Cum ergo de summi sacerdotis electione tractabitur, ille omnibus præponatur, quem cleri plebisque consensus concorditer postulaverit: ita ut si in aliam sorte personam partium se vota diviserint, metropolitanti judicio is alteri præferatur, qui majoribus & studiis juvatur & meritis: tantum ut nullus invitus & non petentibus ordinetur, ne aliquid meereretur, expectandam tibi fuerat, quid ad ea [d] consulta referiberemus. Sed ut video, bene de moribus meis existimasti, & quam civilia pro conservanda sacerdotali concordia responsurus esses, verissime prævidisti: & sæpe mortuos excepi fine dilatione properasti, ne cum moderationis nostræ aliqui diffonantia scripta sumpsisses, facienda id, quod factum est, licentiam non haberes. An forte aliquod tibi sortius hæresis innotuerat, & metropolitanum episcopum novi apud te crimina pondus urgebat? At hoc quidem alienum ab illo esse, etiam tu nihil et obiicendo' confirmas. Sed etiamsi quid grave inveniendum' gesfisset, nostra erat expectanda cenfura; ut nihil prius ipse decreveres, quam ad nos nobis placeret, agnoscere. Vice enim nostra tua tuæ credidimus caritati, ut in partem fit vocatus follicitudinis, non in plenitudinem potestatis. Unde hæc malium non ea quæ a te pie funt curata lætificant, ita nimium ea quæ perpetrant sunt gesta contristant. Et occelle est, poft multarum experimenta casuarum solicitus prospicere, & diligentius prævenire: quæcumque per patriam cartitatis & pacis omnis materia scandalorum de ecclesiis domini (quas tibi commendavimus) sufferatur; quæ prominentes quidem in illis provinciis episcopatus tui fastigio, fed amputato totius sluxpationis excessu.

VI.

De concilius autem episcopalibus non aliud indicimus, quam sanctis patres falubriter ordinarunt: ut fcilicet bini conveniunt per annum singulos habeantur, in quibus de omnibus quæstiis, quæ inter diversos ecclesiæ ordines nasci affolent, judicetur. At si forte inter ipsos qui præsunt de majoribus (quod absit) peccatis cuiis nascatur, quæ ad episcopalem necesse examine definitis, fraternitatem tuam de totius negotii qualitate metropolitanus cursbic instruere, & ilcorum pofitis partibus, nec tuo fatriti res fapta judicio, ad nostram cognitionem, quidquid illud est, transferatur.

VIII.

Si quis episcopus, mediocriate civitatis suæ despecta, majorem administrationem loci celebrioris ambiterit, & ad majorem se plebem quæcumque occasione transfulerit; non folum a cathedra quidem pellaretur alienus, fed carebit & proprio: ut nec illis præsideat, quos per avaritiam concupivit, nec illi, quos per superbiam sprevit. Suis igitur terminis contentus fit quisque, nec supra mensuram juris fui affectet angere.

IX.

Alienum clericum, invito episcopo ipsius, nemo fuscipiat, nemo fcilicet, nisi forte ex plenitudine caritatis id inter dantem accipientemque convenit. Nam gravis injuria rus est, qui de fratris ecclesia id quod est utilius aut pretiosius audet vel allicere, vel tenere. Itaque fi intra provinciam ves agatur, transfugam clericum ad suam ecclesiam metropolitanus redige compellet. Si autem longius [e] procesfit, tui præcepti auctoritate revocabitur, ut nec cupiditati, nec ambitioni occasio relinquatur.

X.

In evocandis autem ad te episcopis moderatissimum te esse volumus: ne per majoris diligentiæ speciem, fraternis videatis glortari injuriis. Unde si causa aliqua major exstiterit, ob quam necessarium sit fraternam advocare conventum, binos de singulis provinciis episcopos, quos metropolitani crediderint esse mittendos, ad fraternitatem tuam venire sufficiat: tam ut præcepti tempore non ultra quindecim dies [f] quo convenerint, retardentur.

A plebs invitis episcopum non optatum aut contemnat, aut odeat, & hac minus religiosa quam convenit, cui non licuerit habere quem voluit.

VI.

De persona autem confecrandi episcopi, & de cleri plebisque consensu, metropolitanus episcopus ad fraternitatem tuam referat, quodque in provincia tua placuit, fcire te faciat: ut ordinationem rite celebrandam tua quoque firmet auctoritas. Quæ sectis disfolutionibus nihil morae aut difficultatis debet afferre, si ne gregibus domini diu desit cura pastorum. Metropolitano vero defunfto, cum in locum ejus aliius fuerit subrogandus, provinciales episcopi ad civitatem metropolitanam convenire debebunt, ut omnium consensu atque omnium civium voluntate discussa, ex presbyteris ejusdem ecclesiæ, vel ex diaconibus optimus eligatur, de cujus nomine ad tuam notitiam provinciales referant episcopi, impletura vota poscentium, & ipsi quoque pluribus, tibi quoque placuisse confirmantibus. Sicut enim ipsius electionem nullis dissentientibus voluisse fatigari, ita nihil permittimus te ignorante pertinari.

VII.

De concilius autem episcopalibus non aliud indicimus, quam sanctis patres falubriter ordinarunt: ut fcilicet bini conveniunt per annum singulos habeantur, in quibus de omnibus quæstiis, quæ inter diversos ecclesiæ ordines nasci affolent, judicetur. At si forte inter ipsos qui præsunt de majoribus (quod absit) peccatis cuiis nascatur, quæ ad episcopalem necesse examine definitis, fraternitatem tuam de totius negotii qualitate metropolitanus cursbic instruere, & ilcorum pofitis partibus, nec tuo fatriti res fapta judicio, ad nostram cognitionem, quidquid illud est, transferatur.

VIII.

Si quis episcopus, mediocriate civitatis suæ despecta, majorem administrationem loci celebrioris ambiterit, & ad majorem se plebem quæcumque occasione transfulerit; non folum a cathedra quidem pellaretur alienus, fed carebit & proprio: ut nec illis præsideat, quos per avaritiam concupivit, nec illi, quos per superbiam sprevit. Suis igitur terminis contentus fit quisque, nec supra mensuram juris fui affectet angere.

IX.

Alienum clericum, invito episcopo ipsius, nemo fuscipiat, nemo fcilicet, nisi forte ex plenitudine caritatis id inter dantem accipientemque convenit. Nam gravis injuria rus est, qui de fratris ecclesia id quod est utilius aut pretiosius audet vel allicere, vel tenere. Itaque fi intra provinciam ves agatur, transfugam clericum ad suam ecclesiam metropolitanus redige compellet. Si autem longius [e] procesfit, tui præcepti auctoritate revocabitur, ut nec cupiditati, nec ambitioni occasio relinquatur.

X.

In evocandis autem ad te episcopis moderatissimum te esse volumus: ne per majoris diligentiæ speciem, fraternis videatis glortari injuriis. Unde si causa aliqua major exstiterit, ob quam necessarium sit fraternam advocare conventum, binos de singulis provinciis episcopos, quos metropolitani crediderint esse mittendos, ad fraternitatem tuam venire sufficiat: tam ut præcepti tempore non ultra quindecim dies [f] quo convenerint, retardentur.

[a] In Dionysius Ar Cophius, & Suidas legant, Nicopolitanus. Hardouius.

[b] Lege, *fed quem*. Hardouius.

[c] Al. *versis*. Hardouius.

XI.

Si autem in eo, quod cum fratribus tractandum definiendumve credideris, diversis eorum fuerit a tua voluntate sententia; ad nos omnia sub gestorum testificatione referantur, ut remotis ambiguitatibus, quod Deo placeat, decernatur. Ad hunc enim finem omnem affectum nostrum cumque diligimus, quod ad unitatem concordiæ, & quod ad custodiam pietatis disciplinæ, nulla difensione violetur, nulla desidia negligatur. Et te igitur, frater carissime, & eos fratres nostros, qui de tua officiunditate excellibus, cum tamen non similis fit omnium mentes, ad concordiam, horter & moneo, ut quæ pie sint ordinata, salubriterque disposita, nulla concertatione turbentur. Nemo quod fecit est quærat, sed quod alterius, sicut apostolus ait: *Unusquisque verbum proximo suo placeat in bono ad ædificationem.* Nec enim poterit unitatis nostræ firma esse compago, nisi nos ad inseparabilem soliditatem vinculum caritatis adfirmetur: *quia sicut in uno corpore multa membra habemus, omnia autem membra non eundem actum habent; ita multi unum corpus sumus in Christo, singuli autem alter alterius membra.* Connexio totius corporis unum fariatem, unam pulchritudinem facit. Et hæc quidem connexio totius corporis unanimitatem requirit, sed præcipue exigit concordiam sacerdotum. Quibus etsi dignitas non sit communis, est tamen ordo generalis: quoniam & inter beatissimos apostolos in similitudine honoris fuit quædam discretio potestatis, & cum omnium par esset electio, illi tamen datum est, ut cæteris præmineret. De qua forma, episcopotum quoque est certa distinctio, & magna dispositione provisum est, ne omnes sibi omnia vindicarent: sed esset in singulis provinciis singuli, quorum inter fratres haberetur prima sententia: & rursus quidam, in majoribus urbibus constituti, solicitudinem suscipierent amplioram, per quos ad unam Petri sedem universalis ecclesiæ curæ confluerent, & nihil usquam a suo capite dissiderent. Qui ergo licit fe quibusdam elit præpositum, non molestetur, ut aliquem sibi esse prælatum: sed obedientiam quam exigit, etiam ipse dependat. Et licet non vult gravis oneris farcinam ferre, ita nihil audeat alii importabile pondus imponere. Discipuli enim sunous humilit & mitis magistri, discentis: *Discite a me, quia mitis sum & humilis corde, & inventetis requiem animabus vestris. Jugum enim meum suave est, & onus meum leve.* Quod enumodo experiamur, nisi fellud in obedientiam venias, quod idem ipse fecit? *Qui major est vestrum, sit minister vester? Qui enim se exaltat, humiliabitur: & qui se humiliat exaltabitur.*

Jud. 7. Rom. 12.

1. Cor. 12.

Matth. 11.

Matth. 11.

Matth. 20. Luc. 14.

EPISTOLA LXXXV. LEONIS PAPÆ I. AD SEPTIMIUM ALTINUM EPISCOPUM.

Sancit hæreticos, non nisi damnata hæresi, ad communionem recipiendos.

Leo episcopus, Septimio episcopo salutem.

Vide Sugen. 2. epistolam pa. pæ epistolam pag. 147. &c.

Matth. 7.

Epistolæ Pontificum Romanorum.

EGitis fraternitatis nostræ literis, vigorem fidei tuæ, quam olim noveramus, agnovimus: congratulantes tibi, quod ad custodiam gregum Christi pastoralem curam vigilanter exequeris; ne quod, qui sub specie ovium lubintrarunt, bestiali furitia simplices quosque dilacerent, & non solum illi nulla correctione proficiant, sed etiam ea, quæ sunt sana, corrumpant. Quod ne viperea pollutione filiatio, ad metropolitanum episcopum provinciæ Venetiæ scripta direximus, quibus ad status sui periculum cognoscere pertinere, si quisquam de Pelagianorum & Eutychianorum consortio veniens, in communione catholica sine professione legitimæ satisfactionis habeatur. Saluberrimum enim est, & spiritualis medicinæ utilitate plenissimum, ut sive presbyteri, sive diaconi, sive alii cujuslibet ordinis clerici, qui se correctos videri volunt, errorem suum, & ipsos erroris auctores damnant: & sic fine ambiguitate fatentur: ut sensibus pravis & dudum percepta, nulla fraus dissperdit occasio, ne ullum membrum ecclesiæ talium possit societate violari, cum peromnia illius professione propria cooperit obviare. Circa quos etiam illam canonum constitutionem, quam tua custoditis, ne ab his ecclesiis, ad quas propriæ pertinent, finantur abscedere, & pro suo arbitrio ad loca illi non deputata transire. Quod eum reflet non permittunt inculpatis, multo minus debet licere lupestis. Proinde diligitio tua, cujus devotione gaudemus, jungat curam suam dispositionibus nostris, & cum sopradicto metropolitano det operam, ut circumspecte ac velociter inquirens ea, quæ ad totius ecclesiæ incolumitatem, & laudabiliter funt gesta, & falubriter ordinata.

EPISTOLA LXXXVI. LEONIS PAPÆ I. AD NICETAM AQUILEJENSEM EPISCOPUM.

Mandat ut Pelagiani facta initiati ad communionem recepti fidei catholicæ professionem emittant, eorumque hæresim refutet.

Leo episcopus Romæ Niceta Aquilejensi episcopo salutem.

Hæresis sancti fratris & coepiscopi nostri Septimii, quæ in fidelitis hoberat, agnovimus quosdam presbyteros, diaconos, & cæteris ordinis clericos; quos Pelagiana five Celestiana hæresis habuerit implicatos, ita in vestra provincia ad communionem ecclesiæ fuisse perveniæ; ut nulla ab eis damnatio proprii exigeretur erroris, & pastoralibus exculpis nimium dominantibus, ipsos ovium pellibus tectos in ovile dominicum, sine depositis fictitiis mutatis introiret: & quod per auctoritatem canonum decretorumque nostrorum ne infontibus quidem concedatur, usurpare, ut relictis ecclesiis, in quibus clericatum aut accepterant, aut receperant, inflabilitate sua per diversa circumferantur, amantes semper errare, & nunquam in fundamento apostolico permanere. Quoniam qui nullo difficili examine nullis fere prærogatibus fae professionis obstricti, hunc maxime expetunt fructum, ut sub velamento communionis plures domos adeant, & per fall nominis felicitatem multorum corda corrumpant. Quod utique effecere non poterent, si ecclesiarum præsules necessariam diligentiam in talium receptione servarent, nec cuiquam eorum eraguri in diversis locis liceret. Ne ergo hoc alterius auctoritas, nere per quorundam negligentiam introducta pernicies ad eversionem multarum tendat animarum, hac nostri auctoritate præcepti iadulcitur nae fraternitatis indicimus, ut congregata apud vos synodo provinciali in fæterdotum, omnes five presbyteri, five diaconi, five cujusque ordinis clerici, qui de Pelagianorum Coelestianorumque consortio in communionem catholicam ea imprudentia funt receptil, ut non prius ad damnationem fui coarctarentur erroris, nunc, saltem postaequam hypocrisis

cesis eorum ex quadam parte detegitur, ad vera Christi fidem, ut ipse profitetur, & nulla possit nocere, cogantur. Damnent apertis professionibus fui superbi, erroris auctores, & quidquid in doctrina eorum universalis ecclesia exhorrit, detestentur: omnisque decretis synodalia, quæ ad excisionem hujus hæreseos apostolicæ sedis confirmavit auctoritas, ampleti se, & in omnibus approbate, plenis & apertis, ac propriis manibus subscripsere proclamationibus, & cautionibus. Nihil in verbis eorum obscurum, nihil inveniatur ambiguum. Quoniam novimus hanc illorum esse verfutiam, ut in quacumque particula dogmatis exercitatos, ut ad damnationem focietate discreveriat, nihil sibi sensuum fuorum existimet esse non salvum. Cumque omnes difficultatibus hæs ad tantam facilitatem improbare se simulent quæ deponere; hoc tibi tota ante fallendi, nisi intelligantur, excipiunt, ut gratia Dei secundum meritum dari accipientium lenitatur. Quæ nisi gratia detur, non eli gratia, sed merces retributionis meritorum, dicente beato apostolo: *Gratia salvi facti estis per fidem, & hoc non ex vobis; Deo enim donum est. Non ex operibus, ne forte quis extollatur. Ipsius enim sumus figmentum, creati in Christo Jesu, in operibus bonis, quæ præparavit Deus, ut in illis ambulemus.* Omnis itaque bonorum operum * donatio, divina præparatio est: nec propria, quisquam justificatur virtute, quoniam gratia unicuique principium justitiæ, & bonorum fons atque origo meritorum est. Sed ab illis illo per naturalem indulturam dictur prevenisti, ut quæ ante gratiam proprio data fit studio, nullo videatur percasti originalis vulnere fauciata: fallumque fit quod veritas sit. Quoniam *Filio hominis venit quærere & salvare quod perierat.* Ideo etiam parvulos dicunt, si fine baptismo hinc de sæculo exierint, non posse damnari, neque reos in peccato Adæ tenerii, sed ad regnum Dei, vel ad vitam æternam, sine ulla cunctatione venire, cum apostolus dicat: *Per unum hominem peccatum intravit in mundum, & per peccatum mors, & ita in omnes homines pertransiit, propter quodd & ipsi parvuli baptizantur.* Quamvis in illo uno fosliut inter) illigi plura peccata, si tunum ipsum in sua fonali nemdiet fuerit, ita dividetur. Nam & filiperdia est illic, quia in sua homo poslus esse, quam in Dei potestate dilexit: & facrilegium, quia Deo non credidit & homicidium, quia le precipitavit in mortem: & fornicatio spiritualis, quia integritas mentis humanæ serpentina suasione corrupta est: & furtum, quia prohibitus usurpatus est cibus: & avaritia, quia plus quam sufficere illi debuit, appetivit: & si quid aliud in hac tno admissio diligenti considerazione poterit inventri. Patentum quoque peccatis parvulos obligari, non solum primum hominem, sed etiam omnes ex se ipsos fili nati fant, non improbabiliter disceptatur. Illa quippe sententia: *Reddam peccata parvum in filios*, tenet eos utique, antequam, per regenerationem ad testamentum novum inscipiant pertinere: quod testamentum prophetabatur, cum dicretur per Ezechielem, non accepturos filios peccata patrum suorum, nec iniquitates suturam in filios: non solum illam: *Pater manducaverunt uvam acerbam, & dentes filiorum obstupesunt.* Ideo enim quique renascitur, ut solvatur in eo quidquid peccati est, cum quo nascitur. Nam peccata quæ male agendo poltea committuntur, possunt & pœnitendo sanari, sicut etiam post baptismum fieri videmus. At per hoc non est infinita regeneratio, nisi qua vitiola est

Sugen. 2. epistolam pag. 147. &c.

Epist. 2.

Matth. 18.

Rom. 5.

Ezech. 18. Jerem. 31.

Conc. Carthag. 4. cap. 1. Gelasius.

Gelasius.

Gelasius.

Leo episcopus, universis episcopis per Carsiensem Mauritaniam in Africa constituti, in domino salutem.

I.

CUm de ordinationibus facerdotum quædam apud vos illicite aliquantos abiisse ad nos communitum fermo perferret, tatis pietatis exegit, ut pro folicitudine, quam univerſæ eccleſiæ ex divina inſtitutione dependimus, rerum ſidem ſtuderemus agnoſcere, vicem curæ noſtræ profiteſcenti a nobis fratri & conſacerdoti noſtro Pontentio, *injungentes*, qui ſecundum ſcripta, quæ per ipſum ad vos directima, de epiſcopis, quorum culpabilis ſerebatur electio, ſuam ſententiam haberet, inquireret, nobiſque omnia fideliter indicaret. Unde quia idem pleniſſime notitiæ noſtræ conſtitu referavit, & ſub quibus qualibuſque rationibus quædam Chriſti plebes in partibus provinciæ Cæſarienſis habeantur ſincera nobis relatione patefecit: neceſſarium fuit, ut dolorem cordis noſtri, quo pro diſcrimine grege pericula aſſumans, datis nunc quoque ad dilectionem veſtram literis promeremus: miratres tantum apud vos, per ocenſionem temporis ſuſpicati, aut ambitionum prælium ſpectantes, aut tumultum valuiſſe popularem: ut indignis quibuſque & longe extra ſacerdotale meritum conſiſtentis paſtoralis fuſtigium & gubernatio eccleſiæ crederetur. Non eſt hoc conſulere populis, ſed nocere; nec præſtare regimen, ſed augere diſcriminem. Integritas enim præſidentium ſalus eſt ſubditorum, & ubi eſt incolumitas mentis, ibi ſana eſt forma doctrinæ. Principatus autem, quem aut ſeditio exſtruit, aut ambitus occupavit, etiamſi moribus atque actibus non offendat, ipſius tamen uitiis fuit eſt perniciofus exemplo. Et difficile eſt, ut bono peragantur exitus, quæ malo ſint inchoata principio.

Quod ſi in quibuſlibet eccleſiæ gradibus providentiæ ſcientiæque curandum eſt, ut miniſtrorum domino nihil ſit inordinatum; nihilque præpoſitorum: quanto magis elaborandum eſt, ut in electione ejus, qui ſupra omnes gradus conſtituitur, non erretur? Nam totius familiæ domini ſtatus & ſonitus notabit, ſi quod requiritur in corpore, non invenietur in capite. Ubi eſt illa beati Pauli apoſtoli per Spiritum Dei emiſſa præceptio, qua in perſona Timothei omnium ſacerdotum Chriſti numerus erudituer, & proinde unicuique noſtrum dicitur: *Manus cito nemini imposueris, neque communicaveris peccatis alienis?* Quid eſt cito manus impponere, niſi ante ætatem maturitatis, ante tempus examinis, ante meritum laboris, ante experientiam diſciplinæ, ſacerdotalem honorem tribuere non probatis? Et quid eſt communicare peccatis alienis, niſi talem eſſici ordinatem, qualis eſt ille qui non *meruit* ordinari? Sicut enim boni operis ſibi comparat fructum, qui rectum *lectator* in eligendo ſacerdote judicium: ita gravi ſemetipſum afficit damno, qui ad fuæ dignitatis colligium ſublimat indignum. Non enim in cujuſquam perſona præmiſſis meritis ſuis eſt, quod inſtitutis generalibus continetur: nec putandus eſt honor ille legitimus; qui fuerit de prævaricatione collatus. Dicente enim apoſtolo, ut inter eleſtionis regulas, is epiſcopus ordinetur, quem unius uxoris virum fuiſſe aut eſſe confiteretur, tam facra ſemper habita eſt illa præceptio, ut etiam de mulieres facerdotis eligendi eodem intelligatur ſervanda conditio, ne forte illa, priuſquam in matrimonium ejus veniret, qui aliam non habuiſſet uxorem, alterius viri eſſet experta conjugium. Quit ergo diſſimulare audeat, quod in tanti facramenti perpetratur injuriam: cum huic magno venerandoque myſterio, ne divinæ quidem legis ſtatuta defuerint, quibus evidenter eſt definitum, *ut virginem ſacerdotem* Aaron, & cæteris totum neſciat conjugia, quæ uxor eſt futura pontificis? Jam tunc enim in ſacerdotibus figurabatur Chriſti & eccleſiæ ſpiritualis conjugium: ut quoniam vir caput eſt mulieris, diſcat ſponſa Verbi non aliam virum noſſe quam Chriſtum, qui merito unam elegit, unam diligit, & aliam præter ipſam ſibi conſortem non adjungit. Si ergo etiam in veteri teſtamento hæc ſacerdotalium conjugiorum forma ſervata eſt: quanto magis ſub revelata jam gratia conſiſtere, quæ pontificibus debemus intelexiſe præcepta, ut quamliber quis boni moribus præditus, & tantis operibus inveniatur ornatus, nequaquam tamen, vel ad diaconii gradum, vel ad presbyterii honorem, vel ad epiſcopatum ſublimari debeat, ſi aut ipſum non unius uxoris virum, aut uxorem ejus non unius viri fuiſſe claruerit? Monente vero apoſtolo atque dicente: *Et hi autem probentur primum, & ſic ministrent*, quid aliud intelligendum in hoc putamus, niſi ut in his proveccionibus non ſolum matrimoniorum caſtimoniam, ſed etiam laborum meritum conſiderare, ne aut a baptiſmo rudibus, aut a ſæculari adhuc repente converſis, officium paſtorale credatur, cum omnis gradus militiæ Chriſtianæ de inferioribus proveccionibus debeat aſſumi, in poſſint cuiquam majora committi? Merito ſanctorum patrum venerabiles ſanctiones, cum de ſacerdotum electione loquerentur, eos demum idoneos facrir adminiſtrationibus conſecrari, quorum omnis ætas, a puerilibus exordiis uſque ad proveccliores annos per diſciplinæ eccleſiaſticæ ſtipendia conſumpta, ad ſacerdotalem ſpiritum pervitæ præbereet: nec poſſet de ejus proveccione dubitari, cui pro laboribus mutitis, *pro caſtis moribus*, pro actibus ſtrenuis, cæſſioris loci promium deberetur: ſe enim ad honorem ſuæ ſed ſuffragio temporis, ſine merito laboris, indignum eſt pervenire, & notari ambitus ſolent, quos probitatis documenta non adjuvant: quam diligens & quam prudens habenda eſt diſpenſatio divinorum munerum, & cœleſtium dignitatum, ne in aliquo apoſtolica & canonica decretorum violentur. & hic eccleſia domini regenda credatur, qui legitimarum inſtitutionum neſciis, & totius humilitatis ignari, non ab infimis ſumere incrementum, ſed a ſummis voluit habere principium: cum valde iniquum ſit ab abiectum, ut imperiti magiſtris, novi antiqui, & rudes præſterantur emeritis. *In domo quidem magna neceſſe eſt* [ſicut apoſtolus diſſerit] *ut vasa diverſa ſint: quædam aurea & argentea, quædam vero lignea & fictilia*: ſed horum miniſterium pro materiæ qualitate diſcernitur, nec qui eſt proviſionem, idem alius eſt & quidem. Non indinata erunt omnia, ſi fictilia aureis, & lignea præferantur argenteis. Sicut autem in lignetis & fictilibus eorum hominum ſpecies figurantur qui nullis adhuc virtutibus nitent: ita in aureis & argenteis hi fine dubio declarantur, qui per longue longæ eruditionis ignem, & per fornacem diuturni laboris excocti, autum probatum & argentum purum eſſe meruerunt. Quibus ſi merces pro devotione non redditur, omnis eccleſiaſtica diſciplina reſolvitur, omnis ordo turbatur: dum in eccleſia, qui nullum ſubiere miniſterium, perveſtis eligentium judicio indebitum obtinent principatum. Cum ergo inter vos tantum valuerint, aut ſtultia popularium, aut ambitus ſuperborum, ut non ſolum laicus, ſed etiam ſecundarum uxorum vires, aut viduarum maritos ad officium cognoſcamus paſtorale provectos: nonne *apotiſimæ* exigunt cauſæ, ut eccleſiæ, in quibus ita commiſſa ſunt, judicio ſeveriore purgentur, & non ſolum in ſuis præſules, ſed etiam in ordinatores eorum ultio competens proferatur? Sed circumſtat nos hinc mariuendo clementia, hinc cordis jubilatio. Et quia *universæ vie domini miſericordia & veritas*, cogitamus ſecundum ſedis apoſtolicæ pietatem, ita noſtros temperare ſententiam, ut truncato pondere delictorum, quæ conſtat non unius eſſe mentis, quædam definiamus utcumque toleranda, quædam vero penitus amputanda. Eos enim, qui ſed ſecundas nuptias inierunt, vel viduatrum le conjugio ſociarunt, *nec apoſtolica*, nec legalis auctoritas, facerdotium obtinere permittit: & multo magis illum, ſi fuerit vetito judicio conſtituta, qui ſiſtet ad non ſecundum eſt] duarum ſimul eſt maritus uxorum, vel illum, qui a prima uxore dimiſſa, alterum duxiſſe permiſerit libertas, primatum honore decernimus. Ceterum vero, quorum provectio hoc tantum reprehenſionis incurrit, quod ex laicis ad officium eccleſiæ de lefi fuit, neque ex hoc quod uxores habuerit poſſunt eſſe culpabiles, ſuſcipiunt ſacerdotium tenere permittimus: non præjudicantes apoſtolicæ ſedis ſtatutis, nec præceſſorum noſtrorum noſtriique decretis, quibus ſalubriter ſtatutum eſt, ne primum, vel ſecundum, aut tertium in eccleſia gradum quiſquam laicorum, quibuſlibet ſuffragiis ſublut, aſcendat, priuſquam ad hoc meritum ſuæ legitimitatis augmentis pervenit. Quod enim nunc utcumque patiuur eſſe veniale, inuitum poſtmodum eſſe non poterit, & quiquam ad, quod antea interdicimus, ſibi uſurpare præſumperit: quia remiſſio peccati, non dat licentiam delinquendi, nec quod potuit aliquo ſtatione concedi, fas erit amplius impune committi.

II.

Cum itaque de omnibus fere, quæ fratrie noſtri Potentii relatio continebat, & plenifſime dilectionem veſtram per David fratrem & cooſpiſcopum noſtrum, qui & ſacerdotii meritio nobis eſt probatus & moribus, videtur ſuſtructum; ſupereſt, fratres, ut concordi obedientia ſaluberes ſuſcipiatis hortatus, & nihil per contentionem agentes, ſed ad omne ſtudium devotionis unanimes, divinis & apoſtolicis conſtitutionibus parentis: & in nulla patiamini providentiſſimæ canonum decreta violari. Quæ enim nunc certarum remiſſione conſideratione cauſarum, antiquis deinceps cuſtodiendis ſint regulis: ne quod ad tempus pia lenitate conceſſimus, poſſa poſthac ultione plectamus: in eos ſpecialiuſ & propenſius commoveri, qui in epiſcopis ordinandis ſanctorum patrum ſtatuta neglexerint, & quos refutare debuerant, conſecrarint. Unde ſi qui epiſcopi talem conſecraverint facerdotem, qualem non licuit, etiamſi aliquo modo damnum proprii honoris evaſerint, ordinationis tamen jus ultimus non habebunt, nec ſi ſacramento interierunt, quod negleſtio divino judicio immeritro praſtiterunt. Illud ſane quod ad facerdotalem pertinet dignitatem, inter omnia voluimus canonum ſtatuta ſervari: ut non in quibuſlibet locis, neque quibuſlibet caſtellis, & ubi, ante non fuerunt, epiſcopi conſecrentur: cum ubi minores ſint plebes, minoreſque conventus, presbyterorum cura ſufficiat: epiſcopatus autem gubernandi non niſi magnarum plebes, & frequentioribus civitatibus oportet præſidere: ne quod ſanctorum patrum divinitus inſpirata decreta renuentes, vicilis, & poſtibilibus, vel obſcuriores & foliaratis minutis tribuatur facerdotale fuſtigium & honor; cui debent excellentiora committi, *ipſe ſui numeratur* in vilefcat. Quod nonne in ſua diſcretio ſtatutum, ſcopus factum eſſe cauſatus eſt, & rationabiliter poſtulavit, ut in epiſcopatorum locorum, in quibus non debuerunt ordinari, humana conditione deceſſerint, loca ipſa ad ipſa quæ ſunt antiſtitis religantur, ejus fuerant ante *priora*. Et inutile eſt, ut facerdotalis dignitas inconſiderata ordinandis ſacrilitate ſuperflua multiplicatione *minuatur*. De his autem quæ in *Carto virginitatis propoſito conſtituitur barbaricam perturbet violentiam*, & integritatem pudoris non animo ſed corpore profaneretur, ea nobis ſeverandi videtur moderatio, ut neque in viduarum dejiciantur gradum, neque in ſacramum & perſeverantium virginum numero conſtituantur. Quibus ſi in omnibus virginalibus obſervationibus perſeverant, & caſtimoniæ ſoliditatem mente cuſtodiunt, ſacramentorum non eſt negandus communio: quia injuſtum eſt, eas in eo velargaja, vel notari, quod non voluntas amiſit, ſed vis hoſtilis eripuit. Cauſam quoque Lupiſini epiſcopi illic jubemus audiri. Cui multum de ſæpiſo poſtulanti, communionem hac ratione reddidimus, quoniam cum ad noſtrum judicium provocaſſet, immerito eum, pendente negotio, a communione videbamus ſuſtineri. Ad ſuum ergo ſuſtinet, ut ſed, quod huic temere ſuperordinatus eſſe cognoſcitur, quod non debuis ordinari, antequam Lupiſinus in præſenti poſitus, aut conſtituatur, aut certa cauſſe fatis, juſtæ poſſint ſubjacere ſententiæ: ut vacantem locum, quemadmodum diſciplina eccleſiaſtica exigit, is qui conſecratur cuipiet.

III.

Donatum autem Salicienſem ex Novatianis cum ſua (ut comperimus) plebe converſum ita dominico voluimus gregi præſidere, ut libellum fidei ſuæ ad nos meminerit dirigendum, quo & Novatiani dogmatis damnet errorem & plenifſime conſtetur catholicam veritatem. Maximum quoque in illo, ſicut repetitiſſimo ordinatum, tamen ſi Donatiſta jam non eſt, & ſi ſpiritu ſchiſmatico pravitatis alienus, ab epiſcopali, quem quoquo modo adepta eſt, gradu repellimus dignitate: ita ut & ipſo libello ad nos edito catholicum ſe eſſe profitetur.

IV.

De Aggaro & Tiberiano, quorum ceterum qui ex laicis ordinati ſunt, in hoc cauſa diverſa eſt, quod eorum ordinationi atroces tumultus & ſæva ſeditionis nemoratur eſſe ſimulatæ, verſuto judicio cuncta commiſimus: ut relata habiti apud vos examinis fide, quid de ſupradictis ſtatuendum ſit, ſcire poſſimus.

V.

1. Quæ in hac epiſtola collectio Dionyſiana habet, non habet ſimem Hiſpaniæ; & quæ Hiſpaniæ habet vicſſim, pro ſuet in Hiſpaniæ, ut ſcriptum ab Hiſcmano in epiſtola. 13. cap. Hardouinus.

1. In Collectione MS. Dionyſiana Collegii Parii Sec. I. dectk hoc capit ratium, & quatum, & quinum, ſique ad ſe que vere alia. Hardouinus.

Epiſcopis per Africam constitutis.

1. Tim. 5.

Dilt. 98. Quid eſt manus.

Meruit. in text.

Contra dil. ut legit ſpecepis. 3. Tim. 3.

Ut ſacerdotalis ſit.

1. Cor. 12.

Ut ſacerdotalis ſit.

Ut ſacerdotalis ſit.

1. Cor. 12.

Ut ſacerdotalis ſit.

Ut ſacerdotalis ſit.

Ut ſacerdotalis ſit.

V.

Illa autem famulæ Dei, quæ integritatem pudoris appellibus barbarica perdiderunt, laudabilioret erant in humilitate ac verecundia, si se incontaminatis non audeant comparare virginibus. Quamdiu enim omne peccatum ex voluntate nascitur, & potuerit corruptione carnis mens invita non posſui: minus tamen hoc illis obeſt, ſi quod potuerint animo non amittere, doleant ſe vel corpore peccaſſe. Si vero alia concurrentia cauſa, quæ ad ſtatum eccleſiæ non ſit contentum pertinent ſacerdotum, illic ſub timore domini volumus ventilentur, & de componendis atque compoſitis omnibus ad non relatio plena mittatur, ut ea, quæ pontificum conſiſtant ſine jaſtle & rationabiliter fuerint definita, mea & quoque ſententia roboraverit. Data quarto Idus Auguſti.

Hæpp. Eccleſia tanta in ſtatum.

EPISTOLA LXXXVIII. LEONIS PAPÆ I.

AD UNIVERSOS GERMANIÆ atque Galliæ eccleſiarum epiſcopos.

De privilegio chorepiſcoporum ſive preſbyterorum.

Leo Romana eccleſia & apoſtolica ſedis epiſcopus universis Germaniarum atque Galliarum regnorum epiſcopis ſalutem.

CUm in Dei nomine in Romana eccleſia ſynodum epiſcoporum ſive ceterorum conſacerdotum Chriſtique fidelium coadunatam habuiſſemus, & de ordinationibus illicitis, ſuper quibus ceterior ad nos illarum partium commeantium ſermo ? pervenerat, atque de aliis neceſſariis eccleſiaſticis negotiis tractantes, ſacroſque canones relegentes, ſolerter quæſitum, & multiſariam interpretatum. Vetus velatum eſt nobis, quod quidam Germanarum ac Galliarum urbium epiſcopi frequenter chorepiſcopos; qui juxta canones Neocæſareenſes, ſive ſecundum alterius decreta ſynodorum ſunt qui & presbyteri, vel presbyteros deſtituerent, qui abſente pontifice alteria erigerent, & illicitaque conſecrarent. Quod quidem non eſt minus, ad principalis viros eccleſiaſtice diſciplinæ ingenuos, quod eſt canoniæ regulæ contrarium, & ſtatim a ſaeculari militia, in ſacerdotale miniſterium delegatos, atque promotos. Ergo ne ultra talis vobis licentia ulterior, quæ ſanctorum ſtatuendum opportuit, ſciantes, quia ſi cum chorepiſcopo, vel presbytero illicita conſecratio eſt altaris, ita & conſtitutio. In divinis enim licetis, præcipiente domino, ſolus ſpiritus, qui utique ſummus ſacerdos Dei erat, ſicut ſcriptum eſt de eo: *Moſes & Aaron in ſacerdotibus Dei*. Idcoque id quod tantum ſacerdotes principibus ſacerdotum jaſtum eſt, quorum typum Moſes & Aaron tenuerunt, omnino decretum eſt, ut chorepiſcopi, vel presbyteri, qui ſitiorum Aaron geſtant figuram, ſacrarpere non præſumant. Nam quamvis cum epiſcopis plurima illis miniſteriorum communis ſit diſpenſatio, quædam tamen auctoritate veteris legis, quam *novæ* etiam eccleſiaſticis regulis ſibi prohibita noverint, ſicut presbyterorum & diacoorum, aut virginum conſecratio, ſed ſolo conſtitutio altaris, ac benedictio, vel unctio, ſequidem nec erigere eis altaria, nec eccleſiaſtica vel altaria conſecrare licet, nec per impoſitionem manuum fidelibus baptizandis, vel converſis eſt, nec Paraclitum Spiritum ſanctum tradere, nec chrismate baptizatos

A ratorum frontes ſignare, nec publice quidem in miſſa quemquam pœnitentem reconciliare, nec formatas cuiliber epiſtolas mittere. Hæc enim omnia illicita ſunt chorepiſcopis, qui ad *presbyterum* & formam ſeptuaginta diſciplorum eſſe noſcuntur, vel presbyteris, qui eandem geſſant formam: quoniam quæquam conſecrationes habeant, pontificatus tamen apicem non habent. Quæ omnia ſolis deberi ſummis pontificibus auctoritate canonum præcipitur, ut per hoc & diſcretiam graduum, & dignitatis eſtiſtigium ſumi pontificii demonſtretur. Sed neque coram epiſcopo licet presbyteris in baptiſterium introire, nec præſente antiſtite infantem tingere, aut ſignare, nec pœnitentem ſine præcepto epiſcopi ſui reconciliare, nec eo præſente, niſi illo jubente, ſacramentum corporis & ſanguinis Chriſti conficere, nec eo coram poſito populum docere, vel benedicere, aut ſalutare, nec plebem utique exhortari.

Ex fine hujus epiſtolæ argumentum ſumitur, quod non ſit plena, ſed fragmentum dumtaxat.

EPISTOLA LXXXIX. LEONIS PAPÆ I.

AD EPISCOPOS PROVINCIÆ VIENNENSIS.

Adverſus Hilarium epiſcopum Arelatenſem, poſt ejus ab urbe dilceſſum ſcripta.

C. *Chelidonius epiſcopus, quem Hilarius damnarat, retraſtato judicio abſolvitur.*

III. *Proſpetius epiſcopus, cui agrotanti alterum idem Hilarius ſubſtituerat, in integrum reſtituitur.*

IV. *Electiones & ordinationes epiſcoporum per quos & quomodo faciendæ ſint.*

V. *Hilario metropolitani dignitas, & poteſtas in provincia Viennenſi abſtinendum eſt.*

VI. *Quod nulli facile indigenda ſit excommunicatio.*

VII. *Ut præter Leontii epiſcopi conſenſum alterius provinciæ concilium non indicatur.*

Dilectiſſimis fratribus univerſis epiſcopis per Viennenſem provinciam conſtitutis Leo.

D Divinæ cultum religionis, quem in omnes gentes, omnesque nationes Dei voluit gratia conſcrutare, ita dominus noſter Jeſus Chriſtus humani generis ſalvator inſtituit, ut veritas, quæ antea legis & prophetarum præconio continebatur, per apoſtolicum tubam in ſaluteri univerſitatis exiret; ſicut ſcripturæ eſt: *In omnem terram exivit ſonus eorum, & in fines orbis terræ verba eorum*. Sed hujus muneris ſacramentum ita dominus ad omnium apoſtolorum officium pertinere voluit, ut id in beatiſſimo Petro, apoſtolorum principum ſumma, principaliter collocaret; atque ab ipſo, quaſi quodam capite, dona ſua vellet in corpus omne manare; ut exortem ſe myſterii intelligeret eſſe divini, qui auſus fuiſſe a Petri ſoliditate recedere. Verum enim in conſortium individuæ unitatis aſſumptum, id quod ipſe erat voluit nominari, dicendo: *Tu es Petrus, & ſuper hanc petram ædificabo eccleſiam meam*; ut ædificatio templi, mirabili numero gratiæ Dei, in Petri ſoliditate conſiſteret: hac eccleſiaſtica firmitate corroborans, ut illam nec humani temeritas poſſet appetere, nec portæ contra illam infert prævalerent. Verum ut petræ illius ſacratiſſimam firmitatem, Deo, ut diximus, ædificante conſtructam, nimis impia vult præſumptione violare, quiſquis ejus poteſtatem ſentire

Hieron. in Epiſt. ad Pamm. & Oceanum.

Pſal. 18.

Matth. 16.

Joan. 21.

Matth. 16.

Matth. 16.

A infringere, ſavendo cupiditatibus ſuis, & id quod accepit a veteribus non ſequendo: cum nulli ſe ſubdituin legi, nullis inſtitutionis dominicæ creditis regulis continere; a veſtro noſtroque per novas uſurpationes ambitum more deſiciens, præſumendo illicita, & quæ eccloſiæ debuit negligendo. Verum hæc non, (Deo, ut credimus, adjuvante) reſervata circa vos noſtræ caritatis gratia, quam ſanctiſſimæ apoſtolica ſemper ſedes, ut meminiſtis, impendit, nitimur conſilio maturiore corrigere, & veſtrum eccleſiarum ſtatum communicato vobiſcum labore componere; non nova inſtituentes, ſed vetera renovantes; ut in ſtatu conſtituendæ, quæ nobis a noſtris patribus eſt tradita, perſeveremus. Ergo noſtro per boni operis miniſterium, remotis perturbationum ſeandalis, placeamus. Nobiſcum itaque veſtra fraternitas recognoſcat, apoſtolicam ſedem, pro ſui reverentia, a veſtræ etiam provinciæ ſacerdotibus innumeris relationibus eſſe conſultam, & per diverſarum, quemadmodum vetus conſuetudo poſcebat, appellationum cauſarum, aut retractata, aut confirmata fuiſſe judicia: adeo ut ſervata unitate Spiritus in vinculo pacis, commeantibus hinc inde litteris, quod ſancte agebatur, perpetua profecere curiaſi. Quam ſolicitude noſtra, non ſua quærens, ſed quæ ſunt Chriſti, dignitatem divinitatis datam nec eccleſiis, nec eccleſiarum ſacerdotibus abrogabat. Sed hanc tranſitens, ſemper inter majores noſtros & bene tenentem, & ſalubriter conſtitutum, Hilarius eccleſiarum ſtatum, & concordiam ſacerdotum novis præſumptionibus turbatur excitſit; ita ſua vos cupens ſubdere potetſtati, ut ſe beato apoſtolo Petro non patiatur eſſe ſubjectum: ordinationes ſibi omnium per Gallias eccleſiarum vindicans, & debitam metropolitanis ſacerdotibus in ſuum jus transferens dignitatem: ipſius quoque beatiſſimi Petri reverentiam verbis arrogantioribus minuendo: cui cum præ ceteris ſolvendi & ligandi tradita ſit potetſtas, paſcendorum tamen ovium ſpecialius cura mandata eſt: cui quiſquis principatum æſtimabat denegandum, illius quidem nullo modo poteſt minuere dignitatem, ſed infatuus ſpiritu ſuperbiæ ſuæ, ſemetipſum in infernu demergit.

Quæ igitur apud nos in cauſa Chelidonii epiſcopi geſta conſtitut ſint, & quæ Hilarius diverſi, dum cum eodem, præſente ſupradicto epiſcopo, audiretur, iudicus chartis retum ordo demonſtrat. Ubi poſtquam Hilarius retinendum, quod in ſanctorum concilio ſacerdotum poſſet reſponderet, non habuit, ad ea ſe occulta cordis ipſius tranſtulerunt, quæ nullus laicorum dicere, nullus ſacerdotum poſſet audire. Dolituunt fatrres, & fratres, & hunc ejus mentis tumorem medelis patientiæ noſtræ curare tentaviimus. Nolebamus enim ea illi exacerbare vulnera, quæ ſine animæ infirmitatis ſalubre ſenſibus infligerent: & quam ſuſceperamus ut fratrem delinire magis, quam vivis ipſe fuis reſpondiſſibus innodaret, quam contriſtare noſtris interlocutionibus mitigarent. Abſolutus eſt Chelidonius epiſcopus, quoniam ſe injuſte ſacerdotio fuiſſe dejectum, manifeſta teſtium reſponſione, ipſo etiam preſente, monſtraverat: ita ut quod Hilarius nobiſcum reſidens poſſet opponere non haberet. Remotum eſt ergo judicium, quod profatum in hac ſententia legebatur, quod tamquam vidiue maritus facerdotium ſumere non poſſet. Quod non quidem ſervantes legalia conſtituta ſolicitius voluimus cuſtodiri, non ſolum circa ſacerdotes, ſed circa clericos quoque minoris officii, ne ad ſacram militiam ſi permittantur

B tur accedere, quibus ſit tale conjugium, ut contra apoſtolicam diſciplinam non unius tantum uxoris viri fuiſſe monſtrentur. Sed ſicut eos, quos ſacrum ſtatum non poteſt excuſare, aut non adminiſtrat, aut ſi admiſſi fuerint, decernimus removendos: ita quibus hoc fallo objicitur, habita neceſſitate examinationis paſcendum, & ſenum diſſiperdere non ſinamus. Manſiſſet namque in illum prolata ſentenia, ſi objectorum veritas extitiſſet. Rodiatus itaque eſt eccleſiæ ſæc, & hoc quam ſanctitate non debuit dignitatis, ſacrilegus noſter Chelidonius, ſicut geſtorum ſeries, & poſt decurſum cognitionem ſententia, quæ a nobis eſt prolata, teſtatur.

II.

Huic negotio ſic finito fratris, & coepiſcopi noſtri Proſpeti quæreſa fraterniſe, cujus ad nos litteræ lacrymabiles & dolendæ de ſuperordinato ſibi epiſcopo ſunt directæ. Epiſtola quoque ingeſta eſt civium, ipſius, & numeroſa ſingulorum ſubſcriptione firmata, invidioſiſſimis contra Hilarium plena querimonia, quod Proſpecto epiſcopo ſuo ægrotare liberum non fuiſſet, ejuſque facerdotium in alium pretter ſuum notitiam eſſe translatum, & tamquam in vacuum poſſeſſionem ab Hilario pro-vaforo hæredem viventis indudum. Quod hic fraternitas veſtra ſentiat, cuperemus audire: quamquam de veſtris animis noſtra non debeat ſentenia dubitare. Sed hunc tranſitum, ſemper inter majores noſtros & bene tenentem, & ſalubriter conſtitutum, Hilarius eccleſiarum ſtatum, & concordiam ſacerdotum novis præſumptionibus turbatur excitſit; ita ſua vos cupens ſubdere potetſtati, ut ſe beato apoſtolo Petro non patiatur eſſe ſubjectum: ordinationes ſibi omnium per Gallias eccleſiarum vindicans, & debitam metropolitanis ſacerdotibus in ſuum jus transferens dignitatem: ipſius quoque beatiſſimi Petri reverentiam verbis arrogantioribus minuendo: cui cum præ ceteris ſolvendi & ligandi tradita ſit potetſtas, paſcendorum tamen ovium ſpecialius cura mandata eſt: cui quiſquis principatum æſtimabat denegandum, illius quidem nullo modo poteſt minuere dignitatem, ſed infatuus ſpiritu ſuperbiæ ſuæ, ſemetipſum in infernu demergit.

C Ut ſi ſolicitudo ſuſcepta, ut ſi ſolicitudo ſuſcepta, ut ſi ſolicitudo ſuſcepta,

placiorum, in commune cunctis fratribus consalentes, & male ordinatum submoveri, & episcopum Projectum in hac sacerdotio permanere debere decrevimus: id fratribus, ut si quisquam fratrum nostrorum in quarumque provinciis de hac vita decesserit, ei sibi ordinationem vindicet sacerdotis, quem illius provinciæ metropolitanum esse constiterit. Dum ut videmus causæ transactæ sunt, in quibus tamen multa sunt ea propter testionem ecclesiasticam videantur esse commissa, & jubi judicii debeant expectare conturam. Sed nos dubitabile non possumus memorari, cum ad alia, quæ nobis cum vestra sanctitate solicitius conferenda sunt, provocemur.

III.

Militaris manus, ut dictavimus, per provincias se loquitur sacerdotum, & nemati præsidii præsumptione suffulto, ad invadendas per tumultum famulatur ecclesias, quæ propriis amisierint sacerdotes. Tirabunur ordinandi ante hoc officium his, quibus præscribendi sunt, civitatibus ignorari. Ut enim notus qui fuerit & probatus, per pacem peritus; ita per vim nescitur esse, qui ignotus adducitur, imponatur. Obtestor, obsecro, & fub Dei vivacitatione convenio, prohibere fratres tuos, & omnem diffensionis materiam de vestris provinciis removere. Certe non ante Deum absolvimus, qui vos ne permittatis ultra hoc fieri conveniunt. Per pacem & quietem sacerdotes, qui beatitudini suæ pertinent. Teneatur subscriptio clericorum, honoratorum tellimonium, ordinis consensus, & plebis: qui præfuturus est omnibus, ab omnibus eligatur. Ordinationem illi, ut ante jam diximus, singuli metropolitani fuarum provinciarum, cum his qui cetera sacerdotii antiquitate prævenitur, relinuto sibi per nos jure dilectionis. Alienum jus alter sibi non audeat vindicare. Suis similitibus, suis terminis sit unusquisque contentus: & privilegium sibi debitum in illum transferre se posse nemiet non licere. Quam si quis neglegens apostolicis sanctionis, plus gratiæ tribuens personali, sui honoris defertor esse voluerit, privilegium suum in alium transferre se posse credens; non sicut celestis, sed ita qui intra provinciam antiquitate episcopali cæteros prævenit, sacerdotes ordinandi sibi vindicet potestatem. Non pasilm, sed dic legitimo ordinatio celebretur: nec sibi conflare fratus sui novitiis familiares, qui non die sabbati vesperæ, quod lucescit in primam sabbati, vel ipso dominico die fuerit ordinatus. Solum enim majores nostri resurrectionis dominicæ diem hoc honore dignum judicarunt, ut sacerdotes qui fumantur hoc die potissimum tribuantur.

IV.

Suis unaquæque provincia fit contenta concilii, nec altra Hilarius audeat conventus indicere synodales, & sacerdotum domini judicia fit interferendo turbare qui non tantum noverit se ab alio ire depulsum, sed etiam Viennensis provinciæ, quam male usurpavit, potestate privatum. Dignum est enim, fratres carissimi, antiquitatis statuta retaurari, cum is, qui sibi ordinationem provinciæ indebitam vindicabat, talis in præsenti etiam probatus fuerit cathedræ, ut non ipse frequentius temeritatis & infolentibus verbis sententiam damnationis expeteret, sed tantum civitatis illi sacerdotium, pro fedis apostolicæ pietate, præceptio nostra servaverit. Non ergo laterit illi ordinationi, non ordinet, qui meriti sui conscius non quæretur ad causam, turpi fuga fe contulit. Inhabendum, exors ordinationis communis, ut ipse, qui ante fuerit, esse non meruit: Deo, ut credimus, ipse quoque, qui illum nec opinantibus

A nobis, & ad judicia nostra pertraxit, & inter examinationes habitas, ne communionis nostræ consors fieret, ut abscederet latenter effecit.

V.

Nulli Christianorum fedis communio denegetur: nec ad indigantis fiat hoc arbitrium sacerdotis, quod in magni reatus ultionem invitus & dolens quodammodo debet inferre animus vindicantis. Cognoviimus enim pro omnibus, & levis verbis quosdam a gratia communionis excisos, & animam, pro qua Christi sanguis effusus est, irrogatione tam levi supplicii fasciatam, & interemen quodammodo, cretamque omni mannine, diabolicis incursionibus, ut facile capetur, objectam. Certe si quando causa talis emerferit, ut pro commissi criminis qualitate aliquem ipse facit communione prius ab ea sanctum parte subdendus est, quam reatus involvit, nec patiens debet esse lupicii, qui consortis non docetur fuisse commissi. Sed quid mirum cum in laicis tantum, ut solent fuerdotium damnatione gaudere?

VI.

Unde quia nostra longe alia videtur intentio, (nam omnium ecclesiarum fedem, & concordiam custodiri cupimus sacerdotum) ad unitatem vos vinculo caritatis hortantes, & obtestamur, & affectione congrua commonemus, ut ea quæ a nobis Dei inspiratione, & Spiritus Sancti pulsu, difcullis probatisque nunc omnibus cauffis, decreta sunt, pro vestra pace & dignitate servetis; certi non tam nostro quam vestro honori profecturos, quod talia fiaville cognoscitis. Non enim nobis ordinationes vestrarum provinciarum defendimus, quod potest fostitan ad depravandos vestræ fanctitatis animos Hilarius pro suo more mentiri: fed vobis per nostrum fedis indulgentiam, ne quid ulterius liceat novitati, nec præsumptori locus ultra jam pateat privilegia vestra cassiandi. Nostræ enim gratulationi hoc fuerit, cresere prosperitate, & de apostolicæ fedis diligentia apud vos illibata fervetur, & per sacerdotalis dilectione concordiam, honori vestro perire quod fanus ob improbi ambitionem, & cupiditatem, atque ipse diffensionem honorando est semper antiquatus, fratrem & coepiscopum nostrum Leontium probabilem sacerdotem hac, si vobis placet, dignitate volumus decorari, ut in posterum quæ contentum ipse provinciæ non indicatur a vestra fanctitate concilium, & a vobis omnibus, quemadmodum vestras ejus & probitas exigit, honoretur, metropolitanis privilegii sui dignitate servata. Æquum est enim, nec ulli de fratribus fieri videtur injuria, si his, qui sacerdotii vetustate præcedunt, pro ætatis suæ merito in fuis provinciis a sacerdotibus cæteris deferatur. Deus vos incolumes custodiat, fratres carissimi.

A lam L. papæ Bonifacii. Eidem Caffiaroi primas decretum ordinationem ad episcopos sacerdotii pertinere, quam ipse Bonifacius, ut Hilarius testatur in homilia de S. Honorato: *Ecclesiam, inquit, insulam petit, prunas fervori supportantem, fundit, ac beatissimi in Christo viri Leonis episcopi obtestatione vinciens, & caritate confoviens.* Quibus ut verbis loquit, Leontium pro suo episcopum fedis, cum Limogiensis infulam monasterium in fundamnis Ierolere cepit Honoratus,

NOVELLA VALENTINIANI III.

AUGUSTI, UNA CUM PRÆCEDENTI LEONIS papæ decretali de eadem re in Galliam missa.

De episcoporum ordinatione.

Imperatores Theodosius & Valentinianus Augusti Aetio viro illustri comiti & magistro utriusque militiæ, & patricio.

CErtum est, & nobis, & imperio nostro unicum esse præsidium in superam divinitatis favore, ad quem promerendum præcipue Christiana fides, & veneranda nobis religio suffragatur. Cum igitur fedis apostolicæ primatum fancti Petri meritum, qui princeps est episcopalis coronæ, & Romanæ dignitas civitatis, ut ipsa ceteras fundi firmat auctoritas, ne quid præter auctoritatem fedis illius illicitum præsumptio attentare nitatur. Tunc enim demum ecclesiarum pax absque fervatur, si rectorem suum agnoscit universitas. Hæc cum fidentus inviolabiliter fuerit custodita, Hilarius Arelatensis, licet venerabilis viri Leonis Romani papæ fedis relationem comperimus, contumacii aufa illicita quædam præsumenda tentavit, & ideo transalpinas ecclesias abominabilis tumultus invasit, quod recens maxime teftatur exemplum. Hilarius enim, qui episcopus Arelatensis nocatur, ecclesiæ Romanæ urbis inconsulto pontifice, indebitas sibi ordinationes episcoporum fola temeritate usurpare laviit. Nam alios incompetenter ordinavit, ipse tamen ab alio invitus, propugnatribus civibus ordinavit. Qui quidem quoniam non facile ab his qui non elegerant recipiebantur, ma- D nus fibi contulerunt, & ad tumultum, & furorem in hostilem morem, vel obfidione cingebat, vel aggrediebat referabat, & ad decem quoties parem predicatorius per bella dicebat. His tafibus de contra imperiis majestatem, & contra reverentiam apostolicæ fedis admissis, per ordinem religiosi viri urbis papæ cognitione disciffis, certa in eum ex his quæ male ordinavit, lata sententia per Cal- E lias etiam fine imperiali fanctione valitura. Quid enim tanti pontificis auctoritati in ecclesias non licere? Sed nostrum quoque præceptionem hac ratio provocavit, ne ultra vetus Hilarius in ambitu episcopum nuncupari fola manifesti præfulis permittit humanitas, nec cuiquam alteri, ecclesiafficia rebus arma miscere, aut præceptis Romani antistitis licere obviare. Auffiaus enim tafibus fides & reverentia nostri violatur imperii. Nec hoc folum, quod eft maximi criminis, fubnovemus. Verum ne levis fafium inter ecclesias nostra laceratur, vel in aliquo minui religiosus disciplina videatur, hoc perenni fanctione decernimus, ne quid tam episcopis Galliarum, quam aliarum provinciarum, contra conficudinem veterem liceat, vim vel venerabilis papæ urbis æternæ auctoritate tentare: fed illis omnibusque pro lege fit, quidquid fanxit, vel fanxerit apostolicæ fedis auctoritas. Ita ut episcopis episcoporum ad judicium Romani antistitis excusare vetitæ neglexerit, per mo-

gularior est temptatus: Illudque hoc exemplum remaneat Romæ sedi apostolicæ, ut omnibus sedibus Christi pro provinciis. Cum autem Christianissimæ acclamatione in vita fandi Hilarii duo capita memoremus, dignum, & equitatum criminiam animadertio: primo causam a Leone fit mentio, quia hoc anno, ut appaiet, vel eo maxime, nata fuerat Christiani dominatio.

Provisis quoque. Duos ejusdem loci episcopos esse non posse decretum canon VIII. Synodi Nicænæ. Quod a fa- B cinore Hilario, cum ordinari fit superfluit Valerio pallio eft, fatetur Auxilinius in affit, quibus Eradium fibi fuccessorem designavit, epistola ex. *adhuc, inquit, in vigore posse haec memoria pares & episcopo mea fine Valeria, episcopus ordinatus fum, & fidi cum illi: quod conilio Gracum prohibitum Antiqui nofcitur.* Hinc patta tamen ac fiepius repetitum canonibus Gallicanis, quod eft in canone XIII. Synodi II. Arelatensis: *Ne ulterius episcopus aliius fuppeditetur aut superordinetur episcopus.* Merito itaque reprehendunt a Leone papa Hilarius, quod Projectus episcopo aegrotante alium ante fe constitutum, & tantum parte subdendus eft, quam reatus involvit, nec patiens debet esse lupicii, qui consortis non docetur fuisse commissi. Sed quid mirum cum in laicis tantum, ut solent fuerdotium damnatione gaudere?

Quidam autem Patrocium. Zosimus epistola 1. Patroclo Arelatensi episcopo jus metropolitani ordinandorum episcoporum potestatem concessit, non solum in Venetia provincia, cujus in parte fita eft Arelate, verum etiam in ceteris Narbonensis. Hoc jus ante Patroclum nemiemo decessorum habuit. Leo affirmat, retius esse sententia, quam quod Zosimus ibidem semper habuisse feriptum. Et quamquam hoc ipsum Zosimus ante Patroclum, Damasus fa- C pentiter, Bonifacius pathmodum ordinare, ut ait Leo, fecisse, omnia eorum: non dedit tamen Hilarius, ut Calliaroi & Projectii exempla declarant, in alienis parochiis ordinandorum, dilimgendorumque episcoporum authoritatem alienam.

Die legitimo. Celebrandis ordinationibus fatentem ac Dominum diem in ecclesia fuisse indicavit *Dominus*, ut episcopus a Pontifice vinculo ordinis agens epist. 11. *Et ne nobis, inquit, ceu intempestive fieri, ne die legitimo ordinationes celebrarentur affectiuer.* Et post illa: *ut ne die vestrum celebrantibus, qua praesiipse ordinatis fuerat, affiscuere.* Legitimum autem ordinationibus diem dicit Dominicum, vel hic Leonis locus obtendit, & conilinii illud in epistola ad Dioscorum Alexandrinum. Hinc Auxilius Christianissimis in concilio III. Carthag. can. XXXIX. qui inferuit eft cap. XVI. Synodi Africanæ: *Nam & in hac conilio, ad quem dignata eft Sanctitas conilium convenire, credere ac pene per diem Dominicum ordinationes celebrandas.* Et conilium III. Carthaginiensium can. 1. *Nullo modo patiemur ut in religiosis diebus, nisi causam Dominicis festivitatibus, id est Dominicis diebus habeantur ordines, ita ordinis praefiscatur ordinatio.* Quamquam igitur a Leone cum die Dominica fabbatum etiam conjungitur, & abstinentia ab ordinatione, atque ita dicitur non Octo Romanus adorant, ut episcopatum conferentes fiant die Dominica, reliquumque ordinatio die fabbati, ipsa tamen fabbati hac in re inferiorem, ut Leo dicit, ad Dioscorum fcribit, ad diem Dominicum spectat, cui reliqua fabbati ordinatio affectiuer.

Nec ultra Hilarius. Hilarium enim omni jure metropolitanis, non in ceteris tantum provinciis, fed in ipsa etiam Viennensi ejus provincia, cujus primatum libi Arelatensis episcopus adversus Viennensis antegaudiam, quam ceu praedicatione de Hilario fuga & liberationem vindicaverat, quibus effectus fuerat Leo, ex his pro debeto quo superiorem aliam fuit in adhibe conciliis Vellonicensibus.

Et ratiam parte fuldendus eft. In hoc fententiam Auxilius accellum epistolam segnis Augustinus epistola xxxv. qui pacificatum, v. c. cum omni donos fua arcitumtatis fententia pensiferit: doceo corporali quidem parte reste quidem intentus affici cum fuit omnibus, qui federis pacificatum, fed tamen, fpiritali autem parte non videre fe quomodo fuit pacti pro federe alienus quidquam in ipsa, tamen *Auxilius fentit, fed fuit, inquit, ut, inquit, aliquos magni minuitis fuerdotes cum domo fua quamquam anathematisaffet pacentiam: fed fuit, & effectus interrogat, superiorem idonee nedum tale varietum. Ego autem, quantum fi quis ex me quaerat, nirum velle fuit, quia id reprehendam non fuerunt: nimirum hoc fuerit quasi fam, cum de quamquam fuldmoribus immutare adscripsit ordinem propinatis praesiipse pontificum.*

Cuiquam. Leontium. 3] Arelatensis episcopi, ut ante effectum eft, provinciæ U. administrationem usurparunt, in eaque tamquam metropolitani fungebat conventibus. Nunc, tamen Hilario, praeogatiaeum defert Leontio Ro- F mopolitanis episcopo, tamen provinciae facerdotii ratam antiquissimo, ut concilium in ea praeter ejus conilium non indicante. Leontii hujus illustre illo facrum nomen hoc fuit episcopus, ad quem & alios datum judicium epiflo-

gulariter eft temptatus: Illudque hoc exemplum remaneat Romæ sedi apostolicæ, ut omnibus sedibus Christi pro provinciis. Cum autem Christianissimæ acclamatione in vita fandi Hilarii duo capita memoremus, dignum, & equitatum criminum animadertio: primo causam a Leone fit mentio, quia hoc anno, ut appaiet, vel eo maxime, nata fuerat Christiani dominatio.

Provisis quoque. Duos ejusdem loci episcopos esse non posse decretum canon VIII. Synodi Nicænæ. Quod a fa- B cinore Hilario, cum ordinari fit superfluit Valerio pallio eft, fatetur Auxilinius in affit, quibus Eradium fibi fuccessorem designavit, epistola ex. *adhuc, inquit, in vigore posse haec memoria pares & episcopo mea fine Valeria, episcopus ordinatus fum, & fidi cum illi: quod conilio Gracum prohibitum Antiqui nofcitur.* Hinc patta tamen ac fiepius repetitum canonibus Gallicanis, quod eft in canone XIII. Synodi II. Arelatensis: *Ne ulterius episcopus aliius fuppeditetur aut superordinetur episcopus.* Merito itaque reprehendunt a Leone papa Hilarius, quod Projectii episcopo aegrotante alium ante fe constitutum, & tantum parte subdendus eft, quam reatus involvit, nec patiens debet esse lupicii, qui consortis non docetur fuisse commissi. Sed quid mirum cum in laicis tantum, ut solent fuerdotium damnatione gaudere?

Quidam autem Patrocium. Zosimus epistola 1. Patroclo Arelatensi episcopo jus metropolitani ordinandorum episcoporum potestatem concessit, non solum in Venetia provincia, cujus in parte sita eft Arelate, verum etiam in ceteris Narbonensis. Hoc jus ante Patroclum nemiemo decessorum habuit. Leo affirmat, retius esse sententia, quam quod Zosimus ibidem semper habuisse feriptum. Et quamquam hoc ipsum Zosimus ante Patroclum, Damasus fa- C pentiter, Bonifacius pathmodum ordinare, ut ait Leo, fecisse, omnia eorum: non dedit tamen Hilarius, ut Calliaroi & Projectii exempla declarant, in alienis parochiis ordinandorum, dilimgendorumque episcoporum authoritatem alienam.

Die legitimo. Celebrandis ordinationibus fatentem ac Dominum diem in ecclesia fuisse indicavit *Dominus*, ut episcopus a Pontifice vinculo ordinis agens epist. 11. *Et ne nobis, inquit, ceu intempestive fieri, ne die legitimo ordinationes celebrarentur affectiuer.* Et post illa: *ut ne die vestrum celebrantibus, qua praesiipse ordinatis fuerat, affiscuere.* Legitimum autem ordinationibus diem dicit Dominicum, vel hic Leonis locus obtendit, & conilinii illud in epistola ad Dioscorum Alexandrinum. Hinc Auxilius Christianissimis in concilio III. Carthag. can. XXXIX. qui inferuit eft cap. XVI. Synodi Africanæ: *Nam & in hac conilio, ad quem dignata eft Sanctitas conilium convenire, credere ac pene per diem Dominicum ordinationes celebrandas.* Et conilium III. Carthaginiensium can. 1. *Nullo modo patiemur ut in religiosis diebus, nisi causam Dominicis festivitatibus, id est Dominicis diebus habeantur ordines, ita ordinis praefiscatur ordinatio.* Quamquam igitur a Leone cum die Dominica fabbatum etiam conjungitur, & abstinentia ab ordinatione, atque ita dicitur non Octo Romanus adorant, ut episcopatum conferentes fiant die Dominica, reliquumque ordinatio die fabbati, ipsa tamen fabbati hac in re inferiorem, ut Leo dicit, ad Dioscorum fcribit, ad diem Dominicum spectat, cui reliqua fabbati ordinatio affectiuer.

Nec ultra Hilarius. Hilarium enim omni jure metropolitanis, non in ceteris tantum provinciis, fed in ipsa etiam Viennensi ejus provincia, cujus primatum libi Arelatensis episcopus adversus Viennensis antegaudiam, quam ceu praedicatione de Hilario fuga & liberationem vindicaverat, quibus effectus fuerat Leo, ex his pro debeto quo superiorem aliam fuit in adhibe conciliis Vellonicensibus.

Et ratiam parte fuldendus eft. In hoc fententiam Auxilius accellum epistolam segnis Augustinus epistola xxxv. qui pacificatum, v. c. cum omni donos fua arcitumtatis fententia pensiferit: doceo corporali quidem parte reste quidem intentus affici cum fuit omnibus, qui federis pacificatum, fed tamen, fpiritali autem parte non videre fe quomodo fuit pacti pro federe alienus quidquam in ipsa, tamen *Auxilius fentit, fed fuit, inquit, ut, inquit, aliquos magni minuitis fuerdotes cum domo fua quamquam anathematisaffet pacentiam: fed fuit, & effectus interrogat, superiorem idonee nedum tale varietum. Ego autem, quantum fi quis ex me quaerat, nirum velle fuit, quia id reprehendam non fuerunt: nimirum hoc fuerit quasi fam, cum de quamquam fuldmoribus immutare adscripsit ordinem propinatis praesiipse pontificum.*

Cuiquam. Leontium. 3] Arelatensis episcopi, ut ante effectum eft, provinciæ U. administrationem usurparunt, in eaque tamquam metropolitani fungebat conventibus. Nunc, tamen Hilario, praeogatiaeum defert Leontio Romopolitanis episcopo, tamen provinciae facerdotii ratam antiquissimo, ut concilium in ea praeter ejus conilium non indicante. Leontii hujus illustre illo facrum nomen hoc fuit episcopus, ad quem & alios datum judicium epiflo-

detorterem ejusdem provinciæ adesse cogatur, per A omnia ferratis, quæ divi parentes nostri Romanæ ecclesiæ detulerant, Acti P. N. A. Lindulfi Episcopi præclara magnificentia tua, præfensit edictalis legis auctoritate, faciet quæ sunt superius fratres ferunt, decem libraram auri multa protinus exigenda ab unoquoque judice, qui passus fuerit præcepta nostra violari. *Et manu divina*: Divinitas te levet per multos annos, patens carissime. Data VVIII. Idus Junias Romæ, Valentiniano Augusto IV. consule. ·

Ann. Christi 451.

JACOBI SIEMONDI S. J.

NOTA POSTUMA

Nunc primum edita.

B Extat inter Theodosii junioris novellas numero XXVI. quidem Constitutio Theodosiana. Consulta enim sunt, ut aliis obferuntur, Pleudo Valentiniani novellæ cum Theodosianis, eumque officiantur, qui cum novellarum operarum nomen adscriptum titulis viderent, quia imperium una retenant, unus Oriens, alter Occidentis, non animadvertenant propriis cujusque constitutiones, tum ex nominibus eorum ad quos datæ, tum ex locis unde missæ fuerant, diligenti ac plerri debuisse. *Hoc regium* D. Nomen datæ, & Arcio missa, qui magister militum erat per Gallias, non Theodosio tributarii fuit, sed Valentiniano.

Ex Labbei Append. Tom. 3.

EPISTOLA XC. LEONIS PAPÆ I.

AD RAVENNIUM EPISCOPUM AELLATENSEM.

Gratulatur ei ad episcopatum assumpto.

Dilectissimo fratri Ravennio Leo.

PROvEHIONEM dilectionis tuæ, quæ summi Pontificatus adepta est dignitatem, in tantis placere cognosce, ut non solum tibi de honoris augmento, sed etiam Aretatensi ecclesiæ, cui te dominus præposuit, gaudeamus. Ad omnium enim fidelium decus, atque utilitatem redundat, cum talis habetur antistes, cujus plurimi & adjuventur præsidio, & incitentur exemplo. Unde quia non ignoras, quid de inseritate animi tui fecundum præcedentem notitiam fenferimus, justissime non ingnoscis exigere, ut quod præsumimus, hoc probemus, frater carissime. Modestiæ igitur tuæ non deest auctoritas, confiantiam manifestato commendet: justitiam lenitas temperet; patientia contineat libertatem: & declinata superbia, cui proximum est ut decidat, ametur humilitas, cui semper debetur ut cresat. Ecclesiasticorum legum non ignara est dilectio tua, ut intra earum regulas atque mensuras omnia possetatis tuæ jura continea. Justo quippe ideo dicitur lex non esse posita, quia norman præceptionis suæ justitiæ voluntatis: cum venia recti amor in semetipso habeat, & apostolicas auctoritates, & canonicas fanctiones. Quarum devotos fectator, & diligens executor, in eantum proficiet dilectio in domino gloriaberis, quia de creditorum fibi profectibus tantorum audire maturetur: *Euge serve bone & fidelis, quia super pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam, intra in gaudium domini tui.* Ut autem fiducian dilectionis erga te nostræ habere non dubites, faepius nos de prosecta actum tuorum fanctorum exortatione: quorum judicii nostri memores cupimus semper de tuis profectibus in domino gloriari. Deus te incolumem custodiat, frater carissime.

Matth. 25. 21.

JACOBI SIEMONDI S. J.

NOTA POSTUMA.

Nunc primum edita.

HIs epistolis eatam habet ordinationem Ravennii episcopi Arelatensis, qui Hilario successitus. Alteru Scripsit ad eundem episcopum, qui Ravennium consecratus, ut mos quo e jicitur etiam provincia Gallicii fovoffe nuncupatur. Rufinus enim, qui inmio loco numeratur, Narbonensis episcopus ejusdem, Ejusque vicarius fuerat, ut ratem prima Narbonensi. Quod vero in altera nonum libraiuta Gallii Ravennium ejusdem, tempus illud innuit, cum ad Leonem in causa Chelidonii missus ab Hilario. Vita Hilarii: *In omnibus vicibus eatum se ad planandum animum fanctæ Ecclesiæ concordia, mitis primitus fanctis Ravennio tum presbytero, postmodum presbyto fanctissimo. Sacerdotium ejus ordinatus ordinatus Hilario fanctis Ravennium*, ibidem post alia producit ed. *Ad ea, Hilario fanctissimo Ravennium applicari ad divinum mysterium, & tanctissimis fibi ad mirandum. Hilari mortuo Septima poft mense Ravenna est mors Eurhetii.* Itaque pracitem dum ecclesiæ Christi ex latinis idem annus existit. Tito Prosper in chronico: *Ravennius Arelatensis & Hilarius Arelatensis, ut egregiæ vitæ mores confirmant.* Is fuit annus Christi CCCCXLIX.

Ex Labbei Append. Tom. 3.

Ann. Chrisi 451.

EPISTOLA XCI. LEONIS PAPÆ I.

AD THEODORUM FORJULIENSEM EPISCOPUM.

Ut his, qui in exiin funt, pœnitentia & communio non negentur.

Leo episcopus Theodoro episcopo Forjuliensi salutem.

SOlicitudinis quidem tuæ is ordo esse debuerat; ut cum metropolitano tuo primitus de eo, quod quærendum videbatur esse, conferres: ac si id, quod improbabat dilectio tua, etiam ipse necfeiret, inftrui ves pariter poftceretis: quia in cunfis, quæ ad generalem observantiam pertinent, omnium domini facerdotum nihil fine primatibus oportet inquiri. Sed ut quæstionem vitamur ambiguitas consulentis, quid de pœnitentium statu ecclesiastica habeat regula, non tacebo. Multiplex misericordia Dei ita lapsibus fubvenit humanis, ut non folum per baptismi gratiam, fed etiam per pœnitentiæ medicinam fpes vitæ reparetur æternæ, ut qui regenerationis donum violafient, proprio fe judicio condemnantes, ad remissionem criminum pervenirent, fic divinæ bonitatis præfidiis ordinatis, ut indulgentia Dei nisi fupplicationibus facerdotum nequeat obtineri. Mediator enim Dei & hominum homo Christus Jesus, hanc præpofitis ecclefiæ tradidit potestatem, ut et & confidentibus actionem pœnitentiæ daretur: & confidentes falubri fatisfactione purgatos, ad communionem facramentorum per januam reconciliationis admitterent. Cui ufitatæ operi inceffabiliter ipfe falvator intervenit, nec unquam ab his abeft, quæ miniftefi fuis exequenda commifit, dicens: *Ecce vobiscum sum omnibus diebus usque ad consummationem sæculi*: ut si quid per fervitutem noftram bono ordine, & gratulando impletur effectus, non ambigamus per Spiritum fanctum fuiffe donatum. Si autem aliquis eorum, qui quibus domino fupplicamus, quocumque interpositus obfaculo, a munere indulgentiæ præfentis exciderit, & priufquam ad conflitutæ remedia pervenat, temporalem vitam humana conditione finierit: quod manens in corpore non receperit, confequi eautas carne non poterit. Nec necefe eft nos, eorum qui fic obierint, merita afnique diffeftare; cum dominus Deus noftter, cujus judicia nequeunt comprehendi, quod facerdotale miniftefium implere non potuit, fum juftitiæ refervaretur: ita potefftatem fuam timori volens, ut hic terror omnibus profit, & quod quibusdam tempi ufu ad negligentibus accidit, nemo non metuat. Multum enim utile ac necefferium eft, ut peccatorum reatus ante ultimum diem facerdotali fupplicationes folvatur. His autem qui in tempore necefferitis, & fe paenitentiæ obftaculis præfidium pœnitentiæ, & mox reconciliationis impetrant; nec fatisfactio interdicenda eft, nec concoliliatio deneganda: qui a mifericordie Dei, nec menfuras poftumus ponere, nec tempora definire, apud quem nullus patitur veniæ moras vera conversio, dicente fpiritu Dei per prophetam: *Cum conversus ingemueris, tunc salvus eris*. Et alibi: *Dic tu iniquitates tuas prior, ut justificeris*. Et iterum. *Quia apud dominum misericordia est, & copiosa apud eum redemptio*. In difpeftandis itaque Dei donis non debemus effe difficiles, nec accufantium fe lacrymas gemitufque negligere, cum ipfam pœnitentiam ex Dei creatoris infpiratione concepta, dicente apofto lo: *Nec forte detur illis Deus paenitentiam, ut resipiscant a diabolo laqueis, a quo capti tenentur ad ipfius voluntatem*. Unde oportet unumquemque Chriftianum confcientiæ fuæ habere judicium, ne contrariatur Deoferdie in dem differat: nec fatisfactionis libi tempus in fine vitæ fuæ conftituat, quem periculofe ignorantia humana concludit, ut ad paenitentiam fuam tempus fe relefvet incertum. Et cum fi poffit plenaria fatisfactione indulgentiam promereri, illius temporis angufbias eligat, quo vix invenias fpatium, vel confeffio pœnitentis, vel reconciliatio facerdotis. Verum (ut dixi) etiam talium necefficati ita auxiliandum eft, ut nec aftio illis pœnitentiæ, nec communionis gratia denegetur, fi cum, etiam amifio ab ufu vocis officio, per indicium integri fenfus quærere comprobentur. Quod fi aliqua vi agritudinis ita fuerint aggravati, ut quod paulo ante poftcebant, fub præcoxita facerdotis fignifiare non valeant, teftimonia eis fidelium circumftantium prodefte debebunt, ut fimul & pœnitentiæ, & reconciliationis benefcium confequantur: fervata tamen regula canonum paternorum circa eorum perfonas, qui in Deum, a fide difcedendo, peccarunt. Hæc autem, frater, quæ ad interrogationem dilectionis tuæ fide refpondi, ne alicujus contentum fub ignorantiæ excufatione generetur, in metropolitani tui notitiam facfet pervenire: ut fi qui forte fint fratrum, qui de his antea putaverint ambigendum, per ipfum de omnibus quæ ad te fcripta fant inftruantur. Data IV. Idus Junii, Herculano viro clarifimo confule.

Ex Labbei Append. Tom. 3.

Ann. Chrisi 451.

JACOBI SIEMONDI S. J.

NOTA POSTUMA.

Nunc primum edita.

THEODORO FRUGONI. Confulenti Theodoro de ultima pœnitentia explicatius refpondet, quod jam aunt Innocentio epifc. ut & Cæleftinus epifc. tradidiffent, fcilicet dam effe ita etiam, qui in morte periculo petant cum pœnitentia communionem. Primum ergo contra Novatianos docet, non folum per baptifmi gratiam, fed etiam per pœnitentiæ medicinam, dari a Deo in ecclefia indulgentiam peccatorum, etiamfi fit redditum. Deinde quia periculofum eft in finem vitæ pœnitentiam differre, fibi confulere unumquemque Chriftianum oportere, ne fe in illius temporis angufbias conjiciat. Poftremo, his tamen qui remotiam in morte petunt, etiam cum amifio vocis officio per indicia probabiles, cum aliorum teftimonia, fi ipfi jam non poffint, id ea paulo ante quæfiffe comprobantur, tribuendam fimul effe cum pœnitentia reconcilia-

Ex Labbei Append. Tom. 3.

Ann. Chrisi 451.

tionem. Quod ipfum in fynodo IV. Cartaginienfi confiftuitum canone LXXV. legimus hi verbis: *Si qui pœnitentiam in infirmitate, & cafu dum ad mum fuerint tentati, approfcfi confirmatos obmutuerit, qui in phrenifim verfus fuerit, dent teftimonium qui cum audierunt, & accipiat pœnitentiam, & fi convaluerit crediture meritura, reconciliet per manus impofitionem, & infundatur eis vius eucharifiæ*. Cæterum ab hac lege apofftum a fide difcefferitur, vult excludit: quibus nimirum commitionem in infirmitate petentibus interdicpinatibus, juxta canonem vitimum Synodi Arelatenfis Antiquiffimi, nifi revalefcerint, & legitima pœnitentia fatisfecerint.

EPISTOLA XCII. LEONIS PAPÆ I.

AD RUSTICUM NARBONENSEM EPISCOPUM.

Subditis refpondionibus ad ejusdem confulta refcribit.

Leo epifcopus Rufticæ epifcopo Narbonenfi.

EPiftolas fraternitatis tuæ, quas Hermes archidiaconus tuus detulit, libenter accepi, diverfarum quidem cuftarum contenta multiplices; fed non ita patientiæ legentis oneroſas, ut aliquid earum inter concurrentes undique follicitudines fuerit præteratiftum. Unde tuæ fraternitatis tui allegationis' comperta, & geftis quæ in epifcoporum honoratorumque examine confecta fuit recenfitis, Sabinianus de Leoni presbyteris actionis fuæ intellexisnus fiducian defuiffe: non ipfum fuaperefte queriminonian, qui fe ab inchoatis difcreptationibus fpoute fubtraxerit. Circa quos quam fortuam, quamve menfuram debeat tenere juftitiæ, tuo relinquo moderamini: fuadens tamen caritatis hortatu, ut fanandis ægris fpiritalem ftudeas adhibere medicinam; & dicente fcriptura, *Qui offendit omnem fpiritu, mittus agat omnis, qui zelo paucitatis videntur modum exceffiffe vindicte*, ne diabolus, qui decepit adulteros, de adulteris exciter uhoribus. Mitior autem dilectionem tuam in necefficatibus fidelium quæ quamque occidine nafcentium adverftate turbari, ut vacationem ab epifcopatus laboribus optare tedicas, & malle in filentio atque otio vitam degere, quam in his quæ tibi commifia funt permanere. Dicente vero domino, *Beatus qui perfeveraverit usque in finem*; unde erit beata perfeveranfia, nifi de vitæ patientiæ? Nam fecundum quod fobiolam propedicationem, *omnes qui voluerint in Christo pie vivere, perfecutionem patientur*. Quæ non in eo tantum comparanda eft, quod contra Chriftianum petitionem, aut ferro, aut ignibus agitur, aut quibufcumque fupplicitis: cum perfecutionem fæviitiam fuppleant & diffimilitudines mortum, & contemnatio inobedientiæ, & maligaarum tela linguarum. Quibus confiftationibus cum omnis fcimper eccleſiæ membra pulfentur, & nefia pionum portio a tentatione fit libera, ita ut periculis nec ouia caremus, nec laboris; quis inter fluctus maris navem diriget, fi gubernator abfcedat? quis ab infidiis luporum cuftodiet oves, fi paftoris curam non vigilet? quis denique latronibus obfiftet & furibus, fi fpeculatorem in profpectu explorationis locatum ab intentione follicitudinis amor quietis abducat? Permanendum ergo eft in opere credito, & in labore fufcepto: confiantes tentenda eft juftitia, & benigne præftanda clementia. Odio habantur peccata, non homines: corripiatur tumidi, tolerentur infirmi: & quod in peccatis feverius caftigari neceffe eft, non feviente plectatur animo, fed medentis. At fi velementior tribulatio incubuerit, non ita expavefcamus, quasi illi adverftarii propftis fit viribus refiftendum;

Matth. 10.

Matth. 24.

Matth. 16.

Matth. 10.

Matth. 10.

Matth. 10

cum & consilium nostrum, & fortitudo sit Christus, ac sine quo nihil possumus, per ipsum cuncta possimus. Qui confirmans prædicatores evangelii, & sacramentorum ministros; *Fiat ergo, inquit, vobiscum sum omnibus diebus usque ad consummationem sæculi.* Et iterum: *Ecce, inquit, ego vobiscum sum omnibus diebus usque ad consummationem sæculi.* Et iterum: *Pax, inquit, vobis, ut in me pacem habeatis: in hoc autem mundo tribulationem habebitis: sed bonum animum habete, quia ego vici mundum.* Quæ publicitatione, quia sine dubitatione manifestæ sunt; nullis decernus formalis informari, nec edictum Dei videamur ingerere, cum tam potentia sint adjuratio, quam vera promissa. De consultationibus autem dilectionis tuæ, quas separatim confertipsat archidiaconus tuus dictatis, quod sentiendum sit inter præfentes opportunius quæreretur, si nobis tui conspectus copia proveniret. Nam cum quædam interrogationes modum diligentiæ videantur excedere, intelligo eas collatione aptiores esse, quam scriptis: quia licet quædam sint, quæ nulla poffint ratione convelli: ita multa sunt, quæ aut pro confidentione acuitum, aut pro necessitate rerum, oportuit temperari, illa tempor condisione sciveta, ut in his quæ dubia fuerint vel obscura, id novemus sequendum, quod nec perceptis evangeliis contrarium, nec decretis sanctorum patrum inventatur diversum.

Matth. 28.

Joan. 16.

Joan. 14.

Joan. 16.

RESPONSIONES LEONIS papæ ad inquisitiones Rustici Narbonensis.

INQUISITIO I.

De presbyteris, vel diaconis, qui se episcopos esse mentiuntur: & de his quos ipsi clerici ordinarunt.

RESPONSIO.

NULLA ratio finit, ut inter episcopos habeantur, qui nec a clericis sunt electi, nec a plebibus expetiti, nec a provincialibus episcopis cum metropolitani judicio consecrati. Unde cum sæpe quæstio de male accepto honore nascatur, qui ambigat neque quam illis esse tribendum, quod non docetur fuisse collatum? Si quiautem clerici ab illis pleudoepiscopis in eis ecclesiis ordinati sunt, quæ ad proprios episcopos pertinebant, & ordinatio eorum cum consensu & judicio principalium facta est, poterit rata haberi; ita ut in ipsis ecclesiis perseverent. Aliter autem vana habenda est ordinatio, quæ nec loco fundata est, nec auctoritate munita.

Dist. 61. Nulla ratio.

INQUISITIO II.

De presbytero, vel diacono, qui fugitivo crimine suo pœnitentiam publicam petat, utrum sit per manus impositionem danda sit,

RESPONSIO.

Dist. 50. Alienum est a consilium. 1. omnes.

Alienum est a confuetudine ecclesiastica, ut qui in presbyterali honore, aut in diaconatu gradu fuerint consecrati, hi pro crimine aliquo suo per manus impositionem remedium accipiant pœnitendi: quod sine dubio ex apostolica traditione descendit, secundum quod scripsum est: *Sacerdos si peccaverit, quis eum pro eo?* Unde hujusmodi lapsis ad promerendam misericordiam Dei privata est expetenda secessio, ubi illis satisfactio, si fortis digna, fit etiam fructuosa.

1. Reg. 2.

INQUISITIO III.

De his qui alterio ministrant, & conjugaliter, uterum sit licite ministrare.

RESPONSIO.

Dist. 31. Les omnipotentes.

Omnipotentes eadem est ministris altaris, quæ episcopis, sacerdotibus vel ceteris. Qui cum essent laicis, licite & uxores ducere, & filios procreare poterunt. Sed cum ad prædictos pervenerunt gradus, cœpit eis non licere quod licuit. Unde ut de carnali fit spiritale conjugium, oportet eos nec dimittere uxores, & quasi non habeant sic habere; quo & salva fit caritas conjugalis & cellent opera nuptiarum.

INQUISITIO IV.

De presbytero, vel diacono, qui filium suum virginem illi viro in conjugium dederit, qui jam habet conjunctam mulierem, ex qua etiam filios suscepterat.

RESPONSIO.

Non omnis mulier viro junctæ uxor est vir, quia nec omnis filius hæres est patris. Nuptiarum autem fœdera inter ingenuos sunt legitima, & inter nupcias; multo prius hoc ipsum domino constituente, quam initium Romani juris existeret. Itaque aliud est uxor, aliud concubina, sicut aliud ancilla, aliud libera. Propter quod etiam apostolus, ad manifestandam harum personarum differentiam, testimonium ponit ex Genesi, ubi dicit Abrahæ: *Ejice ancillam & filium ejus: non enim heres erit filius ancillæ cum filio meo Isaac.* Unde cum societas nuptiarum ita ab initio constituta sit, ut præter sexuum conjunctionem, haberet in se Christi & ecclesiæ sacramentum: dubium non est, cum mulierem non pertineret ad matrimonium, in qua docetur nuptiale non fuisse mysterium. Igitur capitulum loci eleriei & filium suum viro habenti concubinam in matrimonium dederit, non ita accipiendum est, quasi eam conjugato dederit; nisi forte illa mulier & ingenua fuerit, & dotata legitime, & publicis nuptiis bonestata videatur.

Dist. 54. Sicut.

Gen. 21. 9. 10.

Gal. 4. 22.

Dist. 56. Quæ sint.

INQUISITIO V.

De puellis quæ viris concubinas habentibus nupserint.

RESPONSIO.

Paterno arbitrio virin junctæ carent culpa, si mulieres, quæ a viris habebantur, in matrimonio conjunctæ non fuerunt: quia aliud est nupta, aliud concubina.

Dist. 31. q. 1. Non.

INQUISITIO VI.

De his, qui mulieres, ex quibus filios habent, relinquunt, & uxores accipiunt.

RESPONSIO.

Ancillam a toro abjicere, & uxorem certæ ingenuitatis accipere, non duplicatio conjugii, sed profectus est honestatis.

INQUISITIO VII.

De his qui in agritudine pœnitentiam accipiunt & cum revalierint egere eam nolunt.

RESPONSIO.

Culpanda est lane talium negligentia, sed non penitus deferenda: ut crebris cohortationibus incitati, quod necessarie expetierunt fideliter exequantur. Nemo enim desperandus est, dum in hoc corpore constituitur: est: quia nonnunquam quod ab diffidentia ætatis differtur, consilio maturiore perficitur.

Dist. 50. Sacerdotes.

INQUISITIO VIII.

De his qui animo jam deficientes pœnitentiam accipiunt, & ante communionem moriuntur.

RESPONSIO.

Horum causa Dei judicio reservanda est, in cujus manu fuit, ut talium obitus' usque ad cœmmunionis remedium differretur. Nos autem, quibus viventibus non communicavimus, mortuis communicare non possumus.

Dist. 50. Sacerdotes.

Dist. 50. Sacerdotes.

Dist. 50. Sacerdotes.

Dist. 50. Sacerdotes.

INQUISITIO IX.

De his qui dolore nimio pœnaque nunc dari sibi pœnitentiam, & cum venerit pœnitet dari, quod petebant, si dolor parum pœnaverit, excusant, & volunt accipere quod offertur.

RESPONSIO.

Dist. 50. Sacerdotes.

Dist. 50. Aliud quidem.

Dissimulatio hæc potest non de contemptu esse remedii, sed de metu gravius delinquendi. Unde pœnitentia quæ dilata est, cum fiduciosa petita fuerit, non improbatur, ut quoquomodo ad indulgentiæ medicinam anima vulneratæ perveniat.

INQUISITIO X.

De his qui pœnitentiam poscit fore, si infuro licitare caperint.

RESPONSIO.

Dist. 50. Aliud quidem.

Aliud quidem est debita julla reposcere, aliud propria perfectionis amore contemnere. Sed illicitorum veniam postulantem oportet nullis etiam licitis abhinere, diente apostolo: *Omnia mihi licent, sed non omnia expedunt.* Unde si quis pœnitentiam habet causam, quam negligere forte non debeat, melius expetit ecclesiasticum quam forensis judicium.

INQUISITIO XI.

De his qui in pœnitentia, vel post pœnitentiam negotiantur.

RESPONSIO.

Dist. 50. Aliud quidem.

Qualitas lucri negotiantem aut excusat, aut arguit; quia cilt & honestus quæstus, & turpis: verumtamen pœnitenti utilius est dispendia pati, quam periculis negotiationis obstringi: quia difficile est inter enemies vendentisque commercium non intervenire peccatum.

INQUISITIO XII.

De his qui post pœnitentiam ad militiam revertuntur.

RESPONSIO.

Dist. 50. Contrarium est omnino ecclesiasticis regulis, post pœnitentiæ adionem redire ad militiam fæcularem, cum apostolus dicat: *Nemo militans Deo implicet se negotiis sæcularibus.* Unde non est liber a laqueis diaboli, qui se militia mundana voluerit implicare.

1. militia mundanæ.

INQUISITIO XIII.

De his qui post pœnitentiam uxores accipiunt, vel concubinas fabricantur.

RESPONSIO.

In adolescentia conflitutus, si urgente aut metu mortis, aut captivitatis periculo, pœnitentiam gessit, & postea tamen lapsus incontinentiæ juvenilis, copulam uxoris elegit, ne crimen fornicationis incurreret; rem videtur fecisse venialem, si præter conjugem nullam omnino alam cognoverit. In quo tamen non regulam conflituimus, sed quid sit tolerabilius æstimamus. Nam fecundum veram cognitionem, nihil magis ei congruit qui pœnitentiam gessit, quam caltitas perseverans & mentis & corporis.

INQUISITIO XIV.

De monachis, qui uxores copserint, aut uxores accipere.

RESPONSIO.

Dist. 50. Propositum monachi.

Propositum monachi proprio arbitrio, aut voluntate fuscipiens, deferi non potest absque peccato. Quod enim quis vovit Deo, debet & redere. Unde qui relicta singularitatis professione ad militiam vel ad nuptias devolutus est, publice pœnitentiæ satisfactione purgandus est; quia etiti innocens fit militia, & honestum potest esse conjugium, electionem tamen meliorem deseruisse transgressio est.

INQUISITIO XV.

De puellis quæ aliquandiu in habitu religiosi fuerunt, non tamen consecratæ, si postea nupserint.

RESPONSIO.

Dist. 50. q. 1. Puellæ quæ.

Puellæ, quæ non coactæ parentum imperio, sed spontaneo judicio virginitatis propositum atque habitum susceperunt, si postea nuptias eligunt, prævaricatores, etiamsi consecratio non accessit: cujus utique non fundamentum manere, si in proposito permanserunt. Ambigi vero non potest, crimen magnum admitti, ubi & propositum deseritur, & consecratio violatur. Nam si humana pacta non possunt irrumpere calcati, quid eos mancebit, qui corruperint fœdera divini sacramenti?

Dist. 50. Consecratio.

INQUISITIO XVI.

De his qui a pœnitentiæ Christianæ, parvuli derelicti sunt, & verum baptisgisinat non potest invenire, an debeant baptizari.

RESPONSIO.

Si nulla extant indicia inter propinquos aut familiares, nulla inter clericos aut vicinos, quibus dic. 4. si hi, de quibus quæritur, baptizati fuisse dicenbantur; agendum est, ut renascantur: ne manifeste pereant, in quibus quod non offendisse gaftum, ratio non finit ut videatur iteratum.

Dist. 50. Consecratio.

INQUISITIO XVII.

De his qui parvuli in diffidiis capti sunt, & non sapiunt baptizati, fed sciunt se aliquoties ad ecclesiam a parentibus ductos; utrum possint, vel debeant, cum ad Romanum venerint, baptizari?

RESPONSIO.

Dist. 50. Consecratio.

Qui possunt meminisse quod ad ecclesiam venitbant cum parentibus suis, poluerunt recordari, an quod eorum parentibus dabant præceptum. Sed si etiam hoc ab eorum memoria alienum est, confendendum eis videtur quod collatum esse nesciunt; quia non temeritas intervenit præsumptionis, ubi est diligentia quæsita.

INQUISITIO XVIII.

De his qui in Africa, vel Mauritania venerunt & nesciunt in qua fidei baptisati, quid circa eos debeat observari.

RESPONSIO.

Dist. 50. Consecratio.

Non fe sibi baptizatos nesciunt, fed cujus fidei fuerint; qui eos baptizaverunt, fe nesciunt prodi. Unde qualibet modo formam baptismatis accepisset, baptizandi non sunt; sed per manus impositionem, invocata virtute Spiritus sancti, quam ab hæretici, aut accipere non potuerunt, catholicis accipant sont.

INQUISITIO XIX.

De his qui parvuli quidem baptisati a gentilibus capti sunt, & cum illis pœnitiae consortunt; cum ad Romanium adhuc juvenes venerint, si communionem petierint, quid eis observandum?

RESPONSIO.

Si convivio (ilo gentilium & ecfis immolatitiis usi sunt, pubsuit jejuniis & manus impositione purgari, ut delenceæ ab idolothytis abstinentes facrameotorum Christi possitis esse participes. Si autem ad idola adoravere, aut homicidiis, vel fornicationibus contaminati sunt, ad communionem eos, nisi per pœnitentiam publicam, non oportet admitti.

NOTÆ JACOBI SIRMONDI S. J.

1 Inquisitiones Rustici quæ Leonis responsionibus singulis præmittuntur, tunc primum prodeunt in lucem ex diversis manuscripts, hactenus non sine incommodo prætermissis, ut ipse hoc loco plerumque interligi responsionis non possit.

2 *Paterno arbitrio.*) In codice canonum Dionysii Exigui inter Leonis decretum cap. 18. & apud Gratianum 31. q. 2. *Non omnis mulier*, itemque apud Burchardum delvorum, membrum hoc inepte cum superiori capite conjungunt.

; Cuiquam est fas.] Hic rursum à Dionysio cap. 19. & à Gratiano dictum est. *Ancillam e sacro*, membrum hoc fundo extortum cum præcedenti connectitur, cum, ut ex inquisitione patet, ad ea plane diversis pertineant: tuti enim inquisitiones illas, ut diximus, non omisit.

JACOBI SIRMONDI S. J.

Nota pulcrum, mutat primum edit.

NEque primum in totum edita fuere inquisitiones Rufini, ad quas Leo *respondet*; *utque hactenus incommodo patiendo*, *cum fici hic quinque inquisitiones respondent non pollicit*. In epistola autem Rufinus hanc *primam*, *primum agit cum Episcopis & Presbyteris*, *qui reho publicæ*, *in adulterinum ultimum modum excessisse*. Deinde ut in falsiloquo labore epistolæ, *quos vacinnomen opinatur*, *adulterat primamen*. Pulcrum indicet, quid de reipublicæ ipsis fecimus sit, *quos ad quæ inquisitionem tractaverit*. *Ut ipse ancem clerici*.] Inquisitionis nulla offendunt de presbyteris vel diaconis agi, qui episcopo monitis, clerisque adstantes, *subdiscutiri*, *quod ipsi alias inflicta non prohibant*. Quorum indutantionem Leo ita tuam habet *justit* telpondet, *& episcopum voluntate in propriis causa testis facta fit*. Quamquam ergo episcopum propium est omnes ordinatos, non presbyteratus, qui *ordinatus est*, *non habet*, *ut episcopum manum ad indutandum non habent*, ut contra Acciaiae differit Epiphanius hæres xxvv. apparet tamen Leonis judicio *canon fuit fuit* ordines inferiores, quos episcopus ordinabat antecedente subdiscuti. Nec dispar, opinor, sententia Gelasii papæ in epistola ad episcopos Lucaniæ cap. vi. cum presbyterum negat fore tantum *sacrificii* jus habere facendi lubdiscutiam vel *indiffinitum*. *Ego enim tantum repudiata dare videtur*, *qui fere pulsi episcopi*, *laicorum*, ut ut, *omnibus fit abstinuisse & conflat*, *authentice apostolica monitis abhorrha*: permittitur fuisse *inlicentum ordinum collatione*. Certum directe *lapsionem ordinum* esse, *ut diaconissam ac presbyteratum*, ut ex iis patet, quæ de concilio II. Hispalensi dicta sunt ad canonem ultimum Synodi Arausicanæ. *Quem in epistola citata Mansuetus*, *quem in Apologia II. recitat Ashantius*, *Ichrymam negat esse presbyterum*, *quippe ordinatus ab episcopo*, *qui episcopus*, *utpia tantum presbyterum*. *Ὑπὸ μὲν τοῦ ἐπισκόπου*, *ἀμπαθῶς ἐκκαυθεὶς κατεκρίθη*.

Allienum est a conformitate.] Lapsus in eximen presbyteris vel diaconis pœnitentia publica per manus impositionem non debuisse. Concilium Carthaginense can. xxvii. *Confirmentur ipsi*, *ut si quando presbyteri vel diaconi in aliqua gravatore culpa conviffi fuerint*, *quo ex a minifterio fuerint fit removeri*, *non ut ultimam tempum pœnitentiæ*, *vel tempum fidelibus laici imponatur*. Quod vero in his non tenetur, *multo minus in episcopis*. Quare damnatus ab in Synodo Romana Donatus, quod contra morem ecclesiæ *lapsis episcopis manus imponere*. Optatus lib. II. *Donec & novum tenebatur episcopis in Donatum fuit hæ sententia latæ*, *quod confiffus fit se rebaptizaffe*, *& episcopis lapsis manum impositæ*, *quod ab relinquentium ab*. *Idem lib. III. Mallet ergo Donatus in Donatum*, *profecutiuus tempore episcopos aliquos inertia a confiffione Dei desiffos abortiffiffe*. *& tamen nullus retum ab eius fertunus*, *aut manum lapsis impositus*, *aut ut gens Donatum imposuit*. In Hispania tamen & presbyteros & episcopos pœnitentiam per manus impositionem sleuando fuisse ipsi docet can. x. Synodi XIII. Toletanæ.

Adinfinis clerici.] Diaconis fas levius, quos abhinere ab utroque fuis debere docuit Innocentius epistola ad Victricium cap. xx. & Synodus Arausicana can. xxvii. ita ait: *Diaconi* canones Gallia.

Non omnis mulier.] Cum aliud fit uxor, & aliud concubina, non antecedit, *tum conjugatis nubere*, quæ concubinas habeantur nubere: nec duplicem matrimonium continuo discendis est, qui relicta concubina uxorem ducit.

Quod expetiuntur conquerunt.] Qui pœnitentiam in ecclesiastica accepunt, *non restituuntur* eunoni debent, non *Dominum* & *non appetunt*, *quibus etiam & professionibus data est*, ex canone Leonis Toletanæ XII. *Sicut hæpitiæ*, *inquit*, *quod ipsi ecclesiæ parvulis fine nulla contenione*, *in fide tantum pœnitentum accipitur*, *ita pœnitentia dictum quod nefariosius illaborat*, *absque nulla repugnantia invitabilitiam si qui illud accipitur observantur*. Quare multo magis qui appetunt, *contendunt*, *fuit in conquæ*.

Nemo cuiq Dei indicia.] Sic fit in epistola ad Theodosium. *Cum Dominus Deus noster*, *cujus judicia nemo quæ*, *quod ministerium sacerdotale implere non potest*, *nisi ipse illuminatus fuerit*. Hoc tamen memoriam *fuit*, *ut ipse ipsum*, *vel ubi ministerium exigit*, *non probatum*, *non ordinatum*, *Gallia*, *Hispania*, *Italia*, *Germania*.

A ritus placuisse oblendimus ad canonem 11. Synodi Vasensis.

De mem gravibus delinquenti.] Metuebant nimirum, ne sacri ministerio jubaiaibus fuccumbente, aut in eadem pœna relaberentur, eum jam pœnitendi, ut loquitur Sirmiens, fuffugium non habente. Proporta pœnitentium publicam multi olim, fiue hypocrisum, differre studebant.

Aliud quidem cf.] Jamiteratum profecto, a fanctaiaibus fiuitis omnibus abhinere jubebantur, in quibus tantis aliquid periculi vel illecebæ. Omnis ergo litigare, negotiari, mulieres, aut conjugio inire, poli pœnitentiam licuit, aut quæstus licuit, pudeat refugiendi. Pœnitentes dem, litigare fit cognatur, ecclesiaiaibus patius quam fuiti publicis, ut ex debere. Negotiationem vero in ecclesiæ, ut illegitimo pati malint, quam ejus fe potuiuis ex eis fit. Ille. De conjugio denique, tamqui fuit pœnitentiam fine vetera, veniens tamen data poli adulteriis, fit intentionem non pœnitentiæ, nisi. Quam Leonis indulgentiam restans synodus vi. Toleran can. viii. conditionem adjecit, ut fi fuperfiites uxoribus fuerint, alias ne ducant. Leonis deinde verba interpretari fatis de priliius uxoribus, ad quas adulteretas conjugati post pœnitentiam redierunt: cum Rufini interrogatio de toto conjugio fermonem fuiffe docent.

Propriam monachi.] Hinc patitur, ut videtur, canon xxvi. Synodi Romanæ fub Leone IV. *Qui fuerit ad monasterium ascriptus*, *& postmodum ad nuptias vel ad militiam devolvitur*, *publice satisfaciant pœnitentiæ juxta*. Monachos enim qui nuptias ineunt, Synodus Chalcedon tenuis excommunicat ribec canone xvi.

Prudent quæ non cuiffe.] Prudis nondum velati, fed quæ virginitatis propositum tenebantur, & pallas vaginam, agendam aliquando tempore pœnitentiam recipiebant. Innocentius epist. 1. ad Victricium cap. xxii. De his folum virginibus Rufinus. Quæ vero fubjiciuntur hoc loco de virginibus consecratis, de quibus inquiffimus non fuiffet, ex in quibuffam monachorum ea cadunt.

Si nulla extorsit indicia.] Qui ignorant an fint fuperiori, baptisma fuit, qui fciunt fe baptizatos, fed quatenus cujus fidei fuerint qui eos baptizarunt, per manus impositionem, ut in re dubia, recipiendi. Quo de capite vel ex hac epist. Rufini, vel ex fimili quæstione de iis fabribus capitivis confulitur, aliam flatuunt quo fi ipso Romam deceat Leo epistola xxxv. ad Leonem episcopum Ravennem.

Si convivia fuis.] De iis qui quod barbaros genti in ti vinculis, quod ex culpa modo alias, cum in Romanum fuium redeunt, recipiendos decet ces; qui immolatione eum idolorum ceremoniis, aliter eos qui fe facrificia, vel alibi capitalibus criminibus fuiffent, Romanos ergo vulgari vocabulo appellavit Rufinus Romanum imperium. *Ut Grofius lib. VII. cum de Arcadio Gothorum rege loquens*, *ex quo fimilitiri fe sudiffe narrat*, *inhiaffe illum ne obliterata*, *inquit*, *Romanæ imperium*, *Romanum omnifarium Gothorum vulgo & fuerat & concretum*, *efficere*, *ne indigenitur loquer*, *Gotiha*, *quod Romania fuiffet*, *Sic & Salvianus*, *libro de providentia Romanis opponens barbaris*, non Romanos eumum rives intelligit, fed quomodo ubique gentium Romano adhuc imperio & legibus parentes.

EPISTOLA XCIII. LEONIS PAPÆ AD TURIBIUM ASTURICENSEM EPISCOPUM.

I. *Contra Priscillianistas*, *qui sanctam Trinitatem non profitent*, *sed tantum memoriales diffiniunt*.

II. *Adversus id, quod Deus filium profiteretur creduntur*, *quam Patrem*.

III. *Adversus id*, *quod dicunt*, *idem unigenitum dici Christum*, *quia filius de virgine natus*.

IV. *De natali domini*, *quod in eo Priscillianistæ ipsius celebrent*.

V. *Adversus id*, *quod ajunt animam hominis ex divina esse substantia*.

VI. *Contra id*, *quod ajunt diabolum ex se*, *non ex chao esse*, *& proprium habere naturam*.

VII. *Contra illud*, *quod nuptias & procreationem filiorum adstruunt esse pecatum*.

VIII. *Contra id*, *quod corpora humana diabolo esse figmenta*, *& dæmonibus in utero formari*.

IX. *Contra id*, *quod filios regeneriffimi ex Spiritu sancto dicunt esse conceptos*.

X. *Contra id*, *quod animæ in coelestibus peccare dicunt*, *& secundum qualitatem peccati in hoc mundo accipere sortem*, *vel bonam*, *vel malam*.

XI. *Contra id*, *quod fatalibus flexiis dicunt animas hominum obligari*.

XII. *Contra id*, *quod sub alio potestatibus partes animæ*, *sub alio corporis membra deferiuunt*.

XIII. *Contra id*, *quod duodecim signa*, *quæ mathematici observant*, *per corpus omne obligiuunt*.

XIV. *De apocryphis eorumdem Priscillianistarum*.

XV. *De ipso Difficinii*.

Leo episcopus Turibio episcopo salutem.

QUam, laudabiliter pro catholicæ fidei veritate moveaiis, & quam fofiicite dominosc gregi devotionem officii pastoralis impendias, tradita nobis per diaconum tuum fraternitatis tuæ scripta demonstrant, quibus notitiæ nostræ intimare voluisti, quali in regionibus vestris de antiquis pestilentiis relicquis errorum morbus exarferit. Nam & epistolæ ipsiaiis, & quæ ad nos Priscillianistarum libelli tui textus demonstrant Priscillianistarum fedidiffimam apud vos recaluiffe fentinam. Nihil est enim fordidius in quorumque fensibus impiorum, quod fed Deum Patrem, Filium, & Spiritum sanctum homiuem: nec alius fit qui genuit, alius qui genitus est, alius qui de utroque procefiit: fed fingularis unitas in tribus quibusdam vocabulis, fed non intrinsecus fit accidentibus personis. Quæ blasphemia ut ruinas de Sabellii opinione fumpferunt, cujus discipuli etiam Patropaffiani merito nuncupantur: quia ipse qui Filium dicebat esse Patrem, cruci Filii, qui eiusdem passio: & quidquid in forma fervi Filius Patri obediendo fuffinuit, totum in se Pater ipse fuffecipit. Quod catholicæ fidei fine ambiguitate contrarium est, quæ Spiritum sanctum ita Deum esse confitetur, ut Patrem & Filium & Spiritum sanctum fine confusione intuitivos, fine tempore temporeos, fine differentia credat æquales: quia unitatem in Trinitate non eadem persona, fed eadem implet essentia.

II.

In secundo capitulo obendiur inepiam vanumque commentum, de procefiionibus quarumdam virtutum: nec Deo, quasi habere cœperit, de quas essentia fuit: ipse præcefiiis in ipso Arianorum commentum fuffugiuntur fensiis, dicentiaiis, quod Patrem esse Filium fit, quia fuerit aliquando fine Filio, & tunc Pater esse cœperit, quando Filium genuerit. Sed licet illos catholica ecclesia detestatur, ipsa & illos, qui putant unquam Deo id, quod ejusdem est essentiæ, defuiffe. Quem ficut mutabilem, ita & proficientem dicere nefas est. Quam enim mutatur quod minatur, tam mutatur etiam quod augetur.

III.

Tertii vero capitulii fermo diffiniat, quod idem impii affeiant, idem unigenitum dici Filium Dei, quia folus fit natus ex virgine. Quod utique non auderent dicere, nisi Pauli Samosateni & Photini virus bauiffent, qui dicentiaiii dominum nostrum Filium Dei esse, non quasi unum filiorum ex virgine Maria, non folii. Si autem ifti aliud de *hoc* fenfu intelligi voluiiii, neque principium de matre dant Christo, afferant necesse est non unumiffe Filium Dei, fed alios quoque ex fumuo Patre progenitos, quorum hic unus fit natus ex femina, & ob hoc appelletur Unigenitus: qui hanc hæresiendi conditionem affiii

num, vel ex matre voluit habere principium, vel Patris Dei unigenitum diffitentur: cum & de matre is natus sit, qui erat Deus Verbum, & de Patre non sit genitus praeter Verbum.

IV.

Quarto autem capitulo continetur, quod natalem Christi, quem fecundum susceptionem veri hominis catholica ecclesia venerator, quia *Verbum caro factum est & habitavit in nobis*, non vere sibi honorent, sed honorare se simulent, jejunantes eodem die, licet & die dominico, qui est dies resurrectionis Christi. Quod utique ideo faciunt, quia Christum dominum in vera hominis natura natum esse non credunt, sed per quamdam illusionem obtenuisse videri volunt, quae vera non fuerint; sequentes dogma Cerdonis atque Marcionis & cognatis fuis Manichaeis per omnia concordantes. Qui fecut in nostro examine detecti atque convicti sunt, dominicum diem, quem nobis salvatoris nostri resurrectio consecravit, exigunt in moerore jejunii; Solis (ut proditum est) reverentiae hanc concinentiam devoventes, ut per omnia fint a nostro fidei unitate dissidentes, & dies quos a nobis in laetitia habetur, ab illis in afflictione ducatur. Unde dignum est, ut inimici crucis Christi & resurrectionis, talem excipiant sententiam, qualem elegerunt doctrinam.

V.

Quinto capitulo refertur, quod animam hominis divinae alleram esse substantiae, nec a natura creatoris fui conditionis nostrae distare naturam. Quamquam etiam ex philosophorum quorundam & Manichaeorum opinione manamem, catholica fides damnat: licens nullam tam sublimem, tam sanctam principium esse falcorum, quam Deus ipse natura est. Quod enim de ipso est, idem est quod ipse. Nec id aliud est, quam Filius, & Spiritus sanctus. Praeter hanc autem summae Trinitatis unam consubstantialem, & simplissimam, & atque incommutabilem deitatem, nihil omnium creaturarum est, quod non in exordio fui ex nihilo creatum fit. Non autem, quidquid inter creaturas eminet, Deus est, nec fi quid magnum est, atque sublime, hoc est quod ipse. *qui facit mirabilia magna solus*. Nemo hominum veritas, nemo sapientia, nemo justitia est: fed multi participes funt veritatis & lapientiae atque justitiae. Solus autem Deus nullius participationis indigus est. De quo quidquid dicitur utcunque sentitur, non qualitas est, fed essentia. Incommutabili enim nihil accedit, nihil deperit: quia esse illi, quod est semperterum, semper est proprium. Unde in se magnus innovat omnia, & nihil accipit quod ipse non dedit. Nihil omnino igitur superbia, nominumque fumi cuci, qui cum dicunt humanam animam esse ex ipso, & substantiae, non intelligunt, nihil se aliud dicere, quam Deum esse mutabilem, & ipsum perpeti quidquid potest naturae suae pati.

VI.

Sexta autem capitulo indicat eos dicere, quod diabolus nunquam fuerit bonus, nec natura ejus opificium Dei esset, fed nam ex malo & cacodoxi emersisse: quia fecilicet nullum fui habere substrato, fed omnis mali ipse fit principium atque substantia: cum fides vera, quae est catholica, omnium creaturarum, sive spiritualium, sive corporalium, bonam confiteatur substantiam, & mali nullam esse naturam: quia Deus qui vere fit creator omnium, nihil non bonum fecit. Unde & diabolum Dei esse, id intro, quod fabricatus est, perdidit, qui naturalis excellentia male usus est, quam ei Deus, non in contrariam transiit substantiam, fed a summo bono, cui debuit adhaerere, deficivit: fient ipsi, qui talia afferunt, a veris in falsa prorumt, & naturam in eo arguunt, in quo sponte delinquunt, ac pro sua voluntaria perversitate damnantur. Quod utique in ipsis malum erit, & ipsum malum non erit substantia, sed persona substantiae.

VII.

Septimo loco sequitur, quod nuptias damnant, & procreationem nascentium perhorrescunt: in quo (licut pene omnibus) cum Manichaeorum profanitate concordant, idem (licut ipsorum moores probant) conjugalem copulam detestantes, quia non est illic libertas turpitudinis, ubi & pudor matrimonii servatur, & ipse fobolis.

VIII.

Octavum ipsorum est, plasmationem humanorum corporum diabolo dicere esse figmentum, & femina concorporium opera demonum in mulierum uteris figurari: propterea refurrectionem carnis non esse credendam, quia concretio corporis non fit congruens animae dignitati. Qui falsitas haec dubio opus diaboli est, & talia prodigia opinionum figmenta funt daemonum, qui non in hominum ventribus formant homines, fed in haereticorum cordibus tales fabricantur errores. Quod nimirum diffinum virus de Manichaeis impietatis fpecialiter forte procedens, olim fides catholica deprehendit atque damnavit.

IX.

Nona autem annotatio manifestat, quod filios promissionis, ex mulieribus quidem natos, fed ex Spiritu fancto dicant esse conceptos, ne illa fobolis, quae de carnis semine nascitur, ad Dei conditionem pertinere videatur. Quod catholicae fidei repugnans atque contrarium est, quo omnem hominem in corporis animaque substantia a conditore universitatis formari atque animari intra naturae hujus conditiones contineri, quamvis tot peccati mortalitatisque contagio, quod in protlem a primo parente transfuerit, fed regenerationis facramento fabrentinae, quo per Spiritum fanctum promissionis filii creantur, non in nostra carnis, fed in virtute baptismatis. Unde & David, qui utique erat promissionis filius, dicit ad Deum: *Manus tuae fecerunt me, & plasmaverunt me*. Et ad Jeremiam dominus ait: *Priusquam te formarem in utero, novi te, &c.*

X.

Decimo autem capitulo referuntur afferere animas, quae humanis corporibus inferuntur, fuisse in corpore, & in coelesti habitatione peccasse, atque ob hoc a fublimibus ad inferiora delapsas, in diversae qualitatis principes intelligi, & per aeras ac liberos poestlate, alias deteriores, alias mitiores corporibus esse inclusas, forte diversa & conditione dissimili, ut quidquid in hac vita varie & inaequaliter proveniat, ex praecedentibus causis videatur accidere. Quam ob rem catholica ex multorum fibi erroribus texuerunt; fed omnes eos catholica fides a corpore fuae unitatis abfcidit, confitentes praedicatas atque veraciter, quod anima hominum pristinquam fuis inferantur corporibus, non fuere, nec ab alio incorporentur nisi ab opifice Deo, qui & ipsarum est creator & corporum. Ex quia per primi hominis praevaricationem total humani generis propago vitiata fit, neminem posse a conditione veteris hominis liberari, nisi per sacramentum baptismatis Christi, in quo nulla est discretio renatorum, dicente apostolo: *Quicumque enim in Christo baptizati estis, Christum indusistis. Non est Judaeus, neque Graecus non est servus, neque*

neque liber: non est masculus, neque femina; omnes enim omnes estis in Christo Jesu. Quid ergo hic agunt curiosi siderum, quid figmenta fatorum? quid mundanarum rerum mobilis status, & inquieta diversitas? Ecce tot impares gratia Dei facit aequales, qui inter quotidiet vitae hujus labores, fi fideles permanent, miseri esse non possunt, apostolicum illud in omni tentatione dicentes: *Quis nos separabit a caritate Christi? tribulatio? an angustia? an persecutio? an fames? an nuditas? an periculum? an gladius? Sicut scriptum est: quia propter te mortificamur tota die, aestimati sumus ut oves occisionis. Sed in his omnibus superamus in eo, qui nos dilexit*. Et ideo ecclesia, quae corpus est Christi, nihil de mundi inaequalitatibus metuit, quia nihil de bonis corporalibus concupiscit. Nec tamen mundi Principis furorum gravari, quae patientia tribulationum novit augeri.

XI.

Undecima ipsorum blasphemia est, qua fatalibus stellis & animas hominum & corpora opinantur' adstringi, per quam amentiam, necesse est, ut hominis paganorum erroribus implicati, & faventia sibi (ut putant) fidera colere, & adversantia studeant mitigare. Verum ista sectantibus nullus in ecclesia catholica locus est: quoniam qui fe talibus periculosibus dedit, a Christi corpore totus abscissit.

XII.

Duodecimum inter haec illud est, quod sub aliis poestlatibus parten animae, sub aliis corporis membra defcribunt, & qualitates interiorum praesulum in patriarcharum nomisibus flatuunt, quibus e diverso figna fiderea, quorum virtuti corpora fubjiciantur, opponunt. Et in his omnibus inextricabili fe errore praepediunt, non audientes discentem apostolum: *Videte ne quis vos decipiat per philosophiam & inanem falsiloquium secundum traditionem hominum, secundum elementa mundi; & non secundum Christum: quia in ipso inhabitat omnis plenitudo divinitatis corporaliter, & estis in illo repleti, qui est caput omnis principatus & potestatis*. Et iterum: *Nemo vos fedulo, volens in humilitate & religione angelorum, quae non vidit ambulans, frustra inflatus, fensu carnis fui, non tenens caput, ex quo totum corpus per nexus & conjunctiones subministratum & confirmatum crescit in augmentum Dei*. Quid ergo opus est in cor adinventor, quod lex non docuit, quod prophetia non cecinit, quod evangelii veritas non praedicavit, quod apostolica doctrina non tradidit? Sed hae' opera funt nonnemmitibus, de quibus apostolus dicit: *Erit enim tempus, cum fanam doctrinam non fustinebunt, fed ad sua desideria congerent sibi magistros, prurientes auribus; & a veritate quidem audiere avertent, ad fabulas autem convertentur*. Nihil itaque' nobiscum' commune habeant, qui talia audent vel docere, vel credere, & quibuslibet modis nituntur adstruere, quod fabulosis ratis ab fye refurrectionis alienis fit, atque in omne facramentum incarnationis Christi relolvunt: quia' indigeum fuit in corpum hominem fuscipi, fi indignum erat in corpum liberari.

XIII.

Tertiodecimo loco positum est eosdem dicere, quod omne corpus fulpturarum canonicarum fub patriarcharum nominibus accipiendum fit, quia illae duodecim virtutes, quae reformationem hominis intrinsice operantur, in horum vocabulis indicentur, fine qua scientia nullum animae profecisse affequi, ut in tam fubstantiam, de qua prodiit, reformetur. Sed hanc impiam vanitatem despeftat haber Christiana fapientia, quae novit verae deitatis inviolabilem & inconvertibilem esse naturam: animam autem, sive in corpore viventem, sive a corpore feparatam, multis paffionibus fubjacere. Quae utique, fi' divinae effectiones, nihil adverti poffet incidere. Et ideo inefabiliter aliud creator est, aliud creatura. Ille enim semper idem est, & nulla varietate mutatur; haec autem mutabilis est, etiam non mutata, quia ut non mutetur, datum' potestit habere, non proprium.

XIV.

Sub quartodecimo vero capitulo, de flatu corporis feritire dicuntur, quod fub potestlate fidrum atque fignorum pro terrena qualitate tenentur, & ideo multa in fanctis libris, quae ad extetioterem hominem pertinent, reperiri, ut in ipsis fcripturis inter divinam terrenamque naturam quadam fibi repugnet adversitas, & aliud fit quod fibi vindicet animae praesulus, aliud quod corporis conditores. Quae fabulae ideo diffiuntur, ut & anima divine affirmetur esse fubstantiae, & caro credatur mutabile esse naturae; quoniam & ipsum mundum cum elementis fuis non opus Dei boni, fed conditionem mali profitentur auctoris: atque ut haec mendaciorum fuorum facrilegia bonis simplis colorarent, omnia quae divinae absolquia fensium nefandorum immiffione violarunt.

XV.

De qua re quintodecimi capituli fermo conquritur, & praesumptionem diabolicam merito detestatur, quia & nos illud veracium testium relationes comprimus, & multos corruptissimos eorum condemnamus, qui commentis illusantur, inventisque. Quomodo enim decipere simplices possent, nisi venenata poculo quodam melle praeliniret, ne usquequaque fentirentur infusavia, quae essent futura mortifera? Verumtamen ergo est, & fortasse tali diligentia maxime providendum, ut fallaticodices, & a fincera veritate discordes, in nullo usu lectionis habeantur. Apocryphae autem scripturae, quae in canonibus apostolorum mutatum habent feminarum falsitarum, non solum interdicendae, fed etiam penitus auferendae funt, & atque ignibus consumendae. Quamvis enim fint in illis quaedam, quae videantur speciem habere pietatis, nunquam tamen vacare fuit vocesis, & per fabularum illecebras hoc latentes operantur, ut multos sibi narrationes fedufios, laqueis cujuscumque erroris involvant. Unde & quis epistoporum vel apocrypha haberi per domos non prohibiverit, vel fub canonicorum nomine codices in ecclesia permiserit legi; qui Priscilliani adulterina funt emendatione corrupti, haereticum fe noverit judicandum; quoniam qui aliam ab errore non revocat, feipfum errare demonstrat.

XVI.

Postremo autem capitulo hoc prodidit justa querimonia, quod' Dicticinii tractatus, quos fecundum Priscillianiae dogma conscripfit, a multis cum veneratione legerentur; cum fi aliquid memoriae Dicticinii tribuendum putant, reparationem ejus magis debeant amare, quam laplum. Non enim Dicticinium, fed Priscillianum legunt, & illum probant, quod errant docuit, quod corrupte cultus elegit. Sed nemo hoc impune praesumat, nec inter catholicos confpetur, qui quod utinit scripsit, non ab ecclesia folumnodo catholica, fed etiam a fos auctore damnatis. Non fit perversis liberum simulare quod fingunt, nec fub velamine nominis Christiani decretorum imperialium fatuta declinent. Ideo enim ad ecclesiam catholicam

cam cum tanta cordis diversitate conveniunt, ut & quos pollunt, suos faciant, & legum severitatem, dum *fe nolitios mentiuntur, effugiant.* Verum Nestor hic Pirisiliuniæ, faciunt hoc Manichæi, quorum cum illis tam fœderata fuit concordia, ut *solos nominibus discreti, facrilegiis autem sibi invicem unti*: quis enim veteres tetlamentum, quod illi *le fulciprer* fortibus, Manichæi refutant, ad unum tamen finem utrumque tendit intentio, cum quod illi *recipiendo corrumpunt*, illi abdicando impugnant. In execrabilibus autem nefariis *contrita*, quæ quanto immoderiora sint; tanto diligentius occultantur, unum *prorius* nefas est, una est abhominatio, & similis turpitudo. Quam esti eloquii erubescimus, *solentialiter* tamen inquisitionibus indagantur, & Manichæorum, qui comprehensi sunt, confessionibus detectam, ad publicam fecimus pervenire notitiam; ne illo modo posit dubium videri, quod ipse dubitabo nullo, cui non solum frequentissima prælentia faceedotum, sed etiam illustrium virorum dignitas, & pars quædam senatus ac plebis interfuit, ipsorum qui omne facinus perpetrarunt, ore relatarum est, Hoc est, quod ad dilectionem tuam nunc direximus, gesta demonstrant. Quod autem de Manichæorum fœdissimo fœdere, hoc etiam de Priscillianistarum incestissima confœderatione ullum comperiam, nullatenus volgatum est. Qui enim per omnia *sunt impietate* consimiles, nec posunt in facri: *luis* esse dissimiles. Decertit itaque omnibus quæ libelli tui *ex comprehendit*, & a quibus commonitorii tuæ *non discrepat*, sufficientet (ut opinor) offendimus, quid de his, quos ad nos fraternitas tua retulit, censamus, & quam non fit ferendum, si ita nephanii erroribus etiam conjunctæ fœcedotum corda consentiant, vel (ut mitius dixerim) non resistant. Quæ conscientia honorem sibi desiderari vindicant, qui pro animabus sibi creditis non laborant? Reliquiæ tamen nostri Hydacius, & Ceponius imminebunt conjuncta cum eis infiantia tua, quo citius vel provinciali conventu remedium tanti vulneribus afferatur. Data XIX. Kalendas Augusti, Alypio & Ardabure viris clarissimis consulibus.

Gratia.

Fundatum.

Vere ita esse.

Fundatum.

Ut ab opinione.

Fidei.

Fiat.

Fiatum.

Sciat.

Sciat.

*Sciat

Leo, nam præfatus juxta Aldinum posuit calculum ex Kalendis Maijs celebrari. Leo vero in synodo consulum Martianus Imp. Theophili sententiam Iunonis rerum prælatis probat responsibus: tum Leo encyclicas de nuce scripsit, quibus Dominicum ejus anni paschæ vers. Kalendas Martias futurum denunciavit. Extant Leonis hac de re ad Martianum & ad Eudoxiam epistolæ xxiv. & xxv.

EPISTOLA XCVI. LEONIS PAPÆ I.

AD EPISCOPOS ET PRESBYTEROS intra *Thracium* provinciam constitutos.

*Tertium.

Declarat excommunicatos clericos illos, qui præterquam ecclesiastico judicio secularem adierint potestatem.

Dominis fratribus merito beatissimis, in Christo venerabilibus, Thessalonicensibus, Samaritanis, Cheratonis, Desideriis episcopis, & presbyteris omnium ecclesiarum, quæ sunt intra provinciam Thracium constitutæ, Leo, Victorius, Eusthathius episcopi.

TANTA fecundi potestates circa facerdotalem hominem reverentia præcaluere, etiam hi quos sub imperiali nomine terrena potentia præsidet, præcepit, ut nisi diligenter de negotiorum ecclesiasticorum sanctis juxta divalia constituta permiserint. Quod cum & piis antiquis fecerunt, & illibatis frequentatum est legibus, confirmatum, præsenti tamen tempore a plerique invenimus fuisse calcatum. Nam præterquam facerdotali judicio, passim ad examen secularis traheretur. Quocirca nobis vilum est, ut hanc & sacræ legis, & nostri ordinis contumeliam, & ad prælens ulciscetur plena difficilis, & observandam formulam constituere in futurum. Certissimum namque, ut quicumque, præterquam facerdotes ecclesiæ suæ, ad illicepationem venerit sæcularium, sacris limitibus expulsus, a catholicæ ecclesiæ altario: neque illius poli hanc definitionem, quæ communis omnium arbitrio, quidquam sibi ultra præscriptum vindicare nitatur. Ita fiet, ut hi qui ante cravaverunt, congrua quendatione se corrigant, & qui sub observatione clericali cedit probatur fervire officio, ex clero abjiciendum, & præterquam facerdotum judicio, sæcularem adierit potestatem. Quod adeo singulos universosque voluimus agnoscere, ut quod pleno jubsistit & juris ordine constitutum est, effectum totius firmitatis in omnibus ecclesiarum negotiis sortiatur. Sane si clericus laicum pulset, prius se audiri ab episcopis poscat: tum si petitioni sua laicum viderit obvia, ab episcopis sui, in sæculi moderatoris discepatione confligat. Leo episcopus fecit. Victorius episcopus scribit. Eusthathius episcopus scribit.

*Nota Jacobi Sirmondi S. J.

Leonis nomen plerique omnes habent inditum, ut hæc epistolam Leoni papæ adscriberem, quam inter ejus epistolas collocatam, numero XCVI. cum revera in Leonis Bituricensis epistolis, qui sæva cum Vitholdo Constantinopoli & Eutychiano Tarnanto, ejusdem ad episcopos & presbyteros provinciæ, non Thraciæ, ut inter Leonis epistolas vulgatam est, sed Asiæ, quæ nomine Thracium provinciæ designatur, quæ est Tertia Lugdunensis.

JACOBI SIRMONDI S. J.

Nunc postumæ, nunc primum editæ.

Ex Codice Aquensi. Tom. I.

Non plerique omnes habentur inditum, ut hæc epistolam Leoni papæ adscriberem, quam inter ejus epistolas collocatam, numero XCVI. cum revera in Leonis Bituricensis epistolis, qui sæva cum Vitholdo Constantinopoli & Eutychiano Tarnanto, ejusdem ad episcopos & presbyteros provinciæ, non Thraciæ, ut inter Leonis epistolas vulgatam est, sed Asiæ, quæ nomine Thracium provinciæ designatur, quæ est Tertia Lugdunensis.

A nis Bituricensis, qui una cum Vitholdo Constantinopoli & Eutychiano Tarnanto eam scripsit ad episcopos & presbyteros provinciæ, non Thraciæ, ut inter Leonis epistolas vulgatam est, sed Asiæ, quæ nomine Thracia provincia designatur, quæ est Tertia Lugdunensis. Ad calcem vero epistolæ, post subscriptionem trium episcoporum, subjunxerunt Sanctus S. Remigii Remensis clausula, *& cæteri omnes episcopi subscriptionem, ut hinc apparet, a plurimis episcopis, & ex synodo forsitan aliqua edictum fuisse, post Andegavensem, quam Leo papa Victorium adjuvat etiam Charisio, qui hoc loco inter episcopos provinciæ Tertiæ omittitur nunc.*

Cerissimus tempus. Cleticum qui præterquam episcopalis judicio publicum judicium sibi sponte adeisset, et clericis habetionem, id est clericiam quidem & officia privandum decernunt. Quod si a laico pulsatus, & audire se ab episcopo poscat, temperare non possit, tum ei et permittit episcopo in secularis judicio confligere benedic.

EPISTOLA XCVII. LEONIS PAPÆ I. AD LEONEM AUGUSTUM.

I. *De blasphemiis Nestorii & Eutychetis, eorumque damna anathematizat.*

II. *Quod in nos domini Jesu persona gemina fit deitatis & humanitatis affirmata natura.*

III. *De capitulis fidei ex sanctorum patrum libris collectis.*

Leo Roma & universalis catholicæque ecclesiæ episcopus, Leoni simpar Augusto salutem.

C PROMISISSE me memini, venerabilis imperator, in causa fidei, de qua clementiam tuam novi pie esse solicitam, plenioremque humilitatis mea dirigendum esse sermonem: quem nunc (auxiliante domino) fideli occasione perferlovo, ut sanctio pietatis tuæ studio utilis (quantum arbitror) deesse non possit instructio. Quamvis enim solam clementiam tuam humanis instructionibus indigere, & fonte de abundantia Spiritus sancti manantem haustisse doctrinam; officii tamen mei est, & patefacere quod intelligis, & prædicare quod credis: ut ipse ille, quem dominus venisse mittit in terram, motu crebræ meditationis agitatus, fic concalefcat, ut ferveat, & fic inflammetur, ut luceat.

I.

D Magnas enim caligines Eutychiana hæresis orientis partibus inferre moliti est: & ab illa ipsa, *quæ* (sicut evangelium loquitur) *lucem in tenebris, & tenebræ eam non comprehenderunt*, impiitorum oculos tentavit avertere. Cumque ipsa in fuam reciderit cæcitatem, nunc in discipulis recrudescit, quod in auctore deficit. Non longo tamque temporis intervallo catholica fides, quæ est singularis & vera, cuique nihil addi, nihilve minui potest, a duobus est hostibus appetita: quorum prior Nestorius, Eutyches secundus emersit, qui ecclesiæ Dei duas heteles sibimet contrarias inferre voluerunt, ut uterque a prædicatoribus veritatis merito damnatur, quia infanem nimis & fatuitatem fui, quod vanis falsitatis ambo fecerunt. Anathematizetur ergo Nestorius, qui beatam virginem Mariam non Dei, sed hominis tantummodo credidit genitricem, ut aliam personam carnis, aliam facere deleiret: nec unius Christum in verbo Dei & carne sentiret, sed separatim atque injunctim alterum Filium Dei, alterum hominis prædicaret: cum manente illa incommutabili veritatis essentia, quæ ei cum Patre & Spiritu sancto intemporalis atque coæterna est, intra virginea vifcera verbum caro fit factum, ut per id quod ineffabile est facramentum, uno concepta, uno que partu, secundum veritatem utriusque naturæ, ex virgo & ancilla domini esset & mater. Quod etiam

E etiam Elisabeth (sicut Lucas evangelista declaratur) intellexit, & dixit: *Unde hoc mihi, ut veniat mater domini mei ad me?* Eutyches quoque eodem percellatur anathemate, qui per impios vetterum haereticorum volutatus erroris, tertium Apollinaris dogma delegit; ut negata humanæ carnis atque animæ veritate, totum dominum nolitem Jesum Christum unius afferent esse naturæ, quam verbi dei ipsa de in carnem animamque convertere, & concipi ac nasci, nutriri & crefere, crucifigi ac mori, sepeliri ac resurgere, & ascendere in cœlum, & in Patris dexteram, unde ad judicandos vivos & mortuos veniet, considere, divinæ tantum essentiæ fuerit, quæ nihil horum in se fine carnis recipit veritate, quoniam natura unigenitis natura est Patris, natura est & Spiritus sancti: simulque impassibilis, simul est incommutabilis, simpiternæ Trinitatis indivisa unitas, & consubstantialis aequalitas. Unde si ab Apostolicis percerefitate Eutychianus quisque deficit, ne convincatur detestam passibilem sentire atque mortalem, & tamen verbi incarnati, id est, verbi & carnis omnes sudet pronuntiare naturam, manifestis in Valentini & Manichei tranfit infanism, & mediatorem Dei & hominum hominem Jesum Christum simulatorie credit omnia esse, nec humanum in ipso corpus, sed phantasticum corporis speciem oculis apparuisse cernentium. Quæ impietatis mendacia quoniam olim fides catholica detestatur, & aliarum afferitorum fecitlegia concordibus per totum mundum beatorum patrum dudum sunt damnata sententiis, non dubium est eam nos fidem prædicare atque defendere, quam sancta synodus Nicena confirmavit, dicens: Credimus in unum Deum Patrem omnipotentem, omnium visibilium & invisibilium factorem: & in unum dominum Jesum Christum Filium Dei, natum de Patre unigenitum, hoc est, de substantia Patris, Deum de lumine, Deum verum de Deo vero, natum non factum, unius fubstantiæ cum Patre, (quod Græci dicunt homoousion) per quem omnia facta sunt, sive quæ in cœlo, sive quæ in terra. Qui propter nos, & propter nostrum salutem descendit de cœlis: & incarnatus est, & homo factus, passus est, & resurrexit tertia die. Ascendit ad cœlos, inde venturus judicare vivos & mortuos. Et in Spiritum sanctum. In qua profitemur hoc eriidem Christum, quod etiam nos de domini incarnatione confitemur & credimus, qui ad salutem humani generis reformandam veram carnem nostræ fragilitatis, non de cœlo secum detulit, sed in utero virginis matris assumsit,

II.

Quicumque ergo fuit ita obcecati, & a lumine veritatis alienti, ut Verbo Dei e tempore incarnationis humanæ carnis denegent veritatem; obtendant in quo fibi Christianum nomen usurpent, & eum evangelio veritatis qua ratione concordent, E per beatæ virginis partum, aut caro fine deitate, aut deitas est orta fine carne. Sicut enim negari non potest (evangelista dicente) quod *Verbum factum est, & habitavit in nobis*; ita negari non potest (beato Paulo apostolo prædicante) quod *Deus erat in Christo, mundum reconcilians sibi.* Quæ autem reconciliatio esse possit, qua humana generi propitiatur Deus, nisi omnium caritam mediator Dei hominumque sufcipere? Qua ratione veritatem mediatoris impleret, nisi qui in forma Dei requisit, id in Patre & forma servi participa esset & nobis: ut mortis vinculum, unius prævaricatione contractum, nobis morte (qui solus morti nihil debuit) solveretur: effusio enim pro injustis sanguinis justi Christi, tam potens fuit

ad privilegium, tam diversa ad pretium, ut si nativitas captivorum in redemptorem fuit creditet, nullum diaboli vincula retinetent, quoniam sicut apostolus ait: *Ubi abundavit peccatum, superabundavit & gratia.* Et cum sub peccati præjudicio nati potestatem accepterint ad justitiam renascendi, validius factum est dominus libertatis, quam debitum servitutis. Quam itaque fibi in hujus facramenti præfidio spem relinquant, qui in salvatore nostro negant humani corporis veritatem? Dicant quo sacrificio reconciliati, dicant quo languine fuit redempti. *Quis est* (ut ait apostolus) *qui tradidit semetipsum pro nobis oblationem & hostiam Deo in odorem suavitatis?* Aut quod unquam sacrificium Deo placuit, nisi fuerit, quam venit de æternus pontifex altari crucis, per immolationem suæ carnis, impositi? Quamvis enim multorum sanctorum in conspectu domini pretiosa mors est, tamen nullus tamen insontis occiso redemptio fuit mundi. Acceperunt justi, non dederunt coronas, & de fortitudine fidelium exempla nata sunt patientiæ, non dona justitiæ. Singulares quippe in singulis mortes fuerunt, nec alterius quisquam debitum suo fine persolvit, cum inter filios hominum unus solus dominus noster Jesus Christus, qui vere erat agnus immaculatus, cruciatus, in quo omnes crucifixi, omnes mortui, omnes sepulti, omnes sunt etiam suscitati. De quibus ipse dicebat: *Cum exaltatus fuero a terra, omnia traham ad me ipsum.* Fides etenim vera justificans impios, & creans justos, ad humanitatis suæ tractis participem, in illo acquirit salutem, in quo solo homo in innocentia innocentem, liberum habens per gratiam Dei de ejus potentia gloriari, qui contra hostem humani generis in carnis nostræ humilitate congressus, his victoriam suam tribuit, in quo eam corpore triumphavit. Licet ergo in uno domino Jesu Christo, vero Dei atque hominis filio, Verbi & carnis una persona sit, hæc inseparabilitas atque indivisibile communatio habeat affinem: intelligendæ tamen sunt ipsorum operum qualitates, & sinceræ fidei contemplatione cernendum est, ad quæ provehatur humilitatis nostræ, & ad quæ intelligentiam sublimitas divinitatis. Qui fit quod caro fine Verbo non agit, & quid fit quod Verbum fine carne non efficit. Sine Verbi enim potentia nec concipere virgo, nec parere potest, & fine veritate carnis obvoluta pannis infantia non jaceret. Sine Verbi potentia non adorarent magi puerum, stella indice declaratum: & fine veritate carnis non jaberetur in Ægyptum transferri puer, & ab Herodis persecutione fabduci. Sine Verbi potentia non diceret vox Patris mitis de cœlo: *Hic est filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui, ipsum audite:* & fine veritate carnis non protestaretur Joannes: *Ecce agnus Dei, ecce qui tollit peccata mundi.* Sine Verbi potentia non fieret redemptor debilitatis, & vivificatio mortuorum: & fine veritate carnis nec cibus jejuno, nec somnus esset necessarius fatigato. Postremo, sine Verbi potentia non fedominus Patris potuerit æqualem: & fine veritate carnis non idem dicere Patrem se esse majorem: cum catholica fides utrumque fuscipiat, utrumque defendat, quæ secundum confessionem beati apostoli Petri, unum Christum Dei vivi filium & hominem credit, & Verbum. Quamvis itaque ab illo initio, quo in utero virginis Verbum caro factum est, nihil omnino inter utramque formam divisionis existerit, & per omnia incrementa corporea unius personæ fuerint totius temporis actiones, ea ipsa tamen, quæ inseparabiliter facta sunt, ita in operibus suis, propriæ qualitatis, sed quid cujus forma sit ex operum qualitate sentimus. Nec dei-

Ioan. 1.

Ioan. 1.

Ioan. 1.

Ioan. 1.

Ioan. 1.

Ioan. 1.

Matth. 2.

Matth. 3.

Ioan. 1.

Ioan. 1.

Ioan. 1.

Matth. 16.

Ioan. 1.

na enim humanis præjudicant, nec humana divinis: cum ita in idipsum utraque concurrant, ut in eis nec proprietas abeuntem, nec perfectio geminetur. Dicant ergo illi hypocritæ, qui cæcis mentibus lumen nolunt recipere veritatis, in qua forma crucis ligno dominus majestatis Christus affixus fit? quid ipsuerit in sepulcro? & revolutio monumenti lapide, quæ terrido die caro resurrexerit? & in qua poli reluxeriolumen suum non credentes quodilum discipulis apparuerit, & lachrimis suis cuncta tunc confutabat, cum dicerit: *Palpate & videte quia spiritus carnem & ossa non habet, sicut me videtis habere?* Et apostolo Thomæ: *Infer manum tuam in latus meum, & vide manus meas & pedes, & noli esse incredulus, sed fidelis?* Qua utique manifestatione corporis sui jam hæreticorum mendacia defrauda: ut universæ ecclesiæ, Christi imbrendæ doctrinis, hoc sibi non dubitaret, quod apostoli susceperant prædicandum. At si in tanta luce veritatis tenebras fuisse hæreticæ obduratio non erubuit, offendant, unde sibi ipsi vitæ pollicentur æternæ, ad quam nisi per mediatorem Dei & hominum hominem Jesum Christum non poteli pervenisi. Sicut enim ait beatus Petrus apostolus: *Non ad aliud nomen datum est hominibus sub cœlo, in quo oportet nos salvos fieri;* nec est redemptio captivitatis hominum, nisi in sanguine ejus, *qui solus est filius hominis, natus ex omnibus, de qui* (licut prædicat B. apostolus Paulus) *cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est esse se æqualem Deo, sed semetipsum exinanivit, formam servi accipiens, in similitudinem hominum factus, & habitu inventus ut homo. Humiliavit semetipsum, factus obediens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod & Deus exaltavit illum, & donavit illi nomen, quod est super omne nomen, ut in nomine Jesu omne genuflectatur, cœlestium, terrestrium, & infernorum, & omnis lingua confitetur, quia dominus Jesus Christus in gloria est Dei Patris.* Cum ergo unus sit dominus Jesus Christus, & veræ deitatis veraque humanitatis in ipso una prorsus eademque persona sit, exaltationem tamen, *qua illum* (licut Doctor gentium dicit) *exaltavit Deus, & donavit illi nomen, quod super omne nomen excellit*, ad eam intelligimus pertinere formam, quæ ditandæ erat tanæ glorificationis augmento. In forma propter Dei æqualis erat Filius Patri. Cum ergo natus f

Ita vero, quod est secundum carnem, ex semine A David est & carne sanctæ Mariæ.

V.

Sancti Ambrosij episcopi & confessoris Mediolanensis ecclesiæ, quod missi ad imperatorem Gratianum in Isiro secundo de fide interpretes. Unde illud quod locutus est, dominum majestatis crucifixum esse, non quasi in majestate sua crucifixum putemus, sed quia idem Deus, idem homo, per divinitatem Deus, per susceptionem carnis humanæ Christus Jesus dominus majestatis dicitur crucifixus, quis confors utique natuæ, id est, humanæ atque divinæ, in natura hominis fuisse passionem, ut indifferens, & dominus majestatis dicatur esse, qui passus est, *& filius hominis*, sicut scriptum est: *Qui descendit de cœlo. Item alio loco in eodem libro inter cetera:* Si ergo ipsum inanes de hominibus quæstiones, quis nosset Deum Dei (sicut scriptum est) non in persuasione verbi est, sed in ostentione virtutis. Servemus dispensem divinitatis & carnis. Unus in utroque loquitur Dei Filius, quia in eodem utroque natus est. Et id idem loquitur, non uno semper loquitur modo. Intende in eo nunc gloriam Dei, nunc humanis passiones. Quasi Deus loquitur quæ sunt divina, quia Verbum est: quasi homo dicit quæ humana, quia in ea substantia loquebatur. *Item ejusdem in libro de incarnatione dominica contra Apollinaristas.* Sed dum hos redarguimus, ne quis putet, qui carnem domini dicant & divinitatem unius naturæ. Quæ tantum furiis egium inferni vomuerunt? Jam Christianismus fuit Arianis, quorum per illos spe. Christianæ robor adolevit, ut majore contentione affirmant Patrem & Filium & Spiritum sanctum unius non dicta substantiæ, quia illi divinitatem dumtaxat & carnem substantiæ unius dicere tentaverunt. *Item infra:* Et hi nihil frequenter Nicænæ concilii tractatum fe tenere commemorant. Sed in illo tractatu patres nobis non carnem, sed Dei Verbum unius substantiæ cum Patre esse dixerunt. Et Verbum quidem ex potestate procellisse substantia, carnem autem ex virgine esse confessi sunt. Quomodo igitur Nicænæ concilii comes obtendunt, & nova indeconstant, quæ nunquam nostri senfere majores? & reliqua. *Item ejusdem ad Sabinum episcopum interea.* Unde pulcre apollinaris quidem verbi repetitione usus est, dicent de omnino Jesu Christo: D *Cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est, esse se æquales Deo, sed semetipsum exinanivit, formam servi accipiens.* Quid ait *in forma Dei*, nisi in plenitudine deitatis, in illa perfectionis divinæ experientiæ? Ergo cum esset in plenitudine divinitatis, exinanivit se, & accepit plenitudinem naturæ & perfectionis humanæ. Sicut Deo nihil deerat, ita nec hominis consummationi, ut esset perfectus in utroque forma. Unde & David dicit: *Speciosus forma præ filiis hominum.* Concedimus Apollinaris fita, nec quo se vertat habet, fuis clauditur retibus. Ipse enim dixit, formam servi accepit, non servus locutus est. Ergo cum ipso interrogo: Quid est, in forma Dei? Respondit in natura Dei. *Sunt enim* (ait apostolus) *qui non sunt natura dii.* Quoro quid est, *formam servi accipiens?* Sine dubio perfectum magnum & conditionem, id est, humanæ; ut esset in hominem similitudine. Et pulcre, non carnis, sed hominum dixit similitudinem, quia in carne eadem est. Sed quia sine peccato erat solus, omnis autem homo in peccato, in specie hominis videbatur. Unde & propheta ait: *Et homo est, & quis cognoscit eum?* Homo secundum carnem, sed filius hominum, divina operatione. Denique cum ipsum tangeret, homo videbatur: sed vitra Divinitatem commutaret. Et cum Lazarum mortuum suscitaret, humanum quasi homo fleba, sed fa-

Rom. 1.

Phil. 1.

Phil. 2.

Phil. 2.

Phil. 2

est natus ex Patre, etiam et matre carnaliter distincte procreatus in tempore, Deus quidem, qui divina ipsius natura de facta virgine sumpsit exordium, nec quod propter seipsum opus habuit secundo nasci post illam nativitatem, quam habebat ex Patre, (est enim inceptum & finitum hoc dicere, quod is, qui ante omnia sæcula est consempiternus Patri, secundæ generationis egueit, ut esse incipere) sed quia propter nos & propter nostram salutem naturam sibi copulavit humanam, & processit ex muliere, idcirco dicitur natus esse carnaliter. Neque enim prius natus est bonus communis de sancta virgine, & tunc demum bonus factus est in eo Verbum, sed in ipsa vulva uteroque virginali, se cum carne conjunxit, & suffunxit generationem carnalem, eamque sua nativitatem suam fecit. Sic illum dicimus & ipsum esse & resurrexisse, non quia Deus Verbum sua in natura passus sit, aut elavorum transfixiones, aut alia vulnera sufceperit, (Deus namque incorporalis extra passionem est) sed quia corpus illud, quod ipsius proprium factum est, passum est, Ideo hæc omnia pro nobis ipse dicitur passus. Inerat enim in eo corpore, quod patiebatur, Deus qui pati non poterat. Simili modo & mortem ipsius intelligimus. Immortale enim & incorruptibile est ipsum Verbum, & vivificans Dei Verbum. Sed quia corpus ipsius proprium, gratia Dei, juxta Pauli vocem, pro omnibus mortem gustavit, idcirco ipse dicitur mortem passus ipso pro nobis. Non quod in se mortem esset expertus, quantum ad ipsius naturam pertinet, (infinitis est enim hoc vel sentire vel dicere) sed quod (ut supra diximus) caro ipsius mortem gustavit. Ita & resurgente carne, ipsius carnis resurrectionem dicimus: non enim in exceptionem ceciderit, (quod absit) fed quia ejus resurrexit corpus. Ita Christum unum & dominum confitemur, non tamquam hominem cum Verbo coadorantes, ne divisionis quædam species inducatur; sed unum jam & eumdem adorantes, quia non est alienum a Verbo corpus suum, cum quo ipsi etiam effidet Patri. Nec hoc ita dicimus, quasi duobus filiis adinstibus, sed uno cum carne per unitatem: quia si talem copulationem fictam per substantiam, aut quasi paribilem, aut quasi parum decoram, voluerimus accipere, in id incidimus, in duos filios esse dicamus. Necesse est enim discernere, & dicere hominem separatim fuisse sola filii appellatione honoratum, & rutilum Verbum, quod est ex Deo, & nomine & veritate filium Dei fed discernere in duos filios non debemus unum dominum Jesum Christum. Neque enim id adjuvat rectam fidei rationem, licet nonnulli, nescio quam perhibeant copulationem personarum. Non dixit enim scriptura, Verbum Dei personam hominis sibi assumpsisse, sed carnem factum esse. Id autem est ostendere Dei Verbum, similiter & nos, participationem habuisse carnis & sanguinis, & corpus nostrum proprie suum fecisse, & hominem ex matre processisse, non objecta nec deposita deinde, aut generatione illa, quam habebat ex Patre, sed manifestetam in assumptione carnis Deum, quod est. Hoc itaque recte fidei ratio proceffatur: in tali fenfu sanctos patres fuisse comperimus. Ideo illi non dubitaverunt sanctam virginem dicere theotocon, non quod Verbi naturis, deitatque in sancta virgine sumpsit exordium: sed quod ex natum sit iorum illud corpus animatum anima rationali, cui substantialiter adunatum Dei Verbum, carnaliter natum esse dicimus.

Hebr. 1.

AD FAUSTUM PRESBYTERUM.

Monet ut in fide catholica perseveret, & fidei quæstiones ad se mittat.

Dilectissimo Fausto presbytero Leo episcopus salutem.

GRatum semper est mihi tuam alloqui caritatem. *Fide religionis in concilio Chalcedonensi, parte prima, epistola decimaquarta.* [a] Infra pag. 737.

ET VERANI EPISCOPORUM

ad Leonem papam.

De Leonis ad Flavianum epistola, quam laudant, ejusque exemplar, quod sibi confecerant, & Leone percurri & emendari rogant.

Domino sancto, beatissimo patri, & apostolica sede dignissimo papæ Leoni, Ceretius, Salonius, & Verianus.

B RECensita epistola beatitudinis vestræ, quam de fidei instructione conscriptam ad Constantinopolitanum episcopum destinastis, dignum, esse centsuimus, ut tantæ doctrinæ uberitas dirati, debitas gratias falcem obtato literarum officio redderemus. Paternæ siquidem erga nos pietatis vestræ sollicitudinem comprobantes, anticipationi curationis vestræ hoc nos magis obnoxius confirmant, quod remediorum beneficia ante malorum experimenta cognovimus. Scientes namque pene sera effe remedia, quæ adeditis jam vulneribus apponuntur, ut apostolicis illis munitionibus indiamur, providæ pietatis vocibus præmonetis. Agnoscimus plane, beatissime papa, qua ad nos interiora pastoris vestri pectoris affectione transmiseritis, quorum incolumitati aliorum curatione succurritis; & dum ex aliorum præcordiis insula antiqui serpentis venenata productitis, quasi in quadam caritatis fiducia confitentes, apostolica illa cura ac sollicitudine conclamatis, ne inopinantibus improvisus hostis adveniat, ne vulneri locum prebeat incauta securitas, dominus Christus, beatissime pastor, & apostolica fede dignissime papa. Magna præterea & ineffabili quadam nos peculiares tui gratulatione lucrecitemus, quod illa spectatis documentis vestræ pagina ita per omnium ecclesiarum conventicula celebratur, ut vestæ confonæ omnium sententia declaretur, merito illic principatum fedis apostolicæ constituitum, unde adhuc apostolici spiritus oracula reficentur. Idcirco, si dignamur admittitis, depreamur, ut opus, & præfentibus & futuris temporibus profuturum, quod nos adservandi studio fotiis mandare curavimus, sanctitas vestra percurrere, & si quid liberaii errore defuerit, emendare dignetur: ut si falutarem fectionis omnibus pagnium aliquo studii vestri accumulatis augmento, adjuvam addi libello huic fedicta pietate jubeatis: ut non solum plures cunctæ episcopi fratres nostri per Gallias, verum etiam multi ex laicis filii vestri, qui epistolam illam magnopere pro veritatis manifestatione deliderant, remissam ad nos, & sancta manu vestra emendatam, transcribere, legere, & tenere meteantur. In rem mitior, & dignum ductis, redire mole cupimus. Et quia incolumitas vestra, exaltatio & latitia nostra est, citius ad nos relatu desiderabili fa-

Iuitis vestræ gaudia recurrant. *Ex alia manu.* Memorem eorunam vestram humilitatis nostræ Christus dominus longeræ atate conserret, domine sancte, beatissime pater, & apostolica sede dignissime papa.

Ceretius suscoptus vestæ apostolatum vestrum faluto, commendans me orationibus vestris.

Salonius venerator vestæ apostolatum vestrum in domino faluto, orationum vestrarum subsidia deposcens.

Verianus cultor vestæ apostolatus, beatitudinem vestram faluto, & ut pro me orctis peto.

EPISTOLA XCIX. LEONIS PAPÆ I.

AD LEONEM AUGUSTUM.

Gratias agit quod ejus opera Timotheus ab ecclesia Alexandrina fuerit ejectus, eumque hortatur ut tantæ urbi parem episcopum eligi curet.

Leo episcopus Leoni Augusto.

SI gloriosum pietatis vestæ in fidei defensione propositum tanta profequi laude cupimus, quanta rerum ipsarum magnitudo deposcit, inrenitemur impares in actione gratiarum, si nostri tantum oris angustiis universalis ecclesiæ gaudia colebremus. Sed digniius illius remuneratio vestris adhuc meritisque inferitur, in cujus causa & spectaris excellitis animo, & optato triumpharis eventu gloriæ. Sciat igitur clementia vestra omnes ecclesias Dei cum laude vestra exultare pariter & lætari, quod ab Alexandriæ ecclesiæ jugo improbus parricida depulsus est, & populus Dei, cui prædo nefarius inrabatur, in antiqua fidei libertatem reductus, poteſt jam in falutis viam fidelium facerdotum prædicatione revocari, cum videat omne feminatum venenorum in ipso auctore projectum. Nunc ergo quia hoc conflitum propulso & magnamente peregistis, confumpto operi fidei illud adjungite, ut de catholico civitatis illius præsule quod Deo placet decernatis, qui nulla damnatione totiies impietatis fit infectus aspergine, ne fortasse tectum vulnus sub specie obductæ cicatricis increscat, & plebs Christiana, quæ vobis agentibus gaudet de hæreticorum perversitate liberata est, letha illus iterum obnoxia sit venenis. Vides autem, venerabilis Imperator, & evidenter agnoscis, quod in perniciosa, & cujus obsolissime agitur, non sola est fidei integritas intuenda; quæ etiamsi ullis correctionibus professionibusque purgari, & in integrum valeret qualibet conditione restitui, nequaquam tamen quæ scelestæ cruentique commissa sunt, poterunt probabilium verborum professionibus abolesi: quia in pontifice de hoc (maxime tantæ ecclesiæ facerdote) non sufficit sonus linguæ & sermo fabiorum: & nihil prodeſt si Deus voce prædicatur, & mens impietate convincitur. De tabilius enim per apostolum sanctus Spiritus loquitur: *Ut quidam specie pietatis, virtutem autem ejus abnegantes.* Et iterum alibi: *Deum professentur se scire, factis autem negant.* Unde cum in omni ecclesiæ membro, & in omnibus sacrisis, de bonorum operum plenitudo queratur: quanto magis in summo pontifice debent utraque præcellere, quia alterum line altero non poteſt cum Christi corpore compaginati? Nec necesse est nunc omnia, quæ Timotheum exercabilem faciunt, enarrare, cum copiose atque manifeste in totius mundi notitiam, quæ ipse ausus ac propere ipsum fuit gesta, proceffirint: & si quid ab incomposito vulgo contra justitiam perpetratum est, in hujus omnia verticem confluant, cujus desiderio manus furentium fervie-

A aunt. Unde si etiam in professione fidei nihil hic negligat, nihil fallat, aptissimum gloriæ vestræ est ab hoc apostolus illum prorsus excludere: quia in tanæ urbi antistite universa ecclesiæ membra decet sancta exultatione gaudere, ut vera par domini non solum prædicatione fidei, sed etiam morum claritatem exempio. Data decimoquinto Kalendarum Juliarum, Magno & Apollonio consulibus, per Philoxenum agentem in rebus.

EPISTOLA C. LEONIS PAPÆ I.

AD GENNADIUM EPISCOPUM

Constantinopolitanum.

B Monet ut a Timotheo, qui ab Alexandrina ecclesia ejectus Constantinopolim venerat, communione abstineat.

Leo episcopus Gennadio episcopo Constantinopolitano.

DIlectionis tuæ literis, & fratrum coepiscoporumque nostrorum Domitiani & Geminiani sermone agnovi Timotheum, postquam ecclesia Alexandrinæ civitatis expulsus est, Constantinopolim (nonnullis hoc fidei adversaris agentibus) venire permisimus: ut, quantum datur intelligi, quia universorum domini facerdotum sententiis coactus, invitus latere ad catholicam fedem de dogmatis convertat, ut tamquam propter hanc tantumodo C cam videatur ejectus, hæretico perversitati errore damnato, dolentiæ sopulchrie, ut ad Alexandrinam redeat, acquiescat; cum illi etiamsi catholicus proboretur, hoc vehementer obstitat, quod viventes episcopus, tamæ fedis interior est, & auctior apparuit inauditam crudelitatis admisisse. Et idco dilectio tua sollicitudine, qua clarer, eniti & elaborare debebit, ne cum tam nefario homine fermo aliquis privatim vel publice moleratur, nere sub specie correctionis ejus quorundam conventui probeatur accepto, ne redeundi integram capiat libertatem, de quo jam dicti fedis pontifex Christianissimus indicavit. Omni igitur labore & circumspectione perviglii unitati ecclesiasticæ profuturus esto, frater carissime, ut ipse suffragatoribus ipsis admonetis, ut Alexandriæ ex clero fuo catholicum episcopum secundum morem veterem per orthodoxos episcopos vendicetur: quia parricida ille non aliter a fide deferitor fuerit, nisi Alexandrina ecclesia, quæ patrum honori, & fue restituenda est libertati, rectorem fanandis omnibus, quæ magis fatis, probatissimum fuerit conlecuta. Data quinto decimo Kalendas Julias, Magno & Apollonio consulibus, per Philoxenum agentem in tribus.

Ex eb sanctæ Ecclesiæ adm. pontificum Leonis 1.

EPISTOLA CI. LEONIS PAPÆ I.

AD TIMOTHEUM EPISCOPUM ALEXANDRINUM.

E Gratulatur ei episcopatus dignitatem rite affectato, & hortatur ut Nestorii atque Eutychetis errores exterminari curet.

Leo episcopus Timotheo episcopo catholico Alexandrinæ ecclesiæ.

EVidenter apparet fub apostolicæ fpiendore fententiæ, *quoniam diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum, & divinæ dispensationes pietatis* ubi exciipiuntur adversa, ibi doantur & prosperantur quod Alexandrinæ ecclesiæ experimenta demonstrant, in qua multos fibi patientiæ thesauros hæmili-

Ex eb Timotheo Alexandrino ad Leonem.

Ex eb Timotheo episcopo ad Leonem.

Ex eb Leonis epist. 99. c. 7. 8. 11.

militas, modestia & tolerantia congregavit: quia *parvis & humilibus sibi qui probatus fuit corde, & humiliter pravis fabodat*: quibus & omnibus inclyti principis fide, per quem *dexteros domini fecit virtutem*, ne in thronum beatorum patum antichristi diutius federet opprobrium, cujus impietas nemini magis quam sibi nocuit: quia etsi aliquos ad locutatem facinoris impulit, se tantum denique inexpiabiliter cruentavit. Unde de eo, quod infinitas fidei in fraterniatem nam cleri & plebis atque omnium fidelium electio, universam necum ecclesiam domini gaudere refrebo, utque hoc benignitat divina piaetate multiplicata gratia confirmet, exoro: ut ipsi per omnia tua devotione famulante, ac in omnibus, qui veritate aliquatenus refterunt, reconciliando Deo per ecclesiae pontes inflantes & equitas, & sacramenta catholicae fidei, cujus solitudines nullum divisionem recipit, solicitus rector adjugas: illum imitatus verum principe pastorum, *qui animam suam posuit pro ovibus suis*, & erraneem unam ovem non flagellis coercuit, sed ad ovile proprium suis humeris reportavit. Agat ergo dilectio tua, frater carissime, ne vel Nestoriani dogmatis, vel Eutychiani erroris ulnum in Dei populo pollit vestigium reperiri: quia nemo potest fundamentum ponere, praeter id quod positum est, qui est Christus Jesus: qui universitatem non recusavit recisiri Deo Patri, nisi per fidei regenerationem omnes in nulla certa veritate fulciperet. Cum ergo fecibenti opportunitatem, quibus fraternitas tua aratur, exiterit, sicut necessarie & ex more fecisti, ut ut per filios nostros Danielem presbyterum, & Timotheum diaconum, ordinationis tuae ad nos scripta dirigeres: ita omni tempore in hoc officio perseveres, ut de provectibus pacis sepe, quantum fieri potest, solicitudini nostre mittantur indicia, ut per alterna vallonum fraternum, quia caritas Dei diffusa est in cordibus nostris per Spiritum sanctum, qui datus est nobis. Datum xv. Kalendas Septembris, Magno & Apollonio consulibus.

EPISTOLA CII. LEONIS PAPÆ I.
AD PRESBYTEROS ET DIACONOS ECCLESIÆ Alexandrinæ.

Commendat eorum mutuam caritatem, & laborem haereticorum fugiendum monet.

Leo episcopus presbyteris & diaconibus ecclesiae Alexandrinae, dilectissimis filiis in domino salutem.

Gaudeo exultantes in domino bonis pacificum, quem inter vos habetis, affectu; dum, sicut scripta vestra manifestant, & pastor gregem, & grex ollendit pastorem. *Solicitis ergo in invicem, licut apostolus ait, fervore unitatem spiritus in vinculo pacis*, proprietate ad fructum verte pervenire patientiae. Quod enim dignius aut velle potestis aut agere, quam ut, auxiliante Dei gratia, gloriosissimi principis fide ad profectum solidissime pacis utamini? remota procul ea bellia, quae vinciam plantationis dominicae, *Pater pasimus prophetice canit*, singulari feritate vastabat. Quia ergo in certi dominico nec forum jam indidit, nec latronum timentur incursus, redeat universitas vestra in concordium, & magisterio Spiritus sancti illa in omnibus unitae experatur, propter quam dixit apostolus: *Non quaerens quod mihi utile est, sed quod multis, ut salvi fiant*. Idipsum dicant & sentiant omnes: nulla sine confusionum dissentionum, quantum. Quod utique ad catholicos praesules in Alexandrina ecclesia discipuli veritatis didicerunt atque docuerunt, nihil a concilio fidelibus confessione panarum [illegible] tatinatem veritas (quae est simplex atque una) [illegible] quos autem cupiunt ordinis Christi [illegible] ut [illegible] concordiam contumaciae mendacia, [illegible] provocate, & in spiritu

Heb. 11.

1. Cor. 1.

Rom. 3.

Ephes. 4.

1. Cor. 10.

1. Cor. 10.

manifestantibus cum benignitate corripite: quia, licut ait B. apostolus Petrus, *non tardat dominus promissum, sed patiatur agit propter vos, nolens aliquos perire, sed omnes ad paenitentiam convenri*. Agendum ergo est, ne diffentius venire caetaniorum faciat tardiorem. Data decimoquinto Kalendas Septembris, Magno & Apollonio consulibus.

EPISTOLA CIII. LEONIS PAPÆ I.
AD QUIDAM ÆGYPTI EPISCOPOS.

Ægyptios episcopos laudat, quod nulla fedtione, nullo probatio Alexandrinum electo ordinaverint.

Leo episcopus Theophilo, Joanni, Athanasio, Alexandro, Danieli, Joahn, Dophnonio, Musaeo, Pamnuthio, & Petro episcopis Aegyptis.

Literis fraternitatis vestrae, quas ad me filii nostri Daniel presbyteri & Timotheus diaconus detulerunt, cognovimus me gaudeo, quod gloriosi & venerandi principis fidei, prophetarum & evangelicis unita doctrinis, ad fundtos & Deo placitos profectionum fourum devenit effectus, ut cruentissimo Alexandrinae ecclesiae pervasore dejecto, & in longinquiores translatio, dignum sua gubernatione reformem totius civitatis meteretur electio: ad cujus vos consecrationem nullus ambitus traherer, nulla fedtio impellerat, nulla inquietas incitaret: fed in modo conflitutae metropolitanae ecclesiae, nam cundis non dubitatet praeponere, quem fibi universitas curiet praesidere. Unde reddita populis Christianis Dei pace gaudentes, commendamus vobis vobiscum vestri operis dignitatem: ut religiofe per omnia ordinatus antiftes, fraterno fe vivere experiatur affenfu, & ad abolenda feandala, quae erori haereticis excitarunt, cooperationem vestra gaudeat adjuvari. Excluso enim qui imitator diaboli fuit, & in veritate non fteit, male uteus fpecie perfidi honoris & nominis, congrati ut Alexandria ecclesia cum venerteur & diligat, quem & probitate morum, & integritate catholicae fidei, dignum tanto facerdotio comprobavit: cui eutem caritatis plenum animo fedet, prabanus affectum, cohortantes, fratres carissimi, & fiducialiter exigentes, ut in praedicatione verbi, in eruditione praecepti illam formam conftodiatis caritatis, fine qua nulla poffunt prodelle virtutes. Quod autem fratri & coepifcopo noftro Timotheo de revocandis hii, qui a veritatis itinere deviantes, incorofulus fe feroeuque gefferunt, fcripfimus effe cognofcis, dilecto quoque vestra ad eutem fuam intelligat pertinere; ut quia late fefe peftilens illa argutiaud diffudit, abique omnibus eodem adhibeatur medicina vulneribus, ut per diligentiam paftoralem in cundis ecclefiis dominiovile reparetur, & per follicitudinem curiatis atque doctrinae, omnes Christi oves unum fentiant habere paftorem. Data xv. Kalendas Septembris, Magno, & Apollonio conflibus.

EPISTOLA CIV. LEONIS PAPÆ I.
AD UNIVERSOS EPISCOPOS PER SICILIAM conflituros.

Universi episcopi per Siciliam conflituti fcribit, & conflitutione perpetua ab epifcoporum ufurpatione refecindum decernit, quod in duobus Siciliae ecclefiis improbe geftum, injuftaque per epifcopos ibidem praefumptum eft, in ecclefiarum fuarum bonis illicite alienandis. Quare & decretum hic perpetuum interponit, & rebus ecclefiae non alienandis, praenalque adverfus contravenientes decernit.

Leo papa universis episcopis per Siciliam constituti in domino salutem.

Ocafio fpecialium querelarum curam nobis providentiae generalis indicit, ut quod in duabus

1. ad. cincidit.

1. ad. Tradit. mutuaiis.

1. ad. pro ecclesiam.

1. ad. Calcitis.

1. ad. Alepis.

1. An. Ch. 447.

Nicena Concilium ecclesiastic.

1. ad. trans. gressionis.

1. ad. Ecclesiae.

1. ad. nullae.

*1. ad. Ch. 446. Hilarius Arelatensis ordinatus est. Ecclesia Romana ab anno 440. usque ad annum 461. Ecclesia Ravennatis ab anno 451. usque ad annum 494. Ecclesia Ravennatis ab anno 451. usque ad annum 494. Ecclesia Ravennatis ab anno 451. usque ad annum 494

piscopus noster Ravennus in civitate Arelate, A
post transitum beatæ recordationis Hilarii episcopi, concordantibus omnium votis ad summum pontificatum domino favente provectus est, mihi continuo literis apostolatui vestro indicare curavimus. Quibus a beatitudine vestra tanta dignatione & caritate fuisse responsum, Immensis gratias agimus, esti tantas, quantas dignitas vestra nos posse nos fecimus. Notum licet nobis ante jam fuerit, prædictum sanctum fratrem & coepiscopum nostrum maximæ coronæ vestræ gratiæ fuisse in sacerdotio magnificatum & sanctitate meritisque: perceptis nunc tamen beatitudinis vestræ literis, quanta cum caritate compellantis, evidenter agnovimus. Unde præmissis officiis, quæ apostolatui vestro jure debentur, fraglellionem nostram, quæ justitiæ partibus fungitur, sudiendam a corona vestra nimirum dubitamus. Quippe cum non aliqua nova infliti, sed prisca per vos operatur Antiquitatis regeri. Nec enim plumbeit, ut honorem ejus, quem ut probavimus imperiis diligitis, illa res minuat, quæ pictaram vestram alte effertur. Et ipse sanctissimus est ecclesiæ Arelatensis divinæ gratiæ favorem adeptæ, eui talem habere contigit sacerdotem, per quem privilegia dignitatis antiquæ, quæ dolebat hibi pro tempore diminuta, gauderet in perpetuum recentioribus apostolicæ sedis auctoritatibus reformata. Omnibus etenim Galliarum regionibus notum est, sed nec facrosanctæ ecclesiæ Romanæ habetur incognitum, quod prima inter omnes Gallias Arelatensis civitas missum a beatissimo Petro apostolo laudam Trophimum habere meruit sacerdotem, & exinde aliis qualatim regionibus Galliarum bonum fidei & religionis institutum, principe alis loca ab hoc vivo fidei, quem ad nos apostolicæ institutionis fuentia miferant, meruisse manifestum est sacerdotes, quam Viennensem civitatem, quæ sibi nunc impedenter ac notabiliter primatus expositi indebitos. Jure enim ac merito ea urbs semper apostolica sanctæ dignitatis obtinuit, quæ in sancto Trophimo primitias nobis religionis contulit, sanctæque sedis intra Gallias hoc, quod divino munere fuerat confecuta, studio nostrinæ salutatis effudit. Cujus honoris obtentu, ecclesiam Arelatensem omnes decessores, prædecessoresque nostri, velut matrem debito semper honore coluerunt, tenentesque traditionem sancti, ab hac sibi civitatis nostræ sede episcopos pedibuitur. Ab hujus ecclesiæ sacerdote tam decessores nostros, quam nobiplos, constat in summum sacerdotium donante domino consecratos. Quam quidem antiquitatem sequentes, prædecessores beatitudinis vestræ, hoc quod erga privilegia Arelatensis ecclesiæ institutio vestra tradiderat, promulgatis, fitus & fertiria apostolicæ sedis procul dubio continent, auctoritatibus confirmarunt: credentes plenum esse rationis atque justitiæ, ut fiere per beatissimum Petrum apostolorum principem fundatæ ecclesiæ Romana mater omnium ecclesiarum mundi ecclesiæ principatum, ita etiam intra Gallias Arelatensis ecclesia, quæ sanctum Trophimum ab apostolis mittum sacerdotem habere meruitset, ordinabili positionis existeret. His locundum religionem mitur privilegiis ecclesia memorata. Cæterum multa sunt, quibus secundum institutæ principum conditis intra regiones nostras civitatibus præferatur. Hæc in tantam a gloriosissimæ memoriæ Constantino peculiariter honorata est, ut ab ipso vocabulo prater proprium nomen, quo Arelatum vocatur, Constantina nomen accepit: Hanc Constantinam recordationis Valentinianus & Honorius B principes specialibus privilegiis, & ut ipsa nomen istamque matrem omnium Galliarum appellando decoratunt. Et hæc urbs, quicum que intra Gallias ex tempore prædictorum offentare voluit insignia dignitatis, confulatum suscepit & dedit. Hanc fabinistissima præfectura, hanc reliquæ potestates, velut communem omnibus patriam semper inhabitant. Ad hanc ex omnibus civitatibus multarum utilitatum causa concurritur. Et plane ita illi ergo privilegia memorata, vel ecclesia, vel civitatis divina, ut credimus, dispensatione omnia conferentur, ut semper ficet ecclesia Arelatensis terra Galliai primatum in sacerdotio omnipotis merito, ita etiam civitas ipsa principatum in sæculo opportunitatis gratia possederit. Unde fatium est, ut non solum provinciæ Viennensis ordinationem, sed etiam trium provinciarum, contemplatione sancti Trophimi, sicut & sanctorum prædecessorum vestrorum patrefactum fibi tetatur auctoritas, Arelatensis ecclesiæ facerdos ad sollicitudinem tempore tuum commoveatur. Cujus ordinationis dignitatisque collatum est, ut non tantum ha provincias potestate propria gubernaret, verum etiam omnes Galliae, fibi apostolicæ sicæ mandatæ, sub omni ecclesiastica regula continere. His itaque omnibus intimatis, & in notitiam beatitudinis vestræ fidali affectione perlatis, quæsumus & obsecramus eorum sanctitatem vestræ per nomen domini nostri J. C. qui in vobis justitiam, patientiam, tranquillitatem, & bona totius sanctitatis ac perfectionis eleganiæ, & per beatissimum apostolorum Petrum, quem vestra & conversatione vestra adhuc divino munere reddinum credimus, ut quidquid Arelatensis ecclesia (sicut superius indicavimus) vel ab antiquissimis temporibus, vel postea auctoritate vestra, id omne ad finem, pontificium revocare ejusdem ecclesiæ sacerdotem beatitudinis vestræ auctoritas in perpetuum manebat præcipiat. Ipsi autem, vel officiorum causa, vel hujus legationis obtentu, sanctimonia vestræ nos prafentaffemus ipsestibus, nisi alios infirmitas, alios anni præsentis penuria ab hac vetorum nostrorum capitulata revocaffet. Sed confidimus in domino Jesu Christo, quod precibus & desiderii nostrii effectum promptissime pietatis vestræ præstitit, quod qui nunc legationis officio fraudamur, gratiarum opitice referendarum per nostrinstipias actione fungemur.

JACOBI SIRMONDI S. J.

Nota postuma, nunc primum edita.

A. Petro S. Testimonium. 3 Zosimus pap. in epistola sua Trophimum Arelatem mittum dixit, non a Petro nominatim, sed a fede apostolica, quod ad poltonia fancta ecclesiæ pertinet, & fane a Petri ave plurimum dilitum, qui Trophimi advenum Detinis temporibus degenerat, in Gergovia Turon. Ita habemus Francorum cap. xxviii. Qua da re liemo hoc loco monere non placet. Hoc etenim est, primum Arelatensium episcoporum Trophimus fuisse, neque hoc mittum, titulo apostolicæ sicæ aliquando fotitum, ut in facramento Benedictiplicitio *Se Antioenoeda: Ego Benedictus Arentensis episcopus totatus episcopus, iuro etiam Deo & sanctis eius, omnem fidelitatem & obedientiam canonicam & fidelitatem sancto Petro & Stephano, cui ego ab eodem sicæ corpus almæ Trophimi apostolici ministio, & Raimbaldo prædicti archiepiscopi, & successoribus ejus, & superioribus.* Ex tabulario ecclesiæ Arelatensis.

EPISTOLA CIX. LEONIS PAPÆ I. AD EPISCOPOS PROVINCIÆ.

Controversia inter Viennensis & Arelatensis ecclesiæ antistites provinciæ divisione compositia.

Dilectissimis fratribus Constantino, Armentario, Adamantio, Severiano, Valeriano, Urso, Stephano, Nebridio, Constantio, Maximo, Asclepio, Theodoro, Justo, Ingenuo, Augusto, Superventori, Joannis, Pontiffo, Palladio, Leo.

LECTIS dilectionis vestræ literis, quas ad nos filii nostri Petronius presbyter & Regulus diaconus detulerunt, quam benevolum fratres & coepiscopos nostro Ravennate impenditis affectum, evidenter agnovimus. Siquidem postulatis, ut ei quod decessor ipsius nostri nimiæ præsumptionis amiferat reformetur. Sed petitionem fraternitatis vestræ Viennensis episcopus, missis literis & legatis, sua suggestione prævenerat; conquerens Arelatensem episcopum ordinationem fibi Valensis antistitis usurpasse. Cum itaque nobis ita & paternarum reverentia sanctionum, & omnium vestrum servanda fit gratia, ut in ecclesiarum privilegiis nihil convelli, nihil patiamur excidi; conspexi fuit, ut ad conservandam inter tra Viennensem & Arelatensem provinciis pacem adhibetur justitiæ moderatio, quæ nec antiquitatis ofium, nec desiderio vestra negligeret.

Considerantis enim allegationibus utriusque partis prælentium clericorum, ita semper intra provinciam vestram, & Viennensem & Arelatensem civitates clarus fuiffe reperimus, ut quamvalam causarum alterna ratione, nunc illa in ecclesiastis privilegiis, nunc ista præcellerent; cum tamen ipsem consumat jur quondam fuitfe a gentibus proderetur. Unde Viennensem civitatem, quantum ad ecclesiasticam justitiam pertinet, inhonoratam penitus esse non patimur; præsertim cum de receptione gentilitatis auctoritate jam nostræ depositionis utatur. Quam potestatem Hilario episcopo abstam, Viennensis episcopo ecclesiæ deputandam, ut ne repeate remotio factus videatur inferior, vicinis fibi quatuor oppidis præsidebit, id est Valentiæ, & Tarantasiæ, & Genevæ, & Grattianopoli, ut cum his ipsa Vienna sit quinta, ad ejus episcopum omnium prædictarum ecclesiarum solicitudo pertineat: reliquæ vero civitates ejusdem provinciæ sub Arelatensis antistitis auctoritate & ordinatione confistant: quem pro modestiæ sux temperantia, ita futurum credimus studiosum caritatis & pacis, ut nequaquam libi credat abstum, quod fratri videat esse concessum. Data 11. Nonas Maii, Valentiniano Augusto VII. & Avieno viris clarissimis consulibus.

A. An. Chr. 450.

A. An. Chr. 451.

JACOBI SIRMONDI S. J. NOTÆ POSTUMÆ, *nunc primum editæ.*

Ex Labbei Append. Tom. I.

VEteres inter Viennenses atque Arelatenses episcopos de provinciæ fuæ primatu controversiam in conquestitis, ut divisa in duas provincias, proximus quinque civitates Viennensi attribuat, reliquas Arelatensi. Quod decretum a Symmacho papa istum pontifice confirmatum, obtinuit, usque ut deinceps obtinerit, cum Carlofi Magni regis temporibus concinnatus fuitfe videatur, fanctum est canone VIII. synodi Francofurdensis.

Ordinationem episcopi antistitis. 3 Festosti opinor, post mortem *Antipolis.* Ex epistola contrario appaiet, funtotus a Viennensis provinciæ administratione Hilario Arelatensi, Viennensis episcopus politionem ejus administrandi ipse principatum obtinuisse videatur. Nihilominus Hilari successoribus demum non parcitis, fed, mortuo in eadem provincia Valensi episcopo, *metropolitani* jam alterum ordinaffe videtur. Quo nomine conquestus apud Leonem jam facrum episcopus Viennensis, ut eum omisi fore ab episcopis legati, qui adempiam Hilario pactiharem Ravennio refitui postulaiunt. Decreti Leonis, quo restituentum est privilegium ecclesiæ Viennensis, prædio ante aliquot annos excmplum in bibliotheca Hispanicæ, fed fabulosissimo, ad falsos, emolumentaque ab hominis, qui non fuerunt, conscriptum, quos appellat, mortuo jam Hilario de quo agebatur, nomen atmo dedit. Ree vero labocandum, et consilium nostrum, vitio corruptum, emendetur, cum in ceteris pontificum ad episcopos Viennensis epistolis quæ in eo volumine continentur, ista sint plenissima non aperte falsa, et omnino desinbiae crimen probabilibus fidem.

Concil. General. Tom. IV.

EPISTOLA CX. LEONIS PAPÆ I. AD RAVENNIUM ARELATENSEM.

Missa cum exemplo celeberrimæ Leonis epistolæ ad Flavianum Constantinopolitanum, quam a Ravenaio cum episcopis omnibus communicari jubet.

Dilectissimo fratri Ravennio Leo.

DIU filios nostros, Petronium presbyterum, & Regulum diaconum, in urbe tenuimus, quoniam & de nostra hoc gratia merebantur, & fidei, quæ nunc quorundam errore incertitur, ratio postulabat. Voluimus enim eos nobis interrogatis tractatui, & universa cognoscere, quæ per te copinus ad omnium fratrum & confacerdotum nobitorum notitiam pervenire: cautissime hoc dilectioni tuæ specialiter delegantes, ut solicitudine vigilantiæ tuæ epistola nostra, quam ad orientem pro fidei defensione dirigimus, vel ipsæ memoriæ Cyrilli, quæ nostris fensibus tota concordat, universis fratribus innotescat: ut certiores effecti, contra eos qui incarnationem domini gravis perfidiaffimus adjutamant temerandam, spiritualis & virtute præminant. Habes probabiem facultatem, qua cuncta ecclesiæ, & Deo nostro episcopatus tui profit consulere primordia, & hæc ita, ut credimus atque mandamus, impleveris, frater carissime. Quæ autem commitenda literis non fecerim, cum prædicatorum Petronium diaconum intimustione didicerit, domini fretus auxilio efficaciter, ut diximus, ac laudabiliter excquerit. Deus te incolumem custodiat, frater carissime. Data 11. Nonas Maii, Valentiniano Augusto VII. & Avieno viris clarissimis consulibus.

A. An. Chr. 450.

JACOBI SIRMONDI S. J. NOTÆ POSTUMÆ, *nunc primum editæ.*

Ex Labbei Append. Tom. I.

Philosophiæ nostra. 3 Proximo anno anno ad Flavianum Constantinopolitanum episcopum Leonis, Mamertus ejusdem decimus inter episcopos Leonis hoc consulto *Ecclesiasticus.* Tom. 3. *nulla tua literis.* Quam-epistoga Gallia in synodica, vehiculum Hilari, exiguum, *exemplum a te ac mamertus* transmissum fuitfuet. Et vero tatis olim eft habita, ut tamquam regula Eiti proprii consultus foleret. Gelasius in synodo de libris qui in ecclesia recipiuntur: *item epistolam beati Leonis papæ ad Flavianum Constantinopolitanum episcopum definitam, cuius textum gesiliam fi nisse ad totam ista disputantis*, & *non sum in omnibus consentientes recipiendi, anathema fit.* Hæc tamen fuit, ut prhinus Gennadius, a Trofperio Aquitano dictum com-abis Leonis papæ ad Vertus Emptorem ad diversos datis: quod Cardinal Bronio non pedisse. Fuisset vero ex Gallia in Hispaniam allatum, auctor est Isidius in chronico; ut videri possit Hispaniæ metropolitanis Leonis regesta desiderii, ut non Gallicanis tantum ecclesiis, fed quam Hispaniensibus innotescerent.

Cerrii, Salcili, Pirani. 3 Certili nomen indicantur ex epistolis quo conciliis Arausicano subinjungitur. Sed tonium & Vinum tuum fecerit qui fatres fuiffe consendam; Rucheria olim filius, quos episcopali honore functus Gennadius idem fcribit in Eucherio. *Diffinitæ etiam de perfidiam Eliorum Salonii & Pirani, pafma episcopatum, officiam quoque sanctarum capitula subjecimus.* Non, cui ipse dicetur, qui cognitioni sanctum nihil fuggerit, fatius tamen in non explicata ducimus affectum scilicet.

Synodica Episcoporum. 3 *E Synodo* Gallium episcopi ipsi docuit, qui cypiscopi sacrilatum excultum, quod in unum civius convenire non potuerint. Quamquam autem quo loco synodum habuerint non indicant, tamen alicunum forsitte non fuerit, fi a Ravennio Arelatensi cognosca-

Anclium postulantem conferenlis suspiciunt. Subscriptiones ad calcem, quarum initium damasus in vulgata legebatur, integra ex codice Palatino deferipsimus, eo minus fane praetermittendas, quo Eucrisius videtur, & pelicum episcoporum confanguinitem referam, qui diversi, hoc est sua quisque matre, Genealum fabulosissimae fuerunt expromere lebebant. Quod etiam videre est in epistola Eulebii Mediolanensis episcoporum ejus provinciae episcoporum ad Damasum eumdem de hoc ipso argumento & in epistola item synodica ad Sigeberium regem, quam reddituri fuerunt in synodo IV. Parisiensi anno DCCXIII.

EPISTOLA CXI. LEONIS PAPÆ I. AD RAVENNIUM ARELATENSEM.

De solennitate paschali anni CCCCLII.

Dilectissimo fratri Ravennio episcopo Leo episcopus.

AD praecipuum religionis nostrae pertinet facramentorum, ut in festivitate paschali nulla sit toto orbe diversitas. Et quia hoc divina institutio, & paterna traditio ad nostram sollicitudinem vobis pertinere, fraternitatem tuam solenniter admonemus, ut pascha domini celebrandum nobis die x. Kalendarum Aprilium recognoscat; quod manifesta ratio patefecit facere observantiae hunc diem esse legitimum. Cujus notitiam per dilectissimos quoque tuam, fratrem carissimum, omnibus voluimus declarari, ut quorum in fide est una confessio, sit etiam in hac festivitate una devotio.

[a] OBSERVATIO PHILIPPI LABBÆ, S. J.

In Synodo Romani sub Bonifacio papa II. quam V. C. Laura Hostiensis excudendam Romae curavit, extant a pag. 88. ad 165. aliquot Sixti III. & Gaudii Martiani pontificum epistolae, quas non cum aliis, quae tum erciisse fuit, exhibebimus hoc loco ad annum Christi 531. Fuisse autem hoc eodem in eadem synodo recitatae.

Xysto dilectissimum fratrem Perigenium.

Ejusdem universis fratribus synodo apud Tessalonicam congregandis data anno 433. Theodosio XV. & Valentiniano IV. Coss.

Ejusdem dilectissimo fratri Proclo archiepiscopo C.P. data anno Christi 437. Actio iterum & Isigenulo Coss.

Ejusdem universis episcopis per Illyricum constitutis data eodem anno 437.

Valentiani & Marciani A.A. ad S. Leonem papam anno 451. Marciano & qui fuerit nunciatus Coss.

S. Leonis ad Marcianum Augustum anno 451. Herculeano Coss. quae supra data est inter S. Leonis epistolas ordine 57.

Ejusdem ad Anatolium A.C.P. eodem anno: quae supra edita est ordine 56.

Ejusdem ad eumdem Marcianum Aug. data anno 454. Aetio & Studio Coss.

Anatolii A.C.P. ad S. Leonem postlapsodum Chalcedonensem.

S. Leonis ad eumdem Anatolium supra.

ordine 71. Aetio & Studio Coss.

Ejusdem ad Anastasium A. Thessalonicensem data anno 444. Theodosio VIII. & Albino Coss.

Ejusdem & Metropolitanus per Illyricum constitutos eodem anno.

Ejusdem Senecioni, Caroso, Theodulo, Luca, Aurielio & Fiscionio metropolitanis per Achaiam provinciam constitutis anno 446. Aetio III. & Symmacho VV. CC. Coss.

Certae vero ibidem recitatae desiderabantur in miscodice.

Jacobus Merlinus in utraque editione Idatianum graphice expositis, praemissum in extrema clausula, quae ex gaetanorum aut Sulbiae, fabricatae ex a Gaetana incedere longius; sic etiam habet: (sed ut necessaria habeantur excludimus) *aut certe ab aliis subiatam in fuis codicibus non reperit.*

Petrus Crabbe O. M. in postrema editione anni 1551. tum quidem mutavit in textu, tum ad oram consuli quadam variantes lectiones adjecit in hunc modum.

Nullus ministrorum qui baptizandi recipit officium sine chrismate usquam debet progredi, quia inter non placuit fieri in baptismate chrismari. De eo autem, qui in baptismate, quaeumque necessitate faciente non chrismatus fuerit, in confirmatione facerdos * commonebitur. Nam inter nos chrismatis ipsius non nisi una benedictio est, non * ut praedicatus quicquam dico, sed ut * necessaria habeatur chrismatio repetita.

* non commonebitur. *quemadmodum nos quam non non necessaria.*

Crabbum ferunt et Surius nulla fatta in textu mutatione: in hoc tamen mihi visus aberrasse, quod ver. 2. *Idem diligenti Crabbi opera ad oram autoritas fuisse videtur.* Surius * ut affuere, *secuti sunt Nicolinus* & Binius *subjuncto in margine libri observationibus.* Vitia ed. *dumtaxat* refutavit, in altera editione Binius, dum collidit a R. P. Tonnone Dionis S. J. theologo variis lectiones *habet: cum* ut affuere *quidemque* [*in codice Pillanei Sic non secundum est*] *primus autem qui fequitur.* Hanniccus in *mortis discrimine. Ifidorus tamen ordinem non mutat, fed pro illis verbis*, chrismatio repetita, legit rechrismatio. In confirmatione facerdos] in chrismatione facerdos commonebitur. Nam inter quosliber chrismatis ipsius, *quoniam fequentur ad hunc canonem non fpectant fed ad fequentes.*

Gaetanus can. 1. 2. dist. xv. de confecratione habet: *Non praejudicantur eadem hic dicimus: in omnis adhuc velegate quae a Merlino ante de canonis eugnus omnibus ejus nonnullos lectioni: Burchardus vero atque Ivo pro illis, Sacerdotis commonebitur, legunt in confirmatione facerdotis profiteur, fine particulari: ibique eaque conclusione quod circuli ex Valentia eumdem canonis, in notarum Ratmeri decretorum editione atque emendatores. At plures de his differente non eft hujus loci. Extrat in omnium manibus dodecim virorum de hac argumento commentarii antirhetici ac polemici.*

III.

Qui recedunt de corpore, poenitentia accepta, placuit fine reconciliatoria manus impositione eis communicari; quod morientis sufficit consolationi, secundum definitionem patrum, qui hujusmodi communionem congruenter viaticum nominarunt. Quod si superviverint, fieant in ordine poenitentum, & ostensis necessariis poenitentiae fructibus, legitimam communionem cum reconciliatoria manus impositione percipiant.

IV.

Poenitentiam desideranibus " clericis non negandam.

V.

Eos qui ad ecclesiam configerint tradi non oportere, sed loci reverentia & interfessione defendi.

VI.

Si quis autem mancipia clericorum pro suis mancipiis ad ecclesiam configen-

[a] Ut Philippus Labbeus Mercatorio hic similes est: *Incipit Concilium Arausicense, tempore Theodosii junioris & Cyri Consulatu, anno 441. Christi in Ecclesia Tolosanorum.* In alio MS. Parisiensi legitur: *Tolosanorum.* Hardouinus.

[b] *Tolosanis*

[c] *Ut qui recedere de corpore.*

[d] *Ut qui ad ecclesiam confugerint.*

[e] *Ut ab ecclesia non tradantur.*

[f] *Ut ab ecclesia non tradantur.*

[g] *Ut ab ecclesia non tradantur.*

[h] *Ibidem.*

[i] *Ibidem.*

[k] *Ibidem.*

[l] *Ibidem.*

[m] *Ibidem.*

[n] *Ibidem.*

[o] *Ibidem.*

[p] *Ibidem.*

[q] *Ibidem.*

[r] *Ibidem.*

[s] *Ibidem.*

[t] *Ibidem.*

[u] *Ibidem.*

[v] *Ibidem.*

[x] *Ibidem.*

[y] *Ibidem.*

[z] *Ibidem.*

[a] *Ibidem.*

[b] *Ibidem.*

[c] *Ibidem.*

[d] *Ibidem.*

[e] *Ibidem.*

[f] *Ibidem.*

[g] *Ibidem

ANNO CHRISTI 441. tibus crediderit occupanda, per omnes ecclesias districtissima damnatione feriatur.

VII.

In ecclesia manumissos, vel per testamentum ecclesiæ commendatos, si quis in serviturem, vel obsequium, vel ad colonariam condictionem imprimere tentaverit, animadversione ecclesiastica coerceatur.

Ibidem.

VIII.

Si quis alibi consistentem clericum ordinandum putaverit, prius definiat, ut cum ipso habitet. Sic quoque non sine consultatione ejus episcopi, cum quo aute hæbitavit, eum, qui forsitte non sine causa diu ab alio ordinatus non est, ordinare præsumat.

IX.

Si qui autem alienos cives, aut alibi consistentes ordinaverint, nec ordinati in ullo accusantur, aut ad se eos revocent, aut pretium ipsis eorum impetrent, cum quibus habitant.

X.

Si quis episcoporum in alienæ civitatis territorio ecclesiam ædificare disponit, * vel pro fundi sui acquisitio, aut ecclesiastica utilitate, vel pro quacumque sua opportunitate, * permissa licentia ædificandi, quia prohibere hoc vorum nefas est, non præsumat dedicationem, quæ illi omnimodis reservatur, in cujus territorio ecclesia assurgit: reservata ædificati episcopo hac gratia, ut quos desiderat clericos in re sua videre, ipsos ordinet in cujus territorium est; vel si ordinati jam sunt, ipsos habere acquiescat. Et omnis ecclesiæ ipsius gubernatio ad eum, in cujus civitatis territorio ecclesia surrexit, pertinebit. Quod si etiam secularium quicumque ecclesiam ædificaverit, & alium magis, quam eum in cujus territorio ædificat, invicandam putaverit: tam ipse, cum contra constitutionem ac disciplinam gratificari vult, quam omnes episcopi, qui ad hujusmodi dedicationem invitantur, a conventu abstinebunt. Si quis excesserit, in reatum devocabitur; si quis excesserit, ordinetur recognoscat.

* Aug. ep. 250. ad Quintianum.

XI.

Placuit in rearum venire episcopum, qui admonitus de excommunicatione cujuscumque, sine reconciliatione ejus qui excommunicavit, ei communicare præsumpserit, ut integra omnia, si reconciliatio intercesserit, de justitia vel de iniquitate excommunicationis, proximæ synodo reserventur.

XII.

Si quis autem post acceptam benedictionem leviticam cum uxore sua incontinens inveniatur, ab officio abjiciatur.

De

A voluntatis aut præterire testimonium aliorum verbis habet, aut præsentiæ in suo nutu.

XIII.

Amentibus quæcumque pietatis sunt conferenda.

Ibidem.

XIV.

Energumeni jam baptizati, si de purgatione sua curant, & le solicitudini clericorum tradunt, monitisque obtemperant, omnimodis communicent, sacramenti ipsius virtute vel munendi ab incursu dæmonii, quo infestantur; vel purgandi, quorum jam ostenditur vira purgatior.

Leo ep. 136. cap. 14.

B

XV.

Energumenis catechumenis, quantum vel ex scripturis exegerit, vel opportunitas permiserit, de baptisti ate consulendum.

Ibid. cap. 14.

XVI.

Qui palam aliquando arrepti sunt, non solum non assumendi ad ullum ordinem clericatus, sed etsi jam aliqui ordinati sunt, ab imposito officio repellendi.

XVII.

Cum capsa & calix * offerendus est, & admixtione eucharistiæ consecrandus.

* Sacramentis ed.

C

XVIII.

Evangelia deinceps placuit catechumenis legi apud omnes provinciarum nostrarum ecclesias.

Leo ep. 136. cap. 16.

XIX.

Ad baptisterium catechumeni nunquam admittendi.

Leo ep. 136. cap. 16.

XX.

A fidelium benedictione, etiam inter domesticas orationes, in quantum caveri potest, segregandi informandique sunt, ut se revocent, & signandos vel benedicendos semotim offerant.

D

XXI.

In nostris provinciis placuit de præsumptoribus, ut licubi contigerit duos episcopos episcopum invirum facere, auctoribus damnatis, unius eorum ecclesiæ ipse qui vim passus est substituatur, si tamen vita respondet; & alter in alterius dejecti loco nihilo minus ordinetur. Si voluntarium duo fecerint, & ipse damnabitur, quo cautius ea quæ sunt antiquitus statuta serventur.

Hilar. ep. 10. Pelagio.

E

XXII.

Sedis præterea, ut deinceps non ordinentur diacones conjugati, nisi qui prius conversionis proposito professi fuerint castitatem.

XXIII.

ANNO CHRISTI 441. Concilio Tonin. Can. 8.

XXIV.

De his autem qui prius ordinati hoc ipsum incidunt, Taurinatis Synodi sequendam esse sententiam, qua jubentur non ulterius promoveri.

XXV.

De idoneis autem, & probatioribus viris, quos clericatui alligari ipsa vitæ gratia fugerit, si forte incidentur duplicata matrimonia, ut non ultra subdiaconatum ecclesiastica capiant dignitates.

XXVI.

Ibidem. Conc. Arel. II. c. 6.

Diaconæ omnimodis non ordinandæ: si quæ jam fuit, benedictioni quæ populo impendiuir capiat abstinentiam.

XXVII.

Ep. 6. c. 7. Adjutrix fornicatrix.

Viduitatis servandæ professionem, coram episcopo in secretario habitam, * imposita ab episcopo veste viduali * indicandam. Raptorem vero talium, vel ipsam talis professionis desertricem, meritoo esse damnandam.

XXVIII.

In utroque fexu desertores professæ castitatis prævaricatores habendi, & his omnibus per pœnitentiam legitimam consulendum.

C

XXIX.

Hæc quæ subscripsimus, cum eorum quoque concordia, qui consensus dederunt, rata deinceps inter nos ac nostros haberi volumus, & habenda sancimus: non ita præteruentes eos, qui synodo aut per se, aut per consensus suos, vel ad vicem sui per legatos destinandos adesse detrectant, ut sibi supra nos illi placeant, qui patrum statuta despiciunt, quibus bis in anno, quod nobis pro temporum qualitate difficile est, sanctum est conveniri. Adjicientes, quod si similibus deinceps paginis pro salubritate ac remediis ecclesiasticis congregare conventus voluerimus, constituamus, ut nullus conventus sine alterius conventus denuntiatione solvatur. Itaque sequenti anno, si domino ac Deo nostro Jesu Christo permitterne concediur, die decimoquinto Kalendas * Novembres d. Laticiano in Arausico territorio conventum habebimus. Qui ideo tanto prius per conventum ipsum denuntiantur, ut tam excusationis libertas, quam invitationis necessitas non sit. De die enim ac loco per nosipsos commonebimur, singuli nobiscum in exemplaribus ut quæ per nos sunt constituta retinentes: reliquos qui desiertunt, beatissimi fratris nostri Hilarii solicitudini relinquimus, datis ad ipsos horum exemplaribus commonendos.

Vide can. 18. Conc. Tolet. I.

D

E

XXX.

Leo ep. 136. cap. 5.

Post omnia occurit de imbecillitatibus

A fragilitatis humanæ, ut si quis episcopus per infirmitatem debilitatemve aliquam, aut heberudinem senilis incideri, aut officium oris amiserit, ea quæ non nisi per episcopos geruntur, non sub præsentia fua presbyteros agere permittat, sed episcopum evocet, cui quod in ecclesia agendum fuerit imponat.

SUBSCRIPTIONES.

Ego * Hilarius * Episcopus subscripsi.
Ego Claudius episcopus subscripsi.
* Ego Constantinus episcopus subscripsi.
Ego Audentius Episcopus subscripsi.
Ego Agretius Episcopus subscripsi.
B Ego Julius Episcopus subscripsi.
Ego * Auspicius Episcopus subscripsi.
Ego Theodorus Episcopus subscripsi.
Ego Maximus Episcopus subscripsi.
Ego * Eucherius Episcopus subscripsi, sanctum sacerdotum comprovincialium meorum super his expectatutus assensum.
ζ Nectarius Episcopus subscripsi.
Ingenuus Episcopus subscripsi.
* Certeius Episcopus subscripsi.
Justus Episcopus subscripsi.
Augustalis Episcopus subscripsi.
* Salonius Episcopus subscripsi.
Superveniens pro patre & Episcopo meo Claudio subscripsi & recognovi.

C

DECRETA ALIQUA HUIC CONCILIO Gratiani & aliorum decretis adscripta, quæ non habentur in supectoribus. Primo decretum Gratiani.

Modus & forma excommunicationis:

Canonici instituta & sanctorum patrum exempla sequentes, ecclesiarum Dei violatores, auctoritate Dei & judicio sancti Spiritus, a gremio sanctæ matris ecclesiæ & a consortio totius Christianitatis eliminamus, quousque resipiscant, & ecclesiæ Dei satisfaciant.

Ep. 9. et 11. Concilio Gallicano.

D

Ex eodem partim, & partim ex alio codice decretorum libronum 16. cap. 7. lib. 1.

Reconciliatio excommunicati.

Cum aliquis excommunicatus, vel anathematizatus, pœnitentia ductus, veniam postulat, & emendationem promittit, episcopus qui eum excommunicavit, ante januas ecclesiæ venire debet, & duodecim presbyteri cum eo, qui eum hinc & inde circumstare debent. Ubi etiam esse debent jiti, quibus injuria vel damnum commissum debet emendari: aut si jam emendatum est, eorum testimonio comprobari. Deinde interroget episcopus, si pœnitentiam, juxta quod canones præcipiunt, pro perpetratis sceleribus suscipere velit. Et si ille, terræ prostratus, veniam postulat, culpam confiteatur, pœnitentiam implorat, & de futuris cautelam spondet, tunc episcopus apprehensa manu ejus dextra, in ecclesiam illum introducat, & * ei communionem & societatem Christianam reddat, & septem psalmos pœnitentiales decantet cum illis precibus, Kyrie eleison, Pater noster. Et ne nos &c. Salvum fac servum tuum, Deus meus, sperantem in te: Mitte et domine auxilium de sancto, Et de Sion tuere eum: Nihil profectus inimi-

ANNO CHRISTI 441.

Ep. 9. et 11. Concilio Gallicano.

Ibidem.

Ibidem.

Ibidem

cusin eo, Et filius iniquitatis non apponat nocere ei: Esto ei domine turris fortitudinis, a facie inimici: domine exaudi orationem meam, &c. dominus vobiscum, &c.

ORATIO.

PRæsta, quæsumus domine, huic famulo tuo dignum pœnitentiæ fructum, ut ecclesiæ tuæ sanctæ, a cujus integritate deviaverat peccando, admissorum venium consequendo, redditur innovius: per Christum dominum nostrum, Amen.

ALIA ORATIO.

MAjestatem tuam quæsumus, domine sancte, pater omnipotens, æterne Deus, qui non mortem, sed peccatorum vitam semper inquiris, respice flentem famulum tuum, attende prostratum, ejus planctum in gaudium tum mutatorum converte, fende delictorum fascem, & induc eum latitia salutari, ut post longam peregrinationis famem, de sanctis altaribus fatietur, ingrediatque cubiculum tuum, in ipsa aula benedicta nomen gloriæ tuæ semper. Amen.

ALIA ORATIO.

DEus misericors, Deus clemens, qui fecundum multitudinem miserationum tuarum peccata pœnitentium delet, & præteritorum criminum culpas venia remittens, cum ad te reliquis et lapsi hanc familiam tuam N. & reinfundem omnium peccatorum fuorum libi tota corda confessione poterunt, deprecatus exaudi: innova in eo, quæsumus Pater, quidquid illud ipse fecit, & unitati corporis ecclesiæ tuæ, quam ipse Christus et unitati corporis ecclesiæ tuæ, quam ipse Christus redemptionis annotatio. Miserere domine gemitum, miserere lacrymarum ejus, & non habentem fiducium, nisi in tua magna misericordia, ad tuæ sacramentum reconciliationis admitte: per Christum dominum nostrum. Amen.

Post hæc, secundum modum culpæ, pœnitentiam ei injungat, & literas per parochium fiant dirigat, ut omnes noverint eum in ecclesiæ Christiana receptum. Alia ecclesia episcopis hoc nomen faciat. Nullus autem episcopus alterius parochianum excommunicare vel recollare præsumat, sine consensu vel conficientia proprii episcopi.

Et eodem, libro 14. capite 6.

Ut in sabbato sanctio jejunia non solvantur.

Ut in sabbato sancto, hoc est, in vigilia pascha, jejunium usque noctis initium; nisi a parvulis & infirmis, non solvatur, nec in parasceve qua quia domini, & parasceve, & sabbatum, ad illos quadragenos dies reliquiæ, vel divina mysteria his duobus diebus celebrantur, canonibus quippe jubentibus, in biduo illo, id est, parasceve & sabbato, sacramenta pentis non celebrari.

NOTÆ JACOBI SIRMONDI S. J.

1 Conflitutiones.] De viedo confitutiones verba exemplaria: Conflitutiones sancta synodi habita in vertentia. Ita habet, sed die vita Mansi Conflitutiones, conflitutiones, in ecclesiæ Tuffilanensis: nil quod in pauciis legimus Tuffilanensis: unde & infra in canis Constantinopolitanis synodus Tuffilanensis appellatur.

2 Hæretici in mortis.] Hic etiam libri omnes conlentiunt, primo Joco Barbarinus canonum, qui Gracolatin vocatur, & contra priscum, secundo.

3 Semel abscissum.] Vulgatæ codices, & Gratianus, usque collectanea, fuerit in baptismus conflituerit. Et vero legum et de baptismate agit. Et cum hæc verba in antiquo exemplaribus non fint, & quidem fuliani, relinquimus.

4 Pœnitentia in collice Longobardica.] Pœnitentia in collice Longobardica, quibus mors immineat, semper habita est: ut Ex his ergo, qui pœnitentiam agunt ad vitæ finem venisse, Beatus Synodus Nicænus cap. XXIII. ut viaticum non pereant, & si revalaverint ad pœnitentiam loco ordinari. De his vero, qui fuit ipsum vitæ finem pœnitentiam accepisse, Beatus Synodus hoc loco ejusque exclusitatem illa dari, sed fine reconciliatione manum impositione: ita ut si revalaverint, non ex conlatu pœnitentiæ, sed fine tanto pœnitentiæ, ut ejusque pœnitentia, legimus, hæc ill pœnitentia in ecclesia dari solitum, communicatum cum reconciliatione reliquit. Nec difficilia illa dicta de ævitiqua pœnitentia ut. Conhagisiensi can. LXXXV. ut. LXXXVI. ubi quod pœnitentiam in ecclesia pœnitentiæ, reconciliationem fimul indicatur in ecclesiam, ut ipsum, & pœnitentiam legitimo habeantur, & revalationem.

Plusquam ut Constantinopolitanus 2 Synodus Nicæna cap. XXIII. ut ipsi, & ordinem & ministerium & ministerium & pœnitentiam, & pœnitentiam, & pœnitentiam, & pœnitentiam, & revalationem.

Ejusdem Jacobi Sirmondi S. J. notæ postumæ, nunc primum edita.

ANNO CHRISTI 381. cusin eo, Et filius iniquitatis non apponat nocere ei: Esto ei domine turris fortitudinis, a facie inimici: domine exaudi orationem meam, &c. dominus vobiscum, &c.

ORATIO.

PRæsta, quæsumus domine, huic famulo tuo dignum pœnitentiæ fructum, ut ecclesiæ tuæ sanctæ, a cujus integritate deviaverat peccando, admissorum venium consequendo, redditur innovius: per Christum dominum nostrum, Amen.

ALIA ORATIO.

MAjestatem tuam quæsumus, domine sancte, pater omnipotens, æterne Deus, qui non mortem, sed peccatorum vitam semper inquiris, respice flentem famulum tuum, attende prostratum, ejus planctum in gaudium tum mutatorum converte, fende delictorum fascem, & induc eum latitia salutari, ut post longam peregrinationis famem, de sanctis altaribus fatietur, ingrediatque cubiculum tuum, in ipsa aula benedicta nomen gloriæ tuæ semper. Amen.

ALIA ORATIO.

DEus misericors, Deus clemens, qui fecundum multitudinem miserationum tuarum peccata pœnitentium delet, & præteritorum criminum culpas venia remittens, cum ad te reliquis et lapsi hanc familiam tuam N. & reinfundem omnium peccatorum fuorum libi tota corda confessione poterunt, deprecatus exaudi: innova in eo, quæsumus Pater, quidquid illud ipse fecit, & unitati corporis ecclesiæ tuæ, quam ipse Christus et unitati corporis ecclesiæ tuæ, quam ipse Christus redemptionis annotatio. Miserere domine gemitum, miserere lacrymarum ejus, & non habentem fiducium, nisi in tua magna misericordia, ad tuæ sacramentum reconciliationis admitte: per Christum dominum nostrum. Amen.

Post hæc, secundum modum culpæ, pœnitentiam ei injungat, & literas per parochium fiant dirigat, ut omnes noverint eum in ecclesiæ Christiana receptum. Alia ecclesia episcopis hoc nomen faciat. Nullus autem episcopus alterius parochianum excommunicare vel recollare præsumat, sine consensu vel conficientia proprii episcopi.

Et eodem, libro 14. capite 6.

Ut in sabbato sancto jejunia non solvantur.

Ut in sabbato sancto, hoc est, in vigilia pascha, jejunium usque noctis initium; nisi a parvulis & infirmis, non solvatur, nec in parasceve qua quia domini, & parasceve, & sabbatum, ad illos quadragenos dies reliquiæ, vel divina mysteria his duobus diebus celebrantur, canonibus quippe jubentibus, in biduo illo, id est, parasceve & sabbato, sacramenta pentis non celebrari.

NOTÆ JACOBI SIRMONDI S. J.

1 Conflitutiones.] De viedo conflitutiones verba exemplaria: Conflitutiones sancta synodi habita in vertentia. Ita habet, sed die vita Mansi Conflitutiones, conflitutiones, in ecclesiæ Tuffilanensis: nil quod in pauciis legimus Tuffilanensis: unde & infra in canis Constantinopolitanis synodus Tuffilanensis appellatur.

2 Hæretici in mortis.] Hic etiam libri omnes conlentiunt, primo Joco Barbarinus canonum, qui Gracolatin vocatur, & contra priscum, secundo.

3 Semel abscissum.] Vulgatæ codices, & Gratianus, usque collectanea, fuerit in baptismus conflituerit. Et vero legum et de baptismate agit. Et cum hæc verba in antiquo exemplaribus non fint, & quidem fuliani, relinquimus.

4 Pœnitentia in collice Longobardica.] Pœnitentia in collice Longobardica, quibus mors immineat, semper habita est: ut Ex his ergo, qui pœnitentiam agunt ad vitæ finem venisse, Beatus Synodus Nicænus cap. XXIII. ut viaticum non pereant, & si revalaverint ad pœnitentiam loco ordinari. De his vero, qui fuit ipsum vitæ finem pœnitentiam accepisse, Beatus Synodus hoc loco ejusque exclusitatem illa dari, sed fine reconciliatione manum impositione: ita ut si revalaverint, non ex conlatu pœnitentiæ, sed fine tanto pœnitentiæ, ut ejusque pœnitentia, legimus, hæc ill pœnitentia in ecclesia dari solitum, communicatum cum reconciliatione reliquit. Nec difficilia illa dicta de ævitiqua pœnitentia ut. Conhagisiensi can. LXXXV. ut. LXXXVI. ubi quod pœnitentiam in ecclesia pœnitentiæ, reconciliationem fimul indicatur in ecclesiam, ut ipsum, & pœnitentiam legitimo habeantur, & revalationem.

Plusquam ut Constantinopolitanus 2 Synodus Nicæna cap. XXIII. ut ipsi, & ordinem & ministerium & pœnitentiam, & pœnitentiam, & pœnitentiam, & revalationem.

Ejusdem Jacobi Sirmondi S. J. notæ postumæ, nunc primum edita.

ANNO CHRISTI 441. ei offerat. Pœnitentiam tamen, quibus mors imminebat, semper habita est: ut Ex his ergo, qui pœnitentiam agunt ad vitæ finem venisse, Beatus Synodus Nicænus cap. XXIII. ut viaticum non pereant, & si revalaverint ad pœnitentiam loco ordinari. De his vero, qui fuit ipsum vitæ finem pœnitentiam accepisse, Beatus Synodus hoc loco ejusque exclusitatem illa dari, sed fine reconciliatione manum impositione: ita ut si revalaverint, non ex conlatu pœnitentiæ, sed fine tanto pœnitentiæ, ut ejusque pœnitentia, legimus, hæc ill pœnitentia in ecclesia dari solitum, communicatum cum reconciliatione reliquit. Nec difficilia illa dicta de ævitiqua pœnitentia ut. Conhagisiensi can. LXXXV. ut. LXXXVI. ubi quod pœnitentiam in ecclesia pœnitentiæ, reconciliationem fimul indicatur in ecclesiam, ut ipsum, & pœnitentiam legitimo habeantur, & revalationem.

Plusquam ut Constantinopolitanus 2 Synodus Nicæna cap. XXIII. ut ipsi, & ordinem & ministerium & pœnitentiam, & pœnitentiam, & pœnitentiam, & revalationem.

Ejusdem Jacobi Sirmondi S. J. notæ postumæ, nunc primum edita.

Si quis ulli confitetur.] De illis etiam ecclesiasticis vel religiosis hoc dici mihi videtur, quibus ipsum dum, ut & episcopus, ecclesiam ordinare solit cum quibusdam episcopis ejusdem ecclesiæ, quibus ipsum ordinare solit, qui idem fit, aut illos ad se accipere, aut illis episcopo cum eum habuerit, in pœnitentiam.

*Si quis episcopus ordinatus.] Ut ecclesiæ quam episcopus in alterius episcopi territorio ordinaverunt ab, quamvis obscuda conflitutione, quamvis, in ordinatione hominum ab illo accipit: alterum, ut ecclesiæ dedicationem illi referre, ut ecclesiæ, ut ecclesiæ, ut ecclesiæ, quo ecclesiæ ordinatus fuit, vel ordinandus effetur, ad id quem fuit ordinatus, appropinquabit. Publicanum, ut non ecclesiæ illius gubernatio ad illum pertinet, ut ecclesiæ, ut ecclesiæ, ut ecclesiæ

ANNO CHRISTI 441. nandinus cap. 111. emergunetum fideleu, si abdic pen CHRISTI cipum, facta mysteriis participet ab abdere, non quidem quodcuiq; fed quod ei fatis fit, temporibus opportunis parcabundaque, inquit, *et ipsum sub fudente sinit pag ut sub spiritu pieus.*

Vel mundanis vel pragmatis.] Ita B. Cuffinus. Sed abhinc verbis eadem fere, fatisdandum commentumenumenumque ad purgationem & turcelum corporis animique quo prudile dicere. *Ad tuciliem videlicet, in mutationem adeuitus dominatis infinitus Magistrumque, inquit, se magis immimo indulsiatis abjiciis, cum ante ad ipsum mediatis sublimis fuerit, quam ad ipsum ad frequentius ceremonias ibi, quanto non de spiritali remedio longius fuerit admonitum. Ad purgationem vero, ut propinquior spiritus sanctus fit. Hic nunque, sit, modo curatum & abscum dubitatis ad ipsum spiritum, adsique ad emplitum.* Quo fere in numero fenici illa poterat Arabis pacifia, quam Carthagine parietali corporis Dominii 30 capitio perepta, jre idfor ainos. Aliqua cuidlis illatinum matre Proiper, cum ipsi quo filiorum de pronillicitius & prudilionibus Dei eli ad Christum, in Dimidii reminos cap. v.

Cap. XV. *Emergunetis catechumenis.*] Synodus Bilbitanus can. xxxvii. *Ita qui ab immundis spiritibus vexantur, si in hac mensis fuerit conficiuel, baptizetur, fiat, fiat.* Ad de loqui synodus illa vetuse qui catechumeni non fuit. Tu modium vero Alexandrinus, ut. de catechumenis legum nihilo fidius defuit. Intercepunt enim de emergunetis catechumenis ut baptisma debeat. *Si ipse velit, non hoc ipso refundit, prohibeat ab immundis spiritibus liberetur, baptisma non pulsa, pierunque in eum vitae, ita, in, inquit, baptisti ab ea, quod ipsum ore vel magnitudine, a baptisma tuiliis et vesse dicitur pag. 1. ad Alex Bibliotheca.* Atanicinal pauses hoc loco non falsum non esse nonullas, id est in primis, fed pauciores non fi opportunius fuerit, baptizandum esse, quia ex verbumere jes ut ad baptismum, fiat fidelis ad catechumenum.

Cap. XVI. *Qui palam arripit.*] Arripitur ordinari prohibet : quod fi publici forsan, repelli poterit, quia ipsum fieri dicitur, cumque eli cum apostolicum LXXXIII. Qui ordinati fuit, *Si habuitset, vel ordinatus fuit, ab ipsis ordinatus ordinandus a Gentes ministerius Hunnis Gelasius decretum XXX.* Inde concilium Tolletanum xi. can. xxiii. *Item, inquit, maximum nequitia defuisum ab ipsis ordinatus, ab ipsis ordinatus irrisisse ministerius fuerat vendiare non liceat.*

Evangelio delinquit.] Idem quidem decretum in synodo Valentina Hispanae can. i. Ordo Romanus de divinis officiis, dicet moris fuisse, ut catechumenis in tenio ceremonis legatur explicationemque quam evangelicum ministrat, prefatur discrimen : *Stare cum filentio, audiantur lectiones. Unde & in Missis Gelasianis, ante lectionem catechumeni, evangelium audiebant, & pallea exibit jubebantur, nunc mutatum illatinum.* Quod igitur hoc loco flatuitur, ut evangelio catechumeni legantur, indicio eli illum antea in his provinciis nonem fuisse, publique ante evangelium tenebat catechumenis. Quod in Romanis ecclesiis fuit eximum tempus foliciam fieri, obtentu, nimirum imperitiae Antiochenus discrimen tolli. *Ut catechumeni adsistant, cap. xxxv. Confortuale, inquit, ut catechumeni, ut catechumenus nequitiam ante evangelium : Non nihil hoc videtur ex tacitum incumbere, cum quia ipsi prohibeantur omnium praecepitum ut, ne evangelium ejs prodicent.*

Cap. XIX. *Ad baptisterium.*] Accesi Gallicus ab ingrella baptisterii catechumeni idem Ordo Romanus obtenti. Ibi fuit enim quam ad tamen fortem pedunceumur qui baptizandi erant, archidiaconum dimittebat : *Catechumeni vestrum. Respondebant catechumenis ipsi, recedat. Omnes catechumeni exeant foras.* Ita omne illur primer ratione & profectus defendebat. Quo affidatur, ut videtur, Prudiuus cap. xxxv. ad Sacerdotem, qui Paulini imaginem in baptisterio confiteretur : *Nostra vero, inquit, ipsa illic Sacerdotes, ut ipsum Paulinum confiteretur, neque verbi concurrimus sapientia, & ab immundiis ita malitia, a profectis hominum diffinguimus.*

Cap. XX. *A benedictione Sabbatum.*] Zeuon & dominicali oratione : Ita benedictionem legendi fuit, quoad fieri potuit, a Sabbatum, ut ipsum Sabbatum, ut ipsum ab eorum catechumenis. Quia vero ibi cum tantos baptisteriis metuio tides Tertullianus libro de spectaculis cap. xxv. quod nullum aquid eos fidelis & catechumeni differunt ellet : *Se primis, inquit, qui catechumeni, qui fidelis, incertum eli : pari, non adeunt, pariter audiant, pariter orant.*

Cap. XXI. *De profundoribus.*] Duos episcopos, qui fuit episcopum ordinant prudentiquam, Synodus Regnensium : ita pauca multrant, ut nullis dedicatos adhibuerint, nullis ab concilio interfuerit hac arcus in pollentus vindicta, diuitique ut episcopi bonum provenit. Si dari, inquit, proliam episcopum ordinatum, utique eorum fidem obtinent qui ipse pallet eli, & in alterius locum alter fidelis fabrogrem : *Ita vulcanus, & hic fuit quo hoc cuerat.* Tem-

ANNO CHRISTI 441. in frequentis tanti synodum denuncias. Cujus rei exemplum *Aetium enim in epistolam provincie conciliorum Gallicanorum*, in in verbis quae ex codice Lugdunensi adjecimus : *Hic, inquit, etiam plenaria conciliabit, ut frequentiae ceus in ipsis refunsi, vitis, libos Nicaenines debeant concilium congregari.*

Si quis episcopus.] Non debet episcopus proprie infirmitatem ex quae episcopi fuit propria presbyteris permittere, fed aliunde quemquam ordinare, quem ipse plebem. Sed in eis ne non hujus tantum fuisse esse fuit. In concilio Tarr Hispanae II. can. v. Epiphanius episcopi fit mentio, qui ordinandi ipsum, tem ex episcopis quorum unus ad presbyterum, alter ad diaconum fuerunt, fecerbatur ordinatum tamen presbyteri, & presbyteri quidem benedictionem dedit. Quam proinde ordinationem Synodus intuam decretum fuisse, ut presbyteri, ut prefiniuntur Agatensis Complutensis quoniam episcopus, quam fama quae frequentia presbyteros deliberatis, qui adhenc pontifice dedicatis ordinandi, ut ordinandi, ut ipsorum propria fuit numeria episcoporum. Quae tamen ultra licentiam ulurpari petiit.

SUBSCRIPTIONES.

Ex Ecclesiis episcopus.] Communicatione episcoporum, nonnullis ecclesiis, ut ipsorum ordinandi, ut ipsorum de eos proculare inter eximes, idem qui Synodo prefuit Hilarius Antiochia in Gallia de Sancto Honorato : *Onde publicatione, inquit, Ecclesiae mendo, Synodus Lugdunensis, omnibus virtutis ipsius Ecclesiae, cum ab eximio testimoni, ut ipsorum, ipsorum, in primis ut ipsorum ecclesiae, ipsorum ipsorum ipsorum

dabunt in ipsa satisfactione, & non absolute poenitentia: & quia poenitentes paenitentiam peragerant, quo pro peccatis satisfecerant, & communionis participes meritissimi fierant.

Cum reconciliatione, cum reconciliatione mysteriis absolutibus.

Denique ranae ibi, et ego quidem scirem, confessae cum canone 14. conc. Nicaen. & 1. concil. Carth. quorum decretis illud rarum, non dari posse ecclesiasticam paenitentiam, nisi peracta, nisi permissis congregatione episcoporum.

Sunt qui existimarent rarum hunc canonem ita contipendum, ut non dandae communionis fatis ad futurum esse, & paenitentia sine simplici communione concedatur, quia ea sufficiens est vaticinari: si vero fuperveniens paenitentia paenitentia, necessaria communione & reconciliationem consequantur: haec tamen pofita illa disciplina subtilitate pafles, ni a canonis & decretorum Innocentii & Coelestini, duo patres similis non est verisimile,

AD CANON. VI. EJUSDEM CONCILII;

NUm facit verbis illis tendunt duas offen falfe paenitentiae? Hinc eam ex quo ab omnibus impetrarent cincta infamia nonam aliquam aspergere: cuique quidem honoris & officio indignos reddere, verisimile nulli non fit. Id ab ipsis defidentiam & refugiunt, quo impetrarent, cum multa mala patiebantur, quoque explicit inter Lucos reconciliamus: fed cum quid aversari: ipsutatur ad eum ultro compellebantur, & ita arcanis fatisfiebat ecclesiae, ex quo in culpa haerent diu, ut nihil ipsos effet cum gente; cum ejusperanti effet dominum peccatis, vinculo noloeque ed fatisfactionis remedium adsperbatur. Quapropter mihi intuitio fatisfecit, quo non vana est, qui paenitentia corrilium inquirunt, quae dictatis canonis quadam religione vovebantur: ea enim arcane qua habitum ed hac concilium, tamquid omnatus extra nonum nonnulli effent, nulla lugus facit vehemens effet cinta ad paenitentiam fubeundam, tamen paenitentiam modo & tita arcanos aut aliquod fi. nitrogus adhuc profitebantur, & solemnitatem hanc obligationem, neque hoc unum vovebant. De hac igitur religiosi paenitentia, ut ita dictum, haec canonem intelligo, quam clericis eo magis concedere verbamur, quo rebus facta, ea accepta & professa, minus idonei fieri videbantur.

AD CANON. XII. EJUSDEM CONCILII.

NIhil magnopere difficile est in hoc canone qui de presbiteris ed nolipendet, non vero de catechumenis; quibus, cui pallum voluntatis fine testimonium habeant, turpissimus effet confcendus.

Paenitentias accipere prosit, Eucommunicatus abmutus fatisfactio fatisfa non fatium paenitentium, fed etiam reconciliationem: cuique fepnagesimo fexto Carthag. concilii quarto.

AD CANON. XIV. EJUSDEM CONCILII.

Sed de purgatione fine extent, fi ad ecclesiam erbro fefe repondentiae ut exoriuntur.

Omnibode communione, non folum primam communionem accipiant, fed etiam majorem & abfolutiffimam, quadrichidium fcilicet: de energumenis recipiendum qui non propinqui vocantur.

Fed purgandi, eucharistia dsmonis fugati fatis competum est.

Plus purgatione, peccata omnia in baptismo cessiterant.

AD CANON. XVIII. EJUSDEM CONCILII.

EVangelio etiam catechumenorum facris peracta, aliqua fententia, illgabimur. Ita effe ex conflitutionibus Clementis liquet, quibus vero monitis vilum est fi ad lectiones & expiationes fuspiaratum admiteretur. Valtinoan Hispanice, *in carrefentia evangelii, aste monitum illeatium, in mifla catechumenorum, in ordine lectionum pofl ofq; ... in legendum quantum fabularia praecepta dominis ofpiet Ejus Clerici, qui fermonem facerdotis, non folum fidelis; fed etiam catechumenis, ac paenitentes & omnes qui ex diversis fanis, ordine fuorum habeant.* Ex his etiam verbis *monum fidelis*, quae in fectionibus Hispanis recipiuntur, fciti poteft aut nulquam catechumenos iidem cermonibus & evangeliorum expofitionibus interfuisse; ita enim abfentibus nihil veteri pretium, illud quidquid affer expofitione. Ex his igitur umquam ledio ministri poteft aut tefqui. *Lego, non folum legi, fed etiam explicari.* & expiocportum expofitionem & fermones evangelii.

AD CANON. XX. EJUSDEM CONCILII.

IN matutinis, in missa, in vesperis, fidelibus benedictio ab episcopo tribuebatur. Hoc igitur canone jubetur ne eandem benedictionem neque eadem tempore precipiant catechumenis: non eundem, quia alia verbis aliaque nisi fidelium benedictio conspiciatur & celebratur, quam catechumenorum: non eudem sempiae, quia fere in facris fidelibus benedictio affer imperiendi, ab iis fingegrand erant catechumeni; five in vesperis & matutinis, fimilium fubmovere debebant, ne ad eos fidelium benedictio pertinere videretur; fed fi episcopi benedictionem optarent, fecmotim & feparatim eam accipere debebant.

Ut fe removeat, ut recedant.

AD CANON. XXVI. EJUSDEM CONCILII.

EPiscopus facris peractis ciro primum, fubinde facire fiam benedictionem impertiebant. Hoc igitur diecrimilla quod non amplius inter cleros numeraretur jubentur, non primae, fed fecundae benedictionis capia fubmittere, hoc eft recipere.

II.

Pro his qui poenitentia accepta, in bonae vitae cursu fatisfactiona compunctione viventes, fine communione inopinato nonnunquam transitu, in agris aut itineribus praeveniuntur, oblationem recipiendam, & eorum funera, ac deinceps memoriam ecclesiastico affectu profequendam; quia nefas est eorum commemorationes excludi a faluratibus facris, qui ad eadem facra fideli affectu contendentes, dum fe diutius reos ftatuunt, indignos faluti feris mysteriis judicant, ac dum purgatores reftitui defiderant, absque facramentorum vitatio intercipiuntur: quibus fortaffe nec absolutiffimam reconciliationem facerdos denegandam puraffet.

III.

Per fingula territoria presbyteri, vel ministri, ab epifcopis, non prout libitum fuerit, a vicinioribus, fed a fuis propriis, per annos fingulos chrifma petant, appropinquante folennitate paschali: nec per quemcunque ecclesiastici, fed fi qua necessitas aut ministrorum occupatio est, per *" fidelia* concm: quia inhonorum est fidelium committi. Optimum autem est, ut ipse fufcipiat, qui in tradendo ufurus est. Si quid obftat, faltem is, cujus officii est facramentum difponere, & facramenta fufcipere.

IV.

Qui oblationes defunctorum fidelium detinent, & ecclesiis tradere demorantur; ut infideles funt ab ecclesia abjicienda: quia ufque ad extraniitionem fidei pervenire certum est hanc divinae pietatis exacerbationem: quasi & fideles de corpore recedentes votorum fuorum plenitudine, & pauperes collatu alimoniae & necessaria fuffeatione fraudatur. Hi enim tales, quasi egentium neatores, nec credentes judicium Dei habendi funt. Unde & quidam patrum hoc fcriptis fuis inferuit congruente fententia, qua ait: *Admico quippiam rapere, furtum est: ecclesiam fraudare, facrilegium.*

V.

Si quis epifcopi fui fententiae non acquiescit, recurrat ad fynodum.

VI.

Ex epiftola S. Clementis utilia quaeque, praefenti tempore ecclefis necessaria, fune honoribice profeterenda, & cum reverentia ab omnibus fidelibus, ac praecipue clericis, percipienda. Ex quibus quod fpecialiter placuit, propter ventrandam antiquitatem ftaturis praefentibus roboranius, quod fupra fcriptus beatus martyr de beatiffimi apofioli Petri inftitutione commemorat, dicens: *Quodam autem etiam ex cubofpicis intelligere debetis, fi quis fint, qua ipfe propter infidias hominum moloqum non poteft evidentius & manifeftius prolocqui. Verbi gratia: fi inimicus eft alicui pro actibus fuis, nos nolite expectare ut ipfe vobis dicat: Cum illo nolite amicis esse: fed prudenter obfervare debetis, & voluntati ejus, videlicet qui ecclesiae curam gerit, abfque commotione abfecundare, & averti ab eo, cui ipfum fimilis adverfum: fed nec loqui his quibus ipfe non loquitur, ut nunquafque qua in culpa eft, dum cupit omnium vofirum ftti gratiam vepavere, fefiinet citius reconciliari, et qui omnibus praeeft, ut per hoc reduas ad falutem, cum-theofire ejus pro omnibus ftupfidentis*, &c. quae in confequentibus denique antiquis ecclesiae ejus veritatis inimici funt, Scipiat itaque deinceps clerus ad reatum, fed & populus fidelium ad culpam fibi afcribendum, fi quis hoc in vitio malorum confortator, & difcipline fubverfor agnofcatur,

Ex Mod. com. 1. col. 1750.

Ex Mod. com. 1. col. 1750.

Ex Mod. com. 1. col. 1750.

Ex Mod. com. 1. col. 1750.

VII.

Placuit praeteera accufandi licentiam etiam de nofiri ordinis, fi qua ecclfie, leviare contemprimere. Ut fe epifcopus, fi quem judicat abfitnendum, & pro humiliatione & correctione fratris affurgit, exorari a ceteris acquiefcat, fratri, de quo agitur, correptione & communione abhibita. Sin autem de criminis aliquem puce effe damnandam, accufatoris nomen difcutendum fcitat: Fas est enim, ut quae uni probantur, probentur omnibus.

VIII.

Quod fi fe tantum epifcopus alieni fceleris conftium novit, quandiu probare non poteft nihil proferat; fed cum ipfo ad compunctionem enim fcientes correptionem elhortet: Qui fi correptus pertinacior fuerit, & fe communioni publicae ingefferit; etiamfi epifcopus in redarguendo illo, quem reum judicat, probationibus deficiat, indemnatus licet, ab hij qui nihil fciunt fecedere ad tempus pro perfona majoris auctoritatis jubeatur, illo quamdiu probari nihil poteft, in communione omnium praeterquam eius qui cum reum judicat, permanente.

IX.

De expofitis, quia conclamata ab omnibus querela proceffit, eos non mifericordiae jam, fed canibus exponi, quos colligere caluminiarum metus, quamvis inflexa praecepis mifericordiae mens humana detrectet: id fervandum vifum eft, ut fecundum ftatuta fidelissimorum, piissimorum, augustissimorum principum, quifquis expofitum colligit, ecclefiam contefletur, contefiationem colligat: nihilo minus de altario dominico die miniffer annuntiet, ut fciat ecclefia expofitum effe collectum, ut infra dies decem ab expofitionis die expofitum recipiat, fi quis fe com-

Ex Mod. com. 1. col. 1750.

Ex Mod. com. 1. col. 1750.

Ex Mod. com. 1. col. 1750.

Ex Mod. com. 1. col. 1750.

CONCILIUM VASENSE II.

Constitutiones fanctae fynodi habitae in civitate Vafenfi apud Auspicium epifcopum ecclefiae catholicae, fub die Iduum Novembrium, Dioscoro viro clariffimo confule, anno Chrifti CCCCXLII. Valentiani III. Augufti decimooctavo, Leonis I. papae tertio.

TITULI CANONUM.

I. *Ut Gallicani epifcopi fuperveniente in Gallias non difcutiantur.*

II. *De paenitentibus fubito mortuis, ut eorum oblationes recipiantur.*

III. *Ut ab alterno epifcopo chrifma nullus petat, fed tantum a proprio.*

IV. *De qui oblationes defunctorum retinent, excommunicentur.*

V. *Ut qui fententiae epifcopi fui non acquiescunt, recurrat ad fynodum.*

VI. *De epifola S. Clementis, quod ab iis omnibus obfervari debeat, a quibus qui praeeft omnibus, id fecundum ipfius licentiam etiam in epifcopis repriendi.*

VII. *De correptione in criminibus occultis.*

VIII. *De expofitis: quid fit obfervandum.*

IX. *De iis qui expofitos per calumniam reptunt.*

CANONES.

I.

PLaCuIT ergo tractatu habito, epifcopos de Gallicanis provinciis venientes inter Gallias non difcutiendos: fed folum fufficere, fi nullus communionem alicuius interdixerit; quia inter circumhabitantes, ac fibi pene invicem notos, non tam reftimonio indigent probis, quam denotatione ac denuntiationibus depravati.

pro

Ex Mod. com. 1. col. 1750.

Ex Mod. com. 1. col. 1750.

Ex Mod. com. 1. col. 1750.

Ex Mod. com. 1. col. 1750.

probaverit agnoviſſe: collectari pro ipſorum decem dierum miſericordia, prout maluerit, cum ad præſens ab homine, aut in perpetuum cum Deo gratia perſolvenda.

X

4 Sano ſi quis poſt hanc diligentiſſimam ſanctionem expoſitorum hoc ordine collectorum reperitur, vel calumniator extiterit, ut homicida eccleſiaſtica diſtrictione feriatur,

NOTÆ JACOBI SIRMONDI S. J.

1 *Concilium Vaſenſe.*] Qui prædicta concilia Vaſenſe, hæc tria ſcilicet conventiona, ſtatuta & ſententiam, ſe ſcripturos, ſed quod ſatis, in hoc opuſculo, Deo juvante, ſed plures, in omnibus antiquis exemplaribus legunturſ, ſuis ſupra dictis. Ea enumerabo hoc ordine quo ſunt ſcripta, ſed ante omnia poſt annos fere ſex. Sub Felice IV. Neque in his aſſa, quod putant, eſt conclaſio. Sed ut retinet his antiquus Vaſenſe, & concilium ſingulare, impulſu fallit opinio, qui tibi concilium Arelatenſe II. in quo ſynodi Vaſenſis nomine, non ſeri videbatur, multa ante Leonis pontificatum perſcripſerunt, cum ex Vaſenſis contra ſynodi mentione perſcribunt illi Arelatenſes conjici debuerit.

2 *Aut Aufiſciorum epiſcoporum.*] Editionem vulgatam, *aquæ Dubiorum epiſcoporum.* Sed Auſiſciorum habent omnes manuſcripti, quos ſi ſecuti ſunt, ſed ſecuti ſunt Regnaldi & Antonianum cum cæteris ſubſcripſit: ex hoc vero loco Vaſenſium epiſcoporum fuiſſe intelligimus. Quamquam omnes ſubſcripſerint his nulla ſyne, quæ *Aiorum* epiſcoporum nomina indicent, ſunt omnes qui ſubſcripſerunt ad hanc ſynodum concinnitate numerum ſe ſimul, ſpiſſe.

3 *Quidam presbyter.*] S. Hieronymus in epiſtola 2. ad Neopotianum, Jugulat ergo hic hæreſis nomen illorum qui contulerunt Vaſenſi, in quo edicit ut Pelagii canon, & Arelatenſe II. a quo Iudatur, ad Julii papæ tempora referre poſſe augeant ſunt.

4 *Sed ſi quis.*] Reſtitui opinion ſuiſſe Lugdunenſis ſiem & Foſſatenſis, nonum hic antiquum non ſtatuunt, ſed hoc nonnullum quo ſuperiore vetuit ejus patrem conjungunt.

EJUSDEM JACOBI SIRMONDI S.J. NOTÆ POSTUMÆ,

nunc primum editæ.

Ut pro duobus conciliis Vaſenſibus tria ſaltem contendimus, ſuſtinet ſe tenquent, & nodum, quod ajunt, in hiatu quæritum. Duo quoque in omnibus antiquis exemplaribus legunturſ, ſunt apud illuſtrandum omnibus, hoc primum lub Leone Papa, & alterum poſt annos fere xc. ſub Felice. Ea ſunt ſcripta in his alta, quod putant, eſt conclaſio. Sed ut retinet his antiquus Vaſenſe concilium ſingularem, impulſu fallit opinion, qui tibi concilium Arelatenſe II. in quo ſynodi Vaſenſis mentionem fieri videbatur, multo ante hoc tempora referbatur perſcriſerant; cum ex Vaſenſis contra ſynodi mentione, neque in Arelatenſe conjici debuerit. Deinde etiam fecit chronoſi Aſoniani horus, qui tetiqnatum, quadam ſub Hebdomadis Vaſenſis ſynodi ſentiem exponere videtur. Sed quam fidem in epiſcopum Vienneſium ſebus mentionem hæreſis ſuſtinet illud, pro ſanctiſſimo ſe ſuſtinet I. Arelatenſi, Nunc autem, ut aliam olim ſynodum Vaſenſem ſaltiſ concediamus, ad illam eum non pertinentem conſentiunt omnes quotquot habemus. Quam diſtinctæ non debent.

Vaſenſe.] Uſus obſcuritatis, ut Vaſenſe concilium dicit, ut; quod, ſi antiquum ſpectat, Vaſionenſe potius aut Vaſenſe ſtyle debet. Nam civitas ipſa Vaſio Vocontiorum, & civitas in antiquis inſcriptionis Vaſenſes Vocontii nuncupantur.

Cap. 3. *Epiſcopus de Galliis.*] Pertinium epiſcoporum fine conſenſu ſuo ſine ſummata ſedis ſuæ ſanctam ſynodi ſubſcripſerunt, quæ hic eſtiam, diſtinct *ut ſanctum* cas jubet, *ſanctum* ſuum ſubſcripſerunt. Cui conſentit & canon 10. ſynodi Arelatenſis. *De iis qui communicantes literas pacis ab Epiſcopo non habent.* Hic vero canon Dionyſiaus ſuſtinet, ut ſynodi ſuæ ſanctam diſtrictiſ non debent, ut opinor, accipere. Quod ſiquid ſynodi Vaſenſis ſubſcriptum hæc apparet, quod epiſcopum ſuum ſuſtinet, cum ad remittum, ut ſanctum ſuum ſubſcripſerunt, ut in Oriente, conſtituendis fine ſanctum ſuum ſubſcripſerunt pro ſanctum ſuum ſubſcripſerunt.

ANNO CHRISTI 441. ANNO CHRISTI 441.

ANNO CHRISTI 441. Cap. 12.

ANNO CHRISTI 441. Cap. 13. Cap. 14.

Cap. 15.

Quæ de caſu Vaſenſi, in interrum obſcuri.

Concilia Vaſenſia conſtituta non in hoc, ſed potius ſub primo conſilium eſſe, ad eximandum tamen nuncupatio ſedionis ſynodi, ſubſcripſerunt.

Vaſenſia ſynodus ſub Leone Papa, & Felice IV. ſub Julio, ſuppoſitum diſtinguuntur.

Tempus ſubſcriptionis Vaſenſis.

ANNO CHRISTI 441.

epiſcopum provinciæ, ac præcipue metropolitani, ſiquem ſcripſerit publicus; & in Africa, concilio III. Carthaginenſi, ſecundum ſuum ſcriptis. *Placuit ut epiſcopi trium ut non ſcripſerint, niſi conſulto primo ſelti epiſcopo, ſiue ejuſdem provinciæ primate, ut ab eo præcipue ſuſtinet firmatum, ut commendationem.* Sic igitur in Galliis epiſcopi cum per Galliarum tonum provinciæ pregerint, ſatuunt non egebant: cæteri Galliæ pudeſtiuſ, ſub Arelatenſi epiſcopo ſunctum, ut ab illo diſtum eſt.

Tres hic qui ſanctiuſ non.] Tres ita qui in pontificie decretis ſunt: *ſanctiſſimum* ſubiua ſumta abſcriptum obſtinatum recipit, & ſpiritualem illis ac delinquia memoriam exponere ſtatuit. Quod diſerta quoque verba ſanctionum eſt canonis Arelatenſi IV. *Quinquagintaſi.* Perniciuſ, inquit, qui aiunt legis pœnitentia conquiuntur, & caſu ſin ſtatuit vel in mori vertit Carthag. *Ad eſt ſacrificiuſ non poſſe, memoria eorum & oratiuſ & diſtinctionibus commendatur.* Toletani etiam concilii xi. Pœnitentiæ xxx. *Ut diuſtis de hoc caſu ſanctiſſimum ſuſtinet, in ſuſtinuiſtis tamen conſiſtant, ut & memoria eorum in ſanctiſſimis commendetur, & oblatio pro eorum ordinem ſpiritiuſ accipiatur.*

Per ſingula ſcriptiuſ.] Presbyteri eccleſiarum chriſtiana ca. 20. quotannis ſub publicis tempus a proprio epiſcopo ſuum jus diecanum vel ſubdiaconum. Ut diuſtiuſ vel ſubdiaconiſ deſiderantur, probatus etiam concilium Valentinum I. cap. xc. & Bracarenſe II. can. 24. Synodus ſuſtiuſ caſi pœnitentiæ, ut occupatis miniſtiis, id eſt diuſtiuſ, deſiderat ſuſtiuſ ſubdiaconiſ pœnitiuſ tantum ait, ut diuſtiuſ pœnitentiæ ipſe ſaltiuſ, aut certe diecanus, qui ſanctiſſimiuſ. Quæ iniuſem eſt temporis concilii IV. Carthaginenſis can. xxxv. *Presbyteriuſ, inquit, qui per diuſtiuſ ſuſtiuſ ſuſtiuſ, non a quibuſdam epiſcopiſ, ſed a ſuis, non per ſuſtiuſ clericiuſ, ſed aut per ſuſtiuſ, aut ipſe diuſtiuſ ſuſtiuſ ſuſtiuſ, aut ſuſtiuſ diuſtiuſ ſuſtiuſ ſuſtiuſ ſ

ANNO CHRISTI 444.

Qui quales vir Imperatoris.

Ara condita.

stat ex ejus epist. 2. hoc anno, mense Januario A ad episcopos Italiæ (scripta) anno pontificatus sui quinto, qui est Christi 444. & Theodosii imperatoris 37. adversus eosdem Romanos concilium indixit. Cui, ut Manichæorum scelera notiora redderentur, non tantum episcopos & presbyteros, sed & senatores complures, illustresque viros, imo & plebis partem profuisse esse voluit. Quid in hoc concilio actum fuerit, S. Leo ferm. 5. de jejunio decimi mensis describit his verbis: *Rogitationibus ingens mecum episcopii ac presbyterii, ac in conclave consistens Christianis viris ac nobilibus conjugatis, electos & electas coram suffimus præsentari. Qui cum de perversitate dogmatis fuissent, & de sceleratissimi sacramenti confessione multa referrent, illud quod ipsos ad ejusmodi nefandum esse, prodiderunt. Quod tanta diligentia investigatum est, ut nihil minus credulis, nihil obtrectationibus mentes ambiguas relinquerent. Quorum enim omnes personæ, per quas nefandum facinus fuerat perpetratum: puellæ scilicet, ut multum decentes, & duæ mulieres, quæ ipsum nutriverant, & huic fecisse præpararunt. Tradit erat vicinus adolescentulus vitiator puellæ, & episcopus ipsorum detestandi crimi-*

B *nis ordinator. Omnium per fuit harum & una confessio, & patefactum est excentatum, quod ausus nefas vix fere potuerunt. De quo ne apertius inquantes esset offendamus audites, pudorum documentum sufficiant, quibus piissimum doctor, nullum in hac fede publicitium, nullum honestatem, nullum penitus reperit calliatem; in qua lex ab mendacium, disciplina religio, servitium inspirat. Nec ideo homines, dilectissimi, per omnia excusabiles atque possitores, quos alarum regnum perturbatio nubis intestis erebiores, ab amicitia vestra penitus abdicare, ne cum Christianis vestris ratium mutata & colloquiis obfuisse; ne dum fabulis sagrarum nibus incantus delectatur auditus, in diabolo locquens incidatis.*

Eadem verissimus commemoratus in epistola secunda Leonis, quam instar alterum ad alios scriptarum dederat ad episcopos Italiæ, ut de rebus in hac proxime Romæ adversus Manichæos gestis, certiores fierent, omnesque consistentissimum lucem prædicantium, præcavere & longius propulsare discerent. Hæc ex Leonis sermonibus & epistolis Baron. anno 444. num. 12. & seqq.

ANNO CHRISTI 444. 725 LEO I. ROMANUM II. THEODOSIUS VALENTIN. I. 1009. 726

NOTA JACOBI SIRMONDI S. J.

ANNO CHRISTI 444.

huic operi nulla possum ratione connectere, Augustiatis tunc profecti quæ fuerit sententia credidi inferendum, quias hæc verba funt.

Sanctos Nectarium & Constantium facerdotes ex beatitudinis tuæ parte venientes digna admiratione fuscepi. Cum his fepius fem locutus de virtute animi atque conftantia, contemptuque rerum humanarum, quo inter fragilitates nobilitas fempe beatus est. Nam quid potest in hac corpora vita esse jucundum, quum cum fit miferæ, tamen non potest elle perpetua? Locutus fum etiam cum fanctio papa Leone. Moloco, credo, Æquatium animo perfrectis. Sed cum propofiti tui tenax fis, & fempet æquabis, nulloque commotionis fefle raplaris, fecut multæ exteriores illecebræ conquiescent, ego nec minimum quidem factum beatitudinis tuæ arrogantiæ memini contagione fufcari. Sed impatienter ferunt homines, fi fic loquamur, quomodo nobis conficii fumus. Antes pretorium Ravennatum quadam teneritudine plus trahuntur: in quam fi fe fanctitas tua fubinde demittat, plurimum nihil perditurus acquirits. Da mihi hoc, & exiguus nobis pavæ mutationis ferentiate compefce.

CONCILIUM INCERTI LOCI,

In quo Chelidonius Episcopus Vesontionensis, tamquam vidiæ maritus, & qui capitalibus aliquando judiciis præfuisset, episcopatu dejectus est.

*Vesontionensis Parisiensis diœcesis prohibitione antecepit: vide tom. primo Mensis, tom. Vesontionensium Jannuii Jacobi Chifletii.

Hæc concilio pratulit Hilarius Arelatensis inter- fuisse autem, cum alii & Germanum episcopum Antissiodorensem, inuite Honoratus Massiliensis, sin quis alias vita Hilarii ejusdem est auctor. Ceterum Chelidonius in hac synodo damnatus Romæ ad Leonem papam contendit, nec modo post ferunt ad Hilarium: sed suggestione Leonis obiata, mora impatiens causam judicii non expectavit. Ex quo nata est illa Leonis in Hilarium indignatio, quam qui ad episcopos provinciæ Viennensis epistola declarat. Chelidonium porro defitivit Leo, non quod ipsum exauctoratione causam non audierit illum quæ obtendebatur, sed quod fusse ei objecta, ne fatis probatæ videretur. Auctor vitæ Hilarii, quemquam fundi judicium fe exponit, quod legitima testimonia probationi nihil defuisse; Hilarium tamen fraudi fuisse non diffimulat, quod confiteatur frenat nimia erga Leonem libertate usus esse. Scribit ergo in hunc modum: In excusatione autem quis ut dignum est explicabit, quantum ejus presentia profectum contulerit civitatibus Gallicanis, fundum Germanum fepius expetendo, cum quo facerdotum miniftrorum ipse vita, nec non profectus excelsisque tractabat? Ubi ejus adventus innotuit, flammata ad utrumque nobilium & mediocrium ftudia convolarunt, adfirmantes Chelidonium interrumpit fuo abiibuffe confortio, quod apostolicæ fedis auctoritas, & canonum prohibent ftatuta: fimul ingerentes, fæculi administratione perfunctum capitali aliquos condemnafle fententia. Tantæ rei novitate permoti teftes imperant præparati. Convenimus ex aliis locis probatiffimi facerdotes: res omni ratione prudentiaque difcutitur, C accuratio testimonijs confirmatur. Adhibetur vera fimplexque definitio, ut quem fcripturarum regulæ remorbefant, voluntate propria fe removere debeat. Ille urbem credidit expetendam, ibique fe injuffo rigore adiftuit condemnatum. Quod ubi comperit vir beatus, pedibus iter aggrediens, Romam fine equo, fine fagmatio fe Rimini pervexit. Apostolorum, martyrumque occurfu peracfo, beato Leoni papæ illico fe præfentat, cum reverentia impendens obfequium, & cum humilitate depofcens, ut ecclefiarum ftatum more fuo ordinet: exhibitaque aliquos apud Gallias publicam merito qæcepiffe fententiam, & in urbe facris altaribus interefle. Rogatus confiringit, ut fi fuggeftionem fuam libenter excepit, fecerit jubeat emendari: fe ad officia non ad caufam venifle; protefftandi ordine, non accufandi, quæ funt acta fuggerere: porro autem fi aliud velit, non futurum effe mofteftum. Et quia tantorum virorum, præferim jam ad fupremam gratiam vocatorum, nec in narratione audire judicia ventilare, hoc breviter teftiffe fufficiat, quod folus tantos fuftinuit, quod nequaquam minantes expavit, quod inquirentes edocuit, quod altercantes vicit, quod potentibus non cefffit, quod in diferimine vitæ poftus communioni ejus, quem non tantis vitiis damnaverat, conjungi nullatenus acquievit. In civitatis recefffu totum fe ad placandum animum fancti Leonis inclinata humilitate convertit, miffo primitus S. Ravenno, fancto presbytero, poftmodum propio fucceffore: deinde fancto Nectario, fanctique Conftantio præcipuis facerdotibus. Et quia quantum in hac caufa dictaverit, hæc

Hilarius in fententia cum Vidius Andatensis tradita.

Hilarius in Gallias ad Leonem papam.

Ex P. Pagius An. Ch. 445. n. 13.

ANNO CHRISTI 445.

CONCILIUM ANTIOCHENUM

In causa Athanasii Parthensis.

ANno 445. celebratum Concilium Antiochenum ob causa Athanasii Parthensis Episcopi furti accusati, quod integrum recitatur in Act. XIV. Concilii Chalcedonensis. Athanasius enim loquutus de Domno Patriarcha Antiochono sit *eum cognovisse mortem beati Cyrilli, rediisse, ad indicium evocavit*. Quam ob Cyrillus anno 445. ad Deum migravit, eo, vel sequenti anno ex synodus habita. Athanasius Parthæ Antiochia victus, duabus tantum manfionibus ab ea diffitus, Epifcopus erat in Euphratefia provincia, cumque ecclefiæ fuæ clerici apud Domnum Patriarchum Antiochenum accufarunt de argentearum columnarum furto, & de quibusdam aliis criminibus. Domnus caufam delegavit Panolbio Hierapolitano Episcopo, ejus Metropolitæ atque amico, qui Alexandro fuccefferat. Panolbius ter Athanasium ad Istam synodum vocavit; qui se nolle comparere profeffus tertio Epifcopatum renunciavit, Panolbiumque rogavit, ut alium pro fe ordinaret. Sed cum hic ftatim alium non ordinaffet, Athanasius pro auctoritate Epifcopatum refumpfit. Ejus clerici apud Joannem Panolbii fuccefforem interceffere, fieque cum, ut eorum fe compareret, vocavit. Sed Athanasius caufam fuam facta Principis juffione alis judici-

Concilium Antiochenum ann. 445.

Apollinaris Ecclesia Antiochenæ ann. 445.

P Vide Sup. pag. 691.

ANNO CHRISTI 445.

C. ANNUM CHRISTI 441. bus delegari supplicavit, ea ratione quod Joan-Proclo Metropolita ejus foret; cumque Cyrillus Proclo effet, celebrata ibidem synodus a Proclo Regiæ civitatis episcopo, & Cyrilli ac Procli commendatione Athanasius obtinuit fieram ab Imperatore, quia Domno Antiochiæ Patriarchæ causa ejus commissa fuit, idque antequam Cyrillus vitam cum morte commutaret. Athanasius facra divalti & literis Cyrilli in Ecclesiastica Ecclesiastica civitatum existimabat, idcoque a Domno tantum petebat, ut eas executioni mandaret. Verum Domnus postulationem hanc merito rejecit, tanquam ad Proclum, ut ipse Cyrillo, ea ratione quod Joannem Antiochiæ Episcopum, cui episcopi XXVIII. interfuere, cogit; ad quam ter vocatus Athanasius venire noluit, dicens eos sibi inimicos esse. Quare Domnus, & tota ejus synodus Joanni ejus Metropolitæ hujusque episcopis præcepere, *aliunde pro ex Parthenonum sanctæ Dei ecclesia episcopum ordinare*. Ex hacne vero, an ex aliera Antiochena synodo emissis Domnus ejusdem ad Theodosium Augustum contra Eutychetem, a Facundo lib. 8. cap. 5. allatam, videant eruditi.

C. ANNUM CHRISTI 441.

CONCILIUM HIERAPOLITANUM

Habitum circa annum CCCCXV.

Ex Nova Bibl. Collectione.

EX libello precum quem Sabinianus Episcopus Parthenitis obtulit synodo Chalcedonensi in actione XIV. discimus Athanasium decessorem ejus fuisse depositum in Antiochenorum splendidissima civitate a multis Deo amantissimis Episcopis; cujus synodi acta habentur in eadem actione. In fine vero ejusdem actionis gloriosissimi judices ajunt Sabinianum, post depositionem Athanasii, ordinatum esse a provinciali Concilio in Parthenorum civitatis episcopatu, a Stephano nimirum Episcopo metropolitano Hierapolis cum provincialibus Episcopis, ut ipse Sabinianus fecit in libellis oblatis Marciano Imperatori & synodo Chalcedonensi. Illum postea depositi Dioscorus, & Athanasium repositi; ut constat ex iisdem libellis.

C. ANNUM CHRISTI 441.

** CONCILIUM INCERTI LOCI

Ex quo S. Germanus, & S. Lupus episcopi in Britanniam ad profligandam hæresim Pelagianam missi fuit Actio III. & Symmacho cos. hoc est anno Christi CCCCXLVI. Valentiniani III. Augusti XXI. Leonis Magni papæ V.

C. ANNUM CHRISTI 446.

GRATIANTE *in Britannia hæresi Pelagiana cum populus pulsaretur per legatos de episcopis Gallie Britanni, ut fidei catholicæ periculo subveniret, congregata est, incertum quo loco, episcoporum synodus, doctissime in ea fuit ad Britannicam expediendam notam & doctrina profligandæ episcopi duo, Germanus Antissiodorensis & Lupus Tricassinus, qui totam insulam ab ea labe repurgarunt, ut Constantius prosbyter in vita S. Germani narrat lib. 1. cap. 17. & alii desinepti.* Eodem, *inquit*, tempore ex Britannia directa legatio Gallicanis episcopis nunciavit Pelagianam perversitatem in locis suis populos occupasse, & quamprimum Sibi catholicæ debere succurri. Obquam causam synodus numerosa collecta est, omnimque judicio duo præclara religionis lumina universorum precibus ambiuntur Germanus & Lupus apostolici sacerdotes, terram corporibus, cœlum mentibus possidentes. Et quanto laboriosior necessitas apparebat, tanto etiam promptius heroes devotissimi suscipiendo certamen negotii fidei timuisse maturantes, & *ceteraqua sequuntur.*

*** NOTA JAROBI SIRMONDI, S. J.

Ut fundi hujus de loco non constat, ita tempus quoque incertum est. Stephanus enim ad annum Christi CCCCXV. Britannicum Germani cum Lupo legationem manifeste refert. Et Sigebertus fuisse videntur quos Beda narrat libro 1. historiæ Anglicanæ: *At Prosper in chronico Germanum a Cœlestino papa in Britanniam missum tradit anno CCCCXLV. ex adventus Baronius fundum hunc illo anno Christum vocasse.*

C. ANNUM CHRISTI 446.

INCERTI LOCI

SYNODUS MAGNA VEROLAMII,

Adversus Pelagianam hæresim ab Agricola in Britannia suscitatam celebrata.

Cui e Gallisi aderant Germanus Antissiodorensis, & Lupus Tricassinus ecclesiæ episcopi, a synodo etiam in hac causa illic habita delegati.

ANNO gratiæ 446. hæresis Pelagiana per Agricolam Pelagii discipulum ailata, fidem Britonum fuda pelle maculavit. Venum Britanni, cum neque sacerdotes doctos, neque, gratiam Christi blasphemando, ullatenus vellent, neque vestutam retinere religionis refutare verbis certando sufficerent, invenerunt latabe consilium, ut a Gallicanis episcopis auxilium fidei spiritualis inquirant. Quamobrem collectis ibidem magna synodo, quærebatur in commune qui illuc in locum fidei mitterentur. Tandem omnium judicio, eligebantur apostoli sacerdotes, Germanus Antissiodorensis, & Lupus Tricassinæ civitatis episcopi, qui ad confirmandam fidem in Britannium pergere mandantur. Qui cum pompa devotione precex & precepta sanctæ ecclesiæ suscipiebant, intraverunt oceanum, & licet cum labore & periculo, decurtio in hereti pelagi spiritu, optato hoste quiete potiuntur. Collecta itaque apud Verolamium synodo, immensa multitudo virorum etiam cum conjugibus & liberis illuc excitata convenerat. Adeerat populus, expectabatur furiosus pudex, affabant partes dispari conditione conniliet, inde divina fides, hinc humana præsumptio, inde Christus, hinc Pelagius author perversitas pravitatis. Primo in loco, bectissimi sacerdotes coram populo disputandi proponendique adversariis proberunt, loquacitatisque garrium evomere permiserunt, qui sola naturalitate verborum, dia & insanitate, adulterinum aures cum temporis occupant: deinde arrifitiis venerandi torrentem obloquii, cum apostolis & evangelicis imbribus, perfuderunt. Miliebatur terrno propriis cum divino, & affectionibus mutabilibus sacrilegum sacrilegum sequebantur. Convincitur vanitas, perfidia confutis refutatur, ita ut ad fingulas verborum objectiones erraffe se, dum neque aut respondere, commentor. Populus arbiter vis manus continet judicium cum clamore concellando. *Hallenus Beda.*

Antiistes vero omnibus ad votum feliciter confirmatis, & quæ prius diffipata fuerant rite ordinatis, ad proprias cum gaudio remeavit, Dei & beati Angelorum protomartyris Albani, cui vicinatum adeorpisti gratia accepto beneficii, magnitia prædicando. Et his ita gestis, innumera utriusque sexus multitudo ad dominum est conversa. *Hæc Matthæus Prosphomallerienfis ex Constantino presbytero.*

OBSERVATIO P. ANTONII PAGI AD ANN. CHRISTI 429. n. 4.

COlestinus Concilionum, & post eos Germanus in Differt. de Synodis in causa Pelagianorum habita, fola

1 Hoc Concilium habitum fuit an. Chr. 429. ut supra docuit Labbeus tom. 3. pag. 551.

1 Hujus Concilii Epocha pendet a superiori. Illud vero habitum fuit an. 429. & quidem circa Augustum, ut Anonymus in vita S. Lupi indicat, quando ait S. Germanum, & Lupum in Britanniam missos, profectos temporibus hybernis, quod ibi sani fierent: *Terribiles etenim flatibus temporibus hyemis, mari se commiscentes oratorum gubernantibus obligerunt.* Hoc igitur non ante initium insequentis anni, scilicet 430.

2 Ex Constantio, *Pontifices Italiæ adversus Britones non sunt illi virtutes suscipiunt: & cum corpori parent sunt pene impares indulgent, sanitatem desiderium auxilium petierunt, Germani Pillori & Lupi.* Quam ante adventum Anglo-Saxonum in Britannium jam ab Saxones in exilia fedem fuerunt, & de illis Beda, & Constantius loquuntur. Hi vero alii non erant, quam Scoti ac Hibernii, quos scriptores Latini longe ante Constantium Saxones appellarunt. Quibus Germanus etiam in ea Concilia, Romanii, quorum anno 398. gestis, cantat:

— *Hibernia Saxone fuit Orcades Dro*

Præterea Sidonius Apollinaris in Panegyrico Avitii an. 456. recitato verfu 13. ait:

— *Pictorica Cæsar*
Signa Caledonii transfugia ad usque Britannias
Fugiens & quantum Iernus, & cum Saxone Pictum &c.

Loquitur Sidonius de Julio Cæsare, & Caledonii qui Britonibus in finibus magna Britannia & in ejus Occidentali parte, Saxones & Pictos appellint. Quare jam a Rhoanitarum temporibus Saxones in parte Occidentali magnæ Britanniæ manebantur. Neque Sidonius, ut cum interpretibus Panegyricum in notis ad illum Panegyricum, intelligit pacem de Anglo-Saxonibus, qui pacem anno circiter quadrigentesimo illum Sidonium habuere, in Britannium recentes, Saxones cum Anglorum foci partem Britannia meridionalem. non vero partem, quæ in septentrione pofita est, incolunt: Saxones autem pictum, Saxones autem a Sidonio nuncupantur Caledonii cum Pictis fedentes, qui utrique populus integum Caledoniam gratem magna Britannia parte septentrionali habuerunt condidit. Ita quibus manifestum est Prosperum in Chronico pronem Germani Legationem Britannicam accuant an. 429. sensifis, & verum esse, quod Constantius & Beda eiusd eiudem, Germano in Britannia agente, Britones ejus pricibus Pictum Septentrionali in Region compulsis, hoque Saxones in septentrionali parte Britannia, & in insulis Occidibus fedes habuisse.

ANNO CHRISTI 446.

bunc S. Germanum, dum in Britannia esset, Verotamio episcopo ordinandus; quem in eum omnium suffragiis, & Collestinium quamvis nuntet Verotamii, quae sub eius Ab-bionis, cujus hodie nihil praeter mortem sugmina lapsus est, mentionem facit. Verotamii etiam Synodum collectam tradit Florilegus in hist. sua ad an. 446. pro quo faciunt, inquit Usserius in Brittan. Eccleiiar. Antiquit. cap. 11. & antiquae fasti. Alibani membranulae, quae eo in loco, ubi S. Germani Eucchius eximunum superest, hunc pro foedere nechum divinum effinum fuisse ostentant; & ipse Constantius lib. 1. cap. 25. quem S. Albani, qui Ve-

A ratamii colebantur, sepulchrum apertis manibus fuisse ostendit, & Germanum, quem omnium suffragiis, diversorum pro martyrum reliquiis sacum habent, sacra oratione, ipsis mortis sepulchrum, pontifice illudere manus conlatinius arbitrant opportunum, ut membra Sanctissimi in diversis regionibus collecta, quae parvo meritis recreiant cultum, Pontifici tamque unius mensis sepulchrum. Quibus deprehensis, ingens aqua fluviatis, de loco ipso, ubi beati martyris effusus sunt sanguis, magnum pulveris sicum pertinaciam abstulerit, in qua apparuit, cruore perfusus, ipsum martyrum cadem perfusione pulluisse.

ANNO CHRISTI 446.

ANNO CHRISTI 446.

CONCILIUM ASTURICENSE

Habitum anno CCCCXLVI.

Ex Nova Bibliotheca Cluniacensis.

ANTequam de rebus in hac synodo gestis agamus, necessarium arbitror aliquot exemplis ostendere veteres, quam de gestis synodalibus loquuntur, hic verbis intelligere gesta synodalia, ab Episcopis confecta in synodo. Patet illud primo ex epistola synodi Africanae ad Innocentium Papam; in qua quae de episcopalibus gestis in oriente confectis dicuntur pro absolutione Pelagii, de aliis gestis explicari non possunt quam de synodo Diospolitana, in qua Pelagius absolutus est. Leo Papa in epistola ad Theodosium Imperatorem, in qua significat se Legatos ad Ephesinam synodum mittere Julium, Renatum, & Hilarum, gestorum episcopalium vocabulo intelligit synodum Constantinopolitanam sub Flaviano, in qua Eutyches damnatus est. Item in epistola ad Julianum, quae relata est in actione secunda Concilii Chalcedonensis, agens de eadem synodo Constantinopolitana, gesta episcopalia vocat eum ab Episcopis in ea decreta fuit adversus eundem Eutychen.

Leo I. epist. 1.

His ita praelibatis, agendum nunc est de rebus in hoc Asturiensi Concilio gestis. Ejus mentionem fecit unus Idatius in chronico, in Affuricorum urbe Gallaetae quidam anno aliquot annos latentes Manichaei gesti episcopatibus detegantur, quae ab Idatio & Turibio Episcopis, qui eos audierant, ad Asturicum Emeritensem Episcopum directa sunt. Horum unus fuit Palcentius, de quo ita paulo post scribit idem Idatius: Perscriptum quendam urbis Romae, qui de affuricis deliguerat, Manichaeum Asturicus Episcopus Emeritae conprehendit, auditumque etiam de provincia Lusitania fecit expediri.

Si vera esset epistola Turibii Episcopi Asturiensis ad Idatium & Ceponium, quae edita est ab Armbrosio Morale, proclive esset ad credendum plurimos praeclari facinoris refundendam esse in eundem Turibium. Verum gravis suspicio est epistolam Leonis ad eum scriptam, in cujus fine jubet Leo Galliciae episcopos in unum convenire, quibus concongregandis Idatius & Ceponius imminerant cum Turibio, gravis, inquam, suspicio est epistolam illam immissile alicui impostori cogitationem confingendi eam, quae a Turibio scripta esset ad Idatium & Ceponium. Itaque abs illa abstineo.

E

OBSERVATIO CARD. DE AGUIRRE Tomo 2. Concil. Hispan. p. 250. n. 140.

NOn miror Baluzium, suis conciliorum innumerabilium fabularum in Pseudo-Chronicis Hispaniarum exstantium rejecisse quemcumque in ea narrantur, dum aliunde non inveniatur, aut confirmetur certo aliquo & Antiquitatum. At enim epistola haec non ab ejus gnostis, nec ab ipsis, aut saltem a veteribus illis, qui tot conciliorum & aliarum historiarum Hispanicarum demuperum: sed inventa sub Sigebert ensis ex Cod. MS. ferentibus circiter annorum centenarum; quam Philippus II. Rex tempore Ambrosii Morale, ex Bibliotheca Escurialensi indagata Mo-

ANNO CHRISTI 446.

nachorum S. Aemiliani transtulit in aliam recentem S. Laurentii in Escorial. Id contigit vigintio circiter annis ante Baronii Annal. Maximi, Isidori, Vesuvius membranarum, & cimeriolis Gothicis, aliique id genus indicia, unanimiliabant antiquitatem ac fidelitatem Codicis: tanquam hic temporis Ambrosii VI. Hispaniae regis, inclusaque fuerit ab An. quo XLI. inchoante, dereciprus fuisset ex illo MC. longe antiquiores, ac fatalibus exemplis quotidie furuli, inter quos in Patres Hispaniae. Insuper non videntur esse ullis probabilis causis dubitandi epistolam, (quam exhibemus) a Turibio Episcopo Asturicensi scriptam fuisse. Ea vero est hujusmodi.

EPISTOLA S. TURIBII ASTURICENSIS,

De non recipiendis in authoritatem fidei apocryphis scripturis, & de gesta Priscillianistarum.

Sanctis, ac beatissimis, & omni veneratione colendis Idatio, & Ceponio Episcopis Turibius.

I.

MOlesta semper est, & injucunda peregrinatio, quam * afficiunt duri labores, & lacrymabiles accessitatum curae. Habet tamen aliquid * adjumenti, cum adeundo peregrina, vel ignorata discendo, quodam profectus mentis augemur; plerumque ea quae apud nos optima videbantur, prava esse, atque deterrima, reddita nobis notitiae ratione noscentes. Quod mihi usuvenit, qui diversas provincias adeundo, in omnibus ecclesiis, quae in unitatis communione consistunt, condemnatis omnibus erroribus fectis reperi unum atque eumdem catholicae fidei fortum teneri, ex purissimo veritatis fonte venientem: qui in nulla divortia multifidis rivulis fesus, camporum plana in connofas voraginesfovat, quae rectum fidei iter impediant. Eos vero, quos pravorum dogmatum virus inficerit, aut correctos pax parentis gremio reformari compellit, aut pertinacter contumaces, veluti abortivos parasa, ac non legitimam foboleem, ex contortio sanctae haereditatis expellit.

II.

Quapropter mihi post longas annorum metas ad patriam reverso, fatis durum videtur, quod ex illis traditionibus, quas olim catholica damnavit ecclesia, quasque jam dudum abolitas esse credebam, nihil penitus imminutum esse reperio. Imo etiam pro unionfugiendae fluctu de voluntate prava dogmata veluti quibusdam hydrinis capitibus pullulare cognosco: cum alii veteri errori blasphemarum luarum augmenta contuleriri; alii integrum cum usque adhuc retentent: alii vero, quos ex parte aliqua ad respectum sibi contemptaqui veritatis adduxit, ex illis sonibus retinendo nonnulla, reliquis vinculentur. Quod quidem per mala temporis nostri, synodorum conventibus decretique collatibus, ANNO CHRISTI 446.

ANNO CHRISTI 446.

ANNO CHRISTI 447.

CONCILIUM HISPANICUM GENERALE,

SUASU LEONIS PONTIFICIS,

In causa Priscillianistarum indicium, anno domini 447.

Praeter regulam fidei, quae supra in fine concilii Toletani primi excusa est, nihil extat. Incipit praedicta regula fidei fic.

CRediimus in unum Deum patrem omnipotentem, & Filium, & Spiritum sanctum, visibilium & invisibilium factorem, &c. *Vide supra loco allegato.*

NOTA SEVERINI BINII.

Hispanium a barbaris devastatum hactenus; dum, & hodie concilia omnia sunt deperdita.

a Concilium Hispanicum. 2 Cum ingruentibus barbaris, Vandalis primum, Gothis atque Suevis, Hortensiliana illa

1 Cum poft celebratum Asturiae an. 446. ab episcopis Galliae, Idatio praesente & Turibio adversus Priscillianistas

ANNO CHRISTI 446.

tibus, liberius errori & impiissime (quod est A cunctis deterius) ad unum altare diversis fidei sensibus convenitur.

III.

Haec ego ut loqui audeam, pia potius erga patriam charitatis, quam temeraria praesumptionis esse confitetur. Nam alias plenos omnium pectoratum, & magnarum criminum reus, quo auta haec ad vos scriberetur, memor dominice vocis, quae dicit: *In alieno oculo festucam videt, in tuo trabem non respicit?* Deinde conclusa ejus sententiae, quae adunauit dicens: *Pectores dixit Deus? Quare praedicas iustitiae mea, & assumis testamentum meum per os tuum?* Sed iterum illud aliquo, quod inter scripsum est: *Fures occidebat, & currebat cum eo, & cum adulteris portionem tuam ponebat.* Neque enim illa sola sunt furta, quae aliorum direptione commiuntur; vel sola illa adulteria, quae violatis maritalibus thori affectibus perpetramus: sed & fabricatis quae vera sunt, furtum catholice fidei perversi dogmatis facit affectio, & adversus veritatem verbi Dei, malamus doctrinarum adulteria, cantante femina jaciuntur. Loquamur ego, an taceam, nescio, quia utrumque formido. Sed ne forte fantasias vestra, quae mala, quantaque blasphemia apocryphis libris, quos ab nostri veneranda haeretici ad vitem sanctorum Evangeliorum legunt, continentur, ignorer; maximi facinoris reum me esse credo, si taceam. Itaque haec non adiuratio authoritatis alicujus est, sed potius suggestionis infinitio.

IV.

Primum ergo est, ut illa patefaciam, quae in plurimorum fides, vel magis perfidia esse cognovi: quae cum a multis publice pene magistrorum doceantur, & certissimum aliquis paulo constantius, deductionis cunta affertioni vestitur; continuo inficias eunt, & perfidiam perfidia occultant. Quod ne ultra jam faciant, & apocryphis scripturis, quas canonicis libris velut lectoriis & arcanis praferunt, & quas maxima veneratione suscipiunt: & ex his, quas legunt, traditionibus, dictique auctorum suorum, ea quae in ipsis argumentis, vera esse docentes: aliqua autem ex his, quae in illorum doctrina dunt, in illis quos legere potuit, apocryphis codicibus non tenentur: quare unde prolata sint, nesciot: nisi forte ubi scriptum est per cavillationes illas, per quas loqui sanctos Apostolos mentiuntur, aliquid interius indicatur, quod disputandum fit potius, quam legendum: aut forsitan fint libri alii, qui occultus secretisque serventur, solis, ANNO CHRISTI 447.

ANNO CHRISTI 447.

ANNO CHRISTI 446.

ANNO CHRISTI 447.

Apocryphi Gnosticorum libri.

a Forte legi, *scriptorum.*

B

C

D

E

ANNO CHRISTI 447.

Hispaniarum ecclesia, fundissimum antidotum salitis cultum certum, pietas immutata facit, reddita est velut ægro incolumis, vegrotus amplior redditus est spiritus, in quibus fere fua laudabilia quærebant. Accidit, quod dum S. Turibius Asturicensis episcopus, vehementi catholicæ veritatis ardore succensus, hæc de causa Hispaniæ ecclesias hortatur, quibus hæresium labes invaserat, ad eas pellendas, omnique lacubem deliberandas, apostolicæ sedis, a qua Hispaniæ fuerunt managinæ accepratæ, subdolam, impiissimæ, atque per discursum fuum, Romam ad hoc appositæ adeunque, Leonem pontificem de his omnibus certiorem reddendum. Quæ dum S. Leo cauda examinaffet, ecclesiis Iberiæ parcitis eum admonitis, ut in Hispania ecclesiarum concilium celebraretur. Hæc ergo, quæ Turibius, Ibeis p. ad Turibium, *Inter ceteras episcopalis concilium, de ea non dicam, qui omnibus apostolicis, ipsisque etiam quinquiens convenientibus sacerdotibus, ut fatuandum ea quæ ad ista cauffiles respondimus, plenissimo disputaverat examine, ea fere adhuc inter episcopos non dubitantes, quæ ipsi, ut nihilum fallitis) contagio infiluerant, a communione fuos abjicit, ignorantes, fi quibusdam fortasse per omnia pertinaces prævalere damnatæ voluerunt.* Ex quibus nonnulla: *Dicunt impetrentur ad preces & suspiciones nostras Turcaniæ, Certaqueniæ, Lusitaniæ vel Galliæ, ejusque fyncdi quæ ratio concilium indicuisse, Sic.*

Hæc hinc in Hispania pedetim ad celebrandum generale concilium, episcopi diversarum provinciarum convenerunt, Pelliciantum lucrifim condemnantes, neque convenerunt, regulam quotandam fidei, ut ipsi, in principio dictorum, cum eunque capitulis celebrarunt. Hinc fumentum in albis concilii Bracarensis I. in profatione, Lacrimis eli prolatorum, hic verbis: *Credo autem vestræ beatitudinis præcentiam nosse, quia ex tempore quo in hi ecclesiarum Hispaniæ Pelliciliana fetta exortus fervorem, lacrimas quas vestis Roma Leo, qui quadragesimo septimo fere anno apostolicæ Petri fungitur sedis, ex Turibium nostrum fidei fua ad fyndum Gallicie contra impiam Priscillianæ hæresim fidem scripsa fuit directis: cujus calam*

ANNO CHRISTI 447.

præcipue Tarraconensis & Carthaginensis episcopi, Lusitani quoque & Bæti, fulto tuæ fe cauffiles, refutata fidei tua ex Priscillianum hæresim cum aliquibus capitulis definitione, ad Salvianum tunc hujus Bracarensis ecclesiæ episcopum directum. Hæc de eodem in episcopis Galliæ. Sed cum hæc ad Salvianum Turonensem episcopum, tunc Galliæ primatem & metropolitanum, scriptus fuisset dicet Turonensis: præsumse etiam Galliæ hæc tempore sub Rechilla Suevorum rege, fundisse, relinquantur Hispaniarum episcopos Theodorico, episcopo filio Tonifrondo, & Gochorum regibus parentibus, prudentiæ adversum ille apparet, quod hæpsis ipsis consilio Toletani I. verba *Dicunt* dicunt. Ideo hæc fuisse concilia, quæ pulsa eum Turonensi primo concilio Agathensis, Arelatensis, Tarraconensis, Carthaginensis, Lusitanis & Bacici episcopis interfuerunt, & de eorum fuisse fyndo pulsa ad Bracarense Galliæ primatem litteras dederunt. Alterum collectum est in Galliis sub Julio nio in municipio Celtensis apud Lucretium urbem. Quæ ergo ex Hispaniarum concilio ad Leonem pontificem, ipsum unum & eandem sententiam convenerunt, in unum conflata, S. Turibius pontifex, collectum eumque, compacta fuerunt. Vide quæ dictum in nota concilii Toletani I. verbo *Respondi fidei*, & in nota concilii Gaditani I. verbo *Synodum*. Hæc ergo, quæ dicunt in notis concilii Bracarensis I. verbo *Turibium*.

OBSERVATIO PHILIPPI LABBÆ, S.I.

In schedis V. C. Petri Pithœi ad me Romæ nuper transfugis, ita, ut ea quæ nunc edimus, quæ ipse ex Hispania principe dictum, cum eunque capitulis celebrarunt. Hinc fumentum in albis concilii Bracarensis I. in profatione, Lacrimis eli prolatorum, hic verbis: *Credo autem vestræ beatitudinis præcentiam nosse, quia ex tempore quo in hi ecclesiarum Hispaniæ Pelliciliana fetta exortus fervorem, lacrimas quas vestis Roma Leo, qui quadragesimo septimo fere anno apostolicæ Petri fungitur sedis ex Turibium nostrum fidei fua ad fyndum Galliæ contra impiam Priscilliana hæresim fidem scripsa fuit directis: cujus calam*

ANNO CHRISTI 447.

CONCILIUM EPHESINUM.

Habitum anno CCCCXLII.

Ex his quæ leguntur in altione undecima synodi Chalcedonensis colligitur mihi videor Imperatorem Theodosium, postquam Constantinopolitanorum obortis adversus Rufinum Episcopum Ephesinum, deposito eo retulisse ad Episcopum Alexandrinum, qui Dioscorus, et ejus fudio & authoritate celebraverat synodus in qua quæstiones de criminibus ei objectis. Non invenio ubinam convenerint Episcopi, nisi quod fortes narrationis indicare videtur eos congregatos fuisse apud Ephesum, præsidente, ut videtur, Dioscoro Alexandrino. In

Et Nova Scholia Collectione.

ANNO CHRISTI 447.

Altione 4. Eutyches pro pœnitentia cedit quæstionem, ab eo facta, Leoni verbis non ejus fidei, sed Nestorii Eutyches non Leonem, sed Nestorium damnat.

ANNO CHRISTI 447.

Secula altione 1. Eutyches & Dioscorus Eutyches & Dioscorus in una eadem sententia condemnantur.

Tertia altione 1. dicitur non respondisse, sed reprehendisse.

Eutyches non Leonem, sed Nestorium damnat.

Eutyches non Leonem, sed Nestorium damnat.

Eutyches ab Leone Nestorium damnatum,

ANNO CHRISTI 448.

communicavitur, principio apud Dominum Antiochenum de Sancti Mebriana episcopo, ibique convenientibus Dominis Cyrillum Alexandrinum & Joannem Antiochenum concordam in utraque synodo pro Mebriana contra Cyrillum perfuerit. Cum itaque Domini Antiochini Ibas excommunicatus abdicaret, fecque poli filium pacem fecundo episcopo pacem fecerint, pacem quoque cum episcopo concordarent. Ibas brevissime ex adito hujus conventus pacem, ita loco remittitur Barons. 448. num. 17.

a Flavio Zenone & Postumiano consulibus.] Hoc magnifice colligitur ex altiro Ibae judicio ecclesiastico, quod habitum ab Hesychio Seleuciae, ibi diffinitum contra Ibam, quibusque Tyrium judicium jam abolitum fuit. Nam illo ipso tempore, quo *a consulibus Flavio Zenone & Postumiano*, Ibas Antiochiae quod Synodus judicium Berytiorum decisum ibidem habuisse facile Theodoritus inquiunt & Flavianus Episcopus Constantinopolitanus palaeolum: plus quoque hoc ipso Ibae anno contigisse, non autem separatus, & quo tempore jam Antiochiae in locum Flaviani in pleniori Synodo Episcopus fuerunt ante ; tunc ibidem diffinitum fuerit concilium, quod mense Augusto Flavianus e gradu ejus depositus fuit. Unde patet, quod in eorundem abdicatione, quae Ibae anno in hac concilio Chalcedonensi loco praedicta, necessitas accipitur, & pro eo quod legitur Ibae Antiochiae *Domino Domino Domino*, legendum est : *Ibas consulatus Zenonis & Postumiani.* Baron. anno 448. num. 37.

Ibas Antiochiae Episcopus.

Ibae abdicatio.

Ibae abdicatio.

Ibae abdicatio

ANNO CHRISTI 449. Tempus ab Theodosio Cæsare Consulatus. Ut Flavianus restituatur in episcopatum Constantinopolitanum.

Theodosii Cæsaris Cappadociæ episcopi, Eunomii cum Eutyche pertinaciam cognoscimus. Alia enim exhibita ne confesso est. Quinto Idus Aprilis anno Christi 449. qui est 10. Leonis, synodus indicta est. Interfuerunt viginti episcopi, quorum nomina in actis concilio Chalcedonensis prædicta loco negotiorum. Inter eos Flavianus particeps sit imperatoris nullus est, ut intercessit. Ut Chalcedonensis Constantinopolitanus episcopus synodo prædicitur, sublimatus fuit. Interea anno omnia, contra jus & injuriam nomen ab imperatore conferebat. Et Eutyches per procuratorem causam dicere non fuisset, ut ipse, consensu neqquam. De ordine judicii non obscurum est, ut quæstio fidei episcopo Dorylæ non ad Eutychem, quem ei, fuit nihil imputatum. Fin Eutyches exilium ultimi cum libelli ipsum Eutychem intentatis fuit in ipsum Constantinum, Eliadem & Constantinum monachum. Quibus intentatis Maximiano civibus & nominis nomine imperatoris, ab consilio episcopi, parentum affirmatione eorum, fed interventione Dulcitii obscurum est, ne episcopi juvare cognoscant. Post hæc ordine rerum ordinem ell ad Sanctum Basilius Emysenus, quem ipse non dicunt, ut ipse ad imperatorem subscribit. Reliquum libelli, ad Constantinopolitanum concilii vim ad Constantinopolitanum episcopum concilii ex ea de fide formam. Et quæ prædicunt Eutychetis pro-

Eunomius episcopus.

Eutyches ab Eliadem.

Tempus ab Theodosio Cæsare.

Ab Eutychis emendatione.

Ab eunomio libelli.

Eunomius Eutychem.

Eutyches ab Eliadem.

Eutyches ab Eliadem.

Eutyches ab Eliad

ΕΦΕΣΙΝΑ DIOSCORI

Ex Libello Synodico.

CUm autem Eutyches senatores, & maxime Valentinianum, qui Theopius cognominabatur, & præpositus, & per eum, in quo qui plurimum poterant, ipsum adeo Theodosium imperatorem adulationibus corrupisset: prædatoria Ephesina concilia fuit synodus: cui Dioscorus Alexandriæ præpositus. In qui medio Eutyches Rans, Valentinum & Manem sine simulatione anathemate notavit: ideoque recipiendum esse esse decretum est. Flavianus vero Episcopus Constantinopolitanæ ablatus, calcibus occidit: Eusebius Dorylei, Christi cauta in civilium abiegatur.

ΕΤΥΤΧΟΥΣ γε τοὺς συκοφάντας, & μάλιστα τὸν Χρυσάφιον, τὸν Θεῖον ἐπιλεγόμενον, Ὑμετέρου χρηματίζοντα, ὃ δὴ αὐτὸ, ὡς μεγάλα ἰσχύοντα, Θεοδόσιον τὸν βασιλέα Ῥωμαίων ὑποσφάξαντας, λαοτεκὴ ὁ Ἐφέσιν σωμαθρεῖστεν σωλοῦσι. Ἡς ἀξίωμα Ἀλεξανδρίας ὁ πάπας Διόσκορος. Ἐν τῇ Εὐτυχῆς μέσῳ φάς, Οὐαλεντῖνον καὶ Μάνεν ἀδιαβλήτοις ἀφορισάντων· χειδὸς δὲ ἀπέκτεινε. Φλαβιανὸς δὲ Κωνσταντινοπόλεως ὁ ἀπόβασις κοῦφοβοῦς, λακτίσματι ἀποτόνεται, & ὁ τῶ Δορυλαῖν Εὐσέβιος ὑπὲρ Χρισὸ ἐξαβίζεται.

CONCILIUM BRITANNICUM,

A S. Germano Autissiodorensi episcopo magnoque clericorum & laicorum numero contra renascentia (ut videtur) Pelagianæ hæresis virgulta, & contra incestuosas regis Vortigerni cum filia sua nuptias celebratum.

Ad. lib. 1. c. 21. & Bed. 1. 19. & anno 491.

EODEM anno (videlicet 449.) nuntiatum est in Britannia Pelagianam perversitatem iterato paucis antioribus de novo pullulasse, rursusque ad beatissimum virum Germanum preces fecerdotum omnium deferuntur, ut causam Dei, quæ ipsi obtinuerat, tueretur: Quorum petitioni fellimus obtemperat. Nam adjunctis filii Severo tonitui fancitatis vico (qui cum discipulis beatissimi patris Lupi Tricassinorum episcopi, & tunc Treveris ordinatus episcopus gentibus prima Germaniæ verbum Dei prædicabat) mare conscendit, & concordantissimus elementi tranquillo navigio Britannias petiit. Prædicationis igitur antidoto vulnera sanat incredulitatis, & apostolica blasphemiæ doctrinæ cuat medicina, omnimque lententia, pravitatum perversitas cum fuit auctoribus condemnatur. Factumque est ut in illic locis multo ex eo tempore fides intemerata perduraret. Ita compositis omnibus, beati facerdotes ea quæ venerant prosperitate redierunt. *Nec de Pelagianis urulitis Beda & Matthæus Westmonasteriensis.*

B Et fuisset hæc omnia mala adjiciens Gaorthigirnus, accepit filiam fuam proximam in uxorem filii, quæ peperit ei filium: hoc autem cum pertum ella fancto Germano, venit corripere regem cum omni clero Britonum, & dum conventa esset magna synodus clericorum & laicorum in uno concilio, ipse ex premonitio filiam fuam, ut exiret ad conventum, & ut duret filium fuum in fanum Germani, dicentque quod ipse erat pater ejus. Et ipfa fecit fictejodofa erat. Sanctus Germanus cum benigne suscipit, & dicere cœpit, Tibi pater ero, nec te permittam nisi mihi novacula cum forcipe pectinque & ad patrem tuum carnalem tibi dare licet. Mox ut audivit puer, obedivit verbo fenioris fancti, & ad avum fuum carnalem, patremque carnalem Gaorthigirnum pervenit, & dixit illi: Pater meus, te caput meum tonde, & comam capitis mei pecte. Ille autem fituit, & puero respondere noluit; fed furrexit, iratusque est vehementer, & ut a facie fancti Germani fugeret, quærebat; & maledictus est, & damnatur a beato Germano & omni concilio Britonum.

Mon. Hist.

Secundo habetur epistola episcoporum ad Sacerdotum pag. 416.

Tertia E. nonnulla deficiunt in MSS. Historum.

De incestuosis Vortigerni cum filia nuptiis sic (inter alia) in indice MS. Nennius, cap. 37.

CONCILIUM ROMANUM III.

Quo Leo Pontifex acta Ephesini conciliabuli reprobavit.

Acta concilii.

Concilium.) Cum moris esset ut ad tertium Kalendas Octobris singulis annis plurimarum provinciarum episcopi ad synodum celebrandam Romam convenire solerent, opportune accidit, ut absque alia episcoporum vocatione, post Kalari diaconi reditum, Romæ ex proprio usu fanctam synodus cogeretur; in qua cuncta, quæ more Latrocinium Ephesii ab Eutychianis hæreticis gesta fuerant, penitus condemnata fuerunt. Ultra 15. Octobris anno 449. initium hujus synodi dilatum non est, quoniam Leonis, quæ post hanc synodum ad Anatolium Constantinopolitanum, Theodosium imperatorem & Pulcheriam scripsit, manifeste satis ostendunt. De rebus in synodo gestis Hilarus diaconus in fine epistolæ ad Pulcherium Augustam, quæ extat inter præambulatio concilii Chalcedonensis, "hæc summatim perscripsit. *Vestra itaque veneranda clementia cognoscat a prefato papa cum omni occidentali concilio reprobari omnia quæ in Ephesi contra canones per tumultus & faciatas odia a Dioscoro episcopo gesta sunt, & nulla ratione hæc in his partibus suscipi posse, quæ per potentiam prædicti non sine lasione fidei, & prejudicio fanctissimi viri immolique commissa sunt.* Vide epistolas Leonis 22. ad Leonem Constant. 24. ad Pulcheriam 27. ad Flavianum 28. ad

ad archimandritas. Hæc cum Dioscorus innotuisset, vir Alexandriam reversus habito episcopum convenit, in S. Leonem Romanum pontificem excommunicationis sententiam protulit, idque sæclus perpetravit, quod nullus prædiorum hominum cogitasset. Mirum est dictu, quod cum Eutychianus fidem precedente conciliabulo confirmasset, Dioscorus episcopus plus minus nongintia invenerit, qui latam a se sententiam subscribendo tenuerunt, & non pauciores nisi decem dumtaxat cosque lacrymantes & invitos in-

Dioscorus Leonem pontificem excommunicat anno 449.

Idem ex libello Synodico.

ΑΕΩΝ δὲ πάντας ὁ μέγας τῆς Ῥώμης πάπας ἐκκλησίας, τὸν ὑπὸ Διόσκορος μαθὼν ἄθρησιν, κατ' αὐτὸ δικαιοπρατεῖ & σωλοῦσι Θεῖας & ἱερὰς συνοδικῶν, ἀκεβῶν ἀπὸ τοῦ Εὐτυχῆς καθοτέβαλε κλῆρο τε, & ἀξιωματικοῦ, & λαϊκῆ Κωνσταντινοπόλεως, τύπω ἀκρωματίας κεβέμενος, ἐξαπέστειλεν.

Lo igitur magnus ecclesiæ Romanorum papa, cum cum ut a Dioscoro gesta esset perspicit, adversus ipsum insurgit, & synodum divinam & sanctam constituens, anathemati eum cum Eutyche subjecit: e clero, ac senatui & populo Constantinopolitano, tesseram excommunicationis publice editam transmisit.

CONCILIUM ROMANUM IV.

Sub Leone.

Ex D. Pagi ad An. 449. n. 16. & seqq.

VAlentinianus Imp. Theodosio Augusto epistolam scripsit sine die & consule, a Labbeo allatam in par. 1. Chalcedonensis Concilii cp. 15. in qua ait, se post venerabilem nostem diei Apostolorum esse a Sancto Leone, *& alius cum eo ex diversis provinciis congregati* Episcopis, ut ad Theodosium scribere. Hanc Epistolam anno 449. datam, & solemnitatem illam Principis Apostolorum aliam non fuisse, quam dedicationem Basilicæ S. Petri die 18. Novemb. celebrari solitam, autumavit Baronius. Unde concludit *conventum* a Valentiniano notatum in ea Epistola, alium non esse, quam synodum supra recitatam habitam an. 449. contra Latrocinium Ephesinum, quam fententiam omnes pallim amplexi sunt. Verum ut animadvertit Quesnellus in notis ad Epist. S. Leonis, non videtur verosimile Episcopos, qui ad tertium Kal. Octob. ex conscriptione Romana, in urbe convenire solitè erant, per 30. dies synodum habuisse; præsertim cum jam a die xv. Octobris Romani synodus absoluta videatur, datis scilicet ex ea ad Orientales partes literis. Existimo itaque Valentinianum cum matre Placidia, Eudoxiaque uxore Romam anno tantum 450. vocatis ad tumulum Apostolorum, non quidem paulo ante hujus sancti Apostoli natalem diem, ut interpretatur Quesnellus, fed paulo ante feftum Cathedræ S. Petri Antiochenæ die 22. Februarii antiquitus, uti etiam hodie, celebrari solitum. Anno enim sequenti Valentinianus 3. Nonas Martii Romæ emisit constitutionem *de indulgentiis debitorum*, quæ lib. 2. Novell. tit. 7. refertur. Est itaque Natale illud memoratum in veteri membrana apud Bucherium in opere de Doctr. Temp. in qua legitur: *Octavo Kalendas Martii Natale Petri de Cathedra.* Illud eo magis dicendum, quod in Epistola fua ad Theodosium, eodem tempore, eademque de causa scripta, & a Labbeo par. 1. Chalced. Concilii epist. 16. recitata, Galla Placidia Augusta Valentiniani mater de Flaviano quasi adhuc superstite loquatur: *In festo Sacerdotis illuso manens per omnia Flaviano*, qui tunc excessit mense Augusto anni 449. depositus fuerat, & non multo post crudeliter occisus, quod anno sequenti mense Junio ignorarunt postulati ab Imperatore de ejus matre: cum Sanctus Leo in Epist. 52. ad Theodosium Augustum, quæ alias erat XXXI. *data xv. Kal. Augusti Valentiniano VII. & Avieno Cess.* anno nempe 450. confensum suum ad ordinationem Anatolii successoris Flaviani suspendat, & Eudoxia Augusta de interitu ad Theodosium cum epistolis Valentiniani conjugis & Placidæ Constantinopolim missis, dicat Leonem Papam ibi significasse Flavianum ab Episcopo Alexandrino expulsum fuisse. Cum igitur mense Junio exeunte anni 450. cædes Flaviani Romæ cognita & explorata fuisse videatur, Concilium Episcoporum, quod ibidem eo anno celebratum esse ecclesæ conjicit Quesnellus, mense February illius anni, forsanque Valentiniani Augusti occasione, congregatum, non autem mense Julio, ut perperam Quesnellus arbitratur est. *Quid autem in eo Concilio gestum sit, ignoratur.*

Ad. An. 449. n. 16.

Ad. An. 449. n. 17.

CONCILIUM ROMANUM V.

LIbellus Synodicus, postquam de Synodo Romana anno 449. adversus Ephesinum Latrocinium ΕΤΙ γε μὴν λέων ὁ τῆς ἀποστολικῆς δογμάτων ὑπέρμαχος, θείας & ἱερὰς τὰ Ῥωμαϊκὴ συνόδου, τὰ τῶν Διοσκόρου ἀθεμίτων ἀπόφασιν ἀνεκρίνατο, ἀνεκρίνατο, ἀνεκρίνατο,

ANNO CHRISTI 450.

synodo, admonitiones scriptas imperatori Marciano transmiserit: cum imperator Theodosius minor res terrenas jam reliquisset: & ut convocata synodo Flaviani causa cognoscretur, postulavit.

A μη συγχωρεῖσθαι τὸν σύνοδον, παρακλήσεις ἔγραψε τῷ βασιλεῖ Μαρκιανῷ διὰ τὸν ἤδη ἐπεὶ βασιλεὺς ὁ μικρὸς θεοδόσιος τὰ ἐπίγεια καταλέλοιπε· συνοδικὰς τὸ τῆς Φλαβιανῆς ἀξιοῦσθαι κριθῆναι ἐκέλευσε.

ANNO CHRISTI 450.

Hoc autem Romanum concilium aliud esse a Concilio Romano hoc eodem anno mense Februario habito ex eo constat, quod illud celebratum fuerit vivente Theodosio, ut liquet ex Epistola rogatu Concilii a Valentiniano, Placidia, & Eudoxia ad Theodosium scriptis; illud vero coactum fuerit imperante Marciano, qui Theodosio defuncto successit, mense Augusto hujus ejusdem anni. Quid in eo gestum sit nos edocet libellus Synodicus.

ANNO CHRISTI 450.

CONCILIUM CONSTANTINOPOLITANUM, ANNO CHRISTI 450.

Anno Domini cccci. celebratum, in quo Anatolius aliique episcopi confessionem ediderunt.

Fragmentum actorum hujus synodi ex rebus gestis Sanctii Abundii Comensis episcopi, qui fuit unus e quatuor legatis a S. Leone missis, sic se habet:

Episcopi fidei sententiam ediderunt fidei.

B ANatolius episcopus Constantinopolitanus novæ Romæ accepta epistola S. Leonis papæ de confirmatione catholicæ fidei contra velaniam hæreticorum, congregavit concilium omnium episcoporum, archimandritarum, presbyterorum, & diaconorum: & ante conspectum omnium recitata est epistola S. Leonis papæ, quam beatus Abundius cum omnibus præsentavit, Concordantibus omnibus Pontificibus partibus ac Græcorum, Anatolius episcopus Constantinopolitanus huic epistolæ S. Leonis papæ continenti catholicam fidei veritatem, concordantibus etiam testimoniis patrum ab eadem apostolica sede decretorum, plena devotione consensit & subscripsit, anathema dicens Eutycheti & Nestorio, & ipsorum dogmatis cum sodalitoribus eorum. Id ipsum ferere omnes qui aderant episcopi, presbyteri, & archimandritæ, atque diaconi.

Mox sanctus Abundius, Asterius episcopus, Basilius & Senator presbyteri dixerunt: Omnipotenti deo gratias: quoniam reverendorum episcoporum, presbyterorum, archimandritarum, diaconorum, ac totius cleri professione congravimus, fidem rectam & a patribus traditam profiteri, ficut eorumdem subscriptio gestis præsentibus inserta declarat. Ideo nos quæque, quia omnes hoc exigere & expectare comperimus, secundum * assertionem venerabilis viri Eusebii episcopi Dorylæi, & sententiam sanctæ memoriæ Flaviani episcopi, vel assensum papæ Leonis, qui ad insinuandam confessionem sanctis fidei suæ Romæ misit, anathema dicimus Eutycheti, vel omnibus qui ejus perfidiam fequuntur, & dicentibus Christi domino ante incarnationem duas fuisse naturas, post incarnationem unam tantum naturam: cum catholica fides & ante incarnationem unam tantam Verbi fuisse, & post incarnationem duas, id est, Verbi & perfecti hominis, faceatur in una persona, inconfusa proprietate foi, manere naturas. Nestorio etiam, qui velamum (ut legitur) dudum dogma erisperisit, dicendo dominum Jesum Christum ex Maria virgine hominem tantum, non etiam Deum natum: sed & sectatoribus ejus in hujusmodi perversitate durantibus anathema dicimus. Propter quod convenit, ad confirmationem subscriptionis, sanctam quæ præfessa est fraternitatem, illidem, vel omnibus qui eorum doctrinam sequuntur, anathema similiter dicere.

Nova Sevezini Binii.

a Concilium.] Cum Theodosius imperator Anatolium Constantinopolitanum episcopum, in totum Flaviani subornatorum, confirmari petisset, atque jam omnibus Sapientiæ episcopis, ab errore resipiscendi, & ad fidem catholicam reverendi via aperta esset; visum est S. Leoni, ad Anatolii abortumque hujusmodi Edicti probandam & confirmandam, mittere quamdam legatos a latere hos, Abundium, Asterium, Basilium, & Senatorem presbyteros, qui ipsos redire volentes, ad ecclesiam, a qua impii, Dioscori congregie, vel Eutyche fallente, turpiter defecerant, probarent. His dum Constantinopolim venissent, literisque Leonis, quas ad Theodosium scripserat, Marciano imperatori obiata honoribus exempti essent, *pulsis* pontificis Constantinopoli anno domini 450. Leone sedente, synodum habere, & ex vicinis iocis episcopos catholicos convocari jussisset. Primum omnium ex S. Leonis papæ literarum præscripto Anatolius fidei confessionem edidit eatem, quæ in omnibus fanti Leonis papæ scriptis continetur & plaere catholica immota fuit. Post Anatolium alii eandem fidem profelti fuerunt. Asterius hic mandatum est, ut per suos legatos idem exequatur. Conciliis ex fragmentis adhuc superstitibus, & ex epist. Leonis ep. ad Theodosium, p. 60. archimandritas, & sp. ad Palcherianum: item ex epistola Palcheria ad Leonem, quæ extat inter præambulos conc. Chalcedonensis. Ex hac synodo, per legatos apostolicæ sedis, ad legatos metropolitanos circulatis missus est epistolam Leonis 10. olim ad Flavianum datam, eo fine ut omnes eidem subscribantur, ea quæ habentur post adhortem quartam concilii Chalcedonensis in canda Photii & Ecclesiæ in Græcia codicibus reflamus. In hac synodo confirmatum fuisse ac epistolæ in ecclesiam conversus Epiphanio lapsis ad communionem ecclesiæ redire voluerunt hac tantum, non totius catholicæ ecclesiæ, communio concedatur, sicut etiam hoc, ut Dioscori Alexandrini, Juvenalis Hierosolymitani, & Eutychii Beryti episcoporum nomina in sacra nominentur, ideo quod impunitatem assequuti fabulamcorum esset, epist. Leonis 60. ann. 451. ad Anatolium scripta manifeste indicat. Vide Baronium prædito loco.

SYNO-

[1] Eadem hæc ex Synodus Episcoporum ὑπόμνημα, in qua ab Anatolio CP. Photius Tyri Episcopus excommunicatus est, ut refertur in Conc. Chalced. Actione IV. *Hardouin.*

ANNO CHRISTI circ. 450.

SYNODUS. PATRICII

Auxilii & Iffernini Episcoporum in Hibernia celebrata, circa annum Christi cccci. vel ccccLVI.

TITULI CANONUM.

I. *De capitvo in quæstionem, &c.*
II. *De lectoribus, &c.*
III. *De clericis vagis.*
IV. *De collectis.*
V. *De eodem.*
VI. *De clerico sine tunica, sine Romana tonsura, & uxorem habente non velata capite ambulantem.*
VII. *De clerico ad matutinas & vesperas non occurrente.*
VIII. *De clerico fidejussore pro gentili.*
IX. *Ut monachus & virgo insimul non versentur.*
X. *De negligentis in psalleado, & de somno nutriendo.*
XI. *De susceptore clerici excommunicati.*
XII. *Ut non accipiatur eleemosyna excommunicati.*
XIII. *Ut non accipiatur eleemosyna gentium in ecclesiam.*
XIV. *De Christiano occidente, fornicatore, vel aruspices consulente.*
XV. *De Christiano furtum faciente.*
XVI. *De Christiano credente lamiam in speculo.*
XVII. *De virgine Deo devota, pallas nubente.*
XVIII. *Ut excommunicatus non introeat vel stetum ante pœnitentiam.*
XIX. *De muliere conjugata adulteto nubente.*
XX. *De fornicatore debili.*
XXI. *De Christiano provocante in judicium extra ecclesiam.*
XXII. *De patre consentiente filia nupta in amore illicito.*
XXIII. *Ut presbyter non offerat in ecclesia non consecrata.*
XXIV. *De adorata plebem ingrediente.*
XXV. *De reconciliatione duæ pœnitentia in ecclesia habitante.*
XXVI. *De eodem.*
XXVII. *De clerico episcopi novo ingrediente.*
XXVIII. *De clerico excommunicato.*
XXIX. *De fratre baptismum susceptum.*
XXX. *Ut episcopus in aliena parochia non ordinet.*
XXXI. *De clerico conducente clericum.*
XXXII. *De clerico volente redimere captivum.*
XXXIII. *De clerico Britanno in Hibernian sine episcopo venente.*
XXXIV. *De diacono sine literis in aliam parochiam transeunte.*

CANONES.

I.

SI quis in quæstionem captivus quæsierit ... in plebe ejus jure permisi. meruit excommunicari.

II.

Lectores denique cognoscant, ... unusquisque ecclesiam in qua psallat.

III.

Clericus vagus non sit in plebe.

IV.

Si qui permissionem acceperit, & collectum sit pretium, non plus exigat quam quod necessitas poscit.

V.

Si quid supra manserit, pouat super altare pontificis, ut detur alii indigenti.

VI.

Quicunque clericus ab ostiario usque ad sacerdotem sine tunica visus fuerit, atque turpitudinem ventris & nuditatem non tegat, & si non more Romano capilli ejus tonsi fuse, & uxor ejus si non velato capite ambulaverit, pariter a laicis contemnentur, & ab ecclesia separentur.

VII.

Quicunque clericus * usus negligentiæ causa, ad collectas mane vel vespere non occurrerit, alienus habeatur, nisi forte jugo fervitutis sit detentus.

VIII.

Clericus si pro gentili homine fidejussor fuerit in quacumque quantitate, & si contigerit, quod * mirum non poteft, per astutiam aliquam gentilis ille clerico fallat rebus suis, clericus ille solvat debitum, nam si armis compugnaverit cum illo, merito extra ecclesiam computetur.

IX.

Monachus & virgo, unus ab hinc, & alia ab aliunde, in uno hospitio non commaneant, nec in uno curtu a villa in villam discurrant, nec affidue invicem consabulationem exerceant.

X.

Si inceptum boni operis ostenderit in psallendo, & nunc intermisit, & contum habeat, ab ecclesia excludendus, nisi statim priori fe restituerit.

XI.

Quicumque clericus ab aliquo excommunicatus fuerit, & alius eum susceperit, coæquali pœnitentia utantur.

A

B

C

D

E

* fuerit, usus est pallam.

* fuerit, alium fecit.

* ex mss. Mediolanensi S. Benedicti. Cambridge.

Gratias agimus Deo Patri, & Filio, & Spiritui sancto.

Presbyteris, & diaconibus, & omni clero, Patricius, Auxilius, & Iffernius episcopi salutem.

PRÆFATIO.

SAtius nobis negligentes præmonere, quam culpæ quæ facta sunt, Salomone dicente, *melius est arguere quam odisse.* Exempla definitionis nostræ inferius conscripta sunt, & sic inchoant.

ANNO CHRISTI 456. 457.

XII.

Quicumque Christianus excommunicatus fuerit, nec ejus eleemosyna recipiatur.

XIII.

Eleemosynam a genribus offerendam, in ecclesiam recipi non licet.

XIV.

Christianus qui occiderit, aut fornicationem fecerit, aut more gentilium ad aruspicem meaverit, per singula crimina annum poenitentiae agat, impleto cum fletibus veniat anno poenitentiae, & postea resolveatur a sacerdote.

XV.

Et qui furtum fecerit, dimidium poenitent viginti diebus cum pane, & si ficri potest, reddat rapta reprae[illegible]ent, sic in ecclesiam * recuerat.

XVI.

Christianus qui crediderit esse lamiam in speculo, quae interpretatur ftriga, anathematizandus, quicumque super animam famam istam impofuerit, nec ante in ecclesiam recipiendus, quam ut idem crimina quod fecit, sua iterum voce * revocat, & sic poenitentiam cum omni diligentia agat.

XVII.

Virgo quae voverit Deo, permanet casta, & postea nupserit carnalem sponsum, excommunionis sit, donec convertatur: si conversa fuerit, & dimiserit adulterium, poenitentiam agat, & postea non in una domo, nec in una villa habitent.

XVIII.

Si quis * excommunionis fuerit, nec nocte pascharum in ecclesiam, nec non introeat, donec poenitentiam recipiat.

XIX.

Mulier Christiana quae acceperit virum honestis nuptiis, & postmodum discesserit a primo, & junxerit se * adulterio, quae haec fecit excommunionis sit.

XX.

Christianus qui fraudat debitum cujusliber, reu gentilium, excommunionis sit donec solvat debitum.

XXI.

Christianus cui derelqueriit aliquis & provocat eum * inductum, & non in ecclesiam ut ibi examineur causa, qui sic fecerit alienus sit.

XXII.

Si quis tradiderit filiam suam viro honestis nupciis, & amaverit alium, & consenit filiae suae, & acceperit dotem, ambo ab ecclesia excludantur.

XXIII.

Si quis presbyterorum ecclesiam aedificaverit, non offerat antequam adducat suum pontificem, ut eam consecret, quia sic decet.

XXIV.

Si quis advena ingressus fuerit plebem, non ante baptizet, neque offerat, nec consecret, nec ecclesiam aedificet, * nec permissionem accipiat ab episcopo; tam qui a gentibus sperat permissionem, alienus sit.

XXV.

Si quae a religiosis hominibus donata fuerit, diebus illis quibus pontifex in singulis habitaverit ecclesiis, pontificalia dona; sicut mos antiquus, * ordinare, ad episcopum pertinebunt, sive ad usum necessarium, sive egentibus distribuendum, prout ipse episcopus moderabit.

XXVI.

Si quis vero clericus contravenerit, & dona invadere fuerit deprehensus, ut turpis lucri cupidus ab ecclesia sequestretur.

XXVII.

Clericus episcopi in plebe quisliber novus ingressor baptizare & offerre illum non licet, nec aliquid agere, qui si sic non faciat, excommunionis sit.

XXVIII.

Si quis clericorum excommunionis fuerit, solus (non in eadem domo cum fratribus) orationem faciat, nec offerre nec consecrare licet, donec se faciat emendatum, qui si sic non fecerit, duplicter vindictur.

XXIX.

Si quis fratrum accipere gratiam Dei voluerit, non ante baptizetur quam ut quadragesimum agat.

XXX.

Episcopus quisliber, qui de sua in alteram progreditur parochiam, nec ordinare praesumat, nisi permissionem acceperit ab eo qui in suo * principatum est, die dominica offerat tantum * susceptione, & obsequi hic contentus sit.

XXXI.

Si quis conduxerit e duobus clericis quos discordare convenit per discordiam aliquam prolatum uni e duobus hostem ad interficiendum, homicida congruum est nominari, qui clericus ab omnibus rectus habetur alienus.

XXXII.

Si quis clericorum voluerit juvare capcivo, cum suo pretio illi subveniat nam si per furtum illum .·. inviolaverit, blasphemantur multi clerici per unum latronem, qui sic fecerit excommunionis sit.

XXXIII.

Clericus qui de Britannis ad nos venit sine epistola, & si habitet in plebe, non licitum ministrare.

XXXIV.

Diaconus nobiscum familiter, qui * inconsulto suo abbate sine literis in aliam .·. parochiam affeniat, nec cibum ministrare decet, & a

1 Id est, ſi ſuſcipiatur, ſi ſuſcitetur; ut in Cathag. IV. 33. *Hardouinus.*

ANNO CHRISTI

& a suo presbytero quem contempsit per poenitentiam vindicetur, & monachus .·. incon- A sultu abbate vagulus decet vindicari.

Sensuum hanc Libri ecclesiasticorum, ex Antiquissimi Bibliothecae manuscriptum, misit Abbatem Jacobo Sirmondo Jesuita, hujus Societatis Assistentii antiquissimi, & Antiquitatum Ecclesiasticarum Gallicarum Doctissimo.

SYNODUS ALIAS S. PATRICII

ANNO INCERTO.

TITULI CANONUM.

I. *De habitatione cum fratribus peccatoribus.*
II. *De * observationibus rerum.*
III. *De poenitentia post ruinas.*
IV. De excommunicatione.
V. *De suspectis canis.*
VI. *De windictis ecclesiae.*
VII. *De baptismatis incertis.*
VIII. *De reis autem absolutis ab ecclesia.*
IX. *De lapsis post gradum.*
X. Vel desiderantur omnino, vel in capitulorum numeratione errantum est.
XI. *De separatione fornicum post lapsum.*
XII. *De oblatione pro defunctis.*
XIII. *De sacrificiis.*
XIV. *De * abstinenti infestivi liquata cibis.*
XV. *De relinquenda vel detenda patria.*
XVI. *De falsis episcopis.*
XVII. *De praepositis monachorum.*
XVIII. *De tribus feminibus evangeliorum.*
XIX. *Quae aetate baptizandi sunt.*
XX. *De parochiis.*
XXI. *De retinendis vel dimittendis monachis.*
XXII. *De fomenda eucharistia post lapsum.*
XXIII. *De juramento.*
XXIV. *De contrarione divorum absque rebellione.*
XXV. *De thoro fratris defuncti.*
XXVI. *De meretrice conjuge.*
XXVII. *De voluntate conjugis vel patris in conjugio.*
XXVIII. *De primis vel secundis votis.*
XXIX. *De consanguinitate in conjugio.*
XXX. *De windicandis affuetis.*
XXXI. *De gentilibus qui ante baptismum credunt quam poenitentiam habeant.*

CANONES.

I.

DEo quod mandastis * de habitatione cum fratribus peccatoribus audite apostolum dicentem: *Cum hujusmodi nec cibum quidem sumere*; non ejus escas sumus cum eo. Ceterum si bos sis & tritutas, hoc est, si doctor es & doces, non obturatur tibi os, & dignus es mercede tua, sed oleum peccatoris non impinguet caput tuum, sed corripe adhuc & argue.

II.

Contentus tegmento & alimento tuo, cetera dona iniquorum reproba, quia non fumit lucerna nisi * quod alitur.

1 Ut ramque Patricii Synodum edidit Spicilegium, Hanc secundam, ex apographo P. Sirmondi emendationem dedit Hardouinus, qui frequentia adnotavit. In MS. titulus hic est: *De Synodo Patricii Capitula XXXI. De diversis causis.*
2 MS. *de cohabitatione.* 3 Forte redundat haec vox, & *Missa*; repetitio videtur esse vocis potest.
4 MS. *diffusor annem.* 5 In apographo Sirmondi, & MS. Bouravilii, *abstinendes.*
6 MS. *tamen.*

ANNO CHRISTI

XI.

Consideret unusquisque in conscientia sua, si amor & desiderium cessavit peccati, quia corpus mortuum non inficit corpus aeternis mortui, sin vero, separentur.

XII.

Audi apostolum dicentem: *Qui autem peccatum ad mortem; non pro illo dico ut roges quis.* Et dominus: *Nolite donare sanctum canibus.* Qui enim in vita sua non meruerunt sacrificium accipere, quomodo post mortem illi poterit adjuvare.

XIII.

In nocte paschae si fas est ferre foras. Non foras ferunt, sed fidelibus deferunt. Quid aliud significat quod in una domo humiliat agnus, quam tab uno fideli culmine creditur & communicatur Christus?

XIV.

Statuunt ut Christi adventum sponsi nullas ratas leges inveniat jejunii. Quid autem inter Novatianum & Christianum interest, nisi quod Novatianus indefinenter, Christianus vero per tempus abstinet, ut locus, & tempus, & persona per omnia observetur?

XV.

Docendi sunt populi per exemplum domini, & derelinquenda postea, si non proficiat; juxta exemplum apostoli. Sed qui poterit facere, licet periclitatur, ubique docet & se offendat; qui vero non poteret tacere & abscondat; alius quippe ab Jesu in domum suam mittitur, alius sequi jubetur.

XVI.

Qui non secundum apostolum electus est, ab altero episcopo est damnandus, deinde ad reliquam plebem declinandus & degradandus.

XVII.

Monachi sunt qui solitarii sine terrenis opibus habitant sub potestate episcopi vel abbatis. Non sunt autem monachi, sed Patres perti, hoc est contemptores solicitudinis vitam perfectam. In arare perfecta, hoc est, a vigiliis annis debet unusquisque contringi non attestando, sed voto perficiendo, ut est illud, *unusquisque sicut proposuit corde suo faciat*; & ut, *nemo ma reddam in conspectu domini*, & reliqua. Quo voto vivitur, situs locorum coartat, & superabundantia in omnibus deviterent in vita, quia in frigore & nudiatae, in fame & sui, in vigiliis & jejuniis vocati sunt.

XVIII.

Centesimum episcopi & doctores qui omnibus omnia sunt, sexagesimum clerici & viduae qui continentes sunt, tricesimum laici qui fideles sunt, qui perfecte trinitatem cre-

A dunt. His amplius non est in messe domini. Monachi vero & virgines cum centesimis junguntur.

XIX.

Octavo die catechumeni sunt, postea fideminiarius domini baptizantur, id est Pascha, & Pentecoste, & Epiphania.

XX.

Cum monachis non est dicendum, quorum mulum est insudium, qui unitatem vero plebis non incongrue susceptimus.

XXI.

B Unusquisque fructum suum in ecclesia in qua imburius est perfruatur, nisi causa majoris profectus adulteris ferre permissa abbatis congat. Si vero existi causa utilior, cum benedictione dicatur: *Ecce agnus Dei, non quod sunt sunt fingeli quaerunt, sed quae Jesu Christi*: vocationis autem " causam non permittunt subditos discurrere.

XXII.

Post examinationem carceris sumenda est: maxime autem in nocte paschae, in qua qui non communicat fideles non est. Ideo brevis sint & stricta apud eos spatia, ne anima fideles intereat tanto tempore jejunia mediantes domino dicente: *Nisi manducaveritis carnem filii hominis, non habebitis vitam in vobis.*

XXIII.

Non juraro omnino, de hoc consequente lectionis series docet non adjurandam esse creaturam aliam, nisi creatorem, ut prophetis mos est: *Vivit dominus*, & *vivit anima mea*, & *vivit dominus cui assisto hodie*. Finis autem contradictionis est, nisi domino. Omni enim quod amat homo, hoc & juratur.

XXIV.

Statuunt ut per quatuor sancta evangelia antequam communicet testatur quid probatur, & deinde sub judice fama relinquatur.

XXV.

Audi decreta synodi superitis: Frater torum defunctl fratris non ascendat, domino dicente: *Erunt duo in carne una*: ergo uxor fratris tui forot eus est.

XXVI.

Audi dominum dicentem: *Qui adhaeret meretrici, unum corpus efficitur*. Item *adulterat fidelem*: id est, huic vitio moriatur, ut desinat crescere, quae non definit moechari. Item, *si adulterata fuerit mulier*, numquid revertitur ad virum suum priorem? Item, *non licet vero dimittere uxorem, nisi ob causam fornicationis*, ne si dicat ob hanc causam, unde si dicat alteram? velut post mortem prioris, non vetant.

XXVII.

Quod vult pater, faciat virgo, *quia caput mulieris vir*. Sed requirenda est a patre vo-

1 Hic fidei nec verus. 2. *De sacrificio*.
3 Forte, *congeniis* aetate calyx.
4 MS. *uni*, *cum ita* ecclesiae, *ut videntur*.

a Forte, *il alteris*.
4 MS. *ut si licet ob hanc causam*.

ANNO CHRISTI

voluntas virginis, dum Deus reliquit hominem in manu consilii sui.

XXVIII.

Eadem ratione observanda sunt prima vota & prima conjugia, aut Secundis prima non sint irrita, nisi fuerint adulterata.

XXIX.

Intelligite quid lex loquitur, non minus nec plus: quod autem observatur apud nos, ut quatuor genera dividantur, nec vidisse dicunt, nec legisse.

XXX.

Numquam, ∴ vetitus licet verum observandae sunt leges jubilat, hoc est, quinquaginta anni, ut non affirmentur incerta. ∴ viceraro temporis, & ideo ∴ omnis negocia subscriptione Romanorum confirmanda est.

XXXI.

Recuperantur quidem omnium peccata in baptismo, sed qui cum fideli conscientiam infidelem tempor.... vixit ' ut fidelis peccator judicandus est.

ANNO CHRISTI 451.

CONCILIUM MEDIOLANENSE.

EPISTOLA SYNODALIS.

Domino sancto & beatissimo patri Leoni Eusebius Mediolanensis episcopus.

REversti, domino annuente, fratribus nostris, *&c. Extat supra inter epistolas Leonis post 52.*

a *Concilium.*] Dum sanctus Abundius cerceique legati ex oriente Romam reverti cellent, ad propria redundabat, hoc in mandatis dedit pontifex, ut Abundius cum Senatore collega Eusebium Mediolanensem episcopum cum litteris pontificis convenire, eumque ex agro, ut indulsit provinciali synodo, publiis subscriptionibus provinciae, se dustitiam de verbi incarnatione ad Flavianum episcopum Constantinopolitanum, ut legati a latere ad oecumenicum synodum eumque pontificis, eosque ecclesiastica ecclesiae affirmant, & ubicunque episcopum ecclesiastium sententia ac fallunjo convitium synodum vere & confitantur informare vellent. Erat enim prifiba ulta metropolim, et cum ecclesiastica oecumenicum concilium, ut ipsi ecclesiae, quae ipsum ecclesiae, quae ipsum ecclesiae, quae ipsum

ANNO CHRISTI 451. cum illo intercedebat, necessitudine, affinis ac religionis adnexerat. Rem detectam Eutichius, ne rursus audiret hominem impiis vocibus divine œconomiæ mysteria profitendentem, præsertim non solum ipsum, cum illum sæpius ut amicum anteà commouisset, sed etiam illa se prece in deprientia animo nihil penitus insedisse. Mittuntur Iuuenes presbyter ac defensor, & Andreas episcopus, qui synodo litteras Eutychem Pontifex ait illi se sibi esse vel poslem offerre de monasterii septis, quo se refuti tumulo quodam mortuus magis quam viuus inclusserat: graviter pateretur incusari Eutichium, quod inimicitiarum pœnas, quas pietatis causa suum nomen synodo denuliset. Tergiversantem hæreticum accersiri patres iterum synodalis litteris per presbyteros duos Maximum & Thoophilum: quos ut cluderent monachi, hostiunentes archimandritæ, graui illam morbo conflictari mentiuntur: mox limul ac presbyteri nihil ille quod magnopere mentiretur, audiere, desinunt eos ad Eutychem: quo nunc efferam jam fenestrem, unde monasterii fecessus ac solitudinis hortulanus jus obtendens, non ausus etiam ad disputandum de hæresi, quam fovebat, aggredienre, se infesta redire legati. Vocatur & tertio per Mennonem Acoemitarum vicarium collum, duoque diaconos Epiphanium & Germanum: quibus ad monasterium profectis, Abiathamus alter archimandrita venit in synodum excusatum Eutychem, episcopo nomine ad propulsandos de hac quæstione sesponsuros. Verum Eutychius impudentia fretus rejecta ella, quæ nequam episcopis non videretur, ut ut aliud se pro alio obtruderet, aut alia quis religione prohibitorum, ne a loco quem sibi ipse circumcispisset, dedici posset ad synodum. Interea dum vehementer Eutyches urgeretur a Mennone, nec alias, quæ pietatem, sibi habere tet, venturum se quo vocabatur, spondet; impetratque spatium dierum, quibus affectum vitandi nacio continuaret, indutias. Eo tempore verius ille ad arces & dolos, quibus egregie infrondis ingenio usque pollebat, se insinuque existimationem in maximum dilemnem addactam, supplicationemque commendat Chrysaphio eunucho, quinon solum ent Theodosio Augusto, qui non solum Eutyche magna familiaritate devinctus, propterea quod ab illo facras de fiere fonte suscepitus, & sui susceptoris nutricius erroribus; sed etiam Pulcheria non parum infensus, quod eum ab eo clientis fuse gravis omnes aliquod pro benedictione flagitaffet, Flaviatus furos pates, non autem donum, ut ille expetebat, mitterit, eumque dicerat, ratium eratum copsum, sibi non suppetere; nisi forte fatis eccleiæ rafs, quæ Deo & pauperibus consfecrata esset optime noffet, ad hoc dilimorset. Quoniam simultatis, amicitiæque stimulis irritatus eunuchus, perfidiæ imperatori, ut Florentium patricium cum imperio, ne qui ecclesia detrimentum pateretur, synodo jubeas incertes. Eutychem mandatum principis ad synodum pertulit magnus ejusmodi ipse, cum quo venit Eutyches, non tanquam ad episcopum accusatum, sed quasi ad bellum, non modo monachorum corona, sed etiam cohortem ac prætorianorum militum armis flagitatus. Blasceniam grandiuoli patres excepere, nec line magna Theodosii laude, quod clarissimi viri, quos fides ac pietas spectata sit, prosilidio communisset.

Ut ut Eutychis fides in disceptationem vocatur, quæ Christo crederet, proferre in medium jubetur. Ipse nullum profiteri, dictorum fe quæ non ipse, sed ipsum se ex sententia quæ synodus

A nodus imperabat. Virum pafteqan iterum seque iterum jussis esse prodere, non quam ex magistro sed quam ex animi sententia rectam fidem putaret esse; vonsere continuo latentem latiem, & duas quidem affeverare naturas prius quam carni recham copolaetur: unam vero dumtaxat postquam divinitas ac fervitis forma in nam hypostasim coiere. Patres vicissim monere illum, ut ad Nicenæ synodoli normam cogitationes suas dirigere horaretur: qui dumtaxat, quod impie probarat: urgere, ne per amentiam revellere, quod majorum Ecpiscopis semperinno jure defuerat: hominem denique tam salutaria monita respuentem, & fatendum fatentis renuentem, a monasterii gubernaculis depellunt, & ab ordinationis egregiæ consforcio: idque trigintta episcoporum, & viginti triium abbatum subscriptionibus obfignant.

Incredibile est, quanta inimica accrbitate ac rabie exarserit Eutychius. Cum itaque contumacium ut abrogatet, omni opæ ac machinatione confis est. Ac primum affixis per trivia libellis, sequissimum illud synodi jus injurium pro libitu conscfatur. Deinde Leoni Romano episcopo scribit, & Nestorianam hæresim Constantinopolitanis revivifie, seque fidei criminationibus apertum, oppressum, cittubatum; nec fallit, cum ad sepulchrum fedem provocaret, audium. Commotus ea res pontifices: fed accepis mox Flaviani litteris, synodique epistolis omnibus, facile tonquiescit. Tum a pontificia cathedra per fumma ecclesia Eutyches ad Augusti prætorium provocat: oratque, jubeat imperator, «acta concilii, quæ a Flaviano corrupta esse contendebat, recognosci coram Florentio patricio ab illiteratis episcopis, præside Thalassio Cæsareo Cappadocæ episcopo. Annuit Theodosius plus nimio lenis ac facilis ad aulicorum preces: Itaque redintur ad synodum, Prosogene & Asterio consulibus, Vidius Spiritis, coram Maximino tribuno in ecclesia baptisterio. Introduntur & in eum locum ex aqua Eutyche geguanem, monachi tres, Constantius, Eleusius, & Constantinus, preter synodorum consentaneum, & reclamantibus episcopis. Relegantur acta, retractantur testimonia, in singula diligenter inquiritur. Verum ex omnia disputatione ecclesiæ in authorem nam quo accusatius cuiportia fuit omnia, eo clarius ac flagrantius fidei ejus fides emitur, ita sequissima fraus ac fallacia Eutychis detecta, est. Qui fugitaq legitimis judicibus percentatus, ad fanum tendens in subdolum fovere atque instinamare non est retritus diffensiones episcoporum: Imploravit enim patrocinium Dioscori Alexandrini episcopi, quippe graviter inimicitiis Flaviano ob Constantinopolitanæ sedis amplitudinem. Nec magno fane negotio illum Flaviani calumniator in suas partes pelexit: fiquidem hand aegre in eundem animo fidum crimen insedit; cum præsertim Eutyches dum unum Christi naturam affirmabat, videri velet patrumque & offerrer illius sententia, quam Eutes Cyrillus adversus Nestorianum Ephesi tutatus est: Quotiens Dioscorus Cyrilli illum antistitem, posses verio in episcopum successor, facile Cyrilli nomine: & tuni quidem dogmatum similitudine captus est. Sed & scrilitem reftatur apostolus, eos circa fidem solis consfragari, qui bonum conficiunt sin repulere: requiretur autem perdictissime Dioscorus, homo, profligatissimis moribus, blasphemus, Origenista, adulterius & homicidis, alisque facinoribus inquinatus, quæ tamen ante electionem, ut hypocrita speciem sanctitatis ac pietatis præ se ferens, occultavit. Is igitur Dioscorus afficio ac jaccuti quo Eutyc-

A Eutychi fidem de tranque portrigit, agitque cum imperatore per litteras, ercumsistio res tantas indigere concilio, summas ecclesiarum simultates ac pugnas summa ecclesiæ auctoritate esse tollendas. Repugnat ac adrebat Flavianus, reclamat Leo, obtrepunt pii omnes. Gratiæ tamen plus datum, quam religioni.

Theodosius itaque indicio Dioscori partibus animo, indicit Ephesinum synodum secundum, consalibus Asterio & Protogene, hoc est, novemdecim annis a prima. Eo convenere Dioscorus Alexandrinus cum Eutyche suo, Dominus Antiochenus Ioannis successor, Juvenalis Hierosolymitanus, Flavianus CP. cum centum trigintta & eo amplius episcopis. Eo quoque, ut voluntati imperatoris adhibiti, misitque apostolicos legatos Julianum episcopum Puteolanum, Renatum presbyterum Ut. fundi Clementis, Hilarum diaconum, & Dulcitium notarium, cum l epistolis, ad Flavianum ana, ad synodum altera, quibus Iucalenter rectam fidem adversus Eutychis prestigias explanabat. Misit vicissim imperator tum Barsumam archimandritam, ut monachorum omnium nomine contra orientales episcopos, qui Eutychem damnarent, agere; tum Elpidium facri consistorii comitem, qui synodi conservator esset & cultos, & episcopis a quibus Eutyches indutus fuerat, judicandi adimeret potestatem. Hiatum pudendis & tam insultis rerum auspiciis Epheti ad quartum Idus Augusti in fanctæ Mariæ basilica convenere, Juber Elpidius principis, & ablis Constantinopolitanæ synodi quotidiem haberi. Obstitunt apostolici legati, principum Leonis epistolas pollulant recitari. Obtrepit Eutyches, eoque in suspicionem atque invidiam rapit, quod apud Flavianum prasis, olerent plus nimio Flavianum. Abdicatur synodo legati, tum ob pontificis litteras ab hæreticis non receptas, suppressas etiam dolose; tum etiam quia juxta Romanæ ecclesiæ prerogativam, primatum in federatio delatus ea non fuerat: poscunt tamen redicire. Verum Dioscorus & Barsumas, quibus nihil jure agere, sed vi manque omnia miscere certum erat, legitimis disputationibus ac judicibus diffidit, multisque copias conducebant, vallaunque manum tectorum ac monachorum: synodum irrumpunt armati; notarii qui synodi acta conscribebant, deiiungunt diptycos, tabulasque concerpunt: Theodoretum Cyrenæm, & Ibam Edessenum abfentes, Dominus vero Antiochenus eo diit agrotantem, indicta causa condemnant, & ab episcopatu dejiciunt: Flaviano filiosum imperant, ejusque comites in fecerum & catenas adigunt: per summos terrores ac minas extorquent episcoporum suffragia adversus Flavianum, cogunt subscribere paria albaque membranis, in quibus describendum quid esset ignorarent. Apollinici reclamare legati: sed cum nihil profecerent, per scutatos satellites elapsi, & velut e fictariorum agmine subduxere. Recitatur publice libellus, quem Flavianus, synodo dederat cum symbolo, verbis illis additis: *Qui concepus est de Spiritu sancto ex Maria virgine*. Acclamat libello Dioscorus, eamque Nicenum esse fidem prædicat. Prælibum in Patum reliquitur Eutyches: Eusebius autem Dorylæus & Flavianus hæreticos nomine conjicuntur in vincula. Ad appellationem fedem provocat Flavianus: provocantem Dioscorus, fedens ex episcopo cumulet, ne qui natinus, quo tumultu, ut post triduum in exilio gravissime plagarum dolore conflictatus obierit. In demortui locum subrogatur Anatolium

A diaconum, Dioscori apocrisiarium, nec ab Eutyche, ut ipse videbatur, alienum. Vidtor Dioscorus lætitia gestit: & ne quid audacie, ne quid furoris abesset, postquam divini humanique quidquid est juste exerit, defendarium recursus, in ipsum tandem cultum ecclesiæ, hoc est, in Leonem pontificem, nefario novoque exempio, anathematis jaculum contorsit:

Acerbo exemplo Chalcedonensis accepto nuntio per Hilarum diaconum, dici vix potest quanto animi mœrore Leo Flaviani necem, episcoporum terrorem ac fugam, Ecclesiæ confesion, profligatam fidem, exultantem hæresim deplorarit. Ad eum itaque indulum sequiorem levandum omni opere contraque Eutychem, cosdem quamplurimos Synodo, quidquid Epheti factum actum, damnavit ac rescidit. Crebris deinde infistit litteris Theodosium & Pulcheriam Augustam urgere, ut omnem conscriptis synodi litteras, quas Ephesi tum ignominioria & labem deleret, intra fines Italiæ cogeretur. Sed & cum multis Italiæ episcopis obtinuit apud Valentinianum Augustum, qui cum regimii, hoc est, cum matre Galla Placidia, & conjuge Eudoxia Romam religiosis causis ad apostolorum limina venisset: cum illis Ephesini conciliis, fro rursus latrocinii flagitia commiserit: si fletu crebrisque fingultibus expostulet, laceryma reginæ excuffit, & tum ea, tum Valentinianus, grande comparet, nti Theodosio Ephesiorum efficerentque ut alio rursus concilio, quo perpetum gesta furent Epheti, retractarentur. Scriptis Augustus Augusta, scriptisque regine, Iuber Eutychianis fabilis ac dolis inscriti Theodosii mens, nullis litteris, nullis precibus, nulla autorum nec effundant fetali potest. Quin potius publicis litigis Flavianum damnavit, Ephesinumque fuisse Nicænæ fuisse aquari. At neque leves, neque fetas tanti facinoris pœnas dedit. Siquidem vivali pœnitentia, dum equitaret, collapso equo graviter elisus atque exanimatus est; hæreticæ nullo relicto.

Ejus Iuor Pulcheria Marciano clarissimo fenatori & orientis imperium, suffragante senatu, & seipsam in matrimonium dedit. Marciani egregia probitas, & omnium fermone celebrata religio Leonem pontifex, ut ab eo pacti quod sibi Theodosio non pomerat, consequi niteretur. Affensere Marcianus & Pulcheria, & altro etiamque data ad Leonem, acceptione Nicæ. Nicæum concilii grata fexentos trigintta episcopos exorarent. Apostolici vero legati, quos mittat Leo, Palchalinus Illybetanus, Lucentius Albanus, Julianus Coensis, episcopi, & Bonifacius presbyter, cum permagni interesse existimarent ad res componendas, tumultuque Eutychianorum partium fedandas, si in synodo Marcianus interfeit, obnixe illum rogarunt eo loci concilium transferret, quo & ipse non incommode poffet accedere. Eam ob rem Chalcedonem Bithyniæ, quæ Constantinopoli cæptem fladuis abeft, transfata fuit synodus, & habuit coepta octavo Ides Octobris, Marciano & Adelphio consulibus, legatis apostolicis præsidentibus, & ipse sanctissimæ virginis ac martyris Euphemiæ. Ibi adfuerunt amplissimus senatus, & aliquot alii proceres, qui judices in concilio nominantur, ab imperatore penfecti, non ut de rebus ad fidem & religionem spectantibus decernere ac judicare deberent, sed tantum ut fua auctoritate frequitas ac turbas commoverent. Nam in actione secunda, se doceri debere ab episcopis palam ipsi judices profitentur: & in actione tertia, cum Dioscorus præfentium judicum requireret, episcopi respondenunt,

ANNO CHRISTI 451.

derunt, quando regularia tractantur, nullos judicabimus laicos interesse posse: & in eadem actione idem episcopi affirmant, a Deo solis episcopis datam auctoritatem episcopos judicandi.

Principio clamaverunt apostolici legati, fas non esse ut Dioscorus, qui reus sit, & ab aliis judicandus, inter episcopos judicet & alteri judicatum. Ea res dum altro citroque inter legatos & judices agitur, Eusebius Dorylaeitis adversus Dioscorum judicibus libellum obtulit plenum flagitiis ac sacrorum Ephesini conventus. Quo precato ipse judicum, Constantinus qui erat a secretis consistorii, tum Constantinopolitanus, tum Ephesinae ecclesiae synodi acta omnia de Eutychio & Dioscori causa publice recitavit: ex quibus cum nefariae illorum haereses & insuetus crudelitatis exempla patuissent, fitque pastor adversus Dioscorum, impii parricidae non ferre praesentium, vultu, oculis, clamore hominem percellere.

Postrea dies secundam excepit actionem, in qua publice recitatum Nicaenum, Constantinopolitanumque symbolum; deinde Cyrilli ad Nestorium & ad Joannem Antiochenum litera: tum Leonis ad Flavianum epistola, cui illis verbis acclamaverunt episcopi: Petrus per Leonem ita locutus est: apostoli ita docuerunt. Dioscorus seriorum conficientia confirmatur, nec secundae intercisuit actioni, nec tertiae: in qua cum ad judicium pervecretur Eusebii Dorylaeitis libello, patrum jussu per Constantinum, Acacium & Atticum episcopos vocatur ad synodum. Se a lictoribus respondit, ne domo exeat, prohiberi. Sed facta mox a lictorum magistro excusatio potestate, negavit se venturum in synodum, a qua fenatum & judices tunc abesse cognoverat. Interim ad illum tres alii diriguntur episcopi, Pergamius, Cerropius, Rufinus. Morbum impudenter excusat. Interea Athanasius, Theodorus, Ilchyrion & Sophronius Alexandrius in synodum admissi, datis libellis gravissimas, quibus a Dioscoro affecti fuerant, injurias expoluere: vastatos agros, incensa praedia, sublatas uxores alienas, stuprata virgines, fœdata conjugia, aliaque id genus scelera. Quibus commoti patres, tertio adhuc hominem accersunt per Francionem, Lucianum & Jannem episcopos. Sed nihilo plus ea die, quam aliis, actum est. Tum apostolici legati summam commemorarii scelerum, quorum & Alexandrinis testimonia, & publicis Epistolis ad sacros convicias fuerat Dioscorus, ex Leonis pontificis sententia pronuntiarunt, illum, episcopali honore, & sacerdotium functionibus omnibus privatum esse. Eam sententiam Anatolius Constantinopolitanus episcopus, ceterique patres universi gravissimis verbis comprobant, atque Augusto & Augustae significant, se publicis evulgatis edictis, & Alexandrinae perfibrum ecclesiae.

Damnato Dioscoro redium est ad Leonis epistolam, & ad constabiliendam rectam fidei formulam. Hic plerique episcopi clamaverunt: Dioscoro ex circumventos Ephesi, metuque adactos fuisse, fateretur, discerent, scribantur, ex quibus non oportebat: eratio supplices precantur ignaci, jubentur itaque singuli seorsum suae confessionis ac fidei libellum conscribere: conscribunt, & Leonis epistolam ut invariabilem orthodoxi dogmatis nomen venerati, veniam facile consequuntur, praeter Aegyptios episcopos, & nonpaullos Alexandrinos: qui tamen petierunt ut liceret illis, ut episcopus Alexandrinus, ex cujus voluntate ordinarentur, opperiri. Neque id ipsis denegatum est, quamvis tamen & vadimonio obstrictis, ut

ANNO CHRISTI 451.

delegavit, imo perius ab ejusvicariis aperte rejecta, fuit, ab eadem apostolica sede nulla ratione approbata commemorat.

Marcianus vero imperator animo ad fidem ecclesiamque tuendam atque amplificandam intentissimo, fervetis legibus cavit, ne quis Chalcedonensium patrum decreta vocarer in dubium. Anatquavir & Theodosii sanctionem adversus Flavianum, cujus utpote gloriosissimi martyris reliquiae Constantinopolim magna ceremonia acpoli pietate jam delatae fuerant: In Eutychianos exilia, aliique supplicia constituit, ac veteris ne episcopi aut presbyteri honorem, aut in monachorum ullam admittuntur sodalitatem: docentes eam haeresim ultimo supplicio affici posse, Dioscorum, in cujus locum Chalcedonensis Synodus Proterium suffecerat, egesti in urbem Ephalagoniae, Gangrenam nomine, ubi & animam miserabiliter exhalavit. Justis & Eutychem exulare: fed cum eod. ibi etiam inter quos agebat, venena sibi perpetem non desisteret, hortata Leonis & imperatoris edicto in longiori ac secretiori loca ablegatus est.

Magna ubique & illustria sunt apud Anatos patres hujus Chalcedonensis synodi, eccaonia, itaque Leo Pontifex: [a] Quae, inquit, apud Chalcedonensem synodum de Christi dei incarnatione firmata sunt, nulla prorsus retractatione pulsari; quia in illis gestis, ipsum sanctum concrepare tam plenis atque effectis definitionibus cunctis firmata

a Epist. 80. Leo. Aug.

ANNO CHRISTI 451.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ ΠΕΡΙΕΧΩΝ

ΤΑΣ Πο ΤΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΕΡΙΣΤΟΛΑΣ

ἐν αἷσιν ὁμοῦσιν.

PRIMA PARS, IN QUA HABENTUR EPISTOLÆ AD SYNODUM PERTINENTES,

ante illam scripta.

Ἐπιστολὴ τῶ ἁγιωτάτου Ῥώμης Λέοντος, τῶ ἀντιγράψαντος περὶ τῆς Εὐτυχῆ.

Epistola Leonis archiepiscopi Romae ad Eutychem.

Τῶ τοῦ Θεοῦ τῶ Εὐτυχῆ πρεσβυτέρῳ, Λέων ἐπίσκοπος.

Dilectissimo filio Eutychi presbytero, Leo episcopus.

I.

ΕΙ ΣΓΝΩΣΙΝ ἡμεῖς ἐκ τῆς σῆς ἀγάπης ἐπιστολῶν ἐλαβομεν, ὅτιπ Νεστορίου αἵρεσιν τῶν πάλαι ἐξ ἀνθρωπίνου ἀνδρὸς, ἐξ ἔθνους τῶν ἐκ τῆς τῆς μέρος ἡμῖν ἀφέσαμε ἀντιγράφοντες, ἔτι τῶν ἡμωνῖς τὸ σὸ λογιστικὸν ἀλγῶν ἐν ἐν δεξιᾶ ἐκ. δοῦ μὲ ἀμφιβόλῳ ἐφρόνησε ἐν τῶ ὀρθοῦ πίστει τὸ διαστῆναι σε τῶν σὸν πνεῦμάτῳ. ἡμεῖς δὲ ὑπ ὀλόκληρον, ὡς τὰ ἀπαθῆ τῶ γνῶσιν, ὅωσ ὅλῳ γνῶσιν, ἐπεκρίνᾶμε ἐν τῶ θεσπέσι βοῦζῶν φρόνησις, ἀγρεῖ ἡ ἀθέμιτος ἐν ὁ ἀλμα κατηκρεθνῆ, μὴ ὅσον ἡμῶν ἡ ἐν βιβλίῳ. ὁ Θεὸς ὑμῶν σε ἀπαθῆ, ὡς τὸ θεσπέσιον.

a Epist. 80. Leo. Aug.

ANNO CHRISTI 451.

*Epistolas, quas ad te, dilectissime fili, ante hos dies scripsimus, ad nos pervenisse, ex tua charitatis epistolis cognovimus. Quas quidem Nestorii haeresim, ab hominum genere, quod ad nos attinet, abscindere, ac prorsus exterminare, ut ex tua charitatis epistolis cognovimus, ita ut ne quidem ejus nomen, quod ad nos attinet, in dubium vocetur. Quae cum ita sint, ut ab ipsis, quae ante hos dies ad te scripsimus, ipse cognoscere potuisti, ita nos, quae ad te scribimus, ipsum cognoscere

ANNO CHRISTI 451.

Epistola sanctissimi archiepiscopi Romæ Leonis ad Flavianum archiepiscopum Constantinopolitanum.

Dilectissimo fratri Flaviano episcopo, Leo episcopus.

A

Cum Christianissimus imperator [illegible] clementissimus [illegible] pudabilis fideiprædicatione [illegible] pacem [illegible] nos scripta transmiserit de his [illegible] ne apud vos perturbationis ferretur [illegible] mirarur fraternitatem tuam, quæ [illegible] illa fundali fuit, nobis silere potuisse, non potius procurasse, ut primitus non insinuatio magis tua[a] relationis [illegible] instructere, ne de rerum gestarum fide possemus ambigere. Accepimus enim libellum [illegible] Eutychetis presbyteri, qui se queritur, accusante Eusebio episcopo, immerito communione privatum, maxime[b] cum evocatus se adfuisse tetitur, nec sui præsentiam denegasse; adeo ut in ipso judicio libellum appellationis se offerat obtulisse, nec tamen fuisse susceptum, qua ratione compulsus fit, ut contestationis libellos in Constantinopolitana urbe proponere. Quibus rebus intercedentibus, nondum agnoscimus, qua potius a communione ecclesiæ fuerit separatus. Sed reipicientes ad causam, facti tui nosse volumus rationem, & usque ad nostram notitiam diuchs detineri quibusdam, qui insceedotum domini matura volumus esse judicia, nihil possumus incognitis rebus, in quibus ipsum parte prejudicium definire, priusquam universa quæ gesta sunt, veraciter audiamus. Et ideo fraternitas tua periodicam maxime aptamque personam plenissima nobis relatione significet, quid contra antiquum fidem novitatis emerserit, quod feverioni sententia Magistri fuerit vindicari. Nam & ecclesiastica moderatio, & religiosa piissimi principis fides, ut nemo nobis solicitudinem Christianæ pacis [illegible] ut amputatis dissensionibus, fides catholica inviolata servetur; & his qui prava defendunt, ab errore revocatis, nostra auctoritate, quorum fides probata fuerit, muniatur. Nec aliqua potenit ex hac parte difficultas afferri, cum memoratis presbyter libello proprio sit professus, paratum se esse ad corrigendum, si quid in ipsorum fuerit quod reprehensione sit dignum. Decet enim in talibus cauis hoc maxime providere, ut sine ftrepitu concertationum & caritas cultodiatur, & veritas defendatur, & tarr certifine. Et ideo quia dilectio tua de tanta causa non video necessario esse solicitos, quam plenissime & lucide universis nobis, quod ante facere debuit, indicare festinet: ne inter affectiones partium aliqua

[a] Facta & tradidit. Ita Gr. Vat. Bibl. Sed Gr. Ven. & Bibl. Ed. tradidit & fecit.

[b] Fortasse minime.

B

C

D

E

[illegible]

[illegible]

[illegible]

PARTE I. EPIST. III. CAP. IV.

multos impietatem propriam presumpsit inferre, dicens, *ante inhumanationem quidem salvatoris nullus filius Christi dicus naturaliter esse divinitatis, qui unitatem vero, quam naturam fallunt*: neque licens quod dicit, neque de quibus affirmat. • Neque enim unitas convenientium in Christo duarum naturarum • fieri non se proprietates facit in unitate consistit, fed manent in unitate perfecta naturarum proprietates. Adjecit autem & aliam impietatem, *filium Christi dicens quod ex Maria factum est, non esse nostra substantia, neque humane consperfionis; sed humanum quidem illud vocat, non tamen nobis consubstantiale, neque generatio qui formam carnem*. Et hac adeat; cum in gestis Ephesi habuit a sancto & universali concilio, in epistola, • scripta ad impium damnatumque Nestorium, *quia Deus Christus? Quis diverse quidem quo ad unitatem verum concurrere naturas: unus autem ex ambabus Christus Dei filius: non tamen naturarum differentia sic perempta propter unitatem, sed potius efficere nobis unum dominum Jesum Christum, divinitatis & humanitatis per insufibilem & inestigabilem ad unitatem conscriptionem*. Et hoc non latet tuam sanctitatem, cum omnino legerit gesta, quæ Ephesi fuint conficta. Quæ pro nobis ponens idem Eutychet, arbitratur non le datorum poenam prachinitam a sancto illo & universali concilio, quoniam per hanc multi simpliciores ex ejus eloquiis in falsi fermonis. Accidatum vero, cum a reverendissimo Eulebio, & octuarentem in fanctum concilium, & vere fua fectam proprium retegentem, alienumque existentem a recta fide damnatum, fitat docebunt verbatim fanctitatem omnia quæ super eo funt gesta, quæque direximus cum omnibus his literis. Judum autem eft & hoc vobis, fiout ablitum, omnari, quia idem Eutyches pallus jullum canonicam damnationem, cum debuisset secundis salvare petens, & per penitentiam petiisset, multaque lacrymas placare Deum, nostrumque cor rehementer contristatum in ejus ruina, per veram fanctæ pœnitentiam; non folum hoc non fecit, fed etiam per omnia contrabere fanctam, quæ apud nos eft, ecclesiam fellinavit, propulitones injuriarum publice ponens, & maledictionibus plenas; super nos. At procet offerens pissimo & Christi amantissimo imperatori, & eaidem strongatis & qualunia plenas, per omnia divinas regalia consulere • constatue eft. Sed jusica gestis, literæ nobis date sunt vestræ fanctitatis per admirabilem comitem Pamphilum, quæ quas fumus edocti, quia idem Eutyches libellos diresis ordeis vobis plenos omni fallacia atque calliditate, dicens judicii tempore, libellos le dedisse appellationis & [illegible]

A καταβεβηκεν, ἀπρόσκοπον ἡμῖν ὑμῖν εἰς πολλὴ ἐρεύνεσθαι τὰ ἀλλὰ ἀτίθεκα κατηπόμενα, φάσκων, ὅφ' ὑμῶν τὴν ἐκκλησιαστικὴν τῶν πρόεδρον ἐξεύρεσθαι τὰ ἀλλὰ ἀτίθεκα κατηπόμενα, ἀνὸ φύσεις τὸ. Ὑπόκεισε ὁ ἀδιάφωνος, μετὰ δὲ ἕνωσιν, μὲν φύσεις γνωρίσεις· κὰ ἑκάστου ἔλεγον, εἶδε τοῦ τὴν ἀνεδεδεκόνα. Ἐδὲ ἡ ἕνωσις ἡ συνεδεδεκόνα ἐν Χριστῷ δὸν φύσεων, ὡς ἐν ἡμῖν ἐπίτοκ Θεοτόκος, τὸ ἀδιάφωνον ἐν τῷ ἑνὸς σωμάτος· ἀλλὰ μᾶλλον & ἐν τῇ ἑνὸς σὲ ἀλήρωτ ἡ δὸν φύσεων ἀ ἐδὲ πάντος. * φρονεῖν ἐν δὲ ἑτέρου δυοῖδεσι, φάσκων, τὸ τὸν Μαρίας σῶμα γνωμένον τὸ κυείν, μὴ ὁμόφυλον ἡμῖν, ἀλὲ τὴ κοινὸν αὐτὸ ἔφασκε. Φ ἀνὸ τὸν ἐν ἀνθρώπου μὴ αὐτὸ ἀποκαλεῖ, ἡ μὴ ἀμὸ ὁμοούσιον, ἀλὲ τὴ κοινὸν αὐτὸ ἔφασκε. Φ ἀνὸ τὸν, ὡ ἐρεῖν τὸ πεφυκὸν μὴν τοῦ ἁγίου & οἰκειωτικὸν σωμάτος, ἐπὶ τὴ γνωρίσεις ἑτέρου κρὸς ἡ δυοῖδεσι & καθομιλοῦν Νεστόριον, ἐγκάτοιν ρὸτὸς εἶπε· ὡς δὲ ἀφορᾷ μὴ κρὸς ἑκάστος ἑκάστος ἡ ἀνὸ Θεὸν * σωμεχθέντα φύσεις· οὕτε δὲ ἐξ ἀμφοῖν Χρεὸς & ὑὸς· ἀλ' ὡς ἡ ἕ φύσεω διαφορὰ ἀπομὴ δὲ ἡ ἕνωσιν· ἀκρὶ λεγεῖν δὲ μᾶλλον ἀμὸ τὴν ἕνα ἀμφοῖν λεγεῖν Χριστὸν, ὅτι πάντα ἀμφοῖν τοῦ, δὲ ἡ ἀφρὸν & ἀπεριγράφου κρὸς ἑκάστος σωμὸ ὁμοῦς. & τοῦτοῦ ἴδωθι τὴ σὴ ὁσιότατε, ὅτοιν χρὸν πάντας τὸν ὁν Ἐεβίου πεταμένοιος ὑπομμόμενον. ἀτὰρ τὰ ἐν τῷ ἐπὶ τὴν ἐμὴν ἐπιμμόμενον, & ἀ ἐπὶ λαμὸ ἡ τὴν ἐμὴν ἐν τὴ γνωμόμενον. ἐλεγεῖ & χρὸν, ὡς ἀγάμαι, ἀλὲ ἀμφοῖν ἐμὲ ἐν τὴ ἀνὸ τὴν ἀνὸ τὴν ἀνὸ τὴν

nem ex sancta virgine, † & inhumanato nem, in una subsistentia & una persona unum Christum, unum Filium, unum dominum confitemur. Et unam quidem † vetbi Dei naturam, incarnatam tamen & inhumanatam, dicere non negamus, eo quod ex anabatae unus atque idem sit dominus noster Jesus Christus. Eos vero qui aut duos filios, aut duas subsistentias, aut duas personas annuntiant, & non unum † & eumdem dominum Jesum Christum filium Dei vivi praedicant, anathematizamus, & alienos ab ecclesia judicamus: & ante omnes Nestorium impium anathematizamus, & † ejusdem quae ejus fuit, ac loquentes ea † & adscindantur impudenti & filiorum adoptione, prunisita recte credentibus. *Et post haec adjecit, ζ ἐν ἀναστατικοῖς ἐπιφέρει: Domine Christe, ajunt nos Deus, & eterum: Hoc scripti mea manu ad fatisfactionem veritae potestatis, & ut ne † confundantur calumniam facientes nostrae bonae & simplici in Christo conversationi.*

Ἀν ᾖ, ὁνομζόμενον, ὡς μιᾶς ὑποστάσεως, καὶ ὡς εἰς φρονοῦντας ἐκ Χριστοῦ, ἐπὶ τῶν τῆς ἐκκλησίας λογίζομεν. ἡ μὲν μία τοῦ Θεοῦ λόγου φύσις, σεσαρκωμένη μὲν σὰρξ, & ἐνσωματωθεῖσα, λέγεται ἀφορίζομεν, ὅτι τὸ ἓν ἀμφοῖν ἐστι & τὸν αὐτὸν εἶ τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν τὸν Χριστόν. τὸν δὲ δύο υἱοὺς, & δύο ὑποστάσεις, & δύο φρόνημα καταγγέλλοντας, & μὴ ἕνα τὸν αὐτὸν κύριον Ἰησοῦν τὸν μόνον τὸν Θεὸν τὸν ἐν τῇ σαρκὶ ἐνανθρωπήσαντα, & ἀναθεματίζομεν, & ἀλλοτρίους αὐτοὺς τῆς ἐκκλησίας κρίνομεν. καὶ μᾶλλον πάντας Νεστόριον τὸν δυσσεβῆ ἀναθεματίζομεν, & τὸν τοῦ αὐτοῦ φρονοῦντας, ἢ λέγοντας & ἐκτείνοντα οὐ τοῦ πατρὸς ἀλλὰ & ἐπιζήτησιν ἐκείνου τῶν ὀρθῶς πιστεύοντα. ζ. μᾶλλ' ταῦτα φρονοῦντας, & ἐν ἀναστατικοῖς βέβαιοι τὸ κύριε βοηθόν μοι ὁ Θεός. & πάλιν· τὸν ἐγνῶν ὑμῶν τὴν ἀμωμήτον χρεῖ, νὴ τὴν φανερὸν τὴν ὑμετέρα κρίνω, ὡς εἰς τὸ κατακαυχᾶσθαι τοῖς ἐπιτιθεῖσιν ἡμῖν τοῦ ἀγαθοῦ & ἁπλοῦ τὸ Χριστοῦ πολίτευμα.

*† Ἀστασιάστως μὲν ἑνοῦντες ἀλλὰ ἀσυγχύτως ἑνῶν Θεοτόκον.

† illud inquirunt nolunt, quod non eumdem Christum, & Filium, & dominum, & filiorum adoptionem, & filiorum adoptionem, & filiorum adoptionem

PARTE I. EPIST. VIII. *Epistola Leonis pape ipsiloda ad Julianum episcopum Coensem.*

ANNO CHRISTI 451. Ἐπιστολὴ τοῦ αὐτοῦ ἀγιωτάτου καὶ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης Λέοντος πρὸς Ἰουλιανὸν ἐπίσκοπον τῆς Κῶων τόδε.

Dilectissimo fratri Juliano Leo episcopus.

VIII.

LIcet pec nostros, quos ab urbe pro fidei causa divimus, plenissimus ad Flavianum fratrem literas miserimus contra nimiae impietatis errorem; tamen quia per filium pulcrum Eulilium diacoonum scripta sunt dilectionis accepimus, quae multum nobis catholici sensus fervore placuerunt, etiam hanc papinam, quae illis epistolis continetur, addiscimus, ut manifestior quasi confiteatur Ecclesiae, & vobis tu gramma, quod ita ex ore ipsi gremmatico ore sive, & sub apostolo Petro Christi ecclesia ut ab ipso Petro ecclesia Christi ecclesia ut ab ipso Petro ecclesia Christi ecclesia ut ab ipso Petro ecclesia

PARTES I. EPIST. II. conceptus & natus, sive quod ita vilcoribus A τὴν παρθένον· ὅμως κἀν τῷ ἑτέρῳ λόῳ φύσεως πᾶσιν ἀνθρώπῳ, ὑπερέχει ἡ τοῦ κυρίου· οὐδὲ καθ' ἑαυτὸν ἐστιν ἀγνὴ ἡ τοῦ κυρίου παρὰ τὴν ἐκείνου ἀνθρώπου, ἢ τὴν ὑπερέχουσαν καὶ τὰ τῶν ἐξίδων ἀνθρώπου, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἀνεβλάστησε. Ὁ γὰρ ἀεὶ ὢν ἐν τῷ Πατρὶ ἀνεφάνη ἐν τῷ κόσμῳ, ἵνα τὸν ἀνθρωπον ἐξ ἀνθρώπου γεννήσῃ· ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ γένει τὸν ἀνθρωπον ἀνεβλάστησε

Ἐπιστολὴ τοῦ αὐτοῦ πρὸς Λέοντα τὸν βασιλέα Ἀυγούστου.

Leo episcopus Pulcheriæ Augustæ.

XI.

QUantum fibi fiduciæ de fide veftræ clementiæ ecclefia Dei debeat poffideri, nullis probavimus fuperiore tempore, dum ficut Spiritus Sanctus docenti difficilius, illi per omnia puteftatem veftram fubjicitis, cujus munere & pontificiae reputatur. Unde unita cunctis integritatem fidei Chriftianæ, diffentionem quamdam in Conftantinopolitana ecclefia, Eutyche auctore generatam, fratris & coepifcopi mei Flaviani relatione cognovi, ita ut totius catholicæ fpeciem fimulatione gallorum textus offenderit; dignum glariæ veftræ eft, ut error, qui de imperitia magit, quam de verefimia ftatus eft, inferatur, pinfiquatas alas vires de confenfu improbationis petitionis pavitatis acquirat.

Nam quantum Neftorius a veritate excidit, dum dominum Jefum Chriftum de matre virgine hominem folum afferitat natum; tantum etiam hic a catholica tramite deviavit, qui de eadem virgine editum, non moftra creddidit effe natum, ut quod Deus ex Deo fecerit fecit; quod nofcit finitis, fit atque confumatur, quadam noftræ carnis incaro, non veritas. Nihil autem prodeft, dominus noftrum beatæ Mariæ virginis filium, homo dicere, fi non illius generis atque feminis homo creditur, cujus in ipfo exangelii exordio predicatur. Unde multum dabio, multumque contrifior, quod hic, cui aucta de humilitatis propofitio laudabilis vindicatur, contra unicum ipem nobiscum, patrocinque unifonum, vitam & nimis parcitis audeat adftruere. Qui cum videret infipientiæ fum tenium catholicis auribus difpliceere, revocare fe a fua opinione debuerat, ne ita ecclefiæ pratiks commoveret, ut fententiam damnationis excipere: quam utique, fi in hac feufu voluerit permanere, nullus potest relaxare. Sedis enim apoftolicæ moderatio hanc temeritatem ferrat, ut & fectius agit cum obduratis, & veniam cupiat prærifere correctis. Quia ergo mihi multa fufficit eft de pietatis veftræ fincerifima fide offerro glorioffimum clementiam veftram, illuftriffima, & religiofiffima filia, ut fecuti lanctio fludio tuo catholica prædicant fempet adjuta eft, (ita nimir quoque ipfidem favent libertati .) Non enim pertinucula aliqua fided nuftra, quæ minus lucide fe clara, pulfatur; fed hoc inperita refultatio ipfa, quod dominus in ecclefia fua neminem voluit ignorare. Et ideo pro veftræ pietatis confuetudine elaborare dignemini, ut quod contra fpiritum facramentum falutis humanæ blafphema infipientia protulit, ab omnium animis repellatur: ac,

ΟΣΗΝ πιστοῖν ὑπὸ τοῦ τῆς τῶν ἐκκλησιῶν φιλαυξήσεως ἐν τῷ Θεῷ ἐκλογὴ ἀνθρώπων ἐπεφήνασε, τοσοῦτον τοῦναντίον δίδωσι λόγοις * ἐπεσόξεωσεν. τῶν τὰ ἀγὰν πάθεσιν ἐν τῷ ἐκκλησίᾳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐκ τῆς Εὐτυχοῦς ἀθετήσεν γενομένου, τὸν ἀδελφὸν καὶ συμπρεσβύτερον ἡμῶν Φλαυιανὸν ἐν τῷ ἀνωτερῷ χρόνῳ, καθὼς ἡ φήμη πολὺ ἐπόδεικτο ἐν ὅσῳ τὴν ἀπεγνωμένου τὴν τῶν ἀνθρώπων, ἀνῴξε τὴν ὑμετέρου βίβλῳ τοῦ ἀλαθοῦς, ἢ δὲ ἀνάγκη μείζονα, ἢ κακὸν ἐξαναγκάζοντος ἀθρόλεως, πρὸ τῶν ἀνθρώπων ἐν τῷ ἀγῶνι τῆς ἀπολογίας τὴν ἐκ τοῦ μόνου Θεοῦ ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ τὴν ἀνθρωπίνῳ τὴν ἀνθρωπίνῳ τὴν

PARTIS I. EPIST. XIII. ANNO CHRISTI 451.

flor, quod hic quoque ad me humilitatis propositum laudabilis rebellatur, cuncta ipsarum fratrum, patrumque nostrorum vana & minis flubida audet adfluere. Qui cum videret, inipientiæ fux fenfum catholicis auribus displicere, revocare fe a hac opinione deliberat, nec ita excelfae prafulas commovere, ut damnationis fententiam meteretur accipere; quam utique, fi in fuo fenfu voluerit permanere, nullus poterit relaxare. Sedis enim apofolicæ fervandatur hanc temperantiam fervat, ut & feverius agat cum obduratis, & veniam cupiat prafilare correctis. Quia ergo multa mihi fulacia eft de pictaritiam inteciffima fide, obfecro gloriam clementiæ tuæ, ut ficut fanctio ftudio tuo catholica prædicatio femper adjuta eft, ita nunc quoque ejus fatras libertatis quam forte ideo permaiis domus hac tentatione pulfari, ut quales intra ecclefiam laterent, poffint agnofci. Quorum plane non eft negligenda curatio, ne ipforum mis contrifter amiffio. Amplitudo vero & Chriftianiffimus imperator, cupiens quam celerrime turbata compofi, epifcopali concilio, quod Epheli velle habere, nimium breve & angufium tempus indixit, diem Kalendarum Augufarum præftituendo conventui, quum a tertio die Idum Maiarum, quo ferentatis ejus fcripta fufcipimus, major pars reliqui fit temporis abfumenda, ut profectio facerdotum, qui negotio fufficiant, valeat ordinari. Nam ifiud, quod pictas ejus etiam me credidit debere interefte concilio, etiam fi fecundum aliquod periculum exigeretur exemplum, non tamen nequaquam poffet impleri: quia rerum præfentiana nimis incerta conditio, a tantæ urbis populis me abefte non fiinere; & in defperationem quandam animi incommodum mitteretur, fi per occafionem cuiuslibet

A Ασεβεστάτου μὲν ἡμῖν καὶ ἀφρονεστάτου τὴν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν Χριστιανῶν ἀνάστασιν ἐπιφέρεσθαι τὸν ἀνόσιον Διοσκόρον, ἐν τῷ τῆς ἀδικίας ἐκείνου ἐνεργείᾳ τὴν ἐν τῷ ἀδικίᾳ ἐκείνῳ ἐνεργοῦσαν ἀνάστασιν ἐπιφέρεσθαι

PARTE I. EPIST. XV. Epist. 1. c. 10. *quod in omnibus hominis necessitatibus, cuncti fideles*

Christus est, firme consistere: ut cum vesperit filius hominis in divinitate sua ad purgationem totius mundi, in electione repetiaris frumentum [*excerpitatis*] qui dignus thesaurizari possit in horreis. Suscepitis tamque literis per filium meum Parthenium, sereiprocam salutationem exolvens, exhortor tuam * perfectionem * fili carissime, ut non confundaris de evangelio generationis Domini * Jesu Christi filii David, filii Abraham secundam carnem, quoniam hæc fidei virtutem mundum, quando quis credit, quia Jesus est filius Dei. Si quæ vero fidei quæstiones inveniuntur, admonemus, ut de his quæ ad communem utilitatem pertinent, latius nobis scribas, libenter nobis *suscipientibus* qui * filius detulerint.

Matth. 9.

1. Joan. 5. 5.

Exhortatio fidei. Perfectio.

Suscipientibus.

Epistola Petri Ravennatis episcopi ad Eutychem abbatem.

Dilectissimo et merito honorabili filio Eutychio presbytero, Petrus episcopus Ravennæ.

XV.

Epist. 13. c. 8.

Matth. 16.

Luc. 1. 11. 14.

Philip. 3. 9. *propter.*

Matth. 10.

Luc. 10. 16.

Christi est, gloria consistere: ut cum vesperit filius hominis in divinitate sua ad purgationem totius mundi, in electione repetiaris frumentum [*excerpitatis*] qui dignus thesaurizari possit in horreis. Susceptis tamque literis per filium meum Parthenium, sereiprocam salutationem exolvens, exhortor tuam * perfectionem * fili carissime, ut non confundaris de evangelio generationis Domini * Jesu Christi filii David, filii Abraham secundam carnem, quoniam hæc fidei virtutem mundum, quando quis credit, quia Jesus est filius Dei. Si quæ vero fidei quæstiones inveniuntur, admonemus, ut de his quæ ad communem utilitatem pertinent, latius nobis scribas, libenter nobis *suscipientibus* qui * filius detulerint.

* Vel *ad.* Rubellanus *legutur hæc notatur.* Epistola encyclica sive synodica festiuffimi archiepiscopi Romæ Leonis ad Flavianum archiepiscopum Constantinopolitanum, quæ non est podita cum illis epistolis, eo quod in gestis fanctæ & universalis concilii Chalcedonensis tertiæ adjunctæ inserta sit.

Flavianus. *Epistola Petri.*

Dilectissimo et merito honorabili filio Eutychio presbytero, Petrus episcopus Ravennæ.

XV.

TRistis lætitiæ tristes literas tuas, & scripta mœsta mœstore debito percurri: quia licet mos pax ecclesiarum, sacerdotum concordia, tranquillitas plebis, gaudere facit gaudio cælestis, non ut oblique & deviis fraternæ dilectionis, * prædicta cum tristitia utitur te cautus. Trigintæ annis humanæ humanas adimunt quæstiones; & Christi generatio, quæ divina lege scribitur innatrabilis, post tot sæculi diffputationes temeraria veritatem. Quid Origenes principiorum fecutor incurrerit, quomodo Nestorius laplus fit diffputans de natura, non latet prudentiam tuam. * Magis Christum in cunabulis Deum mysticis muneribus confitentur: & sacerdotes, quia fit qui virginali partu de Spiritu sancto natus est, dolenda interrogatione diffputant? Cum vagitum dare? plus in cunis, Gloria in excelsis Deo, clamat cælestis exercitus: & modo, quando in nomine Jesu omne genu flectitur cælestium, terrestrium & infernorum, originis ejus qualitio commoveatur. * Nos, frater, una cum apostolo dicimus: *Et si novimus Jesum secundum carnem, sed nunc jam non novimus.* Nec possumus * curiose perseverari, & qui jubemur honorem dare, & timorem reddere; & expedare, non diffutare quem judicem confitemur. Hæc breviter relpondi, frater, literis tuis, plura rescripturus, si ad me frater & coepiscopus noster Flavianus aliqua de hac causa scripta misisset. Si enim tibi diffuasit, quoniam scripsisti * electum judicium; nos quomodo de his judicare poterimus, quos

ANNO CHRISTI 451.

Ἐπιστολὴ Πέτρου ἐπισκόπου Ῥαβέννης ἀντιγραφεῖσα κατὰ Εὐτυχῆν τὸν ἀρχιμανδρίτην.

Τῷ ἀγαπητῷ, καὶ ἀξιοτιμίᾳ τῷ Εὐτυχῆ, Πέτρος ἐπίσκοπος Ῥαβέννης.

ιε.

ΣΤΥΓΝΟΣ ὑπὲρ τοῦ τυχεῖν σωτηριώδους λύσεως, & τὰς χρείας τῶν ἐν τῇ ἀποστολικῇ λύτῃ διδόμενον. ἐπεὶ δὲ ἀφίκετο ἡμῖν τὸν ἐκλεκτὸν, ἡμῶν τὸν ἀδελφὸν, ἡ γνᾶλιν τῷ ἐμῷ χαίρει τοῦ ἀγαθοῦ χαρᾷ, ὅτοι μᾶλλον ἐπιστρέφεται ἡ ἐν τῷ κόσμῳ, ὡς ἐπὶ τὸν ἀγαθὸν ἐν τῷ ἐλθεῖν τοῦ ἀγαθοῦ ἐν τῷ ἀγαθῷ ἐν τῷ ἀγαθῷ. τοῦ γὰρ ἀγαθοῦ ἐν τῷ ἀγαθῷ

PARTII. EPIST. XIX. pŭpus defendendæ per vos veritatis & pacis, ut in causa tam simplici, tamque manifesta, nihil putaremus posse excitare quod noceret, præsertim cum ad episcopale concilium, quod haberi apud Episcum præcipiebatis, tam indtructi fuit ac trifi, ut si fecisjs quæ sed ad fundam fynodum, vel ad Flavianum episcopum detulerunt, episcoporum publicari auribus Alexandrinus permisset antistites, ita manifestatione pontificalis fidei, eorum divinius inspiratam & accepimus & tenemus, omnium concertationum flrepitus quievisset, ut nec imperitis vitia delipere, nec cognoscere necessitas æmulatio reperiret. Sed dum privatæ cuiſque religionis exercentur obtentu, commissum est impietate puerorum, quod universum cœlestium vulneratio. Conperimus enim non incerto nuncio, sed fidelissimo retum quæ gesta funt, narratore Hilario diacono nostro, qui vix, ne. Idcirdicte per vim cogeretur, effugit, conveniſſe ad fynodum plurimos facerdotes, quorum utique frequentia consultationi & judicio profuisse, si is qui fibi locum principem vindicabat, facerdotalem moderationem cultodire voluisset, et (sicut moris est) omnium sententiis ex libertate profatis, id tranquillo & æquo conflituerent cum, quod & fidei congrueret, & ernatibus subveniret. In iplo autem judicio non omnes qui conveniranl, interfuiſſe cognoviimus. Nam alios rejectos, alios didicimus intromiſſos, qui pro ſtipradicti facerdotis impiis libellſcriptionibus captivas manus dedrinti, quod notarium ſtatui ſuo ſcriptum, nisi imperatis fecifient: talemque ab ipso profatam esse ſententiam, ut dum homo unus impetrisi in omnem ecclesiam fervitetur. Quod nobis ad apostolica fede directi, adeo impium & catholicæ fidei contrarium esse videntur, ut ad conſentiendum nulla poteruint oppreſſione compelli; conſtantesque in ea ſidem ſynodo, ut decedit, fuerint protestati, nequaquam id quod conſtituebatur, ſedem apostoliicam recepturum: quoniam ve vera omne Chriſtianæ fidei fundamentum (quod abſit a temporibus vestræ pietatis) * excludatur, nisi hoc ſecleſſiſſimum facinus, quod cunſta facrilegia excedit, abolerint. Quia vero diabolica acquisitia fabriliter fallit incautos, & ita quorumdam * imprudentiam per ſimilitudinem pietatis illudit, ut pro falſobrium ſundat nocitura: * removere, ſanctissimi, a vestra pietatis conſcientia periculum religionis & fidei; quodque in ſecularibus negotiis legum vestrarum æquitate conſortat, in retum divinarum pertractatione præſtate, et Chriſti evangelio vim non inferat humana præſumptio. Ecce ego, Chriſtianiſſime & venerabilis imperator, cum conſacerdotibus meis implens ergo reverentiam clementiæ vestræ ſinceri amoris officium, cupiensque vos

A λιαῖς τῶν τοιῶν δξεῖτιμωλιῶν, τοιαῦτοι τεῖρεῖτοι ἐλεβδωτοὶ ἐκλεῖστοὶ * ἔδ ὁμῶὶ ἐπλεῖκῆς, ἀλλ' ἐν τῶ ὀφεῖλῆ τῶν ἐκλεῖστῶν, ὁ τῶ ἀρχιεπίσκοπῶ τῶν ἀλεξανδρέων, μεθὶ ἡγεμόνος δε ἐκλεῖκῆ κρατοῦσιν ἐδεα ἀφὶ ἐλεβδλῶν· μάλιστα ὅπωὶ τὸ ἐπίστικοὶ, κεῖτεῖρεῖ, ὅτεῖρ ὁν τῆ Ἐφεσίῳ σωκχῆθῆ, καὶ φωτεστεῖκῆ, τῶν ἀφοβλεῖς ἀπεκδεῖρεῖ ὡς, ἐι τῆ γρεμμαῖρ, ἐ ἀφὶ τ' σωδοῦ, ἡ ἀφὶ φὶλωπῶν τῆ ἐπίσκοπῶ ἀστεμμβλεῖῶ, ἀφὶ τῆ ἐντρῶπων τῆς ἐκκλῆς ἀφμοσεῖῶν, ὥτῶ τῆ φεῖρῶπῶν ἡ κλεῖφῶς τῆτεῖρεῖ, ὡ τῆ θεῖῶ ἐμπεδῶ τῆ ἀφὶ κρῶ τῆτεῖρεῖ, ὡ φὶλῶν ἡμῶν, πῶ σῶ φὶλοπνεῖκῆ, ἐ τεῖρκῆ, πῶῦκρεῖ ὡ' τῆ ἐκ μῶν ἡ ἀπεῖδεῖῶ τεῖρεῖμῶρ περῖφῶνεῖ, μῶν ἀ- ὁμῶῦ βλῶβῶ ἡ φῶτεῖῶν ἐξῶρεῖ. * ἐμῶν ὡ τῆ ἐκ τῆ βλε φῶμῶν τῆ ἐκκλῆσῖς ἀφῶμῶ ἡ γεμμῶῦ, ἡ, ἐπῶμῶῦ δὲ βῶλῶν * ἀστεῖβλεῖς, ὅτῶρ τῆ ἀνεκτῶῦ ἐκκρῶτῶς ἐστρεῖῶτῶ. μεμεῖβλεῖς μεν ὡ ψῶῦ ἀθῶν ἀφῶν, ἀλλὰ βεβεῖῶῦ ὑπεῖῦλεμεῖ τῶῦ ἐλεῖῶ τῆ μεῖῶῦ ἐκεῖῶν, * ὡ τῆ τῆθῶ- γῶ δὲ τῆ μὲ ἐσκλεῖῶῦ ἐμεῖῶν ὑπῶρ-ῶῦ * ἐπῶῦῶῦ μὲν ὡ τῆ σωῦῶῦ σωῦῶῦ ἐλεῖῶ ἐπεῖτεῖκῶν· * ὡ ἐπῶῦῶῦ τῆ ἐκκλῆσῖς ἀστεῖβλεῖῶ ὡ τῆ ἀφῶῦ ἐκεῖῶν, ὡ τῆ ἐωῦῶ τῆῦ ἀστεῖβλεῖῶ ὑπῶγῶμῶῦ αὐχῶμῶλῶῦς τῆῦ χεῖρῶς ἐκεῖῶῦ. ἡῶεῖῶῦ ὡ βλεβεῖρῶῦ τῆῦ ἀγῶῦς ὡῦ ἀφῶμῶῦῶῦ ἐκεῖῶῦ, ἐι μὲ τῆ κλεῖδεῖῶῦ πεῖσῶκεῖῶῦ. πεῖῶῦῶῦ δὲ τῆῦ ἀφῶῦ ἡμῶῦῶῦ * ἀφῶῦῶῦ, ἡ ἐκεῖῶῦ ἀδῶῦῶῦ ἀδῶῦῶῦ Σκεῖῶῦῶῦῶῦ, χῶ τῆῦς ἡ ἐκκλῆσῖς γῶλεεῖῶῦ ἀφῶῦ ἐστῶῦ ἡ ἡμῶῦῶῦ ἀνῶῦ τῆς ἀπεῖῶῦλῶῦ κῶῦῶῦῶῦ ἀφῶῦ σῶῦῶῦῶῦ, * σῶῦῶῦ ἀστεῖβλεῖῶῦ ἰδῶῦῶῦ ἐνῶῦ τῆ σῶῦῶῦῶῦ ἐκεῖῶῦ, μεῖῶῦῶῦ κῶῦῶῦῶῦῶῦ ἐῶῦῶῦῶῦῶῦ σῶῦῶῦῶῦῶῦ τῶῦῶῦ, βῶῦῶῦῶῦῶῦ τῶῦῶῦῶῦ ἐῶῦῶῦῶῦῶῦ ἐῶῦῶῦῶῦῶῦ ἐῶῦ

PARTUS I. EPIST. XX.

*Epistola Leonis urbis Romæ episcopi ad Theodosium Augustum, quæ regat illos, ut ipsiusde concilium in Italia fiat; et ne aliquo alio loco, ea quod * contra canones facta sit Synodus Ephesina, (* & alia qui judicium, nec illegitime, nec rite facta.*

Clarissimo & clementissimo Theodosio Augusto, Leo episcopus.

XX.

OLim & ab initio in concilio celebratis, non tantum nos principatus * & beatissimo Petro apostolorum principe fiduciam, ut auctoritatem habeamus, ad veritatem pro nostra pace defendendam quatenus nulli licerat fit eam munitam in aliquo commovere, adum repente judio removetur. Igitur quia concilium episcoporum, quod propter Flavianum in Ephesina divina fieri præcepisti, & ipsi fidei probatur obsesse, & omnes ecclesias vulneratæ, & hæc a nobis competta sunt non incerto nuntio, sed ab ipsis reverendissimis episcopis, qui a nobis missi sunt, & fidelissimo rerum quæ gestæ sunt, narratore Hilario diacono nostro. Hæc autem *Ideo culpa processit, eo quod non pro conscientia, & recto judicio locum conservationidinem, hi qui collecti sunt, de fide & certatis provisorem. In ipso autem judicio non omnia qui convenerant, interfuisse conjunximus, Nam alios rejectos, alios dicitmat interpolitos, qui pro * impraditi facerdotis arbitrio, impiis libertinibus capitivas * magnæ dederant, quod noctiurnum Ephesi fuit fcirent, nihi imperata fecillent: tamlemque ab ipsis fecerunt esse sententiam, ut in omnes per eam fervetur ecclesias. Quod nostri ab apostolica sede directi, adeo impium & catholice fidei contrarium videntes, nobis significare noluerunt. Unde * tranquillissime principum, reoovere, quantumus, a vestræ pietatis consientia periculum religionis & fidei, ut Christi evangelio vim non inferat humana præsumptio. * Ego, ego, christianissime & venerabilis imperator, cum conscerdotibus meis simplens ergo reverentiam clementiæ vestræ sinceri amoris officium; cupientque vos per omnia placere Deo, cui pro vobis ab ecclesia supplicatur *, ne ante, tuamai domini rei de silentio judicemus. Obiciamus * ganam unius detraitis infeparabili tristitiæ, quæ tali facto inditur, cum ipsa veltri fit cultos & auctor imperii, & coram sanctis angelis Christi, ut omnia in eo flatu cite jubentis, in quo fierunt ante omne judicium, donec major ex toto orbe facerdotum numerus congregetur. Nec aliena peccato patiamini vos gravari, quia (quod necesse est nos dicere) veremur ne cujus religio diffiputur, indignatio provocetur. Præ oculis habete, & tota mentis acie reverenter aspicite beati Petri gloriam, & *

Ut Deus omnes exemplaria habent & beata Petro.

Ut ea Gallicanum, in quo omnes scriptum est emendatur, ut in Corbeiensi & Colbertino; quam lectionem retinuimus Gallicanum in epistolis Sancti Leonis. Crabbus habet emendat.

Vetustior Codex, Mamertus, & mediocrem. Sic etiam habent idem libri in sequenti epist. Crabbus etiam edidit deferat. Cum editionibus conlentit exemplar Divionense. Reliqua habent evangelii sinu. Vide supra pag. 781.

Ut Gallicanum, in quo omnes scriptum est emendatur, ut in Corbeiensi & Colbertino; quam lectionem retinuimus Gallicanum in epistolis Sancti Leonis. Crabbus habet emendat.

*Vetustior Codex, Mamertus, & mediocrem. Sic etiam habent idem libri in sequenti epist. Crabbus etiam edidit deferat. Cum editionibus cons

EPHESI AN. XXII.

lendum est) etiam in ipsius fidei, qua Christi Filium confitemur, caedis procefferunt. Et ii quidem, qui miffi funt, quorumque unus vim Alexandrini epifcopi fibi omnia vindicantis effugiens ceram geftarum nobis ordinem fideliter nuntiavit, reclamantum in fynodo, fiducit oportuit, unius hominis non tam judicio, quam furori, proteftantes, ea quae per vim peractumque geruntur, facramenti cofcielia, & ipfi fymbolo ab apoftolis inftituto prejudicare non poffe, nec fe ab ea fide ab impiis feparandos, quam plenifime capeftam atque digeftam, a fede beati apofloli Petri ad fanctam fynodum detulitent. Cujus cum recitatio, poftentibus epifcopis, non fit admiffa, ne fcilicet remota ea fide quae patriarchas, prophetas, apoftolos & martyres coronavit, generatio Jefu Chrifti Dominicis fecundum carnem, & vere mortis ac refurrectionis ejus confeffio (quod horremut dicere,) foleretur; fcripfimus de hac re, ut potuimus, ad gloriofiffimum principem, & (quod maximum eft) Chriftum, cujus epifcopatus pariter exempla fubjecimus; ut fidem, in qua renatus per Dei gratiam regnat, nulli fincere novitate corrumpi: quoniam Flavianus epifcopus in noftra omnium communione perfiftit: atque hoc, quod factum eft fine confideratione juftitiae, & contra omnium confenfum, difciplinam, ratum haberi ratio nulla permittit: & quia difcinffio, (quandoquidem non abfolutius Eutychis nobilis, qui [illegible] confilio & locus conftituerent & tempus, omnibus queretis & perjuditcis partis utriusque fufpenfis, quo diligentius univerfa quae offendiunt generaretur, retractentur, & abfque vulnere fidei, abfque religionis injuria in pacem Chrifti redeant, qui per impotentiam fubfcribere conafi funt haereticis & foli aufeantur errores. Quod ut obtinere mereamur, probatiffimae nobis fidei pietas tua, quae laboret ecclefiae femper adjutat, fupplicationem noftram apud clementiffimum principem, fibi fpecialiter a beatiffimo Petro apofloli legatione commifla, dignetur ufferre: ut priufquam civile hoc & exitiale bellum loca ecclefiam contravelcat, redintegrandae unitatis copiam, Deo auxiliante concedat; fciens imperii fui viribus profuturum, quidquid catholicae libertati, benigna ipfius fideris difpofitione collatum. Data * pridie Idus Octobris, Alterio & Protogene viris clariffimis confulibus.

Τοῦτο, τῷ φιλοχριστοτάτῳ βασιλεῖ, ἐδηλώθη ἐκ τῶν μακαριωτάτου Πέτρου τοῦ τῆς ἀποστολικῆς ἐπιστασίας, κατηξιωμένου διεκτρίβειν· ὡς τοῦ τῶν ἀνθρώπων ἑνὸς ἀξιωμαστικοῦ, τὴν ἀκοὴν τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων· γνόντων δεμφίσεις τὴν αὐτῆς βασιλικῆς συνοίσει, τὴν καθολικὴ ἐπλεῖστα δὲ τὴν αὐτῆς φίλας, ἀλλ' ἐν ἑαυτῷ τὴν ἀνεμφίλοις σωμεν φέρομεν.

Epifcopus ipfum Leonem, papa ac clerus, cum plebem Conftantinopolitana urbis, cum epifcopis & fanctis fynodus, quae in urbe commorat, clero, monachis, & plebe conftituta, apud Conftantinopolitam, defuffi ftilo in omnibus, falutem. XXII.

LIBENTER noftram noftram, quae Ephefi contra religionem omnium funt acta, perlatis, Λέων ἐπίσκοπος, ἀδελφὸς ἡμῶν ὁ τῆς τῶν Ῥωμαίων συνεκκλησίας, κλῆρος, ἀξιωματικοὶ, & πατὴ τῶν ἁγίων, τῶν οἰκοῦντα ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἀγιοπατῶν ὑπὸ, & ἀγιοπατῶν ἐν τῷ Ἐφέσῳ πεῖρα τὴ ἀφορῶσαν πάντων πόνηματα, μεγάλου ἐπίσκοπον, ἐν ὅσῳ ἐν ἑαυτῷ ἐν ἀνθρωπῶν ἀξιῶν ἀνεμφίλοις

PARTES I. EPIS. XXIII.

vestrum probamus affectum; quia & vivit ac permanet apud bonos filios optimi patris justa dilectio, & catholicæ doctrinæ eruditionem in nulla patrimini parte corrumpit. Non dubio enim, sicut vobis Spiritus sanctus reseravit, Manichæorum confœderantur errori, qui ab unigenito Dei Filio verum & nostræ naturæ hominem negant esse susceptum, omnelque ejus corporeas actiones fimulatorii volunt fuisse phantasmatis. Cui impietati, ne in aliquo præbereris assensum, jam per filium meum Epiphanium, & Dionysium Romanæ ecclesiæ notarium, cohortatoria ad dilectionem vestram scripta direximus, quibus confirmationem, quam expetistis, utiliter exhibuimus, ut nos paternam vobis curam non dubitetis impertire, ut in modis omnibus laborare, ut auxiliante misericordia Dei, omnia quæ ab imperitis & impiis tentibus excitata sunt fundatis destruantur. Nec quisquam sibi audeat de sacerdotali honore blandiri, qui potuerit in excercandi fensus impietate convinci. Nam si vix in laicis toleranbili videtur injuria, quanto magis in eis qui prædicant, nec excusatione eli digna, nec venia, qui contra etiam defendere perversiarum opinionem commenta præsumunt, & in confensum suum aut errore, aut impietatis insanabilem quodque tradunt & sperantur hujusmodi a sanctæ matris corporis Christi, neque fibi catholica libertas infodiendum jugum patiatur imponi. Extra enim domum divinæ gratiæ, & extra facramentum latitudinis humanæ habendi sunt, qui negantes naturam nostræ carnis in Christo, & evangelio contradicent, & symbolo sanctorum. Nec sentiunt fe in hac præsumptione, sive obstinatione dedueri, ut nec in paffionis Dominicæ, nec in resurrectionis veritate consistant: quia utrumque in salvatore vacuatur, si in eo nostri genus non creditur. Et ipsi quidem illi ignobiles tiæ tenebris, in quo hæcfenus defidiæ torpore jacuere, ut nec audiu differere, vel lectione cognoscerent, quod in ecclesia Dei in omnium ore tam confonum est, ut nec ab infantium linguis veritas corporis & fanguinis Christi inter communis facramenta fideli tacetur? Quia in illis mystica distributione spiritalis alimonie hoc impartitur, hoc fumitur, ut accipientes virtutem cælestis cibi, in carnem ipsius, qui caro nostra factus est, transeamus. Unde & ad confirmationem caritatis vestræ, quæ laudabili fide inimicis veritatis obnititur, apte atque opportuno fermone affectuque apostolico utar & dicam: *Proptera & ego audiens fidem vestram, quæ est in Christo Jesu, & dilectionem in omnes sanctos, non cessso gratias ero pro vobis, memoriam vestri faciens in orationibus meis, ut Deus domini nostri Jesu Christi, pater gloriæ, det vobis spiritum sapientiæ & revelationis, in agnitione illius, illuminatos oculos cordis vestri, ut sciatis quæ sit spes vocationis ejus, & quæ divitiæ gloriæ hereditatis ejus in sanctis, & quæ sit superminens magnitudo virtutis ejus in nos, qui credimus secundum operationem potentiæ virtutis ejus; quam operatus est in Christo, suscitans illum a mortuis, & constituens ad dexteram suam in cœlestibus, supra omnem principatum, & potestatem, virtutem, & dominationem, & omne nomen quod nominatur non solum in hoc sæculo, sed etiam in futuro: & omnia subjecit sub pedibus ejus: & ipsum dedit caput super omnem ecclesiam, quæ est corpus ipsius, plenitudo ejus, qui omnia in omnibus adimpletur.* Dicant hi adversarii veritatis, quando omnipotens pater, vel secundum quod, quando, filium suum super

A universa processerit, vel cui substantiæ cuncta subjecerit. Deitas enim Verbi, par in omnibus & consubstantialis est Patri, & sempiterne ac quæ intemporaliter una eademque potentia est genitoris & genniti. Creator quippe omnium naturarum, quoniam *per ipsum omnia facta sunt*, *& sine ipso factum est nihil*, superior est omnibus quæ creavit; nec unquam creatori ino non fuerunt subjecta quæ condidit: cui quoque ipse fempiternum est, nec aliunde ajunt de Patre, nec aliud est quam Pater est. Hoc fi addita eft potestas, fi illustrata dignitas, fi exaltata fublimitas, minor erat provehens quam provectus; nec habebat divitias ejus naturæ, cujus indigit largitate. Sed talia fentientem in societatem fuam ablcidere, cujus potestatem nemo ausfragatur impietas, negans Verbo Dei humanam inesse naturam: ut dum humilitatem in Dei majestate fuffitit, aut fuffatam in Christo affecit imaginem corporis, aut omnes actiones ejus, paffionesque corporeas, deitatis potius fuffe dicat, quam carnis. Quodlibet autem defendere audeat, prorfus infanum est: quia nec pietas fidei, nec veritas nostræ facramenti, ut ab ipso fuisset passa fit deitas, aut in illo mentita fit veritas. Impassibilis igitur Dei Filius Deus, cui cum Patre & Spiritu sancto una incommutabilis trinitatis efficitur, hoc quod est, sempiternus est, in ea plenitudine temporis, quæ fempiterno consilio fuerat præstituta, & prophetica dictorum atque gestorum fignificatione promisfa, Christus filius hominis non fine conversione fabstantiæ, fed nostræ affumptione naturæ, *venit quærere & salvare quod perierat*. Venit autem homo, percepto nostræ non mutatione corporis, tamquam præsens futurus unde abfuerat, aut illinc recesforus unde venisset: fed venit, per hoc quod erat visibile & communione cernentibus declarandus, humanam fcilicet carnem atque animam in visceribus virginis matris accipiens, ut manens in forma Dei, formam fervi fibimet & fimilitudinem carnis peccati unjret, per quam non mutatione divina humanis, fed augent humana divinis. Talis enim erat omnium a primis dactis genitoribus casta mortalium, ut ordinaiis permanere transiisset per poftoros, nulla poenam damnationis exaderet, nisi Verbum caro fieret, & habitaret in nobis, in ea scilicet natura, qua nostri & fanguinis effet & generis. Propter quod dicit apostolus: *Sicut per unius delictum in omnes homines in condemnationem; sic & per unius justitiam in omnes homines ad justificationem vitæ. Sicut enim per inobedientiam unius hominis peccatores constituti sunt multi; & per unius obedientiam, justi constituentur multi.* Et iterum: *Quia enim per hominem mors, & per hominem resurrectio mortuorum. Et sicut in Adam omnes moriuntur, ita & in Christo omnes vivificabuntur.* Hi utique omnes, qui licet in Adam fint nati, in Christo tamen inventuntur renati, habentes fidei testimonium, & de justificatione gratiæ, & de communione naturæ; quam pui fuscepiam ab unigenito Dei Filio in utero Dividice virginis differtur, ab omni facramento Christianæ religionis alienus est; & nec fponfam habentes nec fponfam intelligens, omptiali non potest intcrelle convivio. Caro enim Christi, vplamen est Verbi, quo omnis qui ipsum integre confitetur, indulatur. Erubescens autem illud, & quasi indignum refutans, fbilum ex eo habebit ornatum: ac licet fe regio-inferat velo, facrifque fe epulis importunus immittat, dilcretionem tamen legis fallere improbus con-

viva non poterit: fed licet ipse dominus protestatus est, *non esse filii & vasa Apostolinutriendum, mittetur in tenebras exteriores, ubi erit fletus & frider dentium*. Unde quicumque in Christo non confiteur corpus humanum, noverit fe mysterio incarnationis indigunta, nec ejus facramenti habere confortium, quod apostolus prædicat, dicens: *Quia membra fumus corporis ejus, de carne ejus, & de offibus ejus: propter hoc relinquet homo patrem & matrem, & adhærebit uxori suæ, & erunt duo in carne una.* Et exponens quid per hoc fignificaretur, adjecit: *Sacramentum hoc magnum est: ego autem dico in Christo & in ecclesia.* Ab ipso ergo principio generis humani omnibus hominibus Christus eft denuntiatus in carne ventuius. In qua, ficut fcriptum eft, *Et erunt duo in carne una*, utique duo fint, Deus & homo, Chriftus & ecclesia, quæ de fponsi carne prodiit, quando ex latere crucifixi manantes fanguine & aqua, facramentum redemptionis & regenerationis accepit. Ipse eft enim novæ conditio creaturæ, quæ in baptismate non indumento veræ carnis, fed contagio damnatæ vetuftatis exuitur, ut efficiatur homo corpus Christi, quia & Christus corpus eft hominis. Unde non Deum tantum dicimus Christum, ficut heretici Manichei: nec hominem tantum, ficut heretici Photiniani: nec in hominem, ut aliquid de ecclesia, quod ad humanam certum eft pertinere naturam, five animam, five mentem rationalem, five carnem, quæ non de fomina fumpta fit, [illegible]

Ἐπιστολὴ Λέοντος ἐπισκόπου Ῥώμης περὶ τῆς ἀρχιμανδρίτου Κωνσταντινουπόλεως.

Λεων ἐπίσκοπος, ἢ ἁγία συνοδος ἡ ἐν τῇ τῶν Ρωμαίων συκλήτῳ θείᾳ, Φαυστίνῳ Μαρτίνῳ, Βίτορι, Μακεδόνῳ, πρεσβυτέροις καὶ ἀρχιμανδρίταις τῆς Κωνσταντινουπόλεως τῶν ἐν τῇ μεδίκῃ οἰκείτε, ἢ τῇ τῶν Κωνσταντινοπολιτῶν ἐκκλησίᾳ γεγραφικαῖς, τῶν φροντίδα τῆς ὑμετέρας ἀγάπης λαθεῖν τὸ κοινῶν, ὅμως ἐν ἴσῃ τῷ γνήσιον τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐκκαλεῖσθαι ἐξ ἀρχῆς ἐν τῷ ἐπιστολῇ ἡμῶν, ἢ τὴν ἀγάπην ἣν ἔχετε ἐν ὑμῖν ἀκούσαντες, κάτω τὴ σκάθεδρα τὴ κατὰ σωστὴ τῆς ἐκκλησίας διεγρήγορτα, ἀπὸ τῆς ὑμετέρας χαρᾶς ἀποδεδόσθαι· τὴ μεκρᾶς ἀποδοκὴν τῶν ἀποφάσεων κατεδεν γνῶρα διεκτήρησε· ὅτι τὸν ὑμᾶς ἀδελφὴ λέγεται καὶ ὁ παρεδεῖν, ἀπόστολε ἐγω· ἢ φυλαὶ τοῦτος ὁμοιωγὴν μὴ· τὴ δὲ λόγῳ ἡμῶν θαλασσὴ τὴ ἐπιστολῇ, ἢ τὴν ἀρχὴ κρίσιν ὁ κόρος σωτηρίας ἐστὶν ἐν ἀνθρωπίνῃ ἐπιστολῇ· ἐν τῷ ἐκκλεσίᾳ τῶν ἐν ἀγαθοῖς, ἢ ἐν θέσει ἐκεῖνῳ τὸ ἔθος ἀγγέλου, ἢ τὸν ὀτοῦσιν ποιῆν λαμπρόφεγγον. αὐτοὶ γὰρ οἱ πνευματικὴ ἐρήμῳ, βοηθόνῳ τῆς τῶν θεῖ γλέκτος, τὴν ἀγαθὴ διαλθήσοντα, ἢ ἀεὶ τὴ ἀνθολογιμοῦσι, ἀπὸ τὴς κεφαρόνης τὴς εκκλησίας, ἐπὶ κοσμοῦσιν ἐν ρετῖς ἐπιδεῖγμα, ἀνεῤῥίφεν· ἀλλὰ τὸ ἀπὸ τὴς μεσιλῆς ἀέτλας ἐν τοῦτο ἐφέρεσαν, ἐκ κακοκαρτὴ μυστερὶς τὴ ἀνθρώπου, ἢ τὴν σοφαρμόνεσι τὴ κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀλθόντεσ ἀφίστησαν, ἢ ὁ τὴν ἀγκλας κίτεσι κόρῳ ἢ ἐκλεκτοῖς, ἐπεδὴ ἐν ἀπόστολοι τὴς βλασφημίας, ἐς τοσε φόρῳ τὸ ἀέρμα κατεμῷν εἰς τὸ δὲ ἀφέτοκε κεκλεῖσθαι, ὑποβαλθεῖν ὑβρεῖν· ὡ ὃ βλαβὴ τὴν τὴ κυρίῳ ἡμῶν ἀλθοῦ τὴν ἔτεκε, ἢ δὲκα τὴ μέλη τὴ σώματος τὴ Χριστῷ. ἐὰν ἐπεδὴ ἐὐδοξῶ ἡμῖν ἐστὶν, ἐστὶ

A sed falta de Verbo in carnem conversio atque mutatio; quæ cum falla & vana Apollinarifarum hæreticorum tres partes variæ protulerunt: nec dicimus, quod beata virgo Maria hominem fine deitate conceperit, qui creatus a Spiritu fancto, poftea fit fufceptus a Verbo; quod Nefforius prædicantem, merito jufteque damnavimus: fed dicimus, Chriftum Dei filium, Deum verum, natum de Deo Patre fine ullo initio temporis, eumdemque hominem verum, natum de matre homine, certa plenitudine temporis; nec quasi mutabilem, qua major eft Pater, minorem aliquid eft natura, qua æqualis eft Patri. Hoc autem utrumque verum, ficut fcriptum eft, qui verissime dixit & fecundum Deum: *Ego & Pater unum fumus: & fecundum hominem: Pater major eft.* Hanc fidem, dilectissimi, veram & indifolubilem, quæ fola veros efficit Chriftianos, quamque, ut intelligimus & probamus, pio ftudio & laudabili amore defendifis, perfeverantiæ meritum, & confiteriam efficies. Et quantum oportet vos poftfi divinum auxilium, etiam catholicorum principum gratiam promereri, humilitter ac fapienter expofcite, ut petitioni noftræ, quæ plenariam tenet fynodum fynodalem, clementiffimus imperator dignetur annuere; quo citius, adjuvante misericordia Dei, & fanis fortitudo aspiratur: & quo citius, & morbidis, fi curari acquiescant, medicina præftetur. Data Idibus Octobris, Afterio & Protogene viris clariffimis confulibus,

Ἐπιστολὴ Λεοντος Ρωμαίων ἐπισκόπου περὶ τῆς ἀρχιμανδρίτου Κωνσταντινουπόλεως.

Λεων ἐπίσκοπος, ἢ ἁγία συνοδος ἡ ἐν τῇ πόλει Ρωμαίων σωκλήτῳ θείᾳ, Φαυστίνῳ Μαρτίνῳ, Βίτορι, Μακεδόνῳ, πρεσβυτέροις καὶ ἀρχιμανδρίταις τῆς Κωνσταντινουπόλεως τῶν ἐν τῇ μεδίκῃ οἰκείτε· ἐν τῇ τῶν Κωνσταντινοπολιτῶν ἐκκλησίᾳ γεγραφικαῖς, τῶν φροντίδα τῆς ὑμετέρας ἀγάπης λαθεῖν τὸ κοινῶν, ὅμως ἐν ἴσῃ τῷ γνήσιον τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐκκαλεῖσθαι ἐξ ἀρχῆς ἐν τῷ ἐπιστολῇ ἡμῶν, ἢ τὴν ἀγάπην ἣν ἔχετε ἐν ὑμῖν ἀκούσαντες, κάτω τὴ σκάθεδρα τὴ κατὰ σωστὴ τῆς ἐκκλησίας διεγρήγορτα, ἀπὸ τῆς ὑμετέρας χαρᾶς ἀποδεδόσθαι· τὴ μεκρᾶς ἀποδοκὴν τῶν ἀποφάσεων κατεδεν γνῶρα διεκτήρησε· ὅτι τὸν ὑμᾶς ἀδελφὴ λέγεται καὶ ὁ παρεδεῖν, ἀπόστολε ἐγω· ἢ φυλαὶ τοῦτος ὁμοιωγὴν μὴ· τὴ δὲ λόγῳ ἡμῶν θαλασσὴ τὴ ἐπιστολῇ, ἢ τὴν ἀρχὴ κρίσιν ὁ κόρος σωτηρίας ἐστὶν ἐν ἀνθρωπίνῃ ἐπιστολῇ· ἐν τῷ ἐκκλεσίᾳ τῶν ἐν ἀγαθοῖς, ἢ ἐν θέσει ἐκεῖνῳ τὸ ἔθος ἀγγέλου, ἢ τὸν ὀτοῦσιν ποιῆν λαμπρόφεγγον. αὐτοὶ γὰρ οἱ πνευματικὴ ἐρήμῳ, βοηθόνῳ τῆς τῶν θεῖ γλέκτος, τὴν ἀγαθὴ διαλθήσοντα, ἢ ἀεὶ τὴ ἀνθολογιμοῦσι, ἀπὸ τὴς κεφαρόνης τὴς εκκλησίας, ἐπὶ κοσμοῦσιν ἐν ρετῖς ἐπιδεῖγμα, ἀνεῤῥίφεν· ἀλλὰ τὸ ἀπὸ τὴς μεσιλῆς ἀέτλας ἐν τοῦτο ἐφέρεσαν, ἐκ κακοκαρτὴ μυστερὶς τὴ ἀνθρώπου, ἢ τὴν σοφαρμόνεσι τὴ κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀλθόντεσ ἀφίστησαν, ἢ ὁ τὴν ἀγκλας κίτεσι κόρῳ ἢ ἐκλεκτοῖς, ἐπεδὴ ἐν ἀπόστολοι τὴς βλασφημίας, ἐς τοσε φόρῳ τὸ ἀέρμα κατεμῷν εἰς τὸ δὲ ἀφέτοκε κεκλεῖσθαι, ὑποβαλθεῖν ὑβρεῖν· ὡ ὃ βλαβὴ τὴν τὴ κυρίῳ ἡμῶν ἀλθοῦ τὴν ἔτεκε, ἢ δὲκα τὴ μέλη τὴ σώματος τὴ Χριστῷ. ἐὰν ἐπεδὴ ἐὐδοξῶ ἡμῖν ἐστὶν, ἐστὶ

PARTIS I. cap. XXIV. ANNO CHRISTI 451.

ei, quicquid nos pati Deus voluerit, & A ἀν ἡμᾶς παθεῖν ὁ θεὸς βουλήσειν, (ἐξ) ὑπὲρ τῆς ἀληθοῦς ὑποτάξεως, εἰς κοινωνίαν ἡμῖν τῆς ὑπομονῆς πατερικῶν παρακαλοῦντας, ἵνα διὰ τῆς ἀγάπης ἡμῶν κᾶν τοῖς τῷ διαβόλῳ ἢ ἑηρᾷ ἀκαθαρσίᾳ ἐν τοῖς ἐχθροῖς τὴν ἀλήθειαν ἀσπασθῶσι, μόνῃ τῇ κοινῇ τῶν καθολικῶν κατοικοῦντα. ἐπεὶ οὖν καὶ τὸν Ἕλληνα ἐπὶ τὴν ἀκριβῆ κατάνυξιν τὴν ἀληθινὴν ἡ τῷ κόσμῳ τὸν ἐπιτάξας δι' ἐνὸς ἀνθρώπου ἁμαρτοῦ δικαιοῦν τὴν τῶν ἐθνῶν πίστιν ἀκολουθεῖν δεόντως ἐπιτρέπει συγχωρεῖ.

ANNO CHRISTI 451.

Θεῖον γράμμα κατηχηθεῖν, τῶν ῥᾳδίως ἐπιστρέψαι κῶμον Ὀλυμπιονίκαι, τῶν δὲ ἐν θείοις μνήμαις Πλακίδας, ἡ μὲν ἀλκὴ κῆς πάρος κλωστὴς βασιλίδος Εὐδοξίας, πάρος τ' ἐν θείοις μνήμαις Θεόδοσον, οὗτε κελεῦσαι σε πᾶς μέρος τ' Ἑσπλίας σωθῆναι ἐπιπλόκοιμι.

Τῷ δεσπότῃ Θεοδοσίῳ, αὐδόχῳ, νικητῇ, ἡ τροπαιοῦχῳ, κάτω βασιλεῖ, ἡ πατρὶ, νικητῇ Οὐαλεντινιανῷ, ὑιόδοξε, τριυμφάτορι, καὶ πατρὶ Αὐγούστου καὶ υἱοῦ, ἐν Υἱῷ.

XXV.

ΠΑΡΑΤΕΝΟΜΕΝΟΣ μὲ εἰς τὴν πόλιν Ῥώμης ὑμῖν μαρτυρῶν τὸν Θεὸν, τὴ ἑστῶσι μόνῃ τὴν πίστιν τὴ ἀποσταλῶν Πέτρου ἀφεῖλθον κεκοινῶ μὴ τὴ σεβάσμου νῦν τὴν ἡμέρας τὴ ἀνοσίου, ὅτου τὰ Ῥώμης ἐστανάτη, ὅτου τὴ ἑτέρου αὐτὸ ἄμα ἐν διεσθρόμι ἐπεγχῶν σωσιβῆλιον, τὴ ἐμὴ δὲ γράψω ἀφῶ τὴ οὐδὲ ἡμέρας τοῦ τὴ πίστεως· τὴν φίλας ὑπάρχουσα πατῶν τὴ πιστῶν σῶν λογῶν, λόγεται πατρῷῳ· ἐὶ γὰρ ἀπὸ τὴ ἀφορῶν τερεδόθεσίας, ἐφίλοιμῶ μὲ τὴ ἀφορῶν ἐκείνης καὶ σωθεῖν, ἐὶ τὴν τῶν βλαβῶν τὴν ἀφεῖν τὴν ἀφεῖν·

PANTH. 1 do altari martyris reverentissimus Leo episcopus, paubulum se poſt orationem retinens, propter catholicam fidem quod non deſſevit, ſpiam familiter ſummum apoſtolorum, quem nuper * auditrarum, teſtem obſijciens, epiſcoporum multitudine circumſtantibus, quos, ſicut ex innumerabilibus civitatibus Italiæ, pro principatu proprii loci ſea dignitate collegit; & verbis pertinentibus lacrymans, ad communionem ſui fletus noſtros quoque gemitus provocavit. Non enim modicum de triumphum eſt ex hiſ quæ geſta ſunt, ut fides, quæ tantis temporibus regularter cuſtodita eſt a ſacratiſſimo patre noſtro Conſtantino, qui primus imperio ſplendidit Chriſtianus, * perturbata ſit poſt a ſchiſmate pauca hominis, qui in ſynodo Epheſinæ civitatis odium & contentiones potius exercuiſſe naturam, militum prudentia & metu * impetus Conſtantinopolitanæ civitatis epiſcopum Flavianum, co quod libellum ad apoſtolicam ſedem miſerit, & ad omnes epiſcopos harum partium, per eos qui directi * fuerunt ad concilium a reverendiſſimo epiſcopo Romæ, qui ſecundum definitiones Nicæni concilii conſueti ſunt intereſſe, domine Laciſſime fili, venerabilis imperator. Hæc itaque gratia, tua manſuetudo tantis turbis reſtituens, veritatem ſibi catholicæ religionis immaculatam ſervari præcipit, ut ſecundum formam & definitionem apoſtolicæ ſedis, * quam & nos tamquam præcellentem ſimilitudinem veneramur, in ſtatu ſacerdotii illaſo manente per omnia Flaviano, * ad ſanctiſſimum apoſtolicæ ſedis judicium tranſmittatur, * in qua primus ille, qui cæleſtes claves dignus fuit accipere, principatum epiſcopatus * ordinavit; quando ſcilicet non ſolum ſuæ ſed huic maximæ civitatis, * & omnibus omnium eſt civitatum, in omnibus reverentiam conſervare, Diligentius autem etiam in hoc providere, ne quod pricis temporibus noſtra generatio cuſtodivit, * ſub nobis inimini videatur, & per præſens exemplum * ſchiſmata generentur inter epiſcopos & ſanctas eccleſiæ.

ANNO CHRISTI 451. ANNO DIONYSII 451.

1) ἐκφῦσαι ἐκκλησίας. In Latinum Interp.

* ἐκπλῆξαι Lat.

* ἔτυχον, γενόμενοι

* ἀδιάβλητον

* ἀδιάβλητον. Lat. * ἐκκλησίαν ἔφαν Lat.

1) En Conciliis Bibliopol.

ΛΑΒΩΝ Πέτρος τὸν αὐτὸν τῆς ὀρθοκοπικῆς ὁμολογίας τῇ μετρίᾳ ὁ ἀλαβάστρινος ἐπίσκοπος Λέων, ἀλλ' ἐκεῖνος ἐπὶ τῶν ἀξιῶν, ἐπεὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀφῆκε ἀνωμόφωνον· κἀνὸν τὴν ὁμολογίας ἀπόφασιν, ὡς ἐπίζηλος * πανσεβάσμιος, μάρτυρα καλεῖσθαι, πλείστοις ἐπισκόποις τὴν ἐπιστόλας, οὓς τινας ἀπὸ ἀναρίθμου πόλεως ὅτι τὴν Ἰταλίας σωμήνας· ὑπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς ἰδίας τάξεως, καὶ τὴν ἀξίας, ἐν ἀθροίσας τὴν τὰς δάκρυα, καὶ τὴν κοινὴν ἡμῖν ἐλεῖν ἐν τὰς ἡμετέρας οἰμωγὰς ἐξεκάλεσεν. ἡ μικρὰ γὰρ ἐν γεγηθοσύνῃ ζημία, ἡ πανάσκε χρόνοις φυλαχθεῖσα τὴ καθολικὴ κάλοσε πίστις ἀπὸ τὴ θεοστέπτου πατρὸς ἡμῶν Κωνσταντίνε, ὃς ἀφῶτος ὢν τὴ βασιλείας διέλαμψε χριστιανὸς, ἐπίζηλος παρῳχθεῖσα φόνῳ ἐπιβουλῆ ἐπὸ τὴ θρόνε· οὐ γὰρ τὴ σωμάτων τὴν ἐφοπλῶν τὴν ἐν μέσῃ, ἀλλ' ἀμωμήτοις καὶ λόγοι λογισμῶν μεμιγμένοι, τῆς τῆ γνησιωτάτῃ πιστεῖε, ἐν τῷ θείῳ κατασκήνωσε τὴ ἐπίσκοπε ἡ Κωνσταντινόπολεως Φλαυιανὸς, καὶ τὸ λίβελλον ἐπέμψε φίλῳ τὴν ἀποστολικὸν θρόνῳ, ἃ φησὶ πάντας τὸ ἐπίσκοπος τῆ μερῶν τῶν, ὃν ἐπὶ ἀπεκλήθη ὑπὸ τὴ ἁγιωτάτε τῆ ἀποστολικῆ θρόνε, ἃ φησὶ πάντας τὸ ἐπίσκοπος τῆ μερῶν τῶν, ὃν ἐπὶ ἀπεκλήθη ὑπὸ τὴ ἁγιωτάτε τῆ ἀποστολικῆ θρόνε· ἃ φησὶ ἡμῶν ὁμοίως, ὡς ἀφηγεμόνῳ, προσκυνεῖν, ὃ τὴ εἰκόνε τὴ θεοῦ τὴ ἀνθρώπε ἐξαλείψας μόνοις σὺν τῷ Φλαυιανῷ, ὃ τὴ σωτῆρε τὴ ἀποστολικὴ θρόνε ἐβλέπε παρεκτεμόβοιν σὲ ἀφῶτος ἐκείνε, ὁ τὸ ἀρχὴ λόγε ἐξηνεῦε ὑποδέχεσθαι, ἢ ἐπίσκοπε τὴς ἀγχιμαστίας ἐκάσμωτε δηλαδὴ· ὅτου ἀφῆκε ἡμᾶς ταῦτα τὴ μεγίστῃ τάξει, ἢ τὴς βλάσφα τινὶ ὑπάρχῃ τῆ ἀγῶνε, ὡς τὰ τὴ σῆλε παραδηλῶμε, ἐπιμαλῶν τὴ κλεινὸν πρόσωπε ἐπὶ μὲν ἀπὸ ὡς τὴ ἀνωτέρω χρόνοις ἡ ἡμέτερα μικρὰ διεφλέχθη, ἐφ' ἡμῶν δὲ ἀρ' ἡ μείνεθαι, ἢ διὰ τὴ παρόντος ὀλοφυρμοῦ τὴ ἡμέτερα γραμμῶν ἐκ τὴς ἐπιστόλαις, ἢ τὴς ἐγκύκλιε ἐκκλησίαις.

ANNO CHRISTI 451. ANNO DIONYSII 451.

1) ἐκφῦσαι ἐκκλησίας. In Latinum Interp.

* ἐκπλῆξαι Lat.

* ἔτυχον, γενόμενοι

* ἀδιάβλητον

* ἀδιάβλητον. Lat. * ἐκκλησίαν ἔφαν Lat.

1) En Conciliis Bibliopol.

ΛΕΩΝ ὁ μακαριώτατος ἐπίσκοπος τῆς Ῥωμαίων πόλεως, καὶ ἡ τῶν πανταχοῦ ἐκκλησία, ἐν τῷ ἁγίῳ Πέτρῳ, φάσκω, ὅπερ τὸ ἄγημα ἡ Ἀγρεστάκιος ἡ τῶν ἀπανταχοῦ ἐπίσκοπος ἡ Κωνσταντινουπόλεως ἐκλόνησε, διὰ τὴς ἐγθρὰς τὴ Ἀλεξανδρέων ἐπιστολῆς, ἀπωθήσαν ἀνεβάλλω, ἢ τῶν μὴ τῆ ἀλλοτρίου ἐπιστασίας ἐπιμαστίσαν αὐτῷ τὴ τῶν ἀποκαμόντων τὴν τὰς προσκυνήσεν, ἢ τῆς * ὑμετέρας εὐσεβείας τῶν σωτηρίαν. ὅτε πρὸς τὸν σὺν ἀθανασίῳ τὸν ἀπὸ τὴ μέρε τῆς ἡμέ γαμμάτε κατεκαυσθῆ ἔδοξε, δέσποτα * ἀγιότατε πάτερ, βασιλεῦ τὴ ἀνθρώπε. ἀφοσιωθῆναι πρὸς τὴ ἀνθρ, ἄλλῳ ἀπὸ ὅτε πάντε τὴν ἀφεγμαστὴ ἀφῆκε τὴ ἀφεστῆ γαλλοῦσε ἐπιτρέψε τὴ ἀφεγγὴ ἐλθεῖν· ἢ τὴ κοινὴν τεταμένε ἐπὶ ἀφοσιῶσιν * κεῖνε ἐλθεῖν ἢ πάντα τὴν ἐπιτυπωμένων ἀπαλλάξεσθαι, ὡς ὁλοκλῆρε τίτεσι, ἢ τὴς τῆ γνησιωτὴ ὀρθοτόμε, ἐκκαμμένε εἰτεῖε, ὡς τὴς ἐπιβλαε σωμφθέντε τὴ σύνοδε, διαμμωθεῖε.

ἐπὶ τὴ ἀφεγμαστὴ ἀφῆκε τὴ ἀφεγγὴ ἐλθεῖν· ἢ τὴ κοινὴν τεταμένε ἐπὶ ἀφοσιῶσιν * κεῖνε ἐλθεῖν· ἢ τὴ

PATRUM I. de altari martyris reverendissimus Leo episcopus, paulisum se poß orationem retinens, propter catholicam fidem apud nos defensa; ipsum similiter sanctum apostolorum, quem nuper * angelarunt, ipsem obsiciens, episcoporum multitudine circumposita, quos [a] de unamarabilibus civitatibus Italiæ, pro principatu proprii loci fieri dignitate collegit; & verbis permissens lacrymas, ad communionem sui fletus nostros quoque genitus provocavit. Non enim modicum detrimentum est ex his quæ gesta sunt, ut fides, quæ tantis temporibus regulariter custodita est, a sacratissimo patre nostro Constantino, qui primus imperii Christiani, & Christianus Christianus, * perturbata fit ad arbitrium unius hominis, qui in synodo Ephesina civitatis odium & contentiosus potius exercuisse narratur, militum præsentia & metu * impetens Constantinopolitanæ civitatis episcopum Flavianum, eo quod libellum ab apostolicam sedem miserit, & ad omnes episcopos harum partium, per eos qui directi * fuerunt ad consilium a reverendissimo episcopo Romæ, qui fecundum definitiones Nicænæ Concilii confessi sunt hæresim, damnatæ facratissime fili, venerabilis imperator. Hæc itaque gratia, tua manuscuadio tantis turbis resistens, rectitatem fidei catholicæ religionis immaculatam servari præcipit, ut fecundum formam & definitionem apostolicæ sedis, * quam & nos tamquam præcellentem similiter veneramur, in statu sacerdotii illæso manente per omnia Flavianum, * ad consilium apostolicæ sedis judicium transferatur, * in quo primus ille, qui catholicæ clavis dignitate accepit, principatum episcopatus diuinavit; quando scilicet decet nos huic maximæ civitati, * quæ domina omnium est civitatum, in omnibus reverentiam conferre. Diligentius autem etiam in hoc providete, ne quod prisciis temporibus nostra generatio custodivit, * sub nobis immutari videatur, & per præsens exemplum fidelissima, quæ fuit accipere, principatum episcopatus ordinavit; quando scilicet decet nos huic maximæ civitati, * quæ domina omnium est civitatum, in omnibus reverentiam conferre. Diligentius autem etiam in hoc providete, ne quod prisciis temporibus nostra generatio custodivit, * sub nobis immutari videatur, & per præsens exemplum fidelissima, quæ fuit accipere, principatum episcopatus ordinavit; quando

[a] In omnes magnificibus, Italiæ, pro principatu proprii loci fieri dignitate collegit; & verbis permissens lacrymas, ad communionem sui fletus nostros quoque genitus provocavit. Non enim modicum detrimentum est ex his quæ gesta sunt, ut fides, quæ tantis temporibus regulariter custodita est a sacratissimo patre nostro Constantino, qui primus imperii Christiani, & Christianus Christianus, * perturbata fit ad arbitrium unius hominis, qui in synodo Ephesina civitatis odium & contentiosus potius exercuisse narratur, militum præsentia & metu * impetens Constantinopolitanæ civitatis episcopum Flavianum, eo quod libellum ab apostolicam sedem miserit, & ad omnes episcopos harum partium, per eos qui directi * fuerunt ad consilium a reverendissimo episcopo Romæ, qui fecundum definitiones Nicænæ Concilii confessi sunt hæresim, damnatæ sacratissime fili, venerabilis imperator. Hæc itaque gratia, tua manuscuadio tantis turbis resistens, rectitatem fidei catholicæ religionis immaculatam servari præcipit, ut fecundum formam & definitionem apostolicæ sedis, * quam & nos tamquam præcellentem similiter veneramur, in statu sacerdotii illæso manente per omnia Flavianum, * ad consilium apostolicæ sedis judicium transferatur, * in quo primus ille, qui catholicæ clavis dignitate accepit, principatum episcopatus diuinavit; quando scilicet decet nos huic maximæ civitati, * quæ domina omnium est civitatum, in omnibus reverentiam conferre. Diligentius autem etiam in hoc providete, ne quod prisciis temporibus nostra generatio custodivit, * sub nobis immutari videatur, & per præsens exemplum fidelissima, quæ fuit accipere, principatum episcopatus ordinavit; quando

[b] Ut ante.

[c] Ut ante.

[d] Ut ante.

[e] Ut ante.

[f] Ut ante.

[g] Ut ante.

[h] Ut ante.

[i] Ut ante.

[k] Ut ante.

[l] Ut ante.

[m] Ut ante.

[n] Ut ante.

[o] Ut ante.

[p] Ut ante.

[q] Ut ante.

[r] Ut ante.

[s] Ut ante.

[t] Ut ante.

[u] Ut ante.

[v] Ut ante.

[x] Ut ante.

[y] Ut ante.

[z] Ut ante.

[a] Ut ante.

PARTIS I. EPIST. XXX. fin. ra, sanctissima atque venerabilis filia Augustae. Igitur tua clementia fecundum catholicam fidem, quod semper nobis cum fecit, & nunc similiter conspirare dignetur: ut quoniam illo tumultuosio, miseriimoque concilio constitutum est, omni virtute a removeatur; ut omnibus integris permanentibus, ad apostolicam sedem, in qua primus apostolorum beatus Petrus, qui etiam claves * regni coelestis suscipiens, sacerdotii principatum tenuit, * episcopatus cathedra mitatur: Debemus enim primatum in omnibus immortali conversationi tribuere, quae totum mundum proprie virtutis dominatione complevit, & nostro imperio orbem gubernandum servandumque commisit.

Epistola Theodosii ad Valentinianum rescripta.

Domino meo Valentiniano semper Augusto Theodosius.

XXIX.

ET Romam perversitas tuam manifestudinem, & petitionem obstitam a Leone reverendissimo patriarcha, * in ipso principio literarum a tua majestate significatum est. Et de tua quidem incolumi * in Romanam urbem reversione gratias competentes divinae majestati reddimus, domine sanctissime fili & venerabilis imperator. De his autem quae dixit memoratus reverendissimus vir, indignum est ad eundem latius, * atque plenissime, fieri arbitramur: & cognovit nos in nulla parte a patenia religione & majoratu traditione resiliisse. Nihil enim aliud volumus, quam sacramenta patenia per fuscellionem nobis tradita, inviolabiliter custodiri. Propter hanc igitur causam, * quoddam conspirationis fuscellitmat ecclesias * nos fecibili novitate turbare, synodum decrevimus Ephesi fieri. * In praesentia quippe reverendissimorum episcoporum, cum multa literatae ac integra veritate & indigni faccerdotio remoti sunt, & qui judicati sunt esse digni, suscepti sunt. Nihil igitur ab hac contrarium * regula fuit: aut publicae fidei cognovimus. Omnis igitur contentio facto judicio examinata est. Flavianus autem, qui reus inventus est fascibilis novitatis, * debitam poenam recepit. Ex hoc remota omnis pax & omnis concordia regnat in ecclesiis, & nihil aliud, quam veritas viget,

a fere desit, fuscellitmat

b Leonem

c Imperatorem

d Ita Cod. Corbeiensis

e Ita Cod. Corbeiensis

f Ita Cod. Corbeiensis

ANNO CHRISTI 451. Ἀλλ' ἐπὶ ἐκεῖ. ὑφιλῶν τοῦτο ἡ τῶν βασιλέων κρατοῦς, δίκαιον ἀγωνιστὴν ἐφορεσαμένη θήγατρὶ Αὐγούστῳ, τοιγάρτοι καὶ φιλικῶς φυσεῖς κ' τὴν καθολικὴν πίστιν, ὅστε ἀεὶ μὲν ἡμῖν κτεοῖκε, * ἀ πῶ ὁμοίως συμπαθῶν καταθεωρεῖται· ὅτι τὸ σὸν ἐκείνη τῇ πατριαρχίᾳ ἀξιῶν εἰκοῦν τὴν πατρὶ, πάσης ἀποφεύγει δυσμένειν· ἡ γὰρ πατριαρχεῖν μείζοτον, εἰς τὴν ἀποστολικὸν θρόνον, ὡς ὁ κορυφὴν ὁ μακαριώτατος τῆ ἀποστόλων Πέτρος, τὴν κλεῖδας τῆ οὐρανῶν ὑποδεξάμενος, τῶν ἀγχιστρωτῶν ἐκόσμησε, * τὴ ἐπὶ * ὑπόθεσιν παραπαίοφθείν, ὁφείλομεν γὰρ τὴ ἀξιωτέρω τόλμε ἀποκρίμου τὰ πάντα τὰ κορυφαῖα, τὴ ἰδία ἐξεῖς, τὴ κόσμα * κλαμβάνα * ἡμῖν, * ἡ τῶν βασιλέων, ἡ τῆ ἡμετέρα βασιλικῆς τὸν κόλπον ἡ δικαιοσύνη ἡ φιλικῶν ἐπτρεψάμη.

Epistola Theodosii, & Valentiniani rescripta.

Δεσπότη ἐμῷ Οὐαλεντινιανῷ αἰωνίῳ Αὐγούστῳ Θεοδόσιος.

ΛΫ.

ΚΑΙ σε τῆ Ῥώμη περεγκλῆσθαι τῶν σῶν μόρφοτον, * ἐ αἴτησ προτείλεγθαι παρὰ Λέοντος τὴ ἐλκεβεστάτη πατριάρχῃ, δίδολνται παρὰ τῆς σῆς μεγαλειόφτης τε τῶ αὐτῶ ὕφοι τὴ γρεμμάτων. χαρεὶ μὲν τὴ σῆς ὑγεῖς εἰς τὴ Ῥώμη ἐπανόδῳ χάριτας ἀποδιδόμεθα ἀξίας τὴ θείᾳ μεγαλειόφτη, δέοντα ἀγρόπτου τὲ, * ἡ φρονεῖν τὰ βασιλικὰ τὴ ἐκείνα, τὴ ἐφεξῆς τὴ ἐκείνα ἐλκεβεστάτε ἀνῆρ, δεδέλτοι φρὸς αὐτὸ πλατύτερον, * ἡ πληρέστερ, κἀζὼς ὑπολαμβάλομεν μηδεὶ μέρε ἡμῶν ἡμᾶς ἀπὸ τὴς πατρῴας θρησκείας, * ἡ τὴ τῆ φρονήσεω παραδόσεω ἀποστεῖν δεδέλα. δεῖ γὰρ κόλω βεβόμεθα, * ἡ δίκῃ μόνον, ἀπερ τὴ μαστέρα τὴ πατρῶα, τὰ κατὰ δίκαιον ἡμῖν παραδόσθαι, ἀδίκητα φυλαχθῆναι. διὰ ταῦτλν τοιγαρῦν τὴ αἴτιε, ἐπιδὴ τίνες ἔγκλημα τὴς ἀγωνίτας ἐκκλησίας ἐτεββαλεῖ χρυσεῖ θορυβεῖν, σῴοδοῦ ὡῶσιμῷ ἐν Ἐφέσῳ βουλῇ, ὅμολὸν κρυσῆς τὴ ἀλκεβεστάτε ἐπισκόπω κ' ὁ κλεῖδε ἐλκεβεῖας, * ἡ ἀλκεβεστάτε ἐπισκόπε, * οἱ ἀνῆρ τὴς ἱερωτάτης κεκριμένοι τρόπε, κ' οἱ ἀρίστε ἔξοι ἀφοσειλέχθησαν. ἀδὲν παρὰ ὑπόστασιν τίοι παρὰ τοῦτο τὴ κανόνος τὴς πίστεως, ἡ τὴ δικαίω, ἐγνωμεν γεγένθη. πᾶσα τοιγαρῦν ἀμφιβολία τὴ θείᾳ δικαστερίῳ κέκρικεν. Φλαυιανὸς δὲ ὁ φραθεὶς ἀίτιος τὴ βλαβερὴ κρισεῶ, τὴν ἀρχαῖα ἀπόλαβεν τιμωρίαν. ἐκ τοῦτο ἀπόλλυται πᾶσα ἀμφιβολία καὶ ἀνάπαυσις κατέχει τὰς ἐκκλησίας, * πᾶσα εἰρήνη, * ἡ πᾶσα συμφωνία κ' πάσ ἐκκλησίας βασιλῆκε, * ἡδὲ ἐπορ κρατεῖ, οἱ μὴ καθαρὰ * ἀλήθεια.

ANNO CHRISTI 451.

a Ita Cod. Corbeiensis

b Ita Cod. Corbeiensis

c Ita Cod. Corbeiensis

d Ita Cod. Corbeiensis

e Ita Cod. Corbeiensis

f Ita Cod. Corbeiensis

g Ita Cod. Corbeiensis

h Ita Cod. Corbeiensis

i Ita Cod. Corbeiensis

k Ita Cod. Corbeiensis

l Ita Cod. Corbeiensis

m Ita Cod. Corbeiensis

n Ita Cod. Corbeiensis

o Ita Cod. Corbeiensis

p Ita Cod. Corbeiensis

q Ita Cod. Corbeiensis

r Ita Cod. Corbeiensis

s Ita Cod. Corbeiensis

t Ita Cod. Corbeiensis

u Ita Cod. Corbeiensis

v Ita Cod. Corbeiensis

x Ita Cod. Corbeiensis

y Ita Cod. Corbeiensis

z Ita Cod. Corbeiensis

aa Ita Cod. Corbeiensis

bb Ita Cod. Corbeiensis

cc Ita Cod. Corbeiensis

dd Ita Cod. Corbeiensis

ee Ita Cod. Corbeiensis

ff Ita Cod. Corbeiensis

gg Ita Cod. Corbeiensis

hh Ita Cod. Corbeiensis

ii Ita Cod. Corbeiensis

kk Ita Cod. Corbeiensis

ll Ita Cod. Corbeiensis

mm Ita Cod. Corbeiensis

nn Ita Cod. Corbeiensis

oo Ita Cod. Corbeiensis

pp Ita Cod. Corbeiensis

qq Ita Cod. Corbeiensis

rr Ita Cod. Corbeiensis

ss Ita Cod. Corbeiensis

tt Ita Cod. Corbeiensis

uu Ita Cod. Corbeiensis

vv Ita Cod. Corbeiensis

xx Ita Cod. Corbeiensis

yy Ita Cod. Corbeiensis

zz Ita Cod. Corbeiensis

aaa Ita Cod. Corbeiensis

bbb Ita Cod. Corbeiensis

ccc Ita Cod. Corbeiensis

ddd Ita Cod. Corbeiensis

eee Ita Cod. Corbeiensis

fff Ita Cod. Corbeiensis

ggg Ita Cod. Corbeiensis

hhh Ita Cod. Corbeiensis

iii Ita Cod. Corbeiensis

kkk Ita Cod. Corbeiensis

lll Ita Cod. Corbeiensis

mmm Ita Cod. Corbeiensis

nnn Ita Cod. Corbeiensis

ooo Ita Cod. Corbeiensis

ppp Ita Cod. Corbeiensis

qqq Ita Cod. Corbeiensis

rrr Ita Cod. Corbeiensis

sss Ita Cod. Corbeiensis

ttt Ita Cod. Corbeiensis

uuu Ita Cod. Corbeiensis

vvv Ita Cod. Corbeiensis

xxx Ita Cod. Corbeiensis

yyy Ita Cod. Corbeiensis

zzz Ita Cod. Corbeiensis

aaaa Ita Cod. Corbeiensis

bbbb Ita Cod. Corbeiensis

cccc Ita Cod. Corbeiensis

dddd Ita Cod. Corbeiensis

eeee Ita Cod. Corbeiensis

ffff Ita Cod. Corbeiensis

gggg Ita Cod. Corbeiensis

hhhh Ita Cod. Corbeiensis

iiii Ita Cod. Corbeiensis

kkkk Ita Cod. Corbeiensis

llll Ita Cod. Corbeiensis

mmmm Ita Cod. Corbeiensis

nnnn Ita Cod. Corbeiensis

oooo Ita Cod. Corbeiensis

pppp Ita Cod. Corbeiensis

qqqq Ita Cod. Corbeiensis

rrrr Ita Cod. Corbeiensis

ssss Ita Cod. Corbeiensis

tttt Ita Cod. Corbeiensis

uuuu Ita Cod. Corbeiensis

vvvv Ita Cod. Corbeiensis

xxxx Ita Cod. Corbeiensis

yyyy Ita Cod. Corbeiensis

zzzz Ita Cod. Corbeiensis

aaaaa Ita Cod. Corbeiensis

bbbbb Ita Cod. Corbeiensis

ccccc Ita Cod. Corbeiensis

ddddd Ita Cod. Corbeiensis

eeeee Ita Cod. Corbeiensis

fffff Ita Cod. Corbeiensis

ggggg Ita Cod. Corbeiensis

hhhhh Ita Cod. Corbeiensis

iiiii Ita Cod. Corbeiensis

*kk

PARTE I. EPIST. 80. LEO.

EPISTOLA LEONIS PAPÆ AD THEODOSIUM AUGUSTUM

de Apostolo Constantinopolitano episcopo.

Leo episcopus Theodosio semper Augusto.

XXXII.

OMnibus quidem vestræ pietatis epistolis, inter eas solicitudines, quas pro fide patimur, spem nobis securitatis maximam præstitisti, Nicænum commendando concilium, adeo ut nôlim, licet fœpe jam scribatis, non patiamini sacerdotes domini deviare. Sed ne aliquid in præjudicium catholicæ defensionis videret egisse, de ordinatione ejus, qui Constantinopolitanæ copiæ ecclesiæ præsidere, nihil interim in altercatum partem temere relirebendum putavi, non dilectionem negans, sed manifestationem catholicæ veritatis expetens. Quod æquanimiter ferat, obsecro, vestra clementia: ut cum talem se erga filem catholicem, qualem cupimus, approbarit, de fuceritate ipius copiosius & securius gaudeamus. Ne vero aliqua illum de nobilitate animo mordeat fortasse suspicio, occasionem totius difficultatis amoveo: nec alliquid exigo, quod aut arduum videratur, aut dubium; sed ad id, quod nobis catholicorum refutet, invito. Nosti enim fuer per universum mundum atque manifesti, qui ante nos five Græca, five Latina lingua in catholicæ veritatis prædicatione fulserunt: ad quorum fententiam atque doctrinam quidem etiam nostrum ratis accedimus, de quorum fcriptis pro & multipliciter instructio. Quæ first Nestorianus hæresim destruxit, ita etiam fiunc, qui nunc male sapiunt, lat, abfcidit errorem. Relegat itaque solicite, quæ a sanctis patribus incarnationis dominicæ fides fuerit cultodita, femponque fimiliter prædicata: & cum fanctæ memoriæ Cyrilli Alexandrini episcopi epistolam (qua Nestorium corrigere & sanare voluit, pravas prædicationes jjrus arguens, evidentius fidem Nicænæ definitionis exponens, quamque ab eo missam apostolicæ sedis scrinia fusceperunt) præcedentium fenfu perspexerit confonantem, Epistolæ etiam fynodi gesta recensat, quibus contra Nestorii impietatem a fanctæ memoriæ Cyrillo inferta & allegata funt de incarnatione domini catholicorum testimonia facrednotata. Non alpernetur etiam meam epistolam necessaria, quam pietati patrum per omnia concordare reperies, Cum-

Epistola Valentiniani & Marciani ad archiepiscopum Romæ Leonem, (de Calchedonensi concilii celebratione.)

Victores Valentinianus & Marcianus gloriosi, triumphatores, semper Augusti, Leoni reverendissimo archiepiscopo gloriosæ urbis Romæ.

XXXIII.

AD hoc maximum imperium venimus Dei providentia, & electione fenatus excellentissimi, cumdæque militiæ. Unde pro reverenda & catholica religione fidei Chriftianorum, cujus auxilisq virtutem nabitra potentiæ confidimus gubernari, quam fanctissimæ principatum in episcopatu divinæ fidei

A quæ a fe hoc, quod eidem profutuirin fit, peri desiderique cognoscere, catholicorum fenfentiis toto corde consentiat, ita ut in fincerum communionis fidei professionem, absolutissima fubscriptione coram omni clero & universa plebe declarat, apostolicæ fedi & universis domini facerdotibus atque ecclesiis publicandam: ut pacificato per unam fidem mundo, pollimus omnes dicere, quod angeli nato de Maria virgine Salvatore cecinerunt: *Gloria in excelsis Deo, & in terra pax hominibus bonæ voluntatis.* Quia vero & nos, & beati patres nostri, quorum doctrinam & venerarmur & fequimur, in unius fidem concordit fumus, fcrat pervincitarum omnium protellantur antilites; agat clementiæ vestræ devotissimus files, ut quamprimum ad nos Constantinopolitani episcopi, qualia debent probati & catholici facerdotis, feripta perveniant, aperte fcilicet atque dilucide protestantia, quod fi quis de incarnatione Verbi Dei aliud aliquid credat aut affeat, quam catholicorum omnium & nea profeffio protestetur, hunc a fin communione fecernat: ut ei fi fraternam in Christo caritatem meriio pollimus impendere. Ut autem fabilibusque velocior plenioresq, antilitare domino, per vestræ clementiæ fidem prafferur effectus, ad pietatem vestram fratres & coepiscopos meos Abundium & Afterium, fed & Basilium & Senatorem presbyterum, quorum nihil deroctio est probata, direxi: per quos, quæ nostræ forma fit fidei, manifestatis inftructionibus quæ mitinus, possitis dignitter agnoscere: ut & Constantinopolitanus antistes in eandem confessionem, toto corde consentit, fecuti; ut dignum est, de catholicis pace fentiunt; neque aliquid relatetur videatur Indigeam, ut de superfluis forsitan suspicionibus laboremus: Sin vero affiqui a puritate nostræ fidei, atque patrum auctoritate differitur, concilium universale intra Italiam, fecat Synodus ejus ob hanc causam Romæ convenerat, mecum petit, clementia vestra concedas: ut in unum convenientibus omnibus, his qui aut ignorantia, aut timore prolapsi fuit, correctionis remedia possint adhiberi: nec quisquam ultra fit liberum ita Nicænæ fynodi facere mentionem, ut ejus fidei inventiatur effe contrarius: quoniam & universæ ecclesiæ, & vestro hoc imperio profuturam est, si unus Deus, una fides, & unum facramentum falutis humanæ, una totius mundi confessione tenetur. Data decimo septimo Kalendarum Augusti, Valentiniano septimum & Avieno viris clarissimis consulibus.

Epistola Valentiniani & Marciani ad archiepiscopum Romæ Leonem.

Νικητὰ Οὐαλεντινιανὸς & Μαρκιανὸς, ἐνδόξοι, τροπαιοῦχοι, ἀεὶ Σεβαστοὶ, Λέοντι τῷ ἀκαθεκτοτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ τῆς ἐνδόξου πόλεως Ῥώμης.

ΝΒ'.

ΕΙς τοῦτο τὸ μέγιστον βασίλειον ἐλθεῖν θεοῦ προνοίᾳ & ἐπιλογῇ τῆς ὑπεροχῆς συγκλήτου, & πανοπλίας στρατιᾶς, οὗτο ὑπὲς τῆς ἀληθοῦς, & καθολικῆς θρησκείας τῆς πίστεως ἡμῖν τὴν ἡγεμονίαν τὴν βασιλικὴν τὴν μέγιστον κράτος πιστεύομεν & δόξαν τῶν βασιλέων, τῶν τε σὺν ἀγωνιοῦσι τῶν ἐν ἀληθείᾳ ὀρθοδόξων πίστει, ἀφορῶντες τὴν ἀκαθεκτοτάτην ἐκκλησίαν τῆς ἐν Ῥώμῃ πόλεως, ἣν ἐν τῷ ἀγωνιοῦν ἐπὶ τὸν ἀρχιεπίσκοπον τῆς ἐνδόξου πόλεως Ῥώμης, Λέοντα τὸν ἀκαθεκτοτάτον ἀρχιεπίσκοπον τῆς ἐνδόξου πόλεως Ῥώμης, Μαρκιανὸς.

ΝΒ'.

ΠΕΡΙ ἑαυτοῦ, & τῆς ἀλχῆς τὴς κμετέρας, & ἀφιδόξου ἡμῶν ἀγωνίας· ἀτὶ τὴν ἀληθῆ πίστιν ἀγωνιζόμενοι, & ἀγωνιζόμενοι πίστει βεβαίᾳ ἀκμήκη βεβαίᾳ· & ἡ κρὰ πάντα τὴ ἡμῶν δόξαν θεοῦ ἐκκλησία ἀνάπαυσις, & ἡ τὰ ἀμφοτέρα, & τὴν ἡμετέρᾳ βασιλείᾳ τὴ πιστῆς κρὰ τὸν, & τὴ ὀρθῆς ἐκκλησίας, & ἀμφοῖν τὴ εὐσεβοῦς πίστεως· ἐκ τοῦ ἀγῶνος τὴ ἀληθ

PARTIS I. CAPP. XXXIV. XXXV.

ἡ ὑπὸ φύσιν κτίσις καὶ τὴν ἐκλελοιπυῖαν κλίνας ἐπιδώσει, κατασθένοντα.

Θεσὶ σωθεῖσα * ἀπεκάλεσεν μὴ παρὰ τὴν * Ἑπιστολὴν τῶν Ἑβραίων.
θνῆσις μόνῃς Ἑλληνίδας ἀφῶς τὸν αὐτὸν φωνὴν τὸν ἄθλον, μᾶλλον δὲ τὸν θεοφίλεστον ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως Ἀνατόλιον, χρῶμενος πλάνοις, ἑνέζυγε τῇ πεμφθείσῃ ἐπιστολῇ ἀφῶς τὸν τῆς ἁγίας μνήμης Φλαυιανοῦ, ὡδὶ τῶν μεταφρασθεῖσῶν ὑπὸ τῶν ἀρχιεπισκόπων Ἑσπερίας· corpus vero ejusdem sanctæ memoriæ Flaviani Constantinopolitani fugit pedibus, ut in bullica apostolorum legebatur. Episcopi etiam, qui unanimes erant sanctæ memoriæ Flaviano, * & ad exilium fuerant delituti, & hos revocandos fore, ut ad reliquos dies reliquias suas pacati sententiam sustinerent.

Ἐπιστολὴ Πολχερίας βασιλίσσας ἀφὸ τὸν ἀγιωτάτου τῆς ἑσπέρας Ρώμης Λέοντα.

Λέοντι τῷ θεοτιμεστάτῳ ἐπισκόπῳ τῆς ἐκλεκτῆς καὶ ὀλόβρε πόλεως παρὰ τῆς θεοτιμεστάτης ἐμοῦ Πολχερίας, καὶ σεβασμιοτάτης βασιλίδος.

κ̄ᾱ.

ΤΑ γράμματα τῆς σῆς μακαριότητος μὴ τὴν ἀρετὴν παντὶ ἐπιτάσσει σιβαρωτάτῳ ὑπεῖξαμεν, δι' ὧν τὴν σὴν πίστιν καθαρὰν, καὶ πανοῦλῳ ἐπέγνωμεν, ὁσάκις ὀφείλεις μὴ ἀγίοντα τὰ σὰ πρὸς τὴν ἁγίαν καθ. ἐγὼ δὲ ἀπόστολε μὲ

dam esse confidimus. Quia igitur debitatio-
nes quædam in orthodoxa religione nostra
videntur esse commissæ, fieri etiam epistolæ
vbi reverendissimi episcopi illuc urbis Romæ
Leonis testantur, id specialiter clementiæ nos-
træ placuit, ut synodus in Nicæna civitate
provinciæ Bithynæ celebretur; quatenus con-
venientibus animis, & omni veritatis difficul-
tatis, cessantibus etiam studiis, quibus ante
hac sui quidam, falsorum fabularum orthodoxam
religionem contemnebat noluerunt, vera fides
nostra cuncto fecundo manifestius innotescat,
ut deinceps nulla possit esse dubitatio vel di-
scordia. Qua de re fundatas tua cum quibus
plenerie reverendissimi episcopi, quos de
ecclesiis sub fui sacerdotii cura constitutis ido-
neos & instructos orthodoxæ religionis esse
probaverit ad prædictam civitatem iuxta diem
Kalendarum Septembrium ire deproperet. Sciat
autem religio tua, eiusdem ferentatem nos-
tram venerabili synodo interfuturam, nisi
forte publicæ necessitates in expeditionibus
nos detinuerint. Divinitas te servet per mul-
tos annos, sanctæ ac venerabile pater. Da-
ta decimo Kalendas Ianii, Adflantinopo-
li, consulatu domini Marciani perpetui Au-
gusti primo, & qui fuerit nuntiatus.

ἀναμὴ κελεύσει Ἰουλιο ὑπὸ Κωνσταντινούπολιν,
γράψω, & τὴν ἀνδρικοφορίαν.

SACRÆ LITERÆ MISSÆ AD Synodum in Nicea a Valentiniano & Marciano imperatoribus.

XXXVII.

CUdii nostri est, consequenter decerni ea quæ sanctæ & orthodoxæ religionis existunt, quatenus omnis ambiguitas perimatur, & decens pax sanctissimæ & catholicæ reddatur ecclesiæ. Hoc enim omnibus retro præponendum existi-

Exemplum sacrarum literarum, quæ a piissima & christianissima Augusta Pulcheria missæ fuerunt ad consistorem Bithyniæ Sanctorum, ut conventum haberet circa disciplinam synodi, antequam placuisset de Nicæa ad Calchedonem mutari concilium.

XXXIX.

NIsetio nostræ tranquillitatis est, ante civiles casus, sanctæ Christi ecclesias, eique dicatos, in pace consistere, & orthodoxam fidem, quam continere judicamus a nostrum imperium, imperitabantur & innoramam ab omni hominum genere custodiri. Unde dudum parva quadam emergente discordia, multum curam habuimus, ut undique multitudo sanctorum episcoporum simul congregaretur in Nicea: quatenus universorum concordia, omnis turba de medio tolleretur, & in futuro firma & immobilis fides venerabilis prevaleret. Quia ego secundum nostram sanctionem reverendissimi quidem episcopos, & βεβαιότερον διαβεβαιῶν. ἐπειδὴ πάντων ἀναγκαιοτάτας τοὺς περὶ τὴν ὀρθόδοξον θρησκείαν ἐμβεβλημένους λόγους, ἐπιστολὰς τὴν τοιαύτην τῶν ἱερωτάτων ἐπισκόπων ἐν τῇ δεῦρο πόλει Ῥώμης Λέοντος ἐκ τῶν ἐπιστολῶν τῶν ἐν Νικαίᾳ τῶν τῆς Βιθυνίας ἐπαρχίας ἐν ᾗ ἐν συμβόλοις τὴν ἀλήθειαν ἐκ τῶν ἀλλοτρίων ἐφόρει, ὡς πάντας τὰς ἀλλοτρίας ἐπιστολὰς, ἃς τὸν ἀνδρικὸν ἐξεστόρεν, ἃς ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ ἐξετάσας, ἃς ἀφὸ τῆς τῶν ὀρθοδόξων θρησκείας ἐξεστάλαμεν ἐμπεριλαβόντες τὴν ἀνδρικὴν ἐπιστολὴν, ἵνα τὴν ἀφορισθεῖσαν ἐν τῇ Νικαίᾳ τὴν σύνοδον, ἃς ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ ἐξετάσας

PARTIS I. EPIST. XLI. catholicæ prædicatione non desum: ut qui A non potestis ignorare quid ex antiqua traditione credamus, non prohibeatis quid capiamus. Unde, fratres carissimi, rejecta penitus audacia disputandi contra fidem divinitus inspiratam, omnis erasmium infidelitas conquiescat; nec licest defendi, quod non licet credi; cum fecundum evangelicas auctoritatem, secundum prophetices voces, apostolicamque doctrinam, plenissime & indicidissime per literas, quas ad beatæ memoriæ Flavianum episcopum mittimus, fuerit declaratum, quæ sit de sacramento incarnationis domini nostri Jesu Christi pia & sincera confessio. Quia vero non ignoramus, per pravas æmulationes, multarum excellentium flatum fastis turbatum, plurimosque episcopos, quia hæresim non receperint, lædibus fuit pulsos, & in exilia deportatos, atque in locum superstitum alios subditos, quos valuerithus his pœnitus adhibetur medicina justitiæ: nec quisquam ita carcat propriis, ut aliter utatur alienis: cum si, ut cupimus, extorem omnes relinquant, nemini quidem perire honor debeat, sed illis qui pro fide laboramus, cum omni privilegio oportuit jus proprium reformari. Pioris autem Ephesinæ Synodi, cui fuerat memorin Cyrillus episcopus tunc præsedit, in Nestorium specialiter illatuta permanent; ne tunc dimuntu inquietas, idco hiji in aliquo blasphemiæ C diatur, quia Eutyches justa executione percellitur. Puritas omni lidei atque doctrina, quam eodem, quo sanctæ patres nostri, episcopi prædicamus, & Nestorianos & Eutychianam cum suis auctoribus condemnat pariter & perfequitur pravitatem. Bene valete in domino, fratres carissimi. Data quinto Kalendas Julii. (Adelphio viro clarissimo consule.)

Ann. Ch. 451.

ρωμε ἡμῖν ἡμῶν, & ἐπὶ τὴν κηρύττουσιν τῶν καθολικῶν πίστιν ἀκολουθοῦμεν· οὐ γὰρ ἐνεργοῦσι μόνον μόνοι, τί τοῦ τῆς ἐκκλησίας πνεῦματος, ἀμφιβάλλειν μὴ δυνατὸν, τοιαῦτις ἐπεὶ δυναμὶ μὴ καθίστασι. ὅθεν, πᾶν ὁ ἀφορισθὲν τῶν πανταχῆ πλαμπρὰ διελκῆς ὑπεκπεσὼν τῶν θεῖθεν ἐμπνεωσθεῖσῶν πίστεων, ἢ μετὰ τὴν πεπαιμμένον ἀσεβὲς τὸν ἀνωγὸν ἀγῶνα· ἐκλειστὸν τὸν τόπον μόνοι, ὑπεκβὰν ἐν ἔθνεσι· ὅσοι τε ἢ ἀδιγνῶλοι ἀυδιστῶν, ἢ τοῦ φωνὴ τὴν ἀφορισθὲν, ἢ τὴν ἀπορῶν δόξαν ἀφλοῦν, πλυρίστεν, & ἀσφάτων, δίδον ἀφῶ τὴ ἀπὸ μόνον θλαυκοῦ τὴ ἐπίσκοπον ἐπεκλαμβῶν, τὸν δεδίδωκαν, πόῖα τὴ ἔτοι ἡπεῖ τὴ ἀπωμῶν τὴ ἀπόβαντῶν τὴ κοῦν ἡμῶν ὑπὸ Χρεῖτε ἀνεῖθεῖς ὁμολογία, & καθαρὰ. ἐπεκὶ δὲ τοῦλῶν κατεκάστοις ἐκκλησιῶν ὑπὸ φωῶν τοῦ ἀστικὰ ἀνεπτεκρεγμαῖν ἀγκλεκῆρ, ᾗ πλεῖστοι ἐπεσόσεις τὰ ἐκπεδεξαμένης τὴ ἀφεστὼν ἐκβεβλῆκε, ἢ μὴ ἐν ἀστῶν τὴ ἐθνῶν ἐκυτὸν, ᾗ ἀξιῶν παραδοῦσιν, οἱ τὸν τὴ ἐν τὴ πεῖσιν ὑποκατεκάστοις ἐτῶς, τάτοι κρὸ πάντων τὸν τρυμμωτὸ ἢ τὸ δηφὶν ἀφοτρεγῶν θεμεκὸν· ᾗ μηδεὶς ὕτυν ἐτεμμμὶ ὑπὸ τὴ ἐωτῆ, ὡς ὄλοιν κεχῆσθ᾽ τὸς ὅλοιν· ὁτόπε ἐγὼ, καθὰπεῖ ἐν τὴ κατοῦῆωνι, ἢ πλεῖοι ἀπολμαγεστὸν ἀπωνῶν, τωκεπολλοῦ μὲν ὁρεῖν τὰ τὸ τῶν μῆν ὑδεῖ. τοῦ δὲ μ᾽ κεκμεκόνου ὑπὲρ τὴ πίστεων, * μὴ ἢ ἀφορισμὸν ἢ οἰκεῖοι ἀπάντων, ὁφεῖλοι τὴ δίκαιον ἀτοκαστεῖν τὴ Ῥῶν. οἱ μὲν ἐστρεφῶν τὴ ἀφεῖῶν τὴ ἐκβεῖν σωῶοῦ· τὴ τοῦ ὁ τῶν ἀγίων μοῦῶν Κυρίλλου ἀφοῦῆῶν. ᾗ Νεστόριοῦ ἐθνῶν ὁρῶ ἐωμμνεῖνωνω· μόνω τὴν κατεκλεοῦσθεῖν ἀνοῦῆοια, διὰ τοῦ τὰ ἀτῆ ἐωυτοῦ ἀπατῶν, ὅτι τὴ Εὐτυχῆς ἀκῶῶν ἀνεθεμωτικοῦ καταβῆθωτω. ἢ καθαρὰν τὴ ὁ τῆς πίστεως, ᾗ τὸ δόκα ἀφοτοῦῆῶν τὴ τῶν τῆς πίστεως ἡμῶν ᾗ Νεστορίε, & Εὐτυχῆς τὴ ἀγῶνιστῶν αὐτῆ ἐνέστης κατεκλεοῦν, ἢ ἀκῶῶν κεκοῦῆῶν. ἐρῥῶσθε ὦ κυρίε, εἰδεῖφοῦ ἀφοτοῦῆῶστε. ἐδόθη τὴ ἀφῶ τῶν καλανδῶν Ἰουλίου.

Exemplum sacræ epistolæ secundæ, missæ ad D eandem sanctam synodum, quæ Nicæa convenerat, ut Chalcedonem se transferat.

Chalcedonensium magnum

Victores Valentinianus & Marcianus, gloriosi, & triumphatores, semper Augusti, Deo amabili synodo.

XLI.

CUm festinaremus ad sanctam synodum vénire, retinuit nos casus publicarum & nimis necessariarum rerum. * Cognovimus autem ex his quæ a vestra sanctitate scripta sunt, quoniam plurimi vestrum * tam corporis infirmitate, quam aliis diversis causis laborant. Unde hæc ipsarum publicarum casuarum nobis sit hic remorandi necessitas, tamen præponendam omnibus curam sanctæ & orthodoxæ fidei judicamus. * Nam & religiosissimi episcopi & presbyteri, qui vice

ΚΕΦ. ΜΑ.

Τὸν ἀνῶν βασιλικὴ γράμματα πεμφθέντα τὴ αὐτῆ ἁγίᾳ συνόδῳ, τῇ ἐν Νικαίᾳ συνελθούσῃ τὴν τὸ δεῖν μετελθεῖν εἰς τὴν Καλχηδόνα.

Νικητὰ Οὐαλεντινιανὸς & Μαρκιανὸς, ἔνδοξοι, τροπαιοῦχοι, ἀεὶσέβασται, τῇ θεοφιλεῖ συνόδῳ.

μέ.

ΣΠΕΥΔΟΝΤΑΣ ἡμᾶς εἰς τὴν ἁγίαν παραγενέσθαι σύνοδον, ἐκέρξε δημοσίων & σύμβαρα κωλύσαντα πρᾶγμάτων αὐτῆ. ἔγνωμεν δὲ ἐκ τῆ γεγραμμένων παρὰ τῆς ὑμετέρας θεοφιλείας, ὅτι πλείονες ἐξ ὑμῶν & διὰ τὸ τῆ σώματος ἀσθενεῖς, & διὰ ἑτέρας αἰτίας διαφόρας κάμνετε. ὁ δὲ τοῦ τὲ τὴ μᾶλλον ποιεῖν τὴ δημοσίων πραγμάτων ἀναγκαῖον ἡμῖν ἐκείνεῖν, ὅμως προτιμῶμεν τὴ ὑμᾶς πάντων τὴς ἁγίας, & ὀρθοδόξου πίστεως τὴν φροντίδα. καὶ γὰρ οἱ ἐλλαβέστατοι ἐπί-

ANNO CHRISTI 451. σκοποὶ, & πρεσβύτεροι, οἱ ὑπὲρ τὴ ἀγωνιστῶν, & θεοφιλεστάτῳ Λέοντος τὴ ἀφεγκτικῶν τὴν τὸν πολεμίων Ῥωμαίων ἀφεγγῆμμενοι, εἰδεῖῶσθαι τὴ μετέρας γνώμῃ ἀκόλουθοι, ὅστε πατεῖ τῶν παρόντα κῶῶς τὴ ἁγίου σωῶῶν, διεκῆβωνῶῶμεν, ὡς ἂν αὐῶῶν αὐτῶν ἀφεῖῶῶν ἀνῶῶν τὴς ἡμετέρας ἀστῶῶεις. * ὡ τὴν ἀπὸ τὴς ἡμετέρας θεοφιλείας & αὐτοῦ σφόδρα ἐκεῖνῶῶμεν, τοῦμου τοῦ ἀγωνιστὴς ἐμῷ σωῶῶν συγκοσῶῶῶν, σπεῦδομεν ὅλεῖτον πρὸς ὑμᾶς ἀφεῖκῶῶ. ὅθεν, εἰ παρεκλὴν τὴ ὑμετέρα θεοσέβειαν, ὡς τὴ Καλχηδόνα τὸν τόπον παρεῖῶῶῶ κατεῖῶῶῶν. ἐπεὶ τὴ ἐκδικῶῶῶῶν, ἢ τὴ ὑπὸ τὴ ἀφεῖῶῶῶ ἐκεῖνῶῶν γενομένῶν ἐπὶ τὴ ἀφεῖῶῶῶ τὴ ἀλεῖῶῶῶ, ἢ ἀξιῶῶῶῶν τὴ ἐγκαλεῖῶῶῶ, ἢ ἀξιῶῶῶῶν τὴ ἀγωνιστὴς, & ἀφεῖῶῶῶ τὴ ἀφεῖῶῶῶ τὴ ἀφεῖῶῶῶ τὴ

Partita epist. Leon. nism, sicut prædictus est, nihil orthodoxæ fidei, ut hæc roboretur, præponendum esse judicamus, propterea * hæc quidem expeditione interim superfedemus. Et nunc specialiter venerationem per has nostras litras litteras obtamur, quatenus sine ulla dilatione accedatis ad Chalcedonensium civitatem. Quoniam autem * Attico * archidiacono regis civitatis sanctissimæ & catholicæ ecclesiæ referente nobis tranquillitati, cognovimus vestrum sanctitatem formidare, ne forte * Eutychetis lectatores, aut alter aliquis seditiones aut tumultus aliquos * facere moliantur; propterea * significavimus vobis, ut prædictam causam nullatenus formidantes, adveniatis in Chaledonensium civitatem. Spiramus enim in Dei clementia, * ut nullus omnino alterius perturbationis & tumultus, omnibus secundum orthodoxam & veram fidem justæ & Deo placitæ constitutis, unosquique veritum ad propria * quæsierit revertetur. Festinate itaque adventre, & nullam dilationem negotio facere, ne per vestram * moram, dilationem habeat inventio veritatis. Nobis enim fiducium est, divinitate propitia, prosperum finem accipiente causa, velociter iterum ad * expeditionem feliciffimam remeare. Deus vos custodiat per multos annos, sanctissimi & Dei amantissimi patres. Datum decimo Kalendas Octobris, * Heracleæ.

Ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος ἐνιαυτοῦ τῶν κρείττονος, τῆς ἁγίας καὶ ἀξιοθαύμαστος Ἀνατολῆς τῆς ἀστικῆς τῶν ἐκκλησιῶν ἐπεσκόπου Ἀνατολίου, ἀξιοῦντος τὴν ἁγίαν τῶν ἐκκλησιῶν τῶν ἐν Χαλκηδόνι ἐπιστολὴν, ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ ἐκκλησιαστικῷ θρόνῳ τῆς βασιλευούσης πόλεως ἀναγνωσθῆναι

Actio Prima. riosissimo exprafecto urbis Theodoro, & magnificentissimo & gloriosissimo exprafecto urbis Apollonio, & magnificentissimo & gloriosissimo exprapotito sacri cubiculi Romano, [& magnificentissimo & gloriosissimo exprafecto Illyrici Theodoro,] & magnificentissimo & gloriosissimo exprafecto b pretorium Constantino, & magnificentissimo & gloriosissimo exprapotito sacri cubiculi c Antaxerse, & magnificentissimo & gloriosissimo exprafecto Illyrici Eulogio: conveniente etiam Sancto & universali concilio, secundum sacram præceptionem in Chalcedonensi urbe congregato, id est,

Anno Christi 451.

Θεοδώρου, καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου, καὶ ὑπερφυοῦς τοῦ ἐπάρχου, Ἀπολλωνίου, καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου, καὶ ὑποδοχοῦ τοῦ πρωτοσπαθαρίου, Ῥωμανοῦ, καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ὑποδοχοῦ τοῦ πρωτοσπαθαρίου Ἀρτάξου, καὶ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ὑποδοχοῦ τοῦ ἐπάρχου Ἰλλυρικοῦ, Εὐλογίου. ἀγαπητῶς δίδοντος τὴν ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου, τῆς κ. Θεοῦ θεσπίσεως τὴν Καλχηδόνιον πόλιν σύνοικοῦσης· πιστοῖς,

Palchalino & Lucentio reverendissimis episcopis, & Boniface religiosissimo presbytero, tenentibus locum sanctissimi & reverendissimi archiepiscopi * urbis urbis Romæ Leonis, & Anatolio (sanctissimo archiepiscopo Sanctæ urbis Constantinopolitanæ novæ Romæ, & Diosoro reverendissimo episcopo magnæ Alexandrinæ civitatis, & reliquis sanctissimis & religiosissimis episcopis, id est,

* venisque

Maximo Antiochiæ Syriæ,
Juvenali Hierosolymorum,
Quintilio Heracleæ Macedoniæ, agente vicem Anatholii episcopi Thessalonicensis,
Thalassio Cæsareæ Cappadociæ,
Stephano Ephesi,
Luciano Syriæ, & agente vices Cyriaci episcopi Heracleæ Thraciæ,
Eulebio Ancyræ Galatiæ,
Diogene Cyzici,
Eleutherio Chalcedonis,
Petro Corinthi,
Basilio Seleuciæ metropolitæ Isauriæ,
Eloremio Sardium Lydiæ metropolitæ,
Amphilochio Sidæ civitatis metropolitæ Pamphyliæ,
Eunomio Nicomediæ, metropolitanæ civitatis,
Theodoro Tarsi metropolitæ Ciliciæ,
Eulebio & Constantino presbyteris, agentibus vices Anatholii episcopi Nicæ,
Juliano civitatis Cretensis, & ipso agente vices sedis apostolicæ antiquæ Romæ Leonis,

* prima

* episcon

Meletio civitatis Larissenæ tertiæ ecclesiæ, & agente vices Domni episcopi Apamea metropolitæ Syriæ secundæ,
Constantino Boltrenæ civit. metropolitæ Arabiæ,
Cyro Anazarbi metropolitæ Ciliciæ secundæ,
Photio Tyri metropolitæ Phœniciæ maritimæ,
Theodoro Damasceno civitatis metropolitæ,
Stephano Hierapolis civitatis primæ Syriæ,
Nomio Edessæ civitatis primæ Syriæ,
Symeone Amidenæ civitatis metropolis Mesopotamiæ,
Epiphanio episcopo, & agente vices Olympii episcopi Constantiæ Cypri,
Joanne Sebastiæ metropolis primæ Armeniæ,
Seleuco Amasiæ civitatis metropolitanæ,
Constantino Melitenæ civit. metropolis Armeniæ,
Patricio Tyanorum civitatis metropolis Cappadociæ secundæ,

* Damasci Phœnices

* Nonno

* Mesopotamiæ

Πασχασίνῳ καὶ Λουκεντίῳ, τῶν ἐλαβόντων ἐπισκόπων, καὶ Βονιφατίου τοῦ ἐλαβόντος φροντίδα, ἐπιτρόπων τῶν τοῦ ἁγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς ἁγιοτάτης ἀρχιεπισκόπου τῆς ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης Λέοντος, καὶ

Ἀνατολίου, τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς μεγαλουπόλεως Κωνσταντινουπόλεως, νέας Ῥώμης, καὶ Διοσκόρου τοῦ θεοφιλεστάτου τῆς μεγαλουπόλεως Ἀλεξανδρείας, καὶ τῶν λοιπῶν ἁγιωτάτων καὶ ἱερωτάτων ἐπισκόπων· πιστοῖς,

Μαξίμῳ Ἀντιοχείας Συρίας,
Ἰουβενάλῃ Ἱεροσολύμων,
Κοιντίλλῳ Ἡρακλείας Μακεδονίας, ἐπιτρόπῳ τοῦ τόπου Ἀναστασίου ἐπισκόπου Θεσσαλονίκης,
Θαλασσίῳ Καισαρείας Καππαδοκίας,
Στεφάνῳ Ἐφέσου,
Λουκιανῷ Βόστρων, ἐπιτρόπῳ τοῦ τόπου Κυρίου ἐπισκόπου Ἡρακλείας Θράκης,
Εὐσεβίῳ Ἀγκύρας Γαλατίας,
Διογένῃ Κυζίκου,
Ἐλευθερίῳ Χαλκηδόνος,
Πέτρῳ Κορίνθου,
Βασιλείῳ Σελευκείας Ἰσαυρίας,
Ἐλουρεμίῳ Σαρδιανῶν Λυδίας μητροπολίταις,
Ἀμφιλοχίῳ Σίδης,
Εὐνομίῳ Νικομηδείας,
Θεοδώρῳ Ταρσοῦ,
Εὐσεβίῳ καὶ Κωνσταντίνῳ πρεσβυτέροις, ἐπιτρόπῳ τῶν τοῦ ἁγιωτάτου Ἀναστασίου ἐπισκόπου Νικαίας,
Ἰουλιανῷ τῷ Κρητῶν πόλεως, ἐπιτρόπῳ καὶ τῶν τοῦ ἁγιωτάτου τῆς τῶν ἀποστόλων τῆς Ῥώμης ἁγίου,
Μελετίῳ Λαρίσσης, ἐπιτρόπῳ τοῦ τόπου Δόμνου ἐπισκόπου Ἀπαμείας Συρίας,

Κωνσταντίνῳ Βόστρων,
Κύρῳ Ἀναζαρβοῦ,
Φωτίῳ Τύρου,
Θεοδώρῳ Δαμασκοῦ,
Στεφάνῳ Ἱεραπόλεως,
Νόννῳ Ἐδέσσης,
Συμεώνι Ἀμίδης,
Ἐπιφανίῳ ἐπισκόπῳ, ἐπιτρόπῳ τοῦ τόπου Ὀλυμπίου ἐπισκόπου Κωνσταντίας,
Ἰωάννῃ Σεβαστείας,
Σελεύκῳ Ἀμασείας,
Κωνσταντίνῳ Μελιτηνῆς,
Πατρικίῳ Τυάνων,

Πλή-

Anno Christi 451.

Πέτρῳ Κορίνθου.
Ἀναστασίῳ Τίτου, ἐπιτρόπῳ τοῦ τόπου Καλλιόπου ἐπισκόπου Κλαυδιουπόλεως,

Ἀτταβίῳ Τραπεζοῦντος, ἐπιτρόπῳ τοῦ τόπου Δωροθέου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας,
Φωτίῳ ἀρχιδιακόνῳ, ἐπιτρόπῳ τοῦ τόπου Φιλοτίου ἐπισκόπου Παφλαγονίας,

Ῥωμανῷ Μύρων,
Κοσταντίνῳ Ἀφροδισιάδος Καρίας,
Νουμᾷ, ἐκκλησίας Φρυγίας,

Μαξιμῷ Σαωϊτῶν,

Ὀνησίφορῳ Ἰκονίου,
Παγουμίῳ Ἀντιοχείας Πισιδίας,
Εὐσταθίῳ Βεργῆς,
Ἀτταβίῳ Νοτιοκωμίας Παλαίας,
Μαρτυρίῳ Γορτυνίας,
Λουκᾷ Δυρραχίου,
Φραγκίῳνι Φιλιππουπόλεως,
Κωνσταντίνῳ Δωριστοῦ, ἐπιτρόπῳ τοῦ τόπου Βυζαντίου ἐπισκόπου Λαρίσσης Θεσσαλίας,
Σεβαστίῳ Βερροίας,
Βασιλείῳ Τραϊανουπόλεως,

Τρύφωνι Χίου, ἐπιτρόπῳ τοῦ τόπου Δαμάσου ἐπισκόπου Ῥόδου,
Θωμᾷνι Βερροίας Σαμίας,
Εὐτυχίῳ Δορυλαίου,
Εὐστοργίῳ Σαλωμιάδος Κιλίκων,
Σαβίνῳ Βαλτῶν,
Εὐτυχίῳ φρεσβυτέρῳ, ἐπιτρόπῳ τοῦ τόπου Μαξιμίου ἐπισκόπου Λαοδικείας Συρίας,

Πέτρῳ Γαβάλων,
Σοφρονίῳ Κωνσταντίας,
Παυσανίᾳ Νικοπολιτῶν,

Μάρῳ Ἀναστασιῶν,
Ῥωμύλῳ Χαλκίδος,
Εὐσταθίῳ Βηρυτοῦ,
Λεοντίῳ Ἀσκαλῶν Παλαιστίνης,
Ἀτταβῷ Καισαρείας Παλαιστίνης,
Ζηβίνῳ Πέλλης,
Ἰωάννῃ Τιβηριάδος,
Ἀντιόχῳ Ἀρκῶν,
Βηρύλλῳ * Ἀλεῦ,
Ἀρέθᾳ Σωλοκῶν,
Μαλωνίῳ Ζωαρῶν Παλαιστίνης δευτέρας,
Ῥαφίᾳ Βιβλίων,
Πανγκρατίῳ Ἀζωτοῦ,
Ἰωάννῃ Μοκεβῶν,
Παυλιανῷ Ἀντιπατρίδος,
Ἰωάννῃ Γαβάρων,
Παύλῳ Ἀσβαλῶν,
Φωτίῳ Λύδδων,
Ἡρακλείᾳ Λόντων,
Μαρκιανῷ Ἰαφφῶν,
Σταφάῃ Ἰαμνείας,
Εὐκάρπῳ Δικαιοπολιτῶν,
Ῥωμανῷ Βοδεζαπόλεως Ἰουδαίας,

* Ἰωάννῃ Κοκκηβῆνοι,
Τιμοθέῳ Γεροντικωνίου,
Ἰωάννῃ Δυσμωρεσίας,
Ἀκακίῳ Ἀστιχωρίου,
Εὐφρατᾷ Κεγρῶν,
Ἀθανασίῳ Χαλκωνίου,

* Δίγαλεω Γαῖα Ἐκβήτων,
Ἀμμωνίῳ Ἰοτωρῶν,
* Μαρκίῳ Φιλαδελφείας,

Mar-

Actio Prima.

A Petro Gangræ metropolis Galatiæ secundæ,
Apragmonio Tii civitatis, agente vices Calogerii episcopi metropolis Claudiopolis Pontiæ Honoriadis,
Atarbio Trapezuntis civitatis agente vices Dorothei episcopi Neocæsareæ,
Photino archidiacono, agente vices Theophili episcopi Pessinuntis metropolis Pontii Galatiæ secundæ,
Romano Myrrenis civitatis, metropolis Lyciæ,
Critonino Aphrodisiadis civit. metropolis Cariæ,
Nunechio Laodiceæ, metropolis Phrygiæ Pacatianæ Temistariæ,
Mariano Synnadæ, metropolis Phrygiæ Pacatianæ,

* Anatolio venisque

B Onesiphoro Iconii, metropolis Lycaonie,
Pergamio Antiochiæ, metropolis Phrygiæ Salutariæ,
Epiphanio Pergæ, metropolis Pamphyliæ,
Attico Nicopolis, metropolis veteris Epiri,
Martyrio Gortynæ civitatis Cretæ insulæ,
Luca Dyrrachii, metropolis novæ Epiri,
Francione Philippopolis, metropolis Thraciæ,
Constantino Demetriadis Thessaliæ, agente vices Vigilantii episcopi Larissæ Thessaliæ,
Sebastiano Berrhœæ civitatis,
Basilio Trajanopolis, sanctæ ecclesiæ, metropolis Rhodope provinciæ,

* Macedoniæ.

Tryphone Chii insulæ, agente vices Joannis episcopi metropolis insulæ Rhodi,
Theophilo Berrhœæ civitatis Syriæ,
C Eusebio Dorylæi Phrygiæ Salutariæ,
Geronatio Seleuciæ Syriæ,
Saba Palti civitatis primæ Syriæ,
Eusebio presbytero, agente vices Macarii episcopi Laodiceæ Syriæ,
Olympio Aratopolis Phœniciæ,
Petro Gabalæ civitatis Syriæ,
Sophronio Constantiæ,
Patricio Neocæsareæ, civitatis Augustæ Euphratesiæ,
Mara Anastasiæ,
Romulo Chalcidis,
Eustathio Beryti civitatis Phœnices maritimæ,
Leontio Ascalonis Palæstinæ,
Aniano Capitoliadis,
D Zebenno Pellæ civitatis,
Joanne Tiberiadis,
Antiocho * Archelaidis Palæstinæ,
Beryllo * Alaïe civitatis,
Areta Eleuthæ Palæstinæ secundæ,
Malonio * Zoaræ Palæstinæ secundæ,
Rufino Byblii civitatis Phœnices maritimæ,
Pancratio Libyadis,
Zosimo Maiuidis,
Polychronio Antipatridis,
Joanne Gadaræ Palæstinæ secundæ,
Paulo Anthedonis,
Photino Lydiæ,
Heraclio Azoti,
Martiano Geraronum civitatis,
Stephano Iamniæ Palæstinæ,
Eucharpo Dikaiopolitanorum,
Romano Eudoxiopolis, quæ & Selymbria, civitatis * Thraciæ,
Juliano Cetinderis Isauriæ,
Tyranio Germanicopolis Isauriæ,
Joanne Diocæsareæ,
Acacio Antiochiæ,
Epiphanio Cedriæ,
Æliano * Selenuntis,
Cajo * Ægeorum civitatis,
Ammonio Jotapæ,
* Megalo Philadelphiæ,

Mar-

* Zebennis
* Arce
* Alii
* Alibe
* Zegor; * Ægeor.
* Thraciæ
* Selleuntis
* Sidoruro
* Ipsoria
* Megalo

Balnetis Notæ.

a Vox urbis deest in antiquis codicibus.
b Omnes habent *Arcarum* aut *Arcam*. Cum quibus conguit Græcus textus.
c Ita codex Corbeiensis. Corbeyensis, Divionensis, & Parisiensis habent, *conveniente autem etiam*.
d Hic in margine Rufticus adnotat in Acemetenii codice Latino scriptum esse *finiens*.
e Omnes textus libri habent *reverentissimo*.
f Rufticus hic inter deest in Acemetenii codice Latino scriptum fuisse *magni nominis pro Incipse*.
g Aliud exhibent Patrum Episcoporum ordo in antiquis exemplaribus, juxta quæ repræsentatur a Balutio in veteri hujus Concilii versione ab eodem editusque, quam infra afferemus.

ACTIS PRÆMIS.

Marco Arethæ civitatis Syriæ secundæ,
Timotheo Balanearum civitatis Syriæ secundæ,
Eusebio Seleucabeli,
Eutychiano Epiphaniæ civitatis Syriæ secundæ,
Paulo Mariamnæ civitatis Syriæ secundæ,
[Glycone Cæsariensi, per Zosimum episcopum Mineidensem,]
Lampadio Raphanæorum civitatis Syriæ secundæ,
Alexandro Scholiæ civitatis Ciliciæ,
Philippo * Adanæ,
Hypatio Zephyrii,
Theodoro Augustæ,
Chrysippo Malli civitatis,
Juliano Rhoßi civitatis,
Polychronio Epiphaniæ civitatis Ciliciæ secundæ,
Joanne Tarsiadis Ciliciæ,
Alexandro Irenopolis Ciliciæ secundæ,
Sophronio Choropiscopo, agente vices * Bulliani episcopi Mopsuestiæ,
Proclo * Adranæ,
Leontardio Antiochiæ Ciliciæ,
Eulogio Philadelphiæ metropolis Arabiæ,
* Theodosio Canotiæ,
Hormilda Philippopolis Arabiæ,
Damiano Sidonis civitatis,
Theodoro Tripolis Phœniciæ primæ,
Olympio Paneadis civitatis,
Paulo Ptolemaidis,
[* Theodoro Claudiopolis Isauriæ,]
Paulo Aradi civitatis,
Thoma Porphyrionis,
Porphyrio Botrorum,
Phosphoro Orthosiadis Syriæ,
Joseph Heliopolis civitatis Phœnices Libani,
Jordano * Abilæ Syriæ,
Porphyrio archidiacono, agente vices Urasii episcopi Emisæ civitatis Phœnices Libani,
[Mara Urimorum,]
Valerio Laodiceæ civitatis Phœnices,
Thoma * Eutromæ civitatis Phœnices,
Rufino Samosatensis civitatis,
Joanne Germanicia,
[Euphrate Idii civitatis,]
Timotheo Doliche [urbis],
* Erotheo Zeugmatis,
Athanasio * Pari insulæ,
Zebenno Martyropolis,
Cajuma Marcopolis,
Joanne * Cirrhi,
Abrahamo * Castricircensis,
Joanne Sarracenorum gentis,
Noe * Cepha castelli insulæ,
Hierace Aphopi civitatis,
Sabino Delii insulæ,
Apollonio Tanes civitatis,
Heronе * Themisii,
Athanasio Basilidis civitatis Tripolis Ægypti,
Paimeio Parali,
Isidoro Sethretti civitatis,
Theophilo Cleopatridis, quæ & Arsinoe,
Theodulo * Tiellæ Pentapolis,
Januario Leontorum civitatis,
Joanne Phoebis,
Antonio Sebennyti,
Isaac Tavæ,
Eulogio Athribis civitatis,
Isaia Hermopolis minoris,
Stephano Geronti civitatis,
Nestorio [Phragonis],
Theophilo Erythræ,
Macario Cabasorum civitatis,
Callinico Apamæ Bithyniæ,
Leucadio * Thinnienis insulæ.

Anno Christi 451.

A Marco Antiochiæ,
Timotheo Berytorum,
Eudoxio Sidonis,
Eutychiano Tripolitani,
Paulo Mariamnæ,
. . . . . .
Alexandro Raphanæorum,
Alexandro Scholiæ,
Philippo * Adanæ,
Theodoro Tarsiæ,
Chrysippo Antiochiæ,
Hormilda Paneadis,
Polychronio Emesenorum,
B Joanne Germanicia,
Joanne Hierapolis Ciliciæ,
Sophronio Chorepiscopo, agente vices * Bulliani episcopi Mopsuestiæ,
Proclo Adranæ,
Eulogio Philadelphiæ,
Theodoro Canotiæ,
Orphyrio Philippopolis Arabiæ,
Damiano Sidonis civitatis,
Theodoro Tripolis,
Olympio Paneadis,
Paulo Ptolemaidis,
Paulo Aradi,
C Thoma Porphyrionis,
Porphyrio Botrorum,
Phosphoro Orthosiadis,
Joseph Heliopolis,
Jordano Abilæ,
Porphyrio Archidiacono, agente vices Urasii episcopi Emisæ civitatis,
. . . . . .
Oulaniæ Laodiceæ,
Thoma Eutromæ civitatis,
Rufino Samosatensis,
Joanne Germanicia,
Timotheo Doliche,
Eurhoio Zeugmatis,
D Athanasio Pari,
Zebenno Martyropolitani,
Cajumæ Marcopolitani,
Joanne Cirrhi,
Abraamo Castricircensis,
Joanne Sarracenorum,
Noe Cepha,
Hierace Aphopi,
Sabino Delii,
Apollonio Tanes,
Heronе Themisii,
Athanasio Basilidis,
Paimeio Parali,
E Isidoro Sethretti,
Theophilo Cleopatridis,
Theodulo Tiellæ,
Januario Leontorum,
Joanne Phoebis,
Antonio Sebennyti,
Isaac Tavæ,
Eulogio Athribis,
Hesychio Hermopolitani,
Stephano Tiphi,
Nestorio Phragonis,
Theophilo Erythræ,
Macario Cabasorum,
Callinico Apamæ Bithyniæ,
Leucadio Thinniensis,

Anno Christi 451.

A Joanne Palmonii,
Gratidiano Cerafontis,
Juliano Tabiæ,
Melipithongo Juliopolis,
Hypereccio Alponeusis civitatis,
Acacio Cinnæ,
Ephrafio Laganæ,
Cecropio Sebastopolis,
Joanne Nicopolis, Armeniæ primæ,
Artico Zelorum civitatis,
Dorotheo presbytero, tenente locum Anatolii episcopi Satalorum civitatis,
[Daniele Macedonopolis,]
Antiochio Sinope,
Heraclio Comanorum civitatis,
B Euchario diacono, tenente locum Paralii episcopi [Andraporum Hellesponi,
Damiano Calliniopolis,]
Paulo presbytero, agente vices Urasii episcopi [Hibororum,
Acacio Ariarathiæ,]
[Olympio Prusiadensi,]
Adelphio chorepiscopo, agente vices [Adolii episcopi Arabissi civitatis,
[Marciano Stephanorum,]
Euphronio presbytero, agente vices domni episcopi Cucusi civitatis,
[Marciano Iliæ,]
[Orrejo presbyt., agente vices Jo. episcopi [Arcæ,
Malonio Brimetæ,]
C Theodosio Nazianzi Cappadociæ secundæ,
Aristomacho Colonii civitatis Cappadociæ secundæ,
Rheno Junopolis,
Euphranio presbytero, agente vices Ætherii episcopi Pompejopolis,
Philorimo presbytero, agente vices Themistilii episcopi Amastridis civitatis Ponti,
Theodoro Heracleæ Ponti,
Eulogio presbytero, agente vices Genethlii episcopi Cratiæ civitatis,
Pelagio presbytero, agente vices Theophili episcopi Adrianopolis,
Elpidio Thermeniis majoris,
Aquila Eudoxiadis,
Mysterio Amorii civitatis,
Chrysippo presbytero, agente vices Cyriaci, Trocmadorum civitatis,
Longino Orcelli,
D Decimalio Maronæ civitatis Rhodopæ Thraciæ,
Sereno Maximianopolis Rhodopæ,
Ætherichio Smyrnæ Asiæ,
Eulebio Chromonemarum civitatis,
Cyriaco * Egaes civitatis Asiæ,
Mama Antiochiæ,
Leontio Magnesiæ Mæandri,
[Quinto Phocienis civitatis,
Procio Argiffæ,
Thoma * Alalcomenæ,
Olympio Theodosiopolis,
Philippo Novæ urbis, quæ & Theodosiopolis,
E Rufino * Brollenæ civitatis,
Marcellino Metropolis civitatis,
Isaia Elatarum,
Paulino Theodosiopolis Asiæ,
Juliano Hypeporum,
Hesperio Pitanæ civitatis,
Proterio * Myrrhinæ civitatis Asiæ,
Mazonio Nyssæ civitatis Asiæ.
Petro Dardani civitatis Hellesponi,
Thalassio Parii Hellesponi,
David Adrianæ Hellesponi,
Eulalio Pionii Hellesponti,

Anno Christi 451.

Joanne Palmonii,
Gratidiano Cerafontis,
Juliano Tabiæ,
Melipithongo Juliopolis,
Hypereccio Alponeusis civitatis,
Acacio Cinnæ,
Ephrafio Laganæ,
Cecropio Sebastopolis,
Joanne Nicopolis,
Artico Zelorum civitatis,
Dorotheo presbytero, tenente locum Anatolii episcopi Satalorum civitatis,
[Daniele Macedonopolis,]
Antiochio Sinope,
Heraclio Comanorum civitatis,
B Euchario diacono, tenente locum [Paralii episcopi [Andraporum Hellesponi,
Damiano Calliniopolis,]
Paulo presbytero, agente vices Urasii episcopi [Hibororum,
Acacio Ariarathiæ,]
[Olympio Prusiadensi,]
Adelphio chorepiscopo, agente vices [Adolii episcopi Arabissi civitatis,
[Marciano Stephanorum,]
Euphronio presbytero, agente vices domni episcopi Cucusi civitatis,
[Marciano Iliæ,]
[Orrejo presbyt., agente vices Jo. episcopi [Arcæ,
Malonio Brimetæ,]
C Theodosio Nazianzi,
Aristomacho Colonii,
Rheno Junopolis,
Euphranio presbytero,
Philorimo presbytero,
Theodoro Heracleæ,
Eulogio presbytero,
Pelagio presbytero,
Elpidio Thermeniis,
Aquila Eudoxiadis,
Mysterio Amorii,
Chrysippo presbytero, agente vices Cyriaci, Trocmadorum civitatis,
Longino Orcelli,
D Decimalio Maronæ,
Sereno Maximianopolis,
Ætherichio Smyrnæ,
Eulebio Chromonemarum,
Cyriaco Egaes,
Mama Antiochiæ,
Leontio Magnesiæ Mæandri,
Quinto Phocienis,
Procio Argiffæ,
Thoma Alalcomenæ,
Olympio Theodosiopolis,
Philippo Novæ urbis,
E Rufino Brollenæ,
Marcellino Metropolis,
Isaia Elatarum,
Paulino Theodosiopolis,
Juliano Hypeporum,
Hesperio Pitanæ,
Proterio Myrrhinæ,
Mazonio Nyssæ,
Petro Dardani,
Thalassio Parii,
David Adrianæ,
Eulalio Pionii,

Plo-

ANNO PRIM. Pamatius

Pionio Troadis Hellespontiæ,
Stephano Primnetiæ Hellespontiæ,
Thoclebio Ilii Hellespontiæ,
Hermia Abydi civitatis sanctæ ecclesiæ Dei Hellesponti
Daniele Lampsaci,
Patricio Adrianutheorum sanctæ ecclesiæ Dei Hellesponti,
Menerrate Caryforum Lydiæ,
Cossinio Hieronesiarum Lydiæ, agente vices Andreæ episcopi Sectoriorum Lydiæ,
Elia Blesidori civitatis,
Dulycarpo Gabalorum Lydiæ,
Patricio Cretha,
Paulo Tripolis Lydiæ,
Anatolio Septoriorum Lydiæ,
Leutio Apollinis fani civitatis,
Gemello Stratonicæ,
Alcimede Silandi Lydiæ,
Dionysio Attalie civitatis Lydiæ,
Nicolao Acarallorum, agente vices Stephani episcopi Limyræ civitatis Lydiæ,
Zenodoto Telmesli, & Eniadis civitatis Joniæ,
Prontone Phaselidis,
Philippo Liburnæ civitatis, { Matriniano Pompeiopolis Ciliciæ,
Mamureto Titiopolis Ciliciæ secundæ,
Joanne Chrysopolis Arabiæ, }
Theodoro Antiphelli,
Leontio Arazorum Lyciæ,
Antipatro Cauni Lyciæ,
Andrea Tlooporum,
Romano Babudorum,
Nicia Magnæ civitatis Helladis,
Athanasio Opuntis Achaiæ,
Dominno Platæarum Helladis,
Onesimo Argorum Helladis,
Marco Euriæ,
Peregrino Phœniciæ Helladis,
Eutychio Hadrianopolis veteris Epiri,
Claudio Anchialei veteris Epiri,
Soterichio Corcyræ veteris Epiri,
Dionysio Antiochiæ civitatis Cariæ,
Joanne Alindorum civitatis Cariæ,
Fitello Assi,
Papia Erizorum,
Dionysio Heracleæ Lynceflidum,
Menandro Heracleæ Salbacæ,
Euphibio Stratonicæ civitatis Cariæ,
Joanne Amyzonis Cariæ,
Tynchanio Apollonidis Cariæ,
Theodoro Alabandorum Cariæ,
Joanne Guidi Cariæ
Daniele Cadorum civitatis ecclesiæ sanctæ Dei,
Joliano presbytero, agente vices Calandionis episcopi Halicarnassi.
Modesto Sebastæ,
{ Macario Æni Thraciæ, }
Paulo Arillii civitatis,
Eulalio Silbii,
Charitone Dionysiopolis,
Joanne Trapezopolis,
Gennadio Acmonocorum civit. Phrygiæ Pacatianæ,
Thoma Theodosiopolis Phrygiæ Pacatianæ,
Gennadio Mosynorum,
Evardo Diocliæ,
Gerontio Basilinopolis,
Theofilo presbytero, agente vices Diogenis episcopi Orthosiæ civitatis Cariæ,
Alypio Mundi Cariæ,
Philotheo presbytero, agente vices Zotici episcopi Iaspidis Pisidiæ,
Miro Eulaliæ,

Anno Christi 451.

A Πιονίου Τροάδος,
Στεφάνου Πιμνητίου,
Θουκλείου Ἰλίου,
Ἑρμείου Ἀβύδου,
Δανιήλου Λαμψάκου,
Πατρικίου Ἀδριανοῦ Θεοῦ
Μενερράτου Καρυφόντων,
Βοσσίνου Ἱερονησιάρχου, ἐπέχοντος τὸν τόπον Ἀνδρέου Σωτόρων,
Ἡλίᾳ Βλεσιδόρου,
Δουλυκάρπου Γαβάλων,
Πατρικίου Κρήθας,
Παύλου Τριπόλεως,
B Ἀνατολίου Σεπτορίων,
Λεόντιος Ἀπολλωνίδος Ἱερᾶς,
Γεμέλλου Στρατονικείας,
Ἀλκιμέδου Σιλανδῆς Λυδίας,
Διονυσίου Ἀττάλεως Λυδίας,
Νικολάου Ἀκαρραλλίων, ἐπέχοντος τὸν τόπον Στεφάνου Λιμύρων,
Ζηνοδότου Τελμισσῆς,
Φρόντωνος Φασηλίδος,
Φιλίππου Βοιβλιβίου,
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
Θεοφίλου Ἀντιφελλίου,
Λεοντίου Ἀραζόρων,
Ἀντιπάτρου Καυνίων,
Ἀνδρέου Τλωόρων,
Ῥωμανοῦ Βαβουδόρων,
Νικίου Μεγάλων,
Ἀθανασίου Ὀπουντίων,
Δομνίνου Πλατεαρέων Ἑλλάδος,
Ὀνησίμου Ἀργείων Ἑλλάδος,
Μάρκου Εὐρίας,
Περεγρίνου Φοινίκης Ἑλλάδος,
Εὐτυχίου Ἀδριανουπόλεως παλαιᾶς Ἠπείρου,
Κλαυδίου Ἀγχιαλείας παλαιᾶς Ἠπείρου,
Σωτηρίχου Κορυκίας παλαιᾶς Ἠπείρου,
Διονυσίου Ἀντιοχείας Καρίας,
Ἰωάννου Ἀλινδέων Καρίας,
Φιτέλλου Ἀσσίων,
D Παπίου Ἐριζόρων,
Διονυσίου Ἡρακλείας Λυγκηστίδος,
Μενάνδρου Ἡρακλείας Σαλβάκων,
Εὐφιβίου Στρατονικείας,
Ἰωάννου Ἀμυζόνος,
Τυγχανίου Ἀπολλωνίδος,
Θεοδώρου Ἀλαβανδέων,
Ἰωάννου Γοϊδίου,
Δανιήλου Καδόρων,
Ἰουλιανοῦ πρεσβυτέρου, ἐπέχοντος τὸν τόπον Καλανδίωνος Ἁλικαρνασσέων,
Μοδέστου Σεβαστείας,
{ Μακαρίου Αἴνου Θρᾴκης, }
Παύλου Ἀρειλλίων,
Εὐλαλίου Σιλβίων,
Χαριτώνος Διονυσιοπόλεως,
Ἰωάννου Τραπεζοπόλεως,
Γενναδίου Ἀκμονόρων,
Θωμᾶ Θεοδοσιοπόλεως Φρυγίας Πακατιανῆς,
Γενναδίου Μοσυνόρων,
Εὐάρδου Διοκλείας,
Γεροντίου Βασιλινοπόλεως,
Θεοφίλου πρεσβυτέρου, ἐπέχοντος τὸν τόπον Διογένους Ὀρθοσιέων,
Ἀλυπίου Μούδων,
Φιλοθέου πρεσβυτέρου, ἐπέχοντος τὸν τόπον Ζωτικοῦ Ἰασπόλεως,
Μείρου Εὐλαλείας,

Anno Christi 451.

Ἀνατολίου Βλεσιδόρου,
Φοίβου Δουλυκάρπου,
Γεωργίου Μάδων,
Ἀδρυλλα Τριπόλεως,
Κορνηλίου Κοκκαρείων,
Εὐτυχίου Δικαίου,
Ἀκακίου Δαλιάνου,
Βικτωρίου Νικαιείας,
Στρατηγίου Πλουτάρχου,
Νουνεκίου Κορτᾶς,
Παύλου Δεξίου,
Πικτωρίου Λύστρου,
Ῥόου Σίδης,
Εὐδόξου Κάππου,
Τυρσίου Μαιάνδρου,
Ἀχιλλέως Λαρισσῶν,
Εὐτυρπίου Ἀλλάνων,
Παύλου Φιλομηλίου,
* Μαθίου Ἀπαμείας,
Θεοτίκτου Τυρέων,
Εὐρτιείου Μυτρυθέων,
Κόρε Σιτιείας,
Δεξίου Ἑρμίας,
Ἀναξβίου Σελευκείας,
Ὀλυμπίου Ζεβεννίου,
Φοστίου Σαυρομάτου,
Βασιλείου Νέας πόλεως,
Λάβλα χορηγικείας, ἐπέχοντος τὸν τόπον Μεσσαλίου ἐπισκόπου Λαοδίκων,
Φωστήτου Λαρισσαίων,
* Μαρτίου Ἀπαμείας,
Εὐκλείου χωρεπισκόπου, ἐπέχοντος τὸν τόπον Φλαβιανοῦ ἐπισκόπου Τιτιόπων,
Ζωτικοῦ Φιλοκωμάτων, ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ Νικαίου τοῦ ἐπισκόπου Ἀμαθουντίων, καὶ Πρεσβύτου ἐπισκόπου Ἀρινθίου,
* Τιμοθέου, Ἐπιφανείας τῆς Τιμοῦς, ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ Δεδίου τοῦ ἐπισκόπου Λαοδίκων,
Δισκόρου Δικαίου, ἐπέχοντος τὸν τόπον Φωτείου ἐπισκόπου τῆς Χύτρας,
Ἰωάννου Μαυλείου,
Ὀρθίου τῆς Τρῳάδος,
Εὐμενείου Νικομηδείας,
Κυζίκου Λαβρέου,
Ἰστριείου Ἀγκυρῶν,
Ἀλκίου, Ἀγκυρῶν Ἀρχιεπισκόπου, Ὑπάτου, Εὐφράτου Ἐλευθερίου, Χρυσείου φρουρίου τῆς, ἐπέχοντος τὸν τόπον Πιστοῦ Δελφείας,
Ζαζίου Φιλίππων,
Εὐζείου Δυβίων,
Μαξιμίου Ἀβίρων,
Νουνεκίου Σαβίων,
Δαρδανίου Βαργούλων,
Ἰωάννου Παρδιανείας,
Σωφρόνου Θόκης,
Φοιβίου Ἀρσινόης,
Νουνεκίου Ἀδόων,
Θεοδότου Λυρκείων,
Μάρκου Κυβρίκων,
Πάνου Πεγῶν,
Μαρκελλίου Ἰστείων,
Εὐζείου Κοτύτων,
Μακεδονίου Μαγνῆτος,
Εὐζείου Ἐπιτάων,
Μαρκιανοῦ Κερασοῦντος,
Ὀβρίου Κερασοῦντος,
Πίστου Ἐρετείας,
Εὐνείου τοῦ Σκιφκιστοῦ,
Ἀρμαίου Λάρας,
Ῥεστιανοῦ Λάρας,
* Πιστοῦ τοῦ σωμφυλίτου ἐπισκόπου τῆς Καλχηδόνος.

ACTIO PRIMA.

A Luciano Ipsensis civitatis Phrygiæ,
Philippo Lysiadis civitatis,
Epiphanio Midæi,
Abercio Hierapolis Phrygiæ,
Cyriaco Eucarpiæ,
Euthochio Doroteli Phrygiæ,
Aquila * Androsforum,
Basilio Nacoliæ,
Strategio * Polybotorum Phrygiæ,
Neopolemo Cornorum civitatis,
Paulo Derbæ Phrygiæ,
Plutarcho Lystræ,
Rufo * Sidæ,
Eugenio Canorum,
Tyranno * Homonadum,
B * Acholio Larandæ,
Eutropio * Adadæ,
Paulo Philomelii,
* Paulino Apamea civitatis Pisidiæ,
Theotecno Tyri,
Eorticio Nicopolis metropolis Pisidiæ,
Cyro Siniandi civitatis,
Libanio Paralai Lycaoniæ,
Alexandro Seleuciæ Pisidiæ,
Olympio Sozopolis Hæmimontii civitatis Pisidiæ,
* Fontejano Sagalassi civitatis,
Bassona Neapolis,
Adilio chorepiscopo, ignente locum Messalini episcopi Laodiceæ,
C Florentio Hadrianopolis,
* Masonio Limyrorum,
Evelpistio chorepiscopo, agente vices Florentii episcopi civitatis Tendi insulæ Hellesponti,
Soteræ Theodosiæ civitatis, agente vices Heliodori episcopi Amathuntis, & Procchii episcopi Arinnoæ,
Epaphrodito Tamassi civitatis episcopo, agente vices & Didymi episcopi Lapithi civitatis,
Dionysio diacono, agente vices Photini episcopi Chytrorum,
Joanne Messenæ civitatis Achaiæ,
Opheimo Tegeæ civitatis Helladis,
Irenæo Naupactii civitatis Helladis,
D Cyrillo Subriti civitatis,
Gennadio Gnosii,
Eulebio Apollonidis,
Demetrio Lappæ,
Euphrate Eleuterna civitatis Cretæ,
Chrysogono presbytero, agente vices & Pauli episcopi Cantanensis,
Sozonte Philipporum civitatis Macedoniæ,
Eusebio Toperi Macedoniæ primæ,
Maximino * Serres civitatis Macedoniæ primæ,
Nicolao Stoborum Macedoniæ secundæ,
Dardanio Bargalæ,
Joanne Parthicopolis Macedoniæ primæ,
Honorato Thaliæ civitatis insulæ Helladis provinciæ,
Theophilo * Orei civitatis,
E Neone civitatis * Sillyi,
* Theodoto Lyrinæorum,
Mara * Cordyloruin,
Paulo * Puglorum,
Marcellino * Isidis civitatis,
Eugenio Corennorum,
Macedonio Magnesiæ civitatis,
Eudoxio Etennorum,
* Marcellino * Cariliorum,
Obrimo Coracesii,
Petro * Ethniæ civitatis,
Eulbathio gentis Satracenorum,
Aurelio Adrumetinorum,
* Rufino Afro,
Omnes episcopi Chalcedone congregati.

Anno Christi 451.

Λουκιανοῦ Ἰψείας,
Φιλίππου Λυσιάδος,
Ἐπιφανίου Μιδάων,
Ἀβερκίου Ἱεραπόλεως Φρυγίας,
Κυριακοῦ Καρπηνείας,
Εὐθυχίου Δωροθείου Φρυγίας,
Ἀκύλου Ἀνδροσφόρων,
Βασιλίου Νακολείας,
Στρατηγίου Πολυβοτόρων Φρυγίας,
Νεοπολέμου Κορνόρων πόλεως,
Παύλου Δέρβης Φρυγίας,
Πλουτάρχου Λύστρων,
Ῥούφου Σίδης,
Εὐγενίου Κανόρων,
Τυράννου Ὁμονάδων,
B Ἀκολίου Λαρανδῶν,
Εὐτροπίου Ἀδάδων,
Παύλου Φιλομηλίου,
Παύλου Ἀπαμείας πόλεως Πισιδίας,
Θεοτέκνου Τύρου,
Ἐορτικίου Νικοπόλεως μητροπόλεως Πισιδίας,
Κύρου Σινιανδῶν,
Λιβανίου Παραλαῖ Λυκαονίας,
Ἀλεξάνδρου Σελευκείας Πισιδίας,
Ὀλυμπίου Σωζοπόλεως Αἱμιμοντίου πόλεως Πισιδίας,
Φοστίου Σαγαλασσέων,
Βασσόνου Νέας πόλεως,
Λάβλα χορηγικείας, ἐπέχοντος τὸν τόπον Μεσσαλίου ἐπισκόπου Λαοδικείας,
Φωστήτου Λαρισσαίων,
* Μαρτίου Ἀπαμείας,
Εὐκλείου χωρεπισκόπου, ἐπέχοντος τὸν τόπον Φλαβιανοῦ ἐπισκόπου Τιτιόπων,
Ζωτικοῦ Φιλοκωμάτων, ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ Νικαίου τοῦ ἐπισκόπου Ἀμαθουντίων, καὶ Πρεσβύτου ἐπισκόπου Ἀρινθίου,
* Τιμοθέου, Ἐπιφανείας τῆς Τιμοῦς, ἐπέχοντος τὸν τόπον τοῦ Δεδίου τοῦ ἐπισκόπου Λαοδίκων,
Δισκόρου Δικαίου, ἐπέχοντος τὸν τόπον Φωτείου ἐπισκόπου τῆς Χύτρας,
Ἰωάννου Μαυλείου,
Ὀρθίου τῆς Τρῳάδος,
Εὐμενείου Νικομηδείας,
Κυζίκου Λαβρέου,
Ἰστριείου Ἀγκυρῶν,
Ἀλκίου, Ἀγκυρῶν Ἀρχιεπισκόπου, Ὑπάτου, Εὐφράτου Ἐλευθερίου, Χρυσείου φρουρίου τῆς, ἐπέχοντος τὸν τόπον Πιστοῦ Δελφείας,
Ζαζίου Φιλίππων,
Εὐζείου Δυβίων,
Μαξιμίου Ἀβίρων,
Νουνεκίου Σαβίων,
Δαρδανίου Βαργούλων,
Ἰωάννου Παρδιανείας,
Σωφρόνου Θόκης,
Φοιβίου Ἀρσινόης,
Νουνεκίου Ἀδόων,
Θεοδότου Λυρκείων,
Μάρκου Κυβρίκων,
Πάνου Πεγῶν,
Μαρκελλίου Ἰστείων,
Εὐζείου Κοτύτων,
Μακεδονίου Μαγνῆτος,
Εὐζείου Ἐπιτάων,
Μαρκιανοῦ Κερασοῦντος,
Ὀβρίου Κερασοῦντος,
Πίστου Ἐρετείας,
Εὐνείου τοῦ Σκιφκιστοῦ,
Ἀρμαίου Λάρας,
Ῥεστιανοῦ Λάρας,
Πίστου τοῦ σωμφυλίτου ἐπισκόπου τῆς Καλχηδόνος.

In omnibus conciliorum libris luctuosa impietas sequebatur hac loco orationi Marciani imperatoris habita ad concilium, quam quidem ab eo dicta fuit in loco aliquo, in quo etiam scripta reperitur, unde hic inseritur videtur. Nam importunum hoc loco prorsus adhuc non intersuitur, sed fere omnium adversitate in synodum, quam ecclesiae et publicae Libertati dicunt esse decimo tertio, & ex hac ipsa prima adhuc, in cujus fine judices dixerunt, omnia quae gesta erant, referri debere ad imperatorem: ex quo manifeste ostenditur, illum tunc non adfuisse. Si enim praesens fuisset, ipse per se cognoscitus quae acta erant: sine & ipsemet interlocutus fuisset, ut in ferme adhuc fieri, & judices tantummodo, fuisset sic tantummodo. Accedit secundum librorum auctoritas, quae plurimi facienda est; nam in omnibus codicibus manuscriptis nam Cicaria quam Latinis, quam Graecis, quae vetustissimae sunt, & also de ejus in synodum adventu, ipsius hoc in ferme omnibus actione, cui ipse vere interfuit, & quaeso ultimo ad ea in synodum habita ex his ipsum. Neque verisimile est omnibus omninum illiteris profuisse verbis in eadem synodo hoc (quamvis diversis dictus) ab imperatore dictum fuisse. Hoc autem interpolatum, ecclesiae forsitan, publicae verisimilitudo libri Latinus exscriptis Chalcedonensis, qui in bibliotheca Vaticana asservatur, in quo praeterquam ex prima adhuc, & ejus loco reperitur brevior quidem epitome ejusdem concilii, sed prolixa est haec Marciani ad synodum oratio: & post epitomen legunturfa-cundo atque, & alia per quadam adhuc ejusdem.

Et redintegrabimus magnificentissimi & gloriosissimi judices & amplissimus senatus in medio ante cancellos sanctissimi altaris, & (g) ex levaquidem parte sedentibus sanctissimis & reverendissimis episcopis & vicariis. A Deo amicissimi, sanctissimi & reverendissimi Leonis antistitis apicae urbis Romae, & Anatolio religiosissimo archiepiscopo Constantinopolitanae regiae civitatis, & Maximo religiosissimo archiepiscopo Antiochiae, & Thalassio religiosissimo episcopo Caesareae Cappadociae, & Stephano religiosissimo episcopo Ephesi, & reterei religiosissimi episcopi vicinii, & Pontii, & Asiae, & Thraciae regionum, exceptis Palaestinis,

Et dexteras vero parte similiter considentibus Dioscoro religiosissimo archiepiscopo Alexandriae, & Juvenali religiosissimo episcopo Heracleae primae Macedoniae, & agente vices Anastasii religiosissimi episcopi Thessalonicensis, & Petro religiosissimo episcopo Corinthi, & reliquis Aegyptiacae diocesis, & Illyrici, insuper etiam & Palaestinis religiosissimis episcopis, (h) antepositis in medio sacrosanctis & venerabilibus evangeliis, & Palaestinis non reverendissimus episcopus, & vicarius fedis apostolicae, cum in medio una & cum his viris reverendissimis collegis sui fortitiet, dixit: Beatissimi atque apostolici viri papae urbis Romae, ipse est caput omnium ecclesiarum, praecepta habemus prae manibus, a quibus praecipere dignatus est ejus apostolatus, ut Dioscorus, (i * Alexandriae urbis archiepiscopus non sedeat in concilio, * sed audiendus intromittatur. Hoc non obstervare necesse est. Si ergo praecipit vestra magnificentia, aut ille egrediatur, aut non eximus. (k) (Quibus in Graeco interpretatur, per Beryticianum virum devotissimum, & secretarium fieri consistorii,) gloriosissimi judices & amplissimus senatus dixerunt:

Καὶ καθεδεῖται τῷ μεγαλοπρεπεστάτῳ & εὐφρονεστάτῳ ἀρχόντι, καὶ τῇ ὑπερφυεστάτῃ συκλητικῇ, ἐν τῷ μέσῳ κατὰ τὴν καθέδραν τῆς ἁγιωτάτης θυσιαστηρίου, & ἐν μέσῳ βασιλικῶν καὶ ἱερῶν καθεδεῖται τῶν ἁγιωτάτων καὶ ἐπιφανεστάτων καὶ ἀγαπητῶν τῆς Ῥώμης Λεοντίου, & Ἀνατολίου τοῦ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς βασιλευούσης Κωνσταντινουπόλεως, & Μαξίμου τοῦ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας, & Θαλασσίου τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας, & Στεφάνου τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Ἐφέσου, & τῶν λοιπῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων τῆς πλησιοχώρας, & Ποντικῆς, & Ἀσιανῆς, & Θρᾳκικῆς, τῶν ἀκουσάντων, ἐκτὸς Παλαιστίνης.

Ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ μέρει ὁμοίως καθεζομένων, Διοσκόρου τοῦ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, & Ἰουβενάλου τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Ἡρακλείας πρώτης Μακεδονίας, τοῦ τὴν τάξιν ἀναπληροῦντος τοῦ θεοφιλεστάτου Θεσσαλονίκης, & Πέτρου τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Κορίνθου, & τῶν λοιπῶν τῆς Ἀιγυπτιακῆς διοικήσεως, & τῆς Ἰλλυρικῆς· ἔτι μὴν & τῶν παλαιστινῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων· προκειμένου τοῦ τε μέσου τῆς ἁγιωτάτης & ἀγίας ἁγίας, Παλαιστίνης & θεοφιλεστάτου ἐπίσκοπος, φίλους τῆς ἀποστολικῆς θρόνου, ὡς ἐν τῷ μέσῳ μ. & τοιοῦτον θέσιν αὐτοῦ, ἔφη· Τὰ μακαριωτάτου & ἀποστολικοῦ ἐπισκόπου τῆς Ῥώμης πάντων, κεφαλὴ τῆς ἁγίας πασῶν τῆς ἐκκλησίας, προστάξας ἐσχήκαμεν, ὃ ἀξιοῖ ἐκείνου διαλεχθῆναι, ὅτου Διόσκορος μὴ συλλεχθεὶς τῇ συνοδείᾳ· εἰ δὲ βούλεσθαι τὸν σώματα, ἐκβαλεῖν, τὸν ἀνεγνῶμεν ἡμᾶς παρακαλοῦμεν, & πλειστάνω τοῦτον τῇ ὑμετέρᾳ μεγαλοκοσμίᾳ, ἢ ἐκείνος ἐξέλθοι, & ἡμεῖς ἐρεῖμεν.

Οἱ ἐνδόξοτατοι ἄρχοντες, & τὴν ὑπερφυεστάτη συγκλητικοὶ εἶπον· ποῖα μὲ ἰδικὴ μέμφεις ἐπέχεται Διο-

Διοσκόρου τὴ ἀλληλεσάτου ἐπισκόπου; Γνωρισθῆνο ὁ ἀλληλεσάτος ἐπίσκοπος, ὁ φίλος τῆ ἀποστολικῆ θρόνο, εἶπεν· αὐτὴ ἐστὶ ἐκείνου ἀπόπολλοι. Οἱ λαμπρότατοι ἄρχοντες & τὴ περιφανέστατη συκλητικοὶ εἶπον· Ἀξιοῦμεν ἀλληλεσάτου, βιβλία ἢ αἰτία φωνῆσθῆ· ὁ γὰρ ὑπόκειται. Λεγόλλου ὁ ἀλληλεσάτος ἐπίσκοπος εἶπεν· τὸν πάτο τῆς ἀποστολικῆς καθέδρας ἐστὶ· τὰ ἰδίας κέλευσε λόγον ἀπόρρητον τροσῶν τῶν ἁγιωτάτων τῆς κατὰ τὴν ἐκκλησίας τῆς ἀποστολικῆς ἐπιτροπῆς δίχα τῆ ἀποστολικῆ θρόνο, ὅτου κλῆσιν γέγονεν, ἐδὲ ἀξίον ἡμῖν ἀν Πλεχαστίνος ὁ ἀλληλεσάτος ἐπίσκοπος ἐστὶ τῆς τὸ ἀποστολικοῦ θρόνο, ὅ ἐστιν· ἡμεῖς ὑπεστάτον τῆ ἀφοστολικῆ μόνον τῆ μακαριωτάτῃ & ἀποστολικῆ ἐπισκόπῳ, ἢ χωρεῖζοντο τὸ ἀποστολικὸ θρόνο, ἢ ἐν Θεῷ & ἀδικοῦμεν, ὅτι μὴ ὑπεστάτον τῆ ἐκκλησιαστικῆ κανόνι, & πεπεῖσθαι παρέδοσαν. Οἱ μακαριωτάτοι ἄρχοντες, & περιφανέστατοι συκλητικοὶ εἶπον· ἀμφίβολος ἡμᾶς ἐδεῖξε τὴ ἐπίκλησε σφωλίσαι. Λεγόλλου ὁ ἀλληλεσάτος ἐπίσκοπος, & τὸ ἀποστολικὸ θρόνο ἐτέλεσε, ἐφ· ὃν ὑπόμφαβρε πατριῶν εἰδεν γνῶσιν ἡμῖν & ὑμῖν, ὡς κατὰ θεῖαν τρόπο, τοῦτο ἐκείνο παρεκόμβαμον. Οἱ λαμπρότατοι ἄρχοντες, & περιφανέστατοι συκλητικοὶ εἶπον· ἢ δικαιεῖ ἐτέρας κρόνον, ὡς ἐκκλήσιον ἐν ὀφείλεις διεκρίνομεν. Διοσκόρου τὴ ἀλληλεσάτου ἐπίσκοπος, ὁ τὴ ἱερᾶς συκλήτης, κεθεθεῖσε σε τὴ μέσῳ, ἢ κατὰ θεῖαν τὴ Ῥωμαίων ἀλληλεσάτου ἐπισκόπου & τῆς ἰδίου τόπου, & κηρυκεύσαν, Εὐσεβέστοι & ἀλληλεσάτοι ἐπίσκοποι τῆς Δημοκλείου πόλεως, περιεπόθεσε τὴ μέσῳ, ἐνὸ· τὸν σωτηρίου ἀμφὶ θεωτοῦ τὴ οἰκεσίᾳ, & ἀξίωσιν τὴ δίκαιον τὴς ἐκκλησίας ἐκκλησιαστικῆ, κεθεθεῖσε πρὸς τὸ ἀγιοθεώτατον βασιλεῖ· κέλευσαν τοῦ Δοσκόρου, ἢ ἐκβαλεῖν τὴ ἐκκλησίας τὴ μέσῳ, ἐνὸ· τὸν σωτηρίου ἀμφὶ θεωτοῦ τὴ οἰκεσίᾳ, & ἀξίωσιν τὴ δίκαιον τὴς ἐκκλησίας ἐκκλησιαστικῆ, κεθεθεῖσε πρὸς τὸ ἀγιοθεώτατον βασιλεῖ· κέλευσαν τοῦ Δοσκόρου, ἢ ἐκβαλεῖν τὴ ἐκκλησίας τὴ μέσῳ

Concil. General. Tom. IV.

A Quid enim specialiter ingeritur Dioscoro reverendissimo episcopo? Palchalinus reverendissimus episcopus & vicarius sedis apostolicae dixit: Cum intromittis fieri, necesse est ut adjuratur. Glorioissimi judices & amplissimus senatus dixerunt: Ut jam interfuit summa, * causa quae objicitur, specialiter manifestetur. * Lucentius reverendissimus episcopus & vicarius sedis apostolicae dixit: Judicii sui necesse est cum dare rationem, * quia cum personam judicandi non habeat, * praesumpsit, & (l) synodum ausus est facere. Ipse enim auctoritate sedis apostolicae, * quod nunquam licuit, nunquam factum est. * Palchasinus vero reverendissimus episcopus, & vicarius sedis apostolicae dixit: * Nos contra praecepta sedis apostolicae pepe gesta gubernatoris fedis apostolicae venire non possumus, nec contra ecclesiasticas regulas, vel contra patrum * instituta. Gloriosissimi judices & amplissimus senatus dixerunt: Convenit vos specialiter, quod erraverit exponere. Lucentius vir venerandus episcopus & vicarius sedis apostolicae dixit: Non patimur tantum injuriam nec vobis fieri, nec nobis; ut iste fedeat, qui judicandus adveniat. Gloriosissimi judices & amplissimus senatus dixerunt: Si judicis obtinet perfonam, quae est * accusator debet * probare. Et Dioscoro religiosissimo episcopo Alexandriae, secundum de jusiliorum gloriosissimorum judicum & amplissimi senatus residente in medio, & reliqui dentibus Romanis, & reverendissimis episcopis in propriis locis, & tacentibus, Eusebius religiosissimus episcopus Doryliei civitatis, stantiens in medium dixit: * Per falsum vos dominarum universi mundi, * jubetis etiam preces meas legi, fieri placuit pilissimo imperatori. Ladus ham a Dioscoro: Ipsa est fides: Octifus est Flavianus sanctissimus episcopus. (* lacrymis impleor:) simul cum injuste ab eo * damnatus est. Jubete preces meas perlegi. Gloriosissimi judices & amplissimus senatus dixerunt: Preces legantur.

A Ut codibus Ruffini adnotatum haec ab aliquam horum parcem non haberi in exemplari Aegmenesium, sed legendum esse non significantur fatis aperte. Quinquo tria: ejusdem ita definite vores *fantissimi & reverentissimi*, quia non habetur in Graeco codicis, * Vetusiis codex Parisiensis & Dionysensis illas habent, non habent autem Dionysiani; alii quod haec postrema verba adhuc ejus fuisse in Dionysiani. Rufinus in codicibus Ruffini adnotatum est Aegmenesium exemplar habere obliqui hrevissimo pro eo quod illic scriptum est *religiosissimo*. Et ad locum illum ejusque de Dioscoro, ad vocem *religiosissimo* adnotatum est in margine *obliqui*, quod significet, ut arbitror, hoc loco Dioscorum Dioscoro religiosius non esse in fatis, nimirum propter rationem quam paulo post affert Paschasinus. B Vetustus libri omnes hoc loco habent *Paschasini vir reverentissimus*, atque ita exponendum est ubi verba sequentia. C Omnes vetusti codices Parisiensis excepta, quod habet *illis*, legunt *cum illis viris*; quae est vera lectio. D Legendum, * *jubetis praecipere*, ut docent antiqua exemplaria. * Haec verba non habentur in libris ruffini.

RALEIGH NOTES. a In omnes libri praeter Dionysianum, in quo desiderat *ut dixerat*. *b* in margine, *al. absque*.

b Omnia vetusta exemplaria fere ubique habent *Lucentius*.

c Ita *pofsit* et *desumendum* codex Graecus Latino *consimes*.

d *Secundum*, significans hic verba non *loco suo positum*; & ad novum hoc adjudum hoc verba *desinere*: *Tuitiui fui vindicimus ad vationem*. *Cum personam judicandi non habeat*, *praesumpsit*, *synodum ausus est facere sine auctoritate sedis apostolicae*, *quod nunquam licuit*, *nunquam factum est*. Verba sunt Lucentii vicarii sedis apostolicae, prout exhibent Latinus in codice Graeco mendosiori, Aegmenesium. *Ipse enim auctoritate sedis apostolicae*, *quod nunquam licuit*, *nunquam factum est*. Codices Parisiensis & Dionys. pro *fabrique* habent *subrique*. F Libri omnes, quod nunquam *fallum* ab, *nec fieri licuit*. G Codices Corbei, & Colbert. *Pachasinus vir reverentissimus*. Dionys. & Paris. *Paschasinus vir honorabilis*, nisi quod Dionysiani habent in margine, *al. reverentissimus*.

g Ita in Colbertino legitur: *Ipse fit ab*. *Non contra praecepta*. Ita etiam in Dionysiani. Sed *Ipse fit ab* legitur fuisse lineam & hoc de *possio* poli in praecedentibus Latinis. H Codices Corbei, & Colbert. *Pachasinus habentes* *pofsunta*; quantum, videlicet Parisiensis, *fiunus*. I Post ita legimus in codice Parisiensi. *Hoc ergo in Graeco interpretata per Proximiamum virum devotum a secretis fieri consistori*, & *Eusebius religiosissimo* Gr. Ex quo colligi potest Legatus Petri Leonis Latine locutus in synodo fuisse, ut docetur etiam gesta hac ipsa pag. 1. editionis veteris Lubbeanae, quam hoc sequimur. Porro hunc locum praemittit adnotate Labbeus, quo hoc libro Parisiensi adum fe esse fuge setbatur.

l Tollenda est conjunctio, quae in antiqua versiam exemplarium habetur, eoque in Graeco contenta.

m Annotatio Ruffini: *Omnia quae adjicit* (id est, in margine) *ex codice Aemmiensium transfulit*. Et mox in margine, defendit aliam interpretationem proficiunda Ruffini, quam Cambus quoque polutat & alii poft eum; Romani primi omnium fotluitunt. Sic ergo habet. *Per fantiam tribulatum vos adiuvet, qua cafus ab Primiopum, praeque celeris, & in eum baptiseri, ab, & cuique invocatione salvamini, jubete preces meas relegi. Clementissimi judices, per falsum vos adiuvet Imperatorum. Placidissimi Leonis nostrae sit. Clementissimi judices, misericordi, & adhuc fidei quae vita est a Diofcoro*. Ita extabat Latine in codice Aemmiensium. N Vox *etiam* legendus est in hoc loco. Deest autem in notibus libris, & in Graeco textu.

ACTIO PRIMA. tur. Et refidente * in medio eorum, pafione omnium, Eufebio reverendiffimo epifcopo, Baronianus vir devotus, a feretris facti confcribifi, y accepto hoc libello perlecto recitavit,

5 Duces

*Epiſtola Euſebii epiſcopi Dorylei ad imperatores Valentinianum & Marcianum.

*Amatoribus Chriſti religiofiſſimis & piiſſimis imperatoribus noſtris Flaviis Valentiniano & Marciano perpetuis Auguſtis, ab Euſebio * humillimo epiſcopo Dorylei; facientes verba pro ſe & pro orthodoxa fide, & ſanctæ memoriæ quondam Flaviano epiſcopo Conſtantinopolitanæ civitatis.

6 majeſtati

Ntentio & propoſitum eſt * clementiæ veſtræ, univerſis quibem fibi ſubditis providere, & manum porrigere omnibus injuſte oppreſſis, præcipue tamen fingentibus facetdotio: ſin hoc divinitati placentes, a quo vobis imperare & dominari ſub hoc ſole donatum eſt. Ergo quoniam multa & dira, & contra omnem conſequentiam fibi ſe in Chriſtum eſt, & nos ſumus perpeſſi a reverendiſſimo Dioſcoro epiſcopo Alexandriæ magnæ civitatis, adimus veſtram pietatem, ſupplicantes juſtitiam promereri. Caſta autem in his eſt. In nuper facto concilio in Ephefiorum metropoli, quod * utile fuit non fieri, ut non malis & perturbationibus univerſum mundum repleffet, & ſuavis ifte Dioſcorus pro nihilo poriens juſtitiæ rationem & Dei timorem, ſimilis conſtitutus & confentaneus Entychi vaniloquo & hæretico, oculatus autem multis, ſicut poſtea ſcipſum manifeſtavit, inventus tempus ex facta a me adverſus Eutychem ejus ſimilem accuſatione, & ſententia in eum a ſanctæ memoriæ Flaviano epiſcopo prolata, multitudinem fediticiorum populorum congregans, & potentiam fibi potentiori acquirens, plam religionem catholicorum, quam tum ad ipſum pertinet, violavit, & perfidiam Eutychis monachi, quæ olim a ſanctis patribus reprobata eſt, confirmavit. Quoniam igitur non modica funt, quæ ab ipſo uſurpata funt adverſus Chriſti fidem & adverſus nos, provoluti precamur veſtram clementiam, * ut præcipiatis reverendiſſimum epiſcopum Dioſcorum reſpondere de his, quæ

7 ut

8 religiofiſſimum

ANNO CHRISTI 451. ACTIO PRIMA. 9 fiftos

10 depofitifque

11 immoniali

12 religiofiſſimi

nobis ei ingeruntur, relectis * fiftæ dabio in hoc concilio monimentis ab eo contra nos geftis, per quæ * poſſumus offendere, eum & alienum effe a catholica fide, & impiciate repletum hæreſibus * roboratæ, & injuſte nos * damnantem, & gravia in nos operantem; facrum & venerabile veſtrum mandatum diligentes fanctæ & univerſali fynodo religiofiſſimorum epiſcoporum; quo poſſit inter nos & prædatum Dioſcorum audire, & perferre ad ſcientiam veſtræ pietatis omnia quæ geruntur, * ob quod placuerit veſtræ * clementiæ; quod conſecuti inceſſanter * offeremus Deo preces pro veſtro æterno imperio, y ſacratiſſimi imperatores.

Glorioſiſſimi judices & amplifſimus ſenatus dixerunt: Solvantur quæ ingeruntur. Dioſcorus reverendiſſimus epiſcopus Alexandriæ dixit: Præcepit piiſſimus imperator ſynodum celebrari, quæ ſecundum facrum notum piiſſimi imperatoris noſtri congregata eſt. De his autem quæ geſta ſunt propter Conſtantinopolitanæ ſanctæ eccleſiæ quondam epiſcopum Flavianum, ſi nonimenta ſunt facta in ſancto concilio, & ea poſſulo recenſeri. Erefebius religiofiſſimus epiſcopus Dorylei dixit: Hæc & nos poſtulamus. Glorioſiſſimi judices & amplifſimus ſenatus dixerunt: Omnia quæ in hoc negotio ſubjecta ſunt, perdicentur recitentur. Et antequam legeretur, Dioſcorus reverendiſſimus epiſcopus Alexandriæ dixit: Supplico * per veſtram magnificentiam, in primis quæ de fide ſunt examinari. Glorioſiſſimi judices & amplifſimus ſenatus dixerunt: Interim adverſus accuſationem te convenit reſpondere. Ergo fuffina adunam fieri lectionem, quod & ipſe fieri poſtulaſti. Conſtantinus devotiſſimus * fecretis conſiſtori dixit: Habentur facræ literæ, * jaſpius directæ * pro ſynodo prædecim libri cum manibus ad legendum. Et ex codice recitavit.

13 diveſtitione

*Epiſtola de memoria Theodoſii imperatoris, ad Dioſcorum Alexandriæ epiſcopum.

*Imperatores Cæſares Theodoſius & Valentinianus, victores ac triumphatores, maximi, ſemper venerabiles Auguſti, Dioſcoro.

E UNctis conſtitit manifeſtum, quia noſtræ reipublicæ ſtatus & omnia humana, divina pietate moderantur, atque firmantur.

BALUZII NOTÆ.

a Legi, *in medio ex ipſorum*. Sic vetera exemplaria omnia.

b Eadem exemplaria & omnes editiones ante Romanam, *accipiunt preces ab eo*.

c In omnibus antiquis legitur tantum, *Religiofiſſimis & piiſſimis Imperatoribus*. Sed quia Auſtricus in margine admonuit in codicibus Acamentenſibus legi *Amatoribus Chriſti*, eaque voces aliquando repetuntur in interiori margine contra primam lineam; in codice Corbeiienſi, Crabbus, qui fecuſi haud dubie codice utebatur, pravavit illas transferendas effe in textum, quod fallum eſt. Nam aut *Amatoribus Chriſti* tantum legendum eſt, aut tantum *Religiofiſſimis*.

d Codices Divion. & Paiſ. habent *humili*, Corbeien. & Colbert. *humillimo*.

e Superſtes eſt alterutra illarum voum, cum idem ſignificent. In codice Paiſ. legitur tantum *Propoſitum*. Sic etiam in Divion. niſi quod poſtea ſupra lineam additum eſt *intentio*. Reliqui habent, *intentio propoſitum*. Quod cum videret Crabbus & deeſſe putaret conjunctionem, repoſuit, *intentio & propoſitum*.

f Omnes veteres libri legunt, *& in hoc divinitati imperare & dominari*. Iidem libri, *imperandi & dominandi*.

g Editiones omnes ante Romanam habent: *Tuæ ipſi ipſe Dioſcorus*. Itaque Romani, ut ego arbitror, videntur voces *ipſe* ita poſitam ſuſpicati, & non extare in Græco exemplari, tuque haud dubie in codicibus Latinis quibus illi utebantur, extare ſubaudiunt, & ſic edideruut: *Tuæ ipſi ipſe Dioſcorus*. In exemplari Corbeiienſi & in Colbertino legitur: *Tuæ ipſi ipſe Dioſcorus*. In Divionenſi, *magnus ipſe Dioſcorus*. In codice Paiſienſi ſcriptum fuit in Divionenſi; ſed poſtea ſupra lineam addita eſt vox *ſuæ ipſi*.

h In omnes editiones. At omnes antiqui libri habent *clementiam precipere reverentiſſimum*.

BALUZII NOTÆ.

a Codex Paiſ. habet *poſſum*, Divion. *poſſem*. Melius Corbeien. & Colbert. *poſſum*.

b Omnium prima editio Romana nobis pretulit hanc lectionem. Nam antea legebatur *roborantem*; niſi quod in Divionenſi ſcriptum eſt *roboratum*, & in margine, *ab roborantem*.

c Veteres libri & editiones, *in malis*.

d Prima omnium poſtrema editio Pariſienſis omittit textum antiquarum editionum, in quibus ſcriptum eſt, *ad quod placuerit*. Sic etiam omnia antiqua exemplaria.

e Legendum eſt *offeremus* admonitore veteres libri & editiones quæ Romanam antecefſerunt.

f In habent omnia vetera exemplaria. Sed in Corbeiienſi & in Colbertino adeumum eſt in margine in Græco legi *diviſiſſimi*. Plaguet hanc cauſam Crabbus in margine poſuit eam variam lectionem.

g Veteres libri habent *alia*.

h Vox *per deeſt* in omnibus antiquis exemplaribus. *Supplico veſtram magnificentiam diuturne quotondo infra* Lubbaeus *Supplico breviſſimum Epiſcopum & pro religiofiſſimum Epiſcopum*, & ſimi

i In omnes editiones & codices Corbeiienſis & Pariſienſis. Alii habent *per pondo*.

ACTIO PRIMA.

Deo enim propitiante confirmato, prospere & secundum vota nostra gubernari res & proficere caeptas solent. Imperium ergo divino nutu fortitti, fidelitis pro pietate & manifestudine similiter necessario plurimum sollicitudinem ▪ inpartitur, quatenus & vera religio, & nostra reipublica cultus Dei purissimo & pietate firmata praefulgeat. Quamvis igitur in praesenti fubita emergente dubitatione, ad catholice, & apostolicae doctrinae, ac nostrae ▪ fidei custodiam, quo, ut sit, diversis sententiis ▪ impugnata, contaribat & confundit ▪ hominum fcuilos & animas; intolerabile duximus, hujusmodi desilium contemnere, ne per talem negligentiam spii Deo inferre contumelias videremur. Idcoque Lenissimus, ▪ in unum sanctissimos & Deo placitos convenire viros, ▪ quibus pro pietate catholica, atque vera fide ▪ plurimum fermo est, ut unitatem sufficiant talis vana dubitatio, fubiti propolita inquisitione solvatur, vera autem & Deo amica fides catholica firmetur. Igitur & tua fanctitas, fanqtis fecum dicem reverendissimi ▪ metropolitis episcopis, qui fub tua degunt diocesi, & aliis similiter decem fanctis episcopis ferunoe & vita ornatis, qui in doctrina & fecinis rectae & ▪ immaculatae fidei ▪ apud cunctos eminent, proximis Kalendis Augusti Ephesium metropolim Asiae convenire absque ulla dilatione fcilicet, nolo fcilicet alio praeter praedictos viros fanctam fynodum molestante: quatenus universa fanctissimis & beatissimis episcopis, quos convenire per facras nostras epistolas invitamus, ad praedictam concurrentibus ▪ vobiscum, & fubtilissime intelligentibus, & quaerentibus, omnis de medio error contrarius auferatur, catholica autem doctrina & orthodoxae fidei falvatoris nostri Christi amicissima fofidentur, & confusae obelignat: quod universi in poftterum inconcussum, Deo propitio, & intemeratum custodiant. Si qui vero tam necessitatem & ▪ Deo amicam fynodum praetermiserit, & non omni virtute fecundum praedictum tempus ad praefinium locum pervenerit, nullam excusationem neque apud Deum, neque apud nostram intercedere pietatem. Sacerdotalem enim conventum non nisi quis malo proprio conscientia fucrisus erivat. Theodoretum fane episcopum Cyri civitatis, quem praeden jufimus fum (foli vastare ecclesiae, fanctimus non prius ad fanctam fynodum convenire, nisi universis fanctis phaeceris convenientibus concilio & ipsum conecrare, & pariter intercelle. Si vero aliqua dificordia de eo emerferit s absque illo fanctam

ACTIO PRIMA.

* a divina providentia fortuit. fidelitis. d. e. omnis pietatis & fidelitatis. omnis fidelitas.

* orthodoxae

* diffuhiam

* ad quam unanimiter, pro pietatis & orthodoxae, vera quoque fidei tuitio.

* plurimum cura est, ut

* de omnis omnis idem omnes fidei

* omnes fidelis

* Ut omnes omnes idem omnes fidei

* Ut omnes omnes idem omnes fidei

* Ut omnes omnes idem omnes fidei

ACTIO PRIMA. mus episcopus Antiochiæ magnæ civitatis. A Et postquam fedit in medio reverendissimus episcopus Theodorus, orientales de qui cum ipsis reverendissimi episcopi clamaverunt: Dignus, dignus. Ægyptii & qui cum ipsis reverendissimi episcopi clamaverunt: Nolite eum dicere episcopum, non est episcopus: impugnatorem Dei forat mittite, Judasum forat mittite. Orientales & qui cum ipsis reverendissimi episcopi clamaverunt: Orthodoxum synodo, feditiosos forat mittite, homicidas forat mittite, Ægyptii & qui cum ipsis reverendissimi episcopi clamaverunt: Impugnatorem Dei forat mittite: qui a injuriam dixit in Christum forat mittite. Multos annos Augustæ, multos annos imperatori, catholico imperatori multos annos. Cyrillum illæ anathematizavit. Orientales & qui cum ipsis reverendissimi episcopi clamaverunt: Homicidam Dioscorum forat mittite. Ægyptii & qui cum ipsis reverendissimi episcopi clamaverunt: Multos annos fenatui. Vocent non habet, coram universitate synodo damnatus est. Basilius reverendissimus episcopus Trajanopolis provinciæ Rhodopæ exurgens dixit: Et a nobis Theodoretus damnatus est. Ægyptii & qui cum ipsis reverendissimi episcopi clamaverunt: Et Cyrillum ejiciunt, si Theodoretum ejecerunt. Cyrillum ejiciunt, si Theodoretum accperimus. Canones ifiem. Cyrillum: hunc Deus averfatus est. Gloriosissimi judices & amplissimus fenatus dixerunt: Acclamationes illæ populares neque episcopos decent, neque parites juvant. Patriarchæ ergo universorum fieri lectionem. Ægyptii & qui cum ipsis reverendissimi episcopi clamaverunt: Unum ejicite, & omnes audimus. Pro pietate clamamus, pro catholica fide hæc dicimus. Gloriosissimi judices & amplissimus fenatus dixerunt: Magis acquiescite fecundum Deum audientiam fieri, & permittite omnia fecundum ordinem recenferi. Et quiescentibus cunctis, Constantinus devotissimus agens in rebus, & a fecretis fari consistorii, ex eodem codice recitavit.

Ἀναγνωσθήτω τὰ τῆς ἱερᾶς ἀκροάσεως, εἰ μὴ ἀπὸ τῶν κοινῶν.

Sacra litera scripta venerandissimo episcopo Alexandriæ Dioscoro.

B DEvenit ad nos fidelissimis auditum, quia multi reverendissimi orientales archimandritæ fimul cum catholicis populis adverfus quosdam episcopos, qui Nestorianis impietate aegrotare dicuntur, in quibusdam orientaibus civitatibus conftituti, laboranent, & pro catholica fide contendenent. Hæc ergo de causa nostræ & fereniatis complacuit, religiosissimum presbyterum & archimandritam Barsumam, puritate vitæ & catholica fide probatissimum, adesse Ephesinæ civitati, & nentem locum condecorum ordinum ardentem, & cum tua constitutatis, quam universæ sanctissimis patribus ibidem convenientibus; quatenus Deo placita de omnibus ἐν τῷ μέσῳ Θεοδώρου τὸν ἅγιον βλέποντες ἐπίσκοπον, οἱ ἀπὸ τῆλε, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς ἀλαλάξαντες ἐπίσκοποι ἐξέβαλον, λέγοντες. Οἱ Αἰγύπτιοι, ᾧ οἱ σὺν αὐτοῖς ἀλαλάξαντες ἐπίσκοποι ἐβόησαν, μὴ λέγετε αὐτὸν ἐπίσκοπον· οὐκ ἔστι ἐπίσκοπος, τὸν ἀναιρέτην τοῦ βασιλέως· τὸν ἐξαιρέτην τοῦ βασιλέως. Οἱ ἀπὸ τῆλε, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς ἀλαλάξαντες ἐπίσκοποι ἐβόησαν· τὸν φονέα τοῦ βασιλέως. Ὁ Διόσκορος ἐν βασιλεῖ. Οἱ Αἰγύπτιοι, ᾧ οἱ σὺν αὐτοῖς ἀλαλάξαντες ἐπίσκοποι ἐβόησαν· πολλὰ τὰ ἔτη τῇ συνόδῳ· φωνὴν γὰρ ἔχει ἐκεῖνος τὴν σωμάτων καθήρτησε. Βασίλειος ὁ ἀναλέξας τοῦ ἱερωτάτου Τραϊανουπόλεως Ῥοδόπης, εἰπεῖν ἔστω· ἐκ τῆς ἡμετέρας ἀκροάσεως ἐξεβλήθη καὶ Θεοδωρήτος. Οἱ Αἰγύπτιοι, ᾧ οἱ σὺν αὐτοῖς ἀλαλάξαντες ἐπίσκοποι ἐβόησαν· ἐὰν Κύριλλον ἐξέβαλον, τὸν Θεοδωρήτον λάβωμεν. οὐ κανόνες τοῦτο. Κύριλλον· τοῦτον ὁ Θεὸς ἀπέστρεψε. Ὁ εὐσεβέστατος ἀκροατὴς, ὁ λαμπρότατος σύγκλητος εἶπε· ἀκλάστοις ἀκροάσεσι μὴ χρῆσθαι τὰς ἐκκλησίας· ἀλλὰ κατὰ τὴν τάξιν τῶν ἀξιωμάτων ἀκροᾶσθαι τῶν ἱερωτάτων πατριαρχῶν· ἵνα τὰ κοινὰ τῶν ἁγίων πατέρων ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ, ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ τόπῳ τῶν ἁγίων πατέρων·

ACTIO PRIMA. opinatissimos, & valentes nostris diligenter
* Filadelphiam. justionibus ministrare de his quæ in Ephesio
a sancta synodo fuerint constituta, & nul-
lum fieri tumultum perpetrare: fed & fi
quem viderittis conturbationibus & tumultui
studentem ad Iasionem sanctæ fidei hunc cu-
stodire mancipare, & ad nostram perferre
notitiam; & casum quidem quantum provenie-
re, interesse autem judicio, & operam da-
re, celerem & circumspectam * probationem
a sancta synodo fieri, & nobis cognitam fa-
cere: hi qui pridem Eutychis religiosissimi
ac archimandritæ judices extiterunt, præsen-
tibus quidem & tacentibus, nullum tamen
judicantium habentibus locum, sed commu-
nem aliquem omnium Christum patrum sen-
tentiam expectantibus: quoniam ex quæ du-
dum ab ipsis judicata sunt, nunc retractan-
tur. Non licere autem * ullum aliud mo-
dum, * ex pecuniatis capitulis, antequam ea
quæ de fide sunt catholica, effectui manci-
pentur. Ideo namque & civile per literas;
quas ad virum spectabilem proconsulem,
ac reliquos scripimus, & militate vobis au-
silium delegavimus; quatenus & vos * su-
per proprium studium his fulci auxiliis, suf-
ficere politis ad ea quæ præcepimus admim-
plenda: quæ tamo alis omnibus bonis evolu-
liora funt, quanto foleat humanis divina
præcellere: & quæ in hac causa fuerint con-
stituta, ad nostrum perferre notitiam.

Eodem tenore, Eulogio etiam vro spec-
tabili, tribuno & notario scriptum est.

Beronicianus vir devotus a secretis facri
consistorii, ex ipso codice * rectivavit simili-
ter factas literas directas Proclo viro spectabi-
bili proconsuli Asiæ.

Ὅτι γράμματα Πρόκλῳ τῷ περιβλέπτῳ ἀσυκάτῳ Ἀσίας.

Imperatoris epistola ad Proclum proconsulem Asiæ.

SAnctæ quidem synodi pridem apud Ephesum factæ, Nestorii impii contra Deum blasphemia extitit causa: & idea a sanctis patribus illudem convenientibus dignam fuscepit sententiam. Quoniam igitur nunc & altera iterum contra divinam fidem excitata est dubitatio, fecundum hanc in Epheso fiei synodum (quæ nimirum, mali radicem omnino excidere cupientes, quo undique contuerbationes dogmatis ejicientes, mundum orationis justitiam in cordibus reservemus, & fit hoc reipublicæ munimen, & * humanitatis utilitas. Ideo igitur & Elpidium virum spectabilem, consiteri facri nostri consistorii, & Eulogium virum spectabilem, tribunum & notarium, ad hanc causam elegimus, ficut dignos * hoc administrare negotium, & idoneos nobis tum tellimonie comprobatos: quibus volumus necessarium a te conferri præsidium, per quos omnis ab his quæ aguntur, contorbatio repellatur, & ex nostræ fcientiæ justione nullus tumultus fieri permittatur. A quibus si fuerimus edocti, nostræ a

ANNO CHRISTI 451. Ἐν τῷ ἀνω τῶν ἁγίων Πατέρων τῶν ἐν τῇ Ἐφεσίνῃ Συνόδῳ, ἐν ἐκείνοις τοῖς τὴν ἀρετὴν ὑπερέλαμψε, & ἐν ἐκείνοις, οὐνὸς τὴν ἡμέτερον κτλλόμενοι γνῶσιν, ἐκεῖνοι μὲν τὴν ἐν Ἐφέσῳ ἁγίαν σύνοδον ἐφεστῶτες, ἐκεῖνοι δὲ ἀμέτοχοι, ὡνόνε τὴν ἡμέτερον κτλλόμενοι γνῶσιν

fumere studium & conferre, ut omnimodo A interfit sancto concilio: hac de causa necessarium duximus his sacris literis uti ad tuam reverentiam, per quas manifestum faciemus tuæ beatitudini, & universæ sanctæ synodo, quod nos regulas sanctorum patrum sequentes, non solum propter Theodoricum, sed & etiam alios omnes qui ad congregatam sanctam synodum pertinent, ⁺ auctoritatem & primatum tuæ prælumus beatitudini; sciente diligentius, quod & ⁺ reverendissimus archiepiscopus Hierosolymorum Juvenalis, & beatissimus archiepiscopus Thalassius, & omnis talis fervens amator & zemulator orthodoxæ fidei, confortantes eruant tuæ sanctitati, radianti per Dei gratiam honestate vitæ & catholica fide. Eos namque qui aliquid per ædificationem aliquod, aut imminutionem conari sunt dicere, præter quæ sunt exposita de fide catholica a sanctis patribus qui in Nicæa, & posthmodum qui in Ephesio congregati sunt, nullam omnino fiducium in fanta synodo habere patimur: sed & sub vestro judicio elle volumus, quia hæc de re & nunc sanctam synodum disposuimus convenire.

B Eodem tempore scriptum est etiam Juvenali reverendissimo episcopo Hierosolymorum:

CHALCEDONENSE ACTA. *magnificentia.* C Discorus reverendissimus episcopus Alexandriæ dixit: Comperit vestra clementia, quia non mihi soli sed sacratissimus noster imperator commiit judicium; sed & beatissimo Juvenali, & sanctissimo episcopo Thalassio auctoritatem synodi dedit. Nos ergo judicavimus quia judicata sunt. Consentit nobis & universa synodus: Quare in me solum ⁺ ⁺ ita extendantur, quando auctoritas & ex equo tribus data est, & judicatio a nobis confestim, ut dixi, universa synodus.) D & confessa est proprie vocibus, & labiis: ⁺ ⁺ ⁺

ACTIO PRIMA.

modo * homines judices ignorantes causam. Et legebatur quidem adtorum series, & laudabatur beatæ memoriæ Flavianus. Cum laudaretur autem, nos tacebamus, sicut bene gestis quæ acta sunt. Post hæc vero, ut ne gestis quæ acta sunt. Post hæc vero, ut ne * Eutyrem, exclamaverunt, * de vicinis Nestorianis hæresi infamantes nos: * Ut quo fugiatur eos, qui dicunt duas naturas. Qui dicunt * duas, dividite, interficite, ejicite: * ut certiore Nestorianus hæresis, non sicut catholici judicaverunt, sed ut hæretici damnaverunt. Et unafquique * verebatur, ne ut hæreticus dejectus perderet quos habitaverat: * & non ei solum erat periculum, sed baptisatis, & * his qui in Christo credidimus: & non opportuit quidem nos tunc tacere. Postmodum & aliud fecerunt. Jubilum est a domino orbis terræ, ut Synodus de Flaviano prius judicaret. Illi multas synodos in hoc ipsum facientes, & neque subscribentes, neque * præscribentes statuta, neque legentes alieni, neque licentiæ aliquo, obtulerunt nobis prædicta Dioscorus & Juvenalis, multitudinem habentes feditiosorum hominum; * clamantium & contubantium & commoventium synodum. Centum triginta quinque * eramus omnes, quadraginta duo jussi fumus tacere; relique erant Dioscorus & Juvenalis, & multitudo feditiosorum. Jam quidem tantum homines remansrarunt: * quid essemus facturi? * In sanguine nostro lodebant illi hæretici conflituti: * una vocé dicebant omnes; non recuerant: hæreticos nos * diverunt, & ejecisti fumus ut hæretici. Orientales & qui cum ipsis reverendissimi episcopi clamaverunt: Omnes eadem dicimus, hæc ita & habetis. Ægyptii & qui cum ipsis * reverendissimi episcopi clamaverunt: Christianos neminem tenent; catholicos neminem fortitudinem, & dicimus, & fumus timeremur, * martyres non fieremi. Dioscorus reverendissimus episcopus Alexandriæ dixit: Quia afferunt se non audiffe quæ judicata funt vel defpofita, sed fingulariter in oblata libi pura charta fubscripsisse eos, maxime quidem non opportuit eos fubscribere, quibus fatisfactum non erat de his quæ dixit Synodus: quia de fide erat fermo. Sed quia caufantur * in oblata libi pura charta fubscripsisse, interlocutiones eorum quæ * ordinatæ, fupplico dicere eos principiat magnificentiæ vestra. Glorioffimi judices & amplifimus fenatus dixerunt: Quin ôda funt, recitentur. Confitantur devoffimus * agens in rebus, & adjutor facri fecretarii; et fcheda data libi ab Aetio archidiacono regiæ urbis fanctæ eccle-

* Eutyrem hæresis ne impugnemus.

* duas dividite.

* Nestorianus hæresis ut certior.

* verebatur.

* feditius Christi.

* præscribentes statuta.

* eramus omnes.

* quid hæc ita habetis.

* martyres fieremi.

* in causantes.

* ordinatæ.

* magistrianus.

ἀλλὰ πτῶσιν βίβλου τῆς ἀφεῖς ὑπνω· μὴ δὲ πολλοὶ τὸν, ἵνα μὴ φύγωσιν, ἀνθέστοις, τῶν πρὸς τὴν πλανῶν Νεστορίου αἱρεσιν ἐκφρεῖν ἀπὸ τῶν ἀμφὶ δύο φύσεις· τὸν τὸ δὲ λόγοντος δηχθεῖσαι, ἐλθεῖν· ἵνα μὴ φοβῶμεν Νεστοριανὸς κακοδοξίας μὴ ὡς ὑφ' ὑδόξου κρυθῶμεν, οὐκ ὡς αἱρετικοὶ κατακρίθῶμεν. Ἐ ἐκεῖνοι· ἐβόησεν, μὴ ἐκβαλοῦσι ὡς αἱρετικοὶ, ἀποβλεπτὸν ἐν ἐβέλτιστε· ἡ ἐν ἐν ἀπὸ τὸ ἐλεῖν μόνω, ἀλλὰ ἐν ἡμῖν βασιλεῖ τοῦ ἐν ἐν ἐκεῖνοι τὸ κινδυνεύσαι· ἐν ἐν ἐδεν μὴ ἡμᾶς σωτεῖν ἐν ἐν ἐ

ACTIO PRIMA.

A γάτε ἐπτάκλιτος τῆς Θεσσαλονίκης · Μελετὴν Λαοδικείας, ἐπίσκοπον τὸν τόπον Δίβρας τῆς Δαβεσίτη ἐπαρχίας τῆς Ἀπαμείας · Ἀλεξάνδρειαν τὸν Τρικαλῶν, ἐπίσκοπον τὸν τόπον Φοινίκης τῆς Δαβεσίτη ἐπαρχίας Ἱεροπόλεως Λαοδικείας · Δονάβιον Κίλικα Ἰσαυρίας · Βασιλεῖον Σελευκείας τῆς Ἰσαυρίας · Ἰωάννην Ῥώδον · Θεόδωρον Τορσὸν · Ῥωμανὸν Μίλητον τὸν Λυκίας · Φοινίκη τὸν · Θεόδωρον Δαμασκηνὸν · Ἰωάννην Ταβίαν · Φλωρεντῖνον Λυδὸν · Μαξιμῖνον Σωμόβιον · Μητροβίου Νόστου · Κωνσταντῖνον Βόστρας · Ἰωάννην Νικοπόλεως Ἀρβάνων σατρόπου · Ἀλκαλὶν Λαοδικείας Φρυγίας · Ἀρμενίας, ἐπίσκοπον τὸν τόπον Κωνσταντίνου τῆς Δηλεβεσίτη ἐπαρχίας Μελιτηνῆς, ἢ Σπαρὶν Ἱερεπόλεως · Ἀγλεὶ Νικοπόλεως Ἡπείρου πολιτῶν · Εὐσεβῆν Βηρυτῶ · Νικηφόρον Ἀφροδισίας Τεσσαρικῆς · Ὀλυμπίου Κωνσταντίας τῆς Κύπρου · Κανδιδιανὸν Ἀντιοχείας τῆς Πισιδίας · Σπόριν Ἀγαθίσκου · Γεωρίου Σελευκείας τῆς Ἰσαυρίας · Ῥωβῖνον Σιμωνιάνου · Ἰωάννην Δεμόστρατον · Βασιλεῖν Βαλκάνων · Θεόδωρον · Κλεόβιν · Εὐτυχῆν Ἀδριανουπόλεως · Ἡσύχιον πολιτῶν · Κλεόβιν Ἀχαΐας τῆς Ἠπείρου πολιτῶν · Σωμαῖον Λαμίου Μεσοποτάμου · Ἡλίαν Ἀθηνοπόλεως · Σεβαστὸν ἐπίσκοπον Ἀμαστεῖας · Ἀγάπιον Γαβγῆν · Δικαῖον Δαμίου · Ἀγάπιον Λυχνῖν · Μάκρον Εἰρῆνε · Βρυλλαντῖν Λεβεῖνε · Βασιλεῖν Τριβουνοπόλεως ἐπαρχίας Ῥοδόπης · Θεόδωρον Μαρωνείας ἐπαρχίας Ῥοδόπης · Δονατιανὸν Δεμητριάδος · Κωνσταντῖνον Δεμητριάδος · Ἀλκιβιάδην Σαβεστῆν τῆς Ἠπείρου · Σαβῖνον Φλαβίνου · Ἐυσεβῆν Δαβίου Μακεδόνας αὐρήτας, ἢ Μαξιμῖνον Ζεβίλου Μακεδόνας αὐρήτας · Ἐπιφάνιον Κωνσταδείας Μακεδόνας αὐρήτας · Δονατιανὸν Ἀρεθουσῶν Μακεδόνας αὐρήτας · Ἰωάννην τὸν Μεσίτου τῆς Ἀχαΐας · Θεόφιλον Μεσίας ἐπαρχίας Ὀρθοῦ · Ἀγάπιον Ὀρθοῦ τῆς Ἀχαΐας · Θεόδωρον Κλωδιανὸν τῆς Ἰσαυρίας · Ἀμφίτα Ἀσκάλωνος · Φωτεῖν Δαβίδου · Ἀναστασίαν Μαρτόδους · Θεόδωρον Δαμβδίου · Ἡλίαν Μαιμαῦ · Ζωσῖν Μουβῆν · Ἐπιφάνιον Ἡλιόπολεως · Βάρβαρον Σωζόντος Παλαιστίνης · Ἡρακλῆν Λίβυν · Ἰωάννη Τεβεστῆνε · Μαρκῶν Ζωῖρον · Δονοῦν Σοκκαμίζηνος · Ἡλίαν Φωνεῖν · Ἀγάπην Σμύρνης · Κωνσταντῖνον Σεβαστῆν · Ζεβῆνον Πίλλαν · Ἀλυπῖν Βάκρον · Ἀγάπιον Πολυκρονίου Ἀντιοχείας · Ἀδεσίου Σαραβλοῦν τῆς Φοινίκης · Δορκῶνα Πλα-

ANNO CHRISTI 451.

τῶν τῆς Ἑλλάδος · Ἀγάθωνα Μεγαλόπολιν · Ἀγαθοκλῆν Λίγλαν · Θόμαστον Ἀτραμυττίου · Κοσμᾶν Λιβύδα · Θεόδωρον Ἀπαμείας · Ἀνοτῖν Μαγνησίας Μαιάνδρου · Εὐτροπῖν Γαργάμου τῆς Ἀσίας · Γεωμέτρ Τινῶν · Ὀλυμπῖν Εὐείζων · Μαξιμῖν Τράλλων · Ἰωβιανὸν Τριάλων, Χρυσάνθου Δαιῦς · Πορφύριον Ἱαβίλων · Ἡσύχιν Τεγέας · Δαβίδ · Θεόδωρον Ἱαβίλων · Ἐλπιδῆν Χερσόνου · Εὐδόξιον Βοσπόρου · Τιμοθῆν Γεωμετόλων τῆς Παμφυλίας · Θεοσίμιν Καβάνων · Καλοσεῖον Λεπτοῦτε · Ἰωάννη Ἡφαίστου · Ἡρακλεῖδ Ἡρακλείας · Ἡσυχῆ Ἐπεκρῆνε · Γεμελλῖν Ἐυρῶν · Ἀπολλωνῖν Τάνου · Γεωμετῆν Ἐρεσίας · Μαρκῶν Βαβιλῶνος · Θεόφιλον Θεσσαλίας · Θεοῦλιν Κλεοπατρείου · Πατρικῖν Ἱερείας, Φωτεινῆ Τάχυρου · Ζωσῖμ Ζωζόντος · Θεόδωρον τὸν Ἀδὰ · Θεοδόρου Βαῖρας · Ῥόδον Κυρίλλου · Ζῶσιμον Ῥοκκαρέρου · Δικαῖν Ζωγρῶν.

Ἐπίσκοποι Σελευκείας · Ἰσαὰκ Ταῦε · Φιλόκλεν Ζεγνοῦλον · Ἡσάϊν Ἐμμεσήνων μικρᾶς · Ἀβραὰμ ἀρχιεπίσκοπον, ἐπίσκοπον τὸν τόπον Δωρόθεν ἐπαρχίας Νεοκαισαρείας · Ἰωβῆν ἀρχιεπίσκοπον, ἐπίσκοπον τὸν τόπον Πατρικῆν ἐπαρχίας Τοῦνων Καππαδοκίας · Ἀλέξανδρον ἀρχιεπίσκοπον, ἐπίσκοπον τὸν τόπον Σύνναδε ἐπαρχίας Νεοκαισαρείας · Ὀλυμπῖν ἀρχιεπίσκοπον ἐπίσκοπον τὸν τόπον Κλαυδιανοῦ ἐπαρχίας Κλαυδιανοῦ τῆς Ἠπείρου · Ἰωάννη Δαβίδ Ῥώμης · Ἡσύχιν τοποτηρῆν Ῥώμης.

Τὰ Πρακτόβενα τὰ Ἐφέσου ἐπὶ Διοσκόρου, ἀναγνώσκεται ἐν Καλχηδόνι.

Ἰωάννης ἀρχιεπίσκοπος, ὁ κρατῶν τοποτηρῶν τοῦ Θεοῦ κρίνω τὰ δίκαιον ὁ ἀθλοφόρος μου βασιλεὺς θέσει τὸν ἅγιον ἡμῶν ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως, ὁ δὲ τὸν τῆς μεγάλης ἐκείνης τῆς τῶν ὀρθῶν ἡμῶν ἀναμαρτήτου πίστεως ἐκτίσας, ὁ κωνῶν μὴ δὸν ἐπιστάσθαι · ὡς ἀνομίας ἔλεγχον, ἢ ἀνόβλεπτον, ἢ ἀξιοπιστον ἐδὸ ὃν τοῦς τῆς κακοτεχνίας ἐ πλάνης ἐμβαλῶν βόθρον. κατὰ κοῦτο ἐστέβοιμε μέλιος, ἢ τὴν χλόνα πρὸς ἀθλιοκῶν ἀρμαῖν ἐ ἀτόβλεπτα τὸν ἐκεῖ ἔτοιν τῆς τῆς ὀρθοδόξου ἀρετῆνε λαμπρὸν, κρείσσω μὴ παρὰ τὴν ἐν Νικαίᾳ σωμὶ Ἁγίων μακαρίων Concil. General. Tom. IV.

ANNO CHRISTI 451.

A flaterorum civitatis, & Cyriaco * Egaræ civitatis, & Flaviano * Adramyttæ civitatis, & Cyriaco Lebodi civitatis, & Leontio Magnesiæ Mæandri, & Eutropio Pergami Asiæ, & Gennadio * Thiensis civitatis, & Olympio * Ebagaensis civitatis, & Maximo * Tralliam, & Juliano Hypæporum, & * Chrysanthi Daidis civitatis, & Polycarpo * Gabalorum, & Paulo Tripolis Lydiæ, & Melipithonge Juliopolis, & Onesiphoro Ionii, & Longino * Cherronesi civitatis, & Eudoxio Bosphori, & Timotheo Primopolis Pamphyliæ, & Theopempto Cabalorum, & Calosirio * Arsinoitenis civitatis, & Joanne Hephæsti, & Heraclide Heracleæ, & Israele Ereseyræ, & Γεμμελῖν Εὐρῶν Ἀπολλωνῖν Τάνου, & Γεωμετῆν Ἐρεσίας, Μαρκῶν Βαβιλῶνος, & Θεόφιλον Θεσσαλίας, & Θεοῦλιν Κλεοπατρείου, & Πατρικῖν Ἱερείας, & Φωτεινῆ Τάχυρου, καὶ Ζωσῖμ Ζωζόντος, & Θεόδωρον τὸν Ἀδὰ, & Θεοδόρου Βαῖρας, & Ῥόδον Κυρίλλου, & Ζῶσιμον Ῥοκκαρέρου · & Δικαῖν Ζωγρῶν.

Episcopi Seleuciæ · Isaac Tau, & Philoclem Zegnulum, & Hesaiam Emmesenorum minoris, & Abraham episcopum urbis, episcopum vero loci Dorotheæ Neocæsareæ, & Jobem episcopum urbis, episcopum vero loci Patricii episcopi Tuanæ Cappadociæ Tuanæ, & Alexandrum episcopum urbis Synnadæ episcopum Neocæsareæ, & Olympium episcopum urbis episcopum vero loci Claudiani episcopi Claudiani urbis Epiri, & Hilarium episcopum urbis episcopum vero loci Dulcitii episcopi Dulcitii urbis Romæ.

Quæ gesta sunt Ephesi sub Dioscoro, recitantur in Chalcedonensi synodo.

Joannes presbyter & primicerius notariorum dixit: Placeat & nunc piissimis & Christodilectissimis imperatoribus nostris fancire, fundatam & magnam vestram fyrodoum * hac concurrere, quatenus quæ super emerserunt de catholica & immaculata nostra fide, quantur, & ea tractatio evellantur: ut ne forte trahentia & retrahentia, simplicissimos aliquos in foveam perfidiæ & erroris impingant: quia tamen sic est de pietate solicitudo, & ea custodiantur * in perpetuum inconcussa & immaculata, quæ de orthodoxa religione nostra prudem quidem & beatissimis patribus qui in Nicæa convenerunt, cum exposita, confirmata

* Ecclesiæ Dagat.

* Teiranum.

* Christophis Dagat.

* Bagbrinis.

* Ebagaensis.

* Mæonio.

* Antiochiæ.

* Calcedoniæ.

* Indamo * Indiæ * Hierosolymis * Antaliæ.

* Thraciæ.

* Macedoniæ Secundæ * Secundæ.

* Emesiæ.

* Asiæ.

* Asiæ.

* Hispaniæ * Abbelonis.

* Insulæ.

* Tarsusiæ.

* Ecclesiæ.

* Ecclesiæ.

* Eccles

ACTIO PRIMA. mata autem nuper a partibus qui in hac civitate congregati sunt, qui tantum sibimet invicem consenserant de * consonantes, ut nihil omnino aut saperent, aut definierent diversum. Et prae manibus nostris sunt venerabiles literae; & hae ipsis intimamus ad id quod placuerit vestrae sanctitati. Dioscorus (reverendissimus) episcopus Alexandriae dixit: Legantur piissimi & religiosissimi * Christianissimorum imperatorum literae, redditae unicuique metropolitano, & praefulgent in actorum serie.

Joannes presbyter & primicerius notariorum recitavit,

Theodosii & Valentiniani imperatorum epistola ad Dioscorum Alexandrinum episcopum.

*Imperatores, Cesares, Theodosius & Valentinianus, * victores ac triumphatores, maximi, semper venerabiles, Augusti, Dioscoro.*

Omnibus constat manifestum, quia nostrae reipublicae dispositio, & universa humana per pietatem circa Deum continentur, & conformantur, *cr religione quae superius * subsunt.*

* Julianus episcopus, & agens vices sanctissimi archiepiscopi Romanae ecclesiae Leonis interpretante eam Florentio episcopo Lydiae, dixit; * eodem tenore a piissimis & Christianissimis imperatoribus sanctissimus noster papa * Romanae ecclesiae propositus Leo, vocatus est. Hilarus diaconus legendum, interpretante eum Florentio episcopo * Lydorum dixit: * Gloriosissimi & Christianissimi Imperatores caritatem circa fidem catholicam & fructum tenentes, * beatissimum episcopum nostrum Leonem apostolicae sedis praesulem, * ut hic venerabili & sancto concilio adesset, dirigentes venerabiles epistolas, * flagitarunt: * cujus pietati placere poterat, & * in hac re tenerentur * aliqua similitudo. Nam melius vestra potest cognoscere sanctitas, quia neque in Nicena, neque in Ephesina sancta synodo, neque in alio tali sancto concilio * papa perpetuae sanctissimae sedis adfuit. Pro qua re, hujus formae legimus constitutiones, quae dicesis. Qui sanctissimus nonvubitans se in * vobis his adesse, quos praecipue cognoscit, omnes quae ad fidei ca-

A κεχωνευκότες πιστοῖς, βεβαιοῦντες δὲ ἐπίσκοπε τοῦ τῆδε τῆς τῶν τῆδε σπουδαιοτάτων βασιλέων σοῦ ἑκάστου ἐν μιᾷ γνώμῃ τε & συμφωνίᾳ ὄντων, οὐ μόνον πιστοῖς φρονεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐν ἀμέρει. μᾶλλον γὰρ ἡμεῖς ἐν ἀλλήλοις συνφωνεῖν. ἐκ τῶν τῆς ὑποθέσεως ἡμῖν ἀφορῶ τὰ πεπραγμένα τῷ ὑμετέρῳ φρονεῖν. Δίοσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπε· ἀναγνωσθήτω τὰ δεῖξαι τὴν ἀγάπην τῶν φιλοχριστοφόρων βασιλέων γράμμα, τὰ ἑκάστῳ τῷ ἐκεῖσε τῆς μητροπολίτῃ. καὶ ἀφολαμπεῖν τῇ ἀφῇ τῶν ὑποτιμῶν ὑποκειμένων.

Ἰωάννης ἀναγνώστης, καὶ ἀφῶτος τοπεῖλιν ἀνέγνω.

B Αὐτοκράτορες Θεοδόσιος, καὶ Οὐάλεντινιανὸς, τὰ δίκαιοβεύτα Διοσκόρῳ ἐπιτεκόν Ἀλεξανδρείας.

Αὐτοκράτορες, Καίσαρες, Θεοδόσιος & Οὐάλεντινιανὸς, νικηταὶ, τροπαιοῦχοι, μέγιστοι, ἀσύγκλητοι, Αὔγουστοι, Διοσκόρῳ.

ΑΠΑΣΙ δῆλον κατέστηκε, ὅτι τῇ τῆς ἡμέτερας πολιτείας κατάστασις, & τὰ πάντα ἀνθρώπινα ἐν τῷ θείῳ δεσπόσαι σωμάτων, & κατεπτάσται. & τὰ ἀκόλουθα, & ἀφοπάσεται.

C Ἰουλιανὸς ἐπίσκοπος, ἐκέκρινε τὸν τόπον τῆ ἀγιωτάτη ἐπιστάτη τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας Λέοντος, ἑρμηνεύοντος αὐτὸν Φλωρεντίου ἐπισκόπου Λυδῶν, ἔφη· τὸ ὁμοιόν τόνον καὶ ἡ βασιλεύτατος & θεοφιλεστάτων βασιλέων ἡμῶν πιστοὶ, ὁ τῆς Ῥωμαίων ἀρχιεπίσκοπος Λέων ἐκάλεσεν, ἐκκλίνω. Ὅπερος δίκαιος Ῥωμαῖος, ἑρμηνεύοντος αὐτὸν Φλωρεντίου ἐπισκόπου Λυδῶν, ἔφη· ὁ εὐδοξότατος & χριστιανώτατος ἡμῶν βασιλεὺς, ἡγέτοι τὴν τῶν τῆς ὀρθοδοξίας, & δικαιοσύνη, τὸν μακαριώτατον ἐπίσκοπον ἡμῶν Λέοντα, τὸν τῆς ἀποστολικῆς καθέδρας, ἵνα τύχῃ τῇ ἀγιοτάτῃ & ἁγιοσυνῆς λόγῳ τῷ τῆς ἡμέτερας ἀφοτεκοῦσης γράμματα, τεκμαίρεσθαι. Ἐ τοῦ * ἀστίδοκα ἀφίκα ἔλεγεν· ὁ * ἐν τῷ ἀγίῳ τῷ ἀφέλματος ἡγεῖται τῆς ἐνδόξου ἡμῶν ἐν ἐφεσίῳ τῷ ἁγίῳ καὶ κατοσοῦ ὁ ἡμέτερος ἀγιωτάτῳ, οὐ ἐν τῷ τῆ Νικαίῳ, ἐν τῷ τῆ Ἐφεσίῳ ἁγίῳ συνόδῳ, ἐν τῷ ἄλλῳ τοῦτο ἁγίῳ συλλόγῳ, ὁτέ τοῦ τῆ ἀγιωτάτῳ ὁρόν ἐστὶν· ὅδε ὁ τῆς τῆς τῆ σωτῆρος ἐξαιλαθῆτοι, ἡμᾶς ἐξαιτεῖσθαι.

ὅτι τῆς

ANNO CHRISTI 451. * qui hactenus omnino vel dissent.

ὅτι τῆς ἀγιωτάτης ἐκκλησίας ἐκ ἀμφίβολοι εἰς ὁ ἄμφι Α ἀλλήλοις ὑπόκειται· ἐξ μᾶλλον ἐπίκειται πάντα τόνον, ὅτε φρόν τὴ τῆς τέλεια τὴς ἐκδόλαις ἀλεμμάν τῆς, & ἐκ εἰκόν φρόν τῶν εἰς τὴ ἀγιότατον ἀπόστολον Πέτρον ἐλλάδεια, τὴν φρόν τῆς. ἔστω τῆς τῶν δὶ ἡμῶν φρόν τῆς ὑμετέρας μακαριότητα ἀμφίλοτα τῆ σωθῶν τῆ ἁγίας πάτρων ἐπίσκοπε γράμματα, ἐπὶ * ὑπόδοκεῖ ἔστιν ἀκαγνωσθῆναι πρόσταξαν. Δίοσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· * ὑπόδοκεῖ ἔστιν τὰ γράμματα πρὸς τὴν ἀγάπας τῶν φιλόχριστοφόρων βασιλέων τῆ ὅτι τῆ τῆς ἑλλάδος

epistolæ non est facta? Dioscorus reverendissimus episcopus Alexandriæ dixit: Interrogentur & alii episcopi, quibus fuerat cauta commissa, cujus rei gratia non est recitata. Gloriosissimi judices & amplissimi senatus dixerunt: Quos maximè vis interrogari, apertius dicito. Dioscorus reverendissimus episcopus Alexandriæ dixit: Beatissimum episcopum Juvenalem, & beatissimum episcopum Thalassium. Gloriosissimi judices & amplissimi senatus dixerunt: In primo loco ipse respondat, quam ob causam lectio non est facta; confesponente etiam, & ipse interrogentur. Dioscorus reverendissimus episcopus Alexandriæ dixit: Semel dixi, quia fecundo interlocutus fum reconfeci eam. Eufebius reverendissimus episcopus Dorylæi dixit: Meminit. Gloriosissimi judices & amplissimus fenatus dixerunt: Dicat & beatissimus episcopus Juvenalis, cur interlocuente reverendissimo episcopo Dioscoro ob vestrum jussum, ipsam lectionem fanctissimi Romani archiepiscopi, lectio ejus non est facta. Juvenalis reverendissimus episcopus & Hierosolymorum dixit: Statim respondit presbyter & primicerius notariorum Joannes, habere se præ manibus facras literas religiosissimorum & piissimorum imperatorum, & respondi imperiales literas relegi. Gloriosissimi judices & amplissimi senatus dixerunt: Post lectionem ergo facratum literarum, & reverendissimi archiepiscopi Leonis epistola recitata est? Juvenalis reverendissimus episcopus Hierosolymorum dixit: De cæteris neque primicerius notariorum, neque alter quis dixit, habere se præ manibus reverendissimi episcopi Romani literas. Gloriosissimi judices & amplissimi senatus dixerunt: Nunc & reverendissimus Thalassius episcopus dicat, quamobrem non est recitata epistola fanctissimi archiepiscopi Leonis. Thalassius reverendissimus episcopus Cæsareæ Cappadociæ dixit: Unum fciio ego, quia neque prohibui, neque tantam auctoritatem habebam, ut ego folus poffem difponere fecit lectionem. Gloriosissimi judices & amplissimi senatus dixerunt: Adhorum fequentia percurrantur, Constantinus devotus a lectoris facri confistorii ex eadem schedula recitavit. Sub Dioscoro.

[1] Del colenissimum quod alii quæ religiosissimum. Sic habet Ms. Ms.

[2] Graec. Mscl. vifus est.

[3] Graec. Mscl. vifus est.

ἐρώτει· Διόσκορος ὁ ἀλαθέστατος ἐπισκόπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· ἐρωτηθέντι δὲ καὶ οἱ ἄλλοι ἀλαθέστατοι ἐπίσκοποι, οἷς ἐπιτέτραπται τὸ κεφάλαιον, τίνος χάριν οὐ κεκέλευκε τὴν ἀνάγνωσιν. οἱ λαμπρότατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἐπίσκοποι καὶ ἡ σύνοδος εἶπεν· τίνα μάλιστα βούλει ἐρωτηθῆναι, σαφῶς εἰπέ. Διόσκορος ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπε· τὸν θεοστέφεστατον ἐπίσκοπον Ἰεροσολύμων, καὶ τὸν θεοστέφεστατον ἐπίσκοπον Θαλάσσης. οἱ λαμπρότατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἐπίσκοποι εἶπον· ἐν πρώτῃ τάξει ἐρωτάτωσαν αὐτούς, δι' οὗ αἰτίας ἡ ἀνάγνωσις οὐκ ἐγένετο· κἀκείνου, ὃν ἐκέλευσεν ὁ Διόσκορος ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπε· ἅπαξ εἶπον· ὅτι δὶς ἐπερωτηθεὶς ἀνεγνώσθαι κέκλεικα. Εὐσέβιος ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπε· γιγνώσκει. οἱ λαμπρότατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἐπίσκοποι καὶ ἡ σύνοδος εἶπεν· τίνος ἕνεκα τοῦ Διοσκόρου ἀναγνωσθέντος ἡ ἱστορία τὴν ἀναγνωσθεῖσαν τοῦ κυρίου τῆς Ῥώμης, πάνυ σεμνοτάτου τοῦ θεοστέφεστατου ἐπισκόπου ἐκ τῶν ἱερῶν βασιλικῶν γραμμάτων ἀνεγνωσθέντων οὐκ ἐγένετο; Ἰωάννης ὁ ἀλαθέστατος πρεσβύτερος καὶ πρωτοκηρύκων ἀναγνώστης ἐπεφώνησεν· ἔχω ἐν χερσὶ θείας γράμματα τῶν θεοστεφεστάτων βασιλέων· ἀπεκριθεὶς, ἀναγνωσθέντα τὰ βασιλικὰ γράμματα. οἱ λαμπρότατοι καὶ ἐνδοξότατοι σύνεδροι εἶπον· καὶ περὶ τῶν ἄλλων τὸν ὁρκωτὴν τῶν θεοστεφεστάτων ἀναγνωσθέντων ἐν τῷ ἀναγνωσθῆναι τὴν ἱερὰν τῶν θεοστεφεστάτων βασιλέων ἐπιστολὴν

ACTIO PRIMA.

jubeto fuscipi ac recenseri, & ea quæ advos scripta sunt a divino apice. Dioscorus reverendissimus episcopus Alexandriæ dixit: Suscipiatur venerabilis epistola Christianissimorum imperatorum, scripta ad fanctam fynodum, & a legatur. Joannes presbyter & primicerius notarionum recitavit.

Sacra litera b *fcripta fynodo in Ephefo conflituta, de fanctæ memoriæ Flaviani,* c *utpote* * *memoriæ innovamus aliqua de fide contra Eutychem, quæ fuspicyes contineantur, perlecta ex codice.*

Thalassius episcopus Cæsaræ Cappadociæ dixit: Piissimus & Christianissimus imperator delideratus fibam, quæ hactenus eft, inconcussam manere, præcepit nihil aliud neque dicere, neque agere in fanctæ fynodo, nisi prius de fide tractatur. Unde omnia vacent: d quæ funt autem de fide d provenianc. f Julianus episcopus, agens vicem fanctissimi episcopi Romanæ sedis Leonis, (e) interpretante eum Florentio episcopo Lydiæ, dixit: Neque enim aliud præcepum eft. Elpidius venerandus comes dixit: Quoniam ergo fundamentum fidei eft hæc fides, pro qua & congregati estis, dignamini, annuente vobis Deo, quæ de fide sunt g determinare, quatenus fecundo in loco fecundum ordinem h temporum legantur a, quæ in regia urbe Nicæna reverendissimum Eutychem archimandritam acta funt. Dioscorus reverendissimus episcopus Alexandriæ dixit: Manifeste nobis facit funt piissimæ litteræ Christianissimorum imperatorum, & quia aliquibus i Constantinopoli motis, fynodum præcepernt fieri. Quæcumque ergo mos motæ funt, primitus aperantur, & ita inferantur quæ superiore tempore jure acta funt in fanctis concilii. k Liquida enim flatuerunt canones, liquida vero funt ordinata in fynodis; hæc ranfgredi non debemus. Piissimus & Christianissimus noster imperator pro aliquibus quæ emerferunt, jussit hanc congregari fynodum, non ut fidem nostram exponamus, quam exposuerunt jam patres nostri; fed ut inquiramus quæ emerferunt, si fit conveniant fanctorum patrum nostrorum flatutis. Oportet ergo ea quæ contigerunt, primitus inquirere, & nos probare, & confonantia fint flatuta a fanctis patribus. Aut vulgatis fidem fanctorum patrum innovare? Sancta fynodus dixit: l Si quis innovat, anathema fit. Si quis difcutit, anathema fit. Sanctorum patrum fidem fervemus.

CHALCED. ACTA.

Et cum legerentur, orientales & qui cum ipsis reverendissimi episcopi clamaverant: m Hæc

ANNO PRIMO ANASTAS. 451.

ANNO CRISTI 451.

σταθεσχρόνῳ, ἀκριβωσαθῶμεν, ἢ πνεῦμα τὸν ἅγιον παρὰ τῶν θείων κεφαλῶν. Διόσκορος Ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· ὑπόδειξθη τὰ μνήμονα γράμματα ἢ θειοτάτου βασιλέως, ἢ γραφὴ ἀφῶ τοῦ ἁγίου συνόδου, ἀκουσθεῖσα. Ἰωάννης πρεσβύτερος & πρῶτος κανονικῶν ἀνέγνω.

Θεῖον γράμμα, γραφὴ ἀφῶ τῆς ἐν Ἐφέσῳ συνόδου, περὶ τῆς ἁγίας μνήμης Φλαυιανοῦ, ὡς ἀνακαινίσθαι τινα περὶ τῆς πίστεως φῶς Εὐτυχῆ· ἐν περιεχόντα ἐστὶ ταῦτα, ἀπὸ κώδικος ἀναγνωσθῆ.

Θαλάσσιος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπεν· ὁ ἀληθέστατος & φιλόχριστος βασιλεὺς, βουλόμενος τοῦ πίστοι, ἢ ὅσπερ ἀχρὴ τὴ παρόντα, ἀστάλματο μόνα, ὑπέλαβε, μηδὲν ἕτερα μόνα λεχθῆναι, μόνι ἀφεχρῆθαι ὡς τῇ ἀγίῳ συνόδῳ, εἰ μὴ ἀφήτερρ τὸ τῆς πίστεως σῆμ. ὅθεν κάτωθεν γένοιτο· τὰ μὴ τοῦ τῆς πίστεως ἀφοβλαντα. * Ἰλλυρικὸς ἐπίσκοπος, ἑτέρων τὸν τόπον τέθνωκεν ἐπτὰ ἔτεσι Ἰλλυρικὸς Λέοντος, ἐμπιστεύσαν τὸν κύριον ἐπτὰ ἔτεσι Ἰουδαῖος, ἐν ᾧ ἄλλο φρονεῖ κατὰ τὴν Ἑλληνικὸς ὁ τρεῖς βλάστε κόκκε· ἔτεσι δὲ θεμέλιος τῆς πίστεως ἐστὶ αὐτὴ, τὸ ἐκκλεῖ & ἐπωλιλιδῶσε, καταβῆσεν, σὺμ λεγεῖν ἐπιλαμβάνει τὴν Θεῖ, τὸ πεῖ τῆς πίστεως ἀποφίωσε· ὡς ἐδίστρεν ἡ τῶν χαμὼν ὑβρὶς τὸ ἀνὸ-νωστο τῆ πεπεγμένῳ· ὡς ἡ βασιλεὺς κατὰ τὴ Εὐτυχῆ τὸ ἀληθέστατο ἀγωνιεῖ ἢ. Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπε· δῶλα γέγονεν ἡμῖν τὰ ἀστῆθη γράμματα τῆ θεοφιλεστάτου βασιλέως· ἐ ἐστι κατεπῆλεν τοῦ τὸ τῆ Κωνσταντινουπόλε, ἢ σύνοδον κρφοε τοῦ τῆς ἀγίας, εἰ τι πάλιν κεκίνηται, κρῦτον δηλαδὴ, εἴθ' ἐπιτρέψεθ τὸ τῆ ἐνωσεῖ χρονοῦμεν κὰ σύνοδον θέμεν. Φανερὸ ὥστον τὸ κεκίνεν· Φανερὸ ἐτέστοσε αἱ σύνοδοι· κατὰ τὴν τὸ ἀφοῦν ρῆ. ὁ ἀληθέστατος & φιλόχριστος ἡμῶν βασιλεὺς, ἀκουσθέντου τοῦ, ἐκέλευσε τοῦτο τὴ ἁγίας συνόδου σκοῦν· ἴγ ἐνὶ τὸ τέτο ἐκεῖνοι ἐκέλευσε, λοὶ δὲ ἐστοῦ τὴ πατέρες ἡμῶν τῶν· ἀλλ' ἐκ ἐπιστοῦν τὸ ἀνεμῶν, εἰ σωμῶσε τοῦγκοινοῦ τὸ ὀνόμαστα τὴ ἁγίων πατέρων. ἢ βλάπτε τὴ πίστιν τῆ ἁγίων πατέρων ἀλεκάσεται; ἢ ἀγιάσοιδοε ἐστεῖ· ἐν τὴ ἀπατκλέξε, κλεῖσεμε ἐκεῖ. ὁ τὸ ἐπτέξεγμένε(?) ἀνάθεμα ἔσω. τὴν πίστιν ἢ πατέρων φυλαξωμῶν.

Καὶ ὁ τῆ ἀκυρωτικεῖ, οἱ ἀπατηλοὶ, & οἱ σωμωῦνοῖ ἀλκαλέσεμε ἐπίσκοποι ἐξῆλθόσε· ἐπίσκοπος ἐκ ἐπτεῖρ· ἐκ ἐπτεῖρ· ἐκ ἐπτεῖρ·

ACTIO PRIMA. mala perpetui, nolentes sed & per potestatem oppositam, subsistentes. *Quod ad veteram enim tenuerunt nos, reclusentes in ecclesia; & agrotantes nos neque quiescere permiserunt, neque recedere, ut aliquantulum respiraremus; & sed militet nobis cum fulibus: & gladiis impoluerunt, & monachos, & fecerunt nos subnotare. Gloriosissimi judices & amplissimi fuisset dicere: Robusti perpetuantur. Constantinus devotus a fecretis facti consistorii ex eadem schedula recitavit.*

EPHESI ACTA. *(Et cum venisset ad locum, ubi dicit.)* Dioscorus episcopus Alexandriæ dixit: Et pro fatisfactione cunctorum, & firmitate fidei, & pro eversione eorum quæ emersserunt, patrum statuta fecistur, qui in Nicæa & qui in Ephesi conveuerunt. Sancta synodus dixit: *Hoc mundum fatvat, hoc fidem fatvat.*

CHALCED. ACTA. Et cum legerentur, Eusebius reverendissimus episcopus Dorylei dixit: Lecte, fecitur, dixit: & ego hoc feci. Dioscorus reverendissimus episcopus Alexandriæ dixit: Scriptor: divi, non innovo. Nam & Salvator præcepit nobis, dicens: *Scrutamini scripturas.* Qui enim scrutatur, non innovat. Eusebius reverendissimus episcopus Dorylei dixit: *Scrutatus sum, & vidi.* *Quærite & invenietis.* Constantinus devotus a fecretis facti consistorii ex eadem schedula recitavit.

Dioscorus episcopus Alexandriæ dixit: Estis fuæ discuntur synodi, tamen ad unam pertinent fidem. Sancta synodus dixit: Plenomnia Iatuetunt patres. Anathema prævaricantis. Nemo * addat, nemo minuat. Dioscorus reverendissimus episcopus Alexandriæ dixit: Quoniam * voces vestras & Deus * fuscipit, & vos ipsi firmas eas elle acquiescitis & spiratibus Deo; & quis * præter ea quæ acta sunt, aut præter ea quæ placuerunt patribus qui in Nicæa conveuerunt, & qui hic congregati sunt, aut inquirit, aut disceptat, aut retractat. Anathema fit. Sancta synodus dixit: * Magnum custos fidei Dioscorus archiepiscopus. Dioscorus episcopus Alexandriæ dixit: Et aliud dico, quod est terribile & formidabile: *Si, inquit, peccasse peccavit vir in vicum, & quis deprecabitur illo ad dominum: * si autem in dominum peccaverit, quis orabit pro eo?* Si ergo Sanctus Spiritus confedit cum patribus, licet & manifestæ confedit & ordinavit quæ ordinata sunt: & qui retractat ea, Spiritus cafiat gratiam. Sancta synodus dixit: Omnes hæc dicimus. Anathema fit qui retractat. (Ejiciatur retractans.) Dioscorus reverendissimus episcopus Alexandriæ dixit: Nemo ordinat: ordinata. Sancta synodus dixit: Hæ voces cafiti Spiritus. * cultos regularum. I per te vivunt patres. * cultos fidei.

CHALCED. ACTA. Et cum legerentur, Theodorus reverendissimus episcopus Claudiopolis dixit: Hæc nul-

ARIO CHRISTI 451.

A μωϊς καὶ σκόβοῦς· μὴ βαδιμοὶ, ἀλλ' τοῦ μενεῖν ἡμᾶς ὑπεστεμμένοι· ἐν ᾗ ἐστίμε κατὰ τὴν ἡμέρα, ἀπολαγκάνεν τὸ ἐκκλησίαν· καὶ ἀγωνιῶντας ἡμᾶς ἐν ὑπνωγμῷ τὸν ἐκκλησίας, ἢ ἀνωμοιῶσαι, καὶ ἐκυπτὸν ἡμᾶς· ἀλλὰ φρυάτατοι καὶ ἐπίτιμγκρον μ' βάκλων, ἢ ἐφοῦ, ἢ μόνοχοὺς· ἢ νῦν ἐτοίνεν ἡμᾶς ὑποσημαίνωμ'· οἱ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, ἢ ἀκέτνοι σύλλογοι νῦν ἐπεκρυνεκτοῦν τὸ λοιπὸ. Κωνσταντῖνος ὁ εὐλαβεστάτος ἀπεκρίνεν τὸ θεῖα κοντὶ ἐκ τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλεσίας ἀνέγνω.

Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπε· ἰδὸ φορὰ πλειόνοσος ἐπέστη, ἢ βιβλιόσκοπος τὴν γέγραφε, ἢ ὅσα ἀπεγρόνοι τὴν ἐκκρινῶν· τὴν πατέρων ἐξίσω, ἢ τὴ σὺ Νικαίᾳ, ἢ τὴ σὺ ἐφέσῳ. ἠλγίνα κυνόνοις εἶπε· τὴν τὴ οἰκουμένοῦ· τὴν τὴν ἐν ἐπίσκοπε.

Καὶ ὡς τὴ ἀνεγνώσκεσ, Εὐσέβιος Δορυλαῖς εἶπε· ἰδὸ, γέγραφε, εἶπε, κἀγὼ τὴν πεποίκα. Διόσκορος ὁ ἐλαβεστάτος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπε· ἀγνοῶ, ἀγνοοῦμαι· ἢ ὁ σωτὴρ ἡμῶν ἐκέλευσε τοῖς ἡμᾶς· *ἐρεύνατε τὰς γραφάς.* ὁ ἐρευνῶν γὰρ γράφει, ἢ ἀγνοεῖται. Εὐσέβιος ὁ ἐλαβεστάτος ἐπίσκοπος Δορυλαΐας εἶπε· ἐρεύνησα, ἢ ἐδόξασα τὴν ἐμαυτῶ. Κωνσταντῖνος ὁ εὐλαβεστάτος ἀπεκρίνεν τὸ θεῖα κοντὶ ἐκ τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλεσίας ἀνέγνω.

Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπε· εἰ ὁ μὲν λόγοτοι σωθοῦ, ἀλὼ ὁς μὲν σωτὴνοῦ τέτο· ἢ ἀμὴν ἀμὴν ὅστε· ἀπεκρίνεν τὸν τὸν ἀμὴν τὸ πατρὸ· ἐ πεκρεβαίου τὸν ἀμὴν μοι. υἱὸς φρονεῖ ὅστε, υἱὸς ἀφοῦ. Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπε· ἐπεὶ τὸ φωνὸ ὑμῶν ἐ Θεὸς ἀνοίγ[illegible]· ἢ ὡτὶ τὸ ἐυπῶν κα-τὰ ἐκρεῖ βιβλίαι ἢ]· ἢ ἀφεκρίνεν Θεῶ εἶπε παρὰ τὰ πεταμένα, ἢ παρὰ τὰ δεδομένα τοῖς πατρᾶσι τοῖς τὰ ἐν Νικαίᾳ συνελθόντι, ἢ ὅσοιδὲ συνελθεμένοι, ἢ ἀγνοῖ, ἢ κρίνει, ἢ ἀνακρίνει, ἢ ἀνθρεκίνει· ἀνάθεμα εἶπε· ἢ ἀγία σύνοδος εἶπε· *τὶ μεγαλὴν φίλοκε ἢ πίστιν.* Διόσκορος τὸ ἀγχιεπίσκοπος. Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπε· ἢ πάλιν ἐγὼ λέγω, ὅτερ ἐτὶ ἀνδρεῖον, ἢ φοβερόν· *ἐὰν ἁμαρτήσει ἁμάρτησε εἰς ἀνέρα, τὶς ἀφρεσεται τὸν ἀνέρα· ἐὰν δὲ εἰς κύριον ἁμάρτῃ, τὶς ἀφρεσεται τὸν ἀνέρα;* εἰ τοίνυν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον συνῆλθεν, μὴ τὸ πατέρων, φαίνεται ἢ συνῆλθεν, ἢ ἐνέμενε τὸ πονηρῶν, ἢ σκοπεῖ κἀλῶν αὐτὸ, ἢ τὸ τὴ ἀθετῶν χάριν. ἠλγίνα σύνοδος εἶπε· ἀνάθεμα τὸν ἀμὴν· ἀνάθεμα τὸν ὁ ἀθετεῖ ἀμὴν. Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπε· ὑμεῖς τοιοῦ τὸ πατερῶν· τὸ φύλακε τὴ κανόνων· ἐὰν δὲ

ARIO CHRISTI 451.

909. TOM. I. CHALCEDONENSE VALENTIN. MARCIANUS I. IMP. 910

A Jus dixit. Dioscorus reverendissimus episcopus Alexandriæ dixit: Ex * confessio omnia negotia vertunt. Dicant & hoc, quia non perpetui fuimus. Constantinus devotus a fecretis facti consistorii ex eadem scheda recitavit.

ACTIO PRIMA. ἐξίσω τὴ πατέρων· ἢ τὴ σὺ Νικαίᾳ, ἢ τὴ σὺ ἐφέσῳ· ἢ ἀγνοῖ, ἢ κρίνει, ἢ ἀνακρίνει, ἢ ἀνθρεκίνει· ἀνάθεμα εἶπε· ἢ ἀγία σύνοδος εἶπε· *τὶ μεγαλὴν φίλοκε ἢ πίστιν.* Διόσκορος τὸ ἀγχιεπίσκοπος. Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπε· ἢ πάλιν ἐγὼ λέγω, ὅτερ ἐτὶ ἀνδρεῖον, ἢ φοβερόν· *ἐὰν ἁμαρτήσει ἁμάρτησε εἰς ἀνέρα, τὶς ἀφρεσεται τὸν ἀνέρα· ἐὰν δὲ εἰς κύριον ἁμάρτῃ, τὶς ἀφρεσεται τὸν ἀνέρα;* εἰ τοίνυν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον συνῆλθεν, μὴ τὸ πατέρων, φαίνεται ἢ συνῆλθεν, ἢ ἐνέμενε τὸ πονηρῶν, ἢ σκοπεῖ κἀλῶν αὐτὸ, ἢ τὸ τὴ ἀθετῶν χάριν. ἠλγίνα σύνοδος εἶπε· ἀνάθεμα τὸν ἀμὴν· ἀνάθεμα τὸν ὁ ἀθετεῖ ἀμὴν. Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπε· ὑμεῖς τοιοῦ τὸ πατερῶν· τὸ φύλακε τὴ κανόνων· ἐὰν δὲ

Libellus confessionis Eutychis.

Sanctissimus & domini omnipotissime universalis synodo congregatæ in Ephesio metropoli, ab Eutyche archimandrita.

Ratlas ago per omnia sancto Deo præsentidie, in qua per vos pietas receptfiducia, & omnes vestram laudat synodum, quæ in me, magis autem contra rectam fidem, commissa fuit. Propositum quidem multi hortarat a puerita, in silentio sæpe ullo negotio ingione ad decernendum fenedictum degere, & absque ulla conturbatione persistere. Non fum autem permissus tali fuit propositio; led & pessimis periculis infidiantium circumdatus fum: ut quod fanctum definitionem prioris vestri his congregati sanctæ concilii, * non acquiesci contra eam, quæ in Nic-

BALUZII NOTÆ.

a Vestres, *ipsum enim vesperam vel vesperæ venerunt nos.* *nathos cum fulibus & gladiis fuperimpofuerunt, & fe fecerunt nos fubnotare.* b Annotatio Rufini. *Mihi vafis fuffeuerint vehiculari fed fuperiora ad fignum hoc.* c Codices Divionensis & Paris. *tamen multis contitutus fidem.* Sed in margine Divionensis scripta est, *al. ed unum fuffeuerint fidem.* d Vetres libri & editiones Romanæ *fuffeuerint fidem.* Sed in margine, *al. nofter.* Corbeiensis *fuffeuerint fidem.* e Codices Paris. & Corb. *nifi quod* ille habet in margine, *al. nofter.* Corbeiensis *fuffeuerint nofter.* f Paris. & Divion. *fufcipit*, alii *fufcipit.* g Omnes vetres libri & editiones Romanæ habent *placebilis.* h Omnes vetres libri & editiones Romanæ antiquiores, *in Domino.* Quo etiam modo legitur in vetustissimis Corbeiensibus exemplaribus manuscriptis bibliothecæ Colbertinæ. i Vetres libri & editiones Romanæ *venerabilis fuffeuerint fidem.* k Codices Divion. & Paris. *fufcipit.* l Omnes vetres libri legunt *virum.* Sic etiam vetres editiones omnes. m Vetres libri, *fed militet nobis & me.* n Codices Paris. & Corb. *nifi quod ille habet in margine, al. nofter.* Corbeiensis *fuffeuerint nofter.* o Omnes vetres libri & editiones Romanæ *fuffeuerint fidem.* p Vetres libri & editiones Romanæ antiquiores, *in Domino.* Quo etiam modo legitur in vetustissimis Corbeiensibus exemplaribus manuscriptis bibliothecæ Colbertinæ. q Codices Divion. & Paris. *fufcipit.* r Omnes vetres libri legunt *virum.* Sic etiam vetres editiones omnes. s Divion. & Paris. *Et menifofti.* In margine Divionensis scriptum est, *al. confofti.* t Ita scriptum Romæ. Nam antiquiores Rufinus, *Diofcorus ante audientiam vefticuli Eutychen.* In margine legebant, *antiquiorum & laudantium*; quæ est lectio omnium vetustorum exemplarium. u Hæc quoque lectionem dedimus ex libris editionibus Romanis. Antiquiores enim editiones & vetres exemplaria omnia habent *fcriptum eft verbis fancti fcriptis adeffe.* In margine Divionensis additur, *divinis.* v Divion. & Paris. *reverentiam.* x Ita omnes editiones. Corbeiensis vero repofuit in margine, *Confiqueuter.* Sunt omnes libri vetres & editiones. *Confequenter* dicendum quo modo *decenter.* Vide fupra pag. 5. y Annotatio Rufini. *Ex regulis*, id est, fcriptum regulis, confiteantur canonibus. z Annotatio Rufini. *Ex regulis vefteant fanctaffe fe pro fanctis fyndo Ephefina.* Vide fupra cap. 203. fynodici adverfus Tragedium Iaqui & in editione quarta Concilii Conftantinopolitani fub Flaviano edita in actione prima Concilii Chalcedonenfis.

a Divion. & Paris. *Et menifofti.* In margine Divionensis scriptum est, *al. confofti.* b Ad hunc locum ita in margine anonymus Rufinus. *Diofcorus ante audientiam vefticuli Eutychen.* c Ita fcriptum Romæ. Nam antiquiores legebant, *antiquiorum & laudantium*; quæ est lectio omnium vetustorum exemplarium. d Hæc quoque lectionem dedimus ex libris editionibus Romanis. Antiquiores enim editiones & vetres exemplaria omnia habent *fcriptum eft verbis fancti fcriptis adeffe.* In margine Divionensis additur, *divinis.* e Divion. & Paris. *reverentiam.* f Ita omnes editiones. Corbeiensis vero repofuit in margine, *Confiqueuter.* Sunt omnes libri vetres & editiones. *Confequenter* dicendum quo modo *decenter.* Vide fupra pag. 7. g Annotatio Rufini. *Ex regulis*, id est, fcriptum regulis, confiteantur canonibus. h Annotatio Rufini. *Ex regulis vefteant fanctaffe fe pro fanctis fyndo Ephefina.* Vide fupra cap. 203. fynodici adverfus Tragedium Iaqui & in editione quarta Concilii Conftantinopolitani fub Flaviano edita in actione prima Concilii Chalcedonenfis.

i Vetres libri, *Et inbere eum.* k Tituli ille non extat in antiqua exemplaribus. l Metius vetres editiones, *Domino amentiffimo.* m Annotatio Rufini. *Principium libelli Eutychis laici Ephefi.* n Codices Corb. & Colb. *Ita omnifofma*, Divion. *religiofofma*, Paris. *reverentiofofma.* o Vetres libri omnes, *non acquiesci præter quæ.* p *fufcipit in* fuo.

ACTIO TRIMA. cæa a sanctis patribus fides est exposita, sa-
pere. Necessitatem vero arbitror, antequam
ea quæ in me commissa sunt, doceam ad fa-
tisfactionem vestræ sanctitatis, quam habe-
de sancto dogmate confessionem, iterum fa-
cere manifestam, atestlante mihi tam Deo,
quam vestra sanctitate, cum qua & Ipse fem-
per juxta virtutem meam pro catholica fide ad-
versum hæreticos ∴ stetit.

∴ *Expositio fidei Eutychis.*

Credo in unum Deum, patrem omnipo-
tentem, omnium visibilium & invisibilium
creatorem. Et in unum dominum Jesum Chri-
stum, filium Dei, natum de patre unigenitum,
id est, de substantia patris; Deum de Deo,
lumen de lumine, Deum verum de Deo ve-
ro, natum, non factum: homousion Patri,
(id est, unius cum patre essentiæ,) per quem
omnia facta sunt, quæ in cœlo & quæ in ter-
ra. Qui propter nos homines, & propter no-
stram salutem descendit, & incarnatus est, &
homo factus est, & passus, & resurrexit ter-
tia die, ascendit in cœlos, unde venturus est
judicare vivos & mortuos. Et in Spiritum San-
ctum. Eos autem qui dicunt: Erat quando
non erat, & antequam nasceretur, non erat;
& quia ex non extantibus facta sunt, aut ex
alia subsistentia, vel essentia dicentes esse,
aut convertibilem, aut mutabilem filium Dei,
hos anathematizat ∴ catholica & apostolica ec-
clesia.

Sic ab initio a progenitoribus meis accipiens
credidi & credo: in hac autem & genitus sum,
& Baptim consecratus sum Deo, & fatetpit me
ipsum, misericordia. Et in hac fide baptiza-
tus, signatus sum, & usque hodie vixi, in ea
& opto mori. Hanc fidem & memorata hic
anterior sancta & universalis synodus confirma-
mavit, ∴ cujus præsul fuit beatæ & sanctæ ec-
cordationis pater noster & episcopus Cyrillus,
& definitionem protulit, Eum qui præter
istam addiderit aliquid ∴ minuerit, aut
docuerit, ∴ damnationibus quæ tunc scriptæ
sunt, subjacere. Quorum exemplaria in codi-
ce definivit mihi memoratus pater noster &
episcopus Cyrillus, ∴ quæ & præsentibus hab-
beo. Subjicens igitur meipsum sanctæ synodo,
& definitionem ejus usque nunc custodivi.

CHALCED. ACTA. Et cum legerentur, Eusebius reverendissi-
mus episcopus Dorylei dixit: Mentius est:
non est definitio talis, non est regula hoc præ-
cipiens: Dioscorus reverendissimus episcopus
Alexandriæ dixit: Quatuor codices sunt, qui
hanc definitionem continent. Quod definiunt
episcopi, non est definitio? ∴ Numquid ha-
bet, quia regula est? non est regula, aliud
est regula, & aliud est definitio. Accusa quin-
que synodicos codices: & ego habeo, & ille
& ille habent: proferant omnes codices. Dio-
genes reverendissimus episcopus Cyzici dixit:

A Dolose præposuit synodum patrum, quæ in Nicæa facta est. Accepit namque additamenta a sanctis patribus propter pernicem intelligentem Apollinaris & Valentini & Macedonii, & ejus similes sunt. Et ∴ addidum est in symbolo sanctorum patrum: *Qui defunde, ∴ per omnia prophetas locutus est* Maria virgine. Hoc namque prætermiſit Eutyches, ficti Apollinaris. Nam etiam Apollinaris fulsipit sanctam synodum quæ in Nicæa facta est, secundum proprium perversitatem intelligens verba, ∴ *effugit De Spiritu sancto & Maria virgine;* ut ne ∴ omnino nomen carnis confiteretur. ∴ *Eximin sanctis patres qui in Nicæa convenerunt, quod incarnatus est divinitus:* sancti autem patres qui post ipsos fuerunt, explanaverunt dicentes, *De Spiritu sancto & Maria virgine.* Ergo, & ipse qui cum ipsis reverendissimi episcopi clamaverunt: ∴ Nemo fuscipit adjectionem, nemo diminutionem. Quæ in Nicæa constituta sunt, teneant: catholicus imperator hoc justit. Orientales, & qui cum ipsis reverendissimi episcopi clamaverunt: Hæc Eutyches dixit. *Ergo* & qui cum ipsis reverendissimi episcopi clamaverunt: Adjectionem nullus fuſcipit. Tenant quæ patrum sunt, teneant quæ in Nicæa constituta sunt, teneant quæ de Spiritu sancto sunt. Catholicus imperator hoc justit. Constantinus devotissimus magistrianus, & secretis fari consistorii, et eadem schedula recitavit.

Et omnes enim sanctos patres, sicut & vestra sanctitas, catholicos habuit & fideles, & omnes eos probat, anathematizat Nestorium, Valentinum, Apollinarium & Nellorium, & omnes hæreticos usque ad Simonem magum, & eos qui dicunt eunem Domini & Dei nostri Jesu Christi de cœlo descendisse.

CHALCED. ACTA. Et cum legerentur, Eusebius reverendissimus episcopus Dorylei dixit: ∴ Fugit quidem Illud, *De cœlo*, undenam autem, non addidit. Eusebius reverendissimus episcopus Cyzici dixit: ∴ Pet poteſtatem vestram rogavimus eum dicentes: ∴ Domine Eutyches, unde ergo ∴ dic, & non ∴ conceſſit. Basilius reverendissimus episcopus Tarsi dixit: Rogavimus eum tunc, ſicut memorit dominus Eusebius,

ANNO CHRISTI CCCCXXXI. ∴ *Expositio fidei Eutychis.*

∴ *Credo in unum Deum, patrem omnipotentem, ∴ omnium visibilium & invisibilium creatorem.* Et in unum dominum Jesum Christum, filium Dei, natum de patre unigenitum, id est, de substantia patris; Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero, natum, non factum: ∴ homousion Patri, (id est, unius cum patre essentiæ,) per quem omnia facta sunt, quæ in cœlo & quæ in terra. Qui propter nos homines, & propter nostram salutem descendit, & incarnatus est, & homo factus est, & passus, & resurrexit tertia die, ascendit in cœlos, unde venturus est judicare vivos & mortuos. Et in Spiritum sanctum. Eos autem qui dicunt: Erat quando non erat, & antequam nasceretur, non erat; & quia ex non extantibus facta sunt, aut ex alia subsistentia, vel essentia dicentes esse, aut convertibilem, aut mutabilem filium Dei, hos anathematizat ∴ catholica & apostolica ecclesia.

Sic ab initio a progenitoribus meis accipiens credidi & credo: in hac autem & genitus sum, & Baptim consecratus sum Deo, & fatetpit me ipsum, misericordia. Et in hac fide baptizatus, signatus sum, & usque hodie vixi, in ea & opto mori. Hanc fidem & memorata hic anterior sancta & universalis synodus confirmavit, ∴ cujus præsul fuit beatæ & sanctæ eordationis pater noster & episcopus Cyrillus, & definitionem protulit, Eum qui præter istam addiderit aliquid ∴ minuerit, aut docuerit, ∴ damnationibus quæ tunc scriptæ sunt, subjacere. Quorum exemplaria in codice definivit mihi memoratus pater noster & episcopus Cyrillus, ∴ quæ & præsentibus habeo. Subjicens igitur meipsum sanctæ synodo, & definitionem ejus usque nunc custodivi.

∴ *omnipotentem.* ∴ *visibilium.* ∴ *filium.* ∴ *quem.*

∴ *Eunomi.*

∴ *Ex quibus.*

∴ *Ex quibus.*

∴ *Ex quibus

ACTIO PRIMA. de Sonon Philippensis, ut dicere nodum incarnationis, & humanæ affumptionis, si secundum affumptionem carnis ita Deum Verbum factum hominem, & passerunt non inverfligatum ' dimitti illud, & non fuscperunt profecutionem nostrum. Diofcorus reverendissimus episcopus Alexandriæ dixit: ' Religiosissimi episcopi Bafilius reprehendi in gestis fuam vocem, dicens: qui fic non dixi, sed falfe fcripsum est. ' Si vero Eutyches propter dogmata ecclesiæ fapit, non fulum poena dignus est, fed & igne. Ego vero fidei catholicæ & apostolicæ folicitudinem gero, & non alicujus hominis. Ad ipfum namque divinitatem mentem intentam habeo, & ad perfectam non attendo, ' neque quoslibet cuperio, nisi pro mea anima, & recta & fincera fide. Bafilius reverendissimus episcopus Seleucie Haurie dixit: Dum legeretur gesta, quæ in Eutyches acta funt, mea reprehensio facta est, & in medio prolata est, quam feci fequens patres qui in Ephefo primitus ' convenerant, laudans epiftolam beatissimi Cyrilli illius beatæ fonoli ' prædicta, per quam infanum Neftorium ' arguit, male interpretantem tretecentorum decem & octo patrum fidem. Habebat autem intentionem mea, fecor & hæcfenus habebat: Adoro unum Dominum noftrum Jefum Chriftum, filium Dei unigenitum, Deum Verbum, poft incarnationem & inhomanisationem ' in duabus naturis cognitum. Ægyptii & qui cum ipfis reverendiffimi episcopi clamaverunt: ' Si impartibilem ' nemo leperat unum filium, nemo dicit duo. Orientales & qui cum ipfis reverendiffimi episcopi clamaverunt: ' Anathema dividenti, anathema ' partienti. Bafilius reverendiffimus episcopus Seleuciæ Haurie dixit: Anathema partienti, anathema dividenti duas naturas poft adunationem, anathema autem & qui non cognoscit naturarum proprietatem. Ægyptii & qui cum ipfis reverendiffimi episcopi clamaverunt: Sicut natus est, fic paffus eft voces (noftras) imperatori. Unus dominus, una fides: unum dominum nemo dicit duo. Hæc Neftorius ' fapit, hæc Neftorius clamat. Orientales & qui cum ipfis reverendiffimi episcopi clamaverunt: Anathema Neftorio & ' Eutyche. Ægyptii & qui cum ipfis reverendiffimi episcopi clamaverunt: Dominum glorie noftræ ' partiri; impartibilem nolite partiri. Bafilius reverendiffimus episcopus Seleuciæ Haurie dixit: Quod dicebam, in duabus naturis cognoscendum poft adunationem, ' deitate perfecta & humanitate perfecta. Namque unam habebat ex patre ante fæcula, ' alteram vero ex matre fecundum carnem fufcipiens idem ipfe unitiffimi fecundum fubfiftentiam, & vocatus eft ' filius Dei filiusque hominis. Hæc lecta interlocutio est.

Σαῦλος ὁ Φιλίππων· ὡς εἰπὼν αὐτὸν τὸν τρόπον τῆς σαρκώσεως, καὶ ἀνοικονομήσεως, οὐκ ἀφορᾶν, ὑποστασιάσας εἰς τὸν Θεὸν λόγον γεγενῆσθαι ἀνθρωπον, καὶ ἐκλαβόντα ἀπερίφραστον ἐκείνου τῶν, ἀ ἐφορᾶν ἐμοὶ ἐξεστὼ ἀνεξαλόγιστον ἡμᾶς. Διόσκορος ὁ ἀλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· ὁ θεοσεβέστατος ἐπίσκοπος Βασίλιος ἐκαβλέβη ὁ ἐνομμένος ἡ αὐτὸ φωνὴ, λέγων· ὅτι ἐκ τῶν ἐνὸν, ἀλλὰ πλεονεξιάσθη· εἰ δὲ Εὐτυχὴς ταῦτα δόγματα ἠκολούθησεν, ἀξιος ἐστὶν οὐ μόνον τιμωρείας ἀξιος ἐστὶ, ἀλλὰ & πυρός· ἐγὼ δὲ τὴν τῶν τῆς καθολικῆς, & ἀποστολικῆς φροντίδα τίθεμαι, οὐ ἀνθρώπου τινὸς· τοῦ μὲν οὖν τὸν Θεὸν τὸν νοῦν ἔχω, & ἐν ἀμωμῇ ὑμῶν, & ἀφόβῳ πίστει. Βασίλιος ὁ ἀλαβέστατος ἐπίσκοπος Σελευκείας Ἰσαυρείας εἶπεν· ἀναγινωσκόμενον δὲ τὴν ἐπιστολὴν ἀφῆγε ἡμῖν, ἀλαβλαβὴς ἐκαὶ αὐτὸς, ὡς ἐκ μέρους κρίνω· ὅτι φαρισαικὰ τὰ τῶν κλεκτῶν πατέρων, τὸν ὑμνῶν τὸν μονογενῆ, τὸν Θεὸν λόγον, μετὰ τὴν σάρκωσιν, ὡς τὸν ἑνωθέντα τῷ ἰδίῳ φύσει γεγενῆσθαι· οἱ Αἰγύπτιοι, & οἱ σὺν αὐτοῖς ἀλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἀξιόβοων· τὸν ἀμέριστον μόνον γεγενῆσθαι· ἐπὶ τοῦ ἰδίου τὸ φύσει, οἱ Αἰγύπτιοι, & οἱ σὺν αὐτοῖς ἀλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἀξιόβοων· ὅτιν ἐπὶ τὸ ὑπὸ τὸ Θεοῦ· τὸν ἕνα κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν· τὸν ἕνα υἱὸν ἀξιόβοων· ἀλαβέστατοι, & οἱ σὺν αὐτοῖς ἀλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἀξιόβοων· ἀνάθεμα Νεστορίῳ, & Εὐτυχῇ. Οἱ Αἰγύπτιοι, & οἱ σὺν αὐτοῖς ἀλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἀξιόβοων· τὸν κύριον ἡ δόξα μὴ μερίζετε· τὸν ἀμέριστον μὴ μερίζετε. Βασίλιος ὁ ἀλαβέστατος ἐπίσκοπος Σελευκείας Ἰσαυρείας εἶπεν· ὁ ἀναγινωσκόμενος ἐν τῇ ἐπιστολῇ, ἐν ἀκοῇ ἡμῖν ἐγένετο· ἐν ἀκοῇ φύσεων γεγενῆσθαι ἀξιόβοων, ἐν ἀκοῇ πίστεως, ὡ ἀλαβέστατοι πάντες, ἡ ἀξιόβοων ὡς ἐκ πατρὸς ἀφρασίμου, ἡ ἐν τῷ ἁγίῳ μητρὸς λαβὼν ὁ αὐτὸς ἰδιώτης ἑαυτῷ καθ' ὑπόστασιν· ἐκ τῶν ἀλαβῶν τῶν ἀνθρωπίνων, & ἐν τῷ σώματι, ἡμῖν τὴν ἀφορμὴν τῆς ἀνθρωπίνης ἀξιόβοων· ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ ἐκ τῶν ἀλαβῶν τῶν ἀνθρωπίνων, & ἐν τῷ σώματι, ἡμῖν τὴν ἀφορμὴν τῆς ἀνθρωπίνης ἀξιόβοων· ὅτι ἀνάθεμα τὸν ἀξιόβοων· ἀνάθεμα τὸν ἀξιόβοων· ἀνάθεμα τὸν ἀξιόβοων·

ACTIO PRIMA.

rant: † Et quidem primitus decollis, quia per vim & necessitatem in puna charta exaltè effis * fubferibere in damnationem fimilis memoriæ Flaviani. Orientales & qui eam ipsis reverendissimi episcopi clamaverunt: Omnes peccavimus, omnes veniam postulamus. Thalassius & Eusebius, & Eostathius reverendissimi episcopi dixerunt: Omnes peccavimus, omnes veniam petimus. Eusebius, reverendissimus magistrianus, & 3 secretis sacri consistorii, ex eadem schedula recitavit.

ΕΥΣΕΒΙΟΣ ΑΚΤΟΥΑΡΙΟΣ. Ευσεβιος ο ακτουαριος ειπεν.

Καὶ ἐκ τοῦτων ὧν ἔδει τὴν εὐσέβειαν ἐν ἐπιστολαῖς τὴν ἐπισκόπου Διοσκόρου βιβλίοις γεγράφθαι καὶ ἐμοῦ τὴν ἐλαβεῖσαν Φλαβιανὸν τὴν τοῦ ἐν ἁγίοις βίβλον ἐστὶν αὐτὰ ἐκβεβλῆσθαι τὴν ἡ βασιλικὴν, οὐρανοῦ τὴν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ κλῆσιν, ὅθεν ἀδίκως αὐτὸς τοὺς πλείονας ἐν ὀθνείοις, ὅσοι ἀδίκου εἰσὶ τῆς ἀγίας τῆς ἐκκλησίας, ἐν τῷ ἀγίῳ τῆς ἐκκλησίας τῷ ἐν Χαλκηδόνι, τὸν ἐν ὀθνείοις τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν ἀμαρτίαις τεχνήσαντα · ἡμεῖς μὴ ὑπόκειται ἐπιτρόπου ἀλλὰ ἐν ὑπηκόοις τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Χαλκηδόνι ἐν τῷ ἁγίῳ τῆς ἐκκλησίας τῷ ἐν Χαλκηδόνι, τὸν ἐν ὀθνείοις τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν ἁ

ACTIO PRIMA. Tom. 4. c. 16.

a Scutis, vel

ὑπὸ χειρὶ.

ἐν δὲ ἐκκλησιάσεσι εἰκόνα ἐν τῷ Χριστῷ τὸ μαρτυρικὸν σκεῦος ἐπὶ Ἴστοτε Πέμπτε τὰ καλὰ ὁμολογήσαντα, ὅν τίστεις φοβεῖ, καὶ ὑποδείκνυται, καὶ γνῶσιν, καθὼς πρεσβύτερα κεῖται τὰ τῶν ἁγίων πατέρων, οἱ ἐπὶ τῆς Νικαίας συνελθόντες· ἵνα καὶ οἱ ἐθνικοὶ τὰ ἄλογα σκεύη ἐγκωμιάζουσι τὴν ἀλήθειαν· ἐξ ἃ τῶν παρὰ πάντων τῶν τίτου βεβίβλεται, τοῦτο ἀκολουθεῖ· ὃ ἐστι καὶ τὸν ἐκ τῶν ἁγίων πατέρων τὸν τοιοῦτον τίτλον, ὡς ἀπογεγραμμένα, ἢ ὑπέγραψα χρεὶ ἐμοῦ, καὶ ἐπέθεκα τὰς βίβλους.

Φλαυιανὸς ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως εἶπε· πάντες πιστεύομεν ἐφ' ἡμῶν Εὐτύχιον· κηλάσατε αὐτὸν τῷ πρεσβυτέρῳ.

Καὶ ὁ σὺν τῷ ἀναγνώστῃ Ἐ. Εὐτύχιος ὁ ἀλαβάστρου ἐπίσκοπος Δορυλαῖς εἶπεν· ὁ καταγραφεὶς παρ' ἐμοῦ Εὐτυχὴς, οὗ βιβλίοις σὺ τῇ ἁγίᾳ σωφόνῃ ἐμμηνιβόλεν, ὅτι κατὰ τὸν ὠτὶ νέμι. πολὺ δὲ τρόφω τῇ βασιλεύσῃ Φλαυιανῇ τὴν τῆς ὁσίας μνήμης ἐξεκόστα τὸν καθ' ἡμῶν ἐμὶ ἐφεύλοιτο, ἐ τῆς ἀλαζόνίας, ἐ τῇ κεφάλῃ τῶν βασιλέων, ἐκκλίθοντα ἐγένοιτο, ἐγὼ τὸν ἐμὸν ἐκκλίνω· οὐ ὑπόκρισις ἐστὶ τῶν ἀνθρώπων ἐμοὶ, ἢ ὑπόκρισις σύλλαβοις τοῖς αὐτοῖς τῶν Φλαυιανῇ τῇ τῆς ὁσίας μνήμῃ, ὅτι ἐπείθοσι τὸ καθ' ἡμῶν Εὐτυχὴς ἐπεβόλοι, διὰ τὴ τὰς κακίας ὁμοῖς, οὐ τὴ ἔρωτα τὴ βασιλέως· τὸν τῶν βασιλέα ἐφορεῖ τὴ ἐμοὶ· Δόσκορος ὁ ἀλαβάστρου ἐπίσκοπος Ἀλεξάνδρειας· ἐκ τῶν ἐμῶν τῶν καθ' ἑαυτὸν Ἑλλήνων. ἐκ τῶν χῶ κωλῦσαι, εἰ μὴ κοιμωνοῦτο ἰωὶ ἐκεῖ Ἑλλήνες, διαβεβλήθησαν, ἀπὸ δὲ τοῦ τὸν ἐκεῖ λόγον μὴ ἐστεῖλεν· ἰωβεῖλοιν ἀλαβαστρίτου ἐπίσκοπος ἐφοτοῦμεν εἶπεν· ὁ ἐπεῖλοῦ τὸν κόμιν Ἑλλήνου ἐκ τῶν ἐμὶ ἐστὶ ἐκεῖ· αὐτὸν. Φαλκόνος ὁ ἀλαβαστρίτου ἐπίσκοπος Κωνσταντίνου Κωνσταλίου ἐπεν· ἐγὼ ἐκ ἠκλω αὐθέντης. οὐ εἰδοῦ τὰ τὴν ἀρχοντὴ, ἢ ὑπεροῦν σὺν τὴ κόμιν· τίτιν κρινοῦμεν, αὐτὸν ἐκ ἐπιόσοντ-ὴν. Δόσκορος ὁ ἀλαβαστρίτου ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· ἐγὼ ἐκ ἠκλω αὐτὸ· ἐμὶ, ὡς παραβλήθοῖν τὴν κυνίνι, ἢ κρίνοῦν τὴν Ἑλλήν, νῦν τοῖοι σῦζοτα κεῖοιν, ὅτι εἰσὶν ὁ Θεόδωρος· οἱ ἐκδοξόμενοι ἐρχοῦν, ὁ ἐστὶν φοῦ σύλλαβοι εἶπε· Θεόδωρος ὁ ἐπίσκοπος καταγράφειν οὐ τὴν ἐλλήν, ὡς ἢ αὐτὸν φωνὴ ἐκκλαῖ. Δόσκορος ὁ ἀλαβαστρίτου ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπε· ἢ τῶν τῆς ἐπίσκοπος καθέζεις· οἱ ἐκδοξόμενοι ἐρχοῦν, ἢ ὑπεροῦν σύλλαβοι εἶπε· ὁ ἐπίσκοπος Εὐτύχιον, ὁ ἐπίσκοπος Θεόδωρος, ὁ τῆς καταγράφειν καθέζεις, ὡς ἢ ἐμὶ ἐκ τῆς καταγράφειν καθέζεις, ὅτν τὴ λοπὲ ἐκφωνεῖν τὴν. Κωνσταντίνος ὁ κωνσταν-

ACTIO PRIMA. CHALCED. ACTA.

ANNO CHRISTI 451.

ACTIO PRIMA. Tom. 4. c. 16.

b Sacrificium.

c Sacrificium.

d Sacrificium.

e Sacrificium.

f Sacrificium.

g Sacrificium.

h Sacrificium.

i Sacrificium.

k Sacrificium.

l Sacrificium.

EPHESI ACTA. primum.

ΕΛΤΙΟΟ ὁ ἀλαβάστρου τὸν κόμιν εἶπεν· ὁ Θεόδωρος βασιλεὺς, πλοῦν κυρίου αὐτὸ τὴν τῆς τῆ, κόμιν.

ANNO CHRISTI 451.

ACTIO PRIMA. Tom. 4. c. 16.

a Sacrificium.

b Sacrificium.

c Sacrificium.

d Sacrificium.

e Sacrificium.

f Sacrificium.

g Sacrificium.

h Sacrificium.

i Sacrificium.

k Sacrificium.

l Sacrificium.

m Sacrificium.

n Sacrificium.

o Sacrificium.

p Sacrificium.

q Sacrificium.

r Sacrificium.

s Sacrificium.

t Sacrificium.

u Sacrificium.

v Sacrificium.

w Sacrificium.

x Sacrificium.

y Sacrificium.

z Sacrificium.

aa Sacrificium.

bb Sacrificium.

cc Sacrificium.

dd Sacrificium.

ee Sacrificium.

ff Sacrificium.

gg Sacrificium.

hh Sacrificium.

ii Sacrificium.

kk Sacrificium.

ll Sacrificium.

mm Sacrificium.

nn Sacrificium.

oo Sacrificium.

pp Sacrificium.

qq Sacrificium.

rr Sacrificium.

ss Sacrificium.

tt Sacrificium.

uu Sacrificium.

vv Sacrificium.

ww Sacrificium.

xx Sacrificium.

yy Sacrificium.

zz Sacrificium.

aaa Sacrificium.

bbb Sacrificium.

ccc Sacrificium.

ddd Sacrificium.

eee Sacrificium.

fff Sacrificium.

ggg Sacrificium.

hhh Sacrificium.

iii Sacrificium.

kkk Sacrificium.

lll Sacrificium.

mmm Sacrificium.

nnn Sacrificium.

ooo Sacrificium.

ppp Sacrificium.

qqq Sacrificium.

rrr Sacrificium.

sss Sacrificium.

ttt Sacrificium.

uuu Sacrificium.

vvv Sacrificium.

www Sacrificium.

xxx Sacrificium.

yyy Sacrificium.

zzz Sacrificium.

aaaa Sacrificium.

bbbb Sacrificium.

cccc Sacrificium.

dddd Sacrificium.

eeee Sacrificium.

ffff Sacrificium.

gggg Sacrificium.

hhhh Sacrificium.

iiii Sacrificium.

kkkk Sacrificium.

llll Sacrificium.

mmmm Sacrificium.

nnnn Sacrificium.

oooo Sacrificium.

pppp Sacrificium.

qqqq Sacrificium.

rrrr Sacrificium.

ssss Sacrificium.

tttt Sacrificium.

uuuu Sacrificium.

vvvv Sacrificium.

wwww Sacrificium.

xxxx Sacrificium.

yyyy Sacrificium.

zzzz Sacrificium.

aaaaa Sacrificium.

bbbbb Sacrificium.

ccccc Sacrificium.

ddddd Sacrificium.

eeeee Sacrificium.

fffff Sacrificium.

ggggg Sacrificium.

hhhhh Sacrificium.

iiiii Sacrificium.

kkkkk Sacrificium.

lllll Sacrificium.

mmmmm Sacrificium.

nnnnn Sacrificium.

ooooo Sacrificium.

ppppp Sacrificium.

qqqqq Sacrificium.

rrrrr Sacrificium.

sssss Sacrificium.

ttttt Sacrificium.

uuuuu Sacrificium.

vvvvv Sacrificium.

wwwww Sacrificium.

xxxxx Sacrificium.

yyyyy Sacrificium.

zzzzz Sacrificium.

aaaaaa Sacrificium.

bbbbbb Sacrificium.

cccccc Sacrificium.

dddddd Sacrificium.

eeeeee Sacrificium.

ffffff Sacrificium.

gggggg Sacrificium.

hhhhhh Sacrificium.

iiiiii Sacrificium.

kkkkkk Sacrificium.

llllll Sacrificium.

mmmmmm Sacrificium.

nnnnnn Sacrificium.

oooooo Sacrificium.

pppppp Sacrificium.

qqqqqq Sacrificium.

rrrrrr Sacrificium.

ssssss Sacrificium.

tttttt Sacrificium.

uuuuuu Sacrificium.

vvvvvv Sacrificium.

wwwwww Sacrificium.

xxxxxx Sacrificium.

yyyyyy Sacrificium.

zzzzzz Sacrificium.

aaaaaaa Sacrificium.

bbbbbbb Sacrificium.

ccccccc Sacrificium.

ddddddd Sacrificium.

eeeeeee Sacrificium.

fffffff Sacrificium.

ggggggg Sacrificium.

hhhhhhh Sacrificium.

iiiiiii Sacrificium.

kkkkkkk Sacrificium.

lllllll Sacrificium.

mmmmmmm Sacrificium.

nnnnnnn Sacrificium.

ooooooo Sacrificium.

ppppppp Sacrificium.

qqqqqqq Sacrificium.

rrrrrrr Sacrificium.

sssssss Sacrificium.

ttttttt Sacrificium.

uuuuuuu Sacrificium.

vvvvvvv Sacrificium.

wwwwwww Sacrificium.

xxxxxxx Sacrificium.

yyyyyyy Sacrificium.

zzzzzzz Sacrificium.

aaaaaaaa Sacrificium.

bbbbbbbb Sacrificium.

cccccccc Sacrificium.

dddddddd Sacrificium.

eeeeeeee Sacrificium.

ffffffff Sacrificium.

gggggggg Sacrificium.

hhhhhhhh Sacrificium.

iiiiiiii Sacrificium.

kkkkkkkk Sacrificium.

llllllll Sacrificium.

mmmmmmmm Sacrificium.

nnnnnnnn Sacrificium.

oooooooo Sacrificium.

pppppppp Sacrificium.

qqqqqqqq Sacrificium.

rrrrrrrr Sacrificium.

ssssssss Sacrificium.

tttttttt Sacrificium.

uuuuuuuu Sacrificium.

vvvvvvvv Sacrificium.

wwwwwwww Sacrificium.

xxxxxxxx Sacrificium.

yyyyyyyy Sacrificium.

zzzzzzzz Sacrificium.

aaaaaaaaa Sacrificium.

bbbbbbbbb Sacrificium.

ccccccccc Sacrificium.

ddddddddd Sacrificium.

eeeeeeeee Sacrificium.

fffffffff Sacrificium.

ggggggggg Sacrificium.

hhhhhhhhh Sacrificium.

iiiiiiiii Sacrificium.

kkkkkkkkk Sacrificium.

lllllllll Sacrificium.

mmmmmmmmm Sacrificium.

nnnnnnnnn Sacrificium.

ooooooooo Sacrificium.

ppppppppp Sacrificium.

qqqqqqqqq Sacrificium.

rrrrrrrrr Sacrificium.

sssssssss Sacrificium.

ttttttttt Sacrificium.

uuuuuuuuu Sacrificium.

vvvvvvvvv Sacrificium.

wwwwwwwww Sacrificium.

xxxxxxxxx Sacrificium.

yyyyyyyyy Sacrificium.

zzzzzzzzz Sacrificium.

aaaaaaaaaa Sacrificium.

bbbbbbbbbb Sacrificium.

cccccccccc Sacrificium.

dddddddddd Sacrificium.

eeeeeeeeee Sacrificium.

ffffffffff Sacrificium.

gggggggggg Sacrificium.

hhhhhhhhhh Sacrificium.

iiiiiiiiii Sacrificium.

kkkkkkkkkk Sacrificium.

llllllllll Sacrificium.

mmmmmmmmmm Sacrificium.

nnnnnnnnnn Sacrificium.

oooooooooo Sacrificium.

pppppppppp Sacrificium.

qqqqqqqqqq Sacrificium.

rrrrrrrrrr Sacrificium.

ssssssssss Sacrificium.

tttttttttt Sacrificium.

uuuuuuuuuu Sacrificium.

vvvvvvvvvv Sacrificium.

wwwwwwwwww Sacrificium.

xxxxxxxxxx Sacrificium.

yyyyyyyyyy Sacrificium.

zzzzzzzzzz Sacrificium.

aaaaaaaaaaa Sacrificium.

bbbbbbbbbbb Sacrificium.

ccccccccccc Sacrificium.

ddddddddddd Sacrificium.

eeeeeeeeeee Sacrificium.

fffffffffff Sacrificium.

ggggggggggg Sacrificium.

hhhhhhhhhhh Sacrificium.

iiiiiiiiiii Sacrificium.

kkkkkkkkkkk Sacrificium.

lllllllllll Sacrificium.

mmmmmmmmmmm Sacrificium.

nnnnnnnnnnn Sacrificium.

ooooooooooo Sacrificium.

ppppppppppp Sacrificium.

qqqqqqqqqqq Sacrificium.

rrrrrrrrrrr Sacrificium.

sssssssssss Sacrificium.

ttttttttttt Sacrificium.

uuuuuuuuuuu Sacrificium.

vvvvvvvvvvv Sacrificium.

wwwwwwwwwww Sacrificium.

xxxxxxxxxxx Sacrificium.

yyyyyyyyyyy Sacrificium.

zzzzzzzzzzz Sacrificium.

aaaaaaaaaaaa Sacrificium.

bbbbbbbbbbbb Sacrificium.

cccccccccccc Sacrificium.

dddddddddddd Sacrificium.

eeeeeeeeeeee Sacrificium.

ffffffffffff Sacrificium.

gggggggggggg Sacrificium.

hhhhhhhhhhhh Sacrificium.

iiiiiiiiiiii Sacrificium.

kkkkkkkkkkkk Sacrificium.

llllllllllll Sacrificium.

mmmmmmmmmmmm Sacrificium.

nnnnnnnnnnnn Sacrificium.

oooooooooooo Sacrificium.

pppppppppppp Sacrificium.

qqqqqqqqqqqq Sacrificium.

rrrrrrrrrrrr Sacrificium.

ssssssssssss Sacrificium.

tttttttttttt Sacrificium.

uuuuuuuuuuuu Sacrificium.

vvvvvvvvvvvv Sacrificium.

wwwwwwwwwwww Sacrificium.

xxxxxxxxxxxx Sacrificium.

yyyyyyyyyyyy Sacrificium.

zzzzzzzzzzzz Sacrificium.

aaaaaaaaaaaaa Sacrificium.

bbbbbbbbbbbbb Sacrificium.

ccccccccccccc Sacrificium.

ddddddddddddd Sacrificium.

eeeeeeeeeeeee Sacrificium.

fffffffffffff Sacrificium.

ggggggggggggg Sacrificium.

hhhhhhhhhhhhh Sacrificium.

iiiiiiiiiiiii Sacrificium.

kkkkkkkkkkkkk Sacrificium.

lllllllllllll Sacrificium.

mmmmmmmmmmmmm Sacrificium.

nnnnnnnnnnnnn Sacrificium.

ooooooooooooo Sacrificium.

ppppppppppppp Sacrificium.

qqqqqqqqqqqqq Sacrificium.

rrrrrrrrrrrrr Sacrificium.

sssssssssssss Sacrificium.

ttttttttttttt Sacrificium.

uuuuuuuuuuuuu Sacrificium.

vvvvvvvvvvvvv Sacrificium.

wwwwwwwwwwwww Sacrificium.

xxxxxxxxxxxxx Sacrificium.

yyyyyyyyyyyyy Sacrificium.

zzzzzzzzzzzzz Sacrificium.

aaaaaaaaaaaaaa Sacrificium.

bbbbbbbbbbbbbb Sacrificium.

cccccccccccccc Sacrificium.

dddddddddddddd Sacrificium.

eeeeeeeeeeeeee Sacrificium.

ffffffffffffff Sacrificium.

gggggggggggggg Sacrificium.

hhhhhhhhhhhhhh Sacrificium.

iiiiiiiiiiiiii Sacrificium.

kkkkkkkkkkkkkk Sacrificium.

llllllllllllll Sacrificium.

mmmmmmmmmmmmmm Sacrificium.

nnnnnnnnnnnnnn Sacrificium.

oooooooooooooo Sacrificium.

pppppppppppppp Sacrificium.

qqqqqqqqqqqqqq Sacrificium.

rrrrrrrrrrrrrr Sacrificium.

ssssssssssssss Sacrificium.

tttttttttttttt Sacrificium.

uuuuuuuuuuuuuu Sacrificium.

vvvvvvvvvvvvvv Sacrificium.

wwwwwwwwwwwwww Sacrificium.

xxxxxxxxxxxxxx Sacrificium.

yyyyyyyyyyyyyy Sacrificium.

zzzzzzzzzzzzzz Sacrificium.

aaaaaaaaaaaaaaa Sacrificium.

bbbbbbbbbbbbbbb Sacrificium.

ccccccccccccccc Sacrificium.

ddddddddddddddd Sacrificium.

eeeeeeeeeeeeeee Sacrificium.

fffffffffffffff Sacrificium.

ggggggggggggggg Sacrificium.

hhhhhhhhhhhhhhh Sacrificium.

iiiiiiiiiiiiiii Sacrificium.

kkkkkkkkkkkkkkk Sacrificium.

lllllllllllllll Sacrificium.

mmmmmmmmmmmmmmm Sacrificium.

nnnnnnnnnnnnnnn Sacrificium.

ooooooooooooooo Sacrificium.

ppppppppppppppp Sacrificium.

qqqqqqqqqqqqqqq Sacrificium.

rrrrrrrrrrrrrrr Sacrificium.

sssssssssssssss Sacrificium.

ttttttttttttttt Sacrificium.

uuuuuuuuuuuuuuu Sacrificium.

vvvvvvvvvvvvvvv Sacrificium.

wwwwwwwwwwwwwww Sacrificium.

xxxxxxxxxxxxxxx Sacrificium.

yyyyyyyyyyyyyyy Sacrificium.

zzzzzzzzzzzzzzz Sacrificium.

aaaaaaaaaaaaaaaa Sacrificium.

bbbbbbbbbbbbbbbb Sacrificium.

cccccccccccccccc Sacrificium.

dddddddddddddddd Sacrificium.

eeeeeeeeeeeeeeee Sacrificium.

ffffffffffffffff Sacrificium.

gggggggggggggggg Sacrificium.

hhhhhhhhhhhhhhhh Sacrificium.

iiiiiiiiiiiiiiii Sacrificium.

kkkkkkkkkkkkkkkk Sacrificium.

llllllllllllllll Sacrificium.

mmmmmmmmmmmmmmmm Sacrificium.

nnnnnnnnnnnnnnnn Sacrificium.

oooooooooooooooo Sacrificium.

pppppppppppppppp Sacrificium.

qqqqqqqqqqqqqqqq Sacrificium.

rrrrrrrrrrrrrrrr Sacrificium.

ssssssssssssssss Sacrificium.

tttttttttttttttt Sacrificium.

uuuuuuuuuuuuuuuu Sacrificium.

vvvvvvvvvvvvvvvv Sacrificium.

wwwwwwwwwwwwwwww Sacrificium.

xxxxxxxxxxxxxxxx Sacrificium.

yyyyyyyyyyyyyyyy Sacrificium.

zzzzzzzzzzzzzzzz Sacrificium.

aaaaaaaaaaaaaaaaa Sacrificium.

bbbbbbbbbbbbbbbbb Sacrificium.

ccccccccccccccccc Sacrificium.

ddddddddddddddddd Sacrificium.

eeeeeeeeeeeeeeeee Sacrificium.

fffffffffffffffff Sacrificium.

ggggggggggggggggg Sacrificium.

hhhhhhhhhhhhhhhhh Sacrificium.

iiiiiiiiiiiiiiiii Sacrificium.

kkkkkkkkkkkkkkkkk Sacrificium.

lllllllllllllllll Sacrificium.

mmmmmmmmmmmmmmmmm Sacrificium.

nnnnnnnnnnnnnnnnn Sacrificium.

ooooooooooooooooo Sacrificium.

ppppppppppppppppp Sacrificium.

qqqqqqqqqqqqqqqqq Sacrificium.

rrrrrrrrrrrrrrrrr Sacrificium.

sssssssssssssssss Sacrificium.

ttttttttttttttttt Sacrificium.

uuuuuuuuuuuuuuuuu Sacrificium.

vvvvvvvvvvvvvvvvv Sacrificium.

wwwwwwwwwwwwwwwww Sacrificium.

xxxxxxxxxxxxxxxxx Sacrificium.

yyyyyyyyyyyyyyyyy Sacrificium.

zzzzzzzzzzzzzzzzz Sacrificium.

aaaaaaaaaaaaaaaaaa Sacrificium.

bbbbbbbbbbbbbbbbbb Sacrificium.

cccccccccccccccccc Sacrificium.

dddddddddddddddddd Sacrificium.

eeeeeeeeeeeeeeeeee Sacrificium.

ffffffffffffffffff Sacrificium.

gggggggggggggggggg Sacrificium.

hhhhhhhhhhhhhhhhhh Sacrificium.

iiiiiiiiiiiiiiiiii Sacrificium.

kkkkkkkkkkkkkkkkkk Sacrificium.

llllllllllllllllll Sacrificium.

mmmmmmmmmmmmmmmmmm Sacrificium.

nnnnnnnnnnnnnnnnnn Sacrificium.

oooooooooooooooooo Sacrificium.

pppppppppppppppppp Sacrificium.

qqqqqqqqqqqqqqqqqq Sacrificium.

rrrrrrrrrrrrrrrrrr Sacrificium.

ssssssssssssssssss Sacrificium.

tttttttttttttttttt Sacrificium.

uuuuuuuuuuuuuuuuuu Sacrificium.

vvvvvvvvvvvvvvvvvv Sacrificium.

wwwwwwwwwwwwwwwwww Sacrificium.

xxxxxxxxxxxxxxxxxx Sacrificium.

yyyyyyyyyyyyyyyyyy Sacrificium.

zzzzzzzzzzzzzzzzzz Sacrificium.

aaaaaaaaaaaaaaaaaaa Sacrificium.

bbbbbbbbbbbbbbbbbbb Sacrificium.

ccccccccccccccccccc Sacrificium.

ddddddddddddddddddd Sacrificium.

eeeeeeeeeeeeeeeeeee Sacrificium.

fffffffffffffffffff Sacrificium.

ggggggggggggggggggg Sacrificium.

hhhhhhhhhhhhhhhhhhh Sacrificium.

ii

ACTIO PRIMA.

Laodicæ Trinitarie dixit: Secundum interlocutionem *fanctissimorum patrum*, confiteor & mihi visum est ad scriptum fecisse relationem. Marinianus episcopus Synnadæ dixit: Sicut interlocuti sunt fanctissimi patres, recitentur gesta, quæ facta sunt propter Eutychen in regia urbe. Eusthathius episcopus Berytii dixit: Necessaria est actorum lectio ad notionem eorum, qui cognitioni minime interfuerunt. Quintillus episcopus Heraclæ, agens vices reverendissimi episcopi Thessalonicensium Anastasii, dixit: Consequens est recitari quæ acta sunt: apud magnificentissimum urbem Constantinopolim, sandæ synodo 4 pro perfectione negotii notione. Atticus episcopus Nicopolis veteris Epiri dixit: Consequens est interlocutione fanctissimi episcopi nostri Dioscori, & acta recitari universo fancto concilio ad fabulisem inquisitionem. Sozon episcopus Philippensis primæ Macedoniæ dixit: Necessaria est lectio eorum, quæ in regia urbe acta sunt in hoc negotio. Ita enim pulchrum diligentius intelligi, quæ ibi acta sunt. Ursinus episcopus Himeriæ provinciæ Osroenæ, interpretante se Eulogio presbytero Edessenæ civitatis, dixit: Consequens judicavit fanctissimus & Deo dignissimus archiepiscopus Dioscorus, ut ea prius, quæ in urbe regia de præsenti negotio acta sint, recitentur. Sanctæ synodus dixit: Omnes volumus acta recitari. Ingantur quæ gesta sunt. Dioscorus episcopus Alexandriæ dixit: Dicat & beatissimus Julianus episcopus, vicarius fanctissimi episcopi Romanæ ecclesiæ Leonis, & congruit huic fanctæ synodo, & vult & ipse relegi quæ de hoc negotio ad hanc Constantinopoli; Julianus episcopus apud venerandissimi episcopi Romanæ ecclesiæ Leonis, interpretante se Florentio episcopo Lydorum, dixit: Hæc ratione volumus gesta relegi, ut prius pupae legatur epistola Hilarius diaconus Romanæ ecclesiæ, interpretante se Florentio episcopo Lydorum, dixit; Quoniam & fanctissimus episcopus Romanæ ecclesiæ, ut dedit sibi mandatum, quæ nunc quæritis lectionem, transmisit epistolam, & quam fecipit, (cum legi jubete. Quo dicente,) Eusychius archimandrite dixit: Dicatur religiosissimi viri a fanctissimo & Deo amantissimo Leone archiepiscopo Romanæ ecclesiæ in fancta vestrum synodum, & sufficit nobis facit fanctæ: Manferunt enim apud religiosissimum Ludovo, ὅστερ ἐστὶν ἡ ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ ἐπίσκοπος Ρώμης, ἀπεκρίνατο πάντα τὰ ὑπ' αὐτοῦ πραχθέντα, ὡς νῦν ζητεῖτε τὴν ἀνάγνωσιν, ἐπίσκοπος ἀρχιμανδρίτης εἶπεν· οἱ ἀποσταλέντες θεοσεβέστατοι ἄνδρες ὅτε τὰ ἀγνωσθέντα ὑπὸ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ρώμης ἐν τῇ βασιλικῇ πόλει τῇ ἁγίᾳ καὶ οἰκουμενικῇ Κωνσταντινουπόλει, ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ, ἐν τῇ τετάρτῃ· ἐπεὶ τὸν ἀναγνωσθέντα τόμον τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς ἐπιστολῆς τῆς ἁγιωτάτης ἐκκλησίας Ρώμης, ἀναγνωσθήτω πάντα τὰ ὑπ' αὐτοῦ πραχθέντα, ὡς νῦν ζητεῖτε τὴν ἀνάγνωσιν, ἐπίσκοπος ἀρχιμανδρίτης εἶπεν· οἱ ἀποσταλέντες θεοσεβέστατοι ἄνδρες ὅτε τὰ ἀγνωσθέντα ὑπὸ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ρώμης Φλαβιανοῦ τῇ θεοφιλεστάτῃ ἐπιστολῇ Δομνίκῳ.

Φλαβιανὸς ἐπίσκοπος Ρώμης, ἀναγνωσθήτω τὸ ἀναγνωσθὲν ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ, ὅστε τὸν μὲν γεγένεται κατὰ Νεστόριον καὶ Εὐτύχη τὸν ἀρχιμανδρίτην

ACTIO PRIMA.

cessu mentis capi Eutychem presbyterum & archimandritam, ut obliteus quidem timeret Dei, formeret etiam terribile tribunal Christi salvatoris omnium nostrum, & pullum ejus judicium & retributionem i qui venturus est judicare orbem terræ in æquitate, & reddere unicuique secundum opera sua: nec ut ita suadet adversus salvatorem omnium nostrum Christum blasphemum linguam movere, & putare qui inter sanctos connumeratur, hæreticos nominare, & nos qui eorum sumus filei fedatores. Quoniam vero non ceffat, inobfeturam habens os & infonum linguam, negans piissimam recte religionis doctrinam, derogans autem & sanctissimis patribus, & me, qui à nunquam ' hæreticus fuisiem, sed & contrario magis semper hæreticis repugnantem, & orthodoxam fidem fecundum mea vitæ defendentem, permanentemque in fide fanctorum patrum trecentorum decem & octo in Nicæa congregatorum, & omnibus quæ in Ephesiorum metropoli a fanctis & magna synodo facta sunt, & hisque à fapuit & expofuit beatissimus Cyrillus Alexandriæ magnæ civitatis quondam episcopus.

Φείδου, ἐφ. Βιβλιο. τὸ ἀ. ἀδιόρατον ἔχοντι.

* de hæresi suspicatus fuit.

EPHESI ACTA.

* Cyrill.

1 Et exclamans fanctæ fynodus dixit. Semper memoria Cyrilli, Dioscorus & Cyrillus unum fidem habent: fic fapit omnis fynodus, * Cyrillo æterna memoria. Si quis fe retrectat, anathema fit: fi qui super ista inquirit, anathema fit. Maledictus qui addit, maledictus qui auferit, maledictus qui innovat. Voces nostras imperatori, * Justinianus epifcopus agnos vires fanctissimi episcopi Romanæ ecclesiæ Leonis, interpretemque Florentio epifcopo Lydorum, dixit: Apofbolics fedes fic fapit.

Sancta fynodus dixit: Et hæc universalis fynodus fic fapit. Et poft has voces fequentia ' libelli Eusebii.

* Adicta de hoc fanctissimo CHALCEDONENSI ACTA.

2 Et * magnus Athanasius, * & Gregorius, & Gregorius, & Gregorius, & Antiochi, & Proclus, fancti epifcopi. Sapplico & peto vehfiam fanctitatem, minime delipere hanc meam fapplicationem; fed jubere Eutyche presbyterum & archimandritam occurrere in fanctum vestrum concilium, & ' refpondere his quæ a me inquiruntur. Paratus enim fum cum conviveere, & fafio habere catholicum nomen, & alienum omnino a recta fide. Et conjuro vos per fanctam & homofion trinitatem, quæ falvat * Chrifliani-fimos noftros imperatores, & per falutem ' & incolumitatem piissimorum noftrorum imperatorum Theodosii & Valentiniani perpe-

ANNO CHRISTI 451.

ACTIO PRIMA.

* Justinianus imp.

* Florentio episcopo Lydorum.

* Athanasius.

* Gregorius.

* Gregorius.

* Gregorius.

* Antiochi.

* Proclus.

* Chrisianissimos.

* respondere.

* incolumitatem.

a Codices Divion. & Paris. *fapuit & definivit*.

b Mellius iidem codices Divion. & Paris. *ex adolescentia*. Reliqui, *Ex clamanti*.

c Codices Coab. Divion. & Paris. *Italiæ*. Colbertinus, qui alias habet *Italius*, in hoc loco *Italiæ* præfert. In margine Divionensis legimus *ch*, *al. Italiæ*.

d Antonius Ruftici. *Greci codices nominant Baffilam*. Sane in codice Divionensi & in Parisiensi nominatur *ante Antionus* hoc modo, *& Baffilam & Attiæ*. Cum autem hæc nobis mutili in hoc loco fint codices Greci, confequens eft nescire hodie nos esse ut verus illius transgressioni Latina emendetur juxta vulgatam editionem Graecam: quod tamen mihi est impossibile. e Hoc ita Graecis nominantur in editione Romana & in centum quo poft illam fretus fuit. An in antiquis & in exemplaribus Corbeiensi, Divionensi, Colbertino, unus tantum receitatur. Sam Parisiensis habet, *& Gregorius & Gregorius & Gregorius Ora*.

f Codex Divion. *& defendere quæ ei a me inquirentur*. & in margine, *al. & defendere ab*.

g Omnia vetera exemplaria habent *fallam*.

h Omnes libri veteres, & Divionensis codex habent *ex adolescentia*, & Divionensis & editionem Romana antiquiores *per reverentiam*. Quod cum illorum exemplaribus Romani, quibus ignota erat vera lectio, *inadmoniatione* fubstituerunt.

ANNO CHRISTI 451.

ACTIO PRIMA.

* Justinianus imp.

* Florentio episcopo Lydorum.

* Athanasius.

* Gregorius.

* Gregorius.

* Gregorius.

* Antiochi.

* Proclus.

* Chrisianissimos.

* respondere.

* incolumitatem.

a Errat typographi. Legendum *illi*, ut in editionibus Labbeanis antiquioribus. Vetera exemplaria, *a me et ministry*. Sic etiam antiquæ editiones. b Quidam codices legunt *pervenientem*. Quod non aonsilion, nisi jam adoptatum videtur in ora editionis Labbeanæ, & ne quis hinc diligentia me coarguat.

c Illa non extant in codice Corbeiensi, neque Divionensi in editionibus quæ prodierunt anteRomanam. In exemplari Parisiensi & in Divionensi legitur: *Et pofquam lectum est, fanctissimus Dioscorus Orabat Romanam*, *convenire ad eum*. An in ista legitur *religiofissimus*.

d Omnes veteres libri & editiones *fapiat convenit ad eum*, procurata est. Et eamen omnia vetera exemplaria habent lectionem quæ erant in antiqua editione.

e Haec lectionem habet etiam codex Parisiensis. Item Divionensis, in ora margine notatur, *al. propitiatur*. Sane in hoc codice Parisiensi & in Colbertino *fergatum est propitiatur*.

f Vocem *aliqua* primi hic ponere Romani, quam eaque antiquae exemplaria habent atque antiquae editiones.

g Omnes veteres libri & editiones habent *religiofa*.

a τὸν ἀφεσιῶτον ἢ ἀγχιμαχοῦντλον, ὡν ἐπιλαθεῖ- ἀλλ' μὴ τὸ φόβῳ τὸ Θεοῦ, καταφρονῶν δὲ τὸ φοβε- ἐν ἐκκλησίᾳ τὸ πάντων ἡμῶν σωτῆρος Χριστοῦ, ὃς τὸν δικαίου κρίσεων ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἀποδοῦναι ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· ὃς τὸν ἀνθρωπον τὸν ἀνωνύμῳ Χριστὸν βλασφημον κινεῖν γλῶσσαν, & τὸν τῶν ἁγίων τὸν ἀριθμούμενον ἀπολαῦειν, & ἐξαίρε τὸν τὴν ἀνόσιον ἐξομολόγησιν τὸν ἐν ἀνθρωπῳ ἀνθρωπον ἐχοντα τὸν ἀνόμου, & ἀγχιμάχοντα τὸν ἀν, ἀγκυλῶσαι τὸ ἀνόσιον τὸ ἀρθοδόξου δόγματα, διστάζω δὲ & τὸν ἁγίων κατῶν, καὶ τὸν μόθεσιν ἀφεστῶτα τὸν ἀνόσιον, ἀφεστοῦς δὲ * πάντων πολεμόμενον, & τὸν τὸν ὀρθόδοξον πίστιν τὸ βαλλομένου ἐκδιώκοντα, μᾶλλον δὲ τὸ ἀνόμου ἐκδιώκοντα, ἡμᾶς τὸν τὸ ἀνόμου ἐκδιώκοντα τὸν τὸ ἀνόμου ἐκδιώκοντα τὸν τὸ ἀνόμου ἐκδιώκοντα

ACTIO PRIMA. *Religiosissimo, fideles.*

cum adversus eum libellum ex legatum, & A commonuerant occurrere ad hoc sanctum concilium, & sibi adesse: non enim il levi accusatur causa.

Et cum legerentur, gloriosissimi judices & amplissimi senatus dicerunt: Cum Eutybius reverendissimus episcopus a sipsi Constantinopolim accusset Eutychen, confidetur quia ipse postulavit, ut * præsens Eutyches disceuteretur: quomodo igitur in Ephesio similiter non est observatum, neque inscepcus est Eusebius reverendissimus episcopus? Et omnibus tacentibus, gloriosissimi judices & amplissimus senatus dixerunt: Re liqua percurrantur.

Beronicianus dovotissimus a secretis facti consistorii ex eadem scheda recitavit.

Libello secunda Constantinopoli sub Flaviano (de Eutyche, lecta in Ephesina synodo profana, relecta in Chalcedonensi.)

Consulatus Flavii Zenonis & Postumiani virorum clarissimorum, sub die pridie Idus Novembris, in * Christiana & regia apud Constantinopolim * nova Roma, congregata sancta & magna synodo, tonorosante in predicta magna urbe, in presidente sanctissimo & beatissimo archiepiscopo Flaviano in secretario episcopii, Eusebius episcopus Dorylari dixit: Interpretantes vestram sanctitatem dudum libellos obtuli, accusans Eutychen presbyterum & archimandritam hujus civitatis, sicut doctrinas heretici & ecclesiæ corrumpentem, tam per disputationes, quam per * admonitiones ad te convenientium: per quos publishe est, populum idem adventit, probationes me * in certamen præsentare, & eum palam ex multis convincere probationibus. Quoniam igitur paratus sum hanc etiam ello probare, rogavi vestram sanctitatem, ut eum regularitter commonitum, permittere ad sanctum concilium juberetis: & hoc fieri præcepistis per quidam * reverendissimos clericos. Suggero autem, ut perfectius vestra doceatur sanctitas, quoniam sanctus & beatæ memoriæ quondam Alexandriæ magnæ civitatis sanctissimus archiepiscopus Cyrillus Nestorium perversum introducentem doctrinam, & predicantem in ecclesia, habens amorem Dei & zelum fidei, * congaudentes de eo, insertas epistolas fecit, quas litteras destinavit, * continentes expositionem sanctorum patrum qui in Nicæa congregati sunt, & quemadmodum * oportet illam spiritalem expositionem & intelligere & sapere. Hanc suscipiens Nestorius epistolam, reciprisit ad eundem beatæ memoriæ Cyrillum, perversa fa & profana dogmata manifestam, pro quibus reclamam præceptionem Christianissimorum imperatorum nostrorum synodus in Ephesio metropoli congregata est. Et primo loco postulavit beatæ memoriæ Cyrillus relegi sanctæ & magnæ synodo epistolam a fe Nestorio delitam: et approbantes ea, & * omnem consonantes effes expositioni sanctorum patrum, in aliter haberet. Interloquente igitur sancta illa & * magna universali synodo, fecit ea ipsa epistola: & omnes * quæ in illa universali synodo consederunt, dectevertunt eam consonant esse expositioni sanctorum patrum & sanctæ Scripturarum, & in nullo ab eis disfonare: confentire veto fe his quæ in eadem continebantur epistola. Hanc & nunc (vestram sanctitatem) deprecor, ut jubeat * recitari omnibus fieri manifestum, quia secundum * expositiones in memorata epistola continentur, sic fapinus, & sic credimus. Est autem de * secunda epistola memorati sanctæ secordationis Cyrilli, scripta ad sanctum orientalem episcopum, quando inter eos concordia facta est, quomodo habent de incarnatione Domini nostri Christi, & quomodo oportet hibique sanctam Dei ecclesiam fapere & predicare. Et hæc supplico sub fide monimentorum fieri: ita ut inferi, et manifesta fint omnibus ecclesiæ dogmata. Sanctissimus archiepiscopus Flavianus dixit: Esti hæc omnibus fidelibus nota fanet, * de his qui nutriuntur & mediantur in illius sanctorum patrum, propter profectum & robur, quod ex eorum lectione & quotidiana * infinte nostri fidei precretur: * nihil tamen prohibet pro postulatione etiam nunc relegi, ad inferenda omnia que agentur fidei monimentorum.

Antiqua epistola religiosissimi Cyrilli Alexandriæ episcopi, ad Nestorium Constantinopolim, adhuc Monachum.

KATAΦΑΤΑΡΟΤΣΙ * ἐφὴ, ὦ μακάριε, τὸν τῆς ἡμῶν ἐκκλησίας ἐν τῇ σῇ πόλει διδάσκειν, ἡ τῶν συγῶν, τὸν τῆς ἐν τῇ τῶν συνόδῳ χαροφόλακτον μάκαρα, ἡ τὸν τῆς ἐν τῇ τῶν ἁγίων ὀλίγου τὴν ἀκοὴν ἡ ἀξιοῦντες τέμνεσθαι, ὁ κλεινὸς μὲν ἀνὴρ, ἐπλήξατο δὲ, ἡ τῶν γραφῶν ἀμφοῖν τὸ ὀφὴ, ἀπτηρόδη τὸ ἔλεγχος, ἡ τὸ ἀπὸ τῶν ἀδικεῖν ἐπιστεῖλαι. ὁ δὲ, μετὰ ἔξοχα ἐπιστεῖλας. ὁ δὲ, θεραπεύσας τὸν κλῶνα χρόνον ἀδιλότερος, ἡ τοιαῦτα ἐγκαλεῖν ἐπιστεῖλαν, ἡ τὸν ἀν ἐξεμὴ τὸ συμβόλαι τὴν ἀνὴρ τὸν ἀνὴρ τὸν ἀνὴρ τὸ

num, & qui talem semper habuit existimationem, qualem nullus inimicissimus etiam evertere optaverit. Verum non multa mihi de talibus cura est, me supra dominum & magistrum, vel supra patres nostros meniri mediocritatis meæ extendere videar. Neque enim fieri potest, ut aliquis, "quamquam rectissime vivat, maledicorum hominum improbitatem vitare possit. Sed illi maledictione & amaritudine plenum os habentes, rationem judicii quæ ipsi fecerunt, Ego autem me rurſus convertto ad id quod me maxime decet; & te nunc quoque admonebo quæ fratrem in Christo, ut dicebam nam verbi, & fensium fidei caute & cum omni observatione populo semper proponas, scicus plane, quod si quis (candidatus) vertit unum dumtaxat de pullibus qui in Christum credunt, " indignatione subjicit impugnent. Sin vero non unus sit, sed tanta multitudo offensa, tunc omni ante studendum nobis est, ut prudenter " ambiantur scandala, & illis qui quæruntur veritatem, fas nam rectamque fidei aperiamus rationem. Id autem facile fiet, si fundorum patrum fetipta recensentes, eos plantati facemus & solmetipsos probantes, si in fide sumus, fecundum quod scripsum est, tum demum ad illos alterum atque ipsorum indubitabile " infinitus, festus nostros animosque optimo componamus,

Ait igitur sancta & magna synodus, ipsum ex Deo patre fecundum naturam natum Filium unigenitum, Deum verum de Deo vero, lumen de lumine per quem, (& cum quo) omnia fecit Pater, deicinsitie, incarnatum esse, & hominem factum, passum esse, resurrexisse tertia die, & ascendisse in cœlos, Hæc non sequi verba debemus, sin non convenit obtemperare dogmatibus, considerantes quid sit incarnatum esse & hominem factum Dei Verbum'. Non enim dicimus, quod Verbi natura conversa vel immutata, "facta sit caro; nec quod in totum hominem, qui est ex anima & corpore, transformata fit: sed illud magis, quod carnem animatam anima rationali fibi copulaverit Verbum Deus hypostasiſm, & deificatiſſimiter, & inſcrutabiliter factus fit homo, & nuncupatus fit etiam filius hominis, non quia tantummodo voluitate, sin bono placito, " & quia Deus Verbum in unam personam convenerit, unum autem ex utriusque Christus & filius; non ratione unitas dilata diversitate naturarum per conjunctionem; sed potius quia divinitas & humanitas limul nobis efficerunt unum dominum & Christum & filium, per arcanam illam inefſabilem, que copulationem ad unitatem. Itaque is qui ante fecula, habet existentiam, & natus est ex Patre, etiam et muliere factum carnem ſumſit procreatus; non quia divina ipsius natura de facta virgine ſumpserit exordium, nec quod propter ſeipsum opus habuit fecundum naturam natus ex divinitatem, quam habebat ex Patre (certum enim & ſtultum hoc dicere, quod ipsum ante omnia ſecula coæternum ſit Patri, & ſubſtantiam ejus ſecundum ſe & proprie nullam habentem fecundum humanam ſibi fecundum hypoſtaſim, & propriſſe ex natura

ὁ Θεὸς λόγος ἐφθέγξατο· τοῦτο δὲ ἀνθρώπῳ ἀνάγκη λόγου ἐφεῖναι· ἐπεὶ μετὰ ὑστέρου τοῦ δεσπότου καὶ διδασκάλου, μόνος μόνος ὑπερ τοὺς πατέρας, τὴν τῶν ἐνόντων βεβαιοῦσιν· " ἐπιτεύξομαι μὲν, ἢ δὲ ἀληθὴς μόνος τοῖς τῆς φωνῆς διαβάσεις σιμῶσιν, ὡς ἂν εἴληφῆ τὸ δικαίωμα. ἀλλ' ὅπερ μὲν ἀφῆς ἐς πλείας μετοχὴ ἔχοντας τὴν ὁσίαν, τὴν πάσαν ἀπολογοῦσιν κεκτῆσθαι· ἀπὸ τῶν ἐν ἀνθρώποις ἀνεξέτασ· πρὸς ἀμφίλογα ἐν μυῤῥὸς ἀνθρώπου ἐν λόγοις τῶν ἐν ἀνθρώποις ἀνεξέτασ· ἐν τῷ ἀνθρώπῳ

ACTIO PRIMA. ANNO CHRISTI 451.

[a] Acta in prima synodo Ephesina sub Cyrillo, relecta Constantinopoli sub Flaviano.

A Τὰ ἐν Ἐφέσῳ πραχθέντα ἐπὶ Κυρίλλου, ἀναγνωσθεντα ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ Φλαουιανοῦ.

CYrillus episcopus Alexandriæ dixit: Audivit hæc sancta & magna synodus, quæ scripsit reverendissimo Nestorio, defendens suam fidem. Arbitror autem, quia nullo modo transgressus invenit recte fidei rationem, vel in aliquo præteriens expositum symbolum a sancta & magna synodo, quæ a suo tempore Nicæa collecta est: & peto vestram sanctitatem dicere, utrum recte & irreprehensibiliter, & confone illi sancto concilio scriptum, nec ne. Juvenalis episcopus Hierosolymorum dixit: Relecta fanta fide, quæ in Nicæa expolita est, & epistola sanctissimi & beatissimi episcopi Cyrilli, & quæ a sancta synodo edita sunt, consona inventuntur: & illis pius dogmatibus consentio & acquiesco. Firmus episcopus Cæsareæ Cappadociæ dixit: Quæ in brevi & capitulatim a sancta Nicæna synodo dicta sunt, exponens tua [b] religiositas subtilior [c] gradatim, [d] manifestissimo nobis [e] efficacior revelationem edisse sanctæ fidei fecit, & ut iis hic quæ dicta sunt, nihil ambiguum fit, omnibus invicem confoundimus & confirmamus fidem. Hæc ergo [f] diligenter & immutabiliter se habentibus, ac nullam novitatem inferentibus, & ego confentio, [g] eandem doctrinam a sanctis patribus & religiosis meis suscipiens. Memnon episcopus Ephesinorum metropolis dixit: Expolita fides a trecentis decem & octo sanctis patribus in Nicæa convenientibus, consona & in epistola relecta sanctissimi & beatissimi patris nostri & episcopi Cyrilli continentur, quibus & acquiescimus & confirmamus, nihil minus, neque dissonum invenientes. Interlocutum est autem eadem & omnes sanctum magnumque concilium,

[b] consultoque.
[c] clarioratim.
[d] certis.
[e] eum eum dicto & ut dicto & ut, fabulæ prodem.
[f] omnes.
[g] eandem doctrinam a sanctis patribus & religiosis meis suscipiens.

σκοπτοῦ, μᾶλλον δὲ ἀκρωτηρίου. Διπλάσιος δὲ τὴν αὐτὴν τῷ πάντων ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ συνόδῳ.

Epistola scripta [a] *Dei omnipotens episcopo Antiochiæ Joanni, e sanctissimo episcopo Alexandriæ Cyrillo, de pace,*

D Ἐπιστολὴ γραφεῖσα τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας Ἰωάνου παρὰ τοῦ ὁσιωτάτου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας Κυρίλλου, περὶ τῆς εἰρήνης.

ANNO CHRISTI 431.

ΚΥΡΙΛΛΟΣ ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπε· ἤκουσε τὸ ἅγιον καὶ μεγάλον σύνοδος οὗτον ἐν ἐπιστολῇ τοῦ Νεστορίου, συναγορεύοντος τὴν ὀρθὴν πίστιν. δοκεῖμαι δὲ, ὅτι καὶ οὐδὲν τρόπον ἐξεβάσθη ἐλλεκόμενα τὸ ὀρθὸν τῆς πίστεως λόγον, ἢ καὶ παραλεβεκώς τὶ ἐκπεῖν παρὰ τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης συνόδου τῆς ἀφ᾽ ἡμῶν τῆς Νικαίας συναθροισθείσης σύμβολον· ἐξαιρεκαλῶ τὴν ὑμετέραν ὁσιότητα εἰπεῖν, πότερον ἐξεῖπε, ἢ οὐκ εἰπεῖν· ὁ συμφώνως τῇ ἁγίᾳ ἐκείνῃ συνόδῳ τὰ παῦτα γεγράφαται, ἢ μὴ. Ἰουβενάλιος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπε· ἀναγνωσθείσης τῆς ἐκτεθείσης ἁγίας πίστεως τῆς ἐν Νικαίᾳ, καὶ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ γνωριμοτάτου καὶ ἁγιοτάτου ἐπισκόπου Κυρίλλου, ἃ τὰ παῦτα ἐν ἁγίᾳ συνόδῳ ἐκτεθέντα, σύμφωνα τυγχάνει τῷ τῶν ἁγιοτάτων καὶ θεοφιλεστάτων ἡμῶν πατέρων τῶν ἁγίων τῶν ἐν Νικαίᾳ, ὡς τὴν ἀκολουθίαν τῶν θεοφόρων πατέρων ἀποδεχόμεθα καὶ συγκατατιθέμεθα. Φίρμος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπε· τὰ σωτήριον καὶ ἐκκεκαλυμμένα ἡμῖν παρὰ τῆς ἁγιωτάτης συνόδου τῆς ἐν Νικαίᾳ ἀθροισθείσης τῶν τριακοσίων δεκαεπτὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἁγίων πατέρων, σαφεστέρα ἡμῖν ἐν τοῖς ἀπὸ τῆς ἱερᾶς σου ἐπιστολῆς ἐκφανεῖσα τὴν τῶν ἁγίων θεοφόρων πατέρων τὴν ἐν τῇ ἐκτεθείσῃ παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων ἐν Νικαίᾳ συναθροισθείσῃ σύμβολῳ· ἐν ᾧ καὶ ἀποδεχόμεθα καὶ συγκατατιθέμεθα. ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐπιμένει καὶ ἐγὼ, ἀποδεχόμενος τὴν ἀκόλουθον τῶν θεοφόρων πατέρων διδασκαλίαν. Μέμνων ἐπίσκοπος Ἐφεσίων μητροπόλεως εἶπε· τὴν τῆς ἐκτεθείσης παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων ἐν Νικαίᾳ συναθροισθείσῃ σύμβολῳ· ἐν ᾧ ἐπιστολὴ ἐκκεκαλυμμένα τὸ σωτήριον ἐξεφάνη τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ, μετὰ ἐλεπτὸν ἀριθμὸν ἀναγνωσθεῖσα καὶ ἀποδεκτὴ τῶν ἁγίων καὶ μεγάλων συνόδων.

ΕΦΦΑΙΝΕΣΟΩΣΑΝ οἱ ἅγιοι, καὶ ἐγκαλλωδῶν ἡ γῆ. λίκνιαι γὰρ τὰ μεσότοιχον τῆ φραγμῶ, ἡ κτίσματα πλοκτὸν, ἡ ἀχρεῖοι ἀνδρὸς ἄπφατα γόνοι, τὰ κάνω ἡμῶν σωτῆρος Χριστοῦ ἐκκλησίας τὴ ἑλλὰς βραβεύσας· κελεκόσιν δὲ φρὸ τῶν ἡμῶν τὴ ἀντιθεοῦσαν θεοδόκιτον βασιλῆα, οἱ σφρωκαὶ κυτιδεῖς δέσιν

ACTIO PRIMA. ANNO CHRISTI 431.

[a] Ecclesiæ, ecclesiæ, ecclesiæ in ecclesiæ, ecclesiæ, ecclesiæ.

[b] Solutus sit cum medius paries maceria, & cessavit illud quod afferebat tristitiam, & tolutus dissensionis fabulata est via, omnium nostrum salvatore Christo fuis ecclesiis pacem præbente, provocantibus nos & adhortantibus ad hoc ipsum piissimis & Dei amantissimis principibus nostris, qui patrum fuorum religiosis amuli existentes, firmam & in-

[c] Sic omnes Codices Romanos *antiquiores* legunt *manifestam*. Sic veteres cum editione & codices Coislinianis & Colbertinus, Parisiensis, *φανεῖσα*. Sic etiam Bibliothecarius Romanus, qui in margine adscriptum habet, *al. ἐφανεῖσα*. Hic latio insuper habet ad editionem Romanam. Nam antea legebant, *ὡς νῦν ἐν τοῖς ἡμῖν ἐν τῷ ἱερᾷ σου ἐπιστολῇ*. Codices omnes Romani *antiquiores* habent omnia verba exemplaria. Codices Cois. Colb. *ἐν ἐπιστολῇ*. Denique Sic etiam Parisiensis, qui sic ponit interim epistolæ: *Domino & illustri fratri & confacerdoti Joanni Cyrillus*.

ANNO CHRISTI 431.

ACTIO PRIMA.

ὅσιον ἐγλωσσᾶ γεγνῶτες, ἀφοῖλλ᾽ ἡβῆ ἡ ἀκαπάνεστον τὰν ὀρθὸν ἐν ἰδίοις ὑψηλᾶς φυλᾶκ᾽ ἔφυν κόγον· ἀξιόρεκτο δὲ πάσεσι φρονεῖν ἢ ὑπὲρ ἅγιλον ἐκλεκτῶν, ἐπε διαβάσεν ἐγκωμὶ ἀν᾽ αὐτὰν τὰν ἀθῶν, ἐξελκεστεκτὰν ἐ κτρίλωστ᾽ τὰν ἐωστὰν ἐκεστὰν· ὅτι ἐ αὐτὸς ὁ θεὸ ἀνάμωσε Χριστὸς κόρσος πλοκτὰν χωὶ ἐκεῖμε τὰ ἀχρεῖοι· κλίδωσε βραβεκτεκρατεστὰν θεὸ ἐστεκόσιν, χωὶ ἐστὶ τὰ ἐστεκτὰ, ἡ γὰ ἐν ἀνθρωπὶ λόγῳ· ὅτιγ᾽ γὰ, λέγ᾽ λέγεσ· ὅστ᾽ τὰν δοξᾶκεστὰν μὲ δοξᾶσω· κρυκεῖρῶν οὐ τὰν ἀλκεῖρῶν ἐ κρὶ ἀνὰ ἀνὰ μὲ ἀνὰ ἀνὰ ἀνὰ

ta virginis fecundum humanitatem; confudit
Dominatem patri secundum deitatem, de con-
fubstantialem patri secundum humanitatem.
Duarum enim naturarum unitio facta est:
propter quod unum Christum, unum Filium,
unum dominum confitemur. Secundum * hanc
incomparabilis unitatis fidem, confitemur
fanctam virginem Dei genitricem, propter
hoc quod Deus Verbum incarnatum est, &
humanitatem assumpsit, & ex ipso concepta
uniri sibi templum, quod ex ipsa suscepit.
Evangelicas autem & apostolicas de domi-
no nostro voces, nostrumque desiderque vinos
alias quidem communes facientes, tamquam
in una persona; alias autem dividentes, tam-
quam in duabus naturis; & illas quidem
quæ Deo convenjunt, secundum deitatem
Christi: humiles vero, secundum humanita-
tem ipsius tribuentes.

His ergo latris vocibus vestris relectis, & ne nosplus quoque fenire invenientes (*unus dominus, una fides, unum baptisma,*) glorificavimus omnium salvatorem Deum, invicem congaudentes, quæcumque scripturæ divinitus inspiratis, & traditioni fanctorum patrum nostrorum convenientes habent fidem nullus & vellitus ecclesiæ. Quoniam igitur intellexisti, quoniam qui amantes ex mero fuo vituperate, velut * crabrones agrestes circumdiripere, ac molesta eructare contra me verba, quali dicam de calo aliatum esse, & non de fanctæ virginis exstitisse fanctum corpus Christi, oportere arbitratus fum, pauca luper hoc ad eos dicere. O Bubti, & Jolum calumnias movere fenientes, quemodo * ad hoc confilium deducti estis, & tantæ stultitiæ morbo laborastis? Oportebat enim, & valde oportebat, aperte vos intelligere, quoniam prius omne nobis quod pro fide ab luftamen advenit, affirmantibus quoniam fancta virgo Dei eli genitrix. Sed li discrimus, de cœlo, & non ex ipsa natum esse fanctum corpus omnium nostrum Domini, quemodo eam * dicemus genitricem Dei? Quem enim omnimodo peperit, nili ad verum illud, quod peperit secundum carnem ipsum Emmanuel? Deridentur ergo qui de me illa garriebant. Non enim mentitur beatus Hilaris prophetæ, dicens: *Ecce virgo in utero habebit, & pariet filium, & vocabunt nomen eius Emmanuel, quod interpretatum est, nobiscum Deus.* Verum quoque testatur & fanctus Gabriel, ad eandem beatam Virginem dicens: *Nolo timere Maria, invenisti enim gratiam apud Deum. Ecce concipies in utero, & paries filium, & vocabis nomen eius Jesum. Ipse enim salvabit populum suum a peccatis eorum.* Quando autem dicimus, de cœlo & de superiori dominum nostrum Jesum Christum, non tamquam de cœlo * deposita fanctum hoc corpus, & ipsum, & ipsum, & ipsum

ACTIO PRIMA

tingibilis flammas accendunt. Quoniam vero cognoritionis, quæ ad omnia laudabilis patris nostri Athanasii ad beatum Epiphanium, recitam fidem habentem, quidam a se corruptam ediderunt, et hinc plurimi laderentur: propter hoc utile & necessarium providentes fratribus nostris, de antiquis exemplaribus, quæ apud nos sunt, * mullum accorum habentibus, tum sanctitati direximus exemplaria.

Et cum legeretur (* epistola sanctæ memoriæ Cyrilli,) reverendissimi episcopi Illyricani clamaverunt: Credimus, credimus, sicut & Cyrillus. Cyrilli æterna memoria. Theodoretus reverendissimus episcopus dixit: Anathema ei, qui dicit duos filios. Unum enim filium adoramus dominum nostrum Jesum Christum unigenitum. Omnes reverendissimi episcopi clamaverunt: Nos sicut Cyrillus credimus: sic * credidimus, sic credimus. * Anathema ei qui sic non credit. Orientales & qui cum ipsis reverendissimi episcopi clamaverunt: Hæc sunt quæ Athanasius, Cyrillus, Flavianus ifta * vindicabat, pro his Flavianus damnatus est. Eulebius Nestorium deposuit, Dioscorus fidem * corrumpit. Ægyptii & qui cum ipsis reverendissimi episcopi clamaverunt: Nestorium Deus deposuit: Orientales & qui cum ipsis reverendissimi episcopi clamaverunt: (Leo sic lapit,) Leo sic credit. Anatolius sic lapit. Ægyptii & qui cum ipsis reverendissimi episcopi clamaverunt: (Omnes sic credimus, omnes sic lapimus: satisfaciat locum non habuit, satisfactio desiderium non inveniat. Orientales & qui cum ipsis reverendissimi episcopi clamaverunt: Is impostor, & fenatus, & omnes ita lapiunt. Gloriosissimi judices & amplissimus senatus, & universa synodus reverendissimorum episcoporum clamaverunt: Imperator sic lapit, Augusta sic lapit, omnes sic lapimus. Ægyptii & qui cum ipsis reverendissimi episcopi clamaverunt: Sic lapit universus mundus. Hæc tuta patrum bene habent. Orientales & qui cum ipsis reverendissimi episcopi clamaverunt: Interfectorem Flaviani * foras mittite: * metaratorem patrum foras mittite. * Ægyptii & qui cum ipsis reverendissimi episcopi clamaverunt: Universi sic credimus. Multos annos senatui, multos annos imperatoribus, multos annos catholicis, universis credentibus. Per vos pax * & fides, * omnes recte glorificamus. Gloriosissimi judices & amplissimus senatus dixerunt. Et qua ratione Eutychem quidem non oportuit dicentem in communionem suscepisti; Flavianum vero sanctæ memoriæ, & Eusebium reverendissimum episcopum his uios deposuisti? Dioscorus reverendissimus episcopus Alexandriæ dixit: * Monimenta ipsa veritatem docuerunt.

Beronicianus episcopus & secretis sacri consistorii et eadem schedæ recitavit.

Ἐκ τῶν ὁλόγα. ἑπτὰ δὲ μεμιμδήκαμεν, ὅτι καὶ τὸ ἀρὸς τὸν μακάριον Ἐπίφανον ἐπιστολὴν τὴν ἀκοῦσα παντὸς τοῦ Ἀθανασίου, ὑφοδόξου ἐγκωμίου, παρεφθαρμένη τινὲς ἐκδεδώκασιν, οὐ ὀνόματι ἀλλὰ τοῦ τόμου. διὰ τὸν χρήσιμον τὸ ἐπιλεγόμενον τὴν ἀδελφότ, ἢ ἐπιτρεψάμεν ἀγχιστὰ τοῦ ἡμῶν, ἐν ἑλλὰς ἐγράψαμ, ἀτοκτὶ πλεῖρ τὸ τῶν ἁγίων.

Καὶ ὡς τὸ ἀναγινώσκεσθαι, οἱ ἀλλεξάνδρεια ἐπίσκοποι οἱ Ἰλλυρικοὶ ἐβόησαν· ὅτι πιστεύομ, ὡς Κύριλλος· Κύριλλος αἰωνία μνήμη. Θεοδώρητος ὁ ἀλλεξάνδρεια ἐπίσκοπος εἶπε· ἀνάθεμα τὸ λέγοντι δύο υἱοὺς· ἑνὶ γὰρ υἱὸν προσκυνοῦμ, τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν, τὸν μονογενῆ. τάυτα οἱ ἀλλεξάνδρεια ἐπίσκοποι ἐβόησαν· ἡμεῖς οὐ Κύριλλος τὸ ἐκεῖμ, ὅτι τὸ ἐκεῖμ, ὅτι τὸ ἀκεῖμ, ἡ ἀνάθεμα τὸ μὴ τὸν τὸν πιστεύοντ. οἱ ἀνατολικοὶ, ὅ οἱ σὺν αὐτοῖς ἀλλεξάνδρεια ἐπίσκοποι οἱ Ἑλλῆνοὶ τὸν ἐπίσκοπ· Φλαυιανὸς τὸν ἐπίσκοπ· ἐκεῖ τὸν τὸν Φλαυιανὸν καθῃρέθη. Εὐσέβιος Νεστόριον καθέλε. Ἀλλ' οἱ τὸν Διόσκορος τιμήσαντες. οἱ Αἰγύπτιοι, ὅ οἱ σὺν αὐτοῖς ἀλλεξάνδρεια ἐπίσκοποι Θεόδωρος· Νεστόριον Θεὸς καθέλε. οἱ ἀνατολικοὶ, ὅ οἱ σὺν αὐτοῖς ἀλλεξάνδρεια ἐπίσκοποι Θεόδωρος· Λέων οὕτω τὸν ἐλε· Ἀνατόλιος οὕτω φρονεῖ. οἱ Αἰγύπτιοι, ὅ οἱ σὺν αὐτοῖς ἀλλεξάνδρεια ἐπίσκοποι Θεόδωρος· πάντ' οὕτω φρονοῦμ· ὁ σωτὴρ πάντ' μὲν ὑγῆ· ἀναπαὴς χαίρει μὰ γῆ. οἱ ἀλλεξάνδρεια ἐπίσκοποι· ὁ σὺν αὐτοῖς ἀλλεξάνδρεια ἐπίσκοποι· ὁ σὺν αὐτοῖς ἀλλεξάνδρεια ἐπίσκοποι· πάντ' οὕτω φρονοῦμ· οἱ Θεόδωρος τὸν ἐπίσκοπ· ἡ ὑγεῖαν σύλλογος, ἡ πάτερ ἡ ἁγία συνόδος τὴν ἀλλεξάνδρεια ἐπίσκοπον, ἐβόησαν· ὁ βασιλεὺς οὕτω φρονεῖ· ἡ Αὐγούστα οὕτω φρονεῖ· πάντ' οὕτω φρονοῦμ. οἱ Αἰγύπτιοι, ὅ οἱ σὺν αὐτοῖς ἀλλεξάνδρεια ἐπίσκοποι ἐβόησαν· πάντ' οὕτω φρονεῖ ὁ κόσμος· τὸ τὴ πατρὶ ἀλλεξάνδρεια ἔχει. οἱ ἀνατολικοὶ, ὅ οἱ σὺν αὐτοῖς ἀλλεξάνδρεια ἐπίσκοποι ἐβόησαν· τὸ φρονεῖ ὅλος ὁ κόσμος· τὸ τὴ πατρὶ ἀλλεξάνδρεια ἔχει. οἱ ἀνατολικοὶ, ὅ οἱ σὺν αὐτοῖς ἀλλεξάνδρεια ἐπίσκοποι ἐβόησαν· τὸ φρονεῖ Φλαυιανὸς ἔχει βάδε. τὸν πατρικὸν ἔχει βάδε. οἱ Αἰγύπτιοι, ὅ οἱ σὺν αὐτοῖς ἀλλεξάνδρεια ἐπίσκοποι ἐβόησαν· πάντ' οὕτω πιστεύομ. τοῦτο τὸ ἐν τῇ συνόδῳ· τοῦτο τὸ ἐν τῇ βασιλίδι· τοῦτο τὸ ἐν τῇ οἰκουμένῃ. πάντ' οὕτω πιστεύομ· ἡ ὑμῶν εὐμένη γνῶμ· πάντ' ἀρέσκει ἡμῖν. οἱ σὺν αὐτοῖς ἀλλεξάνδρεια ἐπίσκοποι, ὁ ὑπερφυὴς σύλλογος· ὁ ὑπερφυὴς σύλλογος εἶπε· ἡ ἀγάπ' ἡμῶν Εὐτυχὴ ἐβῇ τὸν ἐκκλησία τῆς Νίκαιας τὴν ἐβέβαιε ἐν τοιούτοις, Φλαυιανὸν δὲ τὸν τῆς ἀγίας μνήμης, ὃς Εὐσέβιο τὸν ἀλλεξάνδρεια ἐπίσκοπ, τοῦτο κεκινμένος καθῃρέν; Διόσκορος ὁ ἀλλεξάνδρεια ἐπίσκοπος ἀλληθρφίας εἶπε· τὰ ὑπομνήματα ἀυτὰ διδάξε τὴν ἀλληθείαν.

Βηρονικιανὸς ὁ ἀλλεξανδρείας ἐπισκόπος, τῶ θείω κοινοτικῶν ἀπὸ τὰ αὐτὰ γραμμάτε ἀνέγνω.

Ἐπεὶ δὲ ἐπέκεινα βοῆτε μὴ τὸ ἀκεῖμ, ἀλλὰ τὸ ἀκεῖμ, ἀπὸ τὸ ἀκεῖμ, ἀπὸ τὸ ἀκεῖμ· ἀπὸ τὸ ἀκεῖμ ἀπὸ τὸ ἀκεῖμ· ἀπὸ τὸ ἀκεῖμ· ἀπὸ τὸ ἀκεῖμ·

ACTIO PRIMA.

oportet igitur litigantes duas naturas, sed unam naturam Dei Verbi incarnatam, perpronuntiationem prædicte epistolæ, (idem reverendissimus Eusthathius episcopus Beryti) dixit: * Et qui dicit unam naturam ad negationem carnis Christi, † quæ & consubstantialis est nobis, anathema sit: & qui dicit duas naturas ad divisionem filii Dei, anathema sit. ‡ Et pro beato Flaviano dicere volo: * ipsa nuda * accepit beatus Flavianus, & porrexit pulpitum imperatori: & jubetur recitari manum ipsius, ut dicat universis populus, quia jubet * fulcepta est. Clarissimi judices & amplissimus senatus dixerunt: Curgero Flavianum † reverendæ memoriæ depositi? ‡ Eusthathius reverendissimus episcopus Beryti dixit: Erravi.

* vulg.

Beronicianus devotissimus a fecretis facri consistorii ex eadem schedula recitavit.

Et postquam lecta fuit, Eusebius reverendissimus episcopus Dorylæi dixit: ‡ Hæc mepisum fapere fciens, † & ex his fallare redum dogma volentibus exiliens adversatus, ad veltrum porveni fanctum fynodum: & petto: veltrum quoque fanctitatem, confentaneam hi quæ lecta funt, fieri, quatenus omnes feiant, quia fi quis has fapofitions folverit, inimicus fit catholicæ ecclefiæ, & a facerdotali conventu alienus. Sacratissimus archiepiscopus Flavianus dixit: Necessitium & plum eft, confentire nos * retibe fidei placitis: Quis enim fanctæ Spiritus verbis refiftere poterit? Lectæ namque funt epifiolæ fanctæ memoriæ inter fanctos patris nostri Cyrilli quondam episcopi Alexandrinæ fanctæ ecclefiæ, diligenter fanctorum patrum qui in Nicæa eo tempore convenerunt, fenfum † interpretantis; docentes ea quæ nos fapimus, temper & fapimus, quia dominus noster Jesus Christus filius Dei unigenitus, Deus perfectus, & homo perfectus eft ex animo rationali & corpore, unæ omnia quidem fecula ex patre fine initio genitus fecundum deitatem, in fine autem & in novissimis temporibus idem ipse propter nos & propter nostram falutem de Maria virgine natus fecundum humanitatem confubftantialis patri fecundum deitatem, & confubftantialis nobis fecundum humanitatem. Etenim ex duabus naturis confitemur Chriftum effe poft incarnationem; in una fubftantia & in una perfona unum Chriftum, unum dominum unum filium confitentes. Volentes autem præter hæc fapere, abdicamus a fancta facerdotali fynodo & ecclefiæ plenitudine. Singulis autem præfentes reverendissimi episcopi * fuam fententiam & fidem in actorum deponant monimentis.

* Abscissa Dionysii.

ACTIO PRIMA.

* Abscissa Dionysii.

† vulg. ‡ vulg. * vulg. † vulg. ‡ vulg. * vulg. † vulg. ‡ vulg. * vulg. †

ACTIO PRIMA. pus Corinthi dixit: Ego quidem tunc non adfui in Ephesina synodo; nedum enim eram (* gratia Christi) ordinatus episcopus: ex his vero quæ lecta sunt, reperi dicta a beate memoriæ Flaviano celebri habentia pro expositionibus sanctæ memoriæ Cyrilli, & * piget me reprehendere. Regia vero, cum lecta fuerint, perfectius me edocebunt: Et eurgens & ipse tradit in ea, quæ in Ephesum pertem. Et clamaverunt orientales & qui cum ipsis reverendissimi episcopi: Petrus ex quo Petri fuit, ipse, beno venisti orthodoxe. Irenæus reverendissimus episcopus Naupacti Hellados provinciæ dixit: Nec ego quidem pueriles fuerim sanctæ Ephesinæ nuper factæ synodo: cebis vero recitatis, quæ nunc nobis lectæ sunt, sanctæ memoriæ Flaviani, * piget me eum reprehendere. Reliquia vero petitiones recitari. Cæteri reverendissimi episcopi Hellados dixerunt: Hæc eadem & nos faper his quæ lecta sunt, docemus. Et omnes in eisdem partem tranfierunt. Quinfilius & Saxon & cetteri reverendissimi episcopi Macedoniæ & Cretæ dixerunt: In recitata interlocutione sanctæ memoriæ Flaviani nihil inconsequens invenimus. Petitiones autem eligisci recitari. Nicolaus reverendissimus episcopus Stobenses Macedoniæ secundæ dixit: In prælectipa quidem synodo non adfui ex his vero quæ lecta sunt, nihil invenio contrarium definitis a beatissimis patribus, & beato Cyrillo, dixisse sanctæ memoriæ Flaviano. Alexandrin reverendissimus episcopus * Basilidis Tripolis Ægypti provinciæ dixit: Secutus est epistolas sanctissimi Cyrilli, & sanctissimus episcopus Flavianus: eremin lecte expolita fidem. Antonius reverendissimus episcopus Sebennyti dixit: Confona his quæ expolita fuit a sanctæ memoriæ Cyrillo: ecclesiæ est & fapuit sanctissimus & * venerandus episcopus Flavianus, sicut & quæ lectæ sunt epistolæ sanctissimi Cyrilli continent. Nestorius venerandus episcopus * Pagonensis dixit: Confortabis hæ lecta sunt, ex fide nonimentorum, & expositione quam expolit beatæ memoriæ Cyrillus, & beatæ memoriæ Flavianus expolitit. Macarius venerandus episcopus Cabasiti dixit: Ego hæc eadem dico. Bene enim expolit sanctissimus episcopus Flavianus, fecutus eadem sanctissimi Cyrilli: Constantinus venerandus episcopus Demetriadis Thessaliæ dixit: Metropolita quidem meus ægritudine detentus, adhuc in Helenopoli est: ego tamen secundum fidem recognoscens decem & octo fapio, & consentio his quæ nuper lecta sunt beatissimi Cyrilli: & si fapio aliter, aut aliquando aliter fapui, anathema mihi: & consentio eis, fiscut consentit beato Cyrilli, & beatæ memoriæ Flavianus. * Eutychius venerandus episcopus Adrianopolis vetteris Thraciæ dixit: Consentio Cyrillo, Maximus reverendissimus episcopus * Euriæ, Pergius reverendissimus episcopus Phenicies,

A ἐστιν. ἡμῖν μὴ τοιοῦτόν τι παρῆλθεν τῇ συνόδῳ τῇ Ἐφεσινῇ· ἐδόκει γὰρ χειροτονηθεὶς ἐπίσκοπος· ὅτι δὲ τῇ οἰκουμενικῇ συνόδῳ, εὗρον τὰ σύμβολα παρὰ τῷ μακαρίας μνήμης Φλαυιανῷ ἐξηγοῦντα πρὸς τὰ ἐκτεθέντα παρὰ τῷ ἁγίας μνήμης Κυρίλλῳ, ὁ καὶ ἐπιλαβεῖν· Ἐκ δὲ ὑπόλοιπα ἀναγνωσθέντων, πλείονῳ μοι δόξαν. ἡ εἰκὼς ἀκούσῃ, μεταδῶ σοι τὸ ἐμὸν μέρος· ἐκ δὲ ἀναγνωσθέντων ἃ ἡμεῖς οἴσομεν κατὰ τὴν ἐκκλησίαν ἐπίσκοποι· ὁ Πέτρος τοῦ Πέτρου φρονῶ· οὐ γὰρ ὀξὺς, καθὼς δόκει. Εἰρηναῖος ὁ ἐπιλεβεῖς τῆς ἐπαρχίας τῆς Ἑλλάδος εἶπε· κἀγὼ τὰ παρῆλθεν μὴ ὢν τῇ νῦν γενομένῃ τῇ καλ' Ἐφεσον ὑπόνομον ἔμοιγε· κἀτὸ δὲ τὴν ἀρτίως ἀναγνωσθέν μοι ἐμὲ τὴν ἁγίας μνήμης Φλαυιανῷ ἀπηγόμενον, φιλονικῶ αὐτά· τὰ δὲ βασιλικὰ ἀξιῶμεν ἀναγνωσθῆναι ἡμῖν. οἱ δὲ ἐπιλεβεῖς ἐπίσκοποι Ἑλλάδος ὅσοι· τὰ αὐτὰ καὶ ἡμεῖς ἐπὶ ἀναγνωσθέντων ἐξηγοῦμεν βεβαίωσιν. ἐκ πάντες εἰς τὸ ἐκείνου μέρος. Κουιντῖνος, ὁ Σαξῶν, οἱ λοιποὶ ἐπιλεβεῖς ἐπίσκοποι Μακεδόνας & Κρήτης εἶπον· Τὰ ἐπὶ ἀναγνωσθεῖσαν Μακεδόνας & Κρήτης εἶπον· Τὰ ἐπὶ ἀναγνωσθεῖσαν ἐξηγοῦμεν· ἐν τῷ ἐπὶ τῷ ἁγίου μνήμῃ Φλαυιανῷ ἐξηγοῦμεν· ἐν τῷ ἐπὶ τῷ ἐκλεκτῷ ἐξηγοῦμεν· ἐν τῷ ἐπὶ τῷ ὑπόλοιπα ἀναγνωσθῆναι. Νικόλαος ὁ ἐπιλεβεῖς τῆς ἐπαρχίας Μακεδόνας· ἔστιν· ἐπεὶ μὴ τῷ ἀφορμῇ μεμιμῆσθαι συνόδῳ ἐπαρχιῶν· ἀπὸ δὲ τῇ ἀναγνωσθέντων βιβλίων· εἰδὼν ἐκκλησίαν τῷ τοιαῦτα ἐν τῷ παρὰ τῷ μακαρίας μνήμῃ Φλαυιανῷ πατέρων, καὶ τῷ μακαρίας μνήμῃ Κυρίλλῳ, ἀγνοῶν τὰ μακαρίας μνήμῃ Φλαυιανῷ πατέρων, καὶ τῷ μακαρίας μνήμῃ Κυρίλλῳ· ἐν τῷ ἐπὶ τῷ ἐκλεκτῷ ἐξηγοῦμεν· ἐν τῷ ἐπὶ τῷ ὑπόλοιπα ἀναγνωσθῆναι. Ἀλεξανδρῖν ἐπίσκοπος Βασιλίδης Τριπόλεως Αἰγύπτου ἐπαρχίας εἶπε· Ἀκόλουθος τοῖς ἐκείνου βιβλίοις ἐστὶν ἡ ἐκκλησία· καὶ ἐφρόνησεν ἡ ἁγιωτάτη καὶ ἀξιοθαύμαστος ἐπίσκοπος Φλαυιανός, καθὼς καὶ οἱ ἀναγνωσθέντα ἐπιστολαὶ τῶν ἁγιωτάτων Κυρίλλου τεκμήριον. Νεστόριος ὁ ἐπιλεβεῖς τῆς ἐπαρχίας Φαγωνίας εἶπε· ἀλληθῶς τοῖς ἐκείνου βιβλίοις· τῇ πίστει τῇ ἀναγνωσθέντα, καὶ τῇ ἐξηγήσει τῇ μακαρίας μνήμης Κυρίλλου, καὶ τῇ μακαρίας μνήμης Φλαυιανοῦ, ἐξ ἀληθείας ἐπιστεύσαμεν. Μακάριος ὁ ἐπιλεβεῖς τῆς ἐπαρχίας Καβίδοντος· τὰ κἀγὼ τὰ αὐτὰ λέγω· καθὼς καὶ ἐξέθετο ὁ ἁγιώτατος ἐπίσκοπος Φλαυιανός, τῇ πίστει τῇ τοῦ Κυρίλλου ἀξιολόγῳ τέκμα. Κωνσταντῖνος ὁ ἐπιλεβεῖς τῆς ἐπαρχίας Δημητριάδος Θεσσαλίας εἶπε· τῇ μὲν μητροπόλει μου οὐκέτι κατεγκρίμενος, πτίξεν τῇ Ἑλλάδος. ἐγὼ δὲ ἐξ τῷ φρόνημα τὴν ἀναγνωσθέν δέκα ἢ ἑκτὸ φρονῶ, & συμφωνῶ τῷ ἀναγνωσθέντα ἀρτίως τῇ μακαρίᾳ Κυρίλλῳ· ἐξ τὸ φρονῶ εἴπας, ἢ ἐφρόνησα, ἀνάθεμά μοι. & συμφωνῶ αὐτοῖς, ἢ ὡς συμφωνεῖ τῇ μακαρίᾳ Κυρίλλῳ & Φλαυιανῷ· ὁ τῇ μακαρίας μνήμης. Εὐσέβιος ὁ ἐπιλεβεῖς τῆς Ἀδριανουπόλεως πολιτικῆς Θρᾴκης, & Ἐλπίδιος ὁ ἐπιλεβεῖς τῆς ἐπαρχίας Ἐφέσου· Ἡρακλείας Μάρκος ὁ ἐπιλεβεῖς τῆς ἐπαρχίας Ἐφέσου· Ἡρακλείας

ANNO CHRISTI 451.

ANNO CHRISTI 451. γρίπος ὁ ἐπιλεβεῖς τῆς ἐπαρχίας Φρυγίας, & Σωσίπατρος ὁ ἐπιλεβεῖς τῆς ἐπαρχίας Κερκύρας, εἶπον· ὁ μὲν ἀγώνιστος ἐπιστρέψαν Αἰτικοὶ ἐπίσκοποι & Νικόπολεως· ἀφ' ὅλην ἀνεγκρίνεν ἀξιοῦσθαι ἐγκρίσεις· ἡμεῖς δὲ πιστὸν καὶ πιστὸν ἡμῖν, ὅτι τῷ ἀναγνωσθέντα ἐπιστολαὶ τῷ μακαρίας μνήμης, & ἐν ἀγῶν πατρὸς τῷ μακαρίας Κυρίλλου σύμφωνα, & ὁ μακαρίου Φλαυιανὸς βιβλίοις· & ἀξιῶμεν τὸ ἔξῆς πάντα τῷ ἐκτεταμένῳ ἀναγνωσθῆναι· & πάντες εἰς τὸ ἄλλο μέρος μετῆλθον. Διόσκορος ὁ ἐπιλεβεῖς τῆς ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπε· φανερὰ δὲ τὰ τῶν καθηγιασμένου Φλαυιανοῦ, ὅτι μὴ τὴν ἐνωσιν δύο φύσεσιν εἶπεν. ἐγὼ δὲ ἀρτίως ἐγκρίθη ἐν τῷ ἀνάθεμα, & ἀξιοῦμεν, ἵνα τὸν ἀνάθεμα τὸν κατὰ τῷ πατρὸς, ὅτι ἡ δὲ λέγει μὴ τὴν ἐνωσιν δύο φύσεσιν, εἰπὼν μίαν σεσαρκωμένην τὴ λόγῳ φύσιν. ἐγὼ δὲ τῇ πατρὸς ἐπιλεβεῖς· ἐγὼ σωπήσας τῷ τῇ πατρὸν δόγμασιν· ἢ παρεδίδοτο τὴν· χρῆσιν τὰς χρόνος ἐν ἁπλῶς, ἢ ὡς ἔτυχεν, ἀλλ' ἐν δόλῳ ἐγω. καθὼς δὲ πάντες πατρὸς ἀνάθεμα τὸν ὑπόλοιπα ἀναγνωσθῆναι. οἱ ἐπιλεβεῖς τῆς ἐγκρίσεις, & ὑπεραφὴς σύλλογος εἶπε· τὰ ἐξῆς ἀναγνωσθῆναι. Βερονικιανὸς ὁ ἐπιλεβεῖς τῆς ἐπαρχίας Φρυγίας τῇ Σκυλακίνης· ἀπὸ τῇ ἐγκλεκτῶν εἶπεν· Ὁ Θεοδόριτος ὁ ἐπίσκοπος Βασιλείας τῇ μητροπόλεως Σελευκείας· ἔστιν· τῇ βιβλίοις τῇ μακαρίας πατρὸς μιᾶς Κυρίλλου μέμφομαι· ἐπὶ τῷ ἀνάθεμα· ἐπὶ τῷ ἀνάθεμα· Νεστορίου μὲν ἐπιλαβεῖν τὰ οἰκείμβλα· ἐκείνου δὲ τὰ οἰκείας σωμάτων κλεινὸν ἀναμένω εἰς δύο πρόσωπα & δύο υἱὸς τὸν ἕνα κύριον ἡμῶν Θεὸν & σωτῆρα Χριστὸν, αὐτὸν ἐδοξάζω τὸν ἐνοῦ πρόσωπον, & ἐν κυρίῳ, & βασιλεῖ & ἐπίσκοπος, Θεόπιστος γὰρ γνωρίζεθαι πλάνων, & ἐδίδοκαν πάντα πλείω. ἀπολύχραιδα πάντων πάντα τὰ τῷ αὐτῷ γνήσιμμα & ἀπεκαλεῖται, ὡς ἀληθῶς & ἐδοξάσεις ἐγχρίμα, & κροτοκαιμεῖθαι τὸν ἐν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστὸν, οὐ δὸν φύσεσι γνωμεῖ ἀμῶν. ἐ μὲν ὁ ἐν τῷ εἰκόνα ἐκκλησίαν τῷ ἐν τῷ ἐκκλησίᾳ τῷ ἐν τῷ ἐκκλησίᾳ τῷ ἐν τῷ ἐκκλησίᾳ

ACTIO PRIMA.

matico, & alicetum effe judico ab ecclesiafti-
ca & catholica unitate. Credimus enim & no-
in unum dominum noftrum Jefum Chriftum,
ex Deo Verbum, lumen ex lumine, de vita
vitam, ex deitate naturali poft incarnatio-
nem, & ex fancta Maria *carnis affumptio-
nem, prædicari. Et eum qui prater hæc fa-
pit, fuit alienum ab ecclefia abficamus.

Sancta fynodus dixit: Nemo duo dicit do-
minum poft * unfionem. Non erat Amafiæ
epifcopus. Indivifum noli dividere. * Hæc
Neftorius fapuit. Non erat Amafiæ epifco-
pus, non erat Amafiæ; * Sinopis Mifenorum. Ut fi
Dioforus reverendiffimus epifcopus Alexandriæ
dixit; Tacete modicum, audiamus alias bla-
phemias. Quid culpamus Neftorium folum? *
Malit funt Neftorii. Joannes presbyter & pel-
mieccius notariorum dixit: Ex his que lecta
funt, illud * annotamus, quia alterum fidem
prater eam que in Nicena expofita, & hic f
pitus confirmata eft, * expofuerat, qui ifta
discrunt. Olympius epifcopus * Evazorum di-
xit: Si initium fidei habet ex geftis, qui de-
derunt initium, fint anathema.

CONSTAN. ACTA.

EPHESI ACTIO

* Eliopolis.

* Sabinus in Dioforo Marcianopolis metropolis dixit: Si quis alia-
ter fapit, * præter ea que mpter lecta funt
in hac fancta fynodo, hic fecundum hæreim
fanctorum patrum alienus fit & * excommuni-
catus nobis, ficut non permuncus in his
que bene a fanctis patribus definita funt. *
Æthericius Deo amantiffimus epifcopus civi-
tatis Smyrnæ dixit: Sicut præientes patres
confenferunt, & ego confentio & concor-
do, & ante, & nunc, & poft hæc; & in fu-
turo fecuio.

* Sabino legendus fanctorum, ut intelligatur, quomodo ante fuerint, deinde hanc ipfam ut fanctorum. * Sed fitetum

Æthericius epifcopus Smyrnæ dixit: Ego
ifta non dixi. * Dioforus epifcopus Alexan-
driæ dixit: Quid dixit? Joannes presbyter &
primeccius notariorum dixit: * Fallum re-
prehendit. Dioforus epifcopus Alexandriæ
dixit: Docent reverendiffimus epifcopus Æ-
thericius, quæ voluerit. Æthericius epifco-
pus Smyrnæ dixit: * Subito ut ingreffus fum
* Conftantinopolim, * accedebant ad me ar-
certi, ducentes hunc ipfum monachum cum
ipfis, qui dixit: Domine, fubfcribe. Dico
& ego: * Interim * fine videamus, fi quæ au-
tem

* Sabinus in margine ad has voces fe fcripfit: *Apostolus Eliam fuit, quem a Bafilio, in duabus naturis.* Romani, quia neicichant hanc annotationem efte Bafilii, cum fallaciam.

b Hæc vox, quæ omnes in antiquis codicibus extet neque in antiquis editionibus, propagata eft ex Romana.

c Codex Divionenf. *unionem*; & in margine, *al. unitionem.*

d In codex Parifienfi & in Edition Romana. Alii vero libri & omnes editiones: *Hæc Neftorius fapuit.* Sed fuperfluum membrum addium eft in margine exemplaris Divionenfis.

e Editiones veteres, *annotemus*; codices Coeb. & Colb. *annotemus*; reliqui *adnotavimus.*

f Divion. *primitus.* Ac de Colbin Romana. Alii vero libri & omnes editiones: *Exorum.* quod idem eft.

h Sic repofuerant editiones Romani, cum in antiquis legeretur: *Dos amantiffimus Epifcopus Saturninus Marcianopolis metropolis dixit.* Codices Coeb. & Colb. *Dos amantiffimus Epifcopus Saturninus.* Parif. & Divion. *Reverentiffimus Epifcopus Saturninus.*

i Veteres libri omnes, *praeter quos.*

k Omnes veteres libri & editiones ante Romanam, *excommunicatus & nobis.* quod melius eft. Ne fortaffis eft error typographi in editione Romana.

l Clabbius & alii ufque ad Romanos: *Dos amantiffimus Epifcopus Athenienses*, Codices Coeb. & Colb. *Dos amantiffimus Epifcopus Athenienses.* Reliqui: *Reverentiffimus Epifcopus Athenienses civitatis Smyrnæ dixit.* Veteres civitatis, quam hic addidimus, extat quidem in codicibus Colbertina & Divionenfi & in vetuftis editionibus, fed non habetur in Parifienfi.

m Codex Divionenfis & hæc & in loco fequentibus legit: *Dioforus reverentiffimus Epifcopus.*

n Codex Corbeiensis & veteres editiones: *In Conftantinopolim.*

o Divion. & Corb. *attendebat autem audiens; deinde hanc ipfam monachum cum ipfis dicentem.* In etiam Colbertino, nisi quod dicit habet pro dicentem. Primo Divionenfis habebat *attendebam.* Pofteo correctum eft. Hanc autem lectionem neque in Parifienfi. Veteres editiones, *attendebant ad me cum ipfis, dicentem hanc ipfam monachum.*

p Veteres editiones, *fine videamus*; fi quæ *conftituimus indique de ea certa fum.* Codex Colbertinus *fine videamus*; nisi quod *audiamus* habet. Divionenfis & Parifienfis *fine quæ videamus*; aut *audiamus*; ab *ea certa adique.*

ANNO CHRISTI 451.

ACTIO PRIMA.

A divimus de eo, certa funt. Poftea dicit: Expone. Ego vero dixi: Exponere non poffum. Vere quidem ficio, fed non poffum dicere. Tamen dico, fi quis non credit ficut tricenti decem & octo, & qui in Ephefo, anathema fit & hic, & in illo futuro fæculo. Dioforus epifcopus Alexandriæ dixit: Hæc ergo que lecta funt, * falfa fint? Æthericius epifcopus Smyrnæ dixit: Ego nefcio. Dioforus epifcopus Alexandriæ dixit: Aliud ius amplius non dixifti? Æthericius epifcopus Smyrnæ dixit: Non. Dioforus epifcopus Alexandriæ dixit: * Andivifti autem * quod ista dicta fint? Æthericius epifcopus Smyrnæ epifcopus dixit: Andivi. Dioforus epifcopus Alexandriæ dixit: Ergo non es dedifti? Æthericius epifcopus Smyrnæ dixit: Non. Dioforus epifcopus Alexandriæ dixit: Manifefta funt que a prefente vito depofita funt, unde reliqua pertcurrantur.

* falsa.

* quod ista dicta fint

Et cum legerentur, Æthericius reverendiffimus epifcopus Smyrnæ cuingens dixit: * Petus quidem confenfi & fubfcripfi tantum: * abii (Ephefum) ftatim adhæfit mihi Dioforus reverendiffimus epifcopus, & dixit: Quæ fubfcripfifti contra Eutychem? Dico: Ego fubfcripfi ficut omnes patres noftri, * Sed vero eft aliquid aliud, dicite mihi. Dixit: Quid fubfcripfifti? Dico: Sicut obeulerunt mihi, fubfcripfi. Anathema fi quis non credit ficut tricenti decem & octo, & ficut qui in Ephefo, ille anathema fit. Poftea, quid fcriberint, nefcio, prefentibus omnibus dixit: Dioforus reverendiffimus epifcopus Alexandriæ dixit: Deducat duos teftes. Æthericius reverendiffimus epifcopus Smyrnæ dixit: Sicut Cyrillus * credo. Glorioffimi judices & amplifimus fenatus dixerunt: Quo præfente hæc tibi dixit Dioforus reverendiffimus epifcopus? Æthericius reverendiffimus epifcopus Smyrnæ dixit: Coram omnibus adfuit. Thalaffius reverendiffimus epifcopus Cæfareæ Cappadociæ dixit: Hæc que fcripta funt; dixiffi fine ulla necciffitate; quid vis eum dicere? Dioforus reverendiffimus epifcopus Alexandriæ dixit: Calumniatur nihil

* falsa.

* condemnatus.

* impugnatus.

Beronicianus reverendiffimus epifcopus dixit: Ego fcriptum fecreti fecreti confiftorii ex eadem fcheda recitavit:

CONSTAN. ACTA.

* natives.

Valentinus reverendiffimus epifcopus dixit: Ego confentiebam duas * nativitates in Chriſto, divinitatis & carnis: divinitatis ex Patre, carnis ex matre: * fumum tamen & eumdem filium Dei, quemadmodum unitrefpatio confitemur. * duas nativitates in una perfona. Sic ego confiteor, ficut patres tenenti decem & octo congregati in Nicæa civitate, * unde reliqua Epheſi decrevit, & fecit.

CHALCEDONENSES ACTA.

a Clabbius in margine ad has voces fe fcripfit: *Apostolus Eliam fuit, quem a Bafilio, in duabus naturis.* Romani, quia neicichant hanc annotationem efte Bafilii, cum fallaciam.

b Hæc vox, quæ omnes in antiquis codicibus extet neque in antiquis editionibus, propagata eft ex Romana.

c Codex Divionenf. *unionem*; & in margine, *al. unitionem.*

d In codex Parifienfi & in Edition Romana. Alii vero libri & omnes editiones: *Hæc Neftorius fapuit.* Sed fuperfluum membrum addium eft in margine exemplaris Divionenfis.

e Editiones veteres, *annotemus*; codices Coeb. & Colb. *annotemus*; reliqui *adnotavimus.*

f Divion. *primitus.* Ac de Colbin Romana. Alii vero libri & omnes editiones: *Exorum.* quod idem eft.

h Sic repofuerant editiones Romani, cum in antiquis legeretur: *Dos amantiffimus Epifcopus Saturninus Marcianopolis metropolis dixit.* Codices Coeb. & Colb. *Dos amantiffimus Epifcopus Saturninus.* Parif. & Divion. *Reverentiffimus Epifcopus Saturninus.*

i Veteres libri omnes, *praeter quos.*

k Omnes veteres libri & editiones ante Romanam, *excommunicatus & nobis.* quod melius eft. Ne fortaffis eft error typographi in editione Romana.

l Clabbius & alii ufque ad Romanos: *Dos amantiffimus Epifcopus Athenienses*, Codices Coeb. & Colb. *Dos amantiffimus Epifcopus Athenienses.* Reliqui: *Reverentiffimus Epifcopus Athenienses civitatis Smyrnæ dixit.* Veteres civitatis, quam hic addidimus, extat quidem in codicibus Colbertina & Divionenfi & in vetuftis editionibus, fed non habetur in Parifienfi.

m Codex Divionenfis & hæc & in loco fequentibus legit: *Dioforus reverentiffimus Epifcopus.*

n Codex Corbeiensis & veteres editiones: *In Conftantinopolim.*

o Divion. & Corb. *attendebat autem audiens; deinde hanc ipfam monachum cum ipfis dicentem.* In etiam Colbertino, nisi quod dicit habet pro dicentem. Primo Divionenfis habebat *attendebam.* Pofteo correctum eft. Hanc autem lectionem neque in Parifienfi. Veteres editiones, *attendebant ad me cum ipfis, dicentem hanc ipfam monachum.*

p Veteres editiones, *fine videamus*; fi quæ *conftituimus indique de ea certa fum.* Codex Colbertinus *fine videamus*; nisi quod *audiamus* habet. Divionenfis & Parifienfis *fine quæ videamus*; aut *audiamus*; ab *ea certa adique.*

q Veteres editiones: *Andivifti autem quæ iuxta fa te dicta funt.* Exemplaria Colbert. & Corb. *Andivifti autem ea que iuxta fa te dicta funt.* In margine Divion. *al. quæ iuxta fa e te.*

r Codices Parif. & Divion. *Primitus confenfi.* In margine Divion. *al. Primo quidem.* Quo etiam modo habet alia veteres exemplaria.

s Colbertinus: *Si vero id aliud, dicite mihi.* Quo etiam modo in codice fuo legitur: *Si vero id aliud, dicite mihi.*

t Omnes veteres codices & editiones habent *repofuerunt.*

u Divionenfis & Parifienfis & veteres editiones: *Reverentiffimus Epifcopus Valentinus.* Colbert. *Confantinus reverentiffimus Epifcopus.* Corbeiensis. *Reverentiffimus Epifcopus Alexandriæ dixit*, Verum hic duo poftriores lectiones funt mendofæ.

v Parif. & Divion. *nomen tamen retulerunt.* Coeb. & Colb. *nomen tamen fuftum fui.* Sic etiam veteres editiones.

& beatæ memoriæ Cyrillus Alexandriæ urbis episcopus statuit, & credo atque confiteor. ᾿Ο Λογίων Δεῖ ἀπαιτεῖν ἐξαρχεῖν Chersonensium civitatis dixit: Sanctam & magnam synodum tercentorum decem & octo congregatam in Nicæa fequens & fanctus pater noster Cyrillus episcopus, doctrinam in epistola cum omni diligentia expofuit. Unde & ego bestiffimi archiepiscopi Flaviani confentiâ & ᾿ beatissimorum episcoporum concordo, fciens poß inhumanissimos ex duabus naturis adorare divinitatem unigeniti filii Dei & falvatoris nostri Jesu Christi. Contrarius autem hujusmodi fidei, alienos existimamus a fide pia fanctæ ecclesiæ.

CHALCED. ACTA. Et cum legerentur, Dioscorus reverendissimus episcopus Alexandriæ dixit: ᾿Ε Δυοῦσαι ἐπίσκοπε, duas non fuscipio. Cogor & impudenter agere: de anima ᾿ eſt mihi fermo. Eusebius reverendissimus episcopus Dorylæi dixit: (᾿Ε Τὸ ἐπὶ σοῦ ἐπιθεῖναι ἀποκλεῖσαι τὴν ἐκκλησίαν Flavianum,) mihi autem vitæ intuitiß differimen. Dioscorus reverendissimus episcopus Alexandriæ dixit: Satisfacio Deo ᾿ hic & ibi. Eusebius reverendissimus episcopus Dorylæi dixit: Sed & legimus, ficut dicis. ᾿ ergo quare interpellavi ᾿ a Urbe? ut pœnas de te exigam. Numquid ad falutandum hec ingressus es? ᾿ Pafchalis venerandus episcopus dixit: Licuit Flaviano episcopo, illo ᾿ audiente, ᾿ tantum loqui, quantum iße loquitur? ᾿ Gloriosissimi judices & amplissimus senatus dixerunt: Sed in præsenti Synodo cum justitia celebrarum. Dioscorus ᾿ reverendissimus episcopus Alexandriæ dixit: Sedis apostolicæ dixit: ᾿ Justa est Synodus dicitur ergo ᾿ huic & illi justa sententia.

Beroniacinis devotus a fecretis facri consistorii ᾿ ex eadem cheda recitavit.

᾿ Melliphthongus ᾿ Dos anonymus episcopus ᾿ Juhopolis civitatis dixit: Secundum divinum apostolum, ᾿ etiam si angelus de cœlo evangelizaverit ᾿ vobis aliud quid, præter ea quæ super Jesu Christum ᾿ ß ᾿ ᾿ ᾿

ACTIO PRIMA.

episcopus ex festivo, digna Deo dogmata nobis tradidit. His & concordamus & consentimus. Unde & quis hæc non fequitur, alienus fit * a sancta Dei ecclesia. * Eudoxius Dei amantissimus episcopus Bolphori dixit: Tor beatissimus pater noster Cyrillus fecutus Nicænam sanctam & magnam synodum, manifestum nobis fecit de Christi & salvatoris nostri præsentia, quia qui ante sæcula * est Deus, & filius patris, in novissimis temporibus * inhumanatus est, ut dilumineret contra nos scriptum chirographum: & hominem perfectum assumpsit propter nostram salutem. Omnis ergo qui non consentit expositionibus sanctissimum patrum, fefipsum alienat ab omni sacerdotali communione, & * Christi præsentia.

CHALCED. ACTA.

Et cum legerentur, Eusthathius reverendissimus episcopus Berytii dixit: Hominem non assumpsit, sed homo factus est; carnem autem assumpsit.

CONSTAN. ACTA. * Eutychius

Deo-nicianus devotus a secretis fatri consistorii ex eadem schola recitavit.

* Eusthathius Deo amicissimus episcopus Doceimii civitatis dixit: Fastum a fanctis qui fuerunt in Nicæa fanctorum patrum expositionem, & lectas nobis epistolas fanctissimi & Deo digni quondam episcopi Cyrilli, & expositas regulas & tidem a fancta & magna Ephesina synodo, consona & omnia ad invicem comperimus. Igitur & ego fic credo & confitior. Et qui præter hæc fapit, alienus fubico a fancta catholica ecclesia, & a christi regno, reverendissimi Julianus Dei amantissimus episcopus civitatis * Mofleno dixit: Cum fint certa & certifia animæ lecta nobis canonica fcripta, expofita a beatissimo & fanctissimo Cyrillo, & Niceno & Ephesino fanctis concilibus, ita & ego fapio & credo. Et fi quis præter hæc fapit, fit alienus a fancta ecclesia & a christi fide. * Cosfinius Dei amantissimus episcopus civitatis Hieracolaræ dixit: Audiens hæc fanctorum patrum nostrorum lectas epifiolas, & quæ in Ephefo metropoli acta funt, fecundum fanctas regulas in Nicæa civitate expofitas, ita fapimus & credimus, & doceimus populum qui fub nobis eft. Et fi quis aliud fapit, alienus fit a fancta catholica * ecclefia Dei. * Joannes Dei amantissimus episcopus civitatis Helioumorum dixit: Ab initio lecta & jejdem expofita a fanctis patribus in Nicæa congregatis, & orthodoxe prædicatis a fanctis epifcopis, confentio & acquiefco. Aliter autem fapientem, fuit infipientem

ANNO CHRISTI 451.

A μακαρίας ἰσόψυχε πατρὸς ἡμῶν Γλαυκίου Κῦζίκου ὁ εὐλαβέστατος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἱερεὺς Ἑλλάδιος, ἀδγῶν τὸν Θεοφιλὴ ἀναφέρεται ἡμῖν, τάνυν & συνεπίθεμαι, & σωμαινῶμαι. οὕτω ὁ μὴ τάυτης ἀξιοκολθῶν, ἑαυ ἀλόθριος τ ἁγίας τε Χριστ ἐκκλησίας. ὁ Θεοφίλεστος ἐπίσκοπος Εὐδόξιος Βοσπόρε εἶπεν· ὁ τῆς μακαρίας πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, ἑξακολθῶν τῇ ἐν Νικαίᾳ ἁγίᾳ & μεγάλῃ συνόδῳ, ἐδόλοι ἡμῖν ἐποίησε περὶ τ τῆς Χριστ & σωτῆρος ἡμῶν παρουσίας· ὅτι πρὸ τῶν αἰώνων ὢν Θεὸς, ὁ υἱὸς τ πατρὸς, ὑστέρον ἐνανθρώπησε, ἵνα κ ἡμῖν τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον & ἀθῶωτον πλεον αἴρηται διὰ τ ἡμετέρα σωτηρίαν. πᾶς οὖν ὁ μὴ συνανεύων τοῖς ἐκπεθεῖσι τοῖς ἁγίοις πατράσι, ἑαυτὸν ἀλλοτριοῦται πάσης ἱερατικ κοινωνίας, & τ τ τῆς Χριστ παρουσίας.

Καὶ ὁ τῆς ἀκριβοκτίας, Εὐσέβιος ὁ ἀληθέστατος ἐπίσκοπος Βηρυτίου εἶπεν· ἀνθρωπον ἐε ἀνέλαβεν, ἀλλ' ἀνθρωπος γέγονε· σάρκα δὲ ἀνέλαβε.

Βρισσαμαῖος ὁ κατ' ἀνατολὰς ὑπεκτρατήλατος τῇ θείᾳ κοινωνίᾳ αὐτὸ τὸ αὐτὸ ἐφάσκε εἴρηνα.

Ὁ Θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος τῶνδε Δοκιμίου πόλε· τὴν ἀρχαιοτάτην πίστ τ ἁγίων συνόδων τῶν ἐν Νικαίᾳ τῇ ἁγίᾳ πατέρων ἐκθεσιν, & τὴν ὑπ' αὐτῶν ἐκθεσιν τῶν ἁγιοτάτων τῶν ἀνωτέρω & Θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Κυρίλλου, & τὴν ἐκπεθεῖσαν κανόνες & τῶν τῶν τῆς ἁγίας & μεγάλης συνόδου τῶν ἐν Ἐφέσῳ, συμφωνοῦντα πάντα ἀλλήλοις ἐφρόνη· τοιγαρὸν οὖν πιστεύω & ὁμολογῶ, & τὸν παρὰ ταῦτα φρονοῦντα, ἀλλότριον κείνω τῶν ἁγίων & καθολικῆς ἐκκλησίας, & τ τῆς ἀληθοῦς πίστεως. Ὁ Θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Σεβαστίας τῶνδε Ἀρμενίας Ἀκάκιος· ἀκηκοὼς τῶν ἐν Νικαίᾳ τῇ ἁγίᾳ & μεγάλῃ συνόδῳ γραμμάτων, & ἐπιθεθέντα παρὰ τε μακαριωτάτου & ἁγίου Κυρίλλου, & τῶν ἐν Νικαίᾳ & ἐν Ἐφέσῳ πατέρων συνόδων, οὐκ ἀφ' ἑαυτοῦ φρονῶ, & γνώσκω· ἀλ' ἐκ τοιαυτ τοῦ φρονεῖ, & ἐπιλέγεται ἐστι τ ἁγιωτάτης ἐκκλησίας, & τῆς ὀρθῆς πίστεως. Ὁ Θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Σεβαστίας τῶνδε Γεωργικῆς ἀκάκιος· ἐπιφάσκω τ ἀληθοῦς πίστ τ ἁγίων πατέρων, & τῶν τῆς ἁγίας & μεγάλης συνόδου, ἐν ᾗ ἐστι τὸ ἀκόλουθον τῆς τῶν ἁγίων γνώμης.

Τέλη πράξεως τῶν Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ Φλαυιανοῦ.

ΠΡΟΚΑΘΕΖΟΜΕΟΥ τῇ ἀγιωτάτῃ & ὁσιωτάτῃ ἱερατικῇ τάξει τῶν Φλαυιανοῦ, & συμεδρεύοντες αὐτῷ τῶν ἁγίας συνόδου, αὐτῶν ὁν τῶν ἀπόντων τῶν ἀπόντων, ἡμέρᾳ δευτέρᾳ, μηνὶ Νοεμβρίου πεντεκαιδεκάτῃ, ἐν ὑπατείᾳ τῶν πρεσβυτέρων, & Θεοφιλεστάτου & Θεοφιλεστάτου & Θεοφιλεστάτου

gente, in quo manifestabat eum haereticis passionibus aegrotare, & postulante eorum eum apud veritatem fastidiatem fastidiare. * pro his quae ei ab ipso objiciebantur: providerit vestra * indeclinabilis clementia praecepit pergere tam me quam * religiosum diaconum Andream ad eum in ipsa monasterium, & eum ad satisfactionem vocare. Quo facto, cum perveniremus ad eum in ipsa monasterium, libellos ei legimus, & exemplaria ei dedimus, & accusatores ei manifestavimus, & vocationem ei denuntiavimus, & satisfactionem apud veritatem fastidiatem. Ipse autem occurrere quidem & satisfacere penitus abnegavit, dicens; Ego apud te esse debeo, & * definitione quadam ab initio teneri, ut nulquam alibi egrediatur * a sua firmitate: quodammodo enim tamquam in sepulchro degere in monasterio. Interdiere autem vestrae fastidiati per nos postulavit; eo quod reverendissimus episcopus Eulebius animosus ei jamdudum existens, detractionis & injuriae causa hanc accusationem adversus eum confecerit. Paratum enim fe esse afferebat, expositioni fanctorum patrum qui in Nicaea & in Ephesio congregati sunt, consentire, & subscribere interpretationibus eorum * confitebatur. Si vero aliquid contigit eos in aliquibus dictis aut * falli, aut * errare, hoc neque reprehendere, & neque subscribere: solas autem scripturas scrutari, tamquam firmiores fanctorum patrum expositionibus. Post incarnationem voto Dei Verbi, hoc est, post nativitatem domini nostri Jesu Christi, unam naturam adorare, & hanc Dei * incarnati & * inhumanati. Et filiorum aliquem hujusmodi fe proferens perlegebat. Adjiciebat vero * derogationes aliquas adversus se ab aliquibus dictas, quasi diceretur, * quia Deus Verbum carnem fecum de coelo deduxerit: fe innoxium ab hujusmodi * derogationis esse; ex diabus autem naturis unitis * fecundum indifferentiam factum fuisse dominum nostrum Jesum Christum: neque dedicisse in expositionibus fanctorum patrum, neque fascipere, fi contingeret ab aliquo ei tale aliquid legi; quasi divinae scripturae, * ut dicebat, * meliores funt patrum doctrinis. Et haec dicens, confitebatur perfectum Deum esse & perfectum hominem, qui natus est de Maria virgine, non habentem confubstantialem nobis carnem. Hoc autem mecum colloquens dixit. Flavianus fanctissimus archiepiscopus dixit: Haec ipfa tu solus audisti, * & an qui pa-

A αφορισθεντος & ἀφχιεφεως ἐν τῇ Εὐτυχῇ, ἡ βιβλον εἴγραψεν ἐπιδοθεισαν τοῦ κατεδικασε, νοεινν αὐτῷ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΡΟ ΑΙΡΕΣΕΩΣ ΠΑΣΗ, & ΞΕΛΗΛΑΣΤΟΣ ΦΟΡΟΣΑΙ ΔΕΙΝΑ ΑΥΤΟ ΕΚΕΙ ΤΗς ΟΜΟΠΗΣ ΕΥΣΕΒΟΥς ΑΠΟΛΟΓΙΑς ΟΣΑΣ, ἐνι τοῦς ἐκκεχωρῆσθε αὐτῷ παρ αὐτῷ, φαφονας ποιεῖσθη ὑμεῖς & κατεφλήγησε σοφίᾳ, αφοσεύνᾳς διαβλέπε ἐμε τε & τὸν ἀγαπητὸν διάκονον Ἀνδρέα φοφοῦ αὐτὸ εἰς τὴν μονὴν αὐτῶ, & κελεύω αὐτῷ ἀπαντᾶν ἡμῖν. Τῆς δὲ ἡμῶν ἐλθόντος, & παφεγενόμεν ἡμεῖς πφὸς αὐτὸν εἰς τὴν μονὴν αὐτῶ, τὰς τε βιβλίους αὐτῷ ἀνεγνωσμεν, & τὰ τῶν αὐτῷ βιβλιαφοφοῦς, & τὰ κατηγοφίας αὐτῷ ἐφανεφωσαμεν, & κεκλημεν αὐτῷ τὴν κλῆσιν, & τὴν ἀπολογίαν τοῦ τῶν μονῶν ἀγωνιστῶν. Ὁ δὲ τῷ ἀπαντᾶν, & ἀπολογεῖσθαι, παντελῶς ἠφνεῖτο, τὴν αφορμὴν αὐτῷ, ὁ φορτὸ τοῦ κεκρατεκοτος ἐπὶ τῷ μεμφεσθαι αὐτῷ ἐκφωνεῖν ἐν τῷ ἐκκλησίᾳ τῶν ἀνεγνωσμένων, & ἐν τῷ ἐκκλησίᾳ τῶν ἐκκλησιαστικῶν

ACTIO PRIMA *Pelagius, Iul. 11.*

ad pœnitentiam * respiciat; quoniam dominus noster Jesus Christus laxatur de lapide perditorum, & circumimis ipse prior omen erroneum requirit. Quapropter & nunc directi Mamas & Theophilus * reverendissimi presbyteri commoneant eum, reddentes ei a nobis transmissa vocationis litteras, quatenus ad nostram fastidium perveniat fynodum, frandaliatam non solum ex accusatoriis libellis adversus eum porrectis ab Eusebio * Dei amantissimo episcopo, sed & certe ex facta * professione, quasi manifestiore & tenticente eo, & * manente, * ut dictum est, a religiosissimo Joanne presbytero & defensore, & Andrea & Athanasio reverendis diaconibus * * fi * quando veniens, & evomens priorem suam impietatem, & cognoscens rectam fidem & expositionem fanctorum patrum non noftrorum, venniam meretur, quem decet dari a nobis his qui ad pœnitentiam respiciunt. * Eusebius Dei amantissimus episcopus dixit: Dignetur vestra fanctitas jubere quæ recitari, & dictata a fancta fynodo vocationis fcripta, ut & ipsa inferantur monimentis. Flavianus fanctissimus archiepiscopus dixit: Legantur & inferantur dicti monimentorum.

* depositio ... * persistat.

* fatur.

* de eis.

* quasi.

ANNO CHRISTI 451.

Θεῶν· ἐπείπερ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς χαλᾶται ἐκ τῆς σπουδῆς τῶν ἀπολωλότων, & περιστοιχοῦνται αὐτὸν κρούοντες, ἐπείξατε τὸν πλανώμενον κρούσαντα. διὸ & αὐτοὶ ἀποκαλέσατε Μάμας & Θεοφίλοι τὰς ἡμῖν ἀποσταλείσας γραφὰς, ἀναμνήσατε αὐτὸν, ἀποδόσεις αὐτῷ τὸ παρ᾽ ἡμῶν ἀπεσταλὲν κάτω & ἐλπίσας γράψαι, ἵνα & τὴν κατακλείδα τοῦ ἐν ἡμῖν ἀσπασθῇ, καὶ ἐκλαλήσῃ, & μόνον ὃν ἢ ἐπίδοξον κατὰ κοῦφα κατηρρωκὼς λαβέτω παρὰ Εὐσεβίου τῆς θεοφιλεστάτης ἐπισκόπου, ἀλλὰ γὰρ & ἐν ἡμῖν ἐστιν, ὡς κακῶν φρονήσεις αὐτῷ, & ἐξωμόσαντος, πρὸς λαλοῦν τὸ θεοσέβειν ἀπὸ φρεσὶν & ἐκβίοις, & Ἀνδρέᾳ, & Ἀθανασίῳ τῷ ἀλαθῶν διακόνοι τὴν ἐκδοσιν, & ἐξωμόσας τῶν φρένῶν κάτω ἀποβάλοιμι, & ἐστιν τὸν ὀρθὸν τόπον, & τῶν ἐν ἡμῖν τῷ ἁγίου πατέρων ἡμῶν, συγγνώμην δέοιθεὶν & τρόπον τὸν τῶν ἡμῶν δίδοιτ᾽ τοῖς εἰς μετάνοιαν ἀφίκοσι. ὁ Θεοφίλεστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος εἶπε· κατηχήσθω ὁ ὅμοιος ἀγιωτατῶν κελεύσει ἀναγνωσθῆναι φάσκοντος & τὸ ὑπεγκριθὲν & παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου τὸν κλήσεως γράμμα, ὧν & αὐτὰ ἐμφέρεται τῆς ἀναμνήσεως. ὁ ἐνδόξοτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· ἀναγνωσθήτω· ὁ & ἀναγνωσθείς· & ἐπιτιθέσθω τῇ τῶν ἡμῶν ὑπομνήματι.

ANNO CHRISTI 451.

ἡμῖν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, ἐν μέσῳ ὁ Θεοφίλεστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος εἶπε· διὰ τὰ ἀπλήρωτα τῶν ὑπὸ Θεοῦ δυνατοῦ, καὶ ἀλάθεια ὁ ἀρὰς κίνησε φρόνησιν, φρονεῖτε τάυτα ποιεῖν. ἔγνω γὰρ, ὡς ὁτι Εὐτυχὴς ὁ ἀρχιβίσκοπος & ἀγχιμαλέστατος ἀπέστειλε τὸν τὰ μοναστήρια, & ἐν τάυτα λαμβάνει μακαρίᾳ. & ἔτοιμός τάυτα κατὰ ἀφορὰ ἀναβλαστήσεις & τὴ ἁγίας σταυθὲν συμβλέπεται, & τὸ εἰρεμεμένον τὴ πάσσο, & χρηστόλιτα, ἐπείδὴ τὴν τυράνν & κατασκαλῶν ἐπισόβεσιν τοιήμησε· ἀρὰ σπουδὲν ἀπὸ τὸν πατέρων βίωσιν τὸ εἰς τὴ μαρτυρίῳ τὴ Ἐβδόμου εἴπεῖ, & γε ἀπέρεπλιτήσω, & ἐπείσκν ἀκκοκρὰς ἀμέλᾳ. ὁ ἐνδόξοτατος ἀγχιεπίσκοπος εἶπεν· ἀναβιβάσθω πάλιν, ἀπεὶ πάσσα ἀναγνωσθῆναι· ἀναγνωσθήτω πάλιν. ὁ ἐνδόξοτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· ἀναγνωσθήτω πάλιν ἐν μέσῳ. ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· τίς ἐν ἡμῖν ὁ ἅγιος; Ἀβραάμιος. ὁ ἀγχιστεν ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· τοῦ βαθμὸν πεπίστευκε; Ἀβραάμιος εἶπε· πρεσβύτερος εἰμι τῷ τῆς Ἐβδόμου τόπῳ τῷ ὁσίου πάτερος. ὁ ἐνδόξοτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν· ἐπίσκοπος ἐν ἡμῖν ἐστιν; Ἀβραάμιος εἶπε· ἐπίσκοπος ἐν ἡμῖν ἐστιν Εὐσέβιος, Ἀβραάμιος εἶπε· καὶ τὸν σόν. ὁ ἐνδόξοτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· τίνα πάτερ; Ἀβραάμιος πρεσβύτερος εἶπε· Μαμᾶνος & πρεσβύτερος & ἀγχιμαλέστατος ἀπέστειλε τὰ κρὸς τὸν πρεσβύτερον Λάτρεν, ἀναβιβάσαι αὐτὸ πάλιν· ὅτι Εὐτυχὴς ὁ ἀρχιβίσκοπος & ἀγχιμαλέστατος ἐπίμαλιν ἀπέστειλε τὸν τὰ πέτεια, & ἔστεν ἐν αὐτὸν ὑπὸ τὸν ἀμφὶ εἰς αὐτὸν, & ἐκ τὴν ἐβλωστε, ἵνα τὴ ὑμέτερα ὀσιότητι ἀναγνῶσθῃ ὁ ἀρχιβίσκοπος Λάτρεν. ὁ Θεοφίλεστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος εἶπεν· ἐπείδὴ τὰ ἀγωτὴ μοναστεῖν Μαμᾶνος τὸ ἀρχιβίσκοπος τῶν ἀπὸ ἐπίλμνστ ποιήσαι, ἀξιῶ κεφαλαιῶσαι αὐτὰ τὰ ἄλλα μαγνήσεια, & μαθεῖν ἀρίστοις, οἱ κακοὶ ἀκέτοιοι ἀμφοτεροῖ τὴ ὑπογράφαι, ὡς ἀστοιχῶν τὴ τὴ ἀγίου πατέρος, & τὸ ἀρχιεπίσκοπος τὴ τὸ ἁγίου πατέρος ἀναγνῶσθαι τὸν ἀρχιβίσκοπος Λάτρεν, & Πετρίνος ὁ Κλαυδιανὸς ἀκόλουθος· ἐκ δὲ τὴ κρὸς τὸν ἀρχιβίσκοπος Λάτρεν, & Εὐτυχὴς ὁ ἀρχιβίσκοπος τὴ Ἐυτυχὴς, πεποίηκε αὐτὸ, & ἀστιχῶν αὐτὸς ἄμα πάρὰ τὴ ἀρχιβίσκοπος & ἀγχιμαλέστατος Εὐτυχὴς, πεποίηκε αὐτὸ, ἢ ὑποτιθέμενα κατὰ Θεοτοφγάμεν τὴν λεγομένων παρὰ τὴ ἀγωνιστὴ ἀγχιεπιστόπου, Λάτρεν διάκονος & ἀστιχῶν αὐτὸ

ACTIO PRIMA. *ab homine in Dominum.* *ab Deum, impia agitis.*

* Genus & mechanismus, *configuratione.*

* Dignitatem.

* Dignitatem.

* Dignitatem.

ACTIO PRIMA. presbyteri Mamas & Theophilus ad Eutychen reverendissimum presbyterum & archimandritam, præsto fuit. Sanctissimus archiepiscopus dixit: Dicant reverendissimi presbyteri, qui mandata sancti concilii perluerint; quid audierint ab Eutyche reverendo presbytero & archimandrita; & si paratus est conventui sanctæ hujus synodi præfentari. Mamas reverendissimus presbyter dixit: Reverentiæ ad monasterium Eutychis reverendi presbyteri & archimandritæ, reperimus amic januas monachos stantes. Et ingressi cum eis monasterium, diximus: Nuntiate: ipsui enim habemus archimandritæ, directi a sanctissimo archiepiscopo & præsentes sanctæ synodo. Et dicebant nobis, quia *domnus archimandrita egrotat, & videre* *non potest. Quid ergo vobis placet, aut pro qua re ellis directi, dicite nobis. Nos autem non acquiescimus, dicentes ei, quia *nos ad illum ipsum* cunum directi, & scriptum * jussionem complemus, & pro eis nobis habemus quæ ad eum scripta sunt a sancta synodo. Qui ingressi, iterum ingressi sunt, & deduxerunt nobiscum Elesimenum quidam monachum, dicentes: Quonam archimandrita noster egrotat; hunc loco suo direxit, ut hæc quæ sunt mandata dicatis. Nec fic acquievimus dicere ei, sed diximus: Si suscipit nos missos a sanctissimo & beatissimo archiepiscopo, & a sancta * & magna synodo, dicite nobis: Dicendæ vidimus eos turbatos, & ad alterutrum, (ulurantes, & dicentes aliquo. Et cum non acciperemus responsum, contubatus est, eo quod in scripta esset mandatum, diximus eis: Quid contarbamini? Nihil est dictum. Quæ scripta sunt, non sunt occulta, sed dicimus & non quid scriptura continet. Communis eum ecce hoc fecunda sancta synodus, quatenus occurrat, & in his, in quibus accultatus est a * Dei amantissimo Eusebio episcopo, se fibat, & satisfaciat * inclamatus. Tunc ingressi nuntiaverunt, & suscepit nos præsidius reverendissimus presbyter & archimandrita Eutyches. Ingressi porreximus ei missum charta, & fecit eam nobis præfentibus legi, & postquam lecta est, dixit: Ego apud me definitum habeo, citra mortis necessitatem non egredi monasterium. Reverendissimus autem & sancta synodus, & * Dei amantissimus archiepiscopus, quoniam & fenex sum & effetus, * Diximus & nos: Dignare venire, & in his, quibus accusatis, satisfacere apud sanctam synodum. Qui respondit: Ego non egredior de monasterio meo, quia ita habeo definitum. Si autem vobiscum beatissimus archiepiscopus & sancta synodus alliquid agere, quod eis placet, agant. Hoc autem peto, nullum hoc altera vice fa-

A πρὸ· οἱ ἀπεκλείομεν ἡμᾶς παρὰ τὴν ἡμετέρας ἀγνοοῦσιν ἀδελφὸν τὸν ἀρχιεπίσκοπον ἡμῶν καὶ Θεόφιλος ὁ τῆς τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας ἀρχιεπίσκοπος ἀγαπητὸν ἀδελφὸν Εὐτυχῆ, παραγενόμενοι. ὁ ἀγνωστὸς ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· λέγετε καὶ ἀδελφὸν καὶ πρεσβύτερον, οἱ διεκοπτόμεθα τοῦ δόξαι τὴ ἁγία συνόδῳ, τὴ ἀκόκλαιν περὶ τὴ ἀκλαδὸν τὴ πρεσβύτερῳ & ἀρχιμανδρίτε Εὐτυχῆ· & ἐστὶ ἑτοίμως ἐν τῷ παρεδρεύειν εἰς τὸ συνέδριον τὴ ἁγιωτάτῃ συνόδῳ. ὁ ἀκλαδὸς ἐπτὰ πρεσβύτερος Μάμας εἶπε· ἐκ τὴ ἀκλαδὸν τὴ μονὴ τὴ ἀδελφὸν τὴ πρεσβύτερῳ & ἀρχιμανδρίτε Εὐτυχῆ, ἐφοῦμεν μοναχοὺς ἑστῶτας πρὸ τὴ πυλῶν· & ἐπιλαβόμενοι μεθ' αὐτῶν ἐσῆλθον τὴ μονὴν, ἐλέγομεν αὐτοῖς· ὅτι μόνοι ἐστὲ σωστοὶ τὴ λόγῳ τὴ ἀρχιμανδρίτη, ἀπεστάλητε παρὰ τὴ ἁγιωτάτε ἀρχιεπισκόπε, & τὴ παρόντε ἁγίε συνόδε· & ἐλέγομεν ἡμῖν· ὅτι ὁ κύριος ὁ ἀρχιμανδρίτης ἀσθενεῖ, & ὑπόκειται ἡμᾶς ἰδεῖν τινα. τί δὲ ἐκεῖ ἐλθεῖν, ἢ τὴ ἀπεκλεῖν, οὐκαὶ ἡμῖν; ἡμεῖς δὲ ἐλλιμένες ἐμεῖν, & ὑπόκειται αὐτοῖς· ὅτι ἡμεῖς κατὰ ὑφέτην αὐτὸν ἀπεσταλμένοι, & ἵν μηδὲν ἀποκαλῶν ἀπεκρίθη, & ἔγομεν μὲ χρήματα τὴ μεμφὴ τὴ ἀγίας συνόδε κατὰ αὐτὸ. οἱ δὲ εἰσελθόντες, πάλιν ἔξελθον, & ἔγαγον μὲ ἐκεῖνον Ἐλεσίμιόν τινα μοναχόν, λέγοντες· ὅτι ἐκεῖνος ἀρχιμανδρίτης ἡμῶν ἀγρωστεῖ· αὐτὸν ἐπέστειλεν εἰς τὴν ἀκόκλαιν, ἵνα εἰπὼ τὰ δεδομένα εἰπεῖν. ἡμεῖς δὲ οὐ ἐπῶς ἐπίδομεν & εἰπεῖν αὐτῷ, & ἀλλὴν ἐρωτῶν· ὅτι τί ἐλέγετε; ἡμᾶς ἀπεσταλμένε παρὰ τὴ ἁγιωτάτε & ἁγιωτάτε ἀρχιεπισκόπε, & τὴ ἁγίε & μεγάλε συνόδε, ἐκεῖνε φωνὴ· τὰ ἐν τοῖς γεγραμμένοις αὐτὸς δορυβόμεθε, & φωνὴ ἀλλήλοις ἐρωτῶνται τὴ λεγόντε τὴ· τί ἐκ τὴ ἀκλαδὸν τὴ ἁγιωτάτε & ἀρχιεπισκόπε; & φωνὴ ἀλλήλοις ἐρωτῶνται διὰ τὸ ἐλθεῖν ἡμᾶς τὴ τοῦ ἀποκαλῶν, ἐπόμεν αὐτοῖς· ὅτι τί δορυβόμεθε; οὐδὲν γὰρ ἐπεγεγραμμένα ἐν τοῖς κρυπτὰ. ἀλλὰ λέγομεν & ἡμεῖς τὴν θεῖαν τὴ γραφὴν, ὑπόμενε αὐτὴν ὁ ἁγία σύνοδος δέοντος τὴν ἀκόκλαιν ὡς εἰπεῖν τὴ ἀπόκριν αὐτῷ, & ἐφ' οἷς κατηγορεῖν παρὰ τὴ Θεοφιλεστέρε Εὐτυχῆ τὴ ἐπτικόπε, συνέλθοι, & ἀπολογήσεται. Πλαβόμενοι· πῶς οὐκ ἀπόκρισιν μόνον, & ἔδεμεν ἡμῖν ὁ ἀφοσιωμένος ἀδελφὸς τὴ πρεσβύτερος & ἀρχιμανδρίτης Εὐτυχῆς· οὐκ ἐπῶς Θόπος, ἐπεδείκαμεν τὴν ἀπόκριν ἡμῖν· ἐποίησεν ἀναχωρεῖν ἐφ' ἡμῖν. καὶ τί νῦν ἀπόκρισιν λέγε· ὅτι ἐγὼ ὧδε ἀδέλαμι, ὅτε τὴ μονὴ κελεύει μὲ ἡ ἐξελθεῖν ἐκεῖ, ἀκαιτικὸς ἀπλῶς. ἀναμένε δὲ & ἡ ἁγία σύνοδος, & ὁ Θεοφιλέστατος ἀρχιεπίσκοπος, & τὸ ἁγία σύνοδος ἀρέσει τὴ, & ἐκεῖνε ἐὰν ἐκ ἀρέσκοντα τὴ μοναστὴν μὲ, τὸ λέγε ἀκόμα ἐκκλησίαν μὲ ἐξελθεῖν & ἐ Θεοφιλέστατος ἀρχιεπίσκοπος, & ἡ ἁγία σύνοδος ἀρέσει τὴ, & ἐκεῖνε

B

C

D

E

ACTIO PRIMA. *jussionem.

ANNO CHRISTI 451.

ACTIO PRIMA.

B Omnia veteres exemplaria habent: *Νομίσαντες* *nos*, id est, nondum nos hic adesse. Vide supra in gesta Concilii Ephesini cap. 24. pag. 57. & 63.

b In omnibus libris nostris *ἐκκλησιαστικὸν* *domnus*. Infra scribunt & Constantinopol. *εἰλιμένε* *dicere domus*.

c Corb. & Colb. *potestis*. Paris. & Divion. *videre eum non possitis*.

d Hæc lectio ab propria idiotismo Conciliorum. Omnes libri habent *Ἐλεσίμιόν* quendam. Quo etiam modo legitur in antiquis exemplaribus & in Græco textu. Hujus Elesimii mentio extat paulo post.

e Ita non habentur in libro Divionensi.

f Corb. & Colb. *Dei amicissimus Eus. episcopus Ephes. & Paris. Amantissimus Eus. episc. Ephes.* Divion. *Dei amicissimus episcopus*. Reliqui *episcopus Ephesinus*.

g Veteres omnes *Νόμιμον* *nos*.

h Hæc lectio propriis est et editione Corbiensi. Omnes porro libri veteres habent *ἀγνοῦσιν* *ignorantes*.

i Hæc lectio est editionis Aubbanæ. Reliquæ omnes & veteres libri legunt *Compellebat*.

k Hanc lectionem præferunt etiam veteres editiones & codex Parisiensis. Reliqui, *illa nobis*.

l Hæc lectio primum emendat in editione Binianæ. At veteres & ita veteres exemplaria habent *legere*, Divion. *relegere*.

m Corb. & Colb. *Deo amicissimus*. Alii, *reverentissimus*.

n Divion. & Paris. *Tractatus est semper*. Et in margine Divion. *et Εὐσεβεστάτου semper est*.

o Paris. *religiosissimus*, Divion. *religiosus*.

p Divionensis scriptura est, *et. archimandritam*.

ANNO CHRISTI 451. tigari: definimus enim mihi esse, non egredi monasterium. Nec ergo & illenos dirigant, quod volunt; & * ante tentum vocationem meam faciant. mihi enim, ac si vocassent, fuit. Petiit autem nos dicere * sanctitati domini hæc. * Compellebar autem nos & charitatem aliquam fiat pro quo, & nos acquievimus satisfacere, dicentes: Si quid voluerit, permaneo doce. * Ita nobis talia ad eum dicentibus, delata est charta, & voluit eam nobis * legi, & nec sic acquievimus audire: sed accipiens Eleimenum quidem, & nos valefacientes, egressi sumus, dicente eo: Quia diriga famæ synodo hanc chartulam cum subscriptione mea. Flavianus sanctissimus archiepiscopus dixit: Dicat & reverendissimus presbyter Theophilus, quæ pergens ad reverendissimum presbyterum & archimandritam Eutychem pariter cum religiosissimo presbytero Mama, audivit. Theophilus reverendissimus presbyter dixit: Perveniens pariter cum Mama presbytero in monasterium Eutychis presbyteri & archimandritæ, hæc eum audivi dicentem: nisi forte mors ejiciat me de hoc monasterio, quia definitum mihi est, & impossibile mihi est egredi. Et alia omnia quæ dicta funt a reverendissimo presbytero Eutyche, exposuit religiosissimus presbyter Mamas, quæ & ego audivi. Eusebius * Dei amantissimus episcopus dixit: * Excogitatio * est semper & * occasio obnoxius, ut dilationibus utantur. Nec enim in arbitrio eorum qui accusantur, * et tentare, aut loco scriptæ circumscribere. Sed peto & nunc regularum sanctarum invigilare potentiam adversus accusatum, & jubere eum etiam iterum hic advenire. Sanctissimus archiepiscopus dixit: Audiens sancta synodus quæ mandata funt ab Eutyche reverendissimo presbytero & archimandrita per reverendissimos presbyteros qui ad eum diefci fuerant, quod placet, declaret. Sancta synodus dixit: Rationis est, & tertio a fancta & magna hac synodo reverendissimum presbyterum & archimandritam Eutychem conveniendum ad hanc sanctam synodum occurrat. Et hoc * mittime fecerit, se ipsum satisfaciat. * Flavianus archiepiscopus dixit: Religiosissimi presbyteri, Memnon facrorum valutorum cultos, & Epiphanius, & Germanus discoursi, cuntes ad reverendissimum presbyterum & archimandritam Eutychem, tertiæ vocationis scripta, a sancta synodo et directa, insinuent: quatenus venientes satisfaciat super his quæ ei irrogantur. Constantinopolitana synodus * a sancta synodo vocationis chartula, fic.

A ἀπὸ τὴ ἀκόκλαιν ἡμῶν παρὰ τὴν ἡμετέρας ἀγνοοῦσιν ἀδελφὸν τὸν ἀρχιεπίσκοπον ἡμῶν & Θεόφιλος ὁ τῆς τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας ἀρχιεπίσκοπος ἀγαπητὸν ἀδελφὸν Εὐτυχῆ, παραγενόμενοι. ὁ ἀγνωστὸς ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· λέγετε καὶ ἀδελφὸν καὶ πρεσβύτερον, οἱ διεκοπτόμεθα τοῦ δόξαι τὴ ἁγία συνόδῳ, τὴ ἀκόκλαιν περὶ τὴ ἀκλαδὸν τὴ πρεσβύτερῳ & ἀρχιμανδρίτε Εὐτυχῆ· & ἐστὶ ἑτοίμως ἐν τῷ παρεδρεύειν εἰς τὸ συνέδριον τὴ ἁγιωτάτῃ συνόδῳ. ὁ ἀκλαδὸς ἑπτὰ πρεσβύτερος Μάμας εἶπε· ἐκ τὴ ἀκλαδὸν τὴ μονὴ τὴ ἀδελφὸν τὴ πρεσβύτερῳ & ἀρχιμανδρίτε Εὐτυχῆ, ἐφοῦμεν μοναχοὺς ἑστῶτας πρὸ τὴ πυλῶν· & ἐπιλαβόμενοι μεθ' αὐτῶν ἐσῆλθον τὴν μονὴν, ἐλέγομεν αὐτοῖς· ὅτι μόνοι ἐστὲ σωστοὶ τὴ λόγῳ τὴ ἀρχιμανδρίτη, ἀπεστάλητε παρὰ τὴ ἁγιωτάτε ἀρχιεπισκόπε, & τὴ παρόντε ἁγίε συνόδε· & ἐλέγομεν ἡμῖν· ὅτι ὁ κύριος ὁ ἀρχιμανδρίτης ἀσθενεῖ, & ὑπόκειται ἡμᾶς ἰδεῖν τινα. τί δὲ ἐκεῖ ἐλθεῖν, ἢ τὴ ἀπεκλεῖν, οὐκαὶ ἡμῖν; ἡμεῖς δὲ ἐλλιμένες ἐμεῖν, & ὑπόκειται αὐτοῖς· ὅτι ἡμεῖς κατὰ ὑφέτην αὐτὸν ἀπεσταλμένοι, & ἵν μηδὲν ἀποκαλῶν ἀπεκρίθη, & ἔγομεν μὲ χρήματα τὴ μεμφὴ τὴ ἁγίας συνόδε κατὰ αὐτὸ. οἱ δὲ εἰσελθόντες, πάλιν ἔξελθον, & ἔγαγον μὲ ἐκεῖνον Ἐλεσίμιόν τινα μοναχόν, λέγοντες· ὅτι ἐκεῖνος ἀρχιμανδρίτης ἡμῶν ἀγρωστεῖ· αὐτὸν ἐπέστειλεν εἰς τὴν ἀκόκλαιν, ἵνα εἰπὼ τὰ δεδομένα εἰπεῖν. ἡμεῖς δὲ οὐ ἐπῶς ἐπίδομεν & εἰπεῖν αὐτῷ, & ἀλλὴν ἐρωτῶν· ὅτι τί ἐλέγετε; ἡμᾶς ἀπεσταλμένε παρὰ τὴ ἁγιωτάτε & ἁγιωτάτε ἀρχιεπισκόπε, & τὴ ἁγίε & μεγάλε συνόδε, ἐκεῖνε φωνὴ· τὰ ἐν τοῖς γεγραμμένοις αὐτὸς δορυβόμεθε, & φωνὴ ἀλλήλοις ἐρωτῶνται τὴ λεγόντε τὴ· τί ἐκ τὴ ἀκλαδὸν τὴ ἁγιωτάτε & ἀρχιεπισκόπε; & φωνὴ ἀλλήλοις ἐρωτῶνται διὰ τὸ ἐλθεῖν ἡμᾶς τὴ τοῦ ἀποκαλῶν, ἐπόμεν αὐτοῖς· ὅτι τί δορυβόμεθε; οὐδὲν γὰρ ἐπεγεγραμμένα ἐν τοῖς κρυπτὰ. ἀλλὰ λέγομεν & ἡμεῖς τὴν θεῖαν τὴ γραφὴν, ὑπόμενε αὐτὴν ὁ ἁγία σύνοδος δέοντος τὴν ἀκόκλαιν ὡς εἰπεῖν τὴ ἀπόκριν αὐτῷ, & ἐφ' οἷς κατηγορεῖν παρὰ τὴ Θεοφιλεστέρε Εὐτυχῆ τὴ ἐπτικόπε, συνέλθοι, & ἀπολογήσεται. Πλαβόμενοι· πῶς οὐκ ἀπόκρισιν μόνον, & ἔδεμεν ἡμῖν ὁ ἀφοσιωμένος ἀδελφὸς τὴ πρεσβύτερος & ἀρχιμανδρίτης Εὐτυχῆς· οὐκ ἐπῶς Θόπος, ἐπεδείκαμεν τὴν ἀπόκριν ἡμῖν· ἐποίησεν ἀναχωρεῖν ἐφ' ἡμῖν. καὶ τί νῦν ἀπόκρισιν λέγε· ὅτι ἐγὼ ὧδε ἀδέλαμι, ὅτε τὴ μονὴ κελεύει μὲ ἡ ἐξελθεῖν ἐκεῖ, ἀκαιτικὸς ἀπλῶς. ἀναμένε δὲ & ἡ ἁγία σύνοδος, & ὁ Θεοφιλέστατος ἀρχιεπίσκοπος, & τὸ ἁγία σύνοδος ἀρέσει τὴ, & ἐκεῖνε ἐὰν ἐκ ἀρέσκοντα τὴ μοναστὴν μὲ, τὸ λέγε ἀκόμα ἐκκλησίαν μὲ ἐξελθεῖν & ἐ Θεοφιλέστατος ἀρχιεπίσκοπος, & ἡ ἁγία σύνοδος ἀρέσει τὴ, & ἐκεῖνε

B

C

D

E

ACTIO PRIMA.

ANNO CHRISTI 451.

B Libri nostri, *domui*.

C Hic esset est editionis Aubbanæ. Reliquæ omnes & veteres libri legunt *Compellebar*.

D Hanc lectionem præferunt etiam veteres editiones & codex Parisiensis. Reliqui, *illa nobis*.

E Hæc lectio primum emendat in editione Binianæ. At veteres & ita veteres exemplaria habent *legere*, Divion. *relegere*.

F Corb. & Colb. *Deo amicissimus*. Alii, *reverentissimus*.

G Divion. & Paris. *Tractatus est semper*. Et in margine Divion. *et Εὐσεβεστάτου semper est*.

H Paris. *religiosissimus*, Divion. *religiosus*.

I Divion. & Paris. *Presbyterum & monachum*. Sed in margine Divion. *et. archimandritam*.

ACTIO PRIMA.

*Sancta & magna synodus per Dei gratiam degens in Christianissima & regia Constantinopoli * nova Roma, Episcopis reverendissimo * presbytero archimandrite*

A Rbitramur te non ignorare quæ a sanctis regulis definita sunt adversus minime obedientes & nolentes ad satisfaciendum occurrere, cum & tertia ad eos facta vocatio fuerit. Nec ergo teipsum his quæ pie ab his statuta sunt, * configas, vel nunc etiam tertio a nobis vocatus per * reverendissimos presbyteros, id est, Mennonem episcopum factorum valorum, & Epiphanium, & reverendum Germanum diaconum, (in tantum concilium,) * I sequitce præsens effe * perrodie, * in subsequenti die matutino, hoc est, quarta feria, die decima septima mensis Novembris,

Η ἁγία καὶ μεγάλη σύνοδος, ἡ τῷ Θεῷ χάριν εὐδιαιτῶν σὺν τῇ φιλοχρίστῳ καὶ βασιλικῇ Κωνσταντινουπόλει, νέᾳ Ῥώμῃ, τῇ διαβεβοήσῃ πρεσβυτέρῳ τῷ ἀρχιμανδρίτῃ Εὐτυχῇ.

Ο Τι οἶμαι τὸ τῶν θείων κανόνων διαγράμματα Σ τῇ ἀποσιθύσει, καὶ μὴ εἰσχρήσει ἀνεπιστάτοις εἰς ἀπολογίαν, ὅπου τὴ τρίτη κλῆσις ἀφῖκτο αὐτῶν ἤδη τοῦ. ἐνὶ τοίνυν μὴ σωυτὸν ἀξιωτέρᾳ τῶν ὑπ' αὐτῷ ἀνεβεῖν ἀπογνόμενος, νῦν γὰρ τὸ τέτον τῷ ἡμῶν καλῆσθαι δὶ τῶ βλαβεστάτω πρεσβυτέρῳ, Μέμνονος τῷ κελοφύλακος, & Ἐπιφανίου, & τῷ ἀκλεβεστάτῳ διακόνῳ Γερμανῷ, ὅλῳτον τοσοῦτον ἐν τῷ ἐπόδοκε ἐωῦτον· τῇ τετάρτῃ τῇ ἡμέρᾳ, τῇ δεκάτῃ καὶ ἑβδόμῃ τῇ Νοεμβρίου μηνός.

Πράξις πέμπτη τῶν Κωνσταντινουπόλεως.

Κ Αὶ τῇ ἑξῇ ἡμέρᾳ, ἥτις ἐστὶ δεκάτη τῇ Νοεμβρίου μηνός, ἡμέρᾳ τετάρτῃ, προκαθεζομένου τὸ ἁγιωτάτε ἀρχιεπισκόπε, καὶ τῶ ἁγιωτάτου τόπου, καὶ διαλεγομένου τοῦ θείου δόξασε τῶ αὐτῶ ἁγιωτάτε ἀρχιεπισκόπε, Ἀσελληνάδου διάκονος ἀναγνόντος ἐμβόλυτα λέγων· μοναζοντὶ τινὲς ἀπὸ τῶ τῶ ἀγίου Εὐτυχοῦς τῶ ἀρχιμανδρίτε Ἀβραμίου ἐν τῷ ἁγίῳ τόπῳ τῶ ἀρχιεπισκόπε, ἐν τῷ ἁγίῳ σύνοδῳ, ἐν τοιαυτῇ δόσει τοῦτο ἐδόθη. ὁ ἁγιωτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· εἰσὶ παρεῖναι. ὁ εἰσεδόξατος Ἀβραμίου τῶ βλαβεστάτω πρεσβυτέρῳ & ἀρχιμανδρίτε, τῇ Ἐλεβρτίᾳ, & Κωνσταντίνε, & Κωνσταντίῳ, τῇ διακόνῳ τῶ μονῆς τῶ βλαβεστάτε πρεσβυτέρου & ἀρχιμανδρίτε Εὐτυχῆς, ὁ ἁγιωτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· τί ἐπιθέλετε ὑμεῖς ἀπὸ τὸ Ἀβλάβεια τῶ Ἀβραμίου; ὁ βλαβεστάτος πρεσβύτερος & ἀρχιμανδρίτης εἶπε· ἀτεκλήσαμεν. ὁ ἁγιωτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· τίς ὑμᾶς ἀτέκλεσεν; ὁ βλαβεστάτος πρεσβύτερος & ἀρχιμανδρίτης Ἀβραμίου εἶπε· ὁ ἀρχιμανδρίτης. ὁ ἁγιωτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· ποῖος ἀρχιμανδρίτης; Ἀβραμίου; ὁ βλαβεστάτος πρεσβύτερος & ἀρχιμανδρίτης εἶπε· Ἐυτύχιος. ὁ ἁγιωτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· τί μέλετε; Ἀβραμίου; ὁ βλαβεστάτος πρεσβύτερος & ἀρχιμανδρίτης εἶπε· ἀτεκλήσαμεν ἡμεῖς ἀρχαῖοι. μὰ τὸ ἀγάπε, ὅλον τὴ νύκτα οὐ κοιμῶμεν, μέλομ' ὅτι δὲ ἔγω ἐκκομιῶν μέλομτος αὐτῶ. μετὰ τὸ λόγο μὲ ἀφῆκε τέρας διὰ τέτο· εἶπε δὲ μαὶ τὰ τὰ εἰπεῖν τῶ λόγο. ὁ ἁγιωτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· & ἀλλόβαμεν,

ACTIO PRIMA.

Epistola Constantinopolitanæ Synodi ad Eutychem presbyterum.

Rbitramur te non ignorare quæ a sanctis regulis definita sunt adversus minime obedientes & nolentes ad satisfaciendum occurrere, cum & tertia ad eos facta vocatio fuerit. Nec ergo teipsum his quæ pie ab his statuta sunt, * configas, vel nunc etiam tertio a nobis vocatus per * reverendissimos presbyteros, id est, Mennonem episcopum factorum valorum, & Epiphanium, & reverendum Germanum diaconum, (in tantum concilium,) * I sequitce præsens effe * perrodie, * in subsequenti die matutino, hoc est, quarta feria, die decima septima mensis Novembris,

ANNO CHRISTI 451.

Actio IV. Constantinopolitanæ Synodi, (lecta Ephesi, & relecta Chalcedone.)

Et sequenti die (tertia feria,) quæ est sextadecima mensis Novembris, præsidente sanctissimo archiepiscopo & sanctæ synodo, & disputante de divinis dogmatibus eodem ipso sanctissimo archiepiscopo, Episcopiades diaconus & notarius nuntiavit, dicens: Quidam monachi presbytero & archimandrita Eutyche directi, de Abraamius reverendissimus presbyter & archimandrita, foris sunt, & postulant ingredi. Sanctissimus archiepiscopus dixit: Ingrediantur. Et cum ingressi fuissent Abraamius reverendissimus presbyter & archimandrita, & Eleusinius & Constantinus & Constantius diaconi monasterii reverendissimi presbyteri & archimandritæ Eutychis, sanctissimus archiepiscopus dixit: Quid est fatigata ad nos * reverentia vestra? Abraamius reverendissimus presbyter & archimandrita dixit: Directi sumus. Sanctissimus archiepiscopus dixit: Quis vos direxit? Abraamius reverendissimus presbyter & archimandrita dixit: Archimandrita. Sanctissimus archiepiscopus dixit: Quis archimandrita? Abraamius reverendissimus presbyter & archimandrita dixit: Eutychen. Sanctissimus archiepiscopus dixit: Quid maxime? Abraamius reverendissimus presbyter & archimandrita dixit: * Direxit nos agrotantes. Per * orationes enim tuas * tota nocte dormire non potuit, gemens: * nec ego quidem dormivi, ego gemente. a vesperæ enim propter hoc me vocavit: dixit autem mihi * ut aliqua

ANNO CHRISTI 451.

Actio IV. Constantinopolitanæ Synodi, (lecta Ephesi, & relecta Chalcedone.)

Ο Υ̓δὲ τῇ ἑξῇ ἡμέρᾳ, ἥτις ἐστὶ δεκαεκτὴ τῇ Νοεμβρίου μηνός, ἡμέρᾳ τετάρτῃ, προκαθεζομένου τὸ ἁγιωτάτε ἀρχιεπισκόπε, καὶ τῶ ἁγιωτάτου τόπου, καὶ διαλεγομένου τοῦ θείου δόξασε τῶ αὐτῶ ἁγιωτάτε ἀρχιεπισκόπε, Ἀσελληνάδου διάκονος ἀναγνόντος ἐμβόλυτα λέγων· μοναζοντὶ τινὲς ἀπὸ τῶ τῶ ἀγίου Εὐτυχοῦς τῶ ἀρχιμανδρίτε Ἀβραμίου ἐν τῷ ἁγίῳ τόπῳ τῶ ἀρχιεπισκόπε, ἐν τῷ ἁγίῳ σύνοδῳ, ἐν τοιαυτῇ δόσει τοῦτο ἐδόθη. ὁ ἁγιωτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· εἰσὶ παρεῖναι. ὁ εἰσεδόξατος Ἀβραμίου τῶ βλαβεστάτω πρεσβυτέρῳ & ἀρχιμανδρίτε, τῇ Ἐλεβρτίᾳ, & Κωνσταντίνε, & Κωνσταντίῳ, τῇ διακόνῳ τῶ μονῆς τῶ βλαβεστάτε πρεσβυτέρου & ἀρχιμανδρίτε Εὐτυχῆς, ὁ ἁγιωτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· τί ἐπιθέλετε ὑμεῖς ἀπὸ τὸ Ἀβλάβεια τῶ Ἀβραμίου; ὁ βλαβεστάτος πρεσβύτερος & ἀρχιμανδρίτης εἶπε· ἀτεκλήσαμεν. ὁ ἁγιωτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· τίς ὑμᾶς ἀτέκλεσεν; ὁ βλαβεστάτος πρεσβύτερος & ἀρχιμανδρίτης Ἀβραμίου εἶπε· ὁ ἀρχιμανδρίτης. ὁ ἁγιωτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· ποῖος ἀρχιμανδρίτης; Ἀβραμίου; ὁ βλαβεστάτος πρεσβύτερος & ἀρχιμανδρίτης εἶπε· Ἐυτύχιος. ὁ ἁγιωτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· τί μέλετε; Ἀβραμίου; ὁ βλαβεστάτος πρεσβύτερος & ἀρχιμανδρίτης εἶπε· ἀτεκλήσαμεν ἡμεῖς ἀρχαῖοι. μὰ τὸ ἀγάπε, ὅλον τὴ νύκτα οὐ κοιμῶμεν, μέλομ' ὅτι δὲ ἔγω ἐκκομιῶν μέλομτος αὐτῶ. μετὰ τὸ λόγο μὲ ἀφῆκε τέρας διὰ τέτο· εἶπε δὲ μαὶ τὰ τὰ εἰπεῖν τῶ λόγο. ὁ ἁγιωτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· & ἀλλόβαμεν,

ANNO CHRISTI 451.

A dicerem domno. Sanctissimus archiepiscopus dixit: Et * intermittimus, non * immenemus. Dei enim est dare fonitatem, non Ritum autem expellere fofpitatem ipfius. Neque enim in abfcifionem infpicimus, fed ad incrementum. Nec enim defeftatur Deus in perditione verorum: nec fumus filii inhumanitatis, fed clementiæ Dei. Si enim proprie nos, qui diveccus, pauper factus * eft, & nos excefam ejus pauperatem fequi debemus. Ad miferiordiæ enim opera a Deo facta fumus. Abraamius reverendissimus presbyter & archimandrita dixit: Mihi per vefligia tua, & alia aliqua mandavit, quæ B fi interrogatus fuero, dico. Sanctissimus archiepiscopus dixit: Quomodo (rapo te) eft poffibile, altero accufato, pro eo altrum dicere? Sed magis intermittimus, & non immenemus. Adventus fuit ad patres venit: & ad fratres, non ad ignorantes eum, imo hafenus in amicitia permanetes. Multi nafierunt & fcandalizati funt. Nam accufator ejus inftat, & debet fatisfacere. Si enim tunc, Nefterio adverfante veritati, * pro veritate ifte ingreffus eft: quanto magis nunc debet pro veritate & pro fenetefio ingredi? Homines fumus: * multi & magni fcandalizati funt, & per imprudentiam & imperitiam decepti funt, pautantes fe recta fagere. Pœnitentia non iffere confuionem: fed permanere in peccato, opprobrium eft. Sicut enim vermis confumit lignum ex quo nafcitur, ita & peccatum permanens in faciente illud. Sed magis adventat; & confitenti ei delictum, & anathematizanti, dabimus pro præcedentibus veniam: & de futuris non fe fanctam fynodum munit, * quod fimilia expofitionibus fanctorum patrum * fapiat, & * præter hos poftmodum neque docetat aliquos, neque in aliquorum præfentia difputet. Sic oportet, obfecro te. Nam & antequam tu eum fcires, fcio eum; & antequam ille te cognofceret, nec cognovit. Abraamius reverendissimus presbyter & archimandrita dixit: Nos habet per vefligia vefira. Et poftquam venerunt, Flavianus (fanctiffimus archiepiscopus dixit: Cognoscitis zelum accufatoris? quoniam * ego ignis frigidus illi * videtur propter pietatis zelum. Et Deus fcit. Et monuit * rogavi, dicens: Noli obfecro: intermitte. Cum autem immineret, quid eram factorus? * Numquid ego difpefitionem veftram volo * abfit; & patram autem * colligere.

ACTIO PRIMA.

Actio V. Constantinopolitani concilii, (lecta Ephesi, & relecta Chalcedone.)

Et sequenti die, id est, septimadecima mensis Novembris, rursus congregata sancta

BALUZII NOTÆ.

a Tinilus ide non habetur in antiquis exemplaribus in his locis in quibus Constantinopolis vocatur Roma. Vide supra pag. 913. Ceterum ibihic quoque Crabbus appellat in margine. *Sec. nova Roma.*

* Mennon, pontifex fi ufpicias ad Gaga verba, dubitabis deinde hoc conjunctionem. Item hæc habent omnes editiones ante Labbeanam, & omnia vetera exemplaria.

d Codices Divion. & Paris. *fuccumbo.* Divionenfis habet in margine, *al. confpec.*

e Illud codices, *vulgarifimus*, & paulo poft *relinquam pro reverentiam.*

f Omnes libri, *fofpitas profpitas ejus in crapulam.*

g Hæc eft lectio libri Divionenfis. Alii habent: *Qui vos direxit? Sed fi interrogatus fuero, dico. Qui archimandrita?*

h Paini omnium Romani haec habent: *Quid maximedire?*

i Codices Corbeiensis & Parisiensis habent, *verum nodum.* Divion. *quia rata nodo.*

k Omnes libri *vetera* & *publicata* sine Romanam, *nec ego vero.* a Omnes libri *vetera*, & *aliqua dicere domno.*

ANNO CHRISTI 451.

Actio V. Constantinopolitani concilii, (lecta Ephesi, & relecta Chalcedone.)

Ο Υ̓δὲ τῇ ἑξῇ ἡμέρᾳ, ἥτις ἐστὶ δεκαεκτὴ τῇ Νοεμβρίου μηνός, πάλιν συνιθροίσθη τὸ ἁγία συνοδικὴ Σύνοδος, ἡ μὴ δὶ τὸ ἀθεμιτοῦ τὸ ἥδου αὐτῷ. ἡ δὲ οὐ τοιαῦτα ὁρῶσῃ, οὐ κατὰ τὸ ἀκῶν, ὅν γὰρ τὸ Θεὸς εἶ ἀ-λοιὰ ἐ ἥδου· ἀπεφασίσαμεν ἀφορίζειν τοῦτο, ἀλλὰ φιλανθρωπίας Θεῖ. οὐ γὰρ δὶ ἡμᾶς ὁ πλάσας ἐπθλέχεται, & κλίνει φοβεῖσθαι τὴ ὑβριὴ αὐτῷ τὴ ἡμῶν ἐπιέζ· εἰς γὰρ φιλανθρωπίας ἔργα ὑπὸ Θεῖ κατεκαλέσθημεν. ὁ ἀλαβεβεστατος πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης Ἀβραάμιος ἔφησε· ἔμοι, τῇ τοῦτο σοι, & ὑπὸ τὴ ἐκείνε τῶν ἀδελφῶν, & δὶ ἐκείνε τῶ, ἀλλὰ μάλιστα ἐκείνε τῶ ἀλαβεστάτε τοῦ ἐφεσε· τὸ δικαίτο, παρεκαλέσ σε, ἀλλὰ κατηρόησῃν, ἀλλὰ οὐ ἐπεὶ ὑπὲρ αὐτῶ, ἀλλὰ μάλιστα ἐκείνε, ὡς ἐπιτιθέμεθα· κἀν ἔλθῃ σύνοδῳ, κρὸς πατέρας ἔρχε[illegible]· & κρὸς ἀδελφὸς, κρὸς ἀκόμνωτας αὐτῷ, κρὸς ἐστὶ τῇ πὶ ἐπιμέλεσιν τῇ θρίλῃ. πολλοὶ γὰρ σκανδαλίζεσθε· ὁ γὰρ κατήγορ αὐτῷ ἐπίστατα & ἀφεῖλαι ἀπολογήσασθαι, εἰ μὴ τίνι, Νεστορίε ἀνεπαμένε τῇ ἀλήθεῖα, ὑπὲρ ἀλήθειας ἐσέπλθε, πόσῳ μᾶλλον ὀφείλει καὶ ὑπὲρ ἀλήθειας & ὑπὲρ ἐωυτὸ εἰσέπλθεῖν; ἀνθρωποὶ ἐσμὲν, & πολλοὶ ἐπὶ μεγάλαν ἐσκανδαλίσθησαν, & ἐξηπάτησαν ὑπὸ ἀνοίας & τὸ ἀπειρίας, νομίζοντες ὀρθὰ φρονεῖν. οὐ γὰρ ἐξῆλθεν μετανοῖ[illegible], ἀλλὰ τὸ ἐπιμένειν τῇ ἁμαρτίᾳ, ὀνείδος. ὅσπερ γὰρ σκώληξ ἀκολίκτον τὸ ξύλου, ὅς ἐ τέρ ἐστι· & ἁμαρτία μένουσα τὸ τὸ ποιοῦντ αὐτοῦ. ἀλλὰ μᾶλλ ἐπιθέλει & ὁμολογοῦντα αὐτῷ τὸ πλέμμα, & ἀναθεματοῦντα, δώσομεν τὴ ἀβλάβειαν τὴ ἐπιθεμένε τὴ ἀναθεμαθέντε. & ὑπὲρ τὴ μελλόντων ἡμεῖς τὴ σύνοδος ἀσφαλίζομεν· ὅμοια τοῖς ἁγίοις πατέρων ἡμῶν, & κατὰ τὴ τῶν ἑτέρων δὶ δίδασκε τινὰς, μὴδὲ τὴν διαλέγεται. ὅπω γὰρ, παρεκαλῶ σε, & κρὸ τὸ σὲ εἰδέναι σε ἐγὼ, οἶδε μὲν· & κρὸ τὸ σὲ γνῶναι σὲ, οὐδὲν ἔγνε. Ἀβραάμιος ὁ πρεσβύτερος & ἀρχιμανδρίτης εἶπε· ἀπὸ ἔχομ ἡμᾶς τοῦτον. & μὴ ἀπεστάσαν, ἀφίκετο Φλαβιανὸς, ὁ ἁγιωτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· γινώσκετε τὴν ἀλαβεῖαν τὴ κατηγόρε; ἐγὼ πυρὶ ψυχρὸν ἐστὶν αὐτῷ, διὰ τὴ τῶν εὐσεβείας ζῆλον. & Θεὸς οἶδε. & παρήνεσα, ἀπόστηθι, παρεκαλῶ σε, ἐπίδοι. ἀλλ' δὲ ἐπιστῶν, τί ἐγὼ ποιήσω; ἄρτι ἐγὼ δίδομαι τὴ σωστικὴν ἡμῶν; μὴ γένοιτο. ἀμὴ μᾶλλον & συναγωγὴν ἡμῶν; ἐγὼ δὲ ἐστὶ τὸ κοκκίνιον, πάντων δὲ τὸ σκυβρόνιον.

Πράξις τέμπτη τῶν Κωνσταντινουπόλεως.

Η ἁγία ἡμέρᾳ, ἥτις ἐστὶ δεκαεκτὴ τῇ Νοεμβρίου μηνός, πάλιν συνιθροίσθη τὸ ἁγία συνοδικὴ Σύνοδος, ἡ μὴ δὶ τὸ ἀθεμιτοῦ τὸ ἥδου αὐτῷ. ἡ δὲ οὐ τοιαῦτα ὁρῶσῃ, οὐ κατὰ τὸ ἀκῶν, ὅν γὰρ τὸ Θεὸς εἶ ἀ-λοιὰ ἐ ἥδου· ἀπεφασίσαμεν ἀφορίζειν τοῦτο, ἀλλὰ φιλανθρωπίας Θεῖ. οὐ γὰρ δὶ ἡμᾶς ὁ πλάσας ἐπθλέχεται, & κλίνει φοβεῖσθαι τὴ ὑβριὴ αὐτῷ τὴ ἡμῶν ἐπιέζ· εἰς γὰρ φιλανθρωπίας ἔργα ὑπὸ Θεῖ κατεκαλέσθημεν. ὁ ἀλαβεβεστατος πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης Ἀβραάμιος ἔφησε· ἔμοι, τῇ τοῦτο σοι, & ὑπὸ τὴ ἐκείνε τῶν ἀδελφῶν, & δὶ ἐκείνε τῶ, ἀλλὰ μάλιστα ἐκείνε τῶ ἀλαβεστάτε τοῦ ἐφεσε· τὸ δικαίτο, παρεκαλέσ σε, ἀλλὰ κατηρόησῃν, ἀλλὰ οὐ ἐπεὶ ὑπὲρ αὐτῶ, ἀλλὰ μάλιστα ἐκείνε, ὡς ἐπιτιθέμεθα· κἀν ἔλθῃ σύνοδῳ, κρὸς πατέρας ἔρχε[illegible]· & κρὸς ἀδελφὸς, κρὸς ἀκόμνωτας αὐτῷ, κρὸς ἐστὶ τῇ πὶ ἐπιμέλεσιν τῇ θρίλῃ. πολλοὶ γὰρ σκανδαλίζεσθε· ὁ γὰρ κατήγορ αὐτῷ ἐπίστατα & ἀφεῖλαι ἀπολογήσασθαι, εἰ μὴ τίνι, Νεστορίε ἀνεπαμένε τῇ ἀλήθεῖα, ὑπὲρ ἀλήθειας ἐσέπλθε, πόσῳ μᾶλλον ὀφείλει καὶ ὑπὲρ ἀλήθειας & ὑπὲρ ἐωυτὸ εἰσέπλθεῖν; ἀνθρωποὶ ἐσμὲν, & πολλοὶ ἐπὶ μεγάλαν ἐσκανδαλίσθησαν, & ἐξηπάτησαν ὑπὸ ἀνοίας & τὸ ἀπειρίας, νομίζοντες ὀρθὰ φρονεῖν. οὐ γὰρ ἐξῆλθεν μετανοῖ[illegible], ἀλλὰ τὸ ἐπιμένειν τῇ ἁμαρτίᾳ, ὀνείδος. ὅσπερ γὰρ σκώληξ ἀκολίκτον τὸ ξύλου, ὅς ἐ τέρ ἐστι· & ἁμαρτία μένουσα τὸ τὸ ποιοῦντ αὐτοῦ. ἀλλὰ μᾶλλ ἐπιθέλει & ὁμολογοῦντα αὐτῷ τὸ πλέμμα, & ἀναθεματοῦντα, δώσομεν τὴ ἀβλάβειαν τὴ ἐπιθεμένε τὴ ἀναθεμαθέντε. & ὑπὲρ τὴ μελλόντων ἡμεῖς τὴ σύνοδος ἀσφαλίζομεν· ὅμοια τοῖς ἁγίοις πατέρων ἡμῶν, & κατὰ τὴ τῶν ἑτέρων δὶ δίδασκε τινὰς, μὴδὲ τὴν διαλέγεται. ὅπω γὰρ, παρεκαλῶ σε, & κρὸ τὸ σὲ εἰδέναι σε ἐγὼ, οἶδε μὲν· & κρὸ τὸ σὲ γνῶναι σὲ, οὐδὲν ἔγνε. Ἀβραάμιος ὁ πρεσβύτερος & ἀρχιμανδρίτης εἶπε· ἀπὸ ἔχομ ἡμᾶς τοῦτον. & μὴ ἀπεστάσαν, ἀφίκετο Φλαβιανὸς, ὁ ἁγιωτατος ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· γινώσκετε τὴν ἀλαβεῖαν τὴ κατηγόρε; ἐγὼ πυρὶ ψυχρὸν ἐστὶν αὐτῷ, διὰ τὴ τῶν εὐσεβείας ζῆλον. & Θεὸς οἶδε. & παρήνεσα, ἀπόστηθι, παρεκαλῶ σε, ἐπίδοι. ἀλλ' δὲ ἐπιστῶν, τί ἐγὼ ποιήσω; ἄρτι ἐγὼ δίδομαι τὴ σωστικὴν ἡμῶν; μὴ γένοιτο. ἀμὴ μᾶλλον & συναγωγὴν ἡμῶν; ἐγὼ δὲ ἐστὶ τὸ κοκκίνιον, πάντων δὲ τὸ σκυβρόνιον.

Ο Υ̓δὲ τῇ ἑξῇ

ACTIO PRIMA. synodo in secretario episcopii, Actius diaconus & notarius dixit: Qui directi sunt hesterno die, qui erat festus decimus dies mensis Novembris, religiosissimi presbyteri, Mennon sacrorum velorum custos, & Epiphanius, & Germanus diaconus, in tertium vocationem ad reverendissimum Eutychem presbyterum & archimandritam, adfant, volentes intimare suo a memorato viro audierunt, ἀ πιστήσαντες λεγεῖν νεῦρα ἐκκλησίας. Flavianus sanctissimus archiepiscopus dixit: Priore loco dicat Mennon reverendissimus presbyter, quale responsum accepit ab Eutyche presbytero & archimandrita super his, pro quibus directus est a sancta synodo: Mennon presbyter & sacrorum velorum custos dixit: Secundum jussionem vestræ sanctitatis & vestræ sanctæ congregationis, pervenientes ulque ad reverendissimum presbyterum & archimandritam Eutychem, reddidimus ei scripta, quæ a vestra sancta synodo ἐτραπήσαν ἡμῖν. Λαβὼν δὲ, ἔφη, τὰ γράμματα, εἶπεν ἡμῖν· ὅτι ἀπέστειλα τὸν ἁγιωτάτον πρεσβύτερον & ἀρχιμανδρίτην Αβραάμιον ἀφ' ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἁγίας ὑμῶν συνόδου· ὅτι σωθῆναι αὐτὸν εἰς πρόσωπον ἡμῶν τὸν τῆς εὐφημοτάτου παρὰ τῆ ἁγίᾳ πατρὶ ἡμῶν τῆ κε Νικαίᾳ χ̄ τῆ ἐν Ἐφέσῳ, & τῆ κ̄ τῆ μακάρι Κύριλλον πάντ. ἐγὼ τάντα λέγοντα, ὁ Θεοδόσιος ὁ τῆς κατὰ Ἐυτύχου ἀπόκρισιν ἐν τῆ ἁγίᾳ σωθῆναι ἐγὼ ἐν τῆ ἐμῆ μετάνοιαν κατηγόρησε, ἀλλὰ τὸ τῆ Θεοτόκῳ, μὴ λέγει, ἵνα ἐκβεβλωσιν αὐτὸ γονεῖς ἐκείνοι, & ἐκεῖνοι ἐν τῆ ἁγίᾳ σωθῆναι ἐν τῆ μετάνοιαν ἀπὸ τῆς ἁγίας ὑμῶν συνόδου· ὅτ

ACTIO PRIMA.

quam * chartulam directam a reverendo presbytero & archimandritis Eutyche sacerdotibus. Qui respondit, directam ad te quidem fuisse præterita sexta feria, quæ est duodecima mensis Novembris, per * quemdam Constantinum diaconum, † petens ut subscriberem; & non accepi, dicens: Non est meum † subscribere, sed episcoporum tantum est. Et postulans dicebat: Si nunc mihi consipiat nolueritis, & humiliaverit me episcopus, quomodo * volis * impositionis est. Exinde egressi, veninus ad reverendum presbyterum & archimandritum Faustum. Flavianus sanctissimus archiepiscopus dixit: Quid autem continere reverendus presbyter & archimandrita Martinus dicebat tomum, † quem subscribere nolisti? Petrus presbyter dixit: Ut dicebat, quæ in Epheso acta sunt. Flavianus sanctissimus archiepiscopus dixit: Legerat & cognoverat; † an tantummodo audiens, hæc illi respondit? Petrus reverendus presbyter dixit: Non legerat quidem; dicebat vero, quia ipsa sunt beati Cyrilli, & episcoporum qui in Epheso convenerant. Subscriptus vero erat & tomus & occultabat subscriptionem. Similia vero & reverendus presbyter & archimandrita Faustus dicebant; directum ad te tomum per Constantinum & Eleusinium, quasi deberet a te subscribi & exigebat virtutem! & sententiam chartulæ. * dicebant illi: Trecentorum decem & octo est episcopi; & in Epheso congregatorum beatissimorum episcoporum. Et respondi * eis: † Nemquid exemplaria eorum falsantur apud nos? & date nobis ad * inspiciendum, ne forte aliquod additamentum habeat. Et non acquieverunt; sed recesserunt. Nos vero & ecclesiæ filii fumus, & unum patrem post Deum habemus archiepiscopum. Et dominus Job dixit: Tomum quidem non direxit ad nos; † dicebant vero, quia in his dicitur tomum ad te directum est * archiepiscopus, ut subscribas, & ne * persuadeatis ab eo. Pereximus vero & ad † Emmanuelem: & dixit, † ad te non directum. Similiter ad Abraamium: & ipse dicebat, † neque tomum, neque nuntium ad te fuisse directum. Flavianus sanctissimus archiepiscopus dixit: Dicas & Patricius reverendus diaconus, quid a † reverendis presbyteris & archimandritis audierit. Patricius † reverendus diaconus dixit: Directus † vestra sanctitate, & a vestra sancta synodo, una cum reverendo presbytero Petro, audivi illa,

Vera dictio. * & subscribere impositionis est.

* quemdam.

† subscribere.

† an tantummodo audiens.

* dicebant illi.

† Trecentorum decem & octo episcopi.

* eis.

† Nemquid exemplaria eorum falsantur apud nos?

* inspiciendum.

† Emmanuelem.

† ad te non directum.

† neque tomum.

† reverendis presbyteris.

* archiepiscopus.

† reverendus diaconus.

† vestra sanctitate.

* ne persuadeatis ab eo.

† sed non, quia in his dicitur tomum ad te directum est.

ANNO CHRISTI 451.

ANNO PRIMA.

ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΠΑΡΑ ΤΗ ΦΡΕΣΒΥΤΙΡΩ & ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗ ΕΥΤΥΧΗ ΙΕΡΕΣΙ. Ο ΑΠΕΚΕΙΝΟΣ, ΑΠΕΣΤΑΛΗ ΣΟΙ ΔΙΑ ΤΟΥ ΦΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ ΤΟΥ ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΥ, ΠΤΗΣ ΕΙΣ ΔΟΥΒΙΟΣ ΤΗΣ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΜΗΝΟΣ, ΔΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΤΙΝΟΣ, ΟΥΧΙ ΥΠΟΓΡΑΨΑΙ· & ΟΙ ΔΙΚΗΓΟΙ ΕΙΠΑΝ, ΟΤΙ ΟΥΔΕΝ ΕΙΣ ΣΟΥ ΕΓΕΝΕΤΟ ΤΟΥ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΜΗΝΟΣ, ΑΛΛΑ ΠΑΝΤΑ ΜΟΙ ΔΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΕΠΙΣΤΑΛΕΝ ΠΡΟΣ ΣΕ ΑΝΑΓΚΑΣΑΙ ΣΕ ΥΠΟΓΡΑΨΑΙ, & ΤΗΝ ΔΥΝΑΜΙΝ & ΤΗΝ ΓΝΩΜΗΝ ΤΟΥ ΧΑΡΤΟΥΛΑΡΙΟΥ. ΟΙ ΔΕ ΕΛΕΓΟΝ, ΟΤΙ ΕΚΑΤΟΝ ΔΕΚΑ & ΟΚΤΩ ΕΙΣΙΝ ΟΙ ΕΠΙΣΚΟΠΟΙ. & ΕΝ ΕΦΕΣΩ ΣΥΝΕΛΘΟΝΤΩΝ ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ. & ΟΥΤΟΣ ΩΣΠΕΡ, ΛΕΓΩΝ, ΟΤΙ ΤΑ ΤΟΙΑΥΤΑ ΕΙΣΙΝ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΚΥΡΙΛΛΟΥ, & ΤΩΝ ΕΦΕΣΩ ΣΥΝΕΛΘΟΝΤΩΝ ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ. & ΟΥΤΟΣ ΩΣΠΕΡ, ΛΕΓΩΝ, ΟΤΙ ΤΑ ΤΟΙΑΥΤΑ ΕΙΣΙΝ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΚΥΡΙΛΛΟΥ, & ΤΩΝ ΕΦΕΣΩ ΣΥΝΕΛΘΟΝΤΩΝ ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ. ΟΥΤΩ ΔΕ ΟΥΤΕΘΕΙΤΑΙ ΔΙΑ ΦΩΝΟΣΕΩΝ ΤΟΥ ΠΑΝΟΣ ΕΠΙΤΙΜΙΟΥ, & ΕΛΕΓΟΝ ΕΚΕΙΝΟΙ ΤΩ ΕΠΙΣΚΟΠΩ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΙΕΡΑΣΚΗΣ, & ΤΟ ΠΡΟΓΝΩΣΤΟΝ ΜΟΥΣΗΣΕΩΣ. ΟΥΤΩ ΔΕ ΠΛΕΙΟΣΙ ΑΚΕΛΕΙΑΣ ΚΑ ΤΗΛΙΕΜΑΝΟΝΤΑΙ ΤΑΩ ΑΥΤΩ ΒΟΕΙΛΟΝ ΠΑΡΕΛΑΒΟΝΤΙ ΑΥΤΩ. ΤΟΥΤΩ ΓΑΡ ΕΠΑΙΝΟΥΣΙ ΚΑΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΣ (ΛΕΓΟΥΣΙ) ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΕΝΕΚΑ ΤΟΥ ΚΑΛΟΥ ΤΗΛΙΕΜΑΝΟΝΤΑ ΑΥΤΟΝ. ΕΙ ΔΕ ΜΗ ΧΩ ΤΗΛΙ ΙΔΙΑΣ ΕΠΑΓΕΛΙΑΝ ΜΗ ΑΠΟΛΥΣΟΙ Ο ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ & ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ ΕΥΤΥΧΗΣ, ΤΗΙ ΠΡΟΣΟΥΔΟΚΙΑ ΤΟΥ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ, ΕΣΤΙΝ ΟΥΚ ΕΠΕΣΤΑΛΗ ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΝ. ΟΜΟΙΩΣ ΔΕ & ΠΡΟΣ ΑΒΡΑΑΜΙΟΝ. ΕΚΕΙΝΟΣ ΤΟΙΝΥΝ ΕΛΕΓΕ, ΜΗ ΓΑΡΕΙΛΗΦΕΝΑΙ ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΝ ΜΗΤΕ ΤΟΜΟΝ, ΜΗΤΕ ΓΡΑΜΜΑΤΟΝ. ΟΙ ΔΕ ΑΝΑΓΚΑΖΟΝΤΕΣ ΕΛΕΓΟΝ, ΟΤΙ ΤΟΙΑΥΤΑ ΕΙΣΙΝ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΚΥΡΙΛΛΟΥ & ΤΩΝ ΕΦΕΣΩ ΣΥΝΕΛΘΟΝΤΩΝ ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ. ΟΥΤΩ ΔΕ ΟΥΤΕΘΕΙΤΑΙ ΔΙΑ ΦΩΝΟΣΕΩΝ ΤΟΥ ΠΑΝΟΣ ΕΠΙΤΙΜΙΟΥ, & ΕΛΕΓΟΝ ΕΚΕΙΝΟΙ ΤΩ ΕΠΙΣΚΟΠΩ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΙΕΡΑΣΚΗΣ, & ΤΟ ΠΡΟΓΝΩΣΤΟΝ ΜΟΥΣΗΣΕΩΣ. ΟΥΤΩ ΔΕ ΠΛΕΙΟΣΙ ΑΚΕΛΕΙΑΣ ΚΑ ΤΗΛΙΕΜΑΝΟΝΤΑΙ ΤΑΩ ΑΥΤΩ ΒΟΕΙΛΟΝ ΠΑΡΕΛΑΒΟΝΤΙ ΑΥΤΩ. ΤΟΥΤΩ ΓΑΡ ΕΠΑΙΝΟΥΣΙ ΚΑΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΣ (ΛΕΓΟΥΣΙ) ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΕΝΕΚΑ ΤΟΥ ΚΑΛΟΥ ΤΗΛΙΕΜΑΝΟΝΤΑ ΑΥΤΟΝ. ΕΙ ΔΕ ΜΗ ΧΩ ΤΗΛΙ ΙΔΙΑΣ ΕΠΑΓΕΛΙΑΝ ΜΗ ΑΠΟΛΥΣΟΙ Ο ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ & ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ ΕΥΤΥΧΗΣ, ΤΗ

ACTIO PRIMA. cus ejus, & Constantinus diaconus & apo-
ecclesiarius ejusdem Eutychis, & Eleusinius
diaconus ejusdem monasterii: ut ex pre-
sentibus facta cognitione, veritas manife-
stetur. Flavianus sanctissimus archiepiscopus
dixit: Inquisiti a reverendissimo Eusebio
episcopo vocentur ad occurendum præfinito die.
Eusebius Dei amantissimus episcopus
dixit: A quibusdam competi, quia fecunda facta vocatione a sancta vetera synodo, directi a nobis religiosissimi presbyteri Mamas & Theophilus aliqua ab Eutyche presbytero & archimandrita audierint, quæ lob fide nunciantur non sunt profesti. Et hæc ille manifesta fuerint, comprobatio est certa quid sapiat. Peto igitur vocatos Mamam & Theophilum presbyteros, propositis sanctis evangeliis, directe quæ audierunt ab Eutyche presbytero & archimandrita. Flavianus sanctissimus archiepiscopus dixit: Dicant notarii, si fuerunt reverendissimi presbyteri in præsenti funt. Notarii dixerunt: Adest quidem reverendus Theophilus presbyter: reverendus vero Mamas presbyter abiens est. Flavianus sanctissimus archiepiscopus dixit: Audivisti quæ a Dei amantissimo episcopo Eusebio dicta sunt? Propter quod timorem Dei præ oculis habens, omnia cum veritate profitere, quæ ab Eutyche presbytero dicente audisti, cum ad vocandum cum a nobis & a sancta Synodo directus es. Theophilus religiosissimus presbyter dixit: Secundum jussionem sanctissimi sublimis ego & religiosissimus presbyter Mamas pervenimus ad monasterium reverendissimi presbyteri & archimandritæ Eutychis, & porreximus ei a vetera sancta synodo directam commonitorium evocationis ejus: & cœpit velle disputare nobiscum. « Reverendo autem presbytero Mama dicente ei, quia non pro hoc venimus, ut una cum nos « vocatus disputemus, sed evocate te ad occurendum in sancta synodo; cœpit « idem reverendissimus presbyter & archimandrita, præsente Narsete presbytero et Maximo archimandrita, & aliis quibusdam monachis, dicere: In qua scriptura « jacent duæ naturæ? Dicinde vero, quis sanctorum patrum expositit, Deum Verbum habere duas naturas? Ad hæc nobis respondentibus: Et tu offende nobis ubi continetur homonion, aut quæ scriptura? hoc dixit; respondit idem reverendissimus presbyter Eutyches: Non continetur in scripturis, in expositione vero patrum jacet. Ad hæc reverendus presbyter Mamas respondens, dixit: Eo modo, sicut homonion in sanctis scripturis non jacet, sed a sanctis patribus expositum est, ita & de duabus natures idem sanctis patres expoterunt. Dixit ad hæc & ego: Perfectus est Deus Verbum, & an non?

A ἀνιπῆ, ἢ Κωνσταντῖνος διάκονος & ἀποκρισιάριος τῆς αὐτῆς Εὐτυχοῦς, Ἐλευσίνιος διάκονος τῆς αὐτῆς μονῆς, ἵνα ὁ τὴν παρόντα αὐτῶν γνωρίσας, τὴν διαγνώσεως, τὴν ἀλήθειαν κατιδοῦν γνῶσιν. ὁ ἡγούμενος ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· οἱ ἐπιζητηθέντες παρὰ τῆς ἁλιδεστάτου ἐνεστάτου εὐσεβείου, καλοῦσθωσαν εἰς ἀπαντήσιν τῇ ὡρισμένῃ ἡμέρᾳ· ὁ Θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος εἶπε· πεεεηχθῆναι παρὰ τινων, ὡς τῆς ἱερᾶς κλήσεως γενομένης παρὰ τῆς ἁγίας ἡμῶν συνόδου, οἱ ἀποκαλεῖσθαι παρ' ἡμῶν ἀκαλέξεται ἀφιερθέντες, Μάμας καὶ Θεόφιλος, ἐπήκουσάτε τίνα παρὰ Εὐτυχοῦς τῆς ἀφιερθείσης & ἀρχιμανδρίτου, ἅτινα ἐπὶ τῷ ἀκριβοῦς ὑπεσχέσθαι ὑμᾶς τὴν κατήχησιν. καὶ τοῦτο δὲ οἱ φανεῖτε, ἀπόδειξις ἐστὶ ὑπερῆς τῆ φρονήματος αὐτῆ· ἐξῆλθε τοίνυν καὶ τοὺς Μάμαντα καὶ Θεόφιλον τοὺς ἀφιερθέντας, φροκεκλεῖσθαι ἡμῖν ἀκαλεῖλεν, εἰπεῖν ἅτερ ἀκκλόκατι παρὰ Εὐτυχοῦς τῆς ἀφιερθείσης καὶ ἀρχιμανδρίτου. ὁ ἡγούμενος ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· λεγόμενοι οἱ τοιοῦτοι, εἰ οἱ ἀφιερθέντες ἁλιδεστάτοι ἀφιερθέντες ἐπιπόδεν ὑπὸ τοῦ ἁλιδεστάτου ἐνεστῶ· ὁ μὲν ἁλιδεστάτος ἀφιερθέντος Θεόφιλος ἀφίστατο· ὁ δὲ ἁλιδέστατος ἀφιερθέντος Μάμας ὡς ἐστὶ ἐνεστῶν· ὁ ἡγούμενος ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· ἐπήκουσας τῶν λεχθέντων παρὰ τῆ Θεοφιλεστάτου τοῦ Εὐσεβίου; διὸ κρὶν ὀφθαλμῶν ἴχνη τὴν φόβον τῆ Θεοῦ, κατὰ τὸν σύμπαντα μὴ ἀλιθεύειν, ἅτερ ἀκόκκλεν λέγοντα τῆ ἀφιερθείσῃ Εὐτυχῆς, ὡσίκα ἀτερ ἀκκλόκατι τοῦ ἁλιδεστάτου ἐνεστῶν, παρὰ τὴν ἱερὰν κλῆσιν ἐπὶ τῆς ἁγίας ἡμῶν Θεοφιλεστάτου ἐνεστῶν. καὶ ἀλιθεστάτου ἐνεστῶν ἀφιερθέντος Μάμας ἐκτεθέλομεν τὸ μοναστήριον τῆ ἁλιδεστάτου πρεσβύτερου & ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχῆς· ὁ ἐπιδεδώκαμεν αὐτῆ τὸ συνοπτικὸν τῆς κλήσεως αὐτῆ, παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου ἀπὸ τοῦ ἀλιθεῖ. ἠξίωσεν θέλειν συζητεῖν ἡμῖν. τῆ δὲ ἁγιοτάτῳ πρεσβυτέρῳ Μάμας λέγοντος αὐτῆ· ἅτερ ἡμῶν σὺ δὲ κέτο κλῆσιν τὴ συζητεῖν τῆ σὺν ἁγιοτάτῳ πρεσβυτέρῳ Μάμας κατεπιδόμεν τὸ μοναστήριον τῆ ἁλιδεστάτου πρεσβυτέρ

ACTIO PRIMA.

turis. Dixi ego: Quia neque de homousio A sanctis scripturis edocti sumus, sed a fundis patribus, qui scripturas & pia intellexerant, & expoſuerunt fideliter: hic ergo accepimus & de homousio, & de ex divinamaturis elle Chriſtum filium Dei. Alit ad hoc: Quia ego de deitatis natura non diſputo, neque dico duas naturas; abſit: ſe hic ſum; & ſi damnatus fuero, ſepulchrum mihi ſit monaſterium: & ſi permiſerit Deus me pati aliquid libenter patior, ego tamen duas * naturas non confiteor. Fio ex ergo ſanctis, quam dicunt, quia non ad conquirendum miſſi ſumus, ſed tantummodo reſponſum dare, & accipere, ideo hoc * prius minime lumus profecti. Eſtne viranus ſanctiſſimus archiepiſcopus dixit: Manifeſta ſunt ab utrique reverendiſſimis presbyteris expoſita. unde * hæ geſtorum fides accipiat.

* prælibo

* in ms. Tu. reſponſo dicitur fuiſſe ex Bibl. Sirmon.

Actio VII. * Conſtantinopoli (Iſta Epiſcopi, veleſta Chalcedone.)

Congregata turba ſanctis & magna ſynodo, * prolata ſanctis & reverendis C evangeliis, & præſidente * ſanctiſſimo archiepiſcopo noſtro Flaviano in ſecretario epiſcopii, ſtatuto tempore, ſecunda feria, quæ eſt * vigeſima ſeptima deciminona Novembris, * Eſtne Presbyter & notarius dixit: Adventi * ſtatutus dies, & * Deinantiſſimus Euſebius epiſcopus * fuit ſolitus ſtare petit le intuentibus. Flavianus ſanctiſſimus archiepiſcopus dixit: Ingrediatur. Cumque ingreſſus fuiſſet, Flavianus ſanctiſſimus archiepiſcopus dixit: * Eant Philadelphius & * Cyrillus diacones, & requirant reverendum presbyterum & archimandritam Eutychem circa epiſcopium, ſi occurrerit, eundum promiſſionem ſuam, & * vocent eum ad concilium. Et paulo poſt redeuntes prædicti diaconi, quæſitum quidem illum per univerſam eccleſiam, ſed non inventum, nec ipſum, * nec quemquam ipſius. Flavianus ſanctiſſimus archiepiſcopus dixit: Et rur-

* Ægyptus.

* Magnus.

* Magnus.

* Magn

ACTIO PRIMA.

nodus dixit? Multos annos imperatori. Ma-A
gna fides imperatorum. Custodibus fidei
multos annos, orthodoxis imperatoribus mul-
tos annos. Pio & orthodoxo, pio imperato-
tori, * pontifici imperatori. Audite sancti
patres: Gratias agimus orthodoxis impera-
toribus. (Flavianus) * sanctissimus archi-
episcopus dixit: Dominum Florentium fide-
lem omnes scimus, & testificationibus pro-
batum in catholica fide & volumus eum in-
terrelle. Dicamus autem & ab Eusychio pre-
abytero, si vult, & ipse cum interrelle. Eu-
sychius presbyter & archimandrita dixit:
Quod vult Deus, & fundatus vestra, & fide-
lis: ego me vobis commendo. (Flavianus
sanctissimus archiepiscopus dixit: Veniat &
magnificentissimus patricius Florentius. Di-
gnare ergo fili * Eleutiarie, * & fugiari ad
esse. Vir laudabilis * magnus Eleuciarius
dixit, Jubere & aliquem clericorum mecum
mitti, ne forte dubites, * quod vestis fan-
ctitas non mittere. (Flavianus sanctissimus ar-
chiepiscopus dixit: Si jussisset piissimus im-
perator nobis * non mittere, mississemus,
quoniam vero non jossit, ipse solus perge
ad ejus amplitudinem. Et cum venisset ma-
gnificentissimus & gloriosissimus * ex pre-
fectis & ex consultibus & * patricius Floren-
tius, sancta synodus dixit: Sceat in nobis
accedere & acusatus, & legantur ab initio
quæ acta sunt de negotio, quod verstitur in
ter * Dei amantissimum episcopum Eu-
bium & venerabilem presbyterum & archi-
mandritum Eutychem, ut * instituti ex his
que gesta sunt, * congruentem æquitati &
sanctis canonibus terminum dentur his que
mota sunt. * Et magnificus in medium Ac-
tus disconus & notarius, legebat * factum
cognitionem gestorum. Et cum legere
pervenit ad partem fecundam sanctæ pre-
cumentæ Cyrilli scriptæ ad * Dei amantis-
simos episcopos * orientales, in qua hæc
continebantur: Confitemur itaque dominum
nostrum Jesum Christum filium Dei unige-
nitum, Deum perfectum, & hominem per-
fectum ex anima rationali & corpore, ante B
sæcula quidem ex Patre natum secundum di-
vinitatem, in ultimis autem diebus eum-
dem propter nos & propter nostram salutem
de Maria virgine secundum humanitatem:
consubstantialem Patri secundum divinita-
tem, & consubstantialem nobis secundum
humanitatem. Duorum enim naturarum *
unitio facta est, propter quod unum Chris-
tum, unum Dominum confitemur. Secun-
dum hanc intellectualem inconfusæ unionis.

* Secundum fidei unionis intelligentiam confitemur.

a Annotatio Rufini Diaconi: *Male Imperatori Dunisti.* Hanc annotationem omisit Crabbus, quia forte eam non invenit in suis exemplaris. Ego autem hoc hanc *suppositi* *Lege obsecrata.* Crabbianum fidelis Sutius, & Crabbus edidit. Nam ipse Rufinus

ACTIO PRIMA. tur Eutycki presbytero, * et quonat quem admodum credit * & dicit: & tunc rursus interrogetur, cur modo ita afferens, ante aliter * afferebat. Eusebius episcopus dixit: Sicut prædixi, & dum præjudicium mihi non fiat * ex ejus * repentina confessione, interrogetur, * documentis convicti cum non * reste sentientem. Flavianus sanctissimus archiepiscopus dixit: * Non erit tibi præjudicium, & modo confitebitur; nam quæ ante acta sunt, habent propriam firmitatem. Eusebius episcopus dixit: confitentis illis quæ modo acta sunt breve memoriæ Cyrilli & confitenti duarum naturarum unitionem facta an una persona & in una subsistentia, * an non? Flavianus sanctissimus archiepiscopus dixit: Audisti, presbyter Eutyches, quid scrutator tuus dicit? edicito nunc, & ex duabus naturis * unitionem confitetis, Eutyches presbyter dixit: etiam ex duabus naturis. Eusebius episcopus dixit: Confiteris duas naturas, * donec archimandrita, post * incarnationem, & consubstantialem nobis esse Christum dicis secundum carnem, * an non?

EPHESI ACTA. * interrupta in hypolepsi.

Sancta synodus dixit: Tolle, incende Eusebium. Ille vivus ardet, ille in duo fiat. * Sicut partitus est, partiatur. Diocesorus episcopus Alexandriæ dixit: * Tolerabilis est volus ille ferma, post inhumana. Cotionem duas naturas dicere? Sancta synodus dixit: * Anathema. * Eusebius episcopus Alexandriæ dixit: Quoniam voces vestras necessarias habeo & manus, si quis non potest clamare, * manum extendat. Sancta synodus dixit: Si quis dixit duo, sit anathema.

CHALCED. ACTA. * interrupta tunc: * Nullus illi dixit. Diocesorus hæc dixit: ifta Ægyptii dixerunt. Ægyptii reverendissimi episcopi dixerunt: ista tunc diximus, & nunc dicimus. Confitentibus & votos a fervetis fieri consilioris ex eadem sibeda recitavit.

CONSTAN. ACTA. * hoc in Chalcedone.

Eutyches presbyter dixit: Ego non venit disputare, sed venit * fuggerere fandissimi vestræ * quid sentiam. Scripsum est * enim in hac chartula, * as quid sentiam: bb ja-

a Hæc verba deesse in tribus antiquis exemplaribus. Solum Collectorium illa habet.

b Vetores libri, *aut quid dicit.* c Codices omnes, præter Colbertinum, legunt *funiebat.* Sic edidit Chabbus, in margine tamen adnotavit alios codices habere *effrebat*: Hæc ergo lam editionem accepit Sirmus.

d Hæc vox deest in omnibus libris antiquis & editionibus ante Romanam.

e Hæc lectio debetur Sirmo, qui eam accepit ex margine Cabbi. Nam ille in textu republicat, *ex ejus moderna professione.* Sane omnes vetores libri habent, *de ejus moderna professione.*

f Quidam codices, *& interrogetur*, quod videtur esse melius.

g Vetores libri, *redde.* h Hidem libri, *Non sit.*

i Hæc lectionem exhibet Crabbus & codex Corbeiensis. Alii habent *pulsatum.* At Divion. in margine, *ad.* Sirmus, *ad.* Vetores libri, *non sint.* — Omnes libri vetores, *non sint.*

k Codices Parif. & Divion. *Dum dividit dividitur.* Divionensis tamen habet in margine, *al. fiat partitus & partiatur.* l Parif. & Divion. *aspra.*

m Codices omnes, *Nam apud Crabbum legunt fatisfecere*, ut in antiquis exemplaribus; Ita etiam infra in Codice Corbeiensi. Hic habetur *fuggerere.*

n Vetores libri, *Quia ut Sirmi, & Cotio & Crabbus legunt, quomodo fapiam.*

o Vetores libri, *Romanum, & Cotio.* Quod idem est.

p Idem libri, *Quomodo fapiam.* q Hidem libri vetores & Crabbus, *& habeo.*

ANNO CHRISTI 451. τῷ αἱρεσιάρχῃ Εὐτυχῇ, οὕτω τὸν λόγον, καὶ τὴν λογικὴν ψυχὴν, καὶ τὴν τοῦτο λογικὴν, καὶ τὸν σὲ τὸν ἀνθρωπον

ACTIO PRIMA. non confitebit nobis esse consubstantialem, A de quoniam ex ipsa incarnatus est Deus noster. Sanctissimus archiepiscopus dixit: Consubstantialia ergo nobis est virgo, ex qua incarnatus est dominus Christus? Eutyches presbyter dixit: Dixi, quia virgo consubstantialis est nobis. Basilius reverendissimus episcopus dixit: Si mater est nobis consubstantialis, & ipse: quomodo filius hominis vocatur est. Si ergo mater ejus consubstantialis est nobis, & ipse lecundum carnem consubstantialis est nobis. Eutyches presbyter dixit: Quoniam modo dicitis, omnibus consentio. Magnificentissimus atque gloriosissimus ex praefectis & consistibus Florentius patricius dixit: Cum mater nobis & consubstantialis sit, fine dubio & filius consubstantialis est nobis. Eutyches presbyter dixit: Haeresus non dixi, ⁺ quoniam ipsum confitebor Dei confessorem. Anastasius dixit: Ergo corpus hominis corpus Dei & humanum ipsum corpus est, & quoniam ex ipsa virgine incarnatus est dominus. ⁺ Si autem oportet ut dicatur ex virgine, & consubstantialis nobis; & hoc dico, domne: tamen filium Dei unigenitum dominum nostri de terra, condominantem & coexistentem Patri, cui confidet & colloquatur. Neque enim dico consubstantialem, & negans quod ipse sit filius Dei. aute quidem non dicebam: ⁺ dico quidem modo tibi quod puto in corde non dixi: nunc autem, ⁺ quia vestra sanctitas hoc dicit, dico. ⁺ Sanctissimus archiepiscopus dixit: Ergo pes necessitatem, ⁺ neque volunta tamen, ⁺ ut fidem confiteris? Eutyches presbyter dixit: Nunc domne ⁺ ita me habeo. Ulique ad hanc horam meteubam dicere: ⁺ quoniam vero filio dominum nostrum Deum, & de ejus natura disputare nihil non ⁺ permisi: ⁺ quoniam autem vestra sanctitas permittit & docet, dico. ⁺ Sanctissimus archiepiscopus dixit: Non non novitatem indicitius, sed ⁺ patres nostri exposuerunt: & sicut exposita ab eis fides habet, sic credentes, in his perseverare omnes volumus, & nullum aliquid innovare. ⁺ Magnificentissimus & gloriosissimus Florentius patricius dixit: ⁺ Consubstantialem & ex duabus naturis post incarnationem dominum ⁺ nostrum, qui ex Virgine est, dicit, an non? Eutyches presbyter dixit: Confitetur ex duabus naturis post incarnationem dominum ante adunationem, ⁺ post adunationem vero unam naturam confiteor.

ANNO CHRISTI 451.

ex natu quod corpus Dei ipsum est, & humanum, solundem, ut videtur non dici ipsum corpus esse, nisi, hominis, & humanum corpus.

quoniam fide.

Dum.

ANNO CHRISTI 451. ACTIO PRIMA. EPHESI ACTA. CHALCED. ACTA. Διόφαντος ἐπίσκοπος Ἀλεξάνδρειας εἶπε· σύμ- B νοιδα τῇ ὑμετέρᾳ πάσῃ ἁγιότητι. Ἡ ἁγία σύνοδος εἶπε· συμπαθοῦμεν.

Καὶ εἶπε Δεκανὸς καὶ, οἱ ἀκολουθοὶ & οἱ συνῳδοὶ τῆς ἀλαθεστάτης ἐπιστολῆς εἶπον· πάντα ἃ δεῖ εἰπεῖν· πάντα οἱ Λίγυπτοι εἶπον· ταῦτα τὰ θυμοῦ εἶπον· ἀνάθεμα τῷ εἰπόντι πάντα. Δοσόμου εἰπὸ πάντα, τὴ φωνὴ εἶπε· μ̄ τ̄ πάντα τὴ ἐπιτιμία· τὴ φωνὴ τῷ ἀκούσαντι· πολλὰ τὰ ἐτη τῇ βασιλίσσῃ πολλὰ τὰ ἐτη τῇ Λιγύπτῳ· πολλὰ τὰ ἐτη τῇ συγκλήτῳ. Εὐσέβιος ὁ ὀθλαδίας ἐπίσκοπος Βαρύτης εἶπε· ἡ σύνοδος τὸ δεύτερον εἶπεν Βασίλιος, ἡ σύνοδος τῇ βασιλεύτῃ Λιγύπτῳ, ἡ σύνοδος ὁ ὑμέτερος οἶκος βοᾶσθαι τοῖς ἐκλεκτοῖς. Ἐν πίστει μ̄, μετὰ τὸ ζῆλεῖν τὴ ἀλήθειαν· ἐν πίστει τῷ Λέοντι· ὅτι βλασφημεῖται οὗτος ὁ ἀλήθεια μετὰ τὴν ἕνωσιν μεμεμεμίμεις· & οὐ ἔπεν, Βασίλιος ὁ ὀθλαδίας ἐπίσκοπος Σελευκείας εἶπε· γνωρίζομῆν τὸ δῦο φύσεις, οὐ διαιρεῖμῆν· οὐτε διαμερίσεις, οὐτε συγκεχύσεις λέγομῆν· οἱ ὀθοδόξοι ἀγωνιστὴς, & ἡ ἀνεμῆν σύγκλητος εἶπε· διέξῃ τὰ λοιπά. Κωνσταντῖνος ὁ κωνσταντινουπόλεως τοῦ ἐθνικοῦ σύνοδος εἶπε· ἀνάθεμα τῷ ἀνάθεμα τῷ ἀνάθεμα.

Ἡ ἁγία σύνοδος εἶπε· δεῖ οὖν ἀκριβῶς ἀρθολογῆσαι, & ἐκεῖθεν ἀνάγεται τὸ ὑπόκειμενον τῆς πίστεως δοῦμεν. Εὐτυχὴς ἀρχιεπίσκοπος εἶπε· ἐκτὸς τῶν ὁρόσμων ἀμῆν, ὅτι μὴ τότε τὸ ἐλέγον· τῷ δὲ ἐνεκὰ τῶν ἀθέων ὁ ὁρόσμος φωνῆ λέγω, & ἀνάθεμα τῷ ἀνάθεμα. Ἐὰν δὲ ἀκρεστὴσω τῶν, ἀν οἱ πατέρες τὸν ἀνάθεμα. Ἐὰν δὲ ἀκρεστὴσω, ἀκμῆ οἱ πατέρες. Ἐὰν δὲ ἀκρεστὴσω τῶν, ἀν οἱ πατέρες τὸν ἀνάθεμα

ACTIO DECIMA.

justissimis, non autem anathematizo. Quod A
enim dico, in veritate dico. † Magnificentissimus & gloriosissimus Florentius patricius dixit: Duas naturas dicis, & consubstantialem † nobis esse? Eutyches presbyter dixit: Ego legi † Scripta beati Cyrilli & sanctorum patrum, & sancti Athanasii, quoniam ex duabus quidem naturis dicitur ante adunationem, † post adunationem autem incarnationem, non jam duas naturas, sed unam naturam dixerunt. † Magnificentissimus & gloriosissimus ex praefectis & consulibus Florentius patricius dixit: Confiteris duas naturas post adunationem? dic. (Si non dicis, damnaberis.) Eutyches presbyter dixit: Legi jubete sancti Athanasii scripta, ut adversariis quoniam nihil tale dicit. Basilius † Dei amantissimus episcopus dixit: Si non duas naturas post adunationem dixeris, commistionem & confusionem dicis.

EPISTOLA ACTA.

Et exurgens Basilius episcopus Seleucie Isauriae, dixit: Hanc vocem, quam dicunt me dixisse, ego non dixi his verbis, † nequaque ita me dixisse, Dicente vero mucho: Ex duabus naturis dico dominum Jesum Christum † post adunationem vero unam naturam; & non addenite, incarnatam! & inhumanatam, (sic hoc me dixisse: Quia si diceris, ex duabus naturis, post adunationem vero unam, & non addideris incarnatam & inhumanatam, † profaberis confusionem dicere & commistionem. Si autem addideris incarnatam & inhumanatam, † eadem cum patribus poliris dicere quia manifeste fecundum expositionem patrum, aliud quidem est divinitas ejus, id est, unius domini Jesu Christi; & aliud caro ejus, quae ex matre est: † Juvenalis episcopus Hierosolymorum dixit: † Haec ergo vox adulterata est? Basilius episcopus Seleucie Isauriae dixit: † Non jam memor, neque scio dicisse.

CONSTAN. ACTA.

† Magnificentissimus & gloriosissimus Florentius dixit: Qui non dicit, ex duabus naturis & duas naturas, non credit recte. Eusrgens † universali sancta synodus exclamavit: (Quae ex uccellitate est, fides non est. Multi anni imperatorum (catholicorum imperatorum) † multi anni († Florentius vir illustris) † Fides nostra semper vincit.

ὁ λόγος οὗτος· λέγω μὴ τοῦτο, ἐπειδὴ ἐξ ἡμῶν καὶ ἐκείνων· εἰς ἑνὸς ὑμῶν τὴν ἀπ. ὁ δὲ λέγω, μὴ ἀληθῆ λέγω. ὁ μεγαλοπρεπέστατος καὶ ἐνδοξότατος ὑπάτου, & πατρικίου θλωρέντιος εἶπε· βίβλοι φύσεις λέγεις, ὁμοουσίου ἡμῖν ἐστέ. Εὐτυχὴς πρεσβύτερος εἶπε· ἐγὼ ἀέγων τὰ μακαρίου Κυρίλλου, & τῶν ἁγίων πατέρων, & τὴ ἁγίου Αθανασίου, ὅτι ἐκ δύο μὲν φύσεων τὸν ἀπὸ τὴ ἑνώσεως, μὴ δὲ τὴν ἕνωσιν, φασὶ τὴν σάρκωσιν, ἐκείνου δύο φύσεις εἶπον, οὐκ μία. ὁ μεγαλοπρεπέστατος καὶ ἐνδοξότατος ἐκ ὑπάρχων, & ὑπάτων, & πατρικίων θλωρέντιος εἶπε· ὁμολογεῖς δύο φύσεις μὴ τὴν ἕνωσιν, φησί. Εὐτυχὴς πρεσβύτερος εἶπε· ἀναγνωθέντων τὰ λεγόμενα τὴ ἁγίου Αθανασίου, ἐκ γὰρ, ὅτι οὐδὲν τούτου λέγει. ὁ Θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Βασιλίου εἶπε· ἐὰν μὴ δύο φύσεις μετὰ τὴν ἕνωσιν εἴπῃς, σύγχυσιν λέγεις, ἢ σύγχυσιν.

Καὶ ἀναστὰς ὁ αὐτὸς Βασίλειος ἐπίσκοπος Σελευκίας Ἰσαυρίας· ἐκείνος εἶπε· τοῦτον τὸν λόγον μὲ ὑπόκλεισε φωνὴ, ἐγὼ οὐ εἶπον, οὐτάλλ λέγεσι· ἐκ δύο φύσεις τὸν κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, μὴ δὲ ἐν ἕνωσιν λέγεσιν· ἢ μὴ φωνεῖτε, στεφανωμένοι & ὑπὸ ὑμῶν πάντων, οὐτὸν οἶδα εἰρηνικὸν· ὅτι εἰ εἴπῃς εἰς δύο φύσεις, μὴ δὲ τὴν ἕνωσιν εἴπῃς μόνον, & ἐὰν μὴ φωνῆς

ACTIO PRIMA. ἐκκλησίας, οὗτος ὑπέγραψα. ὁ αὐτὸς Ἰούριος, ὁμοίως καὶ οὗτος ἐπέθεσα.

ANNO CHRISTI 451.

Σάββας ἐπίσκοπος Πάλμυρα, οὗτος ὑπέγραψα χειρὶ ἰδίᾳ.

Ἰοβιανὸς ἐπίσκοπος Δαβιλτοῦ, οὗτος ὑπέγραψα.

Ἰουλιανὸς ἐλάχιστος ἐπίσκοπος τῆς Κῶ, οὗτος ὑπέγραψα.

Σαβινιανὸς ἐπίσκοπος τῆς Τεμισονῶν, ὁ Ἐδεσσαῖος, ὁ Ἰουλίου ἁγίου τῆς Θεῖ ἐκκλησίας, οὗτος ὑπέγραψα.

Εὐσέβιος ἐλέῳ Θεοῦ ἐπίσκοπος τῆς ἁγίας ἐκκλησίας Δαμιμβὶ Φρυγίας, οὗτος ὑπέγραψα.

Πάσπιος ἐλάχιστος ἐπίσκοπος τῆς Τρωάδος ἁγίας τῆς Θεῖ ἐκκλησίας, οὗτος ὑπέγραψα.

Κοστάνιος ἐλάχιστος ἐπίσκοπος τόπων Ἱερησσαρμείας, οὗτος ὑπέγραψα.

Ἰωάννης ἐλάχιστος ἐπίσκοπος τόπων Τρεανῶν, οὗτος ὑπέγραψα.

Δικαιοφάντης ἐπίσκοπος τόπων Ὀλβίας, οὗτος ὑπέγραψα.

Ἰκλιανὸς ἐπίσκοπος τόπων * Μυσίνης, οὗτος ὑπέγραψα. * Μεσίνης.

Ῥωμανὸς ἐπίσκοπος Εὐδοξιουπόλεως, οὗτος ὑπέγραψα, οὗτος διὰ τὸ ἀφτεσθῆναι Βασιλικῶν.

Θωμᾶς ὁ ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Θελλεστηνικῆνων, οὗτος ὑπέγραψα.

Αὐρήλιος ἐπίσκοπος Ὀκτηνῶν, ὑπέγραψα.

Τιμόθεος ἐπίσκοπος Γεμινόπολις, οὗτος ὑπέγραψα.

Γεώδιος ἐπίσκοπος Λεγιῶν ὑπέγραψα.

Ἀνδρέας ἀφιερεῦσας ὁ ἀρχιμανδρίτης, ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς, διὰ τὸ ἀφτεσθῆναι Τιμοθέου.

Φαῦστος ἀφιερεῦσας ὁ ἀρχιμανδρίτης, ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς τῇ πάλαι ἀφιερεῦσας ὁ ἀρχιμανδρίτης.

Μαρτίνος ἀφιερεῦσας ὁ ἀρχιμανδρίτης μονῆς τῆ μακαρίου Ἀβίλα, ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς τῇ πάλαι ἀφιερεῦσας ὁ ἀρχιμανδρίτης, διὰ τὸ ἀδελφὸ Φιλίππου.

Μανιήλιος ἀφιερεῦσας ὁ ἀρχιμανδρίτης, ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς.

Πέτρος ἀφιερεῦσας ὁ ἀρχιμανδρίτης μονῆς τῆ μακαρίου Θαλασσίν, ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς τῇ πάλαι ἀφιερεῦσας ὁ ἀρχιμανδρίτης, διὰ τὸ σῶμα μοναχῷ.

ANNO CHRISTI 451. ACTIO PRIMA. Ἰωβ ἀφιερεῦσας ὁ ἀρχιμανδρίτης, ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς διὰ τὸ ἀπελθεῖν μου Ἀνδρέα.

Ἀντίοχος ἀφιερεῦσας ὁ ἀρχιμανδρίτης μονῆς τῆ μακαρίου Θεοτίκου, ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς.

Ἀβραάμιος ἀφιερεῦσας ἀρχιμανδρίτης, ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς.

Θεόδωρος μονάζων ὁ ἀρχιμανδρίτης, ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς.

Θεόδωρος ἀφιερεῦσας ἀρχιμανδρίτης τῆ Αἰγυπτίων, ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς.

Πλάτων ἀφιερεῦσας ὁ ἀρχιμανδρίτης τῆ μαρτυρίου τῆ πατρὸς, ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς.

Φλαουιανὸς ἀρχιμανδρίτης μονῆς τῆ ἁγίου Ἐρμᾶ, ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς.

Εὐτέλιος ἀφιερεῦσας ὁ ἀρχιμανδρίτης μονῆς Ἡλιᾶ, ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς.

Εὐτέλιος ἀφιερεῦσας ὁ ἀρχιμανδρίτης μονῆς τῆ ἁγίου Ἐλλογίου, ὑπέγραψα διὰ Θεοδώλου διακόνου μου τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς.

Τρύφων ἀρχιμανδρίτης ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς.

Ἰακώβου διάκονος ὁ ἀρχιμανδρίτης τῆ Σίωμ, ὑπέγραψα διὰ Ζωτικοῦ μοναχοῦ μὲ τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς.

Ἐκλήσιος ἀφιερεῦσας ὁ ἀρχιμανδρίτης, ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς.

Ἠλίας ἀφιερεῦσας ὁ ἀρχιμανδρίτης τῆ Αἰθεσίου, ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς.

Κάρπος ἀφιερεῦσας ὁ ἀρχιμανδρίτης, ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς.

Ἀσκλεπιὰς ἀφιερεῦσας ὁ ἀρχιμανδρίτης τῆ μονῆς τῆ μακαρίου Δαμητρίου, ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς.

Καλλίνικος μονάζων ὁ ἀρχιμανδρίτης μονῆς τῆ Θεοδώρα, ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς.

Γεωργίος [illegible] ὁ ἀρχιμανδρίτης [illegible] Εὐτυχοῦς.

Μαρκέλλος ὁ ἐλάχιστος ἀφιερεῦσας ὁ ἀρχιμανδρίτης, ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς χειρὶ ἰδίᾳ.

Εὐτυχὴς ἀρχιμανδρίτης εἰμὶ, τοῦ τῆ ὑπομνήματος τῆ ἀναγνωσθέντος παρεστῶτα· καὶ ἐγὼ τὸ ἴδιον τόπος κατεγραψάμενος ἐξῆς τῶν ἀναγνωσθέντων.

Ἰωσήφιος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· * ἐποδοξάζοντα ἀκριβοκλεῖν, ὁ τῆ σφραγῖδα ἀφιερεῦσας ἀπαιτήσαμεν. * Sedis Petrine L.

Ἰωάννης ἀφιερεῦσας καὶ ἀφῶτος τοπαρχίας ἀδίκου [illegible] ἀναγνωσθέντων ἡμῶν ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ἀθανάσιος ἀφιερεῦσας ὁ ἀρχιμανδρίτης μονῆς τῆ Ἀνδρέου, ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς διὰ τὸ ἀπελθεῖν μου Ἀνδρέα.

Ἀντίοχος ἀφιερεῦσας ὁ ἀρχιμανδρίτης μονῆς τῆ μακαρίου Θεοτίκου, ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς.

Ἀβραάμιος ἀφιερεῦσας ὁ ἀρχιμανδρίτης, ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς.

Θεόδωρος μονάζων ὁ ἀρχιμανδρίτης, ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς.

Θεόδωρος ἀφιερεῦσας ὁ ἀρχιμανδρίτης τῆ Αἰγυπτίων, ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς.

Πλάτων ἀφιερεῦσας ὁ ἀρχιμανδρίτης τῆ μαρτυρίου τῆ πατρὸς, ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς.

Φλαουιανὸς ἀρχιμανδρίτης μονῆς τῆ ἁγίου Ἐρμᾶ, ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς.

Εὐτέλιος ἀφιερεῦσας ὁ ἀρχιμανδρίτης μονῆς Ἡλιᾶ, ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς.

Εὐτέλιος ἀφιερεῦσας ὁ ἀρχιμανδρίτης μονῆς τῆ ἁγίου Ἐλλογίου, ὑπέγραψα διὰ Θεοδώλου διακόνου μου τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς.

Τρύφων ἀρχιμανδρίτης ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς.

Ἰακώβου διάκονος ὁ ἀρχιμανδρίτης τῆ Σίωμ, ὑπέγραψα διὰ Ζωτικοῦ μοναχοῦ μὲ τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς.

Ἐκλήσιος ἀφιερεῦσας ὁ ἀρχιμανδρίτης, ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς.

Ἠλίας ἀφιερεῦσας ὁ ἀρχιμανδρίτης τῆ Αἰθεσίου, ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς.

Κάρπος ἀφιερεῦσας ὁ ἀρχιμανδρίτης, ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς.

Ἀσκλεπιὰς ἀφιερεῦσας ὁ ἀρχιμανδρίτης τῆ μονῆς τῆ μακαρίου Δαμητρίου, ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς.

Καλλίνικος μονάζων ὁ ἀρχιμανδρίτης μονῆς τῆ Θεοδώρα, ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς.

Γεωργίος [illegible] ὁ ἀρχιμανδρίτης [illegible] Εὐτυχοῦς.

Μαρκέλλος ὁ ἐλάχιστος ἀφιερεῦσας ὁ ἀρχιμανδρίτης, ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Εὐτυχοῦς χειρὶ ἰδίᾳ.

Εὐτυχὴς ἀρχιμανδρίτης εἰμὶ, τοῦ τῆ ὑπομνήματος τῆ ἀναγνωσθέντος παρεστῶτα· καὶ ἐγὼ τὸ ἴδιον τόπος κατεγραψάμενος ἐξῆς τῶν ἀναγνωσθέντων.

Ἰωσήφιος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· * ἐποδοξάζοντα ἀκριβοκλεῖν, ὁ τῆ σφραγῖδα ἀφιερεῦσας ἀπαιτήσαμεν. * Sedis Petrine L.

Ἰωάννης ἀφιερεῦσας καὶ ἀφῶτος τοπαρχίας ἀδίκου [illegible] ἀναγνωσθέντων ἡμῶν ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Job presbyter & archimandritis subscripsi in depositione Eutychis per diaconum meum Andream.

Antiochus presbyter & archimandrita monasterii sanctæ Theotocani, subscripsi in depositione Eutychis.

Abraamius presbyter & archimandrita subscripsi in depositione Eutychis.

Theodorus monachus & archimandrita subscripsi in depositione Eutychis.

Theodorus presbyter & archimandrita monasterii Ægyptiorum, subscripsi in depositione Eutychis.

Pientius presbyter & archimandrita basilicæ martyrorum, subscripsi in depositione Eutychis.

Flavianus archimandrita monasterii sancti * Hermili, subscripsi in depositione Eutychis. * Hermæ.

Eusebius presbyter & archimandrita monasterii * Ælias, subscripsi in depositione Eutychis.

Eusebius presbyter & archimandrita monasterii sancti Eulogii, subscripsi per Theodulum diaconum meum in depositione Eutychis.

Tryphon archimandrita subscripsi in depositione Eutychis.

Jacobus diaconus & archimandrita Syrorum, subscripsi per * Zoticum monachum meum in depositione Eutychis.

Elpidius presbyter & archimandrita subscripsi in depositione Eutychis.

Paulus presbyter & archimandrita Æthesii, subscripsi in depositione Eutychis.

Carolus presbyter & archimandrita, subscripsi in depositione Eutychis.

Asclepius presbyter & archimandrita monasterii * beati Laurentii, subscripsi in depositione Eutychis.

Callinicus monachus & archimandrita monasterii Theodori, in Eutychis depositione subscripsi.

Georgius presbyter & archimandrita [illegible] Eutychis per Syrum diaconum meum.

Marcellus exiguus presbyter & archimandrita, subscripsi in depositione Eutychis manu 6 mea. * in c. Nomat. anathematis. - subscripsimus.

(Cumque lecta fuissent,) & Eutyches archimandrita dixit: Certa ea gesta quæ lecta sunt, adulterata sunt; * & sunt quæ in hac negotio acta sunt, & pro ea recensent. Juvenalis episcopus Hierosolymorum dixit: Suscepta percurrantur, & fidei inseratur commentarium. ACTA. EPHES.

Constantinopolitanus presbyter & primicerius notariorum * legit exemplar gestorum habitorum in Ecclesia Constantinopoli. E Idibus Aprilis Constantinopoli.

BALUZII NOTÆ.

a Hæc non habentur in codice Corb. nec in Parisiensi. Non extant etiam in antiquis editionibus ante Romanam: b Codex Divion. Sabar. c Vetores libri & editiones, Sabar.

d Corb. Dionbl. Quo etiam modo habet Divionensis in margine, & in textu Dionbl. Paris. Divion. Edicioncs vetores, Dionbl. Corb. e Codex Corb. Eutychius, Paris. Eutychius, Divion. Eunicius. Edicioncs Romani idem habent.

Hæc non habentur in codice Corbeiensi & in Divionensi, semque in Parisiensi.

f Vox *eucharistia* in hac subscriptione non habetur in vetustis exemplaribus.

g Rufinus adonet edicioncs Græcas Acquinensis monasterii non habent nomen ibius Episcopi.

h Codex Paris. *Joannes humilis.* i Corb. & Paris. *Olbia*, Divion. *Olbi*.

Hæc ultima verba desunt hic loco in vetustis codicibus, qui illa referunt ad subscriptionem Eudoxii.

k Codex Divion. & Paris. *Thomas humilis.* l Codex Corb. *Aurelius episcopus Ophrum*.

m Hæc subscriptiones non extant in exemplari Corbeiensi, neque in Parisiensi. In Divionensi habent ut insuper Jamnulfus, Jamnulfus. Verum nomina hæc adscribi debere puto ea sola in hac parte subscriptionum [illegible] ut, ubi desinunt, ibi desinant omnes. Nam & illos addas, erunt quinquaginta quinque.

n Omnia hæc desunt in codice Corbeiensi & in Divionensi. o Divion. *Argis*, Corb. *Argius*, Paris. *Argiorum*.

p Codices Divion. & Paris. *Mamertus*, ut supra. q Paris. *subscripsi tamquam*.

BALUZII NOTÆ.

a Codex Paris. *beatæ memoriæ Theatenæ*. Divion. *beatæ memoriæ Thoagnis*. & in margine, *ab Theatenæ*.

b Divion. & Paris. *Alexianus Presbyter & archimandritus*.

c Camotes editions regio depositorum adjuratorum. Nam superiores editiones & veteres libri habent *Helia*.

d Omnia vetera exemplaria & editiones Romanæ antiquiores habent *Zosum*.

e Editiones Romanæ antiquiores & veteres libri legunt, *beatæ memoriæ Laurentii*.

f Hæc verba desunt in codice Divionensi & in Parisiensi. g Rubra sequens in antiquis editionibus & in Corbeiensi & Divionensi exemplaribus. *Omnes quinquaginta tres subscripsimus*, hanc dubitandum quia ea non apparebant in veteri Græco. Porro, ea antea dici, hic locus evincit nulla desuit in aliquot exemplaribus romana Secundini Nolanensis & Januarii Macriani. Mam. G. illorum subscriptiones extat eliam, sed, subscripsi septuaginta.

h Bisogo. *Eutyches Presbyter*. & in margine, *ab archimandritus*.

i Lege ex fide veterum librorum & *Sunt authentica quæ in hac negotia acta sunt*, *Quæ ea recensent*. Quæ ea sorabilia authentice non extant in libro Corbeiensi. k Ita codex Corbeiensis habet *Acta*, Divionensis *Gesta*.

ACTIO PRIMA. ACTA ALIA CONSTAN.

Acta Constantinopoli post Eutychetis depositionem, in Epistolæ lecta sub Dioscoro, (& Chalcedone relecta.)

Τὰ πραχθέντα μετὰ τοῦ τῶν ἀλλοφύλων Εὐτυχοῦς εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἀναγνωσθέντα ἐπὶ τοῦ Δι-ΑΝΝΟ CHRISTI. 451. ὁσκόρου, ἐν Ἐφέσῳ ἐπὶ Διοσκόρου.

ΦΛΑΒΙΟΣ Πρωτόγενος, καὶ τῶν δηλωθεισῶν ὑπάτων, θείᾳ κελεύσει κωνσταντίου ὑπὸ τὴν μετοχὴν τοῦ τῆς οἰκουμένης ἐπικλήσεως, Φλαουίοις, τοῖς ἀλλοεθνέσι ἐπάτοις καὶ πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ χαίρειν.

Φλαουίοις τοῖς μεγαλοφωτεστάτοις ἀπὸ ἐπάρχων τῶν λίων, & ἀπὸ ἐπάρχων φραιτωλίων τὸ ἕκτον, & ἀπὸ ὑπάτων χ' πατρικίων.

B Θαλασσίου τῶν ἀλλοεθνέων ἐπισκόπου τῆς Καισαρείας πόλεως, ἐπαρχίας Καππαδοκίας.

Εὐσεβίου τοῦ ἀλλοεθνέου ἐπισκόπου τῆς Ἀγκυρανῶν πόλεως.

Σελεύκου τοῦ ἀλλοεθνέου ἐπισκόπου τῆς Ἀμασείας πόλεως.

Βασιλείου τοῦ ἀλλοεθνέου ἐπισκόπου τῆς Σελευκείας πόλεως, ἐπαρχίας Ἰσαυρίας.

Ἀλεξάνδρου τοῦ ἀλλοεθνέου ἐπισκόπου τῆς Τομέων πόλεως, ἐπαρχίας Σκυθίας.

C Μαρτινιανοῦ τοῦ ἀλλοεθνέου ἐπισκόπου τῆς Σωμβίων πόλεως.

Μελισσιβόου τοῦ ἀλλοεθνέου ἐπισκόπου τῆς Ἰωπολιτανῶν πόλεως.

Ἀκακίου τοῦ ἀλλοεθνέου ἐπισκόπου τῆς Ἀριαραθείας πόλεως.

Προκλίου τοῦ ἀλλοεθνέου ἐπισκόπου τῆς Ὀγρουηνῶν πόλεως.

Δανιηλίου τοῦ ἀλλοεθνέου ἐπισκόπου τῆς Καδουανῶν πόλεως.

D Σαββᾶ τοῦ ἀλλοεθνέου ἐπισκόπου τῆς Παλτιανῶν πόλεως.

Λογγίνου τοῦ ἀλλοεθνέου ἐπισκόπου τῆς Χερρονησιτῶν πόλεως.

Ἰωάννου τοῦ ἀλλοεθνέου ἐπισκόπου τῆς Βαρκαλεωνῶν πόλεως, ἐπαρχίας Καρίας.

Παυλίνου τοῦ ἀλλοεθνέου ἐπισκόπου τῆς Θεοδοσιοπολιτῶν πόλεως, ἐπαρχίας Λυκίας.

Θωμᾶ τοῦ ἀλλοεθνέου ἐπισκόπου τῆς Θεοδοσιουπολιτῶν πόλεως, ἐπαρχίας Φρυγίας Πακατιανῆς.

Τιμοθέου τοῦ ἀλλοεθνέου ἐπισκόπου τῆς Δαρδανῶν πόλεως, ἐπαρχίας Γαλατικοῦ.

Εὐσεβίου τοῦ ἀλλοεθνέου ἐπισκόπου τῆς Δορυλαίων πόλεως, ἐπαρχίας Φρυγίας Σαλουτιαρίας.

E Παυλίνου τοῦ ἀλλοεθνέου ἐπισκόπου τῆς Ἀπολλωνιάδος πόλεως, ἐπαρχίας Βιθυνίας.

Εὐδοξίου τοῦ ἀλλοεθνέου ἐπισκόπου τῆς Βοσπορηνῶν πόλεως.

Εὐσεβίου τοῦ ἀλλοεθνέου ἐπισκόπου τῆς Δοκιμηνῶν πόλεως.

Τῶν

1) Replicatio gothorum. 3. Ad. 449.

*ex prædecessoribus prætorii tertii.

Galatiæ.

Oscorunum.

Xyrcaleonum civitatis.

Τῶν

a *Nuncupatur.* Ita omnia vetera exemplaria & editiones ante Romanum, in quo Scriptum est *declaratus.*

b Hoc loco omissum est in editione Romana aliud epithetum, quod in antiquis libris & editionibus habetur, nimirum *& glorioſissimus* pro quo tamen Romana habet, & *religiosissimus.*

c Codex Parif. *Ancyra Galatiæ Ripæque.* d Codices Corb. & Parif. & editiones Crabbi legunt *Mediolanum.* Divion. & Sutius. *Mediolanum,* e Corb. *Arsaritha,* Divion. *Arsaritha,* Parif. *Arisaritha.*

f Ante editionem Romanam legebatur, *Abrilanpolitanus.* Quo etiam modo habent omnes libri veteres. Romana antiquiores habent *Cadome,* codices Parif. & Corb. *Cadoine.* Divion. *Cendadia,* & in margine *Cadoine.*

h Veteres libri & editiones, *Sabas.* immque alibi.

i Omnes veteres & editiones. At veteres libri *Adiaonem.* In Corbejensi Scripsimus est *Syrcaleonpolitanus.* Parisiensis *Hieracopolitanus provinciæ Syriæ.* Sed in margine ejusdem codicis Corbejensis adscriptum est *Xyrcaleonpolitanus.* Romana *Abyrcaleonensium civitatis* vel *Abyrcaleonum.*

k Ita omnes libri & editiones, *Ioannes.* Romana *Ioannes.* Sed Corbejensis habet *Ioannes.*

l Omnia vetera exemplaria habent *Apollonia.*

m Veteres libri & editiones habent *Bosphoranorum.* n Codex Corb. *Euphaninus.* Corbejensis habet *Euphanensis.*

ANNO CHRISTI 451.

Τιμοθέου τοῦ ἀλλοεθνέου ἐπισκόπου τῆς Πελμιστηνῶν πόλεως.

Πέτρου τοῦ ἀλλοεθνέου ἐπισκόπου τῆς Θεοδοσιουπολιτῶν πόλεως, ἐπαρχίας Ἀρμενίας.

Σεκουνδίου τοῦ ἀλλοεθνέου ἐπισκόπου τῆς Νοκεησιῶν πόλεως.

Καυδιανοῦ τοῦ ἀλλοεθνέου ἐπισκόπου τῆς Ἀντιοχέων πόλεως, ἐπαρχίας Πισιδίας.

Ἰουλιανοῦ τοῦ ἀλλοεθνέου ἐπισκόπου τῆς Κοῆ.

Λογγίνου τοῦ ἀλλοεθνέου ἐπισκόπου τῆς Τυμβαδιωνῶν πόλεως, ἐπαρχίας Πισιδίας.

Γεωργίου τοῦ ἀλλοεθνέου ἐπισκόπου τῆς Βαστοιωνιτῶν πόλεως.

Περγαμίου τοῦ ἀλλοεθνέου ἐπισκόπου τῆς Ἀντιοχέων πόλεως, ἐπαρχίας Πισιδίας.

B Παύλου τοῦ ἀλλοεθνέου ἐπισκόπου τῆς Ἀνθεδωνιτῶν πόλεως.

Νατίρα τοῦ ἀλλοεθνέου ἐπισκόπου τῆς Γαζῶν πόλεως.

Εὐφράτα τοῦ ἀλλοεθνέου ἐπισκόπου τῆς Ἐλευθεροπολιτῶν πόλεως, ἐπαρχίας Κρήτης.

Τύφωνος τοῦ ἀλλοεθνέου ἐπισκόπου Χίου πόλεως.

Αὐρηλίου τοῦ ἀλλοεθνέου ἐπισκόπου τῆς Ἀδραμυττηνῶν πόλεως.

Πλατίωνος Μάμα τοῦ ἀβεστίου τῆς λαμπάδος, & κόμιτος ἱερῶν θείου σκρινίου τῆς λιβέλλων & τῆς θείας κοιστορίας, Μακεδόνος ἀναφέλικτος τοῦ θείου & μεφερεσάλου εἶπε· τὴ φρόνῃ εἶδω Ἀφιβίλιον ἀπὸ θείων μανδάτων ἀναβαλόμενον τὴν ἀλλοεθνέου ἐπισκόπου τὴν τῆς Κρήτων ὑποκρισιν τῶν τὴν μετὰ τῆς Φλαουιοῦ τὴ ἀλλοεθνέου ἐπισκόπου & Εὐτυχοῦς τὴ ἀγχιμαλοῦτα κίνησιν, ἐκζητοῦλίαν, ὅπερ οὐ τὴ πιστοτὴ ὑπάτων ἡμῶν & βασιλικὴ ἀλλοῦσα ἀδοῦσιν. Φλάβιος Φλαβέντιος ὁ μεγαλοφωτεστάτος ἀπὸ ἐπάρχων τῶν λίων, & ἀπὸ ἐπάρχων φραιτωλίων τὸ ἕκτον, & ἀπὸ ὑπάτων πατρικίων, εἶπε· τὰ ἀφεχῆθέντα κατὰ τὴ ἀρχιεπίσκοπον τὴ ἀλλοεθνέου τὴ ἀφορισθέντα ἐν ἐφέσῳ, ἀναγνωσθέντα ἐν ἀγίῳ συνόδῳ, ἀναγνωσθέντα ἐν τῇ ἱερᾷ σύνο

ACTIO PRIMA.

Basilius reverendissimus episcopus Seleucia civitatis, provinciæ Isauriæ,
Satufeinus reverendissimus episcopus Marcianopolitanus,
Marinianus reverendissimus episcopus Synnadæ civitatis,
Patricius reverendissimus episcopus civitatis Tyanecorum,
Tryphon reverendissimus episcopus Chii civitatis,
Seleucus reverendissimus episcopus Amasiæ civitatis,
Candidianus reverendissimus episcopus Antiochiæ civitatis, provinciæ Pisidiæ,
Timotheus reverendissimus episcopus * Sacaenorum civitatis,
Natiras reverendissimus episcopus Gaezenæ civitatis,
Eustathius reverendissimus episcopus * Parnasenæ civitatis,
Paulus reverendissimus episcopus Anthedonis civitatis,
Thomas reverendissimus episcopus Theodosiopolitanæ civitatis,
Eustochius reverendissimus episcopus civitatis Dorimenæ,
Geronius reverendissimus episcopus Basilinopolitanus,
Aquilas reverendissimus episcopus civitatis * Anthocorum,
Secundinus reverendissimus episcopus * Nonvenæ civitatis,
Acacius reverendissimus episcopus * Ariaratheræ civitatis,
Julianus reverendissimus episcopus Conensis civitatis,
Proclus reverendissimus episcopus civitatis (Adramorum,)
Eudoxius reverendissimus episcopus Bosphori,
Sabbas reverendissimus episcopus civitatis Paltenæ,
Timotheus reverendissimus episcopus Primopolitanus,
Paulinus reverendissimus episcopus Theodosiopolis civitatis, provinciæ Asiæ,
Paulus reverendissimus episcopus Apollonias civitatis ut.
Eobigimus reverendissimus episcopus * Madiræ civitatis,
Macedonius vir (spectabilis tribunus, (notarius) & referendarius dixit : Entyches reverendissimus archimandrita, oblatis precibus (facratissimo imperatori, * suggesti primo fe * reperiisse, & reliqua, quæ in facris ferinis continentur.

Magnificentissimus patricius dixit : Oblatæ preces reverendissimi Entychis monachi

Βασιλείος τῆ ἀλαθεστάτῃ ἐκκλησίᾳ τῆς Σελευκίας πόλεως, ἐπαρχίας Ἰσαυρίας·
Σατουρῖνος τῆ ἀλαθεστάτῃ ἐπισκόπῳ τῆς Μαρκιανοπόλεως·
Μαρεινιανὸς τῆ ἀλαθεστάτῃ ἐπισκόπῳ τῆς Συνναδῶν πόλεως·
Πατρίκιος τῆ ἀλαθεστάτῃ ἐπισκόπῳ τῆς Τυανέων πόλεως·
Τρύφων τῆ ἀλαθεστάτῃ ἐπισκόπῳ τῆς Χίων πόλεως·
Σέλευκος τῆ ἀλαθεστάτῃ ἐπισκόπῳ τῆς Αμασείας πόλεως·
Κανδιδιανὸς τῆ ἀλαθεστάτῃ ἐπισκόπῳ τῆς Αντιοχείας πόλεως, ἐπαρχίας Πισιδίας·
Τιμόθεος τῆ ἀλαθεστάτῃ ἐπισκόπῳ τῆς * Αρκεῶν πόλεως·
Νατίρας τῆ ἀλαθεστάτῃ ἐπισκόπῳ τῆς Γαζῶν πόλεως·
Εὐστάθιος τῆ ἀλαθεστάτῃ ἐπισκόπῳ * Παρασηνῶν πόλεως·
Παῦλος τῆ ἀλαθεστάτῃ ἐπισκόπῳ τῆς Ανθηδόνων πόλεως·
Θωμᾶς τῆ ἀλαθεστάτῃ ἐπισκόπῳ τῆς Θεοδοσιοπολιτῶν πόλεως·
Εὐστόχιος τῆ ἀλαθεστάτῃ ἐπισκόπῳ τῆς Δορυμηνῶν πόλεως·
Γεώνιος τῆ ἀλαθεστάτῃ ἐπισκόπῳ τῆς Βασιλινοπολιτῶν πόλεως·
Ἀκύλας τῆ ἀλαθεστάτῃ ἐπισκόπῳ τῆς Αὐρελίων πόλεως·
Σεκουνδῖνος τῆ ἀλαθεστάτῃ ἐπισκόπῳ τῆς Νοβενῶν πόλεως·
Ἀκάκιος τῆ ἀλαθεστάτῃ ἐπισκόπῳ τῆς Αριαραθείας πόλεως·
Ἰουλιανὸς τῆ ἀλαθεστάτῃ ἐπισκόπῳ τῆς * Αδραμυττε, τῶν πόλεων·
Πρόκλος τῆ ἀλαθεστάτῃ ἐπισκόπῳ τῆς Αδραμυττε, τῶν πόλεων·
Εὐδόξιος τῆ ἀλαθεστάτῃ ἐπισκόπῳ τῆς Βοσπορανῶν πόλεως·
Σάββας τῆ ἀλαθεστάτῃ ἐπισκόπῳ τῆς Παλτῶν πόλεως·
Τιμοθέος τῆ ἀλαθεστάτῃ ἐπισκόπῳ τῆς Πριμοπολιτῶν πόλεως·
Παῦλος τῆ ἀλαθεστάτῃ ἐπισκόπῳ τῆς Θεοδοσιοπολιτῶν πόλεως, ἐπαρχίας Ἀσίας·
Παῦλος τῆ ἀλαθεστάτῃ ἐπισκόπῳ τῆς Απολλωνιάδων πόλεως·
Εὐβιγίμος τῆ ἀλαθεστάτῃ ἐπισκόπῳ * Μαδιάνων πόλεως·

Μακεδόνιος ὁ ἀναγνώστης τριβοῦνος, ὁ ἀφορισθεὶς ὑπὸ τῶν ἁγιωτάτων πατέρων ἐν Βασιλείᾳ τῆς Ἑσπερίας, ἐβίβλιον ἐφέρετο ἐν τῷ ἱερῷ κοιτῶνι τῆς ἐμῆς ἐρημίας.

Ο μεγαλοπρεπέστατος πατρίκιος εἶπεν· ἀδεκτα τὰ ἀλαθεστάτου μοναχῆ Εὐτυχῆς ἀφορισθεῖσα.

ANNO CHRISTI 451. TOM I.

1033 LEO EP. CHALCEDONENSE. VALENTIN. MARCIANUS IMP. 1034

ACTIO PRIMA.

dicit reverendissimus episcopus Dioscorus, ὁ μακαριώτατος καὶ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος Ἀλεξανδρείας, ὅτι ἐπὶ τῆς ἱερᾶς τῶν ἀποστόλων ἐκκλησίας ἐν τῇ Ἐφεσίων πόλει ἐπὶ τῶν ἱερῶν ἀναγνωσμάτων ἐκεῖνος ἐκ τῶν ἀφορισθέντων ἐπιτρόπ

ACTIO PRIMA. ANNO CHRISTI 451.

dabilis tribunus, notarius (& referendarius,) proferens e fundum exorgisium, dixit: Oportet omnia quæ mandata sunt ab eorum pietate, dicere me. b Justit igitur, eos qui dudum præsentes fuerunt, laterculosus episcopus sub fermento dicens: si verse sint legendorum monimentorum professiones, ab utraque parte c illatæ. Basilius reverendissimus episcopus d Seleucienses, cum ecclesiæ dixit: Hæc sunt innatæ episcopis nefcimus obtatum. Sed & præcipum est nobis a domino Christo, non jurandum, neque per cœlum, e quia thronus Dei est; neque per terram, quia scabellum pedum Dei est; neque per caput suum quemquam jurare, quia nullus potest f unum capillum eorum, qui a Deo creati sunt, fieri facere. Unusquisque vero sicut ante altare stans, Dei timorem habens præ oculis, & propriam conscientiam mundam servans Deo, quod in memoria retinet, illatarum habet intermittere. Magnificentissimus patricius dixit: Sicut semel dictum est, precum lectio sequatur. Et per eundem devotissimum exceptorem recitatum est.

Matth. 5.

Piissimis & fidelissimis g amicis Christi imperatoribus nostris, Theodosio & Valentiniano h perpetuis Augustis, i Episcopi archimandritæ.

IN omnibus mihi post Deum & salutis & veritatis manifestatio facta est vestra piietas in nulla re præteritorum inquisitionem facere eorum, quæ vel k de fide, vel adversus me calumniose mota sunt. Gesta enim, quæ sunt composita a reverendissimo archiepiscopo Flaviano adversum me, legi hesterno die, & reperi contraria his quæ acta sunt, contineri in chartis. Nec enim quæ iple ad me locutus est, jacebant in eis: neque quæ ego locutus sum, inseruerunt eidem monimento. Supplico igitur vestræ serenitati, l consulere orthodoxæ fidei procinantibus, & meæ parvitatis opinionis, & dignetur præcipere, laterculosus, episcopos qui in hac casula tunc residerunt, & notarios ejusdem reverendissimi episcopi Flaviani, & reverendos clericos qui ad me directi fuerunt, m occurrere, & n reverendum diaconum Athanasium reverendissimi episcopi Basilii, o convenire in præsentia laterculosi episcopi Dulcissimi, quatenus interrogati dicant omni cum veritate p in scriptis, quid noverint: ut hoc conscriptum, more solito laudans, gratias agam domino & Deo omnium Christo, & vestræ semper petrati.

ACTIO PRIMA. ANNO CHRISTI 451.

Ο ὁσιώτατος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἐπεὶ δὲ ἃ ἔνιοι ὑποτεμόμενοι εἰς τὴν ἐκκλησίαν δέδοκε τὰ θεοσέπτα & ἀλληλοτάκτικοι βασιλεῖς. ὁ μεγαλοφωτέστατος πατρίκιος εἶπε· μὴ φροντιστὴς ἐκκλησιαστικὸς. & διὰ τὰ αὐτὰ κελεύσαντες τοῦ κοσμικοῦ λαοῦ ἐκκαθαρθῆναι παρὰ τὴν ἀλληλοτάκτικοι βασιλεῖς. ὁ μεγαλοφωτέστατος πατρίκιος εἶπε· μὴ φροντιστὴς ἐκκλησιαστικὸς. & διὰ τὰ αὐτὰ κελεύσαντες τοῦ κοσμικοῦ λαοῦ ἐκκαθαρθῆναι παρὰ τὴν ἀλληλοτάκτικοι βασιλεῖς. ὁ μεγαλοφωτέστατος πατρίκιος εἶπε· ἐπεὶ ἅπαξ ἐρρέθη, τὴν τῶν ἱερῶν ἀνάγνωσις γενέσθω. ἀπὸ τοῦ ἐπιστολικοῦ Φλαυιανοῦ εἶπεν οἱ ἀναβεβηκότες ἐπίσκοποι, Ἀσίλιος, & Ἀέτιος, Νόνος, Ἀσκλαπιάδης, & Γρεγόριος, καὶ ἄλλοι σύν. γράψαν οἱ τῶν μετὰ τοῦ ἐπιστολικοῦ Φλαυιανοῦ, ὁ μεγαλοφωτέστατος πατρίκιος εἶπε· πόσοι τάκτοι τὴν ὑποκρίσιν κ. τῶν ἀναγνωσταῖοι. & ἔστιν τὰ ἀναγνωσθέντα, Λέοντι ἀλληλοτάκτικοι βασιλεῖ & τοῖς ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητοῖς ἐπίσκοποις. ἐπεὶ ἅπαξ ἐρρέθη, τὴν τῶν ἱερῶν ἀνάγνωσις γενέσθω. ἀπὸ τοῦ ἐπιστολικοῦ Φλαυιανοῦ εἶπεν οἱ ἀναβεβηκότες ἐπίσκοποι, Ἀσίλιος & Ἀέτιος, Νόνος, Ἀσκλαπιάδης, & Γρεγόριος, καὶ ἄλλοι σύν. γράψαν οἱ τῶν μετὰ τοῦ ἐπιστολικοῦ Φλαυιανοῦ, ὁ μεγαλοφωτέστατος πατρίκιος εἶπε· πόσοι τάκτοι τὴν ὑποκρίσιν κ. τῶν ἀναγνωσταῖοι. & ἔστιν τὰ ἀναγνωσθέντα, Λέοντι ἀλληλοτάκτικοι βασιλεῖ & τοῖς ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητοῖς ἐπίσκοποις. ἐπεὶ ἅπαξ ἐρρέθη, τὴν τῶν ἱερῶν ἀνάγνωσις γενέσθω. ἀπὸ τοῦ ἐπιστολικοῦ Φλαυιανοῦ εἶπεν οἱ ἀναβεβηκότες ἐπίσκοποι, Ἀσίλιος & Ἀέτιος, Νόνος, Ἀσκλαπιάδης, Προκόπιος, οἱ τοπικοὶ τῶν ἀλληλοτάκτικοι Φλαυιανοῦ, ὁ μεγαλοφωτέστατος πατρίκιος εἶπε· πόσοι τάκτοι τὴν ὑποκρίσιν κ. τῶν ἀναγνωσταῖοι. & ἔστιν τὰ ἀναγνωσθέντα, Λέοντι ἀλληλοτάκτικοι βασιλεῖ & τοῖς ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητοῖς ἐπίσκοποις. ἐπεὶ ἅπαξ ἐρρέθη, τὴν τῶν ἱερῶν ἀνάγνωσις γενέσθω. ἀπὸ τοῦ ἐπιστολικοῦ Φλαυιανοῦ εἶπεν οἱ ἀναβεβηκότες ἐπίσκοποι, Ἀσίλιος & Ἀέτιος, Νόνος, Ἀσκλαπιάδης, Προκόπιος, οἱ τοπικοὶ τῶν ἀλληλοτάκτικοι Φλαυιανοῦ, ὁ μεγαλοφωτέστατος πατρίκιος εἶπε· πόσοι τάκτοι τὴν ὑποκρίσιν κ. τῶν ἀναγνωσταῖοι. & ἔστιν τὰ ἀναγνωσθέντα, Λέοντι ἀλληλοτάκτικοι βασιλεῖ & τοῖς ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητοῖς ἐπίσκοποις. ἐπεὶ ἅπαξ ἐρρέθη, τὴν τῶν ἱερῶν ἀνάγνωσις γενέσθω. ἀπὸ τοῦ ἐπιστολικοῦ Φλαυιανοῦ εἶπεν οἱ ἀναβεβηκότες ἐπίσκοποι, Ἀσίλιος & Ἀέτιος, Νόνος, Ἀσκλαπιάδης, Γρεγόριος, καὶ ἄλλοι σύν. γράψαν οἱ τῶν μετὰ τοῦ ἐπιστολικοῦ

ACTIO PRIMA. est, in quibus subscriptiones episcoporum continentur. * Propter quod, ut sæpe interlocutus sum, hæc a notariis proferantur. Actius diaconus & notarius dixit: Dignetur magna & sancta synodus & vestra magnificentia tempus nobis dare, de quibus volumus dicere: nec enim sine periculo nobis est. Magnificentissimus patricius dixit: Monimenta prius convenit * publicare, postmodum enim, si quid dicere desideras, facultas tibi præstabitur. Actius diaconus & notarius dixit: * Nihil inconsultum, neque injustum postulamus, & pro omnibus magnificentia vestra consulit, & licet dixi, quia non de parvo est nobis periculum. Anatolius autem, quia * interpellatio adversum nos facta fit a quodam apud principem & * Christi amantissimum, & apud dominos Deo conservatos, imperatorem. Supplicamus hos nobis * declinari * objectiones, & canias agnoscere, & perlonam latui, & manifestam accusationem adversus certas personas fieri: atque ita respondebimus, & nos hæ defendemus, præfumentes de vestra justitia. Magnificentissimus patricius dixit: Adversus vos * interim nihil depositum est, sed gella quæruntur, quæ fic, ut sæpius dictum est, a vobis proferenda sunt. Actius diaconus & notarius dixit: Monimentorum acta nos deducunt in medium: neque enim ab aliis scripta sunt. Magnificentissimus patricius dixit: * Ne ab quo? Actius diaconus & notarius dixit: Ab eis, qui subjecti sunt, * hæc proferre jussuisse. Actius diaconus & notarius dixit: A me tale aliquid nec dictum, nec gestum est. Magnificentissimus patricius dixit: Monimenta proferantur. Et prius quam proferentur, reverendissimus episcopus hæc inclytæ civitatis Flavianæ dixit: Cognoscitis, quia tunc sancta synodo congregata, & voces ab utraque parte vox exceptis, & subtiliter cognoscitis quæ a vobis scripta sunt: Et si hæc vera sunt, expressim & cum Dei timore dicite. * Sin vero aliquid falsum sunt, quasi ante tribunal Christi nolite mentiri, & falsarium non tacere. Hæc ita interlocuente reverendissimo episcopo, magnificentissimus patricius dixit: Propositum reverendissimi episcopi * novissimi, quia, quæ sentia conscientia fibi interfatur et religiosissimus notarius gesta proferat, & dicere de omnibus veritatem. Quæ * proper gesta, sicut sæpius dictum est, * proferantur. Actius diaconus & notarius dixit: Admonito sanctissimi & beatissimi episcopisqui nostri voluntati nostræ tribuat, quatenus * inter acta veritatem dicamus. Si ergo nobis dicentibus dignet fide confitibus, & * confitebimur & proferemus, & veritatem dicemus. Magnificentissimus patricius dixit: Monimentorum lectio celebretur. Actius diaconus & notarius dixit: * Postulo & sanctum synodum, * quæ tunc fuit præsens, * præcipere nobis proferre * monimentorum fectio. Reverendissimus episcopus Seleucus dixit: Semel sanctissimo episcopisque nostro jubente proferri monimentorum gesta, nullam dilationem in proferendis actis convenit fieri. Et * quasi a reverendissimis episcopis dictum fit: Hæc eadem omnes dictimus: magnificentissimus patricius dixit: * Dum angulis quæstio * relegantur, quid in his reprehendibile * probat pars * reverendi monachi, profequatur: B & fcripta, quæ pars habet pro prædicti reverendi monachi, * obtata lectione, cum gestis authenticis conferantur. Et cum * omnia intuitque pars obtulisset monimenta, Actius ac gobaudiaconus & notarius dixit: Si jubet magnificentissima vestra, habemus aliquid dicere. Dicantur dictum, quod per supplicationem dotuit * reverendissimi episcopi, & gesta recitentur, & exinde causas * pro suis affectionibus reperiis, hæc acta petimus. Quo dicente, magnificentissimus patricius dixit: * Propter hoc conferri authenticis gestis * recitetur * dictum. Actius diaconus & notarius dixit: C Petimus agnoscere, utrum authentica sint, an exemplaria: ne fi quid tale ab aliquo est prestitum. Magnificentissimus patricius dixit: * Reverendissimus Constantinus, si hæc quæ profert, exemplaria sint, aut authentica, docerat. * Constantinus diaconus & * notarius dixit: Exemplaria sunt. Magnificentissimus patricius dixit: Nunc lectio lubiequatur. Et prius quam legerentur, Actius diaconus & notarius dixit: * Petimus considerare * fertiem gestorum, quæ ab eis * offertur: ut cognoscatur * cujus manus fit, * vel a quo data fit, aut fi * notarius fit * edita. Suscipite nostras petitiones, quæ non fint * inconsultæ. Magnificentissimus patricius dixit: Si authenticis gestis fcheda non contineatur, hæc jolte, postea requiescunt. Actius diaconus & notarius dixit: Nihil probare * possumus, nisi * authentica gestis clarissimus, magnificentissimus patricius dixit: Superius præcessimus, lectio celebretur. Et relecta est per Alterosium notarium exceptorem authentica fcheda a notarius * oblata, * & ab alio collatis exempla-

ACTIO PRIMA.

a Idem codex. Propter quod sæpe interlocuentes fum ut hæc a Notariis proferantur. Pitil. Propter quod ut in Dionysiana.
b Omnes veteres libri & editiones Romanæ veritatem proferent publicam, dum hæc proferantur. Omissa est ab editione Crabbiana, neque ab pitil cum editores. Omissa est ab editione Romana.
c Amantissimo ejusdem Ecclesiæ. Vetus pitilinus. Et Rom. quoque dictorum Christianorum Imperatorum.
d Codices Dionys. & Pitil. & quidam Latini pitilinus & Chalcedonensis & Dionysiana. Imperatorum, ut mox vidimus.
e Corbeia. Christo amicissimum. Alii Chalcedonensis, & Dionysiana.
f Hæc non exstat in exemplaribus Lubbeanis. Cæterum etiam & veteres libri habent declarari.
g Hæc non exstat in antiquis exemplaribus.
h Dionysiana & Divionensem habent defendendum.
i Pitilinus Romani, cum aliis legunturpetitiones, quæ ut fuerint inconsultæ.
k Hæc non exstat in editione Romana, & in Dionysiana.
l Omnes libri veteres & antiquæ editiones, affirmat.
m Pitil. & Dionys. Romani, cum aliis legunturpetitiones, quæ ut fuerint inconsultæ.
n Omnes veteres libri & editiones, affirmant.
o Idem codex. Propter quod sæpe interlocuentes fum ut hæc a Notariis proferantur. Pitil. Propter quod ut in Dionysiana.
p Omnes veteres libri & editiones Romanæ veritatem proferent publicam, dum hæc proferantur. Omissa est ab editione Crabbiana, neque ab pitil cum editores. Omissa est ab editione Romana.
q Codices Dionys. & Pitil. & quidam Latini pitilinus & Chalcedonensis & Dionysiana. Imperatorum, ut mox vidimus.
r Idem codex. Et fcripta, quæ pars habet pro prædicti reverendi monachi, obtata lectione, cum gestis authenticis conferantur. Et cum omnia intuitque pars obtulisset monimenta, Actius ac gobaudiaconus & notarius dixit: Si jubet magnificentissima vestra, habemus aliquid dicere. Dicantur dictum, quod per supplicationem dotuit reverendissimi episcopi, & gesta recitentur, & exinde causas * pro suis affectionibus reperiis, hæc acta petimus. Quo dicente, magnificentissimus patricius dixit: Propter hoc conferri authenticis gestis * recitetur. Actius diaconus & notarius dixit: Petimus considerare fertiem gestorum, quæ ab eis offertur: ut cognoscatur cujus manus fit, vel a quo data fit, aut fi notarius fit edita. Suscipite nostras petitiones, quæ non fint inconsultæ. Magnificentissimus patricius dixit: Si authenticis gestis fcheda non contineatur, hæc jolte, postea requiescunt. Actius diaconus & notarius dixit: Nihil probare possumus, nisi authentica gestis clarissimus, magnificentissimus patricius dixit: Superius præcessimus, lectio celebretur. Et relecta est per Alterosium notarium exceptorem authentica fcheda a notarius oblata, & ab alio collatis exempla-

a Ita emendarim Romani, quia fortassis non adverbiaque verbum pro conjungi cum ipsis monimentis, hoc verum omnes libri & editiones habent Pitil.
b Dionys. & Pitil. cum præfatione.
c Idem codex: & fcripta quæ pars fit habet pro prædicti monachi religiosi obtata lectione. Sic etiam, prima scriptura fuit in Dionysiana, sed postea expunctis fum vel * fitis, & pro his expunctum & reescriptum.
d Codices Pitil. & Dionys. reliquisset.
e Idem codex, fcribat; & in margine Dionys. ad. reescripta.
f Dionys. & Pitil. Romani, cum aliis.
g Hæc locum fit edidit Crabbius. Actius Diaconus, & Notarius dixit. In margine, f. Confessionem, & Sanctissimum habet, nomen Actii hujus omnino fabulosum, & Constantini nomen in ipso loco polutum. Deinde cum illo conferre Constantinum non fuisset Notarium, sed monachum, vel etiam in Græco textu scriptum est, in margine admonemur pro Notarius legendum sit monachus. Ejusque in margine hæc locum ex fuit versum exemplarium Dionysiana & Pitilensis. Confessionem Diaconus & monachus dixit. Sic etiam Corbeiensis, nisi quod Actium habet pro Confessione.
h Codices Pitil. & Dionys. confessuri.
i Pitil. & Dionys. Romani, cum aliis legunturpetitiones, quæ ut fuerint inconsultæ. Hæc annotationem in margine apposuit Crabbius, & post eum Surius & Nicolinus. Sed ipsa Crabbius non adnotavit cum non esset fatus, Romani ut scilicet ab Sabatio, illam omisisse dolueremus.
k Omnes libri veteres, judicamus.
l Omnes veteres editiones. Divionensis & Pitilensis habent: ubiam non contesta exemplarium; probatis a parte dari ubi religiosi Prodeyrent. Verum codex Divionensis habet in margine: al. & ab alio collatis exemplaribus.

a Idem codex. Propter quod sæpe interlocuentes fum ut hæc a Notariis proferantur. Pitil. Propter quod ut in Dionysiana.
b Omnes veteres libri & editiones Romanæ veritatem proferent publicam, dum hæc proferantur. Omissa est ab editione Crabbiana, neque ab pitil cum editores. Omissa est ab editione Romana.
c Amantissimo ejusdem Ecclesiæ. Vetus pitilinus. Et Rom. quoque dictorum Christianorum Imperatorum.
d Codices Dionys. & Pitil. & quidam Latini pitilinus & Chalcedonensis & Dionysiana. Imperatorum, ut mox vidimus.
e Corbeia. Christo amicissimum. Alii Chalcedonensis, & Dionysiana.
f Hæc non exstat in exemplaribus Lubbeanis. Cæterum etiam & veteres libri habent declarari.
g Hæc non exstat in antiquis exemplaribus.
h Dionysiana & Divionensem habent defendendum.
i Pitilinus Romani, cum aliis legunturpetitiones, quæ ut fuerint inconsultæ.
k Hæc non exstat in editione Romana, & in Dionysiana.
l Omnes libri veteres & antiquæ editiones, affirmat.
m Pitil. & Dionys. Romani, cum aliis legunturpetitiones, quæ ut fuerint inconsultæ.
n Omnes veteres libri & editiones, affirmant.
o Idem codex. Propter quod sæpe interlocuentes fum ut hæc a Notariis proferantur. Pitil. Propter quod ut in Dionysiana.
p Omnes veteres libri & editiones Romanæ veritatem proferent publicam, dum hæc proferantur. Omissa est ab editione Crabbiana, neque ab pitil cum editores. Omissa est ab editione Romana.
q Codices Dionys. & Pitil. & quidam Latini pitilinus & Chalcedonensis & Dionysiana. Imperatorum, ut mox vidimus.
r Corbeia. Christo amicissimum. Alii Chalcedonensis, & Dionysiana.
s Hæc non exstat in exemplaribus Lubbeanis. Cæterum etiam & veteres libri habent declarari.
t Hæc non exstat in antiquis exemplaribus.
u Dionysiana & Divionensem habent defendendum.
v Pitilinus Romani, cum aliis legunturpetitiones, quæ ut fuerint inconsultæ.
x Hæc non exstat in editione Romana, & in Dionysiana.
y Omnes veteres libri & antiquæ editiones, affirmat.
z Pitil. & Dionys. Romani, cum aliis legunturpetitiones, quæ ut fuerint inconsultæ.
a Omnes veteres libri & editiones, affirmant

ribus protestis a parte Eutychis reverendissimi presbyteri & archimandritæ relectis sunt, & ab eordem recitatis sunt prima & secunda acta, quæ & in monimentis ita inserta sunt.

* Consulatus Flavii Zenonis & Postumiani virorum clarissimorum, sub die sexto Idus Novembris, in amico Christi & regiratube Constantinopoli, nova Roma. & reliqua.

Et publicanis relecta sunt prima & secunda actorum series, & supplexis depositionibus reverendissimorum episcoporum, Asctus diaconus & notarius dixit: Petimus sanctam & magnam synodum, interrogari, auditis propriis vocibus & gestorum serie, ne aliquid falsatum fit vel corruptum. Magnificentissimus patricius dixit: Fin hesipso quod excusa, conlentire monstrantur. Unde convenis & reliqua recenseri. Et per eundem devortissimum exceptorem tertia gestorum series relecta, & quæ ab & monimentis inserta. Et relecta profecutione viri religiosissimi Joannis presbyteri & defensoris, Constantinus diaconus & monachus dixit: In non est dictum, per vestigia vestra, ut continet. Idem devotissimus exceptor, repetita eadem lectione, relegit: Ἐ ἐ alicubi contigit, aliquid in eis in aliquibus verbis falli, aut errari, hoc neque accusare, neque suspicere: solas autem scripturas scrutari, ut firmiores fundorum pattum expostiorishus. * Et cum lectum fuit, Constantinus reverendum diaconus & monachus dixit: Quoniam diversis modis locuti sunt sancti patres, & formula suspicio: * In ipsum autem fuit non suspicio. Ἐ quando perturbatio & mutilatio facta est, Constantinus reverendus diaconus & monachus dixit: Hoc rogo, ut qui gesti sunt, & audierunt ab archimandrita, cum integra conscientia, quasi in presentia domini, quæ audierunt, cum veritate dicant, prejudicio omnino generato archimandritæ ex mea depositione; * rogo reverendissimos clericos qui interfuerunt, deponere quæ ab eo audierint, & religiosissimum diaconum Athanasium. Selecutus reverendissimus episcopus dixit: Ante * depositionem fratris Constantini, qui in perlona diocesi sunt, * ipsius qui prioris presbyteri, proferunt omnia quæ ipsi dixerint, & tata habere corum archimandritam; & petimus vocem * prejudicantem non facere prejudicium monimentis actorum. Constantinus diaconus & monachus dixit: * Supplico illud auferri, quod est, * In regula libri; quia in pertuarbatione neficiens fum locutus. Selecutus reverendissimus episcopus dixit: Quia cum quies effet, ante perturbationem, hanc vocem fra-

τὸ ἀπὸ τῆ νυκτὸς προσεσχέθη, ὅθεν τὴ ἀντίγραφα, ἐ τὰ ὁν τῆ μέρει Εὐτυχοῦς τὸ ἀλλοδε. ἐκ τῆς ἐγκυκλοπεδίτη κρατοτεχνίτοντα, σύλλογον, ἀντιγράφων. ἐ ἀναγνῶν δὲ ἀρχὴ ἐ τέλος ἐ δόξαν τρέξω· ἢ τὸ ἐ ὡς τὴν ἀκριβειαν μαρτεμεν ἐν.

Τοιαυτὰς ὁλοὺς Ζήλωσιν τῆ Πανιωτικῆ βασιλεοπτείας, τῆ πρὸς τὸν ἐθνὸ Νομιμόν, ὁ τῆ σύλλογον ἢ βασιλέαν Κωνσταντινόπολν, ἢ τὴν Ρώμη, ἐ ἐν Νικαία.

Καὶ μὴ τὸ ἀκυρωθῆναι τὴν πρᾶξιν ἢ ἀκύρου πρᾶξη, ἢ πληροφόρησιν τὴν κατοδίσεως τῆ ἀλλοβεβαίου ἐπτισκόπου, Λέοντος διάκονος ἐ τοπικοῦ πτ. ἀρχιμῆρ τῆ ἁγίας ἐ μεγάλης συνόδου, ἐμοῦ ἀναγνῶν, ἐ τὴν ἀκρίβειαν τῆ ἱστορίας, ἢ τὴν ἀρχὴ ἐ τὸν τόπον τῆ ἀναγνωσθέντος

ANNO CHRISTI 451.

lis & patrieli Florentii, * exponant & reverendi Joannes presbyter & Andreas diaconus, quos novimus. * Joannes reverendus presbyter & defensor dixit: Ea quidem, quæ profestus fuit, & sanctissimo & Deo amabili concilio fuit relecta, præsente magnificentissimo & per omnia gloriosissimo exconsule ac patricio Florentio, quoniam hæc veritatis subsistunt. Hoc & religiosissimus diaconus: Quo dicente, * Constantinus diaconus dixit: Non omnis sunt relecta. Idem Joannes reverendus presbyter & defensor dixit: Extiam ecce hoc dico. Constantinus * reverendus diaconus dixit:) Ego unum verbum dici perturbatus, & scriptum est. Quo dicente, reverendissimus episcopus Thessalliæ dixit: Sufficibat quidem & opinio Joannis presbyteri; quoniam vero evangelium nobis omnibus est antepositum, rationabile est & nos illam [per hæc quæ dicit, * eorum evangelio è roborare. Idem Joannes reverendus presbyter & defensor subjungens, dixit: Quoniam vero hæc veritate subsistunt, & ex eo quod * plusnie adversario dubitare, majore ea vinculo veritatis obstrinxit: & hoc agnovit Deo amabile sanctimque concilium, ex eo quod pollta verba proprio relutare tentavit. Sed quoniam oportet perfici lectionem, & latisfieri mihi ex confequentibus, quatenus cognoscam ea & quæ dicitur, & reverendissimo archimandrita Eutyche, & si conventienta dixit his quæ tunc a me * dicta sunt; aut denegem, si a me non agnosci contigerit; peto veltram! Deo amabilitatem, * plenissimam fieri lectionem, ut * & cuncta perficiam propter reverentiam sanctæ evangelii, quod vestra Deo amabilitas propoluit, & verbum * conlequar veritatis. Magnificentissimi patricius dixit: Rursus Joannis presbyteri voces ex monimentis repetantur, ubi aliqua ab Eutyche fa-ndisse confessus est. Et per eundem devotissimum exceptorem denuo voces Joannis presbyteri recitatæ sunt.

Religiosus Joannes presbyter & defensor dixit: * Ante hos menses Eusebius episcopus * interpellante veltram sanctitatem in synodo, & accusante * reverendissimum Eucychem presbyterum & archimandritam, & libellum * in [ipso porrigente, declarantem argotatæ eum hæreticorum * * pallione, & postulante evocati eum ad veltram sanctitatem; & satisfacere pro his, * quæ ab ipso ingerebantur; providens veltra * incircumcirpta sapientia, præcepit pervenire me & * reverendum Andreum diaconum ad monasterium ipsius, & evocare eum ad latisfaciendum. Quo facto, pervenientes ad eum: in monasterio ipsius, libellos ei legimus, & exemplaria eorum dedimus, * ἐπεγνωσθέν αὐτῷ καὶ αὐτὸ, κρίνοντο ποιεῖσθαι ὑμετέρα ἁγιωσύνη, βέβαια μὲν τὰ τῷ θεοφιλεστάτῳ διάκονοι Ἀνδρέᾳ ἀφῳ αὐτὸς εἰς τὴν μονὴν αὐτῆς μετ' ἐμοῦ, καὶ λογοτόμουσα. Ταῦτα δὲ γενόμενοι, & παρεγενόμεθα πρὸς αὐτὸν καὶ ἐπιδείξαντες αὐτῷ ἐπιστολὰς, καὶ τὰ τῶν τοῦτον διδάσκαλοι, & τὰ αὐτοῦ ἐπιστολὰς ἀναγνωσθέν. & τὴν μονὴν αὐτῆς ἀπελθόντες, & τὰ τῶν τοῦτον διδάσκαλοι, & τὰ αὐτοῦ ἐπιστολὰς ἀναγνωσθέν. Ὁ κύριος Ἰωάννης ὁ πρεσβύτερος & ἐκδικος εἶπεν· ἐπειδὴ τὸ ἐν τῷ ἁγίῳ εὐαγγελίῳ ἐν τοιοῖδε τοῦ τὸ ὑμέτερον ἁγιωσύνη, ἀναγνωσθέν τὰ τῷ θεοφιλεστάτῳ διάκονοι Ἀνδρέᾳ ἀφῳ αὐτὸς εἰς τὴν μονὴν αὐτῆς μετ' ἐμοῦ καὶ τὸν ὑπουργοῦντα ἀναγνωσθέν. Ὁ δὲ τὰ αὐτὰ καὶ τοῦτο ἐν τῷ σκέπτομα τῶν φωνῶν τὰ αὐτὰ ἐπιδείξαν τῶν σοφῶν ἡμῶν ἐκγνωσθέν.

Ὁ Ἀνδρέας ὁ πρεσβύτερος καὶ ἐκδικος εἶπεν· ἐπειδὴ τὸ Θεοφιλεστάτῳ ἡμῶν ἐπιστολὴν ἐν τῷ ἁγίῳ ἀγωνίῳ, & αἰτήσαντος τὸν ἁγιωτάτου τῶν ἁγίων ἀγωνίῳ, & ἀξιοῦντος τὸν ἁγιωτάτου τῶν ἁγίων ἀγωνίῳ, & βιβλίον ἐγγραφεν ἐν τῷ ἐνδυκόντος, τὸ κατακλινὸν ποιεῖ αὐτὸν τὸ τῷ ἁγιωτάτου τῶν, & ἐξαιτήσαντος παρεκκλίθεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ὑμέτερος ἁγιωτάτου ἀπολογήσαι ἐν τῷ τῶν ἀγωνίῳ, & ἐπιτρέψαντος τὸν ἁγιωτάτου τῶν ἀγωνίῳ, & ἀξιοῦντος τὸν ἁγιωτάτου τῶν ἁγίων

ACTIO PRIMA.

inquirebam; præsens fuit & * reverendus Andreas diaconus, & * insuper reverendus Athanasius diaconus. Ego autem eo tempore commemoratorium facienis apud meipsum, * ut putabam, quæ ille dixit, custodio, atque apud me habeo. Oportuit autem omnem reverendissimum archimandritum Eutychem esse præsentem his quæ hodie peraguntur, * pro conflictione mea. Hoc enim & a vestra inclinatione pleni prudentia credidi comprobari, ut ipse qui dixerat mihi, præsens hic quæ a me * dicebantur, audiret, & (* interrogatus) contradicere temerioribus meis, aut confentire eis. Nec enim putio religiosum virum, propositis sanctis evangeliis, verba mea deffituere, quæ tunc B ipse locutus est, maxime cum & præsens * reverendus diaconus Constantinus aliquando quidem confentiat his quæ a me dicuntur, aliquando autem, * si ut suspicatur, advertat his quæ a me dicta sunt. Et rogo, & ne valde a me expressis verba quærantur, quæ ille locutus est: nec enim hoc equidem facere * potuit, * ipsius prorsus verbis * redintegrare aliquos eloquia. Conscriptos autem a me sermones tunc in commemoratorio jubeto relegi. Magnificentissimus patricius dixit: * Commemoratorium, quod postulat, relegatur, & confertur professioni, quæ gesta continetur; ut si quid ex fensis vel ex verbis diffonat, agnoscatur. Et prolapsum legetur. * Joannes reverendissimus presbyter & defensor dixit: Rogo primum, ut * reverendus Andreas, & reverendus diaconus * Athanasius præsentes dicant, si confonant his quæ jam lecta sunt, & a me * jampridem exposita. Magnificentissimus patricius dixit: * Interim tedio subjequatur. Et cum protulisset * commentarium * reverendissimus Joannes presbyter & defensor, per eundem devotissimum exceptorem relectum est.

Ante hæc * religiosissimo Eusebio episcopo in concilio vestro beatitudinis interpellante, & accusante Eutychem * reverendissimum presbyterum & archimandritum, & libellum contra eum dante, quo indicatur, heretica ein argentor perfidia, se poffulante eundem reverendissimum archimandritum accertium, satisfacere de his quæ ei ab ipso, imponebantur; providens catholica fides nostra, ut ipsius vestra * providentia, * abbate, ad illum percepit me & * reverendum diaconum Andream, & vocare eum satisfactorum. Hoc autem facto, nobisque ei in loco monasterio præsentatis, relectaque ei accusatione conscripta, atque exemplaribus traditis, accusatoreque etiam declarato, & * evocatione ad satisfactionem apud vestrum * Deo amabile sanctumque concilium, me-

A χρόνῳ, παρῆν καὶ ὁ ἀναβεβηκὼς διάκονος Ἀνδρέας, καὶ ἔτι γε μᾶλλον, ὁ ἀναβεβηκὼς διάκονος Ἀθανάσιος· κἀγὼ δὲ κατὰ τὴνδε τὴν ἡμέρα ὑπόμνημα ποιήσας παρ' ἐμαυτῷ, οὐ ᾠόμην, ἃ μὲν ἐκεῖνος ἐφθέγξατο, φυλάττειν, ἃ δ' ἔχω παρ' ἐμαυτῷ. ἔδει δὲ οὐτω τὸν ἀναβεβηκότα ἀρχιμανδρίτην Εὐτυχῆ παρεῖναι τοῖς ἀφικνουμένοις πάσιν, ἕνεκα τῆς κατ' ἐμὲ ἐνεστῶσης ἐλεγχῆς. τάχα γὰρ δὴ καὶ παρὰ τῇ ὑμετέρᾳ κατηχοῦντος σοφίᾳ δοκιμάζεσθαι πάντα, ὅσα αὐτὸν τὸν ἀφικόντα μοι, παρόντα εὐτυχῶς πωσὶ δηλοῦσι τὰ λεγόμενα παρ' ἐμοῦ, ἢ ἀμπεῖν ἀφῶν τὰ παρ' ἐμοῦ λεγόμενα, ἢ σωφρονίζεσθαι· οὐ γὰρ οἶμαι τὸν ἱερὸν ἄνδρα ἐπὶ τοῖς ἁγίοις, ἢν ἀλεγκλῶν φρουτιστῇ, ἀλλὰ μὲν τοῖς λόγοις, παρ' οὐτῷ τῷκαλεῖν ἐνδεῖσθαι, μάλιστα ἐπειδὴ καὶ ὁ τιμιώτατος διάκονος Κωνσταντῖνος, ἅτε μὴ σωφρόνα τοῖς λεγομένοις παρ' ἐμοῦ, τὰ δὲ, ὡς ὑπονοεῖ, ἀντιφερόμενα ἢ φθέγματα, παρ' ἐμοῦ. ἀξιῶ, μὴ πάνυ τὴν λέξιν αὐτὴν ἀπαιτεῖν ἐκεῖνα παρ' ἐμοῦ, ἢ βεβαιοῦν τοῦ ἐκείνου· οὐ γὰρ ἐξῆν τοῦτο ἐμοὶ πρᾶξαι τῶν ἐκείνου ἐκφωνήσεων τὰ ἀναβεβλεμένα. ὁ μεγαλοφυεστάτου πατρικίου εἶπε· τὸ ὑπομνηματικὸν, ὅστις ἐξέστιν, ἀναγνωσθήτω, ἢ συνεξετάζεται τῇ κατηχήσει, ἤτοι τὸν ὑπομνηματικὸν ἀφίεμεν· ἴν' εἴ τι τοῖς πρὸς τὸν ἀν, ἢ τοῖς ἐν ἔθνεσι βεβωσθῇ, γνωσθῇ· καὶ τὸν ἐπιμνησθεὶν ἐπιλεγέτω. ὑπὸ δ' ἀλαθεστάτου ἱερεῖ τοῦ ἐκείνου ἐξῆν· ἐξῆν· φρόνιμον τὸν ἀναβεβλεμένον Ἀνδρέαν, & τὸν ἀναβεβλεμένον διάκονον Ἀθανάσιον, ἐν παρόντοις λέγειν, ἢ γε σωμεῖσθαι τοῖς ὑπ' αὐτῷ πάσι, ἢ

ACTIO VIGILIA.

nes? * Joannes reverendissimus presbyter & defensor dixit: Sanctas scripturas propositi nobis humilibus vestra beatitudo & vestra magnificentia; & quæ habet commemoratorium meum, ista & consilio in geltis: & si contigit in * sermonibus ea diffunare, * non feio. Quo dicente, magnificentissimus patricius dixit: Sed non est modicum, quod dicitur immutatum. Joannes religiosissimus presbyter & defensor dixit: Et quia protelli * ipsa aliena velsa * redintegrare cuilibet, sed magis ipsum intellectum quem dixit? quo dicente, magnificentissimus patricius dixit: Quid ergo ifium in hac parte dixitis confirmas? Joannes religiosissimus presbyter & defensor dixit: Quid enim erat ambiguum de consubstantiali? Dixit, quia magis consubstantialis est: non dixit, nobis hominibus. * Et ubi voltis, juro quia * dixit: Consubstantialis matri est, * & non habet consubstantialem nobis carnem. Magnificentissimus patricius dixit: Rursus hæc pars tam de monimentis, quam de commemoratorio relegatur, S ut reverendissimus Joannes specialiter fatentur, quid in hoc ab eo audierit. Quo facto, Joannes reverendissimus presbyter & defensor dixit: Illud mihi soli diputant dixit, quoniam consubstantialem nobis carnem non habet, sed matri. Magnificentissimus patricius dixit: Oblitus es quæ audisti, & propterea hæc * commemoratorio non indidisti. Joannes religiosissimus presbyter & defensor dixit: Quoniam prefentes mecum * vivi reverendi diaconi non audierunt quæ mihi fecerunt dicta fuit, propteres hæc * non indidi commemoratio. Confirmatius diaconus & monachus dixit: * Deo rogamus, ut * reverendi diaconi veniant, & cum veritate profitentur quæ audierunt * archimandrita: * & si fecerunt illi * locutus est. Magnificentissimus patricius dixit: Sicut superiori interlocutus fuit, præsente Andrea voces ipsius publicentur. Et per eundem virum devotissimum exceptorem * ex geltis recitatus fuit.

* diffinitionibus.

* refuse.

* consumentorio.

* locuti fuer.

Sanctissimus archiepiscopus dixit. * Dicat & reverendus diaconus Andreas, si hæc audivit a reverendissimo presbytero & archimandrita Eutyche dicta. * Andreas reverendus diaconus dixit: * Secundum precepta vestra sanctissimus trimus ad reverendissimum presbyterum & archimandritam Eutychem, & locuti illi, hæc ab ipso audivimus, quam & * reverendus presbyter & defensor Joannes jam professus est.

Magnificentissimus patricius dixit: * Andreas reverendus diaconus quid ab Eutyche audivit, referat. Andreas reverendus diaconus dixit: Quoniam Deus confidet vobis, & timor & timore * fenfum meum deinet, * non possum a veritate excedere. Primitus etenim directus a domino meo * per omnis sanctissimo archiepiscopo Flaviano, * & fanctissimo cum ipso conventu, * ad reverendissimum archimandritam Eutychem, ea quidem quæ usque de evocatione * edocuit reverendissimus presbyter & defensor Joannes, hæc & * comprehensus sum, & confessus sum. De consubstantiali autem cum interrogationem fecerit reverendissimus presbyter & defensor Joannes * reverendissimo archimandritæ Eutychi, utrum dicit consubstantialem Patri Deum Verbum fecundum deitatem, & consubstantialem nobis fecundum humanitatem, * inquit archimandrita Eutyches, dicens: Symbolum quemadmodum habet? Dicit domnus Joannes, quia mathema consubstantialem Patri habet tantum. Opposuit archimandrita Eutyches, dicens: * In trinitate habe & tu, quoniam & ego ita teneo. Aliud quid inficio in hoc negotio. Magnificentissimus patricius dixit: * Sensotim tamen aliquid Joannes cum Eutyche monacho te abiecate locutus est? * Andreas diaconus dixit: * Quadam locutus est, per vestigia vestra, quæ ego non audivi. Magnificentissimus patricius dixit: * Nunc ergo rendat (dictatum) Athanasius adventat. Et cum fetiffet in ordo Athanasius diaconus, magnificentissimus patricius ad eum dixit: * Propositum tuum considerans, cum veritate dic quid monachum Eutychem Joannis vivo reverendissimo, vel Andræ diaffic consolicis. Athanasius reverendus diaconus dixit: * Quoniam de anima * est itermo, & non est ab abiipe periculo non pidicenti veritatem; quæ comperi, hæc & dico. Non fum directus ego pro hac causa * cum Dei anantissimo presbytero Joanne, * vel Andræ reverendo diacono: Vectus tamen a prædicto * Dei anantissimo presbytero & defensore Joanne, * * tamquam fi * ad reverendissimum ante me ab eo dita pedimentum, * requisitus a * sanctissimo episcopo hæc * quæ hic * comprehensus fui, * & ipse quoque * fecit esset. Sed & hæc non commentaverio relecto, quod tenebat præcidus Deo amicissimus vir, aquanoi omnes alios fenfiones, * falsum vestro de consubstantiali non agnovi. Sed tunc, eodem presbytero interrogante archimandritam, ac dicente: Confiteris domnum consubstantialem quidem Patri secundum divinitatem, * consubstantialem vero nobis secundum humanitatem? idem archimandrita dixit: Symbolum quemadmodum habet, * Deum respondens presbyter, aiet Consubstantialem Patri: Dixit

* diffinitionibus.

* refuse.

* consumentorio.

* locuti fuer.

* ex eo.

* ex eo.

* ex quo ibi pedimentum.

* & nolentem.

SALUTI HOTX.

a Divion. & Paris. Tubanus religiosus. Figet notes ita replicare. Sed quoniam non semper idem epistolæ unus vertere libri, & quia vult utilis esse, malus repetere cogitur que fabidiola videntur.

b Corb. & Divion. Non fum. Paris. Nolis. Verum scilicet, non fum quod dicere.

c Hanc vocem, aliosque fatis inutilem, quam nec vetustiores libri agnoscunt aeque veteres editiones, hic appositam Rotuli, & ita codex Parisiensis, & ipsa quoque Divionensis, fed ipsa fupra lineam addita ab nonnulli ut, & in fatisfacit, & ne nihil omisit. Quæ et hanc Corbeiensis exemplaris. d Paris. & Divion. Eusebius.

e Corb. non nobis consubstantialem secundum carnem. Divion. & Paris. non nobis consubstantialis secundum carnem. Hæc in margine leciionum libri Corbeiensis. f Corb. & reverendo. Tubanus. Religiosi, ut vulgatior. Et nullus poft ubique. Tub. religiosus. g Divion. & Paris. vivi religiosi.

h Paris. & Divion. vivi religiosi. i Paris. & Divion. vivi religiosi. Hæc omnia in Aqua adulatione Romanam legebant, ut ipsam deflet. Quo nullus poft. Inlustrissimus Tubanus. k Corb. Divion. reverendissimus. Divion. & Paris. Dicat religiosus.

l Divion. & Paris. Andreas religiosus Diac. Paris. Andreas religiosus Diac. Paris. Andreas religiosus Diac.

ACTIO PRIMA.

tamen qualiter inter se privatim * Eutychea reverendissimus monachus * & Joannes * religiosissimus presbyter habuerant? Athanasius reverendus diaconus dixit: * Non intendi, per vestigia vestra. * Eleusinius reverendus monachus dixit: * Precamur virum reverendum Athanasium diaconum requisitum profiteri de iis, quibus in secunda interrogatione reprehendit virum reverendum presbyterum Joannem. Docuit namque, quod poli primum profitebantur alia iterum è legebantur, & * reprehendit, * protestans quod ita non fuit scripta hæc, quæ professus est primo; * quando venit de monasterio, ôve hæc, sive alia: * fed postea congregatione habita, & jubente sanctissimo archiepiscopo ad gestorum proferri, in quibus profitebit eli * Deo sanctissimo Joannes presbyter, relectis eis, reprehendit * reverendus diaconus Athanasius, * in dicens, quia hæc non audivi. Magnificentissimus patricius dixit: Joannis voces ex monimentis relegantur: * & quod amplius de iis Athanasius parasti eli gocere, prolequatur. Et cum iterum * recitatæ fuissent; idem Joannes reverendissimus presbyter & defensor dixit: Præcedens reverendus diaconus Andreas, necnon & reverendus Athanasius diaconus, omnibus quæ a me dicta sunt in commemoratorio consenserunt, præter consubstantialem, ut dixerunt: & hoc * professtus, qualiter dictum eli a reverendissimo archimandrita * & potrirk intelligere, & venerabilis sanctissimæ hoc concilium, & * relata magnificentissimo, quia hoc ipsum, quod dixerunt, * consentit * Domino consubstantialem Patri secundum divinitatem, & consubstantialem nobis secundum humanitatem? quia hoc ipsum, * & quod * contrario interrogavit, dubitationis erat ergaum, & precor vocem * reverendissimi diaconorum, quæ confirmat * omnem profitentem magis fidam in commemoratorio, jam nullatenus * everti debere. Magnificentissimus patricius dixit: Athanasius quod requisitus eli, dixit. Athanasius * reverendus diaconus dixit: In tertia declaratione hæc professio, quæ nunc deposita eli a presbytero, relegebatur in secretario, & * novum hunc sermonem accepi, qui in fine posuit eli, ubi dicit, Nos habentes eandem consubstantialem, * & consentiles. Dixit ergo * Joannes eadem presbyter: Joannes: Hoc quidem fuit locutus eli. Magnificentissimus patricius dixit: Abiente te tamen, * singulatim aliquid cum illo sermocinatus non * est? Athanasius reverendus diaconus dixit:

1 reprehendit. An, ita non fuerit fcripta hæc.

2 Deponentem.

3 Edeliciet

4 Hanc.

5 novitatem vocis commotus fum pel eum fermonem, qui

ACTIO PRIMA.

* Ἐὰν μὴ ἐμοὶ ὅμως μετὰ τοῦτο τοῦ βασιλέως ἀνδρὸς Εὐτυχοῦς ὁ μονάζων, * ἢ ἐκείνος ὁ ἅγιος βήματος ἀρχιεπίσκοπος ἐκρίνω; Ἀθανάσιος ὁ εὐλαβέστατος διάκονος εἶπεν· Ἐν τῇ κρίσει μου, τῷ κοσμικῷ σωμάτῳ. Ἐλεύσιος ὁ εὐλαβέστατος μονάζων εἶπεν· Εὐχόμεθα τὸν εὐλαβέστατον διάκονον Ἀθανάσιον ἐξαγαγεῖν τὰς ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν ἀναγνωσμάτων ἐκείνας τὰς εὐλαβεστάτου μονάζοντος Ἰωάννου, ἃς ἐν τῷ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν ἐπιφωνήσαντα, ἐν τῷ ἀναγνωσθῆναι ἐκείνας τὰς ἐν τῷ ἀρχῷ τῶν ἀναγνωσμάτων, ὅτι οὐκ ἐγράφη ταῦτα, * καὶ τὸν ἀρχιερέα, ὅτι οὐδ' ἀκούσας τὸ μοναστικὸν, εἰς ταῦτα, εἰς ἐκεῖνα. μ.Ὃ δὲ καὶ τὸν σωμάτων ἡμῶν, ἢ καὶ ἄλλου τὸ ἐγκώμιον ἀξιωθῆναι τοῦ κυρίου τῆς ἁγιωτάτης ἐκκλησίας, ἐν τῷ κελλίῳ τοῦ βασιλέως Ἀθανασίου τοῦ ἁγιωτάτου ἐπιφανεστάτου, ἐν ἐκείνῳ τῷ ἀνδρὶ τῷ ἀρχιεπισκόπῳ ἐκείνῳ τῷ ἀρχιεπισκόπῳ ἐκείνῳ τῷ ἀρχιεπισκόπῳ ἐκείνῳ

ACTIO PRIMA. gnificentiam, ¿ iubere interrogationem adhibenti? viris reverendis clericis, quorum nobis mentionem praebens sedtio gestorum continuit; & profiteri, ¿ numquid dubitent super his quæ relecta sunt, & ab eis tunc exposita: id est, ¿ Mamas reverendo presbytero, Theophilo, Memnoni, & Joanni presbytero & defensori, Andræ & Athanasio diaconis. Magnificentissimus patricius dixit: Numquid ambiguitatem illis prædictæ requisitio proponitur, ¿ sed vivo reverendissimo Eutychi monacho, cujus & hominem in presenti stant? Et addidit: Reliqua relegantur. Et per eumdem virum devotum exceptorem relectum est.

Sup. ch. 6. Eusp.

Die sabbati, quæ est vigesima dies mensis Novembris, & reliqua. ¿ Et cum fecisset fiullem, Constantinus diaconus dixit: Rogamus interrogari eos, si hæc audierunt. Magnificentissimus patricius dixit: ¿ Et Theophilus, professionibus suis publicatis, si hæc quæ audisse vel dixisse fecit, dicat; Et cum in medio fecisset Theophilus ¿ reverendus presbyter, dixit: Directus ego & presbyter Mamas a sanctissimo archiepiscopo & a fanto conventu, pervenimus ad monasterium viri ¿ reverendissimi archimandritæ Eutychis: ¿ & primum quidem hæc, quæ nuper relecta fuit, ¿ cæpi dicere: postea vero noluimus cum ipso certare: ¿ tunc Mamas Christo consulit nos, & proprio voce dixit: Quoniam impossibile est dicere me Christum ex duabus naturis: neque enim de natura dilputo & domini nei. ¿ Hæc ergo ipsa cum relecta fuit, audientes ex ore viri reverendissimi Eutychis, professi sumus: & neque additamentum, neque abbationes aliquam fecimus Constantinus monachus dixit: ¿ Aliqd nihil audivit? Magnificentissimus patricius dixit: Extra hæc quæ confessus es, nihil aliud audisti? ¿ Theophilus reverendus presbyter dixit: Dicebat, quis & partum expositionem? ¿ loquor. ¿ Ifta dixit. Magnificentissimus patricius ad monachos dixit: Quid amplius requiritis? Constantinus diaconus & monachus dixit: Supplicamus & domnum Mamam dicere. Magnificentissimus patricius dixit: Similiter & ¿ reverendus Mamas quæ cognovit, profiteatur. Et antequam profiteretur, Eleusinius diaconus & monachus dixit: Ipse confessus est, quoniam dicebat: Et partum expositionem loquor & quæ est interna in gestis. Magnificentissimus patricius ad Theophilum dixit: Quare in gestis nullo modo continetur, quod ¿ tamquam ab Eutyche dictum, in tua professione posita addidisti? ¿ Theophilus reverendus presbyter dixit: Et ipsa dixit, per vestigia vestra, ¿ quæ in me-

A χαλοφρενέστες, κατηξιώσατε κελεύσαι, τῶν ἀποστειγμένων τὸν ἀκλεῆ τοῦ κληρικοῦ, ὃν μνημῶν πανόπτου τὴν ἐκφάτα τὴν ὑποκειμένου ἐκέφανας; ἐ κατηξιώς, μὴ τι ἀμφιβαλλόμενον ἐπὶ τοῦ ἐπεγκαμένοις, ἢ τοιφκαίτω καὶ αὐτῷ κατκπεθεῖν· τοῦτο, Μάμας τῷ ἀκλεῆ τοῦ ἀρεσβύτερος, Θεόφιλος, Μέμνων, Ἰωάννου, Ἀνδρέου & Ἀθανάσιος, τῶν διακόνω· ἐ μνεμονεύσεις τοῦ πατέρων, ὅτεν μὲ ἀμφιβαλλόμενα κλεῖν, ἢ πεφάνε ζῶντος ἀνθρώπου τοῦ ἀκλεῆ τοῦ ἀκλεῆ μοναχῷ, & ὃ οἱ ἀκόντων ὃς τῷ πιστοῖ ἔκφανε. & ἀφορεῖσθαι τὰ ποιτὰ ἐπεγκαμένα. & διὰ τῷ αὐτὸ καθυσιωμένα ἐκκλήσιμος ἀναγνωσθῆναι.

B Ἡμέρᾳ σαββάτῳ, ἥτις ἐστὶ εἰκὰς τῇ Νοεμβρίῳ μηνὶ· ἐ τὸ ποιτὰ. ὡ ὅτε ἀπεγνώσθησαν, Κωνσταντινὸς ὁ διάκονος εἶπε· παρακαλοῦμεν, ὅτε ἐρωτηθεῖεν αὐτοί, εἰ τοῦτο ἤκουσαν ἢ μνεμονευτέτε εἶπε· & Θεόφιλος, ὃ κατκθεῖεν αὐτὰ ἐκφωνεῖ ὀνόματι, εἶ τοῦτο αὐτὸ ἀλκκόλιο ἢ ὑφκλεκεῖ-γω, εἶπε. & ὅτόν εἰ μέσῳ ὃν Θεόφιλος ὁ ἀλεβέστατος πρεσβύτερος, εἶπεν· ἀπεσταλεὶς ἐγὼ & ὁ πρεσβύτερος Μάμας παρὰ τῆ ἁγιωτάτε ἀρχιεπισκόπε & τῆς ἁγίας συνόδε, κατελθόντες μοναστηρίου τὴ ἀγχικλεκέτε Εὐτυχῆς & τῆτον ἐν τῷ ἀκεγνοῖτε ἀστίκε, ἡμῖν τὸ πρῶτον· ἐπεστὰ δὲ τὸ ἐξ ἀβαλόμεθα αὐτὸ συνῆσαι· ὡς ἐπὶ τὴ Χρεστὸ λυόγκατοι ἡμεῖς, & οἰκεῖε φωνῇ εἶπε· ὅτι ἀμφοῖν χρεστὸ τὴ Χρεστὸ μὲ εἰπεῖν ἐκ δύο φύσεων· ἐπ γὰρ φυσιολογῶ τὸ κέρας με· τοῦτο δὲ αὐτὰ τὰ ἀναγκαῖοτα ἐκ τὴ ἐφέσεως τὴ ἀβαλβεστάτε ἀδελφοῦ ἐπεσκόπε Εὐτυχῆς & ἀπεκρίνεν τὴ

ACTIO PRIMA. Quemadmodum hoc, quæ non est interlocu-
tus, tas magnificentissimus patricius, gestis in-
serta sint? * Actius reverendus diaconus & notarius dixit: * Habemus quid his dice-
re. Reverentissimus episcopus hujus gloriosæ civitatis dixit: Quis vobis hæc dictavit? Ego vobis aliquid addere dixi? aut a vobis, vel certe ab aliis hæc audientes, scrisistis? Actius diaconus dixit: * Jam enim quali persuasa fuit tantas vestra * quod additamentum fudum est, hæc interrogat. * Magnificentissimus patricius dixit: Relegantur sequentia: Similiter per eumdem virum devotum exceptorem relectum est.

1. Eusebius episcopus dixit: Sicut & antea dixi, nullo mihi præjudicio generata ex moderna hujus professione. & cetera. Et postquam relectum est, Eleusinius diaconus dixit: Non sunt secundum ordinem posita, Prius libellum porrigebat, in quo fides trecentorum decem & sex patrum continebatur, dicit & in Ephesio sanctæ conventus confirmavit: & hunc offerentem libellum non suscepit Dei amantissimus episcopus: Sed & magnificentissimus vestrum dicente, quoniam fuerit oportet, nec tunc * anditus est. Reverendissimus archiepiscopus hujus gloriosæ civitatis dixit: Et unde hoc certum est, quia trecentorum decem & sex patrum fidem illa chartula continebat? Eleusinius reverendus diaconus dixit: Oportuerat ergo fuisse eum a Eleusinio reverendissimo episcopo Dorylæi dicit: * Conjuro vos per Patrem, & * consubstantialem Trinitatem, futuro * Cœcilio * universali, secundum ipsa dictione Christi amicorum principum, * hoc negotium referrant, ut ipsi cum omni diligentia offendant Eutyches jam abdicatus fuit hæreticus, quia hæretice & * fapiat, & * fapere non quiescit. Actius reverendus diaconus & notarius dixit: Rogamus magnificentiam vestram, & * præsentem fanctum conventum. Quo dicente, magnificentissimus patricius dixit: Neque * Dei amantissimus &, fanctissimus episcopus Flavianus * de hoc ambigit, quoniam offerente libellum reverendissimo archimandritæ Eutyche, nolujt. fuscipere, * sed ut per fanctipium referponderet, interlocutus est. * Seleucus reverendissimus episcopus dixit: Anticipant reverendus diaconus Eleusinius dixit, libellum obtulisse * sancto conventui, reverendissimum archimandritam Eutychem, in quo dictabat expositionem fidei continere; Quoniam vero ante paucos dies literæ fanctissimi archiepiscopi Romanorum Leonis insinuatæ sunt nobis, continentes quia * arcadiæ * reverendissimus archimandritis Eutyches, & apprehendere & dilabere ab ipsa, * ne ejus corpus, & * ne ejus spiritus & * ne ejus animam, & * ne ejus sanctum, & * ne ejus fidem, & * ne ejus sanctum, & * ne ejus fidem, & * ne ejus sanctum, & * ne ejus fidem

ACTIO PRIMA. ego memoriam eorum diligenter non habeo.
Seleucus episcopus dixit: Relegantur mihi voces, quibus * reverendus diaconus Eleusinius * ministravit. Et cum de tabulis voces Eleusinii relegerentur hæc, Seleucus reverendissimus episcopus dixit: * Neque ego * commemoro hæc dicta a reverendissimo archimandrita Eutyche. * Tryphon episcopus dixit: Sicut fide Dei veritate, à prout in gestis continetur, ita hic locutus est ille. Longinus episcopus dixit: Sicut gesta relata continent, ita & ego commemoro Eutychem archimandritam dixisse. Quod autem dicitur modo à ab Eleusinio reverendissimo, quoniam dixit: Us crecenti decem & octo qui in Nicæa, & qui in Ephesi confirmaverunt: ita habeo; obtendatur & ex ultimis, ubi nobis conferit dominum nostrum Jesum Christum consubstantialem nobis secundum carnem factum & fuit coram Deo, ita hæc dico. Melphithonus reverendissimus episcopus dixit: Ut coram Deo * dico, nihil aliter comperi tunc factum, quam nunc relatum est. * Quod vero dixit diaconus Eleusinius, quia tales emisit voces Eutyches; * ipse scit, qui corda hominum scrutatur Deus, quin non audivi, * non commemoro. Julianus reverendissimus episcopus dixit: Et ante verba mea * arguet infidelitatem Eutychis gestorum series. * Nos enim ea quæ nunc * profert, sunt * ab Eleusinio diacono, ignoramus. Neque enim aliquid hic dictum est ab Eutyche. Paulus reverendissimus episcopus dixit: In veritate dico, quasi coram tem. audiens vocem, cum hæc ab Eleusinio diacono audio. Scio autem, quis quæ continentur in gestis, vera fuit omnia, & neque vel unius syllabæ aut additio est, aut detractio. Eudoxius reverendissimus episcopus dixit: Coram Deo dico, obliquefo nunc audiens hæc ab Eleusinio diacono. Tunc enim non est dictum (tale aliquid) a reverendissimo archimandrita Eutyche; sed tantum quæ gestis inserta fuit. Eustochius reverendissimus episcopus dixit. Sicut coram Deo, quæ discunt qui ante me fuit, hæc & ego dico (quoniam ita tantum scio,) quæ gestis inserta fuit. Timotheus reverendissimus episcopus dixit: Quia audivi & contentus eum: Quoniam ita * credo, fecit pratter nostri. Sed tamen & vestra magnificentia, quia * five fuerunt, five desiderant, audivi eum dicentem: * Ita fapio, fiout patres nostri. Valerianus * reverendissimus episcopus dixit: * Hæc & ego dico. * Sabbas reverendus episcopus dixit: Testis mihi est Deus, cui in die judicii pro his ipsis reddi-

ANNO CHRISTI 451.

1672 ἐγὼ μνήμην τούτων ἐκελεῦσε ἐν φίλῳ. Σίλβανος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἀκεγνωδῆτωσαν μοι αἱ φωναὶ, αἷς ἐπιστόμισεν ὁ διάκονος Ἐλευσίνιος. Ὡς οὖν ἀνεδίδοντο αἱ φωναὶ Εὐτυχοῦς τοῦ ἀρχιμανδρίτου, Σίλβανος ὁ ἐπιλεξάμενος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἐπὶ ἐγὼ ἐπιμέμνημαι τῆς τοιούτου βήματος τῶν ἐπιλεξάμενος ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς. Τρύφων ἐπίσκοπος εἶπεν· ὡς ἐν ἀληθείᾳ τῷ Θεῷ, ὡς κατὰ τὴν τὴν ἱστορίαν, οὕτω ἐλάλησεν ὁ οὗτος. Λογγῖνος ἐπίσκοπος εἶπεν· ὡς τὰ ὑπομνήματα γινώσκει, ἐγὼ, ὑπομνήσκω καὶ ἐγὼ, ὅτι εἶπεν ὁ τοῦ Εὐτυχοῦς τὸ ἀγχιμανδρίτης τὸ δὲ λόγον ἀπὸ τὸν ἐκλαβέτωσαν Ἐλευσίνου, ὅτι εἶπεν· ὡς ἐν τεσσαρεσκαιδεκαετεῖ ἐν Νικαίᾳ, καὶ ὡς ἐν Ἐφέσῳ βεβαιώσαντα, ἐκεῖνα ἐν τῇ πλάνῃ, ὅτι ὡς ἀληθῶς ὁμολογοῦμεν τὸν κύριον ἡμῶν τὸν Χριστὸν ὁμοούσιον καὶ ἡμῖν σάρκα γεγενῆσθαι· ἐγὼ οὕτω τὸ Θεῷ, ἀκούω λέγω. Μελφιθῶνος ὁ ἐπιλεξάμενος ἐπίσκοπος εἶπεν· ὡς ἐν τῷ Θεῷ λέγω, οὐτεῖδε ἄτοπος εὗρον τὴν τότε πρᾶγμα, ἢ νῦν ἀπαγγελθέντα· περὶ δὲ τὰ λόγια τὸν διάκονον Ἐλευσίνου, ὅτι τοιαῦτα ἱεῖσιν φωνὰς ἐκεῖνον, οὐδὲ ὁ τὰ κεφάλαι ἐμβαπῶν· ὡς ἀκούω, τὸν μὲν μὴ μιμεῖσθαι. Ἰουλιανὸς ὁ ἐπιλεξάμενος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἐμοῦ μὴ λόγων ἐμῶν πρὸς ἐμοῦ τὸν ἐλεγξάντος τὴν ἱστορίαν ἀναγνῶν, ἐμοὶ μὲν πάντα τὰ καὶ κατὰ τὴν τῶν Ἑλλήνων τὴν διάκονε, ἀγνοοῦμεν· οὐδὲ γὰρ ἐρρήθη παῦτα παρὰ Εὐτυχοῦς. Παῦλος ὁ ἐπιλεξάμενος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἐν ἀληθείᾳ λέγω, ὅτι ἔγνωσμαι πάντα καὶ ἀκούω τὸν διάκονον Ἐλευσίνου, ὅτι ἐρρήθη τὸν καὶ τὸν Εὐτυχοῦς. Ἐὰν ὁ ἀνὴρ ἐν τῷ ἱστορίᾳ ἐν τῷ ἀκούω· ὡς ἐν τῷ ἀγχιμανδρίτῃ ἐπίσκοπος εἶπεν· ἐγὼ ἐν τῷ ἀκούω. Ἰουλιανὸς ὁ ἐπιλεξάμενος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἀλλὰ τὸν νῦν ἐγὼ ἀκούω. Βασίλειος ὁ ἐπιλεξάμενος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἐν ἀληθείᾳ λέγω ἐν ἐμοὶ τὸν τὸν τῶν ἐγὼ ἀκούω. Μελφιθῶνος ὁ ἐπιλεξάμενος ἐπίσκοπος εἶπεν· ὡς ἐν τῷ Θεῷ λέγω, οὐδὲ ἐν τῷ ἀκούω· ἀλλὰ τὸν τῶν ἐγὼ ἀκούω. Βασίλειος ὁ ἐπιλεξάμενος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἐν ἀληθείᾳ λέγω ἐν ἐμοὶ

ACTIO PRIMA.

clerici. Actius diaconus & notarius dixit : A in talibus sanctissimis conciliis relegantur frequenter, unum ex praefentibus reverendissimis episcopis aliquid dicere: & quod ab uno dictum est, tamquam ab omnibus timui dicatur, + & scribitur & intelligitur. Hoc ab eorum subscrutum est, in tantum ut uno dicente seribamus. Sancta synodus dixit: Sergio inventus fuerit nunc unus qui secundus dicens, quia & professi sunt + Dei amantissimi episcopi, & consonverant, & acclamaverunt tunc sanctissimi clerici, petimus nullatenus hanc vocem excludi, ut + falsa moveri de gestis, quoniam videntur omnes sancti episcopi subscripsisse. Quo dicente magnificentissimus patricius dixit : Quae unquam quisque professus est, firma sunt, quae vero tacentes continet, nullatenus dubitantur. Actius diaconus & notarius dixit : Rogamus de hoc profitionem nunc reverendissimi episcopi Sabbae, & reverentissimi episcopi Tryphonis fecerunt praesente sanctissimo vestro, fed & Pauli reverendissimi (episcopi.) Magnificentissimus patricius dixit : Manifesta sunt, + & gestis inserte sunt. Unde religiosa relegantur. Similiter per omnem virum devotum exceptorem + relectum est.

+ subjicatur dia. tum. C. 1013.

Et post hoc sanctissimus archiepiscopus dixit : Dicat sanctius conventus, quid meruit + hic profess, neque aperte retulam fidem confitens, neque velens doctrinam praesentis sanctii concilii confitentur, fed permanens in perversa ac maligna sua sententia. + Relecetur. Dei amantissimus episcopus dixit : Dignos est ille quidem + damnati : in humanitate autem fola veltrae sanctitatis positum est. Sanctissimus archiepiscopus dixit : Si quidem confiscus proprium sententiam, acquiescit condemnare suam doctrinam, & consentiret nobis sequentibus + traditionem sanctorum patrum, consequenter dignus erat venia : fed quoniam permanet in malignitate sua, subjacebit canonum + vindictis. Eutyches presbyter dixit : Dico quidem ita, + quoniam & nos tunc publicis, non solum anathematizo. Quod enim dico, cum veritate dico. Magnificentissimus & gloriosissimus ex praefectis & consulibus, & patricius Florentius dixit : Duas naturas dicis, & confubstantialem nobis? dic.

+ Et postea relectum, magnificentissimus patricius dixit : Quod dixi, Dico non quasi interlequens dixi, fed relectantes omnes ut confentiet his quae a sancta synodo dicebantur. Constantinus diaconus dixit : Propter quae damnatus est Eutyches archimandrita ? + Nonne quia religiosissimus & sanctissimus archiepiscopus noster interrogabat eum : Dicis duas naturas post adunationem, & + anathematizas eos qui non dicunt ? & quoniam non acquiescit anathematizare, pro hoc condemnatus est: & voces ejus non continentur in gestis. Magnificentissimus patricius dixit: Reliqua relegantur, ut si nul-

Ἀγίας σύνοδος, τίνος ἀν ἔτι μᾶλλον ἐν αὐτῷ οἱ ἅγιοι κληρικοὶ. Λέγομεν διάκονος ὁ γνήσιος εἶπεν· ὡς ἐν τοῖς τοιούτοις συνεδρίοις πολλάκις, ἐν ᾗ συμφέρει θεοφιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ εἰπεῖν τι· ἃ ἐν τῷ τόπῳ τὸ ἐν λόγῳ, ὡς παρὰ πάντων φαίνεται ἀκουόμενον, γινόμενα καὶ νοούμενα. τοῦτο δὲ ἡμῖν παρεσκεύασται· ἀκοῦσαι ἑνὸς λεγόντος. ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν· εἰ τύχοι ἐν Σεργίῳ τῷ νῦν ἕνα δεύτερον εἶναι, ὃς ἐξῆλθεν· οἱ μὲν εὐσεβεστάτοι θεοφιλέστατοι, + ὁμόφωνοι εἶναι· οὐ μὴ κινηθῶμεν τοὺς ἅγιους ἐπίσκοπους, ἐξῆλθομεν δὲ φωνὴ τοῦτον εἰκόνιζοντας, ἢ παρεγένοντο ἐπιφωνοῦντες· ἐπιτρέψωμεν τοῦτον ἀφωνεῖν τὰ ἐν τῷ ὁμολογεῖν ἐπίτιμον ὁ εὐσεβέστατος. ἐν ᾗ λόγοι, ὁ ἀκριβεστάτατος· παρεκαλοῦμεν· ἐν τῷ ἕκαστον κατθέτον, βεβαιοῦν· ἀλλὰ δὲ ἀνεγνῶ, ἀβεωῶν ἀμφιβόλου. Λέγεται διάκονος ἡ γνήσιος· ἀν ἐξῆλθε ἡ ἁγία σύνοδος τὰ τῶν ἀκριβεστάτου ἐπιτρόπου Σάββα, + ἢ τὸ θεοφιλεστάτου ἐπιτρόπου Τρύφωνος, φανερὰ γινόμενα εἰσὶ τῶν ἀκριβεστάτων ἀνδρῶν, καὶ τῶν ἐν τοῖς γεγραμμένοις. ὅθεν τὰ ἐν τῷ ἀκριβεστάτου ἐπιτρόπου Σάββα, + ἢ τὸ θεοφιλεστάτου ἐπιτρόπου Τρύφωνος, φανερὰ γινόμενα εἰσὶ

ACTIO PRIMA. peratorum) multi anni. * Fides nostra semper vincit. Non consentit, quid illi petfuades?

Et postquam relectum est, * Constantinus reverendus diaconus dixit: Hæc (ipsos dius dixit? Actius reverendus diaconus dixit: Interrogetur sanctæ synodi. Sabbas reverendissimus episcopus dixit: * In omnibus ecclesiis anathematizatus est, & in uno angulo non habuit anathematizari? Typhon reverendissimus episcopus dixit: Et ego hæc eadem dico. Constantinus reverendus diaconus dixit: * Propter quod damnatus est archimandrita, * ejus rei vos non est politus. Domnus enim archiepiscopus noster * exegit eum, * dicens: Dic duas naturas post adunationem, & anathematiza eos qui non dicunt. Et quoniam noluit anathematizare, dicens: Ve mihi est, si sanctos patres anathematizavero: tunc fecit damnationem ejus, & hæc vox non est posita. & tunc * relectum est. Ex domnus Basilius episcopus (* novit,) quando interrogatus est * archimandrita: Dicis duas naturas? & dixit: Ego unam confiteor. & subjunxit mox domnus Basilius episcopus dicens: Ergo ipse a latebo Athanasio dicit unam, Una natura Dei Verbi incarnati; & nec hoc politum est. Sed & domnus episcopus Seleucus interlocutus est, * quod relegantur confessiones nostræ: & si consentit his archimandrita, videamus. Et jubente domno archiepiscopo nostro relegi * furtesin (sibino) religiosus Sabinus Athenius, & damnationem relegit. Et hoc non est politum: Magnificentissimus particulis dixit: Justa ne sedens = religiosissimus Seleucus dixit: Jubeat sanctitas vestra expositiones = nostrum omnium, quas de fide fecimus, relegi, & dicere = reverendissimum Eutychem, si consentit eis. His ita dictis, dixi sanctissimo * archiepiscopo Flaviano, ut præcipere fieri lectionem. Et interlocutus est * relegi debere expositiones: & nihil ex his factum est, sed jubito damnatio est relecta. Scitur autem hoc & * Deo amantissimi episcopi Seleucus & Basilius, Seleucus reverendissimus episcopus dixit: (Meminit me interlocutum, Basilius reverendissimus episcopus dixit: Sicut in veritate dico, ipsa verba, quæ tunc interlocutus sum, memoramini non solum, quia & multi sunt omnes testes. Domnus autem & concilio dicente: Dicis cognosci duas naturas in domino, deitatem & humanitatem? Archimandritis autem dicente: Ex duabus quidem naturis dico dominum nostrum Jesum Christum: ante adunationem, * post unionem autem, unam dico naturam: (sic & ego idem me quæsiisti, sententiam protu-

A ἡμᾶς, ἢ τίνι ἡμῖν δεῖ πείθεσθαι. ὁ συνήδεται τοῖς ἀπόντοις;

Καὶ μὴ ἀπεγνωκὼς ἦν, Κωνσταντῖνος ὁ Διάκονος εἶπεν· πάντα τὰ σύνοδος ἔστι; ἀλλ' ὁ Σαββᾶς ὁ διάκονος εἶπεν· ἐρωτηθήτω ἡ σύνοδος. Σαββᾶς ὁ ἀναθεματισθεὶς ἐν πᾶσι τοῖς ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ ἀναθεματισθῆναι, ἐν εἷς μωνίᾳ μὴ ἐν ἀνδρὶ ἐν; Τύφων ὁ ἀναθεματισθεὶς ἐπίσκοπος εἶπε· κἀγὼ ταῦτα λέγω. Κωνσταντῖνος ὁ διάκονος εἶπεν· διὰ καθηῤῥῆθη ἀρχιμανδρίτης, ἢ κατὰ τοῦτο. ὁ ἡμέτερος ἀφηρεθεὶς κοσμος ἀνάθεμα κατὰ, λέγων· ἐν τῷ δὲ φύσεις. ὁ ἡμέτερος ἀφηρεθεὶς ἀναθεμάτισε τὰ μέλλοντα. ἐν τοιοῦτῳ τῷ ἀναθεμάτισε τὰ μέλλοντα· ὅτι, ὑμῖν μοιρεῖν, ἐὰν ἀναθεματίσω τοὺς ἁγίους πατέρας· ἡ τοῦ τοιούτου τοῦ καθεῖρεν αὐτὸ· ἢ μὴ τὴν φωνὴ κόπτω. ἢ τὴν ἀπεγνωσθῆ. & ἐκέλευε Βασίλειος ἐπίσκοπος, ὁ ἀναμνῆσθε· ὅτι λέγω ἀλήθειαν· ἢ κόπτω· ὅτι ὁμολογεῖ μίαν φύσιν· ἐκέκραξε ἀλλὰ ὁ αἰῶνος Βασίλειος ἐπίσκοπος λέγω· ὅτι ἐγὼ τὴν ἀλεξάνδρειαν μίαν φύσιν τὸ ἐκέκραξε· ἐμὲ δὲ τῶν κόπτω. & ἐλεγε. ὁ αἰῶνος Βασίλειος ἐπίσκοπος, ὁ ἀναμνῆσθε· ὅτι λέγω ἀλήθειαν· ἢ κόπτω· ὅτι ὁμολογεῖ μίαν φύσιν· ἐκέκραξε ἀλλὰ ὁ αἰῶνος Βασίλειος ἐπίσκοπος λέγω· ὅτι ἐγὼ τὴν ἀλεξάνδρειαν μίαν φύσιν· ἐδεῖ ἐγὼ πιστεύω τὰ ἐκκλησίας· ἢ τὸν ἀρχιμανδρίτου ἐστὶ ἀνάθεμα· ἐὰν ἀφῇ τὰ ἐλθεῖν τὸν ἀρχιμανδρίτου ἐς τὸν ἐπίσκοπον ἐκεῖνον. Λέτιος διάκονος εἶπεν· ἀξιῶμεν κατεῖδεῖ αὐτὸ, ἀφῆν τοῦτο μεμνῆσθαι, καὶ ἀνέγνω, ὁ ἐλεῖν τὰ τοῦ ἁγίου Σίλβανος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἐὰν ἀμφὶ τὰ ἁγίου Βασίλειος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἐὰν ἀμφὶ τὰ ἁγίου Κωνσταντῖνος ἀπέκρινε· ἐὰν ἀπὸ

ACTIO PRIMA. reverendus diaconus dixit: Archimandritis audivit, & vos non audistis? Seleucus reverendissimus episcopus dixit: In mente habeo tale me dixisse voces. Eventis tamen, extorqueme tumultu, voceum meam omnino non scribi. Constantinus reverendus diaconus dixit: a Etiam dixi, quia dominus archiepiscopus noster interrogavit archimandritam: Dicis duas naturas post b adunationem, & anathematizas eos qui non dicunt duas naturas? & hic fenno non est inferrum in gestis. Pro his enim & damnatus est, quia (c eos qui post unitionem duas naturas negant,) anathematizare noluit. d Thalassius reverendissimus episcopus dixit: Audivi sancta synodus ea quæ dicta sunt a Constantino reverendo diacono? Dignetur ergo sancta synodus, si fieri hoc dicitur: Dei amantissimus & sanctissimus noster archiepiscopus Flavianum, facere manifesta proinde consentui. Basilius reverendissimus episcopus dixit: Quia Eusebius reverendissimus episcopus & semel & secundo accusavit eum, tamquam non dicentem duas naturas post adunationem, recolimus: e & quoniam ipse dixit: Audit quid tibi dicit, & quid tibi proponit? quid dicis ad hæc? Reminiscitur. Constantinus reverendus diaconus dixit: Ipsos ergo fermones a domino nostro archiepiscopo non audivit. Basilius reverendissimus episcopus dixit: In principio quartæ examinationis etiam reverendissimus Eusebius episcopus dixit ad nominatum: Dicis duas naturas post adunationem & consubstantialem nobis dominum nostrum Jesum Christum secundum carnem? & tamthematizas eos qui non ita fapiunt? Et dominus archiepiscopus obtulit ei interrogationem, si dicit hæc, quæ proponit ei accusator. In postremis autem turba maxima facta, vere non recordor, & talem ei episcopus sanctissimus fecerit f objectionem, Constantinus reverendus diaconus dixit: Hoc rogo sanctum convenium vestrum. Audito a domino meo archiepiscopo: dicens: Dicisne duas naturas? Quo dicente, Seleucus reverendissimus episcopus dixit: Quoniam quidem dictum est in interrogatione, & fere a Dei amantissimo Eusebio, sive a Dei amantissimo & sanctissimo nostro archiepiscopo Flaviano dictum est. Quasi autem respondo dicens: g Duas naturas post unionem recudo. Magnissimus patricius dixit: h Recolo, & ego, quia tunc dictum est hæc a sanctissimo archiepiscopo: i Consistoria duas naturas & post adunationem? Et respondit ille, dicens: Quoniam codex est sancti Athanasii & aliorum episcopo-

A κοινὸς εἶπεν· ὁ ἀγχιμανδρίτης ἤκουσε, & ἡμεῖς οὐκ ἠκούσατε; Σέλευκος ὁ ἐπιλεύκοτατος ἐπίσκοπος εἶπεν· μέμνημαι οὕτως τοιαῦτα φωνεῖν· συμβαλὼν δὲ τῷ πράγματι κατεβόησεν, μὴ γραφῆναι μοι κάκεινα τὰ φωνεῖν. Κωνσταντῖνος ὁ ἐπιλεύκοτατος διάκονος εἶπεν· ἀκόνιον, ἀπὸ κόρου ἐφωνήσαμεν τοιαῦτα ἡμεῖς τὸν ἀρχιεπίσκοπον· λέγει δὲ ὁ ἐπιλεύκοτατος ἐπίσκοπος· ἐν ἐκείνοις τοῖς μὴ λόγοις ὁ δὲ φύσεις· ἢ μὴν κλῆρε ὁ κόπτων σε τὸν σίτον ἐφωνεῖν· ἐν τοῖς τόποις ἀκαθαρσίαν, διὰ τὸ μὴ ἀποδεχομένοις αὐτὸν, ὁ ἐπιλεύκοτατος ἐπίσκοπος Θαλάσσιος εἶπεν· ἐπήκουσε ἡ ἁγία συνόδος τῶν εἰρημένων παρὰ τοῦ Κωνσταντίνου τοῦ ἐπιλεύκοτάτου διακόνου· κατηξιώθη ἡ ἁγία σύνοδος, εἴπερ ἐπίκοινα πάντα γνωρίσει ὁ Θεοφιλέστατος ἡμῶν ἀρχιεπίσκοπος Φλαυιανὸς, φανῆναι ποιῆσαι τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ. Βασίλειος ὁ ἐπιλεύκοτατος ἐπίσκοπος εἶπεν· ὅτι Εὐσέβιος ὁ ἐπιλεύκοτατος ἐπίσκοπος ἅπαξ & δίκαρον ἠτιάσατο αὐτὸν, μὴ λέγοντα δύο φύσεις μετὰ τὴν ἕνωσιν, μεμνήμεθα. ἢ ὅτι αὐτὸς εἶπεν· ἀκούει τί σοι λέγει, & τί σοι προτείνει; τί λέγεις περὶ αὐτοῦ; μεμνήσθη. Κωνσταντῖνος διάκονος εἶπεν· αὐτοὶ τοὺς λόγους κα. τὰ δεσπότου ἡμῶν τοῦ ἀρχιεπισκόπου οὐκ ἤκουσε. Βασίλειος ὁ ἐπιλεύκοτατος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς τετάρτης ἐξετάσεως καὶ τοῦ ἐπιλεύκοτατος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἐν τοῖς ὀνόμασιν τὸν τετάρτου ἐξετάσεως καὶ τοῦ ἐπιλεύκοτατος ἐπίσκοπος Εὐσέβιος εἶπεν· ἀφὸ τὸν μακαρίτην· λέγεις δὲ φύσεις μετὰ τὴν ἕνωσιν, & ὁμοούσιον τὸν σῶμα ἡμῶν Χριστὸν τὸ κατ' σάρκα; ἀνάθεμα τοὺς τὰς μὴ ὁμολογοῦντας; & ὁ ἄνωθεν ἀρχιεπίσκοπος ἐρωτᾷ τὸν ἐπιλεύκοτατον ἐπίσκοπον· & ἐν τοῖς ὀνόμασιν τὸν τετάρτου ἐξετάσεως ἐπίσκοπος Εὐσέβιος εἶπεν· ἀφὸ τὸν μακαρίτην· λέγεις δὲ φύσεις μετὰ τὴν ἕνωσιν, & ὁμοούσιον τὸν σῶμα ἡμῶν Χριστὸν τὸ κατ' σάρκα; ἀνάθεμα τοὺς τὰς μὴ ὁμολογοῦντας; & ὁ ἄνωθεν ἀρχιεπίσκοπος ἐρωτᾷ τὸν ἐπιλεύκοτατον ἐπίσκοπον·

ACTIO PRIMA. [a] Impositio fidei.

verendissimus episcopus dixit: Dum esset concilium, a de [b] incorrogatio proveniret, nihil tale cognovimus dictum ab archimandrita Eutyche de appellatione: a reverendissimis episcopis dictum est, & nos eadem confirmamus, Similiter & per eundem devotissimum exceptorem relectum est.

Sup. p. 1041. Sanctissimus archiepiscopus dixit: Per omnia apparet Eutyches quondam presbyter & archimandrita, tam ex his quæ ante acta sunt, [c] & nunc propriis ejus sonfessionibus, Valentini & Apollinaris sectatorem perfidia, & eorum blasphemias [d] incomutabiliter [sequi]: qui nec nostram reverens persuasionem & doctrinam, [e] nec [f] voluit consentire dogmatibus. Quos laeryomates [g] gementes propter perfectam ejus perditionem, decrevimus per dominum nostrum Jesum Christum ab eo blasphemantem, extraneum esse ab omni [h] officio sacerdotali, & a nostra communione, & primatu monasterii: licentiatus illud omnibus, qui poßea cum eo colloquentur, & ad eum convenerint, quousque ret erunt & ipsi pœnæ excommunicationis, [i] ut qui non declinaverint conflabulationes ejus.

[a] verendissimus episcopus dixit: Cum esset concilium, & de incorrogatio proveniret, nihil tale cognovimus dictum ab archimandrita Eutyche de appellatione: a reverendissimis episcopis dictum est, & nos eadem confirmamus, Similiter & per eundem devotissimum exceptorem relectum est.

[b] Sanctissimus archiepiscopus dixit: Per omnia apparet Eutyches quondam presbyter & archimandrita, tam ex his quæ ante acta sunt, [c] & nunc propriis ejus sonfessionibus, Valentini & Apollinaris sectatorem perfidia, & eorum blasphemias [d] incomutabiliter [sequi]: qui nec nostram reverens persuasionem & doctrinam, [e] nec [f] voluit consentire dogmatibus. Quos laeryomates [g] gementes propter perfectam ejus perditionem, decrevimus per dominum nostrum Jesum Christum ab eo blasphemantem, extraneum esse ab omni [h] officio sacerdotali, & a nostra communione, & primatu monasterii: licentiatus illud omnibus, qui poßea cum eo colloquentur, & ad eum convenerint, quousque ret erunt & ipsi pœnæ excommunicationis, [i] ut qui non declinaverint conflabulationes ejus.

[a] Impositio fidei. [b] Incorrogatio. [c] Sup. p. 1041. [d] Incomutabiliter. [e] Nec. [f] Voluit. [g] Laeryomates. [h] Officio. [i] Ut.

SUBSCRIPTIONES.

Flavianus episcopus Constantinopolis novæ Romæ, judicans fubscripsi.

Et religui omnes episcopi fubscripserunt, & archimandritæ.

Magnificentissimus patricius dixit: Omnia refiratur ad cognitionem clementissimi principis. Actio secretorum dimittatur illis: Usque ad præsens approbavimus nostrumpolus in quibus ponuimus, & quia fuge lectione facta nemo nos reprehendit: quoniam vero ante multum tempus, dum charta prius apud nos esset, Asterius, qui nobiscum est presbyter, & notarius nobiscum constitutus, & agens, defendit, & omnes chartas nostras libelli, [a] & fchedas & authenticas, & eß dadorum aut trium mensium tempus, & nihil ex his habemus. Si ergo in posterum aliquid s aut movetur, aut dicitur de præsenti negotio, nos libeos esse [b] decet: Flavius Florentius magnificentissimus ex præfectis urbis, & ex præfectis prætorium lexies, & excusal & puricius dixit: Et hæc præfectitius insiuer monumenta, [c] ad impetrilem venia notionem.

Alia actio Constantinopoli, (scilicet Ephesi) & relectis Chalcedone.

[a] Libelli. [b] Libeos esse. [c] Ad impetrilem venia notionem.

ANNO CHRISTI 451. ACTIO PRIMA. [a] Comentio [b] Sabb. [c] Sup. p. 1041. [d] Ut. [e] Ut. [f] Ut. [g] Ut. [h] Ut. [i] Ut.

A magnificentissimo comite & magistro facororum officiorum, præfente [a] Cæsario viro [b]spectabili comite & proximo facri fcrinii [c] libellorum facrarumque cognitionum, ingrefo Macedonio viro [d]spectabili tribuno, notario & referendario, & Magno viro devoto [e] silentiario, cum [f] Constantino reverendo monacho & diacono, Constantinus reverendus [g] (diaconus) dixit: Preces [h] obtulit Eutyches archimandritis piidemo domino nostro: certa contentiones, [i] & has ejus pietas fubmovit. Subcepit vero eas vir fpectabilis tribunus & referendarius: Supplico, ut hæc eadem ipse profiteatur, & preces relegantur, & quæ ejus pietati placuerunt, manifestia fiant: Flavius Artovindus Martialis magnificentissimus comes & magister facrorum officiorum dixit: Quæ definitiv principalis clementia per virum fpectabilem tribunum, notarium & referendarium, nobis [j] mentibus intimentur. ^a Macedonius tribunus, notarius & referendarius dixit: [k] Eutyches archimandrita, obtulit precibus principali [l] serenitati, certa quædam edoceut, & digesta eß præcipere ejus tranquillitas, in judicio vefiftat magnificentiæ [m] relectis precibus, Magnum virum devotum silentiarium profiteri quid in eo negotio fubscriverit eß congeßit. Magnificentissimus comes & magister facrorum officiorum dixit: Preces, quæ a reverendissimo Eutyche presbytero invidiß mis principibus porrectæ sunt, susceptæ, lectione pandantur. Et per [n] Evethium virum devotum, exceptorem facri fcrinii [o] libellorum, facrarumque cognitionum, relectæ sunt.

[a] Comentio. [b] Sabbatio. [c] Sup. p. 1041. [d] Ut. [e] Ut. [f] Ut. [g] Ut. [h] Ut. [i] Ut. [j] Ut. [k] Ut. [l] Ut. [m] Ut. [n] Ut. [o] Ut.

ΔΕΗΣΙΣ ΕΥΤΥΧΟΥΣ.

Τοῖς ἀνικήτοις, καὶ εὐσεβεσι, καὶ φιλοχρίστοις βασιλεῦσι κυροῖς, Φλαβίῳ Θεοδοσίῳ, καὶ Οὐαλεντινιανῷ, τοῖς αἰωνίοις Αὐγούστοις, παρὰ τοῦ ἐν ἱερομονάχοις ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς.

Ἡ ἐν τῷ κόσμῳ τῶν κατὰ τὴν ὀρθοδοξίαν κεκριμένων ἐν ἐκκλησίᾳ τῶν ἱερέων, γνωριζομένη μοι ἀγάπη παρὰ Ἐυσεβίου τοῦ ἐπισκόπου Δορυλαίου, ὡς μὴ φρονοῦντι ὀρθὰ, καὶ ἀσεβοῦσι μλεγομένῃ, κατηξίωσε θεωρίσαι, οἱόσπερ μοι τὸ σύμβολον, τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Μάγνου συνέταξε μοι τὸν ἀνάθεμα τοῦ Νεστορίου, καὶ τῶν ἀποφάσεων τῶν τριακοσίων δεκαπέντε ἁγίων Πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ τῶν ἐν Ἐφέσῳ ἁγίων Πατέρων τῶν ἐν Χαλκηδόνι ἀφορισθέντων, ἐν τῷ τόμῳ τοῦ ἁγίου Λέοντος, ἐν τῷ ὁποίῳ ἐστὶ τὸ ἀνάθεμα τοῦ Νεστορίου, Μάγνου τοῦ ἀποστολικοῦ σπουδαιοτάτου κατὰ Θεὸν τοῦ, ἃ οὐ τῷ αὐτῷ δίκῃ παρακολουθεῖ κατὰ γνώμην. ὁ μεγαλοφωνότατος τῶν λόγων ὁ μεγάλου τῆς Θεοῦ ἀρρήτου νεύματος, τὸν αἰωνίου Αὐγούστου, τὸν ἐν ἱερομονάχοις ἀρχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς τὴν ἀνάθεμα ἀφορίσθαι, ὁ ἐν τῷ Θεοῦ κατὰ γνώμη

ACTIO PRIMA.

episcopium, & præfectum meum nuntians, quærdam adduxit ad ipsum, & religiosissimo episcopo Flaviano de damnatione nos, & vidit. Precor igitur vestrum tranquillitatem, ut dignetur fancite apud quem † placuerit vestræ pietatis cæmdem rem. † mirandissimum Mensium filentiarium cum veritate fcriptis profiteri ea quæ audivit (in superius dixi) & vidit; quo his impetratis, folitas orationes Deo fempec pro vestra falute referam, piissimi & fidelissimi imperatores.

Magnificentissimus comes & magister facrorum officiorum dixit: Sacra fabnotatio nocitetur. Et per eumdem virum devotum exceptorem relecta eft. ¶ Profiteatur vir devotus Magnus filentiarius apud magnificentissimum magistrorum facrorum officiorum omnia quæ fuper hoc negotio fubfecuta cognovit. Magnificentissimus comes & magister facrorum officiorum dixit: Necessarium eft, quæ fanctæ clementiæ principalis, effectui mancipari. † Unde vir devotissimus Magnus filentiarius, fi qua cognovit, fecundum facram præceptionem profiteatur. Magnus devotissimus filentiarius dixit: Ego quidem dicfum a facratissimo & piissimo domino nostro ad archiepiscopum Flavianum, ut adfet magnificentissimus & & gloriosissimus ex præfectis & confulibus & patricius Florentius fynodo, quæ futura erat in episcopio & Constantinopolitanæ hujus regiæ civitatis, & difbulit archiepiscopus dixit, quia non oportet hic fatigari eumdem virum magnificentissimum (& gloriosissimum) ex præfectis & confulibus & patricium Florentium, qui jam de hoc forma data eft, & damnatus eft Eutyches monachus, quoniam fecundo vocatus non obedivit. Poftmodum vero obtulerunt mihi chartam quamdam habentem damnationem ejus: Magnificentissimus comes & magister facrorum officorum dixit: ¶ Profectatio Magni viri devoti filentiarii monimentis publicis fcriptis & fubtinuat diaconus & monachus dixit: Poftulo de hoc, ut profiteatur domnus Magnus filentiarius, quia ante fynodum damnatio facta eft. Magnificentissimus comes & magister facrorum officiorum dixit: Quæ congrefcit profiteatur, Magnus devotus filentiarius dixit. † Et prius dixi, quod ante fynodum damnationem Eutychis mihi obtulerunt. Magnificentissimus comes & magister facrorum officiorum dixit: Et hæc profeffio geftis inferatur. Conftantinus monachus & diaconus dixit: Precor de hoc, † ut fpectabilis tribunus & referendarius profequatur ea quæ audivit ab † Afterio reverendo presbytero & notario. Magnificentissimus comes & magister facrorum officiorum dixit: Quæmvis in precibus hæc petitionis parte

A κρινόντος, ἐν μιμόσοις τοῦ παρεσόντος μου, φανερῶσαι κέλοιτο παρὰ τῆ θειοτατείᾳ ἐπτακόσιον Φλαυιανοῦ περὶ τῆς καθαιρεσεὼς μου, ἐν οἷς. δέομαι πίστωσιν ἐν ὑμετέρῳ γαλιωσύνῃ, κατεσταλμένα θεσπίσαι, ἵνα ἡ ἀναγκαία τῆς ἡμετέρας δεήσεως, τὸν αὐτὸν δομαστὶ κτησιν σιλεντιάριον Μάγνον καταθῆκε ἱεροῦ μου, μὴ τὰς ἀληθείας, ἀπερ ἄκουσε, ὡς πτόμενον, ὡ θεε. Θ τάυτ τυχὼν, τὸς σωτιδεὶς ἀεὶ ἐπιπόνωτ τὸ θεῦ ὑπὲρ ὑμετέρας σωτηρίας διακανῶν, ἀτελέσεται ὡ φιλόχριστοι βασιλεῖς.

Ὁ μεγαλοπρεπέστατος κόμης & μάγιστρος ἡ θεῖον ὀφικίων εἶπε· ἡ θεία & ἱερὰ ἀναγραφὴ ἀκυρωνοείσθω. ἐν δὲ τῷ αὐτῷ καθυπαχθεὶς ἀκουστὴν ἐν ἀναγνῶσι. κατεσταλμένα ὁ ἀκδιστιμόσιος Μάγνος σιλεντιάριος παρὰ τῆ μεγαλοφωτεστάτῃ μεγίστῃ ἡ θεῖον ὀφικίων πάντα, ἃ ὁ τάυτ τὸ ἀφεγμα τὴ κεφαλοκλίσκατα ἔγνω. ὁ μεγαλοφωτεστάτος κόμης & μάγιστρος ἡ θεῖον ὀφικίων εἶπε· ἐπὶ πλέον ἐστὶ, ἃ τῆς ἀρετοτάτῃ ἡ φιλοκρατοῦς ἡ βασιλικῆ κρίσεν ἐπὶ πεφόβηται. δῖο ὁ ἐκδυσιμόσιος σιλεντιάριος Μάγνος, ἃ τῆς ἔγνω, ὡς τῶν θεῖαν κλῆσιν κατεθῆκε. Μάγνος ὁ κδυσιμόσιος σιλεντιάριος εἶπε· πολλάκις ἐπιμαθὼν παρὰ τῆ θειοτάτῃ κ ἀντεξετάτῃ μῶν βασιλέτ τῆς ἀρχιεπίσκοπο Φλαυιανοῦ, περὶ τῆ φωρεμένου τοῦ μεγαλοφωτεστάτου ἡ ἐξοδοῦσα τὸ κτὸ ἐκεῖ χρόνῳ, ὡ τάυτ ὁ ἀγιοτάτος Φλαυιανὸς τὸ τῆ μαλιστῆ ἡμῶν ἐκκλησίᾳ σωθῆναι τὸ τῆ ἐπιστασίαν & ἐν ἐξ ἀπολαβὼν τόλμας· & ἀπεβλήθη τὸ ἀρχιεπίσκοπο, λέγων, ἡ χρεία σιλεντιάριος ὀφείλει τὸν αὐτὸν μεγαλοφωτεστάτου ἀπὸ ἐπάρχου & πατρίκιον Φλωρέντιον· & τὸν τόπο ἐδόσι τοῦ τέτε, χωὶ ἡθῆ Εὐτυχῆς ὁ μονάζων, ἐπειδὴ δέκτιρ σιλλεῖ, & ἐκ ὑπέκοε. τόλμ ἡν ἀφοτοῦ εἰπεῖ μοι χρεῖαν τοῦ τρεῖς χρόνο τὸ κατεστάσεως ὁ μεγαλοφωτεστάτος κόμης & μάγιστρ ἡ θεῖον ὀφικίων εἶπε· Μάγνε τὸ καθυπαχθὲν σιλεντιαρὶς ἡ κατὰ θεῖα εἰρεῖσθαι τῆς θεῖον ὑπομνήματον. Κωνσταντῖνος μονάζων & διάκονος εἶπε· ἀχῶ κ τάυτ, ὡς κατεθῆκε τὸ κύριο τὸ σιλεντιάριος Μάγνος, ὅτι φάτο τὸ σωιδὲν ἡ καθαίρεσις γεγήρηται. ὁ μεγαλοφωτεστάτος κόμης & μάγιστρ ἡ θεῖον ὀφικίων εἶπε· ἐ τοῦ ἐπίκαιρ, κατεθέτω. Μάγνος ὁ καθυπαχθὲν σιλεντιάριος εἶπε· ἡ δῶν εἶπον, ὅτι φάτο τὸ σωιδὲν ἡ ὑπέδοξέ μοι τῶν καθαίρεσιν Εὐτυχῆς. ὁ μεγαλοφωτεστάτος κόμης & μάγιστρ ἡ θεῖον ὀφικίων εἶπε· ἡ αὐτὴ ἡ κατάθεσις τοῦ ὑπομνήματ ἐμφερεῖσθω. Κωνσταντῖνος μονάζων & διάκονος εἶπε· ἀχῶ ἡ τάυτ, ὡς τὸ πεζίβεν ἐν τῆ βίβλῳ τὸ ἡ ἡρεθθέν κατεθέθη, ἐπὶ κόνε παρὰ τῆ βίβλῳ τάυτ ἀφῖν βιβλίῳ ἡ κοτοῦ Λυτεῖν. ὁ μεγαλοφωτεστάτος κόμης & μάγιστρ ἡ θεῖον ὀφικίων εἶπε· ἡ τὸ μὲν τὸ ἀπὸ τὸ πεζίβεν τὸ ἡ

ACTIO PRIMA. * cum Bois. tum Iesus, eos militis cum armis, qua vice. * & fabulari quasi pertinaciter. si qui vivos Ecclesia nefarios. Sed non. * & mendificabant:

cesliratem impossibili tuo, * tam quidem ab hic qui foris, * quique intus erant, quam ex lingua tua. Irruebant enim in ecclesiam militis cum armis, * infabant monachi cum Barsuma, & * parabalani, & multitudo alia grandis. Conjurentur omnes contra Jurentur Aegyptius, contra Jurentur Athanasius. * Quid dicis: * Noli domine, noli solvere totius orbis opinionem. Dioscorus reverendissimus episcopus Alexandriae dixit: Quid dicis? Basilius reverendissimus episcopus Seleuciae Isauriae dixit: * In tale non homicidium tu compulisti per minas multitudinis poll damnationem? Iacatissimi Flaviani. Conjicite, quantum tunc innatit violentiam, omnium rerum potestatem adoptas & judicii, & cum etiam & nunc omne conturbaet concilium. Sex illi tantum reliqui fuit, * & omnes nos conturbat. Dioscorus reverendissimus episcopus Alexandriae dixit: Et meus notarius Destorinus parabat ad apprehendendum quia clam * ab ipso rogatus est vocem tuam immutare. Basilius reverendissimus episcopus Seleuciae Isauriae dixit: Precor magnificentiam vestram, singulos postrepotitos episcopos, & Lycaonie, & Phrygie, & Pergenem, & ceteros * venire huc, & prexientius facinoris evangelii dicere, * ut non poll commutationem Iesti Flaviani omnibus nobis tristibus effectis, & aliquantis quidem * non lentibus emittere vocem, aliquantis autem fugientibus, * augrens ipse, & fluxa in alto adsignibat & dicebat: Videte, qui nos vult subtlebere * ad me habet. Conjuretur dominus Eusebius, nisi * periclitatus fit ipse damnari, quia parum diffusit vocem. Dioscorus reverendissimus episcopus Alexandriae dixit: Necdum disceptatis his quæ contra Flavianum agebantur, vocem fuum reprehendit, & negavit auditum. Basilius reverendissimus episcopus Seleuciae Isauriae dixit: * Quidquid profellus est contra me, jubete manifestum mihi fieri, ut adversus eum * respondeam. Onesiphorus reverendissimus episcopus Iconii dixit: Posliquam lecta sunt hæc omnia, quæ nunc relecta sunt, * regalia legebatur, in qua continebatur, * nullum debere jam de fide quærere aliquid, neque episcopum, neque clericum, aliosque effe cum * condemnatum. Si autem latens est, * ut excommunicatus conlitet. Dioscorus dixit: Justa confidebant episcopis (* sub silentio.) Regula ifta propter nihil aliud legitur, * nisi ut Flavianus episcopus damnetur. * Erat autem meum reverendissimus episcopus Synnadæ Marinianus, & domnus

A λιὸ μὲν, δι' ἀσεβείας σε τῶν ἁλιαβέτων Δόσκορος, & φαβίμενος πολλοὺς δὲ ἐπίτρεψας ἡμῖν τὴν ἀκέγειαν, τῶν μὲ ἐξωθεν, τῶν δὲ ἐνδοθεν, τῶν δὲ ἀπὸ τῆς γλώσσης σου. εἰτέτρεχον δὲ εἰς τὴν ἐκκλησίαν κοινοβίτοι μ' ὄχλοι, & ἐστίκασαν οἱ μονάζοντες μὲ Βαρσῶμ, & οἱ παραβαλανοὶ, & πλῆθος ἄλλο πολὺ. ἀγωνιζόμενοι κατὰ Αἰγύπτου & κατὰ Αθανασίου ὁ Αἰγύπτιος. ἐρωτῶ Αθηναίους, & ὁ ἄλλος. μὴ λύε, μὴ κεβίθης τὴν ὑπόλαμψιν τῆς οἰκουμένης. Δόσκορος ὁ ἀλιαβέτατος ἐπίσκοπος Αλεξανδρείας εἶπεν· ἰγὼ σε λύσίγκασα; Βασίλειος ὁ ἀλιαβέστατος ἐπίσκοπος Σελευκείας Ισαυρείας εἶπεν· οὐ πεῶτον μετεσόκει σὺ ἐμὲ λύσίγκασα τῆς ἀτελοῦς τῆς πολλῆς πλήθους; μὴ τὸν καθόλου σύγκλητον ἀνακινεῖ. ἐνεγκεῖν πόλεις ἐπέτρεψε βίαν τῶν, τοὺς ἡγοῦμε τάτους ἀλιαβοὺς τῆς ἀγωνίας, & τὸς κρίσεως, ὁπόταν ἀπὸ τοῦ τῶν ὠτῶν ὀφοῦλε. * ὃς αὐτὸ ἐκεῖ τὴν πλειονεξίας, & ὀφοῦλε κάτοτε ἡμᾶς. Δόσκορος ὁ ἀλιαβέστατος ἐπίσκοπος Αλεξανδρείας εἶπε· * ὁ ἡμέτερος ὑπόγραφος Δημητριανὸς ἐτοιμάζεν ἀπόθεμίζεν τὴν φωνὴν σου. Βασίλειος ὁ ἀλιαβέστατος ἐπίσκοπος Σελευκείας Ισαυρείας εἶπεν· ἀξιῶ τοὺς μεγαλοφρέστατοι ἡμῶν, ἔκαστοι τὴν μετηρωλόπτον ἐπίσκοπον, & τὸν Λυκαονίας, & Φιγγίας, & Πέργης, & τὰς ἄλλοις, ἵνα δὲ ὑμῖν ἀμφιβόλου κάστου, & μὴ τὴν Λυκαονίας, & Φιγγίας, & Πέργης, & τὰς ἄλλοις, ἵνα δὲ ὑμῖν ἀμφιβόλου κάστου, & μὴ τὴν ἀλλὰ τὴν ἀκόμα τὴν ἀκόμα τὴν ἀκόμα

ACTIO PRIMA.

munione. Eutyches archimandrita dixit: Per-
didit de vestra reverentia, quia confitemur
ex duobus, et post unitionem non confitemur
duas naturas, gentes quoque effe fallaces. Ha-
bemus vero & nunc professionem viri lau-
dabilis Magni silentiarii, fidem sub vito
* magnificentissimo magistro; & confitemur
hanc relegi. Flavianus episcopus Constanti-
nopolitanae urbis dixit: * Falsa est. Diosco-
rus episcopus Alexandriae dixit: Si quid fecit
* Dei amantissimus episcopus Flavianus (ut
opinioni * congruum, in scriptis dicit. Fla-
vianus episcopus Constantinopolitanae urbis
dixit: * Occisistis mihi omnem ipsius alle-
gationem. Dioscorus episcopus Alexandriae
dixit: Sein præfens sancta synodus si tibi alia-
quid occisi. Si quid ergo fecit congruum ti-
bi, dic. Flavianus episcopus Constantinopo-
litanae urbis dixit: * Non mihi permissum
est loqui. Dioscorus episcopus Alexandriae
dixit: Nemo te prohibuit. Scit & hæc san-
cta synodus. Flavianus Constantinopolitanae
urbis episcopus dixit: Secunda acta nihil ha-
bent falsum. Ait & domnus Thalassius, &
domnus Eusebius. Thalassius episcopus Cae-
sariae Cappadociae dixit: Nemo prohibitus
loqui * sanctitatem vestram. Si quid ergo
tibi persa congruere, dic. Dioscorus episco-
pus Alexandriae dixit: Quæ Eusebii, di-
cas: prohibui eum loqui? Eusebius episco-
pus Anteyræ Galatiæ dixit: Sicut novit Deus,
optamus te loqui. Juvenalis episcopus Hie-
rosolymæ dixit: * Sed & nunc, * prudenti-
vult, dicat. Flavianus episcopus Constanti-
nopolis dixit: Coram domno Thalassio &
domno Eusebio, præsente etiam Magno, il-
lustrissimo, gesta * facta sunt, & examinata
sunt, & nihil tale approbatum est. Singuli
qui tunc præfentes fuerunt episcopi, * ut cor-
tum Deo, quæ sudierunt, dixerunt, & nic-
hil fallidum est. Dioscorus episcopus Alex-
andriæ dixit: Domine episcope Stephane,
die, * si prohibui eum. Stephanus episcopus
Ephesi dixit: * Ecce ibi est. * Si prohibui-
sti eum, dicat. Dioscorus episcopus Alexan-
driæ dixit: Dicite omnes, * si prohibui eum.
Sancta synodus dixit: Non eum prohibui.
mus. Flavianus episcopus Constantinopolitanæ
dixit: Me acta illa nihil * terrent propter
Deum. Neque enim aliter * glorificavi, eum
fapui aliquando, * vel sapiam, Dioscorus
episcopus Alexandriæ dixit: Manifesta fa-
cta sunt. Omnes omnes dicantur singuli pro-
sanctitatem vestram credere, & quid ego
ordinant.

Juvenalis episcopus Hierosolymorum dixit:

Ἐν τῷ τῶν ἐπίσκοπος λεγόντων ἐστὶ· εἰ τοῦ μὴ τὸν συνεργὸς κατεστὶ θεῷ, μὴ ἀκολουθῶ τῷ θεῷ.

Σήμερον

ANNO CHRISTI CHRIS. 451.

ἀλλὰ τὸν ἐπίσκοπον τὸν Ἐφεσίων ἐστὶν· ἐὰν ὦ κωλύσεις

ACTIO PRIMA.

Ἐρωτήσαντος ἐπίσκοπος Κορίνθου ἢ Ἑλλάδος. Erasistratus episcopus Corinthi Helladis dixit: Offendit per libellos fuos a reverendiffimus archimandrita Eutyches, [a] quod femper ea fapuit, quæ orthodoxa fides continet, [b] & fecutus eft depofitiones fanctorum patrum qui in Nicæa congregati funt, [c] quæ confirmatæ funt in hac etiam metropoli per prædecessorem fanctiffimum fynodum. Unde & ego confone decemo, ut fructur & dignitate presbyterii, & præfit monafterio, ubi a principio ordinatus eft.

Κυίντιλος ἐπίσκοπος Ἡρακλείας, ἐπέχων τὸν τόπον Ἀναστασίου τοῦ ἀλαθεστάτου ἐπισκόπου τῆς Θεσσαλονίκης. Quintillus episcopus Heracleæ, agens vices Anaftafii reverendiffimi episcopi Theffalonicenfis, dixit: Ex nuper oblatis libellis fanctæ & magnæ hujc fynodo a vivo reverendiffimo archimandrita Eutyche, [a] qeeri eam [b] recte credentem expofitæ fidei a fanctis trecentis decem & octo patribus qui in Nicæa congregati funt, [c] fed & iis quæ acta funt a fancta fynodo hic collecta ad impi Nefforii damnationem. Necefferie ergo fufcipient hanc ejus fidem, dignum cum judice & presbyterio, & primatu monafterii.

Μελέτιος ἐπίσκοπος Λαοδίκων, ἐπέχων τὸν τόπον Δίξιππου τοῦ ἀλαθεστάτου ἐπισκόπου τῆς Λαοδικείας. Meletius episcopus Laodiceæ civitatis, & agens vices Domni reverendiffimi episcopi Apamenæ, dixit: [a] Confone & ego fententiis fanctorum patrum; [b] confpexi enim ea iis quæ fecta funt, orthodoxe eum credere, unde dignum eum judico priore facerdotio, & monafterii gubernacolo.

Κλεισκόρος ἐπίσκοπος Τραλλέων, ἐπέχων τὸν τόπον Θεοφίλου τοῦ ἀλαθεστάτου ἐπισκόπου Πιτυόδων [a] διὰ τῆς Ἀλεξανδρείας τὸν ὅμοιον ἔσχεν.

Cyriacus episcopus [a] Trogmadenium, [b] locum tenens & [c] Theodili reverendiffimi episcopi Pitiuntis Galatiæ fecundæ, dixit: [a] Sanctiffimo presbytero & archimandrita interpellante fanctum conventum per libellos, & docente ita eum colere fidem, fecuti fanctæ trecenti decem & octo, & fequi fanctam Ephefinam fynodum, orthodoxum eum invenimus, & volumus cum habere gradum presbyterii, fed & [b] principatum monachorum. Dixit autem hæc & pro me, & pro prædicto [c] metropolitano, eo quod ille gravi infirmitate deptimatur.

Δίοσμος ἐπίσκοπος Κυζίκου εἶπεν· ἐπεὶ τὴν κοινωνίαν ἀπὸ τῆς ἀλαθεστάτης πρεσβύτερος ἀρχιμανδρίτης Εὐτύχης, ὁ γνησίως, ὡς ἡ αὐτοῦ σωτηρία τὴν ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι τῶν τοῦ Νικαίας, καὶ τῶν παρὰ τῷ ἁγίου πνεύματι συνελθόντων εὐσεβῶν τὴν τῆς μεγαλωνύμου Ἐφέσου, ἢ ἔλεγχον αὐτοῦ ἐπὶ φονόσιν, καὶ τὴν ἱερατικὴν ἀξιοῦμεν ἀξιώματι, καὶ τὴν μοναχικὴν φροντίζειν καὶ τὴν προεδρίαν τοῦ τόπου ἐνθα.

ANNO CHRISTI 451. ANTHEMIO CIBI 451.

B Diogenes reverendiffimus epifcopus Cyzici dixit: Ex iis quæ nunc [a] profeffus eft reverendiffimus presbyter & archimandrita Eutyches, cognovimus [b] quod & ipse confonat expofitæ fidei a fanctis patribus qui in Nicæa convenerunt, & qui poftea in hac celeberrima Epheforum congregati funt: & propter hoc judico eum, tanquam [c] ita fapientem, ut & [d] fructum dignitate frui, & monafterium procurare fecundum priorem confuetudinem.

Ἰωάννης ἐπίσκοπος Σαβαστείας Ἀρμενίας τῆς δευτέρας λιτῆς τοῦ ἀκούσου.

Joannes episcopus Sebastiæ Armeniæ primæ dixit: Hoc eft recte credere, fequi fanctos patres: [a] Ex reverendiffimus igitur presbyter & archimandrita Eutyches, [b] fequens expofitam fidem a fanctis patribus qui apud Nicæam, [c] & confirmatam fanctorum patrum apud Ephefum, orthodoxus eft, & dignus ut præfit [d] monafterio, & fecundum priorem confuetudinem fungatur facerdotio.

Βασίλειος ἐπίσκοπος Ἀδριανουπόλεως.

Bafilius episcopus Selecuiæ Hiaviæ dixit: Ex oblatis libellis a reverendiffimo Eutyche presbytero & archimandrita [a] tunc fancto congregato conventui fecundum fancti Spiritus [b] inspirationem, cognofcens eum confona patribus qui in Nicæa & in Epheto ante hoc convenerunt, [c] pere, reftitui ei justa præcedentes patres & presbyterii gradum, & primatum monafterii.

Θεόδωρος ἐπίσκοπος Ταρσῶ.

Theodorus episcopus [a] Tarsenfis civitatis dixit: [b] Cognovimus reverendiffimum presbyterem & archimandritam, tam ex oblatis ab eo libellis, quam ex confeffione ipfius quæ in gesta continetur, fequentem fidem fanctorum patrum qui in Nicæa eft expofita, & confirmatæ [c] & in Epheto in fancta conventione, & jubfum eft habere eum facerdotium, & præeffe monafterio; quoniam hoc omni fancto complacuit concilio.

Ῥωμανὸς ἐπίσκοπος Μύρων τῆς Λυκίας.

Romanus episcopus [a] Myrorum civitatis, provinciæ Lyciæ, dixit: [b] Reverendiffimus presbyter & archimandrita Eutyches fequens fidem fanctorum patrum, fructur & honore presbyterii, & præfit [c] reverendo monafterio.

Φώτιος ἐπίσκοπος Τύρου.

Photius epifcopus Tyri dixit: Condecens, & omni confonogamia [a] dignum eft, ita [b] fequenti catholicam fidem, quæ expofita eft a fanctis patribus in Nicæa, & quæ confirmata eft a fancta fynodo ante hoc in Epheto congregata, [c] facerdotali eum frui dignitate, & curam confuete fui [d] generis monafterii decernamus. [e] Eum qui recta fide & vitæ claritate decoratus eft, omni honore, qui ei a divina collatus eft gratia, [f] confonant & anteriora fiul juftum eft.

Θεόδωρος ἐπίσκοπος Δαμασκοῦ.

Theodorus epifcopus Damafcenæ civitatis dixit: Per nuper porrectos libellos [a] a vivo reverendiffimo presbytero & archimandrita Eutyche perveniens, [b] confonantes expofitionibus fanctorum patrum qui in Nicæa, [c] & fynodo quæ in hac clara urbe [d] Epheti poftea congregata eft, confentit, & propter hoc confona etiam & ego fanctis patribus decernens, jubfum arbitror, eum & facerdotium habere presbyterii, & monafterii principatum.

Ἰουλιανὸς ἐπίσκοπος Ταβίας.

Julianus epifcopus Tabiæ dixit: Sanctorum patrum decem & octo concordium inspiratam a gratia Dei, in Nicæna urbe congregatorum, quæ expofuit dogmatum diligentiam, manifeftat fancti Spiritus yocem omnes confitentur, qui spiratur sura, non negans; & quæ in hac fplendida metropoli non ante multa tempora concurrens fynodus confirmavit, fiat illi profecto intro fcripturæ per Spiritum, hoc & qui poft ipfos, colentes ea quæ illorum funt, diligentiffimam horum decreverunt cautelam; B Reverendiffimus igitur presbyterum & archimandritum Eutychen, a quo in Nicæa a patribus funt expofita, & ab iis qui in Epheto fuerunt, confirmata, clara voce pronuntiantem, jubfum eft de pietatis gratia & facerdotali fui dignitate, & facrum habere promittentem meliorem vitam primatum.

Φλωρέντιος ἐπίσκοπος Λύδων.

Florentius episcopus Lydiæ dixit: Porrigente libellos vivo reverendiffimo archimandrita Eutyche, in quibus [illegible] Ci [illegible] Ephefina metropolis, addente etiam super hæc, ea quod omnem hæresim [illegible] anathematizet, & tamquam sub Deo Patre & Filio & fancto Spiritu, ex animo [illegible] referat ea quæ in libello credendum indidit, & ego fancta precedentibus decerno, decorari quidem eum nomine presbyteri, præfit autem fecundum præcedentem confuetudinem fratrum.

Concil. Generale. Tomo IV.

Μαρτυρικὸς ἐπίσκοπος Συνάδων.

Martyrius episcopus Synnadenis dixit: [a] Eutyches reverendiffimus archimandrita fpondens per libellos proprios fequi fanctam fynodum Nicænam, & ea quæ tunc in Epheto de iis definitis funt a beatiffimo & [b] fanctiffimo Cyrillo, & cum ipso fancto conventu, fructur presbyterio & communione noftra, ac præfit fecundum Deum decentor monafterio.

Μεγάλιος ἐπίσκοπος Νίσσης.

Mufonius epifcopus Nyffenæ civitatis dixit: Cofhoffes fidei trecentorum decem & octo, & definitionum fanctorum patrum qui apud Ephefum, oftendit virum religiofum presbyterum & archimandritam Eutychem porrectas ab ipso libbellus, [a] non [b] confonantes; quas gefta inferut; unde & habere eum facerdotium, & præeffe [c] vitæ reverendi monachis jubfum arbitror propter rectam ejus fidem.

Κωνσταντῖνος ἐπίσκοπος Βόστρων.

Conftantinus epifcopus Boftrenæ civitatis dixit: Manifeftum effectum eft & ex relectis geftis, & ex oblatis libellis a vivo [a] reverendiffimo archimandrita & archimandrita Eutyche, eo quod [b] confequentia fapit expofitæ orthodoxæ fidei in Nicæa a fanctis patribus, id eft, trecentis decem & octo, & iis qui in Epheto congregati funt, a fanctis patribus; unde & ego jubfum teor, habere eum & facerdotium presbyterii & primatum monafterii.

Ἰωάννης ἐπίσκοπος Νικοτόκων Ἀρμενίας πρώτης.

Joannes epifcopus Nicopolitanæ civitatis Armeniæ primæ dixit: Ex porrectis libellis fanctiffimo conventui a vivo reverendiffimo presbytero Eutyche, cognovimus eum recte glorificare fecundum expofitionem fanctorum patrum qui in Nicæa, [a] & qui eftiam in Epheto congregati funt: & nos cum [b] omnes, quæ fanctifima fynodus decernimus, dignum eum effe judicantes & facerdotio fungi, & præeffe monafterio.

Ἀνάξιος ἐπίσκοπος Ἀεταρκῶν Ἀρμενίας δευτέρας ἐπέχων τὸν τόπον Κωνσταντίου τοῦ ἀλαθεστάτου ἐπισκόπου Μελιτηνῆς.

Anaxius episcopus [a] Aiaritherinis Armeniæ secundæ, [b] agens vices Constantini viri reverendissimi episcopi Melitenæ, dixit: [a] Religiosissimus & sanctissimus presbyter Eutyches, & per porrectos libellos, & per ea quæ nunc professus est, ostendit [b] se recte sapere, sicut & in quibus [c] conventus sanctorum patres nostri, & qui post in Epheto congregati sunt. Dignus ergo est recipi in facerdotium & primatum habere monasterii.

Aaa 2

ACTIO PRIMA.

[a] perinde ut relectis

[b] gubernatione

[c] Θεωνίτου τοῦ Θεοφίλου τοῦ ἀλαθεστάτου ἐπισκόπου Πιτυόδων

BALUZII NOTÆ.

[a] Divion. ser. Parif. vir religiofus. [b] Vercecs, ea quod fempor.
[c] Vetera exemplaria, & fpeciofa expofitiones. Vetetes editiones habent claras expofitiones.
d Divion. Parif. & quæ confirmatæ. e Parif. reffa fimilia credentem.
f Vetetes libri aliquotie vulgo habent: Confonfa & ea fanctorum patrum decretis: Parodoi enim eum ex relatis, & libellis reffe credere. Unde dignum eum judico priori facerdotii, fed & monafterii gubernacolo.
[a] Antiqua exemplaria, Trogmadeis. [b] Divion. & Parif. agens vices.
[c] Vetetes libri Apofiolic Diffiomatum. [d] ita codex Cadolaiani. Ac Divionenfis habet, ovo Prefbyter & arch. Eutyches, Parif. vir religiofus etc. ut in Divionenfi. m Divion. primum.
a Divion. metropolitanus non, qui in gravi infirmitate conflitit. Parif. metropolitanus, qui ille in gravi infirmitate conflitit.
o Vox reverentiffimus deeft in omnibus antiquis libris & editionibus.
p Divion. profeffus eft vir archimandrita. Parif. vir religiofus archimandrita. q Veteres libri, qui quod confonantes.
r Divion. & Corb. & veteres editiones, ita fapientem. s Divion. & Parif. Et religiofus igitur.
a Corb. confone, tetiqui confonantiam. x Codex Corb. in margine, monachis.
y Omnes veteres libri & editiones habent nunc. Neque video quo auctoritate mutati pontefis, cum Graeca non exstet.
z Veteres libri, apostolicum. Ad hanc locutionem annotat Rufinus: In epistolam Sancti ministrat.
a Omnes veteres libri & editiones habent Tarsiens. Sed elegantius fcribitur Tarsensis.
b Omnes omiffum eft in editionibus, fed non in libris noftris. Sic quoque legitur in Corbeiensi: Cognovimus Presbyterum & Archimandritam Eutychem. In ea enim in Parif. & Divion. nihil quod religiofum habeat. Ac Veteres libri & hoc & infra legunt, ab hi.
c Vetetes libri & hoc & infra legunt, ab hi. d Parif. & Divion. Et in Epheto congregati.
e Divion. & Parif. Sic etiam Divionenfis in margine, fed in textu Mifcenda. In Parifienfi legitur: Et Appyrus. f Parif. reverentiffimus.

[a] In Corbeiensi legitur: dignum eft fequi eadem confirmata eft. Quod ideo adoptare placuit quia idem omnino hiatus habetur in editione Crabbi. Unde certo colligitur eum exemplari nfum effe quod Corbeiensi cent fimile.
b Parif. & Divion. fequentem. c Vox cum deeft in omnibus antiquis exemplaribus. Reffe profectio.
d Inter eft hyperbaton pro pretere. Codex Divionenfis legit, confonare eum pretere; fed pulter vox fui addita eft fupra lineam. Hinc vero conflata eft lectio quam exhibent codex Parif. & Corb. confonare eum fui genere.
e Corb. & Parif. Eum enim qui. Divion. Enim eum qui.
f Hanc vocem in nullo veterum exemplarium reperi.
h Divion. & presbyterium Presbyterii. Parif. & vivo religiofo.
i Parif. expofitioni. Divion. expofitioni. Corb. expofitionem.
l Veteres libri & editiones, Rufin. Eucyrbus. Proponens idem libri: paulo poft habent pronuntiantem.
m Codex Parif. & facerdotium eum habere.
n Et eftam codex mana fcripti.
o Divion. & Parif. reverentiffimo. p Codex Divionenfis. Parif. Eutyches vir religiofus.
monafferia. & in margine, ufi, dequeti. q Parif. degenti monafterio. Corb. degenti monafterii. Divion. decenti
r Parif. & Divion. vivo religiofo. t Corb. & Parif. definitiones, Divion. definitioni.
x Veteres libri, fequentia. y Parif. & Divion. paulo poft.
aa Vetera exemplaria, reverentiffimi. bb Parif. & Divion. Dee dignifimus & religiofiffimus.
cc Corb. fe vefte fapere fecat & ili. Divion. fe & ili vefte fapere tamquam hi. Parif. fimus vefte fapere tamquam hi.

A restitutione * viri reverendissimi presbyteri & archimandritæ Eutychis.

Καθολικὸς ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας τῆς Πισιδίας.

Candidianus episcopus Antiochiæ Pisidiæ dixit; Pie & canonice decretis a sanctissimis * & religiosissimis patribus de Eutyche viro * reverendissimo presbytero & archimandrita, etiam ego confentio.

Στέφανος ἐπίσκοπος Ἀναζάρβου.

Stephanus episcopus * Anazarbi dixit: Manifeste monstratum est ex nuper relectis, eo quod nihil extra sanctos patres * fapuit reverendissimus presbyter & archimandrita Eutyches, * sed fapientissimos fuis est, fequentia fe fapere fanctis patribus tractatis decem & octo in Nicæna, fed & in hac poftea rivitate congregatis epifcopis * fanctiffimis. Unde ego fimilem fanctis patribus profero fententiam, ut habeat & presbyteri dignitatem & facerdotium, & eorum monafterii.

Γεώργιος ἐπίσκοπος Σελευκείας Συρίας.

Geronius epifcopus * Seleuciæ Syriæ dixit: Et porrectis libellis * viro religiofiffimo presbytero & archimandrita Eutyche, invenimus eum confentientem & fanctis fynodo quæ in Nicæa, & quæ in Ephefo: & voluimus eum habere presbyteri dignitatem, fed & præefle fofitre fub fe cœnobitutis monachis.

Ῥοῦφος ἐπίσκοπος Σαμοσάτων.

Rufinus epifcopus * Samofatenæ civitatis dixit: Ex relectis libellis eorum fanctæ fynodo, qui porrecti funt a viro religiofiffimo presbytero & archimandrita Eutyche, reperi eum * confonæ fanctæ fynodo Nicænæ & Ephefinæ fapere: & confentit una cum fanctis patribus, * & volo eum habere presbyteri dignitatem, & præefle fofitre fub fe cœnobitutis monachis.

Ἰαβῶν ἐπίσκοπος Ἐπιφανείας.

Jadinus epifcopus Emipheniæ dixit: Per omnia quæ nunc relecta funt, omnibus fanctis profeffio viri religiofiffimi presbyteri & archimandritæ Eutychis, * & quo quod fequentia fanctis patribus in Nicæa congregatis * tractatis decem & octo, fed & iis qui apud hanc metropolim, fapuit, & nihil extra divinos canones: ideo & ego eandem profero fententiam, quam & fanctis patres, & * deficnio habere & presbyteri dignitatem, & monafterii principatum.

Τιμόθεος ἐπίσκοπος Βαλανείων.

Timotheus epifcopus * Balaneenfis dixit: Libelliis porrectis * reverendiffimo presbytero & archimandritæ Eutyche, in quibus profitetur fe unaficere & permanere in fide, quæ pro tempore epifcopi & fanctis patribus in Nicæa congregatis, & nuper in Ephefina urbe, & ego profitetur, fcit fanctis patres probaverunt, habere eum & dignitatem presbyteri & archimandritæ.

A Eutyche * fequi ea quæ expofita funt a fanctis patribus apud Nicænam, & quæ in Ephefo confirmata funt, jubent judico, habere * eumdem reverendiffimum presbyterum facerdotale miniffterium, & * monafterium principatum.

Πέτρος ἐπίσκοπος Γαγρῶν.

Petrus epifcopus Gangrenæ civitatis dixit: Et ego concors fum fententiæ ordinatæ a fanctis patribus * in quibus reverendiffimi presbyteri & archimandritæ Eutychis.

Λουκᾶς ἐπίσκοπος Δορύλαιον.

Lucas epifcopus * Dyrrachii dixit: * Reverendiffimus presbyter & archimandrita Eutyches per obliteratione libellorum & geftaminum fanctæ fundam & magnam fynodum, fobrium fe effe in Chrifto, & confitteri decenter expofitam fidem tam a fanctis patribus & doctoribus, * quam a fancto Nicæno * concilio, & confirmatam in Ephefina urbe, congregata magna & univerfali fynodo, & a cœlitus nunc * in eadem metropoli fanctiffimis & beatiffimis epifcopis, & per probationem reddentibus memoriam * reverendiffimo presbytero & archimandritæ fanctam presbyteri communionem, & primatum monafterii, & * hæc eadem profitetur, & parit defenio.

Ἀντίοχος ἐπίσκοπος Δυχνίδος.

Antonius epifcopus Lychnidienfis dixit: Et ego confona ijs quæ ante me * fanctiffimus epifcopus Lucas metropolitanus confeffus fit, atque fapiens præbuit.

Μάρκος ἐπίσκοπος Εὐρίας.

Marcus epifcopus Eurix dixit: Et ego confentaneus fum iis quæ profeffa funt a fancto epifcopo metropolitano meo Lucæ, propter reverendiffimum presbyterum & archimandritam Eutychem.

Βιγιλάντιος ἐπίσκοπος Λιμλίας.

Vigilantius epifcopus Lariffenæ civitatis dixit: Ex lectis nobis monimentis, & porrectis libellis a reverendiffimo * presbytero Eutyche, confidcratanes fapere eum, ficut & nos, fecundum expofitam in Nicæa a fanctis patribus fidem, quæ & * fuperfapientis, ficut & facta in Ephefo fancta fynodo, & concordes fumus etiam nos in fententia nunc congregatorum fanctorum patrum & confacerdotum, fecundum quidem in miniffterium imperatorum, pro

BALUZII NOTÆ. a Paric. *religiofi*, b Melius veteres libri, *& primatum*. c Codex Corb. & Cenbius, *pro miffione*. d Hæc deftunt in codice Parifienfi. Deteant etiam in Divionenfi, fed addita poftea funt fupra lineam. e Idem codex Parifienfis *fanctæ urbis Cyrillus*. Sic etiam primo *fafpunt* libri in Divionenfi, fed poftea tota fine funt fupra lineam quæ conftituunt editionem vulgatam. f Omnia veteres exemplaria legunt, *vitæ religiofo ac fobrius*. g Paric. *religiofum*. h Paric. & Divion. *præterea*. Veteres libri *aliis eum & presbyterum*. i Divion. *Sic pie vere fidei*. Paric. *Sic pie vere fidei deftinam*. k Corb. & Divion. *confiteri nos*. Paric. *confiteri religiofus*. l Corb. *Lendicia*. Paric. *Lendicia*. Divion. *Lendacia*. m Paric. *religiofum*. n Hæc non habentur in Divionenfi & Parifienfi compofitis. o Hæc non deftunt in codice Parifienfi. p Paric. *vitæ religiofæ*. q Paric. *vitæ religiofæ*. r Idem codex, *& reverendiffimi*. s Paric. *religiofi*. t Paric. & Divion. *deteriorem confeffus*. u Divion. *fed & fupra confeffus & fapientis*. Hæc deftunt in codice Parifienfi & Divionenfi. v Divion. *Sellenia Stanlie*. x Divion. *vitæ religiofæ*. Paric. *a vitæ religiofæ*. Sic etiam paulo poft. y Paric. *confonantia*. bb Divion. *Sanctatatis*. z Divion. *fanctæ*. dd Paric. & Divion. *ea quæ confonantia*. ee Ita Codex Divionenfis, in quo omnia *Cenbiopolis* prafere *defunt*. ff Divion. & Paric. *Infantiffimi*. Codex Divionenfis, gg Paric. *fanctiffimo & beatiffimo fpiritu*.

Θεόδωρος ἐπίσκοπος Κεσάδων.

Theodofius epifcopus Canothenæ civitatis dixit: Sequor & amplector juffionem fanctorum patrum * in reftitutione reverendiffimi presbyteri & archimandritæ Eutychis: (hoc enim decretum a Deo prolatum eft per fanctum concilium) fimul & decemo * cele eumdem loco fuo presbyterum & archimandritam.

Εὐτύχιος ἐπίσκοπος Ἀδριανουπόλεως Ἠπείρου πλαιᾶς.

Eutychius epifcopus Adrianopolitanus veteris Epiri dixit: Sanctis approbantibus patribus, & reperiens ex geftis in urbe regia * Conftantinopoli habita, & ex libellis a * Dei amantiffimo presbytero & archimandrita Eutyche, quod * extranea non * fentit: fit quæ a fanctis patribus apud Nicænam, & in Ecco amantiffimo Ephefo confirmata funt; & mea humilitas contorts fit fententiæ, in habendo * per eum presbyterio, & præefle monafterio ficut & prædem. Nam & fanctiffimus pater meus & epifcopus * Antonius Nicopolitanus fimilis fanctis patribus * & reverendiffimo presbytero & archimandrita profeffus eft.

Κλαύδιος ἐπίσκοπος Ἀζιανῆς Ἠπείρου πλαιᾶς.

Claudius epifcopus * Anchiasi veteris Epiri dixit: Profitente * Dei amantiffimo & fanctiffimo metropolitano epifcopo noftro Antio confequentia hæc fanctæ & magnæ fynodo, & ego hæc fequens profiteor, ficut ipse fanctiffimus eft profeffa, pro reverendiffimo presbytero & archimandrita Eutyche.

Σύμμαχος ἐπίσκοπος Δρυΐδος Μετροπολιτικῆς.

Symmacus epifcopus Amidocæ civitatis Metropolitanæ provinciæ dixit: Ex iis quæ nuper lecta funt, & * fubtiliter approbata in hac fancta fynodo, * quibus placuerunt omnia quæ gefta funt in negotio * reverendiffimi presbyteri & archimandritæ fanctychis, & ego fequor quæ ab eorum fanctitate funt ordinata, efte eumdem * religiofiffimum presbyterum Eutychem in antiquo presbyterii ordine, & tenere eum primatum proprii monafterii.

Σίλβανος ἐπίσκοπος Δαμασκοῦ.

Seleucus * Amafiæ epifcopus dixit: Et ego [illegible] * reverendiffimo presbytero & archimandritæ Eutyche [illegible]

BALUZII NOTÆ. a Hæc vel leftio libri Corbienfis que erat etiam in margine Divionenfi. Sed idem in textu habet *reftituendus*. Male etiam in Parifienfi, *in reftitutione*. b Divion. *eundem effe in loco fuo*. c Idem codex *Conftantinopolim*. d Corb. *Dei amicifimo*. Divion. *religiofo*, Paric. *religiofiffimo*. e Divion. & Paric. *extra*. f Omnes libri veteres, *fentit effe*. g Corb. *Dei amicifimo*, Paric. & Divion. *religiofiffimo*. h Vox *pro* non reperitur in exemplari Parifienfi, neque in Divionenfi. i Omnia veteres exemplaria habent: *Antiochi Metropolitanus*. Quæ leftio venire effe videtur. Qui enim loquitur, loquitur Eugenius Vetus, ut haec leftiones, Antioci Epifcopi metropolitani Nicopolitani, Antioci Epifcopi Anchiani, qui fuffragantes quoque erat ejusdem Antioci, ait: *Profitente Dei am. & fanctiff. metropolitano noftro Antio*. Sic etiam paulo poft Marcus Eurix ait: *Profitente Dei am. & fanctiff. metropolitano noftro Antio*. Sed in *Dei amantiffimo*, ubi puto vocem *monachis* impudenter pofitam effe pro voce *Pontifices*. In Divionenfi, primo, fcriptum fuit: *de prædicto religiofo archimandrita*. Poftea vero quidam addita fuit fupra lineam quæ hanc leftionem conftituunt: *de prædicto Pontifice religiofo archimandrita*. In margine adnotatum eft: *legi Clodeus*. Quod verum eft. Hanc enim leftionem habet Corbienfis. In Parifienfi fcriptum eft *Cledius*. m Corb. *Cathelius* vel potius *Cathelifius*. Divion. *Cathelifiatione civitatis*. Paric. *Cathelifiatione civitatis*. n Corb. *Dei amantiffimo*. Paric. & Divion. *reverentiffimo*. o Idem, evidenter. Vide fupra cap. 44. 46. 57. p Divion. & Corb. *quibus placuit*. Paric. *cui placuit*. q Veteres libri *religiofum*. r Paric. *religiofum* & Divion. *religiofum Presb.* s Hæc vox in nullo veterum exemplarium habetur. t Divion. *religiofo*. Sic etiam in Parifienfi. u Veteres libri & editiones, *fequi qua*. Edito Romanorum eft elegantior. v Divion. *eundem vero*. Paric. *eundem religiofum vero*. x Hæc leftionem exhibet exemplar Corbienfe. In reliquis fcriptum eft *monafterii*. y Divion. *religiofo*. Paric. *religiofiffimi*. z Divion. & Corb. *Dei amantiffimo*. bb Divion. & Paric. *Religiofi*. aa Veteres libri omnes, & cc Idem libri & veteres editiones: *Concilio expofitam fidem & confirmatam*. Romana edita, debent deberet vifum eft, quia paulo ante leftfuerat. Magna tamen religio debet effe in tabellione veterum libronum. dd Divion. *in eundem metropolim*. ee Paric. & Divion. *religiofo*. Infra in profecutione Vigilantii idem libri habent, *a religiofo fanctiffimo*. ff Corb. & veteres editiones habent *detentione*. hh Divion. & Paric. *fanctiffimus & beatiffimus fpiritus Lucas*. ii Paric. & Divion. *familiter*. kk Vox *Presbyter* deeft in exemplari Corbienfi. Deeft etiam in Divionenfi & in Parifienfi. ll Paric. & Divion. *configuata*. Divionenfis habet in margine, *id. fuperfapiens*. Infra in prop- mm Paric. & Divion. *configuatorum*. nn Paric. & Divion. *fanctiffimo & beatiffimo fpiritu*. oo Paric. & Corb. & veteres editiones habent *fecundum*. pp Paric. & Corb. & veteres editiones habent *reftituendum*. qq Corbienfis habet *in tempore*. rr Paric. & Divion. *reftituendum*. ss Paric. & Divion. *fecundum*. tt Paric. & Divion. *reftituendum*. uu Paric. & Divion. *fecundum*. xx Paric. & Divion. *reftituendum*. yy Paric. & Divion. *fecundum*. zz Paric. & Divion. *reftituendum*. aa Paric. & Divion. *fecundum*. bb Paric. & Divion. *reftituendum*. cc Paric. & Divion. *fecundum*. dd Paric. & Divion. *reftituendum*. ee Paric. & Divion. *fecundum*. ff Paric. & Divion. *reftituendum*. gg Paric. & Divion. *fecundum*. hh Paric. & Divion. *reftituendum*. ii Paric. & Divion. *fecundum*. kk Paric. & Divion. *reftituendum*. ll Paric. & Divion. *fecundum*. mm Paric. & Divion. *reftituendum*. nn Paric. & Divion. *fecundum*. oo Paric. & Divion. *reftituendum*. pp Paric. & Divion. *fecundum*. qq Paric. & Divion. *reftituendum*. rr Paric. & Divion. *fecundum*. ss Paric. & Divion. *reftituendum*. tt Paric. & Divion. *fecundum*. uu Paric. & Divion. *reftituendum*. xx Paric. & Divion. *fecundum*. yy Paric. & Divion. *reftituendum*. zz Paric. & Divion. *fecundum*. aa Paric. & Divion. *reftituendum*. bb Paric. & Divion. *fecundum*. cc Paric. & Divion. *reftituendum*. dd Paric. & Divion. *fecundum*. ee Paric. & Divion. *reftituendum*. ff Paric. & Divion. *fecundum*. gg Paric. & Divion. *reftituendum*. hh Paric. & Divion. *fecundum*. ii Paric. & Divion. *reftituendum*. kk Paric. & Divion. *fecundum*. ll Paric. & Divion. *reftituendum*. mm Paric. & Divion. *fecundum*. nn Paric. & Divion. *reftituendum*. oo Paric. & Divion. *fecundum*. pp Paric. & Divion. *reftituendum*. qq Paric. & Divion. *fecundum

restitutionē presbyterii prædicti Eutychis, & ad monachorum honorem primatum.

Βασίλειος ἐπίσκοπος Τρικκαίων ἐπαρχίας Θεσσαλίας.

Basilius episcopus Trapezuntinus, provinciæ Rhodopæ, dixit: Consona sententiis patribus & meæ parvitas pro persona viri religiosi presbyteri & archimandritæ Eutychis decernit.

Κωνσταντῖνος ἐπίσκοπος Δημητριάδος.

Constantinus episcopus Demetriadis dixit: Omnibus consentio, quæ a sanctis patribus sunt definita in sancto Ephesino concilio, quatenus habeat reverendissimus presbyter Eutyches sacerdotium & primatum monasterii, qui confessus est confessionem & esse Nicænæ fidei, & omnibus quæ a sanctis patribus sunt exposita & in catholica fide.

Ἀλέξανδρος ἐπίσκοπος Σεβαστῆς Ἰουρᾶ.

Alexander episcopus Sebastenæ civitatis sub Tarso positæ dixit: Reverendissimo & religiosissimo presbytero & archimandritæ Eutyche consentiens fidei trecentorum decem & octo qui in Nicæa fuerunt, & fidei beatæ memoriæ * sanctissimi & religiosissimi Cyrilli, confirmatæ in Epheso, justum arbitror habere presbyterium eumdem reverendissimum presbyterum & archimandritam, & principatum monasterii & sacerdotium.

Σάλμων ἐπίσκοπος Φιλίππων.

Solon episcopus * Philippensium dixit: Libelli, qui nunc dati sunt, a reverendissimo presbytero & archimandrita Eutyche, consentio, ut quæ a sanctis patribus in Nicæa sunt exposita, & sic qui fatuta sanctorum patrum in hac urbe confignaverunt. Talem ergo eum habentes fidem, decerno secundum omnium judicium, & facerdotalem eum honorem habere & * monachorum principatum.

Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Δυβίου Μακεδονίας ἐπαρχίας.

Eusebius episcopus * Topiciranus Macedoniæ primæ dixit: Hæc eadem & mihi placent & de reverendissimo presbytero & archimandrita Eutyche.

Μαξιμῖνος ἐπίσκοπος Σερραῶν Μακεδονίας ἐπαρχίας.

* Maximinus episcopus * Serrensis Macedoniæ primæ dixit: Hæc eadem & mihi placent de reverendissimo presbytero & archimandrita Eutyche.

Ἐρμογένης ἐπίσκοπος Καισανδρείας Μακεδονίας ἐπαρχίας.

Hermogenes episcopus Cassandræ Macedoniæ primæ dixit: Hæc eadem & mihi placent de reverendissimo presbytero & archimandrita Eutyche.

Λουκᾶς ἐπίσκοπος Βερροίας Μακεδονίας πρώτης.

Lucas episcopus * Berrhoæ civitatis Macedoniæ primæ dixit: Monachorum principem, & in multitudine piorum primatem * reverendissimum & devotissimum Eutychem in nullo reprehensibilem inveniens, * sed fectatorem sanctorum patrum apud Nicænam & in hac urbe convenientem catholicæ fidei, volo eum priorem * honorem habere presbyterii, & præsolatus monachorum.

Ἰωάννης ἐπίσκοπος Μεσσήνης τῆς Ἀχαΐας.

Joannes episcopus Messenæ civitatis, provinciæ Achaiæ, dixit: In nullo delinquens * reverendissimus presbyter & archimandrita Eutyches omnia quæ pie decreta sunt in Nicæa a sanctis patribus, & ab iis qui convenerunt in Epheso, frustra lacerdotali dignitate, & præsit fecundum prælium confirmatum honesto habeat cultu fratum.

Οὐράνιος ἐπίσκοπος Ἰμερίας ἐπαρχίας Ὀρχηνίας, ἐρημολόγος αὐτῆς ἐπίσκοπος ἀφεστὼς Ἐδέσσης.

Uranius episcopus Himeriæ Oroenæ provinciæ, interpretans eum Edessæ presbyter Edessenus, dixit: Ex iis quæ lecta sunt, agnitus est reverendissimus presbyter & archimandrita Eutyches recte sapere, & fectari fidem trecentorum decem & octo qui in Nicæa congregati sunt, quam & in Epheso sancta synodus confirmavit: & justum est, recipere eum presbyterii dignitatem, * & esse presbyterum, & monasterii primatum * habere.

Ἀθανάσιος ἐπίσκοπος Ὀρόντης τῆς Ἀχαΐας.

Athanasius episcopus Oronticæ civitatis provinciæ Achaiæ dixit: Recte & irreprehensibiliter intelligit * sentiens sanctorum patrum, qui pro temporis colloquio facti a sancto Spiritu in Nicæa & in Epheso, fecit dovit per libellos & confessiones suas, quæ in ea gestorum seriem deposuit reverendissimus presbyter & archimandrita Eutyches, justum * judicamus eo frustra lacerdotali dignitate & præsit monachis secundum præcedentem ordinem.

Θεόδωρος ἐπίσκοπος Κλαυδιοπολίτων ἐρημουσίας.

Theodorus episcopus Claudiopolitanus provinciæ Isauriæ dixit: Secundum * ab recta instructione Deo amicissimi presbyteri & archimandritæ Eutyches, * & ex ejus voce & scripta prolata professione, manifestum est recte eum sapere, unde & congo concors sententiæ constitutus sanctæ conven-

tus, * confirmo habere eum presbyterii honorem, & * præsolatum sancti fui monasterii.

Λεόντιος ἐπίσκοπος Ἀσκαλώνος.

Leontius episcopus Ascalonensis dixit: Laudo divinitus datam sententiam per sanctos & religiosissimos nostros antistites. Unde & ego fequens optimam eorum sententiam, * supplico recipere reverendissimum Eutychem in sacerdotio, quod prius habebat, & * retinere eum * monachorum principatum.

Φώτιος ἐπίσκοπος Λύδδης.

* Photinus episcopus Lyddensis dixit: Apparuit per omnia & per propriias in lectpsis * probatas voces, * religiosissimus archimandrita Eutyches recte credere, & conservare sapere sanctis patribus Nicæni concilii, & qui post eos hic collecti sunt. Propter quod sanctos patres fequens, consentiens & * simul decrevi, habere eum presbyterii locum & sacerdotii dignitatem, & secundum consuetudinem * prospicere proprio monasterio.

Παῦλος ἐπίσκοπος Μαϊουμᾶ.

Paulus episcopus Majumanthis dixit: * Reverendissimum presbyterum & archimandritam Eutychem, secutum canones sanctorum patrum nostrorum qui in Nicæa & in Epheso convenerunt, & ego justum judico, gradum eum presbyterii & archimandritæ recipere.

Ζώσιμος ἐπίσκοπος Μιλουόδης.

* Zosimus episcopus * Minodiensis civitatis dixit: Quoniam per omnia reperitur * religiosissimus presbyter & archimandrita Eutyches sapere rectam fidem, quæ a sanctis patribus in Nicæa & hic est exposita, decerno & ego eum sacerdotii petitui dignitate, & præsit sanctæ Dei ecclesiæ, gradum eum presbyterii & archimandritæ recipere.

Ἐπιφάνιος ἐπίσκοπος Πέργης.

Epiphanius episcopus Pergensis dixit: Secundum ea quæ bene placita sunt sancto concilio, & ego * omnibus consentio, quæ sancti patres * prosefili sunt.

Βαρύχρης ἐπίσκοπος Σαλήνης Παλαιστίνης.

* Barychrus episcopus * Orozæ Palestinæ provinciæ dixit: Secundum veram vocem * religiosissimi & sanctissimi archiepiscopi Jerusalem * consignum confirmavit * sanctissimum & religiosissimum virum Eutychem, & * sancte apostolicis dicta sunt, & a sanctis patribus qui in Nicæa & qui in Epheso convenerunt, & ego similiter decerno, * reverendissimum presbyterum & archimandritam Eutychem recipere proprium presbyterii gradum, & præsolitis sanctis suo monasterio, * ac clare & per omnia manifestum catholicum.

Ἡρακλείδης ἐπίσκοπος Ἀζώτου.

* Heraclius episcopus Azotensis dixit: Mis qui recte de fide sapiunt; omnes consentire justum est. Unde & ego religiosissimi presbyterum & archimandritam Eutychem secutus canones sanctorum patrum qui in Nicæa & qui in Epheso convenerunt, justum judico recipere presbyterii dignitatem, & præsolæ fraternitati quæ sub eo est.

Ἰωάννης ἐπίσκοπος Τιβεριάδος.

Joannes episcopus * Tiberiadis dixit: Audivi confessionem * reverendissimi presbyteri & archimandritæ Eutychis ex iis quæ in urbe felicissima Constantinopoli * hic gesta sunt, & in nullo eum invenit recedentem a fide * sectatum expositam sanctum fidem trecentorum decem & octo sanctorum patrum qui in Nicæa & qui hic convenerunt; & volo eum, sicut sancti fatres probaverunt, * habere dignitatem presbyterii, & principatum detinere sanctissimi monasterii.

Μαρκῖνος ἐπίσκοπος * Ζαβάρων.

Marcianus episcopus * Zaarensis dixit: Consedem fidei trecentorum decem & octo, & definitiones patrum qui in Epheso congregati sunt, manifestavit * religiosissimus presbyterum & archimandritam poterctus ab eo libellus, & professionem * quæ in urbe Constantinopoli hodie gesta sunt: propter quod decernere eum sacerdotium, & præsesse reverendis monachis, propter ea quæ catholicam habent justum existimo.

Δωρόθεος ἐπίσκοπος * Ἐπιφανείας.

Dionysius episcopus Sycamonensis dixit: Re omnibus gestis præsens religiosissimus presbyter & archimandrita Eutyches manifestatus est, * & interpretatus * ea quæ a catholicis probata sunt, laperit. Neque enim prætermisit, nec aliquid violavit eorum quæ in Nicæa sanctis trecentis decem & octo patribus conscripta sunt de catholica fide, nec non quæ in Epheso confirmata sunt. Unde & ego similiter decerno, fecit & sancti patres, & volo hunc suo monasterio esse præesse, & presbyterii honore petitio.

Κύριλλος ἐπίσκοπος * Φαίνων.

Cajanus episcopus * Phanensis dixit: Nihil erratum repertum est reverendissimum archimandritam Eutychem, secutum * & quæ bene sancta placita sunt, & quæ bene sancta placita sancta sunt, & quæ bene sancta placita sancta sunt, & quæ bene sancta placita sancta

mandritam Eutychem consentientem sancto concilio quod in Nicæa convenit, & sanctæ synodo quæ hic prius collecta est, & nunc firmata a sancto vestro conventu, & ego in hoc consentiens, * & confessore catholicum præditum religiosum virum esse, & habere presbyteratus dignitatem, & præesse monasterio.

* Zebenus

Ζάβενος ἐπίσκοπος Πίλου.

* Zebenus episcopus Pilensis dixit: Ex pericis libellis, per quos catholicam fidem plane expositi reverendissimus presbyter & archimandritis Eutyches, fecutus canones, & ex gestis * vere manifestata est ejus recta fides. Unde & ego ipsum judico, per omnia catholicum demonstratum, recipere sacerdotalem gradum, & primatum archimandritarum.

Παλαμήδης ἐπίσκοπος Λιβύδου.

Pancratius episcopus * Libydis dixit: Justum est, religiosissimum presbyterum & archimandritam Eutychem secutum regulas sanctorum patrum qui in Nicæa & in Ephesio conventum, & ob hoc recipientem a sanctissimo archiepiscopo nostro Juvenali, gradum presbyteratus & archimandritæ, quippe plenis restam fidem fatentem, consona decernere de eo decet & nos ipsi parvitatem.

Ἀσβόλιος ἐπίσκοπος Σαρακόλων ὑποστρόφων.

Asbolius episcopus gentis Saracenorum * fœderatorum dixit: Annuo & consentio omnibus benepletis de Eutyche * reverendissimo archimandrita, & juftum judico, restitui et presbyterii gradum, & præesse cum proprio monasterio.

Ἀλύπιος ἐπίσκοπος * Βαλεντίας.

* Βαλεντίας

* Valentia

* Valentiensis seu Nicanensis

* Alypius episcopus * Valentiensis dixit: Ex scriptorum nobis gestorum fide, nec non etiam ex propriis libellis * religiosissimi presbyteri & archimandritæ Eutyche, cognoscens diligenter concordem esse illæ fidei, quæ * una exposita est a trecentis decem & octo * sanctis episcopis tam qui in Nicæa, quam qui in Ephesio convenerunt, secundum jubentem decretum sanctissimi archiepiscopi nostri Juvenalis, & reliqui sancti concilii, & ego consentio esse ille presbyterum & archimandritam.

Πολυχρόνιος ἐπίσκοπος Ἀντιπατρίδος.

Polychronius episcopus * Antipatridis dixit: Sequor & * consentio iis quæ bene placita sunt, sanctissimo archiepiscopo Juvenali, & facto huic concilio, & judicavi restitui ministerio reverendissimum Eutychem archimandritam, & præesse cum solemniter proprio monasterio.

* Ἀντιπατρίδος

Δομνῖνος ἐπίσκοπος Πλατειῶν ἢ Ἐπιδάμνου.

Dominius episcopus * Platearum civitatis, provinciæ Helladis, dixit: In omnibus dictatum bene peragens pietatis verbum * religiosus * presbyter & archimandritis Eutyches, dignus est & gradu presbyterii decorari, & præesse secundum consuetudinem fratribus.

* Πλατειῶν

Θεόδοτος ἐπίσκοπος Μασταύρων.

Theodotius episcopus Mastaurensis dixit: consequens est discipulos * festari doctores, & eos qui probaverunt ex præcedentibus religiosissimorum reverendissimi presbyteri Eutychis circa sanctorum patrum regulas, & cultodiam eorum qui in Nicæa & in hac Ipienidistillima metropoli convenerunt. Et ego igitur comprobo justum esse, eum perfuisi & presbyterii dignitate, & monasterii principatu.

* Ἐφεσίνης

Κυριακὸς ἐπίσκοπος * Αἰγέας.

Cyriacus episcopus * Ægeæ dixit: Consequentes sancti patres definierunt in perfona * religiosissimi & reverendissimi presbyteri & archimandritæ Eutychis, reperientes eum * orthodoxe peregisse a sanctis patribus statuta sunt, qui in Nicæa & in Ephesio metropoli convenerunt. Quem reverendissimum virum & me decrevit parvitas * tenere presbyterii gradum & dignitatem archimandritæ.

* Αἰγαίας

Φλαουιανὸς ἐπίσκοπος Ἀδραμυττίου.

Flavianus episcopus * Adramyttii dixit: * Reverendissimus presbyter & archimandritis offendit proprium voluntatem, quoniam consentit & confitetur * sancto concilio sanctorum patrum qui in Nicæa congregati sunt, & eorum confirmationi, quæ facta est in Ephesina metropoli. Unde quemadmodum sancti patres definierunt, qui in hac esset metropoli convenerunt, dignus est in sacerdotali presbyterii ordine consortem esse * & reliquis.

* Ἀδραμυττίου

* Ἐφεσίνῃ

Ὁνησίφορος ἐπίσκοπος Ἰκονίου.

Onesiphorus episcopus Iconiensis dixit: Et ego approbo justum esse, * religiosissimum presbyterum & archimandritam Eutychem & in ordine cite sacerdotii, & possedet cum proprio monasterio.

* Ἰκονίου

Ἰωάννης ἐπίσκοπος Ῥόδου.

Joannes episcopus Rhodi insulæ dixit: Exposuerunt libelli ab Eutyche * reverendissimo archimandrita desumpsimus, & * recte sapit, & dignus est tenere dignitatem presbyteri & principatum monasterii, unde & ego consentio hæ-

* Ῥόδου

* Ἐφεσίνῃ

* Ἐφεσίνῃ

* Ἐφεσίνῃ

firmata est. * Unde concors & ego exilium sanctorum patrum prolatæ sententiæ justum judico, b reverendissimum archimandritam Eutychen tenere præsbiterum sacerdotium, & præesse * reverendis fratribus, d quos sub su manu jam prideem habebat.

Ἰδιωτικὴ ἐπίσκοπος Τυβίτων.

Juliana episcopus Hypponensis civitatis dixit: Et ego ita decerno, fiat * definivit sancta & universalis synodus, quæ secundum Dei gratiam, & * justa functionem pissimorum * & Christi amicorum nostrorum imperatorum in Ephesina metropoli collecta est, 1 quatenus reverendissimus archimandrita Eutyches teneat præsbyterii gradum, & fruatur sanctio ministerio * domini nostri Jesu Christi, & præsit procurationi * religiosorum fratrum ejus, * quod sub eo est, monasterii.

Θεόφιλος ἐπίσκοπος Καλλιάνων.

Theopemptus episcopus * Calianorum civitatis dixit: Sicut videtur, etiam nunc judaizant, perfecutantes sphyatorem omnium Christum. Ignorantes enim ipsos * quæ carne dispensationis mysterium, hæretesque perdurarunt errantes & decipientes; fugit beatus Paulus dixit. Eutychem igitur * reverendissimum & Dei amantissimum præsbyterum & archimandritam 2 pridem ab exordio scimus non solum catholicum, verum etiam scelerata Nestorii dogmatibus fortiter * expugnantem, cognovimus & nunc ex lectione monimentorum, injuste & contra leges damnatorum perpessum. Et nuna nunc per oblationem libellorum manifestam fecit huic lancto & magno concilio rectam fuam & immaculatam fidem, hunc & nos habemus communitatem, & inter præsbyteros numerandum, & præfulem fui monasterii, secundum sanctorum patrum sententias.

Καθολικὸς ἐπίσκοπος Ἀρσινοῆς, ἐπιλαμβανόμενος τοῦ ἰδιωτικοῦ εἰπόντος αὐτά.

Calosirius episcopus Arsinoitæ civitatis, interpretante cum * Elia diacono fuo, dixit: Comprehensa facta hodie chartarum lectione, * reverendissimum presbyterum & archimandritam Eutychem recte sapere de fide catholica. * Quapropter sicut semper cum communicatorem habuimus, secundum decreta hujus sanctæ synodi & dignum eum existimo recipere præsbyterii ordinem & præfulatum propri monasterii.

Ἰωάννης ἐπίσκοπος Ἡρακλείας.

Joannes episcopus Heracleæ civitatis dixit: * Religiosissimus presbyter & archimandrita Eutyches

A (qui neque minis inimicissimi judicis, neque varietate cruciatorio victus, sed in tanta tempestate indiduum inflictionem fuam animæ conservavit, & adversus * omnimodos conturbantes eum & impugnantes fluctus restitit) hæc enim super facta lecito eorum quæ in persona ejus contra legem gesta sunt, demonstraverunt. 3 fruatur præsbyterii dignitate, & præfulatu fui ipso degenium reverendorum monachorum, circa rectam & immaculatam fidem pie & indubitanter demonstranscudiam, quæ ei facta est fortum in tempore tanti belli, * tantis undique inimicitiarum & impietatum jaculato sagittis.

Ἡρακλείας ἐπίσκοπος Ἡρακλείας.

Heracldes episcopus Heracleensis dixit: Ex B gestis, & libellis Eutychis * reverendissimi presbyteri & archimandritæ hodie lectis, cognovimus, fuisse semper, & adhuc recta fapere & ex hodiana communione cæ dedimus * quatenus, & recipiat presbyterii gradum & primatum propri monasterii, secundum decreta sanctæ synodi.

Ἀναστάσιος ἐπίσκοπος Ἐφεσίων.

Hasac episcopus Hierachienis dixit: Ex libellis porrectis, & monimentis quæ hodie lecta sunt, inventus est * reverendissimus presbyter, & archimandrita Eutyches sequens fidem sanctorum patrum, quæ in Nicæa est expolita, & in hac Ephesia civitate ante hoc confirmata, & contra eiusdem sanctæ synodi, quatenus teneat presbyterii ordinem & archimandritæ honorem.

Γεμελλῖνος ἐπίσκοπος Ἐφεσίων.

Gemellinus episcopus * Ephesiorum dixit: Ex C lectione monimentorum, quæ in magnifica & Christianissima * Constantinopoli acta sunt, de quibus accidebant reverendissimus & * Deo amicissimus Eutyches presbyter & archimandrita, per eadem agnoscentes, quoniam ipse quidem semper catholice & fapiat & fapit: qui vero eum (sed arbitrati sunt) depositurunt, inventi sunt contraria fapere Nicæno & Ephesino concilio; justum judicavit sanctis hæc & magna synodus, quatenus idem fit & presbyter & archimandrita secundum priorem constantinopoli; unde & cum illo concentio.

Ἀπολλώνιος ἐπίσκοπος Τάνεως.

Apollonius episcopus * Taneensis dixit: Recte repertus est fapere & credere reverendissimus presbyter & archimandrita Eutyches: propter quod consentio his quæ a sanctis patribus * in eo de defini-

ANNO CHRISTI 451. 180 Ζ.Ι. CHALCEDONENSE. VALENTIN. MARCIANUS IMP. 1121 1122 ACTIO PRIMA.

Ἡμερωμένος ἐπίσκοπος Ἡερείας.

* Palmetus episcopus Parali dixit: Ex porrectis & a reverendissimo presbytero & archimandrita Eutyche hodie cognovimus eos fripotheshilli. ter rectam nostram & immaculatam fidem tenere, propter quod & ego consentio & * concordo his quæ a sanctis patribus terminata sunt.

Σωσίας ἐπίσκοπος Σαβίρων.

* Sosias episcopus * Sozaule dixit: * Bona & justa sanctorum patrum, & pietatem in se habens sententia, quam proferre dignati sunt pro restitutione * reverendissimi presbyteri & archimandritæ Eutychis, * respiratio integra & tranquillitas hæc quæ hodie lecta fuit: * & quibus & ego concordo, justum arbitratus reddi et tam locum presbyteratus, quam primatum honestissimi monasterii.

Θεόδωρος ἐπίσκοπος * Πισιδῶν.

Theodorus episcopus * Tacelius civitatis dixit: * Ex libellis * a reliquiarum presbyteros et archimandrita Eutyche porrectis hoc sanctæ synodo, et lectione monimentorum * & in omnibus cognovimus eum & recte fapere & fapuisse; & ego justum existimo, reddi ei presbyterii locum & honorem archimandritæ.

Θεόδωρος ἐπίσκοπος * Βαίρων.

Theodorus episcopus Bacensis dixit: * Lectæ hodie charte quæstionis gratia adversus religiosissimum presbyterum & archimandritam Eutychem factæ, probaverunt eum * recta fapere, & fapuisse; & in hoc concort cuiusdam reverendum ei & gradum presbyterii, & principatum proprii monasterii.

Ἡέρων ἐπίσκοπος Κιλίων.

* Rufinus episcopus Cyrenensis dixit: Rationabiliter & iuste facerdotium & principatum monasterii restituit hæc sancta & magna synodus * reverendissimo presbytero & archimandritæ Eutychi. Pium enim eum & fidelem ab inimicorum, & * qui porrectus est ab eo libellus * manifestatis. Et hæc ego * concordo sententiæ.

Δίων ἐπίσκοπος Ρινοκορούρων.

Zenon episcopus Rhinocururensis dixit: Plane appropinquans, * tam ex quæ facta sunt, religiosissimum esse presbyterum reverendissimum libellis * & sacrificium probantem & archimandritam Eutyche, quia diligens est * cum piam religionem, & quia secutus est catholicam fidem, quæ ante hoc est expolita a per beatis patribus no-

a Vox sunt desiderant in omnibus antiquis libris & editionibus. Addit cæ ego a Romana
b Codex Corb. reverendissimum Presbyterum. Divion. & Parisi. religiosum Eutychem. Ubique ergo deoi vox archimandritam.
c Parisi. religiosis fratribus. Divion. religiosis patribus. & in margine, al. fratribus.
d Corb. & Parisi. quos & sub sua.
Hippon. Parisi. Hippona. Sic infra ex Ephesina ellisenorum Ephesia & Ephesina in iudem indicatus Divion. & Parisi.
f Corb. & Divion. defuisse. g Ipse codices Corb. & Parisiensis. At in Divionensi scriptum est ipse sanctum. & in margine, al. ipsa sanctissimum. h Hæc desunt in libro Divion. Parisiensis habet & Christianissimi.
i Parisi. & Divion. quatenus teneat presbyterii ordinem & primatum.
k Parisi. religiosissimum. Divion. religiosissimum patrum. Corb. reverendissimum patrum.
l Vocces ipsi, qui sub ea. a Ita quoque habet codex Divionensis, in cuius margine scriptum est al. Catafiana evidentis. b Parisi. & Divion. internosci. Divionensis habet in margine, al. cum certe.
c Corb. reverendissimo & pie religiosissimo. Parisi. & Divion. religiosissimo & Deo amabilissimo.
d Vocces ipsi, qui sub ea. e Divion. & Parisi. & ab exordio.
f Vocces ipsi, qui sub ea. g Divion. & Parisi. religiosum.
h Hæc vox desiderat in omnibus antiquis exemplaribus. i Parisi. & Divion. Religiosissimo.
k Codex Corb. Tenacior igitur presbyterii dignitatis & principatum habeat sanctissimum religiosissimum monasterium. In etiam Divion. nisi quod habet dignitatem & principatum.
l Quod vero ille in exemplari Parisiensi. Pertinet ipsum in Divionensi, sed pulchra mutata est hæc lineatio.
m Parisi. & Divion. religiosissimo. n Divion. reverendissimo. Parisi. reverendissimo.
o Corb. & Divion. religiosissimo. p Parisi. & Divion. religiosissimo presbytero. Mutatoque primus indicatur Eutyches.
q Parisi. & Divion. religiosissimo. Hic etiam ipsis in pedemonstrabat Gemellinus Episcopus Ephesorum & Apollonius Tanensis Gemellinus. r Corb. Ἀρχιεπίσκοπος. Parisi. Ἐπίσκοπος. Divion. Episcopus.
s Corb. & Divion. habent codices Divionensis & Parisiensis. In Corbeyensi vero scriptum est Christianissimi Constantinopolim.
t Corb. & Divion. habent codices Divionensis & Parisiensis. In Corbeyensi vero scriptum est Christianissimi Constantinopolim. u Vocem illa omnes, Deo amabilis. Il idem libri, reverendissimo.
v Parisi. & Divion. cum anna legerunt in eo. Quod etiam fieri illa in posterorum sunt. Ipse scripsi Deo amabilissimo. Illhic codex Corbeyensis habet in eo, Divion. & Parisi. in pertinet ipsum.

BALUZII NOTÆ.

a Parisi. in reliquiarum hominis presbyterium & gubernatione. Divion. in reliquiarum hominum presbyterium, & gubernatione. Verum quæ antea conclusa sunt, ea etiam non carebant in exemplari Divionensi.
b Omnes vocces libri, indicant bellorum fallas.
c In codex Corbeyensis. Parisi. & Divion. respiratio.
d Hæc vox non extat in Divionensi. Parisiensi & Corbeyensi. Parisi. & Divion. Bacensis.
e Vocces libri & editiones. Bacensis.
f Hæc vocem nulli vetustum libronum habet. Non habetur etiam infra in professione Thoisii Episcopi Tunicensis. Ex tamen textus conclusa. g Sic habetur primo codex Divionensis, sed pulchra vox cum Mallet & Sirmondi. Ipsum ergo, quia ipsum, ut ipsum, ut ipsum, ut

ACTIO PRIMA. nostris episcopis in Nicæa conveniendus, & c. cita, hæc, quæ hic legulo ante illata fuit a sanctæ memoriæ & inter sanctos conflituto Cyrillo Alexandrinæ civitatis antistite, & confirmata a sancta & universali synodo. Unde & mea & omnibus sanctissimis fit sancta & magno huic concilio, quatenus memoratus sanctissimus presbyter & archimandrita Eutyches non sit extra sacerdotalem dignitatem, sed & presbyteri gradum & principatum religiosissimorum tenet monachorum.

Ἀδελφὸς ἐπίσκοπος Ζύγρυμ.

Locius episcopus Zygrynsis dixit: Ex porrectis a reverendissimo presbytero & archimandrita Eutyche libellis cognovimus eum & restæ sapere in catholica fide: & ob hoc & ego consensio confortam fenestram, quatenus et restitutor & dignitas presbyteri, & honor archimandritæ.

* Ἀξιόσοφος ἐπίσκοπος Σεβενύτου.

Ausonius episcopus * Sebennytenæ civitatis dixit: Ex lectione scbonorum omnium, & ex porrectis libellis, reverendissimus archimandrita Eutyches approbatus est sapere & dicere & credere, sicut expositio fidei continet, quæ facta est a sanctis patribus in olim in Nicæa congregatis, quæ & confirmata est a synodo paulo ante in hac civitate facta, cui præsuit ter beatus & omnino laudabilis memoriæ antistes noster Cyrillus, & justum est, ut memoratus vir reverendus, sicut & sancta synodus decrevit, & recipiat presbyteri dignitatem, & permaneat in quibus & degebat prius; habere vero eum et patrocinium proprii monasterii.

Ἰσαὰκ ἐπίσκοπος * Ταύιν.

Isaac episcopus * Tavensis dixit: Lectis hodie monimentis, et porrectis libellis reverendissimo Eutyche, confona profecuti sunt Deo dilectissimi patres, qui nunc in hoc sancto et universali concilio congregati sunt. Et ego igitur consentaneus factus sum his quæ ab eis sunt, et peto cum tenere presbyteratum, et præsidia proprio monasterio.

Φιλόκλαος ἐπίσκοπος * Ἑαζίδων.

Philoclaus episcopus * Zagylensis dixit: Ex libellis sanctæ synodo a reverendissimo presbytero et archimandrita Eutyche porrectis, dominibus de catholica fide, cognovimus, quia ita reprehensibiliter sapit quæ a sancto Nicæno concilio definita sunt, insuper etiam in Ephesina synodo * confirmata. Propter quod et nos cognoscentes cum fic lapere, & decernimus reflitui et presbyterii dignitatem, & archimandritæ honorem.

Ἡράκλεια ἐπίσκοπος Ἑμικράτους μικρᾶς· οὐ πάντες ὅμοια, ἀ παρακήρυσα διὲλάλησαν, & κα-θέξετε.

Hiaist episcopus Hermopolos minoris dixit: Sancta hæc & magna synodo judicio & decreto gestorum suscipiente religiosum & Deo dignum presbyterum & archimandritam Eutychem, quæ contra priori & magnæ synodo Nicænæ & Ephesinæ credentem: manifeste & ego consentio, & decorno tenere eum & presbyteratus honorem & principatum monasterii.

Βασιλικὰ κρατεῖ βάσις καὶ ἀρχιμανδρίτης βίβλιον εὐσεβῆ μαθεῖν δέτε· κἀγὼ, ὡς τύπον, ἀκμαζοῦσαν σὺν ἰδίοις πατρᾶσι, & μαρτυρῶν τὴν ὀρθοδόξῳ πίστιν τὰ μαινόντα & θεόπλεκτα ἀγχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς, σωμπίθεμαι, & σωμαίνω, & χαίρω, σπεμφάσαι δὲ πάσῃ τῇ τῆς ἱερωτικῆς δεξιᾶς, & τὴν ἀξίαν τῆς ἀγχιμανδρίας αὐτῇ μοναστηρίῳ.

Δόξασμος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας· ἐπὶ τῶν πάσης τῆς ἁγίας πάσης ἡ οἰκουμένης συνόδου ὑψοῦς ἐκεῖ τὸ βιβλιοθέτα ἀγχιμανδρίτου Εὐτυχοῦ, βίβλιαι, & τὴν ἡμετέρα σωμπεπαγγελμένον, ὡς τὴν πολὺ ἐπὶ τῇ ἀφορῶντος πάσῃ, ἡ πάλιν δὲ & τὴν ὅλοῦ μοναστηρίου, καὶ & πάλιν.

Ἰσαὰκ ἐπίσκοπος * Ταύιν.

Isaac episcopus * Tavensis dixit: Lectis hodie monimentis, et porrectis libellis reverendissimo Eutyche, confona profecuti sunt Deo dilectissimi patres, qui nunc in hoc sancto et universali concilio congregati sunt. Et ego igitur consentaneus factus sum his quæ ab eis sunt, et peto cum tenere presbyteratum, et præsidia proprio monasterio.

Φιλόκλαος ἐπίσκοπος * Ἑαζίδων.

Philoclaus episcopus * Zagylensis dixit: Ex libellis sanctæ synodo a reverendissimo presbytero et archimandrita Eutyche porrectis, dominibus de catholica fide, cognovimus, quia ita reprehensibiliter sapit quæ a sancto Nicæno concilio definita sunt, insuper etiam in Ephesina synodo * confirmata. Propter quod et nos cognoscentes cum fic lapere, & decernimus reflitui et presbyterii dignitatem, & archimandritæ honorem.

Ἡράκλεια ἐπίσκοπος Ἑμικράτους μικρᾶς· οὐ πάντες ὅμοια, ἀ παρακήρυσα διὲλάλησαν, & κα-θέξετε.

Hiaist episcopus Hermopolos minoris dixit: Sancta hæc & magna synodo judicio & decreto gestorum suscipiente religiosum & Deo dignum presbyterum & archimandritam Eutychem, quæ contra priori & magnæ synodo Nicænæ & Ephesinæ credentem: manifeste & ego consentio, & decorno tenere eum & presbyteratus honorem & principatum monasterii.

Βασιλικὰ κρατεῖ βάσις καὶ ἀρχιμανδρίτης βίβλιον εὐσεβῆ μαθεῖν δέτε· κἀγὼ, ὡς τύπον, ἀκμαζοῦσαν σὺν ἰδίοις πατρᾶσι, & μαρτυρῶν τὴν ὀρθοδόξῳ πίστιν τὰ μαινόντα & θεόπλεκτα ἀγχιμανδρίτου Εὐτυχοῦς, σωμπίθεμαι, & σωμαίνω, & χαίρω, σπεμφάσαι δὲ πάσῃ τῇ τῆς ἱερωτικῆς δεξιᾶς, & τὴν ἀξίαν τῆς ἀγχιμανδρίας αὐτῇ μοναστηρίῳ.

Δόξασμος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας· ἐπὶ τῶν πάσης τῆς ἁγίας πάσης ἡ οἰκουμένης συνόδου ὑψοῦς ἐκεῖ τὸ βιβλιοθέτα ἀγχιμανδρίτου Εὐτυχοῦ, βίβλιαι, & τὴν ἡμετέρα σωμπεπαγγελμένον, ὡς τὴν πολὺ ἐπὶ τῇ ἀφορῶντος πάσῃ, ἡ πάλιν δὲ & τὴν ὅλοῦ μοναστηρίου, καὶ & πάλιν.

Barsumas presbyter & archimandrita per interpretem Eusebium monachum dixit: Et ego si fieliqui proprios patres, & testimonium perhibens catholicæ fidei sanctissimi & * religiosissimi archimandritæ Eutychis, consentio & concordo & gratulor, quoniam reflitutitis ei sacerdotii gradum et principatum * sanctissimi sui monasterii.

Dioscorus episcopus Alexandriæ dixit: Omnes sancti hujus & universalis concilii sententias et super reverendissimo archimandrita Eutyche 44 confirmans, et meam ipsius simul introduco voluntatem, quatenus memorator in ordine prosbyterii, præsit etiam et proprio monasterio fiat. amen.

Joannes presbyter et primicerius notariorum dixit: Clerici et monachi monasterii, quod * sub reverendissimo presbytero et archimandrita Eutyche * est, sed degit, sibellum obsulerunt sancto vetiro concilio, quem legemus, si placuerit vestra sanctitas, Eusebius episcopus Ancyræ Galatiæ dixit: Susceptus sibellus recitetur. Joannes presbyter et primicerius notariorum recitavit.

Epistola monachorum qui sub Eutyche, ad concilium Ephesinum secundum.

*Sanctæ huic & Dei amantissimæ universali synodo congregatæ in Ephesia metropoli, a * Nariseo presbitero, & Timotheo, & Eusebio, & Constantino, & ceteris diaconibus, sub diaconibus & ceteris monachis sub * religiosissimo archimandrita Eutyche constitutis.*

Πρωΐσῃ ἀ μισεῖτορδε Θεοῦ ἐν ἐμοὶ πιστεύοντες τοῖς ἐξ ἀνθρώπων ἐν ἀνθρώποις ἀνθρώπῳ ἀ ἀχμαλωτίζοντες ἀ ἀχμαλωτίζοντες τὴ ἀγνὴ τοῦ ἀληθέστατου ἀρχιεπίσκοπου & ἀχμαλωτίζοντες Εὐτυχῆ, λίβελλον ἀφορτεύσαντες τῇ ἁγίᾳ τοῦτῳ συνόδῳ, ὃν τῶν ἀναγνωσθέντα & ἀφορῶντα & ἐν ὅλῳ ὑπόπτῳ. Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας Γαλατίας εἶπεν· ἀποδεχόμεθα & λίβελλον ἀναγνωσθέντα. Ἰωάννης ἀφορεύσαντος & ἀφῶτος νοταριῶν ἀνέγνω.

Ἐπιστολὴ τῶν ἐν Εὐτυχῆ μοναχῶν ἀφορεύσαν διάκονοι & ἐν Ἐφέσῳ συνόδῳ.

Τῇ ἁγιωτάτῃ & θεοφιλεστάτῃ συνόδῳ οἰκουμένῃ & τῇ Ἐφεσίνῃ μητροπόλει παρὰ Ναρσῆ ἀφορεύσαν, & Τιμοθέου, & Εὐσεβίου, & Κωνσταντίνου, & λοιπῶν διακόνων, & ἀποδεκόνων, & τῶν ἐν τῷ μονοδεστῷ, τῷ πάνυ ἱερωτάτῳ ἀρχιμανδρίτῃ Εὐτυχῆ.

Τὰς ἐπιστολὰς ἀφορεύσαν παρὰ τῶν ἀδελφῶν τῶν ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει τῷ ἀνθρωπίνῳ ἀφορεύσα

ACTIO PRIMA

sum, custodiri (hæc ipsam enim negotiabatur) sub nomine pauperum : aut hoc non facientes, prohiberi et nos cum nostro magistro a communione divinorum mysteriorum. Et sanctum quidem altare, quod ipse ante sex menses, quam indifus mediatetur, a consecravit, vacuum divino remansit sacrificio. Permansimus autem nos hactenus usque ad hanc sanctam vestram synodum iniquis ejus sententiis alligati. Aliquanti autem ex fratribus nostris objecunt sub eodem a iniquo pœnæ schemate. Et alia quidem convestationis monasterialis solemnier celebratus secundum monachorum regulas ; alieni vero : existimus ab iis, a quibus sunt alieni, qui tamquam impii sunt damnati. Et in hac inflexibiliter lacrymantes non invenit salutaris dies natalis Salvatoris nostri Dei et domini Jesu Christi ; et quæ omnibus Christianis est in lætitia, eam nos in luctu peregimus, pro orationibus divini * ministerii, lamentationes ejus lingua nostra profundentes. In his nos et sanctæ epiphaniorum dies suscepit. Et sicut moriti propinquantes, (et animam suam diligentes,) finem suum deflent ; ita nos in * facri * ministerii * ablatione longentes peregimus. Supervenit et salutaris paschatis dies, et facra nos, et relurrectionis festivitas, * in qua quidem et plurimi peccatoribus a sanctis patribus nostris * damnationes solvuntur ; verum et ab imperatoribus * criminalia reis vincula relaxantur ; justa vero lætitia omnis domus * et omne fonum repletur : nos vero injustis dotenti sententiæ vinculis, nullam elementiam nostri vidimus damnatoris, sed usque in præsenti perseveravit indeclinabilis, jam novem pene transactis mensibus, talem ubique * super se a vobis sententiam ordinans, ut pro suo iniquo contra nos profato judicium invenisti fructum, * justa adversum se a vobis profata sententia ; ut secundum sanctas scripturas judicetur quemadmodum judicavit, et fructus ficut indifiatus est. Propter quod supplicamus vestræ sanctæ synodo, * condolentes quidem ? pro tanto tamque iniquo cruciatu, quem pro pietate sufferimus a sacerdote, reddere vero nobis quidem communionem injuste ablatam, illi vero tafia perpetrantes, vicissitudinem eorum quæ judicavit injuste.

A τὸ ἀφορισμενίσον· ἢ σὺν τῷ ποιοῦσιν ἡμᾶς, μὴ ὑπὸ τὴν βασιλικὴν τὴν κοινωνίαν τῶν θείων μυστηρίων, καὶ τὸ μὲν ἅγιον θυσιαστήριον, ὅπερ αὐτὸς πρὸ ἓξ μηνῶν τὴν μετανοῦσαν ἐπεκόλλα κατεσκεύασεν, ἀθύτοις ἱερεῖς ἐπιμεμένηκεν δὲ ἡμεῖς ἀχρὶ τοῦ ἁγίου ὑμῶν τοῦ νῦν ἐπίκλησιν πιστοῦν ἀποφάσεσιν αὐτὸ δεδεμένοι τοῖς δὲ τῷ αὐθεντῶν ἡμῶν τοῦ Χριστοῦ τῶν τὰ ἐν τοῖς πτωχοῖς ἡμῶν ἐν τῷ σωτηρίῳ πάθει τὸν ἐν τῷ σωτηρίῳ πάθει τὸν ἐν τῷ σωτηρίῳ πάθει τὸ

ACTIO PRIMA.

Alexandriæ dixit: Quoniam dedit libellos * reverendissimus presbyter & archimandritas Eutyches, acquiescite * his quæ scripta, & se ipsos quimini fidem ejus? Eleusinius diaconus & monachus dixit, Etiam. (Dioscorus episcopus Alexandriæ dixit: * Ne prævaricetur. Eleusinius diaconus & monachus dixit: Non.) Dioscorus episcopus Alexandriæ dixit: Hæc eadem fapitis? * his contenti estis? * Anathematizatis eos qui fic non fapiunt? Eleusinius diaconus & monachus dixit: Etiam, per vestigia vestra. Juvenalis episcopus Hierosolymorum dixit: Confequens est, * sic eos restam fidem confitentes in Nicæa expositam, & in Ephesino confirmatam, participes existere & sanctæ communionis, & proprionum graduum. Sancta synodus dixit: Omnes confentimus his verbis, omnes hæc dicimus. Dioscorus episcopus Alexandriæ dixit: Placet ergo * religiositati vestræ in interlocutione & hoc inseri, quia * cum reverendissimo archimandrita Eutyche absolvimus & qui cum eo sunt, * clericos sive monachos? Sancta synodus dixit: Absolvimus eos. Dioscorus episcopus Alexandriæ dixit: Communicamus * eos & dignitate & mysteriis? Sancta synodus dixit: Etiam, hoc justum judicium. Dioscorus episcopus Alexandriæ dixit: Manifestis confitutis gestis, & omni sancto hoc confitito consentiente, & restituente communionem reverendissimum archimandritæ Eutychi, verum etiam & presbyteri dignitatem, * super his vero absolvente omnes quicumque sint, * tam clericos ejus, quam monachos, justum est de cetero & consequens, ea quæ de recta fide nobis salta sunt in congregata prudem in hac civitate * berata synodo, * retineri? quæ proferent reverendissimi presbyter & primicerius notariorum Joannes, relegat, si hæc & universo sancto concilio placuerit. Domnus episcopus Antiochiæ dixit: Si placuerit rectori, * in consentantur. Thalassius episcopus Cæsareæ Cappadociæ dixit: * Necessarium nobis est relegi libem sanctum patrum trecentorum decem & octo, * & qui apud Ephesum, quatenus non audientes plus aliquid, imbamur. Eulebius episcopus Ancyræ Galatiæ dixit: * Utilis sanctorum conciliorum lectio & confirmatio. * Illinc enim habemus rectam nostræ catholicæ fidei. Stephanus episcopus Ephesi dixit: * Legatur expositio quæ facta est a sanctis trecentis decem et octo patribus in Nicæa, et confirmata in Ephesino ad caetetam catholicam fidem, Sancta synodus dixit: Omnes hæc volumus.

ACTIO PRIMA.

1 Dioscorus dixit: Quoniam dedit libellos, reverendissimus presbyter & archimandritas Eutyches, acquiescite his quæ scripta, & se ipsos quimini fidem ejus? Eleusinius diaconus & monachus dixit, Etiam. Dioscorus episcopus Alexandriæ dixit: Ne prævaricetur. Eleusinius diaconus & monachus dixit: Non. Dioscorus episcopus Alexandriæ dixit: Hæc eadem fapitis? his contenti estis? Anathematizatis eos qui fic non fapiunt? Eleusinius diaconus & monachus dixit: Etiam, per vestigia vestra. Juvenalis episcopus Hierosolymorum dixit: Consequens est, sic eos restam fidem confitentes in Nicæa expositam, & in Ephesino confirmatam, participes existere & sanctæ communionis, & proprionum graduum. Sancta synodus dixit: Omnes consentimus his verbis, omnes hæc dicimus. Dioscorus episcopus Alexandriæ dixit: Placet ergo religiositati vestræ in interlocutione & hoc inseri, quia cum reverendissimo archimandrita Eutyche absolvimus & qui cum eo sunt, & clericos sive monachos? Sancta synodus dixit: Absolvimus eos. Dioscorus episcopus Alexandriæ dixit: Communicamus eos & dignitate & mysteriis? Sancta synodus dixit: Etiam, hoc justum judicium. Dioscorus episcopus Alexandriæ dixit: Manifestis confitutis gestis, & omni sancto hoc confitito consentiente, & restituente communionem reverendissimum archimandritæ Eutychi, verum etiam & presbyteri dignitatem, super his vero absolvente omnes quicumque sint, tam clericos ejus, quam monachos, justum est de cetero & consequens, ea quæ de recta fide nobis salta sunt in congregata prudem in hac civitate berata synodo, retineri? quæ proferent reverendissimi presbyter & primicerius notariorum Joannes, relegat, si hæc & universo sancto concilio placuerit. Domnus episcopus Antiochiæ dixit: Si placuerit rectori, in consentantur. Thalassius episcopus Cæsareæ Cappadociæ dixit: Necessarium nobis est relegi libem sanctum patrum trecentorum decem & octo, & qui apud Ephesum, quatenus non audientes plus aliquid, imbamur. Eulebius episcopus Ancyræ Galatiæ dixit: Utilis sanctorum conciliorum lectio & confirmatio. Illinc enim habemus rectam nostræ catholicæ fidei. Stephanus episcopus Ephesi dixit: Legatur expositio quæ facta est a sanctis trecentis decem et octo patribus in Nicæa, et confirmata in Ephesino ad caetetam catholicam fidem, Sancta synodus dixit: Omnes hæc volumus.

ANNO CHRISTI 451. IMP. 4. 4. 4.

Ἐν τῇ πανευφημίᾳ τοῦ Ἐφέσου τὴν ἀφορίσασαν τὸν Νεστόριον.

ΤΟΙΣ ΔΙ ΤΩΝ ΕΠΤΑΚΙΣ ΗΔΗ ΔΕΚΤΟΙΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΣΕΒΩΝ, Θεοδοσίου τῶν γενικωτάτων, ἡ Οὐαλεντινιανὸς τὸ τέλειον, ἡ αἰωνίου Αὐγούστου, τὴ πρὸ ἑνὸς ἐνιαυτοῦ καλανδῶν Αὐγούστων, ἡ τὸ ἐπὶ κεῖ Αὐγουστίνου Ἐπιφὶ κδ. ἰωάνε Νεστόριος καθῃρέτο· ἐ τῶν ἐμφερόντων τὴ ὁσίου πρέσβε.

Cyrillo Alexandriæ, et agente vices * sanctissimi ex beatissimi archiepiscopi Romanæ ecclesiæ Cœlestini,
Juvenali Hierosolymorum,
Memnone Ephesino,
Flaviano Philippensi, et agente vices Rufi reverendissimi episcopi Thessalonicensis,
* Theodoto Ancyræ Galatiæ primæ,
Firmo Cæsareæ Cappadociæ primæ,
Acacio Melitenæ Armeniæ,
Ionnio Gortynæ Cretæ,
* Peregrino Corinthi * Helladis,
Cyro Aphrodisiadis provinciæ Cariæ,
Valeriano Iconii,
Palladio Amasiæ Hellesponi,
Helychio Pariti,
Hellanico Rhodi,
Dionio Nicopolitano veteris Epiri,
* Euchario Dyrrachino novæ Epiri,
Petrobio * Pharsali,
Eudoxio Chomatis * Lycii,
Silvano Cherretæporum Phrygiæ,
Berniano Pergeni, provinciæ Pamphyliæ,
Amphilochio Sidetæ,
Epiphanio Cretensi, provinciæ Honoriadis,
Gregorio Ceraliensis Ponti Polemoniaci,
* Senecione * Scodrensi,
Dalmatio Cyzicenorum,

Domnus episcopus Antiochiæ dixit: Quoniam dedit libellos * reverendissimus presbyter & archimandritas Eutyches, acquiescite * his quæ scripta, & se ipsos quimini fidem ejus? Eleusinius diaconus & monachus dixit, Etiam. Dioscorus episcopus Alexandriæ dixit: Ne prævaricetur. Eleusinius diaconus & monachus dixit: Non. Dioscorus episcopus Alexandriæ dixit: Hæc eadem fapitis? his contenti estis? Anathematizatis eos qui fic non fapiunt? Eleusinius diaconus & monachus dixit: Etiam, per vestigia vestra. Juvenalis episcopus Hierosolymorum dixit: Consequens est, sic eos restam fidem confitentes in Nicæa expositam, & in Ephesino confirmatam, participes existere & sanctæ communionis, & proprionum graduum. Sancta synodus dixit: Omnes consentimus his verbis, omnes hæc dicimus. Dioscorus episcopus Alexandriæ dixit: Placet ergo religiositati vestræ in interlocutione & hoc inseri, quia cum reverendissimo archimandrita Eutyche absolvimus & qui cum eo sunt, & clericos sive monachos? Sancta synodus dixit: Absolvimus eos. Dioscorus episcopus Alexandriæ dixit: Communicamus eos & dignitate & mysteriis? Sancta synodus dixit: Etiam, hoc justum judicium. Dioscorus episcopus Alexandriæ dixit: Manifestis confitutis gestis, & omni sancto hoc confitito consentiente, & restituente communionem reverendissimum archimandritæ Eutychi, verum etiam & presbyteri dignitatem, super his vero absolvente omnes quicumque sint, tam clericos ejus, quam monachos, justum est de cetero & consequens, ea quæ de recta fide nobis salta sunt in congregata prudem in hac civitate berata synodo, retineri? quæ proferent reverendissimi presbyter & primicerius notariorum Joannes, relegat, si hæc & universo sancto concilio placuerit. Domnus episcopus Antiochiæ dixit: Si placuerit rectori, in consentantur. Thalassius episcopus Cæsareæ Cappadociæ dixit: Necessarium nobis est relegi libem sanctum patrum trecentorum decem & octo, & qui apud Ephesum, quatenus non audientes plus aliquid, imbamur. Eulebius episcopus Ancyræ Galatiæ dixit: Utilis sanctorum conciliorum lectio & confirmatio. Illinc enim habemus rectam nostræ catholicæ fidei. Stephanus episcopus Ephesi dixit: Legatur expositio quæ facta est a sanctis trecentis decem et octo patribus in Nicæa, et confirmata in Ephesino ad caetetam catholicam fidem, Sancta synodus dixit: Omnes hæc volumus.

BALUZII NOTÆ.

a Dionio, & Pauli. religiosis.
b Dionio, hoc quia illis subjicitur, hæc quæ illis subjicitur, hæc quæ
c Ita codices Dionio, & Pauli. & omnes editiones. In Corb. legitur: Non prævaricetur.
d Voces sed addidimus Romani. Eam autem non habent veteres libri: Codices Dionio, & Pauli. & veteres editiones: Anathematizatis qui fic non fapiunt. Hanc autem sententiam restituit Cabbius, & ait: Sed non sanctis synodus Ephesina duas Christi naturas predicat. Hanc autem sententiam restituit Cabbius, & ait: Sed non sanctis synodus Ephesina duas Christi naturas predicat. Hanc autem sententiam restituit Cabbius, & ait: Sed non sanctis synodus Ephesina duas Christi naturas predicat. Hanc autem sententiam restituit Cabbius, & ait: Sed non sanctis synodus Ephesina duas Christi naturas predicat.
e Pauli. & Dionio. reverendissimi.
f Dionio. clericos & monachos. Pauli. clericos ac monachos.
g Veteres libri, ut. Quo etiam modo legendum est monentur in margine editorum Romani.
h Codex Pauli. Super hæc vero absolvente omnibus qui quæ ipsa sunt tam clericis ejus quam monachis. Dionio. super his vero absolvente omnes quicumque sint tam clericis ejus quam monachis. Hanc superiorem lectionem ex omnes veteres libri habent.
i Pauli. quæ proferent religiosi presbyter & primicerius notariorum Joannes relegat. Dionio. quæ proferent religiosi presbyter & primicerius notariorum Joannes relegat.
k Corb. habet tam clericis ejus quam monachis Hierosolymorum Johannes relegat.
l Corb. habet. Dionio. habet & in margine ut. habet.
m Corb. Utilis. Pauli. & Dionio. Utilissima. Dionio. habet in margine. Utilis.
n In codice Pauli. Romani & veteres editiones. Illic.
o Dionio. Relegatur.

ANNO CHRISTI 451.

Ἰωάνης ἀφορίσθητι καὶ ἀφέτος τοιοῦτος ἀεὶ γε.

Joannes prescriptor et primicerius notariorum recitavit.

Ἐφεσίνη πρώτη σύνοδος εἶπε· ἀναθεμα, (τὸ τεσσαρεσκαιδεκάτον τῆς Ἐφεσίνης πρώτης ἁγίας Χαλκεδόνος τελεῖται.)

Ἐφεσίνη πρώτη σύνοδος εἶπε· ἀναθεμα, (τὸ τεσσαρεσκαιδεκάτον τῆς Ἐφεσίνης πρώτης ἁγίας Χαλκεδόνος τελεῖται.)

POR confolatam dominorum nostrorum, Flavii Theodosii XIII. & Valentiniani tertiani * Semper Augustorum, sub die undecima Kalendarum Augusti, qui est fecundum Ægyptios vigesimus octavus diei Epiphi, (congregata synodo in Ephesina metropoli ex sanctione * religiosissimorum & sanctissimorum Christum imperatorum * nostrorum, & sedentibus in episcopio B Dei amantissimi Memnonii episcopi * Dei amantissimi & religiosissimi episcopi.

Dioscorus episcopus Alexandriæ dixit: Quoniam dedit libellos, Joannes prescriptor & primicerius notariorum recitavit.

Ἐφεσίνη πρώτη σύνοδος εἶπε· ἀναθεμα, (τὸ τεσσαρεσκαιδεκάτον τῆς Ἐφεσίνης πρώτης ἁγίας Χαλκεδόνος τελεῖται.)

Dioscorus episcopus Alexandriæ dixit: Quoniam dedit libellos, Joannes prescriptor et primicerius notariorum recitavit.

Ἐφεσίνη πρώτη σύνοδος εἶπε· ἀναθεμα, (τὸ τεσσαρεσκαιδεκάτον τῆς Ἐφεσίνης πρώτης ἁγίας Χαλκεδόνος τελεῖται.)

BALUZII NOTÆ.

a Dionio, & Pauli. religiosis.
b Dionio, hoc quia illis subjicitur, hæc quæ illis subjicitur, hæc quæ
c Ita codices Dionio, & Pauli. & omnes editiones. In Corb. legitur: Non prævaricetur.
d Voces sed addidimus Romani. Eam autem non habent veteres libri: Codices Dionio, & Pauli. & veteres editiones: Anathematizatis qui fic non fapiunt. Hanc autem sententiam restituit Cabbius, & ait: Sed non sanctis synodus Ephesina duas Christi naturas predicat. Hanc autem sententiam restituit Cabbius, & ait: Sed non sanctis synodus Ephesina duas Christi naturas predicat. Hanc autem sententiam restituit Cabbius, & ait: Sed non sanctis synodus Ephesina duas Christi naturas predicat.
e Pauli. & Dionio. reverendissimi.
f Dionio. clericos & monachos. Pauli. clericos ac monachos.
g Veteres libri, ut. Quo etiam modo legendum est monentur in margine editorum Romani.
h Codex Pauli. Super hæc vero absolvente omnibus qui quæ ipsa sunt tam clericis ejus quam monachis. Dionio. super his vero absolvente omnes quicumque sint tam clericis ejus quam monachis. Hanc superiorem lectionem ex omnes veteres libri habent.
i Pauli. quæ proferent religiosi presbyter & primicerius notariorum Joannes relegat. Dionio. quæ proferent religiosi presbyter & primicerius notariorum Joannes relegat.
k Corb. habet tam clericis ejus quam monachis Hierosolymorum Johannes relegat.
l Corb. habet. Dionio. habet & in margine ut. habet.
m Corb. Utilis. Pauli. & Dionio. Utilissima. Dionio. habet in margine. Utilis.
n In codice Pauli. Romani & veteres editiones. Illic.
o Dionio. Relegatur.

p Dionio, & Pauli. Joannes prescriptor et primicerius notariorum recitavit.
q Ephesine prime synodi ella quadam, (Concilius Ephesi in synodo profana, & tumultuosa Chalcedone celebrata.)
r Dionio, & Pauli. Joannes prescriptor et primicerius notariorum recitavit.
s Ephesine prime synodi ella quadam, (Concilius Ephesi in synodo profana, & tumultuosa Chalcedone celebrata.)
t Dionio, & Pauli. Joannes prescriptor et primicerius notariorum recitavit.
u Ephesine prime synodi ella quadam, (Concilius Ephesi in synodo profana, & tumultuosa Chalcedone celebrata.)
v Dionio, & Pauli. Joannes prescriptor et primicerius notariorum recitavit.
x Ephesine prime synodi ella quadam, (Concilius Ephesi in synodo profana, & tumultuosa Chalcedone celebrata.)
y Dionio, & Pauli. Joannes prescriptor et primicerius notariorum recitavit.
z Ephesine prime synodi ella quadam, (Concilius Ephesi in synodo profana, & tumultuosa Chalcedone celebrata.)
a Dionio, & Pauli. Joannes prescriptor et primicerius notariorum recitavit.
b Ephesine prime synodi ella quadam, (Concilius Ephesi in synodo profana, & tumultuosa Chalcedone celebrata.)
c Dionio, & Pauli. Joannes prescriptor et primicerius notariorum recitavit.
d Ephesine prime synodi ella quadam, (Concilius Ephesi in synodo profana, & tumultuosa Chalcedone celebrata.)
e Dionio, & Pauli. Joannes prescriptor et primicerius notariorum recitavit.
f Ephesine prime synodi ella quadam, (Concilius Ephesi in synodo profana, & tumultuosa Chalcedone celebrata.)
g Dionio, & Pauli. Joannes prescriptor et primicerius notariorum recitavit.
h Ephesine prime synodi ella quadam, (Concilius Ephesi in synodo profana, & tumultuosa Chalcedone celebrata.)
i Dionio, & Pauli. Joannes prescriptor et primicerius notariorum recitavit.
k Ephesine prime synodi ella quadam, (Concilius Ephesi in synodo profana, & tumultuosa Chalcedone celebrata.)
l Dionio, & Pauli. Joannes prescriptor et primicerius notariorum recitavit.
m Ephesine prime synodi ella quadam, (Concilius Ephesi in synodo profana, & tumultuosa Chalcedone celebrata.)
n Dionio, & Pauli. Joannes prescriptor et primicerius notariorum recitavit.
o Ephesine prime synodi ella quadam, (Concilius Ephesi in synodo profana, & tumultuosa Chalcedone celebrata.)

ACTIO PRIMA

Enarpio Maximianopolitano,
Secundiano Lamiensi,
Diona Thebarum Thessaliæ,
Theodoto Echinensi,
Martyrio Helisstensi,
Thoma Derbentis,
Athanasio Parosthensi,
Themistio Jassensi,
Aphthonoto Heracleensi,
Philippo Amyzonensi,
Apellis Cibyrrhensis,
Spudasio Ceramensi,
Archelao Myndensi,
Joanne Harpasensi,
Promachio Alindensi,
Philippo Pergamenis Asiæ,
Maximo Alisensi,
Dorotheo Myrrhinensi,
Maximo Cymensi,
Ephoro Hypaspensi,
Alexandro Arcadiopolitano,
Eutychio Theodosiopolitano,
Rhodone Patzopolitano,
Eutropio Evasensi,
Aphobio Colonensi,
Nestorio Sionensi,
Heracleone Trallensi,
Theodoro Nyliensi.

Antiochenus, Theodoro Aiydensi.
Lycaonis, Timotheo Briulensi,
Theodosio Mallaurensi,
Tychico Leythrensi,
Eulebio Clazomenensi,
Eulalio Colophonensi,
Antiochi, Modesto Athenensi,
Theodosio, Theosebio Prienensi,
Eulebio Magnesiensi Sipyli,
Sapricio Paphensi insulæ Cypri,
Zenone Curiensi,
Rhegino Constantiensi,
Evagrio Solonensi,
Cariæ Chorepiscopo Arcelensi,
Tribuniano Aspendensi Pamphyliæ,
Nunechio Selgensi,
Solone Corydalensi,
Concanes, Acacio Cottrinensi,
Publico Apollonensi,
Nilo Anysio Corybrassensi,

A Matidiano Coracesiensi,
Eutropio Etrenensi Galatiæ,
Philumeno Cimensi,
Strategio Athribidensi,
Eusebio Heracleæ Honoriadis,
Paralio Andrapontensis Hellespontii,
Hermogene Rhinocoturensi,
Evoptio Proformidæ Pentapolis,
Eusebio Pelusensi,
Adelphio Onuphensi,
Paulo Phragmensi,
Phœbammone Coptensi,
Macario Metelitensi,
Adelphio Saensi,
Macedonio Xoensi,

B Marino Heliopolitano,
Eulogio Terenuthensi,
Mauricio Antœensi,
Metodoro Leontensi,
Petro Oxyrinchitano,
Athanasio Paralensi,
Silvano Cynopolensi,
Joanne Hephæstiensi,
Arsilbolio Tmuensi,
Theone Sethrœensi,
Lampetio Cusensi,
Cyro Athœensi,
Poblio Olbiensi,
Samuele Dysthensi,
Zenodoro Ptolemaensi,

C Zenone Zenyrensi,
Solipatro Septimiacensi,
Daniele Dardaniensi,
Eusebio Ptolemaensi,
Heraclide Heracleensis,
Chrysaorio Aphroditanos,
Andrea Hermopolis majoris,
Sabino Tentyrensi,
Abraamio Ostracinensi,
Hierace Afanisensi,
Alypio Selinuntensi,
Alexandro Cleopatridensi,
Theopempto Cabalensi,
Isaac Taviensi,
Ammone Bubastensi.

E Heraclio Pienetheensi,
Isaac Elearchiensi,
Heraclito Tamiathidensi,

Theo-

ANNO CHRISTI 451.

Theona Pyrrhensi,
Ammonio Panephysensi,
Bessula diacono Carthaginensi,
Arcadio & Proiecto episcopis & legatis,
Philippo religiosissimo presbytero apostolicæ Romanæ sedis & legato;

Petrus presbyter Alexandriæ, & primicerius notariorum, dixit: Sancta & magna vestra synodus omnium habens providentiam rectæ & apostolicæ fidei, & veritatis dogmatum, providens veto & fidei & disciplinæ sanctarum ecclesiarum, * terminum præcepit, rectitudinis. Flavianus episcopus Philippensium dixit: Et hæc recitata monimenta interlecantur. *Et testimonia est ita.*

ACTIO PRIMA.

B *Petri sanctissimi episcopi Alexandriæ & martyris ex libro de divinitate.*

Quoniam & vere gratia & veritas per Jesum Christum facta est, c. unde ex gratia sequi Conciliabuli facti sancti sumus, secundum apostolicum dictum: *Et hæc, inquit, non ex nobis; Dei enim donum est: non ex operibus, ut ne quis glorietur.* volunteate Dei. *Verbum caro factum est, & habita inter nos: non, non defuit:* & non defuit: & divinitate. Neque enim ut a * virtutis sua aut gloriæ perfectionem sumpsit, non factum, c. conliabuli Spiritualem Patri, per quem omnia facta: & sunt & quæ in cœlo, & quæ in terra. Qui propter nos homines, & propter nostram salutem descendit, & incarnatus est, d. *Ro inhumanatus est*, e. passus est, & resurrexit tertia die, ascendit in cœlos, c. & sedet in dextera Patris, venturus * iudicare vivos & mortuos. c. Et in Spiritum Sanctum. Eos autem qui dicunt: Erat aliquando quando non erat, & antequam nasceretur, non erat; & quia ex non * existentibus factus est, vel ex alicta * substantia vel essentia; dicentes esse aut mutabilem, aut convertibilem filium Dei; hos anathematizat catholica & apostolica ecclesia.

Hæc quidem sanctæ fidei omnes convenit consentire. Habet enim pie, & sufficienter ad utilitatem in qui ieb enio sunt: Quoniam vero quidam fomitem quidem confitent esse, & proinfectæ ei, fallaciæ sanctæ, & * ecclesiasticum vitiatum, * contra & perditionis fili condemnationem * vitium est, sanctorum & ca-

Mercellinus fuit ante hæc ipsa Ecclesiastica Hist. Tom. 1. Concil. Ab. c. 1. Bond. Tom. 1. Tom. 1. Philip. c. 1. Tom. 1. Tom. 1. Tom

ACTIO I. Anno Christi 451. Consulatus Adelphii Asini. Anno 2. Theodosii Junioris. Anno 31. Imperii Marciani. Anno 1. Imperii Leonis.

Athanasij sanctissimi episcopi Alexandriæ, ex libro contra Apollinarem.

Multi igitur [b] sanctificati sunt, et c mundi ab omni peccato. d Jeremias quidem et exutero sanctificatus est: e et Joannes adhuc constitutus in utero, f exultit in exultatione, g in voce Dei genitricis Mariæ. Et tamen *regnavit mors ab Adam usque ad Moysen, [h] etiam super eos qui non peccaverunt in similitudinem prævaricationis Adæ.* Et ita manebant subditi omnes morbis nostris & corruptibiles, capaces suæ naturæ passionum. Nunc autem Verbo factio homine, & in factiente quæ carnis pars, i hæc corpus ultra non tangunt, propter Deum Verbum quod in eo factum est, [k] ab ipso quidem [l] consumpta sunt. De cetero vero homines nullatenus secundum suas passiones pertaximur: propterea de corruptibiles [m] fed secundum Verbi virtutem resurgentes, immortales & incorruptibiles semper permanent. Ita & carne nascitur ex Dei genitrice Maria, ipse dicitur esse natus, [n] qui alias nativitatem, ut fiunt, præstat, ut nostram in semetipsum transferret nativitatem: [o] ne de cetero licet terra tantum conflitutus, in terram eamque, [p] fed fecit cœlesti Verbo conjunctus, [q] in cœlum ab eo perducamur. Ergo fic & reliquas corporis passiones non indecenter in feipsum transtulit, [r] ut non jam fecit homines [s] patientes, [t] fed fecit propria Verbi, [u] æterna vitæ efficiamur participes. Nec ultra enim fecundum priorem nativitatem [v] in Adam mortemur, [x] fed jam nativitate nostra & omni camali infirmitate [y] translatis in Verbum, [z] refurgimus a terra, [a] soluta quæ per peccatum est maledictione, propter eum qui in nobis pro nobis factus est, [b] maledictionem.

Hæresim ex epistola ad Epictetum.

Quomodo autem & dubitare aufi funt qui dicunt Christiani, [c] fi in qui ex Maria prodeciti dominus, filius quidem est Dei essentia & natura; [d] id vero qui est secundum carnem, ex femine est David, carne autem sanctificatur Maria? Qui autem (putat) ipse tam temerarii sunt, ut dicerent, Christum, qui [e] carne passus & crucifixus, non dominum, & salvatorem, & Deum, & Filium Patris? Aut quomodo Christiani volunt nominari, qui dicunt, in hominem sanctificatum, Deum unum de prophetis, supervenisse Verbum, & [f] non ipsum hominem sanctum, assumpsisse mortalia corpus; fed alterum esse Christum, & alterum Dei Verbum, [g] quod ante Mariam & ante sæcula Filius est Patris? Aut quomodo Christiani esse possunt: dicentes alterum esse filium, & alterum esse Dei Verbum? [h] *Et post alia iterum.*

[i] Non [k] appositive autem hæc facta sunt, [l] abici fecit quidam iterum arbitrati sunt; [m] fed propria [n] veritas in nos [o] factis facta [p] fuisse nostris [q] falsis facta est. [r] Si enim appositive fuit in corpore Verbum, secundum eos (quod autem [s] appositive dicitur, imaginaria [t] inventur positiva & falsa & resurrectio hominum dici, secundum impium Manichæum. [u] Sed vera, non [v] phantastica, est falsa nostra: [x] neque corporis falsus, fed distinctio corporis Christi [y] vera, naciter falsa facta est. [z] Humanum ergo corpus natura id quod ex Maria, secundum divinas scripturas, & verum fuit domini salvatoris.

Et Julii sanctissimi episcopi Romani, ex epistola ad Dionysium.

Prædicatur vero ad supplementum fidei & incarnatus ex Maria virgine Dei Filius, & habitans in hominibus, non in homine operans: [a] hic enim in prophetis fuerat & apostolis; [b] profectus Deus in carne, & homo perfectus in spiritu; [c] unus ex Deo, unus quidem [d] propria filius assumens hominem, alter vero mortalis fuscepitus a Deo: [e] fed unus unigenitus in cœlo; [f] unus quidem [g] in terra.

Felicis sanctissimi episcopi Romani & martyris, ex epistola ad Maximilianum episcopum.

Et clemens Alexandrinus.

De incarnatione [h] vero & fide, credimus in dominum nostrum Jesum Christum ex Maria virgine natum, quoniam ipse est [i] unus Dei Filius, & Verbum, [k] & non tantum Deo fuscepitus, at alter esset præter ipsum. Nec enim hominem assumpsit Dei Filius, ut esset alter præter ipsum, [l] fed Deus existens perfectus, factus est simul & homo perfectus, [m] natus ex virgine.

Theophili sanctissimi episcopi Alexandrinæ urbis, quinta epistola paschalis.

[n] Sunt enim & nonc miraculorum tunc factis, [o] rum [p] ciplur. Non fint [q] incredulæ, quoniam virtus Dei potens eft facere virginem parere, [r] in qua plenitudo eft virtus Dei Verbum, [s] ut nobis fieret e fimile. [t] Aliter enim nobiscum colloqui propinquius non poterat: ut non ex voluptate & fomno, ficut in aliis habetur hominibus, fufcipiens corpus, quod in fimilitudinem hujus accepit ex virgine genitus homo, apparens, quibus fuit non fecundum fervilem formam, [u] ex corporis fuscepitus, totius hominis [x] falus facta eft. [y] Si enim appofitive fuit in corpore Verbum, fecundum eos (quod autem [z] appofitive dicitur, imaginaria [a] inventur positiva & falus & refurrectio hominum dici, fecundum impium Manichæum. [b] Sed vera, non [c] phantaftica, eft falus nostra: neque corporis falus, fed distinctio corporis Christi [d] vera, naciter falus facta eft. [e] Humanum ergo corpus natura id quod ex Maria, fecundum divinas fcripturas, & verum fuit domini falvatoris.

Et Julii sanctissimi episcopi Romani, ex epistola ad Dionysium.

Prædicatur vero ad fupplementum fidei & incarnatus ex Maria virgine Dei Filius, & habitans in hominibus, non in homine operans: hic enim in prophetis fuerat & apostolis; [a] profectus Deus in carne, & homo perfectus in spiritu; [b] unus ex Deo, unus quidem [c] propria filius assumens hominem, alter vero mortalis fuscepitus a Deo: [d] fed unus unigenitus in cœlo; [e] unus quidem [f] in terra.

Felicis sanctissimi episcopi Romani & martyris, ex epistola ad Maximilianum episcopum.

Et clemens Alexandrinus.

[g] De incarnatione vero & fide, credimus in dominum nostrum Jesum Christum ex Maria virgine natum, quoniam ipse eft [h] unus Dei Filius, & Verbum, [i] & non tantum Deo fuscepitus, at alter esset præter ipsum. Nec enim hominem assumpsit Dei Filius, ut esset alter præter ipsum, [k] fed Deus existens perfectus, factus eft simul & homo perfectus, [l] natus ex virgine.

Theophili sanctissimi episcopi Alexandrinæ urbis, quinta epistola paschalis.

[m] Sunt enim & nonc miraculorum tunc factis, [n] filios faceret. humiliavit fe, [o] in populum, [p] ut

ANNO CHRISTI 451. Sep. 31. ACTIO PRIMA.

per quos [a] Hebraeis, [b] Hebraeis, [c] Hebraeis, [d] Hebraeis.

Hib. a. [e] unitatis & magnitudo [f] nova. 20. Ibid. [g] Ibid. [h] Ibid. [i] Ibid. [k] Ibid. [l] Ibid. [m] Ibid. [n] Ibid. [o] Ibid. [p] Ibid. [q] Ibid. [r] Ibid. [s] Ibid. [t] Ibid. [u] Ibid. [x] Ibid. [y] Ibid. [z] Ibid. [a] Ibid. [b] Ibid. [c] Ibid. [d] Ibid. [e] Ibid. [f]

ACTIO PRIMA. deliate, sed unum eumdemque prædicamus, prius quidem non hominem, sed Deum * & filium tantummodo, & ante sæcula, absque commixtione corporis & * omnium quæ corporis sunt: * In fine vero & hominem assumptum pro nostra salute, passibilem carne, impassibilem deitate; circumscriptum corpore, incircumscriptum divinitate: eumdem terrenum & cœlestem, visibilem & * invisibilem, * comprehensibilem & incomprehensibilem; ut in toto homine, eodemque & Deo, totus homo reformaretur, * quæ ceciderat sub peccato.

4 Si quis Dei genitricem Mariam non æstimat, alienus est a deitate.

5 Si quis quasi per fistulam, ita per virginem * transiliit, & non potuit in ipsa plasmatum esse dicit divine pariter & humane: divine quidem, quia sine viro; humane autem, quia * communi lege nalcendi: * anathema sit.

6 Si quis plasmatum dicit esse hominem, deinde subintrasse Deum, damnandus est. Neque enim * Dei nativitas hæc est, sed fuga nativitatis.

7 Si quis introducit duos filios, unum quidem ex Deo Patre, secundum vero ex matre, sed non unum eumdemque: * ab adoptione excitat, quæ promisit esse credentibus. Naturæ quidem dixit, Deus & homo, * quemadmodum & anima & corpus: filii vero non duo, neque dii. Neque enim hic duo homines, * esti ita Paulus * & quod intra eli homitis, * ut ita ipse Deum nominavit. Et si oportet breviter dicere, ut aliud quidem & aliud est ex quibus constat Salvator; * agnoscimus non idem esse illud invisibile hujus visibilis; & id quod sine tempore, sed quod sub tempore; non hoc vero, & aliud; abiit; nam utraque unum sunt propter * temperamentum. Deo quidem * inhumanato, homine vero deificato; * five quocumque modo quis nominaverit. Dico autem aliud & aliud * & converso. quam in tritatis habetur. Ibi enim alius & alius est, ut

A non subsistentias confundamus: non aliud vero & aliud: nunc enim * idemque sunt tria, & idipsum divinitate.

Si quis vetat in propheta dicit secundum gratiam operantem, & non secundum effectum * conjunctum & conformatum esse, sit vatum melioris operationis, magis autem plenus * * nugis.

Si quis non adorat eum qui crucifixus est, anathema sit, & connumeretur cum * Dei interfectoribus.

Si quis ex operibus perfectum, aut post baptisma, aut post resurrectionem ex mortis, adoptionem merutile dicit, sicut pagani * bb fictos infinitoeducatum, anathema sit. Quod enim capit, & proficit, aut perfectum, non est Deus, cui per mutationem augmentum ita dicatur.

c Basilii sanctissimi episcopi Cæsareæ Cappadociæ.

Non enim tantum cœlum & terra, & magnitudines *c pelagorum, & in * aqua degentia, & * terrena animalia, & arbores, & ilelia, & aer, * horæ, & varia universitatis decoratio, * et cetlienum fortitudinis & generatrix, quæ sunt, est quod possibile fuit Deo bb incomprehensibili impassibiliter per carnem cum morte conflictu, ut nobis propria passione impassibilitatem donaret.

Gregorii sanctissimi episcopi Nyssæi.

Hic enim sapiatur, inquit, *in nobis quod & in Christo Jesu; qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est esse se æqualem Deo, sed semetipsum exinanivit, formam servi suscipiens.* Quid pauperius in Deo, quam forma servi? Quid humilius in rege omnium, quam in communem pauperis nostræ sortem voluntarie pervenire? Rex regum & dominus dominantium formal servitutis indutus: judex omnium bb fit sub tribunali tentium: creature dominus * in speluncam diversit & qui omnia palmo tenet, non invenit locum in diversorio, sed in præsepio animalium * proji-

ANNO CHRISTI 451. * immortalis. * immortalis. Jun. 13.

Philip. 2. Jun. 1.

Ps. 148. Jun. 1. * in aeropelagus divesticie

Matth. 1.

Philip. 2. Jun. 1.

Matth. 2.

ACTIO PRIMA. A est immortalis, domini pallio * servo facta est exaltatio. Tu vero beneficium accipis ad occasionem blasphemiæ.

Actici episcopi Constantinopolitani.

* Si quem * dilcernit incarnatio unigenitii, & partus virginis, & * passionis contumaciæ, & crux, & passio, atque mors, * discens cognoscat, provisoria hæc * universalis salutis, * y sed non indigna divine clementiæ. Si enim turpe est * Deo habitare in virgine, turpius * omnino est & crucere. Si autem creans bb non sustinuit contumeliam, neque habitare in creatura dignum verecundia judicavit. Et si * Natiuitas enim divine majestatis jam præcelebrat. *Deinde post hæc iterum subjungit;* Misericordiæ Verbum exinanitur, qui natura exinanitii non potest: seipsum enim exinanii, * formam servi accipiens. Incorporeus propter te bb incarnatur. * Verbum enim caro factum est. Palpatur, qui propter incorporeum naturam non palpatur. qui fine initio est, fab corpore fit initio. qui perfectus est, crescit: incommutabilis proficit. qui dives est, * inteat in divertorio: qui operit cœlum nubibus, pannis involvitur: qui in præsepio quiescit.

Amphilochii episcopi Iconii.

Quoniam enim idem * ipse est & rex & Deus, & mortem propter dispensationem passionis gustavit, donat mysterii fant indicia. Offerunt aurum: * agnoscunt enim eum esse regum. offerunt & thus Deo Deo * offeruntes & myrrham, propter mortem in sepulcro fantium.

Item ejusdem.

Nisi enim ille nascerentur carnaliter, nunquam in natur fuisset * spiritualiter. Nil ille dignatus fuisset formam servi suscipere, * nunquam tu gloriam adoptionis * lucratus esset. * Propter hoc venit in terram cœlestis, * ut tu terrenus cœlestis evaeratis ab cœlo: ut Christus fecmetipsum exinanivit, * ut nos omnes de plenitudine ejus accipiemus. Illius mors, * nostra facta est immortalis, & * vita fuit * ferro facta est exaltatio. Tu vero beneficium accipis ad occasionem blasphemiæ.

Actici episcopi Constantinopolitani.

* Si quem * dilcernit incarnatio unigenitii, & partus virginis, & * passionis contumaciæ, & crux, & passio, atque mors, * discens cognoscat, provisoria hæc * universalis salutis, * y sed non indigna divine clementiæ. Si enim turpe est * Deo habitare in virgine, turpius * omnino est & crucere. Si autem creans bb non sustinuit contumeliam, neque habitare in creatura dignum verecundia judicavit. Et si * Natiuitas enim divine majestatis jam præcelebrat. Deinde post hæc iterum subjungit; Misericordiæ Verbum exinanitur, qui natura exinanitii non potest: seipsum enim exinanii, * formam servi accipiens. Incorporeus propter te bb incarnatur. * Verbum enim caro factum est. Palpatur, qui propter incorporeum naturam non palpatur. qui fine initio est, fab corpore fit initio. qui perfectus est, crescit: incommutabilis proficit. qui dives est, * inteat in divertorio: qui operit cœlum nubibus, pannis involvitur: qui in præsepio quiescit.

Amphilochii episcopi Iconii.

Quoniam enim idem * ipse est & rex & Deus, & mortem propter dispensationem passionis gustavit, donat mysterii fant indicia. Offerunt aurum: * agnoscunt enim eum esse regum. offerunt & thus Deo Deo * offeruntes & myrrham, propter mortem in sepulcro fantium.

Item ejusdem.

Nisi enim ille nascerentur carnaliter, nunquam in natur fuisset * spiritualiter. Nil ille dignatus fuisset formam servi suscipere, * nunquam tu gloriam adoptionis * lucratus esset. * Propter hoc venit in terram cœlestis, * ut tu terrenus cœlestis evaeratis ab cœlo: ut Christus fecmetipsum exinanivit, * ut nos omnes de plenitudine ejus accipiemus. Illius mors, * nostra facta

Matth. 2. Jun. 1.

Matth. 2. Jun. 1.

Matth. 2. Jun. 1.

ACTIO PRIMA

dogmatibus: & cum oporteret eos in veritatem perduci, amplius decepti sunt, & quasi ex foves in deteriorem furorem ceciderunt. Docuit enim, quoniam * An nonne & Jacobus presbyterorum nomen habentes, defendentes * de Constantinopoli, commendatitias postmodum epistolas a quodam Anatholio & Photio, illo tempore cum haereticis Nestorio & Eutyche, * & Dioscoro quoque presbyterorum habentibus nomina. Et cum oportere apostolicam atque evangelicam traditionem fidei, quam exposuerunt pro tempore patres qui in Nicaea civitate congregati fuerunt, credere in qui ex errore ad veritatem * convertebantur, & a tenebris * venire ad lucem * desiderabant; protulerunt expositionem aliquam impiorum dogmatum, sub obtentu symboli compositam, & se huic fecerunt subscribere miseros illos, omnem modum impietatis superantes in iis. Pro manifestissima vero explanatione eorum quae dicta sunt, inserenda est, qui potestas est libellus a memorato presbytero Charisio, & impiae illius haereseos expositio de * inhumanatione unigeniti filii Dei, cum subscriptione eorum qui decepti sunt.

1 Sanctissimo & universali concilio Deo amabili congregato in Ephesina civitate metropoli, * a Charisio presbytero & oeconomo Philadelphiae.

Quatus quidem est haereseos, qui haereseos quidem est haeresis, qui haeresis quidem est haeresis, qui haeresis quidem est haeresis, qui haeresis

ACTIO PRIMA.

lio, inseparabilem tenet ad eum copulationem A quia cauſa noſtræ ſalutis aſſumpſerit, conferetur nomine & honore Filii & domini: non ſicut ſanctus & miniſtrans noſtrum & ſecundum ſeipſum conſtitutus eſt filius; node & multi, ſecundum beatum Paulum, dicimus filii; ſed ſolus præcipuum habens & hoc, quod in ea quæ eſt ad Deum participans, aufert quidem omnem ſecundum dualitatis filiorum & dominorum, præſtat vero nobis in copulatione ad Deum Verbum, omnes habere ſpiritu fidem & intelligentiam de ſe ipſo fationem, pro quibus & adorationem pro relatione Dei ab omni ſuſcepit creatura. Unum igitur filium dicimus, & dominum noſtrum Jeſum Chriſtum per quem omnia facta ſunt, ſpiritu B liter quidem Deum Verbum intelligentes, ſubſtantialiter filium Dei & dominum; & cointeſtigentes autem aſſumptum Jeſum a Nazareth, quem unxit Deus ſpiritu & virtute, fieri in Verbi Dei copulatione & filationis & dominationis participantem. Qui & ſecundus Adam & juxta beatum Paulum dicitur, & utpote ejuſdem naturæ conſtitutus cujus Adam, demonſtrans vero nobis futurum filium, & tantam habens ab illo differentiam, quantam quidem eſſe oportet inter eum, qui incorruptibilis manſitur in futuro ſæculo bunc, & inter eum qui præſentem tribulationem debit intrum. Simili vero modo & C ſecundus Adam vocatur, ſicut ſecundum Paulum demonſtrans: quoniam & primi quidem mortalis & paſibilis & multi: plenidoloribus, cordium factus, eſt Adam, cujus & nos ſuſcepimus ſimilitudinem: ſecundum vero obtinebit dominus Chriſtus, quidque ſolo in futuro apparebit, omnes nos ad ſeam perducet communionem. Primus enim, inquit, homo ex terra terrenus, ſecundus homo dominus de cœlo: ſed & ſicut de virgulto futurus, ut omnes ad imitationem perducat Iuam. Unde ſubjunxit: Qualis terrenus, talis & terreni & qualis cœleſtis, talis & cœleſtes. Et ſicut portavimus imaginem terreni, portemus & imaginem cœleſtis. In eo vero apparentie, & ab omnibus videndo qui in futuro judicandi ſunt, & invisibiliter cuiſtem: ſaciet politium divina natura. Tempora enim ignorantiæ noſtræ præterminiſtes Deus nunc præcepit o omnibus hominibus ubique pœnitentiam agere, quoniam ſtatuit diem, in qua judicatus eſt ab autorſum ordem in ſapiens, in viro quem prædeſtinavit, fidem præbens omnibus, reſuſcitans

eum a mortuis. Hæc eſt eccleſiaſticorum dogmatum doctrina: & omnis qui his contraria ſapit, anathema ſit. Omnis qui ſalutarem pœnitentiam non ſuſcipit, anathema ſit. Omnis, qui non celebrat ſanctum diem paſchæ ſecundum ſanctæ catholicæ eccleſiæ ſtatuta, anathema ſit. Diodius Junieri Philadelphenſis Quartodecimanos cognoſcens veram & catholicam fidem, & poſtulatus ſubſcribere ſtatutum ſuſpicionem Trinum, accelli ad ſanctam & catholicam eccleſiam: & anathematizo omnem hæreſim, præſertim Quartodecimanorum, in qua prius erravi, & contentio ſupra ſcripta expoſitioni ea- tholicæ fidei, anathematizans & eos qui non celebrant ſanctum diem paſchæ, ſicut ſancta catholica & apoſtolica eccleſia celebrat: pariter ſanctam & ſanctiſſimam ſyncleſam ſtatuimus, & ſytem & victoriam dominorum orbis terræ, Flavii Theodoſii & Flavii Valentiniani perpetuum Auguſtorum. Si vero aliquid eorum quædoque tranſgreſſus fuero, ſubjacere me legis ſeveritati. Et relecta nihil expoſitione, ſubſcripſi per Flavium v. Hefychium Philadelphiæ principalem, propterea quod literas ignorem. Similiter ſubſcripſerunt & Flavius Hefychius Cerdanepii Philadelphiæ ſenator, Quartodecimanus.

Rufinus Diſſilius Philadelphiæ ſecundæ, Quartodecimanus,

Eugenius ſecundæ Philadelphiæ Quartodecimanus,

Fauſtinus laicus ſecundæ Philadelphiæ Quartodecimanus,

Dalmatius & Alexander per manum Petrupili dicens,

Flavianus Nymphidianus ſecundæ Philadelphiæ Scholaſticus,

Polychronius Patini Philadelphenſis, per manum Flavii Hefychii Cerdanepii, & Dadelii Philadelphenſum principalium,

Eulbulius Martelli Philadelphius Quartodecimanus,

Eutychius ſecundæ Philadelphiæ, & Stratonius Ammonii Philadelphiæ Quartodecimanus,

Theodorus & Alexander Philadelphii,

Marinianus Evethii, per manum Neoteri Hetorii,

Pudicius Philadelphius,

Cyriacus Philadelphenſis, & hæreſi Novatianorum, per Euſebium Syrum Calliopium.

Auxonius Philadelphius, Novatianus,

Diomedes, habitans in vico Cazraba,

Julianus Philadelphiæ ſecundæ, per Martyrium leſtorem,

Eutychius choepiſcopus, de vico Aulacis, primus Teſſaræcoſtarum,

Particius presbyter, de vico Paradiſoilo, per manum Maximi presbyteri, &

Zenon choepiſcopus, Quartodecimanorum hæreſeos, per Flavium Palladium.

Hæ igitur pertulit fidei ſanctæ ſynodus, alterum ſidem nemini licere proferre, aut conſcribere, aut componere, præter definitam a ſanctis patribus, qui in Nicæa cum Spiritu ſancto congregati ſunt. A Qui vero auſi fuerint aut componere ſidem alteram, aut proferre, vel oſſerere converti volentibus in agnitionem veritatis, ſive ex gentilitate, ſive ex Judaiſmo, ſive ex quamcumque hæreſi; hos quidem, ſi ſunt epiſcopi aut clerici, alienos eſſe ſacrorum ab epiſcopatu, et clericos a clericatu judicamus: ſi vero laici ſunt, anathema eſſe. Secundum ſimilem vero modum, ſi inventi fuerint ſive epiſcopi, vel clerici, aut laici, ſive ſaperie, ſive docere B ea quæ ſunt in oblata expoſitione a Cherrifio presbytero de inhumanatione unigeniti Filii Dei, ſive ſeceſſerata & perverſa Neſtorii dogmata, quæ & ſubſtantia ſunt, ſubjacent ſententiæ ſanctæ ſynodus & univerſalis ſynodi, quamvis antiſtites ſint, aut epiſcopus. quidem privabitur ab epiſcopatu; & C grit damnatus; & clericus vero ſimiliter cadere a clericatu: ſi vero laicus quis ſit, & de ſpie antithematizetur, ſicut ſuperius dictum eſt.

Lotha ſunt eximi capite quadam ex Neſtorii blaſphemiis.

Ex codice Neſtorii, quatenionis XVII. de dogmatibus.

Quotiies igitur divina ſcriptura dictura eſt aut natiuitatem Chriſti ex virgine Maria, aut mortem, nuiquam videtur poneie, Deus, ſed aut Chriſtus, aut Filius, aut dominus: quoniam hæc tria duarum naturarum ſunt ſi ſignificativa, alegando quidem illiqui aſſumpſerit, ſed non Deum, do vero & hujus & illius. Eſt autem ſed quod dicit. Quando ergo ſcriptura dicit, Deus Verbum ſuſcepit Spiritum ſanctum, Deus Verbum, ſed non Filium, Deus Verbum: ſed non Filium, Deus Verbum: ſed non Filium, Deus Verbum: ſed non Filium, Deus Verbum: ſed non Filium, & Deus Verbum: ſed non Filium, & Deus Verbum: ſed non Filium, &

ſaltum dicamus, invenietur Deus Verbum crea-
tus, ſed non ſpiritus. Fugientes igitur nativi-
tatis ſermonem, * poſuerunt: Qui deſcendit pro-
pter nos homines & propter noſtram ſaluterm,
& incarnatus eſt. Quid eſt; Incarnatus eſt? Non
converſus ex divinitate in carnem. Incarnatum
enim ex ſancto Spiritu * dicentes, ſecuti ſunt
evangeliſtam. Nam & evangeliſta veniens ad
inhumanitatem, ſugit nativitatem dicere * in
Verbo, & poſuit incarnationem. Ubi? Audi:
Et Verbum caro factum eſt. Non dixit, Verbum
per carnem natum eſt. Nam ſic dixit commemo-
rant * apoſtoli & evangeliſtæ filium, ponunt,
quia natus eſt ex muliere. Intende * quod dicit-
tur, obſecro. Ubi dicunt nomen filii, & quo-
niam natus eſt ex muliere, & ſuperintuendum eſt:
ubi vero commemorant Verbum, nullus eorum
nullus eſt dicere nativitatem per humanitatem.
Audi. Beatus Joannes evangeliſta veniens ad Ver-
bum & ad incarnationem ejus, audiamus dicit:
Verbum caro factum eſt; (hoc eſt, ſuſcepit car-
nem) *& habitavit in nobis*, (id eſt, * noſtram
naturam) indutus eſt) *& vidimus * gloriam ejus*
ſicut filii. Non dixit, Vidimus nativitatem Verbi.
Similiter ejuſdem, ex quaternione XV.
in dogmate.
Ita & ſecundum carnem Chriſtum Deum no-
minamus propter conjunctionem Dei Verbi, hoc
quod videtur, ſcientes ut hominem. * Audi Pau-
lum utrumque prædicantem. *Ex Judæis*, inquit,
Chriſtus ſecundum carnem, qui eſt ſuper omnia Deus.
* Confiteur hominem prius, & tunc proper
conjunctionem Dei, Deum prædicat, quod vi-
detur; ut nullus * Chriſtianitatem hominem co-
lere ſuſpicetur.
Similiter ejuſdem, ex quaternione XXVIII.
* Non autem ſicut dicebamus Deum omnium
creatorem, & Deum Moyſis. *Deum* enim, in-
quit, *poſuit ex * Patrem*, & filium Dei Israel.
Filius enim, inquit, *primogenitus meus Iſrael*. & ſi-
cut dicebamus Chriſtum Saul. Non enim, inquit,

Joan. 1.

Tidem.

Rom. 9.

Ephel. 7.

Ezech. 4.

1. Reg. 26.

*mittam * manum meam in eum, quoniam Chriſtus*
dominus eſt. & Cyrum identidem. *Hæc enim*, in-
quit, *ait dominus Chriſto meo Cyro*. & Babylonium
ſanctum. *Ego enim*, inquit, *impero vis ſanctifi-*
ficati ſunt, *& ego adduco eos*. ita dicimus domi-
num Chriſtum, & Deum, & filium, & ſan-
ctum, & Chriſtum: ſed communio quidem no-
minum ſimilis, non eadem vero dignitas.
Similiter ejuſdem, ex quaternione XV.
Hoc ſapiatur in vobis, quod & in Chriſto Jeſu;
qui cum in forma Dei eſſet, commiſum exinanivit,
formam ſervi accepit. Non dicit, * Hoc ſapiatur
in vobis, quod & in Deo Verbo, quod * cum
in forma Dei eſſet, formam ſervi accepit: ſed
* dicens, Chriſtus, tamquam vocem duas na-
tas ſignificantem, ſine peccatum eum & formam
ſervi, quam accepit, & Deum nominat; * quia
ea quæ dicuntur, in naturarum duplicitatem in-
reprehenſibiliter dividuntur.
Similiter ejuſdem, ex quaternione XVI.
Ut in nomine Jeſu, inquit, *omne genu flectatur*, *cæ-*
leſtium, terreſtrium & infernorum; *& omnis lin-*
gua confiteatur, * *quia dominus Jeſus Chriſtus*.
* Proprio indumento * induitum venerat: * pro-
pter abſconditum adoro viſibilem. Inſeparabilis
enim a viſibili Deus; ** ideoque ejus qui non
ſeparatur, honorem non * ſeparo. Separo natu-
ras, ſed adorationem unio.
Similiter ejuſdem, ex quaternione XVII.
b *de Deo*.
C Erat quidem Deus Verbum & ante * in-
manationem Filius, & Deus, * & exiſtens cum
Patre: ſuſcepit vero in ultimis temporibus ſervi
formam, Sed ante hoc Filius conſtitutus & vo-
catus, poſt ſaltem quem non poteſt vocari ſepa-
ratus Filius, ** ne duos filios doceamus. Sed poſ-
quam illi Filio copulatus eſt qui in principio erat,
* qui ad eum copulatus eſt, ſit non poteſt ſeiun-
dum filiationis dignitatem, divinitatem ſuſcipere.
Secundum dignitatem illi filiationis, non ſecun-
dum naturas, Propterea & Deus Verbum Chri-
ſtus

Ezech. 23. & 16. 21.

Joan. 1.

Joan. 14.

Matth. 27. & 28. 21.

Isai. 45.

Philip. 2.

Tidem.

Tidem.

Tidem

ACTIO PRIMA. *sedens sit omnibus obtemperationis filio causa salutis aeternæ.* Continuatur textus. *Ego sum*, o hæretice, quod paulatim profecis. † De quo & Lucas in evangelio clamat: *Jesus proficiebat ætate & sapientia & gratia.* Quibus confona & Paulus loquitur: *Consummatus*, inquit, *factus est omnibus obtemperantibus filio causa salutis æternæ, appellatus a Deo pontifex juxta ordinem Melchisedec.* Et post alia: *Pontifex noster.* Quid ergo? contrario interpretatis Paulo, impugnabitem Deum Verbum? terræ nec comunicens similitudini, & pafsibiles pontifices facienes?

Et iterum ejusdem, & ex quaestionibus XVII.

Unde fratres sancti, vocationis cælestis participes, considerate apostolum & pontificem confessionis nostræ Jesum, qui fidelis est ei qui fecit illum. Et post alia: † Scientiæ ergo nobis hoc fuit quo pontifices competantie, & cognato de † firmo, ab ejus fide ne recedatis. Ipse est enim nobis promisit benedictionis destinatus ex semine Abrahæ, pro se & genere suo sacrificium corporis offerens. Attendondum est hic, quia confiteris omnem pontificem egere sacrificio, & excipiens Christum, ut non non indigiut, hic dicit & pro seipso offerre, & pro genere suo, sacrificium.

Similiter ejusdem, ex quaestionibus XV.

Audite igitur attendentes verba. † *Qui manducat*, inquit, *meam carnem*, Memorate, quia de carne est quod dicitur, & quia non a me † additum est carnis nomen, ut non videar illis male interpretari: *Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem.* Numquid dixit, Qui manducat deitatem meam, & bibit deitatem meam? Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, in me manet, & ego in eo. † *Et post alia.* Sed ad propositum redeamus. *Qui manducat meam carnem & bibit meum sanguinem, in me manet & ego in eo.* Commemorantibus quia de carne dicitur: *Sicut misit me vivus vivo et Pater*, me, qui vitibilis sum. † Si forte † mala interpretor, ex his quæ sequuntur, audiamus. *Sicut misit me qui vivus est Pater.* Ille dicit deitatem, ego humanitatem. Videamus quis est qui male interpretatur: *Sicut misit me qui vivus est Pater.* Dicit hæreticus: Hic divinitatem dicit. Mihi me, inquit, Deum Verbum. Sicut misit me vivus Pater (secundum illos) & ego vivo Deus Verbum propter Patrem. Deinde quod post hæc ait: *Et qui me manducat, & ipse vivet.* Quem manducabunt? Deitatem, aut carnem?

Similiter ejusdem, ex quaestionibus XVI.

Et omnino, inquit, si omnem simul novum scripturam † effoderis, nusquam invenies in ipsis mortem ad Deum pertinentem, sed aut ad Christum, aut ad Filium, aut ad dominum, Christus enim, & Filius, & dominus in unigenito a divina scriptura poletum, diuarum naturum significatium est, & aliquando quidem designans deitatem, aliquando vero humanitatem, aliquando etiam utraque; ut est illud, cum Paulus in epistola prædicit: † *Cum autem venisset, retovisset tempus Deo per mortem Filii sui*; humanitatem etiamsi Filii. Cum vero iterum idem ad Hebræos dicit: *Deus locutus est nobis in Filio, per quem fecit & sæcula*; divinitatem significat Filii. Neque enim caro creatrix est sæculorum, quæ polit multa creata est sæcula. *Et post alia*: Non dictum fuerit Jacobum habuisse; nec Dei Verbi mortem nos annuntiamus, † cum domicilio corpore & sanguine pascimur.

Similiter ejusdem, ex quaestionibus XXIII.

† Credentes, inquit, † nostrum populus mutam † reverentiam possidentes, & reverentissimam pietatem; per ignorantiam vero divinæ scientiæ † labentes. Hoc vero non crimen est populi, sed (ut dictum diceam) eo quod non habuerint doctores tempus, quo possint aliquid † de doctrina nobis commendare substitutis.

Petrus presbyter Alexandriæ & principatus notariorum dixit: Ecce manifestæ in his dicit, quorum eorum qui ante eum fuerunt, doctorum nullus hæc locutus est populus, † quæ ipse locutus est.

Cyrillus episcopus Alexandriæ subscripsit, protuarianus cum sancta Synodo.

Arcadius episcopus & legatus sedis apostolicæ, Juvenalis episcopus Hierosolymæ,

Projectus episcopus & legatus sedis apostolicæ, Flavianus episcopus Philippensium,

Philippus presbyter sedis apostolicæ legatus,

Firmus episcopus Cæsareæ,

Memnon episcopus Ephesi,

Et omnes alii episcopi supra referti subscripserunt.

Et cum legerentur, accensis cereis, Constantinus devotissimus secretarius (sacri consistorii ex eadem sebeda) recitavit sequentia in hunc modum.

Ο Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· ἐὰν οἱ μὴ τῶν ἁγίων τῶν ἐκτὸς τῶν παρὰ τῷ μεγαλοπρεπεστάτῳ Νεαρᾷ κανὼν δόσιν πάντων ἐν τῷ βιβλίῳ, ἢ μόνοι κρατοῦσι ἀμφότερα ἑκατέρου τὸν ἀνωμαλίαν ἀφαίρει ἀγλαοποιοῦσι· ἢ ἀφαίρετοι γεγοτε † ἀνδρικῶν· ἀφορῶντες αὐτοῦ ἐστι· εἰ τὰ παρὰ τῶν λόγων, ἢ φρονῶ, ἢ κατακαλῶ, ἢ ἔχετε, ὑποκείσθω τῷ ἀτοφάτῳ, τὴν μὴν δοκεῖ, ἕκαστος τοῖς ἐν γραμμῶν, ἢ γράφων λεγόν· δυνάμεν δὲ τοῦ τοῦ ἔστιν, ἢ κατακαλῶν· ἢ εἰ τὰ τῶν ἕξωτα τῶν ἀγίων, ἢ ἀνομάζω· ἢ εἰ τὰ τῶν ἕξωτα τῶν ἀγίων, ἢ τοῦ τῶν ἐν τῷ γράμμα. Θαυμάζω τὸν ἐπίσκοπον τῶν ἀγίων, ἢ τοῦ τῶν ἐν τῷ γράμμα. Λέγετο πάνω ἕκαστος ἀμῶν, ἢ τοῦ τῶν ἐν τῷ γράμμα.

Θαυμάζω τὸν ἐπίσκοπον Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπεν· τὸν τῆς γραμματικῆς δέκα ἐξακτὰ ἀγίων πατέρων τὸν ἐν τῷ ἀνθέτῳ τῷ πίστεως ἀνθρῶν ἐκ τοῦ ἐκκλησιαστικῶν ἢ ὅπου ἐφεῖν· ἢ τῶν ἐκκλησιῶν τῆς γλώσσας χάριτος, ἐσμίμεται· ἐμβιβάζει ἢ μόλις ἢ ἐν τῷ τῶν τῆς ἀγίας μητρόπολις σωμάτων, ἢ ἐν τῷ ἀγίου ἀμόνος, ἢ κρατεῖν ἐν τοῦτο ἀνεξῆς ἐν τῷ τόπῳ, ἀφορῶν ἐκεῖ ἢ ἀφαίρεσιν ἀμόνος παρεκκλησίου τῷ κανόνι τῷ ἀνθρῶν· ἐν τῷ ἀγίου ἀμόνος τῷ τῆς Νίκαιας, ἢ βιβλιοθήκαι ἐκεῖ τῷ τῶν ἀγίων· ἢ τῶν ἐκεῖ

sancita funt, diverit, anathema sit; quoniam hæc est vera & catholica fides.

Οὐρβικὸς ἐπίσκοπος πόλεως Μιλεέως, ἑτερόγλωσσος Ὀυρουλάν, διέρμηνεύων Ἐλλογίου ἀφιερωθέντος Ἐπισκόπου.

Urbanus episcopus civitatis Himeræ, provinciæ Orientalis, interpretante se Eulogio presbytero Edesseno, dixit: In his quæ exposita sunt a concilio in Nicæa congregato, & sententia quæ definita est in hac metropoli de eadem fide adversus prævaricatores ejus, permaneo: & qui prætermittit aut sortiri aut dicere, aut inquirere, anathematizo, & alienus esse a recta fide defaio.

Θεόδωρος ἐπίσκοπος Δαμασκοῦ * ἔφησε παρόντα, ὁ ὅμοιος.

Theodorus episcopus Damasci dixit: Qui sibi quæ nuper lecta sunt, non obtemperat, a alienus est a catholica fide, & dignus anathemate, quod a sanctis patribus definitum est.

Ἰκάνιος ἐπίσκοπος Ἰκονίου τῆς πόλεως τῆς Ἀμφιλοχίας τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας Λυκαονίας, ἐν ἀναγνώσει αὐτοῦ Φλωρεντίας ἐπισκόπου Λυδῶν, εἶπε· πάντα καὶ τὰ Ἀποστολικὰ κανόνα.

Icilianus episcopus tenens locum Leonis sanctissimi Iconiensis Romanæ ecclesiæ, interpretante se Florentio episcopo Lydiis, dixit: Hæc tenet apostolica sedes.

Ἐπίφανος ἐπίσκοπος Ἰερᾶς πόλεως εἶπε· τάδε τὰ ἱερὰ σύμβολα ἐδίδαξε· ἃ μὲν τοῦτο τὸν ἀναγνώσθη, ἐν συνοψίσεσι· ἃ δὲ μέχρι τοῦδε, ἐμοῦ ἀναγνόντος αὐτὸ Φλωρεντίου ἐπισκόπου Λυδῶν, εἶπε· πάντα καὶ τὰ Ἀποστολικὰ κανόνα θέσθαι.

Epiphanius episcopus Hierapolis dixit: Hæc sacra symbola docuerunt: quæ hactenus lecta sunt, in compendiis: quæ usque huc, a me Florentio episcopo Lydiis lecta, dixit: Omnia sacra canonum ponere.

Θεόδωρος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας τῆς Πισιδίας εἶπε τὰ ὅμοια.

Candidianus episcopus civitatis Antiochiæ, provinciæ Pisidiæ, dixit: Et a prædictis nostris fum in catholica fide, & archidiaconus regiæ civitatis: & ita, & gratia Dei & Christi hæc quæ ecclesiæ baptismat (sicut arbitror) conversatus sum, & usque hodie sanctorum patrum trecentorum decem & octo qui in Nicæa, & eorum qui hac quinquagesimo congregati sunt, decretis, & expositionem custodio, & usque in finem hæc eadem & sapui, & sapio.

Ὄκκιος διάκονος τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας, ἑρμηνεύοντος αὐτοῦ Φλωρεντίου ἐπισκόπου Λυδῶν, εἶπε· τὰ παρόντα κανονικὰ ἐκφωνεῖται, τὰ ἐπὶ τῶν τῆς Νικαίας ἁγίων πατέρων, τῶν τε βιβλίου θέντων τῶν τῆς Ἑῳας ἐξῆς σωζόντων τὴν ἀναστοιχείωσιν, ὁ ἀναγνώσθεις τῶν δ' ἐνδεκάτων κ. κρεῖδλ. πάντα πάνυ ὀρθὰ σωζόντων τὸν δόγματα τῶν ἁγίων πατέρων, ἃ τὰς ἑῴους δε πρὸς ὑμᾶς, ἀγωνίσεται, ἐπίστευε ὁ ἀστρόν.

Stephanus episcopus Hierapolitanus dixit: His & nos confitemur, & præter hæc nihil sapimus, & usque ad ultimum * fulginium non sequemur, & nullis unquam præter hæc contentibus decere fi permittemus.

Μιλέτιος ἐπίσκοπος Λαοδικείας, τοῦ ἐμοῦ τὸν λόγον τῇ σπουδῇ τῶν Σωζόντα Δόμαν.

Melitius episcopus Laodiceæ civitatis, a fiscus verbum pro † sanctissimo episcopo Domno Apamæ civitatis Syriæ secunda, dixit: Semper ab infantia his credidi, & nunc hanc eadem teneo fidem, & amplector eam, † quæ nuper nobis lecta est, fanctorum patrum expositionem.

Κύρος ἐπίσκοπος Ἀφροδισιάδος τῆς Καρίας.

Cyrus episcopus Aphrodisiadis civitatis, provinciæ Cariæ, dixit: Et ego non solum a † puriti ac monachali mea vita, sed etiam ex pacis ac doctrina hanc fidem publicam.

Φλωρέντιος ἐπίσκοπος Λυδῶν.

Florentius episcopus civitatis * Lydiæ dixit: Et ego huic adhæreo fidei, quæ nuper lecta est, & dudum a sanctis patribus cum sancto Spiritu definita; & tutelam omnes spei esse confitor, & placent mihi quæ fancita sunt.

Καλλίδιανος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας τῆς Πισιδίας εἶπε τὰ ὅμοια.

Candidianus episcopus civitatis Antiochiæ, provinciæ Pisidiæ, dixit: Et a prædictis nostris fum in catholica fide, & archidiaconus regiæ civitatis: & ita, & gratia Dei & Christi hæc quæ ecclesiæ baptismat (sicut arbitror) conversatus sum, & usque hodie sanctorum patrum trecentorum decem & octo qui in Nicæa, & eorum qui hac quinquagesimo congregati sunt, decretis, & expositionem custodio, & usque in finem hæc eadem & sapui, & sapio.

Ὄκκιος διάκονος τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας, ἑρμηνεύοντος αὐτοῦ Φλωρεντίου ἐπισκόπου Λυδῶν, εἶπε· τὰ παρόντα κανονικὰ ἐκφωνεῖται, τὰ ἐπὶ τῶν τῆς Νικαίας ἁγίων πατέρων, τῶν τε βιβλίου θέντων τῶν τῆς Ἑῳας ἐξῆς σωζόντων τὴν ἀναστοιχείωσιν, ὁ ἀναγνώσθεις τῶν δ' ἐνδεκάτων κ. κρεῖδλ. πάντα πάνυ ὀρθὰ σωζόντων τὸν δόγματα τῶν ἁγίων πατέρων, ἃ τὰς ἑῴους δε πρὸς ὑμᾶς, ἀγωνίσεται, ἐπίστευε ὁ ἀστρόν.

Hilarus diaconus Romanæ interpretante se Florentio episcopo Lydiensi, dixit: Quæ nuper lecta sunt de fide protata, tum quæ in Nicæa est exposita, * quam quæ in fancta synodo prindem in Ephesina civitate (a sanctis patribus) confirmata est, apostolica ledes & docet & venerantur. Hæc ergo scio fanctorum patrum conseque dogmatibus: hæc & propetis, * o vos sanctissimi, litectis, quas ad vos destinavit, apo-

σολικὸς θρόνος γράμμασιν. ἀπερ, εἰ καὶ δίστοις ἀνάγνωσθεν, γνώστοις συνδόσιν τῆς πόλεως.

Βασίλειος ἐπίσκοπος Τραϊανουπόλεως εἶπε· ἃ ἡμῖν βραχύτης σε τῶν τῆς ἀληθείας ἐκ τῆς πίστεως, & σεωῶν ἀληθοῦς ἐξῆς ἀγωνίσεται.

Πολυχρόνιος ἐπίσκοπος Ἀντιπατρίδος εἶπε· τὰς θείας ἐξαλοῦσι πατριάρχαι· ἃ ἀγῶν πατέρων κατέχουσι τοῦ τὰς ἐκκλησίας, & ὁ τῆς πίστεως πάντοθεν ἀγωνίζεται ἀγῶνας.

Ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν· οἱ πάντες τὴν αὐτὴν ἔστιν γνώμην ἀγωνίζεται.

Δόκιμος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· ἐπιδεῖξαι ἡ ἁγία & μεγάλη σύνοδος, ἃ ὁ Νικαίας πάλαι εἰκωνογραφῶν ἃ ὁ θεῖος Φίλιος τοῦ ἐξῆς κρίσεις ἀξίμωσιν ἀξίζεσι πίστιν, ἐκείνα ἃ ὁ κρίσις ἀρχῆς ἐκπαίδευσιν σωμαίνομένη ἀδιάλυσις, & πάντων μᾶλλον χαρεῖν & ἐκλεκτοῖς ἀγῶνας, τυπώσαντα & τῶν· ἀπὸ τῶν ἀποστόλων ἐκεῖνα τῶν πάντα τοῦτον ἀνάγκη ἀξίζεσι, ἃ ἐστοῖς, ἃ χαρεῖν ἐστι, & ἐκκλησία τε πάσῃ τῆς ἀληθοῦς ἐκεῖνα· τὸς δὲ γε πάντα τῶν ἐστοῖς, ἃ ὁρωσεῖς, ἃ σωστὸν δέκαστ τὴν ἀναφορὰν, ἃ δὲ ἀκαταλαβεῖν ἐστὶ κρεῖσσον τὴν ἀγωνίαν, ἐστιμῶν φωνεῖ· ἀπὸδιδόμεν ἐστὶ ἀγῶνας· ἃ δὲ ἀλαθεῖ, τὴ ἀλαθεῖ· οἱ δὲ λαλεῖ, ἔξεστι δὲ κοινοῖς. πάντα γὰρ ἐν τῇ ἀκεραιοσύνῃ ἀστῶν ἀτομμένεσθαι· ἀδιάζομεν. φείσεσθαι δὲ, οἱ σωσοῖ ἃ ἁγία αὐτὴ ἃ ἀκαμμένα σωῶνα, τάντα γὰρ ἐν ἐκκλησίᾳ τῶν ἀποστόλων. Φλωρεντίος ὁ ἐπίγονος τῆς Θεοκεστιστολιτῶν ἐκκλησίας ἐπίσκοπος, ἃ Ἐρεσίδιος ὁ τῆ Λυρυλαῖς, ἃ Δοκιμάλιος ἃ τῆς ἀγγελικῆς τρόφεις τοῦς τὴ ἁγίας ἐκκλησίας, & τῆς ἀπεστολικῆς ἀγῶνος καὶ ἀδόξου, ὡς ἐκοτὸς ἀτέτοκας τὸς ἀεσεμίσεις τὸ γλυκαῖν σωσοῖκὶ πᾶν ἀγῶν ἐκεῖνα τὴν πατρῶν ἐστιμῶν. ὅθεν δὲ ἃ ἀκοῖς πάντοτε βεβαίωσε, ἃ ἀγωνιζόμενοι τὴν ἀγῶνα τὴν ἀγῶνα τὴν ἀγῶνα

ACTIO PRIMA. *e ipsum

EPHESI ACTA.

damnetur. Sancte domine, * tu illum vindica. (* domine, tu illum vindica. Catholice imperator, tu illum vindica.) Leoni multos annos. Patriarche multos annos.

Constantinus devotissimus secretarius (sacri consistorii) ex eadem scheda recitavit * reliqua in hunc modum.

Juvenalis episcopus Hierosolymitanus dixit: Scit alienus a sacerdotio & gradu episcopali monstraverunt Flavianus & Eusebius, qui contra fonte addere & * minuere * aliquid de sancta fide, quæ in Nicæa a sancto concilio exposita est, quam & confirmavit sancta & universalis synodus in hac Ephesia civitate prolata colleda: (Quapropter jubium est, eos qui audent addere aliquid fidei, aut minuere, alienos esse a sacerdotio, & maxime qui tantam fecerunt confusionem. Unde & ego consona decerno & sancta & universali synodo, & sanctissimo archiepiscopo Dioscoro, alienam eos * ab episcopatus dignitate.

ACTIO PRIMA.

Domnus episcopus Antiochiæ dixit: Concors sum & ego sanctæ vestræ synodo: damnanti Flavianum & Eusebium, tamquam non permanentes in sancto Nicæno concilio, & quod prudem hic congregatum est & consentio in eos devobis prolatus justæ sententiæ.

Thalassius episcopus Cæsareæ Cappadociæ dixit: Quoniquod præter constitutiones patrum, quas de fide decreverunt, agere conantur, sibimet indudent correptiones canonicas. Unde Flavianus & Eusebius, qui transgressi sunt constitutiones quæ in Nicæa & in Ephesum a sanctis patribus exposita sunt, secundum decretum vestræ religiositatis & nostrum, episcopali gradu privati sunt.

Eusebius episcopus Ancyræ Galatiæ dixit: Mihi quidem * unabilis est semper misericordia. Sed quoniam religiosis ratio morez sanctos patres ad protatum * justo judicio sententiam * adversus Flavianum & Eusebium, & ego consentio.

Stephanus episcopus Ephesiæ civitatis dixit: Justa est, quæ est prolata sententia contra Flavianum quondam episcopum, & Eusebium: unde consentio utrorumque depositioni, & subscribo.

Ῥῦφος ἐπίσκοπος Ἀφροδισιάδος·

Ὁ γὰρ ἐπεσκόπει * Ἀφροδισιάδος εἰκλεὴς πόλις. Νεῦσε τὰ ἐμὰ τὰ τῶν ἁγίων ἀνδρῶν τὰ ἐπὶ τῶν ἐν Νικαίᾳ τῶν ἁγίων πατέρων ἐκτεθέντα, ἃ καὶ ἐβεβαίωσεν ἡ ἁγία καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ σύνοδος, ἃ τολμῶσι τινὲς ἢ προσθεῖναι ἢ ἀφελεῖν τὴν πίστιν, ἀλλοτρίους εἶναι τῆς ἱερωσύνης, ὡς μόνον τοιούτοις τὴν ἀνάγνωσιν. Ὅθεν κἀγὼ τὸν αὐτὸν ἀφορίσαι τὴν τῆς ἱερωσύνης τιμὴν, ἢ ἀλλοτρίους ἐποίησα τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς ἐκκλησίας Διοσκόρου, οἱονεὶ αὐτὸς τὴν ἐπίσκοπικὴν ἐξωμόσατο.

Δόμνος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας εἶπε· σύμφωνός εἰμι ᾧ αὐτὸς τῇ ἁγίᾳ σου συνόδῳ τῷ καταδίκῃ Φλαυιανοῦ καὶ Εὐσεβίου, ὡς μὴ μένοντας τῇ ἐν Νικαίᾳ, ἢ τῇ ἁγίᾳ καθολικῇ σύνοδῳ τοῦτον· ἃ σύνοδος τὴν ἐν αὐτῇ ἐκκλησίαν ἡμῶν ἥνεκεν ὑμῶν ἐκλεγεῖσαν ὅρῳ.

Θαλάσσιος ἐπίσκοπος Καισαρείας εἶπε· ὃ σοι καὶ τοῖς ἐπὶ τῇ πίστει τῶν πατέρων τόποις διεφάντασας, ἐκοῦσι ἑαυτοῖς τὴν ἐκ τῶν κανόνων ἐπιτίμιον. Ὅθεν Φλαυιανὸς καὶ Εὐσέβιος, ὑπερβάντες τὸν ἐν Νικαίᾳ, ἢ τὸν ἁγιῶν ἀποστόλων τόποις περὶ τῆς πίστεως πατέρων, κατὰ τὴν τῶν ἁγίων ἐπιστολὴν, ἐν ᾧ Φλαυιανὸς καὶ Εὐσέβιος ἐστὶν ἀπὸ τῆς ἱερωσύνης.

Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας Γαλατίας εἶπε· ἐμοὶ μὲν ἀφορισθεῖσι εἰς τὸν φιλανθρωπον. Ἐπειδὴ δὲ ὑμετέρῳ λόγῳ ἐκίνησε τὸν ὅσιον πατέρας ἀφορίσαι ἀπόφασιν, τῷ δικαίῳ κρίσει ὑπὸ ἐκείνου ὑμῶν καὶ Φλαυιανὸς καὶ Εὐσέβιος εἰσὶν τῆς ἱερωσύνης.

Σύνεσιος ἐπίσκοπος Ἐφέσου εἶπε· δικαία ἐξέκρινας κάτω ἀπόφασιν καὶ Φλαυιανὸς τὸ τῆς ἐπίσκοπος, καὶ Εὐσέβιος· ὅθεν σύμφωνος, καὶ συνυπογράφω ἐπὶ τῇ καθαιρέσει ἀμφοῖν.

Ἐφεσίου μετὰ ἐπίσκοπον Κορίνθου Ἑλλάδος· Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Κορίνθου Ἑλλάδος· ἐπὶ τῶν ἐν Νικαίᾳ τῶν ἁγίων πατέρων ἐκτεθέντα πίστιν, ἣν ἐβεβαίωσεν ἡ ἁγία καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ σύνοδος, ἃ τολμῶσι τινὲς ἢ προσθεῖναι ἢ ἀφελεῖν τὴν πίστιν, ἀλλοτρίους εἶναι τῆς ἱερωσύνης, ὡς μόνον τοιούτοις τὴν ἀνάγνωσιν. Ὅθεν κἀγὼ τὸν αὐτὸν ἀφορίσαι τὴν τῆς ἱερωσύνης τιμὴν, ἢ ἀλλοτρίους ἐποίησα τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς ἐκκλησίας Διοσκόρου, οἱονεὶ αὐτὸς τὴν ἐπίσκοπικὴν ἐξωμόσατο.

Δόμνος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας εἶπε· σύμφωνός εἰμι ᾧ αὐτὸς τῇ ἁγίᾳ σου συνόδῳ τῷ καταδίκῃ Φλαυιανοῦ καὶ Εὐσέβιου, ὡς μὴ μένοντας τῇ ἐν Νικαίᾳ, ἢ τῇ ἁγίᾳ καθολικῇ σύνοδῳ τοῦτον· ἃ σύνοδος τὴν ἐν αὐτῇ ἐκκλησίαν ἡμῶν ἥνεκεν ὑμῶν ἐκλεγεῖσαν ὅρῳ.

Θαλάσσιος ἐπίσκοπος Καισαρείας εἶπε· ὃ σοι καὶ τοῖς ἐπὶ τῇ πίστει τῶν πατέρων τόποις διεφάντασας, ἑκοῦσι ἑαυτοῖς τὴν ἐκ τῶν κανόνων ἐπιτίμιον. Ὅθεν Φλαυιανὸς καὶ Εὐσέβιος, ὑπερβάντες τὸν ἐν Νικαίᾳ, ἢ τῇ ἁγίων ἀποστόλων τόποις περὶ τῆς πίστεως πατέρων, κατὰ τὴν τῶν ἁγίων ἐπιστολὴν, ἐν ᾧ Φλαυιανὸς καὶ Εὐσέβιος εἰσὶν τῆς ἱερωσύνης.

Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας Γαλατίας εἶπε· ἐμοὶ μὲν ἀφορισθεῖσι εἰς τὸν φιλανθρωπον. Ἐπειδὴ δὲ ὑμετέρῳ λόγῳ ἐκίνησε τὸν ὅσιον πατέρας ἀφορίσαι ἀπόφασιν, τῷ δικαίῳ κρίσει ὑπὸ ἐκείνου ὑμῶν καὶ Φλαυιανὸς καὶ Εὐσέβιος εἰσὶν τῆς ἱερωσύνης.

Σύνεσιος ἐπίσκοπος Ἐφέσου εἶπε· δικαία ἐξέκρινας κάτω ἀπόφασιν καὶ Φλαυιανὸς τὸ τῆς ἐπίσκοπος, καὶ Εὐσέβιος· ὅθεν σύμφωνος, καὶ συνυπογράφω ἐπὶ τῇ καθαιρέσει ἀμφοῖν.

Ἐφεσίου μετὰ ἐπίσκοπον Κορίνθου Ἑλλάδος· Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Κορίνθου Ἑλλάδος· ἐπὶ τῶν ἐν Νικαίᾳ τῶν ἁγίων πατέρων ἐκτεθέντα πίστιν, ἣν ἐβεβαίωσεν ἡ ἁγία καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ σύνοδος, ἃ τολμῶσι τινὲς ἢ προσθεῖναι ἢ ἀφελεῖν τὴν πίστιν, ἀλλοτρίους εἶναι τῆς ἱερωσύνης, ὡς μόνον τοιούτοις τὴν ἀνάγνωσιν. Ὅθεν κἀγὼ τὸν αὐτὸν ἀφορίσαι τὴν τῆς ἱερωσύνης τιμὴν, ἢ ἀλλοτρίους ἐποίησα τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς ἐκκλησίας Διοσκόρου, οἱονεὶ αὐτὸς τὴν ἐπίσκοπικὴν ἐξωμόσατο.

BALUZII NOTÆ.

a Rufinus admonet in *Admonitio* codice legit *Flavianum vindica*. Præterea habet *Flavianum vindica*.
b Legendum: *Dominc, Domine, in illum*. Illud quoque mendum impudentiam eli typographi pence quos fuit arbitrium editionis Labbeanæ.
c Hæc addita sunt ab editoribus Romanis. Non exstant autem in antiqua versione plurribus, neque in antiqua editionibus.
d Divion. & Pariſ. *ex minuere*. Corb. *aut minuere*. Et hæc quoque lectio bona est.
e Hæc vox non habetur in codice Parisiensi. In Divionensi additur ſupra lineam.
f Idem libri: *Qui ſe hoc iaſtum*. Sed tamen vulgata lectio extat in margine exemplaris Divionensis.
g Idem codices: *universali ſanctæ ſynodo una nunc congregata ex ſe ſanctiſſimo*.
h Pariſ. & Divion. *damnant*. Sed Divionenſis habet in margine, *de damnati*.
i Pariſ. *reverentiæ*. Divionenſis habet *ſententiæ* pro *reverentiæ*. Idem in margine, *id, vaſtra religioſitatis*.
k Pariſ. *ſanctæ ecclaiſiæ*. Idem codex, *ſanctæ, & ſa ſanctiſſimæ*.
l Divion. *Flavianum quondam epiſcopum*. Corb. *Flavianum*. Romanis tertio eſt omittendum.
m Pariſ. in *Non Divionenſi*.
n Pariſ. *ſed ſolum*. Divion. *ſed ſolum*. Corb. *ſed ſolum*.
o Pariſ. & Divion. *ſed ego conſentio ſanctiſſimo epiſcopo, qui eſt ſuffraganeus*.

ANNO CHRISTI 451.

ACTIO PRIMA.

hos esse exilium, id est, Flavianum & Eusebium.

Κύριλλος ἐπίσκοπος Ἡρακλείας, ἐπέγραψε τὸν τόμον Ἀνεστορίου τὸ ἀλλοδαπὸν ἀντιπαρεθέν Θεοδώρῳ.

Quintillus episcopus Heracleæ, * vicarius Anastasii reverendissimi episcopi Thessalonicensis, dixit: Quæ paulo ante in hac civitate collecta est sancta & magna synodus in damnationem impii Nestorii dictum, quibi licere alterum quandoque proferre fidem, quam quæ in Nicæa * exposita est sanctis trecentis decem & octo patribus. Sequens igitur & ego ipse illum definitionem, omnes quidem qui permanent in prædicta fide, catholicos esse judico: hos vero qui aliquid * perverterunt, anathematizo, & alienos esse prædictæ fidei decerno.

* Vicarius Anastasii.

Μελέτιος ἐπίσκοπος Λαοδικείας, ἐπέγραψε τὸν τόμον τῶν Φλαβιανῶν ἐπιστόλων Δόμνου τῆς Ἀντιοχέων ἐκκλησίας·

Meletius episcopus Laodiceæ civitatis, & agens vicem * domini reverendissimi episcopi Apamenæ ecclesiæ, dixit: Consentio & ego vestræ sanctitati, * quæ justa & legitima est in depositione Flaviani & Eusebii quondam episcoporum, quoniam demonstrati sunt * prævaricari constituta, quæ tradita sunt a sanctis & magnis concilii quæ in Nicæa & in Epheso congregata sunt; & alienos eos esse episcopali dignitate ipsa vobis cum existimo.

* Domini reverendissimi episcopi Apamenæ ecclesiæ.

Δωρόθεος ἐπίσκοπος Κιλίκων· Ὃ γὰρ ἐπεσκόπει Κιλίκων πόλις ἐκλεκτὴ τῶν ἁγίων πατέρων, κατὰ τὴν τῶν ἁγίων ἐπιστολὴν, ἐν ᾧ Φλαβιανὸς καὶ Εὐσέβιος εἰσὶν τῆς ἱερωσύνης.

Δωρόθεος ἐπίσκοπος Κιλίκων· Ὃ γὰρ ἐπεσκόπει Κιλίκων πόλις ἐκλεκτὴ τῶν ἁγίων πατέρων, κατὰ τὴν τῶν ἁγίων ἐπιστολὴν, ἐν ᾧ Φλαβιανὸς καὶ Εὐσέβιος εἰσὶν τῆς ἱερωσύνης.

Ἰωάννης ἐπίσκοπος Σαβαστίας Ἀρμενίας πρόσπτω·

Dorotheus episcopus Cilicum civitatis dixit: Quæ tunc quidem & ego consentio sanctis nostris patribus, in iis quæ adversus Flavianum & Eusebium convicti sunt prævaricati, & innovationem fecisse; ita ut illi quidem, qui * in hac sanctissimi Alexandrini archiepiscopi, & sanctissimi universalis concilii: & ego eidem consentio.

* Incertus est hic locus.

Βασίλειος ἐπίσκοπος Σελευκείας Ἰσαυρίας·

Basilius episcopus Seleuciæ Isauriæ dixit: Sequor ea quæ a sanctissimo vestra adversus Flavianum & Eusebium quondam episcopos ordinata sunt, & consentio omnibus definitiva vestra beatitudinem. Etenim ipsi fecisti ea quæ prius ordinati sancti patres fuerunt & justeruat adversus prævaricatores fidei: & quidem sacerdotes sunt, alienos esse a sacerdotio; & vero laici sunt, hos fieri * ab anathemate.

* Ab anathemate.

Θεόδωρος ἐπίσκοπος Ταρσοῦ·

Theodorus episcopus Tarsensis civitatis dixit: Prolatæ adversus Flavianum & Eusebium sententiæ a sancta synodo, sicut justæ & canonice promulgatæ, & ego consentio.

Ῥωμανὸς ἐπίσκοπος Μύρων τῆς Λυκίας·

Romanus episcopus Myrensis civitatis, provinciæ Lyciæ, dixit: Et ego concors sum in quo a sanctissima & beatissima sancta synodo Flavianum & Eusebium; * & juste adversus eos prolatæ sententiæ.

* Incertus est hic locus.

Φώτιος ἐπίσκοπος Τύρου·

Photius episcopus Tyri civitatis dixit: Consona & mea profitetur parvitas sententiæ sancti hujus & universalis concilii, alienos faciens Flavianum & pellimum Eusebium a sacerdotio, tamquam contraria fuerint sanctæ Nicænæ concilio, & quod paulo ante in hac splendida Ephesina metropoli congregatum est.

Ἰωάννης ἐπίσκοπος Ταβίας·

Julianus episcopus Tabiæ civitatis dixit: Deleo quidem, ad hanc triflem vocem venientes. Talis enim prudentium lex est. * Sed quoniam pro pietatis affectione magni universalis concilii præsides Flavianum & Eusebium definitioni patrum subjecerunt, hi quæ legitime facta sunt, consentio.

* Sed quoniam pro pietatis affectione magni universalis concilii præsides Flavianum & Eusebium definitioni patrum subjecerunt, hi quæ legitime facta sunt, consentio.

Φλωρέντιος ἐπίσκοπος Λυδῶν·

Florentius episcopus * Lydorum civitatis dixit: Quoniam hoc sanctæ & magnæ synodo placuit, quæ qui divinas leges * prævaricantur, ex ejus fauces ore damnari; adversus Flavianum & Eusebium quondam episcopos similia & ego vestræ sanctitati decerno.

* Lydorum civitatis.

Μαξιμιανὸς ἐπίσκοπος Σμυρνῆς·

* Maximianus episcopus * Synanedrii dixit: Sequor in omnibus, quæ sunt ordinata a sancta synodo (quæ & magis superminent parvitatem) adversus Flavianum & vaide pellimum Eusebium; & consentio eorum damnationi.

* Synanedrii.

Μακάριος ἐπίσκοπος Νίσσης·

* Macarius episcopus Nyssenæ civitatis dixit: Quoniam sententiæ repetitæ sunt contra Flavianum & Eusebium quondam episcopos, ideo & ego eis suffragari eorum facta diminuitque consentio.

* Macarius episcopus Nyssenæ civitatis dixit: Quoniam sententiæ repetitæ sunt contra Flavianum & Eusebium quondam episcopos, ideo & ego eis suffragari eorum facta diminuitque consentio.

* Κωνσταντῖνος ἐπίσκοπος Βοστρῶν·

Constantinus episcopus Bostrenæ civitatis dixit: Consentio & ego justæ depositioni, quæ adversus Flavianum & Eusebium quondam episcopos a sancta synodo prolata est, & concors sum sententiæ bene ab ipsa definitæ.

Σύμμαχος ἐπίσκοπος Ἱερᾶς πόλεως·

Stephanus episcopus Hierapolitanæ civitatis dixit: * Sequor & ego * vestræ sanctitatem adversus Flavianum & Eusebium quondam episcopos prolatam sententiam, tamquam * prævaricantes contra canones, qui in Nicæa & hic pridem constitu-

BALUZII NOTÆ.

a Rufinus pro graphis editionis Labbeanæ. Legendum, *exſcripſit eſt ſanctiſ.* b Omnia verba eremplaria habent *ſabaoth* ſed *ſanctiſ.* c Et hoc quoque inſigne mendum eſt editionis Labbeanæ, pro quo reponendum, *Domni reverentiſſimi, Epiſcopi Apamenæ ecclaiſiæ Domnus.* d Pariſ. & Divion. *in iuſta & legitima depoſitione.*
e Codex Corbeienſis & hic & paulo poſt *prævaricari*. Et in altero hoc codex quoque Parisiensis habet *prævaricari*. Divionenſis huic *prævaricare*, infra *prævaricaſti*. f Pariſ. & Divion. *ſupra ſe*.
g Divion. *in eam ſententiam*. h Vetuſtus liber & editiones, *a ſe ſanctiſſimi prælati*. Nemo laticinii poſcit quin edito Romana ſit elegantior.
i Conjunctim non extat in vetuſtis exemplaribus manuſcriptis, neque in antiqua editionibus. Addita eſt in Romana. k Vetuſtus liber, *Epidaurum*. l Pariſ. *prævaricari ſunt*.
m Quamquam in codice Parisiensi repetitur hoc loco, tamen tamen eſt cum reponendum eſt ante cetera editionis Labbeanæ. Nam reliquæ omnes & codex Corbeienſis & Divionenſis legunt *Marcianum*. n Pariſ. & Divion. *Synodo eſtoriaſi Corb. Synodus eſtoriaſi*.
o Pariſ. & Divion. *Sequor & ego vestræ ſanctitatis*. p Codex Pariſ. *prævaricatores*.

ACTIO TRIGESIMA.

statuti sunt; & alienos esse a consequenter ve-
ra definitioni contentio.

Ἀγλιωδὸς ἐπίσκοπος Νεαπόλεως Ἠνῆρα πα-
τριάρχης.

Actiones episcopus Neapolitanæ civitatis vete-
ris Epiri dixit: Sequor & ego quæ a sanctis pa-
tribus definita sunt in sententia, quæ adversus
Flavianum & Eusebium prolata est, alienatenos,
fieri judicavit sanctorum ⁸ sententia, ab episco-
patus dignitate.

Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Βηρυτοῦ.

Eustatius episcopus Beryti dixit: Manifes-
ta omnibus facta est forma definitæ ⁸ a nos-
tris sanctis patribus, qui hic pridem ex jussione
piissimorum & Christianissimorum nostrorum im-
peratorum congregati sunt, aperte ⁸ jubent, eos
qui conantur aliquid inquietare, aut disturbare, aut
addere fidei sanctorum patrum qui in Nicæa con-
venerunt, & hoc proprio gradu privari. Haeria-
nus ergo quondam Constantinopolitanus episco-
pus, & Eusebius olim Dorylæi præfuitum ha-
bens, contraria his sapientes, scipsos illi ⁸ omni-
bus terribili subjecerunt sententiæ.

Νικήφορος ἐπίσκοπος Λαοδικείας Τριμιθοῦς.

Nunectius episcopus Laodicæ Trimitariæ di-
xit: Contentio & ego ipse prolatam sententiam a
sanctis patribus adversus Flavianum & Eusebium
quondam episcopum.

Ὀλύμπιος ἐπίσκοπος Κωνσταντίας ⁸ Κύπρου.

Olympius episcopus Constantiæ civitatis Cy-
pri infulæ dixit: Concors & ego ium vestro lan-
cto & glorioso concilio, damnatos Flavianum &
Eusebium tamquam prævaricatores eorum, quæ
placitæ sunt in sancta Nicæna synodo, & in ea
quæ hic sub ⁸ tet. beata & sanctæ memoriæ pa-
tre nostro ⁸ & episcopo Cyrillo congregata est,
& consentio ⁸ justæ definitis a vestro magno &
sancto concilio.

Ἰωάννης ἐπίσκοπος Ῥόδου.

Joannes episcopus insulæ Rhodi dixit: Con-
sentio & ego ipse his quæ definita sunt a sancta
& magna vestra synodo in alienatione Flaviani
& Eusebii, eo quod prævaricati sunt quæ in san-
cta & magna Nicæna synodo definita sunt, & ea-
que sub ⁸ reverendo & sanctæ memoriæ patre
nostro & episcopo Cyrillo in hac Ephesia metropo-
poli ordinata sunt.

Κελεδιωνὸς ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας τῆς Πισι-
δίας.

Candidianus episcopus civitatis Antiochiæ,
provinciæ Pisidiæ, dixit: Omnibus regulariter
judicatis, ab omni sancta synodo sanctorum pa-
trum adversus Flavianum & Eusebium & ego consentio.

Στέφανος ἐπίσκοπος Ἀναζαρβοῦ.

Stephanus episcopus Anazarbenæ civitatis di-
xit: Consentio & ego ipse prolatæ sententiæ
a vestra sanctitate adversus Flavianum & Euse-
bium quondam episcopos, & alienos eos de se-
cero ⁸ exilimo ab hujusmodi dignitate, ⁸ & ab
quod prævaricati sunt prolata statuta a sancta &
magna in Nicæa congregata synodo, nec non
& quod conlequenter in hac civitate collecta
est.

Γεώργιος ἐπίσκοπος Σελευκείας Σορίας.

Geiontius episcopus Seleuciæ Syriæ dixit: Et
ego ipse consentio tanto vestro concilio, & alie-
nos decerno Flavianum & Eusebium ⁸ ab episco-
patus dignitate, tamquam prævaricatores eorum
quæ sancta sunt a sanctis patribus, qui in Ni-
cæa, & qui in Ephesia civitate collecti sunt.

Ῥεβῶνος ἐπίσκοπος Σαμοσατέων.

Rufinus episcopus Samosatenæ civitatis dixit:
Consentio omnibus quæ justæ prolata sunt ad-
versus Flavianum & Eusebium quondam episco-
pos, ⁸ & alienos ele exilimo ⁸ a sanctæ dignitate, tamquam prævaricatores eorum quæ
a sanctis patribus statuta sunt in Nicæa & in
Ephesi ⁸ congregatis.

Ἰκέσιος ἐπίσκοπος Ἐβραιοπόλεως.

Indimus episcopus Irenopolitanæ civitatis
dixit: Justæ promulgato judicio a vestra sancti-
tate in damnatione Flaviani & Eusebii quondam
episcoporum, qui prævaricati sunt prolata statu-
ta a sancta & magna synodo sanctorum patrum,
qui in Nicæa civitate collecti sunt, nec non
etiam qui paulo ante in hac Ephesi civitate,
confentio, & alienos eos de ⁸ cetero ab episco-
pali dignitate existimo.

Τιμόθεος ἐπίσκοπος Βελκαίων.

Timotheus episcopus ⁸ Balanensis dixit: Con-
sentio & ego ipse sententiæ a vestra
sancta synodo in damnationem Flaviani & Eu-
sebii quondam episcorum, ⁸ in quibus tant-
gredi sunt fini ea quæ placita sunt synodo, quæ
in Nicæa civitate & quæ nuper in Ephesi ⁸ col-
lecta est.

Θεόδοτος ἐπίσκοπος Κανώβα.

Theodotius episcopus Canobæ civitatis dixit:
Patrum in omnibus definita sunt, & sancta synodo
de Flaviano & Eusebio quondam episcopis, & alienos eos existimo ab episcopatus dignitate,
tamquam prævaricatores statutorum patrum, qui
in Nicæa & qui in Ephesi convenerunt.

Σέλκωλος ἐπίσκοπος Ἀμμωνίας.

Seleucus episcopus Amaliæ dixit: Hic quæ le-
gitime & regulariter de Flaviano & Eusebio a
sancta synodo decisa sunt, & ego ipse concors
efficior, & consentio ⁸ alienos esse ab omni secu-
dotali ministerio.

Πέτρος ἐπίσκοπος Γαγγρῶν.

Petrus episcopus Gangrenæ civitatis dixit: Et
ego

ANSO CHRISTI 451.

ego concors sum sententiæ sanctorum patrum in A
damnatione Flaviani & Eusebii. *

(Eurychius episcopus Hadrianopolis veteris
Epiri, dixit similiter.

Claudius episcopus civitatis ⁸ Anchiani veteris
Epiri, dixit similiter.

Simeon episcopus ⁸ Amiæ, dixit similiter.

Elias episcopus Hadrianopolitanus ⁸ Asiæ di-
xit similiter.

Lucas episcopus Dyrrachenæ civitatis, dixit
similiter.

Βασίλειος ἐπίσκοπος Τραϊανεῖς ἔθνους.

Basilius episcopus Trajanopolitanus Rhodopes
provinciæ dixit: Sententiæ hujus magnæ & B Apostolicæ & ego consentit parvitas adversus
Flavianum & Eusebium.

Δουκιμάσιος ἐπίσκοπος Μαρωνίας.

Ducimasius episcopus ⁸ Maronæ dixit: Pro-
latæ sententiæ a sancta magna synodo adversus
Flavianum & Eusebium consentit & mea humilitas.

Ἀλέξανδρος ἐπίσκοπος Σεβαστῆς.

Alexander episcopus civitatis ⁸ Sebastæ dixit:
Quæ prolata est a sanctis patribus adversus Fla-
vianum & Eusebium sententiæ & ego ⁸ similiter
consentio.

Οὐράνιος ἐπίσκοπος Ἱμεραίας ἐπαρχίας Ὀρ-
θοδοξίας, ἐξιμνήσθω αὐτοῦ Εὐδοκία ὁ ἀρχιεπίσκοπος
τῆς Ἐκκλησίας.

Uranius episcopus ⁸ Himeronum civitatis, pro-
vinciæ Orthodoxæ, interpretante se ⁸ Eulogio pre-
sbytero Ecclesiæ, dixit: Quotquot sunt sunt prae-
varicati sententiam sanctorum patrum qui in Ni-
cæa & qui in Ephesi convenerunt, hi non so-
lum ab ecclesiastica dignitate debent expelli, ⁸
verum etiam gladio submiti. Oportebat enim,
videntes eos qui ante fe facrum, quali subja-
cerunt: pœnæ, recedere ab hujusmodi conatibus. Quoniam igitur Flavianus & Eusebius prae-
varicatores eorum extiterunt, hos & ego ⁸ alie-
nos ab episcopatus dignitate, & dignos ⁸ multis
millibus malis esse debitos.

Ἀθανάσιος ἐπίσκοπος Ὀρθωσίας.

Athanasius episcopus ⁸ Orthosiæ dixit: Et
ego consentio in damnatione Flaviani & Euse-
bii, ⁸ & alienos eos ⁸ ab omnibus sacerdotibus
ministerio.

Θεόδωρος ἐπίσκοπος Κλαυδιουπόλεως.

Theodorus episcopus Claudiopolitanus dixit:
Consentio hic quæ a sancta synodo judicata sunt
in damnatione Flaviani & Eusebii, ⁸ ut qui non
permaneferunt in regulis trecentorum decem &
octo patrum, & statutis sancti concilii, quod
dudum in hac Ephesia civitate collectum est,
⁸ & similia decerno eorum quæ justæ a vestra
sancta synodo dicta sunt.

Λεόντιος ἐπίσκοπος Ἀσκαλώνος.

Leontius episcopus Ascalonenitis dixit: Con-
sentio omnibus quæ a sanctis patribus adversus
Flavianum & Eusebium decreta sunt, quatenus
alieni sint ab omni sacerdotali dignitate.

Φωτεινὸς ἐπίσκοπος Λύδδης.

Photinus episcopus ⁸ Lyddæ dixit: Recte &
juste quod hic pridem coporum sanctum conci-
lium definivit, ⁸ nihil ab aliquo mutilari eorum
quæ in Nicæa, ⁸ vel in eo ordinata sunt. Prop-
pier quod consentio his quæ nunc a sanctis pa-
tribus ⁸ statuta sunt, & alienos ab episcopatus
gradu Flavianum & Eusebium, qui aut sunt
prævaricati ea quæ in sancta synodo sunt ordi-
nata.

Ἀνατόλιος ἐπίσκοπος Ἀμωνιάδος.

Anatolius episcopus Ateopolitanus dixit: Au-
diens cognitionem, quæ inter ⁸ reverendissimum
presbyterum & archimandritam Eutychem & Eu-
lebium & Flavianum habita est, & ex prolatis
monimentis & porrectis libellis reprehendens eo-
rum petitiam, concors effectus & ego sanctis pa-
tribus, alienos eos ⁸ feci ab omni sacerdotali di-
gnitate, id est, Flavianum & Eusebium.

Θεόδοτος ἐπίσκοπος Ἀμαθοῦντος.

Theodotius episcopus Amathuntenæ civitas
tis dixit: Flavianus & Eusebius, qui sanctorum
patrum, qui in Nicæa & qui in hac pridem ci-
vitate collecti sunt, ⁸⁸ definitiones non collogien-
runt, & a sedibus patrum dimissi sunt, ⁸⁸ etiam
alieni ab episcopali dignitate; a me facti sunt.
Sequor enim ea quæ a sanctis patribus decreta
sunt.

Ἐλπιδοφόρος ἐπίσκοπος Μαιουμᾶ.

Paulus episcopus ⁸⁸ Majumanæ civitatis dixit:
Et Flavianus & Eusebius, qui sanctorum pa-
trum & ex ea quæ in sancta synodo congregatum
statuta prævaricati sunt, & pœnam non ⁸ dignam

a Hanc vocem non habet idem codex Parisiensis. In Divionensi addita est supra lineam.
b Veteres libri, *Ἀθανάσιος*, *Ἀθάνατος*. c Divion. & Paris. *Ἀνατόλιος*.
d Paris. & Divion. *ἐξιστῶν*. e Mallius in Divion. & Corb. *a sancta synodo*.
f Paris. & Divion. *ἐξιστῶν*. f Deest omnino in Parisiensi. Deerat etiam olim in Divionensi.
g Paris. & Divion. *ἐκκλίνω*. h Hæc *& ego ipse* desunt in codice Parisiensi. In Divionensi addita sunt supra lineam. i Divion. *justæ prolatæ sententiæ*, sed ego pars mendosa hoc est & vacuo *sententiæ* ab ea addiamus qui non videbit emendationem. k Veteres exemplaria, *reverentissimo*.
l Eadem exemplaria, *exilimus hoc justi*. m Legendum, *ex quod prævaricati*. Et illud quoque repugnandum est inter certa edictilia Ἀθανάσιος exemplaribus.
n Corb. *& alienos eos esse*. Sic etiam Divionensis & Parisiensis. o Eadem, vetera exemplaria, *pœnæ*.
p Hanc lectionem ceteroquin codex Parisiensis, Mallii in Corbeiensi manuscripto, & Divionensis, *Ἀθάνατος*, *interre episcopali*. q Corb. *Ἀνατόλιος*, Paris. *Ἀνατόλιος*.
r Veteres editiones, *prolatæ justæ*. Sic etiam codices Corbeiensis & Parisiensis.
s Paris. & Divion. *in quod*. t Corb. *ab ea*.
u Paris. & Corb. *in margine, & ultimo fere*. v Paris. & Corb. *& alienos*.

w Poli professionem Petri Episcopi Gangrenæ civitatis Rufinus quandam *notum* appellat, & dum aliam ante professionem Rufini Episcopi Trajanopolitani in margine vero ita adnotat, *A fides hic usque ad finem illud in mea & in Arimini Graeca non est. In alia tamen Graeca fe inveni ut hic in Latina text.* Eandem annotationem fuit verbis pofsit Corbaeus, in quibus tamen non omnia expressit quæ apud Rufinum habentur. Insuper in codice Rufini & in Arimini Graecae professionem Burchii, Claudii, Simeonis, Heliæ, & Lucae, & Dulcii, *Antiochiae*. Illius Episcopi professionis deerit in libro Corbeiensi. Non deest tamen in Divionensi, sed longiori excisde omnes hoc ab ille Episcopum appellat. x Repone *Amiae*. Error est adnotatio Labbeanae. Paris. & Divion. habent *Amiae*, Corb. *Amidae*.
y Hæc non deest in Corbeiensi & Divionensi exemplaribus. Insuper non illius Episcopi interlocutio desiderantur in Parisiensi.
z Omnia vetera exemplaria legunt *Maronia*.
a Veteres libri: *Quæ prolata est sententia a sancti*. Sed idem codexus non habent *pœnæ* post *sententiæ*.
b Veteres libri, *Βελκαίων*, *Νίκαιον*. c Annotatio Rufini. *Rufinus hic sequitur quadaque that, humilitiam praeditat.*
d Veteres libri: *Quæ prolata est sententia a sancti*. Sed idem codexus non habent *pœnæ* post *sententiæ*.
e Veteres libri, *Ἀθάνατος*, *Νίκαιον*. f Jidum libri, *Νίκαιον*. g Rufinus.
h Paris. & Divionensis habent *Θαλασσῆς*. Sed melior est editio vulgata.
i Codex Parisiensis non habet verum *ut*. In Divionensi addita est supra lineam.
k Divion. & Paris. *& ab sancta synodo*. l Paris. *Ἀμάθοντος*, Divion. *Ἀμάθ*.
m Veteres libri, *nihil a nobis*. n Mallii in Corbeiensi & in Divionensi, *vel in eo*.
o Codex Paris. *confirmata sunt*. p Paris. & Divion. *religiosum*. q Divion. *facio*, sed idem codex, *definitionem*.
r Veteres libri, *aliunde & ab episcopali dignitate facti sunt*. s Corb. *Ἀμάθ*.
t Ad Eugen. elegantiae hanc lectionem nobis pateuit. Veteres enim editionis & libri calamo exarati habent *Μαιουμᾶ*, ad Lego, *Ἡλιουπόλεως*. Hæc quoque commentatus inter certa typographia editionis Labbeanae.
u Veteres exemplaria: *pœnam qui in Nicæa & qui pridem in Ephesi convenerunt*.
v Eadem vetera exemplaria, *damnati sunt a nostra & ab episcopali*. Corb. *ab episcopali*. Divion. & Paris. *ab episcopali*.

ACTIO PRIMA. ti a nuce collecta sancta synodo, decrevi & ego
A ab eorum impietate recessimus, adscribentes.

ANNO CHR. 449.

Διονύσιος ἐπίσκοπος Σικελιῶν εἶπε.

Dionysius episcopus Sycamazonensis dixit: Πιστεύω τὴν ἁγίαν Νίκαιαν πόλιν εἰρήνης εἶναι· Φλαβιανὸς καὶ Εὐσέβιος, μονὰς ἐν τῇ ἁγίᾳ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ τῶν ἁγίων πατέρων, οἱ ἐν Νίκαιᾳ καὶ ἐν Ἐφέσῳ συνελθόντες, ἀποδεικνύουσι μηδὲν ἐπιτρεψάντων, ἢ κατὰ τὴν ἀνάγκην ἐπιτρεψάντων, ἢ κατὰ μετάνοιαν, ἢ κατὰ ἀγνοίαν, ἢ κατὰ ἀπάτην, ἢ κατὰ ἀπόφασιν τῶν ἁγίων πατέρων ἀφορίσαντες τὴν ἁγίαν σύνοδον, ἀφορίζεται καὶ ἡ ἁγία σύνοδος· ἀφορίζεται καὶ ἡ ἁγία σύνοδος· ἀφορίζεται καὶ ἡ ἁγία σύνοδος.

Credo sanctam Nicæam civitatem esse: Flavianus & Eusebius, quoniam in sanctorum patrum, qui in Nicæa & in Ephesio convenerunt, definitionibus minime permanserunt, & prævaricati sunt, & ἀναγκαστικῶς, & propter hoc damnati sunt sententia Isupius præsentis sanctæ synodi, & etiam a me sanctis patribus concordante, episcopali privati sunt dignitate.

Ἐκφώνησις ἐπίσκοπου Ἱερῆς.

Epiphanius episcopus Pergensis civitatis dixit: Ἐκστατικῶς ἐμεμόρεν στε κυρ μοῖ, δακρυόεν νέρο ἀνίμι; contors & ego efficior in damnatione Flaviani quondam Constantinopolitani episcopi, & Eusebii qui olim Dorylææ civitatis tenuit præsulatum.

Βικτώρ ἐπίσκοπος Σαλῶν.

Barnabius episcopus Salonitanæ civitatis dixit: Ἐν τῇ ἁγίᾳ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ τῶν ἁγίων πατέρων ἐν Ἐφέσῳ ἐκρίθη·

ACTIO PRIMA. qui postmodum in Ephesia civitate congregati sunt.

Θεόφιλος ἐπίσκοπος Καβάνων·

Theopemptus episcopus Cabasenus dixit: Grave præsium quidem, quod a manifestissimis inimicis est: a fictis vero & deceptoribus amicis, dutius, nocent enim per simulationem, & quamvis simpliciores ⁸ a pietate substrahant, & longe ab ecclesiastici ordinis dogmatibus. Reverendissimus igitur Flavianus magnæ Constantinopolitanæ urbis quondam episcopus, confirmare desiderans perniciosi Nestorii dogmata, ⁹ per multa ostensus est hæreticus, nec non & Dorylæi civitatis ¹ male factus quondam episcopus Eusebius, similia Flaviano sapiens ² deprehensus est. Quoniam ergo & sancta hæc & magna synodus, quia non permanserunt idem in sanctorum patrum doctrinis, justam damnationis adversus eos sententiam protulit, concors & ego sum his omnibus, ³ quæ a sancto concilio ⁴ super his statuta sunt, quatenus manifestum sit, alienos eos ⁵ esse ab episcopatus dignitate, & omni sacerdotali ministerio.

Καλοκύρος ἐπίσκοπος Ἀστυπύλης, ἐφελκυσθεὶς αὐτῶν λαῒς δικαίοις αὐτῶ·

Calosirius episcopus Asiinoenitis, ⁶ interpretante eum ⁷ Elia diacono suo, dixit: Et ego hæc eadem quæ & præcedentes sanctissimi episcopi in damnatione Flaviani & Eusebii quondam episcoporum, ⁸ confiteor & confentio in omnibus quæ definita sunt a sancta synodo.

Ἰωάννης ἐπίσκοπος Ἡρακλείας·

Joannes episcopus ⁹ Heracleæ dixit: Si ¹ cum, qui scandalizavit unum de pusillis, eum amarissime pœnæ divina Scriptura definivit sententia: quid ² patientur dignum ³ impietate, qui omnem fere orbem terræ in præsenti contubernavit, & fidelium his qui fecleratis Nestorii dogmata colunt, quantum ad ipsos pertinet, præstiterunt? Insuper etiam paganis & Judæis ad deridendum & detrahendum Christianæ fidei dederunt licentiam, quasi ⁴ ulque in hodiernam diem recta & immaculata nostra fides ignotata sit, quæ a sanctis patribus per Spiritum sanctum in Nicæa ex capitulis, confirmata vero paulo ⁵ ante in hac metropoli: & hoc ⁶ sanctissimo concedente collegio, sancta & ⁷ præcipiente concordia abicidi a sacerdotio cum, qui autus fuerit novum aliquam inquisitionem, ⁸ aut expositionem superintroducere his, quæ plenissime per sanctum Spiritum, sicut dixi, sunt exposita, sed hoc quidem justum decretum supra memorati contemnentes, quod sibi placuit pregerunt. Occasio vero

A fuerat inimicitiarum adversus præditum presbyterum Eutychem, ⁹ illi circa catholicam fidem tutio, quam usque in finem idem ¹ religiosissimus vir immutabilem conservavit. Et hoc damnationis ejus crimen inventum est. Abominatis est enim peccatori Dei cultus. Flavianus igitur & Eusebius decentes sanctorum patrum nolitum subjacent sententiæ, a pastoris hoc concilio ² expulsi sacerdotio, innovatæ fidem volentes, & Nestorii ³ imprudenter dogmatibus congruentes; quantus de cetero nulla innovatio perpetuæ adversus piam & ⁴ rectam religionem.

Ἡρακλείδης ἐπίσκοπος Ἡρακλείας·

Heracleides episcopus ⁵ Heracleensis dixit: ⁶ Secundum ea quæ definita sunt a sancta ⁷ synodo, ⁸ consors & ego fuit ⁹ confessus in damnatione Flaviani & Eusebii quondam episcoporum.

Ἰσαὰκ ἐπίσκοπος Ἐλευθερίας·

Hæc episcopus ¹ Eleutheriopolis civitatis dixit: Hæc eadem & ego profiteor, quemadmodum & ante me sanctissimi patres & episcopi, in damnatione Flaviani & Eusebii quondam episcoporum.

Γεμελλῖνος ἐπίσκοπος Ἐρυθρᾶς·

Gemellinus episcopus ² Erythrenis dixit: ³ Qui sanctorum patrum doctrinis bene exposita ⁴ habentibus non obtemperant, seipsos ecclesiasticis subjiciunt sententiis. Hoc & in præsenti est inventus. Quoniam ergo aliqua displicentia ⁵ spiritualibus nostris patribus, qui venerabilem illum trecentorum decem & octo episcoporum numerum compleverunt, & his qui dudum in Ephesia metropoli eorum acta confirmaverunt, inquisitio facta est ab Eusebio Dorylæorum episcopo, & Flaviano Constantinopolitano judicante & acquiescente retractari aliquid eorum, quæ ⁶ non continentur in præditis doctrinis; nostrarum ⁷ est subjicere eos definitæ sententiæ a sanctis patribus, ⁸ primo in Ephesia metropoli hoc approbantibus, & deponendos esse, & ab omni ecclesiastico agmine abici alienos.

Ἀτάλιος ἐπίσκοπος Τραλλέων·

Apollinius episcopus ⁹ Tallex dixit: His quæ a sanctis patribus eo tempore in Nicæa congregatis, exposita sunt pro catholica fide quæ ¹ per Christum est, ² confirmantes hæc Ephesia metropoli, quia contraria sapientes & gerentes Eusebius & Flavianus inverti sunt, & interpretantes quæ ibi continentur ³ sanctorum, & a sancta hac & universali synodo sunt damnati, & alieni ab omni sacerdotali agmine ⁴ facti: ideoque & ego concordo & confirmo.

Γενέθλιος ἐπίσκοπος Ἐμμαόντων μεγάλων·

Genethlius episcopus ¹ majoris Hemmaontitanæ civitatis dixit: Hæc eadem & ego, quæ ² prædecessores mei sancti patres super damnatione Flaviani & Eusebii quondam episcoporum fiat, ³ profitetur, & damnandos eos esse decerno.

Κύρος ἐπίσκοπος Βαβυλῶνος·

Cyrus episcopus ⁴ Babylonis dixit: Et ego confentio his quæ a sanctis patribus super damnatione Flaviani & Eusebii quondam episcoporum definita sunt.

Ἀθανάσιος ἐπίσκοπος Βυτῆδος·

Athanasius episcopus ⁵ Butiridis civitatis dixit: Sequens & ego justæ promulgatam sententiam adversus Flavianum & Eusebium, ⁶ profitor, & ⁷ confentio decretis, quæ super eos definita sunt.

Φωτεινὸς ἐπίσκοπος Ταλχίρων·

Photinus episcopus ⁸ Teutyrenæ civitatis dixit: ⁹ Secundum ea quæ conflituta sunt a sanctis patribus, & ego decerno, confirmans ab eis factam damnationem Flaviani & Eusebii quondam episcoporum, ¹ & confentio decretis omnibus, quæ contra eos ² definita sunt.

Θεόδοτος ἐπίσκοπος Κλεοπατεῖδος·

Theophilus episcopus ³ Cleopatridis civitatis dixit: Concordo & confentio his quæ sancta hæc & universalis synodus definivit adversus Flavianum & Eusebium quondam episcoporum, ⁴ & concors efficior in omnibus quæ adversus eos statuta sunt.

Παμφίλιος ἐπίσκοπος Παράλων·

Pamfilius episcopus Paralii dixit: Concors & ego efficior his, quæ placuerunt sancto & magno huic concilio super damnatione Flaviani & Eusebii quondam episcoporum.

* Σωσίας ἐπίσκοπος Σωζούσης·

Sosias Episcopus Sozusin civitatis dixit: Quæ definita fuit a sanctis patribus super damnatione Flaviani & Eusebii quondam episcoporum, justa congnoscens, his & ego concors efficior.

Θεόδοτος ἐπίσκοπος Πισιδίας·

Theodotus episcopus ⁵ Pisidiæ civitatis dixit: ⁶ Expedibus Flaviano & Eusebio quondam episcopis, ⁷ & nati non fuisse, ⁸ sed mala attinuisse ⁹ circa colla eorum, & in mare projici, quorum scandalisaverunt animas simplices. Et propter hoc concors efficior in damnatione eorum, tamquam qui prævaricati fuit ¹ definitiones sanctorum patrum in Nicæa & in Epheso ante hoc congregatorum.

Concil. General. Tomo IV.

Θεόδωρος ἐπίσκοπος Βάσσων·

Theodorus episcopus ² Bassenis civitatis dixit: Hæc eadem & ego habeo dicere, & agere, & tacere, ³ quæ placuerunt sancto huic conventui: et in his confentio et concordo super damnatione Flaviani et Eusebii quondam episcoporum

Ῥοῦφος ἐπίσκοπος Κυζικοῦ·

Rufus episcopus Cyrenensis dixit: Flavianus et Eusebius quondam episcopi fibimetipsis causa damnationis effecti sunt, ⁴ qui sanctorum patrum dogmata ausi sunt retractare. Et ego igitur consentio et concordo in eorum damnatione, quæ a sancta et ⁵ magna hac synodo promulgata est.

Ζώσιμος ἐπίσκοπος Κυνοκεφάλων·

Zenon episcopus Rhinocurenensis civitatis dixit: ⁶ Licet frœnum ⁷ et omni trifitia plena, et amarissimis lacrymis digna, adversus quosdam episcopos a sancta et ⁸ magna synodo sententia prolata sit; verumtamen propter multam iniquitatem et impietatem impii Eusebii, ⁹ et fedati ejus infamia et cæcitate Flaviani, sicut hæc nominentorum lectio manifestat, ¹ sequentes complasionis et fraternæ caritatis jura, congenitorum consentimus adversus eos promulgato justo judicio.

Αὐξάνων ἐπίσκοπος Ζυγῆς·

Lucanus episcopus Zygenæ civitatis dixit: Flavianum et Eusebium quondam episcopos, convictos in prævaricatione eorum quæ in Nicæa et quæ in Epheso a sanctis patribus pridem congregatæ definita sunt, condemno et ego secundum statuta ² totius hujus sancti concilii.

Αὐτόνομος ἐπίσκοπος Σεβεννύτης·

* Autonomis episcopus ³ Sebennytensis civitatis dixit: Licet lacrymis digna sit, quæ adversus Flavianum & Eusebium sententia prolata est (oportet enim nos justa compassionis legem conservare de reprimendis malitiis) attamen sequens & ego sanctum hoc & universale concilium, consentio his quæ adversus eos definita sunt.

Ἰσαὰκ ἐπίσκοπος Ταύεως·

Isaac episcopus ⁴ Tavensis civitatis dixit: Contra fœmetipsos Flavianus & Eusebius quondam episcopi elicuerunt sententiam, ⁵ quantum intelligitur ex gestis quæ in Nicæa & in hac civitate collecta sunt, ⁶ ab octo ducentis, tantorum congregatorum episcoporum, præsente eis & sancto Spiritu, ex eo quod prævaricati fuit ea quæ illo tempore gesta sunt. ⁷ Confiteantur ergo, secundum voces ⁸ religiosissimorum patrum, alienos eos esse ab omni sacerdotali ordine.

ACTIO PRIMA.

SALUZII NOTÆ.

a Eutrem typographicum editionis regiæ secutus est Labbeus. Alia omnes & vetera exemplaria habent; *Φ & pietate*, b Divion. & Paril. *per omnia*. Vulgatus lectio extat in margine libri Divionensis.
c Idem libri, *malefactor*, *convivibus*. Idem in margine, *ut deponebuntur* d Paril. *convivibus*, Divion. *Idem in margine*, *et deponebuntur* e Corb. que *in sandie*. f Vetores libri, *super eos*. g Paril. *offs episcopum*.
h Vetores libri & editiones ante Venetam, *interpretante se Helia*. Vetera per omnes, *interpretante & Helia*. Hæc opinor cum efficere Romani. i Paril. & Divion. *Ephesiorum*.
k Vetores libri, *Ephesii*. Quæ lectio melior est *Sed* sed minus elegans.
l Idem libri, *pertinent*. m Paril. & Corb. *usque hodiernam*. n Divion. *usque hodiernam*.
o Idem codices, *esse & ab hac*. p Corb. *concedente*, Paril. & *hac a sanctissimo collegio sancta*.
q Paril. *& per expositionem super introducere*. Divion. *& per expos. insuper introducere*.
r Et hoc quoque recensebimus inter cetera typographica editionis Labbeanæ. Reprehendunt ergo illa *circa*, ut legitur in superioribus editionibus & in antiquis exemplaribus. s Divion. & Paril. *nuovensissimus*.
t Codicum nonnulli verborum meminerunt Romani. Nam in antiquioribus exemplaribus & in libris nostris legitur *sacerdotalis expulsi*. u Paril. *improbidenter*; Divion. *indecenter*; & in margine *ut improbidenter*.
v Paril. *Nestorii*. Divion. *Nestorii*, *Corb. Nestorius*. *Nestorii*.
x Paril. & Divion. *Secundum quæ*. y Vetores, *Eleopolitæ*.
z Idem *mensura*, *Mensurum*. a In Omnes vetores, *Spiritualibus*.
b Idem libri, *indecenter*; & in margine, *ut subdolent*. c Vetores, *libri & edit.* Venetæ. Romani Graecum textum secuti sunt ad Latinum. d Id omnia editiones & omnes exemplaria habent. Romani quoque *ab omnibus*, *omnium*, *omnibus*, *omnium*, *omnibus*, *omnium*, *

ACTIO PRIMA.

Φιλόκλεος ἐπίσκοπος Ζεγγλίκης.

Philocaus episcopus Zeglynis civitatis dixit: Lectis synodalibus formis, quæ a sanctis patribus de catholica fide ⁵ statutæ sunt, ⁶ cognovimus ex his quæ nunc prolata & relecta sunt, monimentis, Flavianum & Eusebium quondam episcopos, ⁷ retractantes ea quæ bene sunt placita sanctis patribus: idcò & ego consentio in eorum damnationem, secundum ea quæ ab hac sancta synodo ordinata sunt.

Ἡσύχιος ἐπίσκοπος Ἐφεσιακῶν μικρᾶς.

[a] Hesius episcopus Hermopolis minoris dixit: Adversus scipsos Eutebius & Flavianus, secundum quod ex gestorum serie ostenditur, protulerunt sententiam: quia post definitionem sanctæ universalis, id est, Nicænæ concilii & Ephesini, alterum fèbem exponere ausi sunt, inferentes subtrepitiis increpationes, quæ in præcedentibus sanctis conciliis definitæ sunt: & præfente hac sancta & universali synodo eos damnante, sanctis definitionibus eorum concors efficitur.

Βαρσοῦμᾶς πρεσβύτερος & ἀρχιμανδρίτης, ἱερωμένος αὐτῶν Εὐσεβίου μοναχός.

Barsumas presbyter & archimandrita, ⁸ interpretante eum Eusebio monacho, dixit: Et ego sequens sanctos patres qui in Nicæa convenerunt & qui ⁹ in Epheso prius, nunc vero vestram sanctitatem, Flavianum quondam Constantinopolitanæ civitatis episcopum, & Eusebium, damnatos a vobis, ¹ condemnabo, scient, quæ a vestra sanctitate acta sunt, secundum Dei timorem cite confoda.

Εὐτυχοῦς τοῦ ἁγιωτάτου & θεοφιλεστάτου.

Δόξαρος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας, ὁ ἀνάθεμα ὑπέγραψα.

[b] Dioscorus episcopus Alexandriæ, definiens subscripsi.

Ἱερόθεος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων.

Juvenalis episcopus Hierosolymorum, definiens subscripsi.

Δόμνος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας.

Domnus episcopus Antiochenæ civitatis, definiens subscripsi.

Σάμψων ἐπίσκοπος Ἐφέσου.

Stephanus episcopus Ephesi, definiens subscripsi.

Θεόδοτος ἐπίσκοπος Καππαδοκίας.

Thalassius episcopus Cæsaræ Cappadociæ, definiens subscripsi.

Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Λεύκης Τελκίας.

Eusebius misericordia Dei episcopus metropolis Ancyræ ¹ Galatiæ, definiens subscripsi.

Κύρος ἐπίσκοπος Ἀφροδισιάδος.

Cyrus episcopus episcopæ ² Aphrodisiadis metropolis sanctæ Dei ecclesiæ, definiens subscripsi.

Ἐρμείβιος ἐπίσκοπος Κορίνθου.

Eusebius episcopus ³ Corinthi, definiens subscripsi.

Διοσθῆς ἐπίσκοπος Κυζίκου.

Diogenes episcopus Cyzici, definiens subscripsi.

Ἰωάννης ἐπίσκοπος Σιβενίκων.

Joannes episcopus Sebastiæ, definiens subscripsi.

Βασίλειος ἐπίσκοπος Σελευκείας Ἰσαυρίας.

Basilius episcopus Seleuciæ Isauriæ, definiens subscripsi.

Καὶ οἱ λοιποὶ τάκτοι ὑπὸ ὑπογραφῶν.

Εὐσεβὴς ὁ τῆς Ἐφέσου ἐπίσκοπος.

Theodorus episcopus Tarsi, definiens subscripsi.

Ῥωμανὸς ἐπίσκοπος Μυροῦντος.

Romanus episcopus ⁴ Myrorum, definiens subscripsi.

Φωτεινὸς ἐπίσκοπος Τύρου.

Photinus episcopus ⁵ Tyri, definiens subscripsi.

Θεόδοτος ἐπίσκοπος Δαμασκοῦ.

Theodotus episcopus Damasci, definiens subscripsi.

Ἰουλιανὸς ἐπίσκοπος Τάβας.

Julianus episcopus Tabiæ, definiens subscripsi.

Φλωρεντῖνος ἐπίσκοπος Σαρδινίας.

Florentius episcopus Sardium Lydiæ metropolis, definiens subscripsi.

Μαρινιανὸς ἐπίσκοπος Συνάδων.

Marinianus episcopus Synadæ, definiens subscripsi.

Μαλωνὶς ἐπίσκοπος Νύσσης.

Malonius episcopus Nyssæ, definiens subscripsi.

Κωνσταντῖνος ἐπίσκοπος Βοστρηνῶν.

Constantinus episcopus Bostrenorum, definiens subscripsi.

Ἰωάννης ἐπίσκοπος Νικοπολιτανῶν πρίμας Ἀρμενίας.

Joannes episcopus Nicopolitanus primæ Armeniæ, definiens subscripsi.

Ἀκάκιος ἐπίσκοπος ἀντιοχείας.

Acacius episcopus ⁶ Antiochiæ, definiens subscripsi.

Ste-

BALUZIII NOTÆ.

a Corb. Zegilis, Divion. Zengulene, Paris. Zegnuline.

b Veteres libri & editiones, Sarnæ.

c Divion. cognovimus ex ea quæ nunc prolata & relecta sunt monumenta. Paris. cognovimus per ea quæ nunc prol. & recitata sunt monumenta.

d Veteres libri & editiones, Ἀξίωμα.

e Veteres editiones & codex Corb. Innovarunt Ecclesiæ. Codex Paris. In præsentia (corrige interpretante) ipso Eusebio.

f Paris. & Divion. in Βρῆνοῦ πρόσωπον.

g Melior est lectio veterum librorum, in quibus scriptum est, ἀφ' ὧν πάντων ἐκάστου.

h Antequam apparebit ad discludendas varias lectiones harum subscriptionum quæ occurrunt in antiquis exemplaribus non unus ter ut admonere earumdem subscriptionum non eundem esse ordinem in omnibus codicibus manuscriptis, & quemadmodum aut pulsari Episcoporum nomina pro eapsa aut infinita veterum librariorum. Nam, exempli causa, Juvenalis Hierosolymitanus, qui in editionibus Ario Corbejensi & Divionensi codicibus sequitur statim post Dioscorum Alexandrinum, in Parisiensi postponitur Domno Antiocheno. Joannes Episcopus Sebastiæ in antiquis codicibus & editionibus ponitur medius inter Eusebium Anczyranum & Cyrum Aphrodisiadis; idem paulo post reponitur post Diogenem Cyzicenum in Divionensi & Corbejensi. Sotheus modo in antiquis libris & editionibus Ἱερόθεος Ἱεροσολύμων & Μελέτιος Λαοδικείας præponuntur Diogeni Cyzicenæ, & hoc Meletius postponitur Quintillo. At infra, ubi rursum Quintilli & Meletii subscriptiones referuntur, qui supra pariter loco potiuntur post Quintilla, nunc in secundo locuti. Tum post Basilium Episcopum Seleucæ Isauriæ Stephanum Ephesiæ Episcopus infulæ Rhodi in codice Corbejensi, qui neque in aliis codicibus invenitur neque in editionibus: Denique in editione Lubbei, quæ Romanam & regiam imitatur, podia est in duobus locis mutata. Basilius Episcopus Seleucæ Cappadocicæ, nimirum in ultimo loco & in consilium quinto. Ex quo intuitus colligas quam facile ac proclive fuerit veteribus illis librariis in hoc labi, cum ipsi quoque editores Romani, vici sive consuetudine dedisiani, & studiosiani, non animadvertentes hoc a se poni subscriptionem ipsius Episcopi Constantinopolitanæ. Sufficiant de exemplis ita quæ diximus; ex quibus facile colligere possit eruditus lector utilitatem quæ proveniunt poterit ex adnotatione clarissimi Labbei, qui hæc in margine admonet Domnum Juvenali, præponi in codice Jesuico, in Bobiensi ponponi.

i Vox Galatiæ desideratur in omnibus antiquis codicibus & editionibus.

k Divion. & Paris. Cyrus humilis.

l Veteres libri, Aphrodisiadis.

m Veteres editiones & codex Divion. Corbeiensi, scilicet Dei ecclesiæ. Ita etiam Paris. qui quod non habet verum Dei ecclesiæ, Divionensis non ponitur in hoc loco in antiquis editionibus.

n Veteres libri, Apparentiæ.

o Veteres editiones, Τύρου.

p Veteres libri, Τυρεννίου.

q Veteres editiones, Τυρωνίου.

r Paris. Apparabit, Corb. Ariarathia, Divion. Arabia.

ANNO CHRISTI 451.

ACTIO PRIMA. Romanus.

Stephanus episcopus Hierapolitanus, definiens A subscripsi.

[a] Atticus episcopus Nicopolis, quæ est metropolis veteris Epiri, decretum cum sanctis patribus ac definiens subscripsi.

Meletius episcopus Larissæ ecclesiæ, facinorum tam pro episcopo Domno Apamenorum, quam etiam pro eo, definiens subscripsi.

[b] Quintillus episcopus Heracleæ, tenens locum sanctissimi archiepiscopi Thessalonicensis Anastasii, definiens subscripsi.

Eustathius episcopus Beryti, definiens subscripsi.

[c] Nunnechius episcopus Laodicæ metropolis, definiens subscripsi.

Candidianus episcopus Antiochiæ metropolis, definiens subscripsi.

Stephanus episcopus Anazarbi, decretum subscripsi.

Geronius episcopus Seleuciæ ⁴ Isauriæ, definiens subscripsi.

Rufinus episcopus Samosatenus, definiens subscripsi.

Indimus episcopus Irenopolitanus, definiens subscripsi.

Timotheus humilis episcopus civitatis Balanorum, definiens subscripsi.

Theodosius episcopus ⁵ Canothæ, definiens subscripsi.

Eutychius episcopus ⁶ Adrianopolis veteris Epiri, definiens subscripsi.

Claudius episcopus ⁷ Anchiaxi veteris Epiri, definiens subscripsi. C

Symeon episcopus Amidæ metropolis Mesopotamiæ, definiens subscripsi.

Elias episcopus ⁸ Hadrianopolis Asiæ, definiens subscripsi per Romanum episcopum Myrorum, eo quod ⁹ nesciam literas.

[d] Seleucus gratia Christi episcopus metropolis Amasiæ, definiens subscripsi.

Petrus episcopus Gangræ civitatis, definiens subscripsi.

Lucas episcopus ¹ Dyrrachii, definiens subscripsi.

[e] Antonius episcopus Lychodensis, definiens subscripsi.

Marcus episcopus Eunæ Hesaiæ, definiens subscripsi.

[f] Nonnulus episcopus Larissæ, definiens subscripsi.

Basilius episcopus ² sanctæ ecclesiæ Trajanopolis Concil. General. Tomo IV.

pro vincia Rhodopæ, definiens subscripsi.

Dociamsus episcopus sanctæ ecclesiæ, quæ est ³ Maronæ, provinciæ Rhodopæ, definiens subscripsi.

Constantinus episcopus ⁴ Demetriadis, definiens subscripsi.

Alexander episcopus sanctæ ecclesiæ, quæ est ⁵ Sebastæ Tarsensis, definiens subscripsi.

Sozon episcopus Philippensis, subscripsi.

Eulebius episcopus ⁶ Topirittanus Macedoniæ primæ, definiens subscripsi.

⁷ Maximianus episcopus Derrensis civitatis Macedoniæ, definiens subscripsi.

Hermogenes episcopus ⁸ Cassandriæ Macedoniæ primæ, definiens subscripsi.

B Diogenianus episcopus Remessianensis Daciæ mediterranæ, definiens subscripsi.

Lucas episcopus ⁹ Scupinæ Macedoniæ primæ, definiens subscripsi.

Cyriacus episcopus ¹ Tiocmadorum civitatis, & agens vices Theodisti reverendissimi episcopi Pelinnensis metropolis Galatiæ secundæ, definiens subscripsi.

Joannes episcopus Mediolani, quæ est Achaiæ, definiens subscripsi.

Joannes episcopus civitatis Himeræ provinciæ Oroceæ, definiens subscripsi.

Athanasius episcopus Opuntiæ, quæ est Achaiæ, definiens subscripsi.

Theodorus Claudiopolis ² Isauriæ, definiens subscripsi.

Olympius episcopus ³ metropolis Constantiæ Cypri definiens subscripsi.

Leontius episcopus ⁴ Alcalonæ, definiens subscripsi.

Photinus episcopus Lydiæ, definiens subscripsi.

Anastasius episcopus ⁵ Aeropolitanus, definiens subscripsi.

Theodotus episcopus Amathuntenus, definiens subscripsi.

Paulus episcopus Majumæ, definiens subscripsi.

Baruchius episcopus ecclesiæ ⁶ Orizæ, definiens subscripsi.

Heraclius episcopus Azoti, definiens subscripsi.

Joannes episcopus ⁷ Tiberiadis, definiens subscripsi.

Mutonius humilius episcopus ⁸ Carcarisis, definiens subscripsi.

Dionysius episcopus Sycamacorum, definiens subscripsi.

BALUZIII NOTÆ.

a Atticus decretum cum sanctis patribus ac. Integrum illud membrum deest in libro Parisiensi.

b Ita ut diximus, referunt subscriptiones illius Episcopi in codicibus Corbejensi & Divionensi. In primo Sc. Quintillus episcopus Heracliæ & agens vices sanctissimi Archiepiscopi Thessalonicæ Anastasii definiens subscripsi. In secundo vero ita: Quintillus episcopus Heracliæ tenens locum sanctissimi &c. Priorem lectionem habet codex Parisiensis, posteriorem editio Romana & quæ poll illam consentunt. Nam veteres, quod & ceteroqui monstrant, habent ambas subscriptiones. c Veteres libri, Nunnechius humilis episcopus. Sic etiam veteres editiones. Dici subscriptionem Dionechii codex Parisiensis hanc exhibet, quam non invenit in aliis. Luciamus Episcopus Biggi & agens vices sanctissimi Cyriaci, Paulicani episcopus subscripsi. d Codex Paris. Syrio.

e Veteres libri, Chelidonis Adrianopoli. f Codex Paris. Amiasimi.

g Veteres libri nullus veterum librorum habet. Non etiam etiam in antiquis editionibus, in Divionensi scriptum, sed Adrianopolitanus. h Paris. Silvanus episcopus.

i Codex Paris. Dalmatius Episcopus gratia Dei.

k Idem codex, Dorrensis, Divion. & Corb. Derrensis.

l Codex Paris. & Corb. Tiocmadorum.

m Corb. et Paris. et Corbbiae. Anonimus.

n Divion. et Paris. sanctæ Dei Ecclesiæ. Sic etiam in subscriptione Dociamsi.

o Ita hic quoque veteres libri scribunt Mermip.

p Veteres libri, Domesiaiæ.

q Idem libri, Sebastæ. Etiam infra in subscriptione Constantini.

r Paris. Dobrynianus, Corb. et Divion. Dobrinianus.

s Divion. Maximus E. Herrensis. Ita etiam Paris. et. sed habet Scupensis. In Corbejensi scriptum est Scyrensis.

t Idem Corb. et Divion. Tregnadon, Paris. Tiocmadorum.

u Corb. Apollonia. Divion. Apollonia.

v Hanc subscriptionem addidit Labbeus ex codice Divionensi et ex Parisiensi, in quibus legitur Osbrenne pro Ofrenne. Verum necessaria non est illhic illa subscriptio, cum infra in pagina sequenti Episcopus Pethyrsis subscribat pro eodem Urano.

x Hæc vox non extat in codice Parisiensi.

y Divion. Maximus E. Herrensis. Ita etiam Paris. et Corb. Apollonia. Divion. Apollonia.

z Paris. Aeropolitanus, Divion. Hieropolitanus, Corb. Heropolitanus.

aa Corb. & Paris. civitatis Tyberiadis. Divion. civitatis Tuberiadis.

bb Corb. Carcarisis, Divion. Carcaris. Paris. Mutonius humilis episcopus Carcarisis.

ACTIO PRIMA. *Athanasius.*

Cajumas episcopus [a] Phœnicensis, definiens subscripsi per coepiscopum meum Dionysium, [b] propterea quod literas ignorem.
Constantinus episcopus Sebastæ, definiens subscripsi.
Zebennus episcopus [c] Pellensis, definiens subscripsi.
Alypius episcopus [d] Bactorum, definiens subscripsi.
Polychronius episcopus [e] Antipatridis, definiens subscripsi.
Pancratius episcopus [f] Libyadis, definiens subscripsi.
Popondam Ex gentis Sarmatarum. *Ant.* Popondanis eth pro vita Wulfae *Sadomonum.* Rtad.) [g] Auxilaus episcopus [h] Saracenorum fœderatorum, definiens subscripsi.
Dominus episcopus [i] Platæarum, definiens subscripsi.
Theodosius episcopus Mastaurensis, definiens subscripsi.
Cyriacus minimus episcopus [k] Egaræ, definiens subscripsi.
Flavianus minimus episcopus Adramyttenus, definiens subscripsi.
Cyriacus minimus episcopus Lebedi, definiens subscripsi.
[l] Leontius episcopus Magneziæ Mæandri, definiens subscripsi.
Eutropius episcopus Pergami, definiens subscripsi.
Gennadius humilis episcopus [m] Tienis, definiens subscripsi.
Olympius episcopus [n] Ebagianensis, definiens subscripsi.
[o] Maximus episcopus Tallensis, definiens subscripsi.
Julianus humilis episcopus Hypæporum, definiens subscripsi.
Chrysanthus [p] minimus episcopus [q] Balcenus, definiens subscripsi.

Polycarpus [r] minimus episcopus [s] Gabalorum, definiens subscripsi.
Paulus humilis episcopus Tripolis, definiens subscripsi.
[t] Epiphanius episcopus [u] Pergæ Pamphyliæ, definiens subscripsi.
[v] Petrus episcopus Cherisonensis, faciens verba & pro Cyriaco episcopo Heracleæ [x] Thracias, definiens subscripsi.
Olympius episcopus Sozopolis provinciæ Pisidiæ, definiens subscripsi.
[y] Florentius episcopus Lesbi & Tenedi Hellesponti, definiens subscripsi.
Æthericius episcopus Smyrnensis, definiens subscripsi.
B Basilius episcopus civitatis [z] Chii, definiens subscripsi.
[aa] Daniel minimus episcopus [bb] civitatis Cadoniæ sanctæ Dei ecclesiæ, definiens subscripsi.
Symmachus minimus episcopus Attaliæ sanctæ Dei ecclesiæ, definiens subscripsi.
Philetus episcopus sanctæ Dei ecclesiæ quæ est [cc] Hieracopæ, definiens subscripsi.
Zosimus episcopus Minoidis, definiens subscripsi.
[dd] Marsæ episcopus civitatis Dionysiæ, definiens subscripsi.
Eulogius presbyter, [ee] hortatu Urasii episcopi [ff] Himeronum, provinciæ [gg] Osroenæ Syriæ, subscripsi pro eo [hh] definiente cum synodo.
C [ii] Basilissatus episcopus Corinthii sanctæ Dei ecclesiæ, definiens subscripsi.
Theopemptus episcopus [kk] Cabasorum, definiens subscripsi.
Calosirus episcopus Arsinoitenus, definiens subscripsi per Eliam primum diaconum meum.
Joannes episcopus [mm] Hephæstiensis, definiens subscripsi.

Hera-

a Parif. & Conb. *Phœnices*, Divion. *civitatis Phœnice.*
b Sed Vetures libri, *propter quod.*
c Idem libri, *Pellensis* emendatio. Vetus Graeci interpretationis sunt supra pag. 1176. libri tomi quarti. Mox Vetures & Ethic & in eadem pagina 1176. habent *Bankensis*, quod ille non emendatore Romani. In subscriptione autem illa *multum* dilecdunt veteres exemplaria a Jesiana sanctionis. Eteniam Ethic codices Corbeyensis & Parisiensis habent Gabarnorum, Divion. *Cavarnorum.*
d Veteres libri & editiones, *Antipatridis.*
e Idem libri, *Ebbiaiensis.*
f Conb. *Lucullius Episcopus Hypæporandenses gentis Sarracenorum fœderatorum definiens.* Divion. *Auxilaus E. Popondanis gentis Sarracenorum fœderatorum definiens.* Vetures editiones, Vide quæ dicta sunt supra ad pag. 1175.
g Veteres libri & editiones, *Platæ.*
h Conb. *Leontius minimus Episcopus.*
i Divion. & Conb. *Ajax*, Parif. *Egeæ.* Vide supra pag. 1175.
k Conb. *Leontius minimus Episcopus.*
l Conb. *Giny*, Parif. *Gaing*, Divion. *Gefing.*
m Conb. *Olympius minimus Episcopus.* Reliqui habent *humilis.*
n Veteres libri, *Βοεγιαν.* Supra pag. 1178. *Ευεαγριαν.* Vetures editiones, *Εβαγιαν.* Hanc lectionem facile erat reducere ad vocem ut in quam breve poterant editores Romani omnem vim praetulerunt emendatori, si veterum librorum auctoritate defitterentur.
o Conb. *Maximus minimus Episcopus.* Parif. *humilis.*
p Idem codex Parif. *humilis.* Sic etiam in Divionensi.
q Conb. *Balgenus*, Parif. *Palgenus*, Divion. *Balgenus.*
r Parif. *humilis.*
s Nemo dubitare potest quin hæc lectio sit optima. Vetures editiones, *Γαβαλων.*
t Vetures libri & editiones: *Epiphanius humilis Episcopus.*
u Codex Parif. & vetures editiones, *Pergæ*, reliqui, *Pergis.*
v Conb. & Divion. *Trachensis.*
x Hanc lectionem compositorum editores Romani, quod videntur illius Episcopi subscriptionem magnas obscuritates habere. Etenim in veratis editionibus ita legitur: *Ευστοργιος Ερεσβυτερος Λεσβου & Τενεδου μετοχος Βασιλειου ειδικωτατου.* Difficilioem emendationem facit diversitas veterum librorum. In Corbeyensi quippe habetur: *Εστοργιος Ερεσβυτερος Τενεδο εκφρατ Μελεσιε & Λεσβιων.* In Divionensi: *Florentius Episcopus Tenedo impositi Melene illiterum.* In Parisiensi denique: *Εδωνιαιος & Τενεδοφορος ειδικωτατου.* Hinc eliciendum est vera lectio. Cum enim Florentius Lesbi & Tenedi episcopus esset, quemadmodum Romani fatet non video; præsertim cum Scabo lib. 13. scribat Tenedum habere portum duos, & ita fit in Sanctione Justiniani.
y Vetures libri, *Sion.*
z Parif. & Divion. *Damibi habuit.*
aa Vetures editiones: *ἐπίσκοπος φασιλικῆς Κωδωνίας.* Codex Corb. *εποιμενος φασιλικης Κωδωνιας Ταυτης βιβλιοθηκης.* Codex Parisiensis *ἐπίσκοπος Κωδωνίας.* Divion. *civitatis quadam Cadoniæ.* *D. Ecclesiæ.* Parif. *sanctæ Dei Ecclesiæ civitatis Cadoniæ.*
bb Conb. *Cerafius*, Parif. *Cerasius*, Divion. *Cefesius.*
cc Hæc vox deest in codice Parisiensi. Denique autem in Divionensi, sed addita est supra lineam.
dd Divion. & Conb. *civitatis Ethnorium*, in Parif. *Ethnorium.*
ee Legendum, *Syria Osroena*, et ita habent veteres libri & editiones.
ff Mox Mellias in Divionensi, *φιλιαν* in Corbeyensi, *φιλιαν* in Parisiensi reperiuntur in hoc loco subscriptio Illius Episcopi Corinthiensis, cum, ipse postea die Sanctæ pag. 1184. Qui ipse nominatus est ab editoribus Romanis. Non in Corbeyensibus editionibus nomen Basilissati reperitur in hoc loco, sed in fine, nimirum inter Eulogium & Theopemptum. Contra in Parisiensibus subscriptionibus Basilissatus qui Corinthiorum Episcopum Alphrodisiadis, & non recentiori inter Eulogium & Theopemptum.
gg Conb. *Cerafiorum*, *Cerasiorum civitatis.* Mox in codice Corbeyensi *Ταρσεβιος φιλοκαλος* Parisiensis habet *Cabasfine*, Divion. *Cabasfine.*
hh Vetures libri, *ὀρθοδοξιας ἐπίσκοπος.*
ii Idem libri, *φιλοκαλος Ἐπίσκοπος.*

Heraclées episcopus [a] Heracleæ, definiens subscripsi.
[b] Gemellinus episcopus [c] Erythrensis, definiens subscripsi.
Apollonius episcopus [d] Tanæ, definiens subscripsi.
Gennadius episcopus Hermopolis majoris, definiens subscripsi.
[e] Cyrus episcopus civitatis [f] Babulinæ, definiens subscripsi.
Athanasius episcopus civitatis Busiridis, definiens subscripsi.
Photinus episcopus civitatis [g] Tentyrenæ, definiens subscripsi.
Theophilus episcopus [h] Cleopatridis, definiens subscripsi.
Palmesius episcopus [i] Parali civitatis, definiens subscripsi.
[k] Sosinus episcopus Sozoniæ, definiens subscripsi.
Theodulus episcopus [l] Tjicelitanis, definiens subscripsi.
Theodorus episcopus [m] Barcensis, definiens subscripsi.
Rufus episcopus [n] Cyrenensis, definiens subscripsi.
Zenon episcopus [o] Rhinocururensium definiens subscripsi.
Lucius episcopus [p] Zygrensis, definiens subscripsi.

Ex Hagiolog. *Ὁ οἰκόβεντικὸς ἀρχοντες, & ὑπόφορφος σύν-*
κλητος, ἐτοῦ· περὶ ἡμῶν ὁ ὀρθοδόξων πίστεως ἡ
καθολικὰς πλήρωσις, σωμῶν ἡμῶν, τῇ ὑ-
περείκ ἀκεῖσθαι τῶν ἀθέμιτον ἀνῆρμένα σωμο-
*ρῶν. ἐτεοῦ δὲ ἀθλοφόρος ὁ τῶν ἀθλοφόρων ἡμῶν, & Ἐυστάθιος ὁ ἀθλοβόλος ἐπίσκοπος, ὁ τῶ τ πεφρεμένων & ἀκεκτόνητον ἡρίνης, & αὐτὸς τὸ φανὸν τῶν τ ἀξίρχων ἡμῶν τῶν σωμῶν, ὡσαὐτωνοῦτοι ἐτοῦλοῦν & μέτρο αὐτοὺς κατῴκησε, εἰδὸν τεῖ τῶν πίστε σφα-λέντες, δείκνυται εἶναι καὶ ἀγωνίμῳ, κατε-φαίνεται δὲ ἐμὲ τῷ θεῷ ἐρέτων, ἀγωνι-τῇ, οἱ τεφρεῖαι τῇ Ὑπάτῃ & Ἀλεξάν-μου βεσσῶν, & Ἀθανασίου τοῦ Ἀλεξάν-δρεῖας

ACTIO PRIMA.

tunc potestatem & principatum synodi tenuerunt, subjacere, & a sancto concilio secundum regulas ab episcopali dignitate fieri alienos, omnibus, quæ * consequenter afta sunt, * ad Eutyrum apicem * referendis. Orientales & quotiam ipsis reverendissimi clamaverunt: Hoc justum judicium. Illyriciani reverendissimi episcopi dixerunt: Omnes erravimus, omnes veniam mereamur. Orientales & qui cum ipsis reverendissimi episcopi dixerunt. Multos annos fensati. p Nam Deus, fanctos fortis, fanctos immortalis, miferere nobis: Multos annos imperatoribus! Impius femper fugit. Diofcorus Chriftus depofuit: homicidam Chriftus depofuit. Hæc jufta fententia: hoc juftum concilium, hoc fanctum concilium. Juftus fenatus, juftum concilium: Martyres Deus vindicavit. Glorioffimi judices & amplifimus fenatus dixerunt: Unufquifque reverendiffimorum epifcoporum prefentis fancti concilii, quomodo credit, in fcriptis fine ullo metu, Dei timorem ante fuos oculos ponent, exponere fentiet, cognofcens, quoniam * divinitiffimus & piiffimus dominus noftER fecundum expofitionem in Nicæna congregatorum trecentorum decem & octo * fanctorum patrum, & fecundum expofitionem qui poft eos fuerunt, centum quinquaginta, & fecundum venerabilis apoftolicæ Sexpofitiones fanctorum patrum, Gregorii, Bafilii, * Athanafii, Hilarii, Ambrofii, & Cyrilli duas canonicas epiftolas I. in Ephefina prima fynodo * publicatas & confirmatas, credit, nullo modo ab earum fide recedere. Etenim reverendiffimum archiepifcopum fenioris urbis Romæ Leo advefus Eutychis Ioidiaken & contrarium catholice * religioni emergentem dubitationem, * vifus eft ad * reverendæ memoriæ Flavianum miffæ epiftolam. (Legi, legimus. Actius archidiaconus regnantis * Conftantinopolitanæ novæ Romæ, & primicerius notariorum, dixit: Completum eft.)

* ecclesiæ apostolicæ

ACTIO SECUNDA.

* Ἀκόλουθα τοῖς ἐξῆς ἐπιφέρω, ἐν ἑξῆς γοῦν τῶν σωθέντα, ὑποκείσεται, περὶ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ τε κυίου, τὴν ἐπιστολὴν ἐξιόντος ἐλπιστῶς ἡμῖν τοιαῦτα, πάντα τὴν παρακολουθοῦσαν τῷ θείῳ χορῷ γνωρίζοντας. Οἱ ἀνατολικοί, ὅ οἱ σὺν αὐτοῖς ἐλαλήθευσαν ὑπὲρ κόσμου ἐκ τοῦ· ὑπὲρ ἐμοῦ ἐγὼ ἐρωτῶ ὑμᾶς ἐν ἀληθείᾳ ὑπὲρ ἐκείνου, ὅ οἱ σὺν αὐτοῖς ἐλαλήθευσαν ὑπὲρ τοιούτου· πολλοὶ τὸ ἐπὶ τῆς συγκλήτου. Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς· πολλὰ τὸ ἐπὶ τῷ βασιλεῖ. Ὁ ἀστεῖος ὁ φόβος· Διόσκορος ὁ Χριστὸς καθεῖλε· ὁ πιστὸς ὁ Θεὸς καθεῖλε, ὁ ἅγιος ἄφρων· ὁ ἅγιος ἀνόσιος· ἅγιος ἀνόσιος· ἅγιος ἀνόσιος· ὁ ἀνόσιος ὁ ἀφόβος· ἀφόβος ἐκείν

ACTIO SECUNDA.

Maximo Antiochiæ Syriæ,
Stephano Ephesi,
Petro Corinthi,
Eleutherio Chalcedonensi,
Diogene Cyzici,
Quintillo Heracleæ Macedoniæ, agente vicem Anastasii Thessalonicensis,
Luciano Byzantio, agente vicem Cyriaci episcopi Heracleæ Thraciæ.
Florentio Sardium Lydiæ.
Eunomio Nicomediæ.
Eusebio & Constantino presbyteris, gerentibus vicem Anastasii episcopi Nicæni,
Meletio Latisæ, agente vicem Domni episcopi Apamæ Syriæ secundæ,
Ampelochio Sidæ Pamphyliæ,
Julio civitatis Coensis, & ipso agente vicem sedis apostolicæ,
Theodoro Tarsensi,
Cyro Anazarbi Ciliciæ secundæ,
Constantino Bostrensi,
Photio Tyri Phœnicis,
Theodoro Damasceno,
Nonno Edessæ Syriæ,
Symeone Amidenæ civitatis Mesopotamiæ,
Joanne Sebastiæ Armeniæ,
Seleuco Amasiæ,
Constantino Melitenæ Armeniæ,
Patricio Tyanorum Cappadociæ secundæ,
Petro Gangrensi,
Photino archidiacono, agente vicem Dorothei Neocæsariensis,
Romano Myrensis civitatis Lyciæ,
Critoniano Aphrodisiadis Cariæ,
Nunechio Laodiceæ Phrygiæ Pacatianæ,
Mariniano Synnadensi,
Onesiphoro Iconii,
Pergamio Antiochiæ Pisidiæ,
Epiphanio Pergæ Pamphyliæ,
Attico Nicopolis veteris Epiri,
Martyrio Gortynæ Cretæ,
Luca Dyrrachii,
Constantino Demetriadis, tenente locum Vigilantii episcopi Larissæ Thessaliæ,
Francione Philippopolis Thraciæ,
Basilio Trajanopolis Rhodopæ,
Sebastiano Berrhœæ Macedoniæ,
Theophilo Berrhœæ Syriæ,
Geronio Seleuciæ Syriæ,
Eusebio presbytero, agente vicem Macarii episcopi Laodiceæ Syriæ,
Eusebio Dorylæi,
Saba Palti, Syriæ primæ,
Sophronio Constantinæ civitatis,
Patricio Neocæsareæ civitatis Augustæ Euphratensis,
Mara Anazarbi,
Eustathio Berytii Phœnicis,
Leontio Ascalonæ Palæstinæ,
Antonio Capitoliadis,
Zebenno Rafanæ,
Joanne Tripoleos,

A Μαξίμῳ Ἀντιοχείας,
Στεφάνῳ Ἐφέσου,
Πέτρῳ Κορίνθου,
Ἐλευθερίῳ Καλχηδόνος,
Διογένει Κυζίκου,
Κοιντίλλῳ Ἡρακλείας, ἐπέχοντος τὸν τόπον Ἀναστασίου Θεσσαλονίκης,
Λουκιανῷ Βύζης, ἐπέχοντος τὸν τόπον Κυριακοῦ Ἡρακλείας Θράκης,
Φλωρεντίνῳ Σαρδέων,
Εὐνομίῳ Νικομηδείας,
Εὐσεβίῳ & Κωνσταντίνῳ πρεσβυτέροις, ἐπέχοντοι τὸν τόπον Ἀναστασίου Νικαίας,
Μελετίῳ Λαοδίκης, ἐπέχοντος τὸν τόπον Δόμνι Ἀπαμείας * Συρίας,
Ἀμπελοχίῳ Σίδης,
Ἰουλιανῷ τῷ Κῶν πόλεως, ἐπέχοντος & αὐτῷ τὸν τόπον τῆς Ἀποστολικῆς Ἕδρας,
Θεοδώρῳ Ταρσοῦ,
Κύρῳ Ἀναζάρβου,
Κωνσταντίνῳ Βόστρων,
Φωτίῳ Τύρου,
Θεοδώρῳ Δαμασκοῦ,
Νόννῳ Ἐδέσσης,
Συμεώνι Ἀμίδης,
B Ἰωάννῃ Σεβαστείας,
Σελεύκῳ Ἀμασείας,
Κωνσταντίνῳ Μελιτηνῆς,
Πατρικίῳ Τυάνων,
Πέτρῳ Γαγρῶν,
Φωτεινῷ ἀρχιδιακόνῳ, ἐπέχοντος τὸν τόπον Δωροθέου Νεοκαισαρείας,
Ῥωμανῷ Μύρων,
Κριτονιανῷ Ἀφροδισιάδος Καρίας,
Νουνεχίῳ Λαοδικείας,
Μαριανῷ Συνναδέων,
Ὀνησιφόρῳ Ἰκονίου,
Γεραμίῳ Ἀντιοχείας Πισιδίας,
D Ἐπιφανίῳ Πέργης,
Ἀττικῷ Νικοπόλεως,
Μαρτυρίῳ Γορτυνίας,
Λουκᾷ Δυρραχίου,
Κωνσταντίνῳ Δημητριάδος, ἐπέχοντος τὸν τόπον Βιγιλαντίου ἐπισκόπου Λαρίσσης Θεσσαλίας,
Φραγκίωνι Φιλιππουπόλεως,
Βασιλείῳ Τραϊανουπόλεως,
Σεβαστιανῷ Βερροίας Μακεδονίας,
Θεοφίλῳ Βερροίας Συρίας,
Γερονίῳ Σελευκείας Συρίας,
Εὐσεβίῳ πρεσβυτέρῳ, ἐπέχοντος τὸν τόπον Μακαρίου Λαοδικείας Συρίας,
E Εὐσεβίῳ Δορυλαίου,
Σάβᾳ Πάλτι,
Σωφρονίῳ Κωνστίνης,
Πατρικίῳ Νεοκαισαρείας,
Μάρᾳ * Ἀναζάρβου,
* Ῥωμανῷ Χαλκίδος,
Εὐσταθίῳ Βηρυτοῦ,
Λεοντίῳ Ἀσκάλωνος,
Ἀντωνίῳ Καπιτωλιάδος,
Ζεβίννῳ Ῥαφανῶν,
Ἰωάννῃ Τριπόλεως,

ACTIO SECUNDA.

ANNO CHRISTI 451.

Ἀντίοχος Ἀρκαῖος,
Βηρύλλος Αἰλῆς,
Ἀρέθα Ἔλεύσης,
Ἀθανάσιος Μετωσίου Σκυφῶ,
* Ἀν ἐν τῷ κειμένῳ ἐν τῷ τόπῳ τοῦ Ἀπαμείας Συρίας.
Παγκρατίῳ * Λιβιάδος,
Ζωσίμῳ Μιλωσίδῶν,
Πολυχρονίῳ Ἀντιπατρίδος,
Ἰωάννῃ * Γαδείτων,
Παύλῳ Ἀνθηδόνος,
* Φωτίῳ Λύδδης,
Ῥωφίνῳ Βύβλου,
Ἡρακλείῳ Ἀζώτου,
Μαρκιανῷ Γεραρῶν,
Στεφάνῳ Ἰαμνείας,
Ἐπικτήτῳ Δοκλητιανοπόλεως,
Ῥωμανῷ Ἐνδοξιοπόλεως,
* Ἰδιαμείας. Θεοδώρῳ Κλαυδιανοπόλεως * Ἰσαμείας,
Ἰουλιανῷ Κελενδέρων,
Ἐπιφανίῳ Κίστρου,
Αἰλιοῦτι Σελευκείας,
Γαΐῳ Σαΐδων,
Ἀμμωνίῳ Ἰοτάπης,
Μακαρίῳ Φιλαδελφείας,
Μάκρῳ Ἀρεθούσης,
Τιμοθέῳ Βελεννῶν,
Εὐστοχίῳ Ἀρεθουσιάδος,
Εὐτυχεῖ Ἐπιφανείας,
* Μαρκιανοῦ. Ἡσυχίῳ * Μαρκιανοῦ,
Λεμεκαδίῳ Ῥαφανέων,
Ἀλεξάνδρῳ Σεβαστῆς,
Φιλίππῳ Ἀδάνων,
Ἑρμείᾳ Ζεφυρίου,
Θεοδώρῳ Αὐγούστης,
Ἰωάννῃ Ῥώσης,
Πολυχρονίῳ Ἐπιφανείας,
Ἰωάννῃ Φιλιππόλεως,
Ἰδίῳ Ἐρίμωνος,
Σωφρονίῳ χωρεπισκόπῳ, ἐπέχοντος τὸν τόπον Βασιλείου ἐπισκόπου Μοψουεστίας.
Ἐπιφανίῳ Φιλαδελφείας,
Ἐπιφανίῳ Φιλαδελφείας,
* Θεοδωρίτῳ Κυνοῦς,
Ὁμήρῳ Φιλαρετιανῶν,
* Δομνίνῳ Σιδῶνος,
Θεοδώρῳ Τριπόλεως,
Ὀλυμπίῳ Πελαιδῶν,
Θωμᾷ Πετρομαγνῶν,
Ἱερεμίᾳ Βοτρύων,
Γεωργίῳ ἀρχιδιακόνῳ, ἐπέχοντος τὸν τόπον Οὐρβανοῦ ἐπισκόπου Ἐμέσσης,
Ἰωσήφ Ἡλιοπόλεως,
Ἰορδάνου Ἀβίλης,
Οὐαλερίῳ Λικοβρικείας,
Θωμᾷ Εἰρηνείας,
Θεοδωρήτου Κύρου,
Ῥωφίνῳ Σαμοσατέων,
Ἰωάννῃ Γερμανικείας,
Τιμοθέῳ Δολίχης,
Εὐολείῳ Ζευγματέων,
* Παγκρ. Ἀθανασίῳ * Πέτρων,
Ζεβέννῳ Μαρτυροπόλεως,
Καλλινίκῳ Ἀπαμείας,

A Antiocho Arcensi,
Berullo Aileni,
Aereta Elnisæ Palæstinæ secundæ.
Musonio * Segosensi,
Pancratio Liviadis,
Zosimo Miloeidis,
Polychronio Antipatridis,
Joanne Gadiorum,
Paulo Anthedonis,
Photino Lyddæ,
Rufino Bybli,
Heraclio Azoti,
B Marciano Gerarorum,
Stephano Jamniæ Palæstinæ,
Epictetio Dioclitianopolis,
Romano Endoxiopolis Isauriæ,
Theodoro Claudiopolis,
Juliano Celenderis Isauriæ,
Epiphanio Cestriæ,
Æliano Selenuntis,
Cajo Sydeorum,
Ammonio Jotappe,
Macario Philadelphiæ,
Marco Arethusæ Syriæ secundæ,
C Timotheo Balnorum,
Eutychio Seleucidi,
Eutychiano Epiphaniæ Syriæ secundæ,
Paulo Mariamnæ,
Lampadio Rhaphanorum,
Alexandro Sebastiæ Ciliciæ,
Philippo Adanæ,
Hypatio Zephyrii,
Theodoro Augustæ,
Juliano Rhosii,
Polychronio Epiphaniæ Ciliciæ secundæ,
Joanne Flaviadis Ciliciæ,
Indimo Irenopolis Ciliciæ secundæ,
Sophronio chorepiscopo, agente vicem Basiliani episcopi Mopsuestiæ.
Procio Adanæ,
Eulogio Philadelphiæ Arabiæ,
Theodosio Canobæ,
Homilla Philippopolis Arabiæ,
Damiano Sidonis,
Theodoro Tripolis Phœnicii primæ,
Olympio Panedis,
Thoma Porphyreonis,
Porphyrio Botryorum,
Porphyrio archidiacono, agente vicem Urbani episcopi Emesæ Phœnicis Libani,
E Joseph Heliopolis Phœnicis Libani,
Jordane Abilæ Syriæ,
Valerio Laodiceæ Phœnicis,
Thoma Evoreæ,
Theodoreto Cyri,
Rufino Samosatenis,
Joanne Germanicæ,
Timotheo Dolichæ,
Evolcio Zeugmatis,
Athanasio Petræ,
Zebenno Martyropolis,
Callinico Apameæ Bithyniæ,

ACTIO SECUNDA.

Cajuma Marcopolis,
Joanne Carthariam,
Abraamio Cerciforum,
Leucadio Mnisei,
Joanne gentis Saracenorum,
Noe Cepha castelli insulæ,
Joanne Polemonii,
Gerasidiano Cerasuntis,
Juliano Talpæ,
Melliphthongo Juliopolis,
Hyperchio Aponensi,
Acacio Cinnæ,
Euphratio Laganiæ,
Cetropio Sebastopolis,
Joanne Nicopolis Armeniæ primæ,
Attico Zelorum civitatis,
Antiocho Sinopæ,
Euchario diacono, tenente locum Parali episcopi Andraporum Hellesponti,
Paulo presbytero, agente vices Uranii episcopi Himeriæ,
Acacio Ariarathiæ,
Heraclio Comanorum,
Adelphio chorepiscopo, agente vices Adolii episcopi Arabissiæ,
Euphronio presbytero, agente vices Domini episcopi Cucusi,
Otrejo presbytero, tenente locum Joannis episcopi Arcæ,
Theodosio Nazianzi Cappadociæ secundæ,
Aristomacho Colonitæ Cappadociæ secundæ,
Rheno Junopolis,
Epiphanio presbytero, tenente locum Æthertii episcopi Pompejopolis,
Philorino presbytero, agente vices Themistii episcopi Amastridis Ponti,
Theodoro Heracleæ Ponti,
Eulogio presbytero, tenente locum Genethlii episcopi Cratiensis,
Pelagio presbytero agente vices Theophili episcopi Hadrianopolis,
Epiphio Thermensis majoris,
Aquila Eudoxiadis,
Mysterio Ammosii,
Longino Otrelli,
Dociminio Maronitæ Rhodopenæ,
Sereno Maximianopolis Rhodopes,
Æthericho Smyrnæ Asiæ,
Eusebio Clazomenarum civitatis,
Cyriaco Ægeæ Asiæ,
Mama Antiochenii,
Leontio Magnesiæ Mæandri,
Quinto Phocienii,
Porcio Argiræ,
Thoma Antiocomensi,
Olympio Theodosiopolis,
Philippo Novæ aulæ,
Rufino Briularum,
Marcellino Metropolis civitatis,
Leontio Elatarum,
Joanne Theodosiopolis Asiæ,
Juliano Pergamorum,
Helpery Pratis civitatis,

A * Καϊσωμᾶ Μαρκοπόλιος,
Ἰωάννου Καρρῶν,
Ἀβραμίου Κερκιστίων,
Λευκαδίου * Μνείας,
Ἰωάννου ἔθνους Σαρακηνῶν,
Νοὲ Κεφᾶ,
Ἰωάννου Πολεμωνίου,
* Γρατσιδίου Κερασοῦντος,
Ἰουλιανοῦ Ταβίας,
Μελιφθόγγου * Ἰουλιοπόλεως,
Ὑπερχίου Ἀπωνείας,
Ἀκακίου Κίννης,
Εὐφρατίου Λαγανίας,
Κετροπίου Σεβαστοπόλεως,
Ἰωάννου Νικοπόλεως,
Ἀττικοῦ Ζήλων,
Ἀντιόχου Σινώπης,
Εὐχαριστίου διακόνου, ἐπέχοντος τὸν τόπον Παραλίου Ἀνδραπόρου Ἑλλεσπόντου,
Παύλου πρεσβυτέρου, ἐπέχοντος τὸν τόπον Οὐρανίου * Ἱμερίας,
Ἀκακίου Ἀριαραθείας,
Ἡρακλείου Κομάνων,
Ἀδελφίου χωρεπισκόπου, ἐπέχοντος τὸν τόπον Ἀδολίου Ἀραβισσοῦ,
B Εὐφρονίου πρεσβυτέρου, ἐπέχοντος τὸν τόπον Δομνίου Κουκουσοῦ,
Ὀτρέου πρεσβυτέρου ἐπέχοντος τὸν τόπον Ἰωάννου Ἀρκῆς,
Θεοδοσίου Ναζιανζοῦ,
Ἀριστομάχου Κολωνείας,
Ῥήνου * Ἰουνοπόλεως,
Ἐπιφανίου πρεσβυτέρου, ἐπέχοντος τὸν τόπον * Αἰθερίου Πομπηιουπόλεως,
Φιλορίνου πρεσβυτέρου, ἐπέχοντος τὸν τόπον Θεμιστίου Ἀμαστρείδος,
Θεοδόσου Ἡρακλείας,
Εὐλογίου πρεσβυτέρου, ἐπέχοντος τὸν τόπον Γενεθλίου Κρατείας,
C Πελαγίου πρεσβυτέρου, ἐπέχοντος τὸν τόπον Θεοφίλου Ἀδριανουπόλεως,
Ἐπιφίου τοῦ Θερμῶν,
Ἀκύλα Εὐδοξιάδος,
Μυστηρίου Ἀμμωσίου,
Λονγίνου Ὀρελλοῦ,
Δοκιμιανοῦ Μαρωνείας Ῥοδόπης,
Σερήνου Μαξιμιανουπόλεως Ῥοδόπης,
Αἰθερίχου Σμύρνης,
Εὐσεβίου Κλαζομενῶν,
Κυριακοῦ Αἰγέων,
Μάμα Ἀντιοχείας,
E Λεοντίου Μαγνησίας Μαιανδρου,
Κοΐντου Φωκαείας,
Πόρκλου * Ἀργίλλων,
Θωμᾶ Ἀντιόχου κώμης,
Ὀλυμπίου Θεοδοσιουπόλεως,
Φιλίππου Νέας αὐλῆς,
Ῥουφίνου Βριούλων,
Μαρκελλίνου Μητροπόλεως,
Ἡρακλείου Ἐλατῶν,
* Ἰωαννίου Θεοδοσιουπόλεως,
Ἰουλιανοῦ Περγάμου,
Ἑσπέρου Πτελέας,

ANNO CIDIOCCLVI. ACTIO SECUNDA.

Γρεσηείου Μυρρίτης,
Βασιλείου Παλαιᾶς πόλεως,
Μαιονίου Νύσσης,
Πέτρου Δαρδανείου,
Θαλασσίου Παρίου,
Δαυὶδ Ἀδριανοῦ,
Εὐλαλίου * Πάνου,
Πιονίου Τροάδος,
Στεφάνου * Ῥωμανείου,
Θεοτεχίου Ἴλιου,
Ἑρμείου Ἀβύδου,
Δανιήλου Λαμψάκου,
Γαγγαίου Ἀδριανοῦ Θηρῶν,
Μενεκρατίου Κερασοῦς,
Κοσσίου Ἱερακοφαγείας, ἐπέχοντος τὸν τόπον Ἀνδρίου Σατάλων,
Ἡλίου Βλαδοῦ,
Πολυκάρπου * Τριβάλλων,
Παγγαίου * Ἀκράγου,
Παύλου Τριπόλεως,
Ἀλκαίου * Σέστου,
Λεκίου Ἀπόλλωνος ἱερῶν,
Γεμέλλου Στρατονικείας,
Ἀλκιμιδίου Σιλκαδῶν,
Δισκορίου Ἀγελλάνων,
Νικολάου Ἀκαρραείου, ἐπέχοντος τὸν τόπον Στεφάνου Λιβύρων,
Ζηνοδότου * Τελμισσοῦ,
Φρόντωνος Φασηλίτου,
Φιλίππου Βαλβουρείων,
Θεοδώρου Ἀντιφήλου,
Λεοντίου Ἀρξῶν,
Ἀντιπάτρου * Κανίου,
Ἀνδρέου * Τρόγλων,
Ῥομανοῦ * Βουβόντων,
Νικίου Μεγάρου,
Ἀθανασίου Ὀτουσσῆς,
Δομνίνου Πλατεαῶν,
Ὀμφαλίου Ἀργῶν,
Μεγαρίου Φοίνικος,
Εὐτυχίου Ἀδριανουπόλεως,
* Κλαύδιου Ἀγχίσμου,
Σωτηρίχου Κερκίρας,
Δαμασίου Ἀντιοχείας,
Ἰουλιανοῦ Ἀλιβοῦ,
* Φλαβείου Ἰασσῆ,
Πιστίου Ἐσίου,
Δισκορίου Ἡρακλείας Λάτμου,
Μενάνδρου Ἡρακλείας * Σαρβιάνῆς,
Εὐσεβίου Στρατονικείας,
Ἰωάννου Ἀμιζόνος,
Τυγχανίου Ἀπολλωνιάδος,
Θεοδωρίου Ἀλαβανδῶν,
Ἰωάννου Κνίδου,
Ἰουλιανοῦ πρεσβυτέρου, ἐπέχοντος τὸν τόπον Καλανδίωνος Ἀλικαρνασσοῦ,
Δαμήλου * Κοΐνων,
Μοδέστου Σεβαστῆς,
Παύλου Ἀρεστίνων,
Λεκτίνου Σιβίλλης,
Χαρίτωνος Διονυσιουπόλεως,

A Πασιανοῦ

B Ἀκρ-

C Ἀρμ-

Ἀρμ-

Ἀρμ-

ACTIO SECUNDA. Gennadio Acmonetorum Phrygiæ Pacatianæ.
Thoma Theodosopolis Phrygiæ Pacatianæ.
Gennadio Mossynorum.
Evandro Diocliæ.
Gerontio Basilinopolis.
Alphio Myndi Cariæ.
* Philotheo * Theoctisto presbytero, tenente locum Zotici episcopi Ariassi,
* Mirio * Miro Eulandorum.
Luciano Ipsensis civitatis Phrygiæ.
Philippo Lysiadensi.
Epiphanio Midæi.
Abercio Hierapolis Phrygiæ.
Cyriaco Encarpiæ.
Euflochio Docimii Phrygiæ.
Aquila Aulocrorum.
Basilio Nacoliæ.
Strategio Polyboti.
Neoptolemo Cornorum.
* Paulo Derbæ Phrygiæ.
Pistarcho Lystrorum.
Eugenio Cannorum.
Rufo Sidæ.
Tyranno Olomondæ.
Acholio Laranda.
Eutropio Adadorum.
* Paulo Philomelii.
Paulino Apameæ Pisidiæ.
Theoteno Tyrassi.
* Metropolis Eorticio * Metropolis civitatis Pisidiæ.
Florentio Hadrianopolis.
Cyro Sinidæ.
Libanio Parafai Lycaoniæ.
Alexandro Seleucæ Pisidiæ.
Olympio Sozopolis Pisidiæ.
Fortejano Sagalassi.
Basilio Neapolis.
Adelo chorepiscopo, tenente locum Messalini episcopi Laodiceæ.
Sotere Theodosianæ civitatis, agente vices Heliodori episcopi Amathuntis, & Procichii episcopi Arsinoes.
Epaphrodito Tamisenis, agente vicem Didymi episcopi Lapithi.
Dionysio Bigaroon, tenente locum Phorini episcopi Chytrorum.
Joanne Messinæ civitatis Achaiæ.
Evelpistio chorepiscopo, tenente locum Florentii episcopi Tenedi insulæ.
Ophelimo Tregæ Helladis.
Irenæo Naupacti.
Cyrillo Subritiensi.
Gennadio Gnosii.
Eusebio Apollonias.
Demetrio Latripæ.
Euphrate Eleutheriæ civitatis Cretæ.
Carylogono presbytero, tenente locum Pauli episcopi Catanensis.
Sotopite Philipporum Macedoniæ.
Tarsiado * Dobrorum Macedoniæ primæ.
Maximino Scytorum Macedoniæ primæ.
Nicolao Scytorum Macedoniæ secundæ.
Dardanio Bargalorum.

ACTIO CIRCIRCA. * Nicæ.
* Mercurio.
* Mercurio.
* Apro.
* Obryzo.
B
* Tarsio.
C
* Tarsio.
* Tarsio.
* Tarsio.

ACTIO SECUNDA. Docuerunt enim patres, & in scriptis suis affirmantur quæ ab eis sunt exposita, & * citra ea dicere non possumus. Cecropius reverendissimus episcopus * Sebastopolitanus dixit: Emeritorum quæ ad Eutychem pertinebant, & super ipsi forma data est a sanctissimo archiepiscopo Romanæ urbis, & * sequimur eum, & epistolæ omnes subscripsimus. Reverendissimi episcopi clamaverunt: Ita omnes dicimus: sufficiunt quæ exposita sunt: alteram expositionem non licet fieri. Clarissimi judices & amplissimus senatus dixerunt: Si placet vestræ reverentiæ, sanctissimi patriarchæ singularum provinciarum, eligentes singulos aut binos sive propriæ quisque provinciæ, in medio consistentes, & communiter de fide tractantes, * quæ complectitur fuerint, omnibus manifesta confessionem; quatenus * si, ut optamus, omnes consenserint, salvatur * omnis ambiguitas: sin vero aliqui contraria (quod non putamus) fuerunt, * si ita fiat, ut & eorum * voluntatem manifesta confessionem * Reverendissimi episcopi clamaverunt: In scriptis expositionem non facimus, Regula est, quæ prædicat sufficere quæ sunt exposita. Regula vult * aliam expositionem non fieri. Ea quæ sunt patrum tenentur. Florentius reverendissimus episcopus: Sardium dixit: Quoniam non est possibile, judicio dictare de fide eos qui docti sunt loqui Nicænum sanctam synodum, & quæ in Ephesio recte & pie * ⁸, roborata est, secundum libem sanctorum patrum * Cyrilli & Celestini, & epistolas sanctissimi Leonis, præcipue sed etiam magnificentissimum principem populo * indicaces, quatenus * cuique decenti tractare necessitas ad * veritatis confessionem * quantus vivimus: * in nostra persona, qui epistolæ sanctissimi Leonis subscripsimus, non indigemus plus correctione. Cecropius reverendissimus episcopus Sebastopolitanus civitatis dixit: Ea dictione bene dilcerpata est a trecentis decem & octo sanctis patribus, & firmata a sanctis patribus Athanasio, Cyrillo, Celestino, Hilario, Basilio, Gregorio, & nunc iterum per sanctissimum Leonem: & precamur, ut ea quæ sanctorum patrum trecentorum decem & octo sunt, & quæ sanctissimi Leonis, recitentur. Gloriosissimi judices & amplissimus senatus dixerunt: Recitentur quæ proposita sunt a sancto patriarcha decem & octo patrum in libro congregatione.

Eumolpius reverendissimus episcopus Nicomediæ civitatis ex codice recitavit * symbolum trecentorum decem & octo patrum.

Expositio fidei concilii habiti in Nicæa.

Consulatu * Pauli & Joliani virorum clarissimorum * consulum, anno post

ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΣ ΤΟΥ ΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΛΕΟΝΤΟΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΠΑΠΑ ΤΗΣ ΑΓΙΩΝΤΑΣ ΟΥΤΩΣ ΕΠΕΚΡΙΝΑΝ ΟΤΙ ΤΑΥΤΑ ΠΑΝΤΑ ΕΠΙΣΤΟΜΕΝ ΟΙ ΤΡΙΑΚΟΣΙΟΙ ΔΕΚΑΟΚΤΩ ΑΓΙΟΙ ΠΑΤΕΡΕς ΟΙ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΟΤΕ ΙΔΟΝΤΑ ΚΑΙΡΟ ΤΗ ΑΓΙΩΝΤΑΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΥΡΙΛΛΟΥ ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙς ΠΑΤΡΟς ΟΣ ΕΠΙΣΤΑΣ ΕΠΙ ΤΗς ΠΑΝΟΣΙΟΥ ΠΙΣΤΕΩς ΕΚΕΙΝ

ACTIO SECUNDA.

ſuncto *. ex Maria virgine, & humanatus
eſt: & crucifixus eſt pro nobis ſub Pontio
Pilato, paſſus & ſepultus: & tertia die re-
ſurrexit, ſecundum ſcripturas: & aſcendit in
cælos, & ſedet ad dexteram Patris: & ite-
rum † venturus eſt cum gloria judicare vi-
vos & mortuos: cujus regni non erit finis.
Et in Spiritum ſanctum, dominum & * vivi-
ficatorem, ex Patre procedentem, cum
Patre & Filio conadorandum & conglorifi-
candum qui locutus eſt per prophetas. In
unam ſanctam catholicam & apoſtolicam ec-
ceſiam. Confitemur unum baptiſma in re-
miſſionem peccatorum; & expectamus reſur-
rectionem mortuorum; & vitam futuri ſe-
culi. Amen.

* vivificantem.

† Leg. iterum.

Omnes reverendiſſimi epiſcopi clamaverunt. ¶ Hæc omnium fides: omnes ſic credimus. ¶ Actius reverendus archidiaconus dixit: Eſt & epiſtola ſanctæ & beatæ memoriæ Cyrilli Alexandrinæ magnæ civitatis quondam epiſcopi ſcripta ad Neſtorium; quæ ab omnibus ſanctiſſimis epiſcopis prius in Epheſo in damnationem ejuſdem Neſtorii congregatis & approbata eſt, & fabricipitione omnium confirmata. Eſt autem & alterа epiſtola ejuſdem ſanctæ memoriæ Cyrilli, ad * beatæ memoriæ Joannem Antiocheæ magnæ civitatis quondam epiſcopum ſcripta, quæ ſimiliter & confirmata eſt: & ſi placuerit, ea recitabo. Glorioſiſſimi judices & ampliſſimus ſenatus dixerunt:

* Vide ſupra pag. 941.

Recitentur epiſtolæ ſanctæ memoriæ Cyrilli.

Actius archidiaconus regiæ Conſtantinopolitanæ civitatis legit:

¶ Reverendiſſimo & religioſiſſimo conſacerdoti Neſtorio Cyrillus in Domino ſalutem.

Obloquuntur quidem, ſicut audio, quidam eſtimationi meæ apud tuam religioſitatem, & hoc frequenter: & * religua epiſtola, quæ lecta eſt in aſſiſa ſecunda ſy. Conſtantinopolitana contra Eutychem ſcripta.

* Religuæ, ſcilicet.

Similiter idem archidiaconus Actius recitavit,

Domino meo dilectiſſimo fratri & conſacerdoti Pedmni Cyrillus in Domino ſalutem.

Attentur ceſſi, & exulter terra. Solutus eſt enim medius paries macerиæ, & quod contrahebat quievit, ac diſſenſionis modus omnis abſciſſus eſt. ¶ * reliqua, prout ante paſſa eſt integra in eodem ſynodo contra Eutychem, poſt ſupra dictam epiſtolam.

* Vide ſupra pag. 941.

ANNO CHRISTI 451.

Καὶ μὴ τοῦ ἀνέχοντος οἱ ἀλλοδιδάσκαλοι τὴν ἀλήθειαν· ἡ πάντα ἐκεῖνα πεπλήρωται· ὁ πάντας ἡδὺν τὸν ἐν ἐμοὶ ἀνδρῶν τὴν μεσότοιχον, ἡ τὸν σύλλογον αὐτῶν τὸν τῶν Νεστορίου τῶν ἀρχιεπισκόπων λύσιν ὑπωτάξαν· Νῦν δὲ Ἀνατόλιος ὁ τὴν τῶν Κωνσταντινουπόλεως τὴν τὸν Κύριλλον, ὁ τὸν Κύριλλος εἰδυῖα μόνον Κυρίλλου· οἱ δὲ ἐπιστολὴ Κύριλλον γεγραφε, ἡν φανερῶς ὑπὸ τὴν ἐπιστολὴν ἐπὶ τὸν Νεστορίου. Αὐτὸς δὲ ἀφίστησι τὴν φρόνησ, ἀπὸ τὴν ἐκκλησίας· οἱ δὲ ἐξέστησαν τὸν σύλλογον, κατὰ ἀκυρωτικὸν ὁ τὴν πόλεσι τὴν ὑπὸ τὴν ἐγκρατεῖ τὸν βασιλέως, ὁ τὴν ἐκκλησίας Ῥώμης Λέοντος.

Βερονικιανοὶ, ὁ κελδωνιαῖοι σπουδαῖοι τὸ ἀγαθὸν σπουδαῖοι, ἀλλ' ἐν ἀπὸ βιβλίῳ ἐπιδοῦσιν· ἐν αὐτῷ πάρα Λατίνοι ἀγγελοῦσι τὴν ἐγκλησιαστικὴ Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐπιδείκνυε τὴν Ῥωμαϊκὴ τὴν ἀλόγου.

Ἐπιστολὴ ἐπιδείκνυε, ἤγουν σωμοδική, τὴ ἀγιωτάτου πάντων τῶν Λέοντος, ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ῥωμαίων ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως·

Τῷ ἁγιωτάτῳ καὶ θεοφιλεστάτῳ Ῥωμαίων Λέοντι.

ΑΓΑΠΗΝΟΥΣΕΣ, ὦ ἁγιωτάτε, τὸν ἀγαθὸν τὸν τῶν ἀγαθῶν, ἡν ἐν τῷ ἀποκρίσει τὸν ἐν Σωμοδίῳ, ὁ τὴν τῶν τὸ ἀποκρίσεις ἐξεύρεσις, ἡ τὴν ἐν τῷ ἐπιστολῇ ἐπὶ τὴν ἐν τῷ πίστεις, ἤγουν·

ACTIO SECUNDA.

II. Nesciens igitur quid deberet de Ver-bi Dei incarnatione fentire, nec volens ad prometendum [a] intelligentiæ lumen, in fanctarum fcripturarum latitudine liboraret, illam faltem communem & indifcretam confeffionem follicite [b] apprehendifse auditis, [c] qua fidelium univerfitas profitetur, credefe fe in Deum Patrem omnipotentem, & in Jefum Chriftum filium ejus unicum, & dominum noftrum, qui natus eft de Spiritu fancto [d] ex Maria virgine. Quibus tribus fententiis omnium fere hæreticorum machinæ deftruuntur. Cum enim Deus & omnipotens & [e] æternus Pater crediter, confemptermus eidem Filius demonftratur, in nullo a Patre differens, quia de Deo Deus, de omnipotente omnipotens, de æterno natus et coæternus, non poftterior tempore, non inferior potefate, non diffimilis gloria, non diverfæ effentiæ. Idem vero temporaneæ Genitoris Unigenitus fempiternæ natus eft de Spiritu fancto ex Maria virgine. Quæ nativitas temporalis, illi nativitati divinæ & fempiternæ nihil minuit, nihil contulit, [f] fed totum fe, reparando hominem, qui erat deceptus, impendit, ut de mortem vincret, & diabolum, qui mortis habebat imperium, fua virtute deftrueret. Non enim fi fuperare nos poffemus peccati & mortis auctorem, nifi naturam noftram ipfe fufciperet, & fuam fateret, quem nec peccatum contaminare, nec mors potuit detinere: Conceptus quippe eft de Spiritu fancto intra uterum matris virginis, quæ ita filium fuum virginitatis gaudio, quemadmodum falva virginitate concepit. Sed & de hoc Chriftiane fidei fonte puriffimo fincerum intellectum hauritre non potterat, quia fpiritum veritatis profitentis obscuravit ille, cujus propria tenebrarit, doctrinæ fe evangelica fubdidifet, dicente Matthæo: *Liber generationis Jefu Chrifti filii David, filii Abraham.* Apoftolice quoque prædicationis expeditiffimam fcilicet & legens in epiftola ad Romanos: *Paulus fervus Jefu Chrifti, vocatus apoftolus, feparatus [g] in evangelium Dei, quod ante promiferat per prophetas fuos in fcripturis fanctis de Filio fuo, qui factus eft ei ex femine David fecundum carnem:* ad prophetarum paginas piam follicitudinem contulifset, & [h] inventiffet promiffionem Dei ad Abrahæ filiumque [i] *in femine tuo benedicentur omnes gentes.* Et [k] *de Jacob nimirum fecundum carnem.* Ut ne de hujus feminis propinquitate dubitaret, fecutus fuiffet apoftolum dicentem: *Abrahæ dictæ funt promiffiones, & femini ejus. Non dicit: Et feminibus, quafi in multis: fed quafi in uno, Et feminibus tuis, quod eft Chriftus.* Ifaiæ quoque prædicationem interiore apprehendiffet auditu, dicen-

ACTIO SECUNDA. Ἀγγελῶν πάντων τὴν δόξαν τοῦ τῶν ὅλων ποιητοῦ τοῦ Θεοῦ λόγου ἐσεῖν, καὶ τὴν ἀνθρωπίνην ἐν τῷ τελείῳ ἀνθρώπῳ τὴν ἐν τῷ σωτῆρι ἡμῶν Χριστῷ ἐξῆς ἡμῶν, ἐκείνου τὸν ἀφορῶντα κόσμον, ἐν ᾧ ἐκεῖνοι τὸν ἡμέτερον ἐν ἑαυτοῖς περιμένουσιν ἐσόμενον, ἵνα τὴν πεσοῦσαν ἀνορθώσῃ, τὸν ἐν θανάτῳ ἐκτείνοντα τὴν ἐξουσίαν τοῦ θανάτου καταλύσῃ, τὸν ἀπατηθέντα ἀνακτήσῃ, τὸν ἐν τῷ θανάτῳ κρατούμενον ἀπολύσῃ. Ἐὰν γὰρ μὴ ἐνίκα ἡμᾶς ὁ τῆς ἁμαρτίας καὶ θανάτου κύριος, οὐ λαβὼν ἡμῶν τὴν φύσιν ἐν ἑαυτῷ, οὐδ' ἐκείνη ἐκρατεῖτο ὑπὸ τοῦ θανάτου, ἣν ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς μητρὸς τῆς παρθένου ἐν τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ ἐκύησεν· ἣν μὴ μόνον τῇ τῆς παρθενίας χαρᾷ ἐκύησεν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ τῆς παρθενίας φυλάξασα ἀκεραιότητι. Ἐκεῖθεν γὰρ ἡ ἀκρίβεια τῆς ἀληθοῦς ὁμολογίας ἐσκοτίσθη, ὑφ' οὗ τὴν ἰδίαν ἐσκοτίσθαι τὴν τῶν ἀληθῶν τῆς εὐαγγελικῆς διδασκαλίας ἐν ἑαυτῷ ὑπέτασσε· ὡς φησὶν Ματθαῖος· *Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ Δαυὶδ, υἱοῦ Ἀβραάμ.* καὶ τὴν Ἀποστολικὴν ἐξαίρετα μαθὼν καὶ ἀναγινώσκων ἐν ἐπιστόλαις· [g] *ἀφωρισμένος εἰς τὸ εὐαγγέλιον Θεοῦ, ὃ προεπηγγείλατο διὰ τῶν προφητῶν αὐτοῦ ἐν γραφαῖς ἁγίαις, περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τοῦ γενομένου ἐκ σπέρματος Δαυὶδ κατὰ σάρκα· τοῦ ὁρισθέντος υἱοῦ Θεοῦ ἐν δυνάμει κατὰ πνεῦμα ἁγιωσύνης ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν.* [h] ἐφεύρεν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Θεοῦ, [i] *ἐν σοὶ εὐλογηθήσονται πάντα τὰ ἔθνη.* [k] *ἐν τῷ σπέρματί σου ἐν τῷ κυρίῳ τῷ ἐν ἀμφοῖν τὸν ἕνα ὄντα τὸν

proprietatem fuam utraque natura. Et licet A
fortiam fervi, Dei forma non adimit; ita
formam Dei, * fervi forma non minuit.
Nam quia glorifatur diabolus, hominem
fua fraude decepium, diviniis carnifie muneribus, & immortalitatis dote nudatum, dolum mortis fubiffe fententiam, feque in malis fuis quoddam de praevaricatoris confortio invenifie folatium; Deum quoque, juftitiae exigente ratione, erga hominem, quem in tanto honore conditum, tam grande mutaffe fententiam: quos fuit fecreti difpenfatione confilii, ut incommutabilis Deus, ejus voluntas non poteft fua benignitate privari, primam ergo nos pietatis fuae difpofitionem, facramento occultiore compleret, & homo diabolicae iniquitatis verfutia actus in culpam, contra Dei propofitum non periret.

IV. Ingreditur ergo haec unoaid * infirma Filius Dei, de coelefti fede defcendens, & a paternaglaoria non recedens, novo ordine, nova nativitate generatus. Novo ordine, quia invifibilis in fuis, vifibilis factus eft in noftris: incomprehenfibilis, voluit comprehendi: ante tempora manens, effe coepit ex tempore: univerfitatis dominus fervilem formam, obumbrata majeftatis fuae immenfitate, fuftepit: impaffibilis Deus, non dedignatus eft effe homo paffibilis: & immortalis, mortis legibus fubjacere. Nova autem nativitate generatus, quia inviolata * virginitas concupiftentiam nefciens, carnis maceratam maliftravit. Afumpta eft * igitur de matre, dominii natura, non culpa: nec in dominio Jefu Chriftoq, en utero virginis genito, quia nativitas eft mirabilis, ideo natura eft diffimilis. Qui enim verus eft Deus, idem verus eft homo. Et nullum eft in hac unitate mendacium, dum invicem funt & humilitas hominis & altitudo deitatis. Sicut enim Deus non mutatur miferatione, ita homo non confumitur dignitate. Agit enim utraque forma cum alterius communione, quod proprium eft; Verbo fcilicet operante Quod Verbi eft, * carne exequente quod carnis. Unum horum corufcat miraculis, aliud focumbit injuriis. Et ferut Verbum aequalitate paternae gloriae non * receffit, ita caro naturam noftri generis non reliquit. Unus eoim idemque eft (* quod faepe dicendum eft) nafce Dei filius, & vere hominis filius. Deus per id, quod in principio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum: homo per id, quod Verbum caro factum eft, & habitavit in nobis: Deus per id, quod omnia per ipfum facta funt, & fine ipfo factum eft nihil: homo per id, quod factus eft ex mulliere, factus * eft fubtiqe. Nativitas carnis, manifeftatio eft humanae naturae: parturiuiffe ufe ut Deo, & abnuffe ufe ut homo tuf cafere, & o dolore ufe ut homo, & ufe ut Deo, & ufe ut homo, & ufe ut Deo, & ufe ut homo, & ufe ut Deo, &

quit, *Christus Dei vivi*. Nec immerito beatus ille pronuntiatus a domino, & a principali petra fundamentum & virtutis tenacis & nominis, qui per revelationem Patris eumdem & filium Dei esse confessus & Christum; quia unum hominem fine alio receptum non prodeat ad salutem: & sed aequalem erat periculi, dominum Jesum Christum aut Deum tantummodo fine homine, aut fine Deo solum hominem credidisse. Post enim resurrectionem vero domini, quae utique veri corporis fuit, quia non alter eft refufcitatus, quam qui fuerat crucifixus & mortuus, quid aliud quadragies dierum mora gestum est, quam ut fides nostra integritas ab omni caligine mundaretur? Colloquens enim cum discipulis suis, & cohabitans atque conversens, & pertractari fe dilaqui curiosique constatu ab eis, quos dubietas perstringebat, admittens: ideo & *clausis* ad discipulos januis introibat, & flatu fuo dabat Spiritum Sanctum, & donato intelligentiae lumine, fanctarum fcripturarum occulta pandebat: & resuscitat vulnus lateris, fractures clavorum, & omnia reconstituens membra, quae mortuabat, dicens: (*Videte manus meas & pedes, quia ego sum:*) *palpate & videte, quia spiritus carnem & offa non habet, sicut me videtis habere*; ut agnoscerent in eo proprietas divinae humanaque naturae individua permanere, & ita fcirentur, Verbum non hoc esse quod carnem, & ut unum Dei Filium, & Verbum confiteremur & carnem. Quo fides fanctorum Patrum: ille nimium *Admandus est vatum*, qui natorum nostrum in unigenito Dei nec per humilitatem mortalitatis; nec per gloriam refurrectionis agnovit: nec fententiam beati apostoli & evangelistae Joannis exavit, dicentis: *Omnis spiritus, qui confitetur Jesum Christum in carne venisse, ex Deo est: & omnis spiritus qui solvit Jesum*, *ex Deo non est*, *& hicest antichristus*. Quid autem eft folvere Jesum, nisi humanam ab eo fcparare naturam & facramentum fidei, per quod unum falvati fumus, impudentissimis evacuare figmentis? Caligum vero circa naturam corporis Christi, fi necesse eft ut circa eam in passione ejus eadem obcecatione defipiat. Nam fi eructem domini non putat fallum, & fufcepeum pro mundi falute fuppliciis, verum fuisse non dubitat: cujus credit mortem, agnoscat & carnem. Nec diffitetur nobis corporis hominem, quem cognoscit fuisse pafibilem: quoniam negatio vera carnis, negatio eft etiam corporeae passionis. Si ergo Christianus fuscipit fidem, & a praedicatione evangelii fum non avertit auditum, videat quam tenera transfixa clavis pependerit in crucis ligno: & aperto per militis lanceam latere crucifi-

ἐν τῷ κόσμῳ, ἢ κατὰ τὸν ἀποστολικὸν εἴπερ τὸ ἀληθὲς ἐπεγνωκὼς τὴν πλάκα, ἢ τὴν ἀφανῆ φωνὴν ἐν τῷ ἀποστολικῷ ἐν τῷ ἀποστόλῳ Ἰωάννου ἐξήτασε· ἀλλὰ δὲ τὸ τῶν ἁγίων ἀπόκρυφα τοῖς πατρικοῖς ἐπιστῆσαι μυστηρίοις, ἐν Χριστῷ ἐνδιαίτῃ ἢ τῶν μὲν ἔθνη λαμβανόμενος, ἀνάπτυσσε ἑτέρωθεν εἰς συνεῖναι· κ. τὸ κατὰ σάρκας κοπώσας τὸ τῶν κλεισθεισῶν Χριστοῦ τὸ θεῖον μόνον ἀνὰ ἀνθρώπου, ἢ θέμις θεὸν πιστεύειν ἀνθρωπον μόνον. κ. δὲ τὸν ἀνάστασιν τὴν κλεῖν, ἢ τὴν δηλαδὴ τὴν ἀδηλοῦσι κατὰ σῶμα γέγονεν, ἐπεὶ ἀπὸ τοῦ ἀλλοιοῦσθαι, οἷμαι ἐκ νεκρῶν, ἢ ἀποθανὼν, τί ἄρα τὸ τῆς ἀναστάσεως; ἢ τὸν ἀγνοῦσθαι τὸ τῆς πίστεως κλῆρον ἐκδιαβῆναι· ἢ ἐπὶ τὰ ἀπόκρυφα τὴν ἀμφίβολον, ἐκβαλὼν τὸ ἀπόστολος τὸ κλεκτὸν ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἐν ὑψηλοῖς ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ γένει, ἢ ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ τὸ τῆς πίστεως κλῆρον ἐκδιαβῆναι· ἢ ἐπὶ τὰ ἀπόκρυφα τὴν ἀμφίβολον, ἐκβαλὼν τὸ ἀπόστολος τὸ κλεκτὸν ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἐν ὑψηλοῖς

ACTIO SECUNDA. omnia quæ ab eo male sunt facta, sive vo-
ca & præsenti subscriptione damnaverit, non
erit reprehensibilis erga correctum quanta-
cumque miseratio: quia dominus noster ve-
na & bonus pastor qui animam suam posuit
pro ovibus suis, & qui venit animas homi-
num salvare, non perdere, imitatores nos
fuse vult esse pietatis, ut peccantes quidem
justitia coercat, convertos autem misericordia
tuissimæ fidei vera defenditur, quando
etiam a lectatoribus suis opinio falla dam-
natur: Ad omnem vero calumniam ac fide-
liter exequendam, fratres nostros * Julianum
episcopum & Renatum presbyterum
& titulo sanctæ Clementis;) ad & filium
meum Hilarum diaconum vice nostra direxi-
mus. Quibus Dulcitium notarium nostrum,
cujus fides nobis est sæpe probata, sociamus,
confidentes adiutorium divinitatis auxilium ut
is qui erraverat, damnata sensus sui pravita-
te, salvetur. Deus se incolumem custodiat,
fratres carissime.) Data Idibus Junii. Adhe-
rio & Protogene * viris clarissimis consulibus. (æra cccc lxxxvi.

*. *Ex cod. Bob.* Tibuertius notarius julius domini mei venerabilis papæ Leonis edidi.

ἐξοῦς Ἰουλίου, ὑπατίας Ἀετίου,) ἢ Πρωτογένους τῶν λαμπροτάτων ὑπάτων.

* Nec adhuc 2. 20. 6 *Similiter* * *testimonia sanctorum patrum & confessorum,* Ὁμοίως μαρτύρια ἁγίων πατέρων καὶ ὁμολογητῶν.

Hæreque hæc condemnatur patrum testimonia a sancto Leone adjuncta sunt epistolæ ipsius xcviii. ad Leonem Augustum, sed in allquibus Græcis codicibus concilii hujus inseruntur etiam hoc loco.

Lib. 9. de Trinit. fere in principio. Τὰ ἁγία Ἱλαρίου ἐπισκόπου καὶ ὁμολογητοῦ περὶ τῆς τοῦ Σωτῆρος ὁμολογίας.

Sancti Hilarii episcopi & confessoris in lib. 1x. de fide.

Nescit plane etiam quam, nescit, qui Christum Jesum, ut verum Deum, ita & verum hominem ignorat. Et ipsi dem periculi res est, Christum Jesum vel Spiritum Deum, vel carnem nolit corporis denegare. *Omnis ergo qui confitebitur me coram hominibus, confitebor & ego eum coram Patre meo, qui est in cœlis. Qui autem negaverit me coram hominibus, negabo & ego eum coram Patre meo qui est in cœlis.* Hæc Verbum caro factum loquebatur, & homo Jesus Christus dominum majestatis deerebat; mediator ipse in se ad fidelem Ecclesiæ confitendam, & in ipso Hic inter Deum & homines mediatoris sacramento utrumque unus existens, dum ipse ex unitis in id ipsum natura, naturam utriusque res eadem ed, ita tamen, ut neutro caterer in utroque; ne forte Deus esse, homo nascendo, deineret; & homo tortius, Deus manendo, non esset. Hæc itaque humanæ beatitudinis fides vera est, Deum & hominem prædicare, Verbum & carnem confiteri: neque Deum nescire, quod & homo

* τὸν Θεὸν οὐδέπω, ὅτι καὶ ἄνθρωπος ἐστι· & τὸν σάρκα μὴ ἀγνοῶν, ὅτι καὶ Λόγος ἐστί.

Item ejusdem in eodem libro, inter cetera.

Ἐὰν τοιγὰρ τὸν τῆς αὐτοῦ λόγου.

Ἐὰν τοιγὰρ τὸν τῆς αὐτοῦ λόγου.

ACTIO SECUNDA

nis intelligé; dispensationem hominis in A
morte cognoscé. Et cum fint utraque fuis
gefta naturis, unam tamen Chriftom Jefum
cum memento effe, qui utrumque eft.

Item poft paucos.

Hæc igitur demonftranda a me paucis
fuerunt, ut utriufque naturæ perfonam tra-
ctari in domino Jefu Chrifto meminiffimus:
qui erat in forma Dei, formam fervi acce-
pit.

Tertullian. p.

Sancti Gregorii epifcopi Nazianzi, in
homilia de epiphania, inter cetera.

Cum ergo procellifet ex virgine Deus in
ea, quam affumpferat humana natura,
unum e duobus fibi invicem contrariis exi-
ftens, carne & fpiritu, horum aliud in
Deum affumitur, aliud deificatis gratiam
præftat.

Ex in omnibus ex de univerfo Chrifto, non longe a fine.

Item infra.

Miffus eft quidem, fed ut homo. Duplex
enim erat in eo natura. Inde denique & la-
boravit (ex itinere,) inde & efuriit, & fi-
tivit, & contriftatus eft, & flevit, humani
corporis lege.

Item fancti Ambrofii epifcopi & confefforis
(*Mediolanenfis ecclefiæ,*) *ex libro fecundo*
de fide ad Gratianum imperatorem,
inter cetera.

Cap. 4. initio. 1. Cor. 2.

Unde illud quod Jectum eft, dominum
majeftatis crucifixum effe, non quafi in ma-
jeftate fua crucifixum putemus: fed quia
idem Deus, idem homo; per divinitatem
Deus, per fufceptionem carnis homo Jefus
Chriftus; dominus majeftatis dicitur crucifi-
xus, quia confors utriufque naturæ, id eft,
humanæ atque divinæ, in natura hominis
habitt paffionem, ut indifcrete & dominus
majeftatis dicatur effe qui paffus eft, & fi-
lius hominis, ficut fcriptum eft, *qui defcendit de cœlo.*

Joan. 3.

Item alio loco in eodem libro, inter cetera.

Silentes igitur inanes de fermonibus que-
ftionum, quia *regnum Dei,* ficut fcriptum eft,
non in perfuafione verbi eft, fed in oftenfione virtutis. Servemus diftinctionem divinitatis
& carnis. Unus in utraque loquitur Dei Fi-
lius, quia in eodem utraque natura eft. Et-
ii idem loquitur, non uno femper loquitur
modo. Intende in eo unde gloriam Dei,
unde humana paffione. Quafi Deo loquitur
quæ erant Deitatis, quafi Verbum tibi quæ
homo: fic quæ funt humana, quia in ea
fubftantia loquebatur.

Eccl. cap. 1. Cor. 2.

Item ejufdem in libro de incarnatione domini contra Apollinarifta.

Sed dum hos redarguimus, cœrgunt alii,
qui carnem domini & divinitatem dicunt
unius effe naturæ. Quæ tantum facrilegium
infema vomuere? Jam tolerabiliores funt
Ariani, quorum per ifios perfidia robur
adolefcit, ut majore contentione afferam,
Patrem & Filium & Spiritum fanctum unius
non effe fubftantiæ; quia ifti divinitatem
domini & carnem, fubftantiæ unius dicere
conantur.

Item infra. Ex hic mihi frequenter Nicæ-
næ quæftio tractatur & nectere commenorat.
Ifti tantum patres noftri non fcri-
bunt, ut Verbum unius fubftantiæ
cum Patre dicerent. Et Verbum qui-
dem de [illegible] fubftantia, ut-
tamen autem-ta [illegible] fufceffi funt.

ANNO CHRISTI 451. ACTIO SECUNDA.

μὴ τὴ μὲν τῶ ἐν Νικαίᾳ συνόδῳ πφοτεθεῖσαν ὁμοιμ, B
εἰσὰ γὰρ δὲ κφείσσ, ἢ ἄπφ ἐκ ἐνδυμιβόμενοι πφὸς οἱ
ἡμέτφοι πφόγονοι.

Ομοίως τῶ ἡμετέφα Ἰωάνν ἐπισκόπε Κωνσταν-
τινοπόλεως, ἐν τῇ ὁμιλίᾳ τῇ πφὸς τὸς
ἀναλαβόντας τὴν κφίσιν.

Καθάφσ γὰφ δὺο τινὰς ἀξιωμαχὴς διαπφάσσν, ἑκα-
φὸς τὸ ἐν μέφος * κφείσσ ὄνομα, λέγ τὴν ἢ ἐξεζόντω
μέχφι τ, ἡμῶν, ὅτι ὁ Χφιςὸς ἐποίησεν.
ὑφῶ (ἢ τὸν ἡμῶν ἀνεῖλε ὁ Θεός, ἡμεῖς δὲ ἢ αὐτὸ
κατφφονήσαν ὀφῶμεν, ἢ σταλέντφ ἐκ ὀφανῶν ἀπο-
κφεφόμενοι. ὁ μέφοι Ἰωάνν βμβαλὼν ὁ Χφιςὸς, ἐ-
κατέφφ φύσιν εἰς φίλιον συμβιγκῆφ. * ἢ τὸ παφὰ τὸ
πατφὸς ἐπεκφεμάμενον ἡμῖν, αὐτὸς γεμφόμενον ἐν ἡμῖν.

Ομοίως τῶ αὐτῶ Ἰωάνν, ἐν τῇ αὐτῇ ὁμιλίᾳ.

Προσλαβόντα τοίνυν τὸν ἀπφαγῆς τὸν ἡμέτφφ φύ-
σιν τὸ πατφὶ, ἢ τὸ ὑῶφν αὐτὸς ἐθεώμασεν ὁ πα-
τήφ, διὰ τ τὸν ἀναλαβόντα ἀξίαν τὸ πφοσκυνέσαντα,
ἢ τὸ πφοσκυνηθέντα τὸ ἀξιωμάν. ἢ τὸ φύσεως ἑβδόμ-
τὸν πάντα χφόνον, ἢ τὸ ὄφνν μέτφφν ἢ τὸ ἐν τῇ
πφὸς τὸν πφόγονον ἀξίᾳ τὸ πφοσκυνέσαντα.

Ἰωάνν, ἐπισκόπε Κωνσταντινοπόλεως.

Ἀλλ' ἐκ ἐκείνο τὸ ἀκάνφωτον, ὁ ὁ κύφιος τὸ ἐν
ἀνθφώποις ἐκ μετέλαβεν δόξης σωμφαθέντα πα-
φέμεινεν. ἀλλ' ἐπεὶ ὁ ὢν τὸ Θεὸς ἦν, ἢ ἀνθφωπος
κ' μὲν τὴν Θεότητα, Θεὸς, κ' ἢ τὴν πφὸς τὴν
σάρκα ἑνωθεὶς Χφιςὸς, ὁ κύφιος ἐ δόξης ἐ-
σωμφάθη λέγε·) κ' γὰφ ἑκάτφα μετέχε φύσεων,
τοῦτο ἀνθφωπος, ἢ Θεὸς· ὡς τῇ τὸ ἀνθφώπ
γὰφ φύσεν τὸ κάθοε ὑπέμενεν· ἢν ἀδιαφόφ ὁ
κύφιος τ δόξης, ὁ υἱὸς ἀνθφώπε ὢν ἢ μὴ τὸ Θεὸ
Θεὸ· κ' ὅθεν τὸ μὴ λέγε τὸν Θεὸν ἐ-
σταυφωθέντα λέγε·) * ὁ γὰφ ἑκάτφα μετέχε φύσεων,
τοῦτο ἀνθφωπος, ἢ Θεὸς· ὡς τῇ τὸ ἀνθφώπ
γὰφ φύσεν τὸ κάθοε ὑπέμενεν· ἢν ἀδιαφόφ ὁ
κύφιος τ δόξης, ὁ υἱὸς ἀνθφώπε ὢν ἢ μὴ τὸ Θεὸ
Θεὸ· κ' ὅθεν τὸ μὴ λέγε τὸν Θεὸν ἐ-
σταυφωθέντα λέγε·) ὁ γὰφ ἑκάτφα μετέχε φύσεων,
τοῦτο ἀνθφωπος, ἢ Θεὸς· ὡς τῇ τὸ ἀνθφώπ
γὰφ φύσεν τὸ κάθοε ὑπέμενεν· ἢν ἀδιαφόφ ὁ
κύφιος τ δόξης, ὁ υἱὸς ἀνθφώπε ὢν ἢ μὴ τὸ Θεὸ
Θεὸ· κ' ὅθεν τὸ μὴ λέγε τὸν Θεὸν ἐ-
σταυφωθέντα λέγε·) * ὅτε γὰφ χφόνο τοῦτο ἐ τοῦ-
μνεν εἰς τὸν· σάρκο ἀνεῖλεν ὁ Θεὸς τὸ ἐν τοῦτο
ποθεμένο θεατὰ χφόνῳ δεδιωμένα· * τὸ τὴν φύ-
σιν τὴν ἡμῶν ἐκ τῇ ὀφῶν τὴ βασιλέως τῇ δόξῃ τὴν
ἀξιωσάντας ἐκλαμπόντας κατιδόντες.

Item ejufdem Auguftini epifcopi Hipponenfis *in epiftola ad Pollianum,* inter cetera.

Nemo igitur ita intelligat, quod Dei
mediator apparuit, ut in utraque perfona
copulans utramque naturam, & folita fu-
blimaret infolitis, & infolita folito tempe-
raret.

Item ejufdem in expofitione evangelii fe-
cundum Joannem, inter cetera.

Quid igitur, hæretice? Cum Chriftus fit
Deus & homo, loquitur, ut homo; ifc ca-
lumniaris Deo? Ille in fe naturam commen-
dat humanam, tu in ifto audes deformare
divinam.

Item ejufdem Auguftini in fermone de eo-
dem.

Noftrum etenim eft credere, illius vero
fcire; & ille pofuit Deus Verbum totum fuum
fufceperit quod eft hominis, homo fit: & affumptus homo cum totum fufceperit quod
eft Dei, non fit aliud quid ifti quod Deus:
non tamen quia incarnatus effe dicitur &
mixtus, imminutum fuffe ejus fubftantiam
putandum eft. Novis mifcere feipfum Deus
fine fui corruptione, & mifcere quidem fecundum veritatem Novis ita in fe fufcipere, ut nihil fibi ex acceffione augeatur,

Ἰωάνν, ἐπισκόπε Κωνσταντινοπόλεως.

Item ejufdem in expofitione evangelii fecundum Joannem, inter cetera.

Τί πάλιν αἱφετικέ; ἐπειδὴ Χφιςὸς ἐς Θεὸς, ἢ
ἀνθφωπος, λαλεῖ ὡς ἀνθφωπος, συκοφαντεῖς
τὸ Θεός; ἐκείνος * ἐν αὐτῷ τὴν ἀνθφωπίνην φύσιν
ἐκβαλ, σὺ δ ἐκείνο τιμῶς, ἀξιολογεῖς τὴ Θείαν;

Item ejufdem Auguftini in fermone de eo-
dem.

Ὁμοίως τῶ αὐτῶ Ἀυγουςίνε ἐν τῇ λόγῳ τῇ πφὸ
τὴ ἐκθέσεως τὴ πίστεως.

Καὶ ὁ μὲν πφὸ ἐκ τὴ κόσμε ἦν, ἐκείνος δὲ τὸ εἶδε-
μεν· ἡ γὰφ αὐτὸ ὁ Θεὸς λόγος ἐκ τὸ ὑποδεξάμενος,
ἀνθφ ἐγένετο ἀνθφωπος, ἀνθφωπος ἔγω· ὁ πφοσλαβὼν
Θεὸς ἀνθφωπος, ἐκείνος ἀνθφωπος ἄνω, ὁπφφεῖ Θεὸ,
ἄλλο τι μέτοι, πλὴν ὁπφ Θεὸ: * ἡ μὲν ἑνωθεὶς σα-
φκωμμένος εἰς τὸν λόγον, ἡ μετὰ, μεμιγμένος
τῶ ἰδίω τῶ αὐτῶ υἱοῦ τὸ. ὅτε μεγάλω Θεὸς
ἑαυτὸν ἔλχε ἐ οἰκείας ὀφθφᾶς, ἢ μηνιάλω μέτφ
μετὰ ἀνθφώπε. ὀδὲ τὴν ἐκ ἑαυτῷ ἀποβάλεν.

Concil. General. Tomo IV.

Quomodo igitur Niceni concilii nomen abtenditur, & novo inducuntur, quo nunquam nofti fenfere majores? *& reliqua.*

Item fancti Joannis epifcopi Conftantinopoli-
tani, in homilia de afcenfione domini.

Nam ficut * duobus jungio feparatis unus in medio pofitus, altercantium item difcordiæque diffolvit, ita & Chriftus fecit: Deus nobis jufte fraifcebatur: & nos contemnebamus iratum, & clementem dominum declinabamus: fe & medium Chriftus ingefit & fociavit utramque naturam; & quod a Patre nobis immediate fupplicium ipfe fuftinuit.

Item ejufdem epifcopi in eodem homilia, inter cetera.

Chriftus igitur noftræ naturæ primitias obtulit Patri, & oblatum donum mitatus eft Pater, quod & tanta dignitas offeretur, & quia quod offerebatur nulla macula fordebatur. Nam & fatis manibus fufcepit obblatum, & fanc fedis fecit effe participem, & quod plus eft, ad partem fuæ dexteræ collocavit. Cognofcamus igitur quis ille eft qui audivit: *Fac ad dexteram meam:* quæ natura. *Ipfum.* 109.

Cap. 4. initio. 1. Cor. 2.

Item alia eadem, quæ audivit: *Tuta es, & es tuorum diu.* Et *refpice in eodem homilia eiufdem* p. 8.

Item ejufdem Auguftini epifcopi Hipponenfis *in epiftola ad Pollianum,* inter cetera.

Item ejufdem in expofitione evangelii fecundum Joannem, inter cetera.

Item ejufdem Auguftini in fermone de eodem.

Item ejufdem in eodem homilia, inter cetera.

Item ejufdem in eodem homilia, inter cetera.

Item ejufdem in eodem homilia, inter cetera

ACTIO SECUNDA. quemadmodum novit, ipsum totum illud, ut, ut nihil ipsi imminutionis accidere. Ne igitur secundum nostrae infirmitatis intelligentiam, & sensibilia experientiae documenta affirmantes, ex aequalibus quo inter se nascentur creaturis mixtum fuisse putemus Deum & hominem, & quasi quidem confusione Verbi & carnis quasi quoque quaedam factum fuisse; abiit ut ita credamus; ne forte ex rerum congredientium modo, duas naturas in unum ita pullulantes potemur: nam ejusmodi mixtio illa quae partis interitque corruptio. Deus autem qui capit, non capitur; qui invelligat, non invelligatur; qui implet, non impletur; qui abique fimul totum ubique, & per omnia cedit, per id quod fuam ipm infudit, ut mifericors, mixtus est humanae naturae, non tamen hominis natura mista divinae.

Cyrilli archiepiscopi Alexandrini, e scholiis de incarnatione Unigeniti.

Cap. 4. pide. 7. Homo nominatur est, cum fit natus Deus, Dei Patris Verbum; quoniam fimiliter ut non, fanguini communicavit & carni. Sic enim in terris apparuit, non amittens id quod erat, fed affumens humanitatis nostrae naturam in fata ratione perfectam.

Item ejusdem in eodem libro, de incarnatione Unigeniti.

B Cap. 13. 38. ut mod. Unus igitur est & ante incarnationem Deus verus, & qui in humanitate manfit id quod erat, & est, & erit. Non diiecerunt igitur unum dominum Jesum Christum in hominem fortum, (Deum quippe in Deum) fed unum eumdemque Jesum Christum esse dicimus, non ignorantes differentiam naturarum, fed eas inconfuse fe servantes.

Item ejusdem Cyrilli post alia.

Cap. 13. 38. ut mod. Dicitur namque tamquam aliud in alio inhabitare, id est, divina natura in humanitate, non propriae commistionem, aut confusionem, aut transmutationem, ac efficit quod non erat. Quidquid enim in alio habitare dicitur, non ipsum fit tale, quale est id, in quo inhabitat, fed aliud in alio propit intelligitur. At vero in Verbi * persona & humanitatis, folam nobis differentiam deligunt diversitas naturarum: Unus enim ex utraque intelligitur Christus. Ergo * inconfusione, & unitate servata, humanitate est Verbum in nobis, sed enim, unum est Filium unigenitum, carnem factum & hominem.

Post lectionem autem praedictae epistolae * reverendissimi episcopi clamaverunt; Haec patrum fides, haec apostolorum fides. Omnes ita credimus, * * orthodoxi ita credant. * Anathema ei qui ita non credit. Petrus per Leonem ita locutus est, * apostoli ita docuerunt, Pie & vere Leo docuit, Cyrillus ita docuit. Cyrillus eterna memoria. Leo & Cyrillus similiter docuerunt, anathema ei qui sic non credit. Haec vera fides, Catholica Ita Sapimus. Haec eorum fides. Haec in Ecclesia cui fedia non fuit? Haec Dioscorus confitetur.

Ἀλλ' ὅσον ἀνθρωπεῖον, χάριν τῶν ἡμῶν ὑπέρχει Θεός, ὁ ἐκ Θεοῦ πατρὸς λόγος, ὡς μόνος ἐκ μόνου, ὁ σαρκὸς παρελκόντος ἡμῖν, ὑφὴν φύσει τοῖς ἐπὶ γῆς, ἐν ᾗ μεθεὶς ὀστρῆλ, ἀλλ' ὡ σφοῦ λόγος ἡνῶνος τὸ καθ' ἡμᾶς ἀνθρώπινον πλοῦτῳ ἐχέτω κ' ἡ τοῦ λόγου.

Τῷ αὐτῷ Κυρίλλῳ περὶ τῆς ἑνωθείσης τῷ μονογενῆ.

Εἰς ὢν ἐστὶν ὁ ἄφθορ τῆς ἑνωθείσης τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ἐν ἀδιαιρέτῳ μερισμῷ, ὀστρῆλ, ὃν ἐν ἑαυτῷ ἔχει τὸ ἀνθρώπινον ἡμῶν, τῷ ἴδιον ἀδιαιρέτῳ ἐκ τοῦ ἐκ Θεοῦ λόγου ἡνῶνος τὸ καθ' ἡμᾶς ἀνθρώπινον πλοῦτῳ ἐχέτω κ' ἡ τοῦ λόγου.

Τῷ αὐτῷ Κυρίλλῳ περὶ τῆς ἑνωθείσης τῷ μονογενῆ.

Ἀνθρωπος ὑπάρχων, ἀνθρωπος ἐστὶν ὁ τοῦ Θεοῦ λόγος, ὡς ἐκ πατρὸς λόγος, ὡς μόνος ἐκ μόνου, ἐν σαρκὸς παρελκόντος ἡμῖν, ὑφὴν φύσει τοῖς ἐπὶ γῆς, ἐν ᾗ μεθεὶς ὀστρῆλ, ἀλλ' ὡ σφοῦ λόγος ἡνῶνος τὸ καθ' ἡμᾶς ἀνθρώπινον πλοῦτῳ ἐχέτω κ' ἡ τοῦ λόγου.

Τῷ αὐτῷ Κυρίλλῳ περὶ τῆς ἑνωθείσης τῷ μονογενῆ.

Ἀνθρωπος ὑπάρχων, ἀνθρωπος ἐστὶν ὁ τοῦ Θεοῦ λόγος, ὡς ἐκ πατρὸς λόγος, ὡς μόνος ἐκ μόνου, ἐν σαρκὸς παρελκόντος ἡμῖν, ὑφὴν φύσει τοῖς ἐπὶ γῆς, ἐν ᾗ μεθεὶς ὀστρῆλ, ἀλλ' ὡ σφοῦ λόγος ἡνῶνος τὸ καθ' ἡμᾶς ἀνθρώπινον πλοῦτῳ ἐχέτω κ' ἡ τοῦ λόγου.

ANNO CHRISTI 451. Hinc id ἀλογόν κόσμον τὴ μόρε τὴς ἀφορήμαμε ἡμῶν ἐτεοῦσιν, τὸ τεφέχον· ἐ φρὸ τὸ τὴ χεὶ τὸ ἀθρῶν ὀθῆμα τὸ ἡμετῆμ φύσεω ἐκτεθῆναι, ἢ θεῖα φύσεν ἐωὶ ὑπ τῆ φύσεν τῆ τοῦ τῆ, ἐκ τῶν δὲ τὸ τὴς ἡμέρας ἰόρτεν ὑπ ἀνθρῶν ἀρμόδιον, ἢ ἐτε, ἢ ἀπὸ τὸ μεσίτης Θεοῦ, ἢ ἀνθρώπων ἀνθρωπος ἐτεοῦς Χριστὸ, ἐ ἀτοῦ ἐκ τὴ ἐνὸ ἐωὶ ἐ, ἀλλ' ἐν τὴ ἐνὸ ἐωὶ ἐ ἐωὶ ἐ ἐωὶ ἐ

ACTIO SECUNDA.

ANNO CHRISTI 451.

precamur (si justum) indoctas dari nobis, ut intra paucos dies tranquilla mente, & non turbato animo, quæ Deo placent, a sanctis patribus ordinentur. Quoniam vero nunc dominis nostris & sanctissimis patris & archiepiscopi Leonis, adornantis apostolicam fodem, lecta est epistola, oportet vero & bonæ memoriæ Cyrilli episcoporum scriptum ad Nestorium, in qua * jubet eum confiteri duodecim capitulis, & hanc dari nobis, ut in tempore disceptationis parati inveniamur. Reverendissimi episcopi clamaverunt : Si jubetis dari nobis induciæ, petimus patres * simul * perscrutari. Magnificentissimi & gloriosissimi judices & amplissimi senatus dixerunt: * Differatur audientia usque ad quinque dies, ut inter hos conveniat vestra sanctitas ad sanctissimum archiepiscopum Anatolium, & communiter de fide tractetis; ut qui dubitant, doceantur. Omnes reverendissimi episcopi clamaverunt: Nos ita credimus (omnes ita credimus. Sicut Leo, ita credimus.) nostrum nullus dubitat. nos jam subscripsimus. Magnificentissimi & gloriosissimi judices & amplissimi senatus dixerunt : Non est necessarium omnes vos convenire. Sed quia convenient est, omnibus dubitantibus perlegatur, * Anatolius dirigat de his, qui fuliciscipierunt, quos putaverit idoneos esse * ad docendum eos qui dubitant. Reverendissimi episcopi clamaverunt : Pro patribus petimus, patres synodo rogamus. (Constantaeos Leoni synodo, (patres synodo.) Has voces imperatori, has patres catholico, has preces Augustæ. Omnes peccavimus, omnibus indulgeatur. Clerici Constantinopolitani clamaverunt : Pauci clamant, non ista dicit synodus. (Orientales & qui cum ipsis reverendissimi episcopi clamaverunt : Ægyptum exilio. Illyriciani & qui cum ipsis reverendissimi episcopi clamaverunt : Pregamur, omnibus misereminii.) Orientales & qui cum ipsis reverendissimi episcopi clamaverunt : * Ægyptum exilio. Illyriciani & qui cum ipsis reverendissimi episcopi clamaverunt : * Omnes peccavimus, omnium misereminii. Has voces catholico imperatori. Ecclesiæ scindunturæ. Clerici Constantinopolitani clamaverunt: Dioscorum exilio; (hæreticum exilio.) Dioscorum Christus damnavit. Ulpidiana se qui cum ipsis reverendissimi episcopi clamaverunt : Omnes peccavimus, omnibus indulgeatur. Dioscorum synodo. Dioscorum ecclesiæ. Sub vobis malum non fiat : (sub imperio vestro malum non fiat) : sub imperio vestro dividiatur non fiat. Clerici Constantinopolitani clamaverunt : Qui communicat Dioscoro, Judæus est. Orientales & qui cum ipsis reverendissimi episcopi clamaverunt: Ægyptum exilio; hæreticum exilio. Illyriciani & qui cum ipsis

* ut sancti patribus ordinentur.

* hesitante.

* Differatur.

* ut ea dicendi, de quibus dubitatur.

* ut ea dicendi.

* indulgeatur.

* ut sancti patres.

* ut hæretici.

* ut ut.

* ut ut.

* ut hæretici.

* ut ut.

* ut hæretici.

* ut ut.

* ut hæretici

ACTIO TERTIA.

Matiniano Synnadensi,
Pergamio Antiochiæ Pisidiæ,
Nonno Edessæ,
* Olympiodoro metropolita Constantiæ Cypri,
Theodosio Pessinuntis,
Domno Apamiæ Syriæ,
Critoniano Aphrodisiadis,
Simeone Amidæ,
Sebastiano Berhoensi,
Cerropio Sebastopolis,
Joanne Germanicæ,
Atarbio Trapezuntis,
Joseph Heliopolis,
Antiocho Sinopæ,
Acacio Ariarathiæ,
Attico Zelensi,
Eustathio * Haliczensi,
Apragmonio Tieni,
Joanne Nicopolitano,
Graziano Cerasuntensi,
Thalassio Parii,
Philippo Adranonum,
Epicteto Diocletianopolis,
Daniele Sygalorum,
Theodoro Nazianzeno,
Theodoro Claudiopolis Mauriæ,
Theodoro Tripolitano,
Thoma Theodosiopolis,
* Theodoro Neocæsariensi,
Joanne Polemonii,
Athanasio Metiensi,
Patricio Neocæsareæ Augusti,
Alexandro Seleuciæ Isauriæ,
Valerio Laodiceæ Phœnicæ,
Cyrino Patarorum,
Theophilo * Oceriti,
Atbericho Smyrnensi,
Tryphone Chiensi,
Melicio Larissæ,
Neone Silii,
Eudoxio Ezenorum,
Marciano Cotoorum,
Theodoto Lysiæ,
Joanne Bardii Clitiæ,
Paulo Ptolemaidis,
Dionysio Heracliensi,
Joanne Alyndensi,
Euprhrio Smirnoeiæ,
Joanne Amyzonis,
Papia Erizorum,
Dionysio Antiocheno,
Tynchanio Apollonialis,
Theodoreto Alabandorum,
Menandro Heracliensi,
Flaccillo Jassi,
Joanne Gaidi,
Eulandione Haliczensi,
Gallinico Apamæ * Hexapolis,
Cyro Sinlandi,
Stephano Tomidi,
Zenobio Tomidi,
Sabo Palæo,

A Μελετιανῷ Σωζομένων,
Ἱερμαίῳ Ἀντιοχείας Πισιδίας,
Νόννῳ Ἐδέσσης,
* Ὀλυμπιοδώρῳ μητροπολίτῃ Κωνσταντίας Κύπρου,
Θεοσεβίῳ Πεσσινοῦντος,
Δόμνῳ Ἀπαμείας Συρίας,
Κριτωνιανῷ Ἀφροδισιάδος,
Συμεώνος Ἀμίδων,
Σεβαστιανῷ Βερροίας,
Κηρροπίῳ Σεβαστοπόλεως,
Ἰωάννῃ Γερμανικείας,
Ἀτάρβιῳ Τραπεζοῦντος,
Ἰοσὴφ Ἡλιουπόλεως,
Ἀντιόχῳ Σινώπης,
Ἀκακίῳ Ἀριαραθείας,
Ἀττικῷ Ζέλων,
Εὐσταθίῳ Ἁλικαρνασσοῦ,
Ἀπραγμονίῳ Τίης,
Ἰωάννῃ Νικοπόλεως,
Γραπιανῷ Κερασοῦντος,
Θαλασσίῳ Παρίων,
Φιλίππῳ * Ἀδρανόνων,
Ἐπικτήτῳ Διοκλητιανουπόλεως,
Δανιὴλ Συγάλων,
Θεοδώρῳ Ναζιανζηνῷ,
B Θεοδώρῳ Κλαυδιοπόλεως Ἰσαυρείας,
Θεοδώρῳ Τριπολίτῃ,
Θεοδώρῳ Θεοδοσιοπόλεως,
Θεοδώρῳ Νεοκαισαρείας,
Ἰωάννῃ Πολεμωνίων,
Ἀθανασίῳ Μετιείων,
Πατρικίῳ Νεοκαισαρείας Αὐγούστου,
Ἀλεξάνδρῳ Σελευκείας Ἰσαυρείας,
Οὐαλερίῳ Λαοδικείας Φοινίκης,
Κυρίνῳ Πατάρων,
Θεοφίλῳ * Ὀκεριτῶν,
Ἀτβερίχῳ * Σμυρνείας,
Τρύφωνι Χίου,
Μελετίῳ Λαρίσσης,
Νέωνι Σιλίου,
Εὐδοξίῳ Ἐζηνορῶν,
Μαρκιανῷ Κοτυώρων,
Θεοδότῳ Λυσσίας,
Ἰωάννῃ Φλαβιοπόλεως Κλιτίας,
Παύλῳ Πτολεμαΐδος,
Διονυσίῳ Ἡρακλείας,
Ἰωάννῃ Ἀλινδῶν,
Εὐφρήνῳ Σμυρναίας,
Ἰωάννῃ Ἀμυζωνίων,
Παπίᾳ Ἐριζόρων,
Διονυσίῳ Ἀντιοχείας,
Τυγχανίῳ Ἀπολλωνιάδος,
Θεοδωρήτῳ Ἀλαβανδέων,
Μενάνδρῳ Ἡρακλείας,
Φλακκίλλῳ Ἰασίου,
Ἰωάννῃ Κοΐδου,
Καλλινίκῳ Ἀπαμείας * Ἑξαπόλεως,
Κύρῳ Σινλανδῶν,
Στεφάνῳ Τομέων,
Ζηνοβίῳ Τομέων,
Σάβᾳ Παλαιῶν,

ANNO CHRISTI 451.

ANNO CHRISTI 451.

Θεοσεβίῳ Βερροίας,
Θωμᾷ Πορφυρεώνος,
Μακαρίῳ Αἴνου,
Κυριακῷ Ἀγόνης,
Γενεθλίῳ Κρατίας,
Φιλίππῳ Θεοδοσιοπόλεως,
Βασιλείῳ Θεοδοσιοπολίτῃ,
Παύλῳ Ἀπαμείας Πισιδίας,
Βασιλείῳ Νακολείας,
Ἡρακλείῳ Κωμάνων,
Ῥουφίνῳ Σαμοσάτων,
Μενεκράτει Κερεσσοῦντος,
Κοσσίῳ Ἱερακοσαρείας,
B Πατρικίῳ * Ἀσαφῶν,
Διονυσίῳ Ἀττάλειας Λυκίας,
Παύλῳ Τριπόλεως,
Γεμέλλῳ Στρατονικείας,
Μαονίῳ Νυσσέων,
Ἡλίᾳ Ἐλαιτῶν,
Ἑλπιδίῳ Πιτάνης,
Κοΐντῳ Φωκαίας,
Εὐσεβίῳ Δοκιμείου,
Μυσωνίῳ Νύσσης,
Ἀριστομάχῳ Κολωνείας,
Ῥείῳ Ἰβυωνόπολεως,
Παύλῳ Μαριάμμης,
Εὐσταθίῳ Σαρακηνῶν,
Ἀθανασίῳ Πέργης,
Οὐανίῳ Ἐμέσης,
Δαμιανῷ Σιδόνος,
Νοῒ Κεφᾷ καστέλλῳ,
Οὐρανίῳ Ἰβώνων,
Πολυχρονίῳ Ἐπιφανείας,
Θεοδώρῳ Ἀντιφέλλου,
Λουκιανῷ Ἰψηνῶν,
Νεοπτολέμῳ Κόρνων,
Ἀχιλλεῖ Λαραδεινῶν,
Ἰουλιανῷ Ὑψηφόρων,
Λεοντίῳ Μαγνησίας,
C Εὐδοξίῳ Χωματίων,
Φρόντωνι Φαφελίδων,
Στεφάνῳ * Μυρεωνῶν,
Λεοντίῳ * Ἀζαρόων,
Ἀντιπάτρῳ * Καμουρῶν,
Φιλίππῳ Λιβουρνίων,
Γρατιανῷ Πανορμιτανῶν,
Ἀνδρέᾳ * Τονεωρῶν,
Νικολάῳ Ἀκαρασσῶν,
Ῥωμανῷ Βουβόνων,
Παύλῳ Φιλομελίων,
Φλωρεντίῳ Ἀδριανουπόλεως,
Μεσσαλίῳ Λαοδικείας Πισιδίας,
Ἐλπιδίῳ Θερμέων,
Ῥωμανῷ Εὐδοξιουπόλεως,
Λογγίνῳ Ὀρκίας,
Μυστηρίῳ Ἀμμωνίων,
Πέτρῳ Δαρδανίας,
Ἰοβιανῷ Δευέλτου,
Φροντινιανῷ Σαγαλασσῶν,
Ἰνδίμῳ Ἐρμουπολείτου,
Ἀκύλᾳ Εὐδοξιάδος,
Εὐτροπίῳ * Ἀδραβείας,

Ἀνδρέᾳ Ἀσαφῶν,
Διονυσίῳ Ἀττάλειας Λυκίας,
Παύλῳ Τριπόλεως,
Γεμέλλῳ Στρατονικείας,
Μαονίῳ Νυσσέων,
Ἡλίᾳ Ἐλαιτῶν,
Ἑλπιδίῳ Πιτάνης,
Φιλίππῳ Φιλαδελφείας,
Ἀφροδισιάδος Καρίας,
Ἀθανασίῳ Ἀφροδισιάδος,
Ἀμφιλοχίῳ Ἀφροδισιάδος,
Ἀμφιλοχίῳ Ἀφροδισιάδος,
Ἀμφιλοχ

ACTIO VIGINTIA. Marco Arethusæ,
Proterio Myrrhinensi,
Marcellino Metropolitæ,
Eusebio Claxomenensi,
Olympio Theodosiopolis,
Mama Aniniensi,
Antoniano Aninisi,
Paralio Andraponensi,
Domno Cucusii,
Gerontio Seleucia Syriæ,
Juliano Rhosensi,
Hypatio Zephyritæ,
Petro Gabbuloram,
Rufino Briulensis,
Olympio Sozopolis,
Euphrata Eleutherenæ,
Cajuma Marcopolitano,
Joanne Carrarum,
Abraamio Castricirensi,
Demetrio Lapctorum,
Bethe Lasinneensi,
Musoniano * Brimenorum,
Gennadio Armoneorum,
Eulalio Pionionum,
Amachio Settorum,
Theodosio Catorhensi,
Eusebio Seleucobeli
Hesychia Abydensis.
Patricio Hadrianutherorum,
* Eleutherio Apollopiæ,
Elia Blandensi,
Alcimede Silandi,
Proclo Adranensi,
* Theodulio Ilicensi,
Pionio Troadis,
Stephano Pœmaninensi,
Marco Eurize,
Claudio Anchiasimi,
Peregrino Phœnicis,
Cyro Cybistrensi,
Theodoro Heraclensi,
Timotheo Dolichensi,

Actius archidiaconus regis, Constantinopolis nova Romæ, & primicerius notariorum, dixit: Retinet vestra sanctitas, quoniam priden lectis prescriptis, quæ piissimis & Christianissimis imperatoribus nostris a religiosissimo episcopo Dioryletanæ civitatis Eusebio, adversus religiosissimum episcopum Alexandriæ Dioscorum porrectæ sunt, cetera gesta nominetenus subjecta sunt: præsentibus huic sancta concilio & gloriosissimis & magnificentissimis judicibus, & amplissimo & gloriosissimo senatu, & cum examinemus inter utrosque rausa usque ad ultimam vesperam. Quoniam igitur idem religiosissimus episcopus Eusebius, & nunc

A Μάρκῳ Ἀρεθοῦσης,
Προτερίῳ Μυῤῥίνης,
Μαρκελλίνῳ Μητροπόλεως,
Εὐσεβίῳ Κλαζομένων,
Ὀλυμπίῳ Θεοδοσιουπόλεως,
Μάμᾳ Ἀνινίσης,
Ἀντωνιανῷ Ἀμινσῶν,
Παραλίῳ Ἀνδράνων,
Δόμνῳ Κικκουσῶν,
Γεροντίῳ Σελευκείας Συρίας,
Ἰουλιανῷ Ῥοσέων,
Ὑπατίῳ Ζεφυρίου,
Πέτρῳ Γαῤῥούλων,
B Ῥουφίνῳ * Βριείλων,
Ὀλυμπίῳ Σωζοπόλεως,
Εὐφρατᾷ Ἐλευθερίας,
Καϊουμᾷ Μαρκοπόλεως,
Ἰωάννῃ Καῤῥῶν,
Ἀβραμίῳ Κάστρου,
Δημητρίῳ Λαπτῶν,
Βεθὲ Λασσηνέων πόλεως,
Μουσονιανῷ Βριμενῶν,
Γενναδίῳ Ἀρμονεῶν,
Εὐλαλίῳ Πιονίων,
Ἀμαχίῳ Σεττῶν,
Θεοδοσίῳ Κατοῤῥηνῶν,
C Εὐσεβίῳ Σελευκοβήλων,
Ἡσυχίᾳ Ἀβυδόνων,
Ἐξαρχίῳ Ἀδριανουθέρων,
* Ἐλευθερίῳ Ἀπολλωνίας,
Ἠλίᾳ Βλανδέων,
Ἀλκιμήδει Σιλανδῶν,
Πρόκλῳ Ἀδρανῶν,
* Θεοδουλίῳ Ἰλικέων,
Πιονίῳ Τρωάδος,
Στεφάνῳ Ποιμανινέων,
Μάρκῳ Εὐρίζεως,
Κλαυδίῳ Ἀγχιασίμων,
D Περιγρίνῳ Φοινίκων,
Κύρῳ Κιβεστρέων,
Θεοδώρῳ Ἡρακλέους,
Τιμοθέῳ Δολίχης,

Ἀέτιος ἀρχιδιάκονος τῆς βασιλίδος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης, καὶ ἀρχιγραμματεὺς εἶπε· μεμνῆσθαι ἡμῶν ὑμᾶς, ὅτι τῇ χθὲς ἐν τῷ ἐκδοθέντι, διαβασθεῖσι τοῖς εὐσεβεστάτοις, καὶ φιλοχριστοῖς βασιλεῦσι ἡμῶν, παρὰ τοῦ θεοφιλεστάτου Εὐσεβίου ἐπισκόπου Δορυλαίου τῆς τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων τῆς Ἀλεξανδρέων Διοσκόρου, φωνεῖν κεφαλαιώδεσι πρᾶξεσι· Ὁπόσον μὲν οὖν ἐστιν ἡμῖν ὁ κύριος ἐπίσκοπος, καὶ πνευματικὸς πάτερ ἡμῶν Δίοσκορος, ὡς ἀμέλει ὅτι ἐστὶν Εὐτυχὴς τὴν ἐξαίρεσιν, καὶ κεφαλαιώδης, ἡ ἀκριβὴς μετανοήσας· ἀλλὰ βαλόμενος τὴν ἀκίνδυνον βεβαίωσιν ἐν τῷ τῶν

Ἐπίσκοπος Ἐυτυχὴς ἐπίσης λιβέλλους ἐν τῷ ἐπιβεβαιωτῇ ἐμοῦ ἐφόβησε· καὶ τὰ κεφαλαιώδεστα φανέντα ἐστὶ κατὰ Δορυλαίου, μὴ χωρὶς ἔγραψε τοῦτο, ἀναβοῶν ὅφρις τὴ τοῦ πάντα εἰδότος. Πεγεφόβος ἐπίσκοπος λιβελλοῦ ἐπαγγεῖλε Σιλεύκειος, ἐπίγραφ τοῦτον· τὴ ἀγιοτάτῃ ἀγχιστεκάτῃ τῆ Ἀποστολικῇ θρόνῳ τῆς πόλεως Βασιλίας Ῥώμης Λέοντι, ἐπὶ τῇ Ῥωμαίων· καὶ κρίμωλδῶ τοῦ εἰς Ἑλληνικὸν ἐκκλησιαστικὸν τῇ Θεοδίδη πάτρι σωθέν, καὶ ἀρὸς τὸ μακέδον, καὶ Ἀντοκλαῖο πάτρι Λέοντα Θεία γράμματα ἀπεσταλέν, ὅτι κατὰ τὸ ἀγιοτάτῳ παρεπὶ κεφαλαίωσι. ἀλλ' ἐπειδὴ ὑπὸ τὴ ἀγχιμάτοις ἐδόξα ἐκρκὰ τῶν, ἀπὸ τῇ μικρᾷ κρᾷ ἀλλὰ ἐπιτρέπει λόγοις, τὸ μικρὰ ἀφαγόμενοι ἀνὴρ ἐκαστῆ * τὸ τὴς ἐν τῷ σωθέν * ἐπίγραφε. Ἐ δὲ τὸν ἐπιλεγόμενοι τὴ ἀκίνα, ἀνὴρ ἀνὴρ μόνον ἀρῷ, ἢ ἐκαστῆς διαλαλεῖ ἐκκαλεῖται· διὰ τὴ τὸ ἀρὸ Λίβελλον, ὁ ἀπὸ φρεσκοῦ πάρ τῇ Θεοδίδη, τὸ ἀδεκρῷ ἡμῶν, ἢ σωωστικὸν Εὐσεβίου, ἀπὸ δεξιοῦ, παρὰ τὴ Θεοδίου τὴ ἀρχιδιακόνου, καὶ γραμματέῳ τοῦ Ἀετίου, ἀναγνωσθέν· ἢ λιβὸν Ἀέτιος ἀρχιδιάκονος, ἢ γραμματεὺς τοῦ ἀετίου γρ.

Ἐν ἀγίῳ, ἢ ὁσιοτάτῳ πατριάρχῃ, τῇ τῆς βασιλίδος τῆς ἀνατολῆς νέας Ῥώμης βασιλεῖ σωωστικῷ τῆς τῆς Καλχηδόνος πόλεως τῆς Βιθυνίας, παρὰ Εὐσεβίου ἐπισκόπου τῆς Δορυλαίου, ἀναγνῶν ὁ λόγος κεφ. ἐν ἑκατὸν ἐν τῷ ἐν ἁγίοις Φλαυιανῷ, τῇ βασιλίδι ἐπισκόπῳ Κωνσταντινουπόλεως, τῇ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.

Τὸ ὀφείλειν, ἢ μετανοήσαι ὀφεῖλον, ἢ τὸ πεῖν τὴν ἀπειθείας συμπεσεῖν τὴ ἡμέρας ἀγωνιῶν ἐπιτάξαν, πάντα δ' ἀνεῖ, ἢ παρὰ τὰς ἀλληλοῖς ἀποκαλύπτειν παρὰ τὰ ἀλλοβάτα ἀπὸ κόσμου τὴ Δεσπότου Δυσκόμου, ἀφορμὴν ἐν τῷ τῶν θεοφιλεστάτων [illegible] ἐν τῷ ἁγίου Φλαυιανῷ, τῇ βασιλίδι ἐπισκόπῳ Κωνσταντινουπόλεως, τῇ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.

Ἐπειδὴ τὴ ἀγιοτάτου θεοῦ

ACTIO TERTIA. quia volens * perfidiam ejus confirmare in super facto in Ephesia metropoli concilio, multitudine seditiose turbæ collecta, potentiam sibimet acquirens per (suæ divitias), reclam fdem (quantum ad ipsum pertinet) contaminavit, & fermentum hæreseos infilit in catholicæ ecclesiæ introduxit, & nos facerdotali dignitate privavit. Quia ergo contigimus facta, sicut novit vestra reverentia, piradictus Dioscorus aliens sapere a catholica fide, a nobis demonstratus est, & * me non permisit * ingredi in concilium in Ephesia metropoli factum, & adelle meis allegationibus, insuper vero & Flavianum sanctæ memoriæ quondam Constantinopolitanæ urbis episcopum, pro quo & sermonem feci, p pro tempore suit allegationibus uti non fevit, * præterea vero voces, quæ a synodo tunc dictæ non sunt, monimentis * indidi, & in puris charitis compulit eos subscribere, & omnem iniquitatem operatus est contra ipsam piscatem & contra divinas regulas, & contra legum consequentiam; * precor & supplico vestræ sanctitati, misericmini nobis, sancta patres: & dum adhuc in memoria retinetis, quæ antea inter nos & præfatum Dioscorum acta sunt, decernite, omnia quæ adversus nos gesta sunt, * virtus caritas, & * nihil nobis ea monumenta, quæ injuste contra nos facta sunt, nocere: habere vero nos & facerdotalem dignitatem: anathematizare autem ejus sceleratum dogma, pietatis autem verbum corroborare, & illum, cos qui non anathemat commisit fuere pœnas, quoniam exemplum factus in religiosis vitæ, omnes contigit * & sanctis cæli agere cantantes. Quod impetrantes, incellantes gratias i agentes vestræ sanctitati.

Eusebius episcopus Dorylæanæ civitatis, provinciæ Phrygiæ Salutariæ, hos libellos manu mea subscribens poteri.

Et cum lecti fuissent, Eusebius episcopus dixit: Supplico adversarium meum (* ad conspectum meum) revocari. Arcisacerdotiosus & primicerius notariorum dixit: Domino, sicut jussistis, pergentibus † hinc Domnino & Cyriaco diaconibus, quemadmodum ad alios sanctissimos episcopos, & ad Dioscorum sanctissimum episcopum, & priusquam confessus fieret, & * hortantibus cum ut conveniret & ipse in hoc concilio, nuntiavit le quidem velle venire, non autem permisit a custodientibus se, sicut dicebat. Pascharius episcopus dixit: Quoniam non videmus præsentem esse Dioscorum sanctissimum episcopum * Alexandriæ, ingredientes e reverendi clerici inquirant eum, si * præ foribus

Ἀλεξανδρείας ἀγιώτατος ἐπίσκοπος, ἐξελθόντες ἐλαβέτωσαν κληρικοί, ἐπιζητείτωσαν αὐτὸν, εἰ

ACTIO TERTIA.

A κατ' ὄψιν ἡμῶν ἐστὶν ὁ τῆς Ἐφεσίων μητροπόλει, πλὴν ὅ· πίστιν ὀχλικῶν συστροφῶν, ἡ ἄμωμος ἡμῶν πίστις ἐκοινώνησεν· ἡμᾶς τῆς ἱερατικῆς ἀξίας ἐστέρησεν· ἐπειδὴ οὖν ἐγενόμεθα τοιαῦτα, ὡς εἴπεν ἡ ὑμετέρα ἀγάπη, τὸν μὲν εἰρημένον Διόσκορον ἀλλότριον φρονοῦντα τῆς ὀρθῆς πίστεως, καὶ μὴ συγχωρήσαντα ἡμᾶς εἰς τὴν συνόδον, τὴν γενομένην εἰς τὴν Ἐφεσίων μητρόπολιν, κ. τοιοῦτον τὸν τῆς ἰδίας δεξιᾶς ἀγῶνα, ἐτόλμησε τὸν ἅγιον Φλαβιανὸν τὸν γενόμενον ἐπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως, ὑπὲρ οὗ ἐν τῷ λόγῳ ἐποιησάμην, καὶ χαρὰν τῆς ἰδίας διηγησάμενος χρήσεως, μετὰ τούτου, τὰ ἐν φωνῇ, τὰ μὴ ἐκείσε ἐν τῷ τῶν τοιούτων, ἐκδοῦναι τὰς ὑπογραφὰς, ἐξ ἃς ἀγρίαν χρῆσιν πεφιλοτίμηκε κατὰ ἡμῶν ὑπογράψας, κ. τὴν τῶν ἀλλήλων κατηγορίαν ἐν τῷ τῆς ἀληθείας, & εἰς τὸν θεῖον κρίσιν, ἐὰν τῶν τῷ τόμῳ κλεοῦσθαι· δέομαι, & παρακαλῶ τὴν ὑμετέραν ἁγιωσύνην, οἰκτειρήσατε ἡμᾶς, ἅγιοι πατέρες· ἡμῖν ἐπίγνωτε ὡς μνήμη τὰ πρὸς ἡμᾶς πραχθέντα μετὰ τοῦ εἰρημένου Διοσκόρου, ἀφίτε τὸ ἀνθρώπινον καὶ ἀφ' ἡμῶν τὸ ἀνάθεμα· μὴ ἡμᾶς ἐκείνα τὰ ἐν μνήμῃ εἰδικοὶ καὶ ἀφ' ἡμῶν ὀνομασθέντα ἀν ἐξαιδίκτα· ἡμεῖς δὲ ἡμῖν τὴν ἀξίαν τῆς ἱερωσύνης· ἀναθεματίσαι δὲ τὸ μιαρὸν αὐτοῦ δόγμα· κρατυνοῦ δὲ τὸν εὐσεβείας λόγον· κἀκείνοι δὲ δίκας * ἔτυχον τοῦ τοιαῦτα πεπλασμένου· ὅτι ὑπόδειγμα αὐτὸν γεγόμενοι τοῖς ἐν βίῳ, πάντες συμφοίτοις τοῦ τὸ ὁμοιοπαθὲς ἀφεῖναι ἐν τοῖς ἀγωνίσμασι· ἀφίστε μὲν τὸν ἀγῶνα, ἀδεῶς ἀδόντες τὴν ἐκείνου ὁσίαν.

Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Δορυλαίου ἐκείνης τῆς ἐπαρχίας Σαλουτιαλίας, ἐτέθεικα τὰς βιβλιαρίας, ὑπογράψας χειρί μου.

Καὶ μὴ τοῦ εὐσεβοῦς Εὐσέβιος ἐπίσκοπος εἴπεν· αἰτῶ τὸν ἀντίδικόν μου κ. ἀφίστατο μου κληθῆναι. Ἀπόκρισις ἀρχιδιάκονος, & ἀρχιτυπωτὴς, εἶπεν· ἴδε, καθὼς ἐκελεύσατε, ἐν ἀρῇ τὸν ἅγιον ἀποστόλου ἐπίσκοπον, Δομνῖνον, & Κυριακὸν, τὸν διάκονον, ἀφοῦ τὸν Διόσκορον τὸν ἅγιον ἀλλήλων ἐνίστε, ἀφῆ τὸ συμβεβηκότα, & ἀφεστεγκαλεσμένον ἐκ τοῦ σωμάτος ἐκείνου κατὰ τὰ ἐφεσμένα, ἐπέλθοντα μὴ ἐν ἀγῶνι, μὴ ἐν ἀγωνίσμασι· & ἐπὶ τῶν τόπων αὐτῶν, ἀεὶ ἀκούσας. Παχαρίου ὁ ἐπίσκοπος εἶπεν· ἐπειδὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν ἐστὶν ὁ τῆς Ἀλεξανδρείας ἅγιος ἐπίσκοπος, ἐξελθόντες ἀνεύρετε αὐτὸν, εἰ ἐστὶν ἐν τοῖς ἔξω τῶν θυρῶν ἡμῶν ἀναζητήσαντες αὐτὸν, εἰ ἐστὶν ἐν τῷ ἀγῶνι ἐν τῷ ἀγωνίσμασι, ἐπὶ τῶν τόπων αὐτῶν, ἀεὶ ἀκούσας.

ACTIO TERTIA.

[1] Ἀλεξανδρείας ἀγιώτατος ἐπίσκοπος, ἐξελθόντες ἐλαβέτωσαν κληρικοί, ἐπιζητείτωσαν αὐτὸν, εἰ

ANNO CHRISTI 451. LEO I. CHALCEDONENSIS VALENTIN. MARCIANI IMPP. 1253

ἀφῆ τὸ συμβεβηκότα ἐκείνου. Ἀπόκρισις ἀρχιδιάκονος, & ἀρχιτυπωτὴς ἐπόκρισις, εἶπεν· καθὼς ἐκελεύσατε, Ἐπιφάνιος, & Ἐλπίδιος, ἀφεῖστε μετὰ τὸν μαρτύρων, ἐξιόντες τὸν Διόσκορον ἐπίσκοπον τῆς Ἀλεξανδρείας Διόσκορον, & ἐπεκέλευσε, παρεγγυήσαντες φυλάσσειν. Ἀναστάσιος ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Ῥώμης, ἀπὸ Δεβόνου καὶ Ἐλπιδίου, ἐπιφάνιος, & Ἐλπίδιος, ἐν τῷ πρεσβίσκῳ, ἐξιόντες τὸν Διόσκορον ἐπίσκοπον Ἀλεξανδρείας Ἐπιφάνιος, ἀφεῖστε μετὰ τὸν μαρτύρων ἐξιόντα τὸν τεταρτίδιον τὸν ἅγιον τῶν τῶν, Ἡρακλείας, & ἐν ἀφορῇ αὐτῶν. Ἀναστάσιος ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Ῥώμης, εἶπεν· ἐπειδὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν ἐστὶν ὁ τῆς Ἀλεξανδρείας ἅγιος ἐπίσκοπος, ἐξελθόντες ἀνεύρετε αὐτὸν, εἰ ἐστὶν ἐν τοῖς ἔξω τῶν θυρῶν ἡμῶν ἀναζητήσαντες αὐτὸν, εἰ ἐστὶν ἐν τῷ ἀγῶνι ἐν τῷ ἀγωνίσμασι· ἐπὶ τῶν τόπων αὐτῶν, ἀεὶ ἀκούσας. Ἀνατόλιος ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Ῥώμης, εἶπεν· ἐπειδὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν ἐστὶν ὁ τῆς Ἀλεξανδρείας ἅγιος ἐπίσκοπος Διόσκορος, ἐξελθόντες ἀνεύρετε αὐτὸν, εἰ ἐστὶν ἐν τοῖς ἔξω τῶν θυρῶν ἡμῶν ἀναζητήσαντες αὐτὸν, εἰ ἐστὶν ἐν τῷ ἀγῶνι ἐν τῷ ἀγωνίσμασι· ἐπὶ τῶν τόπων αὐτῶν, ἀεὶ ἀκούσας. Ἀνατόλιος ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· ἐπειδὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν ἐστὶν ὁ τῆς Ἀλεξανδρείας ἅγιος ἐπίσκοπος Διόσκορος, ἐξελθόντες ἀνεύρετε αὐτὸν, εἰ ἐστὶν ἐν τοῖς ἔξω τῶν θυρῶν ἡμῶν ἀναζητήσαντες αὐτὸν, εἰ ἐστὶν ἐν τῷ ἀγῶνι ἐν τῷ ἀγωνίσμασι· ἐπὶ τῶν τόπων αὐτῶν, ἀεὶ ἀκούσας. Ἀνατόλιος ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· ἐπειδὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν ἐστὶν ὁ τῆς Ἀλεξανδρείας ἅγιος ἐπίσκοπος Διόσκορος, ἐξελθόντες ἀνεύρετε αὐτὸν, εἰ ἐστὶν ἐν τοῖς ἔξω τῶν θυρῶν ἡμῶν ἀναζητήσαντες αὐτὸν, εἰ ἐστὶν ἐν τῷ ἀγῶνι ἐν τῷ ἀγωνίσμασι· ἐπὶ τῶν τόπων αὐτῶν, ἀεὶ ἀκούσας.

[1] Ἀλεξανδρείας ἀγιώτατος ἐπίσκοπος, ἐξελθόντες ἐλαβέτωσαν κληρικοί, ἐπιζητείτωσαν αὐτὸν, εἰ

a Voces *sine* addidere Romani, eleganter sermone fludentes.

b Verses editionis et codex Eusebiae *ingressi fuit in Ephesiae metropoli Concilio & adfit.* Sic etiam Dionys. & Cath. nisi quod habent *Ephesi*.

c Hæc lectio ab Suessan. Mon. Cathedrae edidere; *præterea vero* & voces. Quo etiam modo habent omnia veteres editionis.

d Legendum *indidit*. Mendum ab typographorum editionis Lutetianæ.

e Annotatio Radbert. *Rogat per quamdam prefatione & redende fili episcopum.*

f Cath. *vocare*, Dionys. & Paris. *vocamus*.

g Ea lectio quapudita est ab eo qui adstantes vocabant *quandoque* conjungi cum accusativo, et *monumenta* supra. Itaque veteres libri fe habent; & *nihil nos ea monumenta quæ injuste contra nos facta sunt, nocere*. Ita *facta* codex Dionysiaus habet *conspicuo*.

h Vox *adhuc* non necessaria non est, in nullo veterum exemplorum habetur.

i Verbum *agere* & editiones, *agentes*, quod videtur melius.

k Hæc *sanctis* non in antiquis editionibus, neque in antiquis codicibus.

l Hæc *Mutatis* voceum neque veteres libri habent neque veteres editiones. Addidit ed. pag. 2. Romanis, p. 30. Quod ex Dionysiana mutatione Romani. Veteres quippe editiones, non quidem conveniunt, & voces conspicuo, prædicant & *mutatione* pro *ea* et *sed quidem conspicere*.

m Dionys. *sanctissimi*, Paris. *sanctissimi*.

n Dionys. *sanctissimi*, Paris. *sanctissimi*.

o Dionys. *sanctissimi*, Paris. *sanctissimi*.

p Verses editionis et codex Eusebiae Paris. Dionys. habent *sanctissimi*. Sic fanctis pro *sancta* Dionys. *sanctissimi*, Paris. *sanctissimi*.

q Cath. & Paris. *sanctissimi*, Dionys. *reverentissimi*.

r Dionys. *sanctissimi*, Paris. *sanctissimi*.

s Dionys. *sanctissimi*, Paris. *sanctissimi*.

t Dionys. *sanctissimi*, Paris. *sanctissimi*.

u Cath. *sanctissimi*.

v Dionys. *sanctissimi*, Paris. *sanctissimi*.

x Dionys. *sanctissimi*, Paris. *sanctissimi*.

y Cath. *sanctissimi*.

z Dionys. & Paris. *reverentissimi*.

a Dionys. *sanctissimi*, Paris. *sanctissimi*.

b Dionys. & Paris. *reverentissimi*.

c Verses libri *Epiphanius* & *Elpidius Presbyteri Romani*; Codex Cath. *Dio sanctissimi*, Paris. & Dionys. *reverentissimi*.

d Dionys. *sanctissimi*, Paris. *sanctissimi*.

e Paris. *magna Antiochiæ civitatis*, Dionys. *Antiochiæ magnæ civitatis*.

f Dionys. *sanctissimi*, Paris. *sanctissimi*, Cath. *reverentissimi*.

g Cath. *Dio sanctissimi*, Paris. *sanctissimi*.

h Cath. *Dio sanctissimi*, Paris. *sanctissimi*.

i Sic edimus cum Dionysiano, Cath. *Dio sanctissimi*, Paris. *sanctissimi*, Dionys. *reverentissimi*.

k Cath. *Dio sanctissimi*, Paris. *sanctissimi*.

l Cath. *Dio sanctissimi*, Paris. *sanctissimi*.

m Cath. *Dio sanctissimi*, Paris. *sanctissimi*.

n Cath. *Dio sanctissimi*, Paris. *sanctissimi*.

o Cath. *Dio sanctissimi*, Paris. *sanctissimi*.

p Cath. & Paris. *Dio sanctissimi*, Dionys. *reverentissimi*.

q Cath. *Dio sanctissimi*, Paris. *sanctissimi*.

r Cath. *Dio sanctissimi*, Paris. *sanctissimi*.

s Cath. *Dio sanctissimi*, Paris. *sanctissimi*.

t Cath. *Dio sanctissimi*, Paris. *sanctissimi*.

u Cath. *Dio sanctissimi*, Paris. *sanctissimi*.

x Cath. *Dio sanctissimi*, Paris. *sanctissimi*.

y Cath. *Dio sanctissimi*, Paris. *sanctissimi*.

z Cath. *Dio sanctissimi*, Paris. *sanctissimi*.

a Cath. *Dio sanctissimi*, Paris. *sanctissimi*.

b Cath. *Dio sanctissimi*, Paris. *sanctissimi*.

c Cath. *Dio sanctissimi*, Paris. *sanctissimi*.

d Cath. *Dio sanctissimi*, Paris. *sanctissimi*.

e Cath. *Dio sanctissimi*, Paris. *sanctissimi*.

f Cath. *Dio sanctissimi*, Paris. *sanctissimi*.

g Cath. *Dio sanctissimi*, Paris. *sanctissimi*.

h Cath. *Dio sanctissimi*, Paris. *sanctissimi*.

i Cath. *Dio sanctissimi*, Paris. *sanctissimi*.

k Cath. *Dio sanctissimi*, Paris. *sanctissimi*.

l Cath. *Dio sanctissimi*, Paris. *sanctissimi*.

m Cath. *Dio sanctissimi*, Paris. *sanctissimi*.

n Cath. *Dio sanctissimi*, Paris. *sanctissimi*.

o Cath. *Dio sanctissimi*, Paris. *sanctissimi*.

p Cath. *Dio sanctissimi*, Paris. *sanct

ACTIO TERTIA. per interpretem digit: Præsens Himerius notarius secundum prolecutionem (Deo amantissimi fratris nostri & coepiscopi) quæ ejus respondit episcopus Dioscorus, recitet, ut possit hæc beatissima synodus (communi concilio) tractare quid debeat ; Himerius lector & notarius recitavit. Et lectum est ita.

Conflantinus episcopus metropolis Bosthenis, ait episcopum Dioscorum dixit : Sancta synodus tuam obseruat fanctitatem, usque ad ipsam occurrere, quæ congregata est in basilica sanctæ & bonæ victoris martyris Euphemiæ. Dioscorus reuerendissimus episcopus Alexandriæ dixit : Custodior ego; si ego permittunt me & descendere, dicant magnifitiani. Acacius episcopus Ariaratheinsis dixit : Nos ad deuinissimos (magnifitianos non fumus directi, sed ad tuam sanctitatem, quatenus dignerit fatigare te, & peruenire ad sanctum concilium, congregatum in basilica sanctæ martyris Euphemiæ. & Dioscorus episcopus Alexandriæ dixit : Paratus sum advenire ad sanctum & universale concilium ; sed prohibeor. Atticus episcopus Zelentis dixit : Libelli porrecti sunt de nunc ab Eusebio Dei amantissimo episcopo sancto & universali concilio adversus tuam sanctitatem ; & per nos sancta & magna synodus tua sanctitati mandavit, quatenus peremptis & satisfactis (super his, de quibus accusaris. & Dioscorus episcopus Alexandriæ dixit : Semel dixi, quod ego (paratus sum venire ad sanctum & universale concilium : sed, ut videt (vestra reuerentia, prohibeor a deuotissimis (magnifitianis & a fideiuiribus. Et cum hæc lecta fuissent, Himerius lector (& notarius) dixit : Sed postquam deiecti (cum Dei amantissimis episcopis, occurrit Eleusinius (venerandus adjutor magnificentissimi & gloriosissimi magistri sacrorum officiorum, & rescripti (iterum) Dei amicissimi episcopi ad eundem Dei amantissimum episcopum Dioscorum, & ascendentes, rursus commouerunt eum (occurrere,) & certe (in) eo tempore, quo in exordio habeo : & si placet vestra sanctitati de hac (reconieo, Sancta synodus dixit : Relege. Himerius lector (& notarius) legit : Dioscorus (Alexandriæ episcopus dixit : Tractans apud memetipsum, & cognoscens (quid expedit mihi, hæc respondeo. Quoniam (ante hac in congregatione sedente magnificentissimo judice (certa definiremus post multam unius conjugalis interlocutionem, nunc vero in præsentiam (informationem secunda me euocat congregatio (ubi (ego qui prudens ad hoc fanctum concilium gloriosissimi judices & amplissimi senatus conveneruni, & nunc-sint præsentes, ut iterum sub eorum præsentia hæc eadem examinentur : Acacius episcopus Ariaratheinsis dixit : Non ita sancta & magna synodus vestram sanctitatem euocavit, (ad subventendum ea quæ sub magnificentissimorum gloriosissimorum judicum & (fanctenatus præsentia acta sunt : sed mandata desiniuvit, quatenus ad concilium (perveniat, & non abit (ab eo tua fanctitas . . . . . (Dioscorus episcopus dixit : Dissidis mihi nunc, quod libellos porrexit Eusebius adversus me & (rescriptum (polluto testum ipsorum judicum & (gloriosissimo (approbat quæ ab ipso dicuntur. Atticus episcopus Zelentis dixit : Nos ad tuam directi sumus sanctitatem ad cohortandum ; sed (a interpretatione (magnificentissimorum (judicum (dixit : (Respondi (jam, quia sub præsentia magnificentissimorum judicum & sacri senatus (retrorsum, (quæ de me sunt, volo discuti : Constantinus episcopus metropolitanus Bosthenis dixit : Statim ut veniimus, respondit nobis tua sanctitas : Quoniam si permisi fuero (a me cubiculariibus, (perveniio ad sanctum concilium . Quoniam igitur adveniente viro clarissimo adjutore gloriosissimi magistri officiorum permiffus es, (si volueris, (ad sanctum (synodum (perveniio (de hoc (si placet, da nobis (responsum . (Dioscorus episcopus dixit : Nunc dilecti, quia non sunt præsentes magnificentissimi & gloriosissimi judices, (& (sanctus senatus ; & ideo nunc ita respondi : . . . . . (Dioscorus episcopus dixit : Dei amantissimus episcopus ad reverendissimum episcopum Dioscorum lecta sunt, (subtici indi (præsentibus (monimentis Maximus episcopus magnæ Antiochenæ civitatis dixit : Ea quidem, quæ nunc ab Himerio

A ἐστὶν· ὅταν γὰρ τοιοῦτος ἡμῖν, καὶ τῶν πατέρων τῶν τῆς θεοφιλεστάτης βασιλίδος, καὶ σωστικοῦ τε, καὶ τῶν, ἐκεῖ ἀνεκείσεται Διοσκόρου ὁ ἐπίσκοπος ἀναγινωσκόντων, ἵνα δυνηθῇ ἡ μακαρία καθολικὴ, καὶ κοινὴ σύνοδος ἐκεῖ τὰ ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ, καὶ ἀθρόλεκτῳ βιβλῳ. Ἡμεῖς ἐκεῖ γενόμενοι, ἐ γνόμεθα, ἀκίνητοι.

Κωνσταντῖνος ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Βόσπορου ἀφὸς τὸν ἐπίσκοπον Διόσκορον εἶπεν· ἡ ἁγία σύνοδος παρακαλεῖ σε τὴν ἁγιότητα σου ἀπαντῆσαι εἰς τὸν μαρτύριον τῆς ἁγίας, καὶ καλλίνικου μάρτυρος Εὐφημίας. Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξάνδρειας εἶπεν· ἅπαξ μόνον εἶπον ἐγὼ, ἐὰν ἐξ ἐμοῦ ἐξαρτᾶται, εἰ θέλω ἀπαντῆσαι. Ἀκάκιος ἐπίσκοπος Ἀριαραθείας εἶπεν· ἡμεῖς ἀφὸς τὴν σὴν ἁγιοπρέπειαν ἐγείρεσθαι σὲ καὶ ἀπαντῆσαι, ἀλλὰ ἀφὸς τὴν σύνοδον, ὅτι σε κατεκόσμησα σκεύεσιν, ἡ καταλαλοῦσι τῶν ἁγίων σωφρόνων σωμάτων ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῆς ἁγίας μάρτυρος Εὐφημίας. Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· ἐπιμένει ἡμῖν παρεμβαίνειν τὰ τῶν ἁγίων, ἡ ὀκνεῖ μόνον τὸ σῶμα· ἀλλὰ καὶ βιβλία ἐπέδοσαν Εὐσέβιος τῷ θεοφιλεστάτῳ καὶ καθολικῷ συνόδῳ σου κατὰ τῆς σῆς ἁγιωτάτης ἐπεδόθησαν ἡ πᾶσα παρὰ Εὐσεβίου τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου τῇ ἁγίᾳ, καθολικῇ συνόδῳ σου ἐπὶ σὲ ὁσάμενος· ἡ οἱ μῶν ἁγίαι, ἡ μεγαλοπρεπεστάτοι ἐδίδοντο τῇ σῇ ἁγιωσύνῃ· ὥστε σε παρεγένετο, ἡ ἀπολογήσασθαι ἐφ' οἷς εἴρηκα. Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· ἅπαξ εἶπον, ὅτι φοβοῦμαι σεν κινῶν· ἐὰν μὲ ὁ ἡμέτερος ἐπίσκοπος ἀφήσῃ· κοιλόμαι ὑπὸ τῶν καθαρωτάτων μεγιστανῶν, ἡ ὑπόκειμαι. ἐὰν μὲ τὴν ἁγιωσύνῃ σου τοῦτο μοῦ ἀπαγγείλῃς κάτω. Ἐπειδὴ μὲ τὴν καθολικὴν μου ἁγιωσύνη ἐπέστειλε ἡ ἁγιωσύνη σου, ἀνέρχομαι ἐλπίσας ὁ θεμιστοκλεστάτος βοηθὸς τῆς μεγαλοπρεπεστάτης, ἡ εὐδοξοτάτης μαγίστρου τῆς θείου ὀφφικίου ὑπεξιτῶν· οἱ θεοφιλεστάτοι ἐπίσκοποι κάθησαν τὸν κύριόν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον Διόσκορον, ἡ ἐπίσκοποι, πάλιν ἐπέστειλεν ἡ ἁγιωσύνη σου· ἡ ἀγνῶμον, ἀ τὸν ἐν ἐλπίσι ἐγὼ ἐλπίζω τὴν μετὰ ἐγκωμίων, τὴν πάλιν ἀναγνῶμαι· ἡ ἁγία, ἡ οἰκουμενικὴ συνόδος ἐστὶν· ἀκίνητοι.

B ἀκίνητοι ἐγένοντο· Εἶπεν Ἀκάκιος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας ἐστὶν· ἐκωμιάζομεν ἡμεῖς, ἡ γνῶσιν σωμάτων, τῶν ἀποκείμενων· ἐστὶν δὲ τὴ φρόνιμος σωμάτων κατεδέχεσθαι οἱ μεγαλοφωνεῖν ἀπὸ ἀρχῆς, ἡ ἀφεσις φωνῶ μὴ τολμῶ ἐλέσθαι ἐπιμελεῖν, νῦν δὲ δέδοκται μὲ κλεῖσαι σκεῦσος εἰς τὴν ἀπόφασιν ἀπεκλεῖν, παρακαλῶ, τὴς ἀφῶν εἰς τὴν σύνοδον παρεμβαίνειν μεγαλοπρεπεστάτης, ἡ τὴν τῶν ἁγίων μάρτυρα καὶ παῦσαι· ἵνα πάλιν ἡ ἐν κύτῳ πάλιν γένωμεν. Ἀκάκιος ἐπίσκοπος Ἀριαραθείας εἶπεν· ἡμεῖς ἐκλεκτοὶ ἐγένοντο ἡ μεγαλοφωνεῖν τὴν σὴν ἁγιωσύνην, ὅτε ἀπεκαλέσαμεν ἐν τοῖς ἱερῷ μεγάλῳ, ἡ σοφῶν ἀγρόντων, ἡ ἐξ ἱερᾶς σοφίας ἀφεσθῆναι, ἀλλὰ ἐκλεκτοὶ ἐστὲ ἀνέρχεσθαι, ὅτε καταλαλεῖν τὸ πνεῦμα, ἡ μὴ ἀπεκρυβῶμεν αὐτὰ τὴν σὴν ἀγιότητα· Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· ἐφίσκει μοι, ὁ τι λιβέλλους ἐπέδοσεν Εὐσέβιος ἡ τὴν ἁγίαν θεοφιλεστάτῃ καθολικὴ πάλιν σύνοδον τῇ ἁγιωσύνῃ σου· ἡ τῇ ἁγιοτάτῃ σου, ἐκκλησιάσεσι τὰ κεῖ αὐτὰ, ἐντεῦθεν ἐπίκοσον Ζέλων εἶπεν· ἡμεῖς ἀπεκαλεσθῆμεν ἀφὸς τὴν σὴν ἁγιωσύνῃ ἐπὶ τὸ παρεγένεσθαι· ἀλλὰ ἐλέχθη ἀπὸ Διόσκορος ὁ ἐπίσκοπος, ἐνεκα τὴς ἀναγνώσεως· ὅτι ἐν τῷ παρεστῶτι ἡμῖν, ἀλλὰ μὴ χρόνῳ ἡ τὸ ὑπόμνημα σταλεῖσα, πάλιν μὲ ἐλέγχει μὲ ἀξιοῦσθαι ἀπολογεῖσθαι. Κωνσταντῖνος ἐπίσκοπος μητροπόλεως Βόσπορου εἶπεν· ἀλλὰ ἐνδόξοι ἡμῖν ἀνεκαλεσμὴν σωσόσθαι· ὅτι ἐὰν σύμφωνοῦ ὑπὸ τὴν σὴν ἁγιωσύνη, καταλαμβάνω ἡ ἀξιωσοῦσθαι· ἐπεὶ πάλιν παρεγένομεν ἡ μεγαλοφωνεῖστε δοκεῖ τὴ εὐδοξοτάτῃ μαγίστρῳ, ἐπεγράφη, οἱ δόλοι, ἐλθόντες πάλιν ἐν τῷ κυβικλείῳ, πάλιν ἐκεῖνοι, ἐ ἀνέκριναν ἡμῖν δόλ. Διόσκορος ἐπίσκοπος εἶπεν· πῶς μεμέθηκα, ὅτι ἐ κρίνεται ἡ μεγαλοπρεπεστάτου ἡμῶν, ἡ ὑπεροχῆς σύβλεπτος. Φοβοῦμαι· ἐὰν ἐπὶ τοῦ, ἡ ἀπεκαλέμεθα.

Καὶ ἡ ἐν ἀναγνωσθῆναι· Ἐπεὶ δὲ ἐκλεκτοὶ ἐγένοντο ἡ ἀναγνωσθῆναι· Διόσκορος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· ἐπιμελεῖν ἡμῖν τὸν Διόσκορον, ἡ ἀλλὰ ἐμφόρεσε τὴ ἀφῶν τὴ ὑπομνήματα· Μάξιμος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας εἶπεν· τὴ μὲν νῦν ἀναγνωσθῆναι ἡμεῖς τὴ ἀκόμνῃν, ἡ μφρέσεν ὁ

A Vetera libri & Crabbus habent, *quod expedit*; Suitus lectum dedit, edidque vulgatum.
B Vetera libri, *ecclesiam*, *ecclesiam*. Sic etiam Suitus, cum non esset legere *ut subventendum*. Et tamen hanc lectionem habent omnes veteres libri, nisi quod pro *subventendum* Parisiensis legit *subverrendum* : similes locutionis vitiosos fuisse, Hilarii Pictaviensis testatur.
C Vocem *Alexandria* nullus veterum codicum ponitum in hoc loco. Et hic quoque in Vetera libri, *Ut ego qui prudens ad hoc fanctum concilium* (Et hic quoque in pagina Parisiensis legit *subverrendum* : similes locutionis vitiosos fuisse, Hilarii Pictaviensis testatur.
D Vetera libri, *Ut ego qui prudens ad hoc fanctum concilium* (Et hic quoque in pagina Parisiensis legit *subverrendum* : similes locutionis vitiosos fuisse, Hilarii Pictaviensis testatur.

ANNO CHRISTI 451. ACTIO TERTIA. A xandriæ episcopus dixit : Tractans apud memetipsum, & cognoscens (quid expedit mihi, hæc respondeo. Quoniam (ante hac in congregatione sedente magnificentissimo judice certa definiremus post multam unius conjugalis interlocutionem, nunc vero in præsentiam (informationem secunda me euocat congregatio (ubi (ego qui prudens ad hoc fanctum concilium gloriosissimi judices & amplissimi senatus conveneruni, & nunc-sint præsentes, ut iterum sub eorum præsentia hæc eadem examinentur : Acacius episcopus Ariaratheinsis dixit : Non ita sancta & magna synodus vestram sanctitatem euocavit, (ad subventendum ea quæ sub magnificentissimorum gloriosissimorum judicum & (fanctenatus præsentia acta sunt : sed mandata desiniuvit, quatenus ad concilium (perveniat, & non abit (ab eo tua fanctitas . . . . . (Dioscorus episcopus dixit : Dissidis mihi nunc, quod libellos porrexit Eusebius adversus me & (rescriptum (polluto testum ipsorum judicum & (gloriosissimo (approbat quæ ab ipso dicuntur. Atticus episcopus Zelentis dixit : Nos ad tuam directi sumus sanctitatem ad cohortandum ; sed (a interpretatione (magnificentissimorum (judicum (dixit : (Respondi (jam, quia sub præsentia magnificentissimorum judicum & sacri senatus (retrorsum, (quæ de me sunt, volo discuti : Constantinus episcopus metropolitanus Bosthenis dixit : Statim ut veniimus, respondit nobis tua sanctitas : Quoniam si permisi fuero (a me cubiculariibus, (perveniio ad sanctum concilium . Quoniam igitur adveniente viro clarissimo adjutore gloriosissimi magistri officiorum permiffus es, (si volueris, (ad sanctum (synodum (perveniio (de hoc (si placet, da nobis (responsum . (Dioscorus episcopus dixit : Nunc dilecti, quia non sunt præsentes magnificentissimi & gloriosissimi judices, (& (sanctus senatus ; & ideo nunc ita respondi : . . . . . (Dioscorus episcopus dixit : Dei amantissimus episcopus ad reverendissimum episcopum Dioscorum lecta sunt, (subtici indi (præsentibus (monimentis Maximus episcopus magnæ Antiochenæ civitatis dixit : Ea quidem, quæ nunc ab Himerio

BALUZII NOTÆ. (Dioscorus episcopus dixit : Dissidis mihi nunc, quod libellos porrexit Eusebius adversus me & (rescriptum (polluto testum ipsorum judicum & (gloriosissimo (approbat quæ ab ipso dicuntur. Hic Dioscorus (Dioscorus episcopus dixit : Dissidis mihi nunc, quod libellos porrexit Eusebius adversus me & (rescriptum (polluto testum ipsorum judicum & (gloriosissimo (approbat quæ ab ipso dicuntur. Atticus episcopus Zelentis dixit : Nos ad tuam directi sumus sanctitatem ad cohortandum ; sed (a interpretatione (magnificentissimorum (judicum (dixit : (Respondi (jam, quia sub præsentia magnificentissimorum judicum & sacri senatus (retrorsum, (quæ de me sunt, volo discuti : Constantinus episcopus metropolitanus Bosthenis dixit : Statim ut veniimus, respondit nobis tua sanctitas : Quoniam si permisi fuero (a me cubiculariibus, (perveniio ad sanctum concilium . Quoniam igitur adveniente viro clarissimo adjutore gloriosissimi magistri officiorum permiffus es, (si volueris, (ad sanctum (synodum (perveniio (de hoc (si placet, da nobis (responsum . (Dioscorus episcopus dixit : Nunc dilecti, quia non sunt præsentes magnificentissimi & gloriosissimi judices, (& (sanctus senatus ; & ideo nunc ita respondi : . . . . . (Dioscorus episcopus dixit : Dei amantissimus episcopus ad reverendissimum episcopum Dioscorum lecta sunt, (subtici indi (præsentibus (monimentis Maximus episcopus magnæ Antiochenæ civitatis dixit : Ea quidem, quæ nunc ab Himerio

(*Dei amantissimi*, *Dei amantissimi*.

(*Dei amantissimi*, *Dei amantissimi*.

(*Dei amantissimi*, *Dei amantissimi*.

notario lecta fuit, adsit * inferantur moni- mentorum. Consequens tamen est, secundum regulas sanctorum patrum & rursus diligliad * Dei amantissimum episcopum Dioscorum, & reliquos episcopos, ad vocandum cum secundo: ut adveniat * in hoc universale sanctumque concilium. Eusebius episcopus Dorylaeae civitatis dixit: * Dei amantissimus episcopus Dioscorus diffinitiones & occasiones * emittit, ne ad hanc sanctam perveniat synodum. Super certis enim capitulis jam convidus est, tam sub magnificentissimorum judicum & * sacri senatus praesentia, & sunt alia capitula, quae debent coram vestra sanctitate ventilari, & * appoibari, & jubere eum adsit. * Nosque enim libertissimus aliquid eorum quae dictum acta sunt. Actius archidiaconus & primicerius notariorum dixit: Quid videtur vestrae sanctitati de interlocutione * secundae vocationis? Sancta synodus dixit: Consequens & regulare est, & secundo eum vocare. Eant igitur ad Dioscorum! religiosissimum Alexandrinorum episcorum! Dei amantissimi episcopi Pergamius & Cecropius & Rufinus ad cohortandum eum, ut ad nos veniat. Actius archidiaconus & primicerius notariorum dixit: * Placet ergo sanctitati vestrae, (* ipsos ad eum ex persona totius sanctae concilii * destinare? Amphaloclius episcopus metropolitanus Sidetae dixit: Uno aut duobus diebus cauta diffugerat. * Dei amantissimus episcopus * Ceraunius provinciae Lydiae, dixit: Unus homo universum orbem deloravit, (* perturbavit,) & tres menses * alidemus ei. Et * destinatum est secundo ita:

* Sitque a concilio directa Dioscoro episcopo, ad vocandum eum secundo.

Sancta & universalis synodus! Dei amantissimo episcopo Alexandrino Dioscoro.

* Nuper. PRius placuit (lacratissimi) dominis ter- tio terra, tam sub magnificentissimis & gloriosissimis judicibus, quam etiam sub sacro & amplissimo senatu, inter tuam * religiosissimam atque reverendissimam episcopum Eusebium, * & * alios quos ad examinari; * & nunc placuit, confidence sancta & magna synodo, habeatur regularem auctoritatem, nihil de praeteritis, quae dicte, (* ficu contra te,) acta fuit in illo sacro concilio * retractari; sed de aliis quibusdam, de quibus nunc idem? Dei amantissimus episcopus

* patrinile, [illegible] fitu intro- ducitis. * libellis & gloriosi fe- nators. * f. probati

* Scripsit. * Scribit

* pamorchi- vit. & nihil si lud ita- Jolumne. * adsolutum. * Scripsum.

* nobis pra- fentibus ve- ram. * revocan- de. & alia quibusdam, quae nunc alajicti idem

a Vetetes libri & editiones, *inferunter*. b Coeb. *Dei amicissimum*, alii *reverentissimum*. c Coeb. *Dei amicissimum*, ceteri *reverentissimum*. d Parii. & Divion. *fermentum*. e Parii. & Divion. *fermentum*. f Parii. & Divion. *fermentum*. g Antonitus Rufini. *Tum tertia quantum ad affirmi tibi pessuli, non prolis, ut ex Rufino, aliorum seu propium tempus Epiphanorum ingressum; ter. . . .* h Vetetes libri & editiones, *sanctissimum*. i Divion. & *planet erpe*. k Parii. & Divion. *reverentissimum*. m Crebbus editio *scripsit*, & pofuit in margine *scripsit*, quam fecun fuit poftionis *adscripsit*. Dionysius hac *scripsit* Dionisius Romanus, & *ipse* poftuerat pro *scripsit*, nulla vetetis scriptura fulta *mutavit*, & tamen ab omnibus confirmatur omnia vetetes exemplaria *scripsit*. Sed tamen non *adscripsit*, *scripsit* inscriptio Pergamii Episcopi Antiochiae. n Parii. & Divion. *Mennatius*. o Hac, ladbo ad editionem Romanorum. Non enim legebant *Cyrrhenus*. Codices Coeb. & Divion. habent *Cyrrhenus*. Parii. *Cafarenus*. p Hac addita sunt ad editionem Romanam, postea non [illegible] *sunt* numeum legendum est, *sunt* numeum *pertinent*, *sit* quoque libri vetetes. Coeb. *sunt*, *sitque*, *sint*, *sint* *pertinent*. Solus Divionensis habet in margine, *ab defuncto*. q Vetetes libri *sit* non *sint* in omnibus libris. r Vetetes libri & editiones, *fermentum*. s Vetetes libri & editiones, *fermentum*. t Coeb. *Dei amicissimum*, alii *reverentissimum*. u Vetetes libri & editiones, *fermentum*. x Coeb. *Dei amicissimum*, alii *reverentissimum*. y Parii. & Divion. *fermentum*. z Coeb. *Dei amicissimum*, alii *reverentissimum*.

[illegible] ἀναγνωσθεῖσα τοῦτο ἐπὶ τῶν ἁγίων Θεοδόσιος τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου, ὁ εὐσεβὴς βασιλεὺς εἶπεν· ἀναγνωσθείσης τῆς ἁγίας πίστεως, & ὡς ἐπὶ τοῦ ἁγίου κύρου τὸν Θεοδόσιον τὸν εὐσεβῆ βασιλέα τὸν ἅγιον πατέρα

ACTIO TERTIA. tanus dixit; Paulo ante tua sanctitas non se
A adferebat infirmari, sed postulavit sacratissimum senatum & magnificentissimos judices sibi praesentes; nunc vero hoc addidit. Dignate ergo, ut fiat te decet, agere, & regulis satisfacient, obedire sanctae & universali synodo, quatenus quo negotio competant, consequantur & secundum regulas proveniant. Dioscorus episcopus dixit: Semel dixi, quia postulavi gloriosissimos & magnificentissimos judices & sacratissimum senatum adesse his quae nunc debent examinari. Rufinus Samosatenus episcopus dixit: Canonica sunt: quae moventur: & potestis te nunc tua perveniens sanctitas, quae vult, postulare a sancto concilio. ✓ Dioscorus episcopus dixit: Venerunt * religiosissimi episcopi: ad Constilium Juvenalis & Thalassius, Eusebius, Basilius, & Eustathius * Pergamius episcopus dixit: De hanc interrogatione a tua reverentia facta, respondem nunc facere non praecepit nobis e sancta universali synodo: ut vero * satisfiat regulari secundae vocationi, sufficienter commonefecimus. Tunc igitur sanctitatis est, & * sanctissimum & universalem synodum, prout decet, per obedientiam honorare, & tua reverentiae cognitas regulares formas similiter in honore habere, consequenter fili obtemperando. Dioscorus episcopus dixit: Et nunc eadem dico: Petit * pijissimum & Christianissimum nostrum imperatorem, quatenus de hac, ante hoc * conflitui in sancta synodo magnificentissimi & gloriosissimi judices una cum * sancto senatu; praesentes fint his quae examinandi sunt, praesertim etiam de * religiosissimis episcopis, qui simul mecum * feruntur in accusatione, quae nobis ingeritur ab Eusebio. Cecropius episcopus dixit: ✓ Tuam rantummodo * religiosissimus Eusebius sanctitatem accusat, & hac solestate necessaria non est; sed ne consequenter & regulariter impletatur obedientia, & quae canonica sunt, ventilentur. Quando enim quando * regularia examinantur, neque judices, * neque aliquos laicos interesse oportet, nisi tantummodo tuam sanctitatem, quae in propria accusatur persona. Non est igitur opus iha * tarditate aut dilatione, si quidem voluerit & Deo & canonibus obedire; * & non per dilationes confirmare ea quae ab accusatione dicuntur. Dioscorus episcopus dixit: Semel petentes tam pissimum * Antiqum Christi nostrum imperatorem, quatenus de illi episcopi una mecum interfint. Neque enim adversus me * specialiter causam habet Eusebius; sed potius de quibus omnes pariter egimus. Pergamius episcopus dixit: Secundum quod * Dei amanitatis, Κεκρόπιος ἐπίσκοπος· Σὺ μὲν τὴν σὴν ἁγιωσύνη ἐπιζητεῖς ἐν τῷ ἁγίῳ τῆς ἱερᾶς ἐκκλησίας, ἀλλ' ἐπίζητεῖς παρόντα τὴν ἱερὰν σύγκλητον, & τὴν μεγαλοφωνεστάτην ἀγωνιστὴν· πῶς δὲ τῶν ἀφορισθέντων, καταβλέπουσι ὑμῖν, ἀφέτου σεαυτὸν ἐκείνοις τοῦ, & τὴν κανόνων εἰκὸς κατεχομένη, ὑπακούσῃ τῇ ἁγίᾳ & καθολικῇ συνόδῳ· ὅτε οὐ τὰ κατὰ μέρος καὶ ἀόριστα, & τὰ ἀφορισθέντα ἀφορίζεται. Διοσκορος ἐπίσκοπος εἶπε· ἅπαξ εἶπον, ὅτι * ἠξίωσα τοὺς μεγαλοφωνεστάτους, & εὐσεβεστάτους ἄρχοντας, & τὴν ἱερὰν σύγκλητον παρεῖναι πάντα ὅσα ἐφάψεται & τῶν θεοσεβεστάτων. Ῥουφῖνος ἐπίσκοπος Σαμοσάτων εἶπε· κανονικά ἐστι τὰ νῦν κινήσεις, ἐξέσται σε καὶ τὴν σὴν ἁγιότητα παρεγκύψασα, & εἰπεῖν τι, & ἀξιῶσαι τὴν ἁγίαν σύνοδον. Διοσκορος ἐπίσκοπος εἶπε· παρεγένοντο οἱ θεοσεβεστάτοι ἐπίσκοποι τὴν σύνοδον, Ἰουβενάλιος, Θαλάσσιος, Εὐσέβιος, Βασίλιος, & Εὐστάθιος· Γερμάνιος ἐπίσκοπος εἶπε· περὶ ἐρωτήσεως τῆς γενομένης παρὰ σοῦ ἐπιστολῆς, κανονικῶς ἔχει ποιεῖν, & κατοστεῖξαι τὴν ἁγιωτάτην σύνοδον· ὡς δὲ τὴν ἀκόλουθον τῆς κανονικῆς ἐξέτασιν ἔχῃς, κάνωμεν τὴν ὑπόκρισιν * πεποιήμεθα. Περὶ οὗ πάντων τῶν ὁσιοτάτων, & θεοφιλεστάτων, τὴν κατ' ἐμὲ κίνησιν ἐμποιήσαντα τὴν ἁγιωτάτην σύνοδον· καὶ ἐπιτάττει ἡμῖν τὴν Εὐσέβειον. Κλεόπατρος ἐπίσκοπος εἶπε· ἡ σὴ μόνη θεοσέβεια ἐν τῷ ἁγίῳ Εὐσέβιος κατηγορεῖ· & ἡ κανονικὴ πάντων χεῖρ ἐλεῖν· ἀνὰ ἀκόλουθον, & κανονικὴ ἡ τῶν κανόνων σύγκλεισις, & ἐν ἀγρυπνίᾳ, & κανονικὴ ἡ τῶν κανόνων ἀξιοπιστία, ἐν ἀγρυπνίᾳ, & ἐν ἡσυχίᾳ τοῦ λαοῦ παρόντος τοῦ, & μὴ μόνου τὴν σὴν σύστασιν· τὰ νῦν ἀφέτωσαν τὴν κατηγορίαν τῶν μεγιστάνων, & τῶν ὑπερβέτων τῶν, ὅστερ βοῶν, & τὸ θεῖον, & τὸν κανόν μόνον ἀνεῖδε, & μὴ βεβαιώσῃς τὰ κατ' τὴν κατηγορίαν, διὰ τὴν ὑπερβέτειαν. Διόσκορος ἐπίσκοπος εἶπε· ἅπαξ εἴρηκα· ἠξιώσαμεν τὸν βασιλέα, & τὴν ἱερὰν σύγκλητον παρεῖναι πάντα ὅσα ἐφάψεται & τῶν θεοσεβεστάτων ἐπισκόπων· ὁ δὲ Εὐσέβιος μόνος παρεῖναι· ἀλλ' ἐν τῷ εἶναι ἐκεῖνον ἐκεῖνα μόνα ἐστὶ τὰ κατ' ἐμέ· & ἐστὶ αὐτὸν ἐμοῦ ἐν τῷ κατ' ἐμὲ ἀγῶνι. Γερμάνιος ἐπίσκοπος εἶπε· κεφάλαιον τῆς ἐρωτήσεως ἐν τῷ ἁγίῳ τῆς ἱερᾶς ἐκκλησίας, μετὰ τῶν ἁγιωτάτων τῶν ἐπισκόπων, & τῶν θεοσεβεστάτων ἀρχόντων, & τῶν ἱερῶν σύγκλητον, & τῶν ἀγωνιστῶν τῶν ἐν τῷ ἁγίῳ τῆς ἱερᾶς ἐκκλησίας, & τῶν ἀφορισθέντων, ἐν τῷ ἁγίῳ τῆς ἱερᾶς ἐκκλησίας, ἐν τῷ ἁγίῳ τῆς ἱερᾶς ἐκκλησίας·

verendissimus episcopus Eusebium accusationem adversus eum instituisse, fed ac litas & alios, & qui fint & qui accusant, & quae fint quæ ei ‡ ingeruntur, obferatimus libellos recitari. d Lucentius episcopus dixit: Libelli, qui adversus reverendissimum Quod pa Dioscorum a diversis nobis oblati (funt, fuscepti) ab Acto archidiacono & primicerio notarium recensentur, quatenus omnis hæc fancta fynodus fcire poffit quid continent. c Et fufcipiens Actius archidiaconus & primicerius notarium libellum Theodori, legit. Et cum lectum fuiffet, Pafchafinus reverendiffimus episcopus dixit: Quod ad hæc dicit præfens accufator Theodorus? Si confiditi † approbare ea quæ ingerit adversus reverendiffimum episcopum Dioscorum, propere ora confitentur, fi non vult adversus fe regulaem converti fententiam. e Theodorus dicenus dixit: Supplico porrectum libellum monimentis inferi; paratus enim fum mihi ipfi adefse. b. Pafchafinus episcopus dixit: Perlectus libellus monimentis ecclefiafticis fociatur, reliqua vero dicat Theodorus, adverfente ejus adversario, quæ ei competunt.

ACTIO TERTIA. Ἀνεγνώσθη τὸ ἀνάθεμα αὐτῷ, τὰ κατὰ φρονοῦντα.

a Libellus Theodori dicenti Alexandrini (ad Leonem papam, & Chalcedonense concilium,) jcriptus Dioscorum exhibitus.

b Sanctissimo ac Deo amantissimo & † unicorfali archiepiscopo & patriarcha magnæ Romæ Leoni, c & fanctæ & universali Chalcedonensi fynodo, quæ — voluntate Dei, & facra præceptione congregata est, a — a Theodoro ecclesiæ Alexandrinæ diaconi.

Quæ a reverendissimo Dioscoro Alexandrinæ magnæ civitatis episcopo † per audaciam commissa sunt, a lingua quidem egens antiqua, quæ possit docere singula, quæ ab ipso d perpetrata sunt, & adversus divinitatem ipsam, & in sanctorum patrum

Τῷ ἁγιωτάτῳ καὶ θεοφιλεστάτῳ οἰκουμενικῷ ἀρχιεπισκόπῳ & πατριάρχῃ τῆς μεγάλης Ῥώμης Λέοντι, b & τῇ ἁγίᾳ & οἰκουμενικῇ συνόδῳ τῇ ἐκ θείας χάριτος καὶ θελήματος θεοῦ, c θέσει τοῦ κυρίου τοῦ παντοκράτορος παρὰ Θεοδώρου διακόνου ἐκκλησίας.

Τὰ παρὰ τοῦ ἀλαθεστάτου Διοσκόρου τῆς μεγάλης ἐπισκόπου τῆς Ἀλεξανδρέων μεγαλοπόλεως, τολμηθέντα ὑφ' ἡμῶν ἀφωνίας, τῆς δυναμένης διδάξαι ἕκαστα τὰ περὶ αὐτὰ πλειστόνων εἰς τὸ θεῖον, & τὴν ἁγίαν τῶν πατέρων κανόνας,

a regulas, † nec non etiam & in diversos & plurimos illius provinciæ. * Quæ enim † in ipsam detestionem ab eo conficta † funt gesta, † ab divine rite judicium habita, veritatem fanctitatem doceburit. Tamen ut omnis compendiofe dicam, quæ ab eo in nofcam publicitatem perpetrata funt, adhuc veftram fancitas fufficiat, ut ea, quæ in duos plurimos annos in fchola dewoftiffimorum † magistrianorum militans converfatus fum; nullam adverfus memetipfum dans aliquando repehendendam ratione, † potens magnæ illius fcholæ meteri † privilegia. Sed fanctæ & beatæ memoriæ Cyrillus, † qui nominatiffimæ Alexandrinæ civitatis (urigiata & diocesanos) † fuit archiepiscopus, † cæfte & immaculatæ fidei advocatus, deputatum me habuit, & maxime in tempore, quo facta eft fub eo in Ephefo fynodus; & fine ulla quærela † mentionem fancto illi & per illa quæ fcripta, it ut pro finceritate & fiducia meo, magnæ Alexandrinæ civitatis clericatum ab ipfo meruerem. * Siquidem videbar fine ullo malitiofo animorum fraudari malitiæ meæ; majorem tamen honorem exiftimans divini & venerabilis myfterii minifterium, quindecim annos † in eodem clero permanfi, fperans & majorem honorem meteri. Sed inter hæc fanctio & beatæ memoriæ Cyrillo de hac humana vita migrante, fuccedens ei († quod utinam nunquam contigiffet) memoratus reverendiffimus episcopus Dioscorus; nulla adverfus me accufatione per fcripturam vel fine fcriptura facta, fed neque fimplici quærela, in principio epifcopatus fui (quem nefcio quo ordine fortitus eft) ftatim me clericatu privavit, † communat & magna illa civitate † fugere, propter nihil aliud, * nisi ob id, quod † familiaritatem & benevolentiam fanctæ memoriæ Cyrilli meretur. In tenatio enim ejus talis eft, non folum parentes ejus ex illa civitate exagitare, feu vita privare; verum etiam & familiares ipfius exercens inimicitias adverfus ejus rectam fidem, † hæreticus conftitutus, & * femper quæ Origenis funt fapiens: & hæc homo † nequæ fanctæ trinitatis † blasphemia affimens, neque † nomicidii expers, neque alienas parcens excidere arbores, neque incendia facere, neque domos deftituere, fed enim & turpitet feneus vivens: † quod fum paratus offendere. Quoniam igitur veftra † Deo amabilitas perveniet, quia non leven iniquitatem † fuftinuit, miliitam tantorum annorum exercitatione, majorem facerdotalem ordinent abritrans; fupplico permittere mihi in fancto vefto concilio adefe, & meis allega-

a Vox Epifcopum deeft in libro Dioniveni, haud dubie per incuriam librarii. b Vetteres libri, quod non accedunt. c Comb. & Parif. fuppeditat. d Divion. & Parif. Lucentius reverendiffimus Epifcopus.

e Parif. & Divion. fufcipiens vir religiofus Archidiaconus.

f Parif. & Divion. *Ei cum fibi.* Poft vocem *legit*, in Corbeiziff. codice poftea eft majuscula *Ei*, & & *Cobbaldiff.* ipfa fcriptoribus vel librariis ftatim deleta: vera ita annotata, *Ei bis. In dominicaq; mane hora per ipsum lectorem Gaudentium* † intelligit opinor quæ paulo poft fitera *d* notatur, ea in codice Arcanoniff. poftea de nota illa, minimum vitiofo locio poftium, effe fubfitum Theodori, qui paulo poft reprinje iofcrus monumenta.

g Crabbus edidit: *Theodorus Epifcopus dixit*, & in margine fcripfit *Diaconus*. Leftionem emendatam in textum retulimus Sanius, nulla facta mentione alterius. Hinc ortus eft vulgatus lapfus. Equidem non aequo ceni haud ejusmodi vera fit. Illud tantum admonemus, effe Corbeiziffim conventus eum editione Crabbi. Dionyfiani & Parifiorum tam. *Theodorus dixit*. Tamen rox *Epifcopus* addita eft fupra lineam in codice Dioniveni.

h Divion. & Parif. *Pafchafinus reverendiffimus Epifcopus*.

i Ante hunc libellum poftea eft in codice Rufficii fintus *A*, quo fcribitur *pseudonymus* Rufficius *Ad* quem hunc libellum in Actumeroff poftium effe quis libet, nimirum in eo loco ubi poftea eft fintus *B*. Vetteres libri hanc rerum habent: *Libellus Theodori Diaconi*. Crabbus edidit, *ad Leonem Papam & Chalcedonenfe Concilium*. Verum quoniam editores Romani pertinetur illa non fufficere, adjiciendum nomen Tarafiae cujus Diaconus fuit Theodorus; id praetexte efficerent ut fimilem decorem libellum exhibiam fuiffe contra Dioscorum. Vetteres fcriptores agebant.

k Comb. *Tarafiffimo & Deo amabiliffimo*. Parif. & Divion. *& reverentiffimo*.

l Parif. & Divion. *& fanctæ & universali Chalcedonenfi Concilio*.

m Corb. *voluntate Dei divina præcepione*. Vetteres editiones, *voluntate divina Dei præcepione*.

n Vetteres libri *a Theodoro Alexandrinæ Diacono*.

o *Quæ reverentiffimo Epifcopo Dioforo Alexandriæ magnæ civitatis commiffa funt*. Ita vetteres editiones & codex Dioniveniff. Parifienfis: *Quæ a reverendiffimo Dioscoro quondam Epifcopo Alexandriæ magnæ civitatis funt*. Sic etiam Crabbeiaffis. Rufficius parum ita hæc admittit: *Quæ quæ quam hic quondam Epifcopus dixitur, ut ea quidem*. Hic in nullo textorum extitit, nisi ut conjecturam repetimus, neque in antiquis editionibus. Nebio tamen nulla ratione editores Romani. Ea vero cuncta omnia in pagina leqenti.

p Parif. *quæ quæque*.

q Divion. *non de divinitate quam de fanctamque patrum regulis*. Comb. *non in fanctorum patrum fpiritu* [illegible] *in diversis*. Sed Rufficius adnotatio ita legit: *non de divinitate quam de fanctorum patrum fpiritu* [illegible] Vetteres in *fanctorum & diversorum patrum regulis*. Eadem vetteres editiones, *non de divinitate quam de fanctorum patrum regulis*. Comb. *non in

ACTIO TERTIA.

tionibus uti * ne ex utraque parte videar excidere, * qui & in militia, fecit disti, reprehensibiliter convertatus fum : & in venerabili clero, quantum ad me pertinuit, cum modestia memoratis temporibus ministravi. Offendam enim, cum omnia quæ dicta fuit, perpetraffe, nec non etiam & contra * gesbum in metropoli Nicæa conscium, temeratium extitisse. Hic namque fanctissimus, magis autem circa omnia feroctissimus, in confuetudine habens leges prævaricari, nihil arbitratus, quod ab ipso * in fanctæ & facræ memoriæ Flaviamum commissum est, insuper ad mala majora se vertit. Excommunicationem namque facient contra fanctissimum & beatissimum apostolicæ fedis magnæ Romæ episcopum, fusisse subscribere eis, qui cum ipso de Ægyptio exierunt, fanctissimi patris episcopi plus numero decem ; (neque enim ampliores ausi sunt exire cum ipso, * propter ea quæ ab ipso in Epheso contra leges * peracta sunt) * aliquoties comminans aliquoties nolentes decipiens : unde lacrymantes atque gementes, nefandas illi charitæ subscripserunt. Considerate igitur, * fanctissimi & reverendissimi & patres, quam neque Deo placita sunt, * quæ ab eo per audaciam commissa sunt, neque hominibus tulerunda. Et obtectu veritatem fanctitatem precipere, si fit possibile, * per eos qui subter delignati sunt, sub custodia fieri, quatenus quæ veritatis sunt, offendantur. Sunt autem, Agrotius, Dorotheus, Eulebius, Joannes notarius. Temporé namque opportuno vocante, offero vestio angelico choro sanctissimus vires & reverentia & restituendæ sodalitatis, qui super singulas capitulis poslit testimonium perhibere. (* Et ipse ego habe accusationem propria subscripsi manu.) Theodorus diaconus sanctæ & catholicæ ecclesiæ magnæ Alexandriæ civitatis, * supra scriptus, sanctio & universali concilio hos libellos scribsi.)

(* Similiter & reliqui accusatores suas accusationes singuli per singula se probare spondeant, & singulos accusationis libellos propria manu subscripserunt.)

* Et post lectionem libelli hoc idem ipse Theodorus dixit: Paratus sum adventante reverendissimo episcopo Dioscoro * in hoc fanctum vestrum concilium, * meis sodalis accusationibus. * Bonifacius presbyter Romanæ ecclesiæ, vica-

ACTIO TERTIA.

* quod in Nicæa metropoli ab excommunicatis est gestum.

* In ut viaret emendatio videtur hic locus. Nam ante verba illa, quæ sunt in Latina versione, nihil deinde agere Dioscorus ; sed ipse Theodorus dicit.

* Vel in Nicæa non reperitur.

* Vel in Nicæa non reperitur.

* Vel in Nicæa non reperitur

ACTIO TERTIA. maxime tantæ civitatis, & evangelicæ illius sedis præsulem constitutum) perpetrare aulus est, ut etiam de frumentum, quod a piissimis nostris imperatoribus ecclesiis Libyæ, propter ariditatem illius provinciæ, & quia ibi omnino triticum non ¹ nascitur, ² præstitutum est, in primis quidem ut ³ incuseretur ex ipso hostia offeratur, deinde ut de pregrini, nec non etiam & provinciales pauperes aliquod mercatur falatum, non ⁴ permittere ⁵ suscipere laudabilissimus episcopus illius provinciæ, sed ⁶ adorare ⁷ & comerere memoratum frumentum largissimis ⁸ pecuniis, ipsum vero in tempore lamis ⁹ gratissimis affirmationibus ¹⁰ venumdare, fit ex hoc (¹¹ neque terribile & increuentum facinus celebratum est, neque (licut dixi) peregrini, aut provinciales hoc solatio ¹² frisi sunt. Ceterum clarissimum memoriæ Petriæ negotium nullus ignoravit, maxime eorum qui in hac regia urbe nova Roma habitare noluerunt. Illa namque pro iure amisse tabulæ testamentum confecit, ¹³ pisti multum quantitatem pecuniarum pisstari monasteriis, ¹⁴ nec non etiam xenodochiis & prochiis & aliis pauperibus Alexandrinæ provinciæ. Quod molestie ferens idem ¹⁵ reverendissimus vir, ob id quod in persona ejus hæc minime sunt dimisa, fecit eadem pecuniarum pro clerosolyma ¹⁶ scortis & aliis theatricis disperiri personis, (y) ut neque incensum ex oblatione illius clarissimæ memoriæ Petriæ, quantum ad eum pertinuit, Deo offerretur. Sed illius quidem femine manifestum propositum demonstratum est: ¹⁷ a lasciva vero prædicti reverendi viri le luxuria omni illi provincie non ¹⁸ ignorata est (¹⁹ propditis mulieribus frequenter in episcopio, & in balneo ejus aperte delicantibus, præcipue famosissimi Panlophia, quæ cognomiatur ²⁰ Orine, de qua ex ²¹ numerosis Alexandriæ populus (frequentissimus) voces ²² emisit, tam ipsius, quam amatoris ejus facienti mentionem,) vehtro ²³ autem angelico choro manifestabitur. Non solum vero hæc, sed etiam homicidia per occasionem illius admirabilis doctoris perpetrata sunt. Quoniam vero & quæ in me miserabili ab ipso commissa sunt, tolerabilia non sunt, ²⁴ sappiex accedo, & pretor vestram sanctitatem ²⁵ misereri mei, hominis, qui multis temporibus ²⁶ fatiga illa magna divitiarum quæ ipsa laborivi, & hæc de causa clementiam ejus ingrui, sæpius deflinatus in pregrinationes lub facinoris memorie Cyrillo, ²⁷ qui ipsam evangelicam fedem ornavit, & maxime ² ad regnum, ³ quemadmodum ⁴ ad ⁵ ecclesiam ⁶ ad ⁷ ecclesiam ⁸ ad ⁹ ecclesiam ¹⁰ ad ¹¹ ecclesiam ¹² ad ¹³ ecclesiam ¹⁴ ad ¹⁵ ecclesiam ¹⁶ ad ¹⁷ ecclesiam ¹⁸ ad ¹⁹ ecclesiam ²⁰ ad ²¹ ecclesiam ²² ad ²³ ecclesiam ²⁴ ad ²⁵ ecclesiam ²⁶ ad ²⁷ ecclesiam ²⁸ ad ²⁹ ecclesiam ³⁰ ad ³¹ ecclesiam ³² ad ³³ ecclesiam ³⁴ ad ³⁵ ecclesiam ³⁶ ad ³⁷ ecclesiam ³⁸ ad ³⁹ ecclesiam ⁴⁰ ad ⁴¹ ecclesiam ⁴² ad ⁴³ ecclesiam ⁴⁴ ad ⁴⁵ ecclesiam ⁴⁶ ad ⁴⁷ ecclesiam ⁴⁸ ad ⁴⁹ ecclesiam ⁵⁰ ad ⁵¹ ecclesiam ⁵² ad ⁵³ ecclesiam ⁵⁴ ad ⁵⁵ ecclesiam ⁵⁶ ad ⁵⁷ ecclesiam ⁵⁸ ad ⁵⁹ ecclesiam ⁶⁰ ad ⁶¹ ecclesiam ⁶² ad ⁶³ ecclesiam ⁶⁴ ad ⁶⁵ ecclesiam ⁶⁶ ad ⁶⁷ ecclesiam ⁶⁸ ad ⁶⁹ ecclesiam ⁷⁰ ad ⁷¹ ecclesiam ⁷² ad ⁷³ ecclesiam ⁷⁴ ad ⁷⁵ ecclesiam ⁷⁶ ad ⁷⁷ ecclesiam ⁷⁸ ad ⁷⁹ ecclesiam ⁸⁰ ad ⁸¹ ecclesiam ⁸² ad ⁸³ ecclesiam ⁸⁴ ad ⁸⁵ ecclesiam ⁸⁶ ad ⁸⁷ ecclesiam ⁸⁸ ad ⁸⁹ ecclesiam ⁹⁰ ad ⁹¹ ecclesiam ⁹² ad ⁹³ ecclesiam ⁹⁴ ad ⁹⁵ ecclesiam ⁹⁶ ad ⁹⁷ ecclesiam ⁹⁸ ad ⁹⁹ ecclesiam ¹⁰⁰ ad ¹⁰¹ ecclesiam ¹⁰² ad ¹⁰³ ecclesiam ¹⁰⁴ ad ¹⁰⁵ ecclesiam ¹⁰⁶ ad ¹⁰⁷ ecclesiam ¹⁰⁸ ad ¹⁰⁹ ecclesiam ¹¹⁰ ad ¹¹¹ ecclesiam ¹¹² ad ¹¹³ ecclesiam ¹¹⁴ ad ¹¹⁵ ecclesiam ¹¹⁶ ad ¹¹⁷ ecclesiam ¹¹⁸ ad ¹¹⁹ ecclesiam ¹²⁰ ad ¹²¹ ecclesiam ¹²² ad ¹²³ ecclesiam ¹²⁴ ad ¹²⁵ ecclesiam ¹²⁶ ad ¹²⁷ ecclesiam ¹²⁸ ad ¹²⁹ ecclesiam ¹³⁰ ad ¹³¹ ecclesiam ¹³² ad ¹³³ ecclesiam ¹³⁴ ad ¹³⁵ ecclesiam ¹³⁶ ad ¹³⁷ ecclesiam ¹³⁸ ad ¹³⁹ ecclesiam ¹⁴⁰ ad ¹⁴¹ ecclesiam ¹⁴² ad ¹⁴³ ecclesiam ¹⁴⁴ ad ¹⁴⁵ ecclesiam ¹⁴⁶ ad ¹⁴⁷ ecclesiam ¹⁴⁸ ad ¹⁴⁹ ecclesiam ¹⁵⁰ ad ¹⁵¹ ecclesiam ¹⁵² ad ¹⁵³ ecclesiam ¹⁵⁴ ad ¹⁵⁵ ecclesiam ¹⁵⁶ ad ¹⁵⁷ ecclesiam ¹⁵⁸ ad ¹⁵⁹ ecclesiam ¹⁶⁰ ad ¹⁶¹ ecclesiam ¹⁶² ad ¹⁶³ ecclesiam ¹⁶⁴ ad ¹⁶⁵ ecclesiam ¹⁶⁶ ad ¹⁶⁷ ecclesiam ¹⁶⁸ ad ¹⁶⁹ ecclesiam ¹⁷⁰ ad ¹⁷¹ ecclesiam ¹⁷² ad ¹⁷³ ecclesiam ¹⁷⁴ ad ¹⁷⁵ ecclesiam ¹⁷⁶ ad ¹⁷⁷ ecclesiam ¹⁷⁸ ad ¹⁷⁹ ecclesiam ¹⁸⁰ ad ¹⁸¹ ecclesiam ¹⁸² ad ¹⁸³ ecclesiam ¹⁸⁴ ad ¹⁸⁵ ecclesiam ¹⁸⁶ ad ¹⁸⁷ ecclesiam ¹⁸⁸ ad ¹⁸⁹ ecclesiam ¹⁹⁰ ad ¹⁹¹ ecclesiam ¹⁹² ad ¹⁹³ ecclesiam ¹⁹⁴ ad ¹⁹⁵ ecclesiam ¹⁹⁶ ad ¹⁹⁷ ecclesiam ¹⁹⁸ ad ¹⁹⁹ ecclesiam ²⁰⁰ ad ²⁰¹ ecclesiam ²⁰² ad ²⁰³ ecclesiam ²⁰⁴ ad ²⁰⁵ ecclesiam ²⁰⁶ ad ²⁰⁷ ecclesiam ²⁰⁸ ad ²⁰⁹ ecclesiam ²¹⁰ ad ²¹¹ ecclesiam ²¹² ad ²¹³ ecclesiam ²¹⁴ ad ²¹⁵ ecclesiam ²¹⁶ ad ²¹⁷ ecclesiam ²¹⁸ ad ²¹⁹ ecclesiam ²²⁰ ad ²²¹ ecclesiam ²²² ad ²²³ ecclesiam ²²⁴ ad ²²⁵ ecclesiam ²²⁶ ad ²²⁷ ecclesiam ²²⁸ ad ²²⁹ ecclesiam ²³⁰ ad ²³¹ ecclesiam ²³² ad ²³³ ecclesiam ²³⁴ ad ²³⁵ ecclesiam ²³⁶ ad ²³⁷ ecclesiam ²³⁸ ad ²³⁹ ecclesiam ²⁴⁰ ad ²⁴¹ ecclesiam ²⁴² ad ²⁴³ ecclesiam ²⁴⁴ ad ²⁴⁵ ecclesiam ²⁴⁶ ad ²⁴⁷ ecclesiam ²⁴⁸ ad ²⁴⁹ ecclesiam ²⁵⁰ ad ²⁵¹ ecclesiam ²⁵² ad ²⁵³ ecclesiam ²⁵⁴ ad ²⁵⁵ ecclesiam ²⁵⁶ ad ²⁵⁷ ecclesiam ²⁵⁸ ad ²⁵⁹ ecclesiam ²⁶⁰ ad ²⁶¹ ecclesiam ²⁶² ad ²⁶³ ecclesiam ²⁶⁴ ad ²⁶⁵ ecclesiam ²⁶⁶ ad ²⁶⁷ ecclesiam ²⁶⁸ ad ²⁶⁹ ecclesiam ²⁷⁰ ad ²⁷¹ ecclesiam ²⁷² ad ²⁷³ ecclesiam ²⁷⁴ ad ²⁷⁵ ecclesiam ²⁷⁶ ad ²⁷⁷ ecclesiam ²⁷⁸ ad ²⁷⁹ ecclesiam ²⁸⁰ ad ²⁸¹ ecclesiam ²⁸² ad ²⁸³ ecclesiam ²⁸⁴ ad ²⁸⁵ ecclesiam ²⁸⁶ ad ²⁸⁷ ecclesiam ²⁸⁸ ad ²⁸⁹ ecclesiam ²⁹⁰ ad ²⁹¹ ecclesiam ²⁹² ad ²⁹³ ecclesiam ²⁹⁴ ad ²⁹⁵ ecclesiam ²⁹⁶ ad ²⁹⁷ ecclesiam ²⁹⁸ ad ²⁹⁹ ecclesiam ³⁰⁰ ad ³⁰¹ ecclesiam ³⁰² ad ³⁰³ ecclesiam ³⁰⁴ ad ³⁰⁵ ecclesiam ³⁰⁶ ad ³⁰⁷ ecclesiam ³⁰⁸ ad ³⁰⁹ ecclesiam ³¹⁰ ad ³¹¹ ecclesiam ³¹² ad ³¹³ ecclesiam ³¹⁴ ad ³¹⁵ ecclesiam ³¹⁶ ad ³¹⁷ ecclesiam ³¹⁸ ad ³¹⁹ ecclesiam ³²⁰ ad ³²¹ ecclesiam ³²² ad ³²³ ecclesiam ³²⁴ ad ³²⁵ ecclesiam ³²⁶ ad ³²⁷ ecclesiam ³²⁸ ad ³²⁹ ecclesiam ³³⁰ ad ³³¹ ecclesiam ³³² ad ³³³ ecclesiam ³³⁴ ad ³³⁵ ecclesiam ³³⁶ ad ³³⁷ ecclesiam ³³⁸ ad ³³⁹ ecclesiam ³⁴⁰ ad ³⁴¹ ecclesiam ³⁴² ad ³⁴³ ecclesiam ³⁴⁴ ad ³⁴⁵ ecclesiam ³⁴⁶ ad ³⁴⁷ ecclesiam ³⁴⁸ ad ³⁴⁹ ecclesiam ³⁵⁰ ad ³⁵¹ ecclesiam ³⁵² ad ³⁵³ ecclesiam ³⁵⁴ ad ³⁵⁵ ecclesiam ³⁵⁶ ad ³⁵⁷ ecclesiam ³⁵⁸ ad ³⁵⁹ ecclesiam ³⁶⁰ ad ³⁶¹ ecclesiam ³⁶² ad ³⁶³ ecclesiam ³⁶⁴ ad ³⁶⁵ ecclesiam ³⁶⁶ ad ³⁶⁷ ecclesiam ³⁶⁸ ad ³⁶⁹ ecclesiam ³⁷⁰ ad ³⁷¹ ecclesiam ³⁷² ad ³⁷³ ecclesiam ³⁷⁴ ad ³⁷⁵ ecclesiam ³⁷⁶ ad ³⁷⁷ ecclesiam ³⁷⁸ ad ³⁷⁹ ecclesiam ³⁸⁰ ad ³⁸¹ ecclesiam ³⁸² ad ³⁸³ ecclesiam ³⁸⁴ ad ³⁸⁵ ecclesiam ³⁸⁶ ad ³⁸⁷ ecclesiam ³⁸⁸ ad ³⁸⁹ ecclesiam ³⁹⁰ ad ³⁹¹ ecclesiam ³⁹² ad ³⁹³ ecclesiam ³⁹⁴ ad ³⁹⁵ ecclesiam ³⁹⁶ ad ³⁹⁷ ecclesiam ³⁹⁸ ad ³⁹⁹ ecclesiam ⁴⁰⁰ ad ⁴⁰¹ ecclesiam ⁴⁰² ad ⁴⁰³ ecclesiam ⁴⁰⁴ ad ⁴⁰⁵ ecclesiam ⁴⁰⁶ ad ⁴⁰⁷ ecclesiam ⁴⁰⁸ ad ⁴⁰⁹ ecclesiam ⁴¹⁰ ad ⁴¹¹ ecclesiam ⁴¹² ad ⁴¹³ ecclesiam ⁴¹⁴ ad ⁴¹⁵ ecclesiam ⁴¹⁶ ad ⁴¹⁷ ecclesiam ⁴¹⁸ ad ⁴¹⁹ ecclesiam ⁴²⁰ ad ⁴²¹ ecclesiam ⁴²² ad ⁴²³ ecclesiam ⁴²⁴ ad ⁴²⁵ ecclesiam ⁴²⁶ ad ⁴²⁷ ecclesiam ⁴²⁸ ad ⁴²⁹ ecclesiam ⁴³⁰ ad ⁴³¹ ecclesiam ⁴³² ad ⁴³³ ecclesiam ⁴³⁴ ad ⁴³⁵ ecclesiam ⁴³⁶ ad ⁴³⁷ ecclesiam ⁴³⁸ ad ⁴³⁹ ecclesiam ⁴⁴⁰ ad ⁴⁴¹ ecclesiam ⁴⁴² ad ⁴⁴³ ecclesiam ⁴⁴⁴ ad ⁴⁴⁵ ecclesiam ⁴⁴⁶ ad ⁴⁴⁷ ecclesiam ⁴⁴⁸ ad ⁴⁴⁹ ecclesiam ⁴⁵⁰ ad ⁴⁵¹ ecclesiam ⁴⁵² ad ⁴⁵³ ecclesiam ⁴⁵⁴ ad ⁴⁵⁵ ecclesiam ⁴⁵⁶ ad ⁴⁵⁷ ecclesiam ⁴⁵⁸ ad ⁴⁵⁹ ecclesiam ⁴⁶⁰ ad ⁴⁶¹ ecclesiam ⁴⁶² ad ⁴⁶³ ecclesiam ⁴⁶⁴ ad ⁴⁶⁵ ecclesiam ⁴⁶⁶ ad ⁴⁶⁷ ecclesiam ⁴⁶⁸ ad ⁴⁶⁹ ecclesiam ⁴⁷⁰ ad ⁴⁷¹ ecclesiam ⁴⁷² ad ⁴⁷³ ecclesiam ⁴⁷⁴ ad ⁴⁷⁵ ecclesiam ⁴⁷⁶ ad ⁴⁷⁷ ecclesiam ⁴⁷⁸ ad ⁴⁷⁹ ecclesiam ⁴⁸⁰ ad ⁴⁸¹ ecclesiam ⁴⁸² ad ⁴⁸³ ecclesiam ⁴⁸⁴ ad ⁴⁸⁵ ecclesiam ⁴⁸⁶ ad ⁴⁸⁷ ecclesiam ⁴⁸⁸ ad ⁴⁸⁹ ecclesiam ⁴⁹⁰ ad ⁴⁹¹ ecclesiam ⁴⁹² ad ⁴⁹³ ecclesiam ⁴⁹⁴ ad ⁴⁹⁵ ecclesiam ⁴⁹⁶ ad ⁴⁹⁷ ecclesiam ⁴⁹⁸ ad ⁴⁹⁹ ecclesiam ⁵⁰⁰ ad ⁵⁰¹ ecclesiam ⁵⁰² ad ⁵⁰³ ecclesiam ⁵⁰⁴ ad ⁵⁰⁵ ecclesiam ⁵⁰⁶ ad ⁵⁰⁷ ecclesiam ⁵⁰⁸ ad ⁵⁰⁹ ecclesiam ⁵¹⁰ ad ⁵¹¹ ecclesiam ⁵¹² ad ⁵¹³ ecclesiam ⁵¹⁴ ad ⁵¹⁵ ecclesiam ⁵¹⁶ ad ⁵¹⁷ ecclesiam ⁵¹⁸ ad ⁵¹⁹ ecclesiam ⁵²⁰ ad ⁵²¹ ecclesiam ⁵²² ad ⁵²³ ecclesiam ⁵²⁴ ad ⁵²⁵ ecclesiam ⁵²⁶ ad ⁵²⁷ ecclesiam ⁵²⁸ ad ⁵²⁹ ecclesiam ⁵³⁰ ad ⁵³¹ ecclesiam ⁵³² ad ⁵³³ ecclesiam ⁵³⁴ ad ⁵³⁵ ecclesiam ⁵³⁶ ad ⁵³⁷ ecclesiam ⁵³⁸ ad ⁵³⁹ ecclesiam ⁵⁴⁰ ad ⁵⁴¹ ecclesiam ⁵⁴² ad ⁵⁴³ ecclesiam ⁵⁴⁴ ad ⁵⁴⁵ ecclesiam ⁵⁴⁶ ad ⁵⁴⁷ ecclesiam ⁵⁴⁸ ad ⁵⁴⁹ ecclesiam ⁵⁵⁰ ad ⁵⁵¹ ecclesiam ⁵⁵² ad ⁵⁵³ ecclesiam ⁵⁵⁴ ad ⁵⁵⁵ ecclesiam ⁵⁵⁶ ad ⁵⁵⁷ ecclesiam ⁵⁵⁸ ad ⁵⁵⁹ ecclesiam ⁵⁶⁰ ad ⁵⁶¹ ecclesiam ⁵⁶² ad ⁵⁶³ ecclesiam ⁵⁶⁴ ad ⁵⁶⁵ ecclesiam ⁵⁶⁶ ad ⁵⁶⁷ ecclesiam ⁵⁶⁸ ad ⁵⁶⁹ ecclesiam ⁵⁷⁰ ad ⁵⁷¹ ecclesiam ⁵⁷² ad ⁵⁷³ ecclesiam ⁵⁷⁴ ad ⁵⁷⁵ ecclesiam ⁵⁷⁶ ad ⁵⁷⁷ ecclesiam ⁵⁷⁸ ad ⁵⁷⁹ ecclesiam ⁵⁸⁰ ad ⁵⁸¹ ecclesiam ⁵⁸² ad ⁵⁸³ ecclesiam ⁵⁸⁴ ad ⁵⁸⁵ ecclesiam ⁵⁸⁶ ad ⁵⁸⁷ ecclesiam ⁵⁸⁸ ad ⁵⁸⁹ ecclesiam ⁵⁹⁰ ad ⁵⁹¹ ecclesiam ⁵⁹² ad ⁵⁹³ ecclesiam ⁵⁹⁴ ad ⁵⁹⁵ ecclesiam ⁵⁹⁶ ad ⁵⁹⁷ ecclesiam ⁵⁹⁸ ad ⁵⁹⁹ ecclesiam ⁶⁰⁰ ad ⁶⁰¹ ecclesiam ⁶⁰² ad ⁶⁰³ ecclesiam ⁶⁰⁴ ad ⁶⁰⁵ ecclesiam ⁶⁰⁶ ad ⁶⁰⁷ ecclesiam ⁶⁰⁸ ad ⁶⁰⁹ ecclesiam ⁶¹⁰ ad ⁶¹¹ ecclesiam ⁶¹² ad ⁶¹³ ecclesiam ⁶¹⁴ ad ⁶¹⁵ ecclesiam ⁶¹⁶ ad ⁶¹⁷ ecclesiam ⁶¹⁸ ad ⁶¹⁹ ecclesiam ⁶²⁰ ad ⁶²¹ ecclesiam ⁶²² ad ⁶²³ ecclesiam ⁶²⁴ ad ⁶²⁵ ecclesiam ⁶²⁶ ad ⁶²⁷ ecclesiam ⁶²⁸ ad ⁶²⁹ ecclesiam ⁶³⁰ ad ⁶³¹ ecclesiam ⁶³² ad ⁶³³ ecclesiam ⁶³⁴ ad ⁶³⁵ ecclesiam ⁶³⁶ ad ⁶³⁷ ecclesiam ⁶³⁸ ad ⁶³⁹ ecclesiam ⁶⁴⁰ ad ⁶⁴¹ ecclesiam ⁶⁴² ad ⁶⁴³ ecclesiam ⁶⁴⁴ ad ⁶⁴⁵ ecclesiam ⁶⁴⁶ ad ⁶⁴⁷ ecclesiam ⁶⁴⁸ ad ⁶⁴⁹ ecclesiam ⁶⁵⁰ ad ⁶⁵¹ ecclesiam ⁶⁵² ad ⁶⁵³ ecclesiam ⁶⁵⁴ ad ⁶⁵⁵ ecclesiam ⁶⁵⁶ ad ⁶⁵⁷ ecclesiam ⁶⁵⁸ ad ⁶⁵⁹ ecclesiam ⁶⁶⁰ ad ⁶⁶¹ ecclesiam ⁶⁶² ad ⁶⁶³ ecclesiam ⁶⁶⁴ ad ⁶⁶⁵ ecclesiam ⁶⁶⁶ ad ⁶⁶⁷ ecclesiam ⁶⁶⁸ ad ⁶⁶⁹ ecclesiam ⁶⁷⁰ ad ⁶⁷¹ ecclesiam ⁶⁷² ad ⁶⁷³ ecclesiam ⁶⁷⁴ ad ⁶⁷⁵ ecclesiam ⁶⁷⁶ ad ⁶⁷⁷ ecclesiam ⁶⁷⁸ ad ⁶⁷⁹ ecclesiam ⁶⁸⁰ ad ⁶⁸¹ ecclesiam ⁶⁸² ad ⁶⁸³ ecclesiam ⁶⁸⁴ ad ⁶⁸⁵ ecclesiam ⁶⁸⁶ ad ⁶⁸⁷ ecclesiam ⁶⁸⁸ ad ⁶⁸⁹ ecclesiam ⁶⁹⁰ ad ⁶⁹¹ ecclesiam ⁶⁹² ad ⁶⁹³ ecclesiam ⁶⁹⁴ ad ⁶⁹⁵ ecclesiam ⁶⁹⁶ ad ⁶⁹⁷ ecclesiam ⁶⁹⁸ ad ⁶⁹⁹ ecclesiam ⁷⁰⁰ ad ⁷⁰¹ ecclesiam ⁷⁰² ad ⁷⁰³ ecclesiam ⁷⁰⁴ ad ⁷⁰⁵ ecclesiam ⁷⁰⁶ ad ⁷⁰⁷ ecclesiam ⁷⁰⁸ ad ⁷⁰⁹ ecclesiam ⁷¹⁰ ad ⁷¹¹ ecclesiam ⁷¹² ad ⁷¹³ ecclesiam ⁷¹⁴ ad ⁷¹⁵ ecclesiam ⁷¹⁶ ad ⁷¹⁷ ecclesiam ⁷¹⁸ ad ⁷¹⁹ ecclesiam ⁷²⁰ ad ⁷²¹ ecclesiam ⁷²² ad ⁷²³ ecclesiam ⁷²⁴ ad ⁷²⁵ ecclesiam ⁷²⁶ ad ⁷²⁷ ecclesiam ⁷²⁸ ad ⁷²⁹ ecclesiam ⁷³⁰ ad ⁷³¹ ecclesiam ⁷³² ad ⁷³³ ecclesiam ⁷³⁴ ad ⁷³⁵ ecclesiam ⁷³⁶ ad ⁷³⁷ ecclesiam ⁷³⁸ ad ⁷³⁹ ecclesiam ⁷⁴⁰ ad ⁷⁴¹ ecclesiam ⁷⁴² ad ⁷⁴³ ecclesiam ⁷⁴⁴ ad ⁷⁴⁵ ecclesiam ⁷⁴⁶ ad ⁷⁴⁷ ecclesiam ⁷⁴⁸ ad ⁷⁴⁹ ecclesiam ⁷⁵⁰ ad ⁷⁵¹ ecclesiam ⁷⁵² ad ⁷⁵³ ecclesiam ⁷⁵⁴ ad ⁷⁵⁵ ecclesiam ⁷⁵⁶ ad ⁷⁵⁷ ecclesiam ⁷⁵⁸ ad ⁷⁵⁹ ecclesiam ⁷⁶⁰ ad ⁷⁶¹ ecclesiam ⁷⁶² ad ⁷⁶³ ecclesiam ⁷⁶⁴ ad ⁷⁶⁵ ecclesiam ⁷⁶⁶ ad ⁷⁶⁷ ecclesiam ⁷⁶⁸ ad ⁷⁶⁹ ecclesiam ⁷⁷⁰ ad ⁷⁷¹ ecclesiam ⁷⁷² ad ⁷⁷³ ecclesiam ⁷⁷⁴ ad ⁷⁷⁵ ecclesiam ⁷⁷⁶ ad ⁷⁷⁷ ecclesiam ⁷⁷⁸ ad ⁷⁷⁹ ecclesiam ⁷⁸⁰ ad ⁷⁸¹ ecclesiam ⁷⁸² ad ⁷⁸³ ecclesiam ⁷⁸⁴ ad ⁷⁸⁵ ecclesiam ⁷⁸⁶ ad ⁷⁸⁷ ecclesiam ⁷⁸⁸ ad ⁷⁸⁹ ecclesiam ⁷⁹⁰ ad ⁷⁹¹ ecclesiam ⁷⁹² ad ⁷⁹³ ecclesiam ⁷⁹⁴ ad ⁷⁹⁵ ecclesiam ⁷⁹⁶ ad ⁷⁹⁷ ecclesiam ⁷⁹⁸ ad ⁷⁹⁹ ecclesiam ⁸⁰⁰ ad ⁸⁰¹ ecclesiam ⁸⁰² ad ⁸⁰³ ecclesiam ⁸⁰⁴ ad ⁸⁰⁵ ecclesiam ⁸⁰⁶ ad ⁸⁰⁷ ecclesiam ⁸⁰⁸ ad ⁸⁰⁹ ecclesiam ⁸¹⁰ ad ⁸¹¹ ecclesiam ⁸¹² ad ⁸¹³ ecclesiam ⁸¹⁴ ad ⁸¹⁵ ecclesiam ⁸¹⁶ ad ⁸¹⁷ ecclesiam ⁸¹⁸ ad ⁸¹⁹ ecclesiam ⁸²⁰ ad ⁸²¹ ecclesiam ⁸²² ad ⁸²³ ecclesiam ⁸²⁴ ad ⁸²⁵ ecclesiam ⁸²⁶ ad ⁸²⁷ ecclesiam ⁸²⁸ ad ⁸²⁹ ecclesiam ⁸³⁰ ad ⁸³¹ ecclesiam ⁸³² ad ⁸³³ ecclesiam ⁸³⁴ ad ⁸³⁵ ecclesiam ⁸³⁶ ad ⁸³⁷ ecclesiam ⁸³⁸ ad ⁸³⁹ ecclesiam ⁸⁴⁰ ad ⁸⁴¹ ecclesiam ⁸⁴² ad ⁸⁴³ ecclesiam ⁸⁴⁴ ad ⁸⁴⁵ ecclesiam ⁸⁴⁶ ad ⁸⁴⁷ ecclesiam ⁸⁴⁸ ad ⁸⁴⁹ ecclesiam ⁸⁵⁰ ad ⁸⁵¹ ecclesiam ⁸⁵² ad ⁸⁵³ ecclesiam ⁸⁵⁴ ad ⁸⁵⁵ ecclesiam ⁸⁵⁶ ad ⁸⁵⁷ ecclesiam ⁸⁵⁸ ad ⁸⁵⁹ ecclesiam ⁸⁶⁰ ad ⁸⁶¹ ecclesiam ⁸⁶² ad ⁸⁶³ ecclesiam ⁸⁶⁴ ad ⁸⁶⁵ ecclesiam ⁸⁶⁶ ad ⁸⁶⁷ ecclesiam ⁸⁶⁸ ad ⁸⁶⁹ ecclesiam ⁸⁷⁰ ad ⁸⁷¹ ecclesiam ⁸⁷² ad ⁸⁷³ ecclesiam ⁸⁷⁴ ad ⁸⁷⁵ ecclesiam ⁸⁷⁶ ad ⁸⁷⁷ ecclesiam ⁸⁷⁸ ad ⁸⁷⁹ ecclesiam ⁸⁸⁰ ad ⁸⁸¹ ecclesiam ⁸⁸² ad ⁸⁸³ ecclesiam ⁸⁸⁴ ad ⁸⁸⁵ ecclesiam ⁸⁸⁶ ad ⁸⁸⁷ ecclesiam ⁸⁸⁸ ad ⁸⁸⁹ ecclesiam ⁸⁹⁰ ad ⁸⁹¹ ecclesiam ⁸⁹² ad ⁸⁹³ ecclesiam ⁸⁹⁴ ad ⁸⁹⁵ ecclesiam ⁸⁹⁶ ad ⁸⁹⁷ ecclesiam ⁸⁹⁸ ad ⁸⁹⁹ ecclesiam ⁹⁰⁰ ad ⁹⁰¹ ecclesiam ⁹⁰² ad ⁹⁰³ ecclesiam ⁹⁰⁴ ad ⁹⁰⁵ ecclesiam ⁹⁰⁶ ad ⁹⁰⁷ ecclesiam ⁹⁰⁸ ad ⁹⁰⁹ ecclesiam ⁹¹⁰ ad ⁹¹¹ ecclesiam ⁹¹² ad ⁹¹³ ecclesiam ⁹¹⁴ ad ⁹¹⁵ ecclesiam ⁹¹⁶ ad ⁹¹⁷ ecclesiam ⁹¹⁸ ad ⁹¹⁹ ecclesiam ⁹²⁰ ad ⁹²¹ ecclesiam ⁹²² ad ⁹²³ ecclesiam ⁹²⁴ ad ⁹²⁵ ecclesiam ⁹²⁶ ad ⁹²⁷ ecclesiam ⁹²⁸ ad ⁹²⁹ ecclesiam ⁹³⁰ ad ⁹³¹ ecclesiam ⁹³² ad ⁹³³ ecclesiam ⁹³⁴ ad ⁹³⁵ ecclesiam ⁹³⁶ ad ⁹³⁷ ecclesiam ⁹³⁸ ad ⁹³⁹ ecclesiam ⁹⁴⁰ ad ⁹⁴¹ ecclesiam ⁹⁴² ad ⁹⁴³ ecclesiam ⁹⁴⁴ ad ⁹⁴⁵ ecclesiam ⁹⁴⁶ ad ⁹⁴⁷ ecclesiam ⁹⁴⁸ ad ⁹⁴⁹ ecclesiam ⁹⁵⁰ ad ⁹⁵¹ ecclesiam ⁹⁵² ad ⁹⁵³ ecclesiam ⁹⁵⁴ ad ⁹⁵⁵ ecclesiam ⁹⁵⁶ ad ⁹⁵⁷ ecclesiam ⁹⁵⁸ ad ⁹⁵⁹ ecclesiam ⁹⁶⁰ ad ⁹⁶¹ ecclesiam ⁹⁶² ad ⁹⁶³ ecclesiam ⁹⁶⁴ ad ⁹⁶⁵ ecclesiam ⁹⁶⁶ ad ⁹⁶⁷ ecclesiam ⁹⁶⁸ ad ⁹⁶⁹ ecclesiam ⁹⁷⁰ ad ⁹⁷¹ ecclesiam ⁹⁷² ad ⁹⁷³ ecclesiam ⁹⁷⁴ ad ⁹⁷⁵ ecclesiam ⁹⁷⁶ ad ⁹⁷⁷ ecclesiam ⁹⁷⁸ ad ⁹⁷⁹ ecclesiam ⁹⁸⁰ ad ⁹⁸¹ ecclesiam ⁹⁸² ad ⁹⁸³ ecclesiam ⁹⁸⁴ ad ⁹⁸⁵ ecclesiam ⁹⁸⁶ ad ⁹⁸⁷ ecclesiam ⁹⁸⁸ ad ⁹⁸⁹ ecclesiam ⁹⁹⁰ ad ⁹⁹¹ ecclesiam ⁹⁹² ad ⁹⁹³ ecclesiam ⁹⁹⁴ ad ⁹⁹⁵ ecclesiam ⁹⁹⁶ ad ⁹⁹⁷ ecclesiam ⁹⁹⁸ ad ⁹⁹⁹ ecclesiam ¹⁰⁰⁰ ad ¹⁰⁰¹ ecclesiam ¹⁰⁰² ad ¹⁰⁰³ ecclesiam ¹⁰⁰⁴ ad ¹⁰⁰⁵ ecclesiam ¹⁰⁰⁶ ad ¹⁰⁰⁷ ecclesiam ¹⁰⁰⁸ ad ¹⁰⁰⁹ ecclesiam ¹⁰¹⁰ ad ¹⁰¹¹ ecclesiam ¹⁰¹² ad ¹⁰¹³ ecclesiam ¹⁰¹⁴ ad ¹⁰¹⁵ ecclesiam ¹⁰¹⁶ ad ¹⁰¹⁷ ecclesiam ¹⁰¹⁸ ad ¹⁰¹⁹ ecclesiam ¹⁰²⁰ ad ¹⁰²¹ ecclesiam ¹⁰²² ad ¹⁰²³ ecclesiam ¹⁰²⁴ ad ¹⁰²⁵ ecclesiam ¹⁰²⁶ ad ¹⁰²⁷ ecclesiam ¹⁰²⁸ ad ¹⁰²⁹ ecclesiam ¹⁰³⁰ ad ¹⁰³¹ ecclesiam ¹⁰³² ad ¹⁰³³ ecclesiam ¹⁰³⁴ ad ¹⁰³⁵ ecclesiam ¹⁰³⁶ ad ¹⁰³⁷ ecclesiam ¹⁰³⁸ ad ¹⁰³⁹ ecclesiam ¹⁰⁴⁰ ad ¹⁰⁴¹ ecclesiam ¹⁰⁴² ad ¹⁰⁴³ ecclesiam ¹⁰⁴⁴ ad ¹⁰⁴⁵ ecclesiam ¹⁰⁴⁶ ad ¹⁰⁴⁷ ecclesiam ¹⁰⁴⁸ ad ¹⁰⁴⁹ ecclesiam ¹⁰⁵⁰ ad ¹⁰⁵¹ ecclesiam ¹⁰⁵² ad ¹⁰⁵³ ecclesiam ¹⁰⁵⁴ ad ¹⁰⁵⁵ ecclesiam ¹⁰⁵⁶ ad ¹⁰⁵⁷ ecclesiam ¹⁰⁵⁸ ad ¹⁰⁵⁹ ecclesiam ¹⁰⁶⁰ ad ¹⁰⁶¹ ecclesiam ¹⁰⁶² ad ¹⁰⁶³ ecclesiam ¹⁰⁶⁴ ad ¹⁰⁶⁵ ecclesiam ¹⁰⁶⁶ ad ¹⁰⁶⁷ ecclesiam ¹⁰⁶⁸ ad ¹⁰⁶⁹ ecclesiam ¹⁰⁷⁰ ad ¹⁰⁷¹ ecclesiam ¹⁰⁷² ad ¹⁰⁷³ ecclesiam ¹⁰⁷⁴ ad ¹⁰⁷⁵ ecclesiam ¹⁰⁷⁶ ad ¹⁰⁷⁷ ecclesiam ¹⁰⁷⁸ ad ¹⁰⁷⁹ ecclesiam ¹⁰⁸⁰ ad ¹⁰⁸¹ ecclesiam ¹⁰⁸² ad ¹⁰⁸³ ecclesiam ¹⁰⁸⁴ ad ¹⁰⁸⁵ ecclesiam ¹⁰⁸⁶ ad ¹⁰⁸⁷ ecclesiam ¹⁰⁸⁸ ad ¹⁰⁸⁹ ecclesiam ¹⁰⁹⁰ ad ¹⁰⁹¹ ecclesiam ¹⁰⁹² ad ¹⁰⁹³ ecclesiam ¹⁰⁹⁴ ad ¹⁰⁹⁵ ecclesiam ¹⁰⁹⁶ ad ¹⁰⁹⁷ ecclesiam ¹⁰⁹⁸ ad ¹⁰⁹⁹ ecclesiam ¹¹⁰⁰ ad ¹¹⁰¹ ecclesiam ¹¹⁰² ad ¹¹⁰³ ecclesiam ¹¹⁰⁴ ad ¹

ACTIO TERTIA. sus sancte memoriæ Flavianum quondam ar- A κόπου· οὐ γὰρ τὸ τῶν Ἑῴων κατὰ τὴν ἡ δόσις μόνην Φλαυιανὸν τὸν ἱερώτατον ἐπισκόπον Κωνσταντινουπόλεως ἀτιμάσαντες, ἀλλὰ καὶ τὴν τοῦ ἁγίου Πέτρου τιμὴν ἐξουθενήσαντες, ἐπὶ τὴν τοῦ ἁγιοτάτου, καὶ μὴ ἐπιστάντος, τολμήσαντες δὲ καταστῆσαι τὸν ἡ οἰκουμένη τοῦ γένους ἐπ' ἐκκλησίας τῶν μακαρίου Ἀλεξανδρείας, Ἱεροσολύμων ἐξ ἱδιοπαθοῦς ἐν τῇ ἐρημίᾳ τῶν ἀλκυλοπόνων, καὶ οὐδὲν τῶν ὑπὸ ὑπεύθυνοι τῶν τοῦ γένους· οὐκ ἴδοῦ, οὐ πίστεις, οὐ τάτοι τὸν γενομένου καὶ ἐξαὶ· ἐπτέλωσε δὲ ἐν αὐτῷ τὸ ἐρεῖν τὴν τάξιν, ὅστε μόνον τὸν ἐν αὐτῷ τὸ ἐρεῖν τὴν τάξιν πάντα πρὸς· ἀμέλειν γὰρ ὁν μετὰ τοῦ ἐξαὶ τὴν τάξιν καταλύσεις· διὰ δὲ τὸ μέχρι καὶ· ὁ ἀφόπου ὁ ἄλλος ἐκείνου τὴν περιόψιν ἐστιν, οἱ μὲ ἐν μεγίστῃ Ἀλεξανδρείας σωμεῖλιαν ὁν τοῦτο τὰ πάντα· ὁ μὲν ἐστὶ ἐστὶ ἡμῶν, ἐ ἐπεὶ τὰ πεῖθεν αὐτῷ ἀπὸ τὰ τῶν· ἐπὶ τὸ σωμεῖν ἀφόπου, ἐ ὅτι τὰ τῶν πάντα, ἐν τὰ τῶν· ἀπὸ τὰ ἡμῶν, ἐν ὅτι ἔτι τὰ τῶν· ἀφόπου ἐν ἐν ἐν

guta & duobus annis archiepiscopus, ire-
prehensibiles & reos redit pro fide, nisi
hi quidem Athanasio, & clarissimæ memo-
riæ * Paulo fratri meo avunculus fuerat,
* mater vero matris Isidori germanus. Hic
moriturus testamentum condens, honoravit
eum, quicumque ille post eum fuisset ordi-
natus archiepiscopus, plurimis & magnis
legatis de * propria sua substantia, conju-
rans eum in scriptis * per venerabilia &
terribilia mysteria, ut ipsius fuerat genus,
& in nullo eis labaretur iniquitate. Sed ve-
rensdilissimus episcopus Dioscorus, qui mi-
lo non solum nobis, sed etiam totius Ilis-
dius diœceseos, * succedens in throno, ini-
micitias exercens contra ejus rectam fidem,
hæreticus constitutus, non solum non fe-
vet, fed pro nihilo ducens ejus * terribiles
adjurationes, contraria in nos * operatus
est, omnes adversus nos exquisivit insidias.
Et in * principio quidem episcopatus, quem
neficio qua ratione fortitus est, mihi & fra-
tri meo adhuc * tunc superstiti, * mortem
minitans, a nominatissima Alexandria qua-
dam nos intentione exclusit, * ita ut perfe-
cutionem passi, exinde ad felicissimam Con-
stantinopolitanam urbem perveniremus, spe-
rantes meretri asylium. Sed metuisse * pœna
fati reverendissimi viri talia erat, quatenus
hic teneremur, & * affligeremur, tam ab
iniquæ memoriæ Chrysaphio, quam etiam
& a magnificentissimo & gloriosissimo Do-
mo, * tunc ses totius orbis * habente pre-
manibus, * Illuis aulæ * mandavit, per li-
teras suas magnis aliquid providere ne-
cessitatis * in ea, quatenus de eis ad quæ-
mur, * ipsi vero * quidem exponere gratias
se debere confiteretur. Quippe illico sub-
ijit regalem urbem, & * ad ejus pertinen-
tes meretri asylium, * sub custodia habita,
diversis famis pœnis subjecti, quosque om-
nia quæ in mobilibus habebamus, deremus,
ita ut * eum commentis non sufficerentur,
quasi pro remedio cogeremur * gravissimis
illuris * malrus fenneratores inquirere; nis
ut nostræ quidem fratres dilectissimi memoriæ
Paulus, non sustinens cruciatus & injurias,
humanis rebus excederet. Ego autem Athan-
nasius, & * nostræ matertera, & uxor & *
filii fratris mei, malo nostro in humanis
rebus permanimus, nisi aliud quam fe-
neratores habeant sub gravissimis, sicut di-
ci, hinc, ut de cetero nec procedant ha-
bentes illustrium, pro frequentissima fe-
neratorum * contra nos interpellatione, cum

A γνήσιος ὢν τοῦ τοιούτου δόξου, ἐμὲ μὴ τὸν ἀδελφὸν
τοῦ ἐμοῦ πατρὸς ἔστιν, ἢ τὸν τῆς Ἀλεξανδρείας
μόνον ἀλλὰ καὶ Ἰσιδίου, * ἐμοῦ δὲ τὸν ἀνδρὸς τὸν
θεῖον. Οὗτος μὲν ἀπολιπὼν, διὰ διαθήκας ἐξορκίζω-
ν ἐν τοῖς * μετ' αὐτὸν χρόνοις ἐπίσκοπον, ὅστις ἂν
ἦν ἢ, πλείστοις * μεγάλοις λαμβάνοις ἐκ τῆς ἰδίας
ἐπιστῆ ὑπουσίας, ὁρκίσας τοῦτο εἰς φόβον τῶν
θείων * μυστηρίων, ὅτι ἐξ αὐτοῦ τοῦ γένους
ἐν οὐδενὶ ἐπιτρόπῳ ἀδικήσοιμι, ἐμοῦ μὲν
ὄντος ἔτι τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς, ἐμοῦ δὲ
τοῦ τῆς Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου, ἀπειλοῦν-
τος τὸν θάνατον, ἐμὲ τε, καὶ τὸν ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν
τεθνάναι, ἢ πεφυγόνα Κωνσταντίνου, ἐπικαλεῖν
ὅτι ἐμοὶ διωκομένοις κατελθοῦσι τὴν πόλιν μου
Κωνσταντινούπολιν, * ἔλπιζοντα δοῦλοις ἀσφαλῶς
ὁ δὲ ἀγαθὸς τὴν ἀφορμὴν τῆς ἀλωβήτου ἐκείνου τε
καὶ ὑπὸ χειρὸς τοῦ μεγαλοφυοῦς Χρυσαφίου, ἐμοῦ
τοῦ τῆς ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, ἐμοῦ τε
τοῦ τῆς ἀδελφῆς μου τοῦ τῆς ἀρχιεπισκόπου τῆς
Νόμου, τῶν τε τῶν οἰκουμένου χρηστὰ ἐφοιτοῦν-
μετὰ. * τάτε γὰρ ὑπὸ τοῦ μεγαλοφυοῦς μιμόσεως
μὴν τε τοῦ ἀρχιεπισκόπου τοῦ μεγαλοφυοῦς, τὸ μὴ τοῦ
τοῦ αὐτοῦ ἀνδρὸς ἐνδίκου, αὐτὸς τε ἐκ τοῦ ἀρχιε-
μόνου ἐστὶ. ἀμέλει γὰρ τοῦ ἀνδρὸς τοῦ ἐμοῦ
ἐστὶ τὸν θαυμάζοντα τὸν ἐμὸν, ἐν τοῖς ἐκείνου
ἀξιῶν, ὁ τὸν ἀνδρὸς τοῦ ἐμοῦ ἀφιλόνεικος
ἐκείνου

mus & gloriosissimus Nomus, per virum devorum Sovetum ‡ magistrianum, & quondam ‡ subadjutorem ejusdem clarissimae magistrianorum scholae, accepit. Nec enim faciem barbari illius Chrysaphii vidimus. Has vero nostras & hujusmodi calumniatores pro nihilo ducens, in possessionem relictarum mihi Athanasio rerum mittitur, ita ut undique mihi & necessitates vitae deficient, & postea mendicando, ab hic qui deteriori pie confuerunt, mihi & ‡ relictis duobus aut tribus mancipiis victum colligerem. Post has autem omnes perunia, ‡ a nostris matertera, sororibus vero sanctae & beatae memoriae Cyrilli, ‡ angustiam usque ad ipsam animam, ‡ extremamque expugnationem, afflictis metu mortis, & exegit aurí pondo octoginta quinque; nihilo minus ‡ & a filiis clarissimae memoriae mei fratris orbitate infelicibus & ejus uxore, matrem mariti hi plangunt, auri pondo quadraginta. Confideratae igitur omnia, ‡ Deo amantissimi, quia nec barbari aliquando adversus subjectos sibi talia nonnullerunt, qualia ille miserabilis doctor, qui aliis praedicare ‡ debuit ‡ oblivisci malitiam. Talia autem ipse non solum contra nos, sed etiam contra matres aliis perpetravit & pretatum vestram fastidiatem, ut vel nunc meeramur auxilium, & ‡ cognitionem ‡ vobis propofita, quae injuste a magnificentissimo & gloriosissimo ‡ Nomo exarti fuimus, ‡ recipiamus ‡ & reddamus reenerationibus. Parati enim fumus ‡ offendere, hunc magnificentissimum virum, ‡ qui nos illam ‡ ‡ ‡

ACTIO TERTIA.

e filios fuscepi, neque propulo consequente, neque tristi aliquo commilo, sed in communi connubio constituitur, desiderio inique captus, raptam a quod fe habuit. Ad hoc conatus, quod neque barbari unquam facile ; perpetrarunt, (vt audiens) pervenions ad dominos orbis terræ, & magnificentissimos & excellentissimos præfectos, senatusque amantissimos Marcianum, & certa fuper his acta funt. . Et postulavi eum, qui fic contra jura perpetrare præsumpsit, repræsentari sua cum mea conjuge Theodota, quatenus legitimæ examinatio cognitionis proveniret, nominans & alios, qui mihi in scriptis, vel sine scriptis probationibus obnoxii sunt. Habens itaque divina decreta, & sed & maximas sententias magnificentissimorum & gloriosissimorum præfectorum, necessaria vero & eorum executorum, id est, ipsum a venerabilem Theodosium & amplissimo officio, reversus sum in magnum Alexandriam civitatem, quatenus hæc executioni traderentur . Sed reverendissimus episcopus Dioscorus omnia indevote agens, & arbitratusque fe super omnes esse, neque l' imperialia decreta, neque magnificas conceffit exequi sententias, sinam magis provinciam, quam imperatorum esse dicens . Quippe impinitit adversus me Isidorum, nomen quidem habentem ✝ diaconi, sui vero furoris ministrum, cum igniconicum agmine tam rusticorum, quam quibrumdam aliorum, ut nec de ipsis humanis faceret alienum ; [illegible] vero nihil est amplissimo officio dedignatus, sine ullo excusatione abiecerit; quod, & factum est . Qui diaconus, secundum præceptionem memorati reverendissimi episcopi Dioscori, non contentus illi, inipsor omnes meas absque facultatem, & quas in vestibus & multis rebus alis polliebatur, ex quibus ✝ eum nostris infantibus victum habebam . ✝ Ex insperato enim ista cognoscens, aliquo mihi memorati infantum nuntiante, figuras salvatus fum . Quoniam igitur quæ perpetrata sunt a reverendissimo episcopo Dioscoro, neque a barbaris aliquando sunt commissa, (✝) adeo & deprecor vestram angelicam militiam, misericordiæ mei, & principie per Dei providentiam hic comprehensum tyrannum mihi facere respondum. Preparatus enim fum offendere, reverendissimum episcopum Dioscorum & ejusdem sanctam & constitutionalitatis trinitatem supplis blasphemias emissile vocer, nec non etiam

A ἀφθεγκτοθεωτάτης, ἀλυπτοῦ τοῦ ἡμετέρου, ἀλλὰ γὰρ τὸ κοινωνικὸν ἄμα ἡμῶν ἐγένετο, ὡς ἐπὶ θυμῷ ἀδίκῳ ἡμῶν ἡμῖν ἀφτάσας ἔχει. καὶ τοῦτο ἐκτέθεται, ἐὶ ὀτῆρεν δεξάμενοι πανδίοις τοῖς κύριοι, κατηλθαὶ τὸν δεσπότας τῆς πόλεως ἡμῶν, καὶ τὸν ἀξιοχρωτάτου ὑπερ- ἀνδρῶν, ὑπτοσεμνοῦ τὸν μακαριωτάτου Μακεδόνος, ὡ φωνεῖ ἐὶ τὸν τέφανε. ἐξέλεγε τὸν τὸν τὸν πρεσβύτερον τὸν ὑπόκειτον μοῦ & τὸν μετὰ τῆς γαμετῆς θεοδότης ἐγκαλῶ, ἀφοῦ τὸ πρᾶγμα ἐξ ἔτερον τὸν τὸν ἀνεδίστερον κρατοῦσιν, μαρτυρόσας & ἄλλους μοι ἡμῶν ὑπεδείκνυον, καὶ ἐγράφον, ἢ ἀγράφοις ἀτοδοῦσιν. ἐγκαλῶ τοίνυν τὰ θείας τύπτε, ἐτι τὴ, καὶ μεγίστε ἀτοφάσεις θ' μεγάλων, & ἐξ γνώτοις ἔστέρχον, εἰδότας δὲ ἐὶ τὸν τοῦτο συκοφαντεῖν, ὀπωὶ δὲ τὸ ἀδίκοῦν θεόδοτον τὸ τὸν μεγίστε τάξεως, κατὰ τὸν ἐμὲ μὲν ἐὶ ἀνδρεῖκρίνεν, ὠνεῖ ἐκβίβεται μὴ πάντα τεφοδοῦλαι ἀλλ' ὁ ἄλαβέλκτε Δίοσκορος τάσκε ἀλεθοποιεῖν τοὺς ἀφέτας, ἠκέλοῦ τὸ ἀκόμῳ τάντα ἀλλὰ τὴν θεῖαν τύπτε, ὠν τὸν μεγίστε ἀτοφάσεις σωκεχωρήσετε ἐκβίβεβλῆλαι, ἐαυτὸ τὴν χῶρα μόνον, ὁ δὲ κρατοῦσιν ὠνεῖ λόγον. ἀμέλησ γοῦν κατεστῶν τοῦ ἐμὲ ἰσίδωρε, ὁ ὁμοιμὲ ἐγχοτὸν δικόνον, ὑπηρέτοῦ δὲ τὸ αὐτὸ μαίνει ἀὶ ἡμῶν, & φίλεῖ, ὡς πλεῖστὸν χρεῖαν ἐκ τὴν ἐτίμον τοῦν, ὠς μὲ τὴ ἀδῳτοῦν ἐκτὸς τοῦτοῦ φαρμάκου, τὸ δὲ ὠν τὴ μεγίστε τάξεως ἀτοφάσεις μοι ἐκβεβλῆλαι, ἀφαρκεῖ ἐκβοῦσι ἐὶ & ἐγκρίνεις· ὁς τὸ δίκεινοι & ἀφῆκεν τὸ ἐκβεβλῆκαι ἐκτὸς τὴ Δοκτέρε, ἐὶ ἐμὲ ἐκβεβλῆκε τὴ φάρμα, & ἐτῆρε ἀφῆκεν· ἀφ' ὠν τὸ πεπτοφὸς ἐὶ γὰρ μετὰ & ἐὶ ἐμπίπτω τεῦλοι. ἐκ γὰρ κεκαλῶν τὸν γοῦ, τὸν δὲ μοι τὴν μεκὰ τὸ μεκαλεῖν τὸ μεγάλεστε, ἐκφοῦ δὲ ἐὶ δεῦ τὸν ἀλεξάνδρειαν τὸν ἀλλοῦ τὸν κρὰ τὸ ἀλεξάνδρε Δοκτέρε ἐὶ ἀγλεκτεῖ ἐρεῖ, καὶ πάσοεῖ ἐὶ, ὁ κεκλῶν ὁ ἐὶ θεῖος τροπὸς κατεκλῶθεῖτε τὸ τὸ μεκρὸς, τὸν ἀτοκεῖσεος τοῦ πεφεῖ μοι. ἐπίμοῦ γὰρ ἐὶ ἀγὼ δεῖεν τὸ ἀλεξάνδρε τὸν ἐπίσκοπον Δοκτόρ ἐὶ & τὸν ἀγίας, & ὁμοιοῦν τεῦλοε ἀνθλεῖν δυνάμεις κρίτοε φωνὴ· ἢ μὲν ἐὶ ἀνὴρ μὲν ἀνθρωπόν, & εἰ ἀυτὸν τὸν κεφαλὴν κεφαλὴν ἀνθρωπόν.

ANNO CHRISTI 451. CIRP. 1293 CHALCEDONENSE. VALENTIN. MARCIANO. IMP. 1294

A adulteria perpetrasse, & in ipsum ✝ devotionem peccasse. Nam & facta laureata, cum pro felicitate orbis terræ & in Alexandriam civitatem introisset, ✝ non receivit multis dispergere pecunias per Agoratum & Timotheum & alios quosdam, ut ea de civitate depelleret. Molestie enim ferebat, eo quod omnino talis orbis terræ dominus prædicetur . Seipsum enim magis Ægyptiacæ ✝ diqueit imperare ✝ volebat, licet & gesta apud diversos judices confecta demonstrant. Nam & vir ✝ spectabilis tribunus (& notarius) Joannes, testimonium perhibet, & nisi quis ex divina providentia consigit magnificentissimum & gloriosissimum Theodosium Ægyptiacæ provinciæ gubernare negotia, fortem legum patrocum, olim a prædicto tyranno magna Alexandrinorum civitas fuisse ✝ delata. Quia enim non ego fo- ✝ equus, sed etiam multi sunt alii expetti indicium prædicti reverendissimi Dioscori, manifestum est, licet qui perturbent, sive pro pauperatse, sive pro timore ejus tyrannidis, non funt auti, ad vestram sanctitatem perveniente, cum accusat : petro ; & deprecor vestrum angelicum chorum, Agoratum hic comprehendum, nam ex cooperatoribus ✝ Dioscori, & Gynadium ejus existerum, addiqi, & jubere me apud vestram sanctum & universalem concilium ingredienem, omnia probare quæ dicam . Paratus enim fum, ✝ ✝ meruero a sanctis vestris auribus audientiam, ostendere reverendissimum episcopum Dioscorum hæc omnia perpetrasse.

Supscriptus Sophronius Christianus hunc libellum obtuli sancto & universali concilio, sicut ✝ præcipita fuit.

Et postl hæc sanctæ synodus dixit : Omnes hi libelli gestis inseranturr. Oportet enim eos vasios recitari, adveplcote sanctissimo Dioscoro, ✝ & questam, ✝ sicipsimo, ✝ Fit- ✝ qui omnium testimonia sanctissimum Sacerdotis ita dicunt. Cum constitutus quæ lecta sunt, & certis vestris & religiosissimus Alexandrinorum episcopus Dioscorus ; quamvis non prolocutionis ordinis conlequentia, ut & ipse hæc, tertiam ✝ exposuerunt, sunt secutiasse, ita rogatus fuit ✝ interrogantium, Pachasinus episcopus dixit : ✝ Suscipiens ? Dei amantissimus episcopus Florentius profecutus est, ut tertio commonetur per sanctissimos fratres nostros, quatenus venire non differat. ad respondendum fe accusatibus, Et prohoc, ✝ ipsi, & ✝ universali synodo, & tertio vocetur ✝ reverendissimus episcopus Dioscorus. Actius archidiaconus & primicerius notariorum dixit: Quoniam tertium vocationem a sancta synodo ad ✝ religiosissimum episcopum Dioscorum fieri ✝ judicatis

ACTIO TERTIA.

✝ examinationem procedere.

✝ ablione.

✝ nutibus.

1) Forte, libr. iterab.

✝ Theodosio.

✝ Dioscori.

✝ equus.

✝ Fit- ✝ qui omnium testimonia sanctissimum Sacerdotis ita dicunt.

✝ Suscipiens ?

✝ Dioscorus.

BALUZII NOTÆ.

a Hæc in nullo veterum exemplarum habentur.

b Veteres editiones : *Et præsipit eam qui contra.* Veteres libri : *Et præcipit eam qui contra.*

c Omnes libri veteres & editiones, etiam Romana & Binina, habent *firmum*. Curatores editionis reipse plerumque ex Romana, quam Romani polluerunt in margine, nimium *vexerabilem*.

d Pasil. *arbitrans*. d Ante rupam editionem hæc ipsa (quæ sola bona est, quam & codices quoque Parisienses & Dionysianus habent) non extabant in istis libelli, neque in margine ante editionem Romanam. In libro Cudoxeii scriptum est *verso alio*, quem lectionem esse mihi non patet quis legitur in margine.

e Dioscori Dionysiana. Sedon, in exemplari quo Crabbus usus fuit, Vaticano, Veteres illa tanti intelligunt hanc hoc bonum *sensum*-*dici*-*pulo*, *respolut immobilis*. Sed quoniam vocabulum illud *sensum*, Græce etiam *conveniebat*, neque cum dignitate *mansuæ*, editores Romani *insensum* Græcis Graecorum & in margine *imperialis*. Hæc ergo lectionem marginalem in textum *vindicarunt* cæteroque editionis regni, omnis fortasse ac pacifiquem bonæ lectionis.

f Pasil. & Dionys. *Quippe igitur immisit.* f Dionys. *discumbere*.

g Veteres editiones, *quæ in marginem*. Veteres libri, *quæ in nutibus*. Veteres editiones ferunt *post* Romani, *sed in margine polluerunt* scriptum. Hæc ergo pollutio lectionem in omnem manuscriptorum exemplorum ingrediendo, nulla veterum editionum fulta. Pollux Labbæus textum *vindicarunt* omnium *nutibus* in textum libri *ante* *sedipse* in margine. Et ex quo *nutibus* in *nutus*, magnavit ad magnitum, & in *ejus* locum in ipsum quæ antea margineum occupabat.

h Pasil. *Ut ipse hæc disperata, vel disperata.* h Veteres libri & editiones, *humanum*. Sic ab ipsis Graecis Graecorum, Latine vertunt editionem Romanam.

i Hæc Balluzium habent codice Pasilionis & editionem Sirlana & Venetia. Eadem habent & in codice Dionysiano, syllaba ne pollux fuga lineam effecit *desuetudinem*. Illum hellenium exhibet codex Cudoxeii, Pasilionis & Dionysiani, ibidem obtendere videtur ejus editio, in qua legitur *vocationem*. Melior est editio vulgata. Vide quæ supra dicta sunt ad pagnam 1284. hujus tomi quoque. k Codex Pasilionis *in omnibus disperganda pretanus*. Sic etiam olim Dionysius, sed pollux non *agere* adjicta supra lineam inter voces *vocationis* & *nutibus*, hellenium effecit quam editio Romana. Curatores editionis *non reconsulti agere nutibus disperganda pretanus*, quam habet etiam editio Romana. Curatores editionis regni omnem hellenium & aliqua ad, illam dicta non ambiunt introducerunt, cum

l Veteres libri & editionis hellenium *dicuntur*, & Crabbus in margine *insipsis dicunt*, indicans ita legendum esse. In d Pasil. & Dionys. *codices*.

m Veteres libri, *perspiratur*.

n Cotb. *Tuo amicissimo*. Pasil. & Dionys. *reverentissimum*.

o Cotb. *religiosissimum*. Pasil. & Dionys. *reverentissimum*.

p Dionys. & Pasil. *reverentissimum*.

m Corb. *judicia*. Malo in Dionys. *judicatis*.

ἀνθρωπόν τὸν τὸν ἀνθρωπόν, ἀλλὰ τὸν ἀνθρωπόν.

ἐὶ τὸν ἀνθρωπόν τὸν ἀνθρωπόν τὸν ἀνθρωπόν

si placet, jubeat aliquos sanctissimos episcopos petere & commendare eum, ut occurrat vel nunc in sacratissimum vel in sacratissimum concilium. Sancta synodus dixit: [b] Deo amantissimi episcopi Francion, Lucianus & Joannes pergentes ad sanctissimum episcopum Dioscorum, manifestam ei tertiam constituant vocationem, ut cum fraterne monetum.

Litera directa a sancta synodo ad Dioscorum, quibus jam tertio vocatus est.

Sancta & magna [c] universalis synodus, sanctissimo episcopo Dioscoro,

QUE tua religiositate mandantur, multam & diversam habent varietatem. Aliquando enim tenet te a devotissimo [d] magistratus atque [e] scholaribus significant: deinde post eorum permissionem, oportere confingunt, & gerendis praetentes esse debere magnificentissimos & gloriosissimos judices: tua sagritudinem proferunt, & iterum magnificentissimorum & gloriosissimorum judicum [f] confessionem simulant expectare: insuper postulasse etiam a piissimo & [g] Christi amico nostro imperatore, [h] religiosissimos episcopos, Juvenalem, Thalassium, Eusebium, Basilium & Eustathium, una tecum adesse in iis: quae contra te dicta sunt, significant. Quorum singula nullo modo vera esse concordant, quoniam unumquodque didorum tuorum repellit: [i] & contrariata veritatem. Quoniam igitur neque piissimus Christi amicus imperator noster ea quae dicitur, decrevit; sed potestas [k] sancta [l] huic universali concilio audientiam, [m] neque aliud a praesenti regulari examinatione non probet; omni deposita [n] excusatione dignare advenire [o] in sacrum hoc concilium, ad satisfaciendum simul & reverendissimo Eusebio episcopo, & iis quae tibi nunc ingerentur, respondant, [p] & iis qui in praesenti adversus te allos accusatorios dederunt libellos: [q] qui non pauci sunt, & ab Alexandria venerunt, clericis & laicis: quorum nomina [r] Dioni, Athanasius, Theodorus, Ischyrion [s] & Sophronius: [t] ferunt, quod [u] post [v] tertiam regularem vocationem, ex omni parte nullam habentem fulpicionem, ad veniendum difficultis, profere sancta & magna & universalis synodus ad illum venire modum, qui cotera partitices & contemptores synodalis vocationis fecit movere pecuniam a canonibus [x] jure constituatam. Dicentes vero ad te & nunc [y] tertiae vocationis gratia, [z] Deo amantissimos episcopos nostros, Franciionem

A [a], καὶ δεόμεθα τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου κύριου Διοσκόρου, ἀπαρτίσαι αὐτὸν ἀπαρτίσαι τρίτον ἐν τῇ ἱερᾷ τῆς ἁγιοτάτης οἰκουμένης συνόδῳ. ἐὰν γὰρ πείθοι ὅτι τὸ ἀποστεῖλαι τὸν ἐπίσκοπον Φρεγίλιον, καὶ Λουκᾶν, καὶ Θεόδωρον πρὸς τὸν ἐπίσκοπον Διόσκορον, ἱκανὰ τὸν τρίτον παντὸς κλησιν κατασκευάσει αὐτῷ, ἀδιάλυτος παραμένει.

Τέλη κλήσεις Διοσκόρου.

Ἡγιασμένε & οἰκουμενικὴ μεγάλη σύνοδος, τῷ ἁγιωτάτῳ ἐπισκόπῳ Διοσκόρῳ.

B ΤΑ παρὰ σὲ τὴν Θεοσέβειάν σου δηλούμενα πολλὰ & διάφορα ἔχει τὴν ποικιλίαν, τὸν μὲν ἀπὸ φιλοτιμίας τῶν μεγιστάνων & γραμματικῶν γνωρίζοντα, εἶτα μὴ τοῦ ἐκείθεν ἐπιτρόπου, δεῖ παρέσται τοῖς μεγαλοπρεπεστάτοις ἀξιοῦντας ἀξιοῦν τὸν σὸν πρᾶγμα ἐμφαίνει· ὡδὲ εἰρωνεύεσθαι τῶν τοιούτων, & πάλιν ἀναμένειν τὴν τῶν μεγιστοτάτων & ἐνδοξοτάτων ἀγῶνα σωφρόνων ἀμφιβολίαν. τοιοῦτο δὲ ὅλον τὸ πρᾶγμα ἐκείνου τοῦ ἀστεβεστάτου & φιλοχρίστου ἡμῶν βασιλέως, τὸν θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου, Ἰουβενάλιου, Θαλασσίου, Εὐσεβίου, Βασιλείου & Εὐσταθίου, ὡς τοῦ σοῦ ἀδελφοῦ ἐν οἷς· ἃ τῶν ἐρωτηθέντων τὰ ἀλήθειαν, ἀλλὰ τὸν ἐναντίον τῶν σῶν ἀποφάσεων ἀπωθούμενα & ἀνάρμοστα τὴν ἀλήθειαν· ἐπεὶ οὐδὲ ὁ φιλόχριστος ἡμῶν βασιλεὺς ἐκείνου τοῦ ἀγωνιστοῦ & ἀξιωματικοῦ τοῦτο ἐκράτησεν, ὅτι τὸ τῆς ἐπιθυμίας ἡμῶν τὸ παρὸν κανονικὴ ἐξέτασις, τάχα ἀποστείλωμεν ἀφίστασιν, κατεῖχεν τὸ κατὰ τὸν ἱερὸν τῆς οἰκουμένης, αὐτὸ τὸ τῆς Θεοσεβείας Εὐσεβίου τὸ ἐπτάκρανον, & τοῖς νῦν ἐπιγινομένοις ἀπαντᾶν, & τοῖς ἐν τῇ παρούσῃ ἀπολογίαις κ, & τοῖς ἐκείνοις ἀφεῖν ἀπόκρισιν τοιαυτοῦ τρόπου. Μᾶλλον ἐπίσκοπος Ἀπτωγένιος αὐτὸν· ἀφιγμένοι τὸν τοιαῦτα τῷ θεοφιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ Διοσκόρῳ· ἐν τῷ τοῦτον ἀλλοῖος δὲ τὸν ἐν τῷ ἱερῷ τῆς οἰκουμένης, & τὸν ἐν τῷ ἱερῷ τῆς οἰκουμένης ἐν τῷ ἱερῷ τῆς οἰκουμένης ἐν τῷ ἱερῷ τῆς οἰκουμένης

ACTIO VI. TRACTA.

sufficiunt mihi. Lucianus episcopus ᵃ Byzantis dixit: Decet suam sanctitatem obedire sancto de magno (ᵇ & universali) concilio, & confidentia sue conficientiæ adhibere ad satisfaciendum super ji, quæ sibi ingerentur, ne amplius contradicens, regnari ᵐ increpationi locumbat; principe jam tertia hac ad te a sancta & magna synodo facta vocatione. Dioscorus episcopus dixit: Quæ dixi, dixi: quibus addere aliquid non polsum. Joannes episcopus Constantinopolis dixit: Ante tres dies secundum præceptionem piissimi & ᶜ Christianissimi nostri imperatoris, magnificentissimi & gloriosissimi judices, & sacratissimus senatus, una cum sancta & magna synodo examinationem ᵈ sacræ de ipsis peccatis, quæ ingerebantur sue religitatati a ᵉ religiosissimo episcopo Eusebio; & decretorum adversus tuam reverentiam promulgavit sententiam, si hoc placuilset Sanctissimis episcopis, quibus hanc interte admino Deo creditum est. Sed quod ipsam decret, sancta & magna synodus omnes concilium, hæc tenus tuæ ᶠ religiositati dedit indutias. Dignare igitur, ut conficientia uterii mundi, adveniæ, & sanctæ & magnæ synodo respondere. Dioscorus episcopus dixit: Et tertio hæc eadem dico, quod ᵉ addere aliquid jis quæ jam dictis sunt, non habeo. ᶜ Iranion episcopus dixit: Sed necessitatem ducimus, ad sanctam synodum tuam ᵇ religiositatem adventre, & respondere; ut quæ Deo placentiæ, ordinentur. Dioscorus episcopus dixit: Iterum hæc eadem dico, & nihil amplius: quibus habeo ipsi quæ dicta sunt. Lucianus episcopus dixit: Non parva, neque levia inferuntur in libellis, quæ adversus tuam reverentiam sancto & venerabili concilio obtari sunt. Si ergo tibi ipsi conhibit, quali potens addere super jis quæ ingeruntur, petimus te adefie, ut obtinuis ᵍ: quia per omnia ab jis, in quibus reprehenderis, innocens & alienus existis. Dioscorus episcopus dixit: Quid me compellitis alia dicere? Hæc eadem, quæ prius, dico. Lucianus episcopus dixit: Non est ᵍ violentia causa ᵍ violentia quod agitur. Magna est & universalis sancta synodus: & credimus, quia ficut ᵍ placitum est Deo, ita judicat. Si igitur ᵐ videtur, & ficut tua sanctitas, posse deffituere quærimonias, quæ fibi ingeruntur tam a ᵉ Deo amantissimo episcopo Eusebio, quam ab jis qui hodie interpellanon obtulerunt libellos, adeptæ, & a macula libera sanctam Dei ecclesiam. Dioscorus episcopus dixit: Maculam non habet catholica ecclesia, absit. Ego enim ſeio, quomodo occurri responsionibus. Joannes episcopus dixit: Delicta sacerdotum, communis est turpitudo. Si igitur ficit tua sanctitas calumniam se ab aliquibus pati, non est longe sancta synodus. ᶜ Fatigare, ut convincas

ANNO CHRISTI 451.

ΛΟΓΟΣ ΕΚΤΟΣ.

ὁμόφυλα, ὁ ὀνείνος. Λουκιανὸς ἐπίσκοπος Βίζυς εἶπε· πρέπει τῇ σῇ ὁσιότητι ὑπακοῦσαι τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ συνόδῳ, ἢ θαῤῥεῖν τῷ ἑκάστῳ συνοδικῷ τὴν ἀπολογίαν ἀποδιδόναι περὶ τῶν ἐπαγομένων ἐπὶ μὲ ὑπὸ τοῦ πλείου ἀντιλήγοντα, ὁποῖόν τῇ καθοσιωθείσῃ ἐκτιμᾶν, νῦν μάλιστα τείτλω τῆς τῶν γνησιοφρόνων φρὸς σὲ κατὰ τὴς ἐξουσίας, ἢ μεγάλης συνόδου κλῆσιν. Διόσκορος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἃ εἶπον, εἶπον. οὐ φροσθεῖναι ὁ δύνασμαι. Ἰωάννης ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· ἀφ' ὅστερον μὲ τὴν ἀναφορὰν τῶν ἁγιωτάτων καὶ θειοτάτων μὲ τῶν κριτῶν, καὶ λαμπροτάτου καὶ ἱερωτάτου συνεδρίου, ἀμφὶ τῶν ἁμαρτημάτων τῶν ἐγκαλουμένων ἐμοὶ ὑπὸ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Εὐσεβίου, καὶ τῶν ὑπὲρ τῶν ἐμοὶ ἐγκαλουμένων ἐκφωνηθέντων ἐπὶ τῇ σῇ εὐλαβείᾳ, ἐὰν ἐδόκει τοῖς ἁγιωτάτοις ἐπισκόποις, οἷς ἐπιτέτραπται ὑπὸ τοῦ θεοῦ τὴν ἐκκλησίαν τὴν ἐμὴν ἀνεπίληπτον καὶ ἀμόλυντον ἐξ ἀρχῆς ἐν τῷ ἀνεμέσῳ τῶν ἐγκλημάτων, ἀφεθῆναι τὴν σὴν εὐλάβειαν· ἐπεὶ δὲ ἡ ἁγία σύνοδος ἐκεῖνο μὲν τὸ τῆς ἀφέσεως τῶν ἐγκλημάτων τῇ σῇ εὐλαβείᾳ ἐπέτρεψεν· ὅ δὲ ἐκεῖνος ἐκφωνήσας τὴν ἀφέσεν

ACTIO TERTIA. *Indulgentia*

fitate fecerit fuit: Nunc vero sedatis a primatum tenet sanctissimi Leonis, a de sancta concilium, quod secundum Dei gratiam & sanctissimo principissimorum imperatorum congregatum est, & a cognovisse singula quæ in Epheso injuste facta sunt, & omnia quæ ibi gesta sunt, refutet sanctissimi innouerunt: & semel, & secundo, & tertio vocauit Dioscorum, & nullatenus voluit obedire. Petimus igitur a vestim sanctissimam, qui habes, magis autem qui habetis locum sanctissimi papæ Leonis, promulgare in eum, & regulis iniisum contra eum proferre sententiam. Omnes enim, & tota universalis synodus concors efficitur vestræ sanctitatis sententiæ. Palchalinus episcopus dixit: Iterum dico: Quid placet hoc studiosi vestræ? Maximus episcopus magnæ Antiochenæ civitatis dixit: Quod videtur sanctitati vestræ, & nos concordes efficimus.

Palchalinus episcopus Lilybæitanus, provincie Siciliæ, & cum ipso Lucentius episcopus Ἐξαλματίας, & Bonifacius presbyter magnæ Romanæ ecclesiæ, tenentes locum sanctissimi & beatissimi archiepiscopi apostolicæ sedis magnæ & senioris Romæ Leonis, pronunciaverunt: Manifesta facta sunt, quæ a Dioscoro quondam Alexandriæ magnæ ecclesiæ episcopo commissa sunt ᾽ adversus sanctissimum regularum ordinem, & ecclesiasticam disciplinam, tam ex iis quæ dudum examinata sunt in priori concilio, (quam ex iis quæ hodie ᾽ acta sunt Hic enim (utpluime intermittamus) Eutychem similia libri suspicamur, & regulariter a proprio damnatum episcopo (id est, sanctissimo patre nostro (& archiepiscopo quondam) Flaviano) prætiemen filii primatus in communionem suscepit, prinsquam ᾽ conderet in Epheso cum ᾽ Dei amantissimis episcopis. Sed illis quidem apostolica sedes ᾽ reciam prædiciit de iis quæ ibi non voluntate ile ab eis gesta sunt, qui & hactenus permanserunt obedientes sanctissimo archiepiscopo Leone, & omni sancto & universali concilio: hæpte gratia & in ea communione sunt ᾽ sicut confidentes suscepit. Hic autem & hactenus permanit gloriatus ᾽ in eis, pro quibus eum oportebat gemere, & fe terræ proferatere. Super hæc vero neque epistolam legi permisit beatissimi papæ Leonis, scriptam ad sanctæ memoriæ Flavianum, & hoc frequentat rogatus a pontificibus ᾽ sicut eum, & eum juramento fieri lectionem ᾽ propositeas: qua non lecta, scandalum & infiopem sanctæ Dei ecclesiæ per totum orbem

ἡτα ἀγίου τοῦ κύριου ἐκεῖνα τὰ ἐν τῷ ἐφεσίνῳ ἐγκρατοῦν τὴν Λέοντα, & τὰ ἐν ἁγιοτάτοις ὑπὸ τῶν ἁγίου τοῦ Θεῦ γράφεν, ἃ ἔθεσιν μὲν ὑπὸ Θεοσεβεστάτων μῶν βασιλέων· & ἔγνωσι ἔκαστα, ἀπερίγνωστο ἐν Ἐφέσῳ πλέκα· ἐζήτεστε τὸν ἀφεῖν ἐξέστε, εἰς γνῶσιν μὴ γενέσθαι ἐξαιτοῦσι· & ἀφῆκεν ἐξ ἑλλήνων, & τέτοιν ἐκάλεσε Διόσκορον, & οὐδαμῶς ἠβούλεσθαι ὑπακοῦσαι. παρακαλοῦμεν οὖν τὸν ἡμετέρα ἁγιοτάτων, τὸν ἐτέρχοντα, μᾶλλον δὲ τὸν ἐπέχοντα τὸν τόπον τῆ ἁγιοτάτε ἀρχιεπισκόπε Λέοντος, ἀποβλεῖσαι καὶ αὐτὸ, & τὸν ἐπιτίμιον, τὸ πᾶν κανόνι ἐξηκολουθεῖν, καὶ αὐτὸ δόξαν πάντες ὁ, & τὴν ἐν ὁ πίστεμβοτε σύμβολον σύμφωνον γνῶσιν τῆ ἡμετέρα ἁγιοτάτε. Παλχάλινος ἐπίσκοπος εἶπε· πάλιν λέγω· τί ἀρέσκει τῆ μελεκεῖσαι ἡμῶν; Μάξιμος ἐπίσκοπος τῆ μεγαλοπόλεως Ἀντιοχείας εἶπε· ὅ δοκεῖ τῆ σεβαστῆ ἡμῶν, & ἡμεῖς συμφωνοῦμεν.

Παρῆσαν δὲ ἐπίσκοποι Λιλυβάου τῆ Σικελίας, & μετ᾽ αὐτοῦ Λεύκιος ἐπίσκοπος Ἐξαλμάτων, & Βονιφάτιος πρεσβύτερος ἐκκλησίας τῆς μεγάλης Ῥώμης, ἐπέχοντες τὸν τόπον τῆ ἁγιοτάτε & μακαριωτάτε πατριάρχε τῆς μεγάλης Ῥώμης & ἀρχιεπισκόπε Λέοντος, κατεβόασαν· ἐπίδηλα γεγένηται τὰ πεπραγμένα Διοσκόρου, τῆ ἀφεσίμου τῆς Ἀλεξανδρέων μεγάλης ἐκκλησίας ἐπισκόπε, & ἐν τοῖς κανόσι τάξεως, & τῆς ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως, ἐκ τῆ νῦν ὀξεγνωσθέντος ἐν τῆ φρόνιμο συνόδῳ, & ἀπὸ τῆ σήμερον πεφανερωμένων. ὅτιος γὰρ, ἐκ τῆ πολλὰ παρανομήσαντος, Εὐτυχῆ ὁ ἀφόδοξος αὐτὸ, κανονικῶς καθαιρεθέντα παρὰ τῆ ἱδίε ἐπισκόπε τῆ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Φλαβιανοῦ, & ἀξιωθέντα ἐκκοινωνίας τῆς κοινωνίας ἐδέξατο, πρὶν συνεθῆναι εἰς τὴν Ἔφεσον μετὰ τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων· ἀλλὰ τοῦτον μὲν ἐκείνος, ἐφ᾽ οἷς εἶπεν ἐπὶ τῆς ἐν Ἐφέσῳ πράξεσι, ἀπὸ τῆς ἀποστολικῆς ἐπιστολῆς ἐδήλωσε· τοὺς δὲ μὲν ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆ ἁγιοτάτε ἀρχιεπισκόπε Λέοντος, & τῆ ἁγίου καὶ τῆ θεοφιλεστάτου ἐκκλησίας, ἐφ᾽ οἷς εἶπεν ἐπὶ τῆς ἐν Ἐφέσῳ πράξεσι, ἀφῆκεν ἐξ ἑλλήνων· τὸν δὲ τῆ ἁγιοτάτε ἀρχιεπισκόπε Λέοντος, ἀφοβίσας καὶ αὐτὸ, & τὸν ἐπίτι

ACTIO TERTIA. vicis ¹ Deo amicissimi episcopi Cyriaci metropolitani Heraclea, pro ipso dixit: His quæ fecundum Deum sancta & magno concilio super damnatione Dioscori quondam magnæ Alexandriæ civitatis episcopi bene placuerunt, confentio, aliennt ² eum ab omni sacerdotali ministerio & dignitate.

Θεόφιλος Ἐφεσίων Κυζίκου.

Diuguetes episcopus Metropolis Cyzici civitatis dixit: Dioscorus quondam magnæ Alexandriæ civitatis episcopus, super adversas eum obiitis libellis, tertio regulariter per ³ religiosissimos episcopos vocatus, & non obediens, semetipsum hujusmodi increpationibus fecit obnoxium. Unde & ego consentio his quæ adversus eum fuerint definita, aliennm eum ab omni sacerdotali ministerio, consentiens his quæ fuerunt statuta sunt a sanctissimo & beatissimo archiepiscopo ⁴ Romæ Leone, & his quæ a sanctissimo & beatissimo regis nostræ Romæ Anatolio, & præterea sancto & universali concilio.

Ἰουλιανὸς ἐπίσκοπος τῆς Κιλικίας.

Julianus episcopus Ciceniis, & legatus Romanæ ecclesiæ, dixit: Mihi quidem lacrimarum fontes diffluunt, & ⁵ tenet linguam ⁶ ad explanationem commouitis compassio. Sed quoniam præter meum votum ⁷ Dioscorus magnæ Alexandriæ civitatis episcopus tot ⁸ ipsum per inobedientiam criminibus manifestavit obnoxium, accusatus a diversis in multis delictis, & tertio vocatus regulariter, occurrere minime voluit, debilitate corporis tetatus, dolens & gemens dico, aliennt ⁹ eum ab episcopatus dignitate & omni sacerdotali ministerio.

Ἀνατόλιος ἐπίσκοπος Μαρκιανόπολεως.

Dapsilis episcopus, Nicomediæ civitatis metropolitanus dixit: His quæ ¹⁰ sub diligenti sancti hujus & universalis concilii ¹ examinatione super Dioscoro, qui fuit magnæ Alexandriæ civitatis episcopus, cum legitima cautela gesta sunt, & ego consequenter decerno, alienum eum a judicans a fede sacerdotali.

Ἴδηρος ἐπίσκοπος Λαοδικείας.

Petrus episcopus metropolitanus Coriathi, provinciæ Achaiæ, dixit: Consentio & ego ¹ his interlocutionibus, cum vicariorum sanctissimi & beatissimi archiepiscopi ² magnæ Alexandriæ Leonis, & sanctissimi ³ Deo amicissimi & omni laude superpetiti Anatolii, super damnatione Dioscori, ⁴ ut alienum eum ab omni sacerdotali ministerio, definitum.

Ἐπίφανιος ἐπίσκοπος Κιλικίας.

Eleusbeirius episcopus Chalcedonensis dixit: Omnibus sibi definitis a sancta hac & universali synodo adversus Dioscorum quondam magnæ Alexandriæ civitatis episcopum, concors effe-

A Gus, alienum eum esse ¹ judico ab omni sacerdotali dignitate & ministerio.

Θεόδωρος Ταρσῶν.

Theodorus episcopus metropolitanus Tarsensis dixit: Seipsum alienum fecit a sacerdotali dignitate Dioscorus, Eutychem damnatum a sancta memoria Flaviano in communionem suam irregulariter ² suscipiens; super criminibus vero gravissimis accusatus, & vocatus a sancto & universali concilio, non obtemperans: ³ unde a maximis fedibus tam magnæ Romæ, quam novæ Romæ, sanctissimarum ecclesiarum archiepiscopis Leone & Anatolio juste damnatus est, Quibus & ego concors effectus, interlocutus sum, alienum eum ⁴ judicans ab omni pontificali ministerio.

Ῥωμαικὸς Μόρων.

Romanus episcopus metropolitanus ¹ Myrenæ civitatis dixit: Dioscorum accusatum per oblationem libellorum a ² religiosissimo episcopo Eusebio, insuper etiam & a diversis clericis in sancta & universali synodo, congregata secundum tenorem piissimorum & Christianissimorum nostrorum imperatorum in Chalcedonensi civitate, ³ tertia ad eum regulariter facta vocatione per reverendissimos episcopos, ut venisset, & sic ⁴ quæ ei ingerebantur, sibi adverte, & minime obediens, consone & ego sequens sanctissimum & ⁵ beatissimum archiepiscopum Leonem sedentis Romæ, & sanctissimum & ⁶ Deo amantissimum archiepiscopum novæ Romæ Constantinopolitanum Anatolium, & omne sanctum & universale concilium, profiteor prædictum Dioscorum Alexandriæ civitatis quondam episcopum, contemnentem & non obedientem, alienum esse ⁷ tam ab episcopatus dignitate, quam ab omni sacerdotali ministerio.

Κύριος Ἀνεξάρδιος.

Cyrus episcopus metropolitanus Anazarbeni civitatis dixit: Lamentatione quidem tibi non est, alliquem ⁸ patrum nostrorum in hujusmodi ⁹ incidisse delicta, ¹⁰ quæ a sacerdotali eum alienent dignitate. Quoniam vero ea quæ ¹ super Dioscoro quondam episcopo magnæ Alexandriæ civitatis lubricata sunt, & tres ² ad eum factæ tantæ vocationes, quibus nolunt obedire, compulerunt sanctissimo & beatissimo nostros patres regulariter & consequenter ³ eum ab episcopali dignitate & ministerio extemo constituere: hæc & ego, quæ ab eis recte & juste judicata sunt, sequens, eadem decerno, alienum tantum judicans ab omni episcopali dignitate & ministerio.

Κωνσταντῖνος Μυρελαίων.

Constantinus episcopus metropolis Mediæ civitatis dixit: Pluro quidem & plango per tuos actus miserum de episcopali gradu Dioscorum quondam Alexandriæ ¹ magnæ civitatis episcopum. Tamen quoniam consequenter & canonice & juste adversus eum a sanctissimo & beatissimo archiepiscopo Leone, & a sancto & beatissimo Anatolio archiepiscopo novæ Romæ Constantinopolitano, & sancto & magno & universali Chalcedonensi concilio est prolata sententia, consors effectus his quæ fuerunt prædicto definita sunt, alienum eum ² judicans ab omni sacerdotali ministerio.

Σέλευκος Λαοδικείας.

Seleucus episcopus metropolitanus ³ Anatiæ civitatis dixit: His quæ legitime & canonice nuper prolata sunt ab apostolica Romana sede ⁴ per sanctissimos episcopos, ⁵ qui ejus loco adsuerunt, & ⁶ sanctissimo & ⁷ Deo amantissimo archiepiscopo novæ Romæ Anatolio, & ab omni sancto concilio, super Dioscoro magnæ Alexandriæ civitatis quondam episcopo, & sic consentio & concordo, ⁸ & omni eum judico pontificatus ministerio esse privatum.

Ἰωάννης Σεβαστείας.

Joannes episcopus metropolitanus Sebastiæ civitatis Armeniæ primæ dixit: Justa & regularis ¹ est prolata sententia ² a beatissimo & sanctissimo patre nostro ³ & archiepiscopo Romano Leone, & ⁴ Deo amantissimo & sanctissimo archiepiscopo Anatolio novæ Romæ Constantinopolitano, ⁵ & a sancto hoc & universali concilio, ⁶ super Dioscoro magnæ Alexandriæ civitatis quondam episcopo. Et ego omnibus ⁷ quæ super eum sunt placita, consentiens, alienum eum ⁸ judico ab omni sacerdotali ministerio.

Κωνσταντῖνος Βόστρων.

Constantinus episcopus ¹ metropolitanus Bostreæ civitatis dixit: Consentio & ego his quæ definita sunt adversus Dioscorum Alexandriæ magnæ civitatis quondam episcopum a vicariis sanctissimi archiepiscopi Leonis, ² Dei amantissimis episcopis, & a sancto & beatissimo archiepiscopo Constantinopolitanæ civitatis novæ Romæ Anatolio; & alienum eum judico ab omni sacerdotali dignitate & ministerio.

Κλήμης Κλαυδιοπόλεως.

Calogerius episcopus, Claudiopolis ¹ [illegible] [illegible] quondam episcopo facta sunt, decernens eum ² alienum esse ab omni sacerdotali dignitate & ministerio.

Πυτόλεως Τυάνων.

Patricius episcopus Tyanæ civitatis ¹ metropolitanus dixit: Ego quidem optabam ² non interesse tali audaciæ ³ Dioscori, ita contumeniosis tam divinus canones, quam etiam sanctissimos patres, & archiepiscopos magnæ Romæ Leonem, & novæ Romæ Anatolium, ⁴ & omne sanctum & universale concilium. Quoniam vero quæ commissa sunt, omnem repulerunt regularem consequentiam, ⁵ concors fum omnibus his quæ super eo ⁶ a maxima & Deo amabili synodo ordinata sunt, alienum eum judicans ab omni pontificali ministerio.

Ἀμφιλόχιος Σίδης.

Amphilochius episcopus metropolitanus Sidenæ civitatis, provinciæ Pamphyliæ, dixit: ¹ Votum quidem mihi erat, nec qualecumque quidem, maximo autem, hoctantum recidit membrum ² abscindere. Quoniam vero Dioscorus Alexandriæ magnæ civitatis quondam episcopus, ³ super quibus accusatus est a quibusdam, tertio vocatus a sancto & universali concilio minime occurrit, & super legitum sanctæ synodi attrakit ⁴ semetipsum fabinet hoc ipsum ipse reputet.

Ἐπιφάνιος Πέργης.

¹ Epiphanius episcopus metropolitanus ² Pergensis civitatis provinciæ Pamphyliæ, dixit: ³ Dioscorus quondam magnæ civitatis ⁴ super minores talem proferre sententiam, qualem adversus Dioscorum magnæ Alexandriæ civitatis quondam episcopum. ⁵ Sed quoniam ipsum obnoxium constituit, nolens tertio a sancto & universali concilio vocatus advenire, & satisfacere de his ⁶ quæ ei ingerebantur, contra ipsum sententia prolata, quam & ego sequens, consentio omnibus his quæ ⁷ super eo judicata sunt.

Θεόδωρος Λαοδικείας.

Theodorus episcopus metropolitanus Damascenæ civitatis dixit: Recte & juste & secundum sanctorum canonum normam sancta & magna synodus ¹ definivit, quatenus Dioscorus sit alienus ² a sacerdotali & episcopali dignitate. Propter quod & ego ³ alienum eum ab omni sacerdotali ministerio judico, consors effectus his quæ placiti ⁴ sunt, sicut prædixi, sancta & magna synodo,

Ar-

SALUBRIS NOTA.

a Vetres libri, *judicans omni.*
b In codex Mediolanensis, Cod. Sebastian. Dionys. *Afra*: & in margine, *al. Sebastia.* Vetores editiones, *Sebastia dicunt primæ.* Latinorum vulgatam confirmant vidimus frequens interlocutio, quæ sit Joannis episcopi Sebastiæ.
c Dionys. *per sanctissimos & beatissimos.*
d Cod. Dion. *amantissimo.* Patrit. *beatissimo.*
e Dionys. *ab omni eum alienum indico pontificatus ministerio.* Vetores libri, *& omni eum alienum judico pontificatus ministerio.*
f Hæc addit sunt ab interlocutione Calogeri Claudiopolitani.
g Cod. *Adhæ antiquis.*
h Cod. Dion. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
i Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
k Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
l Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
m Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
n Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
o Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
p Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
q Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
r Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
s Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
t Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
u Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
v Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
w Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
x Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
y Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
z Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
aa Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
bb Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
cc Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
dd Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
ee Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
ff Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
gg Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
hh Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
ii Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
kk Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
ll Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
mm Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
nn Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
oo Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
pp Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
qq Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
rr Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
ss Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
tt Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
uu Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
vv Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
ww Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
xx Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
yy Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
zz Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
aa Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
bb Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
cc Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
dd Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
ee Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
ff Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
gg Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
hh Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
ii Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
kk Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
ll Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
mm Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
nn Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
oo Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
pp Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
qq Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
rr Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
ss Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
tt Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
uu Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
vv Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
ww Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
xx Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
yy Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
zz Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
aa Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
bb Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
cc Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
dd Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
ee Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
ff Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
gg Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
hh Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
ii Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
kk Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
ll Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
mm Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
nn Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
oo Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
pp Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
qq Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
rr Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
ss Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
tt Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
uu Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
vv Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
ww Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
xx Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
yy Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
zz Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
aa Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
bb Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
cc Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
dd Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
ee Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
ff Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
gg Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
hh Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
ii Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
kk Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
ll Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
mm Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
nn Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
oo Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
pp Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
qq Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
rr Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
ss Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
tt Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
uu Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
vv Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
ww Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
xx Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
yy Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.
zz Dionys. *Deo amantissimo*, religiosi beatissimo.

ACTIO TERTIA.

Ἀτίκιος Νικοπόλεως πολιτικὴς Ἡπείρου.

Atticus episcopus Nicopolitanæ civitatis, metropolis veteri Epiri, dixit: Regularem fidem sanctorum patrum decernentium damnationem Dioscori magnæ Alexandrinæ civitatis quondam episcopi, & ego sequens, concors efficior.

Ὀνησίφορος Λεοντίς.

Onesiphorus episcopus metropolis Iconii civitatis dixit: Oportebat quidem, ⁵ reverendissimum Dioscorum & scientem regulas & confinitionem minime ignorantem, obtemperare his quæ a sancto & universali concilio præcepta fuerant, & tentio vocatum eum per ⁶ Dei amantissimos episcopos, ⁷ adeunte in sanctum concilium ad satisfaciendum de his quæ ei ingerebantur. ⁸

Βασίλειος Τραϊανούπολεως.

Basilius episcopus metropolitanus Trajanopolis civitatis dixit: His quæ placuerunt sancto concilio ⁹ super Dioscoro contentis & mea parvitas.

Φλωρέντιος Σάρδεων.

Florentius episcopus metropolitanus Sardeæ civitatis dixit: Sententia & hæc quæ decreta sunt a sanctissimo & beatissimo papa Leone, ¹ per ejus beatitudinis vicarios, ² & per alios sanctos episcopos, Dioscorum magnæ Alexandrinæ civitatis episcopum, ³ quoniam seipsum obnoxium constituit, nolens tertio a sancta & universali synodo vocatus adventire ⁴, alienum a sacerdotio & communione ecclesiastica decerno, propter ⁵ impenitentiæ ⁶ culpas.

Φιλόξενος Φιλοξενιανῶν.

Philoxenus episcopus metropolitanus Philippopolis civitatis dixit: Concors & ego efficior sapostolicæ sedi & sanctissimo & ⁸ Dei amantissimo archiepiscopo Anatolio ¹ Constantinopolitanæ civitatis novæ Romæ, & præsenti sancto & universali concilio, & damnatione Dioscori Alexandrinæ magnæ civitatis quondam episcopi: & judico alienum eum esse ² tam a dignitate sacerdotali, ³ quam etiam a communione terribilis ⁴ mysterii.

Ἰωάννης Ῥόδων.

Joannes episcopus metropolitanus Rhodi insulæ dixit: Omnibus sublæ & regulariter definitis ⁵ a sancta hac & universali synodo adversus Dioscorum magnæ Alexandrinæ civitatis quondam episcopum, concors & ego efficior, alienum eum ⁶ judico ab omni sacerdotali, sive etiam episcopali dignitate & ministerio.

Πέτρος Γαζηρῶν.

Petrus episcopus ¹ metropolitanus Gangrenæ civitatis dixit: Quæ placuerunt ² a sanctis fide & sanctis patribus ³ super damnatione Dioscori, hic & ego consenti.

Φώτιος Τύρου.

Photius episcopus ¹ metropolitanus civitatis Tyri dixit: ² Sublæ & regulari sententiæ, quæ facta est in Dioscorum magnæ Alexandrinæ civitatis quondam episcopum, ³ a sanctissimo & beatissimo archiepiscopo Leone, ⁴ & sanctissimo & beatissimo archiepiscopo ⁵ regiæ urbis Anatolio, & a sancto & universali concilio, quod fecunt dum decretum Dei & imperialem sanctionem in Chalcedonensi civitate factum est, consentio, & decemo ea ⁶ super eo fuit placita, & alienum eum habeo ab omni sacerdotali dignitate.

Νουμίσιος Λαοδικείας.

Nuucchius episcopus metropolitanus Laodicæ civitatis dixit: ¹ Secundum ea quæ definita sunt a sanctissimo & beatissimo papa ² nostro & archiepiscopo senioris Romæ Leone, per directos ab eo ³ reverendissimos episcopos ⁴ & Dei amantissimum presbyterum Bonifacium, & a reverentissimum presbyterum Anatolio archiepiscopo novæ Romæ Constantinopolitanæ civitatis, & omni ⁵ præsenti concilio, judico & ipse Dioscorum Alexandrinæ magnæ civitatis quondam episcopum, ⁶ alienum esse ab omni sacerdotali ministerio.

Γεράσιμος Ἀντιοχείας Πισιδίας.

Gerasimus episcopus metropolitanus ¹ Antiochenæ civitatis, provinciæ Pisidiæ, dixit: ² Plenitudinem olim confusionem contra divinos canones operantem Dioscorum magnæ Alexandrinæ civitatis quondam episcopum, ³ & ⁴ post multa adversus eum a diversis personis in sancto & magna synodo ⁵ in scripsis depositis, ⁶ nequaquam prohibiter non semel, neque secundo, sed tertio, & adventre minime passus, sed aliqua inconsequenter & indecenter responsa facientem, ⁷ & propter hoc julle damnatum ab universali hoc & sancto concilio, ⁸ alienum eum esse a sacerdotali ministerio & dignitate, ⁹ & præsidiis interpositionibus subjacere, similiter & ego decreto.

LEO CHRISTI VICARIUS.

Μιλήτιος Λαοδικείας.

Meletius episcopus Laodicæ civitatis, faciens verba pro Domino sanctissimo episcopo metropolitano Apamenæ civitatis, dixit: Hæc eadem & ego decemo, concors effectus sanctis patribus adversus Dioscorum magnæ Alexandrinæ civitatis quondam episcopum, & cum alienum facio ab omni sacerdotali ministerio & dignitate.

Κριτόνιος Ἀφροδισιάδος.

Critonianus episcopus metropolitanus ¹ Aphrodisiadis civitatis dixit: Secundum prolatam sententiam adversus Dioscorum magnæ Alexandrinæ civitatis quondam episcopum, a sanctissimis & beatissimis archiepiscopis & patribus nostris magnarum & regalium urbium, secundo & certo regulariter vocatum, & minime obedientem, & ego concors effectus eidem sententiæ, alienum eum ² decemo ab omni sacerdotali ordine & ministerio.

Σύμεσιος Ἀμίδης.

Symesius episcopus metropolitanus Amidenæ civitatis dixit: Concors & ego sum regulariter gesta fiuper damnatione Dioscori quondam episcopi Alexandrinæ magnæ civitatis, a sanctissimo ac beatissimo Anatolio archiepiscopo Constantinopolitanæ civitatis novæ Romæ, & sanctissimis & ¹ Dei amantissimis episcopis in hoc sancto concilio congregatis, alienum judicans eumdem Dioscorum ab omni episcopali dignitate & ministerio.

Θεόκτιστος Πιτιουδίων.

Theoctistus episcopus metropolitanus Pitiununtenæ civitatis dixit: ¹ Consentio & ego omnibus, quæ adversus Dioscorum magnæ Alexandrinæ civitatis quondam episcopum ordinata sunt a fanctis & universali concilio, per Photinum religiosissimum archidiaconum meum, & alienum eum ab omni sacerdotali dignitate & ministerio.

Φωτεινὸς Σαγαλασσέων.

Photinianus episcopus Sagalassorum civitatis dixit: Concors efficior his quæ statuta sunt a sanctissimis patribus super damnatione Dioscori magnæ Alexandrinæ civitatis quondam episcopi, & alienum eum a sacerdotali ministerio, et a communione & ordinatione.

Κορνήλιος Κορινθίων.

Cornelius episcopus ¹ Corinthi dixit: Necessitatem ¹ est ² ⁰ ⁰ ⁰

omnia patribus adversus Dioscorum magnæ Alexandriæ civitatis quondam episcopum, concors efficior in ejus damnatione, ab omni facerdotali dignitate alienum * esse existimans.

Ἀντίπατρος Κάρων.

Antipater episcopus * b Caunine civitatis dixit: Consentio in Dioscori Alexandriæ magnæ civitatis quondam episcopi damnatione, & ab omni facerdotali ministerio alienem eum judico.

Φίλιππος Λιβυήνων.

Philippus episcopus * c Liburnæ civitatis dixit: Concors efficior * professionibus sanctorum patrum, factis super damnatione Dioscori Alexandrinæ magnæ civitatis quondam episcopi, & approbo & ego alienum eum esse ab episcopatus dignitate, & omni facerdotali ministerio.

Κρατῖνος Πεσίνου.

* Gratianus episcopus Panormensis dixit: Concors & ego efficior in damnatione Dioscori magnæ Alexandrinæ civitatis quondam episcopi, facta a sanctis patribus, & alienum eum existimo ab omni facerdotali dignitate.

Ἀνδρέας Τόλων.

Andreas episcopus * d Tuensis dixit: Hæc quæ definita sunt a præcedentibus sanctis patribus de damnatione Dioscori Alexandrinæ magnæ civitatis quondam episcopi, in omnibus concors efficior, & ab omni eum honore facerdotali alienum judico.

Νικόλαος Ἀκιρωσσῶν.

Nicolaus episcopus * e Acarassenus dixit: Consentio damnationi Dioscori Alexandrinæ magnæ civitatis quondam episcopi, facta a sanctis patribus & a sancta synodo, alienum eum judicans ab omni facerdotali dignitate.

Ῥωμανὸς Βιβόνων.

Romanus episcopus * b Bubonensis dixit: Hæc eadem & ego profiteor, quæ & ante me sanctissimi patres; & * concors sum in damnatione Dioscori Alexandrinæ magnæ civitatis quondam episcopi, ab omni facerdotali honore alienum eum judicans.

Ἀτλικὸς Ζάλων.

Atticus episcopus * c Zelensis dixit: * Lacrymor equidem de his quæ contigerunt, * eo quod frater noster aliquando * confessorem in talibus * fuerit delictis. Quoniam vero consequens est & justum, regulariter * me motum, eadem adversus eum definire, & hujus rei gratia consentiens & ego super damnatione Dioscori Alexandrinæ magnæ civitatis quondam episcopi, sanctis patribus efficior, & alienum eum judico ab omni facerdotali * dignitate.

Πέλβιος Φιδωμαλίου.

Paulus episcopus * Philomeliensis dixit: Concors & ego efficior tam sanctissimo archiepiscopo Leoni, quam regulari & justæ sententiæ factæ super damnatione Dioscori Alexandrinæ magnæ civitatis quondam episcopi, & alienum eum judico ab omni facerdotali ministerio.

Φλωρέντιος Ἀδεκωνόβλου.

Florentius episcopus * f Hadrianopolitanus dixit: Alexandrinæ magnæ civitatis quondam episcopus Dioscorus * super iis quæ gesta sunt, fuit * supplicium. Igitur & ego his quæ a Sanctis patribus & archiepiscopis & omni sancto concilio super eum definita sunt, * consentio, ab omni ecclesiastico ministerio * cessare eum decernens.

Μεσόλιος Λικοβρεκίων.

Mesolius episcopus Laodicensis dixit: Offendit divinitas, quia non contractione temporum solent magnitudines delictorum obliviones fieri: sed divinorum ac sanctorum patrum regulæ apprehendunt inique gerentem, & per nos judicant, Dioscorum magnæ Alexandriæ civitatis quondam episcopum * foras abjici ab ecclesiastico ordine, & * divina facerdotali operatione.

Ἐλπίδιος μετὰ θέρμων.

Elpidius episcopus * b manionita Thermensis dixit: * Consentio sententiæ prolatæ a sanctis patribus contra Dioscorum Alexandrinæ magnæ civitatis quondam episcopum, * & alienum eum existimo ab omni facerdotali ordine & ministerio.

Λογγῖνος Ὀρνιθῶν.

Longinus episcopus Orchistensis civitatis dixit: Concors efficior sanctis patribus in damnatione Dioscori quondam Alexandrinæ magnæ civitatis episcopi, & ab omni facerdotali ministerio alienum eum esse judico.

Μυσῆς Ἀμμωνίου.

Mysterius episcopus * c Ammonii civitatis dixit: Probatæ a sanctissimis & * beatissimis patribus & episcopis sententiæ nostræ adversus Dioscorum quondam magnæ civitatis Alexandrinæ episcopum fentio & ego minimus confentio, alienum eum ab omni facerdotali ministerio esse existimans.

Πέτρος Δαρδάνων.

Petrus episcopus * Dardaniensis civitatis dixit: Definitionibus sanctorum patrum adversus Dioscorum promulgatis & ego concors efficior, alienans eum ab omni facerdotali ministerio.

Ἰοβίστος Δυβέλου.

* Iovinus episcopus * Develtensis dixit: Dioscorum magnæ Alexandrinæ civitatis quondam episcopum, in multis & diversis acusatum criminibus, * inique & perfidiam Eutychis secutum, & justa a sancta & magna synodo damnatum, concors & ego effectus, * ab omni eum episcopali ministerio * existimo alienum.

Ἰοβῖνος Ἐπιρωτόλου.

Iovinus episcopus * Ieropolitanus Cilicie secunda dixit: Consentio prolatæ sententiæ adversus Dioscorum magnæ Alexandrinæ civitatis quondam episcopum, a sanctissimo & beatissimo archiepiscopo Romano Leone, per eos qui in ipso divisti sunt, sanctissimos & beatissimos episcopos, nec non etiam & a sanctissimo & beatissimo * archiepiscopo regiæ Constantinopolitanæ urbis nova Roma Anatolio, & a cæteris sanctissimis patribus, & alienum eum * existimo ab omni episcopali dignitate & ministerio.

Ἀκίρδας Ἐδεσσήνων.

* h Aquilas episcopus Eudosiadæ civitatis dixit: Agnosco justæ damnatum Dioscorum in hac sancta synodo a sanctis patribus, * quia præter regulas, beatæ memoriæ * episcopum Flavianum damnavit hunc & ego cum omni synodo damnatum habeo.

*Εὐτρόπιος * Ἀρᾶβα.*

Eutropius episcopus * Adadensis dixit: Factæ damnationi Dioscori Alexandrinæ magnæ civitatis quondam episcopi, * & a sanctissimis & beatissimis archiepiscopis Leone & Anatolio antiquæ Romæ & novæ, & a sancto & universali hoc concilio, consentio & concorsum, ab omni eum ecclesiastico ministerio alienum judicans.

Μάξιμος Ἀρεθόνων.

Maximus episcopus * Arethusæ civitatis dixit: Ad hæc eadem & ego consentio, sanctis patribus adversus Dioscorum magnæ Alexandrinæ civitatis quondam episcopum, * & alienum eum esse judico.

Πρόκλος Μυρτοκέφαλων.

* Proceius episcopus * Myrrhinæ civitatis dixit: Cum omnibus, sanctis patribus & ego concors efficior in damnatione Dioscori magnæ Alexandrinæ civitatis quondam episcopi.

Μαρκέλλος Μυρτοκέφαλων.

* Marcellinus episcopus * Metropolis civitatis dixit: Consentio & ego sanctis patribus universalis & sancti concilii in damnatione Dioscori, justæ suscipiensi damnationem.

Εὐσέβιος Κλαζομενῶν.

Eusebius episcopus Clazomenæ civitatis dixit: Et ego concorsi efficior sanctissimis & * Deiamantissimis patribus, in damnatione Dioscori magnæ Alexandrinæ civitatis quondam episcopi.

Θεόδωρος Θεοδωρεῶνος.

* Olympius episcopus Theodosiopolitanus dixit: Consentio & ego sanctissimis & * beatissimis patribus * in damnatione Dioscori Alexandrinorum quondam episcopi.

Μάξιμος Ἀνιτίνων.

Mamas episcopus Aninetenæ civitatis dixit: * Probatæ Protato termino a sanctis patribus super damnatione Dioscori Alexandrinæ civitatis quondam episcopi & ego consentio.

Γερόντιος Σελευκείας.

Gerontius episcopus Seleucie civitatis dixit: Et ego consentio factæ damnationi a sanctis patribus, super Dioscorum Alexandrinæ magnæ civitatis quondam episcopo.

Ἰουλιανὸς Ῥάου.

Julianus episcopus * Rhoi civitatis dixit: Consentio damnationi factæ a sanctis patribus super Dioscoro Alexandrinæ magnæ civitatis quondam episcopo, & alienum eum judico ab omni facerdotali ministerio.

Τάτιος Ζεφυρίου, & Ἀλέξανδρος Σεβαστῆς, & Θεόδωρος Αἰγῶνος, & Χρύσιππος Μάλλων.

Hypatius episcopus * Zephyrii, & Alexander episcopus * b Sebastæ * Ciliciæ secundæ, & Theodorus episcopus Augustæ, & Chrysippus episcopus Malli, dixerunt: Consentimus omnibus regulariter & juste judicatis super damnatione Dioscori Alexandrinæ magnæ civitatis quondam episcopi, a sancta & universali synodo, & alienum eum habemus ab omni facerdotali ministerio.

Κυριακὸς Τροχιμέβων.

Cyriacus presbyter, vertes faciens pro * d Dioscoro * de hac synodo Cyriacus episcopus * e Trocimebensis * dixit: Dei ecclesiæ, * ut * Concors & ego efficior his quæ determinata sunt a sanctis super damnatione Dioscori magnæ Alexandrinæ civitatis quondam episcopi, quatenus * alienus sit a facerdotali * ministerio & episcopali dignitate.

---

(1) Forte Mariovi. Mod.

* Gumi, * Chrysippus.

* Liberæ.

* Tiberiopolis fep.

* Adadon.

* Arethusæ.

* Trocimebensis.

BALUZII NOTÆ.

a Vox non abest a codice Parisiensi. b Corb. Cenusing. Dion. Camisel. Pariff. Chemma.
c Veteres editiones, Liburnæ. Codex Dion. Liberna. Pariff. Libla.
d Debemus hanc habituem edidisi Romanæ. Mam antea legebatur confessionibus. Sic etiam veteres excepitulis.
e Veteres editiones & codex Dion. Creticensis. Pariff. Cretinus. Sic etiam primo scriptum fuit in libro Corbeiensi, sed literis * addita super lineam effecit Creticensis.
ne, ac Lesinensis. Dion. Tarensis. Male veteres editiones, Carnifis in margine, Carnifis in margine.
f Veteres editiones, Adrianopolis. Codex Dion. Adrianopolis. Pariff. Adrianopolis. Corb. Adrianopolis.
g Pariff. Barbonensis. Idem codex, Idem codex, Idem codex, cum ex fum.
h Dion. Zelonensis, & in margine, al. Lesinensis. quæ est hodie libri Corbeiensis. Parisiensis habet Zelensis civitatis.
i Pariff. & Corb. Carymon quidem. m Pariff. ob ea quod. Sic etiam Corbeiensis, ubi tamen primo scriptum fuit ob ea. Quo modo habet Dionysiensis. Crabbum legitur ob ea in suo exemplari illud argumentum ex quod edidit * Ea.
n Error editionis Labbeanæ. Respondendum est rumis.
o Veteres libri, memoratum. Veteres editiones, memorata.
p Pariff. habet gratia. Sic etiam primo in Dionysiensi, sed postea vox ret addita est super litteam.
q Corb. ministrio.
r Omnes libri veteres habent Philomeliensis, t Pariff. Adrianopolitanæ civitatis.
u Corb. Dion. quibusdam exemplaris sedria Emilia, edidi pro ea, in margine, pro iis quæ. Crabbum imitatus fuit editionem Surianæ & Veneta. Romani conjecturam Crabbi prævenerunt authoritate veterum librorum.
x Pariff. & Dion. Indicium. x Sed Dionysiensis habet lectionem vulgatam in margine.
y Dion. & ego confentio. z Corb. ruffefit.
a Pariff. habent fuit. aa Veteres libri & editiones, divina & facerdotali.
bb Pariff. manuscripti, ac in margine explicat Radicina. Eandem veterum lectionem habet Crabbus in suo exemplari, sed in margine sua editionis. Surius tam male habuit. Nam in Græco est pavit.
cc Dion. Concors efficior prolatæ sententiæ a sanctis.
dd Sidonius libri, & ab eis. Sic etiam primo in Dionysiensi, sed postea Pariff. habet vocem ab.
ee Veteres editiones & codex Corb. Amorii, Pariff. Amorii, Dion. Amario.
ff In cita ex Dionysiensi & Parisiensi. Corbeiensis legit Dei omnipotentis. gg Pariff. & Dionys. superscripsit.

---

(1) Forte Dardanorum.

* Liberiopolis.

* Tiberiopolis fep.

* Adadon.

* Arethusæ.

* Trocimebensis.

BALUZII NOTÆ.

a Veteres libri & editiones, Dardani.
b Corb. Iovinus Pariff. Dion. Iohannis Dion. Iohannis Ep. Develtensis, & in margine, al. Iovinus. Pariff. Iovianus Episcopus Develtensis civitatis provinciæ Eminenti dixit.
c Vox ab non extat in codice Parisiensi.
d Idem codex, ruffianus. Sed non habent exemplaria Dionysiana.
e Sed Iovinus Ep. Develtensis provinciæ provinciæ secundæ Cilicie.
f Hæc vox desit in codice Dionysiensi. In Parisiensi & in Corbeiensi legitur Episcopus.
g Corb. ruffianus omni. h Melius Corb. & Pariff. Aegias. Sic etiam Dionysiensis in margine.
i Veteres editiones & codex Corb. qui pepere. k Vox Episcopus deest in codice Parisiensi.
l In Dionysiensi adhæc ad figura fuerat. l Corb. & Dion. Aledonis, Pariff. Aledoncus civitatis.
m Vetusta libri & editiones non agnoscunt conjunctionem. n Veteres libri & editiones, Arethusæ.
o Dionys. Patrisius. p Corb. Myrrop. Dion. & Pariff. Smyrne.
q In hoc loco editores Romani mutaverunt ordinem interlocutorum Episcoporum, & Olympium, qui in antiquis codice Corbeiensi & antiquitus Radicii, quo fit habet, Ordinem verum summy ofendunt. Sane in codice Dionysiensi Marcellinus & Eusebius attribuuntur Olympium, & in Parisiensi Olympius longe poli intervallo ponitur inter Julianum & Hypatium. Sed hæc offendunt quidem disceptantem veterum exemplarium, non eximunt suam mutandam fuisse ordinem.
r Corb. Dei omnipotentis, alii beatissimis. s Veteres editiones, Metropolitanæ. Veteres libri, metropolitanæ.
t Corb. Dei omnipotentis. Vetus liber, Dei omnipotentis. u Pariff. Dion. Ep. Theodosopolis.
v Pariff. & Corb. Dion. Dei omnipotentis. x Pariff. super damnatione.
y Corb. & Pariff. Dion. Dei omnipotentis. Sic etiam in suprema interlocutione Julianus, Hypatius, Pariff. Sophiæ. z Corb. Dion. Zephyrii. Pariff. Zephyrii. Sed omnes habent Cirrum. Dion. Cirrum exemplarius. aa Corb. Dion. Dei omnipotentis & sanctissimis. Pariff. & Dion. Dei omnipotentis & beatissimis.
bb Veteres libri, & ab eis. Sic etiam primo in Dionysiensi, sed postea Pariff. habet vocem ab.
cc Corb. Dion. Dei omnipotentis & sanctissimis. Pariff. & Dion. Dei omnipotentis & beatissimis.
dd Abest a Pariff. & Dionys. Pariff. Pracon dom.
ee Veteres libri, alienum sit facerdotali.

ACTIO TERTIA. * Baller.

Δανιὴλ * Ὀλέας.

Daniel vinimus episcopus Cadense civitatis dixit: * Secundum ea quæ ordinata sunt ab apostolicis sede * seniores & regie Roma, & ab omni presente sancto concilio, & ipse judico alienum esse Dioscorum Alexandrinæ magnæ civitatis quondam episcopum ab omni ecclesiastico ministerio & sancta communione.

Θωμᾶς Θεοδοσιοπόλεως.

Thomas episcopus Theodosiopolitanæ civitatis dixit: Et ipse concors efficior tam apostolicæ sedi, quam universæ sanctæ synodo, adversus Dioscorum Alexandrinæ civitatis quondam episcopum, * quatenus alienus sit ab ecclesiastico ministerio & sancta communione.

Ἰωάνης Τραπεζοῦντος.

Joannes episcopus Trapezuntis dixit: Concors efficior & ego omnibus præcedentibus sanctis patribus adversus Dioscorum, & alienum judico eum ab omni sacerdotali ministerio & dignitate.

* Τυρσίου. * Ἀλκιμόπου Μοσσύνων.

* Athanasius episcopus * Mossynorum dixit: Et ego concors efficior omni sancto concilio, & alienum judico Dioscorum ab omni sacerdotali dignitate & sancta communione.

Πατρίκιος Νεοκαισαρείας.

Patricius episcopus * Neocæsareæ, provinciæ Augustæ Euphratesiæ, dixit: Consentio tamquo & universali concilio, & judico Dioscorum ab omni sacerdotali dignitate & ministerio alienum.

Ἐυφήμιος Διοκλειτιανούπολεως.

Epidetius episcopus Diocletianopolis dixit: Vestigia sequens & ego sanctorum patrum, cum sanctis viris alienum judico Dioscorum ab episcopali honore & dignitate.

Ἀλέξανδρος Σελευκείας Πιερίδος.

Alexander episcopus Seleuciæ Pieridæ provinciæ dixit: Concors & ego in omnibus efficior his quæ judicata sunt ab 5 angelico vetito confesso adversus Dioscorum Alexandrinæ magnæ civitatis quondam episcopum.

Οὐαλεριανὸς Λαοδικείας Φοινίκης.

Valerius episcopus Laodiceæ Phœnicis dixit: Consona & ipse sanctis conciliis adversus Dioscorum quondam episcopum decerno, judicans eum ab omni * ecclesiastico ministerio & episcopali dignitate alienum.

Νατίρας Ἰάζης.

* Naturas episcopus * Gazæ dixit: Consentio

A * beatissimis & sanctissimis patribus nostris adversus Dioscorum Alexandrinæ magnæ civitatis quondam episcopum, & judico eum alienum esse ab omni episcopali dignitate & ministerio, contemnentem * vocationes sanctorum patrum.

Κύριλλος Πατάρων.

* Cyrinus episcopus civitatis Patarorum dixit: His quæ judicata sunt a sanctissimis patribus & episcopis adversus Dioscorum quondam episcopum, concors & ego efficior & consentio, & alienum eum existimo a sacerdotali dignitate & ministerio.

Θεόφιλος * Κορυκοῦσσης.

Theophilus episcopus civitatis * Orei dixit: In omnibus quæ ordinata sunt a sanctis & universali synodo adversus Dioscorum quondam episcopum, * consentio, & concordo his quæ superiores gesta sunt.

Νῶν Ἰλλύα.

Noeus episcopus civitatis * Illi dixit: Omnibus quæ prolata sunt vel decreta a sancta & universali synodo adversus Dioscorum quondam episcopum, consentio, & concordo omnibus quæ adversus eum acta sunt.

Εὐδόξιος Ἐπινῶν.

Eudoxius episcopus civitatis * Etennorum dixit: Sicut precedentes sancti patres, & ego concors efficior * ad damnationem Dioscori quondam episcopi.

Μαρκιανὸς Κοτίων.

Marcianus episcopus * Stephanorum dixit: Sicut precedentes sancti patres, & ego concors efficior ad damnationem Dioscori quondam episcopi.

Διόδοτος Λυκαείας.

Diodorus episcopus civitatis * Lysimachiorum dixit: Et ego consentio omnibus decretis super damnatione Dioscori, qui fuit episcopus.

Ἰωάνης Φλαβιάδος.

Joannes episcopus * Flaviadis, provinciæ Cilicie, dixit: Consentio prolatæ a sanctis patribus sententiæ adversus Dioscorum quondam episcopum, & alieno eum ab omni sacerdotali ministerio.

Τρύφων Χίου.

Tryphon episcopus insulæ Chii dixit: Concors efficior sanctis patribus adversus Dioscorum quondam episcopum, & alienum eum judico ab omni sacerdotali & ministerio.

Πλω-

ANNO CHR. 451. 451.

* Apamiæ. * Aliis, ut Olimi. Oim. in Act. Arab. Latin.

* Etennorum. * Stephanorum.

* Lysimachiorum.

ANNO CHR. 451. 451.

Πιῶλος Πτολεμαΐδος.

Paulus episcopus * Ptolemaidis civitatis dixit: In omnibus quæ ordinata sunt a sancto & universali concilio & super Dioscoro quondam episcopo, & ego consentio, & alienum eum * judico ab omni episcopali dignitate & ministerio.

Διονύσιος Ἡρακλείας.

Dionysius episcopus * Heracleotenæ civitatis dixit: * Prolatæ sententiæ a sanctissimis & beatissimis archiepiscopis & patribus magnatum & regalium urbium super Dioscoro quondam episcopo, vocato secundo & tertio, & non obedienti, & ego concors efficior, alienum eum existimans ab omni sacerdotali dignitate & ministerio.

Ἰωάνης Ἀλιάδος.

Joannes episcopus civitatis * Aliadæ dixit: Concors & ego efficior sanctis patribus Ieriis & novæ Romæ, & ceteris sanctis patribus, adversus Dioscorum quondam episcopum, & alienum eum existimo ab omni sacerdotali dignitate & ministerio.

Εὐτρόπιος Στρατονικείας.

* Eustathius episcopus Stratonicæ civitatis dixit: Secundum prolatam sententiam a sanctis archiepiscopis & patribus adversus Dioscorum quondam episcopum, * vocatum secundo & tertio, & ego concors eis efficior, & alienum eum existimo ab omni sacerdotali dignitate & ministerio.

Ἰωάνης Ἀμυζόντος.

Joannes episcopus civitatis * Amyzonum dixit: Et ego in omnibus concors efficior his, quæ * super Dioscoro quondam episcopo acta sunt, alienum eum judicans ab omni episcopali dignitate & ministerio.

Ἀθανάσιος Ἐζίζων.

* Athanasius episcopus civitatis * Erizonum dixit: Secundum prolatam sententiam a sanctis patribus adversus Dioscorum quondam episcopum, concors & ego efficior eis, & alienum eum judico a episcopali ministerio contemnentem * vocationes sanctorum patrum.

Δεσπότης Ἀστυ[illegible]

Dionysius [illegible]

[illegible] alienum eum ab episcopali dignitate & ministerio.

A Τυρσκίνος Ἀπολλωνιάδος.

Tyrsinnius episcopus Apolloniadæ civitatis dixit: * Et ego similia sanctissimis & Deo amicissimis archiepiscopis & patribus nostris decerno super damnatione * Dioscori episcopi.

Θεόδωρος Ἀλαβάνδων.

Theodoretus episcopus civitatis Alabandenæ dixit: Et ego similia decerno * beatissimis & sanctissimis archiepiscopis & patribus nostris super damnatione Dioscori quondam episcopi, alienum eum judicans ab omni sacerdotali dignitate & operatione.

Μάκαριος Ἡρακλείας.

Menander episcopus Heracleæ civitatis dixit: B Similia & ego decerno iis, quæ * sancti archiepiscopi & patres nostri super Dioscoro quondam episcopo, alienum eum ab omni sacerdotali dignitate & operatione.

Φλαβιάνος Ἰωσσᾶ.

Flavianus episcopus civitatis * Iassi dixit: Secundum prolatum decretum a sanctissimis archiepiscopis & patribus super Dioscoro quondam episcopo, vocato secundo & tertio, & minime obediente, & ego alienum eum * existimo ab omni sacerdotali dignitate & * operatione.

Ἰωάνης Κνίδου.

Joannes episcopus civitatis * Cnidi dixit: Concors & ego efficior sanctis patribus, & alienum judico Dioscorum quondam * episcopum ab omni sacerdotali dignitate & ministerio.

Κλαύδιος Ἀλικαρνασσοῦ.

Julianus presbyter, * et de agens vices Calandionis episcopi Halicarnassiæ civitatis, dixit: Secundum prolatam judicium sententiam a sanctis archiepiscopis & patribus adversus Dioscorum quondam episcopum, vocatum & secundo & tertio, & minime obedientem; & ego alienum eum existimo ab omni sacerdotali dignitate & minis[illegible]

[illegible] Τυρίου.

[illegible] episcopus * et Tyrali dixit: Ou[illegible] sanctissimis patribus secundum Dei [illegible] Dioscorum Alexandrinæ magnæ [illegible] Alienatus [illegible] super Dioscoro quondam episcopo, vocato secundo & tertio, & omnibus [illegible] omni episcopali ministerio.

VALENTIN NOTÆ.

a Vox ea deest in codice Parisiensi. Dentur etiam in Divionensi, sed addita est supra lineam.

b Divion. & seniores.

c Vox universæ non extat in libro Parisiensi; in Divionensi autem addita est supra lineam.

d Paris. quæcunque sic sustentibus ministerii & sanctæ communioni. Dicunt autem consulta illo modo.

e Paris. Mossynandis pro Mossynum dixit.

f Vetera libri & editiones, Xenocalanus Augustæ provinciæ Euphratesiæ.

g Paris. apostolico vetito fidei.

h Interlocutio libis Episcopi non extat in hoc loco in antiquis libis & editionibus, sed post Natiram. Veteres libri, Paterianus.

i Anonymus Radici. Acceptans * ordinata dignum & satisfactis grada.

k Corb. Nectiras.

l Hanc vocem non agnoscunt veteres exemplaria.

m Divion. & Paris. sanctissimis & beatissimis.

n Idem libri, vocationem.

o Divion. Cypriano.

p Vetera libri & editiones, Archiepiscopi concors & ego efficior & consentio adversus Dioscorum quondam episcopum, & alienum eum.

q Codex Paris. Orien. Corb. Orieffa, Divion. Arisofa; & in margine, al. Oriensis. Meliorem esse editionem Corb. patet ex sequentibus verbis Greci, ubi de Sagoniis. Θεόφιλος Ὀρεοῦ.

r Divion. consentio his quæ super eum gesta sunt. Paris. consentio quæ ab eis gesta sunt.

s Corb. Illiaorum, Divion. Spiteorum, Paris. Sipeorum.

t Paris. super damnationem. Sic etiam in interlocutione sequentis Marciani.

u Paris. Isfanis, Corb. Isfanis, Divion. Cilanis.

v Paris. omnibus quæ decreta sunt super damnatione Dioscori quondam episcopi.

x Veteres libri, Flaviadis.

a Idem libri, Prolemaidis.

b Corb. Aliadoi: Rasiesis lectionem in Divionensi confirmat syllaba ad pedes supra lineam.

c Veteres libri & editiones, Heracleotenæ.

d Paris. secundum prolatam sententiam a sanctissimis, sagaces, dictatum secundo & tertio; & non obedientem.

e Corb. Aliadis, Paris. Aliadæ, Divion. Aliadæ, Corb. Ecclesiasticis.

f Sed hæc verba sequunt integrum Parisiensi sententiam pars interlocutionis, Sententia Dioscori episcopi Calandionis episcopi Halicarnassiæ, Dioscoro quondam episcopo, vocato secundo & tertio, & non obedientem, & ego alienum eum existimo ab omni sacerdotali dignitate & cooperatione.

g Idem libri, Prolemaidis.

h Corb. Aliadoi: Rasiesis lectionem in Divionensi confirmat syllaba ad pedes supra lineam.

i Idem codex, super Dioscorum quondam episcopum.

j Divion. Eusebium; & in margine, al. Eusebium.

k Corb. Aliadis, Divion. Aliadis.

l Corb. Dei amicissimis & sanctissimis.

m Divion. sancti patres & archiepiscopi.

n Vetera libri, existimo omni.

o Divion. existimo; & in margine, al. operatione.

p Divion. Tyrsis. Corb. Aga. Veteres editiones, & in margine, al. Tyre. Veteres editiones, Tyre.

q Paris. alienum eum ab episcopali dignitate & ministerio.

r Divion. Tyrsis. Corb. Aga. Veteres editiones, & in margine, al. Tyre. Veteres editiones, Tyre.

s Corb. Tyre, Paris. Tyrsis, Divion. Tyrsis, & in margine, al. Tyre. Veteres editiones, Tyre.

t Corb. Tyre, Paris. Tyrsis, Divion. Tyrsis, & in margine, al. Tyre. Veteres editiones, Tyre.

u Paris. super Dioscorum quondam episcopum.

v Idem codex, super Dioscorum quondam episcopum.

x Idem libri, existimo.

y Divion. Eusebium; & in margine, al. Eusebium.

z Corb. Aliadis, Divion. Aliadis.

a Divion. super Dioscorum quondam episcopum.

b Idem libri, judico omni.

c Vetera libri, Eriscopatus.

d Nam, quod Isidio deficiunt editiones Romanæ. Legimadum ergo operatione, ut in sequentibus interlocutionibus, operationem pro ministerio, hic habetur sanctorum interlocutionum & etiam plurimum ex sequentibus. Hoc vero lectio quam non notavimus extat in antiquis editionibus & in libris eamdem exarata.

e Vetera libri, Iassiorum.

f Corb. Dei amicissimis & sanctissimis. Divion. sanctissimis & beatissimis.

g Divion. sancti patres & archiepiscopi.

h Vetera libri, existimo omni.

i Divion. existimo; & in margine, al. operatione.

j Corb. Aga. Veteres editiones, & in margine, al. Tyre. Veteres editiones, Tyre.

k Corb. Tyre, Paris. Tyrsis, Divion. Tyrsis, & in margine, al. Tyre. Veteres editiones, Tyre.

l Paris. alienum eum ab episcopali dignitate & ministerio.

Νικοπόλεως Ἀλεξάνδρου· ἐπίσκοπος Νικοπόλεως τῆς ἐπαρχίας, ἐπαρχίας Πιδίας, ἔφη· Κανόνας καὶ ἐγὼ πιστεύω τοῖς πατρικοῖς κανόσι καὶ τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ Νικαίᾳ τῇ πρεσβυτέρᾳ· ἀλλὰ τὸν ἀρχιεπίσκοπον τῆς Ῥώμης Λέοντα, τὸν ἐν τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων ἐπίσκοπον Ἀνατόλιον, τὸν ἐν τῇ ἁγίᾳ τῇ ἐν Ἱεροσολύμοις ἐπίσκοπον Μαξιμιανὸν, τὸν ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ ἐπίσκοπον Διόσκορον, τὸν ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ ἐπίσκοπον Θεοδώρητον, τὸν ἐν τῇ Ἐφέσῳ ἐπίσκοπον Ἰουβενάλιον, τὸν ἐν τῇ Θεσσαλονίκῃ ἐπίσκοπον Ἀνίκητον, τὸν ἐν τῇ Κορίνθῳ ἐπίσκοπον Ἀκάκιον, τὸν ἐν τῇ Ἀθήναις ἐπίσκοπον Ἀνάστασιον, τὸν ἐν τῇ Ἐπιδαύρῳ ἐπίσκοπον Ἀνάστασιον, τὸν ἐν τῇ Ἐφεσί

ante excellentissimos judices & facratissimum senatum obtenim est, & sicut diversæ * acculationes a diversis * hodie factæ ostendunt. Unde & ego petentia tantum facere, decreto nudum eum esse ab omni facerdotali * dignitate,

Ἡρώδας Ἐλαιτῶν.

* Iliatis episcopus ! Eliatanæ civitatis dixit ; § Justa prolatam formam a sanctis canonibus, contra fe Dioscorus Alexandrinæ civitatis quondam episcopus, super his quæ ab eo perpetrata sunt in sanctæ memoriæ episcopo Flaviano, audiat Domini per meam parvitatem vocem : *In quo judicio judicaveris, * judicabimini*, Projectus est igitur a sancto & universali hac concilio, cui & ego concors effico.

Εὐστάθιος Πετηνῶν.

Hesperius episcopus ! Pitanensis dixit : Justæ sanctis patribus judicantibus secundum sanctas regulas super damnatione Dioscori * Alexandrinæ urbis quondam episcopi, alieno eum & ego cum omnibus ab omni ecclesiastico ministerio,

Κόϊντος Φωκίων.

§ Quintus episcopus Phocæa civitatis dixit : Justæ & sanctæ a sanctis patribus * determinata super damnatione Dioscori quondam episcopi consentio.

Εὐσέβιος Δοκιμίου.

* Eusebius episcopus Docimeorum dixit : Dioscorum quondam Alexandrinorum episcopum damnatum regulariter a sanctis & beatissimis patribus, alienum esse & ipse existimo ab omni facerdotali conseqnentia.

Μακάριος Νικόης.

Μακάριος episcopus * Nyssenus ! Lycia dixit ; Justum fum & ego damnatione, quæ a sanctis patribus promulgata est super damnatione Dioscori Alexandrinorum quondam episcopi, & alieno eum ab omni ! facerdotali dignitate.

Πλάτων Ἱσσοῦνῶν.

* Zenus episcopus Junopolitanus dixit : His quæ apostolica fede & sanctum concilium in Chalcedona congregatum terminavit adversus Dioscorum Alexandrinorum quondam episcopum, * & ego consentio.

Πλάτων Μαρδιάμου.

Paulus episcopus * Mariannæ civitatis dixit : Omnibus sanctis patribus consentio, & condem-

ANNO CHRISTI 451.

ano Dioscorum quondam episcopum, & alieno eum ab omni facerdotali ministerio.

Ἐπίσκοπος Σαρακηνῶν.

* * Eustathius episcopus gentis Saracnorum dixit : Omnibus quæ placita sunt sanctis regulis & sanctis patribus consentio,

Θεόδοτος Πεσσῶν.

Thalassius episcopus ! Pariii civitatis dixit : Quæ a sanctis synodo justæ definita sunt adversus Dioscorum Alexandrinorum quondam episcopum, & ego decreto, & alienum eum judico ab * omni episcopali dignitate.

Ἀλκιμάτος Ἥρας.

** Athanasius episcopus * ** Pari insulæ dixit : * Justis, Consentio omnibus, quæ sanctæ placuerunt concilio super damnatione Dioscori Alexandrinæ magnæ civitatis quondam episcopi, & alienum eum judico ab omni episcopali dignitate,

Οὐρανίου Ἐμέσσης.

* Uranius episcopus ! Emissenus dixit : Eadem & ego, quæ sancti patres, decerno de Dioscoro Alexandrinorum quondam episcopo, & volo eum alienum esse ab omni episcopali ministerio.

Δαμιανὸς Σιδώνος.

Damianus episcopus civitatis * Sidoniorum dixit : Hæc eadem & ego quæ & sanctæ synodus, decerno, & judico Dioscorum Alexandrinorum quondam episcopum alienum esse * ab omni facerdotali ministerio.

Νῶε Κυρῆς.

** Noe episcopus * Cyrhaestelli dixit : Ergo concordi fum in omnibus, quæ placita sunt facto concilio super damnatione Dioscori Alexandrinæ magnæ civitatis quondam episcopi.

Θεόφιλος * Ἠπείρου.

Paulus presbyter, agens vices * Timoothei Imperii episcopi * * Himeorum civitatis, dixit : Dioscorus aliquando Alexandrinæ civitatis episcopus, * * ipsum concilium condemnans, * * anathemate fe a facerdotali dignitate. Unde & ego talia accipiens a * ** Dei amantissimo Imperio episcopo mandata, concorc efficio * ** sanctissimis & Deo amicissimis episcopis, qui justum & super eo proferuerunt sententiam.

Πολυκλείτος Ἐπιφανείας

Polychronius episcopus Epiphaniæ civitatis dixit :

* Justis.

* Imperii.

* Justis.

* Justum & sanctum.

* Sancto & Deo amicissimis episcopis.

* Sancto & Deo amicissimis episcop

tis episcopum, & * alieno eum ab omni facerdotali dignitate & episcopali ministerio.

Ἑρμείας Ἀβύδων.

Hermias episcopus Abydi sanctæ ecclesiæ dixit: Concors efficior sanctis patribus super damnatione Dioscori Alexandriæ quondam episcopi, & alienum eum esse judico ab omni ecclesiastico ministerio.

Τιμόθεος Ἀκμωνίας.

Gennadius episcopus civitatis b Acmonorum Phrygiæ Pacatianæ dixit: c Concors efficior sanctis patribus, d & sancto magnoque concilio, super damnatione Dioscori Alexandriæ magnæ civitatis quondam episcopi, & alienum eum e esse judico ab omni ecclesiastico ministerio.

Εὐλάλιος Πισσῆς.

Eulalius episcopus f Pionitanorum civitatis provinciæ Hellesponti, dixit: g Secundum ea quæ determinata sunt a sanctis patribus, consentio, & alienum judico ab omni facerdotali ministerio Dioscorum Alexandriæ magnæ civitatis quondam episcopum.

Θεοτίβιος Δύλων.

Theotibius episcopus Illi h Hellesponti dixit: His quæ determinata sunt adversus Dioscorum Alexandriæ magnæ civitatis quondam episcopum a sancto & universali concilio, concors efficior, & alienum eum esse judico ab omni facerdotali ministerio.

Πίστος Τρωάδων.

Pionius episcopus civitatis i Troadis dixit: Omnibus quæ definita sunt a sanctis patribus adversus Dioscorum quondam Alexandriæ magnæ civitatis episcopum, consentio, alienum eum esse existimans k ab episcopali honore, & omni facerdotali ministerio.

Στέφανος Πισιδιωτῶν.

Stephanus episcopus civitatis l Pisidiorum dixit: His quæ determinata sunt a sanctissimis patribus m super Dioscoro Alexandrinorum quondam episcopo, consentio, & alienum eum judico ab omni facerdotali ministerio.

Καλλίνικος Ἀπαμείας.

Callinicus episcopus Apamiæ dixit: Tribus vocationibus a sancto & universali concilio regulariter factis inobediens Dioscorus, ipsum n alienum a facerdotali dignitate oblatum, regulis contraria perpetrans. Igitur & ego hæc sequens sententiam tam Romani sanctissimi archiepiscopi Leonis, o quem adversus eum protulit per eos qui ab eo directi sunt, quam etiam & magnæ Constantinopolitanæ civitatis sanctissimi archiepiscopi Anatolii, & Antiochiæ, p hæc eadem de eo decerno.

Ῥωμανὸς Εὐδοξιόπολεως.

Romanus episcopus Eudoxiopolis Thraciæ dixit: Sequens fidem & decretum sanctorum patrum, Dioscorum alienum judicavi ab omni ministerio facerdotali, & ecclesiastica dignitate.

Ἀνδρέας Σκυθῶν.

Andreas episcopus civitatis q Scythorum, r provinciæ Lydiæ, dixit: s Hæc eadem ego pateor, & consentio u factæ damnationi super Dioscorum a * sanctissimo & universali concilio, & alienum eum v facio ab omni facerdotali ministerio, & episcopali dignitate.

Σωφρόνιος Κωνσταντίας.

Sophronius episcopus Constantiæ civitatis dixit: Consentio his quæ a * sanctissimis & Deiamantissimis archiepiscopis definita sunt, insuper etiam & a * * confidentibus eis sanctissimi patris, adversus Dioscorum Alexandriæ magnæ civitatis quondam episcopum, decernent eum alienum esse ab omni facerdotali dignitate & ministerio.

Ὁμόλαβος Φιλιππουπόλεως.

Homilla episcopus * Philippopolitanus, provinciæ Arabiæ, dixit: Consentio his quæ legitimæ & juste a sancto & universali concilio adversus Dioscorum Alexandriæ magnæ civitatis quondam episcopum facta sunt, & alienum eum judico ab omni ecclesiastico ministerio.

Παῦλος Ἀρκῆς.

Paulus episcopus * Arcadensis dixit: Dioscorus Alexandriæ magnæ civitatis quondam episcopus, offensus est, quia mala compositio conscientiæ, * * vocatus a vetera hac sancta & universali synodo, * * in Dei amantissimum hoc concilium adverse minime voluit, & de his quæ ei criminaliter ingerebantur, satisfacere. Unde legitime adversus eum facta damnatione a sanctis patribus, & ipse concors fuit, * alienum eum ab omni facerdotali dignitate & ministerio!

Τιμόθεος Βελκαῖων.

Timotheus episcopus * Balaneorum dixit: Et mea concors conflitutæ est pavitas protinam canonicæ interlocutionis adversus Dioscorum Alexandriæ magnæ civitatis quondam episcopum a sancto hac & universali concilio, & alienum eum esse existimo ab omni facerdotali dignitate & ministerio.

Θεόδοτος Ναζιανζῆ.

Theodotius episcopus * Nazianzenus, provincia Cappadociæ secundæ, dixit: Concors efficior a sanctis patribus * in damnationem profatam adversus Dioscorum Alexandriæ magnæ civitatis quondam episcopum, & alienum eum esse judico ab omni facerdotali ministerio & episcopali dignitate.

Ἀγεσίλαος Κολωνείας.

Aristomachus episcopus Coloniæ, provinciæ Cappadociæ secundæ, dixit: Similia sanctis patribus & regulis quis sapiens & judicans, alienum esse cognosco Dioscorum ab omni facerdotali ministerio.

Πέτρος Γαβάλων.

Petrus episcopus * Gabalenus * Syriæ dixit: Consentio omnibus quæ definita sunt a sancto & universali concilio super damnatione Dioscori Alexandriæ magnæ civitatis quondam episcopi, & alienum eum judico ab omni facerdotali ministerio.

Ῥηγῖνος Βεδίων.

Rufinus episcopus * Briluenus dixit: Consentio & ego damnationi Dioscori Alexandriæ magnæ civitatis quondam episcopi, sicut & sancta & universalis synodus * determinavit, & alienum eum judico ab omni facerdotali ministerio.

Ὀλύμπιος Σιδωνίων.

Olympius episcopus * Sicopolitanus dixit: Consentio sanctis patribus super damnatione Dioscori Alexandriæ magnæ civitatis quondam episcopi, & alienum eum esse judico ab omni facerdotali ministerio.

Εὐφράτης Ἐλευθερίας.

Euphrates episcopus * Eleutheriæ civitatis dixit: Consentio sanctis patribus super damnatione Dioscori Alexandriæ magnæ civitatis quondam episcopi, & alienum eum esse judico ab omni facerdotali ministerio.

Κάϊσμος Μαρκελλίου.

Cæsmus episcopus Metropolitanus similiter dixit.

Ἰωάννης Καῖρης.

* Joannes episcopus * Cariensis dixit: Hæc eadem, quæ [illegible] sancta & universali synodo [illegible] & alienum eum judico ab omni facerdotali ministerio.

Ἀβράμιος Κίστης Κρήτης.

Abramius episcopus * Cassteicrensis dixit: Hæc eadem, quæ & sancti patres, adversus Dioscorum Alexandrinorum quondam episcopum decerno, & alieno eum ab omni ecclesiastico ministerio.

Δημήτριος * Λαπίτης.

Demetrius episcopus civitatis * * Lappæ dixit: Consentio sanctis patribus super damnatione Dioscori Alexandrinorum quondam episcopi, & alienum eum esse judico ab omni facerdotali ministerio.

Βιβλίανδρος Νέας πόλεως.

* Balsonas episcopus * Neapolitanus dixit: Concors efficior * professionibus sanctorum patrum super damnatione Dioscori Alexandrinorum * magnæ civitatis quondam episcopi, alienum eum existimans ab omni facerdotali & ecclesiastico ministerio.

Μαυῆνος Βριλλαῖα.

Mauinius episcopus * Briluenus dixit: Concors & ego efficior super damnatione Dioscori * magnæ Alexandrinorum civitatis quondam episcopi, & alienum eum esse judico ab omni facerdotali & ecclesiastico ministerio.

* Ἀντίοχος Σωστῆς.

* Antiochus episcopus Sinopensis dixit: His quæ legitime & juste & regulariter definita sunt * a sanctissimo & beatissimo archiepiscopo Romano Leone, * & a sanctissimo archiepiscopo regiæ civitatis Anatolio, * super Dioscoro Alexandriæ magnæ civitatis quondam episcopo, & ipse concors efficior, * b alienans eum ab omni facerdotali ministerio.

Ἐλπίδιος Ἀνδρίων.

Elpidius presbyter, c agens vices * Dei amantissimi episcopi Parali * Andrapensis, dixit: His quæ legitime ab archiepiscopis & ab universali concilio adversus Dioscorum Alexandrinæ magnæ civitatis quondam episcopum decreta sunt, concors efficior.

Ἀθήναιος Κυκλάδων.

Euphronius presbyter, verba faciens pro * Domino reverendissimo episcopo [illegible] Cycladum, d in [illegible] profatæ a sancto hac & universali concilio adversus Dioscorum Alexandrinæ magnæ civitatis quondam episcopum sententiæ consentio & con-

ANNO CHRISTI CCCLXXXI.

* Λάρισσα. * Lapsi.

* Βιβλίανδρος. * Balsonas.

* ut. Lino. * Briluenus.

* Ἀντίοχος. * Antiochus.

ANNO CHRISTI CCCLXXXI. Certonia.

SALUZII NOTÆ.

a Vetustes libri & editiones, *ad damnationem.* b Divion. *Gabbalanus*, Corb. *Gabbalonus*, Parif. *Gabbalonus ebulitanis.* c Hæc vox addita est ab editoribus Romanis. Non extat enim in cuiquam editionum, neque in vetustis codicibus mss. *Sententia.* d Parif. *Bebrodus.* e Parif. *Bebrodus.* f Parif. & Divion. *termonensis.* g Idem codex, *Secundissima ebulitanis.* h Hæc omnes libri & editiones habent *Euphratem.* Non video tamen quomodo quæ novit Romanus et mutarent. Major eam elegantia non ab eit lectione quæ codice *Euphrates*, quam in alia.

i Vetustæ editiones & codex Corb. *Alonbonna.* Divionensis: *Alonbonnus dixit.* k Hæc omnes vetustæ editiones Romani addidimus, *familiam dixit.* l Vetustæ editiones Romani addidimus, *familiam dixit.* m Corb. *Marcellinus* (Corb. *Marcellinus*) *minus & ab eis* [illegible]. Quod significat nonnus & interlocutionem Cyprianæ dicitur in hoc loco. Sane in Parisiensi neque nomen ejus apparet, neque interlocutio. Non existitio in codice Accumentesiano & in alio Graco hæc tantum scripta fuisse quæ non magnum ex codicibus Corb. & Divion. dicere Rufinus his verba. *Mer-* Divion. *in Accumentesii codice non est; & in alio Graco hæc solum habet, & ab eis sanctissimo archiepiscopo Romano.* n Accumentesii Rufini. *Ipse non dicit in Accumentesii.* Vide infra in editione diversa, ubi tamen ille Joannes non vocatur Episcopus Cariensis, sed Thomodiopolitanus.

i Codices Corb. & Divion. & vetustæ editiones, *Cerrofi.* p Corb. & Divion. *indicio omni.* q In codice Parisiensi scriptum est, *Cirrosis sapiens.* Quod existit ita ab editoribus & Dionysiano *ceffet Cirrosis.* Male in Divionensi, *Cerrosis.*

r Corb. *Lapsi*, Divion. *Lapsi*, Parif. *Lamfasis.* s Corb. & Divion. *Bebrodus*, Parif. *Bebrofides.*

t Parif. *Bepresiniæ civitatis.* u Divion. *confessionibus* & in margine, *ut professionibus.*

v Hæc deinceps in codice Divionensi. Pulsa lege quindam. x Parif. *Bebrodus.*

y Idem codex, *magnæ Alexandrinæ civitatis.* z Divion codex: *Quæ & legitime & regulariter & juste.*

a Antonius Rufinus, *Acumentesii. Dei amantissimi & sanctissimi.* b Parif. *ab omni facerdotali non alienans ministerio.* c Ita deinceps in codice Divionensi. Corbionensis habet *Dei amantissimi*, Parif. *reverentissimi.* d Divion. & Corb. *Andrapensis*, Parif. *Andrapsus civitatis.*

e Corb. *Domnos Dei amantissimi.* f Corb. *Cunsfiorum*, Divion. *Conservum*, Parif. *Cursiuna civitatis.* Non aurum in exemplari ex quo sumpsus est codex Corb. scriptum fuisse *Conservum* aut aliquid simile. Fudea enim Rufinus hæc adnumulitet in codice Accumentesii legi *Cunsfiorum*, & eadem latitio fuisset in textu.

ACTIO VERTIA. & concordo, alitunus eum ab omni facerdotali A ministerio & dignitate.

Ἀποστολικὰ Δόγματα.

Elpidius presbyter, agens ⁿ vices reverendissimi ᵇ Antoniani episcopi ᶜ Amisenorum, dixit: Legitime & regulariter ᵈ a sanctissimis archiepiscopis, ᵉ & a sanctis & universali concilio adversus Dioscorum Alexandrinum magnæ civitatis quondam episcopum prolatæ sententiæ & ipse concors efficior.

Θεόδωρος Κλαυδιουπόλεως.

Theodorus episcopus ᶠ Claudiopolitanus, provinciæ Isauriæ, dixit: Consentio iis quæ jubet decretis sunt a sanctissimo archiepiscopo regiæ urbis Romæ Leone per Pachasinum & Lucentium B Dei amantissimos episcopos, & Bonifacium ᵍ religiosissimum presbyterum, vicarios ejusdem ʰ beatissimi archiepiscopi Leonis, & a sanctissimo archiepiscopo regiæ urbis novæ Romæ Constantinopolitani Anatolio, & ab omni sancta synodo, super Dioscoro Alexandrinæ sanctæ ecclesiæ quondam episcopo, probans eum alienum esse ab episcopatus dignitate.

Οἱ πάντες εἰρηνῇ τῇ Θεοῦ τελείαν τὴν διατάλασσαν Κωνσταντινούπολιν Ἀνατόλιε διεκήρυξαν.

ⁱ Omnes pacem cum Dei omnipotentissimus Anatolius episcopus dixit.

Καὶ μὴ τὸ διαλαλήσαι πάντας τοῖς ὀσωτάτοις C ἐκτεκόσιοι, ὑπέγραψα ὅτι.

Et cum omnes sanctissimi episcopi interlocuti fuissent, subscripserunt in hunc modum.

ΑΙ ΥΠΟΓΡΑΦΑΙ.

SUBSCRIPTIONES.

Παγκάσιος ἐπίσκοπος Λιβυβαίων τῆς Σικελικῆς ἐπαρχίας, ὑπέγραψα τὸν τόμον τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς μεγάλης Ῥώμης Λέοντος. * ὅ ἐστιν ἀμα τῇ ἁγιωτάτῃ συνόδῳ ἐπὶ τῇ καθαιρέσει Διοσκόρου, ὁμῶ ὑπέγραψα.

* ἰρίτης

D Paschasinus, episcopus ecclesiæ Libybitanæ, provinciæ Siciliæ, * vice beatissimi atque apostolici universalis ecclesiæ papæ urbis Romæ Leonis sanctæ synodo præsidens, in Dioscori damnatione consensi universalis concilii subscripsi.

Δεκέδοσιος ἐπίσκοπος Ἐρκυλιάνων, ᾧ κύριος ἐγώ τὸν τόπον τῆς ἀποστολικῆς θρόνου τῆς μεγάλης Ῥώμης Λέοντος, ἅμα τῇ ἁγιωτάτῃ σύνοδῳ ἐπὶ τῇ καθαιρέσει Διοσκόρου, ὑπέγραψα.

* vicem locum tenens beatissimi archiepiscopi magnæ Romæ Leonis, simul cum sanctissima synodo in Dioscori damnatione, subscripsi.

ANNO CRISTI. 451. Hilarius

E Lucentius episcopus * Eculanæ ecclesiæ, & ipse vicem gerens apostolicæ sedis magnæ Romæ Leonis, simul cum sanctissima synodo in damnatione Dioscori definiens, subscripsi.

Βονιφάτιος πρεσβύτερος ᾧ κύριος ἐθελῶ τὸν ἐκκλησίας τῆς ἀρχιεπισκόπου μεγάλης Ῥώμης, ὡ αὐτὸς ὁμοίως ἐπέχων τὸν τόπον τῆ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος, τῆ τιμῆ ᾧ κατεκρινάτε ἅμα, ᾧ κύριος ἐθελῶ ἐκκλησίᾳ τῆ πάπα Λέοντος, ἐπὶ τῆ καθαιρέσει Διοσκόρου, ὁρίσας ὑπέγραψα.

F Celius Bonifacius presbyter & legatus sanctæ ecclesiæ antiquæ & magnæ Romæ, & ipse similiter locum tenens sanctissimi archiepiscopi Leonis, simul cum honorabili, & beatissima atque apostolica ecclesia papæ Leonis, in damnatione Dioscori definiens, subscripsi.

Ἀνατόλιος ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, ὁρίσας ἅμα τῇ ἁγιωτάτῃ ἐπὶ τῇ καθαιρέσει Διοσκόρου, ὑπέγραψα.

G Anatolius archiepiscopus Constantinopolis novæ Romæ, definiens pariter cum sancta synodo in damnatione Dioscori, subscripsi.

Μάξιμος ἐπίσκοπος τῆς μεγάλης πόλεως Ἀντιοχείας, ὁρίσας ἅμα τῇ συνόδῳ ἐπὶ τῇ καθαιρέσει Διοσκόρου, ὑπέγραψα.

H Maximus episcopus magnæ civitatis Antiochiæ, definiens simul cum sancta synodo in damnatione Dioscori, subscripsi.

Κωνσταντῖνος ἐπίσκοπος Ἡρακλείας, ἐπέχων τὸν τόπον τῆ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς Θεσσαλονίκης Ἀνατασίου, ὁρίσας ἅμα τῇ ἁγιωτάτῃ σύνοδῳ ἐπὶ τῇ καθαιρέσει Διοσκόρου, ὑπέγραψα.

Constantinus episcopus Heracleæ Macedoniæ, gerens vicem Anatasii sanctissimi archiepiscopi Thessalonicensis, definiens simul cum sancta synodo in damnatione Dioscori, subscripsi.

Καὶ οἱ λοιποὶ πάντες, τῇ αὐτῇ γνώμῃ ἐφίσταμεν, ὑπέγραψαν.

I Et reliqui omnes eodem ordine & serie definitiones subscripserunt.

Στέφανος Ἐφέσου.

Stephanus episcopus metropolitanus Ephesi subscripsi.

Διογένης Κυζίκου.

Diogenes episcopus metropolitanus Cyzici subscripsi.

(Lucianus episcopus Byzæ, pro Cyriaco reverendissimo episcopo Heracleæ Thraciæ, subscripsi. Iuva-

ANNO CRISTI. 451. Ἰουλιανὸς τῆς Κῶν ἐπίσκοπος, ᾧ κύριος ἐθελῶ τὸν ἀποστολικὸν θρόνον, ὅ ἐν ἐξῆς.

A Julianus minimus episcopus Coenis, & legatus ecclesiæ Romanæ, definiens subscripsi.

apostolica sedes

Πέτρος Κορίνθου.

Petrus episcopus Corinthi, provinciæ Achaiæ, subscripsi.

Ἰωάννης Σεβαστείας.

Joannes episcopus Sebastiæ metropolis, subscripsi.

Σέλευκος Ἀμασείας.

Seleucus episcopus Amasiæ, subscripsi.

Κωνσταντῖνος Μιτυλήνης.

Constantinus episcopus Melitenæ metropolis, subscripsi.

Πατρίκιος Τυάνων.

Patricius episcopus Tyanæ, subscripsi.

Θεόδωρος Ταρσῶν.

Theodorus episcopus Tarsensis metropolis, subscripsi.

Θεόδωρος Δαμασκοῦ.

B * Theodorus episcopus civitatis Damascenæ, subscripsi.

Πέτρος Γαζῆς.

Petrus episcopus Gangrenæ civitatis, subscripsi.

Βασίλειος Τραϊανουπόλεως.

Basilius episcopus metropolitanus Trajanopolitanæ civitatis, subscripsi.

Ἐλευθέριος Καλχηδόνος.

Eleutherius episcopus Chalcedonensis, subscripsi.

Βασίλειος Σελευκείας Ἰσαυρίας.

Basilius episcopus Seleuciæ Isauriæ, subscripsi.

Ἀμφιλόχιος Σίδης.

Amphilochius episcopus metropolitanus Sidenæ civitatis, provinciæ Pamphyliæ, subscripsi.

Κύρος Ἀναζάρβου.

Cyrus episcopus Anazarbeni metropolis, subscripsi.

Καλόγηρος Κλαυδιουπόλεως.

Calogerus episcopus metropolitanus Claudiopolitanæ civitatis, subscripsi.

Εὐφράνορ Νικοπόλεως.

Euphranor episcopus Nicopolitanus metropolis, subscripsi.

Ῥωμανὸς Μυρέων μητροπόλεως.

Romanus episcopus Myrenæ metropolis, subscripsi.

Κωνσταντῖνος Βόστρων.

Constantinus episcopus metropolitanus Bostrenæ civitatis subscripsi.

Φραγκίων Φιλιππουπόλεως.

Francion episcopus metropolitanus Philippopolis civitatis, subscripsi.

Μελέτιος Λαοδικείας.

Meletius episcopus Laricæ, & faciens sermonem pro Domno episcopo Apameæ Syriæ, subscripsi.

Στέφανος Ἱερᾶς πόλεως.

Stephanus episcopus Hierapolis, subscripsi.

Φλωρέντιος Σάρδεων.

Florentius episcopus metropolitanus Sardeæ civitatis, provinciæ Lydiæ, subscripsi.

Πέρδικος Ἀπαμείας Συρίας.

Pergamius episcopus metropolitanus Antiochenæ civitatis, provinciæ Pisidiæ, subscripsi.

Νικήτας Λεοδικείας.

Nicetas episcopus Laodicæ metropolis, subscripsi.

Ὀνησίφορος episcopus Laodicæ metropolis, subscripsi.

Ὀνησίφορος Ἰκονίου.

Onesiphorus episcopus Iconii metropolis, subscripsi.

Λουκᾶς Δυρραχίου.

Lucas episcopus Dyrrachenæ civitatis, metropolitanus provinciæ novæ Epiri, subscripsi.

Ἐπιφάνιος Πέργης.

Epiphanius episcopus metropolitanus Pergensis civitatis, provinciæ Pamphyliæ, subscripsi.

Μαρτινιανὸς Συνάδων.

Martinianus episcopus Synadæ, subscripsi.

Φώτιος Τύρου.

Photius episcopus metropolitanus Tyri, subscripsi.

Νόννος Ἐδέσσης.

Nonnus episcopus civitatis Edessæ, subscripsi.

Σεβαστιανὸς Βηρρόης.

Sebastianus episcopus Beroeensis, subscripsi.

Ἰωάννης * ἀρκῶν Ἀρμενίας.

* Nonnus Ant. L.

Joannes episcopus Nicopolis Armeniæ primæ, subscripsi.

Ἀξιόμαχος Κολωνείας.

Axiomachus episcopus civitatis Coloniæ, subscripsi.

Ἰωάννης Γερμανικίας.

Joannes episcopus Germanicæ, subscripsi.

Κυρῆνος Σεβαστοπόλεως.

Cyrenus episcopus Sebastopolis civitatis, subscripsi.

Ἀκάκιος Ἀριαραθείας.

C Acacius episcopus Ariarathiæ civitatis, subscripsi.

* Ἡράκλειος Κομάνων.

Heraclius episcopus civitatis Comanorum, subscripsi.

Συμέων Ἀμίδης.

Symeon episcopus Amidæ metropolis, subscripsi.

* Γρατιανὸς Ἀρκαδίας.

Gratianus episcopus Cerasuntiensis, subscripsi.

Ἀτάβιος Τραπεζοῦντος.

Atarbius episcopus Trapezuntis, subscripsi.

Ἀγάπιος Κοτυαείων.

Agapius episcopus metropolitanus Nicopolitanæ civitatis veteris Epiri, subscripsi.

Φίλιππος Ἀθάμων.

Philippus episcopus civitatis Adamo, subscripsi.

Θαλάσσιος Πάρων.

Thalassius episcopus civitatis Pari, subscripsi.

Θεόκτιστος Βερροίας.

Theoctistus episcopus civitatis Bertheoenis, subscripsi.

Γεώργιος Τελμισσέων.

Georgius episcopus Seleuciæ Syriæ, subscripsi.

Τιμόθεος Βαλανέων.

Timotheus episcopus Balaneorum, subscripsi.

Σωφρόνιος Κωνσταντίας.

Sophronius episcopus civitatis Constantiæ, subscripsi.

Ἀλέξανδρος Σιβαστῆς.

Alexander episcopus Sebastæ Ciliciæ, subscripsi.

Μάρκος Ἀρεθούσης.

Marcus episcopus Arethusæ civitatis, subscripsi.

Θεόδοτος Ναζιανζοῦ.

Theodotus episcopus Nazianzenus, subscripsi.

Ὑπάτιος Ζεφυρίου.

Hypatius episcopus civitatis Zephyrii, subscripsi.

Θεόδωρος Κλαυδιουπόλεως.

* Theodorus episcopus Claudiopolitanus, subscripsi.

Ὀλύμπιος

a Ita codices Paris. & Divionensis. As Cochleanis vides *Deo amicissimi*.

b Coch. & Divion. *Antonii*, Paris. *Antoniocodice Apostolorum scriptum est Amisenorum*. Parisiensis & Divionensis habent *Amisenorum*.

c Paris. *ex Amisenorum*. e Idem codex, *Claudiopolitanus*.

d Coch. *Deo amicissimi*, alii *beatissimi*. g Coch. *Deo amicissimi*, ceteri *reverendissimum*.

h Idem codex Coch. *Deo amicissimi*. i Hæc non habentur in antiquis exemplaribus, neque in antiquis editionibus. Ex quo colligi potest illa non pertinere ad hanc gesta. Re autem vera, ut ego quidem arbitror, ab aliquo veteris Græci cujusdam pontificum temporum: quam cum editores Romani invenissent in Græcis exemplaribus, in editione sua expediunt. Videtur autem omnino delenda. Rarium jidem in pagina sequenti ab polutorum, quæ nonquam antiquis libris reperiuntur neque in antiquis editionibus: *Et reliqui omnes eodem ordine et serie definitionem subscriptiones*. Deinde caja sunt, cum videamus defenpta ex quodam codice in quo priores tantum subscriptiones extabant usque ad Cyriaccum episcopum Heracleæ.

k Antoninus Radici discord. *In sha interlocuerunt Latine sunt in ecclesiæ*.

l *Provinciæ Siciliæ*. Ita non extare in libris nostris, neque in antiquis editionibus ut Coch. habent. Mellus in Divion. & Paris. *et vicariis*. o Pro ista hac nunum habentur et *cunctis* codicibus *Antonius episcopus assiluane civitatis aut Ecclesiæ similiter*. Sic etiam ceteræ vetustæ editiones.

m Coch. codex Coch. *Deo amicissimi*.

n Idem codex: *Maximus episcopus Antiochenus magnæ civitatis similiter subscripsi*. Divion. & Coch. *Maximus episcopus Antiochenus similiter*.

p Paris. *Anatolius episcopus Constantinopolitanus urbis novæ Romæ similiter*.

q Idem codex: *Maximus episcopus Antiochenus magnæ civitatis similiter subscripsi*. Divion. & Coch. *Maximus episcopus Antiochenus similiter*.

ACTIO TERTIA.

Ὀυράνιος Ἐμέσης.
Uranius episcopus Emesenæ civitatis, subscripsi.

* Ἰφικλῆς. Λακιανὸς * Ἰφι.
Lacianus episcopus * Ipsinorum civitatis, subscripsi.

Ἰουλιανὸς Ῥώτης.
Julianus episcopus civitatis Rhosi, subscripsi.

Εὐσέβιος Δοκιμίων.
Eusbeius episcopus civitatis Docimiorum, subscripsi.

Θεόδωρος Αὐγούστου.
Theodorus episcopus Augustæ, subscripsi.

Ἐπίκτητος Διοκλητιανουπόλεως.
Epictetus episcopus Diocletianopolitanæ civitatis, subscripsi.

Πολυχρόνιος Ἐπιφανείας.
Polychronius episcopus Epiphaniæ, subscripsi.

Εὐβόλιος Ζάρμεικτος.
* Εὐοῖτιος * Evoitius episcopus Zeugmatis, subscripsi.

Παῦλος Πτολεμαΐδος.
Paulus episcopus Ptolemaïdæ, subscripsi.

Τρύφων Χίου.
Tryphon episcopus insulæ Chii, subscripsi.

Ἰωάννης Ῥόδου.
Joannes episcopus metropolitanus insulæ Rhodi, subscripsi.

Βασίλειος Νικαδίας.
Basilius episcopus civitatis Nacoliæ, subscripsi.

Παῦλος Μαξιμίας.
Paulus episcopus Maximenæ civitatis, subscripsi.

Ἀντίοχος Σπάτης.
* Ἀντιόχειος * Antiochus episcopus civitatis Sinopæ, subscripsi.

Ἀναστασιόπολις Τόρμ.
Ἀριαρμωνίας * Τόμ. Ariarmonias episcopus civitatis * Tom, subscripsi.

Ζωσίμος Τελμισσέων.
Zenodotus episcopus Telmissenæ civitatis, subscripsi.

Ῥηνὸς Ἰωνόπολις.
* Ἰονοπολίτης. Rhenus episcopus * Junopoleos, subscripsi.

Κρεσκεντιανὸς Ἀφροδισιάδος.
Crescentianus episcopus metropolitanus Aphrodisiadæ civitatis, subscripsi.

Χρίστος * Μάλλου.
Χαρυβίου episcopus civitatis Malli, subscripsi.

Καλλίνικος Ἀπαμείας.
Callinicus episcopus Apamenæ, subscripsi.

Ἰδίμιος Κεσίνου.
Indimus episcopus Cazini civitatis, subscripsi.

Ῥῆτιος Ἐλευθέρων.
* Κίμινα ὁ. Ἐλευθεροῦπολις. * Mirus episcopus Eulandienæ civitatis, subscripsi.

Κάϊμος Μαρκελλόπολις.
Cajomas episcopus Marcopolitanæ civitatis, subscripsi.

Ἰωάννης Καρῴου.
Joannes episcopus Carthenæ civitatis, subscripsi.

Ἀβραάμιος Κρανείας.
* Κιρκεσσία. Abraamius episcopus * Circesiensis, subscripsi.

Εὐτίβιος Κλαζομενῶν.
Eutibius episcopus Clazomenæ civitatis, subscripsi.

Μάξιμος Ἀνιότων.
Maximus episcopus Aniotenæ civitatis, subscripsi.

Ἀλέξανδρος Σμύρνης.
Alexandrius episcopus Smyrnæ, subscripsi.

A Λεόντιος Μαγνησίας.
Leontius episcopus Magnesiæ, subscripsi.

Ἡρότεκνος Μυρρίνου.
Proterius episcopus civitatis Myrrhinæ, subscripsi.

Μέωνος Νύσσης.
Meonius episcopus Nyssenæ civitatis, subscripsi.

Μαρκελλῖνος Μητροπόλεως.
Marcellinus episcopus Metropolis civitatis, subscripsi.

Ἡσαΐας Ἐλαιτῶν.
Isaias episcopus Elaitanæ civitatis, subscripsi.

B Κύϊντος Φωκαίας.
Quintus episcopus Phocienfis, subscripsi.

Ἑσπέριος Ἱερπίνης.
Hesperius episcopus Pitanæ civitatis, subscripsi.

Θεόπιστος Τυρείας.
Theotecius episcopus civitatis Tyrei, subscripsi.

Βασσοῦς Νέας πόλεως.
* Βασσιανὸς Νεαπολίτης. * Bassianus episcopus Neapolitanæ civitatis, subscripsi.

Παῦλος * Φιλομελίου.
Paulus episcopus Philomeliensis, subscripsi. * Ἀμμίου.

Παῦλος Τεκτόλεως.
Paulus episcopus Tripolitanæ civitatis, subscripsi.

C Κύρος Σπωσθῶν.
Cy episcopus civitatis Sinisindi, subscripsi.

Ὀλύμπιος Θεοδοσιοπόλεως.
Olympius episcopus Theodosiopolitanus, subscripsi.

Φροντισκὼν Σαγαλλασσοῦ.
* Φοντεϊανὸς. * Fontesianus episcopus Sagafalleræ civitatis, subscripsi.

Κοσσίνος Ἱερακωμηρείας.
Cossinus episcopus Hierocæsaræn, provinciæ Lydiæ, subscripsi.

Παῦλος Ἀπαμείας.
Paulinus episcopus Apamenæ civitatis Pisidiæ, subscripsi.

D Σάββας Πάλτης.
Sabbas episcopus Palteræ civitatis, subscripsi.

Εὐδόξιος Χάμαντος.
Eudoxius episcopus Chomateræ civitatis, subscripsi.

Φίλιππος Βαρβάρων.
Philippus episcopus civitatis Barbarorum, subscripsi.

Φρόντων Φασηλίδων.
Frontonis episcopus Phaselidenæ civitatis, subscripsi.

Πατρίκιος Νεαπολίτης.
Patricius episcopus Neapolitanæ, provinciæ Augustæ Euphratesiæ, subscripsi.

E Τιμόθεος Δολιχῆς.
Timotheus episcopus Dolichenæ civitatis, subscripsi.

Κυριακὸς Πιτύρων.
* Κυτίνων. * Cytinus episcopus Pataræ civitatis, subscripsi.

Στέφανος Λιθορίου.
Stephanus episcopus * Linyrę civitatis, subscripsi. * Λίνυρα.

Θεόδωρος Ἀστυρίνης.
Theodorus episcopus Antipheliense civitatis, subscripsi.

Λαζῆνος Ἀρίζων.
* Leontius episcopus Arizenæ civitatis, subscripsi. * Λεόντιος.

Ἀν-

ANNO CHRISTI 451.

Ἀντίοχος Καύνης.
Antiochus episcopus civitatis Cauni, subscripsi.

Ἀνδρέας Τριοβόλων.
* Τριοβόλων. Andreas episcopus civitatis * Triogleorum, subscripsi.

Γρατιανὸς Πανόρμου.
Gratianus episcopus Panormi, subscripsi.

Νικόλαος * Λεκρωνῶν.
* Λεκρωνῶν. Nicolaus episcopus Acrafenæ civitatis, subscripsi.

Ῥομανὸς Βιβῶνος.
Romanus episcopus Bibonensis civitatis, subscripsi.

Εὐλόγιος Φιλαδελφίας.
Eulogius episcopus metropolitanus Philadelphiæ, provinciæ Arabiæ, subscripsi.

Ὀλύμπιος Σωζοπόλεως.
Olympius episcopus Sozopolis, subscripsi.

Θεοτέκνος Ἰλίου.
Theotecius episcopus civitatis Ilii, subscripsi.

Ἀβίβριος Ἱερακόπολις.
Abercius episcopus Hierapoleos civitatis, subscripsi.

Εὐρύτιος Νικοπόλεως Πισιδίας.
Eurticius episcopus Nicopolitanæ civitatis, provinciæ Pisidiæ, subscripsi.

Δόμνινος Πραιτεανῶν.
Dominus episcopus civitatis Praetaeanum, subscripsi.

Ἐιρήναιος Νωσιέκτου.
Irenæus episcopus civitatis Naupagti, subscripsi.

Ἀθανάσιος Ὀτζόνης.
Athanasius episcopus Ojuntinæ civitatis, subscripsi.

Ἑρμείας Ἀβύδης.
Hermias episcopus Abydi sanctæ Dei ecclesiæ, subscripsi.

Εὐτρόπιος Ἀραβῶν.
Eutropius episcopus * Adadæ civitatis, subscripsi. * Ἀναδάων.

Φλαβιάνος Ἀξωνιτόπολις.
Flavianus episcopus Axonitopolis civitatis, subscripsi.

Ἡ[illegible] episcopus Aphrodisiensis civitatis, subscripsi. * Ἀφρόδισιν.

Δαμιανὸς * Σιδῶνος.
Damianus episcopus civitatis * Sidonis, subscripsi. * Σιδόνος.

Θεόδοτος Κανῶβας.
Theodotius episcopus Canopiæ, subscripsi.

Ἀλέξανδρος Σελευκείας Πισιδίας.
Alexander episcopus Seleuciæ provinciæ Pisidiæ, subscripsi.

Ῥοῦφος Σαμοσατέων.
Rufinus episcopus Samosatenæ civitatis, subscripsi.

Πανκράτιος Ἀκρωνῶν.
Pancratius episcopus Acrafenæ civitatis, subscripsi.

Ὁμολόγιος Φιλιππουπόλεως.
Hormidis episcopus Philippopolis provinciæ Arabiæ, subscripsi.

Θεόλογος Τρεπτόνης.
Theologus episcopus Tripoliranæ civitatis, subscripsi.

Νέον Ἴλιον Κόρνα.
Neoptolemus episcopus Cornæ, subscripsi.

Εὐτίβιος Σιλαδοβῶν.
A Eutibius episcopus civitatis Seleucobeli, subscripsi.

Πέτρος Δαρδάνων.
Petrus episcopus civitatis Dardani, subscripsi.

Ἰωάννης Πολεμωνίου.
Joannes episcopus Polemonii, subscripsi.

Μαρτύριος Γορτυνῶν.
Martyrius episcopus Gortynæ, subscripsi.

Νικόλαος Σπιδῶν.
Nicolaus episcopus Stoborum civitatis, subscripsi.

Χίος Κυβίστρων.
Chius episcopus civitatis Cybistrorum, subscripsi.

B Γεννάδιος Ἀκμωνίου.
Gennadius episcopus civitatis Acmoenorum, provinciæ Phrygiæ, subscripsi.

Δημήτριος Λαμπάνων.
Demetrius episcopus * Lappenæ civitatis, subscripsi. * Λαμπηνῶν.

Εὐφράτας Ἐλευθερίας.
Euphratas episcopus civitatis Eleutherniæ, subscripsi.

Κωνσταντῖνος Δημητριάδος.
Constantinus episcopus Demetriadis, subscripsi.

Παῦλος Δίβρων.
Paulus episcopus civitatis Derbæ, subscripsi.

Πλάτων Λύστρων.
Plutarchus episcopus Lystrenæ civitatis, subscripsi.

C Εὐγένιος Κιστῶν.
Eugenius episcopus civitatis Cannorum, subscripsi.

Ῥοῦφος * Ὕδας.
Rufus episcopus civitatis * Hydæ, subscripsi. * Ὑδάτων.

Τύραννος Ὁμονάδων.
Tyrannus episcopus Homonadorum civitatis, subscripsi.

Ἀχόλιος Λαρανδέων.
Acholius episcopus Larandenæ civitatis, subscripsi.

Δισόρινος Ἀτταλείας.
Diogyrius episcopus Attaliæ civitatis, subscripsi.

D Φίλιππος Λυστίου.
Philippus episcopus Lystiadis civitatis, subscripsi.

Στρατήγιος Πολυβοτῶν.
Strategius episcopus Polybotorum civitatis, subscripsi.

Κυριακὸς Τρομεάδων.
Cyriacus episcopus Tropæadorum civitatis, subscripsi.

Διόδοτος Λουσίων.
Diodotus episcopus * Lysimachorum civitatis, subscripsi. * Λυσιμαχέων.

Διονύσιος Ἀντιόχειας.
Dionysius episcopus Antiochiæ Cariæ, subscripsi.

Ἰωάννης Ἀλινδῶν.
E Joannes episcopus civitatis Alindenæ, subscripsi.

Τοξότιος Ἀπολλωνιάδος.
Tynchanius episcopus Apolloniadæ, subscripsi.

Μάκαρος Ἡρακλείας.
Macarius episcopus Heracleæ, subscripsi.

Ἰωάννης * Ἀμυζόνος.
Joannes episcopus civitatis Amyzonis, subscripsi. * Ἀμυζῶν.

* Θεόδωρος Ἀλαβάνδων.
Theodorus episcopus Alabandenæ civitatis, subscripsi. * Θεόδωρος.

Εὐτύχιος Στρατονικείας.
Eutychius episcopus Stratonicæ, subscripsi.

Πω-

ACTIO TERTIA.

A Ῥωμαῖος Ἐπίσκοπος ·
Romanus episcopus Eudoxiopolis, id est, Selymbriae, provinciae Thracias, subscripsi.
Καλλιόπιος Ἀλικαρνασσοῦ ·
Julianus presbyter, agens vices Calandionis episcopi Halicarnassiae civitatis, subscripsi.
Θεόφιλος Μυτιλήνης ·
Theophilus episcopus metropolitanus Pillinuntinae civitatis, subscripsi.
Μυστήριος Ἀμμωρίου ·
Mysterius Episcopus Ammorii civitatis, subscripsi.
Κυριακὸς * Ἀγγίου ·
Cyriacus episcopus * Egaeae civitatis, subscripsi.
Ἰωλκὸς Τριάνων ·
Julianus episcopus civitatis Hypaepporum, subscripsi.
Λάζαρος Ὀρρῆνῶν ·
Longinus episcopus Orchiffenae civitatis, subscripsi.
Δαυὶδ Ἀδριανουπόλεως ·
David episcopus Andrianae civitatis, subscripsi.
Ἀλκιμέδης Σιλανῶν ·
Alcimedes episcopus civitatis Silandi, provinciae Lydiae, subscripsi.
Πολύκαρπος Ἰαβάνων ·
Polycarpus episcopus civitatis Gabalenae, provinciae Lydiae, subscripsi.
* Σπετίας. Ἀμμιανὸς * Σέπτων ·
Amachius episcopus civitatis Septenae, subscripsi.
Ἥλιος Ἐλευθερ[illegible] ·
Helius episcopus Eleutherorum civitatis, subscripsi.
Μενέξενος Βλαυδόρων ·
Menexenus episcopus Blandorum civitatis, subscripsi.
Μενεκράτης Κερκοῦσσῶν ·
Menecrates episcopus Cerasfortum, subscripsi.
Ἀδελφὸς Ἀπολλωνίου ἱερέως ·
* Leucius episcopus Apollinis fani, subscripsi.
Ἡγεμόνιος Στρατονικείας ·
Gemelius episcopus Stratonicae civitatis, subscripsi.
Στέφανος Πομπιανῶν ·
Stephanus episcopus * Prymnesiae civitatis, subscripsi.
* Πρυμνησσίας.
Θωμᾶς Θεοδοσιουπόλεως ·
Thomas episcopus Theodosiopolis, subscripsi.
* Αὐξιμιῶν. Ἀκύλας * Αὐξιμίων ·
Aquilas episcopus Auxororum, subscripsi.
Ῥοῦφος Βεζίων ·
Rufinus episcopus Bezionae civitatis, subscripsi.
Θωμᾶς Γαμψορύσσου ·
Thomas episcopus Porphyrionis, subscripsi.
* Ὀυαλεριανῶν Λαοδικείας Φρυγίας ·
Valerius episcopus Laodiceae civitatis Phrygiae, subscripsi.
Πλάτων Τρωάδος ·
Platon episcopus civitatis Troadae, subscripsi.
Παῦλος Ἱερεῶν ·
Paulus episcopus civitatis Pugionum, subscripsi.
Θεόδωρος Ἡρακλείας Ποντικῆς ·
Theodorus episcopus Heracleae Ponti, subscripsi.
Ἰωάννης Φιλαδέλφου ·
Joannes episcopus civitatis Philadelphi, subscripsi.
Γοαδίας Μοσσύνων ·
* Gerapadius episcopus Mossynorum civitatis, subscripsi.
Ἰωάννης Τραπεζοῦντος ·
Joannes episcopus Trapezonis, subscripsi.
Εὐδαίμων Φιλίππων ·
Eudaimon episcopus Philippi civitatis, provinciae Hellespontus, subscripsi.

B Νέων Σιλιβῶν ·
Neon episcopus civitatis * Silii, subscripsi.
* Σιλιανῶν.
Θεόφιλος Ἀρκεοῦ ·
Theophilus episcopus civitatis * Orci, subscripsi.
* Ἀρκεῶν.
Μακεδὼν * Μαδίτα ·
Macedonius episcopus Magydenae civitatis, subscripsi.
* Μαγιδηνῶν.
Ἡλιόδωρος Ἀελίου ·
Paulus episcopus civitatis Arifii, subscripsi.
Σέβηρος Μαξιμιανοπόλεως ·
Severus episcopus Maximianopolitanus, subscripsi.
Ἰουλιανὸς Κολενδέρων ·
Julianus episcopus * Celenderitis civitatis, subscripsi.
* Κολενδερίτων.
Φίλιππος τῆς Νέας κώμης ·
Philippus episcopus Novae aulae civitatis, subscripsi.
Παυλῖνος Θεοδοσιουπόλεως ·
Paulinus episcopus Theodosiopolis, subscripsi.
Τίγριος Γερμανικόπολεως ·
Tyranius episcopus Germanicopolis, subscripsi.
Ἐπιφάνιος Κίσσων ·
Epiphanius episcopus Cestrae civitatis, subscripsi.
Ἀλκαῖος Ἀντιοχείας τῆς Λαμψακηνῶν ·
Alcaeus episcopus Antiochae Lamsacitis, subscripsi.
Ἀμμώνιος Ἰωτηπῶν ·
Ammonius episcopus Jotapenis civitatis, subscripsi.
Μάξιμος Φιλαδελφείας ·
* Μεγάλου.
* Magulus episcopus Philadelphiae, subscripsi.
Αἰθαλοῦς Σελευκωπῶνος ·
Aethalus episcopus civitatis Seleucopitanae, subscripsi.
Ἥτορας Ἰαβδῶν ·
Petter episcopus Gabalenae civitatis, subscripsi.
Νεῖλος Κυρῆς ·
Nor episcopus Cephe castellis, subscripsi.
Μάρκος Ἀπαμείας ·
Marcus episcopus Antaritenae civitatis, pro eo & Romulo episcopo Chalcidensis civitatis, subscripsi.

D Ῥωμοῦλος Χαλκίδος ·
Gemadius episcopus Gaosii civitatis, subscripsi.
Γεμάδιος * Κρατεῖς ·
* Κρατείας.
[illegible]
(Indimus episcopus Ierapolis, provinciae Cliciae secundae, subscripsi.
Ἀνδρέας ἐπίσκοπος Σεκτορίου · subscripsi.
Andreas episcopus Sectoriorum civitatis, subscripsi.
Πατρίκιος ἐπίσκοπος * Ἀδραντείας · ἐκκλησίας, ἐπαρχίας Ἀσίας, ὑπογράψας.
Patricius episcopus * Adrantenarum ecclesiae, provinciae Hellespontus, subscripsi.
Διονύσιος ἐπίσκοπος Ἡρακλείας · subscripsi.
Dionysius episcopus Heracleae civitatis, subscripsi.
Πάπας ἐπίσκοπος Ἐτιζίου · subscripsi.
Papias episcopus Etizorum, subscripsi.
E Ἀθανάσιος ἐπίσκοπος Πάρου · subscripsi.
Athanasius episcopus Paros, subscripsi.
Δανιὴλ ἐπίσκοπος * Γαδάρων · subscripsi.
Daniel episcopus * Gadarorum civitatis, subscripsi.
Εὐδόξιος ἐπίσκοπος Ἐπιτάνων · subscripsi.
Eudoxius episcopus civitatis Epitanorum, subscripsi.
Μακάριος ἐπίσκοπος Αἴνου · subscripsi.
Macarius episcopus civitatis Aeni, subscripsi.
Βασίλειος ἐπίσκοπος Παλαιοπόλεως · subscripsi.
Basilius episcopus Palaeopolis, subscripsi.
Μεσσάλιος ἐπίσκοπος Λαοδικείας · subscripsi.
Messalius episcopus Laodiceae, subscripsi.
Ἰοβιανὸς ἐπίσκοπος Δουβίου · subscripsi.
Jovianus episcopus Dovetiae civitatis, subscripsi.
Ναυτίας ἐπίσκοπος Γαζῶν · subscripsi.
Nautiras episcopus Gaae civitatis, subscripsi.
Εὐτύχιος ἐπίσκοπος Ἀδριανουπόλεως · subscripsi.
Eutychius episcopus Hadrianopolis civitatis, subscripsi.
Εὐσταθίος ἐπίσκοπος Γενεῶν · subscripsi.
Eustathius episcopus genii, subscripsi.

ANNO CHRISTI 451. ACTIO TERTIA.

Paulus presbyter, agens vices Urnii reverendissimi episcopi Hieracorum civitatis, subscripsi.
Stephanus episcopus civitatis Jammae, subscripsi.
Paulus episcopus civitatis Aradae, subscripsi.
Elpidius presbyter, agens vices Paralii episcopi Andrapeae civitatis, subscripsi.
Euphronius presbyter, agens vices domini episcopi Cnoslene civitatis subscripsi.
Elpidius presbyter, agens vices Antoniani episcopi civitatis Aminunoeum, subscripsi.
Andreas presbyter Thrifalonicensis, pro Anastasio reverendissimo episcopo meo subscripsi.
Paulus episcopus Anthedonis, subscripsi.
Patricius episcopus Aeopsiensus, subscripsi.
Ὅσοι πάντες παρεκλήσεις ὑπέγραψαν τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ, πίστει· ὁμοίως εἰσὶ τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ Δυσκόρου, ὑπέγραψα.
Hi omnes similiter subscripserunt hac inscriptione, id est, definiens in damnatione Dioscori, subscripsi.
Ἰωσὴφ ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων, κατεδέξατο τὴν καθολικὴν καὶ ἀλήθειαν ἐν τῷ Θεοῦ ἐκκλησίᾳ Δυσκόρου, σωζόμενος ὑπέγραψα καὶ τῇ καθολικῇ αὐτῇ.
Juvenalis episcopus Hierosolymorum civitatis, obtemperans sententiae sanctissimorum & beatissimorum episcoporum, qui deposuerunt Dioscorum episcopum, consentiens & ego subscripsi in damnationem ejus.
Θεόδοτος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας, ἀποδεξάμενος τὴν τῶν ἁγίων πατέρων, ὑπέγραψα τῇ καθολικῇ Δυσκόρου.
Thalassius episcopus Caesareae Cappadociae, fequutus formam sanctorum patrum, subscripsi in damnatione Dioscori.
Φλωρέντιος ἐπίσκοπος Τυλίου, Νεάρδων, Δουσιάνων, & τῆς Ἀγγιανῶν, ὁμοίως ἐστὶ τῇ καθολικῇ Δυσκόρου, ὑπέγραψα & Εὐφρήνιος χειροκρατήσας, διὰ τὴν ὑστέρησιν τῶν ἐπισκόπων τῶν χώρων.
Florentius episcopus Tenedi insulae, & Prodanes, & Angianorum, consentiens damnationi Dioscori, subscripsi, quia ceteri episcopi non adsunt.
Σωσίας ἐπίσκοπος Θεοδοσίας, ὁμοίως ἐστὶ τῇ καθολικῇ Δυσκόρου ὑπέγραψα.
Sotet episcopus Theodosianae civitatis, definiens in damnatione Dioscori, subscripsi.
* Ἐπιφάνιος ἐπίσκοπος τῆς κ.τ.λ. Δάμασκον ἁγίας τῆς Θεοῦ ἐκκλησίας, ὁμοίως ἐστὶ τῇ καθολικῇ Δυσκόρου ὑπέγραψα.
Epaphroditus episcopus civitatis Tamasi sanctae ecclesiae, definiens in damnatione Dioscori, subscripsi.
Δωρόθεος ἐπίσκοπος τῆς Δυσκρατείας μητροπόλεως ἐκκλησίας τῆς καθολικῆς Δυσκόρου, ὑπέγραψα.
* Δυσκρατείας.
Dorotheus episcopus Dioscraterae metropolis, definiens in damnatione Dioscori, subscripsi.
Ἐλπίδιος μετὰ Θεμιστῆ, ὁμοίως ὑπέγραψα τῇ καθολικῇ Δυσκόρου.
Elpidius episcopus mansionis Themistorum, definiens subscripsi in depositione Dioscori.
Ἀκίλας ἐπίσκοπος ἁγίας τῆς Θεοῦ ἐκκλησίας ἐν καὶ Εὐδοκιάδα, ὁμοίως ὑπέγραψα.
Aquilas episcopus sanctae Dei ecclesiae Eudoxiadis civitatis, definiens subscripsi depositioni Dioscori.
Ἀτλιῶν ἐδὲν Θεοῦ ἐπίσκοπος Ζήλου πόλεως, ὁμοίως ἐστὶ τῇ καθολικῇ Δυσκόρου ὑπέγραψα.
Atticus miseratione divina episcopus Zelenis civitatis, definiens in depositione Dioscori, subscripsi.
Ἰωάννης ἐπίσκοπος Διοσκωρείας & Ἰσαυρίας, ὁμοίως ἐστὶ τῇ καθολικῇ Δυσκόρου, ὑπέγραψα διὰ τὸ ἀπεγνῶναι μου Νεῦλα.
Joannes episcopus Dioscaeae civitatis Isauriae, definiens in damnatione Dioscori, subscripsi per Nilum lectorem meum.
Ἐλπιδιανὸς ἐπίσκοπος * Σοβεδόπολεως ἁγίας τῆς Θεοῦ ἐκκλησίας, ὁμοίως ἐστὶ τῇ καθολικῇ Δυσκόρου ὑπέγραψα.
Eulalius episcopus civitatis Siblii sanctae Dei ecclesiae, definiens in damnatione Dioscori, subscripsi.
* Σοβεδόπολις.
Εὐσέβιος ἐπίσκοπος * Βηρυτῶν πόλεως, πεισθεὶς τῷ ὑποδείγματι τῶν καθολικῶν ἁγιωτάτων & ὁσιωτάτων ἐπισκόπων, ὁμοίως ἐστὶ τῇ καθολικῇ Δυσκόρου, σωζόμενος ὑπέγραψα καὶ τῇ καθολικῇ αὐτῇ.
* Βηρυτῆς.
Eusebius episcopus Beryti civitatis, obtemperans sententiae Dei amantissimorum & sanctissimorum episcoporum qui deposuerunt Dioscorum episcopum, consentiens & ego subscribens manu mea.
Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Ἀλίβας Γαλατίας, πεισθεὶς τῷ ὑποδείγματι τῶν καθολικῶν ἁγιωτάτων & ὁσιωτάτων ἐπισκόπων, σωζόμενος ὑπέγραψα τῇ καθολικῇ Δυσκόρου.
Eusebius episcopus Ancyrae Galatiae, obtemperans sententiae sanctissimorum & religiosissimorum episcoporum qui deposuerunt, consentiens subscripsi in damnatione Dioscori.
Ἰωάννης ἐπίσκοπος Ἰαβίας κ.τ.λ. πεισθεὶς τῷ ὑποδείγματι τῶν ἁγιωτάτων & μακαριωτάτων μου ἐπισκόπων συνωδίας, ὑπέγραψα τῇ καθολικῇ Δυσκόρου.
Joannes episcopus Jabiae, eodem modo consentiens sanctissimo metropolitae episcopo, subscripsi in damnatione Dioscori.
Μελιβοῖος εἰδὲν Θεοῦ ἐπίσκοπος τῆς Ἡλιουπόλεως ἁγίας τῆς Θεοῦ ἐκκλησίας, οἱ ἐν τῇ πλαὶ ἐνδεκάτῳ, κ.τ.λ. τὴν γνωμοῦσαν, συνεφώνησα τῇ καθολικῇ Δυσκόρου, σύμφωνος καὶ τοῖς πατρικοῖς νόμοις, σωζόμενος τῇ καὶ αὐτῇ ἐξεφώνησα λόγῳ ἀν τῷ ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ σύνοδῳ, ὑπέγραψα.
Melipheotinus miseratione divina episcopus civitatis Heliopolis sanctae Dei ecclesiae, effundendo in Dioscori, concors factus est, adhesi in damnationem Dioscori, concors factus judicio patrum, consentio sententiae adversus eum a sancta & universali synodo prolatae, & subscripsi.
Ἀκάκιος ἐπίσκοπος τῆς Κίππης, σωζόμενος μεγάλῳ, ὁ οἰκουμενικῇ συνόδῳ εἰς τὴν καθαιρέσιν Δυσκόρου, ὑπέγραψα.
Acacius episcopus civitatis Cippae, consentio magnae & universali synodo in depositione Dioscori, & subscripsi.
Ἀλκιάδιος ἐπίσκοπος Μιτίλ, σωζόμενος τῇ μεγάλῃ,

ACTIO TERTIA.

γάδης, ᾧ οἰκείμενος συνόδῳ ἐπὶ τῆ καθαιρέσει Διοσκόρου, ὑπέγραψα χειρί μου.

Leucadius episcopus * Tynnitenis civitatis, consentiens magistræ & ecumenicæ synodo in damnatione Dioscori, subscripsi manu mea.

Εὐφράσιος ἐπίσκοπος Λαγκάδας, συμπαρὼν τῇ μεγάλῃ, & οἰκείμενος συνόδῳ, ὑπέγραψα ἐπὶ τῇ καθαιρέσει Διοσκόρου.

Euphratius episcopus Laganæ civitatis, consentiens magnæ & ecumenicæ synodo, & in damnatione Dioscori subscripsi.

Δανιὴλ ἐπίσκοπος Λαμψάκου, ὁρίσας ἐπὶ τῇ καθαιρέσει Διοσκόρου, ὑπέγραψα.

Daniel episcopus civitatis Lampsaci, definiens in depositione Dioscori, subscripsi.

Ἀντίοχος ἐπίσκοπος Ἀλελιῶν, ὁρίσας ἐπὶ τῇ καθαιρέσει Διοσκόρου, ὑπέγραψα.

Antiochus episcopus Alentenſis civitatis, definiens in damnatione Dioscori, subscripsi.

Ῥοῦφος ἐπίσκοπος Βύβλου, ὁρίσας ἐπὶ τῇ καθαιρέσει Διοσκόρου, ὑπέγραψα.

Rufinus episcopus civitatis Byblii, definiens in damnatione Dioscori, subscripsi.

Ἀλέξανδρος ἐπίσκοπος Ἀνταραδίου, ὁρίσας ἐπὶ τῇ καθαιρέσει Διοσκόρου.

Alexander episcopus Antaradi civitatis, definiens in damnatione Dioscori, subscripsi.

Λεόντιος ἐπίσκοπος Ἀσκάλωνος, ὁρίσας ἐπὶ τῇ καθαιρέσει Διοσκόρου, ὑπέγραψα.

Leontius episcopus civitatis Ascalonæ, definiens in damnatione Dioscori, subscripsi.

Ἀντώνιος ἐπίσκοπος Καπιτωλιάδος, ὁρίσας ἐπὶ τῇ καθαιρέσει Διοσκόρου, ὑπέγραψα.

Antonius episcopus Capitoliadis civitatis, definiens in damnatione Dioscori, subscripsi.

Ἰωάννης ἐπίσκοπος Κνίδου, ὁρίσας ἐπὶ τῇ καθαιρέσει Διοσκόρου, ὑπέγραψα.

Joannes episcopus civitatis Gnidi, definiens in depositione Dioscori, subscripsi.

Δαμιανὸς ἐπίσκοπος Μαρωνείας, ὁρίσας ἐπὶ τῇ καθαιρέσει Διοσκόρου, ὑπέγραψα.

Dociminus episcopus Maronitæ, definiens in damnatione Dioscori, subscripsi.

Σάβας ἐπίσκοπος Φιλίππων, γνώσι τοῦ ἁγίου πνεύματος, & τῇ τάσει κεφαλῆς ἐκχυθείσῃ ἐφέρομεν, ὑπέγραψα τῇ καθαιρέσει Διοσκόρου.

Sabas episcopus Philippopolis, cognitione discussionem patrum, & cum reguidebeam eorum judicium, subscripsi in damnatione Dioscori.

Damnato ipsa Dioscoro a sancto & universali concilio Chalcedonensi.

Sancta & magna & universali synodus, quæ gratia Dei secundum sanctissimum piissimorum & Dei amantissimorum principum nostrorum collecta est in Chalcedonensibus civitate Bithyniæ & basilica sanctissimæ & bonæ victricis martyris Euphemiæ, Dioscoro.

Cognoſce te ipsum, propterea quod divinos canones despicatis, & inobedientes

ANNO CHRISTI 451.

E Εὐλόγιος πρεσβύτερος Κρατείας, τόπον ἐπιτρόπου τοῦ Ἰουλίου ἐπισκόπου, ὁρίσας ἐπὶ τῇ καθαιρέσει Διοσκόρου, ὑπέγραψα.

Eulogius presbyter Cratiæ, tenens locum Genethii episcopi, definiens in damnatione Dioscori, subscripsi.

Θέοτιμος πρεσβύτερος, τόπον τοῦ κυρίου Πρισκίλλου, ὁρίσας ἐπὶ τῇ καθαιρέσει Διοσκόρου, ὑπέγραψα.

Modestus presbyter, gerens vicem Olympii Prusadis civitatis episcopi, definiens in damnatione Dioscori, subscripsi.

Πτολεμαῖος πρεσβύτερος, τόπον ἐπίτροπον Φοιβαδίου τοῦ ἐπισκόπου Ἀδραμυττηνῶν, ὁρίσας ἐπὶ τῇ καθαιρέσει Διοσκόρου, ὑπέγραψα.

B Pelagius presbyter, tenens locum Theophili episcopi Hadrianopolis, definiens in damnatione Dioscori, subscripsi.

Πέτρος ὑπέγραψα Πέτρος Γ.

Petrus subscripsi Petrus.

Κυριακὸς Εὐκαρπίου.

Cyriacus episcopus civitatis Eucarpiæ, subscripsi.

(* Musianus episcopus civitatis Limerorum subscripsi.

Joannes episcopus Hephæstii, subscripsi.

Macarius episcopus Laodiceæ civitatis, subscripsi.

C Joannes episcopus Gadaræ civitatis, subscripsi.

Nicias episcopus Megarensis, subscripsi.

Ophelimus episcopus Tegeæ civitatis, subscripsi.

Evander episcopus Diocliæ, subscripsi.

Zebennus episcopus Pellenes, subscripsi.

Photinus episcopus Lydæ civitatis, subscripsi.

Cyrillus episcopus Subriti civitatis Cretæ, subscripsi.

Ἰωσήφ ἐπίσκοπος Τοπίρου civitatis, subscripsi.

Petrapinus episcopus Phœnicis, subscripsi.

Claudius episcopus Anchiali, subscripsi.

Antiochus episcopus * Atco civitatis, subscripsi.

Joannes episcopus Tiberiadis, subscripsi.

Florentius episcopus civitatis Jotorum, subscripsi.

Leontius episcopus Zaretis, subscripsi.

D Philippus episcopus Libereasis civitatis, subscripsi.

Ibas episcopus Edessenæ civitatis, subscripsi.

Athanius episcopus Sardiæ civitatis, subscripsi.

Alexander episcopus Tomitanorum, provinciæ Scythiæ, subscripsi.

Marcianus episcopus Stephanias civitatis, subscripsi.

** In codice Bibliotii additum est a Rufino diacono, Quinis numerus non adscriptus est, nec quo in meo, neque in Aumanium Graeco.*

Καθαιρεῖται παρὰ τοῦ ἁγίου & ἐξαίρετος κυρίου τοῦ Διοσκόρου.

Ἡ ἁγία, & μεγάλη, & οἰκουμενικὴ, σύνοδος, ἐν χάριτι Θεοῦ & Φιλόχριστε & Θεοφιλεστάτων βασιλέων ἡμῶν, συνελθοῦσα εἰς τὴν Καλχηδονίων πόλιν τῆς Βιθυνίας, εἰς τὸ μαρτυρεῖν τὴς ἀγιωτάτης, & ἐκλεκτῆς μάρτυρος Εὐφημίας, κατὰ τὴν θείαν ἐν τῷ ἁγίῳ Πνεύματι ἐκκλησίαν, ἐφώρισε.

ΓΝΩΣΕΚΕΤΟ ὑμῆν ἑαυτοὺς, & ἀνάθεμα, Διόσκορον, τὸν ἡμῶν ἀδελφὸν & ἐπίσκοπον, κοινωνὸν τῆς ἀγίας & ἀλήθη τῆς ἁγίας, & τῆς θείας κανόνας, & τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν, ἀφορτίσας μὲν & ἐπιβεβαιώσας τὰς ἁγίας πατέρας, & οἰκουμενικὴς συνόδους, & τὸν ὅλον τὴς ἐκκλησίας κατασκόπον, καθαιρεῖται & ἐπίσκοπος & παντὸς ἐκκλησιαστικὴς βαθμὸς ἀλλότριος. φυλάξει τοίνυν τὴν ἐκκλησιαστικὴν σύμπνοιαν, ὡς μὴ λοιπὸν ἡ λόγχη κτοδοθεὶς τὴ & βίβλου Θεοῦ, ἐφίλωται τὴ δύτθεν ἀνω, & φιλόθεος ἀφὼν βασιλεῖων, γνωρίζοντες ἑαυτοὺς, & ἀνάθεμα.

Ἡ ἁγία & μεγάλη οἰκουμενικὴ σύνοδος, ἐν χάριτι Θεοῦ & Φιλόχριστε & Θεοφιλεστάτων βασιλέων ἡμῶν, συνελθοῦσα εἰς τὴν Καλχηδονίων πόλιν τῆς Βιθυνίας ἐταχίας, εἰς τὸ μαρτυρεῖν τὴς ἁγιωτάτης, & ἐκλεκτῆς μάρτυρος Εὐφημίας, κατὰ τὴ θείαν ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἐκκλησιαστικὴν τάξιν, & Καλχήδονος.

ΗΑΘΕΝ εἰς τὴν ἁγίας, & μεγάλην σύνοδον, ὡς μὴ τὰ ἐν τῷ ὅλῳ κόσμῳ τὴς ἐκκλησίας

1349 LEO PT. CHALCEDONENSE. VALENTIN. MARCIANUS I IMP. 1350

ANNO CHRISTI 451.

A extritisi huic sanctæ & universali concilio, * superque hæc, præter alia tua commissa, ſcriptis quibus inventus es reus, etiam tertio evocatus ab hac sancta & magna synodo secundum divinas regulas, qui secundum suos responderes, minime occurristi; * Octobris menis præfentis decimoterto die a sancto & universali * concilio esse ab episcopatu depositum, & ab omni * ecclesiastica * ecclesiastico quidem functione submotum.

Item clericis Alexandrinis, qui erant Chalcedone, de damnatione Dioscori.

*Sancta (& magna) & universalis synodus, quæ gratia Dei secundum sanctissimum piissimorum & amantium Christum imperatorum nostrorum collecta est in * Chalcedonensi civitate Bithyniæ regionis, in martyris sanctissimæ & bonæ victricis Euphemiæ ecclesia, * Charmosino presbytero de * economo, & episcopatus * archidiacono, reverendissimis, & ceteris clericis, qui hic sunt.*

B Cognoſce reverentia vestra, Dioscorum, qui fuit vester episcopus, multis modis deprehendis esse & sanctarum & divinarum regularum laſione, & ecclesiastici ordinis, insuper vero * & hujus sanctæ & universalis synodo contumelias irrogantem, * quod tertio evocatus secundum divinas canones, contempsit occurrere; hesterno die, qui est præfentis * Octobris menſis tertiusdecimus, * die Sabbati, a sancta & universali synodo, secundum quod placuit ecclesiastice disciplinæ, * tam ab episcopatu esse depositum, quam & ab omni ecclesiastico gradu * factum extraneum. Custodite igitur res ecclesiastices universas, * tanquam qui redditori ellis nolimus, * qui secundum Dei voluntatem & Christo amantissimi * Dei * amantissimorum imperatorum nostrorum Alexandrinæ magnæ civitatis (sanctissimæ) ecclesiæ episcopus.

Sancta & magna & universalis synodus, quæ per gratiam Dei secundum sanctissimum piissimorum & Dei amantissimorum imperatorum nostrorum in Chalcedonensi civitate provinciæ Bithyniæ collecta est in ecclesia (sanctissima & decore ordinata) martyris sanctissimæ martyris Euphemiæ, omni dilecto in Christo Constantinopolitanæ simul & Chalcedonensis civitatis populo.

C Revereat ad tantam magnamque concilium, quod post Ecclesiasti ablationem et

BALUZII NOTÆ.

a Vetera libri, *octobris menſis præſenti tertiusdecimus die.*

omni ecclesiastic functione summotum.

c Codex Corb. *conſiſtunum.*

d Vetera libri, *Chalcedonensium.*

e Vide ſupra pag. 333.

f Sic vitum eſt Romanus. Sed veteres libri & editionem habent *dispensatori.*

Quo modo poſet Latini, ſæpe vertebant hanc Græcam vocem.

g Veteres libri & editiones, *Dioscori.*

h Veteres libri & editiones, *& quod tertio.*

i Veteres libri non agnoſcunt conjunctionem.

j Veteres libri, *Chalcedon.*

k Deeſt in ſidem veteribus libris.

l Veteres libri & editiones, *& quod melius eſt.*

m Idem libri, *ait, & quod melius eſt.*

n Idem libri, *& ſuffrat extraneum.*

o Vox & omiſſa eſt in editione Labbei. Veteres libri habent *et Dei amantissimorum.*

p Veteres libri *omni dilecto Christo Constantinopolitanæ populo civitatis & Chalcedonensis.* Probabile eſt in quoque notanum ſcilſe in veteri exemplari quo Codbius uſeſtur, ſæpe obſcuriuſer adducſum eum ut ſum editionem conſentiatur. Legendum ergo: *omni dilecto Christo Constantinopolitanæ populo civitatis & Chalcedonensis.*

a Legendum, *in basilica.* Expte eſt editionis Labbeianæ.

ACTIO TERTIA. divinis regulis defendentem, Dioscorus, A quo qui fuit Alexandrinorum magnæ civitatis episcopus, * diffamare prælumit, rursus le fore fœcerdotum receptorum, * quod prius habuit; & non ad placandam sæpiternam Christum, sed ad iniquitatem, corruptionemque eanonum divinorum, de ecclesiastici ordinis, ab hoc abdus. Ut igitur cunctis, qui * fanæ * fidei elisi alumni, certum & indubitatum tenetis, quod justa fit super eum a sancto & universali concilio decreta dejectio, justum judicavimus has literas promulgare, * significantes, quod qui talia perpetravit, quæ ab omnium dominatore Deo, & a tanta episcoporum multitudine ignoti non debeant, fœcerdotali gratia denudatus, omnino nullam restaurationis spem poterit obtinere; quippe quo projecto una * quieverit & scandalum.

EPISTOLA CONCILII CHALCEDONENSIS Ad Valentinianum & Marcianum Imperatores.

Piissimis & fidelissimis & Christianissimis imperatoribus, victoribus ac triumphatoribus, Valentiniano & Marciano semper Augustis, sancta & magna synodus Deo gratiam & sanctionem vestræ pietatis congregata in Chalcedonensium civitate,

MAgnæ agritudines & medicamine forti & medico indigent sapienti. Propter hoc igitur omnium dominus, paßianibus orbis terræ, ipse medicus optimum vestram super infirmitate pietatem, ut hæ congruentibus laterit & medicamentis. Vos vero Christianissimi, divinum suscipientes decretum, * pro aliis omnibus competentem diligentiam adhibuistis ecclesiis, pontificibus * concordiæ medicinam manibus tes. Undique enim nos congregantes * omne commodatis auxilium, quatenus & factæ interitum deficodis, & gaterme fidei * doctrina roborentur. Nos igitur * in confederantes, & universo orbi factæ tempestatis causam inquirentes, hujus rei auctorem * comperimus Dioscorum quondam Alexandrinorum episcopum. Primum quidem, quia epistolam a sanctissimo archiepiscopo senioris Romæ Leone directam ad sanctæ memoriæ Flavianum quondam Constantinopolitanæ urbis episcopum, sancta * synodo reverentissimis episcopis Romæ congregatis, * & hoc post promissiones fuas & juramenta plurima, licut nos præsentes * novimus. Secundo vero, quia Eutychi ægrotanti impietate Manichæi, & legitime abdicato, tam fœcerdotium, quam monachorum principatum ante decretum synodale irregulariter reddidit; ¶ & hæc, cum sanctissimus & beatissimus magnæ Romæ archiepiscopus Leo per eaidem literas * convenientia decrevisset, & pestiferum Eutychis in sempiternum nefandis perfidiam, dicentis: Confiteor quidem ante * adunationem ex duabus natuiis dominum nostrum Jesum Christum, * post unitionem vero * unam ille naturam, * & quia in * Dei amantissimum episcopum Eusebium * iniqua commisit: ubique autem & quotidam a diversis concilii ejus damnatus, in communionem propria auctoritate suscepit * & sanctis regulis præcipientibus, excommunicatos ab aliis, in communionem alios non debere suscipere. Ex forte igitur D tantis ac talibus iniquitatibus veniam adipisci potuisset, si per dignam pœnitentiam * satisfecerit medicinam ab hoc universali concilio. Sed quoniam ipse, & quæ fecerit, & * subsequatur * ipsum apostolicam sedem laravit, & * communicationis literas adversus sanctissimum & beatissimum * papam Leonem facere constitu est, * in prioribus arrogantiæ perfidiis insistens, & adversus præscriptum et sanctam universitatem & magnam synodum procax existens, atque diversis sonitis & facitis accusationibus, omnino commensus, rejiciendere non potest, & semel quoque ac secundo & tertio secundum sanctas regulas

ANNO CHRISTI 451. bulas vocatus, desperat occurrere: decenter ab universali concilio * fœcerdotio fell nedatus, * & ab episcopali dignitate pronuntiatus est alienus; * et his similia perpetrate tentantibus, disciplinæ fœrere & * fœbrietatis exemplum, quomodo quidem & divine præcipiunt leges, aperte dicentes: *Explicite malum a vobismetipsis.* Quid autem prius est * tanta in rebus delinquente, & ita divinos canones conculcante, & universum orbem terræ fluctuatione & tempestate excepiente, & membra ecclesiæ dissipante, & hæc eadem adversus te invicem armante? Enimvero invenient aliquis & medicum (quando vulcris membrum teneri * incurabili passione, & corporti aut pestiferum, & ferro utentem, & * abscindentem mas & habentem, ut ait Apostolus, ejus partibus conferat sanitatem. ¶ Hæc vero plum vestrum doctorum imperium, * ut & illius malium, & de eum * prolatæ (* quod Deo vefte dicimus) justæ sententiæ sanctitatem * considerentis. Credimus enim conlonos nobis fieri & vos piissimos & Christianissimos imperatores, scientes vestri venerabilis imperii circa malos bonorum, & quantam pacis ecclesiasticæ geritis providentiam, experimento edocti. Cujus gratia & * imperium Deus vestrum, * & imperium * amplius custodire, pietatem solito more protegens, & manquillo universum orbem terræ tegens, & pestiferas fingulis fubdolis judicium, * & restituendes tuamus hostiumq fubjugatis & vestris sceptris obtemperare compellens. Ut autem quæ bene & secundum Deum * cum sanctis regulis definita sunt, manifestiora cognoscat Christianissimum vestrum imperium, & ejus, quæ subsecuta sunt, monimentorum gesta, cum omnium nostrum subscriptione huic relationi socivimus.

Quod fol. 1. Relationis facta fuerit. Ex codice Arameto. Sed Græce in Latinum vertitur ejus Editor Sirmondus. Ex codice Ambrosiano Graco. Relatio in Conciliorum Gallicanorum Tomo Secundo pag. 1. Bal. p.

RELATIO SANCTÆ SYNODI Chalcedonensis ad gloriosum Pulcherium Augustum, & Eudoxiam Dioscori Alexandriæ quondam episcopi.

Piissimo & Christiano & Deoque dilectissimo regina & Christo amplexi, cultrici catholicæ & Deoque fideli filiæ, & Christo amantissimæ, Eudoxiæ Augustæ.

MUltæ tibi bona præstentur, quæ donabitur digna sunt, salvatore, quæ amas Christum, * filia Augusta. Loquentes enim nos ad alumnam fidei, oportet ab orationibus inchoare, * atque hinc Deo laudes offerre, quia * justa ipsam domini evangelicam vocem, lucet lux meriorum vestrorum coram cunctis hominibus, & bona opera vestra cernentes, glorificant * patrem nostrum, qui in cœlis est. Ecce enim cunctis pietatis vestræ fulgor irradiat: impletus est per vos apostolicæ doctrinæ cultus, & zelo vestri amoris in Deum, ignotantur caligo pertcifia est, & fidei defaratio concordia, nec ultra hæreticæ pestilentiæ nobis sunt importuna zizania. Confonantius universitas magistertis pietatis, vestris id adiuri laboribus impetrantes. Per vos enim nobis fidelium gregibus caule replentur, per vos nunc, qui olim fuerant diffperi, concurrunt: fumine pabulum ovibus restituit, & magistri discipulis. * Qui autem * habebat, * extinctus est: * fopitus est perfector, principes tempestatis * caligo plotus est: * lapique naves fuit in curfu repetentes * lapique repetentes. Christo ad intelligentiam prolapsæ navis dirigiente, qui ostendit in Leone mirabili veritate, * quia, licut lapientes Petro, ita & illo loquuntur afferiore. Et nos quidem deliberavimus, ut omne membrum nobilium patrum fatentes concordia chorus gaudii celebrates. Sed quia fulius ille, qui Alexandrinorum temo prædicatur, quibus fcimpliciam a tamnomen * bonum collegio populi, & nos et cum civilitia & lacrymis denegavimus communioni nostræ consortiam: quia Salvator noster, qui vult omnes homines salvos fieri, * & ad agnitionem veritatis venire illum, quem florida indulum vestis conspexit, * a regali sola competitet exclusit. * Cui quia familiæ colaterales ejus Dioscorum, ob hoc eum a lacedotii dignitate contra vota nostra * definitivimus alienum. Fratribus enim scandala pontifat ut tumum, * & in ore fuo abundavit nequitia, fallatis sua literarum Romani pontificis abnuens lectionem. Unde quia femetipsum ante exhibuit hostis ecclesiam, temanifi fecit statua falia, * ut ipse Dominum Christum, nunc per illa que gessit, pro nobis ipse Christum fatisfecit, ejus quod ex nulla dubitatur, quidem nec quidem dubitatur, quidem * ut ipse Christum adversus eum dominum Christum, non. Unde prædicantes ea quæ placuerunt, * tribo innumerum imperio, ut illum pun [illegible] Christum [illegible] Christum [illegible] Christum

ACTIO TERTIA.

nam immarcescibilem comparetis. His enim, qui A pie diligendatorum rerum peragunt terrenarum, ipsa quoque celestia reponduntur, & maxime vobis, o fidelissimi, quibus & inter tanta onera principatus, in orationibus tota vita consistit; quorum conversatio est * in psalmis; * & apud quos dignitate vitaque omnia qui se humiliant propter Deum: quibus * religionis est, ut ad eos sacile accedatur; & solus ille coelestis, quatenus omnibus, qui ad vestrum pertinent principatum, fructum * providerit veritatis.

* in psalmis.

* In cod. Bobiens. Pauli Ioannis episcopi ad Pulcheriam ante actionem IV. infertur edicta Impp. Valentiniani & Marciani Augg. adversus Dioscorum & Eutychianos, relatio ipsorum ad S. Leonem papam, aliaque, quæ habentur infra in Appendice seu tertia parte concilii.

* religionis est.

ACTIO QUARTA.

ACTIO QUARTA

Chalcedonensis concilii,

ΠΡΑΞΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ

Τῶν Καλχηδόνι ἁγίων συνόδων.

CONsulata domini nostri * Flavii Marciani perpetui Augusti, & qui fuerit nunciatus, decimo sexto Kalendas Novembris, Chalcedone secundum jussionem * sacratissimi & piissimi domini nostri Marciani perpetui Augusti, congregatis in sanctissima * Dei ecclesia sanctæ martyris Euphemiæ gloriosissimis judicibus, hoc est, magnificentissimo & gloriosissimo magistro militum & consule, & patricio Anatolio, & magnificentissimo & gloriosissimo præfecto sacrorum prætoriorum Palladio, & magnificentissimo & gloriosissimo præfecto * urbis Tatiano, (& magnificentissimo & gloriosissimo magistro sacrorum officiorum Vincomalo, & magnificentissimo & eximio * comite sacrorum privatorum Genethlio:) ad hæc & gloriosissimo (quasi, hoc est, magnificentissimo & gloriosissimo) exprafecto & exconsule ac patricio Florentio, & magnificentissimo & gloriosissimo exconsule ac patricio Senatore, & magnificentissimo & gloriosissimo exmagistro & exconsule & patricio * Nomo, (& magnificentissimo & gloriosissimo exprafecto & exconsule & patricio Protogene, & magnificentissimo & gloriosissimo exprafecto urbis Zoilo, & magnificentissimo & gloriosissimo exprafecto urbis Theodoro, & magnificentissimo & gloriosissimo exprafecto urbis Apollonio, & magnificentissimo & gloriosissimo exprapsito * sacri cubiculi Romano, & magnificentissimo & gloriosissimo exprafecto Illyrici Theodoro, & magnificentissimo & gloriosissimo exprafecto * pretorium Constantinopolis, & magnificentissimo & gloriosissimo exprapsito sacri cubiculi * Antaræræ:) congregato autem & sancto universali concilio, quod secundum divinam sanctionem in Chalcedonensium civitate collectum est, * hoc est

ΥΠΑΤΕΙΑΣ τῆ δεκάτῃ καὶ ἑκτῇ Φλαυίου Μαρκιανοῦ τοῦ αἰωνίου Αὐγούστου, καὶ τοῦ νυνὶ κηρυχθέντος κατὰ Καλανδῶν Νοεμβρίων ἑκτῶν, ἐν Καλχηδόνι καὶ ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ καὶ θεοφιλεστάτῃ μάρτυρος Αὐγούστης ἐκκλησίᾳ τῆς ἁγίας μαρτυρος Εὐφημίας τῆς ἐνδοξοτάτου ἀρχοντος τοῦ, τῆ μεγαλοφυεστάτῃ καὶ ἐνδοξοτάτῃ ἐπάρχῳ τῶν ἀνατολῶν, καὶ τῆ μεγαλοφυεστάτῃ καὶ ἐνδοξοτάτῃ ἐπάρχῳ τῆς ἱερᾶς ἀρχιστρατείας Παλλαδίῳ, καὶ τῆ μεγαλοφυεστάτῃ καὶ ἐνδοξοτάτῃ ἐπάρχῳ πόλεως Τατιανῷ, καὶ τῆ μεγαλοφυεστάτῃ καὶ ἐνδοξοτάτῃ ἐπάρχῳ τῶν ἱερῶν κοιτικῶν Βινκομάλῳ, καὶ τῆ μεγαλοφυεστάτῃ καὶ ἐνδοξοτάτῃ κομιτι τῶν ἰδιωτικῶν Γενεθλίῳ· ἔτι δὲ καὶ τῆ μεγαλοφυεστάτῃ καὶ ἐνδοξοτάτῃ ἐξαρχῳ καὶ ὑπάτῳ καὶ πατρικίῳ Φλορεντίῳ, καὶ τῆ μεγαλοφυεστάτῃ καὶ ἐνδοξοτάτῃ ἐπάρχῳ τῆς ἱερᾶς συγκλήτου Σενάτορι, καὶ τῆ μεγαλοφυεστάτῃ καὶ ἐνδοξοτάτῃ ἐξ μαγιστροῦ καὶ ὑπάτῳ καὶ πατρικίῳ Νόμῳ, καὶ τῆ μεγαλοφυεστάτῃ καὶ ἐνδοξοτάτῃ ἐξαρχῳ καὶ ὑπάτῳ καὶ πατρικίῳ Πρωτογένει, καὶ τῆ μεγαλοφυεστάτῃ καὶ ἐνδοξοτάτῃ ἐπάρχῳ πόλεως Ζωΐλῳ, καὶ τῆ μεγαλοφυεστάτῃ καὶ ἐνδοξοτάτῃ ἐπάρχῳ πόλεως Θεοδώρῳ, καὶ τῆ μεγαλοφυεστάτῃ καὶ ἐνδοξοτάτῃ ἐπάρχῳ πόλεως Ἀπολλωνίῳ, καὶ τῆ μεγαλοφυεστάτῃ καὶ ἐνδοξοτάτῃ ἐξ πρεψίτου ἱεροῦ κοιτικοῦ Ῥωμανῷ, καὶ τῆ μεγαλοφυεστάτῃ καὶ ἐνδοξοτάτῃ ἐπάρχῳ τῶν Ἰλλυρικῶν Θεοδώρῳ, καὶ τῆ μεγαλοφυεστάτῃ καὶ ἐνδοξοτάτῃ ἐξ πρεψίτου τῆς πρετωρίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως Θεοδώρῳ, καὶ τῆ μεγαλοφυεστάτῃ καὶ ἐνδοξοτάτῃ ἐξ πρεψίτου ἱεροῦ κοιτικοῦ Ἀντιαρέρῃ· καὶ τῆς μεγάλης συνόδου τῆς ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ καὶ θεοφιλεστάτῃ μάρτυρος Εὐφημίας τῆς ἐνδοξοτάτου ἀρχοντος τοῦ, ἤτοι τοῦ τῆς ἁγιωτάτης καὶ θεοφιλεστάτης

ACTIO QUARTA. dentur nobis (secundum hoc, quod Deo ob placitum) ipsium esse, ut visum fuerit sacratissimo & piissimo domino nostro, * interpretationi simili subjacere * Dioscorum Alexandriæ, & Juvenalem reverendissimum episcopum Hierosolymorum, & Thalassium reverendissimum episcopum Cæsareæ Cappadociæ, & Eusebium reverendissimum episcopum Ancyræ, & Eustathium reverendissimum episcopum Beryti, & Basilium reverendissimum episcopum Seleuciæ Isauriæ, qui potestatem habuerunt, & principes tunc fuere concilii, (* & cadere de sancta synodo,) si secundum canones alieni a dignitate episcopatus existant, omnibus quæ hubiecuta sunt, a sacro vertice cognoscendis.) * Post aliquas, magnificentissimi & gloriosissimi judices & amplissimus senatus dixerunt: * Unusquisque reverendissimorum episcoporum hujus præfenti sanctæ concilii, quomodo credit, per fetipsum hoc aliquo metu, * solius Dei timorem præ oculis habens, fellinge exponere, fciens quia facratissimus & piissimus dominus noster imperator fecundum * Nicænam expoficionem fanctorum patrum trecentorum decem & octo, & fecundum expofitionem fanctorum * patrum centum quinquaginta, qui post hæc collecti funt, & fecundum canonicas epistolas & expofitiones fanctorum patrum, Gregorii, Basilii, Hilarii, Athanasii, Ambrosii, & Cyrilli canonicas epistolas, * quæ funt in primo Ephesino publicata concilio, atque firmata, credit, nullo modo ab omnes & omnibus * Dei, & venerandissimus archiepiscopus senioris Romæ Leo pro contentione, quæ ab Eutyche indefinite & contra catholicam religionem facta est, vindetur ad * revoqendæ sic mortis Flavianum epistolam direxisse.

* Beronicianus vir devotus secretarius, ex alia libella gesforum quæ acta funt contulatu domini nostri Marciani perpetui Augusti, & ejus qui fuerit nuntiatus, sexto diu Octobris, Chalcedone, post alia legit. Magnificentissimi & gloriosissimi judices & amplissimus senatus dixerunt: Discutatur * auditio usque ad dies quinque, ut inter hæc vestra sanctissima congregetur * ad sanctissimum archiepiscopum Anatolium, & de hoc commanber * congregetur in qui habitant, doceantur. * Et post, cellatus * Magnificentissimi & gloriosissimi judices & amplissimus senatus dixerunt ▽ Necessarium non est omnes vos convenire. Sed quoniam consequens est credere dubitantes, reverendissimus * episcopus Anatolius eligat ex iis qui fabricipferunt, quos putaverit esse digniores in illa quæstione dubitantes. Post reliquos: Magnificentissimi & gloriosissimi judices & amplissimus senatus dixerunt: Interlocutio quæ procesfit, * tradatur episcopis.

* Vulgata.

* Vulgata.

* Vulgata

ACTIO QUARTA. ἐπὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα ἐν τῷ τῶν ἁγίων μαρτύρων Κυρίλλου, τοῦ Ἐφεσίου ἀρχιεπίσκοπου, λοιπὸν Νεστόριος δὲ τὸν ἴδιον τολμᾶν καὶ ἀνόσιον ἐβούλετο τὸ ἀναθεμα ὑπόστασιν. καὶ τοίνυν χρὴ τὸ ἐπιτοῦδε τὸ μακαριωτάτου πάπα, ὅτις ἐπιλύει τὴν πίστιν ἀκίνδυνον, αὐτὴν τὴν πλάνης Εὐτυχῆς, ἀποδεδεικται, * ὡς ἂν τῷ ἐπὶ καὶ τὸ τῷ αὐτῷ πιθήματι σωμβῶν τῷ αὐτῷ. * ἐπὶ τοῦτο.

Μάξιμος ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος Αντιοχείας Συρίας εἶπε· σωμβῶν τὴ ἐπιστολὴ τὴ ἁγιωτάτου μεγιστόπολιν τῶν βασιλιδῶν Ρώμης Λέοντος τοῦ ἀποδεδεικτα παρὰ τῶν τριακοσίων δεκαεπτὰ τῶν Νικαίων ἁγίων πατέρων, καὶ τῶν μ. τῶν τῶν Κωνσταντινουπόλεως τῶν ἁγιωτάτων μακαριωτάτων πατέρων ἡμῶν ἀρχιεπισκόπων Κυρίλλου καὶ Πρόκλου ἐκκλησίας Θεοτόκου μίαν.

Σύμπαν ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος Αμίδης Μεσοποτάμιας εἶπε· σωμβῶν τὴ ἐπιστολὴ τὴ ἁγιωτάτου τῶν Ρωμαίων Λέοντος τὴ τῶν Νικαίων ἐπιστοῦσαν τῶν τριακοσίων δεκαεπτὰ τῶν ἁγίων πατέρων, τῶν τῶν μ. καὶ τῶν τῶν Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τῶν μετὰ τῶν σωμβῶν τῶν τῶν Εφεσίου ἐπὶ τῶ μακαριστοῦ Κυρίλλου, καὶ τῶ τῶν ἁγιωτάτου καὶ μακαριωτάτου πατρὸς ἡμῶν ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου καὶ Πρόκλου ἐκκλησίας Θεοτόκου· ἐν τῷ μία ἐν τῷ ἡμῶν.

Σύμεων ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος Σελεύκειας Ισαυρίας εἶπε· σωμβῶν τὴ ἐπιστολὴ τὴ ἁγιωτάτου Λέοντος τὴ τῶν τριακοσίων δεκαεπτὰ τῶν Νικαίων ἁγίων πατέρων, τῶν τῶν μ. τῶν τῶν Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τῶν μετὰ τῶν σωμβῶν τῶν τῶν Εφεσίου ἐπὶ τῶ μακαριστοῦ Κυρίλλου, καὶ τῶ τῶν ἁγιωτάτου καὶ μακαριωτάτου πατρὸς ἡμῶν ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου καὶ Πρόκλου ἐκκλησίας Θεοτόκου· ἐν τῷ μία ἐν τῷ ἡμῶν.

Ιωάννης ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος Ιεραπόλεως εἶπε· σωμβῶν τὴ ἐπιστολὴ τὴ ἁγιωτάτου τῶν Ρωμαίων Λέοντος τὴ τῶν Νικαίων ἁγίων πατέρων, τῶν τῶν μ. καὶ τῶν τῶν Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τῶν μετὰ τῶν σωμβῶν τῶν τῶν Εφεσίου ἐπὶ τῶ μακαριστοῦ Κυρίλλου, καὶ τῶ τῶν ἁγιωτάτου καὶ μακαριωτάτου πατρὸς ἡμῶν ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου καὶ Πρόκλου ἐκκλησίας Θεοτόκου· ἐν τῷ μία ἐν τῷ ἡμῶν.

Κύριος ἐπίσκοπος Αναζαρβὶς εἶπε ὁμοίως· σωμβῶν, ἐν ὑπογραφαῖς αὐτῶ.

Κωνσταντῖνος ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος Βόστρας Αραβίας εἶπε· σωμβῶν, ἐν ὑπογραφαῖς αὐτῶ.

Ιωάννης ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος Σεβαστείας Αρμενίας εἶπε· κατὰ τὴν ἐμὴν καταλαλῶν ὀνόματος τὴς ἐπιστολὴς τὴ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου τῶν Ρωμαίων Λέοντος σωμβῶν τὴ τῶν τριακοσίων δεκαεπτὰ, καὶ τῶν μ. καὶ τῶν τῶν Κωνσταντινουπόλεως σωμβῶν τὴ τῶν τῶν μετὰ τῶν Εφεσίου ἐπὶ τὴ καθαιρέσει τὴ δυσεβοῦς Νεστορίου, καὶ τῶν τῶν μακαριωτάτου Κυρίλλου· ἐν ὑπογραφαῖς αὐτῶ ἐπιστολῶ.

Κωνσταντῖνος ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος Αμαστρίδος Μελετίνης εἶπε· σωμβῶν τὴ ἐπιστολὴ τὴ μακαριωτάτου, ἐν ὑπογραφαῖς αὐτῶ τῶ τῶν Ρωμαίων, καὶ τῶ ἐν ὑπογραφαῖς, συμφωνοῦσι τὴ σωζόμενα ἅγιον πατέρων, τῶ τῶν Νικαίων σωμβεβληκότων τριακοσίων δεκαεπτὰ, καὶ τῶ τῶν Κωνσταντινουπόλεως· ἐπὶ τῶ τῶν θείας λόγεως Θεοδοσίου, καὶ τῶ τῶν Εφεσίου ἐπὶ τῶ μακαριωτάτου τῶν Αλεξανδρείας ἐπισκόπου Κυρίλλου.

Ζήνων ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος Αμασείας εἶπε· σωμβῶν τὴ ἐπιστολὴ τὴ τριακοσίων δεκαεπτὰ τῶν ἁγίων πατέρων τὴ σωμβεβληκότων τὴ ὀρθωτάτου πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου διέρεσιν, ὁμοίως δὲ καὶ τὴ τριακοσίων δεκαεπτὰ σωμβεβληκότων, καὶ τῶν τῶν Κωνσταντινουπόλεως, τῶν μετὰ τῶν ἁγιωτάτου Κυρίλλου, τῶν μετὰ τῶν ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Λέοντος διέρεσιν.

Πατρίκιος ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος Τύανα εἶπε· τὴν ἐπιστολὴ τὴ ἁγιωτάτου Λέοντος τὴ ἀρχιεπισκόπου Ρώμης, σύμφωνος ἀρέσκομαι τὴ τριακοσίων δεκαεπτὰ τῶν Νικαίων, καὶ τῶ μ. τῶν μετὰ τῶν τῶ βασιλιδῶν σωμβεβληκότων τῶν πατέρων· ἐν ὑπογραφαῖς.

Θεόδωρος ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος Δαμασκοῦ εἶπε· τὴν ἀμφιβόλωνεῖν, ὅτι τὴ σωμβῶν τὴ ἐκθέσει τῶν ἁγίων πατέρων τῶν τῶν Νικαίων ἐπιστολὴ τὴ μακαριωτάτου καὶ ἁγιωτάτου πατρὸς ἡμῶν ἀρχιεπισκόπου Λέοντος· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπιστολὴ τὴ μακαριωτάτου Κυρίλλου τὴ αὐτῶ ἐκθέσει σωμβῶν· ἐν ὑπογραφαῖς αὐτῶ.

Φώτιος ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος Τύρου εἶπε· τὴς ἐπιθέσεις τίθεμι παρὰ τῶν τῶ Νικαίων τριακοσίων δεκαεπτὰ τῶν ἁγίων πατέρων τῶ τῶν ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Λέοντος τῶ τῶν Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τῶν μετὰ τῶν σωμβῶν τῶν τῶ Εφεσίου ἐπὶ τῶ μακαριστοῦ Κυρίλλου, καὶ τῶ τῶν ἁγιωτάτου καὶ μακαριωτάτου πατρὸς ἡμῶν ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου καὶ Πρόκλου ἐκκλησίας Θεοτόκου· ἐν ὑπογραφαῖς αὐτῶ.

Σύμεων ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος Αμίδης Μεσοποτάμιας εἶπε· σωμβῶν τὴ ἐπιστολὴ τὴ ἁγιωτάτου τῶν Ρωμαίων Λέοντος τὴ τῶ Νικαίων ἐπιστοῦσαν τῶν τριακοσίων δεκαεπτὰ τῶν ἁγίων πατέρων, τῶν τῶν μ. καὶ τῶν τῶν Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τῶν μετὰ τῶν σωμβῶν τῶν τῶν Εφεσίου ἐπὶ τῶ μακαριστοῦ Κυρίλλου, καὶ τῶ τῶν ἁγιωτάτου καὶ μακαριωτάτου πατρὸς ἡμῶν ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου καὶ Πρόκλου ἐκκλησίας Θεοτόκου· ἐν ὑπογραφαῖς αὐτῶ.

Πέργαμος ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος Αντιοχείας Πισιδίας εἶπε· σωμβῶν τὴ ἐπιστολὴ τὴ ἁγιωτάτου τῶν Ρωμαίων Λέοντος τὴ τῶν Νικαίων ἁγίων πατέρων τῶν τριακοσίων δεκαεπτὰ τῶν τῶν μ. καὶ τῶν τῶν σωμβῶν τῶν τῶν μετὰ τῶν Εφεσίου ἐπὶ τῶ μακαριστοῦ Κυρίλλου· ἐν ὑπογραφαῖς αὐτῶ.

Θεόδωρος ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος Ταρσοῦ εἶπε· σωμβεβληκα γνωμῶ μιᾶ τὴ σωζόμενα τῶν πατέρων τῶ τῶν Νικαίων τριακοσίων δεκαεπτὰ ἁγιωτάτων ἐπισκόπων, ἐν τῶ τῶν τῶ ἁγιωτάτου τῶν πατέρων, τῶν σωμβεβληκότων τῶν Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τῶ τῶ Εφεσίου σωμβεβληκότων τῶ μακαριωτάτου Κυρίλλου, καὶ ἐπιστολὴ τὴ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῶν Ρωμαίων Λέοντος· ἐν ὑπογραφαῖς αὐτῶ.

Φιλόξενος ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος Ιεραπόλεως εἶπε· σωμβῶν τὴ ἐπιστολὴ τὴ τριακοσίων δεκαεπτὰ τῶν ἁγίων πατέρων τῶ τῶν Νικαίων, καὶ τῶν τῶν σωμβεβληκότων τῶν πατέρων τῶ τῶν Εφεσίου ἐπὶ τῶ μακαριωτάτου Κυρίλλου, καὶ τῶ τῶν ἁγιωτάτου καὶ μακαριωτάτου πατρὸς ἡμῶν ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου καὶ Πρόκλου ἐκκλησίας Θεοτόκου· ἐν ὑπογραφαῖς αὐτῶ.

Ευστάθιος ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπε· συμφωνεῖ τὴ ἐπιστολὴ τὴ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῶ πρεσβυτέρου Ρώμης Λέοντος, τῶ σωζόμενα τῶ τῶν Νικαίων σωμβεβληκότων πατέρων, τῶ τριακοσίων δεκαεπτὰ, καὶ τῶ τῶν τῶ μ. τῶν τῶν κεφαλίων τῶν μεγαλοπόλεως Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τῶ σωμβεβληκότων τῶ Εφεσίου ἐπὶ τῶ μακαρίου Κυρίλλου· ἐν ὑπογραφαῖς αὐτῶν.

Φιλόξενος ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος Σαρδίων Λυδίας εἶπε· ἀποδεικνύω τὴ ἁγιωτάτου καὶ μακαριωτάτου πάπα Λέοντος σωμβῶν τὴ τῶν τριακοσίων δεκαεπτὰ τῶν Νικαίων ἁγίων πατέρων, τῶν τῶν μ. καὶ τῶν τῶν Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τῶ τῶ Εφεσίου καὶ τῶ τῶν Νικαίων, ἐν τῶν τῶν ἀναθεμάτων τῶν τῶν ἀναθεμάτων τῶν τῶν ἀναθεμάτων

ACTIO QUARTA. collectis, congruentia tum sandi patres conscripserunt, qui in magna Constantinopoli nova Roma, tum qui Ephesi in sancta Synodo sub beatæ memoriæ Cyrillo convenerunt: cum quo etiam congruit sensus secundum pietatem dictatus epistolæ per omnia perfectissimi Romanorum archiepiscopi Leonis: & subscripsi.

* Marinianus. * Marinianus episcopus Synnadorum dixit: Consentire novi epistolam in omnibus sanctissimi Romanorum archiepiscopi Leonis soli & beatæ ac religiosæ expositioni trecentorum decem & octo patrum, & centum quinquaginta in regia Constantinopoli congregatorum: sic neque horum solummodo, verum etiam trecentorum adversus Nestorium Ephesi habitæ sub Cyrillo beatæ memoriæ; ideo etiam subscripsi et.

Episphanius reverendissimus episcopus Perge dixit: Quantum perspicere potui ex tomone epistolæ religiosissimi archiepiscopi Romanorum Leonis, consonat ejus sensus expositioni sanctorum trecentorum decem & octo patrum in Nicæa, & centum quinquaginta in regia urbe postea congregatorum, & Synodo Ephesi adversus impium Nestorium habitæ, cui præerat beatus Cyrillus: & ita sentiens, subscripsi eidem epistolæ.

Onesiphorus reverendissimus episcopus Iconii dixit: Cum epistolam sanctissimi archiepiscopi Romanorum Leonis nulla in re dissimilem videam ab expositis fide sanctorum patrum qui in Nicæa congregati sunt, & centum quinquaginta qui in sancta magna hominum Constantinopoli convenerunt, & ab iis qui Ephesi in damnatione impii Nestorii a beatæ memoriæ patre nostro Cyrillo gesta sunt; subscripsi eidem epistolæ papæ Leonis.

Petrus reverendissimus episcopus Gangrorum dixit: Fidei quam sancti patres trecentis decem & octo in Nicæa confirmaverunt nobis, & centum quinquaginta in regia Constantinopoli congregati, & qui postea Ephesi, præsidente sancto illi synodo beato Cyrillo, cum omnibus esset expositos, & sanctissimi archiepiscopi Leonis, de eamdem habuerit scopum, eam amplexi sumus, eique subscribimus.

Theodosius reverendissimus episcopus Caneæ dixit: Consentiens sanctis ac beatis trecentorum decem & octo. Si quis eorum fuerit immota movere, ipse fluctuabit. Hanc igitur sequimur, & credimus: expositionem quoque editam a sanctis centum quinquaginta patribus qui Constantinopoli convenerunt, & Ephesi adversus impium Nestorium factam, sub beatæ memoriæ Cyrillo: & consentit epistola sanctissimi archiepiscopi & patris nostri Leonis: & subscripsi et.

Sabbas reverendissimus episcopus Balti Syriæ dixit: Trecenti decem & octo sancti patres voluntate Dei in Nicæa congregati, & edocti a Spiritu sancto, ostenderunt fidem nostram expositorum, & centum quinquaginta Constantinopoli collecti eam secuti sunt: & similiter etiam hæc congruentia beatus Cyrillus Ephesi docuit: consona quoque sanctissimi Leonis epistola, & universalis quæ

ANNO CHRIST. 454.

πάτερα, συμβαίνοντα καὶ κατὰ τὸ μεγάλου Κωνσταντινόπολιν, νέου Ρώμης, ρν. ἁγίων πατέρων συγγράμματα, ἃ οἱ τὸν κατ' Ἔφεσον ἐπὶ τῆς μακαρίας μνήμης Κυρίλλου ἁγίας συνόδου· ἅς ἐστι & ἡ νῦν, & καθ' ἑκάστοις ὑπεγράφθαι, τῷ ἁγιωτάτῳ τῷ παλαιῷ τῆς Ρώμαίων ἀρχιεπισκόπῳ Λέοντι· & ὑπεγραψάμην.

Μαριανὸς ὁ ἁγιωτάτου ἐπίσκοπος Συνναδῶν εἶπε· συμφωνῶ γὰρ τοῖς ἐπιστολαῖς τῶν πάντων ἁγιωτάτων τῆς Ρωμαίων Λέοντος τῆς μόνῃ & θεοφιλεῖ καὶ ὁσίᾳ τῷ τεσσαρακοντα & ἑκατὸν, & ἑξ ἁγίων Κωνσταντινόπολιν συναχθείσῃ· ἀλλὰ & τῷ ἁγιωτάτῳ τῆς μνήμης τῷ Νεστορίου τῷ ἐν Ἐφέσῳ ἐπὶ τῷ μακαρίας μνήμης Κυρίλλου· διὸ & ὑπέγραψα & αὐτῷ.

Ἐπιφάνιος ὁ ἁγιωτάτου ἐπίσκοπος Πέργης εἶπε· ὡς σωφίσθαι δύναμαι ἐκ τῆς ἀκριβοῦς τῆς ἐπιστολῆς τῆς θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς Ρωμαίων Λέοντος, συμφωνεῖ γὰρ διάνοια τῆς ἐκθέσεως τῶν ἁγιωτάτων διακοσίων καὶ δεκαπέντε πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ, & ἑξ μετ' αὐτοὺς ἁγίων & θεοφιλεστάτων τῶν ἐν τῇ βασιλίδι πόλει συναθροισθέντων, τῷ τῆς Ἐφέσου & ἁγίου Νεστορίου τὸ ἀνοσίου ἡνωμένῃ, τῷ ἡγουμένῳ μακαρίου Κυρίλλου· & ἔπαινον.

Ὀνησίφορος ὁ ἁγιωτάτου ἐπίσκοπος Ἰκονίου εἶπε· καὶ οὐδὲν ἐνδιαφέρουσα συνῳδία τῆς ἐπιστολῆς τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς Ρωμαίων Λέοντος τῶν τριακοσίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ συναχθέντων, & ἑξ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν τῇ μεγάλῃ πόλει Κωνσταντινουπόλει συναχθέντων, & ἐν τῷ ἐν Ἐφέσῳ ἀφωρισμένῳ κατὰ τὸν τῆς μακαρίας μνήμης Κυρίλλου· ὑπέγραψα τῇ αὐτῇ ἐπιστολῇ τοῦ πάπα Λέοντος.

Πέτρος ὁ ἁγιωτάτου ἐπίσκοπος Γαγγρῶν εἶπε· τὴν ἐκφάνασαν τῶν ἁγίων πάντων οἱ τριακόσιοι δεκαπέντε οἱ ἐν Νικαίᾳ, & οἱ σὺν αὐτοῖς ἁγιωτάτοι Κωνσταντινόπολιν συναχθέντες, μετὰ τὰ παρὰ τῷ οἰκ ἐν Ἐφέσῳ, ἀφορισθέντα τὰ μακαρίου τῆς μνήμης τοῦ ἁγίου Κυρίλλου, ἐπίσκοπου ὄντος & ἡγουμένου τῆς ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος, ἐφίσταμεν ἐμοὶ & ἐγὼ, καὶ ἐγράψαμεν & αὐτῇ.

Θεοδόσιος ὁ ἁγιωτάτου ἐπίσκοπος Κανδίας εἶπε· ἀκολουθῶν τοῖς ἁγίοις τοῖς τριακόσιοι δεκαπέντε, τοῖς ἐν Νικαίᾳ πεπιστευκόσι τὴν ὀρθόδοξον πίστιν, ἐν τῷ ἐν Ἐφέσῳ ἀφορισθέντα τὰ μακαρίου τῆς μνήμης τοῦ ἁγίου Κυρίλλου, ἐπίσκοπου ὄντος & ἡγουμένου τῆς ἁγιωτάτου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει, & τῇ ἐν Ἐφέσῳ & Νεστορίου τῷ ἀνοσίου ἡνωμένῃ, τῷ ἡγουμένῳ μακαρίου Κυρίλλου· & σύμφωνος ἡ ἐπιστολὴ τῆς ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου & πατρὸς ἡμῶν Λέοντος & ὑπέγραψα & αὐτῇ.

Σαββᾶς ὁ ἁγιωτάτου ἐπίσκοπος Βαλτῶν Συρίας εἶπε· τριακόσιοι δεκαπέντε καὶ ἑκατὸν θεοφόροι ἅγιοι ἐν Νικαίᾳ, θεόθεν ἐκδιδαχθέντες, τὴν ὀρθὴν ἡμῶν πίστιν ἐδείξαν· & οἱ ἁγιωτάτοι Κωνσταντινόπολιν, & τὴν ἔκθεσιν τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα ἁγίων πατέρων τῶν συναθροισθέντων ἐν Κωνσταντινουπόλει, & τῇ ἐν Ἐφέσῳ & Νεστορίου τῷ ἀνοσίου ἡνωμένῃ, τῷ ἡγουμένῳ μακαρίου Κυρίλλου· & σύμφωνος ἡ ἐπιστολὴ τῆς ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου & πατρὸς ἡμῶν Λέοντος τῶν τῆς ἀληθείας ἐδίδασκε· διὸ & ὑπέγραψα & αὐτῇ ἐπιστολῇ.

Ἐπιφάνιος ὁ ἁγιωτάτου ἐπίσκοπος Πύργης εἶπε· ὡς σωφίσθαι δύναμαι ἐκ τῆς ἀκριβοῦς τῆς ἐπιστολῆς τῆς θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς Ρωμαίων Λέοντος, συμφωνεῖ γὰρ διάνοια τῆς ἐκθέσεως τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ, & ἑξ μετ' αὐτοὺς ἁγίων & θεοφιλεστάτων τῶν ἐν τῇ βασιλίδι πόλει συναθροισθέντων, & τῇ ἐν Ἐφέσῳ & Νεστορίου τῷ ἀνοσίου ἡνωμένῃ, τῷ ἡγουμένῳ μακαρίου Κυρίλλου· & σύμφωνος ἡ ἐπιστολὴ τῆς ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς Ρωμαίων Λέοντος τῶν τῆς ἀληθείας ἐδίδασκε· διὸ & ὑπέγραψα & αὐτῇ.

Φιλότιμος ὁ ἁγιωτάτου ἐπίσκοπος Ἀφρίκης εἶπε· τὴν τῶν τριακόσιοι δεκαπέντε ἁγίων Θεοφόρων Ἀμάξεσιν ἐπιμρίζει Παφλαγονίας, ὅτι· συνῴδα τῷ αὐτῷ.

Ἀβραάμιος ὁ ἁγιωτάτου ἐπίσκοπος Κάρρων Κυρ- * Ὀρθιαδῶν πλωσίᾳ * ὅτι· ἐπιφάνεια τῆς καταδίκης τῶν ἀφορισμένων ἁγιωτάτου ἐπίσκοπου, κατὰ τὸ αὐτὸ κατεστῆσθαι, ὑπέγραψα τῇ ἐπιστολῇ τῷ ἁγιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ τῆς Ρωμαίων Λέοντος.

Εὐδόξιος ὁ ἁγιωτάτου ἐπίσκοπος Ἐπιφανείας Ἀμμωνιάδος εἶπε· ἐπίστευσαν πλοῦτον, ἵνα τῷ οἰ τριακόσιοι δεκαπέντε ἐν τῇ Νικαίᾳ ἐνήδεσαν ἡμῖν πατέρες, οἱ εἰδοτὸν πεντήκοντα σωμοφόβοι ἐν Κωνσταντινόπολει, & ἐν Ἐφέσῳ ἡνωμένῳ μὴ σωμόδοι, ἡνωμένῳ τὸ σωτηρίου ἐπιστόλῳ Κυρίλλου· ἔπεφανέν τε ἐξ ἐπιστολὴ τῆς ἁγιωτάτου & μεγιστάτου τῆς Ρωμαίων Λέοντος· ἐν ᾗ & ὑπέγραψα.

Ἐνδόξιος ὁ ἁγιωτάτου ἐπίσκοπος Κοινὸν Πωμφυλίας εἶπε· κἀγὼ τὴν αὐτὴν σωτὴν ὁμῶν, & ὑπέγραψα τῇ ἐπιστολῇ τῷ ἁγιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ τῆς Ρωμαίων Λέοντος.

Ὀβρίκιος ὁ ἁγιωτάτου ἐπίσκοπος Κορδοῦβας εἶπε· ἐν τῇ ἐκφάνασαν τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ, & ἐν τῇ ἐν Ἐφέσῳ ἀφορισθέντα τὰ μακαρίου τῆς μνήμης τοῦ ἁγίου Κυρίλλου, ἐπίσκοπου ὄντος & ἡγουμένου τῆς ἁγιωτάτου τῆς Ρωμαίων Λέοντος· ἐν ᾗ & ὑπέγραψα.

Νέων ὁ ἁγιωτάτου ἐπίσκοπος τῶν Ἑλλήνων Πιμουλίας εἶπε· κἀγὼ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ θεοφιλεστάτου & ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς Ρωμαίων Λέοντος, συνῴδε, ὅστε καὶ δίδωσι, τῇ ἐκθέσει τῶν τριακόσιοι δεκαπέντε ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ, & ἑξ ἑκατὸν πεντήκοντα ἁγίων τῶν ἐν τῇ βασιλίδι Κωνσταντινόπολει, & τῇ ἐν Ἐφέσῳ συνῳδιμόσιον Νεστορίου τὸ ἀνοσίου εἰπεῖν· ἐν ᾗ πάντα τὰ μακαρίου κυρίου Κυρίλλου, & πάντων ἴχνη τὴν ἀνῳνίμων, τὸν τάλαν ὑπέγραψα τῇ αὐτῇ ἐπιστολῇ.

Θεόφιλος ὁ ἁγιωτάτου ἐπίσκοπος πόλεως Ἀρκαδιουπόλεως εἶπε· ὡς κατεδιδάχθη πλωσίᾳ, συμφωνεῖ, ὅστε καὶ ἔκοινα, ἡ ἐπιστολὴ γραφεῖσα παρὰ τῷ θεοφιλεστάτῳ & ἁγιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ τῆς ἁγιοτάτου Ρώμης Λέοντος, τῇ ἐκθέσει τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα δεκαπέντε ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ συναθροισθέντων, & τῇ μὲ πάντων Κωνσταντινόπολει ρν. & τῇ Νεστορίου τῷ ἀνοσίου ἡνωμένῳ τῷ τὸ Ἐφέσου· ἡ τὴ κεφάλαιον

ANNO CHRIST. 454.

1369 P.L. CONCILIUM VALENTINI, MARCIANIJ, IMP. 1370

πάσα ἡ οἰκουμένη ὑπὸ κατηχῆσι & ἐδίδαξεν, & ἡμεῖς πάντων κατήχησιν, & ἀδιάστολον & ὑπέγραψα & αὐτῇ· & ἀνεθεματίζω τὸν ἡ φρονοῦδόντος τὴ, & ὑπεγράφη.

Ἐπιφάνιος ὁ ἁγιωτάτου ἐπίσκοπος Πέργης εἶπε· τὴν τῶν τριακόσιοι δεκαπέντε ἁγίων Θεοφόρων Ἀμάξεσιν ἐπιμρίζει Παφλαγονίας, ὅτι· ἐλεῖ τὴ & ἐπιστόν Χριστὸ βεβεωῶν ὁ εἰς τὴν πίστη τὴ τὴν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ, ἰῶ μὲ πάντα βεβεωῶν ὁ ἁγ. οἱ τριακόσιοι δεκαπέντε ἐν τῇ Κωνσταντινόπολει ἁγίε σωσθῶ, & μὲ πάντων οἱ ἐν Ἐφέσῳ ὁμόνοιε σωσαχθέντε, ἡνωμένῳ τὸ ὁσίας μνήμης Κυρίλλε· πληροφορεῖ δὲ & ἡ τὴ ἐπιστολὴ τὸ σωτηρίου ἁγιωτάτου τῆς Ρωμαίων Λέοντος· ὡς ἀνῳνίμων τοῖς ἀφορισμένοις σωζθέντε, ὑπογράψαμεν & τῇ αὐτῇ ἐπιστόλῃ τὴν ἀνῳνίμων Λέοντος τῇ αὐτῇ ἐπιστολῇ, ἀκολουθῶ τὴ ἀρρόκτῳ θεῖον ἁγίων πίστε.

Φιλότιμος ὁ ἁγιωτάτου ἐπίσκοπος Ἀφρίκης εἶπε· τὴν τῶν τριακόσιοι δεκαπέντε ἁγίων Θεοφόρων Ἀμάξεσιν ἐπιμρίζει Παφλαγονίας, ὅτι· συνῴδα τῷ αὐτῷ.

Ἀβραάμιος ὁ ἁγιωτάτου ἐπίσκοπος Κάρρων Κυρ- * Ὀρθιαδῶν πλωσίᾳ * ὅτι· ἐπιφάνεια τῆς καταδίκης τῶν ἀφορισμένων ἁγιωτάτου ἐπίσκοπου, κατὰ τὸ αὐτὸ κατεστῆσθαι, ὑπέγραψα τῇ ἐπιστολῇ τῷ ἁγιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ τῆς Ρωμαίων Λέοντος.

Εὐδόξιος ὁ ἁγιωτάτου ἐπίσκοπος Ἐπιφανείας Ἀμμωνιάδος εἶπε· ἐπίστευσαν πλοῦτον, ἵνα τῷ οἰ τριακόσιοι δεκαπέντε ἐν τῇ Νικαίᾳ ἐνήδεσαν ἡμῖν πατέρες, οἱ εἰδοτὸν πεντήκοντα σωμοφόβοι ἐν Κωνσταντινόπολει, & ἐν Ἐφέσῳ ἡνωμένῳ μὴ σωμόδοι, ἡνωμένῳ τὸ σωτηρίου ἐπιστόλῳ Κυρίλλου· ἔπεφανέν τε ἐξ ἐπιστολὴ τῆς ἁγιωτάτου & μεγιστάτου τῆς Ρωμαίων Λέοντος· ἐν ᾗ & ὑπέγραψα.

Ἐνδόξιος ὁ ἁγιωτάτου ἐπίσκοπος Κοινὸν Πωμφυλίας εἶπε· κἀγὼ τὴν αὐτὴν σωτὴν ὁμῶν, & ὑπέγραψα τῇ ἐπιστολῇ τῷ ἁγιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ τῆς Ρωμαίων Λέοντος.

Ὀβρίκιος ὁ ἁγιωτάτου ἐπίσκοπος Κορδοῦβας εἶπε· ἐν τῇ ἐκφάνασαν τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ, & ἐν τῇ ἐν Ἐφέσῳ ἀφορισθέντα τὰ μακαρίου τῆς μνήμης τοῦ ἁγίου Κυρίλλου, ἐπίσκοπου ὄντος & ἡγουμένου τῆς ἁγιωτάτου τῆς Ρωμαίων Λέοντος· ἐν ᾗ & ὑπέγραψα.

Νέων ὁ ἁγιωτάτου ἐπίσκοπος τῶν Ἑλλήνων Πιμουλίας εἶπε· κἀγὼ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ θεοφιλεστάτου & ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς Ρωμαίων Λέοντος, συνῴδε, ὅστε καὶ δίδωσι, τῇ ἐκθέσει τῶν τριακόσιοι δεκαπέντε ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ, & ἑξ ἑκατὸν πεντήκοντα ἁγίων τῶν ἐν τῇ βασιλίδι Κωνσταντινόπολει, & τῇ ἐν Ἐφέσῳ συνῳδιμόσιον Νεστορίου τὸ ἀνοσίου εἰπεῖν· ἐν ᾗ πάντα τὰ μακαρίου κυρίου Κυρίλλου, & πάντων ἴχνη τὴν ἀνῳνίμων, τὸν τάλαν ὑπέγραψα τῇ αὐτῇ ἐπιστολῇ.

Θεόφιλος ὁ ἁγιωτάτου ἐπίσκοπος πόλεως Ἀρκαδιουπόλεως εἶπε· ὡς κατεδιδάχθη πλωσίᾳ, συμφωνεῖ, ὅστε καὶ ἔκοινα, ἡ ἐπιστολὴ γραφεῖσα παρὰ τῷ θεοφιλεστάτῳ & ἁγιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ τῆς ἁγιοτάτου Ρώμης Λέοντος, τῇ ἐκθέσει τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα δεκαπέντε ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ συναθροισθέντων, & τῇ μὲ πάντων Κωνσταντινόπολει ρν. & τῇ Νεστορίου τῷ ἀνοσίου ἡνωμένῳ τῷ τὸ Ἐφέσου· ἡ τὴ κεφάλαιον

ANNO CHRIST. 454.

A terrarum fie institutus est & edoctus, & non eamdem retinemus & docemus: & subscripsi quarta, atque anathematizo eos qui aliquid vel addunt vel detrahunt.

Epiphanius reverendissimus presbyter, tenens locum religiosissimi Ætherii episcopi Pompejopolis, provinciæ Paphlagoniæ, dixit: Mihi videtur dominus noster Christus firmatus fum in fide trecentorum decem & octo sanctorum patrum qui in Nicæa, & quam postea confirmaverunt centum quinquaginta congregati in sancta synodo Constantinopoli habita, & post hanc qui similiter Ephesi convenerunt, præsidente sanctæ memoriæ Cyrillo: cetera etiam de epistola sanctissimi archiepiscopi Romanorum Leonis, quod consonet prædictis expositionibus: præterea cum ipse religiosissimus episcopus Æthereus eidem epistolæ subscripserit, ego quoque prædictam sanctam fidem ejusdem.

Philoterius reverendissimus presbyter, tenens locum religiosissimi Themistii episcopi Amastridis, provinciæ Paphlagoniæ, dixit: Isdem contentio.

Abramius reverendissimus episcopus Cathricensis, Osroenæ, provinciæ, dixit: Audita depositione prædictorum reverendissimorum episcoporum, similiter & ego depono: & subscripsi epistolæ sanctissimi Romanæ urbis archiepiscopi Leonis.

Eudoxius reverendissimus episcopus Ecnetorum Pamphyliæ dixit: Fides tandem et, quam trecenti decem & octo sancti patres Nicææ firmaverunt, & centum quinquaginta Constantinopoli congregati, & Ephesi habita sancta synodus, præsidente sanctissimo episcopo Cyrillo; cui consonat etiam epistola sanctissimi archiepiscopi Romanorum beatæ: & et subscripsi.

Eugenius reverendissimus episcopus Cotenorum Pamphyliæ dixit: Et ego istiusmodi sententiæ ac subscripsi epistolæ sanctissimi archiepiscopi Romanorum Leonis.

Obrimus reverendissimus episcopus Cordubæ dixit: Ego et ego consentio: & subscripsi epistolæ sanctissimi archiepiscopi Romanorum Leonis.

Neon reverendissimus episcopus civitatis * Ellinedi. Pjolli Pamphyliæ dixit: Epistola scripta a religiosissimo & sanctissimo Romanorum archiepiscopo Leone, quod attinet ad sensum, consonat cum fide expolita a sanctis trecentis decem & octo patribus, qui Nicæa & a centum quinquaginta qui in regia urbe Constantinopoli, & qui Ephesi propter impium Nestorium convenerunt; cui synodo præerat beatæ memoriæ Cyrillus: & hanc sequens fententiam, eidem epistolæ jam prædem subscripsi.

Theophilus reverendissimus episcopus * Arcadi, et Arcadi. Pamphyliæ dixit: Quantum ascqui potui, epistola scripta a sanctissimo & religiosissimo archiepiscopo veteris Romæ Leone consonat in sensu cum expolita fide a sanctis trecentis decem & octo patribus qui Nicæ convenerunt, & a centum quinquaginta qui postea Constantinopoli, & ab iis qui Ephesi propter impium Nestorium convenerunt, cujus synodo cæpit erat beatus Cyrillus: & hanc

ACTIO QUARTA. hanc sententiam sequentem, epistolae ejusdem pape me subscripsisse liquet.

* Codex Vaticanus. Verus religiosissimus presbyter, obtinens locum Maxime reverendissimi episcopi * Cordilolorum Pamphyliae, dixit: Depono pro memorato reverendissimo viro, eo quod propter infirmitatem a Nicaena civitate non adveniens, epistolam scripsam a religiosissimis & sanctissimo episcopo nostro urbis Romae Leone non dissentire, quod ad sententiam attinet, ab expositis fide a trecentis decem & octo sanctis patribus qui Nicae; & a centum quinquaginta qui Constantinopoli, & ab iis etiam qui Ephesi convenerunt.

Sebastianus reverendissimus episcopus Berrhoae dixit: Epistola domini Leonis archiepiscopi per omnia consentit cum expositione trecentorum decem & octo, & centum quinquaginta sanctorum patrum, & cum gestis Ephesi prius a sancta memoria Cyrillo: & huic consentiens subscripsi.

Aristomachus reverendissimus episcopus Colonniae Cappadociae locutus dixit: Sanctissimi archiepiscopi Leonis epistola per omnia consentit cum expositione sanctorum patrum trecentorum decem & octo in Nicaea, & centum quinquaginta. Constantinopoli congregatorum, & cum iis quae a sanctissimo Cyrillo in prima Ephesina synodo acta sunt: & jam subscripsi.

Juliana reverendissimus episcopus Coenofi dixit: Epistola sanctissimi archiepiscopi nostri Leonis fulget ex concordia trecentorum decem & octo patrum, & centum quinquagita qui Constantinopoli sub divae memoriae Theodosio congregati sunt: & congruit cum iis quae Ephesi gesta sunt a beatissimo Cyrillo Alexandrinorum episcopo: & in his permanens, subscripsi.

Theodorotus reverendissimus episcopus Cyri dixit: Sanctissimi archiepiscopi domini Leonis epistola consentit cum expositis apud Nicaam fide a sanctis & beatis patribus, & cum symbolo fidei apud Constantinopolim a centum quinquaginta episcopis dictato, & cum epistolis beati Cyrilli: & amplectens praedictam epistolam, subscripsi.

Cacropius reverendissimus episcopus Sebaspolis Armeniae dixit: Epistola sanctissimi archiepiscopi Romae Leonis consentit cum expositione trecentorum decem & octo, & centum quinquaginta sanctorum patrum, & cum sententia sancti ac beatissimi Cyrilli: & amplectens praedictam epistolam, subscripsi.

Acacius reverendissimus episcopus Ariarathiae dixit: Consona est epistola sanctissimi archiepiscopi Romae Leonis expositioni trecentorum decem & octo Nicaae, & centum quinquaginta Constantinopoli congregatorum, & iis quae sub sanctissimo Cyrilloo Ephesi gesta sunt & confirmata, & ei subscripsi.

Anatolius reverendissimus episcopus Zelapiae, provinciae Helenopontii, dixit: Epi-

ACTIO QUARTA. ὑπὸ τῆς μακαρίου Κλεόνος. & τοῦτων ἴχνη τὴν γνῶμαν, φάσκουσι τῆ ἐπιστολῆ τὴ αὐτὴ πάντα κα- ANNO CHR. 451. ἀκόλουθα.

Βήρυς ὁ ἀδελφότατος ἐπίσκοπος, ἐπέχων τὸν τόπον Μάξιμου Θεοσεβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Κοδιμαλῶν Παμφυλίας, εἶπε· κατατίθημι ὑπὲρ τὸ εἰρημενθέντος ἀλαθεστάτου ἀνδρὸς, ἐνοίκοντος δὲ αὐτοῦ ἀπὸ τῆς Νικαίων πόλεως ἀφορμῆς γεγονότος, ὡς τὴν ἐπιστολὴ γεγραφενὰ παρὰ τὴ θεοσεβεστάτου ἐπισκόπου τῆς Ῥωμαίων Λέοντος ἐν ἀνάσσω, ὅσον ἀφῆς ἐστιν, τὴ ὁμοῦσαν κίτον παρὰ τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων, & παρὰ τῆ ἑκατὸν πεντήκοντα ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει συνελθόντων, ἔτι μὲν & τὸν τῆς πόλεως μνήμης Κυρίλλου τοῦ ἐν Ἐφέσῳ τὸ τῆς ἀφορμῆς ἀνδρὸς· & ἀρέσκῃ, πιστὴν ὑπέρ· ὑπογράφω.

Ἀστόμαχος ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος Κολωνείας Καππαδοκίας εἶπεν· συμφωνεῖ ἡ ἐπιστολὴ τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος, & τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ τῶν ἐν Νικαίᾳ, & τῆ ἑκατὸν πεντήκοντα ἁγίων πατέρων, & τῶν παρὰ τῆ ἁγιωτάτῃ Κυρίλλῳ τῷ ἐν Ἐφέσῳ ἐν τῆ τῆς ἀφορμῆς ἀνδρὸς· & ἐπέθηκα ὑπογράφω.

Ἰουλιανὸς ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος τῆς Κοίνοπι ἀνὴρ εἶπε· τὴ συμφωνεῖ τῆ τριακοσίων δεκαοκτὼ ἁγίων πατέρων, & τῆ μ'. τῆ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ τῆ θείας μνήμης Θεοδοσίου συνελθόντων, & τῶν ἀφορμῶν τοῦ ἐν Ἐφέσῳ παρὰ τῆ μακαριωτάτῃ Κυρίλλῳ τῆ ἐπιτάκτῃ τῆ Ἀλεξανδρίας, & ἐπέκρινα τὴ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου κύριν Λέοντος· & ἀρέσκει μοι, ὑπέγραψα.

Θεοδώρητος ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος Κύρου εἶπε· συμφέρει ἡ ἐπιστολὴ τῆ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς κυρίου Λέοντος τῆ ἐν Νικαίᾳ ἐκτεθείσῃ πίστει παρὰ τῆ ἁγίων μακαρίων πατέρων, & τῆ ὑπὸ Κωνσταντινουπόλει ὑπογραφθείσῃ ἐν τῷ ἁγίῳ συμβόλῳ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα ἁγίων πατέρων, & τῆ τῶν ἁγιωτάτου Κυρίλλου· & ἀποδεξάμενος τὴν ἀρχιεπισκόπου ἐπιστολὴ, ὑπέγραψα.

Κακάκιος ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος Ἀριαραθείας εἶπε· σύμφωνος ἐστὶν ἡ ἐπιστολὴ τοῦ ἁγιωτάτου πατρὸς τῆς Ῥωμαίων Λέοντος τῆ ἐκθέσει τῆ τῶν κοσίων τῆ ἐν Νικαίᾳ, & τῆ ἐν Κωνσταντινουπόλει συνελθόντων, & τῆς ἐπὶ τῆ ἁγιωτάτου Κυρίλλου τοῦ ἐν Ἐφέσῳ τῆ ἀφορμῆς, & ἐπέθεμαι τὴν ὑπογραφὴν.

Ἀνατόλιος ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος Ζελαπίας Ἑλενοπόντου εἶπε· συμφέρει ἡ ἐπιστολὴ τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου τῆς Ῥωμαίων πόλεως Λέοντος τῆ ἐκθέσει τῆ τριακοσίων δεκαοκτὼ ἁγίων πατέρων, & τῆ ἐν Νικαίᾳ, & τῆ ἐν Κωνσταντινουπόλει τῆ ἐν Κωνσταντινουπόλει συνελθόντων, & τῆ ἐπιστολὴ τῆ ἁγιωτάτου πατρὸς τῆς πόλεως μνήμη Κυρίλλου τοῦ ἐν Ἐφέσῳ τῆ ἀφορμῆς ἀνδρὸς· & τῶν τοιούτων συμφωνεῖ, & ὑπεγραψάμην.

Ἡράκλειος ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος Κορακίου ἐπαρχίας Δάκρης Ἀρμενίας, εἶπε· τῶν σοφῶν, ὅστις ἐστὶν ὁ ἀκεστὴ τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν, λέγωδὴ τῆ τριακοσίων δεκαοκτὼ, & τῆ μ'. & τῆς τῆ μακαριωτάτου Κυρίλλου, τῆς ἐν Ἐφέσῳ τῆ ἀφόρου ἀφορμῆς ἀνδρὸς, & βεβαιωθέντων, & τὴ ἀγωνιστὴ τῆ τῶν.

Μόνετος ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος Λαρίσσης ἐπαρχίας Δάκρης Σαρίας, πατρικὴ τὴ ὁσιωτάτου ἐπισκόπου Ἀτικοῦ εἶπεν, ὅστε· συμφέρει ἡ ἐπιστολὴ τῆ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος τῆ τῶν Ῥωμαίων πόλεως, & τῆ τριακοσίων δεκαοκτὼ ἁγίων πατέρων, & τῆ μ'. τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἁγίων πατέρων, & τῆς τῆ μακαριωτάτου Κυρίλλου τοῦ ἐν Ἐφέσῳ τῆ ἀφόρου, & βεβαιωθέντων τῆ τῶν.

Ὀλύμπιος ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος Πελαιδίου ἐπαρχίας ἀφόρου Φρυγίας εἶπε· συμφέρει ἡ ἐπιστολὴ τῆ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου κύριν Λέοντος ἀνὴρ τῆ ἐκθέσει τῆ τριακοσίων δεκαοκτὼ, & τῆ μ'. ἁγίων πατέρων, ἐντεῦθεν τὴ ἐν τῆ τῶν μακαρίων πατέρων Κυρίλλου τοῦ ἐν Ἐφέσῳ τῆ ἀφόρου ἀνδρὸς· & συμφέρουσι, ὑπέγραψα τῆ αὐτῆ ἐπιστολὴ.

Τιμόθεος ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος Βαλαιανῶν Σαρίας ἐπαρχίας εἶπε· τῆ ὁσιοῦ τὴ πίστεως τὴ ἐκτεθεῖσα ὑπὸ τῆ τριακοσίων δεκαοκτὼ ἁγίων πατέρων τῆ ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων, & τῆ τῆ μ'. ἐκτεθεῖσα τῆ ἐν Κωνσταντινουπόλει τοτὲ μακαρίου συνελθόντων, ἀκόλουθεῖ ἐστιν ἡ ἐπιστολὴ τῆ γνωρίσεσα παρὰ τὴ τῆς μακαρίας μνήμη Θεοδοσίου τοῦ ἐν Ἐφέσῳ τῆ ἀφόρου ἀνδρὸς· & ἐπέκρινα τὴ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου κύριν Λέοντος· & ἀρέσκει μοι, ὑπέγραψα τῆ αὐτῆ.

Ῥοῦφος ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος Κολλίνου ἐπαρχίας εἶπε· συμφέρει ἡ ἐπιστολὴ τῆ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος τῆ τῶν τῆ ἐν Νικαίᾳ ἐκτεθεῖσα πίστει, & τῆ μ'. ἁγίων πατέρων, & τῆς τῆ μακαρίου Κυρίλλου τοῦ ἐν Ἐφέσῳ ἀφόρου, & βεβαιωθέντων τῆ τῶν.

Ῥαῦλος ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος Μαξίμου Σαρίας ἐπαρχίας εἶπε· τῆ ὁσιοῦ παρὰ τῆ ἁγίων πατέρων τῆ ἐν Νικαίᾳ τῆ, & μ'. τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει, & τῆς τοῦ τῆ μακαρίου Κυρίλλου γνωσθέντος ἐν Ἐφέσῳ τῆ ἀφόρου, συμφωνεῖ ἐστὶ ἡ ἐπιστολὴ τῆ ἁγιωτάτου & θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς Ῥωμαίων Λέοντος· & πιστὴν συμβόλῳ ὑπέγραψα.

Ἀνατόλιος ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος Μελιτηνῆς Πόντου Πολεμωνιακῆς, εἶπε· τὴ πίστει τὴ ἐκτεθεῖσα ὑπὸ τῆ τριακοσίων δεκαοκτὼ ἁγίων πατέρων, & τῆ μ'. ἁγίων πατέρων τῆ ἐν Νικαίᾳ, & τῆ ἐν Κωνσταντινουπόλει τῆ ἐν Κωνσταντινουπόλει συνελθόντων, & τῆ τῆ τῆς τῆ ἐν

ANNO CHR. 451. πάντα πάντα λόγοι τῆ ὁσιοῦ τῆ τριακοσίων δεκαοκτὼ ἁγίων πατέρων, & τῆ ἐν Νικαίᾳ, & τῆ ἐν Κωνσταντινουπόλει τῆ ἐν Κωνσταντινουπόλει συνελθόντων, & τῆ ἐπιστολὴ τῆ ἁγιωτάτου πατρὸς τῆς πόλεως μνήμη Κυρίλλου, τῆ ἐν Ἐφέσῳ τῆ ἀφόρου ἀνδρὸς· & τῶνδε συμφωνεῖ, & ὑπεγραψάμην.

Ἡράκλειος ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος Κορακίου ἐπαρχίας Δάκρης Ἀρμενίας, εἶπε· τῶν σοφῶν, ὅστις ἐστὶν ὁ ἀκεστὴ τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν, λέγωδὴ τῆ τριακοσίων δεκαοκτὼ, & τῆ μ'. & τῆς τῆ μακαριωτάτου Κυρίλλου, τῆς ἐν Ἐφέσῳ τῆ ἀφόρου ἀφορμῆς ἀνδρὸς, & βεβαιωθέντων τῆ τῶν.

Μόνετος ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος Λαρίσσης ἐπαρχίας Δάκρης Σαρίας, πατρικὴ τὴ ὁσιωτάτου ἐπισκόπου Ἀτικοῦ εἶπεν, ὅστε· συμφέρει ἡ ἐπιστολὴ τῆ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος τῆ τῶν Ῥωμαίων πόλεως, & τῆ τριακοσίων δεκαοκτὼ ἁγίων πατέρων, & τῆ μ'. τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἁγίων πατέρων, & τῆς τῆ μακαριωτάτου Κυρίλλου τοῦ ἐν Ἐφέσῳ τῆ ἀφόρου, & βεβαιωθέντων τῆ τῶν.

Ὀλύμπιος ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος Πελαιδίου ἐπαρχίας ἀφόρου Φρυγίας εἶπε· συμφέρει ἡ ἐπιστολὴ τῆ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου κύριν Λέοντος τῆ ἐκθέσει τῆ τριακοσίων δεκαοκτὼ, & τῆ μ'. ἁγίων πατέρων, ἐντεῦθεν τὴ ἐν τῆ τῶν μακαρίων πατέρων Κυρίλλου τοῦ ἐν Ἐφέσῳ τῆ ἀφόρου ἀνδρὸς· & συμφέρουσι, ὑπέγραψα τῆ αὐτῆ ἐπιστολὴ.

Τιμόθεος ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος Βαλαιανῶν Σαρίας ἐπαρχίας εἶπε· τῆ ὁσιοῦ τὴ πίστεως τὴ ἐκτεθεῖσα ὑπὸ τῆ τριακοσίων δεκαοκτὼ ἁγίων πατέρων τῆ ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων, & τῆ τῆ μ'. ἐκτεθεῖσα τῆ ἐν Κωνσταντινουπόλει τοτὲ μακαρίου συνελθόντων, ἀκόλουθεῖ ἐστιν ἡ ἐπιστολὴ τῆ γνωρίσεσα παρὰ τὴ τῆς μακαρίας μνήμη Θεοδοσίου τοῦ ἐν Ἐφέσῳ τῆ ἀφόρου ἀνδρὸς· & ἐπέκρινα τὴ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου κύριν Λέοντος· & ἀρέσκει μοι, ὑπέγραψα τῆ αὐτῆ.

Ῥοῦφος ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος Κολλίνου ἐπαρχίας εἶπε· συμφέρει ἡ ἐπιστολὴ τῆ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος τῆ τῶν τῆ ἐν Νικαίᾳ ἐκτεθεῖσα πίστει, & τῆ μ'. ἁγίων πατέρων, & τῆς τῆ μακαρίου Κυρίλλου τοῦ ἐν Ἐφέσῳ ἀφόρου, & βεβαιωθέντων τῆ τῶν.

Ῥαῦλος ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος Μαξίμου Σαρίας ἐπαρχίας εἶπε· τῆ ὁσιοῦ παρὰ τῆ ἁγίων πατέρων τῆ ἐν Νικαίᾳ τῆ, & μ'. τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει, & τῆς τοῦ τῆ μακαρίου Κυρίλλου γνωσθέντος ἐν Ἐφέσῳ τῆ ἀφόρου, συμφωνεῖ ἐστὶ ἡ ἐπιστολὴ τῆ ἁγιωτάτου & θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς Ῥωμαίων Λέοντος· & πιστὴν συμβόλῳ ὑπέγραψα.

Ἀνατόλιος ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος Μελιτηνῆς Πόντου Πολεμωνιακῆς, εἶπε· τὴ πίστει τὴ ἐκτεθεῖσα ὑπὸ τῆ τριακοσίων δεκαοκτὼ ἁγίων πατέρων, & τῆ μ'. ἁγίων πατέρων τῆ ἐν Νικαίᾳ, & τῆ ἐν Κωνσταντινουπόλει τῆ ἐν Κωνσταντινουπόλει συνελθόντων, & τῆ τῆ τῆς τῆ ἐν

A Ibola sanctissimi papae Leonis consenit cum expositione trecentorum decem & octo sanctorum patrum Nicaae, & centum quinquaginta Constantinopoli congregatorum, & cum epistola sanctissimi papae Cyrilli olim Ephesi gestis necnesita: itique consentimus, & subscripsimus.

Heraclius reverendissimus episcopus Comanorum, provinciae Armeniae secundae, dixit: Hoc dictum, epistolam sanctissimi Leonis per omnia convenire cum sanctis patribus nostris, trecentis inquam, decem & octo, & centum quinquaginta, & cum iis quae a beatissimo Cyrillo Ephesi prius gesta sunt & confirmata: eique tomo consenti, & subscripsi.

Meletius reverendissimus episcopus Larissae, provinciae Syriae secundae, locum tenens Domini sanctissimi episcopi Apamae, dixit: Consonat epistola sanctissimi archiepiscopi Romanae ecclesiae Leonis cum trecentis decem & octo sanctis patribus, & centum quinquaginta qui Constantinopoli convenerunt, adhuc etiam & cum gestis & confirmatis a beatissimo Cyrillo in priore synodo Ephesina: & consentiens subscripsi eidem epistolae.

Olympius reverendissimus episcopus Pelaeadis, provinciae Phaenicium primae, dixit: Epistola sanctissimi & religiosissimi archiepiscopi Leonis constare consona expositioni trecentorum decem & octo, & centum quinquaginta sanctorum patrum, adhuc autem & gestis in priore synodo Ephesina sub beatae memoriae Cyrillo: & consentiens subscripsi eidem epistolae.

Timotheus reverendissimus episcopus Balanaeorum Syriae secundae dixit: Cum sanctissimi expositio a trecentis decem & octo sanctis patribus in Nicaea congregatis, & a centum quinquaginta qui Constantinopoli, eo-nempe convenerunt, consentit epistola sanctissimi archiepiscopo & patriarchae nostro Leone ad beatae memoriae Cyrillum Ephesi synodo a beato Cyrillo gesta & confirmata: & consentiens, et eam subscripsi.

Julianus reverendissimus episcopus Rhoi Cilicie: consonat dixit: Congruit epistola sanctissimi archiepiscopi Leonis expositioni fidei sanctorum patrum trecentorum decem & octo, & centum quinquaginta, & iis quae in prima Ephesina synodo sub beatissimo Cyrillo gesta sunt & confirmata: & consentiens, subscripsi et tomo.

Paulus reverendissimus episcopus Mariamnae Syriae secundae dixit: Sanctissimi & religiosissimi archiepiscopi urbis Romae Leonis epistola consona est expositae fidei a sanctis patribus in Nicaea, & quae hic a centum quinquaginta Constantinopoli, & iis quae a beato Cyrillo Ephesi prius scripta dicunt: & huic consentiens subscripsi.

Atarbius reverendissimus episcopus Trapezuntis, civitatis Ponti Polemoniaci, dixit: Fidei sedem consubstantialis trinitatis, & sapientiam divinitus vobis fabricatam, vestra etiam gloria videt, episcopum sanctissimi Leonis consonare expositioni fidei

ACTIO QUARTA.

A trecentorum decem & octo sanctissimorum patrum qui Nicæa, & centum quinquaginta, qui postea in regia urbe conveniunt, & hic quæ Ephesi sub sanctæ memoriæ Cyrillo pius gesta sunt & confirmata: ac propterea & nos, & religiosissimus Dorotheus Necæræ metropolis nostræ episcopus, ita sentiamus, subsignavimus.

Photinus 1 diaconus, vicarius Dorotheri reverendissimi episcopi Neocæsaræ Ponti Polemoniaci, dixit: Ego quoque hæc depono.

Joannes reverendissimus episcopus Polemonii, civitatis Ponti Polemoniaci, dixit: Epistola sanctissimi patris Leonis conlata est expositioni trecentorum decem & octo sanctorum patrum, Nicæni, & centum quinquaginta qui Constantinopoli convenerunt, & priori synodo Ephesinæ sub beatissimo Cyrillo: & ipsam subsignavi.

Gratidianus reverendissimus episcopus Cerasuntis Ponti Polemoniaci dixit: Epistolam sanctissimi archiepiscopi papæ Leonis, consentientem expositioni sanctorum patrum trecentorum decem & octo qui Nicæni, & centum quinquaginta qui Constantinopoli convenerunt, & in qua Ephesi sub sacræ memoriæ Cyrillo gesta & confirmata sunt, subsignavi.

(Joannes episcopus Carthæ, subsignavit.

B Rhenus reverendissimus episcopus Junopolis Paphlagoniæ dixit: Epistolam sanctissimi archiepiscopi Leonis, consentientem expositio fidei a trecentis decem & octo, & centum quinquaginta sanctis patribus: & ea quæ in priore synodo Ephesina a beatissimo Cyrillo confirmata sunt, subsignavi.

Cajanus reverendissimus episcopus Marcopolis, provinciæ Oroscæ, dixit: Epistolam sanctissimi archiepiscopi Leonis concordantem iis quæ exposita sunt a trecentis decem & octo sanctis patribus, & a centum quinquaginta, & cum iis quæ a beato Cyrillo confirmata sunt in priore synodo Ephesina: & subscripsi ei.

C Athanasius reverendissimus episcopus Parisinsulæ dixit: Epistola beatissimi archiepiscopi Romæ Leonis sentiens expositio fidei a trecentis decem & octo, & centum quinquaginta qui Constantinopoli convenerunt, & iis quæ a beatissimo Cyrillo decreta sunt in prima synodo Ephesina: & eidem epistolæ subscripsi.

Basilius reverendissimus episcopus Trajanopolis, provinciæ Rhodopes, dixit: Sequens ea quæ olim a sanctis patribus trecentis decem & octo, Nicæa decreta sunt, & quæ postea a centum quinquaginta sanctis patribus Constantinopoli congregatis confirmata, ac ea, etiam quæ in priori synodo Ephesina similiter acta sunt sub beatæ memoriæ Cyrillo: amplector etiam epistolam per omnia sanctissimi Romæ urbis archiepiscopi Leonis, scriptam ad sanctæ memoriæ Flavianum, cum ad idem propositum sentiat, & ipse quoque subsignavi.

D Theodorus reverendissimus episcopus Maranopolis dixit: Expositioni trecentorum decem & octo sanctorum patrum qui

1) Ab. 1. 1. & ed. Hilm. Photinus Archiepiscopus Theodori Episcopi Petitionum. Attalus autem vicem gessit Dorothei Episcopi Neocæsaræ, Bordonus.

2) Ab. 1. 1. & ed. Hilm. Theodorus Episcopus Petitionum.

A Nicæa, & centum quinquaginta qui Constantinopoli convenerunt, ac ea præterea quæ sub beato Cyrillo in priore Ephesina synodo acta sunt & confirmata, convenire videns epistolam sanctissimi archiepiscopi, cum omnibus ipse quoque eam subsignavi.

Serebus reverendissimus episcopus Maximianopolis Rhodopes dixit: Epistola fantissimi archiepiscopi Leonis consentiens iuveniens expositioni sanctorum trecentorum decem & octo patrum qui olim Nicæa, & centum quinquaginta qui post hæc Constantinopoli convenerunt, & in qua sub fantissimo Cyrillo in prima synodo Ephesina gesta sunt, cum omnibus ego quoque ei eadem subscripsi.

B Eusebius reverendissimus episcopus Selecobeli Syriæ secundæ dixit: Consonam iuveniens sanctissimi archiepiscopi Leonis epistolam iis quæ exposita sunt a sanctis patribus trecentis decem & octo, & centum quinquaginta, & iis etiam quæ a beato Cyrillo Ephesi in priore synodo gesta & confirmata sunt, subscripsi ei.

Eulebius & Constantinus reverendissimi presbyteri civitatis Nicænæ, ac vicarii Anastasii sanctissimi episcopi ejusdem civitatis, dixerunt: Cum sanctissimus episcopus noster Anastasius legisset tomum sanctissimi Leonis, & invenisset ipsum consentire iis quæ a sanctis trecentis decem & octo patribus in civitate nostra Nicæa congregatis sunt, & iis quæ sub beato Cyrillo in prima Ephesina synodo acta & confirmata sunt, ipsum et subscripsisse denominus.

C Porphyrius archidiaconus, locum tenens Uranii reverendissimi episcopi Emesæ, provinciæ Phœnicæ, dixit: Uranius reverendissimus episcopus mortuus, qui in sui locum me misit, iuveniens expositum beatissimi Leonis archiepiscopi consentiens expositioni trecentorum decem & octo sanctorum patrum qui Nicæa, & centum quinquaginta qui Constantinopoli convenerunt, & iis quæ a beatissimo Cyrillo gesta & confirmata sunt in Ephesina synodo, subscripsi ei.

Theodorus episcopus Claudiopolis, provinciæ Isauræ, dixit: Fidei trecentorum decem & octo, & centum quinquaginta, consona est interpretatio exposita a beatissimo Cyrillo, & confirmata in sancta synodo Ephesina prima: cui etiam consona est interpretatio epistolæ religiosissimi archiepiscopi Leonis: & subscripsi ei.

D Joannes episcopus Germanicæ Augustæ Euphratesiæ dixit: In fide trecentorum decem & octo qui Nicæa, & centum quinquaginta qui Constantinopoli superioribus congregati sunt, & baptizati sunt, & baptiramus: & huic consona inveniens ea quæ a beatissimo Cyrillo in priore Ephesina synodo exposita sunt & confirmata, & epistolam quoque beatissimi archiepiscopi Leonis, subscripsimus ei.

E Evoltius reverendissimus episcopus Zeugmatis Augustæ Euphratesiæ dixit: Epistola sanctissimi archiepiscopi Leonis consentiens expositione trecentorum decem & octo, & centum quinquaginta sanctorum patrum,

1) Ab. 1. 1. & ed. Hilm. Photinus Archiepiscopus Theodori Episcopi Petitionum. Attalus autem vicem gessit Dorothei Episcopi Neocæsaræ, Bordonus.

2) Ab. 1. 1. & ed. Hilm. Theodorus Episcopus Petitionum.

& cum ita quæ a beatissimo Cyrillo in prio-
re Synodo Ephesina gesta & confirmata sunt:
& subscripta, et.

Similiter Quintillus reverendissimus episcopus Heracleæ, tenens locum sanctissimi Anastasii Thessalonicensis episcopi, &

Petrus reverendissimus episcopus Corinthi, metropolis Helladis, &

Atticus reverendissimus episcopus Nicopolis, metropolis veteris Epiri, &

Lucas reverendissimus episcopus Dyrrhachii, metropolis novæ Epiri, &

Constantinus reverendissimus episcopus Demetriadis Thessaliæ, tenens locum Vigilantii reverendissimi episcopi Larissæ, metropolis ejusdem provinciæ, &

Martyrius reverendissimus episcopus Gortynæ, metropolis Cretæ, &

Eustathius episcopus Macedoniæ primæ, id est,

Sozon reverendissimus episcopus Philippensium, &

Eusebius reverendissimus episcopus Toperi, &

Maximus reverendissimus episcopus * Cherronesi, &

Nicolaus reverendissimus episcopus Stoborum, &

Joannes reverendissimus episcopus * Parthenopolis, &

Dardanius reverendissimus episcopus Bargalæ, &

Honoratus reverendissimus episcopus Tassi, Et episcopi Helladis; hoc est,

Nicetas reverendissimus episcopus Megaræ, &

Joannes reverendissimus episcopus Messenæ, &

Ophelimus reverendissimus episcopus Tegeæ, &

Athanasius reverendissimus episcopus Opuntii, &

Irenæus reverendissimus episcopus Naupactii, &

Domninus reverendissimus episcopus Plataeorum, &

* Onesiphorus reverendissimus episcopus Argorum,

Et episcopi veteris Epiri; hoc est,

Marcus reverendissimus episcopus * Eusiæ, &

Petregrinus reverendissimus episcopus Phanoticæ, &

Eustathius reverendissimus episcopus Hadrianopolis, &

Claudius reverendissimus episcopus Anchialæ, &

Soterichus reverendissimus episcopus Corycyræ,

Et episcopi novæ Epiri; hoc est,

Petrus reverendissimus episcopus Echinorum, &

Eusebius reverendissimus episcopus Apolloniæ,

Et episcopi Cretæ; id est,

Cyrillus reverendissimus episcopus Subritis, &

Gennadius reverendissimus episcopus Cnosi, &

Demetrius reverendissimus episcopus * Lappæ, &

[illegible] reverendissimus episcopus Elei[illegible]

[illegible] etiam locum Paulii reverendissimi episcopi * Candiæ, ex charta illius [illegible]

πατέρων, ἐν τῷ τῆς εὐφημοῦντος Κυρίλλου τῶν Ἐφεσίων τῇ ἁγίᾳ τῶν πατέρων ἀφορῷ ὑπογραφῇ ἐν βιβλιωθήκῃ· ὡς ἐκεῖθεν ἐν αὐτῇ.

Ὁμοίως, Κωνσταντῖνος ὁ διαδεξάμενος τὴν ἱσοτιμον Ἡρακλείας, ἐπέχων τὸν τόπον τῆς ἁγιωτάτης ἐπισκόπου τῆς Θεσσαλονίκου Ἀναστασίου, &

Πέτρος ὁ διαδεξάμενος τὴν ἱσοτιμον Κορίνθου, μητροπόλεως Ἑλλάδος, &

Ἀττικὸς ὁ διαδεξάμενος τὴν ἱσοτιμον Νικοπόλεως, μητροπόλεως παλαιᾶς Ἠπείρου, &

Λουκᾶς ὁ διαδεξάμενος τὴν ἱσοτιμον Δυρραχίου μητροπόλεως νέας Ἠπείρου, &

Κωνσταντῖνος ὁ διαδεξάμενος τὴν ἱσοτιμον Δημητριάδος Θεσσαλίας, ἐπέχων τὸν τόπον Βριγιανίου τοῦ διαδεξάμενος τὴν ἱσοτιμον Λαρίσσης, μητροπόλεως ἐπαρχίας τῆς αὐτῆς, &

Μαρτύριος ὁ διαδεξάμενος τὴν ἱσοτιμον Γορτύνης, μητροπόλεως Κρήτης,

Καὶ οἱ Μακεδονίας πρώτης διαδεξάμενοι τὴν ἱσοτιμον· τουτέστι,

Σωζῶν ὁ διαδεξάμενος τὴν ἱσοτιμον Φιλίππων, &

Εὐσέβιος ὁ διαδεξάμενος τὴν ἱσοτιμον * Δαβίας, &

Μάξιμος ὁ διαδεξάμενος τὴν ἱσοτιμον Χερρόνου, &

Νικόλαος ὁ διαδεξάμενος τὴν ἱσοτιμον Στοβῶν, &

Ἰωάννης ὁ διαδεξάμενος τὴν ἱσοτιμον Παρθενόπολεως, &

Δαρδάνιος ὁ διαδεξάμενος τὴν ἱσοτιμον * Βαργαλῶν, &

Ὀνωράτος ὁ διαδεξάμενος τὴν ἱσοτιμον Θάσου, &

Καὶ οἱ τῆς Ἑλλάδος· τουτέστι,

Νικήτας ὁ διαδεξάμενος τὴν ἱσοτιμον Μεγάρων, &

Ἰωάννης ὁ διαδεξάμενος τὴν ἱσοτιμον Μεσσήνης, &

Ὠφελίμιος ὁ διαδεξάμενος τὴν ἱσοτιμον Τεγέας, &

Ἀθανάσιος ὁ διαδεξάμενος τὴν ἱσοτιμον Ὀπουντίων, &

Εἰρήναιος ὁ διαδεξάμενος τὴν ἱσοτιμον Ναυπάκτου, &

Δομνῖνος ὁ διαδεξάμενος τὴν ἱσοτιμον Πλατειῶν, &

Ὀνησίφορος ὁ διαδεξάμενος τὴν ἱσοτιμον Ἀργῶν,

Καὶ οἱ παλαιᾶς Ἠπείρου· τουτέστι,

Μάρκος ὁ διαδεξάμενος τὴν ἱσοτιμον Εὐρείας, &

Πετρεγρῖνος ὁ διαδεξάμενος τὴν ἱσοτιμον Φανοτικῶν, &

Εὐστάθιος ὁ διαδεξάμενος τὴν ἱσοτιμον Ἀδριανουπόλεως, &

Κλαύδιος ὁ διαδεξάμενος τὴν ἱσοτιμον Ἀγχιάλου, &

Κλαυδιανὸς ὁ διαδεξάμενος τὴν ἱσοτιμον Ἀγχιάλου, &

Σωτήριχος ὁ διαδεξάμενος τὴν ἱσοτιμον Κορυκίου,

Καὶ οἱ νέας Ἠπείρου· τουτέστι,

Πέτρος ὁ διαδεξάμενος τὴν ἱσοτιμον Ἐχινῶν, &

Εὐσέβιος ὁ διαδεξάμενος τὴν ἱσοτιμον Ἀπολλωνίας,

Καὶ οἱ τῆς Κρήτης· τουτέστι,

Κύριλλος ὁ διαδεξάμενος τὴν ἱσοτιμον Σουβριτῶν, &

Γεννάδιος ὁ διαδεξάμενος τὴν ἱσοτιμον Κνωσσοῦ, &

Δημήτριος ὁ διαδεξάμενος τὴν ἱσοτιμον Λάππης, &

[illegible] ὁ διαδεξάμενος τὴν ἱσοτιμον [illegible]

Εὐσέβιος ὁ διαδεξάμενος τὴν ἱσοτιμον [illegible] τῶν, ἐπέχων τὸν τόπον τοῦ [illegible] Κανδίας, ἐν χάρτῃ τοῦ [illegible]

σαν διὰ Σαλβοστίου ἐπισκόπου Φιλίππων· τοῦ δὲ ἁγίου πατέρου τὸ γεγραμμένον ἐν ἑκάστῳ κεφαλαίῳ, συνφωνοῦσι πάντῃ ὅσοι, ἢ φυλάττομεν, ἢ καὶ πάντες ἀξιοῦμεν ἐν βίῳ ἀσφαλῶς. ἀλλὰ καὶ ἡ ἑκατὸν πεντήκοντα καὶ ἕβδομα τόμος τῆς ἱερᾶς τῶν ἀνθρώπων ἐστὶ. φυλάττοντες δὲ διπλῶς ἐν τῷ τῆς ἐκκλησίας τῷ ἀφορῷ ἐν τῇ τῆς ἁγίας Ἐφεσίων ἐκκλησίας, ἐν καθηγεμονίᾳ γεγονότα ὁ μακαριστὸς Κύριλλος ὁ Ἀλεξανδρείας καθήμενος ἀρχιεπίσκοπος Κύριλλος ὁ τῆς μεγαλοπόλεως Ἀλεξανδρείας ὀρθοδοξότατος ἀνὴρ τὸν ἀγιωτάτου πάπα τῆς ἀρχαίας Ῥώμης κεκλαρωμένου Σελεστίνου τὸν ἡμῖν τοῦ ἐπεστάλθαι παρὰ τῆς αὐτῆς μακαριότητος ἐπιστολὴν τὰ ἀναμφίβολα, τὴν ἀγωνιστικὴν ἀγωνιστικῶν Παγκόσμιον ἀκολουθίᾳ, τὴν τοῦτον ἐν ἁγίοις τὴν τῶν Ἀποστόλων καὶ θεόφωνον σωτῆρα ἡμῶν, ἀφ' ἁπάντων δίκαιον γνῶρίζοντα, ὅτι μὴ τὸν τοῦτο τῆς ἡμετέρας θεμέλιος παρὰ τὸ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς μεγάλης Κωνσταντινουπόλεως Ἀναστασίου, ἐν τῇ συνόδῳ ἐκείνῳ αὐτὸ ἀγωνιστὴν ὑπὸ δυναστείας, ὁ φοβούμενος τοῦ ὡς ἀμφιβόλου λόγου ἀνὴρ ἀληθοφόρος, ἀφαιρῶν τὸν τῆς ἀγάπης τῆς ἡμετέρας ἀπὸ τῆς ἐμῆς ἀδιάστατον τῶν πάντα τῷ ἀνθρώπῳ ἀπεδεμάτησα, ἠθοῦσα τὸν ὑπόνοιαν τῶν ἀφαιρεῖν τὸν χρόνον ἐν Θεῷ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὸ ἀμφοτέρου ἐστὶν ἀνὴρ τὸν ἀγίου παρ' ἡμῖν Μαρίας τῆς Θεοτόκου, & μὴ τὸν Θεοφανεστὴ ἀνὴρ ὁμοφωνεῖν αὐτῷ ἀπὸ λόγοντα ἀνὴρ ὑγιοῦς, & ἀτάστατος, & ἀδιάστατος. διὰ τὸ τῆς πληροφορίας ἕνεκα, & συμφωνεῖν ἡμῖν ἐν τῷ ἑνὶ τῆς πίστεως, συμφωνεῖν ἡμῖν ἐν πατρικῇ ἐπιστολῇ, συμφωνεῖν πάντῃ, ὑστέρῳ λόγῳ. Πάσης δὲ ἐμοῦ ἐν Χρίστῳ ἀλαθεστάτου ἐπίσκοποι· τοῦ πάντος οἱ τὴν ἀνωφερῆ τῶν αὐτῶν φωνὴν ἐδέχαμεν, ἢ τὴν πάντῃ σωτηρίαν.

Ἰωάννης ὁ διαδεξάμενος Ἀσκάλωνος Γαλιλαίας ἀρχιεπίσκοπος, &

Φαυστῖνος ὁ διαδεξάμενος τὴν ἱσοτιμον [illegible]

[illegible] ὁ διαδεξάμενος τὴν ἱσοτιμον Μάρκου, &

Σπόρος ὁ διαδεξάμενος τὴν ἱσοτιμον Ἰαμνείας, &

Πολυχρόνιος ὁ διαδεξάμενος τὴν ἱσοτιμον Ἀντιοχείας, &

Παυλῖνος ὁ διαδεξάμενος τὴν ἱσοτιμον Λιβύδος, &

Pan-

verunt nostris per Sozontem episcopum Philippensium: Nos sanctorum patrum tercentorum decem & octo fidem, quæ ab illis nostris, & fervamus, & cum ipsa vitam nostram complere oramus: b nec non & centum quinquaginta fides c nullo modo ante dictæ fidei dissonat. d Quam & ferventes e exequimur & omnia quæ ab illis sunt decreta in prima f Ephesina synodo, cujus præsides fuerunt beatissimus Celestinus apostolicæ sedis præsul, g & beatissimus Cyrillus episcopus magnæ civitatis Alexandriæ: & summe orthodoxum esse sanctissimum patrem h nostrum archiepiscopum Leonem, i perfectissime k nominans. l Fidei est autem nobis certum de epistola m milla ab ipsius beatitudine, n a sanctissimi episcopi Pasiphalino & Lucentio, qui locum continent o apostolicæ sedis, qui nobis p diluciduerunt, quæ q linguæ obscuritas secernere r subnotabat. Quando enim secundum sublimem potestatis vestræ, ad sanctissimum archiepiscopum s Constantinopolis magnæ civitatis Anatolium, & ad condentem ei t sanctam synodum pervenimus, volentes t de quibus, u paulo ante dubitamus, docet, v inventam ipsorum sanctitatem i paratissimam ad expellendam quæ nobis dubitationem. Omnem enim hominem anathematizabant separantem a divinitate causam dominii & Dei x & salvatoris nostri Jesu Christi, quam sibi adunavit de Sancta virgine Maria genitrice Dei, & non dicentem, y quæ Deum decent, & quæ hominii conveniunt, ipsius esse inconfuse & indivisæ & sine z convertione. Ex per hoc nobis satisfactum est. Et per omnia consonare a sublimanem pontificis sanctis patribus, huic epistolæ consensimus & b subscriptimus. c Omnes antedicti reverendissimi episcopi, dicentes: Omnes de Illyrico eandem vobiscum sentimus, & omnes consentimus.

Ioannes reverendissimus episcopus Ascalonis Palæstinæ primæ, &

Faustinus reverendissimus episcopus Lydæ, & Paulus reverendissimus episcopus Antipatridis, &

Marcus reverendissimus episcopus Azoti, & Stephanus reverendissimus episcopus Jamniæ, &

Polychronius reverendissimus episcopus Antiparidis, &

Pancratius reverendissimus episcopus Libydos, &

a Divion. *secundum ipsum*; & in margine, *al. Φ. ερω. ἀφο.* BALUZIUS NOTÆ. *nullo fidei aliene, fid confessæ, & servatæ*; & in margine, *al. & nocuit ea. per nullum modum dissolvit fidei; quam & servantes.*

b Corb. & Divion. & veteres editiones, *per nullum modum.* Dionysiana nullus id in hoc loco.

c Veteres libri *consentiunt* Papæ Vigilii.

d Corb. Corb. & veteres editiones, *Ephesina.*

e Dionysiana, *sequimur.* Hic enim in codem Corb. & veteres editiones.

f Voculam *a* non habent codex Corb. & veteres editiones.

g Bar. et Divion. *sanctæ apostolicæ sedis.*

h Ibidem libri *confessorem* quæ *ipse narrato demonstrat.*

i Ibidem, *perfectissime* quæ *ipse narrato demonstrat.*

k Ibidem, *nominans*, *al. desideraverunt quæ lingua obscuritas secernere subtendebat.*

l Ibidem, *sanctissimi*, quam lectionem Dionysiana nec habent.

m Hæc lectionem introiuxit edito Romana pro eo quod, nobis legebatur, *quam lectionem* Dionysiana etiam codices Corb. & Divion. in margine. Epp habentur præfero veteriem lectionem.

n Divion. et Bar. *confirmantibus.*

o Corb. *sanctissimum Jonathan.*

p Corb. *pontiae indubitanem.* Bar. et Divion. *sanctum indubitanem.*

q Conjunctio non extat in antiqui libri & editionibus.

r Corb. *consentiunt.* Sic etiam Divion. in margine.

s Ibidem, *sanctissimi*, quam lectionem Dionysiana nec habent.

t Ibidem, *sanctissimi*, quam lectionem Dionysiana nec habent.

u Divion. et Bar. *certi, confirmantes.*

v Ibidem, *sanctissimi*, quam lectionem Dionysiana nec habent.

x Veteres libri *consentiunt* quæ *ipse narrato demonstrat.*

y Ibidem libri *consentiunt* quæ *ipse narrato demonstrat.*

z Ibidem, *sanctissimi*, quam lectionem Dionysiana nec habent.

a Ibidem, *sanctissimi*, quam lectionem Dionysiana nec habent.

b Divion. & c1. *per nullum modum nonnullos fidei dissonat.*

c Corb. & Divion. & veteres editiones, *per nullum modum.* Dionysiana nullus id in hoc loco.

d Vocem *quam* non habent codices Corb. & Dionysiana; nec habent veteres libri *consentiunt.* Ita etiam in codem Corb. & Divion. & Paul. & editiones Vigilii, *prosequimus.*

e Idem libri, *consentiunt.* Ita etiam in codem Corb. & veteres editiones.

f Ibidem libri *consentiunt* quæ *ipse narrato demonstrat.*

g Ibidem, *sanctissimi*, quam lectionem Dionysiana nec habent.

h Ibidem, *sanctissimi*, quam lectionem Dionysiana nec habent.

i Ibidem, *sanctissimi*, quam lectionem Dionysiana nec habent.

k Ibidem, *sanctissimi*, quam lectionem Dionysiana nec habent.

l Ibidem, *sanctissimi*, quam lectionem Dionysiana nec habent.

m Ibidem, *sanctissimi*, quam lectionem Dionysiana nec habent.

n Ibidem, *sanctissimi*, quam lectionem Dionysiana nec habent.

o Ibidem, *sanctissimi*, quam lectionem Dionysiana nec habent.

p Ibidem, *sanctissimi*, quam lectionem Dionysiana nec habent.

q Ibidem, *sanctissimi*, quam lectionem Dionysiana nec habent.

r Ibidem, *sanctissimi*, quam lectionem Dionysiana nec habent.

s Ibidem, *sanctissimi*, quam lectionem Dionysiana nec habent.

t Ibidem, *sanctissimi*, quam lectionem Dionysiana nec habent.

u Ibidem, *sanctissimi*, quam lectionem Dionysiana nec habent.

v Ibidem, *sanctissimi*, quam lectionem Dionysiana nec habent.

x Ibidem, *sanctissimi*, quam lectionem Dionysiana nec habent.

y Ibidem, *sanctissimi*, quam lectionem Dionysiana nec habent.

z Ibidem, *sanctissimi*, quam lectionem Dionysiana nec habent.

a Ibidem, *sanctissimi*, quam lectionem Dionysiana nec habent.

b Ibidem, *sanctissimi*, quam lectionem Dionysiana nec habent.

c Ibidem, *sanctissimi*, quam lectionem Dionysiana nec habent.

d Ibidem, *sanctissimi*, quam lectionem Dionysiana nec habent.

e Ibidem, *sanctissimi*, quam lectionem Dionysiana nec habent.

f Ibidem, *sanctissimi*, quam lectionem Dionysiana nec habent.

ACTIO QUARTA. ANNO CHRISTI 451.

Zosimus reverendissimus episcopus Minoridis, & Anianus reverendissimus episcopus Capitoliadis Palæstinæ secundæ, & Zebennus reverendissimus episcopus Pellensis civitatis, & Joannes reverendissimus episcopus Tiberiadis, & Joannes reverendissimus episcopus Gadarorum, & Beryllus reverendissimus episcopus Aialæ Palæstinæ tertiæ, & Aretas reverendissimus episcopus Eleuthæ, & Musonius reverendissimus episcopus Zoaræ, & Marcianus reverendissimus episcopus Iapæ, ex charta cum dictatiset per Anianum episcopum Capitoliadis discrunt: Nos omnes sanctorum patrum decretorum demen & octo qui in Nicæa civitate convenimus, fidem semper servavimus & servamus, & cum ea vitæ nostræ finem complere oramus. Scripsimus autem & centum quinquaginta fidem nullo modo dissonantem. Constentinus etiam actis & conditutis in prima Ephesina synodo a b beatissimo & sanctissimo memoratæ Cyrillo, qui fuit episcopus Alexandriæ (magnæ civitatis.) Sed & lecta nobis epistola beatissimi, & Deo amicissimi archiepiscopi Romani Leonis in plurimis recte habens, & prædicta consonans, & consentimus. Aliqua autem nobis ex ipsa è obliterari verba, ut partitionem & separationem aliquam demonstrantia fe volentibus (apere: de quibus & ab initio ante veritatem commotam & contestantes, & nunc ac-vellere quili exire magnificentia, & audivimus a sanctissimis patribus & episcopis & presbyteris locum-contentibus sanctissimi & Dei amatoris: præcipui archiepiscopi Leonis, quia nullam discunt partitionem in domino & Deo & Salvatore nostro Jesu Christo, sed unum eumdemque dominum filium Dei: propter quod consentimus, & tomo subscripsimus. Existimamus autem & quod & ipse etiam nunc, si invitati fuerint a vestra magnificentia, eadem = confitebuntur pro utilitate totius mundi. Omnes prædicti = reverendissimi episcopi = discrunt: Eadem omnes diximus, & his consentimus.

Nunctius reverendissimus episcopus Laodiceæ Phrygiæ Pacatianæ dixit: Epistola beatissimi Leonis, in qua & subscripsit, consonat expositioni fidei sanctorum patrum qui in Nicæa, & centum quinquaginta, qui in Constantinopoli congregati sunt, & synodo Ephesinæ, cujus præsidens fuit beatus pater noster Cyrillus.

Ζώσιμος ὁ ἐλαχίστατος ἐπίσκοπος Μινοΐδων, καὶ Ἀνιανὸς ὁ ἐλαχίστατος ἐπίσκοπος Καπιτωλιάδος Παλαιστίνης δευτέρας, καὶ Ζεβέννος ὁ ἐλαχίστατος ἐπίσκοπος Πέλλης, καὶ Ἰωάννης ὁ ἐλαχίστατος ἐπίσκοπος Τιβεριάδων, καὶ Ἰωάννης ὁ ἐλαχίστατος ἐπίσκοπος Γαδάρων, καὶ Βήρυλλος ὁ ἐλαχίστατος ἐπίσκοπος Αἰλὰ Παλαιστίνης τρίτης, καὶ Ἀρέτας ὁ ἐλαχίστατος ἐπίσκοπος Ἐλευθῆς, καὶ Μουσώνιος ὁ ἐλαχίστατος ἐπίσκοπος Ζωαρῶν, καὶ Μαρκιανὸς ὁ ἐλαχίστατος ἐπίσκοπος Ἰωπάκης, ἐκ τῆς γραφῆς ἀφέντος διὰ Ἀνιανοῦ τοῦ ἐπισκόπου Καπιτωλιάδος διεκρίνομεν· ἡμεῖς πάντες τῶν ἁγίων πατέρων τῶν τριακοσίων δεκαπτὰ τῶν ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων τὴν πίστιν φυλάξαμεν καὶ ἐν φυλάττομεν, καὶ ἐν ὅλῳ τῷ τῆς ἡμέρας τέλει τὴν ἐν τῇ πίστει ἀγωνιάσαντες· ἐγράψαμεν δὲ καὶ τριακόσιοι πεντήκοντα τὸν ἀριθμὸν ὁμόφωνοι· ἐδεξάμεθα δὲ καὶ τὴν ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἐν Ἐφέσῳ ἁγίων πατέρων, ἐπὶ τοῦ μακαρίου τοῦ ἐπισκόπου τῆς μεγάλης Ἀλεξανδρείας τοῦ Κυρίλλου· ἀναγνωσθεῖσα δὲ καὶ ἡ τοῦ μακαρίου καὶ θεοφιλοῦς ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης Λέοντος, τοῦ πλείστα ὀρθῶς ἔχοντα φρονεῖν ἡμῖν, καὶ τὰς ἀφιερῶσας συνθήκας· τοῦτο δὲ ἤκουν ὡς ὑπὸ τοῦ μεγάλου Λέοντος, ὡς ἀδιάλυτον τινα ἐξ χρεστομοῦ τὸν ἐν φρονεῖν ἐθέλοντα ἐμφαίνοντα, ἀφεῖ ὧν ἡ ἐπὶ τῆς ὑμετέρας ἀρχῆς ἀμφιβαλομένη φιλαδελφίαν, ἐξ ἧς ἐπὶ ἀνὸ τῆς ὑμετέρας κελεύσεως μεγάλοι ἀγωνίζεται, ἡ κόσμῳ παρὰ τὴν ἀγιωτάτου πατέρων, ἐπεγράφαμεν τὴν ἀφιερθεῖσαν ἡ ἐπεγράφαν αὐτὸν τὸν τόμον τὸ θεοφιλέστατον ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος, ὡς ἀδιάλυτον μεμερισμὸν εἶναι τὸ κυρίῳ ἡ θεῷ ἡ σωτῆρι ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, ἀλλ' ἐπὶ ἐν τῷ αὐτῷ κύριον τὸν θεόν. διὸ συνεδέξαμεν, καὶ τὸ σύμφωνον τεκμηρίωμεν· οἱόμεθα δὲ αὐτὸ καὶ, εἰ ἐπιτραπεῖν τῇ τῆς ἡμετέρας μεγαλοφυΐᾳ, τὰ νῦν ἀπόκρυφα ὑπὸ τῶν ἁγιωτάτων πατέρων, ἐπιτεθέντα τὴν ἀφιερθεῖσαν ἡ ἐπεγράφαν αὐτὸν τὸν τόμον τὸ θεοφιλέστατον ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος, ὡς ἐν τῷ ἡμῶν μερισμῷ

ANNO CHRISTI CCCLXXXIX.

Apographomenos ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος Τιμόθεος· ὑβρίσας δικαίως σε τοῦ ὑπὸ σοῦ πεφυκότος ἀγωνιστοῦ πατέρων τῶν τερπνοτάτων τῶν Νικηφόρου, ἀτιμίαν τοῦ ἀξιοῦ ἐκκαυτηριασθέντος, σωμαρῶ. ἀλλὰ χρὴ σε τούτους σωμῶσαι τοὺς ἐπισκόπους τῆς μακαρίας Κωνίας, χρὴ σε ὀνομάσαι τὸν Ἀγοραῖον τῶν ἐν Λυδίᾳ πόλεων Κωνίας, ὁ τῆς ἀγορᾶς ἐπίσκοπον, τὸν Κοσσίνιον τὸν ἀλαθέστατον ἐπίσκοπον Ἱεροκαισαρείας τῆς Λυδίας· ἐπειδὴ τὸν ἀγωνιστὴν τῶν ἀληθῶν πάτερα Λέοντος τὸν τερπνοτάτου βασιλέως, ὁ δόξασταῖος ἀνὴρ Ἀλέξανδρος τὸν ἐν τῇ Ῥώμῃ ἀγωνιστὴν τῆς ἀληθείας, ὁ τῆς ἀγορᾶς ἐπίσκοπ

ACTIO QUARTA. Paulus reverendissimus episcopus Derbæ Lycaoniæ dixit: Nos ab initio, nostræque civitas hanc quæstionem ignoravit: credimus etiam misericordi Deo, quod neque in posterum quælibi existet: nam propter ejus bonitatem ab omni hæretico morbo puri sumus. Dilicimus etiam & acceptimus ut credamus expositioni trecentorum decem & octo in Nicæa sanctorum patrum, & centum quinquaginta qui pollea Constantinopoli convenerunt, & epistolæ beatissimi archiepiscopi Leonis consonanti eum interpretatione sanctæ memoriæ Cyrilli & ita credimus.

Aetholius reverendissimus episcopus Laranderum Lycaoniæ dixit: Nulla in re differe probavimus epistolam sanctissimi papæ Leonis ab expositione trecentorum decem & octo, & centum quinquaginta, & ab expositione beatissimi Cyrilli: cui etiam subscripsi.

* Mebon. * Mirus reverendissimus episcopus Eulandorum Phrygiæ dixit: Secundum canones sanctorum patrum in Nicæa, & centum quinquaginta in urbe regia congregatorum, & secundum expositionem beatissimi Cyrilli, epistolæ nunc ab archiepiscopo Leone feriptæ, cum per omnia concordet, consentio, & subscripsi.

Lucianus reverendissimus episcopus Ipsensis Phrygiæ dixit: Epistolæ beatissimi ac sanctissimi Leonis, cum epistolæ sanctissimi Cyrilli, & expositionibus centum quinquaginta sanctorum patrum confonet, qui in regia urbe convenerunt, consentio, & subscripsi.

Philippus reverendissimus episcopus Lysiadis Phrygiæ dixit: Ego audita epistola archiepiscopi Leonis, & certior factus, quod consona diversit epistolæ beatissimi Cyrilli, & expositionibus centum quinquaginta qui in regia urbe congregati fant, & trecentorum decem & octo patrum; consentiens subscripsi.

Eusebius reverendissimus episcopus Doceimi Phrygiæ dixit: Lecta nobis nuper epistola beatissimi archiepiscopi Leonis confonat continet sanctæ synodo Nicænæ trecentorum decem & octo, & centum quinquaginta qui in regia urbe Constantinopoli convenerunt, & epistolæ beatissimi Cyrilli quamobrem & ego consentio, & subscripsi.

Basilius reverendissimus episcopus Nacolius Phrygiæ dixit: Lecta nobis epistola a sanctissimo archiepiscopo Leone scripta, & epistola beatissimi Cyrilli, & expositione sanctorum patrum trecentorum decem & octo, & alterà centum quinquaginta, cum fidem consentire inveniens, & certior fim factus, consensi per omnia, & subscripsi.

Cyriacus reverendissimus episcopus Eucarpæ dixit: Cum secundum fidem sanctorum patrum trecentorum decem & octo qui Nicææ, & eorum qui postea in regia urbe congregati fant, epistolam beatissimi archiepiscopi Cyrilli, & epistolam sanctissimi archiepiscopi Leonis inveniens consonare, & ita per omnia consentiens subscripsi.

Theophilus reverendissimus episcopus Hierapolis Phrygiæ dixit: Expositioni trecentorum decem & octo sanctorum patrum qui

ACTIO QUARTA. in Nicæa convenerunt, & centum quinquaginta qui Constantinopoli; & epistolæ sanctæ beatæ memoriæ Cyrillo, reperi consonare scriptam a Leone archiepiscopo epistolam: & ita credo, & per omnia certior factus consensi, & subscripsi.

Strategius reverendissimus episcopus Polybotii urbis dixit: Epistolam beatissimi archiepiscopi Leonis lectam non differre ab expositione sanctorum trecentorum decem & octo qui Nicæ, & centum quinquaginta qui in regia urbe convenerunt, & ab epistola sanctæ memoriæ Cyrilli: expositioni vero trecentorum decem & octo, & postea centum quinquaginta sanctorum patrum, & ego consentio, & ita credens subscripsi.

(Epiphanius episcopus Midæi similiter.)

Critonianus reverendissimus episcopus Aphrodisiadis Cariæ dixit: Cum inveneriem epistolam papæ Leonis consonare expositioni sanctorum trecentorum decem & octo patrum qui Nicæ, quam etiam confirmatum centum quinquaginta qui in regia urbe congregati fant, & quam Cyrillus sanctæ memoriæ apud Ephesum confentienter eli interpretatus, per omnia consentiens subsignavi.

(Joannes episcopus Amasonis similiter.)

Dionysius episcopus Antiochiæ similiter.)

Papias reverendissimus episcopus Erizæ dixit: Consentiemen expositioni sanctorum patrum trecentorum decem & octo qui Nicæ, & centum quinquaginta qui pollea in regia urbe congregati fant, epistolam quoque sanctæ memoriæ Cyrilli reperi, & epistolam sanctissimi archiepiscopi Leonis; & eam subsignavi approbo.

Euphemius reverendissimus episcopus Stratonicæ dixit: [illegible] expositionibus trecentorum decem & octo sanctorum patrum qui in Nicæa urbe convenerunt, & centum quinquaginta qui pollea in regia urbe congregati fant, & epistolam sanctæ memoriæ Cyrilli, [illegible] epistolam beatissimi archiepiscopi Leonis, & approbo omnia per subscripsi.

Theodoretus reverendissimus episcopus Abbandum Cariæ dixit: Ego consentio epistolæ sanctissimi archiepiscopi Leonis, confonanti cum expositione trecentorum decem & octo sanctorum patrum, & centum quinquaginta qui postea Constantinopoli convenerunt, & cum epistola sanctæ memoriæ Cyrilli: & subscripsi.

Mechanes reverendissimus episcopus Heracleæ Salbaces Cariæ dixit: Cum expositione trecentorum septem & octo Nicæ, & centum quinquaginta Constantinopoli, & epistola beatissimi Cyrilli deprehendi esse epistolam sanctissimi archiepiscopi Leonis concordare, & ego consentiens subscripsi.

Joannes reverendissimus episcopus Cnidi dixit: Ita credo, ut expositionem sanctæ patres trecenti decem & octo, & centum quinquaginta Constantinopoli, ut etiam beatus Cyrillus credidit: & amplector epistolam beatissimi papæ Leonis ita consentientem; eique approbans subscripsi.

Tyrchanius reverendissimus episcopus Apollonidis dixit: Cum expositione trecen-

torum decem & octo, & centum quinquaginta sanctorum patrum in regia urbe unocongregatorum, & cum epistola beatissimi Cyrilli deprehendi etiam epistolam sanctissimi archiepiscopi Leonis consonare; & ita fentiens subscripsi.

Dionysius reverendissimus episcopus Lagni Cattæ dixit: Juxta expositionem trecentorum decem & octo sanctorum patrum in urbe Nicæa congregatorum, & juxta confirmationem centum quinquaginta qui in Constantinopoli celebriziria urbe convenerunt, & juxta doctrinam beatissimi Cyrilli, & juxta epistolam lectam sanctissimi archiepiscopi Leonis, quas ab isto rem fide non diffentit, & ego credo, & subscripsi.

Gemellus reverendissimus episcopus Syracusicæ dixit: Cum expositione trecentorum decem & octo sanctorum patrum Nicæa, & centum quinquaginta Constantinopoli congregatorum, epistolam quoque beatissimi & sanctissimi Leonis concordare deprehendi; & ita credens subscripsi.

Leontius reverendissimus episcopus Apollinis fani, provinciæ Lydiæ, dixit: Expositionem trecentorum decem & octo sanctorum patrum, & centum quinquaginta, & epistolam sanctæ memoriæ Cyrilli, epistolam quoque modo lectam sanctissimi archiepiscopi Leonis inveni concordare: & ita credens, & epistolæ subscripsi.

Polycarpus reverendissimus episcopus Galbensis provinciæ Syriæ, dixit: Cum expositione trecentorum decem & octo sanctorum patrum qui Nicæa, & quinquaginta qui in Constantinopoli celebriziria urbe congregati sunt, etiam epistolam sanctissimi archiepiscopi Leonis conversam, & ita credens & consentiens subscripsi.

Joannes reverendissimus episcopus Aliadorum provinciæ Cæsaræ, dixit: Epistola sanctissimi patris Leonis concordat cum fide trecentorum decem & octo sanctorum patrum, & centum quinquaginta in Constantinopoli celebriziria urbe congregatorum; & cum epistola beatæ memoriæ Cyrilli: & ita consentiens subscripsi.

Julianus reverendissimus presbyter Halicarnassi, continens locum Calathionis ejusdem, dixit: episcopi dicit: Congruentem expositioni trecentorum decem & octo, & centum quinquaginta, & epistolæ sanctæ memoriæ Cyrilli, deprehendi etiam epistolam a sanctissimo archiepiscopo Leone scriptam; & ei consentiens subscripsi.

Magnificentissimi & gloriosissimi judices & amplissimus senatus dixerunt: Ex fe reliqui omnes reverendissimi episcopi, qui non speciliter funt confessi, confessione dictis eorum: qui jam confessi sunt, & sanctissimorum patrum, propria voce dixerunt: Omnes reverendissimi episcopi clamaverunt: Omnes, qui acquiescimus, omnes similiter credimus, omnes eadem fapimus. Sic omnes, sic omnes. Pacem, pacem omnes, omnes in unum omnes, omnes, qui subscripsimus ad ea scripta, quæ sanctissimorum patrum, qui in Nicæa congregati sunt, & trecentorum decem & octo sanctorum patrum, qui in Constantinopoli congregati sunt, & sanctissimi & beatissimi Cyrilli, & sanctissimi & beatissimi Leonis, qui Romæ sedet, & ita credimus, & subscripsimus.

Gemellus reverendissimus episcopus Syracusicæ dixit: Cum expositione trecentorum decem & octo sanctorum patrum Nicæa, & centum quinquaginta Constantinopoli congregatorum, epistolam quoque beatissimi & sanctissimi Leonis concordare deprehendi; & ita credens subscripsi.

Leontius reverendissimus episcopus Apollinis fani, provinciæ Lydiæ, dixit: Expositionem trecentorum decem & octo sanctorum patrum, & centum quinquaginta, & epistolam sanctæ memoriæ Cyrilli, epistolam quoque modo lectam sanctissimi archiepiscopi Leonis inveni concordare: & ita credens, & epistolæ subscripsi.

Polycarpus reverendissimus episcopus Galbensis provinciæ Syriæ, dixit: Cum expositione trecentorum decem & octo sanctorum patrum qui Nicæa, & quinquaginta qui in Constantinopoli celebriziria urbe congregati sunt, etiam epistolam sanctissimi archiepiscopi Leonis conversam, & ita credens & consentiens subscripsi.

Joannes reverendissimus episcopus Aliadorum provinciæ Cæsaræ, dixit: Epistola sanctissimi patris Leonis concordat cum fide trecentorum decem & octo sanctorum patrum, & centum quinquaginta in Constantinopoli celebriziria urbe congregatorum; & cum epistola beatæ memoriæ Cyrilli: & ita consentiens subscripsi.

Julianus reverendissimus presbyter Halicarnassi, continens locum Calathionis ejusdem, dixit: episcopi dicit: Congruentem expositioni trecentorum decem & octo, & centum quinquaginta, & epistolæ sanctæ memoriæ Cyrilli, deprehendi etiam epistolam a sanctissimo archiepiscopo Leone scriptam; & ei consentiens subscripsi.

Magnificentissimi & gloriosissimi judices & amplissimus senatus dixerunt: Ex fe reliqui omnes reverendissimi episcopi, qui non speciliter funt confessi, confessione dictis eorum: qui jam confessi sunt, & sanctissimorum patrum, propria voce dixerunt: Omnes reverendissimi episcopi clamaverunt: Omnes, qui acquiescimus, omnes similiter credimus, omnes eadem fapimus. Sic omnes, sic omnes. Pacem, pacem omnes, omnes in unum omnes, omnes, qui subscripsimus ad ea scripta, quæ sanctissimorum patrum, qui in Nicæa congregati sunt, & trecentorum decem & octo sanctorum patrum, qui in Constantinopoli congregati sunt, & sanctissimi & beatissimi Cyrilli, & sanctissimi & beatissimi Leonis, qui Romæ sedet, & ita credimus, & subscripsimus.

A καὶ τῇ ἐκατὸν τεσσάρων τῶν ἐν τῇ βασιλίδῃ πόλει συνελθόντων ἁγίων πατέρων, καὶ τῷ ἐν ἁγίοις τῷ τῆς μακαρίας κυρίλλου ἄρα καὶ τῷ ἐν ἁγίοις τῷ τῆς ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου λέοντος συμφώνου· ὃ ὑπὸ φρονῶν ἐνέγραψα.

Δυο ὄντος ὁ ἀλιαδέκαπτε ἐπίσκοπος λάγνα καλεῖς εἶπε· καὶ τῷ ἐκθέσει τῶν τριακοσίων δεκαεπτὰ ἁγίων πατέρων ἐν τῇ Νικαίᾳ συνελθόντων, καὶ τῷ βεβαιώσει τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα ἐν τῇ μεγαλουπόλει Κωνσταντινείῳ συνελθόντων ἁγίων πατέρων, καὶ τῷ διδαχῇ τῷ μακαρίτου Κυρίλλου, καὶ τῷ ἐπιστολῇ τοῦ ἁγιωτατοῦ καὶ τῆς ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου λέοντος, οὐκ ἀπόδοκιμῶν τῶν αὐτῶν τίτλου, καὶ τὸ τίτλῳ, καὶ ὑπέγραψα.

Γεμέλλος ὁ ἀλιαδέκαπτε ἐπίσκοπος Σιραπεκούσας εἶπε· καὶ τῇ ἐκθέσει τῶν τριακοσίων δεκαεπτὰ ἁγίων πατέρων ἐν τῇ Νικαίᾳ, καὶ τῇ ἐκατὸν πεντήκοντα ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει συνελθόντων, καὶ τῇ ἐπιστολῇ τῇ μακαριωτάτου καὶ ἁγιωτάτου λέοντος ἀρχιεπισκόπου ἄρα καὶ τῷ πιστεύω, ὑπέγραψα τῇ ἐπιστολῇ.

Πολύκαρπος ὁ ἀλιαδέκαπτε ἐπίσκοπος Γαλβίων ἐπαρχίας Συρίας εἶπε· καὶ τῷ ἐκθέσει τῶν τριακοσίων δεκαεπτὰ ἁγίων πατέρων ἐν τῇ συνελθόντων ἐν τῇ Νικαίᾳ, καὶ ἑκατὸν πεντήκοντα ἐν τῇ μεγαλουπόλει Κωνσταντινείῳ, καὶ τῷ ἐπιστολῇ τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου λέοντος ἐμμέλειαν ἔχουσαν, ἐν ᾗ τῷ πιστεύω καὶ ὑπέγραψα.

Ἰωάννης ὁ ἀλιαδέκαπτε κορεσβίου Αλικαρνασσέως ἐπίσκοπος τὴν τόπον Καλαθιόνου τὴ ἐπισκόπῳ τὴν αὐτῆς πόλεως, εἶπε· καὶ τῷ ἐκθέσει τῶν τριακοσίων δεκαεπτὰ, καὶ τῷ ἑκατὸν πεντήκοντα, καὶ τῷ ἐπιστολῇ τῇ τῆς ὁσίας μνήμης Κυρίλλου, ἀρα καὶ τῷ ἐπιστολῇ τῇ ἁγιωτάτου καὶ ἁγιωτάτου λέοντος τῷ γραφέντος· ἐν ᾗ τῷ συμφωνεῖ ὑπέγραψα.

Οἱ μεγαλοφυεστάτοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, καὶ κύριοφοὶ σύκλητος, εἶπον· οἱ ἐξ ἐκείνου πάντες, οἱ μὲ ἴδιοῦ κατὰ ἔθνος ἀλιαδέκαπτε ἐπίσκοποι σιωπήσαντες τῶν ἐφημένων πεφ ἔ τε τῶν ἁγίων πατέρων ὁσιωτάτων κυρίου, οἱόνει φωνῇ δηλωσάντων· Πάντες οἱ ἀλιαδέκαπτε ἐπίσκοποι ἐξίστασι πάντες ἐφωνήσαμεν· πάντες ἐφωνήσαμεν· πάντες ἐφωνήσαμεν· πάντες οἱ ἐπὶ τοῖς ἐφωνήσαμεν· τῇ πάντων τῇ συνόδῳ· τῇ ἐμφάσεις τῇ σύμφωνα· τῇ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων· καὶ τῶν τριακοσίων δεκαεπτὰ ἁγίων πατέρων, ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει συνελθόντων· καὶ τῇ ἐκατὸν πεντήκοντα ἐν τῇ μεγαλουπόλει Κωνσταντινείῳ συνελθόντων· καὶ τῇ ἁγιωτάτου καὶ ἁγιωτάτου κυρίλλου· καὶ τῇ ἁγιωτάτου καὶ ἁγιωτάτου λέοντος τῷ ἐν ἁγίοις τῷ τῆς ὁσίας μνήμης κυρίλλου· ἀρα καὶ τῷ ἐν ἁγίοις τῷ τῆς ἁγιωτάτου καὶ ἁγιωτάτου λέοντος τῷ γραφέντος· ἐν ᾗ τῷ συμφωνεῖ ὑπέγραψα.

ANNO CHRISTI 451. Ἰωάννης ὁ ἀλιαδέκαπτε ἐπίσκοπος ἀλιάδων τῶν πόλεως, εἶπε· καὶ τῷ ἐκθέσει τῶν τριακοσίων δεκαεπτὰ, καὶ τῷ ἑκατὸν πεντήκοντα, καὶ τῷ ἐπιστολῇ τῇ τῆς ὁσίας μνήμης κυρίλλου· ἀρα καὶ τῷ ἐπιστολῇ τῇ ἁγιωτάτου καὶ ἁγιωτάτου λέοντος τῷ γραφέντος· ἐν ᾗ τῷ συμφωνεῖ ὑπέγραψα.

Πολύκαρπος ὁ ἀλιαδέκαπτε ἐπίσκοπος γαλβίων ἐπαρχίας Συρίας εἶπε· καὶ τῷ ἐκθέσει τῶν τριακοσίων δεκαεπτὰ ἁγίων πατέρων ἐν τῇ Νικαίᾳ συνελθόντων, καὶ τῷ ἑκατὸν πεντήκοντα ἐν τῇ μεγαλουπόλει Κωνσταντινείῳ συνελθόντων, καὶ τῷ ἐπιστολῇ τοῦ ἁγιωτάτου καὶ ἁγιωτάτου λέοντος τῷ γραφέντος· ἐν ᾗ τῷ συμφωνεῖ ὑπέγραψα.

Γεμέλλος ὁ ἀλιαδέκαπτε ἐπίσκοπος Σιραπεκούσας εἶπε· καὶ τῷ ἐκθέσει τῶν τριακοσίων δεκαεπτὰ ἁγίων πατέρων ἐν τῇ Νικαίᾳ, καὶ τῷ ἑκατὸν πεντήκοντα ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει συνελθόντων, καὶ τῷ ἐπιστολῇ τῇ τῆς ὁσίας μνήμης κυρίλλου· ἀρα καὶ τῷ ἐν ἁγίοις τῷ τῆς ἁγιωτάτου καὶ ἁγιωτάτου λέοντος τῷ γραφέντος· ἐν ᾗ τῷ συμφωνεῖ ὑπέγραψα.

Ἰωάννης ὁ ἀλιαδέκαπτε ἐπίσκοπος ἀλιάδων τῶν πόλεως, εἶπε· καὶ τῷ ἐκθέσει τῶν τριακοσίων δεκαεπτὰ ἁγίων πατέρων ἐν τῇ Νικαίᾳ συνελθόντων, καὶ τῷ ἑκατὸν πεντήκοντα ἐν τῇ μεγαλουπόλει Κωνσταντινείῳ συνελθόντων, καὶ τῷ ἐπιστολῇ τοῦ ἁγιωτάτου καὶ ἁγιωτάτου λέοντος τῷ γραφέντος· ἐν ᾗ τῷ συμφωνεῖ ὑπέγραψα.

Ἰουλιανὸς ὁ ἀλιαδέκαπτε κορεσβίου Αλικαρνασσέως ἐπίσκοπος τὴν τόπον Καλαθιόνου τὴ ἐπισκόπῳ τὴν αὐτῆς πόλεως, εἶπε· καὶ τῷ ἐκθέσει τῶν τριακοσίων δεκαεπτὰ, καὶ τῷ ἑκατὸν πεντήκοντα, καὶ τῷ ἐπιστολῇ τῇ τῆς ὁσίας μνήμης κυρίλλου· ἀρα καὶ τῷ ἐπιστολῇ τῇ ἁγιωτάτου καὶ ἁγιωτάτου λέοντος τῷ γραφέντος· ἐν ᾗ τῷ συμφωνεῖ ὑπέγραψα.

Οἱ μεγαλοφυεστάτοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· τὴ ἀφορμῇ φωνῇ ἐπίστευσι τῆς λόγου· ἀλιαδέκαπτε ἐπίσκοποι εἶπον· ἐξίστασι· ἐφωνήσαμεν· ἐφωνήσαμεν· ἐφωνήσαμεν· πάντες τὴ τῶν ἁγίων πατέρων ὁσιωτάτων κυρίου· οἱόνει φωνῇ δηλωσάντων· Πάντες οἱ ἀλιαδέκαπτε ἐπίσκοποι ἐξίστασι· πάντες ἐφωνήσαμεν· πάντες ἐφωνήσαμεν· πάντες ἐφωνήσαμεν· πάντες οἱ ἐπὶ τοῖς ἐφωνήσαμεν· τῇ πάντων τῇ συνόδῳ· τῇ ἐμφάσεις τῇ σύμφωνα· τῇ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων· καὶ τῶν τριακοσίων δεκαεπτὰ ἁγίων πατέρων, ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει συνελθόντων· καὶ τῇ ἐκατὸν πεντήκοντα ἐν τῇ μεγαλουπόλει Κωνσταντινείῳ συνελθόντων· καὶ τῇ ἁγιωτάτου καὶ ἁγιωτάτου κυρίλλου· καὶ τῇ ἁγιωτάτου καὶ ἁγιωτάτου λέοντος τῷ ἐν ἁγίοις τῷ τῆς ὁσίας μνήμης κυρίλλου· ἀρα καὶ τῷ ἐν ἁγίοις τῷ τῆς ἁγιωτάτου καὶ ἁγιωτάτου λέοντος τῷ γραφέντος· ἐν ᾗ τῷ συμφωνεῖ ὑπέγραψα.

Augustæ. Patres ad synodum, concedentes ad synodum. Multi anni * imperatoribus. Consipientes ad synodum. Multi anni * imperatoribus. * Ipsi etiam quinque episcopi fi- * imperato- des subscripterunt. sicut Leo, & sapiunt, & Multi anni imperatoris. Magnificentissimi & gloriosissimi * judices: dixerunt: Suggestimus * divo & piissimo domino nostro imperatori * propter ipsos: & expectamus pleniria quæ mandaverit. Vestra autem reverentia & de Dioscoro, qui a vobis damnatus est, ignorante divo vertice & nobis, & de ipsis quinque, pro quibus petitionem fecistis, de * delapsis. omnibus actis in sancta synodo dabit rationem Deo. * Omnes reverendissimi episcopi clamaverunt: Dioscorum Dens deposuit, Dioscorus jufte damnatus est, Dioscorum Christus deposuit.

Et paucis horis transactis, dum expectabatur divi & piissimi domini nostri (* imperatoris) mandatum, magnificentissimi & gloriosissimi judices (& amplissimus senatus) dixerunt: Piissimus noster imperator * addiscens vestras preces, sententiam vestræ permisit de Dioscoro & de Theodoro, & de Thalio, & de Eusebio, & de Basilio, & de Eustathio, reverendissimi episcopi, quæ vobis placuerunt. Ergo dicite de his quæ funt, & dabit rationem, quid fieri de ipsis debeat, * eogitet. Antiotius reverendissimus archiepiscopus Constantinopolis dixit: Peximus eos intrare. Omnes reverendissimi episcopi clamaverunt: Rogamus eos intrare. Qui (simiter credunt, ad synodum: * qui) eadem sapiunt, * synodum: qui subscripserunt epistolæ Leonis, ad synodum. Magnificentissimi & gloriosissimi judices & amplissimus senatus dixerunt: * Intrent. * Ergo quæ in vestrum * pro * pro * pro

ACTIO QUARTA. ionius, * Pasmeius, Januarius, Eulogius, Joannes, * Isiac, Heron, Stephanus, Theophilus, * alter Theophilus, Isidorus, reverendissimi Ægyptiorum episcopi, & ex jussione * omnium considerunt, magnificentissimi & gloriosissimi judices & amplissimus senatus dixerunt: Vos petitiones porrexistis? * Reverendissimi Ægyptiorum episcopi dixerunt: Etiam, per veltigia vestra. Magnificentissimi & gloriosissimi judices & amplissimus senatus dixerunt: Et fubscripsistis eis? * Et confpexerunt idem reverendissimi Ægyptiorum episcopi * fubscriptionem petitionum, & dixerunt: Etiam, per veltigia vestra, cognoscimus fubscriptiones. Nos fubscripsimus, nostra jam petimus. Magnificentissimi & gloriosissimi judices & amplissimus senatus dixerunt: Recitentur petitiones, * Constantinus devotissimus secretarius fecit consistorii recitavit.

Pissimus & Christi amatoribus nostris imperatoribus, Flavio Valeniniano, & Flavio Marciano, victoribus ac triumphatoribus, semper Augustis, ab omnibus episcopis Ægyptiae vestræ regionis.

QUæ a principio tradita est nobis a sanctissimis & spiritalibus patribus nostris orthodoxa * fides, & a sancto evangelista Marco, & ubique audito * episcopo de martyre Petro, & sanctissimis patribus nostris Athanasio, & Theophilo, & * illos qui memoriæ Cyrillo, & nos fervamus, & confessionis eorum sumus discipuli: eam colimus, & secundum eam sapimus, sicuti & trecenti decem & octo qui in Nicæa, & * beatus Athanasius, & qui sanctis consumatur Cyrillus, exposuerunt; anathematizantes omnes hæreses, & Arii, & Eunomii, & * Manichæi, & * Nestorii, & * illos qui dicunt e cælo carnem domini nostri fuisse, & non ex sancta Dei genitrice virgine Maria, ad similitudinem * omnium nostrum sine peccato: quæ hæresis de omnes hæreses, quæ extra ecclesiam catholicam sapiunt & docent.

Et fubscriptiones.

1 Hieracex episcopus * Aphnæbryum porrexi.
Sabinus episcopus * Copiaritum porrexi.
Apollonius episcopus * Tanceorum porrexi.
1 Pasmeius episcopus * Paraletorum porrexi.
Januarius episcopus Leontorum porrexi.
Eulogius episcopus * Athribitarum porrexi.
Joannes episcopus * Psynchi porrexi.
Isiac episcopus * * Tanaotarum porrexi.

A ξαι. * ὁ ἐπισκόπος Ἡρακίων, Σαβῖνος, Ἀπολλώνιος, Πασμαῖος, Ἰανουάριος, Εὐλογίος, Ἰωάννης, Ἰσαὰκ, Ἥρων, Στέφανος, Θεοφίλης, ἑτέρα Θεοφίλης, Ἰσίδωρος, * ἦν ἀλαβεῖν ἀπὸ Αἰγυπτίων ἐπισκόπων, ὡς ἐξ κέλευσιν πάντων καὶ ἐνέτυχον, οἱ μεγαλοφυέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, * ὁ ἐπιφανὴς σύγκλητος, εἶπον· ἴμως δέοντες ἐνεβάλετε; * οἱ ἀλαβόντες τὴν Αἰγυπτίων ἐπίσκοποι εἶπον· καὶ * ἐνεβάλομεν ἡμεῖς. οἱ μεγαλοφυέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, * ὁ ὑπέρφυος σύγκλητος, εἶπον· * ἡ πιστὶς καὶ βουτεγράφεται; * ἐκ ἐπίσκοποι οἱ ἀλαβόντες τὴν ὑπογραφὴν τῶν βιβλίων, εἶπον· καὶ ἐν τῷ παρόν ἡμῶν, γνωρίζομεν τὴν ὑπογραφὴν· ἡμεῖς ὑπεγράψαμεν· ἡμέρᾳ ὀνὸς τὴ γράμματα. οἱ μεγαλοφυέστατοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄρχοντες, ὁ ὑπέρφυος σύγκλητος, εἶπον· ἀκουσάτε καὶ οἱ βασιλεῖς. * Κωνσταντῖνος ὁ ἐνδοξότατος σωφρονιστὴς τῶ θείω κοινοτικοῦ ἀνέγνω.

Τοῖς ἀληθεστάτοις καὶ φιλοχρίστοις ἡμῶν βασιλεῦσι, Φλαυίῳ Οὐαλεντινιανῷ, καὶ Φλαυίῳ Μαρκιανῷ νικητοῖς, τροπαιοφόροις, ἀεὶ Αὐγούστοις, παρὰ πάντων τῶν τῆς ἡμετέρας Αἰγυπτιακῆς διοικήσεως ἐπισκόπων.

B ΤΗΝ δὲ ἀρχὴν παραδοθεῖσαν ἡμῖν ὑπὸ τοῦ ἁγίου καὶ πολυκροτάτου ἡμῶν πατέρων ὀρθόδοξον εἶναι, ἀπὸ τε τοῦ εὐαγγελιστοῦ τοῦ ἁγίου Μάρκου, καὶ τὸ ἀκούειν ἐπίσκοπον ἐν μαρτυρίῳ Πέτρου, καὶ τῶν ἁγίων ἡμῶν πατέρων, Ἀθανασίου, Θεοφίλου, τῶν σὺν τῷ ἁγίῳ Κυρίλλῳ, καὶ ἡμεῖς φυλάττομεν, καὶ τῆς ἐκείνων ὁμολογίας ὑπάρχοντες μαθηταί· πιστεύεται βαλόμεθα, καὶ * οἱ τριακόσιοι τριακοντα καὶ δύο ἐν Νικαίᾳ· τὸν δὲ ἅγιον Ἀθανάσιον, καὶ ὁ ὅν ἁγίου Κυρίλλου· ἐκεῖνοι ἔθεσαν τὰς αἱρέσεις, τῶν τε Ἀρείων, καὶ Εὐνομίων, καὶ * Μανιχαίων, καὶ Νεστορίου, καὶ * τῶν λεγόντων ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τὴν σάρκα τὴν κυρίου ἡμῶν γεγόνεν, καὶ μὴ ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου Μαρίας τῆς παρθένου, καὶ ἡμῶν πάντων ἡμῶν, χωρὶς ἁμαρτίας· ἥτις ἐστὶν ἡ πάσας αἱρέσεις, ἐκτὸς τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας φρονοῦσιν τε διδάσκουσιν.

Καὶ οἱ ὑπογράψαι.

1 * Ἡρακὶς ἐπίσκοπος Ἀφροδίτων ἐπέδωκα.
Σαβῖνος ἐπίσκοπος Κοπτῶν ἐπέδωκα.
Ἀπολλώνιος ἐπίσκοπος Τάνεως ἐπέδωκα.
1 Πασμαῖος ἐπίσκοπος Παραλετόρων ἐπέδωκα.
Ἰανουάριος ἐπίσκοπος Λεόντων ἐπέδωκα.
E Εὐλογίος ἐπίσκοπος * Αθριβιτῶν ἐπέδωκα.
Ἰωάννης ἐπίσκοπος Ψύγχων ἐπέδωκα.
Ἰσαὰκ ἐπίσκοπος * Ταναωτῶν ἐπέδωκα.

a Pasit. *Pasmeius*; Corb. & veteres editiones, *Parmius*. Ita etiam Divion. in margine, qui in textu habet *Pasmeius*.
b Corb. & veteres editiones: *Ἥρων, Ἥρων*. Hinc natus error codicis Divion. *Ἡρακὶς ἐπίσκοπος*.
c *Alter Theophilus*: Pasit. *Θεοδώρεος* in ventilis exemplaribus Corbeiensis & Divionensis, *Θ* in Isidoriani editionibus Codex Basilicensis habet. *Θεοφίλου, ἑφάτου, Θεοφίλου*.
d Pasit. & Divion. *subscriptiones*. Corb. *subscriptiones* indifcrimine fere; sed plures. Inque ordine in libro *Pasmeius* & *Isiacus* fcriptum est *subscripsistis*. Quo mendoso ad etiam verbis libri Divionensis, in quo legitur *subscripsisti*. Corb. *subscripsistis*.
e Corb. & veteres editiones, *ἡμῶν ἐστιν*. Pasit. *ἡμῶν ἐστιν*.
f Pasit. & Divion. *consistium*.
g Pasit. *beatissimi Athanasius & beatissimus Cyrillus*.
h Corb. *Manini*; Pasit. *Manet*.
i Pasit. *Nestorii*.
k Pasit. *consistium*.
l Pasit. *consistium*.
m Pasit. *Pasmeius*; Divion. *Pasmius*.
n Corb. *Paratonorum*; Pasit. & Divion. *Paraletorum*.
o Corb. *Psynchi*; Pasit. *Psychi*.
p Corb. *Tanaotarum*; Pasit. & Divion. *Tanaotarum*.
q Corb. *Psynchi*; Pasit. *Psychi*.
r Corb. *Tanaotarum*; Pasit. & Divion. *Tanaotarum*.

ACTIO QUARTA. Ἥρων ἐπίσκοπος Θηβαΐδος ἐπέδωκα.
Σάραπις ἐπίσκοπος Γεριτῶν ἐπέδωκα.
Θεόφιλος ἐπίσκοπος Ἐρυθρᾶς ἐπέδωκα.
Θεόφιλος ἐπίσκοπος Κλεοπατρίδος ἐπέδωκα.
Ἰσίδωρος ἐπίσκοπος Σεθθρωτῶν ἐπέδωκα.
Πάντες οἱ ἀλαβόντες ἐπίσκοποι εἶπον· τὸ δόγμα τῆς Εὐτυχῶν δεῖ τὴν ἀνεθεματίσαι. * μὴ ἐνέβδεοι· τὸ δέοντες ἐπέβαλεν. τὴ ἐπιστολὴ Λέοντος ἀναγνώσαμεν, ἀνεθεματίζομεν Εὐτυχῆ καὶ τὸ δόγμα αὐτοῦ. σωθῶτιν τὴ ἐπιστολὴ Λέοντος. γνῶσιν ἡμῖν δίδωσι. * ἐκπλήττω. * ἀλαβόντες ἐπίσκοποι εἶπον· Κυρίε κύριε εἶπον· ἡ σωτὴρ δὲ Εὐτυχῆς ἐβλάβη. μὴ δὲ ἀλλοτὶ κοπὴ; ὁ θεὸς μὴ ἐγγενέσθω ἐπισκόπῳ δὲ αὐτὸν ἐγκαλεῖ. συμπίπτωμεν πάντες τὴ ἐπιστολὴ ἐκλαβόντες τὴ ἐκθέτεις ἐξ ἡμῶν πάντων. σωθῶτιν ἡ αὐτὴ τὴ ἐπιστολὴ τὴ ὀσιωτάτου Λέοντος. Παχαμίου ὁ Λυκόπολις οἱ ἀλαβόβεσι τὴ ἐπίσκοπε, ὁ Βοιθέοντος ὁ ἀλαβόβεσι ἀφορισθέντες, τεταρταρτὰ τὴ Αὐτοκλαὶς Θρόνῳ, διὰ Παχαμίου τὴ ἐπισκόπου ἔτον· ἐνάτῳ, οἱ σὺν τῷ Τέρεια τὴ ἐπιστολὴ τὴ Αὐτοκλαὶς Θρόνῳ, ἐκ οἱ ἀναβεβαιωθῶτιν. Εὐτυχῆς. Ἀκάκιος ὁ ἀλαβόβεσι ἐπίσκοπος Λεοντοπόλεως εἶπον· ἀφορίζω αὐτὸς φανερῶς ἀνεθεματίσαι Εὐτυχῆς, ὅστις κατὰ τὴ ὁμολογίαν τὴ ἐκείνου ἀνεθεμάτισεν τὸν Νεστόριον. * ἀφορίζω τὴ ἐπιστολὴ τὴ ὀσιωτάτου Λέοντος. Κλεόπατρος ὁ ἀλαβόβεσι ἐπίσκοπος Σεβεννυτῶν εἶπον· ὀνομάζω τὴ ἐπιστολὴ τὴ ὀσιωτάτου κυρίε Λέοντος, * Εὐτυχῆ ἀνεθεμάτισεν ἐκεῖνος, * τὸ δόγμα αὐτοῦ. λέμβιον ὁ ἀλαβόβεσι ἐπίσκοπος Αἰγυπτίου εἶπε, * ὁ ἀλαβὼν ἐπίσκοπος Αἰγυπτίου εἶπε· * ἀφορίζω τὴ ἐπιστολὴ τὴ ὀσιωτάτου κυρίε Λέοντος. * ἀφορίζω τὴ ἐπιστολὴ τὴ ὀσιωτάτου Σαβεννυτῶν εἶπον· ὀνομάζω τὴ ἐπιστολὴ τὴ ὀσιωτάτου κυρίε Λέοντος, * ἀφορίζω τὴ ἐπιστολὴ τὴ ὀσιωτάτου κυρίε Λέοντος, τεσσαρεσκαιδεκάτῳ ἔτον· ἐνάτῳ μὴν Παχὼν, ὅτι οἱ ἀναθεμάτισαν τὴ ἐπιστολὴ τὴ ὀσιωτάτου κυρίε Λέοντος.

Νέμεσις ἐκεῖνοι πάντες· σωθῶτιν τὴ ἐπιστολὴ τὴ ὀσιωτάτου. ὅτι ἐκκλησία ἐν πάντα τὴν Αἰγύπτου ἐνοίκησεν τὴ ἀγγελικὴ ἐκκλησία. Ἀλεξανδρείας ἐκ μόνον ἐδόξα αὐτὸ φανερῶς τῷ τῶν ἀγγέλων ἐκκλησίᾳ. Εὐτυχῆς ὁ ἀλαβόβεσι τὴ ἐπίσκοπε Δορυλαίου εἶπε· Ἀθήνιος, Θεμιστίου ἀλαβόβεσι τὴ ἐπίσκοπε Σαβίνου ἔνετ· ἐπτὰ ἔτον ἐν Δορυλαίῳ. πάντα ἐδόξεν· φανερῶς ἀνεθεμάτισεν

Concil. Graeca I. Tom. IV.

a Corb. *πεφανέρωται Γρεκ.*
b Corb. *Γεριτῶν*; Pasit. *Θεοδότου*. Divion. *Γεριτῶν*.
c Corb. *Θεοφίλου*; Pasit. *Θεοδότου*. Divion. *Θεοφίλου*.
d Corb. *Σεθθρωτῶν*; Pasit. *Σεθθρωτῶν*. Divion. *Σεθθρωτῶν*.
e Pasit. *Θεοδότου*. Divion. *Θεοφίλου*.
f Pasit. *Θεοδότου*. Divion. *Θεοφίλου*.
g Pasit. *Θεοδότου*. Divion. *Θεοφίλου*.
h Pasit. *Θεοδότου*. Divion. *Θεοφίλου*.
i Pasit. *Θεοδότου*. Divion. *Θεοφίλου*.
k Pasit. *Θεοδότου*. Divion. *Θεοφίλου*.
l Pasit. *Θεοδότου*. Divion. *Θεοφίλου*.
m Pasit. *Θεοδότου*. Divion. *Θεοφίλου*.
n Pasit. *Θεοδότου*. Divion. *Θεοφίλου*.
o Pasit. *Θεοδότου*. Divion. *Θεοφίλου*.
p Pasit. *Θεοδότου*. Divion. *Θεοφίλου*.
q Pasit. *Θεοδότου*. Divion. *Θεοφίλου*.
r Pasit. *Θεοδότου*. Divion. *Θεοφίλου*.
s Pasit. *Θεοδότου*. Divion. *Θεοφίλου*.
t Pasit. *Θεοδότου*. Divion. *Θεοφίλου*.
u Pasit. *Θεοδότου*. Divion. *Θεοφίλου*.
v Pasit. *Θεοδότου*. Divion. *Θεοφίλου*.
w Pasit. *Θεοδότου*. Divion. *Θεοφίλου*.
x Pasit. *Θεοδότου*. Divion. *Θεοφίλου*.
y Pasit. *Θεοδότου*. Divion. *Θεοφίλου*.
z Pasit. *Θεοδότου*. Divion. *Θεοφίλου*.
a Pasit. *Θεοδότου*. Divion. *Θεοφίλου*.
b Pasit. *Θεοδότου*. Divion. *Θεοφίλου*.
c Pasit. *Θεοδότου*. Divion. *Θεοφίλου*.
d Pasit. *Θεοδότου*. Divion. *Θεοφίλου

ACTIO QUARTA. tizate * dogma Eutyhis: * Qui non sub-
scribit epistolæ, cui omnis sancta synodus
consensit, hæreticus est. Anathema Dioscoro, & amantibus eum. Si non rectæ sapiunt,
* quomodo possunt illegre episcopum? Reverendissimi episcopi Ægyptii clamaverunt:
De fide est certamen. Cecropius reverendissimus episcopus Sebastopolitis dixit: Non noverunt illi quomodo credant, & * nunc nolunt dicere. Photius reverendissimus episcopus Tyri dixit: Confitentis epistolæ beatissimi (* de fundatium) archiepiscopi Romæ Leonis, fiscut & universalis synodus consensit & subscripsit, aut non? Palchatius & Lucentius * revere indissimi episcopi, & Bonifacius presbyter, vicarii sedis apostolicæ: per Palchatium reverendissimum episcopum dixerunt: Tot annorum episcopi in * ecclesia senescentes, ubique ab hoc tempore fidem * rectam catholicam ignorant, & expectant adhuc * alienam sententiam? & Et interpretatis in Græcam linguam prædicta intercessiones, omnes reverendissimi episcopi clamaverunt: Qui non consensit epistolæ sanctissimi archiepiscopi Leonis, hæreticus est. Diogenes reverendissimus episcopus Cyzici dixit: * Qui nedum cognoscunt quid credunt, * illi ordinare habent episcopum? (Omnes) reverendissimi episcopi clamaverunt: Qui non anathematizat Eutychem, hæreticus est. Reverendissimi episcopi Ægyptii clamaverunt. * Anathema Eutychi & * sedentibus et. Reverendissimi episcopi (* de eis, maxime &) dixerunt: Subscribant epistolæ Leonis. Qui non et subscribit, hæreticus est. Reverendissimi episcopi Ægyptii clamaverunt: Extra voluntatem archiepiscopi nostri non possumus subscribere. Acacius reverendissimus episcopus Ariaratbis dixit: * Incongruum est, universalem synodum * præcurrere, * & in unam personam attendere, * quæ suscepturæ est episcopatum Alexandriæ magnæ civitatis. Intentio enim his est, ficti in Ephesio perturbaverunt omnia, * & scandalis * complaverunt universum mondum, & nunc iflam sanctam & magnam synodum * perturbare. * Petimus, ut non sit * concedatur: sed aut confirmitur epistolæ, aut regularem damnationem suscipiant, & cogantur quia excommunicati sunt. Photius rev. reverendissimus episcopus Tyri dixit: Quomodo conantur * ordinem facere, non eadem sapientes huic sanctæ & universali synodo? Si enim * recta sapiunt, offendant * propriam intentionem, quasi contra * sedem suscipiant epistolam (sanctissimi) archiepi-

ANNO CHRIST. 451.

σκεν τὸ δόγμα Εὐτυχοῦς. ὁ μὴ ὑπογράψας τῇ ἐπιστολῇ, ἣ συνήνεσεν ἡ ἁγία σύνοδος, αἱρετικὸς ἐστιν. ἀνάθεμα Διοσκόρῳ, & τοῖς αὐτὸν ἀγαπῶσι. εἰ μὴ ὀρθοδόξως φρονῶν, πῶς ἐγκαταλιπόντες ἐπίσκοπον; οἱ Αἰγύπτιοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· περὶ πίστεως ἐστὶν ἀγών. Κεκροπίας ὁ ἀλαβάστων ἐπίσκοπος Σεβαστοπόλεως εἶπεν· εἰς ἔσεται κἀν τοῖς τυχοῦσι, & οὐ μὴ θέλουσι βοᾶσθαι. Φώτιος ὁ ἀλαβάστων ἐπίσκοπος Τύρου εἶπεν· συνέθετο τῇ ἐπιστολῇ τοῦ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης Λέοντος, καθὼς καὶ ἡ οἰκουμενικὴ σύνοδος συνέθετο, & ὑπέγραψεν, ἢ οὔ; Παγκάσιος & Λουκίνιος & Βονιφάτιος, οἱ ἀλαβάστων τοποτηρηταὶ τῆς Ἀποστολικῆς Ὁράσεως, διὰ Παγκασίου εἶπον· τοσούτων ἐτῶν ἐπισκοποῦντες τοῖς οἰκουμένης πράκτοις, ἴσα τὴ κρίσει τῆς πίστεως τῶν ὀρθοδόξων & καθολικῶν ἀγνοοῦσιν, ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου χρόνου ἐπιζητοῦσι; ἡ ἑρμηνευθείσης τοῦ ἑνὸς ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα γλῶσσαν ἐπιστολῆς, πάντες οἱ ἐπίσκοποι ἐβόησαν· ὁ μὴ συνυπογράψας τῇ ἐπιστολῇ τῇ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Λέοντος, αἱρετικὸς ἐστι. Διογένης ὁ ἀλαβάστων ἐπίσκοπος Κυζίκου εἶπεν· ὁ οὐχὶ μόνον, τί πιστεύουσιν, ἀλλὰ καὶ γινωσκόντων ἐπίσκοποι οἱ δεῖν βέλεται ἐπίσκοπον χειροτονεῖν; Πάντες οἱ ἐπίσκοποι ἐβόησαν· ὁ μὴ ἀναθεματίζων Εὐτυχῆ, αἱρετικὸς ἐστι. οἱ ἀλαβάστων ἐπίσκοποι Αἰγύπτου ἐβόησαν· ἀνάθεμα Εὐτυχῆ & τοῖς τοῦτον κρίνοῦσι. οἱ ἀλαβάστων ἐπίσκοποι εἶπον. ὑπογράψωμεν τῇ ἐπιστολῇ Λέοντος. ὁ μὴ ὑπογράψων τῇ ἐπιστολῇ, αἱρετικὸς ἐστι. οἱ τῆς Αἰγύπτου ἀλαβάστων ἐπίσκοποι· ἄνευ γνώμης τοῦ ἡμετέρου ἀρχιεπισκόπου οὐ δυνάμεθα ὑπογράψαι. Ἀκάκιος ὁ ἀλαβάστων ἐπίσκοπος Ἀριαραθείας εἶπεν· ἀπρόπτον ἐστὶ, & τὴν οἰκουμενικὴν ὑπερβαίνειν σύνοδον, & εἰς ἓν πρόσωπον ἀποβλέπειν, τὴν μέλλουσαν τὴν ἱερωτάτην Ἀλεξανδρίων πόλιν. ἡ σύνοδος τῷ αὐτοῦ ἔτει, ὑπὸ τῶν Ἐφέσου τὰ πάντα συνέχωσε, & σκάνδαλα ἐλάλησεν τὴν οἰκουμένην, & τὴν μέλλουσαν ἱερωτάτην & διωνύμου ὑπογράψαι. Ἀλλὰ καὶ ἀλαβάστων ἐπίσκοποι Ἀκραμβείας εἶπον· ἀπόπτον ἐστὶ, τὴν οἰκουμενικὴν ὑπερβαίνειν σύνοδον, & εἰς πρόσωπον βλέπειν, τὴν μέλλουσαν τὴν ἱερωτάτην Ἀλεξανδρίων πόλιν. ἡ σύνοδος τῷ αὐτοῦ ἔτει, ὑπὸ τῶν Ἐφέσου τὰ πάντα συνέχωσε, & σκάνδαλα ἐλάλησεν τὴν οἰκουμένην, & τὴν μέλλουσαν ἱερωτάτην & διωνύμου ὑπογράψαι. ἀλλὰ καὶ ἀλαβάστων ἐπίσκοποι τῆς Ἀκραμβείας εἶπον· ἀπόπτον ἐστὶ, τὴν οἰκουμενικὴ

ACTIO QUARTA. Ut ceteri, doceantur * per vestram magnifi-
centiam: quia non poliunt decem hominem
prejudicium facere synodo secundorum epis-
coporum, nec catholicae fidei. Reverendis-
simi episcopi Ægyptii clamaverunt: Occidi-
mur, miseremini nostri. Omnes reverendissi-
mi episcopi clamaverunt: Videtis, quomodo
testimonium perhibent isti episcopis, dicentes,
quis occidimus? * Ægyptii reverendissimi
episcopi dicerunt: * Miseremini, per vestrigia
vestra, miseremini nostri. Moriamur a vobis,
& non illic. Fiat hic archiepiscopus, & subscri-
bimus, & confentimus. Miseremini canorum
* nostrorum. Detur hic archiepiscopus. No-
vit * Dei amantissimus archiepiscopus Ana-
tolius, quia talis * confuetudo in Ægyptia-
ca regione obtinuit, ut omnes episcopi obe-
diant archiepiscopo * Alexandriæ. Non quia
non obtemperamus synodo, * sed occide-
mur in patria. Miseremini nostri: potestas-
tem habetis fubditi fumus, non recusamus.
* Melius est nos mori a domino mundi, &
a vestra * magnificentia, & ab hac sancta
synodo, quam illic. Propter Deum miserei-
mini Dominum canorum, pascite decem hom-
nibus, * parcite. Omnes reverendissimi epi-
scopi clamaverunt: Isti hæretici sunt. Reve-
rendissimi episcopi Ægyptii dicerunt: Pote-
statem habetis * in animas vestras, parcite
te decem hominibus. * Moriemur illic. Me-
lius est hic mori. Misericordes fuit domini. *
Novit confuetudinem * Anatolius archiepis-
copus: His fumus, usque dum fiat archie-
piscopus. Sedes nostra volunt: tollant. no-
lumus esse episcopi, folummodo non moria-
mur. Date archiepiscopum, & fi contradice-
rimus, punite nos. * Confentimus his quæ
decreverit potestas vestra. Non contradiki-
mus, sed eligite archiepiscopum. His exce-
ptamus * usque dum ordinetur. Omnes re-
verendissimi episcopi clamaverunt: Subscri-
bant * damnationi Dioscori. Magnificentis-
simi & gloriosissimi judices & amplissimus
senatus dixerunt: Quomam reverendissimi
episcopi Ægyptorum, non ut repugnantes
catholicæ fidei, subscribere in presenti di-
fficultate epistolæ sanctissimi archiepiscopi
Leonis, fed dicentes confuetudinem esse in
Ægyptiaca regione, exata sententiam & jui-
sionem archiepiscopi nihil tale * fe posse;
profunt autem sufficieri le; * denuo conficere-
tur episcopus, qui ordinandus est magna ci-
vitatis Alexandriæ: * rationabile nobis &
elemens esse apparuit, ut in eodem habitu
capedinis in regia civitate, & Blastionem *
habeant usque ad * ordinationem archiepi-
scopi magnæ civitatis Alexandriæ. * Pascha-
sinus reverendissimus episcopus, vicarius fe-

ACTIO QUARTA. τοῦς μικροῦ τοῦτο. ὅτι δ' ὑμεῖς τὰς ἀλφὰς
ἀφίεσεμεν τοῦ τὸ σωμῶν ἢ ἐμκοσῶν ἐπίσκο-
πον, ἢ τῇ καθολικῇ πίστει. οἱ ἀλαβάσιοι τῶν
Αἰγυπτίων ἐπίσκοποι φωνάσαντες. Δοῦ-
τε ἡμᾶς. πάντες οἱ ἀλαβάσιοι ἐπίσκοποι
ἔφη· ὁρᾶτε τοὺς μαρτυροῦν τοῦς ἐκεῖνοι ἐπίσκοποι
λέγοντες· ὅτι φονεύομεθα. οἱ Αἰγύπτιοι ἀλαβάσιοι
τοῦ ἐπίσκοποι εἶπον· ἀνοῦσηκόμεθα, ἢ κυδύνε-
μῶν· ἐλέησατε ἡμᾶς. ἀποθανώμεθα ἐν ἡμῖν, ἢ μὴ
ἐκεῖ· γένοιτο ὁ ἀρχιεπίσκοπος, ἢ ἐκκλησία ἡμῶν,
ἢ σωτεῖρ ἡμῶν. τὸν ἀνδρὸν τοῦτο ἐπίσ-
κοπον ἀφίεσεμεν. ἀλλὰ τὸν ἀρχιεπίσκοπον. Δοῦ-
τε ἡμᾶς ἀρχιεπίσκοπον Ἀνατόλιον, ὅτι τῷ τῶν
θεῶν κεκρίκεν· ὃν τῆς Αἰγυπτιακῆς διοικήσεως, ὡς
φάσκει τὸ ἐπιτρόπου Φαλκίνου τὸ Αἰγυπτιακὸν
ἀρχιεπισκόπου. ἐκ ἀποθῶμεν τὴ σωμῶν, ἀλλὰ
φονεύομεθα τὴ πατρίδι· ἐλέησατε ἡμᾶς. ἀμ-
φοτέρας τὰς ἀποκτείνει. μάρτυρα
ἡμῶν ὑμεῖς, ἢ τὴν ἁγίαν σύνοδον ἐπόδε-
τοῦ, ἢ ὅλε· δὲ τὸ θεῖ τοῦτο τὸ τολμεῖσθαι
σῶν· σώσατε ἡμᾶς ἀνθρώπε, φόβεσθε. ἐπ-
τοι οἱ ἀλαβάσιοι ἐπίσκοποι εἶπον· ἐν αἱρετι-
κοῖ εἰσι. οἱ ἀλαβάσιοι ἐπίσκοποι Αἰγύπτου εἶ-
πον· τὴ μεγαλοκόσμῳ ἐξουσίαν ἔχεσι ἐπὶ τὰς ἀνθρώπε
φονεύσαι· ἀνοῦσηκόμεθα ἐκεῖ. βίβλιον ἐστιν
ἀνοῦσηκόμεθα. Δεῦρε τὸν ἐστιν ἐπίσκο-
πον. Ἀνατόλιον. ὅτι ἐστιν, ἢ ὁ
ἡ ἀρχιεπίσκοπος Ἀνατόλιος. ὅτι ἐστιν, ἢ
ἡ ἀρχιεπίσκοπος. τὸν δρόμον θέλομεν· λα-
βοῦν· ὁ θέλομεν· ἢ ἐκκλησιαν· μὴ ἀποθάνω-
μεν μόνον. φέρε ἀρχιεπίσκοπον, ἢ ἐὰν ἀντιλε-
μῶ, τιμωρεσάτε ἡμᾶς. τοῦ θεῖ τοῦ ἐν ἐκεῖ
ἔρχεσι ἡμῶν· ἐὰν κατεῖ ἐν ἐκεῖ ἐπίσκο-
πον ἐκεῖ. ὁ θεὸς ἐλέησεν, ἢ ἐν ἐκεῖ
τὴ ἀρχιεπίσκοπον. ἐὰν ἐν ἐκεῖ ἐπίσκο-
πον· φέρε ἐὰν ἀλαβάσιοι ἐπίσκο-
ὑπογράψωσι τὴ Δοσκόρῳ. οἱ μεγαλοφαέστα-
τοι ἐξουσίοι ἀρχοντε, ἢ ὑπερφυῆς σύν-
κλητοι, ἐπειδὴ ἐπεδὴ οἱ ἀλαβάσιοι ἐπίσκο-
ποι τὴς Αἰγυπτίου, ὡς μὴ μαχόμενοι τῇ καθολικῇ
πίστει, ὑπογράψαι τὴ ἐπιστολὴ τὴ ἁγιωτάτε ἀρχι-
επισκόπε Λέοντος ἐπὶ τὴ παρόντε. ἐκέλευσαν,
ἀλλὰ φάσκουσι· ὅτι ἔθος ἐστὶ τὴς Αἰ-
γυπτιακὴς διοικήσεως, παρὰ γνώμε ἢ διατύπωσι
τὴ ἀρχιεπισκόπε μηδὲ τοῦτο τοῦτο, ἢ ἐξάπα-
σθαι αὐτοῦ· ἐὰν τὸ χρηστοῦ τὸ τοῦ
τῆς Αλεξανδρέως μεγαλοπρέπεις ἐστιν· ἐπει-
γαν κρίνεται ἢ ἀλαβάσιον, ὡς ἀν αὐτοῦ μόνον
ἐπὶ τὴ βίε κρίνεσι ἐν τῇ βασιλίδοσι τόπον, ἢ
δοτον ἀναγκαῖον· ἔχει δ' χρηστοῦ τὴ ἀρχι-

ΑΠΟ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΤΟΥΣ τέκτοσι τὸ Αλεξανδρέως μεγαλοπρέπειν. * Πα-
ρεκάσιος ὁ ἀλαβάσιος ἐπίσκοπος ἢ ὑποτρόφε τὴ
Ἀνατολίου δρᾶν εἶπεν· οἱ φρεσάτε ἢ ὑμεῖς τὴς
ἐξουσίε, ἢ * κελεύετε τὴ τοῦ αὐτοῦ τάγματος βίβλιοι
φιλαδελφεῖν τὴ ἡμῶν, ἢ μὴ ἐκ ἔστοσι, ὅτι οἱ
ἀρχιεπίσκοποι τῶν τῆς πόλεως, ἢ ὁ ἡ Αλεξαν-
δρέων ἐπίσκοποι ἐδέχετο. οἱ μεγαλοφαέστατοι
ἢ ὑπερφυῆς ἄρχοντε, ἢ ὑπερφυῆς σύνκλητοι,
εἶπον· τὴ ὁσιωτάτε ἐπισκόπε Ἡλιοδώρου
βεβαία ἔστω. ὅτου μόνοι τὴ ἐξεῖς κρίνεσι
οἱ ἀλαβάσιοι ἐπίσκοποι τὴ Αἰγυπτίου, ἢ εἴρηκε
κατὰ δόξαν ἐστὶ τὴ ἀναγκαῖον, ἢ ἐξωμοσία
ἐστὶ τὴ ἀλαβάσιον ἐπίσκοπον τὴ μεγαλοπόλε-
ως. Καὶ ἀλαβάσιοι τὴ ἐκδοχεῖσι ἄρχοντε, ἢ
τὴς μεγαλοφαέστε σύνκλητε, ἢ τὴς ἁγίας συνόδου,
εἰπεῖν ὅτοτον Φώκιον, Μαρτίνε, Πέτρε, Μαρκέλ-
λε, Ἀθηναμίῳ, Ἰωβῇ, Ἀντίοχε, Θεόδωρε, Ἰωάν-
νε, Ἰακώβε, Βαλέντινε, Τίμοθε, Μαρκέλλε,
Τιμοθέε, Ἱερεμίαν, Πέτρε, Ἀτεκίε, Ἰωάννε
ἢ ἀλαβάσιοι ἐπίσκοποι τὴ ἀρχιεπισκόπε, ἢ
κεδεβέντινε, οἱ μεγαλοφαέστατοι ἢ ὑπερφυῆς
τὴ ἀρχοντε, ἢ ὑπερφυῆς σύνκλητοι, εἶπον·
ἀλκτοε ἐπεδόθεσαν τὴ Θωσίτῳ ἢ Δοσιθέε τὴ
ἀλλὰ λεκτοῦ τὴ ὀνόματα Κάρῳτε ἢ Δωρόθε τὴ
ἀλαβάσιοι ἐπίσκοποι Αἰγύπτε, ἢ ἔστρε τὴ τὸ
ὀνόματα τοῦτο ἢ ἐκκλησιάσεσι αὐτὸς δόκε γρω-
σθοῦσι τοῦ ἐστὶ δῶρον ἐκλαβεῖσι ἀνδρόπε,
ὅτε κύτος εἰσεῖν ἐστὶ ἀρχιεπι-
σκόπος. * Ἐκέλευσαν οἱ ἀλαβάσιοι ἀρχιεπισκό-
πε τὴ ὀνόματα * ἐπιβεβαιῶσαι τὴς δόξαι, ἢ
φωνὴ τὴ ἀλαβάσιον εἶπον· Κάρωτε ἢ Δωρόθε τὴ
ἀρχιεπισκόπε εἰσι. Ἐλπίζει μεγαλοφυΐας τὴ
Ἱερεσίου οἱ Φωτεῖνον εἰδεῖσι, τὴ ἐτε. Εὐτύ-
χιος οὐ μαρτυρῶ Κελεσίνε ἐστὶ μοναχὸς ἢ ἀλε-
γὼν Θεόδωρε μεμαρτύρηκε. Μωσῆς οὐ ἐλέγχεσι. Μα-
ξίμιος ἐγκαμμόδε τὴ ἐλθὼν κῶμε Ἐσεχεῖαι. Ἐ-
ρρτόρε Θεόδωρε μεμαρτύρηκε. Ἀλλὰ τὴ ἐκ-
ἐστὶ τὴ ἀλαβάσιοι ἐπίσκοποι τὴ Αἰγύπτου, ὡς
ἐστὶ τὴ ἀλαβάσιοι ἐπίσκοποι τὴ Θωσίτε ἢ Δοσιθέε
ὑπογράφε εἰ τὴ Ἡλιοδώρου. Τὴν μεμαρτυρίε ἐστὶ, χῆρα δὲ ἐστὶ
ὀνόματε εἰς τὴ Ἡλιόδωρε. Πωῦνος ὁ Βιθυνὸς ἢ
ἐστὶ τὴ ἀλαβάσιοι ἐπίσκοπος· ἔτι, χῆρα ἔστι
ὀνόματε εἰς * τὴ Ἡλιόδωρε. Εὐγένιος ὁ ἐν Ἀδρι-

* Ἀνατόλιος. ἐπιτρόπε τὴ ἀρχιεπισκόπε.

* Ἐξωμοσία ἐστὶ τὴ ἀλαβάσιον ἐπίσκοπον.

* Ἐκέλευσαν οἱ ἀλαβάσιοι ἐπίσκοποι τὴ ὀνόματε ἐπιβεβαιῶσαι τὴς δόξαι, ἢ φωνὴ τὴ ἀλαβάσιον εἶπον· Κάρωτε ἢ Δωρόθε τὴ ἀρχιεπισκόπε εἰσι.

* Ἐλπίζει μεγαλοφυΐας τὴ Ἱερεσίου οἱ Φωτεῖνον εἰδεῖσι, τὴ ἐτε.

* Ἐν τῷ μεμαρτυρίε ἐστὶ, χῆρα δὲ ἐστὶ ὀνόματε εἰς τὴ Ἡλιόδωρε.

A dis apostolicæ, dixit: * Si præceperit * glo-
ria vestra, & jubetis illis aliquid prestari humanitatis, fidejussoribus datis, non exeant * possibilitate. Ut ceteri, quamdiu * Alexandria episcopum accipiat. Magnificentissimi & glorioissimi judices & amplissimus senatus dixerunt: * Sanctissimi Paschasini fit * firmum judicium. Inde permanentes in proprio habitu reverendissimi episcopi Ægyptiorum, aut dent fidejussores, si hoc illis est possibile; aut per * sacramentum eis credatur quia expectant ordinationem futuri episcopi magnæ civitatis Alexandriæ. * Per justissimum & eximium gloriosissimum rum judicum, & amplissimi senatus, & sanctæ synodi, intercatibus * Faustio, Martino, Petro, * Maneole, Abraamio, Job, Antonio, Theodoro, Joanne, Jacob, Eusebio, Tryphone, Marcello, Timotheo, Pergamio, Petro, Atticio, Joanne, reverendissimi presbyteri & archimandritæ, & confendentibus * reverendissimi & gloriosissimi judices & amplissimus senatus dixerunt: Petitiones porrectæ sunt divinissimo & piissimo Augusto imperatori ex nomine Carosi & Dorothei reverendissimorum archimandritarum, * & alicrum aliquorum. Nomina autem illorum qui eas porrexerunt, manifesta sunt * his, qui interpretantur, reverendissimi viri, ut dicant, si omnes reverent esse archimandritas. * Et audientes archimandritæ * nomina eorum qui petitiones porrexerunt, (archimandritam) dixerunt: Carosius & Dorotheus archimandritæ sunt. Elpidius * monumentorum & procopeciarum custos est: Photinus autem quis est, non novimus: * Eutychius de basilica Cælestiae est, quia monasterium non habet: Theodorus * in monumentis habitat: Moyses non novimus: Maximus archimandrita est, magister. Eutychis * Getonitum non novimus: * Nemesinum non novimus, sed & omnes quos miramur: Theophil & nomen miramur. Thomam similiter non novimus: Leontius * ex urbe est: * Hypatius in monumentis habitat, habens * dep yet tria nomina in Xylotico) (Callinico) habet decem nomina in memoria in Xylocio:) Paulus de Bithynia est * habitans Iolitarie in monumentis Gaudentini in monumentis habitat, habet quinque nomina in Philippianis: * Y Eugnomenem non novi-

* Ἐπιβεβαιῶσαι τὴ δόξαι.

* Ἐξωμοσία.

* Ἐν τῷ μεμαρτυρίε ἐστὶ, χῆρα δὲ ἐστὶ ὀνόματε εἰς τὴ Ἡλιόδωρε

ACTIO QUARTA.

mus. Rogamus aliquos mitti a vestra magnificentia, & a vestra fancta Synodo, ut ambulent, & videant monasteria eorum, & discant si habent monasteria, aut non. Judant, & norint honorifice archimandritarum: & amodo debent accipere dicipliná, ut non fe dicant archimandritas qui in monumentis habitant. Petimus Pietas, ut & illi qui fe dicunt effe monachos, & non * agnofcuntur nec a vestra magnificentia, nec a fanctiffimo archiepifcopo, nec a nobis, * excant a civitate ficut impoftores, propter fcandalum quod conati funt facere. Magnificentiffimi & gloriofiffimi judices & * amplifimus fenatus dicunt: Intrent reverendiffimi monachi, qui petitiones porrexerunt. Et intraverunt Carofus & Dorotheus, & Elpidius, & * Photinus, & Eutychius, & reliqui reverentiffimi monachi, & Barfumas monachus, infuper etiam & * Calopodius eunuchus. Magnificentiffimi & gloriofiffimi judices & amplifimus fenatus dicerunt: Petiones enim reverentia vestra videbimus porrexisse. Ergo refpicientes quae vobis proferuntur, dicite fi eas agnofcitis a vobis porrectas. Carofus & Dorotheus reverendiffimi archimandritæ, & reliqui, refpicientes petitiones, dixerunt: Illæ funt petitiones, quas nos porreximus. Magnificentiffimi & gloriofiffimi judices & amplifimus fenatus dixerunt: Recitentur petitiones. Et antequam recitarentur, Anatolius reverendiffimus archiepifcopus Conftantinopolis dixit: Calopodius & Gerontius qui interpes presbyteri funt, olim damnati funt, & non fillis licet intrare. Calopodius & Gerontius dixerunt: Nemo nobis dixit, quis damnati fumus: modo nobis dixerunt. Aetius archidiaconus fanctæ ecclefiæ Conftantinopolitanæ vadens ad Calopodium eunuchum, dixit eis: archiepifcopus pet me archidiaconum dixit tibi, quia damnatus es; & dixerunt eis: Calopodius dixit: Pro qua caufa? Aetius archidiaconus dixit: Ut hæreticus. Calopodius dixit: Suggero ut legantur petitiones nostræ. Gloriofiffimi & magnificentiffimi judices & amplifimus fenatus dixerunt: Recitentur. * Beronicianus devoriffimus magiftrianus & fecretarius facri conftitutii recitavit.

ANNO CHRISTI 451.

A μετ. παρακαλοῦμεν περιβλέψαι ἐπὶ τὴν μεγαλοφροσύνην ὑμῶν, τὸ ἅγιον σωμάτιον τοῦ ἀτείλιου, ἵνα ὦσιν τὰ μοναστήρια αὐτῶν, & αὐτοὶ ἴδωσι, εἰ ἔχουσι μοναστήρια, ἢ οὐκ ἔχουσι· καὶ ἀποδείξωσι, εἰ ἔχουσι μοναστήρια· ἢ οὐκ ἔχουσι· ἀφελκόμενοι τὴν ὑπόληψιν τῶν ἀρχιμανδριτῶν· καὶ ἀπὸ τοῦ σήμερον * ἐπιτιμᾶν ἑαυτοὺς, ὅτι μὴ ἐκοντὰς ἀρχιμανδρίτας λέγωσι, τὴν σὴν μεγαλοφροσύνην καταπλήσσω. παρακαλοῦμεν δὲ, τοὺς λεγομένους ἐν τῷ μονάστρῳ, & μὴ γινωσκόμενοι παρὰ σοῦ τῆς ὑμετέρας μεγαλοφροσύνης, μετὰ τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου, μὴ ἐκβάλλεσθαι τῆς πόλεως, ὡς * ἐπιβόητοι, διὰ τὸ σκάνδαλον, ὃ ἐγένετο ἡμῖν ποιῆσαι. οἱ μεγαλοφρονέστατοι καὶ εὐδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· ἰδοὺ τινὰ οἱ ἀδελφοὶ μονάζοντες, οὗς ἐπιδίδωσιν ἡμῖν. ἐκάθισαν Καρόσιος καὶ Δωρόθεος, & Ἐλπίδιος, & Φωτεινὸς, & Εὐτύχιος, & οἱ λοιποὶ οἱ σεμνοφρονέστατοι μονάζοντες ἀδελφοὶ, & βασιλικὸς μοναχὸς, ἐτι μὴν & Καλοπόδιος εὐνοῦχος. οἱ μεγαλοφρονέστατοι & εὐδοξότατοι ἄρχοντες, & ὑπόστασις σύγκλητος, εἶπον· ἀναγινωσκόμενα οἱ βιβλία, & ἀφ' ὧν ἐκινήσατε, Ἀνατόλιος ὁ ἀδελφότατος ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως εἶπε· Καλοπόδιος & Γεριάτος, οἱ μετὰ χεῖρας ἀφεθέντες ὑπὸ τῆς καθηγίας τάξεως, & οὐ βέλτιστα αὐτοὶ εἰσὶ θεῖοι. Γεριάτος & Καλοπόδιος εἶπον· ἡμῖν οὐδεὶς εἶπεν, ὅτι καθηρέθημεν· ἀρτι γὰρ εἶπον. Λέγετε ἀρχιδιάκονος ἡ Κωνσταντινουπόλεως ἀδελφὸς ἐκλεκτὸς, ἀπελθὼν πρὸς Καλοπόδιον τὸν εὐνοῦχον, εἶπε αὐτῷ· ὁ ἀφιερώτατος λέγει σοι ἡ μὲν ἀγιωτάτου· ὅτι καθηρέθης ἐν τῷ ἱερῷ ἀφιερώματι· ἀπεκρίθη Καλοπόδιος· ἐπὶ τίνι; ἀπεκρίθη ὁ ἀδελφὸς· ἵνα ἀναγνωσθῶσι τὰ βιβλία· ἀπεκρίθη Καλοπόδιος· ἐγὼ ἀναγνωσθῆναι τὰ βιβλία· ἀπεκρίθη ὁ ἀρχιεπίσκοπος· ἀναγνωσθήτω τὰ βιβλία· ἀναγνωσθήτω τὰ βιβλία· ἀναγνωσθήτω τὰ βιβλία

ACTIO QUARTA. Omnem Syriam Barsumas evertit; dusit fu- per non mille monachos. Magnificentissimi & gloriosissimi judices & amplissimus senatus ad monachos discerunt: Secundum ve- stram petitionem, quam per suggellionem dedistis, & divus & pisissimus imperator * nes- ter & sanctam synodum convenire, & vos - nunc introiisse properet. Ergo postquam introibis, * fulminate dicere, quæ ab ipsa san- cta synodo de fide * * firmantur. * Carosus & Dorotheus reverentissimi archimandritæ, & ceteri monachi dixerunt: Rogamus ut re- citetur libellus qui a nobis offertur. (Omnes) reverendissimi episcopi clamaverunt: Homi- cidam Barsumam * emittite forai; homicidam in arenam; anathema * Barsumæ: Barsu- mam in * exilium. Magnificentissimi & glo- riosissimi judices & amplissimus senatus di- serunt. Recitetur libellus, qui a reverendi- ssimis monachis porrectus est. Constantinus & Dorotheus discretatorum dixerunt: confesso- rii, accipiens (ab eis) recitavit.

* Anno Christi 451. * Synodus, seu synodus generalis. * Lateres. * Fulminate. * Lateres, id est, legantur, legite. * Barsumas.

EPISTOLA ARCHIMANDRITARUM

ad Chalcedonense Concilium pro Dioscori rehabilitatione.

* præfuit. Sancta synodo, quæ hic modo * * profectu est, ab archimandritis, * & omni in Christo fraternitate. Τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ τῇ ἀπτοῦσθαι τοῦδε τοῦ, παρὰ τῶν ἀρχιμανδριτῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἀδελφότητος.

C KATA τὴν κρείττω κλῆσιν ἐλθοῦσι ἡδεῖαν ἡμῖν ἐφάνη τὸ ὑμέτερον εὐσεβοφρόνιμον· οὐκ ἐν ἀγνοίᾳ γὰρ ἐφάνη τὸ ὑμέτερον εὐσεβοφρόνιμον, ὡς μαρτυρεῖ αὐτὸ, εἰ καὶ ὁ ἡμῖν δοξάσας πατὴρ, ἡμᾶς δι' ὑπτὸς αὐτῷ εἰσελθεῖν πεφιλοτιμήθη, ἐπιθυμεῖν ἡμῖν πεῖρα, ὡς ἂν τὸ ὑμέτερον εὐσεβοφρόνιμον δὲ τὴν πεμφθεῖσαν παρ' ὑμῶν ἀφορᾷ ἡμᾶς ἀπολαῦσαι ἐν αὐτῷ κάνεῖν, τάχα ἔπεσε τὸ παρεδρεῦσθαι τοῦ δὲ παρεμβόλου, δεδιώτα δὲ ἐγκατοικεῖν ἐκκλεῖσαι ἀνοφίλοις, ἐν ἀφεῖσι τὴν ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ἀπὸ τῶν ἀγίων τῶν ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι Διόσκορον, καὶ τῆς σὺν αὐτῷ ἀγιότητος ἐπεκάλει.

Καὶ ὡς τὴν ἀπεγνωκότας, ὡσπὲρ ἐλθεῖν ἐπίστασιν ἐδόκουν· ἀκθόμεια Δοροτόνῳ· Διόσκορον ὁ Χριστὸς κελεύει, τάνυς ἔχω βίβλον· ἄρον βίβλον τὸν σωσόν· ἄρον βίβλον τὸν σωσόν. Φοβοῦ ὁ ἀλκεβέτας, ὡ σὺ σὺν τοῦ ἀλκεβέτας ἀρχιμανδρεῖτα ὀνόμα βίβλον τοῦ μοναστεῖον· ὁ ἀλκεβέτας ἐπίκαιρον ἐδόκει· τὸ δὲ ἐγκτῆσαι τάνυς ἐπὶ τὸν σωσόν ἐκέτι.

Ἀπὸ τῶν ἀνεγνωκότων, ὡσπὲρ ἐλθεῖν ἐπίστασιν ἐδόκουν· ἀκθόμεια Δοροτόνῳ· Διόσκορον ὁ Χριστὸς κελεῖ, τάνυς ἔχω βίβλον· ἄρον βίβλον τὸν σωσόν

ACTIO QUARTA. * Equorum.

* suspendit ecclesiæ, & secretius, collectam A ἐξὸν σιωπήσεται, & δυσωπεῖσθαι ὅστις, & τὴν ἐκκλησίαν ἀφορισμῷ, ἀποσῶσαι, & μὴ βιβλίον αὐτῶν ἀνοίξαι, μηδὲ ἀνεκφωνῆσαι τὴν ἀφῶνον καὶ δεινὴν καὶ κωφὴν, τὴν τῶν ἀκριβεῖς πατέρας, & μικρὸν ὑπερνικῶν τὴν χάριν, μηδὲ ἀναλαμβάνειν αὐτὸν διὰ τὴν τιμὴν· οὐ δὲ ἐπιμένει ἀναμένων & ἀκεκινῶν τὴν ἐκλογὴν, διὰ τὴς ἔξωθεν ἀξιότητας, ἀλλὰ τὴν ἐνοῦσαν.

Πάντες οἱ ἀλλαθέντες ἐπίσκοποι εἰδόντες ἀπὸ βίκαρε κανὼν· ἔπου ὁ κανὼν τῶν ἁγίων πατέρων· οἱ μεγαλοφρονήσαντες ἀφίστανται, & ὑπεύθυνοι σύλλογον, ὅστοι· & τὴν ὑμετέρα αὐτῶν, & αὐτοὶ ἀναθεμάτων ἀλλαθέντων ἐπίσκοποι, οἱ ἐπεδόξαν τὴν ἀνόμοιν λίβελλον ἀναγνῶστον· εἴπατε πάντες, εἰ βέλετε τὴν δόγματι πάντα τὴς ἁγίωνος συνόδου σωκάτενε. * Κύριοι οἱ ἀλλαθέντες ἀγχιεπίσκοποι εἶπαν· τὸν Γ τεμκοσίων δεκαεπτὰ ὁ Νικαίας ὁμολογοῦμεν πάντων πίστε, ὡς & ἡ ἀλεξίβιβλος, ὡς & ἐπὶ ἡμῶν ἀλλὰ κίνησιν ὀνόμα. ἐπίκοσοι εἶπε, ὡς Χριστὸς ἐγκρὶ & ἀφοείνω, & κωδωμένε· & οὐ τὴ θλίψεν, ἀρκάτω ἐχρεν. πόλιν πάντα τὴν ἀλλαθέν βιβλίον εἶπε. ἡμὲ ἐκ μὲν Θεόπιμος * ὡς τὴ μὴ ὡς τὸν ἐβλεπτέρο, ἐκλόκρι μὲ ὁνόμα τὴ τὸν κρίνεσα. Δωρόθεος ὁ ἀλαθέντος ἀγχιεπίσκοπος εἶπε· τὴ πίστιν τὴ ἁγίων πατέρων τὴ ὡς Νικαίας τριακοσίων δεκαεπτὰ, ὡς & ἡ ἀλεξίβιβλος, ὡς & τὸ ἀφ τὴ ὡς Ἐφέσου καθτὶ ὁνόμου Νεστόριος ἐμμίβιν, ὡς τὸν πίστεν, & ὡς τὴν ἀνόμοιν, ἀλλὰ ἐκ τὴ ἀνόμοιν. Βαρσοῦμᾶς ὁ ἀλαθέντας μοναχὸς εἶπε· ἐδὲν ἀνθρώπε, ἐμμαθέτω αὐτὸν Ζωῆς ἐκ Λαλάσσης, ἐστὶ· τὸν πόλιν, ὡς οἱ τεμκόσοι δεκαεπτὰ, & ὅτος, ἐβεβίβλοι· εἰ τὸ ὄνομα τὴ πατρὸς & τὴ υἱῦ & τὴ ἁγίου πνεύματος· ἀὸ κάτω βίβλεψε ὁ κύριος τὴ Ἀποστόλου. Δαβίδος μονὴ εἶπε· ἔγω πίστε, ὡς οἱ τεμκόσοι δεκαεπτὰ πατέρε οἱ τὰ Νικαία, & οἱ ἐν Ἐφέσῳ οἱ Νεστόρου καθτόνος· & ἡμεῖς τὸ ἀφ, & Χριστὸν οἱ ἁγίου πατέρε. οἱ πάντε ἀλαθ μεσόρτοι ὅστοι· & ἡμὲς τὸ κὼν λέγομεν.

Λέοντος ἀγχιεπίσκοπος τὴς Κωνσταντινουπόλεως εἶπε· τὴν πίστεν ἀφ ὡς ἀὸ ἀφῶν κάτω· & ἡ ἁγία κὼν & μεγάλα σωδοῦς τὸν πόλεν, ὡς οἱ τεμκόσοι δεκαεπτὰ ἁγίωνε πατέρε οἱ τὰ Νικαία τὸν πνεῦμα σωκλεγμένε λέγοντα· & τὴν τὸ σύμβολον αὐτὸ τὴ φυλάττεν, ἡ πάντες τὴς αἱρεσεῖς ἐκδιδάσκοντο. ἐπειδὴ δὲ τὰ τῶν μετὰ τὸ δεῦρο πάρα τὴν ὑπόθεσιν, & ἀφὸ τὴς ἀντιπαρεῖν τὴν ἁγίων οἱ ἁγίοι πατέρε Κύριλλος & Κελεστῖνος τὰ πνεῦμα τὴ & κακεκτίστου τὸν πάπα· Λέων, ἐπὶ τὸ ἑῶλε ἐκλαλοῦσε τὸ σύμβολον, & τὴν ἐὰν ἐκ τὴ

ANNO CHRISTI 451. VALENTIN. MARCIANUS I. IMP. 1421

ἐκτὸς ἔξωθεν, ἐκδιδόκασε· ἀὸ ἀρχῆς τὴν πάτρε & οἰκουμενικὴ σύνοδος, & σωκλεσε, & τὴν ὡν πάτρε ἐμμίνεν κανὼν τὴς ἐπίσκοπε μετὰ ὁνόμε· & ἡ ὑμετέρα ἀγάπη πάντε τὴ γνῶμη πάτρε τὴς ἁγίας συνόδε πείθεται, & ἀκολουθεῖτε Νεστόριε & Εὐτυχῆ, ὡς κεφαλοκάτοπε, & ἡ Κύριοτε & ἀλαθέντε μοναχὸς εἶπε· ἐγὼ τὴ ἐξαιτῶ & μετέτοιε Νεστόριε, ὅτι & ἀπὸ τὴ & ἀλαθέν & τρίτον & κοινὸν λόκον ἐπὶ & μετέμεθε αὐτὸ, & κελεύσατε· Λέοντος ὁ ἀλαθέντος ἀγχιεπίσκοπος τὴς Κωνσταντινουπόλε εἶπε· Εὐτυχῆς τὸν πόλιν * ἀκκεστεμένε, ὡς ἡ ἁγία σωδοῦς, & ἡ· Κύριοτε & ἀλαθέντε μοναχὸς εἶπε· ἐγὼ τὴ ἀνάθεμα τὴ Νεστόριε & τὴ Εὐτυχῆ, ὡς κεφαλοκάτοπε· & ἡ Κύριοτε & ἀλαθέντε μοναχὸς εἶπε· ἀφὸ τὴ ἀνάθεμα τὴ Νεστόριε & τὴ Εὐτυχῆ, ὡς κεφαλοκάτοπε· Λέοντος ὁ ἀλαθέντος ἀγχιεπίσκοπος

ACTIO QUARTA

clesia multa aliunde machinatus est, proje-
cit Christianissima vestra potentia. Qui au-
tem ab illo educti sunt, nolunt pie et or-
thodoxe fidei subscribere, et sequi fundo-
tum patrum piissima dogmata; sed dura cer-
vice manentes, resultantes atque adversan-
tes recte patum confessioni; et quamvis
multa admonitio eis adhibita sit a Dei omni-
tissimo archiepiscopo Anatolio, et his qui
cum eo sunt, sanctissimis episcopis et pre-
byteris: et divinis diapsalmatibus eis recitatis,
sicut hi qui a nobis directi sunt, vobis
hoc declaraunt. Hac de causa rogamus ve-
stram clemiae * potestatem, * quatenus non
amplius eorum augeantur impietas: * praesi-
pi autem nobis, ut monachorum spiritali-
bus constituatis * fundamus eos, qui ic in-
vereunde a nostra fide recesserunt: * ut si emendati fuerint, * [illegible] cum his qui salvantur, * ipsi quoque par-
tem habeant: * si in autem amplius in sua
mala fide permanserint, * decretem eos
* insignere disciplinam. * De factionis au-
tem, ubi * ipsi * digni bellis habitant, ps
quotidie blasphemant falvatorem omnium
Christum, * diiponi a nobis principali Chri-
stianissimus vestrum imperium, facra vestra
* iubnotatione transmisimus ad nostram per-
sonam.

* ecclesiaſti-
cis potestatem.
* affectuſtiſ-
bitatis.

Dorotheus reverendissimus monachus di-
cit: Quoniam Eutychem dicunt, quia ante
nativitatem duas naturas dixit, et poſt uni-
tionem unam naturam, et anathematizant
eum sicut haereticum: * passim ubique pro-
positiones pulsat Eutyches, et vestra ma-
gnificentia audivit quae fuit ab eo propo-
ta, quia * orthodoxus est * is homo, et fe-
ci calumnia. Magnificentissimi et gloriosi-
simi judices et amplissimus senatus dicunt:
Eutyches sit, * quod corpus salvatoris no-
stri jesu Christi non fuit nostra substantia:
tu de hoc quomodo * confiteris? * Doro-
theus reverendissimus monachus dixit: In
nomine Patris et Filii et Spiritus sancti *
cuti baptizati sumus, confitentes salva-
torem nostrum Jesum Christum, qui de cen-
dit et incarnatus est * ex sancta virgine Ma-
ria, qui inhumanatus est, et crucifixus est
pro nobis temporibus Pontii Pilati. * Su-
blimete autem, et si quid me tranſit, * r
corrigatur. Hunc ex trinitate esse fatemur.
Nam et iste dominus noster, in cujus * fa-

* ecclesia.
* Latine.

* Corrigitur.

ANNO CHRISTI 451.

ὡς τῶν Θεῖα διδασκόντα ἐζέβαλε μηχανησάμενον, ὀφείλετε τὸν ὁποιδήποτε ἐξωθεν κρίνω. οἱ δὲ ἐκείνου μεθ' ἑαυτοῦ ὄντες, ἢ βούλονται τὴν ὀρθοδόξου ὁμολογίας ἀποδέχεσθαι, ἢ ἀξιοῦσι τῶν πατέρων τὸν τῆς ἁγίας πίστεως δόγματα· ἀλλὰ σκληροτράχηλοι μεμένηκασι, ἀνιδιοῦντες, καὶ ἀντιτάττοντες τῇ ὑγιεῖ τῶν πατέρων ὁμολογίᾳ· καίτοι πολλὴ αὐτοῖς παρακέκλεται νουθεσία ὑπὸ τοῦ ἱερωτάτου ἀρχιεπίσκοπου Ἀναστασίου, ἢ τῶν ἐμοὶ αὐτῷ ὄντων ἱερωτάτων ἐπισκόπων καὶ πρεσβυτέρων· ἢ τῶν ἱερῶν αὐτῶν ἐνομάτων ἀναγνωσθέντων, καθὼς οἱ παρ' ἡμῶν ἀπεσταλέντες τῶν θείων μελῶν κατέστησαν. τοιαύτης ἕνεκεν ἐρωτῶμεν κράτος, ὡστε θεσπίσαι, μὴ ἐπιτρέπειν τὴν ἐκείνου αὔξησιν τῆς ἀσεβείας, ἢ τὴν ἀπόφασιν τῶν πατέρων· ἢ μὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐκ τῆς ἀσεβείας ἐκβεβλημένων· ἢ τὴν ἀπόφασιν τῶν ἀρχόντων ἡμῶν Χριστοῦ, ὅτι σῶμα τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, τὸν κατηδοῦνα, ἢ σαρκοῦτα ὁκ τῆς παρθένου, ἢ σταυρωθέντα, σταυρωθέντα τὸ ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου. μικροδυμήσατε δὲ, ἢ εἰ τοῦ * παρόντος μὲ, διοφλεσθέτε. τοῦτο ἐκ τῆς τριάδος ὁμολογοῦμεν. ἢ ὁ ἡμέτερος κύριος ἀνθρωπος ἡμῶν, ὁ ἐμπνευσθεὶς ἐκ παρθένου

ACTIO CAROSO ET DOROTHEO

ANNO CHRISTI 451.

ἐξ ἁγιοπνεύματος, ἐμπνευσθεὶς ἐκ πνεύματος, λόγος πάντα ὢν ἀληθῆς, ἐκ τῆς ἁγίας Μαρίας, ὁ ἐνανθρωπήσας, ὁ σταυρωθεὶς ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου· ἐπὶ τῶν ἡμῶν καιρῶν. ὁμολογοῦμεν ἐκ τῆς τριάδος τοῦτο. ἢ ἡμῖν τὸν ἐν ἀνθρώπῳ ἡμῶν Χριστὸν, τὸν ἐν ἀνθρώπῳ ἡμῶν Χριστὸν, τὸν κατηδοῦνα, ἢ σαρκοῦτα ὁκ τῆς παρθένου, ἢ σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, τὸν ἐν ὁμοουσίῳ τοῦ πατρὸς, ὁμοουσίῳ τῷ πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι. ὁμολογοῦμεν ἐκ τῶν πατέρων τὰ τοιαῦτα ἐκεῖνα. ἐξ ἀνδρὸς τέκνα ἐκ γυναικὸς, ἐκ ἀνδρὸς τέκνα ἐκ γυναικὸς,

ACTIO QUARTA. causa, Carosi & Dorothei, & eorum qui Eutychem monachum quondam archimandritam sequuntur, qui delicuerunt ab orthodoxa fide; certa quidem ab ipsorum petente jussus dictere vestræ sanctitati, nunc adest, ac vult exponere. Et hoc votis luggerimus, ad quod placuerit. Sancta synodus dixit: Dicat, qui adest, reverendissimus presbyter & visitator Alexander, quæ a piissimo & fidelissimo imperatore nostro significata sunt sanctæ synodo. Alexander presbyter & visitator dixit: Missus a sanctitate vestra, & a magnificentissimis judicibus & sacro fenata, ad piissimum & Christi amantem imperatorem nostrum, cum ei dixissem, quod Dorotheus & Carosus, qui preces obtulerunt, significarunt dicentes, quod pollicita est piietas vestra, monasteria convocari, & nos cum ipsis, & propositio sanctæ evangeliæ, inter utrosque nos discepture. Si igitur jubet piietas vestra, hoc fiat; nos enim illuc ire non possumus. Hæc cum audisset dominus orbis, significavit eis per me & dominum Joannem decurionem, quod si volunt eum federe inter vos atque alios monachos, & audire inter utrosque vos, nunc hoc fiendum & universalem synodum fatisgaliem. Sed cum ipsi properera adhibuerunt, & nos de vobis certiores fecilimt, dixit ut vos adesletis, & ea quæ nescitis, cognosleretis, & interrogando, ea quæ non nosltis, disceretis ab ipsis. Judicum igitur decrevimus, vos ad concilium abire. Nam (ut scitatis) quidquid definierit fanctum & generale concilium, ac mihi in scriptis dederit, ea fequor, ja contentus sum: ipsi fidem habeo. Ad hoc habeitis, nec aliud a me respondum accipitis. Sancta synodus acclamavit: Imperatori multos annos: multos annos Augustæ: multos annos orthodoxis. Postea licite sunt preces obtulæ piilimo Imperatori a Carosio, & qui cum ipso erant, quibus lectis, Actius archidiaconus dixit: Audivit fanctum magnum vestrum & universale concilium precei datas piilimo & Christum amanti imperatori nostro, qui a Christo domino cœlestis cift, a reverendissimis monachis Carosio & Dorotheo, & jis qui cum ipsis in fide claudicant, qui temere agentes, ac se in periculum conjicientes, nali sunt epistolam nominare Dioscorum, qui a fanctio, & universali concilio depositus est; ac deprecati piilimum ac Deo amabilissimum imperatorem, ut * ipsi adesltent ad hoc fanctum concilium; &, quasi hoc reprehensione carent, libere fidei patrocinarentur. Quoniam igitur ipsi non solum male in hoc lentiie deprehensi sunt, sed etiam depositi sunt, & ejecti; aperta autem pronuntiant facti nanes de clericis ac monachis, qui in hujusmodi labuntur: si jabetis, hoc legemus: quandoquidem maxime videntur ea jam potiem a fanctissima & catholica ecclesia, & a proprio episcopo separatæ, ut etiam ea datis libellis fuam sententiam aperuerunt. Sancta synodus dixit: Sacri patrum canones legantur, & commentarii inferantur. Sumpcoque libro Actius archidiaconus & primicerius magnæ ecclesiæ legit.

A Λόγχεται βασιλεῖ τῷ μακαρίτῃ ἔνεκεν, τῷ περὶ Κάρουσ & Δωρόθεον, & τῷ κατὰ Εὐτυχῆ τὸν τῶν ἀσχημονεῖν ἐπιχειρήσαντα μοναζόντων, τῷ ἀποκαστάσει τῶν ὀρθοδόξων πίστεως, φανερὰ παρὰ τῆς αὐτοῦ εὐσεβείας κελεῦσαι τὸν τῶν τοιούτων σύνοδον, ἢ παρεμβαίνοντα καὶ, δέδοται κατὰ τὸν ἡμῖν γεγενημένον πρὸς τὸ παρεκβῆναι. Ἡ ἁγία σύνοδος εἶπε· Λεγέτω ὁ παρὼν ἐπιλαβέσεται πρεσβύτερος & ἐφόρευτὴς Ἀλέξανδρος τὰ παρὰ τῆς ὑμετέρας & πιστοτάτου βασιλέως ἡμῖν δηλωθέντα τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ. Ἀλέξανδρος πρεσβύτερος & ἐφόρευτὴς ἔφη· ἀποσταλεὶς παρὰ τῆς ὑμετέρας ἁγιωσύνης, & παρὰ τῆς μεγαλοπρεπεστάτου ἀρχόντων, & τῷ ἱερωτάτῳ, τῷ τὸν εὐλαβέστατον ἡμῶν βασιλέα, & ἀτόστομα μοι εἰπόντος ὅτι Δωρόθεος & οἱ περὶ Κάρουσ, οἱ δεδωκότες τὰς δεήσεις, ἐδηλώσατο λέγοντες· ὅτι ὑπέσχετο ἡ ὑμετέρα εὐσέβεια, τὰ μοναστήρια συγκαλεσθῆναι, & ἡμᾶς μετ' αὐτῶν, & κοινῇ τὸ ἀγγελικὸν κήρυγμα, διαλέγεσθαι ἐν μέσῳ ἡμῶν. Εἰ οὖν κελεύει ἡ ὑμετέρα εὐσέβεια, τοῦτο γενέσθω· ἐπεὶ ἡμεῖς ἀπελθεῖν οὐκ ἠδυνάμεθα. Τοῦτο ἐκέλευε ὁ δεσπότης οἰκουμένης, ἐδήλωσεν αὐτοῖς δι' ἐμοῦ καὶ τοῦ κυρίου Ἰωάννου τὸ δεῖξαι ὑμῖν· ὅτι εἰ θέλοιτε ἐγὼ καὶ ἐκεῖνος εἰς ἀπόκρισιν, & τὴν ἐλπὶν μανεῖτε, & δικάσαι μετὰ αὐτῶν ἐμφανῶς ὑμῶν, εἰ δὲ τὴν ἀγάπε & ἀνεμφίβολον σωφρόνα σκόπιον ἔκτισθε. Δικαιοῦμεν τὰ παραγγελθέντα ὑμῖν, εἰς τὸν τῆς ἁγίας & οἰκουμενικῆς συνόδου ἀπιέναι. Ἐν γὰρ τοῖς ἐμοὶ ἐν τῷ ἀναγνῶναι ὑμῖν, & ἀκούσαντα ἐξ ἐμοῦ ἀκούσαι ὑμῶν, & ἐκεῖ μανθάνειν, γνῶναι, & ἐρωτήσαντας, & ἐκεῖ σοφίαι, μαθεῖν παρ' ἐκείνων σὺν ἐκείνοις, ἀπολυθεῖτε ἐν τῷ σώματι. Ἐκ γὰρ τοῦ εἰπεῖν, ὅτι εἰ τοιοῦτοι ἐγένετε & ἀποκρίσεις σαύτοις, & ἐπὶ τῷ μεθ' ἡμῶν, τάχιστα ἐσόμεν, τοῦτο τοῦτο· πρὸς τοῦτο ἔκτισθε, & ἐλπὶν ἀνέκοινον ἀφῆμι & ἀμφίβολον. Ἡ ἁγία σύνοδος ἐπιφώνησε· πολλὰ τὰ ἔτη τῷ βασιλεῖ· πολλὰ τὰ ἔτη τῇ Αὐγούστῃ· πολλὰ τὰ ἔτη τῇ ὀρθοδόξῳ. & μὴ τῶν αἱρετικῶν ἀνέστω Δωρόθεος τὸ ἀντιβαίνοντα βασιλεῖ τοῦ Καρόσ & τῷ σῷ αὐτῷ, & μὴ τὸ ἀκεγνωσθῆναι, λέγοντες ἀγγελικοὺς ἄνδρας· ἐπίκοινοι ἢ ἀγία ὑμῶν μεγάλη καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος τὴν ἐπίσκοπον ἀθέσαν τὴν παρὰ τῆς θειοτάτου Χριστὸ κλεῖν, ἢ ἀνεβιβάσθη & ἀνομολογεῖν ἀμφὶ βασιλεῖ, παρὰ τῇ ἀλωβήτῳ μετὰ τῶν Καρόσ & Δωρόθεο & σῷ αὐτῷ τῷ τῶν τοιῶν χωλόνων, οὐ ἐγκρατεῖσθαι ἀφεῖ τοῦ τῶν ἐπιλεγόντων ἐπίκοινον ἀνομάζειν τὴν παρὰ τῆς ἁγίας & οἰκουμενικῆς συνόδου καθαιρεθέντα Διοσκόρου, ὃς παρακαλεῖται τὰς δέησεις τῶν & ἐφόρευτὰς βασιλέως, παρρησίας * αὐτοὺς οὐ τὸν ἐν ἁγίαν σύνοδον πιστοῦν, & οὐ ἀκούσαν μὴ ἀπαστάσεις τῶν ἐκκλησιαστῶν· ἐπεὶ τοίνυν ἡ μόνον κατὰ τὸν τῶν πατριάρχαι καλοῦσιν, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἀναθεμάτισιν ὑπεμφαίνοντο· φανερὰ δὲ ἐκεγκαλεῖται οἱ θεῖοι κανόνες & τῇ τῶν πιστῶν σοφολογίᾳ ἐλεγχόμενοι & μακεγῶν· ὁ κελεῦσι, τοῦτο ἀνεγνώσθη· ἐπιτέλεσε μέλεσι & φαίνοντα ἐν πολλῇ

Καὶ τὸν ἀναγνῶν & τὸν ἀκούσαν & ἐξῶν κανόνων, ἢ ἁγία σύνοδος εἶπε· τὸν δεσπότιν Χριστὸν εἰς φιλοδοξίαν μιμεῖσθαι ἀγίας & οἰκουμενικῆς συνόδου, & τοῦ ἐν τοῖς μεγαλοπρεπεστάτοις ἀρχόντοις ἐργοστοῖς, & τῷ ἱερεῖ & φιλόχριστον σύγκλητον, τὸ ἐπὶ τοῖς μισεῖσθαι Καρόσ, Δωροθέῳ, & Βαρσημᾷ, & τοῖς σὺν αὐτοῖς, συγκαταβαίνοντ· ὡς παρεμβαίνοντ τοῖς μισεῖσθαι ἐπὶ ἐπίκοινον & ἀφ' ἑαυτοῦ ἐπιστολὴν τὴν ἀγίας τοῦτο, & κεφάλαιον σωφόν, & τοῦ τοῦ ὑπὸ τῆς ὀρθῆς τῆς τοῦ τοιοῦτοι, & ἀνεῖναι ἐμαυτὸν τοῦ τοῦ τοῦ

ACTIO QUARTA. ANNO CHRISTI 451.

A Chalcedone justo sacratissimi & piissimi domini nostri, conveniendum in sanctissima ecclesia sanctæ martyris Euphemiæ, magnificentissimo & gloriosissimo magistro militum exconsule & patricio Anatolio, & cereris prædicto magnificentissimis & gloriosissimis judicibus, inluper & prædicta sancta & generali synodo, justo sacratissimi & piissimi domini nostri in Chalcedonensium civitate congregata, & confendentibus omnibus ante cancellos sanctissimi altaris, Photius reverendissimus episcopus Tyri dixit: Preces obtuli sacratissimo & Christum diligentissimo imperatori: ac jussit vestram magnificentiam una cum sancto hoc & universali concilio audire, camque definire. Oro igitur ut legantur meæ preces, mihique judicium reddatur. Glorioso Illustri judices dixerunt: Legantur preces Photii reverendissimi episcopi. Et antequam legerentur, Eulthalius reverendissimus episcopus Beryti dixit: Piissimus & Christi amans dominus noster, ac piissima Christique amans domina nostra, voluere gloriosissimi judices & magnificentissimus & sanctum generalesque concilium, cujus principes sunt Deo amabilissimi & sacratissimi patres nostri Leo & Anatolius, dicentia nos hic congregisse: ac jubere ante omnia subscribi definitionem, ut prius quæritio fidei absolvatur. Quod si de mea quoque causa jubetis nunc quari, non fum in mora, sed protinus respondebo. Gloriosissimi judices dixerunt: Quandoquidem conventus facratissimus dominus noster a Photio reverendissimo episcopo Tyriorum metropoleos & justis * rem ejus & aliorum episcoporum, qui dicunt laesum esse capitulum, in sanctissimo concilio præfentibus nobis examinari; legantur preces Photii reverendissimi episcopi. * Cumque ea datæ essent, Constantinus devotus secretarius facti consistorii legit.

B Leo P. Anatolius, τῶν τῆς τοῦ ἁγιωτάτου συνόδου καρόνων κλῆρον ὀξεγκόβοντα· ἀκουστικαὶ ἀξιόσεις τῶν ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ. Ἐπὶ τῶν ἐνδοξοτάτων ἀρχόντων.

Τοῦ γὰρ θείου καὶ φιλοχρίστου, καὶ πάντων ἀνθρώπων ἕνεκα τῆς ἡμῶν βασιλείας, Φλαβίου, Οὐαλεντινιανοῦ Μαρκιανοῦ, τῶν αἰωνίου τῆς τροπαιόχου Ἀνγάστου, ἤδεσε καὶ ἐκτενεῖς σοῦ Φωτίου ἐπισκόπου τῆς Τυρίων πόλεως τῆς μητρῴας ἀρχῆς Φοινίκης.

ΠΑΝΤΕΣ ὅσοι τῇ κατὰ χριστὸν τυχεῖν πίστεως, ὦ κλῆρε θεωνύμωτατε, εἰ μὴ τῆς ὑμετέρας τῆς ἱερᾶς ἀφροσύνης, ἐκείνου τὴν ἐπιλοιβὴν καρυῶν τινα ἀπόκοιμ᾽ ἐξηγήσεσιν· ὅπερ μόνον τὸ δίκαιον τοῖς αὐτῶν ἐκτενέσι κρατεῖ. ἀρχὴν τοίνυν ἐπὶ τοῦ τῆς ἐκκλησίας, ἐκείνου τὴν ἀρχὴν ἔχω, ὡς ἐν δικαιοσύνῃ τὴν ἀνεῖμι· τὰ τοίνυν τῶν ἐπὶ τῇ ἐμῇ δίκῃ τῶν, ἀφεὶς ἀπαλὸν ἔξω λόγον. τῷ Τυρίων ἁγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ ἐν ἀρχαῖοι καὶ ἀμωμοῦσι τῷ χρόνῳ, ἀπὸ τῶν ἁγίων κανόνων φανερᾷ ἀφορίσεις ἄλλα, ἐν τῷ δοκεῖν τῇ ἐκκλησιαστικῇ, ὡς ὁ τοῦ χριστοῦ λαός. τὰ τοιαῦτα ἐπεμψε ἡμῖν ὁ ἀλληθεστάτος ἐπίσκοπος τῆς Φοινίκης Τύρου, ὡς ἐν δικαιοσύνῃ τὴν ἀνεῖμι· τὰ τοίνυν τοῦτο ἐν τῷ ἐμῷ δικαστηρίῳ ἐξεφωνήθη, ἐκλεκτὸν ἐκεῖνο φανερῶ πόλεων χριστιανῶν ἀνθρώπων ἐν ἀξιόσεσι τοιαῦτα δὴ ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ ἐκκλησίᾳ ἐκείνου τῆς ἐν ἀξιόσεσι ἐξεφωνήθη· ὡς

ACTIO QUARTA. sante e facris pragmaticis definitione, canones de hoc capitulo editi legantur. Et ante canonum lectionem, Eusthathius episcopus dixit: Per vestligia vestra, quonam me caluinnitatis eff, quasi ilustes fecerim, obiecto sanctum & universale concilium * satisfactionem accipere, quod nihil per me actum eff. Neque enim ita audax fuissem, ut patrum regulis adverfarer. Glorioso filimi judices dicerunt: Dicat sancta & universalis synodus, utrum ci placeat, ex regulis patrum hujus causæ quæstionem examinari, an e facris pragmaticis: de quibus quid Synodus agici vifum fit, jam omnibus apertum fecimus. Sancta synodus dixit: Contra regulas nihil pragmaticum valebit. Regulæ patrum tenant. Gloriosissimi judices dixerunt: Nunc tempus eff edocere nos a sancta synodo, an liceat ex facro pragmatico alicui ecclesiæ jura ab alius episcopi averti. Sancta Synodus dixit: Non licet hoc: eff præter regulas. Gloriosissimi judices dicerunt: Cum apertum relponsum fit, quod sancta synodus dedit, dicat reverendissimus episcopus Photius, quas ecclesias, quas sub fe metropolitanis episcopo effent, abstulit reverendissimus episcopus Eusthathius, aut quid gestum fit de ordinationibus quæ ab ipso factæ fuerant: Photius episcopus Tyri dixit: Cepit Biblon, Berytum, Tripolim, Orthosiadem, Arcæa, Antaradon; ac precor, ut benignitas vestra jubeat, eas sedi Tyri restitui; atque ut de aliis quæ facta sunt, amplioude vestra cognoscat. Eusthathius reverendissimus episcopus dixit: Concilium reverendissimum episcoporum factum eff Constantinopoli, ac data definitio eff, cui etiam Maximus reverendissimus episcopus Antiochiæ fubscripsit: Maximus reverendissimus episcopus Antiochiæ dixit: Charta mihi allata eff, quæ habebat fubscriptionem sanctissimi archiepiscopi Anatolii: quem ego sequens, fubscripsi. Gloriosissimi judices dixerunt: Adcrat igitur reverentia tua synodo, quæ sub sanctissimo archiepiscopo Anatolio hæc definitiat, & gesta confensit? Maximus reverendissimus episcopus Antiochiæ dixit: Eram Constantinopoli: cum vero concilium de hoc haberetur, non adfuit: sed mihi allata eff charta, & fubscripsi. Eusthathius episcopus dixit: Verifiram poftulantes & sanctam synodum doceo, quod nunc non allego, ut omnino capiam, fed ut vobis perfuadeam, quod calumniatus eff me; neque enim ego religiosissimo imperatori preces obtuli, ut Berytum metropolim faceret. Confectudo autem imperatoris eff facere metropoles. Nec vero ego civitates divisi, fed tantum divisit fynodus. Quemadmodum & nunc, cum pauci Constantinopoli conveniffent, missa eff epistola almi archiepiscopi Leonis, iis qui ubique effent, metropolitis, & fubscripta eff: hic tunc quæ vifa erant præsentibus sanctissimis episcopis, allata funt & fubscripta. Photius reverendissimus episcopus Tyri dixit: A me ordinatio facta eff, cum, jussu vestrum ordinem, qui de provincia fuit, mihi adfeffet: atque inde primum missa eff mihi abbatia communicatio, ac manfi excommunicati per viginti duos dies: ac duos

A *metropolis dioecesimonitis, oi πεὶ τὰς τῆ Βαρβαρικῆ κεφάλαι ἀνακείμενοι ἐπισκοποὶ ἀπόντων. ἀ γὰρ τῆ ἀκμαιοτάτη τῆ κώνων, Εὐσέβιος ἐπίσκοπος ὢν τῆ ἀνὰ ὑμῶν, ἐπεδὴ δίδωλα μὲ ὡς κατὰ τὴν τῆ τόπου εὐσεβείαν, σφόδρα μὲ πληροφορῆσθαι τῶν ἁγίων & οἰκουμενικῆ συνόδου, ὅτι οὐδὲν ἐμὲ πέπρακται. ἐπ' ἀφ' ἑτῶ πλειόνος ἐκείνου, ὥστε κατὰ κανόνας τῆ πατέρων ἐλθεῖν. οἱ εὐδοξότατοι ἄρχοντες ὄντες· λέγεται ὁ ἅγιος & οἰκουμενικὴ σύνοδος, ἐν ἐκείνῃ φήσεσι, κατὰ τὰς κανόνας τῆ πατέρων ἡμῖν ἀποδοθεῖσαν τῶν περὶ τάτε ζήτησιν, ἢ κατὰ θέλει πραγματικὰ, περὶ ὧν τὰ παρεκείνε τῆ ἁγίου κυροῦ τῆ πέρι φωνεῖ καὶ τῆ κανόνι. ὁ ἅγιος σύνοδος εἶπε· κατὰ τῆς κανόνας * πραγματικὰ μηδὲν ἰσχύσει· οἱ κανόνες τῆ πατέρων κρατεῖτοσαν. οἱ εὐδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· νῦν χαρὰς ἐστὶ ἐπὶ τῆ ἁγίου συνόδῳ, εἰ ἔξεστι κατὰ τὸν πραγματικὸν δίκαιον τῆς ἐκκλησίας δίκαιον ἑνὸς ἐκείνου τοῦ πατριάρχου. ὁ ἅγιος σύνοδος εἶπε· εἰ ἔξεστι τοῦτο· παρὰ τὰς κανόνας ἐστὶν. οἱ εὐδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· φωνεῖς γνώμενος τῆς κτισμένου ἐλθὼν ἐδωκεν ἡ ἁγία συνόδου, λέγοντο ὁ Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Φώτιος, ἀφίκος ἐκκλησίας οὐ· αὐτὸν μετὰ τοῦ τοιοῦτου τοῦ χρόνου ἐπίσκοπον ἀφίλεσε ὁ Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Ἐυσέβιος, ἢ τὴ ἐκ Τύρου ἐκκλησίας τῶν ὑπ' αὐτὴ γνωμοσυνεστέρα. Φώτιος ἐπίσκοπος Τύρου εἶπε· ἔλαβε Βίβλον, Βήρυτον, Τρίπολιν, Ὀρθωσιάδα, Ἀρκαία, Ἀντάραδον· ἢ παρακαλῶ, κελεύσατε τὴν ἡμετέρῳ φιλανθρωπίᾳ, πάσας τὴ ἔρθνα Τύρῳ ἀποκατασταθῆναι, ἢ περὶ τῆ χρωμένων ἑτέρων ἡμῖν θείνον τὴ ἡμέτερα μέγεθος. Εὐσέβιος ὁ ἐπίσκοπος εἶπε· σύνοδος ἐκλεῖστα ἀπὸ τοῦτον γέγονε ἐν Κωνσταντινόπολε· ἢ ὅρος ἔδοξε, ὧ τὴν & Μάξιμος ὁ ἐπίσκοπος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας ὑπέγραψε. Μάξιμος ὁ ἐπίσκοπος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας εἶπε· χάρτης μοι δοῦχθη, ἔχων ὑπογραφῶν τὴ σοφωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ἀνατολίου· ἢ ἐγὼ ἀκολουθήσας, ὑπέγραψα. οἱ εὐδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· ἀρέσκει ἄρα τῆ ἁγίου σύνοδῳ τὰ ὑπὸ τῆ ἱερωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ἀνατολίου πιστὸν τυνεῖν, ἢ ὁ ὅρος ἐκείνου σωπεῖν; Μάξιμος ὁ ἐπίσκοπος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας εἶπε· ὢν Κωνσταντινόπολε ἡμῖν. συνόδε χρωμένου τοῦ τάτε, ἢ παρεμὶν· ἀλλ' ἐκείνῃ ἐν χάρτε, ἢ ὑπέγραψα. Εὐσέβιος ἐπίσκοπος εἶπε· δίδωκε ἡμῖν ἐμεῖς ἐξεστὶν, ἢ τὴ ἁγίου σύνοδον, ὡς ἐκεῖ δεχεσθαὶ ἡμᾶς ἀφεῖ τὴ τόπου λαοῦ, ἐλθεῖν τὴ τόπον, ἢ τὴν ἐπιτροπὴν ἡμῖν. ἔγω δὲ ἐν τῆ τόπῳ ἐπεβλήθεν ἡ ἀλλοδεῖσθαι Βασιλεῖ, ἵνα μὴ τρόπολιν Βηρυτὸν ποιῆσ· ἔθος δὲ τὴ βασιλέων ποιεῖ τὰς μητροπόλεις· ἢ τὰς πόλεις δὲ ἀκλῆ δοῦλον, ἀλλὰ ἡ ἁγία σύνοδος διέλκει, ὥστε ἢ τῶν ὅλῃ ὑπὸ σωμὴ θέσιν ὁ Κωνσταντινόπολε, ἐπίμφθη ἐπίσκοπε τὴ ὁσωτάτε ἀρχιεπισκόπε Ἀναστασίε μητροπόλεως, ἢ ὑπέγραψε τὸν ὅρον τὸ τῶν τὸ ἀθέσεσι τὸν κεφάλαιον ἐπιστόλε· ἀφοτοῦ χρόνῳ, ἢ ἀπέγραφε. Φώτιος ὁ ἐπίσκοπος Τύρου εἶπε· χρωτοῦν ἐγὼ πάφ ἐμοῦ, ἢ τὴ ἐπιταγὴς σωσόντα μοι ἢ τὴ μόνον ἀπὸ τῆ ἀποκοινωνία ἀπόστι, ἢ ἐνοῦνε ἀπὸ τῆ ἀκοινωνία ἐκείνου· ἢ κλῆκλοι αὐτὸς, ἢ ἐπιλύτ ἀφ' ἡμῶν

ANNO CHRISTI 451. ἡμῶν. οἱ μεγαλοφρέστατοι & εὐδόξοτατοι ἄρχοντες· τὸ ἐπὶ τὸ ἐπέμεναι· Φώτιος ὁ ἐπίσκοπος ἐπίσκοπος Τύρου εἶπε· ἐν οἶδα· ἐν ἔξεστι· πίστωθι. Ἀκτίνιος ὁ ἐπίσκοπος ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινόπολεως εἶπε· ἐπεκλῆθε τὰ ἐπιφάξε. ἢ ἀγανακτήσατε ἢ σωθοῦ σπουδῆ, ἢ κανόνες κτισθῶσι, ἐκπεσοῦσι αὐτοὶ ἐπίκλεοι. οἱ μεγαλοφρέστατοι καὶ εὐδόξοτατοι ἄρχοντες εἶπον· λογίσου ἡμῖν σωσόνθε, ἢ οἷῖ τὴ ἀγωνιστὴ ἀρχιεπισκόπου Ἀνατολίου, ἀτόνου Φωτίου τὴ ἐπιλεῖπτα ἐπίσκοπε ἐκκοπεῖσα κατηρτίμεθα, ἢ προτίθεν ἀφιμφεθῆνα αὐτὴ φωνῆς τῆ ἐπὶ ἐπεχεῖν ἐκλεσιαστὶ· ἐκ οἰκουμενικὴ κελεύ, ἢ τὴ ἐπιθεμένου τῆ Βασιλέα τὸν ἐπὶ σωθῆναι. Τρύφων ὁ ἐπίσκοπος ἐπίσκοπος Χίου εἶπε· σωθοῦ κελεύσωμεν. οἱ κατακαλεῖσθαι τὴ ἀκόμα ἀπόλυσιν. Ἀνθίμε ὁ ἐπίσκοπος ἐπίσκοπος Ζεβοῦ εἶπε· ἀνὰ ἀπόκε ἐκκλεσίε· πάντες οἱ ἐπίσκοποι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· ἀνὰ πάνε ἐκκλεσίε. Κυριλλίνος ὁ ἐπίσκοπος ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως εἶπε· σωμῆθε ἀκοῦσε κεφάλαιε, τὴ ἐσθομμοῦσε τῆ μεγαλοψυχίας θέλεις ἀγαπᾶν ἐπίσκοπε, ἰδίκε κρίνθε τοῦ ἀκόμα τῆ ἐκκλεσιαστικῆ ἀρχιεπίσκοπε, σωμεῖε, ἢ βαπτοῦσε ἐκκλεσίε, ἢ ἐπίσκοπε ἐξεστὶ ἐκκλεσιαστικῆ. ἐξεστὶ τὸν τῶν χρωστοῦσε τὴ ἰδίε ἐχθρῶν γνῶσιν, ἢ σωμῆθε πάντε τὴ ἐπιτιθεῖσι ἐκκλεσιαστικῆ ἀγανάκτε. ἐκ οἰκουμενικὴ τὴ ἐμὲ ἐξεστὶ ἐπίσκοπε τὴ ἐπὶ τὴ ἀκόμα ἢ γνῶσιν πάξε. Ἐωάμνης ὁ ἐπίσκοπος ἐπίσκοπος Νικομηδείας εἶπε· ἢ μεγαλοψυχία οὐδὲν ἡμῖν ἐμὲ, εἰ ἐξεστὶ σὲ ἀπόκε κανόνε· ἀρὸ τὸ τὸ θέλω τὴν ἀποκεῖσι * Ρωμαίκε φωῆ· ἐν τοῖ θείε ἐχθρὲ γνῶσιν, ἢ τὴ ἀκόμα τὴ βίβλω τὴ πάξε· ἐξ ἐτοῦ ἐξεῖ Ρωμαίκε χρεῖε· ἀδιά τοῦ, τὴν ἀὸ ἐ κατηρτίμεθα· ἢ τὴ ἀκόμα ἐχῶ τὴ κατηρξε, τὴν ἢ ἀκόμα τὴ ἐλθεῖν τὴ ἐκ ἐκκλεσιαστικῆ ἐπίσκοπε ἐξεστὶ ἐκκλεσιαστικῆ. ἢ τὴ ἀκόμα τὴ ἀκόμα τὴ ἀκόμα

ACTIO QUARTA

Magnificentissimi & gloriosissimi judices A dixerunt: Adeamus proventos episcopi, cum ordinatet reverendissimus episcopus Eustathius? Eustathius reverendissimus episcopus Beryti dixit: Ex quo fatus fum metropolita, una mecum adfuerunt qui mihi fint vifi: nunc autem leet piffimo imperatori jubere quod vult. Magnificentiffimi & gloriofiffimi judices dixerunt: Sancta fynodus quid libi videatur, docet: utrum placet, juxta regulam fanctorum tecentorum decem & octo patrum, unum metropolitanum epifcopum effe, qui in ordinationibus reverendiffimorum epifcoporum in unaquaque provincia civitate potefftatem habeat, an fatus; ita ut ifi liceat feparatim in civitatibus ordinationes facere. Sancta fynodus dixit: Unum, juxta regulam fanctorum patrum, volumus effe metropolitam: primitus ut regula fanctorum patrum teneant. Attticus reverendiffimus epifcopus Nicopolis civitatis Epiri dixit: Tecentorum decem & octo patrum regula unum vult metropolitam in unaquaque provincia epifcopum effe; & fupplicamus, ut etiam nunc virtus regiftratum in omnis & in omnem provinciam valeat: certaminibus omnibus pragmaticis, quæ ex concurfatione & ambitione funt, quæque exercentur ex quæ fpiritualiter & fecundum Deum a fanctis patribus fancita funt. Magnificentiffimi & gloriofiffimi judices dixerunt: Juxta regulam tecentorum decem & octo fanctorum patrum, & juftam fententiam totius fanctæ fynodi, Photius reverendiffimus epifcopus Tyriorum metropolis omnem potefftatem ordinandi in univerfis civitatibus primæ Phœnices provinciæ habebit: Euftathius vero reverendiffimus epifcopus e facro pragmatico typo nihil amplius ibi vidicet, quam reliqui epifcopi epifcopi provinciæ. Et an his confentit, Sancta fynodus, dixerat. Sancta fynodus acclamavit: Hoc juftum judicium, hoc Dei judicium, hæc jufta fententia. Multos annos imperatorum, multos annos Augufte, multos annos judicum. Magnificentiffimi & gloriofiffimi judices dixerunt: De epifcopis ordinatis a Photio reverendiffimo epifcopo, annotis vero ab Euftathio reverendiffimo epifcopo, & poft epifcopum presbyteris effe jufta quid videtur fanctæ fynodo? Sancta fynodus dixit: Epifcopos eos effe cenfemus: juftum eft eos recipere epifcopatum & civitates, tanquam ordinatos a metropolita: ordinatio parti Photii teneat. Sebaftianus reverendiffimus epifcopus Berthoeæ Thraciæ dixit: Hoc omnes deprecamur, ut reddatur ita dignitas & epifcopatus & fedes & honor, tamquam ordinatis a metropolita. Magnificentiffimi & gloriofiffimi judices dixerunt. De his fanctiffimi decreverunt & definite, fanctæ eft fynodi. * Qua interlocutione Græce interpretata per Beroniciamum devotum fecretarium facti conflitutii, Paftachiuus & Lucienus reverendiffimi epifcopi, & Bonifacius presbyter, vicarii apofticlis fedis Romæ, dixerunt: Epifcopum in gradum presbyteri * redigere, facrilegium eft. Si ergo & cum quidam jufta illos ab acta epifcopatus [illegible] nec presbyteri locum retinere debent, autem citra aliquod crimen amotos

ACTIO QUARTA

Οἱ μεγαλοφυέστατοι καὶ εὐδοξότατοι ἄρχοντες εἶπαν· πορευόμεθα τὰς ἐπαρχίας ἐνίστασθαι, ὁ τὴν χειροτονίαν ὁ Εὐλάβιος ἐνίστασθαι ὁ Εὐλάβιος ἐνίστασθαι ὁ Εὐλάβιος ἐνίστασθαι Βηρυτῆ εἶπεν· ἐφ' ὅσον μητροπολίτης ἐγενόμην, παρῆσαν σοι ἡμοὶ οἱ δόξαντες μοι· νῦν δὲ ἔξεστι τῷ Εὐλαβεστάτῳ βασιλεῖ ἐπιτάσσειν ὃ θέλετε. οἱ μεγαλοφυέστατοι καὶ εὐδοξότατοι ἄρχοντες εἶπαν· ἀγείρω σύνοψιν τὰ πραγματικὰ τὰ ἐκ φιλονεικίας καὶ φιλοτιμίας γινόμενα καὶ τὰ πνευματικῶς καὶ θεοφιλῶς ὑπὸ τῶν ἁγίων πατέρων κρατούμενα. Ἀττικὸς ὁ Εὐλάβεστατος ἐπίσκοπος Νικοπόλεως Ἠπείρου εἶπεν· ὁ τῆς τεσσαρεσκαιδεκάτου ἁγίων πατέρων κανὼν ἕνα βούλεται μητροπολίτην κατὰ ἐπαρχίαν ἔνα ἐπίσκοπον ἔχειν τὴν ἐξουσίαν ἐν τοῖς θεοφιλεστάτοις ἡμῖν τοῦ βασιλέως τὴν ἐξουσίαν ἐν πᾶσι τοῖς πραγματικοῖς ἀγῶσι, τοῖς ἐκ φιλονεικίας καὶ φιλοτιμίας γινομένοις καὶ τοῖς πνευματικῶς καὶ θεοφιλῶς ὑπὸ τῶν ἁγίων πατέρων κρατουμένοις. ἐπιτρέψατε τὴν πόλιν ἡμῶν ἐν πᾶσι τοῖς ἐπαρχιῶτας τῶν ἐπισκόπων ἔχειν τὴν ἐξουσίαν ἐν τῷ ἐπιτάσσειν τὰ ἐκ τῶν ἱερῶν κανόνων τῶν ἁγίων πατέρων. ὁ μεγαλοφυέστατος καὶ εὐδοξότατος ἄρχων εἶπεν· ἐκ τῆς κανόνος τῶν τεσσαρεσκαιδεκάτου ἁγίων πατέρων, καὶ τῆς ὑμετέρας ἁπάντων τῶν ἁγίων συνόδου, Φώτιος ὁ Εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος Τύρου μητροπόλεως τὴν ἐξουσίαν ἔχει τῆς χειροτονίας ὅλας τῆς πόλεως τῆς ἀρχαίας Φοίνικος ἐπαρχίας ἔχει· Εὐσέβιος ὁ Εὐλαβεστάτος ἐπίσκοπος ἀπὸ τῆς ἐν Φοίνικι ἐπαρχιακῆς τύπε μόνον ἐπιστολὴ ἐκδοῦσα τὴν λοιπὴν ἐπιστολὴν τὴν κατὰ τὴν ἐπαρχίαν. ἐὰν οὖν καὶ τούτοις ἀρέσκει, ἐκβοήσατε. Ἁγία σύνοδος εἶπεν· πολὺν χρόνον βασιλεῦ, πολὺν χρόνον κριταὶ, πολὺν χρόνον δικαία κρίσις· οἱ δεξάμενοι τὴν ἐξ ἀκριβοῦς ἐξέτασιν τῶν ἐκτεθεισῶν ἀξιωμάτων τῶν ἁγιωτάτων καὶ θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων, ἐν τῷ ἐπιτάσσειν ἐν τῷ ἐπιτάσσειν ἐν τῷ ἐπιτάσσειν

ACTIO QUINTA. a Latine, Ioseph. Vogli.

riosissimi judices diserunt: De quibus in ver- ἀκριβῶς ἐκφανεῖ· οἱ μεγαλοπρεπέστατοι & ἔνδοξοι
tenuo facta est, effectus madabuntur.ᵃ πατὴρ ἀγαπητὸς οὗτος· τὰ διαλαλοῦσιν ἰσχυρὰ πε-
μόδιόν ἐστιν.ᵃ

ANNO CHRISTI 451. a Vogli, Ioseph. et, Vogli. Ioseph. ἐπιγραφὴ, ἐπιγραφὴ, ἐπιγραφὴ.

ACTIO QUINTA
Chalcedonensis concilii.

ΠΡΑΞΙΣ ΠΕΜΠΤΗ.

Consulatum domni nostri Marciani perpetui Augusti, & qui fuerit nuntiatus ᵃ xj. Kalendas Novembris, ᵇ Chalcedone secundanus jussionem divinissimi & piissimi domini nostri Marciani perpetui Augusti, convenientibus in sanctissima ecclesia sanctæ martyris Euphemiæ, magnificentissimo & gloriosissimo magistro militum, scholæ ac patricio Anatolio, & magnificentissimo & gloriosissimo præfecto ᶜ sacrorum prætoriorum Vallatio, & magnificentissimo & gloriosissimo magistro ᵈ sacrorum officiorum Vincomalo: conventionibus etiam Palchasinio & Lucentio reverendissimis episcopis, & Bonifacio reverendissimo presbytero, agentibus vices sancti archiepiscopi senioris Romæ Leonis, & Anatolio reverendissimo archiepiscopo magni nominis Constantinopolis, ᵉ & Maximo reverendissimo episcopo Antiochiæ Syriæ, & Juvenali reverendissimo episcopo Hierosolymorum, & Quintillo reverendissimo episcopo Heracleæ Macedoniæ, agente vices sanctissimi Anastasii episcopi Thessalonicensis, & Thalassio reverendissimo episcopo Cæsareæ Cappadociæ, & Stephano reverendissimo episcopo Ephesi, & Luciano reverendissimo episcopo Byzitæ, agente vices ᶠ Deo amicissimi Cyriaci episcopi Heracleæ Thraciæ, & Eustebio reverendissimo episcopo Cyzici, & Petro reverendissimo episcopo Corinthi, & Florentio reverendissimo episcopo Sardium, & Eunomio reverendissimo episcopo Nicomediæ, & Anastasio reverendissimo episcopo Nicææ, & Juliano reverendissimo episcopo Coensi, & eodem agente vices ᵍ sancti apostolicæ sedis episcopi Romæ, & Eleutherio reverendissimo episcopo ʰ Chalcedonensis, & Basilio reverendissimo episcopo Seleuciæ Isauriæ, & Meletio reverendissimo episcopo Lariſſæ, agente vices reverendissimi ⁱ Domni episcopi Apamiæ Syriæ, & Amphilochio reverendissimo episcopo Sidæ, & Theodoro reverendissimo episcopo Tarsi, & Cyro reverendissimo episcopo Anazarbi, & ʲ Constantino reverendissimo episcopo Bostrorum, & Photio reverendissimo episcopo Tyri, & Theodoro reverendissimo episcopo Damasci, & Stephano reverendissimo episcopo Hierapolis, & Nonno reverendissimo episcopo Edessæ, & Symeone reverendissimo episcopo Amidæ, & Epiphanio reverendissimo episcopo, agente vices reverendissimi Olympii episcopi Cyrrhorum, & Jeanne reverendissimo episcopo Sebastiæ, & Seleuco reverendissimo episcopo Antiochiæ, & Constantino reverendissimo episcopo Melitenæ, & Patricio reverendissimo episcopo Tyanorum, & Petro reverendissimo episcopo Gangrorum, & Eustathio reverendissimo episcopo Berytii, & Apragmonio reverendissimo episcopo Tyi, agentes vices reverendissimi Calogeri episcopi Claudiopolis, & Atarbio reverendissimo episcopo Trapezuntii, ᵐ agente vices Theodoti reverendissimi episcopi Pessinuntii, & Ro-

ΤΗΙΑΤΕΙΑ Σ τῆ βασιλείᾳ τοῦ μεγάλου Μαρκιανοῦ τοῦ αἰωνίου Αὐγούστου, ὃ τῆ δυωδεκάτῃ τῆς τρὶς μετὰ δέκα καλανδῶν Νοεμβρίων, οἱ Καλχηδόνι, ὃ κλῆσιν τῆ θειοτάτῃ & βασιλικῆ τοῦ θειοτάτου Μαρκιανοῦ τοῦ αἰωνίου Αὐγούστου, συνελθόντων ἐν τῆ ἁγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ τῆς ἁγίας μάρτυρος Εὐφημίας, τῆ μεγαλοπρεπεστάτῃ & ἐνδοξοτάτῃ στρατηλάτῃ, ἀπὸ ὑπάτων, & τοῦ ἐπαρχοτάτου, & τῆ μεγαλοπρεπεστάτῃ & ἐνδοξοτάτῃ ἐπάρχῳ τῶν ἱερῶν πραιτωρίων Βαλλαίῳ, & τῆ μεγαλοπρεπεστάτῃ & ἐνδοξοτάτῃ μαγίστρῳ τῶν θείων ἀρμάτων Βικομάλῳ, σταθέντων δὲ & Παλχασίου & Λουκεντίου & βιβλιοφόρου ἐπισκόπων, & Βονιφατίου τοῦ βιβλιοφόρου πρεσβυτέρου, ἐπιτρόπου τῶν τῆς ἁγιωτάτης ἀρχιεπισκόπου τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης Λέοντος, & Ἀνατολίου τοῦ βιβλιοφόρου ἀρχιεπισκόπου τῆς μεγαλονόμου Κωνσταντινουπόλεως, & Μαξίμου τοῦ βιβλιοφόρου ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας Συρίας, & Ἰουβενάλου τοῦ ἱεροσολυμίτου μακαρίου, & Κοιντιλλίου τοῦ βιβλιοφόρου ἐπισκόπου Ἡρακλείας τῆς Μακεδονίας, ἐπιτρόπου τοῦ ἁγιωτάτου Θεσσαλονίκης Ἀναστασίου, & Θαλασσίου τοῦ βιβλιοφόρου ἐπισκόπου Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας, & Στεφάνου τοῦ βιβλιοφόρου ἐπισκόπου Ἐφέσου, & Λουκιανοῦ τοῦ βιβλιοφόρου ἐπισκόπου Βιζύης, ἐπιτρόπου τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Κυριακοῦ τοῦ Ἡρακλείας τῆς Θρᾴκης, & Εὐστεβίου τοῦ βιβλιοφόρου ἐπισκόπου Κυζίκου, & Πέτρου τοῦ βιβλιοφόρου ἐπισκόπου Κορίνθου, & Φλωρεντίου τοῦ βιβλιοφόρου ἐπισκόπου Σαρδέων, & Εὐνομίου τοῦ βιβλιοφόρου ἐπισκόπου Νικομηδείας, & Ἀναστασίου τοῦ βιβλιοφόρου ἐπισκόπου Νικαίας, & Ἰουλιανοῦ τοῦ βιβλιοφόρου ἐπισκόπου Κῶων, & τοῦ αὐτοῦ ἐπιτρόπου τῆς ἁγιωτάτης ἀποστολικῆς καθέδρας τῆς Ῥώμης, & Ἐλευθερίου τοῦ βιβλιοφόρου ἐπισκόπου Χαλκηδόνος, & Βασιλείου τοῦ βιβλιοφόρου ἐπισκόπου Σελευκείας τῆς Ἰσαυρίας, & Μελετίου τοῦ βιβλιοφόρου ἐπισκόπου Λαρισσῆς, ἐπιτρόπου τοῦ ἐκ τῆς ἁγιωτάτης ἐκκλησίας τῆς Ἀπαμείας τῆς Συρίας, & Ἀμφιλοχίου τοῦ βιβλιοφόρου ἐπισκόπου Σίδης, & Θεοδώρου τοῦ βιβλιοφόρου ἐπισκόπου Ταρσοῦ, & Κύρου τοῦ βιβλιοφόρου ἐπισκόπου Ἀναζαρβοῦ, & Κωνσταντίνου τοῦ βιβλιοφόρου ἐπισκόπου Βοστρῶν, & Φωτίου τοῦ βιβλιοφόρου ἐπισκόπου Τύρου, & Θεοδώρου τοῦ βιβλιοφόρου ἐπισκόπου Δαμασκοῦ, & Στεφάνου τοῦ βιβλιοφόρου ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως, & Νόννου τοῦ βιβλιοφόρου ἐπισκόπου Ἐδέσσης, & Συμεωνος τοῦ βιβλιοφόρου ἐπισκόπου Ἀμίδης, & Ἐπιφανίου τοῦ βιβλιοφόρου ἐπισκόπου, ἀγοντος τὰς τοῦ βιβλιοφόρου ἐπισκόπου Ὀλυμπίου ἐπισκόπου Κυρρήστων, & Ἰωάννου τοῦ βιβλιοφόρου ἐπισκόπου Σεβαστείας, & Σελεύκου τοῦ βιβλιοφόρου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας, & Κωνσταντίνου τοῦ βιβλιοφόρου ἐπισκόπου Μελιτηνῆς, & Πατρικίου τοῦ βιβλιοφόρου ἐπισκόπου Τυανέων, & Πέτρου τοῦ βιβλιοφόρου ἐπισκόπου Γαγγρίων, & Εὐσταθίου τοῦ βιβλιοφόρου ἐπισκόπου Βηρυτοῦ, & Ἀπραγμονίου τοῦ βιβλιοφόρου ἐπισκόπου Τύου, ἀγόντων τὰς τοῦ βιβλιοφόρου ἐπισκόπου Καλογήρου ἐπισκόπου Κλαυδιοπόλεως, & Ἀταρβίου τοῦ βιβλιοφόρου ἐπισκόπου Τραπεζοῦντος, ἀγοντος τὰς τοῦ βιβλιοφόρου ἐπισκόπου Θεοδότου ἐπισκόπου Πεσσινοῦντος, & Ρω-

ANNO CHRISTI 451. ACTIO QUINTA.

Romano reverendissimo episcopo Myrorum, & Cristiano reverendissimo episcopo Aphrodisiadis Cariæ, & Nonnechio reverendissimo episcopo Laodiceæ Phrygiæ, & Mariniano reverendissimo episcopo Synnadorum, & Onesiphoro reverendissimo episcopo ʰ Iconii, & Pergamio reverendissimo episcopo Antiochiæ Pisidiæ, & Epiphanio reverendissimo episcopo ʲ Pergami, & Eusebio reverendissimo episcopo Doryleæ, Et reliqua sancta & universali synodo secundum præcepta divinissimi & piissimi ᵏ domini nostri Marciani congregata in Chalcedonensi civitate: ᵇ & considentibus omnibus ante cancellos ᶜ sancti altaris, magnificentissimo & gloriosissimo ᵈ judices diserunt: Hæc quæ decreta sunt de fide, manifesta nobis jubere ᵉ perfici. ᶠ Alexandrinus dixerunt ᵍ magni nominis sanctissimæ legis, ecclesiæ Constantinopolis recitavit definitionem, quam non placuit his gesta ʰ insertere. Et post lectionem dubitantibus aliquibus, Joannes reverendissimus episcopus Germanicia, (transiens in medio) dixit: Non bene habet definitio, ⁱ ne sed debet integre fieri. Anatolius ᵏ Dei amantissimus archiepiscopus (nominatissimæ) Constantinopolis ad sanctam synodum dixit: Placet probis definitio ᵗ Omnes reverendissimi episcopi, præter Romanos & aliquos orientales, clamaverunt: Definitio omnibus placet. Hæc fides patrum. Qui præter illa fuit, hæreticus est. Qui aliter sapit, anathema sit. Nestorianos nitte foras. Hæc definitio omnibus placet. Qui non anathematizat Nestorium, exeat ᵐ a synodo. Anatolius ⁿ Deo amicissimus archiepiscopus (ᵒ regiæ urbis) Constantinopolis dixit: Heri omnibus definitio fidei placuit? (Prædicit) ᵖ reverendissimi episcopi clamaverunt: Definitio omnibus placuit, aliter non credimus. Anathema illi qui aliter credit. Illa fides patrum. Definitio Deo placuit. Illa fides orthodoxorum. Fides fraudem ᵍ non patitur. Sanctæ Maria theotocos fribatur ʳ in symbolo fic addatur.

ᵃ Vogli, Ioseph. ἐπιγραφὴ, ἐπιγραφὴ, ἐπιγραφὴ.

Καὶ τῆ θοτεῖς ἁγίας κ οἰκουμενικῆς συνόδου, τῆς ὑπ' βασιλικοῦ τοῦ μεγάλου Μαρκιανοῦ τοῦ αἰωνίου Αὐγούστου κλῆσιν θεοπτόνε Μαρκιανῆ τοῦ τῆ Καλχηδόνι τόδε συνελθόντος ἐν καθεδρίᾳ τῆς τοῦ μάρτυρος τῆς ἁγίας Εὐφημίας, οἱ μεγαλοπρεπέστατοι & ἐνδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· τὰ τυποῦντα περὶ πίστεως δῆλα ἡμῖν κατεστάθη κατεσταθῆ. ᶠ Ἀλεξανδρινὸς διδάσκος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως ἀόρατα ὄρα, ὃν ἠδοῦς μὴ ἐστιν ἡμῖν τοῖς δε τοῖς ὑποκειμένοις. μᾶ δὲ ἀπόγνωσιν, ἀμφιβόλοις τοῦτο, Ἰωάννης ὁ βιβλιοφόρος ἐπίσκοπος Γερμανικείας εἰπεῖν· σὲ ἔχει καλῶς ὁ ὅρος, ἢ ὁρῶν καλῶς ἔφυλε. Ἀνατόλιος ὁ βιβλιοφόρος ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως ἀφῶς τῶν ἁγίων συνόδῳ εἶπεν· ἀρέσκει ὑμῖν ὁ ὅρος; τάφτι οἱ βιβλιοφόροι ἐπίσκοποι, ὁπότε τῆ Ῥωμαίων, καὶ τινων ἀνατολικῶν, ἐβόησαν· ὁ ὅρος πᾶσιν ἀρέσκει· αὕτη πίστις τῆ πατρῶν. ὁ ἀπῶν πᾶσιν φρονῶν αἱρετικός ἐστι· τὸν ἄλλος ὁρισμὸς, ἀπόβλεψα ἐτω· τὰ Νεστοριακὰ ἔξω βάλε· τὸν ὁ ὅρος πᾶσιν ἀρέσκει. ὁ μὴ ἀναθεματίζων Νεστόριον, ἐξέλθοι τῆς συνόδου. Ἀνατόλιος ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· ἤρεσε χθὲς πᾶσιν ὁ ὅρος τῆς πίστεως; οἱ βιβλιοφόροι ἐπίσκοποι εἶπον· ὁ ὅρος πᾶσιν ἤρεσεν. ἀλλοῦ τὸ ἀναθέμα· ἀνάθεμα τὸ ἀλλοῦ φρονοῦντι. αὕτη πίστις τῆ πατέρων. ὁ ὅρος τῆ Θεῷ ἐφάνη. αὕτη πίστις τῆ ὀρθοδόξων· ἀπάτεων ὁ ὅρος μὴ πάσχει· ἁγία Μαρία θεοτόκος τυφόσθω· ἐν τῆ συμβόλῳ τοῦτο τεθήτω.

Τῶν Ῥωμαικῶν τόνω λέγωμεν, Ἑλλανιστί

Πᾶς κάτω ὁ λαλῶν οἱ βιβλιοφόροι ἐπίσκοποι, & Βονιφάτιος ὁ βιβλιοφόρος πρεσβύτερος, τοποτηρεῖ τῆ Ἀποστολικῆ Θρόνε Ῥώμης, ἔτωσαν· εἰ

Concil. General. Tom. IV.

Ppp 2 non

a Vetores libri et editiones, *sub die xi. Kal. Novembris*. Eadem die habitam hanc sabbatum tradit Facundus.

b Vetores editiones, *in Chalcedona*. Vetores libri, *in Calcedona*.

c *Sacrorum prætoriorum*. Hæc deluse in codice Parisiensi.

d Ejusdem libri, *Jurisdictio*.

e Quinque Codd. *Dei amantissimi*. Quod non est Episcopus Cyzicenus vocatum fuisse Diogenem, Eusebium vero fuisse Episcopum Amyzii Galatiæ: ipsique ut ministrum ejus ab Ecclesiæ Constantinopolitanæ Ecclesiastica Historia, & *Eusebio reverendissimo episcopo Amyzii Galatiæ, & Diogene reverendissimo Episcopo Cyzici*, Sede Patriarcha Dionysium ejus Ecclesiæ Episcopum nominatum fuisse in relatione quæ nuntiat quibus considentibus expositio fidei recitata est in hac adhione quinta Chalcedonensi, etiam non annumeratis Legatis Romanis. Et tamen in vulgata editionibus quinquagintis tantum legunturᵃ. Quæ ideo illic est pro Diogene Cyzicenos, & pro Phosino Archidiacono, de quo mox dicemus.

f Vetores libri et editiones, *Sardorum*. ᵍ *Dei Calcedonis*, Codd. Colbertinus, Colbertinus, vetores libri et editiones, *Sardorum*. h Vetores libri: *reverendissimo episcopo Apamiæ Syriæ Domni*. Sic etiam fingunt vetores editiones. i Vetores libri, *Constantio*. m Et hic quoque locus ab editoribus corruptus. Lege ex Codd. *in exclusione Parisiensis* & *Anatolio reverendissimo episcopo Tragopoleos agente vices reverendissimi episcopi Nomaeriæ*, & *Photino Archidiacono agente vices Thessalicæ reverendissimi episcopi Pessinuntii*, *Photinii episcopi Nomaeriæ*, & *Photino Archidiacono agente vices Thessalicæ reverendissimi episcopi Pessinuntii*, Codd. Colbertinus, Colbertinus, quem cantilen ex albionibus primo, tertia, & decima fecit Dionysius Exiguus, *Photinii episcopi Nomaeriæ*, & *Photino Archidiacono agente vices Thessalicæ reverendissimi episcopi Pessinuntii*, Codd. Colbertinus, Colbertinus, quem cantilen ex albionibus primo, tertia, & decima fecit Dionysius Exiguus, *Photinii

non consentiunt epistolæ apostolici & beatissimi viri papæ Leonis, jubete nobis * perfecta dari, * ut revertamur, & ibi synodus * celebretur (Magnificentissimi &) gloriosissimi judices dixerunt: Si placet, abortentibus reverendissimis episcopis fex, & ab Asiana regione tres, & ab Illyrico tres, & a Pontica tres, & a Thracia tres, præsentibus etiam sanctissimo archiepiscopo Anatolio, & reverendissimis Romanis, conveniamus intro in oratorio * sanctæ Marcyriæ, & omnibus ab illidem consequenter * requisitis, * quæ placuerint de sancta fide, manifesta * nobis fiant. Præditi reverendissimi episcopi clamaverunt: Omnibus definitio placuit. Has voces imperatori. Hæ definitio orthodoxorum est. Et iterum Joannes reverendissimo episcopo Germanicia' venerante ad gloriosissimos judices, reverendissimi episcopi clamaverunt: Nestorianos mitte foras, inimicos Dei mitte foras. Qui fuit, vix * apparent. Universus mundus orthodoxus est. Heri definitio omnibus placuit. Imperator orthodoxus est, Augusta orthodoxa est. A Augusta Nestorium expulit. Indices orthodoxi sunt. Multi sunt Augustæ, multi anni imperatori. Heri definitio omnibus placuit. Multi anni judicibus. Petimus ut definitio subscribatur * coram eunuchis. Omnibus placuit. Judices subscribi definitionem. Contra fidem fraus non fiat. Qui non subscribit definitioni, hæreticus est. Sancta Maria' theotocos est. Qui non fecit sapit, hæreticus est. Omnes judices fidem * cudodite. orthodoxorum imperatorum orthodoxi judices. * a definitione nullus * abdicetur. Spiritus sanctus definitionem dictavit. Definitio orthodoxa est. Definitio modo subscribatur. Qui non subscribit, hæreticus est. Hæreticos foras mitte. Virgo Maria theotocos est. Hæreticum mitte foras. * Maria theotocos definitioni * addita est. Nestorianos mitte foras. Christus Deus est. Magnificentissimi & gloriosissimi judices dixerunt: Dominus dicitur propter hoc fe damnasse Flavianum, quia duas naturas ajebat esse: definitio autem ex duabus * habet naturis. Anatolius reverendissimus archiepiscopus Constantinopolis dixit: * Propter fidem non est damnatus Discorus, sed quia excommunicationem fecit domino archiepiscopo Leoni, & tertio vocatus est, & non venit, & ideo damnatus est. Magnificentissimi & gloriosissimi judices dixerunt: epistolam sanctissimi Leonis * judicipsitis? * Præditi reverendissimi episcopi clamaverunt: Etiam suscepimus, & subscripsimus. Magnificentissimi & gloriosissimi judices dixerunt: Ergo quæ in ea * inferantur, inferantur definitioni. Præditi reverendissimi episcopi clamaverunt: Altera definitio non fit, nihil deest definitioni. Eusebius reverendissimus episcopus Dorylæi dixit: * Alia definitio non fit. Præditi re-

* perfectum.
* Gesti mar. (vel) (vel) dicit. * Indicate S. Magnificentissimi.
* apparent.
* rebus fieri.
* coram fieri.
* Dei genitrix.
* cudodiam.
* addatur.
* Lector. Inscriptis, legimus, legi.

μὴ συναινοῦσι τῇ ἐπιστολῇ τοῦ Ἀποστολικοῦ & μακαρίου τοῦ ἀδελφοῦ ἐπισκόπου Λέοντος, κελεύσατε ἡμῖν ἀπολυθῆναι τὴν σύνοδον ἡμῶν, ἵνα ὑποστρέψωμεν, κἀκεῖ σύνοδος ἐπιτηδεῖαι. οἱ ἐκδοξάσαντες ἀρχοντὲς εὐσεβεῖς ἐδόκει, ἀπὸ τῆς ἀλιβαδεύσεως ἀναστήσωμεν τὸν ἐπίσκοπον ἡμῶν τὸν Ἀτικῆνον διακόνων τρεῖς, & ἀπὸ τῆς Ἀσιανῆς τρεῖς, & ἀπὸ τῆς Ἰλλυρικῆς τρεῖς, & ἀπὸ τῆς Ὀρθικῆς τρεῖς, συμπαρόντος τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ἀναστολίου, & τῶν ἀλιβαδευσάντων ἡμῶν, σωθῆναι δυνῶμεν ἐν τῷ ἁγιασμῷ τῶν μαρτυρίων, ἃ πάντα ἀκολουθοῦσι παρ' αὐτῶν ἀφανίζεται, τὰ φέροντα πατερικὰ τῶν ἁγίων ὑμῖν χρήσεται. οἱ ἀλιβαδεύσαντες ἐπίσκοποι εἶπαν· ὁ ὅρος τάσσει τὴν φωνὴ τὴν βασιλικὴν ὑπὸ ὀρθῆ ὁδοδόξων. & τὸν λαὸν ἐξέρεσε τὸν ἀλιβαδεύσαντα ἐπισκόπον ἐξ ἡμῶν ἐκεῖνος ἐλθὼν ἀφ' ὁδοῦ ἐκ τῶν ἀρχόντων· ἐκ τῶν ἀρχόντων τὸν ἀλιβαδεύσαντα ἐπισκόπον ἐξ ἡμῶν ἐκεῖνος ἐλθὼν ἀφ' ὁδοῦ ἐκ τῶν ἀρχόντων·

ACTIO QUINTA.

fimus autem archiepiscopus Leo duas naturas dicit esse in Christo unitas inconfuse, inconvertibiliter & indivisibiliter in uno unigenito filio Salvatore nostro. * Quem igitur secquimini? fanctiffimum Leonem, aut Dioscorum? * Reverendiffimi episcopi clamaverunt: Ut Leo, fic credimus. Qui contrariunt, anathychisinitur fint. Leo recte epiſcoſi: Magnificentiffimi & gloriofiffimi judices dixerunt: Ergo addite definitioni, fecundum judicium fanctiffimi (patris) beati Leonis: duas ejus naturas unitas in Chriſto inconvertibiliter, * & inſeparabiliter, & inconfuſe. * Et * rogati ab omnibus gloriofiffimi judices, intraverunt in oratorio fanctiffimæ martyris Euphemiæ, una cum Anatolio reverendiffimo archiepiſcopo Conſtantinopolitano, * Palchatino & Lucentio reverendiffimis epiſcopis, * Bonifacio presbytero, & Juliano reverendiffimo epiſcopo Coenis, * vicarius apoſtolicæ ſedis Romanæ magnæ civitatis, nec non & Maximo reverendiſſimo epiſcopo Antiochiæ Syriæ, & Juvenale reverendiſſimo epiſcopo Hierofolymitano, & Thalaſſio reverendiſſimo epiſcopo Cæſareæ Cappadociæ, & Euſebio reverendiſſimo epiſcopo Ancyræ Galatiæ, & Quintilio, & Attico, & Sozonte, reverendiſſimis epiſcopis Illyricis; & Diogene reverendiſſimo epiſcopo Cyzici, & Leuntio reverendiſſimo epiſcopo Magnetiæ, & Hortenſio reverendiſſimo epiſcopo * Sardium, & Euſebio reverendiſſimo epiſcopo Doryleï, & Theodoro reverendiſſimo epiſcopo Iaſii, & Cyro reverendiſſimo epiſcopo Anazarbi, & Conſtantino reverendiſſimo epiſcopo Bobrum, & Theodoro reverendiſſimo epiſcopo Claudiopoleï Iſauriæ; & Francione, & Sebaſtiano, & Baſilio, reverendiſſimis epiſcopis Thracibus. Et poſtquam * teſtaverunt de ſancta fide, & eulentati, & fedentiſſimi omnes, magnificentiffimi & gloriofiffimi judices dixerunt: Dignetur ſancta ſynodus fidem * continens, cum teſtimoniis auctoritatis, quæ decreta ſunt in practicis noſtris congregatis ſanctiſſimis patribus, qui & definitionem fidei * interpretati ſunt. * Ac Anatolius archiepiſcopus ſanctæ eccleſiæ magnæ civitatis Conſtantinopolitæ recitavit.

Sancta & magna & univerſalis ſynodus, quæ per gratiam Dei, & * præceptum piiſſimorum * & Chriſtianiſſimorum * imperatorum Valentiniani & Marciani Auguſtorum, congregata eſt * in Chalcedona metropoli provinciæ Bithyniorum, in eccleſia ſanctæ & victricis martyris Euphemiæ, hæc definivit, quæ ſubter ſcripta ſunt.

Ἡ ἁγία καὶ μεγάλη καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος, ἡ κατὰ θεοῦ χάριν καὶ βασιλικὴν τῶν εὐσεβεστάτων καὶ φιλοχριστοτάτων βασιλέων, συναχθεῖσα ἐν τῇ Καλχηδόνι μητροπόλει τῆς Βιθυνῶν ἐπαρχίας, ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῆς ἁγίας καὶ νικηφόρου μάρτυρος Εὐφημίας, οὕτω τὸ ὑποπεσὸν ἔφη.

ACTIO QUINTA.

OKTΡΙΟΣ ἡμῶν ὁ σωτὴρ διὰ Χριστοῦ τοῦ πίστεως τὴν γνῶσιν τοῖς μαθηταῖς βεβαιώσας, ὑφ' οὗπερ τὴν ἰδίαν ἀφῆκεν ὁρᾶν, εἰρήνην τοῖς ἰδίοις ἐδίδου μαθηταῖς· ὅτε μείζονα φησὶ τὸν πλουσίον βαπτισθέντα τῶν δύο μαρτύρων τῶν ἀγγέλων, ἀλλ' ἔτι σπουδαστὴν τῆς ἀληθείας ἐπιθυμοῦντα, ἀκόμενον. ἐπειδὴ δὲ ἐπαίτησε παρὰ τῶν δύο μαθητῶν ἐξαιρέτως ὁ κύριος, ἀπὸ τῆς ἀληθείας ἐπιζητοῦντα ἐν κρυπτῷ τὸν ἀφ' ὑψηλοῦ τὸ ὄφος, ὡς τῶν ὑδάτων τὸ ἄγκιστρον τῶν ἰχθύων, ὡς ὑπὸ τῆς ἀγάπης τῆς ἀληθείας ἐπιδεικνυμένου, καὶ τὸ κρυφὴ κατὰ τὴν ἀληθείας ἐπιζητοῦντα δεῖ, διὰ τῶν σωμάτων ὁ θεοπτόνος φρονοῦμεν τὸν ἀνθρωπίνου, τὸν δοκεῖν τοῦτο ἐκ πνεύματος φησὶν ὁ θεὸς εἶναι βασιλέα, κτῶν ἀναστρεφὴ τὸν ἱερωτάτου ἀφοῦ ἐκμυστήρια σωμαλλεῖν· ὅτε, τῆς ἀρετῆς ἐπιθυμοῦντα τὸν ἀνθρωπίνου ἀκόμενον, πάντα μὲν τὰ ἡδέα τῆς τοῦ θεοῦ ἀγάπης ἐπιζητοῦντα λόγῳ, τὸν δὲ τῆς ἀληθείας αὐτοῦ κατεπιπόδου βλεπόμενον. ὁ δὲ ἐκ πτοπόκαμψε, χοῦν ἔφη τὸ τὰ τῶν ἀνθρώπων δόγματα, τῶν δὲ ἐκλαμπῆ τὴν πάτερα ἐπιστάμενα τίνος, τὸ δὲ τῶν ἀνθρώπων ὀνομάζοντα τὸν πάτερ κυρίου, ὡς ὁ θεὸς ἀνεκὼ, τὸν τῶν τῆς ἀληθείας δέξαμεν πάντες ἐπιγνωμένοι· οὐδὲν ἀπὸ μέρος πάτε τὸ τῆς μεγάλου Κωνσταντινοῦ σωκλῆ θάνατος μ.· ὃ αὐτὸ τῶν αὐτῶν ἐπιγνωμένοι πίστη. δεῖκνυμε πάνω, ἡ πᾶς ἡ τὸ πεφὴ τὸ τίστεως ἀπαντῶν τῶν φιλαλήθεις καὶ χαῖρε τ' καὶ ἐκβόνε ἀνεκὼ γνῶμῃ· ἀγλῶς σωκλῆ, καὶ γὰρ μόνος οἱ ἀγνόνται ἡ μόμῳ Κελαζῆνος ὁ τῆς Ῥωμαίων, καὶ Κύριλλος ὁ τῆς Ἀλεξάνδρων, ἐπίγνωσιν, τρίπλαμμος μὴ τὸν ἀφῆς ἡ ἀμωμῆτα πίστεως τῶν εὐθεῖαν τὴν τὰ. ἀλλὰ μακαρίω πατρὶ τὴ τὰ Νικαίας τὴν τὰ δοτῆς μεῖμῳ Κωνσταντίνῳ τὸ ὁμοῦῳ ἐκπνῶν σωκλῆθίνν· κατὰ δὲ τὰ πρὸς τὴ ἀγίῳ πατρὶ τὰ Κωνσταντινοῦ ἐκ ἐκδίνν, φρὸς ἀπόμετρ μὴ τὴ τῶν σωκλῆν αὐτῶν, βεβαιοῦσι δὲ τὰ αὐτὰ τὰ ἀνθρώπῳ Ἀποστολικὰς ἐκκλησίας ἐκκλησίας.

Ἡ ἁγία καὶ μεγάλη καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος, ἡ κατὰ θεοῦ χάριν καὶ βασιλικὴν τῶν εὐσεβεστάτων καὶ φιλοχριστοτάτων βασιλέων, συναχθεῖσα ἐν τῇ Καλχηδόνι μητροπόλει τῆς Βιθυνῶν ἐπαρχίας, ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῆς ἁγίας καὶ νικηφόρου μάρτυρος Εὐφημίας, οὕτω τὸ ὑποπεσὸν ἔφη.

ACTIO QUINTA.

Dominus noſter & ſalvator Jeſus Chriſtus notitiam fidei diſcipulis ſuis firmans, dixit: * Pacem meam relinquo vobis, pacem meam do vobis: ut nullus diſſentiat proximo circa dogmata pietatis, ſed ut pariter veritatis * oſtendant prædicationem. Quia vero non definit per zizania ſua diabolus ſeminare, ſemina pietatis inſurgere, & ſemper aliquid novum contra veritatem inventre: propter hoc dominus, ut conſoverit, providens humano generi, piiſſimum hinc & fidediſſimum ad annuntiandum terris imperatorem, & omnibuſque ſacerdotii præſides ad le convocavit, ut gratia domini omnipotentis Patris Chriſti, omnem quidem mentem dadacii peſtilentiam * a Chriſti oviles removeret, * germinibus autem veritatis eas pingueſcere faciat. Quod & perficimus, communi judicio dogmata expoſitorum erroris, & * incertabiliem * partam renovavimus fidem, ſymbolum trecentorum decem & octo omnibus prædicantes. Et eos * qui hanc ſolutiſ * teſtetam pietatis accepernt, ut proprios patres & etiam adſcribimus; eos nimirum qui poſſea in magna Conſtantinopoli congregati ſunt centum quinquaginta, & eamdem fidem ipſi quoque confirmaverunt. * Decerninus igitur, oidinem & omnes ſorma eaſſoſcribentes, quos de fide ſunt conſtitutæ, & nos * ſanctæ ſynodi quondam in Epheſo factæ, cujus præſides fuerunt * beatiſſimæ memoriæ Cœleſtinus Romanorum, & Cyrillus Alexandrinorum, * præſulgure quidem rectæ & immaculatæ fidei expoſitionem ſanctorum & beatiſſimorum trecentorum decem & octo patrum, qui in Nicæa fide expoſitemporibus pie memoriæ Conſtantini imperatoris congregati ſunt: * ſervari autem & eos quæ * apud Conſtantinopolim a ſanctiſſimis centum quinquaginta patribus decreta ſunt, ad expellendas quidem * hæreſes quæ eo tempore germinaverant, & ad confirmationem ejuſdem catholicæ & apoſtolicæ noſtræ fidei.

Ὁ κύριος καὶ σωτὴρ ἡμῶν τοῖς μαθηταῖς βεβαιώσας τὴν γνῶσιν τῆς πίστεως, ἣν ἀφῆκεν ὁρᾶν, εἰρήνην τοῖς ἰδίοις ἐδίδου μαθηταῖς· ὅτε μείζονα φησὶ τὸν πλουσίον βαπτισθέντα τῶν δύο μαρτύρων τῶν ἀγγέλων, ἀλλ' ἔτι σπουδαστὴν τῆς ἀληθείας ἐπιθυμοῦντα. ἐπειδὴ δὲ ἐπαίτησε παρὰ τῶν δύο μαθητῶν ἐξαιρέτως ὁ κύριος, ἀπὸ τῆς ἀληθείας ἐπιζητοῦντα ἐν κρυπτῷ τὸν ἀφ' ὑψηλοῦ τὸ ὄφος, ὡς τῶν ὑδάτων τὸ ἄγκιστρον τῶν ἰχθύων, ὡς ὑπὸ τῆς ἀγάπης τῆς ἀληθείας ἐπιδεικνυμένου, καὶ τὸ κρυφὴ κατὰ τὴν ἀληθείας ἐπιζητοῦντα δεῖ, διὰ τῶν σωμάτων ὁ θεοπτόνος φρονοῦμεν τὸν ἀνθρωπίνου, τὸν δοκεῖν τοῦτο ἐκ πνεύματος φησὶν ὁ θεὸς εἶναι βασιλέα, κτῶν ἀναστρεφὴ τὸν ἱερωτάτου ἀφοῦ ἐκμυστήρια σωμαλλεῖν· ὅτε, τῆς ἀρετῆς ἐπιθυμοῦντα τὸν ἀνθρωπίνου ἀκόμενον, πάντα μὲν τὰ ἡδέα τῆς τοῦ θεοῦ ἀγάπης ἐπιζητοῦντα λόγῳ, τὸν δὲ τῆς ἀληθείας αὐτοῦ κατεπιπόδου βλεπόμενον. ὁ δὲ ἐκ πτοπόκαμψε, χοῦν ἔφη τὸ τὰ τῶν ἀνθρώπων δόγματα, τῶν δὲ ἐκλαμπῆ τὴν πάτερα ἐπιστάμενα τίνος, τὸ δὲ τῶν ἀνθρώπων ὀνομάζοντα τὸν πάτερ κυρίου, ὡς ὁ θεὸς ἀνεκὼ, τὸν τῶν τῆς ἀληθείας δέξαμεν πάντες ἐπιγνωμένοι· οὐδὲν ἀπὸ μέρος πάτε τὸ τῆς μεγάλου Κωνσταντινοῦ σωκλῆ θάνατος μ.· ὃ αὐτὸ τῶν αὐτῶν ἐπιγνωμένοι πίστη. δεῖκνυμε πάνω, ἡ πᾶς ἡ τὸ πεφὴ τὸ τίστεως ἀπαντῶν τῶν φιλαλήθεις καὶ χαῖρε τ' καὶ ἐκβόνε ἀνεκὼ γνῶμῃ· ἀγλῶς σωκλῆ, καὶ γὰρ μόνος οἱ ἀγνόνται ἡ μόμῳ Κελαζῆνος ὁ τῆς Ῥωμαίων, καὶ Κύριλλος ὁ τῆς Ἀλεξάνδρων, ἐπίγνωσιν, τρίπλαμμος μὴ τὸν ἀφῆς ἡ ἀμωμῆτα πίστεως τῶν εὐθεῖαν τὴν τὰ. ἀλλὰ μακαρίω πατρὶ τὴ τὰ Νικαίας τὴν τὰ δοτῆς μεῖμῳ Κωνσταντίνῳ τὸ ὁμοῦῳ ἐκπνῶν σωκλῆθίνν· κατὰ δὲ τὰ πρὸς τὴ ἀγίῳ πατρὶ τὰ Κωνσταντινοῦ ἐκ ἐκδίνν, φρὸς ἀπόμετρ μὴ τὴ τῶν σωκλῆν αὐτῶν, βεβαιοῦσι δὲ τὰ αὐτὰ τὰ ἀνθρώπῳ Ἀποστολικὰς ἐκκλησίας ἐκκλησίας.

ΠΙΣΤΕΥΟΜΕΝ εἰς ἕνα θεὸν, πατέρα παντοκράτορα, πάντων ὁρατῶν τε καὶ ἀοράτων ποιητὴν· καὶ εἰς ἕνα κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ,

Credimus in unum Deum, patrem omnipotentem, * omnium visibilium & invisibilium conditorem: Et in unum dominum Jeſum Chriſtum filium Dei, * natum ex patre

BALUZII NOTÆ.

a Vetteres libri: *Quem autem*.

b Primi omnium curatores editionis regiæ hoc addiderunt ex codice Ecclesiæ Parisiensis.

c Latiter.

d Latiter.

e Latiter.

f Latiter.

a Vetteres libri: *Quem ſyllonem*.

b Idem codex & veteres editiones *ſpiteris*. Vide quæ adnotantur infra.

c Veteres libri & editiones, *Tarſoenum*.

d Vetteres editiones, *pracepto*. Veteres libri Dionys. & Cod. *pracepto*. Quem ſyllonem eſſe ignoro; poſſunt ſubſtituere *Quem ſyllonem*, in quo ſcriptum eſt *ſanctiſſimi*.

e Idem codex, *Chriſtianiſſimorum*.

f Vetteres exemplaria & omnes Graecae editiones *noſtrorum*. 1 Cod. & Dionys. in Chalcedon. *ſynodi*. Quem ſyllonem *Nicænorum patrum & venerabilis memoriæ Euſebiorum, Epiphanii, & Cyrilli*, ut in codice eiusdem Ecclesiae Romanae.

a Titulus ſic non extet in antiquis exemplaribus, & adfitus eſt a Crabbo. Dedit autem illa quamor antiquas interpretationes libri Dionyſiani. Harum prima eſt ex quam exhibet codex Corbieniſis & Divionenſis & edition Romana, & quam in hoc loco reproduximus etiam edition Labbei. Secunda extat in collectione Iſidori mercatoris publicata. Tertia infra in adhoc loco, & in codice eiusdem opini vulgatur ex Graeſi. Pachaſius Corbieniſis, ſectundam ergo & quartam, quæ ibhic omiſſæ ſunt, pro dabimus poſt geſta eiusdem ex fide veruſſimiſcunum exemplarium.

b Vetteres libri & editiones: *Pacem meam relinquo vobis*.

c Idem libri & editiones, *ſpendeent*.

d Male in antiquis codicibus, *a chriſti & vobis*.

e Quæ here ſed ſuſt *ſacerdotum*. Hæc addita ſunt ab editoribus Romanis, quæ neque in antiquis libris exstant, neque in antiquis editionibus.

f Vetteres libri & editiones, *ſiſe affirmamus quod poſſiet*. Attamen veteres editiones habent etiam quo eſſe.

g Vetteres editiones: *Diſſimilmus*. Vetteres libri: *Deſimilmus*. Ultimum conſtitutum Papæ Vigilii. *Deſimilmus*. Annotanzio Rudici. *Ut verbilum eſſiſtenſis quanq Orcatiuſi agnoſcant, ſubter iſſe ſu ſunt in Graeco verbis deſimilmus, ex ſimmiterit, eſſiſtenſ verbis ſuſ ſu ſu ſu

ACTIO QUINTA. ANNO CHRISTI 451.

A ὑπὸ γνωσθέντα ὑπὸ τοῦ πατρὸς μονογενῆ, τουτέστι, ὃν τῷ υἱόν τοῦ πατρὸς· Θεὸν ἐκ Θεοῦ, φῶς ἐκ φωτὸς, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γνωσθέντα, καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ὁμοούσιον τῷ πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο· τὸν δὲ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ σαρκωθέντα ἐκ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου, καὶ τῆς παρθένου Μαρίας τῆς θεοτόκου, καὶ ἐνανθρωπήσαντα, καὶ σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα, καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφὰς· καὶ ἀνελθόντα εἰς τὰ οὐρανὰ καὶ καθεζόμενον ἐν δεξιᾷ τοῦ πατρὸς· καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος· καὶ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα, τὸ ζωοποιὸν· τὸ τὸν ἐν τοῖς προφήταις λαλῆσαν, καὶ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βαπτισθέντα· καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ Μωϋσῆ, καὶ ἐν τοῖς ἁγίοις προφήταις· καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ Ἰωάννῃ τῷ βαπτιστῇ· καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ Ἀποστόλῳ καὶ Εὐαγγελιστῇ· καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ Ἀποστολικῇ καὶ Εὐαγγελικῇ ἐκκλησίᾳ.

Καὶ τὸ ἓν ἐκατὸν τεσσαράκοντα ἁγίων πατέρων σύμβολον, ἤτοι ὁ Κωνσταντινουπόλεως συνελθόντων.

Πιστεύομεν εἰς ἕνα Θεὸν, πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν πάντων, καὶ ἀοράτων· καὶ εἰς ἕνα κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ πατρὸς γεννηθέντα· φῶς ἐκ φωτὸς, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα· ὁμοούσιον τῷ πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο· τὰ τε ἐν οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν· καὶ σαρκωθέντα ἐκ πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς παρθένου, καὶ ἐνανθρωπήσαντα· σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα· καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφὰς· καὶ ἀνελθόντα εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ καθεζόμενον ἐν δεξιᾷ τοῦ πατρὸς· καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος· καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον καὶ ζωοποιὸν, τὸ ἐκ τοῦ πατρὸς ἐκπορευόμενον· τὸ σὺν πατρὶ καὶ υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν· εἰς μίαν ἁγίαν, καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν· ὁμολογοῦμεν ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· προσδοκῶμεν ἀνάστασιν νεκρῶν, καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. ἀμήν.

Ὅμως δὲ καὶ οἱ ἁγιωτάτοι πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ βιβλίῳ τὸ σοφὸν ἐν συνόδοις τῶν τῆς

Item Symbolum [1] centum quinquaginta sanctorum patrum, qui [2] Constantinopoli congregati sunt.

CREdimus in unum Deum, patrem omnipotentem, factorem cæli & terræ, visibilium omnium & invisibilium. Et in unum dominum Jesum Christum, filium Dei unigenitum, [3] natum ex patre ante omnia sæcula; (4 Deum de Deo,) [5] lumen de lumine, Deum verum de Deo vero: [6] genitum, non factum, consubstantialem patri, per quem omnia facta fuit. Qui propter nos [7] homines, & propter nostram salutem descendit [8] de cælis, & incarnatus est de Spiritu sancto & Maria virgine, [9] & homo factus est: [10] & crucifixus est propter nos sub Pontio Pilato, [11] passus & sepultus est: & resurrexit tertia die [12] secundum scripturas: & ascendit in cælos, & sedet ad dexteram patris: & iterum venturus est cum gloria judicare vivos & mortuos, cujus regni non erit finis. Et in Spiritum sanctum dominum & vivificatorem, ex patre procedentem, cum patre & filio adorandum & conglorificandum; qui locutus est per (5 sanctos) prophetas. In unam [13] sanctam catholicam & apostolicam ecclesiam. Confitemur unum baptisma in remissionem peccatorum. Expectamus resurrectionem mortuorum, & vitam futuri sæculi. Amen.

[1] Sufficeret quidem ad plenam cognitionem & confirmationem pietatis hoc fapiens

[1] Item Symbolum. Deest hoc in omnibus antiquis exemplaribus.

[2] Tomus hic locus fit habet in vetustis codicibus: & incarnatus est atque inhumanatus est, & passus est, & resurrexit tertia die, & ascendit in cælos, venturus judicare vivos & mortuos. Et in spiritum sanctum. Sed aliquando quando non erat, & quia ex non existentibus factus est, aliquando aut substantia, dicentes esse aut convertibilem aut mutabilem filium Dei, hos anathematizat catholica & apostolica Ecclesia.

[3] Libri nobili, Conflantinopoli. [4] Deum de Deo. Hæc deficunt in omnibus antiquis codicibus.

[5] Lumen de lumine. Deest illud in Parisiensi & in aliquot locis.

[6] Genitum, non factum. [7] Corb. & Divion. ex Deo vero.

[8] Parisi. homines & salutem nostram. Sic etiam in aliquot locis.

[9] Parisi. de Spiritu sancto. Sic etiam in aliquot locis.

[10] Corb. & Divion. & inhumanatus est. Sic etiam in aliquot locis. Parisi. & humanatus est.

[11] Corb. & Divion. & passus est. Sic etiam in aliquot locis.

[12] Parisi. passus, crucifixus est pro nobis.

[13] Parisi. secundum scripturas. Et illa quoque non habent Parisiensis, sed habent in Corbiensi & Divionensi.

[14] Parisi. sanctam. Illam nocem vetus exemplaria non agnoscunt, sed illa tantum. Corbio etiam: sextam interimus in tribus antiquis exemplaribus bibliothecæ Colbertinæ: quibusque illa nomen in fine geminum. Ex illa rurium verbum etiam Vigilius Episcopus in libro quinto adversus Eutychetem cap. 1. [15] Vetustis libri, conflitutum Vigilii a nobis editum ipsis, & editio Concilii Lateranensis sub Papa Martino, [16] Vetustis & confirm. fapiens hoc & salutare.

ANNO CHRISTI 451. ACTIO QUINTA.

A θείας χάριτος σύμβολον· πῶς τοῦ τῆς τοῦ πατρὸς ἢ τὸ υἱὸς τῆς τοῦ πατρὸς· ἀνθρωπίνας ἐπιδείξαν τὴν ἐνοῦν, ἢ τὸ τοῦ τῶν ὅλων ἐπιστήμονος τὴν κτίσιν δεσπόσαν τῶν ὅλων· ἀλλ' ἐπιστήσαντες τὴν ἀλαζόνας εὐσεβεῖς ἀνεγκλήματος τὸν λόγον, διὰ τὸ οἰκεῖον αἰρέσεων τὴν κενοφωνίας ἀπέπεμψαν, οἱ μὲν τὴν τῆς ἑαυτῶν κυρίας ἐπιστήμονος ἀνθρωπόφωνον πολυμύθειαν, ἢ τὴν ἀνθρωπίνας ἐπιδείξαντες, ἢ τὴν θεοτόκον ἐπὶ τὴν ἀνθρωπίνας φωνὰς ἐπιχειρήσαντες· οἱ δὲ τὴν χρῆσιν ἀνόνητον, ἢ μόνον ἐπὶ φύσεσι τὴν σωμάτων ἢ τὴν θείας κίνησιν ἀπαλλάξαντες, ἢ τὴν ἀνθρωπίνας μυκηθῶν τῶν ὄνων φύσιν τὴν συγχύσεν πραλαβόντες· διὰ τὴν πάντας αὐτοὺς ἀποκλίσεις καὶ τὴν ἀλαζόνας μηχανὴν βεβιωμένη ἡ πάντα καὶ ἀπὸ μέχρι μεγάλα ἡ οἰκουμένη σύνοδος, τὸ τὰ κρείμενα, ἀνωθεν ἀνέλαβεν ἐκλέξασα, ἀστεῖ ἀφαιρεμένων, τὴν τερατοῦν βεκκεκαμένων ἐκ πάντων τῶν πίστεμ μόνον ἐπαστῆ γραφὴν ἐξ διὰ μὴ τὸ τὴν πλάνεν τῷ ἁγίῳ μεμεμένον, τῶν χάνον ὑπέρφυ πολὺ τῇ ἐν ἑ ἡ βασιλεῖαδόξῃ πόλεως σωκλεῖν ἐκατὸν τεσσαράκοντα ἁγίων πατέρων πρὸ τῆ τὸ πάλαιστος θεῖας παρεδόθεις ἐν βιβαιαλλοι κυοῦ· ἢ ὁνόσεν τοῦ πάσιν ἐγνωσεῖν, ἢ ὡς τὴ λόγον τοῦ σωμαλεῖδεν· ἐπέγνοσε, ἀλλ' ἢ τὸ ἀφ' ἑαυτῆ τὴ πάλαιστος ἀνῶν ἐπόμενος κατὰ τῆ τὸ ἀπὸ τὴ ἐστοῦ ἀδεῖτον πεφωνίας γραφεῖαι μεστοῦσε τρεφόσεν· διὰ τὴ τὰ τὴ οἰκεσμοῦς ἀφῆρεθεν ἐπιχειρούσαν μεγέσει, ἢ ὡλιὰν ἀνῶνοτο ἐν τὴ ἁγίας ἀγγέλου Μαρίας, ἀνθῶν λαρεθεῖσαν, τὴ τὴ μάκεσεν Κυρίνε, τὴ τὴ Ἀνθρωπίνεν ἐκλόνεσε ἡμῶν ἐπιμένε, σωμάτεκε ἔστιν ἀφῆ τὴ Νίτεῦρον ἢ κρεῖν τὴ τὴ ἀνεπτάλεν, ἀμωλοῦν ἀτεν ἐδέχετ, τὴ ἐπλέγεν ἐβῆ τὴ Νεστορίου φρεπιλαβόλεως, ἐμμωνῶν δὲ τὴ ἀστεβεῖ ξένω τὴ σωτηρία συμβόλου τοῦσωσιν τὴν ἐγνοεῖ· ἀὶς δ' τὴ ἐστιν ἀλ τὴ τὴ μεγίστε Παῦλε· ἀφοῦξε τὸ μακαρωτάτε ἡ ἐγνωσεῖε ἀγγελτὴ-

[1] Λεγόμενον, ἤτοι ἁγίου Ἀνθρ. Μακάρε τὴ οἰκουμένε Λαβρανω.

[2] Ἀνθρ. Ἀνθρ. Ἀνθρ.

ACTIO QUINTA. ANNO CHRISTI 451.

fimi archiepiscopi Leonis, quae scripta est ad sanctae memoriae archiepiscopum Flavianum ad perimendam Eutychis malam intelligentiam, utpote & magni illius Petri confessionem congruentem, & communem quamdam consonam existentem adversus perverse haereticantes, ad confirmationem rectorum dogmatum congruenter apteavit. His namque qui in duos filios disponebantur (divinum) mysterium discerpere nituntur, & repugnat, & illos qui passibilem deitatem unigenitoi ausi sunt dicere, a lacro coetu expellit; & his qui in duabus * Christi naturis temperamentum aut confusionem * opinantur, resistit: & & qui celestem, aut alterius alicujus esse * substantiae, quam ex nobis assumpsit servi formam, * deliratores dicunt, abigit: & qui duas quidem ante * unitatem naturas dominii fabulantur, unam vero post unitionem confingunt, * condemnat. Sequentes igitur sanctos patres, unum eumdemque confitentes filium * & dominum nostrum Jesum Christum confoniantes omnes docemus, eumdem perfectum in deitate, * & eumdem perfectum in humanitate, * Deum verum & hominem verum eumdem ex anima rationali & corpore, * consubstantialem patri secundum deitatem, consubstantialem nobis eumdem secundum humanitatem, per omnia nobis similem absque peccato: ante saecula quidem de patre genitum secundum deitatem, in novissimis autem diebus eumdem propter nos & propter nostram salutem ex Maria virgine Dei genitrice secundum humanitatem, unum eumdemque Christum, filium, dominum, unigenitum, * in duabus naturis inconfuse, immutabiliter, indivise, * inseparabiliter agnoscendum; minimam tollens differentiam naturarum propter unitionem, magisque salva proprietate utriusque naturae, & in unam personam atque subsistentiam concurrente: non in duas personas partiem * aut divisum, * sed unum eumdemque filium & unigenitum Deum Verbum, dominum Jesum Christum, sicut ante prophetae de eo, & ipse nos Jesus Christus erudivit, & patrum nobis symbolum tradidit. His igitur cum omni audaque * exacta cura & diligentia a nobis dispositis, definivit sancta & universalis synodus, alteram fidem nulli licere proferre, aut conferibere vel componere, aut sentire, * aut docere. Eos autem * qui audent componere fidem alteram, aut proferre, aut docere, aut tradere alterum symbolum * volentibus ad agnitionem veritatis conversi vel

A σκόπος Πάτερα, τοῦ γνωριζόντος καὶ τὸν ἐν ἁγίοις ἀρχιμήτορα ὁλοκληρίας ἐν ἁγιότητι τῆς Εὐτυχοῦς κακοφροσύνης, ἀπὸ δὴ τῆς μεγάλης Πέτρου ὁμολογίας συμβαίνοντας, ᾗ κοινὴ τοῦ τόμου ὑπάρχουσα χ᾽ ἀπὸ τοῦ ἁγίου, τοῦ πάντων σωτῆρος, ἀφορᾷ τὴν ἀβάσταχτον βορμότου βεβελίωτο. τοῦτο γὰρ οὐ εἰς δύο διαιρεῖ τὸ οἰκονομίας δόκιμον ἐπιχειρῶν μυστικῶν παρεκτέμνειν, & τοὺς σεβαστοὺς τῇ μονογενῆς λόγον πάλιν τοῦ τοῦ θεόπνευστ, τὸ δὲ ἱερὸν σύνταγμα ἀποβάλλει, & τοὺς ἐν τῷ δύο φύσεων τὴ Χριστὸ κρίνοντ ἐν συζήγοντι ἐνοῦσθαι ἀνὸ τὴ κατὰ φύσιν, τὴν, & τοὺς ὑπάρχον ἑτέρας ἀπὸ τοῦ ἡμῶν ἀναβλέπεν B ρας τινὸς ὑπάρχον ἑτέρας τοῦ ἡμῶν ἀναβλέπεν αὐτὸ τὴ ἄλλας μυστικῶν ἀναμείσσοντας ἀξιοῦντ᾽ & τὸν δύο μὴ φασὶ ἐν ἑνὶ τῶν φύσεων τὴ κοφὲ μυθόντας, μόνον δὲ μὴ τὴν ἑνωσιν ἀναστελέν τοῦτος ἀκοῦν μεστέρ. ἐπόβαλε τοίνυν τοὺς ἁγίους πατέρας, ἐπὶ τὸν αὐτὸν ὁμολογοῦν υἱὸν τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν αὐτὸν τέλειον τὴ θεότητ, τὸν αὐτὸν τέλειον τὴ ἀνθρωπότητα, ἐν τῷ αὐτὸν Χριστὸν, υἱὸν, κύριον, μονογενῆ, ὁμολογούμενον ἐν δυσὶ φύσεσι ἀσυγχύτως, ἀτρέπτως, ἀδιαιρέτως, ἀχωρίστως γνωριζόμενον· οὐκοῦν τὴς τῆς φύσεως ἑκατέρας ἀπόρριψιν οὐ ἐπὶ τοῦ ἑνωσεως, ἀλλ᾽ ἐπὶ τὴ τῆς φύσεως ἑκατέρας φύσεως, κ᾽ εἰς τὸν ἀφίστοντ᾽ μόνον ὑπόκειται σωστηρίαν, οὐ εἰς δύο ἀφίστοντα μεμελεῖσθοντ᾽ ὑπαρξίμενον, οὐκ ἐπὶ τὸ αὐτὸν υἱὸν καὶ μονογενῆ, οὐοὶ λόγον, κύριον ἰησοῦν Χριστὸν· ἀκάτερα ἀποῦσι οἱ ἀφορῶντ᾽ ἀβεῖ αὐτὸ, ἢ αὐτὸ ἡμᾶς ὁ κύριος ἰκανῶ Χριστὸς ἐξεταδίδεν, & τὸ τῶν πατέρων ἡμῖν σύμβολον παρέδωκεν. τοῦτο τοίνυν ἡμῖν κάστε πατρικῶν ἀκριβείας τε & ἐμμελείας ἐκ τῶν ἡμῶν διατυπωθέντων, ὅρισεν ἡ ἁγία & οἰκουμενικὴ σύνοδος, ἑτέραν τὴν μηδενὶ ξένεστι φέρειν, ἢ γράφειν, ἢ φρονεῖν, ἢ συνιτιθέναι, ἢ φρονεῖν, ἢ διδάσκειν ἑτέρας· τοὺς δὲ τολμῶντας ἐκωτιθέναι πίστιν ἑτέρᾳ, ἢ γράφειν φανερῶν, ἢ διδάσκειν ἑτέρον σύμβολον τοῖς βούλεσθαι ἐπιστρέφειν

ANNO CHRISTI 451. ACTIO QUINTA. VALENTIN. MARCIANUS IMP. 1461 LEO. P. CHALCEDONENSE. 1462

ἀνθρωπίνῃ ψυχῇ καὶ σώματι ὁμοούσιον τῇ θεότητι, καὶ ὁμοούσιον τῇ ἀνθρωπότητι ἡμῖν κατὰ πάντα χωρὶς ἁμαρτίας· πρὸ μὲν τῶν αἰώνων ἐκ τοῦ πατρὸς γεννηθέντα κατὰ τὴν θεότητα, ἐπ᾽ ἐσχάτων δὲ τῶν ἡμερῶν τὸν αὐτὸν δι᾽ ἡμᾶς καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν ἐκ Μαρίας τῆς παρθένου τῆς θεοτόκου κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα, ἕνα καὶ αὐτὸν Χριστὸν, υἱὸν, κύριον, μονογενῆ, ἐν δυσὶ φύσεσιν ἀσυγχύτως, ἀτρέπτως, ἀδιαιρέτως, ἀχωρίστως γνωριζόμενον· οὐκοῦν τὴς τῆς φύσεως ἑνώσεως ἀφανιζομένης διὰ τὴν ἕνωσιν, ἀλλὰ μᾶλλον σωζομένης καὶ ἐν μιᾷ ὑποστάσει συντρεχούσης, οὐ εἰς δύο πρόσωπα μεριζόμενον ἢ διαιρούμενον, οὐκ ἔτι τὸν αὐτὸν υἱὸν καὶ μονογενῆ, υἱὸν λόγον, κύριον ἰησοῦν Χριστὸν· ἀκάτερα ἀποῦσι οἱ ἀφορῶντ᾽ ἀβεῖ αὐτὸ, ἢ αὐτὸ ἡμᾶς ὁ κύριος ἰκανῶ Χριστὸς ἐξεταδίδεν, & τὸ τῶν πατέρων ἡμῖν σύμβολον παρέδωκεν. τοῦτο τοίνυν ἡμῖν κάστε πατρικῶν ἀκριβείας τε & ἐμμελείας ἐκ τῶν ἡμῶν διατυπωθέντων, ὅρισεν ἡ ἁγία & οἰκουμενικὴ σύνοδος, ἑτέραν τὴν μηδενὶ ξένεστι φέρειν, ἢ γράφειν, ἢ φρονεῖν, ἢ συνιτιθέναι, ἢ φρονεῖν, ἢ διδάσκειν ἑτέρας· τοὺς δὲ τολμῶντας ἐκωτιθέναι πίστιν ἑτέρᾳ, ἢ γράφειν φανερῶν, ἢ διδάσκειν ἑτέρον σύμβολον τοῖς βούλεσθαι ἐπιστρέφειν

B ex gentilitate, vel ex Judaismo, vel ex haereti quacumque; hos, si episcopi fuerint aut clerici, alienos esse episcopos episcopis, & clericos a clero: si vero monachi aut laici fuerint, anathematizari * eos.

Post hoc autem ipso definitionis omnes religiosissimi episcopi clamaverunt. Haec fides patrum. Metropolitani modo subscribant: * praesbyteros, ipsis judicibus modo subscribant. quae bene definita sunt, dilationem non suscipiant. Haec fides apostolorum, haec omnes consentimus, omnes ita sentimus. Magni fidentissimi & gloriosissimi judices dixerunt: Quae a sanctis patribus tractata sunt, & nobis placuerunt, * manifesta C sta fuerit * veritas verbi. (*) *

(*) Pseudo. Marcian. Imp. ad Leon. Pap. Vigilii. Leo. Pap. ad Flavian. Eutyc. Vigilii. Leo. Pap. ad Flavian. Eutyc. Vigilii. Leo. Pap. ad Flavian. Eutyc

Eubebio Anczyre Galatiæ,
Diogene Cysici,
Petro Corinthi, *
Florentio * Sardium,
(Eunomio Nicomediæ,

Εὐσεβίου Ἀγκύρας Γαλατίας,
Διογένους Κυζίκου,
Πέτρου Κορίνθου,
Φλωρεντίου Σάρδων,
Καὶ Εὐνομίου Νικομηδείας,

Anastasio Nicæa,
Eleutherio Chalcedonensi,
Juliano civitatis Coensis, tenente & ipso locum apostolicæ sedis senioris Romæ Leonis;
Basilio Seleuciæ Isauriæ,
Meletio Larissæ, tenente locum Domni episcopi Apamæ Syriæ,
Amphilochio Sidæ,
Theodoro Tarsi,
Cyro Anazarbi,
Constantino Bostrenii,
Photio Tyrii,
Theodoro Damasci,
Stephano Hierapolosi,
* Nonno Edessæ,
Symeone Amidæ,
Epiphanio episcopo Pergæ, tenente locum Olympii episcopi Constantiæ;
Joanne Sebastiæ,
Seleuco Amasiæ,
Constantino Melitenæ,
Patricio Tyraonii,
Petro Gangrenii,
Apragmonio Tii, tenente locum Calogeri episcopi Claudiopolis;
Atarbio Trapezuntii, tenente locum Dorothei episcopi Neocæsareæ,
Photino archidiacono tenente locum Theophili episcopi Pidimintis;
Romano Myrenii,
Critoniano Aphrodisiadis Cariæ,
Nunechio Laodiceæ Phrygiæ,
Maximino Synnadis,
Onesiphoro Ionii,
Pergamio Antiochiæ Pisidiæ, [c]
Attico Nicopolis veteris Epiri,
Martyrio Gortynæ,
Luca Dyrrhachii,
Vigilantio Larissæ Thessaliæ,
Francione Philippopolis,
Basilio * Trajanopolis,
Tryphone Chii,
Theophilo Berthææ Syriæ,
Geronto Seleuciæ,
Eulebio presbytero, [d] tenente locum Macarii Laodiceæ Syriæ;
Eusebio Doryleii,
Sabbi,
Petro [e] Gabalæ,

Ἐυσεβίου Ἀγκύρας Γαλατίας,
Διογένους Κυζίκου,
Πέτρου Κορίνθου,
Φλωρεντίου Σάρδων,
Καὶ τῶν λοιπῶν.

A Sophronio Constantinæ,
Patricio Neocæsareæ [b] Augustæ Euphratesiæ,
Mara Anasartbin,
Romulo Chaledis,
Eustathio Beryti,
Leontio Ascalonæ,
Antano Capitoliadis,
Zebenno Pellæ,
Joanne Tiberiadis,
Antiocho * [i] Archelaidis,
Beryllo Aitæ,
Arethæ Elusæ,
Mosonio * Zoaræ,
Rufino Bybli,
Pancratio Libyadis;
B Zoilono Minoidis,
[k] Nariæ Gazæ,
Polychronio Antipatridis,
Joanne * Gadaræ,
Paulo Antheadonis,
Photino Lyddæ,
Heraclio Azoti,
Marciano * [l] Cesyræ,
Stephano Jamniæ,
Episcopo Diocletianopolis.
Romano Eudoxiopolis,
Theodoro Claudiopolis Isauriæ,
Juliano * Celenderitis,
Tyranno Germaniciopolis,
Joanne Diocæsareæ,
C Acacio Antiochiæ,
Epiphanio * Cestiæ,
[m] Adriano Seleucobis,
Ammonio Jotapii,
* Megalo Philadelphiæ,
Marco Arethusæ,
Timotheo Balanceorum,
Eusebio * Selucobeli,
Eutychiano Epiphaniæ,
Paulo * Marlamnis,
Lampadio * Rhaphanæorum,
Alexandro Sebastiæ,
Philippo Adanæ,
Hypatio Zephirii,
Theodoro Augustæ,
D Chrysippo Malli,
Juliano Rhosi,
Polychronio Epiphaniæ,
Joanne Flaviadis,

Anno Christi 451. — Anni. — Geronti. — Xenoph. — Vadrea. Sy.

In-

Indimo * Hermopolis,
Sophronio chorepiscopo, [b] tenente locum Basiani episcopi * Mopsuestiæ;
Proclo * Adranæ,
Eulogio Philadelphiæ Arabiæ,
Theodosio * Canothæ,
Homilla Philippopolii,
Damiano Sidonis,
Theodoro Tripolis,
Olympio Paneadis,
Paulo Prolemaidis,
Paulo Aradi,
Thoma Porphyrionis, [c]
[d] Bosphorio Orthosiadis,
Porphyrio archidiacono, tenente locum Uranii episcopi Emissæ;
Joseph Æliopolis Phœnicæ,
Jordano * Abilæ,
Valerio Laodiceæ Phœnicæ,
[e] Thoma Eroseæ Phœnicii,
Theodoreto Cyri,
Rufino Samolateno,
Joanne Germaniciæ,
Timotheo Dulichii,
* Eulogio. — * Petriæ.
* Athanasio * Pari insulæ,
Cajuma Marcopolis,
Joanne * Carrhenium,
[f] Abraamio Circisii,
Joanne Saracenum,
Noe Cepha castellis,
Callinico Aparnea Bithyniæ,
Leucadio * Thinnienii,
Joanne * Polemonii,
Gratidiano Cerasuntis,
Juliano Tabiæ,
Melphithongo Juliopolis,
* Hypericio Apponeusium,
Aracio Cinnæ,
Euphratio * Lacinæ,
Cecropio Schalbopolis,
Joanne Nicopolis Armeniæ,
Dorotheo presbytero, [g] tenente locum * Anatolii episcopi Satalorum;
Attico Zelonopo.
Antiocho * Hiopolis.

A Euchario diacono, tenente locum Paralii episcopi Andraponensis;
Paulo presbytero, tenente locum Uranii episcopi * Himeronum;
Acacio * Ariarathiæ,
Heraclio Comanorum,
Adelphio chorepiscopo, tenente locum Adolii episcopi Arabiii,
Euphronio presbytero, tenente locum [h] domini episcopi Cucuii,
Otreio presbytero, tenente locum Joannis episcopi * Arcenii,
Theodosio Nazianzeno,
B Arisstomacho Colonizæ,
Rheno * Junopolis,
Epiphanio presbytero, tenente locum Ætherii episcopi Pompejopolis;
Philotimo presbytero, * tenente locum Themistii episcopi * Amastridis,
Theodoro Heracleæ,
Eulogio presbytero, tenente locum Genethlii [i] episcopi Cratiæ,
Pelagio presbytero, tenente locum Theophili episcopi Hadrianopolis,
Elpidio * Thermenis,
[k] Aquila Eudoxiadis,
C Mysterio * Amastridis,
Longino * Orcilii,
Dociniano Maronæ,
Sereno Maximianopolis,
* Æthericio Cayrum,
Eusebio * Claziomenenii,
Cyriaco [l] Ægenii,
Manna Aniuti,
Leontio Magnesiæ Mæandri,
[m] Quinto Phocæ,
Proclo [n] Argiliæ,
Thoma * [o] Alalomenenii,
[p] Olympio Theodosiopoleos,
D Philippo [q] Novæ aulæ,
Rufino Briniorum,
Marcellino Metropolis,
Isaia Elaiano,
Paulino Theodosiopolis [r] Asiæ,
Julliano [s] Hyppæ,
Hesperio [t] Pitanæ,

* Geronti. — * Anthimo. — * Anthimo.

Q q q Pro-

BALUZII NOTÆ.

a Vetera libri, *Bonapolis*. b Vetera libri & editiones, *tuetur locum*. Sic etiam infra ubi de Paulo Emissæ; c Cath. *Mompsuestiæ*, Pariſ. *Mompsuestiæ*. d Vetera libri, *Aemesiorum*. e Pariſ. *Lunetes*, Corb. *Cleyna*, Divion. *Cleonne*. f Pathus addidit in antiquis libris & editionibus, incertique in aliione primus; *Porphyrio Bostrum* fuit *Bostrorum*, quod omissum eſt in editione Romana. Cæterum hic alia infuagis difficultas. Nam & ante eminendum eſt in hac loco nomen Porphyrionis Episcopi Bostrorum, Theodoretus, qui a Pachodio discinus fedulo in loco citatissimo vigesimo tertiano, occupabit centesimum vigesimum octavum. Porro Bonifacius, quia Porphyrio nomen cæt, non commentabitur in hoc numero. g Hic vocatur Phosphorus in omnibus antiquis libris & editionibus, & in aliione prima. h Pariſ. *Acolie*, Divion. *Ambis*, Corb. *Ambisdolis*. i Pariſ. & Divion. *Thoma Rurrius*, Corb. *Thoma Eurrius*. k Veteres libri, *Athanasio Pergæ vel Pergis*. Pathus vero idem libri veteres & antiquæ editiones addunt, *Sabinus Mansyopolis*. Sic etiam in prima aliione. Sane hic ipse nominatur infra in editione Romana, sed non in antiquis, neque in libris nostris. l Pariſ. *Coffrum*. m Corb. *Adramis Cyrrhi*. n Divion. *Cilili*, Corb. *Cilili Africæ*, Pariſ. *Africæ* tantum. o Corb. *Hyperochis*, Pariſ. *Parrhis*. p Corb. & Divion. *Lucana Lagaiæ*, Pariſ. *Lagaiæ* tantum; Veteres libri, *Antioniæ Lagaiæ*. q Veteres libri & editiones & hic & infra, *tuetur*, addiunt in poſtionibus hujus pagine locis veteres editiones habent *tuetur*. r Vocem *Episcopi* hic non habent veteres libri & editiones, neque ubi apinat de Paralio Andraponensi. s Corb. *Hiorum*, Divion. *Iberium*, Pariſ. *Iberum*. t Pariſ. *Antiochia*. u Insignia error editionis Lubbeanæ. Repoendum, *Domni Episcopi Cucuii*. x Corb. *Archis*, Divion. *Archiæ*, Pariſ. *Arcos*. y Hic hebio bona Corb. pro qua codex Divionensis habet *Bionapolis*, Pariſ. *Bionapolis*. z Veteres libri & editiones, *tuetur*. Sic etiam infra. aa Veteres libri & editiones, *Amafriæ*. bb Vox *Episcopi* deest in omnibus antiquis exemplaribus. Sic etiam paulo poſt in commemoratione Theophili. cc Corb. *Thorbis*, Pariſ. *de Vermis*. dd Divion. *Argia*; & in margine, *al. Argiaia*. ee Divion. & Corb. *Angyi*, Pariſ. *Amisti*. Legendum, *Amorii*. ff Corb. & Divion. *Ancyrii*, Pariſ. *Angyra*. gg Corb. & Divion. *Claysmenon*. hh Divion. & Corb. *Epea*, Pariſ. *Epeus*. ii Pariſ. *Cuinta Faciæ*, Divion. *Colinis Faciæ*, Corb. *Cunni Faciæ*. kk Pariſ. *Argiopæ*, Corb. *Argiopæ*, Divion. *Aragiopolis*. ll Corb. & Divion. *Alisceumis*, Pariſ. *Aulisceumis* non Veteres libri, *Sample*. mm Pariſ. & Corb. *Xeas aulis*, Divion. *Xeas aulis*, *ex Afra*. Deest in omnibus antiquis exemplaribus. nn Veteres libri, *Hyppeqn*. oo Pariſ. *Tiaeuna*, Corb. *Tiemis*, Divion. *Tiaeiaeis*.

ACTIO SEXTA.

Proterio * Myrrhinæ,
b Basilico * Palæopolis,
Maonio Nysæ,
Petro Dardani,
Thalassio d Patrii:
Davide * Adrianæ,
e * Eulalio Pionię,
Pionio Troadis,
Stephano * Primnesiæ,
h * Theofebio Iiii,
i Hermia Aiydi,
Daniele Lampsaci,
Patricio * k Adramyteorum,
l Monecrate Cerasiorum,
Collinio Hieracefaron, & * tenente locum * m Argei episcopi Sardeorum,
Elia Blandi,
Polycarpo * Gabalorum,
Patricio * n Acamasteo,
Paulo Tripolis p Lydiæ,
Amachio * q Septeriorum,
Leucio * Apollinis Iani,
Gemello Stratonicæ,
r Alcimede Silandi,
Dionysio Attalis,
Nicolao * Arcaufiorum, & * tenente locum Stephani * episcopi * Linayræ,
Zenodoto * Telmeßi,
Tomione * s Phaselidis,
Philippo * t Liburni,
Theodoro Antiphelli,
Leontio * u Adanorum,
Antipatro * x Cauni,
* Andrea Sectoriorum,
* Paulo Tlegorum,
Romano * y Bubonorum,
et Nicia Megarorum,
Athanasio * z Opunuis,
Domnino Platæ,
Onesimo * a Argorum,
Marco * b Eurię,
Peregrino Phœnicis,
Eutychio Hadrianopoleos,
Claudio * c Anchiaxi,

A Sotericho * d Corcyræ,
Dionysio Antiochiæ,
Joanne * e Alindæ,
Flacello * f Jassi,
Papia * g Erizorum,
Dionysio * h Heracleæ Lynceßidum,
Menandro * i Heracleæ * k Latmi.
* l Epiphanio Stratonicię,
Joanne * m Amyzonis,
Tynchanio Apolloniadis,
Theodoro * n Alabandorum,
Joanne Cnidi,
Juliano presbytero, * o tenente locum Calandionis * p episcopi Halicarnassi,
Daniele * q Cladorum,
B Modesto Sebastæ,
Paulo Aristii,
Eulalio * r Sibbii,
Charisone Diospolitanorum,
Joanne Trapezopolis,
Gennadio Armoenorum,
Thoma Theodosiopolis,
Gennadio * s Mellyorum,
Evandro Dioclię,
Gerontio * t Basilinopolis,
Alphio Myndi,
Theofilio presbytero, tenente locum Diogenis episcopi * u Orthosiæ,
Philothęo presbytero, tenente locum Zotici episcopi * v Arpasendis,
C Miro * w Eulandensi,
Luciano Ispensi,
Philippo Lyrandis,
Epiphanio * x Midaei,
Abercio Hierapolens,
Cyriaco * y Eucarpiæ,
Euthychio Doctinii,
Aquila Aurocrurum,
Basilio Nacolię,
Strategio Polybotri,
Neoptolemo * z Cornensi,
Paulo Derbis,
Platarcho * a Lystrensi,
Eugenio * b Cannorum,

ARSACIBIUS 691.

* Eulogio.

* Romanianensis.
* Theodulio.

* Adelphium Gaudentium.
* Andrea.

* Arcadię,

* Salluarensium,

* Andrea Thoronum,

* Rufino.

* Eulalio.

* Silio.

* Mesonitis Lycaoniæ.

* Tarsicii,

* Paulo Antiochiæ.

* Theodulio Lyrinensium.
* Cadyanorum.

* Antiochia Pisidiæ.

* Adelfio Sibbi.

* Theodosiopolis.

* Eulogio.

* Palæopolis.

* Adelfi Sibbi.

* Theodosiopolis Lyrinensium.
* Cadyanorum.

BALUZIUS NOTAE.

a Conb. & Paris. *Myrrinis*, Divion. *Mirynis*. b Ita codex Parisiensis. Alii habent *Eulissio*. c Melus vetusta libri, *Palæopolous*. d Legendum, Paris. *Meneli* vel *Menelli* pro *Patriorum*, editores habbanus. e Vetusta libri, *Adrianum*. f Paris. *Eulogio Pionio*. Divion. & Conb. *Eulogio Pionio*. g *Pyrimnesia*. Dorsi se omnibus libris quibus nos utimur. h Vetusta libri, *Zhesifio*. i Idem libri, *Hermio*. k Idem libri, *Adrianorum*. l Vetusta libri, *Monecrata* vel *Monerratis*. m Ita quidem vetustas editionis. At vera exemplaria habent, *Argei Salgon*. Sane fuisse videmur nomen Florentii Episcopi Sardeorum. n Vetusta libri & editiones, *Cadoiorum*. o Vetusta libri & editiones, *Cadoiorum*. p Lydiæ. Abest ab omnibus antiquis exemplaribus. q Vetusta editionis, *Septeorum*. Vetusta libri, *Septem*. r Idem libri non habent vocem *Scal*. Conb. & Paris. legunt *Apollonio*. Divion. *Apollonię*. s Vetusta, *Alidonidis Silandi*. t Vetusta libri, *Aretusa*, Vetusta editiones, *Aretusa*. u Idem libri & editiones, *nunc*. x *Episcopi*. Hæc non deliberantur in omnibus antiquis exemplaribus. y Vetusta libri, *Lamorum*. z Conb. & Paris. *Telmesię*. Divion. *Tolmesię*. a Conb. & Paris. *Thasiliu*. Divion. *Fassiliu*. bb Divion. *Balbanum*, reliqui *Palisanum*. cc Vetusta libri, *Andrea Tiliu*. Deinde pungit in libro nostro vetus *Infrepiscopus* & *Paulo*. dd Vetusta libri tantum, *Zanbon*. ee Vetusta libri, *Lennier* vel *Lennie Magorum*. ff Divion. *Opulis*, reliqui *Opuntis*. gg Conb. *Argos*, Divion. *Argos*, Paris. *Argonum*. hh Vetusta libri, *Lurrus*. ii Conb. *Antiochiæ*, Divion. *Antiochiæ*. kk Conb. *Cesporiæ*, reliqui *Cesporius*. ll Vetusta libri, *Alidon*. mm Vetusta editiones, *Tarsi*. Conb. *Tarsi*. Divion. *Thasiu*. nn Vetusta libri, *Papia Arrigon*. oo Paris. *Herodias Lacum*, Divion. *Herodias Lacus*. Conb. *Erodias Lacum*. pp Vetusta libri, *Herodias Zabustiæ*. Hæc lectionem habent etiam vetustæ editionis in margine, pro quo Laboræ reposuit *Salbatis*. qq Divion. *Aplionia Stratoclidis*. rr Vetusta libri, *Amorgoti* vel *Amagonti*. ss Vetusta libri & editiones, *nunc*. Sic etiam infra. tt Vox *Episcopi* non extat in hoc loco in omnibus Diogenis & Zotici, quique in primitiva editione *Sabinus*, itemque in secunda Veteres editiones, *Calli*. uu Divion. & Conb. *Sibbiu*. Paris. *Sabbiu*. vv Vetusta edit. *Mesiuorum*. Codex Paris. *Mesiu*. Divion. *Mesiu*. Conb. *Mesiuiu*. xx Conb. *Basilinopolis*, ut adinventum abiudicari habent *Basilinopolis*. Conb. *Basilinopolis*. yy Paris. *Mesonium*. Di vion. *Mesiu*. Conb. *Mesiuiu*. zz Vetusta, *Ispensis*, in secunda *Arrigi*. Abhinc vetusta exemplaria habent *Arrigi*. aa Vetusta, *Lyrandis*. bb Paris. *Ardeniu*. Conb. *Ardeniu*. Divion. *Ardeniu*. cc Vetusta libri & editiones, *Eucarpiæ*. dd Paris. *Euthemiu*. Conb. *Euthemiu*. Divion. *Euthemiu*. ee Vetusta, *Aquilę*. ff Ita vetusta editiones. Codex Paris. *Corne*. reliqui *Cornensi*. gg Vetusta libri, *Lystris*. hh Idem libri, *Lystrei*. ii Vetusta libri, *Lystris*. kk Idem libri, *Cannorum*.

ANNO CHRISTI 451.

* Rufo * Hydæ,
Tyranno * Homonadum,
Achelio Laranda,
Eutropio * Adadorum,
Paulo Philomelii, 5
Paulino Apameenii,
Theoteno * a Tiraei,
Eortico Metropolens,
Cyro Siniandi, 5
* Libanio * Parti Lycaoniæ,
Alexandro Seleucię,
Olympio Suzopolens,
Rontejano Sagalaß,
* Addio Cladorum, * tenente locum * b Messalini episcopi Laodicęę,
* Basilona Neapoleos,
Florentio Hadrianopolis,
* Majano * Limcrorum,
* Zebenno Martyropolis,
Evelpidio chorepiscopo, tenente locum Florentii episcopi Tenedi,
* Sotere Theodosiopolis, tenente locum Heliodori episcopi Amathuntis, & Proechii Arsinoę,
Epaphrodito Tamassii, * tenente locum Didymi * episcopi civitatis * c Lapithi,
Dionysio diacono, tenente locum Pinotini episcopi Chytrorum,
Joanne * d Messenę,
Ophelimo * e Tegeæ,
Irenęo * Naupacti,
Cyrillo Sabritæ,
Gennadio Gnossi,
Eusebio Apollonensi,
Eugenio * f Lappensi,
Euphrate * g Eleutherensi,
Chrysogono presbytero, tenente locum Pauli episcopi * h Candiæ,
Sozomene Philippi, & Christianissimæ regina Augusta Pulcheria,) una cum magnificentissimis & gloriosissimis judicibus, id est, gloriosissimo magistro

A Maximino Seres,
Nicolao Stobomm,
Dardanio * i Bargalæ, 5
Joanne * j Parricopolę,
* Honorato Thassi,
Theophilo * m Otei,
Neone * n Pylii,
* Diodoro * o Lysimachorum,
Paulo * p Puglorum,
Mara * Cordilioforum,
Marcellino Sindorum,
Macedonio Magydenii,
Eudoxio Etenorum,
Eugenio Cotenorum,
Marcellino Corallii,
B Obrimo Coraceli,
Petro Echinoporum,
Eustathio gentis Saracenorum, * q Aurelio Afro,
* r Rethciano Afro,
Καὶ τῶν ἁγιωτάτων καὶ θεοτιμήτων ἐπισκόπων · παρεγενήθησαν οἱ τῆς αὐτῆς ἁγιωτάτης συκλητικῆς θυσίας τε καὶ ἐλλείψεως τῶν ἡμῖν δεσπότης Μαρκιανὸς ὁ υἱὸς Αὐγουστος, ἅμα τοῖς μεγαλοφωνοτάτοις καὶ ὑπεροφωνοτάτοις ἀρχοντι, τοῦ ὑπεροφωνοτάτου καὶ ἐνδοξοτάτου στρατηλάτου, κὸ ὑπάτου κὸ πατρικίου Ἀσπαλίου, κὸ τοῦ ὑπεροφωνοτάτου κὸ ἐνδοξοτάτου ἀπὸ τῶν ἱερῶν ἀναπτυγμάτων Ἱωσηφίου, κὸ τῆς μεγαλοφωνοτάτης κὸ ἀγάρας τῆς βασιλίδος Κωνσταντινουπόλεως, κὸ Ρωμης, Τατιανῆς, ὁ ἡμετέρος τῆς μεγαλοφωνοτάτης ἀρχοντι.

* s Et reliqua sanctissimo synodo: Adscribentes in eadem sanctissima ecclesia divinissimus & pietissimus dominus noster Marcianus * t perpetuus Augustus, (* u praesente ex divino zelo ac fervore * v fidei etiam pietissima & Christianissima regina Augusta Pulcheria,) una cum magnificentissimis & gloriosissimis judicibus, id est, gloriosissimo magistro

BALUZIUS NOTAE.

a Paris. *Rufo Idii*, reliqui *Rufo Idii*. b Paris. *Hormonado*. Sic etiam ferunt Divionensis. c Vetusta libri & editiones, *Homonadæ*. Codex Conb. *Homonadum*. d Vetusta libri & editiones, *Tiraeiu*. Paris. *Tyraeiu*. Conb. *Tyraeiu*. Divion. *Tyraeiu*. Paris. *Tyraeiu*. e Vetusta libri, *Libanio Sinaiu*. f Conb. & Divion. *Adiobu*. Divion. *Adiu*. g Vetusta libri, *Sagalaß*. h Vetusta libri. *Mesfaiu Laodicenę*, omnes vocabulo *Episcopi*. Sic etiam in notitia Hierocli Tenedi. i Idem libri, *Lafo Dresfoiu*. k Idem libri, *Limcrorum*. l Dosit hoc loco in antiquis codicibus & editionibus. m Vetusta, *Sotere*. n Vetusta libri & editiones, *nunc*. Sic etiam in sequenti nomine. o *Episcopi*. Hæc vox deest in antiquis libris. p Vetusta libri, *Lapiten*, vetusta editiones, *Lapithes*. q Vetusta libri, *Mesfiii*. r Idem libri, *Tegiæ*. s Idem *Elenotheri*, tenente locum Pauli *Episcopi Cretensis*. Vetusta editiones: *Elenotheriu*, tenente locum Pauli *Episcopi Cretensis*. Itaque primi omnium Romani sic dictenut hoc verba, *Chrysogono Presbytero*. Accepimus autem ex superioribus editionis, prima nimirum & secunda. Contra in editione quarta Euphratem Episcopum Eleutheriae dicitur tenere eorum locum Pauli recognoscitque Episcopi Cretae. Itaque fieri potest ut quam diversissime sint sortitae absque Presbytero, Euphratem locum ejus supplevisse. u Paris. & Conb. *Dorotea*. Divion. *Dobera*. x Conb. *Pergalia*. *Paris. Pergalia*. Divion. *Pergalia*. y Legendum *Pantiopolitani*, ut Paris. vetusta libri. Vetusta editiones legunt *Pantiopolitani*. z Vetusta libri, *Thasu*. aa Idem libri, *Arisfu*. bb Idem, *Sfilu*. cc Conb. *Lilipon*, Divion. *Paris. Lilipon*. Supra ab. 11. & ab. 2. *Epiphanium*. dd Divion. *Lapiu*, reliqui, *Pagiu*. ee In vetustioribus libris pergamenis Ruthenia. ff Vetusta exemplaria doceas legendum esse *Rethciano*. Poß hanc vocem Rethicus quandam notam ponit, cui familiam fuisse politicam poß nomen Tiridatii Mariscipes & sunt nomen Arithmetici Cathetiæ, & ait. *Qui inter hos duos figura similitudo hic legunter, in Graeci dantur cathetus non inter*. gg Vetusta *familia Synodo*. Hæc deliunt in codice Parisiensi. Deinde etiam olim in Divionensi, ubi addita fuit supra litterarum, hh Poß hæc verba legunt in antiquis editionibus: *sub hic sanctissimorum martyrum sancti calliciri & Euphemia, gratiam ta diabus ipsis Ora*. Hæc vero superius ferunt, & mirabile dictum ab editione Baronia. Supra initio hujus solum additur: *sub hic sanctissimorum martyrum sancti calliciri & Euphemia*. Ipsi Episcopus quonam mos nominia existimo fuisse. Hoc vero Rotatius addit adventii in eandem sanctissimam Ecclesiam piissimum Imperatorem. Ernst mos ut ejusdem expulsam Graeci qui explicantur quae esset ex sanctissimo Ecclesia, in margine descripsit verba Graeca ex initio *ethiopia*, addita haud dubie voce *τόπων*. Quod poßea in Latini ejusdem codicis margine potium ab Lacuba ab almus Graeci legunt non admodum grato, hæc nunc: *id est, sanctissimorum Oro*. Hæc vero epistolam aliqua ab *sancti, sub hic sanctissimorum*. Malum quem hoc & nonnum vir clarissimus Palchalius Quesnellus et invenit quo cuidam horum affectum alios de Ecclesia & conjecit habuisse similem et ejus opie antiquat. Sic conclusitur vetusta editione, et illa fuit accepitur Baronium comprehit. Quod autem addit idem vir clarissimus, omnia haec praeter verisimem pugnant omnes Latinas editiones, verumtamen antiquiores vetustam editionem; ubi hæc ipsa legunter, ut *Gaetanus*. ii *praesente ex divino zelo*. Sic etiam ferunt Divionensis. Hæc deinde in omnibus antiquis exemplaribus & in xenis Graeco. Deinde autem debere hinc etiam colligitur quod Valentinus Episcopus Philippolitanus & Episcopi Hellespontii & vergit Epiti ferebantur ad Leonem Imperatorem in cap. 10. 15. & 16. codi-

ACTIO SEXTA.

gisto militum & exconsule ac patricio Anatolio, * & gloriosissimo præfecto sacrorum prætoriorum Palladio, & magnificentissimo præfecto regiæ Constantinopolitanæ urbis novæ Rome Tatiano, † & gloriosissimo magistro sacrorum officiorum Vincentulo, & viris magnificentissimis * & magistris Martiali & Placido, & viro magnificentissimo comite domesticorum Sporacio, & viro magnificentissimo & comite * sacrorum privatorum Genethliio, & viro magnificentissimo comite domesticorum & sacrorum thabulorum Actio, & viro * magnificentissimo primicerio * clarissimorum triumvirum & notariorum Leontio; super his etiam amplissimo senatu, id est, gloriosissimo præfecto & exconsule ac patricio * Florentio, & gloriosissimo exconsule ac patricio Sensuanis, & gloriosissimo exmagistro & exconsule ac patricio Nomo, & gloriosissimo præfecto & exconsule ac patricio Protogene, & viro magnificentissimo præfecto & patricio * Eugaro, & viro magnificentissimo præpopito Romano, & viro magnificentissimo præfecto Zoilo, & viro magnificentissimo præfecto urbis Theodoro, & viro magnificentissimo præfecto Apollonio, & viro magnificentissimo præfecto urbis Antiocho, & viro magnificentissimo præfecto urbis Anyfio, & viro magnificentissimo præfecto Illyrici Theodoro, & viro magnificentissimo præposito * Artaxerse, & viro magnificentissimo præfecto Constantino, & viro magnificentissimo exprefecto * Trypheone, & viro magnificentissimo expræfecto Illyrici Eulogio, & viris magnificentissimis exquæstoribus, Apollodoro, Theodoro & * Mennna, & viro magnificentissimo * & comite privatorum Severo, & viro magnificentissimo * & comite largitionum Basilio, & viro magnificentissimo * & comite * privatorum Julianopo, & viro magnificentissimo exprefecto Trypheone, & viro magnificentissimo exconsule Polychronio, & viro magnificentissimo excomite Constantino, & viro magnificentissimo excomite Severiano, & viro magnificentissimo excomite * Heracliano;)

ARPO CBR 181 441. * Gladiatorum.

ἀφοτὶ δὲ ὁ τῆς ἀθανάτου κόμης, & τὴν βασιλικὴ πατρικίου ἀφοτρωπίτου τὴν Σωστρίβα, ἀφόπορ Ρωμαϊκὴ, & τὴν Ρωμαϊκὴν ἀφοτρωπίτου, Ἑλλωνικὴ,

super his etiam spectabilibus comitibus & tribunis notariis;) allocutus est. * quæ subsequuntur, primum Latine, & postmodum Græce; (cujus allocutionis virtus est ita.

* In cod. Bobiriano hæc quoque legitur oratio Marciani, sed hordeisse ac plane barbare scripta, quæ fata accessit in Joiyano; cæterique subscriptiones e regione Græci; Utinque vero habetur in edione Crabbiana pagina 1.

Primicerio Notariorum.

ALLOCUTIO MARCIANI IMPERATORIS.

UBi primum divino judicio ad imperium fumus electi, inter tantas necessitates reipublicæ nulla nos magis cauta confirmit, quam ut orthodoxa & vera fides Christiana, quæ tantis ante pra ctis diluitur omnium animi adhærent. Confiat autem, avaritia vel * prava studiis quorumdam, per media tempora sonnullis diversa sentientibus, & pro voluntate ea, non propter veritas atque doctrina patrum probatur, * populos seducentibus, in errorem quamplurimos esse deductos. Qua de re sanctam synodum hic videlicet proposito feri studuimus, & volui laborem indicitie videmus, quatenus omni error atque caligine deterta, prout se divinitus hominibus manifestare voluit, & doctrina patrum affidatis, religio nostra, quæ pura atque lucida est, universitatis mentibus illustrata, * lux virtutis luce fulgescat: nec in posterum quilquam audeat de nativitate domini & salvatoris nostri Jesu Christi aliter disputare, quam apostolica prædicatio, & institutæ trecentorum decem & octo sanctorum patrum eidem convenientia, postlectis

Prava studiis.

Lumen.

Prava studiis.

Ἐρμήνεια ἢ Ρωμαϊκὴν ἀφοτωνίτης.

Ο θεόπτατος ἐξ ἡμᾶς ἐπὶ τὸν βασιλικὸν Μαρκιανὸν ὁ ἐλθὼν λόγος τὴν δύναμιν τῆς * ἀφοτωνίτης ἀφοτωνίτης & Ἑλλωνικὴ ἀφοτωνίτης.

* τῆς τυραννίδος.

EN ἀφοτωνίοις τὸν ἡμέτερε βασιλέα, ἐπὶ Κύριόν τε αὐτὸν ἀξεδείξατε, ἀφὸ τὴ ἄλλοι ἀπασῶν & ἀναγκαιοτέρων φροντίδων, ἡδίστην ἡ βεβαίος & ὀρθόδοξος ἡμῶν ἐπιμέλειαν, ὡ τὰ τοῦ ὀρθοδόξου πίστε, ἀγίου & ἀληθοῦ τὴν ἡμέρα, ἀμοῦσοι μόνοι ἐστὶν ἀν ἡ ἀνθρώπων ἐγκεκαθεῖσθαι ψυχαῖς. ἐφ' ὅν γὰρ ὁ μέγας χόρος, τοῦ τῶν ἁγίων τριακοσίων ἐπτὰ ἐνὸς, τῶν τὸ ἀνάλωμα σπουδὴ φροντιῶν ἐκέρα, ἡ κατὰ τὸν ἡμῶν πάντων πίστιν τὸν βασιλεῖαν τῆς ἀθλήσεν ἐκτεθεῖσαν, πάσης γὲμων ἐκβαλεῖσα. πωλεῖν δὲ ἀνοκτὶ ἐν ἀλλῶν, τὴν ἀγίου καὶ ἀληθοῦς ἡμῶν Κυρίου & Θεοῦ ἡμῶν & σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τὴν γενέσεν μὴ τὰ ἀλλοῖ. ὑφηγοῦσα δὲ βαλόντων, ὡς τὴ ἐκκεκαθῆκεν ἀγκλῶν πάν τὴ ἀνθρώπων τὴ πανελαμπὴν ἀκρίβεν ἀπὸ τὴ ἀγίων & ἀποστόλων ἐκκλησιαστικὴν ἐκκλησίαν

ACTIO SEXTA.

ter fentiendi aut disputandi, præterhæc quæ à prædicata quidem funt a fanctis apostolis, tradita autem * nunc confonat et consentit decem & octo fanctis patribus noftris * qui Nicæne convenerunt; ficut etiam * Deo amicissimi Leonis papæ antiqis Romæ, qui fedem apostolicam gubernat, misfa ad fanctæ memoriæ Flavianum * nove regir Romæ episcopum * epistola * tellatur. Amputato igitur omni * inconvenienti fudio, & ejecto omni pannicidio, & locum nullum habente * avaritia, conclis veritas veltris epoftolicis intoftetur. Non enim * ad fidem contestandam, non ad probationem oftendendam, exemplo religiofi principis Conftantini, fynodo interelle voluimus; et inventa veritas, non ultra mendacio prævalere; quantumdam doctrinis attrafta discordet. Multos enim mentis fimplicitate a quibusdam * perteritos, fuperfluo & * callida introducere conantibus, * haud mirum eft fuiffe decepros. Non eft enim dubium, quod imperfectis & pravis diverforum epoftolicibus, tam diffentiens, quam multæ exorte funt hæreses. Nostra autem a fancto spiritu operata peritum eft, omnes populos unam eandemque circa divinitatem habentes fententiam, veram & catholicam religionem fidemque colere, * quam ipfis fecundum tradita a fanctis patribus dogmata * exponite. Hoc ergo operis fit fanctitatis veftræ, & confentienti animo ficut in Nicæna * fanctiffimo patrum concilio manifeftata fuiet, * ab errore quidem homines liberavit, ad lucem autem pervenitafa, omnibus cognita eft; fimiliter & nunc per vobifcum concilium omnis quidem * ambiguitas pravitatis cupiditatæque quorumdam, ficut diximus, in hoc parvo modio temporis nata, amputetur; in perpetuum autem, quæ a vobis terminata fuerint, feruetur. Erit autem hoc divinæ providentiæ, ut id quod ipsi propofito fteri * curamus, femper ad utilitatem, quæ per vos orta eft, firmiter conferveturr.

Omnes clamaverunt: † Marciano novo Conftantino (multos annos). † Imperatori multos annos. Augufto * ortodoxo † multos annos. * Marciane amator Chrifti, vera fides te vincit. * Chrifti amanuenses, abundetis. Amen.

* Significat.

* In limine hujus epistolæ gratiarum actionem, pro, ait, ut possimus efficiamur, prove.

* perveniens ad Deum, pro, pannicidius, hoc est, pannicidius.

* Tertullian.

† Marciano amatori Chrifti, vera fides te vincit. † Chrifti amanuenses, abundetis. Amen.

ἐν τῷ φοβεῖν ἢ διαλογίζεσθαι, παρὰ τὰ κηρυχθέντα μὲν παρὰ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, παραδοθέντα δὲ νῦν συμφώνως παρὰ τῶν τεκμοκόπων δεκαοκτὼ ἁγίων πατέρων ἡμῶν τῶν ἐν Νικαίᾳ· οὐ τούτου ἕνεκα τῶν ἀρχιποιμένων τῶν τῆς βασιλίδος Ῥώμης κηρυττόντων, τὰ τῶν Ἀποστόλων ἐν τῷ πρὸς Φλαβιανὸν ἐπιστολῇ διεπεμψάμεθα φρῶν τὸν τῆ βασιλίδι μόνον Φλαβιανὸν ἐπίσκοπον τῆς βασιλίδος Ῥώμης γνῶσιν, σημεῖον· ἐπιμερίζοντες τοῦτο πᾶν ἀπὸ πανοικείας, ἐκβαλόμενοι πᾶσαν φιλοκερδίαν, ἢ τὸ κάθαρτε χρῆσιν ἐχόντες ἐθέμεθα, ἢ τὸ ἀλάθεια τῆς ὑμῶν ἀκριβοῦς ἀφορμὴν ἐποιήσαμεν, ἀφορμὴν τῶν ἀφεστηκότων

ACTIO SEXTA. Quintillus episcopus Heracleæ, * tenens locum Anastasii sanctissimi episcopi Thessalonicensium, statuens subscripsi.
b Thalassius episcopus Cæsareæ Cappadociæ, definiens subscripsi.
Stephanus episcopus Ephesi definiens subscripsi.
Lucianus episcopus Byzæ, habens locum Cyriaci religiosissimi episcopi Heracleæ Thraciæ, definiens subscripsi.
Eulebius episcopus Ancyræ, definiens subscripsi.
Petrus episcopus Corinthi, definiens subscripsi.
Florentius episcopus Sardium, definiens subscripsi.
Anastasius episcopus Niceæ, definiens subscripsi.
Eunomius episcopus Nicomediæ, definiens subscripsi.
Julianus minimus episcopus & legatus sedis apostolicæ, definiens subscripsi.
Eleutherius episcopus Chalcedonensis, definiens subscripsi.
Basilius misericordia Dei episcopus Seleuciæ metropolis Isauriæ, definiens subscripsi.
Meletius episcopus Laritiæ, sermonem faciens & pro sanctissimo domino episcopo Apameæ Syriæ secundæ, & pro me, definiens subscripsi.
(Amphilochius episcopus Sidæ, definiens subscripsi.)
Theodorus episcopus metropolis Tarsi, definiens subscripsi.
Cyrus episcopus Anazarbi civitatis sanctæ Dei ecclesiæ, definiens subscripsi.
Constantinus episcopus Bostrenum metropolis, definiens subscripsi.
Photius episcopus Tyri metropolis, definiens subscripsi.
Theodorus episcopus Damasci, definiens subscripsi.
Stephanus episcopus Hierapolis, definiens subscripsi.
Nonnus episcopus Edessenorum civitatis, definiens subscripsi.
Symeon episcopus Amidæ metropolis, definiens subscripsi per Petrum presbyterum.
Olympus episcopus metropolis Constantiæ, definiens subscripsi per Epiphanium episcopum.
Joannes misericordia Dei episcopus Sebastiæ, definiens subscripsi.
Seleucus Dei gratia episcopus Amasiæ metropolis, definiens subscripsi.
Constantinus miseratione divina episcopus Mesiænæ, definiens subscripsi.
Patricius episcopus Tyanorum metropolis, definiens subscripsi.
Petrus episcopus metropolis Gangrorum, definiens subscripsi.
Calogerus episcopus metropolis Claudiopolis, definiens subscripsi per Apragmonium episcopum Tii.
Dorotheus episcopus Neocæsareæ, definiens subscripsi per Atarbium episcopum Trapezuntii.
Theodotius episcopus Pitiunontis metropolis, definiens subscripsi per Photinum archidiaconum.

ANNO CHRISTI 451. Κωνσταντίου ἐπίσκοπος Ἡρακλείας, ἐτέρου τὸν τόπον τῆς ἁγιωτάτης ἐκκλησίας Θεσσαλονικέων Ἀναστασίου, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Θαλάσσιος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Στέφανος ἐπίσκοπος Ἐφέσου, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Λουκιανὸς ἐπίσκοπος Βύζης, ἐπέχων τὸν τόπον Κυριακοῦ Θεοσεβεστάτου ἐπισκόπου Ἡρακλείας Θρᾴκης, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Δισκόρινθος ἐπίσκοπος Κορίνθου, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Πέτρος ἐπίσκοπος Κορίνθου, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Φλωρέντιος ἐπίσκοπος Σαρδίων, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἀναστάσιος ἐπίσκοπος Νικαίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Εὐνόμιος ἐπίσκοπος Νικομηδείας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἰουλιανὸς ὁ ἐλάχιστος ἐπίσκοπος καὶ ἀπεσταλμένος τῆς Ἀποστολικῆς Θρόνου, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἐλευθέριος ἐπίσκοπος Καλχηδόνος, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Βασίλειος ἔλεῳ Θεοῦ ἐπίσκοπος Σελευκείας τῆς μητροπόλεως Ἰσαυρίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Μελέτιος ἐπίσκοπος Λαρίσσης, ποιήσας τὸν λόγον καὶ ὑπὲρ τοῦ ὁσιωτάτου Δόμνου ἐπισκόπου Ἀπαμείας Συρίας δεύτερας, καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ, ὁρίσας ὑπέγραψα.
(Ἀμφιλόχιος ἐπίσκοπος Σίδης, ὁρίσας ὑπέγραψα.)
Θεόδωρος ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Ταρσοῦ, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Κῦρος ἐπίσκοπος τῆς εὐ Ἀναζάρβου τῆς τοῦ ἁγίου τῆς Θεοῦ ἐκκλησίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Κωνσταντῖνος ἐπίσκοπος Βόστρων μητροπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Φώτιος ἐπίσκοπος τῆς Τύρου μητροπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Θεόδωρος ἐπίσκοπος Δαμασκοῦ, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Στέφανος ἐπίσκοπος Ἱερᾶς πόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Νόννος ἐπίσκοπος τῆς Ἐδεσσηνῶν πόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Συμεὼν ἐπίσκοπος Ἀμίδης τῆς μητροπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Πέτρου πρεσβυτέρου.
Ὄλυμπος ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Κωνστίας, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Ἐπιφανίου ἐπισκόπου.
Ἰωάννης ἔλεῳ Θεοῦ ἐπίσκοπος Σεβαστείας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Σέλευκος ὑπέκρινε Θεοῦ ἐπίσκοπος μητροπόλεως Ἀμασείας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Κωνσταντῖνος ἔλεῳ Θεοῦ ἐπίσκοπος Μελιτηνῆς, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Πατρίκιος ἐπίσκοπος τῆς Τυάνων μητροπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Πέτρος ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Γαγρῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Καλόγηρος ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Κλαυδιουπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Ἀφραγμονίου ἐπισκόπου.
Δωρόθεος ἐπίσκοπος τῆς Νεοκαισαρείας, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Ἀταρβίου ἐπισκόπου Τραπεζοῦντος.
Θεόκτιστος ἐπίσκοπος τῆς Πιτιουντικῆς μητροπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Φωτινοῦ ἀρχιδιακόνου.

a Corb. & Divion. habenes locum Anastasii episcopi. b Vocetur Thal. & subscriserit Thalassius episcopus Cæsareæ Cappadociæ, Paris.

ANNO CHRISTI 451. Ῥωμαῖος ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Μύρων, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Κεστιμιανὸς ἐπίσκοπος Ἀφροδισιάδος Καρίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Νουνέχιος ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Λαοδικείας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Μαρτιανὸς ἐπίσκοπος Συναδῶν τῆς μητροπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ὀνησιφόρος ἐπίσκοπος μητροπόλεως Ἰκονίου, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Πεγάσιος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας Πισιδίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἐπιφάνιος ἐπίσκοπος Πέργης τῆς μητροπόλεως Παμφυλίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἀττικὸς ἐπίσκοπος Νικοπόλεως τῆς καθ' ἡμᾶς Ἠπείρου, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Μαρτύριος ἐπίσκοπος Γορτυνῶν τῆς Κρήτης μητροπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Λουκᾶς ἐπίσκοπος Δυρραχίου μητροπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Φραγγίνιος ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Φιλιππουπόλεως ὁρίσας ὑπέγραψα.
Βιγιλάντιος ἐπίσκοπος μητροπόλεως Ἀκιδίου Φρυγίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Σεβαστιανὸς ἐπίσκοπος Βερόης, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Βασίλειος ἐπίσκοπος τῆς Τραϊανουπόλεως μητροπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Τρύφων ἐπίσκοπος τῆς Χίου, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Μάρκου ἐπισκόπου Ῥόδου.
Θάλασσιος ἐπίσκοπος Βεῤῥοίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Γεώρριος ἐπίσκοπος Σελευκείας Συρίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Μακεδόνιος ἐπίσκοπος Δικαιοβίας, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Εὐστεβίου πρεσβυτέρου Ἀπαμείας.
Εὐτέβιος ἐπίσκοπος Δορυλαίου, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Σάββας ἐπίσκοπος Πάλτης, ἀνὴρ θεοσεβὴς ἐπεκύει ὁρίσας ὑπέγραψα.
Λουκιανὸς ἐπίσκοπος Βύζης, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Πέτρος ἐπίσκοπος Γαβάλων, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Σωφρόνιος ἐπίσκοπος Κωνσταντίνης, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Πατρίκιος ἐπίσκοπος Νεοκαισαρείας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Μάρας ἐπίσκοπος Ἀναζαρβῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ῥωμύλος ἐπίσκοπος Χαλκίδων, ὁρίσας ὑπέγραψα χειρὶ Μάρκου ἐπισκόπου Ἀναζαρβῶν.
Εὐστάθιος ἐπίσκοπος τῆς Βηρυτίων μητροπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Λεόντιος ἐπίσκοπος Ἀσκάλωνος, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἀνίκητος ἐπίσκοπος Καπιτωλιάδος, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ζήβινος ἐπίσκοπος πόλεως Πέλλης, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἰωάννης ἐπίσκοπος πόλεως Τιβεριάδος, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἀντίοχος ἐπίσκοπος Ἀρκῆς, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Βε-

a Corb. & Divion. Berie Paris. Berse. b Vocatur Julianus in codice Corbiensi. Ejus subscriptio illhic addita est supra locum in Divionensi, ubi patrice vocatur Julianus, & eadem sub nomine Luciani ponitur post Petrum Gabalæ. Supra hic Lucianus subscripsitque pro Cyriaco Heracliæ. Quod cum agnoscoveritis Corbbus, ita scripsit in margine: Lucianus ipse paulo ante pro alio, nunc idem pro se subscribit. Certum in exemplari Parisiensi Corb. Gabalæ, Paris. Gabalis. d Vox Anastasius desit in omnibus antiquis codicibus. e Corb. Eustabius. f Paris. Berbin metropolitanus. g Hic locus non est bonus. Divion. & Corb. habent Anthe, Paris. Antis.

ACTIO SEXTA.

Beryllus episcopus * Ailæ, definiens subscripsi.
Areas episcopus b Elusæ, definiens subscripsi.
Musonius episcopus Segor, definiens subscripsi.
Rufinus episcopus Bibli, definiens subscripsi.
Pancratius episcopus Libyadis, definiens subscripsi.
Natiras episcopus Gazæ, definiens subscripsi.
Polychronius episcopus Antipatridis, definiens subscripsi.
Joannes episcopus Gadarensium, definiens subscripsi.
Paulus episcopus Anthedonis, definiens subscripsi.
Photinus minimus episcopus Lyddæ, definiens subscripsi.
Heraclius episcopus Azoti, definiens subscripsi.
* Gerasa. Marcianus episcopus * Gerthæ, definiens subscripsi.
Stephanus episcopus Jamniæ, definiens subscripsi.
Epifetius episcopus Diocletianopolis, definiens subscripsi.
Romanus episcopus Eudoxiopolis, definiens subscripsi.
* Ibza episcopus Edessæ, definiens subscripsi.
Theodorus episcopus Claudiopolis Isauriæ definiens subscripsi.
Julianus episcopus * Celenderis Isauriæ, definiens subscripsi.
Tyranus episcopus g Germanicopolis Isauriæ, definiens subscripsi.
Joannes episcopus Diocesareæ civitatis, definiens subscripsi per lectorem meum h Julium.
Ælianus episcopus Selinuntis civitatis, definiens subscripsi per fudiaconum meum Paulum.
i Acacius episcopus Antiochiæ civitatis Isauriæ, definiens subscripsi.
Epiphanius episcopus civitatis k Cestræ, definiens subscripsi.
Ammonius episcopus Jotapæ, definiens subscripsi.
Megalus episcopus Philadelphiæ civitatis, definiens subscripsi.
Marcus episcopus Arethusæ, definiens subscripsi per l Timotheum episcopum Balanæorum.
Timotheus episcopus Balanæorum, definiens subscripsi.
Eulebius episcopus civitatis m Seleucobeli, definiens subscripsi per Paulum episcopum Mariamnæ.
n Eutychianus episcopus Epiphaniæ, definiens subscripsi per Meletium episcopum Larissæ.
Paulus episcopus Mariamnæ, definiens subscripsi.

A Βήρυλλος ἐπίσκοπος Αἰλᾶ, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἀρέας ἐπίσκοπος Ἐλουσᾶς, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Μουσώνιος ἐπίσκοπος Σεγόρ, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Μαρκιανὸς ἐπίσκοπος Γαρσῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ῥουφῖνος ἐπίσκοπος Βίβλων, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Παγκράτιος ἐπίσκοπος Λιβυάδων, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Νατίρας ἐπίσκοπος πόλεως τῆς Γάζας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Πολυχρόνιος ἐπίσκοπος Ἀντιπατρίδων, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἰωάννης ἐπίσκοπος τῆς Γαδαρέων, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Παῦλος ἐπίσκοπος τῆς Ἀνθηδόνων, ὁρίσας ὑπέγραψα.
B Φωτεινὸς ἐπίσκοπος ἐλαχίστου Λύδδων, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἡράκλειος ἐπίσκοπος Ἀζώτου, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Μαρκιανὸς ἐπίσκοπος Γερῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Στέφανος ἐπίσκοπος Ἰαμνίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἐπίφανιος ἐπίσκοπος Διοκλητιανουπόλεων, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ῥωμανὸς ἐπίσκοπος Εὐδοξιουπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.
C Ἰβζα ἐπίσκοπος Ἐδέσσης, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Θεόδωρος ἐπίσκοπος Κλαυδιουπόλεως Ἰσαυρίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
* Ἰουλιανὸς ἐπίσκοπος Κελενδέρεως τῆς Ἰσαυρίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Τύραννος ἐπίσκοπος Γερμανικεωπόλεως τῆς Ἰσαυρίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἰωάννης ἐπίσκοπος πόλεως Διοσεζαρείας, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ τοῦ ἀναγνώστου μου Ἰουλίου.
Ἀλιανὸς ἐπίσκοπος πόλεως Σελινουντίων, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ τοῦ ὑποδιακόνου μου Παύλου.
Ἀκάκιος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀντιοχείας Ἰσαυρίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
D Ἐπιφάνιος ἐπίσκοπος πόλεως Κέστρων, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἀμμώνιος ἐπίσκοπος πόλεως Ἰωτάπων, ὁρίσας ὑπέγραψα.
* Μέγαλος ἐπίσκοπος πόλεως Φιλαδελφίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Μάρκος ἐπίσκοπος Ἀρεθούσης, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Τιμοθέου ἐπισκόπου Βελανέων.
Τιμόθεος ἐπίσκοπος Βελανέων, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Εὐσέβιος ἐπίσκοπος πόλεως Σελευκοβέλων, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Παύλου ἐπισκόπου Μαριάμνης.
E Εὐτυχιανὸς ἐπίσκοπος Ἐπιφανείας, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Μελετίου ἐπισκόπου Λαρίσσης.
Παῦλος ἐπίσκοπος Μαριάμνης, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Λαμ-

a Divion. *Belæa*.
b Divion. & Conb. *Gerasa*, Pariſ. *Garasa*.
c Conb. *Eusa*.
d Pariſ. *Noiset*.
e Hunc Facundus lib. 5. cap. 3. ſcribit nonnullorum ſubſcriſſiſſe in illa actione ſexta, & hic eſt oſtuageſimus quinqus. Itaque quinque excidiſſe olim libraria aliquot Epiſcoporum.
f Legendum *Celenderon*, ut in libro Corbeiensi; earnque lectionem confirmatur ipsa Divion.
g Pariſ. *Germanicopoli Isauriæ*. Reliqui legunt *Germanopolis*, & non habent vocem *Isauriæ*.
h Divion. *Julianus*, Pariſ. *Ioannes*.
i Divion. *Acharius*.
k Pariſ. *Cefra*. Deſt in Divionenſi.
l Idem codex, *Timotheopoli*.
m Idem codex, *Seleucopoli*.
n Ita codex Pariſienſis & omnes editiones. At Divionenſis habet *Eunicius*, Conb. *Eutychius*. Rufinus vero admonet in Acaminenſi codice ſcriptum fuiſſe *Eutichianus*.

ANNO CHRISTI 451.

ACTIO SEXTA.

Λαμπιάδιος ἐπίσκοπος πόλεως Ῥαφανέων, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Ἰωάννου διακόνου μου.
Ἀλεξάνδρος ἐπίσκοπος πόλεως Σεβαστῆς, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Φίλιππος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀδάνων, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Τρύπτος ἐπίσκοπος πόλεως Ζεφυρίου, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Θεόδωρος ἐπίσκοπος Αὐγούστου πόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Χρύσιππος ἐπίσκοπος πόλεως Μάλλων, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Πολυχρόνιος ἐπίσκοπος Ἐπιφανείας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἰωάννης ἐπίσκοπος Φλαβιάδος, ὁρίσας ὑπέγραψα.
B Ἰόβιος ἐπίσκοπος Εἰρηναρχίδων, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἰουλιανὸς ἐπίσκοπος πόλεως Ῥοσῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Σωφρόνιος χωρεπίσκοπος, ποιήσας λόγον ὑπὲρ θεοσεβοῦς ἐπισκόπου, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Εὐλόγιος ἐπίσκοπος πόλεως Φιλαδελφέων, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Πρόκλος ἐπίσκοπος πόλεως Ζαδρῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.
C Θεόδοτος ἐπίσκοπος πόλεως Κανώβου, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ὁρμίσδας ἐπίσκοπος Φιλιππουπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Δαμιανὸς ἐπίσκοπος πόλεως Σιδώνος, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Θεόδωρος ἐπίσκοπος Τριπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ὀλυμπιὸς ἐπίσκοπος Πανεάδων, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Παῦλος ἐπίσκοπος Πτολεμαΐδος, ὁρίσας ὑπέγραψα.
D Παῦλος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀράβων, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Θωμᾶς ἐπίσκοπος Πορφυρίου πόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.
* Βεριτίων Πορφύριος * Βοτρυόνων, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Φωσφόρος ἐπίσκοπος Ὀρθωσιάδων, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Οὐράνιος ἐπίσκοπος πόλεως Ἐμίσης, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἰωσὴφ ἐπίσκοπος Ἡλιοπόλεως Φοινίκης, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἰορδάνης ἐπίσκοπος * Βίλων, ὁρίσας ὑπέγραψα.
E Βαλέριος ἐπίσκοπος πόλεως Λαοδικείας τῆς Φοινίκης, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Θωμᾶς ἐπίσκοπος Εὐρίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Θεόδωρος ἐπίσκοπος Κύρου, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ῥουφῖνος ἐπίσκοπος Σαμοσατῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἰωάννης ἐπίσκοπος Γερμανικίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Τιμόθεος ἐπίσκοπος Δολιχῆς, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Evol-

a Vnteres libri, *Sebastiæ*.
b Pariſ. *civitatis Rosæ*.
c Divion. *Sophronius Epiſcopus*.
d *Mopsuſtiæ*. Libri noſtri non habent hanc vocem. Deeſt enim in verſu Græco.
e Pariſ. *probatis Philadelphiæ*. Vnteres libri, *Porros*.
f In Divionenſi. Conb. *Adraynum*, Pariſ. *Arae*.
g Male in Pariſ. *Camachorum*.
h Male in Conb. & Divion. *Tripolis*.
i Ita Pariſienſis. At Conb. *Apollin*, Divion. *Elias*.
k Conb. *Sophronum*, Divion. *Eutymonium*, Pariſ. *Bardanorum*.
l Ita Pariſienſis. At Conb. *Apollin*, Divion. *Elias*.
m Divion. *Paulianus*.
n Conb. *Thomas E. Euaria*. Pariſ. *Thomas E. Euaria*. Divion. *Thomas Epiſcopus Euria*.
o *Phœnicis*. Hanc vocem non agnoſcunt codices Conb. & Divionenſis.

ACTIO SEXTA. * Jesuha.

Evolius episcopus Zeugmatis, definiens subscripsi.
* Athanasius episcopus * b Pari, definiens subscripsi.
Zebennus episcopus Martyropolis, definiens subscripsi.
Callinicus episcopus Apameę, definiens subscripsi.
Cajumas episcopus Mareopolis, definiens subscripsi.
Joannes episcopus civitatis Carrhensium, definiens subscripsi.
Abraamius episcopus * Circensii, definens subscripsi.
Leucadius episcopus * d Thinniensis, definiens subscripsi.
Noe episcopus Cephacastelli, definiens subscripsi.
Atrabius episcopus Trapezuntis civitatis, definiens subscripsi.
Joannes episcopus Polymonii, definiens subscripsi.
Gratidianus episcopus Cerasuntis civitatis, definiens subscripsi.
Julianus episcopus Tabię, definiens subscripsi.
Meliphranguus episcopus Jotiopolis, definiens subscripsi.
* Hypericius episcopus Aponensium, definiens subscripsi.
Acacius episcopus civitatis Cinnæ, definiens subscripsi.
Euphrasius episcopus Laganię, definiens subscripsi.
Cecropius episcopus Sebastopolis, definiens subscripsi.
Joannes episcopus Nicopolis definiens subscripsi.
Anatolius episcopus civitatis * Satalorum, definiens subscripsi per Dorotheum presbyterum.
Atticus episcopus civitatis Zelorum, definiens subscripsi.
* Antiochus episcopus Sinopis, definiens subscripsi.
Paralius episcopus civitatis h Androporum, definiens subscripsi per Eucharium diaconum.
Uranius episcopus * i Hymerorum, definiens subscripsi per Paulum presbyterum meum.
Acacius episcopus civitatis * k Ariarathiæ, definiens subscripsi.
Heraclius episcopus civitatis l Comanorum, definiens subscripsi.
Adolius episcopus civitatis m Arabissi, definiens subscripsi per * Adelpium chorepiscopum.
Dominus episcopus Cucusi, definiens subscripsi per Euphronium presbyterum.
Joannes episcopus Arcæ, definiens subscripsi per manum Ottei presbyteri.
Theodolus episcopus civitatis Nazianzi, definiens subscripsi.
Artikomachus episcopus * Coloniæ, definiens subscripsi.
Apragmonius episcopus civitatis Tii, definiens subscripsi.

ANNO CHRISTI 451.

Εὐδόκιος ἐπίσκοπος Ζεύγματος, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἀθανάσιος ἐπίσκοπος Πάρων, ὁρίσας ὑπέγρ.
Ζεβέννος ἐπίσκοπος Μαρτυροπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Καλλίνικος ἐπίσκοπος Ἀπαμείας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Καϊμᾶς ἐπίσκοπος Μαρκεώτων, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἰωάννης ἐπίσκοπος πόλεως Καῤῥῆν, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἀβραάμιος ἐπίσκ. Κιρκωσίου, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Λεύκαδιος ἐπίσκοπος Μοίξης, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Νῶε ἐπίσκοπος Κεφᾶς, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἀτράβιος ἐπίσκοπος πόλεως Τραπεζοῦντος, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἰωάννης ἐπίσκοπος Πολεμωνίου, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Γρατιδιανὸς ἐπίσκοπος πόλεως Κερασοῦντος, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἰουλιανὸς ἐπίσκοπος Ταβιάς, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Μελιφθόγγος ἐπίσκοπος Ἰωτιωπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ὑπέρικος ἐπίσκοπος Ἀσπόνων, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἀκάκιος ἐπίσκοπος πόλεως Κίννης, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Εὐφράσιος ἐπίσκοπος Λαγανίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Κεκροπίος ἐπίσκοπος Σεβαστοπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἰωάννης ἐπίσκοπος Νικοπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἀνατόλιος ἐπίσκοπος πόλεως Σατάλων, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Δωροθέου πρεσβυτέρου.
Ἀττικὸς ἐπίσκοπος Ζέλων, ὁρίσας ὑπέγραψα.
* Ἀντίοχος ἐπίσκοπος Σινώπης, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Παράλιος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀδρόπων, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Εὐχαριδίου διακόνου.
Οὐράνιος ἐπίσκοπος Ἱδῶρων, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Παύλου πρεσβυτέρου μου.
Ἀκάκιος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀκυραθείας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἡράκλειος ἐπίσκοπος πόλεως Κομάνων, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἀδόλιος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀραβισσοῦ, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Ἀδελφίου χωρεπισκόπου.
Δόμνος ἐπίσκοπος Κουκούσου, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ * Εὐφρονίου πρεσβυτέρου.
Ἰωάννης ἐπίσκοπος Ἄρκης, ὁρίσας ὑπέγραψα χωρὶς πρεσβυτέρου Ὀττεῖ.
Θεόδοτος ἐπίσκοπος Ναζιανζῆ πόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἀρτεμόμαχος ἐπίσκοπος Κολωνείας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἀπραγμόνιος ἐπίσκοπος πόλεως Τίου, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Τίου

ANNO CHRISTI 451. ACTIO SEXTA.

Πλάτων ἐπίσκοπος Ἰωποτίλου, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Αἰθέριος ἐπίσκοπος Πομπηιουπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Θεμίστιος ἐπίσκοπος Ἀμαστεώς, διὰ Φιλοτίμου πρεσβυτέρου ὁρίσας ὑπέγραψα.
Θεόδωρος ἐπίσκοπος Ἡρακλείας Πόντου, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Γενέθλιος ἐπίσκοπος Κρατίας, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Εὐλογίου πρεσβυτέρου.
Θεόφιλος ἐπίσκοπος Ἀδριανουπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ πρεσβυτέρου αὐτοῦ Μαγνοῦν.
Ἐλπίδιος ἐπίσκοπος πόλεως τῆς Θερμῆς, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἀνδρὰς ἐπίσκοπος Εὐδοξιάδος, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Μυστήριος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀμμωνίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Κυριακὸς ἐπίσκοπος Τρηκάνων, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ χειρὸς Χριστόνου πρεσβυτέρου.
Λαγγίνος ἐπίσκοπος πόλεως Ὀρεινῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Σεβήριος ἐπίσκοπος Μαξιμιανουπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Πέτρος ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Γαγγρῶν, ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας τῶν Πολιχρονίου ἐπισκόπου Σκυθῶν, ὁ Θεόδωρος ἐπίσκοπος Σάτρων.
Αἰθέριος ἐπίσκοπος Σμύρνης, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Παύλου διακόνου.
Εὐστάθιος ἐπίσκ. πόλεως Κλαζομενῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Κυριακὸς ἐπίσκοπος πόλεως Λίγγων, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Μάμας ἐπίσκοπος πόλεως Ἀνκύρας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἀπόστολος ἐπίσκοπος Μαγνησίας Μεανδρου, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Κόσμος ἐπίσκοπος πόλεως Φωκαίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Πρόκλος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀργιλλῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Θωμᾶς ἐπίσκοπος Λαδικῆς Κώων, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ὀλυμπίου ἐπισκόπου Θυαδηνῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Φίλιππος ἐπίσκ. Νέας αὐλῆς, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ῥοῦφος ἐπίσκοπος πόλεως Βρόλλων, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Μαρκελλῖνος ἐπίσκοπος Μητροπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἡρᾶς ἐπίσκοπος Ἐλαιτῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Παῦλος ἐπίσκοπος Θεοδοσιουπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἰουλιανὸς ἐπίσκοπος πόλεως Τυάκων, ὁρίσας ὑπέγραψα.

A Rhenus episcopus * Janopolis, definiens subscripsi. * Jonopolis.
Ætherius episcopus Pompeiopolis, definiens subscripsi (per Epiphanium presbyterum.)
Themistius episcopus Amastridis, per Philotimum presbyterum definiens subscripsi.
Theodorus episcopus Heracleæ Ponti, definiens subscripsi.
Genethlius episcopus Cratiæ, definiens subscripsi per Eulogium presbyterum.
Theophilus episcopus Hadrianopolis, definiens subscripsi per Pelagium presbyterum meum.
Elpidius Episcopus civitatis * Thermarum, definiens subscripsi. * Thermarum.
B Andras episcopus Eudoxiadis, definiens subscripsi.
Mysterius episcopus civitatis Ammonii, definiens subscripsi.
Cyriacus episcopus * Trognadorum, definiens subscripsi per manum Chrysippi presbyteri. * Tranadorum.
Longinus episcopus civitatis * Orcitii, definiens subscripsi. * Orcitii.
Serenus episcopus Maximianopolis, definiens subscripsi.
* Petrus episcopus metropolis Gangrenorum, definiens subscripsi * pro Polychronio episcopo * b Dadybrorum & Theodoro episcopo * c Satrorum. * Dadyborum. * Satrorum.
Ætherius episcopus Smyrnæ, definiens subscripsi per Paulum diaconum.
Eustathius episcopus civitatis * d Clazomenarum, definiens subscripsi. * Clazomenarum.
C Cyriacus episcopus * Ægeæ, definiens subscripsi. * Ægeæ.
Mamas episcopus * Antipatensis, definiens subscripsi. * civitatis Antipatri.
Leontius episcopus * Magnesiæ Mæandri, definiens subscripsi. * Magnesiæ.
* Quintus episcopus * Phocæensis civitatis, definiens subscripsi. * Phocæ.
Proclus episcopus * f Argillæ civitatis, definiens subscripsi. * Argillæ.
D Thomas episcopus * g Adjacorum, definiens subscripsi. * Acilocorum.
Olympius episcopus * h Theodosiopolis, definiens subscripsi. * Theodosiopolis.
Philippus episcopus * i Novæ aulæ, definiens subscripsi. * Theodosiopolis.
Rufinus episcopus * k Briulcorum, definiens subscripsi.
Marcellinus episcopus Metropolis civitatis, definiens subscripsi.
Heras episcopus * l Elaitanæ, definiens subscripsi. * Elaitanæ.
Paulinus episcopus Theodosiopolis definiens subscripsi.
E Julianus episcopus civitatis Hypporum, definiens subscripsi.

VARIAE NOTAE.

a Paris. Anastasius. b Divion. & Corb. Petra, Paris. Petra.
c Paris. Circensium, Divion. Cercensium. d Divion. & Corb. Minig, Paris. Minix. Legendum Minigi.
e Corb. & Divion. Peres episcopus Cephae similiter. Paris. Johannes episcopus Neroefae.
f Corb. Sagetan. g Paris. Sagetan. h Divion. & Corb. Andropodorum, Paris. Androporo.
i Corb. Hymerorum, Divion. Himerorum, Paris. Idrorum.
l Paris. Comanorum. m Vetores libri, Arabia.
o Divion. Colonia, Siliqui Colonia.

a Idem codex, sen Thermon.
c Idem libri mali Pregnadorum. Melius Paris. Trocadon.
e Paris. Petrus E. metropolitanus Gangrenum.
g Corb. Dadibrorum, Divion. Dabirborum, Paris. Dabirone.
i Divion. Satrorum. Corb. Sereorum, Paris. Syerorum.
Lengenotiorum, id est, Gergenotiorum. Sic enim emendandum.
l Divion. Egloe, Corb. Egle, Paris. Engele.
n Mæandri. Dicit in omnibus antiquis exemplaribus
p Corb. Phocias q Corb. Argelgorum, Divion. Arelgirum, Paris. Argilan.
r Paris. Adiacorum. Divion. vel aciori. Corb. vel acilori. Post hunc vero vetores libri addunt Olympius Episcopus Theodosiopolis similiter.
t Corb. Briulcorum, Divion. Arrulcorum. Paris. Arbiae. Legendum, Briulcorum.
u Male in Paris Elpaei. v Divion. & Corb. Blaitanum, Paris. Elcrone.

b Divion. & Corb. Aryles.
d Paris. & Corb. Orcifae, Divion. Arcifae.
f Vetores libri & pro Theodoro.
h Vetores libri, & pro Theodoro.
k Corb. Clazomenarum, Paris. Clazymenae, Divion. Clazomenae.
m Paris. Magnifacilis.
o Divion. Cotiere. Paris. Quintillus Ep. Foclaeae.
Paris. Argilan. Divion. Argiliorum.
Paris. Acilocorum.
Paris. Novae aulae, aliqui, Novae aulis.
Paris. Arbiae. Legendum, Briulcorum.
v Divion. & Corb. Blaitanum, Paris. Elcrone.

ACTIO SEXTA. Hispertius episcopus Pitanæ civitatis, definiens subscripsi.
Proterius episcopus [a] Myrthianæ civitatis, definiens subscripsi.
[b] Basilicus episcopus Palæopolis, definiens subscripsi.
Petrus episcopus civitatis Dardanorum, definiens subscripsi.
Thalassius episcopus [c] Parii civitatis, definiens subscripsi.
[d] David episcopus Adrianorum, definiens subscripsi.
Eulalius episcopus civitatis Pioniorum, definiens subscripsi.
Pionius episcopus Troadis civitatis, definiens subscripsi.
Mzonius episcopus Nyssæ civitatis, definiens subscripsi.
[e] Stephanus episcopus [e] Primnesiæ, definiens subscripsi.
[f] Theodebius episcopus Ilii, definiens subscripsi.
[g] Hermias episcopus Abydi civitatis, definiens subscripsi.
Daniel episcopus civitatis Lampsaci, definiens subscripsi.
Patricius episcopus [i] Adramytecorum definiens subscripsi.
Menecrates episcopus civitatis [k] Caryssiorum, definiens subscripsi.
Collinius episcopus Hierocæsareæ civitatis definiens subscripsi.
Andreas episcopus [l] Dardalorum, definiens subscripsi per Collinium episcopum.
Elias episcopus civitatis [m] Bleandri, definiens subscripsi.
Polycarpus episcopus civitatis Gabalorum, definiens subscripsi.
Particius episcopus [n] Acamassenos, definiens subscripsi.
Paulus episcopus Tripolis, definiens subscripsi.
Anacletus episcopus [o] Septenorum, definiens subscripsi.
[p] Leucius episcopus Apollinis fani, definiens subscripsi.
Gemellus episcopus Stratoniciæ civitatis, definiens subscripsi.
Alcimedes episcopus Silandi Lydiæ, definiens subscripsi.
Dionysius episcopus Attaliæ Lydiæ, definiens subscripsi.
Stephanus episcopus Limyrensium, definiens subscripsi per Nicolaum episcopum [q] Acarassenum, eo quod ægrotasset.
Zenodotus episcopus Telmessi metropolis, & [r] Macræ insulæ, definiens subscripsi.
Fronton episcopus civitatis [s] Phaselitarum, definiens subscripsi.
Philippus episcopus civitatis [t] Liburnensium, definiens subscripsi.
[u] Theodorus episcopus civitatis [x] Antiphelli, definiens subscripsi.

ANNO CHRISTI 451. Ἱερόθεος ἐπίσκοπος πόλεως Πιτάνης, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Πρότερος ἐπίσκοπος πόλεως Μυρρίνης, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Βασιλικὸς ἐπίσκοπος Παλαιῶν πόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Πέτρος ἐπίσκοπος πόλεως Δαρδάνου, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Θαλάσσιος ἐπίσκοπος πόλεως Παρίου, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Δαυὶδ ἐπίσκοπος Ἀδριανῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Εὐλάλιος ἐπίσκοπος πόλεως Πιονίου, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Πίονιος ἐπίσκοπος πόλεως Τροάδος, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Μζώνιος ἐπίσκοπος πόλεως Νύσσης, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Στέφανος ἐπίσκοπος πόλεως Πριμνησσῆς, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Θεοδήβιος ἐπίσκοπος πόλεως Ἰλίου, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἑρμίας ἐπίσκ. πόλεως Ἀβύδου, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Δανιὴλ ἐπίσκοπος πόλεως Λαμψάκου, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Πατρίκιος ἐπίσκ. Ἀδραμυττηνῶν ὁρίσας ὑπέγρ.
Μενεκράτης ἐπίσκοπος πόλεως Καρυσσιῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Κοσσίνιος ἐπίσκοπος πόλεως Ἱεροκαισαρείας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἀνδρέας ἐπίσκοπος Δαιδάλων, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Κοσσινίου ἐπισκόπου.
Ἠλίας ἐπίσκ. πόλεως Βλεανδῆ, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Πολύκαρπος ἐπίσκοπος πόλεως Γαβαλῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Πατρίκιος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀκραισσῆς, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Παῦλος ἐπίσκ. Τριπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἀνάκλητος ἐπίσκοπος Σεπτῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Λέκιος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀπολλωνίου ἱεροῦ, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Γέμελλος ἐπίσκοπος πόλεως Στρατονικείας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἀλκιμήδης ἐπίσκοπος Σιλανδῶν Λυδίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Δωνύσιος ἐπίσκ. Λυδῶν Ἀτταλειῶν, ὁρίσας ὑπέγρ.
Στέφανος ἐπίσκοπος Λιμυρῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Νικολάου ἐπισκόπου τῆς Ἀκαρασσεῶν πόλεως, διὰ τὸ ἀῤῥωστεῖν με.
Ζωνόδοτος ἐπίσκοπος τῆς Τελμησσέων μητροπόλ. & Μακρᾶς τῆς νήσου, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Φρόντων ἐπίσκοπος τῆς Φασηλιτῶν πόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Φίλιππος ἐπίσκ. πόλεως Βαλλουρνίων, ὁρίσας ὑπέγρ.
Θεόδωρος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀντιφήλλου, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Λέων

BALUZII NOTÆ.
a Dion. & Corb. *Myrrhæ*, Pariſ. *Mynnia* pro *Myrrhæ*.
b Veteres libri: *Basilius episcopus Palæopolitanus*.
c Pariſ. *Parovi*.
d Male Pariſ. *Deciliæ*.
e Corb. *Pymenisi*, Cath. *Pimenisii*, Pariſ. *Pimenie*.
f Dion. *Theodulus*, & *Ili*. Corb. *Theobulus* & *Ili*. Pariſ. *Theofilus* & *Kilopolis*.
g Corb. *Adrianeburorum*.
h Corb. *Crosthenus*, Dion. *Crosfis*, Pariſ. *Crosfisorum*.
i Corb. *Adaforum*, Dion. *Satalorum*, Pariſ. *Sagalorum*. Paulo ſupra Anatolius Sanitorum ſubſcribit per Dionthum Nomenclatorem.
k Corb. *Salandi*, reliqui *Blandi*.
l Veteres libri: *Aterdi*.
m Pariſ. *Lonelius episcopus Apollonieidis*.
n Dion. & Corb. *Atrafis*, Pariſ. *Acarafisorum*.
o Codex Corbeiensis, *Aliere*: Dionysiaſtis hoc ſecundum Græcorum acceptorum & mendosque editores Romani. Codex Pariſ. *perosi*: quod conſtitutionem ſibi Corbeiensis & veteres editionem.
p Corb. & Dion. *Sallonnorum*, Pariſ. *Bellonnorum*.
q Veteres libri: *Pharſiſtorum*.
r Dion. *Antiſſaſſi*.

ANNO CHRISTI 451. ACTIO SEXTA. Λέων ἐπίσκοπος Ἀμζῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἀντίοχος ἐπίσκοπος Καισαρείας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἀνδρέας ἐπίσκοπος τῆς Τλωείων πόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Νικόλαος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀκαρνσσῆ, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ῥωμανὸς ἐπίσκοπος τῆς Βαβυλείας πόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Δοκιμάσιος ἐπίσκοπος πόλεως Μαρωνείας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Νίκιος ἐπίσκοπος πόλεως Μηλάρου, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Αὐξάνιος ἐπίσκοπος πόλεως Οὐῤῥτοῦ, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Δομνῖνος ἐπίσκοπος Πλατείων, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ὀνήσιμος ἐπίσκοπος Ἀργοῦς, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Μαρκιανὸς ἐπίσκοπος πόλεως Εὐρείας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Περεγρῖνος ἐπίσκοπος πόλεως Φοινίκης, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Εὐτύχιος ἐπίσκοπος Ἀδριανουπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Κλαυδῖνος ἐπίσκ. Ἀγχιαλοῦ, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Σωτήριος ἐπίσκοπος πόλεως Κερκύρας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Δωνύσιος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀντιοχείας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἰωάννης ἐπίσκοπος Ἀλιδῶν πόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Φλαβῖανος ἐπίσκοπος Ἰωσῦ, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Παπίας ἐπίσκ. πόλεως Εἰλίου, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Δονύσιος ἐπίσκοπος πόλεως Ἡρακλείας. Ἀπόλλω, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Μένανδρος ἐπίσκοπος πόλεως Ἡρακλείας Σελμάκης, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Εὐθύβιος ἐπίσκοπος πόλεως Στρατονικείας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἰωάννης ἐπίσκοπος πόλεως Ἀμαζόνος, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Τυγχάνος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀπολλωνιείδος, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Θεόδωρος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀλαβανδῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἰωάννης ἐπίσκοπος Κιδῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Καλλιδῶν ἐπίσκοπος πόλεως Ἀλικαρνασσῆ, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Δαυὶδ ἐπίσκοπος πόλεως Κάδων, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Μόδεστος ἐπίσκοπος πόλεως Σεβαστῆς, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Εὐλάλιος ἐπίσκοπος πόλεως Σιβλίου, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Concil. General. Tomo IV. Rrr 2

BALUZII NOTÆ.
a Pariſ. *Aterge*.
b Corb. & Dion. *Antipater*.
c Pariſ. *Cauſtrofrum*, Dion. *Cruſſrum*: Pariſ. *Cerafum*; & *Dioimaſius Epiſc. Iaronſum*. Deſt in libro Pariſiensi, & in ejus loco ponitur *Dioimaſius episcopus Maronis*. Utrique autem exsat in Corb. & Dion.
d Pariſ. *Gerafisum*.
e Idem codex, *Magnarum*.
f Veteres libri, *Anchiſimi*.
g Idem codex, *Cerquirae*.
h Corb. *Eunia*.
i Pariſ. *civitatis Berilli*. Corb. *Ermes*, Dion. *Hermes*.
k Veteres libri, *Ilio*.
l Pariſ. *civitatis Alabandæ*.
m Dion. *Amazonii*.
n Corb. *Carrofrum*, Dion. *Crosfrum*: Pariſ. *Cerafum*; & *Dioimaſius Epiſc. Iaronſum*. Deſt in libro Pariſiensi, & in ejus loco ponitur *Dioimaſius episcopus Maronis*. Utrique autem exsat in Corb. & Dion.
o Corb. *Eunia*.
p Dion. & Corb. *Alindiorum*.
q Idem codex, *Cladorum*.
r Pariſ. *Ceraſi*.
s Pariſ. *Ceraſiſi*. Corb. *Heraſiſi Lami*, Dion. *Lagni*.
t Idem codex, *Cladorum*.
u Pariſ. *civitatis Alabandæ*.
x Idem codex, *Sibilo*.

ACTIO SEXTA. Charisonepiscopus Dionysiopolis, definiens subscripsi.
Joannes episcopus Trapezopolis, definiens subscripsi.
Gennadius episcopus Armoneorum, definiens subscripsi.
[h] Thomas episcopus Theodosiopolis, definiens subscripsi. [c]
Gennadius episcopus civitatis Mosfynorum, definiens subscripsi.
Evandrus episcopus civitatis Diocliæ, definiens subscripsi.
Gerontius episcopus civitatis Basilinopolis, definiens subscripsi.
Alphius episcopus civitatis Myndi, definiens subscripsi.
Diogenes episcopus civitatis Orthosiæ, definiens subscripsi per Theodotium presbyterum.
Zoticus episcopus civitatis Harpasensium, definiens subscripsi per Philotheum presbyterum.
Mirus episcopus Eulandrorum, definiens subscripsi.
Lucianus episcopus [d] Ipsensis, definiens subscripsi.
Philippus episcopus Lysiadis civitatis, definiens subscripsi.
Epiphanius episcopus [e] Midanensis definiens subscripsi.
Abercius episcopus Hierapolis definiens subscripsi.
Cyriacus episcopus civitatis Eucarpiæ, definiens subscripsi.
[f] Eustachius episcopus civitatis Docimii, definiens subscripsi.
Aquilas episcopus Autocrorum, definiens subscripsi.
Basilius episcopus Nacoliæ, definiens subscripsi.
Strategius episcopus Polybotii, definiens subscripsi.
Neoptolemus episcopus civitatis [g] Cornensium, definiens subscripsi.
Paulus episcopus [h] Derbæ civitatis, definiens subscripsi.
Plutarchus episcopus civitatis Lystrorum, definiens subscripsi.
Eugenius episcopus civitatis [i] Cannorum, definiens subscripsi.
[k] Rufus episcopus [l] Sidæ, definiens subscripsi.
Tyrannus episcopus civitatis [m] Homonadorum, definiens subscripsi.
Acholius episcopus [n] Laradorum civitatis, definiens subscripsi.
Eutropius episcopus [o] Aliadorum, definiens subscripsi.
Paulus episcopus [p] Philomelii, definiens subscripsi.
Paulinus episcopus Apamiæ, definiens subscripsi.
[q] Theodotius episcopus [r] Tyrii, definiens subscripsi.

ANNO CHRISTI 451. A Χάρις ἐπίσκοπος Διονυσιοπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἰωάννης ἐπίσκ. Τραπεζοπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Γεννάδιος ἐπίσκοπος Ἀρμωνέων, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Θωμᾶς ἐπίσκοπος Θεοδοσιοπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Γεννάδιος ἐπίσκοπος πόλεως Μοψυῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Εὐανδρος ἐπίσκοπος πόλεως Διοκλείας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Γερόντιος ἐπίσκοπος πόλεως Βασιλινουπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.
B Ἀλφιὸς ἐπίσκοπος πόλεως Μιλίδων, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Διογένης ἐπίσκοπος πόλεως Ὀρθωσιάων, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Θεοτίου πρεσβυτέρου.
Ζωτικὸς ἐπίσκοπος πόλεως Ἁρπασσῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Φιλοθέου πρεσβυτέρου.
Μῖρος ἐπίσκοπος Εὐλανδρῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Λουκιανὸς ἐπίσκοπος πόλεως Ἰψῆ, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Φίλιππος ἐπίσκοπος πόλεως Λυσιάδος, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἐπιφάνιος ἐπίσκοπος πόλεως Μιδαῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.
C Ἀβέρκιος ἐπίσκοπος πόλεως Ἱερᾶς πόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Κυριακὸς ἐπίσκοπος πόλεως Εὐκαρπείας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Εὐστάθιος ἐπίσκοπος πόλεως Δοκιμείου, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἀκύλας ἐπίσκοπος Αὐτοκρῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Βασίλειος ἐπίσκοπος Νακωλείας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Στρατήγιος ἐπίσκ. Πολυβότου, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Νεοπτόλεμος ἐπίσκοπος πόλεως Κόρνων, ὁρίσας ὑπέγραψα.
D Παῦλος ἐπίσκοπος πόλεως Δέρβης, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Πλούταρχος ἐπίσκοπος πόλεως Λύστρων, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Εὐγένιος ἐπίσκ. πόλεως Καννῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ῥοῦφος ἐπίσκοπος πόλεως Σίδης, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Τύραννος ἐπίσκοπος πόλεως Ὁμωνοάδων, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἀχόλιος ἐπίσκοπος πόλεως Λαραδῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Εὐτρόπιος ἐπίσκοπος Ἀλιαδῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.
E Παῦλος ἐπίσκοπος Φιλομηλίου, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Παυλῖνος ἐπίσκοπος Ἀπαμείας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Θεόδοτος ἐπίσκοπος Τύρου, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Sup-

ANNO CHRISTI 451. Κορίνθιος ἐπίσκ. Νικοπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα. A
Κλεόβιος ἐπίσκοπος Σινιεῦς, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Λεόντιος ἐπίσκοπος πόλεως Παρλίου, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἀλέξανδρος ἐπίσκοπος Σελλικείας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ὀλύμπιος ἐπίσκοπος Σελευκείας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Φρεντινεῖος ἐπίσκ. Σαχαλάβου, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Μεσσαλίνος ἐπίσκοπος Λαοδικείας, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Δαδίου χωρεπισκόπου.
Βεστοῦς ἐπίσκοπος Νέας πόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Φλωρέντιος ἐπίσκοπος Ἀδριανουπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Μόστακις ἐπίσκοπος Λυβίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Μανασσῆς ἐπίσκοπος Θεοδοσιουπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἰωάνης ἐπίσκοπος Βαργύλης, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Φλωρέντιος ἐπίσκοπος Λεοῦβα Τεύδου, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Εὐδόξου χωρεπισκόπου.
Τρύφων ἐπίσκοπος Χίου νήσου, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἐπαφρόδιτος ἐπίσκοπος πόλεως Ταμάσσου, ὁρίσας ὑπέγραψα.
C Σωτηρὶς ἐπίσκοπος πόλεως Θεοδοσιάδος, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἡλιόδωρος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀμαθοῦντος, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Δίδυμος ἐπίσκοπος Λαπίθης, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Προκόπιος ἐπίσκοπος Ἀρσινόης, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Εὐφράνιος ἐπίσκοπος Σάλων, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Σωτηρᾶ ἐπισκόπου.
Φωτινὸς ἐπίσκοπος Κύδρων, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Δισιοσίου διακόνου.
Ἰωάνης ἐπίσκοπος πόλεως Μεσσήνης, ὁρίσας ὑπέγραψα.
D Φοίνικιος ἐπίσκοπος πόλεως Τεγέας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Εἰρηνικὸς ἐπίσκοπος πόλεως Νωπάκτης, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Κλεόνικος ἐπίσκοπος πόλεως Σάβρατος, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Γενέθλιος ἐπίσκοπος πόλεως Κυνουρίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Εὐσέβιος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀπολλωνιάδος, σωμήσας, ὑπέγραψα.
Δημόκριτος ἐπίσκοπος Λάμπης, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Εὐφρανὶς ἐπίσκοπος Ἐλευθέρης, ὁρίσας ὑπέγραψα.
E Παῦλος ἐπίσκοπος Κερτίων, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Χρυσογόνου πρεσβυτέρου.

Concil. General. Tomo IV.

ACTIO SEXTA. Cyrillus episcopus Nicopolis Pisidiæ, definiens subscripsi.
Cyrus episcopus [a] Siniandi, definiens subscripsi.
Libanius episcopus civitatis [b] Pari Lyconiæ, definiens subscripsi.
Alexander episcopus Seleuciæ, definiens subscripsi.
Olympius episcopus Soxopolis, definiens subscripsi.
[c] Fonteianus episcopus Sagalassi, definiens subscripsi.
Messalinus episcopus Laodiceæ, definiens subscripsi per [d] Adilum chorepiscopum.
Bassonas episcopus Neapolis, definiens subscripsi.
B Florentius episcopus Hadrianopolis, definiens subscripsi.
[e] Musanas episcopus [f] Limeorum, definiens subscripsi.
Manasses episcopus Theodosiopolis, definiens subscripsi.
Joannes episcopus [g] Bargylæ, definiens subscripsi.
Florentius episcopus Leibi Tenedi definiens subscripsi per Evelpidum chorepiscopum.
Tryphon episcopus Chii insulæ, definiens subscripsi.
Epaphroditus episcopus civitatis [h] Tamasii, definiens subscripsi.
C [i] Soteres episcopus civitatis [k] Theodosianæ, definiens subscripsi.
Heliodorus episcopus civitatis Amathuntis, definiens subscripsi (per Soterem episcopum Theodosianæ.)
Didymus episcopus Lapithi, definiens subscripsi (per Epaphroditum episcopum Tamasii.)
[l] Procopius episcopus Arsinoes, definiens subscripsi per Soterem episcopum (Theodosianæ.)
Epiphanius episcopus Solorum, definiens subscripsi per Soterem episcopum (Theodosianæ.)
Photinus episcopus [m] Chythrorum, definiens subscripsi per Dionysium diaconum.
D Joannes episcopus Messenæ civitatis definiens subscripsi.
Ophelinus episcopus [n] Tegeæ civitatis, definiens subscripsi.
Irenæus episcopus civitatis [o] Naupacti, definiens subscripsi.
Cyrillus episcopus civitatis [p] Subriti, definiens subscripsi.
Gennadius episcopus Gnosii civitatis, consensit subscripsi.
Eusebius episcopus civitatis Apollonidis, definiens subscripsi.
[q] Demetrius episcopus [r] Lappæ definiens subscripsi.
E Euphratas episcopus Eleutherne, definiens subscripsi.
Paulus episcopus [s] Cantani, definiens subscripsi per Clarygonum presbyterum.

Ri r j So-

PALUEI NOTÆ.

a Paris. Chorus, Corb. Corus. Divion. Eucharistus.
c Gordis Episcopus Cilicianus familiar. Illius subscriptionis nulla est mentio in textu Græco, neque in codicibus Parisiensibus et Divionensibus. In Corbeiensi primo pontanus dare notat, quarum una proxime accedit ad g. Lainoanum, aliorum nomen nunquam notatum; & postea additur: Gordis ad alma familiar. Sic ergo habuit Caubius in suo codice. Porro antem habium non ello quin locus sic mendosissimus, ac fortasse ea omnia esse delenda.
d Venetus libri, Ipsi. Ipsi. Ipsi.
e Divion. & Corb. Midai. Paris. Milan.
f Paris. Aunsius.
g Venetus libri, Cornorum.
h Paris. Dorisiæ.
i Venetus libri, Canorum.
k Paris. Sidæ.
l Venetus libri, Thenadorum, Divion. Thamanorum, Corb. Thamanadorum.
m Paris. Homonadorum, Paris. Acrodonorum.
n Paris. Addondy.
o Venetus libri & hic & infra, ubi docuit [illegible] de Philomelii. Post hunc vero codices Corb. & Divion. separatim subscripsionem Hierarchi Episcopi hujusmodi.
p Divion. Tyrr, Paris. Tyregi.

SALUEI NOTÆ.

a In codice Paris. Reliqui habent Sabrivius.
b Paris. & Corb. Silandi. Male in Divion. Silandi.
c Hanc lectionem supra obtendimus non convenire cum vestiis exemplaribus. Illius enim codices ad g. Lainoanum, aliorum nomen exemplaribus. Illius enim codices ad Parisiis, in Paris. Paralepsum, nulla Lycaoniæ mentione.
d Corb. Sebastianus, Paris. Fonsianus, Divion. Sterentianus. Male utrobique.
e Divion. Adadilium, Paris. Dadilium, Corb. Dadanum.
f Venetus libri, Limorum vel Limiorum.
g Paris. Vargilis, Corb. Bargylis. Divion. Aegeli.
h Venetus libri, Gamaij.
i Corb. & Paris. Sotiros, Divion. Sutheriens.
k Corb. Theodosianæ, Divion. Theodosiadis.
l Hæc subscriptio deest in codice Vaticani.
m Corb. Cythorrynium. Paris. Cornenfum.
n Paris. Vergeæ; quod in codice Corbeiensi. In Divionensi vero Paris. Lappæ, reliqui Lampæ.
o Paris. Subridorum.
p Divion. & Corb. Abortus.
q Paris. Lappæ, reliqui Lampæ.
r Sic etiam supra. At in Corb. & Divion. scriptum est Centeli.
s Paris. Cantanus.

ACTIO SEXTA. Sozon episcopus Philippensis, definiens subscripsi.

[a] Eusebius episcopus * Topirensium, definiens subscripsi.

[b] Maximinus episcopus Serrensium, definiens subscripsi.

Nicolaus episcopus Stoborum, definiens subscripsi.

Dardanius episcopus * Bargalæ, definiens subscripsi.

Joannes episcopus [d] Parthicopolis, definiens subscripsi per * Cyriacum presbyterum.

Hortoratus episcopus civitatis [e] Thallæ, definiens subscripsi.

Theophilus episcopus Artassis, definiens subscripsi.

Neon episcopus [f] Hyllenus, definiens subscripsi.

Diodotus episcopus civitatis [g] Lysimachorum, definiens subscripsi.

Marax episcopus civitatis * Cordisforum, definiens subscripsi per Marcellinum episcopum (Lindensem).

Paulus episcopus * Floforum, definiens subscripsi.

Marcellinus episcopus civitatis [h] Hindorum, consensi & subscripsi.

Macedonius episcopus civitatis * Magidis, definiens subscripsi.

Eudoxius episcopus civitatis [i] Etonnorum, definiens subscripsi.

[m] Aurelius episcopus [n] Adrumetinus, definiens subscripsi.

Marcianus episcopus civitatis [o] Corallitæ, definiens subscripsi.

Eugenius episcopus civitatis [p] Cotennorum, definiens subscripsi.

[q] Obrimus episcopus [r] Coracesii civitatis, definiens subscripsi.

Petrus episcopus civitatis Echinzonum, definiens subscripsi [s] per manum Sophronii * coepiscopi mei.

Eustathius episcopus gentis Saracenorum, definiens subscripsi.

Constantinus episcopus civitatis Demetriadis, definiens subscripsi.

* Rusticianus episcopus Africanus, consensi & subscripsi.

Sabinianus episcopus * Perthæ, definiens subscripsi.

Eudoxius episcopus Chomatis, definiens subscripsi.

Palladius episcopus Corydalorum definiens subscripsi per Eudoxium episcopum Chomatis.

Diogenes episcopus metropolis Cyzici, & pro absentibus episcopis * sub me constitutis, hoc est Alexandro civitatis * Cyzici, Gemello Melitopolis, Eustorgio * Scepsii, Eutychiano [t] Barcelii, Acacio * Proconnesii, Asar-

A Σωζων ἐπίσκοπος Φιλίππων, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Δοιλίων, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Μαξιμῖνος ἐπίσκοπος Σερρῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Νικόλαος ἐπίσκοπος Στοβῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Δαρδάνιος ἐπίσκοπος Βαργάλων, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἰωάννης ἐπίσκοπος Παρθικοπόλεως ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Κυριλλοῦ πρεσβυτέρου.
Ὀρτωάτος ἐπίσκοπος τῶν Θάλων, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Θεόφιλος ἐπίσκοπος Ἀρτισσοῦ, ὁρίσας ὑπέγραψα.
B Νέων ἐπίσκοπος Σύλλου, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Διόδοτος ἐπίσκοπος τόπων Λυσιμαχέων, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Μάραξ ἐπίσκοπος τόπων Κορδισφόρων, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Μαρκελλίνου ἐπισκόπου.
Παῦλος ἐπίσκοπος τόπων Ἰταλῶν σωμφήνας, & ὑπέγραψα.
Μαρκελλῖνος ἐπίσκοπος τόπων Ἱνδῶν σωμφήνας, & ὑπέγραψα.
Μακεδόνιος ἐπίσκοπος τόπων Μωϊδῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Εὐδόξιος ἐπίσκοπος τόπων Ἐτωνῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.
C Αὐρήλιος ἐπίσκοπος τόπων Ἀδρουμετίνων, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Μαρκιανὸς ἐπίσκοπος τόπων Κορελλίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Εὐγένιος ἐπίσκοπος τόπων Κοτεννῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ὀβρίμος ἐπίσκοπος τόπων Κορακεσίων, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Πέτρος ἐπίσκοπος τόπων Ἐχινζῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ χειρὸς Σωφρονίου σωμφήνου μου.
Εὐστάθιος ἐπίσκοπος τῶν Σαρακηνῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.
D Κωνσταντῖνος ἐπίσκοπος τόπων Δημητριάδος, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ῥουστικιανὸς ἐπίσκοπος Ἀφρικῆς, σωμφήνα, & ὑπέγραψα.
Σαβινιανὸς ἐπίσκοπος Πέρθης, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Εὐδόξιος ἐπίσκοπος Χώματος, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Παλλάδιος ἐπίσκοπος Κορυδάλων, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Εὐδοξίου τοῦ κυρίου.
Διογένης ἐπίσκοπος μητροπόλεως Κυζίκου, & ὑπὲρ τῶν ἀπόντων ἐπισκόπων τῶν ὑπ' ἐμὲ, τοῦτο, Ἀλεξάνδρου τόπου Ὀλμε, Γεμέλλου Μελιτοπόλεως, Εὐσοργίου Σκεψῶν, Εὐτυχιανοῦ Βαρκῶν, Ἀσαρ-

ANNO CHRISTI 451. ACTIO SEXTA.

Ἀκακίου Προκοννήσου, & Τιμοθέου Γέρμης, συνεπιθέντων ὑπέγραψα.
Θεόδωρος ἐπίσκοπος Ταρσῶν τῆς μητροπόλεως, & ὑπὲρ τῶν ἀπόντων ἐπισκόπων τῶν ὑπ' ἐμὲ, Σαλουστίου Κιλίκων, & Μαρκιανοῦ Πομπηιουπόλεως, συμφήνου ὑπέγραψα.
Μαρκιανὸς ἐπίσκοπος μητροπόλεως Σωκιάβων, & ὑπὲρ τῶν ἀπόντων ἐπισκόπων τῶν ὑπ' ἐμὲ, Ἐκβαλίου πόλεως * Τεανικῆς, Πωλίου πόλεως Αὐκλάνου, Αὐξεντίου τόπου Πρεσπείου, Ὀνήρου τόπου Κοιλοβοῦς, Αὐξεντίου τόπου Βοείας, Ἰακόβου τόπου Γρυμικοῦτος, & Βαλβίου τόπου Ὀτρε, συμφήνου ὑπέγραψα.
Κύριλλος ἐπίσκοπος Ἀνεξίβου τῆς μητροπόλεως, & ὑπὲρ τῶν ἀπόντων ἐπισκόπων τῶν ὑπ' ἐμὲ, Γεωργίου Καταβίας, Ἰαλιανοῦ * Ἀλεξάνδρου, Γεωκλείου Αἰγιῶν, συμφήνου ὑπέγραψα.
Ὀπτωάτος ἐπίσκοπος Ἰαλῶν μητροπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα & ὑπὲρ τῶν ἀπόντων ἐπισκόπων τῶν ὑπ' ἐμὲ, Εὐγενίου τόπου Βεργίλων, Δημητρίου τόπου Ἀμβλάβων, Αἰτίου Μητροπόλεως, Εὐσταθίου τόπου * Σκωπτῶν, Ἡγεμονίου τόπου Τεξιωπῆ Κόνωνος τόπου Γαρῶν, Ἀμμωνίου τόπου Μαθίας, Ὀπτείμου τόπου Δαγῶν, Ὀλυμπίου τόπου Οὐάβων.
Βασίλειος ἐπίσκοπος Σελευκείας Ἰσαυρίας μητροπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα & ὑπὲρ τῶν ἀπόντων ὑπ' ἐμὲ ἐπισκόπων, Ἀντωνίου Νεφελίου, Ἰακώβου Ἀνημωνῆς, Νωνοχίου Χαράδου, Διαβορτοῦς Ὀλίου, Ἀντωνίου Δομετιανοῦ πόλεως, Σπόρίου Δολιτκόβε, Παύλου Ἰγνατόνων, Μιωσδάου Εἰξιωπτόλεως, Κόνωνος Βίδης.
Νωνοχίου ἐπίσκοπος Λαοδικείας τῆς μητροπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα & ὑπὲρ τῶν ἀπόντων ὑπ' ἐμὲ ἐπισκόπων, Σισμικρίου τόπου Ἀντιόχου, Φιλοτῆ τόπου Χαιρετέων, Ἐπιφανίου τόπου Κολλούνων, Εὐζήνου τόπου Δικῶν, Ζωσίμου τόπου Ὀλυμπίου, Ἀντωνίου τόπου Χιόνων, Φιλίππου τόπου Ἀνεμούρων, Ἀμμία τόπου Ἐπιφανείας, Ἡρακλείου τόπου Κιδνοῦ, Ἰαβίου τόπου Ἀλαδῶν, Μαξίβε τόπου Τεῦρῆς Φοίνικος, Φιλίππου τόπου Πλοτῶ, Τετικίου τόπου Φιλιππικῶν.

Olym-

a Malc in Parif. *Servorum*.
b Divion. *Maximus*.
c Cod. *Thaß*, *Paul*, *Thaß*, Divion. *Thalaß*.
d Venetus libri, *Apostolorum*.
e Cod. & Divion. *Pataloram*, Parif. *Paglon*.
f Parif. & Cod. Divion. *Simeonum*, *Symeonum*.
g Divion. *Adrianoplitanus*, Cod. *Adrianoplitanus*.
h Venetus libri, *Conservorum*.
i Cod. *Symphonium coepiscopum* cecit. *similiter*. Hic numerus, ut ego quidem arbitror, pedius est ut legatur *Symphonium coepiscopum* esse unicum cum quadragesimum eorum qui subscrisit subscripsisse.
in libro *Symphonium coepiscopum*.
k infra Indicat. *Ἀνεμούρων*.
l Parif. *Sarkis*, Divion. *Sarkis*.
m Malius Divion. *Reflituentium Episcopus Afro*. Idque subscripsisse *Reflituentium Episcopum Afro*. Tibus subscripsisse *Reflituentium Episcopum Afro*.
n Divion. et Cod. *Porfe*.
o Cod. *Stoppi*, Divion. *Cypri*.
p Divion. *Proconii*, Cod. *Proconii*, Parif. *Proconii*.

b Parif. *Tarsi metropolitanus*.
c Parif. *Cecil*.
d Parif. *metropolitanus Episcopus*.
e Cod. *Theoxii*, Parif. *Tilleo*.
f Cod. *Amaia*, Parif. *Amaiaß*, Divion. *Amaiaß*.
g Cod. *Prymnieß*, Parif. *Primnieß*, Divion. *Prime aß*.
h Divion. et Cod. *Urii*, Parif. *Orii*.
i Cod. *Prymnieß*, Divion. *Prime aß*.
k Divion. et Cod. *Urii*, Parif. *Orii*.
m Malius hoc nomen in codice Divionensi.
n Cod. *Aquilaßio Egrorum*, Parif. *Eußaßio Episcopo Egrorum*, Divion. *Eußaßio vio*.
o Parif. *Episcopus metropolitanus insulæ*.
p Divion. *Dionide*.
q Cod. *Eußaßio*.
r Veteres libri, *Symonis*.
s Veteres libri, *Sophronii*.
t Parif. *Sinnari*.
u Veteres libri, *Cyßß*.
v Cod. *Teminoymorum*, Parif. *Themenyrom*.

a Divion. et Cod. *Dorothei*.
b Parif. *Tarsi metropolitanus*.
c Parif. *Cecil*.
d Cod. *Corinthi*, Divion. *Cyriacus*.
e Cod. *Theoxii*, Parif. *Tilleo*.
f Parif. *Promiß*, reliqui *Premiß*.
g Cod. *Amaia*, Parif. *Amaiaß*, Divion. *Amaiaß*.
h Jofiaß. Hanc vocem vetera exemplaria non habent.
i Parif. *Prime aß*, Divion. *Primeß*, Cod. *Primeß*.
k Parif. *Cyrus Episcopus metropolitanus Anazarborum*.
l Parif. *Episcopus metropolitanus insulæ*.
m Divion. *Dionide*.
n Alius libri deeß in suchris exemplaribus.
o Cod. *Eußaßio Egrorum*, Parif. *Eußaßio Episcopo Egrorum*, Divion. *Eußaßio vio*.
p Cod. *Egrorum*, Divion. *Agrorum*.
q Parif. *Episcopus metropolitanus insulæ*.
r Cod. *Herarum*, Parif. *Ierarcorum*, Divion. *Ierarcorum*.
s Divion. *Dionide*.
t Cod. *Amidaßon*, Divion. *Samidaßon*, Parif. *Amidaßorum*.
u Cod. *Eußaßio*.
v Divion. & Cod. *Ecogrorum*, Parif. *Sanßaßron*.
w Veteres libri, *Symonis*.
x Parif. *Gedamnum*, Divion. *Gedamnaß*.
y Cod. *Sinnari*, Parif. *Sinnari*.
z Veteres libri, *Mußia*.
aa Cod. *Mußorum*, Parif. *Mußorum*, Divion. *Mußorum*.
bb Veteres libri, *Sabarum*.
cc Parif. *Episcopus metropolitanus Sabarum*.
dd Parif. *Episcopus metropolitanus Sabarum*.
ee Veteres libri, *Sophronii*.
ff Parif. *Episcopus metropolitanus Sabarum*.
gg Idem codex, *Nefelia*; in Parif. et Cod. *Sibe*, Divion. *Mbe*.
hh Parif. *Nonnius Caradoi*. Divion. *Nonnius Abradorum*.
ii Cod. *Sibe*, Divion. *Mbe*.
kk Parif. *Arcadius Dominicopolis*. Cod. *Domnopolis*, Divion. *Domnopolis*.
ll Cod. & Divion. *Hirinopolis*, Parif. *Irinopolis*.
mm Cod. *Thaß*, Divion. *Thiße*, Parif. *Ißiß*.
nn Parif. *Episcopus Lendicie metropolitanus*.
oo Graecus textus habet *Ἐκφωνεῖν τὸν κύριον Βεντοῦλον*. Codex Cod. *Symmachus pilei Arcadorum*, Divion. *Symmachi pilei Alfadorum*, Parif. *Symmachi vitaciaß Arcadorum*.
pp Cod. *Chersonopoli*, Divion. *Cersopoli*, Parif. *civitatis Cersonopon*.
qq Divion. & Cod. *Celeßoß*, Parif. *Celeßorum*.
rr Cod. *Ceßoß*, Divion. *Ceßoß*.
ss Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
tt Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
uu Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
vv Divion. & Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
ww Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
xx Divion. & Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
yy Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
zz Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
aaa Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
bbb Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
ccc Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
ddd Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
eee Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
fff Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
ggg Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
hhh Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
iii Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
kkk Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
lll Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
mmm Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
nnn Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
ooo Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
ppp Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
qqq Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
rrr Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
sss Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
ttt Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
uuu Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
vvv Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
www Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
xxx Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
yyy Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
zzz Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
aaaa Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
bbbb Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
cccc Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
dddd Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
eeee Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
ffff Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
gggg Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
hhhh Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
iiii Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
kkkk Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
llll Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
mmmm Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
nnnn Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
oooo Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
pppp Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
qqqq Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
rrrr Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
ssss Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
tttt Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
uuuu Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
vvvv Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
wwww Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
xxxx Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
yyyy Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
zzzz Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
aaaaa Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
bbbbb Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
ccccc Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
ddddd Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
eeeee Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
ffffff Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
ggggg Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
hhhhh Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
iiiii Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
kkkkk Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
lllll Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
mmmmm Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
nnnnn Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
ooooo Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
ppppp Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
qqqqq Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
rrrrr Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
sssss Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
ttttt Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
uuuuu Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
vvvvv Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
wwwww Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
xxxxx Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
yyyyy Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
zzzzz Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
aaaaaa Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
bbbbbb Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
cccccc Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
dddddd Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
eeeeee Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
ffffff Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
gggggg Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
hhhhhh Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
iiiiii Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
kkkkkk Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
llllll Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
mmmmmm Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
nnnnnn Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
oooooo Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
pppppp Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
qqqqqq Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
rrrrrr Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
ssssss Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
tttttt Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
uuuuuu Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
vvvvvv Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
wwwwww Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
xxxxxx Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
yyyyyy Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.
zzzzzz Cod. *Ceßoß*, Parif. *Ceßoß*.

ACTIO SEXTA

Olympius ᵃ episcopus metropolis Cypri definiens subscripsi per Epaphroditum episcopum b Tamassi, & pro absentibus episcopis sub me constituti, Hermolao civitatis c Carteriopolis, Aristocle Tibeniopolis, Nicopolione civitatis ... Synesionius episcopus Amidæ metropolis, subscripsi & pro episcopis sub me constitutis, d Eulebio Maronopolis, Caiuma Valarsecopolis, e Tyricio civitatis ... per Petrum peskopterum.

Pergamius episcopus Antiochiæ Pisidiæ, subscripsi & pro absentibus religiosissimis episcopis prædicte provincie, Apellio, Protogene, Marcellino, f Maximo, Timotheo, Eutropio, Armenio, Musonio.

Stephanus episcopus Ephesi metropolis, & pro religiosissimis episcopis absentibus sub me constitutis, hoc eli, Eutropio civitatis Pergami, Flaviano civitatis g Aridencorum, Maximo civitatis Asii, Arcadio civitatis h Antaniorum, Chrysogono civitatis i Cimæ, Alexandro Magnetiæ (k apud Sipylum, l) Eulbathio civitatis Timbriæ, m Draconio civitatis n Hydræ, Cennadio civitatis o Troum, Juliano civitatis Lebedi, Alexandro civitatis Colophonis, p Zotico civitatis q Anxorum, Ilidoro civitatis r Priennes, Maximo (s Trallianorum, Sabatio) t Midiaurorum, Lustorgio civitatis u Templi Jovis, Geronto r Aeradiopolis, Thoma civitatis v Aulii, Ruffino civitatis w Illi, Joanne civitatis x * Bargaforum, Basilio civitatis Afæorum, Alexandro civitatis * y Naulochi, per y Helperium episcopum Pitanæ confentiens subscripsi.

ᵃ Scirio.

ᵃ Myrei.

ᵃ Zephrenfium.

ᵃ Bastiorum, ᵃ Mesaulei.

ᵃ Pisi, ᵃ Neolorum.

Constantinus episcopus metropolis Bostrum, & pro religiosissimis episcopis sub me constitutis, b Piaco civitatis Geraſæ, c Zoilo civitatis d Labunorum, e Melcho civitatis e Avara, Gaudentio civitatis f Elanorum, g Nonno civitatis h Zerabenæ, Chilone Neapolis, Joanne civitatis Erræ, i Jovio civitatis k Nebæ, l Caiano civitatis Medaborum, m Severo Maximiano-

ANNO CHRISTI 451. ANNO CHRISTI 451.

Ὀλύμπιος ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Κύπρου, ὁ καὶ ὑπογράψας καὶ Ἐπαφρόδιτον ἐπίσκοπον τῆς Λεῴς Ταμασσοῦ, ἢ ὑπὲρ τῶν ἀπόντων, Ἑρμόλαος πόλεως * Καρτερεωπόλεως, Ἀριστοκλείς Τιβεριοπόλεως, & Νικοπολίωνος πόλεως.

Συνεσίωνος ἐπίσκοπος Ἀμίδης * μητροπόλεως, ὑπογράψας & ὑπὲρ τῶν ἐμοῦ, Εὐσεβίου Μαρωνειτῶν, Καϊούμα Οὐαλαρσεκουπόλεως, Τυρικίου πόλεως. ... διὰ Πέτρου ἀρεσβυτέρου.

Περγάμιος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας τῆς Πισιδίας μητροπόλεως, ὑπεγράψαμεν καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπόντων θειοτάτων ἐπισκόπων τῆς προφερομένης ἐπαρχίας, Ἀπελλῆν τόπου, Πρωτογένους πόλεως, Μαρκελίνου πόλεως, Μαξιμίου πόλεως, Τιμοθέου πόλεως, Εὐτροπίου πόλεως, Ἀρμενίου πόλεως, Μωσωνίου πόλεως.

Στέφανος ἐπίσκοπος Ἐφέσου τῆς μητροπόλεως, καὶ ὑπὲρ τῶν ἐμοῦ ἀπόντων θεοσεβεστάτων ἐπισκόπων, τουτέστι, Εὐτροπίου πόλεως Περγάμου, Φλαβιανοῦ πόλεως Ἀδριανοῦτων, Μαξίμου πόλεως Ἀσσῆ, Ἀρεθιανοῦ πόλεως Ἀντανίων, Χρυσογόνου πόλεως Κίμης, Ἀλεξάνδρου πόλεως Μαγνησίας (ἢ ἀφὸ Σιπύλου) ἢ Εὐβαθίου πόλεως Τιμβρίας, & Δρακονίου πόλεως Ὑδρᾶς, Κεννάδιου πόλεως Τροῶν, Ἰουλιανοῦ πόλεως Λεβεδοῦ, Ἀλεξανδρίου πόλεως Κολοφῶνος, Ζωτικοῦ πόλεως Ἀνάξου, Ἰσιδώρου πόλεως Ἰλιέων, Ἀλεξάνδρου πόλεως Κοκκοῦνος, Ζωτικοῦ πόλεως Ἀνάξου, Ἰσιδώρου πόλεως Ἰλιέων, Μαξίμου πόλεως Μαιωνῶν, Εὐτροφίου πόλεως Τεμπλοῦ Διός, Γεροντίου πόλεως Ἀραδιοπόλεως, Θωμᾶ πόλεως Αὐλῶν κώμης, Ῥουφίνου πόλεως Ἴλλης, Ἰωάνου Βαρφόρων πόλεως Ἀστεῶν, Ἀλεξανδρίου πόλεως Ναυλόχων, συμπεσόντες ὑπέγραψα διὰ Εὐστρεφίου ἐπισκόπου Πιτάνης.

Κωνσταντῖνος ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Βόστρων, ὑπὲρ τῶν ἐμοῦ θεοσεβεστάτων ἐπισκόπων, Πιάκου πόλεως Γεράσσων, Ζωΐτου πόλεως Βοῦβωνῶν, Μέλχου πόλεως Ἄβας, Γαυδεντίου πόλεως Νείλων, Νόννου πόλεως * Ζεραβήνης, Χείλωνος πόλεως Νέας πόλεως, Ἰωβίου πόλεως Ἔρρων, Ἰωβίου πόλεως Νήβης, Γαϊανοῦ πόλεως Μεδάβων, Σε-

ANNO CHRISTI 451. ANNO CHRISTI 451.

Σεβήρου Μαξιμιανοῦ πόλεως, Ἀνεκασσῆν πόλεως Δ Εὐτυχίας, Σολβίου πόλεως Κωνσταντίνης, Μαρᾶ πόλεως Δουνοσιδῶν, συμπεσόντες ὑπέγραψα.

Θεόδωρος ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Δαμασκοῦ, & ὑπὲρ τῶν ἐμοῦ θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων, Ἰωάνου πόλεως Παλμύρας, Δαβὶδ πόλεως Χανεχρίων, Εὐσεβίου πόλεως Ἰαβδοῦν, Θεοδώρου πόλεως Δαβρῶν, Ἀβρααμίου πόλεως * Ἀρχῶν, Θεοφίλου πόλεως * Κορδαλῶν, συμπεσόντες ὑπέγραψα.

Στέφανος ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Ἱεραπόλεως, & ὑπὲρ τῶν ἐμοῦ θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων, Θῶμαν πόλεως Σόλων, Μαρᾶ πόλεως Ὀλμῶν, Δαυὶδ πόλεως Εὐρόπου, Κυριαῖ πόλεως Μαεκωνιτῶν, συμπεσὼν ὑπέγραψα.

Γεωργίου ἐπίσκοπος Ἀδριανουπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ἰωβαδίου ἐπίσκοπος Διβίδων, ὁρίσας ὑπέγρ.

Ὁ Θεόφιλος ἡ Δεστιβίου τοῦ ἱερωτάτου σφῶν τῆς ἁγιωτάτης σιωδοῦ εἰς τὴν Λεγετανῶν ἐκκλησίαν, ἐκ κ. συμφωνίας πάντων τῶν θειοτάτων ἐπισκόπων ὁ τῶν ἀναγκαίων ὅρος ὑφεωσάμην. * πάντες εἶδον· πάντες τοῦτο πιστεύομεν· μία πίστις, μία γνώμη· πάντες τὰ αὐτὰ φρονεῖμεν, πάντες συμπαίσκοντες ὑπέγραψαμεν, πάντες ὁρθοδόξοι ἐσμέν· αὐτὴ ἡ πίστις τῶν πατέρων· αὐτὴ πίστις τῶν Ἀποστόλων· αὐτὴ πίστις τῶν ὁρθοδόξων· αὐτὴ ἡ πίστις τῶν ἁγίων τῶν ἐν οὐρανοῖς ἐστωσαν. Μακαρίοις τῶν Κωνσταντίνῳ, τῷ Παύλῳ, τῷ Δαυὶδ· τὰ ἐμοὶ Δαυὶδ τὸ βασιλεῖ. Δοκεῖδοι κύριε ζωὴ αὐτῷ, τῷ Κωνσταντίνῳ, τῷ Μαρκιανῷ· ὁμοῦ ἐ εἰρὴν ἡ οἰκουμένη. Δοκεῖδοι κύριε ζωὴν αὐτῷ. φυλάξεις αὐτὸν ἐν τῷ κόσμῳ, τὸν Χριστὸν τεθοδίας. ἀϊ Orthodoxam fidem to roborastil. ficut apostoli, ita et credidis. * Augustæ multos annos. Vos lumina sæ orthodoxæ fidei propter tua hæc ipsum pax est. Lumina parit domus tua custodi. * Luminaria mundi domus custodi. o Perpetua memoria novo Constantino. Quæ ex genere orthodoxa eſt,

ᵃ Ἀρβάνου Μαρωνείτων.

ᵃ Ἀστῶν.

ᵃ Ναυλόχων.

ᵃ Ἀνεκασσῆν.

ᵃ Ἀρχῶν.

ᵃ Κορδαλῶν.

ᵃ Δοκεῖδοι.

ᵃ Δοκεῖδοι.

ᵃ Φυλάξεις.

ᵃ Τεθοδίας.

ᵃ Φῶς.

ᵃ Φῶς.

ᵃ Φῶς

ACTIO SEXTA. Deus cum custodiat: * custodem fidei Deus custodiat: * cum quæ semper pia est, Deus custodiat. * Pia, orthodoxa, quæ contraria est hæreticis, Deus eam custodiat. Omnes hæreticos tu fugasti: (* Nestorium & Eutychem tu persecuta es.) Abiit invidia a vestro imperio: * digni fide, digni Christo: * abiit invidia a vestro regno. Fidelissimi imperatores! * fit honoratum: Deus custodiat & pacefiatem vestram: Deus pacificet imperium vestrum. Marcianus novus Constantinus, Pulcheria nova Helena. * Eadem te offendisti: relinquisti Helenæ tu * fœtaris. Vestra vita, * munimen cunctorum est: * vestra fides, ecclesiarum gloria est.

(* Et post has voces) Et * divinissimus & piissimus dominus noster ad sanctam Synodum dixit: * Licet laborem vestræ reverentiæ, fatigationemque fecerimus, tamen maximam gratiam spiritui sanctum * salvatori Christo, quia multorum * errantium circa fidem amputata discordia, in unam cædemque * religionem omnes nunc * una voluntate convenimus, * perque * eccleiarum vestrîs * ad divinitatem precibus, * & circa omnia pacem nobis à Deo donari. * Omnes clamaverunt. * Per diuturna vestra imperio: hoc propria vestri regni. * Vestra sacerdotia vestri imperii, * digne fide, digne imperio & religione. * Proprie hoc pacificatur orbis terrarum. hoc digna vestro imperio. Per te * orthodoxa fides * firmata est, per te hæresis non est. Catholice tuo terrenum custodi. Per te firmata fides est. Catholice * tuo Augustam custodi. Per te fides firmata est. Unus Deus, qui hoc fecit. Rex catholice Augustam custodi, * dignam pacis. Hæreticos tu fugasti. Nestorio & Eutychi anathema: anathema & Dioscoro. * Per vos fides, per vos pax. Hæc oratio ecclesiarum, hæc oratio patrum. Nestorio & Eutychi & Dioscoro anathema.

A τὸν φύλακα τῆς πίστεως ὁ Θεὸς φυλάξει· τὸν αὐτοκράτορα ὁ Θεὸς φυλάξει· τὸν εὐσεβῆ, τὸν ἀεὶ Θεῷ φίλον, τὸν ἀεὶ δόξαν, τὸν ἀεὶ δεῖ εὐχεῖσθαι ὁ Θεὸς φυλάξει. ὅλας τὰς αἱρετικὰς τὸ ἐδίωξας. ἀπὸν φθόνος τῆς σῆς βασιλείας· ἀφῆκε τὸν πίστεως, ἀφῆκε τὴ Χριστῷ· ἀπὸν φθόνος τῆς ὑμῶν βασιλείας, οἱ πιστοὶ βασιλεῖς ὑμῶν τιμῶνται. ὁ Θεὸς * φυλάξει τὸ κράτος ὑμῶν· ὁ * Θεὸς * εἰρήνευε τὴν βασιλείαν ὑμῶν. Μαρκιανὸς νέος Κωνσταντῖνος· Πουλχερία νέα Ἑλένη. τὸν ἴδιον νεύσας τὴν Ἑλένην σὺ ἐξέπεσας τὸν ἴδιον. ἡ ὑμετέρα ζωὴ πάντων ἀσφάλεια· ἡ ὑμετέρα πίστις, δόξα τῆς ἐκκλησιῶν.

B Ὁ θεὸς ποιεῖ τὰ ἐξαιρέτα ὑμῶν διατάγματα· ὑμῶν ἀγάπα κυριακὴ ἀπὸ τὸ ἡ κόμματα τὴ μερίδα ἀλαθοῦς κεφαλοῦ ἐπουρανίου, χάριν μεγάλην ὁμόνοιαν ἡμῖν τὸ σώτερι σωτῆρι Χριστῷ, ὅτι πολλοὶ πλανωμένοι περὶ τὴν ἀκριβεῖαν τῆς θρησκείας· ἐνὶ μίαν & τὴν αὐτὴν ὁμογνωμονοῦμεν ἀφοῦ ἐπαιτοῦμεν σωθῆ Χριστῷ, ἐπιτέλεσον τὴν πρεσβείαν σου τὰ κρείττονα τὰς ἡμετέρας κρατοῦσαν, & τοῦ ἐπὶ πάντα εὐξόμεθα ἡμῖν ὁ Θεὸς τὴ ἀνθρωπότητα· πάντες ἐβόησαν· πολὺ χρόνον τὴ βασιλεύειν· τοῦτο ἴδιον τῆς ὑμῶν βασιλείας· πιστὴν τὴν ἐκκλησίαν τὴν βασιλεῖαν, ἄξιον τὴς πίστεως, ἄξιον τὴ Χριστῷ, ἄξιον τὴς βασιλείας & τὴς θρησκείας. διὰ πάντων ἐφάνη ὀρθὴ πίστις βασιλεῖς· διὰ σὲ ἐφάνη ὀρθὴ ἡ πίστις· ἡ ἀσεβὴς ἐφεύρεθη· διὰ σὲ ἐν ἐπίστευε· ἀφῆκε βασιλεῖ, τὸν ἐκτρεφὲν φύλαξον· διὰ σὲ βασιλεῖ & πίστις· ἀφῆκε βασιλεῖ, τὸν Αὐγοῦστον φύλαξον· διὰ σὲ βασιλεῖ & πίστις· κάνε βασιλεῖ, τὸν Αὐγοῦστον φύλαξον· διὰ τὸ βασιλεῖ & πίστις. εὐ ἀσεβὴ τὸν ποιήσας· ἀφῆκε βασιλεῖ, τὸν Αὐγοῦστον φύλαξον. ἀξίαν τὴς εἰρήνης. τὸν αἱρετικὸν σὺ ἐδίωξας. Νεστόριε & Εὐτυχεῖ· ἀνάθεμα & Διοσκόρῳ· εἰ ὑμῶν & πίστις, εἰ ὑμῶν & εἰρήνη. κόσμου & ἀγία & ἐκκλησιῶν, αὕτη ἀγία & ἀνάθεμα.

Ὁ αὐτ.

ACTIO SEXTA. (* Et post has voces) * divinissimus & piissimus dominus noster ad sanctam synodum dixit: * Pia & catholica fide a tuscia & universali synodo secundum patrum expositionem declarata, justum simul & * expediens esse nostra tranquillitas approbavit, omnem de cetero contentionis occasionem de sanctæ fidei religione penitus amputari. * Si quis igitur * idiota, vel militaris, seu cle- * pericus, publice de fide, aut rebus congregans, fide obscurata disputationis temulum * movere, fecit, quia fi quidem idiota fit, ab urbe regia expelleatur: militaris vero & clericus gradus sui periculum sustineburt, & penis alis subjacebunt. Omnes clamaverunt: * Multos annos imperatori, (multos annos Augustæ.) Christum amantis imperatoris multi anni! pio & Christiano (multi anni.) Ecclesias tu erexisti, orthodoxam fidem tu confirmasti. Augustæ orthodoxæ multos annos: * pia & matutinici Christi. Imperium vestrum Deus * custodiat. * Vos hæreticos expulistis. Nestorio & Eutychi & Dioscoro anathema. * Tristitias hos fres detinuavit, Trinitas hos tres efecit. * In perpetuum maneat vestrum imperium.

A Ἐπὶ φωναῖς) Καὶ ὁ θεοφιλέστατος ἡμῶν βασιλεὺς ἀπὸ τῆς ἁγίας συνόδου εἶπε· τὴς ἀληθοῦς & καθολικῆς ἡμῶν πίστεως ὁρθῆς τὴ μὲν & ἀγχιστάτης συνόδου & τὴν τῶν πατέρων ἐν ὅσῳ φανερωθείσης, δίκαιον ἀφῆκε & συμφέρον ἡμέτερα γαλήνεια βασιλεῦσαι, πάσαν τὴν τῆς θρησκείας ἀφορμὴν τὴς ἀκριβοῦς τῆς ἀληθοῦς θρησκείας ἀπωρεῖσθαι. εἴ τις τοίνυν ἰδιώτης, ἢ * στρατικὸς ἀφορμοῦσα, ἢ εἰς λαὸν πλανῶν, ἐκμοσίᾳ τὴ πίστει ἐξηγεῖ, ἐν σκοτεινῷ γεγονὼς, & τὸν ἀφορμὴ κινεῖ διαλέξεων θόρυβον ἐποίησε, ἐκκοπήσεται τὴς ἐν τῇ πόλει· εἰ δὲ ἰδιώτης τὴς ἐν τῇ πόλει, τὴν βασιλικὴν ἀξιωθήσεται τάξιν· τὴν ἐν τῇ πόλει ἀξιωθήσεται τὴς ἐν τῇ βασιλικῇ τάξεως· πολὺ πλέον τὴ ἐν τῇ βασιλικῇ τὴ θείας τὴς Χριστοῦ· τὴς ἐκκλησίας οὐ ὑψώσας, τὴν ὀρθοδοξίαν σὺ ἐκήρυξας. Ἀξίας τὴν πολὺ πλέον τὴ Ἀνατόλιε & εὐλογίας. τὸν ὑμέτερα βασιλεῦσαν & Θεὸς * φυλάξει· τὸ αἱρετικὸν ὑμῶν ἐξέβαλεν. Νεστόριε, & Εὐτυχῆ, & Διοσκόρου ἀνάθεμα. ἡ τρισὶ τὸ τρεῖς κατέστησε· ἡ τρισὶ τὸ τρεῖς ἔβλεψε. ἡ αἰώνιος ἡ ὑμῶν βασιλεία.

B Ὁ θεοφιλέστατος & εὐσεβὲστατος ἡμῶν βασιλεὺς πάλιν τὴν ἁγίαν σύνοδον εἶπε· τὴν ἐν τῇ κεφαλῇ, & τὴν ἀνωφερὲς τὴς τῆς ἡλικίας & ἀλαθοῦς ὑμῶν ἐφωνήσαμεν, ἀφῆκεν ἡμῖν ἡμέρας, καὶ ἐφοῦ τὸν κατὰ πάντα & τὴ σωθῆναι τὴν ἀλήθειαν, ἡ ὑμῶν θέλει ἀλλοιοῦ ἐμπόρου. & τὴ ἀλαθοῦς τὴ θεοσέβειας & ἀνεβεβαίωσε ὑμῶν διατάγμα, Βηνιαμινοὶ & καθόλου ἐκκλησιαστικοὶ τὸ θεὸς κοσμοῦσε, τὴ κεφαλὴν εὐχηνῶν.

C Τὸν ἀληθοῦς & εὐλογεῖν τὸν ὑπὸν μετάνοιαν βίον τὴ ἀρκοῦσαν αὐτὸς ἐξῆλθε τὴν ἐν τῇ ἀγάπῃ & τὴς τὸ μοναχικὸν κεχαρῆσθαι ἀρχοῦσαν & τὸ καὶ ἐκκλησίας & τὸ κοινὸ διατάγμα ἐκεῖ ἀφῆκεν ἡμῖν τὴ ἀρχὴ τὴς τὸ ἀνθρωπότητος τὴ κτίσματα· τὸ δὲ καὶ τὴ τὸ ἀνθρωπὸν μοναχὸν ἀπὸ τὴ ἀρχὴ τὴς τὸ κτίσματος, & τὴν ἀγοῦμε κατέστησε, & τὴν ἀγοῦμε κατέστησε, & τὴν ἀγοῦμε κατέστησε, & τὴν ἀγοῦμε κατέστησε· & τὴν ἀγοῦμε κατέστησε· & τὴν ἀγοῦμε κατέστησε·

II.

Quoniam vero aliqui clericorum & monachorum pecunias amore languentes, parta mendaciorum rerum semetipsos fubjiciunt, * aut possessionum conductores, aut procuratores constituunt, * aut in domibus * inquilatinus) obversantes, tamquam * disperfatores effecti: placuit huic sancto & magno concilio, nullum clericum conducere possessiones, aut * procurationem * suscipere; nisi forte ei a proprio episcopo jubeatur ecclesiasticarum possessionum habere solicitudinem. Si quis autem * post hanc definitionem aut ipse conducere presumpserit, aut per alium quemlibet hanc curam fuscipere, e ecclesiastice penæ subdatur: quod si in contentione persisterit, dignitate * privetur.

*Disperfatores.

*Inquilatinus.

*Post.

*Privetur.

Inf. Con. xx.

Κανονικὸν περὶ κληρικῶν πλουτοῦντων ἀλλὰ πάλιν τῶν ἱερῶν ἐκκλησιῶν, οἷον ἐπίσκοποι, ἢ ἡγούμενοι, ἢ ἄρχοντες ἱερῶν ἐκκλησιῶν, οἱ τῶν ἀποδιδομένων τῆς οἰκείας παρέσεως, ἀπὸ ἀπάτης καὶ ἀκάλλου κακοῦντες μεταλῶν. εἰ δὲ τις μὴ ἢ ἀφορτάσας τὴν ἀλλὰ ἐπιτρόπου φροντίσας τὴν δόξαν τῶν κλήρων, ἢ ἐξόν ἀκοινώνητος γνῶναι ἐν τῷ ἀνγῶνι, ἢ πρὸ δεξιῶσθαι, ἵνα εἰ ὁ τοιοῦτος ἐκκλησίας ἢ τῶν ἱδίων ἐκκλησιῶν.

Καὶ μὴ τοῦ ἀνδρωποῦ, ἐπιδοθέντος τῇ κρατλίῳ ἀρχῇ τῇ Ὑπάτῃ ἢ ἀνεῖδεσθαι ἡμῶν ἐπαστοῦ τῶ Θεοῦ μετὰ τὴν ἀγιοκτόνον τῶν βασιλῶν Κωνσταντινοῦπολιν, νῦν Ῥώμης, Ἀνατολῆς, πάσης οἰκουμένης, ἢ τὸν ἀνόσιον ἱδρυτὴν τοῦ πάπα τῆς βασιλίας τοῦ ἀετοῦ, τοῦ Χριστοῦ ἀλόγου, ἀετῶν, ὡστε σε σωλῆνα. τοῦτο δὲ τέτοιος κρίν. τὸν ἱερέ, τὸν βασιλέα· τὸν σκλαβόσας τὸ ὀρθόσας, ἢ κατὰ πολεμίων, βάδεσθαι τέτοιον. τοῦνα τὴν τῆς Αἰγύπτου· τὴν ἀετίδα, τὴν φιλοχρίστω. τὸν ὀρθόδοξον πολὺ τὸ ἐπ. τὴν ἡμέτερα βασιλοῖα ὁ Θεὸς φυλάξοι. τὰς αἱρετικὰς καθέλεν· τοῦ τέτο ἡμῶν ἐφυλάξεν· ἀφθόν τὸ ὑμῶν βασιλοῖα. ἢ ὑμῶν ὁ ἡμῶν βασιλεῦς.

Ὀλόθυστος ἢ ἐστέβεστα τῶν βασιλέων φόβος τῶν ἀγίων σωμάτων ἐστὶν. οἱ τοῦτο τὸ τῶ ἁγίου μάρτυρος Εὐφημίας, ἢ τὸν μεμνῆς ὀνόματος, τοῦ Καλχηδόνος πόλις, ὁ τῶ ἁγίου τέτου, τῶν σωμάτου διεκρόθη, μαρτυρόσαν ἐγὼ φρεβόθε ἐστὶ Θεοῦ ἐπαφῆ, ὁ θέματι μόνον τῶν τιμήσεσε, σωμαῖῳ θαλάσσῃ τὴ Νικομαδίου μαρτυρόσαν τὸ

Ἐπειδὴ δὲ τινες τῶν ἐν τῷ κλήρῳ πανοικεγκλήμων τῷ μονεῖστων, τῶν φιλοχρεωστῶν κοσμικῶν, ἢ φροντίδες δωτικῶν ἀφεγμένων ἑαυτοὺς ἐμβάλλουσι, μισθωτοὶ κτισμάτων ἢ ἐπίτροποι καὶ ἐν ἀγῶνι ἀφοστῆθωσιν, ὡς δοκεῖσθαι· ἔδοξε τῇ ἁγίᾳ ταύτῃ ἢ μεγάλῃ συνόδῳ, μηδένα κληρικὸν μισθῶσαι κτίματα, ἢ ἐπιτροπεύειν ἀναδέχεσθαι, εἰ μὴ ἀπὸ ἰδίου ἐπισκόπου ἐπιτραπεῖσα· εἰ δὲ τις μὴ τὸ ὁρισθέν, ἢ αὐτὸς τολμήσει μισθώσασθαι, ἢ δέξασθαι τινὸς ἐπιτροπεύειν φροντίδα, τῇ ἐκκλησιαστικῇ τίθεν ὑποβαλλόσθω ἐπιτιμίᾳ· εἰ δὲ ἐπιμένει φιλονεικεῖν, χωρισθεὶς αὐτοῦ τῆς ἀξιώματος.

* * * In cod. Bibliothecæ Ecclesiæ Actio VI. incipit VII. Actio de Domno Antiocheno, quomodo patriarcha translata ex Graeco in Latinum. Eam vero alii codices exhibent sub finem actionis decimæ.

*Ἡδὺ τὸ ἀξίωμαι. *πάσης ἐθόρσης· δίκαιο ἡ κρίσις τῶ βασιλέως· ἔτι τὸν ἁγίας ἐκείνου. ἐν πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ· τὸν φόβον ἐστὶν τῶ βασιλέως· ἐν τῷ ἁγίῳ τέτοιον. ἐν τῷ ἁγίῳ τέτοιον· ἐν τῷ ἁγίῳ τέτοιον· ἐν τῷ ἁγίῳ τέτοιον·

nentium civitate congregato, & reidentibus A cunctis ante cancellos * sanctissimi altaris, & magnificentissimi & gloriosissimi judices dixerunt: Divinissimus & piissimus dominus noster rogatus a Maximo & Juvenale sanctissimis episcopis, præcepit nos * agnoscere de motis inter eos capitulis. Unde convenientes * prædicti sanctissimi viri, * certa ad invicem inter se ex non scripto constituerunt, quæ etiam nobis manifesta fecerunt, & videntur ex consensu jusse definitæ. Hæc igitur necessarium judicavimus etiam coram sanctis synodo unumquemque eorum edocere, quatenus & ex * nostro decreto, & ex vestra sententia, quæ fuerint placita, * confirmentur. *

* Sanctorum Mss. * Latius.

Maximus reverendissimus episcopus Antiochiæ Syriæ dixit: Placuit mihi & reverendissimo episcopo Juvenali, qui multam contentionem, per consensum, ut fedes quidem Antiochensium maximæ civitatis beati Petri habeat duas Phœnicias & Arabiam, fedes autem Hierofolymorum habeat tres Palæstinas. Et rogamus ex decreto vestræ magnificentiæ, & sancti concilii, hæc ex scripto firmari.

Juvenalis sanctissimus Hierofolymorum civitatis episcopus dixit: * Hæc etiam complacuerunt, ut sancta quidem Christi refunctio tres Palæstinas habeat; fedes autem Antiochenium, duas Phœnicias & Arabiam. Et rogo quatenus ex decreto vestræ magnificentiæ, & sancti concilii, hæc fit firmatur.

* Quæ interlocutione Græce interpretata per Beronicianum devotissimum magistrianum, & secretarium facti consistorii, mox sequentia.

Paschasinus & Lucentius reverendissimi episcopi, & Bonifacius presbyter, * tenentes locum apostolicæ sedis (vetera Colonæ, (per Paschalinum reverendissimum episcopum) dixerunt: Hæc concordantibus fratribus nostris, Maximo reverendissimo Antiochenium civitatis episcopo, & Juvenale (reverendissimo & sanctissimo) Hierofolymorum episcopo pro bono pacis dicta noscuntur: hoc est, ut Antiochenium ecclesia duas Phœnicias & Arabiam habeat; Hierofolymorum vero, tres Palæstinas possideat. Ad hoc autem & nostræ humilitatis interlocutione * firmentur, ut nulla in posterum de hac causa prædictis ecclesiis controvertio relinquatur.

Anatolius reverendissimus archiepiscopus gloriosæ Constantinopolis nova Romæ dixit: * Quæ placuerunt inter Dei omnipotentium episcopum Antiochenium Maximum, & * Dei omnipotentium Hierofolymorum episcopum Juvenalem, & ex mea interlocutione

ACTIO SEXTUMA. 1517 LEO I. CHALCEDONENSE. VALENTIN. MARCIANUS) IMP. 1518

ANNO CHRISTI CCLXX.

νέου· ἵνα ἡ μὲν ἀγιωτάτη ἐκκλησία τῆς Ἀντιοχέων μεγαλοπόλεως Φοινίκας δύο & Ἀραβίαν ἔχῃ, ἡ δὲ ἀγιωτάτη ἐκκλησία τῆς Ἱεροσολυμίτων τὴν τρίτε Παλαιστίνας ἔχῃ· ὅτε τὴν λοιπὴ ἐκκλησίαν ὑπὸ τὴν ἰδίαν ἐξουσίαν ἔχειν ἀφορμὴ.

Θαλάσσιος ὁ ἐπιλεξάμενος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπε· τοῖς τῆς συνοδίκου τυποῦσιν μετὰ τῆς Θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Μαξίμου καὶ Ἰουβενάλιε, & ἡμῖν συναινῶμεν.

Στέφανος ὁ ἐπιλεξάμενος ἐπίσκοπος Ἐφέσου εἶπε· καὶ ἐμοὶ δόξῃ τὴ Θεοφιλεστάτου & ἐπιλεξαμένου ἐπισκόπου τῆς Ἀντιοχέων πόλεως Μαξίμου, & τὴ θεοφιλεστάτου & ἐπιλεξαμένου τῆς Ἱεροσολυμίτων πόλεως Ἰουβενάλιε, ὅτε τὴν μὲν ἀγιωτάτην ἐκκλησίαν τῆς Ἀντιοχέων πόλεως ἔχειν τὴν δύο φοινίκας καὶ τὴν Ἀραβίαν, τὴν δὲ ἀγιωτάτην ἐκκλησίαν Ἱεροσολυμίων τὰς τρεῖς Παλαιστίνας ἔχειν, καὶ γὰρ βεβαιῶ τὰ μεταξὺ αὐτῶν δόξαντα· ὅτε ἑκατέρας ἐκκλησίας τὰ λοιπὰ μεμερίσθαι ἐφορείας ἐν ἰδιοκτησίᾳ.

Ἐπιστῆσαι ὁ ἐπιλεξάμενος ἐπίσκοπος Λαοδικείας Ἐκβολίου εἶπε· ἵνα τὸ μὲν ἀγωνίσασθαι ὁ θεοστήρ Θεὸς ἐφ' οἷς δὸν πατρικὸν ἀμφιβήτησιν συμβόλοις φιλαν πεπεράτωται. κρατοῦν τοίνυν τὰ ἑκατέρας τῆς μέρισι θεόφρονα βουλεύσθαι.

Πέτρος reverendissimus episcopus Corinthi dixit: Circa pacem & concordiam [1] utrorumque patrum gaudentes, placitis continetur.

Julianus reverendissimus episcopus Coensium dixit: Sicut complacuit utrique partibus, hoc est, Maximo reverendissimo episcopo Antiochenium, & Juvenali * reverendissimo episcopo Hierofolymorum, ut sanctissima quidem ecclesia Antiochenium maximæ civitatis habeat duas Phœnicias & Arabiam; sanctissima vero ecclesia Hierofolymorum tres Palæstinas obtinet; & ego quæ inter eos placuerunt, mediante Christo, * utrique ad unitatem firma esse

Diogenes reverendissimus episcopus Cyzici dixit: Consentio his quæ a patribus * fasta sunt.

Amphilochius reverendissimus episcopus Sidensis dixit: Aperte divina dispensatione ad * amicabilem consensum contentionem * Deo amantissimorum episcoporum Maximi & Juvenalis venire jubente, * gratias agens & ego Salvatori Christo de eorum pace, consentio his quæ sunt bene disposita.

Omnes reverendissimi episcopi clamaverunt: * Nos etiam eadem dictamus; & consentiamus hæ, quæ a patribus * dicta sunt. * Magnificentissimi & gloriosissimi judices dixerunt: * Et hoc opus fuit sanctæ Trinitatis, & propositi * divinissimi & piissimi prin-

ANNO CHRISTI CCLXX.

A firma consistant: ut sanctissima quidem ecclesia Antiochenium magnæ civitatis habeat duas * Phœnicias & Arabiam, sanctissima vero ecclesia Hierofolymorum tres Palæstinas obtineat; quantus de cetero * utrique ecclesiæ * hujus rei causa nullius contentionis relinquatur occasio.

Thalassius reverendissimus episcopus Cæsariæ Cappadociæ dixit: His quæ per consensum ordinata sunt inter Dei omnipotentium episcopos Maximum & Juvenalem, & nos consentimus.

Stephanus reverendissimus episcopus Ephesi dixit: * Sicut placuit Dei omnipotentium & reverendissimo episcopo Antiochenium civitatis Maximo, & Dei omnipotentium Juvenali Hierofolymorum episcopo, ut sanctissima quidem ecclesia Antiochenium civitatis ecclesia habeat duas Phœnicias, & Arabiam, sanctissima vero Hierofolymorum ecclesia tres habeat Palæstinas, quæ inter eos placuerunt confirmo: * quatenus utrique ecclesiæ de cetero nullius habeat contentionis occasionem.

Eulebius reverendissimus episcopus Ancyræ Galatiæ dixit: * Gratias agimus domino Deo, * in eo quod duorum patrum contentio * amicabili placito terminata est. * Obtinere igitur volumus ea, quæ utrique partibus placuerunt.

Petrus reverendissimus episcopus Corinthi dixit: Circa pacem & concordiam [1] utrorumque patrum gaudentes, placitis continetur.

Diogenes reverendissimus episcopus Cyzici dixit: Consentio his quæ a patribus * fasta sunt.

Amphilochius reverendissimus episcopus Sidensis dixit: Aperte divina dispensatione ad * amicabilem consensum contentionem * Deo amantissimorum episcoporum Maximi & Juvenalis venire jubente, * gratias agens & ego Salvatori Christo de eorum pace, consentio his quæ sunt bene disposita.

Omnes reverendissimi episcopi clamaverunt: * Nos etiam eadem dictamus; & consentiamus hæ, quæ a patribus * dicta sunt. * Magnificentissimi & gloriosissimi judices dixerunt: * Et hoc opus fuit sanctæ Trinitatis, & propositi * divinissimi & piissimi prin-

SIS 2

[1] Verba Latina desunt.

BALUZII NOTÆ.

a *Sanctissimi.* Deest in antiquis libris & editionibus.
b *Magnificentissimi &c.* Hæc quoque desunt in plerisque libris & editionibus.
c *Pergitit.* Et hoc quoque deest ibidem.
d Idem libri & editiones, *eadem.*
e Idem libri & editiones, *Deo omnipotentium & ex nostra eliteratione.*
f Legendum: *Hæc etiam nobis complacuerunt.* Mendum est typographicum editionis Labbeanæ.
g Hæc non habentur in editione Rutilii, sed in antiquis hoc est, habentur quidem in codice Rutilii, non extant in editionibus, nec in antiquis editionibus per typographos vulgatis. Nunc autem ex variis lectiones ex editione Rutilii, nec in antiquis editionibus per typographos vulgatis. Nunc autem ex variis lectiones ex editione Rutilii, nec in antiquis editionibus.
h Idem libri & editiones, *obtinentes.*
i *Firmentur* Rutilii.
k Verba *Sanctissimum habere in editione Sirmiana.* Hæc Cardinalis editorum: *Deo omnipotentium.*
l Verba *Deo omnipotentium.* Sic etiam ipsa.
m Verba *Deo omnipotentium.* Sic etiam ipsa.
n Verba *Deo omnipotentium.* Sic etiam ipsa.
o Verba *Deo omnipotentium.* Sic etiam ipsa.
p Idem. *sanctissimorum.*
q Idem libri & editiones, *Deo omnipotentium.* Sic etiam ipsa.
r Verba *Deo omnipotentium.* Sic etiam ipsa.
s Verba *Deo omnipotentium.* Sic etiam ipsa.
t Verba *Deo omnipotentium.* Sic etiam ipsa.
u Verba *Deo omnipotentium.* Sic etiam ipsa.
v Verba *Deo omnipotentium.* Sic etiam ipsa.
x Verba *Deo omnipotentium.* Sic etiam ipsa.
y Verba *Deo omnipotentium.* Sic etiam ipsa.
z Verba *Deo omnipotentium.* Sic etiam ipsa.
a Verba *Deo omnipotentium.* Sic etiam ipsa.
b Verba *Deo omnipotentium.* Sic etiam ipsa.
c Verba *Deo omnipotentium.* Sic etiam ipsa.
d Verba *Deo omnipotentium.* Sic etiam ipsa.
e Verba *Deo omnipotentium.* Sic etiam ipsa.
f Verba *Deo omnipotentium.* Sic etiam ipsa.
g Verba *Deo omnipotentium.* Sic etiam ipsa.
h Verba *Deo omnipotentium.* Sic etiam ipsa.
i Verba *Deo omnipotentium.* Sic etiam ipsa.
k Verba *Deo omnipotentium.* Sic etiam ipsa.
l Verba *Deo omnipotentium.* Sic etiam ipsa.
m Verba *Deo omnipotentium.* Sic etiam ipsa.
n Verba *Deo omnipotentium.* Sic etiam ipsa.
o Verba *Deo omnipotentium.* Sic etiam ipsa.
p Verba *Deo omnipotentium.* Sic etiam ipsa.
q Verba

principis nostri, quatenus ea quæ, in lite erant apud eos qui contendere videbantur, concordi propositio decidentur. Et ipse petitum igitur Maximi sanctissimi Antiochenium civitatis episcopi, & Juvenalis sanctissimi Hierosolymorum episcopi facta confessio, sicut utilissime arcessitio declaravit, firma etiam per nostrum decretum, & tentionis fancti concilii, in omni tempore permanebit, hoc est, ut Maximus quidem sanctissimus episcopus, seu Antiochenium sanctissima ecclesia, duas Phœniciæ & Arabiam sub propria habbet potestate: Juvenalis autem sanctissimus Hierosolymorum episcopus, sive sanctissima ecclesia quæ sub eo est, tres Palæstinas itidem sub propria habeat potestate, secundum sublimem divinissimi & piissimi principis, omnibus rebus, & quotumque modo facris ab utraque parte literis impetratis, insuper & e multatione, quam in eis hujus rei causa noscitur continere.

" In cod. Bob. (Contuli die Kal. Aprilium feria 4. indictione 14. (forte 13.) Explicit actio vii. incipit viii. & in margine . In codice est Accomeranum

ΠΡΑΞΙΣ ΟΓΔΟΗ.

ΔΑΚΤΙΟ OCTAVA

Chalcedonensis concilii.

Consulatu domini nostri Marciani perpetui Augusti, & qui fuerit nuntiatus sub die septimo Kalendas Novembris, à Chalcedone letundum; jussionem facram divinissimi & piissimi domini nostri congregatis in sanctissima ecclesia sanctæ martyris Euphemiæ magnificentissimo & gloriosissimo magistro * militum & eacomiale (ordinario) & patricio Anatolio, & magnificentissimo & gloriosissimo præfecto sacrorum prætorionis Palladio, & magnificentissimo & gloriosissimo magistro sacrorum officiorum Vincomalo: congregatis autem & Paschalino, & Lucentio reverendissimis episcopis, & Boniacio reverendissimo presbytero, (tenentibus locum sanctissimi archiepiscopi senioris Romæ Leonis, &

Anatolio reverendissimo archiepiscopo magni nominis Constantinopolis * & novæ Romæ, &

Maximo reverendissimo episcopo Antiochiæ Syriæ, &

Juvenali reverendissimo episcopo Hierosolymorum, & B

Quinnilio reverendissimo episcopo Heracleæ Macedoniæ, habente locum a sanctissimi episcopi Thessalonicensis Anastasii, & Thalassio reverendissimo episcopo * Cæsareæ Cappadociæ, &

Stephano reverendissimo episcopo Ephesi,

A ἀφοβίστως· ὡς τὰ ἐμοὶ ὑπεσταθέντα παρ' αὐτοῖς ἐν φιλονεικίᾳ ἐνδεχόμενα, ἀμφοτέροις τεμεῖν, ἀφορίζεσθαι. ὃ δὲ σύμβασις τοῦτο Μαξίμου τῆς ἁγιωτάτης ἐκκλησίας τῆς Ἀντιοχέων, καὶ Ἰουβενάλου τοῦ σεμνοτάτου ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων, καὶ τὴν ἐκκλησίαν ἐξαίρετον, βίβλῳ & ἐξ μερίσας ἀποφάσεσι, κατὰ τὸν ὅρον τῆς ἁγίας συνόδου, οὐ τὸν ἀπεστὸν χρόνον διαμένει· τοῦτο, ὡς Μαξίμου τὸν δεσπότου ἐπίσκοπον, καὶ τὴν ἁγιωτάτην Ἀντιοχέων ἐκκλησίαν, τὰς δύο Φοινίκας & τὴν Ἀραβίαν ἔχειν ὑπὸ τὴν ἰδίαν ἐξουσίαν· Ἰουβενάλου δὲ τὸν σεμνοτάτου ἐπίσκοπον τῶν Ἱεροσολύμων, οὐ τὸν τὴν ὑπ' αὐτὸν ἁγιωτάτην ἐκκλησίαν, τὰς τρεῖς Παλαιστίνας ὑπὸ τὴν ἰδίαν ἐξουσίαν ἔχειν, ἀρχαῖσιν καὶ λίβελλοι τῆς θειοτάτου καὶ βασιλικοτάτου δεσπότου, τοῦτον τὴν ἀφορμωμένων, & τὴν ἄλλας τοιαῦτα· καὶ μέρει θείων γραμμάτων, & τὴν ἀδικεγκλήσεν αὐτοῖς ἀφορίζων, τοῦτος θεῖαι τῆς ἀποδίστου.

ΔΑΚΤΙΟ OCTAVA

Chalcedonensis concilii.

Ὑπατείας τοῦ δεσπότου ἡμῶν Μαρκιανοῦ τοῦ αἰωνίου Αὐγούστου, τοῦ τὴν ἐλευθεροτάτην, τῇ ἑνὸς τῶν Καλχηδόνος Νικομήδειας, & Καλχηδόνος, καὶ τὴν ἁγιωτάτην & ἀγαθοφόρου μάρτυρος εὐφημίας τὸν ἅγιον τῶν ἁγιωτάτων ἐκκλησίαν ἐν ἡμέρᾳ ἑβδόμῃ, τῇ μεγαλοφρεστάτου & εὐδοξοτάτου τῆς ἀπὸ ὑπάτων & πατριαῖ Ἀνατολίου, & τῆς μεγαλοφρεστάτου & εὐδοξοτάτου ἐπάρχου τῆς ἱερᾶς πραιτωρίου Παλλαδίου, & τῆς μεγαλοφρεστάτου & εὐδοξοτάτου μαγίστρου θείων ἱερῶν βιβλιοθῆκας· συνελθόντων δὲ & Παχασίου & Λουκεντίου τῶν αἰδεσιμωτάτων ἐπισκόπων, καὶ Βονιφατίου τοῦ ἐλαβεστάτου πρεσβυτέρου, ἐκτείνοντα τὸν πάντα τῆς ἁγιωτάτης ἐκκλησίας τῆς πρεσβυτέρου

B Ρώμης Λέοντος, &

Ἀνατολίου τοῦ ἐλαβεστάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς μεγάλης Κωνσταντινουπόλεως, καὶ νέας Ρώμης, &

Μαξίμου τοῦ ἐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας Συρίας, &

Ἰουβενάλου τοῦ ἐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων, & Κοιντιλίου τοῦ ἐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἡρακλείας Μακεδονίας, ἐπέχοντος τὸν τόπον τῆς ἁγιωτάτης ἐκκλησίας τῆς Θεσσαλονικέων Ἀναστασίου, & Θαλασσίου τοῦ ἐλαβεστάτου ἐπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας, &

Στεφάνου τοῦ ἐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἐφέσου, & τοῦ θείου εὐφημιμνήμου ἐλαβεστάτου ἐπισκόπου

C Luciano reverendissimo episcopo Byzia, (habente locum reverendissimi Cyriaci episcopi Heracleæ Thracia,

Eusebio reverendissimo episcopo Ancyræ, &

Diogene reverendissimo episcopo Cyzici, &

Petro reverendissimo episcopo Corinthi, &

Florentio reverendissimo episcopo * Sardium, &

Eumonio reverendissimo episcopo Nicomediæ, &

Anastasio reverendissimo episcopo Nicææ, &

Juliano reverendissimo episcopo Coesti, (habente locum & ipso apostolice sedis senioris Romæ Leonis, &

Eleutherio reverendissimo episcopo (Chalcedonensi, &

Basilio reverendissimo episcopo Seleuciæ Isauriæ, &

Meletio reverendissimo episcopo Lariffæ, habente locum reverendissimi episcopi Apamea Syriæ Domni, &

Amphilochio reverendissimo episcopo * Sidæ, &

Theodoro reverendissimo episcopo Tarsi, &

Cyro reverendissimo episcopo Anazarbi, &

Constantino reverendissimo episcopo Bostrorum, &

Photio reverendissimo episcopo Tyri, &

Theodoro reverendissimo episcopo Damasci, &

Stephano reverendissimo episcopo Hierapolis, &

Nunechio reverendissimo episcopo * Laodiceæ, habente locum reverendissimi Olympii episcopi Constantiæ, &

Joanne reverendissimo episcopo Sebastiæ, &

Seleuco reverendissimo episcopo Amasiæ, &

Constantino reverendissimo episcopo (Militenæ, &

Patricio reverendissimo episcopo Tyanorum, &

Petro reverendissimo episcopo Gangrorum, &

Agrapnonio reverendissimo episcopo * Tii, habente locum reverendissimi episcopi Laodiceæ Eusebii reverendissimo episcopo Doryleæ, & reliqua sancta & universali synodo, quæ ferendum sanctionem (divisissimi domini nostri, (imperatoris) in Chalcedonensium civitate collecta est, & reliquentibus omnibus ante catedram * sanctissimi atque reverendissimi episcopi Flaviæ venit: Theodoretus mundi antehamatitex (Nestorium.) Theodoretus reverendissimus episcopus transiens * in medium dixit: " Et preces obtulit divinissimo & piissimo imperatori * & libellos obtulit reverendissimis episcopis ignotibus locum * reverendissimi archiepiscopi Leonis: & si volunt videtur, legantur coram vobis, ut sicut lapsi, cognoscant. Reverendissimi episcopi clamaverunt: Nihil relegi volumus: modo anathematizetur Nestorium. Theodoretus reverendissimus episcopus dixit: Ego per Dei gratiam * ab orthodoxis * sum nutritus & orthodoxus fum catholicus, & de-

D τῶν ποιητῶν ἁγίων & οἰκουμενικῶν συνόδων, & τῆς θειοτάτου & θεοσέβεστάτου & ἐλευθεροτάτου τῶν ἐν τῇ Χαλκηδόνος τῶν ἐν τῇ συνόδῳ τῶν ἁγίων τῶν ἁγιωτάτων τῶν θειοτάτων, οἱ ἐλαβεστατοὶ ἐπίσκοποι εἰδόντες Θεοδώρητον ἀφεῖναι τὸν ἀμφιτίτον. Θεοδώρητος ὁ ἀλθέρασα ἐπίσκοπος παρελθὼν εἰς τὸ μέσον, καὶ & δείγνυε ἐν βιβλίοις [illegible] ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ ἐπισκόπῳ Λεόντος· καὶ ἐὰν ἐν τῷ τόπῳ τῶν ἐλαβεστάτων ἀρχιεπισκόπου Λεόντος· & εἰ δοκεῖ ὑμῖν, ἀναγνωσθήτω ἐν ὑμῖν· ἀναβοήσαντες οἱ ἐλαβεστατοὶ ἐπίσκοποι· ἀναγνωσθείσας οὐ θέλομεν. Νεστόριον ἀνάθεμα ἐμοὶ τῷ· Θεοδώρητος ὁ ἐλαβεστατοὶ ἐπίσκοπος εἶπεν· ἐγὼ διὰ τοῦ θεοῦ χάριν & παρ' ὀρθοδόξοις ἐτράφην, & ὀρθο-

Concil. General. Tom. IV.

BALUZII NOTÆ.

a Idem codex, *in lite sunt;* & in margine, *al. erant.* b Idem, *videtur.* c Ubidem, *sed dicunt* d. *Sanctissimi.* Deest in veteribus libris & editionibus. e Olim *singulum* erat modo in codice Dionysiano. f. Pulsa addunt *cum supra limpia.* g Anastasio Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* h Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* i. Ibid. *cum* Rufici annotatione. *contulit in codice quo Cassiodorus.* j. Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* k Ibid. *cum* Rufici annotatione. *contulit in codice quo Cassiodorus.* l. Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* m Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* n Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* o Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* p Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* q Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* r Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* s Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* t Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* u Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* v Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* w Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* x Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* y Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* z Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* aa Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* bb Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* cc Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* dd Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* ee Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* ff Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* gg Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* hh Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* ii Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* kk Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* ll Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* mm Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* nn Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* oo Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* pp Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* qq Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* rr Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* ss Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* tt Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* uu Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* vv Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* ww Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* xx Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* yy Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* zz Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* aaa Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* bbb Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* ccc Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* ddd Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* eee Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* fff Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* ggg Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* hhh Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* iii Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* kkk Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* lll Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* mmm Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* nnn Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* ooo Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* ppp Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* qqq Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* rrr Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* sss Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* ttt Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* uuu Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* vvv Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* www Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* xxx Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* yyy Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* zzz Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* aaaa Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* bbbb Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* cccc Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* dddd Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* eeee Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* ffff Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* gggg Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* hhhh Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* iiii Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* kkkk Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* llll Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* mmmm Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* nnnn Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* oooo Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* pppp Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* qqqq Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* rrrr Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* ssss Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* tttt Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* uuuu Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* vvvv Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* wwww Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* xxxx Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* yyyy Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* zzzz Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* aaaaa Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* bbbbb Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* ccccc Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* ddddd Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* eeeee Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* fffff Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* ggggg Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* hhhhh Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* iiiii Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* kkkkk Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* lllll Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* mmmmm Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* nnnnn Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* ooooo Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* ppppp Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* qqqqq Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* rrrrr Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* sssss Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* ttttt Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* uuuuu Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* vvvvv Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* wwwww Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* xxxxx Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* yyyyy Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* zzzzz Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* aaaaaa Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* bbbbbb Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* cccccc Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* dddddd Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* eeeeee Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* ffffff Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* gggggg Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* hhhhhh Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* iiiiii Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* kkkkkk Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* llllll Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* mmmmmm Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* nnnnnn Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* oooooo Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* pppppp Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* qqqqqq Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* rrrrrr Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* ssssss Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* tttttt Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* uuuuuu Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* vvvvvv Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* wwwwww Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* xxxxxx Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* yyyyyy Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* zzzzzz Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* aaaaaaa Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* bbbbbbb Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* ccccccc Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* ddddddd Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* eeeeeee Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* fffffff Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* ggggggg Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* hhhhhhh Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* iiiiiii Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* kkkkkkk Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* lllllll Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* mmmmmmm Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* nnnnnnn Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* ooooooo Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* ppppppp Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* qqqqqqq Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* rrrrrrr Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* sssssss Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* ttttttt Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* uuuuuuu Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* vvvvvvv Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* wwwwwww Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* xxxxxxx Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* yyyyyyy Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* zzzzzzz Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* aaaaaaaa Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* bbbbbbbb Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* cccccccc Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* dddddddd Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* eeeeeeee Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* ffffffff Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* gggggggg Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* hhhhhhhh Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* iiiiiiii Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* kkkkkkkk Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* llllllll Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* mmmmmmmm Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* nnnnnnnn Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* oooooooo Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* pppppppp Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* qqqqqqqq Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* rrrrrrrr Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* ssssssss Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* tttttttt Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* uuuuuuuu Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* vvvvvvvv Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* wwwwwwww Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* xxxxxxxx Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* yyyyyyyy Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* zzzzzzzz Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* aaaaaaaaa Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* bbbbbbbbb Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* ccccccccc Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* ddddddddd Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* eeeeeeeee Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* fffffffff Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* ggggggggg Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* hhhhhhhhh Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* iiiiiiiii Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* kkkkkkkkk Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* lllllllll Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* mmmmmmmmm Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* nnnnnnnnn Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* ooooooooo Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* ppppppppp Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* qqqqqqqqq Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* rrrrrrrrr Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* sssssssss Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* ttttttttt Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* uuuuuuuuu Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* vvvvvvvvv Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* wwwwwwwww Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* xxxxxxxxx Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* yyyyyyyyy Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* zzzzzzzzz Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* aaaaaaaaaa Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* bbbbbbbbbb Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* cccccccccc Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* dddddddddd Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* eeeeeeeeee Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* ffffffffff Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* gggggggggg Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* hhhhhhhhhh Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* iiiiiiiiii Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* kkkkkkkkkk Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* llllllllll Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* mmmmmmmmmm Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* nnnnnnnnnn Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* oooooooooo Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* pppppppppp Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* qqqqqqqqqq Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* rrrrrrrrrr Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* ssssssssss Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* tttttttttt Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* uuuuuuuuuu Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* vvvvvvvvvv Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* wwwwwwwwww Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* xxxxxxxxxx Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* yyyyyyyyyy Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* zzzzzzzzzz Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* aaaaaaaaaaa Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* bbbbbbbbbbb Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* ccccccccccc Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* ddddddddddd Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* eeeeeeeeeee Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* fffffffffff Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* ggggggggggg Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* hhhhhhhhhhh Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* iiiiiiiiiii Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* kkkkkkkkkkk Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* lllllllllll Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* mmmmmmmmmmm Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* nnnnnnnnnnn Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* ooooooooooo Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* ppppppppppp Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* qqqqqqqqqqq Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* rrrrrrrrrrr Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* sssssssssss Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* ttttttttttt Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* uuuuuuuuuuu Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* vvvvvvvvvvv Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* wwwwwwwwwww Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* xxxxxxxxxxx Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* yyyyyyyyyyy Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* zzzzzzzzzzz Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* aaaaaaaaaaaa Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* bbbbbbbbbbbb Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* cccccccccccc Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* dddddddddddd Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* eeeeeeeeeeee Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* ffffffffffff Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* gggggggggggg Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* hhhhhhhhhhhh Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* iiiiiiiiiiii Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* kkkkkkkkkkkk Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* llllllllllll Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* mmmmmmmmmmmm Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* nnnnnnnnnnnn Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* oooooooooooo Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* pppppppppppp Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* qqqqqqqqqqqq Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* rrrrrrrrrrrr Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* ssssssssssss Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* tttttttttttt Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* uuuuuuuuuuuu Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* vvvvvvvvvvvv Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* wwwwwwwwwwww Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* xxxxxxxxxxxx Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* yyyyyyyyyyyy Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* zzzzzzzzzzzz Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* aaaaaaaaaaaaa Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* bbbbbbbbbbbbb Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* ccccccccccccc Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* ddddddddddddd Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* eeeeeeeeeeeee Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* fffffffffffff Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* ggggggggggggg Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* hhhhhhhhhhhhh Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* iiiiiiiiiiiii Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* kkkkkkkkkkkkk Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* lllllllllllll Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. feria tertia.* mmmmmmmmmmmmm Ex Rufici. *Contuli die Kal. Aprili. fe

ACTIO OCTAVA. theodore praedicavit: et non solum Nestorium A δόξας ἐσθέσθαι, ᾗ ὀρθοδόξοις ἐκέρασε· ᾗ οὐ μόνον Νεστόριον ὁ Εὐτυχὴς, ἀλλὰ καὶ πάντα ἀνάθεμα τὸν μὴ φρονοῦντα ὀρθῶς ἀποφήναμεν, ἐν ἑνὶ τῷ ἡγεμόνι, ἤ, οὐ τῷ Λόγῳ κάτω, ἀλλὰ καὶ πάντα ἀνάθεμα τὸν μὴ φρονοῦντα ὀρθῶς ἀποφήναμεν, ἐν ἑνὶ τῷ ἡγεμόνι. ᾗ, οὐ τῷ Λόγῳ κάτω, ἀλλὰ καὶ πάντα ἐπίσκοποι ἐβόησαν· φυσικῶς εἶπε. ἐπεὶ τὸν Νεστόριον, καὶ τὸν δόγματοῦντα· ἀνάθεμα Νεστορίῳ καὶ τοῖς φρονοῦσι κάτω. Θεοδώρητος ὁ ἐπιλέξας ἐπίσκοπος εἶπε· ἐγὼ ἀναθεμαῖνω τὸν Νεστόριον καὶ τοῖς φρονοῦσι τὰ αὐτὰ, ὅσα ἐν τῷ Λόγῳ κάτω, οἱ ἐπιλέξαντες ἐπίσκοποι ἐβόησαν· ἐστὶ φανερὸς· ἀνάθεμα Νεστορίῳ καὶ τοῖς φρονοῦσι τὰ αὐτὰ. Θεοδώρητος ὁ ἐπιλέξας ἐπίσκοπος εἶπε· ἐγὼ, εἰ μὴ λέγω μου ὅσος πρεσβύ, ἢ λέγω· πιστεύω δὲ, ὃ ἐν τῷ Λόγῳ κάτω, οἱ ἐπιλέξαντες ἐπίσκοποι ἐβόησαν· ἀπὸ μητρικοῦ ἐν τῇ Νεστορίου δὲ ἐστὶ· ἐν τῷ Λόγῳ κάτω, οἱ ἐπιλέξαντες ἐπίσκοποι ἐβόησαν· ἀνάθεμα Νεστορίῳ καὶ τοῖς φρονοῦσι τὰ αὐτὰ. Θεοδώρητος ὁ ἐπιλέξας ἐπίσκοπος εἶπε· ἐγὼ ἀναθεμαῖνω τὸν Νεστόριον καὶ τοῖς φρονοῦσι τὰ αὐτὰ, ὅσα ἐν τῷ Λόγῳ κάτω, οἱ ἐπιλέξαντες ἐπίσκοποι ἐβόησαν· ἐστὶ φανερὸς· ἀνάθεμα Νεστορίῳ καὶ τοῖς φρονοῦσι τὰ αὐτὰ. Θεοδώρητος ὁ ἐπιλέξας ἐπίσκοπος εἶπε· ἐγὼ, εἰ μὴ λέγω μου ὅσος πρεσβύ, ἢ λέγω· πιστεύω δὲ, ὃ ἐν τῷ Λόγῳ κάτω, οἱ ἐπιλέξαντες ἐπίσκοποι ἐβόησαν· ἀπὸ μητρικοῦ ἐν τῇ Νεστορίου δὲ ἐστὶ· ἐν τῷ Λόγῳ κάτω, οἱ ἐπιλέξαντες ἐπίσκοποι ἐβόησαν· ἀνάθεμα Νεστορίῳ καὶ τοῖς φρονοῦσι τὰ αὐτὰ. Θεοδώρητος ὁ ἐπιλέξας ἐπίσκοπος εἶπε· ἐγὼ ἀναθεμαῖνω τὸν Νεστόριον καὶ τοῖς φρονοῦσι τὰ αὐτὰ, ὅσα ἐν τῷ Λόγῳ κάτω, οἱ ἐπιλέξαντες ἐπίσκοποι ἐβόησαν· ἐστὶ φανερὸς

ACTIO ANNO CHRISTI 451.

sancti concilii, Theodoretus sanctissimus episcopus ecclesiam civitatis Cyri * recipiat. * Latine, religi, religiosissimus.

Constantius dixit: * anathema Nestorio & Eutychi, & omnibus qui orthodoxae non sapiunt. Reverendissimi episcopi clamaverunt: Et Joannes modo anathematizet.

Joannes reverendissimus episcopus Germanicus dixit: Anathema Nestorio & Eutychi, & omnibus * prava sapientibus. Reverendissimi episcopi clamaverunt: Amphilochius modo * Eutychem anathematizet.

Amphilochius reverendissimus episcopus Sidae dixit: Anathema maledicto Eutychi, & omnibus qui non sunt, sapiens. Gloriosissimi & magnificentissimi judices dixerunt: Cuncta è ore omnis sancta synodus, tempus est omnes servare concordiam. *

* Constantius.

* Latine, omnes.

* Latine, religiosis, religiosi.

* *In codice Bibliotheca*: Contuli seria VI. Kalend. Aprilis ind. 15. Deo gratias: In codice Accmetensium postlaequam formata est libri editio mox & illis actio subjeciuntur & per omnia similes habent initium & inde & in nominibus tam judicum quam episcoporum excepto quod postquam scripsum est: *Et Eusebio venerando episcopo Dorylei*, adjicitur, *& Cecropio episcopo Sebastopolis*, & sic cætera subsequuntur, id est, *Et religiosa synodus & universali sanctissimo*. Explicit actio VIII. incipit IX.

ACTIO NONA.

Chalcedonensis concilii.

Consulatu domini nostri Marciani perpetui Augusti, * & qui fuerit declaratus septimo Kalendas Novembris, in Chalcedone Secundum judicium divinissimi & piissimi domini nostri * Marciani perpetui Augusti, convenientibus in sanctissimam ecclesiam * martyris Euphemiæ * magnificentissimis & gloriosissimis magistro militum exconsule & patricio Anatolio, & magnificentissimo & gloriosissimo præfecto sacrorum prætorium Palladio, & magnificentissimo & gloriosissimo magistro sacrorum officiorum Vincentiolo: convenientibus etiam & Paschasino & Lucentio religiosissimis episcopis, & Bonifacio religiosissimo presbytero, tenentibus locum sanctissimi archiepiscopi antiquæ Romæ Leonis, & Anatolio reverendissimo archiepiscopo magni nominis Constantinopolis novæ Romæ, & Maximo reverendissimo episcopo Antiochiæ Syriæ, & Quintilio reverendissimo episcopo Heracleæ Macedoniæ, tenente locum reverendissimi episcopi Thessalonicensium Anastasii, & Thalassio reverendissimo episcopo Cæsareæ Cappadociæ, & Stephano reverendissimo episcopo Ephesi,

ANNO CHRISTI 451. ACTIO NONA.

A & religiosa sancta & universali synodo, * quæ per decretum divinissimi & piissimi domini nostri * Marciani in Chalcedonensi civitate collecta est: de reliquiis * omnibus autem cancellos 4 sanctissimi altaris, ingressus Ibas reverendissimus, * qui fuit Edessenæ civitatis episcopus, dixit: Injuriatum ab Eutyche & falsa figmenta perpetiens, absens a quadragista manifoniibus, & condemnatus, * hac adeuni impetrare clementiam, & adit forum & immoratum veritatem: * & juste vestram magnificentiam, cum sancta hac & universali synodo, quæ * adversum me fuit gesta perquirere. Deprecor igitur vos, ut cognoscatis quomodo factum accusationem pertuli, & calumniam a quibusdam circiens. * Jubete ea quæ judicata sunt a Photio & Dalfatio reverendissimis episcopis, * & religi. Uranius enim episcopus * Himerorum * in gratiam Eutychis omnia agens, * preparavit ut quidam clerici accularent me, & judicium illi prædidiscipse me transiverant: & inventus sum innocens a blasphemiis quæ mihi * illatæ sunt, & judicatum datum est, a pentatis reverendissimis episcopis, accusationes quidem adversum me per calumniam factas arguens, * testificans autem * me esse catholicum. Jubete * igitur omnia quæ per abiuntium oram in Ephesio fub Dioscoro gesta sunt, * evacuari, & justitiam mihi servari, * qui in nullo culpabilis sum, & quidi mihi episcopatum pariter & ecclesiam. Nam & omnes clerici Edessenæ quæ scripserunt præfatis episcopis testantur me esse catholicum: & alienus sum a * nefaria * blasphemia quæ mihi inferitur. Magnificentissimi & gloriosissimi judices dixerunt: Postulatione Ibæ reverendissimi * declarata, quid sanctæ synodo videtur? * Palchasinus & Lucentius & * Julianus reverendissimi episcopi, & Bonifacius presbyter, * (vicarii sedis apostolicæ per Palchasinum) dixerunt: Ea quæ gesta sunt, quorum memoriam fecit reverendissimus Ibas, & semetipsum mundum ab omni accusatione in episcoporum * judicio significavit, proferatur: * in medium, ut eorum lectione & aut quid judicandum sit, aut quid definiri oporteat, cognoscamus. Et porrecta ea sententia ab Ibæ reverendissimo Beroniciano & devotissimus secretarius divini consistorii relegit.

* Latine, sancta.

* Latine, religiosi.

* Latine, religiosis.

* Latine, religiosi.

* Latine, religiosi.

* Latine, religiosi

ACTIO NONA. 1 Sabinianus episcopus Ecclesiae Ephesinae.

Ibi Ecclesiae ecclesiae episcopi actio.

POST consulatum Flavii Zenonis & Pofumiani (I. venerandorum vicinum) consulum, iub die quinto Kalendar. Martiarum, in colonia Tyro clarissima metropoli consulari, anno quingentesimo septimagesimo quarto, mense Februario, die sexto, secundum Romanorum autem Februarii quinta & vicesima, indictione prima, Photinus episcopus Tyrionum metropolis, & Eusebius episcopus Berytorum palatae civitatis, interlocuti sunt eos, quæ sunt subjecta. Magnificentissimus & gloriosissimus tribunus & notarius Damascius, adsentiens in Phœnicia provinciam, pius literas nobis dedit per omnia pietibus & amatoris Christi imperatoris nostri, quæ jubentur auditores nos esse cum religiosissimo Tyrionum episcopo civitatis Himeriae, capitulorum eorum quæ moventur adversus & Dei amantissimum Ibam Edessenæ civitatis episcopum, a Samuele & Cyro & Mara & Eulogio (nam & Eulogium & formam, quæ nobis * videretur, a jubilissimum proferre. His ergo quæ pie fancitum omnia (nam & fatisfactiones, audiendo propositis mus: & partibus nobis adductis per præsentum * o strenuissimum & spectabilem tribunum & notarium Damascium, ab eodem Hierusalim vivo depositum, & manifestante imperatoris nobis piissimi fanctionem, necellarie * hortabamur, accultatorum personam habentes, docere quæ velitur. His ergo dantibus capitula & formam, & tongantibus ut horum fieret fubditis inquisitio, incumbentes hos capitulis, & invenientes in his * acculationes gravissimas adversus Ibam * religiosissimum episcopum, quasi non recte laperet, fed alia præter piam doctrinam docereet: incitavit nos hujus prius inquisitionem cum magna diligentia facere fumus impuli. Percepimus * igitur accolatoribus discere, * quantum a religiosissimo episcopo Iba * dogmata dicta esleut, * a pietate (Incut ipsi dicebant) alienu. Cum illi certa quædam disseiient, & multa mota fuisset, quæ in actis inserta funt: nos auditorium ordinem * ad nudicum religiosissimo, & ad fanctatum ecclesiarum commum utilitatem pesjecientes, pro judiciibus, pacti mediatoriam

A

Μετὰ τὴν ὑπατείαν Φλαυΐου Ζήνωνος καὶ Πουφωμιανοῦ τοῦ λαμπροτάτου, κατὰ τὴν καλανδῶν Μαρτίων τὸν κοβωνὶν Τύρου λαμπροτάτην μητρόπολιν ὑπατείας, ἔτους πνηʹτε ἐβδομικοῦ τετρακοστοῦ, μηνὸς Πετρουαρίου κ̄ʹ, Ῥωμαϊκῶν δὲ μηνὸς ἕκτῃ, ἐνάτῃ, ἰνδικτίονος πρώτου, Φώτινος ὁ ἐπίσκοπος τῆς ἐπτὰ τῶν μητροπόλεων, καὶ Εὐσέβιος ὁ τῶν Βηρυτίων καλουμένων, διελαλήσαμεν τὰ ὑποπιπτόμενα. ὁ μεγαλοπρεπέστατος & ἐξοχωτάτος τριβοῦνος καὶ νοτάριος Δαμάσκιος ἐπιδημήσας τῇ Φοινίκων ἐπαρχίᾳ, ἀστεῖα γράμματα μετὰ δέδωκε τὰ κάτω εὐτάκτου & εὐλογίας ἀκολουθοῦντα, ὅτε ἀκούσασθαι τὸν ἐμὸν καὶ θεοφιλῆ καὶ θεοσεβεστάτου ἡμῶν τοῦ βασιλέως Ἀναστασίου, ἐν τῇ κατὰ Τύρον τῶν Φοινίκων πόλει ἐπισκόπου, τῆς Κωλωνείας τῆς Ἐδεσσηνῶν πόλεως, ὅν τε Σαμουὴλ καὶ Κῦρος καὶ Μάρας καὶ Εὐλόγιος τὴν ἐλλαβεῖσαν & τὸν τόπον τῆς φωνοῦμεν διαβεβαιοῦντα πανοῦργα, τοῦς οὐκ ἀστεῖῳ διατιθέσιν τὸ ἐκείνου πρόσωπον, ἀφοσιοῦμεν ἐξ ἀνάγκης τὸ μὲν μεῖζον φόβου σεμνῷ θεῖον καὶ τὸ φιλανθρωπίας ἐλπίσαντες τὸ ἐν ἀφορισμοῖς ἐξ ἀνάγκης ἐπιμένειν ἐν τῇ Δαμασκῷ, ἐκκαλούσεις γραμμάτων παρὰ τὸ αὐτὸ ἐδιδοκιμάστα ἀλόγος, ὅθεν πόθεν τὸ παιδαγωγὸν βασιλικὸν ἡμῖν τὸ θέσπισμα, χαλεπῶν ἐπιτρέψοντο οἱ ἀκαταφρόνητοι τὸ ἀφορισμὸν ἔχοντα διδάσκειν, ἀπερ ἔχουσιν. ἐκείνων δὲ αὐτὸν κεφάλαια τοῦ τε ἀγαθοῦ τῶν τῆς ἐκκλησίας γεθεῖσα τὰ ἐξ ἔτους, ὁ τοῦ χρόνου ἡμῖν τῶν κεφαλαίων, & ὁ τοῦτο ὁρῶντος βαλδαλὶν τοῦ τῆ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Ἴβα, ὃν τε ὀρθῶς φρονοῦντες, ἀλλ ἔτερα παρὰ τὸ τῆς βασιλείας λόγου δόξαστον, ἀνεῤῥιψὰν τοῦτο κρίνοντα τῶν δέξασθαι μὲν πολλὰ τὸ ἐπιμελὲς ἐποιοῦμεν κατὰ τὸν ἔθος, ἐκκαλεσάμενοι τὸν κατηγόρον, ἀκοῦσαι, τίνα ἐστὶ, & τὸ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Ἴβα φρόνημα τὸ ἀπὸ θείας, οὐ εὐφαστοῦ, ἀλλοτρίου δόγματα. οὐ πάντου δὲ αὐτοῦ φανερὰ τὰ, ἃ πολλὰ κινθέντων, ἀπερ ἐμφέρεται τοῖς ὑπομνήμασι, ἡμεῖς τοῦ δὲ ἀκροατοῦ τὸν ἀφορισμὸν κατελυόμεθα, οὐ τὸ κοινωφελὲς τῆ ἁγίων ἐκκλησιῶν

B

C

D

σῶν ἀνάδοσιν, αὐτὸ δικαιῶν, οὐδαμῆ μετέπιπε τὸν μόρφῳ ἑωυτὸν κατοστήσαν· καὶ τοῦ πολλὰς ἐπιζήμιον τοῖς συμβολαῖς, τὸν ἀστεῖοιν πατηρῷ φορτιμωτέρας & ἐξκεκυμμένας, * παρεκλάσαμεν τὸν θεοφιλεστάτου ἐπίσκοπον Ἴβας, ὃ, κοῦν τῶν ἀρκάσαντα εἰς πληροφορίαν τῆς ἐμῆς ἐνδοξοφίας, ἐγξφάμεν ἐπίθεσιν, σπουδὴν τε καὶ φόβοῦ τῆ εἰς τὸν θεὸν ἐκείνου τὸν ἐχέτωσαν. ὁ δὲ ἀφορισμὸν ἐπιφέρεται τοῦ τῆ τῶν πόρρω δυσεβείας ἐξαρχὴν Νεστόριον, χ τὴν ἡ λόγοσ ἡ βίβλοις κοῦ κεφαλῆς· ὁμολογεῖ δὲ ὅτου κτίσεὶ, ὡς τὰ γράμματα ἀναξίως τὰ ἐ συμβόλοις ἢ γνήσιοις μετὰ τὸ θεοφιλεστάτου & ἀσωτάτου ἐπισκόπου Ἴβα, ἡμῖν τὸ τῆς μεγίστου Ἀντιοχείων πόλεως ἐπίσκοπε, & Κυρίλλῳ τῆ ἀλεξανδρέων μεγίστου πόλεως ἐπισκόπω, οὐς ἀσκοῦντα ὁ τῆς μακαρίας μνήμης ἐπίσκοπος τῆ Ἐμεσηνῶν πόλεως Πιῶλος· ὃς ὧν ὁ οἰκουμενικὸν σωκερστὴν ὁ ἡμόσια· ἐσχηνῶ δὲ τῶν τῆς ἀφορῶ δόξαν ἐκείνου πρὸς τὴν σωκεθέστερα ἐ μὲν σωθῆν τὸ τῆς θεοφιλεστάτου ἐπίσκοπον τῆ Κωνσταντινουπόλεως· ἔχει τὸ Πρίστου ἐκείνου ἀφορῶ τὸ τῆ ἐξόνου μετρουσθαν κέκαστε μὲ παρὰ σωμβέτε ὑπὸ ὑψὴν τὴν μαστε κεκοῦνον· ἐσῶν τὸ αὐτὸν γνῶσθαν τὸ Νικᾶν σωκρωσθῆναι, & μηδεμίᾳ διεπορεῖ τοῦ ἐκεῖνον αὐτὸν φορῶ τοῦτον. & σφόδρα αὐτὸ τὸν Θεοφιλεστάτου ἐπίσκοπον, σφοδρότερα πρὸς τὸν Θεμᾶ δόξαν τὴν τῆ ὀξόσοῦ, ἐκεῖνον δὲ τὸν τῆ τῶν ἐκείνου τὸν ἀνάθεμα τὸν κατὰ Θεοδωρῆτον Λίας· τὸν δοξάσμο & ἐπεξῆν δίτου, ἢ μεστοῦ τὴν χ τῆς ὀρθοῦ σῶν ἐκκαλοῦσθαν, ἐπαλλεῖς ἐν σωκεγκρῶν ἡμᾶς, ἢ σωκεῦν κορὸ τέρπιν & ἀγάπαν τῆ κεφαλῆ τὸ δέσθαι μᾶν. διαλαγδίνης σωγαρὸ σπαρτὸ ἔθος, κεκτεκαμὸν τὸν θεοφιλεστάτου ἐπίσκοπον Ἴβα, ἔχει τὸ σφοφρῶν μὲν ὁ ἐκ τῶν τόκων, & ὁ δὲν τοῦ, & ἐξόρκοῦν, & τάσσε ἀμοῦ τὸ σωγχρόμενος, τὸν φιλόν κρέτεον & αὐτὸ ἀφορῶνα· ἐκεκκαμὸν δὲ & αὐτὸ τὸ τῆ κορῶ μηδὲν σωκαθέν δὲν τοῦ τῆ τῶν θεοφιλεστάτου ἐπίσκοπον Ἴβα, & τῶν ἐπαξιοῦσθαι ἀλόγου

ANNO CHRISTI 451.

* videretur.

* ignotis.

* Sequentes non opinio.

* Sequentes non opinio.

* necessarie.

* Sequentes non opinio.

* Sequentes non opinio.

* Sequentes non opinio

ACTIO NONA.

que tristitiam commoverunt, Deo invante, A confiantibus. Super hæc nos evegimus sacramentum * a religiosissimo episcopo Ibæ, ut omnibus qui eum in præsenti negotio contristassent, vel vili fuissent aliquid adversus eum egisse, * oblivionem donaret, & nullum penitus contristaret, neque gradui fraudaret, neque minores majoribus propter pietatem contristationem preferret: sed omnes, sive clerici, sive monachi vel laici esterint, tamquam * propitios filios haberet, nullam differentiam miisefcujusque ad alium faciendo, sed omnibus * servaret justitiam in honoribus & * obliquitis & gradibus. De ecclesiastico vero * redditu, & ex quacunque causa * acquisitis sanctissimæ ecclesiæ, motis aliquibus, placuit eidem * religiosissimo episcopo Ibæ ex propria voluntate promittere, * quod de cetero * fecundum formam Antiocænæ maximæ * civitatis * gubernarentur res per œconomos ex clero ordinatos ab ejus * religiosissimo. Placuit autem, * ut si aliquando justæ vitus contristari * religiosissimus Ibas episcopus voluerit corripere aliquem præstantem * venerabilium, Samuelis, Cyri, Maræ, Eulogii, non ex authoritate propria corripiat eos, sed ex sententia * religiosissimi & sanctissimi * patris & episcopisqui Domini hoc faciat, propter precedentem, * quæ inter eos acciderit, offensionem. * Sunt autem agitata de alia quædam ex non * scripto capitula, quæ & diliquisita sunt, & rata ambæ partes habuerunt, quæ a nobis sunt probata.

* ecclesia
* Sanctissimo.

SUBSCRIPTIONES.

Photius episcopus Tyri decrevi.

* Eustathius episcopus Berytiorum * pulcre civitatis decrevi.

Samuel presbyter rata habeo quæ decreta sunt.

* Maras presbyter rata habeo quæ decreta sunt.

Cyrus presbyter rata habeo quæ decreta sunt.

* Eulogius presbyter rata habeo quæ decreta sunt.

Magnificentissimi & gloriosissimi judices diversis * audivit sancta synodus quæ relecta sunt; quid igitur ei videatur, dicat. Palchatius * & reverendissimi episcopi per Bonifacium presbyterum apostolicæ sedis dixerunt: Sanctissimi episcopi, qui decreto

ANNO CHRISTI 451.

* Ἐν τοῖς ἀκριβεστέροις ἀντιγράφοις τὸ ἐν τῷ τέλει τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Ἀνατολίου ἐν τῷ τῶν ἁγίων πατέρων ἐπιστολῇ,

ACTIO DECIMA. *Eos non mutandos defendunt Episcopi Tyrii.*

me defendendi locum, non mihi permiſ-ſum ſit facere verbum. Reverendiſſimi episcopi clamaverunt: Male fecerunt, qui eum pinxer canones a Judas ſe damnaverunt. Quæ adverſus abſentem facta ſunt, revocantur. Hæc omnes dicimus. Nullus condemnat abſentem. Patricius reverendiſſimus episcopus Tyhenſis dixit: Prideus relecta eſt ſententia eorum qui tunc judices fuerunt deputati, (*c* dico autem Photii & Euſtathii reverendiſſimorum epiſcoporum) & deſcrevent cum ſacerdotum elle. Omnes ergo eorum 4 definitioni conſentimus, & eam eſſe volumus ſacerdotum. 4 Orientales epiſcopi clamaverunt: Juſtum eſt hæc decretum. 5 Quidam reverendiſſimi epiſcopi clamaverunt: Contradicitur. Sunt (accuſatores ejus ſcilicet, & jubentur ingredi. Magnificentiſſimi & glorioſiſſimi judices dixerunt: Ingrediatur) qui libum reverendiſſimum epiſcopum accuſare ſolunt. Et ingreſſi Theophilo diacono, & Euphratho, & 6 Abraamio, & Antiocho, Theophilus dixit: 1 Rogamus, quo juſſer Iba in Beryto geſta ſint, relegi, aut addiſcatis quia ſuſte damnatus eſt. Magnificentiſſimi & glorioſiſſimi judices dixerunt: 1 Theophilo: Accuſatione Iba reverendiſſimum 2 epiſcopum adverſuſ, an 3 tamquam pro fide certatura, geſta relegi quæris? Theophilus diaconus dixit: Accuſatores manifeſti ſunt, & hic non ſunt. Ego diaconus ſum, & ſeio violentiam civitatis. Et ſi accuſo, & reſtes non adſunt, conſegat. Magnificentiſſimi & glorioſiſſimi judices dixerunt: Scriptas probationes de realiqua 7 propiatæ opere? Theophilus diaconus dixit: 1 Libro monimenta, quæ 1 ſuper eo geſta in Beryto, & quæ in Ephelo. 7 Ecce & domnus Thalaſſius religioſiſſimus epiſcopus novit, 7 ipſe, qui ſuſcepit 7 reſtitutiones, adeſt. Interrogetur ipſe, ob quam cauſam damnatum fecit. Et domnus Euſebius adeſt, & novit, Euſebius reverendiſſimus epiſcopus Ancyræ 8 Galatiæ dixit: 1 Ego relationem non ſuſcepi; dum autem in Ephelo relegretur, audivi; & eſt verſuum charta multorum & multorum hominum depoſitionis habent. Si autem habet monimentum, tamquam ad petitionem geſta, ejus eſt 7 probare. 1 Ego enim cum multitudine auditor fui. Thalaſſius reverendiſſimus epiſcopus Cæſareæ Cappadociæ dixit: Cum omnibus audiebamus. Magnificentiſſimi & glorioſiſſimi judices dixerunt: Adversus tunc 9 reverendiſſimum Iba in vetita audientia? Thalaſſius reverendiſſimus epiſcopus Cæſareæ Cappadociæ, & Euſebius reverendiſſimus epiſcopus Ancyræ Galatiæ, dixerunt: Non adeſt. (Orientales & Pontici) reverendiſſimi epiſcopi clamaverunt: Ab-

ACTIO DECIMA. *Eos non mutandos defendunt Episcopi Tyrii.*

ἐκείνοις ποιοῦ τὴν ὀρθὴν· καὶ οὐδὲν ἐνοχλήσει σὲ παρὰ τῶν κανόνων κατηκρίθησαν αὐτὸν· τὰ δὲ γεγενημένα ἀνρεύτω. πάντα πάντες λέγομεν· ἡμεῖς οὐκ ἀπολογούμεθα. Πατρίκιος ὁ ἀλαβεστάτος ἐπίσκοπος Τυάνων εἶπε· κριθῆναι ἀνγνωσθέντος τὸ τῶν ἁπτῶν τοῦ ἁγίου, φωτίου & Εὐσεβίου τῶν ἀλαβεστάτων ἐπισκόπων· καὶ ἔκρινε αὐτὸν ἰμὰ ἐν· πάντες ἀμφισβητοῦμεν τὸ τῶν ἁπτῶν· καὶ βούλομεθα αὐτοῦ ἀφεθῆναι ἰμᾶς. οἱ ἀπὸ τοῦ ἐπίσκοποι εἶπον· ἀνάξια ἐποίησαν οἱ ἀνάγνωσταὶ τοῦ ἁγίου φωτίου & Εὐσεβίου· ἀπὸ τῶν ἀνάγνωσταὶ ἀθλοῦσι τὸν Ἰβᾶ τὸ ἀλαβεστάτου ἐπισκόπου· καὶ οὐκ ἀθόντος θεοῦ ἀλαβεστάτου ἐπισκόπου· ἀξιοῦμεν τὸν ἀνάγνωσταὶ τὸν ἀνάγνωσταὶ τὸν ἀνάγνωσταὶ

ACTIO DECIMA. ut tetpium. Deo. & nostros pietati com-
mendes; visum nobis est ut tu pergas cum
Uranio reverendissimo episcopo a Himcro-
num civitatis ad partes orientales, & con-
mentarius per singula loca judicibus, i in-
ducas reverendissimum Ibam Edessenæ civi-
tatis episcopum, & Danielem reverendissi-
mum (a Carrhoenum civitatis episcopum,
& b Joannem reverendissimum) Theodosio-
politanum episcopum, in Phoenicum c pro-
vinciam properare, & ibi inquiri quæ mo-
ventur a reverendissimis prædictarum d civi-
tatum clericis, tam apud prædictum S reli-
giosissimum Uranium, & Photium reverend-
dissimum episcopum Tyri e metropolis
quam e Eustathium reverendissimum Ber-
tiorum civitatis episcopum, adversus f pa-
ternorum religiosissimorum episcopos Ro-
fina igitur secundum ea quæ nostræ divi-
nitati vila sunt, pergere ad partes orienta-
les, & g inducere prædictos h reverendis-
simos episcopos i in Phoenicum ideirco, & ibi omnia k capita quæ moventur a vene-
rabilibus clericis Edessenæ (& a Carrhoenis
& Theodosiopolitanæ) civitatis, inquiri sta-
tuimus apud memorates l religiosissimos epis-
copos, & quæ ab iis fuerint definita, ef-
fectui mancipare. m Datum Constantinopo-
li, n sexto Kalendas Novembris. o

n Novembris.

Bertyensis episcopus habita in causa Ibæ Edessenæ episcopi, relecta Chalcedone.

POst confulatum Flavii Zenonis & Pofthumani virorum clarissimorum, p Kalendis Septembris, indictione secunda, in colonia q Christi amica Beryto, r considentibus Photio & Eustathio & Uranio s religiosissimis episcopis in novo episcopio Beryti sanctissimæ novæ ecclesiæ, t præsente & Damaseio u sanctabili tribuno & notario v divini palatii, & Eulogio x religiosissimo diacono & Christi amantissimæ Constantinopolitanæ sanctissimæ ecclesiæ, y præsentibus z religiosissimis episcopis Iba, Joanne, Daniele, Hanibus autem Samuele, a Cyro, & b Eulogio, & Mara, & Abliavio, & Joanne, & Anatolio, & Caiumo, & Abibo, vir religiosissimi Damascius dixit: Cum præsentes reverendi clerici adjuliere piissimum & c divinissimum dominum nostrum d imperatorem, & e consiliarios f reverendissimum (& Deo amantissimum) g episcopum Uranium, h Eulogium, & i Photium, & k Eustathium, & l Daniel, & m Joannem, & n Hanibus, & o Samuelem, & p Cyrum, & q Eulogium, & r Maram, & s Abliavium, & t Joannem, & u Anatolium, & v Caiumum, & x Abibum, & y Damascium, & z Ibam, & a Eulogium, & b Maram, & c Abliavium, & d Joannem, & e Anatolium, & f Caiumum, & g Abibum, & h Damascium, & i Ibam, & k Eulogium, & l Maram, & m Abliavium, & n Joannem, & o Anatolium, & p Caiumum, & q Abibum, & r Damascium, & s Ibam, & t Eulogium, & u Maram, & v Abliavium, & x Joannem, & y Anatolium, & z Caiumum, & a Abibum, & b Damascium, & c Ibam, & d Eulogium, & e Maram, & f Abliavium, & g Joannem, & h Anatolium, & i Caiumum, & k Abibum, & l Damascium, & m Ibam, & n Eulogium, & o Maram, & p Abliavium, & q Joannem, & r Anatolium, & s Caiumum, & t Abibum, & u Damascium, & x Ibam, & y Eulogium, & z Maram, & a Abliavium, & b Joannem, & c Anatolium, & d Caiumum, & e Abibum, & f Damascium, & g Ibam, & h Eulogium, & i Maram, & k Abliavium, & l Joannem, & m Anatolium, & n Caiumum, & o Abibum, & p Damascium, & q Ibam, & r Eulogium, & s Maram, & t Abliavium, & u Joannem, & v Anatolium, & x Caiumum, & y Abibum, & z Damascium, & a Ibam, & b Eulogium, & c Maram, & d Abliavium, & e Joannem, & f Anatolium, & g Caiumum, & h Abibum, & i Damascium, & k Ibam, & l Eulogium, & m Maram, & n Abliavium, & o Joannem, & p Anatolium, & q Caiumum, & r Abibum, & s Damascium, & t Ibam, & u Eulogium, & x Maram, & y Abliavium, & z Joannem, & a Anatolium, & b Caiumum, & c Abibum, & d Damascium, & e Ibam, & f Eulogium, & g Maram, & h Abliavium, & i Joannem, & k Anatolium, & l Caiumum, & m Abibum, & n Damascium, & o Ibam, & p Eulogium, & q Maram, & r Abliavium, & s Joannem, & t Anatolium, & u Caiumum, & v Abibum, & x Damascium, & y Ibam, & z Eulogium, & a Maram, & b Abliavium, & c Joannem, & d Anatolium, & e Caiumum, & f Abibum, & g Damascium, & h Ibam, & i Eulogium, & k Maram, & l Abliavium, & m Joannem, & n Anatolium, & o Caiumum, & p Abibum, & q Damascium, & r Ibam, & s Eulogium, & t Maram, & u

interrogationes, sive responsa. * Religiosissimus episcopus Ibas dixit: Quit quatuor, qui stant, libellos obtulerunt? religiosissimo episcopo Domno, & dignata est ejus sanctitas mandare nobis, ut occurreremus. Et quomodo quadragesima erat, poſt diem nos jussit occurrere. Qui ſcripſit ut ab excommunicatione eos abſolveremus. Erant enim a me excommunicati. Ego omnia ſententiæ arpeſtelivitarum ab excommunicatione eos abſolvit, ſub ea tamen definitione, ut non excederent * Antiochia, donec ſententiam cauſæ ſcriperet. Si autem retinet eos omnes ſinem cauſæ perciperet, majori pœnæ eſſent damnationis obnoxii. Samuel & Cyrus, antequam adveniremus in civitatem, deſerentes, in * comitatum profecti ſunt: Maras autem & Eulogius remanſerunt. * Deinde ubi colleta eſt ſancta ſynodus, (erant enim illic non pauci epiſcopi) jubſit libellos relegi. Relecti libelli ſunt: ſe continebantur nomina quatuor accuſatorum: Habant autem duo. Interrogavit autem eos: Ubi ſunt veſtri ſodalet, (qui voluſtum obtulerunt libellos?) Illi autem dixerunt: Neſcimus. tamen ſicut audivimus, * Conſtantinopolim perceperunt.) Religiosiſſimi epiſcopi dixerunt: Tua * religiositas, quæ * nunc preſens fuit, debet * ſciire intentionem ſanctæ illius & magni concilii, utrum integre damnaſſet, an in dubio hanc ſententiam proteliſſet. Metropolitanus * eſt enim, quasi ſanctitatur tua ſanctitas, quæ a ſancto illo non ſunt gelta concilio, dicere quæ geſta. Nam & tacite * percipitur veritas. Religiosiſſimus epiſcopus Ibas dixit: Occulta noſtic non poſſum. Ego puto, quia perfectam horum damnationem fecit. Si autem videtur vobis ſi ſententia eorum damnationem eorum non feciſſe, * veſtrum eſt judicare. Reverendiſſimi epiſcopi dixerunt: (Ea quæ geſta ſunt in ſancto illo conventu, tua ſanctitas præ manibus habet? * Religiosiſſimus epiſcopus Ibas dixit: Habeo, & adjacent. * Reverendiſſimi epiſcopi dixerunt:) Suſcipientes notaria, illam partem geſtorum percurrant, * quæ continet de his qui ſe ſubtraxerunt; ut quæ de his geſta ſunt, agnoſcamus: Samuel dixit: Omnem allegationem nobis congruam, adverſus depoſitionem reverendiſſimi epiſcopi Ibæ, & adverſus eos, quos juſſa ſunt relegi, * veſtrarum notitiæ parti, ſicut juſſum eſt, veſtram ſanctitatem ſtatuere queſumus. * Deo amantiſſimi epiſcopi dixerunt: Ad prejudicium tuum non dicimus quæ ſerti lectionem. Samuel dixit: Quoniam ea quæ agantur, confequenter aguntur, & * forte imminet vobis, ut non hæc, ſed alia moveantur: nogavimus autem veſtrarum notitiæ allegationem, * & ob hoc certamus, & oſtendimus, quia non ſubjacemus damnationi. neque

SALUZII NOTÆ.

a Divion. et Pariſi. *Reverentiſſimus.*
b Iidem libri, *reverentiſſimus.* c Lugdunum: *Qui ſcripſit mihi ut.* Mendum eſt typographicum editionis Labbeanæ. d Vetuſtus liber & edit. *antiochenæ* cum *Conſtantinopolitanæ.* e Conſt. & Pariſ. & veteres edit. *omittunt.*
f Vetuſtus edit. *Deinde dum conſtituerentur.* Codex Conſt. *Deinde dum conſituerentur.* Alii: *Ut dum conſtituerentur.*
g Vetuſtus libri & edit. *reſpondebant.* h Iidem libri & edit. *in Conſtantinopolim.*
i Pariſ. & Divion. *Reverentiſſimi.* k Iidem libri, *veſtrorum.*
Epiſcopus ſanctæ illius & magni Concilii integre damnaſſe. l Conſt. & Divion. & veteres edit. *omittunt.*
m Iidem libri & edit. *pacificet.* n Divion. & Pariſ. *percipiunt veritatem.*
o Iidem, & veteres edit. *poteſt poſtea judicari.* Pariſ. *poteſt poſtea judicare.* p Divion. *poteſt poſtea judicare.*
q Iidem libri: *Reverentiſſimus Epiſcopus ibat.* Sic etiam paulo poſt. r Conſt. *Reliqua.*
s Vetuſtus: *Si non ſe ſubtraxerunt.* Hinc non habetur in codice Pariſienſi, in Divionenſi vero adjecta ſunt *ſatuere quæ.* t Conſt. & veteres editiones, *reſervari, ſicut juſſum eſt, veſtram ſanctitatem noſtræ parti reſervari.*
u Conſt. *ut ſupra.* Pariſ. & Divion. *Reverentiſſimi.* Sic etiam paulo poſt.
x Conjunctim: *Ut ſe ſubtraxerunt Reverendiſſimi Epiſcopi quorum prior habet certamina.*

ἐρωτήσεις, πφὸς τὴν ἐπτὰ ἀπολογίαν ἔφη. Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἴβας εἶπεν· Ὅστοι τοιαφοὶ οἱ ἐκεῖνοι λιβέλλοι ἐφέρθησαν τὴν Θεοφιλεστάτῳ Ἐπισκόπῳ κυρίῳ Δόμνῳ τῷ κατηξιωτῇ ἡ αὐτὴ ἁγιωσύνη βουλεύσασθαι τὴν ἐκεῖνοι τοιαφοφοὶ ἐν ἐμοὶ, ὅνφ ἀπολυθῶσιν αὐτοὶ τὴν ἀκοινωνησίας· ἐστὶ γὰφ καὶ ἐκεῖνοι τὴν ἀκοινωνησίας. Ὁ ἀφχιεπίσκοπος δὲ τὴν ἐντολὴν ἀπέλυσεν αὐτοὶ τὴν ἀκοινωνησίας, ἐπὶ τὸ φοφτίῳ, ἕως ἂν μὴ ἀξιόλογὸν Ἀντιόχειαν, ἐὰν ὁ τὸν λόγον τὴν ἀφχὴν τὴν φάσιμα. ἐὰν δὲ ὀξὺν ὅσοι τὴν τόπον ἀξίφτα τὴν κφίσεως, ὑποκείσοιν ἐστὶ μᾶλλον τὴν καθυφέσεως. Σαμοὴλ δὲ Κύφος ἐν τῷ ἐφχόμενοι ἐν τὴν πόλιν, κατεπφάσαν, ἀνεχώφησαν εἰς τὸ κοφυφαῖον· ἐμεῖνε δὲ Μάφας & Εὐλόγιος. ἐν τῷ συκκαλεσθῆναι τὴν ἁγίας συνόδου· ἦσαν γὰφ καὶ ὀλίγοι ἐπίσκοποι ἐκεῖ· ἐκέλευσε ἀναγνωσθῆναι τὴν λιβέλλοι. ἀνεγνώσθησαν οἱ λιβέλλοι· ἐκεῖφέν ὀνόματα ποσόφα κατηφόφω· ἐστὶ γὰφ δὲ δύο. ἠφώτησεν αὐτοὺς· ποῦ εἰσὶν οἱ ἔκφυτοι μῶν; οἱ δὲ εἶπον· ἀκ οἴδαμεν. ὡς δὲ ἀκούομεν, ὡς Κωνσταντινοπόλει ἀπήλθοσαν. οἱ Θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· ἡ σὴ Θεοσέβεια πφὸς τὴν σὴν ἁγιωσύνη τὴν ἐπιστήμη τὴν ἁγίου καὶ μεγάλου συνόδου, εἰν πλείον κελεύοιν, εἰν τὴν ἐμφιβόλῳ τὴν τὴν φόφον ἀξιφόφοιν. δῆλον γὰφ ἐστι, ὡς ἐὰν ὁλοσφεῖς τὴν ἀπόφασιν τὴν κατὰ τὴς ἁγίας ἁγίας συνόδου τοιοῦτοι, ὡς πεφιεγφάψε αὐτὸν· ἔστι γὰφ ἐπὶ τὴν κατεκφίθεν τὴν ἀλλοτφίων. Ὁ Θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· τὰ κφυπτὰ οὐδὲν οἶδαμεν. ἐγὼ νομίζω, ὅτι πλείον καθαφίσαν αὐτὸν ἐποίησαν. οἱ δὲ φαίνεται ὑμῖν ἀπὸ τὴς ἀτοφίας αὐτὸν τὴν καθαφίσεν αὐτὸν μὴ ποιοῦσιν, ὑμεῖς φάφετε πάλιν. οἱ Θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· Δικαίοιν οἱ ποιοῦσιν, ὅσοιν τὴ φόφον τὴν ἐν τὴν ἁγίῳ τὴν ἀπολεσθέντων βεβαίωσιν, ἵνα μὴ πεφὶ τὴν πεφὶ τὴν μένα. Σαμοὴλ εἶπεν· τὰ πφὸς ἀκφιβείας καὶ τὴν ἀφχιεπίσκοπον τὴς Κωνσταντίνου τὴ ἐλαβεῖν τὴν ἐπιστολὴν ἐδῶ, ἐγὼ τὴ κελεύσαν ἀναγνωσθῆναι, φυλαχθῆναι τὴν ἡμέφαν μόνον, παφακαλοῦμεν ἡμᾶς τὴν ἀγιωσύνην ἐκεῖνοιν. οἱ Θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· ὡς πφόκειται. * ὀφθῶς τὴν τὴν κλεφικὴν γφαῦλα. Σαμοὴλ εἶπεν· ἐκεῖνοι τὴ πφεσβύτεφοι ἀφοῦσιν πφάξιεται, ἡ πολλοὶ. * ἐπεὶ γὰφ ἡμᾶς ἔπφα κοινὴ, ἡ τὴν πφοκλεφὴν. * ἐκεῖ * δὲ φυλαχθῆναι τὴ ἀναγνωσθῆναι, ἡ τὴν τὴν ἀγωνιζόμενα & ἀκούσομεν, ὅτι ἐκ ἔτοιμοι εἰσὶν τὴ καθαφέσεν, εἰὰ τὴ ἀκοινωνία. ἐὰν τὴ ἡμέφαν, μετὰ ἀπὸ τὴ γίγνοιν ἐκ πφὸς τὴν κοι-

SALUZII NOTÆ.

a Malu Divion. *ordinatione.* b Divion. & Pariſ. *convertibili.* c Pariſ. *quæ ad audiendum ſe-*
lelli ſunt prædem Antiochiæ ſunt conſiſtite. d Divion. *magna.* e Veteres libri & edit. *cognoſcentes.*
f Conſt. & veteres edit. *dicimus.* Divion. & Pariſ. *ſcut & vos didiſtiſis.* Divionenſis habet in margine leſtionem
vulgatam. g Veteres libri & edit. *in Conſtantinopolim.* h Divion. *Nogo enim.* Pariſ. *augo*
vero habet neque enim. i Conſt. & Divion. *iſpeum.* k Divion. *accepimus.*
l Pariſ. & Divion. *reverentiſſime ſit.* m Divion. & Pariſ. *veſtrifque.* Pariſienſis non habet conjunctionem
Eadem ſupra laetum addita eſt in Divionenſi. n Conſt. & veteres edit. *ut ſuſpicioſiorem.*
o Divion. & Pariſ. *reverentiſſimorum.* p Pariſ. *Sophie ſanctiſſ. Dei Eccleſiæ.*
q Conſt. & Divion. & veteres edit. *Ecrea.* Pariſ. *Eerie.* r Conſt. *Memphaſitis.* Pariſ. *Memphaſitiſque.*
s Conſt. *Mamas.* Pariſ. *Places.* Divion. *Hatellas.* t Pariſ. *Teraſſene.* Divion. *Teraſſene.* Conſt. *Herrafene.*
u Veteres libri, *Eoreiae.* x Pariſ. & Conſt. *Berenſam.* Divion. *Perenſam.*
y Divion. *Bonaurum.* Conſt. *Baterrum.* Illius unciolonis deeſt in codice Pariſienſi.

ACTIO DECIMA.

ANNO CHRISTI 451.

Pag. 1547. Leo non hac, ſed alia movetur.

Pag. 1548. Antioch.

Pag. 1549. Deo

Pag. 1550. Berthaerſam.

νόνας, παφὰ τὴ ἐπτὰ ἀπολογίαν. Ὁ Θεοφιλέστατος ἐπίσκοποι εἶπεν· ἀναγνωσθεὶν τὴ μέφος τὴς ὑπομνήματος, τὴ πφὸς τὴν ἀπολογίαν τὴ τὴ ἀπολογίας τὴ ἀξ τὴν μεγίστου Ἀντιόχειας μητφοπόλεως.

Ἡμεῖς ἀκούσοιν ὅτε· τὰ οὖν οἱ ἐκεῖ μὴ ἐπὶ τὴν ἐπιδεδεκότας τὴν λιβέλλοιν; Μάφας & Εὐλόγιοι πφεσβύτεφοι τὴς ἁγίας αὐτὴ μεθόνης, ὡς ἐξ ἡμῶν ἐφωτήσαν, ἐκ οἴδαμεν τὴν ἀκοινωνίας τὴν. ἡμεῖς ἀκούσοιν ὅτε· τὰ δὲ πιθανὸν, Μάφας πφεσβύτεφος ὢν· ὡς οἴδαμεν ἀλεθῆν· ὡς δὲ ἀκούομεν, ὡς Κωνσταντινόπολιν ἀδύνατον· ἐν τὴ γφάμματι αὐτὴ ἐδεξάμεθα, ἐν τὴ ἀδεῖν ἀκεῖθεν. ὁ ἀγιώτατος ἀφχιεπίσκοπος Δόμνος ὧν· ποῖος ὑφωμένον συνεκάλεσ & μὴν ἐμὲ γφάμματι τὴ Θεοφιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ ἔτι τοῦ τότε, ἀπὴγφαμμένοι, ἐὰν δοκεῖ τὴ τὴ· γφαῦλοιν ἐφωτήσαν τὴν ἐκεῖνοιν ἐν τὴ ἐκεῖ ἐπιστολὴν τὴ ἀκοινωνίας ἐκεῖ ἀφκεῖν τὴν

ACTIO DECIMA. Deo amantissimi episcopi dixerunt: manifesta est interlocutio à reverendissimis & fanctissimis patris * nostri & archiepiscopi Domini. Libelli igitur, qui heri oblati sunt, relegantur, & gestis è addantur.

* LIBELLUS SAMUELIS & aliorum presbyterorum Edessæ, ad Photium & ad religiosos episcopos, contra Ibam.

1 Sanctissimi per omnia & Deo amantissimi episcopis, Photio & Eustathio & Oranio, petitio obtata à Samuele, Cyro, Eulogio, Mara, presbyteris sanctissimæ ecclesiæ Edessenæ.

NOs quidem optabamus & per omne tempus vita sine litigio vivere. Quoniam autem ea quæ audaciter gesta sunt adversus nostram ecclesiam * & adversus nostrorum patrum fidem, à venerabili episcopo nostro Iba, * & per summam injustitiam, i conculcant nos ad hanc accusationem deferendere, tam ejus, quam ejus fratris Danielis, qui idem episcopus est principium civitatis, consequenter & fecundum canones adeuntes concilium tum orientale, quam occidentale, oportuit nos & piissimum atque a Christianissimum principem nostrum pro his deprecari. Ex hoc ergo & sanctissimo & nostro archiepiscopo Flaviano pariter decernente, & * cum piissimo nostro principe disponente, & vestra sanctitate nostrum exercri negotium, adveniimus * parati nobis adesse. Adimus igitur per hos nostros deprecantes libellos, ut jubeatis a vestra sanctitate inchoari negotium.

Samuel presbyter libellos obruli cum collegis.

Cyrus presbyter porrexi libellos cum collegis.

Eulogius presbyter obruli his libellos cum fociis.

Maras presbyter obtuli libellos cum fociis.

Samuel dixit: Rogamus hoc nobis * licitum esse ut vestra justitia, ut hæc eadem Syra lingua dicantur: Deo amantissimo & sanctissimo episcopo Oranio, quoniam adeat * Constantinopoli, quando literæ de hac scripsit ab archiepiscopo Domino ad archiepiscopum Flavianum, * relectæ sunt: & iterum adfuit in Antiochia, * y quando de hoc moveri eramus sermonem. * Et de hoc quæ illa ei locutus sit, & quid ei * diverit, rogamus ut dicat. * Photius & Eustathius re-

A Οἱ Θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι εἶπον· δῆλον ἐστὶ ἡ διαλαλιὰ τῶν Θεοφιλεστάτων ἡμῶν πατρὸς κυροῦ καὶ ἀρχιεπισκόπου Δόμνου, περιγραφὴ τοῦ βιβλιδαρίου· ἀναγνόντες δὲ ἀναγινωσκέσθωσαν, & ἐκτιθέσθωσαν εἰς τὰς πρακτικάς.

ΟΙ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΙΒΑ ΛΙΒΕΛΛΟΙ.

Τοῖς ἀγιωτάτοις & πάντα ὁσιωτάτοις & Θεοφιλεστάτοις ἐπισκόποις, Φωτίῳ, Εὐσταθίῳ & Ὀράνίῳ, ἐκτεθὲν παρὰ Σαμουὴλ, Κύρου, Εὐλογίου, Μάρα, πρεσβυτέρων τῆς ἁγιωτάτης ἐκκλησίας.

B ΗΜΕΙΣ μὲν ἠθελήσαμεν τὸν ἀσφαλῆ μετὰ τῆς ζωῆς ἄτακτον διάγειν χρόνον. ἐπειδὴ δὲ τὰ πεπραγμένα τῆς ἡμετέρας ἐκκλησίας & τῆς ἁγίας τῶν πατέρων ἡμῶν πίστεως, ἅτινα τὴν ἐλαβεῖαν ἐπισκόπου Ἴβα, ἐτόλμησε ὅστις τῆς ἀδικίας, σωιδήκασιν ἡμᾶς ἐπὶ τὴν ἀπολογίαν ταύτην ἀνάγειν αὐτὸ τε, & τὸν αὐδελφὸν αὐτὸν Δανιήλ, ὃ αὐτὸς ἐστὶ καὶ τῆς Καῤῥαίων πόλεως ἀπόλιδος & κατὰ κεφάλαιον τῆς σωιδήκης φρουρὸς ὤντος, τῶν μὲν τὴ ἀπαιτηθεῖσα, τῶν δὲ τῇ ὀυτικῇ, ἔδοξεν ἡμᾶς & τὴ ἀντιβεστάνῳ & φιλοχριστῳ ἡμῶν βασιλεῖ τεῖν τῶν φροντεῖσθαι· & τὸν ἀγιωτάτον ἀρχιεπισκόπον ἡμῶν Φλαυιανὸν ἐπιπαρακαλεῖν τὸ ἀντιβεστάνῳ & φιλοχριστῳ ἡμῶν βασιλεῖ, & τοιαῦτα ἐπὶ τὴν ὁμετέραν ἁγιότητα τὰ καθ' ἡμᾶς γεγενημένα, παρεγενόμεθα, & πάντων ἑκόντες ἐκοντὶ σοὶ ὦμεν. παρακαλοῦμεν τοίνυν διὰ τῶν ἡμῖν τῶν βιβλίων, δεῖξαι ἐπιτρεπτέον παρὰ τῆς ὁμετέρας ἁγιότητος, ἀρξασθαι τὴν ἀνοδέστατον.

Σαμουὴλ πρεσβύτερος ἐπέβαλλε τὰς δὲ τοῖς βιβλίοις. * ἀμα ἑτέροις.

Εὐλόγιος πρεσβύτερος ἐπέβαλλε τὰς δὲ τοῖς βιβλίοις ἀμα ἑτέροις.

Μάρας πρεσβύτερος ἐπέβαλλε τὰς δὲ τοῖς βιβλίοις ἀμα ἑτέροις.

Σαμουὴλ πρεσβύτερος εἶπε· παρακαλοῦμεν & τοῦτο ὑπάρξαι ἡμῖν παρὰ τῆς ὁμετέρας ἐπεικοτάτου, ὡς ἂν αὐτὰ ταῦτα Συριστὶ ῥηθῶσιν τῷ Θεοφιλεστάτῳ & ἁγιωτάτῳ ἐπισκόπῳ Ὀράνίῳ, ἐπειδὴ κατῆλθε εἰς Κωνσταντινούπολιν, λαβὼν τὴν γραφὴν περὶ τούτου γράμματα παρὰ τῆ ἀρχιεπισκόπου Δόμνου πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Φλαυιανὸν, ἐπειγομένου & τὴν παρὰ σοῦ Ἀντιοχείᾳ, ὅν περὶ τοῦ τῆδε ἐμέλετομεν λόγον. & περὶ τούτου εἰς αὐτὸ διελέχθη, & τί αὐτῷ εἶπε, παρακαλοῦμεν αὐτὸ εἰπεῖν. ὁ Θεο-

ACTIO DECIMA. A verendissimi episcopi dixerunt: Omnia quæ * expetiti, * & in qui adeit, * religiosissimo episcopo Oranio propia interpretatur libellum. Et * postquam interpretata fuit, * Deo amantissimi Photius & Eustathius episcopi dixerunt: Edocet nos venerabilis Maras, quæ religiosissimus episcopus Oranius omnia voce locutus est: Maras dixit. Relectæ sunt litteræ coram * patricius, & quoniam confuadebant * consilium, * fecit * excommunicatio. Tamen ego qui * dex dans fum, & non possum testari. * Religiosissimus episcopus Iba dixit: Non fecit illorum mentionem * dominus * Domnus in epistola, quam scripsit ad * sanctissimum archiepiscopum Flavianum, qui fuerunt * damnati. * Religiosissimi & sanctissimi episcopi dixerunt: Dicimus, clara est interlocutio * Deo amantissimi patris nostri * & archiepiscopi Domni; relegantur igitur nunc libelli. Et * postquam relecti fuit, * Deo amantissimi episcopi dixerunt: Libelli, quæ a nobis oblati sunt, generalem quamdam continent * accusationem. In scriptis igitur unusquisque vestrum deponat & quid actum sit: * habeat & quibus * deliberavit insistare capitulis. Samuel dixit: Per ordinem ex ore * capitula coram vestra sanctitate proferimus. Incipiunt autem ab illo capitulo. * Deo amantissimi episcopi dixerunt: Singuli propria vice deponant, & accusationi persistant? * de iis capitulis, quæ deferunt. Samuel dixit: Persistit. Maras dixit: Persistit. Eulogius dixit: Persisto. Cyrus dixit: Persisto. Deo amantissimi episcopi dixerunt: Relegantur omnia capitula, & fic amantissimi * inquisitionem facimus. Samuel dixit: Et ea deprecamur instrumentis. Deo amantissimi episcopi dixerunt, * Infeantur.

I. Civitate confirmente ad redemptionem capitorum illique sed mille & quingentos solidos * Ibam episcopum apud collectos facrorum * ministeriorum * usque ad fex millia solidorum, & paulo amplius, præter redditus, quos fuscipit ipse frater, habens in vasis * argenti facet usque ad libras decem, * ea vendidit * pro mille solidis solidorum, (licet non cognoscimus, non direxit) in fomentisque religiosa conferens.

II. * Rurfum cæterum gentamum * magni pretii, obliatum nostræ ecclesiæ a fancto viro ante annos undecim, inter vafa fuspium ad * fancta ecclesia nori repositi, & neficimus fuisse, quod factum fit ut de eo.

III.

ANNO CHRISTI 451. ACTIO DECIMA.

* omnibus libellis fuspicuta.

* omnibus mille folidos, ut ex quinquaginta.

* omnibus mille folidos, ut ex quinquaginta.

* omnibus mille folidos, ut ex quinquaginta.

BALUZIUS NOTAE.

a Corb. Deo amantissimi, sitis, reverentissimi.
b Corb. Deo amantissimi reverendissimi & sanctissimi.
c Vetetes libri & edit. indaestorum.
d Corb. sanctissimi & per omnia sanctissimi, & Deo amantissimi.
e Corb. sanctissimi & per omnia sanctissimi, & Deo amantissimi. Divion. sanctissimi & per omnia reverentissimi & sancti, venerabilibus episcopis. Sic etiam Patis. nisi quod non habet vocem, sancti.
f Vox per definitione in omnibus codicibus antiquis.
g Divion. a sipre venerabili.
h Divion. & Patis. sanctissimi & reverentissimi.
i Corb. injustitia fumma. Divion. & Patis. injustitia proxima.
k Corb. Deo amantissimi, & sanctissimi & reverentissimi & sanctissimi. Sic etiam Divion. nisi quod habet Cyrrinensium, Corb. Deo amantissimi, & sanctissimi & reverentissimi & sanctissimi.
l Corb. Christi amantissimum.
m Vetetes libri & edit. pro his petitionem deprecari.
n Vox nostra desuit in codicibus antiquis.
o Patis. cum plurimis & Divion. pro nostra & ecclesiæ nostræ.
p Corb. & Divion. & Patis. pro nostrorum & ecclesiæ nostræ.
q Vetetes libri & edit. parati nobis adesse, & nobis adesse.
r Corb. & Divion. & Patis. pro nostrorum & ecclesiæ nostræ.
s Corb. & Divion. & Patis. pro nostrorum & ecclesiæ nostræ.
t Corb. & Divion. & Patis. pro nostrorum & ecclesiæ nostræ.
u Corb. & Divion. & Patis. pro nostrorum & ecclesiæ nostræ.
v Corb. & Divion. & Patis. pro nostrorum & ecclesiæ nostræ.
x Corb. & Divion. & Patis. pro nostrorum & ecclesiæ nostræ.
y Corb. & Divion. & Patis. pro nostrorum & ecclesiæ nostræ.
z Corb. & Divion. & Patis. pro nostrorum & ecclesiæ nostræ.
a Corb. & Divion. & Patis. pro nostrorum & ecclesiæ nostræ.
b Corb. & Divion. & Patis. pro nostrorum & ecclesiæ nostræ.
c Corb. & Divion. & Patis. pro nostrorum & ecclesiæ nostræ.
d Corb. & Divion. & Patis. pro nostrorum & ecclesiæ nostræ.
e Corb. & Divion. & Patis. pro nostrorum & ecclesiæ nostræ.
f Corb. & Divion. & Patis. pro nostrorum & ecclesiæ nostræ.
g Corb. & Divion. & Patis. pro nostrorum & ecclesiæ nostræ.
h Corb. & Divion. & Patis. pro nostrorum & ecclesiæ nostræ.
i Corb. & Divion. & Patis. pro nostrorum & ecclesiæ nostræ.
k Corb. & Divion. & Patis. pro nostrorum & ecclesiæ nostræ.
l Corb. & Divion. & Patis. pro nostrorum & ecclesiæ nostræ.
m Corb. & Divion. & Patis. pro nostrorum & ecclesiæ nostræ.
n Corb. & Divion. & Patis. pro nostrorum & ecclesiæ nostræ.
o Corb. & Divion. & Patis. pro nostrorum & ecclesiæ nostræ.
p Corb. & Divion. & Patis. pro nostrorum & ecclesiæ nostræ.
q Corb. & Divion. & Patis. pro nostrorum & ecclesiæ nostræ

ACTIO DECIMA. Vitiosus Canon.

III. Adhuc de ordinationibus accipit.

IV. Abraamius quidam ex diaconis nostris fuit. * Hic plures ordinationes illicite fecerunt, cujus unicus erat & conscius, & cum reverendissimo episcopo nostro & omni clero * convocato ad judicium Abraami dixeri, * monstratum est eodem confitente * conscium esse, * peccanam * fuitque ei excommunicatio, & omnibus dixit fieri, & omnium hoc fuisse patuerit multo tempore. Post hæc (neficiunt quomodo perfidiosus) * fatisfactione ab eo nullatenus peccuniæ, * tentavit eum Batenorum * civitatis ordinare episcopum; & prohibitus ab eo, qui tunc archidiaconus erat, indignatus est. Et hunc quidem, qui non erat ordinatus, apud Constantinopolim decrevit esse episcopum. Illum vero qui * turbam * incitaverat civitatis, & dixit, quum non esset hic episcopus, esse de proprio loco, & excommunicavit, & expulit ab ecclesia. * Et quia de episcopo ei non processit, compulsus est eum facere xenodochium. Et retinet charum magistrum hic constantium reverendissimus * episcopus noster, qui * debuit ad judicem provinciæ hunc, * qui ita excerbabis esti, offerre locum, confustendium legum.

V. * Balleum nomine quemdam virum (de quo omnes * qui in eodem vico habitant, * clamaverunt, * quia * in scriptura, * tamquam adulterum & masculorum concubitorem) ordinavit presbyterum & procuratorem, in civitatem retrudens, & judici tradens post qui * * clamaverunt, & * hæc innotescentibus ei liceris * Deo amantissimi archiepiscopi Dumni.

VI. Quia ordinavit Dionysius filium sui fratris episcopum. * Paganorum * civitatis; sic qui operaret sanctum Spiritum abelle, cujus possent opera adaerere & perdidere, * ut ut vel nunc ad cognitionem veritatis * adederent; sic illic ordinavit inquietum, & juvenem exilentem, & * * luxuriosissimum. * Neque enim fatuus, aut parvus ei fil aliquando latere, * sed pene semper in nostram * adveniebat civitatem propter * Challoam quamdam * matriarcam, circumdiceras eam per loca diversa, * & in delicias cum eadebitur.

VII. Quia omnes ecclesiastica * rebus multos * exilentes, & in injustitiam tendens quantitatem, * * sonans * sua fratri, vel

ANNO CHRISTI 451.

A Ἐτὶ κὰ χειροτονία λαμβάνει.

Ἀβραμιός τις ἦν διάκονος τὴ ἡμέτερα ἐκλησία. ὅτος ἄκριτα πολλὰ γόνατα φαρέθτοτος, ὁ ἷς φίλος & σύμμυστος, ἐτὶ τὰ ἀλαθὲς κὰ ἐκλὴ βεβαιότερον ἐκάστε, & τοτος τὰ ἅλλα τὰ συγκαλέσαντος ἐτὶ τὰ ἀρχόντα Ἀβραμιός τὰ διάκόνε, ἐνδεικνύθη ὑπὸ ὁμολογόντος συνειδότος & τὰ κὰ ἁμαρτόνοντος τὰς ἀκοινωνησίας, & ἅπασι πάντοι μηνθῆναι & διωχθῆναι, & ἐτὶ πολλὰ τὰ χρόνε. μὴ πάντως οὐ δίκαιῶ τὰν ὑποσεσεσθαι· ἀπολογίας τὰ μὴν ἀδικὰ ἀπολογωμένος, ἐπεχείρησε αὐτὸ ἐτὶ τὰ κὰ χειροτονία τὰ * Βατηνῶν πόλεως, & κωλυθεὶς ὑπὸ τὰ τότε τὰ ἀρχιδιακόνε ὀξυχόλεσεν αὐτὸ, & ἐκέλευσε τὰν ὄντα χειροτονεῖν ἐπίσκοπον, τὸν δὲ μιλιόσταν τὸ ἐλκηθέντος τὰ πόλεως, & ἀπόστα, ὡς & ἐλέχεσε ὄχλος, & ἀτελεύτητα τὰ τόπε, ὡνόρεσε ἀκοινωνήτε, & ἐξέβαλε τὰ ἐκκλησίας· & ἐπεὶ τὰ ἀφοῖδε αὐτὸ τὰ ἐπίσκοπε, & ἀνάγκασε αὐτὸ ποιεῖν ξενοδοχεῖον· ἀλλ' ἔχει τὰν τοιοῦτον ξενοδοχεῖον τὰ ἀγέλεν θαυμασταὶ ὁ τὰ ἀγελεῖν τὰ ἡμέτερε τὰ ἐπικλοτάτε & ἀλαθέστατε κὰ ἐπίσκοπε, ὁ ἐφείλε τὰ ἐπὶ τὰ κριτὰ τὰ κατὰ τὰν ἐπαρχίαν τὰ τοιοῦτε τὰ ἐπὶ τὰ γράμματα τὰ ἔγραψε τὰ ἀγιωτάτε κὰ θεοφιλέστατε Δόμνε.

VI. Ὅτι ἐχειροτόνησε Δειόνυσος τὸν υἱὸν τὰ ἀδελφὰ τὰ ἑαυτοῦ ἐπίσκοπον τὰ Ἑλλήνων πόλεως· ὁ τοῦ δὲ ἐν τοῖς μὰ κεῖνοι ἡμᾶς, & ἐξωλεῖν τὰ ἔργα τὰ ἁγίε πνεύματος, κὰ ἐν τὰ ἐγνῶσιν τὰ ἀλαθείας ἐλθεῖν· αὐτὸ ἀπόστα ἀπεν, & ἀκόλουθος ἐστὶ τὰ ἀνεψιὰ τὰ ἀδελφὰ τὰ ἡμέτερε, & ἀεὶ ἐν τὰ ἡμέρα τὰ ἡμέτερε ἐλθεῖν, & ὅλε κεῖνε τὰ ἀκόλουθε τὰ Δειόνυσε τὰ ἀρχιμανδρίτε τὰ Χαλλόε τὰ ὀνομάζε, & κατεμείνε τὰν πόλιν, καὶ ἀφεστῶν τὰ τόπε τὰ τόπε, & ἐν τὰ τόπε τὰ ἐξόδε τὰ ἐκκλησίε τὰ ἐξέβαλε· & ἐπεὶ τὰ ἀφοῖδε αὐτὸ τὰ ἐπίσκοπε, & ἐνάγκασε αὐτὸ ἐν τὰ ξενοδοχεῖον τὰ ἐκκλησίε, ἐν τὰ ἐκκλησίε τὰ ἐξόδ

ACTIO DECIMA. ducentos & trecentos solidos fenerarit; ut & ex hoc manifestum ^a fiat, unde sit harum rerum collectio.

XVI. Abraamius fuit quidam disconus, Hic ^b apantia ^c eius, notitiae ecclesiae, dictis vertia negotiatus: temporibus ^d tertiimus pauper & nihil ^e fere habens, ex nostra ecclesia meltas & innumeras res habuit, quae ^f pro veritate erant notae ^g omnibus. Suadet huic Daniel episcopus, ^h ut sub scripto testamento in cum suum transmitteret hereditatem, parans ^i ei, haec se poll ejus mortem pauperibus erogare. ^k hoc enim & testamento continetur. Et postquam haec Daniel est adeptus, non solum (ficut oportebat, ^l & fecit juraverat) non dispoluit, sed ^l luxuria fere ^m fervivit: Challoe enim multiert ^n dedit.

XVII. Quia a paganis ^o incidentibus in peccatum sacrificiorum, accipiens Daniel episcopus ^p sportulam, ^q remittit crimen, negotians & hinc fibimet lucrum.

XVIII. ^r Quia & ecclesiae Edessenae & predio Lafargariana silvas cadentes, portaverunt ^s ad predia Challoae unius Danielis episcopi, & aedificaverunt quae voluerunt.

^t Deo amantissimi episcopi disserunt: ^u Quando redargutio capituli sequitur, animae periculum ^v ferens, superflum judicamus inquisitionem fieri ceterorum. Quia igitur manifeste interdicta funt & canonibus & legibus, & sunt aperte odiosa Deum timentibus, haec eligite ^x primum, & his inflate. Videmus autem nobis haec esse ^y principalia. Primum quidem, ^z ceffae esse oportere hoc, qui facerdotio fungitur. ^a Deinde, esse cum totius luxuriae libertum: fed, nec ^b prodere pictatem, maxime pecuniarum causa. Ex quibus & alicujus probare potestis praevaricationem, proprio ore deponite. Samuel dixit: Sicut jam poll alterum, ^c nonnullis fecit inquisitionem capituli unuscujusque per ordinem. Et si quidem ^d primum capitulum ^e incriptationem talem habeat, ^f ut id fum lectitat, & ^g ad illud ^h nihil fit mutatum, ^i bene id judicabit vella fanctitas, ^k & non ^l his fervienus. Deo amantissimi episcopi discerunt: Ex capitulis a vobis oblatis, ^m tria fane funt ^n pessima, ^o & quam iolerant talia obfurgari facillime. Haec igitur si probare potestis, ^p ut diximus, proprio. Iingua testamini. Maras dixit: De fide moverunt ^q hoc, & alia capitulia ^r poll moverunt. Deo amantissimi episcopi dixerunt: Si propofuimus ^s nos, ut horum trium capitulorum ^t ab proba-

ANNO CHRISTI CCCCLXXI. ACTIO DECIMA. A tioni infestis, non ex hoc inquisitionem negavimus reliquorum. Maras dixit: ^a Capitulum de fide movemus prius. Deo amantissimi episcopi dixerunt: Quid habet de fide movere? Maras dixit: Alloquens dixit: *Non invideo Christi fullo Dei; in quantum n enim ipse fallus est, ^b ego fallus sum.* Deo amantissimi episcopi dixerunt: Confitetur prius ^c religiosissimus episcopus Ibas, ^d si haec ^e ita dicta sint. Religiosissimus episcopus Ibas dixit: Anathema qui dixit, & ei qui sumaniam. Ego enim non dixi: abfit. Samuel dixit: Testes nobis exfitbut hujus res, ^f ex iis qui hic sunt rogamus. Ex nobis vocatos fuisse, & propria B voce refari, si eum non audierunt hac dicentem. Religiosissimus episcopus Ibas dixit: Decies milies ego fcrat patior, quam dicere hoc verbum; ^g absit a me, hoc vel cogitare. Sed scio ego, quia unusquisque ex confessione falatur. Deo amantissimi episcopi dixerunt: In ecclesia dicis a religiosissimum Ibam episcopum haec dississe? Samuel dixit: Confactodo est ^h in ecclesia in die fancto paschae, aut ante diem, dare eum de manu clericorum ^i quaedam pro fedivitate. ^j Haec datumus, alloquitur prjmitus, & fic dat. Alloquens est autem hoc, ^k & dixit coram omnibus ^l praesentibus clericis, ut accipiterent ea quae pro fedivitate dantur. Et C convinctiter ab aliquibus ex his clericis hic flantibus, qui hoc ab illo audierunt dictum. ^m Deo amantissimi episcopi dixerunt: Ante quantum tempus haec dississe ^n reverendissimum Ibam episcopum profiteris? Samuel dixit: Sunt tres anni, ^o plus minus. Dixit ^p ante & alia. ^q Sed interim haec, ^r si plus videtur, comprobamus. Si autem & alia non conjungere jubetis, & alia quoque deponimus. Deo amantissimi episcopi dixerunt: Qui fant, ^s vobis profitemur ^t attestari? Samuel dixit: Sunt quidem multi: coram omni enim clero dixit: ^u Ex his autem ^v fuit his tres: & ^w tres, quos canonei legeque ^x fufcipiant. Si autem plurimos quis D est, & videtur, ^y etiam aliorum dabimus nomina, & fecundum vestram adeunt jurisdionem. Religiosissimus episcopus Ibas dixit: Est clerus noster ^z paulo major numero nominum decentorum; plus minus, aut etiam plurium (neque enim retinere numerum) omnes clerici testati fant, ^a five orthodoxus five haereticus fum, & per confessiones fcriptas, quae directae fant fanctissimo ^b archiepiscopo Dominio: ^c & ad vo-

ANNO CHRISTI CCCCLXXI. ACTIO DECIMA. ^a Nescio unde haec vocum accepisset editores Romani. Non extat enim initium Graeco, neque in antiquis editionibus, neque demum in codicibus manu scriptis. Non extat enim apud Facundum, qui lib. 5. cap. 4. refert hanc actionem. Deinde in codice Cantab. apud Crabbum.

c Dionys. ^d Parisi. reservantur. Sic etiam paulo post.

^e Vetpes libri & edit. ex quibus hic fant. ^f Ex ea, Dion. in Dionysiaca. Parisi. & Crab. ^g Vetpes libri & edit. ex quibus hic fant. ^h Dion. & Vetpes. Parisi. & Dionys. reservamus hoc verbum vel cogitare. Sic etiam Corbeiensis.

^i Sic Dion. & Parisi. Dionys. ^k Dion. & omnibus tanquam exemplaribus & editionibus.

^l Parisi. Cum esset haec dictum. ^m Dion. & Dion. in omnibus antiquis libris & editionibus.

^n Parisi. & Dionys. ^o praefinibus. Parisi. Dion. *Deo amantissimi. Abi, Reverentissimi.* Sic etiam paulo post.

^p Vetpes edit. Dion. *amantissimum reverentissimum.* Parisi. & Dionys. reverentissimum tantum. ^q Corb. & vetpes edit. *Haec autem, si videtur, comprobamus.* Parisi. & Dionys.

^r Vetpes libri & edit. *Haec autem, si videtur, interim comprobamus.* ^s Parisi. & Corb. *fufcipiant.*

^t Vetpes libri & edit. *Ex his fant his tres.* ^u Vetpes libri & edit. *& alterum.*

^v Parisi. & Dionys. *plurimorum.* Dionys. pro *nominum* legit *numero*; in tamen libri & editiones *plus minus nominum decentorum aut plurimorum.* Dionys. pro *nominum* legit *numero*; & pro *plus minus* & *aut plurimorum.* Sic etiam in ultimo conflutto Eupe Vigilii.

^w Vetpes libri & edit. *Ex his fant tres.* ^x Corb. & vetpes edit. *fufcipiant.* Sic etiam in codem conflutto Vigilii.

^y Corb. & vetpes edit. *primum petimus quaestionem.* Parisi. & Dionys. *primum petimus quaestionem.* ^z Corb. & vetpes edit. *ita ut ecclesia.* Corb. *bene & judicialis.* Parisi. & Dionys. *bene & judicialis.* ^a Corb. & vetpes edit. *vela fant maxime plurimorum.* ^b Corb. & vetpes edit. *pontifice fanctissimo.* Sic etiam Facundus lib. 5. cap. 4.

a Vetpes libri & edit. *ducentorum & trecentorum.*

b Parisi. *primo.* ^c Parisi. *prius.*

^d Vetpes libri & edit. *tertiam.* ^e Sic. Dionys. *dedit tam.* ^f Sic. Dionys. *fortuitis.* Parisi. *parentis.* Sic Dionys. *fortuitis.* Corb. *fortuitis.*

ACTIO DECIMA. fitam reverentiam scriperant: si confonat A
tantorum testimonium clericorum tribus (ſi-
cut ipſe dicit) teſtibus, qui cum ipſis re-
mensut ad secundum ipsi in Constantinopolim,
* & dunc vero cum ipsis exiliunt, vestrum
est judicare. Samuel dixit: Nostrum est,
* propoſit. quod * incidimus de hoc capitulo, ſi & ca-
ma hoc ta- tuſantium, eorum que divinus, probatio-
pitulum, & nem oſtendere, i non * religioſiſſimi epiſco-
accidentia pi nobiſi ſint, aut per teſtimonium, aut per
eorum. alios ſibi teſtari. Negationis enim ſi ratio-
nem nullus ſi erigit. * Dixit quia factum
eſt: i nonem eſt probare. * Deo amantiſſi-
mi epiſcopi dicerunt: Eos qui teſtes a te
adducti ſunt, declara nominatim, i ut qui
audierint ſtam * religioſiſſimum epiſcopum
hoc diſſiſe. Samuel dixit: Eſt David diacon-
tus * exculſoe ſacrorum vaſorum, & Ma-
ras diaconus, & * Sabbas diaconus, qui *
conſtituta beati Ephrem per loca ſingula
poſtert, vir inter Syros religioſiſſimus. * Re-
ligioſiſſimus epiſcopus Ibas dixit: Et * Ma-
ras * cum ipſis in Antiochia adiit, & libel-
los eum ipſis petentes, & abiendo * Con-
ſtantinopolim cum eis. Maras autem fecun-
dum veritatem excommunicatus eſt a propio
archidiocesio, (non * enim a me excommu-
nicatus * eſt) quoniam injuſtum fecit pre-
sbytero, ob hoc cum a communione ſuſpen-
dit. * Deinde invenerunt cum triſtem, & C
ſuſcrunt cum ad * accuſationem illos
qui aſcenderunt adverſus me, (& contra me
) adierunt principem) quomodo iſti ad te-
ſtimonium * producere poterunt? * Tu quan-
do dixiſti: Vita mortua eſt, & * dixiſti: Ad
repente: Amice, ſi quidem hoc dicis, quia
caro domini viviſcatur eſt, & Chriſtus * no-
ſtter vita eſt, & ego conſtitor * ſi autem de
divinitate ſenſiſti, * non recipio: & ex eo
tempore communicaſti mihi annis decem.
Samuel dixit: Si vocavit me ſecretius, vel
interrogavit, * vel de hac re ſi miſi locutus
eſt, ſum his quæ dicit obnoxius, * niſi quia
ex illo me alloqui non * præcepit: & Deo
amantiſſimi epiſcopi dixerunt: Religioſiſſi-
mus epiſcopus Ibas edocuit, quia de voluc-
ſet, * & aliqua monuiſſet: ſu denegas. * Co-
ram teſtimonio vero nullus * ex omnibus
eſt, qui vel docuit, vel edocuit. Ibas ergo
tamquam ſupervacuum * relinquentes, ad
præſens redite negotium. Samuel dixit: Suf-
ficit mihi, quod coram veſtra confeſſus eſt
ſanctitate, quodam me interpeva non de hoc. Religioſiſſimus Ibas epiſcopus dixit: Non interpavi, ſed
interrogavi Amice, quomodo dixiſti vitam fuiſſe mortuam? * Divinitatem dicis, an Deo vivifican-
tem

permiſit.

* Id. mi.

* Id. mi.

* omnino eſt.

* confuſat

ANNO CHR. 1563. 1564.

ἀφῆκε τὴν ἐμὴν μνήμην ἐν τοῖς ἔθνεσι· οἱ συνελθόντες μαρ-
τυρεῖν τὴν πόλιν ἐλεκεῖν τῶν, ὡς λόγον, τρεῖς
μάρτυρας τὴν συμπνοεῖν ὅσοι αὐτοῖς εἰς κωνσταν-
τινούπολιν ἐν Κωνσταντίνῳ, καὶ μὴ ἐξ αὐτοῦ ἐμοῦ
ἀπῆλθον ἐν Δαμασκῷ. Σαμουὴλ εἶπεν· Ἡμῖν
μόνον ἐστὶ τὴν ἀφανεσκεῖν τὰ κεφάλαια, ἢ κατα-
γορεῦσαι, οἵτινες ἔδοξαν ὦν ἐκ ἐπιμῆν, ἢ τὴν θεο-
σεβεστάτη ἐπισκόπῳ ἴδα μαρτυρεῖν ἑωυτῷ, ἢ ἕτε-
λον· φάσκοντες τὸ λόγον οὐδεὶς ἀπαντάτοις. ὅτιον,
ὅτι γέγονε· ἡμεῖς ἐσμὲν ἀπόδεξεις. οἱ θεοτίβεσι-
τὴν ἐπίσκοπον· εἰπὲ τὸν * παρεγκαλοῦντα οὐ-
τὸν μάρτυρας ὁποῖοι, ὡς ἀκούσαντα τὸ θεοτίβε-
τάτου ἐπίσκοπου ἴδα τοῦτο ἀφῆκεν. Σαμουὴλ εἶ-
πεν· ἐστὶ Δαυὶδ διάκονος ὁ τῶν κεκρυμμένων, ὁ
Μάρας διάκονος, ὁ τὰ σωματικμένα κ᾽ τὸ τῶν
τῷ μακαρίου Ἐφραὶμ λόγων, ἀπὸ τῶν τῆς Σύριον σο-
φώτατον. ὁ θεοτίβεστάτου ἐπίσκοπος Ἴδας εἶπε· ὁ
Μάρας οἰκέτωρ τῶν Ἀντιοχέων μὲ ἀπῆλθ, κ᾽ λα-
βόντας ἐν βιβλίοις μὲ ἀπῆλθ, ἐ ἐπόρευ ἐν Κων-
σταντινούπολιν ἐμοῦ αὐτοῦ. Μάρας δὲ ἐ * τὸ ἐλεοῦ-
ἐκκοινωνεῖς ἐν τῇ ἰδίῳ ἀρχιεπισκόπῳ, οὐδὲ μὴ μόνον
ἐν ἐκκοινωνῶν· ἐκεῖνος οὐδὲν ἀφεστῶσιν· διὰ
τοῦτο ἐκκοινωνῶν αὐτὸν ἐκόμεν. εἶτα ἄρα κατὰ
λαυτόμενον, ἐ φρονεῖσθαι κατὰ τὸ κατηγορέω-
σκοντες τὸν ἐκ ἐδόθησε καὶ γὰρ, ἢ τὸν κατηγόρε-
σι τὴν μαρτύρων ὁ ὁν οὐτὸς· ἢ ὁν ἀ-
πέδωκε· ὁν ἀδὼν ὀνόμα σοι· ἐνάρε. εἰ μὴ τὸν
λόγον, ὅτι ἡ σῆς τὴ κεῖνε ζωοποιεῖ ἐγὼ, κ᾽ ἐ Χρι-
σὸς ἡμῶν ζωὴ ἐστ, κἀγὼ ἀμφοῖν· εἰ δὲ ἡ ἐξ τοῦ
θεόπνε, ἢ θέγρωκε· ἐ ἐξ ἐκείνε ἐκκοινωνεῖς μὲ
δέκα ἔτη. Σαμουὴλ εἶπε· ἐ ἐκόμεν μὲ ἴδε, ἢ
ἐπεκάλεσε, ἢ τοῦ τάτε μὲ ἐκέλεγεν, ὑπόδει-
κνύ μοι ὁ λόγος· οἷ μὲ, ὅτι ἐξ ἐκείνε ἐκκοινω-
νεῖ μοι ἀμάρτω. οἱ θεοτίβεστάτου ἐπίσκοπος
ἴδας εἶπε· ὁ θεοτίβεστάτου ἐπίσκοπος Ἴδας εἶπε· ὁ
θεοτίβεστάτου ἐπίσκοπος Ἴδας εἶπε· ὁ
φροντεκαθήσεσι, χρέτε παρόντες· αὐτὸ ἀφ-
ῆκε· ἐκ μαρτύρων οἱ ἐδόν ἐκ κατὰ ὁ ἐδόθεσε, ἢ
παρεῖναι· πυγμῆν, ὡς ἀφεῖν· ὁ κεφάλαιον,
ἐστὶ τὸ φανερῶσαι ἐν ἴδεσι. Σαμουὴλ εἶπεν· ἀφεῖ
μοι, ὅτι ὁμολογῶ ἐστὶ τὸ ὑμέτερε ὑπόστασις,
ὅτι ἐπεκάλεσε μοι ἀφὲ τάτε. ὁ θεοτίβεστάτου ἐπι-
σκόπος Ἴδας εἶπεν· ἀφὲ ἐκεκάλεσε, ἀλλὰ ἐπεδέ-
μεν· ἔτιμε, τὸν ὄντας τὸν ζῶν ἀνθρώπου· τὸν
ὄν

B

C

D

ANNO CHRISTI. 1565 SES. CHALCEDONENSE. VALENTIN. MARCIANUS I. IMP. 1566

tem dicis? * Etenim vita eſt, & viviſicans. Et ACTIO DECIMA.
ſic credo, & confiteor ore meo, ſicut ipſe dicit ipſe Deus: *Quia ſic fit cuiuſſio ad ſalutem.* Ego ut.
* Deo amantiſſimi epiſcopi dixerunt: In-
terrogavimus vos, ſi in eccleſia * religioſiſſi-
mus epiſcopus Ibas hoc quod dicitur a vo-
bis, * docuit: & dicitis, quia ſi in teſtimo-
epiſcopis, omni clero praeſente, hoc * dog-
matizavit. Quoniam igitur & canones & le-
gem propter * indigentiam certam numerus-
teſtium dedit * ex omnibus decernunt, & * omnino.
in præſenti negotio indigentia eſtimam non
eſt, ſed abundantia magis, ſicut ipſi teſta-
monium dicunt, non ſolum his qui a
vobis * nunc adducti ſunt, credo, quoniam
illos reverendiſſimus epiſcopus Ibas tam-
quam * accuſatores vobiſcum * hic affeci- * accuſatores.
ſtis, (ſed pro quibus interrogavi, quid ſit
in illo tempore benedictionem ab eo, ſicut
narrati, * acceperunt. Maras dixit: * Fer- * accuſatorum
te ſunt quidam neque * teſtimonium ſu-
ſed qui integre noverunt talia, * manifeſti
ſunt, & nos * nominatiſ ſumus. Deo aman-
tiſſimi epiſcopi dixerunt: Quanti aderatibi
ſunt? Samuel dixit: * Maras dixit: Neſciunt
Deo amantiſſimi epiſcopi dixerunt: Dum be-
nedictiones peberentur, verſimile eſt omne
* reverendiſſimorum clericorum conſilium ad-
fuiſſe. Enlogius dixit: * Maxime quidem, * Id. vente.
& ſi venire & dicere aliquid voluiſſent, ejus
* concinationes paſſeſcences non venerunt. * id. mi-
Dixit enim aliquid hunc non offendere, * ne uxor.
mortiantur. * Quemdam enim presbyterum
nolentem ſubſcribere in ejus laudibus, cum
accuſationem in Antiochia adverſus eum in-
titutiſſimus, poſtquam evinde eſt reverſus, * id. mi.
* indiſiole peremit: & viro ante annos quin-
quaginta cathoſico, nec lavani aliquando
ab epiſcoporum eſt, cui tota civitas teſtam-
tur, accuſationem intulit * contra ipſum
per proprie diſpenſatores, quam nec ad ri-
ſum perdiuere valuit, * *quam judex in ejus* * *Ita ut ſpi-*
gratiam urgeret, illo * ſtatre & clamante: *ritus ſanctus*
Oſtendatur quo adverſus me calumnia inſi- *dat qui illi*
tuta eſt, aut abſolvat. Et omnis civitas ſu- *tudet, ſin-*
ſcepit eum cum cœrcie de lucernis. Et ab hoc *ſtant & dicerent:*
omnes clerici metuentes *, adverſus eum te- *Demonſtra-*
ſtati * non voluere. Deo amantiſſimi epiſco- *tur ea quæ in*
pi dixerunt: Non abiiratur, timorem Dei *ſe fuiſſe ob-*
ante oculos * habentes, & fidei cauſa pro- *ſcuritatis ob-*
poſita, pro gratia hominum ſalutem proprium *ſtinata ob-*
aliquem poſſe contemnere. Unde quoniam *ſtinata ob-*
ipſe naturali * ſe collectam reverendiſſimorum *ſtinata ob-*
et clericorum multitudinem, quando hæc de *ſtinata ob-*
ſtinata ob-
ſcuritas.

a Divion. & Parif. *& nunc cum ipſis.* Sic etiam in codem conſilio.
Ed. & accuſationem quas dicunt probationes. Parif. *& accuſationem quas dicimus.*
c Non. Deeſt in Divionenſi. d Divion. *reverentiſſimi.* Parif. *non reverentiſſimus Epiſcopus noſter Ibas.*
e Veteres libri & edit. *per aliam.* f Parif. *corpoam.* g Ita codex Parifienſis. Reliqui, *religioſiſſimus.*
h *Agnoſcamus Ibas.* Ceteri vero ut typographiæ editionis Lubbeanæ. i Parif. *nomen eſt de probare.*
k Conſt. *Deo amiciſſimi.* Aliii *Reverentiſſimi.* l Conſt. & veteres edit. *quæ audiſſent.* Divion. & Parif. *qui audiſſent.* Divionenſis habet in margine, *al. quæ audiſſent.* m Divion. & Parif. *non omnibus.*
n Divion. & edit. o Veteres libri ſemper leſtiam habent. quod jam monuimus. p Id. *eſtem codex, in Conſtantinopolim.*
q Parif. & Divion. *Reverentiſſimus.* r Parif. *cum ipſe Antiochiam.* s Id. Deeſt in Divionenſi.
t Parif. & Divion. *Ita.* Sic etiam paulo ante. u Parif. & Divion. *accuſationem illi qui aſcenderunt.*
v Eidem libri, *adiuerunt.* x Eidem, *percurrere experiri.* ny Parif. *Tu quia.*
ibi Non. Deeſt in Corbieienſi. ez Divion. *noſtri.* ad Antoninum Rufinus, *Non dicitur non noverunt.* ab Conſt. & Divion. & veteres edit. *ſed ea hæ ſi nobi ſicutur ſi.* Ita etiam Parif. nil quod non habet veteres ſ. ac Id. *Non.* Deeſt in codice Parifienſi. ad Id. *Deo amiciſſimi.* Parif. & Divion. *Reverentiſſimi.* ah Parif. & Divion. *Reverentiſſimus.* ai Id. & veteres edit. *& alique admoniſſet, & ro denegat.* ak Parif. & Divion. *Quoniam ipſum nullus eſt nemo* al. *qui annunciaſſet, hoc ergo.* Quidam omnia ceteri in libro Divionenſi, quidam in Parifienſi. *Ex ea inviteſt* am. *Quoniam ſolitum conſtitutum.* al Eidem libri *relinquentes, & ad profectus negotium commendantes.* Quam Parifienſi mendoſe ſcriptum *ad relinquentes pro redeamus.*
an Parifienſis & edit. *ex ea.* Divionenſis pro & Parif. *adhuc.* ao *reverentiſſimus Epiſcopus Ibas.* Parifienſis mendoſe ſcriptum ap Divion. *De divinitate dicis.*

b Conſt. & Divion. & veteres

BALUZII NOTÆ.

b Conſt. & Divion. & veteres *conſiliis.* c Divion. & Parif.
d Divion. & Parif. *interrogavimus ſi.* e Conſt. *interrogavimus ſi.* f Conſt. *Aliii, adamii.*
g Idem codex, *ab.* g Idem, *quæſtionem.*
h Divion. & Parif. *in omnibus antiquis libris & edit. in omnibus antiquis libris & edit.*
i Illos. Et hoc quoque deeſt in omnibus antiquis libris & edit. *intimegandum.* m Parif. *in illo tempore.*
n Divion. & Conſt. & veteres edit. *corporam.* o Veteres libri, *non habent veteres ſ.*
p Divion. *nominatiſſimi.* Parif. *nominatiſſimi.* q *Reverentiſſimus.* Deeſt in Divionenſi & Parifienſi.
r *Maxime quidem.* Et illud quoque deeſt in eidem libro. s Eidem libri, *paruſſenet maxime non venerunt.*
t Veteres libri & edit. *ſed.* Eidem Romanus *Conſtam enim.* Divionenſis *nolent ſubſcribere.* Garnerius editionis typis *mutaverunt.* u Melius in antiquis libris & editionibus, inter quas hoc commodum Romanum *calumniatur.* Graeci interſcribunt vocabum ſi quis innocentem damnaſſet. Vide ſupra in capite cxo ſynodi. Cantiunc editionis typis *mutaverunt.* x *Contra ipſum.* Hac etiam in omnibus antiquis libris & editionibus.
y Eidem, *quamvis inder.* Mendum eſt typographorum editionis Lubbeanæ.
z Parif. *adſtare.* a Divion. & Conſt. & Conſt. *non valent.* Parif. *nolunt.*
ab Divion. *miniſtri reverentiſſimo multitudine clericorum.* ac Conſt. & veteres edit. *multitudinem*
ad Divion. *reverentiſſimus Epiſcopus Ibas.* Parif. *reverentiſſimus Epiſcopus Ibas.*

ACTIO DECIMA. ligiosissimus Ibas edocuit, non suscipimus
1 Sept. tantum testium, qui a vobis deducti sunt,
verum, & maxime cum e superiori judicio
b religiosissimo episcopo ⁎Ibæ, sicut depos-
tum, Samuel dixit; Quomodo possibile est,
totum clerum adversus Samuelem revera; Eu-
logius dixit: Dum ellemus in Antiochia, fe-
cerunt distinctionem laudum, & hanc circum-
ferebant clericis, ut subscriberent, quidam
clericorum, ⁎ aut quidam non, aut decem & octo
non subscribere noluerunt, dicentes: Vo-
te interrogamur aliquid, & nescimus quid
dicere, & mentiri non possumus. Hoc de-
ducens ⁎ in ecclesiam violenter, inclamati
fecit, quasi qui deberent foras mitti, quo-
niam minime subscripsissent: & excommuni-
cavit eos coram omni ecclesia, & mise eos
foras; & ex hoc venerunt in Antiochiam.
Ex quo autem viderunt, quia opprelli fu-
mus, & non sunt a nobis allegationes fu-
scepta, & quia ⁎ defendit homo ille, ⁎ qui
quasi contra nos prævaluerat, ⁎ timuerunt
c descendere in civitatem, & necesse habui-
mus ipsuc hodie eos pro testimonio palve-
re. ¹ Religiosissimus episcopus Ibas dixit;
Sanctissimus ⁎ & beatissimus archiepiscopus
noster adevit in Hierapolim, in domum
Stephani jubionatorum: & religiosissimus
episcopum. Non ⁎ volujimus quæ consuetu-
dinis funt implere, & ire & salutare eos in
Hierapolim. Dum egrederemur, audio quia
Samuel & Cyrus ⁎ qui hoc venerunt ad ac-
cusandum nos, ⁎ subscriptionem nonnullo-
rum clericorum accipientes, ² Confitetur quia
convocavi clerum, & dixit ⁎ ut audiste, ⁎
quia Samuel & Cyrus ⁎ venerunt ad accu-
sandum nos. ³ Sed & vobis dico, siquis in
scriptis ⁎ communicaverit ⁎ eis in libellis,
donec videat quem finem causa subsiperit ⁎
non communicet. ⁎ ⁴ Excommunicavertunt
semetipsos religiosi sua conscientia valuerati,
Religiosissimi episcopi dixerunt: ⁵ Quot
erant, qui semetipsos excommunicaverunt? ⁶
Religiosissimus episcopus Ibas dixit: Suus
plus minus quindecim, qui semetipsos a
communione suspendrunt. Nam ego cor non
excommunicavi. Marat dixit: Nullus ⁎ ex-
communicavit semetipsum, nisi ego solus,
& presbyter Samuel. Quoniam non quæ-
libellos ⁎ dederamus adversus eum, ⁎ ego &
Cyrus & Samuel & Eulogius: duo tulerunt
libellos, & profecti sunt ad Hierapolim, ut
suffineretur archiepiscopus, ⁎ & dominus ani-
tem Samuel jam unde habebat, ⁎ Deinde
convocavit omnes in secretario, & dixit;
Quoniam audivi, quia Cyrus & Eulogius
profecti sunt in me accusatores, hoc a com-
munione suspendi, ut cognoscatis quia ex-
communicati sunt. Si quis autem eis in li-
bellis cooperatus est, vel consipus est (quo-

a Conb. & veteres libri, suspendi sum, hos autem libros & editionibus.
b Veteres libri & edit. prorsus, omittunt.
c Conb. codex & Divion. simulavi.
d Divion. Nunquam nos ⁎ ⁎ ⁎

rip, ut etiam litteras eo acceperim, & litteras ei misérim; & * communicatorem me habuit, & communicatorem eum habui. Deo amantissimi episcopi dixerunt: Posfquam communicastis adinvicem, dixisti aliquid? Marcus dixit: * Anno superiore dixit, quia haereticus fuit, donec anathematizaffet. Religiosissimus episcopus Dios dixit: Donec fecmetipsum interpretatus fuisset, (quia orientale concilium eum vocabat haereticum, & ab haereticum eum condemnavit) haereticum eum & ego putabam. Posfquam vero * adunate fuit ecclesiae, & beatus * Paulus pervenit Alexandriam, orientalium fide portata', & fuscepit ab eo capitulorum interpretationem, * omnes cum communicatorem habuimus & orthodoxum, & nullus eum appellat haereticum. Religiosissimi episcopi dixerunt: Maxime quidem sufficit ad pietatem haeresis abnegatio: verumtamen religiosissimus Dias episcopus casum edocuit, pro quo * putavit haereticum eum omni orientali concilio sanctissimae memoriae Cyrillum. Vos autem dicitis: * Hoc anno eum nominavit haereticum. Hoc vobis * est necessarium probare. Marus dixit: * Anno superiore hoc dixit: Haereticum eum habui, donec * anathematizaffet *ita capitula. Religiosissimus episcopus Dias dixit: Donec fecerim ad santum Joannis beatissimi loquuerint, & fuscepisset ab eo scriptam de fide confessionem, quam per Paulum beatissimum delivavit, haereticum eum omnes habuimus: postquam vero fuscepit eum, communicavimus ei, & communicavit nobis, * & nos ei. Samuel dixit: * Hoc modo * reverendissimus episcopus Dias dicit, * si fos corrigere volens errata: * nostrum * vero est * probare, quia Cyrillum dixit haereticum, * & post hac emendam fecerispium sit: Donec fos anathematizaffet capitula, haereticus fuit. * Religiosissimus episcopus Dias dixit: Ego anathematis non feci mentionem, ego fecutus sum orientale concilium. * Vultis * in scriptis proferre quae scripta funt? Vultis non scripta proferre, * an scripta? * Deo amantissimi episcopi dixerunt: Si poft mortem beatissimi * & sanctissimi Cyrilli religiosissimus Dias episcopus cum vifes eft haereticum * nominalle, & eum haereticum habuiffe, monstrate. Marus dixit: Probamus. Eam vir dirissimus haereticum similiter legit. *

ACTIO DECIMA.

a Vultis in scriptis proferre quae scripta funt. Vultis non scripta proferre, proferre non scripta.

b Latine, legi, legimus, legit.

Ἀφίκοντο δὲ πάντες οἱ τῶν ἁγίων μαρτυρικῶν ἀνδρῶν, ὅτι ἐν τῷ γράμματι τῷ αὐτῷ ἐδέξαμεν, ἐγράψαμεν αὐτῷ ἐξῆς· Ἐν κοινωνικῷ μοι ἐγένετο, καὶ κοινωνικὸν αὐτὸν ἔχω, ὁ Θεοδώρητος ἐπίσκοπος Κύρου· καὶ τὴν σὴν ἀγάπην μετὰ κοινωνικοῦ, τὴν σὴν ἀγάπην· Μάρκος εἶπε· σταθερότερος ἦν, ἕως ὅου ἀναθεμάτισεν ὁ Θεοδώρητος· ἐπίσκοπος Δίος εἶπε· ἕως ὅου ἐπιμείνας αὐτὸ, ἑτοιμὸς ἐξετάζειν σιωπὴν αὐτὸν ἐκέλευε, ἢ οἱ ἁγιοτάτοι κελεύουν, ἀμφοτέροις αὐτὸν κάλυμμα ἐποίουν· καὶ τὴν ἐνωθεῖσαν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ τὸν μακάριον Παῦλον ἀπεδέξατο εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ἐξετάσεις οἷον τίνα τὴν ἀπόφασιν, & δίδομεν τὴν σὴν τῷ ἡμέτερον εἰς τὴν κοινωνίαν, τὸν κοινωνικὸν αὐτὸν ἔχομεν ἡμεῖς, & οὐκ ἔστιν καλὸν αὐτὸν ἀφιστάμεθα. ὁ δὲ θεοφιλεστάτοι ἐπίσκοποι εἶπον· μάλιστα μὲν ἀρκεῖ ἡ ἀμφοτέρα τῶν ἀνθρώπων· πλὴν ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Δίος ἐδήλωσε τὴν αἴτιαν, δι' ἣν ἀμφοτέροις εἶδομεν ἀμφοτέρας τὴν ἀναθεμάτισεν σωτῆρα τὸν ὀνόματος τῶν μεγάλων Κύριλλον· ἐμοὶ δὲ δοκεῖ, ὅτι αἱρετικὸν αὐτὸν ἐνόμιζεν· ἕως ὅου ἐπιμείνας αὐτὸ, ἀφιστάμεθα τὴν ἐκκλησίαν· ὁ Θεοδώρητος ἐπίσκοπος Δίος εἶπε· ἐγὼ τὴν ἀναθεμάτισιν οὐκ ἐποιησάμην· ἐγὼ τὴν ἐκκλησίαν τῶν ἁγίων ἀκολουθῶ· ἕως ὅου ἐπιμείνας αὐτὸ, ἀφιστάμεθα τὴν ἐκκλησίαν· ἐπειδὴ δὲ ἐδέξατο τὴν ὁμολογίαν παρὰ τοῦ ἁγίου Παύλου, τὴν εἰρηνικὴν αὐτὸν ἐκρίναμεν· ἐπειδὴ δὲ ἐδέξατο τὴν ὁμολογίαν, ἐκοινωνήσαμεν αὐτῷ· καὶ ἡμεῖς αὐτῷ. Σαμουὴλ εἶπε· οὕτω τὴν λέγει ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος, ὅθεν διορθῶσαι σωῆ αὐτὸ τὸ σφάλματα· ἡμέτερον δοῦναι ἐστι, ὅτι Κύριλλον εἶπεν αἱρετικὸν, ὡς ἀναθεμάτισεν· μὴ τοῦ θείου Σαμουὴλ Κυριλλοῦ ἀναθεμάτισεν ἐπίσκοπος Δίος· ἐγὼ τὴν ἀναθεμάτισιν οὐκ ἐποιησάμην· ἐγὼ τὴν ἐκκλησίαν τῶν ἁγίων ἀκολουθῶ· ἕως ὅου ἐπιμείνας αὐτὸ, ἀφιστάμεθα τὴν ἐκκλησίαν· ἐπειδὴ δὲ ἐδέξατο τὴν ὁμολογίαν παρὰ τοῦ ἁγίου Παύλου, τὴν εἰρηνικὴν αὐτὸν ἐκρίναμεν· ἐπειδὴ δὲ ἐδέξατο τὴν ὁμολογίαν, ἐκοινωνήσαμεν αὐτῷ· καὶ ἡμεῖς αὐτῷ. Μάρκος εἶπε· ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ ἀνωτέρῳ εἶπεν· πρὶν ἢ ἀναθεμάτισεν αὐτὸν, αἱρετικὸν αὐτὸν ἔχω. ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ ἀνωτέρῳ εἶπεν· ἕως ὅου ἀναθεμάτισεν αὐτὸν, αἱρετικὸν αὐτὸν ἔχω. Θεοφιλεστάτοι ἐπίσκοποι εἶπον· ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ ἀνωτέρῳ εἶπεν· ἕως ὅου ἀναθεμάτισεν αὐτὸν, αἱρετικὸν αὐτὸν ἔχω, ἀνεθεμάτισεν· μὴ τοῦ θείου Σαμουὴλ Κυριλλοῦ ἀναθεμάτισεν ἐπίσκοπος Δίος· αἱρετικὸν αὐτὸν ἐνόμιζεν· ἐγὼ τὴν ἀναθεμάτισιν οὐκ ἐποιησάμην· ἐγὼ τὴν ἐκκλησίαν τῶν ἁγίων ἀκολουθῶ· ἕως ὅου ἐπιμείνας αὐτὸ, ἀφιστάμεθα τὴν ἐκκλησίαν· ἐπειδὴ δὲ ἐδέξατο τὴν ὁμολογίαν παρὰ τοῦ ἁγίου Παύλου, τὴν εἰρηνικὴν αὐτὸν ἐκρίναμεν· ἐπειδὴ δὲ ἐδέξατο τὴν ὁμολογίαν, ἐκοινωνήσαμεν αὐτῷ· καὶ ἡμεῖς αὐτῷ. Ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ ἀνωτέρῳ εἶπεν· πρὶν ἢ ἀναθεμάτισεν αὐτὸν, αἱρετικὸν αὐτὸν ἔχω

ACTIO DECIMA. fius. Ob hanc contentionem vicitores & pii Patres, ut ipsorum jubrunt & ipsi piissimi principes in Ephesina congregari civitate, & eorum omnibus fibros Nestorii & Cyrilli judicari. » Prius autem quam omnes episcopi, qui jussi fuerant congregari, venissent » in Ephesum, » præcedens idem Cyrillus, aures omnium quodam medicamine, quod solet sapientum oculos obscurare, » præoccupavit. » Juvenit autem casum ex odio, quod habuit circa Nestorium. Et antequam » in synodum advenisset (sanctissimus & Deo manssissimus archiepiscopi Joannes) » Nestorium ex episcopatu » depositorum, judicio & inquisitione non facta. » Post dous autem dies damnationis ejus veritatis in Ephesum » & congregationem, qui in damnatione Nestorii » quæ ab eis facta est, duodecim capitula quæ a Cyrillo conscripta sunt, » cum effectu contraria vere fidei, posuerunt & firmaverunt, & consenserunt eis tanquam vere fidei » confonia, omnes orientales episcopi eomdem Cyrillum » damnaverunt, » & excommunicationem adscribe alios episcopos qui consenserant ejus capitulis, protulerunt. Et post hanc perturbationem unofquisque » in suam civitatem » reversus est » Nestorius autem, » quia fuer erat oido civitati, & virtis qui in ea funt, maximis, » in eam reverti non potuit. Et remanse » orientale concilium » non communicans episcopis, qui communicaverunt Cyrillo. » Et ob hoc multa tristitia inter eos facta est, & in contentione erant episcopi adversus episcopos, & popuali adversus populos. & completum est opere, quod scriptum est: *Quia erunt i inimici domesticii ejus.* » Ex hoc detractiones multæ adversus eos factæ sunt inter eos » & hereticorum. Non enim audebat aliquis de civitate ad civitatem, aut ad provinciam de provincia proficisci: » Sed quemadmodum inimicum fuum, unusquisque proximum fuum persequebatur. Multi autem ante oculos non habentes Dei timorem, occasione ecclesiastici ordis, » inimicitiam, quam occasionem in omnibus fuis habuerant, ad effectum perducere » festinabant. Ex quibus unus exilii » nostræ tyrannus civitatis, » quem & ipse non ignoras: qui occasione fidei & non solum

Ἀλλ' ὅμως τὴν ἀγχόνην ἐκείνοις ἐπιβαλόντες τὴν ἐπιφορὰν τῶν ἐπισκόπων εἰς τὴν Ἔφεσον ἐκάλουν συναγωγὴν, ἐν ᾗ πάντων τῶν λόγων Νεστορίου καὶ Κυρίλλου κατέγνωσαν. ἀφ' ὃ τὸ πάσχειν τοῖς ἐπτακόσιοι τὴν κεφαλὴν ἔτεμον σιωγῷ θλίψει, ἐλθεῖν εἰς τὴν Ἔφεσον, προκαλοῦν ὁ αὐτὸς Κύριλλος τὰς ἀκοὰς τὴν σωμάτων, τὴν πηδήσαν τὸν ὀφθαλμὸν ἐκ τῆς σοφῶν, ἀφικόντος δὲ τὸν ἀνάτολὴν τὸν ἐπίσκοπον τὴν ἀρχὴ Νεστορίου. καὶ ἀφὸ τὴ ἀν τὸν σωμόσιν σαμφήλιν τὴν κρίσιν καὶ ἐξέτασιν ἐκείνου τὴν ἐπίσκοπον τὴν Νεστορίου κατεδίκασε, κέλευσε κ ζητῆσαι μὴ ἔμοιβῆς. μὴ δὲ δύο ἡμέρας τὴν τοῦτο κατεψηφίσαν τὴν ἀφὸ τὴς Ἐφέσου· ἀφ' ἐκείνου τὴν κατεψήφισε Νεστορίου τὴν ἐπίσκοπον τὴν ἀφὸ τὴν ἀνάτολὴν, ἐν ᾗ ἐκείνος ἐκ τὴν ἐκκλησίας τὴν ἐκείνου τὴν ἐπίσκοπον τὴν κοινωνεῖν τὴν Κυρίλλῳ. ὁ δὲ τοῦτο λύπη τοσοῦτο μεγάλη ἐγένετο κ ἐν φιλονεικίᾳ εἰς τὴν ἐπίσκοπον ἐγένετο, ἡ λαοὶ κατὰ λαοὺς· ἐκ τὴ γὰρ κακῶν ἔργων ἐκείνων ὅτι ἀπὸ ἔτους ἐχρῶν οἱ οἰκεῖοι αὐτὸ, ἡ ἐν τὴν ἀνθρώπων κατὰ ἔθνη τὴν ἔθνεσιν Ἑλλήνων ἢ αἱρετικῶν. ὁ γὰρ τὴν μετὰ τὸ κόθλιον τὴ κόθλιον, ἡ ἀπὸ χώρας τὴς χώρας ἀπέγκλε· ἀκὴ ἔκεινος τὴν πάντων, ὡς ἐκ γῆς, ἐθλιεν. πολλοὶ δὲ μὴ ἔχοντες φόβον θεοῦ φρόνησιν ἀλλ', ἀφορμὴν ἔθνε τὴ ἀπὸ τὴν ἐκκλησίας, ἢ ἐν γὰρ ἐκείνοις κρεμμῶν ἐν τὴ κακὴ ἐπιθ, εἰς ἔργον ἀγαγεῖν ἐπεσπεύδοντο. ἐν ὧν ἕνα τὴν τῶν ἐν τὴ πόλει τύραννος, ὃν ἐν ἀνὴρ ἐν ἀγνοεῖς· ὃς ἀφορμὴν τὴν τίτεως ἐ μόνος τὴς ζῶντας ἐμιαίνετο, ἀλλὰ ἐν τὴ τεθνεῶν ἀφὸ τὴ Θεοῦ ἐτελεῖτο τὴν

ACTIO DECIMA. viventes » punit, sed & hos » etiam qui olim » ad dominium migraverunt. Quorum inus ecclesiæ beatus Theodorus ⁴ veritatis prædicator, » doctor ecclesiæ, qui non solum in vita » ecclesiæ, qui cognitio fuerit, » sed & post mortem spiritalia arma » in opuscula suis ecclesiæ filiis derelinquit, » sicut & tua sanctitas ceteris eo verfata agnovit, & ex his quæ ipse conscripsit, » credidit. » Hunc autem est, qui omnia prædicavit, » cum ecclesia clare anathematizare, » qui propter zelum Dei non solum propinquum civitatem ab errore » ad veritatem convertit, » sed & longe existentes ecclesias fua doctrina perdocuit. Et de libris quidem ejus multa absque perfecutatio » facta est, non quia a vera fide existerunt alieni ⁵ (vidi enim ⁶ cum, adhuc illo » vivo, frequenter eum laudantem, » & ipse ⁷ libris ejus legebat) ⁸ sed propter » inimicitiam Jacobem, quam adversus eum habebat, quoniam ⁹ mundi fecum convicit in Synodo ¹⁰ Hi ergo malis ¹¹ ac tortera gestis, » & inoequoque » ut volebat, » fecit scriptum est, » ambulante, adorantes Deus noster, qui semper » fua clementia cum pro fuis gestis eorum, » ut ait Psalmista, » liberavit, & ¹² ut ¹³ ipsi eorum victoris principis, » ut dirigeret » viam magnum, & in suo palatio nostrum, qui cogere ad reverendissimum atque sanctissimum archiepiscopum orientis domnum Joannem, » et reconciliaret Cyrillo. ab eo enim » fuerat de episcopatu depositus. Et postquam literas imperatoris accepit, sanctissimum & » religiosissimum Paulum Emisenum » episcopum direxit, » ut per eum veram fidem » scribens, & demonstrans ei quia fi hæc fidei Cyrillus consentiret, & anathematizaret eos qui dicunt: Quia divinitas passa est, » & qui dicunt: Quia una natura est » divinitatis & humanitatis, atque ut ei communicaret. Voluit autem dominus, qui semper fuæ curam gerit ecclesiæ, quam sanguine fuo propitio » redemptam, ut & cor ipsi Egyptii » fortissimi, & sine fatigatione » consentiret fidei, eamque suscipiens, & omnes qui abhoc hac cognerent, apathematizarent. » Et ex communionis » inviteus, contentio de medio est ablata, & pax in ecclesia facta est; » et & non est in ea jam fibi-

ANNO CHRISTI 451.

ACTIO DECIMA.

ὑπὸ τὴ ἔθνεσιν ὁ μακάριος Θεόδωρος, ὁ κῆρυξ τὴς ἀληθείας, ἐκδιδάσκαλος τὴς ἐκκλησίας· ὃν ἡ μόνος ἐν τῇ ζῶν αὐτὸ τὴς αἱρετικὴς. » ἐκπλήρωσε τὴ τὴν ἐκκλησίαν ἀπὸ τὴν ἀνάθεμα μὴ μόνον τὴν πλησίον τὴν ἀλλὰ καὶ τὴς μακρὰν τὴν ἐκκλησίας ταῖς ἀπόρροιαν τὴ τὴν διδασκαλίαν, καὶ περὶ τὴ βίβλων αὐτὸ πολὺν ἔλαβε πειρασμὸν ἐγένετο, ἐ ὅτι τὴ τὴν τὴ ἀληθὴν ἐκείνοις ἀνόντες ἦν. ἐν γὰ ὁρῶν αὐτὸ ἀκμαζόν· καὶ αὐτὸς τὴν τὴ βιβλίαν αὐτὸ ἀναγινώσκε· » ἀλλὰ διὰ τὴν ἔχθραν τὴν κεκινημένην, ἣν εἶχε κατὰ αὐτὸ, ἐ τὸ ἐνδιδόν ἐν αὐτὸ φανερὸς ὡς τὴ σωφῶν· » τάτο δὲ τὴ κακὸν μεγὴ γεγόμενον ἐκείνου ἐν ἐβίωσεν, » τὴ γὰρ κακῶν, ἀτιμίαν, ὃ ὁποῖος ἐμοῦ ὁ κρατῶν, ὁ τὴν τὴ φιλαδελφίαν αὐτὸ φυσικὴν ἐν τὴ ἀνθρώπῳ, ἐκίνησε τὴ ἐπιστρέψαι πολὺ τὴ ἀπὸ τὴ ἀνάθεμα τὴ ἐκείνου τὴ ἐπίσκοπον τὴν κοινωνεῖν τὴν Κυρίλλῳ. ὁ δὲ αὐτὸ τὴ λύπη τοσοῦτο μεγὴ αὐτὴ ἐγένετο· » ἐν φιλονεικίᾳ ἐν τὴ ἐπίσκοπον ἐγένετο, » ἡ λαοὶ κατὰ λαοὺς· ἐκ τὴ γὰρ κακῶν ἔργων ἐκείνων ὅτι ἀπὸ ἔτους ἐχρῶν οἱ οἰκεῖοι αὐτὸ, ἡ ἐν τὴν ἀνθρώπων κατὰ ἔθνη τὴν ἔθνεσιν Ἑλλήνων ἢ αἱρετικῶν. ὁ γὰρ τὴν μετὰ τὸ κόθλιον τὴ κόθλιον, ἡ ἀπὸ χώρας τὴς χώρας ἀπέγκλε· ἀκὴ ἔκεινος τὴν πάντων, ὡς ἐκ γῆς, ἐθλιεν. πολλοὶ δὲ μὴ ἔχοντες φόβον θεοῦ φρόνησιν ἀλλ', ἀφορμὴν ἔθνε τὴ ἀπὸ τὴν ἐκκλησίας, ἢ ἐν γὰρ ἐκείνοις κρεμμῶν ἐν τὴ κακὴ ἐπιθ, εἰς ἔργον ἀγαγεῖν ἐπεσπεύδοντο. ἐν ὧν ἕνα τὴν τῶν ἐν τὴ πόλει τύραννος, ὃν ἐν ἀνὴρ ἐν ἀγνοεῖς· ὃς ἀφορμὴν τὴν τίτεως ἐ μόνος τὴς ζῶντας ἐμιαίνετο, ἀλλὰ καὶ τὴ τεθνεῶν ἀφὸ τὴ Θεοῦ ἐτελεῖτο τὴν

ANNO CHRISTI 451.

ACTIO DECIMA.

ἀνάθεμα· ὅτι τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν ἀπόλυτον ἐκείνοις ἐν τὴ ἀνθρωπίνῃ φύσει ἐν τὴ ἀνθρωπίνῃ φύσει ἐν τὴ ἀνθρωπίνῃ φύσει

ACTIS DECIMA.

ms, fed pax, fiat * pridem fuit. Quæ au-
tem * verba fint, quæ a fanctiffimo * & Deo
amantiffimo archiepiscopo Joanne fcripta fint,
& quæ a Gyrillo refcripta fufcipit, ipfas epi-
ftolas huic, * quam ad tuam direxi * reli-
giofitatem, * conjunxi * & ut relegens tua
fanctitas agnofcat, & omnibus amantibus
pacem denuntiet, quis contentio jam quie-
vit, & medius * inimicitiæ * paries eft ab-
latus, & qui fedifidæ adverfus vivos & mor-
tuos irrecti, in confinfione funt, * fatisfa-
cientes pro fuis erroribus, & contraria do-
centes fuæ pridem doctrinæ. Non enim quif-
quam audet dicere: * Quia una eft natura
divinitatis & humanitatis; fed confitentur
in templum, * & in eum qui in hoc habi-
tat, qui eft unus filius Jefus Chriftus. Hæc
autem fcripfi tuæ * religiofitati ex magno
affectu, * quem circa te habeo, * fciens quia
tua fanctitas nocte & die in doctrina Dei *
femetipfum exercet, ut multis fit utilis.

* Ibas reverendiffimus * epifcopus dixit: *
Jubeat vefter clementia relegi & literas ele-
ricorum Edeffenorum, ut cognofcatis, quia
& ab his quæ mihi illata funt, alienus exi-
ftio, & violentiam fum perpeffus. Magnifi-
centiffime & gloriofiffime judices dixerunt:
Relegantur ea quæ fcripta funt a venera-
bilibus clericis Edeffenis. Et oblatis hin, *
Beronicianus * devotus fecretarius facri con-
fiftorii legit.

* Instructio & deprecatio * Dei amantissimis atque sanctissimis episcopis Photio & Eusebio, ab omni clero Edessenæ * scripta.

A Multis atque diverfis de * Phœnice ad-
venientibus ad nos cognovimus ea quæ
ab his, qui interfuerunt in * Deo amanti-
ffimum & fanctiffimum epifcoporum noftrum
Ibam, geffa funt, & * perterriti in eo quod
dictum eft, * (tranfeendunt enim & * illu-
rium qui fine Deo funt, * & infidelium, *
& hæreticorum, & Judæorum, & pagano-
rum auditum, ea quæ nobis dicta funt:
quia nobis præcinebius diviffet idem * Deo
amantiffimus epifcopus ainebfer: Non invi-
dicro Chrifto facto Deo, quomodo fit ex
fe volo, poffum fieri fecundum illum: & *
omnes * quæ * quæ dicunt * audivifte ea
verba) manifeftum factum veliqe. * Deo

* Ibas reverendissimus episcopus dixit.

* Ibas reverendissimus episcopus dixit: Jubeat vester clementia relegi literas clericorum Edessenorum, ut cognoscatis, quia & ab his quæ mihi illata sunt, alienus existo, & violentiam sum perpessus. Magnificentissime & gloriosissime judices dixerunt: Relegantur ea quæ scripta sunt a venerabilibus clericis Edessenis. Et oblatis hinc, Beronicianus * devotus secretarius facri consistorii legit.

* Instructio & deprecatio * Dei amantissimis atque sanctissimis episcopis Photio & Eusebio, ab omni clero Edessenæ * scriptæ.

Ἐὰν ἐκ τῶν ἡμῶν τὰ παρὰ τῶν ἁγιωτάτων καὶ θεοφιλεστάτων μακαρίων γραφέντα, ἢ τὰ ἀπὸ τῆς γραφῆς εἰδῆται παρὰ Κυρίλλου, οὗτος τὰς ἐπιστολὰς ταύτας τὰς ἀφὸ τοῦ σοῦ Θεοφιλέστατε συζήξας, ἀπέκοψα τὴ σῇ ὁσιότητι· ἵνα ἀναγνῷς γνῷς, καὶ πάντα ἀκόμψῃς, ὅτι ἡ φιλονεικία λοιπὸν τέτακται, καὶ τὸ μεσότοιχον ἀφῃρέθη ἐξ ἀφῆς, καὶ οἱ ἀκόντα καὶ ζόντα τὸ κεφάλαιον ἐν τῷ ἀπίστῳ, οὗ κείμενοι ἀτόν, ἀπολογούμενοι τὸ τῆ ἰδίαν ἀπιστίαν, ἐν ἀπιστίᾳ τὰ ἀφῶτα τῶν ἰδίων διδάσκοντες. ἐ γὰρ τολμᾷ τὶ τοῦτο, ὅτι μία ἐστὶ φύσις θεότητος καὶ ἀνθρωπότητος· ἀλλὰ ὁμολογοῦμεν οὕτω καὶ, ἐ εἰς τὸν ἐν αὐτῷ ἐνοικοῦντα, ὅστις ἐν υἱὸς Ἰησοῦ Χριστός. ταῦτα δὲ γέγραφα τῇ σῇ θεοσεβείᾳ ἐκ πολλῆς διαθέσεως, ἣν ἔχω ἀφὸς σέ, γινωσκόμενος ὅτι ἡ σή ἁγιωσύνη νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῇ θεῖᾳ σωτηρίᾳ γυμνάζει, τὸν πολλοὶ ὠφέλησε.

Ἰβᾶς ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος εἶπε· κελεύσατε ἡμῖν ἡ ἐλεεινοτάτη ἀπογνωσθῆναι τὰ γράμματα τῶν κληρικῶν Ἐδέσσης, ἵνα μάθῃτε, ὅτι ἐ τῆς ἐπιτιμίας μοι ἀλόκτοτός εἰμι, καὶ βίαν ἔπαθον. οἱ μεγαλοπρεπέστατοι κριταὶ εἶπον· ἀναγνωσθήτω γράμματα τῶν γραφέντων παρὰ τῶν ἐδεσσηνῶν κληρικῶν Ἐδέσσης. ἐ πιθεθέντων, Βηρονικιανὸς ὁ κωδικογράφος σκριπτόριος τῆς θείας κοινοσυνίας ἀνέγνω.

Διδασκαλία & παράκλησις τῆς θεοφιλεστάτης καὶ ὁσιωτάτης ἐπισκόπου, Φωτίου & Εὐσεβίου, πεμφθεῖσα τοῖς κλήρῳ τῆς Ἐδεσσηνῶν μητροπόλεως.

ΠΑΡΑ τοῦτο & διεῤῥύσω τὴ ἀπὸ Φοίνικος παραγενομένων ἀφὸς ἡμᾶς μεθ' ὅσοις ἠκόμψα περὶ τὴ ἐπιτεκόπου τὴ Θεοφιλεστάτου & ὁσιωτάτου ἡμῶν, & φοβεῖσθαι ἐπὶ τὴ ῥηθέντι· ὑπερβαίνω γὰρ τὰ ἀλλοφύλων, & Ἑλλήνων, & ἀνόμων, & ἀθέων, & αἱρετικῶν, & Ἰουδαίων, & παγανῶν ἀκόμψα· ἐπὶ τὴ ἀνθρωπίνῃ ἀκοῇ ἐκλεγόμεν

ACTIO DECIMA.

* Nikias. Νικίας διάκονος πετσίφιμα τȣ διδασκαλεῖο τȣτέστιν ἡμα ἐτίφοις.

* Nicetas diaconus, similiter.

Μαρτύριος διάκονος πετσίφιμα τȣ διδασκαλεῖο τȣτέστιν ἡμα ἐτίφοις.

* Martyrius diaconus, similiter.

Εὐλογίος διάκονος πετσίφιμα τȣ διδασκαλεῖο τȣτέστιν ἡμα ἐτίφοις.

Eulogius diaconus, similiter.

Σαββᾶς διάκονος πετσίφιμα τȣ διδασκαλεῖο τȣτέστιν ἡμα ἐτίφοις.

Sabbas diaconus, similiter.

Ἰακώβος διάκονος πετσίφιμα τȣ διδασκαλεῖο τȣτέστιν ἡμα ἐτίφοις.

Jacobus diaconus similiter.

(Cyrus [b] Leontii diaconus, similiter.)

* Ἀφρικανὸς διάκονος πετσίφιμα τȣ διδασκαλεῖο τȣτέστιν ἡμα ἐτίφοις.

* Africanus diaconus, similiter.

Πατρίκιος διάκονος πετσίφιμα τȣ διδασκαλεῖο τȣτέστιν ἡμα ἐτίφοις.

* Patricius diaconus, similiter.

Ἀκάκιος διάκονος πετσίφιμα τȣ διδασκαλεῖο τȣτέστιν ἡμα ἐτίφοις.

Acacius diaconus, similiter.

Ἰσαάκιος διάκονος πετσίφιμα τȣ διδασκαλεῖο τȣτέστιν ἡμα ἐτίφοις.

* Isacius. * Sanctius diaconus, similiter.

Σάββας διάκονος, λεγόμενος ἰατρός, πετσίφιμα τȣ διδασκαλεῖο τȣτέστιν ἡμα ἐτίφοις. & ὑπογραφὴ Συριακή.

[f] Sabbas diaconus, qui dicor medicus, feci hanc suggestionem cum ceteris. Et subscriptio Syra.

Εὐσέβιος διάκονος πετσίφιμα τȣ διδασκαλεῖο τȣτέστιν ἡμα ἐτίφοις.

Eusebius diaconus, similiter.

Κύριλλος διάκονος πετσίφιμα τȣ διδασκαλεῖο τȣτέστιν ἡμα ἐτίφοις.

* Cyrillus. * Cyrus diaconus, similiter.

Ἀβραάμιος διάκονος πετσίφιμα τȣ διδασκαλεῖο τȣτέστιν ἡμα ἐτίφοις. & ὑπογραφὴ Συριακή.

[g] Abraamius diaconus, similiter. Et subscriptio Syra.

(Lucianus diaconus, similiter. [h])

Ἀνύβιος διάκονος πετσίφιμα τȣ διδασκαλεῖο τȣτέστιν ἡμα ἐτίφοις. & ὑπογραφὴ Συριακή.

Anybius diaconus, similiter. Et subscriptio Syra.

Ἀβίβος διάκονος πετσίφιμα τȣ διδασκαλεῖο τȣτέστιν ἡμα ἐτίφοις. & ὑπογραφὴ Συριακή.

[i] Abibus diaconus, similiter. Et subscriptio Syra.

Ἀνδρέας διάκονος πετσίφιμα τȣ διδασκαλεῖο τȣτέστιν ἡμα ἐτίφοις.

Andreas diaconus, similiter.

Ἀβίβος διάκονος ἐξωσθεὶς ἔγραψα ὑπὲρ τȣ ἐλθεῖν τȣτέστιν διακόνου Ἰωτᾶ, ὁμολογȣντος πετσίφιμα τȣ διδασκαλεῖο τȣτέστιν ἡμα ἐτίφοις.

Abibus diaconus rogatus subscripsi pro reverendissimo Hypatio diacono, qui confessus est se fecisse hanc [k] instructionem cum sociis.

Δαυὶδ διάκονος πετσίφιμα τȣ διδασκαλεῖο τȣτέστιν ἡμα ἐτίφοις.

[l] Dadoes diaconus feci hanc [k] instructionem cum sociis, (stans pro ea usque ad mortem.)

Ἀβίβος διάκονος ἐξωσθεὶς ἔγραψα ὑπὲρ τȣ ἐλθεῖν τȣτέστιν διακόνου Ὀυαλεντίου, ὅτι τὴν βοήθειαν αὐτȣ. & ὑπογραφὴ Συριακή.

Abibus diaconus rogatus subscripsi pro reverendissimo Valentino diacono, ob hoc quod non poterat. Et subscriptio Syra.

Εὐσέβιος διάκονος πετσίφιμα τȣ διδασκαλεῖο τȣτέστιν ἡμα ἐτίφοις. & ὑπογραφὴ Συριακή.

[i] Eusebius diaconus feci hanc instructionem cum sociis. [m] Et subscriptio Syra.

Εὐλογίος διάκονος πετσίφιμα τȣ διδασκαλεῖο τȣτέστιν ἡμα ἐτίφοις, ἑστῶτος ὑπὲρ αὐτȣ ἕως θανάτȣ.

* Instructionem. Eulogius diaconus feci hanc [k] petitionem cum sociis, & usque ad mortem.

Ἀβραάμιος διάκονος πετσίφιμα τȣ διδασκαλεῖο τȣτέστιν ἡμα ἐτίφοις.

* Abraamius diaconus feci hanc petitionem cum ceteris.

Ῥωμανὸς διάκονος πετσίφιμα τȣ διδασκαλεῖο τȣτέστιν ἡμα ἐτίφοις.

Romanus diaconus, similiter.

ACTIO DECIMA.

Παῦλος διάκονος πετσίφιμα τȣ διδασκαλεῖο τȣτέστιν ἡμα ἐτίφοις.

Paulus diaconus, similiter.

Παῦλος διάκονος ἐξωσθεὶς ὑπέγραψα ὑπὲρ Μάρα διακόνȣ, τȣῦδε πετσιφίσαντος διδασκαλεῖο ἡμα ἐτίφοις.

Item Paulus diaconus rogatus subscripsi pro * Mara diacono, qui hanc fecit petitionem cum sociis.

Κύριλλος διάκονος πετσίφιμα τȣ διδασκαλεῖο τȣτέστιν ἡμα ἐτίφοις.

* Cyrillus diaconus feci hanc [k] instructionem cum sociis.

Καισάριος διάκονος πετσίφιμα τȣ διδασκαλεῖο τȣτέστιν ἡμα ἐτίφοις.

Cæsarius diaconus, similiter.

Ἀπένιος διάκονος πετσίφιμα τȣ διδασκαλεῖο τȣτέστιν ἡμα ἐτίφοις.

Apenius diaconus, similiter.

Μαρώνιος διάκονος πετσίφιμα τȣ διδασκαλεῖο τȣτέστιν ἡμα ἐτίφοις.

Maronius diaconus, similiter.

* Φικίδας. Φικίδας διάκονος πετσίφιμα τȣ διδασκαλεῖο τȣτέστιν ἡμα ἐτίφοις. & ὑπογραφὴ Συριακή.

B. Ficcidas diaconus, similiter. Et subscriptio Syra. * Ficidius.

Ἰωάννης διάκονος πετσίφιμα τȣ διδασκαλεῖο τȣτέστιν ἡμα ἐτίφοις.

Joannes diaconus, similiter.

Γερόντιος διάκονος πετσίφιμα τȣ διδασκαλεῖο τȣτέστιν ἡμα ἐτίφοις.

Gerontius diaconus, similiter.

Ἀγάπιος διάκονος πετσίφιμα τȣ διδασκαλεῖο τȣτέστιν ἡμα ἐτίφοις.

Agapius diaconus, similiter.

* Ἀδελφίος. Ἀδελφίος ὑποδιάκονος πετσίφιμα τȣ διδασκαλεῖο τȣτέστιν ἡμα ἐτίφοις.

* Ἀδελφίος. Adelphius diaconus, similiter.

Σάββας διάκονος πετσίφιμα τȣ διδασκαλεῖο τȣτέστιν ἡμα ἐτίφοις. & ὑπογραφὴ Συριακή.

* Sabbas diaconus, similiter. [d] Et subscriptio Syra.

Βάσσος ὑποδιάκονος πετσίφιμα τȣ διδασκαλεῖο τȣτέστιν ἡμα ἐτίφοις. & ὑπογραφὴ Συριακή.

C Bassus subdiaconus feci hanc petitionem cum sociis. Et subscriptio Syra.

Ρεστιτοῦτος ὑποδιάκονος πετσίφιμα τȣ διδασκαλεῖο τȣτέστιν ἡμα ἐτίφοις, ἑστῶτος ὑπὲς αὐτȣ ἕως θανάτȣ.

Restitutus subdiaconus feci hanc instructionem cum sociis, instans pro ea usque ad mortem.

Κύρος ὑποδιάκονος πετσίφιμα τȣ διδασκαλεῖο τȣτέστιν ἡμα ἐτίφοις.

Cyrus subdiaconus feci hanc instructionem cum sociis.

Ρεστιτοῦτος ὑποδιάκονος ἐξωσθεὶς ὑπέγραψα ὑπὲρ Ἀβίβȣ ὑποδιακόνȣ, πετσιφίσαντος τȣῦδε τȣ διδασκαλεῖο ἡμα ἐτίφοις.

Restitutus subdiaconus rogatus subscripsi pro Abibo subdiacono, qui hanc petitionem fecit cum sociis.

Θωμᾶς ὑποδιάκονος πετσίφιμα τȣ διδασκαλεῖο τȣτέστιν ἡμα ἐτίφοις. & ὑπογραφὴ Συριακή.

[f] Thomas subdiaconus feci hanc petitionem cum ceteris. Et subscriptio Syra.

Βάσσος ὑποδιάκονος ἐξωσθεὶς ὑπέγραψα ὑπὲρ Ἀβίβȣ ἀναγνώστȣ, πετσιφίσαντος τȣτέστιν ἡμα ἐτίφοις.

D Bassus subdiaconus rogatus subscripsi pro Abibo lectore, qui se confessus est hanc petitionem fecisse cum sociis.

Ἀδελφίος ὑποδιάκονος πετσίφιμα τȣ διδασκαλεῖο τȣτέστιν ἡμα ἐτίφοις.

Adelphius * lector feci hanc petitionem [h] cum sociis. * subdiaconus.

Εὐφράσιος ὑποδιάκονος πετσίφιμα τȣ διδασκαλεῖο τȣτέστιν ἡμα ἐτίφοις. & ὑπογραφὴ Συριακή.

Euphrasius subdiaconus, similiter. Et subscriptio Syra.

Ῥωμύλος ὑποδιάκονος πετσίφιμα τȣ διδασκαλεῖο τȣτέστιν ἡμα ἐτίφοις. & ὑπογραφὴ Συριακή.

Romulus subdiaconus, similiter. Et subscriptio Syra.

Εὐσέβιος ὑποδιάκονος πετσίφιμα τȣ διδασκαλεῖο τȣτέστιν ἡμα ἐτίφοις. & ὑπογραφὴ Συριακή.

Eusebius subdiaconus, similiter. Et subscriptio Syra.

Πομπήιος ὑποδιάκονος πετσίφιμα τȣ διδασκαλεῖο τȣτέστιν ἡμα ἐτίφοις. & ὑπογραφὴ Συριακή.

Pompeius subdiaconus, similiter. Et subscriptio Syra.

Θεόφιλος ἀναγνώστης πετσίφιμα τȣ διδασκαλεῖο τȣτέστιν ἡμα ἐτίφοις. & ὑπογραφὴ Συριακή.

E Theophilus lector, similiter. Et subscriptio Syra.

Θεόφιλος διάκονος εἶπε· ἀδομαι ὑμῶν, ὁ οἶδας τȣτ' ἀυτȣ· ἐκ οἶδα τȣς λέγετε ὁ διάκονος, ὁ σπέκιον αὐτȣ· μὴ τὸ σκάνδαλόν μου αὐτȣ

Theophilus diaconus dixit: Deprecor vos, qui detulit hanc [i] ipsam (nescio quomodo dicitur diaconus, qui eam deportavit) postquam inde [m] projectus est, & non confessus est

ACTIO DECIMA. est ipsam * omnibus clericis, quia ego mutavi verbum illud, * ut placerem episcopo. Et post hæc relatio facta est ab omni civitate, * & est illud verbum in relatione positum. Jubetur quæri, si non confessus est diaconus, quia ego mutavi verbum: misit enim eum a Beryto. Magnificentissimi & gloriosissimi judices dixerunt: Ea quidem quæ relecta sunt, clarent: ut autem nihil desit justo judicare * debentibus, relegantur quæ in Ephesio * in ultimum de hac re renediffinit * episcopo gesta sunt. *

* Lucius, legi, legimus, legit, CODICIL. CHALCED.

Fulchanius & Lucentius & Julianus * reverendissimi episcopi, & * Bonifacius reverendissimus presbyter, vicarii sedis apostolicæ, per Fulchanium dixerunt: Ipsum petimus ferri non potest, * in qua illa nefaria delita relecta sunt, & ob hoc ad lectionem videntur esse * superflua ea quæ ibi sunt acta. * Si ergo & a beatissimo & apostolico Romanæ urbis episcopo omnia quæ ibi gesta sunt, * una sunt habita, claret, quia & sanctissimus * episcopus Antiochenæ civitatis extra hæc est, (quem post hæc beatissimus episcopus * in propria communione * fuscepit. Necessarium est ergo,) ut rursus cum tranquillissimus & Christianissimus principem adeamus, quatenus illud concinnat * sacra * & pia lege neque nominati præcipiat.

* propria legi.

* Ita ipsis deinceps.

Anatolius reverendissimus * archiepiscopus Constantinopolis * novæ Romæ dixit: Hinc deffinationes ea quæ in Ephesio * magna gesta sunt, habuerunt, ex quo maximo * pelli hæc optime fane de Deo * amabiliter emendata. Igitur * deffinimus, nihil horum valere, quæ in illa (quæ * ** synodus dicitur) sunt conficta, ** nisi illud circa sanctissimum Maximum magnæ Antiochenæ civitatis episcopum: quoniam & Constantinopolis Leo Romanus archiepiscopus in communionem eum recipiens, pacific eum * Antiochenum judicavit ecclesiæ: quam formam sequens & ipse approbavi, & * presens omne sanctum concilium. Depreceamur ** autem sissimum & * Christi amantissimum nostrum * imperatorem, * quatenus & pia lege fanciat, neque synodum illam, quæ post primam in Ephesio facta est, nominari, neque quidquam, * si quod in ea actum est, tenere.

* Ita ipsis deinceps.

** Ita ipsis deinceps.

** Ita ipsis deinceps.

bb Juvenalis reverendissimus episcopus Hierosolymorum dixit: * Quod placet de hac re * pietissimo & ** Dei amantissimo imperatori nostro, * ipsi imperium * Deo amicum fancire dignetur.

ANNO CHRISTI 451.

Ἀνάθεμα ὁ διάβολος τοῦτο τὸ ἐν τῇ Ἐφεσίνῃ, ὅτι ἐγὼ ἐδόκουν τοῦ λόγου ἕνεκεν, ἵνα ἀρέσω τῷ ἐπισκόπῳ. ᾠ μὲν πάντα τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἀπὸ πάντης τῆς πόλεως. ἐ κοῦτω ἐκείνῳ λέγε εἰς τὴν ἀπορρόφ. κελεύεται ζητηθῆναι, εἰ μὴ ὁμολογήσει ὁ διάκονος, ὅτι ἐγὼ ἔδοκεν τὸν λόγον· ἔστιν γὰρ αὐτὸ ἀπὸ Βηρυτοῦ. οἱ μεγαλοφυεστάτοι ἄρχοντες εἶπον· τὰ μὲν ἀναγνωσθέντα, φανερὰ· ἵνα μὴ ἀνῶν ἐλλεῖπῃ τοῖς δεῖν κρίνοῦσι φαίνεται, ἀναγνωσθείσας τὰ ὑπὸ τῆς Ἐφέσου ἐν πλείονι μέρει ἤδη τῇ ἐπιδεδεγμένῃ ἐπίστασιν ἀφικῆσθαι. *

* Ἀναγνωσθεν, ἀναγνωσθεν.

Πανκράτιος, ὁ Λουκλώνιος, ὁ Ἰουλιανὸς, οἱ διαδεξάμενοι ἐπίσκοποι, ὁ Βονιφάτιος ἀφικεῖσθαι τὸ Ἀποστολικὸ ὄρθιον, εἰπὼ Πλεῖστον ὅσον· ἐπιδοὺ ἐδιδάσκετο ἐμμέτρεται, ὁ ἐν τῇ ἐξίσωσι τοῦ μακαρίου κοίνου ἀναγνωσθέν· ὃ δὲ τῶν ἀθετεῖν φαίνεται ἀφικεῖσθαι τὸ ὅλον πεφυρμένον· ἐν ᾧ οὐδὲ ἀπὸ τῆς μακαριωτάτης ἀποστολικῆς ἐπισκόπου τῆς πόλεως Ῥώμης πάντα τὰ ὁπῶ πεφυρμένα μανικῶς, δέδοκται, οὐ ἐδ ἀγνόπτοις ἐπίσκοποι τῆς Ἀντιοχέων ἐκκλησίας ἕν τοῦτο ἐπὶ τὰ αὐτὸ τῇ γνῶμοντῆς & Χριστιανικῆς βασιλίας ἐπτύχωμεν· ὅστ ἐκείνῳ τὴν σύνοδον ἱερὰ τῶν ὅλων μᾶλλ ἀνομολογῆσαι ἀποδέξει.

Ἀνατόλιος ὁ ἀλαθέστατος ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, νέας Ῥώμης, εἶπεν· αὐτὸ τὸ ἀκατρτοῦν ἐκεῖνο τὸ κατὰ Ἔφεσον ἀφεῖλε πεφυρμένα, καὶ ὅ μέλλεις μὴ τοῦτο κελεύειν ἐν τῷ θεοφίλεστ ἐκρκε τὴν δόξοῦσιν. τοιγαροῦν * κατασφάλομεν, μηδὲν τῇ ἐν ἐκείνῳ τῇ λεγομένῃ συνόδῳ πεφυρμένον κρατεῖν, πλὴν περὶ τὸν μεγάλου τῶν μακαριωτάτου Ἀντιοχείας Μαξίμου· ἐπειδὴ τῇ ἁγιωτάτῃ ἐπίσκοπος Ῥωμαίων Λέων εἰς κοινωνίαν αὐτὸν δεξάμενος, ἀγχοῦ τῆς Ἀντιοχέων ἐκκλησίας ἐδικάσατο. ὃ τὴν τοῦτο ἀκόλουθον, αὐτὸν τε σωμένος, & τὸν τὴν παρόντα ἅγιον σύνοδον. δεόμεθα δὲ τῆ βασιλικῆ ἡμῶν δεσπότῃ μὴ δικτάξαι, ὅστ ἐν ἐπτῇ ἐν ἐφέσῳ σύνοδῳ ἐκείνῳ, τὴν μὴ κρίσιν ἡμῶν ἐν τῇ Ἐφέσῳ, ἀνομολογῆσαι, μόνῃ τὴ τῶν αὐτῆ πεφυρμένῳ χρεῖᾳ.

* Ἐκείνοις ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· ὁ τοῦ κατὰ περὶ τοῦτο τὸ ἀστεῖν ἡμῶν βασιλεῖ, θεοστεφεῖ τὸ θεοφιλεῖ αὐτῷ κρίνει. Φω.

Θαλάσσιος ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπε· τὰ κῶν κεῖνα ὅρου τῷ Σπυρίδωνος καὶ ὀπωνῶν ἐκκλησίαν ἐκδεκαλῶν.

Εὐσέβιος ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος Λυκίας Ἑκατείας εἶπε· * σοφοῦ κεῖνα τὸ ὀπωνῶν ἐπτακτὸν ἐκδεκαλῶν τοῦ τοῦτο τῆς ἀνθίσεως, ἐ ὄρου, & λίγω.

Σπύρων ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος Ἐφέσου κεῖνα βουλεῖν, τὰ παρὰ ἐκείνοις γράφεται τὸ Ἐφέσῳ μαρτυρῶν ἐκστρεφόμενα ὑπὸ τῆ ἀφορῶν· ᾧ Δίμοτε τῆ Ἀντιοχέων ἐπιστόλῃ, δὶ τὸ ἀνῷθεν τὴν χειροτονίαν τῆ μακρᾶν κεκοῖσθαι· Σπυρίδων ἐκείνοις Μαξίμου εἰν· αὐτὸ ὃν τῆ Ἀντιοχέων μαρτυρῶν παρὰ τῆ ἀγωνιστῶν ἀγχιστάτοις Νόστοις, ἐ τῆς παρόντος ἁγίας & οἰκουμενικῆς συνόδου.

Πέτρος ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος Κορίνθου εἶπεν· ὅπ ἀβοῦλομαι αὐτὸ ἐ ἱερουσίαν, ἐκεῖθε μὴν ἐκαινώσαμεν τὴ σωμάτῳ τὴ κατ' Ἔφεσον· & ἐπομαι τὴ κατ' Ἀνατόλιον, ἐκεχειρονία πάντα τὴ Ἀποστολικῆς καθέδρας, & τὴ ἀγωνιστῶν ἀγχιστάτοις Ἀκτοῖς.

Δυρῆς ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος Κυζίκου εἶπε· σωμαῖν κεῖνα τὸ ὀπωνῶν ἀγχιστάτοις.

Ἰωάννης ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος Σεβαστείας εἶπε· (ἐμμετρομένος τὴ Φοιβίλεκτίνῳ & ὀγκωτῆς ἐστοκτῶν ἐκδεκαλῶν ἐκείνοις κεῖνα, τὴ ὠνῶν τὰ τὴ τοῦ ἐκείνου τὴ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος Σεβαστείας κεῖνα.

Κυρεκτίνος ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος Βόστρων εἶπε· κεῖνα σωτῆρ ἔμοι τὸ παρὰ τὴ τοῦ ἐκείνου θεῖον.

Θεόδωρος ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος Δαμασκοῦ εἶπε· κεῖνα σωμῶν τὴ τοῦ παρὰ τὴ ἀνῶν ἐκείνου & ἐστῶν τυνοῦσιν.

Κεστωνεῖς ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος Ἀφροδισιάδος εἶπε· κεῖνα σωτῆρ ἔμοι τὸ παρὰ τὴ τοῦ ἐκείνου τυνοῦσιν.

Ῥωμανὸς ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος Μύρων Λυκίας εἶπε· κεῖνα τὴ τὴ ἀφορῶν & φίλοις κεῖνα ἐκείνου τὴ τοῦ ἐκείνου τὴ τὴ Σπυρίδῃ σωμῶν, ὡς ὅστε δὴ, κεῖ κεῖνα ἀφορῶμεν ἀγχιστάτῳ.

Εὐνόμιος ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος Νικομηδείας εἶπε· ὅτερ * ὅδε τὴ ἀγκεῖσωμῶν τὴ τὴ ἀφορῶν τὴ τὴ Ἐφέσῳ, τάτο κεῖνοι ἀφεκαν.

Κύριλλος ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος Σελευκείας εἶπε· σωμῶν ἐκείνῳ τὴ ὀφιλόκαλῳ λίγνῳ.

Ἰδίοις ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος Ἰδίοκας εἶπε· τάτο τὴ αὐτὸ λίγοῦμεν.

ACTIO DECIMA.

[1] Igitur non amplius relectis iis quæ in Epheso gesta sunt, magnificentissimis & religiosissimis judices dixerunt: [2] Quid placet ei de Iba reverendissimo episcopo, sancta synodus ✠ dixerat:

[1] Leiose, fr. religiosis, legi.

[2] Pasichasius & Lucentius reverendissimi episcopi, & Bonifacius presbyter, tonentes locum sedis apostolicæ ✠, per Pasichasium dixerunt: Relecta charta, agnovimus ex sententia reverendissimorum episcoporum, Iba reverendissimum innoxium approbari: Relecta enim ejus epistola agnovimus cum esse ✠ orthodoxum. Et ob hoc decernimus, ✠ & honorem episcopatus, & ecclesiam, ✠ qua injuste & abjecti expulsus est, ei restituendam. De sanctissimo igitur episcopo (Nonno ✠) qui pro eo paulo ante fabula est, existimationis erit venerabilis episcopi Antiochenæ ecclesiæ, quid oporteat de eo ✠ formari.

Anatolius reverendissimus archiepiscopus Constantinopolis [1] novæ Romæ dixit: [2] Dei amantissimorum episcoporum qui causam judicaverunt, fides, ac ledito omnium horum quæ sunt subtexta, demonstrant [3] innoxium Iban reverendissimum ✠ ab accusationibus, quæ illatæ sunt in eum. Unde omnem in præsenti de eo suspicionem abjicio, quoniam in conscientia ✠ habetur: si quæ nunc de fide sententia data est a sancto concilio, & epistolam Leonis, sanctissimi episcopi Romæ Leonis: de dignum eum judicio episcopatu, ✠ de habere curam ejus ecclesiæ, in qua primus existebat. De Nomo autem reverendissimo episcopo, ✠ formam dabit Maximus reverendissimus [4] Antiochenus episcopus.

Maximus reverendissimus episcopus Antiochenus dixit: [1] Ex iis quæ modo relecta sunt, manifestum est, quia ab omnibus civilitatis reverendissimis Iba innocens est repertus, & ex [2] relecto quoque rescripto epistolæ, quæ prolata est ab eo qui adversatus ejus exhibit, ✠ orthodoxus ipse declaratus est dictatio. Unde & ego decerno, cum ✠ episcopatus recipere dignitatem, & civitatem propriam, sicut vilum est ✠ sanctissimo

[1] Sedis, fortasse legi.

[2] Cum, quod legi, fortasse legi.

[3] Ab, legi.

[4] Antiochiæ, legi.

A Μετὰτὸ πάντων ἀναγνωσθῆναι τὰ ἐν Ἐφέσῳ τὰ ἀφόβου ἀφαχθέντα, οἱ μεγαλοπρεπέστατοι καὶ εὐλαβέστατοι ἄρχοντες εἶπον· τὸ τοιοῦτον νῦν ἤδη τὰ ἀναλελυμένα ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ συνεδρίῳ ἐπιζητεῖν.

Παρεστῶτες δὲ Πασιχάσιος καὶ Λουκέντιος ἐπίσκοποι, & Βονιφάτιος πρεσβύτερος, τὴν τάξιν τοῦ τῆς Ἀποστολικῆς θρόνου, διὰ Πασχασίου εἶπον· ἀναγνωσθείσης τῆς χάρτου, ἐγνωμεν ὅτι ἐπὸ τῶν ἁγιωτάτων ἐπισκόπων ἐπεκρίθη, ὅθεν τὸν Ἶβαν ἀθῶον ἀποδείκνυν ἀπὸ τῶν ἐγκλημάτων· ὃ δὲ ἐπιστολὴ αὐτοῦ, ἐπὶ γνωμῆ αὐτὸν ὀρθόδοξον ἀφίδοξον. & δὲ τὸν θρόνον μετέλαβεν, & τὴν μαρτυρίαν τῆς ἐκκλησίας, ἀφ' ἃς κλῆρος & αὐτὸν ἀξιόπιστον, ἀκριβῶς ἔλεγεν· περὶ τοῦ Νόμου δὲ τοῦ ἐπισκόπου, τὸ καθ' ἡμᾶς ἐστὶ ἀπὸ τῆς ἀνεξικακίας τῶν ἐπισκόπων, ὅ τι ἐν τῷ τοιούτῳ ἐπιτρέπεται τὸν Ἀντιοχείας ἐπίσκοπον Μάξιμον.

Μάξιμος ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας, εἶπεν· ἐκ τῶν ἤδη νῦν ἀναγνωσθέντων βιβλίων, οἱ ἀλαθέστατοι ἐπίσκοποι Ἶβαν ἀθῶον εὗρον πάντων· ἐκ τοῦ ἀναγνωσθέντος δὲ ὑπογραφῆς τῆς ἐπιστολῆς, τὸ καθ' ἡμᾶς ἀνεδείχθη ὀρθόδοξος ὑπὸ αὐτῶν ὑπογραφεῖς. ὅθεν κἀγὼ ἀξιῶ τὴν τε ἐπισκοπὴν ἀναλαβεῖν αὐτὸν τὴν ἰδίαν τῆς ἐκκλησίας, & τὴν ἰδίαν πόλιν· ὡς ἀνάξιον τῆς ἐπισκοπῆς, τὸ καθ' ἡμᾶς ἐστὶ ἀπὸ τῆς ἀνεξικακίας τῶν ἐπισκόπων, ὅ τι ἐν τῷ τοιούτῳ ἐπιτρέπεται τὸν Ἀντιοχείας ἐπίσκοπον Μάξιμον.

ACTIO DECIMA.

[1] Ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ συνεδρίῳ τὸν Ἶβαν ἀθῶον εὗρον πάντων· ἐκ τοῦ ἀναγνωσθέντος δὲ ὑπογραφῆς τῆς ἐπιστολῆς, τὸ καθ' ἡμᾶς ἀνεδείχθη ὀρθόδοξος ὑπὸ αὐτῶν ὑπογραφεῖς.

[2] Ἀνατόλιος ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, νέας Ῥώμης, εἶπεν· τὸ μὲν πεπιστεύκασιν θεοφιλεστάτοι ἐπισκόποι κρίσει, & ἀνάγνωσις ἀπόδεικτα τὴν παρεκτοῦ ἀθῶον Ἶβαν· ἀπόδεικτα δὲ καὶ τὸν ἀλαθέστατον τὴν ἐπισκοπὴν αὐτὸν κατεγνωσμένον. ὅθεν πάσαν τὴν περὶ αὐτοῦ ὑπόληψιν ἀφίεμαι τοῦ νοῦ· ἐπειδὴ σωστὸν ἔστιν & ὁ κύριος ἐν τῷ τοῦ θεοῦ νεῷ τὸν τόπον ἐν τῷ τῆς ἀγίας ἐκκλησίας, & τὴν ἐπισκοπὴν ἀναλαβεῖν αὐτὸν τὴν ἰδίαν τῆς ἐκκλησίας, & τὴν ἰδίαν πόλιν· ὡς ἀνάξιον τῆς ἐπισκοπῆς, τὸ καθ' ἡμᾶς ἐστὶ ἀπὸ τῆς ἀνεξικακίας τῶν ἐπισκόπων, ὅ τι ἐν τῷ τοιούτῳ ἐπιτρέπεται τὸν Ῥωμαίων Νόστε· ὃ δὲ τῶν ἁγιωτάτων ἐπισκόπων, & ἐχόντα τὴν φροντίδα τῆς τῶν ἁγιωτάτων τῆς ἐκκλησίας· περὶ δὲ Νόμου τὸ ἐπιβάλλειν ἐπιτρέπει τῶν ἰδίων ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος τῆς Ἀντιοχείας Μάξιμος.

Μάξιμος ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος τῆς Ἀντιοχείας, εἶπεν· τὸ μὲν ἤδη νῦν ἀναγνωσθέντων βιβλίων, ἐκ τῶν ἀναγνωσθέντων ἐπιστολῶν τῶν ἐπισκόπων Ἶβαν ἀθῶον εὗρον πάντων· ἐκ τοῦ ἀναγνωσθέντος δὲ ὑπογραφῆς τῆς ἐπιστολῆς, τὸ καθ' ἡμᾶς ἀνεδείχθη ὀρθόδοξος ὑπὸ αὐτῶν ὑπογραφεῖς. ὅθεν κἀγὼ ἀξιῶ τὴν τε ἐπισκοπὴν ἀναλαβεῖν αὐτὸν τὴν ἰδίαν τῆς ἐκκλησίας, & τὴν ἰδίαν πόλιν· ὡς ἀνάξιον τῆς ἐπισκοπῆς, τὸ καθ' ἡμᾶς ἐστὶ ἀπὸ τῆς ἀνεξικακίας τῶν ἐπισκόπων, ὅ τι ἐν τῷ τοιούτῳ ἐπιτρέπεται τὸν Ἀντιοχείας ἐπίσκοπον Μάξιμον.

[1] Ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ συνεδρίῳ τὸν Ἶβαν ἀθῶον εὗρον πάντων· ἐκ τοῦ ἀναγνωσθέντος δὲ ὑπογραφῆς τῆς ἐπιστολῆς, τὸ καθ' ἡμᾶς ἀνεδείχθη ὀρθόδοξος ὑπὸ αὐτῶν ὑπογραφεῖς.

[2] Ἀνατόλιος ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης, εἶπεν· τὸ μὲν πεπιστεύκασιν θεοφιλεστάτοι ἐπισκόποι κρίσει, & ἀνάγνωσις ἀπόδεικτα τὴν παρεκτοῦ ἀθῶον Ἶβαν· ἀπόδεικτα δὲ καὶ τὸν ἀλαθέστατον τὴν ἐπισκοπὴν αὐτὸν κατεγνωσμένον. ὅθεν πάσαν τὴν περὶ αὐτοῦ ὑπόληψιν ἀφίεμαι τοῦ νοῦ· ἐπειδὴ σωστὸν ἔστιν & ὁ κύριος ἐν τῷ τοῦ θεοῦ νεῷ τὸν τόπον ἐν τῷ τῆς ἀγίας ἐκκλησίας, & τὴν ἐπισκοπὴν ἀναλαβεῖν αὐτὸν τὴν ἰδίαν τῆς ἐκκλησίας, & τὴν ἰδίαν πόλιν· ὡς ἀνάξιον τῆς ἐπισκοπῆς, τὸ καθ' ἡμᾶς ἐστὶ ἀπὸ τῆς ἀνεξικακίας τῶν ἐπισκόπων, ὅ τι ἐν τῷ τοιούτῳ ἐπιτρέπεται τὸν Ῥωμαίων Νόστε· ὃ δὲ τῶν ἁγιωτάτων ἐπισκόπων, & ἐχόντα τὴν φροντίδα τῆς τῶν ἁγιωτάτων τῆς ἐκκλησίας· περὶ δὲ Νόμου τὸ ἐπιβάλλειν ἐπιτρέπει τῶν ἰδίων ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος τῆς Ἀντιοχείας Μάξιμος.

[1] Ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ συνεδρίῳ τὸν Ἶβαν ἀθῶον εὗρον πάντων· ἐκ τοῦ ἀναγνωσθέντος δὲ ὑπογραφῆς τῆς ἐπιστολῆς, τὸ καθ' ἡμᾶς ἀνεδείχθη ὀρθόδοξος ὑπὸ αὐτῶν ὑπογραφεῖς.

[2] Ἀνατόλιος ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης, εἶπεν· τὸ μὲν πεπιστεύκασιν θεοφιλεστάτοι ἐπισκόποι κρίσει, & ἀνάγνωσις ἀπόδεικτα τὴν παρεκτοῦ ἀθῶον Ἶβαν· ἀπόδεικτα δὲ καὶ τὸν ἀλαθέστατον τὴν ἐπισκοπὴν αὐτὸν κατεγνωσμένον. ὅθεν πάσαν τὴν περὶ αὐτοῦ ὑπόληψιν ἀφίεμαι τοῦ νοῦ· ἐπειδὴ σωστὸν ἔστιν & ὁ κύριος ἐν τῷ τοῦ θεοῦ νεῷ τὸν τόπον ἐν τῷ τῆς ἀγίας ἐκκλησίας, & τὴν ἐπισκοπὴν ἀναλαβεῖν αὐτὸν τὴν ἰδίαν τῆς ἐκκλησίας, & τὴν ἰδίαν πόλιν· ὡς ἀνάξιον τῆς ἐπισκοπῆς, τὸ καθ' ἡμᾶς ἐστὶ ἀπὸ τῆς ἀνεξικακίας τῶν ἐπισκόπων, ὅ τι ἐν τῷ τοιούτῳ ἐπιτρέπεται τὸν Ῥωμαίων Νόστε· ὃ δὲ τῶν ἁγιωτάτων ἐπισκόπων, & ἐχόντα τὴν φροντίδα τῆς τῶν ἁγιωτάτων τῆς ἐκκλησίας· περὶ δὲ Νόμου τὸ ἐπιβάλλειν ἐπιτρέπει τῶν ἰδίων ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος τῆς Ἀντιοχείας Μάξιμος.

ACTIO DECIMA.

[1] Ibam reverendissimum innoxium [2] Ibam reverendissimum innoxium approbari: Relecta enim ejus epistola agnovimus cum esse orthodoxum. Et ob hoc decernimus, & honorem episcopatus, & ecclesiam, ✠ qua injuste & abjecti expulsus est, ei restituendam. De sanctissimo igitur episcopo (Nonno ✠) qui pro eo paulo ante fabula est, existimationis erit venerabilis episcopi Antiochenæ ecclesiæ, quid oporteat de eo ✠ formari.

[1] Sedis, fortasse legi.

[2] Cum, quod legi, fortasse legi.

[3] Ab, legi.

[4] Antiochiæ, legi.

[1] Ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ συνεδρίῳ τὸν Ἶβαν ἀθῶον εὗρον πάντων· ἐκ τοῦ ἀναγνωσθέντος δὲ ὑπογραφῆς τῆς ἐπιστολῆς, τὸ καθ' ἡμᾶς ἀνεδείχθη ὀρθόδοξος ὑπὸ αὐτῶν ὑπογραφεῖς.

[2] Ἀνατόλιος ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης, εἶπεν· τὸ μὲν πεπιστεύκασιν θεοφιλεστάτοι ἐπισκόποι κρίσει, & ἀνάγνωσις ἀπόδεικτα τὴν παρεκτοῦ ἀθῶον Ἶβαν· ἀπόδεικτα δὲ καὶ τὸν ἀλαθέστατον τὴν ἐπισκοπὴν αὐτὸν κατεγνωσμένον. ὅθεν πάσαν τὴν περὶ αὐτοῦ ὑπόληψιν ἀφίεμαι τοῦ νοῦ· ἐπειδὴ σωστὸν ἔστιν & ὁ κύριος ἐν τῷ τοῦ θεοῦ νεῷ τὸν τόπον ἐν τῷ τῆς ἀγίας ἐκκλησίας, & τὴν ἐπισκοπὴν ἀναλαβεῖν αὐτὸν τὴν ἰδίαν τῆς ἐκκλησίας, & τὴν ἰδίαν πόλιν· ὡς ἀνάξιον τῆς ἐπισκοπῆς, τὸ καθ' ἡμᾶς ἐστὶ ἀπὸ τῆς ἀνεξικακίας τῶν ἐπισκόπων, ὅ τι ἐν τῷ τοιούτῳ ἐπιτρέπεται τὸν Ῥωμαίων Νόστε· ὃ δὲ τῶν ἁγιωτάτων ἐπισκόπων, & ἐχόντα τὴν φροντίδα τῆς τῶν ἁγιωτάτων τῆς ἐκκλησίας· περὶ δὲ Νόμου τὸ ἐπιβάλλειν ἐπιτρέπει τῶν ἰδίων ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος τῆς Ἀντιοχείας Μάξιμος

ACTIO DECIMA. positis illi definitioni consentiunt, quæ nunc A λόγῳ τῆς εὐσεβείας συμπεσοῦσα δὲ τῇ οἰκείᾳ ὑποστάσει· ἡ αὐτὴ ἀσύγχυτος, καὶ ἡνωμένη τῇ τῆς ἁγίας τριάδος τῷ ἑνὶ καὶ ἀληθινῷ θεῷ.

Κωνσταντῖνος ὁ ἀλαβάστρων ἐπίσκοπος Βόστρων εἶπε· συμπίπτουσα λόγῳ τῆς καθόλου θέσεως τῇ ἁγίᾳ τριάδι τῷ ἑνὶ καὶ ἀληθινῷ θεῷ.

Θεόδωρος ὁ ἀλαβάστρων ἐπίσκοπος Δαμασκοῦ εἶπε· τὸν ἀκόλουθον ὡς καινοτομεῖ τῷ τῆς ἁγίας πατέρων ἀναθεματίσαντι τὸν Νεστόριον τὸν τῆς ἀσυγχύτου ἑνώσεως λόγον, καὶ γὰρ συμπίπτει.

Μελέτιος ὁ ἀλαβάστρων ἐπίσκοπος Λαοδικείας, ἐπέρχων τὸν τῆς ἁγίας Δόμνης τῷ ἀλαβάστρων ἐπισκόπῳ Ἀναμείας Ζωσίμῳ, εἶπε· συμπίπτει λόγῳ τῆς ἀσυγχύτου ἑνώσεως τῷ τῆς ἁγίας & ὁσίας πατέρων περὶ τὸ ἀλαβάστρων ἐπισκόπῳ ἁβα.

Ῥωμαῖος ὁ ἀλαβάστρων ἐπίσκοπος Μύρων & Λυκίας εἶπε· ὅτι οὐ μόνον τὸν ἐπισκόπων ἀναθεματίσαντα, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀλαβάστρων ἐπίσκοπον ἁβα ἐχρῆν ἐρωτῆσαι, καθὼς ἡ αὐτὴ σύνοδος τὸν ἀρχιεπίσκοπον Ἰωάννου· ἐκβάλοντ. ἀναθεματίσαντα Νεστόριον & Εὐτυχῆ, & τὰ ἀτόπῳ αὐτῶν φρονήματα.

Εὐσέβιος ὁ ἀλαβάστρων ἐπίσκοπος Νικομηδείας, καὶ Ἰωάννης ὁ ἀλαβάστρων ἐπίσκοπος Σεβαστείας, & Ἕλλαδος ὁ ἀλαβάστρων ἐπίσκοπος Λιμνιτίας, & Κωνσταντῖνος ὁ ἀλαβάστρων ἐπίσκοπος Μελιτηνῆς, & Πατρίκιος ὁ ἀλαβάστρων ἐπίσκοπος Τιάνων, & Ἥλιος ὁ ἀλαβάστρων ἐπίσκοπος Ἰαβῶν, & Ἀπῴδιος ὁ ἀλαβάστρων ἐπίσκοπος Τρικκίων, ἑκάστων & τὸν τόπον τῆς ἀλαβάστρων ἐπισκόπου Θεοδώρου Νικομηδείας, ὅτου ὁ ὅρος τῆς ἀλαβάστρων ἐπισκόπου Φωτίου ἐν Σύνοδῳ ἀνεδείκνυον ἔδοξε τὸν ἀλαβάστρων ἐπίσκοπον ἁβα· ὁμοίως δὲ & ἑκάστῳ ἀρκτοῦ κρατοῦντος κοινῶς τε εἰπεῖν δέχομαι· αὐτὸ κατέστω· φίλον γὰρ ἀεὶ τὸ δεσπότου Χριστοῦ τὸ φιλόδωρον, ὅτου κ. τὸν χεῖρα τῆς ὁσιωτάτου σφυρίδος κ. πάντα τὰ ἁγίας συνόδου, Γρηγόριος κ. ἐπισκόπου αὐτὸ & ἐμοῦ ἀναθεμάτισε τὸ βεβήλου

ANNO CHRISTI 451. ACTIO DECIMA. λόγῳ τῆς εὐσεβείας συμπεσοῦσα δὲ τῇ οἰκείᾳ ὑποστάσει· ἡ αὐτὴ ἀσύγχυτος, καὶ ἡνωμένη τῇ τῆς ἁγίας τριάδος τῷ ἑνὶ καὶ ἀληθινῷ θεῷ.

Φραγκῶν ὁ ἀλαβάστρων ἐπίσκοπος Φιλιππουπόλεως, & Βασίλειος ὁ ἀλαβάστρων ἐπίσκοπος Τραϊανουπόλεως, εἶπον· τὸν ἐν τῇ χρίσει μὴ παρόντα, ἀλλὰ μὴν φρονοῦντα, & μηδὲν τῶν τόπῳ βιβλίοις ὑπὸ τῆς ἀξιοτιμίου καὶ αὐτὸ ὑφῳ δικαιωθῆναι φόβῳ.

Νεόνιος ὁ ἀλαβάστρων ἐπίσκοπος Δορυλαίου φησὶν εἶπε· συμπίπτει τῇ ἁγίᾳ τριάδι τῷ ἑνὶ καὶ ἀληθινῷ θεῷ.

Φλωρέντιος ὁ ἀλαβάστρων ἐπίσκοπος Σάρδων Λυδίας εἶπε· συμπίπτει τῷ τῆς τῶν πρεσβυτέρων τῆς ἁγίας τριάδος ἐπιστόλῳ.

Εὐσέβιος ὁ ἀλαβάστρων ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπε· ἀκόλουθον ἐστὶ τοῦτο ἀναθεμάτισε τὸν τῆς ἀλαβάστρου τῶν τῆς ἁγίας τριάδος ἐπιστόλῳ.

Πάντες οἱ ἀλαβάστρων ἐπίσκοποι εἶπον· πάντες τὰ αὐτὰ λέγομεν, Νεστόριον & Εὐτυχῆ ἀστὶ ἀναθεματίζω.

Ἰβας ὁ ἀλαβάστρων ἐπίσκοπος εἶπε· & ἐγὼ εἴρηκα ἀναθεμάτισα Νεστόριον καὶ τὸν ὁμόμα αὐτῶ, & πολλὰ ἐπιστέλλω αὐτῷ μακρόθεν, τὸ μὴ ἀπὸ μὴ πληρωθεῖν τῶν βιβλίων, καὶ μαρτύρομαι τῷ ἁγίῳ Ἰωάννῃ, & ἀνάθεμα & αὐτῷ Νεστορίῳ, & Εὐτυχῆ, & τῇ Μητρὶ μου φρόνῳ. & τάντα δὲ τὸ μὴ φρονοῦντα ὡς ἀφρόνα ἀγίας ἀπόλλυσθαι αὐτῷ, ἀνάθεμα ἀνάθεμα.

Οἱ μεγάλοι ἀρχιεπίσκοποι ἀγγρόνα τὸ τῶν τῆς μεγάλης & ἁγίας συνόδου τοῦ ἁβα τῷ ἀλαβάστρῳ τῷ ἐπιστόκῳ, τῷ ἰδίᾳ ἰχνωτῆρι, &

ANNO CHRISTI 451. CHALCEDONENSE. VALENTIN. MARCIANI. IMP. 1598 ACTIO DECIMA.

τῷ τῆς ἐπιστόκου, ἀναθεμαστὸν αὐτῶν, ἀλλὰ μὴν Νεστόριον & Εὐτυχῆ, & πάντας αὐτῶν βόμμα, & σωστὸν βίβλιον τῶν τῆς ἁγίας τῶν σωθῶν.

Φραγκῶν ὁ ἀλαβάστρων ἐπίσκοπος Φιλιππουπόλεως, & Βασίλειος ὁ ἀλαβάστρων ἐπίσκοπος Τραϊανουπόλεως, εἶπον· τὸν ἐν τῇ χρίσει μὴ παρόντα, ἀλλὰ μὴν φρονοῦντα, & μηδὲν τῶν τόπῳ βιβλίοις ὑπὸ τῆς ἀξιοτιμίου καὶ αὐτὸ ὑφῳ δικαιωθῆναι φόβῳ.

Νεόνιος ὁ ἀλαβάστρων ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπε· συμπίπτει τῇ ἁγίᾳ τριάδι τῷ ἑνὶ καὶ ἀληθινῷ θεῷ.

Φλωρέντιος ὁ ἀλαβάστρων ἐπίσκοπος Σάρδων Λυδίας εἶπε· συμπίπτει τῷ τῆς τῶν πρεσβυτέρων τῆς ἁγίας τριάδος ἐπιστόλῳ.

Εὐσέβιος ὁ ἀλαβάστρων ἐπίσκοπος Δορυλαίου εἶπε· ἀκόλουθον ἐστὶ τοῦτο ἀναθεμάτισε τὸν τῆς ἀλαβάστρου τῶν τῆς ἁγίας τριάδος ἐπιστόλῳ.

Πάντες οἱ ἀλαβάστρων ἐπίσκοποι εἶπον· πάντες τὰ αὐτὰ λέγομεν, Νεστόριον & Εὐτυχῆ ἀστὶ ἀναθεμαστίζω.

Ἰβας ὁ ἀλαβάστρων ἐπίσκοπος εἶπε· & ἐγὼ εἴρηκα ἀναθεμάτισα Νεστόριον καὶ τὸν ὁμόμα αὐτῶ, & πολλὰ ἐπιστέλλω αὐτῷ μακρόθεν, τὸ μὴ ἀπὸ μὴ πληρωθεῖν τῶν βιβλίων, καὶ μαρτύρομαι τῷ ἁγίῳ Ἰωάννῃ, & ἀνάθεμα & αὐτῷ Νεστορίῳ, & Εὐτυχῆ, & τῇ Μητρὶ μου φρόνῳ. & τάντα δὲ τὸ μὴ φρονοῦντα ὡς ἀφρόνα ἀγίας ἀπόλλυσθαι αὐτῷ, ἀνάθεμα ἀνάθεμα.

Οἱ μεγάλοι ἀρχιεπίσκοποι ἀγγρόνα τὸ τῶν τῆς μεγάλης & ἁγίας συνόδου τοῦ ἁβα τῷ ἀλαβάστρῳ τῷ ἐπιστόκῳ, τῷ ἰδίᾳ ἰχνωτῆρι, &

*Ἀναθεμαστὸν αὐτῶν.

ACTIO DECIMA. venale reverendissimo episcopo Hieresolymitano, & cetera sancta synodo, quæ ex fractione divinissimi & clementissimi domini nostri Marciani imperatoris in * Chalcedonensi civitate congregata est, quorum nomina infra * sunt scripta. Et reliquentibus universis ante cancellos sancti altaris, Maximus reverendissimus episcopus Antiochiæ dixit: Deprecor magnificentissimos & gloriosissimos judices, & sanctam hanc & universalem synodum, * ut humanitatem exercere in Domnum, qui fuit Antiochiæ episcopus, * dignemini, & Bassiane ei certos tumpus de ecclesia quæ sub me est.

Paschasinus & Lucentius * reverendissimi episcopi, & Bonifacius presbyter, vicarii sedis apostolicæ, per Paschasinum reverendissimum episcopum dixerunt: Sanctus & beatissimus papa, qui episcopatum sancti ac venerabilis Maximi episcopi Antiochenæ ecclesiæ confirmavit, juhis satis judicio ejus meritum approbasse videtur; si quidem memoratus * reverendissimus episcopus * Maximus suo arbitrio Domno * voluerit esse coadjutum, ut tempore ei de fructu ecclesiæ miserationis intuitu, prout æstimaverit, largiatur; ut contentus alimoniis, quiescat in possessum. * Quæ confessio Graece per Bernicianum virum devotissimum, secretarium sacri consistorii, * in * translata est. * Anatolius reverendissimus episcopus Constantinopolitanus dixit: Laudo & ego * condoleantur beatissimi episcopi Antiochiæ Maximi, in quibus spontanea voluntas ipse tales * prærectoris obiuit, * ut tempus præfuere Domno, qui fuit episcopus ecclesiæ sanctæ quæ sub eo est, * præter hoc prædicto nihil requirere.

Juvenalis episcopus Hierosolymitanus dixit: Amplector & ego consilium sancti episcopi Antiochiæ Maximi. Universa sancta synodus * reciferata est: * Laudabiles merito sunt beatorum Petrus episcopi. Omnes cognitatus ejus * laudamus. Hic decet ejus existimationem humanus cognitatus pontificis. Magnificentissimi judices dixerunt: Amplectens sancta synodus arbitrium Maximi viri religiosi episcopi Antiochenium, quod de Domno probavit, & nos * eidem consentimus, ejus * arbitrio decernimus tempus fuit de Domni honorificentia. Et alia manu, edantur.

ACTIO UNDECIMA. Chalcedonensis concilii.

Consulatu domini nostri Marciani perpetui Augusti, & qui fuerit nuntiatus, quarto Kalendarum Novembris, * Chalcedone decimum jussionem * divinissimi & piissimi domini nostri imperatoris, convenientibus in sanctissima ecclesia sanctæ martyris Euphemiæ, * magnificentissimo & gloriosissimo magistro militum, & comitate & patricio Anatolio, * & magnificentissimo & gloriosissimo præfecto sacrorum prætoriorum Palladio, & magnificentissimo & gloriosissimo magistro sacrorum officiorum Vincomalo: convenientibus etiam Paschasino & Lucentio reverendissimis episcopis, & Bonifacio reverendissimo presbytero, * secretibus locum sanctissimi ac beatissimi episcopi Romæ Leonis, & Anatolio reverendissimo episcopo magni nominis Constantinopolis, non-

ΠΡΑΞΙΣ ΕΝΔΕΚΑΤΗ
τῆς σὺν Χαλχηδόνι ἁγίας συνόδου.

ΥΠΑΤΕΙΑΣ τῷ θειοτάτῳ ἡμῶν Μαρκιανῷ τῷ αἰωνίῳ Αὐγούστῳ, καὶ τῷ ἐπιλεχθησομένῳ, τῇ κοσμοτόρῳ καλανδῶν Νοεμβρίων, ἐν Καλχηδόνι τὴν κέλευσιν τῶν θειοτάτων καὶ εὐσεβεστάτων αὐτοῦ σωμιλήσντων τῇ ἁγιωτάτῃ συνκλήτῳ τῆς ἁγίας μεγάλης Εὐδοκίας, τῷ μεγαλοφυεστάτῳ & ἐνδοξοτάτῳ στρατηλάτῃ, & τῷ ἐπιτρόπῳ τῶν ἀνακτόρων, & τῷ μεγαλοφυεστάτῳ & ἐνδοξοτάτῳ ἐπάρχῳ τῶν ἱερῶν πρετορίων Παλλαδίῳ, & τῷ μεγαλοφυεστάτῳ & ἐνδοξοτάτῳ μαγίστρῳ τῶν θείων ὀφφικίων Βιγκομάλῳ· συνελθόντων Πασχασίνου & Λουκεντίου τῶν ἐνδοξοτάτων ἐπισκόπων, & Βονιφατίου τοῦ ἐνδοξοτάτου πρεσβυτέρου, ἐπέχοντος τὸν τόπον τῶν ἁγιωτάτου & ἀποστολικοῦ τῆς πρεσβυτέρου Ῥώμης Λέοντος, & Ἀνατολίου τῆς ἁγιω-

ANNO CHRISTI 451. ἀνδραδελφίου ἐξαρχιεπισκόπου μεγαλοπόλεως Κωνσταντινουπόλεως τῆς Ῥώμης, & Μαξίμου τῆς ἀνδραδελφίας ἐπισκόπου Ἀντιοχείας Συρίας, & Κωντινιανοῦ τῆς ἀνδραδελφίας ἐπισκόπου Ἡρακλείας Μακεδόνας, ἐκέχρηντο τὸν τόπον τῆς ἁγιωτάτης ἐπισκόπου Θεσσαλονίκης Ἀνατολίου, & Θαλασσίου τῆς ἀνδραδελφίας τῆς ἐπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας, & Σταφανοῦ τῆς ἀνδραδελφίας ἐπισκόπου Ἐφέσου, & λοιπῶν ἁγίων & ἀλειμμένων σωμάτων, τῶν ἀγίων τῶν θεωνάτων & ἀνεξιδεότατα κλῆρῳ βεστόντα τὸ τῆς Καλχηδόνος τόπον σφῶν τῶν κατεδόντων τὸ ἁγιοτάτου, ἐν τῷ κελέβαντι τῶν ἁγίων θυσιαστηρίων, ἐν ἀφόβῳ τῶν ἐκεῖσε τῶν ἱερῶν μυστηρίων, & ἐν τῷ τοῦτο αὐτὸ & Βασιλεῖ τῷ ἀνδραδελφῷ τῶν ἱερῶν, ὅστε βίον πεσόν, φροντίζοντο τὸ δίκαιον βεβαίου ἡμῶν βασιλέως, & βεβαίου αὐτοῦ· & κατεπιμελῶ δίκαν γράμμα ἀφὸς τὸν ἐν γνώσει & μεγάλῳ κρίσει κεφαλαίῳ σωμόνα, ὅστε ἀκουσθείσα τε & ἀναγνωσθείσα τὴν παρεμβολὴν τῶν ἁγιωτάτων & ἀλλοτρίων θεῖα κορυφαιοτάτου τῶν ἱερῶν μεγάλου ἀρχιεπίσκοπου Λέοντος, παρεκαλεῖ & ἀμφίβολος σῶμα & ἀνεκλείπτω σωμόνῳ, ὅστε τὸ ἰδίου γένος ἀπαγκαλίζειν, & ἀκουσθείσα με & χρὴ * βιωμένου φιλοχριστοῦ, οἱ ὁλοβόντων ἀρχιεπίσκοποι ἀνεγνωκότων & ἀνεκδέξαντο αὐτά, βεμπεκαμένε ἀκούσαντοῦν μαγιστριανοῦ & σταφηνέτου τῶ θείου κοντεσκοῦ, ἀνέγνω.

Αὐτοκράτωρ Καίσαρας Οὐαλεντινιανὸς & Μαρκιανός, νικηταί, τροπαιοῦχοι, τῷ ἁγίῳ σωμόνῳ, τῷ & ἐν Χαλχηδόνι σωμεστοῦντι.

ΒΑΣΣΙΑΝΟΣ ὁ ἀνδραδελφὸς τοῦδε ἄπτου ἐπισκοπικοῦ, ἐ τοῦ τῶν αὐτῶ δίκεστα τῶν & τῶ τῶ θείου γράμματι ἐπιστεβεῖν ἀνέγνω, ἐχίωτε, ἐκεῖ τὴ ἐμετρεῖ ἐγκυκλίω πάντα γνωστὰ ἐνω. Θέλω τὸν τόπον τοῦ ἐμετρεῖ ἀνδρὸς ἀνεμμένου τὸν τῶν ἐμετρεῖ & ἀνεμμένου τὸν τῶν ἐμετρεῖ ἀνδρὸς

ACTIO UNDECIMA.

ſtra ſuggeram, quidam eorum qui ſacerdotio funguntur, nec non & alii * vulgares, erudelia & interdicta legibus * in me fecere praeſumpterunt, & talia, quæ neque a barbaris fuit aliquando commiſſa. Spernentes * enim Dei timorem, & humanaeſaevum virtutem myſteriorum, quam ex humillimis manibus meis Dei miſericordia ſuſcepernunt, * poſtquam a nobis myſteriorum * perfectio celebrata eſt, * repente oppondentes me, & abripientes de ſancta eccleſia, * plagis afficiebant, ducentes & portantes in foro: * aliquando vero & retinentes, gladiis me ſubjecerunt. * In his itaque duas miſas vive periculum ſuſtinerem, furentes & abripientes poſtium facerdotii mei, in fede poſitione quendam ex iis, qui de ipſo praeſumpſerat ea quæ in me incongrue facta & ſunt, & in locum meum. Et poſt hæc, qualcumque res habuerant * mobiles vel immobiles, abſtulerunt, & feoit vobiſcum, & ibi partiti ſunt. Super hæc etiam, multos hominum meorum diverſis plagis monti tradiderunt, ita ut * funera ante janua ſanctæ Dei eccleſiæ quidam exponerent. Quia ergo (Deo miſhi teſte, & hominibus potentibus * & venerabilibus) in nullo culpabilis extiti: ex iis quæ in me dicta ſunt, nunc in me impraſumpta; ſupplico veſtræ pietati, & * provolvor divinis veſtris ſacratiſque veſtigiis, quatenus ſanctæ dignetur veſtra celeſtis poteſtas, ſacra veſtra * ſalvatatione miſſi ad ſanctum conſilium, ut cognoſcis ſiat inter me * & miſeriunum, & eos qui in me talia * potumpſerunt, * ac dicunt aliquid le adverſum me habere. Hoc inſuper tanere veſtram * divinitatem exoro, ut nulli licat * vexationem aliquam mihi inferre, donec ad ſtem perveniat ea quæ inter me & adverſarios * meos agnoſcur. * Nam conſuetudo illorum eſt huc fecere, ne * in eos videar praevalere, * & ea quæ mihi ab eis interfuerunt, vel a me dicuntur, coram laicis doribus * in ſancto conſilio, veſtris ſacratiſſimis auribus * referre: * & ut detur nobis, qui debeat quo ab eis definita fuerint, * effectui mancipare: * ut his poſtitus, conſtituta orationes referam inceſſanter Deo pro * perpetuo veſtræ poteſtatis imperio.

* Gratificatum abſolutum eſt.
* verberibus.

ANNO CHRISTI 451.

Glorioſiſſimi judices dixerunt; Dicat Baſiliaus reverendiſſimus nomina eorum quibus eo ſunt accuſati. Baſilianus reverendiſſimus * epiſcopus dixit: Multi quidem ſunt, principes tamen horum ipſe eſt, qui nunc epiſcopus eſt

Ἀνάγνωσις τῶν ἐν ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ τῶν ἀρτιγένους, ἀφ' ἧς ἐλαμψαν τινὲς τῶν χριστῶν, δοκεῖ καὶ ἀπηγορεύθαι τοῖς πάμπολλοι ἐν ἐξεῖ, ὡς ἀφρτιμα, ἀπολμήσεσι πεωῖσι, ἀφ' ἧς ὅτε βαβῆκαν πολλαπλασιασθεν. ἀφ' ἑκάστου γὰρ τῶν φιλῶν τὸ Θεῖ, τὴν τῶν χριστῶν τῶν μυστηρίων δόκιμον, ἐμὸν τὸν ἐκκλεῖ, ὁλῶν ὑπὸ πατεσῶν χεῖρας με ἐλέβοσαν, μὴ τὴν τῆ γῆνεν τῶν μυστηρίων πλέοντα ἡμῶν ἐκετεργεῖν, πᾶν κίνα χεμετεῖ ἀλοῦν με, ἀσπάσαντες ἀπὸ τῆς ἁγίας ἐκκλησίας, πλαγγαῖς ἐκλέγοντ μου, ἐγ-ωστε ἐ φέρεσθαι ἐν τῇ ἀγορᾷ· ποτὲ δὲ ἐ ἠλεκτικῶν ἐκρεμᾶν τῶν ἐξόρμ με κεφάλαιον. ἐν πάσῃ πόλει ἐν αὐτῇ τῇ ἐξῆς καθολικοῖς καὶ, μεκαῖσιν ἐκβρεῖξαι, ἀφέσαντες τὸ ἀβεβλόβλαν τῶν ἐμῶν ἐκμεῖνε, ἐκ τινὶ, ἢ αὐτὸς ἐξ αὐτῶν τὴν πολιμρεάσιν τὸ νῦν ἐμοὶ γεγραμμένα ἀπαγμαῖα, μὴ τὸ ἀπὸ τὸν ἐμὸν. χαὶ λοιπὸν καὶ σπάτερ ὑπῆρχε μοι ἀφεῖμμα τε ἐ κακῶν τῶν ἀμεκεῖαι, ἀφαλοῦν, ἐ ἐν ἐλθοῦσιν, ἐ ἐν ἐφεστῶσιν ἐμοὶ. πάντα δὲ ἐ ἐν ἐκεῖνοις τῶν μοι ἐν ἐξῆς τῶν ἐμῶν ἐξῆν. τὸν δὲ ἐν τῷ ἐκκλησίᾳ τῶν ἐμῶν ἐκεῖνοι ἐν τῷ ἐκκλεῖ

ACTIO UNDECIMA.

tem cum multa necessitate & vi inhibitaretur in eadem civitate Episcopi populus & clerus & episcopi, quorum unus episcopus Olympius hic est. Agnoscos autem hæc a piissimis nostræ imperator, * repente hoc confirmavit, & continuo per commonitorium * aperte declaravit, confirmans episcopatum. Patres dixerit: iterum d facram per * Eusthalium libentissimi, * quæ confirmaret episcopatum. Veni autem in regiam Constantinopolim: & suscipient nos idem rerum dominus, id est, me & tuum qui erat * in ipsis regia civitate, episcopum Proclum, amicos nos fecit: & communicavi cum eo, & cum omnibus episcopis qui per singula tempora fuit repertus. Et facient fundatum idem sanctissimus Proclus, direxit & civitati & episcopis & clericis. Manfi itaque * fic quatuor annis, * Ita ut decem episcopos condinarem, & multos clericos. Et cum in pace degeremus, (quæ etiam per * relationem suam manifestavimus ipsi * sanctissimi episcopi & reverendissimus clerus piissimo imperatori, & perpetuæ Augustæ;) * placida voluntate suscipiens eorum pietas, repente rescripsit mihi & * ipsis sanctissimis episcopis & clericis, & direxerunt per silentiarium. Rescripsit autem * divinis syllabis, omnes nos glorificavimus Deum, quia eorum pietas de ecclesiarum pace studio curam egerit. Craftina autem die missas celebravimus omnes simul, * & post missas, manus lajciente * incluserunt me, & cum vi abripuerunt pallium sacerdotii mei, & omnia bona mea: & lumentes unum ex ipsis hunc Stephanum, fecerunt eum episcopum. Stephanus reverendissimus (episcopus Epheseos) dixit: Jubeat veltra potestas, episcopus qui fuit hic, venire, ut apparent veritas eorum veltra magnificentia. Glorioissimi judices dixerunt: Pro qua re vocat reverendissimos episcopos? Stephanus reverendissimus (episcopus Epheseos) dixit: Ut testetur de universis quæ gesta sunt, & quandoquidem * ipse superintravit in sanctam ecclesiam cum gladiis & * arenatis & * aliis quibusdam, * in sede in sede. Et pro hoc expulsus est * a sanctis patribus, * & a sanctissimo regise civitatis Rome Leone, & a beatissimo sancte memoriæ Flaviano Constantinopolitane urbis, * & ab Alexandrino * Mennæ, & Antiocheno; ab his enim expulsus * est. Ecclesiastico enim judicio mea humilitas constituta est. Cognoverunt omnes, & confenserunt, & * sanctæ memoriæ Theodosius imperator, & universa synodus. Pro his enim missit san-

Sedibus.

Vocis ignoratio.

Ante, l.

Ante, l.

Ante, l

ACTIO VIGESIMA. Canon. 17. *Apostol. Antioch. * Cod. pa.*

5 Si quis episcopus ordinationem accepe-
rit episcopatus, & populo prædicte decretus,
non * acquiescerit ordinationi, neque ei per-
suasum fuerit pastoralem ad ecclesiam sibi com-
missam, hunc excommunicatum esse, donec
coactus acquiescat, aut quidquam de eo epi-
scoporum provinciæ synodus perfecta definiat.

Glorioso filimi judices dixerunt: Reverendissimus episcopus Bassianus edocetur, quis eum fecit episcopum. Bassianus reverendissimus episcopus dixit: Unus eorum qui me in throni vicariatum, hic est Olympius: nescio alios: hunc recordor. Lucianus reverendissimus episcopus * Byzitæ dixit: Qui habuit jus, suscepit eum bonæ memoriæ Proclus; & suscepit eum beatæ memoriæ Theodosius piissimus imperator, & vocans eos, amicos effecit: fecit eamen eut est expulsus? Stephanus reverendissimus episcopus Ephesi dixit: Beatus sanctæ memoriæ Flavianus expulit eum. Gloriosissimi judices dixerunt: Quomodo memoria facta est Olympii reverendissimi episcopi, tamquam in instituendaverit Bassianum reverendissimum episcopum, * prædictus * Olympius, si hæc ita sunt, nos edocetur. Olympius reverendissimus episcopus Theodosiopolis dixit: Post mortem Basilii episcopi, qui ilo tempore fuit in civitate, in qua ordinatus fum episcopus Theodosiopolis, in ea degebam. * Mandaverunt mihi clerici ejusdem civitatis Ephesi, dicentes: * Veni huc, ut canonice ordinationem suscipiat civitas, quomodo * obdormivit sanctæ memoriæ Basilius; qui fuit episcopus: Ego vero has litteras * accipiens, adreni, * prolatus quia * & alii reverendissimi episcopi * vocati esfent. Antequam * ad ecclesiam venirem, ingressus esfem ecclesiam, * jt institutiuvaretur, dum applicatfem in quodam hospitio, fulsiffimam etiam reverendissimo episcopo, * ut * canonice secundum morem ordinatio proveniret. Ut ergo primam & secundam & tertiam * fulsimissem diem in hospitio, & alter nullus * Deo omnipotentem esfet inventus episcopus, * tandem venimus quidam e reverendis clericis, dicunt mihi: Alii episcopi non sunt hic, quid fiet? est opus * à Dicebam ego: * Solus ? quid possum? facere? Quoniam extra * ratiorem canonum est, solum episcopum disponere ecclesiam, & maxime * tantæ metropolis. Cum ergo hæc, * ut jugaverat, necum, circumdedit manibus, * ita quæ eram, innumera multitudo; * & nescivi ubi esfem, & coram tantis potestatibus, & coram altari; quidam eundam gladium, Holosaricus nomine, qui, puto, comitiaus esfet, venit &

A Εἰ τις ἐπίσκοπος χειροτονηθεὶς λαθεῖν ἐπιτρόπου, καὶ ἀνάθεμα ἔσται τοῦ ἁγίου Βασιλείου τοῦ ἐν Θεῷ πατρὸς ἡμῶν, μὴ κατιδεῖν τὴν ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι τῶν ἁγίων τῶ

ACTIO UNDECIMA. ANNO CHRISTI 451.

A ordinati sint, ipsi & hunc ordinaverant episcopum, dum essem inclusus. Si non fuerunt ordinati, quomodo ergo ipsi qui a me sunt ordinati, esse debent episcopi, neque clerici.

Cassianus presbyter, qui fuit cum Basiliano reverendissimo, dixit: * Media hebdomada congerunt nos, & introduxerunt in baptisterio. Stephanus reverendissimus episcopus, & Maximus, & desponsaverunt mihi evangelium, & conjuraverunt me, & dixerunt: Veni, & jura non discedere ab illo, sed vivere cum eo, & mori cum eo, & non tradere eum. Dixit: Hodie vigintiquinque annis communio. * Constantinopoli negotium agens: & Deus est qui novit, quia numquam juravi illum: & nunc dum prebyter fuim, cogitis ut me jurare? Qui fuimus cum evangelium dederunt mihi, & juravi eis. Ex quinta feria de sancto pascha tolleniet, & usque * indulgentiam, & me i ceciderunt, & * debilem feerunt calcibus. Et adduxerunt tres subdiaconos, & * yelperes pulerunt, & duxerunt me in * domum meam, & polluerunt me feminarum, & ejiebdomoraverunt me. Et ergo non pejeratem, hodie quinque annos habeo * errando & pendicando Constantinopoli, * ut non pejeratem nomen Filii Dei. Lucianus reverendissimus episcopus * Byzia transiens * in mpedium, dixit: Oddisiteurum nos peliqui episcopi nobiscum residentes: * ut unusquisque quod novit in veritate, * & ad pictatem tendere, dicat. Et licet ex nobis qua bonum esset hoc facere, * retinuerunt dicimus, quomodo quomodo * esset operamur est in fede sua contentione, sine contradictione, & ordinavit decem episcopos, & clericos multos, & communicavit ei qui nunc est episcopus Stephanus, cum esset ejus prebyter, & omnes reliqui clerici. Et quomodo possibile est nunc Basilianum expelli praeter conscientiam. * regulatum, * cum propinquo beatissimus Proclus regie Constantinopolis episcopus et communicaverit, & per synodical literas firmaverit ejus episcopatum? Melliphonguus reverendissimus episcopus * Heliopolis transiens * in medium, dixit: Opotebat cum qui quatuor annis fine contentione episcopatum obtinuit, * aut accusari, * aut ita fine judicio non * relinquari. Et quomodo, * & ego conjuratus sum ab episcopis juxta me Beldeithus, quatenus transiens in medium dicam ea quæ * multos movent; tamquam os effectus reliquorum * propre me residentium episcoporum, * et persona cunctorum hic refero & sancto concilio & vestra potestati, quo illustrissimus reverendissimus episcopus dixit. Stephanus reverendissimus episcopus dixit: Sanctissimus archiepiscopus * Romanus Leo hunc * damnavit, quoniam

B

C

D

a Post. Eudoxus & Coth. *Multis ridemata corpi nos introduxit.* Dionysius habet *colleyit*, & in marg. *al. corpi*. b Vetera libri & edit. *nona mihi non dissolvere ab eo.* c Male in Dionys. *vestris.*
d Coth. Dionys. & Colbert. *anni.* e Veteres libri, *Constantinopolim.* Sic etiam paulo post.
f Ms. Dionys. *fuim.* g Ms. Dionys. in Coth. & Colbert. & apud Crabbum.
h Dionys. & Coth. *indumentum.* i Veteres libri, *occiderunt.* Inque occidere libri significat cædere.
k Dionys. *dedicam me fornicari.* l Coth. & Dionys. & Colbert. & veteres edit. *domo mea.*
m Veteres libri & edit. *errando mendicando Constantinopolim.* n Coth. & Colbert. *ut non pejerem.*
o Veteres libri, *Byzz.* p Dionys. & Paris. *in medio.* q Conjunctio non habetur ab editis.
r Paris. & Dionys. & Colbert. *regularem.* s Paris. *dum propinquo.*
t Dionys. & Colbert. *Indulgentiis.* Veteres libri, *Indulgentiis*; nisi quod Colbertinus habet *Indulgentia*.
u Paris. & Dionys. Sic etiam paulo post. v *Idem codex; non non unusquisque qua fide indicis non indicam.*
x Dionys. & Colbert. & veteres edit. *aut fac fam.* y *Propre me.* Mss. dedicatum in omnibus antiquis libris & veteres libri & edit. *Leo Romanus.*

ANNO CHRISTI 451. ACTIO UNDECIMA.

A 77. Κελεύσατε ὁ ἁγιωτάτος ἐπίσκοπος Σελευκείας εἰπεῖν τὰ ἐν τῷ Σινᾷ, τοῦ βασιλέως Θεοδοσίου & ὁ βασιλεὺς, & ὁ Ἀνατολίου πάντες οἱ ἀπὸ βασιλείας ἐπίσκοποι ἢ, οἱ κληρικοὶ Κωνσταντινουπόλεως ὅτου ἡ ἀλήθεια ἐστὶν ἐκεῖ πάντες οἱ αὐτὸ λέγομεν. Φλαυιανὸς εἶπεν ὁ μακαρ. τὴν ὀρθοδόξου πίστιν ἐ μαχεν. ἐν τῷ Σινᾷ, τὸν ἐλθόντα. Φλαυιανὸς ὁ μακαρ. ὁ ὑπέρτιμος τὴν ὀρθοδόξου πίστιν ἐ μαχεν. ἐν τῷ Σινᾷ, τὸν ἐλθόντα. Φλαυιανὸς μ' Ὀλυμπιανὸς ὁ ἁγιωτ. τὴν ὀρθοδόξου πίστιν ἐ μαχεν. ὁμοιον μὲ ἀπεκρίθησαν ὅλοι οἱ αὐτοὶ, ἀλλὰ ζῶ μετ' αὐτὸ, & ἀποθανεῖν μετ' αὐτὸ, & μὲ ἀφορίσεν αὐτὸ. λέγω· σύμερον εἰκοσιπέντε ἔτη σύμερον ἀπὸ Κωνσταντινούπολιν ἀφορμαπάφησε· & Θεὸς ἔστω ἀνάθεμα, & βέβαιον ὁμολογῶ τοῦ νόμου τοῦ ἁγίου, & κατακαλεῖτε με ὁμόσαι· λαβόντες τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον, ἠνάγκασάν με, & ὤμοσα αὐτοῖς. κ.τ.λ. πῆμι τὴ τὴ κύριε λαβόντες, & αὐτοὶ ἐκέλευσαν, & ἐμὲ ἐφόβισαν, & ἐπτοήθη μὲ τὸ ὑπόδημα διὰ μαστιγωμὸν· & ἐμπίπτω πρὸς ἀνάπαυσιν, & ὀλίγον ἐκοίμησα, & κατεκλίναν με τὸ σέλας μὲ & ἐπέστρεψαν τὴν ἐκκλησίαν μὲ. ἐκεῖ ἐν ἐξ ἡμέρας τὸν τοῦρκα, & ἐπέλθοντάν με τὴν ἐπαλλήλοις ἐκεῖ τὸ Κωνσταντινούπολιν, ἐκ μὲ ἐπτοήσαν τὸ ὄνομα τὸ υἱοῦ Θεοῦ. Λουκιανὸς ὁ ἁγιωτ. ἐπίσκοπος Βύζης παρελθὼν τὸ τὴ μέσῳ, εἶπε· ὁφείλομεν ἡμεῖς οἱ πάντες ἐπίσκοποι μὲ ἡμῶν καὶ ἐξόμεν, ὡς ἔστιν, & ὅσον ἐδύνασθε & ἡμεῖς & ἡμεῖς ἀλήθειαν φανερῶσαι, εἰπεῖν. κ.τ.λ. & ὅσον ἐδύνασθε ἐν τῷ ἀληθείᾳ ἐν τῷ ἐκκλησίᾳ τὸν ἐπίσκοπον τὸν ἐκλεγέντα τὸν ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι, & ἐκ τὸν ἐπίσκοπον τὸν ἐκλεγέντα τὸν ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι, & ἐκ τὸν ἐπίσκοπον τὸν ἐκλεγέντα τὸν ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι. ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· κύριε βοήθει κύριε. κύριε βοήθει & Χριστὲ ἐλέησον τὴ ἐπόθεσιν. ἐ Θεὸς δὲ ἡμῶν βοηθεῖ· κύριε κύριε, τὸν κλῆρος & τὸν ἐκκλησίας τὸν ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι. πολλὰ τὰ ἔτη τὴ βασιλεῖ· πολλὰ τὰ ἔτη τὴ ἀγχόντι· πολλὰ τὰ ἔτη τὴ συνόδῳ.

Πλαγκάτος ὁ Θεόλογος οἱ ἐλεεῖται ἐπίσκοποι, ἐπέχουν τὸν τόπον τὸν ἁγίου Πέτρου ἀφορίσεις Ρώμης, ὅτου· ὅθεν τὰ πολλὰ κατὰ τὴν συνόδου λέγεται· τὰ ἐπεὶ ἀπὸ

ACTIO. UNDECIMA. * Ecclesiæ & decanique fidelium quod.

ANNO CHRISTI 451.

ΑΝΟΣ, ὅ παρὰ πάντων τῆς μεγάλης πολιτείας ὑπεν-
θύμησιν, ὡς τῶν τῆς ἐκκλησίας ἐν τῇ χρυσο-
τάτῃ, ὑπόσταιν τὸν λόγον τῆς ἀνδρείας· τῆς μα-
κροθυμίας δηλονότι ἐχόντων μέρος τὴν ἀξίαν τῶ-
πιστοῦ, ἐν τῶν κοπιόντων, ὁ παρακαίλιος τῆς
ἀφορισθείσης ἀπὸ πάντης τῆς οἰκουμένης ἐκκλησίας ἐ-
ξεκείμεν.

Ἡ ἁγία σύνοδος εἶπον· κύριε δέσποτα ἅγιε, αὐ-
τὸ ἐποίησε κείρος.

Εὐσέβιος ὁ ἀλαβάστων ἐπίσκοπος Δορυλαί-
ου εἶπον· ἐν ἀνοίξει τῶν ἀλαβαστρίων Βασιλικὸς ἀκτρο-
πολίτης τῆς κεφαλῆς, χῆ πάντας ἡμῶν ἐμμιβῆσι ἐπὶ Δι-
ὸς χρηστοῖς. ὀδὸν, εἰ δοκεῖ, ἀμφοτέρας ἡμῖν
ἀγαθὰ τὸν ἐπίσκοπον ἐ Ἐφεσίου μηγοκάδας,
χρηστοπαθίαν δὲ κεκοκὼ ἐπίσκοπον τῆ φρονεῖ-
ἡμῶν μετρόβολε, βίῳ δ' τίνα κεκοτμεμῆρ. οἱ
τῆς Λυκίας ἀλαβάστων ἐπίσκοποι ἀφεστεῖσι τῆς
ἀγιωτάτης συνόδου τῆ πάτερα, εἶπον· ἔλεήσατε ἡ-
μᾶς. ἱκετεύεσι τὰ ἅγιοι τῆς ἁγίας συνόδου, οὐκ
καταλήσεται τὰ πάλαι ἡμῶν, μὴ δὲ ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐκκλη-
σίας τῆς ἡμῶν, ἀποδῶν· ὡς ἐπίλαβε γὰρ ἡμῶν βαλόμεν
πάντες, ἐ βαλόμεν ἡμῶν κὴ Βασιλικὸς ἐ κακῶ-
πάρτε· ἔπι, ἐ τὸ ἀλε χρηστοπαθῆν, ἡ τὰ ἀλε-
βίε ἡμῶν ἀποδοκεῖν, ἐ ἡ τὸν ἀπόκλεται. οἱ
ἐπίσκοποι τῆς ἀγχιστε εἶπον· ἔπεσθε ἡ τὰ φωνὰ τ
ἁγίε συνόδου τῆ Βασιλικῆ, ἐν Σπάρτοις, οἱ ἀλα-
βάστων, ἀξιοῖ εἶπον ἐπίσκοποι ἐ νῦν τῆς Ἐφεσίων
πόλεως, οἱ δὲ τῆς Λυκίας ἐπίσκοποι οἱ ἐκπεσῶν
δοκεῖσιν φωνεῖ, εἰ ἐπεσῶν χρηστοπαθεῖν ἐπίσκο-
πον ἐπίσκοπον, ἐν δορυβῶ ἡμῶν τῆς Ἐφεσίου πόλε-
λεγόντες ἀγίε συνόδου, τῆ βαλόντας κακῶσε τὸ
τῆς κατ' Ἐφεσον ἀγιωτάτε ἐκκλησίας χρηστοπα-
θῆσιν ἐπίσκοπον. οἱ ἀλαβάστων ἐπίσκοποι εἶπον·
ἐν τῆ ἐπιστρῆ. Διοσῆμος ὁ ἀλαβάστων ἐπίσκο-
πος εἶπον· ἐπὶ τῆς ἀξίας τῆς ἁγίας· εἰ δίμωτο
κὴ Κωνσταντινουπόλεως ἐπίσκοπος ἐν τῆ πόλει
γίνεται, ἐ ἐπὶ τῆς ἀξίας τῆς ἁγίας· ἐν τῆ
πόλεσι γίνεται. Λεόντιος ὁ ἀλαβάστων ἐπίσκο-
πος εἶπον· κύριε δέσποτα ἅγιε· τὸ ἀγὲ Τιμόθεον
μόνον πῶν ἀλαβάστων ἐπίσκοπον εἶμον, πάντε
ἐν Ἐφεσῷ χρηστοπαθεῖν μόνος Βασιλικὸς ἡ ἐλα-
βάστων, ἐ φαίνεται ἐ ἔφεσον. Φίλιππος ὁ ἀλα-
βάστων ἐπίσκοπος εἶπον· τὴ Κωνσταντινου-
πόλεως ἁγίε

Anno Christi 451.

Anno Christi 451.

* Constantinopoli episcopus, non ut ecclesiæ fert. Hist.) Mos est, non alia occidisse. Hist. * pertubatio sedetis. * Episcoporum ad Leonem Cæs. * In Sabiniana Sabiniæ. * In Sabiniana.

a Vetustes libri & edit. *qui vestræ sententiæ prædicat sententiam.* b *Pantomonde.* Dicit in omnibus antiquis libris & edionibus. c *Quæ.* Deest in Pariſ. & Bal. d *Obscuras Mihi videtur ſanctiſſimo ſudaticio.* e *Mer.* Deest in omnibus omnibus exemplaribus & edionibus. f Pariſ. *conſcriptum.* Pariſ. *conſcriptum.* g Pariſ. *conſcriptum.* h Cod. & Colbert. *etiam omnibus ſuffis ordinatis in Sephanum.* Pariſ. & Dionys. *ordinatis in Stephanum.* i *Ante ſanctiſſ. ſynod. Sperantes* Pariſ. *ſpes, quia ſtare ſuperius ſtat, cum abique ſit non omnibus ſcribis, deſunt* & omnibus antiquis libris & edionibus. k Vetustes libri, *ſanctiſſum Concilium.*

m Vetustes libri & editiones, *& nostri illi ministerium.* n Cod. & Colbert. *dimonitis.* o Cod. Dionys. & Colbert. *ed & Sephanum in ordinatione nostrum Episcopum.* Pariſ. ed. *& Sephanum in ordinatione nostrum.* *Nam & aliquibus hic ordinetur, & illi nobiſcum moriuntur & civiles periti.* p Vetustes libri addunt *Ecſiſcopi in Ephesorum Civitate dicpi, Ecclesi autem.* q Vetustes libri & edit. *nos ordinem Episcopum Ephesinæ* (Pariſ. *Ephesinæ*) *ſanctissimæ Ecclesiæ Cæsaris Constantinopolitanæ.* r Pariſ. *Conſtituendo hic habet.* Non deſunt pentamonde omnibus antiquis libris & edionibus. ſ Pandectarum Pariſ. *Pandectum* exceptis quibus ſtatim ſecundum Ecclesiæ Ephesinæ, & Episcopus clamantibus cum deluere dicti in publicula Aſiana, Diogenes Cyrenensis ait hanc esse conſtituendam, ut ſic, qui Constantinopolitanus, Ephesinæ Ecclesiæ ordinandus, & ad probandum conſentaribus Philippus ex Acton, ad omnibus antiquis libris & edionibus. s Vetustes libri, *ſanctum Concilium.* t Pariſ. *Ecclesia* ſed ſtatim non ſubſtitit, & Sabiniana ſuffisi Episcopus a Constantinopolitano Episcopo. u Cod. Dionys. & Colbert. ed Vetustes edit. *Ille.* v Pariſ. *& Dionys. maxime.* *Sed Dionysiorum habet* Ministerium vulgarum in margine. x Cod. Dionys. & Pariſ. *ſanctiſſimum.* y Hic ed. ut opinor, Constantinopolitanus Patriarchæ Constantinopolitanus. z *Sanctissimæ.* Deest in Libro Dionysii. a *In Magna Sancti* in omnibus antiquis libris & edionibus. b Annotatio Rufini. *Ballanius in vita ſanctii Sabiniana commentaſ ſe ſpelle.* Ballanius ordinatus Thessalon Episcopus Alexandrinus, qui ſcriptum Sedentia Sanctorum & Joannes Constantinopolitanus, qui ſed ſanctum ſuffis. Vide dialogum ejus inter editum a doctissimo viro Emerico Bigotio pag. 135. 136. 137.

ACTIO UNDECIMA.

ἁγίε μεγάλου ἐκκλησίας εἶπον· ὁ ἐν ἁγίοις λυ-
τῆς ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως ἐκκλησίαν ἐπηρε-
σεῖ τῶν ἐπίσκοπον, ἐπιλαβὼν ὁ Λατίν, ἡ ἐγκρατῶν
σεῖ ἀπὸ αὐτῶν· ὁ Μέγιστος ὁ ἐβδομωῖος
Λάτιν ἡγεμόνας τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἶπε·
ἐ Κωτῖος ὁδὲ χρηστοπαθῶν· Ἡκελλῆνε, ἐ δέ-
λοι μὴ γνῶμε τὸ ἀλε ἐκρατεῖσθαι χρηστοπαθῆ-
σαι· καὶ Βασιλικὸς ἡμῶν ὁ μακάριος Ἡράκλεος
χρηστοπαθεῖ· κὴ μὴ ἀκούσεται ὁ ἀκοῦλ ἐ
ἐκκλησίας τῆ πάντα χρηστοῦ, ὁ ὁ μακάριος
Κύριλλος εἶπ ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας. οἱ ἀλαβάστων
τῆ ἐπίσκοποι εἶπον· οἱ κακῶς κρατεῖ πάντων, τὰ
φωνὰ τῆ βασιλῆ. οἱ λοιποὶ Κωνσταντινουπόλεως
εἶπον· τὴ τῆ πάτερα τῆ μ. κρατεῖ. τὰ κρα-
τοῦμε Κωνσταντινουπόλεως ὁ κάθολτα. ἡ χρηστο-
πα. τὴ δὲ τὸν ἐν ἀγχιστε ἐκκλησίαν γίνεται.
οἱ ἐπίσκοποι τῆς ἀγχιστε εἶπον· ὅτι ἐπι-
σκέλλεις δεῖται ἡμῶν ἡ συνόδου περὶ τῆς χρηστοπαθεῖ-
τε τῆ Ἐφεσίου ἐπίσκοπε. ὀδὸν, εἰ δοκεῖ, τὴ
ἐξῆς τῶν πόλεων τυπωθήσεται. *

* Eusebii, ordinem episcopo, ordinem.

ACTIO DUODECIMA

Chalcedonensis concilii.

ΠΡΑΞΙΣ ΔΩΔΕΚΑΤΗ

τῶν Καλχηδόνι ἁγίε συνόδου.

ΟΜΟΙΩΣΕ τῆ ἀφο τεῦτο καλανδῶν Νοεμ-
βρίων, ὑπατείε τῆ αὐτῆ, ὡ τῆ ἁγιωτάτη
ἐκκλησίᾳ, φρονεῖ ὁμίλιαν ἡ ἀφορεγεμμένῃ μα-
γαλοφρεσύνῃ ὁ ἐκδοξοτάτου ἀρχόντων, ὡ τῆς
αὐτῆς εὐσεβείας ὁ σεμνοτάτε συνόδε, οἱ ὀσιοῦ-
τε ἐπίσκοποι εἶπον· ἐ τῶν ἀφωρισμένων φροντὶ ἐκ-
κλησίε τῆς ἀγιωτάτε τῆ πόλετιν ἡ ἐκκλησίε, ἡμῶν δὲ
τῶν τῆς τῆ ἁγίε συνόδε σωκρῶν τὸν πνεῦμα βέβ-
λεται ὑπὸ τῆς θείας χορρῆς φρονεῖ ἐπιστο-
λὴ δὲ ἐπώκης τῆ ἀπείρῳ τῆ πόλετιν φρονεῖ μα-
γαλοφρεσύνῃ ἡ ἐκδοξοτάτου, ὑκρίνεται τὰ τῶν ἐκ-
κλησιῶν ἐπιβόλλει σπεύδομαι, ὡ ἀφορῶ-
τῆς ἀγίε τῆ ἁγίε συνόδε ἐ ἀκόλουθε τῆ ἀφο-
ρεσμῶ

ACTIO DUODECIMA.

fanus vel Stephanus episcopi, sicut cognitionem manifestarit, non bono ordine utrique Ephesinorum ecclesiam detinuisse noscuntur. Hac ergo gratia, si omnis sanctissima synodus consenit, his tenotis, alter regulariter ordinetur.

Lucentius reverendissimus episcopus, obtinens locum apostolicæ sedis, dixit: Non est canonicum ambos esse.

Julianus reverendissimus Coensium civitatis episcopus, * & ipse victorius * Romanæ apostolicæ sedis, dixit: Non debent ambo propulsi.

Gloriosissimi judices dixerunt: Quoniam sæpe nobis interlocuentibus, & poterat ipsa proferri sententiam de episcopatu * sanctæ ecclesiæ in Ephesio conflictuæ, perfecta refponsio, ab omnibus non est data, venerabile & immaculatum evangelium * in medio profertur. Et allatus sanctissimo evangelio in medio, gloriosissimi judices dixerunt: * Simulque petitionem * sanctæ synodo ruffus offerimus, propositis * sanctis evangeliis, * adhortantes vos, neque dictorum quomquam ledere, si forte quisquam contra dignus est, * ut in memoriæ sanctissima ecclesia episcopatum debeat obtinere, sive si uterque indignus est, declarare. Unde fecimus eundum Dioun, & fecundum quod dignum est atque decens: ut utile sanctæ ecclesiæ quæ funt * juffi decernite.

Anatolius reverendissimus episcopus Constantinopolitanus dixit: Et audiam dici, mihi videtur, * si eirpm * sanctissimo concilio placet, ut neuter eorum sit Ephesiorum civitatis episcopus, sed alius ex electione eunolum qui palcedui funt, ordinatur: ad gubernandum episcopatum, eo quod ambo pretter regulas libitis episcopatum usurpaverint: habere autem eos & dignitatem episcopi, & communionem, & ab ecclesia esse pafcendus.

Paschalinus reverendissimus episcopus, obtinens locum sedis Apostolicæ in antiquitoria Romæ, dixit: Hæc ipsa quæ semel dispofui, & in præsenti dispono de ambo uterque uterque nullo ordine Ephesiorum susceptæ ecclesiam; & propterea * ut fanctenti omnis synodus, debet, his tenotis, alter secundum canonum statuta decerni.

Maximus reverendissimus Antiochiæ * Syriæ dixit: Absque regulis ambo, ex his quæ heti dogitis fuit, episcopatum usurpaverunt. Quis autem eorum dignus est esse in civitate ejus, ut * ecclesiæ * a * ambo * ordinetur? Ecclesiæ episcopi est dicendum.

* Ante esse Romanæ, apposuit.

* episcopatum obtinere, neque nominatim ambos, sed alterum esse dignum ut, sed fecundum Deum. * Ante dignum esse, apposuit, ut.

* Ante, lege palcendi, legit.

* universis synodis conflictis debet, ut his. e. Concoruin.

* Ante Syriæ, apposuit Palæstinæ.

* Ante ecclesiæ, apposuit Antiochiæ.

* Ante a, apposuit ut.

ANNO CHRISTI 451.

ὑπὸ τὸν Σύριον ἐπίσκοπον, καθὼς ἡ * διάγνωσις ἐδείκνυεν, εἰς ἀγαθὴν τάξιν ἐμέριζον τὴν Ἐφεσίων πλειοκλησίαν γνήσιον ἐκκλησίαν. πάντων ἀναμφιβόλων * ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ συνόδῳ σωματικῶν, * ἐν τοῦτον ἀναστασιάζοντα, * ἀλλοι δὲ κατὰ τὴν ἐφεσίαν πλειοκλησίαν.

Λουκέντιος ὁ ἀλιδάβιος ἐπίσκοπος, ἐπέχων τὸν τόπον τῆς Ἀποστολικῆς θρόνου, εἶπε· κανονικὸν οὐκ ἐστὶν ἀμφοτέρους κρατεῖν.

Ἰουλιανὸς ὁ ἀλιδάβιος ἐπίσκοπος τῆς Κῶ, ὑποπτερὶν * αὐτὸς ἐκεῖ τῆς Ῥωμαίας τῆς Ἀποστολικῆς θρόνου, εἶπε· οὐκ ἐμποδίζεται ὁ ἀλιδάβιος.

Οἱ σεβάσματα ἄρχοντες εἶπον· ἐπειδὴ πολλάκις ἡμῶν διαλαλούντων, ἔξ ἀμφοτέρων ὑφῶν ἀφεγγίζεται τοῦ τῆς ἐπισκόπου τῆς τοῦ Ἐφεσίου ἀγίας ἐκκλησίας, πλὴν ἀτόλμητα κεῖται τὰ εὐάγγελα, τὴν τοῦ ἁγιωτάτου ἀλιδάβιου μέσον ἀναμέλθοι. ἐν ὁσιότητι τῷ ἁγίῳ ἀλιδάβιῳ, οἱ σεβάσματα ἄρχοντες εἶπον· τὴν αὐξάνει αὐτῷ ἀφορασάντων τῷ ἁγίῳ συνόδῳ, παρακαλοῦμεν τὴν ἀναστασίαν ἀλιδάβιον, ἀφορῶντες ὑμᾶς, μὴ τὸ τὰ ἐπιτρεπτὰ εἰπόντας ἀνίξαι τινὰ, ἀλλὰ τὸν ἐπίσκοπον, ὃν γνήσιον εἶναι τὴν τῶν ἐφεσίων ἐκκλησίαν, ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ ἐκκλησίᾳ μετὰ τὴν ἀναστασίαν ἀρετὰς ἔχοντα ἐν αὐτῷ, τὰ ἀξίαν τὴν ἐπίσκοπον, καὶ τὴν κοινωνίαν, ἐν ἀποτρέμοντα ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀγωνιστικῆς πρεσβείας.

Γαϊανὸς ὁ ἀλιδάβιος ἐπίσκοπος, ἐπέχων τὸν τόπον τῆς Ἀποστολικῆς θρόνου τῆς ἀφιερῶσας Ῥώμης, εἶπε· τὰ αὐτὰ, ἐπὶ ἀπὸ κατὰ βίαν, καὶ τὰ κεφάλαια τοιοῦτο. τὴ μακαριωτάτου ἐκείνου τοῦ Ἐφεσίου ἀπόκτησε ἐκκλησίας κατέλαβε· ἐν ἐκ τῶν ἀπόκτησε ἐκκλησίας ἀπόκτησε· ἐν ἀποτρέμοντα ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀγωνιστικῆς πρεσβείας.

Μάξιμος ὁ ἀλιδάβιος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας Συρίας εἶπε· χωρὶς κανόνας ἐμβάσαμεν ἀπὸ τῶν χθὲς ὁμολογήσαν τοῦ ἐκκλησιαστικὸν κατέχοντα. τὴς δὲ αὐτῷ ἀξίας ἐστὶ μόνοις τὴ τῆλον Ἀθηναῖς ἐρωτᾶν, τὸ ἐπιγράμμα ἐστὶ διορθοῦσαν ἐκκλησίαν ἐστὶν.

Ἐρῶτησις ὁ ἀλιδάβιος ἐπίσκοπος Ἰερουσαλὴμ ὁ αὐτὸν· τὴ σεβασμῷ ἁγίας συνόδου, τρεῖς δὲ αὐτὸν ἀπὸ τῆς ἐκλεκτοῦ τὴν Ἐφεσίων, ἐπεὶ δὲ χρεστοῦ δίδωμι κωνωνίας.

Θαλάσσιος ὁ ἀλιδάβιος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας· σωστὴ ἔστω τὴν ἐκκλησίᾳ τῆς ἐπὶ τοῦ ἁγιωτάτου ἡ ἀποβολὴ τῶν κανόνων.

Εὐσέβιος ὁ ἀλιδάβιος ἐπίσκοπος Ἀλίας Ἀγίας· τὴν τὸν ἀναστασίῳ τὴν τῶν συνόδῳ.

Ἰουλιανὸς ὁ ἀλιδάβιος ἐπίσκοπος τὴς Κῶ, ὑποπτερὶν τὴ Ἀποστολικῆ θρόνου, εἶπε· χῷ μὴ ἀνάγκας ἐδὲ εἰς ἀμφοτέρους, χῷ δὲ ἀλιδάβιος, ἡ σύνοδος ἡ Ἀσίας ἐπιλέξεται, τὴ ἐφεσίου.

Εὐσέβιος ὁ ἀλιδάβιος ἐπίσκοπος· Δικαίωλε εἶπε· τὴ ἀνίξαι, παρὰ κελεύσει οἱ βιόξηκαν.

Διονύσιος ὁ ἀλιδάβιος ἐπίσκοπος Καλλιουπόλεως· τὴ κατὰ κάτω πλὴν ἐστὶν ὁ τὴ ἐκφυγὴς ἐφεσίου λέγεται ἐπίσκοπος. ἀπὸ λέγεται ἐκείνοι κατὰ τὴν ἀφορᾶσαν αὐτὸς ἀλιδάβιος εἰς τὴν φόβον τὴ Θεῷ, τὴν ἀφορᾶσις χωρὶς τὴν Ἐφεσίου, διὰ τὴ μὴ ἀγωνιζόμενοι τὴν πόλιν.

Ῥωμανὸς ὁ ἀλιδάβιος ἐπίσκοπος Μόρων τὴς Λυκίας εἶπε· σωστὴ ἔστω τὴν τοῦ τὴ ἀγίου τὴς ἀγίου τοιοῦτον.

Ἐρῶτησις ὁ ἀλιδάβιος· * Νεοκωνίδου εἶπε· κὴν ἀγίου συνόδου τὴς τοιοῦτον παρὰ τὴ ἀφῶ ἡμᾶς ἐγνωσμένοι ἐστόνου.

Μαξιμῖνος ὁ ἀλιδάβιος ἐπίσκοπος Σιμωνίδου εἶπε· κεφαλαιῶδες εἶναι τὴν ὀφείλει εἶναι.

Ἐλεύθερος ὁ ἀλιδάβιος ἐπίσκοπος Καλχηδόνος εἶπε· τὴ ἐλεύθερος ἡ ὀλίγωνος· ἡ τὴ τὴς ἐπισκόπου, οὐτε τὴ ἐν αὐτῷ κανονικὴ κατὰ τὴ ἐπτακοσίου τὴς κατ' Ἐφεσίου ἐκκλησίας.

Οἱ σεβάσματα ἄρχοντες· ἀρέσκει τὴ ἁγίᾳ συνόδῳ ἀλιδάβιος τὴ Θεοφίλεστου ἀρχιεπίσκοπος Παφλαγόνος ἐκ τοῦ τὴν τὴ Ῥώμης Ἀποστολικῆ θρόνῳ, ἡ λίγωτα, τὴς μὴ ὅλο ὁρείλει ἀπόκριν θείαν, ὡς τὰ κεφάλαιον γνωσθῆναι. ἐπὶ ἀφορᾶσαν τὴ ἀφῶ τὴ ἀγίου τὴς ἀγίας ἐκκλησίας

ACTIO DECIMA. A neutrum eorum * denominari, neque prædicte sanctissimæ Ephesinorum ecclesiæ, in omnibus sancta synodus contra regulas eos ordinatos edoceat, & interlocutionibus reverendissimorum episcoporum confensit; removebantur quidem a sancta Ephesiorum ecclesia Balsianus & Stephanus reverendissimi; habebant autem dignitatem episcopi; & ex * redditibus memoratæ sanctissimæ ecclesiæ, nutrimenti gratia & consolationis, annis singulis * solidos aureos ducentos accipiant; altere vero secundum regulas eiusdem sanctissimæ ecclesiæ episcopus ordinabitur.

Omnis sancta synodus exclamavit: Hæc justa sententia, hæc * justa forma, * hæc bene habent.

Balsianus reverendissimus episcopus dixit: Quæ mihi abrepta sunt, jubete restitui.

Gloriosissimi judices dixerunt: Si quid Balsiano reverendissimo episcopo * ex rebus * illi competentibus direptum est, ivva Stephano reverendissimo episcopo, sive ab aliis quibuscumque personis, hoc ei post judiciales probationes, ab his qui abstulerunt, vel causa justionis fuerunt, restituatur. *

* pia.

* Latine, legendum, legit.

* Græce, quod ex rebus.

ACTIO DECIMA. TERTIA.

ρ ACTIO DECIMA TERTIA

Chalcedonensis concilii.

B Consulatu domini nostri Marciani perpetui Augusti, & qui fuerit nunciatus, tertio Kalendarum Novembris, a Chalcedone secundum judicium * divinissimi & piissimi domini nostri * imperatoris * congregatis in sanctissima ecclesia * sanctæ martyris Euphemiæ, * magnificentissimo & gloriosissimo magistro militum & excubitis ordinario ac patricio Anatolio, & magnificentissimo & gloriosissimo præfecto sacrorum prætoriorum Palladio, & magnificentissimo & gloriosissimo magistro sacrorum officiorum Vincomalo: convenientibus etiam Palethalio & Locentio reverendissimis episcopis, & Bonifacio reverendissimo presbytero, * tenentibus locum sanctissimi archiepiscopi veteris Romæ Leonis, & Anatolio reverendissimo episcopo magni nominis Constantinopolis, & Maximo reverendissimo archiepiscopo Antiochiæ Syriæ, & Juvenali reverendissimo archiepiscopo Hierosolymorum, * & religiosissimo sancto universalique concilio per divinam fundionem in civitate Chalcedonensium congregato; * & reliquentibus omnibus ante * cancellos sacri altaris, Eunomius reverendissimus episcopus Nicomediensium dixit: Preces obtuli piissimo orbis terrarum domino; postulans, ut * privilegia metropolis Nicomediæ secundum canones qui antiquitus obtinuerunt, atque conlectudines, conserventur: C ΠΡΑΞΙΣ ΤΡΙΣΚΑΙΔΕΚΑΤΗ

ἡ ὡς Καλχηδόνι ἁγίας συνόδου.

ΥΠΑΤΕΙΑΣ τῦ δεσπότυ ἡμῶν Μαρκιανῦ τῦ αἰωνίυ Αὐγύστυ, ἐν τῇ δηλονότι ἡμέρᾳ, τῇ κατὰ τρίτον καλανδῶν Νοεμβρίων, ὡς καλχηδόνι κατὰ κέλευσιν τῦ θειοτάτυ & φιλοβασιλικῦ ἡμῶν δεσπότυ, ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ τῆς ἁγίας μάρτυρος Εὐφημίας, τῦ μεγαλοφωτεστάτυ & ὑπερφωτεστάτυ μεγάλυ ὑπάτυ & πατρικίυ Ἀνατολίυ, & τῦ μεγαλοφωτεστάτυ & ὑπερφωτεστάτυ ἐπάρχυ τῶν ἱερῶν ἀναφορῶν Παλλαδίυ, & τῦ μεγαλοφωτεστάτυ & ὑπερφωτεστάτυ μαγίστρυ τῶν ἱερῶν ὀφικίων Βινκομάλυ· συμβάντυ δὲ τῦ Παχχαλίυ & Λεοντίυ, τῦ ἀλαβεστάτυ ἐπισκόπυ, & Βονιφατίυ τῦ ἀλαβεστάτυ πρεσβύτερυ, ἐκεχειρίαν τῦ πάπυ τῦ ἀγιωτάτυ ἀρχιεπισκόπυ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης Λέοντος, & Ἀνατολίυ τῦ ἀλαβεστάτυ ἐπισκόπυ τῆς μεγαλόπολις Κωνσταντινοπόλεως, & Μαξίμυ τῦ ἀλαβεστάτυ ἀρχιεπισκόπυ Ἀντιοχείας Συρίας, & Ἰουβενάλυ τῦ ἀλαβεστάτυ ἀρχιεπισκόπυ Ἱεροσολύμων, & τῆς ποιητῆς ἡμῶν & οἰκουμενικῆς συνόδυ, τῆς κατὰ Θεσσαλονίκυ τῦ Θεοσέβεστάτυ ἡμῶν βασιλέως & ἐν τῇ Καλχηδόνι πόλει συναθροισθέντυ, & καθεζομένων κατὰ τὴν κελεύσαν τῦ κυρίυ Κωνσταντίνυ, Εὐνόμυ τῦ ἀλαβεστάτυ ἐπισκόπυ Νικομηδείας νέας· ἐπιδεδώκα τῦ ἀλαβεστάτυ βασιλέως τὰ μητροπόλεως Νικομηδείας κατὰ

ANNO CHRISTI 451. A ἐκκλησίας, ᾗ τάξει δὲ ἡ ἁγία σύνοδος ἀκουσάτω τούτυς κεχειροτονῆσθαι τὸ ἴδιον, καὶ τοῦς διαλαλοῦς τῦ ἀλαβεστάτυ ἐπισκόπυ σωμήτυν, ἀτενισθέντυ δὲ τῦ Βαλσίυ τῦ καὶ Ἐρεσσίυ ἁγίας ἐκκλησίας Βασιλικοὺς & Στέφανος οἱ ἀλαβεστάτυ, ἐχέτωσαν δὲ τὸ ἀξίωμα τῦ ἐπισκόπυ, & ἀπὸ τῦ ἀφορόλυ τῦ μνημονευθέντος αἰωνιότυς ἀκλινείας, τροφῆς ἕνεκα & παραμυθίας· καθ' ἑκάστυ εἰσιωτῆς ἀνὰ ἐκκλησίας χρυσοῦς ἀμφιβάλλοντας · ἑτέρυς δὲ χειροτονεῖσθαι τὰ κατὰ τὰς κανόνας τῆ αὐτῆ ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ ἐπίσκοπον· πᾶσα ἡ ἁγία σύνοδος ἐβόησεν· αὕτη δικαία κρίσις· ὕτως ἀστεῖῃ τάυτα· ταῦτα καλῶς ἔχει.

B Βασιλικοὶ ὁ ἀλαβεστάτυ εἶπε· τὰ ἀφαιρεθέντα μοι ἀποκατασταθῆναι δέομαι καὶ ἐμοί.

Οἱ ἐνδόξοτατοι ἄρχοντες εἶπον· οἱ Βασιλικοὶ ὁ ἀλαβεστάτυ ἐπίσκοπος ἐν τῇ αὐτῇ διαθεσίᾳ τάυρεθῆ, ἐπὶ παρὰ Στέφανι τῦ ἀλαβεστάτυ ἐπισκόπυ, εἴτε παρὰ ἑτέρυ αὐθέντυ ἀφορόντυς, τάυτα αὐτῷ μὲν τὰς * ἐδίκασεν ὁ δίλεγος παρὰ τῆ * ἀλαβεστάτυ, κάτι τῦ βλάβης ἕνεκεν, ἀποκατασταθήτυσαν. *

* Τυραννίς, κύριος, κύριος.

C ΠΡΑΞΙΣ ΤΡΙΣΚΑΙΔΕΚΑΤΗ

ἡ ὡς Καλχηδόνι ἁγίας συνόδυ.

D Ὑπατείας τῦ αὐτῦ κυρίυ Μαρκιανῦ τῦ αἰωνίυ Αὐγύστυ, ἐν τῇ δηλονότι ἡμέρᾳ, τῇ κατὰ τρίτον καλανδῶν Νοεμβρίων, ὡς καλχηδόνι κατὰ κέλευσιν τῦ θειοτάτυ & φιλοβασιλικῦ ἡμῶν δεσπότυ, ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ τῆς ἁγίας μάρτυρος Εὐφημίας, τῦ μεγαλοφωτεστάτυ & ὑπερφωτεστάτυ μεγάλυ ὑπάτυ & πατρικίυ Ἀνατολίυ, & τῦ μεγαλοφωτεστάτυ & ὑπερφωτεστάτυ ἐπάρχυ τῶν ἱερῶν ἀναφορῶν Παλλαδίυ, & τῦ μεγαλοφωτεστάτυ & ὑπερφωτεστάτυ μαγίστρυ τῶν ἱερῶν ὀφικίων Βινκομάλυ· συμβάντυ δὲ τῦ Παχχαλίυ & Λεοντίυ, τῦ ἀλαβεστάτυ ἐπισκόπυ, & Βονιφατίυ τῦ ἀλαβεστάτυ πρεσβύτερυ, ἐκεχειρίαν τῦ πάπυ τῦ ἀγιωτάτυ ἀρχιεπισκόπυ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης Λέοντος, & Ἀνατολίυ τῦ ἀλαβεστάτυ ἐπισκόπυ τῆς μεγαλόπολις Κωνσταντινοπόλεως, & Μαξίμυ τῦ ἀλαβεστάτυ ἀρχιεπισκόπυ Ἀντιοχείας Συρίας, & Ἰουβενάλυ τῦ ἀλαβεστάτυ ἀρχιεπισκόπυ Ἱεροσολύμων, & τῆς ποιητῆς ἡμῶν & οἰκουμενικῆς συνόδυ, τῆς κατὰ Θεσσαλονίκυ τῦ Θεοσέβεστάτυ ἡμῶν βασιλέως & ἐν τῇ Καλχηδόνι πόλει συναθροισθέντυ, & καθεζομένων κατὰ τὴν κελεύσαν τῦ κυρίυ Κωνσταντίνυ, Εὐνόμυ τῦ ἀλαβεστάτυ ἐπισκόπυ Νικομηδείας νέας· ἐπιδεδώκα τῦ ἀλαβεστάτυ βασιλέως τὰ μητροπόλεως Νικομηδείας κατὰ

ANNO CHRISTI 451. E κανόνας τὰ κεκοινωμένα τῆ μητροπόλει τῶν Νικομηδέων, ἵνα τὰ κεκυρωμένα τοῦς κανόνας τῆ αὐτῆ ἁγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ ἐπίσκοπον· πᾶσα ἡ ἁγία σύνοδος ἐβόησεν· αὕτη δικαία κρίσις· ὕτως ἀστεῖῃ τάυτα· ταῦτα καλῶς ἔχει.

* Τῶν τῶν τῆς βασιλικῆς τῆ πατρὶ ἀδικήσαν ὑβρεῖς χρήσεις δεσπότυ, & λόγυς Ὀλίβριανοῦ & Μαρκιανοῦ, τοῦς αὐτοῦς Αὐγύστυς, δέοντα τῆ ἱερῶν τοῦ Εὐμμίν ἐκτόστυ, & πάντα τὰ κλήρυ τῆς Νικομηδέων μητρόπολις ἁγίας τῆ Θεοῦ καθολικῆς ἐκκλησίας.

Θεὸς τῦ βασιλεύυσι χρηστῆ· τῆ ἀλαν ἐπὶ σωτηρίᾳ τῆς οἰκουμένης, κεφάλαιον τῆ ἁγίας ἐκκλησίας, δεχθῆς δεδώρηται. ὅθ δὲ ἀφ' ἑαυτῦ τὰ κρίσιν, κτεθέντα & φιλόχριστοι βασιλεῖς, τῆ τῆς ὀρθοδόξυ πίστεως & ἁγίυ δογμάτυ φροντίζυσι, τὰ μὴ τῆ αἱρέσεων φυμῆ κάθεκτα, τῆ δὲ τῆ κοτῦδυ δογμάτυ εἰς φῶς ἀγκάνυσι δίκας. φροντὶς τοῦτο τοῦτο τὰς ἰχνηλατῆ ὑμετέρας κράτος, καὶ ἀναλυθῆναι τὰ τῆ κακῆ πλοῦ πάρα τῆ ἀλαβεστάτυ ἐπισκόπυ τῆ Νικαίυ Δοκεκαστῆ πολυμεθέντα κάκιστα, μὴ δυνηθεῖσαν ἡμᾶς τῆς αὐτοκλείστυ Χριστιανοῖς εἰρῆναι ἀπολύσαι, ὡθεῖσαν πάντας τὰ Θεῦ Λογοῦ εκκλησίν. ὁ γὰρ ἡμεμονεῖ ἀλαβεστάτυ ἐπισκόπυ τῆς ἡμῶν, μὴν τὰ τῆ θεῦ λαμβάνω καὶ ὀρθῆ κυῦν φύβυ, μὴν τὰ τῆ αἱρέσεων ἐμοῦ ἐστρεψῆκεν ἡμᾶς, σὺχ ἕνεκ & κατηφόρεσεν ὁ τῆ βῆσιν ἐπαχῦν τοιρᾶτα τὰ κρείσσυσι τῆ τῆς εκκλησίας βασιλεῦσι τὰ ἡ κεκρικεῖ τῆ τῆς, ἀφεῖμεν τὰ ἴδιν τρὰ τὰ ὑμᾶς τῆ ἀστεῖῃ ἐκεῖ, ἡ τὰ τρὰ τῆ εκκλησιαστικῆ θεσμῶν ὑπόφεσιν ἔθαμεν· ἐπιφῆσεν τοσ τῆ φῶ ὡσ τῆ ἐστεῖν τάυτα κρατεῖ λόγυ ἐπιφῆ ἐκεχρῆσαν μόνος δὲ τῆ τῆς ἀλαβεστάτυ ἐπισκόπυ τῆ Νικαίυ Δοκεκαστῆ τὰ ἐν τῆ τῆ ἀφ' ἑαυτῆ ἐκεῖ ἐκεῖ τὰ τῆ ἀφεῖμεν τὰ τῆ ἀφεῖμεν τὰ τῆ ἀφεῖμεν

ACTIO DECIMA TERTIA.

Eponsulatus.

Fabiopes.

Fortalitii.

Subjicit.

Synopes.

Vetusiores Quæst.

cleſiæ diſcit: Accuſavit me, quaſi ego alia quas novitates inter hæc ſ introduxiſſem, aut violentjam ſ fecerim ſ unum ex his quæ dicit, offendar. Ego autem ſ diverſa monſtratorus ſum, quoniam abripuit parochias meas, & multa, quæ non eſt confactudo facere ſ Nicomedicenſem, fecit in me, & paſſus ſum ſ in omnibus ſ ſuppliicans archiepiſcopo, & jura mea examinari dopolcens ſecundum antiquitatem & regulas ſ nec enim ego ſ aliquid ampliu volo. Gloriioſiſſimi judices decernant ſ. Propte dicit Dei amantiſſimus Eunomius epiſcopus, in quo ſ injuſtitiam ab Anaſtaſio reverendiſſimus epiſcopus paſſus eſt. Eunomius reverendiſſimus epiſcopus Nicomediæ dixit: Secundum confuetudinem ſ quam tenebant ſuperiores mei & ejus, ſubjectas habeo in provincia Bithynorum eccleſias: reverendiſſimus ſ autem epiſcopus Anaſtaſius clericos eccleſiæ ſ Baſilinopolis mihi ſ ſubjectos excommunicavit, quod canonibus prohibetur. Anaſtaſius reverendiſſimus epiſcopus Nicææ dixit: Prius offendat, ſ quia ſ Baſilinopolis ſub ipio eſt, & quia ego clericos eccleſiæ ſ ſuæ excommunicavi ſ ſed hoc non probet. Ego autem ſ offendam Baſilinopolim ſub Nicæa ſ ; jam olim fuiſſe ; nam regio fuit ejus ſ id curia novit, & dicat curia, ſ ſub ipo fuit Baſilinopolis, ſ ſi non fuit regio Nicææ. Glorioſiſſimi judices diſcerunt ; Quomodo te monſtrare promittis, Baſilinopolis ſanctiſſimam eccleſiam ſub Nicæa eſſe ? nutrem ſecundum canones, an ex ſ aliqua confuetudine? Anaſtaſius reverendiſſimus epiſcopus Nicææ dixit : Sicut ſ Tadeus & ſ Dioris reſponet ſub Nicæa, ſ ſed & ante hoc Baſilinopolis ſub Nicæa. Imperator quidam Julianus (aut neſcio quis ante eum) fecit eam civitatem, & fumenti ex Nicæa curiales, ibi conſiſtit ; & conſuetudo ſ ſuæ haſtenus obſervatur. Et ſortæ defuerit in Baſilinopoli curialis, de Nicæa mittitur illi, & rurſus de Baſilinopoli tranſfertur in Nicæam. Quæ cum prius fuiſſet regio ſ poſtea civitas effecta eſt ; ſed ex illo perſpicuum eſt ab epiſcopo Nicæno ibidem epiſcopatum fuiſſe ordinatum & ſemel & ſecundo. Et fuit epiſcopus Bolæ beati Joannis epiſcopi Conſtantinopolitani ad Nicænum epiſcopum, ut ict & cognitant eccleſiam, tanquam ſibimet competentem. Habito literas ad beatum memoriæ Procum, Oſtendo ego, ſ quod a Nicæa ordinati ſunt ; ſed & offendat hic quoque quod a Nicomedia ſunt ordinati. Eſtimoſiſſi reverendiſſimus epiſcopus ſ Nicomediæ dixit : Neque ſ quidem poſſit offendere ordinatio-

A ἀτάκτωτε μὲ, ὅτι ἐγὼ ἐκεῖνοπαίσκω εἰς τὴ μητρόπολ, ἢ βιβλιοθήκη. Ὁ δὲ ἐπίσκ. ὁ ἀγκύρ. ἐγὼ δὲ τὴ ἀκρίτ ἐγὼ δείξω, ὅτι ἐξ ἀρχῆς μὲ παρεκάλε, ἀχρὶ τοῦνα, ἀ ἐὰν ἔδοε κανὸν τὸν Νικομηδέων, ἐπιποιήσε ἐπὶ ἐμοῦ, & ἐμίσηγξαμαι πολλὰ, ἀπὸ τὸν ἐπίσκοπον ἀρχοντε ἐκ τοῦ Ἁγίου Λεγάτου ὁ Θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Νικομηδείας Εὐνόμιος, κατὰ τὴ ἐθίσεια ἡμῶν Ἀναχωρῶ τὴ ἐθιλεθεῖσα ἐπιτροπόν. Εὐνόμιος Νικομηδείας ὁ ἐπίσκ. κατὰ τὴ κρατοῦσα ἔθος ἐπὶ τὴ ἀρχῆ ἐμοῦ, & ἐπὶ τὴ ἀρχῆ αὐτῆ, ὑποτεταγμένας ἔχομεν τὰς ἐκκλ. Βιθυνίας ἐπαρχίας ἐκλεκτὰς· ὁ δὲ ἐπιλεθεὶς ἐπίσκοπος Ἀναστάσιος κληρικὸς ἐκκλησίας τῆς ἐν Βιθυνίᾳ ἐκκλησίας, ἡ ἀποτολὴ ἐμοῦ, ἀκοινωνήτοις ἐποίησε· ὅπερ τοῦ κανόνα κάκηρηκε. Ἀναστάσιος ὁ ἐπιλεθεὶς ἐπίσκοπος Νικαίας εἶπε· ἀφόντου δοθῇ ἐκεῖ, ὅτι Βιθυνικὸς ἐστὶ αὐτὸ ἐκ, & ὅτι ἐγὼ κληρικὸς ἐκκλησίας ἐστόνα. τὸ δὲ δοθῇ· ἐγὼ δὲ θέλεκαμι Βιθυνικὸν ἀεὶ ὑπὸ Νίκαιαν ἡμῶν· ἡ γὰρ χώρα αὐτὴ· πάντα τὸ βασιλικὰ ἔθνε ἔκκαιε, ἐκεῖ τὸ ἐκ τοῦ Βασιλικοῦ, ἡ ἀπὸ τὴ γεγονὸν ἐξ ἀρχῆς· ὁ ἐκεῖ ἐπίσκ. ἀρχοντε εἶπον· κατὰ πολὺν τρόπον ἀποδεικνύνε ἐπαγγέλμα, τὴν ἐξ Βασιλικοῦ ἀφωρισμένον κληρικὸν ὑπὸ Νίκαιαν ἡμῶν· ἐκεῖ τὸ κανόνα ἀπόφασε τὸν ἐκ τὴ ἐκείνε χωρίς· ἐὰν ἀνὴρ ἐκ τοῦ Βασιλικοῦ ἀφωρισμένος, κατηγορήσει· ἡ πόλις ἀπὸ τὸν ἐκ τὴ ἐκείνε κρατεῖ. τὴν λοιπὴν ἐκ Βασιλικοῦ ἀφωρισμένον κληρικὸν ὑπὸ Νίκαιαν τὴ ἐκείνε· ἐὰν δὲ ἀπὸ τὸν ἐκ τὴ ἐκείνε τὸν ἐν Νίκαιᾳ· ἡ ἀφόρισε τὸν ἐγγενὴ, τὸν λοιπὸν ἐκ τὴ ἐκείνε πόλις. Ἐξ ἐκείνε φαίνεται ὁ Νικαίας ἐπίσκοπος χειροτονήσας ἐκεῖ ἡ ἀπαξ, ἡ δεύτερο· καὶ ἐκεῖ ἐπίσκοπα τὴ μακαρίε Βολόνε ἐπισκόπε Κωνσταντινουπόλε ἀφορ τὸ Νίκαιας ἐπίσκοπον, ὁ ἐξ ἐπιτροπῆς, & δοφθέντος τὴ ἐκκλησίας, ἀε αὐτὴ ἀφωρίκεστ. Ἐγὼ γράμματα φερε τὸν μακαρίου Ἡράκλειν· θέλεται ἐγὼ, τόσε κάνε Νίκαιας ἐχειροτονήθησαν· & δοθῇ· & ὅτοι, τὸν σὺ ἀπὸ Νικομηδείας ἐχειροτονήθησαν. Εὐνόμιος ὁ ἐπιλεθεὶς ἐπίσκοπος Νικομηδείας εἶπε· ἡ ἀνάκρισε ἐκ τὴ ἐκείνε χωροτονίας πεποιημένε δὲ ἐ ἐπιτε-

ACTIO DECIMA TERTIA.

Consuetudinem.

B

Ὑπεύθυνε.

C

D

ANNO CHRISTI 451.

ται τὰ ἀνὴρ ἀφορισμένος ἀπὸ τὴ ἐκείνε χωρίς· ἀλλ' ὁ ἀφόρισε ἐποίησεν. Εὐνόμιος ὁ ἐπιλεθεὶς ἐπίσκοπος εἶπε· ἀπὸ τὴ ἐμοῦ ἐποίησεν. Ἀναστάσιος ὁ ἐπιλεθεὶς ἐπίσκοπος εἶπε· ἐὰν ἐγὼ, & ἀφόρισε ἐποίησεν· ἡ ἀφόρισε τὸν ἐγγενὴ, τὸν λοιπὸν ἐκ τὴ ἐκείνε πόλις, ἡ ἀφόρισε τὸν ἐν τὴ ἐκείνε χωρίς· ἀλλὰ τὸν ἐκ τὴ ἐκείνε χωρίς· ἐὰν ἀνὴρ ἐκ τοῦ Βασιλικοῦ ἀφωρισμένος, κατηγορήσει· ἡ πόλις ἀπὸ τὸν ἐκ τὴ ἐκείνε κρατεῖ. τὴν λοιπὴν ἐκ Βασιλικοῦ ἀφωρισμένον κληρικὸν ὑπὸ Νίκαιαν τὴ ἐκείνε· ἐὰν δὲ ἀπὸ τὸν ἐκ τὴ ἐκείνε τὸν ἐν Νίκαιᾳ· ἡ ἀφόρισε τὸν ἐγγενὴ, τὸν λοιπὸν ἐκ τὴ ἐκείνε πόλις. Ἐξ ἐκείνε φαίνεται ὁ Νικαίας ἐπίσκοπος χειροτονήσας ἐκεῖ ἡ ἀπαξ, ἡ δεύτερο· καὶ ἐκεῖ ἐπίσκοπα τὴ μακαρίε Βολόνε ἐπισκόπε Κωνσταντινουπόλε ἀφορ τὸ Νίκαιας ἐπίσκοπον, ὁ ἐξ ἐπιτροπῆς, & δοφθέντος τὴ ἐκκλησίας, ἀε αὐτὴ ἀφωρίκεστ. Ἐγὼ γράμματα φερε τὸν μακαρίου Ἡράκλειν· θέλεται ἐγὼ, τόσε κάνε Νίκαιας ἐχειροτονήθησαν· & δοθῇ· & ὅτοι, τὸν σὺ ἀπὸ Νικομηδείας ἐχειροτονήθησαν. Εὐνόμιος ὁ ἐπιλεθεὶς ἐπίσκοπος Νικομηδείας εἶπε· ἡ ἀνάκρισε ἐκ τὴ ἐκείνε χωροτονίας πεποιημένε δὲ ἐ ἐπιτε-

A nem fe feciſſe : quod etſi ſeciſ ſemel ſ per ſubreptionem, ſecundum canones nequequam mihi prejudicare poteſt. Anaſtaſius reverendiſſimus epiſcopus dixit: Non ego, ſed deceſſor meus fecit. Eunomius reverendiſſimus epiſcopus dixit. Semel fecit, ſicut dicis, an frequenter? Si ſemel fecit per ſubreptionem, ſ vel conſiſt forte et tunc non habere epiſcopum metropolis Nicomediæ, & indiguit a Nicæno fieri, hinc nullum mihi prejudicium ſecundum regulas generatur. Poſtum ego ſecundum canones, multos quidem a Nicomedia ordinatos : tu vero neſcio ſi poſſis vel unum offendere. Anaſtaſius reverendiſſimus epiſcopus dixit : Quando civitas facta eſt Baſilinopolis, ſ quia prius ordinavit ? Eunomius reverendiſſimus epiſcopus dixit : Quia excommunicavit clericos Baſilinopolis mihi ſubjectos, quos ſibi offendere. Tetlem voco ſanctiſſimum ſ magnæ Conſtantinopolis archiepiſcopum, qui ſuſcepit eos, & reddidit eis communionem. Anaſtaſius reverendiſſimus epiſcopus dixit : Non vere dixit. Eunomius reverendiſſimus epiſcopus dixit : Da epiſtolam domni archiepiſcopi, ubi reddidit eis communionem. Et ſi ſcripſit ille, ſ quod præter canones fecit. Offendo decreta Baſilinopolitanorum, ubi ſi rogaverunt de epiſcopo : tu offende ubi rogaverunt ſ Nicænum, qui eis dater epiſcopum. Anaſtaſius reverendiſſimus epiſcopus dixit : Jubete me probare paululum. Obtuli libellos archiepiſcopo qui fuit, rogans eum ſ ut vocaret domnum Eunomium epiſcopum, & audiret ſ interjura noſtra. Dedit literas & ad me & ad eum, ſcribens ambobus ; ac dicens : Nullo reſtrum introducat aliquam novitatem, ſed conſiſtite in rebus antiquis. Ego enim novi, quomodo debeam metropoleſ honorare. Et habeo hujuſmodi literas & ego, & ipſe. Accedo ego, ſicut dixi, tales literas, licuit hoc ac notatis : dicant & alii. Venerunt Baſilinopolitani clerici, adeuntes ſanctiſſimum epiſcopum ſuum : Ego ſubditos mandata archiepiſcopi, dixi : Non vos ſuſcipio, ſed abite ad archiepiſcopum : & ſi mihi juſſerit, ſ ſuſcipiam. Et reliquentes illi & me & ipſum, venerunt ad ſanctiſſimum domni Eunomii: dederunt ei libellos adveſus epiſcopum ſuum. Miſit ipſe repente, preſentans epiſcopum Baſilinopolis ? ſ confiſtit epiſcopus Baſilinopolis ? ad me. Glorioſiſſimi judices dicerunt : Canones ſ legantur. Reconciliationis ſ ſacratus, magiſtianes & ſecretarius divini conſiſtorii, ex codice dato ab Eunomio reverendiſſimo epiſcopo legit. ' ,

B

C

D

Ὑπεύθυνε.

Ὑπεύθυνε.

ACTIO DECIMA TERTIA.

Conſtitutos ſtorum, ut habere cedi. mſſ. Julianus & Bolſinianus.

BALUZII NOTÆ.

a Paſſ. *introduxi.* Sic etiam primo legebatur in Dionyſeni.

b Dionys. & Paſſ. *feci.*

c *Unum ex his.* Hæc deſunt in omnibus antiquis libris & editionibus.

d Corb. *diverſa.* In quorumdam habuiſſe puto codicem Corbhi, eumque conſulſſe Dionys. *quod dicit.*

e Corb. *diverſa.* In quorumdam habuiſſe puto codicem Corbhi, eumque conſulſſe Dionys. *quod dicit.*

f Vetusiores libri & edit. *Quæſt.* Dionyſ. *Quæſt.* Paſſ. *Quæſt.* Dionyſ. *Quæſt.*

g Vetusiores libri & edit. *Quæſt.* Dionyſ. *Quæſt.* Paſſ. *Quæſt.* Dionyſ. *Quæſt.*

h Vetusiores libri & edit. *nec ego enim.* Paſſ. *nec ego enim.* Dionyſ. *nec ego enim.*

i Vetusiores libri & edit. *Dion.* Dionyſ. *Dion.* Paſſ. *Dion.* Dionyſ. *Dion.*

k Vetusiores libri & edit. *Dion.* Dionyſ. *Dion.* Paſſ. *Dion.* Dionyſ. *Dion.*

l Vetusiores libri & edit. *Dion.* Dionyſ. *Dion.* Paſſ. *Dion.* Dionyſ. *Dion.*

m Dionys. *injuſtitiam ſe ab eo. ſrus. ſp. paſſus.*

n Vetusiores libri & edit. *Dion.* Dionyſ. *Dion.* Paſſ. *Dion.* Dionyſ. *Dion.*

o Dionys. *Baſilinopolis.* Angut. in Dionyſ.

p Dionys. *Baſilinopolis.* Angut. in Dionyſ.

q Vetusiores libri & edit. *ſub ipſo & ſub ipſo.* Paſſ. *ſub ipſo & ſub ipſo.* Dionyſ. *ſub ipſo & ſub ipſo.*

r Dionys. *Dion.* Dionyſ. *Dion.* Paſſ. *Dion.* Dionyſ. *Dion.*

s Vetusiores libri & edit. *offendo.* Paſſ. *offendo.* Dionyſ. *offendo.*

t Vetusiores libri & edit. *ſed ante hoc.* Paſſ. *ſed ante hoc.* Dionyſ. *ſed ante hoc.*

u Vetusiores libri & edit. *ſed ante hoc.* Paſſ. *ſed ante hoc.* Dionyſ. *ſed ante hoc.*

v Vetusiores libri, *ſed quem.*

x Dionys. *Dion.* Dionyſ. *Dion.* Paſſ. *Dion.* Dionyſ. *Dion.*

y Vetusiores libri & edit. *ſed ante hoc.* Paſſ. *ſed ante hoc.* Dionyſ. *ſed ante hoc.*

z Vetusiores libri & edit. *ſed ante hoc.* Paſſ. *ſed ante hoc.* Dionyſ. *ſed ante hoc.*

a Legendum, *ſit ſuis ante.* Mendum eſt typographicum editionis Lubbianæ.

b Vetusiores libri & edit. *ex illo videntur Epiſcopo Nicæno ibidem ordinatſe & ſimul & ſecundo.*

c Vetusiores libri, *ſed quem.* Dionyſ. *ſed quem.* Dionyſ. *ſed quem.* Dionyſ. *ſed quem.*

d Vetusiores libri, *ſed ante hoc.* Paſſ. *ſed ante hoc.* Dionyſ. *ſed ante hoc.*

e Vetusiores libri & edit. *ex illo videntur Epiſcopo Nicæno ibidem ordinatſe & ſimul & ſecundo.*

f Vetusiores libri, *ſed ante hoc.* Paſſ. *ſed ante hoc.* Dionyſ. *ſed ante hoc.*

g Vetusiores libri, *ſed ante hoc.* Paſſ. *ſed ante hoc.* Dionyſ. *ſed ante hoc.*

h Vetusiores libri, *ſed ante hoc.* Paſſ. *ſed ante hoc.* Dionyſ. *ſed ante hoc.*

i Vetusiores libri, *ſed ante hoc.* Paſſ. *ſed ante hoc.* Dionyſ. *ſed ante hoc.*

k Vetusiores libri, *ſed ante hoc.* Paſſ. *ſed ante hoc.* Dionyſ. *ſed ante hoc.*

l Vetusiores libri, *ſed ante hoc.* Paſſ. *ſed ante hoc.* Dionyſ. *ſed ante hoc.*

m Vetusiores libri, *ſed ante hoc.* Paſſ. *ſed ante hoc.* Dionyſ. *ſed ante hoc.*

n Vetusiores libri, *ſed ante hoc.* Paſſ. *ſed ante hoc.* Dionyſ. *ſed ante hoc.*

o Vetusiores libri, *ſed ante hoc.* Paſſ. *ſed ante hoc.* Dionyſ. *ſed ante hoc.*

p Vetusiores libri, *ſed ante hoc.* Paſſ. *ſed ante hoc.* Dionyſ. *ſed ante hoc.*

q Vetusiores libri, *ſed ante hoc.* Paſſ. *ſed ante hoc.* Dionyſ. *ſed ante hoc.*

r Vetusiores libri, *ſed ante hoc.* Paſſ. *ſed ante hoc.* Dionyſ. *ſed ante hoc.*

s Vetusiores libri, *ſed ante hoc.* Paſſ. *ſed ante hoc.* Dionyſ. *ſed ante hoc.*

t Vetusiores libri, *ſed ante hoc.* Paſſ. *ſed ante hoc.* Dionyſ. *ſed ante hoc.*

u Vetusiores libri, *ſed ante hoc.* Paſſ. *ſed ante hoc.* Dionyſ. *ſed ante hoc.*

v Vetusiores libri, *ſed ante hoc.* Paſſ. *ſed ante hoc.* Dionyſ. *ſed ante hoc.*

x Vetusiores libri, *ſed ante hoc.* Paſſ. *ſed ante hoc.* Dionyſ. *ſed ante hoc.*

y Vetusiores libri, *ſed ante hoc.* Paſſ. *ſed ante hoc.* Dionyſ. *ſed ante hoc.*

z Vetusiores libri, *ſed ante hoc.* Paſſ. *ſed ante hoc.* Dionyſ. *ſed ante hoc.*

a Paſſ. *addit ſecum.* Dionyſeni & hic & quaſi poſt haſtes *ſtorpeſtionem*, & in margine, *al. per ſubreptionem.*

b Corb. *Dionyſ.* In quorumdam codice, *conſiſt. ſuis, ſuis.* Dionyſ. *ſuis.*

c Vetusiores libri, *qui prius.* d Paſſ. & Dionys. *megalopolis.* e Ita codex Parisienſis. Reſqui habent *Dionyſ.* Vetusiores edit. *Dionyſ.* Ernst hinc ortus, ut arbitror, quia in codice Corbhi ſcriptum erat, *De epiſcoſum*, ut in Corbienſi, in quo tamen poſtea linetus a ſupra lineam, expunda eſt litera e & conſtituta leſtio *De epiſcoſum.* f Vetusiores libri, *quia praeter.* g Dionys. *rogaverunt, de Nicomedia Epiſcopum.*

h Vetusiores libri, *ut inferet.* i Idem libri & Surnat. *Epiſcopum audiri.* Corb. *audiri.*

k Hæc eſt lectio codicis Parisienſis, quam etiam habet edito Dionyſeniana. Corbienſis & vetusiores editiones *Interiora.* l Dionys. *Accepi ergo.* Parisienſis habet eriam *ego.* m Corb. *mandata Epiſcopi.*

Reliqui, *mandata Epiſcopi.* Dionyſeniana haſtes in margine inſtitutum libri Corbieſiſ.

n Vetusiores libri & edit. *audit.* o *Conſuſſe Epiſcopus Baſilinopolis.* Hæc deſunt in omnibus antiquis libris & editionibus. p Paſſ. & Corb. *apud me.* Dionyſ. *ante me*; & in margine, *al. apud me.*

q Paſſ. *relegerunt.* r Vetusiores libri, *adduxi capitulum ſerunt.* Eſt autem canon quartus Concilii Nicæni, qui haud dubie in codice Dionyſeni texto loco poſtea erat. Stam & antiqua interpretatio & codice Rufini conſentiunt in hoc loco.

s Capitulum ſerunt, ut habent codd. mſſ. Julianus & Bolſinianus.

ACTIO DECIMA TERTIA.

Ex. 16. Concilii. 8. Can. 4. Concilii. 8. Can. 5. Concilii. 8. Can. 6. Concilii. 8. Can. 7. Concilii. 8. Can. 8. Concilii. 8. Can. 9. Concilii. 8. Can. 10. Concilii. 8. Can. 11. Concilii. 8. Can. 12. Concilii. 8. Can. 13. Concilii. 8. Can.

ACTIO DECIMA TERTIA. * Condemnatione dictâ fiat, si fas, diffinitiva, Nicomediensis episcopus, Dioscorus Alexandriæ, Dioscorus Mitylenæ, aut quæ de eis constituta fuerit. * versum, aut versum.

gnificentiæ, rogantes ut nullum præjudicium A Constantinopolitanæ sanctissimæ sedi fiat ex his quæ nunc * proferuntur à sanctissimis archiepiscopis, vel quæ moventur inter * Dei amantissimum episcopum Nicomediensium Eunomium, & Dei amantissimum episcopum Nicænum Anastasium, aut quæ inter eos ordinantur. Sanctissima enim Constantinopolitana sedes aut ordinationem ipsa * facit in Bithynorum ipsis, aut quæ de eis constituta fuerit. * versum, aut versum.

ἀφιστοῦς, παρακαλοῦμεν, ὥστε μηδὲν κρίσεως τῇ Κωνσταντινουπόλει ἁγιωτάτῃ ὑπὸ σήμερον τῶν ἐπισκόπων ἀναφερομένων ἢ σωτηρίας ἐστὶν, ἢ Νικομηδείας τῶν εὐσεβεστάτων, καὶ τὸ ὑποβεβλῆσθαι τὸν Νικαίας Ἀναστασίου, ἢ τὰς ἐν αὐτοῖς τυποῦσθαι. ὁ γὰρ ἁγιώτατος τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνος τὴν ἡμῶν αὐτῶν σπουδὴν εἰς τὴν Βιθυνικοῖς ἐστὶν μετὰ τὴν λοιπὸν, ἢ ἐπιτίθεν γὰρ ἐστὶ, καθὼς ἐν τῷ φανέντα γράμματι, ἡ φοτίσματα τοιαῦτα, δεῖται ἀκόμη. καὶ ἀξιοῦμεν τοὺς ἑτεροῦλα ἀφιόλιαλα. ἡ ἁγία συνόδος ἐστὶ· οἱ κανόνες κωνεύουσι· τοῦς κανόσι τὴ ἐκκλησία τῶν Νικομηδέων ἀξιοῦσι ἐπίσκοπον· τὴν μὲν αὐθεντίαν τὴ μητροπόλεν ἐν τοῖς ἐν Βιθυνίαις ἐκκλησίαις ὁ Νικομηδείας ἀξιοῦσι ἐπίσκοπον· ἐξεῖ, τὴ Νικαίας τὴν τιμὴν μόνον τὴ μητροπολίτεν χρόνος, ὑποκειμένου δὲ καὶ μόνον τὴ ἀξιωμάτων τῆ ἐπαρχίας τῆς Νικομηδείας· τῶν γὰρ τὴ ἁγίας τοῦτον σωνόδου. ὅτα δὲ τῷ ὅρίσμῳ τῆς τῷ μεγαλόνου Κωνσταντινόδου ἁγιωτάτης ἐκκλησίας ἀξεῖ τὴ χρηματοῖς τὰ τῶν ἐπαρχίας ἀφορίζω, τοῦτο τὴ τῶν αὐτοῖς ἐστὶ τὴ ἁγίας μακαριότατοι σωνόδου. Εὐνόμιος ὁ ἐπιλέξεις τὴ ἐπίσκοπος Νικομηδείας τῆς· ἀξιοῦσι τὴ ἐπαρχιοῦ τῆς μεγαλοφωτάτης θεοῦ, ἢ ἀγκτὸ τὴ ἐξαρχεῖσκοπον ἢ μεγαλοπόλεως Κωνσταντινόπολεως, κρατεῖσθαι τὴ κανόνα· οἱ ἐκδοξόντα τὴ ἀρχοῦσι τὴ· ὁ ἀφικαν, γέγραπται. *

B

C

D

* Fascicule condemnatione, hoc de prædicatis

* antiquis

* Lectat; legi; legis, legit,

* Tacuit, silentium, silentio, silentio.

ACTIO DECIMAQUARTA Chalcedonensis concilii.

ANNO CHRISTI 451. 1641 LEO P.I. CHALCEDONENSE. VALENTIN. MARCIANUS I. IMP. 1642 ACTIO DECIMA QUARTA.

Consulatu domini nostri Marciani perpetui Augusti, & qui fuerit nuntiatus, * sub die pridie Kalendarum Novembris Chalcedone secundum jussionem * divinissimi & piissimi principis, conventionibus in sanctissima ecclesia * sanctæ martyris Euphemiæ, * reverentissimo & gloriosissimo magistratum militum, & exconsule ac patricio Anatolio, & magnificentissimo & gloriosissimo prefecto sacrorum prætorium Palladio, & magnificentissimo & gloriosissimo magistro divinorum officiorum Vincomalo: convenientibus etiam Paschalino & Lucentio reverendissimis episcopis, & Bonifacio reverendissimo presbytero, vicariis archiepiscopi veteris Romæ Leonis, & Anatolio reverendissimo episcopo magni nominis Constantinopolis, & Maximo reverendissimo episcopo Antiochiæ Syriæ, & Juvenali reverendissimo episcopo Hierosolymorum, & Quintillo reverendissimo episcopo Heracleæ Macedoniæ, & Kωνσταντίνου τῆ ἀλαθεστάτου ἐπισκόπου Θεσσαλονίκης, τῆ ἐπιστάτου τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἁγιωτάτου θρόνου ἐν τῇ ἁγιοτάτῃ μεγαλομάρτυρος Εὐφημίας, ἐπὶ τῆ Θεοδοσίου τοῦ ἐπιστάτου τῆ Νικαίας Ἀναστασίου, ὁ τὸ ἐν αὐτοῖς τυποῦσθαι. ὁ γὰρ ἁγιώτατος τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνος τὴν ἡμῶν αὐτῶν σπουδὴν εἰς τὴν Βιθυνικοῖς ἐστὶν μετὰ τὴν λοιπὸν, ἢ ἐπιτίθεν γὰρ ἐστὶ, καθὼς ἐν τῷ φανέντα γράμματι, ἡ φοτίσματα τοιαῦτα, δεῖται ἀκόμη. καὶ ἀξιοῦμεν τοὺς ἑτεροῦλα ἀφιόλιαλα. ἡ ἁγία συνόδος ἐστὶ· οἱ κανόνες κωνεύουσι· τοῦς κανόσι τὴ ἐκκλησία τῶν Νικομηδέων ἀξιοῦσι ἐπίσκοπον· τὴν μὲν αὐθεντίαν τὴ μητροπόλεν ἐν τοῖς ἐν Βιθυνίαις ἐκκλησίαις ὁ Νικομηδείας ἀξιοῦσι ἐπίσκοπον· ἐξεῖ, τὴ Νικαίας τὴν τιμὴν μόνον τὴ μητροπολίτεν χρόνος, ὑποκειμένου δὲ καὶ μόνον τὴ ἀξιωμάτων τῆ ἐπαρχίας τῆς Νικομηδείας· τῶν γὰρ τὴ ἁγίας τοῦτον σωνόδου. ὅτα δὲ τῷ ὅρίσμῳ τῆς τῷ μεγαλόνου Κωνσταντινόδου ἁγιωτάτης ἐκκλησίας ἀξεῖ τὴ χρηματοῖς τὰ τῶν ἐπαρχίας ἀφορίζω, τοῦτο τὴ τῶν αὐτοῖς ἐστὶ τὴ ἁγίας μακαριότατοι σωνόδου. Εὐνόμιος ὁ ἐπιλέξεις τὴ ἐπίσκοπος Νικομηδείας τῆς· ἀξιοῦσι τὴ ἐπαρχιοῦ τῆς μεγαλοφωτάτης θεοῦ, ἢ ἀγκτὸ τὴ ἐξαρχεῖσκοπον ἢ μεγαλοπόλεως Κωνσταντινόπολεως, κρατεῖσθαι τὴ κανόνα· οἱ ἐκδοξόντα τὴ ἀρχοῦσι τὴ· ὁ ἀφικαν, γέγραπται. *

A

B

C

D

* Tacuit, silentium, silentio, silentio.

ΠΡΑΞΙΣ ΙΔ ΤΗΣ ΕΝ Καλχηδόνι ἁγίας σωνόδου.

Υπατείας τῆ δεσπότη ἡμῶν Μαρκιανοῦ τῆ αἰωνίου Αὐγούστου, καὶ τῆ ἐκλοῦ τεσσαρεσκαιδεκάτου Νοεμβρίων, ἐν τῇ Καλχηδόνι, κελεύσει τῆ θεοπτέστου καὶ εὐσεβεστάτου ἡμῶν βασιλέως Μαρκιανοῦ τῆ αἰωνίου Αὐγούστου, συνελθόντων εἰς τῆ ἁγιωτάτη ἐκκλησίᾳ τῆς ἁγίας μάρτυρος Εὐφημίας, τῆ μεγαλοφωτεστάτου καὶ ὑποφοίτου ὑπατικοῦ, καὶ τῆ μεγαλοφωτεστάτου καὶ ὑποφοίτου ἐπάρχου τῆ ἱερῶν πραγμάτων Παλλαδίου, καὶ τῆ μεγαλοφωτεστάτου καὶ ὑποφοίτου μαγίστρου τῆ θείων θεφείων Βιβινικλαῦ, καὶ τῆ Παχαλίνου καὶ Λουκεντίου τῆ ἀλαθεστάτων ἐπισκόπων, & Βονιφατίου τῆ ἀλαθεστάτου πρεσβυτέρου, ἐπιτρόπων τῆ τόπου τῆ ἀγιωτεστάτου πρεσβυτέρου Ρώμης Λέοντος, & Ἀνατολίου τῆ ἀλαθεστάτου ἐπισκόπου τῆς μεγαλοπόλεως Κωνσταντινουπόλεως, & Μαξίμου τῆ ἀλαθεστάτου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας Συρίας, & Ἰουβενάλου τῆ ἀλαθεστάτου ἐπισκόπου τῆς μεγαλοπόλεως Ἱεροσολύμων, & Κωνστίνου τῆ ἀλαθεστάτου ἐπισκόπου Ἡρακλείας Μακεδονίας, ἐπίτροπον τῶν τόπων τῆ ἁγιωτεστάτου θεοτόκου Ἀνκυρείας, & Φιλοκτίστου τῆ ἀλαθεστάτου ἐπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας, & Στεφάνου τῆ ἀλαθεστάτου ἐπισκόπου Ἐφέσου, & λοιπῶν ἁγίων ἐπισκόπων σωνόδου, τῆς Ἀσίας καὶ τῆ Θρακῶν καὶ ἀστικῶν καὶ ἀγρῶν ἐπισκόπων τῆ Καλχηδόνος τῆς σωνόδου πρωτόνοτος· ἐκ κελεύσεῖνου πάντων φῶν τῆ κελεύσεῖνου τῆ ἁγίου Σωτηρίου, Σαβινιανοῦ ὁ ἀλαθεστάτου ἐπίσκοπος εἶπεν· ἀφικεῖσθαι εἰς τὴν τῆ ἁγίου τῆ ἐπίσκοπος ἐν τῇ Θεσσαλονίκῃ τῆ ἀλαθεστάτου κυροῦ· & ἐκέλευσε τῆ ἁγίου ἡμετέρου μεγαλοφωτέστου, ἵνα τὰ ἀγία ταῦτα ἐξεκείθεται σωνόδῳ, τὰ καὶ μὰ ἀφέγμα ζητήσει. ἔχει δὲ ἡ διδασκαλία ἀφῶς τῆ ἁγίου πάντων σωνόδου· ἐκ παρακαλῶ τῆ ἡμετέρου μεγαλοφωτέστου, κελεύσει & τὴ διδασκαλίαν ἀναγνωθῆναι, & τὰς δόξας, τὰ τῆ ἁγίου τῆ ἀγίου τῆ μεγαλοφωτέστου καὶ ὑποφοίτου ἐπάρχου τῆς ἀρχοῦσι τῆ· ἀναγνωσθέντων δὲ τῆ ἀγίου τῆ τῆ ἀφορισμοῦ ὁμῶν διδασκαλικὸν παρὰ Σαβινιανῷ τῆ ἀλαθεστάτου ἐπισκόπου. Κωνσταντῖνος ὁ καθυπατεύων εἶπεν· ἀκούσθω τὰ ἁγία.

Τῶν ἁγιοτάτων & θεοφιλεστάτων, & ἁγίων πατέρων & ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι λαμπόντων, Θεοδωρήτου τῆ Μαρκιανῆ, ἀθρόα & ἐκεῖσε τῆ Σαβινιανῆ ἐπισκόπου.

Ὅτι ὁ ἀλαθεστάτου & θεοφιλεστάτου, & ἁγίου τῆ ἀγίου τῆ ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι λαμπόντος, Θεοδωρήτου τῆ Μαρκιανῆ, ἀθρόα & ἐκεῖσε τῆ Σαβινιανῆ ἐπισκόπου.

Omnis omnium videns apostolicum fidei orthodoxam fidem a * diffamatoribus * interim fatigari, & omnem mundum seditione vexari, sufficiavit vestram pietatem, universum mundum regere atque gubernare, & tumultus, quia * nefaris hominibus exortis * adversus sanctorum * doctrinam, reprimere, & exsistantem, atque solidiatem recti dogmatis confirmare. * Unde, juste de vestra etiam tranquillitate vobis diverit Deus: *Exaltavit clientum de plebe meâ: inveni David servorum meum, * Olim filiis non novi eum: manus enim meæ, * sustiperet eum, * & brachium meum confortabit eum.* Credens itaque, nunc divino luger omnium principatum ac dominationem * conferre vestram divinitatem, adsum supplicans atque rogans vestram pietatem, ut mei providentiam fieri, & cautam meam examinari principatis. Ego enim a puero eram in monasterio diffenitus * electorii * multorum virorum, nihil de episcopatu cogitans, * nodum * rogans quemquam hujus gratia facilitatis. Dum ergo ellem in monachorum * providentia constitutus, adfuitit mihi repente illius temporis * metropolitanus episcopus cum provincialibus episcopis, & me Petrhæ ordinavit episcopum,

* Fascicule condemnatione, hoc de prædicatis

* antiquis

* Lectat; legi; legis, legit,

* Tacuit, silentium, silentio, silentio.

Pulsimus & * Christi amantissimus, & * divinissimus & piissimus principis Augusti, * Valentiniano & Marciano, * præsentibus * Anatolio * magistro militum & exconsule, & * Palladio * præfecto sacrorum prætorio, & * supplicantibus * Sabiniano episcopo.

Tom. II.

* Diffamatoribus, interim fatigari, & de, & diffamatoribus, interim fatigari, & de, & permutatione fit. Oxon.

* diffamatoribus

* electorii

* providentia

BALUZII NOTÆ.

a Vetteres libri et edit. *Deo amantissimum*. Sic etiam paulo post.

b Paris. *facias*; & mox, *permittat*.

c Eum. Dacii in versiolis codicibus.

d Vetteres libri, *Interim*, & mox, *fugiunt*.

e *Canonibus satisfiat*. Ita desiderantur in omnibus antiquis codicibus & editionibus. f Cod. Paris. *metropolitanus*.

g *Metropolitanus*. Dacii in codice Parisiensi.

h *Zelum*. Dacii in omnibus antiquis libris & editionibus.

i Cod. et veteres edit. *hac pro ordinem propriam*. Dacius. *hac pro ordine propria*. Paris. *hac pro ordine propria*.

k Ita omnes Cod. et Parisiensis. Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

l Dacii. Hanc vocem non agnoscit codex Parisiensis.

m Paris. vs. *Kalendarum Novembrium*.

n Dacii, *numerarat*.

o Vetteres libri et edit. *magnificentissimi & gloriosissimi judicibus & fonsfo* *ministrantibus magistris*. Multa hæc ex Græci codicibus addidere Romani, quæ delenda sunt ab eo qui pulsus pulsus habere videntur Sinopsim interpretationem Latinam.

p Vetteres libri et edit. *magnificentissimi & gloriosissimi judicibus & fonsfo* *ministrantibus magistris*. Multa hæc ex Græci codicibus addidere Romani, quæ delenda sunt ab eo qui pulsus pulsus habere videntur Sinopsim interpretationem Latinam.

q Paris. *facias*, & mox, *permittat*.

r Cod. Paris. *Sinopsim*.

s Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

t Dacii. *Deo*.

u Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

v Cod. Paris. *Sinopsim*.

x Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

y Cod. Paris. *Sinopsim*.

z Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

aa Cod. Paris. *Sinopsim*.

bb Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

cc Cod. Paris. *Sinopsim*.

dd Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

ee Cod. Paris. *Sinopsim*.

ff Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

gg Cod. Paris. *Sinopsim*.

hh Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

ii Cod. Paris. *Sinopsim*.

kk Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

ll Cod. Paris. *Sinopsim*.

mm Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

nn Cod. Paris. *Sinopsim*.

oo Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

pp Cod. Paris. *Sinopsim*.

qq Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

rr Cod. Paris. *Sinopsim*.

ss Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

tt Cod. Paris. *Sinopsim*.

uu Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

vv Cod. Paris. *Sinopsim*.

xx Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

yy Cod. Paris. *Sinopsim*.

zz Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

aaa Cod. Paris. *Sinopsim*.

bbb Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

ccc Cod. Paris. *Sinopsim*.

ddd Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

eee Cod. Paris. *Sinopsim*.

fff Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

ggg Cod. Paris. *Sinopsim*.

hhh Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

iii Cod. Paris. *Sinopsim*.

kkk Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

lll Cod. Paris. *Sinopsim*.

mmm Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

nnn Cod. Paris. *Sinopsim*.

ooo Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

ppp Cod. Paris. *Sinopsim*.

qqq Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

rrr Cod. Paris. *Sinopsim*.

sss Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

ttt Cod. Paris. *Sinopsim*.

uuu Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

vvv Cod. Paris. *Sinopsim*.

xxx Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

yyy Cod. Paris. *Sinopsim*.

zzz Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

aaaa Cod. Paris. *Sinopsim*.

bbbb Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

cccc Cod. Paris. *Sinopsim*.

dddd Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

eeee Cod. Paris. *Sinopsim*.

ffff Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

gggg Cod. Paris. *Sinopsim*.

hhhh Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

iiii Cod. Paris. *Sinopsim*.

kkkk Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

llll Cod. Paris. *Sinopsim*.

mmmm Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

nnnn Cod. Paris. *Sinopsim*.

oooo Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

pppp Cod. Paris. *Sinopsim*.

qqqq Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

rrrr Cod. Paris. *Sinopsim*.

ssss Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

tttt Cod. Paris. *Sinopsim*.

uuuu Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

vvvv Cod. Paris. *Sinopsim*.

xxxx Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

yyyy Cod. Paris. *Sinopsim*.

zzzz Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

aaaaa Cod. Paris. *Sinopsim*.

bbbbb Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

ccccc Cod. Paris. *Sinopsim*.

ddddd Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

eeeee Cod. Paris. *Sinopsim*.

fffff Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

ggggg Cod. Paris. *Sinopsim*.

hhhhh Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

iiiii Cod. Paris. *Sinopsim*.

kkkkk Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

lllll Cod. Paris. *Sinopsim*.

mmmmm Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

nnnnn Cod. Paris. *Sinopsim*.

ooooo Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

ppppp Cod. Paris. *Sinopsim*.

qqqqq Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

rrrrr Cod. Paris. *Sinopsim*.

sssss Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

ttttt Cod. Paris. *Sinopsim*.

uuuuu Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

vvvvv Cod. Paris. *Sinopsim*.

xxxxx Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

yyyyy Cod. Paris. *Sinopsim*.

zzzzz Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

aaaaaa Cod. Paris. *Sinopsim*.

bbbbbb Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

cccccc Cod. Paris. *Sinopsim*.

dddddd Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

eeeeee Cod. Paris. *Sinopsim*.

ffffff Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

gggggg Cod. Paris. *Sinopsim*.

hhhhhh Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

iiiiii Cod. Paris. *Sinopsim*.

kkkkkk Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

llllll Cod. Paris. *Sinopsim*.

mmmmmm Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

nnnnnn Cod. Paris. *Sinopsim*.

oooooo Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

pppppp Cod. Paris. *Sinopsim*.

qqqqqq Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

rrrrrr Cod. Paris. *Sinopsim*.

ssssss Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

tttttt Cod. Paris. *Sinopsim*.

uuuuuu Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

vvvvvv Cod. Paris. *Sinopsim*.

xxxxxx Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

yyyyyy Cod. Paris. *Sinopsim*.

zzzzzz Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

aaaaaaa Cod. Paris. *Sinopsim*.

bbbbbbb Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

ccccccc Cod. Paris. *Sinopsim*.

ddddddd Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

eeeeeee Cod. Paris. *Sinopsim*.

fffffff Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

ggggggg Cod. Paris. *Sinopsim*.

hhhhhhh Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

iiiiiii Cod. Paris. *Sinopsim*.

kkkkkkk Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

lllllll Cod. Paris. *Sinopsim*.

mmmmmmm Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

nnnnnnn Cod. Paris. *Sinopsim*.

ooooooo Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

ppppppp Cod. Paris. *Sinopsim*.

qqqqqqq Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

rrrrrrr Cod. Paris. *Sinopsim*.

sssssss Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

ttttttt Cod. Paris. *Sinopsim*.

uuuuuuu Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

vvvvvvv Cod. Paris. *Sinopsim*.

xxxxxxx Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

yyyyyyy Cod. Paris. *Sinopsim*.

zzzzzzz Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

aaaaaaaa Cod. Paris. *Sinopsim*.

bbbbbbbb Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

cccccccc Cod. Paris. *Sinopsim*.

dddddddd Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

eeeeeeee Cod. Paris. *Sinopsim*.

ffffffff Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

gggggggg Cod. Paris. *Sinopsim*.

hhhhhhhh Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

iiiiiiii Cod. Paris. *Sinopsim*.

kkkkkkkk Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

llllllll Cod. Paris. *Sinopsim*.

mmmmmmmm Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

nnnnnnnn Cod. Paris. *Sinopsim*.

oooooooo Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

pppppppp Cod. Paris. *Sinopsim*.

qqqqqqqq Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

rrrrrrrr Cod. Paris. *Sinopsim*.

ssssssss Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

tttttttt Cod. Paris. *Sinopsim*.

uuuuuuuu Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

vvvvvvvv Cod. Paris. *Sinopsim*.

xxxxxxxx Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

yyyyyyyy Cod. Paris. *Sinopsim*.

zzzzzzzz Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

aaaaaaaaa Cod. Paris. *Sinopsim*.

bbbbbbbbb Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

ccccccccc Cod. Paris. *Sinopsim*.

ddddddddd Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

eeeeeeeee Cod. Paris. *Sinopsim*.

fffffffff Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

ggggggggg Cod. Paris. *Sinopsim*.

hhhhhhhhh Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

iiiiiiiii Cod. Paris. *Sinopsim*.

kkkkkkkkk Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

lllllllll Cod. Paris. *Sinopsim*.

mmmmmmmmm Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

nnnnnnnnn Cod. Paris. *Sinopsim*.

ooooooooo Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

ppppppppp Cod. Paris. *Sinopsim*.

qqqqqqqqq Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

rrrrrrrrr Cod. Paris. *Sinopsim*.

sssssssss Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

ttttttttt Cod. Paris. *Sinopsim*.

uuuuuuuuu Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

vvvvvvvvv Cod. Paris. *Sinopsim*.

xxxxxxxxx Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

yyyyyyyyy Cod. Paris. *Sinopsim*.

zzzzzzzzz Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

aaaaaaaaaa Cod. Paris. *Sinopsim*.

bbbbbbbbbb Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

cccccccccc Cod. Paris. *Sinopsim*.

dddddddddd Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

eeeeeeeeee Cod. Paris. *Sinopsim*.

ffffffffff Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

gggggggggg Cod. Paris. *Sinopsim*.

hhhhhhhhhh Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

iiiiiiiiii Cod. Paris. *Sinopsim*.

kkkkkkkkkk Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

llllllllll Cod. Paris. *Sinopsim*.

mmmmmmmmmm Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

nnnnnnnnnn Cod. Paris. *Sinopsim*.

oooooooooo Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

pppppppppp Cod. Paris. *Sinopsim*.

qqqqqqqqqq Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

rrrrrrrrrr Cod. Paris. *Sinopsim*.

ssssssssss Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

tttttttttt Cod. Paris. *Sinopsim*.

uuuuuuuuuu Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

vvvvvvvvvv Cod. Paris. *Sinopsim*.

xxxxxxxxxx Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

yyyyyyyyyy Cod. Paris. *Sinopsim*.

zzzzzzzzzz Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

aaaaaaaaaaa Cod. Paris. *Sinopsim*.

bbbbbbbbbbb Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

ccccccccccc Cod. Paris. *Sinopsim*.

ddddddddddd Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

eeeeeeeeeee Cod. Paris. *Sinopsim*.

fffffffffff Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

ggggggggggg Cod. Paris. *Sinopsim*.

hhhhhhhhhhh Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

iiiiiiiiiii Cod. Paris. *Sinopsim*.

kkkkkkkkkkk Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

lllllllllll Cod. Paris. *Sinopsim*.

mmmmmmmmmmm Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

nnnnnnnnnnn Cod. Paris. *Sinopsim*.

ooooooooooo Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

ppppppppppp Cod. Paris. *Sinopsim*.

qqqqqqqqqqq Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

rrrrrrrrrrr Cod. Paris. *Sinopsim*.

sssssssssss Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

ttttttttttt Cod. Paris. *Sinopsim*.

uuuuuuuuuuu Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

vvvvvvvvvvv Cod. Paris. *Sinopsim*.

xxxxxxxxxxx Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

yyyyyyyyyyy Cod. Paris. *Sinopsim*.

zzzzzzzzzzz Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

aaaaaaaaaaaa Cod. Paris. *Sinopsim*.

bbbbbbbbbbbb Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

cccccccccccc Cod. Paris. *Sinopsim*.

dddddddddddd Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

eeeeeeeeeeee Cod. Paris. *Sinopsim*.

ffffffffffff Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

gggggggggggg Cod. Paris. *Sinopsim*.

hhhhhhhhhhhh Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

iiiiiiiiiiii Cod. Paris. *Sinopsim*.

kkkkkkkkkkkk Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

llllllllllll Cod. Paris. *Sinopsim*.

mmmmmmmmmmmm Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

nnnnnnnnnnnn Cod. Paris. *Sinopsim*.

oooooooooooo Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

pppppppppppp Cod. Paris. *Sinopsim*.

qqqqqqqqqqqq Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

rrrrrrrrrrrr Cod. Paris. *Sinopsim*.

ssssssssssss Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

tttttttttttt Cod. Paris. *Sinopsim*.

uuuuuuuuuuuu Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

vvvvvvvvvvvv Cod. Paris. *Sinopsim*.

xxxxxxxxxxxx Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

yyyyyyyyyyyy Cod. Paris. *Sinopsim*.

zzzzzzzzzzzz Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

aaaaaaaaaaaaa Cod. Paris. *Sinopsim*.

bbbbbbbbbbbbb Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

ccccccccccccc Cod. Paris. *Sinopsim*.

ddddddddddddd Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

eeeeeeeeeeeee Cod. Paris. *Sinopsim*.

fffffffffffff Dionysiaca habet *justus*; & in margine, *vel, justitiæ indulsit*.

ggggggggggggg Cod. Paris. *Sinopsim*.

hhhhhhhhhhhhh Dion

ACTIO DECIMA QUARTA.

A de qua dejectus est Athanasius, ex scripto de gravissimis capitulis accusatus, nec vaens b unquam pro illatis sibi criminibus reddere rationem, c nunc quidem episcoporum repudiabat, nunc vero citationes e synodorum vocantium eum ad judicium varie declinabat. d Is in Ephesina synodo, et praecipto Alexandrini profuit, in meam ecclesiam superingressus est, & ego praeter voluntatem meam ordinatus, expulsus sum. Et hac quidem ada fient, habitatoribus Ilisiis civitatis dolentibus & lugentibus meam expulsionem. Supplico igitur f vestra potentia, ut jubeatis & meam causam tub potentia vestra pietatis examinari. & placitum terminem f dari: ut & ego k cum cunctis aliis confutetur orationes pro perpetua vestra potestate semper exoleram, publicis atque victoribus principes. Sabinianus episcopus dilaturi & fubscripsi, & offero vestrae pietati. Beronicianus vir devotus, secretarius divini consistorii, i petitionem legit.

Per omnia b Dei amantissimi & sanctissimi patricius & archiepiscopi, Leonis, Anatolio, Maximo, & omni sancto concilio, petitio & deprecatio data a Sabiniano episcopo.

Multa quidem atque diversa fant circa genus humanum domini Christi beneficia: haec autem in praesenti tempore circa sanctas i ejus ecclesias cura propria quaedam m esilliit atque praeipua, licut ipse ita ejus manus. Congregavit enim vestrum n angelicum concilium per piissimos n revera & o Christianissimos nostros imperatores, ad eruditem perspicientium, & confutionem atque sestionem, quae ante hos paulo p plus duos annos in Epheso fasta est, destruendam, q & veritatem atque justitiam declarandam. Unde & ego illam tempestatem & fluctuationem expertus, ad vestrum confugi tranquillissimum portum, fuggerens, quia Dioscorus Alexandrinus auctoritate sua, insuper & tyrannide, me quidem a r Presbyterorum ecclesia, commissa mihi secundum canones a sanctissimo episcopo metropolis nostrae Stephano, expulit; s diversis autem introduxit Athanasium, virum depositum in Antiochenism splendidissima civitate a multis Dei amantissimis episcopis. Quae vero post haec gesta funt, & quomodo civitas universa cum amaris lacrymis atque gemitibus circumsusa t a me aegre separabatur, & violentum meum legatum excluserunt, me dicere, puto, superfluum est. Unde rogo & supplico vestra pietati, ut v injustitiam quam passus sum, nullatenus desperiatis; sed f etiam jubeatis, me imperare quae justa sunt: quatenus etiam

ACTIO DECIMA QUARTA. ANNO CHRISTI 451.

A ἐπέκεινα Ἰλισίων, B ἐν καθηφῆ τῆς Ἀθηναίων, ἐγγράφου τινὶ βαρυτάτας κεφαλαιώδους κατηγορηθεὶς, ᾠ μὴ δυνηθεὶς τοῦ πατριάρχου, κρὸς πάντας ἀπόκρισιν ἀποδοῦναι. C νῦν μὲν φεύγοντας ἀπεβάλλετο. εἶτα κατὰ τὴν ἐμὴν ἐκκλησίαν, ἐγὼ δὲ παρὰ γνώμην χειροτονηθεὶς, ἐκβέβλημαι. κ πάντα δὲ οἰκοῦντος ἐκείνου τὴν πόλιν θόρυβοῦς & θρήνους χαταγόμενον ἐπὶ τῇ ἐμῇ ἐξόδῳ. ἐκτενῶς πλὴν τὴν ὑμέτερον κράτος, κελεύσατε, ἵνα καὶ ἐμὴ δικάζοιτο κρὸς τὴν ὑμετέραν εὐσέβειαν, & τὸν κρεῖττον ὅρον τέρας κοιθῶ. ἵνα κὰγὼ μετὰ τῶν ἄλλων κάντων τὸν συνοδικὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς αἰωνίου ὑμῶν κράτους ποιήσας κατεβλέκτα & κεκλικὼς βασιλεῖ. Σαβινιανὸς ἐπίσκοπος ὑπηγόρευσε. ἐγὼ γὰρ ὡς ἐπείδομαι τῷ ὑμετέρῳ ἀνεβόλε. Βερονικιανὸς ὁ κοδυνατωτὰτος σκρινιάριος τοῦ θείου κελεύου ἀνέγνω.

Τοῦ κε κάντα θεοφιλεστάτου & εὐλογε κατρικίου & ἀγχιεπισκόπου, Λέοντι, Ἀνατολίῳ, Μαξίμῳ, & κάντι τῇ κοσῃ ἁγίᾳ συνόδῳ, ὑκὸ & λεῖτα κρὸς Σαβινιανὸ ἐπίσκοπο.

POLLAE quidem diversae res circa genus humanum domini Christi beneficia: haec autem in praesenti tempore circa sanctas i ejus ecclesias cura propria quaedam m esilliit atque praeipua, licut ipse ita ejus manus. Congregavit enim vestrum n angelicum concilium per piissimos n revera & o Christianissimos nostros imperatores, ad eruditem perspicientium, & confutionem atque sestionem, quae ante hos paulo p plus duos annos in Epheso fasta est, destruendam, q & veritatem atque justitiam declarandam. Unde & ego illam tempestatem & fluctuationem expertus, ad vestrum confugi tranquillissimum portum, fuggerens, quia Dioscorus Alexandrinus auctoritate sua, insuper & tyrannide, me quidem a r Presbyterorum ecclesia, commissa mihi secundum canones a sanctissimo episcopo metropolis nostrae Stephano, expulit; s diversis autem introduxit Athanasium, virum depositum in Antiochenism splendidissima civitate a multis Dei amantissimis episcopis. Quae vero post haec gesta funt, & quomodo civitas universa cum amaris lacrymis atque gemitibus circumsusa t a me aegre separabatur, & violentum meum legatum excluserunt, me dicere, puto, superfluum est. Unde rogo & supplico vestra pietati, ut v injustitiam quam passus sum, nullatenus desperiatis; sed f etiam jubeatis, me imperare quae justa sunt: quatenus etiam

a Vestres libri & edit. *de qua in scripsit dejectus est Athanasius ex gravissimis capitulis.* b Unquam. Dicit in omnibus antiquis codicibus & editionibus.

c Vestres libri & edit. *nunc quidem episcoporum repudiabat.* d Dioscorus. *occasionem ad synodorum judicium.* e Dioscorus. *occasionem cum ad synodorum judicium.* Dicit in omnibus codicibus & editionibus.

f Contb. & vestra edit. & *vestra potentia.* Patif. & Dionys. *vestrum potentiam.*

g Vestres libri, *dare;* h Vestres libri & edit. *Dei amantissimis.* Sic etiam infra.

i Vestres libri & edit. *Dei amantissimi.* Sic etiam infra. k Vestres libri & edit. *cum omnibus.* l Patif. *Christo amantissimo.* m Contb. *esilis.* n Patif. *evangelicum.* Sic etiam infra.

o Vestres libri, *vere.* p Patif. *Christo amantissimo.* q Idem codex, *plus anno, omnibus.*

r Vestres libri & edit. *Presbyterorum.* s Vestres libri & edit. *Insuperdictum.*

t Vestres libri & edit. *Dei amantissimi.* Dionys. & Patif. *beatissimi.*

u Contb. & vestres libi. *Dei amantissimi.* v Dionys. *vestrum.* Patif. *vestrum potentiam.*

x Dionys. & Patif. *ut vestra potestas.* y Dionys. *ut vestra potentia.* Patif. *ut vestrum potentiam.*

z Dionys. & Patif. *Christo amantissimo.* a Contb. *esilis.* b Patif. *evangelicum.* Sic etiam infra.

c Vestres libri & edit. *vere.* d Idem codex, *plus anno, omnibus.*

e Vestres libri & edit. *Insuperdictum.* f Vestres libri & edit. *Dei amantissimi.* Dionys. & Patif. *beatissimi.*

g Dionys. & Patif. *vestrum potentiam.* h Dionys. & Patif. *Dei amantissimi.* i Dionys. & Patif. *beatissimi.*

ANNO CHRISTI 451.

A ἐν τῷ τόπῳ ἀνωμοτεῖ ὁ θαυμάσιος Θεός, διὰ τῆς ἐμῆς εὐγενείας & θεοτιμίας σωθῆν κατηγόρας ἐφ' ἡμᾶς πλείων, φυτῶν δὲ τὴν ἀλήθειαν. Σαβινιανὸς ἐπίσκοπος ἐπεβάλλα ὑκαγορεύσας & ὑπογράψας πλεῖστ τοῦ θείου.

Οἱ μεγαλοφυεστέρου ἄρχοντες ὅτου ἀποκεκλεῖσθαι Ἀθανάσιον ἐπίσκοπον Ἰλισίων. Ἀθανάσιος ἐ ἀλαθέστατα ἐπίσκοπος τὸ ἐμὸν σφέτερμα ἀπὸ μικρὸ χρόν κατηρτιε. κ τότε ἐκεῖνος οὐ ἐ μικρᾶς μπερὶ κρὸς Κύριλλόν τε & Πρόκλον, & φυσικῶς τόπος ἐγκαλεῖν τὴ Ἀντιοχείας λαμπρῷ ἐπισκόπῳ Δόμνῳ. σωθὲ πεπόνος & πλῆθος πολὺν. αἰδοῦμαι τὸ θαυμάτε τὴ μακρὰ Κυλίκα, ἀπεῖχόν τε, κ μόλις εἰς κείτε ἀπὸ τοῦ κόσμου τὸν ἐμὸν ἐξαιρεῖσθαι τὸν τόπον τὴν ἐδοῦσαν τοῦ ἀγχιεπισκόπου, ἐπιμῶ οὖν· εἰ δὲ ἐκφέρει βέβαιτα, κὰ ἐπαιδεῖ τὴ ἀλαθοῦς. ἀπὸ τῷ ὁ φιλοβασιλεὺς ἐγκαλεῖ ἐπίκλοιπο φαεῖρ ἐτέρωτῶν. ἡτοιμάσθω δὲ ὑ αὐτὸς σωτλαλαπεῖμμι μ· ἐ ἐκλέλαγμαι τὸ κρέκτα τῷ κόσμῳ τὴ αἰτοῦ τὴ αἰτοῦ δέσμε κεφ ἰμᾶ. εἰρῆ, κ κεφαλὴ τοῦ ὑμέτερ ἀξιοῦ, κ μνήμωτε τῷ ἀγχιεπισκόπου ἐκεγκαλεῖσθαι. οἱ ἐκδόξοτατ ἄρχοντε ἐπ' τὸ γράμματα Πρόκλῳ & Κυείλῳ τῷ ἁγιαλόῳ μόνῳ ἀκεγκαλεῖσθαι. & ἐπεδοῦσάν τῷ ἐκκλεῖσ κρὸς Ἀθανάσιο τὸ ἀγχιεπίσκο, Βερονικιανὸς ὁ κοδυνατωτὰτος σκρινιάριος εἶπεν.

Ἀνέγνωσαν συνοδικὰ γράμματα.

Κυείῳ μὲ ἀγαπητῷ εὐσεβεῖ & συνκλητικῷ Δόμνῳ, Κυείλος ὁ κυείῳ χαίρειν.

ΣΠΑΛΓΕΙΝ ὡμὲ ἀδελφοὶ ἐπείρεμε, * & οἷ τῆς τῷ συνκλητικῷ τε τεκνῶ ἐστι τὴ ἀγωνζόντας, κ τῷ τε παρὰ κλοκεῖν Ἡίων, & ἐκ ἀνέμῳ ἐπέγνω, & πάρεῖ, τὴ αὐτῷ, & ἐ τοῦτ' ἐκ ἐ τὸ ἐκεῖ τῷ Θεῷ. & τὸ ἐκκλεῖν ἐκ τῷ ἐκκλεῖσ τῷ ἐπίσκοπο Ἀθανάσιο. * ἔδωκε κρὸ τὴ τῷ σωκνῷ ὑπόστα κ τῷ βασιλέωτε Κωνσταντινόπολ σωθὲν κατὴν ἐλίαν λάμπρ. φοτὶ ἐμοὶ, τοῦ δὲ * ἐκ' αὐτῷ σπν κλοκεῖν κατὴν ὑπόστα πόλεν, ὡς, τὴν ἐκεῖ τῷ ἐγκρομμένα δίκαιν, & ἐξέρεσα τὴ ἐγκυκλίω αὐτῷ, & κεβλεβέτ ὑβρεν ἐκ αὐτὸ ἀξιοῦσαν. βέβαιστα μὲ τὴ μὴ ὀλιγόμαι τὴ ἐκλεῖσ, ἀπὸ τὴ τῷ ἐκλεῖσ τῷ ἐφεγμένο γνωμεῖε ἐκβαλεῖ, τὴ σωκὲ αὐτὸ τὴ κ' γνώμαι ἔβεν. κ κρὸ τὴ τῷ ἀτὲ & τὴ ἐγκρίσ τὴ ἐκ τῷ ἐγκρίσ ἀξιοῦσι κρὸ τὴ σύνομα, ἐπιρρέπτ τὴν ἀκρῷ & ἀνοκόσπτο γνώμαν ἀρέσαι.

ACTIO DECIMA QUARTA. ANNO CHRISTI 451.

A in hoc * Dei clementia collaudatur, b qui per vestram c angelicam & a Deo honoratam synodum d destruxit quidem errorem, e & luci reddidit * veritatem. Sabinianus episcopus obculi hanc petitionem a me dictatam atque subscriptam.

Gloriosissimi principes dixerunt: Reponderat Athanasius reverendissimus episcopus. Athanasius reverendissimus episcopus Perrhae dixit: Mea causa a longo tempore inhotata est: & hanc audierunt beatae memoriae Cyrillus & Proclus, & certas formas scripserunt Domno, qui fuit Antiochenus episcopus; f promisisque ille ea f compiere. Et ego quidem mitem beatae Cyrilli, g resilivit, & ad judicium me vocavit. Ego recirsipi, quia fi vellet permanere in datis Ecclesiis & archiepiscopatu, h quae mihi fuerunt a vestro sublimissimo & vestro vitae, i si vero vellet aliud aliquid, k non audiae me ejus citationem. Semel enim praecedentes episcopi rem certissimum decreverunt. Accusari autem eos qui ultimo ad judicium, quia l & justerunt non interesse judicio eos qui a me fuerant accusati. Rogo itaque, i fi videtur vestra pietas, archiepiscopum litteras relegantur. Gloriosissimi judices dixerunt: Litteae Procli & Cyrilli reverendissimae memoriae relegantur. Et tradita libella ab Athanasio reverendissimo episcopo, Beronicianus i devotus secretarius divini consistori legit.

Rescriptum Synodicorum literarum.

*Domino * meo dilectissimo fratri & consacerdoti Domno, Cyrillus in domino salutem.*

CONSIDERE nos fratres necessarium est, * quando quidam consacerdotum aliquos se passos affirmant, b hoc a propriis clerici, quos erat necessarium ibidem tamquam patribus cervicem, c & esse subjectos, secundum placitum Dei, e ecclesiae regulas talia determenter. Hoc ergo praesent, f * quovis modo impossibilem est. Tanta namque pal- quando mam est fi ecclesiae episcopi Acha- quam est? natius, g ut etiam congregata in regia civitate synodo lacrymas daret. Ait enim, quod dam clericos ipsi fub eo * contra eum, i in tantam audaciam prosiliisse, j ut quod attinet ad praesumptionis vim, k expellerent eum a Sacerdotio, & super eum * damnatio- dogmatis- nis sententiam ferrent. l Volunt enim oecumenos ecclesiae, aut certe ecclesiasticorum rerum dispositatores ejiere, & quosdam alios hi propriae dictatoris constituere: fuper haec autem etiam de sacris dipsychis nomen ejus auferere, m & alia quaedam abiurda, & ecclesiae plena perperam, quae subjectorum libellorum virtus nosciur continere. Quia

a Vestres libri & edit. *de qua in scripsit dejectus est Athanasius ex gravissimis capitulis.* b Unquam. Dicit in omnibus antiquis codicibus & editionibus.

c Vestres libri & edit. *ex illamente quidem episcoporum repudiabat, frequenter vero citationes.*

d Dionys. *occasionem cum ad synodorum judicium.* Patif. & Dionys. *occasionem cum ad synodorum judicium.*

e Idem libri & edit. *le enim in Ephesina.*

f Contb. & vestra edit. & *vestra potentia.* Patif. & Dionys. *vestrum potentiam.*

g Vestres libri, *dare;* h Vestres libri & edit. *Dei amantissimis.* Sic etiam infra.

i Vestres libri & edit. *Dei amantissimi.* Sic etiam infra. k Vestres libri & edit. *cum omnibus.* l Patif. *evangelicum.* Sic etiam infra.

m Vestres libri, *vere.* n Contb. *esilis.* o Patif. *Christo amantissimo.* p Idem codex, *plus anno, omnibus.*

q Vestres libri & edit. *Insuperdictum.* r Vestres libri & edit. *Dei amantissimi.* Dionys. & Patif. *beatissimi.*

s Dionys. & Patif. *vestrum potentiam.* t Dionys. & Patif. *Dei amantissimi.* u Dionys. & Patif. *beatissimi.*

v Vestres libri & edit. *vestrum.* x Dionys. & Patif. *vestrum potentiam.* y Dionys. & Patif. *Christo amantissimo.*

z Contb. & vestres libi. *Dei amantissimi.* a Dionys. *vestrum.* b Dionys. & Patif. *beatissimi.*

c Vestres libri & edit. *in lis.* b Qui. Dicit in omnibus antiquis libris & editionibus.

e Vestres libri & edit. *evangelicum.* f Idem libri & edit. *quae deprecatur.*

g Male in Patif. *voluntatem.* h Vestres libri, & *promisis illi.* g Dionys. *implere.*

i Patif. *evangelicum.* j Idem codex, *prosiliisse.* k Vestres libri & edit. *non audiam ejus.*

l Vestres libri, *vir devotus.* Vestres edit. *vir devotissimus.*

m *Male dilectissimo.* Hac deficiunt in omnibus antiquis codicibus & editionibus.

n Vestres libri, *quodam modo.* o Vestres libri & edit. *sunt confusi.*

p Dionys. & Patif. *ut, sicut videtur, virtutes cujusdam congrediti expellerent eum a sacerdotio.*

q Dionys. *vobum epsolum jusmonum.* Patif. *vobum epsolum jusmonum.* Corb. & vestres edit. *vobum dynamis.*

r Vestres libri & edit. *obtrusit.* (Corb. & vestres edit. & *alia quadam perpetrare valde gravissima & solemnibus plena.* Sic etiam Patif. & Dionys. *alii quod habent facere pro perpetrare.*

ACTIO DECIMA SEXTA.

vero ipsionis incongruum est, primùm tuis a clericis adversus episcopos propios, & hac deficiente non impoßibile est ipsorum tua sanctitas (* & ab Antiochia longe est civitas, [b] cujus gubernationem fortius est meorum religiosissimus episcopus Athanasius) quibuldam (* per propias literas audientiam delegare; quatenus eorum hi qui accusati sunt, respondent; & si inventi fuerint * excusationibus reti, a facto mitiori * decidant. Quod enim ipsi adversus patrem propium prosumpßerunt, hoc justìe fuitinante, quando omnem * contemptum * praesumpßerunt, & omnem legem transcendere praesumpßerunt, & pro nihilo ille judicaverunt sanctissimum tuhonorem patris. Discutatur autem non modò * primus celes elle capitis, sed jam in multis * culpati sunt adhuc valde pejoribus, afferioribusque *. Afferit autem ipse Cyrillus habere, qui nunc jus metropolitanum provincie obtinet, * ex quo est: &, ficut jam ipse, [c] nihil moleßti est, * ità qui ei ßuspectì sunt, judicare non liceat. Dic fraternitati quæ ayud te est, ut filiamus. Salutat te in domino, quæ nobiscum est.

Rescriptum Synodicum literarum.

Sanctissimo & Deo amantissimo fratri & consacerdoti Domno Proclus, in domino Salutem.

CAritas * sancta, Deo dilectissime, * maximum in hoc est donum. Vincimus enim & concordiam * magnos amißes. Deus naturam quam fabricatus ßit, benevolentia eos conjunxit, qui ratione regßitur; * ut dum alii aliorum casus proprios discerent, ac unusquisque ex te res alterius metiretur, in insolubilem confensionis unanimitatem ex connectentur, quæ unitas naturæ fuit. Ea enim quæ affectu disjuncta ßunt, necessario in mutuum existium ruunt: quæ vero voluntate unita ßunt, non facile a firmitate propria diduntur. Ideò & beatus Paulus multitudinem fidelium & conjunctionem ecclesiæ, corpori comparavit, dicens: *Vos estis Corpus Christi, & membra ex * membro*; omnino prædicans multitudinis consptiracionem, & ex concordia membrorum prohibens, ne contentionis morbus, cui bella ßunt amica, laboremus. Cas autem hæc scribam. Dei amantißime pater, rogo paulum * te agnoßce. Dei amantißimus ecclesiæ Pertichorum episcopus Athanasius incredibilem ßimul, & audientibus non mediocriter moleßtam * pompam deflevit, dicens clericos suos velut * exutos ratione ßubjectionis, & paratìores ßi ßuerint voluntatem, ut clerici facrorum tyranni, expulßis eum ab ecclesia, cum julta ratio nulla ßubßisteret: & quantum ad eos attinet, in tantum velatium exilißie, ut etiam dam-

Ἀ ὡς ἡ τῆς συμπεφυκυῖας λιβίδικου κτεάτων ὑπόμνημα. ἐπειδὴ δὲ τὰ τῆς ἀτέκνου, τοιοῦτον πλεῖστον πᾶσι κλεινοῖσι κατὰ τὴν ἴδιον ἐπεκόσμει, & τοιαῦτα ἐμμένεν κοινὰ, κατοικίωσε τὴν ὁσίοτης, εἰ τὴν Λιτοτοχίαν ἐν μακρῷ τόπῳ, ἢν λοιπὸν ἐπαχεῖ ὁ μιμικὰ ἐξεὶ ὑποσβέσεις τὴν ἀπόκοπτος Ἀθανάσιος, τοτὶ δὲ δίκαιον γραμμάτων ἐπιτρέψεται ἐξόκοτε· ὅσοι τὰ ἐλεθέτινος τὰ τοῦ * αὐτόκτοῦ ὑμόνοτος, ἀτολογήσαιεν· & εἰ ἀρξέοι ἐκεῖνοι τοὺς αὐτοκμοτὶ, ἀτολιδιζήσαι τὴν ἱερὰς λεκτεραγίας. ὁ γὰ αὐτὸ πολυμάκαρι κ ἐ τὴν πατρὸς, τῶν τοιοῦτοι ἐκεῖνοι, ψκτὸν ἀλογόκτατος ἐκολαβίζω, & τὰ τοῦ θεοῦ ὑπερβάσεις, & τοῦ ἀδὶ τοιοτεμὼν τὸ τὰ τίμμαι τὰ πατρὸ. λέγοντοι δὲ ἡ ὑπὸ * πρὸ πρὸς ἀφεῖς ὅτιοι πάντα, οὐκ ἀν καταγνῶσῃ ἐκεῖ ἡ ὀλοὶς ἐπὶ χρίστοι ἡ ὀγιεῖτον ἐξικνόμενοι. φέρεται δὲ ὅτοι τὸν * ἔχοι τὸ λαχόντε πὼς ὡς τὸ μητροτόκοιτ δέχεσι τὸ σοβίζει τὸ ἔτι, & ὡς ἑρῶν ἐδὲ, & λυπεῖν δὲ, ὀξέοι τοι ὁ ὁ τοῦ ὁ μὴ δικαίζ ὁ κάτω. κρόσκοτε τὸν παρὸσ ἀλεθφόρτιν τὸ· ἡ τὴ σεμὶ ὁ ὁ κύριὸ σφοὶ ὀγδόε.

Ἀτέγραφον συνοδικὰ γράμματα.

Ο Τῶ σεμνοτάτῳ καὶ θεοφιλεστάτῳ & συλλειτουργῶ Δόμνῳ, Πρόκλῳ ὁ κυρίῳ χάιρειν.

ΤΟ φιλάδελφοι, θεοφιλέστατε, μέγιστόν ἐστι τῶ τοῦ χάριτος δῶρον. συμβεσμῶν γὰρ εἰς ὁμόνοιαν ὁ ἀγκτὶ ὡς θεὸς ἐν ἑαυτῷ κτίσεν, τὰ δικαίτατα τὴν λόγῳ ὁικεκτῶν σωιστοῦ· ἐν ὁλοκλίμῳ τὰ ἀλλὴλων πάθη, & ἔκαστος ἐὶ ἑαυτὸ τὰ τῆς ἑτέρου μετῶν, εἰς ἄλυτοι συμπεφύκασι ἀμφοτεροῖσιν συμπεπλεκτὸ τὰ ὁμοτοῖς. τὰ μὴ γὰρ ἀφεῖς ἀλλ' ἀλλ' ἀγέτοι, φρὸς τὴν ἀλλὴλων ἀκλίνῃσι ἐπικρατεῖ σθαφὰς· τὰ δὲ ἑαυτῷ ἐν ὁμόνοιαν ἑνωθέντα, ὑπορθὴ ἐν ἀλλὴλοις ἀλλὴλοῖς τὴ πίστοι ἀτοιδεῖ· δὸ ὁ μακάριος Παῦλος τὴ πλῆθοι τὴ πιστῶ, & τὴ σύνφυσιν τὴς ἐκκλησίας, σώματι ἀπείκασε, λέγων· ὑμεῖς ἐστὲ σῶμα Χριστὸ, & μέλη ἐκ μέρους· πάντα διεγκαλῶν τὴ τὴ πλῆθοι σωιστικὸν, & πάντα φράσκων τοῦτο τὴν φιλονεῖκιον ἀπτίκοιν, ὡς τὴ τῆ μέλῃ σωμοῦνται. ἀφὸς τὶ δὴ τοῦ γράφω, θεοφιλέστατε, μικρὸν ἐκμαθεῖν. ὁ θεοφιλὴς τοῦτο ἐτέκοσσεν τὴ Περσίδων ἐκκλησίας Ἀθανάσιος ἀπτὸν φὼς, & ἀπιστοποιῶν ἐ μετῶν τὰ ἀλκοντὰς ἀπεξῆμοι τρεγκοῖσι, φάσκε, τὸν αὐτὸ κλεκτικὸς, φαστὴ ἀπολυεμένοις τὸν λογεμῶν τὸ ὑπόγκρισίν, & ὁμόκοσσεν κρεῖσι αὐτοῖ ἐκ τῆ βίβλῳ, ἢ τῆ ἀρτεμῶν, & ἀπόκρισιν τὴ ἐκκλεκτικὸν σκαθέκτε ἐκκλεκτὸν λόγῳ, & τὴ γὰ ἐὶ αὐτοῖς, & ὅσοι τὸ κεν ὡς μετὰ ὑπερβολὴν, κάκκλεῖν, & τὸν ἴρρως εἰσῆκα, ὅτι ὡ τὴ γνῶμη τὴ ἀφρο-

ANNO CHRISTI 451.

a Messia vocates libri & edit. quendam ab Antiochia.
b Dicitur. & Pontii propius literas praesipere audientiam delegare.
c Sic etiam pitius scriptum hic in Dionysii, sed pedes cuandarum est ac legentes dictantur. Conf. de vocena edit. fuper mysteriis dictabantur.
d Praesumpßerunt. Dorth in Dionysiis.
e Dioth. & Pontii. fed quia jam in multis. Dionys. fed quia in multis.
f Vetteres libri adjunt prosumpßerunt.
g Vetteres libri: Sic etiam vetteres edit. in margine.
h Vetteres libri & edit. nihil ejß quod concessit.
i Vetteres libri & edit. nihil ejß quod concessit.
k Vetteres libri: quem gubernant fortius.
l Pontii. & fortis. praesipere audientiam delegare.
m Conf. de vocena edit. ac legentes dictantur. Conf. de vocena edit. fuper mysteriis dictabantur.
n Vetteres libri, prius.
o Vetteres libri: qui nunc metropolitanus provinciae fuit (Mar. Dionys. & Pontii. & fortis. nihil ejß quod concessit.
p Ita pro ejß. Mar. dedit in ejß.
q Vetteres libri & edit. nihil ejß quod concessit.
r Conf. vocena. Sic etiam in Pontii. nihil quod habet concessit. Sic etiam in Pontii. nihil quod habet concessit. Sic etiam in Pontii. nihil quod habet concessit.
s Vetteres libri, quam gubernant fortius.
t Pontii. & fortis. praesipere audientiam delegare.
u Conf. de vocena edit. ac legentes dictantur. Conf. de vocena edit. fuper mysteriis dictabantur.
v Vetteres libri, prius.

ANNO CHRISTI 451.

ACTIO DECIMA SEXTA.

A narent eum, & operibus perfuadeant, quia in voluntate procacium, & non in decreto regularium, * lacrimorum ordo conßitit: * oeconomos autem & curatores propria voluntate conßituitße ecclesiæ Dei, & episcopi nomen de facrit dipctychis abßtulißi; & ut breviter diteriam, palam ecclesiaßicum ordinem expußille: adjicienes, quoniam nutrire cinca hæ ißorum prasßumptionem veteribus eorum & fceleratis operibus non rationabilis venia data. Nam prœceßoribus ipsis ßimilia fecißtis, inde gradu facto, imperum ßuum ad pejora cumulaßtis, cum priùs meritas pœnas non ßuffinuerit, adhuc illis datis, ut neque in posterum ßibi temperarent. Sed in, [B] Dei amantißime, dignare, a nobis rogatus (potes enim) consacerdotis infirmitates tibi propitas effecere, obedienti precipue beato Paulo dicenti: *Si patitur unum membrum, cum* [1. Cor. 12.] *patiuntur omnia membra.* Et ßquidem longe ab nobis Antiochena civitas conßituta est, in qua hæc perpetrata noßcuntur, ßiquos Dei amantißimum episcoporum ipßi urbi vicinos, perfonam non accipientes, ad audiendum hæc causam fanctitas tua deputet. Formidat enim religioßißimum metropolitanum episcopum, tamquam velanæ ßimmæ ßuæ ßanctißimæ ex odio adversus eum vim prabentem atque materiam. Et ßi quidem conviciti fuerint in quibus accenßantur, ii de [C] quibus conquerßtur, & qui ßuperbium Abßalom imitati ßunt, ßimili exemplo plectantur. Sic enim odit Deus eos qui adversus patres armantur, ut parentes invalores in omni mundo infamia notet. Nonne ßanctus, Dei amantißime, quoniam omnes compleßtens in Christi vicießtus, & commiseratione plenus, consolabatis ßenem, & lacrymas ejus tributarionis abßtergebatis? & denuò ei odium & malignitatis, & facerdotii adversarios poßt convicßionem ßuorum ßuffo & compenßtivi vindicße ßuspicieni, expelles * eumem pedßtum ßibi voluntatem, & commenis facerdotii pestem, quod [D] licenter abßtinebam. Nam ßi conceßerit, ut ipse prœsumptionibus ßuis convertatur in tantum procacitatem existentibus, ut [1] post ißtibus contumeliam inferre audeant, ußiecendia illis fine judicio fint, * ex quibus * oeconomoi incipiant implacationibus autoparßium, defectum: nihil ergo relinquam, nisi ut omnes ecclesiarum præsules in Infom & opprobrium abßtant, * & per hæc ßubßistant diabolicum diabolicum [2] infirmentum. Sed Deus ad hæc tuam religioßißimam * præordinavit, ut & injußitias [3] temnoveis, & prœsumptiones comprimas, & qui facerdotio laborantì ßuccurras, & * multis maledictis locum non prabeas: ßed poßt contguitionem, ei quidem qui calumniam patßi ßunt, adjungimus ferat: illum verò qui calumniam facit, ß vere eß calumniatus, ßbßcindas. Non igitur tua religioßißas abßtertur, quia tuamque ad injuriam ßedis Antiochenæ maximæ civitatis hæc venit memoratus Dei amantißimus episcopus; ßed metuens quoldam, ficut ait, ßeditionibus gaudentes, & pabßlum prœstant militantes, & dit ad tempus locum ire: nam aliquot pa- [4] tientiam, & manßuetudinem, & jußitiam tua religioßißatis prædicare non ceßat: nec ut accußet, (dßit hoc) ßed * ut ßupplicet [5] honeßtiorem in le compoßitionem eßici. Unde & præceßibus eum literis consolantes, confidere jußimus ego atque ßanctißimus epßcopus

[1] Post ejß. [2] Dionys. & Pontii. [3] Dionys. & Pontii. [4] Dionys. & Pontii. [5] Dionys. & Pontii.

* ἀφορκοφυίτου, ἀλλὰ μὴ ὁ τῆ ὑβρεῖ τῆ κατὰ τὴν ἐξ ἴσου χρεωστόντων τῶν· ὁλοῦσιν τὴ ὁ ἀφορκοφυτοῖς καὶ οἰκόνομοι ἐστοῖλοιν τῆ ἐκκλησίας, & τὴ ἰερῶν ἀλλὰ περιβολὴ τὴ ὀνομα τὴ ἐπιγκοπόλοιν· & συμπίμεν κοινὴ, ἀφεραπὸν ἀδρῆν κρίσκω, νῦν ἐκκλησιαστικὸν ἀπόκρισιν· ἀφοῦσιν, ὡς ὁ ὁ ἐρῶν αὐτῆ τὴ πρὸς τὴ πατὴρ τὸ μὲν ὁ ἡ ἐκκλεκτὴ αὐτῆ ἐπορεύσεν ὁ ἔστιν ὡς ἐκκόσμῳ σὺν ἡμῖν. τὸν γὰρ αὐτὸ τὴ ὄμοια πεπτοκεῖν, ὁ δὲ τὴν ὁμοῖν τὴ χρῆσι ἐκορεύσοιεν, ἐὶ σὺς μὴ τὴ ἀλλὰ ἐξίας δεῦκαι δίκλω, τὴ μὴ αὐτὸς ἐκφρόσεις ἐφρόκοσ ἐφεῖσε. ἀλλ' αὐτὸ, ὁ ἀφοῦλιστ, κατὰ ὁ ἐκκόσμῳ, καὶ ἡμῖν δυτικεῖφῶν· δικάστρεν τὴ ἐπεκκλεκτὴ τὴ σωιστῆς τὴς αὐτοκεῖς, μὴ ἀπόκρισιν ὁ ἀφῶς τὴ μακαλὴν Ἰεωὴν δοῦτοι· ἐὶ αὐτὸ ὁ ἐν μέλος, σύμπαν κάκπτοι τὴ ἀλλὰ. ἐὶ μὲν τὴ ἡ Λιτοτοχὴν μεγαλοσόλεων ἡ πόνος, ὁ ἡ τοῦτο ἐξεμεκκεφῆν ἐπ, ἀνάκρεσε, γὰρ τὴ ἀγωνιστὴν ὁ ἀφῶν πολεῖτον θεοφιλεστάτε ἐστεκόσσω ἀλόγκα τὴ ὁ ἐκκόσμῳ· ὑφορᾶται γὰρ θεοφιλεστάτου ἐστὴ κοσσον ὁ μικροτόλεως, ὡς τὴ τῆς μαίας ἡμῖ ἀστεκόλων φλογῶ τὴ ἐν ὁμονοίας καὶ αὐτὸ παρεγκόσκε δόκμμ μὴ τὴ ἄλλο. ἐ, εἰ ἐπιλήψοιεν ὁ ὁὶ ἐγκόσσοσαὶ τὴς αὐτὴ κατεῖσοιβῆμεν, & ὡς κόσσοιμ ἡ Λιβοσταμίας ἐκόσσω μικρεκόβῳ, ἐπίσης ἐκόσκε ἐκόσκε τὴ ὁ ἐν τὴ κυκλὴν μικτὴ τῆμεῖσι. ὅτι γὰρ ὁ ὁ Θεὸς τὴν κατὰ πατῆρ ὁ ἀλλὴλοῖσι, ὡς ὁ τὴ ἀτίσκ ἐκόσκεν τὴ ἐκκλεκτὴ τὴς πατρῆκοῖς. οὐδὲ δὲ, θεοφιλέστατε, ὡς τὴ τῆς κεκτοῦσῆμος ὁ σαλλὴ τῆς Χριστὴ, ἡ μὲν σωματὴ ἐκόσκε, ὁ ἐκόσκε τὴ ἀφεῖσιν, & ἀπόκρισιν αὐτὴ τὴ τὴ ὀλλὴ πάντοι, ἡ χρεῖ αὐτὴ τὴ μικτόσκοσ, ἡ τὴ τὴ ἱερωτῶν ἐπίδλοις, * [1] τὴ ἐὶ ἐξίας ὀρῆ ἀπεῖρ ἐκόσκοσ & ἐμὶν τὴ φρέτοι ἐξίας, πατρικάλεστε ἐκόσκοσ μὴ ἐκόσκε, τοκρὸς * ὁμὸν, τὴ κοσσὴ τὴ ἱερωτῶν κατὰ δὲ τὴ σκοτὸ, ἐστὴ μὲν ἐκόσκοσ· ὁ γὰ ἐὶ ἐὶ τὴ, τὴ τὴ ὀλλὴ τὴ ἡ ἐκόσκε τὴ ἐκόσκε τὴ ἐκόσκε τὴ

ACTIO DECIMA QUARTA. ANNO CHRISTI 451.

scopus & confacerdos noster Cyrillus, quod A propter caritatem, quae continetur in nobis, habens reverentiam fratribus, hanc illis interamen gerulum modis omnibus adjuvabis. Omnem quæ tecum est, in Christo fraternitatem plurimum saluto.

Gloriosissimi judices dixerunt: Post epistolas * quid actum est? Sabinianus reverendissimus episcopus dixit: Supplico gesta legi, & ipsi vos edocebunt. Gloriosissimi judices dixerunt: Interlocutorias gestorum quæ porrigantur, legantur. Constantinus * devotus secretarius dixit: Interlocutorias, * ex libelli a Sabiniano reverendissimo episcopo data, ejusdem initium erat disputatum, * reliqua legit.

B

* Epistolas, sequentibus.

* Antiochenum concilium.

EN Antiochenum sanctissimus ecclesiæ, in portico ædivalis feretrarii, facto concilio, & reidentibus sanctissimi episcopis, Domno ejusdem Antiochiæ, Theodoro Damaski, Valerio Anazarbi, Pompejano Emesæ, Polychronio Epiphaniæ fecundæ Ciliciæ, Damiano Sidonis, Jambichio Chalcidis, Theodulo * Berthoæ, Gerontio Seleuciæ, * Josepho Helioporeos, Timotheo Doliichis, Benetio Bibli, Epiphanio * Arcæ, Paulo Ptolemaidis, Stephano Epiphaniæ Syriæ fecundæ, Phosphoro Orthosiadis, Thoma * Mopsuestiæ, Jordane Abilæ, Paulo Antaradi, Barane Alexandriæ, Mam Urimorum, Sabbi Palti, Mara * Anaiarthæ, Joanne Theodosopolis, Daniele Carthosthenis, Sophronio * Constantiæ, Uranio * Hierapolis, Marinano * Jotapæ, Tatianos diaconus & notarius dixit: Petrhenes clerici libellos & nunc iterum obtulerunt vestræ sanctitati adversus reverendissimum episcopum Athanasium. Quia igitur adest sanctum concilium, prædictos habeo libellos; & si placuit tua sanctitas, eos relego.

Domnus episcopus * Antiochiæ dixit: Ubi sunt, qui libellos obtulerunt? Tatianus diaconus dixit: Foris sunt. Domnus episcopus dixit: Ingrediantur. Tatianus diaconus dixit: * Adstitit Isacius, qui libellos obtulit. Domnus episcopus dixit: * Solus Isacius libellos obtulit, an alii cum eo? Tatianus diaconus dixit: Solus Isacius obtulit libellos. Domnus episcopus dixit: Dicat Isacius (si ipse libellos obtulit. Isacius primicerius lectorum dixit: * Etiam, * quæso sanctitatem tuam. * Domnus episcopus dixit: Lege illos. Et lecti sunt. Domnus episcopus dixit: Quoniam memoria facta est de Joannis fabdiaconi, & ipse ingrediatur. Tatianus diaconus dixit: * Adest Joannes fabdiaconus. Domnus episcopus dixit: Pofentibus * eis lege conjunctos libellos. Et lecti

C

D

* Antiochenum concilium.

* Berthoæ.

* Arcæ.

* Anazarthæ.

* Hierapolis.

* Constantiæ.

* Jotapæ.

* Antiochiæ.

* Etiam.

* Adsit.

* Pofentibus.

ACTIO DECIMA QUARTA. ANNO CHRISTI 451.

ωτῶν, διὰ γὰρ τοῦ τοιούτου ἀγῶνος ἐπιδείξασθαι τὴν ἀγχίνοιαν τῶν. Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπε. πῶς οὗτοι ἐπιστολὴ λελέκται; Τατιανὸς διάκονος εἶπεν· ἔχω μὲν χεῖρας. Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπε· ἀπέγνωσταί τινα. & ἐπιγνώσθησαν. Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· εἰπέα παρεστῶτας τοὺς βίβλια τὰ μακαριωτάτῳ Πεπολίβλιο τὴν τοιαύτην μετρόπολιν ἐπιγραφὰς, ὅτε διάκονος τὸν ὀνόματος, τίνα παρεκαλέσθησαν; Τατιανὸς διάκονος εἶπεν· ἔχω τὰ αὐτὰ μικρὰ ἐκκλησίας Πεπολίβλε ἐπιστολὴ, δίδε ἐξέλεξα τὰ παρακαλεσθέντα. Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἀνέγνωσται & πάλιν. & ἐπιγνώσθη. Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἔχεις τὰ ἀντίγραφα τῆ παρεστῶσαν τὰ βίβλια ἐν τῆ ἐπιστολὴ Αθανασίου; Τατιανὸς διάκονος εἶπεν· ἔχω μὲν χεῖρας & τὰ ἀντίγραφα. & τὰ αὐτὸ τετάκε, λαβὼν παρὰ τὴ ἀδελφότατα ἐπιστολὴ τὴς ἱερωτάτης μετροπόλεως. Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· ἀναγνωσθεὶς τὸν αὐθέντικε & τὴν. & ἐξεγνώσθη.

Θεόδωρος ἐπίσκοπος Δαμασκὴ εἶπεν· ὅτι ὀλίγας δέεται πρὸς τὸν ἀναβίβασιν Αθανάσιον ὁ μακαρίτης Παλλάδιος ἐν τῆ ἱερατικὴ πατριαρχείᾳ τὴ ἐπίσκοπος, διὰ τὸ οἴκειον πεφυτῆσθαι τὴ δόξα ἐν τῆ ἀδελφότατα ἐπίσκοπος Αλεξανδρείας. δῆλος τοίνυν ἐστὶ φυγὼν τὰ βίβλια, & μηδὲ τὸ φίλος ἐκινήθη κατὰ αὐτὸ μόνον· ἄξιος ἀεφόρτου.

Βαλέριος ἐπίσκοπος Αναζάρβου εἶπε· δῆλος εἰπὼ ὁ Δαμασκὴνος ἐπίσκοπος Αθανάσιος σωφοῦ ἐκείνου τὸν, ἀπὸ & κατηγόρεται, τὸ μὴ δηλοῦσθαι παρὰ τὰ αὐτὰ φίλοις τὰ μακαριωτάτῳ Πεπολίβλε διάκονοῦ, & τὸ πὰς αὐτὰ γράφεσας παραπιστεῖς ἐπιστολὰς.

Πομπηϊανὸς ἐπίσκοπος Εμέσης εἶπε· φίλοι τοῦ χρόνου αὐτὰ τὰ παμμακαρίου Πεπολίβλε τὰ ἐπιστολὰς, & δηλαδὴ τὰς ἐπίσκ. Δόμνοῦσος δῆλος ἐστὶ, ὡς ἀπὸ καὶ σωφοῦ τὰ πάνο πεποίηκε.

Πολυχρόνιος ἐπίσκοπος Επιφανείας εἶπεν· ἐν ἀναβίβασιν ἐπίσκοπος Αθανάσιος, ὅτι & αὐτὰ φίλοις ἐκείνοις τὰ μακαριωτάτῳ Πεπολίβλε, δῆλος ἐστὶ ἐν τῆ ἐπιστολὴ.

Ἰβάβιος ἐπίσκοπος εἶπεν· εἰ & αὐτὰ ἐδίδοσαν & δηλαδὴ τὰς ἐπίσκ. Αθανάσιος, ἐκ ἐν τῆ ἀεφόρτου Γαιόβλιβε τὰ φίλοις αὐτὰ παρέσχεν, & αὐτὸς ὡς τὴς παρατηρήσεις γράμμασι τὴς ἀφῶς αὐτὸ ὁμολογήσεν· ἀλλ' ἐστὶ ὑπὸ τὴ συνοδικὸν ἐκκωνόμενος, ἔφυγε τὰν ἄλλων τὰν ἐπὶ τὴ ἀφορεφῆς μακαρίου Πεπολίβλε.

Δαμασκὴνὸς ἐπίσκοπος Σελεύκου εἶπε· μεγάλα ἐστὶ τὰ ἀγαθὰ, & ἀτάβλωτα κατέστε τὰς ἀγῶνας κατὰ τὸ ἀλκαβίλιτε τὴ ἐπίσκοπος Αθανάσιος, τὰ τὸν ἀλκαβίλιτε παρὰ τὰ τῆς ἀδελφῆς μνήμης Πεπολίβλε, τὰ τὸ νῦν καὶ τὴς ἱερωτάτῃ μετροπόλεως ἐπισκόπε τὴ χρόνοτε, & τὴ τὸν παμπτήσεβρος, καὶ μὰ κατάστασε.

Γερόντιος ἐπίσκοπος Σελευκείας εἶπε· τὰ μὲν μ-

a Parisi. & veteres editiones, *quid est actum*. Mare lectionem confirmat codex Cod. in quo legitur *quidem actum*. Sic etiam in margine Dionysiana. Sed idem habet in textu, *quid factum est*.

b Veteres libri & editiones adnumerant legendum *ubi vir non deveniebant*.

c Veteres libri & edit. *ex fonte Sabiniani reverent. episcopi cujus initium Oc.*

d Tinctus ille desiderant in omnibus antiquis exemplaribus.

e Mutus veteres libri & edit. *in adstitit*

portico. Vide quæ non dicimus ad Regionem pag. 137.

f Parisi. *Berte*. Parisi. *Perre*. Divion. & veteres edit. *Berne*.

g Veteres libri & edit. *Jofeph*.

h Cod. & Divion. & veteres edit. *Confiente*.

i Divion. *Arce*, Parisi. *Pierre*. Sic etiam legitur videtur qui ipsiqui codicem Corbiensem, in quo legitur *urbe*.

k Veteres libri, *Ioseph*.

l Divion. & Cod. *Adsitit Isacius*. Fere semper ita scribitur in antiquis libris.

m Cod. & Parisi. *Et solus Isacius*.

n Cod. & Divion. *Ad*. Sed idem *Etiam domne*.

o Sidem libri *Etiam domne*.

p *Quæsit sanctitatem* reum in codice Parisiensi. Non tristpia primo fuisse in Divionensi hæc res adhuc, quod addita sunt in margine.

q *Domnus episcop. dixit. Lege illos. Et lecti sunt*. Hæc deficunt in omnibus antiquis libris & editionibus.

r Veteres libri: *Adsit & Johannes*.

s *Etiam*. Divion.

t Parisi. *Ipsi*.

u Veteres libri & edit. *Dum amicus*.

v Veteres libri & edit. *Ipsi*.

x Cod. *Ipsi*. Parisi. *Perre*. Divion. & veteres edit. *Berne*.

y Veteres libri & edit. *Ipsi*.

z Cod. *Monophysitæ*.

a Cod. & Divion. & veteres edit. *Confiente*.

b Veteres libri & edit. *Ipsi*.

c Cod. *Ipsi*.

d Veteres libri & edit. *Ipsi*.

e Veteres libri & edit. *Dum amicus*.

f Parisi. *Ipsi*.

g Cod. & Divion. *exemplarisbus*.

h Veteres libri & edit. *Dum amicus*.

i Divion. *Dum*.

k Parisi. *Ipsi*.

l Parisi. *Ipsi*.

m Veteres libri & edit. *Dum amicus*.

n Veteres libri & edit. *Ipsi*.

o Parisi. & Divion. & veteres edit. *verum ab prova*. In Cod. primo scriptum fuit *certum*, deinde emendatum *certum*.

p Veteres libri & edit. & hoc & paulo post, *sanctissim nimis*.

q Parisi. *Ipsi* & *cum*.

r *Per eodem*. Hæc deficit in codice Parisiensi. In Divionensi vero addita sunt supra lineam.

s *Item*. Deest in omnibus antiquis exemplaribus.

t Parisi. *Ipsi*.

u Veteres libri & edit. *consulibus*.

v Veteres libri & edit. *Dum amicus*.

x Veteres libri & edit. *Dum amicus*.

y Parisi. *Ipsi*.

z Veteres libri & edit. *exceptionibus*.

a Veteres libri & edit. *consulibus*.

b Veteres libri & edit. *Dum amicus*.

c Veteres libri & edit. *Dum amicus*.

d Veteres libri & edit. *Dum amicus*.

e Veteres libri & edit. *Dum amicus*.

f Parisi. *Ipsi*.

g Parisi. *Ipsi*.

h Veteres libri & edit. *Dum amicus*.

i Veteres libri & edit. *Dum amicus*.

k Veteres libri & edit. *Dum amicus*.

l Veteres libri & edit. *certus ab reverentissimus Episcopus Athanasius quia hic*.

m Parisi. & Divion. & veteres edit. *certus ab prova*. In Cod. primo scriptum fuit *certum*, deinde emendatum *certum*.

n Veteres libri & edit. & hoc & paulo post, *sanctissim nimis*.

o Veteres libri & edit. *Dum amicus*.

p Veteres libri & edit. *Dum amicus*.

q Parisi. *Ipsi*.

r Veteres libri & edit. *Dum amicus*.

s Veteres libri & edit. *Dum amicus*.

t Veteres libri & edit. *Dum amicus*.

u Veteres libri & edit. *Dum amicus*.

v Parisi. *Ipsi*.

x Parisi. *Ipsi*.

y Veteres libri & edit. *Dum amicus*.

z Veteres libri & edit. *Dum amicus*.

a Parisi. *Ipsi*.

b Veteres libri & edit. *Dum amicus*.

c Veteres libri & edit. *Dum amicus*.

d Veteres libri & edit. *Dum amicus*.

e Veteres libri & edit. *Dum amicus*.

f Parisi. *Ipsi*.

g Parisi. *Ipsi*.

h Veteres libri & edit. *Dum amicus*.

i Veteres libri & edit. *Dum amicus*.

k Veteres libri & edit. *Dum amicus*.

l Veteres libri & edit. *Dum amicus*.

m Veteres libri & edit. *Dum amicus*.

n Veteres libri & edit. *Dum amicus*.

o Veteres libri & edit. *Dum amicus*.

p Veteres libri & edit. *Dum amicus*.

q Veteres libri & edit. *Dum amicus*.

r Veteres libri & edit. *Dum amicus*.

s Veteres libri & edit. *Dum amicus*.

t Veteres libri & edit. *Dum amicus*.

u Veteres libri & edit. *Dum amicus*.

v Veteres libri & edit. *Dum amicus*.

x Veteres libri & edit. *Dum amicus*.

y Veteres libri & edit. *Dum amicus*.

z Veteres libri & edit. *Dum amicus*.

a Veteres libri & edit. *Dum amicus

de fidemetipsi nocuit reverendissimus episcopus Athanasius, neque amicum suum prædictum Panolibum passus, & præcipue evocatus ad judicium, & audientiam fugiens, fecit * tria ejus repudia manifestant.

* tres ejus epistolæ restantur.

Benetius reverendissimus episcopus Bibli dixit: Lecito literarum repudii reverendissimi episcopi Athanasii docuit nos, quia pius amicus fuit ei * qui tunc metropolitanus erat, hoc est, beato Panolibio, apud quem * respondere oportebat. Unde non oportuit evocationem effugere, nisi forte ejus conscientia impedivit.

Theodotius episcopus * Berthoes dixit: Si mutuam habuisset confirmationem reverendissimus episcopus Athanasius, non repudiasset audientiam beati Panolibii, cum ejus utique amicus * esset.

Epiphanius episcopus Arcæ dixit: Oftendit reverendissimus episcopus Athanasius, quia semetipsum ab episcopatu Pertheronum ecclesiæ fecit extraneum, repudium tertio mittens, dum utique beatum Panolibum Hierapolitanorum episcopum amicum habere, qui polleat, * nisi ipse sibi conscius effet, ejus negotium bene disponere.

Maras episcopus * Urimorum dixit: In eo quod reverendissimus episcopus Athanasius judicium beati Panolibii declinavit, quia tunc Hierapolitanorum erat episcopus, apparet quia conscientia sua convictus est.

Barsanes episcopus Alexandriæ dixit: Maxime sibi nocuit reverendissimus episcopus Athanasius, non obediens tunc metropolitano beatæ memoriæ Panolibio, & * præcipue cum ejus amicus existeret. unde * certum est, quia non recta conscientia vivens, talem audientiam declinavit, & ad * recutationes venit.

Stephanus episcopus Epiphaniæ dixit: Superfluum rem esse judico, post * tria repudia, & terminum habentia, causam reverendissimi episcopi Athanasii in examinationem adduci. Quomodo enim * elegit hanc ædificio concilio judicari, * & dum proprii amici sui * beatæ memoriæ Panolibii, sicut ipse in repudiis manifestavit, videatur declinasse judicium?

Phosphorus episcopus * Orthodoxiadis dixit: Es quæ a reverendissimo episcopo Athanasio sunt scripta ad beatæ memoriæ Panolibium, qui tunc Hierapolitanorum erat episcopus, manifestant, quoniam judicium fugiens, reus a Pertheronorum discessit episcopatu.

Daniel episcopus Carthesynum dixit: Palam est quia directis repudii literis reverendissimus episcopus Athanasius ad beatæ memoriæ Panolibium, qui tunc * metropolitanus erat, refutando judicium, ab episcopatu semetipsum fecit extraneum.

Joannes episcopus Theodosiopolis dixit: Iis quæ placent sancto concilio vestro & ego consentio.

Sophronius episcopus * Constantiæ dixit: Ex repudii literis, quæ relectæ sunt, * deprehendit reverendissimus episcopus Athanasius, * quia ad judicium venire noluit, & episcopatum quoque repudiavit.

Joseph episcopus * Juliopolis dixit: Tertio repudiando reverendissimus episcopus Athanasius, & nolendo apud amicum suum beatæ memoriæ Panolibium, qui tunc metropolitanus erat episcopus, occurrere, & causam * dicere, & semetipsum ab illatis sibi criminibus liberare, * certum est quoniam conscientia mala fit sibi.

Timotheus episcopus * Doliche dixit: Oportebat quidem reverendissimum episcopum Athanasium ab exordio, evocatum tertio a beatæ memoriæ Panolibio, qui tunc metropolitanus episcopus erat, occurrere, & allegationibus suis uti; * cum fecundum ea quæ nunc lecta sunt, amicus fuum eumdem esse definitur. Quia igitur ejus evocatus repudiavit, * eum semetipsum è illatorum sibi criminum constituit.

Paulus episcopus * Aradi dixit: Tertio ad audientiam evocatus reverendissimus Athanasius a Panolibio metropolitano episcopo, & maxime ipse amicus fuit ei his quæ lata lecta, dudicimus, & tertio Pertheronum episcopatum repudians, * apparet non bona conscientia percussum destitisse judicium.

* Paulus episcopus Ptolemaidis dixit: His quæ recte ac rite a prædecessibus sanctis patribus adversus eum pronuntiata sunt, limitia decerno.

Sabbas episcopus Paltæ dixit: Tertio repudiando * reverendissimus Athanasius, & conjurando alium pro se ordinari debere, quam * de reliquo rationem habet de episcopatu Pertheronum sanctæ Dei ecclesiæ nunc movere, & præcipue cum apud amicum suum beatæ memoriæ Panolibium causam non discerit?

Maras episcopus Anasartæ dixit: Integre semetipsum diligi monstravit reverendissimus episcopus Athanasius a beatæ memoriæ Panolibio metropoli episcopo, per epistolas repudii ad eum directas. Fugiens itaque audientiam ejus, apparet hoc conscientia * mala fecisse.

Domnus episcopus * Antiochiæ dixit: Post hæc repudia ubi degebat reverendissimus episcopus Athanasius? Hæsitus * archidiaconus dixit: * Egressus est de civitate, & in regione Samosatorum degebat * apud semetipsum in proprio prædio & denuo descendit in civitatem Samosatorum. * Quoniam autem hic fuit clerici, ergo fanctum vestrum concilium ingredi eos, & dicere quæ ipsi quoque noverunt: Domnus episcopus dixit: Ingrediantur. * Et illis ingrediis,

ἐν τῷ ἐπεγνωσθῆναι παρατιθεῖσι γράμματα δεδόκε ἐν ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος, εἰς κέρδος μὴ δύναν ἐλθεῖν, ἐς τὴν ἐπεγνωσθεῖσαν παραπτωσίαν.

Ἀ. Ἐν τῷ ἐπεγνωσθῆναι * Ἀθανασίου τὸν ἀλαθέστατον ἐπίσκοπον, ὡς μὴ δεδωδὼς εἰς τὴν φίλον αὐτῷ τῷ μακαρίτῃ Πανολίβῳ, τῷ τότε ἡνικα τὴν μητροπολίτου ἐπεκόει, ἀπαντῆσαι, & δικάσασθαι, & ἑωυτὸν ἐλευθερῶσαι τῆ ἐπεγκαλέσι αὐτῷ ἐξιλαμένου, δῆλον ἐστι κακὸν συνειδότι κεχρῆσθαι.

Ἰωσὴφ ὁ ἐπίσκοπος Δολιχῆς εἶπεν: Ἰδοὺ ἡμῖν ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος παρὰ τὴν ἀρχὴν, τεῖνον κληθεὶς παρὰ τῆ τῆς μακαρίας μνήμης Πανολίβῳ, τῷ τὸ ἡνικα τὴν τῆς Ἱερατολίτων μητροπολίτου ἐπεκόει, ἀπαντῆσαι, & πρὸς ἀφορέσεις αὐτῷ χρῆσθαι ἀκριβῶς ἐκ βιβλίων, ὅτου ἀπὸ τῆ τοιαύτης γνωρίσεως & φίλου αὐτῷ ὄντος ἀφίστατο ἑπεσθῆ τοῦ ἐπεγκαλεῖν παρῆκεν, ἐν πεῖσθαι ἑωυτὸν κακίστῃ τῆ ἐπεγκαλέσι κεῖσθαι.

Παῦλος ἐπίσκοπος Ἀράβδι εἶπεν: τρίτον εἰς ἀφόρεσιν ἐκλεθεὶς ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος ὑπὸ τῆ μακαρίου Πανολίβου τῆ τῆς Ἱερατολίτων μητροπολίτου ἐπεκόεις, & μάλιστα φίλος αὐτῷ τυγχάνων, ὁ τρίτον τὴν Περτηρονῶν ἐπεσκόπει, & τρίτον παραιτήσαμενος τὴν ἐπεκκλησίαν ἔ Πέρτηρονῶν ἐκκλησίας, δῆλος ἐστι, ὡς οὐ καλῶ συνειδότι πλησίασας ἰρῶν τὸ κρίνειν.

Παῦλος ἐπίσκοπος Παμφυλίας εἶπεν: πᾶς κελεύει & σὺν ἔθνεσι παρὰ τῆ ἀρχιεπιβότου ἀγίου κανόνων ἀποφασθεὶς κατ' αὐτὸν ἀμοιρεῖ κατηγόρου.

Σάββας ἐπίσκοπος Πάλτων εἶπεν: τρίτον παραιτησάμενος ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος, & ὁρκώσας ἑτέρου ἀντὶ αὐτῷ χειροτονῆσαι, πόθεν λόγον ἔχει λοιπὸν περὶ ἐπεκόπου κινεῖν ἢ Πέρτηρονῶν ἐγκλεῖν τῆ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ, ἢ μᾶλλον ἐπὶ τῆ φίλου αὐτῷ τῆ μακαρίου Πανολίβῳ, τῷ τὴνικαῦτα τῆ μητροπολίτου ἐπεκόει, μὴ δεκαπλασιάσας;

Μάρας ἐπίσκοπος Ἀναζαρβῶν εἶπεν: ἀκριβῶς ἐπιδείξατο ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος ἐπὶ τῆ μακαρίου Πανολίβῳ τῆ τῆς Ἱερατολίτων μητροπόλεως ἐπίσκοπο, περ ἐφίσταις ἀποδιδὰ αὐτῷ ἐπιστολὰς. φεύγων οὖν τὴν εἰς τὸ κρίνειν ἀκόλουθον, δῆλος ἐστι ποιῆσ συνειδότος τῶν πεπτωκότων.

Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν: μὴ τὸν παραπόνεσιν τούτοις τὸ ἀπὸ τῆ ἀλαθέστατου ἐπίσκοπου Ἀθανάσιου; Ἡμῖν οὖν τὸν πόλιν, ἐξῆλθε τῆ ἐπεκόπῆ κεῖ ἀλεξανδρεῖ, παρεκαλεῖ τοὺς ἀγίους ὑμῶν ἐκκλησίας, ὑπεπλεῖν ἐν ἑαυτοῖς, ἢ κεῖ ἐκεῖνοι ἀκοῦ ἀγίου ἀνὴρ ἐκεῖνοι εἶπεν: Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν: ἐσέρχεσθαι. & ἐσέλθόντων αὐτῶν ἐκεῖνοι εἶπεν: Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν: ἐσέρχεσθαι. Ἐσέλθόντων αὐτῶν ἐκεῖνοι εἶπεν:

Σωφρόνιος ἐπίσκοπος Κωνσταντίας πόλεως εἶπεν:

Ex repudii literis, quæ relectæ sunt, * deprehendit reverendissimus episcopus Athanasius, * quia ad judicium venire noluit, & episcopatum quoque repudiavit.

Joseph episcopus * Juliopolis dixit: Tertio repudiando reverendissimus episcopus Athanasius, & nolendo apud amicum suum beatæ memoriæ Panolibium, qui tunc metropolitanus erat episcopus, occurrere, & causam * dicere, & semetipsum ab illatis sibi criminibus liberare, * certum est quoniam conscientia mala fit sibi.

Timotheus episcopus * Doliche dixit: Oportebat quidem reverendissimum episcopum Athanasium ab exordio, evocatum tertio a beatæ memoriæ Panolibio, qui tunc metropolitanus episcopus erat, occurrere, & allegationibus suis uti; * cum fecundum ea quæ nunc lecta sunt, amicus fuum eumdem esse definitur. Quia igitur ejus evocatus repudiavit, * eum semetipsum è illatorum sibi criminum constituit.

Paulus episcopus * Aradi dixit: Tertio ad audientiam evocatus reverendissimus Athanasius a Panolibio metropolitano episcopo, & maxime ipse amicus fuit ei his quæ lata lecta, dudicimus, & tertio Pertheronum episcopatum repudians, * apparet non bona conscientia percussum destitisse judicium.

* Paulus episcopus Ptolemaidis dixit: His quæ recte ac rite a prædecessibus sanctis patribus adversus eum pronuntiata sunt, limitia decerno.

Sabbas episcopus Paltæ dixit: Tertio repudiando * reverendissimus Athanasius, & conjurando alium pro se ordinari debere, quam * de reliquo rationem habet de episcopatu Pertheronum sanctæ Dei ecclesiæ nunc movere, & præcipue cum apud amicum suum beatæ memoriæ Panolibium causam non discerit?

Maras episcopus Anasartæ dixit: Integre semetipsum diligi monstravit reverendissimus episcopus Athanasius a beatæ memoriæ Panolibio metropoli episcopo, per epistolas repudii ad eum directas. Fugiens itaque audientiam ejus, apparet hoc conscientia * mala fecisse.

Domnus episcopus * Antiochiæ dixit: Post hæc repudia ubi degebat reverendissimus episcopus Athanasius? Hæsitus * archidiaconus dixit: * Egressus est de civitate, & in regione Samosatorum degebat * apud semetipsum in proprio prædio & denuo descendit in civitatem Samosatorum. * Quoniam autem hic fuit clerici, ergo sanctum vestrum concilium ingredi eos, & dicere quæ ipsi quoque noverunt: Domnus episcopus dixit: Ingrediantur. * Et illis ingrediis,

BALUZII NOTÆ.

a Pariſ. & Corb. *qui tunc metropolitis.* b Vetteres libri & edit. *reſponſum ſiſti operibus.* c Divion. & veteres Corb. & Pariſ. & veteres edit. *exiſtere.* Divion. *exiſtere.* d Corb. & Divion. *Oximorum.* e Vetteres libri & edit. *reſpondere.* f Vetteres libri & edit. *nihil ſibi ſibi.* g Vetteres libri & edit. *illatis ſibi illatis.* h Corb. & Pariſ. & veteres edit. *certum eſt.* i Vetteres libri & edit. *repudiavit.* k Divion. *dum apud metropolitis.* l Pariſ. *Dorbeſiadis.* m Vetteres libri, *metropolitis.* n Vetteres libri & edit. *Orthoſiadis.* o Corb. *Constantiæ.*

a Vetteres libri & edit. *certus eſt.* Divion. *certum.* b Divion. *Heliopolis.* c Divion. *diere & ſuſpicum.* Pariſ. *diere, ſemetipſum.* d Corb. & Pariſ. & veteres edit. *certus eſt.* e Vetteres libri & edit. *illatis ſibi illatis.* f Pariſ. *Dolichi.* g Vetteres libri & edit. *dum fecundum conſtituit.* Divionenſis tamen habet *conſtituum* in textu, & *conſtituit* in margine. h Vetteres libri & edit. *Pralomaidis.* i Iſidori libri & edit. *apparet quoniam non bona conſtituta percuſſum vaderet deſtituſſe judicium.* k Mar interlocutio integra deeſt in antiqua exemplaribus & edicionibus. l Corb. et veteres edit. *vicariatuſ. Epiſcopus Athanaſius.* m Divion. *de reliqua.* Hæc deſunt in codice Divion. n Vetteres libri & edit. *malique.* o *Anaſartha.* Deeſt in veteribus codicibus. p Vetteres libri et edicionis: *Egreſſus eſt de provincia Samoſatorum.* q *Et illis ingreſſis.* Hæc deſunt in omnibus antiquis libris et edicionibus.

ACTIO DECIMA QUARTA. Tatianus diaconus dixit: Adsunt reverendissimi clerici. Domnus episcopus dixit: Sterit Geronthon ordinem reverendissimi presbyteri & reverendissimi diaconi. Theodorus episcopus Damasci dixit: Ubi degebat polit repudia reverendissimus episcopus Athanasius? * Domnus episcopus dixit: Quid dicunt & reliqui clerici? Theodorus episcopus dixit: Ex illo regressus est Perthen. Domnus episcopus dixit: * Quot ordinavit? Theodorus episcopus dixit: Illas ordinationes post * repudia a se facta, conflitutis Domnus episcopus dixit: Dicant qui de reliqui clerici, * qui noverunt, quia de poffta è fubfecutum fit. Theodorus episcopus dixit: Vos cujus rei causa estis? Hierapolim profecti? Domnus episcopus dixit: Novi & ego * domno profectum esse reverendissimum episcopum Athanasium; nam detulit mihi literas * Dei amantissimorum & sanctissimorum episcoporum, id est, domni Proclii & domni Cyrilli. Theodorus episcopus dixit: Divinas literas per Dei amantissimum episcopum Athanasium * perlatas sunt fanctissimum archiepiscoporum: jubent ita fanctitas has relegi coram fancto concilio. Domnus episcopus dixit: Legantur. * Et lectæ sunt.

Theodorus episcopus dixit: Videtur reverendissimus episcopus Athanasius nihil verum docuisse fanctissimos & Dei amantissimos archiepiscopos domnum Proclum & domnum Cyrillum, * cum etiam apud beatum Paulolpium, qui fuit ejus metropolita & ejus amicus, fecit ipse in repudiis a se datis oftendit, * repudiavit Petrum episcopum, & non a clericis est expulsus, sicut docuit: *sed ipse tertio ab eodem Panolbio evocatus, audientium illatorum ibi criminum refutavit, & * proprium civitatem quem reliquit: adjicient & hoc in repudii sui literis, * quoniam ante doos aut tres annos hoc apud se deliberatum fuisset, ut ab episcopatu recederet.

Valerius episcopus dixit: Perfpexi & ego, * quoniam reverendissimus Athanasius * falla docuerit Dei amantissimos & fanctissimos archiepiscopos Proclum & Cyrillum. Nam & propria voluntate ex scripto repudiavit episcopatum, & tertio a beatæ memoriæ Panolbio evocatus, audientibus declinavit: ufus * etiam repudio, & propria voluntate civitatem deseruit, & non a propriis clericis est expulsus.

Polychronius episcopus dixit: Manifesta est * Dei amantissimi episcopi Athanasii circa * causam suam * argumentatio, calumniam * facientis (quæ de violentia sua)

A Φῆ, Τατιανὸς διάκονος εἶπεν· Ἐπέκεισται οἱ ἐλλογίμοτατοι κληρικοί. Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Γνώτω ὁ κῦρος οἱ ἐλλογίμοτατοι πρεσβύτεροι & οἱ ἐλλογίμοτατοι διάκονοι. Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπεν· Τὸ ἐν γε μέρει τῆς παρεπιδήμου ἐλλογίμοτατος ἐπίσκοπος Δαμάσκου; Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Τί λέγουσι & οἱ κληρικοί; Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐξ οὗπερ ἐπανῆλθε εἰς τὴν Πέρθιμον. Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Πόσους χειροτόνησε; Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπεν· Τοὺς τὴν χειροτονίας ἀφ' τῆς τῶν παρεκτὸς λόγων γνῶμῃ, ἀφ' αὐτῆς. Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Εἰπάτωσαν ὅ οἱ λοιποὶ κληρικοί, ὅσοι ἴσασι, ὅ τι μὴ τῶν παρεκτὸς ἔστιν. Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ὑμεῖς τίνος ἕνεκεν ἐπιδεῖσθε ἐν Ἱεραπόλει; Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Οἶδα κἀγὼ ἐκεῖσε ἀπεδημηκότα τὸν ἐπίσκοπον Ἀθανάσιον & γράμματα μοι γράψαντα τῶν θεοφιλεστάτων & ἁγίων ἐπισκόπων, τὸν κυρὸν Πρόκλον φημὶ, & τὸν κυρὸν Κύριλλον. Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπεν· Φέρε γράμματα δὲ τὰ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Ἀθανασίου κελεύουσι τὴν ἁγιωτάτην ἡ θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων. κελεύουσι σὺ ἀγνίσθαι τῶν ἀκαγκωνίτων λόγων; ἐπὶ τὴν ἁγίας συνόδου. Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἀναγνωσθήτω σοι. & ἀνεγνώσθη.

Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπεν· Φαίνεται ὁ κυρὸς ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος μηδὲν ἀλθῆ διδάξας τὰς ἁγιωτάτας & θεοφιλεστάτους ἀρχιεπισκόπους, τὸν κυρὸν Πρόκλον & τὸν κύριον Κύριλλον· ὅτοι & ἐν τῇ μακαρίᾳ Πανολβίᾳ τὸν ἰδιόφιλον αὐτοῦ μητροπολίτῃ, φίλῳ αὐτῷ τυγχάνοντα, κατῴκει ὅν τοῦς ἐξιδοθέσεως παρ' αὐτῷ παραιτήσεις ἐγνώσεις, παρήνει γὰρ τὴν τῆς Πέρθης ἐπισκοπὴν, & ἐγ τοῦς τῆς κλησεῶς ἀξιώσεσι, ἐν οἷς ἐδίδοτο· ἐν αὐτῷ γὰρ τῷ τῆς μακαρίᾳ Πανολβίᾳ κλεθεὶς, τὰ ρήματα τοῦ ἀεφεσσοῦ θεῖ ἐκεγκρίθη αὐτῷ ἐξῆλθε μάνω, & ἐ τῶν ἐτῶν τρῶν· φασὶν ἢ τῶν ὁ τοῦς παρεπιτροῦς αὐτῷ ἐγγεμμένων, ὅτ' δὲ ἐ τοῦς ὀνεστοῦ τῶν τῶν παρ' αὐτῷ κέκρατο, τὸ ἀποστῆναι τῆς ἐπισκοπῆς.

Βαλέριος ἐπίσκοπος εἶπεν· Ἐπεσκόπει κἀγὼ, ὅς ὁ ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος ψεῦδη ἐδίδαξε τὰς θεοφιλεστάτους ἀρχιεπισκόπους Πρόκλον & Κύριλλον. & γὰρ ὁ οἰκεῖος γνώμῃ τῶν ἐπτοκαλῶν παρῄτησεν ἐγ βρόμοι· ἢ τρίτου παρὰ τὴ μακαρίου Πανολβίᾳ κλεθεὶς, ἔφυγε τὴν κρίσιν, τοῦ κρεσίμου παρατήσεις, & οἰκεῖας γνώμῃ τῶν ἐπτὸ πολιτῶν, & ἐκ τοῦ ἐξ τῶ. κληρικῶν & ἐξεκλέθη.

Πολυχρόνιος ἐπίσκοπος εἶπεν· Φανερὸν τὸ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Ἀθανασίου ἡ περὶ τὸ ἀφέρμου αὐτῷ ἀδικοῦς, συκοφαντήσαντος τὸν τῆς ἐκλογῆς

ANNO CHRISTI 451. σίας αὐτῷ ἐξηλεγξάντος κληρικοῦς. * ἐωστῷ γὰ ἀνεχωρήσας τὴς ἐκκλησιαστικὴς λειτουργίας ἐφ' ὅσον τὸ πλεῖστον φεύγων οἱ ἀποβολὴς μικρὸν ἐπεκλωδεῖν, ἐκέσσας τὴν αὐτὴν ἐπεγκρίνω.

Πομπηϊανὸς ἐπίσκοπος εἶπεν· Τί κύριε & ἡμῶν σωκράτοβοῦμ, ὡς ἐν ἀλαθέστατος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος, & ἑπτὰ ἀεὶ ἔτερα εἰδέλεξ τὰς θεοφιλεστάτους & ἁγιωτάτους ἐπισκόπους Πρόκλον & Κύριλλον.

Ἰαμβλίχιος ἐπίσκοπος εἶπεν· οἱ ἐπιδοθέντες λίβελλοι ἔ παρεπιστῶν ἐξῆν τὴ ἀλαθεστάτου ἐπισκόπου Ἀθανασίου τὴ μακαρίου Πανολβίου, τὴ ὀνομαζόντος ἐπεσκόπου τὴ μετριοτάτου τὴ χρόνου, ἡ φίλῳ αὐτῷ ὄντι, ὡς ἐν αὐτῷ τὴ βίβλῳ, ἐκέσσαν ἡμῖν, ὡς μάλιστα ἐπιεικοβόντα κατὰ τὴς ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Πρόκλου καὶ Κυρίλλου τὴς θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Ἀθανασίου ἐπιστολὴν ἐπεγκρίνω, αὐτὸς δὲ ἐωστῷ ἐπιστοῦν τὴν Πέρθιμον ἐπεσκόπου τὴ κυρὸν Κυρίλλου τὴς ἀλαθεστάτου ἐπισκόπου Ἀθανασίου κελεύοντος ἡμῶν ἀπὸ τὴς ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Πρόκλου καὶ Κυρίλλου τὴς θεοφιλ

ACTIO DECIMA QUARTA.

* Baranes episcopus dixit: Et ego consenso quod sancto concilio: Dei amantissimum episcopum, & illa confituo, quæ & ipse bene le habere comprobaverunt.

* Paulus episcopus dixit: Hæc ipsa & ego perspexi, quæ præcedentes sanctissimi patres, & cum eis decerno.

Joseph episcopus dixit: Hæc ipsa & ego perspexi, quæ Dei amantissimi & sanctissimi archiepiscopi (decreverunt.)

(Maras reverendissimus episcopus dixit: Convictus est reverendissimus episcopus Athanasius falla docuisse Dei amantissimus episcopos.

Sabbas episcopus dixit: Si quietem diligeret reverendissimus episcopus Athanasius, non eum oporteret pedi repudiandæ & justirandum, importunum exulterre sanctissimis patribus & archiepiscopis Proclo & Cyrillo.

Joannes episcopus dixit: Similiter & ego perspexi.

* Daniel episcopus dixit: Similiter & ego perspexi,

Sophronius episcopus dixit: Præcedentibus me * Dei amantissimis episcopis & ego consentio.

Domnus episcopus dixit: Quando suscepi literas: Dei amantissimorum Proci & Cyrilli, mensæ sum quia & cum * hac * evangeli, & Dei amantissimos episcopos provincie, ut hac suscipe & examinaretur. Relege itaque ambas epistolas. * Et lecta sunt: Domnus episcopus dixit: Quid respiritis ad hæc reverendissimus episcopus Athanasius? * Domnus episcopus dixit: Lege & epistolam, quam scripsit * religiosissimus Joannes Hierapolitanorum * episcopus ad episcopos. * Idem dixit: Novi, quando suscepi a reverendissimo episcopo Athanasio literas, quia mox convocavi * sanctam synodum secundum ejus preces, mittens etiam * scripta ad eum, ut adesset in hoc sancto concilio. Relege itaque a me ad eum * missam epistolam. * Idem dixit: Lege etiam synodicas literas ad eum * datas. Domnus episcopus dixit: * Quis est detulit hanc epistolam? Idem dixit: * Quæ sunt præter hæc ex non scripto dicta a reverendissimo episcopo Athanasio? Domnus episcopus * dixit: Lege etiam epistolam ab eo conscriptam sancto concilio. Tatianus diaconus dixit: Habeo & epistolas religiosissimorum episcoporum, quæ misit Dei & domini Andræ, quas mileraque evocati a tua sanctitate, & occurrere non valentes. Domnus episcopus dixit: Lege & eas per ordinem. Tatianus diaconus dixit: Alios libellos obtulit sancto concilio reverendissimus episcopus Philippus subdiaconus sanctæ Dei ecclesiæ

Quæstiones fanus his & illis.

ACTIO DECIMA QUARTA.

* Βάρας ἐπίσκοπος εἶπε· Καὶ ἐγὼ συνοίσω τῇ ἁγιωτάτῃ Ἱερᾷ Σύνοδῳ ἐπίσκοπον, καλῶς σοι φανεῖ, ἃς αὐτὰ καλῶς ἔχειν ὁ δοκίμασε.

Παῦλος ἐπίσκοπος εἶπε· Καὶ αὐτὰ καὶ ἐγὼ κατὰ τοὺς προκαθεδρεύοντας ἅγιοι πατέρας, σύμβαλλω * αὐτοῖς ὡ.

Ἰωσὴφ ἐπίσκοπος εἶπε· Καὶ αὐτὰ συμφέρει καὶ ἐγὼ Θεοφιλεστάτοις ἀγωνιστοῖς ἐπίσκοποι.

Μάρας ὁ Δικαιοδέκαιος ἐπίσκοπος εἶπε· Ἐπιδείξαι ὁ ἀδικοδέκαιος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος, ὡ ἀμαθὴς ἐδίδαξε τοὺς Θεοφιλεστάτοις ἐπισκόπους.

Σάββας ἐπίσκοπος εἶπε· Εἰ τὴν αὐτὸν ἠγάπα ὁ Δικαιοδέκαιος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος, οὐκ ἔδει αὐτὸν μὴ παραλύσαι τὸ ὅρκοις σὺν τοῖς ἁγίοις πατρᾶσι τῷ ἀρχιεπισκόποις Πρόκλῳ καὶ Κυρίλλῳ.

Ἰωάννης ἐπίσκοπος εἶπε· Καὶ αὐτὰ καὶ ἐγὼ συνιδόν.

Δανιὴλ ἐπίσκοπος εἶπε· ὡσαύτως καὶ ἐγὼ συνιδόν.

Σωφρόνιος ἐπίσκοπος εἶπε· Καὶ μὲν καὶ ἐγὼ ἐῶ τοῖς φιλοτιμοῖς ἐπισκόποις συμφέρει.

Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπε· Ἰωάννα ἐπίξαμεν τὰ γράμματα τῇ Θεοφιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ Πρόκλῳ & Κυρίλλῳ, μέμνημαι & αὐτὸν ἐπιστῶν συλλαλεῖσαι, & τοὺς Θεοφιλεστάτους ἐπισκόπους τὴς ἐπαρχίας, ὡς ἐν ἐκείνοις τὴ τῷ ὑπόθεσιν πάντων. Ἀναγνώσαι τοίνυν ἡμῖν τὰς ἐπιστολὰς. & ἐπιγνώσεται. Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπε· Ἐπιδοῦναι τὰ ἐν ἐμοὶ ἐν ἁγιωτάτῳ ἐπισκόπῳ ἡμῶν Ἀθανασίῳ τὰς ἐπιστολὰς ἐν τῷ ἁγίῳ συνόδῳ τὴς ἐν ἁγίοις ἀπόν. ὡς ἐν παρεγένετο τὴς ἁγίας συνόδῳ * συλλεγομένῃς. ἐπέγνωσι πάντων * παρ' ἐμοῦ πρὸς αὐτὸν γραφεῖσαν ἐπιστολὴ. Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπε· Τὴ ἀφορῶντι τὴν ἐπιστολὴν ἐν ἀλλήλοις συμπέμπτε. Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπε· Ἀνάγνωθι τὴν ἐν τῷ ἁγίῳ συνόδῳ. Τατιανὸς διάκονος εἶπε· Ἔχω & ἐπιστολὰς τῶν Θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων, τῶν μὴ ἔδε & τὴς κυρὸ Ἀνδρέᾳ, ἃς ἐπέστειλαν κἀκεῖνοι ἐπὶ τὸ τὴς ἁγίας σύνοδον τοῦ, & μὴ δυνηθέντες ἀπαντῆσαι. Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπε· Ἀνάγνωθι & ταῦτας & ἑξῆς. Τατιανὸς διάκονος εἶπε· Ἕτερα βιβλία ἐπέδοκεν τὴ ἁγίᾳ συνόδῳ ὁ ἀδελφέστατος ὑποδιάκονος Φίλιππος

Ἐπίσκοπος εἶπε· Τὸ Θεῖ ἐκλεκτέ. & ἐν ἐκλεκτοῖς ὁ ἐκείνα ἐστίν, τοῦτο ἀνάγνωθι. Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπε· Ἀνάγνωθι. Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπε· Τὰ ἐλεεῖμα τὴς λαβίδος μόνος σέβεις, & ἡ ἀλλὰ συνίστασις; Φίλιππος ὁ ὑποδιάκονος εἶπε· Οὔδε τοῦτο & ἀλλαδέκαιος αφορεῖσθαι Φρόντιν ὁ ἀποκοιμόμενος. Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπε· Λεγέτω ὁ ἀλλαδέκαιος αφορεῖσθαι Φρόντιν, τὶ φέρει τὴς ὑποθέσεως οὐδὲ πάντα. Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπε· Ἀνάγνωθι τὴν ἐν τῷ βιβλίῳ. Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπε· Τὶ οὖν πάντα; Φρόντιν αφορεῖσθαι εἶπε· Θεόδωρος διάκονος ὁ συμμείκτης τὴ ἀλλαδέκαιος ἐπισκόπου Ἀθανασίου, Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπε· Τὶ οὖδε & τὴ ὑποθέσεν τὴ ἀγῶνος, ὅτι ἐφεύλαξθῶ. * σιωπήσα κατ' ἐκείνου τὸν κιρὸν τὴ ἀλλαδέκαιος ἐπισκόπου Ἀθανασίου; Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπε· Ἐν ἐκείνῳ & ἔπτω, ὡ ἀνάγνωθι τὴν ἐν τῷ βιβλίῳ. Θεόδωρος ἐπίσκοπος εἶπε· Ἐν ἐμοὶ, ὡ ἀνάγνωθι ἐπιστολὴ Φρόντιν ὁ ἀφορῶδεις. Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπε· Ἀνάγνωθι τὴν ἐν τῷ ἁγίῳ συνόδῳ. Τατιανὸς διάκονος εἶπε· Ἀνάγνωθι τὴν ἐν τῷ ἁγίῳ συνόδῳ ἐπιστολὴν ἐν τῷ ἁγίῳ Ἀθανασίῳ τὴ ἀλλαδέκαιος ἐπισκόπου Πρόκλου & Κυρίλλου, μεμνήμαι & αὐτὸν ἐπιστῶν συλλαλεῖσαι, & τοὺς Θεοφιλεστάτους ἐπισκόπους τὴς ἐπαρχίας, ὡς ἐν ἐκείνοις τὴ τῷ ὑπόθεσιν πάντων. Ἀναγνώσαι τοίνυν τὰς ἐπιστολὰς. & ἐπιγνώσεται. Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπε· Ἐπιδοῦναι τὰ ἐν ἐμοὶ ἐν ἁγιωτάτῳ ἐπισκόπῳ ἡμῶν Ἀθανασίῳ τὰς ἐπιστολὰς ἐν τῷ ἁγίῳ συνόδῳ τὴς ἐν ἁγίοις ἀπόν. ὡς ἐν παρεγένετο τὴς ἁγίας συνόδῳ * συλλεγομένῃς. ἐπέγνωσι πάντων * παρ' ἐμοῦ πρὸς αὐτὸν γραφεῖσαν ἐπιστολὴ. Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπε· Τὴ ἀφορῶντι τὴν ἐπιστολὴν ἐν ἀλλήλοις συμπέμπτε. Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπε· Ἀνάγνωθι τὴν ἐν τῷ ἁγίῳ συνόδῳ. Τατιανὸς διάκονος εἶπε· Ἔχω & ἐπιστολὰς τῶν Θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων, τῶν μὴ ἔδε & τὴς κυρὸ Ἀνδρέᾳ, ἃς ἐπέστειλαν κἀκεῖνοι ἐπὶ τὸ τὴς ἁγίας σύνοδον τοῦ, & μὴ δυνηθέντες ἀπαντῆσαι. Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπε· Ἀνάγνωθι & ταῦτας & ἑξῆς. Τατιανὸς διάκονος εἶπε· Ἕτερα βιβλία ἐπέδοκεν τὴ ἁγίᾳ συνόδῳ ὁ ἀδελφέστατος ὑποδιάκονος Φίλιππος

Πίστ-

Πίστ-

Bertheniis: & de jubet vestra * sanctitas, hos quoque relego. Domnus episcopus dixit: Decima Lege. Theodorus episcopus dixit: Ea quæ profuta * sunt in libellis, solus nobis, an adii * simul fecunt? Philippus subdiaconus dixit: Novit hæc etiam reverendissimus presbyter * Fronton exconsumat. Domnus episcopus dixit: Dicat reverendissimus Fronton, quid de hac causa novit: Domnus episcopus dixit: Hæc dominica quæ est? Theodorus episcopus dixit: ¿ Quis fecit hac? Fronton episcopus dixit: * Theodorus diaconus * qui commanebat. à cum ipso episcopo Athanasio. Theodorus episcopus dixit: Quid * noscit in causa consumatum argenteatum. * Et were * conficius eras illo tempore & reverendissimo episcopo Athanasio? Domnus episcopus dixit: Dicant etiam illi, quorum memoriam fecit Fronton presbyter. * quod convenerunt. Theodorus episcopus dixit: Si hic scipse Athanasius, quorum memoriam fecit reverendissimus episcopus Maras (presbyter,) & * ipsi quæ noverunt * gauderia voce testentur. Tatianus diaconus dixit: Adfuit Maras & Theodorus * diaconus. Theodorus episcopus dixit: Quid nobis in causa? * (Qui polliquam libellorum meminerant.) Domnus episcopus dixit: Lege eos. Theodorus episcopus dixit: * Numquid non sufficient nobis quæ jam dicta sunt atque deposita, scandalis & complete omnium aures?

Domnus episcopus dixit: Quid respicit vestra fandita lynodus fieri oportere.

Theodorus episcopus dixit: Si opinionis fuæ curam habuisset Athanasius & reverendissimus episcopus, non declinassit examinationem criminum fibimet illatorum; & quod magis est, * audientia delegata beatæ memoriæ Panolbio, qui fait Hierapolitanus episcopus, & ejus amicus, & circa eum valde favorabilis, sicut ipse Athanasius proprius ipsius fapiat intimavit. A quo tertio ad audiendum evocatus, (non obedivit, sed etiam tertio epistolam * Perihenlem es Cripto repudiavit per ea quæ ad * eundem beatæ memoriæ Panolbium scripsit, in quibus etiam rogavit, ¿ dicens * à te silentium ¿ conplectendum. ¿ Sed hoc non fecit, sed longa litteras aggressus, turbiem * aures Gallismorum & * Dei amantissimorum * & archiepiscoporum, id est, * de domni Proci & domni Cyrilli, nihil verum memoratos fanctissimos viros edocens: sed etiam podies fecipius evocatus tam * ex sanctissimo patre nostro & archiepiscopo domino Domno, quam a præfenti * sancto concilio, quatenus fe-

* Et quærem amplexi.

Concil. General. Tom. IV.

A a a a 3 M.

a Legendum, & ſi jubet. Sunt eſt typographicus editionis Labbeanæ.
b Paris. & Divion. religio.
c Simul. Deeſt in Pariſienſi.
d Vetres libri & edit. ſed ſuſtinet epiſtolam.
e Vetres libri & edit. ſuſtinet epiſtolam.
f Deeſt in Pariſienſi.
g Cod. Arveteres edit. ex economo Evanion, Pariſ. ex economo Jonnes Fronto. Codices Pariſ. & Divion. Vetres libri, ex economo.
h Quis fecit hac dic. Theodorus ep. dixit. Hæc deſunt in libro Pariſienſi: Videntur autem excidiſſe veteri libraio, cum ſuperiorem in editione & in antiquis editionibus.
i Vetres libri & edit. cum iſſe reverendiſſimo episcopo Athanasio.
k Vetres libri & edit. conſiſtere.
l Divion. et vetres edit. quod noverunt. Cod. et Divion. in margine, quod novit.
m Vetres libri & edit. Maria.
n Divion. diaconi.
o Vetres libri & edit. memoriam.
p Deeſt in omnibus antiquis exemplaribus.
q Vetres libri & edit. Tamquam non ſufficiant hæc quæ iam.
r Vox reverentiſſimus deeſt in codice Pariſ. & in Dionyſiaeli.
s Cod. et vetres edit. audientiam delegatam a beate.
t Vetres libri, non obedivit.
u Deeſt in antiquis libris et editionibus.
v Vetres libri, ſed hoc non fecit.
x Vetres libri et edit. audiens.
y Vetres libri, ſed longa litteras aggreſſus, turbiem * aures Gallismorum & * Dei amantissimorum * & archiepiscoporum, id eſt, de domni Proci & domni Cyrilli, nihil verum memoratos fanctissimos viros edocens: ſed etiam podies ſepius evocatus tam * ex ſanctissimo patre noſtro & archiepiscopo domino Domno, quam a præſenti * ſancto concilio, quatenus fe-
z Vetres libri et edit. Domno et Proci & domni mei Cyrilli.
aa Vetres libri et edit. ſanctissimo.
bb Vetres libri et edit. ex ſuperiorem epiſtolam conciliis.
cc Vetres libri et edit. ex ſuperiorem epiſtolam conciliis.
dd Paris. & Divion. domni mei Proci & domni mei Cyrilli.
ee Cod. & Pariſ. ſanctissimo & patre noſtro archiepiscopo Domno. Sic etiam in Dionyſ. niſi quod habet beatissimo.
ff Deeſt. Deeſt in omnibus antiquis libris et editionibus.
gg Vetres libri et edit. Domno et Proci & domni mei Cyrilli.
hh Vetres libri et edit. ex ſuperiorem epiſtolam conciliis.
ii Vetres libri et edit. ex ſuperiorem epiſtolam conciliis.
kk Vetres libri et edit. ſuſtinet epiſtolam.
ll Vetres libri et edit. ex ſuperiorem epiſtolam conciliis.
mm Vetres libri et edit. ſuſtinet epiſtolam.
nn Vetres libri et edit. ex ſuperiorem epiſtolam conciliis.
oo Vetres libri et edit. ex ſuperiorem epiſtolam conciliis.
pp Vetres libri et edit. ex ſuperiorem epiſtolam conciliis.
qq Vetres libri et edit. ſuſtinet epiſtolam.
rr Vetres libri et edit. ex ſuperiorem epiſtolam conciliis.
ss Vetres libri et edit. ex ſuperiorem epiſtolam conciliis.
tt Vetres libri et edit. ex ſuperiorem epiſtolam conciliis.
uu Vetres libri et edit. ex ſuperiorem epiſtolam conciliis.
xx Vetres libri et edit. Quæ ſunt ſuper hæc.
yy Vetres libri et edit. ex ſuperiorem epiſtolam conciliis.
zz Vetres libri et edit. ex ſuperiorem epiſtolam conciliis.
aa Vetres libri et edit. ex ſuperiorem epiſtolam conciliis.
bb Vetres libri et edit. ex ſuperiorem epiſtolam conciliis.
cc Vetres libri et edit. ex ſuperiorem epiſtolam conciliis.
dd Vetres libri et edit. ex ſuperiorem epiſtolam conciliis.
ee Vetres libri et edit. ex ſuperiorem epiſtolam conciliis.
ff Vetres libri et edit. ex ſuperiorem epiſtolam conciliis.
gg Vetres libri et edit. ex ſuperiorem epiſtolam conciliis.
hh Vetres libri et edit. ex ſuperiorem epiſtolam conciliis.
ii Vetres libri et edit. ex ſuperiorem epiſtolam conciliis.
kk Vetres libri et edit. ex ſuperiorem epiſtolam conciliis.
ll Vetres libri et edit. ex ſuperiorem epiſtolam conciliis.
mm Vetres libri et edit. ex ſuperiorem epiſtolam conciliis.
nn Vetres libri et edit. ex ſuperiorem epiſtolam conciliis.
oo Vetres libri et edit. ex ſuperiorem epiſtolam conciliis.
pp Vetres libri et edit. ex ſuperiorem epiſtolam conciliis.
qq Vetres libri et edit. ex ſuperiorem epiſtolam conciliis

ACTIO DECIMA QUARTA. metipsum a criminibus fibi illatis exoneret, & venire * non voluit. Quid ergo ecclefiafticis fanctionibus placet? cum qui pro quibufdam rebus incongruis * evocatus, de tertio vocatus non venit, cadere honore quem habet. « Manifeftum eft autem, memoratum Athanafium non folum tertio, fed etiam frequenter evocatum non obedifle, neque illatis criminibus refpondere voluiffe. Hujus rei gratia alicuam cum a facerdotio fecundum ecclefiafticas leges effe decretum, & oportere « Dei amantiffimum epifcopum Hierapolitanorum dominum Joannem velociter epifcopum in ecclefia Perthenorum regulariter ordinare, ut tandem aliquando in pacifica quiete eadem civitas conftituatur, libera a fluctuatione atque tumultu, « qui in hoc dumnon amoum temporis f « in ea fuit.

Valerius epifcopus dixit: Quoniam dudum videtur examinationem caufæ repudiaffe prædictus Athanafius, « decimum judicium beatæ memoriæ Paulobli, infuper etiam & ejus facerdotii metropolitæ, & nunc etiam regulariter evocatus a communi parte & archiepifcopo Damno, & a fanctio concilio: hic congregato, fimiliter examinationem fugit, « frequenter diffvendo; » certum eft, quoniam debet condemnari. Igitur extraneum cum & * ego facerdotio judicavi, » & ab epifcopi dignitate; & debet * ab omnibus ifte ordinari alter epifcopus, tamquam hoc femel alienato: quatenus « vel nunc defitat effe e patre (» quod violenter fuftinuit)' » atque Perthenorum civitatis eccle-

* diverfis mandatis.

* omnino.

* Lat. potest populis.

Timothens epifcopus dixit: ' Recta & jufta, » prolata eft fententia a congregato hic fancto concilio adverfus perditum Athanafium. Nam » voies confequenter & regulariter evocatus a * metropolita aut * de beatæ memoriæ Paulobio, » & Dei amantiffimo & fanctiffimo epifcopo Joanne metropolitano, & a præfenti fancto concilio: fed etiam a fanctiffimo & « Dei amantiffimo epifcopo » noftro Domno; & non obaudiens, diverfis [b] vefo difationibus ufus, fubimet omnem facerdotii privationem adfcribat. Igitur » ego confentio » ut ipe regulariter & legitime funt decreta » in fancto vefro concilio: & fuppliico et Perthenorum fanctiffimæ ecclefiæ ordinetur epifcopus, ut fic non de eadem fanctiffima ecclefia et conditione » maneat » liberum.

Maras epifcopus dixit: « Hæc eifdem & ego confenfio, & alienum effe ab decretorum

* metropolitanis.

* Lat. potest.

* Lat. ut.

* Lat. ut.

* Lat. ut

ACTIO DECIMA QUARTA. Panolbio Hierapolitanorum episcopo, * cum A ἀπὸ τῆς μακαρίας Πισιδίας τῆς τῶν Ἱεραπολιτῶν ἐπισκόπου, ἢ τοῦτο φίλα τυγχάνοντα κύριε, ὡς οὐκ ἐξὸν τοῖς ἀπαστικοῖς αὐτῆς δίκτυον γράμμασι. Ὡ πολὺ δὲ πολλάκις κληθεὶς ὑπὸ τῆ Θεοδοσιανῆς ἐξιωσθῆναι μὴ ἠθέλησεν· κἀκεῖνα τὰ κοινὰ τῆς ἐκκλησίας, ὁ δυνάμενος αὐτὸ λύειν καὶ συμφορὰς τῆ κακίᾳ.

ANNO CHRISTI 451.

* εἰδεῖσθαι.

Theodotius episcopus dixit: Consentio his quæ hinc & regulariter definita sunt a sancto concilio, & quæterus alienus * sit ab honore patriarcatus Athanasius, qui Perthæ sui episcopus: & decerno, ut pro eo nullus Perthenorum sanctissimus Dei ecclesiæ ordinetur episcopus.

Beneficiis episcopus dixit: His quæ regulariter a sancto concilio sunt probata, consentio etiam ipse, judicans Athanasium Perthæ quondam episcopum * post hac alienum esse a pontificatu, & oportere pro eo pontificem ecclesiæ Dei confirmari.

B Θεοδότιος ἔπιπον. ὅσα· ταῦτα κἀκεῖνα τὰ ὑπὸ τῆς ἁγίας συνόδου ἐξετασθέντα τε καὶ ὁρισθέντα, ἐφ' ὅσον ἀλλότριος ἐστὶν τοῦ ἀξιώματος τῆς Ἀθανασίου τοῦ ἡμῶν τῆς ἐπιστόλου· ὃ ἀφεῖμαι, ὡς ἂν ἐν αὐτῇ χειροτονεῖσθαι οὐδεὶς τῆς Περθίων ἁγίας ἐκκλησίας ἐπίσκοπος.

Θεόκριτος ἔπιπον. ὅσα· τοῖς καὶ τοῖς ἐφ' ἅπασι ἀρέσκομαι τῆς ἁγίας συνόδου, κἀγὼ ἐπιψηφίζω τὸν Πιερίου ἡμῶν ἐπίσκοπον, ὡς ἀλλότριον τῆ τιμῆς τῆς τοῦ Ἀθανασίου τοῦ ἡμῶν τῆς ἐπιστόλου· ὃ ἀφεῖμαι, ὡς ἂν ἐν αὐτῇ χειροτονεῖσθαι οὐδεὶς τῆς Περθίων ἁγίας ἐκκλησίας ἐπίσκοπος.

C Γεροντίος ἔπιπον. ὅσα· ἐπειδὴ πολλοὶ κἀκεῖνοι Ἀθανάσιος ὁ ἡμῶν τῆς Περθίας ἐπίσκοπος, ὅτε τῆ μητροπολίτης αὐτοῦ τῆ μακαρία Ῥιμοῦλα, ὑπὸ τῆ Θεοδοσιανῆς λοιπὸν τῆ τῆς ἱερατολίτων μητροπόλεως ἐξιωσθῆναι, ἢ μὴ ἐλθὼν ἐκ τῆς καθέδρας ὑπὸ Θεοῦ ἁγίας συνόδου, ἢ πεφεύγεν· τοῦτο κἀγὼ ἀλλότριον κείνω τῆ τῆς ἐκκλησιαστικῆς θεσπίσεις τῆς ἐπιστοπῆς· ἢ παρακαλῶ, τὸν παχεῖον, χειροτονεῖσθαι ἐπίσκοπον αὐτὸν αὐτὰ τῆ Περθίων ἁγίᾳ τῆ Θεῖ ἐκκλησίᾳ.

Ἀθήνιος ἔπιπον. ὅσα· ἐπὶ μικρὸν ἐπὶ ἐλλαμπεσι κατὰ-ορθοῦν Ἀθανάσιος ὁ ἡμῶν τῆς Περθίων πόλεως, ἢ τοῦλαχε κλεῖσθαι, ἢ δὲ ἐπὶ τὴν ὑπεκόσμα, ἀλλὰ μικρὸν οὐδὲν ἐλεῖσθαι τὴν λαοῦ, ἢ ὀλίγῳ τὴν ἀκοὴ τῆ Θεοῦ τῆς ἐπιστοπῆς ἐπὶ τὴν Ἡράκλα ἢ Κυζίκου, ἢ ἐπὶ τὴν τῶν ὑπὸ τῆ ἐξωθεῖσα τῆς ἀκαθαίρετα ἐπιστόλου κλεῖσθαι, ἢ τῆς ἀξιοῦσθαι ἁγίας συνόδου, ἢ ἐδὲ ὅπου ἐπικόσμα, ἀλλὰ ἐν ἀξιοῦσθαι τῆς ἁγίας συνόδου, ἐπὶ ἐδὲ ἀνῷ κεῖσθαι ἀφεῖμι τῆ ἀφορισμῶν τῆς ἐκκλησίᾳ.

D Ἰωσὴφ ἔπιπον. ὅσα· ἴδε μὴ ἐπιστόκωτα τὸ Ἀθανάσιον τὸν ἡμῶν τῆς Περθίων ἐκκλησίας ἐπίσκοπον, ἀναθεσίζω τὰ ἐπιτιθεμένα αὐτῷ ἐπὶ κλήματα. ἀλλ' ἐπειδὴ τῶν πολλῶν κληθεὶς ὑπὸ

ACTIO DECIMA QUARTA. Panolbio Hierapolitanorum episcopo, cum A ἀπὸ τῆς μακαρίας Πισιδίας τῆς τῶν Ἱεραπολιτῶν ἐπισκόπου, ἢ τοῦτο φίλα τυγχάνοντα κύριε, ὡς οὐκ ἐξὸν τοῖς ἀπαστικοῖς αὐτῆς δίκτυον γράμμασι. Ὡ πολὺ δὲ πολλάκις κληθεὶς ὑπὸ τῆ Θεοδοσιανῆς ἐξιωσθῆναι μὴ ἠθέλησεν· κἀκεῖνα τὰ κοινὰ τῆς ἐκκλησίας, ὁ δυνάμενος αὐτὸ λύειν καὶ συμφορὰς τῆ κακίᾳ.

ANNO CHRISTI 451.

Theodotius episcopus dixit: Consentio his quæ hinc & regulariter definita sunt a sancto concilio, & quæterus alienus * sit ab honore patriarcatus Athanasius, qui Perthæ sui episcopus: & decerno, ut pro eo nullus Perthenorum sanctissimus Dei ecclesiæ ordinetur episcopus.

Beneficiis episcopus dixit: His quæ regulariter a sancto concilio sunt probata, consentio etiam ipse, judicans Athanasium Perthæ quondam episcopum * post hac alienum esse a pontificatu, & oportere pro eo pontificem ecclesiæ Dei confirmari.

B Θεοδότιος ἔπιπον. ὅσα· ταῦτα κἀκεῖνα τὰ ὑπὸ τῆς ἁγίας συνόδου ἐξετασθέντα τε καὶ ὁρισθέντα, ἐφ' ὅσον ἀλλότριος ἐστὶν τοῦ ἀξιώματος τῆς Ἀθανασίου τοῦ ἡμῶν τῆς ἐπιστόλου· ὃ ἀφεῖμαι, ὡς ἂν ἐν αὐτῇ χειροτονεῖσθαι οὐδεὶς τῆς Περθίων ἁγίας ἐκκλησίας ἐπίσκοπος.

Θεόκριτος ἔπιπον. ὅσα· τοῖς καὶ τοῖς ἐφ' ἅπασι ἀρέσκομαι τῆς ἁγίας συνόδου, κἀγὼ ἐπιψηφίζω τὸν Πιερίου ἡμῶν ἐπίσκοπον, ὡς ἀλλότριον τῆ τιμῆς τῆς τοῦ Ἀθανασίου τοῦ ἡμῶν τῆς ἐπιστόλου· ὃ ἀφεῖμαι, ὡς ἂν ἐν αὐτῇ χειροτονεῖσθαι οὐδεὶς τῆς Περθίων ἁγίας ἐκκλησίας ἐπίσκοπος.

C Γεροντίος ἔπιπον. ὅσα· ἐπειδὴ πολλοὶ κἀκεῖνοι Ἀθανάσιος ὁ ἡμῶν τῆς Περθίας ἐπίσκοπος, ὅτε τῆ μητροπολίτης αὐτοῦ τῆ μακαρία Ῥιμοῦλα, ὑπὸ τῆ Θεοδοσιανῆς λοιπὸν τῆ τῆς ἱερατολίτων μητροπόλεως ἐξιωσθῆναι, ἢ μὴ ἐλθὼν ἐκ τῆς καθέδρας ὑπὸ Θεοῦ ἁγίας συνόδου, ἢ πεφεύγεν· τοῦτο κἀγὼ ἀλλότριον κείνω τῆ τῆς ἐκκλησιαστικῆς θεσπίσεις τῆς ἐπιστοπῆς· ἢ παρακαλῶ, τὸν παχεῖον, χειροτονεῖσθαι ἐπίσκοπον αὐτὸν αὐτὰ τῆ Περθίων ἁγίᾳ τῆ Θεῖ ἐκκλησίᾳ.

Paulus episcopus * Prolemaidis dixit: Consentio his quæ decreta sunt ab hoc sancto concilio, & * alienum ab episcopatu judico prædictum Athanasium, atque decerno * alium pro eo velectetur Perthenorum sanctæ Dei ecclesiæ ordinandum episcopum.

D Σπίφανος ἔπιπον. ὅσα· ἐπὶ μικρὸν ἐπὶ ἐλλαμπεσι κατὰ-ορθοῦν Ἀθανάσιος ὁ ἡμῶν τῆς Περθίων πόλεως, ἢ τοῦλαχε κλεῖσθαι, ἢ δὲ ἐπὶ τὴν ὑπεκόσμα, ἀλλὰ μικρὸν οὐδὲν ἐλεῖσθαι τὴν λαοῦ, ἢ ὀλίγῳ τὴν ἀκοὴ τῆ Θεοῦ τῆς ἐπιστοπῆς ἐπὶ τὴν Ἡράκλα ἢ Κυζίκου, ἢ ἐπὶ τὴν τῶν ὑπὸ τῆ ἐξωθεῖσα τῆς ἀκαθαίρετα ἐπιστόλου κλεῖσθαι, ἢ τῆς ἀξιοῦσθαι ἁγίας συνόδου, ἢ ἐδὲ ὅπου ἐπικόσμα, ἀλλὰ ἐν ἀξιοῦσθαι τῆς ἁγίας συνόδου, ἐπὶ ἐδὲ ἀνῷ κεῖσθαι ἀφεῖμι τῆ ἀφορισμῶν τῆς ἐκκλησίᾳ.

Paulus episcopus * Prolemaidis dixit: Consentio his quæ decreta sunt ab hoc sancto concilio, & * alienum ab episcopatu judico prædictum Athanasium, atque decerno * alium pro eo velectetur Perthenorum sanctæ Dei ecclesiæ ordinandum episcopum.

Μάρκος ἔπιπον. ὅσα· κἀγὼ τὰ αὐτὰ σωπῆ ἐξετασθέντα κείνω τῆ ἐπιστόλου· ἢ ἀφεῖμαι ὡς ἂν ἐν αὐτῇ χειροτονεῖσθαι τὴν Περθίων ἁγίᾳ τῆ Θεῖ ἐκκλησίᾳ.

Μάρκος ἔπιπον. ὅσα· κἀγὼ τὰ αὐτὰ σωπῆ ἐξετασθέντα κείνω τῆ ἐπιστόλου· ἢ ἀφεῖμαι ὡς ἂν ἐν αὐτῇ χειροτονεῖσθαι τὴν Περθίων ἁγίᾳ τῆ Θεῖ ἐκκλησίᾳ.

Βαρσάνης ἔπιπον. ὅσα· τοῖς τοῖς ἐφ' ἅπασι ἀρέσκομαι ὑπὸ τῆ πιστοῦ Θεοῦ ἐν ἐν ἐκκλησίᾳ σωπῆ κἀγὼ φαμὶ, ἐπιψηφίζω κείνω τιμῆσθαι τῆς ἀγχιστεῖας τῆς τῆ ἁγίας ἐκκλησίας τὸν αὐτὸν Ἀθανάσιον· ἢ ἀφεῖμαι ὡς ἂν ἐν αὐτῇ χειροτονεῖσθαι τὴν Περθίων ἁγίᾳ τῆ Θεῖ ἐκκλησίᾳ.

Βαρσάνης ἔπιπον. ὅσα· τοῖς τοῖς ἐφ' ἅπασι ἀρέσκομαι ὑπὸ τῆ πιστοῦ Θεοῦ ἐν ἐν ἐκκλησίᾳ σωπῆ κἀγὼ φαμὶ, ἐπιψηφίζω κείνω τιμῆσθαι τῆς ἀγχιστεῖας τῆς τῆ ἁγίας ἐκκλησίας τὸν αὐτὸν Ἀθανάσιον· ἢ ἀφεῖμαι ὡς ἂν ἐν αὐτῇ χειροτονεῖσθαι τὴν Περθίων ἁγίᾳ τῆ Θεῖ ἐκκλησίᾳ.

Ἐπιφάνιος ἔπιπον. ὅσα· τοῖς κἀκεῖνα τὰ ὑπὸ τῆς ἁγίας συνόδου ἐξετασθέντα τε καὶ ὁρισθέντα, ἐφ' ὅσον ἀλλότριος ἐστὶν τοῦ ἀξιώματος τῆς Ἀθανασίου τοῦ ἡμῶν τῆς ἐπιστόλου· ἢ ἀφεῖμαι ὡς ἂν ἐν αὐτῇ χειροτονεῖσθαι τὴν Περθίων ἁγίᾳ τῆ Θεῖ ἐκκλησίᾳ.

ACTIO DECIMA QUARTA. Panolbio Hierapolitanorum episcopo, cum A ἀπὸ τῆς μακαρίας Πισιδίας τῆς τῶν Ἱεραπολιτῶν ἐπισκόπου, ἢ τοῦτο φίλα τυγχάνοντα κύριε, ὡς οὐκ ἐξὸν τοῖς ἀπαστικοῖς αὐτῆς δίκτυον γράμμασι. Ὡ πολὺ δὲ πολλάκις κληθεὶς ὑπὸ τῆ Θεοδοσιανῆς ἐξιωσθῆναι μὴ ἠθέλησεν· κἀκεῖνα τὰ κοινὰ τῆς ἐκκλησίας, ὁ δυνάμενος αὐτὸ λύειν καὶ συμφορὰς τῆ κακίᾳ.

Theodotius episcopus dixit: Consentio his quæ hinc & regulariter definita sunt a sancto concilio, & quæterus alienus * sit ab honore patriarcatus Athanasius, qui Perthæ sui episcopus: & decerno, ut pro eo nullus Perthenorum sanctissimus Dei ecclesiæ ordinari episcopus.

B Θεόδοτος ἔπιπον. ὅσα· ταῦτα κἀκεῖνα τὰ ὑπὸ τῆς ἁγίας συνόδου ἐξετασθέντα τε καὶ ὁρισθέντα, ἐφ' ὅσον ἀλλότριος ἐστὶν τοῦ ἀξιώματος τῆς Ἀθανασίου τοῦ ἡμῶν τῆς ἐπιστόλου· ὃ ἀφεῖμαι, ὡς ἂν ἐν αὐτῇ χειροτονεῖσθαι οὐδεὶς τῆς Περθίων ἁγίας ἐκκλησίας ἐπίσκοπος.

Θωμᾶς ἔπιπον. ὅσα· τοῖς κατὰ τὴν Πισιδίαν πόλιν, τῆδε τῆ Πισιδίαν τῆ μακαρίᾳ τῆ τῆς μητροπόλεως ἐπισκόπῳ Ῥιμοῦλα, ἢ τῆ ἀγχιστῆ τῆ ἀγχιστῆ τῆ ἀπὸ τῆς ἁγίας ἐκκλησίας, ἢ τῆ ἀγχιστῆ τῆ ἀγχιστῆ τῆ ἀπὸ τῆς ἁγίας συνόδου φαρμακόπτωτα, ἢ τῆ ἀγχιστῆ τῆ ἀγχιστῆ τῆ ἀπὸ τῆς ἁγίας ἐκκλησίας, ἢ τῆ ἀγχιστῆ τῆ ἀγχιστῆ τῆ ἀπὸ τῆς ἁγίας συνόδου ἐξετασθέντα τε καὶ ὁρισθέντα, ἐφ' ὅσον ἀλλότριος ἐστὶν τοῦ ἀξιώματος τῆς Ἀθανασίου τοῦ ἡμῶν τῆς ἐπιστόλου· ὃ ἀφεῖμαι, ὡς ἂν ἐν αὐτῇ χειροτονεῖσθαι οὐδεὶς τῆς Περθίων ἁγίας ἐκκλησίας ἐπίσκοπος.

Θωμᾶς ἔπιπον. ὅσα· τοῖς κατὰ τὴν Πισιδίαν πόλιν, τῆδε τῆ Πισιδίαν τῆ μακαρίᾳ τῆ τῆς μητροπόλεως ἐπισκόπῳ Ῥιμοῦλα, ἢ τῆ ἀγχιστῆ τῆ ἀγχιστῆ τῆ ἀπὸ τῆς ἁγίας ἐκκλησίας, ἢ τῆ ἀγχιστῆ τῆ ἀγχιστῆ τῆ ἀπὸ τῆς ἁγίας συνόδου φαρμακόπτωτα, ἢ τῆ ἀγχιστῆ τῆ ἀγχιστῆ τῆ ἀπὸ τῆς ἁγίας ἐκκλησίας, ἢ τῆ ἀγχιστῆ τῆ ἀγχιστῆ τῆ ἀπὸ τῆς ἁγίας συνόδου ἐξετασθέντα τε καὶ ὁρισθέντα, ἐφ' ὅσον ἀλλότριος ἐστὶν τοῦ ἀξιώματος τῆς Ἀθανασίου τοῦ ἡμῶν τῆς ἐπιστόλου· ὃ ἀφεῖμαι, ὡς ἂν ἐν αὐτῇ χειροτονεῖσθαι οὐδεὶς τῆς Περθίων ἁγίας ἐκκλησίας ἐπίσκοπος.

C Γεροντίος ἔπιπον. ὅσα· ἐπειδὴ πολλοὶ κἀκεῖνοι Ἀθανάσιος ὁ ἡμῶν τῆς Περθίας ἐπίσκοπος, ὅτε τῆ μητροπόλεως αὐτοῦ τῆ μακαρία Ῥιμοῦλα, ὑπὸ τῆ Θεοδοσιανῆς λοιπὸν τῆ τῆς ἱερατολίτων μητροπόλεως ἐξιωσθῆναι, ἢ μὴ ἐλθὼν ἐκ τῆς καθέδρας ὑπὸ Θεοῦ ἁγίας συνόδου, ἢ πεφεύγεν· τοῦτο κἀγὼ ἀλλότριον κείνω τῆ τῆς ἐκκλησιαστικῆς θεσπίσεις τῆς ἐπιστοπῆς· ἢ παρακαλῶ, τὸν παχεῖον, χειροτονεῖσθαι ἐπίσκοπον αὐτὸν αὐτὰ τῆ Περθίων ἁγίᾳ τῆ Θεῖ ἐκκλησίᾳ.

Paulus episcopus * Prolemaidis dixit: Consentio his quæ decreta sunt ab hoc sancto concilio, & * alienum ab episcopatu judico prædictum Athanasium, atque decerno * alium pro eo velectetur Perthenorum sanctæ Dei ecclesiæ ordinandum episcopum.

D Σπίφανος ἔπιπον. ὅσα· ἐπὶ μικρὸν ἐπὶ ἐλλαμπεσι κατὰ-ορθοῦν Ἀθανάσιος ὁ ἡμῶν τῆς Περθίων πόλεως, ἢ τοῦλαχε κλεῖσθαι, ἢ δὲ ἐπὶ τὴν ὑπεκόσμα, ἀλλὰ μικρὸν οὐδὲν ἐλεῖσθαι τὴν λαοῦ, ἢ ὀλίγῳ τὴν ἀκοὴ τῆ Θεοῦ τῆς ἐπιστοπῆς ἐπὶ τὴν Ἡράκλα ἢ Κυζίκου, ἢ ἐπὶ τὴν τῶν ὑπὸ τῆ ἐξωθεῖσα τῆς ἀκαθαίρετα ἐπιστόλου κλεῖσθαι, ἢ τῆς ἀξιοῦσθαι ἁγίας συνόδου, ἢ ἐδὲ ὅπου ἐπικόσμα, ἀλλὰ ἐν ἀξιοῦσθαι τῆς ἁγίας συνόδου, ἐπὶ ἐδὲ ἀνῷ κεῖσθαι ἀφεῖμι τῆ ἀφορισμῶν τῆς ἐκκλησίᾳ.

Paulus episcopus * Prolemaidis dixit: Consentio his quæ decreta sunt ab hoc sancto concilio, & * alienum ab episcopatu judico prædictum Athanasium, atque decerno * alium pro eo velectetur Perthenorum sanctæ Dei ecclesiæ ordinandum episcopum.

Μάρκος ἔπιπον. ὅσα· κἀγὼ τὰ αὐτὰ σωπῆ ἐξετασθέντα κείνω τῆ ἐπιστόλου· ἢ ἀφεῖμαι ὡς ἂν ἐν αὐτῇ χειροτονεῖσθαι τὴν Περθίων ἁγίᾳ τῆ Θεῖ ἐκκλησίᾳ.

Μάρκος ἔπιπον. ὅσα· κἀγὼ τὰ αὐτὰ σωπῆ ἐξετασθέντα κείνω τῆ ἐπιστόλου· ἢ ἀφεῖμαι ὡς ἂν ἐν αὐτῇ χειροτονεῖσθαι τὴν Περθίων ἁγίᾳ τῆ Θεῖ ἐκκλησίᾳ.

Βαρσάνης ἔπιπον. ὅσα· τοῖς τοῖς ἐφ' ἅπασι ἀρέσκομαι ὑπὸ τῆ πιστοῦ Θεοῦ ἐν ἐν ἐκκλησίᾳ σωπῆ κἀγὼ φαμὶ, ἐπιψηφίζω κείνω τιμῆσθαι τῆς ἀγχιστεῖας τῆς τῆ ἁγίας ἐκκλησίας τὸν αὐτὸν Ἀθανάσιον· ἢ ἀφεῖμαι ὡς ἂν ἐν αὐτῇ χειροτονεῖσθαι τὴν Περθίων ἁγίᾳ τῆ Θεῖ ἐκκλησίᾳ.

Βαρσάνης ἔπιπον. ὅσα· τοῖς τοῖς ἐφ' ἅπασι ἀρέσκομαι ὑπὸ τῆ πιστοῦ Θεοῦ ἐν ἐν ἐκκλησίᾳ σωπῆ κἀγὼ φαμὶ, ἐπιψηφίζω κείνω τιμῆσθαι τῆς ἀγχιστεῖας τῆς τῆ ἁγίας ἐκκλησίας τὸν αὐτὸν Ἀθανάσιον· ἢ ἀφεῖμαι ὡς ἂν ἐν αὐτῇ χειροτονεῖσθαι τὴν Περθίων ἁγίᾳ τῆ Θεῖ ἐκκλησίᾳ.

Ἐπιφάνιος ἔπιπον. ὅσα· τοῖς κἀκεῖνα τὰ ὑπὸ τῆς ἁγίας συνόδου ἐξετασθέντα τε καὶ ὁρισθέντα, ἐφ' ὅσον ἀλλότριος ἐστὶν τοῦ ἀξιώματος τῆς Ἀθανασίου τοῦ ἡμῶν τῆς ἐπιστόλου· ἢ ἀφεῖμαι ὡς ἂν ἐν αὐτῇ χειροτονεῖσθαι τὴν Περθίων ἁγίᾳ τῆ Θεῖ ἐκκλησίᾳ.

---

a Corib. & cum dum usque amicus si existere. Pauil. & Divion. & dum usque amicus sint existere.
b Corib. & nunc autem sapiens. Pauil. Nunc autem sapiens. Sic etiam primo Ferapsum fuit in Divionensi.
c Vetres libri & edit. Dum autem.
d Pauil. Episcopo Demiae Dumos.
e Prolemes. Deest in antiquis exemplaribus.
f Vetres libri: Hac itaque gratia semotissimum omni.
g Corib. & ordinabitur autem alius. Alii: ordinabitur autem alius.
h Pauil. & Divion. malus, ejus calam.
i Deest in omnibus antiquis libris & editionibus.
k Vetres libri, sit honors.
l Deest in omnibus antiquis libris & editionibus.
m Pauil. & Divion. & certe ipse pontificatus. Sic etiam in Divionensi, nisi quod illic mendose legitur: est diverse pro de ipse.
n Corib. ipse pontif.
o Vetres libri, sed etiam profitent.
p Vetres libri non habent ab.
q Divion. & ego volentes ipse Ecclesiarum.
r Pauil. episcopum solitudo.
s Vetres libri, Alienus, sic vulgo.
t Vetres libri & edit. Ita maximis.
u Idem libri, expelli temere.
v Divion. & quod Sacri confirmandum Dominum.
x Pauil. & Corib. confirmandum.
y Pauil. & Divion. & quod Sacri confirmandum Dominum.
z Pauil. & Corib. confirmandum.

a Vetres libri & edit. professione.
b Vetres libri, esse pontificatu.
c Pauil. vero.
d Vetres libri & edit. alium. Sic etiam infra in interlocutione Marci.
e Pauil. Ferentorum sancta Dei Ecclesiæ Episcopum ordinari.
f Vetres libri, judicum episcopum.
g Pauil. Ferentorum beata memoria Paulus: Divion. frequent. ibi. ne. Paulus.
h Pauil. metropolitis.
i Idem codex, Dumos dimisso.
k Divion. consentientibus, Pauil. & consentientibus.
l Vetres libri & edit. accusatorum.
m Corib. & Pauil. extremum officiale. Divion. extremum officii, & in margine, ut. officiali.
n Corib. & vetores edit. mensaria. Deest in Pauil. & Divionensi.
o Vetres libri, officiis.
p Pauil. Prolemaidis. Alii, Ptolemaidis. Vetores edit. Prolemaidis.
q Corib. & Pauil. Alii, Ptolemaidis.
r Divion. & alium episcopum judico prædicto Athanasio.
s Alium. Deest in antiquis exemplaribus.
t Vetores edit. Pauilus Episcopus Arcadi & Anarcadi dicit. Vetores libri & edit. Pauilus Episcopus Arcadi & Anarcadi dicit. Vetores libri & hic & infra in interlocutionibus Epiphanii & Jordanis, judicum episcopi; & in interlocutione Marci, judicum episcopum. Sic in interlocutione Basanis, judicum episcopum.
u Pauil. Perra.
x Idem codex, sæpe vocatur.
y Vetores libri, & in interlocutione Joseph & paulo poli in interlocutione Basanis, & in interlocutione Basanis, & in interlocutione Basanis.
z Deest in libro Pauilanii.
aa Idem codex, ef-

ACTIO DECIMA QUARTA.

honore pontificatus Athanasium a Pertheno-
rum quondam episcopum: & decerno cele-
ster alium confirmi eidem Pertheronum ec-
clesiæ, qui eam possit pro Dei voluntate gu-
bernare.

Jordanes episcopus dixit: His quæ lecun-
dum ecclesiasticos canones a fancto concilio
bene funt prolata, confentio, alienum judi-
cans ab honore pontificatus Athanasium Per-
thenonum quondam episcopum: & decerno
alium pro eo Pertheronum fanctæ Dei eccle-
fiæ ordinandum.

b Joannes episcopus dixit: Confentio, & ego ipse ita quæ canonice & legitime defini-
ta funt a fancto concilio: & alienum ab ab episcopatu judico Athanasium, approbans alterum pontificem constituendum ecclesiæ Pertheronum.

Daniel episcopus dixit: Confentio * omnibus his quæ regulariter fancto concilio placuerunt, & alienum judico † Athanasium ab episcopatu, & approbans alterum pro eo Pertheronum civitati ordinandum episcopum.

Sophronius episcopus dixit: Ea quæ regulariter atque legaliter a fancto concilio definita funt, & ipse fequens, alienum judico Athanasium ab episcopatu, approbans alterum pro eo Pertheronum fanctæ Dei ecclesiæ constituendum episcopum.

Sabbas episcopus dixit: Confentio & ego omnibus quæ dicta funt, & una decreto cum fancto concilio, alienum judicans † ab honore pontificatus Athanasium, quemnam evocatus ab omni sua provincia, fuit quæ metropolitis, & fanctissimo patre nostro atque a doctore, & ab omni: hoc fancto concilio, * non obedente: † absque autem quæstione pro eo Pertheronum fanctæ Dei ecclesiæ alteri ordinetur episcopus, & qui possit ab ea hanc malorum congeriem avertere.

Domnus episcopus dixit: Mei quidem voti non fuit, talem adversus episcopum proferre sententiam. Quia vero a fancto concilio digne complacuit, alienum excludere Athanasium fecundum ecclesiasticas † fanctionas ab episcopatu, * tamquam multis magnisque criminibus accusatum, semper vero recipiens & examinationem a cæteris hujusmodi, confirmo hæc etiam ego *, & in his quæ omnibus communiter placuerunt, concedo estilo, judicans eum alienum † esse a pontificatus † honore principio: Dei amantissimo episcopo Joanni, & * ipsius provinciæ religiosissimis episcopis, * alium pro eo Pertheronum fanctæ Dei ecclesiæ episcopum ordinare.

* Et subscriptions prædictorum episcoporum.

Gloriosissimi judices dixerunt: Si qui decreta, qui tunc cum Domno depositorem A-

ANNO CHRISTI 451.

Θεοφίλου· διὸ τὴν ἐκεῖνον ἀφοβίαν θαυμάσαι τῇ αὐτῇ Πειρβλίου ἀκλοιτίᾳ, δυναμένου ἐκεῖνον κατακρίνειν τὸν τοῦ Θεοῦ βλάβαν.

Ἰορδάνης ἐπίσκοπος εἶπε· τὰς τῶν τοῦ κανονικοῦ κανόνος ὑπὸ τῆς ἁγίας συνόδου καλῶς ἀπεφασισθεῖσι συμπίπτομαι, ἀλλοτριοῦν κρίνων Ἀθανάσιον τὴν ἀρχιερατικὴν τιμὴν, † ὑφιείμενον Πέτρῳ ἐπίσκοπον· & ἀφορίζομαι ἕτερον εἰς αὐτὸ Θερβόνιον ἀγῆ τῇ θεῖ ἐκκλησίᾳ.

Δανιὴλ ἐπίσκοπος εἶπε· συμπίπτω τοῖς κανονικοῖς δόγμασι τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ, & ἀλλοτριοῦν κρίνων Ἀθανάσιον † ἐπίσκοπον, δοκιμάζω ἕτερον ἀντ' αὐτοῦ χειροτονεῖσθαι τῇ Πειρβλίου κελεύω.

Σωφρόνιος ἐπίσκοπος εἶπε· τοῖς κανονικοῖς & θεσπισθεῖσι παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου & αὐτὸς κρίνω τὸν ἀφιερατικὸν τοῦτον Ἀθανάσιον ἀποβαλλόμενος παρὰ πάσης τῆς ἐπαρχίας, & τῶν μητροπολιτῶν αὐτοῦ, & τοῦ γνησίου πατρὸς ἡμῶν & διδασκάλου, & πάσης τῆς πατρικῆς τῆς ἁγίας συνόδου, ἐν ὑπόκρισιν & δοκιμάζω, ὥστε ἕτερον ἀντ' αὐτοῦ κατασταθῆναι τῇ Πειρβλίου ἁγίᾳ τῇ θεῖ ἐκκλησίᾳ, τὸν δυνάμενον αὐτῇ δύνασθαι συμφορὰς ἀπ' κακῶν.

Δόμνος ἐπίσκοπος εἶπε· Μοῦ μὲν ἀρεσκόντων οὐκ ἦν, ἀνιόντων δὲ ἡμῶν ἐξ ἀρχῆς ἀπόφασιν ἐνεγκεῖν. ἐπειδὴ δὲ ἐν τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ συνέδρευε, ἀλλοτριοῦν Ἀθανάσιον οὕτω & τὰς ἐκκλησιαστικὰς θεσμὰς τῶν ἐπισκόπων, ὡς ἐξ αὐτοῦ ἐπὶ ἐπίσκοπον ἐν μεγάλοις ἐξελαμβάνει, συμφέρει δ' αὐτὸν τὴν ἀπὸ τῆς ἐπαρχίας ἐκβαλεῖν, βαλεῖν τοιαῦτα κακὰ ἐξ αὐτοῦ ἀλλότριον εἶναι τῆς ἱερατικῆς & ἐπιστατοῦν Θεοφίλου τῆς ἐπισκόπου ἑκάστης, & τοὺς τῆς ἐπαρχίας Θεοτεβεῖς ἐπισκόπους, ἕτερον ἀντ' αὐτοῦ χειροτονεῖσθαι ἐπίσκοπον τῇ εἰρήνῃ τῇ θεῖ ἐκκλησίᾳ.

Καὶ οἱ ἐπιγραφεῖς † ὑφηγεῖσθαι ἐπισκόποι.

Οἱ εὐδόξοτατοι ἄρχοντες εἶπον· εἰ τινες τῶν ἱερωτάτων ἅμα δόμνῳ καθιόντων τὸν ἀλλοτριεπίσκοπον Ἀθανάσιον παρεσχέθησαν τῇ ἁγιωτάτῃ & ἁγίᾳ συνόδῳ, παρελθόντων εἰς μέσον. * Καὶ ταῦτα ἐξῆν τοῖς μόνοις Θεοδόρῳ τῷ ἀλιεβεστάτῳ ἐπισκόπῳ Δαμασκοῦ, Θεοκτίστῳ τῷ ἀλιεβεστάτῳ ἐπισκόπῳ Βεροίας, Γεροντίῳ τῷ ἀλιεβεστάτῳ ἐπισκόπῳ Σελευκείας, Δαμιανῷ τῷ ἀλιεβεστάτῳ ἐπισκόπῳ Σιδῶνος, Ἰωσὴφ τῷ ἀλιεβεστάτῳ ἐπισκόπῳ Ἡλιοπόλεως, Σαββᾶ τῷ ἀλιεβεστάτῳ ἐπισκόπῳ Πάλτης, & Σωφρονίου τῷ ἀλιεβεστάτῳ ἐπισκόπῳ Κωνσταντίας, φανεῖσιν δικαστὰς ἀκριβοῦν. Οἱ εὐδόξοτατοι ἄρχοντες εἶπον· Ἀθανάσιον τὸν ἀλιεβεστάτον ἐπίσκοπον, λεγέτωσαν οἱ ἀλιεβεστάτοι ἐπίσκοποι ἐκ τοῦ κατὰ τὸν πλειόνων καθήκον.

Θεόδωρος ὁ ἀλιεβεστάτος ἐπίσκοπος Δαμασκοῦ εἶπε· κληθεὶς ὑπὸ Πειρβλίου κλοιτίας αὐτὸς ἐνέδρευεν κατ' αὐτὸ· & κλοῖδι ἐκ παρεγένετο, ἀνὴρ τῶν ἐξορκιστῶν· & ἀπηρρόλησεν, & ἀπαγγέλτο. οὐ δὲ τῶν κλοιδοῦ ἀπὸ αὐτοῦ γεγένται, καὶ παρεγένετο ἐλθεῖν, & τὰς κλοῖδας ἀξιωμάτων ἐπέφερε ἐκείνῳ αὐτῷ.

Θεόκτιστος ὁ ἀλιεβεστάτος ἐπίσκοπος Βεροίας εἶπε· κλοῖδας ὁ ἀλιεβεστάτος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος ὑπὸ τῆς συνόδου τὴν ἀπολογίαν τὴν τόπον, & παρεγένετο· & καταχείρωσιν τῇ μὴ πεπαρῳκόλη.

Γεροντίος ὁ ἀλιεβεστάτος ἐπίσκοπος Σελευκείας εἶπεν· ἡμεῖς κλοῖδας ἐκείνῳ αὐτῷ, ἐκεῖνῳ κλοιτοῦς ἐκλοῖσθαι τῷ, & τὰς κλοῖδας ἀξιωμάτων ἐπέφερε ἐκείνῳ τὸν τῶν ἀξιωμάτων. Ἐφέρομεν τὴν ἀλήθειαν τὸν κατ' αὐτὸ· & ἐκλοῖσθαι κοινοῖς, & ἐκ κλοῖσθαι.

Δαμιανὸς ὁ ἀλιεβεστάτος ἐπίσκοπος Σιδῶνος εἶπε· ἐκλοῖσθαι ὁ ἀλιεβεστάτος ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος πρὸς τὴν ἁγίαν σύνοδον τὴν συκοφαντοῦσιν εἰς τὴν Λιτουργίαν, τεῖον, ἐκ ὑπόκρισιν· & ἀξιωμάτων καὶ ἀξιωθεῖσι κατὰ τὴν ἀπὸ σύνοδον.

Ἰωσὴφ ὁ ἀλιεβεστάτος ἐπίσκοπος Ἡλιοπόλεως εἶπε· κλοῖσθαι εἰς τὴν ἁγίαν σύνοδον τὴν & Λιτουργίαν συκοφαντοῦσιν ἐκείνῳ αὐτῷ τὸν ἀξιωμάτων & ἀξιωθεῖσι κατὰ τὴν ἀπὸ σύνοδον.

Σαββᾶς ὁ ἀλιεβεστάτος ἐπίσκοπος Πάλτης εἶπε· παρέμεινε τὸ βεβαίωσιν ἐκεῖ Ἀθανάσιος εἰς τὸν σκεμμα, μὴ καθεδόμενος ἐκεῖ τὸν κρίσεν· Θεοδόρετος οὐ τῶν βίβλων, μὴ βιβλίον τὸν μαρτυρολόγιον. ἐκλοῖσθαι οὐ βίβλοις τὸν βίβλον. ἔλεγον ἀφὸ αὐτὸς· ὅτιοι δικαστὰ ἐγένετο, ἀκόμα τὸ ἀφήγημαν· & δὲ μὴ ὑπογράφεν, ἀξιόπιστοι. κλοῖς φόνοις ἐκ ἐγένετο, & κλοῖσθαι γράμμα. πλοῖς ἐκλοῖσθαι τόπον, ἡ κλοῖσθαι, ἡ διὰ τὴν καθεδόμενῳ αὐτοῦ.

Σωφρόνιος ὁ ἀλιεβεστάτος ἐπίσκοπος Κωνσταντίας τὸν λόγον εἶπεν· ἐξὸν ἔχοντα τὴν κεφ' αὐτοῦ, & ἀναθεμάτισον τὸν Ἀθανάσιον ἀφορεῖσθαι τὴν ἁγιωτάτῃ & ἁγίᾳ σύνοδῳ, ἀφορίζοντα ἐκείνῳ τὸν ἀξιωμάτων.

ACTIO DECIMA QUARTA.

* Latine, legitimorum, legit.

† Latine, fanctionibus, legit.

B Theodorus reverendissimus episcopus Damasci dixit: Citatus, Pertheronem ecclesiæ accusationes obtulerunt adversus eum, & evocatus non adfuit, dicens quosdam se inimicos habere; & fecundo evocatus non adfuit. * Cum vero tres evocationes in eum factæ fuissent, & venire recusasset, fecundum canones adversus eum depositionis ejus prolata fententia est.

Theocistus reverendissimus episcopus † Berhœæ dixit: * Tertio evocatus religiosissimus episcopus Athanasius a concilio Antiochiæ * congregato, non adfuit: * & ideo quod non adfuit, * damnatus est.

Gerontius reverendissimus episcopus * Seleucie dixit: * Nos depositionem eum, quonam regulariter evocatus tertio, non occurrit, & fecundum regulas depositus est ab omnibus qui tunc convenerant. Gravia enim quædam posita erant in libelli adversus eum proloitis, & evocatus regulariter, * obaudire contempsit.

Damianus reverendissimus episcopus Sidonis dixit: Tertio evocatus Athanasius reverendissimus episcopus a fancto concilio Antiochiæ congregato, non obaudivit: & fecundum regulas ab omnibus qui tunc convenerant, condemnatus est.

Joseph reverendissimus episcopus Heliopolis dixit: * Evocatus a fancto concilio Antiochiæ congregato in audiencia & fenel & fecundo & tertio reverendissimus Athanasius, * & non adventens, damnationi subjaceat.

Sabbas reverendissimus episcopus Paltidixit: Aderam in judicio. Detulerat Athanasius: facram, † ut non federet neque dominus * Theodorus in cathedra, neque Joannes metropolita. Sedebant ambo in cathedra. Dicebam ad eos: Quis fi judices estis, audite negotium. Si vero non fuscribitis, * egredimini. Simpliciter contentione facta libellescribere noluerunt. Ad ultimum evocatus est tertio, & non venit: & propterea depositionis cum.

* Et subscriptions prædictorum episcoporum.

* Sophronius reverendissimus episcopus Constantiæ dixit: Nihil discullum est eorum

a Idem codex, Rome. Sic etiam paulo post in interlocutione Jordanis. b Verseus libri & editionis.

SALUSTI Johannes episcopus Pseudepiscopi dicit.

NOTÆ.

a Paris. & ceteri quo. & regularter. Alii & veteres edit. & ego ipse quæ cum. & legaliter.
b Veteres libri non habent ab. c Omnibus. Deest in Paris. & in Divionensi vero est pagina lacuna.
d Veteres libri. Athanasium episcopum. In Divion. vero ab addita est supra lineam.
e Coeb. & approbans. Paris. & approbo. f Paris. Ecclesiæ sæpe conjec. g Veteres libri, ipse nosce.
h Divionensis addit. Domno. i Hic. Deest in omnibus antiquis libris & editionibus.
k Veteres libri, non obaudivit. l Qui pulsæ ab ea Ore. Hæc desunt in omnibus antiquis codicibus & editionibus. m Veteres libri, concilio fancto. n Idem libri, ipsum.
o Veteres libri & edit. tamquam sæpius quidem & in multis. p Idem libri & edit. negotii.
q Veteres libri & edit. ipse. r Veteres libri & edit. Deo amantissimo.
s Alium pro eo. Hæc & sequentia desunt in codice Divionensi, & ita illa subsequentia episcoporum pertinentis implere. t Paris. addit & Pertheronem Collectarum in quo habentur episcoporum ex gestis Concilii Chalcedonensis.

a Paris. & Divion. ostendunt. b Verseus libri, fanctissimo. c Paris. & Divion. in medio transfunde.
d Paris. & Coeb. & veteres edit. manifestantibus in medio. e Veteres edit. Rome, Coeb. Divion. Romæ, Paris. Rome.
f Conjunctio desit in omnibus antiquis libris & editionibus. g Coeb. & Divionensis: depositorum episcoporum. Paris. depositorum episcoporum.
h Veteres libri & edit. Dum nova res. i Veteres edit. Rome, codex Coeb. Berroes, Divion. Romæ. Paris. Berrhæ. k Veteres libri & edit. Ecbatanis. Sic etiam in interlocutione Damiani.
l Idem libri & edit. congregatos verso. Sic etiam in eadem interlocutione. m Paris. in ea. n Veteres libri & edit. adiudicatus est. o Coeb. & Divion. & veteres edit. adhuc Syria. Paris. Syriæ. p Paris. & Divion. Ecnoetus in fanctis. q Divion. & veteres edit. Theodoretus.
r Divion. non habent. s Coeb. & veteres edit. Theodoretus. t Coeb. & veteres edit. repudiantes fanctissimo & conversionis. Ita etiam Divion. & Paris. nisi quod non habent verso fanctissimo. u Hæc interlocutio etiam etiam in codice 2179. Bibliothecæ Collectarum in quo habentur antiquissima excerpta ex gestis Concilii Chalcedonensis.

ACTIO DECIMA QUARTA.

τῶν ἐπιστολῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι λαλησάντων, τὴν ἀνάγνωσιν ὅτε ἐξῆν τοῖς ἀκούουσι ὅτε ἐξῆν λέγοντο· ἐπάντων δὲ δεῖ τοῦτο τοῦ τῶν πατριαρχῶν τῶν ἐκείνου καὶ τῶν ἐπισκόπων τῶν μετὰ τοῦ ἁγιωτάτου τῆς Ῥώμης ὅτε ἐξῆν ἀναγνῶναι· ἐπὶ τούτοις δὲ ἐδόκει τοῖς ἁγιωτάτοις καὶ θεοφιλεστάτοις ἡμῖν βασιλεῖ καὶ βασιλίσσῃ· τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον τὴν ἐν Χαλκηδόνι τὴν ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῆς ἁγίας καὶ ἐνδόξου μάρτυρος τῆς Θεοῦ Εὐφημίας τῆς ἐν τῷ

ACTIO DECIMA QUINTA.

neminem deinceps, nec episcopum, nec clericum, nec monachum, vel possessiones conducere, vel sæcularibus possessionum administrationibus seipsum ingerere: nisi utique ex lege ad inexcusabilem impuberum tutelam vocetur, vel civitatis episcopus cum rerum ecclesiasticarum curam gerere permittat, vel orphanorum, vel viduarum, quibus provideri non poterit, & personarum quæ ecclesiastico auxilio maxime indigent, propter tiranorem domini. Si quis autem quæ statuta sunt, deinceps transgredi aggressus fuerit, is penis ecclesiasticis episcopus eum mulctabit.

I Y.

Qui vero & sincere monasticam vitam agredientur, digni convenienti honore habeantur. Quoniam autem nonnulli monachico præexcitu utentes, & ecclesias, & negotia civilia perturbant, & temere, citra ullam discriminis rationem, in urbibus circumcursantes, quinetiam monasteria sibi constituere studentes, visum est, nullum ulquam ædificare nec constituere posse monasterium, vel oratorium domum, præter sententiam ipsius civitatis episcopi: monachos autem, qui sunt in unaquaque regione & civitate, episcopo subjectos esse, & quietem amplecti, & soli jejunio & orationi vacare, in quibus ordinati sunt locis fortiter perseverantes nec ecclesiasticis, nec sæcularibus negotiis se ingerere, vel communicare, propria relinquentes monasteria, nisi quandoque a civitatis episcopo ei permissum fuerit: nullum autem in monasteriis servum recipi, ad hoc ut fit monachus, præter voluntatem sui domini. Eum autem qui hanc nostram definitionem transgrediur, definimus esse excommunicatum; ne nomen Dei blasphemetur: civitatis autem episcopum oportet eam quam per est monasteriorum curam gerere.

V.

De episcopis, vel clericis, qui a civitate in civitatem transeunt, placuit eos qui editi sunt a sanctis patribus canones, vires obtinere.

V I.

Nullum absolute ordinari, nec presbyterum, nec diaconum, nec omnino aliquem eorum qui sunt in ordine ecclesiastico, nisi specialiter in ecclesia civitatis, vel pagi, vel martyrio, vel monasterio is qui ordinetur, & designetur. Eos autem qui absolute ordinantur, decrevit sancta synodus irritam ac invalidam habere ejusmodi manuum impositionem, & nullquam exercere ac operari posse ad eos qui ordinavit injuriam.

V I I.

Eos qui in clero semel ordinati sunt, & in monachos, statuimus nec ad militiam ordinandum, nec ad facularem dignitatem pervenire. Qui autem hoc audent, & non [illegible] ducti ad id revertuntur,

ARG. CHALCED. [illegible]

ARG. CHALCED. [illegible]

ARG. CHALCED. [illegible]

ACTIO DECIMA QUINTA. tates per literas imperatoris metropolis nomine honoratæ fint, folo honore fruantur, & qui ejus ecclefiam adminiftrat epifcopus, favato fcilicet vere metropoli fuo jure.

XIII.

Dist. LXXVIII. Clericos. Externos clericos & ignotos in alia civitate fine proprio epifcopi commendatitis literis nufquam ullo modo miniftrare.

XIV.

Quoniam in nonnullis provinciis concefam eft lectoribus & cantoribus uxores ducere, decrevit fancta fynodus nulli eorum licere diverfæ a recta opinionis uxorem ducere: cos autem qui ex cælibatu matrimonio liberos fufceperunt, fi eos quidem baptizare apud hæreticos præveneritur, ad catholicæ ecclefiæ communionem adducere: fi autem non baptizaveritur, non poffe eos apud hæreticos baptizare. Sed neque hæretico, vel pagano; vel Judæo, matrimonio conjungere, nifi utique perfona, quæ orthodoxæ conjungitur, fe ad orthodoxam fidem convertendam fpondeat. Si quis autem hoc fanctæ fynodi decretum tranfgreffus fuerit, canonicis pœnis fubjaciatur.

XV.

Dist. 56. c. 3. Diaconiffam. Diaconiffam cum ante annum quadragefimum, & cum cum accurata examinatione. Si autem poftquam ordinatione fufcepta miniftrefto aliquo tempore permanfit, feipfam matrimonio tradidit, Dei gratiæ injuriam faciens, ea una cum illo qui ei conjunctus eft, anathematizetur.

XVI.

Virginem, quæ fe domino Deo dedicavit, fimiliter & monachos non licere matrimonio conjungi. Sin autem hoc feciffe inventi fuerint, fint excommunicati. Offendendæ autem in eos humanitatis auctoritatem habere ftatuimus epifcopum ejus loci.

XVII.

Dist. 56. c. 2. Perfugiales. Quæ funt in unaquaque provincia, rurales vicinifque parochias, firmas & inconcuffas manere apud eos qui illas tenent epifcopos: Et maxime fi xxx. annorum tempore ea fine vi detinentes adminiftraverint. Si autem intra xxx. annos fuit aliqua vel fiierte de iis controverfia, licere iis qui injuriam fibi fieri dicunt, de iis litem movere apud fynodum provinciæ. Si quis autem injuria afficiatur a proprio metropolitano, apud exarchum diœcefis, vel Conftantinopolitanam fedem litiget, ficut prius dictum eft. Sin autem etiam civitas aliqua ab imperatoris auctoritate innovata eft, vel deinceps innovata fuerit, civiles & publicas formas ecclefiafticarum quoque parochiarum ordo confequatur.

XVIII.

Dist. 56. c. 4. Confugiatur. Si quis vero ecclefiafticis crimen ab externis etiam legibus eft omnino prohibitum: multo magis hoc autem in Dei ecclefia fieri

ANNO CHRISTI 451. ACTIO DECIMA QUINTA. prohibere oportet. Si qui ergo clerici vel monachi inventi fuerint, vel fe jactantes vel fodalitates comparantes, vel aliquid ftruentes ac molientes adverfus epifcopos ac clericos, proprio gradu omnino excident.

XIX.

Dist. LXXIII. Pervenit ad aures noftras, quod in provinciis, canonibus conftitutæ epifcopum fynodii non fint; & ex eo multa ecclefiaftica negliguntur que correctione indigent. Statuit ergo fancta fynodus fecundum fanctorum patrum canones, ut bis in anno eumdem in locum conveniant uniufcujufque provinciæ epifcopi; ut metropolitanus melius effe perficerit, & fingula emergentia corrigant: epifcopi autem, qui non conveniunt, fi in eadem metropoli verfentur, atque adeo fani fint & ab omni inexcufabili & neceffario negotio liberi, fraterne reprehendantur.

XX.

Dist. LXXIII. Clericos in ecclefiis miniftrio fungentes, quemadmodum jam ftatuimus, non licere in alias civitatis ecclefias ordinari: fed illa effe contenros, in qua ab initio ut miniftrarent, digni habiti funt: præter illos qui amiffa fua patria, in alium ecclefiam neceffario tranftiterunt. Si qui autem epifcopi poft hoc decretum, clericum qui ad alium epifcopum pertinet, fufceperint, placuit effe excommunicatos, eumque qui fufcepius eft, & eum, qui fufcepit, donec clericus qui migravit, in fuam ecclefiam redeat.

XXI.

Dist. 81. c. 1. Clericos. Clericos vel laicos, epifcopos aut clericos accufantes, non indiftinctam, nec cujuslibet generis, admittere ad accufationem, nifi corum exiftimatio prius examinatum fuerit.

XXII.

Dist. 81. Non licere. Non licere clericis, poft mortem proprii epifcopi, res quæ ad ipfum pertinent, rapere, quemadmodum fe in ea qui affumunt, prohibitum eft: eos autem qui faciunt, de proprio gradu in periculum venire.

XXIII.

Dist. 9. c. 4. Quidam monachi. Pervenit ad aures fanctæ fynodi, quod clerici quidam & monachi, quibus nihil a proprio epifcopo mandatum eft, & funt etiam nonnumquam ab ipfo communione fegregati, ad imperatoriam Conftantinopolis urbem fe conferunt; & in ea diu morantur, turbas excitantes, & ftatum ecclefiafticum perturbantes, aliquorum domos fubvertunt. Statuit ergo fancta fynodus, ut ii prius a fanctiffimæ Conftantinopolitanæ ecclefiæ defenfore admonentur, ut imperatoria urbe excedant: fi autem in iisdem negotiis impudenter perfeverent, ut per proprium defenforem ejiciantur, & in propria loca revertantur.

XXIV.

Quæ femel voluerunt epifcopi confecrata

ACTIO DECIMA PRIMA QUINTA.

sint monasteria, perpetuo manere monasteria, & res quæ ad ea pertinent servari, eaque non amplius fieri secularia habitacula. Eos autem, qui hoc fieri permittunt, canonum poenis subjici.

ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ ΠΡΑΞΕΩΣ ΙΕ΄.

Ὅτι μὴ ἐξεστὶν τοῖς ἀδελφοῖς μοναστηρία, καὶ τὰ πρὸς ταῦτα ἀνήκοντα φυλάττεσθαι, καὶ μηκέτι οἰκίας γίνεσθαι τοῦτο κοσμικὰ καταγίνεσθαι· τὸν δὲ ἐπιχειροῦντας τοῦτο γίνεσθαι, ὑποκείσθαι τοῖς τῆς κανόνων ἐπιτιμίοις.

XXV.

Quoniam nonnulli metropolitani, ut sæpe a nobis audituri est, & greges sibi commissos negligunt, & episcoporum ordinationes differunt, sanctæ synodo placuit ut intra tres menses episcoporum ordinationes fiant, nisi inexorabilis utique necessitas effecerit ut dilationis tempus prorogetur. Si autem hoc non fecerint, eos ecclesiasticæ poenæ subjici. Viduæ vero ecclesiæ redirum, apud ecclesiæ œconomum salvum custodiri.

ΚΑ΄.

Ἐπειδὴ δέ τινες τῶν μητροπολιτῶν, οὓς ἀκουσόμεθα, ἀμελοῦσι τῆς ἐξεκκλησιασμένης αὐτοῖς ποιμνίου, καὶ ἀπωκνοῦσι τὰς χειροτονίας τῶν ἐπισκόπων· ἔδοξε τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ ὥστε τριῶν μηνῶν χρόνῳ τὰς χειροτονίας τῶν ἐπισκόπων, ἐὰν μὴ τινα ᾖ ἀπαράβατον ἀνάγκη τεταταῖνθαι τὴν τῶν ἀναγκαίων χρόνον, εἰ δὲ μὴ τοῦτο ποιοῖεν, ὑποκείσθαι αὐτὸν κανονικοῖς ἐπιτιμίοις· τὴν μὲν τοῦ κηρύσσοντα τὰς χηρεύουσας ἐκκλησίας σῶον φυλάττεσθαι παρὰ τῷ οἰκονόμῳ τῆς ἐκκλησίας.

XXVI.

Quoniam in nonnullis ecclesiis, ut sæpe a nobis auditum est, episcopi absque œconomo tractent res ecclesiasticas, placuit, omnem ecclesiam episcopum habentem, ex proprio clero, œconomum habere, ut nec sine testibus sit ecclesiæ administratio, nec ideo res ejus dissipentur, & probrum ac dedecus sacerdotio inuratur. Si autem hoc non fecerit, eum divinis etiam canonibus subjici.

ΚΒ΄.

Τοὺς ἀφαλοῦντας γυναῖκας, ἢ ἑτέρους ὁμωμοτεῖν σωιωτεῖν, ἢ συμμαρτυροῦντας, ἢ συμπαίσσοντας τοῖς ἀφαλοῦσι, ὡφειλε ἡ ἁγία σύνοδος, εἰ μὴ κληρικοὶ εἶεν, ἐκτίμᾶν τῇ οἰκείᾳ βασιλικῇ ἐξουσίᾳ· ἀποδιώκεται ἀξιοῦντας.

XXVII. Eos qui conjugii violatores rapiunt, vel opem ferunt, ac consentiunt iis qui rapiunt, statuit synodus, si sint quidem clerici, proprio gradu excidere: sin autem laici, anathematizari.

OBSERVATIO EDITORUM ROMANORUM.

Canones qui sequuntur, non extant in codicibus Græcis manuscriptis quos habuimus hujus concilii, nec etiam in Latinis, præter in collectioniibus Dionysii & Isidori. Cujus rei causa ea esse videtur, quia Anatolii Constantinopolitani episcopi circumvenitione se fraude, cum scilicet apocrisiæ legati e synodo egressi essent, pariibus concilii propositis, atque ab eis subscripti fuerant: ex quorum numero, qui cum Eutychete, duorum patriarcharum Alexandrini & Antiochini privilegia a concilio Nicæno ita datas infringebantur, & primatus ejus in ecclesia poli Romanum pontificem fatebatur: Quod beatus Leo indignis literis, eosdem rejecit & infirmavit, ne apparet ex ipsius epistola 120. ad episcopos synodi Chalcedonensis, & epistola 121. ad Maximum Antiochenum, & alia. Rectissime tamen a Theodoro Balsamone, Joanne Zonara, & alia Græcia eanonum conjectoribus. Et cum idem canon ratum esset in Ecclesia ejusdem sententiæ, quemadmodum ipsis apostolorum fedes legitima, illos hic adscribendos putavimus; non ut eis aliquid auctoritatis adjungeremus; sed ut sit gestis lectis non ignorentur.

* * *Sequentes quoque canones deprimunt in codd. Vaticanis & Palatinis* [illegible] *sunt, si vero laici, anathema sit. Hæc legunturque; Bonifacius presbyter sanctæ ecclesiæ Romanæ statuit & subscripsit, & extra episcopi diœcesim provinciarum, vel civitatum subscripsitque; Constantinus, die 6. Kal. Aprilis Imp. xiii. Adhibito quoque, verba ipsa; Bonifacius pr. & quæ sequuntur, juxta in codice Ecumenicorum post actionem de beato Theodoro, id est cum pontifices hac; Octava actio Chalcedonensis. Atque hoc canonem nonnulli præterquam reperiuntur in editione Crabbiana, quæ Romani correxerunt, Binius, regnoque dumtaxat collectio confirmat.*

XXVIII.

A Sanctorum patrum decreta ubique sequentes, & canonem qui nuper lectus est, centum & quinquaginta Dei amantissimorum episcoporum agnoscentes, eadem quoque & nos decernimus ac fratrumus de * privilegiis sanctissimæ ecclesiæ Constantinopolis novæ Romæ. Etenim antiquæ Romæ throno, quod urbs illa imperaret, ipse patres privilegia tribuerunt. Et eadem consideratione moti centum quinquaginta Dei amantissimi episcopi, sanctissimo novæ Romæ throno æqualia pri-

* *privilegiis de se jul.*

ΚΓ΄.

Τοὺς ἀφαλοῦντας γυναῖκας, ἢ ἑτέρους ὁμωμοτεῖν σωιωτεῖν, ἢ συμμαρτυροῦντας, ἢ συμπαίσσοντας τοῖς ἀφαλοῦσι· ὠφείλε ἡ ἁγία σύνοδος, εἰ μὴ κληρικοὶ εἶεν, ἐκτίμᾶν τῇ οἰκείᾳ βασιλικῇ ἐξουσίᾳ· ἀποδιώκεται ἀξιοῦντας.

ΚΔ΄.

Ἐπειδὴ τινὲς τῶν μητροπολιτῶν, οὓς ἀκουσόμεθα, ἀμελοῦσι τῆς ἐξεκκλησιασμένης αὐτοῖς ποιμνίου, καὶ ἀπωκνοῦσι τὰς χειροτονίας τῶν ἐπισκόπων· ἔδοξε τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ ὥστε τριῶν μηνῶν χρόνῳ τὰς χειροτονίας τῶν ἐπισκόπων, ἐὰν μὴ τινα ᾖ ἀπαράβατον ἀνάγκη τεταταῖνθαι τὴν τῶν ἀναγκαίων χρόνον, εἰ δὲ μὴ τοῦτο ποιοῖεν, ὑποκείσθαι αὐτὸν κανονικοῖς ἐπιτιμίοις· τὴν μὲν τοῦ κηρύσσοντα τὰς χηρεύουσας ἐκκλησίας σῶον φυλάττεσθαι παρὰ τῷ οἰκονόμῳ τῆς ἐκκλησίας.

ΚΕ΄.

Ἐπειδὴ δέ ἐν τισιν ἐκλησίαις, ὡς ἀφικνόμεθα, ἄνευ οἰκονόμου οἱ ἐπίσκοποι τὰ ἐκκλησιαστικὰ χρηματίζουσι πράγματα· ἔδοξε τοῖς τοιούτοις ἐπίσκοποι ἔχειν, ὡς οἰκονόμον ἐξ ἰδίου κλήρου, οἰκονομοῦντα τὰ ἐκκλησιαστικὰ χρήματα τῇ ἰδίᾳ ἐπιτροπῇ· ὅτε μὴ ἀμάρτυρον εἶναι τὴν οἰκονομίαν τῆς ἐκκλησίας, καὶ τὴν τῶν τῆς ἐκκλησίας σκορπίζεσθαι, καὶ βλασφεῖν τὴν ἱερωσύνην ἀφορισθεῖσαν· εἰ δὲ μὴ τοῦτο ποιοῖεν, ὑποκείσθαι αὐτὸν τοῖς θείοις κανόσι.

ΚΖ΄.

Τοὺς ἀφαλοῦντας γυναῖκας, ἢ ἑτέρους ὁμωμοτεῖν σωιωτεῖν, ἢ συμμαρτυροῦντας, ἢ συμπαίσσοντας τοῖς ἀφαλοῦσι, ὡφειλε ἡ ἁγία σύνοδος, εἰ μὴ κληρικοὶ εἶεν, ἐκτίμᾶν τῇ οἰκείᾳ βασιλικῇ ἐξουσίᾳ· ἀποδιώκεται ἀξιοῦντας.

ΚΗ΄.

Ἐπειδὴ τινὲς τῶν μητροπολιτῶν, οὓς ἀκουσόμεθα, ἀμελοῦσι τῆς ἐξεκκλησιασμένης αὐτοῖς ποιμνίου, καὶ ἀπωκνοῦσι τὰς χειροτονίας τῶν ἐπισκόπων· ἔδοξε τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ ὥστε τριῶν μηνῶν χρόνῳ τὰς χειροτονίας τῶν ἐπισκόπων, ἐὰν μὴ τινα ᾖ ἀπαράβατον ἀνάγκη τεταταῖνθαι τὴν τῶν ἀναγκαίων χρόνον, εἰ δὲ μὴ τοῦτο ποιοῖεν, ὑποκείσθαι αὐτὸν κανονικοῖς ἐπιτιμίοις· τὴν μὲν τοῦ κηρύσσοντα τὰς χηρεύουσας ἐκκλησίας σῶον φυλάττεσθαι παρὰ τῷ οἰκονόμῳ τῆς ἐκκλησίας.

ΚΘ΄.

Ἐπειδὴ δέ ἐν τισιν ἐκλησίαις, ὡς ἀφικνόμεθα, ἄνευ οἰκονόμου οἱ ἐπίσκοποι τὰ ἐκκλησιαστικὰ χρηματίζουσι πράγματα· ἔδοξε τοῖς τοιούτοις ἐπίσκοποι ἔχειν, ὡς οἰκονόμον ἐξ ἰδίου κλήρου, οἰκονομοῦντα τὰ ἐκκλησιαστικὰ χρήματα τῇ ἰδίᾳ ἐπιτροπῇ· ὅτε μὴ ἀμάρτυρον εἶναι τὴν οἰκονομίαν τῆς ἐκκλησίας, καὶ τὴν τῶν τῆς ἐκκλησίας σκορπίζεσθαι, καὶ βλασφεῖν τὴν ἱερωσύνην ἀφορισθεῖσαν· εἰ δὲ μὴ τοῦτο ποιοῖεν, ὑποκείσθαι αὐτὸν τοῖς θείοις κανόσι.

ΛΓ΄.

Ἐπίσκοποι οἱ ἀφορισθέντες βαθμοῦ φέρειν, ἱερουργεῖν ἐκεῖν· ἐὰν δὲ αὐτὰ τὰ ἔργα ἐκείνοις φέτο τὸ ἀρκέσαι τὴν ἐπιστροφὴν ἔτοιμοι, οὐδὲ ἀφορισθεῖν τῶν κατέχειν ὀφείλουσιν· εἰ δὲ ὁν τὸ τοιοῦ ἐδόκουν ἀπεκτεῖνεν τὰ ἔργα τὰ ἀξιώματα, ἀφοῖ τῶν τῆς ἐπιστροφῆς ἄξιοι ἐπιδεικνύουσιν.

Ἀνατόλιος ὁ ἀλικαδίτ ἐστιν ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως ἐστιν· κρίνει λογιζόμενος ἀπὸ τῆς ἐπιστροπῆς ἄξιος εἶς τοῦ τῆς ἀφορισθεῖς τύχῃ καταδικεῖσθαι, εἰ μὲν ἀπὸ ἀλάγων τινῶν αἰτιῶν καταδικεῖσθαι, εἰκότως οὐδὲ τὸ ἀφορισθῆναι ἐστὶν ἄξιον τυχεῖν ἐνια τιμῆς· εἰ δὲ δίχα πάσης αἰτίας ἀλόγωνὲν τὸν ἀτιμον καλεῖσθαι ἀξιοῦσιν ἀξιοῦσι, ἐπιχειρεῖ τυχεῖν, εἰ γε ἀπέδωκε φανεῖς, τὴν τοῦ ἐπισκόπου ἐπαναλαβεῖν ἀξίαν τῶ ἱερωσύνῃ.

ΛΔ΄.

Ἐπειδὴ τινὲς τῶν ἐπισκόπων τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ἢ τῶν Θρᾴκης ἐπιδημούντων φύσει, ἢ τῶν ἀφορισμένων τὴν ἐπιστροφὴ τὴν ὁποιωτῆτα χρήματα τὴν ἐπιστροφὴ τὴν ἀφορισθεῖσαν ἀξιοῦσι, ἐν τῷ τοῦ τῆς τῶν ἀνθρώπων ἀξιοῦσι· ὅθεν μόνοις τοῦτο ποιοῦσι, ὡς ἀξίοις ἐκδοθῆναι αὐτοῖς ἀγῶν τὴν χειροτονίας τὴ ἱερωσύνῃ τῆ τῆς Ἀλεξανδρίας μητροπόλεως ἀρχιεπισκόπου, ἢ λόγον ἢ μὴν ἐφίν ἢ φιλαδελφίαν, ἀεὶ αὐτὸς μόνοις ἐπὶ τὴ οἰκείᾳ τιμῆς, ὡς τὴν βασιλικὴν κλέος, ἠθοστὶ τιμῆς ἐξιῶνα, ἔχει ἐν ἀγορᾷ τοῦτο ἢ ὁ τῆς Ἀλεξανδρίας ἀρχιεπίσκοπος. Ὁθεν μόνοις ἐπὶ τὴ οἰκείᾳ τιμῆς, ἢ ἴδιος πάρεξεν, ἢ τῶν αὐτὸς δωκεῖν, ἢ ἀξιοῦσι κατεστεῖνδδήσουσι.

A μῶν ἐπισκόπων, μᾶλλον εἰς τὸ δίκαιον μοναστήρια, ἢ τὰ πρὸς ταῦτα ἀνήκοντα φυλάττεσθαι, καὶ μηκέτι οἰκίας γίνεσθαι τοῦτο κοσμικὰ καταγίνεσθαι· τὸν δὲ ἐπιχειροῦντας τοῦτο γίνεσθαι, ὑποκείσθαι τοῖς τῆς κανόνων ἐπιτιμίοις.

ΚΑ΄.

Ἐπειδὴ δέ τινες τῶν μητροπολιτῶν, οὓς ἀκουσόμεθα, ἀμελοῦσι τῆς ἐξεκκλησιασμένης αὐτοῖς ποιμνίου, καὶ ἀπωκνοῦσι τὰς χειροτονίας τῶν ἐπισκόπων· ἔδοξε τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ ὥστε τριῶν μηνῶν χρόνῳ τὰς χειροτονίας τῶν ἐπισκόπων, ἐὰν μὴ τινα ᾖ ἀπαράβατον ἀνάγκη τεταταῖνθαι τὴν τῶν ἀναγκαίων χρόνον, εἰ δὲ μὴ τοῦτο ποιοῖεν, ὑποκείσθαι αὐτὸν κανονικοῖς ἐπιτιμίοις· τὴν μὲν τοῦ κηρύσσοντα τὰς χηρεύουσας ἐκκλησίας σῶον φυλάττεσθαι παρὰ τῷ οἰκονόμῳ τῆς ἐκκλησίας.

XXVI.

Quoniam in nonnullis ecclesiis, ut sæpe a nobis auditum est, episcopi absque œconomo tractent res ecclesiasticas, placuit, omnem ecclesiam episcopum habentem, ex proprio clero, œconomum habere, ut nec sine testibus sit ecclesiæ administratio, nec ideo res ejus dissipentur, & probrum ac dedecus sacerdotio inuratur. Si autem hoc non fecerit, eum divinis etiam canonibus subjici.

ΚΒ΄.

Τοὺς ἀφαλοῦντας γυναῖκας, ἢ ἑτέρους ὁμωμοτεῖν σωιωτεῖν, ἢ συμμαρτυροῦντας, ἢ συμπαίσσοντας τοῖς ἀφαλοῦσι· ὠφείλε ἡ ἁγία σύνοδος, εἰ μὴ κληρικοὶ εἶεν, ἐκτίμᾶν τῇ οἰκείᾳ βασιλικῇ ἐξουσίᾳ· ἀποδιώκεται ἀξιοῦντας.

XXVII. Eos qui conjugii violatores rapiunt, vel opem ferunt, ac consentiunt iis qui rapiunt, statuit synodus, si sint quidem clerici, proprio gradu excidere: sin autem laici, anathematizari.

OBSERVATIO EDITORUM ROMANORUM.

Canones qui sequuntur, non extant in codicibus Græcis manuscriptis quos habuimus hujus concilii, nec etiam in Latinis, præter in collectioniibus Dionysii & Isidori. Cujus rei causa ea esse videtur, quia Anatolii Constantinopolitani episcopi circumvenitione se fraude, cum scilicet apocrisiæ legati e synodo egressi essent, pariibus concilii propositis, atque ab eis subscripti fuerant: ex quorum numero, qui cum Eutychete, duorum patriarcharum Alexandrini & Antiochini privilegia a concilio Nicæno ita datas infringebantur, & primatus ejus in ecclesia poli Romanum pontificem fatebatur: Quod beatus Leo indignis literis, eosdem rejecit & infirmavit, ne apparet ex ipsius epistola 120. ad episcopos synodi Chalcedonensis, & epistola 121. ad Maximum Antiochenum, & alia. Rectissime tamen a Theodoro Balsamone, Joanne Zonara, & alia Græcia eanonum conjectoribus. Et cum idem canon ratum esset in Ecclesia ejusdem sententiæ, quemadmodum ipsis apostolorum fedes legitima, illos hic adscribendos putavimus; non ut eis aliquid auctoritatis adjungeremus; sed ut sit gestis lectis non ignorentur.

* * *Sequentes quoque canones deprimunt in codd. Vaticanis & Palatinis* [illegible] *sunt, si vero laici, anathema sit. Hæc leguntur; Bonifacius presbyter sanctæ ecclesiæ Romanæ statuit & subscripsit, & extra episcopi diœcesim provinciarum, vel civitatum subscripsitque; Constantinus, die 6. Kal. Aprilis Imp. xiii. Adhibito quoque, verba ipsa; Bonifacius pr. & quæ sequuntur, juxta in codice Ecumenicorum post actionem de beato Theodoro, id est cum pontifices hac; Octava actio Chalcedonensis. Atque hoc canonem nonnulli præterquam reperiuntur in editione Crabbiana, quæ Romani correxerunt, Binius, regnoque dumtaxat collectio confirmat.*

XXVIII.

A Sanctorum patrum decreta ubique sequentes, & canonem qui nuper lectus est, centum & quinquaginta Dei amantissimorum episcoporum agnoscentes, eadem quoque & nos decernimus ac fratrumus de * privilegiis sanctissimæ ecclesiæ Constantinopolis novæ Romæ. Etenim antiquæ Romæ throno, quod urbs illa imperaret, ipse patres privilegia tribuerunt. Et eadem consideratione moti centum quinquaginta Dei amantissimi episcopi, sanctissimo novæ Romæ throno æqualia pri-

* *privilegiis de se jul.*

CANONES CHALCEDONENSES.

Ex interpretatione Dionysii Exigui.

TITULI CANONUM.

I. *De canonibus antiquisque concilii.*
II. *Quod non oporteat episcopi, aut quemlibet ex clero per pecuniam ordinari.*
III. *Quod non oporteat episcopos, clericos & monachos prædia alienа conducere.*
IV. *De honore monachis competente, & ut nullus eorum rentes ecclesiasticas aut sæcularia inquietare ingeniis, nec alienum forum præter confitentium domini ejus suscipere.*
V. *Non ad magnæ modum de civitate in civitatem.*
VI. *Quod non oporteat absolute quosdam ordinari.*
VII. *De clericis & monachis non manentibus in suo propriо.*
VIII. *De clericis qui sunt in ptochiis, monasteriis, aut quæ martyriis, quæ sub potestate episcoporum uniusque civitatis existunt.*
IX. *Quod non oporteat clericos habentes adversus se juvicem negotia, proprium episcopum relinquere, & ad sæcularia judicia convolare.*
X. *Quod non licet clerico in duarum civitatum ecclesiis ministrare.*
XI. *Quod non oporteat ægros episcopis tribus, hortatibus autem commendatitiis literis approbari.*
XII. *Ut nequaquam in duas metropoleiseos provincias dividatur.*
XIII. *Quod non oportat peregrinos clericos sine commendatitiis literis ministrare.*
XIV. *Quod non licet clerici uxorem sestæ alterius accipere.*
XV. *De diaconissis muliebribus.*
XVI. *De virginibus.*
XVII. *De parochiis.*
XVIII. *De conjuratione, vel conspiratione.*
XIX. *Quod oporteat per provincias bis in anno concilia celebrari.*
XX. *Quod minime clericos transmigrare convenias.*
XXI. *De episcoporum aut clericorum excommunicatione.*
XXII. *Quod non licet clericis post mortem sui episcopi res ad Deum pertinentes deprimere.*
XXIII. *De clericis & monachis, qui præter voluntatem sui episcopi, ad regam Constantinopolim venunt.*
XXIV. *Quod non liceat monasteria quæ conferata sunt, diversæ sæcularia fieri.*
XXV. *Quod non oporteat ordinationes episcoporum diu differre.*
XXVI. *De dispensationibus singularum ecclesiarum.*
XXVII. *De hoc qui rapiunt puellas.*

CANON I.

REGULAS * sanctorum patrum per singula nunc ut supra concilia constituras, proprium robur obtinere decrevimus.

* Vide infr. in can. Antiocen. 12. in quo verbo Antiqua.

II.

Si quis episcopus per * pecunias fecerit ordinationem, & sub † pretio redegerit gratiam, quæ * non poterat * vendi, ordinaverit per † pecunias episcopum, (* aut chorepiscopum) aut presbyterum, aut * diaconum, vel quemlibet ex his qui connumeranur in clero, aut promoverit per pecunias † dispensationem aut defensorem, (* vel mansionarium,) vel quemquam omnino qui subjectus est regulæ pro suo * turpissimo lucri commodo; * is qui hoc attentarit probatus fuerit, proprii gradus periculo subjacebit: & qui ordinatus est, nihil ex hac ordinatione vel promotione * per negotiationem facta, profitiatur, sed sit alibros a dignitate vel * solicitudine, quam * pecuniis * acquisivit. Si quis vero mediator tam turpibus & nefandis datis vel accepis extiterit; * Scipse, si quidem clericus fuerit, proprio gradu decidat: si vero laicus aut monachus, anathematizetur.

* pecuniis dat. non Mss. in Pur. cent.
* ordinatio gratiam Dei non Mss. in Pur. cent.
* ordinetur.
* ordinatus.
* ordinatus.
* ordinatus

ANNO CHRISTI 451. ACTIO DECIMA QUINTA.

tas * honorationibus i tantummodo * personis A auctoritatem eiusdem loci episcopus misericordiam eis humanitatemque largiri.

XVII.

Singularum ecclesiarum rusticas parochias, e vel * in* possessionibus, manere inconcussas illis episcopis, qui eas retinere noscuntur; & maxime si per triennium eas absque vitiosis nentes, * sub* dispensatione rexerunt. Quod si intra triennium facta est de eis, vel fit alteratio, licere eis quæ de laesa afferunt, apud sanctam synodum provinciæ de his moverecertamen. Quod si quisquam a 1 suo metropolitano laeditur, apud 2 primatem diœceseos, aut apud m sanctam Constantinopolitanam ecdem judicetur, ficut superius dictum est. Si qua vero civitas poteſtate imperiali 3 novata est, aut * si prorinus innovetur, 4 civiles dispositiones & publicas, ecclesiasticarum quoque parochiarum ordinas subsequantur.

XVIII.

Conjurationis vel conspirationis crimen & a * veteribus legibus est omnino prohibitum: multo magis hoc in Dei ecclesia ne fiat, adhortare convenit. Si qui ergo clerici vel monachi reperti fuerint conjurantes, 5 aut conspirantes, aut insidias ponentes episcopis, aut 6 conclericis, gradu proprio penitus * n abscindantur.

XIX.

Pervenit ad aures nostras, quod in provinciis statuta episcoporum concilia minime celebrentur, o & ex hoc plurima negligantur ecclesiasticarum caularum, quæ p correctionibus indigeant. Decrevit itaque sancta synodus, secundum canones patrum bis in anno episcoporum in singulis * n unumquemque provinciam convenire, quo metropolitanus q episcopos probaverit, & corrigere singula, si qua fortasse emerserint. Quicumque vero non advenerint episcopi, resident autem in suis civitatibus, r & hoc, * si in fua incolumitate constitunt, omnique * inexcusabili & necessaria occupatione probantur liberi * fraterno 7 corripiantur affectu.

XX.

Clericos in ecclesia ministrantes, sicut jam constituimus in alterius civitatis ecclesia * statutos fieri * non oportet, sed * contentos esse, in quibus ab initio ministrare meruerunt: excepis illis, qui * propriis amicitiis provincias, et necessitate ad alam 8 ecclesiam transferuntur. Si quis autem episcopus post hanc defi-

1 Hard. *personis honorationibus solummodo concedunur.* 2 Hard. *salvis vero metropolitanis privilegiis suis.*
3 MS. *Diocesium.* 4 Hard. *aliquoniam.* 5 Petit. *contingunur.* 6 Hard. *vetus pressbyteros.*
7 Abloon. *hoc due voca a mo. uno* Tarit. 8 Tarit. *frustrna correpiuni subjacuunt.*

1 Trivi. *pradiaal prefonis.* Corb. *prædiaar prefonis.* m Dionis libri, *sanctam provinciam.* d Idem libri, *plusiis.*
2 Venetus libri, *fermam.* e Idem libri, *annum provinciam.* e Venetus libri, *negligentes.*
3 Corb. *ne huiusmodi.* f Venetus libri, *genius, & hapiskgeneri.* f Venetus libri, *nisi forte promisset ad ordinandum filium presbyteri.*
4 Venetus libri, *nisi forte promisset ad ordinandum filium presbyteri.* g Petit. *si quis autem hanc.* h *Domino.* Deest in Corbeiensi. i Vox *sua* deest in codicibus antiquis. m *Constantinopolitanam.* n Corb. *abscidantur.* Petit. *abscidantur.*
5 Corb. *& ab hoc.* o Corb. *& ab hoc.* p Corb. *correctionibus.* q Idem, *correctionis.* r Idem, *ecclesiarum.*
Hic etiam verba subjiciuntur in margine. s Tarit. *& hoc in fua.* t Idem, *transferunt Ecclesiam.* u Idem codex, *ecclesia constituunt.*

BALUZII NOTÆ.

ANNO CHRISTI 451. ACTIO DECIMA QUINTA.

definitionem fuscperit clericum ad alium episcopum pertinentem, placuit, & fuscepium & 1 fuscipientem communione privari, donec is qui migraverat, clericus ad proprium fuerit regressus ecclesiam.

XXI.

Clericos aut laicos accusantes episcopos aut clericos, passim & sine probatione ad accusationem recipi non debere, nisi prius eorum diluciatur existimationis opinio,

XXII.

Non licere clericis post obitum sui episcopi, res ad eum pertinentes dirripere, sicut antiquis quoque ell canonibus * contrarium. a Quod si hoc facere tentaverint, gradusum suorum periculo subjacebunt.

XXIII.

Pervenit ad aures sancti concilii, quod quidam clerici & monachi, quibus nihil ab episcopo suo commissum est, b aliquando vero & communione ab eo c privati, pervenientes ad urbem regiam Constantinopolitanam, in eadem diutius d immoranti, excitantes turbas, & statum ecclesiasticum commoventes, subvertentes e etiam quorumdam domos. Decrevit f itaque sancta synodus, & huiusmodi primo quidem per defensorem Constantinopolitanæ sanctissimæ ecclesiæ h commoneri, ut egredantur ab urbe regia. Quod si i illeni negotiis impudenter insistant, etiam nolentes idem defensor expellat, ut ad propria loca perveniant,

XXIV.

k Quæ semel ex voluntate episcopi dedicata sunt monasteria, l perpetuo manere monasteria, & res quæ ad ea pertinent, m monasterio

1 Canon. Apost. 40. Tarit. *ab presbyum.* 2 Hard. *imperandi.*

1 Idem: *Quod si hoc.* b Idem: *ab autem quando & communione privantur ab eo.*
c Corb. *privantur.* d Venetus libri, *immorantur.*
e Idem. Deest in libris Parisiensi. f Itaque. Deest in Corbeiensi.
g Petit. *huiusmodi per defensorem Constantinopolitanæ sanctæ Ecclesiæ primo quidem.*
h Petit. *Quæ semel dicta a sunt monasteria vestitio Episcoporum commoveri.* i Idem libri, *negotiis.* k Petit. *Quæ semel dicta a sunt monasteria vestitio Episcoporum manserunt perpetua.* l Perpetuo. Deest in Corbeiensi. m Venetus libri, *monasteria.*
n *Ea.* Deest in Parisiensi. o Petit. *sanctissimæ.* p Venetus libri, *negligunt commissa sibi gregis.*
q Idem libri, *perpetuo.* r Idem, *redditus.* s Idem libri, *habeant & monasteria.*
t Petit. *derogatis.* u Idem, *possessiones.* v Idem codex, *ecclesiæ constituunt.*
x Corb. *conhibentur.* Parit. *cohibentur.*

BALUZII NOTÆ.

1 Venetus libri, *fuscipientem communione privari.* 2 Corb. *fuscipientem communione privari.*
a Venetus libri, *rumores.* b Petit. *probationis.* c Venetus libri, *innovatio.*
d Idem libri, *diluciatur.* e Venetus libri, *incurabilis.*
f Venetus libri, *ecclesiæ subjacebit: verumtamen & redditus ecclesiæ viduatæ pœnes œconomum eiusdem ecclesiæ integri referventur.*
g Venetus libri, *ecclesiæ.* h Idem libri, *ecclesiæ.* i Idem libri, *ecclesiæ.* k Idem libri, *ecclesiæ.* l Idem libri, *ecclesiæ.* m Idem libri, *ecclesiæ.* n Idem libri, *ecclesiæ.* o Idem libri, *ecclesiæ.* p Idem libri, *ecclesiæ.* q Idem libri, *ecclesiæ.* r Idem libri, *ecclesiæ.* s Idem libri, *ecclesiæ.* t Idem libri, *ecclesiæ.* u Idem libri, *ecclesiæ.* v Idem libri, *ecclesiæ.* x Idem libri, *ecclesiæ.* y Idem libri, *ecclesiæ.* z Idem libri, *ecclesiæ.* a Idem libri, *ecclesiæ.* b Idem libri, *ecclesiæ.* c Idem libri, *ecclesiæ.* d Idem libri, *ecclesiæ.* e Idem libri, *ecclesiæ.* f Idem libri, *ecclesiæ.* g Idem

mendatitis litteris ministrare.

XIV. Quod non liceat clericis incorem fœtu alterius attipere, nisi si forte spondeat se ad veram fidem reciere.

XV. De diocesibus monterbius quod Decaisis quod non liceat eis nuptias jungi.

XVI. De ecclesiis in parochiis per rigionis omnes ab episcopo habitis vel restituendis urbibus.

XVII. De conspiratione clericorum quod Graci fruisse dicunt.

XIX. Quod oportet per provincias bis in anno concilia fieri.

XX. Quod minime clericis in aliam civitatem transmigrare liceat, nisi eis qui pro perfectione propriæ ambierint civitatem.

XXI. De episcoporum aut clericorum accusationibus quas illeduxit fulsipin in accusationem.

XXII. Quod non liceat clericis post mortem sui episcopi res ad eum pertinentes diripere.

XXIII. De clericis & monachis excommunicandis, qui præter voluntatem sui episcopi ad urbem regiam veniunt.

XXIV. Quod non liceat monasteria quæ conferata sunt diversoria secularia fieri.

XXV. Quod non oporteat post obitum episcopi ordinationem alterius differre episcopi.

XVI. De animalis, id est, diffensatoribus singulis ecclesiis habendis.

XVII. De his qui sibi rapiunt uxores.

CANONES I.

1. REGULAS a sanctis patribus in unaquaque synodo usque nunc probatas teneri statuimus.

II. Si quis episcopatum, accepta pecunia, ordinationem fecerit, & b sub pretium dedinerit, imperitabilem gratiam, atque ordinaverit c per pecunias episcopum, sive chorepiscopum, d sive presbyterum, f sive diaconum, aut quemcumque alium qui connumeratur inter clericos, aut accepta pecunia ordinaverit cœnobium, g id est desponsorem, sive *paramonarium: quicumque ergo hæc h meditatus fuerit, & convictus fuerit, i ipse quidem habeat gradum sui periculum; & qui sic g ordinatus fuerit, nullum habeat fructum ex hujusmodi mercimonio & creatione probrosa, k sed sit alienus a & dignitatis & solicitudinis eius, quam per l pecunias introivit. m Sed & ille qui instans tam turpibus & illicitis datis, interceffor apparuit, si quidem clericus fuerit, de proprio decidat gradu: si vero laicus, l five monachus n fuerit, n anathema sit.

III.

Pervenit ad sanctam synodum, quia de his qui in clero connumerantur, quidam o propter turpis lucri gratiam, alienatum possessionum conductiones & causas fiscaliaes suripiunt, & seipsos quidem a ministeriis sanctis per desidiam p separant, q ad domos autem secularium concurrunt, & substantiarum r eorum gubernationes avaritiæ causa suscipiunt. s Decrevit ergo sancta & magna synodus, ut unium de ingenos t eorum, hoc est, episcopum, v five clericum, aut monachum, condecet possessiones, aut miseri secularibus procurationibus: nisi forte qui legibus ad minorum x tutelas xetatum, five curationes, inexcusabiles attrahuntur, aut cui ipsius civitatis episcopus ecclesiasticarum rerum commiserit gubernacula, y vel orphanorum, u ac viduarum z quæ indefensæ sunt, & curatum perfonarum, a quæ maxime ecclesiastico indigent administratio, propter timorem Dei. Si quis vero transgressus fuerit statuta, b correptioni ecclesiastice c subjaceat.

IV.

Qui vere & pure solitariam eligunt vitam, y digni sunt convenienti honore. Quia tamen quidam z monachi habitu nomenus, res communes disturbant, indifferenter civitates circumeuntes, nec non & monasteria per seipsos propria præsumptione constituere tentant: placuit, neminem aut ædificare, aut constituere monasterium, aut oratorii domum, sine consistentia ipsius civitatis episcopi. Eos vero, qui per singulas civitates, d in possessiones in monasteriis sunt, subjectos esse a debere episcopo, & quieti operam dare, atque observare ab jejunia & orationes, in locis in quibus semel Deo e se devoverunt, permanentes: & neque communicare d ecclesiasticis, neque fecularibus aliquas e tractare f actiones, relinquentes propria monasteria: nisi forte jubeantur, propter urgentes necessitates, ab ipsius civitatis episcopo. Et neminem fervorum suscipi in monasterium, ut sit cum eis monachus, nisi cum domini proprii consistentia. Præterentem vero hæc decrevimus extra communio-

mononemente, a ne nomen domini blasphemetur. Convenit vero civitatis episcopo, b curam h solicitudinemque necessariam monasteriis exhibere.

Propter eos episcopos sive clericos, qui de civitate ad civitatem transeunt, placuit, definitiones datas a sanctis patribus habere proprium firmitatem. V.

Neminem abbotiae ordinati presbyterum, c vel diaconum, vel quemlibet in ecclesiastica ordinatione constituetum; d nisi manifeste incecesia civitatis, five possessionis, aut in martyrio, aut in monasterio, qui ordinatur, e mereatur ordinationis publicatæ vocabulum. d Eorum vero qui f absolute ordinantur, decrevit sancta synodus f vacuum e haberi manus impositionem, g & nullum eius rate factum valere, g ad injuriam f ipsius qui eum ordinavit.

VI.

Eos qui semel in clero h taxati fuerint, five in monasteriis h deputati, decrevimus neque ad militiam, neque ad h honores faculares venire. h Eos autem, qui hoc ausi fuerint i facere, & non eius cum i pœnitere maluerint, ut ad hoc idem revertantur, k quod ante obtentu Dei propofuerunt sibi, l anathematizari. VII.

Clerici in prochiis, m & in monasteriis, n aut martyriis constituti, f sub potestate episcopi, o in qua is est civitate episcopus, secundum traditionem o sanctorum patrum: nec per p præsumptionem recedant a suo episcopo. Eos vero qui ausi fuerint recidere hujusmodi p institutionem quocumque modo, q vel noluerint subjacere proprio episcopo; r si quidem fuerint clerici, q pro perturbatione r ordinatione subjacant r condemnationibus s canonum: si vero monachi sive laici fuerint, s communione privetur.

VIII.

Si clericus adversus clericum habeat negotium, non relinquat suum episcopum, & ad secularia t iudicia non concurrat: t sed prius negotium agitetur apud proprium episcopum, t vel certe (t si fuerit iudicium ipsius episcopi) apud arbitros ex utraque parte electos audiatur negotium. Si quis vero contra hæc fecerit, canonum subjaceat correptionibus. Et si clericus adversus suum v vel alium episcopum habeat causam, apud audientiam synodi provinciæ ejus x conquiratur, Si vero contra ipsius provinciæ metropolitanum episcopum episcopus five clericus habeat controversiam, pergat y ad ipsius diœcesis primatem, aut certe ad Constantinopolitanæ regiæ civitatis sedem, z ut eorum ibi propriusi negotium * exquiratur. X.

Non licere clericum in ecclesiis duarum civitatum ordinari, a a sed in quas ab initio ordinatus est, b cujus ab expectito erat ante profugium. Et si propter vanæ gloriæ desiderium contigerit, c et ut post ad majorem ecclesiam contigerit, cum indubitanter revocari debere ad eam, i in qua ab exordio ordinatus est, & ibi tantummodo ministrare. Si quis vero jam translatus est d ad alia in aliam ecclesiam, nihil habeat commune cum priore ecclesia, e five sub hac ecclesia conflictus martyriis, f five in prochiis, vel secundochiis, g aut eorum negotiis. Eos vero qui ausi fuerint post ordinationem hujus magnæ & universalis synodi agere quæ prohibita sunt, h statuit sancta synodus cadere de proprio gradu. XI.

Omnes pauperes & indigentes ecclesiasticis auxiliis, i & cum proficiscuntur, sub probatione epistolæ, five pacificis, quas dicuntur k ecclesiasticæ, tantummodo commendari statuimus, & non commendatitiis epistolis: quia commendatitiis epistolas, quas dicimus, eos tantum accipere convenit, l qui in opere sint clariores. l

Pervenit ad nos, m hæ quod quidam præter ecclesiasticos ordines affectantes potentiam, per kk pragmaticam forsam, unam provinciam in duas dividant, n Il ita ux ex hoc inventantur duo metropolitani episcopi nomin una cademque est provincia. Statuit m ergo sancta synodus, deinceps nihil tale attentari a quolibet episcopo: eos vero qui tale aliquid oo attentaverint, de proprio gradu cadere. Si quar vero pp antea civitates per pragmaticam imperialem qq metropolitani nominis honore decoratæ sunt, nomine solo perfruantur r, & qui ecclesiam ejus regit episcopus, r rr privilegio metropolitano episcopo jure proprio reservato.

Concil. General. Tomo IV.

SALMON NOTÆ.

a Hic canon in Dionysiani veteri libro, ipsum verbis concepius est quibus extat apud Dionysium Exiguum.
b Vetus codex, b in mendatitiam addaverit inadpretiabilem gratiam.
c Vetus codex, Hæc nunquam. Hæc non habemus in libro veteri.
d Vetus codex, temperavit sive constituit.
e Vetus codex, ordinatur.
f Vetus codex, aut dign. aut filius.
g Vetus codex, sed & qui in his tam turpibus & illicitis datis interceffor apparuit.
h Vetus codex, pecuniam.
i Vetus codex, aut monachus.
j Vetus codex, aut ministrare.
k Vetus codex, analmatizetur.
l Vetus codex, propter corpla lucra.
m Vetus, sequentes, & paulo post concurrant.
n Vetus codex, sed & qui in his tam turpibus & illicitis datis interceffor apparuit.
o Vetus codex, sed & qui in his tam turpibus & illicitis datis interceffor apparuit.
p Vetus codex, aut nihilominus.
q Vetus codex, aut certe certe.
r Vetus codex, temperavit sive constituit.
s Vetus codex, aut dign. aut filius.
t Vetus codex, pecuniam.
u Vetus codex, aut monachus.
v Vetus codex, aut monachus.
x Vetus codex, aut minorum.
y Vetus codex, aut pauperum.
z Vetus codex, aut monachus.
a Vetus codex, aut minorum.
b Vetus codex, & sollicitudinem.
c Vetus codex, aut quemlibet.
d Vetus codex, aut minorum.
e Vetus codex, aut minorum.
f Vetus codex, aut minorum.
g Vetus codex, aut minorum.
h Vetus codex, aut minorum.
i Vetus codex, aut minorum.
j Vetus codex, aut minorum.
k Vetus codex, aut minorum.
l Vetus codex, aut minorum.
m Vetus codex, aut minorum.
n Vetus codex, aut minorum.
o Vetus codex, aut minorum.
p Vetus codex, aut minorum.
q Vetus codex, aut minorum.
r Vetus codex, aut minorum.
s Vetus codex, aut minorum.
t Vetus codex, aut minorum.
u Vetus codex, aut minorum.
v Vetus codex, aut minorum.
x Vetus codex, aut minorum.
y Vetus codex, aut minorum.
z Vetus codex, aut minorum.
a Vetus codex, aut minorum.
b Vetus codex, aut minorum.
c Vetus codex, aut minorum

XIII.

Extraneum clericum & a lectorem extra civitatem suam sine commendatitis literis proprii episcopi nullatenus ^a licetat ministrare.

XIV.

Quia in quibusdam provinciis concediur psalmistis & lectoribus uxores accipere; statuit sancta synodus, prorsus non licere ^a cuiquam ex his ^b alterius sectae accipere uxorem. Si quis vero praevenit, & habet iam de tali ^c conjugio filios, si fideles fuerint, praevenientis eos jam apud haereticos & baptizari, debent eos ^b offerre sanctae ecclesiae catholicae, ut ibi communicent. Qui vero adhuc baptizati non sunt, omnimodo non posse eos in haeretica ecclesia baptizari, ^d nec in ^e matrimonio jungi haeretico, Judaeo, vel pagano; nisi forte ^f spoponderie se venire ad orthodoxam fidem, ^g dum conjungitur personae ^h orthodoxae. Si quis vero hanc definitionem sanctae synodi ^i praeterierit, regularum ^k condemnationibus subjacebit.

XV.

Diaconiissam non debere ante quadraginta annos ordinari, o & hoc cum diligenti probatione. Si vero ^l sufceperit ordinationem, & quantocunque tempore observaverit ^m ministerium, & postea fe nuptiis tradiderit, injuriam faciet Dei gratiae, haec anathema sit cum eo qui in illius ^n nuptiis convenit, ^o.

XVI.

Si qua virgo se ^p dedicaverit Deo, sanctitate & monachisi, non licere ^q eis jungi nuptiis. Si vero inventi fuerint hoc facientes, maneant excommunicati. ^r Statuimus vero posse in eis facere humiliatem, si ita probaverit loci episcopus.

XVII.

Per singulas ecclesias ^s parochias rusticanas, sive in possessionibus, ^t manere ^u immobiles apud eos, qui eas ^x retinent, episcopos, & maxime ^y si eas sine violentia jam per ^z triginta annos tenentes gubernaverunt. Si vero intra triginta annos ^a etiam facta fuerit, aut fiat ^aa de his altercatio, licere eis qui se dixerint laesos, propter eas ^bb movere apud Synodum provinciae ^cc certamen. Si quis vero putaverit se a proprio metropolitano gravari, ^dd apud primatem diocecseos, aut apud Constantinopolitanae civitatis sedem agat judicium, sicut dictum est. Si vero quelibet civitas per auctoritatem imperialem ^e renovata est, aut fi revenerit in posterum, civilis & publicis ordinationibus etiam ecclesiarum ^e parochianarum sequatur ordinatio.

XVIII.

Conjurationum & ^f conspirationum ^ff crimen, quod apud Graecos dicitur phratria, publicis etiam legibus cegtum est peritus inheri: hoc multo magis in sancta ^gg Dei ecclesia ne fiat, convenit abdicari. Si qui vero clerici vel monachi inventi fuerint conjurates, ^hh aut phratrias vel factiones componentes aliquas suis episcopis, aut aliis clericis, ii omnino cadant de proprio gradu.

XIX.

^ii Porvenit ad aures nostras & hoc, quod in provinciis constitutae episcoporum concilia minime celebrentur, & quod inde multae, quae correctione opus ^kk habent, ecclesiasticas negligantur. Statuit igitur hac sancta synodus, secundum patrum regulas bis in anno in unum convenire per singulas provincias episcopos, ^ll inm ubi singula quae emendatrine, corrigantur. Qui vero noluerint convenire episcopi, ^mm constituti in suis civitatibus, ^nn & cum hoc maxime in sui corporis faciunt ^oo conclaveri, ^pp ut cum omnibus illis ingentibus & inexcusabilibus negotiis liberi ^qq sint, licere eos fraternae caritatis admonitionibus corrigi.

XX.

Clericos ^rr in suis ecclesiis constitutos, sicut jam ^ss definivimus, non licere in alertius civitatis ecclesiis ordinari, sed acquiescere ^tt in ea, in qua ab initio ^uu ministrare dinoscuntur: exceptis illis, qui propriis civitates perfiderunt, & ex necessitate ad alias ecclesias migraverunt. Si vero quicumque episcopus post ^vv ordinationem istam ^ww susceperit clericum ad alium episcopum pertinentem, ^xx cum fuerit sacra synodo, & ^yy ab episcopis ^zz suscepitur, & cum qui susceptus est, tamdiu excommunicatus manere, quamdiu ipse clericus ad proprium ^aaa ecclesiam revertatur.

XXI.

^zz Clericos, sive laicos, qui accusaverint ^zz episcopum aut clericos, ^bbb temere atque indifferenter non ^ccc debere ipsi in accusationem, nisi prius eorum opinio fuerit perstrutata.

XXII.

Non licere clericis post mortem episcopi sui rapere pertinentes ad eum res, ^ddd licut jam praecedentibus regulis statuitum est. Si vero haec fecerint, ^eee periclitari se noverint in proprio gradu.

---

a Interdicam.

b Copulatio hujus haereticorum non tolerandam ante paganorum.

c Filiorum manus impositione tempus ab apostolorum praeceptum Sacramentum confirmationis ad angelos.

d Sacramentum baptismi ab angelis.

e Matrimonium inter ecclesiae filios & eorum haereticorum ecclesiam licet, & prohibetur.

f Sponsalia.

g Matrimonium contrahere non licet.

h Matrimonium cum haeretico.

i Vetus codex, *statuerit*. k Licet. Deest in veteri libro. l Vetus codex, *ordinari*. m Vetus codex, *ministrare*. n Vetus codex, *nuptiis*. o Vetus codex, *convenit*. p Vetus codex, *ad ministrandum*. q Vetus codex, *nuptias contrahere*. r Vetus codex, *dimittere*. s Vetus codex, *parochias*. t Vetus codex, *manere*. u Vetus codex, *immobiles*. x Vetus codex, *tenere*. y Vetus codex, *qui ex*. z Vetus codex, *triginta annorum*. Deest in veteri codice. aa Vetus codex, *de re dubitatio*. bb Vetus codex, *movere*. cc *Certamen*. Deest in veteri libro. dd Vetus codex, *apud primatem ipsius diocesseos*. ee Vetus codex, *parochianae*. ff Vetus codex, *apud Graecos dicitur phratria, & publicis etiam*. gg Deest in veteri libro. hh Vetus codex, *aut factiones componentes*. ii Vetus codex, *omnino cadat*. kk Vetus codex: *Venit in aures nostras quod in provinciis synodi minime celebrentur. Quae correctione opus habent, non corrigunt*. ll Vetus codex, *habeant*. mm Vetus codex, *ubi metropolitanus constituti*. nn Vetus codex, *in Constituti*. Deest in veteri libro. oo Vetus codex, *in domo suae conclaveri*. pp Vetus codex, *conspiciens*. qq Vetus codex, *sint*. rr Vetus codex, *in sanctis*. ss Vetus codex, *definimus*. tt Vetus codex, *in ea in qua ab initio sibi principium ministrandi, extra ea quae*. uu Vetus codex, *ad alium episcopum pertinentem clericum suscipere, placuit hanc qui suscipit & cum qui susc. sit*. vv Vetus codex, *nonnumquam Episcopum*. ww Vetus codex, *clericis sin laici*. xx Vetus codex, *Episcopum*. yy Vetus codex, *Episcopis*. zz Vetus codex, *clericis sin laici*. aaa Vetus codex, *debent*. bbb Vetus codex, *sint & iam*. ccc Vetus codex, *videtur*. ddd Vetus codex, *periclitari eos de proprio gradu*. eee Vetus codex, *videtur*.

XXII.

Eos qui sibi rapuerint uxores, vel eos qui ^a eis auxilium praestiterint, statuit sancta synodus, fi quidem clerici fuerint, cadere de proprio gradu: fi vero ^b laici fuerint, anathema sint.

** QUI SUBSCRIPSERUNT CONCILIO CHALCEDONENSI.

Ex codice Missali antiquissimo annorum mille defiderpsse olim Romae R. P. Jacobus Germanus, cujus apographo usi sumus.

Paschasinus episcopus vicarius domini mei beatissimi atque apostolici universalis ecclesiae papae Leonis urbis Romae synodo praesidens statui, consensi & subscripsi.

Lucentius episcopus civitatis ecclesiae Asculanae vicarius domini mei beatissimi & apostolici viri universalis ecclesiae papae Leonis urbis Romae in synodo Graece ledo praesidens statui, consensi & subscripsi.

Boniface presbyter S. E.R. synodo praesidens statui, consensi & subscripsi.

Leo presbyter S. E. R. synodo praesidens statui, consensi & subscripsi.

Dulcitius presbyter S. E.R. synodo praesidens statui, consensi & subscripsi.

ANATOLIUS CONSTANTINOPOLITANUS.

Provinciae Thraciae episcopi III.

Cyriacus Heracliensis per Lucianum.
Romanus Eudoxiopolitanus.
Lucianus ^a Byzes.

Provinciae Thraciae secundae episcopi III.

Frontius Philippopolitanus.
Sebastianus ^b Bonys.
Epiphanius ^c Berson.

Provinciae ^d *Diocletianopoli Rhodopes episcopi* IV.

Basilius Trajanopolitanus.
Dorotheus ^e Maximianopolitanus.
Serenus ^f Maximiapolitanus.
^g Macarius ^h Enuntos.

Provinciae Emimontis episcopi I.

Jobianus ^i Demedus.

Provinciae Bizyi episcopi VII.

Anastasius Thessalonicensis, per Quintilianum episcopum Heracliensem.
Sozon Philippensis.
Dardanius ^k Barlaa.
Maximianus Serrensis.
Nicolaus ^l Strovienis.
Anopatus ^m Thasitanus.
Eusebius ^n Doberitanus.
Miliccenus,

Provinciae Helladis episcopi VIII.

Petrus Corinthii.
^o Nicetas Megarensis, ^p Nicetas.
Joannes Messenensis.

---

a Vetus codex, *laesorum*. b Licet. Deest in veteri libro. c Vetus codex, *filiis*. d Vetus codex, *hic*. e Vetus codex, *connubio*. f Vetus codex, *praemonstrat*. g Vetus codex, *baptizari*. h Vetus codex, *offerre catholicae Ecclesiae*. i Vetus codex, *non matrimonium*. k Vetus codex, *Orthodoxae*. Deest in veteri libro. l Vetus codex, *sit*. m Vetus codex, *praeterit*. n Vetus codex, *condemnationibus*. o Vetus codex, *& haec*. p Vetus codex, *ad ministrandum*. q Vetus codex, *nuptias contrahere*. r Vetus codex, *dimittere*. s Vetus codex, *ipsos*. t Vetus codex, *ad ministrandum*. u Vetus codex, *reducunt parochias*. v Vetus codex, *permanere*. x Vetus codex, *qui*. y Vetus codex, *qui ex*. z Vetus codex, *triginta annorum*. Deest in veteri codice. aa Vetus codex, *de re dubitatio*. bb Vetus codex, *movere*. cc *Certamen*. Deest in veteri libro. dd Vetus codex, *apud primatem ipsius diocesseos*. ee Vetus codex, *parochianae*. ff Vetus codex, *apud Graecos dicitur phratria, & publicis etiam*. gg Deest in veteri libro. hh Vetus codex, *aut factiones componentes*. ii Vetus codex, *omnino cadat*. kk Vetus codex: *Venit in aures nostras quod in provinciis synodi minime celebrentur. Quae correctione opus habent, non corrigunt*. ll Vetus codex, *habeant*. mm Vetus codex, *ubi metropolitanus constituti*. nn Vetus codex, *in Constituti*. Deest in veteri libro. oo Vetus codex, *in domo suae conclaveri*. pp Vetus codex, *conspiciens*. qq Vetus codex, *sint*. rr Vetus codex, *in sanctis*. ss Vetus codex, *definimus*. tt Vetus codex, *in ea in qua ab initio sibi principium ministrandi, extra ea quae*. uu Vetus codex, *ad alium episcopum pertinentem clericum suscipere, placuit hanc qui suscipit & cum qui susc. sit*. vv Vetus codex, *nonnumquam Episcopum*. ww Vetus codex, *clericis sin laici*. xx Vetus codex, *Episcopum*. yy Vetus codex, *Episcopis*. zz Vetus codex, *clericis sin laici*. aaa Vetus codex, *debent*. bbb Vetus codex, *sint & iam*. ccc Vetus codex, *videtur*. ddd Vetus codex, *periclitari eos de proprio gradu*. eee Vetus codex, *videtur*.

a Has subscriptiones exhibet Mardinus ad suos primi calcem, ut eas *sic* edidit Labbeus, *hoc* est, *inquiunt*, *illae quo omnes, inquit ille, eosdem prorsus omisere prioes concilium fuit, deinde mutarunt Innocentio, ne quid veruffi mutuo

Ophelimos Gethesa.
Athanasius ¹ Opontunensis,
Irenicus Naupactensis.
² Domnus Platronensis.
Onesimus ³ Algusianus.
Magnus Diaconus.

Provincia Syriæ primæ episcopi IX.

Maximus Antiochenus.
Maximinus.
Macarius Laodicenus, per Eusebium presbyterum Antiochenum.
Theodistus ⁴ Virienus, ⁵ Berienus,
Geronius Seleucenus.
Romulus ⁶ Chalcidonensis,
Petrus Gabalensis.
Maras Onosarensis.
Sabas Palebensis,
Uranius Gabalensis,

Provincia Syriæ secundæ episcopi XI.

Domnus Apamienis, per Mellitum Larissenem,

Provincia Ciliciæ primæ episcopi VIII.

Theodorus Tarsensis,
Marronianus ⁷ Pompeiopolitanus, per Theodorum ⁸ metropolitanum.
Alexander Sebastensis,
Philippus Adanensis,
Hypatius Zephyrensis.
Theodorus Augustensis,
Chrysippus ⁹ Mallatanus,
Salustinus ¹⁰ Corycutanus, per Philippum Adanensem.

Provincia Ciliciæ secundæ episcopi XIX.

Cyrillus Anazarbensis,
Polychronius Epiphanensis,
¹ Johannes Flavianos, ² Joannes,
Indemos Irenopolitanus.
Julianus Rocotanus,
Basianus Mopsuestensis, per Sophronium episcopum Iaurse,
Basilius Seleucienis.
Theodorus Claudiopolitanus.
Julianus Celendoratanus.
³ Johannes Diocæsariensis, ⁴ Joannes,
Daniel ⁵ Anazinoitus, ⁶ Anagnostii,
Epiphanius Cetestoreensis,
Mamprosi Tripolitanus.
Acacius Antiochenus,
Les-Mandinus, per papa diaconem,
Ammonius Latapis.
Asilanus Seleucionicensis, per Paulum subdiaconem.
Natalis Philodelphianus.
Tyrannus Germanicensis.

Provincia Phœnices episcopi XIII.

Photius Tyriensis.
Damianus Sidonensis.
Paulus Ptolemaidos.
Olympius Aradupolitanus,
Paulus Porfyritanus,
Thomas Paneadus.
Petrus Biblotanus, per Photium Pureuntanum.
Eustatius Berythropolitanus.
Theodorus Tripolitanus,
Heraclius Arcus.
Alexander ⁷ Anaparadu.
Porphyrius Botryopolitanus, per Seleucum diaconem.
Posforus Strosiadensis,

A *Provincia Phœnices Libanesidis episcopi VII.* ANNO ERA ISTI 711.

Theodorus Damascenus.
Uranius Emisicenis,
Joseph Heliopolitanus.
Thomas Entreopolitanus,
Valerius Laodicenis.
Eustathius ⁸ Fylefaracensis, ⁹ Silefaracensis,
Jordanis Aravienis.

Provincia Arabiæ episcopi XV.

Constantinus Bostron.
Eulagius Filadelfiensis,
Proclus Adraonensis,
Theodosius Canobiaensis,
Ormilda Philippopolitanus,
Flacus Geroasolitanus, per Constantium Bostrotrensem.

B ⁹ Augustus Eufrasiensis,
Stephanus ¹ Gerafopolitanus, ² Hierapolitanus,
Theodoritus ³ Samosatenus,
Johannes ⁴ Cyropolitanus.
Timotheus ⁵ Germaniensis,
Eyulcius ⁶ Dalicis ⁷ Doliches,
Gavinianus Zeugmatos.
Patricius Perrensis,
Rufinus Neocæsariensis,

Provincia Osroenis episcopi VIII.

Nonus Celabadensis.
Gaiumas Marcopolitanus,
Johannes Carron,
Abramius Caffrocirron,

C Danielus Macedonopolitanus.
Damianus Callinicupolitanus.
Sophronius Constantinopolitanus.
Joannes Sarracenus.

Provincia Mesopotamiæ episcopi VI.

Symeon Amudensis.
Noe ⁸ Cesiariensis, ⁹ Zephaneusis.
Maras Azetiniensis,
Zebenus Martyropolitanus,
Gaiumas ¹ Inseles, ² Ireles,
Eufenius ³ Rufuniensis, ⁴ Suphaniensis,

Provincia Palæstinæ primæ episcopi IX.

Juvenalis Hierosolymitanus.
Glucon Cæsariensis, per Sozinum episcopum Edinensem.

D Leontius ⁵ Ascalonitanus.
Photinus Diospolitanus.
Paulus Antheodonensis.
Praelius Agathopolitanus.
Pancratius ⁶ Enodensis, ⁷ Abiadensis.
Polychronius Antipatridensis.
Stephanus Jamniensis.

Provincia Palæstinæ secundæ episcopi IV.

Severianus Scythopolitanus.
Anastasius Capitolitados.
Zebinus ⁸ Pelleftianus, ⁹ Pellestianus,
Joannes Gadarensis.

Provincia Palæstinæ tertiæ episcopi VI.

Byrillus Eliensis.
Aretas Elufitanus.

E Musonius ¹ Suoronensis, ² Zoroanensis.
Marcianus Diotanus.
Niz Tiras.
Marcianus Gazes.

Provincia Palæsæ Epiri episcopi VIII.

Atticus Nicopolitanus.
Marcus ³ Euxsos, ⁴ Eurias, ⁵
Peregrinus ⁶ Phynicenus.

Eu-

HARDUINI NOTÆ.

1 Leo, Marcianus. 2 Lego, Dominus Plateæ. 3 Lege, Aurum. 4 Lege, Berenus. 5 Pro, Stellonanus. 6 Lege, Stellonanus. 7 Lege, Cerynenus. 8 Pro, Anazarbus. 9 Lege, Pro-vincia Augustæ Euphratensis. 10 Pro, Cyrrepolitanus. 11 Pro, Germaniciensis. 12 Pro, Samosatensis. 13 Pro, Ja Phœnicenus.

ANNO CHRISTI 711. Eutychius Adrianopolitanus.
Claudius ¹ Aciamensis.
Soterius Cerceyra Nesitanus,
Philotheus Dodonensis.
Joannes ² Proticensis, ³ Bruticensis. ⁴

Provincia Metropolis Epiri episcopi VII.

Zinobius Bostronensis.
Lucas ⁵ Dorucienis.
Eusebius Apollioniensis.
Petrus ⁶ Eriusiensis, ⁷ Ethimiensis.

Provincia Thessaliæ episcopi I.

Constantinus ⁸ Dimetrias, ⁹ Demetriados.

Provincia Cretæ episcopi V.

Martyrius ¹ Gargiensis, ² Gortynensis,
Gennadius, ³ Gnofistanus.
Cyrillus ⁴ Subfetanus.
Eufratas ⁵ Eleutheriensis.
Dimitrius ⁶ Laupensis.

Provincia Bithyniæ Pontica episcopi V.

Eunomius Nicomediensis.
Ansflaius Niceas.
Julianus ⁷ Cos & presbyter archiep. Leonis.
Eleutherius ⁸ Chalcedonos, ⁹ Chalcidos.
Calliaitus Apamenus.

Provincia Galatiæ primæ episcopi VII.

Eusebius Angairanus.
Julianus Tabianus.
Melisthoggus ¹ Lullopolitanus, ² Iuliopolitanus.
Hyperechius ³ Iasponoitaensis, ⁴ Aiponoitanensis.
Acatius ⁵ Cinitanus.
Lancadius ⁶ Mnizuitanus.
Ephraimus Galatiensis.

Provincia Galatiæ secundæ episcopi VII.

Theodosius Pesinuntos, per Photium archidiaconum.
Elpidius Myrceconinthermii.
¹ Miterius Ammorius, ² Mysterios.
Aquilas Eudoxiados.
Quiriacus ³ Troenadensis.
Pius Pretensis.
Longinus Orcifis.

Provincia Cappadociæ primæ episcopi VII.

Thalassius Cæsariensis,
Musonius Dusiensis.
Firmius ⁴ Caesarensis.

Provincia Cappadociæ secundæ episcopi IX.

Patricius Tyanensis.
Theodosius Nanzianzenis.
Ariskomachus Colonensis.
Cyrus Cybidoensis.

Provincia Armeniæ primæ episcopi III.

Joannes Sebastenis.
⁵ Cerrifius Sebastianopolitanus, ⁶ Cecropius.
Joannes Nicopolitanus.

Provincia Armeniæ secundæ episcopi IV.

Constantinus Melitinensis.
Acacius ⁷ Ariaranbeus.
Adonius ⁸ Crabiscum, per Lucium presbyterum.
Joannes ⁹ Arcis per Eufronium presbyterum.

Provincia Ponti Polemiaci episcopi IV.

Dorotheus Neocæsariensis, per Fotinum diaconum.
Joannes Polemoniacus.
Gratiadus Cerassontenus.

A Atarbios Trapezuntos.

Provincia ¹⁰ Helleopontæ episcopi VI.

Seleucius Amaseus.
Antonius ¹¹ Amestiuus, per Olympium diaconum.
Paralios Andraponensis per Elpidium presbyterum.
Uranius Iboresis, per Paulum presbyterum.
Atticus Zelonensis.
Antiochus Sinopensis.

Provincia Paphlagoniæ episcopi V.

Petrus ¹² Gangrotanus.
Hilarius Pompeiopolitanus, per Epiphanium presbyterum.
Renos ¹³ Juliopolitanus.
Polychronius ¹⁴ Dadyrensis.
Theodorus ¹⁵ Soronensis.

B *Provincia Honoriados episcopi VI.*

Caligorus Claudiopolitanus.
Theodorus Heracliensis.
Apragmonius ¹ Tuitanus. ² Tuitanus.
Theophilus Adrianopolitanus, per Pelagium presbyterum.
Genetius ³ Ecratensis, per Eulogium presbyterum.
Olympius Prusiadensis, per Modestum presbyterum.

Provincia Hellespontianæ episcopi XI.

Diogenes Cyzicenus.
Petrus Dardanestis.
Thalassius ⁴ Parvi.
David ⁵ Adrianensis ⁶ Adrianensis,
C Eulalius Pionensis.
Pionius Troadensis.
Stephanus ⁷ Pymanenus.
Theoferus ⁸ Iliu ⁹ Theufebius.
Hermias Abydensis.
Daniel Lampsicensis.
Patricius Adrianopolitanus.

Provincia Asiæ episcopi XIX.

Stephanus Ephesenus.
Euberius Smyrnensis.
Thomas Antiocomenos & Valentinianopolitanus.
¹ Eufeis Clazomenus, ² Eufebius.
Cyriacus ³ Ulea, ⁴ Eulea, seu Edea. ⁵
⁶ Leontius ⁷ Magnitas maioris. ⁸ Mamas, ⁹ Animeta.
Quinius ¹ Focensis ² Phocensis.
D Proclus ³ Algiziuus ⁴ Alofisensis.
Basilius Palmapolitanus.
Philippus ⁵ Neaslyrtanus.
Rufinus ⁶ Briolonitanus.
Olympius ⁷ Ebarozanus.
Elatius Eleas.
Elpemus ⁸ Epitanensis.
Petronius Miryaeus.
Neonius ⁹ Mysfenus.
Paulinus ¹⁰ Perperenotanus.
Marcellinus Metropolitanus.
⁷ Abianus Iperotanus ⁸ Julianus Hypepotanus. ⁹

Provincia Lydiæ episcopi XIII.

Florentius ¹⁰ Sardoenensis.
Menecratus ¹¹ Corassensis.
E Patricius ¹ Heraflensis, ² Eraflensis. ³
Polycarpus Gabalensis.
Paulus Tripolitanus.
Elias Vendatanus.
Confinius ⁴ Geratefanensis, ⁵ Hieroceasariensis.

Concil. General. Tom. IV. Ccc 5 Amam-

HARDUINI NOTÆ.

1 Pro, Anabisaensis. 2 Pro, Thutiensis. 3 Pro, Dyrrachenus. 4 Pro, Gnossianus. 5 Pro, Subsitanus. 6 Pro, Elentherensis. 7 Pro, Lampsicis. 8 Pro, Halipolitanus. 9 Pro, Afyonus. 10 Pro, Cleanensis. 11 Pro, Mnesiensis. 12 Pro, Tremadensis. 13 Pro, Arisarchensis. 14 Pro, Arabisii. 15 Pro, Arcos. 16 Pro, Helenopoli. 17 Pro, Amisenus. 18 Pro, Gangrensis. 19 Pro, Tomopilensis. 20 Pro, Dadybisinda. 21 Pro, Sorosis. 22 Pro, Tuitanus. 23 Pro, Crasiensis. 24 Pro, Pers. 25 Pro, Pumenisus. 26 Pro, Ilii. 27 Pro, Lebedi. 28 Pro, Antiochus. 29 Pro, Mysfenisensis. 30 Pro, Briolonensis. 31 Pro, Eurgon. 32 Pro, Pitanensis. 33 Pro, Mysfenus. 34 Pro, Perperenus. 35 Pro, Hypepon. 36 Pro, Lendeon. 37 Pro, Cerassiensis. 38 Pro, Geratefensis.

ACTIO DECIMA QUINTA.

Amantius Selgeæ.
Andreas Satalenæ.
Dionysius [1] Attanensis,
Gemellus Stratonicensis.
Alcimedes [2] Ellasensis [3] Eulandensis,
Leucius Apollonienses.

Provincia Pamphiliæ episcopi.

Epiphanius Pergenæ.
Theophilus [4] Adriatiæ.
Theodorus [5] Laodicenis.
Marcellinus [6] Sidondenæ.
Macedon Magidenensis.
Neon Yanyia. [7] Similis. [8]
Paulus [9] Pogloterræ,
Maras Codroylonensis.

Provincia Pamphiliæ alterius episcopi XXII.

Amphibichius [10] Sidenæ,
Eudoxius Elleteonensis.
Eusebius Cotenneæ,
[11] Arithodytus Olympuensis,
Palladius Capidalensis.
Stephanus [12] Limnipensis,
Crooton Pasendonensis,
Theodorus [13] Antifollensis,
Antipatros [14] Caumenus,
Andreas Pitholeotanus,
Somanus [15] Bobonensis,
Gaius [16] Sardoronensis,
Marcianus [17] Coraensis,
Romanus [18] Myrrenis,
Eudoxius [19] Chonatanensis,
Cyrious [20] Pataleensis,
Zenodotus [21] Telimisis.
Philippus [22] Barbarensis,
Leontius Arasenus,
Crasinus Panormitanus,
Nicullus [23] Accaliatanus,
Obremius Coracesiensis.

Provincia Lycaoniæ episcopi VIII.

Onesiphorus Iconiens.
Neoptolemus [24] Cionensis,
Paulus Derbensis.
Plutarchus Lystron,
Eugenius [25] Cæsion.
Rufus Ilias, [26]
Tyranus [27] Imadanensis,
Olcholius [28] Lalandensis.

Provincia Pisidiæ episcopi XVI.

Pergamius Antiochenus.
Paulus [29] Philomedensis,
Theodilius [30] Tyata, [31] Tyrcu. [32]
Cyrus Sinandensis,
Alexander Selgensis.
Photianus [33] Salagessitanus,
Basilotes Neapolitanus,
Mufonius Limnensis,
Eutropius [34] Adidonensis,
Longinus Apamenus.
Fortiscius Metropolitanus,
Libanius [35] Pallatonensis,
Olympius Sozopolitanus.
Messalinus [36] Laudocensis.

ANNO CHRISTI 451.

A Florentinus Adrianopolitanus.
Maximinus Zoxnlonensis.

Provincia Coræ episcopi XXII.

Cretonianus [37] Afrodisias,
Johannis [38] Alisidonensis.
Panias [39] Enydonensis,
Menandras [40] Heracleos.
Joannes [41] Onayzonensis,
Theodorius Alabandensis,
Calandion [42] Acharnaensis, per Pulianum presbyterum, [43] Halicarnassensis.
Dionysius Antiochenus,
Placalus [44] Jasius,
Dionysius [45] Latomenus,
Eupithius Stratonicensis.

B [46] Tuelanius [47] Apollonensis, [48] Tichanius Apollioniens.
Joannes [49] Nidienis.

Provincia Phrygiæ Salutaris episcopi XII.

Marinianus Synadensis.
Moros Bilandensis.
Philippus [50] Sygiada, [51] Lyciados. [52]
Avicius [53] Gerafpolitanus,
Eustochius Docimii,
Aquila Anocolinus,
Eulebius [54] Doryleu.
Mortimus [55] Epiæ,
Epiphanius Mardagensis;
Cyriacus Sozonensis,
Basilius Nacolicensis.

C Strategius [56] Polybatenus;

Provincia Phrygiæ Pacatianæ episcopi XIII.

Nuochius [57] Jaodocias Timiaria.
Danielus [58] Cadonensis,
Eulalius [59] Siziensis,
Paulus Aritensis,
Gennadius Acmonensis.
Philippus [60] Agerrafiydera, [61] Agirassidensis.
Evandrus Diocliæ,
Modestus Sebastenus,
Mathias [62] Themeliasensis,
Charis Dionysiopolitanus.
Joannes [63] Trapezantanus.
Gennadius Mostynensis.

Provincia Noton episcopi IV.

D Joannes Rhodii.
Epphronius Chiu.
Florentius Mitylenes.
Barachus Naxenis.

Provincia Cypri episcopi VII.

Olympius Constantiæ, per Didymium episcopum [64] Latipensem.
Epaphroditus Connesiensis,
Soterus Tremodiensis.
Photinus [65] Cythirensis.
Eliodorus [66] Amathuntes.
Didymus [67] Latipensis.
Proeuchius Arcesoensis.

Provincia Africæ episcopi II.

E Valerianus Bassianensis.
Valerianus Afrus.

4 Pro, *Antalensis.* 5 Pro, *Ariassis.* 6 Pro, *Sidondeis.* 7 Pro, *Sylliei.* 8 Pro, *Pupliesis.*
9 Pro, *Siliensis.* 10 Adde hic, *Provincia Lyciæ.* 11 Pro *Limyrensis.* 12 Pro, *Antifollensis.* 13 Pro, *Caumenus.*
14 Pro, *Bobonensis.* 15 Pro, *Sardoensis.* 16 Pro, *Coryalensis.* 17 Pro, *Myrensis.* 18 Pro, *Chonanensis.*
19 Pro, *Pataleensis.* 20 Pro, *Telimisis.* 21 Pro, *Barbarensis.* 22 Pro, *Aresis.* 23 Pro, *Coraensis.*
24 Pro, *Cionensis.* 25 Pro, *Pydos.* 26 Pro, *Hemonadensis.* 27 Pro, *Lerandensis.* 28 Pro, *Philomedensis.*
29 Pro, *Tyrsei.* 30 Pro, *Sagalassi.* 31 Pro, *Adadensis.* 32 Pro, *Parsialensis.* 33 Pro, *Lentiensis.*
34 Pro, *Apolloniadis.* 35 Pro, *Allindensis.* 36 Pro, *Mydensis.* 37 Pro, *Heraclea Salutaris.*
38 Pro, *Sozopolitanus Apollonialis.* 39 Pro, *Cnidensis.* 40 Pro, *Ephesius.* 41 Pro, *Hierapolitanus.*
42 Pro, *Aphrodisiadis.* 43 Pro, *Alindensis.* 44 Pro, *Mydensis.* 45 Pro, *Laodicæ Trimiariæ.* 46 Pro, *Eulenius.*
47 Pro, *Cyrbanensis.* 48 Pro, *Themisonensis.* 49 Pro, *Tropezantanus.* 50 Pro, *Lagetheganus.*
51 Pro, *Lycaiados.* 52 Pro, *Amathuntinus.* 53 Pro, *Lapidensis.*

ANNO CHRISTI 451.

ACTIO DECIMA QUINTA.

CANONUM CHALCEDONENSIUM PARAPHRASIS ARABICA.

LIBER QUARTI EX OECUMENICIS CONCILIIS.

Quod in urbe Chalcedone congregatum est; ex sexcentis triginta numero episcopis, propter Eutychem & Dioscorum, tempore Imperatoris Marciani,

In nomine Dei Patris & Filii & Spiritus sancti, unius Dei.

Hic liber est sancti Concilii quarti ex Oecumenicis commemoratis, quod in urbe Chalcedone ex triginta & sexcentis episcopis, sanctis electisque Patribus congregatum est. Institutus autem est eorum conventus propter Eutychium & Dioscorum, qui Christum duas habere naturas, divinam & humanam, pertinaciter denegabant. Sed Patres sancta hac synodo congregati asserunt, confirmarunt, verum constituerunt, & confessi sunt duas in Christo naturas esse, naturam divinam & naturam humanam: illumque in una persona esse, nec commixtum, nec separatum. Et anathematizarunt & maledictos pronuntiarunt Eutychiam & Dioscorum & Macarium, & Thimaeum discipulum ejus, & sequaces eorum, tempore Marciani. Hac enim sanctum Concilium Chalcedone oecum. Imperatore Marciano congregatum est. Nomina autem erant sexcenti triginta episcopi Patres sancti. Præsides in eo tunc temporis erant Anatolius Patriarcha Constantinopolitanus, & Maximus Antiochenus, & Juvenalis Patriarcha Hierosolymitanus.

Erant etiam in synodo procuratores Leonis Patriarchæ Romæ. Dicunt autem quidam hunc Leonem Patriarcham urbis Romæ huic etiam synodo in fine ipsius præsentem adfuisse. Occasionem huic cœtoveando Concilio Eutychis mente illustrata præbuit; & opinio quam ille orthodoxæ doctrinæ contrariam protulerat. De illo autem Eutychio plura dicemus necesse est.

Eutychius itaque episcopus Dorylæi, & Presbyterium Patriarchæ Constantinopolitani, qui ipsum damnarunt, quod prius fecerat, huic Eutychium de Christo Domino nostro male sensisse, & sanctæ Dei ecclesiæ contradicere: & ab eo rogavit, ut illum adesse juberet, ut eum proprer opinionis ejus privatam causam ipso reprehenderet. Sanctus igitur Flavianus recipiebat quod Eusebius episcopus ejus de illo ipsi retulerat; Et dicebat et Patriarcha; Videtis ut re in præsentia synodi ejus causa congregatæ hoc confirmes. Tunc mittebant ufque quo quartum hoc sanctum Patrum Concilium convocaffent, qui Eutychii opinionem inspicerent, Congregati sunt autem Constantinopoli, Marciano tunc temporis imperante. In unum igitur congregati, nuncios mittebant ad Eutychium; hic autem primo apparere recusabat. Cum vero alii post alios ad eum missi fuissent nuncii, quarta demum citatione adveniebat; & interea dum in eum præsentem diligenter quæstum esset, patebat ipsi opinionis illius pravitas. Quoniam non dicerat corpus Magistri Dominique nostri Jesu Christi nobiscum nostræ essentiæ esse; sed dicebat eum duas habuisse naturas ante corporis assumptionem, & deinde post Incarnationem unam factam esse naturam. Cum enim in medio Concilii præsens esset, & a Juvenio rogatus sententiam suam de Christo, respondebat eis: *Ego dico unam filium, non duas in Christo naturas esse.* Tunc respondentes dicebant ei: Si A Christus, ut in arbitratis, unica sit natura; tum natura quidem natura de novo facta esset. Quod si quæ ante non fuit, de novo factus sit; tum qui nunquam non est, idem aliquando non fuit. Et si admitti poteſt, ut quod antemum fuit, idem de novo exstiterit, etiam qui fuit idem erit qui fecit, eadem idem quod frigidum, præceptor idem qui puer: cum id genus absurdis, quæ inter nullos homines effari licet. Ille autem tacebat, & nihil respondebat, quemadmodum & silentium redactus fuit. Dicebant igitur ei: Hens to ab opinione recede: nam improba est opinio. Iste autem redire nolui, sed in ea constanter perstitit. Tunc eum anathematizabant & excommunicabant propter hoc dictum, Is autem se immorigerum diu gerebat: donec ad Imperatorem Theodosium [a] in Arcadia se contulit; & opem ab eo imploravit, pretendens se injuria affectum esse; & eum rogavit, ut concilium sibi denuo congregaret, quod in negotium ipsius inspiceret. Et itaque Concilium Ephesi secundo congregatum, in quo quadringenti quinquaginta episcopi numerati sunt. Præses in hoc Concilio erat Dioscorus Patriarcha Alexandrinus, secundum Domum Antiochenus. Dictus autem Dioscorus rem agitabat, quemadmodum ipse voluit. Sed & procuratores sancti Romani Præsulis Concilio huic intererant, & *inspicibant* sententiam Flaviano latam, & segregationem anathematizationemque ab inficitam Eutychio, quem propter dictum episcopi Dorylæi anathemate percussit. Et ibi rebus ita gestis, eumque anathemati demo subjiciebat. Volebant etiam eum expellere, quemadmodum expulsi fuerant qui eum præcesserant. Verum Dioscorus videns quid Flavianus Patriarcha Constantinopolitanus, nec non quid Eusebius episcopus Dorylæi fecerat, ipse & sotii ejus, sententiam ab ipsi contra Eutychiam latam improbabant. Tunc de Flaviano in Byzantio inquirebant, & quid factum fuerat in depositione Eutychis sibimet injuriis, qui dicebat corpus Domini Jesu Christi, cui fit gloria, nostro corporibus in natura haud similie esse, verum eum ante corporis assumptionem ex duabus naturis coalitisse, & post corporis assumptionem ex una natura, quorum per corporis assumptionem numerus periit. Tum demum ibi Flavianum Patriarcham Constantinopolitanum, & Eulebium episcopum Dorylæi injuse excommunicabant; autumantes eos Eutychium injuria affecisse, & Flavianum cum legatis sancti Patriarchæ Romani præsentem quæsivisse, & sententiam illam sustulerunt, utpote quæ injusta fuerit, ita voce exclamantes, hanc sententiam injuse latam esse. Verum Dioscorus Patriarcha Alexandrinus eo quod fecerat non contentus fuit, donec etiam Dominum Antiochenum, & Theodorium [b] Ancyranum, & Cyrum Rhesenæ, aliosque complures segregaverat. Et hæc quidem omnia Dioscorus Patriarcha Alexandrinus propterea fecit, quod ipse prius sens non fecerit in primo Concilio; præ animo-

[a] Pro Anatolio.

[b] Pro Cyri episcopum.

[c] Pro Dominum.

tate

ANNO CHRISTI 451.

tate quod illud sine fui præsentia Eutychium ex-
communicaverat; & idcirco errorem pro veritate,
& veritatem pro errore habuit, reique sanctæ ec-
clesiæ conjunbavit. Verum nec hoc ei satis visum
est, ut ipse quo ad Patriarcham Romanum mise-
rat, eum rogans, ut illis Eucharistia interdice-
ret. Et in hoc Status ipse Ephesi reversus est,
postquam doctrinam sanctæ ecclesiæ confudera-
Sed & aliud etiam ei in causa fuit, quare hoc de-
censeret; proscribio nimirum Imperatoris, a quo
munera captavit in Eutychetis negotio.

Hoc itaque judicium fuit Eutychii, & origo
fidei ipsius. Ille autem Eutychius peritus fuit me-
dicus; ac proinde cum eum anathematizarent, non
expellebant eum, quemadmodum anathematizatos
expellere solitum fuerat; idque quoniam medicina ejus
illis opus esset. Quale ridiculum est in urbe Con-
stantinopoli; ubi etiam confutantur manifesta
ad mortem Imperatoris Marciani, cui Imperator
Asterius successit. Hic autem Imperator in graves
morbum incidit, idque post duos annos ab infi-
dio Eutychetis anathematis; qui medicinam morbo
ejus adhibuit, adeo ut illius opera sanitati reſti-
tutus fuerit. Tum dicebat ei Imperator: Pete a
me quidquid tibi opus est. Et dicebat ei Eutych-
chius: Petito mea ad te, ut mihi ignoscas, ut fi-
quidem Eusebius episcopus Dorylæi, inter quem
& me magna ortæ sit contentio, abiens ad Eha-
vium Patriarcha Constantinopolitani sedem, ini-
que me detulit, cumque eo incitavit, ut synodum
adunaverim me congregaret, meque injuste & C
iniquissime excommunicaret: Petitio proinde ad
te, o mi princeps, est ut synodum mihi convo-
ces, quæ negotium meum & sententiam in me
latam infirmet, mihique adeo faveat, ut me ana-
themate solvat: Et dicebat ei Imperator: Hoc vo-
lente Deo Opt. Max. tibi efficiam dabo. Tunc
mittebat Imperator ad Dioscorum Patriarcham
Alexandrinum, & Joannem Patriarcham Anio-
chenum, iisque in mandatis dabat, ut eorum pro-
tinus adeffent. Advenientes itaque Dioscorus, &
una cum eo tredecim episcopi. Sed præsul Anio-
chenus mortuus trahebat, & non præsens adeat.
Quapropter Imperator Dioscoro mandabat Eutych-
chii causam examinare, eumque anathemate quo-
cumque demum modo solvere: Et ei insuper, tam
multis quam promissis infectatus, dicebat: Si il-
lum anathemate solveris, mihimodo ei benefecis
cumulabo, tibique benignus ero. Sin hoc non fe-
ceris: nec eum solveris, certissime te mortie affi-
cium. Quamobrem eligens timinet terrefeis pra-
cedo, ille consensum faciebat una cum tredecim
illis episcopis, & qui cum eis etiam veniebant.
His autem benignum ei (Eutychio) sententiam
ferebant, eumque anathemate fuisse solvebant: Sed
Eusebium episcopum Dorylæi excommunicabant:
& eum demum ab urbe Constantinopoli reverti
fuit, postquam anathemate sanctæ ecclesiæ conve-
perant. Et hanc ob causam Dioscorus Eutychium
adjuvit. Sic itaque nos modo explicuimus, quo-
modo habuit totum eorum negotium, & quidquid
ab iis factum est.

Verum postquam mortuo Imperatori Asterio
Marcianus in Imperio successisset, (quod post
mortem etiam Eutychii factum est:) synodus e
præfulibus ad Imperatorem Marcianum congrega-
ta est; qui etiam ei dixerunt: O Imperator, sane
Eusebius episcopus Dorylæi vir sanctus est & fe-
lix; sed Eutychius autem hæreticus fuit, ve-
ra religioni contradicens; eumque sanctus Euse-
bius de hæresibus ipsius excommunicavit: tunc con-
gregata synodo ad Imperatorem Asterium (Eutych-
ium & Dioscorum) ab eo implorantes: atque
hoc ipsi adeo placuit, ut ipsiusmet et synodum
convocaret, cui præsidebat Dioscorus Patriarcha Dacima
Alexandrinus. Ipse enim sopitus obdormit erat, vi- QUINTA.
ta ad hoc usque tempus non functus. Illud autem
iniquum Consilium Eutybium sandum anathema-
te percussit, & Eutychium hæreticum solvit. Qua-
propter te, o Imperator, oportet Concilium con-
vocare, quod in hanc rem indicitur. Imperator
itaque sanctum Concilium illico congregavit,
quo Dioscorus, propter ea quæ male & injuste
fecerat, anathemate percussus est: de quo Dio-
scorus certior factus ipse etiam synodum Alexan-
drinæ cogebat, & Græcos excommunicabat, affer-
rens hoc esse a se factum esse, hunoque Eusebi-
ne esse, non Dioscorus, Eutychium autem reſtes-
tisse. Ille enim idem quod Eutychius affirmet, &
Jacobitarum religionem professus est, & ipse & B
sectatores ejus eamdem ad hunc usque diem am-
plexi sunt: & propterea Jacobitæ de eo opinan-
tur, quod ipse unus ex iis esset, qui religionem
ipsorum fundavit; & post eum Severus, & Ja-
cobus etiam eidem opinionem tellimonium pra-
buit. Sed hi duo post illum orti sunt: & illi
magistri illius (opinionis) fuerunt in provinciis
Meliopotamiæ; Dioscorus autem in provincia
Ægypti ab Nubiorum eum inflitut, & in principa-
tis adjacentibus. Sic modo absolvimus notitiam
hæretici, & quidquid ad eum pertinet.

Nunc autem in notitiam veritatis redeamus;
& quomodo ipse fide habuit. Cum hominis igi-
tur secundæ hujus synodi Ephesi congregatæ in-
justitiam vidissent, confentiebant ut Concilium
Chalcedone conveniret, quod proinde congrega-
tum est. Et postea in eo etiam fundata Antiochia
Patriarcha Constantinopolitanus: quoniam d Eu-
febius jam mortuus erat: & Maximus Patriarcha
Antiochenus, cum Domnus etiam vita functus
fuerat. Sed Juvenalius Patriarcha Hierosolymi-
tanus adhuc in vita & presens erat. Cum hac
autem synodus congregata esset, Dioscorum Pa-
triarcham Alexandrinum excommunicabat, pro-
pterea quod Eutychium in vitium oppugnanda
receperat. Tunc opinionem Eutychii indicilis & D
hilipsofarum ejus in medium proferebant, & in
eam diligenter inquirebant, hocere de ea dife-
rentes, & in utramque partem disputantes. Con-
cilium autem Sanctum Nicæne, & alterum Con-
stantinopolitanum habitum recipiebant: quoniam in
duobus illis sanctis Conciliis fidem tum collo-
cabant. Sed & primum etiam Concilium Ephesi
celebratum admiserunt, quoniam ipsi Patres in
eo etiam prædicarunt, Christum in personæ uni-
tate duas habere naturas. Quin etiam confenſe-
runt in fidem & receptionem duorum codicum
Cyrilli Cyrillo quorum unus idem erat, quem
ad Nestorium hæreticum conscripsit; alter autem
is, quem ad Orientales scripsit. Et propterea eos
duos synodus vocant: idque quia primus E
nodo Ephesi primo habita fidem fuit, & ipso-
dus summo applausu eum excepit, & doctrinam
in eo contentam approbavit. Is etiam, quem ad
Orientales scripsit, receptus est a numero tres-
dus populi Orientalis & Ægyptii cum summo
etiam applausu excepit. Et Cyrillus illico hujus
Concilii præses constituus est. Tunc etiam in
hoc Concilio lecles est Liber Leonis Pontifici
Romani, qui etiam summa approbatione excep-
tus, & columna fidei orthodoxæ nominatus est.
Item excommunicationem Nestorii confirmarunt.
Tunc Eutychii & Dioscori opinionem rejicebant,
eoque anathemate percussos propter fidei ipso-
rum pravitatem excommunicabant.

Porro orthodoxam etiam fidem a adverso hæ-
resi

ANNO CHRISTI 451.

resi confitiuerunt: qua expositæ quod dicunt, A
Christum ante unionem duas habuisse naturas;
& post unionem, unam habere naturam incarna-
tam: quoniam hæc est fundatæ Patrum senten-
tia: & fic etiam Cyrillus dixit, hoc modo, & A
quod Christus una est natura incarnata: sanctus
autem qui voces, verbaque duas naturas indigi-
tat. Neque enim parvi faciunt hanc vocem in
numero, eo quod unam naturam dicit. Et qui-
cumque affirmat Christum unicam habere natu-
ram, & de incarnatione mentionem non injicient,
eos nos expellimus, anathematizamus, & excom-
municamus. Hæc autem ipsorum fides fuit: Cre-
dimus Dominum nostrum Jesum Christum unum
esse, non duos Christos, & quemadmodum opi-
natus est Nestorius pusta sententiam quam pro-
tulit: ; & unam subsistentiam & unam perso-
nam in duobus natuvis; & non unoquam habere
naturam, (quemadmodum Eutychies & Dios-
corus affirmarunt;) eumque Deum esse ac ho-
minem, & essentia Patris in divinitate sua, & B
de essentia nostra in humanitate sua. Et hæc
vera est fides. Deinde in hoc etiam Concilio do-
cuerunt, sanctam puramque Virginem Dei ge-
nitricem esse. Et quoniam synodus propter Eu-
tychiam congregata est, prædicarunt etiam Chri-
stum duabus naturis constare, sine commistione,
& sine commutatione, & sine disjunctione,
& sine separatione, cognitum in divinitate sua
perfectum, & in humanitate etiam sua perfec-
tum; idque propterea quod Eutychies corru-
pram valde de incarnatione opinionem amplexus
est. Et quicumque corpus Domini Jesu Christi
de essentia nostra post unionem esse non dicet,
ille duarum essentiarum proprietates corrumpit;
ac proinde diversæ duæ naturæ inconfusæ esse,
quoniam quod non confunditur, in unione sua
non alteratur: ipsumque conservatum esse duas
ejusdem subsistantiam componens, nec disjunctionis
nec separationis rationem subeuntem; deinde nec
divisum omnino esse nec separatum: verum per
unionem esse in persona, & unam personam pro-
ferre. Hoc autem explicite poluerunt, & pro-
prietates naturarum non corruperunt: sed pro-
prietates utriusque ex duabus naturis, quæ
conservatæ sunt, in unam personam, in
duabus personis, ne-
que etiam separatum, affirmarunt.

Et quidem qui extra concilium fuerunt, tes-
tatur nihil vitii in omnibus synodi Chalcedonen-
sis statutis esse, nihi ex decreverunt, juxta quæ
Patres ipsorum fere locuti sunt: sed non dicent
actiones duarum naturarum & proprietates ipsa-
rum post unionem conservatas esse. Quod si duæ
partes post conservantur, hoc cognitum est, ef-
fentias ipsarum etiam post unionem conservatas
esse; Et si essentiæ, quæ sunt duæ naturæ, post
unionem & in unione conservantur, quomodo
aliter esse potest? Si duæ non sint naturæ, ne-
que divisio ibi esse potest, quoniam divisio non
nisi ab naturarum; ac proinde quomodo divisio
esse potest, si non sint natuvæ ejus capaces?

Postquam itaque synodus Chalcedonensis fi-
dem promulgasset, Theodoretum & Ibam
recepit: postquam accurato scrutinio in eos in-
quisivisset; ioque Nestorio maledixerant, quem
antea adsuerant, (fuerant enim Nestorianis:)
& propriis manibus ad imum chartæ subscripse-
tant, in qua fidei continebatur. Sed Dioscorus
hoc omnino renuit, neque eorum receptionem
nuere voluit; quoniam ille Eutychium, licet
non conversum, jam receperat; eumque ortho-
doxum, hoc est, recte in fide institutum nomi-
nabat. Sic itaque fides, in quam Patres Chal-
cedonenses consenserunt, processit. Verum mul-
ti homines Dioscori depositionem arge ulerunt:
sed plura iis non prestio erant argumenta, quam
quod ei fumiter adhæsissent, & Dulce agentes in
Christum, ac ipsum ecclesiam Dei re-
fundunt, successu feliceo non erunt.

Sancta autem ecclesia Dei quatuor Concilia
recipiebat, & orthodoxam eorum fidem predi-
cabat; & adhuc recipit ab iis quæ illis conflitu-
erunt: sed sequitur Concilium Nicæne habi-
tum, & fidem ejus amplectitur, quod Filius sit
Patri consentialis, lumen ex lumine, Deus ve-
rus ex vero Deo. Qui enim maledixit Ario
& sectis ejus, atque etiam iis qui post eum cum
dem fidem profiteretur. Deinde recipit etiam
synodum Constantinopolitanam, & interfectam
illius doctrinam, de eo quod Spiritus sanctus
Deus est, prædicat: & fic dicit, quod Pater &
Filius & Spiritus sanctus unus est Deus, tres
hypostases, personæ, & perfectæ, perfectæ
proprietatis actus perfecti, in se subsistentes;
numero solum, non divinitate difficili: tres per-
sonæ in una essentia, una divinitate. Neque
enim tres essentias nec tres naturas in Trinita-
te affirmas; neque unam hypostasim, nec unam
personam, omnibus unam; quoniam unitas in ei-
dem divinitate & naturam est: Trinitas au-
tem in hypostases & personas. Postea etiam es-
dem synodus maledixit Macedonio Spiritus san-
cti inimico, & fectis ejus, qui blasphemia etiam
in Spiritum verba profuderant; & quoniam isti
etiam divinitatem cum Sabellio confundunt; sed
non etiam cum Ario eam dividunt. Porro ec-
clesia recipit etiam Concilium Ephesinum pri-
mum, quo testati sunt Filium, qui est Verbum
Dei, unum fuisse in Trinitate personam, ante
mundum ex Patre genitum, eumque Patri &
Spiritui sancto coessentialem esse: atque insuper
illum ultimis diebus in humanitate natum esse
ex sancta Virgine Domina beata Maria; & non
solum esse eum Deum absolutum, sed in ster-
to porro Virginis humanitatem sibi assumpsisse
cum anima mente prædita, rationali, intelli-
gibili, & quoniam verum esse, ipsum Deum
perfectum, & hominem perfectum, unum hypo-
stasim, unam personam. Tradidit etiam dolores
ejus vere dolores fuisse, & opera ejus vere mi-
racula: & quod ille unus fuit quæ Deo Deo
convenit, & fecit etiam quæ homini facere con-
venit: & propterea dicit duas ei progenerati-
ones fuisse; unam ex Patre ante sæcula, alteram
ex uterò in ultimis diebus. Deinde testatur ei
etiam Clitellum duas habere naturas, & dici
eum unam esse personam: & maledixit Nesto-
rio, & impietate ejus opinioni, & omnibus
una cum eo hæreticis. Verumtamen libri hære-
dicorum & libri sanctæ ecclesiæ omnes collecti
fuerunt ad confirmandum Dioscori excommuni-
rationem. Et cum ab iis nonnulli recesserint,
secundum adsiserunt concilium Ephesi celebra-
tum: sed in eo Eutychius acceptus fuit dicens,
corpus Christi non esse ejusdem cum nobis ef-
fentiæ: & dicebat etiam eum duabus constitisse
naturis ante unionem, & post unionem unam
habere naturam. Et quicumque illud Concilium
admittit, idem omnino admittit necesse est quo-
cumque illi discrint. Quod si contradicerint,
fibimet ipsiem contradicent; cum enim illud ad-
mittunt in operibus, quomodo in verbis etiam
non admittent?

Porro Eutychius post secundum illud Ephesi-
num Concilium, atlas res deposuit: verum sam-
ma

ACTIO DECIMA QUINTA. dum non recipit: sed ea recipit Concilium Chalcedonense, & Concilium Nicænum, & Constantinopolitanum, & Ephesinum primum. Deinde Eutychianos segregavit, & omnes illius libros rejecit: & prædicavit Virginem Dominam beatam Mariam sanctam fuisse Dei genitricem; & Christum unam esse hypostasim, & personam unam; ipsum perfectum Deum & perfectum hominem; eumdemque Patri essentialem esse in divinitate, & eumdem etiam nobis essentialem esse in humanitate: Tum prædicavit, Christum duobus constare naturis, quæ divinitatis perfectæ & humanitatis perfectæ notionibus dignoscuntur. Cum autem duas naturas afferit, id hinc dicit per modum distinctionis, & non conjunctionis: quia autem hanc amplexi sunt sententiam, videlicet coalitionis post unionem, dicunt mihi an conferatur, aut non conferatur? Nulli dubitamus, quia (utimum) hoc non dicent. Quod si perpetuo conferretur, ille ex duabus naturis procul dubio ratione distinctionis, non ratione conjunctionis, constat. Sic itaque explicismus modo quidquid ad hoc Concilium pertinet, tam quod pro eo, quam quod contra illud fuit, nec quidquam omnino mutavimus. Synodus autem Chalcedone congregata hæc statuta constituit, quæ sunt viginti septem Canones, vicesimo quinto die Tilrin priioris, anno Alexandri Imperatoris Græci septingentesimo sexagesimo tertio: funique hi qui sequuntur.

CANON I.

Omnes Canones, quos Patres nostri ante nos in omnibus concilijs constituerunt, diligenter observentur, & opera juxta eos instituantur, & nihil ja eis violetur.

CANON II.

Quicumque episcopus aliquid in ordinatione pecunia vendit, aut munus pro Christo, fiquidem post aliquod tempus id cognitum fuerit, aut pecuniam pro ordinatione ab eo accepisse, quem episcopum constituere voluit, aut chorepiscopum, aut presbyterum, aut diaconum, aut in aliquo e gradibus sacerdotij, ex iis qui in ecclesia ministerio recensentur; aut eum muneribus a vino corruptum fuisse, & tum eum constituisse oeconomum ecclesiæ, vel aliam aliquem ex ecclesiæ præpositis; vel ecclesiam & ordinationem mercaturam fecisse, qua negotietur, donec eo res pervenit, ut ipse proclamet nostro edidimus, hæc autem fieri; sacrificet quicumque voluit accepit, more nonnullorum hæreticorum & ipsorum operum: Contra quemcumque id apparuerit, mercatum sta atque etiam gradu excidat ipse, & qui ordinationem ab eo accepit: nihil etiam exinde fructus percipiat, quoniam eam mercaturam fecit; sed gradu suo dejectatur, quo per munera contulitur est. Et quicumque sordidis hujusmodi rebus, quæ non sunt licitæ, sese ingesserit, gradu suo deponatur, si sacerdos sit: sin laicus aut monachus, anathematizatur: quoniam sacerdotium Dei Opt. Max. pretio vendidit, & mercaturam eo exercuit.

CANON III.

Perlatum est ad sanctam Synodum, quod nonnulli ex iis, qui in ecclesiæ ministerio constituuntur, se villis alienis conducendis immiscent, & propter turpis lucri amorem mundanis negotiationibus se exercent; & a Dei, cujus nomen sanctificatur, ministerio recedunt, & ad laicos accedunt, & eorum procurationibus & possessionibus [illegible] propter pecuniæ amorem. Et propterea [illegible] hoc statuunt ediderunt, & decreverunt, ut nec episcopus, nec sacerdos, nec monachus, præsumat in se suscipere possessiones, nec mercaturas, & procurationes: præterquam nisi ei placuerit curatorem esse pupillorum, qui orphani sunt, ut hæreditas eorum apud ipsum deponatur, cosque sunt tutelæ commissus habeat, & inter eos versetur in metu & timore Dei usque dum ad virilem ætatem pervenerint: fiquidem hoc illi a præfecto mandatum fuerit, ab eo ut excusetur obtinere non potest; aut episcopus civitatis hoc præceperit, ut opes ecclesiæ custodiat, aut opes orphanorum, aut opes viduarum, quibus nemo est qui negotia ipsorum curet: aut eorum gerat fiscultatum miseri alicujus viri, timore Dei Opt. Max. ab eo mercedem fuam petens. Si quis autem aufus fuerit transgredi quæ nos constituimus & decrevimus, anathematizatur.

CANON IV.

Quicumque solitariam elegerunt vitam, & monachi facti sunt, laude, venerazione, & honore afficiantur. Quoniam autem quidam iis solo similes habitu vestimenta lanea induunt, ut eo artificio reverentiam sibi concilient; atque hoc facientes ecclesiam perturbant, & in civitatibus circumcurrant; atque sedes sacras, id est, monasteria aut chaffrita ædificare student, propriis suis facultatibus quia; vel, si nihil ipsis suppeat, facultatibus fidelium; & eadem habitare invitos adjungunt: Nobis igitur visum est, ut nemo in quavis provincia ædificet, nec monasterium sibi constituat in civitatibus, nimirum in medio civitatum, in vicinia mulierum: hoc enim sis non licet. Neque conveniant etiam in domo ad precandum, ne civitates in schismata trahant: neque fratres una congregentur sine præcepto episcopi & permissione ejus. Sed monachi, qui sunt in civitatibus & vicis, episcopis suis adscultent, & eorum potestati subjiciantur, & ita in omnibus quæ facienda obsequantur, & quietem & exaltationem elegant, & in jejunio & oratione constantes maneant & eo loco perseverent, quo monachi constituti sunt; neque rebus ecclesiæ, nec monasteriis ministrabit fe negotiis; neque monasterio suo emigrent; nisi accidens aliquod iis contigerit, & episcopus fuus propterea exire julserit. Nec in ullo monasterio recipiatur vir, monasticam vitam agere cupiens, qui servus est sub domino, nisi domini sui voluntate & libenti animo. Qui autem hoc statutum, quod in libro hoc scriptum est edidimus, hæc autem fieri; strictæ præcipimus, ut ecclesiam ingredi prohibeatur, ne probra in religionem nostram jaciantur. Episcopus autem monasteria visitet; eaque, ut par est, in ordine habeat.

CANON V.

De eo quod ministros ecclesiæ & sacerdotes ejus ab una ad aliam ecclesiam migrare non oportet: præterquam ut firma manneat statuta, quæ sanctæ Patres ante nos constituerunt; & ut illa recipiantur, & omnia eorum præcepta firmitet obtineant.

CANON VI.

Nemo ordinationem recipiat, nisi declaretur ei locus & sedes ubi residet; non presbyter, nec diaconus, nec alius ab iis, neque qui sit inferior est: sed locus ejus declaretur, & in eo constans maneat; & si ab eo translatus fuerit, eidem restituatur: & deinceps in eo perpetuo sit loco, cui ordinatus est; sive sit ecclesia civitatis, aut pagi, aut martyrij, vel etiam monasterii: & tempore, quo primos suscipit ordines, eundem locum divulget in sacræ synodi, & eorum iis, ut ipsi eum cognoscant. Et si quis ordinationem susceperit absolute, loco ejus non A declaratus, irritum sit sacerdotium ejus; neque ei quovis in loco gradus sui ministerium exercere licet, ad ejus qui eum ordinavit opprobrium, vel ob confusionem quæ in ecclesia Dei processit.

CANON VII.

Quicumque in ministerio ecclesiæ constitutus est, vel in monasterii etiam ministerio, ut sint monachus: de eo præcipimus, ut non constituatur in militia, neque in aliquo magistratus civilis negotio, nec in externa administratione, neque etiam in ullis negotiationes, quæ facultatibus similis est. Et si quis aufus fuerit transgredi quod præcipimus, & fincerum fidei sui pœnitentiam non egerit, & ad pœnitentiam non B fuerit flatum in ministerio Dei Opt. Max. redierit; anathemate percutiatur, & sancta Dei ecclesia ejiciatur.

CANON VIII.

Quicumque sacerdos in ullis est rebus pauperum, aut orphanorum, vel in monasteriis aut martyriis, episcopo civitatis, in cujus territorii locus ejus est, subjiciatur, juxta quod sancti Patres statuerunt: neque præfumat episcopo fuo immoigerum esse, nec obedientiam fuam et præfatam relinquere. Et si ita ipse fuerit, vel aliquam violandi ea quæ præcipimus occasionem dederit, & episcopo fuo non obtemperaverit, si monachus est aut laicus, sanctam ecclesiam ingredi prohibeatur.

CANON IX.

Si contentio inter sacerdotes acciderit, aut ipsi in aliquo se sibi invicem adversarii fuerint, episcopos fuos non relinquant, & opem a principibus aut judicibus implorent: sed episcopum de rebus fuis certiorem faciant, & arbitrium inter se constituant judia episcopi: deinde acquiescant in eo, quod ipse de illis statuerit. Si quis eorum autem contra fecerit ac a nobis constitutum, graviora illo decidet. Si vero sacerdos queratem habuerit contra episcopum suum, aut episcopum alium, querela ista ad synodum episcoporum apud Metropolitanum sibius loci congregatam referatur. Verum si contra metropolitanum fuerit, ab eo ad Exarchum [illegible] & ad Patriarchum [illegible] Constantinopoli, & ei decretum hunc declarat, & jus suum accipiat.

CANON X.

Non licet cuivis ex ecclesiæ ministris duabus ecclesiis ministrare, sed in ea cujus ministerio fortitus est: & si parva fuerit, in alia ipsa majore propter desiderium inanis gloriæ & laudis ab hominibus non ministrabit. Et si quis a proprio fuo ecclesia migrare aufus fuerit, eidem restituatur, & in eo ministret. Quod si sacerdos aliquis ab una ecclesia ad aliam migraverit, sit ut canonis hujus auctoritatem manut, cumque contempsuit exponat; et ne liceat attingere rem aliquam prioris ecclesiæ, a qua migravit, nec rem aliquam martyriorum, nec domorum eorum qui morbis & invalectudine affliguntur; neque etiam attingat nosocomia quæ sunt in illo loco. Quicumque autem violaverit quod synodus nostra præcipit, & aggressus fuerit quæ nos prohibuimus, mandamus modo ut gradu suo deponatur.

CANON XI.

De omnibus pauperibus, qui elemosynas rogant, mandamus modo, ut scribantur eis epistolæ, cum inquisitum fuerit in res eorum, & quod illi digni sint elemosynis, & quod necessaria iis deficiant. Et hæc epistolæ in ipsorum manibus sint, ut fideles etiam ea videant, & misericordia in eos commoveantur; tunque similes literis, quæ in facerdotum gratiam scribuntur: quoniam literæ istæ iis dumtaxat qui bonæ sunt famæ, & bonæ conversationis & meliorisnotæ scribuntur.

ACTIO DECIMA QUINTA.

CANON XII.

De eo quod non oportet episcopum fieri metropolitanum per literas Imperatoris, & favorem qui.

Pervenit ad sanctam synodum, quod quidam violatis sanctæ ecclesiæ ritibus, & imploratio Imperatoris auxilio, nonnullos metropoles in duas secuerunt partes, & provincias Imperatoris jussi fecierunt, ut in una provincia duo fint metropolitani, est non fint duo præfules in eodem loco. Quapropter Patrum sancta synodus, ut nullus in posterum episcopus quippiam huic simile fuciat; & si quis nobis contradicere, & hoc decretum transgredi aufus fuerit, gradu suo dejiciatur civitates autem, quæ per Imperatoris præceptum metropoleon honorem adeptæ sunt; solum honoris nomen habeant. Sic etiam etti episcopus, qui in illo loco ministrat, & agnoscat jus & honorem isti civitati debitum, quæ revera metropolitani civitas est.

CANON XIII.

De sacerdotibus, qui ex provincia sua egrediuntur.

Quicumque vir ex ecclesiæ ministris aut sacerdotibus peregrinis ex provincia sua ad aliam emigrat, ne consistat in aliquo gradu ministerii sui ei collato, pro poena ei; nisi secum habeat literas patentes ab episcopo suo, quibus ei permittitur, ut transeat quocumque velit ex provinciis Dei; & ibi honoretur.

CANON XIV.

Quandoquidem in nonnullis provinciis hujusmodi obtinuit consuetudo, ut lectoribus & cantoribus qui in ecclesia degunt, id est, *ἀναγνῶσταις* & *ψαλτῳδοῖς* mores exercere ducere; & cum hoc iis concedatur, licitum iis est, non illicitum; statuit sancta synodus, ut non liceat cuivis eorum uxorem ducere, quæ sit ex hæreticorum filiabus: Et quicumque ex iis uxorem ex hæreticis antehac duxerunt; & nati sunt ipsis ex iis liberi, quos etiam apud hæreticos baptizarunt; eos ad lanctam Dei ecclesiam adducant, & in ea libis fugent. Quod si eos non baptizaverint, postliuc non licebit iis illos apud hæreticos baptizare: neque cum iis matrimonium inibunt, nec etiam cum Judæis, nec cum ethnicis: nisi persona, cui matrimonio qui conjungitur, fponderit se a partu nefaria staturam, una cum liberis suis nobiscum fore, seque in orthodoxa nostra fide conduturam esse. Qui autem hoc statutum transliire aufus fuerit, anathematizatus, segregatus, excommunicatus fit.

CANON XV.

Mulier ecclesiæ ministra ne constituatur, prius quam anni quadraginta et elapsi fuerint: neque etiam constituatur, nisi post multum & accuratum scrutinium quod meritoria ei cessarit, & quod ipsa conceptiuncula non laborat. Quod si nuperit, postquam donum Dei Opt. Max. & eminentis hujus gradus ministerium susceperit; & ipsa, & qui eum duxit, anathemate simul devovendatur oportet.

CANON XVI.

Quæcumque virgo se se Deo Opt. Max. obtulerit,

ACTIO DECIMA QUINTA.

lerit; & sic etiam de juvenibus divinus, qui mo-
nasticum vitam agere & monasteriis ingredi cu-
piunt, ne liceat iis ut ad matrimonium redeant:
& quicumque ex iis hoc fecisse deprehendus fue-
rit, ecclesiam ingredi prohibeatur. Sed visum est
nobis, ut res ipsorum episcopo provinciæ suæ
committatur, & ipse misericordiam & clementi-
am iis administet, eosque recipiat, quemad-
modum ipsi visum fuerit.

CANON XVII.

Præcipimus, ut in omni provincia terminis ejus
firmi servetur; & ut omnis provincia constante-
re maneat in potestate episcopi sui, adeo ut num-
quam moveatur: præsertim si ista provincia in
manibus fuerit alicujus episcopi, qui eam triqui-
ta annos gubernavit, & negotia ejus administra-
vit, justa quod necessarium, conveniens, & li-
citum fuit: & nemo cum eo litigavit de aliqua
re ad ecclesias ejus pertinente, atque eam fecunt
tenuerit, & in ea fidem habitasse fuerit, hoc etiam
ei concedatur, ut post annoristatem ejus & con-
lectudinem nihil ei immuteur. Quod si in illis
triginta annis controversia saepius mota fuerit de
spiritita factorum ejus, & de pravo ejus eccle-
siarum cognitione, & judicionum ejus iniquitate;
tam ei qui injuria se ab episcopo affectum con-
queritur, permittatur apostolicam sedem non ad synodum
illius provinciæ deferre, ut eam inspiciat. Et si
metropolitanus episcopus alicui injuriam fuerit, de-
ferantur querela ad Patriarcham, qui in illis ef
discreet, & ad episcopum tribus Constantinopo-
leos, sicut ante dictum est. Et si Imperator præ-
cepertit, gradus ejus ei auferatur, vel alius ejus
res pollles capiantur. Et forsan maneant cum epi-
scopo ejus limites, qui in Imperatoris senatu con-
stituti sunt.

CANON XVIII.

De eo quod nulli sacerdoti vel falso vel vere
juvare liceat, neque sodalitates congregare, ne-
que turpia facta perpetrare, congregando ad re-
bellionem & falsam fidem promovendam; quod
quidem externe leges prohibent; quanto magis
sanctæ ecclesiæ leges illud vetare oportet? Quo-
propter quicumque sacerdos, aut monachus live
religiosus, ex iis qui monasteria inhabitant, aut
multitudo corum se congregaverint, vel foedus
jurejurando omnes eorum inter sese fauxerint,
quod episcopum suum in aliqua lege vel mona-
sterii sui præfectum opponere, & fraudulenter
machinati fuerint cum gradu suo movere, anathe-
thematizati sint & segregati sint.

CANON XIX.

*De eo quod episcopos oportet bis in anno apud me-
tropolitanum suum aut Patriarchum suum con-
gregari, ut ipsi eos examinet, & negotia eorum
inspiciat.*

Pervenit ad synodum, quod non congregatur
synodus episcoporum ex omni provincia ad me-
tropolitanum suum, aut Patriarchum suum, quem-
admodum antiqui Patres statuerunt: & quod hæc
corruptionis causa multæ hæreses in Ecclesiam
introiuerit fuit, propteres quod illi ex qua
debuerunt diligentia inquirere negotiorum. Quam-
obrem visum est nobis, ut synodus conveniat, & se
bis quotannis congregetur, ubi metropolitanus
visum fuerit, & ipse iis mandaverit, ut corri-
gantur quæcumque ad eum corruptiones delatæ
sunt, quemadmodum sancti Patres ante nos præ-
speruerunt. Et si quis episcopus hoc transgressus
fuerit, & ad synodum non venerit, & præcipue
non pœnitens est in civitate sua, & corpore suo
fuerit synodus fratrum suorum eum ob negle-
ctum sancti Ecclesiæ negotiis reprehendunt,

ACTIO DECIMA QUINTA.

& episcopi mandato consecrantur, atque etiam A
ipsius consilio, perpetuo fint monasteria; & & quod pauci fint episcopi, qui opes ecclesiæ
opes ipsorum ex frugibus & votis & nummis accipiunt. Quamobrem præcipimus, ut omnis DECIMA
ita conservetur; neque laicorum habitationes ecclesia, quæ habet episcopum, oeconomum etiam QUINTA.
fiant: & quicumque monasterium aliquod sibi habeat episcopum ejusdem ecclesiæ, & qua-
domicilium constituerit, aut illud cognoverit, dem felicitissimus & ut ipse sit, qui pecuniam
& non mutaverit, anathematizatus sit & male- pro ecclesia expedat episcopi mandato, justa
dictus. quod episcopus voluerit aut et præceperit. Ve-
rumtamen episcopus ecclesiæ expensis inspiciat,
neque fine ipsius sententia fiant, ne opes ec-
clesiæ perdantur, & sacerdotes propterea repre-
hendantur. Quicumque autem hoc transliterit,
anathematus sit, segregatus, excommunicatus.

CANON XXV.

*De eo quod non oporteat ecclesiam longo relinqui
tempore sine episcopo, nec provinciam sine me-
tropolitano, neque sine Patriarcha.*

Quandoquidem nonnulli metropolitani, et lu-
cri & populi sibi congregandi aviditate, episco-
porum ordinationes differunt; visum est synodo,
ut episcopi ordinationem non differant ultra tres
menses a morte decessoris; nisi casu aliqua ne-
cessitas ne contigerit, quæ evitari nequit; & ne-
cesse fit ut episcopi ordinatio ulterius differatur.
Et quicumque huic decreto adversatus fuerit, ex
eodem eum reprehendant; & quodcumque sibi vi-
sum fuerit, judicium in eum flatuat. Omnes
autem illius ecclesiæ reditus in ecclesiæ procu-
ratoris five oeconomi manibus maneant, ut ipse
eos conserve.

CANON XXVI.

Pervenit ad sanctam synodum, quod nonnul-
læ sint ecclesiæ, quibus nullus est oeconomus;

ACTIO DECIMA SEXTA.

Chalcedonensis concilii.

ACTIO DECIMA SEXTA.

C Consulatu domini nostri Marciani perpetui
Augusti, & qui fuerit nunciatus, [a] [b] Ma-
quinto Kalend. Novembris, [c] Chalcedone secun-
dum jussionem [d] divinissimi & piissimi domini
nostri Marciani perpetui Augusti, congregatis in
sanctissima ecclesia sanctæ martyris Euphemiæ,
magnificentissimo & gloriosissimo magistro
militum & excusulæ & patricio Anatolio, & [e]
magnificentissimo & gloriosissimo praefecto Eoro-
num praetorium Palladio, & magnificentissimo &
gloriosissimo magistro sacrorum officiorum Vin-
comalo: congregatis [f] etiam Palchaline & Lu-
centio sanctissimis presbytero, habentibus locum sanctissi-
mi archiepiscopi urbis Romæ Leonis, & Anatolio reverendissimo archiepiscopo magni nominis
Constantinopolis, & D Diogene reverendissimo episcopo Cyzici, &
Maximo reverendissimo episcopo Antiochiæ Syriæ, & Petro reverendissimo episcopo Corinthi, &
Juvenali reverendissimo episcopo Hierosolymo- Florentio reverendissimo episcopo Sardium, &
rum, & Eunomio reverendissimo episcopo Nicomediæ, &
Quintillo reverendissimo episcopo Heracleæ Ma- Anastasio reverendissimo episcopo Nicææ, & Ju-
cedoniæ, habente locum Anastasii reverendis- liano reverendissimo episcopo Coenii, habente
simi Thessalonicensium episcopi, & locum eodis apostolicæ sedis Romæ, &
Thalassio reverendissimo episcopo Cæsareæ Cap- Eleutherio reverendissimo episcopo Chalcedonen-
padociæ, & sis, &
Basilio reverendissimo episcopo Seleuciæ Isauriæ, & E
Meletio reverendissimo episcopo Larissæ, haben-
te locum reverendissimi domini episcopi Apa-
mea Syriæ, & Amphilocio reverendissimo episcopo Sidæ, &
Theodoro reverendissimo episcopo Tarsi, &

D & E 4 Cyro

(1) Stephano reverendissimo episcopo Ephesi, & Luciano reverendissimo episcopo Bizyæ, habente locum [a] religiosissimi Cyrisci episcopi Heracleæ Thracæ, & Eulalio reverendissimo episcopo Ancyræ Galatiæ, &

Concil. General. Tom. IV.

a Hic desinit optimus ille & antiquissimus codex Corbieiensis. Reliqua ceriemur.
b Editores Romani hinc in margine annotarunt numerum viteri Consulatus Decemvirii. Sane fe Novembris, & xv. eodem die post Legatorum discessum. Quare legendum esse putant Kalendis Decembris. Sane fe scripsum prisum fuit in codice Divionensi, sed pulsa litera v. addita supra locum effecit v. Kal.
c Vetteres libri & edit. in Calchedona.
d Vetteres libri & edit. sacrorum & Pulchaline.
e Vetteres libri & edit. sacrorum & Pulchaline.
f Vetteres libri & edit. Sardorum & Sardorum.
g Vetteres libri, Ayrcæ.
h Vetteres libri & edit. Sardorum & Sardorum.
i Vetteres libri, Episcopi Domni Apamiæ.
k Ex Anastasio Bibl. Nicæa.
l Vetteres libri & edit. Sardorum & Sardorum.
m Vetteres libri, Episcopi Domni Apamiæ.
Hæc vetteri libraria exciderunt in codice Divionensi.

BALUZII NOTÆ.

ACTIO DECIMA SEXTA. Cyro reverendissimo episcopo Anazarbi, & Constantino reverendissimo episcopo Bostrorum Arabiæ, & Photio reverendissimo episcopo Tyri, & Theodoro reverendissimo episcopo Damasci, & Stephano reverendissimo episcopo Hierapolosi, & Iba reverendissimo episcopo Edessæ, & Symeone reverendissimo episcopo Amidæ, & Epiphanio reverendissimo episcopo Pergæ * habente locum reverendissimi Olympii episcopi Constantiæ, & Joanne reverendissimo episcopo Sebastiæ, & Seleuco reverendissimo episcopo Amasiæ, & * Constantino reverendissimo episcopo * Melitenæ, & Patricio reverendissimo episcopo Tyanorum, & Petro reverendissimo episcopo Gangrorum, & Calogero reverendissimo episcopo * Claudiopolis, & Aptagmonio reverendissimo episcopo * Tii, & Alarbio reverendissimo episcopo Trapezuntis * habente locum reverendissimi Dorothei episcopi Neocæsareæ, & * Photino archidiacono * habente locum Theodotii reverendissimi episcopi Pissinuntios, & Romano reverendissimo episcopo Myrorum, & Et reliquo sancto & universali concilio, quod secundum sanctionem * divinissimi & piissimi domini nostri * imperatoris in Chalcedonensium civitate collectum est, * & reficientibus omnibus ante cancellos * sancti altaris, * Paschalinus & Lucentius reverendissimi episcopi, * vicarii sedis apostolicæ, dixerunt: Si imperat magnificentia vestra, habemus quædam referre vobis. Gloriosissimi judices dixerunt: Quod vultis, edicite. Paschalinus sanctissimus episcopus, vicarius sedis apostolicæ dixit: Dominus totius orbis pro catholica fide * decertantes, propter * subjectorum, & lucet imperium, fancire dignatus est, quatenus unam fidem teneant omnes * per bonam pacem. * Major autem eorum tranquillitatis cura est, in quibus post hæc providere dignati sunt, nequa turbas * contentio inter * sacerdotes. Dei * stojem autem sacerdotum, ut aliquod nascatur scandalum. Hesterna * enim die, postquam potestas vestra surrexit, & humilitas nostra (veligia vestra secuta est), quædam gesta facta * dicuntur, quæ non & præter canones * ecclesiasticos & disciplinam * aestimamus effecta. Poscimus ergo, ut vestra magnificentia relegi hæc præcipiat, ut omnia fraternitas inspiciat, utrum justa, an injusta fuit ea quæ gesta sunt. (Quæ voce Græce interpretata per Beronicianum [1] devotum secretarium dixerunt: Si quæ gesta post nostrum discessum * facta sunt, relegantur. Et antequam * reconfiteantur, Actus archidiacons sanctæ ecclesiæ * Constantinopolis dixit: * Contentus, tendum est, quia formam ea quæ de fide fiunt, congruum susceperunt. Confuetudo autem est in synodis, * postquam ea quæ funt omnino perpetrata, fieri definitia; & alia quædam necessaria * exercei atque * examinari formati. * Habuimus, hoc est, Constantinopolitana sanctissima ecclesia, certa quædam, quæ agere * debeamus. Rogavimus * dominos episcopos de Roma, ut communicarent; * jis gestis: refutaverunt, dicentes: * talia fe non delegisse * mandata. Rectissimus & ad vestram magnificentiam; & * justissimus, ut præsens sanctum concilium * hoc ipsum inspiceret. * Procedente vestra magnificentia, sanctissimi episcopi qui hic sunt, tamquam de communi causa surgentes postulerunt * hæc fieri gesta. * Et adstante * hanc edictum vestra celsitudine, ut inquirerent gestum esset, * neque furtim * fuisset gesta, fed consequenter atque * canonice facta. Gloriosissimi judices dixerunt: Gesta quæ confecta sunt, relegantur.

Et oblata scheda ab Actio archidiacono Constantinopolitano, Beroniciano [1] devoto secretarius divini consistorii legit:

C Definitiones sanctorum patrum sequentes ubique, & regulam, * quæ nunc relecta est, centum quinquaginta * Dei amantissimorum episcoporum, qui congregati sunt * pia memoria imperatore * magno Theodosio in regia civitate Constantinopoli [2] nova Roma, cognoscentes, [3] & nos eadem definimus de privilegiis [4] ejusdem sanctissimæ Constantinopolitanæ ecclesiæ novæ Romæ. Etenim [5] sedi senioris Romæ, propter imperium civitatis illius, [6] patres * conseguenter privilegia reddiderunt: [7] Et eadem * consequentes * merito pleni. [8] Quinquaginta sanctissimi episcopi, [9] æqua [10] sanctissimæ sedi novæ Romæ privilegia tribuerunt, rationabiliter judicantes, imperio & senatu urbem ornatam, * [11] aequis senioris regiæ * æquis f. Romæ [12] privilegiis frui, & in ecclesiasticis, [13] sicut illam, majestatem habere negotiis, * sem. & secundum poſt illam existere; [14] & horsqui de Ponto sunt, & de Asia & Thracia, [15] diœcesibus, [16] metropolitanos solos, rursus

ANNO CHRIST. 451. καὶ τὰ ἐπὶ τῶν ὑπομνημάτων μετὰ τὴν ἡμέραν ἐκεῖνην πεπραγμένα, ἀναγνωσθῆναι. Ἐφ' οἷς τὸν ἀναγνώστην. Λέγετε ἀγαθὴ τύχη τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐκκλησίας εἶπεν· ἠμολογήσαμεν, ὅτι τὰ πλεῖστα τῶν ἐθέσαν τῶν ἁγίων πατέρων, καὶ ἐν τῷ τὸν ἐθέσαν τῶν τῶν τυπικῶν ἐθῶν, μὴ τὰ * τὴν κρείττονα τῶν τυπικῶν ἐθῶν, ἡ ἑπόρτιν ἐκλεξῆς γνωμεῖσαν, ἡ τυπικῶν, ἐφρίξε, τεῖνον, ἡ Κωνσταντινουπόλεως ἐκκλησία, φωνῇ τοῦ ἐπικρίθεσθαι. πεπεκέδεμεν τὴ κοινῇ τῆς ἐπιστολῆς τὸ τῆς Ῥώμης, κοινωνῆ ἡμῖν ἡ ἀγία ἰερεῖων πατρίαρχα, λέγοντες, ὑπόπτας μὲ ἐδόξασε πεποιῆσθαι. ἀλλὰ ἔμεμεν ἐν ἐπὶ τὴν ἡμέρας μεγαλοπρεπῶν· ἐκκλεκτὰ τὴν ἁγίου συνόδου τῶν αὐτὰ διεκτοῦσα. φρονῆσθαι τὴν ἡμέρας μεγαλοφρεσύνας, οἱ ἀγιόπτοι ἐπίσκοποι, ὡς κοινὸν ὑπὲρ ὑπόθεσιν τὴ ἀφέμματος, ἐκκλίσεις ἐξέπεσαν τὴν ἀφέμματος τὴν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας, ἡ τῆς τῶν ἀρχαῖων, ἡ τὴν ἀρχαῖαν ἐπιστολὴν, ἡν ἐλοπὴς τῶν· καὶ ἔστιν ἡ ἀρχῆς ἐκδόσεσι ἡ κοινοτικὴ. οἱ μεγαλοπρεπεστὰ ἀγχρόνε ἔτον· γνωρίζη ἀρχῆς ἀκεγκωσκόλου.

Καὶ ἐπὶ ὀθόνιν κ' ἐδόκεῖν παρὰ Λεῖτις ἐρεῖθ ἀκεῖν τὴν Κωνσταντινουπόλεν ἐκλεσίας, Βερονικιανὸν ὁ καὶ ὑποσημῆν σκαρνηρίου τὸ ἔθεν κοσπωκεῖν ἀνέγνω.

Πιστεύομεν πᾶς τὴ ἁγίων πατέρων ἀρεῖ ἐπόμενοι, ἡ τὴν ἀρτίως ἀναγνωσθέντα κανόνα τὴν ἁγ. Θεοφιλεστάτου ἐπισκόπων τὴ σωκεχθέτων ἐπὶ τὴ ὀλεῖν μνήμην μεγάλου Θεοδοσίου τὴ βασιλέως τὴ Κωνσταντινουπόλει, τὴν Ῥώμη, γνωείσαντες, τὰ αὐτὰ ἡμεῖς ἀρεῖς ἀρεῖς ἡ Νόμῳ πεφιλεμένῳ τὴ ἀρτεβαῖος ἡ ἀγωνιστὴ τὴ Κωνσταντινουπόλει, τὴν Ῥώμη. ὁ τὴ ἀρῆν τὴ ἀρτεβαῖος Βαῤῥίας Ῥώμης, δὲ τὸ βαλλόνε τὴν τόπον ἐκείνου, οἱ πατῆρες εἰκόνα ἀπεδόκεσαν τὴ ἀρτεβεῖα. ἐ τὴ αὐτὴ ἐκόσῃ κοσμοῦνοι ἡ, ἐκ τὴ ἀρτεβαῖος Βαῤῥίας Ῥώμης, ἡ

ACTIO DECIMA SEXTA. ANNO CHRISTI 451.

autem & qui inter barbaros fuit, episcopo A
præfatarum * diœceseum ordinari * a prædictæ sanctissimæ Constantinopolitanæ sedis sanctissima ecclesia: quippe, ut unusquisque metropolita præfatarum diœceseum cum episcopis suæ provinciæ ordinet suæ regionis episcopos, sicut divinis canonibus est præceptum: ordinari autem, (sicut dictum est) metropolitas præfatarum diœceseum a Constantinopolitano archiepiscopo, decretis canonibus secundum morem factis, & ad eum pertinet.

SUBSCRIPTIONES,

Anatolius episcopus Constantinopolis novæ Romæ, definiens subscripsi.
Maximus episcopus Antiochiæ Syriæ, definiens subscripsi.
Juvenalis episcopus Hierosolymorum, definiens subscripsi.
Cyriacus episcopus Heracleæ metropolis, per Lucianum episcopum Byzitæ definiens subscripsi.
Diogenes episcopus metropolis Cyzici, definiens subscripsi.
Florentius episcopus Sardium Lydiæ metropolis, definiens subscripsi.
Romanus episcopus metropolis Myrorum, C definiens subscripsi.
Basilius Dei gratia episcopus Seleuciæ metropolis Isauriæ, definiens subscripsi.
Cyrus episcopus Anazarbi metropolis, definiens subscripsi.
Eleutherius episcopus metropolis Chalcedonensis, definiens subscripsi.
Theodorus episcopus metropolis Tarsi, definiens subscripsi.
Calogerus episcopus metropolis Claudiopolis Honoriadis, per Stephanum presbyterum definiens subscripsi.
Seleucus Dei gratia episcopus metropolis A. D. maliæ, definiens subscripsi.
Petrus episcopus metropolis Gangrorum, definiens subscripsi.
Photius episcopus metropolis Tyri, definiens subscripsi.
Theodorus episcopus metropolis Damasci, definiens subscripsi.
Constantinus episcopus metropolis Bostrorum, definiens subscripsi.
Meletius episcopus Larissæ, sermonem faciens pro sanctissimo domino episcopo Apamiæ Syriæ, & pro me, definiens subscripsi.
(Stephanus episcopus. Hierapolcos, similiter.
Basilius episcopus Trajanopolis, similiter.)
Franciscus episcopus Philippopolis metropolis, definiens subscripsi.
Nunechius episcopus metropolis Laodiceæ, definiens subscripsi.

Ma-

B ΑΙ ΥΠΟΓΡΑΦΑΙ.

Ἀνατόλιος ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Μάξιμος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας Συρίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἰουβενάλιος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Κυριακὸς ἐπίσκοπος Ἡρακλείας μητροπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Λουκιανοῦ ἐπισκόπου Βιζύης.
Διογένης ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Κυζίκου, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Φλωρέντιος ἐπίσκοπος Λυδῶν μητροπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ρωμανὸς ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Μύρων, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Βασίλειος ἐλέῳ Θεῷ ἐπίσκοπος Σελευκείας τῆς μητροπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Κῦρος ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Ἀναζάρβου, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἐλευθέριος ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Καλχηδόνος, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Θεόδωρος ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Ταρσοῦ, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Καλόγηρος ἐπίσκοπος τῆς Κλαυδιεωπόλεως μητροπόλεως Ὀνωριάδος, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Στεφάνου πρεσβυτέρου.
Σέλευκος χάριτι Θεῷ ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Ἀμασείας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Πέτρος ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Γαγγρῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Φώτιος ἐπίσκοπος Τύρου τῆς μητροπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Θεόδωρος ἐπίσκοπος Δαμασκοῦ τῆς μητροπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Κωνσταντῖνος ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Βόστρων, ὁρίσας ὑπέγραψα.
E Μελέτιος ἐπίσκοπος Λαρίσσης, τὸν λόγον ποιούμενος ὑπὲρ τοῦ ὁσιωτάτου ἐπισκόπου Ἀπαμείας Συρίας, & ὑπὲρ ἐμοῦ, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Φραγκίων ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Φιλιππουπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Νωέχιος ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Λαοδικείας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

ANNO CHRISTI 451. ACTIO DECIMA SEXTA.

Μαρτιανὸς ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Σαμοσάτων, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ὀνησίφορος ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Ἰκονίου, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Περγάμιος ἐπίσκοπος Ἀσιανῆς Πισιδίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Κεντωνιὸς ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Ἀφροδισιάδος, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Εὐτύχιος ἐπίσκοπος Ἐπιφανείας Συρίας ἐλάσσης ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Μελετίου ἐπισκόπου Λαρίσσης.
Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Δορυλαίου, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Λουκιανὸς ἐπίσκοπος Βιζύης καὶ Ἀρκαδιουπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.
B Ἰωάννης ἐπίσκοπος Ῥόδου, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Τρύφωνος ἐπισκόπου Χίου.
Ἰωὰν ἐπίσκοπος Ἐδέσσης, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἀβραάμιος ἐπίσκοπος Κιρκήσου, ὁρίσας ὑπέβαλα.
Θεόδωρος ἐπίσκοπος Κλαυδιεωπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἀντίοχος ἐλέῳ Θεῷ ἐπίσκοπος Σιμόνης, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ῥουφῖνος ἐπίσκοπος Σαμοσάτων, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Οὐράνιος ἐπίσκοπος Ἰδίων, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Καλλίνικος ἐπίσκοπος Ἀναμείας, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Παύλου πρεσβυτέρου.
Τιμόθεος ἐπίσκοπος Βαλανείων, ὁρίσας ὑπέγραψα. C
Μάρκος ἐπίσκοπος Ἀρεθούσης, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Τιμοθέου ἐπισκόπου Βαλανείων.
Πρόκλος ἐπίσκοπος Ἀδριάνου πόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Θεόδωρος ἐπίσκοπος πόλεως Καππάδων, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ὁρμίσδας ἐπίσκοπος Φιλιππουπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Πατέρνιος χωρεπίσκοπος, ὑπὲρ Ἰορδάνου ἐπισκόπου Ἀβίλων, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Μελέφθονος ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Ἰουλιοπόλεως Σεβαστῆς, ὁρίσας ὑπέγραψα. D
Ἰωσὴφ ἐπίσκοπος Ἡλιουπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Δαμιανὸς ἐπίσκοπος πόλεως Σιδώνος, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἰωάννης ἐπίσκοπος πόλεως Φλαβιάδος, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἰνδιμὸς ἐπίσκοπος Εἰρηνιπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἰουλιανὸς ἐπίσκοπος πόλεως Ῥωσῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἀρέτας ἐπίσκοπος Ἐλούσης, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Βήρυλλος ἐπίσκοπος Λιλλᾶ, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ὀλύμπιος ἐπίσκοπος Πανιάδος, ὁρίσας ὑπέγραψα. E
Οὐράνιος ἐπίσκοπος Ἐμεσσῆς, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Θεόδωρος ἐπίσκοπος Τετράδος ὁμοίως.
Παῦλος ἐπίσκοπος Ἀρβῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Δανιὴλ ἐπίσκοπος Λαμψάκου, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Λεόντιος ἐπίσκοπος Ἀσκαλῶνος, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Λουκιανὸς ἐπίσκοπος τῆς Ἰδαλίων πόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Ἀλεξάνδρος ἐπίσκοπος Σελευκείας Πιερίδος, ὁρίσας ὑπέγραψα.
Στέφανος ἐπίσκοπος Πομπειουπόλεως ὁρίσας ὑπέγραψα.

BALUZII NOTÆ.

a Conc. diœcesum, & in locis sequentibus diœcesum. Dirion. ubique, diœcesum.
b Parif. a prædictæ sanctissimæ Constantinopolitana sede: Sic etiam primo scripsum fuit in Dirionesii, sed postea mutatum est.
c Parif. Ὀνωριάδος, non habebat initio codex Dirionesii, sed vocem quidem addere supra lineam & in margine eam confirmavit. Sic ergo illic legebatur: cum Episcopi provinciæ ordinet, sicut factis est. In Parisiensi legitur: cum Episcopi provinciæ episcopos provinciæ ordinet, sicut factis est.

ACTIO DECIMA SEXTA.

Polycarpus episcopus civitatis Gabalorum, definiens subscripsi.

Lucus episcopus templi Apollinis, definiens subscripsi.

Nattias episcopus ecclesiæ Gazæ, definiens subscripsi.

Gennadius episcopus Mosynarorum civitatis, definiens subscripsi.

Alphius episcopus civitatis Mindi, definiens subscripsi.

Gennadius episcopus Acmonarorum, definiens subscripsi.

Dionysius minimus episcopus Antiochiæ civitatis, definiens subscripsi.

Joannes minimus episcopus civitatis Alindorum, definiens subscripsi.

Dionysius minimus episcopus civitatis Heraclem Lagmi, definiens subscripsi.

Joannes minimus episcopus Gnidi, definiens subscripsi.

Eusebius episcopus Seleucobeli, per Paulum episcopum Mariamnæ, definiens subscripsi.

(Paulus episcopus Mariamnæ, similiter.)

Polychronius episcopus Epiphaniæ, definiens subscripsi.

Romanus episcopus Eudoxiopolis, definiens subscripsi.

Aurelius episcopus ex partibus Africanis, definiens subscripsi.

Patricius episcopus Acrassi, definiens subscripsi.

Basianus episcopus Mopsuestenus, per Sophronium episcopum Anazarbi, definiens subscripsi.

Rhenus episcopus Jonopolis, definiens subscripsi.

Zenodotus episcopus Telmissæ civitatis, & Longæ insulæ, definiens subscripsi.

Theodorus miseratione divina episcopus Antiphellensis civitatis, definiens subscripsi.

Philippus miseratione divina episcopus civitatis * Liburnæ, provinciæ Lyciæ, definiens subscripsi.

Andreas episcopus Lyciæ civitatis Tlozorum, definiens subscripsi.

Romanus miseratione divina episcopus civitatis Balbonorum, provinciæ Lyciæ, definiens subscripsi.

Thomas episcopus civitatis * Evaræ, definiens subscripsi.

Theosistus episcopus civitatis Pilinnatis per Photinum archidiaconum meum definiens subscripsi.

Florentius episcopus Lebri, Tenedi, Profelenes, Agialorum, per Evelpistum chorepiscopum meum definiens subscripsi.

Tryphon episcopus sanctæ ecclesiæ in Chio, definiens subscripsi.

Dorimatius episcopus Maronæ, definiens subscripsi.

Serenus minimus episcopus Maximianopolis, definiens subscripsi.

Euphratius episcopus Laganiæ * definiens subscripsi.

Enstochius episcopus Dociminæ, definiens subscripsi.

Basilius episcopus Nacoliæ, definiens subscripsi.

Phœbus episcopus civitatis Troadis, definiens subscripsi.

Petrus minimus episcopus civitatis Dardani, definiens subscripsi.

A Πολυκάρπος ἐπίσκοπος πόλεως Γαβάλων, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Λέκιος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀπόλλωνος ἱερᾶ, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Νατίας ἐπίσκοπος τῆς Γάζης ἐκκλησίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Γεννάδιος ἐπίσκοπος τῆς Μοσυνάων πόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ἀλφιὸς ἐπίσκοπος πόλεως Μίνδων, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Γεννάδιος ἐπίσκοπος τῆς Ἀκμωνάων, ὁρίσας ὑπέγραψα.

B Διονύσιος ἐλάχιστος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀντιοχείας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ἰωάννης ὁ ἐλάχιστος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀλινδῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Διονύσιος ὁ ἐλάχιστος ἐπίσκ. πόλεως Ἡρακλείας Λάγων, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ἰωάννης ὁ ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Κνίδου, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Σελευκοβήλων, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Παύλου ἐπισκόπου Μαριάμμων.

Πολυχρόνιος ἐπίσκοπος πόλεως Ἐπιφανείας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ῥωμανὸς ἐπίσκοπος Εὐδοξιουπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Λαυρήνος ἐπίσκοπος ἐκ μέρους τῆς Ἀφρικῆς, ὑπογράψας.

C Πατρίκιος ἐπίσκοπος Ἀκρασσῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Βασσιανὸς ἐπίσκοπος πόλεως Μοψουεστίας, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Σωφρονίου ἐπισκόπου Ἀναζάρβου.

Ῥῆνος ἐπίσκοπος Ἰωνοπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ζηνόδοτος ἐπίσκοπος τῆς Τελμῆσσ πόλεως, καὶ Μακρᾶς τῆς νήσου, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Θεόδωρος ἐλέῳ θεοῦ ἐπίσκοπος τῆς Ἀντιφελλήνων πόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Φίλιππος ἐλέῳ θεοῦ ἐπίσκοπος πόλεως Βελβουίων ἐπαρχίας Λυκίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

D Ἀνδρέας ἐπίσκοπος Λυκίας πόλεως Τλωείων, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ῥωμανὸς ἐλέῳ θεοῦ ἐπίσκοπος τῆς Βεβουείων πόλεως, Λυκίας ἐπαρχίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Θωμᾶς ἐπίσκοπος πόλεως Εὐαρίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Θεόσιστος ἐπίσκοπος Ἡ Πιτινουντίων πόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Φωτεινοῦ ἀρχιδιακόνου μου.

Φλωρέντιος ἐπίσκοπος Λέββου, Τενέδου, Προσελήνου, Ἀγιαλῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Εὐλπίστου χωρεπισκόπου μου.

Τρύφων ἐπίσκοπος τῆς ἁγίας ἐκκλησίας, * ὑπέγραψα.

E Δορυμάτιος ἐπίσκοπος Μαρωνίας ὁρίσας ὑπέγραψα.

Σερῆνος ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Μαξιμιανουπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Εὐφράσιος ἐπίσκ. Λαγανίας * ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ἐνστόχιος ἐπίσκοπος Δοκιμίων, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Βασίλειος ἐπίσκ. Νακολείας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Φοῖβος ἐπίσκοπος πόλεως Τρωάδος, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Πέτρος ἐλάχιστος ἐπίσκοπος πόλεως Δαρδάνων, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ον-

ACTIO DECIMA SEXTA.

Θεόστιχος ἐπίσκοπος πόλεως * Ἰλίου, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Εὐπλάνιος ἐπίσκοπος Πιονίων, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Εὐτρόπιος ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Ἀδαδῶν Πισιδίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ὀλύμπιος ἐπίσκοπος Ζωζοπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Μυσιανὸς ἐπίσκοπος Λιμένων, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Φίλιππος ἐπίσκοπος Λυσταδῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Γεμέλλος ἐπίσκοπος πόλεως Στρατονικείας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

"Κυρίνος * ἐπίσκοπος πόλεως Πετάρων, ὁρίσας ὑπέγραψα.

B Εὐπλάνιος ἐπίσκοπος πόλεως Σιβλήνων, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Μόδεστος ἐπίσκοπος πόλεως Σεβαστῆς, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ἐπιφάνιος ἐπίσκοπος πόλεως Μιδείας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Θωμᾶς ἐπίσκοπος Θεοδοτιουπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Παῦλος ἐπίσκ. πόλεως Ἀρίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ἰωάννης ἐπίσκοπος Τραπεζουπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Τυχάνιος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀπολλωνιάδος, ὁρίσας ὑπέγραψα.

C Τυχῖος ἐπίσκοπος Τύρου μητροπόλεως, ὑπέγραψα, ἐ ὑπὲρ Πέτρου ἐπισκόπου Βίβλου, & Ἡρακλείτου ἐπισκόπου Ἀρκῶν, ἢ ὑπὲρ Φωτεροῦ ἐπισκόπου Ὀρθωσιάδων, ἢ ὑπὲρ Πετρωνίου ἐπισκόπου Βοτρύων.

Πατίας ἐπίσκοπος πόλεως Ἐρέσσου, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ἰωάννης ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Ἀμαζίων, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Θεόδωρος ὁ ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Ἀλιβάδων, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Κελκαδίων ἐπίσκοπος πόλεως Κα[illegible]

Νικόστρατος [illegible] ἐπαρχίας Λυκίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

D Παῦλος ἐπίσκοπος πόλεως Δέρβης, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Πλουτάρχιος ἐπίσκοπος πόλεως Λύστρων, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Γαλήνιος ἐπίσκοπος πόλεως Καννῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ῥοῦφος ἐπίσκοπος πόλεως Ὑδνῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ἀχιλλεὺς ἐπίσκοπος πόλεως Λαρισσῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Τιμόθεος ἐπίσκοπος Οἰμιανῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.

"Θωμᾶς ἐπίσκοπος * Ἱερεφίου, ὁρίσας ὑπέγραψα. E

Εὐσέβιος ἐπίσκοπος πόλεως Δουλκίων, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ἰωάννης ἐπίσκοπος πόλεως Βαγιουλίς, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Δαμόνιος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀτταλείας Ἡ Λιδίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ἀνδρέας ἐπίσκοπος πόλεως * Σαγάλων, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Δαμοκλείου ἐπισκόπου.

Σέββας ἐπίσκοπος πόλεως Παλτῆ, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Ἀχιλλέως ἐπισκόπου πόλεως Λαμψάκου.

Mi-

ANNO CHRISTI 451.

1) Forte Λαμψάκου legendum.

"Ἰλίου.

"Κυρίνος.

* Σιβίλη.

"Θωμᾶς.

"Ἱερεφίου.

* Βαγιῆλ (similiter.)

* Σαγαλόρων.

1) Pro Σαγάλων legendum.

ACTIO DECIMA SEXTA.

Mirus episcopus sanctæ Dei ecclesiæ Eulandræ, subscripsi mana mea.

Aberius minimus episcopus Hierapoleos Phrygiæ Salutaris, definiens subscripsi.

Cyriacus episcopus Eucarporum, definiens subscripsi.

* Anno 451. Act. 1.

Aquilas minimus episcopus * Androsiorum, definiens subscripsi.

Eulogius episcopus Philadelphiæ, definiens subscripsi.

Alexander episcopus civitatis Sebastæ, definiens subscripsi.

Philippus episcopus civitatis Adanorum, definiens subscripsi.

(Hypatius episcopus Zephyrii, similiter.)

Theodorus episcopus Augustæ, definiens subscripsi.

Cyriacus episcopus civitatis Trocnadorum, definiens subscripsi per Chrysippum presbyterum meum.

Polychronius episcopus Antipatridis, definiens subscripsi.

(Joannes episcopus Carthorum, similiter.)

Eudoxius episcopus Chomatis civitatis Lyciæ, definiens subscripsi.

Stephanus miseratione divina episcopus Limyrorum Lyciæ, definiens subscripsi.

Patricius episcopus Hadriantheorum, definiens subscripsi.

Hermias minimus episcopus civitatis Abydi, definiens subscripsi.

David episcopus Adrianæ, definiens subscripsi.

Heraclius episcopus Aæoti, definiens subscripsi.

Leontius episcopus Arasorum, definiens subscripsi.

Sabinianus episcopus Perthæ, definiens subscripsi.

Paulinus episcopus Apameæ, definiens subscripsi.

Tyrannus episcopus Germanicopolis, definiens subscripsi.

David episcopus civitatis Cadorum, definiens subscripsi.

Atticus miseratione divina episcopus Zelorum, definiens subscripsi.

Noe episcopus Cephæ cadselli, subscripsi manu mea.

Valerianus episcopus Laodiceæ Phœnicis, definiens subscripsi.

Cyrus episcopus civitatis Sinandi, definiens subscripsi.

Basilius episcopus Neapolis, definiens subscripsi.

Eupithius episcopus Stratonicorum Cariæ, definiens subscripsi.

Eorticius episcopus Nicopolis Pisidiæ, definiens subscripsi.

Joannes episcopus Germaniciæ, definiens subscripsi.

Theodorius episcopus Cyri, definiens subscripsi.

Timotheus episcopus civitatis Dolichis, definiens subscripsi.

Thalassius episcopus Parii, definiens subscripsi.

Gerontius episcopus Seleuciæ, definiens subscripsi.

Timothæus episcopus Berthoeæ, subscripsi per Gerontium episcopum Seleuciæ.

Petrus episcopus Gabalæ, definiens subscripsi.

ANNO CHRISTI 451.

A Μῖρος ἐπίσκοπος τῆς κ̄ Θεοῦ ἁγίας ἐκκλησίας, ὑπέγραψα χειρὶ ἐμῇ.

Λίβεριος ὁ ἐλάχιστος ἐπίσκοπος τῆς Ἱεραπολιτῶν πόλεως Φρυγίας Σαλουτάριος, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Κυριακὸς ἐπίσκοπος τῆς Εὐκαρπιτῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ἀκύλας ὁ ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Ἀνδροσίων, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Εὐλόγιος ἐπίσκοπος Φιλαδελφείας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ἀλέξανδρος ἐπίσκοπος πόλεως Σεβαστῆς, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Φίλιππος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀδάνων, ὁρίσας ὑπέγραψα.

B Θεόδωρος ἐπίσκοπος Αὐγούστης, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Κυριακὸς ἐπίσκοπος πόλεως Τροκνάδων, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ τοῦ πρεσβυτέρου μου Χρυσίππου.

Πολυχρόνιος ἐπίσκοπος Ἀντιπατρείδων, ὁρίσας ὑπέγραψα.

(Ἰωάννης ἐπίσκοπος Καρθορῶν, ὁμοίως.)

Εὐδόξιος ἐπίσκοπος Χωμάτων πόλεως Λυκίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Στέφανος μισεράτιον θείας ἐπίσκοπος Λιμυρῶν Λυκίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Πατρίκιος ἐπίσκοπος Ἁδριανθεωρῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ἑρμίας ὁ ἐλάχιστος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀβύδων, ὁρίσας ὑπέγραψα.

C Παυλῖνος ἐπίσκοπος Ἀδριανοῦ Θρᾴκης, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ἡράκλειος ὁ ἐλάχιστος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀόου, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Λεόντιος ἐπίσκοπος Ἀράζων, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Σαβινιανὸς ἐπίσκοπος Πέρθης, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Παυλῖνος ἐπίσκοπος Ἀπαμείας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Τύραννος ἐπίσκοπος Γερμανικοπόλεων, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Δαυὶδ ἐπίσκοπος Κάδων, ὁρίσας ὑπέγραψα.

D Ἀττικὸς ἐλέῳ Θεοῦ ἐπίσκοπος Ζήλων, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Νόης ἐπίσκοπος Κεφᾶς, ὁρίσας ὑπέγραψα χειρὶ ἐμῇ.

Βαλεριανὸς ἐπίσκοπος Λαοδικείας τῆς Φοινίκης, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Κῦρος ἐπίσκοπος πόλεως Σοπανδῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Βασιλεὺς ἐπίσκοπος Νέας πόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Εὐπίθιος ἐπίσκοπος Στρατονικέων Καρίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

E Ἐορτίκιος ἐπίσκοπος Νικοπόλεως Πισιδίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ἰωάννης ἐπίσκοπος Γερμανικείας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Θεόδωρος ἐπίσκοπος Κύρου, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Τιμόθεος ἐπίσκοπος πόλεως Δολιχῆς, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Θαλάσσιος ἐπίσκοπος Παρίων, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Γερόντιος ἐπίσκοπος Σελευκείας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Θεόκριτος ἐπίσκοπος Βερθόης, ὑπέγραψα διὰ Γερόντιου ἐπισκόπου Σελευκείας.

Πέτρος ἐπίσκοπος Γαβάλων, ὁρίσας ὑπέγραψα.

ANNO CHRISTI 451.

A Εὐόλιος ἐπίσκοπος Ζευγματίων, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Φοντεϊνὸς ἐπίσκοπος Σαγαλασσῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ρουστικὸς ἐπίσκοπος Ἀφρῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ἀτιακὸς ἐπίσκοπος Καπιτωλιάδων, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ζήβινος ἐπίσκοπος πόλεως Πέλλης, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ἰωάννης ἐπίσκοπος τῆς τῶν Τιβεριέων ἁγίας ἐκκλησίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Μενεκράτης ἐπίσκοπος πόλεως Κρισσῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.

B Πανκράτιος ἐπίσκοπος τῆς ἁγίας ἐκκλησίας Λιβύδων, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Κοσσίνιος ἐπίσκοπος Ἱερακοφαρείων, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ἀλαμανδὸς ὁ ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Σιλανδῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Ἀμάχιος ἐπίσκοπος πόλεως Σετῶν, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Αἰθέριος ἐπίσκοπος χάριτι τοῦ Θεοῦ Πομπηιοπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Ἐπιφανείου τοῦ πρεσβυτέρου.

Θεμιστίος ἐπίσκοπος Ἀμαξόβρου, ὁρίσας ὑπέγραψα διὰ Φιλοθείου πρεσβυτέρου.

C Παῦλος ἐπίσκοπος Τριπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Μαυσαλᾶς ἐπίσκοπος Ζοροροῦν, ὁμοίως.

Μεσσαλίας ἐπίσκοπος Λαοδικείας, ὁμοίως.

* Ὀλυμπίου ἐπίσκοπος Θεοδοσιοπόλεως τῆς μεγάλης Ἀρμενίας, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Φρόντων ἐπίσκοπος τῆς Φαιστοῦνος, ὁρίσας ὑπέγραψα.

Διογένης ἐπίσκοπος Κυζίκου τῆς μητροπόλεως, ὁρίσας ὑπέγραψα ὑπὲρ τῆς ἀτόπου Διοσκορείου ἐπιστολῆς τῆς οὔσης, Τιμοθέου Ἰβηρίας, Ἀλεξάνδρου Ὀσκῆνης, Φιλοσόφου τῆς Μελίτης Ἱμιλίας Μαρκιανοῦ πατρικίου, Εὐτυχικοῦ βάρους, Ἀκακίου Κωνσταντινουπόλεως, τῶν ἁγιωτάτων.

D Στέφανος ἐπίσκοπος Ἱεραπόλεως ὑπὲρ τῆς ἀτόπου Διοσκορείου ἐπιστολῆς τῆς οὔσης, Οὐρανίου, Μάρα, Δαυΐδ, Κοσμᾶ, Μαρείνου, τῶν ἁγιωτάτων.

Νωνίκιος ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως Λαοδικείας, ὑπέγραψα ὑπὲρ τῆς οὖσης ἀποδεικτικοῦ ἐπιστολῆς, Ἡρακλείου, Συμμαχίου, Φιλίππου, Φιλαδελφίου, Φιλήτου, Τατιανοῦ, Ἀντιόχου, Ζωσίμου, Ἐπιφανίου, Ἀραβίου, Καΐου, Ἐναγόρου.

E Λουκίανος ἐπίσκοπος Ἐπιφανείας, τοποτηρητὴς τῆς Ἀποστολικῆς θρόνου, οὗτος· φαίνομαι ὁ ἱμάτιος ἀδιάβαστος Ἡρακλειανὸν τὸν τοποτηρὴ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ ἁγίου, ἐν μέτῃ τῷ ἐκθέτῳ ὁρίσας ὑπέγραψα τὴν μνημονευθεῖσαν κατὰ βοιθῆ.

Οἱ ἀβιδεῖται ἐπίσκοποι ἰδίοις· ἴδιος ἀναλίσκω. Λουκιάνος ὁ ἀβιδεῖτος ἐπίσκοπος καὶ τοποτηρὴς τῆς Ἀποστολικῆς θρόνου, οὗτος· φαίνομαι *

ACTIO DECIMA SEXTA.

Eucolius episcopus Zeugmatis, definiens subscripsi.

Fonteianus episcopus Sagalassi, definiens subscripsi.

Rusticius episcopus Afer, definiens subscripsi.

Antanus episcopus Capitoliadis, definiens subscripsi.

Zebennus episcopus civitatis Pellæ, definiens subscripsi.

Joannes episcopus Tiberiadis sanctæ ecclesiæ, definiens subscripsi.

Menecrates episcopus civitatis Crasforum, definiens subscripsi.

B Pancratius episcopus sanctæ ecclesiæ Libyadis, definiens subscripsi.

Cossinius episcopus Hierocasareo, definiens subscripsi.

Alemedes minimus episcopus Silandri, definiens subscripsi.

Amachius episcopus civitatis * Septoriorum, definiens subscripsi. * Setanum.

Ætherius Dei gratia episcopus Pompeiopolis, definiens subscripsi per Epiphanium presbyterum.

Themistius episcopus Amastridis, definiens subscripsi per Philotimum presbyterum.

C Paulus episcopus Tripoli, definiens subscripsi.

(Musonius episcopus Zororum, similiter. Mesallius episcopus Laodiceæ, similiter.)

* Olympius episcopus Theodosiopolis magnæ Armeniæ, definiens subscripsi. * Manalis.

Fronton episcopus Phaleitatum, definiens subscripsi.

Diogenes episcopus Cyrici metropolis, definiens subscripsi & pro absentibus qui sub me sunt, religiosissimis episcopis qui sub me sunt, Timotheo Germæ, Alexandro Oce, Philosophio * Scopiæ, Gemello Melitopolis, Eutychiano Barce, Acacio Preconnesi. * Cepsis.

D Stephanus episcopus Hierapolis subscripsi & pro absentibus qui sub me sunt, religiosissimis episcopis Uranio, Mara, David, Cosma, * Marino. * Marinno.

Nunechius episcopus metropolis Laodiceæ subscripsi & pro his qui sub me sunt, religiosissimis episcopis, Heraclio, Symmachio, Philippo, Philadelphio, Phileto, Tatiano, Antiocho, Zosimo, Epiphanio, Arabio, Caio, Evagoro.

E Lucentius reverendissimus episcopus, fedis apostolicæ vicarius, dixit: Primo gloria vestra perpetua, * quia circumventione cum sanctis episcopis * gestum est, ut non conscriptis canonibus, quorum * mentionem fecerunt, * subscribere fuit coacti. * Vestra perpetua voce per Beroicianum & eorum secretarium divini consistorii, reverendissimi episcopi clamaverunt: Nemo coactus est. Lucentius reverendissimus episcopus, vicarius fedis apostolicæ, dixit: Acce-

* Vestra Sanctitas dixit se * vestis Spiritu, quia circumspectio, dum circumspectio fuit, ex * tempore gesta est. * Divinum. * Vestra Sanctitas dixit se * vestis Spiritu, quia circumspectio, dum circumspectio fuit, ex * tempore gesta est. * Divinum.

BALUZII NOTÆ.

a Codex Parii. Lucentius vir reverendissimus episcopus vicarius sedis apostolicæ dixit. Divini. Lucentius episcopus vicarius sedis ap. dixit.

b Vestra libri & omnes edidimus ante Labbeanum, quæ circumventione.

c Vestra libri, gesta est.

d Libri libri, secretarii mentionem.

e Divinum subscripserunt omnes, & subscribere coacti sunt.

f Parii. Ex interpretata Græca vox.

g Idem codex, vestam deverant. Sic paulo post utrique venus codex habet virum deverunt.

dic ad cumulum, quod tricentorum decem & octo constitutionibus postpositis, centum quinquaginta, qui in Synodicis canonibus non habentur, mentionem tantum fecisse noluerunt, quæ dicunt ante octoginta * prope annos constituta fuisse. Si ergo his temporibus non beneficio sui fuit, quid nunc * requirunt? Si nunquam ab fuerit, quare requirunt? (Quæ voce per Constantinopolitanorum secretarium * divini conscriptori Graecorum interpretata,) Actius archidiaconus sanctissimæ Constantinopolitanæ ecclesiæ dixit: Si de hoc capitulo * aliquod mandatum accepistis, profertur. Bonifacius presbyter, * fedis apostolicæ vicarius, dixit: Beatissimus & * apostolicus papa inter cetera hoc nobis mandavit. Et ex * chartula recitavit.

Synodorum quoque patrum constitutionem protinus nobis patiamini tenere: ne visibiliter vel imminui, fervantes omnimodis perfonæ noſtræ in vobis (quos vice noſtra è tantissimus,) dignitatem: ac si qui forte civilitatum fuerunt * frendere & conflictari, aliquid fibi tenaciter vindicare, hoc qua dignum est conflantia retundatis.

Gloriosissimi judices dicerunt: Utraque pars canonicæ * proponant. Pafchasius * reverendissimus episcopus, vicarius sedis apostolicæ, * recitavit.

* Tricentorum decem & octo sanctorum patrum canon sextus. g Quod ecclesia Romana semper habuit primatum. Tenent * autem & Ægyptus, ut episcopus Alexandriæ omnium habeat potestatem, quoniam & Romano episcopo hæc est consuetudo. Similiter autem & * qui in Antiochia constituti est, & in ceteris provinciis, primatum habeant ecclesiæ civitatum: amplitudo. Per omnia autem manifestum fit, * quod si quis præter voluntatem metropolitani episcopi fuerit ordinatus, * hunc statuit hæc sancta synodus non debere esse episcopum. Sane si * communi consensui (& ratione abliter probato, & secundum ecclesiasticam regulam statuto, duo aliqui aut tres) per contentionem suam contradicant, illa obtinet sententia, in qua plures fuerint numero (sacerdotes.) * Quoniam vero mos antiquus obtinuit & * vetustis traditio, ut etiam Ælia, id est, Hierofolymorum episcopo deferatur, habeat consequenter honorem suum: * sed metropolitano ius dignitas salva sit.

Confantinus * devotus secretarius divini consistorii, ex dato codice ab Actio archidiacono Confantinopolitanorum sanctissimæ ecclesiæ, recitavit.

[24] Regula sexta tricentorum decem & octo sanctorum patrum. Antiquæ consuetudines teneant in Ægypto, ut Alexandrinus episcopus omnibus habeat potestatem, quoniam & Romano episcopo hæc consuetudo est. Similiter autem illud manifestum est, * quia quisquis præter voluntatem metropolitani sui episcopus definivit non * debere esse episcopum. Sane si communi omnium consensui rationabilis

a Tertio pro quinto. b Vetteres libri, *sacri*. c Parif. *mandatum allegavit*. d Vetteres libri, *vicarius fc. apostolicæ*. e Idem libri, *chartæ*. f Vetteres libri, *mosmos*. g Parif. *confirmat*. *Hæc* *Nic. Pap.* h Parif. *proponat*. i Idem. k Vetteres edit. *proponant*. l Parif. *vile reverentissimus*. m Parif. *Tricentorum decem & octo Patrum patrum*. *Antiqua consuetudo servetur per Ægyptum, sic in Ægyptum*. n Vetteres libri, *illi*. o Vetteres libri, *allarum*. p Vetteres libri & edit. *ne si qui*. q Parif. *communi omnium consensu*, ut infra. r Idem libri, *communione consensu*. Parif. *communium consensu*. s Conjunctio deest in codice Parisiensi. t Vetteres libri, *constitutum sua*. u Parif. *Quoniam vero*. Sic Pafchasius primo loco habuerat. v Vetteres libri & edit. *sed & metropolitanis*. x Vetteres libri, *varia*. y Vetteres libri & edit. *fed & metropolitanis*. Ub codice Parisiensi. Ub Legendum, *civitatum*. Binarum et typographicum editionis Labbeanæ. dd Debet. Deest in codem libri.

ἀφορισθῆναι τοῦς ὅρους τῆς τεκαικοσιοστῆς ἕκτης ἁγίας, καὶ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα, τὰ νῦν ἀπαιτοῦσιν; μὴ ἐπιφερόμενα ἐν τοῖς συνοδικοῖς κανόσι, τῶν φασκόντων ἀμφὶ τὰς χιλίας τῶν ἐνθάδε ἐγκρίνεσθαι, τὰ μὴ γεγένηται, ἢ μὴ καὶ κατὰς ἐγένετο; Αἰτοῦμεν ἡμεῖς τὸν Κωνσταντινοπόλεως ἐκκλησίας τὸν ἀκριβὲς τῶν τῆ κεφαλῆς ὑπόλοιπε νῦν ἐπιφανεῖ τῶν, ἀφορισθῆναι. Βωνιφάτιος ὁ ἀλλαβέλιστος ἀφεβόλιος τῆς ἁγίας ἀποστολικῆς ἐκκλησίας, τὰ μετὰ ἔθνη τῆς ἐκκλησίας ἐπιστόλας, τὰ ἀναγνῶσθαι. Βουφάτιος ὁ ἀλλαβέλιστος ἀφεβόλιος τῆς ἁγίας ἀποστολικῆς ἐκκλησίας, τὰ μετὰ ἔθνη τῆς ἐκκλησίας ἐπιστόλας, τὰ τῆς ἐκκλησίας τῆς ἀποστολικῆς. Ἐκ δὲ τῆς χαρτίου τῶν ἀνέγνω.

Τοῦ ἁγίου τῆς ἁγίου πατρὸς μὴ ἐξείη ἀφορτεῖν ἔκαστ ἔθνος ἢ πόλεως. φυλαττέτω τὴν ἀρχὴν τῆς ἁγίας πατρὸς ὡς ἐμοὶ· κἀτὶ τὸς τυχὸν πεποῖῶσι δοκίμασι τῶν πόλεων, τοῦ μετὰ ἔθνη ἐπιχείρησον, τὰ τῆς ἐκκλησίας ἢ τῆς ἀρχῆς ἀφέτω.

Οἱ εὐδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· ἐκείνου μόνου τὸν κανόνα ἀναβεβλήθη. Παγκοσίου ὁ ἀλλαβέλιστος ἐπίσκοπος ἀναγνῶναι.

Τῶν τεκαικοσιοστῆς ἕκτης ἁγίων πατρῶν κανὼν ἕκτος. ἡ ἐκκλησία Ῥώμης πάντοτε ἔχει τὴν ἀρχὴν. ἔχει τοιγαροῦν ἡ Αἴγυπτος, ὡς τὸν ἐπίσκοπον Ἀλεξανδρείας πάντων ἔχειν ἐξουσίαν, ἐπειδὴ καὶ τῷ Ῥώμης ἐπισκόπῳ τοῦτο συνήθες ἐστι. ὁμοίως δὲ καὶ τὸν Ἀντιόχειας, ἢ τὰς ἄλλας ἐπαρχίας, τὴν πρωτεῖα φυλάττειν ἐκείνοις, τὴν τῶν πόλεων τιμῆς. ἐπὶ πᾶσι δὲ φανερὸν ἐστιν, ὅτι ὁ τὰ κατὰ τὴν ἐπαρχίαν ἢ τὴν μητροπόλιν χωρὶς τῆς ἐκείνου γνώμης ἐγκριθεὶς ἐπίσκοπος, τοῦτον ὁ σύνοδος ἡ μεγάλη ὁρίζεται μὴ δεῖν εἶναι ἐπίσκοπον. εἰ δὲ μὴ τοῦ κοινῆ πάντων ἀρεσθὲν ἀλλοῦ γένοιτο, ἐν τῷ κατὰ ἐκκλησιαστικὸν, δύο ἢ τρεῖς ἀντιλέγοιεν φιλονεικίᾳ ἀτιμίᾳ, κρατεῖται τὴ τῆς πλειόνων ψῆφος.

Ὁ κωνσταντινουπόλεως ἀναγνώσθω ἀπὸ τὴ αὐτῆ βίβλου συνοδικῶν τὰ βιβλίος συνόδου. Τέσσαρες οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει χρεῖοι ἐπὶ σωκλήθοντες ἑκατὸν πεντήκοντα ἐπίσκοποι ἐν διοφόρῳ ἐπαρχίᾳ ἀλλ' ἐν τῇ βασιλεύσῃ βασιλίδι θεοδοσίᾳ, ἐπὶ Νεκτερίου ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως μὰ θεοτόκῳ τῷ νέῳ, μετὰ τὴ κρίσεως τῆ πρεσβυτέρου βίου, ἐν τῷ Νεκρᾷ τῆς Βιοτίας σωκλήθοντο, ἀλλὰ μόνοι σωκλῆσι κυρίῳ· ἐν ἀποθεωτικοῖς τόποις αἴρεσιν, ἐν βίωσις τῶν ἐν Ἑωμαίοις, ὅτιμοι ἀνομαίοις, ἢ τῶν τῆ Ἀρειανῶν, ἢ τῶν τῆ Σαβελλιανῶν, ἢ τῶν τῆ Μακεδονιανῶν, ἢ τῶν τῆ Φωτεινιανῶν, ἢ τῶν τῆ Ἀπολλιναριστῶν· τὰς δὲ ὑπὲρ τὴν ἀνόκαστὴν ἐπιτελοῦσι τὰς ὑπερφόνους ἐκκλησίας μὰ ἐπιβαλεῖν, μόδι συμβέρει τὰς ἐκκλησίας, ἀλλὰ χῆ τὰς κανόνας, τὰς μὴ ἀλεξαβρίδας ἐπίσκοποι τὰ ἐν Αἰγύπτῳ μόνοι οἰκουμένῃ, τὰ δὲ ἀνατολὴ ἐπιτάσσει τὰν ἀνατολὴν μόνοι διοικεῖν· φυλαττέμεθα δὲ τὰ τοῖς ἐκείνοις τῶν Νίκαιον ἀφορίσθαι τὰ Ἀντιόχειας ἐκκλησία· ἢ τὰς ἔθνεσι ἐπιτάσσει τὰν ἐπιτάσσειν τὰ τῆ τῶν Ἀσιανῶν διοικήσει μόνοι οἰκουμένῃ, ἢ τὰς τῆς Ποντικῆς τὰ τῆς Ποντικῆς μόνοι, ἢ τὰς ἐν Θρᾴκοις τὰ Θρᾴκοις μόνοι· ἀλλὰ τὰς ἐπιτάσσοις τὰν ἐπιτάσσειν ἢ χωρεῖτε, ἢ τὰς ἐν ἄλλαις οἰκουμένῃς ἐκκλησίας ἀφεῖσθαι· φυλαττέμεθα δὲ τὰ ἀναγκαῖα τῆς ἢ δοκιμάσιν κανόσιν, ἄδηλον, ὡς τὰ καὶ ἐκείνῳ ἐπαγγέλει ἢ τὰς ἐπαρχίας σωκλεῖν διοικήσει, κατὰ τὰ τῶν Νίκαιον ἀφορισμὸν. τὰς δὲ τὰ τῆς βασιλικοῖς ἐξῆναι τὰ Θεῷ ἐκκλησίας οἰκονομεῖσθαι μὴ κατὰ τὴν χρείστερον σωκλήθοντο ἐπὶ τὰ πάντων· τὰ μὲν τὰ Κωνσταντίνου τὰ τῆς ἐκκλησίας τὰ τῆς ἐπαρχίας τὰ τῆς τῶν πόλεων τὰ τῆς Ῥώμης.

Οἱ εὐδοξότατοι ἄρχοντες εἶπον· οἱ ὑπογράψαντες τὸ σύνοδον ἐξῆν τῆμῶν εἰς τὴν τῆς Ἀσιανῆς διοικήσεως Ποντικῆς ὁσίας τὰ τῆς ἐκκλησίας λεγόντων, ἢ γνώμας γνώμας, ἢ ἀνάξιοι τινὸς αὐτῆς ἢ ἀναγκῶσι, ὑπέγραψαν. ἢ κατὰ τὴν ἀνάγκῃ τὰ τῆ μόνος, Δυσήνος ὁ ἀλλαβέλιστος ἐπίσκοπος ἐπεῖν· ὑπὸ γνώμας ὑπέγραψα, ὡς ἐκείνου τὰ τῆ Θεῷ.

a Idem codex; *contradicunt*. b Parif. *fymodum*. c Vetteres libri, *reliquissimus*. d Idem libri, *Confinopolitanæ*. e Vetteres libri, *ordinationibus*. f Parif. *regula*. g Idem codex & vetteres edit. *manent*. h Idem codex, *anathematizantes* vetteres edit. *anathematizantes*. i *Hæ definitiones fic per ordinem*. Hæc deficit in codicibus omnibus. k Vetteres libri, *de Eudoxo, & familiaris, & pneumatomachos & Eab. & Macedonianorum & Sab. & Apollinarianorum*. l Parif. *qui super diœcesim*. m Dionys. *Sav.* Parif. *Sav.* n Quoniam illi in Sapos lacunam. o Dionys. *Antiochiæ Bithyniæ Episcopo, Afiane diœcesis Afiane diœcesis*. Parif. *Antiochiæ Bithyniæ Episcopo, Afiane diœcesis Afianam diœcesim & Trachiæ Thracæ diœcesis*. p Vetteres libri, *super diœcesim vel ordinationem vel ordinationes*. q Vetteres libri et edit. *servantes*. r Parif. *Servata autem de gubernationibus regula, manifestum est quippe quia*. s Dionys. *Antiochiæ Bithyniæ Episcopo, Afiane diœcesis Afianam diœcesim & Trachiæ Thracæ diœcesis*. t Dionys. *Antiochiæ Bithyniæ Episcopo*. u Vetteres libri et edit. *servantes*. v Dionys. *Antiochiæ Bithyniæ Episcopo*. x Dionys. *gubernatoribus*. Parif. *diœcesibus*. y Dionys. & vetteres edit. *qui fuerit in barbarici gentibus*. Parif. *qui fuerit in barbarici fuit gentibus*. z Dionys. *Antiochiæ Bithyniæ Episcopo*. a Dionys. *gubernatoribus*. Parif. *diœcesibus*. b Dionys. *Antiochiæ Bithyniæ Episcopo*. c Dionys. *gubernatoribus*. Parif. *diœcesibus*. d Vetteres libri, *reverentiæ*. e Idem libri, *venerabiles Episcopi*. f Dionys. *Antiochiæ Bithyniæ Episcopo*. g Vetteres libri, *necessitate aliquas*. hh Dionys. *diœcesis Episcopus dixit*.

A biliter probato, & secundum ecclesiasticam regulam statuto, duo aliqui vel tres per contentionem suam * contradicant, * definitio * sententia obtineat plurimorum.

* Synodicum primi concilii sub Nectario episcopo Constantinopolis, cum quinquaginta centum quinquaginta. Hæc constituerunt episcopi qui in Constantinopolim Dei gratia convenerunt ex diversis provinciis, sacerdotibus exceptis. Dei amantissimi principis Theodosii, sub Nectario episcopo Constantinopolitano. Non * * reculati fidem, neque * regulas secernentum decem & octo patrum qui in Nicæa Bithyniæ convenerunt, sed * manerant illa * propria. Et * anathematizerunt omnes hæreses, & proprie Eunomianorum, * vel disciplinam Filium Patri credentium, & Arianorum, (* seu Eudoxianorum, & Semarianorum,) seu Pneumatomachorum, & Sabellianorum, & Macedonianorum, & Photinianorum, & Apollinaristarum. Episcopi autem * super diœcesim, quæ tranas * sincm fant ecclesiarum, non tractantur, neque constituant ecclesias alias fias; sed secundum regulas, Alexandriæ * tantum, quidem episcopus ea solum quæ sunt in Ægypto, dispositat; orientis autem episcopi orientem solum gubernent: servata * autem * hanoribus primatibus, secundum canones Nicænos, * primatus, * Antiochenæ ecclesiæ: & episcopus Asianæ diœcesis Asianam diœcesim solum tantummodo gubernare, & Pontices Pontica, & Thraciæ Thracian solum. Inovocatos autem episcopos * super diœcesim, vel pro ordinatione, vel pro aliis ecclesiasticis * ordinationibus nullatenus * adveniat: * servata autem superfitiæ * de provinciis * vel regionibus regula, * manifestum est, quia * secundum unamquamque provinciam ejusdem synodus provincia * gubernatura est, secundum ea quæ in Nicæa fuerunt constituta. Eas autem * quæ funt in barbaris gentibus, Dei ecclesias * gubernari oportet secundum hanc, quæ * * per patres constituta fit tenet. h * Episcopus tamen Constantinopolitanus habere primatus honorem post Romanum episcopum, * propterea quod fit nova Roma.

Gloriosissimi judices dicerunt: Hi qui relecto tomo subscripserunt Aliani & Pontici * sacrilegimi episcopi dicant, si voluntate propria, vel * impositi libi ut aliqua necessitate coacti subscripserunt. Et transeuntibus in medio Pontices & Asianis episcopis qui subscripserunt, * Diogenes reverendissimus episcopus * Cyzici * * Coram Deo * * Tempum eorum.

Flo-

a Parif. *pon annis*. b Vetteres libri, *fuerit*. c Parif. *mandatum allegavit*. d Vetteres libri, *vicarius fc. apostolicæ*. e Idem libri, *chartæ*. f Vetteres libri, *mosmos*. g Parif. *confirmat*. *Hæc Nic. Pap.* h Parif. *proponat*. i Parif. *vile reverentissimus*. k Vetteres libri, *proponant*. l Vetteres libri, *disse*. m Parif. *Tricentorum decem & octo Patrum patrum*. *Antiqua consuetudo servetur per Ægyptum, sic in Ægyptum Alex.* n Vetteres libri, *illarum*. o Vetteres libri & edit. *ne si qui*. p Parif. *communi omnium consensu*, ut infra. q Conjunctio deest in codice Parisiensi. r Vetteres libri, *constitutum sua*. s Parif. *Quoniam vero*. Sic Pafchasius primo loco habuerat. t Vetteres libri & edit. *fed & metropolitanis*. u Vetteres libri, *varia*. v Vetteres libri & edit. *fed & metropolitanis*. Ub codice Parisiensi. Ub Legendum, *civitatum*. Binarum et typographicum editionis Labbeanæ. dd Debet. Deest in codem libri.

ACTIO DECIMA SEXTA.

Florentius episcopus * Sardium Lydiæ dixit: Nulla mihi illata est necessitas, sed sponte subscripsi.

Romanus episcopus Myrorum dixit: Non fum coactus. * Ego gratum habeo fub fede Conftantinopolitana elle, quoniam & * ipfe me honoravit, & * ipse me ordinavit. Mihi juffum videtur, & voluntate fubscripsi.

Calogerus episcopus Claudiopolis Honoriadis dixit: Secundum fententiam fanctorum patrum centum quinquaginta, voluntate propria, non coactus fubscripsi.

Selenous episcopus Anatiæ dixit: Ante me tres fant ab hac fede ordinati episcopi; & * invenissis hanc confequentiam, & ego fecutus fum. * Et nunc propria voluntate & feci, fub hac fede effe volens, (& quia & * providetur mihi.

* Eleutherius Chalcedonensis dixit: Scions quia & * per canones & per confuetudinem procedentem * habet hæc jura Conftantinopolitana fede, * cum * voluntate fubscripsi.

Petrus episcopus Gangrorum dixit: Ante me tres fant ordinati a fede regia: civitatis, & ego poft * in tanto fimilitet. Et ob hoc confenti his quæ confuetudo habuit, & fponte fubscripsi.

Nunechius episcopus Laodicæ dixit: Gloria fedis Conftantinopolitanæ, & gloria nofta eft. Hujus enim * honoris nos fumus quoque participes, quoniam * folicitudines nostras * fufcipit: & * diligimus ut uniffcujusque provinciæ * metropolis a fede hac ordinetur; unde & fponte fubscripsi.

* Gratum habemus.

* obfequio.

* Martianus episcopus Synnadorum dixit: * Cum fint & priores mei a fancta fede Conftantinopolitanæ ecclefiæ ordinati, & ego ipse quoque per eam, fponte fubscripsi, quoniam & canones primatum * præbent Conftantinopolitanæ fanctiffimæ fedi.

Pergamitis episcopus Antiochiæ Pisidiæ dixit: * Et propria voluntate fubscripsi, & in omnibus fanctiffimum archiepiscopum regiæ civitatis nove Romæ in honore & * cura, ficut patrem precipuum, habere nos convenit. Hoc folum togo, ut fi qua aut * per eorum fanctitatis ignorantiam, aut per fuspicionem inventurus * agi, pro ejus gloria, vel pace fanctarum ecclefiarum, * & ejus ad Deum * coram omnibus comprobatione, * & hæc tamquam coram patre discutiantur atque ferventur.

* ipfe, fuis utque.

* ipfo.

* omni hinc ordinatio invenitur.

* voluntate.

* eos.

* gratum habemus.

* obfequio.

* cura.

* apud domnos commendationis.

* & ego.

* Critonianus episcopus Aphrodisiadis dixit: Ex propria voluntate fubscripsi, fequens intentionem fanctorum patrum, & doctior hujus fedis exiffens, * quoniam & ego ot-

ANNO CHRISTI 451.

Φλωρέντιος ἐπίσκο. Σαρδέων. ὑθῆμι μου ἀνάγκη οὐ γέγονε, ἀλλ' ἑκουσίως ὑπέγραψα.

Ρωμανὸς ἐπίσκο. Μύρων εἶπεν· ἐκ ἰωσάπαλιν ἐγὼ· ἠθέλω ἵνα ὑπὸ τὴν θρόνον Κωνσταντινοπόλεως εἶναι, ἐπειδὴ & αὐτὸς με ἐτίμησε, & αὐτὸς με ἐχειροτόνησε. ἐμοὶ δόξαν φαίνεται, & ἑκόντων μου ὑπέγραψα.

Καλογήρας ἐπίσκο. Κλαυδιαπόλεως εἶπε· κ' γνώμῃ τῶν ἁγιωτάτων πατέρων τῶν ρν. ἰδὼν γνώμῃ ὑπέγραψα, μὴ μὴν ἀναγκάσθε.

Σέλκους ἐπίσκο. Ἀναατόλις εἶπε· φφὸ ἐμοῦ τρεῖς ἐτίσκοποι ἐχειροτονήθησαν ὑπὸ τὴ βασιλίδος πόλε· & ἐμοὶ τυπῶν τοῦ ἀκολουθῆσαι, κρολαβόντα. ἐγὼ ἐκεῖνοι ἐτόμενα, βοηθήσαμοι & ὑπὸ τὸν θρόνον τάτου.

Ἐλευθέριος ἐπίσκοπος Καλχηδόνος εἶπεν· ἐπεὶ τέθμοι, ὡς ἐκ τὴ κανόνας, & ἐκ τῆς κρολαβῆς σύνηθοῦς, ἔχει τὸ δίκαια πολὺ τὸ Κωνσταντινοπόλεως θρόνος, μετ' ἐμοῦ ὑπέγραψα.

Πέτρος ἐπίσκοπος Γαγγρῶν εἶπε· φφὸ ἐμοῦ τρεῖς ἐχειροτονήθησαν ὑπὸ τὴ τῆς βασιλίδος πόλεως, κ' γνώμῃ αὐ αὐτὸ ὁμοῖοι. & διὰ τῶν συνεθέμων ὡς συνήθεσιν ἔχομ· & ἑκόντων ὑπέγραψα.

Νυνέχιος ἐπισκόπος Λαοδικείας εἶπεν· ἡ δόξα τῆ θρόνο Κωνσταντινοπόλεως, δόξα ἡμῶν ἐστ· ἐκ ὁ ὀνόμαζόν τιμῆς & ἡμεῖς μετέχομεν, ἐπειδὴ & τὰς μεριμνας ἡμῶν ἀπὸ ἐχεῖ· & ἐγκαταβῆναι, τὸν καὶ ἐκάστω ἐπαρχίας μητροπόλιν ὑπὸ τὸ θρόνον τάτου ἐχρηματισθῆναι, ὅθεν & ἑκόντων ὑπέγραψα.

Μαρτινιανὸς ἐπίσκοπος Σωνάδων εἶπεν· ὡς & ἐγὼ φφὸ ἐμοῦ χειροτονήθεντα ὑπὸ τῆ Κωνσταντινοπόλεως ἁγιωτάτου θρόνο, & ἐμὲ δὴ αὐτὸ, ἑκόντων ὑπέγραψα· ἐπειδὴ & οἱ κανόνες τὰ φφεῖρεῖσθαι παρέχεσι τῆ Κωνσταντινοπόλεως ἁγιωτάτου θρόνο.

Περγαμῆνος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας εἶπε· & οἰκείᾳ γνώμῃ τῆ ὑπογραφῆ ἐπόημαι, & ὡς πάτρι τὸν σύνοικον ἀρχιεπίσκοπον τῆς βασιλίδος πόλεως Ῥώμης ἐν τιμῇ· & ἐπιστατεῖν, & πάσῃ φιλοξενίᾳ ὅσπε, ἔχομ ἡμεῖς φροντικόν ἐστι. τοῦτο δὲ μόνον αἰτοῦ, ὥστε, εἰ τινε ἢ κ' ἄγνοια τῆς ὑμῶν σύσης, ἢ κ' ὑπόνοιαν, ἀξίον εἶναι ἀφεῖσθαι, ἢ τῆς αὐτῆ δόξης, & τῶν ἁγίων πατέρων ἐκκλησιῶν, & τοῦτο, ὡς ἐπὶ πατρὸς, ἀξιωσθῆναι, τε & φυλαχθῆναι.

Κεφαλωνίας ἐπίσκοπος Ἀφροδισιάδος εἶπε· ὑπὸ οἰκείας γνώμης τὴν ὑπογραφὴν πεποίηκα, & ἀκολουθῶν τῆ σκοπῆ τῆ ἁγιωτάτου πατέρων, & χρω-

ANNO CHRISTI 451.

dinatus fum, & priores mei, de Ancyrana provincia * excelfis nofta * promeruerunt. * Eufebius episcopus Dorylei dixit: Sponte fubscripsi, quoniam & hanc regialem fanctiffimo papæ in urbe Roma ego * relegi, præfentibus clericis Conftantinopolitanis, * camque fufcepit.

Antiochus episcopus Sinopæ dixit: Sponte fubscripsi, fequens metropolitam meum, & regulam centum quinquaginta.

Cetero reverendiffimi episcopi clamaverunt: Sponte fubscripsimus.

Glorioffiffimi judices dixerunt: Relectis fubscriptionibus, & uniufcujufque fubscribentium depositione manifestata; quia nulla necellitate, fed voluntate propria fubscripferunt; fi qui non fubscripferant fanctiffimi episcopi, quid edocent?

Eufebius episcopus Ancyræ Galatiæ dixit: Ego meum dictum fum verum, nullumque commune præjudicium faciens. * Quoniam * defiffio a defiderio ordinationis, * rebus * offendi. Petrus etenim episcopus, qui modo * reftatus eft, de * Gangris eft episcopus. Ante hanc * enim qui fuit, ego ordinavi. Omnis enim civitas ad me venit in Ancyra, decreta portantes. Refpondeo illi: Ego non fum * ex jis qui ordinare defiderant. Commemorabant * vero mihi priores, qui fuerant ordinati: ab episcopo Ancyranorum * duos autores. Ego dixi: Quæcumque mihi * dicatis, ego metipsum * judicio non fubmitto. Poft hæc veniunt tongantes beatum Proclum. Et cum dicerent: Philippus reverendiffimus presbyter Conftantinopolitanæ fanctæ ecclefiæ dixit: * Religiofitas tua fcriptis de Calliniico, * & poft fanctitatem tuam Petrum ordinavit beatus Proclus. * Eufebius episcopus Ancyræ dixit: Direxit beatus Proclus ad me fcriptas Ordinavi eum. Hoc totum allegatio non eft, fed mea * voluntatis profeffio, ut poft hæc inferam quod peto, & vel * id quod contradico. Profectus fum in Gangra, inthronizatus * epiftopatum. Sic eventu, ut noverint in tra paucos dies. Rurfus omnes de civitate adeuntes rogabant ut fieret alter episcopus, Dixi, hæc * ipfa vobis & nunc refpondeo: Ego non defiderio ordinare. Relegentes meum * fi in his rebus fafftidium, venerunt * Conftantinopolitani, & deduxerunt domnum Petrum, qui nunc confeffus eft. Hoc ergo fit pro mea * teftimonio voluntatis, * & quod ego ordinare non cupio. Rogo autem, ut civitates pro ordinationibus non * folvant. Si enim non in civitatibus ipfis hi qui * effugunt a civitate, ordinantur, a fynodo provinciæ comprobati, * folvuntur fubftantiæ.

* ipfi, ipfi.

* ipfo.

* ipfi.

* ipfo.

* ipfo.

* ipfo

ACTIO DECIMA SEXTA.

Et hoc probatum habeo, * qui pro eo qui ante me fuit, multa reddidi debita. * Phi-
* non fabu-la fuit. lipsus presbyter dixit: Ex regula * hoc * interempta est. Hæc * legibus & regulis * interempta fuit. Altaria * munda funt. * Fer Dei Gratiam. * Eusebius episcopus Ancyræ dixit: * Propter Deum * opinio clara est sanctissimi episcopi Anatolii; sed nullus immortalis existit.

* Anatolius episcopus Constantinopolis dixit: A quo ordinatus es ipse? * Eusebius dixit: * Hic malo meo repertus fum & ordinatus a beato Proclo. * Thalassius episcopus Cæsareæ Cappadociæ dixit: * Pergimus ad domum. * Anatolium archiepiscopum, & * * ordinamus illud.

Gloriosissimi judices dixerunt: Ex his quæ gesta sunt, * & ab unoquoque depositis, * perpetuum, * omnem quidem primatum & honorem præcipuum secundum canones, antiquæ Romæ * Dei amantissimo archiepiscopo conservari: oportere autem sanctissimum archiepiscopum regiæ Constantinopolis * novæ Romæ * eisdem primatibus honoris & ipsum dignum esse, & potestatem habere ordinare metropolitas in Asiana & Pontica & Thracia * diœceesibus, secundum hunc modum; ut decreto facto, a clericis unusquisque metropolis, & postliminium, ab quo clarissimis * viris, super hac & a * reverendissimis episcopis provinciæ omnibus, aut pluribus, * eligatur is quem præfati metropolitan ecclesiæ * ordinetur dignum esse probaverint: * referatur autem ab omnibus eligentibus sanctissimo archiepiscopo * regiæ Constantinopolis, * ut penes eum sit, * & velit, hunc qui electus est * adventire, & hic ordinari, ac secundum ejus permissionem in provincia * episcopatus mereat decretum: omniscilicet tamen civitatis * sanctissimos episcopos * ordinari ab omnibus, aut pluribus provinciæ reverendissimis episcopis, postliminem habente metropolitano secundum patrum * regulas definitum, * & etiam nihil commutante in illorum ordinationibus sanctissimo archiepiscopo regiæ Constantinopolis. Hæc a nobis injecta fuisse. Quæ autem * ille videantur, sanctum & universale concilium docere dignum.

Reverendissimi episcopi * * clamaverunt: Hæc justa sententia: hæc omnes dicimus, hæc omnibus * placent: hoc justum decretum. Quæ constituta sunt, valeant; Hæc justa sententia. Omnia bridaiste decreta.

*Ὁ ἅγιος Φίλιππος ἐπίσκοπος εἶπεν· αὐτὰ ἀπὸ τῶν γεγενημένων· αὐτὰ ἀπὸ τῶν ἀναγνωσθέντ

hic affectu ferventiore decertans, omnem ad
Dei fonem intelligentiam perquirat.
Sed ne quis fidei ejus concordiam vitans,
& proprie fedectionis * convicionem cela-
re contendens, quasi peregrinam * quam-
dam & * ignotam regulis, epistolae ejus
fectem * accufet, * afferens quod non * li-
cere * cuiquam exponere fidem praeter patres
quibus apud Nicaeam concorditer convenerunt:
* ostum * quidem esse velut propriam loce tre-
centorum derem & octo patrum doctrinae
confessionem, lex * nobis ecclesiae * praec-
pit, * quam velut * commune bonum omnibus
* cantare, ad eorum qui vocantur in adoptio-
nem filiorum, tradimus firmitatem. [1] Ad-
versus autem eos qui veritati resilunt, * Na-
tre nobis certamina cauta tribuere fortis, a
pis vris congruenter adhibitae contra ea que
ab his fallaciter inferuntur. Et credentibus
quidem * sufficit ad utilitatem fidei indif-
cuta, * perfectio, ad * confessionem indoge-
natis devotos pertrahens animos. His au-
tem qui doctrinam rectam pervertere molun-
tur, ad lingua quae * male parient, opor-
tet occurrere, & contra * objectis congru-
quaque providere. Nam si omnes contenti
essent fidei confitito, & pietatis semptum
nulla innovatione turbarent, decretes eccle-
siae filius nihil * amplius exquirere, et semper
symbolo confitat esse declaratum. * Sed quia
multi a recta linea per * antractus erroris
exorbitant, novum quoddam fibimet iter
mendacii confingentes, necesse nobis est, ve-
ritatis eos inventione * convertere, * com-
menta quoque eorum (devia falsitatibus
* adjectionibus) refutare, * non ut novum
ad pietatem (* quasi fidei) * aliquid
aliquid exquirentes, * sed ut contra ea que
ab illis * innovata sunt, excogitantes * quae
* adjectantur. Et ut manifestandi
vestrae, quod dicimus, evidenter apparet, a
ab ipsis fidei sermonibus inchoemus, sanctio-
rum patrum, qualiter * quisque de his * con-
fessis, decreta sibi dederit. Dixit fidei:

* Credo in unum * dominum Jesum Chri-
stum Filium Dei, consubstantialem Patri.
Hoc verbum perfectum est atque sufficiens
hit qui ad confitendum fidei decretum ani-
mum deferre contendunt, unam divisibilitatis
naturam Patris Filique significans; ita ut
non alterius [2] quidem substantiae Patrem,
et alterius vero sensus excogitet, & Arii con-
tra pietatem sentientis, malignitatibus * ha-
venient. Sed quia Photinus atque Marcellus
[1] aliam adversum Filium blasphemiam * ne-

A * negantes, * fed unum eumdemque ipsum Patrem & Filium & Spiritum sanctum appellatum esse * affirmantes, * & usque ad vocabulorum tantummodo fomnm * trinitatis deliniere * subsistantiam: contra eos quoque trium * subsistentiarum partes intuitus doctrinam, non extra scripturam sanctam hanc inventionem fibi * confingentes, nec intelligentiam fibi * plus imperfectam positus transeuntes, * fed cum Divinitus inspiratis explanantes * eloquia, & pro * Homonofii, id est, unius essentiae confessione * optime affirmantes, & * defendentes, quod * de eodem duarum personarum nobis essentiam fides edideret, nequaquam Filii subsistentiam B denegaverit. Iterum sit symbolum: Credo & in Spiritum sanctum, non sufficientem intelligentiam, [1] quod Spiritus sanctus Deus sit, pius mentibus tradens. Si enim similitudo est in Patrem & Filium, ita etiam & in Spiritum sanctum credere * jubit; manifestum * est quippe quod ut in Deum (sum non habere * praecipit, omnis naturam insinuans * Trinitatem credentibus. Sed quia nonnulli simplicem de Spiritu sancto doctrinam protulit, nolo adhuc certamen afferente de eo: Ili qui de Arii stirpe * progenitii sunt, apud temetipsos hanc pestilentem retinentes, veris refutationibus convicti de Filio, in Spiritum sanctum * fiam blasphemiam * subdulcorant, arbitrantes calumniam fuam non posse * detegi, cum * temerarie eum inter creaturae * vilia deputarent. Unde qui defendionem * veritati pollica detulerunt, piis mentis argumentationibus, eorum gentium impi expulere contagia, * dominum illum & Deum * ex Patre procedentem, secundum fidei * documenta declaratum. [1] Sic igitur indicetur adversus divinitatem, qui colore pietatis * adversus fidem * simulato, regulam fidei fubruebant, ab afferentibus Trinitatis capit arcam proprii: fant. Quia etiam illa quae bene de * dominicae incarnationis dispensatione probantur esse * de fide difpofita, * aliis * haereticis quibusdam intentionibus fubvertere fint moliti, iterum * gratia & contra eorum feralet impetus nobis propugnatores veritatis offendit, confitentius afferentes, quod * Verbum Dei divina de nostrum Dei Verbi, dignaque tantae clementiae symboli intelligentia comprobetur. Ait enim: Descendit, mentis fum & incarnatus est, & sit inhumanatus est. * Hic fem. Quod descendit quidem, ut hac dicta fum, B spontanee potestatis confessionem describeritur. Dicens vero, incarnatus est, * ve-

PARTITA CAP. I.

[1] sequitur silentium, * dicit exquisitum, dicit, paxus qui apud Nicaeam concorditer convenerunt: * ostum * quidem esse velut propriam loce trecentorum derem & octo patrum doctrinae confessionem, lex * nobis ecclesiae * praecepit, * quam velut * commune bonum omnibus * cantare, ad eorum qui vocantur in adoptionem filiorum, tradimus firmitatem. [1] Adversus autem eos qui veritati resiliunt, * Natre nobis certamina cauta tribuere fortis, a pis vris congruenter adhibitae contra ea que ab his fallaciter inferuntur. Et credentibus quidem * sufficit ad utilitatem fidei indifcuta, * perfectio, ad * confessionem indogenatis devotos pertrahens animos. His autem qui doctrinam rectam pervertere molunturi, ad lingua que * male parient, oportet occurrere, & contra * objectis congruaquaque providere. Nam si omnes contenti essent fidei confitito, & pietatis semptum nulla innovatione turbarent, decretes ecclesiae filius nihil * amplius exquirere, et semper symbolo confitat esse declaratum. * Sed quia multi a recta linea per * antractus erroris exorbitant, novum quoddam fibimet iter mendacii confingentes, necesse nobis est, veritatis eos inventione * convertere, * commenta quoque eorum (devia falsitatibus * adjectionibus) refutare, * non ut novum ad pietatem (* quasi fidei) * aliquid aliquid exquirentes, * sed ut contra ea que ab illis * innovata sunt, excogitantes * quae * adjectantur. Et ut manifestandi vestrae, quod dicimus, evidenter apparet, a ab ipsis fidei sermonibus inchoemus, sanctorum patrum, qualiter * quisque de his * confessis, decreta sibi dederit. Dixit fidei:

* Credo in unum * dominum Jesum Christum Filium Dei, consubstantialem Patri. Hoc verbum perfectum est atque sufficiens hit qui ad confitendum fidei decretum animum deferre contendunt, unam divisibilitatis naturam Patris Filique significans; ita ut non alterius [2] quidem substantiae Patrem, et alterius vero sensus excogitet, & Arii contra pietatem sentientis, malignitatibus * haveniant. Sed quia Photinus atque Marcellus [1] aliam adversum Filium blasphemiam * innovarunt, [1] eum prorsus existere * non judici calumnia

[1] Credo in unum Deum Patrem omnipotentem, factorem coeli & terae, visibilium omnium & invisibilium. Et in unum Dominum Jesum Christum, Filium Dei unigenitum, ex Patre natum ante omnia saecula, Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero, genitum non factum, consubstantialem Patri, per quem omnia facta sunt. Et in Spiritum sanctum, Dominum & vivificantem, qui ex Patre procedit, qui cum Patre & Filio simul adoratur & conglorificatur, qui locutus est per prophetas. Et in unam sanctam catholicam & apostolicam ecclesiam. Confitemur unum baptisma in remissionem peccatorum. Exspectamus resurrectionem mortuorum, & vitam venturi saeculi. Amen.

[2] Credo in unum Deum Patrem omnipotentem, factorem coeli & terae, visibilium omnium & invisibilium. Et in unum Dominum Jesum Christum, Filium Dei unigenitum, ex Patre natum ante omnia saecula, Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero, genitum non factum, consubstantialem Patri, per quem omnia facta sunt. Et in Spiritum sanctum, Dominum & vivificantem, qui ex Patre procedit, qui cum Patre & Filio simul adoratur & conglorificatur, qui locutus est per prophetas. Et in unam sanctam catholicam & apostolicam ecclesiam. Confitemur unum baptisma in remissionem peccatorum. Exspectamus resurrectionem mortuorum, & vitam venturi saeculi. Amen.

[1] Credo in unum Deum Patrem omnipotentem, factorem coeli & terae, visibilium omnium & invisibilium. Et in unum Dominum Jesum Christum, Filium Dei unigenitum, ex Patre natum ante omnia saecula, Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero, genitum non factum, consubstantialem Patri, per quem omnia facta sunt. Et in Spiritum sanctum, Dominum & vivificantem, qui ex Patre procedit, qui cum Patre & Filio simul adoratur & conglorificatur, qui locutus est per prophetas. Et in unam sanctam catholicam & apostolicam ecclesiam. Confitemur unum baptisma in remissionem peccatorum. Exspectamus resurrectionem mortuorum, & vitam venturi saeculi. Amen.

[1] Credo in unum Deum Patrem omnipotentem, factorem coeli & terae, visibilium omnium & invisibilium. Et in unum Dominum Jesum Christum, Filium Dei unigenitum, ex Patre natum ante omnia saecula, Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero, genitum non factum, consubstantialem Patri, per quem omnia facta sunt. Et in Spiritum sanctum, Dominum & vivificantem, qui ex Patre procedit, qui cum Patre & Filio simul adoratur & conglorificatur, qui locutus est per prophetas. Et in unam sanctam catholicam & apostolicam ecclesiam. Confitemur unum baptisma in remissionem peccatorum. Exspectamus resurrectionem mortuorum, & vitam venturi saeculi. Amen.

BALUZII NOTÆ.

a Divion. *Sed integrae ejus concordiamque vitantes.* Idem autem habet Isidorianus vulgatum in margine.
b Vetores libri, *quae.* c Divion. *contendentes.* d Quandam. Deest in Parisiensi. In Divionensi legitur *ad* Romanos, in Parisiensi *demorant.* e Divion. *demonstrantes accusant.* Parisi. *clamantes accusat.* In Divionensi legitur *ad* Romanos, in Parisiensi *demorant.* f Divion. *adferuerunt.* g Vetores libri & edit. *Dominum.*
h Mobil. Deest in Parisiensi. In Divionensi pedes est lupra lineam. i Parisi. & vetores edit. *praecipit.*
k Vetores libri, *quam.* l Parisi. *dabunfus eos tamen.* m Idem notat, *pulchrum.*
n Divion. *perfectio*; & in margine, *ad perfectio.* o Parisi. *male.* p Divion. *Sed quia multum.*
q Parisi. *anfractus errores.* Hinc orta praeter fedition Divion. *anctafus errores.* Idem tamen habet in margine, *de per anfractus errores.* r Vetores libri, *convertere.* s Vetores libri, *dirigere.*
t Idem libri, *oppositionibus.* In Divionensi pulmo lcripsum erat *oppositionibus.* Deinde emendatum est.
u Parisi. *non novum.* Divion. *primo, non novum.* Pedes non ad addita est lupra lineam.
v Vetores libri, *quod fidei fit.* Aeffion vulgata erat in margine Divionensis.
w *Semper.* Deest in Parisiensi. In Divion. addita est lupra lineam. x Parisi. *fed contra.* Sic etiam pa-
ma in Divionensi. y Parisi. *disseliuerunt.* bb *Quisque.* Deest in Parisiensi. Addita est lupra lineam.
cc Vetores libri, *sensuum.* dd Vetores libri, *fensuum.* ee Idem libri, *creatimus.*
ff Divion. *dominum nostrum Jesum.* g *Quidem.* Deest in antiquis exemplaribus.
hh Vetores libri, *ut ex Filium fensus.* Error est typographicus editionis Labbeanae. In libro Divion. legimus *ut ex Filium fensus.* in Parisiensi, *alium vero filium fensus.*
ii Vetores libri, *inferunt.* Divion. *inferunt*, vetores edit. *inferuntur.*
filium blasphemiam. kk Vetores libri, *innovantur.*
mm Divion. & vetores edit. *judicia calumnia.*

a Vetores libri, *proculcant.* Divionensis habet in margine, *al. negaverunt.* b *Sed unum.* Haec desunt in codice Parisiensi. In Divionensi addita sunt lupra lineam.
c Vetores libri & edit. *dominum.* d Vetores libri & edit. *dictionem.*
Divionensis. e Vetores libri & edit. *dictionem.*
f Divion. *adferuerunt.* g Vetores libri & edit. *Dominum.* h Divion. *sed eadem.*
i Idem libri, *quod fa. fide. Dun ob.* m Vetores libri & edit. *consulit.* n Parisi. *ad quod in*
Dum Divion. *in eumdem ipsum habet Divionensis, sed pedes vetus quippe ut videtur lupra lineam offerunt quoque ad*
in Dum. Quo modo habent vetores editiones. o Vetores edit. *principal.* Sic etiam codex Divionensis in margine. p Parisiensis habet *manifestatis.* Quo modo emendandum est in Divionensi, ubi legitur, *manifestatis.*
q Vetores libri, *progenii.* q Divion. *fan blasphemia.* Blasphemium enim & blasphemium dicere vetores, ut alibi ostendimus. r *Temerarie.* Deest in libro Parisiensi. In Divionensi addium est lupra lineam.
s Parisi. *nulla omnes deparerunt.* t Idem codex, *verisimilis.* u *Benigh.* Deest in antiquis codicibus. Habetur tamen in margine Divionensis. x Vetores libri & edit. *dominum cum.*
y Parisi. *de ex patre.* z Parisi. *Sic enim.* *Sicut enim.* a Vetores edit. *contra.*
Vetores edit. *ortus.* bb *Similiter.* Deest in antiquis libris & editionibus.
cc Vetores libri & edit. *dispensatione dominice incarnationis.* dd *Fide.* Deest in omnibus antiquis exemplaribus & editionibus. ee Vetores libri, *barnitis.*
gg Idem libri, *fenus fallere ejus.* Sic etiam infra. hh *Hoc dilis fum.* Defunt in codice Parisiensi. In Divionensi legimus *fenuum tendentiam deseribunis praefinis.* Parisi. *fenuum tendentiam deseribunis praefinis.* Parisi. *fenuum tendentiam deseribunis praefinis.* Parisi.

PARTIS VERTIAE CAP. I.

ANNO CHRISTI 451.

ταν εἰρήνη, ὡς ἐγχρῶν, τῇ θεῖᾳ κρυφίοις τὸν καὶ φίλαιμον ὑπερπλέον βωλεύμασι. Ἐ τὴν μὴ ὑπνοῦ τῶν ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἐν τῷ ἀληθεῖ ἀκμῇ τῶν ἀγρυπνῶν, οὐ ὁν τῶν θεῶν, ἐ φυλοῖ τὴν τῶ σωτῆρος ἐξέμν, θρόνῳ, τὴν ἄρας ὑποκλίνῃ ἐκ φωνῶν· τὰ δὲ καὶ ἀστῶν ἀνέδω τ' τὴν μονοχῶν θέσιν ἀνλῶν· ἀρφὸ ἀνέβωσε, γρε τῶν ἐ ἀνέβω ἀρτῶν ὑπανάνεσις ἐπκκνῷν τὸν ἡμεν, μερεῖ τὸν κλεῖν· ὑπρῆτκε ἀξίοις βκεῖμεν τὸ βλάσφημε· ἐστν τὸ μὴ τὸ ἀνθρόνεν φαρμῶν ἀπλεν τὸ γενέσμενε, τὸν δὲ μέγας σωρὸς μόνος ὁμολογεῖται ἐστιν· ἐ γὰρ μὴ τὸ ἀνεχρεῖκε ἱστρικὸ ἀφέκαμε, τὸ δὲ σύνεσιν ἄβρα τὸ πεφεκὰ λόγοι τὸ σῶμα· ἐ γὰρ μὴ ἐκκεκε βεκεκτῶν ἀνθρῶν ἀνθρῶν, ὡς ἐστ ἀφρόνεν τινός, ἐστιν τὸ σωμῶμον· τὸ δὲ τὸ θέσεν παρεστὸ ἀνθρῶν, ἐ μηδὲ τὸ τὸ σωτῆρ θέσεν κεφὰ ἀνθρῶν κατκλωνεῖ ἰδίωμα, φέρει δ' ἀπκρεῖ δὲ κεφὰν τὴν οἰκονομίας τὸ ἀφεκμκτε. ἀλλ' ἐπὶ ἐκείνῳ ἀνθρῶν ἀπὸ τῶν ἐχρῶν ἀνθρῶν ἀνθρῶν· ὡς φυσῆρας ἀδῶν σὺν σε ἀνθρῶν τὸ κεφὰς ἀνθρῶν ἐχ, τὴν κίνεκε ἀπαρὸ ἀνεκ ἀνκκλόσοκκε τὸν ἀνθρῶν, ἐ τὴν σκιὰν κατῆκεκε ἀνεκδῶν τὸν ἀνεφ-κόμενος κατήρκεκε τὸ μυκῆσον, τῶν δ' θεόρκεν, ἐκ τὸ τῶν σωτῆρ ἀνθρῶν κεφὰ ἐ μετὰ τὸν κόσμον ἐρ-ανεῖκε· κεφὰ ἀνθρῶν τὸν μόνον σωτῆρ ἀνθρῶν σωτῆρ, ὃ κατὰ ἐλλήθεκν μόνῳ, διὰ τὸν δ' κόσμον τὸν, ἰω ἐλάνκε, σάρκε τὸ ἀεκόνν τῆ ἀνθρ ἡ κεφὰ ἀνθρῶν ὀνόμασκε· τὸν ἀνθρῶν ἐκ τὴ ἀνθρῶν ἐξίν ὁ κόσμον· τὸν ἀπέρκεκε ἀδρκμῶν ἀνθρῶν ἐπελλθέκν· ἀῶν τὴ κόσμῳ ἐκ ἀνθρῶν σωτῆρ τὸν ἀγκλῶν ἐκεῖκεῖν· τὸν θεὸς τῶν κεφὰ ἐλθόντα ἐ μονοῦκν ἐκεῖκεῖκεν· τὸν ἐκ τῶν θέσεν μεκρῆτοκν κε δέκρον· τῶν τὰ ἀρφῶν ἐν μόνῳ ἀποδέκεκν· τὸν ἐκ Χρεῖς ὑῶν ἐ σωτῆρ ἀνθρῶν· ἐ δὲ καὶ ἀνθρῶν τὸν ἀρφῶνον ἐ εἶδος, τὸν ἀρφῶν ἐ ἐπέρκεκ, τὸν ἀρφῶν ἐ ἀφρῶν, τὸν ὁμόφυλον τὸ πατὲ κεκὸ ἐ θεόν· ἐ ὁμόφυλον αὐτὸν τὴ μετὰ κεκὸ ἐ ἀνθρῶν· πῶς ὁ αὐτὸς, ἐκεῖνὸ ὁ θεὸς, ἡ πα-θητὸν ὡς ἀνθρῶν, ἀπρόθεκτον. τοῦτον οὐ πάρε τὴ τοιῶν κεφὰ ἀνθρῶν· τοῦτον τὸν ἡμεῖ τῶν ἐπὶ τὸ συμβόλῳ κεφὰ τὴ συνφωνεῖν ἡ μο-ιοῦτον τὸν σωμῶμῶν κεφόλκεκε, ὡς ἀλλ τὴ πίτκε μὴν κεφὸ ὁμόλογ-ῆ ἐτεκ ἀνθρῶν ἐπιστῆ-με, ἀλλ τὴ κεκὸ κεφὰ χρῶν κεφὰ κεφὰ κεφὰ

PARTIS TERTIÆ CAP. I.

* separatione.

* id dicit. Leo enim dum damnabat Eutyc.

* eximen suspicitur.

* congressus.

* recidendum.

* capitulum, quod ipse proferit.

* concordiam propugnatores, & factorum dogmatum veluti signa collum poli Credendum a vobis concordiæ propugnatores.

Testimonia sanctorum patrum, qui & duas naturas in Christo confessi sunt, & confubstantialem Patri Deum Verbum, etiam nobis secundum carnem ex Maria confubstantialem factum, caracter asseruerunt.

Ὅτι σὲ οἱ ἅγιοι πατέρες δύο φύσεις ἐν Χριστῷ ὁμολογοῦσι, καὶ τὸν ὁμοούσιον τῷ πατρὶ Θεὸν λόγον, ὁμοούσιον ἡμῖν ἐκ Μαρίας κατὰ σάρκα γεγενῆσθαι.

Sam-

ἐν τῇ σαρκὶ τὸν κεκλεισμένον γεγεννηκέναι Κύριον, ὃς οὐκ ἐκωλύθη γεννηθεὶς τῆς τοῦ παρθενικοῦ τόκου σφραγῖδος. Ἀμέλει ἔτολμε τὸν μόνον τῆς εἰς Ἄβελ ἀναβλέψαντα γνώσει, τὸν ἀφορῶντα τῶν ἀπὸ τῆς κτίσεως ἐπιθεῖναι τὴν ἀπόκλεισιν τῶν ἀνοιγόντων τὴν ἐν τῷ κόσμῳ ἀνοίξασαν, ὡς τὴν ἀφεστῶσαν τῶν ἀνοιγόντων τὴν ἐν τῷ κόσμῳ ἀνοίξασαν τὴν ἀπόκλεισι

PARTIS TERTIÆ CAP. I.

dias facies omnes laudes ejus? Quis verbo collatis nobis beneficii magnitudinem possit exprimere? Humana natura deitati conjungitur, ita tamen, ut in se utraque natura permaneat.

Hosea. 10.

Beati Joannis episcopi Constantinopolitani de explanatione evangelii secundum Joannem.

Joan. 1.

Quid enim inquit? *Et habitavit in nobis.* Hoc a fere dicens: Nihil incongruum suspicetis, ex hoc quod factum est. Nos enim convenimus dicit, ut illius incorruptibilis naturæ, sed habitationem sibi & commorationem. Id autem quod habitat, non ipsum est quod habitatum, sed alterum in alterum inhabitat: aliquoties jam non cit habitatio; nihil omnin in ipso habitat. Alterum autem dixi juxta substantiam. Per unitionem enim & connexionem unum est Deus Verbum & caro, neque unam facta confusione vel permixtione *in* harum substantiarum, *in* sed unitione quam ineffabili atque inenarrabili.

in intermediate.

Beati Athanasii (*Constantinopolitani episcopi*) *ex epistola ad* [a] *Eusebichium.*

[a] Libri cum Vat. Eudichium.

Quid igitur oportebat operari *a* illum patiendi? Quid meditatione assumptæ carnis, & unitione Dei Verbi ad hominem qui ex Maria est, *a* unumque factum est, *b* ita ut ex utroque unius Christus, quatenus Deus est, in propria impassibilis deitatis dignitate persistens: quatenus vero per carnem cum morte congrediens, *b* fuit & per congratiam carnis naturam contempsum mortis offendens, pariterque etiam per ipsius mortem novi testamenti pars firmaretur.

a unitatem et alii, unitione.

b unitatem et alii, unitione.

Beati Procli ex sermone: Puer natus est nobis, filius datus est nobis.

Et naturæ ratione *c* divide, & *c* unitatem mysterii divinitis extolle præconiis.

Beati Cyrilli ex epistola ad Nestorium.

Cyrc. Epist. pos. 1. c. 8.

c Et quia diversæ quidem *a* sunt naturæ, quæ ad unitionem vericcilimam convenerunt; unus vero ex *a* utraque est Christus & Filius: non quod naturarum differentia *y* per unionem *b* tollata fit.

Ejusdem ex epistola ad Joannem Antiochenum episcopum defunctam.

Cyrc. Epist. pos. 1. c. 8. *y* pedissimum.

Unus enim dominus Jesus Christus, licet non ignoretur differentia naturarum, ex quibus mortalibus *a* unitionem dicimus esse celebratam.

Ejusdem ex epistola ad [d] *Nestorium.*

d Nestorium Hieraclitium episcopum, et alii Antiochenos episcopos, *y* ad inhumanitatem, *z* pedissimum.

Adversteres igitur modum *a* inenarrabilem,

ANNO CHRISTI 451.

ἑαυτῷ, ἀλλὰ τοῦτον πάντως τὸν οἰκήσαντα αὐτῷ; τὴν δὲ ἀνθρώπου φύσιν ἀστεῖον ἐστιν τὸν τῆς ἰδίας ἐκφύσεως ἐν τῷ μεγάλῳ, φύσιν μὲν οὖν θεότητι συμβεστηκυῖαν, μένουσαν δὲ ἑαυτῆς ἑκατέρας φύσεως.

Τὸ μυστήριον τοῦτο τὸ χρυσοῦν ἐκ τῶν χ̄ χ̄ λυχνίων.

Τί δὴ ἐπέχει; χ̄ ἐπαλλάσσει τὸν ἡμῖν. μυστικῶς λέγων· μεθ' ἑαυτοῦ ἀστραπτόμενος ἐκφέρει. ἡ γὰρ τροπὴ οὐ τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν ἐλάσσω, ἀλλὰ σώζουσα ἡ κατάβασις. τὸ δὲ σαλευομένου τὸν ἀνθρώπου τὸν κόσμον, ἀλλ' ἴσχυρον ἐν ἑαυτῷ φέρει τὸν θεῖον κατ' ἀνάγκη. τὸν δὲ ἀνθρωπὸν κατοικεῖ. ἐπεροῦ δὲ ἐστὶν καὶ ἑτέρου. τῇ γὰρ ἑνώσει καὶ τῇ συναφείᾳ, εἰς ἓν ὁ θεὸς λόγος χ̄ ἀνθρ̄· ἡ συγχύσεως ἀμιγάντως, οὐδ' ἀφανισμὸν τῶν ἀνωτ̄, ἀλλ' ἑνώσεως ἀρρήτου τρόπῳ δι' ἀμφοτέρ.

Τὸ μυστήριον Ἀττικῶν ἐκ τῶν ἀμφὸ Εὐσεβίου ἐπιστολῶν.

Τί τοίνυν ἐχθλῶ τὸ πάνσοφον πεφ̄ μαστυρόπαιδας μεστοτέρας τῶν προτλαφθόντων σαρκὸς, χ̄ ἑνώσεν τῶ θεῖ λόγου πρὸς τὸν ἐκ Μαρίας αὐξόμενον, ἡνίκα γὰρ ἐστὶ ὡς τὸ ἀμφοῖν ἑνωμένοιν, ἐπὶ τὸν ἐκεῖνο μόνον τὸν ἀνθρ̄ὸν ἐξήμαινε, σαρκὶ δὲ θανάτου τρεπομένου καὶ, ὁμῶς μὲν ἀπαθῶς τὸ ἀνωφλὲς τῆς σαρκὸς φύσιν τῶν κατὰ τὴ θεῖτε ὑπερφύεις, ὁμῶ δὲ κρεττωθεῖσαν τῷ πλάνῃ τῆς σαρκὸς ἐκκλίσεις τὸ δέχεται.

Τὸ μυστήριον Πρεσβύτερ ἐξ ἡμῶν τῶν εἰς τὸ κοσμικὸ ἐγκρυπτόν ἡμῖν, υἱὸς χ̄ ἐδόθη ἡμῖν.

Καὶ τὸν φύσιν τὸ λόγῳ δίδοι, χ̄ τῶν ἐνωσιν τῷ μυστικῷ ἀπολύτρωσ.

Τὸ μυστήριον Κυρίλλου ἐκ τῶν πρὸς Νεστόριον ἐπιστολῶν.

Καὶ ὅτι διόφορος ἡμῖν ἀφὸ τοῦ ἑνόσεσι τῶν ἀλλοδιαλλάσσωνος ὑπέρα φύσεις, τὸν δὲ ἐξ ἀμφοῖν Χριστὸν ἐξ ἀμφοῖν, ἡγῶ οὐ τὴν θεῖ φύσιν ὑφορᾶς ἀπηρμένην ἀπὸ τῶν ἑνωσιν.

Τὸ αὐτὸ ἐκ τῶν πρὸς Ἰωάνην ἐπιστολῶν.

Εἷς γὰ κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, κατὰ τὴ θεῖτου μὲ ἀγνοεῖται διάφορὰ ἐξ ὧν τῶν ἀπόρρητον ἑνωσιν τελεσθέν τῶν φυσῶν.

Τὸ αὐτὸ ἐκ τῶν πρὸς Νεστόριον ἐπιστολῶν.

Ἐνοῦσθαι πάντως τὴν ὑποστάσεις τῶν τρόσ-

ANNO CHRISTI 451.

ὁ ἰσῶν, ὁμῶμβρ, ὁτὶ δὲν ὑπόκεις σωπῶν δὲν ἀλλὰ λαμε καὶ ἑνωσιν ἐν ἀκατάλυτον ἀπὸ χ̄ ἀτρέπ̄ τῶν. ἡ δὲ ἀνθρ̄ σάρξ ἔβη, ἐ δὲ θεὸς, εἰ δ' γέγονε θεὸς σάρξ, ὁμοίως δὲ χ̄ ὁ λόγος θεὸς εἰς ἐ σάρξ, εἰ δ' ἔλεγε ἑνώσεσι τ' σάρκα οἰκουμένων.

Τὸ αὐτὸ ἐκ τῶ πρὸς τὸ μακάριον Ἰωάνην τὸν Ἀντιοχείας πατριάρχ ἐπιστολῶν.

Δύο γὰρ φύσεων ἐνωσις γέγονε. διόπερ Χριστὸς, εἷς υἱὸς, ἓν κύριος ὁμολογοῦμεν. χ̄ πιστεύω τῶν τῆς ἀνθ̄ χρόνου τὸν ἑνωσιν ἀνθρ̄ὸν τὸν ἀγλεω πεφθέν θεοῦ, διὰ τὸ τὸν θεὸν λόγον σκεφαθῆναι χ̄ σκεδῆναι σάρκα, ἐ δὲ ὡς σῶμα ψυχὴν ἔνδυσα ἑαυτῷ τὸν ἐξ ἀνθ̄ς λαβόντα κόσμ.

Τὸ ἁγίου Ἰωάνη ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως ἐκ τῆς ἑρμηνείας τὸ κατὰ Ματθαῖον διδάγματα.

Καὶ καθάπερ τὴ ἐξ μετεκγένου τὸν δύο τῶν ἀθλῶν διεκρίνετο, ἀμφοῖν ἀπόλεως τὸ μὲν χάρις, ἑκατέρωθε λαβὼν σωθέντος· ὅτω δ' αὐτὸ ἐνοῖτο, τὸν κτλαιὸν τῆ χαρᾶ σωθέντα, τὸν θνεὸν φόβου τῆ ἀθρωπίνῃ, τὸ αὐτὸ τῶν ἡμῶν.

Explicit allocutio sive relpoulum sancti Chalcedonensis concilii cum subjectis testimoniis patrum. *In cod. Bab. addunt* habita apud Martianum venientem principem: *Sabbato legentur ipsa verba:* Contuli ad solum codicem Arcmiccolum. (quia non affuit, alius Graecus, dicta feria 5. Kal. Aprilis indictione XIII. *Subjiciuntur deinde iterum canones sive regula 27. concilii Chalcedonensis: verum ex Dionysiana versione* quae supra excusa est pag. 1695.

Ἐπιστολὴ σύνοδος παρὰ τῶν ἁγίων συνόδου τῶ ἁγιωτάτῳ πάπᾳ Ρωμαίων ἐκκλησίας Λέοντι.

Ἡ ἁγία, ὁ μεγάλη, ὁ οἰκουμένικὴ σύνοδος, ἡ χ̄ Θεόγνιος ἐδόκησεν τῶ ἀλωβεστάτῳ ὁ αὐλοφόρῳ ἐν τῷ ἁγίῳ Βιθυνίᾳ τῶν ἀγίων τῶν ἐν Νικαίᾳ τῶν ἁγίων πατέρων ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι ἐν ἀγάπῃ χ̄ ἀληθείᾳ.

ΕΠΙΛΗΣΟΗ χαρὰ τῶ ὁμμα ἡμῶν, ὁ ἁγιωτάτε καὶ ἡμῶν ἀγαπήσεως· πάντων ὡς οἴκεται ἡμῖν ἡ χάρις τῶ ἀφορμῆς ἐσόμενος, ὅτι τῶ ἀληθείας ἠβεβαιῶθη κατὰ σῶμα. τί γὰ πίστως πρὸς ἀθρωπῶν ἀνθρ̄ὸν; τί τῆς θεοστοιχεῖ γνώσεω πρὸς χρόνιας φαίδρόρου; ἰδὲ οὖν ἐπιῶτ ὁ σωτὴρ πρὸς σωτηρίαν ἡμῖν κεφάλαιε, φάσκε· κυρίε Ἰέσου, μὲ ὀνόματι πάντα τὸ ἔθνη, ἐκκτρίξοσι αὐτὸ εἰς τὸ φόβῳ τῶ κυρίου, ἐν τῷ ἐξ ἐν τῷ σπόμματι, ἐλέγξοσι αὐτὸ πρὸ τάντα ὅτε ἐστὶ τὸ κεφαλὴ ἡμῶν. διὰ οὖν ὡσπερ χρυσὸ σκορὰ τὸ φορεῖμα τῶ θεμεῖ κατεφρόνεῖ ὡς ὑλῶ, μὲ ξεφαῖ, νοῦς ἀνθρ̄ὸν ἐν τῷ ἀνθρ̄ὸν ἐν τῷ ἀνθρ̄ὸν ἐν τῷ

PARTIS TERTIÆ CAP. II.

beati Petri omnibus constitutis interpres, * ejus fides beatificationem super omnes adducens.) Unde & nos * quippe ut inchoatore bonorum, te ad utilitatem utentes, ecclesiæ filius hæreditatem fortemque veritatis offerdimus, non * singulatim * faciente in occulto unoquoque doctrinam, sed uno ore, una confessione atque concordia confessione fidei declaratores: & eximus in communi * corona gaudii, quali in imperialibus gaudiis, delicias * spiritualium epulatus, quas per tuas literas Christus præparaverat * invitatis, & supercælestem ipsorum interno conversatione nos cernere potuimus. Si enim ubi sunt duo aut tres congregati in nomine ejus, * ibi se in medio eorum fore pribiliait; quantum circa * quinquentos viginti sacerdotes * peculiaritatem potuit demonstrare, qui & gratiæ & labori fuit confessionis noctium pæteolerant? Quibus tu quidem, fecit membris caput, precesque in his qui * tuum tenebant ordinem, benevolentiam præferens. Imperatores vero * fideles ad * ordinandum decentissime præsidebant, filioi Zorobabel * & Jesui, ecclesiæ, tamquam Jerusalem, ædificationem tenuerat circa dogmata * sanitentes.). Et erat utique adversitas tamquam bellis * extra caulas apud fomentipiam * rugiens, qualiam prædam capere, nihi fomentipiam ei ad capiendum injecisset, si, qui Alexandrinorum quondam pontifex fuit. Qui multa prius * peffinie operatus, * priora sequentibus superavit. Nam beatum illum inter sanctos Constantinopolis pastorem Flavianum, apostolicam proferentem fidem, & * Dei amantissimum episcopum Eusebium, ut * exterminaret omnem canonum conquisitam deposuit atque damnavit; * & Eutychem pro impietate damnatum fore tyrannidis decretum * innovium habuit; & dignitatem quæ a vestra illi abiata fuerat fastitate (quippe ut ab eo qui hac gratia erat indignus) illi restituit; & in summa, sicut fragularia ferus, in vineam tuam, quam optimam reperit & plantationem, evertit; & quam vero, infructuosam, exaedifiant, rursus induxit: & eos quidem qui ex ipsa palluorum fuit, (plaudit; cui vero qui Iupi * demonstrati fuit) super ovos imposuit. Et post hæc omnia, induper & contra ipsum, cui vinea ejusdem a salvatore commissa est, excusitit infantaia; id est, contra tuam quoque apostolicam fastitatem; & excommunicationem mediatores ell contra te, qui corpus ecclesiæ unice fellitas. Et dum de talibus pontificie eum potius oporteret, dum deberet misericordiam lacrymis poftulare, tamquam * de boni (male libriosi) exultabat, epistolam qui

A διφίλλαξας, νῦν τῆς τῆ μακαρίᾳ Πέτρῳ φωνῇ ἡμᾶλιας καὶ πιστεύμενος. ὅθεν σε φιλῶν, οὐ ἀφρόνῳ σοι τὴν κοινὴ φρόνι ὑφίλεκῳ χρησόμενοι, τὸν ἀνθ' ἑνὸς τῆς τῆς ἐκκλησίας πλοῦν τὸν κλῆρον ἐδεξάμεν, ὃ καθ' ἕν ἑκαστος ἐν παρεδόσι ἢ ἐπιμελεῖαν πεφύκαμεν, ἀλλὰ κοινῇ πεδιμεν, μὴ σιωπᾶν ἀμοιβὴν τὴν τέκνων τῶν ἀφθόνῳ μνήσεωνος * ἢ μὲν ἐν κοσμῷ χρόνῳ, τῆς τιμωρίας, ὡς ὁν βασιλικοῖς δόξαις, ὀστρεφῶν ἐδίμασεν, κτὶ δὲ τῆ σῶν γραμμάτων ὁ Χριστὸς τὴν ἀκμῆνιν τοῦ πνεύματος. ἐν τὸ ἐκκρέμ. πιμρίου ἐκπῆλε ὁ τῆς ἐδοκλίας ἐνθαυτίμασε. οἱ γὰρ ὅτε κοῦ δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ὄνομά μου, ἐκεῖ ἐρῶ εἰμὶ μέσῳ αὐτῶν. τόσῳ πρὸ τετρακοσίοι εἰκοσι ἱερεῖς τὴν ἀλεκτωρίς τὴν ἀρετὴν ἐπιδεῖξαι, ὡς ἐν τῷ ἀγῶνι τῆς ἀγρυπνίας; τοὺς μὲν σὲ τῶν ἀξιωμάτων τὸν κεφαλὴν ἐποίησας, τὸν δὲ βασιλεῖς τὴν ἐκκλησίαν ἐκόσμουν, ὡς Ζορόβαβέλ * τῆ Ἰησοῦ, τῆς ἐκκλησίας, κατὰ τὴν ἰερουσαλὴμ, τὴν ἐν τῆ δόγματι οἰκοδομὴν ἀπεκτήσατο. ἐκεῖνοι δὲ ἐν τῆ ὀρθοτρεπεῖν ἀν ὑπὲρ ἔζω τὴν μάθησε καὶ ἔκωτο ἀμφίστοις, ἐλέκε ἐχεν ἀκμῆνιν, ἐν μὲν ἐκεῖνοι αὐτῶν ἀφθόνῳ θέλω ὁ τῆς Αλεξανδρίας τόλμα ἡμῶμενος ἐπεξῆλθε ἀφίλοφος οἱ πολλὰ φρόνησε κίγκαστῆμος ἐπεὶ, πέπρωτο τὸν δεσπόσιν τὸ κρίτηρα. πότε γὰρ μαλεμέν εἰκόνεν τὸ ἐν ἀνδρὶ Κωνσταντινόπολεως ἀρχιεράρχῃ Φλαυιανῷ, τὸν Ἀποστολικὸν φρόνημα τὸν ἐν ἀγαθῷ Θεοῦ φιλοῦντα ἐπίσκοπον Εὐσέβιον, ἀκρὰ πάντα τοῦ κανόνων ἐκκλησίας κατῶν; ἐν τὸ ἐπὶ δυσεβείᾳ κατακεκριμένον Εὐτυχῆ, τῆς ἡ τυραννίδος αὐτὸ ψήφοι; ἐδώκατε, ἡ τὸν πρὸς τῆς ὑμῶν ὀνόματος, ὡστερ ἀφεῖσε τὴν χάριτος, ἀφαιρεθέντων αὐτῶν ἀπέδωκε. ἢ ὡς μόνος ἀπῆς ἀγρεοὶ ἐπτεσεν τὴν ἐπὶ τῶν ἀμπελῶν ἀφρεῖσαν ἀφρεῖσαν, κἀπὶ τῶν ἐν δὲ ἐκεῖνος. ἐξήμωμεν, ἀνέθηκεν. ἢ τὸ φιλῆ τὸ ποιμένα φεοῦτε ἀτέμας, τὸν δὲ λύκον, ἀπόδεξαν ἐπὶ τοῦ φοβίτου ἐπέτρεψε; ἢ κρὸς τοῦτο ἀπαστο, ἐτιγ καὶ αὐτὸ τὸ τῆς ἐμπίδα ἢ φυλακὴ παρὰ τὸ σωτῆρος ἐπιτρεψαμένῳ ἢ μαείν ὀξέτατον λέγουμεν δὲ, ὅτι σὺν ὀπτοῦν ἐκ ἀποδεκτοῦ ἐμπλήτο τὴ σῶμα ἢ ἐκλήρτος ἐὸν ἀποδεκτοῦ ἐμπλήτο σε. ἢ δέον ἐπὶ τύπτοι μετανόησε, δέον δακρύοις αἰτῆσαι τὸ ἔλεος, ὡς ἐρίσεμαῖς ἐπηγκάλλετο, ἢ μᾶλ ἐπιεκοῦλω τὸ σὸν ὀνόματος διεκτῶν, τῶν δὲ πάτε τῆς ἀλκοῦνοῦ δόγματος ἐξῆν ἀφῆκε. ἢ ἔδει μὲν κάτω ἐξῆν ἐ ἐκοῦτο ἐπῆς, κατηκόνμενος μεμέλῃ, ἐτιγὸ δὲ τὸ σωτῆρος τῆς ἀκοῦνοῦ ἐπὶ γαλλεῖῃ, ὃν ἀκέτος καὶ ἀρχόμενον θέλει σωθῆναι

ANNO CHRISTI 451.

* ἐγκρυσιν.

* ἀπὸ τοῦ ἀποστόλου τῆς ἐκκλησίας ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἐκκλησίας.

* ἐν τῷ ἀγῶνι τῆς ἀγρυπνίας κλίσεις πεφύκαμεν. ἐκ τῆς ἀγρυπνίας τῆς ἐν τῷ ἀγῶνι τῆς ἀγρυπνίας κλίσεις πεφύκαμεν. ἐκ τῆς ἀγρυπνίας τῆς ἐν τῷ ἀγῶνι τῆς ἀγρυπνίας κλίσεις πεφύκαμεν. ἐκ τῆς ἀγρυπνίας τῆς ἐν τῷ ἀγῶνι τῆς ἀγρυπνίας κλίσεις πεφύκαμεν.

*

PARTIS TERTIÆ CAP. II.

quam metropolitanis urbibus quletem conguam providentes, eo quod frequenter episcopis viam finientibus, multae turbae nascuntur, * clericis ac populis qui per eadem fuint civitates, abque rectore remanentibus, & ecclesiasticum ordinem confundentibus: quod nec vestrum latet sanctitatem, * maxime propter Ephesios, * unde quidam vobis faepius importunit fuerunt. Confirmavimus autem, & centum quinquaginta sanctorum patrum * regulam, qui * in Constantinopoli congregati sunt sub pie memoria majore Theodosio, quae praecepit, post vetiram sanctissimam & apostolicam sedem, honotem habere Constantinopolitanam, * quae secunda est ordinata; * confidentes, * & aque ad Constantinopolitanorum ecclesiam, confiete * gubernando, illum parentes, hunc fanipse expandit, eo quod abloque invidia confessionem vestrorum bonorum participatione dilare * domestlicos. * Quae igitur ad interemptionem quidem totius confusionis, confirmatrium nos ecclesiastice ordinationis definivimus, hoc licut propria & amica, * & ad decorem convenientissima, dignitate completi sanctissime & beatissimi, dicunt. Qui cum locum ejus sanctitatis obtinent sanctissimi episcopi Palestinorum & Lacentius, & qui cum eis est reverendissimus presbyter Dionysius, his ita confirmatis vehementer restitere tentaverunt: procul dubio a vestra providentia inchoati & hoc bonum volentes, ut licitat fidei, sic bonum ordinationis vestae separat * effectus. Nos enim * curantes tam piissimos & Christi amicos imperatores, qui super hoc delegatunt, quam clarissimos senatum; & totum (licut dicere convenit) imperii civitatem, opportunum credidimus esse honoris ejus confirmationem ab universali concilio celebrari, & velut hac a tua sanctitate fuerit inchoata, eo quod fovere semper studeas, * roborativus, praefumentes, dum convocatus, quia quidquid restituendis a fundis, sit, ad patres reverti, factorum hoc libi proprium. Rogamus igitur, & tuis * decretis nostrum honora judicium; & licut nos capitis in bonis * adjecimus confoinantiam, & immitat tua filiis quod decet adimplear. Sic enim de * pii principes complacebant, quis tamquam legem tuae sanctitatis jubentes sumerunt, & Constantinopolitana fedes lo sicipiet praemium, quae omne semper studium vobis ad cualtum pietatis explevit, & semetipsum vobis ad concordiam eodem zelo conjunxit. Ut autem congnoscatis, quia * nihil alicui donando per gratiam fecimus, aut per iniquitiias adversantibus, * sed ut nutu gubernati divino; omnem vobis gestorum vim infinuavimus, ad comprobationem nostrae fincerittatis, & ad eorum quae a nobis gesta sunt, * firmitatem & confoinantiam.

* * * In indice mf. V.C. Joannis Bubirii senatoris Divionensis hoc verba Rufficii S. R. E. diaconi interpretis adjecta occurrunt. * Scripsi pridie Kalend. Aprilis feria III. Ind. XIII. & Consulatu Aspari epistola S. Leonis.

A Κωνσταντινουπόλει σωκεφαλοῦντος τὴν τῆς τοῦ Θεοῦ μνήμης τὸ μεγάλου Θεοδοσίου, κελεύσαντος διὰ γραφῆς, καὶ τὴν ὑμετέραν ἁγιωτάτην & ἀποστολικὴν, * τὴν ἀφιερῶσαν τὴν Κωνσταντινουπόλεως ἐκκλησίαν, ὡς τῆς Ἀποστολικῆς παῤῥησίας κρατήσας τῆς ἀληθείας, χῆτοι τὴν Κωνσταντινουπόλεως ἐκκλησίαν, σωμῆνοῦ κόσμου, τοῦ κόσμου τοῦ ὑπολοίπου, καὶ τὴν ἀρθρωσὶν ἀνέχειν ὑμῶν τῶν θείων ἀγίων Θεοῦ ἀφῆς τὰς γνώσεις μεταθοῦσι. ἀπῆρ τοίνυν καὶ ἡμεῖς ἀφῆς ἀκέρεῖν ἐβῆ τῶνς σωῤῥοῦσιν, βεβαίωσῆν δὲ τὴν ἐκκλησιαστικὴν δόκῆσῆν, τοῦτοῦς οἰκεῖα τὸ φίλα, * & ἀφῆς ἐλεγκτῆῶν ἐρωῦσῆν, τεῖαν ἔθῆκεν καταστῆσαν, ἐγγνῆσαν ἡμεκκλεῖσῆν τῆτρ. ὁ δὲ τῶν τῶν τῆς ἡμεῖσῆς ἀγνῆσῆν ἐτῆρῆν τῆν ὀρθῆσῆν τῆν ἐπεκκαστῆ Παγκτῆσ & Ἐλεῦσῆς, & ὁσωῦσῆν Θεοῦῆλῆτῆν ἀφεῦῆσῆν Θεῦῆρῆς τῆς, τῆς τῆν τοῦῆν ὑῆτῆν ἀφεῦῆσῆν ἀνῆκεῦῆν ῆῆθῆσῆν, τῆτῆς ἀπῆ τῆς ἡμεῦῆσῆς ἀῆῆῆῆῆ & τῆῆ τῆ κῆλῆῆ ἀφεῦῆῆῆ ἀῆῆῆῆῆν, ἐκ κῆῆῆῆῆ τῆ τῆῆῆῆῆ, ὅτῆ & τῆ ἀῆῆῆῆῆ ὑῆῆῆῆῆ ἀῆῆῆῆῆ τῆ ἀῆῆῆῆῆ. ἡμεῖς δὲ ἔτῆρεῖῆῆῆ τῆ τῆ ἀῆῆῆῆῆῆῆῆ ἀῆῆῆῆῆ φιλοῆῆῆῆ βεῖῆῆῆ ἐῆῆ τῆῆῆ ἀῆῆῆῆ, τῆῆῆῆ λαμῆῆῆῆ σῆῆῆῆῆ, & τῆῆῆῆ, ὡς ἐῆῆῆῆ, τῆῆ βεῖῆῆῆῆῆῆ, ἀῆῆῆῆῆ ἐῆῆῆῆῆῆῆῆ τῆῆῆῆῆῆῆῆ ἀῆῆῆῆῆῆῆῆ ἀῆῆῆῆῆῆῆῆ ἀ

PARTIS TERTIÆ CAP. IV.

tentibus supplicitis subjugandi. Constat enim, A hinc hæreticæ infamiæ exordia fomitemque præbuerit, dum publice quidam dispiacante atque contendunt. Universi ergo quæ a sancta Iyndo • Calchedonensi statuta sunt, cuffodire • debebunt, nihil postea • dubitaturi. Hoc itaque nostræ communitatis • fenentiatis edicto, • abstinete a profanis vocibus, & ulteriori definitione de divinis disputare quod nefas est. Quia non solum divino judicio pertactum hoc, prout credimus, poniceur, verum etiam legibus & judicum auctoritate cœrcebitur. * Constantinopoli 13. Idus Februarii, Sporatio viro clarissimo, & qui fuerit nunciatus, consulibus.

Ann. 454.

IV. *Edictum • piissimi & clarissimi Imperatoris Marciani, • propositum Constantinopoli, • de confirmatione gestorum Chalcedonensis synodi, & eorum observatione.*

VEnerabilem catholice orthodoxorum fidei sanctitatem manifestam & indubitatam universis conflituere cupiens nostra serenitas, ut major ergo • pietas obliquis hominibus religio tradereur, tantam atque talem synodum, ex omnibus pene provinciis coadunatis episcopis, in Chalcedonensi civitate collegi jussit; atque ibi plurimis dicbus tractatur habito, • quid verum & infucatum Christianæ fidei esset, inveniri. * Vatis enim & oratoribus omnis exoravere divinitatem, quatenus sancta & • plena veritas eos non lateret. * Secutique hæc flatuta venerabilium patrum, ea videlicet quæ apud Nicæam tricentorum decem & octo sanctorum episcoporum sententia funt definita: limitiser & quæ centum quinquaginta in hac amplissima coadunati urbe conflituerunt, atque ea quæ apud Ephesum pridem flatuta fuit, cum beatissimo recordationis Celestinus Romanæ urbis, & Cyrillus Alexandriæ civitatis, episcopi, veritatis ducei fuerunt. Quo tempore etiam & Nestorianus error exclusus est, ejus auctore damnato. Quibus ita rite & venerabiliter apud • Chalcedonem inquisitis, Eutyches qui plura affirmabat illicita, cum sua affectione dejectus est, • ne decipiendorum silentia • hominum ei præbeterur facultas. Ordinatis itaque religiose & fidelitter quæ venerandam orthodoxorum fidem fundasse noscuntur, ne nulla in posterum, vel dubitatio, vel illa qui calemniari divinitatem assolent, • I relinquereturi; facro nostræ serenitatis edicto venerandam synodum confirmantes, admonitimus universos,

1 Civibus audita Constantinopolitanis plebem Augustam ut. Balsam. ex Jur. Græc. Codex, Sacrilegium ad Cf. circa fin.

B ut vitæ, • ne desuetudo autem illa Dei omnipotentis voluntas, & tam tuo benevolentiæ nitente, & nostra sollicitudine illo illa sed omnipotentis tumultus. Adhuc ergo, omnibus tam majoris vitæ ordinis & vitæ cuiusdam noviter tractatis, & ut omnes tuis omnibus & omnibus nostris, ut omnes tuis omnibus & omnibus nostris, ut omnes tuis omnibus & omnibus nostris,

origo precati; quoniam meo potentiæ avida, nec abhinere novit a vetitis, nec gaudere concessis, dum inordinato pravoque progressu, impunitatem transgressionum augentur excessus, & crebrescunt culpæ, quæ toleratæ sunt studio fidei reparandæ, & amore concordiæ. Post illa ipsa quæ ordinationis tuæ non inculpata principia, post conferationem Antiochenæ episcopi, quam tibimet contra canonicam regulam vindicabat, doleo etiam in hoc dilectionem tuam esse prolapsam, ut facratissimæ Nicænorum canonum constitutione conaretis infringere, tanquam opportune de tibi hoc tempus obtulerit, quo fecundi honoris privilegium fedes Alexandrina perdidit, & Antiochena ecclesia propriatem tertiæ dignitatis amisit: ut his locis jam tus habeat, & ita, omnes metropolitani episcopi proprio honore perfruentur. Quibus inauditis, & nunquam ante tentatis, ita prævenirit excellitus, ut tandem synodum ad extinguendam folum hæresim & confirmationem fidei catholicæ studio Christianissimi principis congregasset, in occasionem ambitus tuæ, & ut conservatum forum tibi dedat, impeditas tanquam refutari nequeat, quod illicite voluerit multitudo, & illa Nicænorum canonum per fanctum vere Spiritum ordinata constitio in aliqua unquam fit parte folubilis. Nulla fibimet de multiplicatione congregationis fynodalis concilia blandianturr, neque trecentis illis decem atque octo quantumlibet copiofior numerus facerdotum vel comparare fe audeat, vel C præferre, cum tanto divinitus privilegio Nicæna fit fynodus confecrata, ut five per pauciores, five per plures ecclesiastica judicia celebrentur, omni pontifici authoritate fit equalis, quoniam ab illorum fuerit conflitutione diversum. Nimis ergo hæc improba, nimis funt prava, quæ facratissimis canonibus tyrannicæ esse contraria. In totius ecclesiæ perturbationem superba hæc tendit elatio, quæ ita abusi voluit concilio fynodali, ut fratres in fidei tantummodo notionem vocatos, & definitione ejus cauſa, quæ erat tenanda, perfunctos, ad confentiendum fibi aut depravando tradueret, aut terrendo compelleret. Inde enim fratres nostri, ab apostolica fede dilecti, qui vice mea synodi præsidebant, probabiliter atque conflanter illicitis auibus abfitetunt, aperte reclamantes, ut contra flatuta Nicænæ fynodi præsumptio reprehendi novitatis afforgeret. Nec poteſt de eorum contradictione dubitari, de quibus in epistola tua etiam ipse conatibus nolo vulgariter obviare. In quo eos quidem multum mihi, hæc scribendo, commendasti: fed temeritum, quod eis parere noluerit, dum illicita moliris, accusas, superflue non concedendis appetens, & infalubriter contrariis concupiscens, quæ nullum unquam potuerunt nostrum obtinere confensum. Absit enim a conscientia mea, ut tam prava cupiditas meis studiis adjuveur, ac non potius de meo, & omnium qui non alta fapiunt, fed humilibus confentiunt, opere fubrutatur, Sancti illi & venerabiles patres, qui in urbe Nicæna, facilegio Ario cum fua impietate damnato, manifiesta profpe in finem mundi legez ecclesiasticorum canonum condiderunt, & apud nos in toto orbe terrarum in fuis conflitutionibus vivunt, & fi quid aliquam aliter quam illi fatuerunt, præsumitur, fine cunctatione cadunt, ut quæ ad perpetuam utilitatem generalitter adinuta commutatione varientur; nec ad priores transeant commodum, quæ ad bonum funt commotione prefixa. Et manentibus terminis quos constituerunt patres, nemo in jus tendat alienum: sed intra fines propios atque legitimos, prout quisque valuerit, in latitudine fe exercitatis exercat; cujus fatis uberes fructus Constantinopolitanus poteſt antiſtes acquirere, fi magis humilitatis virtute nitatur, quam fi spiritu ambitionis inflatur. *Noli, frater, aliam spes, fed time*, & Christianissimorum principum piissimas aures improbis inquietare desiliis: quibus certum habeo, moleste te magis quam gratiae placituruum. Perfuasioni enim tuæ in nullo prorsus suffragatur quorundam episcoporum ante sexaginta, ut jactas, annos facta subscriptio, nunquamque a prædecessoribus tuis ad apostolica fedis transmissa notitiam, vel ab initio fuit ducem, dudumque collapsa, *spra nunc & inutilis* subjicere Romanorum pontificum, electionibus fratrum speciem confensionis, quam tibi in fuam injuriam vercundia fatigata præberet. Memento quid dominus ei qui unum de pusillis scandalizaverit, commonetur: & fapienter intelligit, quæ fit judicium Dei fubiturus, qui tot facerdotibus scandalum inferre non metuit. Fateor enim, ita me dilectione universæ fraternitatis obligari, ut nemini prorsus in hac quæ contra fe poteſt, affentiam: poſſitque cynebetes agnofcere, me dilectioni tuæ benevolo animo contrarie, et fanone conciliis ab universalis te ecclesiæ pertubatione continere. Non convellantur provincialium jura primatuum, nec privilegiis antiquitus inflitutis interlopolitani antistites fraudentur. Nihil Alexandrinæ fedi ejus, quam per fanctum Marcum evangelistam beati Petri discipulum meruit, percat dignitatis: nec Diofcoro impietatis fuæ pertinacia corrosente, splendor tanæ ecclesiæ tenebris obfcuretur. Antiochena quoque ecclesia, in qua primum prædicante beato apostolo Petro, Christianum nomen exortum eſt, in pristina conflitutione perseveret, & in gradu tertio collocata, nunquam fe fat inferior. Aliud enim fuit fedes, aliud præsidentes. Et magnus unicuique honor est integritas fua. Quæ cum de pontifice fuerit, quomodo ipse non perdat, quanto magis in Constantinopolitanus antis magnificentia poteſt esse gloriosa, fi per obfervantiam tuam, & defensorum tuorum canonis, exemplum probitatis multi habeant facerdotes? Hæc tibi scribens, in domino, hortor ac moneo, ut deposito ambitionis desiderio, spiritu potius fervente caritatis, ejusque virtutibus, fecundum doctrinam apostolicam, proficienter oneris. *Est enim patiens & benigna, & non æmulatur, non agit perperam, non inflatur, non est ambitiosa, non quærit quæ sua sunt.* Longe fi cuitas non quærit propria, quantum peccat qui concupiscit aliena? A quibus volo, ut te prosfus abstineas, memoriæque fis ejus fententiæ quadicit: *Tere quod habes, ne alius accipiat coronam tuam.* Nam si inconcessa quæsieris, ipse te tuo opere atque judicio, universalis ecclesiæ pace privabis. Fratres autem & coepiscopos nostri Leonis, & filius nostri Basilius diaconus, quantum in ipsis fuit, studiose his quæ eis injunxerat, adfuere: sed ablfoui eorum justitia negavit affectum. Data xi. Kal. Junii, Herculano viro clarissimo conſule.

VI. EPISTOLA EJUSDEM AD MARCIANUM AUGUSTUM.

Leo episcopus Romanæ & universalis ecclesiæ, Marciano Augusto.

MAGNO munere misericordiæ Dei, totius ecclesiæ catholicæ multiplicata funt gaudia, cum

cum fancto & glorioso clementiæ vestræ studio pernicioſissimum error extinctus eſt, ut labor nostrer eitus ad defiderarum pervenierit effectum, quem Deo fervens principatus vestræ & fide & potestate juvistet. Quia etsi in virtute Spiritus fanctii inter quasliibet diffensiones per fedis apostolicæ fanctuarium evangelii erat defendenda libertas, manifestior tamen apparuit gratia Dei, quæ præstitit mundo, ut in victoria veritatis, auctoritas tamen fedei eloquentiam, & fic hoc integritas ecclesiæ redderetur. Bellum igitur quod pacis nostræ inimicus excitaverat, adeo fcilicet, dextera domini pugnante, confectum eſt, ut triumphus Christiani, cum hostium eſſet victus, fua victoria; & coruscante lumine veritatis, errorum tenebræ cum fuis affertoribus pelleretur. Nam fcire ipsi profuisset infrenebrione cordis, ad corroborandia initia fidei, multum fecuritatis accessit, quod quidam apostolii de corpore domini Jesu Christi veritate dubitarent, & vile atque contaſta fuerat clavarum & voluns lancæ perfuratando, ambiguitatem cundis, dum ambiguunt, abliberunt: ita nunc quoque dum aliquorum infidelitas conflaturat, omnium hæsitantium corda firmata funt; & profecit universis ad illuminationem, quod quibuſdam intulit exercitatem. In quo opere digne & jufte exultat vestra clementia, quæ fedem fidei intra cordis fui recipere fecerum; fed cum illi fratres & coepiscopi mei, qui vice mea adeant, obviarent, ab illicito appetitu, eorum fatem falubri contradictione, cessaſſet. Nam & vestræ pietatis apices, & ipsius fcripta declarant, legatos fedis apostolicæ, licut opportuit, contradictione justissima ei restitisse, & intercalulione eiles præsumptio, quæ fe nec intercepta cohibere. Unde quia convenit fidei vestræ vel gloriæ, ut licut hæresis Deo per vos agente destructa eſt, ita etiam omnis ambitus refundatur: agite, quod & Christianæ eſt probitatis & regiæ, ut prædictus episcopus pareat patriarchis, conlolat paci, neque libi affimet licuisse, quod antiochenæ ecclesiæ fine ullo exemplo, contra statuta canonum, episcopum ordinare præsumpsit, quod non amore reparandæ fidei, & gloriæ, fuadentes vestræ ceffavimus. Affiosat ergo ab ecclesiasticarum injuria regularum, & illicitos decliner excessus, ne le ab universali ecclesia, dum intimes pari tenat, abscindat. Quem opto magis irreprehensibiliter agentem diligere, quam in hac præsumptione, quæ illum ab omnibus separare poteſt, perdurare. Frater autem & coepiscopus meus Lucianus, qui cum filio meo Basilio diacono clementiæ vestræ ad me scripta portavit, omni devotione parere fuscepit legationis implevit: qui non eſt affimandus, juggitio defuisse, quem justus causa deferuit. Data xi. Kal. Junii, Herculano viro clarissimo viro conſule.

VII. EPISTOLA EJUSDEM LEONIS PAPÆ AD PULCHERIAM AUGUSTAM.

Leo episcopus Pulcheriæ Augustæ.

SANCTIS & Deo placitis clementiæ vestræ studiis defensam contra hæreticos catholicam fidem, & universæ ecclesiæ redditam pacem, & ineffabiliter cum vestra pietate gaudemus, gratias agentes misericordiæ omnipotentis Dei, quod exceptis his qui magis diliexerunt tenebras quam lumen, nemiteum passus est evangelica veritate fraudari, ut abstecta erroris caligine, in omnium

A vilegia enim ecclesiarum, fanctorum patrum canonibus institutis, & venerabilis Nicænæ fynodi TERTIÆ fixa decretur, nulli poſſint improbitate zonvel. li, nulli novitate mutari. In quo opere auxiliante Christo fidelitier exequendo, necesse eſt me perseverantem exhibere translatum, quoniam difpensatio mihi credita eſt, & ad meum tendit reatum, si paterarum regulæ fanctionum, quæ in fynodo Nicæna ad totius ecclesiæ regimen, spirito Dei dictatæ funt, *sunt condita*, me (quod abſit) connivente, violentur, & major sit apud me unius fratris voluntas, quam universæ domus domini communis utilitas. Et ideo fcients gloriosissimi clementiam vestram ecclesiæ studere concordiæ, & his quæ pacificæ congruunt unitati, piissimum præstare confensum, precor, & fedula suggestione vos obtecro, ne aulus improbos, unitati Christianæ pacique contrarios, ab omni pietatis vestræ abdicatis affensu, & fratris mei Anatolii, nociturum ipsi, si persisterit, cupiditatem illubitisque competimus; ne ea quæ vestræ gloriæ atque temporibus inimica funt, cupiens, major fuis vplit esse prioribus: liberumque illi fit quantis potuerit, splendore virtutibus, quarum non aliter participes erit, nisi caritate magis voluerit ornari, quam ambitione diffendi. Hanc autem improbi desiderii concepiemem nunquam quidem deberet intra cordis fui recipere fecretum; fed cum illi fratres & coepiscopi mei, qui vice mea adeant, obviarent, ab illicito appetitu, eorum fatem falubri contradictione, cessaſſet. Nam & vestræ pietatis apices, & ipsius fcripta declarant, legatos fedis apostolicæ, licut opportuit, contradictione justissima ei restitisse, & intercalulione eiles præsumptio, quæ fe nec intercepta cohibere. Unde quia convenit fidei vestræ vel gloriæ, ut licut hæresis Deo per vos agente destructa eſt, ita etiam omnis ambitus refundatur: agite, quod & Christianæ eſt probitatis & regiæ, ut prædictus episcopus pareat patriarchis, conlolat paci, neque libi affimet licuisse, quod antiochenæ ecclesiæ fine ullo exemplo, contra statuta canonum, episcopum ordinare præsumpsit, quod non amore reparandæ fidei, & gloriæ, fuadentes vestræ ceffavimus. Affiosat ergo ab ecclesiasticarum injuria regularum, & illicitos decliner excessus, ne le ab universali ecclesia, dum intimes pari tenat, abscindat. Quem opto magis irreprehensibiliter agentem diligere, quam in hac præsumptione, quæ illum ab omnibus separare poteſt, perdurare. Frater autem & coepiscopus meus Lucianus, qui cum filio meo Basilio diacono clementiæ vestræ ad me scripta portavit, omni devotione parere fuscepit legationis implevit: qui non eſt affimandus, juggitio defuisse, quem justus causa deferuit. Data xi. Kal. Junii, Herculano viro clarissimo viro conſule.

VII. EPISTOLA EJUSDEM LEONIS PAPÆ

AD PULCHERIAM AUGUSTAM.

Leo episcopus Pulcheriæ Augustæ.

SANCTIS & Deo placitis clementiæ vestræ studiis defensam contra hæreticos catholicam fidem, & universæ ecclesiæ redditam pacem, & ineffabiliter cum vestra pietate gaudemus, gratias agentes misericordiæ omnipotentis Dei, quod exceptis his qui magis diliexerunt tenebras quam lumen, nemiteum passus est evangelica veritate fraudari, ut abstecta erroris caligine, in omnium

dium corabibus pusillanim lumen oriretur, nec de infirmis quorundam animis quibus ipsa ruitis ellutatet insinuet; quam non solum hi qui illusi fleterant, sed etiam quos fecerat nutare, superaverunt; ut error abolito, per totum mundum fides vera regnaret, & omnis lingua confiteatur, quoniam dominus Jesus Christus in gloria est Dei patris. Confirmatio autem in universa evangelii universo mundo, & in eodem fonte directis cordibus omnium faceretur, optimum fuerat, supra illa, propter quæ sancta est synodus congregata, de quæ secundum pietatis vestræ studium probabili fuit fine conclusa, nihil quod tanto bono contrarium esset, inferri; nec per occasionem episcopalis concilii, id in commune apposit, quod non licuit concipiscit. Frater enim & coepiscopus meus Anatolius parum consideravit, quanto pietatis vestræ benificio, & mea favoris affectu Constantinopolitanæ ecclesiæ fecerdotium fuerit conferatur: & non tam de adeptis gavisus, quam de immodicis appetendis supra mensuram sui honoris accensus est, credens hinc tam intemperanti capiditati prodesse, quod ei ipsorumdem consensum prabitvie dicitur extorta subscriptio; cum tam deliberandæ mus conatibus contradictio fratrum & coepiscoporum meorum viorum mea argentium, fidelitet & laudabiliter obviaret. Quæsitum contra statuta paternorum canonum, quæ ante longissimæ ætatis annos in urbe Nicæna spiritualibus fant fundata decretis, nihil cuiquam audere concediatur; ita ut si quis diversum aliquid decernere velit, se potius minuat, quam illa contempnat: quæ si ut oportet, a cunctis pontificibus intemerata ferventur, per universas ecclesias tranquilla erit pax & firma concordia, nulla de mensuris barum diffusiones, nullæ de ordinationibus lites, nullæ de privilegiis ambiguitates, nulla crunt de alieni usurpatione certamina; sed ea quæ jure caritatis rationabilis est, & moneta & officiorum servabitur unanimitas & ille vere erit magnus, qui fuerit cæteris ambitionis alienus, dicente domino: *Quicumque voluerit inter vos major fieri, sit vester minister: & quicumque voluerit inter vos primus esse, erit vester servus. Sicut filius hominis non venit ministrari, sed ministrare.* Et tamen hæc illis tunc insinuabantur, qui de pusillo volebant esse frater, & de infimis ad summa transire. Constantinopolitanæ vero præsuli ecclesiæ (quia amplius quam affectuus est conscipiscit) quid illi fatisfacies, si tantæ urbis magnificentia & clarissimo non sufficit? Superbum nimis est & immoderatum, altra fines proprios tendere, & antiquitus celeata, alienum jus velle præripere, at quæ ut unius crescat dignitas, tot metropolitanorum impugnare primatus, quietisque provinciis, & olim sanctæ synodi Nicænæ moderatione diffpotiti, bellum novæ perturbationis inferre; atque ut venerabilium patrum decreta fluvantur, quorumdam episcoporum proferre consilium, cui tot omnorum fertis negavit ellentum. Nam sexagenarius ter annus hujus jactantiæ esse jactatur, quia se prædictus episcopus affirmat adjuvari, fruftra cupiens id fibi prodesse, quod etiam si quisquam adsit, non est velle, nullus tamen potuit obtinere. Agnoscat ea fuccessu vino: & repulso omni spiritu elationis, Flavianæ modestiam, & Eusiani humilitatem, quæ illius aliqua ex parte ad confessorem patrum proxime imitetur. Cujus si velit splendere virtutibus, laudabilis erit, & in omni loco plurimum dilectionis acquiret, non secundo humana, sed promerendo divina. Hæc autem observantia, unicuique ipse illi animum spondet copulandum, & eum spotsibile fedis dilectionem, quam Constantinopolitanæ ecclesiæ fecerat imponendam, nulla mobilitate violandam: quia si interdum immoderati profulies aliquas incidunt culpæ, ecclesiarum tamen Christi integra gratia perfertur. Confensiones vero episcoporum, sanctorum canonum apud Nicæam conditorum regulis repugnantes, unita nobilicum vestræ fidei pietate, in irritum mittimus, & per audoritatem beati Petri apostoli, generali prorfus definitione cassimus; in omnibus ecclesiasticis his legibus obsequentes, quas ad pacificationem omnium facerdotum, per trecentos decem & octo antistites Spiritus sanctus inflitiit: ita ut etiam si multo plures aliud quam illi flatuere decreverint, in nulla reverentia fit habendum, quidquid fecerit a prædictorum constitutione diverfum. Prosiluitsem itaque epistolæ meæ, quæ necessitas habet explicare quid fortasis, rogo vit per fratrem & coepiscopum meum Lucianum, qui, quantum in ipso est, sollicitudinem fuscepitum legationis est fidelitet exercuit, & per filium meum Basilium diaconum, pietas vestra dignanter accipiat. Et quia moris vestri est, pro pace & unitate ecclesiæ laborare, fratrem meum Anatolium episcopum ex vestra insinuatione diffidum, falubrior in his quæ ipsi profutura funt, continuæ, ut gloria clementiæ vestræ fictu magnificatur de fide reparata, ita prædicetur de unanimo compresa. Data XI. Kal. Junii, Herculano viro clarissimo consule.

Ἀντίγραφον θείου γράμματος τῆς Λατείνων βασιλίδος Μαρκιανῆς, πεμφθέντος πρὸς τὸν Ἀλεξανδρείας μακαριώτατον.

Τὸ μὲν μεταμαθεῖν ἀμαρτεῖν ἐδόκει τὰ ἐν τῇ τῶν θεῖα & ἱερὰ σοφῶν· τὴν δὲ σωφρὸν κὴν ἀνδρῶν, κἀνὸν ἀνδρῶνος ὅσπερ ἐν τῷ πλείονι, τὴ ἐμφερεστέρᾳ αὐτῶν μεταμελήσαι, & ἀκριβῶς τὰ μεταμεθόντα τὰ σφάλματα. τὰ δ' ἐστιμῶν τῶν τέλεσμεν, ἢ τῶν ἐτεγκαλεῖν, & ἀπαλλάξαι κακὰ τὰ κακὸν ἐτεγκαλεῖν, πεμφθεὶς μὲ τοῦ ἡ λίαν ἀξιεπιστοῦ ἐστὶν. ὅσον τοῦ τῶν τῶν Ἀλεξανδρεῶν, ἢ περὶ αὐτῶν σὲ κάτω ὁ ἐκέτου

διάν, εἰμὲ υἱοῦ νίκινα ἐκα βαβιτάνετε πρὸς τὴν ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι ἑνότητα τῶν ἁγίων ἀποστόλων, ἐν ἑνὶ ἐκκλησίᾳ, ἐν ἑνὶ ὁμολογίᾳ, ἐν ἑνὶ βαπτίσματι, ἐν ἑνὶ θεῷ πατρὶ καὶ υἱῷ καὶ ἁγίῳ πνεύματι. ἐπὶ πάντων δὲ τὰ ἀξιωθέντα, & Θεοῦ, & Κυρίου, & ἁγίου ἀγγέλου μόνον ἀναβοῶν ἐπὶ τὸν ἀνθρωπίνου μεγαλοπρέπειαν, ἐκεῖνοῦ τὰ ἀγαθὰ ἐκεῖνοῦ ἀνθρωπίνου, ἐν ἐκεῖνοῦ τὰ ἐστὶν ἐν ἀνθρωπίνῳ, ἐν ἐκεῖνοῦ τὰ ἀνθρωπίνου φανερῶν ἐν ἐκεῖνοῦ ἐστὶν ἀξιωθεῖς ἐν ἐκεῖνοῦ & ἐν ἐκεῖνοῦ ἐστὶν.

& octo fanctorum patrum qui in Nicæa convenerunt, interum per omnia calhodrivi, neque e immitutione, neque adjectione ullius. Et videlit quidem tranquillitas, & fanctæ fiertæ ordinatæ nec non & præcepta propositæ dudum in Alexandrinorum magna civitate, fufficere ad pertinaiosem eorum qui nolebant quomodo adhuc dubitant, ex quod nihil innovatum sit a fancto catholicque concilio, & quæcumque nullus de cetero dubitarpe, hujus rei gratia reliquantur. Neque enim quemlibet ita simplicionem esse credimus, ut legens tantas doctrinas, fic clare pronuntiantes fidem orthodoxam, hæcbenus in ipso erroris permanet. Si vero fortasse fint aliqui (quod non credimus) (insinuam nobis elementum non sequentes, volumus fatisfacere illis ipsis fatisfactibus litteris nostras certissime videbere: quia fanctorum & venerabilium patrum doctrinas frequent fanctissima, catholicque synodus, cuncta disposuit; & Eutychis quidem peremit impietatem; quem Dioscorus est secutus, & alii quidam, qui libros Apollinaris non dubitaverunt plebiscipergere, vocabula fanctorum patrum eis attitulantes quorum ab gratam simplicitatem nos falsitate disperere. Confirmatio autem trecentorum decem & octo fanctorum patrum in Nicæa convenientium venerabile symbolum, nihil nec auferens, nec adjicienes, secundum quod baptizata nostra tranquillitas ab ætate adolescentiæ lapti, & de qui in eo confititur, exoptat; credens dominum nostrum & salvatorem Christum filium Dei unigenitum, consubstantialem Patri, proprie non & propter nostrum falutem homo factum, natum ex Spiritu sancto & Maria virgine Dei genitrice, & esse Deum & hominem vere eumdem, non alium & alium (absit hoc-) sed unum eumdem, nullo modo partitum, aut separatum, aut convertibilem. Eos autem qui dicunt, aut aliquando deus filius, aut duas personas, etiam non tamquam Dei inimicos abominamur & anathematizamus. Hæc igitur & nunc agnoscentes, fi qui fortisan elitis adhuc falsitate decepti, ad veritatem recurrere festinate, nefandis voluntatibus, & canonibus contraritis collectionibus abflinentes, ne fuper hæc, quod animas vestras perditis, etiam legali calligatione fobdamini: unus vero nostræ fanctissimæ & catholicæ orthodoxæ ecclesiæ, quæ una est, fides & venerabiles definitiones patrum nos ? docent. Hoc enim agentes, animam quidem vestram falsati donabitis. Deo vero conciliorum quæ funt plaicita facietis, ? sed & nostræ tranquillitati vos commendantes, ejus cura fremmini. Propterea fiquidem & Joannem ? videlicet decurionem eligentes misimus, qui certissime valeat ea que de fide funt, explanare. Nam & fanctorum episcoporum universali catholicorum concilio interfuit, & universa quæ gesta sunt, clare novit: ut per omnia satisfactionis facienta, & sui ipsius & omnium qui dubitant, tandem aliquando ad veram & immaculatam fidem reversi.

Epistola Alexandri Marciano Augusti pro Juvenali contra Theodosium, ad Macarium episcopum & Simitius monachos.

Ab illo missus oppugnare fanctam & orthodoxam fidem, nihil fe mali facere putavit, fi Eutychis impietatem imitaretur, qui contra piam orthodoxorum religionem insurrexit, æmulans quidem Photinum a vestrate Nicæna, imitator vero esse Judæus Deo repugnantis sententiæ Apollinarii, & Valentini, & Nestorii; calumniator apertæ offensis fanctissimi concilii, quod nuper propter fidei ardorem in Chalcedonensium urbe nostro nostu congregatum est, quod trecentorum decem & octo fanctorum patrum

Πᾶν ἀλλὰ τὸν ἀποστόλου τὸν ἐν τῇ ἁγίᾳ & ὀρθοδόξῳ πίστει, ὡδὲ οὐδὲν διαφέρει ἢ ὀλίγῳ φαίνοι, εἰ τὸ Εὐτυχῆ διστίθεται μιμεῖσθαι. ὃς καὶ ἀντεθῆ τὴ ὀρθοδόξου ὑμνῳδίας ἐπαίτε, ζηλωτὴ ὑπὸ Φωτινοῦ τοῦ τῆς Ἀλεξανδρείας, μιμητὴ δὲ τῆς θεομάχου γνώμης Ἀπολινάριος, & Βαλεντίνου, & Νεστορίου αὐτοκλήτου· συκοφάντης δὲ τῆς ἀναθεκτοῦσης ἡ ἁγίου καὶ τῆς καθ' ἡμᾶς πόλεως τῶν τῶν συλλεγεῖσης ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι ἑνὶ τῶν ἀγίων ἀποστόλων, & ἐν τῷ τε-

a Marcianus Augustus, & Simitius monachos.

b Theodosium filium & Simitius, nihil aliud quam Apollinaris doctrinam impiam sapientem. c Veteres libri, immutatione, quod idem est. Sanctus Gregorius libr. epistolarum. Verbum vero contra alienus sustinet, non immutando quod erat, sed suspicando quod non erat. In immutatione nisi enim fuit mutatione unigenitus patris nostri auctor, sed non minuit. Vide Notas ad Cyprianum pag. 1241.

d Melius veteres libri, fortasse. e Veteres libri, hic simpliciem. f Idem libri, desuetudinem.

insuetus nudatur. Mendum est ergo Labbeanæ editionis. g Veteres libri, & in se est confessio. h Veteres libri, edoceat.

i Idem libri, sed relata ne-trang. comm. ejus cura fremimus. k Veteres libri, Joannem P. C. decurionem. Pro quo haud dubie in sanctum legebatur, Johannem vid. ut ch. vir ann. decretum. Hæc porro notata per vocem videlicet restituit Cerdhon hujus obtrusionem ad paginam 1261. Concilii Chalcedonensis.

(l) Hic adiuntur Concilionum editores plura prædicta non cohærentia ex Mss. cod. Var. desumpta, alienam Iulieni Marciani Epistolam; quæ vero in utrorumque codicibus hic frequentur, inter reperiuntur vitati ex alteri verbisque hujus epistolæ supplementum. Nos Hardinium secuti hic subjiciemus reliqua hujus epistolæ, licet desit Græcus textus, & alterum Marciani Epistolam apposito unita distinximus.

b Idem libri, & poniendo.

PARTIS TERTIAE CAP. VIII.

A trum symbolum ad constituendam fidem confirmavit; nihil, vel addendo, vel minuendo, immutans ab eorundem fundamentorum magisterio: justum vero censens, ut Eutyches qui veritatem oppugnare; de fide fluctuationes afferre ausset, a nomine orthodoxorum alienus esset. Cujus improbam ac temerariam praesumptionem Thoodosius fequens, in Palatinorum regionem se contet, circumvenit ac decipit ignaros, ille pro aliis fanctum fynodum decuffe fmgens. Afferuit enim, quod ipfa fancta fynodus duos filios, & duos Chriftos, & duas perfonas adorari docuerit, quodque contra fymbolum fanctorum patrum fidem interpretata fit. Cumque inde multitudinem homum deceptorum collegiffet, fimplicitem, ut ita dicam, ingenium adquirentem ablatus, Alienfium urbem invadit, incendia domorum perpetrante, cedes religioforum hominum, liberationes eorum qui fummis cruciatibus convifti effent: quibus facinoribus, religionis opinionem aucupans, periculofe auctoritatem fibi arrogavit, & perfringens carceres, ut fontibus, quatenus in ipfo effet, judicio eruptis, omnibus, ut ita dicam, flagitiorum ac fceleorum liberam cultatem praebere. In ipfam porro fanctionem & majeftatis noftre leges peccatis portas urbis claufit, fibique epifcopatus, praeter omnes certe leges, nonum obfuravit, fanctiffimo Juvenale & fuperftite, & in ipfa urbe degente: divina fimul & humana jura violans & conturbans. Hinc ad atrociora progrediens, omnes Palaeftinae fanctiffimae ecclefiae atque urbes in gravifima mala incommodaque adducit, cedes defignans revorendiffimorum epifcoporum, in nonnullis vero urbibus quos ibi libuiffet ordinans: Infuper enim audacia ufus, jaffit epifcopos civitatum jubfo proiem fuffragio ex divinis regulis creatos, alienos, ut ipfi quidem vifum eft, a facerdotio habere, fedifuaque quibus affignati fuerant, expelli. Bello autem fanctiffimum epifcopum Juvenalem oppugnat, per immiftam undique multitudinem eadem ejus moliens. Se enim autumabat epifcopatus fe nihil ad ipfum pertinente effe potitum, contrafque fuos tandem proceffores. Juvenalem quidem Ciliciae epifcopum & fancta Trinitas, & ut res ipfa oftendit, fidei conftantia fervavit: at Severianus pfae memoriae epifcopus Scythopolis, una cum aliis pro illo nefarie interempturus * vocabus vefanie Theodofii fuit parcegan asque additumentum. Hac & his tetrarcia aufus Theodofius, poftquam allatus ad poteftatem nobis fuit, ad facinoribus, undecunque ipfius vefligia inquiri una cum fatellitibus fuis, fceleratoque focii, eft jaffus, e Palaeftina quam fic affecerat, prodigit, tybos ipfa oftendens, miniffrum fe ac proceffatorem antichrifti fuiffe. Loca porro e locis identidum mutans, fanctiffimas perturbans ecclefias, idque fludens, ut qui in fide fimpliciores fint, aliena a veritate fentiant, impleque divinitatem ejus in montem Sina (ut teftiores fafti fumus) domicilium religiofum, quo fanctiffimi vitti adituc eft, pervenit in ipfa nobis exorta, cara Deo, ac digna quibus aut omnem honorem habeamus, fi ita fum, quaftiorfa; nihil laritans, mediatur etiam, vifum eorum oppugnare, & occa-

B

C

D

E

sionem illius & ejus in ipfum impia aopia ufus, ut ipfum a T ν ἐκ τοῦ σύμβολου τῶν βεβλωτῶν, νῦν δ' κ. ἀφ. ὀνόμαν μὴ κινοῦν τ ἢ αὐτῆς ὀνομ πατρῶν ἐκκαταλλάξας σκωλκθέρας. Εὐτυχὴς δὲ, ὡς τῆ ἀληθείᾳ ἐκθεσεν ἡμῶν τὴν ἐν τῆ πρεσβυτέρου ἐκκλησίᾳ, ἐκκλεῖσεν ἡμῶν τὸ ἐν ὀρθοδόξοις ὀνόματα βεβαιοῦν. Ἐ σφόρος δὲ ἐν μεκαλοκάκοις ἐν τῆ ἐκκλησίᾳ ἐκκαλεῖται, καταλαμβάνει ἡμῶν τὰ Ἀλεξανδρεῖς χρόνον, ἀνεκκαλεῖ τὰς τῶν εὐθόνων, ἵνα αὐτὸ ἴσον ἐκβοὶ κατὰ τὰς ἀρκὰς σωμῶν σπαρτοῖρίαν. Ἐφυσε δὲ, ὡς τὸ κινὴ ἀγιοπνεύματος δὶο υἱὸν, ἀλλ' ἀλλ' Χριστὸς, ἡ δὲ ἀφρόνιτα κρυφὰ ἀνεκκαλεῖ, ὡς ἐν τῆ ἀνθρωπίνῃ φύσει τὸν ἀγγελικὸν τῆς ἀνθρωπίνῃ φύσεως δὶο υἱὸν, ὡς ἐν τῆ ἀθεΐνῃ, ὡς εἰσεν, ἀγνοεῖ κτησάμενος σύμμαχον, τῶν Λίβιων κατεπίχε πόλιν, ἡμᾶς ἀφ' ἡμῶν ἀκεῖαν, φόνοις ἐλκεῖν ἀπῆρε, ἀφόνοις δὲ ἐπὶ τὰς ἀγιάσεις βλέμμασι ἐκκινοῦσα τῶν ἀλλῶν ἀλκεῖν ἐν τοῖς δέσμοις ἐπιφυλάξας ἀδίστοις. Ἐ τοῦ πρὸς κλείρου, τὴν ἐν τῆ ἀγιοτάτῃ ἐκκλησίᾳ τῶν ἀγίων τῶ

monstraveritis intentionem. Nam cum opportuerit vos quieti vacare, & esse sub laetoditibus, cornmque doctrinis ordinem, doctorum potius ordinem audacia vehementi assumere præsumpsistis, qui neque a recte docentibus doceri patiuntur, & voluptuosis flatus perfaciendi quod cunctos oportuit circa apertæ fidei scientiam vos potius fecqui, quam fanctorum apollolorum propheratumque voluminia, & a fancta ecclesia patribus mandata contradita. E Et quasi minus quam priores delinquere vos putaretis, si falsis doctrinis vestras præsumptiones obumbrare & velleitis, nihil veritatis in vestris prectibus & doctrinis, affectent neque incendiorum, neque homicidiorum, neque aliarum incongruarum rerum esse vos auditores, aut monitoriis; sed & sacrorum civitatis, & quosdam peregrinos memoratarum rerum originum extitisse. Sed nihil horum quæ tentata sunt, nostram latuit pietatem; quando & monimentorum gestis, & singularum relationibus nobis apertum est, quomodo ac & Alexandrum civitas a nobis vitet hostilius capta sit, qui habitare in monasteriis, & ejusmodi locis observare debuisset. Insuper & venerandis memoriæ diaconi comitis cadem, I & quod illius corpus poli necessitas etiam, commendatum privatum, insensibiliter tractam subdebatur injuriis. Quomodo etiam domus sacrarum, & portæ claræ lint civitatis, & quasi legitimos proprias civitatis cubodiebantur muros, & carcere violenter aperto, & malorum prælumptoribus remissis pœnarum, & periculosis de fuga præsiliendi occasio? Prodentibus autem ad pejora, postremis minora fuit, & præcedentia demonstrantes, Juvenalem fanctissimum episcopum, & alios reverendissimos episcopos ad hoc definitionem interiecere voluistis. Cum vero is qui missus fuerat, fuisset ipse fua decepto, & ne effectu fuam vefaniam & eorum a quibus missus fuerat, ; esset ; ; ;

sanctissimus apostolus Paulus, naturam ipsam veritatem intelligens, in epistola ad Galatas clare docet, ita dicens: *Sed tunc quidem nescientes Deum, servistis eis qui natura non sunt dii*: hoc est, ignorantes vere Deum, qui vere non sunt dii: ex his palam significans, quia natura Veritas est. Sed dicitis, quia de naturis in fidei symbolo nihil continetur a trecentis decem & octo sanctis patribus expositio. ⁷ Neque enim ulla de hac re nunc quæstio mota erat, neque nunc aliqua novitas adversus eam fidem excogitata est: sed fundorum patrum qui in orthodoxa fide claruerunt, & firmata est tradidit. Vos autem qui dicitis, Deus proprie naturarum rationes exquiri, ⁸ hoc ipsum fere competum est, apertæ in supplicationibus a vobis dicitis naturarum mortem fecistis, atque dicentes: Quomodo parit virgo, & manet virgo? Et quomodo generat per naturam eum qui super naturam est? ⁹ Verbum enim caro factum est. Quomodo autem factum est? quomodo separari potest? Factum vero est, non natura mutatum, aeque divinitate conversum. ¹⁰ Videte igitur quomodo naturam absque omnipotentia, qui proprie ipsum nonem naturæ turbamini, & undique vobispiis calumniandi ea quæ a sanctis fundo pro fide vere firmata sunt, occasionem exquiritis, ¹ etiam in eo peccantes, quod mentiantes affectis, prorsus definitum esse dici debere duos filios, & duos Christos; quod ita non est. Nos enim hoc ¹ abdicantes, anathematizamus eos qui hoc scripserunt, ¹² aut dixerunt, aut dicere forte præsumunt. Nostra namque tranquillitas symbolum trecentorum decem & octo patrum ¹ & jampridem fecuta est, & ei in posterum tempus affirmit, credens dominum nostrum & Salvatorem Jesum Christum ex Spiritu Sancto & Maria virgine Dei genetrice natum. Orthodoxam namque fidem, fitus accepimus, servare in perpetuum festinamus, quemadmodum etiam sancta synodus nuper in Chalcedonensium civitate celebrata, credens docet, ¹ symbolum confirmans, & confonas sapienas ipsis sanctis patribus, ¹ Ephesinoque concilio, cujus Cælestinus & Cyrillus reverendæ memoriæ pontifices fuerunt, erroreum Nestorii condemnantes. ¹ Ac nostra clementia nulli penitus necessitatem præcepit imponi, quatenus aut subscribereat, aut contestinet invitus. ¹ Non enim necessore aut violentia aliquos volumus ad viam trahere veritatis. ¹ Vos autem e contrario prater ea quæ dudum acti estis, ¹ aliique eruditissimi, insuper & injuriis & ¹ tormentis in mulieres honestas & nobiles perpetratis, necessitatem plurimis non dubitastis inferre, ut confestiteret vestris per-

ANNO CHRISTI 451.

ANNO CHRISTI 451.

τοῦ, θεὸν ἀλήθειαν δὲ οὐδαμῶς εἰκόνῶν θεὸν ὁ αὐτὸς κλῶν & ὁ ἀγωνιστὴς Ἀπόστολος Παῦλος, τῷ φύσει ὑπόθεσιν κοῶν, οὐ τῇ φύσει ἔστιν θεοῖς δόξαν, σαφῶς λέγων· ἀλλὰ τότε μὲν οὐκ εἰδότες θεόν, ἐδουλεύσατε τοῖς φύσει μὴ οὖσι θεοῖς. οὐ τῶν φανερῶν, ὅτι φύσει ἐστὶν ἀλήθεια, σημαίνων· εἰ δὲ ὅτι περὶ φύσεων οὐ τῷ πίστευε ὁ ἅγιος τριακοσίων δεκὰ καὶ ὀκτὼ πατέρων· ἐπὶ γὰρ τῆς περὶ τόνου ζήτησις ὑπῆρξεν· οὐδὲ νῦν καινὸν τὶς, οὐ ἐπὶ τῇ πίστει· ὁ δὲ λόγος σαφῶς ἐξῆρται· τοῦ δὲ γένους· τοῦ χρεωλοῦσιν ἐκκόπτει· γέγονε δὲ, ὁ τεκτὸν τῶν φύσει, οὐ μεταβληθεὶς τῶν θέσιν, ἀνὰ καὶ τῶν φύσεων τεκτικῷ μέμνηται, οἱ ἀφ' αὐτὸ τὸ τῆς ἀγίας σύμβολον ἐκκλίνοντες ἐκοντὸς τὸ συνεφανεῖν τὸ πρὸς τὸν κύριον σωνοῦν ἀλλοῦν· ἐκὶ τὸ τίτν κεφαλίτιν ἀκκαθαίρεσιν· ἀμφιγνοοῦν ἐκ ἀγῶν, ὅτι ἐβδόμῃ φωνῇ, ὡς ὁ μακαρίτατὸν λέγει δύο υἱὸν, καὶ δύο Χριστὸν· ἀπῴκῃ γὰρ ἐκεῖ. ἀπεγκαλοῦμεν γὰρ ἐκκλησιαστῶν τὰς τὸν λόγοντας, ἢ γράψαντας, ἢ ὁ πολλοὶ τὸν λόγον. τὴν μὲν γὰρ κρίσις τὴν συμβόλῳ τῷ τεκτοκτὼν θέκα & ὀκτὼ ἁγίων πατέρων τὸ ἀφοπλαβόντας χάσιν ἀκκαθίστε, & εἰς τὸ τίμος σεβόντας, τὸ ἐξῆς τὸν ἐκκατόν κωνῶν & σωτῆρα Ἰησοῦν ἐκ πνεύματος ἁγίου & Μαρίας τῆς παρθένου τοῦ θεοῦ γεννηθέντα· τὴν γὰρ ὀρθόδοξον πίστιν, οὐ παρελαβόμεν, & φυλάττειν φιλοτιμόμεθα· ὅν τρόπον & ἐν ἁγίᾳ σύνοδῳ, ἡ τὴν Χαλκηδόνα πόλει ἐπὶ τῶν ἁγιωτάτων πατέρων ἐπιτελεσθεῖσα, ἐν

X. *Interpretatio legis* " *a Theodosio juniore, cum fedustus Synodo Ephesina pro Eutyche promulgata: quam religiosissimi Marciani principis lex subjacuta destruxit.*

O Lim quidem prius Nestorius, qui fuit Constantinopolitanus episcopus, nova & pestifera, præter illa quæ tradit Sanctus, tentans inducere, dogmatum Christianorum purae & ortHodoxae fidei " contraria, a sanctâ Synodo est ejectus, quæ Ephesi ex universo orbe terrarum hujusmodi sanctione convenit. Quæ sanctæ Synodus pariter confirmavit etiam catholicam fidem, ab episcopis qui Nicæae congregati sunt, traditam. Et nos confirmantes quæ salubriter definita sunt ab eodem sancto concilio quod Ephesi congregatum est, generaliem promulgavimus legem, quæ tam prædictum Nestorium, quam eos qui ei familia fuerant, damnat; præcipientes, ne Christi fidem falsem nomine contaminare, sed ut Simonis pœnam patiuntur vocitentur, quoniam blasphemiam B Simonis dilexerunt. Definivimus etiam, certis eos debere utionibus subjacere, quas continet " prefata præcepto. Quoniam verò præcepti tempore, dum post illa jampridem quietæ essent ecclesiæ, Flavianus Constantinopolitanus episcopus, & Eusebius alter episcopus, a fedustus Nestorii, & Ephesinæ Synodus, Theodosio Tertio, & Theodosio Cæsare

PARTES TERTIÆ ANNO CAP. XII. tes constitutione damnari, quos synodicum
Expositæ itaque illi sanctione, retinent vitæ
gloriæque † fuæ Flavianus, quam meretur,
perpetuam laudem, ceteris constantiæ erga
fidem fortuna exemplum. ‡ Illustrissima igi-
tur & magnifica authoritas tua hanc falsiloquorum
legem, edictis propositis, ad omnium notitiam fecit per venire. Datum
Constantinopoli pridie Nonas Julii, Sporacio viro clarissimo, & qui fuerit magistratus, * consulibus.

† Anno Christi 451.

XII. *De confirmandis quæ a sancta synodo Chalcedonensi contra Eutychem & quæ monachis constituta sunt.*

* *Ultimopro-fulo.*

‡ *Idem Augusti & Palladio præfecto prætorii.*

A ΣΑΜΡΙΩ omnipotenti Deo † habendis atque agendis tanti gratiæ, quod
fecistis nec latere † prorsus, nec derare im-
punita permittit. ‡ Horum enim atrium
ledendi habet plurimum facultatem : alterum
† peccandi ceteris præstat exemplum.
Cum igitur sit divinitati hominum actus,
& maxime everentiam religionis, proxime
in confirmanda catholica fide evidenter ap-
paruit, cum Eutychem fcelerastorum dogma-
tum fectatorem nec † latere, & ut dia la-
tere, fivit; nec patefactum † relinere, palla est
poenam fceleris evitare. Sententiis itaque
divinis humanisque damnatus, synodicum
decretum, ut meruerunt, excepit, reus di-
vinitati, cui facinbat injuriam, tous homi-
nibus, quos decipere conabatur. Proxime
etenim innumerabiles ex toto pene orbe
beatissimi episcopi, synodicum congregi, & ut
improba predicti Eutychis, una cum † sy-
nodo ejus cauta habita, capulere comman-
ta, fecuti fanctorum definita majorum, quæ
sub † pod Nicænum 318 trecentis decem & octo
conditura funt, ut in hac pustea alma ur-
be a centum quinquaginta funt episcopis
decreta, vel apud Ephesum, cum Nestorii
est error excluso, pruridentibus Coelestium
Romane urbis, & Cyrillo Alexandrinæ ci-
vitatis, † episcopis. Ea igitur quæ fiunt piæ
pietatem diligitnam * a severitate fynodo
Chalcedonensi definita, illa fide qua Deum-
colimus, † per omnia fervanda cenfuimus,
atque cenfemus : quia valde confequens eft

A πανδήμου ἡ δικαιοσύνη ἐν ἀκριβείᾳ ἐπίσκοποι κατακρίνοι, ἡ θυελὴ τῇ τῶν κίνεως σωμάτων ζῆσοι ἐκφύματα. ἐκδικαίσασα τοιγαροῦν ἡ τοῦ θεσπεσίου ἐκείνου, κατεχέτω τὴν ἐν ἀκρῳ τῇ κακοῦ φθορᾶς, τὸ τῆς ἡδυλίας, ἡ αἰσχυνθεῖσα, τῇ κεφαλῇ ἐπιφανὲς, τὸ ἐξ ἀνθρώπων ὑπόδειγμα. ἡ ἀπόφασις πεφυκυῖα ἡ μεγαλοφυὴς αὐθεντία σε τῶν συνοδικῶν πατρικῶν, ἀφορτίσθαι τοῦ ἔθνους, οὐ τοῦ ἀλάστου πάθους γάρ εἰκότως. Ἐθέσθη φῶς μιᾷ τοῦ ἰουλίου, ὑπὸ Κωνσταντινόπολιν, ὑπατικὴ Σπορακίου τὸ λαμπροτάτου, ἐν τῷ ὑπαλθοφυλῷ.

B Ἔπεὶ τὰ δίδασκε ἔνοι πάντα, ἀκερ κακὰ τὸ ἅγιας συνόδου τῆς οἰκ Καλχηδόνι κατὰ Εὐτυχῆν. ἐν τῷ αὐτῷ μοναχῶν ὡῶλεῖν.

Οἱ αὐτοὶ Αὐγουστοι τῷ αὐτοῦ ἀρχοντι.

ΜΕΓΙΣΤΑΣ τὰ πανταχόθεν Θεῷ χρῆσθαι ἀμοιβοῖς τὸ χάρεσθαι, ὅτι τε μὴ σπιθὲ λαθεῖν πανταχοῦ, ἐπεὶ ἀπεμέλεια ἀπαγορεύει· ὧν ὑπέρεφ μὴ τὸ βλάπτειν τοῖοιν ἔξεστι τοῖς κάκοις, ὑπέρφ δὲ τὰ μεμαρτυρόσεν μὲν δίδωσι τοῖς λοιποῖς. πεφυκὼς γὰρ ἐφανὲ ἐν τῷ ἀνθρώπου κρίζοις ὑπέρχεις τὸ Θεῖ, ἡ τοῖς θρησκείας μᾶλιστα εἴδοις, κρείω ὡς τὰ μὲν ἀμοῖ τῶν καθολικῶν τίτοι τεφρωμένα ἀνεδεῖξε· τὰ τῶν μιαρῶν ἐσῴμοι δόγμασιν Εὐτυχῆ ἐκ λεοῦσθαι, ὡς ἐλιθεῖσι, ἐκὴ τὴν ἐν ἐκείνε, ἐ ἐκείνοις, τὴ μόνοι τ ἡμεῖαν ἀκεγνῶν ἐκ λύθεγεν. Θεῦ τοῖ ὕφορν ὕπν ὅσα τὰ κατὰ βασιλῆοι ἐ ἀνθρῶπον, ὅρο σωοῖσεν, ὡς ἰοῖ ἀχρι, ἀπιθέκαν, Θεῦ τε ὑβῶλοιν ὡς, ἐ ἢ ὑπὸ ἀνθρῶπον, ἀδίκεμα ἐκ ἐκρίνεν, ἡ ἀκεκ τὴ ἐτεκρίνεν· πλὴν τοῦ δὲ ἐκ ἐν ἀκεν, ἡ ἀνεν, τῆς οἰκιμῆθῆν ὁπὶ πιστοῖ ἐ Καλχηδόνα κθῶσθ ἐπίσκοποι τὰ τὴ μυριοκθῆνοῖν Εὐτυχῆ ἐκμολόκτα πλήσμαν, μὴ τὴ κηλὴν τῆς ἐ Ἐφέσῳ ὑπωδῶν, τὴ αὐτῆ χέρε ἐ ἐκ ἐκρίνεν, ὀξέβλον, τοῖς τῆ ἅγιοι πατῆρν ἀκαλοῦθῆσαν ὁ δόγμασι, τὴ τὸν ἐν Νίκῃ τκεκ τῆ τεκκοσίοιν δέκ ἐ ὀκτὼ ὀκτὼ ἐστοῖ, ᾧ τοῖς ἐν τοῖτε τῇ πόλει τκρε τῆ ἐκεῖν τεσκόοντε, ἡ τοῖς ἐν Ἐφέσῳ, λοῖκα τοῦ Νεστορίου κλέκοντος, φρυσθῆσιν Κελεστίου τε τῆ Ῥωμαίων, ἡ Κυρίλλῳ τῆ τῆς Ἀλεξάνδρεῖν πόλεως, ἐπεστόκον. τὰ ᾧ τὴν ἀγκρίστῆ

ANNO CHRISTI 451.

b Vocem *fue*, que inutilis eft, neque veteres libri habent, neque veteres editiones.

c Veteres libri habent *Illi*, editiones *Illæ*. Error ortus ex ignorantia notarum. Legendum ergo *Illuftris ipfius Ex-Sic fofia in fine capitis xii.* in iisdem antiquis codicibus legitur *illi* pro eo quod editiones & codices Corbeiuus habent *illuftris*.

d Pauloz codices Corbeiuiom & Divionenfem, quibus utimur in recenfenda & emendandis iis quæ Ruffino hoc tempe affimi subjecta, duo pomenta vetustissima referunde *neque* aquam fuit gratia, quæ (*vel*) *auftores hereſis* (idem, *que acuibus*) *aut latere concedit.*

e Veteres libri, *referunde* & *retribuunde habrunde fuint*. Veteres editiones, *referunde ac retibunde*, Romani editores aut animadverterunt haec vetiosem esse Ruffici, & idco libere mutarunt.

f Duo codices Corbeiuiom *pustea* in omnibus antiquis libris & editionibus. Pro eo autem veteres libri & editiones habent *comoditi*.

g Codices Corbeiuiom, *quam nam malorum laudendi*. Idem codices, *pomenendi*, quod fonaffi melius eft.

h Codices & Divion. *ut dia latuere*. Pauloz eras divinae veteum lectioonem. Verum haec nobis eaam exemenuit codices Corbeiuiom, *nec latuere*, & Divionenfem *fecipium eft latuere*.

i Hanc lectioonem confimmant exemplaria Corbeiuiom. Nam Codices & Divionenfes *fecipium*.

k In Divionenfi & Corbeiuiom codicibus legitum eft, a vero *dopo*, quod inutile eft, & omnino corruptum.

l Duo codices Corbeiuiom, *ipfum*, *ut* & *fuo*. Pauloz eras divinae veteum lectioonem. Verum haec nobis eaam exemenuit codices Corbeiuiom, *ipfum*, *ut* & *fuo*.

m Codices Corbeiuiom, *ipfoque*.

n In Divionenfi & Corbeiuiom codicibus legitum eft, a vero *dopo*, quod inutile eft, & omnino corruptum.

o Codices Corbeiuiom, *ipfoque*.

p Codices Corbeiuiom, *ipfoque*.

q Codices Corbeiuiom, *ipfoque*.

r Codices Corbeiuiom, *ipfoque*.

s Codices Corbeiuiom, *ipfoque*.

t Codices Corbeiuiom, *ipfoque*.

u Codices Corbeiuiom, *ipfoque*.

v Codices Corbeiuiom, *ipfoque*.

w Codices Corbeiuiom, *ipfoque*.

x Codices Corbeiuiom, *ipfoque*.

y Codices Corbeiuiom, *ipfoque*.

z Codices Corbeiuiom, *ipfoque*.

a Codices Corbeiuiom, *ipfoque*.

b Codices Corbeiuiom, *ipfoque*.

c Codices Corbeiuiom, *ipfoque*.

d Codices Corbeiuiom, *ipfoque*.

e Codices Corbeiuiom, *ipfoque*.

f Codices Corbeiuiom, *ipfoque*.

g Codices Corbeiuiom, *ipfoque*.

h Codices Corbeiuiom, *ipfoque*.

i Codices Corbeiuiom, *ipfoque*.

k Codices Corbeiuiom, *ipfoque*.

l Codices Corbeiuiom, *ipfoque*.

m Codices Corbeiuiom, *ipfoque*.

n Codices Corbeiuiom, *ipfoque*

PARTIS TERTIÆ CAP. XIII.

sentiat, ut reliqlo venerabilis religionis cultu, & fynodico decreto, quod totius pene orbis Chalcedone eoadunati decreverte facerdotes, infuftam Eutycheris fequantur affertionem: quia vera lucc defenta, tenebras excludunt efte crediderant, omnibus poenis quæ vel hac, vel præcedentibus legibus adverfas haereticis definitæ funt, jubemus tenei, ipso extra Romanum imperii folum: fiefies praecedentes religiofiffimæ conftitutiones Mancikeis conftitutere: ne corum venenoeeis fraudibus, fcelerativæ commentis Innocentium & infirmorum animi decipiantur. Competimus praeterea quædam eos in contumeliam religionis & invidiam venerabilis fynodicæ definitionis fuifte mentitos, confcripfiffque libris & chartarum * tomis plata fcinilit, quæ eorum infiniam adverfus veram fidem aperte fignarent: atque ideo praecipimus, ubicunque hujufmodi * fcripta fuerint, ignibus * cremari. Eos vero qui vel fcripferint, vel aliis legenda tradiderint decreti fiudio vel difcendi, certiorem * cum publicatione bonorum deportatione puniri. * Docendi crenim hanc infuftam haereffin, fiem pridem cilicfis ferenitatis noftræ conftitutam, omnibuft adimius fiudiis haereteis: quis ultimo lupplicio coercebitur, qui illicita dofcere tenaverit. Eos vero qui * difcendi fiudio audieint fectarefia difficentem, decem libraram auri multa compefcimus. Ita enim materia fubftraetur errorii, fi peccatorum & * docftor deftertis & auditor, * Paffadi* parent cariffimæ.) Illuftris itaque & magnifica autoritas tua, edictis propofitis, omnibus facit nota quæ juffimus: cognofcentibus moderatoribus provinciarum, cormumque officiis, defenforibus etiam civitatum, quod fi ex quæ t pura fide & fanctio propofita cuftodienda confuimus, aut neglexerint, aut permiferint temerari, * fiogufi demanem libraram auri multa percuti, ut religionis legemque proditores, etiam de exiftimatione laborbunt. * Datum * Kal. Augufti Conftantinopoli, * Spectato viro clariffimo, & qui fierit nuntiatus, confulibus. *

* plutium tomis ex fchifte.

* cremari.

* cum.

* fiogufi.

* Paffadi Nota.

* Datum xv. Kal.

* Dat. Chr. 451. 452.

βασιλέως, ἀφανεῖς φοβοῦντες τὸν δυτεβίου ἐν τῷ νόμῳ, ἢ γεγε αὐτοῦ ἐστιν κελεύσαν. Ἐπόδηξε ἀφ' ὑπνε κελεύσαν Αὐγούστου Κωνσταντινούπολε, ὑπατείας Σεμφρωνίε τε Μαρκιανοῦ τε, τῷ δηλωθεντος.

Eadem exempla fcripta Valentinianus vero aliaque, profafto Bivolo, & Tatiano profecto urbis, & Vincomalo magifro officiorum & confuli defignato.

XIII. *Exemplum regiarum literarum fcriptarum ad Beffam profectam monofterii in Æliia, a piffima & Chrifti amante Augufta Pulcheria.*

SEreniffis noftræ fiudium, animumque in fanctam & orthodoxam fidem, & quomodo eam ufquequaque amplificari & celebrari fiudemus, nemini dubium effe arbitra-

Ἀνὰ τὸν αὐτὸν ἔγραψε Ὀλυμπιανῷ ἐπάρχῳ τῷ Ἰλλυρικοῦ, ᾯ Ταυιανὸ ὑπάρχῳ πόλεως, & Βικομάλῳ μαγίστρῳ τῷ ὑπάρχῳ πεσγνάτων.

Ἀντίγραφο βασιλικῶν γράμματος γραφέντος βασιλίσσης ἀσκητρίας εἰς Αἰλιὰ, περὶ τὸ ἐστῶτα τάφος τῷ φιλοχρίστου Αὐγούστου Πουλχερίας.

THν ἐν ἡμεραις γαλληνότητος ἡμετέρας ἐν ὀρθοδόξῳ πίστει μεγαλύνειν ἡ πρόσοψις, ᾗ ὅπως αὐτοῦ δὲ πάντω αὐξῆται τε & εὐλογοῦνται σπουδάζομεν, οὐδεὶ ἀμφιβάλλει τὸ πρόλογῳ

ἐν τῷ τάφῳ ἀλεξάδε ἑστῶς τῷ οἴκῳ ἀλλαβεῖς πεφυλάκαμεν. Ἐπεὶ δὲ ἐπῆκε ὁ τῆς πολεμικοῦ ὁ τὴ Σίμωνι Θεόδοτος· ὁ ὅτου μὲν δόξῃ τῷ Αἰλιὰν πόλει, ᾧ τὸ τῷ τῷ Πελαγίου ἀγωνιστικῷ ὁκλησεῖς ἐπήρξε, μικρὰ δοκεῖ κατὰ τῷ θεοῦ & τῷ ἀγιωτάτου ἐκείνου διαφορέξαιμι, ἐνοκόπτειν τὸν ἐν ἡμῖν & ἀλεκμβαίνει τὸν Καλχηδόνα σύλλογον ἐπὶ τοῦ ἀν τὸ σύμβολον τῷ τριακοσίων ἕξι & ἑκατὸν πατρῶν παρεκκλίνεσθαι, & δὶὸ ὑλῆς, & δὶὸ λεγεῶν, & δὶὸ ἀφόρωτα φορτικωνικῷ ἀγωνιστικοῦ, οὐδὲ τὸν ὑμετέρῳ λόγῳ ἀλλοῦσι· ἀνέξεῖν ἡγήσατο ἡ ἡμετέρα ἀσέβεια, ἀλλ' ἀφῃ τὸν τε καὶ τὸν ἀφόρωτον Θεοῦ ἡμῶν συλλαβὴν ἀλλ' ἐκ μὴ τὸ τὸ μόνον ἀλλὰ μόνον ἐπὶ ἀλλὰ ἀλλὰ, τῷ δὶ ἡμέρᾳ ἐν ἀφῃ ἀλλ' ἐν τῷ ἀφῃ τὸν τὸν τὸν ἀφῃ ἀλλὰ ὅτι τὸν τὸν ἀφῃ ἀλλὰ ἀφῃ ἀλλὰ ἀφῃ ἀλλὰ

PARTE TERTIA. CAP. XIV.

sine Eutychis perversam opinionem condem-
navit suffragio sanctis patribus concinente.
Quamobrem reverentia tua, cognita fereni-
tatis nostræ vera & orthodoxa fide, orare
pro nobis ac nostro imperio assidue flu-
dicat.

ANNO CHRISTI 451.

Ἐπίγνοντες μὲν καὶ ἀκούσαντες συμφώνῳ τῇ ἀγκυρα τῆς
πίστεως ἡμῶν κατηδέσατε, ἀφ' ἧς ἡμεῖς πάντα τὰ ὑπὲρ
ἐλπίδας τοῦ ἡμετέρου γαλληνικοῦ ἔθνους ἐπιτυγχάνομεν
ὀρθοδοξίας τε, καὶ ἀγχιστείας πρὸς τὸν ἡμέτερον
εὐσεβοῦς σκήπτου κατεδείξατε.

Πανηγυρικὸν Βασιλικὸν, Ἑπτάκωλον.

Αντίτυπον Θείου γράμματος γραφέντος ἀγχιμαχόντων τῷ λαοτῷ τῶν Ἑλλήνων τῷ πάνυ τιμίῳ καὶ ἀγιοτάτῳ μοναχῷ, παρὰ τοῦ θειοτάτου βασιλέως Πολχερίας τῆς αἰωνίας μνήμης.

XIV. *Exemplum sacrarum literarum scriptarum ecclesiastorum, & religiosi monachi in Attia & circa eum habitantibus, a sacratissima domina nostra Pulcheria perpetua memoriæ.*

PReces quidem quas ad nostram direxistis pietatem, indicium vestri erroris ostendunt. Sacratissimus autem & mansuetissimus imperator, nostræ tranquillitatis conjux, & nostra serenitas, pietatem omnibus telos proponere judicavimus, & clementiam nobis initiam amplediimus. Quæ autem ejus pietas, vel tatas supplicationes genoticos, vos scripserit, literæ divinitatis ejus offendunt, quas vobis multis precibus Juvenalis sanctissimus episcopus ejus exercitus tranquillitas destinavit. Nostra vero serenitas culpat equidem ea quæ dudum a vobis adversus venerabilem religionem, communisque disciplinam prosumpta sunt, agendum illis & quæ fuit institutio & profectioni monachorum vale contrarius. Monet autem divinis syllabis, ut licet tarde, tamen ad meliora respiciens, omnem vertatum animarum abjectitis erroram, & veritatem fidei cognoscatis, quam a progenitoribus suscipiens nostra pietas, & universo tempore conservat, sicut tradiderunt sanctæ memoriæ trecenti decem & octo venerabiles patres, fine contradictione & credens; & Nestorii impietatem expellam ab ipsi Ephesino sancto concilio, cui Calcedonius & Cyrillus reverendæ memoriæ præsidebant, tamquam inimicum. Dei justissime respiciat, & ac necessarie adio habet Eutychis & relationem contra retam doctrinam: qui Valentini & Apollinaris adversius fidem orthodoxam dogmatibus cudunt, religionem veram ludunt conturbare. Sequitur autem Eunomianism, quod super Chalcedone constitutum, & quod super interpretatione consta trecentorum decem & octo patrum symbolum confirmavit; & credit dominum nostrum & salvatorem Christum ex Spiritu sancto & Maria virgine natum, studita intelligere naturam esse veritatem, & dominum nostrum Jesum Christum Deum vere & humanum vere condem. Sic enim & sacrilegus Paulus apostolus docet in epistola ad Galatas, his verbis loquens: *Sed tunc quidem nescientes Deum, servistis: natura non existentibus dii:* hoc est, nescientes eum qui vere Deus est, his qui vere dii non sunt, servistis. Hit itaque verbis clare nos docet naturam * intelligere veritatem. Erubra vero vobras animas falla prosumpta, quas fi sancta Chalcedonensis synodus congregata docuerit, aut tranquillitas nostra † credideriit dono filios, aut duos Christos per

1821 LEO PI. CHALCEDONENSIS VALENTIN. MARCIANUS I. IMP. 1822

ANNO CHRISTI 451.

Ἀλλὰ τὸν ὀτόσον. οἷα δὴ τὸν τῶν Καλχηδόνος συλλογιτῶν ἐφ' ἡμῶν σωτῆρα σωτῆρ ἐπιδεῖξαι, ἢ τὴν φύσιν ἡμῶν γαλλικοῦ τοῦ κατεδείξε, ἢ ὁν ὑπὸ Χριστὸν ἐπὶ θεὸν φύσιν ἐπιδεῖξε. ἔτερα δὲ ἡ γραφὴ ἀλήθεια. ἀπαγορεύοντα ἡμῶν, ἀνεδιδαχθῆναι ἡμᾶς ἀγχιστείας τῆς τῶν γραφῶν, ἢ τὸν λόγον πλανῶντας. τὸ δὲ κεφάλαιον κρίνει ἐπὶ τὸν αὐτὸν ὑπὸ Χριστὸν θεὸν πίστιν, ἢ ὀρθοτομοῦν πίστιν τὸν αὐτὸν, θεὸν ἀλήθειαν ὀρθοτομοῦν ἀλήθειαν τὸν αὐτὸν, οὐκὶ τρόπῳ μεταβάσεων, ὁ τρισάγιον, τὸν σωτῆρα Χριστὸν ἀνεφωνεῖν ἐκκλησίᾳ, τὸ πάντα τὰ πίστεις ἀμφιβάλλοντα ἐκ τῶν ἀγίων πατέρων. ἐκκλησίαν πρὸς τὸ ἐπὶ τὸν ἐν ἀλήθειᾳ τὸν ἡμέτερον πίστιν, ἢ τὴν ὀρθοδοξίαν ἀπαθῆ μὲν τὸν ἡμέτερον πατέρων τὸν ἀγίων πατέρων τὸν ἀγίων πατέρων τὸν ἀγίων

tis posse reverentiam veritam, atque unitatem quæ Dei Ecclesiæ ordine constituta est, ut ipsum episcopum contineatur. Qui vero Christianorum generi ex instituto bellum facit, invidus diabolus non desinit molimina excogitare contra fanctam & orthodoxam fidem: ac priores hæreses defperans, aliam nunc adinvenit per impii Eutychis prava opinionem, qui Pisonis, & Apollinarii, & Valentini, & Nestorii cum Deo pugnantes sententiam æmulatus est; quæ nobis peperit impium & precursorem antichristi, & imitatorem Simonis erroris Theodosium: qui afpernatus veritatem (quomodo enim ei affentirus fuerat, qui partis antichristi fit, vel potius totum cum indueritur?) & pervidens, quod nisi quædam fingeret afutia & impletate sua digna, non ellet habiturus qui eum audirent; quadam excogitavit & compofuit literas, quas folus poterat fingere diabolus: ac per eas fanctam, quæ Chalcedone habita est fynodum calumniari non defistit; quasi quæ docuitset duas filias, & duos Christos, & duas personas adorari debere. Sic simplicioram animas decipiens, & quodam ailus diabolo deditos, habitat qui ad eum accurrerent: quinimo & monachos & cœnitas, & multitudinem ex iis collegens, civitates eversit; cædesque in iis indefi perperat; nec quorumcumque, sed fanctorum & religiosorum virorum: andet vero & incendia, & seditiones, & rerum novarum mocum contra ipsam reimpublicam, divinorum simul & hominorum confusionem faciens, carceres perrumpens, & homicidas qui fimilia atque ipse ausi funt, aliquos qui ob nefaris crimina ad supplicium cuftodiuntur, dimittens: tamquam impunitatem omnibus dari quorumlibet facinorum. Et quasi priora levia fint, addit & alia his gravioria. Nam impietati hæ lavam habentat, inaudit fedem ter beati apostoli Jacobi, ratus fe eam tuto non habiturum, nisi eum qui juxta fanctos canones in ea pridem collocatus est, fanctissimum episcopum juvenalem de medio tollerat. Quare impisiis qui cum interficerent. Cum autem prædicto viro potius non ellet, propter quas fidei fabilitatem, & fanctæ Trinitatis opem ac favorem, in eum; Severinum fanctissimum Scythopolitarum episcopum una cum iis qui cum ipso erant, interfecit. Venit autem, ut quidem arbitratur, in possessionem fedis. Neverto eo contentus, eos qui in aliis civitatibus erant, religiosos episcopos & fanctis ecclesiis & facerdotio expulit; ipse autem impietatis fum ac nefariorum facinorum factios pro iis inflituit. Hæc itaque ab eo aufa omnes certo scitis; quandoquidem magnam felicem partem in veritam reverentiam excepit. Quæ quidem cum ad aures nostræ fenitatis venissent, simulatque audita funt, jalta fententia, nec tamen pars digna ejus injuria pognam irrogantes, fed humaniter exflagiante, compressa facinora fant. Quod cum fensiffet, Hierosolymis aufugit, ac vitas Palestinas intersam, quam multis malis affecerat, fiecati ipsis omnis fanctitas vestra excepit, ipsum vero in Sina monte una cum quibusdam fectatorum confilorum particis, nos occidimus, eos fe quasi in latibulum, ipse fera[illegible] abdens, ac comparans

A δίκαιε τῶν ὀλιγίστων ἀδελφοὶ, ἢ πάντας τοὺς τῆς θεοσεβοῦς κατηλθόντας τὴν ἐκκλησίαν ἱερεῖς τοιαῦτα μόνον. ὁ δὲ τὸ γένος τῶν Χριστιανῶν ὅλῳ ἐγκαταλιπὼν βασιλικὰς ἐνεδρεύσας, ἢ ταῦτα μηχανήματα ἐπινοῶν κατὰ τῆς ἁγίας καὶ ὀρθοδόξου πίστεως· καὶ τῆς ἀφοπλεῖσθαι αἱρέσεως ἀπογνὼς, ἑτέραν ἐφάρμοσε δὴ τὴν δυσσεβοῦς Εὐτυχοῦς κακοδοξίαν, τὸ τῶν Θεοῦ πνεῦμα, ἢ Ἀπολλινάριος, ἢ Βαλεντῖνος, ἢ Νεστόριος ὁτοῦμ ἐχθρὸν ἐμπόνησεν γνώμῃ, ἢ τὴν ἀκάτιπτα τὸν ἐυσεβοῦς ἀφεῖς φρόνημα τὴ Ἀντιχρίστε, μιμητὴν δὲ ἢ τῆς Σίμωνος πλάνης Θεοδόσιον· ὃς ἀπαρεσθεὶς τῇ ἀληθείᾳ· πῶς γὰρ μελλεῖ τοῦτῳ πείθεσθαι ὁ τῆς μερίδος τῆ Ἀντιχρίστου ὑπάρχων, μᾶλλον δὲ ὅλον αὐτὸν ἐνδεδυκώς; ἢ σφοδρῶν, ὡς οἶ μὴ πλὴν ἀπατῶν τε ἢ αὐτῶ τακυγνῶς ἢ δυσεβοῦς ἄρχω, ἐχρῆζεν τὴν ἀκκαλούσης, ἐπεὶ τοῦτο μὴ σωστικὸν γράμμα, ἀκαρῶ δὲ μόνον πλανῶν ἀνθρώπους ἐν ἀιδίοῦς· ἢ δὴ αὐτὸν τὴν ὁ Καλχηδόνι ἁγίου συκοφαντεῖν τὴ ἑτέρας τὴ ὑποῦλον, ὡς δυο μὴ λέγοντα ἀνθρωπῶν, ἢ δυο Χριστοὺς, ἢ οὐ ἀφόσυτα ὀφείλεις ἀφοσιοῦν· ἢ τὸν ἀπλοῦν ἀνθρωπῶν ἀκάκτους ἐξαπατῶν τὴν ἢ ἐν ὀλίγοις ἢ ἀιδοῦς ἐνδεδεμένοις, ἔχει ὃν τοῦ σωστῆ χρόνου· ἢ μὴν ἀλλὰ ἢ μοναχῶν, ἢ ἐρημίτας, ἢ πλῆθος ὡς τῆς πόλεις ἀνατρέπει, ἢ φόνους ἐν ἀιδοῦς ἐν τῆς ἀναστάσεις καὶ ἀρχὰς τιμωμένων, ἀφαιεῖ· ὥστε ἀδεεῖς δίδῶς τοῦτο τὴ πλημμελοῦ δὲ τόνων, ἢ δόλωνος. ἐν ὡς μικρῶν ὄντων τῶ φοβαλθέντα, ἐπάγει ἢ ἑτέρα τῶν βαρύτερα· τῆ γὰ ἐωτῆ ἐπιτρέψας δυσεῖσεα, ἐπιτοῦδε τῆ τοῦ ὁσίου τῆ τριμακαριστῆ Ἀποστόλου Ἰακώβου, ἡγησάμενος μὴ ἐξεῖναι τὴν ἀκάτιπτα τὸν ἐν αὐτῷ κείμενον ἐπίσκοπον, τὸν ἐν ἱερεῖ τὸν ἀὐτῶ ὅτω τὸ τοῦ ἐπίσκοπον ἐκβαλεῖν· ἔδοξε· ἐπίμετρον τοῦτω αὐτῷ τὸν ἀπαρίσκοντα· ἀποτυχὼν δὲ τῆ φονεῦσι ἐπίσκοπε· δὲ τὸ τῆς τίτων αὐτῷ ἐφεῖσε, ἢ τὸν τῆς ἁγίας τριάδος ἀσφαλῶν ἐρρωσε, ἢ τῶν τῆς ἁγίας τριάδος ἀσφαλῶν ἐρρωσε, Σεβηρίνῳ τὸν ὁσιότατον τῆς Σκυθοπολιτῶν ἐπίσκοπον ἅμα τοῖς σὺν αὐτῷ ἄνασε· γίνεται δὲ, ὡ μ ἐν ὑπόλοιπε, ὡς ἐκεῖνον τῆ ὑφόν· ἐκ ὑφεῖσαν δὲ τοῦτο, ἢ τῆς ὡς ἑτέρας πόλεσν ὅσπε ἀδελφοὺς ἐπισκόπους τῆ ἱερῶν ἐκκλησιῶν ἢ τῆς ἱερωσύνης ἀπέπαλσε, ἑτέρους δὲ τῆς κοινωσόνας αὐτοῦ τῆς ἀστεβοῦς ἢ τῆ ἀφοσιωμένων, εἰς αὐτὸν καθίστα· ἀπὸ τῆς ἀφῶ μὴ τῆ τοῦ τοιοῦτοῦ μιαιφόνου ἐτεφεῖν τὴ ἐκρεῖαν, ἑπείρῳ τὴ τοῦ τῆ τῆ ἀνθρωπῶν ἐν ὄρεσι τῆ Σινᾶ ἀδελφοῖς * ἐγκλωσεῖν, ἀμα τοῖς ἐν ἀνωῶν, δηλῶν τοῦτο, ὡ ὡς ἀξίως μὴ τῆ αὐτῶ ἀδικεῖσθαι ἐπήγοντι τιμωῶν, φίλωτῶν τῆ δὲ συφροσύνῃ, τὸ πάλιν μετὰ τὴ ἀδικοῦσθαι, ὑφεστεῖσε ἀπὸ τῆς ἱεροσολυμῶν, ἢ φόβῳ τῆ Παλαιστῶν ἔπεσεν, ἐὰ κακῶν δεῖσθαι τῶν, ὡς αὐτὸν μὲν κρεμάσεσε ἢ ἀδελφῶν ἀγωνῶν, ὡς δὲ τῆ Σινᾶ ὄρος, ἅμα τοῖ κοινωνῶσι αὐτῶ τῆ ὀλεῦτοῦ βαλλόμενον, ἐκεῖσε ἐκκαταφεύγοντα· ἢ ὡς ἀξίως τοῦ τῆ ἀληθείας, ἢ βαθμῆμῆς τῆ πάλαιε ἐχρεῖσθαι τῶν αὐτῶ ἐπ-

A ἐν ἀγωνῶν, ἢ τῶν τῆ ἀνεῖσε ἐκλαμπρῶν ψυχῶν ἀπτὰ τῶν ἐξίκοντα ἀδελφῶν, τυφοφυτῶν τῶν ἁγίων ἐπίσκοπε, ὃ λέγων τὰς κατ' αὐτῶν, μᾶλλον δὲ τὴν ἑωυτῶ σωτηρίας· ἢ τῆ βυσσῆς τὴ ψυχῆ ἢ γνῶσιν ἐκόντα μὴν ἀμάλλα· δὸ ἐπεκρυκτῶσε τῆ τῶν τῆ ἀγωνιστῶν ὀρθοδόξῳ τῶν ἀπαθῶ ἡμῶν ἀνέδοκε· ἐὰ γὰ κατὰ τὰ κωτῆρας ἀφεῖσε· ἢ ἐν σωτῶν τῶ ἀνθρωῶν· ἀφὸς Μαξέμῳ τὸ ἀδελφῶν ἀνεῖστρεσε, ἢ τῶ ὡς ἐν τῆ ἀφοῦ τῆ ἀρχιμανδρῶν τῶ ἢ μοναχῶν τῶν· ἔσεε κατεστῶλε γράμματα, ἐλίγχοντα μὴ τὴν μωῶν ἢ ἀσέβειαν Θεοδοσίου τὸ κακοῦ, παρωσῶσε δὲ φόβῳ τῶν αὐτῶ ἀλλοφυλῶν, ἢ ἀτλῶν ἐξωμόσαν τῶν σέβεσ, κεῖσθαι παρὰ τῆ ἁγίων πατέρων τῆ Νικαίᾳ τεκκοτοῦσθαι· ἢ ὅστι περιλαβόσθαι· τῶν τῶν ἐκλοῦσθαι ὡς τῆ ἀφοῦ τῆ ἀγίων σεβεσμῶν τῶν, ὡς ἀν μὴ ἐν τῶν κεῖσθαι ἐν τῆ ὀνόσεῖν ἀυτεῖσθαι· ἢ κεφαλῶν αὐτῶ μὴ τῆ αὐτῶ ἀνφοῦφω τῆ τῶν ἑπαγγελῶν γράμμα, ἀκεγθεσῶμεν ὡς τὸ τῆ μεγαλοπρεπῶν ἀνέκρε ἐκδοχῶν τῶν ἐρεκνῶν τῆς ἐν ἀτὸ ὑπνῶν, ἢ πατρεῖεν ἐκκλεσῶν· ἐπεκλῶσε δὲ· τοῦτοτρόσω τῆ κακῶν ἢ διαβόλου, ἢ Θεοδόσιον ἐκβλῶσε· μὴ τῶν τῶν τῶν ἀνφοῦ· ἢ τῶ τῶν, πλανῶσε δὲ τῶ ἀνθρῶν τῶν ἐν ὀλίγοις τῆς Παλαιστῶν, ἢ ἐν τῆ ἀφελεῖσε πλανῶν ἀπεῖν τῆς μόνον· ἢ τῶ τῆ ἀφελεῖσε πλανῶν ἀφοῦ ψυχῶν· πῶς τὰ ὅσε μὴν γράμματα ἀφοῦ τῶν ἡμῶν μὲν κατεκρίσαμῶν ἀδελφῶν, παρωῶσε τῆ ἡμῶν ἀφοῦσιν, παρωῶλε δὲ, μᾶ τῶν τῆ ἀπαρῶ παρεῖσε, ἀφοκαταλιμῶσε δὲ τῶ τῆ ἀπῶν ἢ ἀφοῦ ἐκοῦς ἢ ἐκεῖ ἐστῶ μὲ τῆ ἀδελφῶν τῆ ἀφοῦ τῆ ἀφοῦ τῆ τίτων, ἢ ἀδελφῶν τῆ ἀγίων· ἢ ἀφοῦ τῆ ἀφοῦ τῆ τίτων ὑπόρχοντα, ἢ τῆ ἀγίων τῆ τεμεσῶν ἐν τῆ ἀφοῦ τῆ τῆ ἀφοῦ τῆ τῆ ἀφοῦ τῆ

*** *In codice Bibliothecæ post relationem synodi, quæ habitur supra numero hujus Appendicis II. pag.* 773. *A. Sequitur*, Epistola sanctissimi & beatissimi atque apostolici Dei gratia per omnia plena, quam, omnia sanctæ Chalcedonensis synodi firmans, & sola illa infringens, quæ per ambitionem Constantinopolitanorum gesta sunt contra Nicæni statuta concilii.

A observantiam vestræ sanctitatis admonuo, ut ipsa ecclesiarum, è quibus illa reconditus decrus & octo patribus divinitus inspiratis funt ordinata, permanent. Nihil alienum improbos ambitus concupiscat, nec per alterius ⁊ imminutionem suum aliquis quærat augmentum. Quæcumque enim extortis assentationibus fese instruat vanitatis elatio, & appetitus suos concilium æstimet nomine roborandos, infirmum atque irritum erit, quidquid a prædictorum patrum canonibus discreparit. Quorum regulis apostolica sedes quam reverenter nutat, scripturam meoorabilem, cujus Constantinopolitani antistites contatus repulit, poterit sanctitas vestra lectione congnoscere, & me, auxiliante domino nostro, & catholicæ fidei, & patriarcharum traditionem esse cultodem. Data decodecim Kalendas Aprilis, Opilione viro clarissimo consule. ".

Ascoli Ep. 45.

XVI. EPISTOLA LEONIS PAPÆ AD EPISCOPOS QUI IN SANCTA *synodo* Chalcedonensi congregati fuerunt.

Leo episcopus, à sanctæ synodo apud Chalcedonem habitæ.

OMnem quidem fraternitatem vestræm nosse non ambigo, definitiones sanctæ synodi, quæ ob confirmationem fidei in Chalcedonensi civitate celebrata est, toto orbe me fuisse complexum; quia nulla sinebat ratio, ut qui unitatem catholicæ fidei dolebam ab hæreticis fuisse turbatam, non exultanter in integrum redisse gaudeam. Hoc autem non solum ex ipso beatitudine confessionis ⁊ affectu, sed etiam ex epistolis meis, quas post reditum meorum ad Constantinopolitanæ urbis antistitem dedi, potuistis agnoscere, & vobis respondentes fidei apostolicæ manifestare voluistis. ⁊ Ne ergo per malignos interpretes dubitabile videatur, utrum quæ in synodo Chalcedonensi per unanimitatem vestram de fide flatuta sunt, approbem; hæc ad omnes fratres & coepiscopos nostros, qui prædicto concilio interfuerunt, scripta direxi, quæ gloriosissimus & clementissimus princeps, meo popolo, in notitiam vestram mittere pro catholicæ fidei amore dignabitur; ut & fraterna universitas, & omnium fidelium corda cognoscant, me non solum per fratres qui ⁊ vicem meam exercerunt fuisse, sed etiam per approbationem gestorum synodalium, proprium vobiscum ⁊ iniisse sententiam, in fola videlicet fidei cauta (quod fape dicendum est) proprie quam generale concilium & ex præcepto Christianorum principum, & ex consensu apostolicæ sedis placuit congregari, ⁊ damnatis hæreticis, qui si corrigi voluissent, nulla penitus refuderet de vera domini nostri Jesu Christi incarnatione dubitatio. Unde si quis unquam ausus fuerit vel Nestorii perfidiam tueri, vel Eutychetis ac Dioscori impium dogma defendere, a catholicorum communione è relecetur, nec habeat ejus corporis participationem, cujus abnegat veritatem, fratres catholici. De cuiusdentiali quoque sanctorum patrum statutis, quæ in synodo Nicena inviolabilibus font fixa decretis, observantiam vestræ sanctitatis admoneo, ut ipsa ecclesiarum, è quibus illa reconditus decrus & octo patribus divinitus inspiratis funt ordinata, permanent. Nihil alienum improbos ambitus concupiscat, nec per alterius ⁊ imminutionem suum aliquis quærat augmentum. Quæcumque enim extortis assentationibus fese instruat vanitatis elatio, & appetitus suos concilium æstimet nomine roborandos, infirmum atque irritum erit, quidquid a prædictorum patrum canonibus discreparit. Quorum regulis apostolica sedes quam reverenter nutat, scripturam meoorabilem, cujus Constantinopolitani antistites contatus repulit, poterit sanctitas vestra lectione congnoscere, ⁊ & me, auxiliante domino nostro, & catholicæ fidei, & patriarcharum ⁊ traditionem esse cultodem. Data decodecim Kalendas Aprilis, Opilione viro clarissimo consule. ".

Ascoli Ep. 45.

XVII. EJUSDEM EPISTOLA AD MAXIMUM ANTIOCHENUM EPISCOPUM.

Leo catholice ecclesiæ episcopus, Maximo clarissimo Patri, episcopo Antiocheno.

QUantum dilectioni tuæ placeat communis fidei sacratissimus unitas, & pacis ecclesiastica tranquillita concordia, literarum tuarum testus ostendit, quas ad nos filii nostri Marinianus presbyter et Olympius diaconus detulere, cu nobis gratiores, quod per ipsas alloquia alterna miscemus, & magis magique innotescit gratia Dei, qua fit, ut per totum mundum de manifesto in catholicam veritatem fides inducatur. Quamvis (quod multum dolemus) quidam adhuc, fi cus fermo indicat nuntiorum, tebebras suas diligant, & ne ad lucem ipsa diffunder cupiant fi a etiam nunc excitatis fese detestentur obscuro: & perdita fide, solo & vacuo remanserint nomine Christiani, non habentes intelligentiam, qua ercnem ab errore discernant, & blasphemiam Nestorii ab Eutychis impietate diffinguant. Nec enim ideo excusabilis videri aliqua eorum fallitas potest, quia ipsi funt in sua perversitate contrarii. Nam cum Nestorium Eutychetis dilcipuli detestentur, & Eutychem anathematizent Nestorii

A ri fectatores; catholicorum judicis parts utraque A damnatur, & ambo simul hæreles a corpore ecclesiæ refecantur, quia neutra fallitas nobisicum potest habere concordiam. Nec interest, quo fafrilegio ab incarnationis dominicæ veritate diffcordent, dum id quod prævifline fentiunt, nec auctoritat evangelii, nec ratio recipiat facramenti. Et ideo, fratet carifline, oportet dilectionem tuam toto conde perficere, cujus cocleiæ gubernacula fe dominus voluerit prædicere, & ejus meminifle doctrinæ, quam præcipuus apoftolorum omnium beatiffimus Petrus per totum mundum quidem uniformi prædicatione, fed fpeciali magifterio in Antiochena & Romana orbe patrinoftrum, ut illum in fua glorificationis domicilio præmiandum ea Intelligas repofcere inftitutrix ipsa tradidit, fient ab ipfa quam conftituit cefi, veritate fufcepit. Neque ullo modo finas in orientalibus ecclefiis, maximeque in his quæ Antiocheno fedi facratiffimorum patrum Nicæna canones ab impobis hæreticis evangelio infultari, & vel Neftorii vel Eutychetis a quoquam dogma defendi. Quoniam ⁊ fiue dixi, catholici petra, cujus quoque omnem beatus apoftolus Petrus fumpfit a domino, nullum recipit ab utraque impietate vefligium, fed evidenter atque perfpicue & Neftorium anathematizat, qui Verbi carnifque naturam in beatæ virginis conjunctione fejungens, unumque Chriftum in duos dividens, aliam deitatis, & aliam humanitatis vofle pefcioam, cumque Deinino unus idemque fit, qui fe fecundum fempiternam deitatem de Patre eft natus fine tempore, & de matre natus in tempore; & Eutychem fimiliter execratur, qui in domino Jefu Chriftie veritatem humanæ carnis evacuans, ipfam Verbum in carnem afferit transformatum, ut nafci, mori, pafci, mori, atque fepelifi, & die tertio fuscitari, foftus fuerit deitatis, quæ fervilis formæ non veritatem fufcepit; fed figuram. Similis itaque hæreticorum te effe convenit, ne quid libi haretica pravitas audeat vindicare, cum te decent his facerdotali auctoritate refiftere, nofque ipfos de perfidia catholica Patrum nobis relatione confirmare. Quorum Dioscorus, qui Eutychetis dogma in facro Ephesino latrocinio fuscitavit, & id augendam fidelium pietatis fe certis fedis agnoscere, ne in nefis cujufquam ambitione minuantur! quia tanta apud me eft Nicænorum canonum reverentia, ut ea quæ funt a fanctis patribus conftituta nec permiferim, nec patiar aliqua novitate violari. Etfi enim diversfa nonnunquam funt merita prædilum, tamen jura permanent fedium; quibus ut poffunt semiil perturbationem aliquam fortatfis inferre, non tamen poffunt minuere dignitatem. Unde cum aliqui pro Antiochena ecclefiæ privilegiis, dilectio tua quantum effe crediderit, propriis literis fludeat explicare, et & non confeftinatis tue abfolute & congrue refpondere poffimus. Nunc autem ad omnia generaliter pronuntiare fufficiat, quod fi quid a quoquam contra Nicænorum canonum flatuta in quacumque fynodo vel tentatum eft, vel ad temperandum videtur extortum, nihil prejudicii poteftivioladabilius inferre decretis. Et facilius erit quæ rumulibet fconfenfionum pacbum diffolvi, quam prædictorum canonum regulas ex ulla parte corrumpi. Subrependi enim occasiones non præteremittit ambitio & quoties ob intercurrentes causas generalis congregatio facta fuerit facerdotum, difficile eft ab cupiditas improborum non aliquid fupra memforam fuam mollatur appetitus. Sicut etiam in Ephefina fynodo, quæ impium Neftorium cum dogmate fuo perculit, Juvenalis episcopus ad obtinendam Palæftinæ provinciæ principatum, credidit fe poffe fufficere & infolentes aufus per commentitia fcripta firmare. Quod fanctæ memoriæ Cyrillus Alexandrinus episcopus non permiferunt, fcripta fuis mihi, quod prædicta cupiditas aufa fit, indicavit, & folicita prece multum popolcit, ut nulla illicita concedere, præbereret affenfio. Nam cujus epiftolæ ad nos exemplaria direxifti fanctæ memoriæ Cyrilli, cum in noftro fcrinio requiriram, nos authenticam noveris repeffe. Hoc tamen proprium definitionis meæ eft, ut quantumlibet numerus facerdotum amplior aliquid per quorundam fubreptionem decernat, quod illis intercnitorum decretis ab patrum conftitutionibus inventatur adverfum, id jufticiæ confideratione cafficer: quoniam univerræ pacis tranquillitas non aliter poterit cultodiri, nifi fua canonibus reverentia intemerata fervetur. Si quifque ab his fratribus, quos ad fanctam fynodum vice mea mifi, præter id quod ad cautam fidei pertinebat, geftum effe perhibetur, nullus erit penitus firmitatis: quia ad hoc tantum ab apoftolica fede funt directi, ut excufis hæreticis, catholice effent fidei defenfores. Quidquid enim præter fpeciales cauffas fynodum conciliorum ad examen epiftcopale deferetur, poteft aliquam dijudicandi habere rationem, fi nihil de eo eft a fanctis patribus apud Nicæam definitum. Nam quod ab illorum regulis conftitutionequa difcordat, apoftolicæ fedis nunquam obtinebit confenfum. Quanta vero hoc diligentia cultodifur a nobis, exemplaribus ejus epiftolæ, quam ad Conftantinopolitanum epiftcopum, refrenantes ipfius cupiditatem, direximus, inftructis: quam in omnium fcrinium & facerdotum noftrorum facias notitiam pervenire, ut noveriot patrum ecclefiafticam per concordiam Deo placitam debere fervari. Illud quoque dilectionem tuam convenit præcavere, ut præter eos qui funt domini facerdotes, nullus fibi jus docendi & prædicandi audeat vindicare, five fit ille monachus, five fit laicus, ejus aliquem fibi tenetur nomine gloriatur. Quia eafi optandum eft, ut omnes ecclefiæ fibi quæ recta & fana funt fapiant, non tamen permittendum eft, ut quifquam extra facerdotalem ordinem conftitutus, gradum fibi prædicatoris affumat, cum in ecclefia Dei omnia ordinata fint convenienti; ut in una Chrifti corpore & ecclefiaftica membra fuum officium implcant, & inferiora fuperioribus non refultent. Data III. Idus Junii, Opilione viro clariffimo confule. ".

Ascoli Ep. 45.

XVIII. EJUSDEM LEONIS PAPÆ EPISTOLA AD MARCIANUM AUGUSTUM.

Leo episcopus, Marciano Augusto.

QUod fæpiffime multa jam experimenta docuerunt, fanctiam pietatis veftræ ftudium circa religionem Chriftianam gloriofis perfevera ⁊ & crefcit augmentis & hæc fides veftræ clementiæ non folum me, fed & omnes domini facerdotes confolatur & roborat, dum in Chriftianiffimo principe facerdotalem experimur affectum. Quem fi orientalium partium facerdotes fludeant imitari, nihil fcandalorum neque pax, neque fides Chriftiana patiatur. Unde cum Conftantinopolitanus epiftcopus ad omnem pietatis profectum præfenti clementiæ veftræ dou-

DALIBIS NOTÆ.

a Id eft, Epiftcopi qui fanctæ fynodo apud Chalcedonem habitæ interfuerant, ut docet textus epiftolæ. Contrum titulus ifte non extat in antiquis codicibus fynodi Chalcedonenfis, quamvis fit vetus. Citatur enim a Facundo lib. 1. cap. 4. & in antiquis epiftolarum fancti Leonis exemplaribus ⁊ Vetera libri, *epiftolæ*; neque inftitutum, ut meliorem, etiamnde v. c. Pafchafius Quefnellus, Dicuntur in codicibus Rufticus. Sed Codex fequentis in codicibus Rufticus. Sed *quia in illorum fcriniis en que per occafionem fynodi male fuere attentata reftituere, malueris prædicitur omnibus nota generalitatem cuncta quam fanon ambition publicare. Nec enim Ecc. Facundum tamen eft illa, quantmis confequentes fcriptis, divina tamen ac fepatata eft a textu epiftolæ in antiquis exemplaribus. Stylus eft fancti Leonis & ejus verba. Nam & hæc ipfa ac legunt in epiftola 60. ad Palcherium Aug. id: *nifi malueftis mum geneldum (id eft, generalitatem) cuncta quam fcriptum fuf ambition publicare.* Non videntur illa editionis epiftolarum fancti Leonis.

d Vetures libri, *vetera mora.* e Idem libri, *antiffe.* Sic etiam codicis Quefnellus authoritatem Facundi in antiquis Grimanei fcaturit. Verum quod vir clariffimus ait Pelagium I. in epiftola fecunda ad Epiftcopos Illtiæ, ubi locus ifte refertur, cum vulgata editionibus legiffe *proprium vobiftum liuffe fententiam*, indiget interpretatione. Sane Romana editio & quæ poft hanc publicata eftque ad hanc novitiffimam Labbei habent *inififfe*. At Baronius, a quo cæteri accepiunt, & Labbeus, qui veteres leftionem retrovavit, diferte fcribunt *proprium vobiftum mutiffe fententiam*. Quo loco nonpotendum eftfe *proprium* authoritatem veterum exemplarium fynodi Chalcedonenfis, docet etiam codex Nofterlai Fabri ex quo pleniam edim eft hanc epiftola, qui nunc eft numero 4064. in bibliotheca Colbertina. Sic ergo ifte legimus *proprium vobiftum mutiffe fententiam*. Nota porgatam appofita fupra fyllabam cum pepeiti verbum *mutiffe*: *proprium* ⁊ *vobiftum* ⁊ *fententiam*.

f Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

g Vetures libri, *fuerunt.* h Corb. *immitandum.* Dionys. *imitandum.* Utraque male. Quod idem non omnibus Grimanei fcaturit. Verum quod vir clariffimus ait Pelagium I. in epiftola fecunda ad Epiftcopos Illtiæ, ubi locus ifte refertur, cum vulgata editionibus legiffe *proprium vobiftum inififfe fententiam*, indiget interpretatione. Sane Romana editio & quæ poft hanc publicata eftque ad hanc novitiffimam Labbei habent *inififfe*. At Baronius, a quo cæteri accepiunt, & Labbeus, qui veteres leftionem retrovavit, diferte fcribunt *proprium vobiftum mutiffe fententiam*. Quo loco nonpotendum eftfe *proprium* authoritatem veterum exemplarium fynodi Chalcedonenfis, docet etiam codex Nofterlai Fabri ex quo pleniam edim eft hanc epiftola, qui nunc eft numero 4064. in bibliotheca Colbertina. Sic ergo ifte legimus *proprium vobiftum mutiffe fententiam*. Nota porgatam appofita fupra fyllabam cum pepeiti verbum *mutiffe*: *proprium* ⁊ *vobiftum* ⁊ *fententiam*.

i Id eft, *nifi*. Sic etiam codicis Quefnellus.

k Corb. *immitandum.* Dionys. *imitandum.* Utraque male. Quod idem non omnibus Grimanei fcaturit. Verum quod vir clariffimus ait Pelagium I. in epiftola fecunda ad Epiftcopos Illtiæ, ubi locus ifte refertur, cum vulgata editionibus legiffe *proprium vobiftum inififfe fententiam*, indiget interpretatione. Sane Romana editio & quæ poft hanc publicata eftque ad hanc novitiffimam Labbei habent *inififfe*. At Baronius, a quo cæteri accepiunt, & Labbeus, qui veteres leftionem retrovavit, diferte fcribunt *proprium vobiftum mutiffe fententiam*. Quo loco nonpotendum eftfe *proprium* authoritatem veterum exemplarium fynodi Chalcedonenfis, docet etiam codex Nofterlai Fabri ex quo pleniam edim eft hanc epiftola, qui nunc eft numero 4064. in bibliotheca Colbertina. Sic ergo ifte legimus *proprium vobiftum mutiffe fententiam*. Nota porgatam appofita fupra fyllabam cum pepeiti verbum *mutiffe*: *proprium* ⁊ *vobiftum* ⁊ *fententiam*.

l Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

m Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

n Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

o Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

p Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

q Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

r Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

s Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

t Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

u Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

v Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

w Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

x Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

y Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

z Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

aa Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

bb Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

cc Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

dd Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

ee Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

ff Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

gg Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

hh Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

ii Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

kk Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

ll Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

mm Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

nn Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

oo Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

pp Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

qq Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

rr Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

ss Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

tt Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

uu Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

vv Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

ww Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

xx Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

yy Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

zz Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

aaa Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

bbb Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

ccc Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

ddd Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

eee Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

fff Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

ggg Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

hhh Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

iii Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

kkk Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

lll Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

mmm Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

nnn Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

ooo Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

ppp Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

qqq Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

rrr Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

sss Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

ttt Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

uuu Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

vvv Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

www Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

xxx Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

yyy Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

zzz Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

aaaa Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

bbbb Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

cccc Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

dddd Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

eeee Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

ffff Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

gggg Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

hhhh Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

iiii Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

kkkk Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

llll Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

mmmm Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

nnnn Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

oooo Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

pppp Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

qqqq Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

rrrr Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

ssss Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

tttt Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

uuuu Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

vvvv Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

wwww Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

xxxx Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

yyyy Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

zzzz Libri nofti: *ac damnatis hæreticis qui corrigi noluiffent.* Ita quoque edidit Quefnellus.

cetur exemplo, si fideliter vestris acquiescat hortatibus, habebit in me fiorente gratiae animum: tantum ut quod verbis spondet, corde perficiat. Si vero quo Deo & pietati vestae displicent, pertinaci intentione delegerit, salva mansuetudinis vestae reverentia, utat cum omnibus & pro omnibus, vobis quoque annitentibus, adversus superbientem liberiore constantia, quem (quod faxit dicendum est) a malitiosis pro sanctis abbatibus Fraterna caritate complecti, gloriosissime imperator. Quia vero suggestiones meae pro tranquillitate ecclesiae fidei libenter accepisti, significatorum mihi fraterna & caripiosa mi pel Juliani, quem excepisti pissime, fermone cognoscite, Eutychem impium pro suis quidem meritis exulare, sed in ipso fune damnationis loco multa adversus integritatem catholicam blasphemiarum desperatius venena profundere, & quod in illo totus mundus exhorrent atque damnavit, impudentia majore, ut impunitatem decipere possit, evomere. Plenum iniquae rationis aestimo, ut vestra clementia ad longinquiora eum jubeat & secretiora transferri. Monasterio vero ejus Constantinopoli constituto, in quo habitatores ipsius monachi evangelica apostolicaque doctrina erebritus sunt & plenius roborandi, falubrius, ut aestimo, fiet, si ipsi qui ejusdem monasterii praepositus esse dicitur, a sodalitate venerabilis vestri Juliani episcopi, quem in speculis propter fidem illic esse constituit, non recedat, cujus affatus vitiatione profectus fervorum Dei illic habitantium possit augeri. Petitionem autem de festivitate pabchali gaudeo ita a vestra pietate fieri, ut cum festum Nocturnum agetur ab ecclesia Alexandriam misceret, de errore removendo, quem fanctae memoriae Theophili consultitudo videtur inferre. Ne quis re, facit feriatae diguantur, quidquid ad pietatis vestrae notitiam perfatum fuerit, jubere me nolit, ut quemadmodum, quod non licet alie diversam, quid pulchrum fit tenemam, ecclesia universalis agnoscat. Precor autem, quod vestrae novi clementiae convenire, ut cos maximae tuearmini contra omnes insidias, quos mihi & vestae manifestandi propter amicitiam fidei placere cognoscitis; in eos Constantinopolitanus episcopus fixdendi non habeat facultatem. Data xvii. Kal. Mail, Actio & Studio viris clarissimis consulibus.

[a] Anno Chri. 931 ex a. 1 Indic. & Cyrillo Alexandrino, qui Theophilo successit, Theophilo patriarcha Constantinopolitano, Eutychem pro fugitivo, & ut ex Subdita.

XIX. SACRA MARCIANI IMPERATORIS CONTRA HAERETICOS.

Imperator Marcianus Augustus, Palladio praefecto praetorii.

LICET jam etiam sacratissima constitutione manifestudinis meae cautum ac definitum sit, quae in eos leveritas excrenda sit, qui Eutychis vel Apollinaris haeresibus permanentes fecuti, a religione & fide catholica deviarunt: Alexandrinae tamen urbis eives atque habitatores tanta fmte Apollinaris infaria infecti, venerisque nostrae sacra ita esse sanximus, repetita nunc etiam lege decernere. Oportet enim ut fit numerosa leveritas sanctionum, ubi ab licentia crebra cuipa ruin. Catholicae praeterea orthodoxis fidei cura tanto a serenitate mea adhiberi impensior debet, quanto res humanas divine praecedunt. Quicumque ergo vel in hac sacra urbe, vel in Aegyptiaca diocesi, diversisque alis provinciis, Eutychetis profanam perversitatem sequuntur, & ita non credunt, ut tre-

A cenit decem & octo sanctae patres tradiderunt; catholicam fidem in Nicaena civitate fundarunt; centum quoque & quinquaginta alii venerabiles episcopi, qui in hac alma urbe Constantinopolitana postea convenerunt, & Sirae Athanasius & Theophilus & Cyrillus sanctae recordationis episcopi Alexandrinae civitatis crediderunt, quos etiam Ephesina synodus (cui beatae memoriae Cyrillus praesidit, in qua Nestorii error repulsus est) in universis fecuta est, quos & nuper venerabilis Chalcedonensis synodus eft fecuta, prioribus concilitis fancctorum ex omni mundo patrum contestatis, quibus adimens facrosancto symbolo, neque adjiciens, fed Eutychetis dogmata fanctis condemnans; sciant se esse haereticos Apollinaris, Apollinaris enim erroribus fecuti Eutam Eutyches & Dioscorus meme facrilega fuit fecuti. Ideoque omnes hi qui Apollinaris vel Eutychetis perversitatem fequuntur, illi genuinque divinorum retro patrum conflitutionibus contra Apollinaristas, vel fereniatis noltrae lanctione pofhmodum contra Eutychianistas, vel haeipsi angustissima lege contra eosdem decreta sunt, noverint se esse plectendos. Idcirco Apollinaristae, hoc est Eutychianistae, quibus cireli in appellatione diversitas, ut ita tamen in haresis provisione conjunctae & disjunctae quidem nomen, sed idem facrilegium, sive in hac alma urbe, diversisque provinciis, sive in Alexandria civitate, sive in Aegyptiaca diocesi, ubique degere credunc, ut praedicti venerabiles patres crediebant; neque vero reverendissimo Alexandrinae urbis antistiti Proterio fidem orthodoxam tenenti communicant, secundum facratissimae divinum retro principum conflitutiones, quae de Apollinaristis promulgatae sunt; non habent potestatem facienda disputandi, decem libriae vel lontania, neque id capiant, quod ipsis ex testamento cujusquam fuerit derelictum, nihil etiam ex donatione aliqua confequantur: fed & quidquid in ipsos vel liberalitas ortantis, vel moriendis fuerit voluntate collatum, id fisco nostro protinus addicatur, ipsi vero in nullos aliquid ex facultatibus fuis donationis titulo fi quid transfuerit, Episcopos quoque, vel presbyteros, aliosque clericos illis creare & habere non licet, quos nostra fanctissimae, vel Apollinaristae fectantibus tam Eutychianistas, vel Apollinaristas, qui ante fuerunt cuiquam episcopi, vel presbyteri, vel clerici nomen imponere, quam hoc qui contati fuerint impositum fibi nomen facrilegiotale retinere, permanentibus & facinoribus fuis

PARTIS TERTIÆ CAP. XIII.

Irenæus episcopus Cæsariæ, in domino valere vos opto.

Paulus episcopus Parali, in domino valere vos opto.

[a] Et consequenter trium Palæstinarum episcopi subscripsisse.

XXI. EXEMPLAR EPISTOLÆ LEONIS IMPERATORIS PRIMI AD ANATOLIUM episcopum Constantinopolitanum.

Imperator Cæsar Leo piissimus, victor & triumphator maximus, semper Augustus, Anatolio regiæ civitatis episcopo.

VOtum quidem meæ pietatis fuit, universas orthodoxorum sanctas ecclesias, nec non & civitates sub Romano imperio constitutas maxima frui quiete, nihilque cuntingere, quod possit earum statum tranquillitatemque turbare. Quamvis vero in Alexandrinorum civitate nuper *[b] venerint, jam quidem nosse tuam credimus sanctitatem. Ut tamen perfectius cuncta [c] cognoscas, & quæ causa tanti turmultus confusionisque fuerit, exemplaria precum quas reverendissimi episcopi & clerici a prædicta civitate & Ægyptiacæ diœcesis ad regiam Constantinopolim venientes, contra Timotheum mox clementiæ porexerunt, nec non & exemplaria precum, quas hi *[d] qui in sacratissimum nostrum [e] expeditum pro Timotheo ab Alexandrina civitate venerunt, [f] nostræ tranquillitati obtulerunt, tuæ sanctitati direximus, quatenus quod actum est de prædicto Timotheo, quem Alexandrinorum populus, & honorati, & cutiales, & monachi episcopum fieri petunt, ut illique negotiis, quæ ipsarum precum continet textus: ad hæc autem & de Chalcedonensi concilio, cui nullo modo consentiant, & quemadmodum libelli adjuncti ostendunt, [g] clarissimis tua possit agnoscere. Tua siquidem reverentia omnes orthodoxos episcopos, qui in præsenti in hac urbe regia commorantur, necnon & reverendissimos clericos ad se repente fecit convenire, & diligenter omnia pertractantes atque discutientes, [h] quoniam Alexandrinorum civitas perturbata est, pro cujus disciplina & quiete maxima sollicitudo nobis existit, [i] & de prædicto Timoteo, & de Chalcedonensi concilio, quid in commune sapitis, sine quolibet humano terrore, & absque gratia cujuscumque vel odio, solummodo omnipotentis Dei timorem vestris oculis proponentes, (quoniam sicut nostis, de tali causa intemerate divinitati rationem eritis fine dubio reddituri) cum omni celeritate mecum facite cognoscere pietatem: ut ex omnibus vestris literis hæc integre cognoscentes, formam congruam date possimus, quatenus Ægyptiaca diœcesis & Alexandrinorum civitas, pro cujus quiete nos pro omnibus convenit cogitare, tranquillitate sanctarum ecclesiarum, & disciplina, & inconcussa pace potiatur.[1]

OBSERVATIO PHILIPPI LABBE, S. J.

*** *Cassiodorus cap. 2. l. 1. Divin. lect.* Chalcedonensis synodi tertia est codex concyclius, qui ejus reverendissimus tanta laude concelebrat, cui sanctæ authoritati, utpote judicet comparandam. Quem codicem synodalem, id est totius orbis epistolarum, a vito diœcesiano Episcopo nos fecimus in Lateranis de Græco formare conversi. *Proinde cui Sacrosanctæ ecclesiæ consideratum deferendum noverit, cujusque Pelonitanus, Simius, vejusque ecclesiæ non novit*[1] *nuncupatur.* Encyclium hunc librum metuulisimum etiam in bibliotheca venerabilis capituli ecclesiæ Rhemensis accepimus indicio V. C. Claudii Joly B. Mariæ Parisiensis canonici, qui opera sua confectum codicem, illum calamo dumaxat exaratorum catalogum pro solita humanitate nobis commodarit. Hunc vero variarum epistolarum fasciculum, è manuscto tinctis beneficio clarissimorum Decani & canonicorum, cum aliquibus aliis ad conciliorum nothorum edictorum spectantibus, in eum exculta comparabimus, quæque vita furtim obfuscavitque digna, in appendice nonsoque nostras non intelligentis Studio comportabimus.

B *Hinc subjecta sunt & sequentes preces, quæ non cum superiori epistola directa sunt & alii metropolitanis episcopis & monachis quibusdam, videlicet.*

Leoni reverendissimo urbis Romæ pontifici.
Basilio episcopo Antiochiæ Syriæ.
Juvenali episcopo Hierosolymorum.
Epiphanio episcopo Syriæ secundæ.
Dorotheo episcopo Damasci Phœniciæ Libanisiæ.
Pelagio episcopo Tarsi Ciliciæ primæ.
Orestio episcopo Anazarbi Ciliciæ secundæ.
Stephano episcopo Hierapolos.
Ibæ episcopo Edessæ Osroenæ.
C Symeoni episcopo Amidæ Mesopotamiæ.
Antipatro episcopo Bostrorum Arabiæ.
Basilio episcopo Seleuciæ Isauriæ.
Olympio episcopo Constantiæ Cypri.
Joanni episcopo Patrensi.
Eustathio episcopo Berysi.
Timoneto episcopo Nicomediæ.
Anastasio episcopo Ancyræ.
Theodulio episcopo Pillimuntis.
Alypio episcopo Cæsaræ Cappadociæ primæ.
Patricio episcopo Tyanensi.
Charterio episcopo Claudiopoleos.
Petro episcopo Gangrensi.
Solvato episcopo Amasiæ.
Joanni episcopo Sebastiæ.
D Ortio episcopo Moltitinensi.
Petro episcopo Carnorum.
Eleutherio episcopo Chalcedonensi.
Juliano episcopo Tabiæ.
Adelphio episcopo Arabissi.
Evethio episcopo Cyzici.
Joanni episcopo Ephesi.
Eleutherio episcopo Sardensi.
Argæeto episcopo Rhodi.
Cirionano episcopo Aphrodisiadis.
Petro episcopo Myrenii.
Pergamio episcopo Antiochiæ Pisidiæ.
Epihanio episcopo Pergæ.
Palladio episcopo Iconii.
E Nonnchio episcopo Laodiceæ Phrygiæ Pacatianæ.

Marinniano episcopo Synnadeusi.
Amphilochio episcopo Sidæ.
Æsberichio episcopo Smyrnæ.

Phi-

ANNO CHRISTI 451.

Philippo episcopo Hierapoleos.
Joanni episcopo Heracleæ Europæ.
Basilio episcopo Trajanopolis.
Gregorio episcopo Hadrianopolis.
Valeriano episcopo Marcianopolis.
Valentino episcopo Philippopolis.
Eustithio episcopo Tellanicienti.
Petro episcopo Cretensi.
Eugenio episcopo Nicopolitano.
Martyrio episcopo Gortynenii.
Vigilantio episcopo Latitiæ.
Lucæ episcopo Dyrrhachio.
Urbicino episcopo Scupensi.
Zosimo episcopo Sardicæ.
Luciano episcopo Portumum.
Theotimo episcopo Tomitanos.
Jacobo monacho Nisibeno.
Symeone monacho.
Varadato monacho.

XXII. EPISTOLA ÆGYPTIORUM EPISCOPORUM ET CLERI episcoporum ad Leonem Augustum.

Piissimo, & Christianissimo, & divinitus electo, victori, triumphatori, semper Augusto Leoni, obtulerunt preces ab universis episcopis totius Ægyptiacæ diœcesis, & clericis sanctissimæ ecclesiæ urbis maximæ civitatis Alexandrinæ.

A Superna gratia modo divinitus condonatus, & justo non cessans pro communi utilitate cogitare, posti Deum conservum venerabilis imperator. Quapropter etiam omnis fortitudo verborum tuorum vincitur exhibitus, quibus divinitus exoratur: & verba quidem ad hæc eis necessaria non sunt, quibus opera facere noluntur.[1] Indicium. Nuper enim defectus a Deo, [a] & purpura exonatus, optimum judicasti propositum tuum magnum offendere, quam ipse omnium creator elegit, benignis initiis largiorem remunerantem bonorum, quando repente in ipso principio, vocare vestra ex scripto procedente piissima ad sanctissimos metropolitanos episcopos, interpretes eorum ecclesiæ catholicæ, quemadmodum [b] ordo ecclesiasticus, [c] ut ab omnipotente principum constitutus, non orthodoxa religione firmatis. Infuper & ex quo super-abundet & locuta memoria Marciano principe nostro sancita sunt, confirmo decrementes, nihil aliud ellis mercatis, quam pacem omnium & flabilitatem reipublicæ, & frenamnes linguas eorum qui adversus ecclesias Christianas [d] conlurgunt & blasphemant Deum, aut in eum quocumque modo delinquunt. Injuria namque Dei manifesta est, hæreticorum [e] abscindentium semetipsos a recta fide licentia. Quapropter hanc optime scient, venerabilis imperator, magnitudinem vestram semper [f] intelligantis quieti sanctarum Christi ecclesiarum, earumque immutilitatem pacem conflitere non finentes, recte providentiam tuam fludulit non adhibere, ei per omnia resistentes: quod est opus piissimorum principum pro orthodoxa fide pugnantium, & è rebellentium primitus malis extirpatis cum venientibus, [g] & animabus [h] fidelium adversantibus. Hunc igitur minimum te possidente religiosum & ruborem humani generis, tanquamque circa Christum studium demonstrantem admiratione nos, importabilia mala passi, licet peccatores, Christi pontifices, quæ neque sermonibus sufficiunt præfentare, nec lugere digne valemus. Quemadmodum tamen nostris fi gitis calamitas, exaramus. Catholica siquidem intemerata & apostolica fide in Nicæa a sanctis tunc trecentis decem & octo patribus posita & ubique firmata, & apud omnes verbum veritatis recte prædicantes habita, quam etiam unaquæque per tempora orthodoxorum episcoporum [i], ad pertemptionem quidem fapiens contrarium contra rectam fidem B vanarum quæstionum, custodiam vero recte [j] confidentium patrum firmavit atque roboravit; finiti quoque modo & Chalcedonensis sanctissimæ universale concilium congregatum dudum fob [k] pio sanctæ memoriæ principe Marciano, hanc invioiatam incontaminatamque servavit, abscindens quidem ritzanie pestem a quibusdam redis [l] perseminantem dogmatibus, confirmans autem venerabilis Nicænæ fidei, sicut divinus, symbolum salutare, & fingens [m] inverifibiles terminos super eum, sicut gratia Spiritus sancti disfabat; formamque constituit, per quam omnem adjectionem, omnem immutationem adversus consfcionis [n] sectam penitus abiegavit. Quapropter & nostro Ægyptio concilio necessarie cum archiepiscopo nostro sanctæ memoriæ Proterio, indubitanter ei consentiente, & ea sapiente, & [o] unanimiter cum universis totius orbis Christi sacerdotibus, & præ omnibus summis sanctis episcopis, id est, Romano Leone, regie Constantinopolis Anatolio, & Antiocheno Basilio, & Jerusalemi Hierosolymorum, & omnibus orthodoxis episcopis, laborantibus nobis, secundum sanctum apostolum, [p] pro evangelice, fidei firmitate, & in Christo sapientibus cum nostris ecclesiis & civitatibus, & [q] incommutata pace orthodoxi populi apud nos: & apud Alexandriam consistente, C cuanto Timotheo, qui semetipsum [r] ab ecclesiæ communione & sancta fide divisit, & abscidit, mox post sanctum Chalcedonense concilium, [s] dum tunc digunitate presbyterii fungebatur, cum quatuor aut quinque solis episcopis & paucis monachis, hæretica Apollinaris & ejus similium fecta languentibus, propter quam damnati tunc regularter a sancta memoriæ Proterio; & omni Ægyptiaco concilio, etiam imperiali & nutu digne [t] exilium sunt experti. Hunc Timotheum malignus invenit arma tur machinationis aptissima, quem novimus [u] quidem bonæ cuetibet exterrem, diabolica vero mentis solummodo infirmentum opportunum existere. Qui dudum in-D tumis in episcopatum Alexandriæ maximæ civitatis, fecit recentem offendit, apperens quod cum oportebat effugisse, fi tamen saperet, bene proponens ichema quod vitare fe primitus dolorie fingebat, [x] indidiatque transmissa ad memoriæ principis Marciani, quod migravit ad Deum, blasphemis vocibus impodenter adversus eum insurgens, & sanctum & universale Chalcedonen-

BALUZII NOTÆ.

a Idem libri: *Et confirmanter alli trium.*
b Vetteres libri, *venerunt.* c Vetteres libri & edit. *cognosce, quæ causa.*
d Vetteres libri, *immoderisque confusionis.* e Vetteres libri, *diœcesis & infra, diœcesis.*
f Ambrosianus libri & edit. *tibuit. nos. reverentissimi.* g *Quemadmodum libelli adjuncti ostendunt.* Hæc deinde desunt in codicibus & editionibus. Addita usque tum a Romanis, haud dubie ex textu Græco, ubi extant.
h Ambrosianus, *clare possit agnoscere.* Vetteres libri, *clare possit agnoscere.*
i Ambrosianus, *anquam non Alexandrinorum.* Legendum videtur, *quantum nunc Alexandrinorum.*
k Vetteres libri & edit. *sub pio quod. Timotheo sub Chalcedonensi.* l Vetteres libri & editiones adhuc.
Hinc subjecta sunt & sequentes preces & directa universis metropolitanis episcopis.

BALUZII NOTÆ.

a Male in vetteribus libris *insidelium.* b Vetteres libri, *ut purpuram exonerari.*
c Idem libri, *reformantes.* d Idem libri, *adsciscentibus.* e Ibid. *abscidentibus.* & infra *abfidens.*
f Idem libri, *intelligantis quietis.* g Idem libri, *restituatium.* h Corb. *infidelium.*
i Pessima lectio. Vetteres libri habent *confirmatium.* k Vetteres libri, *pie sanctissæ memoriæ.*
l Quanquam puteus eversum esse in antiquis exemplaribus, admonere tamen illic longum esset *superfluum.*
m Melius in vetteribus libris, *terminibusque.* n Corb. *unionimur.*
o Idem libri, *incommoro.* p Idem libri, *ab Ecclesia catholica & fide.* Hæc tetimonia confirmant vera
q Græca apud Evagrium. r Male in codice Bellovac. *auxilium.*
s Male in codice Bellovac. *auxilium.*
t Vetteres libri, *exsuvere.*

PARTIS TERTIAE CAP. XXII.

donensis concilium anathematizans invercunde, A
vulgus populi fedissiborum & vilium congregans, cumque contra sanctas regulas, ecclesiasticam disciplinam & communem rempublicam legesque coramnos, irruit in ecclesiam sanctam Dei, habentem palborem, atque doctorem sanctissimum nostrum tunc patrem, archiepiscopumque Proterium, & collatibus falsis celebratum, & orationes fundentem sanctum nostrum salvatorem Christo pro veltec pietatis imperio, & Christianissimo vestro palatio, congregatis in ipsa civitate magnificentissimis judicibus, & cunta, & plebe fideli, omnique cleru simul & monachis. Hoc itaque malo procedente, & vix adhuc facta die, dum in episcopio secundum confuetudinem degere Deo amabilis Proterius, affumens secum Patriarchas, inde condemnatos duos episcopos, & clerico similiter, qui (sicut diximus) * in exilio fuerant habitare damnati, tanquam manus impositionem * fuscepturus a dilectissimo nobis & nostrae ordinatus orthodoxorum episcoporum ex diecesi Ægyptiaca prælatente, ut morte eli in tabibus Alexandrinorum episcoporum ordinationibus interfecit, ut credit, adeptus est pontificatus fedem, adulterium aperte praviamens in ecclesia proprium spoufum habuerit, & agentem in ea divina mysteria, & fedem proprium regulariter exornantem. Ille optimus odibilem Deo, & undique periculosam dilirri non finens * actionem, & impiaste quadam * & incontemibili repente fenestrium inhonestavit, legem & sanctionem ecclesiasticum, irrationabilem tam populi permixti esse confidens, & neque regulas patrum, * non legem imperitam, aut lanctiunes ecclesiasticas, non ordinem, non potestatem imperatam, non judicialem severitatem mente percipiens, mox ordinationes effecit episcoporum simul & clericorum, episcopos sine impositione manus existentes. Sed neque proinem habens presbyteratus ordinem, baptisma fecit & omnes operationes, quæ et nullatenus agere conveniebant, exercet. Ilis ita audacter & nefarie per eum committis procedentibus, post aliquot dies dum alibi degeret, magnificus & gloriosissimus dux Dionysius civitati adfitit laborans, & ex quaternes pestifer ecclesiæ crudelissimus tyrannus etiam ab ipsi civitate recedere. Quo facto, ecclesiæ & civitati communem utilitatem * consulisse. Sic ergo decursis paucis diebus, dum commotio & irrationabilis ira pro Timotheo mediatretur ab aliquibus contra sanctæ memoriæ Proterium, nihil aliud erat quod haereat ille beatæ memoriæ, quam ut locum daret irae, ferundum quod fertipsum est, & ut ad sacrum baptisterium se conferret, invasionem fugiens contra suam concupiscentiam necem. In quo fecitque hoc & barbaria & cunctis fere cuctis hominibus timor fuit, etiam & nefariantibus loci culturam, & existite gratiam

ANNO CHRISTI 451.

amanantem. * Hi vero tamen qui ab initio intentorum Timothei ad effectum perdurare fellinabant, neque in illis intemerata locis eam fitvari volentes, neque culture loci metuentes, nec tempus, cum effet saluta paschæ festivitas, nec ipsum facerdotium pavefentes, quod est mediatio Dei & hominum, percusserunt inculpabilem virum, quinque crudeliter occiderunt, etiam cum illis fex: & trucidatione ejus ubique cadaver vulneratum, crudeliterque trahentes per omnia pene civitatis * loca intentibile corpus plagis fuine misericordia verberantes, dividimes membratim eum, & neque * interiora mere eorum gaffare parcentes illius viri, quem nuper habere fe mediatorem Dei & hominum putaverunt: trahentesque reliquum ejus corpus igni, etiam diffugulos mutilatos, & tamquam ad ferocitatem bestiarum omnium transfendentes. Horum fignificum omnium auctor fuit & fapiens (* * Deo ulcisci) archiretictus Timotheus, primo * fugiens adulter, postea etiam homicida, pene antebhos propriis hoc nefas efficiens; & propterea condemnandus, quando agenti, qui jubet magnum fieri, in fuspicio proximum est. Adjicit etiam his malis fine timore pejora, dum insuge contra regulas * operatur. Hisdemus agit facra mysteria, quæ non concipiunt omnino nisi hoc habere sanctis canonibus potest: & gubernat quidem auctoritate fus sanctam Alexandrinorum ecclesiam, res autem ejus, ut vilum fuerit, mandevastat, & habentes idiomata papyrorum ecclesias, ejus solatio privat omnimodis, aliisque ecclesiasticis * respondendo. Et aperte quidem episcopos condemnatos quatuor aut quinque, contrarios orthodoxæ fidei, fecit diximus, existentes, alios quidem iccum habet, alios vero per civitates mittit, * ut in eis episcopos orthodoxos profequantur: fed & alios ordinare non cessat. Eos autem qui regulariter confistunt, velut communicatores sancti & unitarfalis concilii & sanctæ memoriæ Proterii, anathematizavit, & ile expulit omnem sanctissimum urbis Alexandriæ clerum communicantem similiter generali concilio, & sanctæ memoriæ * Proterio archiepiscopo, qui ab eo ordinatus est, qui in nostris ecclesiis & a nobis sunt * ordinati, omnes velut hereticos anathematizando were monstravit. Orthodoxos vero omnes, & sanctæ memoriæ * Theophilum Alexandrinorum civitatis episcopum, * & sanctæ memoriæ Cyrillum, & beatæ memoriæ Proterium, omnes anathematizatus ordinatos, & ut divinitus anathematizavit, & a facerdotio cuncto prohibuit. Addidit autem illis malis etiam hoc, quod ex venerabilibus * episcopis abfolut quidem sanctæ memoriæ Proterii vocabulum, posuit vero suum nomen & Dioscori ab universali concilio condemnati, cujus nec ordinationes fuscepit. Sic undique vel

ANNO CHRISTI 451.

lut ebrius esse varia, adulitque convicium, & principit, ut singulas civitates & venerabilia monasteria praecipit, ut nullus communionem fuscipiat aut episcopis aut clericis qui communicatores sunt antecurrunt fancti & universalis Chalcedonensis concilii, & memoriæ venerandæ Proterii, * ne pulsi clericos qui a nobis, sunt ordinati: fed pro illis jubet abiremoveri, tam quos iple ordinatos, quam quos alios facere jubet. * Hinc legitur cuncta Ægyptiacæ diœcesis fanctæ ecclesiæ obtinente caligine atque * nigrore, ejusque confusione eram in ipsi fed existentium * cumulatis, coacti fumus contemnentes falsibratiarum proprium, multo litigatis habore fuscepto, de civitatibus nostris exire, ut deportibus atque tanis * formidolosionem agere vitam, propter calamitas a Timotheo, ejusque concordantibus contra nos fingulos mediatores, & tamquam ad fortitudinem & infectibualibus potuum, id est, ad vestræ tranquillitatis vellitgia convolare, deferentes confecendotes nostros in opositionis latentes locis, propter insidias ab his factas, nec valentes nobiscum longa injuria propterate, expeditatesque ad vestræ pietatis auxilia, & ad amam cantpet nos vestræ pietatis auxilia, & ad amam cantpet nos vestræ pietatis auxilia, & ad amam cantpet nos

PARTIS TERTIÆ CAP. XXII. sicut jam diximus, * expulsi, * fuerint (1) propter Christum, ac fuerint ecclesiæ, in pace celebrantes pro vestra pietate solemnes ordinationes (2) Mill. sic cum ejusdem Christi Dei nostri, ac fuerint ecclesiæ conflictuosæ, ad Christi gloriam & salutem & perpetuitatem vestræ Christianissimæ pietatis; literas dirigentes pro his quæ possemus ad magnificentissimum Dominum dicere, nec non & ad singularum provinciarum judices; quatenus ex quo a vestra manuetudine hæc fuerit, & ferventur, & effectui continuabuntur.

(1) Forte, disjunxerunt. Edit.

Nestor episcopus civitatis Flagonitorum, (*) his precibus fuldcripsi.

Athanasius episcopus * Toleno civitatis similiter.

4 Pulfaminon episcopus Nicioiorum civitatis, similiter.

Thomas episcopus Vanteno civitatis, similiter

Fœmen episcopus * Elefmatis, similiter.

Athanasius episcopus Thotiorum, similiter.

(1) In uno MS. Apollo episcopus (*) Antioniorum, similiter.

Harpocras episcopus * Gavæorum, similiter.

Paulus episcopus * Tancos, similiter.

Ilatus episcopus civitatis * Nincrarenæ, similiter.

Ilatus episcopus * Thineos, similiter.

Petrus episcopus (*) Scinorum Mandiorum, similiter.

Marion episcopus Cotenopolitanus, similiter.

Maximus episcopus Gaulenus, similiter.

Ammonius presbyter Alexandrinus & œconomus, similiter.

Timotheus presbyter & œconomus ejusdem ecclesiæ, similiter.

Aaron presbyter, & Macarius presbyter, similiter.

Theodorus diaconus, & Petronius diaconus, similiter.

XXII. EPISTOLA EPISCOPORUM ÆGYPTIACÆ DIŒCESIS, AD ANATOLIUM archiepiscopum Constantinopolitanum.

Sanctissimo & Deo amantissimo archiepiscopo Constantinopolitano & catholicæ ecclesiæ, Anatolio, episcopi Ægyptiacæ diœcesis.

Sicut patrem pontificatus & sacerdotii gubernacula retinet, sic & illiusque * integritate imitatis zelum; & omnes quidem diversis temporibus fervientes exasperatos contra sacras regulas, & sanctam intemeratamque fidem, & hæreticos operatos a fundis & venerabili ecclesia removisti, liberamque eam omni diœcesis & hæretico fœnio monstrasti: quod etiam nunc credimus & a tua sanctitate fieri, ut a sinu sanctissimis archiepiscopis qui ejusdem honoris fortiti sunt fedem, magis autem ab omnibus sanctissimis totius orbis archiepiscopis, contra Timotheum qui Alexandrinæ ecclesiæ pontificatum fedem illi tyrannico abripuit modo, & contra eos qui tantæ vesaniæ cooperatores fuerint, eo quod commune sit omnibus Christi pontificibus bellum adversus eos assumere. Jam itaque preces offerentes piissimo & Christianissimo nostro principi, licet non omnia quæ præstanda sunt, valeremus edicere propter multitudinem iniquitatum ab eos factarum contra sacras venerabilesque * regulas, & adversus ipsam remphibinis: verumamen ut virtutis nostræ vere humilitatis fuit, hæc tamquam in tabula depingentes, ejus piissimis * narrationes, potentes auxilium præberi sanctis ecclesiis in Ægypto constitutis, & correctionem vitiis quæ commissa sunt, adhiberi. Nihilominus autem & tuam sanctitatem admiro per hos libellos, & fervorem * quidem tuæ gravitatem ore proprio dudum effecimus, quæ quidem præstanda sint adversus sanctas regulas a memorato Timotheo, quæ non etiam contra sanctam immaculatamque fidem commissa sint, quemadmodum juta ab eo sint facerdotii * conculcata, & ad quantam derisionem Judæis atque gentilibus, & aliis qui non rede circa orthodoxam ecclesiam catholicamque consistunt, Christianorum sacramenta perduxerit: & quemadmodum ipse ab omnibus, & in pejorem faciem mutaverit, qui sanctissimus quidem ecclesias in Ægypto politas, earumque orthodoxos pastores, & cum disciplina Christi civilia gubernantes, exquisite ab excelsis cum facerdotibus fuit; venerabilia vero monasteria, & quæ olim * fide orthodoxa claruerunt, juvenum virginumque sobrietate, ut pene omnes Ægypiaca ecclesiæ una cum monasteriis propter prædictas causas & persecutiones a Timotheo factas, in calamitate sint positæ. Obiecto loquentes, * ne credamus superflua quædam dicere veritati, sermoni nostro necessitati ordinem conamur ut possimus, breviter ea quæ adversus nos, magis autem quæ adversus veritatem sanctitatis factæ dicuntur. Igitur poli turbam quæ nuper facta est sanctis ecclesiis a quibusdam hæreticis, qui tunc clarissimi erant, & sanctissimæ Alexandrinorum sedis pontificatum detinebant, dicrabant, cum in sancta pace consistierant. Ægypiacæ & Alexandrinæ sanctissimæ ecclesiæ, & concordantes omnes sancto universali Chalcedonensi concilio, * eo quod consonet, nihilque mutatum habeat, neque augmentum, * nec imminutionem obtineat a sancto concilio, quod cresco temporis in Nicæa civitate a trecentis decem & octo sanctissimis episcopis celebratum est, præstumpta fuit, religiosissime pater, contra Alexandrinam sanctissimam ecclesiam, quæ nec * fecemo, nec omne fecalium quolibet tempore novis effecta, fed neque tyrannorum quilibet tale malo fui capitis aliquando tractavit. * Quidem enim Timotheus Alexandrinæ ecclesiæ tyrannus, malignitate insignis existens, & sub lignmento semper continentem ostendens vitam, & opportunum propter voluntatis * cognomen habens furor, i. e. tempore desiderio decretus in sedis Alexandrinæ pontificatu, & hoc non adipiscens, præcipue dum facerdotio fuisset dejectus fectentia (notodali Diofcorus, nihil mali reliquit, * quod nolitus non est contra sanctum ecclesiam, donec desiderium proprium adimperet. Infidiatus ergo monetem, magis autem transitum ad ferros, pii & beatæ memoriæ imperatoris Marciani, & hunc quasi congruum fibi judicavit, ut suam perficeret voluntatem, redimens quodam monachos negotiens, qui in saturbanis habitare noluerunt, & * descripsit, fenc & ille, ex quo Chalcedonense sanctum & universale concilium celebratum est, a communione generalis ecclesiæ disjunctus, & a * gradentibus semper adhuc superstite sanctæ memoriæ archiepiscopo nostro Proterio, & solennia atque decentia pontificis celebrare nephria, & collectas fine aliqua feditione facienta nobiscum, & cum omni Alexandrino clero, & concurrente omni curia ad collectas quas ab eo celebrabantur pro communi salute, pro piissimo atque Christianissimo principe nostro, & omni palatio, & ejus exercita; nisi in civitatem, ut turbam atque tumultus faceret, tamquam novitas quædam, aut perpetuatio reipublicæ & orthodoxæ fidei facta fuerit in transitu piæ memoriæ principis Marciani: tantamque commotis feditionem, * totam urbem complens simplicium vicem, * feditionis conflictuosæ, & sine judicio talium voluntatibus confoantium, ut etiam nefarii clamores fierent, nulloque pollet libertate, & maniere viventium illo die procedere. Deinde alia congregata est multitudo permixta atque redempta, quidem Timotheo moliente collecta * in majorem Alexandrinæ civitatis ecclesiam, ea cum prædictis monachis; & fumens duos episcopos contentiones fibi, & propterea fub indignatione factos ecclesiæ a pontificali fede Alexandrinæ ecclesiæ, nullamque communionem habentes cum sancta catholicaque ecclesia, * semetipsum inthronizavit, & quasi archiepiscopus desponsivit, dum vere catholicus archiepiscopus cum omni clero in episcopio consistebat. Et repente quidem accedit * baptismata ab ordinantibus, quæ dispensorum atque presbyterorum, nec non & episcoporum: & alia cuppi nisi, quæcumque facere competunt vero pontifici. Et eos quidem quos ordinavit, distribuit in Alexandrinas sanctas * Ægypiacæque ecclesias; principesque omnes religiosissimos presbyteros ecclesiarum, atque diaconos, & * presbyteros tractum ad ejus habentibus ordinatos, id est, Theophilo, & Cyrillo, & * Proterio, ab ecclesiis expelli, nullum ulterius facerdotii ministerium habituros. Extendens autem foam vesaniam, & * quasi incrementum fuæ superbiæ & concupiscentiæ operatus, considerans quia non possit alterer studium fuæ intentionis effecere, nisi ab Romanorum auferret, quod etiam fecit, cum qui regularitter jure archiepiscopus & catholicus pallot fuit ecclesiæ, sanctæ memoriæ Proterium, fuadens aliquos, fecit ut eum eventus occeadit, * homicidas veros contra furore, ut

sus sanctam intemeratamque fidem, & contra fan-
tasias & venerables regulas, communemque dicti-
plinam, magis autem contra sanctissimum ecclesia-
rum * flatum, & adversus ipsam * semipalicam,
ejusque leges; hæc ferre minime prævalentes,
neque * permittenda censentes, multam itineris
fatigationem, maritimque periculu, & tempestu
viam ipsius, nostrarum que ecclesiarum curas fe-
cundo loco ponentes, ad hanc regiam venimus
civitatem, * confacerdotes in occulto velut in
perfectione synodica dimittentes, & preces pul-
fimo & Christianissimo principi, & tum sanctita-
ti fundentes, atque poscentes, quatenus miseri-
cordiam perhibeatis Illatui commento, & salutí or-
thodoxæ plebis, ecclesiarum pariter unitati; nec
non & sanctorum & Dei amantissimorum patrum
nostrorum * inhoribus fieratis auxilium, qui di-
vertis temporibus periculis fanti propessi, multa-
que contra inimicos habuere certamina, quate-
nus sanctæ & intemeratæ fides immobilis & in-
tentabilis pollo ab omni haeretica fapientia cu-
stodiri; nostroque gentius synodicis literis fan-
tissimo ecclesiæ Romanæ pontifici Leoni, nec
non & Autocheno & Hierofolymitano, atque
Thessalonicensi, & Ephesino, Dei amantissimis
episcopis, vel aliis, quibus * fuerit visum, ec-
clesiis indicetis, (quoniam hoc delictum lacio
est communis) ut omnes totius orbis episcopi
cognoscentes ea que præsumpta sunt a Timotheo
& quia novitates exercuit contra * sanctas re-
gulas & religionem orthodoxam, litteris fynodi-
dicti pulfimo & Christianissimo principi nostro,
vestraque fanctitati fecundum venerables patrum
regulas referibentes, dignam formam, quam in
hoc, placuerit, prabere non dissitant. Si vero
* proseccentes oportuerit fieri universale concilium
pro salute fidelium populorum, & tutus sanctis-
tum ecclesiarum, ut terminus debeat regulariter
in his que a Timotheo fint nefande commissa,
proferri, ne malignis alia viris occasio perpet-
tranda similia præbeatur, & hoc fieri deprecan-
tur, sanctissime & * Dei amantissime pontifex,
Paulo minus autem non transferat etiam hoc ad
objurgationem eorum que a Timotheo fint pæ-
sumpta contra sanctæ memoriæ Proterium, de-
clarate: quod facimus, ut melius ille pollit ha-
bere in fuis delictis exculationis occasionem, &
omnes audientes agnoscant, quia nihil contra
eum pro inimicitiarum causa suggestimus. Nam
cum pollt mortem fanctæ memoriæ archiepiscopi
nostri Proterii tantam rabiem contra eum & ve-
fanium demonstraverit, ut etiam sanctificatum le-
dem, in qua ille fedit, igne cremarit, & de ve-
nerabili diptycho ejus nomen auferret, & qui ab
eo fuerant ordinati, ecclesiasticum & facerdotale
ministerium celebrare prohiberet, ejusque gene-
ris proximos valde persequeretur; substantiam
quoque ejus, quam a parentibus habuerat, de-
vastaret: quomodo manifestus non est, quia ce-
dens contra eum ipse commisit, rebus ipsis ve-
hunatem Timotheus valde pandentibus, & quem-
admodum esse vesanus apparuit contra memo-
riam illius qui beatæ defunctus est? Supplicamus
igitur, ut nulla fabreptio * apud * angelum ve-

A fitræ sanctitatis obtineat per eos qui pro eo fe-
monem videntur efficere; sed res ipsas inspicite, quia
quia non solum adversus vivos infestus * esti-
tit, sed etiam contra defunctum: & sanctis re-
gulis placiatum contra eum formam dare * di-
gnoscimi.

XXIV. EPISTOLA QUORUMDAM EPISCOPORUM ORTHODOXÆ FIDEI MODERATIO pro Timotheo nefando archiepiscopo Alexandrinæ ecclesiæ, ad Leonem imperatorem Augustum.

Pissima & Christianissimo imperatori orthodoxo Leoni, victori, triumphatori, semper Augusto, episcopi & clerici Ægypticæ diœcesis ab archiepiscopo Timotheo Antiocheno destinati.

B Scriptum est omni potestati rationem esse reddendam de ipso quæ in nobis est, atque multo magis piissimo & Christianissimo principi. Nos itaque sanctissimi & * Dei amantissimi patris nostri & archiepiscopi Timothei literas tranquillitati vestræ detulimus, * gratiarum actione plenissimas, & quod Alexandrinorum magna civitas, * subjecta Deo, sub vestræ pietatis imperio pacem habeat, & cum quibus multis tam plebis civitatis, quam sanctissimæ ecclesiæ & venerabilis monasterii * gubernentur. Quia vero necessarie visum est, * ut etiam fores sanctum & fidem breviter vestræ mansuetudini declarare, suggerimus, nos trecentorum decem & octo, sanctorum patrum qui * Nicæna civitate collesti sunt, & per sanctum Spiritum sunt locuti, symbolum atque fidem contra * sectatores, & neque augmentum aliquod, nec imminutionem accipere. Ea namque quæ a sancto Spiritu dicta atque conscripta sunt, * ita non est * aliquo modo retractari, nec augmentum aliquod, nec imminutionem eis inferre, sicut scriptum est: *Noli transgredere terminos æternos, quos posuerunt patres tui*: quando neque interpretationes ejus prædictorum sanctorum patrum fuisset symbolum, cum per se interpretatus fit, & clare prædictum mysterium picitas. Hæc ergo fanctæ & inconcusse atque immobiliter detinemus. Hæc ad satisfactionem perfectam manifestandi tuæ suggerimus, & incredibiliter tantum nos, quoque Dei amantissimus archiepiscopus noster Timotheus. Hoc autem manifestum tuæ facimus pietati de prædicto archiepiscopo nostro Timotheo, quia confidens de tua pietate, eidem symbolo trecentorum decem & octo sanctorum patrum, in quo baptizati essis, bonamque confessionem confessi, credere, & in eo perfistere, & tuam fidiuciam habere. Et communicavit tuæ pietati, & * confitetur se orthodoxum ita fapientem atque credentem, ut etiam collectas & line fangulos facrificia celebret pro vestra potentia. Quia vero fatisfecimus præcepto vestræ tranquillitatis, fupplicier exoramus, ut annuatis precibus nostris, & Dei amantissimo & fanctissimo archiepiscopo nostro referibatis, & ipse ad eos fanctitatem prorinus dirigatis. Speramus enim, quoniam Deus qui ut * fecerunt? plum hoc

hoc donavit imperium, pacemque in Alexandria civitate disponere dignatus est, vestrum cor roborabit amplius principatum, majoremque pacem donabit omnibus tertarum orbis & sanctis ecclesiis. Quia vero vestra pietas imperavit, quemadmodum de synodis sapinus, nostram sententiam facimus manifestam, quoniam communicat ecclesia synodis in Ephesio celebratis. Synodum vero centum quinquaginta nescimus: novimus autem, quia beati patres nostri & archiepiscopi * poli concilium *, atque in Constantinopolitana ecclesia congregati sunt. Synodum enim Chalcedonensem ecclesia maximæ civitatis Alexandrinæ non suscipit. * * * * *

XXV. EPISTOLA LEONIS PAPÆ B AD LEONEM IMPERATOREM.

Leo episcopus Leoni Augusto.

Literas clementiæ tuæ, plenas virtute fidei & lumine veritatis, venerantes accepi: quibus cuperem etiam in eo quod præsentium mens virtus vestra necessitatem * evidimus, obedire, ut majorem fructum conspectu vestri splendoris assequeremus: fed magis id voluis arbitror placitum, quod eligendum ratio demonstravit. Nam cum fancto & spiritali studio in * unanimitate pacem ecclesiæ maniatis, nihilque fic convenientius fidei defendendæ, quam his quæ per omnia infirmare Spiritu Sancto irreprehensibili definita sunt, inlaterere; ipsi videbitur bene statuta convellere, & auctoritates quas ecclesia universalis amplexa est, ad arbitrium haereticæ petitionis infringere: quas ita nullum collegisse ecclesiis nodum poterit, fed data licentia rebellandi, distacere magis quam sopire certamina. Unde, quia poll illos Ephesini synodi impietates, quibus Dioscori federe fides catholica refracta, & perversitas Eutychiana fuscepta est, nihil ad * confervationem fidei Christianæ utilius potest ordinari, quam ut prædicta facinus fanctis synodis tum Chalcedonensis aboleret, & tanta ille haereseos caliginis cum doctrine, quam in illo * ipsorum sacrilegorum conventu, * ipsi apostolicis dissonantes, * ex fellecet moderatione levata, ut rebellibus tantum in pertinaciam ab ecclesiæ unitate rejectis, * olli correcto venia negaretur. Quid probabilius, quid religiosius poterit pietas vestra decernere, * quam ut quæ non tam humanis, quam divinis fant statuta decretis, nullus ultra fanatar impetere, ne vere digni fint tantum Dei manus amittere, qui de veritate ipsius aut fuerint dubitare? Cum ergo universalis ecclesia per illius principalis petræ aedificationem facta fit petra, & primus apostolorum beatissimus Petrus * voce domini dicentis audierit: *Tu es Petrus, & super hanc petram ædificabo ecclesiam meam*: quia est, nisi aut antichristus, aut diabolus, qui

A postare audeat inexpugnabilem * firmitatem? qui in malitia fua inconvertibilis perseverans, per vafa tetra, * suæ aqua fallaciæ, fallo diligentiæ nomine, dum veritatem fe mentitur inquirere, mendacia defiderat feminare. Atque * contendenda & vitanda merito fibi incontinens furor & impietas cœca * præscripsit, ut dum diabolo invidia in fanctis ecclesiis fevit ecclesiam, quales essent qui Chalcedonensem synodum retractari copiunt, * discerent: in qua nulla modo aut novitas potuit, ut a nobis contra fanctam Nicænam synodum constitutum, quod haeretici mentiuntur, qui se fidem Nicæni concilii tenere confingunt, in quo fancti & venerabiles patres nostri contra Arium congregati, non cannem domini, fed deitatem Filii homoufion Patri esse firmaverunt. In Chalcedonensi autem concilio adversum Eutychianam impietatem definitum est, de substantia virginis matris domini nostri Jesum Christum sumpsisse nostri corporis veritatem. Apud Christianissimum igitur principem, & inter Christi præfectatores digna honorem nimeramdum, utor catholicæ fidei libertate, & ad conformitatem te apostolorum ac prophetarum honora sententiæ, ut confitentes desipiatis ac repellas eos * qui se Christiano nomine profitere: nec patiaris impios parricidas sacrilega simulatione de fide agere, quos constat * fidem vel * haereseos. Cum enim clementissimo principe, nus tanta facramenti fui illuminatione diaverit, debes incunfiatur adverterre, regiam potestatem tibi * non solum ad mundi regimen, fed maxime ad ecclesiæ præsidium esse collatam; ut autem nefarios comprimendo, & quæ bene funt fitutata defendas, & veram pacem hi quæ fint turbatis reffinas; depellendo fellcet prevalores justitia alicui, & antiquo fidei fedem Alexandrinæ ecclesiæ reformando: ut * correctionibus tuis Dei mansuetudo mitigata, * regnæ civitati non tertibuat quæ ante admissa funt, fed remittat. Confitue ante oculos cordis tui, venerabilis imperator, quanta qui per totum fant domini facrilegiores, pro tua tibi fide, in qua tontias mundi et redemptio, fupplicare: in qua te Ipsa, bis ambiunt, * qui apostolicæ fidei fedatores, * detendunt ecclesiæ præfectorum, agentes quod pietatem tuam, ne * haereticos homines, & mortifero pro fua perversitate damnatos, ut fua * perfinsione patriarchi, cum fire impietatem erroris afpicias, five opus perpetrati fuerit attendas; non folum ad facerdotii honorem admittit nequant, fed ab ipsis Christiano nomine merentur abscindi. Nam (quod eorum pietatis vestræ venia diserim) quodam contagio fplendorem vestræ fereenitatis offoscant, cum facrilegi parricide id audeant perere, quod nec imperantes licet obtinere. (Oblata funt gloriosissimæ pietati vestræ preces, quarum exempla vestris fitis fubditiffimi fed in his quæ catholicorum funt deplorantium, & fidelitiqo contitur: & quia cusfa probabilis eft, fiducialiter * nomina fingu-

* Eminimum.

BALUZII NOTÆ.

a Vetustes libri, *flatutum*.
b Idem libri, *promitenda*.
c Idem libri, *laborantibus*.
d Idem libri, *quæ quæ novitates*.
e Vetustes libri & edit. *Deo amantissimo*.
f Idem libri, *cæpit*.
g Vetustes libri & edit. *Deo amantissimi*. *Infra*, *Deo amantissimi*, & *pulsus Deo amantissimo*.
h Idem libri, *de edito gubernantur*.
i Vetustes libri, *Constantinopolitana*.
k Vetustes libri & edit. *confiteatur orthodoxum*.
l Idem libri, *conservationis nostræ in occulto velut in perfectione synodica*.
m Vetustes libri, *sanctissimo*.
n Vetustes libri, *ipsum*.
o Vetustes libri, *ipsum*.
p Vetustes libri, *ipsum*.
q Vetustes libri, *ipsum*.
r Vetustes libri, *ipsum*.
s Vetustes libri, *ipsum*.
t Vetustes libri, *ipsum*.
u Vetustes libri, *ipsum*.
v Vetustes libri, *ipsum*.
x Vetustes libri, *ipsum*.
y Vetustes libri, *ipsum*.
z Vetustes libri, *ipsum*.
a Vetustes libri, *ipsum*.
b Vetustes libri, *ipsum*.
c Vetustes libri, *ipsum*.
d Vetustes libri, *ipsum*.
e Vetustes libri, *ipsum*.
f Vetustes libri, *ipsum*.
g Vetustes libri, *ipsum*.
h Vetustes libri, *ipsum*.
i Vetustes libri, *ipsum*.
k Vetustes libri, *ipsum*.
l Vetustes libri, *ipsum*.
m Vetustes libri, *ipsum*.
n Vetustes libri, *ipsum*.
o Vetustes libri, *ipsum*.
p Vetustes libri, *ipsum*.
q Vetustes libri, *ipsum*.
r Vetustes libri, *ipsum*.
s Vetustes libri, *ipsum*.
t Vetustes libri, *ipsum*.
u Vetustes libri, *ipsum*.
v Vetustes libri, *ipsum*.
x Vetustes libri, *ipsum*.
y Vetustes libri, *ipsum*.
z Vetustes libri, *ipsum*.
a Vetustes libri, *ipsum*.
b Vetustes libri, *ipsum*.
c Vetustes libri, *ipsum*.
d Vetustes libri, *ipsum*.
e Vetustes libri, *ipsum*.
f Vetustes libri, *ipsum*.
g Vetustes libri, *ipsum*.
h Vetustes libri, *ipsum*.
i Vetustes libri, *ipsum*.
k Vetustes libri, *ipsum*.
l Vetustes libri, *ipsum*.
m Vetustes libri, *ipsum*.
n Vetustes libri, *ipsum*.
o Vetustes libri, *ipsum*.
p Vetustes libri, *ipsum*.
q Vetustes libri, *ipsum*.
r Vetustes libri, *ipsum*.
s Vetustes libri, *ipsum*.
t Vetustes libri, *ipsum*.
u Vetustes libri, *ipsum*.
v Vetustes libri, *ipsum*.
x Vetustes libri, *ipsum*.
y Vetustes libri, *ipsum*.
z Vetustes libri, *ipsum*.

PARTIS TERTIA CAP. XXV.

joram, vel dignitas sui honoris aperitur. In illa autem, quasi orthodoxo principi hæretica porrigere non formidavit obreptio, sub incerto confitie universitatis occultato, idoloro nomen retrahitur, ne non solum * paucitas perfonarum, sed etiam meritum detegatur. Latere enim libi unle cefftimat eorum quantitas, quorum est * & qualitas judicata: nec incongrue, cujus loci homines fint, proficeri metuunt, qui * meruere damnari. [a] In una ergo catholicorum commenta pandunter. Hic facerdotum domini & totius Chriftiani populi ac monafteriorum defetur everfio: ibi immanium fceleruin coniuratio demonftratur, ut quod non licuit audivi, liceat diluitari. Nonne perfpicuum eft, quibus piis vefra locuerantur, & quibus debeat obviare, * ne Alexandrina ecclefia, quæ femper fuit domus orationis, fpeluncæ nunc fit latronum? Manifeftum quippe eft, per crudelifimam * immanitatemque refanium omne illic catefilium facrarum nomen lumen extinctum. Interrupta eft facrifticii obtatio, defecit chrifmatis fanctificatio, & particulabiles manibus impiorum omnia fe fabricavere myfteria. Nec illo modo ambigi poteft, quid de his [b] decernendum fit, qui poft nefanda facrilegia, poft fanguinem & probatiffimi facerdotis effufum, & concremati corporis cineres, in * contumaciam catholicæ fidei diffenfum, audent libi jus pervafæ dignitatis experere, & apoftolicæ doctrinæ invinlibilem fidem ad concilia provocare. Magnum ergo vobis eft, ut diademati veftro de manu demini etiam fidei addatur corona, & de hoftibus ecclefiæ triumphetis. Quia fi laudabile vobis eft, [c] adverfarios gentium arma conterere, quanto eft gloria, ab infanftimo tyranno Alexandrinam ecclefiam (fi ea quæ committitur omnium Chriftianorum eft injuria) liberare? Ut autem pietati tuæ literæ unæ colloquium quæ præfentis exhibeant, exemplaria quorumdam fide fuerant fuggefturæ, fcriptis profperantibus infinuandum elle perfpexi ac ne hujus cipiftolæ pagina in nimiam longitudinem tendereur, alias literas quæ affertion catholicæ fidei congruunt, comprehendi; * lices ea quæ a fede apoftolica fint prædicata, fufficerent, indidias tamen hæreticorum etiam hæc quæ funt adjecta, referarent. Sacerdotalem namque & apoftolicum tuæ pietatis animum etiam hoc malum ad juftitiam ultionis [d] debet accendere, quod Conftantinopolitanæ ecclefiæ patriarcam * peftilentes obfiparant, in qua inventuntur quidam fectici, hæreticorum fenfui confentientes, & intra ipfa catholicorum viftera affertionibus fuis hæreticis adjuvantes. In quibus deteriundis fi fuaper meus Anatolius, qum nimis benigne parcit, * fegnior inveniitur; dignamini pro hide vefra etiam illam eccleliæ præftare medicinam, ut tales non folum ab ordine clericatus, fed etiam ab urbis habitatione peftifera, ne ultertius fanctus Dei populus perverforum hominum contagio polluatur. Cultores autem pietatis tuæ, Julianum epifcopum & Actium presbyterum mea petitione commendo, ut fuggeftionem meam pro catholice defenfione fibi placide digneris audire: quia vere fum ejus fidelis, ut ea vobis poffint pro omnia utiles inventri. Data Kalendis Decembris, Conftantino & Rufo viris clariffimis confulibus.

ANNO CHRISTI 451.

* Ms. Cod. M 167.

XXVI. EPISTOLA ANATOLII EPISCOPI AD LEONEM IMPERATOREM.

Piffimo & Chriftianiffimo Imperatori Augufto vifori de triumphatori, Leoni, Anatolius Conftantinopolitanus epifcopus.

A Orationi fuipidem noftræ opus eft, Chriftianiffime & fidelifime imperator, ut non cæmeditationem a diabolo * perverterunt eorum contra communem ecclefiæ pacem occupemur. Quia vero, ficut apparet, adverfarius non finit prefentem fine fluctuatione navigare aos vitam, necefe eft fuperi gratiæ gubernaculo e vafos oportere nos omnes qui Deo acceptæ fumus in facerdotio conftituti, illius certaminibus obviare. Unde etiam nunc in his quæ funt præfumpta in Alexandrinorum ecclefia, non quivi, fed fequens vefftra Chriftianæ tranquillitatis intentionem, volentem & fanctorum patrum regulas non fperni, & civilia jura fervare, quod ante facere congneebat, fcilicet fedem gubernantem hujus regiæ civitatis, egi: & hæc manifefta vefftræ pietati fcrit per ea quæ fcripfi tam Romano fanctiffimo & venerando Leoni pontifici, quam omnibus uniufcujufque dioceeis venerabilibus metropolitanis epifcopis, apud quos ingenui petulantiam contra fanctorum patrum regulas perpetratam, & facta fcelefta Timothei, ficut acrufationes adverfus eum vefftræ pietati * & nobis fcriptæ teftantur, qui concilianti ecclefiafticas fanctiones, legefque civiles, quæque fecundum quod fcriptum eft, malum potius partem libenter elegit, & quæ illis quæ in rebus decentibus deficiunt, conquoquatur. Ait enim: *Impius dum ceciderit in profundum malorum, fpernit.* [e] Significari nihilo minus eis de fando *pit*. Significari nihilo minus eis de fando hæretique nefto contra Chalcedonenfem, quæ diuqua funt. Ergo quoniam aliis hæc convenienter epiftolæ, propter nunc exiti, ut cum fiducia clarius de rebus præfentibus meum poffim publicare fententiam. Notum igitur facio vefftræ tranquillitati, quod piiffimis vefftris fyllabis a nobis fuit præcepitis, * quia conftituo Timotheum quidem, quantum ad integritatem fanctorum canonum, * adverfum quos femper ea quæ gefte, & gerit, hæftenus irrieivit, in ordinatione facerdotii nullatenus effe digneum. Quomodo enim facerdos erit, qui ita a proprio pontifice, & ab omnibus totius orbis facerdotibus fponte fementipfum abrupit, & hæreticum per omnia demonftravit, dudum fe a fancto & famofiffimo Chalcedonenfi concilio feparando, & reverendiffimos * epifcopos Ægyptiæ dicæcefis, & clericos, nec non & orthodoxorum multitudinem, & monachorum catholicæ fidei & ipfi unitefali concilio communicantium, vefftri hæreticis ab ec-

ANNO CHRISTI 451.

clefiæ epiftolis propellens; infuper & aliarum mutuam malumque rerum auctor * exiftens, ficut accufationes adverfus eum oblatæ probamant? De Chalcedonenfi vero fancto & univerfali concilio hoc aperte pronuntio, quia teutaere omnino retractare aliquid eorum quæ ab eo definita funt, hominum eft infidantium folumodo catholicæ ecclefiarum Chriftî concordiæ, contpudentium turbis atque tumultus; quando apoftolica epiftolæ & paterna dogmata olim nobis tradita, in eo roborata funt * & affirmata: nullum autem dogma reftituitur ecclefiafticæ contrarium illic peregrine aut novicer eft probatum. Illa fquidem Deo amabilis ac venerabilis fynodus, ex impetulii tunc fanctione celebrata ad emoptionem omnium qui ante eum fedem intemerarum videbantur exorta, non aliam innovavit fidem, non peremit antiquius exiftentem, non aliquid aliquid aliis confiftioni contradiæ, non imminuit eam quæ femper eofdem & falvat: fed tecentorum decem & octo fanctorum patrum fymbolum * incontaminabile & inviolabile a domefticis fidei cuftodiri, & eis qui imbuuntur ab impietate cum terrore tradi præcepit. Nec non & fynodos fanctas & orthodoxas, poft illas maximam, ex confonus exftentes, & pro illius confirmatione diverfis temporibus celebratas, recte probavit, & folemnoda, fecut fcriptum, femen azaniorum tunc omnium exterminavit, ne ulla ex hoc malitiæ radix per eos qui intendite contendunt, denuo pullulaeet, & peram intemeratamque noftram fidem in aliquo noceret, quatenus ab hoc aliqui fimilipficium fedaeeatur. Nunc igitur famofiffimæ & indelifiime nofter princeps, inferat libi pulfitæ congrui fancte, ne quorumdam malæ voluntates, feu hæreticæ pravitas, cuncto orbi terrarum & omnibus Chriftî facerdotibus nutrit fecundum Deum & patem habentibus, reverendiffimis communis & contritionis fiat occafio, & fartis canonibus fuum robur contra Timotheum fpernentem eos, per nos demonftratibus detecentur, uti quæ ineeffaria fint, * ut per vefftræ pietatis imperium, fient in illis quoque contra talium rerum præfumpta proveniire fanctium eft * hæc fecundum legum fanctionem, quæ fanctorum patrum * vivo dictum, congruantur ecclefiæ fanctionum, & innovis fanguinis, hoc eft, fanctæ memoriæ Proteriti orthodoxi Alexandrinæ civitatis epifcopi; ficut vifum fuerit pietatis vefftræ tranquillitati, Chriftianiffime ac fidelifime imperator Auguftc, immaculata & intemerabili dextera. *

XXVII. EPISTOLA EPISCOPORUM EUROPÆ, AD LEONEM IMPERATOREM.

Pretcffo, pio & Chriftianiffimo domino totius orbis terrarum, & imperatori Augufto Leoni, Joannes venerabiliffimus Heraclæ, Theophronetus epifcopus Aphrodifiadis, Theotecnus epifcopus Cyclenfis, & Babulas epifcopus novæ Theodofiopolis Europæ vefftræ.

Pietatis vefftræ & Chriftianiffimi imperium clarius purpura atque diademate pro fidei cauta *Concil. General.* Tomo IV.

A lacet. Vere namque piiffime & Chriftianiffime imperator, hos quidem contra hoffes exftitis, circa hæretics autem & fabdolos, manuteftiffimi David imitator agnofcetis, quippe divinitus adeptus imperium. Eodem namque modo etiam eos qui inordinati videntur, & contra fanctas regulas femetipfos armaverunt, & feditiones impias & fceleftas attipiunt, imperiali auctoritate comprimitis, & de manuali quidem ecclefiæ, incontinentes & fine fiofctibus fanctas abique confervatis ecclefias. Præftet igitur omnium dominus Chriftus vefftum imperium quemadmodum inftituitur confiftionem fidei, feruantem, longævis anaorum curriculis fanctorum intercefftionibus permanere. Sacras igitur & Chriftianiffimas literas a vefftra tranquillitate directas cum fedem Romæ Dudo relegatus, quibus præcepiftis nobis clarius explanare, quid de fancto magnoque & univerfali Chalcedonenfi concilio fentiamus, ut ait de * Timotheo, Anaxandrinorum populus e fibimet ordinavit epifcopum; per hanc humilem noftram relationem vefftræ pietati fignificamus. * Quemadmodum cunctis fanctiffimis orthodoxifque conciliis & concordamus & confentimus. Primum quidem dogmata & expofitionem tecentorum decem & octo fanctorum fequimur patrum, eorumque dictum indeclinabiliter cuftodimus, * in quam etiam baptizati fumus & baptizamus. Poft quos, tenuum quinquaginta fanctorum patrum qui in urbem Conftantinopolim congregati funt, conftitura fervamus. Nec non etiam * Ephefinum concilium, quod fub beatæ memoriæ Cæleftino fecerifice fancti & venerandi & cuftodis clavium regni cœlorum Petri, & fub fanctæ memoriæ Cyrillo Alexandrino pontifice congregatum eft propter hæreticum nefandum profumuntque Neftorii * quæque tamen per Dei gratiam Chalcedone collectum magnum fanctumque & univerfale concilium, eo quod prædicta concilia firmaverit, nihilque quod illis bene videatur placuiffe, commoverit, nec augmentum quoddam vel detraftionem fecerit, aut quidquam ex his quæ tunc fere definita, commoverit, aut aliquid * incongruenter fcripferit, sanctiffit: Quod concilium velut ancoram cautam firmamque fervamus, quando contra omnem hæreticorum tyrannidem fanctum interpretatio & vivo dictum, congruantur ecclefiæ fanctionum, & innovis fanguinis, hoc eft, fanctæ memoriæ Proteriti orthodoxi Alexandrinæ civitatis epifcopi; ficut vifum fuerit pietatis vefftræ tranquillitati, Chriftianiffime ac fidelifime imperator Auguftc, immaculata & intemerabili dextera. *

XXVIII. EPISTOLA PISCOPORUM EUROPÆ, AD LEONEM IMPERATOREM.

Pretcffo, pio & Chriftianiffimo domino totius orbis terrarum, & imperatori Augufto Leoni, Joannes venerabiliffimus Heraclæ, Theophronetus epifcopus Aphrodifiadis, Theotecnus epifcopus Cyclenfis, & Babulas epifcopus novæ Theodofiopolis Europæ vefftræ.

Pietatis vefftræ & Chriftianiffimi imperium clarius purpura atque diademate pro fidei cauta *Concil. General.* Tomo IV.

SALUSTII NOTÆ.

a Veteres libri, *pandittur.*
b Conjectio deliberatur in antiqui codicibus: *eorum cachotiorum fuppliciis conficitur, in alia hæreticorum commenta pandunter.* Mendum eft typographicum editionis Labbeanæ.
c Veteres libri, *infanftimamque.* Sic etiam in codicibus Romanis fancti Leonis & apud Gennadium.
d Veteres libri, *diuendam.*
e Veteres libri, *contumelia.*
f Veteres libri, *debeat.*
g Quidam codices libri, *provocationem.*
h Veteres libri, *fuggeftæ dioecefi Epifcopus & clericos.*
i Idem libri, *adverfatorum.*
k Idem libri, *pofficiatur vifitatur.*
l Idem libri, *infftes.*
m Idem libri, *quæ conftituam.*
n Idem libri, *Anatolius dioecefi Epifcopus & clericos.*
o Veteres libri, *mutuere.*
p Idem libri, *fanctaffimi.*
q Veteres libri & edit. *ne liceat.* Mala in illum aufugiat, *fanctæ.*
r Idem libri, *quæ adverfantur.*
s Idem libri, *quæ conftituam.*
t Idem libri, *fuggeftæ.*
u Idem libri, *fanftæ.*
v Idem libri, *fanftæ.*
x Idem libri, *fanftæ.*
y Idem libri, *fanftæ.*
z Idem libri, *fanftæ.*
a Legendum: *In non commoverit, aut aliquid.*
b Idem libri, *fanftæ.*
c Idem libri, *fanftæ.*
d Idem libri, *fanftæ.*
e Idem libri, *fanftæ.*
f Idem libri, *fanftæ.*
g Idem libri, *fanftæ.*
h Veteres libri & edit. *Ephefinum.*
i Veteres libri, *interpretatur.*
k Idem libri, *quæ adverfantur.*
l Idem libri, *fanftæ.*
m Idem libri, *fanftæ.*
n Idem libri, *fanftæ.*
o Veteres libri, *epifcopus.*
p Idem libri, *fanftæ.*
q Idem libri, *fanftæ.*
r Idem libri, *fanftæ.*
s Idem libri, *fanftæ.*
t Idem libri, *fanftæ.*
u Idem libri, *fanftæ.*
x Idem libri, *fanftæ.*
y Idem libri, *fanftæ.*
z Idem libri, *fanftæ.*
a Idem libri, *fanftæ.*
b Idem libri, *fanftæ.*
c Idem libri, *fanftæ.*
d Idem libri, *fanftæ.*
e Idem libri, *fanftæ.*
f Idem libri, *fanftæ.*
g Idem libri, *fanftæ.*
h Idem libri, *fanftæ.*
i Idem libri, *fanftæ.*
k Idem libri, *fanftæ.*
l Idem libri, *fanftæ.*
m Idem libri, *fanftæ.*
n Idem libri, *fanftæ.*
o Idem libri, *fanftæ.*
p Idem libri, *fanftæ.*
q Idem libri, *fanftæ.*
r Idem libri, *fanftæ.*
s Idem libri, *fanftæ.*
t Idem libri, *fanftæ.*
u Idem libri, *fanftæ.*
x Idem libri, *fanftæ.*
y Idem libri, *fanftæ.*
z Idem libri, *fanftæ.*
a Idem libri, *fanftæ.*
b Idem libri, *fanftæ.*
c Idem libri, *fanftæ.*
d Idem libri, *fanftæ.*
e Idem libri, *fanftæ.*
f Idem libri, *fanftæ.*
g Idem libri, *fanftæ.*
h Idem libri, *fanftæ.*
i Idem libri, *fanftæ.*
k Idem libri, *fanftæ.*
l Idem libri, *fanftæ.*
m Idem libri, *fanftæ.*
n Idem libri, *fanftæ.*
o Idem libri, *fanftæ.*
p Idem libri, *fanftæ.*
q Idem libri, *fanftæ.*
r Idem libri, *fanftæ.*
s Idem libri, *fanftæ.*
t Idem libri, *fanftæ.*
u Idem libri, *fanftæ.*
x Idem libri, *fanftæ.*
y Idem libri, *fanftæ.*
z Idem libri, *fanftæ.*
a Idem libri, *fanftæ.*
b Idem libri, *fanftæ.*
c Idem libri, *fanftæ.*
d Idem libri, *fanftæ.*
e Idem libri, *fanftæ.*
f Idem libri, *fanftæ.*
g Idem libri, *fanftæ.*
h Idem libri, *fanftæ.*
i Idem libri, *fanftæ.*
k Idem libri, *fanftæ.*
l Idem libri, *fanftæ.*
m Idem libri, *fanftæ.*
n Idem libri, *fanftæ.*
o Idem libri, *fanftæ.*
p Idem libri, *fanftæ.*
q Idem libri, *fanftæ.*
r Idem libri, *fanftæ.*
s Idem libri, *fanftæ.*
t Idem libri, *fanftæ.*
u Idem libri, *fanftæ.*
x Idem libri, *fanftæ.*
y Idem libri, *fanftæ.*
z Idem libri, *fanftæ.*
a Idem libri, *fanftæ.*
b Idem libri, *fanftæ.*
c Idem libri, *fanftæ.*
d Idem libri, *fanftæ.*
e Idem libri, *fanftæ.*
f Idem libri, *fanftæ.*
g Idem libri, *fanftæ.*
h Idem libri, *fanftæ.*
i Idem libri, *fanftæ.*
k Idem libri, *fanftæ.*
l Idem libri, *fanftæ.*
m Idem libri, *fanftæ.*
n Idem libri, *fanftæ.*
o Idem libri, *fanftæ.*
p Idem libri, *fanftæ.*
q Idem libri, *fanftæ.*
r Idem libri, *fanftæ.*
s Idem libri, *fanftæ.*
t Idem libri, *fanftæ.*
u Idem libri, *fanftæ.*
x Idem libri, *fanftæ.*
y Idem libri, *fanftæ.*
z Idem libri, *fanftæ.*
a Idem libri, *fanftæ.*
b Idem libri, *fanftæ.*
c Idem libri, *fanftæ.*
d Idem libri, *fanftæ.*
e Idem libri, *fanftæ.*
f Idem libri, *fanftæ.*
g Idem libri, *fanftæ.*
h Idem libri, *fanftæ.*
i Idem libri, *fanftæ.*
k Idem libri, *fanftæ.*
l Idem libri, *fanftæ.*
m Idem libri, *fanftæ.*
n Idem libri, *fanftæ.*
o Idem libri, *fanftæ.*
p Idem libri, *fanftæ.*
q Idem libri, *fanftæ.*
r Idem libri, *fanftæ.*
s Idem libri, *fanftæ.*
t Idem libri, *fanftæ.*
u Idem libri, *fanftæ.*
x Idem libri, *fanftæ.*
y Idem libri, *fanftæ.*
z Idem libri, *fanftæ.*
a Idem libri, *fanftæ.*
b Idem libri, *fanftæ.*
c Idem libri, *fanftæ.*
d Idem libri, *fanftæ.*
e Idem libri, *fanftæ.*
f Idem libri, *fanftæ.*
g Idem libri, *fanftæ.*
h Idem libri, *fanftæ.*
i Idem libri, *fanftæ.*
k Idem libri, *fanftæ.*
l Idem libri, *fanftæ.*
m Idem libri, *fanftæ.*
n Idem libri, *fanftæ.*
o Idem libri, *fanftæ.*
p Idem libri, *fanftæ.*
q Idem libri, *fanftæ.*
r Idem libri, *fanftæ.*
s Idem libri, *fanftæ.*
t Idem libri, *fanftæ.*
u Idem libri, *fanftæ.*
x Idem libri, *fanftæ.*
y Idem libri, *fanftæ.*
z Idem libri, *fanftæ.*

FAVSTI TERTIÆ CARTHAGIN. sanctæ memoriæ Proterius orthodoxus sanctusque pater & Alexandrinorum episcopus, in sacratissimi baptisterii loco peremptus est, membratimque concisus, & locis omnibus circumractus, & post hæc igni contraditus, aliaque passus, quæ propter scelera exaggerationem ⁺ tertetur lingua proferre: sanctissimus quidem Proterius in ordine & choro sanctorum martyrum ponimus, & ejus intercessionibus misericordem & propitium Deum nobis fieri postulamus: Timotheum vero, qui talia perpetravit in beatæ memoriæ ⁺ Proterio qui fuit episcopus, cujusque consilio atque tractatu factum est scelus hujusmodi, quod etiam humanos auditus propter excellentiam crudelitatis obturat, tamquam tyrannum & sanguinarium, & propter immensam sui crudelitatem antiquos tyrannos qui temeritipso ad vetustissimos martyres æmaravere, transcendentem, quique episcopatum arripuit, ⁺ alienum a fa- cerdotio & episcopatus dignitate, & extraneum esse decernimus. Sanctissimi autem & confessores nostros, qui ab eo contra ecclesiasticas sanctiones excommunicati fuit atque damnati, & confessores nostros eos, & communitibus, & ecclesiæ communionem habentibus, & optamus sanctis eorum orationibus Dei clementiam promereri. Similiter autem sive archimandrita, sive presbyter, sive diaconus, sive quis alius in clero constitutus, excommunicatus ab eo est propter bonæ memoriæ Proterium Alexandrinæ civitatis episcopum, huic communicamus, & esse eum in clericatus dignitate decernimus. Nam lupus qui pastori non pepercit, nec ovibus parcit. Eos autem qui in damnatorum locis ab eo fuit constituti, sive episcopi sint, sive archimandritæ, sive presbyteri, sive diaconi, sive quilibet in clero humiliori constitutæ, hos indignos graduum, in quibus sunt præter ecclesiasticam consequentiam ordinati, cum obombratum velut theatralem dignitatem videantur fortiti esse, decrevimus. Vestræ siquidem tranquillitatis est, Alexandrini populi curam habere, & a sancta Dei aula lupum expellere, & invalere in eum inconsumptæque gregem salvatoris Christi servare, & concordiam multamque pacem Alexandrinorum civitati concedere, ad gloriam Christi, & exaltationem piissimi vestræ Christianitatis imperii.

Joannes episcopus. Incolumem vestram pietatem Deus omnium nobis donet longævis temporibus sanctorum orationibus.

Theotecnus episcopus Cyclensis, similiter.

Theophronius episcopus ⁺ Aphrodisiadis, similiter.

Babulas episcopus novæ Theodosopolis, similiter.

XXVIII. EPISTOLA LUCIANI EPISCOPI BYZENSIS, ad Leonem imperatorem.

Piissimo & Christianissimo domino imperatori, perpetuo Augusto Leoni, Lucianus humilis Byzæ metropolitanus episcopus.

Datis mihi piis atque venerabilibus literis vestræ Christianitatis imperii, & relegente me

A sacros apices vestros, ⁺ se inventiens in eis ferventissimum circa orthodoxam fidem zelum, & ecclesiasticarum pietatis intentionem, & quia valde pro sanctarum ecclesiarum pace curatis, nec non & vestras civitates sub quiete manere, & omnes subjectos in tranquillitate conditore festinatis, & facerdotes Christi pro fidei robore ad concordiam iuritatis, & ea quæ dilecepta fuit insidias inimici, volunteate Dei conjungere decretatis: de ⁺ me humilitatem fuam indicat voluntem, inquantum intelligere poteft, principaliter equidem de Timotheo, quem etiam ⁺ lections subjectæ precex edoceuent facerdotii appellationem & operacione nimis indignum, qui fecundum sanctorum patrum regulas expellendus, nisi forte propter B magnitudinem clementiæ ⁺ sanctis summorum thronorum archiepiscopis exoratus. Et eo aliud videatur: eo quod & piissimæ vestræ divinitas factæ clementeque literæ manifestant, valde eos de urbe Alexandria cogitare. De sancto vero ex episcoporum Chalcedonensi concilio, quod concordat & trecentis decem & octo sanctis patribus ⁺ qui in Nicæa conveuerunt, & centum quinquaginta qui posthæc in urbe regia congregati sunt, & eis qui in Ephesio fub Cælestino Romanæ orbis, & Cyrillo Alexandrinorum, ⁺ dilecti episcopi conveuerunt, etiam animi quidquam fumere, quod fit e sacrarium, impiis atque hæreticis fensus esse judicavi. ⁺

C XXIX. EPISTOLA VALENTINI EPISCOPI PHILIPPOPOLIS ad Leonem imperatorem.

Per omnia piissimo & Christianissimo imperatori, triumphatori & Augusto Leoni, humilis Valentinus in domino æternam salutem.

Cum & ante imperium virtutibus regnaverit Christianissima vestra fides ⁺ sublimatus, & in imperio. Ipsæ purpuras & diadema fides restituidne decoratur & coronatur. Nam conspiratione justitiæ patius quam donum a Christo regalia sceptra percipientes, compensationem mirfas Deo reddistis, vestrum imperium omnipotentis D invisibiliter ⁺ cogitatis, quatenus securam ab omni hæretica tempestate ecclesiam ejus & sine fluctuatione ferveris. Quemadmodum ⁺ gentium bella amantium superbas cogitationes ad terram deponere festinastis, ita & pravos fensus hæreticorum adversus Christum latrantium, velut pulverem exsufflantes, ad nihilum usque ⁺ redacetis, & secundum vocabulum vestrum, inimicis quidem Dei & vestri imperii, tamquam leo fævus, occurritis: cieus eos autem qui pie Deum colunt, & imperii vestri sceptrum obedient, ⁺ o- rium pastoris imitatores & oves simpliciores existitis. Igitur pro ecclesiastica pace & salute filiorum ecclesiæ multum providentiam pietas vestra geeres, lacrastimis fuis ⁺ pastibus adorandis E quæ fancivit, ut mea parvitas fanctissimos provincias episcopos in unum colligens, quæ humilitati nostræ placeteut, & regulis conveniebat, & fidei recte congruerent, indicatemos vestræ Christianitatis imperio: maxime autem de crudelibus malignisque rebus, & omnis tragœdiæ narra-

ANNO CHRISTI 451. narratione majoribus ⁺ quæ nuper Alexandriæ A provenerunt, simul & de Chalcedonensi fancto magnoque & universali gratia Christi celebrato concilio: cujus termini non ex nobis, sed gratia fancti Spiritus lunt confini, nihil mentemes, neque pro gratia vel intuicitis decernetes, fed Dei folumodo judicium injudicabile formidantes, ad notitiam vestræ Christianissimæ tranquillitatis referre debeemus. Quoproopter & in unum nofque fimul & nostri clerici congregati, habentes timorem Dei præ oculis, ⁺ fub ea quæ a vestra funt pietate fancta, fuggerimus vestræ tranquillitati, quoniam & unitatem colimus, & integrorum communionem abominamur, & fanctorum patrum concilia complectimur, & ea quæ ab eis funt definita atque decreta, custodire intransgressibiliter conservamus. Timotheum vero qui totius malitiæ culmen ⁺ excedit, & inhumanitatis crudelitatem ⁺ transcedit, homicidam, pastifque necatorum, qui episcopo superficie ecclesiam quæ adoraverat, ⁺ & spondum ejus occidit, & tyrannico modo & impudenter femetipsum in sedem ejus impofuit, fiest preces oblatæ tranquillitati vestræ ⁺ declaramus, non oportere neque inter viros examinari, palam est: ⁺ nunquam dignitate pontificatus indui, & in fancto altari flare, & divinitati ministrare credendus est. Quid enim ⁺ dicamus de pope? cum ⁺ qui ab eo ad impietatem armatos est, & amplius quam eorum flavius inundavit iniquitatibus, malitiæ ⁺ torre altra Pharaon, qui apud eos excellenter accendit, & usque ad cœlos flammas impietatis extendit? Victorium dicam judicans hanc esse, ad comparationem aliarum rerum, quæ ab eo fine timore commissa funt, quietam unam naturam negantes, contra ferociate vefitii fuor. De fancto vero & universali Chalcedonensi concilio, cujus principe non homo, fed Christus, qui est super omnia Deus & rex æternus, deinde pastores totius orbis exvicete doctores, præfentibus eis de facratissimo velto fensu, & columne vestræ imperii, quod & divæ memoriæ ter beato principe Marciano, omnibus obligantibus hanc esse pietatis viam, patrumque fidem impolutam & immutabilem, fanctorumque spiritum, doctrinam in multo ⁺ vatem ⁺ omne dicunt, atque expositæ fidei a fancti patribus in Nicæno concilio congregatis, non utique ea docent simul & ⁺ alliget, & aperte ab omni hæretica nos fecta dilcernat. ⁺ In hac ergo perduramus, hanc tenemus, & ea quæ in ea lunt explicata, intransgressibiliter observamus, omnemque hæreticam pravitatem abominamur; Deo semper hymnos pacificos exolventes, qui nobis custodem vestræ fidei vestrum potentiam condonavit.

Valentinus episcopus Philippopolitanæ metropolis fanctissimæ ecclesiæ, manu mea fubscribens, his quæ lunt supra fcripta, confentio.

Epicletus episcopus Diocletianopolis, similiter.

Et reliqui fimiliter.

XXX. EPISTOLA SEBASTIANI EPISCOPI AD LEONEM IMPERATOREM.

Post Deum domino totius orbis piissimo & Christianissimo nostro principi Leoni, in domino salutem humilis & ultimus Sebastianus episcopus.

Tuum quidem, piissime imperator, laudabilem & gloriosissimum inter homines principatum omnium dominus Christus quotidianis diebus bonis incrementis maximum splendidissimumque decorofitat, & de cetero dominabitur, hoc femper efficiens propter fidem vestram quæ ab infantia eft vobis infeta, & propter reverentiam quam divinitati fabfter exhibetis. Quod autem fupplicamus, facratissime imperator, filiud est, ne patriarchi illius venerabilis & inter fanctos habitantis maximi viri Marciani ⁺ salutæ principis poli morem opinionem nunc ex ⁺ ctibus lacerati, neque tuum ita præcipuum, & ultra gloriam conflictum imperium contemptibile illius ⁺ vobis voluntibus offendatis: fed vitiatis experimentum fumante fulti, fcientes quia terrible est incidere in manus Dei vivi. Hoc autem in ordine primo piissime nosse fupplicamus, ⁺ ⁺ Heb. 10. quia fient foli ad demonstrandum quia fol est, nihil minus est; ita illi magno fanctique & universali Chalcedonensi concilio, bonorum quidem omnino nihil deest: neque enim eget ⁺ augmento, neque decrementione, cum fit fancto spiritu velut divino quodam fale conditum. Nam qui in eo illo tempore condemnati, & indigni pontificali throno effe decreti funt, fententia hoc magni Dei tanquam impii perculerunt. Qui verò fuscepti funt, velut injustam & tyrannicam circumventionem parvo tempore fustinentes, repente decreto fancti Spiritus justæ fuscepti funt: inter quos nostrorum temporum fecundus Abel beatus Flavianus excifit. Tanti figuldem & talis ⁺ probatione conditi, & ⁺ indicatus, & ⁺ ⁺ piissime ⁺ orthodoxe imperator. Taliter namque fapuifle comperimus omnes qui verbo & doctrina, & vita mirabili, Deo per diversa tempora placuerunt; id est, beatum Athanasium, qui fatres proprius fancivit dogmatibus, quia erat in corpore pallibili impassibilis, ⁺ & in mortalitate mortalis. Sic & Basilius magnus, & Gregorius Nazianzenus, & alter Gregorius Nyssæ, & post Joannes Constantinopolitanus, verborum simul & cogitationum aequaliter benedictum. Sicut fecundum nefandum Timotheum, & eos qui fimilia cum immenfa tyrannide fapuerunt ac fapiunt, allenos a nobis factos ab orthodoxorum episcopatu. ⁺ Benc autem & ⁺ dignum est temporibus,

BALUZII NOTÆ. a Idem libri, *secundum ea quæ*.
b Idem libri, *Proterium qui fuit*.
c Vox *ac* deest in exscribus ceteris exceptis.
d Idem libri, *allienum sacerdotio*.
e Idem libri, *sanctissimis*.
f Idem libri, *sensibus subjectæ precum*.
g Idem libri, *sanctissimis*.
h Vetteres libri, *aerosfaldali*, Bellovac. *aerosfaldaeis*.
i Idem libri, *sensibus subjectæ precum*.
k Idem libri, *qui Nicæa*.
l Idem libri, *amantium bella gentium*.
m Idem libri, *pontificis*.
n Vetteres libri, *aerosfaldali*, Bellovac. *aerosfaldaeis*.
o Idem libri, *sensibus subjectæ precum*.
p Idem libri, *qui Nicæa*.
q Idem libri, *amantium bella gentium*.
r Idem libri, *pontificis*.
s Vetteres libri, *vatem*.
t Idem libri, *alliget*.
u Vetteres libri, *transfi*.
v Idem libri, *non quia dignitate*.
x Idem libri, *non quia dignitate*.
y Idem libri, *in hoc regis*.
z Idem libri, *ultra*.
a Idem libri, *dignitate*.
b Coeb. & veteres edit. *excelsis*.
c Vetteres libri, *sacrorum*.
d Idem libri, *& postea eum moni suadisti*.
e Idem libri, *non quia dignitate*.
f Idem libri, *non quia dignitate*.
g Coeb. *verra*.
h Idem libri, *in hoc regis*.
i Idem libri, *sacrorum*.
k Vetteres libri, *& postea eum moni suadisti*.
l Idem libri, *non quia dignitate*.
m Idem libri, *non quia dignitate*.
n Idem libri, *dedaravimus*.
o Vetteres libri, *nutantem*.
p Legendum, *tanti sublimque principis*. Mendum est typographicum editionis Labbeanæ.
q Et hanc quoque locum ex alia vetustior refert Facundus lib. 8. cap. 5. hoc modo: *quoniam fint foli nihil minus est ad demonstrandum quia fol est, & magno & sancto & universali synodo Chalcedonensi minus quidem bonorum nihil omnino est, neque additamento aliquo egit, neque detractione, ab Spiritu sancto velutí divino quodam sale condita. Ecce quam sol in tam sancta synodo, & indigni sacerdotalis ordinis judicati, deterso ac judicio magni Dei, velut sapiti, condemnati sunt. Qui vero in ea recepti sunt, injustum & tyrannicam antea suffiriunt, confessim deterso Spiritus sancti iudice suscepti sunt; in quibus est & nostrorum temporum secundus Abel, beatus Flavianus.*
r Idem libri, *pontificis*. Sic etiam veteres editiones.
s Vetteres libri, *& mortali*.
t Idem libri, *dignitate*.
u Vetteres libri *& sdis. & orthodoxe*.
x Idem libri *Bene autem fanctis & digno*.

imperator egregie, si preces ab Ægyptiaco concilio tibi datas rationabiles existentes, & omni approbatione dignas, tamquam orthodoxas fuisspias, & alia tuæda tamquam fatalia opera, & cogitationes animas corrumpentes effugias, solumque vobis fulseriat Chalcedonense concilium, * cum solum omnia orthodoxorum antiqua concilia in temetipso Spiritus sancti virtute confirmat. Incolume semper consistens atque crescens vestrum imperium dominus orbi terrarum longis dignetur servare temporibus, imperator facratissime, *b*

XXXI. EPISTOLA THEOTIMI episcopi Scythiæ ad Leonem imperatorem,

Domino piissimo, & Christianissimo imperatori nostro Leoni, Theotimus humilis Scythiæ regionis episcopus,

DEcet tuam pietatem, venerabilis imperator Augustæ, ecclesiarum tranquillitate gaudere, & tribulationes populi conturbatæ de temptatores tranquillissimis vestræ allocutionibus ad pocis fura transere. Propterea liquidem vos Deus cælitus divino ratu tuo munivit, ut ea quidem quæ sana fant, imperiali potestate intendit semper salvaque custodiri; quæ vero vexata sunt atque corrupta, vestræ pietatis mediciua curetur. Nihil itaque Deo amabilius est, Q nihil acceptius, quam ut illa vos sapiatis, quæ a Dei Patris sapientia didicistis, & ista docetatis, quæ ab ipsis fideri vestræ incunabulis falubertime ellis eruditi. Et quoniam sacratissimus vestris syllabis admonuistis, ut quæ ipsum de sancto Chalcedonensi concilio, nostris litteris referamus ad vestræ notitiam pictatis, cognoscat vestra fecenitas, quoniam nihil amplius, nihil minus, è quam quæ in Chalcedonensi concilio a sanctis patribus integre atque perfecte definita (unt, credimus, aut confitimus. Neque enim aliud nos ultra sapere, quam ea quæ tantorum patrum termino sanctus Spiritus eruditit. Unde manfatestissime imperator, & ego, & omnia ecclesia fili fic sapimus, & in omnibus nostris sanctorum patrum definitiones fide & devota confessione firmamus. De Timotheo vero fic sapimus: quoniam secundum virtutem precum adhuc vivo existente episcopo, impudenti intentione ab excommunicatis est ordinatus, exordinatum & excommunicatum ecclesiastica regula cum esse decernit; neque manus impositionem illorum episcoporum in tanta ecclesia permittit quamdam habere virtutem, qui Christi fidem violantes, ordinationem impositam fabinet amplectant. Nunc igitur nostræ confessionis verbum facientes filuberrimis vestris auribus manifestum, deprecimus dominum nostrum Jesum Christum, ut vestrum imperium catholicæ fidei cubore conformatum, & crucis virtute munitum, ab omni fospeditione beflorem intactum semper custodire dignetur. Optamus vestram tranquillitatem divina * providentia semper incolumem, & coronam imperii vestri, intemeratam & impollutam multis annis A nobis divinitas dongat diuturne, & domine sacratissime & venerabilis imperator. *c*

XXXII. EPISTOLA EPISCOPORUM MOESIÆ SECUNDÆ AD LEONEM imperatorem.

Domino piissimo, vestisq; semper Augusto Leoni, Martianus, Martialis, Monophilus, Marcellus, Petrus & Dittas episcopi secundæ Moesiæ.

TRanquillissime principum, desiderium habens pii propositi, vestium fides quam teneo, tibi fieri manifestum, facris litteris nos a nostra humilitate fieri præcepistis, ut vobis aperte *i* fignificantes de sancta & incomprehensibili deitate, quam humana lingua non comprehendere, B nec scribere poteſt, sed potius cum mundo corde colere debet & adorare. Hoc autem adstruimus, confitetur *k* nos, & perdiscere in fide quam in urbe Nicena trecenti decem & octo patres, condemnata impietate Arii, tradiderunt in *l* toto orbe terrarum: nec non & quæ a sanctis centum quinquaginta patribus in urbe Constantinopolitana de Sancto Spiritu, pro defenda Macedonii persona, prolata est: insuper & quæ *m* in Epheso ad depositionem impietatis Nestorine fortunam accepit: super hæc autem & quæ ad peremptionem Eutychianæ velanie de humanatione Salvatoris, in Chalcedonensium civitate multis sanctis episcopis concretionibus per jussionem Leonis Romani pontificis, qui vere caput *l* est episcoporum, & venerabilis sacerdotis & patriarchæ Anatolii, concilio celebrato, sub duobus imperatoribus confirmata est. Quod concilium nos cum omni clero & populo Christiano ulque ad finem tenemes & possidentes, in eo conscriptionem permanere. Timotheum vero qui possea per odium atque crimen, sicut publicis libellis agnoscitur, sicletissime contra Proterium reverendissimum virum, Alexandrinæ civitatis episcopum, operatus est, & condemnatis viris sibimet per obreptionem indigne episcopatus nomen impositis, bono cum his qui similia profunseforum, in ordine facerdotum nec maneat, sed sub anathemate, & inter Simonicos reputandum esse decernimus. De synodo vero, quam petunt fieri quidam poli decretum patrum quo sanctos definierunt, nos nec optamus, nec fieri consentimus, ne majora scandala generentur; sed magis contra principes tanta sceleris ulciscem proferri decernimus.

Martianus episcopus civitatis * Abcitice, confirmavi & subscripsi.

Martialis episcopus civitatis Apiarensis, similiter.

Monophilus episcopus civitatis * Dorostri, si- * Dantsei.
militer.

Marcellus episcopus civitatis Nicopoleos, similiter.

Petrus episcopus civitatis Novensis, similiter. E

* Dittas episcopus civitatis Odysse Scythiæ, similiter.

Et hæc Latine quidem data, est in Graeco interpretata, & iterum translata de Graeco in Latinum. *n*

XXXIII.

XXXIII. EPISTOLA EPISCOPORUM PRIMÆ STRIÆ AD LEONEM imperatorem.

Sacratissimo & piissimo amatori Christi Augusto, & a Deo competenter donato imperatori Leoni; Basilius, Maximus, Theotiphus, Dumnus, Geronitius, Flavianus, Sabianus, & Petrus, episcopi primæ Syriæ.

OMnibus fequidem, sicut fur, vestra potentia ad benefitia propositis, propter radios indigentibus velut in mentura condonat, præcipue vero illis qui amatores reliquiarum, & camdem civis Deum, quem nihil adsumpsimus pietatem, cujus præceptores quidem sunt doctores restorum dogmatum, & qui diversis temporibus existerunt lumina veritatis. Cultus autem omnium principum præcis, quando & culturæ a vobis diligatur susceptio & fidelissimus conservator existis. Quapropter non aureum in his * coronam vobis offerimus, nec qualem hi qui mundanarum rerum obtinent potestatem, propter beneficia sibi collata, beneficentiam grates exsolvunt; sed ex fatmostissimis actionibus compositam, quas * conferunt studia virtute bonaque vita fulgentia generare. Quarum natura immarcescibilis, non ad brève tempus apud suscipientes manet, sed in æternum fene ejentibus præmia & obtentum opulationis extendit. Quomodo enim reprenfare possimus ei terrena, qui vitam cælestis prudentia? Quid de nostris terribusque illi, cui diuturna carpere moris est? Transeant ergo pauperatis nostræ negotia ad favoris * culmen, divina dogmata deducunt ad medium, quæ etiam vos amplectimini, ut ex quibus ipsi gloriam radicestis. Hæc enim a nobis Salvator docenda prædicavit, & Spiritus sancti gratia * confirmavit, dudum quidem scripturas laudata legentibus hæc prænuntiantes, nobisque vero a Niceni patribus pro communi utilitate confirmata. Non enim tempus aliquod horum fidei symbolum permutavit, nec quæstiones ex nostra fentiles convertit: sed velut in quamdam petram omnis hæreticorum impetus in hac verba percutiens, in quorum nomine diffidimus. Quæ quemadmodum divi ab- B quis Spiritus Dei fundunt Patris naturam, per hanc fidem nobis tenere convinctur: sive nostræ formæ verisimilem esse negat, tamquam pietatis inimicus expellitur: sive sancti Spiritus divinam tentaverit primatum subdantum, velut fidei alienus abjicitur. Nam hæc quidem vera hæ obumbrationem nullatenus recipit fallitatis. Dum enim dicit: * Ex Deo natus est, hoc est, de subsistantia Patris ante sæcula, & non * factum, confubstantialitatem confirmat, & omnem eis qui adversa sapiunt, fomitem impietatis excludit. Rursus cum dicit: Qui propter nostram salutem descendit, & incarnatus est, & * humanatus est, & natus ex Maria virgine; dispensationis interpretatur omne miraculum. Similiter autem * cum in sancto Spiritus unum & eumdem quam in Patre & Filio profitetur fidem, imperatum * peritmit eorum qui sancto Spiritui reluctantur. Et hæc itaque fermonibus exaratæ etiam posteri veritatis propugnatores, confiderantes verborum virtutem, malis adinventionibus fidem violare tentantibus, linguas oppoluerunt, non ipsi quidquam novitatis & per contentionem invenientes, sed verbis symboli patrum vobis in acie propugnantes. His enim qui divinitatis unigenitæ naturam pallibiem esse calumniantur, respondunt contrariam objicient, inconvertibilem & immutabilem subsistantiam Dei docentes. Eos qui primitias nostræ naturæ in unigenito refpunt, ex eodem similiter arguunt, ex ipsa nuncupatione explanantes; * quod ad incarnationem & humanationem nostræ naturæ affumptionem & unitionem nostræ naturæ monstravit. Hos ita contentis quinquaginta magni patres, * & qui universale concilium Chalcedonense fancti Spiritus voluntate celebraverunt, sicuti fuit, unum * eumdemque Filium & secundum divinam, & secundum humanam naturam docentes; eumdemque de Patre Secundum divinitatem, eumdemque de matre secundum humanitatem, tamquam Deum * impaffibilem; * eumdem secundum quod sumptum est * *f. Aut.* de nobis, consubstantialem nobis; eumdem secundum naturalitatem de Patre, consubstantialem genitori, & hoc quod fuit ante sæcula natura, manifestantem, & quod in fe assumpsit novitatem diebus veritate servantem: non alium & alium per hæc denuntiantes, sed eumdem filium domi- C num & Deum, & quæcumque de eo dicuntur, competenter glorificantes. Hanc synodum, tamquam * concordem illis, per omnia confiodium, & eos quidem qui in ea anathematizati fuit, & anathematizatisumus, Eutychem & Nestorium: eos vero qui in ea claruerunt, valde laudamus; & omnes absolute qui paternam sprtem nobiscum unus custodiunt, tamquam fratres * recipimus: eos autem qui paratenalem redtinudinem negant, velut extraneos judicamus, nihil aliud in eis amplius cognitantes. Quos enim alienos fides efficit, quid oportet, a nobis alitt omnino delitoram explicite? De Timotheo liquidem, qui Alexandrinum pontificatum & Ægyptiacæ diœcesis arcipsit potestatem, supervacaneum etiam aliquid D dicere judicamus. Quid enim amplius dicere de eo qui a confessione pia, per ea quæ dudum & nunc agit & loquitur, fuit ex precibus vestræ majestatis pietatis defendiret, franciscis fide exaranctum? Denique ipse & * defensores ejus aperte literis quas vestæ * obtulerant tranquillitati, bellum fe habere contra ecclesiam monstraverunt, tanta concilia, hoc est, centum quinquaginta, & eorum qui * Chalcedone collecti, abdicatores audacter. Quapropter multis maximiscitationibus confirmat, & omnem eis qui adversa sapiunt, fomitem impietatis excludit. Rursus cum dicit: Qui propter nostram salutem descendit, & incarnatus est, & * humanatus est, & natus ex Maria virgine; dispensationis interpretatur omne miraculum. Similiter autem * cum in sancto Spiritu unum & eumdem quam in Patre & Filio profitetur fidem, imperatum * peritmit eorum qui sancto Spiritui reluctantur. Et hæc itaque sermonibus exaratæ etiam posteri veritatis propugnatores, confiderantes verborum virtutem, malis adinventionibus fidem violare tentantibus, linguas oppoluerunt, non ipsi quidquam novitatis & per contentionem invenientes, sed verbis symboli patrum vobis in acie propugnantes. His enim qui divinitatis unigenitæ naturam pallibiem esse calumniantur, respondunt contrariam objicient, inconvertibilem & immutabilem subsistantiam Dei docentes. Eos qui primitias nostræ naturæ in unigenito refpunt, ex eodem similiter arguunt, ex ipsa nuncupatione explanantes; * quod ad incarnationem & humanationem nostræ naturæ monstravit. Hos ita contentis quinquaginta magni patres, * & qui universale concilium Chalcedonense fancti Spiritus voluntate celebraverunt, sicuti fuit, unum * eumdemque Filium & secundum divinam, & secundum humanam naturam docentes; eumdemque de Patre Secundum divinitatem, eumdemque de matre secundum humanitatem, tamquam Deum * impaffibilem; * eumdem secundum quod sumptum est * *f. Aut.* de nobis, consubstantialem nobis; eumdem secundum naturalitatem de Patre, consubstantialem genitori, & hoc quod fuit ante sæcula natura, manifestantem, & quod in fe assumpsit novitatis

PARTIS TERTIÆ CAP. XXXIV.

latione, nullius derelictus est * locus, & tam quam legum aliquanus transgressores castigare, dum utique alienatione fidei ab omni corpore sunt abscissi, & procul a rebus nostris temetipsos abstraxerint. Si quis enim in divinis causis elegerit quæ nostra sunt sequi, tunc in eum definitiones canonum in religiosis ecclesiis examinamus, b & vero similitate concordin communionis nostræ ab ecclesiasticis legibus longe discordat, ille nimis extraneus est. De delictis autem & præsumptionibus quas nefande commisit, reipublicæ legibus & canon * præfidibus secundum rationem judicio competenti * subdetur. Vestræ igitur erit clementiæ, ea quidem quæ sunt pietatis, extendere & ornare, c & celsitudinem vestram * habrebere * ea vere quæ pius hæc sancta vera refulvere: c offendentis simul ad clementiam & malignitatis abjectionem, per quæ in vobis imitatio divina formatur, ad utilitatem fidelibusque cunctis diffponens, & veram manifestudinem & pacem tribuens universis, quæ vestræ pietati repentaliterem bonorum per ea quæ gerisis, pollicetur.

Basilius episcopus b opto incolumem vestram pietatem moliis annorum curriculis conservari Dei ecclesiis & Romano imperio, religiosissime & piissime, & Christo amabilis imperator.

Maximus episcopus * Laodiceæ, similiter.

Theodotius episcopus * Berricæ, similiter.

Gerontius episcopus Seleuciæ, similiter.

Flavianus episcopus Gabalæ, similiter.

Domnus episcopus Chalcidis, similiter.

Cyrus episcopus * Onolarchæ, similiter.

Petrus episcopus Gabbi, similiter.

Sabbas episcopus Palti, similiter. *

XXXIV. EPISTOLA EPISCOPORUM SYRIÆ SECUNDÆ AD LEONEM imperatorem.

Religiosissimo atque piissimo & Christianissimo Augusto, & honorato competenter a Deo imperatori Leoni, Epiphanius, Eusebius, Elias, Diogenes, Maximus, Paulus & Magnus, episcopi secundæ Syriæ.

Ostendit, piissime principum, dominus omnium Christus annorum circa sanctas ecclesias fuit eximium, & ad terminum extam nunc adduxit promissionem, qua in sanctis evangeliis Petro dictum est: *Tu es Petrus, & super hanc petram ædificabo ecclesiam meam, & portæ inferni non prævalebunt adversus eam*: quando vestram tranquillitatem pii imperii augusta velle circumdedit: & mirabile non est, Nam cum Deus sit, & omnipotentis verbis, & firmas * suas promissiones semper offendit. Unde vos largitione potestatis optime cognoscentes, ea quæ gloriam ejus declarare noverunt, hæc Statuere * laboratis, confidentes quoniam ex hoc vestræ gloriæ cumen augebitur, dum eum qui gloriificavit, gloriificare demus * fetlinatis. Quapropter nos beneficiorum vestrorum experti, pro pietate * vestra divinitati ineffabilibus orationibus supplicamus, ut suo decreto terrarum orbem pacemnovem dotatum longo tempore conservare dignetur ad * exaltationem sanctarum ecclesiarum, & æternam confirmatam vestra. Confidimus autem, quoniam nostras suscipet preces, vadens nos pro sua gloria cognitanes, & propterea orationes pro vestro facientes imperio. Igitur dignatum est vestrel culmen imperii pius ipsi laudis indicare, ut affectus quem circa fidem habemus, apertiamus. Completes ergo quod scriptum est, sine aliqua dilatione vestræ sanctitatis velocior obedimus. Ait enim: *Parati semper ad satisfactionem omni petenti vos rationem de spe quæ in vobis est*. Et si unicuique, piissime principum, jubet fermo divinus de pietate proferre bonam competentem responsum, quanto magis nobis, qui propter communem utilitatem hoc facere festinamus? Significamus ergo quam fententiam habemus circa venerabilem consessionem, & quæ concilia vera determinat, quæ hactenus firmam esse per sanctas scripturas afferuerunt. Eft itaque prima quidem synodus poft apostolicam fundationem vestri cœpisda quantum immobilis tercentorum decem & octo patrum, quæ in Nicæa sub divæ memoriæ Constantino collecta est, & Arii vesanam publicavit, & consubstantialitatis fcientiam eundis aperuit. Post illam vero centum quinquaginta patrum, quæ in regia * Constantinopoli congregata est, quæ Deum Sanctum Spiritum declaravit aperta confessione: & his duabus confentire ea quæ in Ephefo funt prius gesta, didicimus. Post quas sanctæ & universales synodos, & eam quæ Chalcedone celebrata est, & cum Eutyche intrepidate tradi per omnia festinavit, * tamquam voluntatem Dei dicimus & congregatam pariter & firmatam. Rectam enim & immaculatam affecuit fidem, nihil alterius dici aut sancti confentiens, quam ea quæ posita sunt in venerabili symbolo trecentorum decem & octo patrum. Hæc autem & dudum feripsimus vestræ potestati, cum subfcriptionibus fubditis reverendissimorum episcoporum provinciæ destinantes. Quia vero & de Timotheo qui Alexandrinorum ecclesiam quadam fluctuatione commovit, nos fignificare lanxiftis, facratissimas regulas sequentes, & his edocti per Dei gratiam, ecclesiastico tramite nostrum peragere tempus, auctorem hominidti & adulteri bune talem operarium esse decernimus, legentes ea quæ precibus sanctissimorum episcoporum vestram majestatem adornantur, contemnant. Et quibus etiam tempore * extinctis super eum decretum tale protulimus, cum & efficacem & penetrantem super omnem gladium his auctum proponentes Dei sermonem: & licet neque ab initio possederit, (nam quomodo habere potuit, qui secundum quod scriptum est, non accepit?) tamen alienum eum a cunctis divinis facerdotii dignitate. * Opto. Deffi in libis nobis, fanctissimum etiam in hoc agere zelum, & illa & fancire, quæ legibus & facris canonibus, & concordis Dei ecclesiis pacem confirmantibus. Incolumem pietatem vestram multis annorum curriculis conservari Dei ecclesiis & Romano principatui.

ANNO CHRISTI 451.

Epiphanius episcopus Epiphaniæ.
Eulebius episcopus Arethusæ, similiter.
Elias episcopus Seleuciæ, similiter.
Diogenes episcopus Larissæ, similiter.
Magnus episcopus Mariamnæ * Euphratesiæ, similiter.

XXXV. EPISTOLA EPISCOPORUM PROVINCIÆ OSROENÆ AD LEONEM imperatorem.

Deo amantissimo & piissimo atque Christianissimo Augusto, digne a Deo coronato imperatori Leoni, Nonnus, Damianus, Joannes, Abrahamius, Joannes, Petronius, Elias, Basilius, episcopi Osroenæ provinciæ.

Non est mirabile, o victor atque Christianissime principum, ut qui desuper sceptrorum potentiam sumpsit, cum consilio Dei qui hæc prebuit, cuncta faciat, * et quæ immobilitas laeedotii jura custodiat, nihilque patiatur propter multam manfuetudinem rerum sibi competentium pertere ejus decretorum voluntatem. Et hoc maximum & inter omnia mirabile mirum, quod designant etiam literæ vestræ, quas super nobis dirigere tranquillitas vestra dignata est, per quas ea quæ crudelitas fuit protumpta contra sanctas regulas a Timotheo, qui tyrannice sedem divinis sacerdotibus condonatam tenuit in * Alexandrina civitate, cognovimus. Omnium enim tiquitatum res plenæ sunt, & pax intentionis vestræ tranquillitatis & immaculatæ fidei valde * contraria. * Vos enim ex quo purpureis & coronam gerritis, * orthodoxum lumen, ecclesiarum omnium domini Christi diversam semper habisitis curam. Quæ vero in Alexandria gesta sunt, sicut preces continent eorum qui * eas pietati vestræ gloriæ obtulerunt, omnem transcendunt iniquitatem. Vos fidem orthodoxam * custodistis, scientes ab ea omnine gentes esse, Timotheus autem ab ejus destructione * ab illo non pulsum, pus. Vos pacis * ellie auctores, illi nonpotuit certaminum incutores. Vos sine longione lab. 2. pulsus abiecit. Vos legibus custodistis: illi patricium tam pontificali longione complevertunt. Vos cum benedictione compensati ad divina loca semper accedetis: illi principum sectatis ibidem commisserunt. Quomodo ergo possibile est, his ita se habentibus, aut humilibus nobis, aut vobis pie negantibus, inter sacerdotes constituere harum rerum auctorem? Et de Timotheo quidem * causa hanc sententiam nos habemus. Ut autem correctio in eo fieri debeat, etiam vos domini per auctoritatem imperii, quam estis jus * Ritte fulfrango confecuti. De sancto autem concilio Chalcedone celebrato, ea quo sometipsos penimus abscideret, id est, Timotheus & huic similia sapientes, ad peremptionem dogmatum bene expositorum a beatis patribus in Nicæa collectis, b quæ etiam idem sanctum Chalcedonense concilium * confirmavit, corroboravit, non subvertit; laudavit, & non infregit: * quid oportet aliquid nos vel dicere, orantes cum his quæ ab illis decreta sunt, quibus etiam præfigent symbolum a beatis patribus in Nicæna urbe fignatum, & vivere, & vitam nuqus sæculi terminare? Ab illo enim nos * sancto concilio nulli prorsus motem poterit separare, c quonodo & vos transgressi, quæ ab his sancta sunt, optime vestles syllabis * confirmastis.

Nonnus episcopus Edessæ metropolis, incolumem vestram pietatem multis annorum curriculis conservari Dei ecclesiis & Romano imperio, dominus præsiet Christus, piissime & Christianissime * Deo amabile imperator.

Damianus episcopus Callinici, similiter.

Abrahamius episcopus Circesii, similiter.

Basilius episcopus Balisnis, similiter.

Joannes episcopus Carrhis, similiter.

XXXVI. EPISTOLA MESOPOTAMIÆ AD LEONEM IMPERATOREM.

Religiosissimo atque piissimo & Christianissimo Augusto, & Deo coronato & honorato imperatori Leoni, Abraham, Marcus, Noe, Eusebius, Reticius, Valerus, Marus, Abrahamius, episcopi vestræ Mesopotamiæ regionis.

Omnium Christus atque salvator, qui humanum genus tamquam facturam propriam miseratus, ab impietatis profunditate & ignorationis peccati ad cognitionem veritatis pietatis evexit, & lumen quidem ecclesiam suam, id est, corpus fidelium nominavit; invicem vero eam in unum indem partis edit conflinxit, & operationibus pœnæ, tamquam Deus nudique roboravit; non solum per * pifcatores fuos, magnum mysterium veritatis annuntiantes, * non jam humanæ prudentiæ vestrik, sed cœlestis * sapientiæ & ignea sancti Spiritus lingua fundavit & auxit, fed etiam per pios pofles principes, & collaborantes pifcatoribus, * ad prædicationem extrit. Quorum pii imperii fuccessorem, & fidei fabricatis heredem etiam nunc fuis donavit ecclesiis, & omnibus quæ fub cœlo funt, tribus, tranquillissimam Christianitatis vestræ potentiam, ad confirmationem ecclesiasticæ pacis, falvantis vos * fpe fimul & fide, & conflantiam totius orbis ter-

Matth. 16.

Matth. 16.

Matth. 16.

PARTIS TERTIÆ CAP. XXXVII.

rarum, & pelagi rationalis fidelium populorum. Igitur a Deo propter iniquitatem vobis fidem hanc * & pietatem regalis sacerdotii, & Christianissimæ principum, manifestandæ atque clementia largiorem remunerantis imperii, quando pro humana salute & ecclesiarum pace cum laerdotibus Christi cursum congruum atque alias congitationes, & beneficia tamquam pii principis excellibens: & ut fideles Christi sacerdotes regalibus vestris & piis filantis honoratis, eosque ad hanc utilitatem participes vos habere non piguit. Haic ergo consilio obedientes, voluntati ac providentiæ vestræ potentiæ atque pacem & longævam optantes vitam, congregati in vestra Melopotamia, ex his quæ apud vos pro proposito gesta sunt, nobiscum sententiam declaramus. Sancivit B itaque Christianitatis vestræ potestas, ut reliquentes oblatas vobis adversus Timotheum preces, syllabis pietatis vestræ * subjectis, indicaremus vestræ tranquillitati, quam de eo sententiam habere * possimus, cum Deo videliceet hoc timore facientes. Quæ preces non sine dolore, * non sine lacrymis relegentes, & ecclesias non modicum & narrationem auribus terribilem in eis intentes, nihil aliud præter hoc dicimus, Christianissime principum, * qui sufficit omni auditui & menti fidelium, in his quæ nefande a Timotheo gesta sunt, cum hæc * vera probentur, jubitari cum earum habere vos indignationem, & pias leges vestras erigere, & ut sacerdotes Christi jugeant eum qui talium rerum cooperator effectus est, & * hoc in schemate sacerdotii, cum utique neque possit esse, neque Iaicorum uti communione fidelium, non quia sacerdotio & * hominum filii dolent nomen imponere. Igitur de vestra tristitia plenis & flentibus, hæc a nostra humilitate ad notitiam pietatis vestræ perducta sunt, cum possitis per sapientiam vobis * a Deo celebratam, quando in maioribus ejus vestra corda fervantur, & cogitare decenter ecclesias Christi ab hujusmodi scelere liberare. De Ipse autem & fide quæ in nobis est, in qua nutriti sumus, & in qua ea hæc vita oramus abire, confessionem quam habemus & habemus, manifestissime principum, sequentes principaliter, & velut super firmissimum fundamentum nostra verba & vitam Dei, & * evangelicam & apostolicam prædicationem Trinitatis adiffondes, deinde & expositam a sanctis patribus qui in Nicæa collecti sunt, sequimur fidem: reverenter sutem, & velut turamus nostræ vitæ, etiam sanctum concilium quod Chalcedone celebratum est, obtinemus atque servamus, quod nihil in symbolo fidei expositio Nicæa a sanctis retentis decem & octo patribus est adjectum. Sanctis siquidem Chalcedonensis synodus impietatem hæreticorum singulorum temporum abdicavit, & prædicationem Trinitatis confirmat secundum divinas scripturas, & piissimorum patrum expositiones atque traditiones per omnia fectinavit. Hæc de fide & de spe quæ in nobis est, pro satisfactione est, ecam cum timore Dei manifesta vestra fiscimus possessari, hæc tamquam solita salvare defendimus, hæc cum sacerdotibus Christi pieas vestra tenent atque confirmant, in pace imperii retinacula gubernabit, ecclesiam Christi immobiliter conservando, regni cœlorum arhas A firmissimas possidebit, & nos sacerdotes & * populum fidelem cum studio magno clamare facit ad dominum Christum: Salvum fac domine regem tuum, & exalta cornu ejus imperii, quod est & erit gloria tuorum domine sacerdotum, & simul & ecclesiarum tuarum.

Mæræ ecclesiæ per urbem Mesopotamiæ, incolumem vestram pietatem multis annorum curriculis conservari ecclesiis * Dei & Romano patriæ ecclesiæ, quæ est imperio, religiosissime & Christo amabilis imperator.

Zoras episcopus, similiter.
Maroniæ episcopus, similiter.
Noe episcopus, similiter.
Eusebius episcopus, similiter.
Reticius episcopus, similiter.
I Valaræ episcopus, similiter.
Maras episcopus, similiter.
* Abrahamius episcopus, similiter.

XXXVII. EPISTOLA EPISCOPORUM

PHŒNICIÆ MARITIMÆ AD LEONEM imperatorem.

*Domino ⁊ mansuetissimo & Christianissimo, & * Deo dicentes honorato imperatori Leoni, Dorotheus, Eudoxius, Magus, Theodorus, Rufinus, Cassius, Petulus, Heraclius, Asiochius, Nonnus, Magnus, Thomas, episcopi ora maritimæ Phœniciæ, in domino salutem.*

Laetetur Deus in omnibus.

GLorificat quidem omne genus humanum domino minum Christum, quoniam feripsis vestræ pietatis lætati promerunt: plus autem collaudat Deum chorus sacerdotum, quoniam vestris bonis in communi participatur, & quia rursus ratione præcipua honorem vobispius debitum promeruit. Decolas enim cum * qui exlmen imperii divina largitate fortitus est, Dei sanctas ecclesias veerarii. Optime namque confidisti, quoniam his bene diipositis, omnis manus hostium cerviat in timorem * qui pulsus imprudenter resistere didicerant, propter vestræ fidei magnitudinem confusi, venient ad vinam. Imitatores eum principum confitiati, qui justitiæ & equitate claruerunt, facilime rebus pefsentibus prævalebitis. Pro Dei siquidem legibus * dimicatis, velut integri custodes eatum; & sanctorum habentes eatum, atque cum eis honore fruemini, cogitantes ut * nullius hominis disciplina minor inveniatur, & pro subjectorum quiete precipuam studeris habere solicitudinem. Et hæc quidem, quantum ad consolationem pertinet corporalem, pro ejus utilitate gerere vestra ferenitas non quiescit: potiorem vero habet industriam, ut fidei orthodoxæ cultus in hominum animabus oriatur: quatenus vestra pietate addiscantur regi regum, qui a Deo, ut esset, plasmati sunt. Hæc inaque devotionem possidens apud Deum, & sanctas ecclesias multiplicare quotidie studens vestra tranquillitas, sequendo quidem reverendæ memoriæ & in sanctorum choro * laudantem Constantinum, & tenendo vestigia pie memoriæ Marciani, pro pace ecclesiarum maximam diligentiam gerit vestra religio. Quapropter fancire dignati estis,

PARTIS TERTIÆ CAP. XXXVII.

ANNO CHRISTI 451.

A estis, * ut per universos provinciarum episcopos manifestum vestræ tranquillitati fiat, quam voluntatem habemus de glorioso concilio Chalcedone celebrato. Qua de re * nostrum aperte intentiam declaramus, quia nulla ratione aut modo dilcordat ab expositione sanctorum patrum Nicæa congregatorum: * nec tamquam minus habeat doctrina majorum * qui in Nicæa fuerunt, hoc gestum est, sed ut per Chalcedonenle concilium illorum expositionis revelcur intentio. Quia enim alii aliter, &, ut volunt, pius fidelibus rioienti lunt, & familiarem malæ fectæ nequitiam immaculatæ fidei superimponere molunur; hujus rei gratia pestilferam eorum & calliidam rerum largiens voluntatem, & omnem potativam opinionem dominice inhumanationis abdicans, eos qui prodigiose non ex Dei genitrice virgine esse nolluntur, Deumque credunt, defensis, & velamen rabiem figmenta talia cogitantum publicavit. Neque enim augmentum aut correctionem, neque immiuationem aut deriionem fecit Chalcedonense concilium patrum spiritali concordia collectorum. Est enim & ex hoc indicium fumere manifestum, eo quod divino decreto & approbatione cuncti convenientes, vestræ confessioni in his quæ sunt placita, consenserunt, & nulla (Dei gratia) facsta est discordia. Et de his quidem, ut congruit, indicavimus, immobiliter nobiscum Tententiam roborantes, & scientes quia omnipotenti Deo valde * placamus, & vestræ majestati hoc modo satisfacimus, quando nihil contraiunt, nec extranearn a Nicænorum patrum symbolo festatur Chalcedonense concilium divinitus inspiratum, * fed magis ut dilliis majorum consonat atque concordat, ita contra malevolos consper * fitled amplectitur. De eo siquidem qui epicopalem vocationem Alexandrinæ civitatis abripuit, ficut eum preces * oblatæ plurima contra patrum regulas fecisse deligunt, hoc tantumodo dicimus: quia fecundum ea quæ precibus fuit injecta, meniuras ecclesiaiiae vindicæ transfecudit. Cur enim plus quibus, ut ei dignitatis ordine inferior, * quam neque primitus habuit, nec illi post hæc accessit? Hic enim, ficut preces de eo edoceri, & legum & ecclesiasticorum canonum, quæ in hoc habent justissimæ. Et quæ ab eo * ecclesiis dicta non reipuant? quæ lingua ea quæ feripta sunt in illis precibus, explicare cuncta prævalea? Vestræ siquidem solummodo erit justitiæ atque sapientiæ cogitatio, celerem terminum rebus imponere. Quod autem nonc nostram mentem effugerat, non erat remiiisci superflum. Quia enim quasi gloriantes hi qui pro eo petitiones obtulerant, diverunt, * quod Timotheus symbolum recentorum decem & octo patrum, ficut ediiverunt, amplectitur, ex hoc apparebit * hic simulatione & aerogantia magis ulus. Nam qui prater eorum formam ac terminos inverenunde omnia perpetravit, & aperte contra eas bella suscepit, illos primitus impugnavit, in quorum minine conflitato permanisi. Igitur piissime imperator Leo, vestrum est, ut in eum formam congruam decreta A a Iidem libri, & per universos provinciarum episcopos ut manifestum. b Idem libri, nostra aperte sententia. c Idem libri, ut tamquam. d Idem libri, quæ Nicæa. e Idem libri, placemus. f Vestres libri & edit. sed magis dilili. Editores Romani mutaverunt. g Illud. Et illud quoque deest in antiquis libris & editionibus omnibus Romanum. h Male in libris calamo exaratis, adiuta. i Vestres libri, aut cuinfquam neque. k Idem libri, hæc simulatione aerogantia. l Idem libri, hæc simulatione aerogantia. m Idem libri, Berulorum. n Vestres libri, subjectorum. o Idem libri, inde pefsteri. p Corb. habent, Beloviæ; habent. Et mox utcque habet retrahum. q Idem libri, quatenus a vestra. r Idem libri adiuvat. s Idem libri, deligi.

BALUZII NOTÆ.

a Conjunctio deest in antiquis codicibus.
b Vestres libri, *filiis Christianissimi*. c Idem libri, *subjectas*, quod melius est. d Idem libri, *pugnare*.
e Idem libri, *nec sine lacrymis*. f Idem libri, *vere*. g Idem libri, *laloramus communicantes*.
h Vestres libri, *nobis*, & *Deo confitemur*. i Vestres libri, *populus fidelis*. k Idem libri, *Dei, Tamquam*.
l Idem libri, *Patrum*. m Idem libri, *Alexandrinæ*.
n Idem libri, *omnia calamo*. o Idem libri, *demicestis nobis integra confidis*.
p Idem libri, *omnibus hominibus*. q Idem libri, *quatenus a vestra*. r Idem libri adiuvat &.

Piissimo & Christianissimo imperatori nostro Augusto, & a Deo comprotector honorato principi Leoni, episcopi Isauriæ provinciæ, Basilius, Joannes, Tatianus, Nonnichius, Epiphanius, Ammonius, Theotimus, Cosmas, Euphemius, Sabbatius, Athanasius, Hermophilus, Julianus, Theon, Dacianus, Paulus, Orestius.

QUem alterum decebat e imperatorem talia pro talibus præcipere, & scribere nobis subditis, & legis ipso rebus divinis ponere facere B doctibus judicia ponat, præter veltos Ilommodo pietatem, quam ipse proprie Deus elegit, & ex totius mundi potentia coronavit, & ipsa respublice retinacula constituit, violentia tenupeftcius nullatenus imitanente? Quapropter honam retributionem, * quæ propitiis, Christo referre deliberatis. Abel facrificiorum putatus fecistis: * in euo enim nequale eft facrificium veritate fidei & amicitia pacis. Zelatus et actibus tuis, tranquillissime imperator, Confhntinum illum memoriæ immortalem, maximum, pium, amatorem Christi, & indubitanter apud omnes beatum, * qui Abelis vivens imagineen in animabus hominum possedit in æternum: qui cum David quidem fecit rex & propheta Dei apud Deum, cum Petro annuntiatus & contristi filius, quali familia eis, in prædicationibus veritatis effulget. Ille enim, a quando cum Romanorum fceptris Deus ordinavit, ecclesiæ memoriam intercuit, militare caligineet fempeftatem quamdiu imminere * fuerit puribmus dogmatum veritatis inspicions, & creaturarum adoratione imminuta, a falsis simulatoribus pietatis denae cum videns influxit contra Christianum fidem, & facerdotes, qui vere filium esse Dei, & de fubftantia Patris ante facula natum credunt & prædicant, fomentipiam per laudem Spiritum increatæ Trinitatis imperie & adorationi fubjicions, fumm in terra firmavit * regnum, & pietatis radios * in terra mixtos omni caligi- D ne ex illo tempore alque ad prefens per omnes (ut ita dicerim) terras explicuit: factus femen, & radix, & cultura, & feientilla nobis falutis inextinguibilis. Sed rurfum Chriftianifima vefta *, honoribuis imperator, ad illius tendit intentionem. Ecclefiæ liquidem Alexandrinæ adificatore nequitiæ languorem ferente certamnis, & membra corporis univerforum fidelium diffiputne, quæ pro falute commoni defebant alterutris erle fociata: quatenus qui fanæ funt mentis, in definitionibus Nicæni concili permanerent, quas dudum patres congeri * Chalcedone fignantes, * trilium rationalium ovum E tradiderunt. Aliis vero quemdam Timotheum eligentibus, repugnantem dogmatibus patrum qui Chalcedone colledi funt, & petentibus eum principem, oviamque paftorem, qui illis derogare * præfumit, quæ admiceari magis oportet; & accufat patrum Chalcedonenfium confitutia, & fratres hæc ampleftentes expellit. Ita cum his

a Ps. 110.

b Ps. 110. 10. Prov. 1.

c Ps. 110. 10. Prov. 1.

d Ps. 110. 10. Prov. 1.

e Ps. 110. 10. Prov. 1.

f Ps. 110. 10. Prov. 1.

g Ps. 110. 10. Prov. 1.

h Ps. 110. 10. Prov. 1.

i Ps. 110. 10. Prov. 1.

k Ps. 110. 10. Prov. 1.

l Ps. 110. 10. Prov. 1.

m Ps. 110. 10. Prov. 1.

n Ps. 110. 10. Prov. 1.

o Ps. 110. 10. Prov. 1.

p Ps. 110. 10. Prov. 1.

q Ps. 110. 10. Prov. 1.

r Ps. 110. 10. Prov. 1.

s Ps. 110. 10. Prov. 1.

t Ps. 110. 10. Prov. 1.

u Ps. 110. 10. Prov. 1.

v Ps. 110. 10. Prov. 1.

w Ps. 110. 10. Prov. 1.

x Ps. 110. 10. Prov. 1.

y Ps. 110. 10. Prov. 1.

z Ps. 110. 10. Prov. 1.

*a Ps. 110. 10. Prov. 1

PARTIS TERTIAE CAP. XL.

fed aperte volens per ipsas argutere eos qui similant se quidem symbolum Nicænorum patrum amplecti, dum autem ipsum vellent proferre sermonem quo veritas carnis dominicæ delignatur, pellima femina Manichæorum latenter simplicioram interiunt animabus; a quibus majore cuſtodia opus eſt, quam ab impia calliditate Neſtorii. Ille ſiquidem aperte unum Chriſtum in duos dividens filios, patrum ſymbolo ſemetipſum paridit inimicum: iſti vero unum quidem condemnque ſe venerari, colere & adorare dicentes, ſicut ſymbolum docet, naturarum vero duarum naturarum proprietates perimentes, & neque paſſibilitatem carnis dominicæ, neque impaſſibilitatem divinitatis ejus eſſe confitentes, dubium circa incautos habentes ſententiam, magnimus laſiones eis inſiprare moliuntur. Nam ut convertionem factam ſuſpicari concedunt circa diſpenſationis ſacramentum, aut aliquid putativum, aut phantaſiam, aut confuſionem, aut transitum falſe per virginem figuratum, & non geſtum vere nativitatem demonſtrant, dicunt. Hæc enim omnia 'germina ſunt duloſæ radicis, quæ mortem animabus hi 'obſcurantes afferunt. Propterea ſiquidem ad perempticnem veſtatoriatius hæreſicæ, prædiſtis epiſtolis egeuerant. Nam & poſt expoſitionem ſubſtitiibam hanc ſanctæ literæ, rurius patres qui ſanctum concilium Chalcedonenſe celebraverunt, ſymbolum patrum Nicænorum pro lapide ſementes, ubique hoc ſolum circumferri & prædicari ad illuminationem ſidelium ſuſcinerunt. Quapropter, omnium manſueſtiſſime & venerabilis imperator, quiſquis laudat Chalcedonenſe concilium, & Epiſtolam & Nicænum valde mirantur: qui autem hoc reſpuit, neque illorum legibus acquieſcit, ſed ſimulat tanquamodo ſe colere pietatem. Pro cauſa vero Timothei quid amplius veſtræ pietatis petentia nos dicamus? Si enim preces contra eum datas ſequentur ' ut cauſa, & omnia quæ ibi ſunt pulſa, opere (ſicut illi aſſerunt) facta noſcuntur, 'nullus ei per canones ſanctorum patrum venia ſermo ' reliquatur. Hæc ergo vobis ſcribere, veſtra tranquillitate precipiente, ſi cerarvimus ; Deus autem ſapientia veſtræ pietatis imperii, membra eccleſiæ ſemper unias, ſicque commonium mediocus paſſionum, & ' manſueſtiſſimum veſtrum imperium perpetuo tranquillo & manſueſtoe cuſtodiat; affectu nos paterno regentem.

Baſilius epiſcopus miſericordia Dei Seleuciæ metropolis veſtræ Iſauriæ, incolumem veſtram pietatem multis annorum carriſtiſſe eccleſiæ Dei & 'tot orbi tuæ ' cerarum oro ſervari, piiſſime & Chriſtianiſſime triumphalis imperator.

Julius epiſcopus Celendereos, ſimiliter.

Nenechius epiſcopus Latmi & Caieuchi, ſimiliter.

Stephanus epiſcopus Daliſandi, ſimiliter.

Epiphanius epiſcopus Ceſtri, ſimiliter.

Ammonius epiſcopus Zotappæ, ſimiliter.

Paulus epiſcopus Hieropolos, ſimiliter.

Conon epiſcopus ' Libyadis, ſimiliter.

Acacius epiſcopus Antiochiæ, ſimiliter.

Sebaſtianus epiſcopus Sebaſtiæ, ſimiliter.

Euphonius epiſcopus Anemorii, ſimiliter.

Athanaſius epiſcopus Philadelphiæ, ſimiliter.

A Hermophilus epiſcopus Dioceſareæ, ſimiliter.

Julianus epiſcopus ' Hiempolis, ſimiliter.

Theon epiſcopus Helliopoli, ſimiliter.

Paulus epiſcopus Olbi, ſimiliter.

Orentio epiſcopus Domitiopolis, ſimiliter.

XL. EPISTOLA EPISCOPORUM CILICIÆ PRIMA AD LEONEM imperatorem.

Dei omniſſimo atque piiſſimo & Chriſtianiſſimo Augusto, a Deo competente honorato imperatori Leoni, Petagius, Alexander, Philippus, Hypatius, Chryſippus, Seleucus, Euſtathius, Titus, epiſcopi prima Cilicia, in domino ſalutem.

B Chriſtianiſſima intentio veſtræ potentiæ, & 'propoſitum pietatis, ex multis quidem rebus nobis innotuit, præcipue autem ex literis veſtræ pietatis ' ſuper ad diſcretionem ' ipſius pervigilem circa pietatem laborem ſuum tranquillitati veſtra demonſtravit. Quapropter omnium Deum laudantes, & linguas ad favorem, & 'coda ad ſupplicationes inexhibitiſſe ' commonentes pro pio veſtræ ſerenitatis imperio, congregavimus ' Dei omniſſimos epiſcopos inverſæ provinciæ, pro quibus ſancte literis pietas veſtra dignata eſt: & concordi nente decrevimus, Timotheum quidem contra ſanctorum patrum regulas & eccleſiaſticas ſanctiones facerdotium inviſſe ſeditione populi pariter & tumultu. Hæc enim nos lectæ contra eum preces edocuerunt, quem neque facerdotem abſtinuerunt, nec omnem in ordine epiſcoporum conſiſtisi patimur. Magnum etenim ſynodum ſanctorum patrum Chalcedone collectam ampleſtimur, & laletatem eſſe decrevimus: & non ſolum propter multitudinem pontificum ibidem congregatorum, & ſententiam ſancti & pii imperatoris Marciani una cum eis proſiatum; ſed quia & laudabiles patrum in Nicæno concilio congrua & convenienia, & in nullo contraria eam ſapuiſſe conſpicimus. Hæc quidem per nobiſtram ſententiam declaramus. Veſtra vero pietate Romano ' imperio incolumi permanente, credimus in pace & conſtantia ſanctas Dei eccleſias conſervet Chriſto, veſtrum piam propoſitum Deo diligenter ad illa gerenda, quæ ejus eccleſiis videantur eſſe utilia, & per veſtram manſueetudinem eis pacta jura prabente.

Petagius epiſcopus Tarſi, incolume veſtrum imperium tempore longo ſanctæ eccleſiæ & Romano ' conſerves imperio, piiſſime atque Chriſtianiſſime.

Alexander epiſcopus, Philippus epiſcopus, ſimiliter.

Hypatius epiſcopus, Seleucus epiſcopus, Euſtathius epiſcopus, ſimiliter.

Titus epiſcopus, ſimiliter.

E XLI. EPISTOLA EPISCOPORUM PISIDIÆ AD LEONEM imperatorem.

Per omnia Chriſtianiſſimo, vobiſcri atque triumphalis, & ' De competente honorato imperatori Leo-

ANNO CHRISTI 451.

Leoni, Pergamiæ epiſcopus Antiochiæ Piſidiæ metropolis, Eutropius epiſcopus ' Adalianæ, Pamphilus epiſcopus Apamenæ, Theonas Parodiæ, Alexander Seleuciæ, Manus ' Gortynæ, Baſſus ' Neapoleos, Florentius ' Hadrianopolis, Metropolius Metropolis, ' Theodorus Theodoſiopolis, Marcianus Philippolis, Eugenius Synnadorum, Politeanus Zozopolis, Atteiius Melitopoleos, Caſſianus Limenopoleos.

Cognoſcentes ſanctionem veſtræ ann zelo divino eſſe completam, & placationem Dei voluntate ſanctæ eccleſiæ, & ſubjectis per ſidem inerrabilem quietem ac diſciplinam, quæ ad ſalutem pertinent, piiſſime providentem, per quam præcepiſtis nobis, ut de Timotheo, qui ' omnia impetrare noſcitur acculatus, nec non & de his quo pro ſide catholica placuerunt ſancto & univerſali concilio Chalcedone celebrato, quid commentaret ſcriptum, ſine timore cujuſcumque hominis, & abſque gratia vel inimicitia indicemus, tamquam reddituri incircumſcriptibili Dei judicio tatiorem: veſtræ potentiæ nobis ſignificantes epiſcobus, Timotheum quidem, qui jam damnatus offenditur, ſicut plurimi ' venerabiles epiſcoporum Ægypti ' ante diœceſis, & ' reverendiſſimi clerici in ſcriptis affirmantes, veſtræ clementiæ ſuggeſſerunt novitiiſſe, contra eccleſiaſticas ſanctiones ad ſacerdotii miniſterium ſuiſſe perductum, ſed etiam eos qui ' ſunt ſicuti cum ſuiſſis damnatum, communicare illi ſine periculo credideruntur, extraneos eos eſſe a Dei eccleſia judicamus, ſecundum conſiſtoriorum regularum nulla eis venia nec ſpe reſtitutionis ullo modo remanente, ſicut tertia & octogeſimi ca. ma regula de talibus aperte decernit, cujus ' ſententiam eſt: Si quis epiſcopus a ſynodo depoſitus, aut presbyter, aut diaconus ab epiſcopo proprio, &c. Nam ut is ſi quis illi ſententiæ ſubdiscatur, & ante tantorum interſtitiorum mediocrium, & multis lacrymis lugendorum ' ambor exiteit, ' dignum debeat ſecundum leges ſubire ſupplicium, poſtquam reguleſtiae talia prafinxiſſe, nullomodo ' non eſt edicere, ſed probare decet, & judicare veſtram Chriſtianiſſimam ' ſanctiſſimam ' ſanctiſſimam ' ſanct

PARTIS TERTIÆ CAP. III.

re, neque opus habere quilibet interpretatione, cum per se, ut ajunt, videatur interpretatum: centum quinquaginta vero sanctorum patrum concilium ignorare le proficentes, dicentesque communiceare Alexandrinam ecclesiam Ephesiis concilii: [a] adjicientes de hoc, quod synodum Chalcedone celebratam ecclesiæ Alexandrinæ non recepit. Per hæc igitur offendantur similes ejus eorum, qui sententiam exponentes optime falutis remedia medicinam, & paffiones provenientes falubriter edocentem, ipsamque medicinam totum fe posse promittunt. Sic enim & illi neque tempore vivendorum languores & hæresim fencies, nec medicinam congruam infirmis opportune protulisse ab spiritualibus medicis, sanctis scilicet & orthodoxis sacerdotibus qui per tempora Sypodos impleverunt, inspicientes, harum rerum non habentes discretionem, superflua & erroneos in suis precibus profuerunt sermones. Nam si hæc quæ memorativus, agnovissent, non arbitrarentur augmentum aut detractionem factam in sanctho symbolo: ita tercentis decem & octo sanctis patribus explanato, nec pet le directent illud interpretatum, quod pauciffimis quidem fermonibus, sed perfectis sensibus scripturæ divinæ per viros ejus scientiæ peritissimos videretur esse completum. Quorum veritatem ignorantes, & quasi quantaque hæretici tunc procedente langore sanitatis set medicina divinitus infirmantes, & in illud incurritie divinum videntur eloquium, quod ait: *Nolite fieri sapientes apud vosmetipsos*. Propter hæc enim ignorantem hæreticos, qui posstea per diversa tempora variis langoribus funt exorti, nec non etiam eos qui opportune & necessarie eorum infirmitatibus falubertimæ fidei congruum obtulerunt: salutaris adjutorii medicinam, sicut sanctissimi centum quinquaginta patres infirmitati langoris Macedonii, qui divinitatem sancti Spiritus negarit, obtulerunt, aperte firmitatem redæ fidei docentes, & divinitatem unitatis inseparabiliter adorandam. Rursus igitur alia paffione nata circa iohumanationem Dei Verbi per gallidum concumque Nestorium, sancti patres [b] qui illo tempore Ephesi convenunt, sufcipientes patitiæ orientalium episcoporum probaffimum fidei tradidum, perfecte præcidithan languorem inenarrabili fide curaverunt. Similiter autem Timothei fequaces ignorare videntur, quemadmodum posstea Eutyches, cum in profundum phantasiæ prava ignorantiæ fuæ fecta corruerit, principatu hæretico & suffocatus fit, & quia pro eo duo fint celebrata concilia, prius in Ephesio, & posstea Chalcedone; & quia quæ Ephesi quidem facta est, non sufficit ejus egritudinis, ut oportebat, discerterte paffionem, & offerre quæ erant necessaria medicinæ. Quæ vero Chalcedone per Dei gratiam congregata est, ejus solatio ita prævaluit, et egritudinem aperte cognoscerent, & remedium medicinæ salutaris offerret. Igitur notum est fapientibus universis, quia alia diversis diversique

ANNO CHRISTI 451.

tionis Deoque placentis commentet examinatio- nem horum qui nullam impietatis speciem relinquerunt, sed super alia mala etiam hoc adjecerunt, ut diabolica infirmitati vinculo, examinatione non facta, sanctissimos episcopos & religiosissimos clericos in sanctis orthodoxisque ecclesiis enutritos expellerent a ministerii quæ Christi domini gratia fuit sortiti. [a] Ut autem undique diffusa lumine veritatis, mendacii tenebræ fequacium Timothei dissiparentur, & a religiosissima pietate vestra simul & equitatem hæc impietas, iniquissimaque superbia radicitus evellatur, decet eos aperte convinci, quia cum libi recte credere videantur, multum & extra scientiam esse hæresum, cequaque divinum intendentes eloquium: *Non cognoverunt, neque intellexerunt, in tenebris ambulant*. Ut autem & talis omnibus oftendatur, & perspicuum evidenter volenti Timotheo habere pontificem, divino nobis proposito timore confidimus & hoc facere vestræ majestati sufgerere, quatenus vestræ clementiæ & sint qualibet obnoxiatione in fua ignorantia & prave fectæ sententia convincatur Timotheus, & ejus fequaces episcopi simul & clerici. Igitur si placet vestræ pietati imperio, fulo orthodoxi eos fuis Alexandria civitate esse præcipite, & eorum eorum fingulos habitare, & divinæ fcripturæ libros quos voluerint, dato permissu ab eis hæresie, quos habent necessarios accipere; ut intra certos dies arctissime custodiri, ita ut nulli licet ad eos accedere, & verba ex fonifaque differentiare; jubeantur quæ, quam virtutem fcripturæ divinæ respicientes, recte fidei symbolum fufceperunt, & fidem tercentorum decem & octo fanctorum patrum immobiliter fe tenere & cuffodire pollicti funt, quæ fuerant Arianorum varie blasphemiæ atque languores, [b] quas nefandefanctarum fcripturarum textu atrebantur adiuvare; & quemadoodum hæc a prædicto symbolo funt excluſa. Non folum enim Arianorum, fed & plurimæ ante hanc hæreses exortæ, in divine fcripturæ probloquis potuerunt incumbere. [c] Illi quidem fi venerabiliter cumfinxerint omnium sanctæ memoriæ orthodoxorum patrum, & [d] quales quique fuerunt, agnoscent sanctæ memoriæ Alexandrinæ ecclesiæ episcopos, & [e] Athanasium, & Cyrillum, & [f] Theophilum, & [g] Dioscorum, & [h] Petrum Alexandrinæ civitatis antistites, quos omnes orthodoxi sequuntur, & præcipue fidei Ægyptiorum. Quæ cum ita fint, in fcriptis fequacesi Timothei declarare jubeantur, quomodo memorati fancti patres fuluberrime credidunt; & quomodo horum investigantur aliqui cum Ario fanctis nolcuntur hæretici, & qui fuit illi, aut [i] quæ fapientes a rectis fidei recedunt: [j] quo facto & caligo cæcefa limul & prave fectæ fequentium Timotheum obiaceat protinus aperitur, ipsis insuper qui non cum diferetione, fed fine quadam probationepraemiti fuit, indicantur: [k] ea ex hoc omni vesna monstrabuntur extrinsi, qui recte fidei universale concilium nefandissimæ voluntate & scelestissima

PARTIS TERTIÆ CAP. III.

a lingua anathematizare præsumunt. Tum etiam præter concilium [l] Dei amantissimorum episcoporum, sapientissime & semper memorabiliter, [m] reficiunt vestra pietas efficiet, ut dum primitus convicta fuerit atque notata prava eorum nefandissimaque fecta damnetur, & ea quæ pro recta fide funt, + & Christo Deo placent, & divinæ disciplinæ pacique convenient, roborentur. Turpe fatis, & rectitudini vestræ nimis indignum est, ut divulgetur generali synodo nunc opus esse, dum hæc quæ fint & valde certissima, quatenus, ut dictum est, plus valere videantur qui fe diabolo tradiderunt, & ejus impietate detrati. Et ut insignis pompa conficiat, occasio quidem multis + conceptus latræ fidei & detractionis exsilit; frequentia vero multorum indifferente loquentium paganorum, aut infidelium, & præcipue Hebræorum, plurimi (quod absit) simplicium trahuntur ad lapsum, qui dum illi putentur quidem de quibus volunt honeste loqui, ad variata autem blasphemiæ recte fidei dogma perducant. Cur enim hoc capitulum eliguntur, qui hæcfous quod fapiunt, ita nociant, ut pro fua fide Deo quoque erant convenire?

Pergamenus episcopus Antiochiæ Pisidiæ fubscripsit quæ funt fubjecta intercellionibus omnium fanctorum, a matutis recta fide, & omnia quæ petiti funt adversus Nestorium, deviancia. Multo tempore a clementia divina fereeris, Christo amabilis & honoratæ divinitus imperator.

+ Eutropius episcopus Adadæmorum civitatis similiter.

+ Paulinus episcopus Apamenus, similiter.

Libanius episcopus + Paralenus, similiter.

Alexandrus episcopus Seleucia, similiter.

+ Maximus episcopus + Gortenus, similiter. + Marcus.

Basilus episcopus Neapolos, similiter.

Florentius episcopus Hadrianopolitanus, similiter...

+ Minophitus episcopus Metropolitanorum, si- + Metropolitanus.
milliter. + Theodorus.

Theodorus episcopus Theodosiopoli, similiter.

Adrianus episcopus Philonelli, similiter.

Eugenius episcopus Synnadorum, similiter.

Polichanus episcopus Sozopolitanus, similiter.

Antalis episcopus Malinopoleos, similiter.

Calliste episcopus Limenopoleos, similiter.

XLII. EPISTOLA EPISCOPORUM SYNODI SARDIANÆ IN LYDIA ad Leonem imperatorem.

Domino piissimo, Christique amantissimo imperatori nostro Leoni, perpetuo Augusto, parva & humilis synodus congregata in metropoli Sardianorum provinciæ Lydiæ.

PRIMITUS vestræ pietatis + imperium nuper adeptæ sanctissimæ Dei + ecclesiæ in Lydia construxe, augmentum magnæ tuitionis & arti circa

BALUZII NOTÆ.

a Idem libri, *cum per se audiant*.
e Idem libri, *recepit*.
Sic in pagina legendum *fortasse*.
g Verosus libri, *in illo incurrisse divino videantur eloquio*.
Marcel. Edictum Romani pontifices *nostrum Ephesiorum esse synodum*, cum subaudiunt.
i Bellovac. *qui in illis tempore*.
m Idem libri, *infinitum*.
vitæ consentiens restitui.
o Verosus libri, *videantur*.
r Idem libri, *velut inimicus phantasiam*. Pseudo Ignatius, *velut inimicus phantasiam*.
s Bellovac. *Ephesi*, *Ephesii fe*.
x Idem libri, *ut omnibus manifestis disputationis ideoque placentis committere & examinatione*.

b Idem libri, *adjicientes de hoc quod synodum*.
d Mediæ vetres, *hæresum*.
f Theophilus deest in antiquis libris.
h Verosus libri & edit. *patres Ephesiorum*.
k Verosus libri, *cum subaudiunt*.
l Verosus libri, *suffecrant*.
p Idem libri, *fanitatis*, id est, *sanitatis*. Infra *inordinata*.
q Idem libri, *fuisse*.
t Idem libri, *cum fint*.
v Idem libri, *nefandissimæ phantasiæ*.
y Omnibus. Deest in antiquis codicibus.

a Corb. *Ut autem undique audiri voluimus veritatis*. Bellovac. *Ut autem undique audiri divine lumine veritatis*.
b Legendum, *extra hæc filioniem*. Mendose et typographicam editionis Lubbeanæ.
c Corb. *Ut autem quæ sanctissime non esse sapientem absque opere sapere, fed super ad sanctitatem*.
Pulsa fundem mos sapientes ad sapientem, intibrem in divinum eloquium, & non cognoverunt.
d Ludolf. *non vivere in verbis complaciabus & fenium nihonnem hominum sile, solus omnibus ofendantur*.
e Vatcres libri, *quæ nefande*.
f Idem libri, *hæresis vane exarsa*.
h Idem libri, *qui quidem universitatem*.
i Corb. *qualisque*.
k Verosus libri, *qui sapientes*.
l Idem libri, *Dei amantissimorum*.
m Bellovac. ad *vestrum*. Sic etiam primo Corbeiensis; sed postea in emendatum est ut legi debeat *ad velocitatem*.
n Verosus libri, *Deo Christique placentes*.
o Idem libri, *concipiat*.
p Idem libri, *Eupraxius Episcopus Dadadorum*.
q Idem libri, *Paulus Episcopus Apamenus*.
r Idem libri, *Paulinus*.
s Idem libri, *Eugenius Episcopus Dionysiorum*.
t Idem libri, *Eugenius*.
u Verosus libri, *Leonius Episcopus Dionysiorum*.
x Zapolis.
y Verosus libri, *imperii*.
z Idem libri, *Eulalia Lydiæ*.
a Corb. *Ut autem undique audiri divine lumine veritatis*.
b Verosus libri, *Eulalia Episcopus Lydiæ*.

PARTIS TERTIÆ. CAP. XLIII.

cies orthodoxam fidem vestræ tranquillitatis a-
cuo, Christo incessibiliter pro vestra Chri-
stianitatis imperio preces offerentes Deo, ut ^a
longeva & in pace vestra foverat vita, nonnul-
la magis aliquam ^b libi & fuis fuerordinis au-
que populis quietam negotiantur vitam. Pro qui-
bus enim hæc a nobis parvitate suggesta sunt,
breviter indicemus. Quoniam divina fundione
per Eudoxium virum devotum magnificissimum re-
ligiosissimo nostro metropolitæ ^b Ætherio data,
convocati sumus in civitate ^c Sardianorum litoris
memorati sanctissimi viri metropolitæ nostri di-
cetis: congregatisque nobis in urbe prædicta,
vestræ pietatis litteræ funt directæ, nec non &
preces quæ videbantur de quibuldam capitulis eis
esse subjectæ: quas audientes, de utroque capi-
tulo vestræ pietati suggerimus. De principali
namque capitulo, & quod ad ipsam Christianor-
um fidei rejicit commutatem, id est, de fancto
& universali concilio Chalcedonensi collecto, cui
regulariter præsederant & maximæ Romæ fan-
ctissimus & beatissimus archiepiscopus Leo per
venerabiles episcopos dicectos & clericos, nec
non & regis Constantinopolis sanctissimus & ve-
nerabilis archiepiscopus Anatolius, & summi la-
cerdotes qui ei concordes fuerunt, & familia de-
crevimus; nec non & omnes sanctissimi totius or-
bis episcopi: etiam hoc fatemur, quia necessario
per illorum vestigia gradientes, & reverentiam
eis habentes, eosque venerantes, & pene pie &
divina inspiratione constituta fuit, quæ in præ-
dicto fancto & universali concilio fancita noscun-
tur, eis concordes fumus, quando nihil diffonant
a fancto & universali Nicæno concilio trecentorum
decem & octo fanctorum patrum. Deus enim
qui per illos eiusdem fidem regularitet exposuit,
ipse etiam nunc per illos eam ^a denuo, *quæ non
sunt & idem*, secundum beatum apostolum, *spiri-
tuali sanctus operatus est universa*. De Timotheo
namque, qui tyrannice, fictus agnovimus, & con-
tra regulas fancti concilii ecclesiæ Alexan-
drinæ civitatis invasit, dum utique ellet ecclesiæ-
fiæ ^d correctioni contradius, relegentes ^e pre-
ces quæ syllabis pietatis vestræ subjectæ funt a
^b Dei amantissimis episcopis Ægyptiacæ diœ-
sis, & venerabilibus clericis Alexandrinæ civita-
tis, per eas agnovimus, quia cum adulterio quod
in pontificatu commisit, & homicidio, etiam ana-
thematizatæ functionem concilii Chalcedonensis
non timuit. Quibus audiris, animæ nostræ pro-
fundo vulnere lunt percussæ, ^f desiderantes quod in
tam venerabilibus temporibus ab adversario pie-
tatis & inimico orthodoxæ fidei, tante ^h obsc-
sionis nobis inlulgeant. Legentes etiam preces ab
aliquibus Timotheo conscientiæ suæ manifestati-
ve vestræ pietatis oblatas, amplius deliberavimus, &
nostra mente nimis excessimus pro tanta præsumpti-
one. Quia fuper ea quæ jam ^i commiserunt, ^k
non eos piguit etiam præsidio magno fancto
concilio, quantum ad eos attinet, contumelias
inferre, ^m & illud prorsus expellere. Totam ta-
men hoc vestro judicio, non perfonam reficien-
A tes, commutitimus, supplicantes ut omnium to-
tius orbis fancitissimorum pofi Deum
vitam vestra pietas faciat elle fecurum, & fancta
ecclesia quietis & pacis jura concedat. Scimus
enim, quia Deus qui vobis perpetua regni fce-
ptra donavit, secundum beneficium Salomonis, po-
ficentibus fapientiam & prudentiam præbebit etiam
in hac causa, quatenus benignitatem imperialem
per omnia demonstretis, Christianissimi atque
piissimi.

^a Ætherius episcopus Sardianorum Lydiæ,
Christus Deus Christianissimum & invictissimum
vestræ pietatis imperium in augmento fidei & B
pacifica vita fanctorum intercellionibus conserva-
re dignetur, piissime & religiosissime & Christo
amabilis imperator.

Paulus episcopus Daldi, similiter.
Afianus episcopus Philadelphiæ, similiter.
Joannes episcopus ^a Heracliis, similiter.
Polyaynous episcopus ^b Gabalorum, similiter.
Julianus episcopus ^c Mofthenæ, similiter.
Joannes episcopus ^d Mynotæ, similiter.
Rufinus episcopus dicectos & clericos, nec
Lucius episcopus Apollinis, similiter.
Gemellus episcopus Stratonicæ, similiter.
Dionysius episcopus Attaliæ, similiter.
Cyriacus episcopus Apollonias, similiter.
Theodorus episcopus Gordi, similiter.
Anatolius episcopus ^e Hellenorum, similiter.
Leontius episcopus ^f Bonnæ, similiter.
Heracliadinus episcopus Senes, similiter.
Diamonius episcopus ^h Thyateranus, similiter.
Onesiphorus episcopus Blandi, similiter.
Julianus episcopus Satalæ, similiter.
Joannes episcopus Tripolis, similiter. ^k

XLIII. EPISTOLA EPISCOPORUM FAMPHYLLIÆ REGIONIS AD LEONEM imperatorem.

Piissimo & Christianissimo domino imperatori Leoni, Episcopus episcopus Amphyliæ, & qui cum eo sunt reverendissimi episcopi, Ephesius, Pamphylius, Diadorus, ^a Neapolitanus, Pamilus, Marcianus, Antoninus, Pistus, Joannes, Mariscus, Innocentius, Theophilus, ^b episcopi Pamphyliæ regionis.

DEcet quidem Deum omnis humana laus, & omnis pietatis ordo, piam sero principem famosissimus sermo. Nam & ipse cum ipsa sedis adorat imperii largissorem, & pacis provisorem dominum Christum, qui prosegit invisibiliter, & eos qui adversus pacem gerunt bella, concidit. Ait enim quodam loco sacra scriptura, ^b *Dum Ægyptiorum multitudinem populus formidaret ^c domino pugnante pro eodem, & pro eacdem.* ^d Et hoc quidem frequenter operatus est Christus, sub vestræ sero pietatis imperio palam gerens fervida, ^e & vehementer exaltavit. Quæ quam esset ad expendum difficilis, & non credentur posse ^a subsi, sic potuit sengente coniunx, ut de eorum arguit nomen ejus valeat inventri. Ita siquidem Deus protegit ac provisit cultit eorum qui in eo cordis pietate confidunt, qualem re quoque esse contigit, Deus amabilis ^b imperator, qui non solum extraneorum rerum provisor esse dignoscetis, sed etiam sanctarum Dei ecclesiarum pacem multo labore conquisivit, ut habeas eam in conque, qui pro ea decertas, & pro ejus universitate cuncta diligenter operaris, ^b quomodo & uno Christi corpore omnes qui ejus sunt, gaudent: Quis itaque tremor dicere possit velitram laudate transquillitatem, circa utrumque fic pie & paterna caritate laboratem, & taitionem fuam fumma fiducia conferentem? Quapropter compelit vobis psalmistæ verbum: *Psalm. 20. Speravit in domino, ^c & in misericordia altissimi non commovebitur. ^d Inventatur manus tua omnibus inimicis tuis: ^e dextera tua inveniat omnes odientes te.* Et hæc quidem a nobis ^f humillimis pro gratiarum actione referuntur, piissime & Christo amabilis imperator. Dudum itaque literatæ ad vestram pietatem diligenas ego humilis, declaravi meam vestræ pietati fententiam, qualis fim circa orthodoxam fidem, nec non & fancta Chalcedonense concilium. Quia vero etiam nunc divinis fyllabis transquillitas vestra præcepit, ut una cum Deo amantissimis episcopis qui meum funt, conveniens fignificare debeam quid fentiam de eodem fancto Chalcedonensi concilio, & de Timotheo Alexandrino, ficut ajunt, episcopo: etiam narro communiter vestræ ^a magestati fignificamus, quoniam gratia Dei nulla ^b parte ab ejus pietate recedimus, nisi quia lasfiones judicamus, divisionem simplicium populorum, quam nefcio quomodo ignorantiam facientem patiantur. Sicut enim jamdudum Christianissimis vestris auribus indicavi, nulla alia dordrina tradita eft a nobis accedentibus ad falutare fanctumque baptisma, nisi quæ a fancto Nicæno concilio gratia spiritali prolata eft, per quam & nos meritum peccatorum redemptione falvati, & donum adoptionis adipisci, unde hoc fit futura percipiemus fellicitatem, & mundus patriæ universus. Non enim nos quidem per ea ad Chrillumaccedimus, aliosautem eadem nobis cum ^c panetitem gratia prohibemus, quoniam nos conspicimus, & omnibus valde fuitetur, aut ^d infaste aspiramus, quo ipse falvatus eft. Non igitur dicant, quia nos hæc folum prædicamus, & non eam colimus: fed & colimus, & veneramur, & prædicamus, & cum ea de presenti vita optamus egredi, & Christo domino quem nos hominem protestati. Non ergo mentem simplicium fubvertentes hæc dicant. Nos enim & Nicænam lynodum debito honore veneramur, & Chalcedonensem quoque fuscipimus, velimi fcuum eam contra hæreticos opponentes, & non anathema fiset existentem. Non enim ad populum a papa Leone & a fancto Chalcedonensi concilio scripta eft, ut ea hoc debeant fcandalum fuftinere; fed tantummodo facerdotibus, ut habeant ^e quo possint repugnare contrariis. Dnamnamque naturam tive fubstantiarum unitatem in uno Christo declaratam invenimus a ^a

1885 LEO P. C. CHALCEDONENSE. VALENTIN. MARCIANUS IMPP. 1886

ANNO CHRISTI 451.

PARTIS TERTIÆ. CAP. XLIII.

A pluribus apud nos confistentibus fanctis & religiosissimis patribus, & nequaquam veluti ^a mathema, aut fymbolum his qui baptisantur, hoc tradimus, fed ad bella hostium relevamus. Si vero propter medelam eorum qui per fimplicitatem ^b fcandalizati noslunt, placuerit vestræ potentiæ, Christo amabilis imperator, fanctissimo Leoni Romanæ civitatis episcopo, ^c nec non actionum pariter fanctitatis, propter iforum (fiet) confessionem & latisfactionem, quæ nos illem fanctissimus vir literis fuis declarat, quia non eft fymbolum, neque mathema epistola quæ tunc ab eo ad fancta memoriæ nostrum archiepiscopum Flavianum directa eft, & quod a fancto concilio dictum eft, fed hæreticæ pravitatis portius interpretatio: fimul & illud quod ab eft dictum, in fuo loco tantum, quod fuere eis dubium etic dignoscitur, dum a patre protatum fit propter eosqui veram Dei Verbi incarnationem negant, ^d his fermonibus apertius indicatum, ita tamen, ut in nullo fanctæ fynodi fint injuriæ. Nihil enim differt, five dnarum naturarum unitas inconfusa dicatur, five ex duabus eodem modo referatur. Sed neque fi una dicatur fcriptura, inferatur autem incarnata, aliud quid fignificat, fed idem honestiori fermone declarat: Nam & inventimus fæpius hoc dictiffe fanctos patres. Apud vestræ pietatis imperium, quod fignificat ^e vestra potentia decenter ago, quia ipsa lynodus permanebit, fiste ecclesiæ membra discrepta copulabuntur hoc fermone curata, & ea quæ contra facerdotes nefande commiftuntur, ^f cellabunt, & ora hæreticorum contra nos aperta damnabuntur, & omnia reducentur ad pacem; & fet, ficut fcriptum eft, ^g *nunc quæ ex nobis, in pastor.* Quoniam & dominus Christus multa condescensione circa nos usus, ^h & humanum falvatorem gessit: & *quia cum deteriores esset, utique divinitate, pauper factus est pro nobis*, fecundum quod homo fieri voluit, ut nos illa pauperrate diaremur ^i ut ficut beatus Paulus edicit: Et iterum, ^k quomodo relinquens nonaginta novem oves in cellis, perexistque quærere perditam, quod confitit in nobis: & quia ^l cum inventiset, multitudo nobis cum ^m ipso exhibita, ita ut eam humeris fuis imponeret, & cæleftibus ordinibus copularet in quo & magnum gaudium factum ^n dicit in cœlo & pro quo inventione, & pro numeri fupplemento. Hit itaque quid fentiamus de Chalcedonensi concilio, nos humiles vestræ pietatis fuggestimus. De Timotheo vero, quantum nos humiles probare potuimus, vestræ transquillitati fuggerimus; quia fi ea quæ de eo contincuntur in precibus oblatis vestræ transquillitatis imperio, tanta de talia vera comprehenduntur, ficut afferunt reverendissimi episcopi qui ea fuppliciter obtulerunt; extraneus ab omni facerdotali honore, & pie canonum integritate dignofcitur, ficut nos humiles valemus intipere. Omnia enim causa ejus in judicio & probatione vestri pendet imperii, & integritate fanctorum fummodumque pontifices, quibus de nos humiles justum eft obedire propter maximam cojus fcientiam ^o ac ^p

pien-

a Jidem libri, *fibi ac fuis*.
b Jidem libri, *Ecclesiarum*.
c Veteres libri, *corrupiionis*.
d Jidem libri, *defiatus in*.
e Jidem libri, *& cum*.
a Jidem libri: *Ambrosius episcopus Synnodorum*. *Christus Deus nostro Christianissimum*. Sic etiam veteres editiones, *quod non habent voces nostro*.
b Veteres edit. *Tabenniæ*. Libri nostri, *Tabaniæ*.
c Veteres libri & edit. *Abiani*.
d Veteres libri, *Thyateretorum*. Veteres edit. *Thyateretorum*.
e Veteres libri, *Neapolitanus*.
a *Episcopi*. Quod in antiquis codicibus, *Recte*. Reminet hoc vel jam antea posita fuit: ex Codice Bibliotheca Regiæ.
b Jidem libri, *esset*. *Eudoxia*. Sic etiam in subscriptionibus.
c Jidem libri, *esset*. *Ex*.
d Jidem libri, *pecore fyllabis*.
e Jidem libri, *adsiscimus*.
f Jidem libri, *Deo amantissimis*.
g Jidem libri, *misericordia*.
a Veteres libri, *Imperator non solum extraneorum rerum*.
b Jidem libri, *& misericordia*.
c Jidem libri, *& in misericordia veteribus*.
d Jidem libri, *inventur*.
e Jidem libri, *humilissimis*.
f Veteres libri & edit. *parvissimis*.
g Jidem libri, *quod factum*.
h Jidem libri, *glorissimus*.
i Jidem libri, *nostrum & ab eorum pariter fanctissimis*.
a Veteres edit. *Ducentor ego vestræ potentiæ*. Veteres libri, *Conjunctio* deest in veteribus libris.
b Jidem libri, *quantum in omnibus*.
c Jidem libri, *humilissimis*.
d Jidem libri, *parvissimis*.
e Jidem libri, *& cum*.
f Jidem libri, *cellabitur*.
g Jidem libri, *quantum & una*.
h Veteres libri & edit. *parvissimis*.
i Jidem libri, *humilissimis*.
k Jidem libri, *quomodo & una*.
l Jidem libri, *quia cum*.
m Jidem libri, *cum*.
n Jidem libri, *gaudium factum*.
o Jidem libri, *ac*.
p Jidem libri, *& cum*.

PARTIS TERTIÆ Nobis autem dari veniam a vestra pacificitate poscimus, & quid ut homines in his literis incaute suggessimus. Juvitari enim, * aut potius jaffi, & quod majus est, conjurati, haec scribere vestræ tranquillitati præsumpsimus.

Epiphanius Pergenæ civitatis episcopus, incolumem precatem vestram Dei ecclesiis & Romano imperio in Christo opto servari semper, piissime & Christo amabilis imperator.

* Ephesinus. * Ephesinus episcopus * Comanensis, similiter. Porphyrius episcopus Paltaopolitanus, similiter. Diodorus episcopus * Lysinensis, similiter. Polemon episcopus * Tebennorum, similiter. Miccus episcopus Hadrianopolis, similiter. Marsæ episcopus Codri, similiter. Neon episcopus Gilbatenus, similiter. Paulus episcopus * Pogleniis, similiter. Martinus episcopus * Petrinorum, similiter. f. Corbin. * Hierius episcopus Panemotici, similiter. Joannes episcopus * Ariassi, similiter. Theofebius episcopus * Maximianopolis, similiter. Anxentius episcopus Termissæ, similiter. Innocentius episcopus * Eudoxianus, similiter. [70]

XLIV. EPISTOLA SYNODI MYRENSIS, AD LEONEM IMPERATOREM

Christo amantissimo, victori atque triumphatori, & a sancta Trinitate servato imperatori Leoni, synodus quæ per sanctissimum vestræ majestatis in Myrea metropoli vestræ Lyciæ provinciæ congregata est.

Literas tranquillitatis vestræ suscepimus [a] per Brancemundum magistrianum, plenas fide ac pietate, zeloque justitiæ [b] & agnitionis Dei. Munus itaque tuum commodoratus Christo, laetatdores cooperatores adscedit: & pro unitatem religione propugnatores, præsules ejus fociosi tibi in dimicationibus adelle decrevisti: & sanctiones ecclesiasticas regulasque sanctorum patrum [c] conemptas agnoscens, eos qui hæc erant invitabiliter conferrari, ad defensionem concurrere præcepisti: pontificisque necem ulciscens, sicut Moyses maximus, per Spiritum sacras pene clamare vius es: *Qui est domini, veniat ad me.* Sed & proces criminibus cumulatus fuscipiens, vindictam interim suspendisti, et eum * jufte reum putare videretis, & judices ad hoc constituisti orthodoxos totius orbis episcopos: ut apud omnes judicatus, quasi præsente ab omnibus justam videretur ferre sententiam ille qui condicus in eo qui unique [d] necatus est, ut vexasse cognoscitur auditores. Singulos autem a civitate propria non trasili, ne forsitan evocationem quasi violentia tum si qui evocabatur, accesare: [e] sed permissi, tamquam compatriani universi, ut conflitutes in provincia judicarent, quatenus satisfactione carent, quisquis poli hæc forte fuam voluerit mutare sententiam. Igitur & nos, o * Christo amabilis, & qui imperium * a Christo fortitus es, in tuis conflitiis exultamus, * videntes te pro orthodoxa fide ita ferventissime laborantem: * Deumque qui ipsum perpetuum vestram majestatem deprecamur, ut longo tempore vestrum nobis conferret imperium, & nequaquam * alis subjecti elle videamur. Suggerimus igitur, quia de singulis quæ in fucris * literis vestris continentur, lectio apud nos cum laudibus celebrata est atque lettitia: fed pretum cognitio eiusdem literis febditatem, * nostra gaudia violavit, Christo amabilis & triumphabilis imperator. Tremor enim & terror rectæ [f] singulorum commovit, & fontes lacrymarum de pupillis oculorum valde Borserunt, fletibus eisque gemitibus, ac precellæque maiorum, & multa jacula calamitatum labinde revelata fuit, & amara nuntia alia calamitatum [g] ferebantur. Et donec audiuntur quidem, quia vivente adhuc nostro facerdote ordinatus est, cognovimus quia velut adulteri filios. [h] Sic Arcfalium impudenter infurrexit in patrem, & Ipontium vivi genitoris abrigit, & quia nefandæ femetipsum constituit & irregularitter facerdotem. Quasi pelagi tempestate commota, ea quæ a populis inconsiderate fiunt, ad medicum quidem prævalent, tempore vero superveniente lolventur. Cum vero audiissemus & necem præcedentem fedionem, & in venerabilibus locis fedam, & bellatrum modo lacerationes corporis perpetratam, & mortui nefandas injurias, & membrorum humanorum crudelissimas fectiones, & exsilii corporis cinerem, & nullum compassionem Timotheum, nec [i] exclamantem, aut odium habuisse contra hujusmodi præsumptores, cum oportuerit eum mox dare locum, ut alterius violentia magis quam ejus propria haec facta monstraretur; fed potius eum [k] festivitatem cum eis celebrasse: tunc exilivimus, & vultum, lecundum quod scriptum est, tristem, humente atque lachrimis, & cum magno mœrore [l] ad invicem conferentes, atque dicentes: *Obtinuit est nostra dominus, reliquit nos dominus.* Quid jam nos facturi fuisemus? [m] Quomodo poterimus cum mercenarium vidimus greges ita dilpergere? Quomodo compatiemur, cum hæc examinari minime suppliciamur? Quomodo reverendi, qui ultimi Christi baptismatis obtinuimus, ordinamur? Quomodo ecclesiæ præsules, nefandum adulterium reticentes? Quomodo exemplum fedelium, et cum paternarum regularum cultodiet in temporibus pietatis ecclesiæ fluctuantur? Tranquillitas divinæ licentiæ contitet univerta, & navis orthodoxorum ducretur fortitan in profundum.

ANNO CHRISTI 451. nisi imperator plus * existeret, pro purpura vir- PARTIS TERTIÆ CAP. XXIV.
tutibus fulgens, armis utens adversus hostes ve- *Gerd. 40.*
terabili cruce, * & hoc vocatus appellatione, quia per elementiam Christus vocati dignatus est. *Rembant, inquit, separatus est filii tui.* Oportebat tunc secundum prophetis Jeremiæ vocem, novissimum quærere Deum, & dic nostroque ea quæ *Jerem. 30.*
sunt commissa fugere. Non enim unus est mulier, secundum historiam, quæ injustitiam & vim portentis dignoscitur. Breviter itaque, Christo amabili imperator, historiam quoque sacræ discignate. Aliquando Levita vir violentiam passus in *Judic. 19.*
conjuge, & contumeliam ferre non valens, & injuriam sceleris immensam effugiens, quinam mulier mane mortua fuillet inventa, plurimis contumeliam inferentibus, dividens eam in undecim partes, undecim libri tribubus dellinavit: & propterea undecim & non duodecim, quia unam tribum fciebat injuriosis & luxuriosis habere vires. Tunc omnes undique ad ultimum velocitatem concurrerunt, pro literis multitudinem tempo fuscipientes, & velut inimicus fratres proprios expugnantes, dum tanti sceleris prævium ipsis atque mortis, dilectionem * cogitationis excludere. Insuper etiam anathematizaverunt eos, ne sponsam ab eis fumerent, aut darent sponsum eis; & nifi remedium sapientiæ fuillet poli hæc Jaraenus, etiam omnes tribus Benjamin delevissent * abluta. Ea fiquidem quæ nunc gesta sunt, illis comparata, crudelitate majora sunt. Non enim una ecclesia hunc permisit infamem, nec unus facerdos ordinatus est, & omnis ecclesia, & omnis pontifice est necatus (unum enim, secundum beati Pauli vocem, omnes patrem fumus, & unum membrum, & fratres, unum habemus caput Christum:) Ecclesiasticæ sanctiones & conflitutæ concalcatæ, regulæ sanctorum patrum spretæ fuint. Dominus totius orbis terrarum Christus, nutritor pietatis, & orthodoxæ fidei propugnator, occasionem dedit loquendi contra regibus, & non timendi. Antiqui jusi fequidamque etiam quatuor fedes nolentibus. Ipse autem, multitudine atque clemens, nostras imbuit aures, et malum tamquam malum notemus: *Ecce, inquit, quam bonum et quam jucundum habitare fratres.* Ad ipsum nolentes, & contra regulas, & constitutiones sanctorum, ut baptisterio & Affaria, [n] & regulas vindices patrum, * fedeles domino ferventissime alto, provocantes ecclesiæ salvatoris cuiusem. Quantum enim ex lectione prælum & scelerum commissorum, quæ illic referuntur, agnoscimus, mercenarius, & non pastor, probatus est Timotheus. Occulte namque, latrocinantes, & non regulariter per janua fanctarum regularum ad omnes * cautus ingressus est. Adulter Timotheus, vivo adhuc pontifice, in ejus fedem vehementissimus insilivit. Monstrat Timotheus: particeps est enim eorum qui suum fpiritalem patrem & Christum impluacabiliter lacerarunt. Sacerdotio indignus Timotheus: abripuit enim, non accepit, honorem. Incredulo & pejor Timotheus: neget enim fanctum Chalcedonense concilium, licut per eos quos destinavit, scripsiffe dignoscitur, quod nullo modo a decreto fanctorum & patrum in Nicæa conventium, pertinet utique & hominum celebrato timore, discordat. Cui enim eorum qui ibidem congregati sunt, licut fub Dioscoro in Ephelo aeterius bonæ memoriæ Flavianum, * terrore illatus est, qui, licut ibi, dexterea calamum figens, atque digito demonstrans eos qui ante jannas observabant, aliquid reclamavit, aut plagas forte fuscipiebat? Nullus per subsellia temerithque ordinatio, fugiens subscriptionis iniquitatem. Hic novum nil audivimus: (nam neque consentire potuerunt.) [o] Quæ traditentur nobis ab intio spectores & ministri Verbi, tentem decem & octo sanctii patres qui in Nicæa convenerunt, & * Constantinopoli, aut qui in Ephelo venerunt de collesti fide, hæc in nobisqiffe, & dictum in Chalcedone per nos obligamuvius: & non hæc in aerem & inaniter sunt folata, Christo amabilis imperator. Sed ista literis nos ad vestram tranquillitatem sui fumus, & pene lacrymis nostram fupplicationem, non atramento, conscriptismus, rogantes & suppliciantes, & tamquam prostrati genibus, ut non finatis inimicus ecclesiæ fanctas Dei ecclesias conturbet: & factatis ea fub quiete consistere, & occasionem fuci * fpondam requirentibus abscindatis. In nullo enim discordamus in rebus, in quibus est nobis fatisfactum, aut de * fide falubrirma dubitamus: & si quis annuntiaverit nobis præter quod accepimus, anathema sit. Expelite, secundum quod scriptum est, a concilio pestilentiam, & virum sanguinum auferte de medio, & conservatores qui * perfectionem injuste pulsi sunt, tamquam pii vestro more protegite, ecclesiæ propinos iponfos redonate, & monaste- ria congregate, & fidores fanctæ memoriæ Athanasii & Theophili & Cyrilli, qui orthodoxæ fidei principes extiterunt, nequaquam institutes esse permittite: & Proterium fanctæ memoriæ, qui methodiæ sitiens Dei fide & zelo, magna voce clymitanem clementer audite. Celare enim ejus fanguinem, licut Zachariæ, terra non passa est, ne iterum * celans secunda vice maleditcur.

Petrus misericordia Dei episcopus Myrenæ metropolis fanctæ Dei ecclesiæ, fubscribens retulit. Decolemen in Christo longo tempore majestatem vestræ precatis * oro.

Eudoxius episcopus Chomates, similiter.
Cyrinus episcopus * Petrinorum, similiter.
Stephanus episcopus Limyrsnæ, similiter.
Eudoxius episcopus * Arcalandensis, similiter.
Leonius episcopus * Arazenus, similiter.
Andreas episcopus * Tionorum, similiter.
Nicolaus episcopus Acrassensis, similiter.
Athanasius episcopus * Xanthensis, similiter.
Hipatius episcopus Sidymensis, similiter.
* Panniticis episcopus Afcandenus, similiter.
Anatolius episcopus * Olympicsis, similiter.
Cyrinus episcopus * Oenoandensis, similiter.

*) Pene, *Pangbius*. In Notitia * Arcadiæ. *Hard.*

VARIÆ NOTÆ.

a Veteres libri, *petisse aut iussi*. Melius veteres libri, *petisse autem jussi*. b Veteres libri, *Remanorum*.
c Veteres libri, *Conpanemus*, *Conmanemus*. d Veteres libri & edit. *Elisiemoffis*.
e Idem libri & edit. *Trebonnorum*. f Veteres edit. *Pogleniis*. Veteres libri, *Pudenfis*.
g Idem libri & edit. *Pellemoffis*. h Veteres libri, *Gerlos*. i Veteres libri & edit. *Ecclesiæ*.
k Veteres libri, *Mentatorpolis*. l Idem libri, *Endoxianus*. Veteres edit. *Endoxianus*. m Explicit.
n Falla lectio, quæ certa est ex ignoratione *notarum*. Codex Corbiensis habet, *per Barmud*. & Idem & Idem in medio. Signali ergo excepimus alios Stritus, putavit duos pulsatus pertinere ad nomen *Barmudi*, & ex Barano fecit Brancemundum. Legendum ergo, *per Barnumm cibrum decretum magistrianum*. Codex Bellovac. *per Barnum ad magistrianum*. o Veteres libri non agnoscunt conspectionem. p Idem libri, *conscriptum*.
q Idem libri, *infra tram*, & *max videtis*. r Idem libri: *necatus est vita ejus*.
s Veteres libri, *a Christo amabilis*. t Melius veteres libri, *a Dei*. u Veteres libri, *Ut videtur*.
v Hanc partem deesse in antiquis codicibus & editionibus. x Veteres libri, *alis*.
y Idem libri, *suffrio libertis*. z Idem libri, *Magnolorum* & typographorum editionis Lubbeanæ.
aa Idem libri, *fonte Alexfalum*. bb Idem libri, *Mystiratum sum de latitia colebrasti*. cc Idem libri, *ad vitem conservanda*.
dd Idem libri, *Quomodo poterunt pastores*. ee Eadem veteris exemplaria, *qui paternarum*.

VARIÆ NOTÆ.

a Eadem exemplaria addunt, *& fabulitas sapientia gubernaret, pro purpura*. b Veteres libri, *& hæc*.
c Idem libri, *quæ* typographorum editionis Lubbeanæ. d Veteres libri, *oblatum*.
e Idem libri, *quæ dominus servantibus, alam providens*.
f Idem libri, *ordo*. g Sic etiam omnes editiones. Sed quia Suinus in magnis repetiis *cunctis*, & *indolens* est ut caulæ *pulsum* vocemus *nitie*, editores Romani in eorum vestibulum lectionem quam Surius pulsatur in margine.
h Veteri libri, *parcum Nicea*; & paulo post, *qui Nicea*.
i Idem libri, *Crebrantinopolim Ex & qui in Ephesi reverendi*.
k Sic emendavere Romani. Nam antea legebatur, *fpinibum*. Quo etiam modo legitur in antiquis exemplaribus.
l Idem libri, *perfectum, pagi sum injuste*.
m Idem libri, *Pastorum*. n Idem libri, *Pastorum*.
o Idem libri & editiones, *Eleorum*. p Idem libri, *abscrumus*. Sic etiam veteres editiones.
(Corb. *Xanfensis*.) q Veteres libri & edit. *Olimpiensis*.

PARTIS TERTIÆ CAP. XLV.

Nicolaus episcopus Gaunensus, similiter.
Aquilinus episcopus Padullensus, similiter.
Nicolaus episcopus Balburensis, similiter.
Arisstodemus episc. Phalelitanus, similiter.
Eustathius presbyter subscripsi pro Theodoro episcopo Anipheliensi, & manibus dolente.
Carporus presbyter subscripsi in loco Palladii episcopi Coryallensis, similiter.
Gesalus presbyter subscripsi in loco Romani episcopi Benesis civitatis, similiter.
Nicolaus archidiaconus subscripsi in loco Hebiodori episcopi Narensis, similiter.
Timasius presbyter subscripsi in loco Leontii episcopi Calindensis, similiter.

a Iidem libri, *Caunensis*.
b Iidem libri, *Aquilinus similiter, & manibus dolens*.
c Iidem libri, *Balburensis similiter*.
d Iidem libri, *Phalelitanus*.
e Iidem libri, *Alexandria*.
f Iidem libri, *Dei omnipotentis*. Sic etiam infra.
g Iidem libri, *Nicolaus*.
h Iidem libri legunt *unde*. Si fic etiam fortasse habebat Surinus. Porro nonnulla ut *Nicolaus*, *Aquilinus*, *Balburensis*, *Phalelitanus*, *Alexandria*, *Dei omnipotentis*, *Nicolaus*, *unde*, ut opinor, omissa sunt in Vetusta Versione.

XLV. EPISTOLA AGAPITI EPISCOPI, AD LEONEM IMPERATOREM.

Domino Christo amabilis atque reflori Leoni, Agapitus misericordia Dei Christi episcopus urbis Romæ.

DEliqueſcentes regni ſuſcipiens, ſacratiſſime & inviciſſime principum, pro mutere vestræ pietatis vultus, Deum cælestem regem pirmitris decentibus honoratiſs. Prima enim obſtatio & acceptabile ſacrificium eſt, ut auriga mundi & principes totius orbis qui ſub ſole conſiſtit, adorandæ Trinitatis fidem ſerva: ſecundum, & docent ex his quæ facit & colit, timere & honores Deum, & talis ſectari, per quæ noſtrum ſervatur genus, & cognitur pro communi republica & totius populi diſciplina: quatenus optima cauſa pacis & nomen ubique i præcellat & vigeat, & non inflar beſtiarum ſecundum ſuam genus homines ſingulis rabiem ſeritatis exercant. His itaque bonis & aliis multiplicibus dudum & nunc per veſtrum imperium conſiſtentem divinitus perfoncere, omnes animas innumeris vos conſervari temporibus, (vere namque ſacerdos & natura imperator exiſtis,) ſed & omne genus humanum Deo conſentit ſupplicare pro imperio veſtro longævitate. Nam in principiis veſtræ ſeneritatis imperii, tantam barbarorum multitudinem manu dexterra ſubjugaſtis, & omnis imperabilem deſtruxiſtis, ut perpetuum D erigeretis & trophæum in omni orbe terrarum, & altum paceni toto praberetis in mundo. Nihilo minus autem & nunc pro hominum genere cogitatis, faluberrimas has literas & utiles animarum ſacerdotibus deſtinantes, hoc ſuplicare & ſolvere peccata concetſum eſt, communionis fazem ſolatinidem committentes. Quapropter corroboratæ piarum veſtræ ſeneritatis autoritate literarum, ad hoc reſponſum conſtituentes ſacerdotum, ſupplicantes Deo & veſtræ ſeneritatis imperio, ut noſtras humiles voces dignemini placanter accipere, & ſi quid tamquam idiotæ paulum deliquimus, veniam condonantes. Sacre ſupplicem & incomparabiles veſtræ ſublabæ poteſtatis, & mala quæ incredibiliter Alexandriæ provenerunt, & Timothei gelta i peſſimata deſtruxerunt, qui, ſicut ſ ajunt preces oblatum

A pietati veſtræ a quibuſdam i Dei omnipotentis, ſacratiſſimi episcopi Ægyptiacæ diœceſis, ſuctor ſum ſacrileris eſſe dignoſcitur. Super hoc autem & ea quæ ſatisfactores Timothei fieri poſtulant, noſtræ parvitatei m manifeſta ſunt. Juſſiſtis itaque condeprore concilium veſtræ provinciæ inlatum, quid ſentiat de ſancto & univerſali Chalcedonenſi concilio. Et mihi quidem ſicut opabile & etiamsi a utiliſſimum, ſecundum veſtræ pietatis juſſionem cum omnibus epiſcopis noſtræ provinciæ prabere reſponſum. Sed quoniam evocatio quidem & ante ſuſcipientem ſacratum pietatis veſtræ literarum, & ſurſus poſtquam ſuſcepimus ſunt a me, feliciantes effecta eſt, ſed hiemalis temporis qualitas, ſicut ipsas veſtra ſ poſtulat, ea venire ad metropolim non permiſit, dum etsi bus millibus aut quatuor millibus ſtadiorum quidam abeſte videantur; neceſſarium fuit, ne quod impedimentum fieret ſubitaneo vito deferens magiſtrano, præcepti pietatis veſtræ miniſtro, ad reliqua reſponſa provinciarum & commiſſa, ut velociter meam ſententiam faceremus manifeſtam. Hoc enim etiam ipſe ſ videlicet magiſtrianus compulit adimplere. Credior itaque gratia Dei ad nomen exponatrium prabetatem, atque probationem ſ hæreticam, qua poſſum. Memoratus enim Timotheus ſi talis eſſe parueris, quantum enim abſtant peccata veſtræ pietati a Dei manuſtitiis Ægyptiacæ ſerve, ſed ſi epiſcopi atque clericis eſſe declaraverunt, non ſolum inter epiſcopos ſive clericos, ſed neque inter ſtultos laicos juſte conſtituendus eſt, qui & piorum canonum diſciplinam vaſtavit, & Romanam rempublicam confuſione complevit. Verumtamen quoniam imperialis lex & eccleſiaſticarum judicionum conſtituentes ſ ſi placet, hoc ſupplico, ut vocetur accuſatus ſacro veſtræ pietatis edictio: quatenus in præſenti convinci poſſit coram veſtra auribus quæ documentis non poſſunt, aut coram ſancta ſynodo, quæ pro qualitate temporis in civitate regia ſ poterit invenirj & tamen placeretit poteſtatem: & in diſquam ſeorum actuum ſuſcipiat uthionem. Si vero (quod non credo) in tantis & talibus criminibus accuſatus, divine juſſioni veſtræ obedire noluerit, nec ad proprium dominum in pace manſuetamque principem concurrere feſtinavit, non ſolum ab ordine ſacerdotii, ſed & a Deo ſimul & principe & cunctis hominibus, ſicut reus, erit abjiciendus. De ſancto ſiquidem ſ univerſali concilio Chalcedonne imperiali ſanctione collecto, ad confirmatiem quidem atque cunctorum orthodoxæ & catholicæ fidei, & damnationem atque deſtructionem pravitatis Eutychianæ, quid dicamus, quando per omnia concordem ſenſum intemerataæ fidei à trecentis decem & octo ſ patribus qui in Nicæa Chriſti gratia convenerunt, & patrum Chalcedone conventionem reperimus? Non enim aliud quidquam ſcripta illam innumerabilem & fundamen tridæ fidei expoſitionem eos decreviſſe, nec aliquod augmentum aut detractionem in ſymbolo ſancte ſeciſſe cognoſcimus: ob quam rem & pene omnes occidentalium partium

ANNO CHRISTI 451.

PARTIS TERTIÆ CAP. XLV.

tium Deo amabiles epiſcopi conſentientes ſibi A clarant animi paſſionem, & ad vindictam tanti facinoris veſtram ſtatim provocare properant. Quantum, Nam conſtituti ut orbem debeatis gubernare terrarum, indiciplinationis agriaudinem ad interitum perducentem mederi ſemper ſtudio feſtinantes, non gladium evaginantes ad decem, ſed interminationis verbo indiciplinatos regulariter perducentes ad obedientiæ voluntatem. Senteotium itaque quam contra ſe Timotheus defunctus exegit, ſ ſanctiones apertius explanarunt, quas ſua tyrannide ſupplas abnegavit, diſciplinam eccleſiaſticam condendo, & injuriis ſtrenuos, inimicus neſcio quo modo totius Chriſtianitatis effectus. Capras enim in talibus veſtram juſtitiam debet experiri ſolummodo, quoniam ad magnitudinem commiſſorum ejus, ſicut ſ in preſbis contineatur, poteſtas eccleſiaſticarum non ſufficit ſanctionem. Pando ſiquidem veſtræ potentæ ſ quid ſentiat ſanctum Chalcedonenſi concilio ſentire dignoſcor. Hoc etenim nullatenus a veritate diſſordar; quoniam ſidem traditam a ſanctis beatiſſimis tricentis decem & octo patribus confoma volntate divina inſpiratione firmavit, non dogma aliud introduxit, non alterum ſymbolum, non aliquam expoſitionem, non diuſtiatem uniqueniti Filii Dei, atque novitatem aliqua celebravit: ſed per omnia coaſonat etiam ſacro concilio centum quinquaginta ſanctorum patrum pariter, & ! Epiſcopo, cui prædecuſſor ter beati & ſanctiſſimi patres Cæleſtinus Romanæ pontifex, civitatis, & Cyrillus Alexandrinus epiſcopus. Supplicamus igitur veſtræ potentiæ, ut inviolabiliter conſervetis ea quæ a Chriſto per ipſum de ipſo bene ſunt conſtituta. Ubi enim tantorum ter congregata multitudo pontificum, & ſanctorum patrum prædicatorum, & freqeuns ſimul oratio, illic creaturæ totius opificem inviſibili virtute creationis ſuiſſe prætentem. Terror enim nunc nullus Juli empiratis auſtoritatis, quoniam ſanctæ pieque memoriæ Magiſtanus, amoris divini diademate coronatus; & ipsitualem quoque ſuſcipiens gratam, ſ ſubmaxi ſ epiſcoporum dogmata, ſ confirmati a pratabilibus eccleſiæ, deſiderio fidei accepiut orthodoxæ. ſ Quem cum vella pietas ſuſcipiat, & vitiorum barbaries abſtiniſcat, & veritatis quoque ſpectat inimicos.

Julianus humilis epiſcopus deſiderans reiſti. ſ

XLVI. EPISTOLA JULIANI EPISCOPI COENSIS, AD LEONEM IMPERATOREM.

Piiſſimo atque chriſtiſſimo reſtori atque triumphatori Leoni, ſemper Augusto, Julianus humilis epiſcopus Coenſis.

EGo, domine Chriſto amabilis imperator, illam ſapienſiſſimam monitionem mente percipiens, qua dicitur eſt, Cognoſce temetipſum, vohi taciturnitate quiéſcere, & ſ majorum patrum judicium ſoliſiſcere. Non enim expectationis aqualitas patres eorum ſervat eſſentiam: ſed quando coactus eum evocatione concordat, tunc ſimiliudo omnium habet ſenſum quoque impermutabilem veritatem. Verumtamen quoniam ſ conſultate nos transquillitas vetta præcepit de unuquoque capitulo quod continetur in precibus Deo amabilium conſacerdotum Ægyptiacæ diœceſis, manifeſtam meæ parvitatei ſacio voluntatem, mutius eſuiſtem, & facryrmarum imbribus irrigatus, quid loquar ignorans, captivitatem ſ ac deſtructionem utique pieratia, ſ Illam tamen & pontificis legens Cosmi habitem accepi. Ea ſiquidem quæ in Alexandria civitate commiſſa fuit, ex ipſa narratione de-

a Iidem libri, *Caunensis*.
b Iidem libri, *Aquilinus similiter, & manibus dolens*.
c Iidem libri, *Balburensis similiter*.
d Iidem libri, *Phalelitanus*.
e Vetusta libri, *Alexandria*.
f Vetusta libri, *Dei omnipotentis*.
g Vetusta libri, *Nicolaus*.
h Vetusta libri legunt *unde*.
i Vetusta libri, *Nicolaus*, *Aquilinus*, *Balburensis*, *Phalelitanus*, *Alexandria*, *Dei omnipotentis*, *Nicolaus*, *unde*.
a Iidem libri, *Cuneensis*.
b Iidem libri, *Aquilinus similiter, & manibus dolens*.
c Iidem libri, *Balburensis similiter*.
d Iidem libri, *Phalelitanus*.
e Iidem libri, *Alexandria*.
f Iidem libri, *Dei omnipotentis*.
g Iidem libri, *Nicolaus*.
h Iidem libri, *unde*.
i Iidem libri, *Nicolaus*, *Aquilinus*, *Balburensis*, *Phalelitanus*, *Alexandria*, *Dei omnipotentis*, *Nicolaus*, *unde*.
a Iidem libri, *Caunensis*.
b Vetusta libri, *Aquilinus similiter, & manibus dolens*.
c Iidem libri, *Corydallensis*.
d Vetusta libri, *principiis decentibus primitiis honoratiſs*.
e Iidem libri, *creatorum*.
f Iidem libri, *ordinem*.
g Iidem libri, *Nicolaus*.
h Iidem libri, *unde*.
i Iidem libri, *Nicolaus*, *Aquilinus*, *Balburensis*, *Phalelitanus*, *Alexandria*, *Dei omnipotentis*, *Nicolaus*, *unde*.
a Iidem libri, *Caunensis*.
b Iidem libri, *Aquilinus similiter, & manibus dolens*.
c Iidem libri, *Balburensis similiter*.
d Iidem libri, *Phalelitanus*.
e Iidem libri, *Alexandria*.
f Iidem libri, *Dei omnipotentis*.
g Iidem libri, *Nicolaus*.
h Iidem libri, *unde*.
i Iidem libri, *Nicolaus*, *Aquilinus*, *Balburensis*, *Phalelitanus*, *Alexandria*, *Dei omnipotentis*, *Nicolaus*, *unde*.
a Iidem libri, *Caunensis*.
b Iidem libri, *Aquilinus similiter, & manibus dolens*.
c Iidem libri, *Balburensis similiter*.
d Iidem libri, *Phalelitanus*.
e Iidem libri, *Alexandria*.
f Iidem libri, *Dei omnipotentis*.
g Iidem libri, *Nicolaus*.
h Iidem libri, *unde*.
i Iidem libri, *Nicolaus*, *Aquilinus*, *Balburensis*, *Phalelitanus*, *Alexandria*, *Dei omnipotentis*, *Nicolaus*, *unde*.
a Iidem libri, *Caunensis*.
b Iidem libri, *Aquilinus similiter, & manibus dolens*.
c Iidem libri, *Balburensis similiter*.
d Iidem libri, *Phalelitanus*.
e Iidem libri, *Alexandria*.
f Iidem libri, *Dei omnipotentis*.
g Iidem libri, *Nicolaus*.
h Iidem libri, *unde*.
i Iidem libri, *Nicolaus*, *Aquilinus*, *Balburensis*, *Phalelitanus*, *Alexandria*, *Dei omnipotentis*, *Nicolaus*, *unde*.
a Iidem libri, *Caunensis*.
b Iidem libri, *Aquilinus similiter, & manibus dolens*.
c Iidem libri, *Balburensis similiter*.
d Iidem libri, *Phalelitanus*.
e Iidem libri, *Alexandria*.
f Iidem libri, *Dei omnipotentis*.
g Iidem libri, *Nicolaus*.
h Iidem libri, *unde*.
i Iidem libri, *Nicolaus*, *Aquilinus*, *Balburensis*, *Phalelitanus*, *Alexandria*, *Dei omnipotentis*, *Nicolaus*, *unde*.
a Iidem libri, *Caunensis*.
b Iidem libri, *Aquilinus similiter, & manibus dolens*.
c Iidem libri, *Balburensis similiter*.
d Iidem libri, *Phalelitanus*.
e Iidem libri, *Alexandria*.
f Iidem libri, *Dei omnipotentis*.
g Iidem libri, *Nicolaus*.
h Iidem libri, *unde*.
i Iidem libri, *Nicolaus*, *Aquilinus*, *Balburensis*, *Phalelitanus*, *Alexandria*, *Dei omnipotentis*, *Nicolaus*, *unde*.
a Iidem libri, *Caunensis*.
b Iidem libri, *Aquilinus similiter, & manibus dolens*.
c Iidem libri, *Balburensis similiter*.
d Iidem libri, *Phalelitanus*.
e Iidem libri, *Alexandria*.
f Iidem libri, *Dei omnipotentis*.
g Iidem libri, *Nicolaus*.
h Iidem libri, *unde*.
i Iidem libri, *Nicolaus*, *Aquilinus*, *Balburensis*, *Phalelitanus*, *Alexandria*, *Dei omnipotentis*, *Nicolaus*, *unde*.
a Iidem libri, *Caunensis*.
b Iidem libri, *Aquilinus similiter, & manibus dolens*.
c Iidem libri, *Balburensis similiter*.
d Iidem libri, *Phalelitanus*.
e Iidem libri, *Alexandria*.
f Iidem libri, *Dei omnipotentis*.
g Iidem libri, *Nicolaus*.
h Iidem libri, *unde*.
i Iidem libri, *Nicolaus*, *Aquilinus*, *Balburensis*, *Phalelitanus*, *Alexandria*, *Dei omnipotentis*, *Nicolaus*, *unde*.
a Iidem libri, *Caunensis*.
b Iidem libri, *Aquilinus similiter, & manibus dolens*.
c Iidem libri, *Balburensis similiter*.
d Iidem libri, *Phalelitanus*.
e Iidem libri, *Alexandria*.
f Iidem libri, *Dei omnipotentis*.
g Iidem libri, *Nicolaus*.
h Iidem libri, *unde*.
i Iidem libri, *Nicolaus*, *Aquilinus*, *Balburensis*, *Phalelitanus*, *Alexandria*, *Dei omnipotentis*, *Nicolaus*, *unde*.
a Iidem libri, *Caunensis*.
b Iidem libri, *Aquilinus similiter, & manibus dolens*.
c Iidem libri, *Balburensis similiter*.
d Iidem libri, *Phalelitanus*.
e Iidem libri, *Alexandria*.
f Iidem libri, *Dei omnipotentis*.
g Iidem libri, *Nicolaus*.
h Iidem libri, *unde*.
i Iidem libri, *Nicolaus*, *Aquilinus*, *Balburensis*, *Phalelitanus*, *Alexandria*, *Dei omnipotentis*, *Nicolaus*, *unde*.
a Iidem libri, *Caunensis*.
b Iidem libri, *Aquilinus similiter, & manibus dolens*.
c Iidem libri, *Balburensis similiter*.
d Iidem libri, *Phalelitanus*.
e Iidem libri, *Alexandria*.
f Iidem libri, *Dei omnipotentis*.
g Iidem libri, *Nicolaus*.
h Iidem libri, *unde*.
i Iidem libri, *Nicolaus*, *Aquilinus*, *Balburensis*, *Phalelitanus*, *Alexandria*, *Dei omnipotentis*, *Nicolaus*, *unde*.
a Iidem libri, *Caunensis*.
b Iidem libri, *Aquilinus similiter, & manibus dolens*.
c Iidem libri, *Balburensis similiter*.
d Iidem libri, *Phalelitanus*.
e Iidem libri, *Alexandria*.
f Iidem libri, *Dei omnipotentis*.
g Iidem libri, *Nicolaus*.
h Iidem libri, *unde*.
i Iidem libri, *Nicolaus*, *Aquilinus*, *Balburensis*, *Phalelitanus*, *Alexandria*, *Dei omnipotentis*, *Nicolaus*, *unde*.
a Iidem libri, *Caunensis*.
b Iidem libri, *Aquilinus similiter, & manibus dolens*.
c Iidem libri, *Balburensis similiter*.
d Iidem libri, *Phalelitanus*.
e Iidem libri, *Alexandria*.
f Iidem libri, *Dei omnipotentis*.
g Iidem libri, *Nicolaus*.
h Iidem libri, *unde*.
i Iidem libri, *Nicolaus*, *Aquilinus*, *Balburensis*, *Phalelitanus*, *Alexandria*, *Dei omnipotentis*, *Nicolaus*, *unde*.
a Iidem libri, *Caunensis*.
b Iidem libri, *Aquilinus similiter, & manibus dolens*.
c Iidem libri, *Balburensis similiter*.
d Iidem libri, *Phalelitanus*.
e Iidem libri, *Alexandria*.
f Iidem libri, *Dei omnipotentis*.
g Iidem libri, *Nicolaus*.
h Iidem libri, *unde*.
i Iidem libri, *Nicolaus*, *Aquilinus*, *Balburensis*, *Phalelitanus*, *Alexandria*, *Dei omnipotentis*, *Nicolaus*, *unde*.
a Iidem libri, *Caunensis*.
b Iidem libri, *Aquilinus similiter, & manibus dolens*.
c Iidem libri, *Balburensis similiter*.
d Iidem libri, *Phalelitanus*.
e Iidem libri, *Alexandria*.
f Iidem libri, *Dei omnipotentis*.
g Iidem libri, *Nicolaus*.
h Iidem libri, *unde*.
i Iidem libri, *Nicolaus*, *Aquilinus*, *Balburensis*, *Phalelitanus*, *Alexandria*, *Dei omnipotentis*, *Nicolaus*, *unde*.
a Iidem libri, *Caunensis*.
b Iidem libri, *Aquilinus similiter, & manibus dolens*.
c Iidem libri, *Balburensis similiter*.
d Iidem libri, *Phalelitanus*.
e Iidem libri, *Alexandria*.
f Iidem libri, *Dei omnipotentis*.
g Iidem libri, *Nicolaus*.
h Iidem libri, *unde*.
i Iidem libri, *Nicolaus*, *Aquilinus*, *Balburensis*, *Phalelitanus*, *Alexandria*, *Dei omnipotentis*, *Nicolaus*, *unde*.

nos prædet effectum. Igitur fanctioni vestræ pietatis omni virtute & celeriter minifiratores, ea quæ nobis cum magna deliberatione atque concilio placuerunt, per has mediocres literas indicamus. Sacras etenim vestræ manfuetudinis literas relegentes, diversitas nobis per Eudoxium virum devotum magfitrianum, mox in ipsis principis juvenimus fulgore pietatem, & maximum vestræ clementiæ & fidele certamen. Super hanc autem, & de morte facerdotis inquifitionem illic positum, quam homicidæ quidam non timuerant fuo jure committere in fanctæ memoriæ Proterium Alexandrinæ civitatis epifcopum, & fictum poftum eft in precibus eorum qui & poft mortem ejus animam venerantur, ipfum quidem pertinere fanctiffimo in baptifterio non timeremus, B per omnem civitatem trahentes, poft hæc autem ignis ejus reliquias contradentes, cinerem in ventos difpergere pofluimpleruit: quod peccatum omni quidem tragœdia, & quibuslibet fabulis aut hujufmodi figmentis refonant ita fanctum ac venerandum, quæ ne nihil horrum lamentationi Jeremiæ fecundum. Quis etenim fanfum habens, non dicaret, hos præfumpfores crudelitatis effe quam bofliæ, quæ tamen poft mortem fcin contingninnis neferiunt vindicare? Quis autem mortuum ita violare præfumens, nifi folo nomine fit acceptabilis Chriftianus? Facerdotis autem fanguis velocem habuit ultionem a domino Chrifto, quem facerdotii effe conftat auctorem, ficut in fanctis decemvir fcriptuis: quia fanguis fanctus Zachariæ Jerufalem non effe pertulit impunitam. Quia effi fuiffet alliquid ab eo contra legem fanctum, quod poffit eum facere a dignitate epifcopatus B alienum, noverabat nimirum homicidis manibus, fed legum judicio facrarum & civilium hæc finiri. Ergo quod in eo præfumpfum eft, fi vetus precibus inteff, vitæ crudeliffimum effe dignofcitur: refitta tamen hoc folummodo, maxime principum, vindicta indiget, aut certe eternitas. Et præcipue quoden civitati Alexandrinæ parendum eft, ficut etiam profpicit vestra tranquillitas. Si vero etiam populum qui indifciplinatiores æftimat effe legem, oportet fuo emendatione dimitti, & hoc in vestræ pendet pietatis arbitrio. Timotheus autem qui nunc Alexandriæ eft conftitutus epifcopus, ficut fui precibus continetur, in ea fede permanere non potest. Si vero amitti pretiofiori dignitatem, & habuit cum jufta & damnatione exilium; que tamen rurfus non ex concilio fanctorum patrum regulariter fum abolita: deinde cum fedentium facras regulas epifcopi confecratio celebretur convenientibus provinciæ cunctis epifcopis, & fi per negligentiam forte, aut pro aliis neceffitatis & inevitabilibus cauffis abfentes fint, propriis tamen literis ordinationi factæ confentientibus: fi duo homines, & hi quoque damnati Timotheum ordinaverunt, nequaquam Epifcopum conftituitur concilio, fuperfluum eft hujufmodi hominem in epifcopatus ordine permanere, fi tamen, ut dixi, mitis, precei nequaquam a vetitrice difcedant. Sed

ANNO CHRISTI 451.

Thalaffius epifcopus Parii, fimiliter.
David epifcopus Andrianæ, fimiliter.
Pionius epifcopus Troadis, fimiliter.
Alexander epifcopus Octæ, fimiliter.
Theofebius epifcopus Illi, fimiliter.
Hermias epifcopus Abydi, fimiliter.
Pafricius epifcopus Adrianotheres, fimiliter.
Sotoninus epifcopus Miletis, fimiliter.
Polyrnius epifcopus Acepfii, fimiliter.
Sabbas epifcopus Pionias, fimiliter.
Armonius epifcopus Lampfici, fimiliter.
Joannes epifcopus Pteranteus, fimiliter.
Dominus epifcopus Varenus, fimiliter.

XLVIII. EPISTOLA EPISCOPORUM ARMENIÆ PRIMÆ, AD LEONEM CONSTANTINOPOLITANUM.

Piffimo & Chriftianiffimo imperatori, vestri, fempiter Augufto Leoni, Joannes, Gregorius, Anaftafius, Eudoxius, Epifcopi, epifcopi prima Armenia, in domino falutem.

DEus veros domnus nofter Jefus Chriftus femper optima natura humane dona concedens, nullum tempus fine fua providentia derelinquit. Qua gratia etiam nunc fidei vera profpicitur, 1 ut, quæ nofter laitis fpes eft, in te pio & Chriftianiffimo principe quodam fecundo David, cujus imperii reclinatur: quem fibi novit religiofa & cunctabilis fervitium, hunc fua fententia in omni orbe terrarum imperare fancivit: C quatenus ex vestro imperio profteriem bona fidei, & abique pietatis prædicatio prædicetur, vestra utique manifeftadine nihil aliud præter fidem fcepta regalia judicante. Quarum rerum tellis eft & prefens zelus, & fudium alii fomandi, unde firmitas vestri acceffit imperii. A Deo namque unctus in regem, mox ei qui unxit, ipfa principia commendifti, optime fatis cogitationibus fuis vel vocibus te deferivens: & ut hæc bene confifterent, 2 præteritis omnibus apud cunctos pro fide orthodoxa decretatis, omni felicet mala fecta prorfus expulfis atque fablata, 3 in idem convenientibus & adunatis, concordantibus, qui nuper, quod ham non ignoratis, Chalcedone ceffiffent. Quia 4 ut ab propiciæ vestræ pietatis intentio, 5 ad unani redintiffis ecclefiam non folum cos qui per deffenfionem nova paffione laugebant, fed etiam eos, 6 quorum erat pridem temporibus meis corrupta, & a recta 7 & regia via recedentes, ad loca prava & fpinofa blafphemi erroris ableraint: ut fecundum evangelium vocem, omnes ecclefiæ unum ovile confiftrent, & unus paftor dominus Chriftus effet. Sed hæc quidem omnia proventant in vestis temporibus. Quia vero & mox 8 fimul humiliitis pro iniria effis jubere dignati, ut quid fentiam de his 9 quæ in Alexandria facta funt, manifeftem; licet & exaggeratio etiam ibi geftarum neque fententiæ tribuit facultatem, caligine tenvm tritulim mentibus

A & petitiones pro eo vestræ tranquillitati porrectas legentes, invenimus gratiarum actionem apud Chriftum pietatem fuftam, & poft hæc proprie fidei expofitionem. 1 Dicerent enim fanctam quidem 2 fynodum in Nicæa fuftam fe fufcipere, & fecundum eorum expofitionem credere: contum quinquaginta vero reverendiffimorum epifcoporum concilium, & quod pridem Chalcedone celebratum eft, penitus ignorare. Unde hujufmodi verbis effendit, 3 quod contrarii cultores fint fanctorum epifcoporum qui in toto orbe conftitiunt. Nam fi concilium fuftum contra hæreles refpuant, 4 quale eft & fub Nectario fanctæ memoriæ in maxima civitate regia: ex diverfis provinciis congregatum, palam eft quoniam illas hæreles probibere 5 nolint, fed eas potius amplectantur, quas fanctiffimi patres, hæc pie conftituentes, anathemati fubdiderunt. Denique ipsa regula in eis eft pofita, quæ anathematizat aperitis fermonibus hæreles univerfas. Qui ergo hanc fynodum refutant ita fanctam ac venerandam, quam præ omnibus quidem veritas confirmavit, 6 deinde & tanto temporis robur accepit, eorum eft profecto non ita capitulo faftinent fentadum, fed in multis hæreficis languere noluerunt. Nam qui legem veritatis adjuticem refiguant, aperti funt veritatis ipfius inimici: quando hanc fynodum, quam fe ipsam ratificaffe dignatur: & Proterius Deo amabilis tunc Alexandrinæ civitatis epifcopus, vir animis venerandus, una cum B 7 præfatis & ipfe firmavit. 8 Non autem non maximam ignorantiæ de ineffabili inhumanitate damnamus, 9 quia cum a Cyrillo fanctæ ac beatæ memoriæ & ipfo Alexandrinæ civitatis epifcopo divinas literas doceret, aut definitiones ab eo divina infpiratione de ineffabili humanatione expofitas ignorarunt, aut hæfitans ab ipsis pietatis legentes laterent, quando fanctæ memoriæ Cyrillo ufque ad mortem communicaverunt, & poft ejus terminum diverfa fentire poterunt. Non igitur mos 1 ut ipfi labes pietatis vestræ fuftinent congregati, vestræ tranquillitati fignificantes; quia novimus Chalcedonenfe concilium fuffie fecutum expofitionem trecentorum decem & octo fanctorum patrum qui in Nicæa urbe convenerunt, affidente quoque tunc temporis ipfi venerando concilio fanctæ pieque memoriæ Marciano, & facratiffimo Chriftianiffimoque principe. Unde fanctorum patrum pieque mur per omnia voluntatem. Nos ergo, vestræ pietatis juffionibus omni virtute velociter minifteriavimus. Dominus autem omnipotens & protector Chriftus confervet vestræ pietatis imperium, ut ad tempora longa procedat: quatenus vestra tranquillitate laleva, in pace Dei fanctiffimæ ecclefiæ & totius orbis terræ cauffius.

4 Eroptius humilis epifcopus metropolis Cyrici, invocatum propter omnes vestram pietatem & longo tempore confervari, fanctam & confubftantialem deprecans Trinitatem, fubfcripsi.

7 Petrus epifcopus Dardani, fimiliter.
Timotheus epifcopus Ceramenfis, fimiliter.

Tha-

1 Joan. 10.

1 Sic Codex. Vetteres edit. *Adriana*, Bellovac. *Adrana*.
2 Vetteres libri *Ivoginnas*.
3 Vetteres libri, *qui nolite*.
4 Vetteres libri, *qui nolite*.
5 Vetteres libri *adunatis*.
6 Vetteres libri *Ecclefiæ*.
7 Vetteres libri *Ecclefiæ*.
8 Vetteres libri *Ecclefiæ*.
9 Vetteres libri *Ecclefiæ*.

BALUZII NOTÆ.

a Vetteres libri, *concilio*. Hinc conflemmur conjectura editionis regiæ.
b Vetteres libri, *certamen*.
c Vetteres libri: *Dum enim*.
d Iidem libri, *ex quæ concerni*.
e Particula *ne* deest in libris nonnullis.
f Codd. *deinde & bonis temporis*. Bellovac. *deinde & bonis temporis*.
g Vetteres libri & editiones, *etiam Timotheum*. *Recte*. Reficiunt enim ad Concilium primum Constantinopolitanum, in cuius fanctiffimo Timotheum Alexandrinum tradit Socrates lib. 5. cap. 8. Male ergo facere Romani, qui illum abdicatum mutaverunt hunc locum.
h Iidem libri, *quia dum*.
i Vetteres libri, *Eccleffiæ*. Veteres edit. *Ecclefiæ*. Venum quia Eorum in margine fcripferat *Ecclefiæ*, editores Romani id *ecclefiæ* mutarunt, *Ecclefiæ* in textu, nulla vetteris lectionis mentione facta.
k Vetteres libri *ut*.
l Vetteres libri *ut*.
m Iidem libri, *fynodum Nicæa fuftam fufcipere & fec. ces. expof. fe credere*.
n Iidem libri, *quale eft Cc. fub Nectario*.
o Vetteres libri, *nolunt*.
p Vetteres libri *Pofi autem*.
q Vetteres libri *ut*.
r Vetteres libri *ut*.
s Vetteres libri *ut*.
t Vetteres libri *ut*.
u Vetteres libri *ut*.
v Vetteres libri *ut*.
x Vetteres libri *ut*.
y Vetteres libri *ut*.
z Vetteres libri *ut*.
a Vetteres libri *ut*.
b Vetteres libri *ut*.
c Vetteres libri *ut*.
d Vetteres libri *ut*.
e Vetteres libri *ut*.
f Vetteres libri *ut*.
g Vetteres libri *ut*.
h Vetteres libri *ut*.
i Vetteres libri *ut*.
k Vetteres libri *ut*.
l Vetteres libri *ut*.
m Vetteres libri *ut*.
n Vetteres libri *ut*.
o Vetteres libri *ut*.
p Vetteres libri *ut

Matth. 16.

caput quidem est Christus, vos autem robur ac fundamentum, imitantes immobilem Christi petram, super quam omnium creator *ecclesiam ædificans*, omnibus Christianis pietatis sequitem condonavit: qui etiam vestram ferentisem fempiter conservare dignetur in calibus vigilantem, & infidiantem bellum Christi ovilibus a septis fidei orthodoxæ repellentem. Credimus enim, quia postquam nostris literis hæc indicavimus, cuncta vestitatis vis & omnis modus vestræ pandite pietati, quatenus fopiantur scandala, & ad ædem fidem membra discordantia reducantur, domino Christo deluper quadam inspiratione vestram tranquillitatem ad bona omnia deducente.

Joannes episcopus misericordia Dei Sebastæ metropolis sanctæ Dei ecclesiæ, manu mea subscribens, secundum sanctissimæ vestræ pietatis præditam, epistola mean sententiam nuntiavi, quam habeo pro fide tretentorum decem & octo sanctorum patrum in Nicæa convenientium, quam & sanctum Chalcedonicæ concilium confirmavit: simul & pro Timotheo, quem precibus adversarium offenderunt: & conservati vestram potestatem temporibus longis eorepto.

Joannes episcopus Nicopolitanus, similiter.
Gregorius episcopus Sebastopolis, similiter.
Macentius episcopus [1] Barillæ, similiter.
Eustathius episcopus [2] Colonæ, similiter.
Epiphanius episcopus [3] Atalenæ, similiter.

XLIX. EPISTOLA EPISCOPORUM ARMENIÆ SECUNDA AD LEOREM imperatorem.

Reliqualissimo & piissimo & Christianissimo imperatori; semper venerabili Leoni, Orinio, Acacius, Joannes, Abdisjesus, Hermisha, Longinus, secundæ Armeniæ episcopi, in domino salutem.

1. Reg. 2.

DEus qui glorificantes se glorificat, secundum cor suum apiensem vestræ tranquillitatis invenientes inespugnabilem palatum de honorem fidei consistentem, placidus præbuit vobis, *Christianissime principum, super omnes homines sine* prohibitione aliqua potestatem. Insurgentes enim inopinabiliter fabulisti victoriis atque *è* incomparabilibus triumphis, & vestram pietatem excellentissimis honoribus exornavit, immutilata & sine litigio, & ab alio indivisa præbens fecpetra vestri imperii, et firmas atque claras in vobis divinas servantes formas, optima voluntate servetis. Bonum enim etiam dominum Deum favorem vobis habentibus, manifestis & vocibus ad legalem & mirabilem vitam convocationemque dedicitur quidquid *à* sob iceptro vestri imperii gubernatur: inqua vero sorte salutis vestræ utilitati reliquorum hominum potestas, inconcussam catholicis totius orbis ecclesiis pacem sine tumultuatione conservis, & Dei clementiam imitantes, neque parvulos, & neque humiles despicitis, quando per commodum [4] confessionis lumitis culmen, ad nos etiam pro fidei causa deponitis, sorisique nos, qui pro abjectione nostra nihil in terra sumus, inter vestras amicitias, non egentes collatione nostra, & in hoc utique magnitudinem incomparabilis Dei clementiæ demonstrantes. Quapropter quoniam jusi fumus, ultra nos quoque præsumpsimus: & quia sentimus, vestræ pietati suggerimus. Nos igitur, venerabilis imperator, in ultimo mundi loco degimus, multo spatio a regia civitate distantes, & sed a vestræ potentiæ in nullo divisi: fovere circa fidem quidem rectam sententiam possidimus, ad sequendo vero conservationem linguas habemus fegnes. Cohabitamus enim circa Armenios barbaros, fideles quidem, sed recte Romano eloquio non utentes, brevi quodam [5] spatio ab eis, magis autem *è* intercisione Eupratis flumiis separati, & propter frequentem barbarorum permixionem longos nequirimus proferre sermones. Vitamus etiam doctrinarum necessaria proferentes, quia eloquia quidem Sancti Spiritus venunt, & propriam doctrinam in evangeliis eruditione offerre noluerunt. Non vero nostra secundum inhabitantes Armeniam, una & immobili utimur voluntate, & in una fide consistimus, *è* communitate omnes, & seorsum singuli pro vestra majestate ad Deum facienda orationem, ab omni hæresi & lingua blasphemia separati: unamque doctrinam super omnia claram a fundisti tretentis decem & octo patrum precipientes, patrum fidem inviolabilem conservamus: quæstiones vero de Deo tamquam inutiles & nostra cognitione superiores effugimus, & aliud quidquam aut dicimus valde declinamus, a superfluis quæstionibus abstinemus; & lectione impias refutantes, ab carum pravitate inimica ecclesiæ limina extinxerit, & Christi fidei a zizaniis separatum nobis fidelibus imperantibus conservamus, in traditione patrum doctrinæ sufficientiam possidentes, & nihil superaccrescum quemquam loqui finentes. Superflui namque proferentatores divinarum rerum, & dogmatum quæstitores, & quali pietatem sine syllabis comprehendentes, cum principatus aut aliud quidquam de scientia divina delinquent, elevantur mox contra Deum; & volens iusus quia aliquid contituere, propriam fidem scribit, a catholica ecclesia semetipsum separat, rectis dogmatibus contradicit, fideles & seorsum infantes & manentes in fide vehementer impugnare nititur, & lingua propria debolitatis atque *è* incomparabilibus triumphis, & vestram pietatem excellentissimis honoribus exornavit, immutilata & sine litigio, & ab alio indivisa præbens fecpetra vestri imperii, et firmas atque claras in vobis divinas servantes formas, optima voluntate servetis. Bonum enim etiam dominum Deum favorem vobis habentibus, manifestis & vocibus ad legalem & mirabilem vitam convocationemque dedicitur quidquid *à* sob iceptro vestri imperii gubernatur: inqua vero sorte salutis vestræ utilitati reliquorum hominum potestas, inconcussam catholicis totius orbis ecclesiis pacem sine tumultuatione conservis, & Dei clementiam imitantes, neque parvulos, & neque humiles despicitis, quando per commodum [4] confessionis lumitis culmen, ad nos etiam pro fidei causa deponitis, sorisique nos, qui pro abjectione nostra nihil in terra sumus, inter vestras amicitias, non egentes collatione nostra, & in hoc utique magnitudinem incomparabilis Dei clementiæ demonstrantes. Quapropter quoniam jusi fumus, ultra nos quoque præsumpsimus: & quia sentimus, vestræ pietati suggerimus. Nos igitur, venerabilis imperator, in ultimo mundi loco degimus, multo spatio a regia civitate distantes, & sed a vestræ potentiæ in nullo divisi: fovere circa fidem quidem rectam sententiam possidimus, ad sequendo vero conservationem linguas habemus fegnes. Cohabitamus enim circa Armenios barbaros, fideles quidem, sed recte Romano eloquio non utentes, brevi quodam [5] spatio ab eis, magis autem *è* intercisione Eupratis flumiis separati, & propter frequentem barbarorum permixionem longos nequirimus proferre sermones. Vitamus etiam doctrinarum necessaria proferentes, quia eloquia quidem Sancti Spiritus venunt, & propriam doctrinam in evangeliis eruditione offerre noluerunt. Non vero nostra secundum inhabitantes Armeniam, una & immobili utimur voluntate, & in una fide consistimus, *è* communitate omnes, & seorsum singuli pro vestra majestate ad Deum faciendam orationem, ab omni hæresi & lingua blasphemia separati: unamque doctrinam super omnia claram a fundisti tretentis decem & octo patrum precipientes, patrum fidem inviolabilem conservamus: quæstiones vero de Deo tamquam inutiles & nostra cognitione superiores effugimus, & aliud quidquam aut dicimus valde declinamus, a superfluis quæstionibus abstinemus; & lectione impias refutantes, ab carum pravitate inimica ecclesiæ limina extinxerit, & Christi fidei a zizaniis separatum nobis fidelibus imperantibus conservamus, in traditione patrum doctrinæ sufficientiam possidentes, & nihil superaccrescum quemquam loqui finentes. Superflui namque proferentatores divinarum rerum, & dogmatum quæstitores, & quali pietatem sine syllabis comprehendentes, cum principatus aut aliud quidquam de scientia divina delinquent, elevantur mox contra Deum; & volens iusus quia aliquid constituere, propriam fidem scribit, a catholica ecclesia semetipsum separat, rectis dogmatibus contradicit, fideles & seorsum infantes & manentes in fide vehementer impugnare nititur, & lingua propria debolitatis atque *è* incomparabilibus triumphis, & vestram pietatem excellentissimis honoribus exornavit, immutilata & sine litigio, & ab alio indivisa præbens fecpetra vestri imperii, et firmas atque claras in vobis divinas servantes formas, optima voluntate servetis. Bonum enim etiam dominum Deum favorem vobis habentibus, manifestis & vocibus ad legalem & mirabilem vitam convocationemque dedicitur quidquid *à* sob iceptro vestri imperii gubernatur: inqua vero sorte salutis vestræ utilitati reliquorum hominum potestas, inconcussam catholicis totius orbis ecclesiis pacem sine tumultuatione conservis, & Dei clementiam imitantes, neque parvulos, & neque humiles despicitis, quando per commodum [4] confessionis lumitis culmen, ad nos etiam pro fidei causa deponitis, sorisique nos, qui pro abjectione nostra nihil in terra sumus, inter vestras amicitias, non egentes collatione nostra, & in hoc utique magnitudinem incomparabilis Dei clementiæ demonstrantes.

Ex Jerem. 2.

bus enim blasphemia impietatis initium est Ianuor peccatorum, quo le magis amare voluit. Unusquisque enim locum vocationem Christi ad nomen proprium transferre volens, insiquas blasphemias adversus Christum *è* eudiare dignoscitur: qui ex nobis fuerunt, non manserunt nobiscum. A retta namque & regia digcelli via, & redemptorem nostrum Christum impedentes abinguantes, & ipsi vocatione qua vocati sunt, latibrabantur [6] extorres; & obedientes fibinet, impie humo habere vocabulum pro Christiana religione fecerunt, qui non in alia baptisati fuerunt fide, aut alios Christi discipulos habeantur, a solum modum baptismatis introducentes, aut Christum allum prædicantes. *Unus enim dominus, una fides, unum baptisma.* Quidam vero imitantes Judæ volontatem, a semetipsis blasphemia malitiam generunt, & Christi vocabulo eum ipsi pietate privi, eos qui sub forum nomine ordinentur, luo nomine vocari quadam decepticne fecerunt. Hinc enim tretenti decem & octo patres fidem in diversis corporibus habentes unam, confidenter beatum pro pietate gesterunt, & veritatem nimis manifestissime defendentes, & mentem velanam hostium ecclesiæ revelantes, eos quoque qui de Deo simul cum, & non qui post multum tempus fumus exorti, symbolo fidei ad veritatis jura *è* perducere non quiescunt. Accedentibus enim ad baptisma tradimus quod & accepimus, quemadmodum aliquod factiones aut detrimentum hoc. Huic namque doctrinæ nihil affectione minus est. Contra omnes itaque abominandas hæreses veritatem confidenter opponimus, ne velut impreparati fecundum scripta spiritalia condemnemur. Et eis quidem qui facrilegium in divinis perpetrant scripturas, & corda fibinet facium audiere fimplicium, non qua possumus virtute resistimus: *è* nervi vero & arma ecclesiarum & virtus, vos estis, Christianissimi principes. Nam & beatus noster Constantinus, principum militiæ omnipotentis Christi, tretentos decem & octo sanctos patres habens armigeros, *& dominiscbi bello vincere, maximus* autem apud regem regum apparuit, *in* omnibus autem Dei ecclesiis amplior longo sed obtinet gloriam, & ab omnibus fortissimus; & ab omnibus pro eo laudatur. Igitur quidquid patrum fecendes hereditati *è* facratissimi principes, qui ceptra illius fusceperunt; in lynodo centum quinquaginta patrum & fidem tretentorum decem & octo patrum piis & Deo decibilibus sanctionibus firmaverunt, & inventorem novorum dogmatum confuderunt; inanem depellentes ab ecclesia fedem, æqualem Patris & Filii & Spiritus sancti subsistantiam, virtutem atque divinitatem annuntiantes, in nullo dignitatem, auctoritatem aut dominationem penitus imminutam. Rursus ergo diabolus arma *suæ* malitiæ Nestorii linguam exacuens, in duos filios dividere unum & solum. Christum, sentanda volutante prompsit, & eum unitatis vexe dissolvens, seorsum in hominem, & seorsum in *è* dominum Christum Filium Dei vivi impia machinatione dicitur. *Quo facto,* mox beatæ memoriæ Catholi-

Concil. General. Tom. IV.

---

a Legendum, *Ecclesiam suam ædificans.* Et hoc quoque mendum est typographicum editionis Labbeanæ.

b Hæc est lectio editionis Romanæ. Superiores enim habent *haberet fiducia.*

c Vetores libri, *Ecclesiæ.* d Vetores libri, *Colonia.* e Idem libri, *abbatissa familiæ.* Eupliciæ.

f Codices Vaticani, *Ecclesiæ.* g Vetores libri, *conparadilibus.*

h Idem libri, *ad fecpetra imperii.* i Idem libri, *humiliyse.* j Idem libri, *quod sumentes cum.*

k Idem libri, *fed vestra.* l Idem libri, *ab ait spatio.* m Idem libri, *peregrinis.*

n Idem libri, *incommunitier.* o Vetores libri, *perveplis.*

p Idem libri, *eruditione.* q Idem libri, *nervus vero simul & arma.*

r Idem libri, *militia.* s Idem libri, *Dei in carne.*

t Idem libri, *& cum corpore.* u Vetores libri, *& Deus in carne.*

v Vetores libri, *& Deus & sanctissimi viri.* Vide Sacra ad pag. 877.

x Idem libri, *& dominiscbi bello vincere, maximus autem apud regem regum apparuit, in omnibus autem Dei ecclesiis amplior longo sed obtinet gloriam, & ab omnibus fortissimus; & ab omnibus pro eo laudatur.* Quidquid *è* Vetores libri, *& augmentum & adsumptionem obtendis ejus qui est, & futuri in sæculi divinitatem interpretatur.* (1) Quo itaque adoratur Christum, qui & adsipiscitur pro nostra salute suscepta carnem passibilem, & divinæ nobis impassibilitatis jura donavit. * Sic enim concilium sanctorum patrum Chalcedone celebratum fapiens, & tretentorum decem & octo patrum inviolabilem & intentabilem custodivit fidem; & fortiter *è* in eruditis viris fatuitatibus resistens, catholicæ ecclesiæ cum toto orbe fundatis contulit bona pacis. Cum quibus nos quoque in uno corpore congregati per fidem, vestrum imperium immortalium, & ad filiorum filios pervenire, ab omnium domino deprecamus. Si vero quidam decepentes congruentia syllaborum compositionesque verborum, bella & lites movere tentant adversus ecclesias, Deum *è* resistet eis. Nos autem intentionem exponentium fidem & tretentorum probantes, nequaquam a verborum compositione recedimus, sed & *è* propugnatores dogmatum, & perfectos custodes fidei tretentorum decem & octo

---

a Idem libri, *ædificare.* b Idem libri, *nuntiare.* c Idem libri, *perducere.* Non quidquam enim accedit ad hæpc.

d Vetores libri, *Dei vivi.* e Idem libri, *sacrarissimi principis.*

f Idem libri, *militiæ.* g Idem libri, *Dei omnipotentis filium.*

h Idem libri, *restituere patrum fidem.*

i Sic codex Corbiensis. Bellovat. *fugaces.* Non dubitabat.

k Idem libri, *adjuvare.* l Vetores libri, *& augmentum adsumptionem obtendis & ejus qui.*

m Idem libri, *fortiter.* n Idem libri, *resistit eis.*

o Vetores libri, *perfectos custodes fidei tretentorum decem &*

ordo patrum habemus, * & sanctos patres Chalcedone collectos, ^b sicut & ipsos tercentos decem & octo patres, honoramus. Nihil enim adjecimus illorum symbolo, os obnoxium multis supplitiis damnaverunt. Igitur sanctionem pietatis vestræ fulcipiens non cum sanctissimis episcopis multæ provinciæ, relegensque preces ab Alexandrinis clericis vestræ majestati porrectas priores atque posteriores, in prioribus quidem invalionem eorum factam contra palloterum flavi, & contra ipsum sacerdotium fidissimum nos Dathon & Abiron nimis ingemui. Pudor enim cunctos per arrogantiam eff expulsus, omnis lex & timor imperialis & judicium eff contemptui, & sacerdotales sanctiones vesanorum infandissimæ violentatæ, manus contra sacerdotes armantes, quas debuerant optime temperare; & dominum perceperunt, dignum suæ salutis pugnare. Habemus enim memem rationæ privatam, sicut precibus fumes edocti (si tamen vera sunt) scelerates Timotheus, principatus amorem utilitati præponens, ad res nefandas accessit, fedibus non sibi competentibus irruens, adhuc vivo ecclesiæ sacerdote; dispensationemque ecclesiæ penitusinvolutæ diripiens, & principium sacerdotii fecinis sanguinis effusionem: sed etiam * sanctorum gregum caulis factus occaso, impudenter custodem constituit semetipsum, qui neque vocari * dignatus est Christianus, quando omnipotentis manibus venerabilia mysteria non dubitat impia præsumptione contingere, & post damnationem illam operari, quæ eum, neque alios agentes, sanctorum patrum regulæ vetent percutiunt. * Qui neque sustinens ut secundum regulas ordinatur ecclesiasticas, & ab his qui * simili castigationi vidobantur esse subjecti, fedibus episcopos, ab omnibus ecclesiis semetipsum excommunicasse dignoscitur, quali faciens divinæ gratiæ donis injuriam. Deinde cum non valeat curare quæ sibi ex malo præsumpta sunt, * & tamen quæ de ipso dicta sunt, cum veritate concordant, patrum concilius obloquitur; & cum ei mala patitur non sufficiant, omnes conturbare tentat ecclesias; quasi potestatem habens gerendi quæcumque voluerit: & neque vivis, neque mortuis pretulisse patrii ecclesiæ, fed quasi contra omnes potestatem impositis adeptus, * & primum & patrum synodo detrogat, quam Spiritu divino flatuit fedes Alexandrina. Quod mihi * videtur fecisse, ut effugiat homicidii adulterisque lapplicia. Illic namque in ipsis principiis contra homicidiæ excommunicationis decreverunt permanet. Non fufcipit autem sanctiones & universalis Chalcedonensis concilium, nolentes quia etiam ante hoc a tercentorum decem & octo sanctorum patrum fide semetipsum fecit extraneum, quam sanctum utique Chalcedonense concilium confirmavit ac roboravit. Oportebat enim cum afcendentem vestra sententiæ ad thronum beatæ memoriæ Cyrilli, illius libris incumbere, & doctrinam illius pollidere. Sed tres pri, tamquam ad condendum tyrannide sustinentem, patrum sanctionibus concepte virtutem, facerdotibus donate a periculis liberatem, prohibere eos qui irregulariter contra ecclesias nituntur insurgere: quatenus sine seditione & lite * atque bello vestris temporibus sanctum Dei ecclesiæ constituat, incredibiliter pro vestra longævitate atque salute emittant domino Christo suas orationes, ut longo pacificisque temporibus universo orbi terrarum & omnibus sanctis & catholicis Dei ecclesiis condonetur a per omnia invictissime & Christianissime triumphator semper Augustus.

* Trefuit (*) misericordia Dei episcopus Mesiteme metropolis sanctæ & catholicæ ecclesiæ, * propria manu subscribens, secundum sanctionem vestræ pietatis, meam sententiam per præfatam epistolam vestræ majestati confessione sanctorum patrum ratam in Nicæa convenientium, quam secutum eff & Chalcedonense sanctum & universale concilium, * simul & quod sapio super Timotheum, quem preces excalaverunt: * cuffodiri vestram potestatem sanctis ecclesiis & omni orbi terrarum temporibus longis exoro.

Joannes episcopus * Acræ, similiter.

Adelphius episcopus Arabiæ, similiter.

L. EPISTOLA EPISCOPORUM CAPPADOCIA PRIMÆ, ad Leonem imperatorem.

Religiosissimo, & Deo infulas imperiales adepto, Leoni Augusto, Alypius episcopus Cæsareæ Cappadociæ, in domino salutem.

MAximus omnium dominus Deus munus optimum & sanctis Dei ecclesiis & * toti orbi terrarum vestrum condonavit imperium. Et hoc per non aliqua conjectura dicimus, fed ipsa rerum experimento * cruditi. Nam quando in ipso principio vestri regni, quod a Deo in omni orbe fufcepistis, non aliunde, nisi unde decebat, imperii fecistis initium, maximum eff indicium voluntatis vestræ, quam habetis circa beneficii largitorem. Mox enim ut ad imperium accessistis, bene etiam hoc dispensatione pro nobis dominus nostro Jesu Christo, * reperit quod Dei tercentis in vestra pietate monstrata eff, magis autem in nobis. Nam virtus imperantis commune bonum eff, & utile singulorum, reddidisque per vos & a vobis cuncti sanctis Dei ecclesiis honor, litesque ubique cuncentibus atque significantibus, & quam habetis circa fidem orthodoxam voluntatem, & quia nihil veritati præcipitatis. Hoc itaque nobis fiducia concediur, * & * bonorum spem habere confertur sub tali principe confirmatis, qui & subjectorum falutem rebus omnibus sæpe ponit. Quia vero contigit turbas atque tumultus emergere, & in his magis rebus, ubi vobis maximum eff studium, id eff, circa Dei ecclesias pacis jura confertæ, quam hominum insanias diabolus ab eis auferre, & violentiam inferre tentavit: neque in hac cauta nostram prudentia negligendi causelam, invigilata autem, & cuncta condiscere fecundum * bonos pastores, * ne lupis licear * ovos arripere: aut certe fecundum optimos medicorum, alligas vulnera, & ita prohes denuo medicinam. Cooperetur itaque domino Christo minus hoc vestræ pietatis intentionis, & modum inventat, quatenus omnia quæ divisa sunt, copulentur, & disputa totius corporis membra juncta compaginentur, & totum ecclesiæ corpus fabulitatis reddatur, unitamque fervetur. De his enim, unde mihi vestris literis præceptitis, id eff, de Sancto Chalcedonensi concilio, & Alexandrinis malis, quæ cum fieri non oportuerit, facta dicuntur: hoc tantum dico, quia similiter ignorasti * & quæ Chalcedone fuit gesta, quia nec in ipsodo fui, & ea quæ Alexandria facta sunt, nunc vix audivi; simul & * quomodo defunctus eff sanctæ memoriæ Proterius, & quia eo vivente, in qui nunc episcopus factus dicitur, ordinatus eff. Quia vero jollitia * me de his omnibus ignorantem, meam vobis sententiam declarare, * colligere festinavi episcopos sub metropolitanis, (sunt enim duo) quorum unus, fuit præcepitis, advenit, & ipse meum fecit sententiam manifestam: alter vero infirmitate detentus, occurrere quidem non valuit, sunt vero voluntatem ad me datis literis indicavit, quas etiam meæ faggestioni conjungens pariter destinavi. His itaque * fic le habentibus, vestræ pietatis fignifico, quia ea quidem quæ particulariter examinata funt atque gesta a sanctis episcopis in Chalcedonensi * collectis civitatem, non legi, (nequaque enim * ad me ipsum episcopo, Thaslio, * qui interfuit sancto concilio, aliquid hic amplius eff allatum ex his quæ gesta noscuntur) id tantummodo definitum episcopus, Thaslio, sancto concilio, * ab eo delatum inspexi: quam relegens laborifer, congruentesque fufcipiens atque intelligens, & (ut ecor) metre recta * tam et opportuna, comperi a nobis nulla inde non diffonare. Nam & tercentorum decem & octo sanctorum patrum * Nicæn conventionem laudet Deum, & cum illis omni intentione fufcipiat, & inviolabiliter immobiliterque cuffodit: fin quæ, gratia domini nostri Jesu Christi, & beatorum patrum & credimus, & in qua credere * accedentes ecclesiæ dicuntur: id & reliquos omnes fanctos sequitur patres, & eos qui post illos in regia civitate collecti, & quidem quinque, quinque, & simpliciter dicentes, D omnes qui in fide & recto dogmate sunt præclari, facies afferit & fidei communioratores. Inferibit & fanctis patriarcis Cælestinum, & maximum Cyrillum, qui ubique noscitur approbatus, & maxime in anathematibus profatis contra Nestorium; * & ei similia fapientes: fed etiam eos qui cum illis pro pietate dimicantur atque * decertarunt contra Nestorium veritatis inimicum, & qui insipiatisam locutus eff in excellum: nec non adversus eos, quicunque adulterare vera dogmata cognoscuntur; & quod summum eff, domino nostrorum Jesum Christum non confitentur ex fancta Maria virgine Dei genitrice incarnatum nolta carne, & per omnia fecundum nos * & fum peccatum propter salutem nostram: quod ab omnibus qui recte credideruut & credunt, in-

teligi & dici omnes agnoscimus, qui hanc gratiam adepti sumus. Ergo quantum ad definitionem, quam etiam legi, nihil habeo in quo sanctum concilium possim de mala lecti culpare. Si vero quæ prius fuerunt, fed propter alia quædam quasi non fecundum regulas a sanctis tercentorum decem & octo patribus in Nicæna urbe prolatas, * facta sint, quæ nunc exorta eff, hæc non noviersalem debent tumultum facere, fed vestræ indigent examinatione pietatis. Vobis namque hæc inquisitionis, & discras regulas relegentibus, bene novi quia correctionem cuiis subjicet. Nullus itaque judicet, quia suprame, & altera quam mihi convenit, hæc locutus sum: * & quia mihi, quasi ad vestræ pietatis fufiabis postum formidatem, compellentes non quæ vera sunt cum fiducia declarare. De his autem quæ in Alexandria * vivitate facta vulgantur, hoc tantummodo dico, quia lamentatione dignu sunt quæ gesta dicuntur, & fi vera facta sunt, aut a Timotheo qui episcopus dicitur ordinatus, aut a quolibet alio, & sicut conscripta sunt in libellis pietati vestræ ab accusatoribus ejus obtatis, ita contigerunt: indignus laceribus fufpicendi operatio eff dicto. Vestrum eff autem omnia diffonere patientes, & proinde hujus mali imperium cohibere, ne ulterius pollit accidere. Igitur quæ de prædictis cauto novi, quæ scripsi, & quæ dicere debui, hæc sunt. Quæ vero ipsius negotiis & omni mando profitit, tuta fuit, sopro, & quid mea oratione profitit, * ut dominus Jesus Christus conclia bona sea vestro * imperio præsiet, & nobis in se sperantibus longis temporibus vestrum cuffodiat principatum, dispositantem manluete atque clementer & religiose quæ nobis fuit.

Alypius misericordia Dei episcopus metropolis Cæsareæ prisæ Cappadociæ sanctæ Dei ecclesiæ, obedientes hujus qui est mihi a vestra potestate præcepta suæ ejus meis scripsit, * infinuavi.

* Vrius episcopus Nyssenus similiter. *

LI. EPISTOLA EPISCOPORUM CAPPADOCIÆ, AD LEONEM imperatorem.

*Piissimo & Christianissimo, & amabili imperatori, semper Augusto Leoni, Patrissus, * Eustathius, Dyonisius, * Theodosius, * Asclepiadius, * Cyrus, * Ambrosius, * Paterphius, episcopi secundæ Cappadociæ.*

NIentio pia, & studium quod circa rectam fidem gestis, nunus Romanorum vobis constitutis principatum, o facratissime & Christo amabili imperator. Quum fidem in utroque confervana, vix equidem sanctas ecclesias esse, & eas augeri, nec non unumquemque * ad fidem restam, quam a prima juventute fcientias vestra servavit, adducere, quamque etiam vobis nunc tempus eff aperte omnibus explanate. Quia vero nostram sententiam, quid sapiamus, facris literis ma-

BALUZII NOTÆ.

a Vetera libri non habent conjunctionem.
c Idem libri, *sanctarum gregum.*
e Vetera libri, *familia.*
g Idem libri, *fecisse videtur.*
i Idem libri, *ordine.*
k Vetera libri, *ceto.*
m Idem libri, *erudiri prosertimus. Nam quando.* Error eff typographicus editionis Lutetianæ, *nominum bonum spem.* Et hic quoque error eff typographicus editionis Lutetianæ.
o Vetera libri, *pastores Sensu.*

b Idem libri, *& sunt & ipsos.*
d Mellus libri *ventes, dignus.*
f Vetera libri, *familia.*
h Vetera libri, *ovoque illos.*
j Idem libri, *ovque illis.*
l Idem libri, *qui nec quæ.*
n Idem libri, *ut ipsum.*
p Idem libri, *falta fuit.*
q Idem libri, *infinuavimus.*
r Vna ad definitum in codicibus antiquis.

a Idem libri, *& que Calcedone.*
b Idem libri, *quantum.*
c Hanc locum Bagnolus: *colligi, necessarium Ecclesiæ.*
d Vetera libri, *colligi.*
e Hanc locum Bagnolus & nobis Pelagius II. in epistola ceria ad Episcopos Italiæ, in qua pessime edita eff apud Baronium, non quidem vitio vetustis exemplaris, sed imperitiæ quo Nicolaus Faber utebatur ant typographiam. Edidit. Romani concordant pavia verbosum editis cæqvili.
f Vetera libri, *elicitam collectis.* Sic etiam in epistola Pelagii.
g Vacuta qui deeft in libris codicis, *made.*
h Vetera libri, *Nicæa.*
i Vetera libri, *Mala vetera, occidunt.*
k Vetera libri, *& ei similia fapientiam.*
l Idem libri, *Iscorrasi sunt.*
m Idem libri, *fallsa fuit.*
o Idem libri, *fallsum pretatis nostrum pretatum.*
p Idem libri, *fallsa fuit.*
q Idem libri, *Ovius.*
r Idem libri, *Ovius.*
s Idem libri, *infinuavimus.*
t Vna ad definitum in codicibus antiquis.
u Vetera libri, *cuffodiri.*
v Idem libri, *ovque illis.*
x Idem libri, *ovque illis.*
y Idem libri, *ovque illis.*
z Idem libri, *ovque illis.*
a Idem libri, *ovque illis.*
b Idem libri, *ovque illis.*
c Idem libri, *ovque illis.*
d Idem libri, *ovque illis.*
e Idem libri, *ovque illis.*
f Idem libri, *ovque illis.*
g Idem libri, *ovque illis.*
h Idem libri, *ovque illis.*
i Idem libri, *ovque illis.*
k Idem libri, *ovque illis.*
l Idem libri, *ovque illis.*
m Idem libri, *ovque illis.*
n Idem libri, *ovque illis.*
o Idem libri, *ovque illis.*
p Idem libri, *ovque illis.*
q Idem libri, *ovque illis.*
r Idem libri, *ovque illis.*
s Idem libri, *ovque illis.*
t Idem libri, *ovque illis.*
u Idem libri, *ovque illis

PARTIS VERITAE CAP. LII.

manifestare fauxitis, & agnoscere voluitis, quid de sancto Chalcedonensi concilio sentiamus, & de his quæ Alexandriæ gesta dicuntur: convocatis * in unam sanctis episcopis secundæ Cappadociæ, hoc eligimus. Convenientes enim in unum una cum clericis, primum quidem pro illius mentis tranquillitatis orativimus ad collectam sanctarum ecclesiarum, nec non ipsius rectæ & venerabilis fidei, b * pace undique per victoriam cunctarum gentium longius propagandæ. Relectis autem pretextibus ex utraque parte vobis oblatis, hoc est, c a sanctissimis episcopis Ægyptiacæ diœcesis, & ab aliis, indicamus quia ab initio in his quæ definita sunt a sancto & universali Chalcedonensi concilio, tunc consentimus, d & nunc in præsenti subscribimus, & ea ita servamus, sicut antiquum sanctum & universale concilium sanctorum trecentorum decem & octo patrum in Nicæna urbe celebratum, secundum quod & baptizati fumus, & nos inseparibus bonæ confessionis tradidimus, sacerdotumque sortiti elementia domini nostri salvatoris Christi, ad fidem ejus eos qui imbonitatem adducimus. Nec non & aliis synodos, quæ per singula tempora congregatæ sunt ecclesiarum gerunt, sicut se his indicatur: per omnia cultodimus, quod a sancto Spiritu celebratæ sint, e & de his quæ placuerunt, confitentur nolentur: & arbitramur quia quicumque sancto & universali Chalcedonensi concilio adversari nituntur, f semetipsos non intelligunt, quando & sanctorum trecentorum decem & octo patrum in Nicæno concilio nimis apertissime comprobantur. Nam si sancta Chalcedonensis synodus hanc synodum suscepit atque firmavit, tamquam veritatem habentem, & rectæ fidei firmitatem, (certaque enim inest in se) quomodo non aperte illi quoque repugnare nolentur? Non enim prudentia est animi, in parte quidem suscipere, in parte vero aliquid reprobare, & propria objicere sententia, quæ ab illis sunt utilitate definita. Et de sancto quidem Chalcedonensi concilio hæc dicta sufficiant. De his autem quæ Alexandriæ non bene gesta sunt, dudum quidem sufficienter flevimus, & nunc nequaquam lamentari quiescimus, g Qui enim modos nostrarum erit lacrymarum, h cum multis & imperatoribus videmus ipsam in urbe contigisse, sanctis ecclesiis passis injuriis: licet hoc vel dictere præsumptivum sit, & neque pudore prohibitis eis, qui sanctum baptisterium violarunt, quique sortiuntur & in eo sanctum gratiam adepti sunt, ad redemptionem pristinorum utique peccatorum? Cum vero adjicitur, quia & in his locis sacerdotis interfectio perpetrata est, quomodo non erit ita terribile, ut omnem auditum valeat obturare? Dum autem etiam despompatum dicitur omne corpus, injuriolique subjectum, cum jam cæmeteria lensia, & membra divisa, ingique contradita, collectuique cinis, secundum quod illis placuit, & disperiis est, quomodo non erit hoc miserandum, & humanum lacrymarum rigatione dignissimum? precipue dum E quis animo cogitet, quia neque post mortem de-

ANNO CHRISTI CCCLXXXIII.

LII. EPISTOLA EPISCOPORUM PROVINCIÆ PONTI, AD LEONEM imperatorem.

Piissimo & Christianissimo imperatori, Cæsari Leoni, triumphatori, semper Augusto, Episcopus, Petrus, Tuanus, Gratianus, episcopi provinciæ Ponti.

VOs equidem invictissimos atque Christianissimos principum quis non laudet, terrarum orbem sapientia gubernantes, & principatum fortiter obtinentes, & optimum æquitatis fundamentum, quod est amorem quem circa nos geristis, digna ædificatione ponentes? Aperte namque per hæc monstratur, quia nolit fuit alliquando cujusdam rei sic ferventissimus amor, sicut vestræ pietatis imperio, ut Christianorum populus pollit augeri, & ad maximum gloriam potestatemque perduci, quem profuit in malis esse non finitis. Nec vos ab hujusmodi voluntate subpendit neque favor populi, neque multitudo pecuniarum, nec * quæsitus gloriæ; neque quod vos regum esse videntes & nominatis, nec omnia reliqua, quibus agnoscitur humana felicitas. Nihil itaque horum omnium vos ita lætificat, quomodo ut per vestram magistatem nos exultemus, & per nos vestrum apud Deum & homines appetebetur imperium, & infolabilis apud vos potestas permoneat in æternum. Propterea fiquidem laudantes quidam populum, qui prædem nostrum provinciam velusi tuam invaleat, non magno labore subpestas est, sed & omnes ores Patrum hæbantur, & adversum & ad Deum, fanctus populus, & pars domini & regale sacerdotium vocabantur, m & a principibus regebatur gubernatis a Deo, & colemnæ eos ignis & nubes nocte dieque deducebant, ut inter nos adstarent: *mare vero* n Moysis virga percussum, sylui vitiem in aliquo summitatis partes aliquo ad finem fecerat, & ultimitatis æque ad terminum aliquo prabatur esse divinum, & Moyses cum omni populo in fundo constitutus fine vel finem, adjutus etiam sole, & pedibus abyssus in secutate fundi ingredientes, non timuerit reperiunque marum ex flastibus fabricatum, hinc & hinc instar muri consperiens aqua fuisse coagulatas. Eforientibus autem ibus * est cælitus allatus, fuitem petra sitientibus ministravit: pugnantibus autem manum extendio pro inimicis attribuitur, & triumphus oratio constitit, itinera præparavit. Ab horum facie flumina recedebant, imitantia mare cogautum. Sed Petra fuit oratione windus, & propio quæ fuisset occasionem prefequendi concesit, augmentum quotidianæ mensuræ largitus est. † Sed & propter sacerdotum ambitum, tubarumque sonum, murus hostium fortissimus est commonus. At ubi jam mente languere cœperunt, & legem umbram futurorum lapsui consequere, & prophetæ claimantes spernere, deinde evangelica miracula, quæ

A Fonte sancti fecisti obtionem fieri permiserunt, sed tamquam extra naturæ legem cum punire fo- CHRISTI CCCLXXXIII. Pinaverunt, quia jam nequaquam harum injuriarum videbatur habere sensum. Ea vero quæ de Timotheo gesta sunt, penitus non laudamus: sacerdotium habere non potest. Primum quidem, quia oportet eos qui ex quæstumque vasis deponitur, sustinere, & neque ad cum gradum accedere, * neque ad majorem cursere dignitatem, antequam in ipsi cum deposito, fuit intentum in eo pretatum, aut certe sanctorum collegium synodus quæ * perspexerint ipsis definiant. Depositus autem episcopatu seu clericatu alis hanc conferre dignitatem, ipse ecclesiaticis mittit permittit. Si autem etiam finemus per concellionem, quia duo episcopi fuerunt fidei petronio & Algeti; neque hoc modo deficiente numero episcopi episcopi potuit provenire, quando hoc sacris canonibus inhibetur. Dum vero habente episcopo in ista ecclesia sacerdotium, & in nolla ecclesiæ repetebatur, neque tamen, alter in ecclesia dicatur introductus, & culpabile, & omni ratione probatur incongruum. Quia vero, fiut quæ ipsi indicatur, omnia quæ de Timotheo gesta sunt, sunt vestra fuit, & omnia consequentia videntur extranea, & sacerdotio dissonantia, non solum fi hæc omnia in eo probantur effecta, fed vel si ipsa tantummodo horum quæ prædicta sunt, consignit, neque sic eum subsilitates canonum sacerdotium habere permittunt. * Quod C cum insidiatum agnoscitur sanctæ memoriæ Proterio aut voluntatis, aut quæ palam est quia de sacris canonibus expellitur, & apud leges bene positas odibilis inveniur. Hæc itaque sunt, quæ in unum convenientes atque deliberantes pariter approbavimus: vestra vero piissima Christianissimique serenitas, quæ super nos provide fortita videtur imperium, melius benisque fruantur temporibus & sicut oramus, sanctissimus sub quiete servet ecclesias, & pacem omni conferat mundo, omnesque gentes vobis, quæ sub iole tant conditurum, successum & dudum gratis domini Christi conflat esse jam factum, ut rursus ad meliorem statum Romanus perveniat principatus.

Partaxes episcopus Tynorum metropolis, secundum vestræ pietatis sanctionem, meam manutestavi lentisium de Chalcedonensi synodo, quia eam suscipio, nihil contrarium sanctis patribus sapientem; similiter autem & de Timotheo, * sicut scriptum est: & manu mea subscripsi, & postulatum vestrum multis ore custodiri temporibus.

* Eustathius episcopus Paternæ, similiter. Theodolius episcopus Nazianzi similiter. Arithomachus episcopus Colonorum, similiter. Cyrus episcopus Cubistulæ, similiter. Ambrosius episcopus Alunæ, similter. Patrophilus episcopus Justiopolis, similiter. Anchirius episcopus Doaiæ, similiter. †

LII.

A Tes. Illi siquidem tunc concordes alterutris, & fibimet copulantur, & velut tunes fas perplexione roborantur: nos autem nec confensimus adinvicem, neque nostris sententiis concordamus, cum nullus ignoret, quia sanctæ & laudabilis Trinitatis primum bonum fit pax & indivisio. Unde & Deus unus & est, & esse credidur, non minus propter concordiam atque aditatem subsistabit, fed etiam ut nomen hoc unitatis Deo fit commune cum alis, quibus gaudet. Pax enim, & caritas, & fiuitas, vocatur, per hæc nomina nobis præstans, ut his virtutibus transformemur ad Deum. Secundæ vero poft Deum potiftates, id est angelicæ cælestique virtutes, nihil ita libenter habent, quemadB do quietem tumultusque vacationem. Deinde fiue leges creaturæ relipciamus, quia cælum & terra & mare & ipsa hic mundus, maximum Dei elementum atque mirabile quod etiam Deus * declarat, donec confiteriet, & pacem ad fempiteptiam habuerit, manens in propriis naturæ terminis, & nihil alterius contingens, neque vincula fuæ harmonix digrediens, quibus artifex ratio omnia colligavit, modus est, quod omnibus ipsis ordinatum, quod nihil pauperis quilibet hic clarius aut magnificentius invenire i mox autem ut pacem amiferit, & mundus effi potuerit, & illud pacis bonum quale fuerit, tumultuatione monstratur. Et et relinquamus populos & civitates, & choros, & militias, & domos, & navium complementa, & conjugia atque hæreditates pace quidem cessiffe, tumultuatione vero defecisse; ad Israel veniamus, & aliorum flagello corripamur. Illi namque donec pacem habuerunt, & adinvicem & ad Deum, fanctus populus, & pars domini & regale sacerdotium vocabantur, m & a principibus regebatur gubernatis a Deo, & colemnæ eos ignis & nubes nocte dieque deducebant, ut inter nos adstarent: *mare vero* n Moysis virga percussum, sylui vitiem in aliquo summitatis partes aliquo ad finem fecerat, & ultimitatis æque ad terminum aliquo prabatur esse divinum, & Moyses cum omni populo in fundo constitutus fine vel finem, adjutus etiam sole, & pedibus abyssus in secutate fundi ingredientes, non timuerit reperiunque marum ex flastibus fabricatum, hinc & hinc instar muri conspicientes aqua fuisse coagulatas. Eforientibus autem ibus * est cælitus allatus, fuitem petra sitientibus ministravit: pugnantibus autem manum extendio pro inimicis attribuitur, & triumphus oratio constitit, itinera præparavit. Ab horum facie flumina recedebant, imitantia mare cogautum. Sed Petra fuit oratione windus, & propio quæ fuisset occasionem prefequendi concesit, augmentum quotidianæ mensuræ largitus est. † Sed & propter sacerdotum ambitum, tubarumque sonum, murus hostium fortissimus est commonus. At ubi jam mente languere cœperunt, & legem umbram futurorum lapsui consequere, & prophetæ claimantes spernere, deinde evangelica miracula, quæ

SALUDII NOTÆ.

a Vetores libri, *in idem*.
b Iidem libri, *pacem undique vitterum*.
c Iidem libri, *& a sanctissimis*.
d Iidem libri, *& nunc in præsenti*.
e Iidem libri, *& hi quæ placuerunt*.
f Legendum, *& nunc etiam negnagnam*. Error est typographicus editionis Labbeanæ.
g Vetores libri: *Qui enim*.
h Iidem libri, *ita difficilem*.
i Male in veteribus libris, *neque ad mortum*. m Legendum: *Quod fe-*
j Iidem libri, *præsperrimus*.
k Iidem libri, *degenere bo mede*.
l Iidem libri, *sicut fuit*.
m Iidem libri, *& principibus*.
n Iidem libri, *sicut sylui vitiem*.
o Iidem libri, *degrediens*.
p Iidem libri, *confiteriet*.
q Iidem libri, *contrarius*.
r Iidem libri, *sicut sylui vitiem*.
s Iidem libri, *sicut*.
t Iidem libri, *Sed & propter sacerdotium ambitum tubarumque sonum, numque fortissimum est commonus*.
u Iidem libri, *Sed & propter sacerdotium ambitum tubarumque sonum numque fortissimum est commonus*.

SALUDII NOTÆ.

a Vetores libri, *Pauci Pollimoniici*.
b Iidem libri, *fruenisfimus*.
c Iidem libri, *adquisius*.
d Iidem libri, *Nil igitur bonum omnium vos itaque lauficiat*.
e Iidem libri, *apud nos*.
f Iidem libri, *pronunciliaiqe*.
g Iidem libri, *pafte digna*.
h Iidem libri, *contentus dum hæc confiteriet*.
i Iidem libri, *nuncupatur*.
j Iidem libri, *ut Moysen*. Vetores edit. *ex Moysi*.
k Iidem libri, *sed & principibus*.
l Iidem libri, *fenatum*.
m Iidem libri, *ordines ejt adiaeus, fontem petra fulgentibus mirabiliis fulcentibus mirabiliis*.
n Iidem libri, *confiteriet*. Sic etiam vetores editiones. Sed quia hanc in margine adnotatur legendum videri *contrarius*, cum lectionem edituerit Rancati, transcribitur in textum, nulla vetera mentione.
o Iidem libri: *Sed & moris bellum prater fuerciffimum ambitum tubarumque fonum numque fortissimum est commonus*.
p Iidem libri, *adquisius*.
q Iidem libri, *apud nos*.
r Iidem libri, *fontem petra, & cuius zanzum*.
s Iidem libri, *ordines*.
t Iidem libri, *sed principibus*.
u Iidem libri, *fenatum*.
v Iidem libri, *ordines ejt adiaeus, fontem petra fulgentibus mirabiliis fulcentibus mirabiliis*.
w Iidem libri, *confiteriet*. Sic etiam vetores editiones. Sed quia hanc in margine adnotatur legendum videri *contrarius*, cum lectionem edituerit Rancati, transcribitur in textum, nulla vetera mentione.
x Iidem libri: *Sed & moris bellum prater fuerciffimum ambitum tubarumque fonum numque fortissimum est commonus*.

que per Christum fuit facta, respicientes, id A ce provincie, & reverendissimi clerici, cum veritate concordant, quæ magnitudo est religionequitiæ? aut ubi fit amaros termines alicujus tragœdiæ poterit inventri? Quis sine lacrymis in hac narratione gravissimæ philosophiæ non possit excedere, audiens mediatorem Dei & hominum, qui cum angelis flevit, qui cum archangelis ploravit egit, in venerabili tempore, quo etiam Istrocinatium collegia cuncta, arma non moventur, prætoria nihil agunt, & unum omnibus Christianis studium est, a reber alia varantibus, Christho per orationis partaem in passionis atque resurrectionis factamem, to communicare, ab spiritaliter patiente marte fuisse protractum, & ab eis qui ab ipso in ea fonte sacrosancto enitum, quibus ut ipse laverdos sacrificiorum sine sanguine celebratorum accusatus est, & manus sacrificia faciens, sua sanguine violata est, quia in multas partes ferro dividebatur corpus ejus, diversis contumeliis fanciatum, & irrationali populo fuisse effectum, viris atque mulieribus, atque juvenibus calamitatem hanc pro pompa egerentibus, ignitque cortalibus & pyramide tracta in civitate Christiana in cineres dissolutum? Hoc tamen gestum est, ut per omnia elementa facerdos videretur esse, in terra pulvis, igne consumptus, in aeseum dispersus, & in aëstet, per minutas partes & atoma diruptus, ad vicinas aquas ' undis effusus, ita ut non solum Ipsiterum fanitiem prometerent, quæ etiam impiis non negatur. Quantum credendum est tunc paganos atque Judæos saliter conspicientes, nostra mysteria derisisse? Hæc igitur omnia profectis fabulæ incredibiles & amaræ. Sed quis horum malorum auctor, si tamen accusatores veri sunt? Is utique qui adhuc vivente pontifice, in Marci sedem proxupit ascendere, & adhuc eo modo thalamus involabiles attentare, ad factum altare pedibus non lotis accedens, qui fuit manibus pontifex ordinatus est, qui omnes Omul patrum sententiam, & Ecclesiæ sententiam in fua damnatione protatam ipse, sicut putavit, abolevit; & alio judicio episcoporum non indigens, defendam atque imaginarium quidem, sed tamen ab damnatis principibus, & hoc duobus accepit, cum regulæ patrum sanctum & venerabilem colentium Trinitatem, vel tres episcopos corporaliter adeffio in hujusmodi dispositionem omnino (*) ' propiciant. Hic autem non tali observatione provectus, quorum non poterat vitiate hanc bonitatem præsulis ecclesiæ Alexandrinæ transcendere; aliam molitus est modum, per quem conspicuus e contrario videretur, & idem pallus, quod provenit eis qui furgit immentitate encaustæ, & quidquid prius occurrit eis, irrumpens, licet fit quoque modo parcendum: qui cum tales fint, alios medicare quendentur; neque hoc manifeste aut manifestos cions, fed velut quam medicos imperitus, & ioeidere folumnodo & occidere præparatus, cel rectæ dicunturab esti; *Medici, cura ipsum*. Abstitit itaque de dipytychis eum, qui lege & ordine a sfensis spiritualis & honorandæ etat; & quemfcripsit' illum, qui dogmate tantorum episcoporum de pontificali cathedra projectus est ' ' '

PARTIS VERITAS CAP. LIV. re; quia temporibus Christianis & vestris, a Christianis quoque tales in facerdote proprio communituntur, quæ a facculo facta non funt, nec quilibet fermo hæc retulifle cognoscitur. Quæ audientes, & vix abftinentes a lacrymis, indicamus, quoniam qui hoc feelus vere gefferuit, neqnaquam epifcopatu digni funt: fed neque is qui ab eis ordinatus eft, facerdotium poteat obtinere, vel fi regulariter proveniffet, quando etiam is qui dicitur ordinatus, * ut ' andiverunt, damnatus erat a fanctiffimæ memoriæ epifcopo Sao Proterio, & concilio fanctorum epifcoporum Ægyptiacæ diœcefis, quinque a duobus folummodo limiliter fecum condemnatis, & neque numerum ordinationum complectibus cregiatum, nefandam ordinationem dicitur facerpiffe, vivo pontifice, & ea quæ funt facerdotii celebrante. * Et fuper hoc orthodoxos ac venerabiles epifcopos pene totius Ægyptiacæ diœcefis a proprijs fedibus exclufiffe, nec non & clericos & monachos a proprio civitatum fuarum ordine repulifle, & irregularites homines & mendaces in loris epifcoporum tentavit evehere. Sed & alia plurima perpetrata dicuntur, quæ cundta facrifi canonibus fieri prohibentur, & ea fanctionibus ecclefiafticis excludantur. Super hæc autem dicit fe non fufcipere fanctam & univerfalem fynodum Chalcedone celebratam, quæ per omnia fidem trecentorum decem & octo fanctorum * patrum in Nicæa convenientium inviolabiliter cuftodivit, fimul & quæ in reliquis conciliis definita funt, * hoc eft, & fanctorum patrum in regia civitate congregatorum & priori Epheti, & nafcentes hæreles fpiritualibus gladiis radicitus amputavit, & ita fidem inviolatam profidorum trecentorum decem & octo fanctorum patrum per omnia roboravit, in qua nec nati fumus & baptizati, & baptizamus, & in ea vitam finire femper oramus. Si vero lacrum cæci ve ritatem mendaces accufant, illi quidem propter excitatem vifus, illi vero eo quod eorum error & malitia patiter augeatur; novimus quia omnes hæretici fanctas fynodos, eorum malas fectas deftruentes, accufant. Sic enim Ariani & * Eunomiani de trecentis decem & octo Nicænis patribus agunt: Macedoniani vero de centum quinquaginta in Conftantinopolitana urbe congregatis, Neftoriani autem Ephefiæ fynodo, Eutychianifte vero & Apollinariftæ, & ceteri malorum inventores, fcventia trifpinta patribus; Chalcedone convenientibus adverfantur, inimicas veritati deftructiones extendunt, & per feam venfaniam mentiri probantur. Igitur Timotheum, qui Apollinarifta cognofcitur, & propterea fenmentipum a fancto concilio facti excmatum, in regularizer ordinatum, & tanti malj reum, fi tamen accufatores veri probantur, nequaquam episcopum nominamus, aut communicatorem facerdotii fumimus, qui hæ ita malis videtur obnoxius: & fupplicamus piæ vefræ potentiæ, ut tenens fanctarum ecclefiarum providentiam folenniter habeatis, & difciplinam Ægyptiacæ diœcefis dignam * habeat vefira reftitutione teneatis: quatenus fuga quidem perfecutionem patientum defpellatur, & eis qui turbati fuerant, pax alta revocetur, fanctiffimæ ecclefiæ illic pofitis untatis conferuatur. Noftra vero ecclefiæ, Deo gratiæ, vefträ providentia pietatis, in pace & unanimitate & fidei rectæ concordia magna conftituit, noftraque voce depofitum, quatenus reftituatur in qui fynodum fieri quærunt. * Nam & fapin convenianmus, aliud quidquam fapere poteriunt præter ea quæ nobis funt traditæ a fanctis patribus, & fanctis conciliis explantata. Nihil enim aliud ftudent, qui optant fynodos congregari, nifi ut vafa facra plurimi fanctorum epifcoporum venerabilis, pro humilitate & experta & fidelitate nibus annimium precia univeris confumant, & aliquid contra in prærogatione sue mari vire hoc fuos privati, omnis hoc atque petrarum congregationis concilium providere nofcuntur. Sed jubere potius fingulos facerdotum in propria ecclefia politos, * & ubi conftituti funt, permanentes, orationes & preces pro vefträ * feratitis imperio celebrare.

* Sedcuear gratia Dei epifcopus * Amafiæ metropolis fanctæ Chrifti ecclefiæ, manu mea fubfcripfi, fecundum religiofam fanctionem vefträ pietatis meam fententiam per prædictam epifcoplum manifeftans, una cum Dei amantiffimi epifcopis omnibus provinciæ, quid fentiam, & pro recta fide trecentorum decem & octo fanctorum * patrum in Nicæa convenientium, quam & Chalcedonenfis concilium confirmavit: nec non & de Timotheo, qui precibus accufatus eft: & moltis temporibus a Deo fervari vefträm oramus imperium.

* Uranius epifcopus Iborem, fimiliter.

Erythrius epifcopus Amifi, fimiliter.

Æftimius epifcopus Sinopenfis, fimiliter.

Hypatius epifcopus * Tili, fimiliter.

Paulus epifcopus * Adratus, fimiliter.

LIV. EPISTOLA EPISCOPORUM

PAPHLAGONIÆ REGIONIS AD LEONEM

Augustum imperatorem.

D. Piissimo & Christianissimo, amabili imperatori, & regnum cælestium possidenti Augusto Leoni, Petrus, Æthertius, Olympius, Sacerdotes, Episcopus, episcopi Paphlagoniæ regionis.

EVestitis equidem oilm Dei fanctas ecclefias; primum hoc juftum facrificium offerentes domino Chrifto, quod jura omnia pietatis tranfcendat, & propriam virtutem habeat & quartenus ea quæ a divæ memoriæ Martiano conftituta funt, firma permaneant. Nunc itaque oratnobis eft Chrifto amabilis, & regnum a divinitate fufcipiens vefträ tranquillitas, ut magna intentione concordiæ & tofdiffe octra plaque fervet fides in fanctis Dei ubique conftitutis ecclefiis. Agnovimus etenim vefträ pietatis oratio, quia pro Alexandrinæ civitatis pace eram maximam habet vefträ fermitas? Ex precibus A vero eft, / triumphator maxime principum, & juftum facrifficium offeratis domino Deo, tanto TERTIA PARTIS CAP. LV. fum fcelerum vindictam mobis placiati facientes. Deprecamur autem, & vefträm pietatem totis viribus exoramus, ut apofticam dofdrinam * in quam creditis, immobilem conferveretis in pace multa & tranquillitate fub vefträ pietatis imperio, ut * & fe. Deo & omni populo in fide falubrerima confiftito, & ut eis qui limaniter alia concilia fieri defiderant, refiftatis, & ut ut nobis vefträ pietate donetis, quatenus fub quiete degentes, fecundum fidem & traditionem fanctorum patrum confiftentes, in pace inviolabili & difciplina fervemus, orationi divinæ fupplicantes, & pro vefträ pietate, & vita, pro vefträ fanctione domino Chrifto placentes, ad honorem orthodoxæ fidei: & fundentes domino Deo pretiofam vefträ fermitatis, quatenus dominus Chriftus vefträ pietatis imperio fuæ infundat dexteræ clarifatem, quas nos pace fuæ conferver, & fortitudinem nobis atque inimicum prafiet, fimul magnificentiffimis maximifque principibus, & gloriofo fapienti juftiffimoque veftro fenatui, ad peremptionem ferocitatis * malignorum, & animinitatis fpiritualis * Chrifti ecclefiarum, & jotitus Romanæ gaudis & difciplinæ.

Petrus epifcopus Gangræne metropolis fanctæ Dei ecclefiæ, manu mea fubfcripfi, & fecundum fanctionem vefträ pietatis propria fententia declaravi, fiout in hac epiftola probatur effe pracidicum, una cum Deo amantiffimis epifcopis omnis fuæ provinciæ, quam habitant voluntatem in orthodoxa fide trecentorum decem & octo fanctorum patrum Nicæne convenientium, quam & Sanctum Chalcedonenfe concilium confirmavit: nec non & de Timotheo, qui in precibus accufatus eft: & oramus orthodoxum & Chriftiamo bilem principatum vefträm multis a Deo donis confervari temporibus.

Æthertius epifcopus Pompeiopolis; fimiliter.

Olympius epifcopus Sancta; fimiliter.

Sacerdotes epifcopus Amaftrenæ civitatis, * & fanctus fanctiffimo epifcopo, eo quod agnoscatur, fufcripfi fimiliter. * Epiphanius Ingeniosus, ea

LV. EPISTOLA EPISCOPORUM

DARDANIÆ AD LEONEM

imperatorem.

Domino piissimo & invictissimo, atque Christianissimo, perpetuo Augusto, imperatori Leoni, Ursicius, Dalmatius & Maximus, episcopi vestræ Dardaniæ.

ET agnovimus & inventimus * in lectione imperti vefträ, fafratoris Dei judicium, & quia virtute fua cuncta regno vefträ fubdidit barbaras nationes, * per vos ejus gloriam fama invinciabilitque confiftit, & ut nomo profunas apud pium imperatorem aliquid inique peculiaritis fedeferata fuggeretur, * quia fuper in fua pace omnia divina conftitunt, ita nihil facramentorum Dei per fidem tranquillitatis vefträ humana varietate mutetur. Quid enim ita præcepit, aut fic impium poterit judicari, quam credere pieta-

SALUTII NOTÆ.

a Certum est hanc lectionem non esse bonam. Codex Bellovacensis habet *ut ediuer*. Sic etiam scripsum est in Corbeiensi, sed fuerat d' illic expunctis est, quod indicat legendum esse *ut ediuer*.

b Vetusta libri *Et super hæc*.

d Idem libri, *hoc est c.* *Justiorum*.

e Veteres libri, *Eunomiani*.

f Idem libri: *Nam nisi sapiunt*.

g Idem libri, *nos sapiunt*.

h Idem libri, *Amafiæ*.

i Idem libri, *Tili*: Rothe. *Nam Zeionum urbem* esse in provincia Heteropontii, ut docent veteres notitiæ.

k Veteres libri, *Adrapenæ*, ut docent eadem notitiæ.

l Idem libri, *fuffere reftituendi*.

m Veteres libri, *& ab*.

n Idem libri, *Zeionum*.

o Idem libri, *Orientis*, ut legitur in Corbeiensi.

p Idem libri, *Dominus Christus placeret*.

q *Expulsis*, *Expulsis*.

r Veteres libri, *in ecclesiam*.

s Idem libri, *fuffere reftituendi*.

t Veteres libri, *& ab*.

u Idem libri, *Zeionum*.

v Idem libri, *Orientis*, ut legitur in Corbeiensi.

x Idem libri, *Dominus Christus placeret*.

y Idem libri, *in qua*.

z Veteres libri, *conversatione Dominus Christus placeret*.

tem fidel téminis apostolicis communitam, in- numerabilibus * & facerdotibus omnibus Sanctarum ſcripturarum teſtimoniis roboratam, nec non & Sportis Nicæni Chalcedonenſique concilii judicio confirmatam, inanibus & profanis præſumptionibus poſſe violari, dum ad omnem perfectionem catholicæ fidei ſapientiſſimi Salomonis doctrina ſufficiat? Ait enim: * *Scrutare de domino in bonitate, & in ſimplicitate cordis quærite eum*. Quid ergo peſſima calliditate requiritis faciet, cui ultra bonitatem nequaquam licet excedere? Sed licet offendentur litteræ meæ humilitati directæ, hæc * Timotheus reſpuiſſe dignoſcitur, qui epiſcoporum ambiens, epiſcopi * mortem cerpens; quæpropter aliorum ſectatus ſum ruina ſectum eſt, & in fraterno concilio non vocatur, quando frateris necator eſte cognoſcitur: utique a reverende memorie Proterio, quantum ad ſtudem ejus, in ordio lætus ; ejus tali morte hic ordinatus, veſtræ tranquillitatis judicio nullum poterit ejus gradus habere robur. Igitur religion veſtræ pietatis commiſſa ab omnipotente Deo, inviſibiſme principum, confervetur: ejus clementia imperium quod vobis ſuſcepit eſt, in omni gloria ſeculorum providere dignatur: perfecte ſcriptis, ſubjuncta imperatæ divino judicio conſtituta ſit, doctæ pariter eccleſiaſticas ſanctiones & proprias leges, & per utraque cum orthodoxa fidem, quam ſemper publicæ pina, diſponens. Noſtras igitur orationes, quas pro veſtræ ſerenitatis imperio incellunter offerimus, omnium Deus & dominus placatus accipiat; quatenus & omnis mundus per vos & ſanctæ ejus eccleſiæ cum omni pace & tranquillitate de fide orthodoxa gubernetur.

Petrus epiſcopus metropolis Corinthi. Sanctæ & conſubſtantialis Trinitas, quæ tuum genus ad munimen fidei orthodoxæ & laitum generis humani conſtituit, pium tranquillitatis tuæ longiſſimo tempore ſervet imperium, venerabilis imperator.

Athanaſius epiſcopus ! Athenienſis, ſimiliter.
Rufinus epiſcopus Theſpiienſis, ſimiliter.
Alexander epiſcopus Patrenus, ſimiliter.
Candidus epiſcopus *, ſimiliter.
* Agathetus epiſcopus Megarenſis, ſimiliter.
Alexander epiſcopus * Elatæ, ſimiliter.
Archetimus epiſcopus Thebarum, ſimiliter.
Cyriacus epiſcopus Carytheni, ſimiliter.
Thales epiſcopus Argi, ſimiliter.
Domitius epiſcopus *, ſimiliter.
Hoſius epiſcopus Lacedæmonis, ſimiliter.
Conſtantinus epiſcopus Chalcidis, ſimiliter.
Titicius epiſcopus Tanagrenſis, ſimiliter.
Joannes epiſcopus Meſſenæ, ſimiliter.
Athanaſius epiſcopus Propontii, ſimiliter.
Timotheus epiſcopus Megalopoleos, ſimiliter.
Aphobius epiſcopus * Coronæ, ſimiliter.
Zoilus epiſcopus * Cariſæ, ſimiliter.
Plutarchus epiſcopus * Plataræ, ſimiliter.
* Georgius epiſcopus, *, ſimiliter. * Cerinthi.

LVII.

LVII. EPISTOLA EPISCOPORUM PRIMÆ GALATIÆ, AD LEONEM Augustum imperatorem.

*Religiosissimo & Christianissimo, amabilis imperatori, Augusto Leoni, Anatholius, Julianus; Presbyteriani, * Epiphanius, Daniel, * Armenius & Emphrasius episcopi primæ Galatiæ.*

QUis termo ſufficiat ad laudem domini Chriſti, cum tantis felicitatibus ſuæ pietatis conferentis, & ſuam providentiam in totius vitæ tempore demonſtrantis? * Ecce * cum venerande memoriæ principem Marcianum ad Deum proficiſcentem, & de terrenis ſeeptris cælſtie imperium poſſidentem, reſtitum potentiam Deus * inveſit in regnum ejus, & pietati pariter ſecundantem; quatenus hæc per apoſtolicam veſtram religionem in eccleſiis conſervata permaneant. Qua propter * mox ut Deus vos ad ſolium imperiale perduxit, primiſtias largitori veſtro clariſſimas obtuliſtis, & eſt id, legem hanc erroneis dogmatibus reſidentem, eccleſiaſtice veritatis adjuriſtem. Semper enim divinarum rerum cum laborantes, ſequo tumultum qui * Alexandriæ provenſie dectiur, fine examinatione digniſſima reſiuſiſtis: ſed vefſtræ pietatis oraculis primæ Galatiæ ſynodum ſanctorum epiſcoporum in metropoli Galatiæ convenire tanſtitis, quatenus deliberationem ſubtiliſſimam adhibentes, & relegentes ſcriptas partiſ fabricatas oracolo veſtro meo obſtatas a ſancto Ægyptiaco concilio, & clericis Alexandrinæ civitatis, nec non & Timothei defenſoribus, noſtram ſententiam pandentes, quid de ſancto Chalcedonenſi concilio, & de his quæ Alexandriæ geſta ſunt, ſentiamus. Quapropter omnibus nobis celeriter congregatis, hæc principia hoc noſtrum tuiſ-iuſtum, ut omnium dominum rogaremus, quatenus vobis tantum ſtudium pro eccleſia ejus habentibus, ſupernam retributionem conferat, pietatemque veſtram maxima longævitate cuſtodiat pro * dogmatum ſacrorum. * *l. ſanct. Mandatum.*
Deinde conſiderantes etiam preces, quas ſapimus, veſtro imperio declaravit, Eidem nobiſcum miniſtrant atque ſentiunt, * *Nobiſcum miniſtrant, & eum quem* [illegible] *ſed ſed terribiſſe judicium omnes oramus*, in quo etiam baptiſati ſumus, & abique merito ad ſacerdotium evocati, ad idem gratiam accipientes imbuimus. Quam ſidem venerabilis evangeliſtarum numerus, & chartas tradidit gloriſi ſanctorum, quibus atque ſacramenta caleſtia deſuper inſpirata ſunt: ſed & numerus trecentorum decem & octo ſanctorum epiſcoporum collectas in Nicæna urbe ſancivit, apoſtolicam religionem perfecte & apoſtolico ſpiritu conferibent, & divina eccleſiæ noſtræ dogmata cum magnanimitate cuſtodiunt: nec non & alia ſanctorum epiſcoporum eccleſiæ catholicæ ſynodi, quæ neceſſario pro infurgentibus hæreſibus funt colleſta, hanc ſervari cum integritate juſſerunt. Nihilo minus & Chalcedonenſis, nova Chriſtianiſſimi principis congregata, æquam de ea ha- buit voluntatem, definiens illorum ſanctorum patrum dogmata intemerata immobiliaque ſervari, & quaſi ex * quodam diametro utramque redarguens veritatem adverſitatem; quæ dum æqua impietate perducuere probantur in præceps. Et deſtruens Neſtorii nefandi vefaſtam, diviſionem & ſectionem diſpoſitionis domini Chriſti poſſunt * diſtantia, nec non & Apollinaris ſutorem, qui confuſionem in ejuſdem unigeniti inhumanationem introduxit, & multa alia vane locutus eſt a veritate * poſita. Bonum igitur confeſſionem fidei tercentorum decem & octo noſtrorum patrum & Chalcedonenſis ſynodus, & aliæ decrevenunt inviolabilem permanere & * non, quæ eccleſiarum Galatiæ provinciæ ſortiti ſunt ejuſ-ſcopatum, * cum omnibus eccleſiarum populis ſuis, & ſacerdotibus ſervantur. Infoluibili enim eſt ſermonis dogmatum * apoſtolorum, & ſanctarumque noſtrorum, augmento non egens, immutionem nequaquam ſuſcipiens: ſed quaſi fuit a patribus conſtituta, & de tunc prædicata, ejuſque ad finem ſæculi * conſervanda eſt., & ab omni novitate manebit extranea. Nullus itaque ad ordinationem eccleſiaſtice veritatis apoſtolica Paulus major eſt, quia vas electionis eſſe promeruit. Hic enim docetinas imbuit, quarum eruditionem, in tertium cælum aſcendens, accepit. Nullus ad miniſtrandum * *l. Co. 11.* dum ſpiritum ſacramentis decoratur? angelo, quoniam * ſpiritus natura novit miniſtrare puriſſimis. Sed five Paulus voluerit aliquid jubere quod primitus ipſe non docuit, ſed angelus, hoc eccleſia Dei non ſuſcipit, ſciens quia ſcriptum eſt *. Ecgo ſive angelus prædicet præter quod Paulus docuit, & chorus trecentorum decem & octo ſanctorum prædicavit epiſcoporum, non retrorum angelica dignitate, ut aliud doceamus præterquam ſumus a ſanctis patribus eruditi: nec Pauli meſtro diſcipulum, qui rapius eſt in paradiſum, ejuſque verba ineffabilia fuit credita. Hæc enim lex eſt: *Si ver-ſus, inquit, vel angelus de cælo annunciaverit vobis præter quod accepiſtis, anathema ſit.* Non quia Paulus non docuit, ſed angelus, hoc eccleſia Dei non ſuſcipit, ſed per Chriſtum & * movebatur & * *l. Gal. 1.* ſuggeſtione? * nec quia angelus de cælo ad miniſtrandum * *l. Hebr. 1.* ſpiritum noſtrum miniſtrat, ut aliquid extra gratiam ſacramentorum predicare paterentur: ſed ut tantorum mentis, cuncſtis aliquid contra eccleſiaſtica dogmata ſentientibus, omne cunctum novitatis abrogaremus. Nos itaque omni virtute ſervamus ſanctorum patrum dogmata, & ſanctum concilium Chalcedonenſe cognoſcimus, quod Chriſtiani paterntorum dogmatum divitias ſandis eccleſiis inviolabiliter * conſervabit. Quivero ab eo concilio ſemetipſos abſcindunt, ignorant quia * nomine Chalcedonenſis concilium denegantes, rebus autem ipſis * a cuncſto totius mundi collegio ſacerdotum ſine dubio ſegregantur. * Illud ab omnibus celebratum eſt, quod omnes qui illi ſtraſti ſunt, quoniam antiqua eccleſiæ dogmata ſervare dignoſcitur. Ea ſiqui- * *l. Genesis.*

PARTIS NOTÆ.

a Et hæc quoque quæ Vestiplicio: *nihil offendit.*
b Vetores libri, *Sapite Domino*.
c Idem libri, *Timotheus*
d Idem libri, *mente percipit*.
e Idem libri, *Nicæna*. Carolus a S. Paulo pute hoc legendum esse *Nicæna*, cum Nicæno civitatis nullibi memin- ente, Nisi vero in Dacia monumenti Concilium fuisse dicatur.
f Idem libri, *Dulcissimorum*.
g Explicit.
h Vetores libri: *Johannes, Athanasius, Timotheus, Aphthius, Epiphanius, Hoseius, Dulcitius, Ofius, Constantinus, Nufinus, Alexander, Carcinius, Anatrius, Alexander, Archimus, Cyriacus, Tales, Domitius, Ofius, Constantinus, Titicius, Joannes, Athanasius, Timotheus, Aphobius, Zoilus, Plutarchus, Georgius, in domino salutem.*
i Vetores libri, *Sapientiam*.
k Vetores libri, *Ecclesiarum*.
l Vetores libri, *Ecclesiarum*.
m Idem libri, *Agnoscimus*.
n Idem libri, *Nunc*.
o Idem libri, *Tale*.
p Idem libri, *Certamen*.
q Idem libri, *Ecclesiarum*.
r Vetores libri & editiones, *Plataræ*.
s Explicit.

a Vetores libri, *Enfamius*. Vetores edit. *Emphamius*.
b Vetores libri & edit. *Armenius*.
c Vetores libri: *Leo enim venerabilis principe Marciano*.
d Idem libri, *demigaudet*, & paulo post *pafidente*.
e Idem libri, *exercit regum ejus*.
f Idem libri, *mox Deus*.
g Idem libri, *quodam diametro uraunque*.
h Idem libri, *dogmatum caeſtica facrorum*.
i Idem libri, *diuentes*.
k Idem libri, *quoniam diametro*.
l Idem libri, *ex fuit*.
m Melius vetores libri, *apoſtolicarum*.
n Idem libri, *ſemper*.
o Bellovac. *angelo pura*.
p Idem libri, *nomine quidem Calched.*
q Vetores libri, *pura natura ſuiſi novit*.
r Idem libri, *ex fuit*.
s Melius libri *notitia, confervanda*.
t Idem libri *conſervanda eſt ab omni*.
u Idem libri, *ex fuit*.
v Idem libri: *illud omnibus celebratum eſt ſerum qui*.
x Idem libri: *illud omnibus celebratum eſt ſerum qui*.

dem quæ *Abrahæ* perpetrata divulgantur. A
dudum quidem *Sarra* fama ad nos perdujit: sed nunc
integritatem inseruam precibus agnoscentes, & meritum nostri gemitus non habentes, fontes
roquirimus lacrymarum, & luctus Jeremiæ lamentationibus parte, scientes utique Deum paterfamilias adsuetæ. Quis enim valet abstinere,
licet animum habeat adamante fortiorem, audiens in sacris locis nullum pudorem fuisse fervaro, sanctumque locum communis redemptionis nostræ, hoc est, venerabile baptisterium, multorum virorum, quanum ad eorum attinet voluntatem, invasione fuisse temeratum, dum divina omnia nequissum injuriarum moli succumbant, & hæc perpetrata ab illis fortitan, qui peccatorum redemptionem ibidem susceperunt? Et quid ell crudelius, facerdotis necem etiam auribus valde terribilem, iram nec usque ad interitum illius habentem finem, sed ultra manum indisciplinabiliter excedentem? Soletenim omnia adversitatis fonte insurgere: quem vero quilibet inimicum non habet, hunc honorandum natura docet. Omnis civitas fecferum immanitatem complexa ell, & per omnes plateas & omnes porticus fecta membra mysteria sacra celebrantis trahare feruntur, & ad novissimum incenla atque consumpta, & ad cineres usque redacta. Et neque in his laboriosis doctorum atque pontificum fitfere palli sunt, sed etiam in
f ventos miserabiliter dispersunt. Hæc igitur
ſ quantum virtus fuit valde deflentes, de Timotheo tantorum malorum auctore, licet proceres
B docuerunt, quas bene se habere credimus, fecundum piam fanctionem vestræ potestatis nuntiamus, ſi ex vera acculantiis, quæ cum acrisitatis veritatis concordat, alienum eum ab omni facerdotio esse demonstrant. Nam cum qui ex
Conciliabulo. Ephesino. quarumque castis depositi ell, ipse solum ad majorem gradum venire lex ecclesiastica non permittit, sed neque in ordine in quo fuit, * permanere, nisi deponens quæ prius sententia eum
C fas absolvat, aut certe synodus sanctorum episcoporum aliquid de eo disponat. Sed etiam episcopi, qui a tua dignitate depositi videbantur, fiunt eloquentes, ita non ell ut aliunde possint ad
Conciliabulum. officium evehere, ſ quod ipsi videbantur amisisse: & duo solummodo, ** licet super omnes honorabiles existerent, & omni accusatione liberi essent, ordinationem tamen episcopi celebrare ecclesiastico ordine prohibentur. Quod autem & vivo pontifice ecclesiam gubernante, & nullo
D propter ordinationem regularter procedente decreto, constitutus dicitur, ratnem transcendit iniquitatem. Quod vero & neqem ita crudelem aggressus ell, aut cooperatus, sicut educaverat, non solum hoc regulis interdictum, sed etiam legibus & communi jure naturæ prohibitum ell. Igitur si verus monstrantur accusationum preces, nisi hominum facerdotio conferre potest facratum
E sublimes literarum * vestrarum. Itaque invitiam
& triumphale imperium agnoscens quæ bene fe habere decretum, æquum ordinem jure prudentiæ fanctis ferret ecclesiis, atque dignemur disciplinam communi pietatis custodire collegio, omnique virtute ac fortitudine bono Christi corporis ſ unanimitatem pacemque ferrare. Sciatque vestra tranquillitas, * & agnoscent qui necessitio synomodo fuit subducti, ſ quia neque Chalcedonenſi concilium, ſ neque quilibet alius
F cui pietatis ecclesiæ apostolicæ participium ell, alienam tenet fidem præter antiquam illam evangelicam, quam chorus tecentorum decem & octo patrum superna gratia inspiratus, ecclesiis Christi immobili religione derelinquit. * Qui vero propriis quibusdam pallionibus
G
H
I
K
L
M
N
O
P
Q
R
S
T
U
V
W
X
Y
Z
aa
bb
cc
dd
ee
ff
gg
hh
ii
kk
ll
mm
nn
oo
pp
qq
rr
ss
tt
uu
xx
yy
zz
aaa
bbb
ccc
ddd
eee
fff
ggg
hhh
iii
kkk
lll
mmm
nnn
ooo
ppp
qqq
rrr
sss
ttt
uuu
xxx
yyy
zzz
aaaa
bbbb
cccc
dddd
eeee
ffff
gggg
hhhh
iiii
kkkk
llll
mmmm
nnnn
oooo
pppp
qqqq
rrrr
ssss
tttt
uuuu
xxxx
yyyy
zzzz
aaaaa
bbbbb
ccccc
ddddd
eeeee
fffff
ggggg
hhhhh
iiiii
kkkkk
lllll
mmmmm
nnnnn
ooooo
ppppp
qqqqq
rrrrr
sssss
ttttt
uuuuu
xxxxx
yyyyy
zzzzz
aaaaaa
bbbbbb
cccccc
dddddd
eeeeee
ffffff
gggggg
hhhhhh
iiiiii
kkkkkk
llllll
mmmmmm
nnnnnn
oooooo
pppppp
qqqqqq
rrrrrr
ssssss
tttttt
uuuuuu
xxxxxx
yyyyyy
zzzzzz
aaaaaaa
bbbbbbb
ccccccc
ddddddd
eeeeeee
fffffff
ggggggg
hhhhhhh
iiiiiii
kkkkkkk
lllllll
mmmmmmm
nnnnnnn
ooooooo
pppppppp
qqqqqqq
rrrrrrr
ssssssss
tttttttt
uuuuuuu
xxxxxxx
yyyyyyy
zzzzzzz
aaaaaaaa
bbbbbbbb
cccccccc
dddddddd
eeeeeeee
ffffffff
gggggggg
hhhhhhhh
iiiiiiii
kkkkkkkk
llllllll
mmmmmmmm
nnnnnnnn
oooooooo
pppppppp
qqqqqqqq
rrrrrrrr
ssssssss
tttttttt
uuuuuuuu
xxxxxxxx
yyyyyyyy
zzzzzzzz
aaaaaaaaa
bbbbbbbbb
ccccccccc
dddddddddd
eeeeeeeeee
fffffffff
ggggggggg
hhhhhhhhh
iiiiiiiii
kkkkkkkkk
lllllll
mmmmmmmm
nnnnnnnn
ooooooo
pppppppp
qqqqqqqq
rrrrrrrr
ssssssss
tttttttt
uuuuuuuu
xxxxxxxx
yyyyyyyy
zzzzzzzz
aaaaaaaaaa
bbbbbbbbbb
cccccccccc
dddddddddd
eeeeeeeeee
ffffffff
gggggggggg
hhhhhhhhhh
iiiiiiiii
kkkkkkkkkk
llllllll
mmmmmmmm
nnnnnnnn
ooooooo
pppppppp
qqqqqqqq
rrrrrrrr
ssssssss
tttttttt
uuuuuuuu
xxxxxxxx
yyyyyyyy
zzzzzzzz
aaaaaaaaaaa
bbbbbbbbbbb
ccccccccccc
dddddddddddd
eeeeeeeeeee
fffffffff
ggggggggggg
hhhhhhhhhhh
iiiiiiiii
kkkkkkkkkkk
llllllll
mmmmmmmm
nnnnnnnn
ooooooo
pppppppp
qqqqqqqq
rrrrrrrr
ssssssss
tttttttt
uuuuuuuu
xxxxxxxx
yyyyyyyy
zzzzzzzz
aaaaaaaaaaaa
bbbbbbbbbbbb
cccccccccccc
dddddddddddd
eeeeeeeeeee
ffffffff
gggggggggggg
hhhhhhhhhhhh
iiiiiiiii
kkkkkkkkkkkk
llllllll
mmmmmmmm
nnnnnnnn
ooooooo
pppppppp
qqqqqqqq
rrrrrrrr
ssssssss
tttttttt
uuuuuuuu
xxxxxxxx
yyyyyyyy
zzzzzzzz
aaaaaaaaaaaaa
bbbbbbbbbbbbb
cccccccccccccc
dddddddddddddd
eeeeeeeeeee
ffffffff
gggggggggggggg
hhhhhhhhhhhhhh
iiiiiiiii
kkkkkkkkkkkkkk
llllllll
mmmmmmmm
nnnnnnnn
ooooooo
pppppppp
qqqqqqqq
rrrrrrrr
ssssssss
tttttttt
uuuuuuuu
xxxxxxxx
yyyyyyyy
zzzzzzzz
aaaaaaaaaaaaaa
bbbbbbbbbbbbbb
cccccccccccccc
dddddddddddddd
eeeeeeeeeee
ffffffff
gggggggggggggg
hhhhhhhhhhhhhh
iiiiiiiii
kkkkkkkkkkkkkk
llllllll
mmmmmmmm
nnnnnnnn
ooooooo
pppppppp
qqqqqqqq
rrrrrrrr
ssssssss
tttttttt
uuuuuuuu
xxxxxxxx
yyyyyyyy
zzzzzzzz
aaaaaaaaaaaaaaa
bbbbbbbbbbbbbbb
cccccccccccccccc
dddddddddddddddd
eeeeeeeeeee
ffffffff
gggggggggggggggg
hhhhhhhhhhhhhhhh
iiiiiiiii
kkkkkkkkkkkkkkkk
llllllll
mmmmmmmm
nnnnnnnn
ooooooo
pppppppp
qqqqqqqq
rrrrrrrr
ssssssss
tttttttt
uuuuuuuu
xxxxxxxx
yyyyyyyy
zzzzzzzz
aaaaaaaaaaaaaaaa
bbbbbbbbbbbbbbbb
cccccccccccccccc
dddddddddddddddd
eeeeeeeeeee
ffffffff
gggggggggggggggg
hhhhhhhhhhhhhhhh
iiiiiiiii
kkkkkkkkkkkkkkkk
llllllll
mmmmmmmm
nnnnnnnn
ooooooo
pppppppp
qqqqqqqq
rrrrrrrr
ssssssss
tttttttt
uuuuuuuu
xxxxxxxx
yyyyyyyy
zzzzzzzz
aaaaaaaaaaaaaaaaa
bbbbbbbbbbbbbbbbb
cccccccccccccccccc
dddddddddddddddddd
eeeeeeeeeee
ffffffff
gggggggggggggggggg
hhhhhhhhhhhhhhhhhh
iiiiiiiii
kkkkkkkkkkkkkkkkkk
llllllll
mmmmmmmm
nnnnnnnn
ooooooo
pppppppp
qqqqqqqq
rrrrrrrr
ssssssss
tttttttt
uuuuuuuu
xxxxxxxx
yyyyyyyy
zzzzzzzz
aaaaaaaaaaaaaaaaaa
bbbbbbbbbbbbbbbbbb
cccccccccccccccccc
dddddddddddddddddd
eeeeeeeeeee
ffffffff
gggggggggggggggggg
hhhhhhhhhhhhhhhhhh
iiiiiiiii
kkkkkkkkkkkkkkkkkk
llllllll
mmmmmmmm
nnnnnnnn
ooooooo
pppppppp
qqqqqqqq
rrrrrrrr
ssssssss
tttttttt
uuuuuuuu
xxxxxxxx
yyyyyyyy
zzzzzzzz
aaaaaaaaaaaaaaaaaaa
bbbbbbbbbbbbbbbbbbb
cccccccccccccccccccc
dddddddddddddddddddd
eeeeeeeeeee
ffffffff
gggggggggggggggggggg
hhhhhhhhhhhhhhhhhhhh
iiiiiiiii
kkkkkkkkkkkkkkkkkkkk
llllllll
mmmmmmmm
nnnnnnnn
ooooooo
pppppppp
qqqqqqqq
rrrrrrrr
ssssssss
tttttttt
uuuuuuuu
xxxxxxxx
yyyyyyyy
zzzzzzzz
aaaaaaaaaaaaaaaaaaaa
bbbbbbbbbbbbbbbbbbbb
cccccccccccccccccccc
dddddddddddddddddddd
eeeeeeeeeee
ffffffff
gggggggggggggggggggg
hhhhhhhhhhhhhhhhhhhh
iiiiiiiii
kkkkkkkkkkkkkkkkkkkk
llllllll
mmmmmmmm
nnnnnnnn
ooooooo
pppppppp
qqqqqqqq
rrrrrrrr
ssssssss
tttttttt
uuuuuuuu
xxxxxxxx
yyyyyyyy
zzzzzzzz
aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa
bbbbbbbbbbbbbbbbbbbbb
cccccccccccccccccccccc
dddddddddddddddddddddd
eeeeeeeeeee
ffffffff
gggggggggggggggggggggg
hhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhh
iiiiiiiii
kkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkk
llllllll
mmmmmmmm
nnnnnnnn
ooooooo
pppppppp
qqqqqqqq
rrrrrrrr
ssssssss
tttttttt
uuuuuuuu
xxxxxxxx
yyyyyyyy
zzzzzzzz
aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa
bbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbb
cccccccccccccccccccccc
dddddddddddddddddddddd
eeeeeeeeeee
ffffffff
gggggggggggggggggggggg
hhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhh
iiiiiiiii
kkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkk
llllllll
mmmmmmmm
nnnnnnnn
ooooooo
pppppppp
qqqqqqqq
rrrrrrrr
ssssssss
tttttttt
uuuuuuuu
xxxxxxxx
yyyyyyyy
zzzzzzzz
aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa
bbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbb
cccccccccccccccccccccccc
dddddddddddddddddddddddd
eeeeeeeeeee
ffffffff
gggggggggggggggggggggggg
hhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhh
iiiiiiiii
kkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkk
llllllll
mmmmmmmm
nnnnnnnn
ooooooo
pppppppp
qqqqqqqq
rrrrrrrr
ssssssss
tttttttt
uuuuuuuu
xxxxxxxx
yyyyyyyy
zzzzzzzz
aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa
bbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbb
cccccccccccccccccccccccc
dddddddddddddddddddddddd
eeeeeeeeeee
ffffffff
gggggggggggggggggggggggg
hhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhh
iiiiiiiii
kkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkk
llllllll
mmmmmmmm
nnnnnnnn
ooooooo
pppppppp
qqqqqqqq
rrrrrrrr
ssssssss
tttttttt
uuuuuuuu
xxxxxxxx
yyyyyyyy
zzzzzzzz
aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa
bbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbb
cccccccccccccccccccccccc
dddddddddddddddddddddddd
eeeeeeeeeee
ffffffff
gggggggggggggggggggggggg
hhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhh
iiiiiiiii
kkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkk
llllllll
mmmmmmmm
nnnnnnnn
ooooooo
pppppppp
qqqqqqqq
rrrrrrrr
ssssssss
tttttttt
uuuuuuuu
xxxxxxxx
yyyyyyyy
zzzzzzzz
aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa
bbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbb
cccccccccccccccccccccccc
dddddddddddddddddddddddd
eeeeeeeeeee
ffffffff
gggggggggggggggggggggggg
hhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhh
iiiiiiiii
kkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkk
llllllll
mmmmmmmm
nnnnnnnn
ooooooo
pppppppp
qqqqqqqq
rrrrrrrr
ssssssss
tttttttt
uuuuuuuu
xxxxxxxx
yyyyyyyy
zzzzzzzz
aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa
bbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbb
cccccccccccccccccccccccc
dddddddddddddddddddddddd
eeeeeeeeeee
ffffffff
gggggggggggggggggggggggg
hhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhh
iiiiiiiii
kkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkk
llllllll
mmmmmmmm
nnnnnnnn
ooooooo
pppppppp
qqqqqqqq
rrrrrrrr
ssssssss
tttttttt
uuuuuuuu
xxxxxxxx
yyyyyyyy
zzzzzzzz
aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa
bbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbb
cccccccccccccccccccccccc
dddddddddddddddddddddddd
eeeeeeeeeee
ffffffff
gggggggggggggggggggggggg
hhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhh
iiiiiiiii
kkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkk
llllllll
mmmmmmmm
nnnnnnnn
ooooooo
pppppppp
qqqqqqqq
rrrrrrrr
ssssssss
tttttttt
uuuuuuuu
xxxxxxxx
yyyyyyyy
zzzzzzzz
aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa
bbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbb
cccccccccccccccccccccccc
dddddddddddddddddddddddd
eeeeeeeeeee
ffffffff
gggggggggggggggggggggggg
hhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhh
iiiiiiiii
kkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkk
llllllll
mmmmmmmm
nnnnnnnn
ooooooo
pppppppp
qqqqqqqq
rrrrrrrr
ssssssss
tttttttt
uuuuuuuu
xxxxxxxx
yyyyyyyy
zzzzzzzz
aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa
bbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbb
cccccccccccccccccccccccc
dddddddddddddddddddddddd
eeeeeeeeeee
ffffffff
gggggggggggggggggggggggg
hhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhh
iiiiiiiii
kkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkk
llllllll
mmmmmmmm
nnnnnnnn
ooooooo
pppppppp
qqqqqqqq
rrrrrrrr
ssssssss
tttttttt
uuuuuuuu
xxxxxxxx
yyyyyyyy
zzzzzzzz
aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa
bbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbb
cccccccccccccccccccccccc
dddddddddddddddddddddddd
eeeeeeeeeee
ffffffff
gggggggggggggggggggggggg
hhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhh
iiiiiiiii
kkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkk
llllllll
mmmmmmmm
nnnnnnnn
ooooooo
pppppppp
qqqqqqqq
rrrrrrrr
ssssssss
tttttttt
uuuuuuuu
xxxxxxxx
yyyyyyyy
zzzzzzzz
aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa
bbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbb
cccccccccccccccccccccccc
dddddddddddddddddddddddd
eeeeeeeeeee
ffffffff
gggggggggggggggggggggggg
hhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhh
iiiiiiiii
kkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkk
llllllll
mmmmmmmm
nnnnnnnn
ooooooo
pppppppp
qqqqqqqq
rrrrrrrr
ssssssss
tttttttt
uuuuuuuu
xxxxxxxx
yyyyyyyy
zzzzzzzz
aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa
bbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbb
cccccccccccccccccccccccc
dddddddddddddddddddddddd
eeeeeeeeeee
ffffffff
gggggggggggggggggggggggg
hhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhh
iiiiiiiii
kkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkk
llllllll
mmmmmmmm
nnnnnnnn
ooooooo
pppppppp
qqqqqqqq
rrrrrrrr
ssssssss
tttttttt
uuuuuuuu
xxxxxxxx
yyyyyyyy
zzzzzzzz
aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa
bbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbb
cccccccccccccccccccccccc
dddddddddddddddddddddddd
eeeeeeeeeee
ffffffff
gggggggggggggggggggggggg
hhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhh
iiiiiiiii
kkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkk
llllllll
mmmmmmmm
nnnnnnnn
ooooooo
pppppppp
qqqqqqqq
rrrrrrrr
ssssssss
tttttttt
uuuuuuuu
xxxxxxxx
yyyyyyyy
zzzzzzzz
aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa
bbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbb
cccccccccccccccccccccccc
dddddddddddddddddddddddd
eeeeeeeeeee
ffffffff
gggggggggggggggggggggggg
hhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhh
iiiiiiiii
kkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkk
llllllll
mmmmmmmm
nnnnnnnn
ooooooo
pppppppp
qqqqqqqq
rrrrrrrr
ssssssss
tttttttt
uuuuuuuu
xxxxxxxx
yyyyyyyy
zzzzzzzz
aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa
bbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbb
cccccccccccccccccccccccc
dddddddddddddddddddddddd
eeeeeeeeeee
ffffffff
gggggggggggggggggggggggg
hhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhh
iiiiiiiii
kkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkk
llllllll
mmmmmmmm
nnnnnnnn
ooooooo
pppppppp
qqqqqqqq
rrrrrrrr
ssssssss
tttttttt
uuuuuuuu
xxxxxxxx
yyyyyyyy
zzzzzzzz
aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa
bbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbb
cccccccccccccccccccccccc
dddddddddddddddddddddddd
eeeeeeeeeee
ffffffff
gggggggggggggggggggggggg
hhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhh
iiiiiiiii
kkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkk
llllllll
mmmmmmmm
nnnnnnnn
ooooooo
pppppppp
qqqqqqqq
rrrrrrrr
ssssssss
tttttttt
uuuuuuuu
xxxxxxxx
yyyyyyyy
zzzzzzzz
aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa
bbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbb
cccccccccccccccccccccccc
dddddddddddddddddddddddd
eeeeeeeeeee
ffffffff
gggggggggggggggggggggggg
hhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhh
iiiiiiiii
kkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkk
llllllll
mmmmmmmm
nnnnnnnn
ooooooo
pppppppp
qqqqqqqq
rrrrrrrr
ssssssss
tttttttt
uuuuuuuu
xxxxxxxx
yyyyyyyy
zzzzzzzz
aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa
bbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbb
cccccccccccccccccccccccc
dddddddddddddddddddddddd
eeeeeeeeeee
ffffffff
gggggggggggggggggggggggg
hhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhh
iiiiiiiii
kkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkk
llllllll
mmmmmmmm
nnnnnnnn
ooooooo
pppppppp
qqqqqqqq
rrrrrrrr
ssssssss
tttttttt
uuuuuuuu
xxxxxxxx
yyyyyyyy
zzzzzzzz
aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa
bbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbb
cccccccccccccccccccccccc
dddddddddddddddddddddddd
eeeeeeeeeee
ffffffff
gggggggggggggggggggggggg
hhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhh
iiiiiiiii
kkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkk
llllllll
mmmmmmmm
nnnnnnnn
ooooooo
pppppppp
qqqqqqqq
rrrrrrrr
ssssssss
tttttttt
uuuuuuuu
xxxxxxxx
yyyyyyyy
zzzzzzzz
aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa
bbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbb
cccccccccccccccccccccccc
dddddddddddddddddddddddd
eeeeeeeeeee
ffffffff
gggggggggggggggggggggggg
hhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhh
iiiiiiiii
kkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkk
llllllll
mmmmmmmm
nnnnnnnn
ooooooo
pppppppp
qqqqqqqq
rrrrrrrr
ssssssss
tttttttt
uuuuuuuu
xxxxxxxx
yyyyyyyy
zzzzzzzz
aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa
bbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbb
cccccccccccccccccccccccc
dddddddddddddddddddddddd
eeeeeeeeeee
ffffffff
gggggggggggggggggggggggg
hhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhh
iiiiiiiii
kkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkk
llllllll
mmmmmmmm
nnnnnnnn
ooooooo
pppppppp
qqqqqqqq
rrrrrrrr
ssssssss
tttttttt
uuuuuuuu
xxxxxxxx
yyyyyyyy
zzzzzzzz
aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa
bbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbb
cccccccccccccccccccccccc
dddddddddddddddddddddddd
eeeeeeeeeee
ffffffff
gggggggggggggggggggggggg
hhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhh
iiiiiiiii
kkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkk
llllllll
mmmmmmmm
nnnnnnnn
ooooooo
pppppppp
qqqqqqqq
rrrrrrrr
ssssssss
tttttttt
uuuuuuuu
xxxxxxxx
yyyyyyyy
zzzzzzzz
aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa
bbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbbb
cccccccccccccccccccccccc
dddddddddddddddddddddddd
eeeeeeeeeee
ffffffff
gggggggggggggggggggggggg
hhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhh
iiiiiiiii
kkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkkk
llllllll
mmmmmmmm
nnnnnnnn
ooooooo
pppppppp
qqqqqqqq
rrrrrrrr
ssssssss
tttttttt
uuuuuuuu
xxxxxxxx
yyyyyyyy
zzzzzzzz
aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa
bb

fus nostræ & beatissimæ fidei sanctionibus, per omnia Deo amantissimæ atque piissimæ Valerianus episcopus Phœniciæ, similiter. Claudius episcopus Anciafani, similiter. Soteirichus episcopus [a] Corcyræ, similiter. Hypatius episcopus [b] Hadrianopolis, similiter. [c] Didacus episcopus [d] Phocæ, similiter, Eugenius episcopus (?) [e] Euromæ, similiter. [f] Ursinus episcopus [g] Dodonæ, similiter. Stephanus episcopus Bothroti, similiter. [h]

[a] In Notitia, Europæ. Hard.

LIX. EPISTOLA EPISCOPORUM

NOVÆ EPIRI, AD LEONEM imperatorem.

Piissimo & Christi amantissimo, a Deo principi confirmo, victori, triumphatori, semper Augusto Leoni, Leucis episcopus, Artemius, Antonius, Philocharis, Eusebius, Nazarius & Paulus [a] *episcopi Epiri.*

REgentes ea quæ nobis a vestra tranquillitate fuit scripta, & agnoscentes mox inter ipsa principia non solum pro fide catholica fandarum ecclesiarum, [b] sed pro civitate quæ sub vestri imperii [c] septro dinumeratur, tantum vos habere sollicitudinem, quantum oportet genere divino nutu Romana imperia confendentem, & tranquille omnia gubernantem, [d] ut undique totius orbis terrarum inconcussa & sine fluctu fit navis; maximas gratias salvatori nostro Jesu Christo debere nos confitemur, orantes pariter, ut Christianum nobis [e] vestrum imperium multis temporibus conservetur, quod nobis & singulis utique, & pativet universis ipse maximas & demonstrat & donat. Decet enim, & de singulis gubernatis universis, quali de quodam pectoris nostri cubiculo bona vestra proferre, quorum pria & maxima est, pars utilitas. Relegentes igitur & obtatæ vobis preces ab Alexandrina in malorum tempestate maxima conflictuis, & agnoscentes fecliera a dæmone ibi commissa, a nazarissime in his ingemiscentes, & propria memoria lugentes, quæ tali calamitate noscitantur afflicta: paululumque respirantes, & communem de his rebus tractatum habentes omnes episcopi in vestra Epiro conditori, secundum ea quæ a vestra tranquillitate fancita funt, hæc vestris piis auribus indicamus: gratias primitus etiam in hoc agentes, quoniam parcentes nobis infirmitatibus quæ laboribus, & maximam propter hiemis vehementiam nostri solemniter curam habentes, præcipitis ut singuli nostrum in regione [f] propria de præfentibus rebus fanam habeam prolatet sententiam. Quapropter dicimus, quod si ea quæ ab Alexandrini in accusatione deducta funt, cum veritate concordant, (non enim ex una parte verbis suspicienda fuit) nec ordinatio. Tunc thei firma conflitit, & de episcopatu, quem [g] ejusdem episcopi dicitur, est penitus alienus. Si autem oportet [h] cum sermonem satisfactionis in præsentia vocatum probere pro his quæ commisit, fieri de convenit, & justum fuit & pium est, si etiam vestræ tranquillitati [i] complacet, ut secundum petitiones supplicum nihil ab eo in medio temporis [j] Dodonæ fuit, quantum penitus innoveretur, cum præcipue imperator pie memoriæ Marcianus deponendos esse fancivit. etiam vestæ fastos episcopos, [k] quod mutilare aut commovere ex his quæ [l] Chalcedone a sancto & universali concilio funt definita, tentaverint, fuit ipsa monimenta ibi confecta testantur, in quibus quoddam fignaculum definitionibus, memorati principis fanctio fupposita est. Ea vero quæ Chalcedone conflituta funt: a sancto & universali [m] concilio de fide catholica, inquantum doctrinas & expositiones & definitiones pertectionem patrum nostrorum fequi valuimus, esse confona judicavimus his quæ [n] Nicæne & fanctissimæ trecentæ decem & octo patribus definita funt, & pofita in regia civitate a centum quinquaginta patribus explanata, in quibus etiam perdurantes. Et licet plurimis sermonibus extendatur expositio fidei catholicæ Chalcedone conflituta, tamen de illis respicit, quarum in præcedentibus probatur esfuisse memoria, & veluti pancarum illarum est ipsa sententia syllabarum. Si quis igitur fideliter, & non contentiose de hic voluerit cogitare, in tantorum decretis confentit, quorum etiam [o] multitus numerus ad fatisfactionis sufficit existimem. Non enim in verbis fidei omnem [p] unanimiter potuit sententia convenire, nisi fanctus Spiritus illic pro causa veritatis interfuisset. Cum ergo grandis sint hæc quæ mota noscuntur, & egeant vestræ Christianitatis auxilio, supplicamus tantis malis resistere, & rebus inopabilibus repugnare. Dignumque vestra pietate & tropheum cum fugore folatio contra diabolum confidenter erigite, flammam hanc, antequam in fublime confendat, extinguite: languorem quæ principum vetus morbus [q] inficiat universa, curate. Nam medicorum egritudines curantium illos potius admiramur, qui neque ad egritudinem venire permittunt. Non pattiris horum feptum cumulum fieri politeris ea exemplum: habeant loca fancta proprium cultum, ecclesiæ inviolabile securitatis jus, pontificique cautela basilisteria purgentur a nece. Dele jam, venerabilis imperator, imperium hominum: doceantur omnes pietatis exercere culturam.

Lucas episcopus Dyrrachinus. Incolumem semper te omnibus dicit piam vestræ fanctitatis principatum multis in pace temporibus dominus Christus conservare dignetur, Deo amabilis, victor & triumphator Auguste.

Ar-

[a] Idem libri, *Cernire.* [b] Idem libri, *Adriani.* [c] Idem libri: *Dideras.* Suspicor esse Didymum episcopum Phocæ, cujus habemus aliquot lucubrationes Latine versas a Francisco Turriano.
[d] Melius veteres libri & edit. *Fastia.* [e] Veteres edit. *Euroma.* Veteres libri, *Euroa.* quod melius est.
[f] Veteres edit. *Dominus.* Veteres libri, *Dodonæ.* [g] Idem libri, *Dodonæ.* [h] *Explicit.*
[i] Veteres libri & codices *Lunæ Ambiorigensis* [j] Melius veteres libri, *Episcopi novæ Epiri.* Sam
epistola Episcoporum veteris Epiri extat in capite sequenti. [k] Veteres libri, *fed pro omni civitate.*
[l] Idem libri, *propone.* [m] *Vos* ne deest in libris nostris. [n] Veteres libri, *vestra pietate*
inquirimus. [o] Idem libri, *fingillatim.* [p] Idem libri, *oblatum nobis.* quod fortasse aliquo modo
potest. Aretanus vulgata hujus mutilat est. [q] Veteres libri, *corruptorum.*
[r] Idem libri, *propria vestæ ecclesiæ de proprio.* [s] Veteres libri, *ordinemque quia fit ea.*
[t] Idem libri, *adinpiaje.* Editiones omnes sunt Labbeanæ, *proprietas.* [u] Veteres libri, *fuitum.*
[v] Idem libri, *ai opoeoe, & omoe, vocem probant.* [x] Idem libri, *justum est simul & pium.*
[y] Idem libri, *complacet.* [z] Idem libri, *Calchedone.* & paulo post, *Calchedone.*
[a] Idem libri, *Nicæ.* [b] Idem libri, *sunt monumentum.* [c] Idem libri, *multus numerus.*
[d] Idem libri, *dinumeramur.* [e] Idem libri, *regnum.* [f] Idem libri, *Bellorum.* *Desiderat.*
[g] Corb. *despiam*, Bellorum.

Artemius episcopus [a] Efcampeuus, similiter. [b] Antonius episcopus [c] Lychnidii, similiter. [d] Philocharis episcopus [e] Vallidi, similiter. Eusebius episcopus Apollonaidis, similiter. Nazarius episcopus Aulonæ, similiter. Paulus episcopus Prinatenus, similiter. [f]

LX. EPISTOLA EPISCOPORUM CRETÆ, AD LEONEM imperatorem.

Piissimo imperatori, & Christo amabili domino, Augusto Leoni, Martyrius humilis episcopus vestræ Cretæ.

TEmpus nobis est lyram sumere divinitus inspiratæ psalmistæ David, principatus tranquillitatis vestræ. Ille namque solus idoneus est hymnus [a] piæ vestræ magnitudini proferri, in quo ait: *Salvum fac domine regem, & exaudi nos.* Et iterum in alius modulationibus dicit: *Domine, in virtute tua lætabitur rex, & in salutari tuo exultabit vehementer*; & reliqua quæ in ipso psalmo funt, pro vestræ potentiæ ordinatione dicta cognoscat. Scicus enim ex illo tempore gestorum talia & prophetarum, quia per quæ confirmatis ea quæ Dei sunt, per ea quæque reformi robustis imperium. De his autem quæ nos vestra fanctitas pietas [b] judicare, ego & nel confacerdotes recte confitentes innuavimus, quia fanctum Chalcedonense concilium concordare creditimus expositioni fidei trecentorum decem & octo patrum in [c] Nicæa urbe congregatorum, in qua [d] baptisati & baptizantes, & prolatum existe omnibus symbolum intemeratum inviolatumque servantes: vitam in eo complere [e] reliquum: & his quæ postea definita funt a fanctis centum quinquaginta sacerdotibus in civitate regia [f] Constantinopoli congregatis: nec non & his quæ indefpefina [g] synodo priori, quæ Nefforii diabolica blasphemia abscidit; & velut piam Eutychis ana diversis, & quotquotcumque inter hæc ora est hæretica blasphemia. [h] Et dicimus tranquillitati vestræ, quia ab omnis totius hæresis, [i] [illegible] vestra [j] Cieca [illegible] [illegible] [illegible]

FRATRIS VERITAS CAP. LXI.

Dei. Scriptum est enim, quia dixit Deus omnipotens benei propheye, ut iret ad Jeroboam regem, & argueret eum in spulcro delliquerat; dixatque Deus prophetæ, ne comederet panem, aut biberet aquam in illo loco. Et cum locutus fuisse prophetæ regi Jeroboam benedicta vraha dominica, * & audivit verba mendacii; cumque comedisset panem, & bibisset aquam in illo loco justii Iooni Deus, & deposuit de asino suo prophetam, & discessit eum, & membratim in via projecit, eo quod transgressus est præceptum domini. Dixerat enim ei, ne comederet, aut biberet: & comedit & bibit. Et scriptum est* quod fecit leo prophetæ, usque in hodiernum diem. Sic decet nomen pietatis vestræ terribilis ferre præcepta in omni * terra contra omnes qui prohfanoni divina mandata corrumpere. Illi enim fuit filii Timothei, qui laccoter egit iniqua, * necuvit hominem, & tulit ejus uxorem. * Et quidem Deus omnipotens eum fecit Sacerdotem, sed neque vestra divinitas hoc perpetrare præcepit: & cum deberent omnipotenti supplicare Deo, ut misereretur eis; * & regnare vestræ pietatis imperium, ut eis cederet de sanguine quem habemus in manibus; per diversis diluruntur, fallacia volentes, fuit scriptum est, multos a fide recta decipere, & potuerint: facluit etiam eleo errare, fuit scriptum est in sancto evangelio. Fides enim hæc recta est & invicta, ut scriptum est: *In principio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum.* Et ipsum Verbum * habuitvit in Maria, & fuit legitur, induit corpore * de ciguemos Dei Patris * & domini nostri Jesu Christi. Et vestis est beatos Paulus, quia * Christus Jesus de Maria est natus ex semine David in Spiritu sancto, missus a Patre in carne esset, ut * in mendacio, venerat & ambulans venevaire omnem carnem in carne sua, & refurgere nos faceret a morte in carne sua; & omnis in eo nobis offendit. Hoc ergo propheptis hoc ambo ejus Patre * factus est: & propheptis poliquam perire, in filii vita quæstus est. Et iterum propheptæ adversarium disbuliam, qui filius noluit fieri luctis, & propterea debellabat homines, & omnem carnem hominis in concupiscentia obligabat, Deus omnipotens fachaeum fuam deperire non voluit, fed mitit Spiritum sanctum fuum ad Mariam Galilæam, in corpore quod ille decepterat, in quo etiam seducebat inimicus, ut per eum devincereur atque conquiscaret: Corpus enim domini nostri Jesu Christi omnem carnem vivificavit, ut per corpus propriam offeneret pollicitus templum. Per ipsum enim fumus liberati, sicut beatus Paulus ait, & * Isaias propheta testatur. Cum enim vidisset dominum Deum, ait: *Ve mihi in tabitis iniquis, & dominum Deum vidi.* Et fumeta angelus carbonem ignis ab altari per ferrum, potuit in ore prophetæ; dixitque prophetæ angelus: *Tranfit iniquitas tua.* Ragnatus vestrum imperium, ut ad eos dicere jubeatis, quare per ferrum carbonem fustulit an-

ANNO 451 ET 458.

quinque non potuit, quoniam * urebantur. Et dicere si nequiverint coram vestro imperio & vi. doria, ut eum adorent nobis justii velle tranquillitas, dicimus cum veritate, monstrantes fucut in fanctis scripturis de virga ferrea legitur: est enim virga Christus, fecut scriptum est, in igne, & fic ignis. Numquid poliunt digiti carnis appropinquare ei, & non uri? Sed per fortem ferreus, quæ fimiles ferro funt, & dam per eos tenetur, quæ virga ferrea, jam non * tenet carnis digiti, nec urunturr. Sed etiam & ipse, qui tenet: * in hanfum virgam ferream, & * ignem qui fimilis est in carne polliquet digiti tenere, & * non uri. Ita factum est * in Joanne, qui fecundum fimilitudinem artificis, * tenuit hoc quod in aqua dumtaxat ad fimilitudinem ignis. Et tunc dantem est fanctis fucerdotibus Dei tenere corpus fanctum filii Dei, & non urunturr communicantes hominibus cibum æternum. Legitur: *Vita hominis, pasti, & ante:* * non est panis, qualem comedunt Judæi, & operarii non credentes, * quia vita est hominis pasti: * Dei pasti, quod natus est filius Dei, ex Maria virgine, & est figmentum Dei, qui est filius Dei, pasti qui de cœlo defcendit. Non enim aqua quæ ex mulieri est fanctibus, vita est hominum, (nam fant multi aquam non habentes) fed aqua, quæ vita hominum est, aqua est baptismatis, quæ est ex Deo. Sicut enim virgo ferrea fit pasti, & abfque fuccipi ferrea non tenetur: fic & Verbum quod erat in principio tenere non potuerat, & fieri vita hominum, nisi fitdiffit carnem, ut in eo propterea fuccipi diluludinem tenerentur. Non poterat autem fine corpore hominis hoc tenere, ficut nec filius illud tenuit digitis carnis, quamvis nondum * induetum carne Christum Dei. Quemadmodum enim oftendere potuerunt, et quo est plaimatus Adam, ut quem vestiffet Christus, & indutus fuiffet carnem ex Maria virgine, quem potuerunt dicere Thomam tenere Verbum, quod ante fuciferum est, ficut multi nunc comedent? Numquid non oftendebat Deum, ficut diligit carne, eos qui in hac generatione funt? Diligebat eos, & in eis valde gaudebat. Sicut enim fapiens artifex mallam fermentat, & non repetite eam? confperfionem permiffere, fed fpatio ficcatur momenti quiefcit, & tunc fumens confperfionem, fermentat eam; & ita amicis fuis prebet ad comedendum: ita nunc gethum eft, ut fuciant hæc exempla non credentibus. Abraham, cum diuiffet * Sarra ut faceret fermenti fata tria, non dixit ei nomen, en quod non erat * fermentum confperfum. Et cum vestiffet Deus, & donaffet gratiam Patris, ait: *Simile est regnum cælorum homini, qui accepit fermentum fata tria,* & *abfcondit in tri mifuras farinæ.* Qui enim prophetarum nuntiorum aut nuntiffimorum dixit, ut misereretur confperfioni fermentum, nisi ipse Christus, qui venit ut diteretur quia voluit, & permiffit filium Patris, fecundum voluntatem patris fui, ficut fcriptum eft: *Veni fuerre voluntatem tuam Deo?* Scimus enim, quia

ANNO 451 ET 458.

quia Verbum in principio erat ante plasma & ante fofem, & fic manfit donec hoc plasmate opus effet, nam & fermentum manfit ante plasma. Quod autem præfumpferunt aaque locuti funt contra veftfre lerenitatis imperio, fuit dificimus ex hic quæ conferipta funt, quemadmodum fuiffere fibi concilium in Nicæna urbe celebratum, & nequaquam in Chalcedonenfi concilio confentire, exprobrent eis vestra divinitas per fapientiam Dominorum apostolorum, qui dum congregati effent in Jerusalem, præter Paulum apostolum, omnes fimul libram Actuum conferipferunt propter fidem dominii Jesu Christi, & omnes pariter fic ecclefiis quod fcripferunt: & poli multos annos venerunt ex eis in magnam civitatem Antiochenam, & * omnes fimul beatus Paulus ad eos. Et congregatis ea in fancta magnaque ecclefia, fungens beatus Paulus, ficut fcripum eft, argutat beatum Petrum coram omni ecclefia. Sic enim dixit Petro: *Si tu, cum fis Judæus, in gnapatio vivis, quomodo cogis gentes Judaice vivere?* Et non contradixit Petrus, & reliqui apostoli, Paulo, fed vere Paulo eum gratia fuiperant, permanentes in vestra fide, quæ per Christum eis adjecta eft. Et fcilicet, qui cum effent lumina mundi, & multo tempore cum Christo demorantes, fuiperarent fermentum Paulo, quem in novissimo Deus elegit: quanto magis debent, qui miffi funt a Timotheo ad vestrum imperium, fufcipere doctrinam fanctifimo Marciani, & beati temperique memorabilis Marciani, & quæcumque jufta funt de vera fide Chalcedonenii? Diffoftia vero onequaum malignus fua machinatione, confentiunt in fancto concilio, & in prophetis, aut in apostolis. Sufficit beatus David exprobrans & confundens non fentientes fufcipere Verbum Dei, quem quotidianis dictum in fuis antribus audiunt. Ait enim David: *Ve filem fuit numero ejus.* Et quando natus eft de fancta virgine Maria, dixit ei dentes Deus omnipotens: *Ego bodie genui te.* Et metuendum eft atque terribile, putare mentiri Deum in fermonibus fuis, quibus ait: *Ego bodie fum numero ejus.* Et iterum natus eftet de Maria virgine: *Ego bodie genui te.* Sed rursus ait: *In Sion montes est, & ipse Dominus ipse fundavit eam.* Et David fuiffiffimus ait ipse de feipso: *Dixit dominus domino meo, Sede a dexeris meis.* Hæc ergo, quæ thefaurlavertunt nobis apostoli & prophetæ, & ipfi habituiffent in nobis & fin ipfiuncis, quæ placuerunt in confpectu Dei, in fcripfimus vestros piotati, ad gloriam Dei & Christi & Spiritus fancti. Et dudum quidem fancti & venerabiles archiepiscopi vestræ tranquillitati verum fidem fcripferunt, & de Chalcedonenii concilio, (* humilis enim fum coram Deo) & quitie fuit obluvio Abraham prius, & Job in medio, & fanctorum novissime offerentium; ita fufcepti Deus legislationem fancti concilii prædicts & * pofterius etis. Vellem autem, ut juberet vestra divinitas coram fe filius Timothei: Abraham unum agnum obtulit, & fufcepit Deus & laetatus eft: & Job * septem * agnas & septem boves, unam obtulitnem Deo: & fufcepit Deus, & laetatus eft: & fanctis qualitfi tres pueres, qui funt corpus Christi: & fufcepit, & laetatus eft. Et cum Timothei filii: Similis eft ovis Abraham illis quatuordecim, * quas obtulit Job? An certe dicturi

Hac contra Nestorium, quemadmodum ex Actis hic sectione prima, subdimus ad Leonem.

Quo contra Nestorium

BALUZII NOTÆ.

a Vestres libri, & audivit verba mendacii et comedisse.
c Idem libri, verso & vestra.
d Codd. ut qui nolunt esse Christiani, ut ordinetur, & mutent de sanctis quod habetur.
e Idem libri, Jesus Christus.
f Idem libri, filius eis.
g Idem libri, non uri.
h Idem libri, vita est vita.
i Idem libri, Spiritum sanctum confperfion.
k Idem libri, in hanfum virgam.
l Idem libri, negotiis.
m Vestres libri, & reqnest vestræ pietatis.
n Idem libri, inhabitavit.
o Idem libri, in mundo.
p Idem libri, Isaias.
q Idem libri, testetur servis.
r Idem libri, in Johanne.
s Idem libri, indutum fantes carnem.
t Idem libri, Sarra. Sic enim vulgo scribunt Latini.
b Idem libri, quod fuit.
c Idem libri, & hæc quidem Deus.
d Vestres libri, & request vestræ pietatis.
e Idem libri, & dominii Dei Christi.
f Idem libri, in mundo.
g Idem libri, verbumque. Et fic discretio
h Idem libri, infundunt.
i Vestres libri, non ita gavisi.
k Idem libri, dicunt.
l Idem libri, & Jesus.
m Idem libri, quas obtulit.

BALUZII NOTÆ.

a Idem libri, de ipso.
b In hoc loco quodam habent vestres libri quæ non extant in editionibus. Sic ergo legendum: *similia enim sunt ea quæ dum Deus. Idcirco enim Deo infirmantur quinto et novum similia sunt eorum Deo, et quelle fale obtuite abraham prius et Job.*
c Vestres libri, pasturi.
d Idem libri, pasturi et immitterent divinitatem.
e Bellovac. quam.
f Vestres libri, quas obtulit.
g Idem libri, impetit vobis.

Hæc omnia ex Actis Chalcedonensis, quæ integra ex Leone Magno, ad Leonem, quæ extant inter pseudonymos concilia, ut ex Actis Leonis Papæ, ad Leonem Imperatorem, ad Proterium Alexandrinum patriarcham, ad Leonem Imperatorem, ad Proterium Alexandrinum, ad Leonem Imperatorem, ad Proterium Alexandrinum, ad Leonem Imperatorem, ad Proterium Alexandrinum

*ut omnes opponendum diffidendum esse; ideo nimirum, ut ab omnibus hæreticis hodiernis liberet, se liberet ab hominum conflatus pulsus. Cæsiae ex epistola Leonis quadragesima circiter, quadragesima tertia, & quadragesima quarta, dum consultitur, nusquam legantur, qua synodo omnino nonicia secunda, dentur, prælentes illam, de qua ipsa in nostri concilii Chalcedonensis Actis & Mediolanensis epistola, revoratur: imperante piissimo publicum edicit sanctissimum tunc pseudonhaiu contra Chalcedonensem synodum, ipsa synodo ecumenica Nicæa se Ephesina Relinquit Sapientibus, ut habemus. Quidam existimat omnes tunc Episcopos Ecclesiæ ultimatis controversiis celebrari, ubi primum Arianis impetum demum fuit. Legati pontificis & fidei quidem nullum per Leonem & prædecessoris, nullum per Gelasium, quos quinque habuit jam anni, prout fuit conlatum, informari, cum litteræ commendatitia ad imperatorem pro pacifica, pacis Kalendas Julias Roma ellcessimus, ipsum defensum crimen Leonis pontificis epistolam quadragesimam tertiam ad ipsum Leonem transfulisse, ut ipse Leo ipsum Leonem, ut ipse quibus de rebus in synodo agere, quotque concilii pontificis ipsum Leonem, ut ipse Leo, ipsum Leonem, ut ipse Leo, ipsum Leonem Sepulchrum episcopo ad synodum convocari: Nicæa Chalcedonensis Ecclesiæ Sacrosanctum Ecclesiæ dicbus adventum imperatoris synodo immolle celebra, expeditiones, scripsit ad imperatorem epithalos primum fuit, et quia plurimi episcopi ob difficultatem & diffidentiam, ut ipsi, infirmitas, ultimo, diffide appellis affligerunt, concessum de more ipsi pronuntiet. Ad hæc Maximianus Bonifacius ipse ad ipsum ele apostolice fides legatis, ne abhinc imperatoris Leonem ipsi fundo agerent, ipsa propaldo affirmatione ipsa ipsum ipsi. Sin autem adversum monstrat non fuerit, hæresum ut colitur, ut le Calchedonem conferrent. Cum incerta Hyperon ob omnes imminentes hodiernas hæreses, ipsa ipsum rubini antiliti, adeoque non videretur esse nunc, ob hodiernis expeditionem Constantinopolitanam, ipsum ipsum ipsum Kalendarum Octobris, patres Nicænæ congregissent in ista Ecclesia Calchedonensi. Confirmatione promptissima ipsum conveniunt. Unde, quod initio dixi, liquidissime constitutum synodum ecumenicam, imperatoris iussione & consilio, pontificis autem jussu ipsius auctoritate congregatam fuisse. Hoc aperte verba pontificum epistolæ Leonis: Mandatis ipsius & ipsius, ipsius ipsius, ipsius ipsius, ipsius ipsius epistolas ad Calchedonensem conferunt, ipsius, ubi de statu: *in Calchedonensem civitate multi sancti episcopi convenerunt, per iussionem Leonis Romani pontifici, qui vos exspet ut epiphyrum.* Denique Gelasius in epistola ad episcopos Dardaniæ scribit, ipsi Antiochenum ad Anatolium, ipsum, sed solum ipsum ipsum ips

ANNO CHRISTI 451. Quamus pontifex Romanus eppetam gerebat evangelium super ecclesiam in mendacioso colloquium, in synodalem conciliabulum Ephesinum congregatus, Dioscorus, episcopus Alexandrinus, de fraude, qui confidentes in deceptione, quia, inquam, a diuina accidit, in quamquam Dioscorus & Iuvenalis amicis judicandi adsistunt, dicentem locum accepere petimiti furore. De hoccin etiam disputationem in omnipotentem Romanus ordine hoc fertur. *Existimat ne Iuvenalis fabulam, ut non ratione ceteriam epistolas fore ad finitiam, dicit.*

Et Iuvenalis, ; Beatissimo monachorum Constantinopoli degentium archimandrita Eutyche, Dioscorus Alexandrinus in concilio Ephesino concria pradicantem dominum, nunc ad ordo, ut ante eos non ad Leonem Constantinopolitanum, ut ne quanta concilii Constantinopolitani fuit Leone celebrasset, inuidia mentem. Sed cum impudenter pudidum hortatus ingenuum, ea profitia, ut non modo dare ad Constantinopolitanum, sed etiam dare autem in Christo domino negaret, dicentque ita omnipo Bellerina haroti infedes dare abigo dicentes, cum conforum, duas vero naturas indiuisse & inconfuse conjunctas gubernerunt. Hac illic multis annis fertere dolentia, multique ad idiotum monachorum, ad ministerium ab abbate hac de re fingere illudit & voluminibus, quorum ab Eutychianorum & apparuisset fuere dicit nuncuerat. Iuvenalis hanc ob eam ab Eutiche Dioryfitis episcopo, in Constantinopolitano concilio condemnatus, fuisset ad pontificem appellaturus libelli, quibus de condemnatione libelli, in conciliabulo Ephesino, quod per Chrysaphium omnipotens pracibus quod imperatorem certaferat, nullo facto & aquitatis ordine ferunt, ille abdicatus, contra Pleuriam ; et cultum abiegnos ad imperatorem, ut ad ipsum pertulidorum dueunt conciliorum prolixius enarrari. Pofquam inter furentiaque concilio ab Ephesini conciliabuli refeiffo ulfere, mutuamque dimmoniaca fomentum hinc ipsi pontifex, ut ipse & in multitudine Constantinopolitanus, ubi cum pracuse in defetum agitur, longius exigitur, a fanctis Leone dubitat quibus ad Palchemium 45. & ad Marcianum 70. tetigit pertinent facile contin: fed ad quem locum, quoue locum effe & cetera ecaitur, ann loquit. Mox ex Libenti libro cum berenius exp. 1. ex ab ipso concilii Constantinopolitani, & conciliabuli Ephesini adhuc pruna, in Chrysodoxeni concilio extantibus. Vide nonn pandilli concilii.

Dioscorus. ; Poft obitum Cyrilli magnis & fanctiffimi patriarcha Alexandrini, Dioscorus Bellerina hac in se insinuans, laptimbulis adminiscat fanctitatis larva, vacantes ecclesiae Alexandrinae fedem ad illiquia ; Sperans humilitatis & modestiae pro fe forma, inter fuperbiam cum fumma arrogantia occultaiit, voluntque videt fanctiffimus, qui fanctiffimum esse, quique ad one ; hujus concilii & Orgaritius & Anatolium haroti, de hominicio, inordio, vitae superiore est conuicus, quibus de condemnatione libelli fin conciliandum, *familiae in diuinum euellere*, (inquit Libbonus dicenus in hominis) *exprimere Cyrilli hereticis, & per calumniam mentis ille infinuat inuenerit, pifcerius, & conspuendus tentiatis dedit, ut mendifimum fuum, & grassiffimum nomen vitiis, pretio, & ambitione Cleriros Christo Cyrilli carnicos abiue caufa ab ordine deponere ausuere. Repuere epistolam inter affinitatem per Mamum consilium Alexandria tranfit. Alexandria quoque Cyrilli ex fonte reperta prabyterio primus, nullaque pravia accusatione abiicitur cathedra ; allatus ipse ad Ephesum Ephesino conciliabulo, ita potius latrocinio, quam ecclesiae non impudente profectus, ipse alto loquutus. Hoc concilio hereticis fatalique pabo judicio condemnatus, pudicum exonerauimus, dumum pontificis fectus insuidiosum euasuiffet, in Gangrum Paphlagonia dimittitur, ubi illiquia manu mitiori pudiatur, ibidem paulo post mortuus est. Hac ex acta concilii Ephesini, Chalcedonensis, breuiato Libenti, Evagrio, Baronio, &c. Plura dicunturus infra.*

Condemnatus, &c.] Id quo ratione, quove ordine ipsis in canon gallum fit, tredecim fessionibus, ipsemetipsum aliquam continuatim ; Ecclesiae Alexandrinae ecclesiae Dioscorus ; Vinus fessionis nomine appellit ambiuos pages uno codexque dic habitus.

SESSIO I.

PRIMA fessione VIII. Idus Octobris, anno 451. eclesiae, episcopum fedebat, ex quo fuga Dioscorus exulans, per legatum pontificis demoratus, ideo quod fe ut suffaciat & condemnatio pontificis universalis concilium congregatur, ejque contra omnem antiquitatem & canonum, ipsum esse dispicaciendum, justus est in medio federe. Quo fuge Eudoxius Dioryfitis episcopus, in medium vocatus, ipsum, ad alia pseudonymi Ephesini provocatur, ut ipsum libellum, Dioscorus, ut fui judicii dicitur, ipsum ipsum ipsum

di judicium in interpellatione *Episcopi Romani quibus filii Ecclesiæ, dicunt necessum fuisse, fundamentum construxerunt decem & octo patrum, omnes metropolitanorum episcoporum sibi, qui in ordinationibus recommendatorum in magnaque provincia divisis episcoporum parefacere habent, ex dono; ita ut illosque separatim introscriptis ordinationibus fecerit. Sancta Synodus dixit: Tantum iusta regula sanctissimi patrum publicamus sibi metropolitam. Verbum ut regula sanctissimi patrum tenent, Christo Deo misericordiam exposcunt Metropolitae episcopi dixit: Trecentorum decem & octo patrum regula nunc quia metropolitanus in magnaque provincia episcopos ordinare, & suppliciis ne nunc relata virtus tamquam in quadriga & Ecclesiastica, cum ordinationibus omnibus que conversationes & ambitione pragmaticorum fuit, quæ & virtutem ex qua spiritualiter & fecundum Deum a sanctis patrum sancta fuit: Sacri Antiocha: Hic manebunt audientes quæ circa accusationis, judicia conjunctum dedisse a Sanctis patribus publicam, quæ ordinationes tamquam firmas, ut in instructis Deum regulas trecentorum decem & octo patrum, & Sacra Synodus dixit: Sancta Synodus Pontius reverendissimus episcopus totius Tyriorum metropoli omnem gratiarum ordinandi in universi ecclesiarum ordinationes Dionisius provincia habebit. Primus metropolitanus episcopus a sacro pragmatico ipso nihil omnino fiat omnibus, quam reliqui episcopi ejusdem provinciæ, sit ab his confirmari sancta Synodus, dixerunt: Sancta Synodus ecclesiastica: Hic sunt judicium judicium: hoc Sancta Synodus. Hic omnes imperatorem multi omnes consecrata multis omnes judicium: Reliquiis ex Ecclesiis totius metropolitis episcopis in vicesse civitatibus a Deum Sancta Synodus, ordinati vero in ordinem presbyterorum ab Sanctis his propriis, & unpublished per episcopos facta legum & dicunt ita illa, ut qui ab episcopos deponebantur: Ecclesiarum presbyteri minuitur: mos ejusmodi ad judicia & ad Synodum facta ab suggestio a Sanctis Sanctis Synodus: Sancta propriis vitibus consistitum & quinimmo: a quamque perfiat & fatigent, nec non contraversi: perfimus ut sint controversiam effiat ex pragmatica, quo in determinum canonum a quibusdam facta fuit in omnibus provinciis. Canonis vero per omnia nunc a Sancta Synodus Sacro confirmet, & manapaque ecclesiae tamen Sanctum habebit. Ac ne licet praeter canones ordinationes Magnificentissimi decretum judicii decernunt: Si non Sanctissima Synodus confirmet quinti Sacrapti reverendissimi episcopi, dixerunt: Sancta Synodus ordinavit: Omnes ordinationes Universae pragmatica confirmet: Canonis tenuere, & hoc a vobis Sac. Magnificentissimi & Magnificentissimi judicium: Ex Synodus Sancta Synodi in aliis quoque omnibus provinciis tenuerit. Hic habitus, facere ab ea nunc Sancta Synodus nodi accidunt, Sullemanque judicia, ac quæ definita est: Sacrificii mandaverunt.*

SESSIO VI.

Quæ in eodem Leonis per eversum collectionis quinto affio nominatur.

Sessionis tertiæ in Sancta brevis.

SECTA fuit habita ell 11. Kal. Novembres. Fidei catholicæ definitio, quam reverendissimi & sanctissimi episcopi Cecilia diaconus, explicit ell, adhique inter vitia non quod non ellet catholica, ad quod ad consequendas & damnandas haereses Eutychetis non sufficeret. Leonis Sanctissimi contra Dioscorum de incarnatione Christi, Synodo habeto pro authenticum, quamvis omnium pontifi appobata; idem quoque Antiochenis Constantinopolitanus episcopus mutuo adhoc ita Dioscorus Sanctissimi episcopi, nonnatus effuvitibus, Dioscorum non proprer Scandem, sed ab excommunicationis in Romanum pontificem tenere pronuntiatum, damnarunt esse. Quibus ita porrectis, ad defruitionem Eutychetis haereticos ediu ell definitio fidei, cujus excerdum ell: *Dominus noster & Salvator*, &c. De quo ebrietum anathatum ell, quod in Sancta antephaldo fuit non tantum definitionem ell non prehendantur, quae in Latina ellimne patior per eversum collectionis pertinent sub titulo dumtaxat definitionum, ab illis fuliter revolvi: *Suffertur* pelleti *Sanctissimi episcopi*, &c. quo legunt. Quo in Graecia exemplaribus ecclesiae conformitate ipsa ablit, nullo interpolitio alio titulo, ano ella formosus cum praecedentibus eximuntur. Dubitanto igitur & expungatur ex Latina editione, ne ipsa quoque interium & finem definitionis collata verba hac:

Sella definitio Chalcedonensis synodi similiter sub quadruplicitatis, comprehendens eorum que in conciliis, Nicaeno primo, Constantinopolitano primo, Ephesino primo, Chalcedonensi, expositionem, & duorum centumarum in unum confirma affectionem.

Mac ell illa ideo definitio, qua una cum profitebatur fidei haereses, ad probandum ante vetus effet, pro invocatione Sanctae Ephesinae confirmatum ell: ita dicunt Sancta Synodus, approbatum.

SESSIO VII.

Quæ in Leonis complexibus fieri ella mensesque nominantur.

Sessionis 8. Sancta brevis.

OCTAVO Kalend. Novembres ipso eandem Sanctissimi & Sanctissimi & martyris, in Ecclesia Sancta

Anno Christi 371. Tempus & occasio concilii Valentini.

c Sacerdotes.) Has literas Valentinianus Eudoxio Romæ scripsit, & Galla Placidia mater Valentiniani, ad imperatorem, Theodosium in oriente degentem, scripserunt eo tempore, quo Gratianus Leo patrisfide habito Romæ concilio, Ambrosium concilabulum reprehendere cœpit, inquit Orosius lib. 7. cap. 34. Accidit enim apparatus adhuc, ut priscilliani impietas Valentiniano cum Augusta matre & nutrice ad fata apostolicum limina pie frequentarunt, veneratis tempore, quo Sparsa nominum cum concilium habebantur. Cum ambiret ea qua Ephesi per tyrannidem gesta fuerant, exhortantes, & ad iniquam facinus hortantes, Ambrosius, fungebatur Gratianus ad Theodosium in epistarum mistcuis.

Explicatur locus 1946.

d Post nonnullos nostros dies apostolici. Ait Opus illa quæ in Ecclesia, ut mentio habitum. Ita ipse de apostolici Petri, qui ubique & tempore vigilitus non Sunti celebrari conclusum, hæc inquit, quæ nonnullos, quæ in tempore Gratianus Leo nondum publicatum celebrata fuit. Optimo hæc nidis fuisse de die dedicationis ipsorum basilicæ, quam ante ejus celebrari diem omnes Nicæno Ecclesiæ, ad quam omnes ejusdem, qui Romanæ Imperatoris, & decessi Romanorum, eidem convocavit. Vide quæ diximus Sirpra in verbo *circulum*.

Epistola Pontificum ad Episcos.

e Pontificis nostræ prosapiæ litteris.) Cum promulgatum esset ab imperatore Maximino edictum de universali concilio Nicæno celebrando, tantum conscriptos atque tumultuarie populi quod Ecclesiæ, quibus prædicabant, ad sua sua sedes, quæ ipsis in Ecclesiis, ad Episcopos Nicæno, & Pontificis Romanorum litteris ejus confessorum, primo Nicæno, & civis ad ipsum episcopus transmittit, primo Nicæno, & Pontifex populi prosapiæ barbarorum, ad Episcopos Nicæno, eidem convocavit. Vide quæ diximus Sirpra in verbo *circulum*.

Ecclesia Pontificum Romanorum.

f Pontificis nostræ prosapiæ litteris.) Cum promulgatum esset ab imperatore Maximino edictum de universali concilio Nicæno celebrando, tantum conscriptos atque tumultuarie populi quod Ecclesiæ, quibus prædicabant, ad sua sua sedes, quæ ipsis in Ecclesiis, & Pontifex populi prosapiæ barbarorum, ad Episcopos Nicæno, & Pontifex Romanorum litteris ejus confessorum, primo Nicæno, & civis ad ipsum episcopus transmittit, eidem convocavit. Vide quæ diximus Sirpra in verbo *circulum*.

Ecclesia Pontificum Romanorum.

g Ecclesia quidem parva fuerunt.) Ecclesiæ quidem parva fuerunt, ut ipse ait, quæ in quibus Nicæno edita fuerunt, & Pontifex Romanorum, & Episcopi Nicæno, & Pontifex Romanorum, & Episcopi Nicæno, & Pontifex Romanorum, & Episcopi Nicæno

cannem Nicænum I. in epistola ad Michaelem imperatorem interpretatur. Laudem capitulorum, ipsula fenitrem Archidiaconi & Joannis Presbyteri, qui Chalcedonem & approbat Bellat. lib. 2. de Romanis pontificibus cap. 21. ubi contra Nilum Theffalonicenfem quondam episcopum, dedicatione primatum Romanæ ecclesiæ defendens, obiectis, nonquamque ex hoc loco probari, quod authoritatem hujus concilii Constantinopolitanici sit, quod Romanus primatum patriarcharum, sedi Romanæ adunatus fuerit, Romanæ enim (quod verum est) ecclesiæ primatum, quod ipsa habet a Christo, non a concilio electus ratione orbis imperium & suo metropolitano Oli illustra quod Constantinopolitanum Gelasio demonstrat pafli, quoque (ut Gelasio) Pelagius pontifex qualiter eadem judicare iterat, non tamen inde pelle propterea, eundem Romanus pontifex parem ecclesiam Nam ex vi horum examinum, cum ad judicare pacti Constantinopolitanus, qui fit a fan metropolitano Iaeo affe admittatur: in Romanis pontifex ex quo ad Gelasio repell, qui vel ab ipso patriarcha, vel ab episcopum concilia etiam mandatus & Romanus pontifex fuit fecerat. Quod Cecilian, Athanasii, Chrysostomi, Pauli, Flaviani, Theodosii, aliorumque plurium exemplis declarant, Joana contra Sanfrednum & Joannem Constantinopolitanus metropolitan ad Romanam sedem appellant fuerit, neque petra Romanum pontifexem ultimum judicem esse semper mentant. Unde etiamsi Constantinopolitanus qualibet causa fare non retinatum esset, non judicare pafli, non tamen Pelagius fedis auctoritatem exaggeratur. Vide Bellat. paulo loco.

Pacificis tantum modo.] Quæ dicantur fitrere pacifice, quæ contendantitate, fupra in notis ad vitam S. epis Rufinus Sinci. l. 6. in notis cap. 21. concilii Eliberitani, item dicuntur.

Dimittantur non ordinandum.] Ut ordinatio ejus, ut ordinatio ejus fupra in notis ad vitam S. Hieronymi mitatis & Laudicei. 6.

Clerices.] Quæ ratione vel occasione transfumptio episcoporum plurioribus vel concessa fit, diximus fupra in notis concilionis Nicæni & Sardicensis.

Sed ad Leonem patrem decrevit.] Fit illi ille canon clam Apostolus & fabricatus, quem Anatolius cum episcopis Constantinopolitanis ad primatum Sedis Romanæ ad Leonem, ut ipsa Constantinopolitanus & contradictionibus, confirmat, atque decreti processuit; quemque Sedis Romanæ & Leonem ipsum pontifex damnante & approbavit, non tantum ideo quod ejus authoritatem Romani pontifices edicus, illegitimæ condemnatus fuerit, verum etiam quod ejus aliqua plus manifestis falsa mendacia continent. Quod in eo notetur, a pontifice Nicæna Romanus pontifex primatum sibi attribuam, quasi eum ante non habuerit, fallum est. Nam ut alia fcriptorum, partum & conciliorum testimonia omittam, ex ipso illo textu canonis Nicæni manifesto constat, quod ipsa Romana ecclesia non a concilio vel Christianis imperatoribus, fed a Christo domino fuit varum ordine primatum obtinuerit. Ita enim exordium ipsius canon concilii Nicæni: *Ecclesia Romana semper habuit primatum.* Quomodo ergo primatum a patribus Nicæni concilii accepisse potuit? Aliquam quod fallo affirmat, idem nimirum Romanus pontifex primatum, & episcopum, quia Roma est fedes imperii, fandus Leo epist. 92. ad Martianum, & Gaelius Gelasius epist. 28. episcopos Dardaniæ, dicentes *urbis antiquitas* [illum] *ad primatum habet* fandus Gelasius & Mediolanum, Ravenna, Siminum, Trevori, & Mediolanum, cum sit urbs regia, quia imperii fanum. Quibus cum nihil plus pafis, dignitatis & prærogativa ecclesiæ ex da cania conciliorum, non minorem, quam mendacia arguitur, qui dicunt prædicto de causa Romanum gubernandi & fallignam apostolici muneris eveniam effe. De eamque concilio Constantinopolitani fefe quæ illi ex ratiunus. Item quæ fcripfi fupra in notis fancti canonis Nicæni. Nunc eximum canon Sardicensis & Leonis ipsum appendicem habet Theodorus Balsamon ex monumentorum Photii.

Quasnam vellejedilimi Ægypti episcopi.] Cum edictum canon 34. de primatu Constantinopolitanæ sedis recitetur in prædicto concilium per fummum cullidissimum pofi hymnum dulcedinem, nil prædicto effet, consultus Anatolius episcopus Constantinopolitanus, ut pontifex, ejus ad Leonem, ut ipsa Constantinopolitanus & contradictionibus, confirmat, atque decreti processuit; quemque Sedis Romanæ & Leonem ipsum damnante & approbavit, non tantum ideo quod ejus authoritatem Romani pontifices edicus, illegitimæ condemnatus fuerit, verum etiam quod ejus aliqua plus manifestis falsa mendacia continent. Quod in eo notetur, a pontifice Nicæna Romanus pontifex primatum sibi attribuam, quasi eum ante non habuerit, fallum est. Nam ut alia fcriptorum, partum & conciliorum testimonia omittam, ex ipso illo textu canonis Nicæni manifesto constat, quod ipsa Romana ecclesia non a concilio vel Christianis imperatoribus, fed a Christo domino fuit varum ordine primatum obtinuerit. Ita enim exordium ipsius canon concilii Nicæni: *Ecclesia Romana semper habuit primatum.* Quomodo ergo primatum a patribus Nicæni concilii accepisse potuit? Aliquam quod fallo affirmat, idem nimirum Romanus pontifex primatum, & episcopum, quia Roma est fedes imperii, fandus Leo epist. 92. ad Martianum, & Gaelius Gelasius epist. 28. episcopos Dardaniæ, dicentes *urbis antiquitas* [illum] *ad primatum habet* fandus Gelasius & Mediolanum, Ravenna, Siminum, Trevori, & Mediolanum, cum sit urbs regia, quia imperii fanum. Quibus cum nihil plus pafis, dignitatis & prærogativa ecclesiæ ex da cania conciliorum, non minorem, quam mendacia arguitur, qui dicunt prædicto de causa Romanum gubernandi & fallignam apostolici muneris eveniam effe. De eamque concilio Constantinopolitani fefe quæ illi ex ratiunus. Item quæ fcripfi fupra in notis fancti canonis Nicæni. Nunc eximum canon Sardicensis & Leonis ipsum appendicem habet Theodorus Balsamon ex monumentorum Photii.

Quasnam vellejedilimi Ægypti episcopi.] Cum edictum canon 34. de primatu Constantinopolitanæ sedis recitetur in prædicto concilium per fummum cullidissimum pofi hymnum dulcedinem, nil prædicto effet, consultus Anatolius episcopus Constantinopolitanus, ut pontifex, ejus ad Leonem, ut ipsa Constantinopolitanus & contradictionibus, confirmat, atque decreti processuit; quemque Sedis Romanæ & Leonem ipsum damnante & approbavit, non tantum ideo quod ejus authoritatem Romani pontifices edicus, illegitimæ condemnatus fuerit, verum etiam quod ejus aliqua plus manifestis falsa mendacia continent. Quod in eo notetur, a pontifice Nicæna Romanus pontifex primatum sibi attribuam, quasi eum ante non habuerit, fallum est. Nam ut alia fcriptorum, partum & conciliorum testimonia omittam, ex ipso illo textu canonis Nicæni manifesto constat, quod ipsa Romana ecclesia non a concilio vel Christianis imperatoribus, fed a Christo domino fuit varum ordine primatum obtinuerit. Ita enim exordium ipsius canon concilii Nicæni: *Ecclesia Romana semper habuit primatum.* Quomodo ergo primatum a patribus Nicæni concilii accepisse potuit? Aliquam quod fallo affirmat, idem nimirum Romanus pontifex primatum, & episcopum, quia Roma est fedes imperii, fandus Leo epist. 92. ad Martianum, & Gaelius Gelasius epist. 28. episcopos Dardaniæ, dicentes *urbis antiquitas* [illum] *ad primatum habet* fandus Gelasius & Mediolanum, Ravenna, Siminum, Trevori, & Mediolanum, cum sit urbs regia, quia imperii fanum. Quibus cum nihil plus pafis, dignitatis & prærogativa ecclesiæ ex da cania conciliorum, non minorem, quam mendacia arguitur, qui dicunt prædicto de causa Romanum gubernandi & fallignam apostolici muneris eveniam effe. De eamque concilio Constantinopolitani fefe quæ illi ex ratiunus. Item quæ fcripfi fupra in notis fancti canonis Nicæni. Nunc eximum canon Sardicensis & Leonis ipsum appendicem habet Theodorus Balsamon ex monumentorum Photii.

profecisbilius illata, Eudoxian Augustam Theodosii impera- tioris uxorem vidisam in suas pernaciffimas, scripsis ad Palestinam fiorni, eam in haeresim cambiare pofiuisse ten- tarunt; fiorinos tabibus atribus, & ex pacifico fanuinum Alexandrinæ sedis Dioscorum, ita fectatibus gemine pro- pugnas effe. Ne videatur haereticis, profiteamur & Eutyche atque Nestorium damnare & detestari. Has fiorinos, quæ potius fapiebant libellum profiteebant, cum aere- pidiæ Palestinæ, eas Marciano conjugi fan offendit. Ille vero eximio zelo ductus, ad Palestinam fiorinos, ut ipsa ab eo omne ad fidem catholicam evocandos effe, hanc epistolam mandandam & doctrina orthodoxa principium ad eos fcripsit, & adjunxit eius epistolam Gaelicium, qui ita, quinam eandem ait: *Porro eccleiam, quæ ad nos fiorum, Dei Verum quoque Christum, ita fectatibus* monachus ita se regnum pernaciffe, obdurata corda impiorum mandatum fiorinos, ut ipsa ab eo omne ad fidem pertiniffimo homine in omnia mala conspiratum. Hibe- tinus Augustinus Iacus Hermolaymnus per Dei gra- tiam Constantinopolitanus, ita legitimo omne ad fidem fiorinos fanctis Palestinæ, quam ad Tullam abhorrent monos- tiam, & Dioscorum, ita ad Christum.

Nos enim verum sive veniente aliquos volumus, tres [illos] *ad nos venire, quos ad Christum.* Quæ imperatoris & omnium invitum cogere ad fidem, ; cunctique ita omnes, qui ipsi haereticis in Palestina facinoris, gladio nimium & tormen- tis. Ipsi vero, ut ipsa, Illae quidem ad quam profiteb- tur *epistolam commendamus, neque conciliare, disciplinam illi venire commendamus, quam ad Christum.* Ipsi vocant in catholicam *ipsa immunis effendimus, quibus & ad quam mittit fuis epistolam commendamus, ne falsa delatione Isfiorum Ioannis Constantinopolitani, quibus & ad quam mittit Isfiorum commendamus scripsimus dicunt quæ dicunt clerici, ad quos ad ecclesiam, & ad quos ad ecclesiam, & ad quos ad ecclesiam, &

Se memin. Cur frequentius clericis quam laicis dabantur?

Scribit praeterea Balsamon ad hunc canonem: qui vocant in alia religiosius facta celebrare, debere non solum commodantiaries epiſtolas afferre, ſed etiam pacificas, quod ſecus ſi habere viderint. Nam clerici numquam pacificas, aut commodantiarias literas accipiebant, ſed ſolebant: Cum enim pacificae, dimittebantur non ſiſtere, ſed ſatisfacere ſuis ſedibus, qui ait reddebat, excommunicatum non eſſe, ſed inter fideles recenſeri, cum alio pacificae ſe ſiſtebant: qui ad hoſpites recipiebantur, ſi ſecus abiudicabantur, qua alia tranſmundana eſſet, non habentes eiusmodi ſed ſe eſſe in ſanctae fidelium, vetus enim aliquo ordine & honore indigentes. Quapropter dimiſſionis urbanae literae, aut commendatitias, quibus ut communicare rediatur ſtetit.

Iraque qui communicantia & pacificas a commendatitias non diſcriminant, ſalti violantur. Pacificae ſiquidem ſolum latius dantur peregrinantibus, ut ad communionem administrent & hoſpitalitatem iure gaudeant. Dimiſſaria autem ſolet dimittere clericis, aut ſecularibus ad beatorum mandati in alia Diœceſi & unimiſtrandi, quas ſi non habuerint eiiminabantur: de ha commodantiaria ſed quibuſdam praebetur, in Tullio, 25. apoſtolorum.

Sed quod ad commendatitias attinet, & videntur eſſe, quae in commendationibus laicorum & clericorum ab epiſcopis & notariis pariter ſcribebantur, quarum fide & authoritate qui profedebant eſſet, prius ſolum in oppidis ab omnibus adjuvabantur: ſed enim ſaeuius excipiebantur. Non enim concedebantur eiiſ diligentius & alcuiqui ratiſtimationis, unde inter hos & communicatoria & dimiſſoria (de eorum ſcriptorum quod ad rem alia rapim omnes recentiores) ut ſi diſtinctio videtur quod alia communicantes, hoc gratiam & ſumunc concedatur.

Concinnum ad veram & germanam hujus verbi ὀνόματος ſignificationem, apoſtolicus contraxit primus Latinorum verbo, Balſamon & Zonara liteet Graecis origine repugnantibus, Principe enim omnis conſiſtentia Aſſiſtentia, & ut ſi ἀνὴρ ἐν ἐξουσίᾳ ἐν ἐξάδῃ ἐξουσίᾳ, ἐν ἐν ἐν ἐν ἐξάδῃ, ἐν ἐν ἐν ἐξάδῃ, ἐν ἐν ἐν ἐξάδῃ,

A gnuntia, idem Christus vetus Deus noster esse efficiens, unam in se atque singularem personam, & duas ac differentes naturas sine confusione conjunctas, aperte fine ulla controversia demonstravit. Atque hæc quidem in quarto concilio confecta sunt.

EADEM IV. OECUMENICA VII LIBELLO.

SAncta & oecumenica quarta synodus Chalcedone habita est imperante Marciano, congregata a fexcentis triginta sanctis patribus adversus Dioscorum patriarcham Alexandrinum, & Eutychem Archimandritam Constantinopolitanum. Huic præerant Leo Romæ, Anatolius Constantinopoli, Juvenalis Hierosolymorum, Maximus Antiochiæ episcopi. Erat unus mundi ejus. A quarta usque ad quintam fuit anni 100. Nos accepimus & credimus duas naturas, quæ in unam domini nostri hypostasim inconfuse conveniunt, sic nunc quoque manere in seipsis, unaquaque retinente suas operationes. Dicunt hoc enim dominus, nunc quidem dicens, *Omnia mea tradita sunt*. *Pater libera me ab hac hora*; nunc vero dicens, *Nemo enim sumsit eam a me & ego ponebam illam potestas habeo ponendi & rursus assumendi eam*: ut turbari quidem fit creatæ naturæ, potestatem autem habere proprie convenit inhabitanti in ipsa divinitati. Ecce igitur qui dicunt in unam naturam concurrisse angelum, ac unam in Christo naturam prædicantes, anathemate percellimus.

Joan. 12. Joan. 10.

EADEM EX AUCTORIS INCERTI LIBELLO.

QUarta sancta & ecumenica synodus habita est Chalcedone sub religiosissimo imperatore Martiano, & Leone papa Romæ, & Anatolio patriarcha Constantinopoli, & 630. patribus adversus Dioscorum qui fuerat Alexandriæ patriarcha, & Eutychem, illi enim Dei ac servatoris, pollutiple Christi incarnationem propemodum profanos abolebant dicentes non carnis humanæ fuisse. Quamobrem eum fabulabantur unius esse naturæ, quasi divinitati fuæ pallionem fuas tribuisset. Propterea ego permanentes in hoc errore anathematizaverunt eum fuis lequacibus. Divinam autem definitionem promulgarunt, prædicantes dominum nostrum Jesum Christum esse perfectum Deum & perfectum hominem in duabus naturis inconfuse & individibiliter. Epistolam autem Leonis ad fanctissimum Constantinopolis patriarcham Flavianum tanquam orthodoxe veritatis columnam prædicantes. Oportet autem nofte eos qui dicunt Theodoritum a Theodosio quodam, & qui Jacobitæ a Jacobo quodam, & qui Severiani a Severo dicti funt fenfifie eadem cum iis quæ de profanis hæreticis Dioscoro & Eutyche fcripfimus, ut qui & ipfi profani effent: quamobrem cum reliquis hæreticis huic fanctæ & oecumenicæ quartæ synodo adversatur, fe ipfos abalienantes a fancta catholica ecclesia.

ANTIQUA VERSIO CONCILII CHALCEDONENSIS.

EMENDATA A RUSTICO S. R. E. DIACONO,

Edita a Petro Crabbo, servata a Laurentio Surio, mutata ab editoribus Romanis, nunc vero restituta ex auctoriate & fide veterum exemplarium.

PRÆFATIO.

STEPHANI BALUZII

3. DIgnitas & auctoritas magni illius Concilii Chalcedonensis, cui fexcenti & triginta Episcopi interfuerunt, & inter hos plurimi magnorum virorum magnarumque virtutum, tui etiam pridiem Imperator Marcianus fuam profitetur fignum ad exhibitor, publicus ac antiquum illius verificatum Latinum, quam Kalendis Ianuar. Romanus Ecclesiæ Diaconus olim conscriptum exhibebat anno, Romanæ Concilium Chalcedonense continens, dum concinnitatem & elegantia Rudentur pro more fui gerulis, obliterantur per fpretum concinnitatis, ipsetenus & universi litterarum ordini fatisfacere Dei Ecclesiæ ordinamus. Laboriosum fane opus ac difficile, cum periculofum in primis: quia qui civitos non amant, quorum infinitus ell numerus, fuprevaluerant & interpolatis canonum operum mora in hoc collatione, patrum fua infiter exhibuerunt utrum hoc aut illo modo vertere interpres, dum fpafim volumen Dionysiana pertifus fit. Sed illa tamen fpe me fofiatur, viros dodos, quorum propitiis cuius hic labor a me fuscipitur ell, tandemaliquo hanc meam diligentiam, ac mihi aliquam proprietas gratiam habituros, & quo illi maxime fpectant maxime propitiabunt, dum ea quæ in ea mea ex veteribus fecimus, quæ in auctoritatem pofitanus veteribus, quæ nobis antiqui codices fubministrant, etiamsi interdum fint deprava illis.

4. Difficile valdeque operosum ell conflituere tempus quo vetus illa interpretatio elaborata ell, & quis illius fit auctor, quia eam nobis illud modo exordium In ea nunc usque codex fuus, usque apud veteres scriptores qua ea ulf fuit, non referunt nefc ulla Seri conscriptor vel aquaintentario vero. Hanc igitur patrem reliquam, ut Cicero non verbo uxor, explicabimus nulla adminiculis, fed, ut dicitur, Marte Veteres Accepam ad ea mare: nam deferendam, necessario quædam discrafa fuse de ipsius conscriptione, ita fufficiat Quotiens conscriptor Chalcedonensis Concilii, tanquam hanc habebimus omnibus Latinis Concilii Chalcedonensis regnum fendi Leonis ad Flavianum Episcopo Constantinopolitanum, ita fuis opinionem propria ad Leonis ad Cyrillum Alexandrinum Episcopum, & Leonis ad Cyrillum Constantinopolitanum Episcopum, & Leonis ad Cyrillum Antiochenum Episcopum, & Leonis ad Cyrillum Hierosolymitan

cum eorum fit ipsum collationem fyndi Chalcedonensis aggressum non esse aut Indifficium duodecimum, id est anatheumatismi, quinquentinum quadragesimum consum. Sed hæc tantum mihi negotium fuerit inter Facundum, qui reformis edidum Imperatoris Marciani pro confirmatione eorum quæ decreta fuerant ab Episcopis apud Chalcedonem congregatis, quod non erat in exemplari non Romanorum verborum reformis accepit, ad quem Facundum in Ephesina synodo Ephesina synodo Ephesina synodo

sed Annianum sit ferule in fopimum quidem facrutatis, fed in adiome oftaua, e Sacrarium Maximi & Secundi (nemeaia) quam inter fe fuiffe nefiuntur de quibuffam parueis. Ea-dem verba certum eft extitiffe in codice quo Crabbus tuetur. Annotatio eft enim Rufici, qui admonet adiomenta de Dionno poftquam eft ipfimo loco in codice patrum Iulia, & poft tam fepti in codem codice conventionem Maximi & Iuuenalis.

XL. Inquiretur autem mihi in originem tantorum fcriuematum, nihil probabiliore reperiam quam officinam & arbitrium Maximianum. Nam quis fuerit, quem ad Pyrodia pertinuerit, Dionnaeus, fobiaus, an etiam ad Eugenium obferuarie vir doctiffimus Petrarius Vafelius, Notarius fuos feruo debeatur qui gefta fynodalia notaueriuo, quo fcilicet tempo fuia fynodo cadem adiomen legali referrent in parium, cuncti deinde ut cum codices tabularum obferuarie in quibus, ut ait, ex quibus fuo ipsa libria difponeret, fiaque fuftuuit eft ut quidam, cum ipfi cauta, inuitum caufa fine tenaftrum in feria adiome, alii in fopima, & in octaua, alii in decima, & in octaua. Confeuetiffe autem Epifcopos feriam ducere Notarius fuos & Concilia ipfa, ut ipfi, infinitos locos et gaftia illius fynodi Chalcedonenfis. In adiione prima cum retitaua fuiffet pars geftorum Iatrocinii Ephefini, & quidam Epifcopi clamarent: Ha fuffe effe, Theodofius Epifcopus Cyzicenus poftulante de Diofcoro Iuuenes dixit: Dilatetur fuus ordo. Epifcopi in quibus omnium Epifcopi, fuo fuo fedebant. Et cum judices & fenatus precerent quod nunc perfuaftum effet omnuomeia geftorum, Diofcorus dixit: Dimittatur quo per fuos fedeat in inuitatione & fonia poftea, fupra cum admonitione fe fcripfit, dimittatur in tempo. Ea, id eft in adiomenta, quo ait Diofcorus, & Dionnaeus, & mox fignum adiopofite quod offendere quo recitandum effet ad eam intimationem. Ad fimile autem fignum Rufici, & in margine notatum Gotica codicis Ambrofiani, quo non inter variat lectiones pagina 166. Tertia Sexta Tertia Sexta Rufici non compofitiffe omnes difcrepantia ceterum codicum a Rufico adiomenta, fed tantum fuam obferuationem illam de Gaia quidem, & Dionno poftquam frequentia. Ea nobis relatae funt in duo locis.

XXIV. Examinandum nunc eft an Ruficus intuiffet reliquam fcriptam poftea, & an codicem quem fecerat adiorare omnuomeia fuas ad eos pagina nem. Dionnaeus, qui in initio & in exitu prima apud Chalcedonem. Ut illa illa omnuomeia, contuiffe fum antiquis exemplaribus Graecis & Latinis, nonnulla, diffuiffe. Hoc non fuffecit, fed omnuomeia fuas fuffecit, fed omnuomeia quae omnaiuiffe ubi occafio tulit. Praecera cum Latinis, & Graecis codicibus collatio, quae omnuomeia maiuffus ventaiet, fi antiquior Rufico, ejus omnuomeia, de idem adiomenta, ut ait Ruficus, & adiomenta non pofit fuffecit, quae illic nonuerit, & maiuia illic fuae diuerfa ab antiqui ventaiet. Quaeta autem eiu, ut ait Ruficus, ex omnuomeia Dionnaeus, & omnuomeia ceteroiu Rufici, fuffecit, & omnuomeia. Itaque ex illis omnuomeia, quae fuffecit Concilii Chalcedonenfis conftiffe cum codicibus Graecis & Latinis, ea omnuomeia, quae fuffecit Rufico, quae obfeuia etiam diffuiffe, quae omnuomeia maiuffus, ut omnuomeia fuffecit, quae omnuomeia fuffecit,

Anno Christi 451.

tanquam si ita quoque haberet vetus edito, nulla admonitione adjuta quæ doceret hanc indicipiendam adhibere esse Græco. Certum est partem lectionum illam codicum Græcorum esse falsifimam, & fragmentum illud esse fabulosum ex epistola prima S. Cyrilli ad Successum Episcopum Diocæsariensem, ut docetur etiam omnia vetera exemplaria vertitionis Latinæ. Quæ ratio fecisse vos videbitur, si recognoscitis ipsi cetera veterum collationum, ejusdemque vetus exemplar Latinum lege, & in marginibus, judicioque integrum Latinum, & ex Græco versum, ut ipsum vetus Dionysii, quod ex hac memoratione, ab Ephesinis Patribus collectis interpolum ex Græco conjecerunt, & Latinum fecerunt.

XXVII. Centrum quam periculosum sit quicquam abjicere adjunctione primæ Latinæ in Concilio Ephesino, ex Græcorum, & Latinorum ad religionem summi Dei pietatisque, ultimis eventus præsentium temporum in his ipsis gestis Concilii Chalcedonensis, Patres Romani ex codicibus Græcis pædiscendi in ea ad Latinis quæsivi adhibenem de Carolus Dionysius monachus & adhibenem de Ebrio Ephesino Tyri & Eusebiano Episcopo Berytij, & in ultimo eisdemque notam verbiorum postquam diversis charactere, quem vulgo cursivam appellant. Ratione pulsa fecisse ut, qui eadem adjunctione, ut par erat, retinuit in his Concilium edidisse Gerardus Latinus, ipse Gerardus charactherum non legerant, Aliter tamen usurpatum ab eo est occasione notum quæ ex Græco textu Romani Latinus, fecit charactheribus Italicis, addidisset quinto adhibenda ex Xcviv. ubi retinuit modum a Romanis servatum, Verum postea cognoscere obligatus regis, ut Dionysius ad ejus postulata conscriptionis, indecorum putaretur illa diversio characteris fecisse ejus, cum ea ceteroquoque videretur ad ipsum epistolam. & necessa & vera Latina versione Dionysii ipsi, ut par. De errore commisso in adhibenda xcv. ipsum dicunt nonque cursivos effecisse regis. Quippe illic editores Romani obiciunt sunt additiones fuisse mandatas charactheribus Italicis, sed non distinguentes a ea Latinam in hoc loco. Romanum ergo regis quod adhibitum jussit esse potuit. Et sic factum est ut qui novis Conciliorum editionibus inventis, & veteribus non habent quam ocasione consultare, id est, major pars eorum, humani, cognoscere existimem ex adjunctione ea esse veteris, recipiatis, quia ipsa veteris Dionysii ipsius, & versiones editorum Romanorum.

XXVIII. Ex his quæ dicta hac usque funt quivis facile intelligit hac gesta equidem cova reconditæ & collationes ad veteres exemplaria. Itaque ego, primorum quæ ad Concilium versuri antiquitum, tum cantatum ipsi publice & coram qui his studiis delectantur, conquisitis veteris contendendum publicum conspicuum, & numerosum, & pene incredibilem ita ex conquisitionibus antiquorum & novis editionibus, ideque ita fecundatis ex etiam antoritatum quæ ex Concilio Ephesino, omnibus ad ea quæ ad Ephesinum Concilium pertinent, & ad ea quæ ad decipiendum ecclesiam fallitimam. Ipsque id meus fecit aliquo ex ea ratione, Nam ut ipse dictitabam, hic falsa, feu quæ videntur esse levia momenta, ulsui nihil fuisset ad ostendendum quantum esset veteris ecclesiæ ipsa quæ etiam in regulis editionibus Conciliorum, an alia quæpiam, ac plurima illic nulla vitam aperuerunt ad intendendum quantum qua Romana & octavæ decidendam Ecclesiæ antoritatem. Et quamvis ea utilitas magna fit, nullus dubito quin haec curam & diligentiam meam esse, quæ ipsa ut ita hac unoquam minima appetantur, quæ veteris vid dotis non injuriosa, quia fecisset vetus dilatum ab Ebrio ipso commentum non esse quod para fine quibus bua magna conflant non possunt, sic porro qui me in hoc reprehendent illi non quoque reprehendent ea ipsa ad ecclesiam Ecclesiæ Romanæ Diaconum: qui hac minutissima confectari, dedit nihil documentum quemadmodum gerant dicere ipsa ad ecclesiam Ecclesiæ & ad tionum collationes. Præterea ea existimari, futurum aliquando poterit ea aliquam quæ fuerunt veteris de ecclesiæ & ecclesiæ Conciliorum omnium editione, adeoque vetus Concilii Chalcedonensis Ecclesiæ Latinum in vero gaudebit fic omnia a me annotata ut eum majore laboris parte levarentur, amanda quæ sunt integrum ipsum, ipsa, & Rudiscus, quod ab ea qui poli inventum aetem typographicum edidetem condem antiquum interpretatione.

XXIX. In emendandis hic gesta ulus fum vetustissimis & optimis codicibus quæ mihi dicitur fuit. Imitatus quam aliquo ab ea quam voco Parisiensem, quia in eo continetur pars prima illa vetus interpretatio quam confitet esse Rufino antiquiorem. Hanc ulus fum debere me habere profiteor vim Chalcedonensis Concilio Claudio Sylio Capucino & Cassiano Cornelio Sacrificulis Parisiensibus; qui pro loco in literas quæ ut illum ut ipsum, cum reliquis bibliothecis ut libris deinde dedit Ecclesiæ Parisiensis, bono in publicum

Anno Christi 451.

Theodoret. epist. 151.

Anno Christi 451.

Hieron. epistola ad Lucinum.

Anno Christi 451.

exemplo, & quis initiari voluerit. Corbeiensem, in quo emendationes & annotationes Rufini continentur, sed ipsi desina fenta ejusdem mutilus est, habui ex bibliotheca celeberrimi monachi Corbeiensis, ubi primaxiante consecrum ab illo monachorum dedicatione Joannis Mabillonis. Divionensem, quem fic voco quia hucad me pervenit ex urbe Divionensi, debet Bernardus humanissimi amplissimi publicissique viri Joannis Bohierii Præsidis Divionensis, in quo literarum ac librorum usuro hæreditatem ab eo illum meo jussu ad me transmisit. Ante mihi illetatum: illum & Parisiensem fage laudat Lubbeum confiba & ex in multas variis libris quæ ad Concilii pertinent. Venit ipsi quoque ex parate voluerint cum Lubbeanis, sewnitat virum occupatissimum non habuisse facta aut ad collegenda ut illum illis omnia quæ diligentiam vulgatis editionibus, conconsumque fuisse nonnulla pullim annotata ut offendere illas integrum ipsum illa fuisse. in bibliotheca quoque Colbertina plures quinque codices inventi, in quibus varia fragmenta Dionysii Chalcedonensis fragmentum, quorum ipsum quoque ipsum ex gesta gesta prætuisda fuisse, ut ipsum Rufini utar, ridicula, ejusdem S. Leonis & eximum ipsum quoque ipsum adhibere, ut ipsum ipsum ipsum ipsum ipsum fere integrum, cum annotationibus & emendationibus Rufini. In aliis autem quadrantes aliquos adhibenes & varia fragmenta, prout annotantur a me ch in ipsorum necessitate gestorum.

XXX. Superest ut nonnulla dictemus de Julio Episcopo Puteolano & de Donato Antiochenos, quia ad hæc gesta pertinent. Necessitas ipsa me ita suggerit, ut ea, Antiochenos, Pascasinus Quesnellus ait secundæ Synodo Ephesina fuit Dioscorus inexhaustus vicarius ab apostolica sede directus, Julianum Episcopum Puteolanum, & Biltum Antiochiæ ipsum, Romanum vero Presbyterum, qui cum illis quoque ipsum Ephesiorum, non interfuit, quia in Delio ipsius nunquam parentum est, in eadem Synodo depulsus est Donatus Episcopus Antiochenus, in gestis autem Chalcedonensis excusa, id est, ipsa quæ ipsorum ut ipsum ipsum ipsum ipsum ipsum

cubitum, depulsis cum consensu Domni Antiochenii, ea quæ adversus illum sunt ab Episcopis ut apparet sunt prolata, ut ipse Domnus Antiochenus, ipse Episcopus Palæstinæ, ipse Episcopus Tyrius, ipse Episcopus Ephesinus, ipse Episcopus Thessalonicensis, ipse Episcopus Illyrici, ipse Episcopus Constantinopolitanus, ipse Episcopus Thracæ, dum in medio ipse epistolas quas ad ipsum Dioscorum, ab illis subscriptas, Domnus Antiochenus, Episcopus Palæstinæ, dum ante agitatum & objectum illis dic. Aliquo depositionis quo consultum, ut hoc ultimo dicam, refert Marcus Mercator, ejusque quod ipse in proferre palam in Ecclesia Sanctæ Theotokotis Constantinopolitanæ memoratur Cyrilli Episcopi Alexandrini. Quorum nomen hic vitio hujus Libellatici hoc non conciliare cum ipso Episcopo fuit: a Nicæpolitano Ep. xxxvi. xxxvii. vocatur remorandum, quia obtulerat eli in hoc loco, (in interpretatione Libellatica) ipse vehementer Domnum se removisse ac recusasse ab ordinatione ab depositione, ab ejusque dimissione a sponsio. Nicæpolitanus enim cum dixisset Domnum ab contendisse depositionem Episcopi Constantinopolitani & Eudoxiæ Dominæ, ait: *Quamquam, quia libenter fuit eodem illum, recusabat ab ejus ordinatione, & ab ejus depositione, ipse tamen ipsum nolo illi dimittere, ac propterea facendum ita dignatus est, ut ipse ipsum ad ipsum ordinaret.* Quod ita pollutis ut etiam pro nulla virili tenuit ab eodem textum explicemus. Hic enim, quo ipsum quidem arbitrari, verus ac genuinus sensus verborum Libellati. Dioscorus in ancorum Episcopo depositi Episcopus arbitrabat Domnum tamen Antiochenum, ut Dioscorus & ipse illum orthodoxum, sed deposita, quia ipse contendebat in depositione ordinandum, Eutychii Antiochenii. Sed hunc quoque remorandum indemnatum posse dimittere, eximium pro illum alios dimittere, quia epistolam ad Dioscorum Scriptam ipsum Domnum ipsum, quam Cyrilli, et sic Libertus. Itaque non ab depositura Episcopi quia pabilitate pertinebat cum prohibitio contendam dominum orthodoxum ab ejus epistolam ad Dioscorum Scriptam? quæ dicunt vehementer contrarium. Ipsum Dioscorum.

XXXVIII. Sensibus deinde Liberatus Domnum ingenuum & ejusdem abiimam facile depositum. Probabilissimum ergo ut primo certum ab eo ut ipsum ab ipso depositum illic superfluit, nisi ut quod ad Concilium Chalcedonense pertinebat, id ab eo, ut ipse ordo illius non convaluisse quo affectum fuisse refutat Liberatus, indicaque proprietas contendebat obiecta. Denique illic hanc conjunctum hoc pariter ordinatione Eutychii, quod ipse contendebat fuisse Domnum nunquam ab ipso Episcopo ipsum ipsum Dioscorum. Verum dubitatur, ut ab ipso, de ejusdem, quis autem illic primus eremitas hilitiosis & chronologia, nisi ut ipse ipsum ipsum contendebat ab ipsum ut nunc Domni. Contra argumentum igitur ex Liberato petimus ipso oppono contendens Liberatum, qui paulo post deferebat nomen Flavian, & quomodo Anatolius in loco qui ordinatus est, confugiendum & hoc tenore ab ipso Domno Antiochenus Domnum ipsum ipsum, nunquam nisi Domnus fuisse mortuum. Immo requam de vivo locutum fuisse ut indicio est quod pulsum dicit Anatolium ordinatum fuisse in ipsum defuncti, subjungit de ordinatione Maximi in loco Domni. Nemo in loco illo, & Athanasii in loco Salvian, nulla mortis nomen vel aliquis ex eis mentione facta. Ut autem ratio ea hoc loco colligere certo potest Domnum mortuum non fuisse contendit Cancellarius Cancellarius quo conjungitur cum Ba & Sabinianus, quos confuse huic Concilio interfuisse, fide ex Epistolis ipsorum ipsorum ipsorum nunquam fuisse ante conquæ fuisse Chalcedonensis quia quindecim conquæ Concilii Epistolas.

XXXIX. Fortius urget argumentum ex silentio ejusdem Liberati depopulatus qui fugitivus affuisset Concilii Chalcedonensis contendens, nullum ipsum Domnum ipsum fuisse, fictumque haud dubium, ipsum cum ipsum contigisse. Ipsum ex illo argumento ipsum ipsum ipsum

Anno Christi 451.

Papa 49.

Dioscorus.

Eutyches.

chitam Augustam, & in brevicula historia Eutychianismum. Inciptum autem a gestis Concilii. In adhunc primo, inter alia Synodi Ephesinæ Tomoris, Julius Episcopus Viratus Papæ Leonis ait: *Primi Papæ Leonis epistolas quod non solum in Latino textu legimus, sed etiam in Græco, quæ ita habent: ἐγὼ ἀναγνὺς, ἐπὶ τὴν ἀνθρωπότητα κατεπλάγην. Rursum in alibone secunda recentioribus Episcopis clamaverunt: Papa Leo in interpretatio est, quod cum Græco congruit, ubi sic legitur: ὁ πάπας Λέων εἰς ἑρμηνεύεται. Jamen Evagrius Hist. ecclesiastica post epistolam in Latino, sed ab Simplicitate: ὁ πάπας ἀνὴρ ἐρμηνεύεται. & id quidem in omnibus Evangelii editionibus Græcis. Ad Latinum quod attinet, epistola Mitius Diaconi ad Pulcheriam Augustam Scripta pali latrocinium Ephesinum, quo in eodem Quesnellio relata est epistola S. Leonis. Quod fatis magnum fidem facit confuetæ tum Romanos Pontifices appellari Simplicitate Papam: Sic enim ait: *magnificia mediante quæ per literas Papæ ad vestram clarissimam directas offerre compulerem.* Non utar auctoritate epistolæ Cyrilli ad Eulogium Alexandrinum, in qua Scriptum est: *multitudine fraternorum reverentissimo Papa Romanorum*, quia reponi potest vocem Papæ hic esse non adaptatio. Revocabo ad Scriptorum Ecclesiasticorum *Supernominata Urania subdiaconi & cuiusvis Tunnum jam Episcopum jam principis defuncti, ab ipsiusque illius confirmatione Papa suspendisset.* Sufficiunt autem, ut ab hiatere, illa quæ dicta sunt ad infinuandum vim argumenti quod adhuc hoc locum adducit Quesnellius.

XI. IX. Sensis ille est argumentis a fe allatis valde incommodate interlocutorum Stephani Episcopi Ephesini, qui in illam defensio ait pro Petro Papa Constantinopolitanos in Ephesio metropoli fidei fuisse infinuantes, excepto hic quod ipse fatis ad adversus Dioscorum Antiochenus ex vitariis episcopum: *ob hoc, inquit, quia ordinatio Dioscoro Episcopi Maximi fuit, pro eo cognoscere Antiochenos metropoli, a sanctissimo Archiepiscopo Leone & presbyteros sanctis & universalis Concilio ad suspensa.* Quæ Quesnellus, ita fe appellat vim & pondus argumentorum, qui illa fed non magis facienda esse, quia unicum est, & ab ea profectum quam adhuc frequenti exaudiretur legimus pauper Leonis Epistola per quam Petro Antiochenos fedem locuerat, adeoque probabile est tum ex ofio ac multo Ecclesiasticorum Conciliorum Pontificum, esse voluisse. Sane verum est graviatum facinorum non non admittit ad reclamationem. Sed cremina quæ Stephano exprobrat Quesnellus ipsi fuisse non occensi fuit, quod illa ejus nondum furtat agitata in Synodo, adeoque illa nondum compertus esse Episcopum. Alterum Dioscorus ipse non ab hominis facile patres Synodi Chalcedonensis, qui hanc non convidum infinionum facinorum admittendum in cons venit, & exhibet ipsi Episcopus quinquies fedisse. Ercipsum in ea abitione certa cum alia Episcopis damnavit Dioscorum, in quarta Synodo Constantinopolitana Leonis ad Flavianum eamque Sufcipit, in fexta Subscriptio definitionis fidei coram Imperatore, in septima Conviviorum convenienti Imperatoris & Maximi. Odium autem Dioscorus habuisse cum adversus Dominum, quæ cum impetus ut ad confirmandum ejus degradationem, intentata non potest. Contra, fin re adeo odiosa divinare licuit, proinvitus esse estimare Stephanum, qui fenentium depositionis ultimo adversus Dioscorum in Synodo, ita ut illa debuisse fatenet ac patronuati Dominos, quem Dioscorus dolos depulerat: in praetentiam Synodo, & qui propterea meruerant indulgentiam. Non confirmavit autem condemnationem ejus propter odium aut malevolentiam, fed quia cum Dominus poli depositionem quam indifficile ad monstrarium fuam judicium Episcoporum de voluntate Imperatoris acquiescit, ac Dioscorus, ut libellum petitionum pro more illorum temporum quotidie Synodo, dedicat in eum tanquam condemnationi Maximi, quam propugnat Leo Papa & Concilium Chalcedonense, repugnat.

L. Æque parum verum est Stephani suffragium fuisse unicum, cujus nullum fuisse adhibitum. Nam Antiochius Episcopus Constantinopolitanus, qui ante definitionem nihil horum valuit quæ in Synodo illa Ephesina gesta sunt, *nisi illum cum sanctissimum Dominum magna abstinentia Episcopum, quantum & sanctissimus, Leo Romanus Archiepiscopus in communione non recipiens, quasi non Antiochenorum judicavit Episcopi.* Quibus verbis arbitror dubitari non posse quin Anatolius inscitus infinigi debere quam eorum consortes ab furtant in illa Synodo, excepto his quæ gesta sunt adversus Dominum Antiochenus civitatis Episcopum, ob hoc quia ordinatio Maximi illius pro eo ordinatio in Antiochena metropoli, a sanctissimo Archiepiscopo Leone suscepta est. Unde & sancta illa Synodus dicetur: *si ergo & Dioscorus & apostolicus Episcopus urbis Romæ omnia quæ illi gesta sunt tanta prudentia, diuque quia & sanctissimus Episcopus Antiochenus civitatis ipsum non fit, quem post hoc*

Anno Christi 451.

*bucadinem interpretatio Latino, fed Græco, feu potius filia-tio, quæ Scriptorum ejus ad Dioscorum ipsi dicit fuisse in textu Græco. Nam & vocent Græcos codices Synodi Chalcedonensis non ipse fanos Oficendimus fupra, ubi ex ipsa manuscriptorum Bibliotheca Ecclesiastica Ecc. Sed quia Latinorum quidem quotidiana quotidiana, & ex Concilio Ephesino pertinent quo hanc adhuc interfuisse dicunt, quæ dicebatur ipsorum, cum illic Scriptum fit, quorum nomina fuisse sive Episcopum, qui quinque ipsi Dioscorus ipse Dioscorus laetis in causa ecclesiastica, pothabitis Episcopis principibus Ecclesiasticis, Quod ascites ad eremum quotidianis, faremur multos hoc commissios esse, sed quibus cirious quod in integra abitorum Synodi Chalcedonensis textu non legimus, & alia ceteris quæ memorabilis admiti fuit se propterea existimarentur dictorum Romani emendandi illa dicta, adeoque ex Dioscorus Episcopus Antiochenus, ut antea dicimus, efficerent ut hodie habemus antiquum verbionem eo modo quo elaborata est a veteri interpretatione eamque ab Ecclesia Romana Constantinopolitana, utrefte non fum ut Latim Scripturæ post abitorum de Synodo, fed ex recitatione ex abitorum Ecclesiastica. Revisita autem illa fuisse in octava & in sequentibus patet ex inscitiori gestorum. Ex quamvis in abitorum illis non fuerat ipsorum, fuitemen Chalcedonensis quo legunur in calce gestorum. Quod fadum vero Maximi, & deferendum est eum eadem non fuisse nisi certissimam, adeoque nihil extra regulam fecisse eum quando patres fuit ecclesiæ ad pedem latere. Neque tamen folus Chalcedonensis Synodus, fed & ipsi eidem Synodum Synodum; nimirum ex ea ratione pontificis confidiorum, ac cuiusvis quidem gratiam Domini perchet. Fecit ea ecclesia illud fecundum quod processerat Imperator Marcianus: non tamen ea Synodo pofit ut Episcopi tridentini non fuerit Dioscorus, & omnibus quæ ad illum pertinent velitet proponere coram magistratibus judicibus. C. Ad primo loco nominatus judicus fuisse in causa ecclesiastica, pothabitis Episcopis principibus Synodi? Quæ si vero in ipsa fuit gestorum non omnimodo proponere ea quæ Dioscorus ipse Dioscorus laetis

CAP. V.

Incipit epistola Flaviani Archiepiscopi Constantinopolitani ad Leonem Archiepiscopum Romæ.

SANCTISSIMO & Deo amantissimo patri & confacerdoti Leoni Flavianus in Domino salutem. Nisi est quod fiate fecisse diaboli nequitia incorruptibile malum, plenum veneno morifero, fuisset atque deorsum circum equitans quem percutiens, quos conturbet, quem devoret. Unde & vigilare & sobrii esse ad orationes & propinquare Deo & satuis quæstionet reliquere & patres lequi & non transgredi terminos æternos ex scriptura sancta didicimus.[a] Deponens itaque timorem luctus, lacrymarum multitudinem, quotidiam (imo) eorum qui sub me constituti sunt, ut fieri capuit & ut eorum salvare prævalui neque lapo præripere, licet animam meam paratus fuisset ponere pro eis. Ut captus est, ut exsilivit, odio habens venatoris vocem, & ad perditorem maxime currens, & memoratus quoque paternas declinans, & eorum itinera prorsus abhorrens; pergo in hunc sermonem. Sunt quidam in vestibus ovium, intus autem lupi rapaces, quos ex fructibus[b] agnoscimus. Isti primo quidem videntur ex nobis esse, sed non sunt ex nobis. Si enim fuissent ex nobis, manssisset utique nobiscum. Quam do vero suam eromuerint: impietatem, dolum qui in eis est exumpentes, & adprehendentes infirmiores & eos qui sæ eloquia divina fonte inexercitatos habent, fetum eos constituendi ad perditionem, subvertendo & injuriantes paternas doctrinas fictæ & sanctas scripturas ad perditionem suam; quos oportet præsentes cavere, ne malitia eorum quam lectoqui adjudicantur a propria firmitate. Exacuerunt enim linguas suas sicut serpentes, venenum aspidum sub labiis eorum, sicut de his clamavit Propheta. Tulit igitur quidam mutetque ap. Dparuit Eutyches dudum Presbyter & Archimandritæ, tanquam ea quæ nostra sint sapiens & reliquam sanctam habens, Nestorii quidem impietati refistens & pugnans adversus eum simulans, trecentorum vero decem & octo sanctorum patrum & fecte conscriptam expositionem & sanctæ memoriæ Cyrilli ad Nestorium scriptam & confessionem fidem similiter ad Orientales, quibus omnes consenserunt, conatus evertere & antiqua impii Valentini & Apollinaris mala dogmata renovare. Nec timuit Re-

A gis veri præceptum dicentis: *Quicunque scandalizaverit unum de pusillis istis minimis, melius erat ut suspenderetur mola asinaria circa collum ejus & mergeretur in profundum maris.* Impudenter autem omnem abjiciens, & pellem quæ cum circumdabat excutiens, aperte coram sancta synodo vestra confinabat dicens Dominum nostrum filium Christum non oportere ex duabus naturis post inhumanationem in una subsistentia & in una persona a nobis agnoscendum, neque carnem Domini consubstantialem nobis esse tanquam ex nobis assumptam & unitam Deo[a] verbo secundum[b] consubstantiam, sed dicebat, virginem quidem, quæ cum peperit, secundum carnem consubstantiale nobis esse, ipsum autem Dominum non simpliciter ex carnem nobis consubstantialem, sed Domini corpus non esse quidem corporeum ejus, sed tamen de carne ejus quod ex virgine est, omnibus expositionibus sanctorum patrum resistens. Sed ne cuncta perquirens immorabitur literis factum, gesta quæ dudum in eo confecta sunt diversimo tuæ sanctitati; in quibus & sacerdotio eum, & velut in talibus captum, & monasterii dispositione & nostra communione privavimus; quatenus & tua sanctitas cognoscens ea quæ ejus sunt, omnibus qui sub tua reverentia constituti sunt Deo amantissimis Episcopis manifestam facient ejus impietatem, ne forsitan ignorantes ea quæ ipse & in quibus ex eorum corpus & tanquam ad consortem fidei literas aut alter confessiones ad eum reperiantur efficere. Omnem cum vestra beatitudine in Christo fraternitatem ego & qui mecum sunt plurimum salutamus. Incolumis in Domino & orans pro nobis dominæ nobis, Deo amantissime patre. *Explicit.*

CAP. VI.

Epistola sanctissimi Archiepiscopi Romæ Leonis ad Faustum Presbyterum.

Dilectissimo Fausto Presbytero Leo Episcopus, Gratum semper est mihi tuam alloqui caritatem &c. *ut supra pag. 798.*

CAP. VII.

ANNOTATIO RUSTICI.

Epistola encyclia sive synodica sanctissimi Archiepiscopi Romæ Leonis ad Flavianum Archiepiscopum Constantinopolitanum: quæ non solum cum illis epistolis, eo quod in gestis sancti & universalis Concilii Chalcedonensis[a] tertiæ actionis inserta sit,

CAP.

Anno Christi 451.

CAP. VIII.

Epistola Flaviani Archiepiscopi Constantinopolitani scripta ad eundem Archiepiscopum seniori Romæ Leonem.

Sanctissimo & beatissimo patri & confacerdoti Leoni Flavianus in Domino salutem. Pietate & recta prædicatione &c. *ut supra pag. 774.*

CAP. IX.

Epistola sanctissimi Archiepiscopi Romæ Leonis ad Julianum Episcopum Cœnensem.

Dilectissimo fratri Juliano Leo. Lætet per nostros &c. *ut supra pag. 783.*

CAP. X.

Epistola sanctissimi Archiepiscopi Romæ Leonis ad Faustum, Marcianum, & reliquos Archimandritas Constantinopolis.

Dilectissimis filiis Fausto & Marciano & reliquis Archimandritis Leo Episcopus. Cum propter causas fidei, quam Eutyches perturbare tentavit &c. *ut supra pag. 787.*

CAP. XI.

Epistola sanctissimi Archiepiscopi Romæ Leonis ad Imperatorem Theodosium.

Gloriosissimo & clementissimo Theodosio Augusto Leo Episcopus. Quantum rebus humanis consulere providentia divina dignetur &c. *ut supra pag. 790.*

CAP. XII.

Epistola Leonis Archiepiscopi Romæ ad Pulcheriam Augustam.

Quantum libi debeat de fide vestræ clementiæ Ecclesia Dei debeat policieri multis probavimus sæpe documentis, dum, sicut piissimæ fundo dictorum fidelitatis; illi per omnipotentiam vestram subjicitis cuipes mundi &c. *ut supra pag. 791.*

CAP. XIII.

Sanctissimi Archiepiscopi Romæ Leonis epistola prima ad Synodum Concilium Ephesinum contra Eutyches, quæ perdulla quidem est, occultata vero propter quod non fuerit contesta publicari Episcopis a Dioscoro.

Religiosa clementissimi Principis fides scienas ad suam gloriam maxime pertinere &c. *ut supra pag. 795.*

CAP. XIV.

Epistola sanctissimi Archiepiscopi Romæ Leonis ad Imperatorem Theodosium, quæ rogavit fieri Concilium in Italia fieri & in nullo alio loco, ex quod contraria fit canonibus secunda Synodus Ephesina.

Gloriosissimo & clementissimo Theodosio Augusto Leo Episcopus. Olim & ab initio in Concilisis celebratis &c. *ut supra pag. 803.*

CAP. XV.

Epistola alia sanctissimi Archiepiscopi Romæ Leonis ad Imperatorem Theodosium, cujus Ephesinum Concilium quod adversus sanctissimum Flavianum Episcopum filiam Dei, petendi aliud Concilium in partibus Italiæ celebrari.

Gloriosissimo & clementissimo Theodosio Augusto Leo Episcopus & sanctæ synodus quæ in urbe Roma convenit. Literis clementiæ vestræ, quas dudum ad beati Petri Apostoli sedem dedi *ut supra pag. 804.*

CAP. XVI.

Epistola Leonis Archiepiscopi & sancti Concilii quod Romæ celebratum est ad Pulcheriam Augustam.

Gloriosissimæ & clementissimæ filiæ Pulcheriæ Augustæ Leo Episcopus & sanctum Concilium Romæ collectum. Si quæstiones quæ in fidei causa ad pietatem vestram directæ sunt per nostros clericos pervenissent &c. *ut supra pag. 810.*

CAP. XVII.

Epistola Hilari Diaconi Romani ad Pulcheriam Augustam.

Gloriosissimæ & piissimæ Pulcheriæ Augustæ Hilarus Diaconus. Studium mihi fuisse poli synodum advenire Constantinopolim dicere non debeo &c. *ut supra pag. 814.*

CAP. XVIII.

Epistola Galla Placidia Augusta ad Pulcheriam Augustam.

Galla Placidia piissima Deoque amatissima Augusta Pulcheriæ piissimæ semper augustæ filiæ. Ut Romam frequentiores concurrisse adxque desiderosus inspiret &c. *ut supra pag. 816.*

CAP. XIX.

Sacra litera tam admonitio Valentiniani quam a divæ memoriæ Placidiæ mecum & Eudoxia Augusta ad Theodosium divæ memoriæ, ut juberet in partibus Italiæ Concilium celebrari.

Dominis meis Theodosio gloriosissimo victori ac triumphatori perpetuo Imperatori & patri, victor Valentinianus gloriosus, victor ac triumphator semper augustus & filius. Cum adventum in urbem Romam &c. *ut supra pag. 821.*

CAP. XX.

Domino victori Theodosio triumphatori semper augusto filio Galla Placidia piissima & perpetua augusta mater. Dum in ipso ingressu civitatis antique &c. *ut supra pag. 822.*

CAP. XXI.

Epistola Licinis Eudoxiæ Augustæ ad Theodosium.

Domino Theodosio inclito, semper augusto & patri, Licinis Eudoxia piissima & perpetua augusta filia. Omnibus nostum est tuam manuetudinem curam atque solicitudinem habere Christianorum &c. *ut supra pag. 823.*

CAP. XXII.

Epistola Theodosii rescripta ad Valentinianum.

Domino meo Valentiniano Augusto Theodosius. Et Romæ pervenite tuam manuetudinem & petitionem oblatam a Leone &c. *ut supra pag. 825.*

CAP. XXIII.

Epistola Theodosii rescripta ad Gallam Placidiam.

Dominæ meæ Placidiæ venerabili Augustæ Theodosius. Ex literis tuæ manuetudinis nostra cognovit eremitas quid reverentissimus Patriarcha Leo a tua æternitate poposcerit &c. *ut supra pag. 830.*

CAP. XXIV.

Epistola Theodosii ad Eudoxiam Augustam.

Dominæ meæ Eudoxiæ venerabili Augustæ Theodosius. Semper equidem tuæ desiderii literis deleectamur, & hac tua animæ fuerilate complacimur &c. *ut supra pag. 830.*

CAP. XXV.

Epistola sanctissimi Archiepiscopi Romæ Leonis & quæ facti Concilii ad Clerum & honoratos & omnem populum Constantinopolitanum.

Leo Episcopus & sancta synodus quæ in urbe Romana convenit, clero, honoratis, & plebi consistenti Constantinopolim, dilectissimis filiis, in Domino salutem. In notitiam nostram quæ Ephesi contra opinionem omnium facta sit pestilentia &c. *ut supra pag. 831.*

CAP. XXVI.

Epistola sanctissimi Archiepiscopi Romæ Leonis ad Archimandritas Constantinopolitanos.

Leo Episcopus & sancta synodus quæ in Romana civitate collecta est, Fausto, Marciano,

Pa-

a Primus hanc epistolam epistolæ Flaviani ad Leonem vulgavit vir clarissimus Palchalius Quesnellus ex codice, ut ipse agnovit, bibliothecæ Thuanæ, quod nunc centetur in Colbertina, & cum quo rursum non eam contulimus; Adhibuimus præterea auditoriorum exemplarium Coislinianum & Divionensis de quibus actum est in præfatione.

b Ita codices Coislinianus & Divionensis. Male Colbert. *deponentes.*

c Hæc est ratio omnium veterum exemplarium. Quesnellus tamen *vestimentis*, in alia verlione. *Sunt quidem vestis sua ovis spoliatorum.*

d In codice Colbertino scriptum est *agnoscimus*, videlicet ex more veterum librariorum, qui sæpe confundebant literas a & o. Non ergo fuimus authoritatem codicum Coislinianus & Divionensis, quam confirmat illa versio; *quos ex fructibus eorum debemus agnoscere.*

e Extat supra pag. 17, 316, 345.

f Intelligit, opinor, eam quæ a Cyrillo ad Joannem Episcopum Antiochenum scripta est post pacem factam, quæ habetur supra pag. 183.

g Hæc est indoles libri Colbertini, Reliqui habent *calis.*

h Scripturæ hæc certa & conflata est in antiquis exemplaribus. Verum quia sensus videtur esse impossibilis, Quesnellus hanc locum emendavit ex alia versione, & de repotuit: *Personaliter autem omnem objicient.*

i Ego nullus dubito quin legendum sit *nobis*, aut emendatum est ab eodem Quesnello, sed non paulo seros publicetur sunt in editione veterum librorum.

a Male in codice Colbert. *Verbum.*

b Simpliciter in Colbertino, *substantiam.*

m Vox *capitum* deest in eodem codice Colbertino, Itaque Quesnellus, qui non adjuvabatur subsidio aliorum exemplarium, videns sensum esse impertinentem, totam hanc periocopen subtulit, & ita scripsit: *in quibus & secundum quod nobis tantodiemus, & monasterii dispositione &c.* Et tamen alia versio illum adjuvantem poterat hac verba quæ dictum, ab eo loco male tolli, cum illud legerat, *quia in talibus convicitur eß.* Pro quo Romana editio explicatum tantum Leonis & codex ant. bibliothecæ Colbertinæ, in quo vetustissima canonum collectio continetur, & ubi extat hic locus quæ a nobis diversa est, habet: *quia se capiens est.*

n Hodie extat in Legenda. Hinc ergo colligimus codicem ex quo Rusticus ita descripsit habuisse in secunda actione publicum Concilium, adeoque secundum rejectam fuisse in tertium locum, sicut rejecimus apud Evagrium & in codice Parisiensi.

Petro, Magno, Helie, Presbyteris & Archimandritis monasteriorum Constantinopolitanorum, dilectissimis filiis, in Domino salutem. Quamvis ea quæ ad Constantinopolitanam Ecclesiam scripsimus sollicitudinem devotionis vestræ latere non possunt *&c. ut supra pag.* 559. & 818.

C A P. XXVII.

Epistola Valentiniani & Marciani ad Archiepiscopum Romæ Leonem.

Victores Valentinianus & Marcianus gloriosi, triumphatores, semper augusti, Leoni reverentissimo Archiepiscopo gloriosæ civitatis Romæ. Ad hoc maximum imperium nos venire Dei providentia de electione sensatus excellentissimi cunctæque militiæ consigit *&c. ut supra pag.* 831.

C A P. XXVIII.

Epistola piissimi Imperatoris Marciani ad Archiepiscopum Romæ Leonem.

Leoni reverentissimo Episcopo Ecclesiæ gloriosissimæ civitatis Romæ Marcianus. De Dabitio oratione nobis sanctitas tua non dubitat *&c. ut supra pag.* 834.

C A P. XXIX.

Epistola Pulcheriæ Augustæ ad sanctissimum Archiepiscopum Romæ Leonem.

Leoni reverentissimo Episcopo Ecclesiæ gloriosissimæ civitatis Romæ Pulcheria Augusta. Literas tuæ beatitudinis cum decenti omni Episcopo venerationis suscepimus *&c. ut supra pag.* 835.

C A P. XXX.

Sacra litera missa a Valentiniano & Marciano ubique archiepiscopis, episcopis, quatenus omnes in Nicæa conveniente.

Imperatores Cesares Valentinianus & Marcianus victores & triumphatores maximi, semper augusti, ad omnes ubique reverentissimos Episcopos. Omnia ad veram fidem & Christianam orthodoxam religionem *&c. ut supra pag.* 838.

C A P. XXXI.

Item sacra litera eorumdem piissimorum Imperatorum ubique ad Deo amantissimos Episcopos.

Victores Valentinianus & Marcianus, gloriosi, ac triumphatores maximi, semper augusti, Omnibus rebus oportet præponi divina. Deo enim omnipotente propitio confidimus, ea quæ communis reipublicæ funt & custodiri & meliorari confidimus. Quoniam igitur * dubitatæ quedam circa orthodoxam religionem nostram factæ videntur, sicut etiam epistola religiosissimi Episcopi gloriosæ civitatis Romæ Leonis ostendit, hoc proprie nos fieri manifestudini placuit, ut sanctum Concilium in Nicæna civitate provinciæ Bithyniæ celebretur: quatenus convenientibus rationibus, & omni veritate perfectata, & ablatis de medio studiis, quæ

Supra p. 851. B. id est, Maximo. *Adeo diversus est ab ordo Episcoporum in antiquis exemplaribus, abjo, qui videtur in editis, ut fatiar, ne forsan ex eorum fraudem ordinem servatum in nostris libris. Sic ergo illic habetur.*

id est, Maximo Antiochiæ Syriæ, Juvenali Hierosolymæ, Quintillio Heraclem Macedoniæ agente vices (*Codex Ammentosis*, tenente locum) Anatlasii Episcopi Thessalonicensis, Thalassio Cæsareæ Cappadociæ, Stephano Ephesi, Lucinio Biaæ & agente vices (*Idem codex*, tenente locum) sim. Cyriaci Episcopi Heracleæ Thracia, Eusebio Anxyræ Galatiæ, Diogene Cyrici, Petro Corinthi, Florentio Sardorum, Eunomio Nicomediæ, Eusebio & Constantino Presbyteris agentibus vices (*Idem codex*, tenentibus locum) Anatlasii Episcopi Nicææ, Eleusthemii Chalcedonensis, Juliano civitatis Coo & ipso agente vicem (*Idem codex*, tenente locum) Iesdis apostolicæ sedis urbis Romæ Leonis, Basilio Seleuciæ Isauriæ, Meletio Larissæ & agente vicem (*Idem codex*, tenente locum) Domni Episcopi Apamiæ Syriæ, Amphilochio Sidi Pamphyliæ, Theodoro Tarsi primæ Ciliciæ, Cyro Anazarbi secundæ Ciliciæ, Constantino Bostræ Arabiæ, Photio Tyri Phœnicis maritimæ, Theodoro Damasci Phœnicis, Stephano Hierapolis primæ Syriæ, Nonno Edessæ primæ Syriæ, Syneonc Amidæ Mesopotamiæ, Epiphanio Episcopo & agente vices Olympii Episcopi Constantiæ Mesopotamiæ, Johanne Sebastiæ Armeniæ, Seleuco Amaliæ, Constantino Melitinæ Armeniæ, Patricio Tyanæ secundæ Cappadociæ, Petro Gangræ Galatiæ secundæ, Apagapione agente vicem (*Idem codex*, tenente locum) Cappadocii Episcopi Claudiopolitani, Atarbio Trapezuntæ agente vices Domnhei Episcopi Neocæsareæ Ponti, Photino Archidiacono agente vicem Theodoli Episcopi Pitiunntis Ponti, Romano Myron Lyciæ, Cirionano Aphrodisiadis Cariæ, Nonchio Laodiciæ Phrygiæ Pacatianæ, Marciniano Synnadæ Phrygiæ, Onesiphoro Iconii Lycaoniæ, Pergamio Antiochiæ Salutariæ Pisidiæ, Epiphanio Pergæ Pamphyliæ, Attico Nicopolis Epiri secundæ Pro, Maximo Germyæ Galatiæ, Lara Dyrrachii novæ Epiri, Constantino Demetriadis agente vices (*Idem codex*, tenente locum) Vigilantii Episcopi Larissæ Thessaliæ, Francisco Philippopolitano Thraciæ, Sebastiano Berojerano, Basilio Trajanopolis Rhodopæ, Teyphone insulæ Chio agente vices (*Idem codex*, tenente locum) Johannis Episcopi insulæ Rhodi, Theosfilio Beriæ Syriæ, Gerontio Seleuciæ Syriæ, Eusebio Presbytero agente vices Macarii Episcopi Laodiciæ Syriæ, Eusebio Dorylæi Phrygiæ Salutariæ, Saba Palti Syriæ, Petro Gabbatæ Syriæ, Sophronio Constantiæ, Patricio Neocæsareæ, Mara Anastasiæ, Romulo Chalcidis, Eustathio Berytii Phœnicis maritimæ, Leontio Ascalonæ Palæstinæ, Antiano Capitoliadis, Zebenno Pellæ, Johanne Tiberiadis, Antiocho Arcæ, Beryllio Aliæ (*Idem codex*, Alischa), Areta Elusæ secundæ Palæstinæ, Musonio Sigor secundæ Palæstinæ, Rufino Bibli Phœnicis maritimæ, Panctatio Lydiadis, Zosimo Mitoidis, Polychronio Antipatridis, Johanne Gadaron secundæ Palæstinæ, Paulo Anthedonis, Photino Lydda, Heraclio Arori primæ Palæstinæ, Marciano Gerarum, Stephano Jamniæ Palæstinæ, Epidero Dioclesianopolis, Romano Eudoxiopolis, Theodoro Claudiopolis Hauriæ, Julio Celenderoon Isauriæ, Tyranno Germanicopolis Isauriæ, Johanne Diocæsareæ, Acacio Antiochiæ, Epiphanio Celbeoniæ, Asia Nonno Selenuntii, Gaiopo Syriæ secundæ, Ammonio Jotapatæ, Alegalio Philadelphiæ, Marco Arethusæ secundæ Syriæ, Tyrannoo Balanearum secundæ Syriæ, Eusebio Selcucobeli, Eustianio Epiphaniæ secundæ Syriæ, Paulo Mariamnæ secundæ Syriæ, Lampadio Raphanearum secundæ Syriæ, Alexandro Sebastiæ, Philippo Adanæ primæ Cilicia, Hypatio Zephyrii, Theodoro Augusti, Sotiano Malli, Juliano Rosi, Polychronio Epiphaniæ, Johanne Flaviadis, Indimo Irinopolis, Sophronio Chorepiscopo agente vices (*Codex Ammens.* tenente locum) Bassiani Episcopi Mompsuestiæ secundæ Ciliciæ, Proclo Adauorum (*Idem codex*, Adraurum) Arabiæ, Eulogio Philadelphiæ, Theodoro Canothæ, Hermaldis Philippopolitani Arabiæ, Damiano Sidonis, Theodoro Tripoleos, Olympio Pancadis, Paulo Ptolomaidis, Paulo Aradi, Thomæ Porphyreonis, Porphyrio Berytum, Phœnicis Orthosiadæ, Porphyrio Archidiacono agente vices (*Idem codex*, tenente locum) Uranii Episcopi Emissæ Phœnicis Libani, Joseph Heliopolis Phœnicis Libani, Jordane Abilis, Valerio Landicæ, Thoma Eratæ, Rufino Samofateno, Johanne Germanicæ Euphratisiadis, Timotheo Doliché, Evolcio Zeugmatis, Athanasio Pergæ, Zebenno Martyropoli, Cajuano Marcopolis, Johanne Carrenæ, Abramio Circestii, * Johanne gente Sarracenorum, Nonno Edessæ primæ Syriæ, Sabino Duli, Apollonio Cæsaræ Cappadociæ, Tineo, Irene Thennitio, Athanasio Bescerosæ secundæ Syriæ, Palmio Parali, Isidoro Scithopoli, Theophilo Gerasæ secundæ Syriæ, Paulo Mariamnæ secundæ Syriæ, Lampadio Raphanearum secundæ Syriæ, Alexandro Sebastiæ, Philippo Adanæ primæ Cilicia, Hypatio Zephyrii, Theodoro Augusti, Sotiano Malli, Juliano Rosi, Polychronio Epiphaniæ, Johanne Flaviadis, Indimo Irinopolis, Sophronio Chorepiscopo agente vices (*Codex Ammens.* tenente locum) Bassiani Episcopi Mompsuestiæ secundæ Ciliciæ, Proclo Adauorum (*Idem codex*, Adraurum) Arabiæ, Eulogio Philadelphiæ, Theodoro Canothæ, Hermaldis Philippopolitani Arabiæ, Damiano Sidonis, Theodoro Tripoleos, Olympio Pancadis, Paulo Ptolomaidis, Paulo Aradi, Thomæ Porphyreonis, Porphyrio Berytum, Phœnicis Orthosiadæ, Porphyrio Archidiacono agente vices (*Idem codex*, tenente locum) Uranii Episcopi Emissæ Phœnicis Libani, Joseph Heliopolis Phœnicis Libani, Jordane Abilis, Valerio Landicæ, Thoma Eratæ, Rufino Samofateno, Johanne Germanicæ Euphratisiadis, Timotheo Doliché, Evolcio Zeugmatis, Athanasio Pergæ, Zebenno Martyropoli, Cajuano Marcopolis, Johanne Carrenæ, Abramio Circestii, * Johanne gente Sarracenorum, Nonno Edessæ primæ Syriæ, Sabino Duli, Apollonio Cæsaræ Cappadociæ, Tineo, Irene Thennitio, Athanasio Bescerosæ secundæ Syriæ, Palmio Parali, Isidoro Scithopoli, Theophilo Gerasæ secundæ Syriæ, Cleopatridis, (*Hic loco, ut monet Rufinus, horum quæque nomina addunur*, Theodoro Elusæ, Stephano Geroo) Theodulo Elig. Pentapoleos, Januario Leonotarum, Johanne Pityrchi, Aurupio Sepennunæ, Isaac Tavæ, Eulogio Athribeos, Elisa, Hermopolis, Nestorio Pharagoonis, Theophilo Erythræ, Macario Cabalis, Calliano Bithynæ, Leucadio Miniaiaqlohanne Phelemonie, Graridiano Ceraunia, Juliano Tabiæ, Melyphronio Juliopolitano, Hypatio Apomeriæ, Acacio Cinnoti, Euphratio Laganæ, Cecropio Sebastopolitano, Johanne Nicopolitano, Dorotheo (*Idem codex*, Theodoro) Presbytero tenente locum Amasii Episcopi Sathali, Attico Zelorum, Antiocho Sinopæ, Euchario Diacono tenente locum Prayli (*Idem codex*, Parali) Episcopi Andropæ, Paulo Presbytero agente vice (*Idem codex*, tenente locum) Uranii Episcopi Iboræ, Acacio Ariarathyæ, Heraclio Comanis, Adelphio Chorepiscopo agente vices Adolii Episcopi Arabissi, Epiphanio Presbytero agente vices Donni Episcopi Cucusii, Ortazio Presbytero agente vices Joannis Episcopi Arces, Theodulo Manziani Cappadociæ, Arethusæo Presbytero agente vices Ponpeiopolis, Epiphanio Presbytero agente vices (*Idem codex*, tenente locum) Athenii Episcopi Pompeiopolis, Philotimo Presbytero agente vices (*Idem codex*, tenente locum) Themistii Episcopi Amastriæ Ponti, Theodoro Heracleæ Ponti, Eulogio Presbytero agente vices (*Idem codex*, tenente locum) Genethii Episcopi Cratiæ, Pelagio Presbytero agente vices (tenente locum) Theophili Episcopi Adrianopolitani, Helpidio Thermenti, Aquila Eudoxiadis, Mysterio Amnii, Chrysippo Presbytero agente vices Cyriaci Episcopi Trogandorum, Longino Oncilii, Decimulo Marcionopolis provinciæ Rhodopæ, Sereno Maximianopolis Rhodopæ, Acrhelio Smyrnæ Ægæ, Eulogio Chersonesi Ægæ, Cyriaco Ægæ Ægæ, Ma-

* Non est fusiptura literarum Corbeiensis & Colb. reliqui. Codex Divionensis, ambiguitatem, & in margine, ab alio hoc notatum.

b Idem Rufinus, sic discordia generari.

c In codex Corbeiensis, Cubertinus, Dan. x. Kal. Januar. In Divionensis primo scriptum fuit, Dan. Kal. Januarii. Deinde ita emendatum est. Dan. Kal. Januarium Constantinopolim.

d Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

a Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

b Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

c Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

d Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

e Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

f Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

g Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

h Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

i Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

k Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

l Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

m Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

n Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

o Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

p Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

q Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

r Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

s Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

t Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

u Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

v Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

x Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

y Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

z Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

aa Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

bb Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

cc Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

dd Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

ee Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

ff Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

gg Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

hh Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

ii Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

kk Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

ll Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

mm Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

nn Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

oo Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

pp Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

qq Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

rr Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

ss Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

tt Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

uu Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

xx Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

yy Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

zz Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

aaa Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

bbb Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

ccc Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

ddd Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

eee Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

fff Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

ggg Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

hhh Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

iii Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

kkk Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

lll Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

mmm Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

nnn Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

ooo Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

ppp Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

qqq Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

rrr Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

sss Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

ttt Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

uuu Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

xxx Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

yyy Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

zzz Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

aaaa Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

bbbb Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

cccc Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

dddd Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

eeee Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

ffff Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

gggg Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

hhhh Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

iiii Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

kkkk Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

llll Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

mmmm Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

nnnn Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

oooo Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

pppp Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

qqqq Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

rrrr Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

ssss Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

tttt Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

uuuu Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

xxxx Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

yyyy Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

zzzz Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

aaaaa Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

bbbbb Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

ccccc Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

ddddd Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

eeeee Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

fffff Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

ggggg Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

hhhhh Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

iiiii Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

kkkkk Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

lllll Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

mmmmm Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

nnnnn Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

ooooo Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

ppppp Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

qqqqq Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

rrrrr Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

sssss Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

ttttt Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

uuuuu Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

xxxxx Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

yyyyy Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

zzzzz Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

aaaaaa Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

bbbbbb Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

cccccc Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

dddddd Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

eeeeee Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

ffffff Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

gggggg Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

hhhhhh Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

iiiiii Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

kkkkkk Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

llllll Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

mmmmmm Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

nnnnnn Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

oooooo Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

pppppp Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

qqqqqq Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

rrrrrr Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

ssssss Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

tttttt Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

uuuuuu Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

xxxxxx Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

yyyyyy Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

zzzzzz Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

aaaaaaa Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

bbbbbbb Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

ccccccc Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

ddddddd Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

eeeeeee Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

fffffff Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

ggggggg Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

hhhhhhh Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

iiiiiii Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

kkkkkkk Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

lllllll Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

mmmmmmm Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

nnnnnnn Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

ooooooo Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

ppppppp Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

qqqqqqq Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

rrrrrrr Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

sssssss Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

ttttttt Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

uuuuuuu Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

xxxxxxx Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

yyyyyyy Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

zzzzzzz Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

aaaaaaaa Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

bbbbbbbb Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

cccccccc Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

dddddddd Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

eeeeeeee Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

ffffffff Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

gggggggg Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

hhhhhhhh Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

iiiiiiii Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

kkkkkkkk Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

llllllll Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

mmmmmmmm Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

nnnnnnnn Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

oooooooo Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

pppppppp Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

qqqqqqqq Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

rrrrrrrr Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

ssssssss Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

tttttttt Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

uuuuuuuu Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

xxxxxxxx Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

yyyyyyyy Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

zzzzzzzz Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

aaaaaaaaa Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

bbbbbbbbb Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

ccccccccc Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

ddddddddd Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

eeeeeeeee Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

fffffffff Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

ggggggggg Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

hhhhhhhhh Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

iiiiiiiii Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

kkkkkkkkk Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

lllllllll Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

mmmmmmmmm Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

nnnnnnnnn Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

ooooooooo Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

ppppppppp Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

qqqqqqqqq Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

rrrrrrrrr Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

sssssssss Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

ttttttttt Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

uuuuuuuuu Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

xxxxxxxxx Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

yyyyyyyyy Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

zzzzzzzzz Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

aaaaaaaaaa Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

bbbbbbbbbb Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

cccccccccc Vide Nicæn. Tomo 2. Concil. Conc. 1. Constantinopolitan. cap. 7.

dddddddddd Vide Nicæn. Tomo 2.

ANNO CHRISTI 451.

ma Aninitensis, Leontio Magnesiæ Maeandri, Quinto Phocæ Apiæ, Proclo Argiæ, Thoma Aulicomæ, Olympio Theodosiopolitano, Philippo Novæ Aulæ, Rufino Beliæ, Marcellino Metropolitano Iotæ Latoræ, Paulino Theodosiopolitano, Juliano Hypperponensi, Hesperio Piltanæ, Proterio Myrenæ Aliæ, Basilico Palæopolitano, Mercione Nysæ, Petro Dyldiandoro Lysinoenæ, Marcello Thalassis Parii Hellespontii, David Hadriani Hellespontii, Eulalio Pionio, Pionio Troadæ Hellespontii, Stephano Pymenini Hellespontii, Theophilo Illi Hellespontii, Hermio Abydi Hellespontii, Daniele Lampsaci, Patricio Adrianoryrorum, Menoerate Corassorum, Cosmino Hieracolaeræ agente vices (tenente locum) Andræ Episcopi Satalorum, Helia Blandi, Polycarpo Gabalonensi, B Patricio Aeratis, Paulo Tripolitano, Amachio Setorum, Leucio templi Apollinis, Gemello Stratonicæ, Aleidimo (*Idem codex*, Alcimedo) Siltandi, Dionysio Attaliæ, Nicolao a Caraffo (*Idem codex*, Aetaralemonum) agente vices (tenente locum) Stephani Episcopi Leucorum Lyciæ, Zenodoto Thelmissi, Frontone Phaselitis, Philippo Balbutiorum, Theodoro Antiphilli, Leontio Araxi Lyciæ, Antipatro Caunii Lyciæ, Andræa Glemum, Romano Subonorum, Nicæa Megaræ Helladis, Athanasio Opuntii Helladis, Dominio Plateis Helladis, Onofimo Argivo Helladis, Marco Eretriæ (*Idem codex*, Eretriæ) ut supra, Peregrino Phocæ, Eutychio Adrianopolis vetoris Epiri, Claudio Anchialimi ut supra, Sotheriro Cretiæ ut supra, Dionysio Antiochiæ Caris, Joanne Aliandis ut supra, Flaccillo Jaffi ut supra, Papio Erizorum ut supra, Dionysio Heladiæ Lagnii, Menandro Heracliæ, Salbaco Cariæ, Euphrito Stratonicæ ut supra, Johanne Amasunti in Ponto, Thyndachis Apollonialidis ut supra, Theodoreto Alabandorum ut supra, Joanne Cnidi ut supra, Juliano Prelbyro agente vices (tenente locum) Calendiorum Episcopi Halicarnassi, Daniele Cadi, Modesto Sebastæ, Paulo Aridii, Eulalio Sibiæ, Charito Dionysiopolis, Johanne Trapezopolis, Gennadio Agmonorum, Thoma Theodosiopolis, Gennadio Mofynii (*Idem codex*, Mofinonum), Evandro Diocliæ Pravalis, Geronto Basilinopolis, Alphio Myodi Cariæ, Theoriflo Presbytero agente vices (tenente locum) Diogenis Episcopi Orthosiorum Cariæ, Phylotheo Presbytero agente vices (tenente locum) Zotici Episcopi Aradii, Miro Eulaldii, Luciano Ipsenii Phrygiæ, Philippo Lyliadis, Rufphanto Midavi, Abercio Hierapolii Phrygiæ, Cyriaco Bazarpiæ, Euthochio Dociniii Phrygiæ, Aquilio Narocorum, Basilio Nacrolæ, Strategio Polybotarum Phrygiæ, Neoptolemo Comii, Paulo Derba, Plutarcho Lystriæ, Eugenio Canon Rufpodæ, Tyranno Humanadorum, Athenio Laranda, Eutropio Adyadæ, Paulo Philomitii, Mitiaæ Apamiæ Bithyniæ, Theotemo Tyræis, Eortacio Metropolis, Cyro Iniandi, Libanio Parlai, Alexandro Seleucia, Olympio Sozopolis Hamimonti, Frontisano Sagalassi, Adilo Chorepiscopo tenente locum Mesliani Episcopi Lasdiciæ, Basiona Neapolis, Florentio Adrianopolis, Mauro Lymenæ, Anchelpiño Chorepiscopo agente vices (*Idem codex Acumen*, tenente locum) Florentii Episcopi insulæ Teredi, Sotere Theodosiæ agente vices & Helie Episcopi Amathonis, Eupronio Episcopo Arfinoæ, Epaphrodito Tamassii (*Idem codex*, Gamassii) agente vices & Dimytri Episcopi Lapithii, Dionysio Diocneto agente vices Photini Episcopi Cythrorum, Johanne Mesleræ Helladis, Ophelmo Tegeæ Helladis, Ieanno Naupacti Helladis, Cyrillo Sobenii, Theodulo Gnossi, Eulebio Apolonia, Demetrio Lampsæ, Euphrata Eleutheriæ agente vices (tenente locum) & Pauli Episcopi Cannani, Sozonte Philippi Macedoniæ, Eulebio Dobirum ut supra, Maximino Serrorum ut supra, Nicolao Stobis secundæ Macedoniæ, Dardanio Bargalæ ut supra, Johanne Parthicopolis primæ Macedoniæ, Honorato Thallissiæ, Theophilo Ariallis, Celeono Sybi secundæ Lysinoenæ, Marcuro Dryborum, Paulo Porlorum, Marcellino Isidis, Maeodone Magidi, Eudoxio Etennorum, Eugenio Cotenensium, Marcellino (*Idem codex*, Marciano) Cornillæ, Obrimo (*Idem codex*, Orbrimo) Coracilii, Petro Echinei, Aurelio Afio, Eustachio gentis Sarracenorum, Rectriano (*Idem codex* Regetriano) agente vice Regelianæ) Afio, (TRECENTI QUINQUAGINTA TRES) & residentibus *sic ut pag. 865. Ex quo facile datur intelligere ea in antiquis nobis exemplaribus deesse quæ ab hoc loco ille substituit editores Romani, nimirum Marciani Imperatoris allocutionem. Vide observationem virorum doctissimorum.*

Ad pa. 870. D. eodem Parisiensis habet hunc titulum.

QUÆ IN EPHESO.

Divæ memoriæ Theodosius Diosforo religiosissimo Episcopo Alexandriæ.

Imperatores Cæsares Theodosius & Valentinianus, victores ac triumphatores maximi, semper venerabile augusto, Diosforo. Cæterum confitit manifestum quis nostræ reipublicæ flatus *sic ut supra pag. 870. ad pag. 874. ac hic Codex Parisiensis habet hunc titulum.*

QUÆ IN CALCHEDONA.

Constantinus devotissimus a fecretis *sic. ut pag. 874.*

Hoc vocem recitavit, quæ habetur post alterationem de Theodoreto, Parisiensis & Divionensis codices habent hunc titulum.

QUÆ IN EPHESO.

Sacra litera scripta reverentissimo Episcopo Alexandriæ Diosforo.

Pervenit ad nostræ serenitatis audiram *sic. ut supra p. 875. usque ad pag. 879. ubi ad lit. D.*

Sacra litera directa Proclo viro spectabili Proconsuli.

Sanctæ quidem synodi *&c. Usque ad pag. 883. ubi ad lit. C. post vocem.* Hierotolymorum *codex Parisiensis, tui confessimus etiam Corbeiensis & Colbertinus, habet sequentem titulum.*

QUÆ IN CALCHEDONA.

Diosforus reverendissimus *&c. ad pag. 890. ubi post lin. 5. lit. A.*

QUÆ IN EPHESO.

Et Eusebius *&c. ut pag. 890. A.*

QUÆ IN CALCHEDONA.

Et cum legerentur, Orientales *&c. ibid. B.*

QUÆ IN EPHESO.

Et Juvenale *&c. ibidem C.*

QUÆ IN CALCHEDONA.

Et cum legerentur, Orientales *&c. ibid.*

QUÆ IN EPHESO.

Et Stephanus Ephesi *&c. ibid. D. ad pag. 898. ubi ad lit. B. l. 3. & cum legerentur,*

QUÆ IN CALCHEDONA.

Actius Archidiaconus *&c. ad pag. 899. D. lin. 4. ubi*

QUÆ IN EPHESO.

Joannes presbyter, & primicerius notariorum recitavit *&c. ad pag. 903. D. ubi post lin. 8. & cum legerentur,*

QUÆ IN CALCHEDONA.

Orientales *&c. ad pag. 907. A. ubi post lin. 11.*

QUÆ

ANNO CHRISTI 451.

QUÆ IN EPHESO.

Dioscorus reverentissimus Episcopus Alexandriæ dixit: Ego pro satisfactione *&c.* in Nicæa & in Ephesiocoenoverunt *&c.* Et cum legerentur,

QUÆ IN CALCHEDONA.

Eusebius reverentissimus Episcopus *&c.* ex eadem schedæ recitavit.

QUÆ IN EPHESI.

Dioscorus reverentissimus Episcopus Alexandriæ dixit *&c.* Et cum legerentur

QUÆ IN CALCHEDONA.

Theodorus reverentissimus Episcopus Claudiopolis *&c.* ex eadem schedæ recitavit.

QUÆ IN EPHESO.

Helpidius vir spectabilis Comes dixit: Patefactum est *&c. ut pag. 910. A. ad pag. 911. D. &* cum legerentur,

QUÆ IN CALCHEDONA.

Eusebius reverentissimus Episcopus Dorylæi *&c.* ex eadem schedæ recitavit.

QUÆ IN EPHESO.

Et omnes enim sanctos patres *&c.* Et cum legerentur,

QUÆ IN CALCHEDONA.

Eusebius reverentissimus Episcopus Dorylæi *&c. ut pag. 914. ad pag. 919. A. lin. 11.* ex eadem schedæ recitavit.

QUÆ IN EPHESO.

Ex libello adhuc Eutychis.

Sed fecundum hæc fidem *&c. ad pag. 923. A. lin. 15.* & cum legerentur,

QUÆ IN CALCHEDONA.

Eusebius vir reverentissimus Episcopus Dorylæi dixit *&c.* ex eadem schedæ recitavit.

QUÆ IN EPHESO.

Helpidius vir spectabilis Comes dixit *&c. ut pag. 923. A. usque ad pag. 931. B. ubi post lin. 22.*

QUÆ IN EPHESO.

Et eadamus sancta synodus *&c.* sequentia libelli Eusebii.

CONSTANTINOPOLI.

Et magnus Athanasius *&c. Hunc titulum addimus ex codice Corbeiensi. Editores Romani omnino ipsum ita habebant.* Constantinopoli Actione prima Acta, sedia Ephesi, sedia Calcedonensi & Constantinopoli *sic ut ex codicibus Romani ad pag. 931. C.* cum legerentur

QUÆ IN CALCHEDONA.

Gloriosissimi judices *&c.* repetitione.

CONSTANTINOPOLI.

Beronicianus devotissimus a fecretis facri consistorii ex eadem schedæ recitavit.

SECUNDA COGNITIO IN CONSTANTINOPOLI.

Consulatu Flavii Zenonis *&c. ut pag. 935. ad pag. 938. C.* Flavii Zenonis *&c.*

Repetitum epistolæ &c.

Obloquuntur. *Varias illius epistolæ versiones extare supra monuimus pag. 39. hujus tomi, & aliam vulgatam Maria Victoris fallam dedimus pag. 224. Illam ipse illhic habetur nefas unde accepterint editores Romani. Diversa quippe ab ea quam superiores edictiones refferant. Cur autem omissa etiam sit varia Concil. General.* Tomo IV.

ANNO CHRISTI 451.

A *alia ejusdem epistolæ interpretatio a Crabbo primum edita, facile non est divinare. Neque antiquam versionem dubimus a Crabbo editam, sed ita etiam non versutis exemplaribus manuscriptis, ac etiam alterum illam versionem quam a Crabbo etiam primo editam fuisse dicimus, profecto cum, ac observatum est a viro docto, ea ipsam fuisse confect sanctum Leonem in epistola ad Leonem Augustum. Ut autem Chalcedonensis pseudo-synodus ipsa ab Ephesina edicionem, quam quidem vocabimus Rustici, quia in codicibus a Rustico emendatis inveniur, aliam Crabbi, quia ab illo primum edita est. Et editionem quidem Rustici ex eadem schedæ recitavit, aliam post gesta. Illius porro editionis aliud exemplar habetur supra in actione secunda pag. 1121.*

Repetitum epistolæ Leonis ad Dioscorum episcopum Alexandriæ episcopi ad Dioscorum mense Martio, Ind. XIV.

Obloquuntur quidem, fratri audio, quidam evidimusque meo apud vestram reverentiam, & hoc frequenter, proceffionum vel conventuum B plenariorum tempora maxime obleruantes, & eo magis, fortitan arbitrantes delectare fe autor tori, adversis non inconsideratas voces emittunt, læti quidem nihil, objurgati autem, & hoc letiter, & cum quidem quod cœtus & pauperes vestrae impetiti, & alter autem quod contra matrem evaginaverint gladium, tertius vero quia non ancilla autem furatus eft alienum, & quia tantum semper habuerit existimationem quantum nullus provenire faltem & aliquibus gravissimis iniuriis optaverit. Verum non multum mihi de talibus fermo eft, ut neque fupra dominum & magistrum neque fupra patrem pusillitatis quo nihil tuefi modus excrefcat. Non enim facile eft cuiquam, quamdiuter vitam fuam habeat circumfpectam, nequam hominum malediffa vitare. Sed illi quidem maledictione & amaritudine plenam os habentes, ? reddent omnibus judici rationem. Convertar autem nunc ego ad id quod me maxime deect, & commonebo. etiam nunc tamquam fratrem in Christo de doctrine ratione & fenfu fidei cum omni cautela pibiliter praedicando. Exhortabor quoque cogitare debere quia E offendatur. E folum unus de pusillis qui credunt in Christum, quam fit utcolerabilis indignatio Si vero tantus fuerit multitudo hominum, quomodo quæso non omni arte fhudendum eft, ut prudenter aufertur hujusmodi offensio & fane fibi ratio infinuetur, expofitionibus veritatem Erit autem hoc & omnino refte faciendum, fi fanctorum patrum libros legentes, ? magni eos momenti ifte facere fefitimus ? & prohantes noli metipfos fi fumus in fide fecundum quod fcriptum eft, Illorum rectio & interpretehilibus definitis noftros fenfus bene atque optime reddentur. Ait ergo fanctum illud & magnum Concilium ipfum & Deo & patre fecundum naturam genitum unicum filium, Deum verum de Deo vero, lumen de lumine, per quem omnia creata pater, defcendifle, incarnatum effe, atque inhumanatum effe, ? hominem fuffum, ? paffum, refurrexifle tertia die, & in cœlum afcendifle. ? Hæc etiam non fequi oportet, & verba atque do-

a Ita etiam codices Parisi & Divion. in actione secunda libri Concilii. *Corbeiensis habet religiosissimo.*

b Plenariorum. Hanc vocem nullus veterum librorum habet in secunda actione.

c Corbeiensis vetera in eadem actione secunda: *nunc etiam quod ouvet.*

d Colbertinus. *Hæc vocem veterum libri non habent in actione secunda.*

e Ita codices Corbeiensis & Colbertinus. Alii & Crabbus habent, *reddent quandoque omn. judi. rationem.* Sic etiam habent omnia vetera exemplaria in actione secunda illius synodi Chalcedonensis.

f Vocem *filium* non habent omnia vetera exemplaria in eadem actione secunda.

g Eudem exemplaria in eadem actione secunda & Colbertinus. Parisiensis habet, *magni eos faciamus.* Crabbus, *magni eos memoriæ habere faciamus.* Sic etiam Corbeiensis in secunda actione, alii Parisi. & Divion. legunt *ejusdem.*

h Eudem exemplaria in eadem actione secunda, *de Deo pater genitum secundum.* Corbeiensis ita habet in secunda actione, neque vocem *monstrum* quam Baluzius legunt, *pafum, monstrum, refurr.* Colbertinus ita habet in Libri Parisi & Divion. & Crabbus

i Parisi. in secunda actione: *Hæc etiam non fequi oportet verba.* Ita etiam

ANNO CHRISTI 451.

strinax, cogitantes quid significet incarnari a hominem fieri Dei verbum. Non enim dicimus quia Dei verbi natura transformata facta sit caro, sed nec quia in totum hominem qui est ex anima & corpore commutata est, [b] sed illud potius, quia carnem animam anima rationali mistam habuit [c] substantialiter Deus verbum, innenarrabiliter atque inforutabiliter factus est homo & appellatus est filius hominis, non tantum quodam voluntatem aut [d] benepraecitum, nec fieri in perfonae tantummodo fufcepione, [e] fed quia diverfae quidem quae ad veram unitionem convenere naturae, unus autem ex utrifque Chriftus & filius, non quafi [f] naturarum per unitionem diverfitate praefumpta, fed magis hidem naturis perficientibus nobis divinitate & humanitate [g] unicum Dominum & Chriftum & filium per innenarrabilem & [h] inforutabilem concurrentem unitatem. [i] Sic dicitur, dum certe ante omnia fecula fubfiftantem [k] habeat & natus fit ex patre, generari etiam fecundum carnem ex matre; [l] non quod ei divina natura [m] (in qua confubftantivus vel coeffentialis id eft homoufius eft patri) in fancta virgine initium et effe accepit, [n] neque quia neceffitate propter fe ipfam fecunda egueric nativitate poft patrem, [o] Eft enim hoc vanum fimul & imperitum exiftimtem ante omnia fecula & coaeternum patri dicere indigefcando ut effet initio [p] fecundum propter nos & propter noftram falutem unions fibi [q] fubftantialiter humanitatem procefffit [r] ex matre, propterea dicitur [s] fecundum carnem natus. Non enim prius homo communis ex fanctis [t] eft virgine generatus, & fic poftea verbum fuperveniit in eo; fed ex ipfa fuiva unitus nativitatem carnalem [u] dicitur perfectiffe, tamquam nativitatem propria carnis fuam facienS. Sic cum dicimus & paffum effe & refurrexiffe; non quia Dei verbum in fua natura paffum eft aut plagas perforationes clavorum aut reliqua vulnera, [v] (im paffibilis namque divinitas, quoniam & incorporeus) [w] fed quia quod proprium ejus fuftum eft perfectiffe corpus, ipfe fuftum pro nobis dici. [x] Et ut ipfum verbum fuftinet & ejus naturam impaffibilem & incorruptibilem & vita & vivificans eft [y] Dei verbum. Sed quia iterum proprium ejus corpus gratia Dei, [z] & fecundum Pauliam, pro omnibus gufiavit mortem, dicitur mortem pro nobis ipfe perferre; [a] non quafi venerit in experimentum mortis, quoniam & ante ejus naturam, (fumma enim dementia eft hoc [b] dicere vel fentire) fed quia, [c] dicut muper dixi, caro ejus gufiavit mortem. Sic etiam refurgente ejus carne, turfus ejus refurrexiffe [d] vocitatur; non quo ipfe ad corruptionem, quod abfit, elapfo, fed quia ejus et iterum caro furrexit. Sic & unum Chriftum Dominumque Jefum confitemur, non in hominem coadunantes verbo, [e] ne incifionis imagio praetent [f] indocatur dum dicitur eo, fed ficut unum atque eundem adoramus, [g] quia non aliunum eft a verbo ejus corpus cum eo; ipfe confiftet patri; non iterum ficut duobus filiis confidentibus, fed ficut uno cum carne et propter unitatem. Si vero fecundum [h] fubftantiam unitionem five [i] inefabilem five ut indecentem reculamus, [k] unum in id ut duos filios praedicemus. Neceffe eft enim & cunfta dividere & dicere hominem quidem fpecialiter filii vocabulo [l] honorari, [m] verbum fpecialiter Deum verbum filii nomen atque appellationem naturaliter [n] habentem. Non ergo duo unum Dominus Jefus Chriftus dividendus eft. [o] Nullo enim modo quatenus rationem rectae fidei fic habere. [p] Sed nec perfonarum vi unitionem, ficut aliqui opinantur. Non enim dixit fcriptura, quia Deus verbum perfonam hominis univit fibi, fed quia caro factum eft. Verbum vero eamem fieri nihil eft aliud nifi quia juxta nos participatus eft [q] carnem & fanguinem, noftrum autem corpus perfecit proprium, & procefficit homo ex muliere, Deus effe non definens & ex Deo patre effe progenitus, [r] fed & in adfumptionem carnis quod fuerat perfeverans. Ibinde allegat ubique fubtilis fidei ratio. Sic fanctus patres fenfiffe comperimus. Sic auft funt & Dei genitricem fanctam virginem dicere; non quia natura verbi [s] Dei vel deitatis ejus ex fancta virgine initium ut effet accepit, [t] quia quod ex ea genitum eft fanctum corpus rationaliter animatum, cui & fubftantialiter unitum verbum fecundum carnem dicitur natum. Haec etiam nunc ex aliis quae in Chriftio eft fcribo, ingaus et fratrem, & confeffans fecit in confpectu Chrifti & electorum angelorum hac nobifcum fentire ut pariter & docere, ut Eofeftatium pax perfect incolumis, & facerdotibus Dei indifciffum concordiae atque caritatis vinculum perfeveret.

Cyrillus epifcopus Alexandriae &c. ut pag. 943.

Epiftola fcripta Dei amantiffimo Epifcopo Antiochia Januario &c. ibid.

Duas autem iftas epiftolas verfones dedit Crabbius, non nimirum quam hic invenimus in antiquis exemplaribus, quae emendata eft a Rufficio, aliam ex alia antiqua interpretatione, quae extat etiam in collectione canonum nofter Dionyfii Exiguus Paffchafio Quefnelli. Illam retinuerunt editores Romani aliquot in facis correctam ex emenda, eam quae a Rufficio emendata eft, fecuti, ut ipfi ait, praeceffoum Ruffici repofitorum, interpretationis alia illa edita variis lectiones hoc annotabimus; fi prius monuerimus eam extare rurfum in altera fecunda libro Concilii Chalcedonenfis pag. 1221. & fupra in antiqua verfione Concilii Epheftni pag. 181. ad quam referenda funt fequentes varia lectiones.

Epiftola prima nunc. Codex Corb. & Cellb. autem. Sic etiam corbeienfis in fecunda editione, ubi alii habent omnes. pofftmus ac Chriftio annuntiamus. Exemplar Paris. gallicanis ac Chriftianiffimis, religiae, piiffimis, Deo amicifimis, ac Chriftianiffimis. Plerique editiones, piiffimis ac Deo amantiffimis Chriftianiffimis. Codex Corb. in fecunda editione pro Chriftianiffimis habet Deo amicifimis. fanctiffimis. Codex omnia exemplaria de hac & in fecunda editione habent opinabitur. Sic etiam Crabbius, qui in margine fcripfit interrabitur.

in fecundo. Omnes vetteres ftatim ut afferuntur.

in fecunda. Omnes vetteres editiones, ubi alii habent omnes. Sic etiam Crabbius, qui in margine fcripfit interrabitur. Codex Corb. & Cellb. habent omnia exemplaria in fecunda editione.

Sed quia fecundum Dionyfiam Paris. Codex Corb. & Cellb. autem. Sic etiam corbeienfis in fecunda editione, ubi alii habent omnes. pofftmus ac Chriftio annuntiamus. Exemplar Paris. gallicanis ac Chriftianiffimis, religiae, piiffimis, Deo amicifimis, ac Chriftianiffimis. Plerique editiones, piiffimis ac Deo amantiffimis Chriftianiffimis. Codex Corb. in fecunda editione pro Chriftianiffimis habet Deo amicifimis. fanctiffimis. Codex omnia exemplaria de hac & in fecunda editione habent opinabitur. Sic etiam Crabbius, qui in margine fcripfit interrabitur.

in fecundo. Omnes vetteres ftatim ut afferuntur.

in fecunda. Omnes vetteres editiones, ubi alii habent omnes. Sic etiam Crabbius, qui in margine fcripfit interrabitur. Codex Corb. & Cellb. habent omnia exemplaria in fecunda editione.

Hanc lectionem praeferunt libri Pariffienfis & Dionyfiani. Quae etiam nobis habet Corbeienfis in fecunda editione. & Pariffienfis illi habet praefatum. In etiam primo habuit Dionyfius, fed poftea mendatum eft ut legeretur praefatiffimum.

diffimus mundo. Codices Corb. Dionfan. Cellb. & veteres editiones, dicere nemo bona impeccit & tolerat fabjugare. Sic etiam Paris. nifi quod omnes. Sic etiam Crabbius. Omnes vetteres habent omnia vetera exemplaria in fecunda editione.

vetteres editiones. In codice Dionfan. & Pariffienfi & ubi & in editione fecunda. Ac Corb. & Cellb. habent, religiofiffimo & omnibus Chriftianis.

convertant. Vetteres libri & editiones, teftati. In etiam omnes libri in editione fecunda.

conjungeret ea quae feparata. Plerique libri, ea quae, defunt in antiquiffimis & editione fecunda. Codex Corb. & Cellb. habent omnes. Sic etiam Crabbius omnes, ac omnes libri & editiones, non folum hoc, fed etiam in fecunda editione.

convertens. Plerique libri & editiones fecunda, convenientia fuit.

reverentiam. Corb. religiofiffimi.

pofuiamque ad nobis. Plerique exemplaria habent non. Sic etiam in editione fecunda.

Ecclefiam. Paris. & Dionyf. Divin. clarum. Ifte habet in margine, al. ecclaum. In fecunda quoque editione omnia vetera exemplaria habent clarum.

Fuiftet tamen. Multae vetteres libri & editiones; Paratum omnes in hoc invenit, nifi quod quidam habent paratum autem vel etiam. Codex Corb. in fecunda editione Paratum autem ita in hoc non invenit.

fulvamque dicentem. Corb. & Cellb. fulvamque dicentes. Concili. General. Tomo IV.

Dominus Deus. Omnes libri & editiones, Dominus Deus.

Quoniam fi quis. Codices Corb. & Cellb. & editiones, Quoniam fi quis. Sic etiam in omnibus fere locis quae a Deo dicuntur, non indigebit omni bono. Codex Corb. in fecunda editione. Quam quidque praecipit.

dominiatur. Plerique libri in editione fecunda, datur. nunc maxime nobis. Illum libri in eadem editione, nunc magis nobis.

reverentiffimo. Codices Corb. & Cellb. & editiones, religiofiffimo. Sic etiam corbeienfis in fecunda editione.

chiarum profectione. Editiones & omnia fenae vetera exemplaria fic legunt, chiarum nobis profectione.

pofteffione. Sic legunt omnes libri & editiones: Crabbius & In Corb. et Cellb. exemplaribus; confeffionem, & editione hanc a nos fuftinebat & ab alius Deo confeffionis ibidem confitentis Epifcopis effe compofitum. Habes autem fenigaus ex parte & docere, ut Eofeftatium pax perfect incolumis, & facerdotibus Dei indifciffum concordiae atque caritatis vinculum perfeveret.

Cyrillus epifcopus Alexandriae &c. ut pag. 943.

Dominus Deus. Omnes libri & editiones, Dominus Deus.

Quoniam fi quis. Codices Corb. & Cellb. & editiones, Quoniam fi quis. Sic etiam in omnibus fere locis quae a Deo dicuntur, non indigebit omni bono. Codex Corb. in fecunda editione. Quam quidque praecipit.

dominiatur. Plerique libri in editione fecunda, datur. nunc maximo nobis. Illum libri in eadem editione, nunc magis nobis.

reverentiffimo. Codices Corb. & Cellb. & editiones, religiofiffimo. Sic etiam corbeienfis in fecunda editione.

chiarum profectione. Editiones & omnia fenae vetera exemplaria fic legunt, chiarum nobis profectione.

pofteffione. Sic legunt omnes libri & editiones: Crabbius & In Corb. et Cellb. exemplaribus; confeffionem, & editione hanc a nos fuftinebat & ab alius Deo confeffionis ibidem confitentis Epifcopis effe compofitum. Habes autem fenigaus ex parte & docere, ut Eofeftatium pax perfect incolumis, & facerdotibus Dei indifciffum concordiae atque caritatis vinculum perfeveret.

Epiftola fcripta Dei amantiffimo Epifcopo Antiochia Januario &c. ibid.

Duas autem iftas epiftolas verfones dedit Crabbius, non nimirum quam hic invenimus in antiquis exemplaribus, quae emendata eft a Rufficio, aliam ex alia antiqua interpretatione, quae extat etiam in collectione canonum nofter Dionyfii Exiguus Paffchafio Quefnelli. Illam retinuerunt editores Romani aliquot in facis correctam ex emenda, eam quae a Rufficio emendata eft, fecuti, ut ipfi ait, praeceffoum Ruffici repofitorum, interpretationis alia illa edita variis lectiones hoc annotabimus; fi prius monuerimus eam extare rurfum in altera fecunda libro Concilii Chalcedonenfis pag. 1221. & fupra in antiqua verfione Concilii Epheftni pag. 181. ad quam referenda funt fequentes varia lectiones.

Epiftola prima nunc. Codices Corb. & Cellb. autem. Sic etiam corbeienfis in fecunda editione, ubi alii habent omnes. pofftmus ac Chriftio annuntiamus. Exemplar Paris. gallicanis ac Chriftianiffimis, religiae, piiffimis, Deo amicifimis, ac Chriftianiffimis. Plerique editiones, piiffimis ac Deo amantiffimis Chriftianiffimis. Codex Corb. in fecunda editione pro Chriftianiffimis habet Deo amicifimis. fanctiffimis. Codex omnia exemplaria de hac & in fecunda editione habent opinabitur. Sic etiam Crabbius, qui in margine fcripfit interrabitur.

in fecundo. Omnes vetteres ftatim ut afferuntur.

in fecunda. Omnes vetteres editiones, ubi alii habent omnes. Sic etiam Crabbius, qui in margine fcripfit interrabitur. Codex Corb. & Cellb. habent omnia exemplaria in fecunda editione.

Hanc lectionem praeferunt libri Pariffienfis & Dionyfiani. Quae etiam nobis habet Corbeienfis in fecunda editione. & Pariffienfis illi habet praefatum. In etiam primo habuit Dionyfius, fed poftea mendatum eft ut legeretur praefatiffimum.

diffimus mundo. Codices Corb. Dionfan. Cellb. & veteres editiones, dicere nemo bona impeccit & tolerat fabjugare. Sic etiam Paris. nifi quod omnes. Sic etiam Crabbius. Omnes vetteres habent omnia vetera exemplaria in fecunda editione.

vetteres editiones. In codice Dionfan. & Pariffienfi & ubi & in editione fecunda. Ac Corb. & Cellb. habent, religiofiffimo & omnibus Chriftianis.

convertant. Vetteres libri & editiones, teftati. In etiam omnes libri in editione fecunda.

conjungeret ea quae feparata. Plerique libri, ea quae, defunt in antiquiffimis & editione fecunda. Codex Corb. & Cellb. habent omnes. Sic etiam Crabbius omnes, ac omnes libri & editiones, non folum hoc, fed etiam in fecunda editione.

convertens. Plerique libri & editiones fecunda, convenientia fuit.

reverentiam. Corb. religiofiffimi.

pofuiamque ad nobis. Plerique exemplaria habent non. Sic etiam in editione fecunda.

Ecclefiam. Paris. & Dionyf. Divin. clarum. Ifte habet in margine, al. ecclaum. In fecunda quoque editione omnia vetera exemplaria habent clarum.

Fuiftet tamen. Multae vetteres libri & editiones; Paratum omnes in hoc invenit, nifi quod quidam habent paratum autem vel etiam. Codex Corb. in fecunda editione Paratum autem ita in hoc non invenit.

fulvamque dicentem. Corb. & Cellb. fulvamque dicentes. Concili. General. Tomo IV.

Dominus Deus. Omnes libri & editiones, Dominus Deus.

Quoniam fi quis. Codices Corb. & Cellb. & editiones, Quoniam fi quis. Sic etiam in omnibus fere locis quae a Deo dicuntur, non indigebit omni bono. Codex Corb. in fecunda editione. Quam quidque praecipit.

dominiatur. Plerique libri in editione fecunda, datur. nunc maximo nobis. Illum libri in eadem editione, nunc magis nobis.

reverentiffimo. Codices Corb. & Cellb. & editiones, religiofiffimo. Sic etiam corbeienfis in fecunda editione.

chiarum profectione. Editiones & omnia fenae vetera exemplaria fic legunt, chiarum nobis profectione.

pofteffione. Sic legunt omnes libri & editiones: Crabbius & In Corb. et Cellb. exemplaribus; confeffionem, & editione hanc a nos fuftinebat & ab alius Deo confeffionis ibidem confitentis Epifcopis effe compofitum. Habes autem fenigaus ex parte & docere, ut Eofeftatium pax perfect incolumis, & facerdotibus Dei indifciffum concordiae atque caritatis vinculum perfeveret.

Cyrillus epifcopus Alexandriae &c. ut pag. 943.

Epiftola fcripta Dei amantiffimo Epifcopo Antiochia Januario &c. ibid.

Duas autem iftas epiftolas verfones dedit Crabbius, non nimirum quam hic invenimus in antiquis exemplaribus, quae emendata eft a Rufficio, aliam ex alia antiqua interpretatione, quae extat etiam in collectione canonum nofter Dionyfii Exiguus Paffchafio Quefnelli. Illam retinuerunt editores Romani aliquot in facis correctam ex emenda, eam quae a Rufficio emendata eft, fecuti, ut ipfi ait, praeceffoum Ruffici repofitorum, interpretationis alia illa edita variis lectiones hoc annotabimus; fi prius monuerimus eam extare rurfum in altera fecunda libro Concilii Chalcedonenfis pag. 1221. & fupra in antiqua verfione Concilii Epheftni pag. 181. ad quam referenda funt fequentes varia lectiones.

Epiftola prima nunc. Codices Corb. & Cellb. autem. Sic etiam corbeienfis in fecunda editione, ubi alii habent omnes. pofftmus ac Chriftio annuntiamus. Exemplar Paris. gallicanis ac Chriftianiffimis, religiae, piiffimis, Deo amicifimis, ac Chriftianiffimis. Plerique editiones, piiffimis ac Deo amantiffimis Chriftianiffimis. Codex Corb. in fecunda editione pro Chriftianiffimis habet Deo amicifimis. fanctiffimis. Codex omnia exemplaria de hac & in fecunda editione habent opinabitur. Sic etiam Crabbius, qui in margine fcripfit interrabitur.

in fecundo. Omnes vetteres ftatim ut afferuntur.

in fecunda. Omnes vetteres editiones, ubi alii habent omnes. Sic etiam Crabbius, qui in margine fcripfit interrabitur. Codex Corb. & Cellb. habent omnia exemplaria in fecunda editione.

Hanc lectionem praeferunt libri Pariffienfis & Dionyfiani. Quae etiam nobis habet Corbeienfis in fecunda editione. & Pariffienfis illi habet praefatum. In etiam primo habuit Dionyfius, fed poftea mendatum eft ut legeretur praefatiffimum.

diffimus mundo. Codices Corb. Dionfan. Cellb. & veteres editiones, dicere nemo bona impeccit & tolerat fabjugare. Sic etiam Paris. nifi quod omnes. Sic etiam Crabbius. Omnes vetteres habent omnia vetera exemplaria in fecunda editione.

vetteres editiones. In codice Dionfan. & Pariffienfi & ubi & in editione fecunda. Ac Corb. & Cellb. habent, religiofiffimo & omnibus Chriftianis.

convertant. Vetteres libri & editiones, teftati. In etiam omnes libri in editione fecunda.

conjungeret ea quae feparata. Plerique libri, ea quae, defunt in antiquiffimis & editione fecunda. Codex Corb. & Cellb. habent omnes. Sic etiam Crabbius omnes, ac omnes libri & editiones, non folum hoc, fed etiam in fecunda editione.

convertens. Plerique libri & editiones fecunda, convenientia fuit.

reverentiam. Corb. religiofiffimi.

pofuiamque ad nobis. Plerique exemplaria habent non. Sic etiam in editione fecunda.

Ecclefiam. Paris. & Dionyf. Divin. clarum. Ifte habet in margine, al. ecclaum. In fecunda quoque editione omnia vetera exemplaria habent clarum.

Fuiftet tamen. Multae vetteres libri & editiones; Paratum omnes in hoc invenit, nifi quod quidam habent paratum autem vel etiam. Codex Corb. in fecunda editione Paratum autem ita in hoc non invenit.

fulvamque dicentem. Corb. & Cellb. fulvamque dicentes. Concili. General. Tomo IV.

Dominus Deus. Omnes libri & editiones, Dominus Deus.

Quoniam fi quis. Codices Corb. & Cellb. & editiones, Quoniam fi quis. Sic etiam in omnibus fere locis quae a Deo dicuntur, non indigebit omni bono. Codex Corb. in fecunda editione. Quam quidque praecipit.

dominiatur. Plerique libri in editione fecunda, datur. nunc maximo nobis. Illum libri in eadem editione, nunc magis nobis.

reverentiffimo. Codices Corb. & Cellb. & editiones, religiofiffimo. Sic etiam corbeienfis in fecunda editione.

chiarum profectione. Editiones & omnia fenae vetera exemplaria fic legunt, chiarum nobis profectione.

pofteffione. Sic legunt omnes libri & editiones: Crabbius & In Corb. et Cellb. exemplaribus; confeffionem, & editione hanc a nos fuftinebat & ab alius Deo confeffionis ibidem confitentis Epifcopis effe compofitum. Habes autem fenigaus ex parte & docere, ut Eofeftatium pax perfect incolumis, & facerdotibus Dei indifciffum concordiae atque caritatis vinculum perfeveret.

Cyrillus epifcopus Alexandriae &c. ut pag. 943.

Epiftola fcripta Dei amantiffimo Epifcopo Antiochia Januario &c. ibid.

Duas autem iftas epiftolas verfones dedit Crabbius, non nimirum quam hic invenimus in antiquis exemplaribus, quae emendata eft a Rufficio, aliam ex alia antiqua interpretatione, quae extat etiam in collectione canonum nofter Dionyfii Exiguus Paffchafio Quefnelli. Illam retinuerunt editores Romani aliquot in facis correctam ex emenda, eam quae a Rufficio emendata eft, fecuti, ut ipfi ait, praeceffoum Ruffici repofitorum, interpretationis alia illa edita variis lectiones hoc annotabimus; fi prius monuerimus eam extare rurfum in altera fecunda libro Concilii Chalcedonenfis pag. 1221. & fupra in antiqua verfione Concilii Epheftni pag. 181. ad quam referenda funt fequentes varia lectiones.

Epiftola prima nunc. Codices Corb. & Cellb. autem. Sic etiam corbeienfis in fecunda editione, ubi alii habent omnes. pofftmus ac Chriftio annuntiamus. Exemplar Paris. gallicanis ac Chriftianiffimis, religiae, piiffimis, Deo amicifimis, ac Chriftianiffimis. Plerique editiones, piiffimis ac Deo amantiffimis Chriftianiffimis. Codex Corb. in fecunda editione pro Chriftianiffimis habet Deo amicifimis. fanctiffimis. Codex omnia exemplaria de hac & in fecunda editione habent opinabitur. Sic etiam Crabbius, qui in margine fcripfit interrabitur.

in fecundo. Omnes vetteres ftatim ut afferuntur.

in fecunda. Omnes vetteres editiones, ubi alii habent omnes. Sic etiam Crabbius, qui in margine fcripfit interrabitur. Codex Corb. & Cellb. habent omnia exemplaria in fecunda editione.

Hanc lectionem praeferunt libri Pariffienfis & Dionyfiani. Quae etiam nobis habet Corbeienfis in fecunda editione. & Pariffienfis illi habet praefatum. In etiam primo habuit Dionyfius, fed poftea mendatum eft ut legeretur praefatiffimum.

diffimus mundo. Codices Corb. Dionfan. Cellb. & veteres editiones, dicere nemo bona impeccit & tolerat fabjugare. Sic etiam Paris. nifi quod omnes. Sic etiam Crabbius. Omnes vetteres habent omnia vetera exemplaria in fecunda editione.

vetteres editiones. In codice Dionfan. & Pariffienfi & ubi & in editione fecunda. Ac Corb. & Cellb. habent, religiofiffimo & omnibus Chriftianis.

convertant. Vetteres libri & editiones, teftati. In etiam omnes libri in editione fecunda.

conjungeret ea quae feparata. Plerique libri, ea quae, defunt in antiquiffimis & editione fecunda. Codex Corb. & Cellb. habent omnes. Sic etiam Crabbius omnes, ac omnes libri & editiones, non folum hoc, fed etiam in fecunda editione.

convertens. Plerique libri & editiones fecunda, convenientia fuit.

reverentiam. Corb. religiofiffimi.

pofuiamque ad nobis. Plerique exemplaria habent non. Sic etiam in editione fecunda.

Ecclefiam. Paris. & Dionyf. Divin. clarum. Ifte habet in margine, al. ecclaum. In fecunda quoque editione omnia vetera exemplaria habent clarum.

Fuiftet tamen. Multae vetteres libri & editiones; Paratum omnes in hoc invenit, nifi quod quidam habent paratum autem vel etiam. Codex Corb. in fecunda editione Paratum autem ita in hoc non invenit.

fulvamque dicentem. Corb. & Cellb. fulvamque dicentes. Concili. General. Tomo IV.

a Corb. in eadem editione, & habuimus.
b Veteres libri in eadem editione & omnia exemplaria habent omnes.
c Dionyf. & Paris. fubftantiam vel effentiam.
d Vetera exemplaria in eadem fecunda, omnia habent.
e Corb. ibid. inefabilem. Eandem lectionem habet Dionyfiana in margine.
f Corb. ibid. inefabilem. Eandem lectionem habet Dionyfiana in margine.
g Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
h Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
i Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
k Vetteres libri & editiones, omnia habent omnes.
l Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
m Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
n Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
o Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
p Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
q Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
r Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
s Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
t Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
u Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
v Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
x Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
y Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
z Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
a Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
b Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
c Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
d Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
e Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
f Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
g Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
h Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
i Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
k Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
l Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
m Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
n Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
o Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
p Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
q Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
r Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
s Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
t Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
u Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
v Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
x Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
y Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
z Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
a Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
b Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
c Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
d Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
e Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
f Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
g Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
h Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
i Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
k Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
l Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
m Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
n Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
o Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
p Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
q Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
r Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
s Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
t Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
u Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
v Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
x Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
y Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
z Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
a Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
b Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
c Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
d Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
e Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
f Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
g Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
h Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
i Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
k Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
l Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
m Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
n Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
o Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
p Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
q Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
r Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
s Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
t Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
u Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
v Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
x Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
y Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.
z Corb. & Dionyf. Divin. omnia habent omnes.

ANNO CHRISTI 451.

intelligentes. *Veteres libri & edictiones*, intelligatur. *Sic* etiam omnes in secunda affirmat.

Vere autem & Cardinalis Gabriel. *Idem libri & editiones*: Vere autem omnino & Cardinalis Gabriel. *Parif. in Divinis, in secunda affirmat*: Verum affirmat.

quia propitiat. *Veteres libri in secunda affirmat*, quod propitiat.

salvum facies. *Idem libri in editiones*, salvabit.

depositum ejus servabam eatenus. *Corb. et Colb. et veteres edictiones*, depositum ejus servabo eatenus. *In etiam codice Parif. & Corb. in secunda affirmat*.

fecundus humo de cœlo cœlestis. *Vulgatus & veteres editiones*, fecundus humo de cœlo cœlestis.

Meminimus autem. *Ad hoc meminerunt omnitus Ecclesiæ ipsud non habent in multis codicibus Græcis.*

incorruptibilis & immortalis. *Omnes libri mss. & veteres editiones habent*, incorruptibilis enim & immortalis. *Sic etiam in secunda affirmat Corbeiensis et Divionensis*.

tamen quia unus. *Quidam codices*, tamen quia ut unus.

B perfectus in deinum. *Corbeiens.* perfectus eus in deinum. *Mendum est veteris libri*; quia quo propterdum est, perfectus permanens in deinum, *ut in Colbertino*: *aut civitatem, ut in secunda affirmat profert codex Corbeiensis, item in Divionensis supra limam*.

& in una persona. *Veteres editiones*, & tamquam in una persona. *Codices Corb. Colb. Divion. & Sens.* in una persona.

unicuique fuitum esse diximus. *Corb. & Colbert.* unicuique fuitum esse dicimus. *Sic etiam veteres editiones. Quo etiam modo habet codex Divionis. & Sens. in secunda affirmat. In codice Corb. habet*, & tamquam in una persona. *Item. dum licitorum habet Divionensis in margine*.

confirmentur. *Libri mss. & antiquæ editiones*, fecundatentur. *Sic etiam habent codices Parif. et Divion. in secunda affirmat*.

quid sit fapientes. *Corb. et Colb. et veteres editiones*, quasi sit nil multiloquio absq; fine aut tale dicetur. *Quo etiam modo scriptum est in margine libri Divionensis. Cum in margine veterum editionum*, quæ, ut dici, *cum fanatum cum libris mssis*, *hæc habet pedes ut*, quasi in fapientia sua dicetur. *Quo etiam modo habet codex Corbeiensis in secunda affirmat*.

qui fapientes fuit. *Corb. Divion. Colbert. & antiquæ editiones*, qui vel fapientes fuit.

obumbraturis. *Omnia veteres exemplaria et veteres editiones*, obumbraturis. *Sic etiam omnes libri in secunda affirmat*.

& non mutantur. *Colbert. Divion. Corb. & non ab mutantur*, sed acque manebitur.

verbum omnes confortat. *Idem libri*, verbum fulciet omnes confortant.

C accidentes. *In codex Parisiens. Nicipsi et editiones*, accidentes. *Sic etiam omnes veteres libri in secunda affirmat*.

Prophetæ voce. *Omnia veteres exemplaria et editiones*, per Prophetæ voceam.

ambiguæ nullus. *Eadem exemplaria et editiones*, ambiguæ nemo. *Sic etiam omnia veteres exemplaria in secunda affirmat*.

nemo mutatur. *In codice Divionensis et Parisiens. & Divionensis habet in margine*, ab veterrimum disformam libellum pertinentem. *In Corbeiensis et Colbertinus in in editionibus*, vel verbum mutatur libellum pertinentem. *In margine editionum*, unum mutatur dictorum. *Codex Corb. in secunda affirmat vel unum. Sic etiam emendatum est antiquitus in Divionensi*.

D verminos quos. *Omnes libri veteres in secunda affirmat*, verminos omnibus quos.

Neque enim loquebantur. *Corb. & Colb. et editiones*. Nonnulli enim quibusdam, sed fapientes Dei & patris.

Dei patris. *Corb. in secunda affirmat*: Dei & patris.

est unum a Filio. *Melius in antiqua libri & editiones*, est unum & a filio. *Sic etiam habent omnes libri veteres in secunda affirmat*.

fanctuarum. *In codex Divionensis*, qui fanctuarum *habet in margine*. *Quam lectionem præferunt veliqua veterum exemplaria & editiones*.

Mortalem. *In codices Divionensis, Colbertinus, et Corbeiensis*. *Parisiensis et veteres editiones habent Mysteria*. *In secunda affirmat codex Parisiensis Divionis habent Mysteria*, Corb. Mortalem.

E & quia spiritum. *Omnia veteres exemplaria et omnes editiones*: & quia autem spiritum. *Sic etiam omnes veteres libri in secunda affirmat*.

in hoc quod ex placatrix omnium. *Corb. et Colb. et editiones*, in illumen placatum omnium. *In codex Parisiens. Divionis. nisi quod omnem habent pro omnium*. *Sed Divionensis profert in margine*, ab omnium. *In secunda affirmat omnium*, *veteres libri habent in illumen placatum omnium*.

Filiabilis. *Codex Corb. in secunda omnino habet*, spiritualis. *Quidam codices et editiones malunt habere*, filiabilis. *In codex Parisiens. Extrei et editiones*, & nullum omnium.

ANNO CHRISTI 451.

Et cum legerentur.

QUÆ IN CALCHEDONA.

Reverentissimi Episcopi Illyriciani &c. *ut supra pag. 951.* ex eadem scheda recitavit.

QUÆ IN EPHESO.

Eusthatius Episcopus Beryti &c. *ut pag. 954.* confirmavit.

QUÆ IN CALCHEDONA.

Orientales & qui cum ipsis reverentissimi &c. Et postquam lecta fuit

CONSTANTINOPOLI, RETRACTATA EPHESI, CHALCEDONE RELECTA.

Eulalius reverentissimus Episcopus &c. & cum legerentur,

QUÆ IN CALCHEDONA.

Gloriosissimi judices & amplissimus Senatus &c. *ut pag. 958. ad 963.* Et ex eadem scheda recitavit.

QUÆ IN CONSTANTINOPOLI.

Religiosissimus Episcopus Basilius &c. *Codices Corbeiensis et Colbertinus*; *sic habent*. Constantinopoli, retractata Ephesi, relecta Chalcedone; ubi Basilius Episcopus dixit in dgabus naturis agnoscendum unum Dominum. *In editione vero Crabbi*, *Sic*. Actione II. Constantinopoli habita ab Eutyche, lecta in Ephesino Concilio, relecta in Chalcedone . . . . . ab Ecclesia abdicamus.

QUÆ IN EPHESO.

Sancta synodus &c. *ut pag. 963.* fint anathemæ.

QUÆ IN CONSTANTINOPOLI.

In veteribus editionibus sic scriptum est. Constantinopoli Actione II. gesta, sed Chalcedone relecta:

Saturninus Deo amantissimus &c. & cum legerentur,

QUÆ IN CALCHEDONA.

Æthereus reverentissimus &c. *ut pag. 966.* ex eadem scheda recitavit.

QUÆ IN CONSTANTINOPOLI.

Valerianus &c. Et cum legerentur,

QUÆ IN CALCHEDONA.

Dioscorus reverentissimus Episcopus Alexandriæ dixit: ex duabus fulcipio &c. *ut pag. 967.* ex eadem scheda recitavit.

QUÆ IN CONSTANTINOPOLI.

Melphionyngus &c. & cum legerentur,

QUÆ IN CALCHEDONA.

Dioscorus reverentissimus &c. *ut pag. 970.* ex eadem scheda recitavit.

QUÆ IN CONSTANTINOPOLI.

Sabbatius Deo amantissimus &c. & cum legerentur,

QUÆ IN CALCHEDONA.

Eusthatius reverentissimus &c. *ut pag. 971.* ex eadem scheda recitavit.

QUÆ IN CONSTANTINOPOLI.

Eulalius Deo amantissimus &c. sententiam exponat.

TERTIA COGNITIO IN CONSTANTINOPOLI.

Præsidente sanctissimo &c. *ut supra pag. 974 usque ad pag. 987. B. lin. 8.*

QUARTA COGNITIO CONCILII CONSTANTINOPOLITANI.

Codex Corbeiensis. Quæ Constantinopolium, cognitio quarta. Gr. de die quia non fiat. *Edinio Crabbi*. Actio Constantinopolitana synodi 4. sed Chalcedone lecta

Et sequenti die, tertia feria &c. *ut pag. 987.* patrum ostent colligere.

ITEM QUINTA COGNITIO CONCILII CONSTANTINOPOLITANI EX GESTIS EPHESINIS.

Titulus sic intelligendus est, ut qui illi discutiunt de gestis Ephesinis referendo non fiat ad pedum Concilium Ephesinum, sed ad secundum; in quo Dioscorus Alexandrinus tyrannum se prodendo egit. Itaque in editione Crabbi ita scriptum est. Actio

ANNO CHRISTI 451.

Exemplar scriptum habitorum libros Aprilis Constantinopoli.

Flavio Protogene &c. *ut supra pag. 1027. usque ad pag. 1087. B. lin. 7.* notionem.

ALIORUM GESTORUM PRINCIPIUM.

Consulatu Flavii Protogenii &c. *ut eadem pag. 1087. ad pag. 1094.* usque edidi.

QUÆ IN EPHESO.

Basilius Episcopus Seleuciæ &c. & cum legerentur,

QUÆ IN CALCHEDONA.

Basilius reverentissimus Episcopus &c. *ut ead. pag. 1094.* ex eadem scheda recitavit.

QUÆ IN EPHESO.

Seleucus Episcopus dixit &c. *ut pag. 1098. usque ad pag. 1116. A. lin. 9.* recitavit.

B LIBELLUS MONACHORUM EUTYCHIS

Sanctæ huic ex Dei &c. *ut ead. pag. 1116. usque ad pag. 1134. A. lin. 3.* Ephesinæ primæ &c. *In Parisiensi hic est libellus.*

QUÆ IN EPHESO ACTA SUNT, ADVERSUS NESTORIUM.

Aliter autem codex Divionensis, in quo sic legitur: Intimum Ephesini primi Concilii ex gestis Ephesini secundi. *In Corbeiensi vero ita adnotatur Nicipsus Diaconus*. Hic fanctæ synodus Ephesina ex gestis Ephesini fanctorum Chalcedone restitutus.

C Post Constantinopolitanum &c. *ut ead. pag. 1134. usque ad pag. 1146. B. lin. 6.* & principes.

FIRMANT EXEMPLA SANCTORUM EPISCOPORUM.

Petrus presbyter &c. *ut ead. pag. 1146. usque ad pag. 1151. B. lin. 9.* ignoratur.

In loco aliter fuere Romani quam fuerant in editione aliorum Concilii Ephesini. Nam cum in illis abundis profuit fuisse fugai fi Theodosium Pontificum, qui tres tantum priores subscriptiones eorum qui decepti fuere posuit, quia codex Romanus, quo ille utebatur, plures non habebat. Ipse non fecit omnes additiones, quas in Græcis exemplaribus invenibiliter, sed ex omnibus Chalcedonensis antiqua versione ea quoque desumpsimus quarum Graecorum ab ipsis repetebatur. Quas diligentia infantes, superuacaneum & inutile arbitratus sunt eadem referre in editione aliorum concilii Chalcedonensis, & studio brevitatis rerum tantum nomina retinuerunt quorum subscriptiones integra exstabant in perscriptione hujus synodi editionibus, ne monitis quidem lectoribus eas repetendo esse ex gestis Ephesinis. Verum quia conspectum videtur alia nonnulla ipsius synodi integra reddere, quibus nimirum legantur in antiquis codicibus, prout fastum videmus a Crabbo & Surio & in editione Pinetæ, operæ pretium nos fastarum putamus & omnibus lectoribus non injucundum fi priorum exempli sequens, eas subscriptiones hoc revocaverit quas Romani in alium locum transtulerant, præsertim quæ multa ab illis mutata sunt cohæta fidem veterum librorum & editionum, Nimirum quidem interdum puerile textus Graeci. Sic ergo habent.

D Flavius Helychius Cerdanepiscopus principalis Quartodecimanus; cognoscens veram & tectam fidem, suspicaens accili ad fanctam & exhaltam Ecclesiam, & anathematizatio omnem hæresim, principe vero Quartodecimanorum. Consentio suprapcipiæ expositioni catholicæ fidei, anathematizans & eos qui non celebrant fanctum diem Paschæ fecundi fanctæ & catholicæ Ecclesia celebrat. Jurans per fanctam & homousion trinitatem & pietatem & victoriam religiosissimorum & Christi amicorum Imperatorum Flavii Theo-

= a Hic non extant in codice Parisiensi. Non extabant etiam olim in Divionensi, sed postea addita fuere ipsa fuerant. Defunt etiam apud Marium Mercatorem.

doſi & Flavii Valentiniani perpetuorum Augu-
ſtorum; ſi vero aliquid de his tranſgreſſus quan-
doque fuero, ſubjacere me legis ſeveritati. Et
ſubſcripſi manu mea.

Ruhnus ſecundæ Philadelphiæ Quartodecima-
nus, cognoſcens veram catholicam fidem, ſup-
plicavi eorunſ ſanctam & catholicam Eccleſiam,
& anathematizo omnem hæreſim, præcipue vero
Quartodecimanorum. Conſentio vero cum omni
domo mea præſcriptæ expoſitioni ſectæ fidei, ana-
thematizo & eos qui non celebrant ſanctam diem
Paſchæ ſicut ſancta & catholica & apoſto-
lica Eccleſia celebrat. Jurans per ſanctam & ho-
moufion trinitatem & pietatem & victoriam *
Chriſti amicorum Imperatorum Flavii Theodoſii
& Flavii Valentiniani perpetuorum Auguſtorum,
ſi vero de his aliquid aliquando tranſgreſſus fue-
ro, ſubjacere me cum omni domo mea legibus
ſeveritati. Et relecta mihi expoſitione & placenta,
ſubſcripſi propria mea voluntate & propoſito.

Eugenius ſecundæ Philadelphiæ Quartodecima-
nus, cognoſcens cum omni domo mea reſtam &
catholicam fidem, obſecrans ſanctiſſimum epiſco-
pum Theophanium, acceſſi ad ſanctam & catho-
licam Eccleſiam, & anathematizo omnem hære-
ſim, præcipue vero Quartodecimanorum, & eos
qui non celebrant ſanctum diem Paſchæ ſicut ſan-
cta & catholica & apoſtolica Eccleſia. Conſen-
tio vero cum omni domo mea præſcriptæ expoſi-
tioni catholicæ fidei. Jurans per ſanctam & ho-
moufion trinitatem & pietatem & victoriam &
diuturnitatem Chriſtianiſſimorum Imperatorum
Flavii Theodoſii & Flavii Valentiniani perpetuo-
rum Auguſtorum, ſi vero aliquid eorum præ-
varicatus fuero quandoque, ſubjacere me cum
omni domo mea legis ſeveritati. Et relecta mihi
expoſitione & placita, ſubſcripſi manu mea.

Fauſtinus ſaluta ſecundæ Philadelphiæ Quarto-
decimanus, cognoſcens veram & catholicam fi-
dem, obſecrans ſanctiſſimum Epiſcopum Theo-
phanium, acceſſi ad catholicam Eccleſiam, &
anathematizo omnem hæreſim, præcipue vero
Quartodecimanorum, in quo prius erraveram, &
conſentio præſcriptæ expoſitioni catholicæ fidei,
anathematizans & eos qui non celebrant diem
ſanctum Paſchæ quemadmodum ſanctæ & catho-
licæ & apoſtolicæ Eccleſiæ celebrant. Jurant per
ſanctam & homoufion trinitatem & pietatem &
victoriam dominorum orbis terræ Flavii Theodo-
ſii & Flavii Valentiniani perpetuorum Auguſto-
rum, ſi vero aliquid horum prævaricatus fuero
quandoque, ſubjacere me legum ſeveritati. Et
relecta mihi expoſitione, accedens cum omni do-
mo mea ſubſcripſi manu mea.

Damalius & Alexander manu uſi * Europiſi Ili-
Theodori reverentiſimi Diaconi, cognoſcen-
tes catholicam fidem, & obſecrantes ſanctiſſimum
Epiſcopum Theophanium, acceſſimus ad catholi-
cam Eccleſiam, anathematizantes omnem hære-
ſim, præcipue vero Quartodecimanorum, & eos
qui non celebrant ſanctum diem Paſchæ quem-
admodum catholica Eccleſia. Et relecta nobis expoſi-
ne, jurantes venerabili juramento ſanctæ trinita-
tis & victoriam & ſalutem dominorum orbis ter-
ræ Flavii Theodoſii & Flavii Valentiniani pere-
tuorum Auguſtorum non tranſgredi aliquid præ-
ſcriptorum. Et credentes cum domibus noſtris
ſubſcripſimus.

A Flavius Nymphidianus ſecundæ Philadelphiæ
ſcholaſticus omnibus dogmatibus & confuſcudi-
nibus Quartodecimanorum hæreſis * non ſuſci-
piens, conſentens vero his quæ ſunt orthodoxæ
fidei, abrenuntio, confitens communicare huic ſe-
cræ fidei in omnibus & hanc ſuſcipere.

Polychronius Tatiani Philadelphiæ, ſimu
utens Flavii Heſychii & Danihelii Philadelphiæ
omnium principalium, propter quod tarde ſcribrem,
cognoſcens catholicam fidem, & obſecrans ſan-
ctiſſimum Epiſcopum Theophanium, acceſſi ca-
tholicæ fidei, anathematizans omnem hæreſim,
præcipue vero Quartodecimanorum, in qua era-
veram, & eos qui non celebrant ſanctum diem
Paſchæ quemadmodum & orthodoxi. Et relecti mi-
hi hæc expoſitione, juravi venerabili juramento
ſanctæ trinitatis & victoriam & ſalutem domino-
rum orbis terræ Flavii Theodoſii & Flavii Valen-
tiniani perpetuorum Auguſtorum non tranſgredi
aliquid præſcriptorum; deo credo cum omni domo
mea, & confſtat mihi omnia præſcripta. Poly-
chronius * manuscripſi ſum manum * Eulſabili.

Flavius Marcellus aurifex Quartodecimanus,
cognoſcens catholicam fidem, & obſecrans ſan-
ctiſſimum Epiſcopum Theophanium, acceſſi pro-
pria mea voluntate & propoſito ad ſanctam Dei
& catholicam Eccleſiam, & anathematizo om-
nem hæreſim, præcipue vero Quartodecimano-
rum, & eos qui non celebrant ſanctum diem
Paſchæ quemadmodum catholici. Et juravi per
ſanctam trinitatem & pietatem Chriſtianiſſi-
mum Imperatorum Flavii Theodoſii & Flavii Va-
lentiniani perpetuorum Auguſtorum, ſi autem
aliquid tranſgreſſus fuero horum præſcriptorum,
reum me eſſe legum ſeveritati. Et ſubſcripſi ma-
nu mea.

Eutychius ſecundæ Philadelphiæ, cognoſcens
catholicam fidem, & obſecrans ſanctiſſimum Epi-
ſcopum Theophanium, acceſſi propria mea vo-
luntate & propoſito ad ſanctam Dei catholicam
Eccleſiam, & anathematizo omnem hæreſim,
præcipue vero Quartodecimanorum, & eos non
celebrant ſanctum diem Paſchæ ſicut catholici.
Et juravi per ſanctam trinitatem & pietatem
Chriſtianiſſimorum Imperatorum Flavii Theodo-
ſii & Flavii Valentiniani perpetuorum Auguſto-
rum, ſi vero tranſgreſſus fuero aliquid de his
quæ præſcripta ſunt, ſubjacere me legum ſeveri-
tati. Et ſubſcripſi manu mea.

Stratonicus Ammonii Philadelphiæ Quarto-
decimanus, cognoſcens catholicam fidem, & ob-
ſecrans ſanctiſſimum Epiſcopum Theophanium,
acceſſi ad ſanctam Dei catholicam Eccleſiam, &
anathematizo omnem hæreſim, præcipue vero
Quartodecimanorum, & qui non celebrant ſan-
ctum diem Paſchæ ſicut catholici. Et juravi per
ſanctam trinitatem & pietatem Chriſtianiſſimo-
rum Imperatorum noſtrorum Flavii Theodoſii &
Flavii Valentiniani perpetuorum Auguſtorum, ſi
autem tranſgreſſus fuero de his omnibus quæ pre-
ſcripta ſunt, ſubjacere me legum ſeveritati. Et
ſubſcripſi per me ſuperam meum Alexandrum, ob
eo quod literas ignorarem.

Theodorus & Alexander & Philadelphus ſub-
ſcribentes per unum ex noſtris, id eſt, Alexan-
drum, cognoſcentes catholicam fidem, & obſe-
crantes ſanctiſſimum Epiſcopum Theophanium,
acceſſimus ad ſanctam Dei catholicam & apoſto-
licam

licam orthodoxam Eccleſiam, & anathematiza-
mus omnem hæreſim, præcipue quæ dicitur Ca-
tharon, & qui non ſaciunt ſanctum diem Paſchæ
ſicut catholici. Et juramus per ſanctam trinita-
tem & pietatem & victoriam dominorum orbis
terræ Flavii Theodoſii & Flavii Valentiniani pere-
petuorum Auguſtorum, ſi autem tranſgreſſi fue-
rimus quid de his omnibus quæ prælcripta ſunt,
ſubjacere nos legum ſeveritati. Et relecte nobis
huic expoſitioni ſubſcripſimus.

Marinus Erichii manu uſus Neoterii lectoris
catholicæ fidei, cognoſcens catholicam fidem, &
obſecrans ſanctiſſimum Epiſcopum Theophanium,
acceſſi ad ſanctam Dei catholicam & apoſtolicam
Eccleſiam, & anathematizo omnem hæreſim,
præcipue autem Quartodecimanorum, & qui non
celebrant ſanctum diem Paſchæ ſicut catholici.
Et juravi venerabili juramento, ſi tranſgreſſus
fuero quid de his omnibus quæ præſcripta ſunt,
ſubjacere me legum ſeveritati. Et ſubſcripſi.

Pudentius Philadelphianus ſubſcripſi manu mea,
cognoſcens catholicam, & obſecrans ſanctiſſimum
Epiſcopum Theophanium, acceſſi ad ſanctam ca-
tholicam & apoſtolicam catholicorum Eccleſiam,
& anathematizo omnem hæreſim, præcipue Quar-
todecimanorum, & qui non celebrant ſanctum
diem Paſchæ ſicut catholici. Et juramus venerabili
ſacramento, ſi quid tranſgreſſus fuero de his om-
nibus quæ præſcripta ſunt, ſubjacere me legum
ſeveritati. Et perlecta mihi expoſitione, ſubſcripſi
manu mea.

Cyriacus Philadelphenus * Navarianæ hære-
ſeos, cognoſcens orthodoxam fidem, & obſe-
crans ſanctiſſimum Epiſcopum Theophanium, ac-
ceſſi ad ſanctam Dei catholicam & orthodoxam
nam Eccleſiam, & anathematizo omnem hæreſim,
præcipue vero Catharon, Et juramus venera-
bili ſacramento, ſi quid prævaricatus fuero de
his omnibus quæ præſcripta ſunt, ſubjacere me
legum ſeveritati. Et relecta mihi expoſitione,
ſubſcripſi per Eulſebium Syrum Caliopium.

Auxonius Philadelphenus Novatianus, co-
gnoſcens catholicam fidem, & obſecrans ſanctiſ-
ſimum Theophanium Epiſcopum, acceſſi ad ſan-
ctam Dei catholicam & orthodoxam ecclesiam
& anathematizo omnem hæreſim, præcipue
ſecta Novatianorum, & conſentio cum omni
domo mea præſcriptæ expoſitioni catholicæ fidei.
Et juramus venerabili ſacramento ſanctam & ho-
moufion trinitatem & pietatem & victoriam Do-
minorum Imperatorum Flavii Theodoſii & Fla-
vii Valentiniani perpetuorum Auguſtorum, ſi
autem aliquid horum prævaricatus fuero, ſubjacere
me cum omni domo mea legum ſeveritati. Et
perlecta mihi expoſitione, & complacens, ſub-
ſcripſi manu mea. †

Diomedes habitans in vico * Cacabo, cogno-
ſcens catholicam fidem, & obſecrans ſanctiſſi-
mum Theophanium Epiſcopum, acceſſi propria
mea voluntate & ſpontaneo propoſito ad ſanctam
Dei catholicam & apoſtolicam orthodoxorum Ec-
cleſiam, & anathematizo omnem hæreſim, præ-
cipue vero Novatianorum, in qua prius erraveram.
Et juro per ſanctam & homoufion trinitatem &
victoriam, & pietatem dominorum orbis ter-
ræ permanere me in his quæ præſcripta ſunt &
in nullo tranſgredi, ſed in omnibus cuſtodire
permanentes in catholica fide. Si vero inventus
fuero unquam prævaricari aliquid eorum quæ mi-
hi placent, ſubjacere legum ſeveritati. Et ad-
ditis expoſitionem, ſubſcripſi manu mea.

Juliana ſecundæ Philadelphiæ, cognoſcens ca-
tholicam fidem, acceſſi ad ſanctam Dei catholi-
corum Eccleſiam, & anathematizo omnem hæ-
reſim, præcipue Quartodecimanorum. Et
juro ſi venerabile ſacramentum, ſi quid tranſgreſ-
ſus fuero de his omnibus quæ præſcripta ſunt,
ſubjacere me legum ſeveritati. Et complacens,
per Martyrium lectorem ſubſcripſi.

Eutychius Chorepiſcopus Aulacæ principis Qua-
todecimanorum hæreſeos, cognoſcens veram ca-
tholicorum fidem, & obſecrans ſanctiſſimum Epi-
ſcopum Theophanium & reverentiſſimum Chor-
epiſcopum Jacobum & reverentiſſimum presbyte-
rum & Oeconomum Chariſium, acceſſi ad ſan-
ctam & catholicam Eccleſiam, & anathematizo
omnem hæreſim, præcipue vero Quartodecima-
norum, in qua prius erraveram, & conſentio pre-
ſcriptæ expoſitioni catholicæ fidei, anathematizans
& eos qui non celebrant ſanctum diem Paſ-
chæ ſicut & ſancta catholica & apoſtolica Eccle-
ſia celebrat. Jurans per ſanctam & homoufion
trinitatem & pietatem & victoriam dominorum
orbis terræ Flavii Theodoſii & Flavii Valenti-
niani perpetuorum Auguſtorum, ſi vero aliquid
de his præveriatus unquam fuero, ſubjacere me
legum ſeveritati. Et ſubſcripſi manu mea.

Patricius presbyter de vico Paradiſoſo, mana
utens Maximi comprebyteri, ob eo quod literas
ignorarem, cognoſcens veram fidem catholicorum,
& obſecrans ſanctiſſimum & Deo amiciſſi-
mum Epiſcopum Theophanium & reverentiſſimum
presbyterum Jaſophim & reverentiſſimum presby-
terum & Oeconomum Chariſium, & obſecrans
accelſi communicare in ſancta Dei catholica &
apoſtolica Eccleſia, & anathematizo omnem
cos, & anathematizo omnem hæreſim, præ-
cipue vero Quartodecimanorum, & eos qui non
celebrant ſanctum diem Paſchæ ſicut ſancta Dei
& catholica Eccleſia. Et juramus per ſanctam &
* vivificatricem trinitatem & pietatem & victo-
riam dominorum orbis terræ Flavii Theodoſii &
Flavii Valentiniani perpetuorum Auguſtorum, ſi
vero de his aliquid prævaricatus fuero, ſubjacere
me legum ſeveritati. Et lecta mihi expoſitione,
& complacens, ſubſcripſi manu mea.

Zenon Chorepiſcopus Quartodecimanorum
hæreſeos, cognoſcens veram fidem catholicorum,
& obſecrans ſanctiſſimum Epiſcopum Theophia-
nium & reverentiſſimum Chorepiſcopum Jacobum
& reverentiſſimum presbyterum & Oeconomum
Chariſium accelſi ad ſanctam Dei & catholicam
Eccleſiam, & anathematizo omnem hæreſim,
præcipue vero Quartodecimanorum, in qua prius
erraveram, & conſentio præſcriptæ expoſitioni ca-
thodoxæ fidei, anathematizans & eos qui non ce-
lebrant ſanctum diem Paſchæ ſicut ſancta catho-
lica Eccleſia celebrat. Jurans per ſanctam & ho-
mou-

a Codices Divion. & Pariſ. *Chriſtianiſſimorum.*
b Marius Mercator, *Rapopiſi.*
c Codex Pariſ. *non ſuſcipientibus, qua ſunt orthodoxæ fidei abrenuntiantes.* Ita enim Divion. niſi quod habet *abrenuntiantes* in margine habet edionum vulgatam.
d Codex Divion. *accumdavi.*
e Codex Vaticanus, *Eulſabili.*
f Codex Divion. *Theodoritus.* Vide tom. 3. p. 1213.
g Divion. & Pariſ. *Theodorus.*
h Codices Pariſ. & Divion. & Seic & paulo poſt habent *religiuſum.*
i Divion. & Pariſ. *per ſacrilbum trinitatem.*
k Idem libri, *omnamen.*
l Illius etiam ſubſcriptionis Graeca verba habentur tom. 3. pag. 1220.

a Ex illius quoque ſubſcriptionis eum tribus ſequentibus Graeca verba extant tom. 3. p. 1219.
b Ita codex Cantabrigiſ. cui conſentit textus Graecus. At Divion. & Pariſ. & veteres editiones habent *Neoteriume.*
c Codex Corb. habet in margine, *Dacarbus.* Sic etiam in Graeco tom. 3. p. 1219. & apud Maximum Mercatorem in hoc tom. 2. pag. 1220. *Eufiniere*, & Anonymo Ruſtici. * *A ſigno ſiſ nigna ad ſiſnal* y *codices Graeci non ſalum habent, ſi juravi venerabile ſacramentum non prævaricari aliquid ſupraſcriptorum* & *ſubſcripſi manu mea.* Vide ſupra pag. 2010.
Concilii Epheſini & Marium Mercatori. Sic etiam veteres editiones.
d Pariſ. & in *nulla transgredi ſanctam fidem.*
e Divion. & Pariſ. *Cacaqbe.* Sic etiam Graeca tomi 3. p. 1220.

monsion tribuetem & pietatem & victoriam domnorum orbis terræ Flavii Theodosii & Flavii Valentiniani perpetuorum Augustorum, si vero de his aliquid prævaricatus fuero unquam, subjacere me legum severitati. Manum vero accomodavi pro eorum Flavius Palladius, qui eiusqud perfecis dicere literas le ignorare.

His igitur perlectis *Rec. ut supra pag. 1153. usque ad pag. 1160. C. lin. 4.* locutus est populus.

Sequebantur in antiquis editionibus subscriptiones Episcoporum priori synodi Ephesinæ. Verum quia illæ jam repetebantur in gesta ejusdem synodi, quamvis ex alia versione, editionibus Romanis sufficere visum est si ello prolixas referrent, reliquas omiserunt. Verum quia illæ desiderjæ sunt integræ inter alia Concilii Chalcedonensis etiam in antiquis versionibus & apud Marium Mercatorem, & nobis non poto libere manere quasi scientibus illi vori bene reliquæ pro fide Sapientia confirmarunt, ea propterea quæ bella reconditæque sunt in magni Concilii, hoc quoque dandum esse arbitratus sum gravitati librorum studiorum & literarum nostrarum amatoribus, ut eiusdem subjicerem, in quibus etiam nonnulla habentur quæ alibi non reperiuntur, in hunc locum revocem. Sic ergo habent in antiquis editionibus manu scriptis.

Cyrillus episcopus Alexandriæ subscripsi.

* Arcadius episcopus & legatus fidei apostolicæ subscripsi.

Juvenalis episcopus Hierosolymæ subscripsi.

* Memnon episcopus Ephesius subscripsi.

Projectus episcopus & Legatus fidei apostolicæ subscripsi.

Philippus presbyter fidei apostolicæ atque Legatus subscripsi.

Firmus episcopus Cæsariensis subscripsi.

Theodotus episcopus Ancyriranus subscripsi.

Berinianus episcopus Pergæ[illegible] metropolitanus per Timotheum episcopum subscripsi.

Severus episcopus Synnadorum subscripsi.

Perigenes episcopus Corinthiensis subscripsi.

Ioannes episcopus Gortynorum Cretæ subscripsi.

Regimus episcopus Constantiæ Cypri subscripsi.

Acacius episcopus Melitinus subscripsi.

Palladius episcopus Amasenus subscripsi.

Herenianus episcopus Myrenis subscripsi.

Valerianus episcopus Ioannopolis subscripsi.

* Pius episcopus metropolis Pisinuntensis subscripsi.

Cyrus humilis episcopus Aphrodisiensis subscripsi.

Amphilochius episcopus Sidensis metropolis subscripsi.

Maximus episcopus Sardensis subscripsi.

Helianus episcopus Bithyniæ Chersi subscripsi.

Dalmatius episcopus Cyzicenus subscripsi.

Flavianus episcopus Philippensis subscripsi.

Avillanius episcopus * Laodicenis subscripsi.

Parulus misericordia Christi episcopus Cibi subscripsi.

* Iadus episcopus Smyrnensis subscripsi.

Olympius episcopus Claudiopolitanus per episcopum Ephipanium & Eufebium subscripsi.

* Dionysus episcopus Nicopolitanus veteris Epiri subscripsi.

Dominus episcopus * Cotiajensis subscripsi.

Eustathius episcopus Docimiensis subscripsi.

Epiphanius episcopus Graziensis subscripsi.

Gregorius episcopus Cerasuntinus subscripsi.

Helladius episcopus Adramyttinus subscripsi.

Anysius episcopus civitatis Thebanæ Helladæ subscripsi.

Dominus episcopus * Opontinus subscripsi.

Callicrates episcopus Naupactenus subscripsi.

Nicetas episcopus Megarensis subscripsi.

Cultinius episcopus Apamenus subscripsi.

Petrus humillimus episcopus Prusensis subscripsi.

Euprepius episcopus * Byzentis subscripsi.

Dion episcopus Thebeus subscripsi.

Petrebius episcopus Thessalonicensium * Sardorum subscripsi.

Paulus episcopus Amidonensis subscripsi.

Theodorus episcopus Magnisiæ civitatis subscripsi.

Eulebius episcopus Heracliensis subscripsi.

Joannes episcopus * Lesbo Portolelensis & Litorum subscripsi.

Thomas episcopus Derbensis subscripsi.

* Senecion episcopus Scodrenæ civitatis subscripsi.

Tribonianus episcopus Primopolitanæ sanctæ Dei Ecclesiæ subscripsi.

Martyrius episcopus Hilistirensis subscripsi.

Anysius episcopus Colubrassenæ civitatis subscripsi.

Acacius episcopus * Cotennæ civitatis subscripsi.

Ahlabius episcopus Auorienæ subscripsi.

Philippus episcopus Pergamenis subscripsi.

Heraclcon & Theophilus episcopi * Tralensis civitatis subscripsimus.

Daphnus episcopus Magnisiæ Mæandri subscripsi.

Eusebius episcopus Magnisiensis Sipylæ civitatis subscripsi.

* Antonius humillimus episcopus * Cherrisensis subscripsi.

Paulus humillis episcopus Lampsaræ civitatis subscripsi.

Eutropius humillissimus episcopus Erazonensis subscripsi.

Severus minimus episcopus provinciæ Pisidiæ Sozopolis subscripsi.

Silvanus episcopus Ceratapoenitia subscripsi.

Commodus minimus episcopus Tripolis subscripsi.

Constantinus episcopus * Diocletianopolitanus subscripsi.

Nestorius episcopus Sionensis subscripsi :

Apphobius minimus episcopus * Cadentis subscripsi.

* Diofeos episcopus Thyateremæ civitatis subscripsi.

Paulus episcopus * Deddianæ civitatis subscripsi.

* Limeniis episcopus * Eptenæ civitatis subscripsi.

Dorotheus episcopus * Myrrenenis subscripsi.

Theodorus episcopus * Attaliensis subscripsi.

* Apontius minimus episcopus Heracleotanæ civitatis Lampsi subscripsi.

Spudalius minimus episcopus * Cerconensis subscripsi.

Philetus minimus episcopus * Amaxonis subscripsi.

Dorimalius episcopus Maronix subscripsi.

Ennopius episcopus Maximianopolitanus subscripsi.

Eutbalius episcopus Colophoniensis subscripsi.

Lucinus episcopus * Tubierensis subscripsi.

Rufinus episcopus Tabiæ civitatis subscripsi.

Romanus episcopus * Rafias civitatis subscripsi.

Fidus episcopus Suppis subscripsi.

Eleyhius episcopus * Doraceræ civitatis subscripsi.

Timotheus episcopus Termissæ & Eudocias subscripsi.

Eucharius episcopus * Dyrraceræ civitatis subscripsi.

Exagrius episcopus * Solonensis civitatis infuæ Cypri subscripsi.

Nectarius episcopus Calonensis civitatis subscripsi.

Agathocles episcopus Coronæ civitatis subscripsi.

* Azanus episcopus Syeamonensis subscripsi.

Ædesius episcopus * Eistdonensis subscripsi.

Secundinus episcopus Lamaniensis subscripsi.

Nunechius episcopus Selgensis subscripsi.

Martidianus episcopus Coracissensis subscripsi.

Cyrillus episcopus * Cilinensis per manus Hellesponti presbyteri subscripsi.

Sapientius episcopus Paphi Cypri insulæ subscripsi.

* Themistius minimus episcopus Jasensis subscripsi.

Promachius minimus episcopus Alindunensis civitatis subscripsi.

Eudoxius episcopus Chomatensis civitatis subscripsi.

Libanius episcopus [illegible] subscripsi.

[illegible] episcopus Kythenæ civitatis subscripsi.

Alexander episcopus Arcadiopolis subscripsi.

Theodosius episcopus Milensis subscripsi.

Rhodon episcopus veteris civitatis subscripsi.

Tychius minimus episcopus Erythræ civitatis subscripsi.

Eugenius episcopus Apollonidæ civitatis subscripsi.

* Æneiis episcopus Peoniensis Hellesponti subscripsi.

Timotheus episcopus Thermenæ Hellesponti.

Archelaus * minimus episcopus Myndunensis subscripsi.

Apelles humillis episcopus Cybirræ civitatis subscripsi.

Philadelphius minimus episcopus Trajanopolis subscripsi.

Eutherius humilis episcopus * Stratoniceæ Lydiæ provinciæ subscripsi.

Joannes minimus episcopus Aureliopolis civitatis subscripsi.

Maximus minimus episcopus Cymensis subscripsi.

Modestus episcopus Anceræ civitatis subscripsi.

* Theodosius humilis episcopus Mastaurensis subscripsi.

Thomas episcopus Valenciniaropolitanus subscripsi.

Eusebius episcopus Clazomentianus subscripsi.

Eusebius episcopus Aponensis subscripsi.

Euphorus episcopus Hypeponensis civitatis subscripsi.

Sadas episcopus Themensis subscripsi.

Domnus episcopus Orcithenis subscripsi.

Joannes episcopus Augustinitanus subscripsi.

Petrus episcopus Parembulensis subscripsi.

Natiras episcopus Gazæ subscripsi.

Zenon episcopus Curiensis civitatis subscripsi.

Evoptius episcopus Proclomadis * Pentapolis subscripsi.

Macarius episcopus Mitilinensis subscripsi.

Eulebius episcopus Peluseusis subscripsi.

Hermogenes episcopus Rinocurensis subscripsi.

Marinus episcopus * Heliopolitanus subscripsi.

Joannes episcopus Ephesiensis subscripsi.

Heraclius episcopus Tamiatensis subscripsi.

Strategius episcopus * Athlibiensis subscripsi.

Aristobulus episcopus Ishimuensis subscripsi.

Theon episcopus Heracliæ Sethoitii subscripsi.

Solon episcopus civitatis * Chersiensis subscripsi.

Aiyphes episcopus Selemuensis subscripsi.

Macedonius episcopus Xoenitis subscripsi.

Petrus episcopus Oxyrynchenis subscripsi.

Metrodorus episcopus Leontensis subscripsi.

Paulus episcopus Fragonensis subscripsi.

Ammonius episcopus Panophisiensis subscripsi.

Publius episcopus Olbiensis subscripsi.

Hieracus episcopus * Aphnaensis subscripsi.

Samuel episcopus Diffensis subscripsi.

Soparros episcopus Lybiæ Septimianæ provinciæ subscripsi.

Isac episcopus Elearchensis subscripsi.

Isac episcopus Tavensis subscripsi.

Heraclius episcopus Elearchensis subscripsi.

* Theon episcopus Pitachensis subscripsi.

Cyrus episcopus Athaje subscripsi.

Eulogius episcopus Teremonensis subscripsi.

Alexander episcopus Cleopatridis subscripsi.

** Silvanus episcopus Corbiensis subscripsi.

Ego

a Idem codex, *Sepiine*. In eisem Dionysiis.

b Rufinus episcopus Tabiæ civitatis subscripsi. *Hæroel. civi. provincie Lappi*. Dionys. *provinia Lappi*.

c Rufinus *rafia* in codice Ambrosianorum *amaynia*.

d In codice Corbeiensis. Alii habent *Rafia*. In codice Ambrosiana, ut docet Baluzius, legebatur *e Rafiar*.

e Paris. *Pers*. Dionys. *Perdia*.

f Idem, *Sidonensis*.

g Paris. *Sapanensis*. Dionys. *Cypiliensis*.

h Idem, *Sidonensis*.

i Dionys. *Thomassius humilis episcopus Tarensis*, Idem & Paridensis legunt *humilis* in sequenti subscriptione.

k Paris. *Tarensis*.

l In codice Corbeiensis. Reliqui habent *Atilies*.

m Paris. *Tarsensis*. Sic etiam in subscriptionibus Philadelphi, Ioannis, Maximini.

n Hic codex Paris. habet *Tarsensipoli*, & in subscriptione Philadelphi *Tarsensipoli*.

o Paris. *Theodorus*.

p Corbeiensis & Tarisiensis addunt *provinciæ*.

q Dionys. *Athinensis*.

r Paris. *Cavalliensis*. Dionysiensis habet : *Salon episcopus Slamaniensis*, & in margine, *al. Cherrisiensis*.

s Paris. *Sidonensis*.

t Idem, *Thomas*, Dionys. *Thomas*.

u Dionys. *Cubanus episcopus Tolitensis*. & in margine, *al. Silvanus episcopus Corbiensis*. Aetumentanis codex, ut docet Baluzius, habebat *Bathiensis*.

v Paris. *Mitilensis*, Dionys. *Myrrinensis*.

x Paris. *Cerasiensis*, Dionys. *Cerasiensis*.

y Paris. *Pitachensis*.

z Paris. *Tyatira civitatis*.

a Corb. & Paris. *Dioscorus*.

b Dionys. *Epiphanius*.

c Dionys. *Epiphanius*.

d Dionys. *Cubanus episcopus Tolitensis*. Aetumentanis codex, ut docet Baluzius, habebat *Bathiensis*.

e Paris. *Ceramiensis*, Dionysiensis habet : *Cerasiensis*.

f Paris. *Tapiae civitatis*.

g Paris. *Tapiae civitatis*.

h In codice Corbeiensis. Alii habent *Rafia*. In codice Ambrosiana, ut docet Baluzius, legebatur *e Rafiar*.

i Paris. *Pers*. Dionys. *Perdia*.

k Corb. & Paris. *Dioscorus*.

l Dionys. *Epiphanius*.

m Idem, *Sidonensis*.

n Dionys. *Epiphanius*.

o Dionys. *Cypiliensis*.

p Dionys. *Thomassius humilis episcopus Tarensis*, Idem & Paridensis legunt *humilis* in sequenti subscriptione.

q Paris. *Tarensis*.

r In codice Corbeiensis. Reliqui habent *Atilies*.

s Paris. *Tarsensis*. Sic etiam in subscriptionibus Philadelphi, Ioannis, Maximini.

t Hic codex Paris. habet *Tarsensipoli*, & in subscriptione Philadelphi *Tarsensipoli*.

u Paris. *Theodorus*.

x Corbeiensis & Tarisiensis addunt *provinciæ*.

y Dionys. *Athinensis*.

z Paris. *Cavalliensis*. Dionysiensis habet : *Salon episcopus Slamaniensis*, & in margine, *al. Cherrisiensis*.

aa Paris. *Sidonensis*.

bb Idem codex, *Plamaniensis*.

cc Idem, *Thomas*, Dionys. *Thomas*.

dd Dionys. *Cubanus episcopus Tolitensis*. & in margine, *al. Silvanus episcopus Corbiensis*. Aetumentanis codex, ut docet Baluzius, habebat *Bathiensis*.

ee Paris. *Cubanus*.

ff Paris. *Bathiensis*.

gg Paris. *Bathiensis*.

hh Paris. *Bathiensis*.

ii Paris. *Bathiensis*.

kk Paris. *Bathiensis*.

ll Paris. *Bathiensis*.

mm Paris. *Bathiensis*.

nn Paris. *Bathiensis*.

oo Paris. *Bathiensis*.

pp Paris. *Bathiensis*.

qq Paris. *Bathiensis*.

rr Paris. *Bathiensis*.

ss Paris. *Bathiensis*.

tt Paris. *Bathiensis*.

uu Paris. *Bathiensis*.

xx Paris. *Bathiensis*.

yy Paris. *Bathiensis*.

zz Paris. *Bathiensis*.

aaa Paris. *Bathiensis*.

bbb Paris. *Bathiensis*.

ccc Paris. *Bathiensis*.

ddd Paris. *Bathiensis*.

eee Paris. *Bathiensis*.

fff Paris. *Bathiensis*.

ggg Paris. *Bathiensis*.

hhh Paris. *Bathiensis*.

iii Paris. *Bathiensis*.

kkk Paris. *Bathiensis*.

lll Paris. *Bathiensis*.

mmm Paris. *Bathiensis*.

nnn Paris. *Bathiensis*.

ooo Paris. *Bathiensis*.

ppp Paris. *Bathiensis*.

qqq Paris. *Bathiensis*.

rrr Paris. *Bathiensis*.

sss Paris. *Bathiensis*.

ttt Paris. *Bathiensis*.

uuu Paris. *Bathiensis*.

xxx Paris. *Bathiensis*.

yyy Paris. *Bathiensis*.

zzz Paris. *Bathiensis*.

aaaa Paris. *Bathiensis*.

bbbb Paris. *Bathiensis*.

cccc Paris. *Bathiensis*.

dddd Paris. *Bathiensis*.

eeee Paris. *Bathiensis*.

ffff Paris. *Bathiensis*.

gggg Paris. *Bathiensis*.

hhhh Paris. *Bathiensis*.

iiii Paris. *Bathiensis*.

kkkk Paris. *Bathiensis*.

llll Paris. *Bathiensis*.

mmmm Paris. *Bathiensis*.

nnnn Paris. *Bathiensis*.

oooo Paris. *Bathiensis*.

pppp Paris. *Bathiensis*.

qqqq Paris. *Bathiensis*.

rrrr Paris. *Bathiensis*.

ssss Paris. *Bathiensis*.

tttt Paris. *Bathiensis*.

uuuu Paris. *Bathiensis*.

xxxx Paris. *Bathiensis*.

yyyy Paris. *Bathiensis*.

zzzz Paris. *Bathiensis*.

aaaaa Paris. *Bathiensis*.

bbbbb Paris. *Bathiensis*.

ccccc Paris. *Bathiensis*.

ddddd Paris. *Bathiensis*.

eeeee Paris. *Bathiensis*.

fffff Paris. *Bathiensis*.

ggggg Paris. *Bathiensis*.

hhhhh Paris. *Bathiensis*.

iiiii Paris. *Bathiensis*.

kkkkk Paris. *Bathiensis*.

lllll Paris. *Bathiensis*.

mmmmm Paris. *Bathiensis*.

nnnnn Paris. *Bathiensis*.

ooooo Paris. *Bathiensis*.

ppppp Paris. *Bathiensis*.

qqqqq Paris. *Bathiensis*.

rrrrr Paris. *Bathiensis*.

sssss Paris. *Bathiensis*.

ttttt Paris. *Bathiensis*.

uuuuu Paris. *Bathiensis*.

xxxxx Paris. *Bathiensis*.

yyyyy Paris. *Bathiensis*.

zzzzz Paris. *Bathiensis*.

aaaaaa Paris. *Bathiensis*.

bbbbbb Paris. *Bathiensis*.

cccccc Paris. *Bathiensis*.

dddddd Paris. *Bathiensis*.

eeeeee Paris. *Bathiensis*.

ffffff Paris. *Bathiensis*.

gggggg Paris. *Bathiensis*.

hhhhhh Paris. *Bathiensis*.

iiiiii Paris. *Bathiensis*.

kkkkkk Paris. *Bathiensis*.

llllll Paris. *Bathiensis*.

mmmmmm Paris. *Bathiensis*.

nnnnnn Paris. *Bathiensis*.

oooooo Paris. *Bathiensis*.

pppppp Paris. *Bathiensis*.

qqqqqq Paris. *Bathiensis*.

rrrrrr Paris. *Bathiensis*.

ssssss Paris. *Bathiensis*.

tttttt Paris. *Bathiensis*.

uuuuuu Paris. *Bathiensis*.

xxxxxx Paris. *Bathiensis*.

yyyyyy Paris. *Bathiensis*.

zzzzzz Paris. *Bathiensis*.

ANNO CHRISTI 451.

Ego vero Heraclius episcopus pro eo subscripsi, A
quod infirmabatur.
Adelphius episcopus Onuphensis subscripsi.
Abraham episcopus Oltracinensis subscripsi.
Athanasius Parali episcopus subscripsi.
Adelphius episcopus Sensis subscripsi.
Lampetius episcopus Casiæ civitatis subscripsi.
Chrysaorius episcopus Aphroditensis subscripsi.
Ammonius episcopus Botuensis subscripsi.
Eutychius episcopus Theodosiopolitanus subscripsi.
Venantius episcopus Gerapolitanæ civitatis subscripsi. Subscripsi vero per Notarium meum Theodosum.
Zenobius episcopus Barcenæ civitatis subscripsi.
Zenon episcopus Teuchirientenæ civitatis subscripsi.
Eusebius episcopus Nilopolitanæ civitatis subscripsi.
Heraclius episcopus Heracliæ superioris subscripsi.
Macarius episcopus Antenæ civitatis subscripsi.
Savinus episcopus Panufensis subscripsi.
Athanasius episcopus civitatis Scipiæ subscripsi.
Philumenus episcopus Cimensis subscripsi.
B Felix episcopus e agean vices apostolicæ sedis civitatis Apollonitanæ & Bellidiensium subscripsi.
Timotheus episcopus provinciæ Scythiæ Tomitanæ civitatis subscripsi.
Paulianus episcopus Majumæ subscripsi.
Thybanon episcopus Coptuensis subscripsi.
Zenobius episcopus Coptensis civitatis subscripsi.
Publicus episcopus Apollonensis subscripsi.
Andreas episcopus Hermopolitanus subscripsi.
Phaneas miaimus episcopus Arpasensis subscripsi.
Theosebius episcopus e Priensis civitatis subscripsi.
Maximus episcopus Æsæ subscripsi.
Theodilus episcopus Phoenensis subscripsi.
Hermolaus minimus Artolidensis subscripsi.
Theodorus episcopus Godarensis per alterius minum, id est, a Æthertii Archidiaconi, subscripsi.
Athanasius episcopus Pari infuitæ subscripsi.
Paulus Orymensis episcopus subscripsi.
Timotheus episcopus Brisbensis subscripsi.
Daniel episcopus Coloniæ Cappadociæ subscripsi.
Alcibiades episcopus Trapezopolitanus subscripsi.
Theodorus episcopus civitatis Echinensis subscripsi.
Basilia Diaconus ecclesiæ Carthaginensis subscripsi.
Stephanus episcopus Thessalonicensis Asiæ provinciæ subscripsi.
Casianus episcopus Chorepiscopus Arcadiæ civitatis subscripsi.
Theodorus episcopus Elusensis subscripsi.
Theodorus episcopus Aridodensis subscripsi.
Letojes episcopus Libyadæ subscripsi.
Asiscorius episcopus Olympi subscripsi.

Post hæc subscriptiones Crabbus & ceteri usque ad editionem Romanam nonnulla habent Cyrilli Alexandrini adversus Nestorii blasphemias quæ recte omissa fuere in editione Romana & in illis quæ ex illa emanarunt. Non extant enim in antiquis exemplaribus, sive Græcis, sive Latinis.

Et cum legerentur, accensis cereis, Constantinus devotissimus secretarius fecit consistorii ex eadem schedula recitavit ita.

Disconus episcopus Alexandriæ &c. ut supra pag. 1162. ad pag. 1166. D. lin. 7. Et cum legerentur.

QUÆ IN CALCHEDONA.

Orientales, & qui cum ipsis fuerunt, in hunc modum.

QUÆ IN EPHESO.

Juvenalis episcopus Hierosolymitanus *&c. ut pag. 1167. ad pag. 1190. D. lin. 21.* subscripsi.

QUÆ IN CALCHEDONA.

C Gloriosissimi judices &c. Completum est. *Explicit prima cognitio Chalcedonensis Concilii.*

ANNOTATIO RUSTICI.

Explicit prima cognitio. Finiuntur emendandantes & coHFFma 2 prid. 2 Kal. XXII. fer. IIII. Ind. XIII. XV. Kal. April. Chalcedonensis Concilii. Rusticus per gratiam Dei Diaconus sanctæ Ecclesiæ Romanæ cuntali, annotavi, diffinivi. Deo gratias.

Mirum est quos & quanta absurda perpetrit his locis, dum ab Sirmon litterarum studiosis interpolatorum modus explicandi corruptissimus illas mens quæ sequuntur pro veteris emendantes. Crabbus difficultatem ubique ipse praetermittens, sed interdum erroris insidiis per speciem emendationis & interpretationis. Lubbeus his mens, sua, reddidit per veteris manuscripta, sane infelice omnino, à fas est ita loqui de vero plurima obscuris & erroribus. Differentia enim codicum manuscriptorum ob editis nulla esse potuit: nec invenerunt artem typographicam, quod etiam adversatur vir Cardinalis Tuschanus Quæstitus. Difficultatem illam adeo admodum magnam habent illa, 2 prid. 2 Kal. XXII. cui sit satisfactio putavit idem Lubbeus illa retrograda ordine revolutando ad Kalendas Decembris, quia XXII. fit commendavit ut legendum effet XCII. Verum sic fit ultitur difficultas. Etenim non XCII. tantum dies intercesse inter Kalendas Decembris & diem VI. Kalindarum Aprilium, sed centum ollo integri, computatis extremis. Editores Romani, mala certe fide usi, Indictionem VIIII. pofuere pro XIII. ut concordarent Rustici referens ad annum CCCCLVI. non animad-

ANNO CHRISTI 451.

2013 LEO P.L. CHALCEDONENSE. VALENTIN. MARCIANUS I. IMP. 2014

mad-vertentes hanc Rusticum eum esse qui Vigilii A Papæ consiguinei fuit, adeoque non posset ullo pacto esse Synodo Chalcedonensi. Nam certum est ferium illam quartam a Rustico commemoratam incidisse anno DL. (quo Indictio VIII. fuit) in diem XV. Kalendarum Aprilium. Ita se explicitarum politicus erat Lubbeus, sed morte praeventus exequi non potuit. Ego me non compare cum vire doctissimo, sed tantum mens conjectare ausus. Sic ego pars ego dolere illam Rustici annotationem.

Explicit prima cognitio Chalcedonensis Concilii. Finiuntur emendantes & conferentes apud Kalcedonem feria IV. Indictione XIII. XV. Kal. Apriliis. Rusticus per gratiam Dei Diaconus sanctæ Ecclesiæ Romanæ cuntali, annotavi, diffinivi. Deo gratias.

Ex mutatione autem in hoc loco facta ab editoribus Romanis ortus est insipsus error Christiani Lupi ex S. Ierome filiolorum ad Concilia pag. 463. ubi referens hanc annotationem quasi haberet in editione Romana, hoc tollipit modum per Christi Dominum, non computando Romana Ecclesia Andam fuisse ante Dionysium Exiguum.

INCIPIT SECUNDA COGNITIO CALCEDONENSIS CONCILII.

Consulatu domini nostri *&c. ut pag. 1191. ad pag. 1214. B. lin. 4.* Ecclesiæ.

Interim epistola Leonis Papæ urbis Romæ ferita ad Flavianum episcopum de hæresi Eutychianorum, sive propric de ipso Eutyche.

Dilectissimo fratri *&c. ut ead. pag. 1214. ad P. C. 1242. manuscriptor.*

Explicit adto secunda. Incipit tertia.

Consulatu piissimi *&c. ut pag. 1242. ad pag. 1254. C. lin. 5.* concilium.

PRIMA VOCATIO.

Et cum abfolisset reverendissimi Episcopi *&c. ut ead. pag. 1242. ad pag. 1254. C. lin. 7.* secundo ita.

SECUNDA VOCATIO.

Sanctæ & universalis synodus *&c. ut ead. pag. 1254. ad pag. 1274. C. lin. 14.* monasteriorum.

LIBELLUS ISCHYRIONIS DIACONI.

Hæc tantum veteres libri, quibus Crabbus addidit, ad Leonem Papam & Chalcedonensis Concilium. *Ita etiam editores Romani, qui in margine addiderunt versiones ex Graeco, hoc modo:* Libellus Athanasii Presbyteri Alexandriæ obtulus adversus Dioscorum sanctæ synodo. *Curatores editionis regio lectionem illam è margine transtulerunt in textum, alterius nulla facta mentione. Hinc ergo est ortu edito Lubbeana.*

Sanctissimo & beatissimo *&c. ut pag. 1182. ad pag. 1190. B. lin. 22.* subscripsi.

LIBELLUS SOPHRONII.

Hic ifi tituloes sequentis libelli in veteribus exemplaribus. Veteres editores addunt Christiani Leontem Papam & Chalcedonense Concilium. *Romani fecerunt Graecum, titulum eo modo compofuerunt quo in editione Lubbeana legitur.*

Sanctissimo & beatissimo *&c. ut pag. 1190. ad pag. 1195. C. lin. 8.* monenter.

TERTIA VOCATIO.

Hæc tantum in veteribus libris, quibus congruit & textus Graecus. Quare inutilis est titulus hic appositus in multgatis editionibus.

Sanctæ & magnæ *&c. ut ead. pag. 1195. ad pag. 1335. B. lin. 8.* Episcopatus dignitate.

SUBSCRIPTIONES EORUMDEM EPISCOPORUM.

Paschalinus *&c. ut ead. pag. 1335.*

Post subscriptionem Maximi Antiocheni Rusticus ponit quosdam signum, & ait: Ab signo hoc usque ille codex Graecus cuilibet in ordine nominum constanat, & ipse inter se valde diffonat. Idcircoo servavi hujus codicis ordine contuli. Summulis tamen Graecis et continet codex Acumitensis offenditur. Summulas Graeas vocat Rusticus literas numerales quas pofuit in margine harum subscriptionum. Cum itaque etiam Rustici ceffimonia nonfat perturbatissima in antiquis exemplarium fuisse ipsa Episcoporum subscriptiones, diversique admodum fit editio Rusticii à Romana, vissum est hic illas integras apponere quales leguntur in antiquis codicibus & editionibus.

Stephanus episcopus metropolitanus Ephesi subscripsi.

Quintillus episcopus Heracleæ Macedoniæ subscripsi.

Andreas Presbyter Thessalonicensis pro reverentissimo. Episcopo episcopo meo subscripsi.

Lucianus episcopus Byzantii pro Cyriaco reverentissimo episcopo Heracleæ Thraciæ subscripsi.

Diogenes Episcopus metropolitanus Cyzici subscripsi.

Julianus episcopus Choo & Legatus Ecclesiæ Romanæ subscripsi.

Petrus Episcopus Corinthi provinciæ Achajæ subscripsi.

Eunomius Episcopus metropolitanus civitatis Nicomediæ subscripsi.

Theodosius Episcopus Tarsensis metropolitanus subscripsi.

Joannes Episcopus Ephesi subscripsi.

Romanus Episcopus metropolitanus Myrenæ civitatis subscripsi.

Eleutherius Episcopus Chalcedonensis subscripsi.

Seleucus Episcopus Amasiæ subscripsi.

Constantinus Episcopus metropolitanus Melitenæ civitatis subscripsi.

Eustachius Episcopus Berytii subscripsi.

Cy-

a Divion. *Item Episcopo Cerenæ civitatis. & in margine, id. Tuschiensium.*

b Cum hic Episcopus dicatur agere vices apostolicæ sedis, & pro *Apollensium sive Apollonitanorum*, ut habent illi codices, fingitum fit in Dionysii *Bonifacianum*, cum absurda fortasse conjectura fortè si quis hæc referat ad Felicem Episcopum Romuldianum, qui hac omnino aetate vixerat, & dictus obiisse anno Christi CCCCXXIV. Hanc conjecturam confirmare poteft & annotatio Rustici Diaconi, qui ita scribit ad hanc subscriptionem: *Et ipsa Latina ed (nimirum in codice Acumentinum) hæc: Felix Episcopus civitatis Aristinensium & Bellidiensium subscripsi.* Cum enim subscriptiones Latinæ, argumentum est eum fuisse Episcopum occidentalem.

c Non habentur in codice Parisiensi.

d Paul. *Paulinianus*. Divion. *Paulus*. & in margine, id. *Aquilanensium*.

e Divion. *Anonymus*. Paul. *Phanaas humilis*. Sic etiam Dionysius. Item in Hermolaus.

f Divion. *Anonymus*. Divion. *Parienses*. h Paris. & Divion. *Artolei*. i Ita codices Corbeiensis & Divionensis. At Parisiensis habet *Cerapus*. k Idem codex, *Apiscopus*. Ita etiam Divionensis, qui habet *Cerapus*. l Codex Paris. *Amorissis*.

m Quamvis edisio Crabbi habeat *Anafiæ*, ego tamen non dubito quin in hac codice habeatur *Eurithea*, cum omnino nulla sit proprium in eodem codicibus. Auctor id adeo verum esse ut cum podita Rusticus inter Episcopos qui commemorantur in initio quarta affinitis repetitis nomen Anafiæ Thessalonicenis, annotaverit hoc quidem Anafiarum nominari, fed in primo Concilio Ephesino Eurithenum fuisse subscriptum. Verum quamvis illius nomen ignoram esse Crabbo, cum nonfam prodidit codex excriptus neque epiftola Leonis Papæ ad hanc Eurithenum, coelibatum gerem nondum esse, fuperfuit nomen Anafiæ vix cum cerberoium, & qui ex omnino temporibus vetusior quo celebratum est Chalcedonense Concilium. Confensus ergo veterum exemplarium admonet minendum hoc esse nomen Eurithei; quod non tum quidem apponium est quam ita subscribebantur, sed tum quando factus est Episcopus. Ut enim quia eurhetiorum fe esse adfendant, superbum tum fubscribere decretis synodi Chalcedonensis, ac docere etiam epiftolae fanctii Leonis. Eurithei Episcopi Thessalonicenis mentio nonnisi ex indiculo codicis excrepit & in epiftola 129. fanctii Leonis in editione Quesnelii. Vide lib. 3. de concordia cap. 2 8.

n Ante illius Lucianii subscriptionem codices Parisiensis & Divionensis habent: Thalassius Episcopus Cæsaræ Cappadociæ subscripsi.

o Post illum Ioannem in eisdem codicibus Paulinus Episcopus Satanæ Hiemiæ subscripsi. Porro Paulinus addit: Eustachius Episcopus Antyræ Galatiæ subscripsi.

ANNO CHRISTI 451.

Cyrus Episcopus metropolitanus Anazarbenæ A civitatis subscripsi.

Joannes Episcopus metropolitanus Sebastiæ civitatis subscripsi.

Constantinus Episcopus metropolitanus Bostrenæ civitatis subscripsi.

Patritius Episcopus [a] Tyanon subscripsi.

[b] Theodorus Episcopus civitatis Damascenæ subscripsi.

Petrus Episcopus Gangrenæ civitatis subscripsi.

Basilius Episcopus metropolitanus Trajanopolitanæ civitatis subscripsi.

Calagenus Episcopus metropolitanus Claudiopolitanæ civitatis subscripsi.

Amphilochius Episcopus metropolitanus Sidenæ civitatis provinciæ Pamphyliæ subscripsi. B

Epiphanius Episcopus metropolitanus Pergenæ civitatis provinciæ Pamphyliæ subscripsi.

Attieus Episcopus metropolitanus Nicopolitanæ civitatis veteris Epiri subscripsi.

Onesiphorus Episcopus metropolitanus civitatis Iconii subscripsi.

Johannes Episcopus metropolitanus insulæ Rhodi subscripsi.

Florentius Episcopus metropolitanus Sardenæ civitatis provinciæ Lydiæ subscripsi.

Photius Episcopus metropolitanus civitatis Tyri subscripsi.

Trencion Episcopus metropolitanus Philippopolis civitatis subscripsi.

Typhon Episcopus insulæ Chio subscripsi. C

Nunechius episcopus metropolitanus Laodicæ subscripsi.

Pergamius episcopus metropolitanus Antiochenæ civitatis pro me & pro Domno reverentissimo episcopo metropolitano Apamenæ civitatis subscripsi.

Eulogius episcopus provinciæ Philadelphiæ metropolitanus subscripsi.

Proclus Episcopus civitatis Adrianon subscripsi.

Critonianus Episcopus metropolitanus Aphrodisiadæ civitatis subscripsi.

Simeon episcopus metropolitanus Amidenæ civitatis subscripsi.

Stephanus episcopus Hierapoleos subscripsi.

Theodotius episcopus metropolitanus Pisiundiæ civitatis subscripsi.

[c] Fontejanus episcopus Sagalassenæ civitatis subscripsi.

Lucius episcopus [d] Dyrtacenæ civitatis metropolitanus provinciæ novæ Epiri subscripsi.

Marinianus episcopus Synnadæ subscripsi.

Joannes episcopus Germaniciæ subscripsi.

[e] Typhon episcopus Chii subscripsi.

Theodorus episcopus civitatis Claudiopolis subscripsi.

Nonnus episcopus civitatis Edessæ subscripsi.

Sebastianus episcopus Berœtenæ civitatis subscripsi.

Paulus episcopus Ptolomaidæ subscripsi.

ANNO CHRISTI 451.

Joannes [f] episcopus Armeniæ provinciæ subscripsi.

Cecropius episcopus Sebastopolitanæ civitatis subscripsi.

Anstomachus episcopus civitatis Coloniæ subscripsi.

Thalassius episcopus civitatis Parii subscripsi.

Acacius episcopus Ariarathiæ civitatis subscripsi.

Heraclius episcopus civitatis Comanon subscripsi.

Meletrius episcopus Lariffæ [g] sacrens sermonem pro Domno episcopo Apamiæ Syriæ subscripsi.

[h] Meletrius episcopus Lariffæ subscripsi.

Marcus episcopus Arethusæ civitatis subscripsi.

Calliticus episcopus Apamiæ civitatis subscripsi.

[i] Paulus episcopus Palenæ civitatis subscripsi.

[k] Theodotus episcopus Nazianzenæ civitatis subscripsi.

Philippus episcopus civitatis Adanæ subscripsi.

[l] Evolcius episcopus Zeumatis subscripsi.

Polychronius episcopus Epiphaniæ subscripsi.

Neoptolemus episcopus [m] Coriræ subscripsi.

Acholius episcopus Larandenæ civitatis subscripsi.

Julianus episcopus civitatis Hypepon subscripsi.

Gerontius episcopus Seleuciæ [n] Syriæ subscripsi.

Theodotilus episcopus civitatis [o] Beroeæ subscripsi.

Zenodotus episcopus Telmessenæ civitatis subscripsi.

[p] Cretianus episcopus Panormenis subscripsi.

Leontius episcopus civitatis Magnitiæ subscripsi.

Eudoxius episcopus Chomacenæ civitatis subscripsi.

Uranius episcopus Emesenæ civitatis subscripsi.

Epictetus episcopus Diocletianopoleos civitatis subscripsi.

Timotheus episcopus Balaneon subscripsi.

[q] Simeon episcopus Amidis subscripsi.

Theotecnus episcopus civitatis [r] Tyrsion subscripsi.

Papas episcopus civitatis Philomelensis subscripsi.

Paulinus episcopus civitatis Apamiæ Pisidiæ subscripsi.

[s] Balonas episcopus Neapolitanæ civitatis subscripsi.

[t] Florentius episcopus civitatis [u] Orion subscripsi.

Cyrus episcopus civitatis Synjandi subscripsi.

Macarius episcopus civitatis Laodiciæ subscripsi.

Indimus episcopus [x] Irinopolitanæ civitatis provinciæ secundæ Ciliciæ subscripsi.

Hypatius episcopus civitatis Zephyri subscripsi.

Æthericus episcopus Smyrnæ civitatis subscripsi.

Antiochus episcopus civitatis Sinopæ subscripsi.

Lucianus episcopus civitatis Ipsinorum subscripsi.

Ba-

a Divion. *Tyanus*.

b Curt. *Sentianus*, Divion. *Thoriana*. Sed tantum ponitur paulo post ita post Lucam Dyrtacenum, & ibi vocatur *Tortesianus*.

c Curt. *Dyrrhachena*, codex Parif. *Dertacenæ*.

d Ita subscripsisse omnibus ex in hoc loco, cum jam ista facta. Verum cum habeamus in codice Cantebrigi, quam præcipue sequimur, addim vero ex antiquius fuque locum ex Divionensi, nolumus eam delere. Nefciimus enim eaulam que antiquior illa ad hoc monitis ut hic poneretur.

e Chrisos edidit, *Episcopus Neapolis Armeniæ*.

f Hæc addunt a codice Parisiensi, & non extabant primo in Divionensi. Sane paulo supra Pergamius Antiochenus subscribit pro se & pro Domno Apameno.

g Hanc subscriptionem reponunt codex Cantebrigi & editio Crabbi.

h Sabon Crabbium ita legitur. Paulus Episcopus Antiochenus civitatis subscripsi. Sabon Episcopus Palenæ civitatis subscripsi.

i Divion. *Eurotiscus*, Parif. *Eubius*, Crabbus *Eustinus*.

k Divion. *Theodorus*. Eadem inscriptum habet Crabbus in margine.

l Divion. *Eurotiscus*, Parif. *Eubius*, Crabbus *Eustinus*.

m Divion. *Ipsurlie*.

n Divion. *Byrla*.

o Divion. *Beroeæ*.

p Hanc subscriptionem Parisiensis. Deerat etiam olim in Divionensi.

q Parif. *Tymonon*, Crab. *Thone*.

r Crab. *Pandus*.

s Divion. *Ratiana*.

t Crab. *Bassinus*, codex Parif. *Barsinus*.

u Divion. *Ratiana*; & in margine, *al. Sorion*. Crab. *Sorion*, codex Parif. *Hesperius*.

x Divion. *Latiana*; & in margine, *al. Sorion*. Crab. *Sorion*.

ANNO CHRISTI 451.

Basilius episcopus civitatis Narsiæ subscripsi. A

Eustochius episcopus civitatis Docimini subscripsi.

Aryagmonius episcopus civitatis [a] Chion subscripsi.

Eurticius episcopus Nicopolitanæ civitatis provinciæ Pisidiæ subscripsi.

Alexander episcopus Seleuciæ civitatis provinciæ Pisidiæ subscripsi.

Timotheus episcopus Dolichenæ civitatis subscripsi.

[b] Gratidianus episcopus Cersusnenæ civitatis subscripsi.

Renus episcopus Junopoleos subscripsi.

Particius episcopus civitatis Neocæsareæ augustæ provinciæ Euphratesiæ subscripsi.

Sophronius episcopus civitatis Constantinæ subscripsi.

Joannes episcopus civitatis Flaviadæ subscripsi.

Theodorus episcopus Augustæ subscripsi.

Cyrinus episcopus Gadarum subscripsi.

Cyriacus episcopus Encarpiæ subscripsi.

Abercius episcopus Hierapoleos subscripsi.

Paulus episcopus Mariamnenis subscripsi.

Eulebius episcopus Clazomenæ civitatis subscripsi.

[c] Myrus episcopus [d] Euladenæ civitatis subscripsi.

Paulus episcopus Tripolitanæ civitatis subscripsi.

Europius episcopus Adadon subscripsi.

Olympius episcopus [e] Sozopolis civitatis subscripsi.

[f] Leontius episcopus subscripsi.

Mamas episcopus Antioienæ civitatis subscripsi.

Proterius episcopus civitatis [g] Smyrnæ subscripsi.

Marcellinus episcopus Metropolis civitatis subscripsi.

Elaiat episcopus [h] Alenæ civitatis subscripsi.

Hesperius episcopus [i] Pitanæ civitatis subscripsi.

[k] Abraamius episcopus [l] Cyrreæ subscripsi.

Maximus episcopus Nysienæ civitatis subscripsi.

Cajumas episcopus Marcopolitanæ civitatis subscripsi.

Joannes episcopus Carrenæ civitatis subscripsi.

Theodorus episcopus Magnitiæ civitatis subscripsi.

[m] Cosmitus episcopus Phocæ subscripsi.

Mutianus episcopus civitatis [n] Limenon subscripsi.

Julianus episcopus civitatis Rosa subscripsi.

Valerianus episcopus civitatis Laodiciæ subscrip.

Philippus episcopus Lisiadæ civitatis subscripsi.

Alexandes episcopus civitatis Silandi provinciæ Lydiæ subscripsi.

Amachius episcopus civitatis [o] Sellenæ subscripsi. B

Polycarpus episcopus Gabalenæ civitatis provinciæ Lydiæ subscripsi.

Eleutinius episcopus [p] sacri Apollinis subscripsi.

Dionysius episcopus Attaliæ civitatis subscripsi.

Gemellus episcopus Stratonicæ civitatis subscripsi.

[q] Leucius episcopus [r] sani Apollinis civitatis subscripsi.

Nicias episcopus Megarenæ civitatis subscripsi.

Athanasius episcopus Opuntinæ civitatis subscripsi.

Philippus episcopus [s] Neaulitanæ civitatis subscripsi.

Arthibius episcopus civitatis Trapezunti subscripsi.

Hirenaius episcopus civitatis Naupactiæ subscripsi.

Ophelinus episcopus [t] Tegeæ civitatis subscripsi.

Dominius episcopus civitatis Platææ subscripsi.

[u] Eudoxius episcopus Chomatis subscripsi.

Stephanus episcopus Lyrnæ civitatis subscripsi.

[x] Straton episcopus [y] Phaleræ civitatis subscripsi.

Philippus episcopus [z] Balbiræ civitatis subscripsi.

Antipatrus episcopus [a] Caurianæ civitatis subscripsi. C

Nicolaus episcopus [b] Acaraßenæ civitatis subscripsi.

Leontius episcopus [c] Araxenæ civitatis subscripsi.

Philippus episcopus [d] Libernenenæ civitatis subscripsi.

Andreas episcopus [e] Tlocenæ civitatis subscripsi.

Romanus episcopus Bubonenæ civitatis subscripsi.

Alexander episcopus Sebastiæ subscripsi.

Stephanus episcopus [f] Pimaninicæ civitatis subscripsi.

Eustratius episcopus Abydi sanctæ Dei Ecclesiæ subscripsi.

[g] Cassianus episcopus civitatis Hierocæsareæ provinciæ Lydiæ subscripsi.

Patricius episcopus [h] Adrianathiræ sanctæ Dei Ecclesiæ provinciæ Hellesponi subscripsi.

Strategius episcopus [i] Polybiron civitatis subscripsi.

Olympius episcopus [m] Theodosiopoli civitatis subscripsi.

[n] Damianus episcopus civitatis Sidonæ subscripsi.

a Divion. *Chio*.

b Divion. *Cretianus*, Parif. *Greciianus*.

c Apud Crabbum ita legitur. Cyrinus Episcopus, Pauare subscripsit. Joannes Episcopus Gadarum subscripsit.

d Parif. & Divion. *Myrus*.

e Divion. *Euxeatine*.

f Parif. *Theodosiolis*. Sic etiam Divionensis, qui habet in margine, *al. Europolis*.

g Apud Crabbum ita legitur. Leontius Episcopus Zenon subscripsit.

h Crab. *Alaiana*, codex Parisiensis *Elaiatiana*, Divion. *Eleiana*.

i Parif. *Pitiana*.

k Crab. *Abraamus*, codex Parif. *Eleutinius*, Divion. *Eleiana*.

l Hanc subscriptio deficiunt in libro Parisiensi, olim quoque omnes in Divionensi.

m Divion. *Cirrenæ*, Parif. *Cerrenæ*.

n Divion. *Silleæ*, Crab. *Sepenæ*.

o Crab. *Ignuersum*.

p Divion. *Silleæ*, Crab. *Sepenæ*.

q Crab. *Phani*.

r Hanc subscriptionem Crabbus non habet.

(Divion. *sacri*; & in margine, *al. sani*.

s Parif. *Michaeo*.

t Crab. *Nyma aula*, codex Parif. *Nymaulaiana*, Divion. *Nymgaulana*. Eadem subscriptio exprimi est infra.

u Crab. *Nymaulaiana*, Divion. *Nymgaulana*. Eadem subscriptio exprimi est infra.

x Hanc subscriptio non extat in codice Parisiensi, apud Crabbum. Non extabat etiam antiquiori in Divionensi.

y Crabbus legunt *Francon*.

z Codices Parif. & Divion. & Crabbus legunt *Francon*.

aa Parif. *Fustiatenæ*, Divion. *Dustiliæ*.

bb Parif. & Divion. *Ralleenæ*, Crab. *Libernæ*.

cc Crab. *Cannæ*, Parif. *Canadenæ*, Divion. *Amidenæ*; & in margine, *al. Cantiæ*.

dd Parif. *Acaßenæ*.

ee Idem, *Araxenæ*.

ff Parif. *Libernenæ*.

gg Idem, *Tlonæ*, Divion. *Dicenæ*; & in margine, *al. Dicenæ*. Crab. *Sellorianum*.

hh Parif. *Pimaninicæ*, Divion. *Pimiaiæ*, Crab. *Pymaninicæ*.

ii Divion. *Eustratius*, Crab. *Cassianus*.

kk Crab. *Adramyttenum*.

ll Divion. *Polybiron*; & in margine, *al. Polypyon*. Crab. *Polybiron*; & in margine, *al. Polybiron*.

mm Divion. *Dardanus*; & in margine, *al. Damianus*.

nn Parif. *Ercopolis*. Sic etiam Divionensis; & in margine, *al. Theodosiopolis*.

Theodosius episcopus civitatis Canothæ subscrip. A
Dociminius episcopus Maronitæ subscrip.
Thomas episcopus Porphyretonos subscripsit.
Epiphanius episcopus * Cestron civitatis subscripsit.
Magalius episcopus Philadelphiæ subscripsit.
[b] Helianus episcopus civitatis * Selinuntæ subscripsit.
Evandrius episcopus * Diocletianon subscripsit.
Eulogius Presbyter pro Genethlio reverentissimo episcopo meo Cretæ civitatis subscripsit.
Petagius presbyter pro Theophilo reverentissimo episcopo meo Adrianopolis subscripsit.
Modestus presbyter Prusiadæ pro episcopo meo Olympio subscripsit.
Serenus episcopus Maximianopolis civitatis B subscripsit.
Joannes episcopus Polemoniæ subscripsit.
Sorgas episcopus Theodosianæ civitatis subscripsit.
Epaphroditus episcopus Tamiasi subscripsit.
Leontius episcopus civitatis Alcajonæ subscripsit.
Patritius episcopus * Acrassi subscripsit.
Zebennus episcopus Pellensis subscripsit.
Ibas episcopus Edyllenæ civitatis subscripsit.
Eutherius episcopus Sardenæ civitatis subscripsit.
Alexander episcopus * totius provinciæ Scythiæ subscripsit.
Photinus episcopus * Lydenæ civitatis subscripsit.
Anianus episcopus civitatis Capitoliadæ subscripsit.
Theophilus episcopus Ariassenæ civitatis subscripsit.
Martyrius episcopus Gortynæ civitatis subscripsit.
Nicolaus episcopus * Stobenæ civitatis subscripsit.
[c] Cyrillus episcopus civitatis Subritsi subscripsit.
Eusebius episcopus subscripsit.
Peregrinus episcopus civitatis [m] Phynicis subscripsit.
Claudius episcopus Anchialensi subscripsit.
Euphrasæ episcopus civitatis * Eleutherniæ subscripsit.
Gennadius episcopus civitatis Armoecon provinciæ Phrygiæ subscripsit.
Demetrius episcopus Lampenæ civitatis subscripsit.
* Neoptolemus episcopus Cornorum subscripsit.
Paulus episcopus civitatis Derbi subscripsit.
Plutarchus episcopus Lystrenæ civitatis subscripsit.

Eugenius episcopus civitatis Cannon subscripsit. ANNO CHRISTI 451.
Rufus episcopus civitatis * Ydis subscripsit.
Tyrannus episcopus * Olmenadæ civitatis subscripsit.
* Achollus episcopus * Larandi subscripsit.
Petrus episcopus * Gabalenæ civitatis subscripsit.
Noe episcopus castelli Cephas subscripsit.
Marsa episcopus * Anastarbenæ civitatis pro me & Romulo episcopo civitatis * Chalcedonis civitatis subscripsit.
Eulalius episcopus * Sibliæ civitatis subscripsit.
* Petrus episcopus subscripsit.
Theosebius episcopus civitatis * Iii subscripsit.
Dionysius episcopus [n] Heracleæ civitatis subscripsit.
[o] Joannes episcopus civitatis Alindenæ subscripsit.
Eupithius episcopus Stratoniciæ civitatis subscripsit.
Papias episcopus Erizi subscripsit.
Theodotus episcopus Alabandenæ civitatis subscripsit.
Joannes episcopus civitatis Amyzoniton subscripsit.
Tynchanius episcopus Apollonidæ subscripsit.
Dionysius episcopus Antiochiæ Pisidiæ subscripsit.
Florentius episcopus Adrianopolitanæ civitatis subscripsit.
Attticus episcopus Zitensis civitatis subscripsit.
C Mesilaïnus episcopus Laodicenis subscripsit.
Helpidius episcopus [q] monasterii manionis Thermon subscripsit.
Menandrus episcopus Heracliæ subscripsit.
[r] Evandrus episcopus Diocletianopolis civitatis subscripsit.
Fastilus episcopus civitatis Jassi subscripsit.
Joannes episcopus Cnidi subscripsit.
Acylas episcopus Eudoxiadæ civitatis subscripsit.
Romanus episcopus Eudoxiopolis, civitatis, id est, [s] Salambriæ, provinciæ Thraciæ, subscripsit, [t]
Theodorus episcopus Heracliæ subscripsit.
Rufinus episcopus Samosatenæ civitatis subscripsit.
Athanasius episcopus [u] Perrenæ civitatis subscripsit.
Rufinus episcopus [v] Briolenæ civitatis subscripsit.
Pionius episcopus civitatis [x] Troadæ subscripsit.
Horsimida episcopus Philippopolis civitatis provinciæ Arabiæ subscripsit.
Julianus episcopus [y] Celenderæ civitatis subscripsit.

Ty-

[a] Dionys. *Cretensis*. b Parif. *Italianus*. Sic etiam Dionysiaca; & in margine, *al. Hellenus*.
c Parif. *Sellinus*, Dionys. *Silinus*, Crab. *Selinuntis*. d Parif. *Evander*.
e Parif. *Diocletianus*, Crab. *Dioclis*. f Parif. *Acrafi*, Crab. *Acrassiæ*.
g Parif. *Pagesiæ civitatis*. Dionys. *Pagesiæ civitatis*; & in margine, *al. totius provinciæ Scythiæ*. Crabbus: *Tomitanorum provinciæ Scythiæ*. h Parif. *Lindenæ*, Dionys. *Lidenæ*. i Dionys. *Sentenæ*. *Sed haec Indionem non non poſſe eſſe bonam*. Vide Notas ad Capitularia pag. 1326.
k Crabbus in editio. Cyrillus Episcopus Apolloniæ Cirrae civitatis Subritsi subscripsit.
l Ex editio. Eudoxius Episcopus Topiria civitatis subscripsit.
m Parif. *Kinkei*, Dionys. *Punici*, Crab. *Phœnicis*. n Dionys. & Parif. *Alinebenæ*.
o Hæc subſcriptio deſiderantur apud Crabbum. Dicunt etiam eſſe in exemplari Dionyſiani.
p Crab. *Hyde*, codex Parif. *Oides*. q Parif. *Olmalendæ*, Dionys. *Julianus Episcopus*; & in margine, *al. Olmenadæ*. Crab. *Bemnadarum*. r Hæc ſubſcriptionem non habent codex Dionys. & Crabbus.
s Parif. *Lavendæ*. t Crab. *Gabalenæ*. u Parif. *Afarenæ*, Dionys. *Atenæ*.
x Mala in Dionys. & Parif. *Calcedonenſis*. y Crab. *Silbii*. z Editio Crabbi ſic habet. Pontus Episcopus Rhetorum subscripsit. aa Parif. *Ilio*, Dionys. *Ilio*. bb Dionys. & Parif. *Heraclaeenſis*.
cc Parif. *Jordanis*. Sic etiam Dionyſiaca; & in margine, *al. Johannis*.
dd Hæc vox videtur inutilis, cum idem ſignificetur per *manſionis*. Eam porro non habet codex Parifienſis, & in Dionyſiana eſſem deſiderio haec ex codicis id quod poſita ſitic eſt ſupra limam. Verum quoniam eadem extat in codice Parifienſi & in editione Crabbi, codices notamus.
ee Hæc deſit apud Crabbum. ff Crab. Salymbriæ. gg Poſt illam ſubſcriptionem Crabbus habet: *Stoque post. Julianus Vpam ſimiliter. Sed iſte non videtur eſſe diverſus a Juliano Episcopo Hypepon ſupra subscripto. Vpam ſupra tamen in manuſcripto codicibus legitur. Vpepa*.
hh Mala apud Crabbum, *Pari infuſe*. ii Ex *Bolanae*, ut habent codices Parifienſis, & Dionyſiana.
kk Idem libri, *Tyrodenæ*. ll Dionys. *Celendrina*, Parif. *Celendrenæ*, Crab. *Celendrinis*.

ANNO CHRISTI 451. Tyrannius episcopus * Germanopolis civitatis A subscripsit.
Acacius episcopus Antiochiæ subscripsit.
Ammonius episcopus * Jotapenæ civitatis subscripsit.
* Gennadius episcopus * Molenæ civitatis subscripsit.
Gennadius * alter episcopus Ammonensis civitatis subscripsit.
Paulinus episcopus Theodosiopolis civitatis subscripsit.
Joannes episcopus * Trapezopolitanæ civitatis subscripsit.
Florentius episcopus * Leibi Tendi subscripsit.
* Dorotheus episcopus Neocæsareæ subscripsit.
Daniel episcopus * Lampiaci subscripsit. B
* Antiochus episcopus Arcmorum subscripsit.
* Aquilius episcopus subscripsit.
Joannes episcopus Diocæsareæ subscripsit.
Eulalius episcopus [m] Pionienæ civitatis provinciæ Hellespontiæ subscripsit.
Rufinus episcopus civitatis Bibli subscripsit.
Alexander episcopus Antaradi subscripsit.
* Jovinus episcopus Debaltenæ civitatis subscripsit.
Joannes episcopus * Supestidæ civitatis subscripsit.
Theodorus episcopus Tripolitanæ civitatis subscripsit.
Paulus episcopus civitatis Aristiæ subscripsit.
Sozon episcopus Philippensis subscripsit.
Cyriacus episcopus * Trogaidæ civitatis subscripsit.
Diodotus episcopus * Lysinoe civitatis subscripsit.
* Macedon episcopus * Magdenæ civitatis subscripsit.
Neon episcopus civitatis * Pylisiæ subscripsit.
Mysterius episcopus civitatis * Amorii subscripsit.
Longinus episcopus * Oicilibæ civitatis subscripsit.
Petrus episcopus civitatis Dardani subscripsit.
Chrysippus episcopus civitatis Mallon subscripsit.
Daniel episcopus * Cadenæ [illegible] D
Thomas episcopus Theodosiopolis civitatis subscripsit.

ANNO CHRISTI 452. Athanasius episcopus * Monsynon subscripsit.
David episcopus Adrianæ civitatis subscripsit.
[n] Theocletius episcopus Pitinnenæ civitatis subscripsit.
Cyriacus episcopus civitatis [o] Egapsi subscripsit.
[p] Paulus episcopus subscripsit.
Julianus presbyter agens vicem Calandionis episcopi Halicarnassiæ civitatis subscripsit.
[q] Eulogius episcopus Philadelphiæ subscripsit.
Proclus episcopus Adraon subscripsit.
Juvenalis episcopus Hierosolymorum subscripsit.
Thalassius episcopus Cæsareæ subscripsit.
Nitiras episcopus civitatis Gazæ subscripsit.
Cyrinus episcopus Pataræ civitatis subscripsit.
Theophilus episcopus civitatis Orthi subscripsit.
[r] Eusebius episcopus Ancyræ subscripsit.
Endoxius episcopus civitatis [s] Stenon subscripsit.
Marcianus episcopus [t] Cotenæ civitatis subscripsit.
Sabas episcopus civitatis Palto subscripsit.
Macarius episcopus civitatis Zeno subscripsit.
Cyriacus episcopus [u] civitatis subscripsit.
Philippus episcopus Theodosiopolis sive novæ arcis subscripsit.
Basilius episcopus Paleapolioles subscripsit.
Lucianus episcopus civitatis Byzoæ subscripsit.
Patritius episcopus [v] Agmaisenæ civitatis subscripsit.
C Eutychius episcopus [x] Dorimenæ civitatis subscripsit.
[y] Eustathius episcopus gentis Sarracenorum subscripsit.
Paulus presbyter agens vicem Uranii reverentissimi episcopi [aa] Ibaritanæ civitatis subscripsit.
Helias episcopus * Balandenæ civitatis subscripsit.
Eusebius episcopus civitatis [bb] Seleucobeli subscripsit.
Patritius episcopus [cc] Adrianutheron subscripsit.
Julianus episcopus Tabiæ civitatis subscripsit.
Meliptongus episcopus [dd] Aphipolcos subscripsit.
Stephanus episcopus civitatis [ee] Maonon subscripsit.
Acacius episcopus civitatis [ff] Cinni subscripsit.
Andreas episcopus civitatis [gg] Sertenæ subscripsit.
Paulus episcopus Argai subscripsit.
Abramius episcopus civitatis Ciccenis subscripsit.

[a] Crab. *Germanicopolis*. Hæc tcſtimonc eſſe bonam oſtendunt videntur lectio codicum Parifienſis & Dionyſiana, quamvis multum diverſa, quæ habet, *Marnopolis*; & Dionyſiana in margine, *al. Germanopolis*.
b Dionys. *Hieropoli*. c Hæc ſubſcriptionem non habet vetus exemplar Parifienſe.
d Crab. *Mafſynonis*. Codex Dionys. *Aemonensis*; & in margine, *al. Mafſynon*.
e Codex Parif. & Crabbus, qui nomen tantum Gennadius leie agnoſcunt, non habent vocem illam.
f Parif. *Trapezpoenæ*. Dionys. *Trapezpoenæ*; & in margine, *al. Trapezpolitanæ*.
g Crab. *Indeis*, Dionys. & Parif. *Infulæ*. h Illius ſubſcriptio deſiderantur apud Crabbum. Poſt illam vero codex Parifienſis ibat addit. Helpidius Episcopus ſuaſiter. Attrius Episcopus ſuaſiter.
i Hæc ſuo deeſt in libro Parifienſi. k Illam ſubſcriptionem non habet codex Parifienſis. In Dionyſiana lacuna eſt ad marginem. l Parif. *Aquilinus*, Dionys. *Acilus*. Sic autem edidit Crabbus: Aquilus Episcopus Antoenum ſubſcripſit, & in margine poſuit, *Antoenorum*.
m Parif. *Pionienæ*, Dionys. *Pionienna*, Crab. *Pionia*. n Poſt illam ſequitur in codice Parifienſi, Andreas Presbyter Theſſalonicen pro Epiſcopo Rotheon. Verum illa paſtra jam eſt ſupra in ſtitio ſubſcriptionum. Confirmat autem vocem lectionem adorſtat Crabbum.
o Parif. *Trapezaeoenæ*, Crab. *Trapezaoenum*. p Dionys. *Agfon*, Crab. *Aſphaelionum*.
q Dionys. *Mandenus*; & in margine, *al. Mandon*. r Crab. *Magdenæ*, codex Parif. *Maindenæ*, Dionys. *Mandenæ*.
s Dionys. *Siliennæ*, Parif. *Sylienæ*, Crab. *Pſylienæ*.
t Parif. *Acmarion*, Dionys. *Acmarion*. u Parif. *Salefiens*, Dionys. *Olbiſſiens*, Crab. *Orbiſſiens*.
v Dionys. *Agmaiſenæ*. x Crab. *Maſſynonum*. aa Deſiderantur in codicum Crabbi.
bb Dionys. *Iſpſi*, Parif. *Gipſi*, Crab. *Agiæ*. cc Sic edidit Crabbus. Paulus Episcopatus Tiotocem ſubſcripſit, ad libum & ſequentia ſubſcriptiones deſunt apud Crabbum in hoc loco. Iuſta Cyrini & Theophili & Sabæ Patriarcharum etiam Lucinius Byzoæ. ee Illa deeſt in codice Parifienſi. Deſiderabatur etiam eſſe in Dionyſiana, in qua adeſt tit. dd Crab. *Ancyrorum*. ee Idem, *Stephanus*.
hh Hæc vox *civitatis* abeſt a codice Dionyſiana. Crabbus edidit: Cyriacus Episcopus civitatis Europiæ subscripsit.
ii Crab. *Aramaſſens*. kk Crab. *Adrianopolis* omnino *Epiſcopi* omittit.
ll Crab. *Ruſtaebrae*, codices Parif. & Dionys. *Rufaeiſi*. mm Crab. *Hierapyrum*.
nn Idem, *Mandenæ*. oo Hæc eſt vera lectio, ut jam diximus. Male inque Dionys. *Sidaeoeli*. Parif. *Sidoeli*. pp Dionys. *Alibanaeyr*, & in margine, *al. Apolliinarium*.
qq Dionys. *Tallaeopolitanus*, Parif. *Tallaeopolis*, Crab. *Tallaeopolis*.
rr Dionys. *Manoon*, Crab. *Jamnia*. ss Parif. *Eitenæ*, Crab. *Dalmatienses*.

A Vitefalas episcopus Neapolitanæ civitatis A
subscripsi.
Leucadius episcopus Imniæ civitatis sub-
scripsi.
Euphratius episcopus Laganæ civitatis sub-
scripsi.
Musonius episcopus Brimenæ civitatis sub-
scripsi.
Antiochus episcopus civitatis Sinopi subscripsi.
Helpidius presbyter agens vicem reverentissi-
mi episcopi Parali Adrapenæ civitatis subscripsi.
Euphronius presbyter agens vicem Domini re-
verentissimi episcopi Copsilenæ civitatis sub-
scripsi.
Helpidius presbyter agens vicem reverentissimi
Antoniani episcopi civitatis Amisiæ subscripsi.
Anatolius Rufici. Omnes quibus numerus
non adscriptus est, receptæ Carbonyæ & Divionensis. Nem
Parisiensis habet eanrum epistolam ad Imperatorem.
Nos vero Rufici exemplaria sequimur, quia de re-
fitienda ejus editione cogitamus.

Qui numerum non habent adscriptum, hi sunt:

Luciamus episcopus Byzoæ pro Cyriaco episcopo
Heraclæ Thraciæ.
Joannes Metropolitanus Sebastiæ.
Aricius episcopus metropolitanus Neapolitanæ ci-
vitatis.
Joannes episcopus metropolitanus insulæ Rhodi.
Simeon episcopus metropolitanus Amedenæ civi-
tatis.
Theodithus episcopus metropolitanus Pisinunte-
næ civitatis.
Leontis episcopus civitatis Magnisiæ.
Mæonius episcopus Nysenæ civitatis.
Polycarpus episcopus Gabaleno civitatis.
Eleusinius episcopus Sarti Apollinis.
Philippus episcopus Liberneniæ civitatis.
Florentius episcopus Adrianopolitanæ civitatis.
Messalinus episcopus Laodicenæ.
Hierotheus episcopus civitatis Jassi.
Petrus episcopus civitatis Dardani.
Chrysippus episcopus civitatis Mallon.
Daniel episcopus Cadoræ civitatis.
Thomas episcopus Theodosiopolis civitatis.
Cyrinus episcopus Pataræ civitatis.
Theophilus episcopus civitatis Oriæ.
Eudoxius episcopus civitatis Stenon.
Marcianus episcopus Cosenæ civitatis.
Sabas episcopus civitatis Palto.
Macarius episcopus civitatis Palto.
Cyriacus episcopus civitatis.
Philippus episcopus Theodosiopolis five Novæ
aulæ.
Basilius episcopus Palæapolitanæ.
Lucianus episcopus civitatis Byzoæ.
Patricius episcopus Agmaflenæ civitatis.
Eutychius episcopus Dociminæ civitatis.
Eulalius episcopus gentis Sarracenorum.
Paulus presbyter agens vicem Uranii episcopi
Thoriæ civitatis.
Helius episcopus Balandenæ civitatis.
Eulebius episcopus civitatis Seleucobeli.
Stephanus episcopus civitatis Manenon.
Andreas episcopus civitatis Setenæ.
Paulus episcopus Aradiæ.
Abraamius episcopus castri Cicceniis.

B versa, tamquam fauori rationes ei qui per vo-
luntatem Dei & notam piissimorum & Deo ami-
cissimorum Imperatorum nostrorum Alexandriæ
magnæ civitatis sanctissimæ ecclesiæ ordinandos
deputaret.

Annotatio Rufici. Relationes sanctæ synodi ex
codice Acaunensi Græco in Latinum transtuli
ego ipse.

*Hæc annotationem invenit in antiquis exemplari-
bus & in editione Crabbi. Quæ ergo Rufici tran-
slatio, hæc sunt.*

*I. Relatio sanctæ synodi Chalcedonensis ad Pul-
cheriam Augustam de damnatione Dioscori.*

*II. Edictum Imperatoris Marciani de prohibitis dis-
putationibus in Christiania.*

III. De eo edictum secundum.

*IV. Sacra Theodosii junioris, quam scribitur a
Chrysaphio scripsit pro Eutyche.*

*V. Constitutio Marciani Imperatoris de confirmandis
his quæ contra sanctum Flavianum episcopum Con-
stantinopolitanum facta sunt.*

*VI. Alia epistola de confirmandis his quæ San-
cta synodus decrevit adversus Eutychem.*

VII. Relatio sanctæ synodi ad Papam Leonem.

*Hic addidit Rufinus epistolam sancti Leonis ad Epi-
scopos synodi Chalcedonensis.*

*Hæc omnia, si relationem excipias quæ ad Pul-
cheriam missa est, editores Romani reposerunt in tom
quarto concilorum partium Concilii Chalcedonen-
sis. Nos autem Rufici subjudimus.*

*Relatio sanctæ synodi Chalcedonensis ad sanctam
memoriam Pulcheriam Augustam de damna-
tione Dioscori.*

Piissimæ & Christianæ Deo. *ut pag.* 1355.

*Leges sanctæ memoriæ Principis Marciani, quas
beatissimus Leo Papa in suis confirmavit episto-
lis, de prohibitis disputationibus a Christianis edi-
ctum civibus nostris Constantinopolitanis.*

Imperatores Caesares Flavius Valentinianus
Pontifex inclitus, Germanicus inclitus, Alamanicus inclitus, Sarmaticus inclitus, tribunitiæ potestatis vicies septies, imperii vicies septies, Consules decies, & Flavius Marcianus Pontifex inclitus, Germanicus inclitus, Sarmaticus inclitus, Alamanicus inclitus, tribunitiæ potestatis vicies septies, Imperator, Consul septies, de prohibitis disputationibus a Christianis edictum civibus nostris Constantinopolitanis.

*Hic titulus, sicut hoc a nobis descriptus fuit, exi-
habent vetera exemplaria & editiones antiquæ. Ro-
mani illos substulerunt, & Labbeus non potuerit esse
reprendendi.*

Tandem aliquando &c. *ut supra pag.* 1781.

De eo edictum secundum.

Civibus nostris Constantinopoli, idem Augu-
stis. Venerabilem catholicæ &c. *ut supra pag.* 1783.

*Illius confirmationis exemplar vetustissimum reperi
in codice ms. bibliothecæ Colbertinæ, nihil habet hunc
titulum. Christianis catholicis in synodo conve-
nientibus. Idem Augusti Palladio praefecto pre-
torii.*

*Interpretatio legis Theodosii junioris, quam pro Eu-
tyche subdolus a Chrysaphio promulgatus quam
nunc demum posse ad quam beatæ memoriæ Princi-
pis Marciani sacrosanctæ subjectam detraxit, etiam
illi obtinere affectat quid amplectendum quid
vitandum sit de haeresibus Nestorianis & fo-
de catholica.* Verba sunt Rufici interpretis.
Otium quidem prius Nestorius &c. *ut supra*
pag. 1807.

Annotatio Rufici. Lex hæc de Nestorio recte
Concil. General. Tom. IV.

A contionem, contra orthodoxos vero perverte, & A
pro illa nisilominus utilitate inserta est ut fciat
lector quia sequens lex Principis Marciani ideo
nominatur de jha nihil dicit quoniam nec in
illa lic legeat, fed speculatur ab illa damnatos
specialiter solvit, generaliter vero & illa gene-
raliter attigit. Siebbi autem de Iba in hujusle-
gis quæ sequitur exemplaribus inveniatur, ut fa-
perflum deputetur: quia & nos ita nos alicu-
bi possitis recollimus, quod ex verioribus Acu-
mienfium exemplaribus diligenter emendandum.

*Hæc annotationem edidit Crabbe, sed tacite Ro-
mani nomine. Poterant autem editores Romani fe-
cile animadvertere non esse Crabbi, sed vide-
ne inspicere scriptorem, adeque illum esse P.
rum ab ea describenda abstinuerunt, quia nescirent
nomen auctoris. Certum quo de ea sit Rufinus
pariatur videntur esse illam partem Libelli contra
Acephalos in quo idem tradidit causam Diodori,
Theodori, & Theodoreti, qua caremus. Ab-
lorum quoque Illius dialogi non esse diversum ab
hac nostra editione ostendunt ritum annotatio ejus ad
interlocutionem Eusthathii episcopi Beryti supra pag.
954. hunc tomi quarti: Illis enim fe superfitmum
exaphabetum Illium proferunt, & pag. 1447. ha
fuisterum. Vide praefationem nostram cap. 25.*

*De informandis quæ contra sanctæ memoriæ Fla-
vianum episcopum Constantinopolitanæ urbis &
confirmandis quæ pro eo in a sancta synodo
Chalcedonensi Bertula sunt, idem Augusti, id
C Valentinianus & Marcianus, Palladio Pre-
fecto Praetorium orientis.*

Gloria nunquam gloriosi morte perimitur &c.
ut supra pag. 1810.

*De confirmandis quæ a sancta synodo Chalcedonensi
contra Eutychem & ejus monachos Bertula sunt,
idem Augusti Palladio praefecto praetorio. Et ed
em exempla Valentinianus Praefecto Illyrici, Ta-
rium Rufino urbis, Pinomalio magistro officio-
rum & Consuli designato.*

Amplæ omnipotenti &c. *ut supra pag.* 1811.

Annotatio Rufici. Legi eadem exempla scripta
Valentiniano vito illustri Praefecto Illyrici,
& Tatiano Praefecto urbis, & Vincomalo magi-
stro officiorum & Consuli designato.

D *Relatio sanctæ synodi Chalcedonensis ad beatum
Papam Leonem generaliter de omnibus gestis.*

Sancta, & magna &c. *ut supra pag.* 1374.

*Iham relationem in fine alterius tertia desinitjeas
etiam Sunias; quod nunquam est in editione Venetia,
nisi substitia est testimonius patrum quæ descripta ha-
bentur in ultima editione Concilii. Editionem Vene-
tam imitata est Romana, ex qua reliqua proficis-
runt. Porro qui mutationem illam primus annavit
in editione Constantinum, videtur ipse fuisse eadem
quodam antiquo simili ei quem non vocamus Pseu-
dofenem, in quo illa relatio ad Limbum confirmatio-
nem sesterum Concilii Chalcedonensis. Non est ve-
ritas nostra Rufici, fed alterius cujusjam nobis
ignotis. Eam ergo desiderimus in fine gestorum.*

*Epistola sanctissimi & beatissimi atque apostolici Dei
gratia per omnia plenæ Leonis Papæ omnia gesta
sanctæ Chalcedonensis synodi firmans, & sola il-
la infringens quæ per ambitionem Constantinopoli-
tanorum ejusdem sancta synodi Nicæni Bertula Concilii.*

*Quia sapientia epistola respondit ad relationem
sanctæ synodi suprascriptam.*

Leo episcopus sanctæ synodo &c. *ut supra pag.*
1817.

INCIPIT ACTIO QUARTA CHALCEDONENSIS CONCILII.

Confultata domini nostri &c. *ut supra pag.* 1355.
usque ad pag. 1363. *B. lin.* 4. & subscripsi.

a Deest in editione Crabbi.
b In margine, *id. Legende vel Legit.*
c Cod. *Conscriptæ.*
d Hic nulla habemus etiam in codice Divionensi, quo ulus est Labbeus. Omnium vero ille non fuit intelligibilis Romanis Rufici, quia quoniam de quibus supra dictum non extant in illo codex, ea fit pro sufficientia sua Romanis, quamvis *omnia numerum non adscriptum id, neque in mos, neque in Acumenium Graec.* Ex quibus verbis ita arbitrari licet, nonnulla fuisse illi pofte.
e Cod. *Tyuniosf.*
f Divion. *Mimie.*
g Codex Divion. & Crab. *Annonini.*
h Crab. *Tyuniosf.*
i Divion. *Dumpe.*
k Crab. *Amfiorum.*
l Patric. *Galanie*, Sic etiam Divionensis.
m Patric. *Sinopi*, Divion. *Sempe.*
n Crab. *Amfiorum.*

interlocutio quidem Maximi Antiochenæ extat in A
tegro in antiquis codicibus & editionibus, ut ea, quæ de quo legitur in subjectis. Reliqua omittuntur, & nomina tantum interlocutoribus deferuntur. Et quamvis multa melius sit ea habere confusisdi nobis dederunt editores Romani, non tamen, qui Parisiis editionem revocamus, nostro esse officii summa arbitrati se eorundem opportunum nomina hoc describerunt, eodem ordine quo apud illum extant.

Stephanus reverentissimus episcopus Ephesi dixit: Concordat, & subscripsi.

Diogenes reverentissimus episcopus Cyzici dixit: Consonat, & subscripsi.

Cyrus episcopus Anazarbi dixit similiter: Consonat, & subscripsi.

Constantinus reverentissimus episcopus Bostrorum Arabiæ dixit: Consonat & subscripsi ei.

Joannes reverentissimus episcopus Sebastiæ Armeniæ primæ dixit: Secundum intellectum meum intuitu epistolæ fundissimi Archiepiscopi Romæ Leonis consonat fidei tricentorum decem & octo & centum quinquaginta qui post Constantinopolim congregati sunt & expositioni quæ in Ephesi in damnatione impii Nestorii factæ est, cui beatissimus Cyrillus præsidebat; & in epistola ea subscripsi.

Constantinus episcopus Melitinæ similiter.

Seleucus episcopus Amasiæ similiter.

Patricius episcopus Tyanorum similiter.

Theodorus episcopus Damasci similiter.

Photius episcopus Tyri similiter.

Simeonius episcopus Amidæ similiter.

Pergamius episcopus Antiochiæ Pisidiæ similiter.

Theodorus episcopus Tarsi similiter.

Francion episcopus Philippopolis similiter.

Eusebius episcopus Doryloei similiter.

Florentius episcopus Sardorum similiter.

Amphilochius episcopus Side similiter.

Marinianus episcopus Synnadorum similiter.

Epiphanius episcopus Pergæ similiter.

Onesiphorus episcopus Iconiæ similiter.

Petrus episcopus Gangrorum similiter.

Theodorus episcopus Canothæ similiter.

Sabas episcopus Palti similiter.

Epiphanius presbyter habens locum Æthericri D
episcopi Pompeiopolis similiter.

Philotimus presbyter habens locum Themistii
episcopi Amastridis similiter.

Artemius episcopus Calbæ similiter.

Eudoxius episcopus Ecmnorum similiter.

Eugenius episcopus Cotenorum similiter.

Obrimus episcopus Corasiii similiter.

Petrus episcopus Litlyi similiter.

Theophilus episcopus Artiarsi similiter.

Verus presbyter obtinens locum Marcæ episco-
pi Codrylforum similiter.

Sebastianus episcopus Berræ similiter.

Artiomachus episcopus Coloniæ similiter.

Julianus episcopus Coenis similiter.

A Theodoretus episcopus Cyri similiter.

Cecropius episcopus Sebastopolis similiter.

Acacius episcopus Ariaratheæ similiter.

Articus episcopus Zelorum similiter.

Heraclius episcopus Comanorum similiter.

Meletius episcopus Latiffæ similiter.

Olympius episcopus Pancadæ similiter.

Timotheus episcopus Balaneorum similiter.

Julianus episcopus Rhosi similiter.

Paulus episcopus Mariamnæ similiter.

Atharbius episcopus Trapezuntis similiter.

Photius Diaconus vicarius Theodori episcopi Neocæsareæ similiter.

Joannes episcopus Polemonii similiter.

Gratidianus episcopus Cerasuntis similiter.

B Joannes episcopus Cotnorum similiter.

Renus episcopus Junopolis similiter.

Cajumus episcopus Marcopolis similiter.

Athanasius episcopus Petrenus similiter.

Basilius episcopus Gratianopolis similiter.

Dominulus episcopus Maxomæ similiter.

Serenus episcopus Maximianopolis similiter.

Eusebius episcopus Seleucobeli similiter.

Eusebius & Constantinus presbyteri & vicarii Anastasii episcopi Nicææ similiter.

Porphyrius Archidiaconus locum continens Urbanii episcopi Emesæ similiter.

Theodorus episcopus Claudinopolis similiter.

C Joannes episcopus Germaniciæ similiter.

Eveletius episcopus Zeugmatis similiter.

Quintilius episcopus Heracleæ locum tenens Anastasii episcopi Thessalonicensis, & Petrus episcopus Corinthi, & Atticus episcopus Nicopolis, & Lucas episcopus Dyrrachii, & Martyrius episcopus Cortynæ, & Constantinus episcopus Demetriadis continens locum Vigilantii episcopi Larissæ, & reverentissimi Macedoniæ primæ episcopi, id est, Sozon episcopus Philippon, & Eubius episcopus Doberi, & Maximus episcopus Serfon, & Nicolaus episcopus Stobon, & Joannes episcopus Particopolis, & Dardanus episcopus Hemathon, & Hoonatus episcopus Thessalonicæ, & Helladæ, hoc est, Nicræ episcopus Megaron, & Johannes episcopus Melenæ, & Ophelimus episcopus Tarsæ, & Athanasius episcopus Opuntii, & Hieranæus episcopus Naupacti, & Dominius episcopus Plateon, & Onesimus episcopus Argi, & veteris Epiri, hoc est, Marcus episcopus Antiæ & Petrus episcopus Pandosiæ Pinnicæ, & Eutychius episcopus Hadrianopolis, & Claudius episcopus Anchialmi, & Sotericus episcopus Cerycræ, & novæ Epiri, hoc est, Petrus episcopus Echinei, & Eulogius episcopus Apolloniæ, & Cretensis, hoc est, Cyrillus episcopus Sabriti, & Gennadius episcopus Gnoli, & Demetrius episcopus Lampæ, & Sophianus episcopus Eleutheræ continens locum & Pauli episcopi Cantynon ex charta dictaverunt notis per Sotoantem episcopum Philippon: Sanctorum pa-

patrum trecentorum decem & octo fidem, quam A est falsa nostra, & fervamus, & cum ipsa vitam nostram complere oramus &c. *ut supra pag.* 1382. cui omnes consentimus.

Leontius episcopus Alcalonis, & Photinus episcopus Lydæ, & Paulus Antheadonis, & Heraclius episcopus Azoti, & Stephanus episcopus Jamnia, & Polychronius episcopus Antipatridis, & Pancratius episcopus Lydiadis, & Zosimus episcopus Minoidis, & Annianus episcopus Capitoliadis, & Zenonas episcopus Peltæ, & Johannes episcopus Tyberiadis, & Johannes episcopus Gadaron, & Beryllus episcopus Aialæ, & Arctus episcopus Elulæ, & Mulionius episcopus Zootoa, & Martianus episcopus Iliota ex charta dictaverunt per Anianum episcopum. Nos finitorum trecentorum & octo patrum qui in Nicæa civitate convenerunt &c. *ut supra pag.* 1383. B. beatus pater noster Cyrillus.

Nonnus reverentissimus episcopus Edessæ similiter.

Polychronius episcopus Ephphatæ similiter.

Alexander episcopus Sebastiæ similiter.

Eunomius episcopus Nicomediæ similiter.

Calliopius episcopus Apamiæ Bithyniæ similiter.

Theodorus episcopus Tripolis similiter.

Agrapinnonis episcopus Tii similiter.

Cassianus episcopus Hieracæarum similiter.

Eulogius episcopus Philadelphiæ similiter.

Epiphanius episcopus Cestron similiter.

Andreas episcopus Tabasorum similiter.

Julius episcopus Celendenæ similiter.

Patricius episcopus Acrassi similiter.

Dionysius episcopus Arsaliæ similiter.

Helias episcopus Blandi similiter.

Romanus episcopus Myron similiter.

Neoptolemus episcopus Cumon similiter.

Florentius episcopus Adandorum similiter.

Eutropius episcopus Adadon similiter.

Fontejanus episcopus Sagalassi similiter.

Paulus episcopus Dioclæ similiter.

Acholius episcopus Lavandon similiter.

Myrus episcopus Eulandron similiter.

Lucianus episcopus Selgorum similiter.

Stephanus episcopus Dioclæ similiter.

Eulogius episcopus Doclimii similiter.

Basilius episcopus Nacolæ similiter.

Cyriacus episcopus Eurymedontis similiter.

Aberius episcopus Hierapolis similiter.

Strategius episcopus Polybotonis similiter.

Epiphanius episcopus Midasii similiter.

Critonianus episcopus Aphrodisiadis similiter.

Joannes episcopus Amazonis similiter.

Dionysius episcopus Antiochiæ similiter.

Papias episcopus Eriges similiter.

Eupithius episcopus Stratonicæ similiter.

Theodoretus episcopus Alabandorum similiter. E
Menandrus episcopus Heracleæ similiter.

Johannes episcopus Caidi similiter.

Tynchanius episcopus Apollonidis similiter.

Dionysius episcopus Ninoæ similiter.

Gemellus episcopus Stratonicæ similiter.

Leucius episcopus Apollinis similiter.

Polycarpus episcopus Gabalon similiter.

Johannes episcopus Alticon similiter.

Julianus presbyter continens locum Calandionis episcopi Hallicarassii similiter.

Magnianus episcopus de glorioſissimi *Sec. ut supra pag.* 1395. *D. lin.* 12. *usque ad pag.* 1406. *C. lin.* 15. formula dabitur.

Annotatio Rufini. Exemp. cont. d. s. Kal. Aprilis, Ind. xiiii. ad codices Græcos diligentissime.

EXPLICIT ACTIO QUARTA.

Pulcra Dionysii Exigui in editione Romana additum de Carosi & Dorothei, & de Photii episcopi vita & Euthathio episcopo Berythi. Verum illa non habentur in antiquis libris & editionibus; ideoque a nobis prætermittuntur. Subjunctum tamen est Chalcedonensium circa additionem de Photio episcopo Tyri, & ait eam fuisse in fine Actorum quarta synodi:

INCIPIT ACTIO QUINTA.

Consulatu domni nostri &c. *ut pag.* 1443. *usque ad pag.* 1461. B. sacro vertici.

EXPLICIT ACTIO QUINTA.

INCIPIT SEXTA FELICITER.

Consulatu domini nostri &c. *ut pag.* 1461. *usque ad pag.* 1478. C. tentiam fidei &c.

C *Sequitur pactio in antiquis exemplaribus definitio fidei facta in concilio Chalcedonensi, cui inserta sunt symbola Synodi Nicænæ & synodi Constantinopolitanæ. Illam omiserunt in hoc loco editores Constantiani, quia jam edita fuerat in editione quinta. Verum cum eam veteres libri hic rursum exhibeant, & interpretatio quæ extat in ipsa actione sit diversa ab ea quæ relata est in quinta, ma gratulor illam diversitatem, ut superabundet.*

Dominus noster in sacratos Jesus Christus nostrum fidei confirmans discipulis suis ait: Pacem meam do vobis, pacem meam relinquo vobis; ut nullus a prosanis fuis dissonet in doctrina pietatis, sed vequalitate prædicationis veritatis obtendant. Quoniam vero non quisquis nequissimus per ha certamina insurgere satanibus satanitate insperpere de novi aliquid contra veritatem semper inventens, ob hoc confuete Dominus noster providens humanitatem, ut, pisiimum hunc & fidelissimum principem ad zelum fidei suscitavit, & undique sacerdotii principes ad se convocavit; quatenus, gratia Domini omnium nostrum Christi operante, ab ovibus Christi omnem pestem quidem mendacii submoveret, germinibus autem veritatis pingues efficere. Quod quidem & fecimus, omnium decretis dogmata fugantes erroris, & inenarrabilem vero patrum renovavimus fidem, trecentorum decem & octo symbolum omnibus prædicantes, & tamquam domesticus qui

a In codices Corbieniis & Divionensis. Parisiensis & editionis habent *Thandofus*.
b In simplicior vetera libri. Editiones habent *Clevesfo*. c Hæc est vera Jethio, Cod. *Corb. Concordia*.
d Cod. *Bypsilit.* vetus. *Ibidem.* *Zoinithiu.* e Textus Graecus habet *Αἰμ-ιστ-ν*, editiones *Orii*.
f Cod. & alii, *Gerdiles*. *Ibidem.* *Kolpadiu*. g Cod. *Brow*.
Gnoum & nomen hoc non occurrit, & Tarcundus lib. 5. cap. 3. sic ait: Ingulfus & octavo loco inscriptorum fuisse ferunt monasteria quibus facti Tomus in quarto concilio Synodi Chalcedonensis. In codice Divionensis Theodorus Episcopus Damasci poterat esse in margine. Quod si ita inferatur ab hoc loco, tum Theodoretus occuparet locum vigilantius & octavum. i Editiones *Cerrba*. Graeca deficiunt. k Editiones & Graeca textui, *Tratiopolis*.
l In quinta veteres editiones. At textus Graecus & Divion. & Parif. habent *Elandopolis*.
m Parif. & Divion. *Amyrabiu*. n Graec. *Anthiu*. Corb. *Pyphi*, codex *Romanus Taperi*.
o Graec. *Ἐκτρ-ν*. Codex Divion. *Tarra*. Editiones, *Cherfiopi*. p Graec. *Πεσσωνοπολ-ν*. Cod.
q In simplicior vetera libri. Editiones habent, *Cerrapi*. r Graec. *Βαγαρῶν*. Corb. *Bargiu*.
s Codd. *Bypsilit.* vetus. Editiones Graecus habent *Αμ-ιστ-ν*, editiones *Orii*.
t Divion. *Zaphatiu*. u Graec. *Ἀμφίπολις*. Corb. *Pyphi*, codex *Romanus Taperi*.
v Graec. *Πεσσωνοπολ-ν*. Cod. Divion. *Tarra*. Editiones, *Cherfiopi*. w Graec. *Βαγαρῶν*. Corb. *Bargiu*.
x Divion. *Zaphatiu*. y Graec. *Ἀμφίπολις*. Corb. *Pyphi*, codex *Romanus Taperi*.
z Editiones *Lydæ*. Codex Divion. *Idda*. a Parif. *Annanier*, & paulo post *Annanium*.
b Parif. *Annanier*, & paulo post *Annanium*.
c Parif. *Berfiulet*, Divion. *Beffeia*. d Divion. *Adele*, Parif. *Adeia*.
e Divion. & Parif. *Gamon*, editionem *Zonar*. f Sic codices Corb. & Parisiensis. Divionensis habet *Bellinos*, veteres editiones *Bi*, Romana en Graco *Τεταρ*.
g Ita codices Parif. & Corb. & textus Graecus Divionensis, *Gli*; editionis, *Chi*. h Graec. *Ἀγυῆρα*. Veteres editiones, *Sellorium*.
i Veteres editiones habent *Gallasi*. Sic textus, *ni*; fallor, habet Trabbius in suo exemplari, cum apud illum legatur *Galatia* pro *Gallasi*. Error hinc ortus quod hic emitis tome nomina duorum Episcoporum, quum non ordinatus ego codices Divionensis & Corbeiensis. Horum omnium fuit Tarsejanus Episcopus Sagalassi; pro quo in qui primus hanc errorem commisit, scripsit *Gallasi*, omissa prioris syllaba. Dondi autem hoc vero etiam in codice Parisiensi, tamenti is non habeat duorum Episcoporum mentio quin nos addidimus. j Divion. *Iergo*.
Midali; Romana, *Midai*, Graeca non extant.
k Et hic quoque dicit textus Graecus. l Ita codices Corb. & Parisiensis. Divionensis habet *Ergo*, pro quo legendum *Ertiga*, ut stylo veterum editiones Romani. Codices Divion. & Parisiensis habent *Ertigo*. Veteres editiones, *Ertiorum*. m Ita codices omnes veteres libri & editiones. Sed quia textus Graecus est *Λαγωμ Ἀγιν*, consensum veterum librorum & editionum usique habentes Romani reposuerunt *Lagni carbo*. Tamen aliqua mentio fiti debuit veteris editionis.
n Ita libri. At veteres editiones addunt *Phani*. Refte. Edi enim in Graeco.

qui pietatis hujus compositionem receperunt pa- A
tres sincerbotes qui quinto loco Constantinopoli-
tan convenerunt. Definivimus igitur ordinem & omnia formulas fidei conservantes nos quoque ejus quæ apud Ephesum olim facta est fundamentis, quæ profecto fuerunt sanctæ memoriæ Cælestinus Romanorum urbis antistes & Cyrillus Alexandrinæ Ecclesiæ præsul, præsulgere recte quidem & immaculate fidei expositionem tercentorum decem & octo sanctorum & beatissimorum patrum apud Nicæam sub pio recordationis Constantino principe congregatorum, obtinere autem etiam centum quinquaginta sanctorum patrum apud Constantinopolim definitam ad interceptionem tunc exortarum hæreseon, confirmationem vero ejusdem catholicæ & apostolicæ nostræ fidei.

Symbolum apud Nicænos tercentorum decem & octo.

Credimus &c. *ut supra ex actione quinta, nisi quod dicit deest* lumen de lumine.

Et item symbolum centum quinquaginta sanctorum patrum qui in Constantinopolim congregati sunt

Credimus &c. *ut in eadem actione quinta, nisi quod dicit deest* lumen. de lumine. *Sunt etiam prætera alia diversa, quæ illic transcribimus.*

Sufficerent quidem &c. *ut in eadem actione quinta.*

Psichafonus episcopus &c. *ut supra pag.* 1478.

Thalassius episcopus Cæsareæ Cappadociæ similiter.

Et ita dilectis illum libri & editiones. Ita vero Romani mutuoverunt proprie emendationem veteris Græci. Qui vero fuqui voluerit hunc veterem interpretem, recurrat necesse est ad veteres editiones. Quæcunque vero in hac quoque versatur veteris exemplaris, præcipue vero Parisiensis, in quo, ut dixi, pura pura veteri interpretatione continetur, plenit illhic subscriptionem quæ sequuntur describere quales habentur in illo exemplari, datuvi deinceps aliorum variis testibus.

Stephanus episcopus Ephesi similiter.

Lucianus episcopus agens locum Cyriaci episcopi Heracliæ similiter.

Eusebius episcopus Ancyræ similiter.

Diogenes episcopus Cyrici metropolis similiter.

Petrus episcopus metropolis Corinthi similiter.

Florentius episcopus Sardorum similiter.

Eutomius episcopus Nicomediæ similiter.

Anastasius episcopus Niciæ similiter.

Julianus episcopus & * Legatus apostolicæ sedis similiter.

Eleutherius episcopus Chalcedonensis similiter.

Basilius episcopus misericordia Dei Seleuciæ metropolis Isauriæ similiter.

Maletius episcopus Laritiæ faciens sermonem pro sanctissimo episcopo Domino Apamiæ Syriæ secundæ & pro me similiter.

Amphilochius episcopus Sidæ metropolis similiter.

Theodorus episcopus metropolis Tarsi similiter.

Cyrus episcopus Anazarbi metropolis sanctæ Dei Ecclesiæ similiter.

Constantius episcopus Bostrorum metropolis similiter.

Photius episcopus Tyri metropolitanus similiter.

Theodorus episcopus Damasci metropolitanus similiter.

Stephanus episcopus Hierapolos similiter.

Nonnus episcopus Edessæ metropolitanus similiter.

Simeon episcopus Amidæ metropolitanus per Petrum prebyterum nostum subscripsi.

Olympius episcopus Constantiæ metropolitanus per Epiphanium episcopum similiter.

Johannes episcopus Sebastiæ metropolis similiter.

Seleucus episcopus Amasiæ metropolitanus similiter.

Constantius episcopus metropolitanus Melitinus similiter.

Patricius episcopus Tyanorum metropolitanus similiter.

Petrus episcopus metropolitanus Gangrorum similiter.

Calogenus episcopus metropolitanus Claudiopolis per Apragomnium episcopum * similiter.

Dorotheus episcopus metropolitanus Neocæsareæ per Atharbium episcopum Trapezuntis similiter.

Theodictus episcopus Pifinuntis metropolis per Photium Archidiaconum similiter.

Romanus episcopus metropolis Myrorum similiter.

Critoniamus episcopus Aphrodisiadis Cariæ similiter.

Nunechius episcopus Laodiciæ metropolis similiter.

Marinianus episcopus Synnadorum metropolis similiter.

Onesiforus episcopus metropolis Ioniæ similiter.

Pergamiæ episcopus Antiochiæ Pisidiæ similiter.

Epiphanius episcopus Pergæ metropolis Pamphyliæ similiter.

Atticus episcopus Nicopolis veteris Epiri similiter.

Martyrius episcopus Gortynæ Cretæ metropolitanus similiter.

Lucas episcopus Dyrrachius metropolitanus similiter.

Vigilantius episcopus Latissæ Thessaliæ similiter.

Francion episcopus metropolitanus Philippopolis similiter.

Deinceps vero editiones veteres fatis convenient cum libris eadem exarati. Longe fatis fit de adnotatis veteris lectiones. Ad pag. 1510. *C. lin.*

Varias lectiones illorum canonum non desiderimus ex codice Parisiensi; quas cum sint illic ex interpretatione multum diversis ab iis qui a vulgari vulgatis, publicæ res interesse arbitratis summa per hic integre describuntur prout extant in veteribus illis exemplari.

Quan-

Quadam capitula. *Codex Parisiensis & Petavianus II. in epistola tertia ad episcopos Africæ: Aliqua sunt capitula quæ ab hominum vestræ reverentiæ vobis servavimus, justum existimantes hæc a vobis regulariter per singulam synodum formari quam legibus vestris (*Legendum, nostris*) sanciri. Et secundum justissimam divi & piissimi domini nostri Veronicianus devotissimus facti constitutivi capitula ita relegit.*

Qui vero & fœnore in solitarium vitam migrant, debito honore eos dignos judicavimus. Quia autem aliqui monachili habitu utuntur, & Ecclesias & res commoventes pertrahunt, placuit omnem abjicere monasterium sine voluntate episcopi civitatis, neque autem in possessione sine voluntate domini possessionis, monachos autem qui in anachoresi civitas & provincia fuit. Sibi dictos esse episcopo & otium amare & solis jejuniis & orationibus insistendo esse, neque autem ecclesiastica neque publicis negotiis se implicare, nisi forte aliquando jussi fuerint propter causam necessariam ab episcopo civitatis, neque potestatem habere monachos suscipere in suis monasteriis servos adscriptitios sine voluntate dominorum.

Quia aliqui in clero constituti & monachi diversitatem expulsatæ deprepti in curas hominum secularium semetipsos immiscuit, & conductores possessionum vel vici fuit, vel domitum omnis dispositores observant, placuit hoc magnopere & canonica synodo nullum clericum conducere possessionem vel suscipere procurationem, nisi forte a suo episcopo jussus fuerit curam ecclesiasticis possessionibus adhibere. Si quis autem post hanc definitionem vel ipse conducere audeat, vel si per alterum talem suscipiat curam, ecclesiastica penis ille subjaceat; si autem certasus perseverit, cum dignitate nudari.

Clericis in Ecclesia constitutis non licetat alterius civitatis Ecclesiæ clericorum deputati, sed in illa esse constitutos ja qua servire ab initio meruerunt, præter illos qui amissis patria propter necessitatem in aliam Ecclesiam migrant. Si quis autem post hanc definitionem vel ipse conducere audeat, vel si per alterum talem suscipiat, [illegible] episcopo & [illegible] apostolicæ ad propriam Ecclesiam Clericis revertatur.

Et post hanc lectionem &c. *ut pag.* 1511. *a fundo concilio dicendat.*

Explicit actio sexta.

Dictis sequuntur in codice Parisiensi & in veteri exemplari sermonem Regina Christina Sacerdotum 1111. *canones ordinem Concilii ex eadem versione qua extat apud Dionysium Exiguum, cum hoc titulo.*

INCIPIUNT EJUSDEM SYNODI TITULI CANONUM

HUMILIUS INTERPRETAM.

Relle sunt. Nam quum Evagrius divisset in actione septima conscriptos esse canones horatum imperatoris, addit alios canones in sequenti consilio subjecit conciliario. Ab autem illud magni momenti. Ostendit enim canones de privilegiis episcopi C. P. non fuisse condictum eo tempore quo religiosi constitutiones sunt, nonnunquam Graci canonum collectores cum consequenter ponunt cum aliis viginti septem. Similis codice utebatur auctor epistolæ certæ Vitagii ad Episcopos Africæ, in qua septuam ab in septimo illinc regulam canonum Romani esse ad infrascriptum fidelium, ulterioribus vero actionibus sola negotia privata disputata.

Incipit actio septima.

Antequam ultra progrediamur, commandum est quomodo differre vestrae sesperiae de vestra exemplaria in confirmenda fida allione. Nam primo Libarazzi septima secretaria sive cancellarii ait allegatis cancellarii, controversiam nominum definitam esse ait inter Juvenalem episcopum Hierosolymitanum & Maximum Antiochenum, Theodoretum episcopum Cyri judicatum orthodoxum, & cansam ibi disseptam. Contra Evagrius consistum allegatum canonum Libarazzi septimum secretarium dixit, in eo allum fecibus de controversiae quam Juvenalis & Maximus fecere. Nonnulla vero mentionem facit allusionis de Domno Antiochenos. In codice Carbonianus hoc canonum cansa allia dicuntur in septima. Allusio, judicium vindicat de controversia Juvenalis & Maximus, & cansa Domni. Contra in Divionensis & in prisinis Vaticanis vetustissimis, ut me monuit Emmanuelius Cardinalis Casanata, cansa Domni prædicti, alia subsperiae. Et sane hanc ordinem fuisse conservatum in codice Italiae manet Rusticus in fine allionis de Domno. Quæ haud dubie casu fuit ut ipsius mutatus sit ordo in manuscriptorum exemplaribus quæ ex antigrapho Rustici emanarunt. Ab in Parisiensi allio allusio dicitur quæ in Carbonianis & Divionensi ab septima: C' in ea tantum agitur de controversia Juvenalis & Maximi, nullus Domni mentione. Itaque codex Parisiensis congruit cum Evagrio. Sed Libraria non convenit cum Evagrio neque cum illis veterum exemplarum.

Annotatio Rustici. Hanc actionem in Atenitensi codice non inveni, sed alterum Graecum contuli ubi legitur allio octava. *Solent Academisis codex habebat canones XXVI. in fine festæ allianii; poli quos sequebatur allio octava; ut in codice Parisiensi quo nos nimur. Vide annotationem Rustici in fronte allionis.*

Consultatu domni nostri &c. *ut pag.* 1514. & Thalassio episcopo episcopo Cæsareæ Cappadociæ. *Rufus non sequitur in codice Parisiensi* & Stephano reverentissimo episcopo Ephesi, & Luciano reverentissimo episcopo Vicæ obtinente locum reverentissimi episcopi Heraclæ Thraciæ Cyriaci, & Eusebio reverentissimo episcopo Ancyræ Galatiæ, & Diogene reverentissimo episcopo Cyrici, & Petro reverentissimo episcopo Corinthi, & Florentio reverentissimo episcopo Sardorum, & Eunomio reverentissimo episcopo Nicomediæ, & Anastasio reverentissimo episcopo Niciæ, & Juliano reverentissimo episcopo Choo obtinente locum apostolicæ sedis antiquæ Romæ, & Eleutherio reverentissimo episcopo Chalcedonensium, & Basilio reverentissimo episcopo Seleuciæ Isauriæ, & Meletio reverentissimo episcopo Laritiæ obtinente locum reverentissimi episcopi Apamiæ Syriæ Domni, & Amphilocio reverentissimo episcopo Sidæ, & Theodoro reverentissimo episcopo Tarsi, & Cyro reverentissimo episcopo Anazarbi, & Constantio reverentissimo episcopo Bostrorum Arabiæ, & Photio reverentissimo episcopo Tyri, & Theodoro reverentissimo episcopo Damasci, & Stephano reverentissimo episcopo Hierapolos, & Nonno reverentissimo episcopo Edessæ, & Simeone reverentissimo episcopo Amidæ, & Epiphanio reverentissimo episcopo obtinente locum reverentissimi episcopi Constantiæ Olympii, & Joanne reverentissimo episcopo Sebastiæ, & Seleuco reverentissimo episcopo Amasiæ, & Constantio reverentissimo episcopo Melitinæ, & Patricio reverentissimo episcopo Tyanorum, & Petro reverentissimo episcopo Gangrorum, & Apragmonio reverentissimo episcopo obtinente locum episcopi

a Annotatio Rustici. Nota quia non Viriarium fed Legatum fe dicit. *Tam antea supra ad pagnam* 1506. annotavimus, Rufinum non connumerasse hunc Julianum inter vicarios apostolicæ sedis qui bis Concilio Chalcedonensi interfuerunt sumpta sandi Leonis, & tamen idem supra pag. 1511. & pag. 1516. nominatur inter vicarios, sed post Photinum Thessalonicæ. Sed idem pag. 1530. & 1587. nominatur cum eundem Eunomium, Constantinopolitanum Ancyrotis pag. 1625. nulla Thessalonicæ mentione, ut hic etiam observatis Rufinus; Fide lib. 5. de concilio quinto, ubi Vigilius Romanorum pontifex pag. 1. [illegible] Hunc Remedius lib. 1. cap. 3. ait subscripsisse regionem primo loco. [illegible] in vigilium octavo. b Codex Parif. habet *Amasiæ*. Sed quia eorum ed eremum [illegible] ejus, locum non alia exemplaria & editiones. c Editiones edunt *Pal.* Verum illud abest a multis codicibus.

ANNO CHRISTI 451. pi Claudiopolos Calogeri, & Athariho reverentissimo episcopo Trapezuntis obtinente locum reverentissimi episcopi Neocæsareæ Dionthei, & Photino Archidiacono obtinente locum Theodili reverentissimi episcopi Pitiunntis, & Romano reverentissimo episcopo Myrorum, & Constantino reverentissimo episcopo Aphrodisiadis Caria, & Nunnechio reverentissimo episcopo Laodiciæ Phrygiæ, & Martiano reverentissimo episcopo Synnadorum, & Onesiphoro reverentissimo episcopo Ionii, & Pergamio reverentissimo episcopo Antiochiæ Pisidiæ, & Epiphanio reverentissimo episcopo Pergeni, & Acacio reverentissimo episcopo Nicopoleos (veteris) Epiri, & Martyrio reverentissimo episcopo Gortynæ, & Cura reverentissimo episcopo Dyrrachii, & Vigilantio reverentissimo episcopo Larissæ Thessaliæ, & Francione reverentissimo episcopo Philippopolitanos, & Sebastiano reverentissimo episcopo Berræ, & Basilio reverentissimo episcopo Trajanopoleos, & Trypnone reverentissimo episcopo Citii, & Theophilo reverentissimo episcopo Veriæ, & Constantio reverentissimo episcopo Seleuciæ, & Eusebio presbytero obtinente locum Macarii episcopi Laodiciæ Syriæ, & Eusebio reverentissimo episcopo Dorylæi, (Fratres episcopi 121.) & reliqua sancta & universali synodo quæ per decretum sacratissimi & piissimi nostri domini in Chalcedonensium civitate congregata est, & fedentibus omnibus anne concilio Deo amatissimi, magnificentissimi & gloriosissimi judices dixerunt &c. *ut pag. 1515. A. lin. 4.*

In codice vero Parisiensi, hæc scripta sunt post illa quæ nunc desiderimus.

Sacratissimus & piissimus noster dominus petiuit (sc. petitus) a Maximo & Juvenali reverentissimis episcopis justit nos audire inter eos de capitulis quæ moventur. Et convenientes memoriti viri reverentissimi certa ad invicem exnon scripto disposiuerunt, quæ & nobis manifesta contiterunt, quo videntur per consensum justæ esse disposita. Place igitur necessarium esse duximus & in presentia sanctæ synodi singula eorum edaceare, quatenus & ex vestro decreto & ex nostra sententia quæ placent firmitatem habeant.)

Maximus reverentissimus episcopus Antiochiæ Syriæ dixit. Placuit mihi & reverentissimus episcopus Juvenali post multam contentionem per consensum quæ inter quidem Antiochenorum magnæ civitatis Patri habere duas Phœnices & Arabiam, fedent vero Hierosolymitanorum habere tres Palæstinas; & supplicamus ut sententia vestræ magnificentiæ & sanctæ synodi scriptis hæc firmari.

Juvenalis reverentissimus episcopus Hierosolymitanorum civitatis dixit. Hæc eadem & mihi placuerunt, quatenus sanctæ quidem Christi resurrectio tres Palæstinas habeat, sedes autem Antiochenorum duas Phœnices & Arabiam, & supplico ex sententia vestræ magnificentiæ & sanctæ synodi hæc firmari.

Qua interlocutione Latine interpretata per Beneficiarium devotissimum magistrianum & a secretis facti consistorii, quæ sequuntur Palæstinus & Lucentius reverentissimi episcopi & Bonifacius presbyter obtinentes locum apostolicæ sedis per Palæstinam reverentissimum episcopum dixerunt. Ita quæ contentionibus fratribus nostris Maximo reverentissimo episcopo Antiochenorum Eclesiæ & reverentissimo & sanctissimo episcopo Juvenali Hierosolymitanorum pro bono pacis dicta esse noscuntur, sicut est, ut Antiochenorum Ecclesia duas Phœnices & Arabiam habeat, Hierosolymitanorum Palæstinas habeat, insuper etiam & nostræ humilitatis per interlocutionem firmentur, ut nulla post hæc de hac causa prædicti ecclesiæ contentio relinquatur.

Anatholius reverentissimus Archiepiscopus gloriosæ Constantinopoleos nova Romæ dixit. Quæ placuerunt inter reverentissimum episcopum Antiochenorum Maximum & Hierosolymitanorum sanctissimum episcopum Juvenalem & per nostra interlocutione firma manserunt, & sanctæ quidem Ecclesiæ Antiochenorum magnificæ civitatis Phœnicas duas & Arabiam habeat, sanctæ autem Hierosolymitanorum Ecclesiæ tres Palæstinas habeat, ut de religio unaquæque Ecclesia ad alteram ob hanc causam nullam dubitatis habeat occasionem.

Thalassius episcopus reverentissimus Cæsariæ Cappadociæ dixit. Quæ per consensum disposita sunt enim reverentissimi & sanctissimi episcopi Maximus & Juvenalis & nos confirmamus.

Stephanus reverentissimus episcopus Ephesi dixit. Sicut reverentissimus & sanctissimus episcopus Antiochenorum civitatis Maximus placuit, & reverentissimo Juvenali episcopo Hierosolymitanorum, quatenus sanctæ quidem Ecclesiæ Antiochenorum civitatis habeat Phœnices & Arabiam, sanctæ autem Ecclesiæ Hierosolymitanorum tres Palæstinas habeat, & ego eadem firmo quæ inter eos placuerunt, sic de religio unaquæque Ecclesia sua ab alterutrum habeat occasionem.

Eusebius reverentissimus episcopus Ancyræ Galatiæ dixit. Gratias agimus Domino Deo quatenus dissentiri patrum contentio ad consensum omnium celebratu est. Tenere igitur in utrique partibus omnia quæ placuerunt volumus.

Petrus reverentissimus episcopus Corinthi dixit. In pace & concordia amborum patrum delectata consensimus in his quæ placuerunt.

Ijsdemque reverentissimus episcopus Cohensium civitatis dixit. Sicut placuit utriique partibus, hoc est, Maximo reverentissimo episcopo Antiochenorum, & Juvenali reverentissimo episcopo Hierosolymitanorum, quatenus sanctæ quidem Ecclesiæ Antiochenorum civitatis habeat duas Phœnices & Arabiam, sanctæ autem Ecclesiæ Hierosolymitanorum tres Palæstinas habeat, & ego definitio firma esse quæ inter eos placuerunt mediante Christi caritate utriusque in concordia.

Diogenes reverentissimus episcopus Cyzici dixit. Confestio in his quæ inter partes facta sunt.

Amphilochius reverentissimus episcopus Sides dixit. Divinis manifesta disputatione in anticaion confessionis quæ erant dubitatio perdurante, reverentissimis episcopis Maximo & Juvenali jubente. Qui & ego, gratias agens salvatori Christo de pace eorum, consentio in his quæ bene disposita sunt.

Omnes reverentissimi episcopi elamaverunt. Et nos eadem dicimus, & consentimus in his quæ ab utriique dicta sunt.

Magnificentissimi & gloriosissimi judices dixerunt. Et hoc opus factum est sanctæ trinitatis, fermissimum etiam & piissimi nostri Imperatoris propositi, quatenus quæ ambigebantur ab eis qui contendere videbantur, consentanea interdictantur propositio. Per consensum igitur Maximi reverentissimi Antiochenorum & Juvenalis sanctissimi episcopi Hierosolymitanorum facto consensu, fiunt utriique depositio delignavit, firma & ex nostra sententia & ex decreto sanctæ synodi in omne tempus permanet, hoc est, ut Maximus quidem sanctissimus episcopus vel etiam Antiochenorum sancta Ecclesia duas Phœnices & Arabiam

ANNO CHRISTI 451. biam sub fua potestate habeat, Juvenalis autem reverentissimus episcopus Hierosolymitanorum vel etiam sub eo sancta Ecclesia tres provincias Palæstinas sub fua potestate habeat; vacantibus secundum jussionem sacratissimi & piissimi nostri domini omnibus pragmatica & aliter adjuvitis a partibus sacra litteris & multis quæ continentur in eis ob hanc causam.

Anatolii vero interpretatio. EXPLICIT ACTIO CONCILII CHALCEDONENSIS VIIII.

In eadem allione septima, quæ vestro interpretis, ut vidistis, allatæ fuit, adhuc fuit cæsa Dioscori episcopi olim Antiochenii; ut patet ex codicibus Rufini. Quoniam vero allio de Domno habita dicitur vi. Kal. Novembris, qua die conflat celebratum esse decimam allionem, & Romani Romani eam movetunt a loco quem obiecbat & ad talem decimam allionem rejectam. Item descripsi V. C. Photinus Lubbeus, qui non animadvertisset eur ita factum esset a Romani, admonuit in pag. 1514. quodsam codices eam allionem exhibere sub finem allionis decimæ, quod non est verum.

Annotatio Rufini. Actio de Domno Antiocheno, quam invenit in codice pat. (id est Patrice) Julio membranaceo sæpe transcripsam ex codice vetusto chartaceo, quem dixit ipsa fuisse Proculi & Albini germanorum scholasticorum.

Item alia Annotatio. Actio de Domno Antiocheno quamdam Patriarcha translata ex Græco in Latino. *Codices Vaticani* translata de Græco in Latinum.

Hæc allio de Domno extat supra 1597.

In fine allionis sic scriptum est in vetustissimo illo codice Vaticano: Explicit de Domno Antiocheno quondam Patriarcha.

Annotatio Rufini. Post hæc sequitur Maximi & Juvenalis (compositio) quam inter se fecisse legunturse de epibolibus patriarcis.

Hunc locum non intelligens Cardinalis, putavit esse titulum sequentis allionis; cum tamen in ea non agatur de controversiis Maximi & Juvenalis, sed tantum de causa Theodoreti episcopi Cyrensis. Quod Crabbum admovere poterat hæc verba alio referi debere. Ait ergo Rufinus in codice patrice Julio primo hoc ipsum fuisse allionis de Domno, sed quia obscuro, & post hæc, quæ subsequuntur, quasi totum sententiæ dictum videretur. Hæc autem Rufini ambiguitas dictum est quo pulsus geniis Chalcedonensis desiderjerent ex codicibus Rufini, pulsarunt primo loco allionem de Domno, ut videmus in codice Divionensi & in Taliano. Nam in Corbeiensi legitur primo compositio Maximi & Juvenalis, pulsus vero allio de Domno; & Rufinus sequitur annotatio quam ex supra pulsimus.

INCIPIT ACTIO OCTAVA.

In codice Parisiensi ita scriptum est. Incipit actio nona synodum synodi. *Hic verecunda fuit in memoriam ea quæ supra a nobis dilta fuit in initio allionis septimæ.*

Consulatu domini nostri &c. *ut pag. 1519.*

Annotatio Rufini. Contuli die feria vi. Kal. Februarii, Indic. xiiii. Deo gratias.

EXPLICIT ACTIO OCTAVA.

In codice Parisiensi pro octava scriptum est nona hoc modo. Explicit actio nona synodi Chalcedonensis. *Vide quæ supra dilta fuit initio allionis septimæ.*

INCIPIT ACTIO NONA.

Annotatio Rufini. In codice Arcimit. pollegum formata est fideli definitio, in Acumitenti quinta, mox & ifta actio subsequitur, & per omnia similie habet initium & inde & in nominibus tam judicum quam episcoporum, excepto quod a postulantum scriptum est *Ut Eusebio reverentissimo episcopo Dorylæi, addicitur & Cirensis reverentissimo episcopo Sebastopolis.* & hic certera subsequuntur, id est, *& reliqua sancta & universali synodo.*

Hanc annotationem Lubbeus persuere putavit ad allionem allatam, quam tamen vetera exemplaria non ponunt in primo nona. Reaque verba illa. Explicit actio VIIII. incipit XX. *quæ non ablata pro annotationem, sed ingerere in editione Lubbei, sed ipse annotatorem ut dicet etiam codex Divionensis, ex quo Lubbeus desumpsit. Porro quia codex ille Divionensis, ut ipse ait, Lubbeus omisit ea quæ disseruitum habere videbantur. Ceterum & illud admonendum est, veteres libros mendosè habere sequitur pro eo quod nos edidimus Synodum.*

Consulatu domini nostri &c. *ut pag. 1517.* consultorii relegit.

JUDICATUM PHOTII ET EUSTATII PRO LBA.

Post Consulatum Flavii &c. *ut pag. 1531.* efficiet manifestum.

EXPLICIT ACTIO NONA.

In codice Parisiensi legitur. Explicit actio decima Concilii Chalcedonensis.

INCIPIT ACTIO DECIMA.

Annotatio Rufini. Consulti Graca Kal. Aprilis. In codice Arcimitensi sic juet, *Sexta allio Concilii Chalcedonensis.* Incipit: *Similiter vii. Kalendas.*

Hanc annotationem Lubbeus retulit ad nonam allionem, cum tamen in antiquis codicibus frequentissime decima. Cum autem in codice Divionensi, qui ille usus est, quadam minda; quorum emendatio cum illi non occurrerit, ea præterisit. Hic quæ supra dilta sunt ad annotationem allionis nonæ.

Extant hujus allionis fragmenta quædam antiquissima in codice 1579. bibliothecæ Colbertinæ: & hinc quinque versus lectionem excerpsimus.

Similiter sexto Kal. Novemb. *&c. ut pag. 1538. usque ad p. 1574.*

INTERPRETATIO EPISTOLÆ

quæ scripsit ex vicariatu ilia episcopo Mari Ceriæ, post proemia.

Ita hæc verba *ut pag. 1574. usque ad pag. 1598.* C. vim retinebunt.

In codicibus Rufini legitur. Consti. 5. Kal. Aprili. Indictio. xiiii. feria v. *Illud fie reddidit Cedilio* Constantinopoli vi. Kalen. Aprilis, Indictione xiii. feria sexta. *Ita etiam Lubbeus, nisi quod post* v. Kal. *&* feria quinta. *Ego vero pro ingentium* Consti vii. Kal. *repugnantibus licet, si videbar, antiquis codicibus.*

Annotatio Rufini. In Acumitenti codice post hanc subsequitur & de beato Teudoreto. In alio codice Graca id est qui illo est orto. Deo gratias.

Ultima verba ipsius annotationis sunt deprauatissima, & emendari facile non possunt. Itaque omissa sunt in editione Lubbei. Eadem tamen modo scripta fuit in antiquis exemplaribus Rufini.

Postea legitur in editione Romana & alio quo post illam prodiere allio de Domno Antiocheno, quam veteres editiones & libri nostri ponunt in septima allione.

EXPLICIT ACTIO DECIMA.

In codice Parisiensi, in qua, vel diffum ab eximmus tenent locum allionis septimæ, ipsa dicitur undecima hoc modo. Explicit actio synodi Calchedonensis undecima. *Be Rufinus.* Incipit ejusdem Concilii actio duodecima.

INCIPIT ACTIO UNDECIMA.

Consulatu domini nostri &c. *ut p. 1599. ad p. 1611. B. diffonatur.*

Annotatio Rufini. Contulit die altero a Kal. A istorum præsumptionem, in veteribus eorum scelleratis operibus non rationabili venia data. Nam decorationis ejus similia factantes, impetum suum ad pejora timens cumulantur, cum non olim pœnam dignam suffinuerint ut de cetero habentur temperamenti vitatorum. Sed tu, Deo amantissime, dignare a nobis rogatus. Pates enim proprio concordatione * infirmitates efficere, obedientes præcipue beato Paulo dicenti: *Si patitur unum membrum, compatiuntur omnia membra*; ut liquidem longe ab urbe Anatholica civitas constituta est in qua hæc divulgata noscentur, * aliquem Deo amicissimorum Episcoporum ipsi urbi vicinorum profanos non accipientium ad audiendum sanctitas tua deposcit. Fecimidat enim * religiosissimum metropolitanum episcopum, tamquam volcanae flammæ invicetum ipse adversus cum virtutem exhibentem usque mariterdum; de liquidem convidi furiet in quibus accusatur quasi inclamat tamquam superbium habentes Abebellum, cum illum furiati insinuasimili exemplo plectantur. Sic enim odit Deus eos qui adversus patres armantur ut patrum invalores * in omni mundo notentur. Novi enim, Deo amantissime, quoniam omnes simplicitates Christi vilceribus, & compassibilitate plenus existiens; cohsolabaris * eum, & lacrymas ejusdem hæsitantis abstergens, * & dorabis et odium malignitatis, & facerdotti adversarios post conjunctionem fatori justo & competenti vindicte libitum, expeditus omnem pessimam voluntatem, & communem facerdotum magnus arrifice Deus Natus & quis conciliarit ne præsumptoribus & inconveniencer in tantam procelitatem exilientibus, et & Deo per Pontifices commemoriam inferre audeant, misericordia sine judicio fiat ex abjuge oleum iniquitatis supplicationibus accumpatur; nihil est religiosum nisi ut fiant omnes Ecclesiarum præfectæ latum & per hæc fiatent diabolicum instrumentum. Sed Deus ad hoc tuum * religiositatem præcodinavit et & injustitias removeat & præsumptiones abscidat & facerdotes laborantii fucerrtas & multis maledictionibus locum noli prebeas, ut fiat poli agnitionem et quidem * qui calumniatur pacifici, & tamen calumniam patitur, adjutorium ferat, illum vero qui calumniam facit, si vere est calumniator, abscidas. Non igitur tua * religiositas arbiterent * quod tamquam ad injuriam fecit Antiochenæ hic venit memoratus * Deo amicissimus episcopus; sed mutuum quoddam, sicut sit, fedisionibus compudentes & passionis propriæ mollitiam, dedit ad tempus locum ire. Patientiam vero & manfuetudinem & justitiam adhuc tuæ religiositatis prædicando non cessat, nec in quibus accusat, abdit hoc, sed fappliciat * honestiorem in se compositionem effici. Unde & præfentibus eum litteris consolantes confidere divinus ego atque tantum omnes episcopos & concordes inter Cyrillas propter caritatem quæ continetur in nobis. Habens itaque reverentiam fcribentibus, harum litterarum gerulum * modis omnibus adjuvabis. Omnem quæ eorum est in Christo fraternitatem plurimum saluto.

Glo-

a Pasti. & Quesnel. *Carissimi sanctis magnum est dolorem*. b Idem libri, *familiares sociis*. c Pasti. *compassionis*. d Veteres edit. *ab affectu*. Divion. *ab affectu*. e Pasti. & Divion. *consolabaris*. f Duch in Pasticrati. In Divionensi vero additum est supra lineam. g Ped. Pasti. *sanctis*. h Divion. *passionis*. i Pasti. *aliquem reprehensibilem*. Divion. *aliquem reprehensibilem*. k Idem libri, *reverentissimum*. l Veteres edit. *qui in omni mundo infamia notantur*. m Divion. & Pasti. & Sutori, *forum*. n Idem veteres libri, *& in hac sui miseria sunt mala laudabiles & fuerunt*. o Idem libri, *reverentiam*. p Hæc addita sunt ex codice Pasti. & Divionensi. q Pasti. *familiaris*. Et infra *reverentiæ pro religiositatis*. r Idem libri, *nobis*. s Divion. *reverentiam*. t Eadem veteres exemplaria, *reprehensibilem*. u Divion. *consolabaris*. Pasti. *consolabis*.

Gloriosissimi judices &c. *ut pag.* 1651. *et A. D.* 1681. constituit.

Annotatio Rufini. Contuli festa feria ante Pascha vicinissimum, die ante Kalendas Aprilis tertia, Indictione XIII. & requiri ab opere peperato, completa adjuvante Christi gratia collationem sanctissimi Concilii Chalcedonensis.

Hæc annotatio ipsum omnino verbis habetur in omnibus exemplaribus, quamvis paulo aliter expressa fit a Labbea. Sunt autem in ea aliquot insignes difficultates. Nam certum est Indictionem XIII. incidere in annum 451. & in anno Paschæ eversis VIII. Kal. Mai. Quomodo igitur fieri potest ut completa sit collatio synodi Chalcedonensis feria sexta ante Pascha, & completa sit III. Kal. Aprilis? Est enim diversitas septem annorum mensis. Deinde in anno dies tertia ante Kalendas Aprilis non incidit in feriam sextam, sed in quartam. Itaque spretis hisce notatum est a veteri librario qui ista descripsit ex codice Rufini.

EXPLICIT ACTIO QUARTADECIMA

INCIPIT ACTIO QUINTADECIMA.

Annotatio Rufini. Codex Aximirensis. Termini ecclesiastici promulgati a sancta & magna & universali synodo quæ Chalcedone collecta est. *Codex idem*: Actio Septima.

INCIPIUNT CAPITULA

CALCHEDONENSIUM.

Codex Corbeiensis habet in hac ista omnia ex verbis pag. eiusdem exposita Dionysium Exiguum, & supra pag. 1695. *Divionensis vero secundum eam quæ extat in editione Sirmondi, & supra p.* 1701. *Annotavimus igitur ibi primo varias lectiones ex codice Corbeiensi: nec non ex Parisiensi & ex eo qui extat in bibliotheca Reginæ Suecorum Christinæ, quemvis illic annuos papas fuisse in septima allinea. ad pag. autem* 1703. *& seqq. varias lectiones ex codice Divionensi.*

Annotatio Rufini. Contuli die VI. Kal. Aprili. Indict. XIII.

In fine canonum ita scriptum est in codice Parisiensi. Sanctissimi canones Concilii Chalcedonensis. *In Corbeiensi vero & in Divionensi sic*. Explicunt canones sancti Chalcedonensis Concilii. Nonfacinus hæc sunt canones. Sed Sirmondus illi & subjungit ad eiusdem episcopi diversarum provinciarum sed eiusdem subscriptorum.

Annotatio Rufini. Post actionem de beato Theodoreto ita facet in codice Aximirensium, id est, cum præfatione hac: Octava actio Chalcedonensis.

Explicunt canones sancti Chalcedonensis Concilii.

Bonifacius presbyter sanctæ Ecclesiæ Romanæ statui & subscripsi.

Et veteres episcopi diversarum provinciarum vel civitatum subscripserunt.

Annotatio Rufini. Post actionem de beato Theodoreto ita facet in codice Aximirensium, id est cum præfatione hac: Octava actio Chalcedonensis. *Vide supra in fine allinea decima.*

Post subscriptionem canonum Chalcedonensium editionem Labbea post annotata Episcoporum qui subscripserunt Concilio Chalcedonensi, descripta, ut ipse ait, ex tabulis Massæ antiquissimi annorum mille. Hanc tabulam videbat primo Magnatius anno MDXXV. Tandem Vuendelinus, non quidem in fine canonum, sed post definitionem fidei, secundum mentem synodorum. Itaque nomina illa quæ ipsa sunt per ordinem in allinea secta.

INCIPIT ACTIO SEXTADECIMA.

Consulatu domini nostri Marciani perpetui augusti & qui fuerit iuin. *V. ut supra pag.* 1730. *ad pag.* 1735. *B.*

Conciliorum Generali. Tomo IV.

Rere Theo-

a Pasti. *Sequentur in antiquis codicibus & editionibus subscriptiones episcoporum, quarum fane quæ in veteribus libris editionibus legunter, sed aliis verbis; quibus editoribus Romani nulli verba Græca, secundum ea illa edere maluerunt. Propter reverentiam tamen quæ veteri interpreti debetur, & quia in Latinis codicibus nonnulla habentur quæ Græci non habent, pars retinenda ejus quæ ille interpretatus fuerit. Sic igitur habent.* Anatolius episcopus Constantinopolis definiens subscripsi.

Maximus episcopus Antiochiæ definiens subscripsi.

Juvenalis episcopus Hierosolymorum definiens subscripsi.

Cyriacus episcopus Heracleæ per Luciannum episcopum Byzantiæ definiens subscripsi.

Diogenes episcopus Cyzici similiter.

Florentius episcopus Lydonum similiter.

Romanus episcopus Myrorum similiter.

Basilius episcopus Seleucis Isauræ similiter.

Cyrus episcopus Anazarbi similiter.

Eleusinius episcopus Chalcedonensis similiter.

Theodorus episcopus Tarsi similiter.

Calogerus episcopus Cladiopolis similiter per Stephanum Presbyterum Honoriadis.

Seleucus episcopus Amasiæ similiter.

Petrus episcopus Gangrorum similiter.

Photius episcopus Tyri similiter.

Theodorus episcopus Damasci similiter.

Constantinus episcopus Bostrorum similiter.

Melitenus episcopus Lariffæ fermonem faciens pro Domno episcopo Apamiæ similiter.

Stephanus episcopus Hierapolos similiter.

Basilius episcopus Trajanopolis similiter.

Eusebius episcopus Philippopolis similiter.

Nunechius episcopus Laodiciæ similiter.

Marinianus episcopus Synnadorum similiter.

Onesiphorus episcopus Iconii similiter.

Pergamius episcopus Antiochiæ Pisidiæ similiter.

Eustathius episcopus Epiphaniæ similiter.

Critonianus episcopus Aphrodisiadis similiter.

Molenius episcopus Lariffæ similiter.

Eusebius episcopus Doryiai similiter.

Luctanus episcopus Byzie & Arcadiopolis similiter.

Johannes episcopus Rhodi per Tryphonem Episcopum Cis similiter.

Ibas episcopus Edessæ similiter.

Abramius episcopus Circesis similiter.

Theodorus episcopus Cladiopolis similiter.

Antiochus episcopus Smyrnæ similiter.

Rufinus episcopus Samolatorum similiter.

Calliuetus episcopus Apamiæ similiter.

Uranius episcopus Iberiorum per Paulum Presbyterum similiter.

Timotheus episcopus Balanearum similiter.

Marsæ Episcopus Arethusæ per Timotheum episcopum Balanearum similiter.

Proclus episcopus Adraborum similiter.

Theodorus episcopus similiter.

Hormilda episcopus Philippopolis similiter.

Paternus Chorepiscopus pro Johanne episcopo Abilæ similiter.

Melighonyus episcopus Juliopolis similiter.

Joseph episcopus Heliopolis similiter.

Damianus episcopus Sidonis similiter.

Johannes episcopus Elavadis similiter.

Iodimus episcopus Irenopolitanus similiter.

Julianus episcopus Rhos similiter.

Arcetas episcopus Elusæ similiter.

Beryllus episcopus Aulæ similiter.

Olympius episcopus Panadis similiter.

Uranius episcopus Emisæ similiter.

a Pasti. *Sequentur in antiquis codicibus & editionibus subscriptiones episcoporum, quarum fane quæ in veteribus libris editionibus legunter, sed aliis verbis; quibus editoribus Romani nulli verba Græca, secundum ea illa edere maluerunt. Propter reverentiam tamen quæ veteri interpreti debetur, & quia in Latinis codicibus nonnulla habentur quæ Græci non habent, pars retinenda ejus quæ ille interpretatus fuerit. Sic igitur habent.*

Theodorus episcopus Tripolis similiter.
Paulus episcopus Aradi similiter.
Daniel episcopus Lampsici similiter.
Leontius episcopus Alcalonis similiter.
Lucianus episcopus Ispinopoleos similiter.
Alexander episcopus Seleuciæ similiter.
Stephanus episcopus Pinarum similiter.
Polycarpus episcopus Gabalorum similiter.
Leucius episcopus Apollinis templi similiter.
Neritas episcopus Gaæ similiter.
Gennadius episcopus Mopsiuæorum civitatis similiter.
Adelphius episcopus Mindi similiter.
Gennadius episcopus Agmonicorum similiter.
Dionysius episcopus Antiochiæ similiter.
Johannes episcopus Aliindorum similiter.
Dionysius episcopus Heracleæ Latmi similiter.
Johannes episcopus Cydi similiter.
Eusebius episcopus Seleucobeli similiter per Paulum episcopum Mariamnæ.
Paulus episcopus Mariamnæ similiter.
Polychronius episcopus Epiphaniæ similiter.
Romanus episcopus Eudoxiopolis similiter.
Aurelius episcopus ex partibus Africanis similiter.
Patricius episcopus Acrassi similiter.
Bassianus episcopus Mompharbias similiter per Sophronium Chorepiscopum Anazarbi.
Athenas episcopus Julioposlis similiter.
Zenodotus episcopus Telmissæ & Longæ insulæ similiter.
Theodorus episcopus Antefrilitorum similiter.
Philippus episcopus Balbuletorum similiter.
Andreas episcopus Tloatorum similiter.
Romanus episcopus Bubonorum similiter.
Thomas episcopus Evaræ similiter.
Theodorus episcopus Pitunantis similiter per Fortunatum Archidiaconum.
Florentius episcopus Lesbi Tenedi Pirofelentorum per Evelpisum Chorepiscopum similiter.
Triphon episcopus Cii similiter.
Dociminius episcopus Maronæ similiter.
Cyrenus episcopus Maximianopolis similiter.
Euphratius episcopus Laganæ similiter.
Eustochius episcopus Dorimi similiter.
Basilius episcopus Nacholæ similiter.
Pigonius episcopus Trualæ similiter.
Petrus episcopus Dardani similiter.
Theofebius episcopus Illi similiter.
Eulalius episcopus Pionitorum similiter.
Eutropius episcopus Adadorum Pisidiæ similiter.
Olympius episcopus Sozopolis similiter.
Mutianus episcopus Limnorum similiter.
Philippus episcopus Lydasdii similiter.
Gemellus episcopus Stratonicæ similiter.
Quirinus episcopus Patarorum similiter.
Eulalius episcopus Sibiin similiter.
Modestus episcopus Sebastiæ similiter.
Epiphanius episcopus Midai similiter.
Thomas episcopus Theodosiopolis similiter.
Paulus episcopus Arithi similiter.
Johannes episcopus Trapezopolos similiter.
Gennadius episcopus Mosincorum similiter.
Tyrcianus episcopus Apollionidis similiter.
Photius episcopus Tyri & pro Petro episcopo Bibli & pro Heraclito episcopo Arcuæ, & pro Phosphoro episcopo Orthosiadis, & pro Porphyrio episcopo Botrorum subscripsi.
Papias episcopus Ezizonum similiter.
Johannes episcopus Amaxonum similiter.
Theodorus Alabandorum similiter.
Calandion episcopus Haliccarnassi similiter per Julianum Presbyterum missum.

Neoptolemus episcopus provinciæ Lycaoniæ similiter.
Flutarchus episcopus Lyssorum similiter.
Eugenius episcopus Cannorum similiter.
Rufinus episcopus Idæ similiter.
Tyrannus episcopus Homonadorum similiter.
Acholius episcopus Larandorum similiter.
Thomas episcopus Porphyrionis similiter.
Evander episcopus Diocliæ similiter.
Johannes episcopus Barbiis similiter.
Dionysius episcopus Attalorum Lydiæ similiter.
Andreas episcopus Satalorum similiter per Dionysium Episcopum.
Sabas episcopus Palti similiter per Acholium episcopum Larandorum.
Myrus episcopus Eulidri similiter.
Abertius episcopus Hierapolos similiter.
Cyriacus episcopus Eucarpiorum similiter.
Aquilas episcopus Aurocrorum similiter.
Eulogius episcopus Philadelphiæ similiter.
Alexander episcopus Sebastiæ similiter.
Philippus episcopus Adanorum similiter.
Hypatius episcopus Zephyri similiter.
Theodorus episcopus Augustæ similiter.
Cyriacus episcopus Pragnadorum similiter per Chrysippum Presbyterum.
Polychronius episcopus Antipatridis similiter.
Johannes episcopus Carrorum similiter.
Eudoxius episcopus Chomatis Lycæ similiter.
Stephanus Episcopus Limerorum similiter.
Patricius episcopus Adraotorum similiter.
Hermias episcopus Abydi similiter.
David episcopus Adrianæ similiter.
Heraclius episcopus Azoti similiter.
Leontius episcopus Arasorum similiter.
Sabinus episcopus Perræ similiter.
Daniel episcopus civitatis Cadorum similiter.
Paulus episcopus Apamiæ similiter.
Tyrannus episcopus Germanicopolis similiter.
Florentius episcopus Lesbi Tenedi Ecliserum similiter.
Artikus episcopus Zelorum similiter.
Noe episcopus Cephæ castellii similiter.
Valerius episcopus Laudiciæ similiter
Cyrus episcopus Siniandi similiter.
Bassonas episcopus Neapolos similiter.
Eupithius episcopus Stratonicorum similiter.
Corticius episcopus Pisidiorum similiter.
Theodorus episcopus Cyri similiter.
Johannes episcopus Germaniciæ similiter.
Timotheus episcopus Dolichiæ similiter.
Thalassius episcopus Parii similiter.
Genontius episcopus Seleuciæ similiter.
Petrus episcopus Gabbulæ similiter.
Eroltius episcopus Zeugmatis similiter.
Leontius episcopus Arasonum similiter.
Fontejanus episcopus Sagalassii similiter.
Rufticus episcopus Afer similiter.
Antanus episcopus Capitolladis similiter.
Zelenus episcopus Pellæ similiter.
Johannes episcopus Tyberiadis similiter.
Menenatius episcopus Ceraffonum similiter.
Pancratius episcopus Lybiadis similiter.
Coffonius episcopus Hierocæsareæ similiter.
Alcimedes episcopus Silandi similiter.
Amachius episcopus Sepporum similiter.
Æthertius episcopus Pompeopolis similiter per Epiphanium Presbyterum.
Themistius episcopus Amastridis per Philoxenum Presbyterum similiter.
Paulus episcopus Tripoleos similiter.
Musonius episcopus Zoaorum similiter.

Manasses episcopus Theodosiopolis similiter.
Teonas episcopus Pisidiorum similiter.
Diogenes episcopus Cyzici subscripsi & pro absentibus reverentissimis episcopis qui sub me sunt, Timotheo Germæ, Alexandro Ocræ, Philosophorio Scepsii, Geneolio Melitopolis, Eutychiano Varræ, Acatio Proconissi similiter.
Stephanus episcopus Hierapolos subscripsi pro absentibus qui sub me sunt venerabilibus episcopis Urania, Mara, David, Cosma, Marino similiter.
Nonnchius episcopus Laudiciæ subscripsi & pro his qui sub me sunt venerandis episcopis Symmacho, Heraclio, Philippo, Philadelpho, Philetio, Tatiano, Antiocho, Zosimo, Epiphanio, Arabii, Gaio, Eragoro similiter xii.

In codice Parisiensi additur. Fratres sunt episcopi numero CCXXIII.

Lucentius reverentissimus episc. &c. *ut pag. 1746. ad pag. 1748. B. lin. 5.* approbavit.

Incipit responsio seu allocutio sanctissimorum universalis Chalcedonensis Synodi habita apud Marcianum venerabilem principem, quod non innovasset aliquid adversus Nicænam fidem sanctissimus Archiepiscopus Leo Urbis episcopus ad sanctæ memoriæ Flavianum Constantinopolitanum urbis Episcopum, sed sanctos patres secutus sit qui post magnam synodum Nicænam hæresis quæ per idem tempus exorta fuit similiter refutarunt.

Et hoc profecto vestrum decebat imperium &c *Supra pag. 1758. ad pag. 1774. B. lin. 15.* adjungens.

Generalis Reflex. Consuli ad solum coditcem. Acumiciolen, qui non affuit alius Græcus, d. feria v. Kal. April. Indictione XIII.

Explicit allocutio sive responsio sanctæ Chalcedonensis Concilii cum subscriptis testimoniis patrum habita apud Marcianum venerabilem principem.

Sequuntur postea in codice Divionensi XVIII. canones ex versione Dionysii Exigui, & in hoc eodem legunturque qua supra retulimus in fine affinis XV.

In codice Parisiensi, in quo, ne notes dictum sit, continentur antiquiores quatuor canones non quos Romanus in plantatione evertit, infrucidosum autem & deficiscam introduxit, & pastoralem habentes fapientiam imputavit, lupos autem manifestatos *cubat introduxit. Sunt hæc omnia etiam quæ cum qui custodiam vinæ a Salvatore susceperat furorem suum extendit, diciunas autem de fundatione vestra; & excommunicationem contra eum qui corpus Ecclesiæ adunice festinavit cogitavit. Et cum oportuerit eum pro his poniitere, & deprehendit Deum propitiatur misericordiam, tamquam pro honestis lætabatur, epistolam quidem vestræ sanctitatis aspernens, omnibus autem veritatis dogmatibus refiliens. Et oportuerat quidem eum non in hac in quo se fecisset ordinavit parte relinquere. Quoniam autem salvatoris disciplinam profitemur, qui omnes hominos salvos esse vult & venire ad cognitionem veritatis, hanc opere in eo firmate misericordiam festinavimus & in judicium fraterne convocavimus, non tamquam reficere tentantes, sed satisfactionis ei locum ad medicinam præbentes; & orabamus superiorem eum* ut reflere vestis incufationibus quæ adversus ipsum scriptæ sunt, *quatenus* clari cum celebratæ conventum dimittentes, in nihilo a latana laderemur. Ipse autem scripsum in se ipso conscientiæ habens testem recusationem judicii, accusationibus consentit, & legitimus circa eum tres factus vacationes repudiavit. Ideo ergo quam ipse contra suas culpas prætulit sententiam, hanc, ut possibile erat, mediocriter firmantes, pastorali lupum pelle * nudantes, *quo pridem habitu convinebatur indutus*

Ut Pascha-sinus.

Vatic. in Bonum Jum.

Vatic. ab-jidum.

Cod. Vat. ut-ti-tentos.

Idem-nodum, contemnebantur.

Idem ex-fere, fidelitatem.

Vatic. eli-

ANNO CHRISTI 451. Hæc usque nobis confabat tristitia, & flatim bonorum gratia refulendit; & omnes xiranium regulentes, totum mundum tristico pono cum * voluptate replevimus; & tamquam excellendi & plantandi potestatem suscipientes, fectionem quidem usque ad unum contravimus, bonorum autem fertuitatem diligenter plantavimus. Deus enim operatur; & quæ conventum thalami coronabat venerabilis Esperantia, quæ sicut propriam confessionem fidei a nobis suscipiens desideriosem, sum ipsofo per piissimum principem & amatricem Dei Imperatricem obtulit, omnem quidem adversarium perturbationem laqueus, veritatis autem ut * unicam confessionem * confortans, & manu & lingua omnium fententiis adfignans ad manifestationem. Hæc sunt quæ tectum præsenti spiritu, & ut fratribus favere fideris, qui nobis in tuorum pene comparuit sapientia, operati sumus. Innotescimus autem quod & alia quædam de ordine rerum & regularum ecclesiasticarum confinetur cauſis fleximus, fcientes & vestram sanctitatem, si agnoverit, probaturam hæc & confirmaturam. Qui enim ante multa tempora mos fuit, quem tenuit Constantinopolitana sancta Dei Ecclesia ad ordinandos metropolitanos Asianæ & Pontiæ & Thraciæ diocesis, & nunc per synodicam firmavimus fententiam, non tantum Dei Constantinopolitanæ aliquid præstantes quantum metropolitanis quitem providentes; propterea quia plurimis sæpe motionibus Episcopia, exortantur tumultus, dum ne regnatur fuerint & * clerici & populi quo in eis sunt, & ordinem ecclesiasticum confundant, quod vestram sanctitatem non latet, præsertim cuta Ephesorum, qui vobis sæpe molestiam ingesserunt. Firmavimus autem & centum quinquaginta sanctorum patrum qui in Constantinopolitan congregati sunt numerum, temporibus divæ memoriæ magni Theodosii, qui pauciores fuerunt post vestram sanctitatem & apostolicam sedem primatum Constantinopolitanam habere loci secundi; fcientes quia patium apostolice vestræ sedis nimis * potestatem in Constantinopolitanam Ecclesiam more solito protegentes suspiraſ * extendistis, dum sine invidia consueta ellis bona vestra familiaritas mutari. Quæ igitur flatuimus ad amputandam omnem confusionem, ad confirmandam autem ecclesiasticam disciplinam, hæc ut propria & amica & ad ornatum apta compleſti digoare, sanctifiere & beatifiere patet. Qui enim locum vestræ sanctitatis continent sanctissimi episcopi Paschasinus & Lucentius, & qui cum eis est reverentissimus Presbyter Bonifacius, his ita conflitutis vehementer cessisses tentaverunt, procul dubio a vestra providentia inckoari & hoc bonum volentes; ut quemadmodum fidei, sic & ordinis vobis impotentes restituto. Nos autem satisfactiones piissimis & amatoribus Christi principibus, qui pro hac cauſa gaudent, & clarissimo senatui, & tati, sicut est dicendum, regiæ urbi, congruum esse putavimus honorem ejus ab universali synodo confirmari, & tamquam ex tua initium fumpseris sanctitate, per hoc quos fovere semper festinasti consolebamur. Quæ fiunt fiunt quia omne bonum quod a filiis fit ad proprios recurrit parentes. Rogamus igitur, honora & tuis sententiis nostrum judicium; & quemadmodum nos consensium in bonis capiti contulimus, sic & caput sibiis quod decet adimpleat. Sic enim & piissimi principes curabantur, qui tuæ sanctitatis fieri legem affirmaverunt judicium, & Constantinopolitana fedes virtutidumen suscipiat, quæ vobis semper omne studium ad cultum pietatis exhibuit. Et ipsam conjunxit vobis ad con-

A cordiam. Ut autem scias quia nihil gratiæ causa aut offensionis efficimus, fed nulla divino' gubernatiti; omnem vobis gesturum infinuavimus ad confistentiam nostram & ad comma quæ a nobis acta sunt confirmationem & depositionem.

ET SUBSCRIPTIONES.

Anatolius episcopus Constantinopolitanus. Valete me in Domino oro, Deo amantissime pater.

Maximus episcopus magnæ * urbis Antiochiæ. Valete me in Domino oro, sanctissime & beatissime pater.

Juvenalis episcopus Hierosolymitanus. Valete me in Domino * oro, sanctissime & beatissime pater.

Cyriacus episcopus Heracleæ metropolis subscripsi pro Deo amantissimo episcopo Luciano. Ut supra.

Diogenes episcopus metropolis Cyrici. Ut supra.

Photius episcopus Tyri metropolis. Ut supra.

Florentius episcopus Sardeniium civitatis metropolis Lydiæ. Valete me ora, sanctissime & beatissime pater.

Constantinus episcopus metropolis Bostræ. Valete me ora, Domine sanctissime & beatissime pater.

Theodorus episcopus metropolis Damasci. Valete me ora in Domino, Deo amantissime pater.

Seleucus gratia Dei episcopus metropolis Amasiæ. Valete me in Domino ora, Deo amantissime pater.

Constantinus misericordia Dei episcopus metropolitanus Meletenus. Valete me in Domino ora, reverentissime pater.

Francion episcopus metropolitanus Philippopolis. Valete me in Domino ora, amantissime pater.

Pergamius episcopus Antiochiæ Pisidorum metropolis. Valete in Domino ora, Deo amantissime pater.

Lucianus episcopus Byzan. Valete me in Domino ora, Deo amantissime pater.

Gregorius episcopus Adrianopolis. Valete ora, Deo amantissime pater.

Theodorius episcopus Cyri. Valete me in Domino ora, Domine Deo amantissime pater.

Meletius episcopus Laristæ, vices agens beatissimi episcopi Domni Apamiæ Syriæ, subscripsi. Valete ora, sanctissime pater.

Acacius miseriKordia Dei episcopus civitatis Ariathiæ. Valete me in Domino ora, Deo amantissime pater.

Johannes episcopus Germaniciæ. Valete me in Domino ora, Deo amantissime pater.

Joseph episcopus Jiopolis. Valete me in Domino ora, Deo amantissime pater.

Calogerus episcopus Claudiopolis. Valete me ora, Deo amantissime pater. Et subscripsi per Euphrolynum Diaconem.

Heraclius misericordia Dei episcopus Comanorum. Valete me in Domino ora, Deo amantissime pater.

Ibas episcopus Edessenæ metropolis. Valete me in Domino ora, Deo amantissime pater.

Sophronius episcopus Constantiniæ. Valete me in Domino ora, Deo amantissime pater.

Uranius episcopus Emisiæ. Valete me in Domino ora, Deo amantissime pater.

Eusebius episcopus Dorylæ. Valete me in Domino ora, Deo amantissime pater.

Æthe-

ANNO CHRISTI 451. Æthetius episcopus Smyrnæ. Valete me in Domino ora, Deo amantissime pater.

Zenobius episcopus. Ut supra.

Thomas episcopus Theodosiopolis. Valete me in Domino, amantissime pater.

Sabas episcopus Palti. Valete me in Domino ora, Deo amantissime pater. Subscribens per Patricium episcopum.

Patricius episcopus Neocæsareæ. Valete me in Domino ora, Deo amantissime pater.

Rinus gratia Dei episcopus Junopolis. Valete me in Domino ora, Deo amantissime pater.

Eudoxius episcopus poleos Chomatis. Valete me in Domino ora, sanctissime pater.

Nicolaus misericordia Dei episcopus Acavallenum. Valete me in Domino ora, amantissime pater.

* Eudoxius episcopus Siumatis. Valete me in Domino ora, Deo amantissime pater.

Tryphon episcopus ecclesiæ Chii. Valete me in Domino ora, Deo amantissime pater.

Paulus episcopus sanctissimæ Dei Ecclesiæ Philomelet. Valete me in Domino ora, Domine pater.

Theodotius episcopus Tyrai. Valete me in Domino ora, sanctissime pater.

Olympius episcopus Sozopolitanæ sanctissimæ Dei Ecclesiæ. Valete me ora, Deo sanctissime pater.

Johannes humilis episcopus civitatis Barbilorum. Valete me ora, Deo amantissime pater.

Valerius episcopus civitatis Laodiciæ Phinicæ. Valete me in Domino ora, Deo amantissime pater.

Basilius episcopus civitatis Nacholiæ. Valete me in Domino ora, Deo amantissime pater.

Noe episcopus civitatis. Valete me in Domino ora, Deo amantissime pater.

Uranius episcopus civitatis Ibororum. Valete me in Domino ora, Deo amantissime pater.

Manasses episcopus Theodosiopolis magnæ Armeniæ. Valete me ora in Domino, Deo amantissime pater.

Aurelius episcopus. Ora pro nobis, pater beatissime.

Reliquitinarius episcopus. Ora pro nobis, sancte ac venerabilis Papa.

APPENDIX CONCILII CHALCEDONENSIS.

Supra in observationibus ad paginam 938. annotavimus duas fuisse antiquitus editiones Latinas epistolæ Cyrilli ad Nestorium, unam quidem quam exhibent editiones Rufini, aliam qua edita est a Petro Crabbe. Primam dedimus supra. Secundam nunc damus.

Epistola Cyrilli Episcopi Alexandrini ad Nestorium.

COmperi quoddam existimationi meæ detrahentes, apud reverentiam tuam multa garrire, & id crebro frequentereque agere, & maxime tunc cum vivorum illustrium atque prudentium præsto esse plurimos videret, & fortasse opinantes tuas aures credituri, non ideo ex voluntate tales adversum nos voces emittunt, homines nolli quidem in re a me penitus offensi nec læsi, sed nondum a nobis clementiæque convisti, nous quia cœcis vim cognitionis faciebat, alter quia fupra matrem tuam erexit gladium, alius quia cum antilla aurum rapuit alienum, & hæc semper existimatione vixit quam nullus inimicitiam fuo optat evenire. Ceterum talium hominum nullam omnino habeo curam, ne videar fupra dominum aut magistrum vel fupra patres nostros monitum meæ mediocritatis extendere. Neque enim fieri potest ut alicui malefiscorum vires & motibus vitare possit, quamvis rectissime vivat. Sed illi maledictionis & amaritudinis ex plenum habentes, rationem judici omnium redditurí sunt. Ego autem me converto ad id quod est maxime decens, & te nunc quoque admonebo quasi fratrem in Domino et doctrinam verbi de fensum fidei quæ & quo omni observantiæ fieri semper ad populos, fciens plane quod fi quis ex his qui in Christum credunt unum dumtaxat scandalizaverit, judicaretur Dominicæ ingenti. Sin vero non unus fit, fed multitudo decepta, tunc omni ante nobis utendum est, ut circumcidamus scandala, & illis qui quærunt veritatem fanam redundant ad diligenti rationem. Id autem facile fieri fi pariter patrum recententes fcripta fanctorum, eos plurimi faciamus, & nofmetipsos conformes fi in fide confistimus, fecundum quod fcriptum est, tum demum restis illorum atque irreprehensibilius restituetis fensus nostros animosque fumemus. Ait igitur fancta & magna Synodus ipsum qui est ex Deo patre naturaliter natus, filium unigenitum, Deum verum de Deo vero, lumen de lumine, per quem & cum quo omnia fecit pater, hunc deceendisse, incarnatum esse & hominem factum, passum esse, resurrexisse

se tertia die, & ascendisse rurlus in cœlos. Hæc ergo ipsi verba debemus, his nos conveniri oportet temperate dogmatibus, confidentiores quid sit incarnatum esse & hominem factum Dei verbum. Non enim dicimus quod Dei natura conversa vel immutata facta sit caro, nec quod in totum homineum, qui est ex anima & corpore, transformata sit, sed illud magis quod carnem animam anima rationali sibi copulaverit & verbum substantialiter & ineffabiliter & indeprehensibiliter factus sit homo, & nuncupatus sit etiam filius hominis, non nudis tantummodo voluntate, sed nec assumpione sola personæ, sed quod diverse quidem naturæ in unum convenerint. Unus tamen ex ambabus Christus & filius, non evacuata aut ablata diversitate naturarum per conjunctionem, sed quia simul nobis effecgunt unum Dominum & Christum & filium, id est, divinitatis & humanitatis per arcanam illam ineffabilem atque copulationem ad unitatem. Ergo si quis ante secula omnia est natus ex patre, etiam ex muliere carnaliter dicitur procreatus; non quia divina ipsius natura de sancta virgine sumpsit exordium, nec quod propter se ipsum ipsa labiosa fecundo nasci poli illam nativitatem quam habebat ex patre, (Est enim ineptum & illatum hoc dicere, quod ipsi ante omnia secula ell conlempiternus patri, secundæ generationis egueit ut ille incipere;) sed quia propter nos & propter nostram salutem naturam libi copulavit humanam & procedit ex muliere, idcirco dicitur natus esse carnaliter. Neque enim primum natus est homo communis de sancta virgine, & tunc demum habitavit in eo verbum, sed in ipsa vulva atque virginali se cum carne conjunxit, & suscinit generationem carnalem, carnis suæ nativitatem, [illegible] factam, sic illum dicimus & paffum esse & resurrexisse; non quia Deus verbum in sua natura passus sit aut plagas aut clavorum transfixiones aut alia vulnera, (Deus namque incorporalis & extra passionem est) sed quia corpus illud quod ipsius proprium factum est, passum est, ideo hæc omnia pro nobis ipse dicitur passus. Incrat enim in eo corpore quod patiebatur Deus qui pati non poterat. Simili modo & mortem ipse intelligimus. Immortale enim & insorruptibile est naturaliter & vita & vivificans Dei verbum. Sed quia corpus ipsius proprium factum Dei, juxta Pauli vocem, pro omnibus mortem gustavit, idcirco ipse dicitur mortem passus esse pro nobis; non quod ipse mortem esset experiens, quantum ad ipsius naturam pertinet, (instanta est enim hoc vel sentire vel dicere) sed quod, ut supra diximus, a vera ipsius mortem gustavit. Ita & relurgente carne, ipsius rursus resurrectionem dicimus; non quia in corruptionem ceciderat, quod abit, sed quia ejus resurrexit corpus. Ita Christum unum & dominum confitemur, non tamquam hominem cum verbo coadunantes, ne divisionis quædam ipcetes inducatur, sed unum jam & eundem adorantes: quia non est alienum a verbo ipsius proprium: cum quo ipse etiam adfidet patri. Nec hoc ita dicimus quasi duobus filiis adfidentibus, sed unum cum nere ipsi mistum: quia si talem copulationem factam per substantiam aut quali impossibilem aut quali parum decorum nolueritimus accipere, in id incidimus ut duos filios esse dicamus. Necessitas enim discerere & dicere hominem separatum fuisse ab a filii appellatione honoratum, & rursus verbum, quod est ex Deo, & nomine & veritate filium Dei; sed discernere ipsos filios non debemus unum Dominum Jesum Christum. Neque enim id adjuvat rectam fidei rationem, licet nonnulli copulationem nolunt quam petibiliter perfonarum. Non dicit enim Scriptura verbum Dei personam sibi hominis assumpsisse, sed carnem factum esse. Id autem est offendere Dei verbum dualiter esse participantem habitu carnis & sanguinis & corpus nostrum proprie laum fecisse & hominem ex muliere procedisse, non abjecta nec deposita deitate aut generatione illa quam habebat ex patre, sed manente etiam in assumptione carnis Deum quod erat. Hoc ubique rectæ fidei ratio proclamat, In rali tenlio sanctos patres fuisse comperimus. Idco illi non dubitanem sanctam virginem dicere theotocon; non quod verbi natura deitatisque in sancta virgine sumpsit exordium, sed quod ex ea natum fit sacrum illud corpus animatum anima rationali cui substantialiter adunatum Dei verbum carnaliter natum esse dicitur. Hæc igitur pro caritate in Christo leribo, quæsoro te tamquam fratrem, & obtestor coram Christo & electis angelis ut hæc nobiscum & lentias simul & doceas, ut Ecclesiarum pax salva teneatur, & concordiæ caritatisque vinculum indissolubile manet sacerdotibus Dei.

Post antiquam versionem Latinam gestorum synodi Chalcedonensis & emendationem Rustici, ut vocat, graecum pro eorum ab eo quoque versis sed barbare, additque interdum nonnulla ex sententia; cumque sunt illa quæ supra in altiore textu dicuntur de professione Pulcheriæ in synodo, & quæ in altiore decreta inserta sunt interlocutione Pasphasini vicarii Papæ Leonis. Quoniam vero sexta illa altior aliter apud historam & in antiquis indicibus exemplaribus habetur quam in ipso Chalcedonensibus, visum est eam hic dare qualem eam reperimus in tribus veteribus codicibus bibliothecæ Colbertinæ.

Adlocutio Marciani Augusti ad sanctam synodum Chalcedonensem habita contra omnes hereses & maxime adversus Eutychem & Dioscorum.

Consulatum piissimi & amatoris Christi Flavii Marciani perpetui Augusti, die Idus Octobris, synodo facta in civitate Chalcedonensis metropoli provinciæ Bithyniæ ex decreto piissimorum & fidelissimorum Imperatorum Valentiniani & Marciani, convenientibus in Ecclesia sanctæ & triumphatricis martyris Euphemiæ gloriosissimis principibus, id est, magnificentissimo & gloriosissimo magistro militum Exprærecto, & Exconsule patricio Anatholio, & magnificentissimo & gloriosissimo præfecto prætorii prærecto Gallia Palladio, & magnificentissimo & gloriosissimo præfecto urbis Taliano, & magnificentissimo & gloriosissimo magistro divini officii Viatomalo, & magnificentissimo & gloriosissimo Comite largitionum Martiali, & gloriosissimo & magnificentissimo Comite Domesticorum Sparacio, & magnificentissimo & gloriosissimo Comite Genetilio, appositis etiam ex gloriosissimo senatu, id est, magnificentissimo & gloriosissimo Exprærecto prætorii Isicio & Exconsule ordinario & patricio Florentio, & magnificentissimo & gloriosissimo Exconsule & patricio Senatore, & magnificentissimo & gloriosissimo Exmagistro & Exconsule patricio Nomo, & magnificentissimo & gloriosissimo Exprærecto & Exconsule ordinario & patricio Protogenio, & magnificentissimo & gloriosissimo Exprærecto Zoilo

ANNO CHRISTI 451.

& magnificentissimo & gloriosissimo Exprærecto urbis Theodoro, & magnificentissimo & gloriosissimo Exprærecto urbis Apollonio, & magnificentissimo & gloriosissimo Exapposito Artaxerse, consentientibus cum hacto Concilio totius orbis secundum divinum præceptum in Cathedona civitate congregato, id est, Palchatino & Lucentio episcopis & Bonifacio presbytero continentibus locum venerabilis & sancti Archiepiscopi antiqua Romæ Leonis, & Anatholio sancto Archiepiscopo vestræ congregæ sanctæ hac & magna totius mundi synodis cum plurima multorum diversum vocatione & divina diligentia omnium ejusdem in præterito quotondo exorta est contra rectam & inviolabilem catholicam rectam fidem in verbo veritatis dicendam effugavit, omnibus ipsorum innovationem, sicut & in scriptis per singula quæ fabiciunter asta demonstrant, termionem vero simpliciem flatuit divinatum fertipontarum virtute nominum & sanctorum ac beatissimorum patrum in ipsum conservans tentemiam ad veram agnitionem qui sincere requirunt, longeva autem cognoscere inquirit, & habere ipsum pro manibus, & ad ipsum amare vestræ serenitatis, perlegam, Piissimos & fidelissimos Imperator dixit: Perlege. Et idem Archiepiscopus perlegit:

Sancta & magna universalis synodus quæ secundum gratiam Dei ex decreto piissimorum Imperatorum Valentiniani & Marciani congregata in Chalcedonensi civitate metropoli provinciæ Bithyniæ in basilica sanctæ & triumphatricis martyris Euphemiæ institutæ quæ habet compendiosa fuit. DOMINUS & salvator noster Jesus Christus fidei agnitione proprios confirmans discipulos ait, *Pacem meam do vobis, pacem meam relinquo vobis*, ut ne ulla fidei dissensio inter proximos oriatur, sed ex quo veritatis *pugilatorio subsultant*, Sed quia non desiniti malignus in ipse patuitis sensibus *ditatus* fua, *adserere & agnitionem* adversus veritatem semper excogitare, idcirco Dominus nostrum hemano genere, cuius cupiens prodesse, piissimos & fidelissimos Imperatores erexit ad solum, qui undique sacerdotum Pontifices ad se convocavit, ut gratia Domini nostri Jesu Christi cooperante, omnes mendacii pellentiam ab orbis Christi removeat, cæque veritatis germinibus rebeat. Quod de communi decreto percepimus, erroris quidem fedtas abiciendes, & partum rectam fidem renovantes, eccavit, synodum prædicantes, & velut horum dominisius alios eptum quinquagintapatres hoc piissimo tiesto conspicientes notarimus, qui post hæc in hanc amplissimam urbem Constantinopolitanam convenissent, etiam ipsi eandem fidem confirmarunt. Statuimus igitur ordinem & omnes hidei formulas eufiodendas & nos etiam sanctam synodum dudum Ephesi factam, quin fuerunt andcaves venerabilis memoriæ Cælestinus Romanæ urbis & Cyrillus Alexandrinæ Ecclesiæ sacerdotes, ut præsulgent qui dum rectæ & inculpabilis fidei expolitio eccavit, epistolpromam ac testimonium illi in ecclesia Constantino pie memoriæ Imperatore convenerunt, continetur autem & ex sanctorum patrum in urbe Constantinopolitana decretum ad prædicamentum quidem fectarum tunc pullulantium, confirmationem vero ipsius catholicæ atque apostolicæ nostræ fidei.

Symbolum CCCXVIII. sanctorum patrum qui in Nicæa convenerunt.

Credimus in unum Deum patrem omnipotentem,

ANNO CHRISTI 451.

ANNOS. Multi anni Regis, multi anni Regiae. Orthodoxis multi anni. Marciani amatoris Christi regnum in fecula permanet. Digni orthodoxæ fides amatores Christi, fit a nobis precei invidia.

Et post has voces Æitius Archidiaconus Constantinopolitanæ novæ Romæ & primicerius Notariorum dixit. Quoniam nutu supernæ gratiæ & zelo piissimæ ferventatis vestræ, piissimi, qubiet a Deo omnes regere concedum est, Imperatores, eicus sanctissimæ vestræ congregæ sanctæ hac & magna totius mundi synodis cum plurima multorum diversum vocatione & divina diligentia omnium ejusdem in præterito quotondo exorta est contra rectam & inviolabilem catholicam rectam fidem in verbo veritatis dicendam effugavit, omnibus ipsorum innovationem, fiene & in scriptis per singula quæ fabiciunter asta demonstrant, termionem vero simpliciem flatuit divinatum fertipontarum virtute nominum & sanctorum ac beatissimorum patrum in ipsum conservans tentemiam ad veram agnitionem qui sincere requirunt, longeva autem cognoscere inquirit, & habere ipsum pro manibus, & ad ipsum amare vestræ serenitatis, perlegam, Piissimos & fidelissimos Imperator dixit: Perlege. Et idem Archiepiscopus perlegit:

Sancta & magna universalis synodus quæ secundum gratiam Dei ex decreto piissimorum Imperatorum Valentiniani & Marciani congregata in Chalcedonensi civitate metropoli provinciæ Bithyniæ in basilica sanctæ & triumphatricis martyris Euphemiæ institutæ quæ habet compendiosa fuit. DOMINUS & salvator noster Jesus Christus fidei agnitione proprios confirmans discipulos ait, *Pacem meam do vobis, pacem meam relinquo vobis*, ut ne ulla fidei dissensio inter proximos oriatur, sed ex quo veritatis *pugilatorio subsultant*, Sed quia non desiniti malignus in ipse patuitis sensibus *ditatus* fua, *adserere & agnitionem* adversus veritatem semper excogitare, idcirco Dominus nostrum hemano genere, cuius cupiens prodesse, piissimos & fidelissimos Imperatores erexit ad solum, qui undique sacerdotum Pontifices ad se convocavit, ut gratia Domini nostri Jesu Christi cooperante, omnes mendacii pellentiam ab orbis Christi removeat, cæque veritatis germinibus rebeat. Quod de communi decreto percepimus, erroris quidem fedtas abiciendes, & partum rectam fidem renovantes, eccavit, synodum prædicantes, & velut horum dominisius alios eptum quinquagintapatres hoc piissimo tiesto conspicientes notarimus, qui post hæc in hanc amplissimam urbem Constantinopolitanam convenissent, etiam ipsi eandem fidem confirmarunt. Statuimus igitur ordinem & omnes hidei formulas eufiodendas & nos etiam sanctam synodum dudum Ephesi factam, quin fuerunt andcaves venerabilis memoriæ Cælestinus Romanæ urbis & Cyrillus Alexandrinæ Ecclesiæ sacerdotes, ut præsulgent qui dum rectæ & inculpabilis fidei expolitio eccavit, epistolpromam ac testimonium illi in ecclesia Constantino pie memoriæ Imperatore convenerunt, continetur autem & ex sanctorum patrum in urbe Constantinopolitana decretum ad prædicamentum quidem fectarum tunc pullulantium, confirmationem vero ipsius catholicæ atque apostolicæ nostræ fidei.

Symbolum CCCXVIII. sanctorum patrum qui in Nicæa convenerunt.

Credimus in unum Deum patrem omnipotentem,

tem, omnium visibilium & invisibilium conditorem. Et in unum Dominum Jesum Christum filium Dei, de patre natum, unigenitum, hoc est, de substantia patris, Deum verum de Deo vero, natum, non factum, homoousion patris, hoc est, ejusdem cum Deo patre substantiæ, per quem omnia facta sunt quæ in cœlo & quæ in terris; qui propter nos & propter nostram salutem descendit & incarnatus est, & homo factus, passus est, & resurrexit tertia die, ascendit in cœlos, inde venturus est judicare vivos & mortuos. Et in spiritum sanctum. Eos autem qui dicunt; Erat quando non erat, & antequam nascretur non erat, & quia ex nullis existentibus factus est, aut ex alia substantia vel substantia dicunt esse aut convertibilem vel immutabilem filium Dei, anathematizat catholica & apostolica Ecclesia.

Et idcirco cæ. sanctorum patrum.

Credimus in unum Deum patrem omnipotentem, factorem cœli & terræ, visibilium omnium & invisibilium conditorem. Et in unum Dominum Jesum Christum filium Dei unigenitum, et patre natum ante omnia sæcula, Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero, natum, non factum, homoousion patri, hoc est, ejusdem cum patre substantiæ, per quem omnia facta sunt quæ in cœlo & quæ in terris; qui propter nos & propter nostram salutem descendit & incarnatus est de spiritu sancto & Maria virgine, homo factus, pro nobis sub Pontio Pilato, passus, sepultus, tertia die resurrexit, ascendit in cœlos, sedet ad dexteram patris, iterum venturus in gloria judicare vivos & mortuos; cujus regni non erit finis. Et in spiritum sanctum dominum & vivificatorem, ex patre & filio procedentem, cum patre & filio adorandum & glorificandum, qui locutus est per prophetas. Unam catholicam atque apostolicam Ecclesiam. Confitemur unum baptisma in remissionem peccatorum. Expectamus resurrectionem mortuorum, vitam futuri sæculi. Amen.

Sufficetet quidem ad plenissimam pietatis agnitionem & confirmationem cautissimum hoc & salutare divinæ gratiæ symbolum. De patre enim & filio & spiritu sancto doctrinam fideliter docet, & incarnationem dominicam fideliter sufficientissimis manifestat. Sed quoniam hi qui prædictionem veritatis destruere nituntur, quasdam proprias hæreticas novitates parturiunt, (Quidam enim mysterium pro nobis actum divinæ dispensationis audet corrumpere & vocem illam divini partus fugam ad virginem denegant. Alii temperamentum confusionemque indicentes, & unam esse naturam carnis & deitatis insinuate componentes, publishment unigeniti divinam naturam tali confusione prodigiose divulgant) idcirco omnem adversus veritatem opponendam ab ipsis machinationem volens excludere sancta & magna universalis synodus, antiquam prædicationem immobilem docens, illatuit præsipue CCCXVIII. sanctorum patrum fidem incontaminatam manere, & propter eos qui spiritus sancto adversantur, c. t. patrum paulo posterius compare in urbe Constantinopolitana coovenientium de substantia spiritus sancti traditam doctrinam corroborat, comprobare, quam etiam illis omnibus infinuaverunt, non quod in præcedentibus aliquid deerit adeiciendum, sed de spiritu sancto eorundem intellectum adversus eos qui divinitatis ejus donationem nituntur admirere, scripturarum testimonia Deique manifestantes. Propter eos tamen qui de incarnationis mysterium tentant corrumpere, & purum hominem effe qui ex sanctæ Mariæ natus est impudenter dicunt, beatissimi quondam Cyrilli Alexandrinæ Ecclesiæ sacerdotis synodicas epistolas tam ad Nestorium quam ad cæteros per orientem congruas & sibi consentientes suscepit, ad confutationem quidem Nestorianæ ancistriæ, interpretationem vero eorum qui religiosio zelo falsatis symbolis cupiunt insidiosos, quibus & epistolas sanctæ ac beatissimi primæ sedis archiepiscopi Leonis scripsisse ad Flavianum sanctæ recordationis Archiepiscopum ad perfmendam Eutychetis malignitatem, quæ nunc magnæ Petri confessioni consentit, & communem quamdam paginam existentem contra eos qui non recte glorificant, ad confirmationem catholicæ religionis evidenter subjunxit. Nam & eos qui nostro dogmate contaminare mysterium scindere moliuntur exseratur, & eos qui publishment divinitatem unigeniti filii audens afferere de concilium Ecceadum repellit, & eos qui in duas naturas Christi temperamentum vel confusionem argumentantur adversatur, & qui existitum aut alterius cujuslunque substantiam effere formam ferri quam ex nobis affumepsit infaniendo affirmat procul abicit, & eos qui duas quidem ante adunationem naturas Domini definit, unam vero post adunationem confingunt, anathemat facit. Confitentes igitur sanctis patribus, unum ejusdemque filium confiteri Dominum nostrum Jesum Christum consona voce patrem edocemus, perfectum eundem in divinitate, perfectum eundem in humanitate, Deum verum, & hominem verum eundem ex anima rationali & corpore, secundum divinitatem unius cum patre natum, secundum humanitatem eundem nostra natura nobiscum, per omnia similem nobis absque peccato, ante sæcula quidem ex patre natum secundum divinitatem, in novissimis vero diebus eundem propter nos & propter nostram salutem ex Maria virgine Dei genitrice secundum humanitatem, unum eundemque Christum, filium, Dominum, unigenitum in duas naturas inconfuse, immutabiliter, indivise, inseparabiliter cognoscendum, in nullo naturarum differentias propter unitatem permendas, magis autem salva utriusque naturæ proprietate & in una coeunte persona utrunque tantum concurrente non in duabus personis partiendum vel dividendum, sed unum eundemque filium unigenitum Deum verbum Dominum Jesum Christum, sicut ab exordio prophetæ de eo & ipse nos erudivit, & patres nobis tradidit symbolum. His itaque cum omni undique subtilitate & diligentia a nobis ordinatis, illatuit sancta & universalis synodus aliam fidem nulli licere proferre aut scribere aut edere aut tapere aut docere aliter. Qui autem audent aut exponere aliam fidem aut proferre aut docere aut tradere aliud symbolum volentibus converti ad scientiam veritatis ex gentilibus, ex Judæis vel hæreticis quibuscunque, fuquidem Episcopi aut clerici fuerint, alienos esse Episcopos ab episcopatu & clericos a clero; si vero monachi vel laici fuerint, anathema fieri.

Verus deinde ipse ejusdem Concilii Chalcedonensis, diversa ab illis quæ extant in actione v. C. vi. C. & ea quæ paulo supra relata est in hoc appendice. Quam quartam edidit primo Crabbius, deinde Quesnellus. Nos eorum editione conferimus cum quatuor antiquissimis exemplaribus bibliothecæ Colbertinæ:

Dominus & salvator Jesus Christus fidei suæ discipulos confirmari præcipiens ait: *Pacem meam do vobis, pacem meam relinquo vobis.* Et

nulla diffensio inter nos ex religiositate venerabili oriatur, sed ex unio veritatis ostendatur procuniam. Sed quoniam non definit per fanctifidalia quæfdam malignus infidiari pietatis seminibus, sed semper novi quiddam adversus veritatem indagat, ob hoc habens Dominus nostrer providentiam humani generis, hanc clementissimam & fidelem adversus æmulum nobis concessit principem, qui undique facentores ad fe convocavit, ut gratia Domini nostri Jesu Christi cooperante totam fallitatis noxam a grege fuo abicias & veritatis eam rorobet germinibus. Quod & fecimus, communi decreto vel judicio eorum qui sequentes & fectas. Sed de perfectissimorum patrum innovavimus fidem, trecentorum decem & octo fymbolum omnibus prædicantes, & quod hæreta agnitione animo concipiunt, cognoscentes facerdotes, attitulantes notavimus. Et post hæc conveneruni in urbe Constantinopolitana numero centum quinquaginta, etiam hi hanc confirmaverunt fidem. Nos vero nunc ordinem & omnes fidei formulas cufsodientes, decernimus fanctum

EDITIO I.

AD cognoscendam quidem & confirmandam pietatis sufficientissimum fymbolum divinæ gratiæ fymbolum falubermamque fufficere. De patre nam quidem & filio, ac spiritu fancto quod plenissime fuerat inftitutionis edocuit, & incarnationem Domini fideliter exipientibus evidenter infinuat. Verum quoniam quidam ex quæ fynoea veritas prædicat depravare conati, novas audita fuai hæreticas perfidias ediderunt, & alii quidem dispensationis dominicæ sacramentum, quod nobis conta eius Domini sacrificium corrumpere, dum a fancta virgine partum procreffit de divinum vocis abnegare nisse fimulant, & alii confusionem five permixtionem nurfus indicunt, ut unam effi naturam divinitatis & carnis fluite confingunt, ac per hoc unigeniti confusione portentosa, divinam naturam publishment effe fignificant, ea propter ab universa synodorum trecentorum machinationie veniente volens eos excludere quæ modo prædicatur, & magna hæc fynodus quod antiquitus in fide prædicatur, immobile hæc dicens, ante omnia fatuit ut trecentorum decem & octo patrum venerabilium fides illibata permanet. Et propter eos quidem * qui cum Christi obviare nituntur, eam

EDITIO II.

SUfficiebat quidem ad plenissimam cognoscendam pietati & confirmationem prudens hoc & salutare divinæ gratiæ symbolum (de patre enim & filio ac spiritu fancto docet perfecte, & Domini incarnationem fideliter suscipientibus representat. Sed quoniam hæc prædicationem veritatis contaminantes, proprias hæreticas novas voces parturiunt, hi quidem dominii proprer nos divinæ dispensationis sacramentum corrumpere, & matris Dei virginis appellationem recusantes, alii vero confusionem & permixtionem introducunt & unam naturam carnis & deitatis fluite confingunt, publishment unigeniti divinam esse naturam confusione portentosa dicentes, ob hoc illis omnem adium contra filium volens claudere præsens nunc fancta & magna, quæ universalis synodus, illud prædicationis fuperior trecentorum decem & octo fanctorum patrum fidem immutilatam manere. Propter spiritus fancti quidem impugnatores, posterioribus temporibus doctrinam de spiritu fancti fubstantia, a centum quinquaginta patribus in regia urbe traditam, authorizat, quam illi

EDITIO IV.

SUfficeret quidem ad plenissimam pietatis cognitionem fanctum hoc & falutare divinæ gratiæ fymbolum. De patre enim & filio & spiritu fancto docet nos plenaria & perfecta Domini nostri incarnationis quidem fideliter credulitas adest. Sed quoniam hi qui veritatis destruere conantur præconium, quasdam innovantes proceraverunt fecretalem Domini nostri incarnationem corrumpere, & divinæ vocis virginem creatricem aufi sunt denegare, & confiteri unius naturæ humani corporis & divinitatis componere aufi sunt, separabiles & permixtiphilem unici filii divinam naturam dicere tentaverunt, ob hoc omnis spi opponendam adversus veritatem machinationem volens hoc venerabile atque non mutilatum, antiquo illo præconio & fimo exemplo decrevit eodem trecentorum CCCXVIII. Episcoporum venerabilium fidem manere incontaminatam & adversus illos qui spiritum fancto adversantur, quam fidem etiam posteriore tempore in urbe Constantinopolitana centum quinquaginta convenientes venerabiles Episcopi & doctrinam nobis spiritum fancti fubstantiæ confirmaverunt; non quod aliquid deesset prius fidei fuperradicitanes, fed adiciendum eos qui nitebantur divini spiritus concepiendi adver-

COLBERT.

SUfficeret quidem ad plenissimam pietatis agnitionem fanctum hoc & falutare divinæ gratiæ fymbolum. De patre enim & filio & spiritu fancto docet nos plenaria & perfecta Domini nostri incarnationis quidem fideliter credulitas adest. Sed quoniam hi qui veritatis destruere conantur præconium, quasdam innovantes proceraverunt fecretalem Domini nostri incarnationem corrumpere, & divinæ vocis virginem creatricem aufi sunt denegare, & confiteri unius naturæ humani corporis & divinitatis componere aufi sunt, separabiles & permixtiphilem unici filii divinam naturam dicere tentaverunt, ob hoc omnis spi opponendam adversus veritatem machinationem volens hoc venerabile atque non mutilatum, antiquo illo præconio & fimo exemplo decrevit eodem trecentorum CCCXVIII. Episcoporum venerabilium fidem manere incontaminatam & adversus illos qui spiritum fancto adversantur, quam fidem etiam posteriore tempore in urbe Constantinopolitana centum quinquaginta convenientes venerabiles Episcopi & doctrinam nobis spiritum fancti fubstantiæ confirmaverunt; non quod aliquid deesset prius fidei fuperradicitanes, fed adiciendum eos qui nitebantur divini spiritus concepiendi adver-

ANNO CHRISTI 451. eam traditionem, quam in augustissima Constantinopolitana urbe pacifica, congregatis centum & quinquaginta patribus, de subsannis sancti spiritus haereti decreta, confirmat. Hanc etenim cunctis innotescere monuerat beatissimus, quos aequali aliquid deceffet praecedentibus indicentes, sed de spiritu sancto quid ipsi sentirent; contra illos qui ejus potestati refragari conati sunt, fanctissimorum Patrum testimoniis illustratus. Propter eos autem qui diffentiunt de dominica tentavere pervertere facramentum, & hominem solum de sancta Maria virgine procreatum esse vanilouqui sustutuitamque impudenter, sancti Cyrilli, qui Alexandrinae sedis pontifex Ecclesiae, fyndales epistolas ad Nestorium scriptas atque orientales, utique sibi convenientes, amplexa est, ad argumentum quidem Nestorianam detementiam, interpretationem vero desiderantium pro Nestorianae falsiberrimi facramentum. Quibus epistolis quoque beatissimi Romanae antiquioris urbis antistitis ac venerabilis Papae Leonis Flaviano sanctae memoriae Archiepiscopo scriptam, ad expugnandam praevaricatis Eutychiana perfidiam, utpote maximi Petri confessioni falsis convenientem, & velut monimentum cujusdam statuae communis extantem, contra cunctos haereticos merito copulavit, ut recto dogmatis sua firmitas inconcussa permaneat. Nam & in duos filios diffenafionis tentantibus dividere facramentum refiftit hoftilitter, & eos qui paffibilis eandem dignitatis unigenitum dicere, collegio facerdotali detrudit, & confusionem & commixionem in duabus Christi naturis excogitantibus reluctat, & cæleftem vel alienfus cujusdam fubftantiæ effe, quam de nobis affumpfit fibi formam fentiebat, delinitos, exterminat, necnon & eos qui duas quidem unitionem, unam vero poft unitionem in Christo naturas fabulofe confingunt, anathematizatur non cessat. Beatissimus igitur lequendo patres, unum & eundem filium confitetur dominum Jesum Christum secundum duabus omnes institutionibus edocemus, eundem in deitate perfectum, eundem in humanitate perfectum, Deum vere & vere hominem eundem ex anima rationali & corpore, confubftantialem patri secundum deitatem, confubftantialem nobis eundem secundum humanitatem, per omnia filimilem nobis fine fonde peccati, ante omnia fecula de patre progenitum secundum deitatem, in ultimis vero diebus eundem propter nos & propter nostrae fluteum falutem ex Maria virgine, quam Deum peccis secundum incarnationem omnis & eundem Christum, filium, Jesum, dominum, unigenitum, quem in duas naturis inconfuse & immutabiliter, indivisibiliter atque inseparabiliter omnes agnoscimus, nullam fubftata differentia naturarum propter unitionem fed potius utriusque naturae proprietate fervata, & in unam concurrente perfonam, non in duas dividendo aut dividendum, fed unum filium Dominum Jesum Christum, Deum verum, dominum Jesum Christum, fcriptum in divina prophetae de eo, & ipse nobis Christus initiatis, & paternum nobis tradidit symbolum. Hic igitur a nobis undique cum omni deliberatione ac diligentia pariter ordinatis, decrevit Sancta atque universalis haec Synodus aliam fidem nemini licere proferre; five conficribere, aut exponere, vel fentire, vel alitere tradere. Sed quos qui audeant vel componere aliam fidem vel proferre, vel docere, vel tradere aliud fymbolum volentibus ad cognofcendam fe convertere veritatem ex ritu pagano five judaico vel qualicunque haeretico, eos, si quidem episcopi vel clerici sint, alienos esse episcopos ab episcopatu, & clericos a clero: quod si monachi vel laici fuerint, anathematizari.

ANNO CHRISTI 451. vere & hominem vere eundem ex anima rationali & corpore, confubftantialem patri fecundum deitatem, confubftantialem nobis eundem fecundum humanitatem, per omnia nobis fimilem abfque peccato, ante fecula quidem de patre genitum fecundum deitatem, in novissimis autem diebus eundem propter nos & propter noftram falutem ex Maria virgine matre Dei fecundum humanitatem, unum, & ipfum Jesum Christum Dominum unigenitum, in duabus naturis inconfuse, immutabiliter, indivise, inseparabiliter agnoscendum, non tamen fublata effentia naturarum propter unionem, magisque falva proprietate utriusque naturae, & in unam perfonam atque exiftentiam concurrente, non in duas perfonas partitum aut dividendum, fed unum & eundem filium, Dominum, unigenitum, Deum Verbum, Jesum Christum, ficut antiquitus prophetae pro eo & ipse nos Jesus Christus edocuit & patrum nobis tradidit fymbolum. Horum itaque communi veritate & fanctitate a nobis ordinata, datuit venerabilis & magna Ecclesia nostra, in quam fides inerrantium proferre audetur docere vel tradere alterum fymbolum, corripere volentibus ad fcientiam veritatis ex paganismo aut Judaismo aut haeretico cujuslibet fectae. Hos vero, five fint Episcopi aut Clerici, alienos esse ab episcopatu, feu Clerici fint, a clero; fed & fi monachi fint aut laici, hos excommunicari jubemus.

Post abfolutam fere editionem hujus rami vir optimus & doctissimus meique amantissimus Hieronymus Cardinalis Casanata ad me transmisit excerpta ex vetustissimo libro codice Vaticano Graeco Chalcedonensis veteris Synodi laudato, primo quidem ipsius allionis quinta, in qua, post recitationem symbuli

hoc Nicæni, interpunxerunt anathematismi Papæ Damasi missi ad Paulinum Episcopum Antiochenum, ideo vero non interpretatis expositionis fidei condita in Concilio Chalcedonensi, paulo supra edita ex tribus antiquis codicibus bibliothecæ Colbertinæ, involarium affinis in quo damnatur ab Episcopis, & affirmam in qua refellit Interpretem Marcianum. Tum vero defruentur qua alta sant pro confirmanda convenione Juvenalis Episcopi Hierosolymitani & Maximi Antiocheni, & pesta allio de Domno Antiocheno, cum confirmatione vicariorum sedis apostolicæ. In interlocutione autem Maximus qua refutur convenisse inter se & Juvenalem de divisione provinciarum Iuxta ejus magni momenti, pretermissus in edictione Graca & in antiqua versione Latina, nimirum ita inter eos convenisse fi id plurimis Papæ Leonis, qui cupit sanctorum patrum canones infringibiles permanere. Qua loco intelligi Nicænos dubium non est, & docet etiam ipsum Leonis epistola ad Maximum Chalcedonensem propria fuit habetur immodica edito illo Vaticano ad me missis eminentissimus Cardinalis, mendosa quidem illa, a nobis vero immodata nhi id fieri potuit absque ullo periculo. Sunt autem in iis passim nonnulla qua hodie non ingentur in testis.

Incipit qua his professibus Episcopis alla fuint in Chalcedonensi Concilio.

VEnerabilis totius mundi conventus, qui ex gratia Dei nostri & decreto clementissimum & religiosorum Imperatorum Valentiniani & Marciani Augustorum adunatus est in Chalcedonensem metropolitanam Bithyniæ in martyrio sanctæ vidtricis Eufemiæ, decrevit quæ fuhser comprehensa fuit. Dominus & Salvator noster Jesus Christus fidei intellectum discipulis confirmare præcepit: *Pacem meam do vobis, pacem meam relinquo vobis*; et nolit diffensio inter fuos esse religiosiæ venerabili orisiar, sed ex eo quæ veritatis offendatur præconium. Quoniam non definit per articulum quædam malignus infidiæ pietatis feminibus, fed semper novi quidam adversus veritatem indicit, ob hoc Dominus noster habens providentiam humani generis, hunc elementissimum ac fidelem adversus omnium nobis concessit Principem, qui indique facerdotes vocavit, ut gratia Domini nostri Jesu Christi, quæ omnibus tuit salitatis novæ abicitatur, & veritatis cum omnibus communicatur; quod & fecimus, communi decreto vel judicio erroris perfequentes fectas, fed & perfectiffimorum patrum fidem innoscentiæ; recentorum decem & octo fymbolum omnibus prædicantes, & quod fincera agnitione animo concepiffe cognoscimus facerdotes attiktatantes notavimus & post hæc convenerunt in urbe Constantinopolitana numero centum quinquaginta etiam illi hæc confirmantes fidem. Nos vero hunc ordinem & omnes fidei formulas cuftodiente, decrevimus fecundum Ephesiorum Concilium, cujus auctores venerabiles fanctæ memoriæ Cœlestinus urbis Romæ Episcopus & Cyrillus Alexandrinæ urbis Episcopus, unanimiter fentientes, justæ præcellere inculpabilis fidei expositionem tredecimorum decem & octo venerabilium beatissimorum patrum qui in Nicæa temporibus divæ memoriæ Constantini Imperatoris conveniunt, etiam illi hæc confirmantes centum quinquaginta venerabilium Episcoporum apud Constantinopolim, quæ decreta fant adversus interempitionem fectarum pullulantium & erfectionum manifestationem hujus catholicæ & apostolicæ nostræ fidei.

Symbolum tredecimorum decem & octo & centum quinquaginta.

CRedimus in unum Deum patrem omnipotentem, factorem cœli & terræ, visibilium omnium & invisibilium, & in unum Dominum Jesum Christum filium Dei unicum, de patre natum ante omnia fecula, Deum de Deo vero, natum non factum, ejusdem fubstantiæ quæ pater est, per quem omnia facta sunt; qui propter nos homines & propter nostram salutem descendit, natus est de spiritu sancto & ex Maria virgine homo factus, crucifixus pro nobis sub Pontio Pilato, lepultus est, & resurrexit tertia die, ascendit in cœlos, sedet ad dexteram patris, unde venturus est cum gloria judicare vivos & mortuos; cujus regni finis non erit; & in spiritum sanctum Dominum & vivificatorem, a patre procedentem, & qui cum patre & filio adoratur & glorificatur, qui locutus est per prophetas; in unam catholicam, atque apostolicam Ecclesiam. Confitemur unum baptisma in remissionem peccatorum, speramus resurrectionem mortuorum, vitam futuri seculi. Amen. Eos autem qui dicunt: *Erat tempus quando non erat, & priusquam nasceretur non erat*, & quia ex nullis existentibus factus est vel ex alia entia, dicentes mutabilem & convertibilem filium Dei, hos anathematizat catholica & apostolica Ecclesia.

Post hoc Concilium Nicænum, quod in urbe Roma Concilium congregatum est a catholicis Episcopis addidimus, de spiritu sancto ea quæ postea hic error inolevit et quidam ore farrilego audeant dicere spiritum sanctum factum esse per filium, anathematizamus eos qui non tota libertate proclamant eundem patre & filium esse potestatis esse atque substantiæ. Anathematizamus quoque eos qui Sabelli sequuntur errorem, eundem dicentes patrem esse apenas & filium. Anathematizamus Arium, atque Eunomium, qui pari impietate, licet diversis dictentis, filium & spiritum sanctum affirmant esse creaturas. Anathematizamus Macedonianos, qui de Arii stirpe venientes, non perfidiam mutarere, sed nomen. Anathematizamus Photinum, qui Ebionis hæresim inflaurans, Dominum Jesum Christum tantum ex Maria confitetur. Anathematizamus eos qui duos filios afferunt, unum ante fecula, & alterum poft assumptionem carnis ex virgine. Anathematizamus eos qui pro hominis anima rationabili & intelligibili dicunt Dei verbum humana in carne veritatem, cum ipse filius fit verbum Dei, & non pro anima rationabili & intelligibili in suo corpore fuerit, fed nostram, id est, rationabilem & intelligibilem sine peccato animam susceperit atque salvaverit. Anathematizamus eos qui verbum filium Dei asserentione aut collectione & a patre separatum in substantivum & finem habiturum esse contendunt. Eos quoque qui de Ecclesia ad Ecclesiam migrantes tanquam a communione nostra habemus alienos quamdiu ad eas redierint clarissimi in qua primum fant constituti. Quod ex illius transfugiunt in hoc viventia ordinatus est, tamdiu vacet a facerdotii dignitate qui fuam deferuit. civitatem quamdiu succeffor ejus quæfierit in Domino. Si quis non diverit semper patrem, semper filium, semper spiritum fanctum esse, anathematizamus. Si quis non diverit filium, natum de patre, id est, de substantia ipsius divina, anathema fit. Si quis non diverit verbum Deum filium Dei; sicut verbum Deum Patrem & omnia posse & omnia noscere & patri æqualem, anathema fit. Si quis dixerit quod in carne constitutus filius Dei, cum esset in terra, in cœlo cum patre non erat, anathema fit.

Sufficeret quidem ad plenariam pietatis agnitionem fanctum hoc & falutare hoc. *ut supra pag. 2058.*

Explicit expositio fidei Chalcedonensis.

Incipit alius Synodi Chalcedonensis qua convocata est 111. Idus Octobris.

REdemptibus episcopis supsafcriptis, legitur libellus Eusebii Episcopi contra Dioscorum oblatus Synodo. Requisitus Dioscorus non obfervat. Conventus Dioscorus ... Dicit fe venire non posse, quod cuftodiretur a magistratibus & scholastibus. Secunda admonitione conventus respondit se agnoscere & non, nisi fractus adfuerit, ad Synodum venire. Dioscorus conventus requisitus dixerit, fuvenalem, Thalassium, Eusebium, Basilium, & Eulaucium. Ingreditur Athanasius presbyter Alexandrinus. Legitur Theodoti libellus; quo dicit di depositum esse fanctæ memoriæ Cyrilli (cæt enim magistrinus) sed pro remuneratione synodi Ephesinæ Clericum factum, & post quindecim annos a Dioscoro se deffetum esse, & non solum se, sed & generationem Cyrilli fugisse de civitate odio fidei quam ille prædicaverat; & divis illum * tam Origenis fuit, & blasphemiis, sed & turpis vita fuisse illum semper & promisia dicere. Petit eos quos fecum Dioscorus sollicitatos adduxerat in cuftodiam redigi, & ab hac requiri, id est, Apostatum, Dorotheum, Eusebium, Joannem Nicæfium. Leguntur Scyrionis libelli dicentes Dioscorum agros vastasse, eumque deposite dimoti, alios exilium missis, alios mutatis, alios urbe propulsos, avarum, & pauperibus negasse quæ provinciis propter ariditatem a justitiae dabantur, & proprietatem Ecclesiarum, per eunuchum suum Ferysteria nobilis Ecclesiæ religiosæ monachis, fynodalibus & pauperibus concandam, vinemlicis & theatralibus expendisse personis, & malicious domum ipsius & balneas frequentari, quarum una erat famosa Pantophia cognomine Mouniana; de qua etiam a populo acclamatum est: agros, stellas, monachis, excitis omnibus, & habitationibus diffipatis, eunendicare. Petitum illum ut Dioscorus dicit cum alias ad rapiendum fe fuisse directum, quem memoras perfidiæ ipsius in Ephesio nimiffum fuisse, extortum fibi claufo profiffionem in civitate non manentii. Petit eum Apostatum, Dorotheum, Eusebium, Didonem, Apocrisiarium, Petrum, Gaianum, & Metaffitium balnei Episcopi, ut per ipsos de alios doceat quod intendit. Legitur & Athanasii. Dicit fibi avunculum fuisse Cyrilli. Episcopum, & commendatum fuisse Dioscoro successori suo; fed. ipse contra fidem veniens oppressiffe non veritus affis propinatum & Cyrilphio & Nomo, ut cogeretur omnia sua perdere, & insuper pecuniam mutuari; fratrem suum Paulum ipsis supplicia & injuriis interiisse demonstrat & quoquod habere potuit occupaffe, & se post omnia ab officio remotum, interdictum fibi mifericordiam, panem, balneas. Legitur Sofronii libellus. Accusatur Dioscorus adulterii, blasphemiis. Petitur Thimotheus minister ejus, ut dif-

Scholastes. Tribunus.

Conci. General. Tom. IV.

A cruciatur. Mandatur trina convenitio. Respondit singulis qui directi fuerant iidem verba dicentes. Quod dixi, semel dixi; quod addam non habeo. Dantur interlocutiones de contumacia judicandum; & conclusionibus singulis dicit sententia. eft quod Episcopus recepeit & Palaemonem deposuerit nec permiserit apostolicæ sedis scripta in synodo recipiat, ut hæretes notantur, quod permaniatur ipsum Dioscorum esse contra canones aliis depositus ipse suscepeit. Anathalius * referendam Dioscoro damnationem dicit apostolicæ sedi. Dicunt omnes sententiam.

Item Chalcedonensis octava Kal. Novembris gesta hoc continente.

REsidet Imperator cum Episcopis & potestatibus ac senatu. Loquitur Imperator Latinis & Græce in principio imperii fui contra hæreticos dicens: *Fidem vel velle tractare.* Acclamantur. Sequitur interlocutio quæ fecit locum symbolo. Nicæno, secundum decem & octo & symbolo, centum, quinquaginta patrum. ita...

Credimus in unum Deum, patrem omnipotentem, factorem cœli & terræ, visibilium & invisibilium, & in unum Dominum Jesum Christum filium Dei unigenitum, qui ante omnia fecula, de patre natum, Deum verum de Deo vero, natum, non factum, consubstantialem Patri, per quem omnia facta sunt, qui propter nos homines & salutem nostram descendit, & incarnatus, atque humanatus est, & passus, & resurrexit tertia die, ascendit ad cœlos, venturus est judicare vivos & mortuos, & in spiritum sanctum. Eos autem qui dicunt: *Erat aliquando quando non erat, & priusquam nasceretur non erat*, & quod ex nullo fit factus, aut ex alia substantia vel ipsum, dicentes esse aut convertibile aut mutabilem filium Dei, hos anathematizat catholica & apostolica Dei Ecclesia.

Item ejusdem centum quinquaginta sanctorum patrum qui Constantinopoli congregati sunt.

CEdimus in unum Deum patrem omnipotentem, factorem cœli & terræ, visibilium omnium & invisibilium, & in unum Dominum Jesum Christum filium Dei unigenitum, (natum) ex patre ante omnia fecula, Deum verum de Deo vero, natum, non factum, consubstantialem patri, per quem omnia facta sunt; qui propter nos homines & salutem nostram descendit, & incarnatus est de spiritu sancto & Maria virgine, & homo factus & crucifixus est pro nobis sub Pontio Pilato, & sepultus est, & resurrexit tertia die, ascendit in cœlos, sedet ad dexteram patris, iterum venturus est cum gloria judicare vivos & mortuos, cujus regni finis non est; & in spiritum sanctum Deum & vivificantem, ex patre procedentem; qui cum patre & filio adoratur & glorificatur, qui locutus est per sanctos Prophetas; in unam catholicam & apostolicam Ecclesiam. Confitemur unum baptisma in remissionem peccatorum; & expectamus resurrectionem mortuorum, vitam futuri seculi, Amen.

Sequitur interlocutio contra eos qui negant theotocon, id est, quod Deum peperit sancta Maria, vel eos qui confusionem & permixionem introducunt, & unam naturam dicunt deitatis. Fit in eadem interlocutione mentio epistolæ ad sanctæ memoriæ Flavianum de catholica; de cujus rei & plurimis disputatur, & interlocutionis istius conclusionem illi credentibus ponna pri-

ANNO CHRISTI 451. pontifex, cui subscribunt omnes Episcopi. Post A subscriptionem omnium Episcoporum; interlocutus Imperator dicens ut profiteremur omnes Episcopi si proprio consensu definitio quæ est lecta proditerit. Omnes & universi acclamaverunt: Sic credimus, sic fatemur, sic sentimus, omnes hoc sentimus, omnes confessionem subscribimus, omnes orthodoxi sumus. Hæc est fides patrum, hæc est fides Apostolorum & catholicorum, hæc fides totius universitatis mundi. Marcianus novus Constantino, novo Paulo, novo (David.) Anno David Imperatore Domino, virtutem da novo Constantino, novo Marciano. Vos pax totius orbis, & alia milles acclamata sunt: Interlocutio Imperatoris ad Synodum: Gratias agentes Deo quod plurimi errores circa filium adempti, & omnes in una fide fuerimus reverti atque concordati. Iterum acclamatum est: Adloquitur Imperator: Pia & catholica fide a sancta & universali synodo fonitum patrum expositionem manifestata justum fuisse & utile perfuisse nostris temporibus omnem decnepes contentionis occasionem super para religione penitus amputandam. Si quis igitur prorsus, aut militaris, etiam Clericus aliquod publice de fide, multitudinem congregari, ut & per disputationes fecerit turbas, noverit se de reguarrice urbe esse pellendum; qui autem militat, de militia sua; Clericus de gradu proprio periclitabuntur, alisique subdendosi esse supplicis. Iterum acclamatum est. Adloquitur Imperator & dicit. Sunt quidem capitula quæ ad honorem vestræ reverentiæ referravimus, existimantes decere apud vos illa canonice secundum Synodum ordinari aut nostris legibus sancire. Et excitavit justu Principis Venerabiles a fortitis [illegible] ut de monasticis etiam, ne quis sine consensu Episcopi ad monasticum monasterium in qualibet civitate vel in agro audeat fabricare, & eos Episcopis subditos esse debere, & quatenus orationi vacare atque servitio, nec ecclesiasticis aut publicis causis molestus exiliat, nisi forte in causa necessitatis ab Episcopo jussus, nec possitatem habeat cæsipere ferrum aut originarios præter dominorum concessionem. Nec clerici aut monachi conducitores aut procuratores fiant; quod modis omnibus prohibetur, nisi forte ecclesiasticæ res ab Episcopo fuo conductor aut procuratos fuerit infirmitas, quibus interdiquit pœnam. Clericos etiam ad alias Ecclesias transire non licere, interponens fatisfoni pœnam atque fulcepto donec ad propriam revertatur Ecclesiam. Quæ lecta, eadem fecda Constantinopolitano Episcopo tradiur. Acclamatum est. Iterum Imperator loquitur pro B Nicæa civitate folio nomine honorandæ, quod ibi Synodus fuerit congregata, salva dignitate metropolitani Nicomediensis. Acclamatum est. Et in fine interloquitur Imperator ad Synodum & dicit: Laborastis tanti interrogatis & veracem fustinentes. Expectate autem adhuc tres dies aut quatuor, & prafentibus judicibus magnificis nostris, singula quæ volueritis exerite, ad justoritis competentibus promeritura. Nullus autem veltrum antequam perfecta de omnibus formam prodeat e fancta Synodo discedat. & die Venerunt C Constantinus Imperator & Constantinus vir dicens agentes in rebus, secretarii sacri Consistorii.

Exemplar sententiæ Græce in Latino translatum.

Constantinus Domini perpetui Augusti vir. Illustris Nos. Calcedonensis secundum præceptum Omnes universi venerabiles Episcopi vociferati D sunt quorum nomina infra scripta sunt. Ex hac ipsa dictione, confentimus eis quæ a patribus dicta sunt.

Magnificentissimi & gloriosissimi judices dixerunt: Quos & hic fulsam & sanctæ Trinitatis & divini clementissimi nostri Imperatoris præpositionis, ut ea quæ jurgantur ab eis quæ alteraeri poterant in conflictione Arianorum voluerant quæ ad concordiam. Igitur Maximi sancti Episcopi Antiochenium & Juvenalis sancti Episcopi Hierosolymitani fidei confessio, quæ fuerit singularum expositio firma ex nostra sententia fiet, (ex) decretio sanctæ synodus in perpetuo tempore permanebit; id est, ut Maximus quidem sanctus Episcopus E five sancta Antiochenium civitas dous Phœnices & Arabium sub potestate fut habeant; Juvenalis vero sanctus Episcopus Hierosolymitanus five sancta Ecclesia ejus sub ipso est tus Palæstinas sub potestate fua habebit: sopitis secundum præceptum divi & clementissimi nostri Domini universi pragmaticis, aliisve pomeritis partibus litteris divinis, & multa in eis adscriptæ, hæc fcilicet ... casia secularia. *Et alia manu.* Edantur.

Exemplum ex Græco in Latino.

Consulatus Domini Marciani perpetui Augusti & qui nunciatus fuerit, v. Kal. Novembris, Calcedonæ, secundum præceptum divi clementissimi Domini nostri Marciani perpetui Augusti, conventiosum in sancta Ecclesia Sanctæ martyris Euphemiæ magnificentissimo & gloriosissimo magistro militum Exconsule & patricio Anatholio, & magnificentissimo gloriosissimo Præfecto sacri consistorii Palladio, & magnificentissimo & gloriosissimo magistro sacrorum officiorum Vincomalo, conventientibus etiam & Palæstino & Lucentio viris reverentissimis Episcopis, & Bonifacio viro reverentissimo Presbytero Vicario Archiepiscopi senioris Romæ Leonis, & omnibus venerabili Archiepiscopo splendidissimis Constantinopolitanæ, & Maximo venerabili Episcopo Antiochiæ Syriæ, & Juvenale venerabili Episcopo Hierosolymitano, & cetera sancta & ecumenica synodo habe quæ fecundum sancta divulia divinissimi & clementissimi Domini nostri Calcedonensis civitate congregata est, simbus sedentibus ante cancellos sancti altaris, magnificentissimis & inlustris judicibus dixerunt: Divus & clementissimus noster Dominus regius a Maximo & Juvenale sanctis Episcopis, præcepit non oportere eos audire de his quibus versantur capitulis; & convenientes memoriis venerabilis vitæ certa ad inviem, nulla interveniente scriptura, & ut ipsum quæ nobis manifesta constituerunt (; & videntur ex) confensis justa esse flatuta: Hæc itaque necessario arbitrati fumus & in conspectu sanctæ synodo singula instituere; ut & de vestro decreto & ex nostra sententia quæ placuerint roborentur.

Maximus reverentissimus Episcopus Antiochiæ Syriæ dixit: Placuit mihi & reverentissimo Episcopo Juvenali, quod nullum hæc alterationem ad concordiam & fedem Antiochiæ urbis, quæ est sancti Petri, habere duas Phœnices & Arabiam, fedem vero Hierosolymitanam habere tres Palæstinas; fi tamen id venerabili eatre nostro Archiepiscopo Romæ majoris Leonis placuerit, qui cupit uti sanctorum patrum canones infringi; sed permanere de rogamus ex sententia vestra magnificentiæ & sanctæ (synodi) per scripturam hæc roborari.

Venerabiles Episcopus Hierosolymitanus dixit: Eadem mihi placuit: ut sanctam quidem Christi Anastasim tres Palæstinas habere, fedem vero sancta Antiochiæ duas Phœnices & Arabiam, Rogo & ego ex sententia vestræ magnificentiæ & sanctæ synodi hæc roborari.

Palæstinus & Lucentius venerabiles Episcopi & Bonifacius Presbyter Vicarii apostolicæ sedis dixerunt: Placuit quidem nobis per Palæstinam venerabilem Episcopum disserunt: Ea quæ concordantibus fratribus nostris Maximo F. Antiochenæ Ecclesiæ Episcopo & sancta & venerabili Juvenali Hierosolymitano bono pacis placuisse noluerunt; id est, ut Antiochena Ecclesia duas Phœnices & Arabiam habeat, Hierosolymitana vero tres Palæstinas habeat: ut nostræ humilitatis interlocutione firmentur, ut nulla in posterum super hoc negotio supradictis Ecclesiis controversia relinquatur.

Qua interlocutione Græce interpretata per Venonicianum virum devotum agentem in rebus & secretarium sacri consistorii, Anatholius venerabilis Archiepiscopus gloriosissimus Constantinopolitanæ dixit: Quæ complacita sunt inter beatissimum Episcopum Maximum Antiochiæ & venerabilem Episcopum Hierosolymitanum Juvenalem, & ex mea interlocutione firma manebunt. Et sancta quidem Ecclesia Antiochenæ urbis duas Phœnices & Arabiam habeat, sancta vero Ecclesia Hierosolymitanorum tres Palæstinas habeat, ut deinceps unaquæque Ecclesia adversus alteram propter hanc rem nullam habeat alterationis querelam.

ANNO CHRISTI 451. fiunpum præfuerit Domino, qui sub Episcopo Ecclesiæ fanctæ quæ est in eis, præter hoc prædicti nihil requirente.

Juvenalis Episcopus Hierosolymitanus dixit: Ampleftor & ego confilium fancti Episcopi Antiochiæ Maximi. Universa sancta synodus vocitata est quorum nomina hic. Decibiles meritoberoviolentia Antiochenæ Ecclesiæ. Omnes cognitum ejus laudamus. Hæc decet ejus æstimationem. Humanus cogitatus Pontificis: Magnificentissimi judices dixerunt: Ampleftente fancta synodo abrisum Maximi viri religiosi Episcopi Antiochenium, quod de Domino probavit, & nos (idem) concinimus, quæ fuit ejusabristi dereliquentes de Domini beneficiis. *Et alia manu.* Edantur.

Consulatus piissimi & amatoris Christi Flavii Marciani perpetui Augusti & qui nuntiatus fuerit, v. Kal. Novembris, Calcedonæ metropoli Bithyniæ provinciæ, sancta, major & ecumenica synodus quæ Dei gratia & fanctione piissimorum imperatorum convenit, utriusque civium congregata est, flatuit ea quæ ejus sunt. Quidam quidem de infancia beatissimorum Episcoporum operata est ut Maximo Antiochenium majoris civitatis, & Juvenali Hierosolymenium gratia redderent, ut justum etenim est et memoria ... aetorum par obtinent. Primitus itaque ab utriique dictis, confiscepetis aut fanctæ majoris synodi magnificentissimorum & gloriosissimorum judicum sub præfentia convenit utriique, & ut duas quidem Phœnices & Arabiam, tres vero Palæstinas provincias fub fedé Antiochenium Ecclesiæ agere & fufficere eorum regentiæ, & nihil aliquando amplius quærere, tres vero Palæstinas fub fede ele Hierosolymæ Ecclesiæ & fufficere earum regentiæ & nihil in posterum quærere. Convenit etiam & omnis quæ [illegible] de pragmatica gesta & multa [illegible] Ecclesiæ, [illegible] per Imperatoris aut judices facta, fuit utriique partibus varia ille omnino. Hæc praefati beatissimi episcopi quæ in ipsis judicatis, fed ex communi consensu complexi sunt, & consenserunt accipiunt. Igitur sublimis eodem beatissimum Episcopum Maximum petentem humanitatem de Domini qui fuit episcopus Antiochiæ, ut ex communicationem ut plebem præfatari tantummodo, ut fumpsus ex eadem, quæ fub eo est fancta Ecclesia, ut non flatus durante in quo est, & nihil amplius requirente, pariter & non decernimus, & decreto communi firmamus hæc quæ fuprascripta, & inopportunita & firma fanctam Palæstinas & Lucentio & Julianus Episcopi fancti & Bonifacius Presbyter Vicarii beatissimi Papæ Leonis dixerunt: Beatissimus Papa caput universalis Ecclesiæ, & apostolicæ dignitatis honore conspicuus, Leo, privilegia Antiochenæ Ecclesiæ reformari textonum veterum patrum flatuta confiteri, Idcoque de eos Phœnices tamen vel fecundam simulque Arabiam, quas nuper amisterat, revocari ad jus pristinum, sancta synodo conscience, decrevimus, quis hæc præfatarbis indistrifimis præcelsisque judicibus fudiis utriique Episcopis placuit conventio, provinciarum divisio quæte antiquare. Unde Hierosolymorum prædictus antifles tres Palæstinas, quas olim tenuit, inconcuffe possidest; Antiochenus vero numeratas jubiria exigente reciperet; eustatenus diffensione depulta, facerdotali concordia inviolata serventur. Laudantes namque votum reverentissimi Antiochiæ urbis Maximi, quod circa Domum ejusdem quondam civitatis antistitem fpontanea voluntate diguaterer offerendi, ut humanitatem voluntate ipse tales preces obrulit ut: [illegible] ut ea quæ ipsum Ecclesiæ fanctæ quæ est in eis, præter hoc prædicti nihil requirente.

Juvenalis Episcopus Hierosolymitanus dixit: Ampleftor & ego confilium fancti Episcopi Antiochiæ Maximi. Universa sancta synodus vocitata est quorum nomina hic. Decibiles meritoberoviolentia Antiochenæ Ecclesiæ. Omnes cognitum ejus laudamus. Hæc decet ejus æstimationem. Humanus cogitatus Pontificis: Magnificentissimi judices dixerunt: Ampleftente fancta synodo abrisum Maximi viri religiosi Episcopi Antiochenium, quod de Domino probavit, & nos (idem) concinimus, quæ fuit ejusabristi dereliquentes de Domini beneficiis. *Et alia manu.* Edantur.

Consulatus piissimi & amatoris Christi Flavii Marciani perpetui Augusti & qui nuntiatus fuerit, v. Kal. Novembris, Calcedonæ metropoli Bithyniæ provinciæ, sancta, major & ecumenica synodus quæ Dei gratia & fanctione piissimorum imperatorum convenit, utriique civium congregata est, flatuit ea quæ ejus sunt. Quidam quidem de infancia beatissimorum Episcoporum operata est ut Maximo Antiochenium majoris civitatis, & Juvenali Hierosolymenium gratia redderent, ut justum etenim est et memoria ... aetorum par obtinent. Primitus itaque ab utriique dictis, confiscepetis aut fanctæ majoris synodi magnificentissimorum & gloriosissimorum judicum sub præfentia convenit utriique, & ut duas quidem Phœnices & Arabiam, tres vero Palæstinas provincias fub fedé Antiochenium Ecclesiæ agere & fufficere eorum regentiæ, & nihil aliquando amplius quærere, tres vero Palæstinas fub fede ele Hierosolymæ Ecclesiæ & fufficere earum regentiæ & nihil in posterum quærere. Convenit etiam & omnis quæ [illegible] de pragmatica gesta & multa [illegible] Ecclesiæ, [illegible] per Imperatoris aut judices facta, fuit utriique partibus varia ille omnino. Hæc praefati beatissimi episcopi quæ in ipsis judicatis, fed ex communi consensu complexi sunt, & consenserunt accipiunt. Igitur sublimis eodem beatissimum Episcopum Maximum petentem humanitatem de Domini qui fuit episcopus Antiochiæ, ut ex communicationem ut plebem præfatari tantummodo, ut fumpsus ex eadem, quæ fub eo est fancta Ecclesia, ut non flatus durante in quo est, & nihil amplius requirente, pariter & non decernimus, & decreto communi firmamus hæc quæ fuprascripta, & inopportunita & firma fanctam Palæstinas & Lucentio & Julianus Episcopi fancti & Bonifacius Presbyter Vicarii beatissimi Papæ Leonis dixerunt: Beatissimus Papa caput universalis Ecclesiæ, & apostolicæ dignitatis honore conspicuus, Leo, privilegia Antiochenæ Ecclesiæ reformari textonum veterum patrum flatuta confiteri, Idcoque de eos Phœnices tamen vel fecundam simulque Arabiam, quas nuper amisterat, revocari ad jus pristinum, sancta synodo conscience, decrevimus, quis hæc præfatarbis indistrifimis præcelsisque judicibus fudiis utriique Episcopis placuit conventio, provinciarum divisio quæte antiquare. Unde Hierosolymorum prædictus antifles tres Palæstinas, quas olim tenuit, inconcuffe possidest; Antiochenus vero numeratas jubiria exigente reciperet; eustatenus diffensione depulta, facerdotali concordia inviolata serventur. Laudantes namque votum reverentissimi Antiochiæ urbis Maximi, quod circa Domum ejusdem quondam civitatis antistitem fpontanea voluntate diguaterer offerendi, ut humanitatem

tatis solatia ab Ecclesia consequatur: nostra in Christo confessione firmemur, ita ut ecc. solidos annis singulis consequatur, nihilque amplius requirere audeat, sed in eo statu communique tantum frustur & requie.

Palatinus episcopus flatui & subscripsit.
Lucensis Episcopus flatui & subscripsit.
Et cetera Episcopi infrascripti ita subscripserunt qui supra scripti sunt.

Explicit quæ acta sunt antecquam aliqua in Calcedonensi Concilio flatuerentur.

Sequitur in codice allocutio Marciani ad Synodum, eadem prorsus cum ea quæ extat supra pag. 1472.

Adjungitur præfatio Marciani ad synodum Chalcedonensem, quæ incipit, Tandem aliquando, *ut supra pag. 1788. In fine dicitur data VI. Kal. Februarii Constantinopoli, Sporacio Consule.*

Item alia constitutio Marciani ad Palladium, relata ibid. pag. 1789.

Item epistola Papæ Leonis ad Synodum. Chalcedonensem, relata ibid. pag. 1817.

ROMANA, LEONIS.

ΑΑΑΑ ὁ Λέων πάπας Ῥώμης ὁ ἐπισκόπος, Ἀνατολίῳ τῷ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπῳ, συνιδὼν κεκινημένον ἐπὶ ὑμᾶς τὸν τῆς Καλχηδόνος ἅγιον σύνοδον.

Ed & Leo Romæ papa, apostolis æquandus, Eutychem & Dioscorum una cum Timotheo, synodo convocata, anathemati subjecit: sanctamque Chalcedonensem confirmavit synodum.

ROMANA, SIMPLICII.

1) Hic habetur ut ex epistola.

ΟΜΟΙΩΣ πάντα τῷ Σιμπλικίου, Λέοντος Ῥώμης διαδόχου, ὅσαι ἐν ἱερᾷ συνόδῳ συνεστήσαμεν, Εὐτυχῆ & Διόσκορον ἀπεφήνατον, τὴν Τιμόθεον & τὴν τῶν Καλχηδόνος ἁγίων συνόδον ἐκύρωσε.

Similiter & Simplicius, qui Leoni Romæ successerat, divina & sancta constituta synodo, Eutychem, Dioscorum & Timotheum anathematizare notavit: & sanctam Chalcedonensem synodum confirmavit.

ANTIOCHENA, LEONIS IMP.

2) Hic habetur ut ex epistola dicitur.

ΤΟΥ Βασιλικοῦ τοῦ Λέοντος γαμβροῦ αὐτοῦ Ζήνωνος, τὴν ἐν Σωστρᾷ Λυκίᾳ οἰκοῦντα, ἐκκλησίας Σοῦσα ἀξιωματικοῦ, μανιῶν τὴν μανίαν τῆς Ἀλεξανδρείας ἐπεκαλέσατο, μανιῶν τὴν μανίαν τῆς Ἀντιοχείας ἐπεκαλέσατο, ἐν τῷ τρόπῳ ἐπαναστῆναι αὐτοῦ & τὴν Ῥώμης Ἀπολλινάριος τὴν μιαιφόνον ἀνάμνησιν, τὴν τρόπον Ἀντιοχείας καθιστῶντα· ἡ μικρὰ τοιαῦτα σύνοδος, ἀποδεξάμενα τὰ τοιαῦτα, ἡ ἀναφοῖτο δὲ ἡμᾶς, κρίνει τοῦτο ὁ ἀνάσσων. Ὅτιν μὲν οὖν αὐτοκράτορ Λέων, ὁ μέγας καὶ ἀτελέστατος, ἀδικοῦμενα αὐτὸν διαπέφευτο· ὁ ἀποφθάσας εἰς τὴν μοῖραν τῆς ἀλοιμάτου κατόρχεις.

B Cum autem imperator Leo generum Zenonem, Arianiæ filiæ martyrum, in Syrian ablegasset: monachus quidam monasterii: Pervigilatorum eum comitatus est: 2) Antiochenus. qui cum ad solum urbis quidem adjecisset, Zenoni persuasit, ut ipsum adjuvaret: & mercede conductis quibusdam de Apollinarii factione, solium Antiochiæ invasit, & impia congregata synodo, ipse impius additionem illam hymni trisagii, *Qui crucifixus es pro nobis*, innovavit. Quod cum comperisset Leo magnus & piissimus imperator, ita exilium agi ipsum præcepit: verum ipse prævertens, in monasterium Pervigilatorum confugit.

SYNODUS ALEXANDRINA,

A PROTERIO ALEXANDRINO EPISCOPO

in causa Eutychianorum celebrata sub Leone.

Cæsa habita exantiq.

** Synodus Alexandrina.*) In hac synodo congregata authoritate Proterii illius, qui in locum Dioscori magna cum seditione Alexandinorum, ut supra diximus, subrogatus fuit, actum est, ut illi qui a catholica communicatione hæreseos ab hæresiarcha Eutychiano separati fuerant, catholicæ fidei professione facta, ad ecclesiam redeant. Sed cum illi penitus restitissent, imperator eos exilio multavit. Mentio hujus concilii habetur in epistola catholicorum episcoporum de clericorum Ægypti ad Leonem, quæ extat supra post Chalcedonensis concilium. Vide quæ diximus in notis concilii Chalcedonensis, verbo *exemplar*.

* ** VARIÆ SYNODI OCCASIONE

TIMOTHEI ÆLURI EX LIBELLO SYNODICO.

ALIA ANATHEMATA TIMOTHEI ÆLURI.

1) Celebratio anno circiter 457.

ΕΠΕΙΔΗ ὁ Βυζαντίων ἔτυχε τῶν ἱερῶν ἐπισκόπων, ἡ Ἀλεξανδρείας τὸν Διόσκορον ἀφῆκεν κατέχοντες, ἡ ἀφῆκε κίνησιν σκοτῶν [illegible] Ἀλεξανδρείας ἀφεῖκε ἐρεῖκε ἐρεῖκε. Καὶ Τιμόθεος [illegible] ἀναστρεφόμενος Ἄλκης, ἀναγκαῖος Ἀλεξανδρείας τὸ φίλον τῷ χρόνῳ, ὡς τὰ βασιλικὰ κατεστάθη ἐκκλησιαστικὰ Πρεσβύτερος & ἀκόλουθος ἐπιστολὴν ἐπιστέλλει τὸν ἱερὸν ἐκκλησίας, σταυρῶσαι σταυρῶσαι τὸν Θεόν, & τὴν ἁγίαν τὴν Καλχηδόνα ἀνεθεμάτισε σύνοδον,

C ANATOLIOT πάντα τὰ Βυζαντίου ἀγκρίνος ἐπιφέρεται, ἡ Ἀλεξανδρείας τὸν Διόσκορον κατέχοντος, ἡ ἀφῆκε κίνησιν σκοτῶν [illegible] Ἀλεξανδρείας ἀφεῖκε ἐρεῖκε ἐρεῖκε. Καὶ Τιμόθεος [illegible] ἀναστρεφόμενος Ἄλκης, ἀναγκαῖος Ἀλεξανδρείας τὸ φίλον τῷ χρόνῳ, ὡς τὰ βασιλικὰ κατεστάθη ἐκκλησιαστικὰ Πρεσβύτερος & ἀκόλουθος ἐπιστολὴν ἐπιστέλλει τὸν ἱερὸν ἐκκλησίας, σταυρῶσαι σταυρῶσαι τὸν Θεόν, & τὴν ἁγίαν τὴν Καλχηδόνα ἀνεθεμάτισε σύνοδον,

THESSALONICENSIS, EUDOXII.

1) Hæc, & alia hujusmodi circa ann. 458.

ΟΩΣ ἐν Λέων, ὁ φιλόχριστος βασιλεὺς μὲ Μαρκιανὸν πολλάκιστα, μεῦτα, Σόκκα & ἱερὰν ἐν Θεσσαλονίκῃ τὸν ἐπίσκοπον ἀπὸ Εὐδόξου τῷ αὐτῷ ἐπιστολὴν ἐδέξατο· & Εὐτυχῆ & Διόσκορον ἀνεθεμάτισε, & Τιμόθεον· & τὴν ἁγίαν τὴν Καλχηδόνα ἐκύρωσε σύνοδον.

QUod cum Leo imperator Christi amatis, qui Marciano mortuo successerat, percepisset, divinum & sanctum Thessalonicæ ab Eudoxio, urbis illius episcopo, synodum congregari jussit: quæ Eutychem, Dioscorum, & Timotheum anathemate notavit: sacram vero Chalcedonensem synodum confirmavit.

CONSTANTINOPOLITANA, ANATOLII.

Similiter & Anatolius, Constantinopoli divinitus inspirata convocata synodo, Eutychem, Dioscorum & Timotheum, cui & Ælurus cognomen erat, anathemate notavit: & Chalcedonensem synodum confirmavit.

ΩΣΑΤΤΩΣ τοῦ Ἀνατόλιος Κωνσταντινουπόλεως θεόπνευστος προσκαλεσάμενος σύνοδον, Εὐτυχῆ, & Διόσκορον & Τιμόθεον, τὸν ἐπικλήσεως Αἴλουρον, ἀνεθεμάτισε & τὴν τῶν Καλχηδόνος σύνοδον ἐκύρωσε.

Ed & Leo Romæ papa, apostolis æquandus, Eutychem & Dioscorum una cum Timotheo, synodo convocata, anathemati subjecit: sanctamque Chalcedonensem confirmavit synodum.

SYNODUS FORO JULIENSIS AD LOCUM

EX MS. MORBACENSI.

Le Mazarin Sur Gaule Ancienne, t. 2.

Observatio prævia.

FORUM Julii ab Galliis Narbonensis Civitas Episcopalis sub Arcenii Archi-Episcopo, olim urbs Illinio, colonia Octavianorum. Et in Italia Forum-Julii municipium Aquileiejis provinciæ, hodie Venetiæ subjectum, ubi anno 791. a Paulino Aquileiejis Episcopo congregatum fuit concilium in causa sanctæ Trinitatis & Incarnationis Verbi sub Adriano Papa I. scripsit Carolo Magni. Ubicunque & quando celebrata fuerit Synodus Pompeiiensis quam hic damus eodem Mabillonii anno anno nongentesimo, ipsa quæ delineatur, ana prodit. Ad Galliarum tamen sobem pertinere illud videtur laudare, quod eodem die diversorum conciliorum collectionem continere, omnem ejus alterum & concipias, universa omnia habet Galliana. Cum autem omnia sint antiquissima, nec ullum Aurelianensi V. quod anno 549. habitum est, fit pulchrum, certe poli illud omnes eum collocare non decet. Imo & ordinis, qui in codice obtinetur, habeatur satis, eidem ante celebratum fuisse dicendum est. Nam inter Synodum Valentinam sub Gratiano & Ecpacio consulibus & Regnoldo anno 450. celebratam collocatur.

Quamvis ea benedictus frater noster Concordius de Sanctissimi Accepti persona suggesserit, quæ prudenti ac Christiano viro digna sunt: quamquam, quo studio omnium veritum ad honorem Sacerdotii pertinet edicerit: tamen quia in Synodo jam (1) sederat ordinationes hujusmodi submovendas, quæ sine scandalo esse non possunt: non permittas (2) presbyterum uni-quod ceteris negabitur. Et licet non ignoraremus multos verecundia & nonnullos suspicionii Sacerdotii metu tepidos, (quæ utique signa sunt sanctitatis) falsa in se, rejicienda nonsta calta dixisse: tamen quia omnium fere ad ea quæ sunt pejora, proclive judicium est, & materies disputationum altercationis Sacerdotum quæritur: Sedit in Synodo, ut quisquis de se vel vera, vel falsa dixisset, fides ei quum suomet testimonio confirmaret, habereur: submovendus proximus ab eo gradu quem ab omni frandato liberum esse decet. Divina vos pietas protegat in æternum, fratres dilectissimi.

1) Id est, detrimum Sanctæ.

2) Id est, detrimum Sanctæ.

FINIS TOMI QUARTI.